Azərbaycan Respublikası
Elm və Təhsil Nazirliyi

Elm və Ali Təhsil üzrə
Dövlət Agentliyi

ADNSU
Azərbaycan Dövlət Neft və Sənaye Universiteti

NASCO

bp

NORM
əsl sement

nobel energy

"Konstitusiya və Suverenlik İli"nə həsr edilmiş DOKTORANTLARIN VƏ GƏNC TƏDQİQATÇILARIN XXVIII RESPUBLİKA ELMİ KONFRANSI

NASCO XXVIII

16-17 dekabr

ADNSU

2025

Bakı, Azərbaycan

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI ELM VƏ TƏHSİL NAZİRLİYİ
AZƏRBAYCAN DÖVLƏT NEFT VƏ SƏNAYE UNİVERSİTETİ PHŞ

“Konstitusiya və Suverenlik İli"nə həsr olunan "Doktorantların və Gənc Tədqiqatçıların XXVIII Respublika Elmi Konfransı (NASCO XXVIII)

16-17 dekabr 2025

II CİLD

Bakı-2025

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI ELM VƏ TƏHSİL NAZİRLİYİ
AZƏRBAYCAN DÖVLƏT NEFT VƏ SƏNAYE UNİVERSİTETİ PHŞ

“Konstitusiya və Suverenlik İli”nə həsr olunan Doktorantların və Gənc Tədqiqatçıların XXVIII Respublika Elmi Konfransı (NASCO XXVIII)” – NASCO 2025. II cild (sosial və humanitar elmlər) mövzusunda respublika elmi-praktik konfransının materialları // – Bakı: Azərbaycan Dövlət Neft və Sənaye Universiteti (ADNSU), – 16–17 dekabr 2025, – 1124 s.

Materiallardan istifadə zamanı istinad zəruridir. https://nasco.asoiu.edu.az/

©ADNSU

TƏŞKİLAT KOMİTƏSİ

AD VƏ SOYAD	VƏZİFƏ
Emin Əmrullayev (sədr)	Azərbaycan Respublikasının elm və Təhsil Naziri
İdris İsayev	Azərbaycan Respublikası elm və Təhsil Nazirinin müavini
Mətin Kərimli	Azərbaycan Respublikası Elm və Təhsil Nazirliyinin Aparat rəhbəri
Rüfət Əzizov (sədr müavini)	Azərbaycan Dövlət Neft və Sənaye Universitetinin Rektoru
Ülkər Səttarova	Elm və Ali Təhsil üzrə Dövlət Agentliyinin Direktoru
Elnur Əliyev	Nazirin müşaviri, Azərbaycan Respublikasının Təhsil İnstitutunun direktoru vəzifəsini müvəqqəti icra edən
Nicat Məmmədli	Nazirin müşaviri
Azər Abizadə	Nazirin müşaviri
Rauf Orucov	Azərbaycan Respublikası Elm və Təhsil Nazirliyinin Maliyyə şöbəsinin müdiri
Turxan Süleyman	Azərbaycan Respublikası Elm və Təhsil Nazirliyinin Elm, ali və peşə təhsili şöbəsinin müdiri
Səbuhi Rzayev	Azərbaycan Respublikası Elm və Təhsil Nazirliyinin İctimaiyyətlə əlaqələr və kommunikasiya şöbəsinin müdiri
Afət Sadıqova (elmi katib)	Azərbaycan Respublikası Elm və Təhsil Nazirliyinin Elm, ali və peşə təhsili şöbəsinin baş məsləhətçisi
Rza Məmmədov	Azərbaycan Dövlət Neft və Sənaye Universitetinin tədris məsələləri üzrə prorektoru
Elviz İsmayılov	Azərbaycan Dövlət Neft və Sənaye Universitetinin Elm və innovasiya məsələləri üzrə prorektoru vəzifəsini müvəqqəti icra edən
Tahir Məmmədli	Azərbaycan Dövlət Neft və Sənaye Universitetinin rektorunun müşaviri
Nəsibə Əmirbəyova	Azərbaycan Dövlət Neft və Sənaye Universitetinin rektorunun müşaviri
Xülya Sabirli	Azərbaycan Dövlət Neft və Sənaye Universitetinin İctimaiyyətlə əlaqələr və marketinq şöbəsinin müdiri
Elmar Quliyev	Azərbaycan Dövlət Neft və Sənaye Universitetinin Layihələrin idarə olunması şöbəsinin müdiri

Elm Komitəsi

Azərbaycan Dövlət Neft və Sənaye Universitetinin əməkdaşları

Rza Məmmədov
Elviz İsmayılov
Tahir Məmmədli
Nəsibə Əmirbəyova
Ülviyyə Abbasova
Fərid Ağayev
Naməd Paşayev
Elman İskəndərov
Sevinc Məmmədxanova
Əli Hikmət Əhmədov
Aydın Əliyev
İlham Rüstəmov
Araz Əliyev

Lalə Bəkirova
Vaqif Seyidov
Zərifə Əfəndiyeva
Sakit Rəsulov
Şahin İsmayılov
Hüseyn Qurbanov
Nərminə Əliyeva
Yunis Qəhrəmanlı
Fariz Əmirov
Ələkbər Həsənov
Tahir Cabbarov
Sevda Əliyeva
Sakit Abbasov
İbrahim Həbibov

Elbrus Əhmədov
Sevinc Mirzəyeva
Ələsgər Əliyev
Qəzənfər Süleymanov
Arif Ələkbərov
Məzahir Babayev
Camal Mustafayev
Müqəddəs Əzizzadə
Namiq Gəncəyev
Xülya Sabirli
Ələsgər Əliyev
Akif Əlizadə
Nazilə Rəhimova

Katiblik

Əli Əli-zadə	Elm Departamentinin Direktoru
Valeh Cəfərov	Elmi Analitika və Qiymətləndirmə Şöbəsinin müdiri
Kamran Heydərov	Baş mütəxəssis
Mehriban İsmayılova	Baş mütəxəssis
Turan Cabbarova	toplunun məsul katibi
Aynurə Quliyeva	Mütəxəssis

MÜNDƏRİCAT

FƏLSƏFƏ, TARIX, SOSIOLOGIYA VƏ SƏNƏTŞÜNASLIQ

ƏKBƏROVA Arzu İqbal *Türkiyə, İraq və Suriyanin transsərhəd su siyasətləri: əməkdaşlıq və münaqişə dinamikası…*	14
KƏRİMLİ Aynur İbrahim *Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti tarixi 1970-ci illər Türkiyə tarixşünaslığında……*	22
ŞADİYEVA Aytac Şixəli *XX əsrin sonunda Yaponiyanın Azərbaycanda geosiyasi maraqları.....*	28
MƏMMƏDLİ Balamirzə Aydın *ABŞ-nin Qarabağ probleminə münasibəti Azərbaycan tarixşünaslığında.....*	32
ŞƏMİYEVA Bəsdi Hikmət *Ali təhsilin demokratikləşməsi: keyfiyyətli idarəetmənin təkmilləşdirilməsinin əsas məqsədi kimi.....*	37
BABAZADƏ Əli Siyab *Səfəvilər dövründə İrəvan bölgəsinin etnik-dini tərkibindəki dəyişikliklərin dini, siyasi və iqtisadi aspektləri.....*	48
MƏMİYEVA Elza İlqar *Türk Dövlətləri Təşkilatı tarixi türk mirasının qlobal fenomenologiyası kimi.....*	56
SHUKURLU Asmar Vugar *Development of cultural cooperation between Kazakhstan and Azerbaijan: historical roots and modern prospects……*	62
YUSİFLİ Faig Mubariz *Music and the brain: physiological effects of music on human psychology……*	74
ƏLİYEVA Firuzə Nadir *Gender əsaslı zorakılığa məruz qalmış şəxslərlə sosial işin təşkili……*	82
PAŞAYEVA Gülnar Nadirhüseyn *İnformatika elminin yaranma tarixinə qısa nəzər.....*	86
YUSİFOVA Günel Etibar *Asiya ölkələri (Hindistan, İran, Əfqanıstan, Pakistan) ilə Azərbaycan SSR arasında mədəni əlaqələr tarixi kontekstdə.....*	92
MUSTAFAYEVA Kəmalə Kamandar, HACIZADƏ Bayram *Bayram Hacızadənin beynəlxalq karikatura müsabiqələrində və sərgilərdə uğurları.....*	100
ALIYEVA Laman Arif *The initial phase of Great Britain's Middle East policy……*	109
HÜSEYNOVA Ləman Dünyamalı *Azərbaycan qadınının Sovet konstitusion hüquqlarının icra mexanizmi.....*	119
TALIBOVA Leyla Zulfugar *The second period of activity of a Caucasian Muslim émigré in Turkey……*	125
ƏSGƏRZADƏ Mədinə Ehtibar *Müharibədən sonra insan konsepsiyası: sosial müdafiə baxımından yanaşma.....*	130
QURBANOVA Mirvari Zakir *1980-88-ci illərdə Ermənistan SSR-dən azərbaycanlıların deportasiyasının səbəbləri və prosesə təsir göstərən amillər.....*	139
KƏRİMOVA Nərgiz Tofik *XX əsrin 30-cu illərində Azərbaycan SSR-də mətbuatın cəmiyyətə ideoloji təsirləri.....*	141
QAFARLI Nərgiz Musa *İraqda 1991-ci il şiə üsyanı və səbəbləri.....*	147
HEYDƏROVA Nərmin Məzəddin *Career and family balance, the role of modern Azerbaijani women……*	153

RZAZADƏ Nuranə Namiq *Azərbaycan qobelen sənətində modernizm meylləri: Ədhəm Yusubov yaradıcılığı nümunəsində*.....	157
MIRZAKHANLI Ganira Eldeniz *Constructing Azerbaijan's humanitarian image through the Heydar Aliyev foundation: values, narratives, and cultural diplomacy strategies*……..	161
AGHALAROVA Ramila Ramiz *The development of legal mechanisms for supporting veterans and families of martyrs in independent Azerbaijan*……	168
GURBANOV Rauf Rafail *The impact of the Shusha and Moscow Declarations on Azerbaijan's security policy*……	171
ADISHOVA Sarishan Nail *The 1920s-1930s stage of the popular resistance movement in Zangezur: main goals, methods of struggle*……	180
HASANOVA Sabina Rasim *Azerbaijan–Slovakia partnership: diplomatic and regional perspectives*……..	186
SÜLEYMANOVA Səma Seymur *Rəqəmsal inqilab və tarix dərsləri: tədrisdə yeni üfüqlər*.....	191
BÜNYATOVA Şəms Ənvər *Dayanıqlı inkişaf məqsədlərinin praqmatik həqiqət konsepsiyası kontekstindən təhlili*.....	199
ABBASOVA Sevinc Hikmət *XIX əsrin sonu - XX əsrin əvvəllərində Dərbənddə mədəni-maarif mühiti: ictimai dəyişikliklər və təhsil*.....	207
MƏMMƏDLİ Ülfər Əlirza *Etnik münaqişələr və onun təhlükəsizliyə təhdidi*.....	214
ƏLIYEVA Nəzrin Rais qızı *Milli suverenlik, sosial inteqrasiya və sosial işin strateji funksiyaları:azərbaycan modeli*……	221
ORUCOVA Lamiyə Rafiq *Intellektual inkişafdan ideoloji təqibə: sovet dövründə azərbaycan qadinlari (1920-1941)*….	229
HANG Qu *Digital technology empowers international social work*……	236
QULİYEV Səbuhi Mütalif *44 Günlük müharibə və informasiya cəbhəsi: qərb mediasında qərəzlilik və reallığın təhrifləri*……	243
NADİRSOY Faiq Nadir *Türkiyə QHT-lərinin azərbaycanın müstəqilliyinin ilk dövrlərində dəstəyinin və əlaqə mexanizmlərinin diplomatik əlaqələrdə rolu*.....	248
RÜSTƏMOVA Xədicə Rüstəm *Tarix dərslərində ekzistensial düşünmə bacariqlarinin formalaşdirilmasinda müəllimin rolu*……	255
MƏMMƏDOVA Səmayə Siruz *Türk xalqlarının musiqisində "Küy" janrının tarixi, strukturu və təkamülü*.....	260
BAĞIR Zeynəb İlqar *İraq Türkman musiqi irsinin etnik identitetin formalaşmasında funksional rolu*.....	267
SADIQOV Kənan Qəzənfər *Tar ifaçiliğinda müasir yanaşmalar: şəhriyar imanovun "7 məqam" kompozisiyasinin ifaçiliq xüsusiyyətləri*……	274

FILOLOGIYA

ABDULLAYEVA Səadət Rəis *Onlayn medianın monitorinqində süni intellekt texnologiyalarının tətbiqi: imkanlar və çağırışlar*.....	281
ABDULLAYEVA Xəyalə Rəmiyəddin *Rəqəmsal Dövrdə Azərbaycan və İngilis Siyasətçilərinin Nitqlərinin Diskurs Təhlili*	287
ALİYEVA Gunay Dunyamali *Public discourse in the age of digital communication: a cognitive-linguistic perspective*....	292
ASHRAFOVA Ilaha Allahverdi *Lexical, grammatical and stylistic features of English borrowings in modern French (based on media materials)*……	299
BABAŞLI Esmira Nəcəf *Azərbaycan dilinin tədrisində musiqi ilə inteqrasiya*……..	304
BAGHIROVA Parvana Alovsat *Between tongues: how multilingualism shapes everyday interaction*……	310
BALAKİŞİYEVA Svetlana Arif *Çoxmədəniyyətli mühitdə effektiv işgüzar kommunikasiya:problemlər və həlli strategiyaları*	317
DAĞTUMAS Sərvanə Xanalı *Mədəni kodların dekonstruksiyası: Elvin Bakiroğlunun "Novruz sayıqlamaları" şeirində postfolklor və folklorun emosional qatları*.....	327
ƏHMƏDOVA İlahə Şahin *Latin Amerikası magik realizminin postsovet ədəbi təfəkkürünə təsiri*……..	333
ƏLƏKBƏROVA Adilə Vüqar *Dil sistemində innovativ tendensiyalar: struktur və funksional aspektlər*……..	341
ALAKBAROVA Nurana Vugar, IBRAHİMOV Farhad Astan, HEYDAROVA Shahana Shahin *Official business documents in linguistics*……	346
ƏLİYEVA Lamiyə Əlizamin *Azərbaycanda uşaq ədəbiyyatının təşəkkülündə dərsliklərin rolu (XIX əsrin sonu XX əsrin əvvəlləri)*.....	351
ƏLİYEVA Əsmər Seyfəddin *Culıan Barns yaradıcılığında əsas konsepsiyalar*.....	357
ƏLİYEVA Səbinə Namik *Rəqəmsal transformasiya dövründə təhsil siyasətinin çağırışları*.....	366
ƏLIZADƏ Nərmin Sərxan *Qarabağ Zəfəri və Azərbaycan poeziyasında yeni poetika*……..	372
FƏRHADOVA Gülçöhrə İsfəndiyar *Süni intellekt və ingilis dilinin zənginləşməsi: rəqəmsal dövrdə lingvistik təkamül*	378
HASANOVA Farida Mehman, RUSTAMOVA Sakina Zaur *Analysis of Azerbaijani students' grammatical errors in the use of French past tenses*…….	379
HÜMMƏTZADƏ Gülyaz Namiq *Azərbaycan şifahi və yazılı ədəbiyyat nümunələrində ata-oğul münasibətləri*……	386
İBIŞLI Fidan Məmmədbağır *2000-ci illər Azərbaycan nəsrində mifin intertekstual transformasiyası*……..	394
ISAYEVA Fidan Yunis, ISAYEVA Leman Yunis *Language and education in multilingual societies: challenges and perspectives*……	401

IZZATLI Sabina Vagif *Shifting from problem-focused to solution journalism: the role of emerging technologies in content production*……..	408
KARIMOVA Parvana Namig *The reflection of national ideology in poetry: in the context of mammad araz's creative work*	415
KAZIMOVA Roya Elkhan *The integration of artificial intelligence(ai) in analysis of phraseological units: case study of Azerbaijani-English, German-Azerbaijani materials*……	419
MƏMMƏDLİ Nərgiz Sulduz *Diskurs analizi və fərdlərin subyekt mövqelərinin kontekstual quruluşu*.....	421
MƏMMƏDOVA Afaq Afiq *Qarabağ müharibəsi mövzulu bədii əsərlərin nəşr və redaktəsi: nəzəri və praktik problemlər*	427
MƏMMƏDOVA Röya Zakir *Qərbi Zəngəzur toponimlərinin etnolinqvistik xüsusiyyətləri və milli kimliyin qorunmasında rolu*	432
MƏMMƏDOVA Sona Elşən *Ədəbiyyatın tədrisində yeni məzmun xətlərinin əhəmiyyəti*.....	439
MURSALOVA Vəfa Əmrah *Dil və ətraf-mühit dəyişikliklərinin qarşılıqlı əlaqəsinə ekolinqvistik yanaşma*.....	444
MUSTAFAYEVA Nəzrin Cavanşir *Uşaqda ana dilinin mənimsənilməsi: linqvo-psixoloji baxış*.....	453
MUSTAFAYEVA Ülviyyə Ənvər *Media və ictimai diskursun nəzakətlilik üzərindəki təsiri*.....	462
NARIMANOVA Chinara Rahim *Western perspectives on Hurufism and Sufism in the poetry of Imadaddin Nasimi*……	466
NASIROVA Gulshan Bayram *Semantic and pragmatic elements in English publicistic texts*……..	473
POLADOVA Günay İlham *Dilçilikdə mətn və onun bəzi xüsusiyyətləri haqqında (Azərbaycan və İnglis dillərinin materialları əsasında)*……..	480
QASIMOVA Jalə Elçin *Yeni media və dil: blogların və sosial şəbəkələrin Azərbaycan dilinə təsiri*.....	483
QƏHRƏMANOVA Röya Nadir *Azərbaycan Şivələrində qədim türk mənşəli sözlərdə kəmiyyət kateqoriyasinin tarixi inkişaf xüsusiyyətləri*….....	487
GARIBOVA Gunel Aydin *New media as an important aspect of public relations in crisis management*……..	492
QULİYEVA Şəbnəm Azər *Milli kimlik və vətənpərvərlik tərbiyəsində qəhrəmanlıq dastanlarının didaktik əhəmiyyəti*	498
GULUZADE Turkan Ali *Thematic continuity and development in linguistic textbooks*……..	506
RÜSTƏMOVA Yeganə Heybət *Azərbaycan atalar sözlərində sözün təsiri və gücü*.....	513
RZAYEVA Ramilə Elşad qızı *Bədii mətnlərdə ziddiyyətli ifadələr və onların mənası*.....	516
SƏFƏRLİ Vüsalə Novruz *Müasir ingilis dilində zaman və məkan bildirən sözlərin semantikası*.....	522
SAFARZADE Amina Enver *Storytelling as a pedagogical tool for developing listening and speaking skills*……..	526

SƏFƏRZADƏ İlahə Rəşad *Mehriban Vəzirin "Ağabəyim ağa Cavanşir" romanında tarixi həqiqət və bədii şərtilik.....*	535
535TƏHMƏZOVA Günay Yaqub qızı *Müxtəlifsistemli dillərdəki siyasi diskursda istifadə olunan evfemizmlər……..*	541
YAHYAZADA Nigar Sadig *Second Language Acquisition and Error Analysis: Pedagogical Implications for English Learning in Azerbaijan……..*	548
ZALOVA Sünbül Mehman *Rəqəmsal mediada «deepfake» texnologiyalarının rolu, problemləri və üstünlükləri.....*	557
ZEYNALLI Jalə Elşən *Əski türk toplumlarından cümhuriyyətə: türk mədəniyyətində bərabərlik arxetipi və tarixi transformasiyalar.....*	564
ZEYNALOV Cavid Firdovsi *Rəqəmsal transformasiya: 21. əsrdə media savadlılığı və informasiya davranışlarının gərəkliliyi*	571
ЗАМАНОВА Айсу Джалил *Проблема потери универсальных нравственных принципов (на материале рассказа т. толстой «соня»)*	578
ИСМАИЛОВА Сона Тариел *Самореализация женщины в романе "Учитель" Шарлотты Бронте.....*	586
Ян Сюэ *Роль и влияние социальных медиа в медиаобразовании Китая и Азербайджана.....*	592
PSİXOLOGİYA BÖLMƏSİ	
ABBASLI Aysel İlyas *Müasir informasiya mühitinin yeniyetmələrin aqressiv davranişlarina təsiri və psixoprofilaktik yanaşmalar……..*	601
ALIŞANLI Aytən İlham *Məhkumlarda emosional intellektin gender xüsusiyyətləri.....*	602
BAKIXANOVA Xavərxanım Ağamehdi *İntellekt əmsalı (iq) və emosional intellektin (ei) müqayisəli təhlili.....*	607
ƏHMƏDLİ-ŞİRİNOVA Lamiyə Pənah *Autizm spektr pozuntusu zamanı art terapiya modellərinin tətbiqi və səmərəliliyi.....*	614
ƏLİZADƏ Aygün Yaşar *Psixologiya elmində süni intellektin yüksəlişi və insan amilinin transformasiyası*	619
İBRAHİMOVA Şəhla Aqil *Psixodinamik yanaşmanın əsas müddəaları və inkişafı.....*	626
KƏRİMLİ Turan Abdulxalıq *Gənclərin məsuliyyət hissinin formalaşmasında sosial fəallığın rolu.....*	637
KƏRİMOV Aydın Xalid *İnsan intellekti və süni intellekt bacarıqlarının müqayisəli təsviri.....*	642
MƏMMƏDOV Dilqəm Məzahir *Şəxsiyyətin davranışının hərəkətverici qüvvələri kimi şemaların psixoloji dinamikası.....*	652
MÜTƏLLİMZADƏ Aytən Sabir *Bloqerlərdə özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyəsinin öyrənilməsi (pilot araşdırma).....*	656
NƏBİYEVA İlahə Sulduz *Gənclərin sosial mediadan istifadəsinin onların özünüqiymətləndirməsinə təsiri.....*	666
NİFTƏLİYEVA Nərgiz Nazim *Şəxsiyyətlərarası münasibətlərdə emosional intellektin əhəmiyyəti.....*	675

ÖLMEZ ALİ Ümit *Autizm spektr pozuntulu şəxslərə tətbiq edilən diaqnostika vasitələrinin müqayisəli təhlili....*	689
QASIMOVA Cəmilə Qabil *Uşaqlarda utancaqlığın inkişaf dinamikası və psixoloji aspektləri.....*	696
QULIYEVA Raziyə Elxan *Koqnitiv davranış terapiyasinin digər psixoterapiya istiqamətləri ilə müqayisəsi……..*	700
АЛИЕВА Гезель Самед *Влияние оценки в образовании на психологию учащихся: мотивация и тревожность....*	706
ГАСАНОВ Табриз Забит *Периодизация жизненного цикла семьи в научном дискурсе: критика критики жизненного цикла семьи и методологическое обоснование периодизации……..*	713

PEDAQOGİKA

ALIYEV Huseyn Fizuli *Emerging digital practices supporting student-centered learning in education during Covid-19*	726
ALLAHVERDIYEVA Ulkar Yashar *Male and female leaders: analysis of transformational, transactional & laissez-faire leadership styles……..*	734
BABAYEVA Ayşən Ramiz *Uşaqlarda humanist dəyərlərin inkişaf etdirilməsində valideynlərin və tərbiyəçi-müəllimlərin şəxsi keyfiyyətlərinin təsiri.....*	742
BAĞIROVA Gülay Şahsuvar *Ədəbiyyat fənni üzrə təhsil proqramı və dərslik komplektlərinin yenilənməsi: nəzəri və praktiki aspektlər.....*	745
BAYRAMOVA Latafat Mehman *Possibilities and ways of using informational texts…….*	754
CAVADOVA Alvina Arif *Müasir siniflərdə rəqəmsal kimya: STEAM təlimində micro:bit əsaslı təcrübələr……..*	766
CƏFƏROVA Səyarə Sahib *İbtidai təhsildə milli və bəşəri dəyərlərin aşılanması: sistemli yanaşma və pedaqoji strategiyalar.....*	769
CÜMŞÜDOVA Nərmin Qalib *Ali təhsildə tələbələrin özünühazirliğinin təkmilləşdirilməsində süni intellektin rolu……..*	779
ƏHMƏDLİ Nigar Fəxrəddin *Təhsil sistemində süni intellekt vasitəsi ilə real zamanlı öyrənmə analitikası.....*	785
ƏHMƏDLİ Əsmər Neymət qızı *Layihə əsasli öyrənmə vasitəsilə məktəblilərdə ekoloji məsuliyyət və dayaniqli davranişin formalaşdirilmasi.....*	794
ƏKBƏROVA Aygün Ağaverdi *Liderlik modellərinin müəllimlərin motivasiyasina təsiri……..*	803
ƏLIYEV Amid Məhəmməd *Ali təhsildə təhsil alanların qiymətləndirilməsində süni intellekt: müasir yanaşmalar və çətinliklər (2020-2024).....*	807
ƏLIYEVA Günay Cəmil, ƏLIYEVA Şahsənəm Rəşid *Rəqəmsal tədrisdə innovativ metodlarin tələbələrin bacarıqlarının inkişafina təsiri: empirik və analitik yanaşmalar.....*	813

ƏLİYEVA Leyla İsa *Azərbaycan dilinin tədrisi metodikası elmində leksikologiya bölməsinin tədrisi problemləri*	821
Əliyeva Oksana Səmid *Süni intellektə əsaslanan qərar qəbuletmə modelləri və təhsil müəssisələrinin inkişafi*.....	827
ƏLİYEVA Şahsənəm Rəşid, ƏLİYEVA Günay Cəmil *İnformatika fənninin fənlərarası inteqrasiyasının metodik əsaslari və tətbiqi*.....	835
ƏLIZADƏ Səbinə Vahid *İngilis dili dərslərində təlimdə kreativ yanaşmanin tətbiqi: innovativ metodlar və şagirdlərin yaradıcılıq bacarıqlarının inkişafi*.....	848
ƏSƏDOVA Zeynəb Möylə *Ədəbiyyat dərslərində C.Məmmədquluzadənin həyat və yaradıcılıq yolunun tədrisi imkanları*.....	855
GOU Yuyuan *The influence and challenges of Confucius Institutes in China-Azerbaijan joint educational activities*.....	861
HACIYEVA Nuridə Rəhman qızı *Azərbaycan romantiklərinin əsərlərində təhsil və tərbiyə prinsipləri*.....	870
HƏSƏNLİ Nərmin Rizvan *Öyrənmə modellərinin tətbiqində müəllimin rolu*.....	875
HƏSƏNOVA Elmira Vahid *İbtidai sinif şagirdlərinin sosiallaşmasında texnologiyanın rolu*.....	879
İMANZADƏ Günay Samiq *Ali məktəblərin aşağı kurslarında ingilis dilinin tədrisində sorğu-əsaslı təlimin psixoloji əsasları*.....	887
ISGANDAROVA Ilaha Hamza *Equality principles in the Constitution of Azerbaijan and gender equality education in secondary schools*.....	897
İSMAYILOVA Nərgiz Nəvazi *Ümumtəhsil məktəblərinin idarə olunmasında müasir yanaşmalar*.....	904
KAZIMLI Fəridə Elçin *İnformasiya cəmiyyətində elektron ali təhsil sistemləri*.....	910
KƏRIMOVA Aytən Elxan *Fizikanın tədrisi metodikasında Azərbaycan alimlərinin elmi irsi*.....	915
KƏRİMOVA Elvira Haqverdi *Şagird təlim prosesinin subyekti kimi*.....	925
KNYAZOVA Gültəkin Yusib *Təhsil sistemi iştirakçılarının Sosial Rifahı və Psixososial dəstəyin rolu*.....	933
MAMMADOVA Gunel Mahammad *Prospective primary school teachers' perspectives on the teaching profession and their future expectations*.....	941
MEHDIYEVA Mehin Vəsfi *Azərbaycan və Türkiyə ali təhsil sistemlərinin müqayisəsi*.....	947
MƏMMƏDOVA Ayşən Kənan *Öyrənmə çətinliyi olan uşaqların qarşılaşdığı əsas problemlər*.....	955
MƏRDANOVA Nərmin Ceyhun *Məktəbəqədər inklüziv qruplarda inkişafetdirici təlim mühitinin təşkilinin elmi-pedaqoji prinsipləri*.....	962
MİKAYILOVA Gülşən Ehtibar *Riyaziyyat fənninin ibtidai pillədə tədrisinə hazırlıqda interaktiv resurslardan istifadə imkanları*..	965
MİRZƏZADƏ Vəfa Azad *İnteqrativ dərslərin şəxsiyyətyönümlü təlimdə yaradıcı düşünməni stimullaşdırma imkanları*...	972

MUSAYEV Javid Vekil *The impact of inclusive education on the academic and emotional development of students without disabilities*……..	980
NƏSIROVA Reyhan Rəşid *Psixologiya fənninin tədrisində təlimə kreativ yanaşma pedaqoji problem kimi*.....	989
NIFTALIYEVA Nigar Nasir *The ımpact of prospective primary school teachers' preparation for diagnostic activities during the pedagogical practicum on the dynamics of educational development*.....	997
NOVRUZOVA Xəyalə Nüsrət *Məktəbəqədər təhsil müəssisələrində monitorinq keyfiyyətin göstərici amili kimi*.....	1004
NURİYEVA Gülər Qismət *Neyropedaqoji innovasiyalar: müasir təhsildə yeni metodlar və texnologiyalar*.....	1010
ORUCƏLİYEVA Şəkər Şahlar *Məktəbəqədər təhsildə inklüzivlik: uşaq şəxsiyyətinin sosiallaşması*.....	1018
PAŞAYEVA Gülnarə Həzi qızı *VI-IX siniflərdə diferensiallaşmanin təlim prosesinə təsiri*	1023
QASIMOV Emil Emin *Riyaziyyatin tədrisində rəqəmsal platformalar və süni intellekt alqoritmlərinin sintezi*.....	1027
QƏDIMLI Kamilə Sakit *L.Viqotski "Yaxın inkişaf zonası" nəzəriyyəsinin strategiyalı oxuda tətbiqi*.....	1033
QULİYEVA Aytən Elçin *Təhsil marketinginin pedaqoji universitetlərdə rolu: Azərbaycan və beynəlxalq təcrübə*.....	1037
QULİYEVA Səmayə Akif *İdmançı tələbələr üçün ingilis dili dərslərində effektiv auditoriya idarəetmə strategiyaları*.....	1041
RAMAZANOVA Nigar Vəli qızı *Pedaqoji təcrübə x-xı sinif şagirdlərində sağlam həyat tərzinin formalaşdırılması vasitəsi kimi*	1049
RASULOVA Ayshan Asad *Institutional convergence and policy innovation: three decades of Azerbaijan-Turkey educational relations*……..	1053
SADIQOVA Sabina Oktay qızı *Şagirdlərdə ekoloji mədəniyyətin formalaşdirilmasinda müəllimin kompetentliyinin rolu və pedaqoji əhəmiyyəti*……	1062
ŞAHVƏLƏDLİ QƏDİMOVA Turan Əlbəndə *Kəkələmə psixoloji problem kimi*.....	1069
ŞİRƏLİYEVA Mehriban Əli *Student organizations and their influence on university management*……..	1077
SULEYMANOVA Aytan Vidadi *Comparative analysis of cognitive interplay of artificial intelligence in Azerbaijan's interactive pedagogy*……	1082
UĞURLU Şəbnəm Tofiq *Rəqəmsal mühitdə ingilis dili müəllimlərinin peşəkar inkişafının təşkili*.....	1089
VERDIYEVA Mehbanu Əlimurad *Pedaqoji kadr hazırlığında peşə səriştəliliyinin formalaşması problemləri*.....	1096
ЛИУ Яна *Реорганизация межкультурного класса: практика и рефлексия интеграции образовательных концепций Китая и Азербайджана*.....	1100
ПУ Дань *Возможности внедрения инклюзивного образования в средних школах Китая*.....	1106
ТАГИЕВА Эллада Савай *Языковая подготовка будущих учителей физического воспитания: проблемы и решения (на основе разработки темы "таэквондо")*.....	1115

FƏLSƏFƏ

TARIX

SOSIOLOGIYA

VƏ

SƏNƏTŞÜNASLIQ

DOİ: 10.32010/AEYF6969

TÜRKIYƏ, İRAQ VƏ SURIYANIN TRANSSƏRHƏD SU SIYASƏTLƏRI: ƏMƏKDAŞLIQ VƏ MÜNAQIŞƏ DINAMIKASI

Arzu İqbal ƏKBƏROVA
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-6361-4697
E-mail: akberova.ar@gmail.com

Xülasə: Araşdırma, Fərat və Dəclə çaylarına tərəflərin münasibətinin tarixi inkişafını araşdırmaqla yanaşı, prosesə qoşulan aktorların sayının artmasını və problemin müxtəlif beynəlxalq səviyyələrdə müzakirə edilməsinə yönələn təşəbbüsləri müəyyənləşdirməyi hədəfləyir. Bu səbəbdən tədqiqat, Suriya və İraqın transsərhəd su siyasətlərində mövcud ziddiyyətləri təhlil etməklə yanaşı, Türkiyənin digər sahilyanı dövlətlərin maraqlarına münasibətdə sərgilədiyi yanaşmanı da ortaya qoymağı məqsəd qoyur.
Türkiyənin transsərhəd su siyasəti İraq və Suriya ilə münasibətlər çərçivəsində tədqiq edilir, eyni zamanda su siyasətinin beynəlxalq münasibətlər sistemində geosiyasi və hüquqi ölçüləri təhlil edilir. Bildirmək vacibdir ki, Dəclə və Fərat çayları Türkiyə üçün milli təhlükəsizlik, enerji və regional təsir baxımından olduqca vacibdir. Bu səbəbdən də mənşəyi Türkiyədə olan su resurslarının paylanması və istifadə edilməsi məsələsində əsas məsuliyyət və qərarvermək hüququna malikdir.
Tədqiqat zamanı su siyasətində əsas dayaq kimi Cənub – Şərq Anadolu Layihəsi (GAP) əsas diqqətdə tutulur. Eyni zamandan Fərat və Dəclə çayları üzərində inşa olunan bəndlər və su qurğuları regionun iqtisadi inkişafını hədəfləyir. Lakin Türkiyənin milli inkişafın nəticəsi kimi gördüyü bu layihə Suriya və İraqda su axının azalmasından yaranan narahatlıq səbəbilə etirazla qarşılanır. Tərəflər arasında uzun müddət qismən razılaşmalar əldə edilsə də, regionda baş verən münaqişələr və digər siyasi xarakterli məsələlər tam həllin əldə olunmasına mane olmuşdur.
Araşdırma keyfiyyətli metodologiya əsasında aparılmış və əldə olunan nəticələr Suriyanın və İraqın mövcud siyasətinin real olmayan, güzəştsiz və Türkiyəni ittiham edən mövqelər üzərində qurulduğunu göstərmişdir. Tədqiqat həmçinin ortaya qoyur ki, Türkiyənin mövqeyi digər sahilyanı ölkələrin hüquqlarının qorunması, ciddi zərərin qarşısının alınması və sudan rasional istifadə prinsiplərinə əsaslanır. Bununla yanaşı, Türkiyənin su ehtiyatları baxımından nisbətən əlverişli mövqedə olması gələcəkdə də məsələnin mübahisəli olma ehtimalını artıran amillərdən biri kimi qiymətləndirilir.
Açar sözlər: Suriya, İraq, Türkiyə, Transsərhəd Su, Fərat və Dəclə

TRANSBOUNDARY WATER POLİCİES OF TURKEY, IRAQ AND SYRİA: DYNAMİCS OF COOPERATİON AND CONFLİCT

Arzu Iqbal AKBAROVA
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-6361-4697
E-mail: akberova.ar@gmail.com

Abstract: The study aims not only to examine the historical development of the parties' attitudes toward the Euphrates and Tigris rivers but also to identify the increasing number of actors involved in the process and the initiatives directed toward discussing the issue at various international levels. Therefore, the research seeks to analyze the existing contradictions in Syria's and Iraq's transboundary water policies while also revealing Türkiye's approach to the interests of other riparian states.
Türkiye's transboundary water policy is examined within the framework of its relations with Iraq and Syria, while also analyzing the geopolitical and legal dimensions of water policy in the international relations system. It is important to note that the Tigris and Euphrates rivers are of great significance for Türkiye in terms of national security, energy, and regional influence. Therefore, Türkiye holds the main responsibility and decision-making authority regarding the distribution and utilization of these water resources originating within its territory.
The study primarily focuses on the Southeastern Anatolia Project (GAP) as the main pillar of Türkiye's water policy. At the same time, the dams and water facilities constructed on the Euphrates and Tigris rivers aim to promote the region's economic development. However, this project, which Türkiye considers a result of national development, has been met with opposition from Syria and Iraq due to concerns about reduced water flow. Although partial agreements have been reached between the parties over time, regional conflicts and other political issues have prevented a comprehensive solution from being achieved.
The research, conducted using a qualitative methodology, found that the existing policies of Syria and Iraq are based on unrealistic, uncompromising, and accusatory positions toward Türkiye. The study also reveals that Türkiye's stance is grounded in the principles of protecting the rights of other riparian countries, preventing significant harm, and ensuring the rational use of

water. Additionally, Türkiye's relatively advantageous position in terms of water resources is considered one of the factors that may continue to make the issue contentious in the future.
Keywords: Syria, Iraq, Türkiye, Transboundary Water, Euphrates and Tigris.

ТРАНСГРАНИЧНАЯ ВОДНАЯ ПОЛИТИКА ТУРЦИИ, ИРАКА И СИРИИ: ДИНАМИКА СОТРУДНИЧЕСТВА И КОНФЛИКТОВ

Арзу Игбал АКБАРОВА
Бакинский государственный университет
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-6361-4697
Электронная почта: akberova.ar@gmail.com

Резюме: Исследование направлено не только на изучение исторического развития отношения сторон к рекам Евфрат и Тигр, но и на выявление увеличивающегося числа акторов, вовлечённых в процесс, а также инициатив, направленных на обсуждение проблемы на различных международных уровнях. Таким образом, исследование стремится проанализировать существующие противоречия в трансграничной водной политике Сирии и Ирака, а также выявить подход Турции к интересам других прибрежных государств.

Трансграничная водная политика Турции рассматривается в контексте её отношений с Ираком и Сирией, при этом анализируются геополитические и правовые аспекты водной политики в системе международных отношений. Важно отметить, что реки Тигр и Евфрат имеют огромное значение для Турции с точки зрения национальной безопасности, энергетики и регионального влияния. Поэтому Турция обладает основным правом и ответственностью в вопросах распределения и использования водных ресурсов, берущих начало на её территории.

В исследовании особое внимание уделяется проекту Юго-Восточной Анатолии (GAP) как главному элементу водной политики Турции. В то же время строительство плотин и водных сооружений на реках Евфрат и Тигр направлено на экономическое развитие региона. Однако этот проект, который Турция рассматривает как результат национального развития, вызывает протесты со стороны Сирии и Ирака из-за опасений по поводу сокращения водного потока. Несмотря на то, что между сторонами были достигнуты частичные соглашения, региональные конфликты и другие политические факторы препятствовали достижению полного решения проблемы.

Исследование, основанное на качественной методологии, показало, что существующая политика Сирии и Ирака строится на нереалистичных, жёстких и обвинительных позициях в отношении Турции. В то же время установлено, что позиция Турции основана на принципах защиты прав других прибрежных государств, предотвращения серьёзного ущерба и рационального использования водных ресурсов. Кроме того, относительно выгодное положение Турции с точки зрения водных ресурсов рассматривается как один из факторов, способных в будущем сохранять спорный характер данного вопроса.
Ключевые слова: Сирия, Ирак, Турция, трансграничные воды, Евфрат и Тигр

Giriş

Transsərhəd su problemi Yaxın Şərqin ən mühüm və strateji əhəmiyyətli məsələlərindən biridir. Fərat və Dəclə çayları üzərində formalaşan transsərhəd su problemi uzun illərdir Suriya, İraq və Türkiyə arasında mübahisə predmetidir. Tərəflərin bu məsələyə yanaşmaları ciddi şəkildə fərqlənir. Belə ki, Suriya və İraq Fərat və Dəclə çaylarını "beynəlxalq çaylar", Türkiyə isə "transsərhəd su çayları" kimi qiymətləndirir. Bu çayların hüquqi statusunun müəyyənləşdirilməsi ilə bağlı mövqelərdəki fərqlər, xüsusilə paylaşma və istifadənin prinsiplərinə dair ziddiyyətlər regiondaxili münasibətlərdə mühüm gərginlik yaradır.

Məsələyə yanaşan hər bir tərəf öz mövqeyini əsaslandırmaq üçün müxtəlif hüquqi, tarixi və siyasi arqumentlərdən istifadə edir. Dünyada suya olan tələbatın sürətlə artması, su ehtiyatlarının azalması, əhali artımı, urbanizasiya və sənayeləşmə prosesi mövcud vəziyyəti daha da mürəkkəbləşdirir. Bu faktorlar transsərhəd su problemini beynəlxalq siyasətdə gələcəkdə də aktuallığını qoruyacaq mühüm məsələlərdən biri kimi önə çıxarır.

Araşdırmanın məqsədi. Bu araşdırmanın məqsədi sahilyanı ölkələrin keçmişdən günümüzə qədər apardıqları su siyasətlərini təhlil etməklə problemin gələcək potensial ölçülərini üzə çıxarmaqdır. Bu çərçivədə ayrı-ayrı ölkələrin arqumentləri nəzərdən keçirilir, mövcud problemli sahələr nümunəvi tədqiqatlarla əsaslandırılır.

Tədqiqatın gedişində əvvəlcə Suriyanın Fərat və Dəclə çayları ilə bağlı iddiaları, məsələnin tarixi və hazırkı vəziyyəti araşdırılır. Daha sonra İraqın mövqeyi və iddiaları müzakirə edilir. Nəhayət, digər sahilyanı ölkələrin irəli sürdüyü arqumentlərə Türkiyənin cavabları və mövqelərinin müqayisəli təhlili aparılır.

Suriya və Transsərhəd Su Problemi. Suriya, Osmanlı imperiyasının süqutundan sonra Fransa

mandatı əsasında formalaşmış və 1946-cı ildə müstəqilliyini əldə etmiş Yaxın Şərq dövlətlərindən biridir. 1963-cü ildən etibarən Baas Partiyası hakimiyyətdə olmuş, bu partiyanın liderlərindən biri olan Bəşər Əsəd 2000–2024-cü illərdə ölkəni idarə etmişdir. 2024-cü ilin sonlarında Əsəd rejiminin devrilməsi və Baas Partiyasının fəaliyyətinin dayandırılması ilə ölkədə keçid mərhələsi başlamışdır (Al Jazeera, 2025).

Uzun illər ərzində Suriya ABŞ və Avropa İttifaqı ilə münasibətlərində gərginliklər yaşamış, eyni zamanda İran və Rusiya ilə strateji müttəfiqlik əlaqələri saxlamışdır. İsraillə bir neçə dəfə silahlı münaqişələrə cəlb olunmuş, Livan üzərində isə dolayı siyasi təsir göstərmişdir. Türkiyə ilə münasibətlər isə əsasən su resurslarının bölüşdürülməsi, Hatay vilayəti və təhlükəsizlik məsələləri səbəbindən gərgin olmuşdur.

Hazırkı dövrdə Suriya yeni siyasi sistem qurmaq mərhələsində olsa da, transsərhəd su resursları məsələsində Türkiyə və İraq kimi oxşar mövqeləri qorumağa davam edir. Hələ 1939 -cu il mayın 19-da Türkiyə ilə Fransa arasında Suriyanı da əhatə edən protokol imzalanmışdır. Bu protokola əsasən, iki ölkə arasındakı sərhəd Asi çayının ən dərin hissəsi olan Afrin çayı və bu suların sərhəddən keçdiyi Karasu çayı boyunca müəyyən edilmiş, həmçinin suların iki ölkə arasında bərabər şəkildə paylaşılması nəzərdə tutulmuşdur.

Suriyanın mövqeyinə görə, Fransa 1939-cu ildə Hatayı Türkiyəyə verməklə İkinci Dünya müharibəsində müttəfiqlərinə dəstək göstərmişdir. Nəticədə Türkiyə-Suriya sərhədi Hatayın şimalından keçmişdir. Bu səbəbdən Suriyanın iddiasına görə, Asi çayı transsərhəd su hövzəsi deyil (Zehir, 2003). Bu yanaşmaya əsaslanaraq, Suriya Hatayı öz ərazisi, Asi çayını isə milli su resursu hesab edir və onun paylaşılmasına razılıq vermir.

1939-cu il müqaviləsinə əsasən, Orontes (Asi) çayının sularının iki ölkə arasında bərabər şəkildə bölüşdürülməsi nəzərdə tutulsa da, faktiki vəziyyət Suriyanın istifadəsi səbəbindən Türkiyənin çaydan heç bir pay almaması ilə nəticələnmişdir. Hazırda həmin çaylar Türkiyə ərazisində demək olar ki, qurumuş vəziyyətdədir. Belə bir şəraitdə nəinki bərabər, hətta qismən paylaşma imkanı da real olaraq aradan qalxmışdır.

Suriya ilə Türkiyə arasında transsərhəd su problemi, xüsusilə bəndlərin tikintisi prosesində aktuallaşmış və uzun müddət PKK terror təşkilatının fəaliyyəti ilə əlaqələndirilmişdir. Bu dövrdə Suriya Türkiyəyə qarşı "terror kartı"ndan istifadə etmişdir. Eyni zamanda, Suriya Türkiyənin Keban, Karakaya, Atatürk bəndləri və GAP (Cənub-Şərq Anadolu Layihəsi) kimi iri miqyaslı layihələrinə qarşı çıxmış, bu layihələr nəticəsində su itkisinə məruz qaldığını və çay sularının Türkiyə tərəfindən çirkləndirildiyini iddia etmişdir. Suriya transsərhəd su probleminin həllini üç ölkənin – Türkiyə, Suriya və İraqın – iştirakı ilə imzalanacaq çoxtərəfli sazişdə görür və bu istiqamətdə mövqeyini müdafiə edir. Onun iddiasına görə, problemin davamlı həlli yalnız hər üç tərəfin razılığı və imzası ilə qüvvəyə minəcək beynəlxalq müqavilə çərçivəsində mümkündür. Suriya hesab edir ki, 1987-ci il Protokolunun müddəti başa çatmış, köhnəlmiş və artıq ölkənin artan tələbatını qarşılamır. Bu səbəbdən yeni hüquqi çərçivənin yaradılması və sularla bağlı yeni razılaşmanın imzalanması zəruri hesab olunur (Denk, 1997). Bu mövqedən çıxış edən Suriya və İraq yeni razılaşma təşəbbüsləri ilə Türkiyəyə əlavə öhdəliklər yükləməyə və bu vasitə ilə onun üzərində siyasi üstünlük qazanmağa yönəlmiş siyasətlər həyata keçirmişdir.

Bundan əlavə, Suriyanın hərbi hava qüvvələrinə məxsus təyyarələrin Türkiyə hava məkanında mülki bir türk təyyarəsini vurduğu və Suriyanın PKK terror təşkilatına verdiyi dəstəyə cavab olaraq, Türkiyə Prezidenti Turgut Özal 1987-ci ildə "Suriya PKK-ya yardım edərsə, suyunu kəsəcəyik" bəyanatını vermişdir (Köni, 1994). Daha sonra Türkiyə, Suriyanın PKK-ya dəstəyini və Abdullah Öcalana sığınacaq verməsini dayandırmaq məqsədilə məcburi diplomatiyadan istifadə etmişdir. 1996-cı ildə Türkiyə Suriyaya diplomatik nota təqdim edərək bildirmişdir ki, "Suriya öz ərazisində PKK və Öcalana sığınacaq verdiyi müddətcə Türkiyənin Suriyaya qarşı bütün tədbirləri görmək hüququ var və bu hüquq istənilən anda həyata keçirilə bilər."

Beləliklə, Türkiyə Suriyaya qarşı aşağı intensivlikli müharibə strategiyası çərçivəsində su amilindən siyasi-diplomatik təzyiq vasitəsi kimi istifadə etməyə hazır olduğunu nümayiş etdirmişdir.

Suriya uzun müddətdir Fərat və Dəclə çayları ilə bağlı Türkiyəyə qarşı iddialar irəli sürməkdədir. Bu yolla o, bir tərəfdən öz mövqeyini beynəlxalq ictimaiyyətə çatdıraraq qəbulunu möhkəmləndirməyə çalışır, digər tərəfdən isə sulardan istifadəyə dair etirazlar və təhdidlər yaradaraq Türkiyənin hüquqlarını təkzib etməyə əsaslanan siyasətlər həyata keçirir.

Türkiyə ilə Suriya arasında diplomatik münasibətlər tarixi baxımdan ziddiyyətli olmuş, Bəşər Əsəd dövrünə qədər hər iki ölkə arasında davamlı gərginlik müşahidə edilmişdir. Bununla belə, 2009–2010-cu illərdə iki dövlət arasında münasibətlərdə yaxınlaşma prosesi baş vermişdir. Bu inkişafda ABŞ-ın Suriyaya qarşı yeritdiyi "cilovlama siyasəti"nin mühüm rol oynadığı qeyd edilə bilər. ABŞ-ın təzyiqi nəticəsində Suriya Türkiyə ilə əlaqələrini gücləndirərək özünün məhdud beynəlxalq manevr imkanlarını genişləndirməyə çalışmışdır.

Lakin 2011-ci ildə Ərəb baharı nəticəsində Suriyada baş qaldıran etirazların zorakılıqla və hərbi güc tətbiqi ilə yatırılması iki ölkə arasında münasibətləri yenidən gərginləşdirmişdir. Nəticədə, tərəflər arasında imzalanmış Yüksək Səviyyəli Strateji Əməkdaşlıq Sazişi dayandırılmış, qarşılıqlı ittiham xarakterli bəyanatlar səsləndirilmişdir. Bu dövrdə, Suriyanın yenidən PKK terror təşkilatına dəstək verdiyi və onu öz ərazisinə dəvət etdiyi barədə iddialar da gündəmə gəlmişdir.

Eyni zamanda, Suriya İsrail–Suriya sülh danışıqları prosesində Fərat və Dəclə çayları ilə bağlı mübahisəni diplomatik rıçaq kimi istifadə edərək ABŞ-ın dəstəyini qazanmağa çalışmışdır. Bu məqsədlə Dəməşq İsrailin su ehtiyatlarından istifadəsini Türkiyənin Fərat və Dəclə çaylarından daha çox su buraxması məsələsinə bağlamış, bununla da həm ABŞ-ı, həm də İsraili Ankaraya təzyiq göstərməyə yönəltməyə cəhd etmişdir (Yıldız, 2000).

Bununla belə, Suriyanın ABŞ ilə münasibətləri uzunmüddətli qarşıdurma fonunda davam etmişdir. Xüsusən də 2001-ci il 11 sentyabr hadisələrindən və Ərəb baharından sonra ABŞ-ın Suriyaya yanaşması daha da sərtləşmişdir. ABŞ Suriyanı "terroru dəstəkləyən və beynəlxalq hüquqa zidd fəaliyyət göstərən qanunsuz dövlət" kimi qiymətləndirmişdir. Əks halda, ABŞ və İsraillə münasibətləri yaxşılaşdıran, su məsələsində onlarla əməkdaşlıq edən bir Suriya Türkiyə üçün ciddi təzyiq və münaqişə mənbəyinə çevrilə bilərdi.

Suriyanın transsərhəd su siyasətinin əsas arqumentlərindən biri problemin beynəlxalq platformalarda gündəmə gətirilməsidir. Dəməşq rəhbərliyi transsərhəd su problemini təkbaşına həll edə bilməyəcəyini qəbul edir və buna görə də məsələni regional və qlobal müstəviyə çıxarmaq, müxtəlif ittifaqlar vasitəsilə mövcud balansı dəyişmək siyasəti aparır. Suriya hökumətinin iddiasına görə, su ilə bağlı hüquqi normalar müəyyən edilməli və onların hüquqi həlli Beynəlxalq Ədalət Məhkəməsi (BƏM) vasitəsilə təmin olunmalıdır. Bu yanaşmaya əsasən, tərəflər arasında aparılacaq danışıqlarda beynəlxalq müşahidəçilərin iştirakı vacib hesab olunur. Suriya BMT-ni məsələnin həlli üçün məsləhətləşməli əsas qurum kimi qəbul edir və mövzunun əhatəsini genişləndirməyə çalışır. Bununla yanaşı, BMT ilə yanaşı, Avropa İttifaqı, İslam Əməkdaşlıq Təşkilatı, Beynəlxalq Valyuta Fondu, Dünya Bankı və Ərəb Liqası kimi aktorların da prosesə cəlb edilməsinə səy göstərilir (Özkösedağ, 2006).

Lakin BMT-nin indiyə qədərki fəaliyyət təcrübəsi nəzərə alındıqda, bu təşkilatın problemin həllində mühüm mərhələ ola biləcəyi ehtimalı zəif görünür. Üstəlik, transsərhəd sularla bağlı beynəlxalq hüquq normalarının hələ də kodlaşdırma mərhələsində olması BMT-nin vasitəçiliyindən kompromis gözləməyin çətin olduğunu göstərir. Beynəlxalq Ədalət Məhkəməsinin (ICJ) məsələyə müdaxilə imkanları da məhduddur. İlk növbədə, məhkəməyə müraciət üçün tərəflərin razılığı tələb olunur; əgər tərəflərdən biri müraciət etməzsə, Məhkəmə prosesə müdaxilə edə bilməz. Bundan başqa, müvafiq beynəlxalq hüquq normaları tam müəyyənləşmədiyindən, məhkəmənin hansı əsaslarla qərar verəcəyi də qeyri-müəyyən qalır. Bu şəraitdə Türkiyə, Dəməşq və Bağdaddan fərqli olaraq, BƏM-i problemin həll platforması kimi qəbul etmir və beynəlxalq müşahidəçilərin iştirakı ilə aparılacaq danışıqlara üstünlük vermir. Ankara hesab edir ki, məsələ dövlətlər arasında birbaşa danışıqlar yolu ilə tənzimlənməlidir. Suriya isə əksinə, Türkiyənin sudan siyasi təzyiq vasitəsi kimi istifadə etdiyini iddia edir və problemin beynəlxalq təşkilatlar vasitəsilə arbitraj yolu ilə həll edilməsinin vacibliyini vurğulayır. Bu səbəbdən Suriya beynəlxalq aləmdə Türkiyənin mövqeyini zəiflədə biləcək təşəbbüsləri gündəmə gətirməyə çalışır.

Eyni zamanda son illərdə Türkiyə–Suriya münasibətlərindəki siyasi və hərbi narazılıqlar, Fərat və Dəclə çaylarının paylaşdırılması üzərindəki dialoqu zəiflətmiş, regional əməkdaşlıq mexanizmlərinin iflasına gətirib çıxarmışdır. Su resursları bu kontekstdə yalnız ekoloji və iqtisadi məsələ deyil, həm də **geosiyasi təzyiq vasitəsi** kimi ön plana çıxmışdır (Zeitoun, M., Mirumachi, N., & Warner, J. , 2017).

Transsərhəd su məsələsinə İraqın yanaşması

Transsərhəd su mübahisəsinin digər tərəfi olan İraq da Suriya ilə bənzər şəkildə Türkiyənin su siyasətinə qarşı iddialar irəli sürür. Hər iki dövlət ümumilikdə Ankaraya qarşı ortaq mövqe tutmağa meylli olsa da, İraq beynəlxalq müzakirələrdə fərqli arqumentlər səsləndirir. Xüsusilə, Bağdad Dəclə çayının sularının bölüşdürülməsi məsələsində Suriyanın iştirakını qəbul etmir və bu çayı yalnız Türkiyə ilə ikitərəfli müzakirə predmeti hesab edir.

Bağdadın mövqeyinə görə, İraq Fərat və Dəclə çayları üzərində qədim suvarma ənənəsinə əsaslanaraq müəyyən hüquqlar əldə etmişdir. Bu hüquqlar iki istiqamətdə qiymətləndirilir. Birincisi, tarixi kontekstdə formalaşmış hüquqlardır, çünki Fərat və Dəclə çayları minilliklər ərzində Mesopotamiya torpaqlarına həyat vermişdir. Hazırda İraq 1,9 milyon hektar kənd təsərrüfatı sahəsini həmin çayların suları ilə suvarır. İkincisi isə, ölkənin bu ərazilərin suvarılması məqsədilə çoxsaylı istismar obyektləri və irriqasiya infrastrukturu inşa etməsi ilə bağlıdır. Bu, mövcud irriqasiya sistemi və onun texniki qurğuları ilə ifadə olunan ikinci ölçünü təşkil edir (Türkiyə Xarici İşlər Nazirliyi, 1996).

Beləliklə, İraqın mövqeyi əsasən "ənənəvi tarixi hüquqlar" prinsipinə əsaslanır. İraq iddia edir ki,

Mesopotamiya hövzəsinin əhalisi əsrlər boyu Fərat və Dəclə çaylarının sularından istifadə etmiş və bu istifadə nəticəsində həmin çaylar üzərində "qazanılmış hüquq" formalaşmışdır. Buna görə də Bağdad hökuməti hesab edir ki, Türkiyənin bu sular üzərində həyata keçirdiyi layihələr və axının tənzimlənməsi həmin tarixi hüququn pozulması deməkdir və bu, beynəlxalq hüquq baxımından yolverilməzdir (Saltürk, 2006). Suriya kimi, İraq da Fərat və Dəclə çaylarını beynəlxalq sular kimi qəbul edir və bu səbəbdən Türkiyənin bu sular üzərində mütləq suverenliyini rədd edir. Bunun əvəzində, çayların sahilyanı dövlətlərin ehtiyaclarına uyğun şəkildə ədalətli bölüşdürülməsini tələb edir. İraq, Türkiyədən daha çox su tələb edir və Türkiyənin Fərat və Dəclə çaylarına nəzarət etməsindən ciddi narahatlıq duyur. Bu çərçivədə Bağdad, Türkiyənin öz suveren hüquqlarına məhəl qoymadan həyata keçirdiyi layihələrdən imtina etməsini tələb edir və məsələni beynəlxalq təşkilatlar vasitəsilə həll etməyin vacibliyini vurğulayır.

2003-cü ildəki İkinci Körfəz Müharibəsi zamanı infrastrukturun dağıdılması İraq üçün böyük iqtisadi çətinliklər yaratdı. Müharibə nəticəsində bəzi bəndlər tamamilə məhv oldu, digərləri isə ciddi şəkildə zədələndi. Zərər yalnız bəndlərlə məhdudlaşmadı, həm də elektrik stansiyaları, suvarma nasosları, kanallar, irriqasiya infrastrukturu və digər su təsərrüfatı sistemləri də dağıntılardan təsirləndi. Bundan əlavə, müharibə müdaxiləsi, xüsusilə də ilkin mərhələlərdə, suyun həm kəmiyyətinə, həm də keyfiyyətinə mənfi təsir göstərdi. Bu isə əhali ilə yanaşı, kənd təsərrüfatı bitkilərinə, heyvanlara və geniş suvarma sahələrinə ciddi ziyan vurdu. Nəticədə, İkinci Körfəz Müharibəsi dövründə transsərhəd su problemi İraq üçün prioritet məsələ olmaqdan çıxdı. Lakin müharibədən sonrakı dövrdə həmin problem yenidən gündəmə gətirilərək ölkənin xarici siyasətində mühüm yer tutmağa başladı.

2005-ci ilin mayında İraqın baş naziri İbrahim Cəfərinin Ankaraya səfəri Türkiyə mətbuatında ümumən müsbət qiymətləndirilmiş və iki ölkə arasında ümumi anlaşmanın mövcudluğundan bəhs edilmişdir. Bununla belə, Cəfərinin BMT tərəfindən hazırlanaraq imzalanması üçün açılan "Beynəlxalq Su Axarlarının Qeyri-Naviqasiya Məqsədləri üçün İstifadəsinə dair Konvensiya"ya istinad etməsi Türkiyə tərəfdə narahatlıq doğurmuşdur (Tarhanlı, 2005).

İraq, Türkiyənin Dəclə çayı üzərində yeni obyektlər inşa etməsinə qarşı çıxaraq bunun su ehtiyatlarının azalmasına və öz hüquqlarının pozulmasına səbəb olacağını iddia edir. Həmçinin, o, danışıqlar vasitəsilə minimum su axınının müəyyənləşdirilməsi məsələsinə də etiraz edir. Lakin nəzərə alınmalıdır ki, Dəclə çayı hövzəsi genişmiqyaslı suvarma əkinçiliyi üçün əlverişli deyil. Türkiyə bu çay üzərində əsasən elektrik enerjisi istehsalı məqsədilə bəndlər inşa edir. İraqın irəli sürdüyü iddiaların əksinə olaraq, Türkiyənin tikdiyi bəndlər Dəclə çayının su ehtiyatlarını tənzimləmək funksiyasını daşıyır və nəticə etibarilə İraqın maraqlarına da xidmət edə bilər.

Suriya kimi, Bağdad administrasiyası da su probleminin həlli üçün riyazi paylaşma prinsipinə əsaslanan müəyyən təkliflər irəli sürmüşdür (Xarici İşlər Nazirliyi, 1996):

- Əvvəlcə hər bir ölkə mövcud, tikilməkdə olan və planlaşdırılan layihələr üzrə öz su tələblərini ayrıca təqdim etməlidir;
- Dəclə və Fərat çayları üzrə hidroloji məlumatlar qarşılıqlı şəkildə müzakirə olunmalıdır;
- Su Məsələləri üzrə Birgə Texniki Komitə bütün bu məlumatları topladıqdan sonra, hər bir çay üçün ayrı-ayrılıqda, əvvəlcə istismarda olan layihələrin, daha sonra tikilməkdə olan layihələrin və sonda isə planlaşdırılan layihələrin suya olan tələbatını müəyyən etməlidir.

İraq ardıcıl şəkildə Türkiyəni öz hüquqlarını pozmaqda ittiham edir və demək olar ki, bütün beynəlxalq platformalarda bu iddianı gündəmə gətirməyə çalışır. Lakin Suriyanın mövqeyində olduğu kimi, İraqın arqumentləri də bir çox hallarda həqiqətə uyğun deyil və əsassız xarakter daşıyır. Əslində, Bağdad Dəclə çayının sularından demək olar ki, məhdudiyyətsiz şəkildə faydalanır, eyni zamanda isə Fərat çayından mümkün qədər çox su götürməyə yönəlmiş siyasət həyata keçirir. İraq tərəfi Türkiyəni Atatürk bəndinin ilkin doldurulma mərhələsində onları vaxtında xəbərdar etməməkdə və suyun miqdarını öhdəlikdən aşağı səviyyəyə endirməklə beynəlxalq hüququ pozmaqda günahlandırmışdır. Bağdad administrasiyasının iddiasına görə, Türkiyə yeni bəndlər və hidrotexniki qurğular inşa etməklə aşağı axarda yerləşən dövlətlərin mənafelərini zərbə altına alır (Bilgiç, 2006).

İraqın Baş nazir Nuri əl-Malikinin rəhbərlik etdiyi hökumət isə xüsusilə 2011-ci ilin sonlarından etibarən Türkiyəni İraq üçün potensial təhlükə kimi qiymətləndirdiyini bəyan etmişdir. Maliki hökumətinin bu açıqlamaları müəyyən mənada İkinci Dünya Müharibəsi sonrası ritorikanı xatırladır.

Ümumilikdə, Türkiyənin su siyasətində su idarəçiliyi, milli ehtiyaclar və hidroelektrik layihələr üstünlük təşkil edərkən, İraq su kəsintilərini strateji bir məsələ olaraq təqdim edir və beynəlxalq platformalarda hüquqlarını müdafiə etməyə çalışır. Bu dinamika, yalnız suyun bölgədəki bərabər bölgüsünü deyil, həm də diplomatik qarşılıqlı təsirləri və güc balansını yenidən formalaşdırma potensialını da gündəmə gətirir.

Türkiyənin Transsərhəd Sularla Bağlı Siyasəti və Yanaşmaları

Türkiyənin xarici siyasəti əsasən sülhün qorunmasına və mehriban qonşuluq münasibətlərinə üstünlük verir. Bu siyasət təkcə qonşu dövlətlərlə deyil, ümumilikdə beynəlxalq münasibətlərdə də özünü göstərir. Türkiyənin transsərhəd su siyasəti də məhz bu prinsiplər əsasında formalaşmışdır. Bu yanaşmaya uyğun olaraq, Ankara Fərat və Dəclə çaylarının sularından istifadə məsələsində İraq və Suriyanın tələblərinə mümkün qədər müsbət münasibət göstərməyə çalışır və bununla da regional sabitlik və sülhə töhfə verməyi hədəfləyir. Bu çərçivədə Türkiyə Yaxın Şərqdə mövcud su böhranının aradan qaldırılması üçün "Sülh Suyu Layihəsi" və "Manavqat Su Layihəsi" kimi təşəbbüslərə start vermişdir. Lakin hər iki halda bölgə ölkələri Türkiyənin yanaşmasına uyğun gələn, real və həll yönümlü alternativlər təqdim etmədiyindən, su problemi tam həllini tapmamışdır. Ümumiyyətlə, Türkiyə transsərhəd və beynəlxalq sularla bağlı siyasətini daim "yaxşı qonşuluq münasibətləri" prinsipi əsasında qurmuş və sahilyanı ölkələrlə əməkdaşlığa önəm vermişdir (Kibaroğlu, 2005).

Türkiyənin su siyasətinin mühüm istiqamətlərindən biri suya "silah" kimi yanaşmamaq və ondan təzyiq vasitəsi kimi istifadə etməmək prinsipidir. Qərbin zaman-zaman irəli sürdüyü tələblərə baxmayaraq, həm Körfəz müharibələrindən əvvəl, həm də sonra Türkiyə sudan qonşu ölkələrinə qarşı heç vaxt silah kimi istifadə etməmişdir. Ankara suyu XXI əsrin əvəzolunmaz strateji resursu hesab edir və onu iqtisadi-sosial inkişafın, həmçinin ərzaq təhlükəsizliyinin əsas elementi kimi qiymətləndirir. Eyni zamanda, Avropa İttifaqına üzvlük danışıqları və regional proseslər nəzərə alınmaqla, dəyişən şərtlərə uyğun yeni su siyasətləri formalaşdırılır.

Bununla yanaşı, yaxın 20–25 ildə su qıtlığının potensial olaraq ciddi böhrana çevrilə biləcəyi proqnozlaşdırılır və Türkiyə bu ehtimala uyğun siyasətlər işləyib hazırlamaqdadır. Lakin mövcud vəziyyətə dair tənqidlər də az deyil. O dövrdə energetika və təbii sərvətlər naziri Hilmi Gülər qeyd etmişdir: "Hazırda hidravlik gücümüzün yalnız 35%-dən istifadə edirik. Hər il dənizlərə 3–5 milyard dollarlıq enerji axıdılır. Təəssüf ki, səhv siyasət və ya siyasətsizlik səbəbindən su ehtiyatlarımızdan yetərincə faydalana bilmirik" (Ünsal, 2010). Bu açıqlama, mövcud siyasətin qeyri-adekvatlığını və su resurslarına kifayət qədər strateji yanaşmanın olmadığını göstərir. Beləliklə, suyun həyati resurs olduğu nəzərə alınarsa, ondan silah kimi istifadə edilməsi Türkiyənin xarici siyasət prinsiplərinə ziddir. Türkiyə daha çox idealist yanaşma sərgiləyərək, öz maraqlarından əvvəl insan ehtiyaclarını və regional sabitliyi ön planda tutur.

Türkiyənin transsərhəd su siyasətinin əsas prinsiplərindən biri tək hövzə siyasətidir. İraq və Suriya isə bu yanaşmaya qarşı çıxır. Ankara Fərat və Dəclə çaylarını vahid hövzə kimi qəbul edir, çünki bu çaylar eyni bölgədən başlayır, yaxın ərazilərdən axır və Fars körfəzinə tökülməzdən əvvəl birləşir. Bundan əlavə, 1980-ci illərin ortalarında İraq Tərtər kanalını tikərək bu iki çayı süni şəkildə birləşdirmişdir (Dursun, 2006). Türkiyə, həm çayların təbii, həm də süni şəkildə birləşməsinə və onların suvarmaqda olduğu torpaqlara əsaslanaraq, yaranan hövzəni vahid hövzə hesab edir və tək hövzə siyasətini dəyişməz prinsip kimi irəli sürür. Ankara bu çayları birlikdə nəzərdən keçirərək transsərhəd su probleminin həllinə təkliflər səsləndirsə də, İraq və Suriya bu yanaşmanı rədd etmişdir. Hər iki ölkə bildirmişdir ki, çaylarla bağlı məsələlər ayrı-ayrılıqda həll olunmalı və Türkiyənin təklifi onlar üçün məqbul deyil (Üste, 1998). Əgər Türkiyənin arqumenti qəbul olunarsa, Suriya Dəclə və Orontes çayları ilə bağlı mövqeyini itirəcək, eyni zamanda Fərat çayına töhfə verməyən və ümumi illik suyun 64,4%-ni əldə etməyə çalışan İraq da öz sövdələşmə gücünü itirəcək. Bu səbəbdən Türkiyənin təklifi hər iki ölkə tərəfindən rədd edildi.

Transsərhəd su məsələlərində aşağı axın sahilyanı dövlətlər olan Suriya və İraq ardıcıl şəkildə Türkiyənin öz sularında obyektlər inşa etməsinə qarşı çıxırlar. Hər iki ölkə iddia edir ki, Türkiyə bu obyektləri tikməklə onların su ehtiyatlarını azaldır və suların keyfiyyətinə ziyan vurur. Türkiyə isə əksinə, bu təşəbbüslərin onun mütləq suverenliyi çərçivəsində həyata keçirildiyini müdafiə edir. İraq və Suriya uzun müddət GAP (Cənub-Şərqi Anadolu Layihəsi) çərçivəsində aparılan layihələri tənqid etmişdir. GAP Türkiyənin transsərhəd su siyasətinin əsas dayağı olduğundan, layihənin və bu kontekstdə Atatürk Barajının Türkiyənin xarici siyasəti baxımından təhlili əhəmiyyətlidir. Əvvəllər bu çaylarla həmsərhəd olan ölkələr su məsələlərində əməkdaşlıq edirdilərsə, GAP-ın tikintisinə başlanması münasibətlərin gərginləşməsinə və əməkdaşlığın yerini rəqabət və münaqişəyə buraxmasına səbəb oldu. GAP layihəsindən sonra İraq və Suriya Türkiyəyə qarşı tənqidlərini gücləndirdi. Hər iki ölkə bəndlərin tikintisi zamanı kifayət qədər su almadıqlarını, suların çirkləndiyini və kənd təsərrüfatı torpaqlarına ziyan dəydiyini iddia etdi. Lakin Atatürk bəndinin ilkin doldurulma mərhələsində İraq və Suriya heç bir itki yaşamamışdır; əksinə, Türkiyə 1987-ci il protokolunda öhdəliyindən daha çox su ayırmışdır. Buna baxmayaraq, hər iki ölkə su tələbatlarını artıraraq cəmi 700 m^3/san səviyyəsinə çatdırmışdır.

GAP (Cənub-Şərqi Anadolu Layihəsi) regionun su probleminin tarixi inkişafında mühüm rol oynayır. GAP layihəsinə qədər sahilyanı ölkələr daşqınlara və quraqlıqlara qarşı əməkdaşlıq edirdilərsə, layihənin həyata keçirilməsindən sonra onlar su resursları uğrunda mübarizəyə qoşulmuşlar (Denk, 1997). GAP-

ın quraqlıq və daşqınlarla bağlı faydaları təkcə Türkiyəyə deyil, bütün bölgəyə aiddir, çünki layihə quru dövrlərdə su mənbəyi, həddindən artıq axınlar zamanı isə daşqınların qarşısını alan təhlükəsizlik klapanı funksiyasını yerinə yetirir. Buna görə də, İraq və Suriyanın iddialarının əksinə olaraq, Türkiyə GAP-ın onlar üçün də faydalı olduğunu vurğulayır. Ankara hesab edir ki, GAP quraqlıq, daşqın və regionun iqliminin tənzimlənməsi baxımından digər sahilyanı ölkələr üçün müsbət xarici təsirlərə malikdir.

Türkiyə həmçinin Suriya ilə bağlı tənqidlərini irəli sürür. Ankara iddia edir ki, Suriya Orontes çayının sularını çirkləndirir və bununla Türkiyəyə ziyan vurur. Həmçinin, Suriya bənd qapılarını açaraq suyu boşaltdıqda Türkiyəni əvvəlcədən xəbərdar etməyib ki, bu da kənd təsərrüfatı sahələrinə və əkin sahələrinə ziyan gətirib. Türkiyə Suriyanın transsərhəd sularla bağlı qeyri-sabit davranış göstərdiyini, Fərat çayından daha çox su tələb etdiyini və Orontes çayındakı sulardan Türkiyənin faydalanmaq hüququnu rədd etdiyini iddia edir (Dalar, 2010).

Türkiyə, Fərat və Dəclə çaylarının statusu ilə bağlı siyasətində, qlobal səviyyədə bütün aspektləri əhatə edən universal beynəlxalq müqavilənin olmadığını vurğulayır və bu çayların "beynəlxalq sular" deyil, "transsərhəd sular" hesab edildiyini müdafiə edir (Xarici İşlər Nazirliyi, 2012). Həqiqətən, Fərat və Dəclə çaylarını beynəlxalq sular kimi tənzimləyən universal hüquqi norma mövcud deyil və onların hüquqi statusu mübahisəlidir.

Türkiyə üçün bu çaylar transsərhəd sulara aiddir və ölkə yuxarı axar sahilyanı dövlət olaraq transsərhəd sular üzərində tam səlahiyyətə malik olduğunu iddia edən mütləq suverenlik prinsipinə sadiqdir. Ankara hesab edir ki, bu çaylar onun suveren ərazisindən qaynaqlandığı üçün istifadəsində prioritetə malikdir və bu suların beynəlxalq mübahisə obyekti olmadığı, hüdudlarından kənarda yerləşən dövlətlərin yalnız azad sulardan faydalana biləcəyi vurğulanır. Buna baxmayaraq, Türkiyə mütləq suverenlik prinsipini tam sərt şəkildə tətbiq etmir və ondan yumşaldılmış formada istifadə edir; yəni çayın faydalarını bölüşən tərəf kimi çıxış edir. Ankara həmçinin İraq və Suriyanın "qazanılmış hüquqlar" tezisini qəbul etmir. Türkiyə hesab edir ki, qazanılmış hüquqlar yalnız ortaq sulardan ədalətli istifadə meyarlarından biri ola bilər və yeganə müəyyənedici amil ola bilməz.

Nəticə

Transsərhəd su problemi sadəcə su ilə bağlı məsələ deyil, əsasən siyasi xarakter daşıyır. Bu gün transsərhəd su problemi regional gündəmin ən vacib və aktual məsələlərindən biri kimi diqqət mərkəzindədir. 2003-cü il İkinci Körfəz Müharibəsinin regional təsirlərinin, xüsusən İraqda aradan qalxması, su probleminin daha da ön plana çıxmasına səbəb olur. İraqın müharibədən sonrakı bərpası, Suriyaya beynəlxalq ictimai təzyiqin azalması və "Ərəb Baharı" hadisələrinin sona çatması transsərhəd su məsələsinin bu ölkələr tərəfindən daha aktiv şəkildə gündəmə gətirilməsinə yol açır.

Keçmişdən bu günə qədər Türkiyədən başqa sahilyanı ölkələrin su siyasətlərinə nəzər salsaq, onların suya tələbatı davamlı olaraq artırdığını və suyu əməkdaşlıq mənbəyindən çox münaqişə mənbəyi kimi istifadə etdiklərini görürük. Suyun strateji əhəmiyyəti, regionun coğrafi xüsusiyyətləri və İraq və Suriyanın həyata keçirdiyi siyasətlər suyun sahilyanı ölkələr arasında potensial münaqişə mənbəyinə çevrilmə riskini artırır. Suyun tələbatının artması və tərəflərin sayının çoxalması fonunda transsərhəd su məsələləri ilə bağlı coğrafi, siyasi və hüquqi qeyri-müəyyənliklər Türkiyə və region üçün ciddi təhlükəsizlik probleminin yaranması ehtimalını gücləndirir. Qeyri-müəyyənliyin təhlükəsizlik problemi yaratmadığını və ya münaqişə riski daşımadığını iddia etmək real deyil. Buna görə də Türkiyənin beynəlxalq səviyyədə öz mövqeyini müdafiə etməsi və təhlükəsizlik risklərini minimuma endirmək məqsədilə transsərhəd su məsələlərində xarici siyasətini iqtisadi, diplomatik, hüquqi və texniki tədbirlərlə dəstəkləməsi böyük əhəmiyyət kəsb edir.

Türkiyə transsərhəd su məsələlərini regionda maraqları olan böyük dövlətlərin təşəbbüsünə buraxmadan, əhatə dairəsini genişləndirərək idarə etməlidir. İqtisadi, siyasi və hərbi baxımdan gücləndikcə, Ankara bu məsələləri həll etmək imkanlarını artıracaq. Bununla belə, konjonktura şəraitinin inkişafı məsələnin idarə olunmasını çətinləşdirə və hətta münaqişə ehtimalını yüksəldə bilər. Türkiyəni Fərat və Dəclə sularının idarə olunmasında problem həll etməyə qadir bir ölkə hesab etmək tam dəqiq olmaz. Çünki ölkə bu məsələdə əsas aktor kimi çıxış edir və digər sahilyanı dövlətlərlə müqayisədə su ehtiyatları ilə bağlı daha çox fədakarlıq və güzəştlər etməyə məcburdur. Əgər su ehtiyatları o qədər məhdud olarsa ki, sahilyanı ölkələrin tələblərini minimum səviyyədə belə ödəyə bilmirsə, o zaman Türkiyə problem yaratmaqda, münaqişədə tərəf tutmaqda və güzəştə getməməkdə ittiham oluna bilər. Bu baxımdan, regional sülh və sabitliyin qorunması məsuliyyətinin Türkiyənin üzərinə qoyulması, ölkə üçün həm xarici siyasət, həm də təhlükəsizlik baxımından ciddi çətinliklər yarada bilər.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Al Jazeera. (2025, January 30). *Syria's Baath party dissolved: What happens next?* https://www.aljazeera.com/news/2025/1/30/syrias-baath-party-dissolved-what-happens-next

2. Bilgiç, E. (2006). *Su sorunu: Fırat, Dicle ve Asi nehirleri örnekleri.*

https://dergipark.org.tr/tr/pub/assam/issue/48907/578215

3. Dalar, M. (2010). Asi Nehri'nin Türkiye-Suriye ilişkileri üzerindeki etkisi ve geleceği. *Ortadoğu Analiz, 2*(15), 106–113.

4. Denk, E. (1997). Ortadoğu'da su sorunu bağlamında Dicle ve Fırat (pp. 19–20).

5. Dursun, A. (2006). *Kutsal topraklar ve paylaşılmayan sular: Fırat ve Dicle* (pp. 128–129).

6. Kibaroglu, A., Klaphake, A., Kramer, A., Scheumann, W., & Carius, A. (2005). *Cooperation on Turkey's transboundary waters.* The German Federal Ministry for Environment, Nature Conservation and Nuclear Safety, 9–12.

7. Köni, H. (1994). Su sorununun siyasal boyutları. In N. Akmandor, H. Pazarcı & H. Köni (Eds.), *Ortadoğu ülkelerinde su sorunu* (pp. 55–71).

8. Saltürk, M. (2006). Orta Doğu'da su sorunu ve Türkiye açısından incelenmesi. *Güvenlik Stratejileri Dergisi, 2*(3), 21–38.

9. Tarhanlı, T. (2005, May 24). Irak'la ilişkiler. *Radikal Gazetesi.* http://www.radikal.com.tr/haber.php?haberno=153645&tarih=24/05/2005

10. T.C. Dışişleri Bakanlığı, Stratejik Araştırmalar Merkezi. (1996). Water issues between Turkey, Syria and Iraq. *Perceptions: Journal of International Affairs, 1*(2), 1–15.

11. Ünsal, İ. (2010). Hidroelektrik potansiyelimiz ve enerji politikalarımız (pp. 66–70). https://inis.iaea.org/records/m7gaj-07h36/files/41103127.pdf

12. Yıldız, Y. G. (2000). *Global stratejide Ortadoğu: Krizler, sorunlar ve politikalar* (pp. 196–197).

13. Zehir, C. (2003). Türkiye'nin uluslararası su politikaları ve sınıraşan sular. In Z. Şen & S. Sırdaç (Eds.), *Suyumuzun geleceği ve Türkiye su politikaları* (pp. 101–130).

14. Zeitoun, M., Mirumachi, N., Warner, J., Kirkegaard, M., & Cascão, A. (2019). Analysis for water conflict transformation. *Water International, 45*(2), 1–20.

DOİ: 10.32010/XHVC6924

AZƏRBAYCAN XALQ CÜMHURİYYƏTİ TARİXİ 1970-Cİ İLLƏR TÜRKİYƏ TARİXŞÜNASLIĞINDA

Aynur İbrahim KƏRİMLİ
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/my-orcid?orcid=0009-0002-0353-8829
E-mail: aynurkarimli0@gmail.com

Xülasə: Bu məqalədə 1970-ci illərdə Türkiyə tarixşünaslığında Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti tarixinin müxtəlif aspektləri üzrə tədqiqatlar araşdırılır. Azərbaycan tarixində unikal bir hadisə olan Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti tarixinin öyrənilməsi həmişə təkcə yerli deyil, həm də xarici tarixçilərin diqqətini cəlb edən bir tədqiqat mövzusu olmuşdur. Xarici tarixçilər arasında türk tarixçiləri xüsusi qeyd olunmağa layiqdirlər. Dost ölkəmiz olan Türkiyənin tarixçiləri üçün Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti tarixinin öyrənilməsi həmişə aktual olub. Türk tarixçilərinin diqqətini cəlb edən digər bir cəhət də Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin Şərqdə yaranan ilk demokratik Türkiyə respublikası olmasıdır. Cümhuriyyət tarixini öyrənən türk tarixçiləri üçün əsas mənbə 1920-ci ilin aprelində Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin işğalından sonra vətənlərindən qaçmağa məcbur olan Azərbaycan ziyalılarının əsərləri olmuşdur. Təbii ki, əvvəlki illərlə müqayisədə 1960-1970-ci illərdə türk tarixçiləri tərəfindən Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti tarixinin öyrənilməsi xeyli genişlənmişdir. Məqalədə qeyd olunan demək olar ki, hər bir əsər ADR-in elan edilməsi, Qafqaz İslam Ordusu tərəfindən Bakının azad edilməsi, 1918-ci ilin martında ermənilərin azərbaycanlılara qarşı törətdiyi qırğın və Birinci Dünya Müharibəsində məğlub olduqdan sonra Osmanlı Türk Ordusunun Azərbaycandan çıxarılması və Mudros müqaviləsinin məcburi imzalanması məsələlərinə toxunur. Qeyd olunan demək olar ki, hər bir əsərdə Azərbaycana hərbi yardım və Türkiyə ordusunun Bakının azad edilməsində iştirakı məsələsinə xüsusi toxunulur. Müəlliflər qeyd edirlər ki, bu yardım Azərbaycanla Osmanlı İmperiyası arasında bağlanmış Batum Dostluq və Əməkdaşlıq Müqaviləsinin 4-cü maddəsinə uyğun olaraq göstərilib. Məqalədə toxunulan digər vacib məsələ isə müsəlman əhalisinin ermənilər tərəfindən zülm edilməsidir. Müəlliflər Osmanlı Türk Ordusunun Azərbaycana gəlməsinin səbəblərindən birinin bu zülmün qarşısını almaq olduğunu qeyd edirlər.
Açar sözlər: tarixşünaslıq, Qafqaz, Türk ordusu, Bakı, Şərq Cəbhəsi

HISTORY OF THE AZERBAIJAN DEMOCRATIC REPUBLIC IN TURKISH HİSTORİOGRAPHY IN 1970S

Aynur Ibrahim KARİMLİ
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/my-orcid?orcid=0009-0002-0353-8829
E-mail: aynurkarimli0@gmail.com

Abstract: This article discusses the research of various aspects of the history of the Azerbaijan Democratic Republic in Turkish historiography in the 1970s. The study of the history of the Azerbaijan Democratic Republic, which is a unique event in the history of Azerbaijan, has always been a research topic that has attracted the attention of not only local historians but also foreign historians. When it comes to foreign historians, especially Turkish historians, one can especially mention them. For historians of our friend country, Türkiye, the study of the history of the Azerbaijan Democratic Republic has always been relevant. The fact that the Azerbaijan Democratic Republic was the first democratic Turkish republic to emerge in the East is another aspect that has attracted the attention of Turkish historians. The primary source for Turkish historians studying the history of the republic was the works written by Azerbaijani intellectuals who were forced to emigrate from their homeland after the invasion of the Azerbaijan Democratic Republic in April 1920. Naturally, compared to previous years, the study of the history of the Azerbaijan Democratic Republic by Turkish historians expanded in the 60s-70s of the 20th century. Almost every one of the works mentioned in the article touches upon the issue of the proclamation of the ADR, the liberation of Baku by the Caucasian Islamic Army, the massacres committed by Armenians against Azerbaijanis in March 1918, the departure of the Ottoman Turkish army from Azerbaijan, which was defeated in the First World War and forced to sign the Mudros Treaty. Almost every one of the works mentioned specifically touches upon one point, the issue of military assistance to Azerbaijan and the participation of the Turkish army in the liberation of Baku. The authors note that this assistance was carried out in accordance with the fourth article of the Batum Treaty on friendship and cooperation signed between Azerbaijan and the Ottoman state. Another main issue highlighted is the oppression practiced by Armenians against the Muslim population. The authors indicate that one of the reasons for the arrival of the Ottoman Turkish army in Azerbaijan was to prevent this oppression.
Keywords: historiography, Caucasus, Turkish army, Baku, Eastern Front

ИСТОРИЯ АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ДЕМОКРАТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ 1970 ГГ. В ТУРЕЦКОЙ ИСТОРИОЛОГИИ

Айнур Ибрагим КЕРИМЛИ
Бакинский Государственный Университет
Orcid: https://orcid.org/my-orcid?orcid=0009-0002-0353-8829
Электронная почта: aynurkarimli0@gmail.com

Резюме: В данной статье рассматриваются исследования различных аспектов истории Азербайджанской Демократической Республики в турецкой историографии 1970-х годов. Изучение истории Азербайджанской Демократической Республики, являющейся уникальным событием в истории Азербайджана, всегда было исследовательской темой, привлекающей внимание не только местных, но и зарубежных историков. Говоря о зарубежных историках, следует особо отметить турецких историках. Для историков нашей дружественной страны Турции изучение истории Азербайджанской Демократической Республики всегда было актуальным. Еще одним аспектом, привлекающим внимание турецких историков, является тот факт, что Азербайджанская Демократическая Республика была первой демократической Турецкой республикой, возникшей на Востоке. Основным источником для турецких историков, изучающих историю республики, служили труды азербайджанской интеллигенции, вынужденно покинувшей родину после вторжения в Азербайджанскую Демократическую Республику в апреле 1920 года. Естественно, что по сравнению с предыдущими годами изучение истории Азербайджанской Демократической Республики турецкими историками в 60-70-х годах XX века значительно расширилось. Практически в каждой из упомянутых в статье работ затрагиваются вопросы провозглашения АДР, освобождения Баку Кавказской исламской армией, резни, учинённой армянами против азербайджанцев в марте 1918 года, вывода из Азербайджана Османской турецкой армии, потерпевшей поражение в Первой мировой войне и вынужденной подписать Мудросский договор. Практически в каждой из упомянутых работ конкретно затрагивается вопрос военной помощи Азербайджану и участия турецкой армии в освобождении Баку. Авторы отмечают, что эта помощь осуществлялась в соответствии с четвёртой статьей Батумского договора о дружбе и сотрудничестве, заключённого между Азербайджаном и Османским государством. Другим важным вопросом, затронутым в статье, являются притеснения мусульманского населения со стороны армян. Авторы указывают, что одной из причин прибытия Османской турецкой армии в Азербайджан было предотвращение этих притеснений.
Ключевые слова: историография, Кавказ, турецкая армия, Баку, Восточный фронт

Giriş

Azərbaycan tarixinin ən şanlı səhifələrindən biri olan Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti tarixinin öyrənilməsi yarandığı vaxtdan bugünə kimi Azərbaycan tarixçiləri ilə yanaşı, həm də xarici tarixçilərin diqqətini çəkən mövzulardan olmuşdur. Mövzunun Türkiyə tarixşünaslığında xüsusi əhəmiyyət kəsb etmişdir. Bunun səbəbi kimi üç əsas cəhəti qeyd etmək olar: coğrafi yaxınlıq; iki dövlətin əhalisinin etnik baxımdan qohumluğu və iki dövlət arasındakı əlaqələrin həm 1918-1920-ci illərdə, həm də müasir dövrdə yüksək səviyyədə olması. Son dövrlərdə iki ölkənin daha da yaxınlaşması bunun aktuallığını daha da dərinləşdirir. XX əsrin 60-70-ci illərində Türkiyə tarixşünaslığında Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti tarixinin araşdırılması əvvəlki illərlə müqayisədə daha zəngindir.

1970-ci illər Türkiyə tarixşünaslığına ümumi baxış

Qeyd olunan illərdə dövrün ayrı-ayrı məsələləri ilə bağlı Türkiyə tarixçiləri dəqiq konsepsiyalar yaratdılar. Bu konsepsiyalar Cümhuriyyətin yaranması, Osmanlı dövlətinin Azərbaycana göstərdiyi yardım, AXC-nin süqutu məsələləridir. Türkiyə tarixşünaslığında əsasən, Cümhuriyyətin yaranmasında “türk amili”ni qəbul edənlər türk qoşunlarının Bakıya gəlişini qardaşlıq yardımı hesab edirlər. Fahir Armaoğlu, Ahmet Hazer Hizal, Şerafettin Erel, Akdes Nimet Kurat bu fikri qəbul edirdilər. Buna baxmayaraq, həmin müəlliflər arasında da Osmanlının həyata keçirdiyi Azərbaycan siyasətinin məqsədlərində fikir ayrılıqları vardır. Türkiyə tarixşünaslığında olan digər bir baxış da vardı. Bu yanaşmaya görə bir qisim tarixçilər “qardaşılıq yardımı” konsepsiyasını qəbul edirlər, amma eyni zamanda bu yardımda Osmanlı dövlətinin müəyyən siyasi məqsədlər güddüyünü də inkar etmirdilər. Bu tarixçilərdən biri də F.Armaoğlu idi. O, yazır ki “28 may tarixindən sonra Azərbaycan Osmanlı dövlətinə arxalanırdı. Bu vəziyyət Ənvər paşa başda olmaqla Osmalı dövlətinin rəhbərlərinə böyük üfüqlər açdı. Bakını azad etdikdən sonra Türküstana və Orta Asiya türklərini imperiyanın sərhədləri içərisinə alaraq Pantürkist birliyini qurmaq onların əsas məqsədi idi (Ağayev,1993).

Cümhuriyyət tarixinin araşdırılması

XX əsrin 70-ci illərində Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti haqqında yazılmış əsas əsərlərdən biri Hüseyn Baykara tərəfindən qələmə alınmış “Azerbaycan istiklal mücadelesi tarihi” adlı kitabdır. H.Baykara bolşevizmə qarşı olan şəxslərin sürgün edildiyi illərdə Türkiyəyə gələrək yaradıcılığını

İstanbulda davam etdirmişdi. İstanbul Vəkillər Kollegiyasının hüquqşünaslarından biri olan H.Baykaranın Azərbaycanın istiqlal mübarizəsindən ətraflı bəhs edən "Azerbaycan istiklal mücadelesi tarihi" əsəri 1975-ci ildə İstanbulda nəşr olunmuşdur. Bolşevik şovinizminin hökm sürdüyü illərdə yazılan bu əsərdə Azərbaycanın azadlıq mübarizəsinin inkişaf prosesi ətraflı şəkildə araşdırılmışdır. Müəllif bu araşdırmasında Azərbaycanın çağdaş tarixinə işıq salır, çar rejiminə qarşı mübarizəni və bolşevik inqilabından sonra qısamüddətli Azərbaycan istiqlal tarixindən ətraflı bəhs edir. Bolşevizmə qarşı çıxan türk ziyalı və tarixçilərinin səsinin ciddi şəkildə kəsildiyi, sürgündə olduğu SSRİ dönəmində yazılan bu əsəri, həm də mühüm bir cəsarətin məhsulu hesab etmək olar.

H.Baykaranın "Azerbaycan İstiklal mücadelesi tarihi" adlı əsəri Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin yaranması, fəaliyyəti və süqutunun araşdırılmasını əhatə edən mühüm tarixi tədqiqat əsərlərindən biridir. Əsərdə əsasən Azərbaycanın Çar Rusiyası dönəmindəki vəziyyəti, 1917-ci il fevral və oktyabr inqilablarından sonra yaranmış şərait, Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin elan olunması, ordu quruculuğu, maarif və mədəniyyət sahəsindəki işlər, Azərbaycanla Osmanlı dövləti arasında olan əlaqələr, Bakının azad olunması, XI Qızıl Ordunun Bakıya daxil olması kimi vacib məlumatlar öz əksini tapmışdır. Həmin dövrdə Azərbaycanda bu mövzuda yazmağa məhdudiyyətlər qoyulmuşdu. Ona görə də müəllifin bu əsəri xaricdə yaşayan azərbaycanlıların mübarizə tarixini öyrənməsində mühüm rol oynayıb. Əsər arxiv sənədləri, dövrün qəzetləri, Cümhuriyyət hökuməti sənədlərinə, Osmanlı və Qərb mənbələrinə istinad etdiyinə görə dəyərli mənbə hesab olunur. Tədqiqat əsərində müəllif özündən əvvəl aparılan tədqiqat işlərindən və özünün analitik izahlarından istifadə etmişdir. Bu baxımdan tədqiqat işi yalnız sənəd toplusu deyil, həm də təhlil əsəridir.

Əsər əlli yeddi fəsildən ibarət olub, ilk doqquz fəsilində Azərbaycanın iqtisadiyyatı izah edilir. Müəllif əsərinin on və on üçüncü fəsillərində Azərbaycandakı siyasi hərəkatlardan yazır. Bu fəsillərdə Azərbaycanda müstəqillik elan olunana qədər yaradılmış siyasi təşkilatlar və partiyalar haqqında məlumat verilir, Azərbaycandakı siyasi hərəkatların 1901-ci ildə Bakıda "Rusiya Sosial Demokratik Birliyi"nin yaradılması ilə başlandığını vurğulayır. Daha sonra o qeyd edir ki, 1904-cü ildə "Hümmət" sosialist partiyası, ikinci siyasi partiya isə 1905-ci ildə, inqilab günlərində və intensiv erməni hücumları şəraitində Əhməd Ağayev tərəfindən "Difai" adı ilə yaradılmışdı. H.Baykara öz əsərində 1905-ci il rus-yapon müharibəsi və birinci rus inqilabı haqqında geniş məlumat verir. Birinci Rus inqilabının Azərbaycana təsirlərinin təsvir olunduğu on yeddinci fəsildə müəllif göstərir ki, bütün rus əsir xalqlarında olduğu kimi Azərbaycanda da azadlığın ilk həyəcanlı günlərinin təsiri ilə siyasi hərəkat başlamışdı. Tədqiqat əsərində bu mühitdə formalaşmış bir nümayəndə heyətinin çara yazdığı "milli arzular ərizəsi"nin tam mətnini görə bilərik. Hazırlanmış "milli arzular ərizəsin"dən aydın olur ki, o zaman Azərbaycanda insanlar istər ictimai, istərsə də siyasi arenada bir çox məsələlərdə məhdudiyyətlərə, ikili standartlara məruz qalmışdılar. İyirmi doqquz və otuzuncu fəsillərdə isə Müsavat partiyasının yaranması, Məhəmməd Əmin Rəsulzadənin həyatı və şəxsiyyəti geniş təsvir olunur. Məlum olduğu kimi, Azərbaycanın müstəqilliyinin əldə edilməsində Müsavat partiyasının mühüm yeri var. Əsərin otuz yeddi-qırx üçüncü fəsillərində Azərbaycanda istiqlaliyyətin elan edilməsindən bəhs edilir. Müəllifin fikrincə, bolşeviklər hakimiyyəti ələ keçirdikdən sonra Azərbaycan istiqlal mübarizəsi fəallaşmışdı. Nəticədə uzun sürən mübarizədən sonra 1918-ci il mayın 28-də Tiflisdə Azərbaycanın müstəqilliyi elan edildi (Baykara, 1975).

H.Baykara qırx yeddinci fəsildə Mudros sülh müqaviləsinin imzalanması ilə Osmanlı ordusunun regionu tərk etməsi, lakin bu dəfə də ingilislərin Bakını işğal etdiklərini qeyd edir (Baykara, 1975). Müəllif bununla qeyd etmək istəyir ki, Birinci Dünya Müharibəsində məğlub olan Osmanlı imperiyası Mudros barışığını imzalamalı oldu. Bu barışığın şərtlərinə əsasən isə türk ordusu Azərbaycanı və Qafqazı tərk etmək məcburiyyətində qaldı.

XX əsrin 70-ci illərdə nəşr olunan digər bir əsər olan "Türk devrim tarihi" (1971) kitabıdır. Giriş və dörd fəsildən ibarət olan bu kitabın ikinci fəsilində "Şərq cəbhəsi" başlığı ilə olan hissədə Mudros sülh müqaviləsinin (30 oktyabr 1918-ci il) imzalanmasından sonra türklərin Qafqazdan çıxması və bundan sonra ermənilərin həmin ərazilərdə yaşayan müsəlmanlara qarşı qətliam törətməsinin qarşısıalınmaz fakt olduğu qeyd olunur. Bu qətliamın az da olsa qarşısını almaq üçün müsəlman və türklərin sıx yaşadığı ərazilərdə yerli Şuralar yaradılmışdı. Onlar arasında iki əsas Şura fərqlənirdi.Onlardan biri mərkəzi Qarsda olan "Cənub-qərbi Qafqaz müvəqqəti hökuməti", digəri isə mərkəzi Naxçıvanda yaradılan Şura hökuməti idi. Gözlənildiyi kimi türk ordusu ərazini tərk edən kimi qətliamlar başlamış və bəzi ərazilər ermənilər tərəfindən işğal edilmişdi. Bu işğal və qətliamın qarşısı 1920-ci il 3 dekabr tarixində Gümrü sülh müqaviləsinin imzalanması ilə alınmışdı. (Türk devrim tarihi, 1971). Müəllifin burada qeyd etmək istədiyi məqam odur ki, ermənilər əllərinə fürsət düşdüyü hər an müsəlmanları qətlə yetirirdi. Bu da Osmanlı dövlətini müəyyən tədbirlər görməyə vadar edirdi.

Qeyd olunan dövr Türkiyə tarixşünaslığında yer alan başqa bir əsər Feyzi Aküzüm tərəfindən yazılan "M.Resulzadeye göre çeşitli cepheleri ile Azerbaycan istiklal mücadelesi" (1977) adlı tədqiqat işidir.

İrihəcmli olmayan bu əsər adından da göründüyü kimi bioqrafik əsərdir. Əsər M.Rəsulzadənin həyatı və müstəqillik uğrunda mübarizəsinə həsr olunmuşdur. M.Rəsulzadə haqqında məlumat verən müəllif yazır ki, ruhani ailəyə mənsub olan M.Rəsulzadə hələ kiçik yaşlarından etibarən Azərbaycanda baş verən siyasi hadisələrdən kənarda qalmamış, çar Rusiyasının müstəmləkəçilik siyasətinə qarşı çıxmışdır. İstər Anadoluda, istərsə də Azərbaycanda mövcud olan türkçü cərəyanlara böyük marağının olması onu Azərbaycanın müstəqillik mübarizəsində ön cəbhələrdə olmasına gətirib çıxarmışdı (Aküzüm,1977). Müəllif bununla M.Rəsulzadənin türkçü olduğunu və müstəqilik uğrunda mübarizə aparanların də məhz onlardan olduğunu vurğulayır. Müəllif 28 may 1918-ci ildə Cümhuriyyətin elan olunması və istiqlal bəyannaməsi haqqında məlumat verir.

1970-ci illərdə yazılmış növbəti bir əsər "Türk devrim tarihi ve Kurtuluş savaşı (1918-1923)" adlı kiçik həcmli kitabdır. Giriş və dörd fəsildən ibarət olan əsərdə müəyyən qədər Azərbaycan haqqında məlumatlara rast gəlmək olar. Kitabça Hərbi Hava Qüvvələrinin polkovniki Refik Yurtseven tərəfindən hazırlanmış və Müharibə Tarixi İdarəsinin səlahiyyətli şuraları tərəfindən nəzərdən keçirildikdən sonra nəşr edilmişdir. Qeyd olunanlara görə türk orduları Mudros sülh müqaviləsinin müddəalarına uyğun olaraq İranın şimal-qərbini və Qafqazı boşaltmağa başlayanda Qafqaza Şimali Qafqaz, Azərbaycan, Gürcüstan və Ermənistan respublikaları daxil idi. Türk ordusu gözlənilən təxliyyəni başa vuran kimi ermənilər Gümrü və Üçmüədzin ərazilərini, Arpaçay və Araz çaylarının sahillərini, Iğdırın ətraf rayonlarını zəbt edərək, sərhədlərimizə qədər uzanaraq türk xalqına sözlə ifadə olunmaz vəhşiliklər etməyə başladılar. Bu yerlərdə ermənilərə qarşı qəti əməliyyat həyata keçirilənə qədər yerli əhali hücumlardan qorunmaq üçün müxtəlif yerlərdə təşkilatlanmağa məcbur oldu (Yurtseven,1976). Müəllif burada, Mudros barışığının imzalanmasından sonra yaranan şəraitdən ermənilərin istifadə etməsini vurğulayır.

Müəllif eyni zamanda Mudros barışıq müqaviləsinin müddəalarına görə, türk orduları qeyd olunan əraziləri boşaltdıqdan sonra türk xalqına qarşı erməni zülmünə son qoyulması, Şərq bölgəsində təhlükəsizlik və asayişin bərqərar olması, Qərbdə aparılacaq döyüşlər üçün qüvvələrin bu cəbhədən çıxarılması zəruri idi. Bundan əlavə, Rusiya ilə inkişaf edən siyasi münasibətləri yaxşılaşdırmaq üçün birbaşa əlaqə lazım idi. Bu kimi hallar Şərq cəbhəsində ermənilərə qarşı qəti əməliyyatın aparılmasını zəruri edirdi. Buna görə də Şərq cəbhəsi əməliyyatları 1920-ci ilin sonuna qədər davam etdi. Nəhayət, böyük qələbə qazanıldı və 1920-ci il dekabrın 3-də Gümrü müqaviləsi imzalandı (Yurtseven, 1976).

XX əsrin 70-ci illərində yazılan başqa bir əsər Şevket Süreyya Aydemir tərəfindən qələmə alınan "Makedonyadan Asiyaya Enver paşa (1914-1922)" adlı kitabdır. Bu əsəri də araşdırarkən Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti tarixinin müxtəlif aspektləri haqqında müəyyən məlumatlar əldə etmək olar. Müəllifin verdiyi məlumata əsasən Osmanlı ordusu nəhayət köhnə sərhədlərinə çatdıqdan və 1878-ci il Berlin müqaviləsi ilə ruslara verilən Qars, Artvin, Ərdəhan kimi keçmiş ərazilərini azad etdikdən sonra plan Cənubi Qafqaza hərəkət edərək Azərbaycana çatmaq idi. Ənvər paşa bu iş üçün Şimali Afrikadan qardaşı Nuri bəyi dəvət etdi. Əmisi Xəlil paşa isə o zaman artıq bu cəbhəyə gəlmişdi və Şərq Orduları Qrupunun komandanı təyin edilmişdi. Bu o demək idi ki, indi Cənubi Qafqazın, Azərbaycanın, Şimali Qafqazın və bəlkə də ondan da başqa əməliyyatlar Ənvər paşa, əmisi və qardaşının əlində cəmləşmişdi (Aydemir,1985). Ş.S.Aydemir burada başqa əməliyyatlar dedikdə Tehran və Türküstan ərazilərində də aparacağı məlumatlara işarə edir. Rəsmi sənədlərdən istifadə edərək yazan müəllif qeyd edir ki, Nuri Paşanın sonradan ona verilən İslam Ordusu Komandanlığı və onun tabeliyində olan əməliyyat yekunlaşana qədərki inkişafı ilə bağlı hazırladığı hesabat və ya xatirənin surəti mövcuddur. "Kafkas İslam Ordusu Harekatı" başlıqlı bu xatirədə başlığını daşıyır. Əsli hər halda əski hərflərlə yazılmış olan bu sənədin əldəki nüsxəsi, yeni hərflərlə yazılmışdır. Lakin daktilo ilə yazanın oxuya bilməyib boş buraxdığı yerlər, Nuri paşanın əl yazısı ilə ve yeni hərflərlə doldurulmuşdu. Bu yazılarda Qafqaz İslam Ordusunun əməliyyatı əvvəldən axıra qədər ümumiləşdirilir. Həmin sənəddə türklərin Azərbaycana gəliş səbəbi öz əksini tapmışdır: "1918-ci il martın 18-də Bakıda ermənilər və ruslar tərəfindən müsəlmanlara qarşı qırğınların törədildiyi aşkar olunduğu üçün hərəkatımızı sürətləndirməli olduq. 6-cı Ordudan olan heyətimizi qismən tamamlayıb, 8 aprel 1918-ci ildə Mosuldan ayrıldıq. Yol boyu təchizat çətinliyi üzündən iyirmi-otuz nəfərlik qruplar halında 1918-ci il mayın 9-da Revandizə, 12 may 1918-cı ildə İranın Savuşbulak bölgəsinə, 1918-ci il mayın 19-da isə Təbrizə gəldik. 1918-ci ilin mayın 25-də təbrizdən hərəkət edərək iyunun 3-də Araz çayını keçdik" (Aydemir, 1985). Müəllif bu sənəddəki məlumatlara diqqəti çəkməklə bildirir ki, türk ordusu yaranmış vəziyyətlə əlaqədar olaarq Azərbaycana gəlmək məcburiyyətində qalmışdır. Sənəddə Araz çayının qeyd olunması da əbəs yerə deyildi belə ki, Araz çayı İranla Rusiya Qafqazı arasında sərhəd idi. 1918-ci il yanvarın əvvəllərində Şimali Afrikadan yola düşən Nuri bəy (paşa) Anadolu, Suriya və İraq üzərindən İrana keçərək İslam Ordusunun ilk dəstələri ilə birgə 1918-ci il iyunun 3-də Cənubi Qafqaza ayaq basdı. Onların gəldiyi ərazi Ermənistanla Azərbaycan arasında mübahisəli ərazi olan Zəngəzur rayonu ilə həmsərhəd

idi. O zaman ermənilər hər yerdə idi. Həqiqətən də 6-cı Ordu Urmiya ərazisində ermənilərlə döyüşürdü. Urmiyada ingilis qüvvələri də olub, ermənilərə kömək edirdi. Nuri Paşanın Qafqaz Azərbaycanında ilk seçdiyi əməliyyat mərkəzi Gəncə olmuşdur. Gəncəyə çatmaq üçün Zəngəzurun şərqində və Qarabağ kimi ermənilərin dayaq yerləri olan ərazilərdən yan keçmək lazım idi. Bakı isə o zaman Qafqazın ən xaotik şəhəri idi. Bolşevik Komitəsi şəhərə nəzarəti ələ keçirmişdi. Şəhəri Şaumyan adlı ermənin başçılıq etdiyi yerli İnqilab Komitəsi tutmuşdu (Aydemir, 1985).

Qeyd olunan illərdə nəşr olunan digər bir əsər türk tarixçisi Akdes Nimet Kurat tərəfindən qələmə alınan "Türkiye ve Rusya" əsəridir. Müəllifin **"Türkiye ve Rusya: XVIII. yüzyıl sonundan Kurtuluş savaşına kadar Türk-Rus İlişkileri (1798–1919)"** adlı əsəri Türkiyə tarixşünaslığında mühüm mənbələrdən biri hesab olunur. Əsər bu mövzuda türkcə yazılmış ilk geniş və sistemli tədqiqat işlərindən biridir. 1970-ci ildə çap olunmuş Azərbaycan və Türkiyə tarixi baxımından nadir mənbələrdəndir. Müəllif əsərini yazarkən Osmanlı arxivləri, Rusiya sənədləri, Qərb mənbələrindən istifadə etmişdir. Bu da təbii ki, əsərin ciddi bir araşdırma işi olduğunu göstərir. Bu dəyərli tədqiqat işi həmçinin Türkiyə və Azərbaycanda bu sahədə olan sonrakı araşdırmalara zəmin yaratmışdır. A.N.Kurat xüsusilə türk-rus münasibətləri, Osmanlı tarixi mövzularında dərin araşdırmalar aparıb. Müəllifin bu əsərində 1798-ci ildən 1919-cu ilə qədər olan dövr, yəni XVIII əsrin sonlarından başlayaraq Osmanlı-Rusiya müharibələri, Qafqaz uğrunda mübarizə və Birinci Dünya Müharibəsi dövrü əhatə olunur. A.N.Kuratın **bu dəyərli** əsərində **Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti (1918–1920)** mövzusu ayrıca bölmə kimi geniş olmasa da, **Türkiyə-Rusiya münasibətləri kontekstində** Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti tarixinin müxtəlif istiqamətləri ilə bağlı diqqəti çəkən məlumatlar öz əksini tapmışdır. Belə ki, 1917-ci il rus inqilabından sonra Qafqazda yaranmış vəziyyət, 1918-ci ilin 28 may tarixində Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin elan olunması və bundan sonrakı müddətdə Osmanlı imperiyasının dəstəyi, Cümhuriyyətin beynəlxalq vəziyyəti, Osmanlı və Azərbaycan münasibətləri haqqında kifayət qədər geniş məlumatlar əldə etmək olar. A.N. Kurat göstərir ki, Azərbaycan öz istiqlaliyyətini elan etdikdən sonra Osmanlı dövləti ona ilk dəstək verən dövlət oldu. Lakin Osmanlı imperiyasının Mudros sülh müqaviləsindən sonra regiondan çəkilməsi Azərbaycanın yenidən çətin vəziyyətə düşməsinə səbəb oldu. Bu irihəcmli tədqiqat əsəri həm Türkiyə-Rusiya münasibətləri, həm də Qafqaz, Azərbaycan və ümumilikdə, Şərqi Avropadakı siyasi vəziyyəti anlamaq üçün çox dəyərli bir qaynaqdır.

Müəllif yazır ki, türklərin Azərbaycana nə zaman gəlməsi haqqında dəqiq məlumat yoxdur. Lakin onun qənaətinə görə, ola bilsin ki, Qafqaz cəbhəsində ruslar zəifləməyə başlayanda Ənvər paşa bu haqda düşünməyə başlamışdı. Batum konfransında isə bu haqda dəqiq qərar qəbul edilmişdi. Əsərdə A.N.Kurat eyni zamanda Batum şəhərində 4 iyun 1918-ci ildə Osmanlı dövləti ilə Azərbaycan arasında imzalanan müqavilənin dördüncü maddəsinə əsasən Osmanlının Azərbaycana hərbi yardım etməsi haqqında öhdəlik götürdüyünü yazır. Buna istinadən Azərbaycan hökumətinin Bakının düşmən işğalından qurtarılması üçün hərbi yardım tələb etdiyini vurğulayır (Kurat,1970). Tarixçi bununla bildirir ki, türklərin Azərbaycana gəlişi müqaviləyə əsaslanır və bu, sülh şəraitində deyil Bakı işğal altında olduğu çətin bir şəraitdə baş verdi.

A.N.Kurat həmçinin Stepan Şaumyanın başçılığı ilə azərbaycanlılara qarşı edilən zülm haqqında da məlumat verir. Belə ki, Moskva mərkəzi hökuməti, xüsusən də Cozef Stalin Bakının Rusyanının tərkib hissəsi olduğu və nəyin bahasına olursa olsun Rusiyanın tərkibində qalması haqqında Şaumyana təlimatlar verirdi. O da buna görə şəhərdə ciddi tədbirlər görmüşdü, ən əsası da müsəlmanların ayağa qalxmasına imkan vermirdi (Kurat,1970).

Müəllifin **"Türkiye ve Rusya: XVIII. yüzyıl sonundan Kurtuluş savaşına kadar Türk-Rus İlişkileri (1798–1919)"** adlı irihəcmli əsərində Bakının azad olunması uğrunda mübarizə ətraflı şəkildə təsvir olunmuşdu. A.N.Kurat bu dəyərli əsərində Azərbaycan Cümhuriyyətinin elan olunması haqqında adlı ayrıca başlıq altında məlumat vermişdir. O, Bakının türklər tərəfindən azad olunmasının türk mətbuatında sevinclə qarşılanaraq yer alması haqqında qeyd edərək yazır: "Yeni gün qəzetinin 21 sentyabr 1918-ci il tarixli nömrəsində Azərbaycan mülkiyyətinə tam sahib oldu". Digər qəzetlərdə də oxşar məqalələr çap olunmuşdu (Kurat,1970). Bununla, tarixçi türklərin hər zaman Azərbaycanın yanında olduğunu vurğulayır.

Tarixçi A.N.Kuratın xüsusi qeyd etdiyi məqamlardan biri də Azərbaycan 28 may 1918-ci ildə İstiqlaliyyətini bəyan etdikdən dərhal sonra Osmanlı dövləti onun müstəqilliyini rəsmi tanımış və yuxarıda qeyd olunduğu kimi 4 iyun tarixində isə iki dövlət arasında dostluq haqqında Batum müqaviləsi imzalanmışdı. Qısa müddət sonra isə İstanbulda Azərbaycan səfirliyi təsis olundu. Beləliklə, bu dövrdə müstəqilliyini elan edən ilk türk dövləti Azərbaycan oldu. Bu yolda isə əsas rol oyanayan dövlət Osmanlı oldu. A.N.Kurat bununla Osmanlı dövlətinin hər zaman yanımnda olduğunu göstərir. A.N.Kurat əsərində həmçinin böyük dövlətlərin diqqət mərkəzində olan Bakı nefti məsələsindən də ətraflı şəkildə bəhs edir. Müəllif yazır ki, almanların Qafqazda öz mənfəətləri vardı. Bunlardan ən vacibi Bakı neftinin çox hissəsinə sahib olmaq idi. Buna görə də alman hökuməti tərəfindən Bakıya türklərin daxil olması,

əlbəttə ki, arzu edilmirdi. Çünki belə olan halda Bakı neftinin türklər tərəfindən mənimsənilməsindən qorxurdular.Bunun üçün Almaniya müəyyən tədbirlər gördü. Bu məsələdə almanlar gürcülər və ruslarla müəyyən razılığa gəldi. Əsas razılıq ruslarla oldu. Belə ki, 27 avqust 1918-ci ildə Berlində Brest-Litovsk sülh müqaviləsinə əlavə bir müqavilə imzalandı. Müqavilənin on dördüncü maddəsinə əsasən türk qüvvələri Kür çayını keçməmələri, yəni Azərbaycan ərazisinə dail olmalarının qarşısının alınması nəzərdə tutulmuşdu. Türklərin məhz bu tarixə qədər Bakıya daxil ola bilməmələrinin əsas səbəbi məhz almanların Batum-Tiflis-Bakı dəmiryolundan türklərə hərbi ləvazimatlar və əsgərlərin keçidinə imkan verməmələri olmuşdu. İyul ayının sonları və 5 avqust tarixlərində türklərin Bakı əməliyyatında uğur qazanmamalarının səbəbi məhz hərbi avadanlıqların çatışmazlığından oldu. Təbrizdən lazımi qədər avadanlıqlar gətirildikdən sonra türk ordusu 14-15 sentyabr tarixində Bakını azad etməyə müvəffəq oldular (Kurat,1970). Bu əsərində o, Bakının azad olunması zamanı həyəta keçirilən hərbi əməliyyatlar haqqında geniş məlumat verir.

A.N.Kurat da ermənilərin azərbaycanlılara qarşı həyata keçirdiyi qətliamlardan yazırdı. Türklərin, almanların Bakı ilə bağlı siyasətləri ilə yanaşı ingilislərin planlarından yazan müəllif qeyd edir ki: "Bakının türklərin və ya almanların əlinə keçməsi ingilislər üçün pis nəticələnə bilər. Belə ki, almanlar və türklər Bakı neftinə sahib olduqdan sonra, neft borularla Batuma göndərilərək alman iqtisadiyyatının böyük məfəət əldə etməsinə gətirib çıxaracaqdı. Bununla yanaşı Ənvər paşanın pantürkist planlarının gerçəkləşməsinə yol açılacaq , buradan da Türkistana irəliləməyə və Hinditsanın təhlükə altına düşməsi demək idi. Buna görə də, Bakıya türklərin gəlişinə mütləq şəkildə əngəl olunmalı idi. Bakı azad edildikdən sonra təbii olaraq osmanlı- Rusiya münasibətlərinin pisləşməsi haqqında yazan müəllif, qeyd edir ki, Sovet Rusiyasının 20 sentyabr 1918-ci il tarixli notasında həm Evliyeyi-selasenin, Batum, Qars və Ərdahanın Osmanlı dövlətinə ilhaqını tanımadığını, həm də Brest-Litovsk müqaviləsinin qüvvədən düşdüyünü bildirmişdi (Kurat, 1970).

A.N.Kuratın əsərində həmçinin Mudros müqaviləsinin imzalanmasına aparan yol və imzalanması da geniş şərh olunur. 1918-ci ilin avqust-sentyabr aylarında Qafqazda apardığı uğurlu əməliyyatlar Osmanlının son çırpınışları idi. Müttəfiqi Almaniy da müqavimətin son mərhələsində idi. Bolqarıstan 30 sentyabrda müqavilə imzalayaraq müharibədən çıxmışdı. Növbə Osmanlı dövlətinə gəlmişdi. Bolqarların müharibədən çıxması ilə onsuz da yaxşı vəziyyətdə olmayan Osmanlının vəziyyəti daha da pisləşdi (Kurat,1970). Nəhayət, 30 oktybar 1918-ci ildə Mudros barışığını imzalayaraq müharibədən çıxdı. Digər mənbələrdə də qeyd olunduğu kimi Mudros barışığına əsasən Osmanlı dövləti Azərbaycanı və bütün Qafqazı tərk etməli oldu. Bu da öz növbəsində Azərbaycanda vəziyyətin yenidən pisləşməsi və 1920-ci il 28 aprel tarixində isə istilası ilə nəticələndi.

Nəticə

Məqalədə qeyd olunan əsərlərə nəzər yetirsək müəyyən fərqlərin oluğunu aydın şəkildə görə bilərik. Lakin əsərlərin demək olar ki, hər birində Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin elan olunması məsələsinə toxunulmuş, Bakınının Qafqaz İslam Ordusu tərəfindən azad olunması, 1918-ci il mart ayında ermənilərin azərbaycanlılara qarşı törətdiyi qətliamlar, Birinci Dünya Müharibəsində məğlub olan və Mudros barışığı imzalamaq məcburiyyətində qalan Osmanlı türk ordusunun Azərbaycanı tərk etməsi haqqında məlumatlara yer verilmişdir. Bu Əsərlərdə qeyd olunan əsas məqam isə türk ordusunun Azərbaycana gəlişinin səbəbinin göstərilməsidir. Belə ki, müəlliflər qeyd edir ki, türk odusu Azərbaycana 1918-ci il 4 iyun tarixində iki dövlət arasında imzalanmış dostluq haqqında Batum müqaviləsinin dördüncü maddəsinə əsasən hərbi yardım göstərmək məqsədi ilə gəlmişdi. H.Baykara "Azerbaycan istiklal mücadelesi tarihi" adlı tədqiqat əsərində digərlər müəlliflərin yazdığı əsərlərdən fərqli olaraq qeyd olunan məsələlərlə yanaşı, o dövrdə Azərbaycandakı siyasi, iqtisadi, sosial vəziyyət haqqında, eləcə də Azərbaycanın coğrafiyası haqqında geniş məlumat vermişdir.

Tarixşünaslığımız baxımından dəyərli olan bu əsərlərin hər birinin daha dərindən araşdırılması gələcəkdə vacib olan məsələlərdəndir.

ƏDƏBIYYAT SIYAHISI:

1. Ağayev, İ. (1993). 1917-1920-ci illər Azərbaycan tarixi Türkiyə tarixşünaslığında: tarix üzrə fəlsəfə doktoru dissertasiyası. Bakı.
2. Aküzüm, F. (1977). M.Resulzadeye göre çeşitli cepheleri ile İstiklal mücadelesi, Ankara.
3. Aydemir, Ş. S.(1985). Makedonyadan Asiyaya Enver paşa (1914-1922), İstanbul: Evrim matbaacılık ltd.
4. Baykara, H(1975). Azerbaycan istiklal mücadelesi tarihi, İstanbul.
5. Kurat, A.N. (1970). Türkiye ve Rusya, Ankara.
6. Türk devrim tarihi. (1971). Ankara: Genelkurmay Basım Evi.
7. Yurtseven, R. (1976). Türk devrimi ve Kurtuluş savaşı (1918-1923). Ankara: Genelkurmay Basım Evi.

DOİ: 10.32010/GCEC8005

XX ƏSRİN SONUNDA YAPONİYANIN AZƏRBAYCANDA GEOSİYASİ MARAQLARI

Aytac Şixəli ŞADİYEVA
Bakı Dövlət Universiteti
Orsid: https://orcid.org/0009-0007-5637-5740
E-mail: shinetomydarkness@gmail.com

Xülasə: Bu mövzu müasir dövr baxımından çox aktualdır. Ölkəmizin zəngin təbii sərvətləri hər zaman Yaponiya tərəfinin diqqət mərkəzində olmuşdur. Şərqi Asiya regionunun ən inkişaf etmiş ölkələrindən biri olan Yaponiyanın, xüsusilə 90-cı illərdən başlayaraq, Cənubi Qafqazın lider ölkəsi olan Azərbaycanla maraqlanması regionun gələcəyi üçün böyük əhəmiyyət kəsb edir. Azərbaycanla Yaponiya arasındakı münasibətlər çoxşaxəli olub, tarixən dərin köklərə malikdir. Orta əsrlər dövründə belə, bu iki ölkə arasında diplomatik və ticarət əlaqələrinin mövcudluğu barədə mənbələr vardır. Hətta Yaponiya imperatorları Səfəvi şahlarına qiymətli hədiyyələr göndərmişdir. XX əsrdə, Azərbaycan 71 il SSRİ tərkibində olmasına baxmayaraq, yapon mütəxəssislərinin yardımı ilə ölkədə infrastruktur layihələri həyata keçirilmişdir. Bakı şəhərində Yaponiya ilə əməkdaşlıq nəticəsində "AZON" zavodu inşa edilmişdir. 1991-ci ildə müstəqilliyini əldə edən Azərbaycanı ilk tanıyan dövlətlərdən biri Yaponiya olmuşdur. Azərbaycanla diplomatik münasibətlərin 30-cu ildönümü münasibətilə Yaponiya səfirliyinin təşəbbüsü ilə 2022-ci il "Azərbaycan-Yaponiya Dostluq İli" elan edilmişdir. Ölkəmizin zəngin neft və qaz ehtiyatları Yaponiya ilə iqtisadi münasibətlərin əsas faktorudur. Buna görə Yaponiya Azərbaycandan əsasən neft məhsulları idxal edir. Siyasi münasibətlər isə hər iki ölkənin oxşar tarixi taleyindən irəli gəlir. Bir sıra beynəlxalq məsələlərdə mövqeləri üst-üstə düşən Azərbaycan və Yaponiya müharibə və zorakılığı pisləyir, bir-birinin ərazi bütövlüyünü dəstəkləyir, münaqişələrin sülh yolu ilə həllinə üstünlük verir. Qarşılıqlı çoxtərəfli əlaqələrin inkişafı Avrasiya iqtisadi tərəqqisinə təkan verir. Eyni zamanda Yaponiya da Azərbaycanla sıx əlaqələr qurmaqda fəal maraqlıdır. Bu əlaqələrin əsasını Yaponiyanın geosiyasi maraqları təşkil edir. Bu maraqlar fonunda siyasi, iqtisadi və mədəni sahələrdə əməkdaşlıq davamlı genişlənməkdədir. Burada 1991–2000-ci illər arasında Yaponiyanın Azərbaycandakı geosiyasi maraqları da ətraflı araşdırılmışdır.
Açar sözlər: Azərbaycan, Yaponiya, Ümumilli lider, Heydər Əliyev, geostrateji

ГЕОПОЛИТИЧЕСКИЕ ИНТЕРЕСЫ ЯПОНИИ В АЗЕРБАЙДЖАНЕ В КОНЦЕ XX ВЕКА

Айтадж Шихалы ШАДИЕВА
Бакинский государственный университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0007-5637-5740
E-mail: shinetomydarkness@gmail.com

Резюме: Данная тема является чрезвычайно актуальной в современном контексте. Богатые природные ресурсы нашей страны всегда привлекали внимание Японии. Будучи одной из наиболее развитых стран региона Восточной Азии, Япония, особенно начиная с 1990-х годов, проявляет особый интерес к Азербайджану — лидеру Южного Кавказа, что имеет большое значение для будущего региона. Между Азербайджаном и Японией установились многоаспектные отношения, имеющие глубокие исторические корни. Уже в средневековье существовали дипломатические и торговые связи между этими двумя странами. Императоры Японии даже отправляли шахам Сефеви ценные подарки. Несмотря на то, что в XX веке Азербайджан в течение 71 года входил в состав СССР, при содействии японских специалистов в стране реализовывались инфраструктурные проекты. В Баку при сотрудничестве с Японией был построен завод «АЗОН». В 1991 году Япония стала одним из первых государств, признавших независимость Азербайджана. По случаю 30-летия дипломатических отношений между странами посольство Японии инициировало объявление 2022 года «Годом дружбы Азербайджана и Японии». Богатые нефтяные и газовые ресурсы Азербайджана служат ключевым фактором экономического сотрудничества с Японией, которая в основном импортирует азербайджанские нефтепродукты. Политические отношения основываются на схожей исторической судьбе обеих стран. В ряде международных вопросов позиции Азербайджана и Японии совпадают: обе страны осуждают войны и насилие, поддерживают территориальную целостность друг друга и отдают предпочтение мирному урегулированию конфликтов. Развитие взаимных многосторонних связей способствует экономическому прогрессу Евразии. В то же время Япония проявляет активный интерес к укреплению отношений с Азербайджаном, что объясняется её геополитическими интересами. На этом фоне сотрудничество в политической, экономической и культурной сферах продолжает расширяться. В работе подробно исследуются геополитические интересы Японии в Азербайджане в период с 1991 по 2000 годы.
Ключевые слова: Азербайджан, Япония, Национальный лидер, Гейдар Алиев, геостратегия.

JAPAN'S GEOPOLITICAL INTERESTS IN AZERBAIJAN AT THE END OF THE 20TH CENTURY

Aytaj Shikhali SHADIYEVA
Baku State University
https://orcid.org/0009-0007-5637-5740
E-mail: shinetomydarkness@gmail.com

Abstract: This topic remains highly relevant in the contemporary era. The abundant natural resources of our country have consistently attracted Japan's attention. As one of the most developed countries in the East Asian region, Japan's growing interest in Azerbaijan—a leading country in the South Caucasus—since the 1990s holds significant importance for the region's future. The relations between Azerbaijan and Japan are multifaceted and have deep historical roots. Historical sources indicate that diplomatic and trade connections between these two countries existed even during the medieval period. Japanese emperors once sent valuable gifts to the Safavid shahs. Despite Azerbaijan's 71-year incorporation into the USSR during the 20th century, infrastructure projects were realized with the assistance of Japanese specialists. The "AZON" factory in Baku was constructed as a result of cooperation with Japan. Japan was among the first countries to recognize Azerbaijan's independence following its declaration in 1991. In celebration of the 30th anniversary of diplomatic relations, the Japanese Embassy initiated the declaration of 2022 as the "Azerbaijan-Japan Friendship Year." Azerbaijan's rich oil and gas reserves are the primary factors underpinning its economic relations with Japan, which mainly imports oil products from Azerbaijan. Political relations between the two countries are rooted in their similar historical experiences. Azerbaijan and Japan share aligned positions on numerous international issues: both condemn war and violence, support each other's territorial integrity, and prioritize peaceful conflict resolution. The development of mutual multilateral relations contributes to the economic progress of Eurasia. Concurrently, Japan actively seeks to strengthen its ties with Azerbaijan, driven by its geopolitical interests. Against this background, cooperation in political, economic, and cultural spheres continues to expand steadily. The study also examines in detail Japan's geopolitical interests in Azerbaijan between 1991 and 2000.
Keywords: Azerbaijan, Japan, National Leader, Heydar Aliyev, Geostrategy

Giriş

Şərqi Asiya regionunun aparıcı ölkələrindən olan Yaponiya hər zaman Cənubi Qafqazda, xüsusən də Azərbaycanda gedən geosiyasi, sosial, iqtisadi proseslərlə yaxından maraqlanmışdır. Azərbaycanla Yaponiya arasındakı əlaqələrin kökü Orta əsrlərə gedib çıxır. Hətta Yaponiya imperatorları tərəfindən Səfəvi şahlarına bahalı hədiyyələr göndərilmişdir (Məmmədli, 2025). Tarixin sonrakı dövrlərində fərqli inkişaf yollarına daxil olan bu iki ölkə arasında uzun müddət yaxın əlaqələr olmamışdır. Nəhayət, Azərbaycan SSRİ-nin tərkibində olarkən, 1956-cı ilin oktyabrında SSRİ-nin Yaponiya ilə diplomatik münasibətlər qurması ilə Azərbaycanla Yaponiya arasında dolayı yolla olsa belə, diplomatik münasibətlər yenidən aktuallaşmışdır (*Geosiyasət*, 2025). Bununla paralel olaraq, Yaponiyanın Azərbaycanda olan geosiyasi maraqları yenidən öz aktuallığını qazanmışdır.

Azərbaycanda Yaponiyanın geosiyasi maraqlarını təhlil etməzdən qabaq, gəlin bu terminə nəzər salaq. Ümumiyyətlə, geosiyasət termini hər hansı bir dövlətin başqa bir dövlətlə olan münasibətlərini coğrafi anlayışları əsas götürərək qurması nəzərdə tutulur. Geosiyasət elminin obyekti və subyekti haqqında mübahisələr isə, 100 ilə yaxındır ki, davam edir (Kərimov, 2017).

Xalqımızın ümummilli lideri Heydər Əliyevin 1969–1982-ci illərdə Sovet Azərbaycanına rəhbərlik etdiyi dövrlərdə Azərbaycanla Yaponiya arasında siyasi, iqtisadi əməkdaşlıq əlaqələri daha da genişlənmişdir. Yaponiyanın Azərbaycanın geosiyasi maraqlarının dərinləşməsi 1991-ci ildə ölkəmizin müstəqillik əldə etməsi ilə sıx bağlıdır. O dövrdən etibarən iki ölkə arasında mədəniyyət, diplomatiya, elmi-texniki əməkdaşlıq sahələrində formalaşan təcrübə, qarşılıqlı etimad və hörmət bu münasibətlərin inkişafında mühüm rol oynayıb.

Nəzəriyyə

Yaponiya, müstəqilliyini elan edən Azərbaycanı tanıyan ilk dövlətlərdən biri olmuşdur. 1991-ci il dekabrın 28-də Yaponiya hökumətinin Azərbaycan Respublikasının müstəqilliyini rəsmən tanıması ölkəmiz üçün vacib siyasi nailiyyət idi. 1992-ci ilin sentyabrında isə iki ölkə arasında diplomatik əlaqələr quruldu (*Geosiyasət*, 2025). Bu, Yaponiya hakimiyyət dairələrinin Azərbaycanın siyasi proseslərinə hər zaman diqqətlə yanaşdığını göstərir. Lakin, Sovet İttifaqından ayrılan yeni müstəqil dövlətlərlə, o cümlədən Azərbaycanla münasibətlərinin ilkin mərhələsində Yaponiya ehtiyatlı siyasət yürüdürdü (Avdaliani, 2020). Bunun səbəbi Yaponiya kapitalının fəal nüfuz etməsi və ölkənin əsas sənaye sahələrinin Yaponiya iqtisadiyyatına bağlılığı, eləcə də Rusiya ilə ərazi mübahisələrinin Tokio hökumətini ehtiyatlı davranmağa məcbur etməsi idi.

Buna baxmayaraq, Yaponiya Cənubi Qafqaz regionuna marağını sürətlə artırdı və bu maraq

Azərbaycanla əlaqələrin dərinləşməsinə səbəb oldu. Zaman keçdikcə proses nizamlanmağa başladı, Azərbaycan öz dövlət müstəqilliyini möhkəmləndirdikcə, Yaponiya ilə əlaqələr daha sərbəst və qarşılıqlı maraqlar əsasında inkişaf etdi. Bu əlaqələrin dərinləşməsində rəsmi Tokionun regionda nəqliyyat dəhlizlərinin təkmilləşdirilməsi, xüsusilə Azərbaycan və Gürcüstan ərazisindən keçən, Xəzər və Qara dənizləri birləşdirən nəqliyyat infrastrukturuna verdiyi önəm mühüm rol oynadı (Avdaliani, 2020).

Ümumilli lider Heydər Əliyevin 1993-cü ildə hakimiyyətə qayıdışından sonra Azərbaycan-Yaponiya münasibətləri daha da sistemli və səmərəli xarakter aldı. Yaponiya hökumətinin Cənubi Qafqaz regionunda aparıcı ölkə hesab etdiyi Azərbaycana qarşı artan marağı, 1997-ci ildə keçmiş baş nazir Ryutaro Haşimotonun elan etdiyi "Avrasiya diplomatiyası" konsepsiyasında öz əksini tapdı. Bu konsepsiyaya əsasən, SSRİ ilə ABŞ arasında soyuq müharibənin sona çatmasından sonra beynəlxalq münasibətlərdə köklü dəyişikliklər baş vermiş və Yaponiya Asiya-Sakit Okean regionuna istiqamətlənmiş diplomatiyasını fəallaşdırmalı idi. Burada məqsəd, tarixi "Böyük İpək Yolu" boyunca uzanan Çin, Rusiya, Mərkəzi Asiya və Qafqaz ərazilərini əhatə edən "Avrasiya siyasəti"nin həyata keçirilməsidir. Bu sənəddə Azərbaycana xüsusi önəm verilmişdir (*Geosiyasət*, 2025).

Sənəddə ölkəmizə xüsusi münasibətin əks olunması, bir tərəfdən Azərbaycanın zəngin təbii sərvətləri ilə əsrlər boyu diqqət çəkməsi və Yaponiyanın geosiyasətində mühüm yer tutması ilə bağlıdırsa, digər tərəfdən isə Ümummilli lider Heydər Əliyevin dünya dövlətləri, o cümlədən Yaponiya ilə dərin diplomatik və siyasi əlaqələr quraraq ölkəmizin beynəlxalq nüfuzunu yüksəltməsi ilə bağlıdır.

"Avrasiya diplomatiyası" çərçivəsində Yaponiya 1990-cı illərdən başlayaraq, Azərbaycan–Ermənistan Dağlıq Qarabağ münaqişəsi nəticəsində öz doğma yurd-yuvalarından didərgin düşmüş azərbaycanlı qaçqınlara ərzaq və digər ləvazimat yardımı etmişdir (Reader's Forum, 1999).

Yaponiyanın "Avrasiya diplomatiyası" adlı yeni xarici siyasət doktrinasında Azərbaycanla əlaqələrin üç əsas istiqaməti müəyyənləşdirilmişdir:

1. gələcəkdə möhkəm və qarşılıqlı etimad üzərində qurulan siyasi dialoqun inkişaf etdirilməsi;
2. təbii ehtiyatların dərin öyrənilməsi və bu sahədə iqtisadi əməkdaşlığın gücləndirilməsi;
3. nüvə silahlarının yayılmasının qarşısının alınması, demokratikləşmə və stabilləşmə vasitəsilə regionda sülhün təmin olunması (*Geosiyasət*, 2025).

Göründüyü kimi, bu doktrinanın ikinci bəndi – təbii ehtiyatlarla bağlı hissə birbaşa geosiyasətlə əlaqəlidir. Azərbaycanın zəngin neft və qaz ehtiyatları Yaponiyanı bu sahəyə fəal şəkildə cəlb edir. Yaponiyanın 1994-cü ildə Azərbaycan hökuməti və dünyanın aparıcı neft şirkətləri ilə imzaladığı "Əsrin müqaviləsi" və onun davamı olaraq 2017-ci ildə imzalanmış "Yeni əsrin müqaviləsi"ndə iştirak etməsi, Azərbaycanın əsas neft-qaz yataqlarında payçı kimi yer alması məhz geosiyasi maraqlardan irəli gəlir.

Yaponiya bu iki ölkə arasındakı münasibətləri daha da dərinləşdirmək üçün xarici siyasətində ənənəvi diplomatik alətlərdən biri olan "çek kitabçası diplomatiyası"ndan – yəni rəsmi inkişaf yardımı şəklində iqtisadi yardımdan istifadə etmişdir (Dadashova, 2025).

Yaponiyanın "Avrasiya diplomatiyası" strategiyasını hazırlayarkən mütəxəssislər əsasən aşağıdakı məqamları nəzərə alıblar:

1. Xəzər dənizində, xüsusilə Azərbaycan sektorundakı zəngin neft və qaz ehtiyatları Yaponiyanın enerji resursları bazarında strateji əhəmiyyətə malikdir;
2. Azərbaycanın kommunikasiya xətləri vasitəsilə Avrasiya regionunda, həm Şimal-Cənub, həm də Şərq-Qərb istiqamətlərində körpü funksiyasını icra etməsi potensialı vardır;
3. Mərkəzi Asiya suveren dövlətlərinin və Cənubi Qafqaz ölkələrinin dövlət quruculuğu prosesində Yaponiyanın fəal rolu regionda, o cümlədən Rusiya, Çin, Türkiyə və İran kimi qonşu ölkələrdə Yaponiyanın siyasi və iqtisadi təsirinin artırılmasına şərait yaradır (*Geosiyasət*, 2025).

Yaponiyanın Azərbaycandakı geosiyasi maraqları, Azərbaycan xalqının ümummilli lideri Heydər Əliyevin irəli sürdüyü "Böyük İpək Yolu" ideyası ilə sıx bağlıdır. Bu səbəbdən Yaponiyanın bu təşəbbüsə dəstək verməsi və maraqlarının Azərbaycanın maraqları ilə üst-üstə düşməsi təbiidir. Yeni İpək Yolu Yaponiyadan başlayaraq Çin və Mərkəzi Asiyanı əhatə edir, Xəzər dənizindən və Azərbaycanın ərazisindən keçir. Heydər Əliyevin də vurğuladığı kimi, "Yaponiya bu yolun ən şərq nöqtəsində, Azərbaycan isə ortasında yerləşir". 1998-ci ilin yanvarında Yaponiyanın Nazirlər Kabineti tərəfindən qəbul edilən "Böyük İpək Yolunun Diplomatiyası Fəaliyyət Proqramı" bu strategiyanın əsas istiqamətlərini əhatə edir (*Geosiyasət*, 2025).

Bu da göstərir ki, Yaponiya Azərbaycanı İpək Yolunun önəmli iştirakçısı kimi qəbul edir və Azərbaycanın möhkəmlənməsi Avropa və Asiyanın bir sıra ölkələrinin diqqət mərkəzindədir. Bu kontekstdə Azərbaycanla Yaponiyanın iqtisadi və siyasi əlaqələrinin inkişafı "Avrasiya diplomatiyası" strategiyasında xüsusi yer tutur. Yaponiya Cənubi Qafqaz regionunda əsas strateji tərəfdaş kimi məhz Azərbaycana önəm verir. Məhz bu səbəbdən 2000-ci ildə Yaponiya hökuməti regionda ilk səfirliyini məhz Azərbaycanda açmışdır (*Geosiyasət*, 2025).

"Avrasiya diplomatiyası" sənədinin qəbulundan sonra Yaponiya ilə Azərbaycan arasında enerji sektorunda əməkdaşlıq daha da güclənmişdir. 1998-ci il martın 10-da iki ölkə arasında əməkdaşlığın genişləndirilməsi barədə xüsusi saziş imzalanmışdır. Bu saziş çərçivəsində Yaponiyanın kapitalı ilə Bakı, Gəncə, Sumqayıt, Mingəçevir və digər şəhərlərdə bir çox müəssisələr müasirləşdirilmişdir. Yaponiya Azərbaycana böyük həcmdə güzəştli kreditlər və qrantlar ayırmışdır. Məsələn, "Şimal-1" və "Şimal-2" elektrik stansiyalarının tikintisi və layihələndirilməsinə 165 milyon dollar, "EP-300" etil-polietilen zavodunun qurulmasına isə 75 milyon dollar kredit verilmişdir. Bundan əlavə, tibb avadanlıqlarının alınması üçün qrant layihələri həyata keçirilmişdir. Ərzaq məhsullarının istehsalının inkişafı məqsədilə Yaponiya Azərbaycana 3 milyon 250 min dollar, səhiyyə sahəsində isə 1,7 milyon dollar məbləğində humanitar yardım göstərmişdir (Məmmədli, 2025).

1998-ci ilin 17 yanvarında Yaponiya Beynəlxalq İqtisadi Əməkdaşlıq Fondunun nümayəndə heyəti ilə görüşdə Heydər Əliyev Azərbaycanın Yaponiya ilə əməkdaşlığa xüsusi önəm verdiyini qeyd etmiş, iki ölkənin bütün fəaliyyət sahələrində yaxşı tərəfdaş olma imkanlarını vurğulamışdır. Yaponiya nümayəndə heyətinin rəhbəri Akiro Nişiqaki əməkdaşlığın inkişafı üçün maksimum səylər göstərəcək vədini vermişdir. Bu görüş iki tərəfli əməkdaşlığa güclü stimul yaratmışdır.

Heydər Əliyevin 1998-ci il fevralın 24-dən 28-nə qədər Yaponiyaya ilk rəsmi səfəri yalnız iki ölkə arasında münasibətləri deyil, həm də Azərbaycanın Şərqi Asiya dövlətləri ilə siyasi və iqtisadi əlaqələrində yeni mərhələ açmışdır. Bu səfər zamanı Azərbaycan Dövlət Neft Şirkəti ilə Yaponiya tanınmış şirkətlərinin, o cümlədən "İtoçi", "Niçimen", "Mitsui", "Mitsubishi", "Tomen", "Sumitomo", "Marubeni" kimi firmaların prezidentləri arasında işgüzar görüşlər keçirilmişdir. Nəticədə Azərbaycan Yaponiya üçün etibarlı biznes tərəfdaşına çevrilmişdir (*Geosiyasət*, 2025).

Qeyd etmək lazımdır ki, Yaponiya şirkətləri investisiyalarını dövlət tərəfindən zəmanət verilən, risk səviyyəsi aşağı olan ölkələrə yönəltməyə üstünlük verirlər. Yaponiyanın qiymətləndirməsinə əsasən, Azərbaycan artıq belə ölkələr siyahısına daxil olmuşdur. Yapon iş adamları da bildirirlər ki, dövlətin verdiyi zəmanətlər onların Azərbaycanda fəaliyyət göstərmək üçün inamını artırmışdır.

Nəticə

Yuxarıda qeyd olunanlara əsasən ümumiləşdirmək olar ki, Azərbaycan hər zaman Yaponiyanın yaxından maraqlandığı ölkələr sırasında olmuşdur. İki ölkənin tanışlığı hələ Orta əsrlərə gedib çıxsa da, Yaponiyanın uzun müddət özünü qapalı ölkə elan edərək beynəlxalq aləmdən təcrid etməsi bu münasibətlərin inkişafına müəyyən qədər mane olmuşdur. Lakin bu, heç vaxt Yaponiyanın Azərbaycandakı geosiyasi maraqlarını azalda bilməmişdir.

SSRİ dövründə Yaponiya ilə iqtisadi, siyasi və mədəni əlaqələr inkişaf etməyə başlamışdır. Nəhayət, 1991-ci ildə Azərbaycanın müstəqilliyini bərpa etməsindən sonra Yaponiyanın geosiyasi maraqları fonunda iki ölkə arasındakı münasibətlər daha da genişlənmişdir.

1993-cü ildə ümummilli lider Heydər Əliyevin hakimiyyətə qayıdışından sonra Yaponiya Azərbaycanla daha sərbəst və fəal şəkildə münasibətlər qurmağa başlamışdır. Buna 1997-ci ildə Yaponiyanın Baş naziri Ryutaro Haşimoto tərəfindən qəbul edilən və Yaponiyanın yeni xarici siyasət doktrinası olan "Avrasiya diplomatiyası" sənədi də mühüm təsir göstərmişdir.

Nəticədə, 1991–2000-ci illərdə Yaponiya Azərbaycanla geniş iqtisadi və sosial əlaqələr qurmaqla öz geosiyasi maraqlarını təmin etmişdir.

ƏDƏBİYYAT SIYAHISI:

1. Avdaliani, E. (2020, January 29). *Political and economic interests of Japan in South Caucasus: Perspectives of cooperation*. Caucasus Watch. https://caucasuswatch.de/en/insights/political-and-economic-interests-of-japan-in-south-caucasus-perspectives-of-cooperation.html

2. Dadashova, F. (2025, January 13). *Japan's renewed interest in the Middle Corridor: Has it faded?* Top-Center Analytics. https://top-center.org/en/analytics/3710/japans-renewed-interest-in-the-middle-corridor-has-it-faded

3. Geosiyasət. (2025, February 11). *Vikipediya*. https://az.wikipedia.org/wiki/Geosiyas%C9%99t

4. Kərimov, R. (2017, June 20). *Azərbaycan–Yaponiya münasibətləri: Tarixi imkanlar və perspektivlər*. 1news.az. https://1news.az/az/news/20170620053855096-Azerbaycan-Yaponiya-munasibetleri-Tarixi-imkanlar-ve-perspektivler

5. Məmmədli, A. (2025, June 9). *Yaponiya Azərbaycanın etibarlı tərəfdaşıdır*. Azerbaijan-news.az. https://www.azerbaijan-news.az/az/posts/detail/yaponiya-azerbaycanin-etibarli-terefdasidir-1677099707

6. Reader's Forum. (1999, March 7). *View from Japan*. Azer.com. http://azer.com/aiweb/categories/magazine/73_folder/73_articles/73_japan.html

DOİ: 10.32010/JJMO2004

ABŞ-NİN QARABAĞ PROBLEMİNƏ MÜNASİBƏTİ AZƏRBAYCAN TARİXŞÜNASLIĞINDA

Aydın Balamirzə MƏMMƏDLİ
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0007-4506-4840
E-mail: balamirzamammadli@gmail.com

Xülasə: Bu məruzənin məqsədi dünyanın yeganə fövqəldövləti sayılan ABŞ-nin uzun illər xalqımızın ağrılı yeri olmuş Qarabağ probleminə münasibətini Vətən tarixşünaslığında kontekstində təhlil etməkdir. Mövzunun aktuallığı ondan ibarətdir ki, müstəqilliyin ilk onilliklərində Qarabağ problemi Azərbaycan Respublikasının xarici siyasətinin prioritet istiqamətlərindən biri olmuş, ABŞ isə regionda mühüm vasitəçi və təsir gücünə malik dövlət kimi diqqət mərkəzində dayanmışdır. ABŞ-nin Qarabağ məsələsində tutduğu mövqeyin Azərbaycan tarixşünaslığında necə işıqlandırılması indiyədək öyrənilmədiyindən hazırki məruzə bu sahədə ilk addımdır. Tədqiqatda müasir Azərbaycan tarixşünaslığındakı çoxsaylı monoqrafiya və məqalələr əsas mənbə kimi istifadə olunmuşdur. Araşdırma nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Azərbaycan tarixşünaslığında ABŞ-nin mövqeyi həm tənqidi rakursda qiymətləndirilmiş ("907-ci düzəliş", vasitəçilik siyasətində praktik addımların azlığı və s.), həm də ABŞ-nin vasitəçilik təşəbbüslərinin regionda sülhün bərpasına potensial töhfələri qeyd edilərək müsbət qiymətləndirilmişdir.
Açar sözlər: ABŞ, Qarabağ problemi, vasitəçilik missiyası, Ki-Vest danışıqları, İkinci Qarabağ müharibəsi, tarixşünaslıq.

THE ATTITUDE OF THE UNITED STATES TO THE KARABAKH PROBLEM IN AZERBAIJANI HISTORIOGRAPHY

Mammadli Aydin BALAMIRZA
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0007-4506-4840
E-mail: balamirzamammadli@gmail.com

Abstract: The purpose of this article is to analyze the attitude of the United States to the Karabakh problem, which has been a sore spot for our people for many years, in the context of the Azerbaijani historiography. The relevance of the topic lies in the fact that in the first decades of independence, the Karabakh problem was one of the priority directions of the foreign policy of Azerbaijan, and the United States was in the center of attention as an important mediator and influential state in the region. Since the way how the United States' position on the Karabakh issue is illuminated in Azerbaijani historiography, has not been studied so far, this article is a first step in this field. Numerous monographs and articles in modern Azerbaijani historiography were used as the main sources in the study. The research revealed that the position of the United States in Azerbaijani historiography was assessed both critically ("Section 907", the lack of practical steps in the mediation policy, etc.), and positively, noting the potential contribution of the United States' mediation initiatives to the restoration of peace in the region.
Keywords: United States, Karabakh problem, mediation mission, Key West negotiations, Second Karabakh War, historiography.

ОТНОШЕНИЕ США К КАРАБАХСКОЙ ПРОБЛЕМЕ В АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ИСТОРИОГРАФИИ

Мамедли Айдын БАЛАМИРЗА
Бакинский Государственный Университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0007-4506-4840
Электронная почта: balamirzamammadli@gmail.com

Резюме: Целью данной статьи является анализ отношения США к Карабахской проблеме, которая на протяжении многих лет была больным местом для нашего народа, в контексте азербайджанской историографии. Актуальность темы заключается в том, что в первые десятилетия независимости Карабахская проблема была одним из приоритетных направлений внешней политики Азербайджана, а США находились в центре внимания как важный посредник и влиятельное государство в регионе. Поскольку то, как позиция США по Карабахскому вопросу освещается в азербайджанской историографии, до сих пор не изучалось, данная статья является первым шагом в этом направлении.

В качестве основных источников в исследовании были использованы многочисленные монографии и статьи в современной азербайджанской историографии. Исследование показало, что позиция США в азербайджанской историографии оценивалась как критически («поправка 907», отсутствие практических шагов в посреднической политике и т.д.), так и позитивно, отмечая потенциальный вклад посреднических инициатив США в восстановление мира в регионе.

Ключевые слова: США, Карабахская проблема, посредническая миссия, переговоры в Ки-Уэсте, Вторая карабахская война, историография.

Giriş

XX əsrin 90-cı illərində ABŞ-nin Qarabağ probleminə münasibəti

ABŞ ilə münasibətlərin qurulduğu illər Azərbaycanın ciddi çətinliklərlə üzləşdiyi dönəmə, xüsusilə I Qarabağ müharibəsi dövrünə təsadüf edir. Həmin vaxt Ermənistanın hərbi təcavüzünü dayandırmaq üçün aparıcı dövlətlərin dəstəyinə nail olmaq xarici siyasətin prioritetinə çevrilmişdi. ABŞ münaqişənin ilk günündən ATƏM, xüsusilə Minsk qrupu çərçivəsində sülh yolu ilə həllinə tərəfdar olduğunu bəyan etdi. Apreldə Vaşinqton vəziyyəti ətraflı öyrənmək üçün senator D.Dekonsininin başçılığı ilə Bakıya nümayəndə heyəti göndərdi. Azərbaycan tarixşünaslığında bu, kəşfiyyat missiyası kimi şərh olunur. E.Nəsirov səfərin mahiyyəti ilə bağlı yazır: "*...Məqsəd Azərbaycanın daxili və xarici siyasətinin əsas konturları ilə tanış olmaq, yaxın qonşularla münasibətlərinin səviyyəsi haqqında dəqiq və səhih məlumat toplamaq idi*" (Nəsirov, 2000: 45). Oxşar mövqedən çıxış edən Ə.Həsənovun fikrincə, məqsəd ABŞ-nin Azərbaycanla bağlı gələcək xarici siyasət konturlarını müəyyənləşdirmək idi (Həsənov, 1998: 145-146). İ.Musa da səfəri "kəşfiyyat missiyası" adlandırır (Musa, 2011: 507).

Dekonsinin missiyasının ikitərəfli münasibətlərə müsbət, yoxsa mənfi təsir göstərdiyini isə hadisələrin sonrakı gedişatına nəzər saldıqda müəyyənləşdirmək olar. Belə ki, səfərdən bir ay sonra – 1992-ci ilin mayın 19-da ABŞ Dövlət Departamentinin verdiyi bəyanatda: "*ABŞ hər hansısa bir ərazinin statusunun zorakılıq yolu ilə dəyişdirilməsinə razı olmayacaqdır*" kimi mühüm bir məqamın vurğulanması göstərdi ki, Vaşinqton müəyyən həqiqətləri öyrənib və obyektiv mövqedən çıxış edir. Lakin erməni işğalının qarşısının alınması istiqamətində ABŞ-nin ciddi praktik addımlar atmaması və bəyanatlarla kifayətlənməsi təəssüf doğuran məqam idi. Halbuki, bundan cəmi iki il əvvəl – 1990-cı ilin avqustunda Küveytin işğalı zamanı ABŞ işğalçının dərhal və qeyd-şərtsiz çıxmasını tələb etmiş, bu tələb cavabsız qaldıqda isə ABŞ-nin rəhbərliyi altında 42 ölkədən ibarət koalisiya yaradılaraq 1991-ci ilin yanvarında İraq ağır məğlubiyyətə uğradılmışdı.

Digər tərəfdən, 1992-ci il oktyabrın 24-də ABŞ Konqresində qəbul olunmuş "Azadlığı müdafiə aktı"nın 907-ci maddəsi ("907-ci düzəliş") ABŞ-nin Qarabağ problemində ədalətli möqveyinə xələl gətirən hadisə oldu. Vətən tarixşünaslığında "907-ci düzəliş" bir tərəfdən, erməni lobbisinin güclü təsirinin, bir tərəfdən o vaxtkı Azərbaycan hökumətinin səriştəsiz xarici siyasətinin, bir tərəfdən isə ABŞ-nin ikili standartlara əsaslanan birtərəfli mövqeyinin nəticəsi kimi qiymətləndirilir. Tədqiqatçıların fikrincə, bu düzəliş Azərbaycanı beynəlxalq yardımdan məhrum etməklə, müharibə şəraitində olan ölkəni daha da çətin vəziyyətə salmışdır. Həmin dönəmdə yalnız müdrik dövlət xadimi Heydər Əliyevin hələ Naxçıvan MR Ali Məclisinin sədri olduğu dönəmdə göstərdiyi səylər, ABŞ-nin yeni prezidenti Bill Klintona məktub göndərməsi ikitərəfli münasibətlərdə gərginliyin azaldılmasında müəyyən rol oynamışdı. Təsadüfi deyildir ki, M.Qasımlı 1993-cü ilin aprelin 6-da ABŞ Dövlət Departamentinin Kəlbəcərin işğalını pisləyən bəyanat verməsini, ABŞ-nin təsiri ilə BMT TŞ-nın 822 saylı qətnamə qəbul etməsini bunun nəticəsi kimi qiymətləndirir (Qasımlı, 2015: 163). Heydər Əliyevin 1993-cü il iyunun 24-də prezident səlahiyyətlərini icra etməyə başlayan kimi yeni praqmatik xarici siyasət kursuna keçməsi ABŞ-nin siyasətində Azərbaycanın maraqlarına zidd olan cəhətlərin aradan qaldırılmasında böyük rol oynadı, Azərbaycan-ABŞ münasibətləri ardıcıl xarakter alaraq yeni mahiyyət kəsb etməyə başladı.

1994-cü ilin mayın 4-də ABŞ Prezidenti Bill Klintonun irimiqyaslı xarici siyasət təşəbbüsü olan NATO-nun "Sülh naminə tərəfdaşlıq" proqramına Azərbaycan da qoşuldu. Vətən tarixşünaslığında bu hadisə çox vaxt Azərbaycanın Qərblə əməkdaşlıq imkanlarının genişləndirilməsi, beynəlxalq aləmdə nüfuzunun artması baxımından yüksək qiymətləndirilir (Abbasbəyli, 2011: 300; Həsənov, 2005: 508; Nəsirov, İskəndərov, 2018: 84 Babaoğlu, 2010: 553). Bir sıra müəlliflər isə əsas diqqəti təhlükəsizlik amilinə yönəldirlər. Məsələn, R.Axundovun fikrincə: "*SNT proqramına qatılmaqla ümumavropa təhlükəsizlik məkanına qoşulan Azərbaycan Rusiya-Ermənistan alyansına qarşı NATO "çətiri" qoymaq şansı əldə etdi*" (Axundov, 2014: 127). X.Mehdiyeva Azərbaycanın bu proqrama qoşulmasını ərazi bütövlüyünü qorumaq imkanlarından biri kimi nəzərdən keçirir (Mehdiyeva, 2019: 32). S.Qaraşova ölkəmizin öz təhlükəsizliyini daha etibarlı şəkildə

təmin etmək imkanı qazandığını vurğulayır (Qaraşova, 2018: 288). Ş.Məmmədov bunu təhlükəsizlik problemlərinin həllində NATO-nun təsir mexanizmlərindən istifadə etmək üçün real imkanlar yaratması kimi qiymətləndirir (Məmmədov, 2018: 97). Lakin fikrimizcə, sözügedən proqrama qoşulma Azərbaycanın dünyanın ən nüfuzlu alyansı ilə institusional əməkdaşlığının əsasını qoysa da, kollektiv təhlükəsizlik təminatı verməsini söyləmək çətindir. Çünki alyansı təsis edən Vaşinqton müqaviləsinin 5-ci maddəsi yalnız üzv-dövlətlərin müdafiəsini nəzərdə tutur. İkinci Qarabağ müharibəsi zamanı NATO-nun hər hansı bir müdaxilə etməməsi də bunu təsdiq edir. Buna görə də, hesab edirik ki, SNT çərçivəsində NATO ilə əməkdaşlığı hərbi-strateji deyil, daha çox siyasi-diplomatik əhəmiyyət kəsb edən hadisədir.

Azərbaycan-ABŞ münasibətlərində dönüş nöqtəsi yaradan "Əsrin müqaviləsi" Vaşinqtonun Qarabağ probleminə münasibətinin obyektiv səmtə yönəlməsində xüsusi rol oynadı. Bu müqavilə bir tərəfdən Qərbdən investisiya axınını təmin edərək, Azərbaycanı qlobal enerji sisteminə cəlb edərək strateji tərəfdaşlıq üçün maddi zəmin yaratdı, digər tərəfdən, ABŞ-nin Azərbaycana siyasi dəstəyinin qarantına çevrildi. Əgər əvvəllər Qarabağdakı münaqişə ilk növbədə Rusiyanın həll etməli olduğu lokal xarakterli "postsovet böhranı" kimi qəbul edilirdisə, "Əsrin müqaviləsi" vəziyyəti kökündən dəyişdi: Azərbaycan transmilli korporasiyaların və böyük güclərin maraq obyektinə çevrildi. Azərbaycanda siyasi sabitliyin qorunub saxlanması Vaşinqton üçün yeni çağırışa çevrildi: çünki əks təqdirdə enerji layihələri ciddi təhdidlə üzləşə bilərdi. Ona görə də, ABŞ ATƏT-in Minsk prosesində daha fəal iştirak etməyə başladı, 1994-cü ilin dekabrında Qarabağ problemi ilk dəfə sammit səviyyəsində (Budapeşt sammiti) gündəmə gətirildi.

1994-1995-ci illərdə ABŞ Konqresində "Penni layihəsi" (Nümayəndələr palatasının deputatı Timoti Penni tərəfindən) və "Helms layihəsi"nin (senator Cessi Helms tərəfindən) irəli sürülməsinə Azərbaycan tarixşünaslığında xüsusi diqqət yetirilir. Çünki bu layihələr 907-ci maddənin qüvvədə qalmasına rəğmən, ABŞ tərəfindən ölkəmizə hökumət xətti ilə humanitar yardımların göstərilməsini nəzərdə tuturdu. Lakin hər iki layihə erməni lobbisinin müqaviməti ilə üzləşərək təxirə salınmışdı. Buna rəğmən, Prezident Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə Azərbaycan diplomatiyası öz fəaliyyətini dayandırmadı və nəticədə 1996-cı ilin yanvarında konqresmen Çarlz Vilsonun təklifi ilə "Azərbaycana birbaşa humanitar yardım göstərilməsi haqqında" qanun layihəsi bəyənildi və ABŞ Prezidenti B.Klinton tərəfindən imzalanır. Tarixşünaslıqda "Vilson düzəlişi" kimi tanınan bu qanun layihəsi əvvəlki kimi ABŞ-nin Azərbaycana yalnız QHT və şəxsi xeyriyyəçi təşkilatlar vasitəsilə humanitar yardım göstərəcəyini təsbit etsə də, burada mühüm fərqli məqam var idi. Yəni söhbət ABŞ-nin dövlət yardımından gedirdi. Elə buna görədir ki, Penni və Helms layihələri kimi, Vilson düzəlişinə də erməni lobbisi güclü müqavimət göstərmiş, amma öz məkrli niyyətinə nail ola bilməmişdi. Bu baxımdan, Vilson düzəlişi çox vaxt Azərbaycan diplomatiyasının erməni lobbisi üzərində qələbəsi kimi qiymətləndirilir. Tarixçi E.Arif bu hadisənin Azərbaycan-ABŞ münasibətlərində dönüş yaratdığını yazır (Arif, 2018: 209).

XXI əsrin əvvəllərində ABŞ-nin Qarabağ probleminə münasibəti: Ki-Vest danışıqları

2001-ci ildə Corc Buşun (oğul) hakimiyyətə gəlişi ilk anlardan Vaşinqtonun Cənubi Qafqaz və Xəzər regionlarına artan diqqəti ilə müşayiət olundu. Buş administrasiyası regionda təhlükəsizlik probleminin əhəmiyyətini lazımınca dərk etdiyindən, onun diqqət yetirdiyi ilk məsələlərdən biri Qarabağ münaqişəsinin sülh yolu ilə həllində vasitəçiliyi ələ almaq cəhdləri oldu. 2001-ci ilin aprelində Florida ştatının Ki Vest şəhərində ABŞ dövlət katibi Kolin Pauellin iştirakı ilə Azərbaycan Prezidenti Heydər Əliyev və Ermənistan Prezidenti Robert Köçəryan arasında 4 günlük qızğın danışıqlar aparıldı. Lakin böyük gözləntilərə baxmayaraq, Ki Vest görüşü lazımi nəticə vermədi. Vətən tarixşünaslığında bir sıra tarixçilər (məsələn, Z.Muradova) bunu Ermənistan rəhbərliyinin qeyri-konstruktiv mövqe sərgiləməsi amili ilə izah edirlər (Muradova, 2023: 179).

Qərb tarixşünaslığı daha bir fərqli məqama – Vaşinqtonun münaqişənin həllinə ciddi siyasi kapital yatırmağa hazır olmaması məsələsinə diqqət yetirir və bunu regionda enerji və geosiyasi maraqların ABŞ üçün prioritet olaraq qalması, Qarabağ probleminin isə ikinci dərəcəli əhəmiyyət daşıması ilə izah edir. Bu baxımdan, Tomas de Vaal, Brenda Şaffer, Lourens Broers kimi tədqiqatçılar belə hesab edir ki, Ki Vest danışıqları sadəcə olaraq ABŞ-nin texniki vasitəçi kimi uğursuz cəhdlərindən biridir (Ваал де, 2005: 353-355; Shaffer, 2002: 57-58; Broers, 2019: 289-290).

Bununla belə, Vətən tarixşünaslığında danışıqların müəyyən əhəmiyyət kəsb etməsi qənaətinə gəlinir. Belə ki, F.İsmayılov onu ABŞ-nin təqdirəlayiq təşəbbüsü və "*Dağlıq Qarabağ konfliktinin həlli strategiyasında yeni səhifənin açılması*" kimi qiymətləndirir (İsmayılov, 2001: 101). G.Quliyeva hadisənin əhəmiyyətini ABŞ mətbuatında Ermənistanın işğalçı dövlət olması fikrinin qəti surətdə formalaşmasına ciddi təsiri baxımından yüksək dəyərləndirir: "*ABŞ mətbuatında, məsələn "New York Times" qəzetinin 6 aprel sayında belə bir məlumat getdi ki, Dağlıq Qarabağ Ermənistan tərəfindən işğal edilib*" (Quliyeva, 2010: s.156). Müəllif qeyd edir ki,

bu hal Ermənistanda böyük qəzəb doğurmuş və iş o yerə çatmışdı ki, erməni mətbuatı ABŞ qəzetlərini "qərəzli" mövqe tutmaqda ittiham etməyə başlamışdı. Bu baxımdan, B.Hüseyn vurğulayır ki, Ki Vest danışıqları heç bir real nəticəyə gətirib çıxarmasa da, Azərbaycan həqiqətlərinin bütün dünyaya yayılması, Ermənistanın təcavüzkarlığının nəticələrinə beynəlxalq ictimaiyyətin diqqətini cəlb etmək mümkün oldu (Hüseyn, 2013: 139).

İkinci Qarabağ müharibəsi və ABŞ-nin mövqeyi

Vətən tariximizin ən mühüm səhifələrindən olan İkinci Qarabağ müharibəsində Azərbaycanın parlaq qələbə qazanaraq öz ərazi bütövlüyünü bərpa etməsi zamanı ABŞ-nin mövqeyinə tarixşünaslıqdakı münasibət diqqəti cəlb edir. ABŞ 44 günlük müharibədə neytral mövqe sərgiləmişdir ki, Minsk qrupunun həmsədri kimi belə mövqe obyektiv və konstruktiv idi. Bu baxımdan, ABŞ-nin müharibə zamanı Azərbaycanın daxili işinə müdaxilə etməməsi Vətən tarixşünaslığında müsbət hal kimi qiymətləndirilir. B.Sonam ABŞ-nin mövqeyindən bəhs edərkən Minsk qrupunun amerikalı sabiq həmsədri Riçard Hoqlandın səsləndirdiyi: "*Beynəlxalq hüquqa görə, Ermənistan başqa bir suveren dövlət olan Azərbaycanın ərazisinə soxulub və işğal edib*" – fikrinə istinad edir (Sonam, 2022: 161). Digər tərəfdən, bir sıra tədqiqatçılar ABŞ-nin İkinci Qarabağ müharibəsində passiv mövqe tutmasına tənqidi yanaşırlar. Məsələn, professor Aygün Attar yazır ki, enerji mənbələri ilə zəngin olan Azərbaycanın ərazi bütövlüyü və sabitliyi ABŞ üçün əhəmiyyətli olsa da, Vaşinqtonun Qarabağ məsələsində fəal rol oynamasına mane olan ölkənin daxili siyasi dinamikası oldu (Attar, 2021: 126). Müəllif "daxili siyasi dinamika" dedikdə, 2020-ci ilin payızında ABŞ-da keçirilən prezident seçkiləri və bu səbəbdən ölkənin siyasi elitasının əsasən seçki kampaniyası ilə məşğul olmasını nəzərdə tutur. Beləliklə, ABŞ-nin əsas məqsədinin Ermənistanın xeyrinə olan status-kvonu, yəni atəşkəsi təmin etmək olduğunu qeyd edən müəllifin fikrincə, buna səbəb seçki prosesində erməni elektoratının fəallığının nəzərə alınması idi. Oxşar mövqedən çıxış edən E.Vahabova vurğulayır ki, prezident seçkiləri ərəfəsində ABŞ Cənubi Qafqazda müharibənin yenidən başlanmasında maraqlı deyildi (Vahabova, 2023: 89).

Vətən tarixşünaslığında ABŞ-ın İkinci Qarabağ müharibəsi zamanı neytral və passiv mövqeyinə rəğmən, qalib Azərbaycan ordusunun döyüş təcrübəsini öyrənməyə, təhlil etməyə başlamasına da xüsusi diqqət yetirilir. Belə ki, silahlı qüvvələrimizin tətbiq etdiyi strategiya ABŞ-ın hərbi elitasının diqqətini özünə cəlb edərək onda böyük maraq hissi doğurmuş, amerikalı strateqləri Hava Hücumundan Müdafiə (HHM) sistemlərinin inkişaf etdirilməsinin həyati əhəmiyyəti barədə düşünməyə vadar etmişdir. Hərbi tarixçi Nurulla Əliyev öz monoqrafiyasında amerikalı general C.Makkonvilin fikirlərinə istinadən yazır: "*44 günlük müharibə zamanı PUA-lardan aktiv istifadə edilməsi ABŞ ordusunun modernləşdirilməsinin zəruriliyi və HHM sistemlərinin inkişafının vacibliyi məsələsini meydana çıxarıb*" (Əliyev, 2021: 590). Müəllif həmçinin qeyd edir ki, müharibədə Azərbaycan ordusunun zərbə PUA-ları və "intiharçı dron"lardan istifadə taktikası ilə qısa zamanda düşmənin zirehli texnikasını məhv etməsi, Ermənistanın 30 il ərzində qurduğu istehkamları sıradan çıxararaq sürətlə Qarabağın içərilərinə doğru irəliləməsi amerikalılarda heyrət hissi ilə yanaşı, "gələcək müharibələrdə Çinin və Rusiyanın ABŞ-a qarşı oxşar taktikadan istifadə edəcəyi" qorxusu yaratmışdır.

Nəticə

Beləliklə, tarixşünaslıq təhlilinə əsasən belə qənaətə gəlmək olar ki, ABŞ-nin Qarabağ probleminə münasibətində tarixən müəyyən dəyişikliklər baş versə də, bütövlükdə o, Azərbaycanın ərazi bütövlüyü prinsipinə əsaslandığından obyektiv xarakter daşımışdır. ABŞ-nin bu məsələdə mövqeyinin ümumilikdə sülh və təhlükəsizliyin təmin edilməsinə əsaslandığı son hadisələr də təsdiq edir: Azərbaycan və Ermənistan arasında sülh sazişi mətninin paraflanmasının 2025-ci ilin avqustun 8-də məhz ABŞ-nin vasitəçiliyi ilə Ağ Evdə baş tutması, Vaşinqtonun regional sabitliyin əsas təminatçısı və investorunlarından birinə çevrilməsi, "907-ci düzəliş"in nəzərdə tutduğu məhdudiyyətlərin aradan qaldırılması, Tramp marşrutu (TRIPP) kimi tanınan nəqliyyat dəhlizinin hazırlanması, enerji, texnologiya və müdafiə sahələrində Azərbaycan-ABŞ əməkdaşlığının genişləndirilməsi belə hadisələrdəndir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Abbasbəyli, A.N. (2011). Dünya siyasəti. Bakı: Nurlar.
2. Axundov, R.R. (2014). Azərbaycan-NATO əməkdaşlığının hərbi-siyasi aspektləri. Siyasi elmlər üzrə fəlsəfə doktoru dis. Bakı.
3. Arif, E. (2018). Geosiyasi maraqların toqquşması kontekstində Ermənistan-Azərbaycan Dağlıq Qarabağ münaqişəsi. Naxçıvan: Əcəmi NPB.
4. Attar, A. (2021). Qarabağ zəfəri: 44 günün pərdəarxası. Bakı: Azərbaycan Dövlət Tərcümə Mərkəzi.
5. Babaoğlu, H. (2010). Dünya siyasəti və beynəlxalq münasibətlər. Bakı: Çinar-Çap.
6. Broers, L. (2019). Armenia and Azerbaijan: Anatomy of a Rivalry. Edinburgh: Edinburgh University Press.
7. Əliyev, N.A. (2021). Vətən müharibəsində Azərbaycanın qələbəsi. Bakı: Afpoliqraf.

8. Həsənov, Ə.M. (1998). Azərbaycanın xarici siyasəti: Avropa dövlətləri və ABŞ (1991-1996). Bakı: Azərnəşr.
9. Həsənov, Ə.M. (2005). Müasir beynəlxalq münasibətlər və Azərbaycanın xarici siyasəti. Bakı: "Azərbaycan" nəşriyyatı.
10. Hüseyn, B.V. (2013). ABŞ-ın Cənubi Qafqaz siyasətində neft amili. Siyasi elmlər üzrə fəlsəfə doktoru dis. Bakı.
11. İsmayılov, F.C. (2001). Qarabağ konflikti ABŞ-ın qlobal siyasəti kontekstində. Bakı: Azərbaycan Milli Ensiklopediyası nəşriyyatı.
12. Qaraşova, S.A. (2018). ABŞ-Rusiya: postsovet məkanı uğrunda mübarizə. Bakı: Səda.
13. Qasımlı, M.C. (2015). Azərbaycan Respublikasının xarici siyasəti (1991-2003): 2 hissədə. II hissə. Bakı: Mütərcim.
14. Quliyeva, G.M. (2010). Azərbaycan yeni geosiyasi münasibətlər sistemində. Siyasi elmlər üzrə fəlsəfə doktoru dis. Bakı.
15. Mehdiyeva, X.E. (2019). NATO ilə Cənubi Qafqaz ölkələri arasında əməkdaşlığın səviyyəsi və perspektivləri. Elm və İnnovativ Texnologiyalar, №10, s.27-40.
16. Məmmədov, Ş.A. (2018). Azərbaycan Respublikasının ABŞ-la münasibətləri: siyasi təhlil. Siyasi elmlər üzrə fəlsəfə doktoru dis. Bakı.
17. Muradova, Z.B. (2023). Heydər Əliyev və Qarabağ. Bakı: Orxan NPM.
18. Musa, İ. (2011). Azərbaycanın xarici siyasəti: [3 hissədə]. H.3. Bakı: Bakı Universiteti.
19. Nəsirov, E.X. (2000). Azərbaycan Respublikası-ABŞ münasibətləri (1991-1997-ci illər). Tarix üzrə fəlsəfə doktoru dis. Bakı.
20. Nəsirov, E.X., İskəndərov X. (2018). Ulu Öndər Heydər Əliyevin NATO siyasəti. Milli Təhlükəsizlik və Hərbi Elmlər, №1 (4), s.83-92.
21. Shaffer, B. (2002). Borders and Brethren: Iran and the Challenge of Azerbaijani Identity. Massachusetts: MIT Press.
22. Sonam, B.R. (2022). Zəfər – 44 günlük Qarabağ müharibəsi. Bakı: Adiloğlu.
23. Vahabova, E.S. (2023). Beynəlxalq terrorizmə qarşı mübarizədə ABŞ-Azərbaycan Respublikası əməkdaşlığı (2001-2021). Bakı: Füyuzat.

DOİ: 10.32010/LLRA2525

ALİ TƏHSİLİN DEMOKRATİKLƏŞMƏSİ: KEYFİYYƏTLİ İDARƏETMƏNİN TƏKMİLLƏŞDİRİLMƏSİNİN ƏSAS MƏQSƏDİ KİMİ

Bəsdi Hikmət ŞƏMİYEVA
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: 0009-0000-5926-8704
E-mail: basti.shamy@gmail.com

Xülasə: Məqalədə Azərbaycan ali təhsil sistemində keyfiyyətli idarəetmənin təkmilləşdirilməsi və demokratik prinsiplərin tətbiqi məsələsi tədqiq edilmişdir. Məqsəd ali təhsildə iştirakçılıq, şəffaflıq, akademik azadlıq və idarəetmənin muxtariyyətinin artırılması yolu ilə təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə yönəlmiş strategiyaların müəyyənləşdirilməsidir. Təhlil zamanı Avropa universitetlərinin, xüsusilə Skandinaviya ölkələrinin təcrübəsi araşdırılmış, tələbə yönümlü idarəetmə və demokratik qərar qəbuletmə mexanizmlərinin keyfiyyətə təsiri göstərilmişdir. Məqalədə həmçinin Azərbaycan universitetlərinin mövcud vəziyyəti qiymətləndirilmiş, mərkəzləşdirilmiş idarəetmə, İctimai Şuraların fəaliyyətinin zəifliyi və strateji planlaşdırmanın məhdudluğu kimi əsas problemlər qeyd edilmişdir.
Açar sözlər: Ali təhsil, demokratik idarəetmə, keyfiyyətli idarəetmə, UBOT, iştirakçılıq, şəffaflıq, təhsil siyasəti

---

DEMOCRATICIZATION OF HIGHER EDUCATION: AS THE MAIN GOAL OF IMPROVING QUALITY MANAGEMENT

Basdi Hikmet SHAMIYEVA
Baku State University
Orcid: 0009-0000-5926-8704
E-mail: basti.shamy@gmail.com

Abstract: The article examines the issue of improving quality management and implementing democratic principles in the Azerbaijani higher education system. The aim is to identify strategies aimed at improving the quality of education by increasing participation, transparency, academic freedom and autonomy of management in higher education. During the analysis, was examined the experience of European universities, especially Scandinavian countries, and the impact of student-oriented management and democratic decision-making mechanisms on quality was shown. The article also assessed the current state of Azerbaijani universities, and noted the main problems such as centralized management, the weakness of the activities of Public Councils, and the limitations of strategic planning.
Keywords: Higher education, democratic governance, quality governance, UBOT, participation, transparency, education policy.

ДЕМОКРАТИЗАЦИЯ ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ: КАК ОСНОВНАЯ ЦЕЛЬ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ УПРАВЛЕНИЯ КАЧЕСТВОМ

Басди Хикмет ШАМИЕВА
Бакинский государственный университет
Orcid: 0009-0000-5926-8704
Электронная почта: basti.shamy@gmail.com

Резюме: В статье рассматривается вопрос совершенствования управления качеством и внедрения демократических принципов в систему высшего образования Азербайджана. Целью является выявление стратегий, направленных на повышение качества образования путем повышения участия, прозрачности, академической свободы и автономии управления в сфере высшего образования. В ходе анализа был изучен опыт европейских университетов, особенно скандинавских стран, и показано влияние управления, ориентированного на студентов, и демократических механизмов принятия решений на качество. В статье также дана оценка текущему состоянию азербайджанских университетов и отмечены основные проблемы, такие как централизованное управление, слабость деятельности общественных советов и ограничения стратегического планирования.
Ключевые слова: высшее образование, демократическое управление, управление качеством, UBOT, участие, прозрачность, образовательная политика

Giriş

Müasir dövrdə ali təhsil cəmiyyətin inkişafında strateji əhəmiyyət kəsb edir, çünki o, yalnız bilik və peşəkar bacarıqların ötürülməsini təmin etmir, həm də fərdin intellektual potensialının formalaşmasına, milli və qlobal səviyyədə sosial dəyişikliklərin istiqamətləndiril-məsinə xidmət edir.

Ali təhsilin keyfiyyəti həm fərdin həyat keyfiyyətini müəyyən edir, həm də cəmiyyətin sosial-iqtisadi və mədəni inkişaf dinamikasına birbaşa təsir göstərir. İnsan kapitalının strateji resursa çevrildiyi XXI əsrdə təhsilin rolu daha da artır; bilik, yaradıcılıq və səriştə əsasında formalaşan fərdlər yalnız milli iqtisadiyyatın inkişafına töhfə vermir, həm də ölkələrin beynəlxalq rəqabət qabiliyyətini gücləndirir. [3, s.66-72]

Bu kontekstdə ali təhsil müəssisələrinin idarəetmə təcrübələrinin demokratikləşdirilməsi xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Demokratik prinsiplərin tətbiqi universitetlərin akademik muxtariyyətini möhkəmləndirməklə yanaşı, onların sosial məsuliyyətini və cəmiyyətlə qarşılıqlı əlaqələrini dərinləşdirir. Belə bir idarəetmə modeli yalnız institusional prosedurların icrasından ibarət deyil; o, bütün maraqlı tərəflərin qərar qəbuletmə prosesində bərabərhüquqlu iştirakını, şəffaflığı, kollektiv məsuliyyəti və yüksək motivasiyanı təmin edən institusional mədəniyyətin formalaşmasına xidmət edir.

Araşdırmanın aktuallığı qloballaşma və informasiya cəmiyyətinə keçid şəraitində daha da artır. Sürətlə dəyişən əmək bazarı tələbləri, ömürboyu öyrənmənin zəruriliyi və tələbələrin fərdi inkişaf imkanlarına yönəlmiş təhsil ehtiyacları ali təhsilin idarəetmə modellərinin çevik və demokratik olmasını tələb edir. Eyni zamanda, milli kimlik və dövlətçilik prinsiplərinin gücləndirilməsi, insan hüquqlarına hörmət və sosial məsuliyyətin təşviqi ali təhsil müəssisələrinin əsas missiyası kimi ön plana çıxır.

Araşdırmanın məqsədi ali təhsil müəssisələrində keyfiyyətli idarəetmənin təkmilləşdirilməsi ilə demokratik dəyərlərin inteqrasiyasının qarşılıqlı təsirini araşdırmaq, universitetlərin inkişafına və yüksək keyfiyyətli təhsil mühitinin formalaşmasına təsir mexanizmlərini müəyyənləşdirməkdir. Bu baxımdan, iş ali təhsildə demokratikləşmə prosesinin həm təhsil keyfiyyətinə, həm də sosial-iqtisadi və mədəni inkişaf göstəricilərinə necə təsir etdiyini ətraflı təhlil etməyə imkan verir.

Metodologiya

Tədqiqat ali təhsil müəssisələrində (ATM) keyfiyyətli idarəetmənin demokratikləşdirilməsi prosesini araşdırmaq məqsədilə nəzəri və empirik yanaşmalardan istifadə etmişdir. Tədqiqatın əsas məqsədi demokratik idarəetmə prinsiplərinin tətbiqinin ali təhsilin keyfiyyətinə təsirini müəyyən etməkdir. Tədqiqat metodikası üç əsas istiqamətdə qurulmuşdur:

- Azərbaycan və Avropa universitetlərinin idarəetmə təcrübələrinə dair mövcud ədəbiyyat incələnmişdir. Bu çərçivədə Bolonya Prosesi, Skandinaviya modelinə əsaslanan tələbə yönümlü idarəçilik, Keyfiyyət Təminatı (KT) və Ümumi Keyfiyyət İdarəetməsi (TQM) prinsipləri araşdırılmışdır. [4]
- Ali təhsil sahəsində dövlət strategiyaları, qanunvericilik aktları və keyfiyyət təminatı üzrə sənədlər təhlil edilmişdir. Xüsusilə Azərbaycan Respublikasının "Təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası" və TKTA-nın akkreditasiya qaydaları tədqiqatın hüquqi və institusional çərçivəsini müəyyən etmişdir.
- Avropa universitetlərinin demokratik idarəetmə təcrübələri, xüsusilə Skandinaviya ölkələri (İsveç və Finlandiya) və Polşa universitetlərinin (SGH) təcrübəsi müqayisəli təhlil edilmişdir. Bu yanaşma Azərbaycan universitetlərinin mövcud mərkəzləşmiş idarəetmə strukturları ilə demokratik prinsiplərin inteqrasiyasını qiymətləndirməyə imkan vermişdir.

Tədqiqat həmçinin keyfiyyətli idarəetmənin təkmilləşdirilməsi üzrə konkret təkliflərin hazırlanması üçün əsaslı analitik yanaşmadan istifadə etmişdir. Təkliflər UBOT-un səlahiyyətləri, qrup qərar qəbulu, tələbə və işəgötürənlərin iştirakçılığı, şəffaflıq və keyfiyyət mədəniyyətinin təşviqi kimi sahələr üzrə formalaşdırılmışdır.

Nəticələr

Tədqiqatın nəticələri göstərir ki, ali təhsildə keyfiyyətli idarəetmənin demokratikləşdirilməsi bir sıra mühüm üstünlüklər yaradır:

- UBOT-un (Universitetin Büdcə və Təşkilati Təhlükəsizliyi Şurası, digər adı ilə Universitetin Müşahidə Şurası) demokratikləşdirilməsi və rektorun strateji səlahiyyətlərinin artırılması universitetlərin öz fəaliyyətlərini daha müstəqil və şəffaf şəkildə həyata keçirməsinə imkan verir. Hökumətin tərəfdaş rolunu qəbul etməsi muxtariyyətin qorunmasını dəstəkləyir.
- Kurikulum və tədris proqramlarının hazırlan-masında tələbələrin, akademik heyətin, məzunların və işəgötürənlərin iştirakının təmin olunması, proqramların çevikliyinin artırılması təhsil keyfiyyətini yüksəldir və tələbələrin motivasiyasını gücləndirir. Yeni Akkreditasiya Qaydaları bu prosesin rəsmiləşdirilməsini təmin edir.
- Keyfiyyət təminatı proseslərinin daxili və xarici qiymətləndirmələrlə dəstəklənməsi, elektron akkreditasiya sistemlərinin tətbiqi və kadr siyasətinin şəffaflaşdırılması institusional keyfiyyət mədəniyyətinin inkişafına xidmət edir.
- Təhsildə bərabərlik, ədalət, dürüstlük, paylaşma və iştirak kimi prinsiplərin tətbiqi tələbələrin sosial

məsuliyyətini artırır, etik davranış və tənqidi düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirir. Tədqiqat və innovasiya mədəniyyətinin təşviqi tələbələrin praktiki bacarıqlarını və yaradıcılıq potensialını yüksəldir.

• Skandinaviya və digər Avropa universitetlərinin tələbə yönümlü idarəçilik təcrübəsi Azərbaycanda ali təhsilin demokratikləşdirilməsi üçün praktik çərçivə təqdim edir. Bu model UBOT-un struktur dəyişiklikləri, qrup qərar qəbulu, şəffaf informasiya axını və demokratik prinsiplərin kurikulumlara inteqrasiyasını təmin edir.

Beləliklə, tədqiqat sübut edir ki, demokratik idarəetmənin tətbiqi ali təhsil müəssisələrinin idarəetmə keyfiyyətini yüksəldir, şəffaflığı və hesabatlılığı təmin edir, tələbələrin və digər maraqlı tərəflərin iştirakını artırır, həmçinin etik və sosial səriştələrin inkişafına töhfə verir. Bu nəticələr Azərbaycan ali təhsil sistemində demokratik idarəetmə prinsiplərinin geniş tətbiqinin vacibliyini və effektivliyini təsdiqləyir.

Müzakirə

Müasir cəmiyyətdə ali təhsilin demokratikləşməsi və keyfiyyətli idarəetmə ilə əlaqəsi. Müasir dövrdə ali təhsil cəmiyyətin sosial, iqtisadi və mədəni inkişafında həlledici rola malikdir. Ali təhsil müəssisələri yalnız bilik və bacarıqların ötürülməsi ilə məhdudlaşmır, həm də intellektual potensialın formalaşmasına, milli və qlobal səviyyədə sosial dəyişikliklərin istiqamətləndirilməsinə xidmət edir. Təhsil prosesinin keyfiyyəti həm fərdin həyat səviyyəsini, həm də bütövlükdə cəmiyyətin inkişaf dinamikasını müəyyən edir. Yüksək keyfiyyətli ali təhsil insanın bacarıqlarını üzə çıxarmaqla yanaşı, onun sosial dəyərlərə sadiq, yaradıcı düşüncəyə malik, ictimai həyatın fəal üzvü kimi formalaşmasına şərait yaradır.

İqtisadi inkişaf baxımından ali təhsilin rolu xüsusilə nəzərə çarpır. Bu gün insan kapitalı ölkələrin ən səmərəli istehsal faktoru hesab olunur. Bilik, yaradıcılıq və peşəkar səriştə əsasında formalaşan insan potensialı milli iqtisadiyyatların davamlı inkişafını təmin edən əsas gücdür. XXI əsrin qlobal iqtisadiyyatında təhsilə edilən investisiyalar strateji prioritet kimi qəbul edilir və ali məktəblərin hazırladığı mütəxəssislərin bilik və bacarıqları dövlətlərin beynəlxalq rəqabət gücünü müəyyən edən amillərə çevrilir. Bu mənada ali təhsil yalnız fərdi karyera uğurlarının deyil, həm də milli iqtisadi və sosial inkişafın fundamental dayaqlarından biri kimi çıxış edir.

Qloballaşma şəraitində ali təhsilin funksiyaları daha da genişlənmişdir. Sənaye mərhələsindən informasiya cəmiyyətinə keçid universitetlərin iqtisadi və sosial rolu artırmış, onları bilik istehsalının və yeniliyin əsas mərkəzinə çevirmişdir. Müasir dövrdə ömürboyu öyrənmə zərurəti ön plana çıxır. Əmək bazarında tez-tez dəyişən tələblərə uyğunlaşmaq üçün təhsil sisteminin çevikliyi, yeni bilik və bacarıqların mənimsənilməsinə imkan verməsi vacib şərtə çevrilmişdir. Bununla yanaşı, ali təhsil təkcə peşəkar hazırlıq deyil, həm də müasir vətəndaşın formalaşdırılması missiyasını daşıyır. İnsan hüquqlarına hörmət edən, demokratik dəyərlərə sadiq, ekoloji və sosial məsuliyyətini dərk edən fərdlərin yetişdirilməsi ali məktəblərin əsas məqsədlərindən biridir. [9, s.12-19]

Milli kimlik və dövlətçilik baxımından da ali təhsilin əhəmiyyəti danılmazdır. Azərbaycan Respublikasının "Təhsil haqqında" Qanununda qeyd olunduğu kimi, ali təhsil vətənpərvərlik ruhunda tərbiyə olunmuş, milli-mənəvi dəyərlərə sadiq, yaradıcı və müstəqil düşüncəyə malik vətəndaşların yetişdirilməsini hədəfləyir. Bu missiyanın həyata keçirilməsi ali təhsil müəssisələrinin muxtariyyətini, eləcə də beynəlxalq əməkdaşlıqların gücləndirilməsini tələb edir. Bolonya Prosesi çərçivəsində aparılan islahatlar məzunların bilik və bacarıqlarının beynəlxalq standartlara uyğunlaşdırılmasına, təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə və ölkənin qlobal akademik mühitə inteqrasiyasına şərait yaradır.

Müasir dövrdə ali təhsil müəssisələrinin idarəetmə təcrübələrinin demokratikləşdirilməsi universitetlərin inkişafı və keyfiyyətli təhsil mühitinin formalaşdırılması baxımından xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Demokratikləşmə prosesi, əslində, ənənəvi idarəetmə mexanizmlərinin çevrilərək universitetlərin bütün fəaliyyət sahələrində həqiqi demokratik idarəetmə prinsiplərinə əsaslanan bir modelə uyğunlaşdırılması deməkdir. Bu, yalnız idarəetmənin effektivliyini artırmaqla kifayətlənmir, həm də universitetlərin akademik muxtariyyətini, sosial məsuliyyətini və cəmiyyətlə qarşılıqlı əlaqələrini möhkəmləndirir. Həqiqi demokratik idarəetmə, universitetin fəaliyyətindən birbaşa və ya dolayı yolla təsirlənən bütün tərəflərin qərar qəbuletmə prosesində iştirakını nəzərdə tutur. [11, s.1491-1504] Bu modeldə fakültə üzvləri, tələbələr, məzunlar, dövlət qurumları və özəl sektor nümayəndələri bərabər hüquqlarla müzakirə və qərarvermə prosesinə cəlb olunur. Beləliklə, idarəetmədə şəffaflıq təmin edilir, müxtəlif baxışların toqquşması nəticəsində daha optimal həll yolları tapılır və kollektiv məsuliyyət mühiti formalaşır. Demokratikləşmə universitetlərin təhsil keyfiyyətinə də birbaşa təsir göstərir. Bu yanaşma, tələbələrin yalnız bilik əldə edən passiv iştirakçılar deyil, həm də tədris prosesində aktiv tərəfdaşlar kimi çıxış etməsinə imkan yaradır. Tələbələrin seçim azadlığına hörmət, onların sevdikləri sahələrdə özlərini sınamasına şərait yaratmaq, öyrənmə motivasiyasını gücləndirir və nəticə etibarilə təhsilin keyfiyyətini

yüksəldir. Bu cür yanaşma həm də universitetlərin beynəlxalq səviyyədə rəqabətədavamlı olmasına xidmət edir, çünki yaradıcı düşüncə və müstəqil qərarvermə bacarıqlarına malik məzunlar qlobal əmək bazarında daha yüksək mövqelərə sahib olurlar. İdarəetmədə demokratik prinsiplərin tətbiqi universitetlərin inzibati və maliyyə muxtariyyətini dəstəkləyir. Əksər hallarda universitetlərin birbaşa hökumət və ya müəyyən idarəetmə şuraları tərəfindən sərt şəkildə yönləndirilməsi onların sərbəst fəaliyyətini məhdudlaşdırır. Halbuki demokratik idarəetmə universitetlərin öz daxili resurslarını idarə etmək, ümumi vizyon formalaşdırmaq və bütün maraqlı tərəflərin iştirakı ilə qərarlar qəbul etmək imkanlarını genişləndirir. Bu, həm də açıq ünsiyyət, əməkdaşlıq və komanda işini təşviq edir ki, bu da uzunmüddətli inkişaf üçün vacib şərtdir.

Akademik fəaliyyətin demokratikləşdirilməsi kurikulumun hazırlanması və təkmilləşdirilməsi sahəsində də mühüm rol oynayır. Müasir universitetlərdə kurikulum yalnız müəllimlərin deyil, həm də tələbələrin, məzunların və ictimai maraqlı tərəflərin iştirakı ilə formalaşdırılmalıdır. Belə bir yanaşma bərabərlik, ədalət, dürüstlük, etimad və iştirak kimi dəyərlərin tədris prosesinə inteqrasiya edilməsinə imkan yaradır. Bu dəyərlərin sistemli şəkildə tətbiqi tələbələrin daha xoşbəxt, yaradıcı və məsuliyyətli şəxsiyyətlər kimi yetişməsinə şərait yaradır. Əlavə olaraq, kurikulumun çevikliyi tələbələrə öz maraqlarına uyğun fənlər seçmək imkanı verir ki, bu da öyrənmə prosesində motivasiyanı artırır.

Maliyyə və sosial təsirlər baxımından da demokratikləşmə mühüm nəticələr doğurur. Universitetlər yalnız hökumətin idarə etdiyi strukturlar deyil, ictimaiyyətlə və özəl sektorla tərəfdaşlıq edən açıq təşkilatlar kimi fəaliyyət göstərməlidirlər. Hökumətlərin rolu burada nəzarətçi deyil, dəstəkçi və tərəfdaş mövqeyində olmalıdır. Vergi siyasətləri vasitəsilə universitetlərin korporasiyalar və yüksək gəlirli fərdlər tərəfindən maliyyələşdirilməsi stimullaşdırıla bilər. Belə bir yanaşma universitetlərin maliyyə dayanıqlığını artırmaqla yanaşı, onların sosial məsuliyyətini də gücləndirir.

Ali təhsil müəssisələrində keyfiyyətli idarəetmə ilə demokratik dəyərlərin tətbiqi arasında üzvi və qarşılıqlı təsir mexanizmi mövcuddur. Müasir tədqiqatlar göstərir ki, universitetlərin idarəetməsində demokratik prinsiplərin reallaşdırılması yüksək keyfiyyətli təhsilin formalaşması, rəqabətqabiliyyətli insan kapitalının yetişdirilməsi və ali məktəbin beynəlxalq nüfuzunun artması üçün həlledici əhəmiyyət daşıyır.

Demokratik idarəetmə, ali təhsildə keyfiyyət təminatı sisteminin yalnız inzibati prosedurlardan ibarət olmadığını, əksinə, bütün maraqlı tərəflərin aktiv iştirakı ilə həyata keçirilən, şəffaflıq və hesabatlılıq prinsiplərinə əsaslanan institusional bir mədəniyyət olduğunu ortaya qoyur. Bu baxımdan, səlahiyyət və məsuliyyətin bölüşdürülməsi, qərar qəbuletmə prosesində kollektiv iştirak, tələbə, müəllim, işəgötürən və dövlət nümayəndələrinin prosesə bərabərhüquqlu qoşulması keyfiyyətli idarəetmənin mühüm dayaqlarındandır.

Keyfiyyət mədəniyyətinin formalaşması da demokratik mühitlə sıx bağlıdır. Açıq ünsiyyətə, qarşılıqlı etimada və sosial tərəfdaşlığa əsaslanan universitet mühiti həm akademik əməkdaşlığı gücləndirir, həm də keyfiyyət anlayışının bütün qurum daxilində ortaq dəyərə çevrilməsinə şərait yaradır. Bu istiqamətdə müəllim və inzibati heyətin maarifləndirilməsi, tələbələrin qərar qəbuletmə mexanizmlərinə cəlb olunması, təhsil proqramlarının bərabərlik, ədalət, vicdan və dürüstlük kimi demokratik dəyərlərlə zənginləşdirilməsi xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

Keyfiyyətli idarəetmənin əsas məqsədi yalnız peşəkar səriştələri deyil, həm də vətəndaşlıq şüurunu və sosial məsuliyyəti özündə birləşdirən məzunların hazırlanmasıdır. Azərbaycan Respublikasının "Təhsil haqqında" Qanununda da qeyd olunduğu kimi, ali təhsilin vəzifəsi demokratiya prinsiplərinə, insan hüquq və azadlıqlarına hörmət edən, milli-mənəvi dəyərlərə sadiq, yaradıcı düşünən vətəndaş yetişdirməkdir. Bu baxımdan, demokratik idarəetmə modeli təkcə universitetlərin keyfiyyətini yüksəltməklə kifayətlənmir, həm də ölkənin sosial və institusional həyatında demokratikləşmə prosesinə mühüm töhfə verir.

Beləliklə, ali təhsil müəssisələrində keyfiyyətli idarəetmə ilə demokratik dəyərlərin sintezi uzunmüddətli inkişaf strategiyasının əsasını təşkil edir. Demokratik prinsiplərin tədris mühitinə və təşkilati mədəniyyətə inteqrasiyası əməkdaşlığı, məsuliyyəti və motivasiyanı artırmaqla təhsil keyfiyyətinin yüksəlməsinə xidmət edir və nəticədə həm milli, həm də qlobal miqyasda rəqabətqabiliyyətli universitet modelinin formalaşmasına gətirib çıxarır.

Ali təhsildə demokratikləşmənin nəzəri aspektləri. Müasir dövrdə ali təhsil müəssisələrinin idarəetməsinin demokratikləşdirilməsi təkcə inzibati və akademik proseslərin təkmilləşdirilməsi deyil, həm də cəmiyyətin demokratik dəyərlərinin möhkəmləndirilməsi və sosial transformasiya üçün mühüm vasitə kimi çıxış edir. Təhsil və demokratiya arasında dərin əlaqə mövcuddur, çünki yüksək keyfiyyətli təhsil sistemləri insanın şəxsi və vətəndaş kimi formalaşmasına, eləcə də cəmiyyətin demokratik inkişafına birbaşa təsir göstərir. Bu proses fərdin intellektual potensialının üzə çıxarılmasına, yaradıcı və müstəqil düşüncənin inkişafına, həmçinin sosial

məsuliyyət və vətəndaşlıq şüurunun formalaşmasına şərait yaradır. Azərbaycan Respublikasının "Təhsil haqqında" Qanunu da ali təhsilin əsas məqsədini demokratiya prinsiplərinə, insan hüquqlarına hörmət edən, milli-mənəvi dəyərlərə sadiq və yaradıcı düşüncəyə malik vətəndaşların yetişdirilməsi kimi müəyyən edir ki, bu da ali təhsilin sosial əhəmiyyətini daha da gücləndirir.

Demokratik prinsiplərin ali təhsil müəssisələrində tətbiqi, iştirakçılıq, bərabərlik və şəffaflıq anlayışlarının inteqrasiyası vasitəsilə təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə xidmət edir. Bu yanaşma yalnız idarəetmənin formalaşmasını deyil, həm də kurikulumun hazırlanması, akademik qərarların qəbul edilməsi və tələbələrin təhsil prosesində aktiv tərəfdaş kimi iştirakını əhatə edir. Tələbələrin seçmə azadlığına hörmət, onların maraqlarına uyğun fənləri seçə bilməsi və öyrənmə motivasiyasının gücləndirilməsi ali təhsilin keyfiyyətini artırmaqla yanaşı, məzunların beynəlxalq əmək bazarında rəqabət qabiliyyətini yüksəldir.

Qloballaşma şəraitində ali təhsil müəssisələrinin idarəetmə modelləri beynəlxalq standartlarla uyğunlaşdırılmaqla həm də müasir universitetlərin muxtariyyətini və səmərəliliyini gücləndirir. Bolonya prosesi çərçivəsində aparılan islahatlar, desentralizasiya və akademik muxtariyyətin təşviqi, həmçinin Avropa Ali Təhsil Məkanında keyfiyyət təminatı prinsiplərinin tətbiqi ali məktəblərin fəaliyyətini daha şəffaf, hesabatlı və demokratik edir. Beynəlxalq təcrübələr göstərir ki, idarəetmədə iştirakçı modellərin tətbiqi universitetlərin keyfiyyətli idarəetmə və yüksək akademik standartlara nail olmasına imkan yaradır.

Bu baxımdan ali təhsildə demokratikləşmə yalnız institusional idarəetmə mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsi ilə məhdudlaşmır, həm də universitetlərin sosial məsuliyyətini və cəmiyyətlə qarşılıqlı əlaqələrini möhkəmləndirir. Demokratik idarəetmə modelinin inteqrasiyası, bütün maraqlı tərəflərin qərar qəbuletmə prosesində aktiv iştirakını təmin etməklə kollektiv məsuliyyət və şəffaflıq mühitini formalaşdırır. Eyni zamanda, bu model ali təhsildə keyfiyyət mədəniyyətinin qurulmasına, demokratik dəyərlərin akademik və təşkilati həyatın ayrılmaz hissəsinə çevrilməsinə xidmət edir və bununla da ali təhsil müəssisələrində keyfiyyətli idarəetmə ilə demokratik dəyərlərin inteqrasiyası həm milli, həm də qlobal səviyyədə rəqabətqabiliyyətli və davamlı universitet modelinin formalaşmasını təmin edir, cəmiyyətin sosial-iqtisadi və mədəni inkişafına həlledici töhfə verir. [13, s.1046-1050]

Ali təhsildə demokratik idarəetmənin əsas prinsipləri. Ali təhsil müəssisələrində demokratik idarəetmənin əsas prinsipləri aşağıdakılardır:

- Şəffaflıq və hesabatlılıq;
- Müəllim, tələbə və idarə heyətinin qərarvermə prosesində iştirakı;
- Sosial ədalət və bərabər imkanların yaradılması;
- Avtonomiya və akademik azadlıqların qorunması.

Ali təhsil müəssisələrinin idarəetməsinin demokratikləşdirilməsi, ali təhsildə keyfiyyətin yüksəldilməsi və universitetlərin davamlı inkişafı üçün əsaslı bir vasitə hesab olunur. Bu proses müasir idarəetmə təcrübələrinin demokratik prinsiplərə uyğunlaşdırılmasını, universitetlərin fəaliyyətində şəffaflıq, hesabatlılıq, iştirakçılıq və bərabərlik kimi dəyərlərin möhkəmləndirilməsini ehtiva edir. Demokratik idarəetmə universitetlərin yalnız akademik keyfiyyətini artırmaqla kifayətlənmir, həm də onların sosial məsuliyyətini gücləndirir, cəmiyyətlə qarşılıqlı əlaqələrini möhkəmləndirir və tələbələrin və müəllimlərin fəal iştirakını təmin edir.

Müasir ali təhsil sistemlərində şəffaflıq və hesabatlılıq ali təhsilin keyfiyyətli idarə olunmasının əsas komponentləri kimi çıxış edir. Keyfiyyət təminatı mexanizmləri vasitəsilə universitetlərin daxili və xarici qiymətləndirmələri şəffaflığı təmin edir və qəbul edilmiş qərarlar barədə ictimaiyyətin məlumatlandırılması universitetlərin hesabatlılığını gücləndirir. Bu yanaşma tələbələrin və ictimaiyyətin məlumatlı idarəetmə qərarlarının qəbul edilməsində fəal iştirakını təmin edir. Həmçinin, demokratik idarəetmə universitetin bütün maraqlı tərəflərinin, o cümlədən tələbələr, müəllimlər, valideynlər, işəgötürənlər və dövlət nümayəndələrinin qərar qəbuletmə prosesinə aktiv şəkildə cəlb olunmasını nəzərdə tutur. Maraqlı tərəflərin konsensus yolu ilə qərar qəbul etməsi, qrup şəklində müzakirələr və kollektiv qərarvermə universitetlərin daha səmərəli və optimal idarə olunmasına, həmçinin təhsil keyfiyyətinin yüksəlməsinə xidmət edir. Kurikulum hazırlanmasında iştirak və yeni Akkreditasiya Qaydaları çərçivəsində təhsilalanların və işəgötürənlərin nümayəndələrinin qiymətləndirmə prosesinə cəlb olunması bu prinsiplərin reallaşdırılmasının nümunəsidir.

Eyni zamanda, təhsil gənc nəslin şəxsi, ideoloji və vətəndaş kimi inkişafını dəstəkləyir və gələcəkdə etik, məsuliyyətli vətəndaşların formalaşmasına şərait yaradır.

Azərbaycan ali təhsil sistemində demokratikləşmənin istiqamətləri. Azərbaycan Respublikasında ali təhsil sahəsində inkişaf strategiyaları əsasən Keyfiyyətin İdarə Edilməsi (KİE) və Keyfiyyət Təminatı (KT) prinsiplərinə söykənir. Bu məsələlər Azərbaycan Respublikasının Prezidenti, Cənab İlham Əliyevin 2013-cü il tarixli Sərəncamı ilə

təsdiq edilmiş "Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası" təhsilin keyfiyyətini başlıca strateji prioritet kimi müəyyən etmişdir. Bu strategiya "əlçatanlıq – keyfiyyət – səmərəlilik" şüarı ətrafında qurulmuş və Azərbaycan ali təhsilinin beynəlxalq rəqabətə davamlılığının artırılmasına yönəlmişdir. [7] Aparıcı beynəlxalq təhlillər göstərir ki, ölkənin ali təhsil müəssisələrinin reytinq göstəricilərinin yüksəldilməsi, həmçinin təhsilin beynəlxalq rəqabət qabiliyyətinin təmin edilməsi vacibdir. Strateji yanaşma müasir dövrün tələblərinə uyğun bilik, bacarıq, sərişte və təcrübəyə malik insan kapitalının əmək bazarına çıxışını dəstəkləmək üzərində qurulmuşdur. Bu istiqamətdə KT sisteminin qurulması, tələbə qəbulu qaydalarının təkmilləşdirilməsi, universitetlərdə keyfiyyətin təminatı mərkəzlərinin yaradılması və məzunların işlə təmin olunmasına xidmət edən karyera mərkəzlərinin fəaliyyəti ciddi uğurlar əldə etmişdir. Eyni zamanda, Azərbaycan 2015-ci ildən Ali Təhsildə Keyfiyyətin Təminatı üzrə Avropa Reyestri (EQAR) üzvü seçilmiş, bu isə Avropanın aparıcı universitetlərinin təcrübəsinin ölkəyə gətirilməsinə şərait yaratmışdır.

Ali təhsil müəssisələrində Keyfiyyət Təminatı Sistemi (KTS) təhsilin keyfiyyətinin saxlanması və inkişafı üçün mühüm əhəmiyyət kəsb edir. KTS, ATM-lərin beynəlxalq reytinqinin formalaşmasında və rəqabət üstünlüyü əldə etməsində vacib rol oynayır. Bu sistem daxili və xarici qiymətləndirmə proseslərini əhatə edir. Daxili KT universitetin rəhbərliyi, bütün fəaliyyətləri və maraqlı tərəfləri əhatə edən nəzarət mexanizmi kimi fəaliyyət göstərir, keyfiyyət anlayışının institusional mədəniyyətə çevrilməsini təmin edir. Xarici KT və akkreditasiya prosesi isə Azərbaycan kontekstində Təhsildə Keyfiyyət Təminatı Agentliyi (TKTA) vasitəsilə həyata keçirilir. TKTA həm akkreditasiya, həm də daxili KT sistemlərinin qurulmasında metodiki dəstək verir. Akkreditasiya prosesi beynəlxalq standartlara uyğunlaşdırılmışdır; 2020-ci ildə təsdiq edilmiş "Təhsil müəssisələrinin akkreditasiyası qaydaları" Avropa ali təhsil məkanında keyfiyyət təminatı üzrə standartlar və təlimatlarla (ESG) uzlaşdırılmışdır. Keyfiyyətin idarə edilməsinin əsas metodologiyası isə Ümumi Keyfiyyət İdarəetməsi (TQM) prinsiplərinə əsaslanır ki, bu da təlimin yaxşılaşdırılmasını və xərc səmərəliliyinin artırılmasını hədəfləyir. [10, s.350-357]

İştirakçı idarəetmə modellərinin tətbiqi ali təhsil sistemində keyfiyyətin təmin olunması və demokratik dəyərlərin möhkəmləndirilməsi baxımından mühüm imkanlar yaradır. Demokratik idarəetmə prinsipləri fəaliyyətlərdən birbaşa və ya dolayısı ilə təsirlənən bütün insanların idarəetmədə iştirakını və sərbəst səs verməsini təmin edir. Universitetin maraqlı tərəfləri tələbələr, valideynlər, gələcək işəgötürənlər, hökumət və akademik heyəti əhatə edir. İştirakçı idarəetmə səlahiyyət və məsuliyyətin bölüşdürülməsini, qrup qərar qəbulu mexanizmini əhatə edir; beləliklə, maraqlı tərəflərin qərarlara cəlb olunması həm qərarın tətbiqi üçün dəstəyi artırır, həm də keyfiyyəti yüksəldir. Yeni Akkreditasiya Qaydaları vasitəsilə bu iştirak rəsmi mexanizmə çevrilir və təhsil müəssisəsinin fəaliyyətinin qiymətləndirilməsi zamanı müstəqil ekspertlərlə yanaşı işəgötürənlərin və tələbələrin nümayəndələrinin də prosese cəlb olunması təmin edilir. Proqram akkreditasiyası zamanı tədrisin məzmununun əmək bazarının tələblərinə uyğunluğu yoxlanılır və işəgötürənlərin rəyinin kurikuluma inteqrasiyası üçün əsas zəmin yaradılır.

Lakin ATM-lərin keyfiyyətli idarəetməyə keçidində bir sıra problemlər mövcuddur. Mərkəzləşmiş idarəetmə və muxtariyyət çatışmazlığı universitetlərin sərbəst fəaliyyətinə maneə törədir, çünki bir çox universitetlərin əsas inzibati və akademik funksiyaları sahiblər, Müşahidə Şurası və hökumət tərəfindən nəzarət edilir. Bu problem post-Sovet ölkələrinin təhsil sistemlərində xüsusilə müşahidə olunur və desentralizasiya islahatlarının vacibliyini vurğulayır. Şəffaflıq və hesabatlılığın zəifliyi keyfiyyət mədəniyyətinin formalaşmasına mənfi təsir göstərir, innovasiya və institusional təkmilləşməni zəiflədir, təhsilin nəticələrinin sosial ehtiyaclarla uyğunluğunu azaldır. Tələbə iştirakının məhdudluğu və narazılığı isə uyğun olmayan tədris materialları, əmək bazarına hazırlığın aşağı səviyyəsi, qeyri-kafi pedaqoji dəstək və qərəzli qiymətləndirmə sistemi ilə bağlıdır. Ənənəvi sovet təhsil sistemi tələbənin passiv fəaliyyətini nəzərdə tutduğundan, bu yanaşma insan kapitalının səmərəsini azaldır və təhsildən məmnuniyyətin aşağı olmasına səbəb olur. Bu problemlərin həlli üçün şəffaf seçim prosesləri, administrativ və pedaqoji heyətin müəssisə daxili keyfiyyət standartları ilə nizamlanması tövsiyə edilir.

Ali təhsildə keyfiyyətli idarəetmənin təkmilləşdirilməsi yolları. Ali təhsildə keyfiyyətli idarəetmənin təkmilləşdirilməsi məqsədilə demokratik idarəetmə prinsiplərinin tətbiqi vacibdir. Avropa universitetlərinin təcrübəsi, xüsusilə Skandinaviya ölkələrinin modeli, iştirakçı idarəetmənin təhsilin keyfiyyətinə necə təsir etdiyini açıq göstərir. Tarixi baxımdan Avropada ali təhsil müəssisələri milli dövlətlərin maliyyələşdirməsi və kollegial orqanlar tərəfindən idarə olunmağa meylli olmuşdur. Lakin Bolonya Prosesi və artan hesabatlılıq tələbləri universitetlərin idarəetmə strukturlarında əhəmiyyətli dəyişikliklərə səbəb olmuşdur. Bu dəyişikliklərin nəticəsində ikili idarəetmə strukturları daha inteqrasiya olunmuş, rollar və məsuliyyətlər rəsmiləşdirilmiş, qərar qəbulu prosesləri şəffaf və hesabatlı hala gətirilmişdir.

Polşada Varşava İqtisadiyyat Məktəbi (SGH) nümunəsi bu islahatların praktik nəticələrini göstərir. 1989-cu ildən sonra aparılan dəyişikliklər fakültələrin ləğvi, tədris proqramlarında sərbəstlik, tələbələrin mühazirəçiləri seçmək hüququ və universitetin idarəetməsində demokratikləşməni gücləndirilməsini əhatə etmişdir. Akademik liderlər beynəlmiləlləşməni keyfiyyətin yüksəldilməsi baxımından strateji prioritet kimi qiymətləndirirlər. Portuqaliya universitetlərində isə keyfiyyətin idarə edilməsinin inteqrasiyası hüquqi çərçivə tərəfindən dəstəklənir və keyfiyyət təminatı siyasətinin tətbiqini asanlaşdırır. Ümumiyyətlə, Avropa universitetlərində idarəetmə mədəniyyəti keyfiyyətin, ünsiyyətin və əməkdaşlığın təşviqi yolu ilə təşkilati mükəmməlliyə nail olmağa yönəlmişdir. [14]

Skandinaviya ölkələrində ali təhsil sistemi demokratiya və keyfiyyət məsələlərinə xüsusi yanaşması ilə fərqlənir. Nordik ənənədə keyfiyyət anlayışı təlim və tədris proseslərinə, qarşılıqlı əlaqəyə və tələbə yönümlü fəaliyyətə daha çox diqqət yetirir. İsveçin Keyfiyyətə Nəzarət üzrə Milli Agentliyinin (HSV) qiymətləndirmə modelində ali təhsil əsasən tələbəyə fokuslanır, demokratik dəyərlər bərabərlik və iştirakçılıq prinsiplərini əhatə edir. Helsinki Universiteti nümunəsində isə yüksək keyfiyyətli tədqiqat və təhsilin inkişafı, beynəlxalq əməkdaşlığın təşviqi və tələbələrin sosial məsuliyyətə yönəldilməsi diqqət mərkəzindədir. Tələbə İttifaqı və digər müştəri yönümlü qurumların fəaliyyəti universitetin tələbələrə göstərdiyi xidmətlərin keyfiyyətini artırır və sosial məsuliyyətin həyata keçirilməsini təmin edir. Ali təhsil proqramlarının çevikliyi və tələbələrin ixtisas seçim imkanları da öyrənmə keyfiyyətini yüksəldir.

Azərbaycan universitetləri isə Bolonya Prosesinin tətbiqi və Keyfiyyət Təminatı Agentliyinin yaradılması ilə beynəlxalq standartlara inteqrasiya yolundadır. Lakin mövcud mərkəzləşmiş idarəetmə praktikaları demokratik idarəetmə prinsiplərinin tam tətbiqini zəruri edir. İştirakçılığın genişləndirilməsi, səlahiyyət və məsuliyyətin bölüşdürülməsi, qrup qərar qəbulu prinsiplərinin inzibati və akademik fəaliyyətlərə inteqrasiyası vacibdir. Yeni Akkreditasiya Qaydaları bu istiqamətdə ilkin addımlar atmış, işəgötürənlərin və tələbələrin nümayəndələrinin qiymətləndirmə prosesinə cəlb olunmasını təmin etmişdir. Muxtariyyətin təmin edilməsi də vacibdir; universitetlər müstəqil fəaliyyət göstərməli, hökumət isə rəhbər deyil, tərəfdaş rolunu üzərinə götürməlidir.

Ali təhsilin keyfiyyətini artırmaq üçün proqramlar çevik olmalı, tələbələrə ixtisas və kurs seçimində sərbəstlik verilməlidir. Bu, motivasiyanı artıraraq təhsilin effektivliyini yüksəldir. Eyni zamanda, demokratik dəyərlər, bərabərlik, ədalət, dürüstlük, iştirakçılıq kurikulumlara daxil edilməli, bu da tələbələrin etik və sosial səriştələrinin inkişafına xidmət etməlidir. [5, s.111-115] Şəffaflıq və kadr siyasəti də diqqətdə saxlanmalı, inzibati və pedaqoji heyət üçün açıq seçim prosedurları tətbiq edilməlidir. Akkreditasiya edən qurumların qərarlarının ictimaiyyətə açıqlanması şəffaflığı möhkəmləndirir. Bu prinsiplərin kollektiv və ardıcıl tətbiqi Azərbaycan universitetlərinin yüksək keyfiyyətli təhsilə, rəqabətqabiliyyətli kadr hazırlığına və demokratik idarəetmə modelinə keçidini təmin edə bilər.

Müəllif tərəfindən aparılmış sorğu və onun nəticələri

1) Ali təhsilin idarəedilməsi üzrə demokratikləşməni hansı sözlə xarakterizə edərdiniz? (məs. əlçatanlıq, bərabərlik, iştirakçılıq, şəffaflıq və s.) Demokratikləşmə prosesi ali təhsil müəssisələrində keyfiyyət göstəricilərinə hansı dərəcədə təsir göstərir?

Professor Şahlar Əsgərov bildirir ki, məktəb və müəllimə yanaşmada administrativ və demokratik baxış mövcuddur. Bsirincidə hər kəs nazirliyin göstərişlərinə əməl edir, ikincidə isə nazirlik müəllim və tələbəyə dəstəkçi olur. Onun fikrincə, rektor ali təhsildə əsas fiqurdur və uğurlu təyinat vacibdir. Əvvəllər rektor seçimi qismən demokratik mexanizmlərlə nəzərdə tutulsa da, bu gün ali məktəblərdəki İctimai Şuralar ictimai nəzarətdə yetərincə səmərəli deyil və onların Nazirlik yanında İctimai Şura ilə birgə fəaliyyəti zəruridir. [2]

Qeyd olunan nümunə ilə yanaşı, bir çox təhsil ekspertlərinin verdiyi cavabları ümumi təhlil etdikdə aydın olur ki, ali təhsil idarəetməsində demokratikləşmənin əsas göstəricisi qərarvermə prosesində iştirakçılığın genişləndirilməsidir. Mənim fikrimcə, bu iştirakçılıq yalnız formal prosedur kimi qalmamalı, həm də institusional idarəetmə mədəniyyətinə çevrilməlidir. Belə olduqda, demokratikləşmə yalnız sənədlərdə yox, gündəlik fəaliyyətlərdə və qərarların qəbulunda da öz əksini tapır ki, bu da təhsilin keyfiyyətinə birbaşa müsbət təsir göstərir.

Ekspertlər qeyd edirlər ki, Azərbaycan ali təhsil sistemində əsas problem demokratik mexanizmlərin ümumiyyətlə mövcud olmaması deyil, onların effektiv işləməməsidir. Mən bu arqumentlə razıyam, çünki formal olaraq qurulmuş şuralar və komitələr bəzən yalnız simvolik funksiyaya malik olur və qərarların qəbulunda real təsir göstərə bilmir. Bu problemi aradan qaldırmaq üçün, demokratik mexanizmlərin səlahiyyətləri aydın müəyyən edilməli, maraqlı tərəflərin iştirak səviyyəsi artırılmalı və qərarvermə prosesinə sistemli şəkildə inteqrasiya edilməlidir. Belə yanaşma həm şəffaflığı gücləndirir, həm də ali təhsil müəssisələrində keyfiyyət mədəniyyətinin formalaşmasına töhfə verir.

2. Demokratik idarəetmədə gördüyümüz tələbə-müəllim-valideyn-rəhbərlik mexanizmi hansı səviyyədə tətbiq olunur və demokratikləşmə prosesinə necə təsir edir?

İlqar Orucov qeyd edir ki, "Təhsil Nazirliyi yanında yaradılan İctimai Şura ictimai nəzarəti gücləndirərək müzakirələr, görüşlər və vətəndaş müraciətlərinin həlli vasitəsilə nazirliklə ictimaiyyət arasında əməkdaşlığı inkişaf etdirib". [6]

Bu sualın cavablarının ümumi analiz etsək, görə bilərik ki, bir çox ekspertlər idarəetmədə "İdarəetmə Şuraları"nın fəaliyyətinin gücləndirilməsini vacib hesab edirlər. Fikrimizcə, bu, ali təhsil müəssisələrinin şəffaflığını və hesabatlılığını artırmaq üçün əsas amillərdən biridir. İdarəetmə sistemi daxili və xarici tərəflər üzrə təşkil olunub, daxili tərəf müəllimlər və tələbələrdən, xarici tərəf isə valideynlər, rəhbərlik və digər maraqlı tərəflərdən ibarətdir. Xarici tərəflərin sərbəst rəy və təklif bildirməsi təhsilin cəmiyyətin tələblərinə uyğunlaşdırılmasına yardımçı olsa da, akademik keyfiyyətin qorunması məqsədilə daxili tərəfin fəaliyyətinə birbaşa müdaxilə etməsi təhlükəli ola bilər.

Əlavə olaraq, idarəetmə şuralarının effektivliyi üçün onların vəzifələri və səlahiyyətləri dəqiq müəyyən edilməli, qərarvermə prosesində həm iştirakçılıq, həm də peşəkarlıq prinsipləri tarazlaşdırılmalıdır. Məsələn, tələbələrin və müəllimlərin kurikulum və tədris metodlarına dair təklifləri nəzərə alınmalı, lakin yekun qərarlar akademik heyət və rektor tərəfindən verilməlidir. Bu yanaşma həm demokratik prinsipləri gücləndirir, həm də təhsilin keyfiyyətinə mənfi təsirin qarşısını alır. İdarəetmədə balansın qorunması, xarici tərəflərin təşviqi və daxili tərəfin akademik müstəqilliyinin təmin edilməsi, ali təhsildə demokratik idarəetmənin və keyfiyyətli təhsilin inkişafı üçün əsas şərtdir. Bu, həm şəffaflığı, həm də institusional etibarlılığı artıraraq, universitetlərin uzunmüddətli rəqabətqabiliyyətini təmin edir.

2) Demokratik idarəetmənin xüsusiyyətlərindən hesab edilən akademik azadlığın tətbiq edilməsi halında sonda hesabatlılıq və nəticəyönümlülük arasında uyğun balansı necə yaratmaq olar?

Professor Hamlet İsaxanlı qeyd edir ki, *"Akademik azadlıq mövzuların müzakirəsinə şərait yaratmaq, amma onların təbliğini qadağan etməkdir, universitet avtonomiyası isə tam müstəqilliyi və özünüidarəetməni təmin edir. O bildirir ki, Sovet dövründə akademiyalar ideoloji və texniki məqsədlərə xidmət etsə də, postsovet məkanında böhrana uğradı, halbuki Polşa, Gürcüstan və Pribaltika layihə əsaslı maliyyələşmə ilə sistemi səmərəliləşdirdilər və bu gün tədqiqat institutları universitetlərlə birləşərək həm tədris, həm də elmlə məşğul olur".* [2]

Ekspertlər hesab edirlər ki, akademik azadlıq təhsilin obyektivliyinin təmin edilməsi və tədrisin effektivləşdirilməsi prosesində mühüm rol oynayır. Lakin bu azadlıq tələbələrdə məsuliyyətsizlik hissinin formalaşmasına səbəb olmamalıdır. Bunun qarşısını almaq üçün akademik azadlıq sistemli və planlı şəkildə həyata keçirilməli, tələbələrə məsuliyyətli davranış prinsipləri aşılanmalıdır.

Eyni zamanda ekspertlər vurğulayırlar ki, həddindən artıq nəzarət keyfiyyətli təhsilin təmin edilməsinə və tələbələrin sərbəst düşüncə qabiliyyətinin inkişafına mənfi təsir göstərə bilər. Təhsil prosesində balansın qorunması, yəni tələbələrin azadlığının təmin edilməsi ilə keyfiyyətli nəzarətin və idarəetmənin birləşdirilməsi əsas prioritetdir.

Bu kontekstdə keyfiyyətin qiymətləndirilməsi üçün obyektiv göstəricilərdən istifadə edilməlidir. Hesabat dövrünün sonunda akademik nəticələr və şəffaflıq göstəriciləri sistemli şəkildə təhlil olunmalı, təhsil müəssisələrinin performansı və demokratik idarəetmə prinsiplərinin tətbiqi qiymətləndirilməlidir. Bu yanaşma həm təhsilin keyfiyyətini artırır, həm də universitetlərin fəaliyyətində şəffaflığı təmin edir, iştirakçı idarəetmə mexanizmlərinin effektivliyini gücləndirir.

Fikrimizdə akademik azadlıq və məsuliyyətli idarəetmə bir-birini tamamlamalıdır. Yəni yalnız sərbəstlik verməklə deyil, eyni zamanda tələbələr və akademik heyət üçün konkret qaydalar və şəffaf qiymətləndirmə mexanizmləri də tətbiq edilməlidir. Əks halda, azadlıq kaotik vəziyyət yarada və təhsilin keyfiyyətinə zərər verə bilər və Azərbaycan ali təhsilində demokratikləşmə prosesində əsas prioritet universitetlərin muxtariyyətini və qərarvermə səlahiyyətlərini artırmaq olmalıdır. Rektorların seçimi, təhsil prosesinin çevikliyi və tələbə iştirakının gücləndirilməsi yalnız formal tədbirlər olmamalıdır, onların real təsiri olmalıdır. Bundan əlavə, akademik nəticələrin qiymətləndirilməsi və şəffaf hesabat mexanizmləri hər bir universitet üçün bir növ "sınaq lövhəsi" rolunu oynayır. Yəni azadlığın və kreativliyin təhsil prosesinə gətirdiyi fayda yalnız nəticələr və performans göstəriciləri ilə ölçülə bilər. Əgər nəticələr və şəffaflıq təmin olunursa, bu həm tələbələrin, həm də müəllimlərin məsuliyyətli və aktiv iştirakını təmin edir. Qısacası demokratik idarəetmə və akademik azadlıq bir-birindən ayrı funksiyalar deyil; onlar yalnız birgə tətbiq olunduqda təhsilin keyfiyyətinə real təsir göstərə bilər. Mən hesab edirəm ki, bu yanaşma həm təhsildə innovasiya, həm də tələbələrin sosial və etik yetişməsi üçün ən səmərəli modeldir.

3) Ali təhsilin demokratikləşməsi prosesində keyfiyyətli idarəetmənin təkmilləşdirilməsi

sahəsində qarşılaşdığımız ən böyük çətinliklər hansılardır? (məs. siyasi, bürokratik, maliyyə və s.) Bu kimi çətinliklərin aradan qaldırılması üçün təkliflərniz nələrdir?

İlqar Orucov bildirir ki, ali təhsildə idarəetmə sistemi təkmilləşdirilmiş, köçürmələr elektronlaşdırılmış, "SABAH" qrupları peşəkar kadr hazırlığına töhfə vermiş, ali təhsilə əlçatanlıq və tələbələrin sosial müdafiəsi gücləndirilmiş, ikili diplom proqramları tətbiq olunmuş və Təhsil Tələbə Krediti Fondu isə bərabər imkanlar yaradaraq təhsilin əhatəsini genişləndirmişdir. [6]

Professor Nizami Xuduyev qeyd edir ki, müstəqilliyin ilk illərində təhsildə özfəaliyyət və hərc-mərclik nəticəsində ali məktəblər ciddi böhran yaşamış, nizam-intizam pozulmuş, maddi-texniki baza dağılmış və tələbələr siyasi məqsədlərə alət edilmişdir. Onun fikrincə, uzunmüddətli strategiyanın reallaşmaması vəziyyəti daha da ağırlaşdırmış, lakin Avropaya inteqrasiya fonunda təhsilin inkişafı üçün milli səviyyədə konkret hədəflər müəyyənləşdirilməli, planlı tərəqqi keyfiyyətli dəyişikliklərə yol açа bilər. [8]

Kamran Əsədov qeyd edir ki, Azərbaycan təhsil sistemi hələ də ənənəvi metodlara əsaslanır və tələbələrə hazır bilik ötürməyə üstünlük verir, halbuki qlobal təcrübə tənqidi düşüncə, yaradıcılıq və dəyərlərin öyrədilməsini önə çəkir. Onun sözlərinə görə, məqsəd müstəqil və məsuliyyətli vətəndaş yetişdirməkdir; Yaponiyada ilk illərdə qiymətlərin olmaması buna nümunədir. Ekspert vurğulayır ki, ali təhsildə nəzəriyyədən çox praktiki bacarıqlara yönəlmək və təhsili əmək bazarının tələbləri ilə uzlaşdırmaq vacibdir, çünki məzunların təxminən 35%-i ixtisası üzrə işlə təmin olunmur. Bu isə demokratik və tələbəyönümlü idarəetmənin vacibliyini göstərir. [1]

Bu suala verilmiş cavabları dərindən analiz etdikdə, aydın olur ki, Azərbaycan ali təhsil sistemində demokratik idarəetmənin inkişafını əngəlləyən əsas maneələr daha çox sistem səviyyəsində yaranır. Bu, yalnız fərdi universitetlərin və ya konkret rektorların fəaliyyəti ilə izah edilə bilməz; problemin kökü idarəetmənin struktur və strategiya səviyyəsində mövcudluğundadır.

Birinci baxışa əsasən, hələ də idarəetmədə uzunmüddətli strateji planların olmaması ali təhsilin inkişafını ciddi şəkildə məhdudlaşdırır. Əgər universitetlərin inkişafına dair aydın və müstəqil strategiyalar mövcud deyilsə, rektorların və akademik heyətin təşəbbüsləri müvəqqəti və təsadüfi xarakter daşıyır. Bu, həm tələbə yönümlü tədrisin təşkili, həm də akademik azadlıq prinsiplərinin qorunması baxımından ciddi çatışmazlıqlar yaradır.

İkinci baxışa görə, pedaqoji çevikliyin zəif olması, yəni proqramların və tədris metodlarının yeni çağırışlara uyğun şəkildə çevik şəkildə yenilənməməsi, tələbələrin tənqidi düşünmə qabiliyyətlərinin inkişafına mane olur. Kamran Əsədovun da qeyd etdiyi kimi, ənənəvi metodlar faktların əzbərlənməsinə üstünlük verir və öyrənmə motivasiyasını aşağı salır. Əgər pedaqoji çeviklik artırılarsa, tələbələr öz öyrənmə prosesinə daha çox müdaxilə edə, fərdi maraqlarını inkişaf etdirə və əmək bazarının tələblərinə uyğun bacarıqlar qazana bilərlər. [12]

Üçüncü aspect, tənqidi yanaşmalara qarşı immunitetin zəif olması akademik azadlıq və demokratik idarəetmə prinsiplərinin tətbiqinə mane olur. Hamlet İsaxanlının vurğuladığı kimi, akademik azadlıq yalnız müzakirə və təhlili deyil, həm də məsuliyyətlə yanaşmanı tələb edir.

Beləliklə, sistem səviyyəsindəki maneələrin aradan qaldırılması üçün strateji planlamanın möhkəmləndirilməsi, pedaqoji çevikliyin artırılması və tənqidi yanaşmalara hörmətin təmin edilməsi vacibdir. Bu üç istiqamət bir-birini tamamlayaraq, ali təhsil müəssisələrində keyfiyyətli və demokratik idarəetmənin formalaşmasına xidmət edə bilər.

4) Ali təhsilin demokratikləşməsində beynəlxalq təcrübəni nəzərə alsaq, sizcə, hansı ölkənin təcrübəsi bizim üçün ən uyğunu olar? Və həmin təcrübə yerli şəraitə necə uyğunlaşdırıla bilər?

Ekspert Kamran Əsədov vurğulayır ki, təhsilin əsas məqsədi qlobal düşünən, lakin yerli problemləri həll edə bilən vətəndaşlar yetişdirməkdir; Sinqapur nümunəsində olduğu kimi, tələbələr həm müasir texnologiyaları və beynəlxalq dilləri mənimsəməli, həm də milli kimliyi qoruyub saxlamalıdırlar. Onun sözlərinə görə, təhsil insan həyatında ən böyük sərmayədir və məqsəd yalnız imtahan nəticələri deyil, həm də problemləri həll edə bilən, yaradıcı və məsuliyyətli nəsil formalaşdırmaqdır. [1]

İlqar Orucova görə isə, "*Ümumi təhsilin keyfiyyətini yüksəltmək və məzmun islahatlarını dərinləşdirmək tələbi dərsliklərin hazırlanması siyasətinə yeni baxış gətirib. Təhsilin məzmun komponenti kimi formalaşdırılan dərsliklərin yaradılması sahəsində Sinqapurun qabaqcıl təcrübəsi Azərbaycanda tətbiq edilməyə başlanıb. Bu təcrübənin tətbiqi xüsusilə təbiət fənləri üzrə təhsil proqramlarının yenilənməsinə, yeni nəsil dərsliklərin formalaşdırılmasına və çağırışlara cavab verəcək modern dərslik sisteminin qurulmasına imkan yaradacaq."* [6]

Bildiyimiz kimi, ölkəmizdə ali təhsil sistemində son dövrlərdə beynəlxalq təcrübənin tətbiqi sahəsində mühüm addımlardan biri Avropa Ali Təhsil Məkanına (Bolonya prosesi) inteqrasiya olub. Ekspertlər

beynəlxalq təcrübənin tətbiqi məsələsində xüsusilə Sinqapur modelini vurğulayırlar. Onlar hesab edirlər ki, Sinqapurun təhsil sistemi yalnız faktların öyrədilməsi ilə kifayətlənmir, eyni zamanda tələbələrin tənqidi düşünmə, yaradıcılıq və praktiki bacarıqlarının inkişafına fokuslanır. Bu, Azərbaycanın ali təhsil sistemində də tələb olunan keyfiyyət standartlarının yüksəldilməsi baxımından əhəmiyyətlidir. Lakin beynəlxalq təcrübənin tətbiqində əsas prinsip mexaniki kopyalamadan uzaq olmaqdır. Hər bir təcrübə yerli şəraitə uyğunlaşdırılmalı, milli mədəniyyət, sosial-iqtisadi faktorlar və mövcud akademik infrastruktur nəzərə alınmalıdır. Məsələn, Sinqapur modelinə əsaslanaraq dərsliklərin və tədris proqramlarının yenilənməsi uğurlu nəticələr verə bilər, lakin bu proqramların yerli müəllim və tələbə resursları, dil və metodoloji imkanlarla uyğunlaşdırılması zəruridir.

Nəticə və təkliflər

Ali təhsil müəssisələrində keyfiyyətli idarəetmənin təkmilləşdirilməsi, idarəetmənin demokratikləşdirilməsi ilə birbaşa bağlıdır. Demokratik idarəetmə prinsiplərinin tətbiqi ali təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsi və universitetlərin yüksək səviyyəli institusional performans göstərməsi üçün vacibdir. Bu məqsədlə Azərbaycanda ali təhsilin inkişafı üçün aşağıdakı məsələlərin nəzərə alınması məqsədəuyğundur:

• **Qərarvermə mexanizmlərinin demokratikləşdirilməsi və idarəetmənin muxtariyyətinin təmin edilməsi:** Səlahiyyətin və məsuliyyətin bölüşdürülməsi, qrup şəklində qərar qəbul edilməsi və üfüqi şəbəkə tipli təşkilati strukturun yaradılması ali təhsilin keyfiyyətinə birbaşa təsir göstərir. UBOT-un bütün maraqlı tərəfləri təmsil etməsi və rektoru ən yaxşı namizədlər arasından seçməsi, ona universitetin strateji siyasətlərini icra etmək üçün tam səlahiyyət verilməsi idarəetmənin demokratikləşdirilməsini təmin edir. Qeyd edək ki, UBOT strateji idarəetmə orqanı kimi fəaliyyət göstərir və universitetin qanunvericiliklə və nizamnamə ilə müəyyən edilmiş əsas strateji qərarlarının qəbul edilməsində mərkəzi rol oynayır. UBOT-un tərkibi müxtəlif maraqlı tərəfləri əhatə edir: dövlət orqanlarının nümayəndələri, akademik heyət, tələbələr, məzunlar, işəgötürənlərin nümayəndələri və xüsusi ekspertlər. Bu geniş təmsilçilik universitetin idarəetmə prosesində iştirakçılığın təmin olunmasına və qərarların daha şəffaf və demokratik olmasına imkan yaradır. UBOT-un funksiyaları universitetin strateji planlaşdırılması və nəzarətindən başlayaraq rektorun seçilməsi və fəaliyyətinin qiymətləndirilməsinə, maliyyə və büdcə məsələlərinə, akademik və inzibati siyasətlərin təsdiqinə qədər geniş sahəni əhatə edir. UBOT, həmçinin universitetin bütün fəaliyyətinin maraqlı tərəflər qarşısında hesabatlı olmasını təmin edir və ali təhsil müəssisələrinin akademik və inzibati muxtariyyətini qoruyur. Bu baxımdan, UBOT-un mövcudluğu və effektiv fəaliyyəti ali təhsildə keyfiyyətli idarəetmə və demokratik prinsiplərin tətbiqi üçün əsas şərtlərdən biridir. Əlavə olaraq, UBOT-un demokratikləşdirilmiş modeli universitetlərdə səlahiyyət və məsuliyyətin bölüşdürülməsi, qrup qərar qəbuletmə mexanizmlərinin tətbiqi və üfüqi şəbəkə təşkilati strukturlarının formalaşdırılması ilə ali təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə birbaşa təsir göstərir. Bu, həm universitetin daxili idarəetmə mədəniyyətini, həm də tələbə və akademik heyətin fəaliyyətini stimullaşdırır, qərarların tətbiqində dəstək yaradır və ali təhsilin beynəlxalq standartlara uyğunlaşmasını təmin edir. Hökumət universitetlər üçün rəhbər deyil, tərəfdaş rolunu oynamalı, maliyyə dəstəyini artırmalı, amma fəaliyyətin müstəqillik və azadlıq prinsiplərinə müdaxilə etməməlidir.

• **İştirakçılığın gücləndirilməsi və keyfiyyət təminatı prosesində maraqlı tərəflərin rolunun artırılması:** Kurikulumun demokratik prinsiplər əsasında hazırlanması və CIC-də UBOT, fakültə üzvləri, tələbələr, dövlət və özəl qurumlar, məzunlar, cəmiyyət və hökumət nümayəndələrinin iştirakının təmin edilməsi proqramların keyfiyyətini və sosial əhəmiyyətini artırır. Təhsil proqramlarının tələbələrə sevdikləri ixtisas və kursları seçmək imkanı verəcək qədər çevik olması onların motivasiyasını və öyrənmə keyfiyyətini yüksəldir. Yeni Akkreditasiya Qaydalarına uyğun olaraq işəgötürənlərin və tələbələrin nümayəndələrinin qiymətləndirmə prosesinə cəlb edilməsi və proqram akkreditasiyası vasitəsilə tədrisin əmək bazarının tələblərinə uyğunluğunun qiymətləndirilməsi iştirakçılığın artırılması və keyfiyyətin təmin edilməsi üçün əsasdır.

• **Şəffaflıq, hesabatlılıq və keyfiyyət mədəniyyətinin təşviqi:** İnzibati və pedaqoji heyət üçün şəffaf seçim proseslərinin tətbiqi tədris keyfiyyətinə müsbət təsir göstərir və mənfi institusional mədəniyyətin qarşısını alır. Rəhbərliyə qəbul edilmiş heyətin müəssisə daxili keyfiyyət standartları ilə uyğunlaşdırılması, səlahiyyətlərin akademik göstəricilər və səriştələrə əsaslanması idarəetmədə effektivliyi təmin edir. Keyfiyyət təminatından məsul şəxslərin qərar və tövsiyələrinin əsas götürülməsi toksik mühit və maraq toqquşmalarını azaldır. Keyfiyyət anlayışının institusional mədəniyyətə çevrilməsi və bütün işçilərin iştirakının təmin edildiyi təlimlər və məlumatlandırma tədbirlərinin keçirilməsi sosial tərəfdaşlıq və əməkdaşlığı gücləndirir. Təhsil müəssisələrinin fəaliyyətinə dair məlumatların ictimaiyyətə açıq təqdim olunması və elektron akkreditasiya

sistemlərinin tətbiqi şəffaflığın artırılmasına və idarəetmənin rəqəmsallaşdırılmasına xidmət edir.

• **Təlim prosesinə demokratik dəyərlərin inteqrasiyası:** Təhsil proqramlarına bərabərlik, ədalət, dürüstlük, paylaşma və iştirak kimi demokratik dəyərlərin daxil edilməsi tələbələrin etik və sosial məsuliyyətini inkişaf etdirir. Tədris prosesində tənqidi təfəkkür, problem həll etmə, yaradıcılıq və analitik bacarıqların inkişafına yönələn metodların tətbiqi tələbələrin bilik və bacarıqlarını artırır. ATM-lərin tədris və tədqiqat fəaliyyətlərini stimullaşdırması, tədqiqat və innovasiya mədəniyyətini təşviq etməsi tələbələrin problem həll etmə və analitik bacarıqlarının inkişafını dəstəkləyir. Beləliklə, qərarvermə mexanizmlərinin demokratikləşdirilməsi, iştirakçılığın gücləndirilməsi, şəffaflıq və keyfiyyət mədəniyyətinin inkişaf etdirilməsi, təlim prosesinə demokratik dəyərlərin inteqrasiyası Azərbaycan ali təhsil müəssisələrində keyfiyyətli idarəetmənin əsas istiqamətləri kimi çıxış edir. Bu prinsiplərin ardıcıl və kollektiv tətbiqi universitetlərin yüksək keyfiyyətli təhsil təqdim etməsinə və rəqabətqabiliyyətli kadr hazırlığına şərait yaradır.

ƏDƏBIYYAT SIYAHISI:

1. Əsədov, K. Azərbaycan təhsil sistemi hələ də ənənəvi metodologiyaların təsirindədir // Tehsil.biz, 1 yanvar 2025. [Elektron resurs] :https://www.tehsil.biz/news/az/80903/Kamran-sdov-Azrbaycan-thsil-sistemi-hl-d-nnvi-metodologiyalarn-tsirinddir (əlyetənlik tarixi: 30.09.2025).

2. **Gürüz, K. Akademik azadlıq və universitet** avtonomiyası: bu, necə olmalıdır? // Ayna. – 13 fevral 2011. – [Elektron resurs] :https://news.milli.az/society/36883.html (əlyetənlik tarixi: 30.09.2025).

3. Həsənzadə, R. Ali təhsil müəssisələrində keyfiyyətin təmin olunmasında akkreditasiyanın rolu // Azərbaycan məktəbi, № 2 (703), 2023. – S. 66–72.

4. Muştaqov, Ə. Ali təhsil müəssisələrində keyfiyyətin təmin edilməsində keyfiyyət təminatı sistemi və akkreditasiya amili // III. İqtisadiyyat və İdarəetmə Sahəsində Magistr və Doktorantların Beynəlxalq Elmi Konfransı, 4–7 iyun 2021, Gəncə, Azərbaycan.

5. Nəzərov, M. Təhsilin keyfiyyətinin idarə edilməsinin sosiomədəni aspektləri = Socio-cultural aspects of quality management of education = Eğitimin kalite yönetiminin sosyolojik yönleri // Cilt / Volume 2, Sayı / Issue 3. – 2019. – P. 111–124. – E-ISSN: 2667-4688.

6. Orucov, İ. Təhsilimizin uğurları gələcəyimizin təminatıdır // YeniMedia, 2 avqust 2021. [Elektron resurs] : https://yenimedia.net/2021/08/02/t%C9%99hsilimizin-ugurlari-g%C9%99l%C9%99c%C9%99yimizin-t%C9%99minatidir-ilqar-orucov/ (əlyetənlik tarixi: 30.09.2025).

7. Talibova, E. Ali təhsil müəssisələrində keyfiyyət təminatı strategiyaları // XI Beynəlxalq Türk Dünyası Araşdırmaları Simpoziumu, Bakı, 11–13 iyun 2024.

8. Xudiyyev, N. Azərbaycanın müasir təhsil sistemi: problemlər, düşüncələr, mülahizələr // Yeni Azərbaycan, 6 dekabr 2012. [Elektron resurs] : https://www.yeniazerbaycan.com/Elm_e10820_az.html (əlyetənlik tarixi: 30.09.2025).

9. Barrett, A. M., Chawla-Duggan, R., Lowe, J., Nikel, J., Ukpo, E. The concept of quality in education: a review of the 'international' literature on the concept of quality in education // EdQual Working Paper, No. 3. – 2006. – 23 p. – University of Bristol, UK; University of Bath, UK.

10. Gora, A. A., Popa, I., Ștefan, S. C. Quality management in higher education system: a literature review // Proceedings of the 12th International Management Conference "Management Perspectives in the Digital Era", Bucharest, Romania.- November 1–2, 2018. – P. 350–357.

11. Kabak, K. E., Tüysüz, F., Kuzaliç, D., Şen, A. Democratization of university management for quality higher education // Procedia – Social and Behavioral Sciences, 2012. – Vol. 58. – P. 1491–1504.

12. Nagymzhanova, K. M., Aikenova, R., Dzhanbubekova, M. Z., Magavin, S. S., Irgebaeva, N. M. The importance of educational quality management in improving student's capital = La importancia de la gestión de calidad educativa para mejorar el capital humano estudiantil // Revista ESPACIOS, 2018. – Vol. 39, № 30. – ISSN 0798-1015.

13. Rezeanu, O. M. The implementation of quality management in higher education // Procedia – Social and Behavioral Sciences, 2011. – Vol. 15. – P. 1046–1050.

14. Wysocka, K., Jungnickel, C., Szelągowskarudzka, K. Internationalization and quality assurance in higher education // Management, 2022. – Vol. 26, No. 1. – DOI: 10.2478/manment-2019-0091.

DOİ: 10.32010/PIBI3069

SƏFƏVİLƏR DÖVRÜNDƏ İRƏVAN BÖLGƏSİNİN ETNİK-DİNİ TƏRKİBİNDƏKİ DƏYİŞİKLİKLƏRİN DİNİ, SİYASİ VƏ İQTİSADİ ASPEKTLƏRİ

Əli Siyab BABAZADƏ
Bakı Dövlət Universiteti, doktorant
Azərbaycan Universiteti, müəllim
ORCID: 0009-0007-6072-8780
E-mail: ali.babazade@au.edu.az

Xülasə: Bəhs olunan məqalədə Səfəvi dövründə Azərbaycanın İrəvan bölgəsində etnik-dini dəyişikliklərin dinamikası izlənilmiş və bu dəyişikliklər dini, siyasi və iqtisadi aspektdən ətraflı təhlil edilmişdir. Araşdırmalar göstərir ki, Səfəvi dövründə İrəvan bölgəsinin etnik xəritəsi rəngarəng olmuş, bu coğrafiyada yaşayan və azlıq təşkil edən qeyri-müsəlman əhaliyə orta əsrlər üçün xarakterik olmayan tolerant münasibət mövcud olmuşdur. Səfəvilər dövründə İrəvan bölgəsinin etnik-dini tərkibi mürəkkəb və dəyişkən bir dinamikaya malik olmuşdur. Bu dəyişikliklərin arxasında duran başlıca amillər dini siyasət, siyasi hərbi qarşıdurmalar və iqtisadi maraqlar idi. Hər üç amil bir-biri ilə sıx əlaqədə olaraq bölgənin demoqrafik mənzərəsini formalaşdırmışdır. Səfəvilər dövründə İrəvan bölgəsinin etnik-dini tərkibi daimi dəyişiklik vəziyyətində idi. XVI əsrin əvvəlində burada tarixən formalaşmış birgəyaşayış (müsəlman çoxluq və erməni azlıq) mövcud idisə, əsrin ortalarında sürgün və köçürmələr nəticəsində demoqrafik boşluqlar yaranmış, əsrin sonunda isə qismən yeni tarazlıq bərqərar olmuşdu. Bütün bu proseslərdə dini tolerantlıq siyasəti erməni icmasının varlığını qoruyub saxlamağa şərait yaratmış, iqtisadi maraqlar onları yeni coğrafi məkanlara dağıtmış, siyasi müharibələr isə həm məhv, həm də yenidən məskunlaşdırma ilə nəticələnmişdir. İrəvan bölgəsinin tarixi demoqrafiyasına dair bu araşdırma göstərir ki, etnik-dini tərkib statik olmayıb, əksinə, dövlət siyasəti və regional geosiyasi hadisələrdən asılı olaraq dəyişkənlik göstərir. Səfəvi dövründə baş vermiş bu dəyişikliklər sonrakı əsrlərdə – İrəvan xanlığı və Rusiya imperiyası dönəmində bölgənin dini-etnik durumuna bir baza hazırlamışdır. Məsələn, XVIII əsrin sonu və XIX əsrin əvvəllərində İrəvan xanlığının əhalisinin böyük hissəsi müsəlmanlardan ibarət idi və ermənilər sayca azlıq təşkil edirdi ki, bu, Səfəvi dövründən miras qalmış vəziyyət idi. Eyni zamanda, ermənilərin regionda tamamilə yox olmayıb toplu halda yaşaması (Eçmiədzin kilsəsinin orada mövcudluğu və s.) da Səfəvilərin tolerant siyasətinin nəticəsi idi. Səfəvi şahlarının Osmanlı dövləti ilə müharibələrin gedişatı zamanı zamanı gələcəkdə bölgədə demoqrafik dəyişikliklərə səbəb olacaq qərarları, iqtisadi yüksəlişi təmin etmək üçün həyata keçirdikləri köçürmə siyasəti və s. səbəblər bölgənin etnik-dini tərkibinin dəyişilməsində müəyyən rol oynamışdır.
Açar sözlər: İrəvan, Səfəvi, etnik, etnik-dini, etnokonfessional, əhali, köçürmə, status

RELIGIOUS, POLITICAL AND ECONOMIC ASPECTS OF CHANGES IN THE ETHNIC-RELIGIOUS COMPOSITION OF THE IRAVAN REGION DURING THE SAFEVIDS

Ali Siyab BABAZADE
Doctoral student, Baku State University
Teacher, University of Azerbaijan
ORCID: 0009-0007-6072-8780
E-mail: ali.babazade@au.edu.az

Abstract: The dynamics of ethnic changes in the Yerevan region of Azerbaijan in the Safavid period were watched in the Safavid, and these changes were analyzed in detail in religious, political and economic aspect. Studies show that during the Safavid, the ethnic map of the Iravan region was colorful, and the non-Muslim population living in this geography has been a non-Muslim population for medieval. During the Safavid, the ethnic and religious composition of the Iravan region had a complex and changeable dynamics. The main factors behind these changes were religious policy, political military conflicts and economic interests. All three factors have formed a demographic view of the region in close contact with each other. During the Safavid, the ethnic and religious composition of the Iravan region was in a situation. At the beginning of the 16th century, there was a historicism (Muslim majority and Armenian minority), as a result of exile and transfers in the middle of the century, and in the century, in the century, in the century, and in the century, in the middle of the century, partially established a new balance. In all these processes, the policy of religious tolerance has created conditions for preserving the presence of the Armenian community, and the economic interests destroyed them into new geographical locations, and political wars have resulted in both destruction and re-settlement. This study of the historical demographer of the Iravan region shows that there has been an ethnicity static, but the opposite, indicates variability depending on state policy and regional geopolitical events. These changes

in the Safavid period have developed a base in the next centuries - the Iravan khanate and the religious and ethnic situation in the region during the Russian Empire. For example, in the end of the 18th century and in the early 19th century, the largest part of the Iravan khanate was a minority, which was inherited from the Safavid period. The decisions of the Safavid kings will lead to demographic changes in the region during the course of wars during the Ottoman state will lead to demographic changes in the region, the transfer policy implemented to ensure economic rise, etc. The reasons played a role in the change in the ethnic and religious composition of the region.
Keywords: Yerevan, Safavid, ethnic, ethno-religious, ethno-confessional, population, resettlement, status.

РЕЛИГИОЗНЫЕ, ПОЛИТИЧЕСКИЕ И ЭКОНОМИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ИЗМЕНЕНИЙ В ЭТНО-РЕЛИГИОЗНОМ СОСТАВЕ ИРЕВАНСКОГО РЕГИОНА В ЭПОХУ СЭФЕВИДОВ

Али Сияб БАБАЗАДЕ
Бакинский государственный университет
ORCID: 0009-0007-6072-8780
Электронная почта: ali.babazade@au.edu.az

Резюме: В статье прослеживается динамика этнорелигиозных изменений в Иреванском регионе Азербайджана в период Сефевидов и проводится их подробный анализ с религиозной, политической и экономической точек зрения. Исследования показывают, что в период Сефевидов этническая карта Иреванского региона была разнообразной, а к немусульманскому населению, проживающему в этой географической зоне и составляющему меньшинство, относились толерантно, что нетипично для Средневековья. Этнорелигиозный состав Иреванского региона в период Сефевидов имел сложную и изменчивую динамику. Основными факторами этих изменений были религиозная политика, военно-политические конфликты и экономические интересы. Все три фактора были тесно связаны друг с другом и формировали демографический ландшафт региона. В период Сефевидов этнорелигиозный состав Иреванского региона постоянно менялся. В начале XVI века существовало исторически сложившееся сосуществование (мусульманское большинство и армянское меньшинство), но в середине века в результате изгнаний и переселений возникли демографические разрывы, а к концу века частично установилось новое равновесие. Во всех этих процессах политика религиозной толерантности создавала условия для сохранения армянской общины, экономические интересы рассеивали её в новых географических точках, а политические войны приводили как к уничтожению, так и к переселению. Данное исследование исторической демографии Ереванского региона показывает, что этнорелигиозный состав не был статичным, а колебался в зависимости от государственной политики и региональных геополитических событий. Эти изменения, произошедшие в период Сефевидов, подготовили основу для религиозно-этнической ситуации региона в последующие столетия – во времена Иреванского ханства и Российской империи. Например, в конце XVIII – начале XIX веков большинство населения Иреванского ханства составляли мусульмане, а армяне составляли численное меньшинство, что унаследовано от сефевидского периода. В то же время, тот факт, что армяне не исчезли полностью из региона и проживали в нём в большом количестве (наличие Эчмиадзинской церкви и т. д.), также являлся результатом политики толерантности Сефевидов. Решения сефевидских шахов во время войн с Османской империей, приведшие в будущем к демографическим изменениям в регионе, проводимая ими переселенческая политика, обеспечивающая экономический рост, и другие причины сыграли определённую роль в изменении этнорелигиозного состава региона.
Ключевые слова: Ереван, Сефевиды, этнический, этнорелигиозный, этноконфессиональный, население, расселение, статус

Giriş

İrəvan bölgəsinin etnik və dini tərkibinin Səfəvilər dövrü boyunca keçirdiyi dəyişikliklərin dinamikasının öyrənilməsi tarixi-coğrafi baxımdan xüsusi aktuallıq daşıyır. XV-XVII əsrlərdə Osmanlı-Səfəvi müharibələrinin Qafqazda cərəyan etməsi və İrəvanın bu qarşıdurmaların mərkəzində yerləşməsi bölgədə ciddi demoqrafik inkişafa və ya geriləməyə səbəb olmuşdur. İrəvan, Səfəvi dövlətinin əsas inzibati vahidlərindən biri – Çuxur-Səəd bəylərbəyliyinin mərkəzi kimi – siyasi, iqtisadi və strateji əhəmiyyətə malik idi. Dolayısıyla Səfəvi dövründə burada baş vermiş etno-konfessiyonal dəyişikliklər sonrakı dövrlərdə, xüsusilə bölgənin Rusiya imperiyasına keçidi ərəfəsindəki etnodemoqrafik mənzərəni anlamaq üçün vacib zəmin yaradır.

Tədqiqatın məqsədi Səfəvilər hakimiyyəti illərində İrəvan vilayətinin əhalisinin etnik-dini tərkibində baş verən dəyişikliklərin səbəblərini və mahiyyətini üç mühüm aspektdə təhlil etməkdir: dini siyasət (xüsusilə qeyri-müsəlman təbəələrə münasibət və tolerantlıq siyasəti), siyasi amillər (xüsusilə Osmanlı-Səfəvi qarşıdurmasının və sərhəd şəraitinin təsiri) və iqtisadi faktorlar (ticarət maraqları naminə həyata keçirilən köçürmələr və onların nəticələri). Bu məqsədlə, tədqiqat həm yerli, həm də xarici mənbələrə – Azərbaycan, Osmanlı arxiv sənədlərinə, müasir tarixçilərin araşdırmalarına və Avropa səyyahlarının

müşahidələrinə – əsaslanır. Problemin məhz kompleks yanaşma ilə öyrənilməsi onun çoxşaxəli dinamikasını üzə çıxarmağa imkan verir. Mövzu üzrə indiyədək aparılmış tədqiqatlar məhdud olsa da (əsasən regional tarix kontekstində), təqdim olunan iş tarixi materialları geniş tutumda təhlil edərək İrəvan bölgəsində Səfəvi dövründə cərəyan edən demoqrafik proseslərin ümumi mənzərəsini yaratmağa çalışır.

İrəvan vilayətinin statusu Səfəvi dövlətinin sərhəd qalası olmaqla yanaşı, mühüm hərbi-strateji bölgə idi. Səfəvilər Osmanlı ilə həmsərhəd olan bu vilayətin müdafiəsinə xüsusi önəm verirdilər. Məsələn, XVII əsrdə bölgədə olmuş fransız missioner P. Sanson yazır ki, Şah Süleyman (1666-1694) zamanında təkcə İrəvan əyalətində Səfəvi ordusunun 12 min nəfərlik daimi qoşunu saxlanılırdı. Bu fakt İrəvanın Səfəvi imperiyası üçün necə kritik əhəmiyyət daşıdığını göstərir.

Bölgənin etnik-dini mənzərəsinə gəlincə, Səfəvi hakimiyyəti qurulduğu zaman İrəvan və ətraf ərazilərdə çoxmilli tərkib mövcud idi. Səfəvi dövrü mənbələri də İrəvan əhalisinin əsasən müsəlman (türk, tatar adlandırılan Azərbaycan türkləri və kürdlər) olduğunu, ermənilərin isə vilayətdə əhəmiyyətli, lakin sayca kiçik bir toplum təşkil etdiyini göstərir. Bununla belə, ermənilər İrəvan şəhəri daxil olmaqla bəzi məskunlaşma mərkəzlərində toplu halında yaşayırdılar və bölgənin iqtisadi həyatında mühüm rol oynayırdılar. Məsələn, holland səyyahı Yan Strays XVII əsrdə yazırdı ki, "İrəvan əsasən yoxsul ermənilərlə məskundur" (Struys.J, 1683). Yəni, Səfəvi hakimiyyəti illərində belə, ermənilər İrəvan şəhərinin demoqrafiyasında əhəmiyyətli paya malik olmamışdılar. Beləliklə, Səfəvi dövrünün başlanğıcından XVII əsrin ortalarınadək İrəvan bölgəsi geosiyasi qarşıdurmaların episentri olmaqla yanaşı, çoxetnoslu və çoxkonfessiyalı bir diyar idi. Aşağıdakı fəsillərdə bu bölgədə etnik-dini tərkibin dəyişməsinə təsir göstərən üç mühüm faktor – Səfəvi hakimiyyətinin dini siyasəti, iqtisadi motivli köçürmələr və Osmanlı ilə müharibələrin demoqrafik nəticələri – ardıcıl şəkildə təhlil olunacaq.

Bölgədəki demoqrafik proseslərə təsir edən əsas amillərdən biri Səfəvi şahlarının tolerant siyasəti idi ki, bu da orta əsrlər dövrü üçün o qədər də xarakterik olmayan bir hadisə idi. Belə ki, Səfəvi dövləti qurulduğu ilk illərdən etibarən ərazisində yaşayan qeyri-müsəlman təbəələrə – xüsusilə xristianlara qarşı müəyyən dərəcədə dözümlü və himayədar siyasət yürütməyə çalışmışdır. Bu siyasətin təməlində həm dini-siyasi, həm də iqtisadi məqamlar dayanırdı. Şah I İsmayıl (1501-1524) və onun varisi Şah I Təhmasib (1524-1576) dönəmində Səfəvilərin dini ideologiyası şiəlik olsa da, onlar əhalinin xristian təbəqəsini təqib etməmiş, əksinə, onların logistik və maliyyə imkanlarından yararlanmağa səy göstərmişdilər. İlk Səfəvi şahlarının xristian təbəələrə nisbətən dözümlü yanaşmasının iki əsas səbəbi qeyd olunur: iqtisadi və siyasi səbəblər.

İqtisadi aspektdən Səfəvi hökmdarları başa düşürdülər ki, ölkə daxilindəki ənənəvi xristian icmalar (erməni və gürcü icmaları) Şərq ilə Qərb arasında ticarətdə vasitəçi rolunu oynaya bilər və bu da dövlətin xəzinəsinə dolaylı yolla gəlir gətirə bilər. Xüsusilə erməni tacirlərin Yaxın Şərqdə və Avropada geniş ticarət şəbəkələrinin olması Səfəvilər üçün əhəmiyyətli idi; bu barədə növbəti bölmədə ətraflı bəhs ediləcək. Siyasi aspektdən isə, Qafqazda qədim Apostol (Qriqoryan) xristianlığının mövcudluğu Səfəvi hakiniyyəti üçün Qərbdəki katolik mərkəzli xristian aləminə qarşı alternativ ideoloji mərkəz demək idi. Başqa sözlə, Səfəvi hökmdarları Osmanlı imperiyası ilə rəqabətdə Qafqazdakı xristianların loyal münasibətini qazanmağın önəmini anlayırdılar. Bundan əlavə, Avropa dövlətləri ilə Osmanlıya qarşı mümkün ittifaq axtarışında da Səfəvilərin xristian təbəələrə yaxşı münasibət göstərməsi siyasi cəhətdən məntiqli addım idi.

Tarixi qaynaqlarda Səfəvi şahlarının xristianları himayə etməsi barədə bir çox fakt mövcuddur. "Məsələn, Şah I İsmayılın hakimiyyətində, hələ 1505-ci ilin 26 avqustunda imzalanmış fərmanda Naxçıvan yaxınlığındakı Qızılvəng monastırı və orada xidmət edən kilsə ruhaniləri bəzı vergilərdən və mükəlləfiyyətlərdən azad edilmişdi" (Şabiyev.B, 2018). Bu fərman Şah İsmayılın xristian dini ocaqlarına müəyyən vergi imtiyazları verdiyini göstərir. Ardınca, Şah I Təhmasib də xristian əhaliyə himayədar yanaşmanı davam etdirmişdir. Şah İsmayıldan sonra Şah I Təhmasibin hakimiyyəti dövründə də erməni əhalinin maraqlarının ciddi şəkildə qorunması ilə bağlı faktlara rast gəlmək mümkündür. Bu baxımdan Şah I Təhmasibin 1570-ci il, 19 aprel tarixli "Gəncəsar katolikosu Qriqorun patriarx hüquqlarının təsdiqi" ilə bağlı fərmanı xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu fərman erməni katolikosun patriarx hüquqlarını təsdiq etməklə onu yerli məmurlar tərəfindən vergilər və digər məsələlərlə bağlı sıxışdırılmasını qadağan edirdi.

Bu kimi addımlar Səfəvi hakimiyyətinin xristian ruhanilərinə xüsusi status verməklə, xristian əhalinin dini ehtiyaclarını təmin etməyə çalışdığını göstərir. XVI əsrdə Səfəvi ərazisində kilsələrin fəaliyyəti və hətta yenilərinin inşasına icazə verilməsi hallarına rast gəlinir. Məsələn, mənbələrdə Şahların bəzən xristian təbəələri ilə bayramlarda görüşməsi, onlarla eyni süfrədə nahar etməsi kimi dostyana davranış nümunələri göstərilir. Bu cür tolerant mühit Səfəvi toplumunun dini müxtəlifliyini bir dərəcəyə qədər qəbul etdiyini nümayiş etdirir.

Şah I Abbas (1588-1629) dönəmində Səfəvi dövlətinin xristianlara münasibətində həm davamlılıq,

həm də yeni praqmatik çalarlar müşahidə olunur. Şah Abbas atasının (Şah Məhəmməd Xudabəndə) zamanında zəifləyən dövlət nüfuzunu bərpa etmək üçün bir sıra islahatlar və yeni siyasətlər həyata keçirdi. Xristian əhaliyə yanaşmada da Şah Abbas daha uzaqgörən siyasət yürüdürdü. O, xüsusilə erməni icmasının iqtisadi gücündən yararlanmağa çalışırdı (buna növbəti bölümdə toxunacağıq), eyni zamanda dini baxımdan da onlara geniş azadlıqlar verirdi. Şah Abbasın hakimiyyəti illərində ermənilərə və digər xristianlara qarşı daha liberal münasibət qurulması dövrün həm Şərq, həm də Qərb mənbələri tərəfindən təsdiqlənir. Bir çox avropalı səyyah və missioner bu illərdə Səfəvi dövlətində xristianlığa Quranda nəzərdə tutulduğundan daha mülayim yanaşıldığını qeyd edirlər. Məsələn, ingilis səyyahı Robert Şirli XVII əsrin əvvəllərində Səfəvi sarayında xristianların sərbəst fəaliyyət göstərdiyini və Şah Abbasın onlara yüksək rəğbət bəslədiyini vurğulayır (Şirli Səfəvi xidmətində olmuşdur). Həmçinin, Carmelit və Kapusin missionerlərinin məktublarında Səfəvi dövlətində missionerlik fəaliyyətinin nisbətən sərbəst şəraitdə icra edildiyi bildirilir.

Xristian təbəələrə xoş münasibətin Avropalı müşahidəçilər tərəfindən də təsdiqi xüsusilə önəmlidir. XVII əsr fransız səyyahı və missioneri François de La Boullaye-Le Gouz Səfəvi ölkəsində dini tolerant mühitin hökm sürdüyünü və bunun missionerlərin fəaliyyəti üçün çox əlverişli olduğunu yazır. Le Gouz 1640-cı illərdə (Şah II Abbasın dövründə) Səfəvi torpaqlarında səyahət etmiş və şah sarayında da olmuşdur. O, öz "Səyahətnamə"sində Səfəvi İranında müxtəlif din mənsublarının açıq müzakirələr aparmaq imkanından heyranlıqla bəhs edir: "Biz müzakirələrdən böyük zövq alırıq və inancları fərqli olsa da, bizimlə eyni fəlsəfə və riyaziyyat prinsiplərinə sahib olan insanlarla hakimlərdən qorxmadan açıq şəkildə müzakirələr edirik" – deyə yazırdı. (La Boullaye Le Gouz, F, 1653) Bu ifadə, Səfəvi məmləkətində dini məsələlərin sərbəst müzakirəsi üçün geniş imkanların mövcudluğunu sübut edir.

Şah Abbasdan sonrakı Səfəvi şahları da (Xüdabəndənin övladları – Şah I Səfi, Şah II Abbas, Şah Süleyman və s.) ümumən xristian əhaliyə dözümlü siyasəti davam etdirdilər. Qərb səyyahları sonrakı dövrlərdə də İran ərazisində kilsə zənglərinin səslənməsinə, dini ayinlərin icrasına maneə olmadığını qeyd edirlər. Bu qəbildən olan nümunələr arasında XVII əsr Fransız taciri və səyahətçisi Jan Batist Tavernyenin səyahətnaməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Belə ki, o, Avropadan əvvəlcə Osmanlı imperiyasının ərazisinə keçmiş, daha sonra Səfəvi hüdudlarına daxil olmuşdur və bunun nəticəsində hər iki dövlətin ərazisində gördüklərini müqayisə edə bilmişdir. Bu tipli müqayisələr arasında Tarvernyenin İstanbul-İsfahan marşrutu üzrə hərəkət etdiyi vaxt İrəvanda gördükləri əsasında ermənilərə qarşı Səfəvi dövlətinin münasibəti haqqında fikirləri xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Taverniye Ülkilsədə olarkən bölgənin xristian ruhaniləri ilə görüşür və onların təşkil etdiyi ziyafətlərdə iştirak edir. Keçirilən mərasimin sonunda kilsə zəngi çalınır və səyyah burada gördüklərini Osmanlı ərazisində gördükləri ilə müqayisə edir: "Qısa müddət sonra kilsə zəngi çalındı, zira artıq xristianların kilsə zənglərinin səslərindən dolayı narahat edildiyi Osmanlı ərazilərində deyildik, İran şahı hər şeyə icazə verirdi". Səfəvi dövlətində xristianlara bu tərz münasibəti gördükdə Taverniye təəccübünü belə ifadə edir: "Müsəlmanların hegemonluğu altında olan Xristian kilsələrində bu qədər zənginliyin olacağına heç vaxt inanmazdım" (Tavernier, J.-B, 1684). Avropalıların müşahidələri arasında həmçinin erməni tacirlərinin iki imperiya arasındakı vəziyyətlərinin fərqliliyi də vurğulanır. Məsələn, ingilis tarixçisi D. Kōlodziejczyk qeyd edir ki, 17-ci əsrdə Səfəvi imperiyasındakı ermənilər "öz sahibkarlıqları və zənginliyi ilə sanki ayrıcalıqlı bir təbəqə idi, Osmanlıdakı həmvətənləri isə ağır yük altında əzilirdi" (Kołodziejczyk, D, 2017). Avropalı səyyahların bu kimi müşahidələri Səfəvi dövlətində qeyri-müsəlmanların dini həyatına geniş imkanlar yaradıldığını göstərir. Ümumilikdə Səfəvi hakimiyyəti boyunca İrəvan vilayətində yaşayan xristian (əsasən erməni və qismən gürcü) əhali İslam ölkələrinin əksəriyyətilə müqayisədə daha sabit və təqiblərdən uzaq bir yaşam sürmüşdür. Bu da həmin dövrdə bölgənin demoqrafik dinamikasına öz təsirini göstərmişdir – erməni əhalinin bir hissəsi Osmanlı ərazisindən Səfəvi himayəsinə keçməyə təşviq olunmuş, yerli xristianlar isə bölgəni tərk etməyə məcbur edilməmişlər.

Qeyd olunan dövrdə İrəvan bölgəsinin etno-konfessional durumunu iqtisadi maraqlar fonunda təhlil etmək xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Belə ki, Səfəvi-Osmanlı müharibələrinin gedişində əhalinin kütləvi köçürülməsi (deportasiya) və yerləşdirilməsi Səfəvi dövlətinin həm müdafiə taktikası, həm də iqtisadi strategiyasının bir parçası idi. Xüsusilə Şah I Abbas dövründə (1588-1629) həyata keçirilən məcburi köçürmələr İrəvan vilayətinin etno-demoqrafik mənzərəsinə güclü təsir göstərmişdir. Şah Abbas Osmanlılarla savaşda "yandırılmış torpaq" taktikasını tətbiq edirdi – yəni düşmənə ərzaq və dayaq olacaq heç nə qoymamaq üçün sərhəd bölgələrində şəhər və kəndləri boşaldıb əhalini ölkənin içərilərinə doğru köçürürdü (Qarayev, E. 2016). 1603-1604-cü illərdə Səfəvi ordusu İrəvanı və Naxçıvanı geri aldıqdan sonra, elə həmin payızda Şah Abbasın əmri ilə Çuxur-Səəd (İrəvan) əyalətinin bütün əhalisi İranın daxili bölgələrinə – əsasən Cənubi Azərbaycana və Mərkəzi

İrana köçürüldü. İrəvan, Naxçıvan və Qarabağ bölgələrində kəndlər, şəhərciklər boşaldı, əhali sürətlə azaldı. Şah Abbas bu köçürmə siyasətini yürüdərkən təkcə hərbi məqsədləri güdmürdü, həm də iqtisadi hədəfləri var idi. Belə ki, sürgün edilən əhali arasında bölgənin ən bacarıqlı tacirləri, sənətkarları və istehsalçıları da vardı. Xüsusilə İrəvan-Naxçıvan bölgəsinin erməni tacirləri Səfəvi dövlətinin ipək ticarətində mühüm rola malik idilər. Şah Abbas bu tacirləri və sənətkarları imperiyanın paytaxtına və digər iqtisadi mərkəzlərinə cəlb etməklə ölkənin xarici ticarətini canlandırmaq niyyətində idi. . Bu çərçivədə Şah Abbas 1606-cı ildə İsfahan şəhəri yaxınlığında "Yeni Culfa" adlı xüsusi bir qəsəbə saldı və buraya köçürülən minlərlə erməni ailəsini məskunlaşdırdı. Yeni Culfa şəhəri erməni tacirlərin yaşayıb fəaliyyət göstərdiyi muxtar bir ticarət mərkəzinə çevrildi. Şah Abbas ermənilərin orada rahat məskunlaşması üçün dövlət xəzinəsindən vəsait ayırdı, ev tikintisi və infrastruktur işlərində kömək etdi. Bundan əlavə, o, erməni tacirlərə bir çox güzəştlər verdi: onlara daxili vergilərdə endirim edildi, öz idarəetmə orqanları (üzvü ermənilərdən ibarət məhəllə başçıları şurası) yaratmağa icazə verildi, ticarətdə müstəsna imtiyazlar tanındı. Yeni Culfa şəhərində 20 minə yaxın erməni yaşayırdı və şəhərdə 24 kilsə fəaliyyət göstərirdi. Səyyah Jan Şarden 1670-ci illərdə İsfahana səfəri zamanı yazırdı ki, "İsfahanda müsəlmanların məhəllələrindən sonra ən böyük məhəllə ermənilərindir, orada 3.000-dən çox ev vardır" (Chardin, J, 1927). Bu fakt erməni icmasının Səfəvi paytaxtında necə mühüm yer tutduğunu göstərir. Yeni Culfa Səfəvi İranında xristian mədəniyyətinin mərkəzi kimi də tanınırdı – burada erməni dilində kitablar çap olunur, kilsə məktəbləri açılır, Avropa ilə mədəni əlaqələr qurulurdu. Məsələn, Yeni Culfanın Səfəvi imperiyasının digər şəhərləri ilə apardığı ticarət əməliyyatları bir növ "xüsusi himayə" altında idi. Hətta bəzi məlumatlara görə, Şah Abbas ipək məhsulunun xaricə ixracını bir müddət saray monopoliyasına çevirəndə, bu ticarəti əsasən erməni tacirlər vasitəsilə həyata keçirmişdi. Erməni icmasının Səfəvi İranının iqtisadi həyatında artan rolunu onların beynəlxalq ticarət şəbəkəsi bariz şəkildə göstərir. .(Ghougassian, V. S. 2012) Yeni Culfa tacirləri qısa müddətdə ticarət əlaqələrini İran sərhədlərindən çox-çox uzaqlara yaydılar. XVII əsrin əvvəllərindən etibarən erməni tacir koloniyaları Venesiya, Amsterdam, London, Moskva, İstanbul, İzmir, Hindistanın müxtəlif liman şəhərləri, hətta Cənub-Şərqi Asiya ölkələrində belə formalaşdı. Bu erməni tacirlər çoxdilli və mədəni adaptasiyası yüksək insanlar idi; bir neçə dil bilib həm xristian, həm müsəlman ölkələrində sərbəst fəaliyyət göstərirdilər. Onların Avropa ilə ortaq dini kökləri (hamısı apostol və ya katolik xristian idilər) Avropada ticarət edərkən əlavə etimad yaradırdı. Məsələn, erməni tacirlər Avropa bazarlarında müsəlman tacirlərə nisbətən daha çox etibar qazanırdı, çünki xristian olaraq həmin cəmiyyətlərdə "özümüzünkülər" kimi qəbul olunurdular.

İqtisadi motivli demoqrafik dəyişikliklər təkcə ermənilərin köçürülməsi ilə məhdudlaşmırdı. Səfəvi şahları digər etnik qrupları da strateji məqsədlərlə bir ərazidən başqa əraziyə köçürürdülər. Məsələn, Şah Abbasın zamanında yüz minlərlə gürcü və çərkəz əsilli əhali Qafqazdan Səfəvi dövlətinin daxili vilayətlərinə gətirilmiş və hərbi-xidmət işlərinə cəlb olunmuşdu. Lakin İrəvan bölgəsi üçün spesifik olaraq qeyd edilməli hal odur ki, Səfəvilər köçürülən ermənilərin və digər boşaldılan yerlərin əvəzində bölgəyə öz hərbi-tayfa qüvvələrini yerləşdirməyi də unutmadılar. Belə ki, ermənilərin kütləvi sürgünündən sonra İrəvan əyalətinin xeyli hissəsi boş qalmışdı. Şah Abbas bu boşluğun Osmanlılar tərəfindən istifadə edilə biləcəyindən ehtiyatlanaraq, həmin torpaqlarda sadiq Qızılbaş tayfalarının məskunlaşmasını təşviq etdi. Tarixi qaynaqlar göstərir ki, xüsusilə Qacar tayfasına mənsub Qızılbaş elatları (tirələri) XVII əsrin əvvəllərində İrəvan və Naxçıvan ərazisinə köçürülmüşdür. Məsələn, Şah Abbasın sərkərdəsi Əmirgünə xan Qacar İrəvan qalasının komendantı təyin edilərkən öz elat adamlarının bir hissəsini də ora gətirmişdi (Əfəndiyev. O, 2007).

Osmanlı-Səfəvi müharibələrinin demoqrafik təsirlərini bir neçə istiqamətdə nəzərdən keçirmək olar:

- Birbaşa zorakılıq və dağıntılar: Hərbi əməliyyatlar zamanı şəhər və kəndlərin viran edilməsi, əhalinin qətli və əsir alınması.
- Məcburi köçürmələr: Yuxarıda bəhs edilən Səfəvilərin "böyük sürgün"ü kimi, Osmanlı tərəfi tərəfindən də yeridilən köç siyasəti (məsələn, fəth olunan ərazilərdən sənətkarların Osmanlı paytaxtına aparılması praktikası) və ya müharibə səbəbilə əhalinin spontan qaçqın düşməsi.
- Sərhəd bölgələrində demoqrafik axınlar: Müharibə gedişində kim güclü çıxırsa, həmin tərəfə doğru əhalinin – xüsusilə təqibə məruz qalan dini-etnik qrupların – axın etməsi.

Səfəvi-Osmanlı qarşıdurması səbəbindən bir çox ailələr də öz istəkləri ilə tərəf dəyişib köç edirdilər. Osmanlıdan köç edən ermənilərin məhz bu bölgədə daha çox yerləşdiyini deyə bilərik. Osmanlıdan köç edənlərin ilkin olaraq Çuxur-Səəd bəylərbəyiliyində yerləşməsinə dair nümunə kimi 1535-ci ildə Bitlis hakimi Əmir Şəmsəddinin Səfəvi dövlətinə pənah gətirərkən 400 kürd ailəsi ilə birlikdə Naxçıvanda yerləşmişdi (Çabuk.F, 2019). Bu hadisə köçürmənin yalnız məcburi qaydada deyil, bəzən siyasi sığınma məqsədilə də baş verdiyini göstərir. Əmir Şəmsəddin Osmanlı hakimiyyətindən narazı olub Səfəvilərin himayəsini üstün tutduğuna görə onun ardınca gələn

yüzlərlə ailə İrəvan vilayətinin əhalisinə daxil olmuşdu. Bu kimi könüllü miqrasiya dalğaları nəticəsində də bölgənin etnik palitrası rəngarəngləşirdi – Səfəvi hakimiyyəti illərində İrəvan ərazisində çoxlu kürd kəndlərinin ortaya çıxması bunun sübutudur. Beləliklə, iqtisadi maraqlar və strateji zərurətlər naminə aparılan köçürmə siyasəti İrəvan bölgəsinin etnik-dini simasını kəskin surətdə dəyişdirdi.

İrəvan bölgəsinin etnik-dini xəritəsini dəyişən amillər sırasında hərbi-siyasi qarşıdurmalar, xüsusən də Osmanlı ilə Səfəvi dövlətləri arasında XVI-XVII əsrlərdə baş vermiş müharibələrdir. Bu müharibələr təkcə siyasi sərhədləri dəyişmədi, eyni zamanda bölgənin etnik xəritəsi yenidən dəyişdi. İlk öncə, birbaşa hərbi zorakılığın təsirinə nəzər salaq. Osmanlı ordusu 1554-cü ildə İrəvanı ələ keçirəndə şəhərdə ağır qırğın törədilmiş, sakinlərin böyük qismi qılıncdan keçirilmiş, şəhərin bir hissəsi yandırılmışdı. Bu haqda həm Osmanlı, həm erməni mənbələri məlumat verir. "Rəvan qalası alındıqda kafirlərin çoxu qılıncdan keçirildi, qala içində atəşlər qalxıb göyə yetişdi". Bu cür qətliamlar nəticəsində İrəvan şəhərinin əhalisi müvəqqəti olaraq kəskin azalmışdı. Doğrudur, sonradan, sülh bağlanıb Osmanlı qüvvələri geri çəkildikdən sonra sağ qalan əhali və qaçmış sakinlər tədricən geri dönürdü (Sarınay, Y.2011). Ancaq hər halda, hərbi əməliyyatlar zamanı meydana gələn ölüm və dağıntılar demoqrafik quruluşu sarsıdırdı. Şah Abbasın köçürmə siyasəti və yandırılmış torpaq taktikası bilavasitə müharibənin gedişində atılmış addım idi və demoqrafik nəticələri çox dərin oldu – yüz minlərlə insanın yeri dəyişdi, İrəvan bölgəsi boşaldı, erməni əhali ölkənin mərkəzinə çəkildi. Osmanlı tərəfi də 1604-cü ildə Səfəvilərin geri aldığı torpaqlarda "yandırılmış torpaq" taktikası ilə rastlaşdı. Şah Abbas geri çəkilərkən İrəvan şəhərini və ətraf bölgəni tamamilə boşaltdığı üçün Osmanlı ordusu faktiki "boş torpaq"la üz-üzə qaldı. 1603-05-ci illərin parlaq anti-Osmanlı hərbi yürüşündən sonra Şah Abbas Yerevan və Naxçıvan vilayətlərinə nəzarəti bərpa etdi. Lakin yeni fəth etdiyi torpaqlara hakimliyinin hələ möhkəm olmadığına əmin olmadığından, Abbas "yandırılmış torpaq" siyasətinə əl atdı. Bu isə bölgədə əhali sayının kəskin azalmasına səbəb oldu. "I Şah Abbas tərəfindən XVI əsrin sonu - XVII əsrin əvvəllərində mərkəzi dövlət hakimiyyətini möhkəmləndirmək üçün həyata keçirilən islahatlar başa çatdırıldıqdan sonra hökumət daha ardıcıl iqtisadi siyasət yürütməyə başlamışdı. Bu siyasətin əsas məqsədi Osmanlı ilə müharibələr nəticəsində dağılmış iqtisadiyyatı bərpa və inkişaf etdirməkdən ibarət idi" (Abdullayev, M. 2014). 1639-cu il sülhündən sonra İrəvan vilayəti uzun müddət müharibə üzü görmədi və bu, demoqrafiyaya müsbət təsir göstərdi. XVII əsrin ikinci yarısında bölgədə əhali sayının artması müşahidə olunurdu, çünki müharibə qaçqınları öz yurdlarına dönür, həmçinin Səfəvi hakim dairələri boş qalan yerlərə yeni ailələr köçürürdü (məsələn, Qarabağdan bəzi müsəlman ailələr İrəvan ətrafına gətirilmişdi). Nəticədə, 1700-cü illərə doğru İrəvan əyalətində sülh dövrünün "demoqrafik bərpası" baş vermişdi – şəhər bazarları yenidən canlanmış, əkin sahələri bərpa olunmuş, ticarət yolları üzərində karvansaralar açılmışdı. Avropalı səyahətçilərin qeydləri də bunu təsdiqləyir; məsələn, fransız missioner Dominic Sanson 1680-ci illərdə İrəvanda normal həyatın davam etdiyini, müxtəlif millətlərin (türklər, farslar, ermənilər, gürcülər) dinc yanaşı yaşadığını yazırdı.

Müharibələrin yaratdığı başqa bir demoqrafik nəticə, əhalinin qarşı tərəfə qaçqın axını idi. Osmanlı imperiyasında ermənilər "Millet-i Ermeniyan" adı altında rəsmi tanınmış xristian icması idi. İstanbulda və bütün imperiya üzrə erməni patriarxlığı mövcud idi. Əslində, Osmanlı sultanları 1517-ci ildə Misir və Şamı fəth etdikdən sonra Qüds (Yerusəlim) şəhərindəki müqəddəs məkanların idarəsini də Erməni kilsəsinə həvalə etmişdilər. Bu, Yavuz Sultan Səlimin dövründə ermənilərə verilmiş mühüm bir imtiyaz idi. Lakin sonrakı dövrdə – xüsusilə XVII əsrdə Osmanlı hakim dairələri ermənilərin bu statusunu əlindən alıb həmin hüquqları İstanbul Rum (yunan) patriarxına və pravoslav kilsəsinə verdilər. Bu dəyişiklik erməni ruhaniləri arasında böyük narazılıq doğurdu. Onlar bir neçə dəfə sultanlara müraciət edərək köhnə hüquqlarının bərpasını istədilər, lakin onların tələbləri rədd edildi. Osmanlı arxivlərində bununla bağlı bir sıra fərmanlar saxlanılıb. Məsələn, 1656-cı ildə Sultan IV Mehmed zamanında imzalanmış bir fərmanda Qüdsdəki müqəddəs Qiyamət kilsəsi və digər yerlərin "Rum keferəsinə ibqa kılınmaq üçün" – yəni yunan kafirlərinin (pravoslavların) ixtiyarında qalması qəti olaraq hökm olunur. Bu fərmanla ermənilərin müqəddəs yerlər üzərində nəzarət iddiası qadağan edilir, erməni ruhanilərinin təqdim etdiyi guya Səlim dövrünə aid "sənədlər" isə saxta hesab edilərək ləğv edilir.Ardınca 1675-ci ildə yenidən oxşar məzmunda fərman verilir ki, əvvəlki qərarları təsdiqləsin. 1711-ci ildə də erməni patriarxı bir daha eyni iddia ilə çıxış etdikdə, Sultan III Əhməd onun istəyini rədd edib yunanların üstün statusunu təkrar təsdiqləmişdir. Bu ardıcıl fərmanlar nəticəsində erməni kilsəsi Osmanlı imperiyasında "ikincil" mövqeyə məhkum edildi və erməni ruhaniləri artıq hakimiyyət gözündə etibarsız, hətta müxalif bir qrupa çevrilmiş oldu. Tarixçi Yavuz Ercan yazır ki, 18-ci əsrin əvvəllərində Osmanlı hökuməti erməni kilsəsini mümkün təhlükə kimi görür, patriarxların səsini çıxaranını dərhal vəzifədən kənarlaşdırırdı (Ercan, Y.1988).

Belə bir şəraitdə Osmanlı ərazilərində yaşayan ermənilərin Səfəvi ərazilərində yaşamaq maraqları

güclənirdi. Bu faktı təsdiq etmək üçün erməni əhalinin əsas yaşadığı ərazilər olan Van gölü ətrafındakı qeyri-müsəlman əhalinin sayı ilə bağlı statistikalar mühüm önəm daşıyır. Şübhəsiz ki, burada "qeyri-müsəlman" adlandırılan əhali əsasən erməni əhali sayılırdı. Övliya Çələbi XVI-XVII əsrlərdə Van gölü hövzəsindəki qeyri-müsəlman əhalinin tamamən ermənilərdən ibarət olduğunu yazırdı (Evliya Çelebi, 1896). Məsələn Osmanlı arxiv sənədlərinə (Kuyud-i-kadime) görə 1540-cı ildə Bitlis sancağında 26031 nəfər erməni yaşayırdısa, 1609-1610-cu illərin statistikasında bu say 21263 nəfər, 1637-ci ildə isə 20588 nəfər idi. Digər bir statistik göstəriciyə görə 1640-cı ildə Bitlis şəhərində mövcud olan erməni məhəllələrinin sayı 16 olduğu halda 1655-ci ildə ermənilər yaşayan məhəllələrin sayı 11 olmuşdur. Buradan köç edən əhali isə şübhəsiz ki, Səfəvi ərazilərinə pənah gətirirdi. Ərazi olaraq Çuxur-Səəd ərazisinin köç edənlər üçün daha yaxın yerləşmə nöqtəsi olduğunu nəzərə alsaq, Osmanlıdan köç edən ermənilərin məhz bu bölgədə daha çox yerləşdiyini deyə bilərik.

Ermənilərə Osmanlıda artan təzyiq İrəvan bölgəsinə iki cür təsir göstərdi:

1. Qaçqın axını: Osmanlı zülmündən qaçan erməni ailələri nisbətən sakit və təhlükəsiz bildikləri Səfəvi torpaqlarına pənah gətirirdilər. Xüsusən Qərbi Ermənistanın Van, Muş, Bitlis kimi əyalətlərindən xeyli erməni ailəsi XVII əsrin müxtəlif illərində Səfəvi sərhədini keçərək Qarabağ, Naxçıvan, İrəvan torpaqlarında sığınacaq tapmışdı. Yuxarıda göstərilən Bitlis nümunəsi bu axının statistikasını təqdim edir: 1540-cı illə 1630-cu illər arasında tək Bitlis sancaqbəyliyində erməni əhalisi təxminən 5 min nəfər azalmışdı ki, bunun əsas səbəbi oradan köçlərin olması idi.Bu köç edənlərin böyük qismi təbii ki, Osmanlı ilə həmsərhəd olan Səfəvi ərazisində – yəni İrəvan vilayətində yerləşməyə çalışırdı. Beləliklə, Osmanlıdakı erməni sayındakı azalma Səfəvi İrəvanındakı erməni sayının artması demək idi. XVII əsrin ortalarında İrəvan şəhərində yeni məhəllələrin yaranması (məsələn, Təpəbaşı məhəlləsində yeni gəlmə ermənilərin məskunlaşması) buna nümunə ola bilər.

2. Səfəvi hakim dairələrinin ermənilərə tolerant yanaşması: Osmanlıların ermənilərə sərt davranması Səfəvi şahları üçün siyasi təbliğat baxımından da fürsət idi. Onlar ermənilərin Osmanlıdan üz döndərib İran şahına sığınmasını arzulayırdılar. Buna görə də Səfəvi sarayı Osmanlı torpaqlarından gələn ermənilərə yaxşı şərait yaratmağa çalışırdı. Məsələn, Şah I Abbas İstanbulu tərk edib gələn bir qrup erməni sənətkar ailəsini İsfahan Yeni Culfada yerləşdirmiş və onlara ev-eşik vermişdi. Həmçinin, Qarabağda da bəzi erməni kəndləri Osmanlı dövründəki qətliamlardan qaçıb gələn qaçqınlarla dolmuşdu (1606-cı ildə Osmanlı ordusu Ərzurumdan geri çəkilərkən oradakı erməni kəndləri boşalmış, əhalisi Qarabağa üz tutmuşdu). Bu kimi misallar Səfəvi hökumətinin Osmanlıdan qaçan qeyri-müsəlmanları məmnuniyyətlə qəbul etdiyini göstərir. Çünki bu, həm insan resursu idi, həm də Osmanlıya qarşı təbliğati üstünlük idi.

Bütün bu hadisələrin nəticəsində, Osmanlı torpaqlarında yaşayan xeyli erməni ailəsi üçün Səfəvi İranı daha cazibədar göründü. Bu, tarixdə bəzən "erməni axını" adlandırılan hadisə ilə nəticələndi. Xüsusilə 1660-1670-ci illərdə Osmanlıda böhran (Vyana müharibələri və daxili çəkişmələr) zamanı erməni tacirlərin və ruhani liderlərin bir hissəsi Səfəvi torpaqlarına mühacirət etdi. Bu, İrəvan bölgəsinin etnik-dini tərkibində ermənilərin nisbətinin yenidən bir qədər yüksəlməsinə səbəb olmuş ola bilər. Məsələn, 1680-ci illərdə İrəvan əyalətində erməni kilsələrinin sayının yenidən artdığı qeyd edilir, bu da oradakı erməni icmasının güclənməsinə işarədir.

Aparılan təhlil göstərir ki, Səfəvilər dövründə İrəvan bölgəsinin etnik-dini tərkibi mürəkkəb və dəyişkən bir dinamikaya malik olmuşdur. Bu dəyişikliklərin arxasında duran başlıca amillər dini siyasət, siyasi hərbi qarşıdurmalar və iqtisadi maraqlar idi. Hər üç amil bir-biri ilə sıx əlaqədə olaraq bölgənin demoqrafik mənzərəsini formalaşdırmışdır.

Dini və ideoloji amil: Səfəvi dövləti şiəliyi rəsmi dövlət dini etsə də, imperiya ərazisindəki xristian təbəələrə (əsasən ermənilərə və gürcülərə) qarşı nisbətən tolerant münasibət bəsləmişdir. İlk Səfəvi şahları (İsmayıl, Təhmasib) xristianların dini fəaliyyətlərinə müəyyən azadlıqlar vermiş, kilsə və monastırlarına himayədarlıq göstərmişlər (bunu təsdiqləyən fərmanlar – 1505 və 1570-ci illərə aid – mövcuddur). Bu siyasət Şah I Abbas dövründə zirvəyə çatmış, xristianlar iqtisadi və diplomatik baxımdan dəyərli hesab edildiyi üçün onlara geniş imkanlar tanınmışdır. Səfəvi tolerantlığı nəticəsində İrəvan bölgəsində xristian əhali (ermənilər) öz mövcudluqlarını qorumuş, hətta Osmanlıdakı ağır şəraitdən qaçıb gələn hesabına qismən artmışdır. Avropalı səyyahların məlumatları Səfəvi ərazilərində xristianların ibadətgahlara, ayinlərə malik olduğunu, Osmanlı ilə müqayisədə az təqib olunduğunu göstəririr. Bu durum, şübhəsiz, İrəvanın etnik-dini kimliyində erməni komponentinin Səfəvilər dövründə tamamilə silinməyib qalmasına şərait yaratmışdır.

Siyasi-hərbi amil: İrəvan vilayətinin XVI-XVII əsrlərdə ardıcıl müharibə meydanı olması bölgənin demoqrafiyasına həm dağıdıcı, həm yenidənqurma təsiri göstərmişdir. Döyüşlər zamanı baş verən qırğınlar və viran etmələr erməni və müsəlman əhali sayını azaltsa da ,müharibə sonrası yenidənqurma dövrləri

itkilərin qismən bərpasına imkan vermişdir (Qarayev. E, 2016).

İqtisadi amil: Səfəvi şahları İrəvan bölgəsini yalnız hərbi-sərhəd nöqtəsi kimi deyil, həm də ticari əhəmiyyətli məkan kimi dəyərləndirirdilər. Xüsusilə erməni tacirlərin beynəlxalq ticarətdəki rolunu nəzərə alaraq, Şah Abbas onları imperiyanın iqtisadi sisteminə inteqrasiya etməyə səy göstərdi.. Erməni əhalisinin Yeni Culfa kimi ticarət mərkəzinə köçürülməsi və orada onlara verilən imtiyazlar Səfəvilərin iqtisadi maraqlarından irəli gəlirdi. Bu siyasət nəticəsində İrəvan bölgəsindən xeyli erməni ailəsi çıxarılsa da, bütövlükdə Səfəvi ölkəsində erməni icmasının misli görünməmiş say artımı baş verdi – erməni tacirlər Səfəvi İranının "iqtisadi səfirlərinə" çevrildilər və Avropa-Səfəvi ticarətini önəmli dərəcədə artırdılar. İrəvan bölgəsinə bilavasitə təsir edən iqtisadi addımlardan biri də Səfəvilərin Julfa şəhərinə (indiki Culfa, Naxçıvan yaxınlığında) xüsusi status verməsi idi – orası birbaşa şahın xəzinəsinə tabe idi və yerli ermənilər öz işlərini azad aparırdılar.

Nəticə

Osmanlı amili: Tədqiqat zamanı aydın oldu ki, İrəvan bölgəsinin demoqrafik dinamikasına təkcə Səfəvi daxilindəki proseslər deyil, həm də qonşu Osmanlı imperiyasındakı siyasətlər ciddi təsir göstərib. Osmanlı dövlətinin erməni ruhanilərinə və icmasına qarşı sərt münasibəti (xüsusilə Qüds məsələsində) nəticəsində bir çox erməni Osmanlı təbəəsi Səfəvi ölkəsinə sığındı. Osmanlı mənbələrinin də təsdiq etdiyi kimi, XVII əsrdə Van gölü hövzəsində ermənilərin sayı getdikcə azalırdı, çünki bir qismi Səfəvi torpaqlarına köç edirdi. Beləliklə, Osmanlı imperiyasının içindəki etno-dini siyasət İrəvan bölgəsinə miqrasiya şəklində "refleks" yaratmış, bu da bölgənin etnik tərkibinin dəyişilməsinə səbəb olmuşdur

Bu baxımdan, Səfəvi dövründəki demoqrafik prosesləri dərindən araşdırmaq bugünkü tarixi-siyasi müstəvidə də vacibdir; çünki müasir dövrdə bölgə ilə bağlı iddialar və mübahisələr (məsələn, İrəvanın tarixi kimliyi ilə bağlı) bu tarixi demoqrafik reallıqlarla bağlıdır.

Sonda qeyd edək ki, tədqiqatın məqsədinə uyğun olaraq, İrəvan bölgəsində Səfəvi dönəmindəki etnik-dini dəyişikliklərin dini, siyasi və iqtisadi aspektlərinin hər biri ayrı-ayrılıqda təhlil edildi və müxtəlif mənbələr əsasında ümumi mənzərə yaradıldı. Gələcək tədqiqatlar arxiv sənədlərinin daha dərindən incələnməsi yolu ilə, məsələn, sürgün edilən ailələrin dəqiq siyahıları, yeni yerləşdirilən tayfaların qolları kimi detalların üzə çıxarılması ilə bu mənzərəni daha da dəqiqləşdirə bilər. Ancaq mövcud araşdırma da sübut edir ki, İrəvan bölgəsinin XVII əsrədək formalaşmış etno-konfessiyonal görünüşü Səfəvilər dövründə mühüm transformasiyaya məruz qalmışdır.

ƏDƏBIYYAT SİYAHISI:

1. Şabiyev, B. (2018). Azərbaycan Səfəvi dövlətinin İrəvan vilayəti. Bakı: "Avropa" nəşriyyatı. (455 s.)

2. Abdullayev, M. (2014). Azərbaycan tarixi. Bakı: Bakı Universiteti nəşriyyatı. (380 s.)

3. Qarayev, E. (2016). Azərbaycanın İrəvan bölgəsinin tarixindən (XVII yüzilliyin sonu - XIX yüzilliyin ortalarında). Bakı: "Mütərcim". (544 s.)

4. Əfəndiyev, O. (2007). Azərbaycan Səfəvilər dövləti. Bakı: "Şərq-Qərb" nəşriyyatı. (407 s.)

5. Sarınay, Y. (2011). Osmanlı arşiv belgelerinde Nahçıvan. İstanbul: Seçil Ofset. (568 s.)

6. Çabuk, F. (2019). II. Abdülhamit döneminde Osmanlı-İran ilişkilerinde Kürt aşiretleri meselesi. Ankara: İKSAD yayınları. (206 s.)

7. Ercan, Y. (1988). Kudüs Ermeni Patrikhanesi. Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları. (66 s.)

8. Tavernier, J.-B. (1684). The Six Voyages of John Baptista Tavernier (trans. J. Phillips). London. (Fransızca orijinal: Les Six Voyages, Paris, 1676-77).

9. Chardin, J. (1927). Travels in Persia, 1673–1677 (N. M. Penzer redaksiyasında ing. tərcümə). London: Argonaut Press.

10. La Boullaye Le Gouz, F. (1653). Voyages et observations du Sieur F. de la Boullaye Le Gouz. Paris.

11. Evliya Çelebi. (1896). Evliya Çelebi Seyahatnamesi, c. IV. İstanbul. (17-ci əsr Osmanlıca əlyazma əsasında.)

12. Struys, J. (1683). The perillous and most unhappy voyages of John Struys through Italy, Greece, Muscovy, Tartary, Media, Persia, East-India, Japan, and other places in Europe, Africa and Asia. London: Sam. Smith.

13. Kołodziejczyk, D. (2017). "Christians in the Safavid Empire." D. Thomas və J. Chesworth (red.), Christian-Muslim Relations. A Bibliographical History, Vol. 10: Ottoman and Safavid Empires (1600-1700), s. 21-33. Leiden: Brill.

14. Ghougassian, V. S. (2012). "JULFA i. SAFAVID PERIOD," Encyclopædia Iranica, Vol. XV/2-3, s. 217-231.

DOİ: 10.32010/JDWR7668

TÜRK DÖVLƏTLƏRİ TƏŞKİLATI TARİXİ TÜRK MİRASININ QLOBAL FENOMENOLOGİYASI KİMİ

Elza İlqar MƏMİYEVA
Bakı Slavyan Universiteti, müəllim
Orcid İD: 0009-0007-1560-966X
E-mail: bayramova_elza@mail.ru

Xülasə: Son dövrlərdə qlobal münasibətləri və hadisələri formalaşdıran dominant qüvvələr arasında beynəlxalq təşkilatların qlobal sistemdə təsir dairələrini və həlledici təsir xüsusiyyətlərini artırdıqları müşahidə olunur. Beynəlxalq təşkilatlar regional və beynəlxalq səviyyədə sabitliyin, firavanlığın, sülhün, əmin-amanlığın və təhlükəsizliyin təmin edilməsində əsas rol oynayırlar. Digər tərəfdən, beynəlxalq təşkilatlar üzv ölkələrinin maraqlarını ən yüksək səviyyələrə çatdırmağı hədəfləyirlər.
Ortaq zəngin tarixə, dilə, mədəniyyətə, adət-ənənələrə malik olan türkdilli ölkələr və xalqlar türk etnosunu dünya xalqları və xalqları birliyində layiqincə təmsil edirlər. Qədim dövrlərdən türklər şərqdə qonşu Çin, cənubda Hindistan, cənub-qərbdə İran-İslam dünyası, qərbdə isə Avropa sivilizasiyası ərazisində yaşamışlar. Əsrlər boyu türklər Avrasiya ərazisində öz dövlətlərini yaratmışlar.
Türkdilli dövlətlər dünya tarixində, beynəlxalq münasibətlər sistemində mühüm rol oynayır və qlobal siyasətindəki dəyişikliklərə birbaşa təsir göstərirlər. Müxtəlif ölkələrdən olan tədqiqatçıların fikrincə, bu gün qlobal arenada türk dünyasının növbəti dirçəlişi, daha da möhkəmlənməsi müşahidə olunur. Müasir türk dövlətlərinin müşahidə olunan inkişaf dinamikası, dünyada türk etnik qruplarının sayının nəzərəçarpacaq dərəcədə artması, Türk Dövlətləri Təşkilatının təsir dairələrinin genişləndirilməsi bunun üçün əsas rol oynayırlar.
Professor A.Orazbayevanın təbirincə desək, "eyniadlı elmi ədəbiyyatın, fundamental tədqiqatların və nəşrlərin möhkəm bazasının olmasına baxmayaraq, internetdə "türk dünyası" terminin ilk dəfə kimin tərəfindən və nə zaman istifadə olunması barədə məlumat yoxdur. Üstəlik, elmdə "türk sivilizasiyası", "türk mədəniyyəti", "türk dünyası" anlayışları arasındakı əlaqə ilə bağlı hələ dəqiq bir anlayış formalaşmamışdır. Hətta türk sivilizasiyasının statusunun tanınması ətrafında davam edən mübahisələrə baxmayaraq, "türk dünyası" ifadəsi ilə sivilizasiya diskursunda sabit mövqe bir daha təmin edilmişdir" (Orazbaeva, 2024).
Məqalədə göstərilmişdir ki, məzmunca dərin, mahiyyətcə əhatəli, məkan və zaman ölçüləri baxımından hüdudsuz türk dünyası inanılmaz dərəcədə zəngin tarixi-mədəni, etno-ekoloji, potetariya-siyasi və mənəvi-ideoloji ənənə və dəyərləri ehtiva edir. Qeyd edilmişdir ki, Türk Dövlətləri Təşkilatı Avrasiya coğrafiyasında get-gedə nüfuzu, səmərəsi artan strateji birliyə çevrilir. Beynəlxalq sistemin strukturunda baş verən dəyişikliklər, müşahidə edilən tarixi yeniliklər və regional hadisələr fonunda Təşkilatın mövqeyi və əhəmiyyəti getdikcə daha da artır.
Açar sözlər: Türk Dövlətləri Təşkilatı, Avrasiya regionu, türk dünyası, tarixi miras, beynəlxalq təşkilatlar, türk dövlətləri

ORGANIZATION OF TURKIC STATES AS A GLOBAL PHENOMENOLOGY OF HISTORICAL TURKIC HERITAGE

Elza MAMIEVA
Baku Slavic University, Lecturer
Orcid İD: 0009-0007-1560-966X
E-mail: bayramova_elza@mail.ru

Abstract: In recent times, it has been observed that international organizations, which are the dominant forces shaping global relations and events, have expanded their spheres of influence and decisive impact in the world system. International organizations play a key role in ensuring stability, prosperity, peace and security at the regional and international levels. On the other hand, international organizations strive to promote the interests of their member countries at the highest level.
Turkic-speaking countries and peoples, who share a rich history, language, culture and traditions, worthily represent the Turkic ethnic group in the community of nations and peoples of the world. Since ancient times, the Turks have lived in the territory of neighboring China in the east, India in the south, the Iranian-Islamic world in the southwest and European civilization in the west. Over the centuries, the Turks created their states throughout Eurasia.
According to researchers from different countries, today on the world stage we are witnessing another revival and further strengthening of the Turkic world. The key role in this is played by the observed dynamics of the development of modern Turkic states, the significant growth in the number of Turkic ethnic groups in the world, and the expansion of the spheres of influence of the Organization of Turkic States.

According to professor A. Orazbaeva, "despite the presence of a solid base of similar scientific literature, fundamental research and publications, there is no information on the Internet about who first used the term "Turkic world" and when." Moreover, science has not yet developed a clear understanding of the relationship between the concepts of "Turkish civilization", "Turkish culture", and "Turkish world". Even despite the ongoing debates around the recognition of the status of the Turkic civilization, the term "Turkic world" has once again secured a stable position in the discourse of civilization (Orazbaeva, 2024).
The article shows that the Turkic world, deep in content, comprehensive in nature, boundless in space-time, contains incredibly rich historical-cultural, ethnoecological, political-political and spiritual-ideological traditions and values. It was noted that the Organization of Turkic-Speaking States is gradually becoming a strategic association with increasing influence and effectiveness in Eurasian geography. Against the backdrop of changes in the structure of the international system, observed historical innovations and regional events, the position and importance of the Organization are increasingly growing.
Key words: Organization of Turkic States, Eurasian region, Turkic world, historical heritage, international organizations, Turkic states

ОРГАНИЗАЦИЯ ТЮРКСКИХ ГОСУДАРСТВ КАК ГЛОБАЛЬНАЯ ФЕНОМЕНОЛОГИЯ ИСТОРИЧЕСКОГО ТЮРКСКОГО НАСЛЕДИЯ

Эльза МАМИЕВА
Бакинский славянский университет, преподаватель
Orcid İD: 0009-0007-1560-966X
Электронная почта: bayramova_elza@mail.ru

Резюме: В последнее время было замечено, что международные организации, являющиеся доминирующими силами, формирующими глобальные отношения и события, расширили сферы своего влияния и решающее воздействие в мировой системе. Международные организации играют ключевую роль в обеспечении стабильности, процветания, мира и безопасности на региональном и международном уровнях. С другой стороны, международные организации стремятся продвигать интересы своих стран-членов на самом высоком уровне.
Тюркоязычные страны и народы, имеющие общую богатую историю, язык, культуру и традиции, достойно представляют тюркский этнос в сообществе наций и народов мира. С древнейших времен тюрки проживали на территории соседнего Китая на востоке, Индии на юге, ирано-исламского мира на юго-западе и европейской цивилизации на западе. На протяжении столетий тюрки создавали свои государства по всей Евразии.
Тюркоязычные страны играют важную роль в мировой истории, в системе международных отношений, оказывают непосредственное влияние на изменения в мировой политике. По мнению исследователей разных стран, сегодня на мировой арене наблюдается очередное возрождение и дальнейшее укрепление тюркского мира. Ключевую роль в этом играют наблюдаемая динамика развития современных тюркских государств, значительный рост численности тюркских этносов в мире, расширение сфер влияния Организации тюркских государств.
По словам профессора А. Оразбаевой, «несмотря на наличие солидной базы аналогичной научной литературы, фундаментальных исследований и публикаций, в Интернете нет информации о том, кем и когда впервые был использован термин «тюркский мир». Более того, в науке до сих пор не сформировано четкого понимания соотношения понятий «турецкая цивилизация», «турецкая культура», «турецкий мир». Даже несмотря на продолжающиеся дебаты вокруг признания статуса тюркской цивилизации, устойчивое положение в дискурсе цивилизации вновь обеспечило термину «тюркский мир» (Оразбаева, 2024).
В статье показано, что тюркский мир, глубокий по содержанию, всеобъемлющий по своей природе, безграничный в пространственно-временном измерении, содержит в себе невероятно богатые историко-культурные, этноэкологические, политико-политические и духовно-идеологические традиции и ценности. Отмечено, что Организация тюркоязычных государств постепенно становится стратегическим объединением с возрастающим влиянием и эффективностью в евразийской географии. На фоне изменений в структуре международной системы, наблюдаемых исторических новаций и региональных событий положение и значение Организации все больше возрастают.
Ключевые слова: Организация тюркских государств, Евразийский регион, тюркский мир, историческое наследие, международные организации, тюркские государства

Giriş

XX əsrin sonlarında informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının inkişafının dünyanı zaman və məkanda sıxışdırmağa başlaması güc anlayışını dinamik fenomen kimi yenidən gündəmə gətirmişdir. Sənaye cəmiyyətindən informasiya cəmiyyətinə keçidin tam hiss olunduğu 1990-cı illər həm də informasiya istehsalının əsas güc mənbəyinə çevrildiyi bir dövr olmuşdur. Bu inkişafla sosial həyatın bütün səviyyələrində qüvvənin təzahürünə olan tələblər də dəyişməyə başlamışdır. Ünsiyyət, əməkdaşlıq və informasiyanın getdikcə daha çox əhəmiyyət kəsb

etdiyi yeni dünya yarandıqca tarix səhnəsində yeni təsir faktorları meydana çıxmışdır. Nəhayət, hərbi və iqtisadi qüvvəyə söykənən sərt güc anlayışına yumşaq güc, sonra isə ağıllı güc anlayışları əlavə edilmişdir (Şahin & Candan, 2023).

Məlum olduğu kimi, Soyuq müharibədən sonra beynəlxalq münasibətlərdə radikal dəyişikliklər baş vermişdir. Sovet Sosialist Respublikaları İttifaqının dağılması Avrasiya regionunu bu dəyişiklikdən ən çox təsirlənən bölgəyə çevirmişdir. Türkdilli postseovet ölkələri ard-arda öz müstəqilliklərini elan etmişlər. Beləliklə, uzun illər sovet hakimiyyəti altında olan türk dünyası milli dövlət quruculuğu prosesinə qədəm qoymuşdur.

Türk dünyası geosiyasi baxımdan qiymətləndirildikdə Rusiya, Çin və ABŞ kimi qlobal aktorların formalaşdırdığı mühitin mərkəz nöqtəsində yerləşir. Bu kontekstdə, türk dövlətlərinin çöx güclü təsir qüvvəsinə malik olması mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Türk Dövlətləri Təşkilatına üzv olan ölkələrə nəzər saldıqda, qırğızıstanlı alimlərin təklif etdiyi kimi, onları üç qrupda araşdırmaq mümkündür. Bu qrupları Türküstan Türk Cümhuriyyətləri, Cənubi Qafqaz ölkələri və Avropa ölkələri kimi göstərmək olar (Altymyshova & Omurova, 2025). Bu gün Türk Dövlətləri Təşkilatının beş tamhüquqlu üzvü (Türkiyə, Azərbaycan, Qazaxıstan, Qırğızıstan və Özbəkistan) və üç müşahidəçi üzvü (Macarıstan, Türkmənistan və Şimali Kipr Türk Cümhuriyyəti) vardır. Türk Dövlətləri Təşkilatının məqsədi türk dünyasının ortaq tarixi, dil və mədəni irsi çərçivəsində türk dövlətləri arasında çoxtərəfli səviyyədə əməkdaşlığı və həmrəyliyi inkişaf etdirməkdir.

Türk Dövlətləri Təşkilatı köklü tarixi keçmişdən güclü gələcəyə doğru

Asiya ilə Avropa arasında siyasət, iqtisadiyyat, təhsil, təhlükəsizlik və bir çox digər mühüm sahələrdə sabit ikitərəfli münasibətlərin saxlanması və davam etdirilməsi bu gün dünyanın bütün ölkələri üçün böyük əhəmiyyət kəsb edir. Bundan əlavə, strateji əhəmiyyətli Avrasiya regionunun qlobal güclər arasında maraqların toqquşmasının müşahidə olunduğu coğrafiyaya çevrilməsi və bu regionda Əfqanıstandan qaynaqlanan terrorizm və miqrasiya kimi beynəlxalq təhdidlərin mövcudluğu bütün dünya ölkələri üçün ciddi təhlükələr yaradır. Odur ki, bütün dünya ölkələri üçün böyük problemlərə, sosial-iqtisadi böhranlara səbəb olacaq bu neqativləri tamamilə aradan qaldırmaq, ümumi sabitliyi təmin etmək və potensial təhlükələri aradan qaldırmaq üçün bu gün bütün dünyada güclü "Türk geosiyasəti"nə ehtiyac vardır.

Yuxarıda qeyd etdiyimiz kimi, 1991-ci ildə türk dünyasına daxil olan keçmiş SSRİ dövlətlərinin öz müstəqilliyini elan etməsi ilə bütün dünya, xüsusilə də, türk ölkələri üçün yeni bir tarix başlamışdır. Türk Dövlətləri Təşkilatının əsası 1992-ci ildə Ankarada keçirilən Türkdilli Ölkələrin Zirvə Toplantısının ilk iclası ilə qoyulmuşdur. Yeri gəlmişkən, 1994-2000-ci illərdə türk dövlətləri ölkə başçılarının beş zirvə görüşü keçirilmişdir.

Türkdilli Ölkələrin Dövlət Başçılarının IX Zirvə Görüşü 2009-cu il 2-3 oktyabr tarixlərində Azərbaycanın Naxçıvan şəhərində keçirilmişdir. Bu Zirvə Toplantısı türk dünyası üçün yeni bir dövr açmışdır.

2009-cu ildə imzalanan Naxçıvan müqaviləsi ilə yaradılmış Türk Dövlətləri Təşkilatı mühüm beynəlxalq təşkilatdır. Beləliklə, 2009-cu il Naxçıvan Zirvə görüşü türk respublikaları arasında münasibətləri institutlaşdıran tarixi bir addım olmuşdur. Qeyd edək ki, Türk Geosiyasəti konsepsiyasının konkretləşdirilməsi kontekstində Türk Dövlətləri Təşkilatına (TDT) üzv və müşahidəçi üzv ölkələrin siyasi sərhədləri qeyd olunur. Başqa prizmadan qiymətləndirildikdə, beynəlxalq sistemin tam transformasiya prosesinə girdiyini söyləmək olar. TDT-nin yaradılması elmi, mədəni və iqtisadi əlaqələrin inkişafına günbəgün öz töhfələrini bəxş edir.

Məlumdur ki, biz qlobal güc rəqabətlərinin daha qabarıq şəkildə özünü büruzə verdiyi, regional aktorların yeni güc mərkəzlərini müəyyənləşdirdiyi, üstəlik, çoxqütblü yeni beynəlxalq dünya nizamının qurulduğu bir dövrdəyik. Ona görə də bizim yaşadığımız bu transformasiya prosesi özü ilə bütün dünyada sosial-iqtisadi böhranları və tarixin bəlkə də ən çox diqqətçəkən qeyri-sabitliklərini gətirir. Bu kontekstdə regional və beynəlxalq səviyyədə siyasi və iqtisadi sabitliyin, təhlükəsizliyin, sülhün və əmin-amanlığın təmin edilməsi üçün türk dövlətlərini regional miqyasda yaxından maraqlandıran bu mühüm problemlərin bir dam altında toplanaraq həll edilməsi, türk dövlətlərinin yenidən qurulmuş çoxqütblü dünya düzənində birləşərək güc bloku yaratması zəruridir.

Macar tarixçi E.Zoltanın qeyd etdiyi kimi, *"Türk Dövlətləri Təşkilatı güclü türk liderləri üçün platforma rolunu oynayır. Beynəlxalq təşkilat olaraq bu çərçivədə bir çox pilot proqramlar və ya iqtisadi əməkdaşlıq planları müəyyən edilsə də, söhbət türk dövlətlərinin inteqrasiya prosesindən çox zirvə toplantılarından gedir. Təşkilatın bəlkə də ən uğurlu tərəfi türk dünyası paytaxtları kimi mədəni əməkdaşlıqlar və proqramlardır"* (Çınar & Uzun, 2023).

Türk dünyasının ortaq dəyərləri ətrafında formalaşan bu quruma siyasi və iqtisadi mənalar yüklənir. Üzv dövlətlərin TDT-yə dair təsəvvürlərini, gözləntilərini və motivasiyalarını nəzərə alsaq, bunu daha yaxşı başa düşmək olar. Bu nöqteyi-nəzərdən, təsisçi üzvlərin (Azərbaycan, Qazaxıstan, Qırğızıstan, Türkiyə) və Özbəkistanın siyasi, iqtisadi və mədəni

motivləri əhəmiyyətlidir. Təcrübəli transformasiyanı və yarandığı gündən sürət qazandığını nəzərə alaraq, TDT üzvlüyü müxtəlif aspektlərdə dövlətlərə əhəmiyyətli potensial təklif edir. Başlanğıc dövrdə ortaq mədəni dəyərlər daha çox vurğulansa da, bu gün siyasi və iqtisadi gözləntilər bu təşkilatın davamlılığının və səmərəliliyinin əsas təminatçısı kimi görünür.

Bununla yanaşı, beynəlxalq münasibətlərin ağırlıq mərkəzi Asiyaya doğru getdikcə Mərkəzi Asiya və Qafqazın əhəmiyyəti artmağa başlamışdır. SSRİ-nin süqutundan sonra rəsmi Moskva bu regionda nüfuzlu aktor rolunu oynamağı davam etdirmək istəmişdir. Eynilə, Soyuq müharibədən sonra beynəlxalq sistemin dominant gücü olan Amerika Birləşmiş Ştatları Mərkəzi Asiya və Qafqazda baş verən proseslərin müəyyənedici amillərindən biridir. Digər tərəfdən, Çin son zamanlar bu bölgədə iqtisadi və siyasi təsirini artıran mühüm aktorlardan biridir.

Bu istiqamətdə TDT-nin Mərkəzi Asiya və Qafqazda tarazlaşdırıcı güc olması, habelə təşkilatın regional və qlobal siyasətdə artan mövqeyi müxtəlif tədqiqat mərkəzlərinin mütəxəssislərinin, tarixçi və siyasətçilərin araşdırma obyektidir. Bu təşkilat otuz ildən artıqdır ki, inkişaf edən və transformasiya olunan strukturunu və davamlılığını üzv dövlətlərin yanaşmalarından alır (Erkan Aydın & Liu, 2024).

Yuxarıda qeyd etdiyimiz kimi, TDT-nin "iqtisadiyyat və ticarət", "təhsil, elm və mədəniyyət" kimi mövzularda dəfələrlə toplantıları keçirilmişdir. Xüsusilə, Türk Dövlətləri Təşkilatının Əməkdaşlıq Şurasının "təhsil, elm və mədəniyyət" mövzusuna həsr olunmuş ikinci Zirvə Toplantısında (Bişkek Sammiti) Təşkilatın rəsmi bayrağı qəbul edilmişdir. Bunu TDT-nin institusional inkişafı baxımından çox mühüm addım kimi səciyyələndirmək olar. Türk cümhuriyyətlərinin dövlət bayraqlarından sitatlar götürülərək yaradılan bu bayraq həm də türk dövlətlərinin birliyini və həmrəyliyini vurğulayır. Belə ki, Türk Dövlətləri Təşkilatının rəsmi loqotipi və bayrağı Azərbaycan Respublikasının bayrağının ulduzundan, Qazaxıstan Respublikasının bayrağının mavi rəngindən, Qırğızıstan Respublikasının bayrağının günəşindən və Türkiyə Respublikasının bayrağının ayparasından ibarətdir (şəkil 1) (Yılmaz, 2024).

TDT-nin Əməkdaşlıq Şurasının Üçüncü Zirvə Toplantısı 2013-cü il avqustun 16-da "Nəqliyyat əməkdaşlığı" mövzusunda "Qəbələ Zirvəsi" adı altında keçirilmişdir. Sirr deyil ki. nəqliyyat əməkdaşlığı məsələsi bütün türk dövlətləri üçün çox önəmli, taleyüklü məsələlərdəndir. Sammitdə çıxış edən Türkiyə Respublikasının o zamankı prezidenti Abdullah Gül nəqliyyat şəbəkəsinin əməkdaşlıq üçün atılan ən mühüm addımlardan biri olduğunu vurğulayaraq, "Türk dünyasının iqtisadi və mədəni inteqrasiyası ölkələrimiz arasında nəqliyyat infrastrukturlarını birləşdirəcək layihələrin həyata keçirilməsi ilə sıx bağlıdır" – deyə diqqətə çatdırmışdır (Yılmaz, 2024).

Şəkil 1. Türk Dövlətləri Təşkilatının rəsmi loqotipi və bayrağı

Bəzi mütəxəssislər türk dövlətlərinin inteqrasiyası məsələlərini üç mərhələ üzrə şərh edirlər. Birinci mərhələ 1992-2008-ci illəri əhatə edən türk dövlətləri arasında mədəni-pedaqoji qarşılıqlı fəaliyyət dövrüdür. Bu dövrdə ölkələr arasında mədəni əlaqələrin gücləndirilməsi, təhsil sahəsində əməkdaşlığın artırılması qarşıya məqsəd qoyulmuşdur. Bu məqsədlərə çatmaq yolunda mühüm addım 1992-ci ildə Türk Əməkdaşlıq və Koordinasiya Agentliyinin (TİKA) yaradılması olmuşdur. TİKA Türk Dünyası ölkələrində müxtəlif layihələr həyata keçirmək üçün Azərbaycan, Qazaxıstan, Qırğızıstan, Türkmənistan və Özbəkistanda özünün koordinasiya bürolarını yaratmışdır. Bu dövrdə TİKA-nın təşəbbüsü ilə həyata keçirilən ən diqqətçəkən layihələrdən biri də "Türkologiya" layihəsi olmuşdur. 2000-ci ildən etibarən həyata keçirilən bu layihə Qazaxıstan və Qırğızıstan da daxil olmaqla, 21 ölkədə həyata keçirilir. Layihənin əsas məqsədi universitetlərdə türk dövlətlərinin tarixi və mədəniyyəti ilə bağlı bölmələrin yaradılmasını təmin etməkdir (Altymyshova & Omurova, 2025).

Bu dövrdə daha bir mühüm hadisə isə Beynəlxalq Türk Mədəniyyəti Təşkilatının (TÜRKSOY) yaradılması olmuşdur. Qlobal miqyasda mədəniyyət və incəsənət sahəsində davamlı və dayanıqlı qarşılıqlı əlaqəni təmin etməyi qarşısına məqsəd qoyan TÜRKSOY, üzv ölkələrin dövlət başçılarının himayəsi altında fəaliyyətini davam etdirmiş və yüksək qiymətləndirilmişdir. Bu dövrdə mədəni qarşılıqlı əlaqə və təhsil yönümlü layihələr türk dövlətləri arasında inteqrasiyanın ilk addımlarını təşkil etmiş və sonradan inkişaf etdiriləcək siyasi və iqtisadi

əməkdaşlıq proseslərinin əsasını qoymuşdur (TÜRKSOY, 2025).

Türk dövlətlərinin siyasi inteqrasiyasının ikinci mərhələsi 2008-2020-ci illəri əhatə edir. Bu prosesdə türk dövlətləri arasında əməkdaşlıq daha institusional struktur qazanmış, siyasi inteqrasiyanın gücləndirilməsi üçün mexanizmlər yaradılmışdır.

Bu dövrdə mühüm addım 2008-ci ilin noyabrında Türk Dövlətlərinin Parlament Assambleyasının (TÜRKPA) yaradılması olmuşdur. TÜRKPA üzv ölkələr arasında siyasi, hüquqi, iqtisadi və sosial sahələrdə əməkdaşlığı təşviq edən mühüm platformadır. Assambleya müstəqillik, suverenlik, ərazi bütövlüyü, dövlət sərhədlərinin toxunulmazlığı, bir-birinin daxili işlərinə qarışmamaq və bərabərlik prinsiplərinə hörmət əsasında qurulmuşdur.

Bu prinsiplərə uyğun olaraq, üzv ölkələrin həm bir-biri ilə, həm də üçüncü tərəflərlə əməkdaşlığı inkişaf etdirməsi hədəflənir. Bundan əlavə, ölkələrin siyasi və hüquqi strukturlarının gücləndirilməsi, təbii ehtiyatlardan səmərəli istifadə etməklə rifah səviyyəsinin yüksəldilməsi, sosial və mədəni sahələrdə əlaqələrin inkişaf etdirilməsi TÜRKPA-nın əsas məqsədlərindəndir.

Bu dövrdə TÜRKPA kimi mexanizmlər vasitəsilə türk dövlətləri arasında siyasi əməkdaşlıq daha sistemli şəkildə inkişaf etmiş, inteqrasiya prosesində mühüm təkan əldə edilmişdir. Bu strukturlar Türk Dünyasının beynəlxalq aləmdə tanınmasının artırılmasında və ortaq dəyərlər ətrafında daha möhkəm birliyin yaradılmasında mühüm rol oynamışdır.

Zaman keçdikcə TDT mədəni təşkilatdan güclü siyasi, iqtisadi və təhlükəsizlik blokuna çevrilmişdir. Qlobal nizam dəyişdikcə, türk dövlətləri zamanla daha çox strateji muxtariyyət modelini mənimsəyir, Çin-Rusiya oxu ilə ABŞ-nin rəhbərlik etdiyi Avro-Atlantik alyansı arasında balanslı yanaşmanı qorumaq üçün öz unikal geosiyasi mövqelərindən istifadə edirlər.

Bundan başqa, 2021-ci il İstanbul Zirvə Toplantısında qəbul edilən "Türk Dünyasına Baxış 2040" daha güclü, daha inteqrasiya olunmuş və vahid türk dünyasını qurmağı hədəfləyən uzunmüddətli strategiyaların əsasını qoymuşdur. "Türk Dünyasına Baxış 2040" strateji sənədində bildirilir ki, üzv dövlətlər xalqlarının istək və ehtiyaclarına xidmət etmək üçün istədikləri hər cür əməkdaşlıqda iştirak edə bilərlər. Birləşdirici gücü və məqsədləri günü-gündən artan Türk Dövlətləri Təşkilatı ikitərəfli və çoxtərəfli sazişlər, 2040-cı il Baxış Sənədi, ortaq dil, ortaq valyuta və s. ilə təkcə türk dövlətlərinin deyil, dünyanın diqqət mərkəzinə çevrilməyi qarşısına məqsəd qoymuşdur (Keşikçi & Karaman, 2023).

Çinli alim Çjan Yuyanın fikrincə, TDT-nin Kollektiv Təhlükəsizlik Müqaviləsi Təşkilatı, Avrasiya İqtisadi Birliyi və Şanxay Əməkdaşlıq Təşkilatı ilə yüksək səviyyədə üst-üstə düşməsi regionda rəqabətin artmasına səbəb ola bilər. Bu münasibətlərin hökumət və təşkilat səviyyəsində necə idarə olunacağı müvafiq dövlətlər və beynəlxalq təşkilatlar tərəfindən həll edilməli və həll edilməli olan bir məsələdir. Geosiyasət və fəaliyyət sahələri baxımından TDT əsasən İpək Yolu İqtisadi Kəməri ilə üst-üstə düşür və Çin-Türküstan-Qərbi Asiya iqtisadi dəhlizinin tikintisinə böyük təsir göstərir. Ticarət-iqtisadi əməkdaşlıq və infrastruktur quruculuğu təkcə TDT üçün deyil, həm də "Bir kəmər, bir yol" təşəbbüsü üçün əsas inkişaf sahəsini təmsil edir. *"Gələcəkdə bu təşkilatların bir-birini dəstəkləyəcəkləri və ya bir-birlərinə qarşı çıxacaqları TDT, regional ölkələr və Çinin qarşılıqlı faydalı əməkdaşlığı təmin etmək üçün bir yol tapa bilməsindən asılıdır"* (Yuyan, 2023).

Mərkəzi Asiya, Qafqaz kimi mühüm əraziləri özündə əhatə edən türk dünyasında bölgədəki fövqəldövlətlərin rəqabəti ilə yanaşı, sərhəd münaqişələri, etnik problemlər, transsərhəd suların paylaşılması ilə bağlı mübahisələr, dini istismar edən radikal hərəkatlar, transmilli narkotik ticarəti və s. kimi təhlükəsizlik problemləri müşahidə olunur. Türk dünyasında təhlükəsizlik problemlərinin həlli yalnız birlik hissi çərçivəsində fəaliyyət göstərən türk dövlətlərinin mövcudluğu ilə mümkün olacaq.

Bundan əlavə, türk dövlətlərinin ehtiyacları istiqamətində TDT-nin himayəsində dəstək və həmrəylik əsasları gücləndirilir. Beləliklə, türk dövlətləri bir çox sahədə, xüsusilə də təhlükəsizlik və müdafiə sahəsində güc qazanır, türk dünyasının regional və qlobal miqyasda mühüm kollektiv gücə çevrilmə potensialı artır. Bu potensialın üzə çıxarılması TDT-nin himayəsi altında türk dövlətləri arasında təhlükəsizlik və müdafiə sahəsində aparılan əməkdaşlığın müsbət nəticələri ilə sıx bağlıdır (Altymyshova & Omurova, 2025).

TDT təhlükəsizlik sahəsində terrorizm, sərhəd təhlükəsizliyi, miqrasiya və cinayətkarlığa qarşı mübarizədə əməkdaşlığın inkişaf etdirilməsi, habelə iqtisadi sahədə regiondaxili investisiyaların, kapitalın, əmtəələrin və xidmətlərin sərbəst hərəkətinin tərəfdarıdır. TDT, həmçinin, Orta Dəhlizin konsolidasiyası, Zəngəzur dəhlizinin təşviqi, strateji enerji infrastrukturu layihələrinin inkişafı, genişspektrli sahələrdə layihələr kimi regionun iqtisadi potensialının artırılması üçün kollektiv təşəbbüsləri nəzərdə tutur (Demir, 2022).

Türk dövlətləri arasında inteqrasiya proseslərinin effektiv dinamikasından biri də şübhəsiz ki, iqtisadi məsələlərdir. Türk dövlətləri arasında onilliklər boyu sıx əlaqələr olmasına baxmayaraq, görünən odur ki, iqtisadi və ticarət potensialı hələ də yaranmamışdır. 2021-ci ilin məlumatlarına görə, təşkilata üzv dövlətlərin xarici ticarət həcmi 720 milyard dollar

civarında, öz aralarında isə 14 milyard dollarlıq xarici ticarət həcmi müəyyən edilmişdir.

Hələ institusionallaşma mərhələsində olan çox yeni bir icma olaraq TDT-nin əhəmiyyətli potensiala və imkanlara malik olduğu açıq-aydın görünür. Nisbətən yeni institusional təşkilat olduğundan, cari vəziyyət davam edərsə, Təşkilatın çatışmazlıqları və qeyri-adekvat tərəflərinin qısa zamanda inkişaf edərək kafi səviyyəyə çatacağını əvvəlcədən görmək mümkündür.

Nəticə

1992-ci ildə SSRİ-nin dağılması nəticəsində müstəqilliklərini elan etmiş türk dövlətlərinin təşəbbüsləri ilə təməli qoyulan Türk Şurası türk dövlətlərinin bir-birinə daha da yaxınlaşmasında səmərəli olmuşdur. Azərbaycan, Qazaxıstan, Qırğızıstan və Türkiyənin 2009-cu il oktyabrın 3-də imzaladığı Naxçıvan Sazişi ilə zaman keçdikcə institusionallaşma istiqamətində böyük addım atmış və institusional struktura çevrilmiş Şura 2021-ci ildə ad dəyişikliyinə məruz qalmış və Türk Dövlətləri Təşkilatı adlandırılmışdır.

Rusiyanın Ukraynaya təcavüzündən sonra baş verən hadisələr Avrasiya coğrafiyasında və qlobal miqyasda mühüm inkişaflara səbəb olmuşdur. İşğaldan sonra ortaya çıxan enerji və ərzaq böhranları kimi hadisələr bütün dövlətləri dərindən sarsıtmışdır. Türk Dövlətləri Təşkilatının ən mühüm üzvlərindən biri kimi Türkiyənin Rusiya ilə Ukrayna, dolayısıyla Rusiya ilə Qərb arasında balanslaşdırma strategiyası bütün dünya tərəfindən maraqla izlənilir. Xüsusilə müharibədən sonra bir çox ölkəni dərindən təsir altına alan ərzaq böhranının həlli üçün Türkiyənin atdığı təşəbbüs çox əhəmiyyətli hesab olunmuşdur.

Yekun olaraq qeyd etmək lazımdır ki, Türk Dövlətləri Təşkilatı beynəlxalq sistemin inkişaf edən çoxqütblü strukturu çərçivəsində dəyərləndirildikdə çox güclü potensiala malikdir. Xüsusilə iqtisadi məsələlərdə birlikdə hərəkət etmək və əməkdaşlığı artırmaq təşkilatın ən mühüm məqsədlərindən biridir. Düzgün və qətiyyətli addımlar atılarsa, önümüzdəki dövrdə tarix, dil, mədəniyyət kimi mənəvi ünsürlər üzərində qurulmuş güclü inteqrasiya ortaya çıxacaq.

ƏDƏBIYYAT SİYAHISI:

1. Akçapa, M. (2023). Türk Devletleri Teşkilatı'nın Tarihsel Gelişimi: Teşkilatın Dünü, Bugünü ve Yarını. Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi, 11 (34), 473-491.

2. Altymyshova, Z. & Omurova C. (2025). Türk Devletleri Teşkilatı'nın Tarihi Gelişimi ve Gelecek Vizyonu. Marmara Türkiyat Araştırmaları Dergisi, 12, 41-64.

3. Çınar, Y. & Uzun, Y. (2023). Köklü geçmişten güçlü geleceğe Türk Devletleri Teşkilatı: Küresel ekonomik-siyasal potansiyeli ve teşkilatın geleceğine dair öngörüler. Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi, 12 (ÖS), 141-156.

4. Keşikçi, N.S. & Karaman Ö.F. (2023). Türk Devletleri Teşkilatı ve Üyelerin Katılım Süreçleri: KKTC ve Türkmenistan Gözlemci Üyeleri. GAB Akademi 3 (2), 11-27.

5. TÜRKSOY, (2025). Uluslararası Türk Kültürü Teşkilatı [elektron resurs] https://www.turksoy.org/tarihce (son müraciət: 12.09.2025)

6. YILMAZ, E. (2024). Türk Devletleri Teşkilatı: Tarihsel Bir Analiz [elektron resurs] https://turkmer.sakarya.edu.tr/sites/turkmer.sakarya.edu.tr/file/Turk_Devletleri_Teskilati_Tarihsel_Bir_Analiz.pdf (son müraciət: 12.09.2025)

7. Demir, C. (2022). The Organization of Turkic States: Implications for the Regional Balance of Power. The Journal of Security Strategies. OTS Special Issue, 39-71.

8. Erkan Aydın, M., & Liu, Y. (2024). Organization of Turkic States: Diverse Motivations for a Common Aim. Siyasal: Journal of Political Sciences, 33 (1), 35-54.

9. Orazbaeva, A.I. (2024) "Turkic World": Towards the Phenomenology of the Concept // International Scientific and Practical Conference "The Silk Road: Cooperation Through the Prism of Tourism". October 10-11, 233-236.

10. Şahin, K. & Candan, G. (2023). Performance Analysis for the Organization of Turkic States Member Countries in the Context of Power Elements and Suggestions in Terms of Smart Power. Management and Political Sciences Review, 5 (1), 55-80.

11. Yuyan, Zh. (2023). Organization of Turkic States: Origin, Motives, Particularities and Influence. Perm University Herald. Political Science, 17 (1), 78-87

DOİ: 10.32010/WWVD3874

DEVELOPMENT OF CULTURAL COOPERATION BETWEEN KAZAKHSTAN AND AZERBAIJAN: HISTORICAL ROOTS AND MODERN PROSPECTS

Asmar Vugar SHUKURLU
Baku State University, Phd student
Orcid: 0009-0006-2613-5984

Abstract: The research thoroughly investigates the development of cultural cooperation between Kazakhstan and Azerbaijan, its historical roots, and contemporary prospects. It should be noted that the relations between these two countries are not limited to the political and economic spheres but also possess deep foundations in the cultural domain. The shared Turkic cultural heritage, language, religion, traditions, and richness of folklore bring the two peoples closer together and provide a fertile ground for cultural collaboration. Historically, cultural relations have held particular significance both during the Soviet period and after the attainment of independence. The study notes that one of the main indicators of cultural cooperation is the mutual visits and creative exchanges of writers, poets, and other cultural figures. Similarly, the research addresses the collaboration between Azerbaijani and Kazakh poets and writers as one of the most prominent developments in cultural relations following independence. The study also highlights the significant role of diaspora organizations in fostering cultural cooperation. Organizations such as the "Khazar" National-Cultural Center, the "Nakhchivan" Center, and the "Azerbaijani Cultural Center" actively promote Azerbaijani culture in Kazakhstan, organize cultural events, and unite the diaspora. These centers offer Azerbaijani-language educational programs, folklore and music clubs, exhibitions, concerts, and theater performances. In the modern era, cultural cooperation between the two countries is also evident in the media sector, as reflected in the research. Furthermore, various festivals, exhibitions, conferences, book presentations, and theater projects strengthen the cultural dialogue between the two peoples. The study also draws attention to symbolic cultural initiatives; for instance, the opening of Heydar Aliyev Street in Astana is regarded as a symbol of friendship and mutual respect between the two countries. In conclusion, the research emphasizes that cultural cooperation between Kazakhstan and Azerbaijan reinforces mutual understanding, preserves cultural heritage, and creates a rich platform for future generations. Rooted in historical foundations, this cooperation continues to expand in the contemporary period and holds considerable potential for the realization of new cultural projects in the future.
Keywords: Azerbaijan, Kazakhstan, cultural cooperation, Turkic states, historical ties, bilateral relations, regional integration, cultural diplomacy, cultural relations, historical memory, cultural heritage.

QAZAXISTAN VƏ AZƏRBAYCAN ARASINDA MƏDƏNİ ƏLAQƏLƏRİN İNKİŞAFI: TARİXİ KÖKLƏR VƏ MÜASİR PERSPEKTİVLƏR

Əsmər Vüqar ŞÜKÜRLÜ
Bakı Dövlət Universiteti, doktorant
Orcid: 0009-0006-2613-5984

Xülasə:Tədqiqat işində, Qazaxıstan və Azərbaycan arasında mədəni əməkdaşlığın inkişafı, tarixi kökləri və müasir perspektivləri ətraflı şəkildə araşdırılır. Qeyd etmək lazımdır ki, bu iki ölkə arasında əlaqələr yalnız siyasi və iqtisadi deyil, həm də mədəni sahədə dərin köklərə malikdir. Ortak türk-mədəni irsi, dil, din, ənənə və folklor zənginliyi iki xalqı bir-birinə yaxınlaşdırır və onların mədəni əməkdaşlıq üçün münbit zəmin yaratmasına səbəb olur. Tarixi baxımdan, həm sovet dövründə, həm də müstəqillikdən sonra mədəni əlaqələr xüsusi əhəmiyyət kəsb etmişdir. Məqalədə qeyd olunur ki, mədəni əməkdaşlığın əsas göstəricilərindən biri yazıçılar, şairlər və digər mədəniyyət xadimlərinin qarşılıqlı səfərləri və yaradıcılıq mübadiləsidir. Eyni zamanda tədqiqat işində, müstəqillik illərindən sonra ölkələr arasında mədəni əlaqələrdə ən başlıca hadisələrdən biri kimi azərbaycan türkləri və qazax türklərinin şairlər və yazıçıları arasında qarşılıqlı əməkdaşlıq məsələlərinə toxunulmuşdur. Diaspor təşkilatlarının da mədəni əməkdaşlıqda böyük rol oynadığı tədqiqat işində qeyd edilmişdir. Belə ki, "Xəzər" Milli-Mədəni Mərkəzi, "Naxçıvan" və "Azərbaycan Mədəniyyət Mərkəzi" kimi təşkilatlar Qazaxıstanda Azərbaycan mədəniyyətinin təbliği, mədəni tədbirlərin təşkili və diasporun birləşdirilməsi istiqamətində fəal fəaliyyət göstərirlər. Bu mərkəzlər Azərbaycan dilində təhsil proqramları, folklor və musiqi dərnəkləri, sərgilər, konsertlər və teatr tamaşaları təşkil edir. Müasir dövrdə iki ölkə arasında mədəni əməkdaşlığın həm də media sahəsində özünü göstərdiyi tədqiqat işində əks edilmişdir. Bundan əlavə, müxtəlif festival və sərgilər, konfranslar, kitab təqdimatları və teatr layihələri iki xalq arasında mədəni dialoqu gücləndirir. Məqalədə həmçinin mədəniyyətin rəmzi təşəbbüsləri qeyd olunur. Belə ki, Astanada Heydər Əliyev küçəsinin açılması iki ölkə arasındakı dostluğun və qarşılıqlı hörmətin simvolu kimi qiymətləndirilir. Yekunda qeyd edilir ki, Qazaxıstan və Azərbaycan arasında mədəni əməkdaşlıq xalqların qarşılıqlı anlaşmasını möhkəmləndirir, mədəni irsi qoruyur və gələcək nəsillər üçün zəngin bir platforma yaradır. Tarixi köklərə əsaslanan bu əməkdaşlıq müasir dövrdə daha da genişlənir və gələcəkdə yeni mədəni layihələrin həyata keçirilməsi üçün böyük potensial daşıyır.

Açar sözlər: Azərbaycan, Qazaxıstan, mədəni əməkdaşlıq, Türk dövlətləri, tarixi köklər, ikitərəfli münasibətlər, regional inteqrasiya, mədəni diplomatiya, mədəni əlaqələr, tarixi yaddaş, mədəni irs.

РАЗВИТИЕ КУЛЬТУРНОГО СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ КАЗАХСТАНОМ И АЗЕРБАЙДЖАНОМ: ИСТОРИЧЕСКИЕ КОРНИ И СОВРЕМЕННЫЕ ПЕРСПЕКТИВЫ

Асмар Вугар ШУКУРЛУ
Бакуский государственный университет, аспирант
Orcid: 0009-0006-2613-5984

Аннотация: Исследование подробно рассматривает развитие культурного сотрудничества между Казахстаном и Азербайджаном, его исторические корни и современные перспективы. Следует отметить, что отношения между этими двумя странами не ограничиваются политической и экономической сферами, но также имеют глубокие основания в культурной области. Общие тюркские культурные традиции, язык, религия, обычаи и богатство фольклора сближают два народа и создают плодородную почву для культурного взаимодействия. Исторически культурные связи имели особое значение как в советский период, так и после обретения независимости. В исследовании отмечается, что одним из основных показателей культурного сотрудничества являются взаимные визиты и творческий обмен писателей, поэтов и других деятелей культуры. Аналогично, в работе рассматривается сотрудничество азербайджанских и казахских поэтов и писателей как одно из наиболее заметных явлений в культурных отношениях после обретения независимости. Исследование также подчеркивает значительную роль организаций диаспоры в укреплении культурного сотрудничества. Такие организации, как Национально-культурный центр «Хазар», центр «Нахчыван» и «Азербайджанский культурный центр», активно продвигают азербайджанскую культуру в Казахстане, организуют культурные мероприятия и объединяют диаспору. Эти центры предлагают образовательные программы на азербайджанском языке, клубы фольклора и музыки, выставки, концерты и театральные постановки. В современную эпоху культурное сотрудничество между двумя странами также проявляется в сфере СМИ, что отражено в исследовании. Кроме того, различные фестивали, выставки, конференции, презентации книг и театральные проекты укрепляют культурный диалог между двумя народами. В работе также уделяется внимание символическим культурным инициативам; например, открытие улицы Гейдара Алиева в Астане рассматривается как символ дружбы и взаимного уважения между странами. В заключение, исследование подчеркивает, что культурное сотрудничество между Казахстаном и Азербайджаном способствует укреплению взаимопонимания, сохранению культурного наследия и созданию богатой платформы для будущих поколений. Опираясь на исторические основы, это сотрудничество продолжает развиваться в современный период и обладает значительным потенциалом для реализации новых культурных проектов в будущем.
Ключевые слова: Азербайджан, Казахстан, культурное сотрудничество, тюркские государства, исторические связи, двусторонние отношения, региональная интеграция, культурная дипломатия, культурные отношения, историческая память, культурное наследие.

Introduction

The closeness among Turkic peoples is rooted in their shared culture, language, religion, and common values that have been established since ancient times, shaping the historical evolution of their multifaceted cooperation. Stretching from Central Asia to the Anatolian Peninsula, the Turkic-speaking states-including Türkiye, Azerbaijan, Kazakhstan, Turkmenistan, Kyrgyzstan, and Uzbekistan-occupy significant geopolitical positions and possess abundant natural resources. Although these countries differ in their levels of economic development, their economic relations began to intensify following the independence of the Turkic republics in Central Asia and Azerbaijan in 1991. The institutional framework for closer cooperation was consolidated with the signing of the Nakhchivan Agreement during the Ninth Summit of Turkic-speaking states in 2009, which laid the foundation for the establishment of the Turkic Council. Today, under this framework, the member states successfully collaborate across diverse fields-particularly in spheres-while continuing to provide mutual support to one another (Əliyeva, 2023). At present, the directives given by the heads of Turkic-speaking states to expand mutual cooperation stand among the key factors shaping the deepening of economic and cultural relations. Trade ties, reciprocal investment flows, regional mega-projects, and collaboration in reconstruction and development efforts represent the main directions in the economic relations between Azerbaijan and the Turkic-speaking countries.

Azerbaijan attaches particular importance to relations with the Central Asian states, including the Turkic countries of the region. In recent years, the visits of President Ilham Aliyev to Central Asian states and, in turn, the visits of the region’s leaders to Azerbaijan have become regular. Naturally, this has contributed to the strengthening of interstate relations and the

emergence of new opportunities for cooperation. Among the Turkic countries with which Azerbaijan enjoys close and historically rooted relations, Kazakhstan occupies a special place.

Situated on opposite shores of the Caspian Sea, Azerbaijan and Kazakhstan share relations that date back centuries. Azerbaijanis and Kazakhs are bound by common origins, cultural heritage, historical ties, and shared traditions. Moreover, their unity is reinforced by similarities in language and religion.

The foundation of bilateral relations was laid by National Leader Heydar Aliyev and the First President of Kazakhstan, Nursultan Nazarbayev. Under their leadership, cooperation between the two states achieved remarkable progress across all spheres. Today, the heads of state-President Ilham Aliyev and President Kassym-Jomart Tokayev-are successfully continuing this legacy. The cultural cooperation projects implemented between Kazakhstan and Azerbaijan not only strengthen bilateral relations but also hold significant importance for Central Asia and European countries.

The relations established to date have not been confined merely to principles of friendship and mutual respect; they have also been reinforced through key political and economic agreements that shape the future development strategies of both nations. Building upon the solid foundation laid by their historic leaders, contemporary cooperation has acquired new dimensions and has risen to the level of a strategic partnership across multiple fields.

Since the day Azerbaijan and Kazakhstan gained their independence, the two countries have acted as strategic partners, consistently supporting each other at both the regional and international levels. In 2004, a Declaration on Friendship and Strategic Partnership was signed between the two states, underlining that their bilateral relations are of a strategic nature. Several other factors also define the strategic character of Azerbaijan–Kazakhstan relations. These include their shared outlook on the global system, a common stance on regional security, cooperation within international organizations, cultural collaboration, as well as joint projects in the fields of energy and transportation.

The traditional ties of friendship and brotherhood between Azerbaijan and Kazakhstan are rooted in unshakable historical foundations. Regardless of the prevailing socio-political system, our peoples have lived fr centuries in peace, solidarity, and cooperation. As two independent states, Azerbaijan and Kazakhstan have, for more than three decades, actively engaged in cooperation both within international structures and through bilateral formats. The recent intensification of reciprocal visits is particularly illustrative, reflecting the renewed dynamism in their relations.

The Azerbaijani and Kazakh peoples, as Turkic-speaking nations, are closely connected in terms of ethnic, religious, and cultural values. Both nations were governed from a single center during the Tsarist and Soviet periods. During Stalin's regime, thousands of Azerbaijanis were deported to Kazakhstan.

The historical similarities and shared destinies of the Azerbaijani and Kazakh peoples have created fertile ground for the development of their cultural relations. Despite the political and social pressures of the Tsarist and Soviet eras, their common Turkic identity and spiritual bonds preserved the continuity of these connections. It is precisely these shared roots and values that have provided a strong foundation for further deepening cultural cooperation in the future.

A retrospective view of Azerbaijan–Kazakhstan cultural relations shows that such interactions informally existed as early as ancient times. As Turkic nations of common origin, Azerbaijanis and Kazakhs have historically regarded each other as kin. During a banquet in honor of Kazakh President Nursultan Nazarbayev in Baku, President Heydar Aliyev of Azerbaijan emphasized this cultural kinship, stating: "When we recall our culture, history, and past, we speak with pride about the epic of 'Dede Qorqud,' equally belonging to both the Kazakh and Azerbaijani peoples, about the epic of 'Koroglu,' and about other pages of our nations' histories. The unity of our history, origins, language, spiritual and moral values has always brought us closer, made us kin, and united us" ("Heydər Əliyev İrsi" beynəlxalq elektron kitabxana, 2010).

The book International Cultural Relations emphasizes that literary exchanges have played a significant role in the development of Azerbaijani–Kazakh cultural relations. Kazakh poets-folk akyns such as Abai and Zhambyl-are well known to Azerbaijani readers. Zhambyl's poems and works dedicated to Azerbaijan, particularly those honoring Baku, its aviators, and oil workers, are familiar to both Azerbaijani and Kazakh audiences. These traditions had already begun to flourish in the previous century. Literary connections and exchanges between writers and poets served as one of the key factors uniting the two Turkic nations. For this reason, Azerbaijani and Kazakh literary figures frequently met at various international or all-Union literary gatherings, where they engaged in dialogue on the artistic and literary issues of their time (Ömərov, 2013).

At present, nearly two hundred thousand Azerbaijanis reside in Kazakhstan. They are actively engaged in various fields, including science, the arts, agriculture, business, and other sectors, while also playing a visible role in the country's socio-political life. More broadly, within the framework of the new realities emerging in the region, cultural cooperation

has the potential to open fresh opportunities for both Azerbaijan and Kazakhstan.

Research content

During the period from 1990 to 2000, Azerbaijan–Kazakhstan relations were primarily characterized by the establishment of diplomatic ties, reciprocal visits, the signing of agreements, and the creation of a foundational legal framework for bilateral cooperation. The treaties concluded during this stage largely addressed political, legal, and economic areas, laying the essential groundwork for the future development of relations. Up until 2010, most of the signed documents focused on fostering normal cooperative relations, establishing legal regulations, and resolving organizational matters.

Azerbaijan–Kazakhstan relations are rooted in a long-standing historical context. Both Azerbaijani and Kazakh peoples share Turkic linguistic heritage and are closely connected in terms of ethnic, religious, and cultural values. Diplomatic relations between the Republic of Azerbaijan and the Republic of Kazakhstan were formally established on August 30, 1992. In January 1993, Kazakhstan opened its embassy in Azerbaijan, followed by the opening of the Azerbaijani embassy in Kazakhstan in March 2004. Since September 2008, Azerbaijan has also maintained a consulate in the city of Aktau, Kazakhstan. Beyond bilateral frameworks, the two countries cooperate within international organizations and forums, including the United Nations, the Organization for Security and Co-operation in Europe, the Organization of Islamic Cooperation, the Organization of Turkic States, the Turkic Culture and Heritage Foundation, TÜRKPA, and TÜRKSOY, among others (Cəfərova, 2019).

This historical and cultural closeness has played a decisive role in shaping the spirit of partnership between the two nations. In my view, the mutual understanding derived from shared traditions and linguistic affinity has created a unique ground for trust and long-term cooperation. Such a foundation ensures that diplomatic ties are not merely formal agreements but are deeply rooted in the genuine solidarity of the Azerbaijani and Kazakh peoples.

The establishment of diplomatic relations between Azerbaijan and Kazakhstan not only occurred at the official level but also opened new avenues for strategic cooperation. The close cultural, historical, and ethnic ties between the two countries were further reinforced through meetings of their heads of state, laying a solid foundation for the future development of bilateral relations. This period marked a transition from purely diplomatic interactions to the emergence of a significant strategic partnership within both regional and international cooperation frameworks (Əsədov, 2023).

One of the earliest meetings between the President of Azerbaijan, Heydar Aliyev, and the President of Kazakhstan, Nursultan Nazarbayev, took place on October 19, 1994. During the second summit of Turkic states' leaders, Aliyev and Nazarbayev met to discuss the prospects for developing bilateral relations between their countries. The meeting resulted in an agreement to structure Azerbaijan–Kazakhstan relations both within the broader framework of Turkic states' cooperation and on a bilateral basis.

The subsequent meeting between Heydar Aliyev and Nursultan Nazarbayev took place on February 9, 1995, in Almaty during the summit of the heads of state of the CIS countries. Later that year, Heydar Aliyev, who participated in the 50th anniversary events commemorating the victory over fascism, met again with Nursultan Nazarbayev. On October 25, 1995, at the event marking the 50th anniversary of the United Nations, President Heydar Aliyev and President Nursultan Nazarbayev held a meeting to discuss issues of mutual interest. During this encounter, the prospects for Azerbaijan–Kazakhstan relations were once again examined. (Hacıalıyev, 2005).

This sequence of high-level meetings not only reflected the mutual commitment of both leaders to strengthening bilateral ties but also highlighted their shared vision for regional cooperation. The constructive dialogue between Aliyev and Nazarbayev during these encounters played a crucial role in laying the groundwork for long-term collaboration and demonstrated the strategic importance both states attached to their partnership.

The next step in the development of bilateral relations occurred at the level of heads of state on May 14, 1996, during the ECO Summit. At this meeting, Heydar Aliyev extended an official invitation to Nursultan Nazarbayev to visit Azerbaijan (Azərbaycan Respublikası Xarici İşlər Nazirliyinin Arxivi).

Subsequently, on September 16, 1996, President Nursultan Nazarbayev of Kazakhstan paid an official visit to Azerbaijan. During this visit, negotiations were held between Azerbaijani and Kazakhstani delegations, attended by both Heydar Aliyev and Nursultan Nazarbayev (Cəfərova, 2019). In October 1996, during the fourth Summit of Heads of State of Turkic-speaking countries, discussions also took place between the two presidents. On May 13–14, 1997, during the meeting of the Economic Cooperation Organization held in Ashgabat, Nursultan Nazarbayev extended an official invitation to Heydar Aliyev to visit Kazakhstan (Əliyeva, 2024).

This visit not only strengthened the foundation of political dialogue between Azerbaijan and Kazakhstan

but also underscored the mutual commitment of both leaders to deepen bilateral cooperation. In my view, these meetings reflected a high level of trust and respect, which later created favorable conditions for expanding collaboration in economic, cultural, and regional security spheres.

On June 10–11, 1997, President Heydar Aliyev paid an official visit to Kazakhstan. During the visit, a one-on-one meeting was held between President Heydar Aliyev and President Nursultan Nazarbayev, during which the prospects of Azerbaijan-Kazakhstan relations were discussed (ARXİNA).

Based on the outcomes of the visit, a series of documents of particular importance were signed between the Republic of Azerbaijan and the Republic of Kazakhstan. These included the Declaration on Further Development and Deepening of Cooperation between Azerbaijan and Kazakhstan, an agreement on visa-free travel for citizens of both countries, and an agreement on legal assistance and legal relations in civil matters, among other documents.

On May 8, 1998, Heydar Aliyev received a delegation led by Kazakhstan's Deputy Prime Minister Zhanibek Karibzhanov. On June 9–10, 1998, Heydar Aliyev visited Kazakhstan to participate in the fifth Summit of Heads of State of Turkic-speaking countries and held a meeting with President Nursultan Nazarbayev (Baxşəliyeva, 2023). On February 15, 2001, Kayrat Abuseidov, the special representative of the President of Kazakhstan and Deputy Minister of Foreign Affairs, visited Azerbaijan. In the second half of 2001, Heydar Aliyev and Nursultan Nazarbayev met twice more within the framework of the CIS Heads of State Summits to hold negotiations (Əliyev, 2009). On November 29, 2001, an agreement on the delineation of the Caspian Sea's seabed was signed in Moscow between Azerbaijan and Kazakhstan. This agreement was of considerable importance in terms of determining the legal status of the Caspian Sea (Vəliyev and Əhmədli, 2016).

During Heydar Aliyev's presidency, the two countries cooperated successfully in various formats, including meetings of Turkic-speaking states, the Economic Cooperation Organization, and other multilateral platforms. Under the leadership of President Ilham Aliyev, this cooperation has gained a more strategic and intensive character (Əliyeva, 2024).

President Ilham Aliyev paid his first official visit to Kazakhstan in March 2004. During this visit, he and President Nursultan Nazarbayev held extensive discussions on cooperation between the two countries.

On May 24, 2005, the President of Kazakhstan, Nursultan Nazarbayev, paid an official visit to Azerbaijan. As a logical outcome of this visit, six documents were signed, including the Treaty on Strategic Partnership and Alliance between the Republic of Azerbaijan and the Republic of Kazakhstan, reflecting the consolidation of bilateral relations (Şahinoğlu, 2015).

Cultural relations between Azerbaijan and Kazakhstan

During the 1990s and 2000s, Azerbaijan–Kazakhstan relations were primarily established in the diplomatic, political, and economic spheres, laying a solid legal foundation for future cooperation. Following this period, the bilateral relationship was no longer limited to intergovernmental agreements; collaboration grounded in the shared ethnic and cultural heritage of the two peoples also began to strengthen. Notably, from the late 2000s onward, intensified engagement in the fields of culture, art, education, and humanitarian activities added a new dimension to the relations between the two countries.

It is important to emphasize that cultural ties between Azerbaijan and Kazakhstan began to take shape in the late 1990s and have progressively strengthened over the years. A milestone in enhancing cultural relations between the two Turkic nations was the Fifth Summit of Heads of Turkic-speaking States, held on June 9, 1998, in Astana, the capital of Kazakhstan. A particularly significant outcome of this summit was the adoption of the Declaration of the Fifth Summit of Turkic-speaking States (Əliyev, 2009). The declaration stated that "the heads of state supported the further development of information exchange and cooperation among the mass media of Turkic-speaking countries and non-governmental organizations with the aim of disseminating and popularizing the cultural historical heritage of the Turkic peoples."

At the Fifth Summit, the Presidents of Azerbaijan and Kazakhstan once again emphasized the importance of enhancing efforts to develop cultural cooperation. The legal and regulatory framework established for both bilateral and multilateral relations in the field of Azerbaijani-Kazakh cultural collaboration has stimulated active engagement in this area. The Azerbaijan National Cultural Center, located in the Pavlodar region under the Kazakhstan Assembly of Peoples, organizes diverse events to strengthen cultural ties with the Republic of Azerbaijan. This cultural center plays a pivotal role in fostering connections between the Azerbaijani diaspora in Kazakhstan and Azerbaijan, as well as promoting joint cultural cooperation with the Kazakh people.

A significant milestone in cultural collaboration was the establishment of intergovernmental bilateral relations between Azerbaijan and Kazakhstan. One notable example is the Agreement on Cooperation in the Certification of Highly Qualified Scientific and Scientific-Pedagogical Personnel, signed on April 3,

2001, between the governments of the Republic of Azerbaijan and the Republic of Kazakhstan. Additionally, under the initiative of the Kazakhstan Assembly of Peoples, cultural days were held in Almaty for the country's residents under the motto "We Are Kazakhstani," further contributing to intercultural dialogue.

The Azerbaijani Culture Days in Almaty, held at the "Kazakhstan" cinema and the "Friendship" House, began with the screening of the renowned film Mother-in-law in the Azerbaijani language, attended by members of the Azerbaijani diaspora. Over the course of a week, exhibitions of Azerbaijani literature were organized, introducing both diaspora members and local communities to Azerbaijan's politics, literature, arts, and history. Key publications included Heydar Aliyev: On the Path to Independence, Heydar Aliyev Introduces Azerbaijan to the World, Diplomacy Mira, and photo books such as Heydar Aliyev and The Republic of Azerbaijan. Events featuring traditional customs, national games, and ancient dances received an enthusiastic response from attendees.

During a concert held in the large hall of the Kazakhstan Academy of Sciences, soloists from the ensembles "Arzu," "Ozan," and "Azerbaijani Melodies" performed mugham, folk songs, and classical compositions. Performances on traditional musical instruments, including the qara zurna and saz, evoked deep emotional responses among the audience. The event also featured the participation of guest musicians from Azerbaijan, including Majnun Karimov, the leader of the ensemble "Ancient Musical Instruments," who performed traditional folk melodies (Ələkbərov, 2016).

This concert illustrates not only the artistic richness of Azerbaijani music but also its unifying role in fostering mutual understanding between nations. By bringing together performers from different ensembles and incorporating both traditional and classical elements, the event served as a bridge that connected audiences to shared cultural values. Such initiatives highlight the significance of cultural diplomacy, demonstrating how artistic exchange can strengthen the foundation for broader interstate cooperation.

One of the key factors influencing the dynamics of Azerbaijan-Kazakhstan cultural relations has been the official visits of state leaders in the mid-2000s. In March 2004, President Ilham Aliyev of Azerbaijan visited Astana, followed by the official visit of Kazakh President Nursultan Nazarbayev to Baku in May 2005. During these high-level meetings, particular attention was paid to the role of cultural ties within the historically established relations between the two nations, and promoting these ties was set as a primary priority. In February 2007, Azerbaijani Foreign Minister Elmar Mammadyarov visited Kazakhstan and held discussions with his Kazakh counterpart, Marat Tajin, addressing issues related to bilateral cooperation in cultural spheres. These discussions emphasized the importance of fostering creative exchanges among cultural figures and strengthening forms of collaboration in the field of science. Additionally, in April 2007, President Ilham Aliyev received the distinguished Kazakh poet and scholar Olzhas Suleimenov at the Presidential Palace, highlighting a significant instance of cultural collaboration with Kazakhstan. Expressing his satisfaction with the visit, O. Suleimenov noted the successful organization of the international conference on "The Role of Mass Media in Promoting Tolerance and Mutual Understanding" in Azerbaijan. The meeting also addressed strategies for the continued and systematic development of Azerbaijan-Kazakhstan cultural cooperation in the future. Thus, the current period, representing a new stage in the history of Azerbaijan-Kazakhstan cultural relations, utilizes all available opportunities to advance cultural ties under the framework of the "Turkic Unity," promoting their dynamic and sustained development (Ömərov, 2013).

This period of intensified high-level visits and cultural initiatives clearly demonstrates that cultural diplomacy has been positioned as a cornerstone in Azerbaijan-Kazakhstan relations. In my view, the mutual recognition of culture not merely as a symbolic gesture, but as a strategic driver of bilateral cooperation, reflects the deep historical affinity and shared civilizational values of the two nations. Such an approach has ensured that cultural interaction is institutionalized and continuously nurtured, laying a strong foundation for future humanitarian and academic cooperation.

Azerbaijan and Kazakhstan have established extensive cooperation in the humanitarian sphere. Currently, five centers dedicated to the study of Azerbaijani history and culture operate in Kazakhstan. These include: the "Center for the Study of the History and Culture of the Republic of Azerbaijan" at Sh.Y. Yesenov Caspian State University of Technology and Engineering in Aktau; the "Center for Research on Azerbaijani History and Cultural Heritage" at Atyrau State University; the Azerbaijan corner at Khoca Ahmed Yasawi International Kazakh-Turkish University; the Azerbaijani History and Culture Center at Al-Farabi Kazakh National University in Almaty; and the "Heydar Aliyev Room" established at L.N. Gumilyov Eurasian National University in Nur-Sultan.

Cultural exchanges between Azerbaijan and Kazakhstan, encompassing literature, cinema, and theater, serve to further strengthen the cultural ties between the two countries. These initiatives provide

opportunities for the preservation of shared values, their transmission to new generations, and the mutual enrichment of the respective cultures.

For instance, on November 10, 2015, in Almaty, Kazakhstan, the 90th anniversary of the People's Poet and State Award laureate Bakhtiyar Vahabzade was commemorated under the auspices of TÜRKSOY and the Embassy of Azerbaijan in Kazakhstan. Within the framework of this event, a book titled "90 Poems of Bakhtiyar Vahabzade in Turkic Languages", published on the occasion of the poet's jubilee through the initiative of TÜRKSOY, was formally presented (13).

This commemoration not only highlighted the enduring literary legacy of Bakhtiyar Vahabzade but also demonstrated the unifying role of cultural diplomacy among Turkic-speaking nations. In my view, such initiatives are of great importance, as they reinforce mutual cultural understanding and preserve shared heritage through literature and the arts. Moreover, the translation and dissemination of the poet's works into various Turkic languages reflect the collective effort to strengthen intercultural ties while ensuring that his messages reach wider audiences across the region.

Within the framework of the 12th Eurasia International Film Festival held in Kazakhstan from September 24 to 30, 2016, the international premiere of Mirbala Salimli's feature film "Red Vineyard" took place. Subsequently, on November 7–8, 2016, within the scope of the "Year of Multiculturalism" and in accordance with the State Program "Azerbaijani Theatre in 2009–2019", approved by the decree of the President of the Republic of Azerbaijan, Mr. Ilham Aliyev, dated May 18, 2009, the IV Baku International Theatre Conference was held, where Kazakhstan was represented by a large and diverse delegation (Vəliyev, 2020).

This example clearly demonstrates how cultural diplomacy serves as a powerful tool in strengthening bilateral ties. By supporting the international recognition of Azerbaijani cinema and encouraging the participation of Kazakh representatives in major theatre events, both countries have shown their commitment to fostering mutual understanding and intercultural dialogue. Such initiatives not only highlight the richness of national cultures but also create a platform for sustainable collaboration.

Since 2016, cultural cooperation between Azerbaijan and Kazakhstan has intensified significantly. Joint events in both cinema and theater have contributed to a deeper cultural dialogue between the two nations. This collaboration has not been limited to artistic platforms alone but has also extended to the study and preservation of the legacies of historical figures, ensuring their transmission to future generations.

On May 16, 2018, in Astana, the Kazakh-language edition of the book Идущий впереди, which explores the life and work of Heydar Aliyev and features a foreword by the President of Kazakhstan, Nursultan Nazarbayev, was officially presented. Subsequently, on June 13, during a visit to Baku by a delegation led by Mahmud Kasimbekov, Head of the Office of the President of the Republic of Kazakhstan, the book was also presented at the Heydar Aliyev Center.

On October 23, 2018, in Astana, the centenary of the birth of the prominent Azerbaijani cultural figure, renowned composer, People's Artist of the USSR, Hero of Socialist Labor, laureate of state awards, and academician Gara Garayev was commemorated. Organized by TÜRKSOY with the support of the Embassy of Azerbaijan in Kazakhstan, the event's concert program featured Garayev's symphonic poem Leyli and Majnun and selections from the ballet Seven Beauties, including waltzes and suites. Furthermore, within the framework of the VI Baku International Book Fair held at the Baku Sports Palace from September 27 to 29, 2019, under the organization of the Ministry of Culture of Azerbaijan, the Kazakhstan Literature and Culture Center was inaugurated at the M.F. Akhundzadeh National Library of Azerbaijan (Azərbaycan Respublikası Mədəniyyət Nazirliyinin hesabatı, 2019).

In my view, the commemoration of Gara Garayev's centenary and the establishment of the Kazakhstan Literature and Culture Center are not only symbolic acts of respect toward our cultural heritage but also practical steps in strengthening intercultural dialogue. Such initiatives highlight the enduring value of shared artistic traditions and demonstrate how cultural diplomacy can serve as a powerful tool in fostering mutual understanding and long-term cooperation between Azerbaijan and Kazakhstan.

Events of this nature, carried out within the framework of cultural cooperation between Azerbaijan and Kazakhstan, have contributed to bringing our peoples closer together and promoting shared values. The bridges established in the fields of culture and humanitarian activities have provided additional momentum for the development of political relations, facilitating more frequent mutual visits and creating opportunities for new avenues of cooperation.

Regarding bilateral cultural relations, it is worth noting that in Fuzuli, a city recently liberated from occupation in Azerbaijan, the Government of Kazakhstan established the Kurmangazy Children's Creative Center. In an interview prior to his state visit to Azerbaijan, President Kassym-Jomart Tokayev emphasized that this Center would become yet another

symbol of friendship, brotherhood, and mutual support between our countries and peoples.

It should also be noted that a documentary film dedicated to the life and activities of the National Leader Heydar Aliyev was produced and screened in Kazakhstan. This reflects the significant respect the Kazakh people hold for the National Leader. The documentary, created to commemorate the 100th anniversary of Heydar Aliyev, highlights his contributions to the development of Kazakh-Azerbaijani friendship and includes recollections of both countries' political, state, and public figures regarding the National Leader.

One of the most tangible manifestations of the friendly relations between the two countries is the naming of a street in Kazakhstan after Heydar Aliyev. Specifically, one of the main streets in Astana bears the name of the National Leader of Azerbaijan. This street is located in a newly developed area of the city, featuring modern buildings, shopping centers, a congress center, hotels, and other public and commercial facilities. On April 10, 2023, a grand opening ceremony of Heydar Aliyev Street was held with the participation of both Presidents, Ilham Aliyev and Kassym-Jomart Tokayev. Furthermore, the Heydar Aliyev auditorium at L.N. Gumilyov Eurasian National University was renovated by the Azerbaijani Embassy in Kazakhstan and equipped with state-of-the-art technological facilities (Cəfərova, 2019).

This initiative not only symbolizes the deep-rooted friendship and mutual respect between Azerbaijan and Kazakhstan but also serves as a concrete example of cultural diplomacy in practice. The naming of a prominent street after Heydar Aliyev and the modernization of the university auditorium highlight the countries' commitment to honoring shared historical and political ties, while simultaneously fostering educational and societal development. Such gestures strengthen people-to-people connections and set a positive precedent for further bilateral and multilateral collaboration.

Bilateral cooperation between the two countries is complemented by active engagement at the multilateral level, particularly within the framework of the Organization of Turkic States (OTS). Both nations are committed to expanding and enhancing areas of collaboration under the OTS framework.

These developments indicate that the partnership between Azerbaijan and Kazakhstan is not only grounded in political and economic dimensions but is also reinforced through the strengthening of legal frameworks. Achievements within multilateral platforms, especially under the Organization of Turkic States, provide a conducive environment for the further institutional development of bilateral relations. In this context, numerous agreements and declarations signed between the two countries serve to deepen strategic partnership and ensure the long-term continuity of cooperative activities.

A comprehensive legal and contractual foundation has been established between the two nations. To date, nearly 150 documents have been signed between Azerbaijan and Kazakhstan. Among these, particular attention should be given to the "Declaration on Friendship and Strategic Partnership between the Republic of Azerbaijan and the Republic of Kazakhstan" (March 1, 2004, Astana), the "Treaty on Strategic Partnership and Alliance Relations between the Republic of Azerbaijan and the Republic of Kazakhstan" (May 24, 2005, Baku), and the "Declaration on Strengthening Strategic Relations and Deepening Alliance Cooperation between the Republic of Azerbaijan and the Republic of Kazakhstan" (August 24, 2022, Baku).

Azerbaijan and Kazakhstan also cooperate in the media sphere. Specifically, the Azerbaijan State Information Agency (AZERTAC) and Kazakhstan's international news agency, Kazinform, have signed an agreement on information exchange. Moreover, both AZERTAC and Kazinform collaborate through various transnational media platforms, including the World News Agencies Congress, the Organization of Asia-Pacific News Agencies, and the Union of Turkic-Speaking News Agencies. (Tağıyeva, 2017).

This cooperation in the media sphere highlights the commitment of both Azerbaijan and Kazakhstan to foster transparent communication and mutual understanding. By engaging in information exchange and participating in regional and international media networks, the two countries not only strengthen their bilateral ties but also contribute to the broader development of Turkic-speaking media collaboration. Such initiatives reflect a forward-looking approach to diplomatic and cultural connectivity through journalism.

In 1992, the national news agencies of Azerbaijan and Kazakhstan became co-founders of the Turkic-speaking News Agencies (TKA).

Moreover, on February 1, 2000, the "Khazar" National-Cultural Center was established in Astana by Azerbaijanis residing in Kazakhstan. This organization has been operating successfully for over 14 years. On September 7, 2004, the monthly newspaper Turan-Express, founded by the Khazar National-Cultural Center, began publication in both Russian and Kazakh languages (Cəfərova, 2019).

The establishment of the Khazar National-Cultural Center and its initiatives, such as the Turan-Express newspaper, exemplify the vibrant cultural engagement of Azerbaijanis in Kazakhstan. These efforts not only

preserve and promote Azerbaijani heritage abroad but also strengthen the cultural bridge between the two countries, fostering mutual understanding and long-term community ties.

Educational cooperation between the two countries also exists. According to data from the beginning of the 2022–2023 academic year, 87 Kazakh citizens were studying in Azerbaijan. Baku State University hosts the Abay Kunanbayev Kazakh Center, dedicated to the founder of modern Kazakh literature, while in Kazakhstan, the L. Gumilyov Eurasian National University houses the Heydar Aliyev Auditorium, and the Sh. Y. Yesenov Caspian State University of Technology and Engineering operates the "Center for the Study of the History and Culture of the Republic of Azerbaijan."

In 2003, a representative office of the public organization "World Azerbaijanis' Cultural Center" was opened in Astana. Recently, with the support of the State Committee for Work with Azerbaijanis Living Abroad, the "Nakhchivan" center was established in Taldykorgan, and the "Azerbaijani Cultural Center" in Chuy. Additionally, Azerbaijani-language "Sunday Schools" were opened in Astana, Almaty, Taldykorgan, and Karaganda (Cəfərova, 2019).

These initiatives clearly demonstrate the proactive efforts made by both Azerbaijan and Kazakhstan to strengthen cultural ties and preserve the Azerbaijani heritage abroad. Establishing cultural centers and Sunday schools not only fosters a sense of community among the Azerbaijani diaspora but also contributes to the mutual understanding and cooperation between the two nations. Such developments reflect a shared commitment to nurturing historical and cultural connections, which is essential for the long-term enhancement of bilateral relations.

All of these developments indicate that the relations between our countries, which share common roots and historical-cultural ties, will continue to develop and expand in ways that correspond to the interests of both peoples and states.

Since the Azerbaijani and Kazakh peoples are historically, culturally, and traditionally interconnected, there are no obstacles to the expansion of cultural relations. Following the achievement of independence by both nations, these relations have intensified significantly. During Azerbaijan's difficult years, the internationally renowned poet Olzhas Suleimenov, one of the most influential literary figures of the 20th century, helped project Azerbaijan's legitimate voice to the world; his famous book Az-Ya, along with his poems and articles, began to be published in Azerbaijan from the 1980s onwards. On June 10, 1997, the President of Azerbaijan, Heydar Aliyev, was awarded an honorary doctorate by Al-Farabi Kazakh National University. In 1998, in recognition of his contributions to the development of friendly relations with Kazakhstan, Heydar Aliyev received the "Astana" state medal. In April 2000, the President of Kazakhstan, Nursultan Nazarbayev, attended the 1300th anniversary celebration of the epic Kitabi Dede Qorqud in Baku. On March 1, 2004, the governments of Azerbaijan and Kazakhstan signed a long-term program for cooperation in culture, science, and tourism in Astana. On September 25, 2006, the "Nasimi" Azerbaijani Cultural Center was established in Kazakhstan's Zhambyl region. On October 28, 2009, the Embassy of Kazakhstan hosted an event commemorating the 15th anniversary of the Heydar Aliyev-named "Azerbaijan-Kazakhstan" Friendship Society. In 2008, the Deputy Minister of Culture and Information, A. Buribayev, the prominent public figure O. Suleimenov, the Director General of TÜRKSOY, D. Kaseinov, and other cultural representatives visited Azerbaijan. Since June 2007, the Azerbaijani diaspora in Kazakhstan has been publishing the Vətən newspaper. Furthermore, a Joint Declaration was signed to establish sister city relations between Sumqayit and Aktau. These two countries also expand their cooperation within TÜRKSOY, an organization that plays a significant role in enhancing cultural-humanitarian collaboration among Turkic-speaking states (Kazımi, 2018).

It is evident that the deep historical and cultural ties between Azerbaijan and Kazakhstan serve as a strong foundation for sustainable and mutually enriching cooperation. The continuous efforts of both state and non-state actors-from high-level official visits to active diaspora initiatives-demonstrate a shared commitment to preserving cultural heritage, promoting national identity, and fostering intercultural dialogue. Such comprehensive engagement not only strengthens bilateral relations but also contributes to the broader development of Turkic cultural solidarity in the modern era.

The steps taken in the field of cultural cooperation between Azerbaijan and Kazakhstan have not been limited solely to official state programs and intercity twinning initiatives; they have also been significantly expanded through the efforts of public and diaspora organizations. In this context, events aimed at preserving historical memory and promoting national identity hold particular significance.

On March 31, 2006, a ceremony dedicated to the Day of the Azerbaijani Genocide was held at the building of the Assembly of People of Kazakhstan in Almaty, organized by the "Turan" Congress. In its efforts to raise awareness of this tragic event among the Kazakh public and representatives of other states active in Kazakhstan, the Azerbaijani diaspora organization

"Khazar" Cultural Center also organized a large-scale event in Astana dedicated to the Day of the Azerbaijani Genocide (Xəzər mədəniyyət mərkəzinin cari arxivi).

These commemorative and cultural initiatives demonstrate the Azerbaijani community's proactive role in fostering mutual understanding and historical awareness. Such efforts not only honor the memory of significant events but also serve as a bridge for intercultural dialogue, promoting empathy and strengthening long-term relations between Azerbaijan and Kazakhstan. Personally, I find it highly encouraging that civil society and diaspora organizations actively contribute to cultivating respect for shared history and values, complementing formal diplomatic channels.

Events of this nature, conducted both at the official state level and through the initiative of diaspora organizations, have played a crucial role in conveying the historical truths of Azerbaijan to the Kazakh public. In addition, cultural and literary exchanges have contributed to strengthening the spiritual bonds between the peoples, while reciprocal visits and collaborative projects of creative intellectuals have further deepened these relations.

During the summer and autumn of 1989, a group of Azerbaijani writers, including the poet Chingiz Alioglu, traveled to Alma-Ata (as the capital of Kazakhstan was then called) on a creative assignment. Poet Chingiz Alioglu's friendship with Kazakh poets and writers, as well as his creative collaborations, date back to his youth. In 1969, together with his colleague Sayavush Səpxanlı, he visited Alma-Ata for the III All-Union Youth Poetry Festival, where the visiting poets made numerous acquaintances and began maintaining literary connections. The exhibition, which featured more than three thousand books, provided Kazakh readers with comprehensive and detailed information about Azerbaijan's history, economy, and culture (Ömərov, 2013).

This event not only exemplifies the longstanding literary and cultural connections between Azerbaijan and Kazakhstan but also highlights the proactive efforts of Azerbaijani writers to promote cross-cultural understanding. Such exchanges play a crucial role in preserving shared Turkic heritage, fostering mutual respect, and enriching the literary landscape of both nations. The dedication of poets and writers like Chingiz Alioglu demonstrates the enduring value of literary diplomacy in strengthening international cultural relations.

Over a thousand books reflecting the diverse fields of Azerbaijani literary and scholarly thought were transferred to the collections of the A.S. Pushkin State Library of Kazakhstan. The remaining books, those published in the Azerbaijani language, were presented as a gift to the House of Culture in the Dzerzhinsky settlement of the Taqlar district, where a significant Azerbaijani population resides. The exhibition, organized in the foyer of the House of Culture, featured exquisite editions of works by Nizami, Qazi Burhaneddin, Fuzuli, Sabir, and Mirza Jalil; writings of S. Vurgun, R. Rza, I. Afandiyev, and I. Huseynov; selected volumes from the "World Literature Library" series; novels by Sabir Ahmadov, Anar, Elchin, and Yusif Samedoglu; as well as books by A. Mammadov, K. Valiyev, and V. Guliyev. During the opening ceremony of the exhibition, Hekim Terezi, Secretary of the Writers' Union of Kazakhstan; the recipient of the State Prize of the Republic, writer Muxtar Maqauni; poet Bazarbey Isayev; writer Zinel Ahmadova; and Bekir Perishan, a beloved poet among the Turkish community living in Kazakhstan, all spoke on the importance of strengthening Azerbaijani-Kazakh cultural relations.

Additionally, several sculptures by the Azerbaijani sculptor Vagif Rahmanov, who has lived in Almaty for many years, were showcased at the exhibition. V. Rahmanov was awarded the honorary title of Honored Art Worker of the Kazakh SSR and is recognized as an artist who has made significant contributions to the cultural ties between the two Turkic nations. As a master sculptor, he also engaged in pedagogical activities. His works, crafted from stone and granite and cast in bronze and copper, have participated in numerous international exhibitions and adorn not only the capital of Kazakhstan but also the streets and squares of other cities, enriching the local urban landscape.

The collected evidence demonstrates that there is a substantial moral foundation for further enhancing Azerbaijani-Kazakh cultural cooperation in the contemporary period. The establishment of independence in both republics has opened wide opportunities for continuing cultural relations within a new context and, in particular, for their development under the ideals of Turkism. In this regard, the commemoration of the 150th anniversary of the birth of Abay Kunanbayev, a prominent Kazakh poet and thinker, and of Cambul, a celebrated folk poet, in Azerbaijan during the early 1990s played a significant role in strengthening the unity of Turkic peoples (Həbibbəyli, 2020).

In the early years of independence, these initiatives shaped the future directions of cultural cooperation between Azerbaijan and Kazakhstan. Activities conducted both at the bilateral level and within the multilateral platforms of Turkic-speaking states further strengthened the relations between our peoples, grounded in shared values, and laid the foundation for

the establishment of institutional frameworks for collaboration.

Contemporary perspectives

The contemporary prospects for cultural cooperation between Azerbaijan and Kazakhstan are primarily linked to the expanding interactions within the framework of the Turkic Council. The "Turkic Era" concept, which aims at promoting unity and integration across the Turkic world, provides both countries with new opportunities to implement joint cultural and humanitarian projects. Within this framework, priority areas include collaborative film projects, music festivals, literary events, and the establishment of digital cultural platforms.

Another promising direction in Azerbaijan–Kazakhstan relations lies in expanding cooperation opportunities in the recently liberated regions of Karabakh and Eastern Zangezur. A significant step in this regard has already been taken with the construction of the Kurmangazy Children's Creativity Center in Fuzuli, initiated by Kazakhstan. This initiative could pave the way for the future establishment of cultural houses, theaters, and art centers throughout Karabakh.

Currently, the Abay Kunanbayev Kazakh Center operates at Baku State University, while the Heydar Aliyev Auditorium functions at L.N. Gumilyov Eurasian National University in Kazakhstan. Moving forward, this cooperation could be further strengthened through the creation of Azerbaijani and Kazakh studies centers, the implementation of dual-degree programs, and increased student and faculty exchanges, all of which would play a crucial role in fostering mutual understanding.

Another area with considerable potential for future collaboration is media and information exchange. The existing partnership between AZERTAC and Kazinform could enter a new phase, particularly through the production of joint television programs, the creation of documentaries, and accelerated information exchange. Such initiatives would facilitate closer acquaintance between the peoples of both countries. Simultaneously, the establishment of joint media platforms could enhance the presence and influence of Azerbaijan and Kazakhstan within the information space of the Turkic world.

Recommendations

The historical roots of cultural cooperation between Azerbaijan and Kazakhstan, as well as the achievements attained to date, provide a solid foundation for future development. However, in the era of globalization, new forms of intercultural dialogue, digitalization, education, and information exchange present challenges that require the further expansion of this cooperation. Therefore, deepening cultural ties and implementing new projects between the two countries is of particular importance. The proposed measures could contribute both to the development of bilateral relations and to the strengthening of unity within the Turkic world:

- *Establishment of the "Joint Turkic Culture Fund" initiated by Azerbaijan and Kazakhstan. This fund could finance cultural projects, facilitate joint festivals, conferences, and creative initiatives, support young talents, and fund joint scientific-research projects.*
- *Organization of the "Culture and Art Forum" alternately in Baku and Astana each year. This forum could bring together representatives from theater, music, cinema, and literature, enhancing creative exchange. Its international recognition could position Azerbaijan and Kazakhstan as cultural hubs of the region.*
- *Development of joint cinema and television projects. Films reflecting the cultural heritage of Karabakh and the Great Steppe, documentary series about historical figures, and programs promoting our culture could be jointly produced. These projects would strengthen the shared historical memory of our peoples and promote it on a global scale.*
- *Creation of the "Azerbaijan-Kazakhstan Youth Center." This center could serve as an important platform to increase student exchanges and support joint projects of young scholars and artists.*
- *Implementation of joint book projects. Mutual translation of works by classical and contemporary writers and the preparation of joint publications could enhance literary exchange and further foster the spiritual closeness of our peoples. For instance, a joint publication of the works of Abay Kunanbayev and Bakhtiyar Vahabzade could serve as a symbolic step in this area.*
- *Organization of regional cultural routes. Within the framework of the "Cultural Silk Road" project, establishing tourism and cultural routes between Azerbaijan and Kazakhstan, organizing folklore festivals, and implementing joint museum projects could further strengthen cultural diplomacy.*

Conclusion

The cultural cooperation between Azerbaijan and Kazakhstan has been shaped on historical foundations and has acquired a new content aligned with contemporary challenges. Through literary connections, art, music, and folklore, profound spiritual bonds between our peoples have been strengthened. These traditions are currently supported at the state level, elevating the relationship to a strategic partnership format.

Agreements signed and cultural projects implemented in the post-independence period indicate that the relations between Azerbaijan and Kazakhstan

hold significant importance not only within the regional framework but also on the international stage. Joint projects carried out in Karabakh and other regions further confirm the strategic value of this cooperation.

In contemporary perspectives, digitalization, information exchange, education, and youth policy play a central role. Strengthening cooperation in these areas can both consolidate the spiritual closeness of our peoples and create an important foundation for the unity and integration of the Turkic world.

The development of Azerbaijan-Kazakhstan cultural cooperation serves not only the interests of the two countries but also contributes to the consolidation of peace and cultural integration in the region as a whole. The implementation of the proposed initiatives can further strengthen the historical friendship between the two brotherly nations and transform this cooperation into a sustainable and strategically significant partnership for future generations.

REFERENCES:

1. Azərbaycan Respublikası Xarici İşlər Nazirliyinin Arxivi: collection. 26, series. 11, file 58, folio. 53-72.

2. Azərbaycan Respublikası Xarici İşlər Nazirliyinin Arxivi: collection. 26, series. 11, file. 56, folio. 30-56.

3. Azərbaycan Respublikası Mədəniyyət Nazirliyinin 2019-cu il ərzində gördüyü işlər haqqında hesabatı. (2019). Bakı, 56p.

4. Baxşəliyeva G. (2023). Heydər Əliyevin xarici şərq siyasəti konsepsiyasında Türk dövlətləri // Türkologiya, № 1, p.48-54.

5. Cəfərova R. (2019). Mərkəzi Asiya respublikalarında Azərbaycan diasporunun təşəkkülü və fəaliyyəti tarixi. Bakı, "Turxan" NPB, 172p.

6. Əliyev Z.B. (2009). Türkdilli Xalqların Diasporları. Bakı, p. 295.

7. Ələkbərov Ə.B. (2016). Müstəqillik dövründə Azərbaycan-Qazaxıstan mədəni əlaqələri. "Müstəqillik illərində Azərbaycanın sosial-iqtisadi, siyasi və mədəni inkişafı" adlı respublika elmi konfransı. Sumqayit, p. 242-245.

8. Əliyeva V.Z. (2023). Ümummilli Lider Heydər Əliyevin xarici siyasətdəki uğurları. Ümummilli Lider Heydər Əliyevin anadan olmasının 100 illik yubileyinə həsr olunmuş "Heydər Əliyev və müasir türk dünyası" mövzusunda Beynəlxalq elmi-praktiki konfrans. Bakı, p. 79-83.

9. Əliyeva T. (2024). Azərbaycanın regional inteqrasiyasinda Heydər Əliyevin rolu. Azərbaycan xalqının Ümummilli Lideri Heydər Əliyevin anadan olmasının 101-ci ildönümünə həsr olunmuş "Heydər Əliyev müasir Azərbaycanın xilaskarı və qurucusudur" Respublika elmi konfransı. Mingəçevir, p. 272-275.

10. Hacıalıyev E.B. (2005). Azərbaycan Respublikası və Orta Asiyanın türk dövlətləri arasında siyasi münasibətlər. Bakı, 157p.

11. Əsədov A.M, Əsədov Ə.M, Ellazova Z.H. (2023). Heydər Əliyev və Azərbaycanın qlobal məkana çıxışı. Ümummilli Lider Heydər Əliyevin anadan olmasinin 100 illik yubileyinə həsr olunmuş "Heydər Əliyev və müasir türk dünyası" mövzusunda Beynəlxalq elmi-praktiki konfrans. Bakı, p. 48-54 .

12. Həbibbəyli İ. (2020). Böyük qazax mütəfəkkiri Abay və Azərbaycan. 525-ci qəzet, 11 iyul, p.14.

13. "Heydər Əliyev İrsi" beynəlxalq elektron kitabxana. Azərbaycan - Qazaxıstan münasibətləri. (2010).

URL:https://lib.aliyevheritage.org/az/549420.html

14. Kazımi G. (2018). Türk dövlətlərinin mədəniyyətlərarası münasibətlərində qeyri-hökumət təşkilatlarının rolu. Memarlıq, şəhərsalma tarixi və bərpası, toplu № 1 (15), p. 194-201.

15. Qazaxıstan Respublikasının Astana şəhərində fəaliyyət göstərən Azərbaycan diaspor təşkilatı "Xəzər" mədəniyyət mərkəzinin cari arxivi.

16. Ömərov V. (2013). Azərbaycan-Qazaxıstan mədəni əlaqələri. Səs, 14 dekabr, p.15.

17. Şahinoğlu A. (2015). "Yeni Azərbaycan", 7 yanvar, № 2, s.8.

18. Türk dillərində Bəxtiyar Vahabzadənin 90 şeiri. (2015).

URL:https://manera.az/index.php?newsid=1343.

19. Tağıyeva M. (2017). Azərbaycan Diasporu. Bakı, 441p.

20. Vəliyev Y, Əhmədli C. (2016). Xəzərin hüquqi statusu probleminin həllini əsas yanaşmalar və beynəlxalq təcrübə. "Sosial, iqtisadi və siyasi sferaların qarşılıqlı təsir problemləri" mövzusunda elmi praktiki konfrans. Bakı, p. 90-100.

21. Vəliyev C. (2020). Azərbaycan-Qazaxıstan münasibətləri: Ortaq maraqlar, birgə layihələr, eyni kök.

URL:https://modern.az/analitika/227367/azerbaycan-qazaxistan-munasibetleri-ortaq-maraqlar-birge-layiheler-eyni-kk-rubrika/

DOİ: 10.32010/GPPP3239

MUSIC AND THE BRAIN: PHYSIOLOGICAL EFFECTS OF MUSIC ON HUMAN PSYCHOLOGY

Faig Mubariz YUSIFLI
Mingachevir State University
Orcid: 0000-0003-3656-0993
E-mail: faiq.yusifli@mdu.edu.az

Abstract: Music has always held an important place in human life. The rhythm, harmony, and melodies inherent in music serve not only for entertainment but also as a phenomenon with a profound impact on both the brain and the body. This phenomenon has a vast and multifaceted effect, as music activates complex mechanisms both psychologically and physiologically. By shaping emotional and cognitive states, it regulates psychological and physiological balances, directly influencing mood, feelings, and even behavior. The brain's response to music is not limited to the emotional changes that occur while listening to music; it can also enhance the activity of brain structures, boost motivation, help with concentration, and improve the overall psychological state.

Music strengthens the interaction between the brain and the body, causing changes in emotional states and triggering various physical reactions. For example, music can help reduce stress and tension, contributing to relaxation. Additionally, specific rhythms and tones can influence the body's automatic responses, such as accelerating the heart rate, increasing blood pressure, or, conversely, having a calming effect. These effects on the body are related to the activation in the brain and the transmission of nerve impulses. Music activates various brain regions, particularly emotional and cognitive centers, enabling individuals to strengthen social connections and approach others with greater empathy.

Music also stimulates neurological mechanisms in the brain, boosting memory and learning processes. Research on music has shown that it can enhance long-term memory, increase attention, and even support academic performance. Particularly, the rhythmic and melodic structures of music facilitate more effective communication between nerve cells in the brain, which enhances learning abilities and the quality of memory. Furthermore, in some cases, music is beneficial for reducing pain and activating the body's natural healing mechanisms.

Keywords: Music and Brain, Psychological Effects, Physiological Responses, Emotional Balance, Cognitive Development, Stress Management, Mood, Motivation

MUSİQİ VƏ BEYİN: MUSİQİNİN İNSAN PSİXOLOGİYASI ÜZƏRİNDƏKİ FİZİOLOJİ TƏSİRLƏRİ

Faiq Mübariz YUSİFLİ
Mingəçevir Dövlət Universitetin
Orcid: 0000-0003-3656-0993
E-mail:b faiq.yusifli@mdu.edu.az

Xülasə: Musiqi, insan həyatında hər zaman əhəmiyyətli bir yer tutmuşdur. Musiqinin təbiətindəki ritm, harmoniya və melodiyalar yalnız əyləncə məqsədli deyil, həm də beyin və bədən üzərində güclü təsirə malik bir fenomen olaraq çıxış edir. Bu fenomenin təsiri çox geniş və çoxşaxəlidir, çünki musiqi həm psixoloji, həm də fizioloji baxımdan mürəkkəb mexanizmləri işə salır. İnsanların emosional və koqnitiv vəziyyətlərini formalaşdıraraq, psixoloji və fizioloji balanslarını tənzimləyir, onların ruh halına, əhval-ruhiyyəsinə və hətta davranışlarına birbaşa təsir edir. Beynin musiqiyə verdiyi reaksiyalar, yalnız musiqinin dinlənməsi zamanı yaranan emosional dəyişikliklər ilə məhdudlaşmır. Həm də beyin strukturlarının fəallığını artıra bilər, insanın motivasiyasını yüksəldir, diqqətini cəmləməyə kömək edir və ümumi psixoloji vəziyyətini yaxşılaşdırır.

Musiqi beyin və bədən arasındakı qarşılıqlı əlaqələri gücləndirərək, emosional vəziyyətlərin dəyişməsinə və müxtəlif fiziki reaksiyaların yaranmasına səbəb ola bilər. Məsələn, musiqi, insanların stress və gərginliklərini azaldaraq, rahatlamalarına kömək edə bilər. Bununla yanaşı, musiqi, xüsusi ritm və tonlarla bədənin avtomatik reaksiyalarını təsir edə bilər – bu, ürək döyüntüsünü sürətləndirə, qan təzyiqini artırmağa və ya tam tərsinə, sakinləşdirici təsir göstərə bilər. Musiqinin bədən üzərindəki bu təsirləri, onun beyində yaratdığı aktivləşmə və sinir impulslarının yayılması ilə əlaqəlidir. Musiqi, müxtəlif beyin sahələrini, xüsusən də emosional və kognitiv mərkəzləri aktivləşdirir, bu da insanların sosial əlaqələrini gücləndirmək və onlara daha empatik yanaşma imkanı verir.

Musiqi, beyindəki neyrolojik mexanizmləri işə salaraq, yaddaş və öyrənmə proseslərini də stimullaşdırır. Musiqi ilə bağlı tədqiqatlar, onun uzunmüddətli yaddaşı yaxşılaşdırmağa, insanların diqqətini artırmağa və hətta akademik fəaliyyətləri dəstəkləməyə kömək edə biləcəyini göstərir. Xüsusilə musiqinin ritmik və melodik strukturları, beyindəki sinir hüceyrələrinin daha effektiv şəkildə əlaqə qurmasına şərait yaradır, bu da öyrənmə qabiliyyətlərini və yaddaşın keyfiyyətini artırır. Həmçinin, musiqi bəzi hallarda ağrı hissini azaltmaqda və bədənin təbii müalicə mexanizmlərini aktivləşdirməkdə də faydalıdır.

Açar sözlər: Musiqi və beyin, psixoloji təsirlər, fizioloji reaksiyalar, emosional balans, koqnitiv inkişaf, stressin idarə olunması, ruh halı, motivasiya.

МУЗЫКА И МОЗГ: ФИЗИОЛОГИЧЕСКОЕ ВОЗДЕЙСТВИЕ МУЗЫКИ НА ПСИХОЛОГИЮ ЧЕЛОВЕКА

Фаик Мубариз ЮСИФЛИ
Мингечевирский государственный университет
ORCID No: 0000-0003-3656-0993
Электронная почта: faig.yusifli@mdu.edu.az

Резюме: Музыка всегда занимала значительное место в жизни человека. Ритм, гармония и мелодия, присущие музыке, выступают не только как средство развлечения, но и как мощный феномен, оказывающий воздействие на мозг и тело. Это воздействие является многогранным, поскольку музыка активизирует сложные психологические и физиологические механизмы. Формируя эмоциональное и когнитивное состояние человека, музыка способствует регулированию психофизиологического баланса, оказывает прямое влияние на настроение, эмоциональное состояние и даже поведение. Реакции мозга на музыку не ограничиваются лишь эмоциональными изменениями, возникающими в процессе восприятия — они способны повышать активность мозговых структур, усиливать мотивацию, способствовать концентрации внимания и улучшать общее психологическое состояние.

Музыка, усиливая взаимодействие между мозгом и телом, может вызывать изменения эмоциональных состояний и провоцировать различные физиологические реакции. Например, она способствует снижению уровня стресса и напряжения, создавая ощущение расслабления. В то же время определённые ритмы и тоны способны вызывать автоматические реакции организма — учащать сердцебиение, повышать артериальное давление или, наоборот, оказывать успокаивающее воздействие. Эти физиологические эффекты объясняются активизацией определённых зон мозга и распространением нервных импульсов. Музыка активирует различные области мозга, особенно отвечающие за эмоции и когнитивные процессы, что способствует развитию социальных связей и повышению уровня эмпатии.

Кроме того, музыка стимулирует нейрологические механизмы мозга, способствуя улучшению памяти и обучаемости. Исследования показывают, что музыкальное воздействие помогает укреплять долговременную память, повышать концентрацию внимания и даже поддерживать академическую успеваемость. Ритмическая и мелодическая структура музыки способствует более эффективному взаимодействию нейронов, улучшая когнитивные способности и качество памяти. Также в некоторых случаях музыка помогает уменьшить ощущение боли и активизировать естественные механизмы саморегуляции и восстановления организма.

Ключевые слова: музыка и мозг, психологические эффекты, физиологические реакции, эмоциональный баланс, когнитивное развитие, управление стрессом, настроение, мотивация

İntroduction

The brain is an extraordinarily complex organ, and music has the ability to activate various regions of it simultaneously. How music functions in the brain is based on several neurological theories. Different areas of the brain process music in various aspects, and this process generates both physiological and psychological effects. These effects on the brain demonstrate that music is not merely composed of sounds and tones, but in fact, it is a tool that exerts complex influences on the emotional, cognitive, and physiological systems of the brain. Over time, the effects of music on the brain have been studied extensively, and these effects are observed in different areas of the brain. (Thompson, 2014)

The cerebellum, which is responsible for recognizing the rhythm and tempo of music and coordinating motor skills, plays a crucial role, especially in the performance of rhythmic music. This region helps synchronize movements with the beat, allowing for smooth and coordinated physical responses to music. The cerebellum's involvement is particularly significant when it comes to dancing or playing musical instruments, where precise timing and rhythm are essential.

The frontal lobe is related to higher-level cognitive processing and is particularly important for the advanced perception of music. This region helps in the interpretation of complex musical structures, such as the recognition of harmonies, and melodies. Additionally, the frontal lobe is involved in emotional regulation and decision-making, influencing how music affects an individual's mood and psychological state. (Gürgen, 2025)

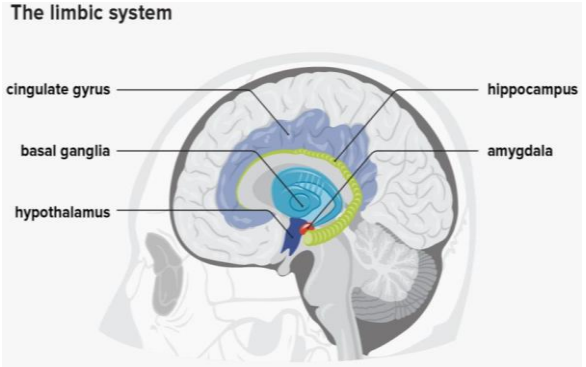

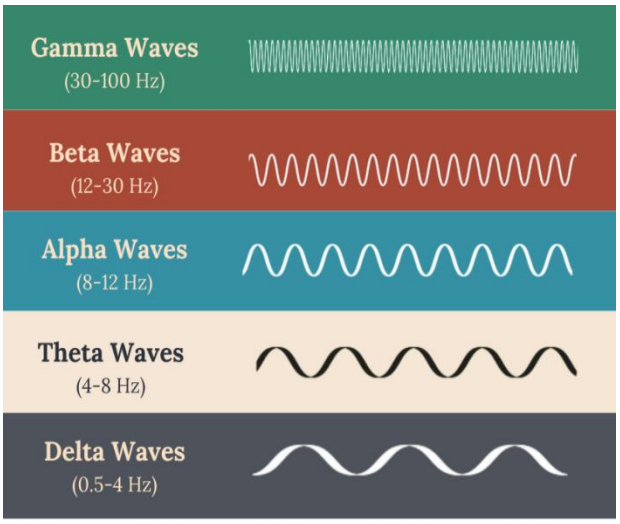

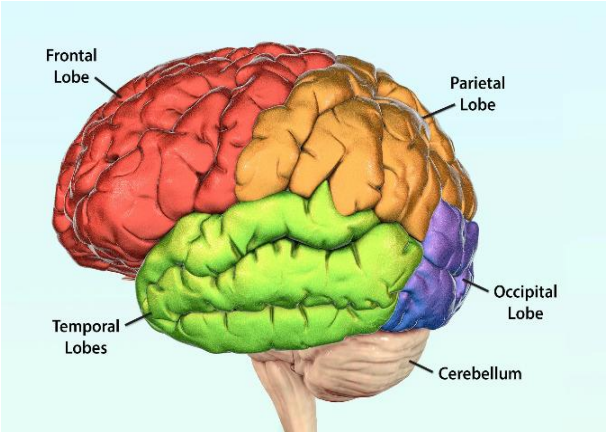

Music also activates the temporal lobe and parietal lobe, which are responsible for processing melodies, harmonies, and spatial awareness. The temporal lobe aids in the recognition and understanding of sounds, while the parietal lobe plays a role in integrating sensory information and forming a cohesive understanding of musical elements. Together, these regions help us grasp the fundamental structures of music and make sense of its auditory components. (Berger & Turow, 2011)

Another key area influenced by music is the limbic system, which plays a critical role in the regulation of emotions. The limbic system, particularly the amygdala and hippocampus, is deeply involved in emotional reactions and memory processing related to music. For example, joyful music can stimulate the amygdala, increasing feelings of pleasure and satisfaction. In contrast, melancholic music can activate both the amygdala and hippocampus, leading to the resurgence of past memories and evoking emotional responses tied to those memories. This interplay between music and memory is why certain songs can instantly bring back vivid recollections and strong emotions associated with them. (Sacks, 2007)

Music and brain waves:

There is a fascinating connection between music and brain waves. Music is not only a melody but also a stimulus capable of altering the electrical activity within the brain. Brain waves are electronic signals that represent the brain's activity, and different wave frequencies correspond to various psychological and physiological states. Music has the ability to modify the frequency of brain waves, influencing a person's emotional state, attention, memory, and even creativity. (Livingston, 2025)

1. These are the slowest brain waves, indicating deep sleep and high levels of relaxation. Very slow and low-tempo music aligns with delta waves. When brain waves are at this frequency, individuals experience the most relaxation, and the brain engages in restorative processes.
2. *Theta Waves (4–8 Hz):*Theta waves are primarily associated with sleep but are also linked to deep meditation, creativity, and emotional processing. Music with a moderate tempo enhances theta wave activity, stimulating deep thinking and creative processes. It is particularly useful for inducing a relaxed yet focused mental state.
3. *Alpha Waves (8–12 Hz):*Alpha waves represent a relaxed but alert state. When in this frequency, individuals are typically in a light meditative state, at rest, or engaging in reflective thinking. Melodic, calming music promotes alpha waves, helping individuals focus on the present moment and achieve emotional balance while encouraging forward-thinking and positive mental states.
4. *Beta Waves (12–30 Hz):*Beta waves are associated with active thinking, conscious activity, and problem-solving. These waves dominate during heightened attention, mental activity, and focus. Energizing, moderately fast-paced music enhances beta wave activity, improving attention and concentration, making it beneficial for tasks that require mental engagement and alertness.
5. *Gamma Waves (30–100 Hz):*Gamma waves are linked to peak brain activity, high levels of attention, and learning. High-tempo and complex music stimulates gamma waves, boosting cognitive performance, enhancing learning, and improving understanding. This frequency is associated with optimal brain functioning, making it useful for intellectual tasks and high-level mental engagement. (Buzsáki, 2022)

Dopamine system and music

Dopamine is the primary chemical messenger (neurotransmitter) of the brain's "reward system." This system is associated with feelings of pleasure and

motivation, and the release of dopamine brings us feelings of enjoyment. The connection between music and this system is particularly intriguing because music serves as a powerful stimulus that not only influences emotional states but also activates the brain's dopamine system. Dopamine, which transmits signals between nerve cells in the brain, plays a vital role in the following processes: (Huron, 2006)

1. *Pleasure and Reward:* Dopamine is released when we experience pleasure (i.e., when we are rewarded). This motivates us to repeat the activities that bring us pleasure.
2. *Motivation:* Dopamine is activated not only when we receive a reward but also before we begin the actions needed to obtain that reward. It guides us toward achieving specific goals.

Music is a potent stimulus that can increase dopamine levels in the human brain, thus altering emotional states. This connection works in the following ways: (Margulis, 2025)

1.*Unexpected changes:* Sudden melodic shifts and harmonic surprises in music can enhance dopamine release. For example, a musical crescendo or a peak point in a composition activates the brain's reward system, leading to an increase in feelings of pleasure and satisfaction.

2.*Enjoyment and reward:* A particular form or structure of music can evoke a sense of pleasure in the brain. As individuals listen to music, dopamine is released, enhancing the sense of enjoyment and satisfaction. Therefore, music can be considered a kind of "reward" for the listener.

3.*Anticipation and expectation effects:* Musical rhythms and melodic structures often contain predictable or recurring elements. These expectations can increase dopamine levels and trigger feelings of satisfaction when the brain receives the expected musical changes. When the brain hears the anticipated progression, dopamine release is stimulated.

4.*Emotional impact:* Certain characteristics of music, such as specific tones and tempos, can directly affect our emotional state. When people feel connected to certain melodies or enjoy them more, dopamine release is heightened. For instance, music that resonates emotionally can significantly amplify feelings of joy, nostalgia, or even sadness, depending on the nature of the composition. (Otacıoğlu, 2008)

Recent neuroscientific research has employed various methods to investigate how music operates in the brain. Technologies such as functional magnetic resonance imaging (fMRI) and positron emission tomography (PET) have been used to study which areas of the brain are activated when people listen to music. These studies have shown that music facilitates the release of dopamine and affects the brain's reward and emotional centers, further supporting the notion that music is an influential tool in modulating emotional states and motivation. (Peretz & Zatorre, 2003)

Psychological and emotional effects of music

Music has the profound ability to influence an individual's emotional state. Fast-tempo music can make a person feel more energetic, while slow-tempo music can promote relaxation and even evoke feelings of melancholy (such as depression or sadness). The emotional impact of music is not limited to personal experiences alone. In a social context, music fosters the sharing of collective emotions and strengthens the sense of empathy. For instance, national music enhances a sense of identity among listeners, creating a connection to their cultural roots. (Türkmen, 2021)

Music is widely used in psychological therapy, with music therapy proving to be particularly effective in the treatment of mental health conditions such as depression and post-traumatic stress disorder (PTSD). Through music, patients gain increased opportunities for self-expression, emotional recognition, and emotional release. For individuals who struggle with verbal expression, music often provides a channel for emotional catharsis, playing a crucial role in the psychological healing process. (Thompson, 2014)

In children and adolescents, the effects of music are even more significant. Engaging with music at a young age strengthens attention and memory functions, as well as emotional intelligence. This not only enhances musical abilities but also contributes to overall psychological well-being. Furthermore, music therapy has proven to be effective in the development of social skills and emotional connections in children with autism spectrum disorders. (Levitin, 2006)

Music is a powerful psychological phenomenon that penetrates the inner world of an individual. It creates opportunities for expressing, regulating, and sharing emotions. Whether in clinical settings or everyday life, music's use to establish emotional balance and strengthen psychological resilience underscores its therapeutic and preventative potential. Therefore, music should not only be valued for its aesthetic qualities but also recognized as an essential resource for mental health. (Livingston, 2025)

The effect of music on memory

Music is intricately and multidimensionally connected to human memory. Modern neurobiological research shows that music increases the activity of brain structures associated with memory, aiding in both the formation of memories and the long-term storage of information. This connection is strengthened not only through passive listening but also through musical performance and activities accompanied by music. The impact of music on memory occurs through several neurocognitive mechanisms. (Koelsch, 2012)

Firstly, music enhances the activity of memory-related regions in the brain, such as the hippocampus and prefrontal cortex. The emotional response generated while listening to or performing music makes this process even more effective. Emotionally charged music creates deeper impressions in memory because emotional stimuli enhance the encoding and storage of memories. This suggests that music is not just a passive background but an active factor that facilitates the contextualization of information and its more efficient placement in memory.

Music also plays a crucial role in stimulating episodic memory. Certain musical pieces are associated with specific events, making those events or periods easier to recall in a clearer and more emotional way. This phenomenon is known as the "music-related reminiscence effect." For example, hearing a particular piece of music can trigger memories of events, people, or emotional states from years ago. This proves that music is an important tool in reactivating context-based memory related to time and space. (Sezer, 2019)

The impact of music on memory is also evident in learning processes. Specifically, information accompanied by music tends to be retained more easily. One reason for this is that the rhythmic and melodic structures of music help ease the processes of encoding and recalling information in the brain. Based on this principle, music is used as a cognitive support tool in language learning and other academic activities. For instance, musical methods used to teach the alphabet to children or the application of songs in foreign language learning serve as practical evidence of this effect.

Engaging with music also creates new connections and structural changes in various areas of the brain. Even in neurological rehabilitation, music plays a significant role. After brain injuries or strokes, music can be used to help restore brain functions. (Honing, 2014)

Additionally, music can be used to enhance motor skills and improve movement coordination. Listening to music and moving in time with it integrates the brain's motor and sensory areas. As a result, individuals who engage with music often exhibit improved rhythmic movement abilities and motor functions. (Honing, 2014)

The use of music therapy to restore memory and reinforce existing memory traces has become one of the major research directions in modern neurology. Music not only helps recall past information but also aids in reorganizing and restructuring that information. This demonstrates that music is not merely an emotional stimulus but also a tool for cognitive enhancement.

The Therapeutic Power of Music

Since the dawn of humanity, music has not only been a medium for aesthetic and cultural expression but also a vital tool for psychological, physiological, and emotional regulation. Contemporary scientific research demonstrates that music is not just an auditory form of art but a powerful neurobiological stimulator with effects on the brain, cardiovascular, nervous, and endocrine systems. Music therapy is now widely used as an adjunct and complementary treatment method in fields such as neurology, psychiatry, rehabilitation, oncology, and intensive care. (Türkmen, 2021)

For individuals with chronic diseases, particularly patients with Alzheimer's, Parkinson's, and autism spectrum disorders, music therapy has been proven to have positive effects on cognitive functions and motor skills. Music is effective in the reactivation of memory, stimulation of language skills, and enhancement of emotional response abilities. Clinical observations conducted on Alzheimer's patients have shown that when these patients are exposed to music they heard during childhood or adolescence, they display more active and responsive behaviors. This phenomenon demonstrates that music has the ability to reactivate episodic memory networks in the brain. (Sacks, 2007)

Music plays an essential role not only in the treatment of psychological disorders but also in reducing pain and physical discomfort. The rhythmic and harmonic structures of music, particularly, alter the perception of pain and increase an individual's tolerance to it. Clinical trials have shown that patients listening to music during surgical interventions or chemotherapy procedures report lower sensitivity to pain and higher emotional stability. This effect is attributed to music's ability to activate the nervous system, regulate heart rate, and stabilize respiratory rhythm.

The therapeutic power of music is also linked to its potential to enhance interpersonal relationships. Group-based music therapies, in particular, increase empathy, socialization, and the sense of emotional sharing among individuals. This has yielded positive results in people with autism and social anxiety disorders, especially in terms of social adaptation and integration. Music's social-oriented effects suggest that it is not only a personal experience but also plays a significant role in collective healing processes. (Berger & Turow, 2011)

Moreover, music is used to accelerate physiological recovery processes. Research has shown that patients undergoing cardiovascular surgeries who listen to carefully selected music experience stabilization of blood pressure, normalization of pulse, and an enhancement of immune responses. These findings confirm that music is not only a tool for psychological

healing but also a means of improving physical health. (Gürgen, 2025)

The therapeutic power of music extends beyond emotional and psychological benefits; it can also offer profound physiological healing, making it a valuable tool in both medical and therapeutic practices.

The ability of music to reduce stress

Music is a unique stimulus that has a multifaceted impact on both the psyche and physiology of humans. Its role in stress management and reduction has been substantiated by modern research at the intersection of psychology, neurobiology, and medical sciences. The effectiveness of music in reducing stress primarily lies in its interaction with the autonomic nervous system, regulation of hormonal balance, and ability to modulate emotional reactivity. (Livingston, 2025)

During stressful situations, the level of cortisol, a stress hormone, rises in the human body. While this hormonal surge can be adaptive in the short term, prolonged elevation of cortisol can lead to harmful effects on both psychological and physical health. Music, particularly soothing pieces with slow tempos and low-frequency rhythms, has been shown to significantly reduce cortisol levels. Studies indicate that such music causes physiological changes such as a slowdown in heart rate, a decrease in blood pressure, and the regulation of breathing patterns. These changes confirm that music activates the parasympathetic nervous system, thereby facilitating the body's transition into a relaxation mode.

Music also plays a crucial role in reducing collective stress. Shared music experiences, such as concerts, choral activities, and other group-based musical endeavors, strengthen the sense of social connectedness and enhance feelings of social support. This, in turn, can help mitigate the social aspects of stress, such as loneliness and isolation. (Sacks, 2007)

The stress-reducing effects of music can be both short-term (instant relaxation) and long-term (development of emotional regulation skills). For instance, in hospitals, music interventions before and after surgeries help lower anxiety levels, increase pain tolerance, and accelerate recovery. Similarly, individuals who systematically incorporate music into their daily lives as a means of combating stress tend to exhibit superior emotional flexibility, self-regulation, and psychological resilience.

Music's ability to reduce stress extends beyond immediate calming effects. It contributes to the long-term development of emotional management skills and resilience, making it a valuable tool in both clinical settings and daily life for stress reduction and psychological well-being. (Storr, 1993)

The connection between music and emotional feelings

The relationship between music and emotional feelings extends far beyond mere aesthetic enjoyment. This connection is deeply rooted in the functional organization of the brain and the profound layers of human psychology. Music not only awakens, forms, and expresses emotions but also directs and shapes them.

Music is one of the most powerful forms of artistic expression that can penetrate deeply into the human inner world. The emotional connection with music is based not only on subjective experiences but also on scientific and neurobiological foundations. Music, by combining elements such as rhythm, harmony, melody, and dynamics, activates complex processing in different regions of the brain. These processes give rise to a variety of emotional states in individuals, including joy, sadness, excitement, nostalgia, fear, and relaxation.

In addition to eliciting emotional responses, music plays a crucial role in regulating these emotions. People often use music as a tool for emotional expression and emotional relaxation. This is especially effective in alleviating tension, loneliness, or psychological stress. Music does not just amplify emotions; it helps in their processing and acceptance. In this regard, music plays a key role in the development of emotional intelligence and an individual's self-awareness of their emotions.

Interestingly, the same piece of music can evoke different emotional reactions across various cultures. This variation is explained by the character of the music itself; different timbres, rhythmic structures, and melodic progressions can carry different meanings within different cultural contexts. However, certain emotional responses to music seem to be universal—for instance, music in a minor key is often associated with sadness, while major key music is typically perceived as joyful and energetic across many cultures. (Gürgen, 2025)

The influence of music on emotions is not limited to an individual level but extends to collective and social dimensions. Music serves as a unifying force, fostering the sharing of communal emotions and facilitating the creation of cultural and collective bonds. For example, national anthems, marches, and religious music create shared emotional resonance among people, strengthening the sense of unity and belonging.

Music's connection with emotional feelings is profound and multifaceted, influencing both individual and collective emotional experiences. Whether through personal emotional expression or the shared emotional power of group experiences, music continues to be a powerful force in shaping and guiding human emotions. (Honing, 2014)

Methods for Studying the Effects of Music on the Brain and Human Psyche

To gain a deeper understanding of how music affects the human brain, psychology, and physical state, several methods can be employed. These approaches allow for a comprehensive and multifaceted examination of music's impact on various cognitive and physiological processes. Below are some effective research methods: (Levitin, 2006)

1. *Measurement of Brain Waves (EEG).*Electroencephalography (EEG) is an invaluable tool for assessing the brain's electrical activity in response to music. EEG allows researchers to observe how different types of music influence brain wave patterns. For example, calming music may enhance alpha waves (associated with relaxation and calmness), while more stimulating music may affect beta waves (linked with active thinking and focus). By measuring these changes, EEG helps scientists understand how specific musical elements, such as rhythm and melody, can influence brain states and emotional reactions.

2. *fMRI and PET Scanners.*Functional Magnetic Resonance Imaging (fMRI) and Positron Emission Tomography (PET) are advanced imaging techniques that allow researchers to monitor real-time brain activity. fMRI measures changes in brain activity by detecting blood flow, while PET scans track the distribution of radioactive tracers, revealing how different areas of the brain are activated during musical experiences. These techniques help identify which regions of the brain respond to different musical genres, tempos, and emotional tones. They also provide insight into how music affects emotional processing, memory, and cognitive functions.

3. *Biometric Analysis.*Biometric analysis involves tracking physical responses to music, such as heart rate, blood pressure, respiration rate, and even skin conductivity. These physiological measurements provide a direct link between music and the body's stress response, emotional regulation, and relaxation processes. For instance, slow-tempo music can lower heart rate and blood pressure, indicating a relaxing effect on the body. Conversely, fast-paced music may increase these physiological markers, reflecting a state of heightened alertness or excitement. By studying these metrics, researchers can quantify the impact of music on physical well-being and emotional states.

Conclusion

All the aforementioned findings shed light on the profound impact that music has on both the human psyche and the body. Music is not only an art form or a means of entertainment but also a powerful psychological and physiological tool. The complex changes it induces in the brain and body position it not just as an expressive medium for emotions, but as a resource that supports and enhances human health. The neurological and biological responses triggered by music make it applicable and effective across various fields. It plays a significant role in therapeutic methods, rehabilitation, and even in managing daily stress. (Thompson, 2014)

Each new study further deepens our understanding of the effects of music on human health and facilitates the expansion of its application. Exploring the psychological and physiological dimensions of music's impact reveals its therapeutic potential in a more comprehensive manner. This allows for its broader and more targeted use in fields such as psychotherapy, neurological rehabilitation, and emotional regulation, ultimately highlighting its multifaceted benefits for overall well-being. (Levitin, 2006)

Recommendations

1.*International Research and Exchange Programs.* Collaboration with international research institutes and organizations that focus on the psychology and physiology of music can be a significant step toward advancing the field. This cooperation will allow for the exchange of research and experiences across various countries and cultures, enriching the knowledge base and developing new research methodologies. Projects that investigate the psychological and physiological effects of music worldwide can provide valuable insights that will help deepen understanding in this domain. By facilitating international research, we can expand the collective knowledge on the therapeutic properties of music and create new perspectives on how different cultures approach music.

2.*Expansion of Music Therapy.* To further enhance the therapeutic use of music, it is crucial to delve deeper into its role in stress reduction, the treatment of various illnesses, and mental health. Research in this area should aim to investigate not only the psychological but also the physiological effects of music therapy. For example, gathering more detailed information on the electrical activity and chemical changes in the brain induced by music could enhance the effectiveness of music therapy and facilitate the development of personalized approaches. Moreover, creating individualized therapy programs, selecting appropriate types of music, and implementing more accurate diagnostic methods could play an important role in advancing the field.

3. *Utilization of New Technologies.* Integrating advanced technologies such as Artificial Intelligence (AI) and machine learning into music therapy could revolutionize the field, making therapy more personalized and precise. These technologies would enable more accurate analysis of the relationship between music and brain activity, helping tailor music selection to the individual needs of patients. By using machine learning models, we can better understand which specific brain reactions different types of music

provoke, thus refining treatment methods. Additionally, these technologies would open the possibility of remote music therapy applications and real-time monitoring of results, making therapy more accessible and effective.

4. *Cross-Cultural Global Research.* Global cross-cultural research on music and its effects on the brain could offer valuable insights by comparing how different nations react to music, considering both universal patterns and local differences. Although music is interpreted in various forms across cultures, its impact can vary according to the social, psychological, and physiological contexts of different populations. Such research will help to better understand the therapeutic potential of music worldwide and to develop individualized therapy methods suited to each culture's specific needs. Cross-cultural exchanges can also deepen our understanding of how music influences not only individuals but also collective social dynamics.

5. *Global Dissemination of Psychological and Physiological Data.* It is crucial to disseminate the findings related to the psychological and physiological effects of music to a broader audience, thus increasing interest in the field and expanding public knowledge. This can be achieved through popular scientific articles, books, online content, and interactive platforms. In today's digital age, sharing research through the internet and social media will help make the therapeutic power of music more accessible and understandable to the general public. Broadening the dissemination of such information will strengthen trust in music therapy and provide further momentum for its future development.

Innovations in Music Education. Incorporating the effects of music on the brain into music education programs will provide future musicians and educators with a deeper understanding of this field. Music education should not only focus on performance and theoretical knowledge but also on the physiological and psychological effects of music, including its positive impact on human health. This approach will allow music educators and performers to better understand how music affects the human body and apply this knowledge practically. Developing new and modern programs that teach the therapeutic potential of music in addition to traditional knowledge could be a significant innovation in music education. (Huron, 2006)

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1.Gürgen, E. T. (2025). Müziği algılamak: Müzik psikolojisinde temel yaklaşımlar. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.

2.Otacıoğlu, S. G. (2008). Müzik psikolojisi 1: Müzik pPsikolojisinin ABC'si. Ankara: Öğreti Yayınları.

3.Türkmen, U. (2021). Müziğin sosyal psikolojisi. Ankara: İzge Yayıncılık.

4.Sezer, F. (2019). Müzikle terapi: Tarihi etkileri, model ve teknikler. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.

5.Margulis, E. H. (2025). Müzik psikolojisine giriş (Sadık Yöndem, Süleyman Tarman, & Yavuz Durak, çev.). İstanbul: Müzik Eğitimi Yayınları. (Original work published 2025)

6.Berger, J., & Turow, G. (Eds.). (2011). Music, science, and the rhythmic Brain: Cultural and clinical implications. Routledge.

7.Honing, H. (2014). Musical cognition: A science of listening. Routledge.

8.Huron, D. B. (2006). Sweet anticipation: Music and the psychology of expectation. MIT Press.

9.Koelsch, S. (2012). Brain and music. Wiley-Blackwell.

10. Levitin, D. J. (2006). This is your brain on music: The science of a human obsession. Dutton.

11. Peretz, I., & Zatorre, R. J. (Eds.). (2003). The cognitive neuroscience of music. Oxford University Press.

12. Sacks, O. (2007). Musicophilia: Tales of music and the brain. Knopf.

13. Storr, A. (1993). Music and the mind. Free Press.

14. Thompson, W. F. (2014). Music, thought, and feeling: Understanding the psychology of music (2nd ed.). Oxford University Press.

15. Livingston, S. (2025). Brain wave music. Apple Books.

16. Buzsáki, G. (2022). Rhythms of the brain. Oxford University Press.

DOİ: 10.32010/XCGG9512

GENDER ƏSASLI ZORAKILIĞA MƏRUZ QALMIŞ ŞƏXSLƏRLƏ SOSİAL İŞİN TƏŞKİLİ

Firuzə Nadir ƏLİYEVA
Azərbaycan Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0005-3632-5565
E-mail: firalevia@gmail.com

Xülasə: Bu elmi məqalə, müasir cəmiyyətlərin ən dərin və geniş yayılmış problemlərindən biri olan **gender əsaslı zorakılıq (GEZ)** qurbanları ilə sosial işin təşkilinin fundamental əhəmiyyətini dərindən təhlil edir. Məqalə GEZ-in fərdlərə, xüsusən də qadınlara qarşı yönəlmiş fiziki, psixoloji, iqtisadi və cinsi zorakılıq formalarının travmatik nəticələrini, eləcə də bu qurbanların hərtərəfli dəstəyə olan kritik ehtiyacını araşdırır. Tədqiqat göstərir ki, sosial işin əsas hədəfi zorakılığa məruz qalmış fərdlərin **təhlükəsizliyinin təmin edilməsi** və onlara zəruri **psixoloji və hüquqi yardım** göstərilməsi ilə yanaşı, həm də onların **sosial uyğunlaşma və bərpa (reabilitasiya)** proseslərini səmərəli şəkildə həyata keçirməkdir.
Məqalədə sosial işin bu prosesdə tətbiq etdiyi **multidissiplinar yanaşmanın** struktur mərhələləri ətraflı izah edilir. Bu mərhələlər **ilkin qiymətləndirmə (diaqnostika)** ilə başlayır ki, bu da risklərin və fərdi ehtiyacların dəqiq müəyyənləşdirilməsini tələb edir. Daha sonra **psixososial dəstək**, yəni travma ilə işləmə metodları və **empatiyaya əsaslanan qayğı** çərçivəsində emosional bərpa təmin edilir. Növbəti kritik addım, sosial işçinin qurbanın hüquqlarının vəkili (advocat) kimi çıxış etdiyi **hüquqi təminat** mərhələsidir. Bu mərhələlər birləşdirilərək, bu şəxslərin **cəmiyyətə tam şəkildə yenidən inteqrasiyası** üçün məşğulluq, təhsil və sığınacaq xidmətlərini əhatə edən kompleks xidmətlər paketi təqdim edilir.
Tədqiqat nəticə olaraq vurğulayır ki, GEZ-ə məruz qalanların sosial iş vasitəsilə effektiv dəstəklənməsi yalnız onların travmatik təcrübələrdən sonra **normal həyata dönməsinə** kömək etmir, həm də onların **dözümlülüyünü** artıraraq icmanın ümumi sağlamlığına və **gender bərabərliyi** məqsədlərinə xidmət edir.
Açar sözlər: gender əsaslı zorakılıq, zorakılıq qurbanları, sosial iş və dəstək, gender bərabərsizliyi, zorakılıqla mübarizə strategiyaları

ORGANIZATION OF SOCIAL WORK WITH PERSONS EXPOSED TO GENDER-BASED VIOLENCE

Firuzə Nadir ƏLIYEVA
Azərbaycan Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0005-3632-5565
E-mail: firalevia@gmail.com

Abstract: This scientific article deeply analyzes the fundamental importance of organizing social work with victims of gender-based violence (GBV), one of the most profound and widespread problems of modern societies. The article examines the traumatic consequences of GBV on individuals, especially women, as well as the critical need for comprehensive support for these victims. The study shows that the main goal of social work, in addition to ensuring the safety of individuals who have been subjected to violence and providing them with the necessary psychological and legal assistance, is also to effectively implement their social adaptation and rehabilitation processes. The article explains in detail the structural stages of the multidisciplinary approach that social work applies in this process. These stages begin with an initial assessment (diagnosis), which requires a precise identification of risks and individual needs. Then psychosocial support, i.e. trauma-based methods and empathy-based care, is provided, providing emotional recovery. The next critical step is the legal support phase, where the social worker acts as an advocate for the victim's rights. These phases are combined to provide a comprehensive package of services that include employment, education and shelter services for the full reintegration of these individuals into society.
The study concludes that effective support for victims of GEZ through social work not only helps them return to normal life after traumatic experiences, but also serves the overall health of the community and the goals of gender equality by increasing their resilience.
Keywords: gender-based violence, victims of violence, social work and support, gender inequality, strategies to combat violence.

ОРГАНИЗАЦИЯ СОЦИАЛЬНОЙ РАБОТЫ С ЛИЦАМИ, ПОДВЕРГНУВШИМИСЯ ГЕНДЕРНОМУ НАСИЛИЮ

Firuzə Nadir ƏLIYEVA
Azərbaycan Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0005-3632-5565
Электронная почта: firalevia@gmail.com

Резюме: В данной научной статье глубоко анализируется фундаментальное значение организации социальной работы с жертвами гендерного насилия (ГН) – одной из наиболее глубоких и распространённых проблем современного общества. В статье рассматриваются травматические последствия ГН для отдельных лиц, особенно женщин, а также острая необходимость комплексной поддержки этих жертв. Исследование показывает, что основной целью социальной работы, помимо обеспечения безопасности лиц, подвергшихся насилию, и оказания им необходимой психологической и юридической помощи, является также эффективная реализация процессов их социальной адаптации и реабилитации. В статье подробно рассматриваются структурные этапы междисциплинарного подхода, применяемого социальной работой в этом процессе. Эти этапы начинаются с первичной оценки (диагностики), требующей точного определения рисков и индивидуальных потребностей. Затем оказывается психосоциальная поддержка, то есть методы, основанные на травме, и эмпатическая помощь, способствующие эмоциональному восстановлению. Следующим важным этапом является этап юридической поддержки, на котором социальный работник выступает в качестве защитника прав жертвы. Эти этапы объединяются для предоставления комплексного пакета услуг, включающего трудоустройство, образование и услуги по предоставлению убежища для полной реинтеграции этих людей в общество.
В исследовании сделан вывод о том, что эффективная поддержка жертв GEZ посредством социальной работы не только помогает им вернуться к нормальной жизни после травматического опыта, но и способствует общему благополучию общества и достижению целей гендерного равенства, повышая их устойчивость.
Ключевые слова: гендерное насилие, жертвы насилия, социальная работа и поддержка, гендерное неравенство, стратегии борьбы с насилием.

Giriş

Gender əsaslı zorakılıq (GEZ) müasir cəmiyyətlərin universal, lakin dərin köklərə malik olan problemidir. Bu, təkcə fərdi hüquqların pozulması deyil, həm də bütövlükdə cəmiyyətin dayanıqlı inkişafına mənfi təsir göstərən ciddi sosial maneədir. Aparılan tədqiqatlar və statistik məlumatlar GEZ-in müxtəlif növlərinin, xüsusən də məişət və cinsi zorakılığın genişlənməsini göstərir. Bu artım zorakılıqdan əziyyət çəkən fərdlərin dəstəyə olan ehtiyacını artırır və sosial işçilərin peşəkar rolunun, yeni metodların tətbiqinin zəruriliyini aktuallaşdırır. Qurbanların hüquqi müdafiəyə, təhlükəsiz sığınacaqlara və keyfiyyətli sosial xidmətlərə çıxış tələbi mövzunun aktuallıq dərəcəsini yüksəldir.

GEZ fərdlərin fiziki və psixoloji sağlamlığına ciddi zərər vurur. Bu zorakılıq forması qurbanların həyat keyfiyyətini kəskin şəkildə aşağı salır, özünə inamı zəiflədir və ictimai təcridə səbəb olur. Zorakılıq təcrübəsi uzunmüddətli emosional və psixoloji dəstək tələb edən travmalar yaradır. Bir çox cəmiyyətdə, xüsusən də patriarxal düşüncənin dominant olduğu yerlərdə, GEZ halları normal qəbul edilə bilər. Cəmiyyətin bu təzyiqi qurbanların kömək istəməkdən çəkinməsinə və özlərinə qapanmasına gətirib çıxarır. Bu kontekstdə, gender əsaslı zorakılığa qarşı effektiv mübarizədə sosial işin rolu həyati əhəmiyyət kəsb edir. Birləşmiş Millətlər Təşkilatının Dayanıqlı İnkişaf Məqsədləri (SDG) çərçivəsində gender bərabərliyinin təmin olunması mühüm prioritetdir. Bu məqsədə çatmaq GEZ-in qarşısının alınmasından və zorakılığa məruz qalanların dəstəklənməsindən asılıdır. Sosial işin sistemli şəkildə təşkili bu məqsədlərin reallaşmasına birbaşa kömək edir. GEZ qurbanlarının hüquqlarının bərpası, onların cəmiyyətə təkrar inteqrasiyası və emosional sağlamlığının bərpası üçün sosial işçilərin verdiyi dəstək əvəzsizdir. Bu şəxslərlə işin səmərəli təşkili onların həyatını normallaşdırmağa, cəmiyyətin zorakılığa münasibətini dəyişməyə və sosial əlaqələri bərpa etməyə imkan verir.

Nəzəriyyə

Gender əsaslı zorakılıq (GEZ) bir fərdin cinsiyyətinə, gender identikliyinə və ya cinsi oriyentasiyasına görə ona qarşı yönəlmiş hər hansı bir zorakılıq aktını əhatə edir. Bu zorakılıq qadınlara, kişilərə və qeyri-ənənəvi gender qruplarına qarşı tətbiq oluna bilər. GEZ-in əsas kateqoriyalarına fiziki zorakılıq, psixoloji/emosional zorakılıq, iqtisadi təzyiq, məişət zorakılığı, cinsi istismar və sosial təcrid daxildir. Fizik zorakılıq bədənə qəsdən zərər vurmaqla, psixoloji zorakılıq isə sözlü təhqir, şantaj, manipulyasiya və ya təhdidlərlə özünü göstərir. İqtisadi zorakılıq qurbanın maddi asılılığını artırır, sosial təcrid isə onu ailə və dostlardan

uzaqlaşdırır. Dünya Səhiyyə Təşkilatının məlumatlarına görə, qlobal miqyasda hər üç qadından biri həyatının müəyyən bir mərhələsində fiziki və ya cinsi zorakılığa məruz qalır. Azərbaycanda da rəsmi statistika ailə zorakılığı hallarında artımı göstərir. Lakin ən böyük problem zorakılıq faktlarının əksəriyyətinin gizli qalması və qurbanların qorxu və ya damğalanma səbəbindən yardım axtarmağa tərəddüd etməsidir. Bu kontekst sosial işin rolunu ikiqat artırır. Sosial işçilər qurbanlara birbaşa dəstəkdən əlavə, cəmiyyətin zorakılığa tolerant münasibətini dəyişdirməyə, geniş maarifləndirmə aparmağa və preventiv mexanizmlərin işə salınmasına dəstək olurlar.

Sosial işin əsas məqsədi GEZ-ə məruz qalan şəxslərin təhlükəsizliyini təmin etmək, onların psixoloji və hüquqi müdafiə imkanlarını gücləndirmək, nəticədə sosial mühitə adaptasiya olunaraq normal həyat fəaliyyətlərini bərpa etmələrinə şərait yaratmaqdır. Sosial işin bu sahədəki əsas etik və peşəkar prinsipləri sırasında hüquqların bərpası və qorunması, gizlilik və konfidensiallıq, bərabər xidmətə çıxış, empatik dəstək və qayğı, habelə sosial inteqrasiyanın təşviqi kimi məsələlər ön sırada dayanır. Sosial işçi hər zaman qurbanın qərarvermə müstəqilliyinə hörmət etməli, məxfilik prinsiplərini pozmamalı və bütün fərdlərə bərabər münasibət göstərməlidir. Bu prinsiplər peşəkar fəaliyyətin etibarlılığını təmin edir və qurbanın sosial işçiyə olan inamını artırır ki, bu da effektiv dəstək üçün kritik əhəmiyyət daşıyır.

Metodologiya

GEZ qurbanları ilə iş zamanı tətbiq edilən addımlar məqsədyönlü və strukturlaşdırılmış olmalıdır. Bu mərhələlər ilkin qiymətləndirmə (diaqnostika) ilə başlayır ki, burada zorakılıq faktı müəyyənləşdirilir, qurbanın vəziyyəti dəyərləndirilir və təhlükə riskləri operativ müəyyənləşdirilir. Bu, adətən psixometrik testlər, müsahibələr və müşahidə üsulları ilə həyata keçirilir. Bu mərhələdə sosial işçi travmanın miqyasını, qurbanın ehtiyaclarını və resurslara çıxışını qiymətləndirir. Ardınca, zorakılıq nəticəsində yaranan travmatik təsirlərin aradan qaldırılması üçün peşəkar psixososial yardım (fərdi və ya qrup terapiyası) təmin edilir. Bu dəstək qurbanın emosional yaralarını sağaltmağa, stress və təşvişlə mübarizə aparmasına kömək edir. Üçüncü mərhələ hüquqi təminatdır ki, bu da qurbanların hüquqlarının müdafiəsini və onların polis, məhkəmə və digər dövlət orqanları ilə əlaqələrinin qurulmasında fasiləsiz yardımı ehtiva edir. Bu, zorakılıq törədənlərin məsuliyyətə cəlb edilməsini də əhatə edir. Nəhayət, sosial reabilitasiya və inteqrasiya mərhələsində qurbanlar təhlükəsiz sığınacaq mərkəzlərinə yerləşdirilir, peşəyə yiyələnmə kursları və məşğulluq proqramları vasitəsilə onların iqtisadi müstəqilliyə nail olmasına və sosial həyata tam qayıtmasına şərait yaradılır. Fərdi dəstək planı (İDP) bu mərhələləri əhatə edir və qurbanın unikal ehtiyaclarına uyğun olaraq hazırlanır.

İnkişaf etmiş ölkələrdə, xüsusən də Avropa ölkələrində, zorakılıqla mübarizə sahəsində xidmətlər yüksək dərəcədə inkişaf etmişdir. Məsələn, İsveçdə hər bir bələdiyyə zorakılıq qurbanları üçün ixtisaslaşdırılmış sığınacaqlar və "krizis mərkəzləri" təmin edir, ABŞ-da isə zorakılıqla əlaqəli milli "qaynar xətt" xidmətləri geniş fəaliyyət göstərir. Bu ölkələrin təcrübəsi göstərir ki, zorakılıqla mübarizə üçün kompleks, multidissiplinar yanaşma vacibdir. Azərbaycanda da son illərdə bu istiqamətdə əhəmiyyətli irəliləyişlər əldə edilmişdir. "Məişət zorakılığının qarşısının alınması haqqında" Qanunun qəbulu və Ailə, Qadın və Uşaq Problemləri üzrə Dövlət Komitəsinin fəaliyyəti institusional çərçivə yaratmışdır. Həmçinin, QHT-lərin təşəbbüsü ilə qadın sığınacaqları yaradılıb. Lakin beynəlxalq standartlarla müqayisədə, bu cür ixtisaslaşmış sosial xidmət müəssisələrinin sayı və coğrafiyası hələ də genişləndirilməyə ehtiyac duyur. Hökumət qurumları, beynəlxalq təşkilatlar və QHT-lər arasında əməkdaşlıq bu sahədəki boşluqları doldurmaq üçün kritik əhəmiyyət daşıyır.

Nəticə və Təkliflər

Zorakılıqla mübarizədə təkcə nəticələrin aradan qaldırılması deyil, həm də profilaktik tədbirlərin həyata keçirilməsi vacibdir. Bu, məktəblərdə və universitetlərdə gender rolları, bərabərlik və zorakılığın fəsadları haqqında mütəmadi təlimlərin keçirilməsini; kütləvi informasiya vasitələrində zorakılığa qarşı yönəlmiş sosial reklamların artırılmasını; habelə polis əməkdaşlarının və sosial işçilərin mütəmadi ixtisasartırma kursları ilə GEZ halları ilə işləmə bacarıqlarının artırılmasını əhatə edir. Maarifləndirmə zorakılıqla bağlı ictimai münasibəti kökündən dəyişdirərək, qurbanların daha tez və cəsarətlə kömək axtarmalarına şərait yaradır. Lakin, zorakılıq qurbanları ilə işləmək sosial işçilər üçün böyük emosional yük və peşəkar çətinliklər yaradır. Qurbanların ağır travmatik təcrübələrini mütəmadi dinləmək sosial işçidə İkinci Dərəcəli Travma (Vicarious Trauma), ağır iş yükü səbəbindən Peşəkar Yanma (Burnout) və ya bəzi hallarda sosial təzyiqlərlə nəticələnə bilər. Bu problemlərin öhdəsindən gəlmək üçün sosial işçilərin mütəmadi supervayzinq, psixoloji dəstək seansları və özünə qayğı tədbirləri ilə təmin olunması zəruridir.

Gender əsaslı zorakılıq insan hüquqlarının pozulması olmaqla yanaşı, həm də sosial inkişafa

ciddi əngəldir. Bu problemin həlli yalnız qanunvericiliklə deyil, həm də sosial işin hərtərəfli və effektiv təşkili ilə mümkündür. Sosial işçilərin fəaliyyəti GEZ qurbanlarının həyat keyfiyyətini yüksəltməyə, psixoloji və sosial bərpasını təmin etməyə, onların iqtisadi və emosional müstəqilliyini gücləndirməyə kömək edir. Sosial işçi qurbanın müdafiəçisi və gücləndiricisi kimi çıxış edir. Azərbaycan kontekstində mövcud qanunvericilik və ilkin infrastruktur müsbət olsa da, beynəlxalq təcrübədən daha geniş istifadə, krizis mərkəzləri kimi ixtisaslaşmış sosial xidmət şəbəkəsinin genişləndirilməsi və profilaktik tədbirlərin gücləndirilməsi vacibdir. Yekun olaraq, GEZ qurbanlarının dəstəklənməsi və cəmiyyətə reinteqrasiyası üçün sosial iş əvəzsiz bir vasitədir. Sosial işçilərin peşəkar, etik və davamlı dəstəyi qurbanların travmalardan qurtularaq normal, ləyaqətli həyata qayıtmasının əsas təminatıdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1.Azərbaycan Respublikasının "Məişət zorakılığının qarşısının alınması Birləşmiş Millətlər Təşkilatı (BMT) Qadınlar. Gender-Based Violence: Global Report. New York, 2021.

2. Dünya Səhiyyə Təşkilatı (DST). Violence Against Women: Key Facts. Geneva, 2022.

3. Azərbaycan Respublikası Ailə, Qadın və Uşaq Problemləri üzrə Dövlət Komitəsi. Rəsmi hesabatlar, 2023.

4. Avropa Şurası. Istanbul Convention on Preventing and Combating Violence Against Women and Domestic Violence, 2011.

5. Heise, L., & Garcia-Moreno, C. Gender-based violence. The Lancet, 2002.

6. Hagemann-White, C. Combating Violence Against Women: Minimum Standards for Support Services. Strasbourg, 2009.

7. Kelly, L. Surviving Sexual Violence. Polity Press, 1988.

8. Walby, S. The Cost of Domestic Violence. London, 2004.

9. Amnesty International. End Violence Against Women: Campaign Reports, 2019.

10. Azərbaycan Respublikasında Gender Bərabərliyi üzrə Dövlət Proqramı, 2020–2025.

11. Human Rights Watch. World Report on Women's Rights, 2023.

DOİ: 10.32010/DVYH9671

İNFORMATİKA ELMİNİN YARANMA TARİXİNƏ QISA NƏZƏR

Gülnar Nadirhüseyn PAŞAYEVA
AMEA-nın Tarix və Etnologiya İnstitutu (dissertant)
AR Elm və Təhsil Nazirliyi İnformasiya Texnologiyaları İnstitutu (elmi işçi)
Orcid: orcid.org/0000-0002-0974-4327
E-mail: gulnar.amea@gmail.com

Xülasə: Çağdaş dövrümüzdə informatika elmi rəqəmsal texnologiyaların və süni intellektin sürətli inkişafı ilə daha da aktual sahəyə çevrilir. İnformatikanın tətbiq sahələri genişlənir, tibb, təhsil, iqtisadiyyat, mühəndislik və digər sferalarda rolu artır. Tədqiqatlar göstərir ki, informatika elmi əsas etibarilə XX əsrin ortalarında kompüter texnologiyalarının yaranması və inkişafı nəticəsində meydana gəlmişdir. Son illər bu elmin xüsusilə sürətlə inkişaf etməsilə əlaqədar olaraq informatikanın tarixinin öyrənilməsinə maraq artmış, bu maraq fonunda sözügedən sahədə tədqiqatları vüsət almışdır. Məqalədə informatikanın bir elm kimi dünya elmləri arasında yeri, bu sahənin ölkə iqtisadiyyatı, elmi, təhsili və mədəniyyətinin inkişafında rolu araşdırılmışdır. Tədqiqat zamanı informatika anlayışına aydınlıq gətirilmiş, bu elm barədə dünyanın tanınmış alimlərinin tərifləri, onların fikir və mülahizələrinə yer ayrılmışdır. İnformatikanın formalaşmasında əhəmiyyətli rolu olan elmi istiqamətlərdən bəhs olunmuşdur. İlk hesablayıcı maşınlardan müasir informasiya texnologiyalarının inkişafına qədər informatikanın tərəqqi yolu təhlil edilmiş, bu elmin cəmiyyətdə və texnologiya sahəsində artan rolu qeyd olunmuşdur. Araşdırmalara görə, informatikanın insan fəaliyyətinin müstəqil bir sahəsi kimi digər elmlərdən ayrılması ilk növbədə kompüter texnologiyasının inkişafı ilə bağlı olmuşdur. İnformatika elmi əsasən kompüter texnologiyaları, kompüter sistemləri və şəbəkələri ilə əlaqəli şəkildə öyrənilir. Məqalədə informatika elminin inkişaf mərhələləri, həmin mərhələləri xarakterizə edən faktlar və bu elmin əsas vəzifələri göstərilmiş, informatikanın həm nəzəri, həm də praktiki əhəmiyyəti vurğulanmışdır. Tədqiqat zamanı, həmçinin kompüter texnikasının yaranması tarixinə nəzər salınmış, informatika elminin əsas tədqiqat obyekti, bu elmin yaranması və inkişafında rolu olan nüfuzlu alimlər haqqında məlumatlar təqdim edilmiş, onların informatika elminə töhfələri qeyd olunmuşdur. Məqalədə informatika elminin yaranma tarixinə dair mövcud olan kitab və jurnallarda yer alan tarixi faktlardan istifadə edilmiş, elmi məqalələr araşdırılmışdır.
Açar sözlər: informatikanın tarixi, informasiya-kommunikasiya texnologiyaları, kompüter tarixi, informasiya cəmiyyəti

A BRİEF LOOK AT THE HİSTORY OF COMPUTER SCİENCE

Gulnar. N. PASHAYEVA
Institute of History and Ethnology of ANAS (dissertant)
Institute of Information Technology of Ministry of Science and Education of the Republic of Azerbaijan
Orcid: orcid.org/0000-0002-0974-4327
E-mail: gulnar.amea@gmail.com

Abstract: In modern era, computer science is becoming an even more relevant field with the rapid development of digital technologies and artificial intelligence. The areas of application of computer science are expanding, and its role in medicine, education, economics, engineering and other spheres is increasing. Research shows that computer science emerged mainly as a result of the emergence and development of computer technologies in the middle of the 20th century. The article examines the place of computer science as a science among world sciences, the role of this field in the development of the country's economy, science, education and culture. It is reported that in recent years, due to the particularly rapid development of this science, there has been an increase in interest in studying the history of computer science, and research in this field has expanded against the background of this interest. During the study, the concept of computer science was clarified, and space was given to the definitions of famous scientists of the world about this science, their ideas and opinions. Scientific directions that played an important role in the formation of computer science were discussed. The path of progress of informatics from the first computers to the development of modern information technologies was analyzed, and the growing role of this science in society and technology was noted. According to research, the separation of informatics from other sciences as an independent field of human activity was primarily associated with the development of computer technology. Informatics is mainly studied in connection with computer technologies, computer systems and networks. The article shows the stages of development of informatics, the facts characterizing these stages and the main tasks of this science, and emphasizes both the theoretical and practical importance of informatics. During the research, the history of the emergence of computer technology was also reviewed, the main object of research of informatics, information about influential scientists who played a role in the emergence and development of this science was presented, and their contributions to informatics were analyzed. The article used historical facts from existing international books and journals on the history of the emergence of informatics, and scientific articles were examined.
Key words: history of informatics, information and communication technologies, computer history, information society

КРАТКИЙ ВЗГЛЯД НА ИСТОРИЮ КОМПЬЮТЕРНЫХ НАУК

Гюльнар Н. ПАШАЕВА
Институт истории и этнологии НАНА (диссертант)
Институт информационных технологий Министерства науки и образования Азербайджанской Республики
Orcid: orcid.org/0000-0002-0974-4327
Электронная почта: gulnar.amea@gmail.com

Резюме: В современную эпоху информатика становится ещё более актуальной областью в связи с бурным развитием цифровых технологий и искусственного интеллекта. Области применения информатики расширяются, а её роль в медицине, образовании, экономике, технике и других сферах возрастает. Исследования показывают, что информатика возникла главным образом в результате появления и развития компьютерных технологий в середине XX века. В статье рассматривается место информатики как науки среди мировых наук, роль этой области в развитии экономики, науки, образования и культуры страны. Сообщается, что в последние годы, в связи с особенно быстрым развитием этой науки, наблюдается рост интереса к изучению истории информатики, и на фоне этого интереса расширяются исследования в этой области. В ходе исследования было уточнено понятие информатики, а также уделено внимание определениям известных учёных мира об этой науке, их идеям и мнениям. Обсуждались научные направления, сыгравшие важную роль в становлении информатики. Проанализирован путь развития информатики от первых компьютеров до развития современных информационных технологий, отмечена растущая роль этой науки в обществе и технике. Согласно исследованиям, выделение информатики из других наук как самостоятельной области человеческой деятельности было связано, прежде всего, с развитием компьютерной техники. Информатика изучается в основном в связи с компьютерными технологиями, компьютерными системами и сетями. В статье показаны этапы развития информатики, факты, характеризующие эти этапы, и основные задачи этой науки, а также подчеркивается как теоретическое, так и практическое значение информатики. В ходе исследования также рассмотрена история возникновения компьютерных технологий, основной объект исследования информатики, представлена информация о влиятельных ученых, сыгравших роль в возникновении и развитии этой науки, и проанализирован их вклад в информатику. В статье использованы исторические факты из существующих международных книг и журналов по истории возникновения информатики, а также изучены научные статьи..

Ключевые слова: история информатики, информационно-коммуникационные технологии, история компьютеров, информационное общество.

Giriş

İnformatikanın əsas obyekti informasiyadır. Son dövrlərdə elmin, texnologiyanın sürətli inkişafı nəticəsində informasiya axınlarının həcmi daha da artmışdır. İnformasiya - ətrafda mövcud olan bütün varlıqlar haqqında məlumatlar toplusudur. İnformasiya bir termin kimi latın sözü olan "informatio" sözündən yaranmışdır və şərh etmək, məlumat vermək mənalarını daşıyır. İnformatikanın predmeti informasiyadır.

İnformasiya aşağıdakı kateqoriyalara bölünür:

elmi-texniki informasiya;

- *hüquqi informasiya ;*
- *iqtisadi informasiya;*
- *tarixi informasiya;*
- *sosial informasiya;*
- *genetik informasiya;*
- *təbii informasiya və s* (Qasımov, 2005).

İnformatika ayrıca bir elm kimi son illərdə elmi biliklər sisteminin əsas komponentinə çevrilmişdir. Qlobal informasiya cəmiyyətinin formalaşması şəraitində bu elmin inkişafı çox böyük strateji əhəmiyyət kəsb edir. (Pashayeva, 2024). Bu baxımdan informatikanın elmlər sistemində yerinin, onun fundamental əsaslarının, eləcə də müxtəlif aspektlərinin tədqiq edilməsinə maraq artır. Hazırda dünya ölkələri təhsil sistemində informatika problemlərinin öyrənilməsinə, informatika fənninin tədrisinə xüsusi diqqət ayırır (Колин, 2011).

20-ci əsrin ortalarından başlayaraq bütün dünyada elm və texnikanın inkişafında cəmiyyətin inkişafına misli görünməmiş dərəcədə təsir göstərən genişmiqyaslı və qlobal dəyişikliklər baş vermişdir (Астапова, 2021).

Artıq 21-ci əsrin əvvəllərində İKT cəmiyyətin inkişafına təsir göstərən əsas amillərdən birinə çevrilmişdir. İKT sektoru artıq hər bir ölkənin iqtisadi artımına təsir göstərməyə başlamışdır (Myoken, 2008). Onların təsir dairəsi dövlət strukturlarını və vətəndaş cəmiyyəti institutlarını, sosial sahələri, elmi və təhsili, eləcə də bütövlükdə insanların həyatını əhatə etmişdir. Cəmiyyətin tərəqqisini təmin edən informasiya texnologiyalarından istifadənin vüsət alması, istehsalın və idarəetmə sahələrinin avtomatlaşdırılması, robotlaşdırılması, insan həyatında informasiya və biliyin rolunun artmasına səbəb olmuşdur (Pashayeva, 2025).

Dünyanın qloballaşması, cəmiyyətdə yeni qanunauyğunluqların meydana gəlməsi elmi-texniki sahədəki inkişafla bağlıdır. Uzun illər ərzində informasiya texnologiyaları sferasında insanların rifahına yönələn inqilabi kəşflər edilmiş, köklü, innovativ dəyişikliklər baş vermişdir (Əliquliyev, 2013).

İnformatika elmlər siyahısında nisbətən gənc olsa da, kifayət qədər əhəmiyyətli elmdir. Cəmiyyətin inkişafında mühüm rola malik olan informatikanın inkişaf yolu kompüterin inkişafı ilə bağlıdır (Астапова, 2021). Kompüter texnologiyalarının yaranması və inkişafı informasiya proseslərinin avtomatlaşdırılması sahəsində ciddi dəyişikliklərə səbəb olmuşdur.

İnformatika kompüter sistemlərinin layihələndirilməsi, işlənilməsi, yaradılması, qiymətləndirilməsi və istismarının bütün aspektlərini, həmçinin sistemlərin müxtəlif sosial sahələrdə tətbiqi və təsirini öyrənən elmi-texniki bir fəndir. Fundamental elm nöqteyi-nəzərindən informatikanın müstəsna funksiyası informasiyanın çevrilmə proseslərinin araşdırılmasıdır (Pashayeva, 2024). Bütün bu faktlar informatika elminin meydana gəlməsinin tarixini tədqiq etməyi, bu elmin inkişaf mərhələləri və əsas predmetini araşdırmağı zəruri edir. İnformatika elminin yaranması və inkişafı tarixinin öyrənilməsi elmin müasir mərhələdə daha dərindən öyrənilməsi və yeni tədqiqat istriqamətlərinin formalaşdırılması baxımından da olduqca vacibdir.

İnformatika nədir?

Müasir dövrdə insan həyatının bütün sferalarının informasiyalaşdırılması, kompüterləşdirilməsi cəmiyyətin əsas inkişaf istiqamətlərindən birini təşkil edir. İnsan fəaliyyətinin müxtəlif sahələrində istehsal, istehlak və məlumatların çoxalması sivilizasiyanın əsas xüsusiyyətidir. Hər bir insanın bütün həyatı bu və ya digər şəkildə informasiyanın qəbulu, toplanması və emalı ilə bağlıdır.

Bəşəriyyətin ən mühüm problemlərindən biri də həyatın istənilən sahəsində sel kimi gələn böyük həcmdə informasiya axınıdır. Qeyd etmək lazımdır ki, müasir ədəbiyyatda informatikaya müxtəlif təriflər verilir. Əsas səbəb müvafiq bilik sahəsinin nisbətən yeni olması və bu sahədə konseptual baxışın tam formalaşmamasıdır. Məsələn, akademik A.P.Yerşovun tərifinə görə, informatika fundamental təbiət elmidir. Akademik B.N.Naumov isə informatika elmini "informasiyanın ümumi xassələrini, proseslərini, onun emal üsullarını və vasitələrini (toplanması, saxlanması, çevrilməsi və s.) öyrənən təbiət elmi kimi ifadə edir.

İnformatika dünya elmləri içərisində ən sürətli inkişaf edən elmlərdəndir. "İnformatika" termini 1960-cı ildə Fransada iki - "informasiya" və "avtomatika" sözlərinin birləşməsindən yaranmışdır (Abbasov və Əliyev, 2010).

İnformatika bir elm kimi əsasən aşağıdakı vəzifələri həyata keçirir:

- İnformasiya proseslərinin tədqiqi;
- İnformasiya proseslərinin tədqiqi zamanı əldə edilmiş nəticələr əsasında informasiyanın emalı üçün yeni texnologiyanın yaradılması;

- Kompüter texnikasının yaradılması, tətbiqi və səmərəli istifadəsinin elmi problemlərinin həlli;
- Texniki vasitələrdən geniş istifadə etməklə informasiya proseslərinin həyata keçirilməsinin daha səmərəli üsul və vasitələrinin işlənib hazırlanması.

İnformasiya prosesləri (Şək.1) insan həyatında, elmin və texnikanın inkişafında çox vacib rol oynayır.

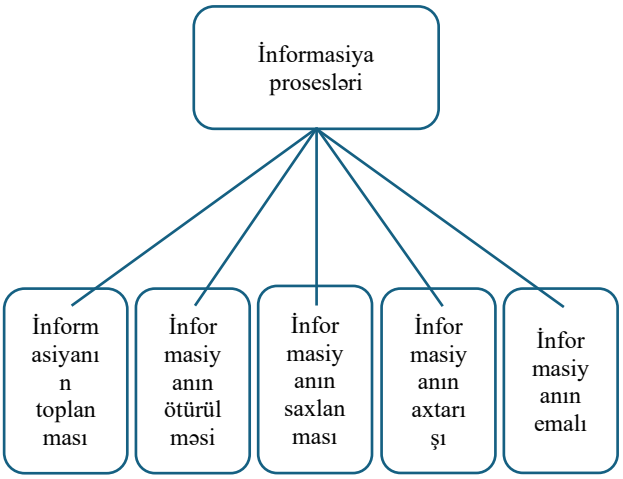

Şəkil 1. İnformasiya proseslərinin mərhələləri

İnformasiyanın toplanması müəyyən bir obyektin vəziyyəti haqqında məlumat əldə etməyi nəzərdə tutur. Bu proses insanlar tərəfindən, eləcə də texniki sistemlər vasitəsilə həyata keçirilir.

İnformasiyanın ötürülməsi əldə olunmuş məlumatların emalı məqsədilə müxtəlif emal vasitələrinə ötürülməsidir.

İnformasiyanın saxlanması informasiyanın emalından öncə onun daşıyıcılarda saxlanılmasıdır. Məlumat daşıyıcısı kimi kağızdan, diskdən, fləş yaddaşdan və digər vasitələrdən istifadə olunur.

İnformasiyanın axtarışı və emalı informatikanın əsas problemi kimi əsas etibarilə qarşıya qoyulan problemin həllini nəzərdə tutur. Bu məqsədlə alqoritmlərdən və proqramlardan istifadə olunur. (Kərimov et., 2011)

İnformatikanın insan fəaliyyətinin müstəqil bir sahəsi kimi digər elmlərdən ayrılması ilk növbədə kompüter texnologiyasının inkişafı ilə bağlıdır. Belə ki, 70-ci illərin ortalarında mikroprosessor texnologi-yasının yaranması ilə inteqral sxemlər və mikroprosessorlar kompüterin element bazasına çevrilmiş və bu, kompüterlərin yaradılması və istifadəsi ilə bağlı sahənin inkişafını sürətləndirmişdir. Bundan sonra "İnformatika" termini kompüter texnologi-yalarının nailiyyətlərini əks etdirməklə yanaşı, həm də informasiyanın ötürülməsi və emalı prosesləri ilə əlaqələndirilmişdir.

Sürətlə inkişaf edən informasiya texnologiyaları istənilən fəaliyyət sahəsinə getdikcə daha dərindən nüfuz etmişdir. Bütün bunların sayəsində isə dünyanın mənzərəsi dinamik olaraq dəyişmişdir (Əliquliyev, 2013).

İKT-nin inkişafı XX yüzilliyin sonunun ən xarakterik əlamətlərindəndir. Dövlət strukturlarını və vətəndaş cəmiyyəti institutlarını, elmi, təhsili, mədəniyyəti və bütövlükdə insanların həyat tərzini əhatə edən müasir texnologiyalar cəmiyyətin informasiyalaşdırılmasına, demokratik cəmiyyətin təşkilinə, beynəlxalq aləmə inteqrasiyaya xidmət edir (Heydərov, 2021). İnformasiyalaşdırma insan fəaliyyətinin müxtəlif sahələrində toplanmış biliklərin daha səmərəli istifadəsinin təmin edilməsi, eyni zamanda insanın informasiya tələbatlarının ödənilməsi məqsədilə optimal şəraitin yaradılması prosesidir.

İnformatikanın inkişaf mərhələləri

İnformatika elmi əsasən kompüter texnologiyaları, kompüter sistemləri və şəbəkələri ilə əlaqələndirilir. Kompüter elminin tarixi isə insan cəmiyyətinin inkişaf tarixi qədər qədim dövrlərə gedib çıxır.

İnformasiyanın emalı sahəsində yeni texnolo-giyaların meydana gəlməsi insanın informasiyaya münasibətini kökündən dəyişmişdir. İnformatika tarixinin I mərhələsi şifahi nitqin inkişafı ilə bağlıdır.Yazının meydana gəlməsi II mərhələ hesab olunur. Bu dövrdə məlumatların saxlanması imkanları kəskin formada artmışdır. III mərhələ isə çapdır. Çapı əminliklə ilk informasiya texnologiyası adlandırmaq olar. İnformatika tarixinin IV mərhələsi dəqiq elmlərin uğurları və elmi-texniki inqilabın başlanğıcı ilə bağlıdır. Bu mərhələ radio, telefon, televiziya və s. kimi vasitələrin meydana çıxması ilə səciyyələnir.

Məlumdur ki, bəşər tarixində informasiyanın emalı ilə bağlı dəyişikliklərə uyğun olaraq informasiya inqilabları baş vermişdir. I inqilab yazının, II - kitab çapının, III - elektrikin, radio-televiziyanın, telefonun, IV - fərdi kompüterlər, mikroprosessorlar və İnternetin meydana gəlməsi ilə xarakterizə olunur. Ona görə də belə qənaətə gəlmək olar ki, IV informasiya inqilabı informatikanın yaranmasına təkan vermişdir.

Kompüter texnikasının yaranması

Kompüterin yaranma tarixi elmi inqilab dövrü olan 1543-1678-ci illərlə bağlıdır. 1642-ci ildə Blez Paskal və Qofrid Leybnis tərəfindən ixtira edilmiş hesablayıcı maşın sənayedə maşının tətbiqinin əsasını qoydu. (Zakari, 2006)

İngiltərəli alim Çarlz Bebic 1830-cu ildə proqramla işləyən hesablama maşını - analitik maşını yaratmağa cəhd göstərmişdir. Bir müddət sonra alimin ideyaları əsasında universal kompüterlərin yaradılmasına başlanılmışdır. Universal kompüterlərin yaradılmasının nəzəri əsaslarını ingilis alimi A.Türinq və amerikalı alim E. Post inkişaf etdirmişdir.

XX əsrin 40-cı illərində Amerika alimləri müasir kompüterlərin əsas iş prinsiplərini müəyyənləşdirmişdir. 1946-cı ildə həmin prinsiplər əsasında ABŞ-da ENIAC adlı universal kompüter yaradılmışdır. Bu, müasir kompüter texnikasının yaranması kimi tarixə düşmüşdür (Əliyev, 2014).

Bu dövrdən etibarən kompüter texnikası sürətlə inkişaf etməyə başlamış və bir neçə mərhələni keçmişdir. Belə ki, 1950–1959-cu illərdə kompüter texnikasının I nəsli olan elektron lampalı kompüterlər yaranmışdır. Bu qurğular əsasən riyazi məsələlərin həllində istifadə olunurdu. Sovet dövründə istehsal olunmuş BESM, Ural-2, Minsk-1 cvə s. I nəsil kompüterlər idi (Kərimov et., 2011). 1960–1969-cu illərdə elektron hesablama maşınlarının əsası qoyulmuşdur. Bu dövrdə kompüterlərin element bazasını yarımkeçiricilər təşkil edirdi. Onların yaddaşm tutumu, və iş səmərəliliyi daha yüksək idi. Bu, kompüter texnikasının inkişafının II mərhələsi idi. Növbəti – III mərhələ element bazalı mikroelektronika və inteqral sxemlərdən ibarət kompüterlərin yaradılması idi (1970–1985). Bu mərhələdə qurğuların qabarit ölçüləri nisbətən kiçilmiş, paralel işləmə prinsipi daha da təkmilləşmişdi. III nəsil kompüterlərin əsasını IBM 360 və IBM 370 qurğuları təşkil edirdi. Onların əsasında SSRİ-də EC ЭBM (Единая Система Электронных Вычислительных Машин) yaradılmışdı. IV nəsil 1981-dən sonrakı dövrdə inteqral sxem texnologiyası ilə yaradılan mikro və mini kompüterlərin yaranması ilə bağlıdır. Bu qurğuların ən geniş yayılmış növü fərdi kompüterlərdir. Ən son elektron texnologiyalara əsaslanan kompüterlər (1970–1985) V və ondan sonrakı nəsl qurğuların yaranması ilə xarakterizə olunur. Bu kompüterlər daha kiçik elementlər əsasında yığılmaqla, daha yüksək məhsuldarlığa, səmərəliliyə malikdir. (Wikibooks, 2016).

İnformatika elminin əsas tədqiqat obyekti

İnformatika-hesablama texnikası vasitəsilə informasiyanın qəbulunu, saxlanılmasını, emal edilməsini, axtarışını, istifadə üsullarını oyrənən və bunların insan fəaliyyətinin müxtəlif sahələrinə tətbiqi ilə məşğul olan fundamental elmdir. ABŞ, Kanada və əksər ingilisdilli ölkələrdə bu elm Computer Science (hesablama texnikası haqqında elm) kimi adlandırılır. İKT informasiya cəmiyyətinin əlamətlərindən biri olmaqla yanaşı, həm də onun hərəkətverici qüvvələrindən biri hesab edilir (studbooks.net, 2013). Cəmiyyətin informasiyalaşdırılması və kompüterləşdirilməsi informatika elminin əsas tədqiqat obyektidir. İnformatika fənninin predmetinə aşağıdakı sahələr daxildir:

- aparat təminatı (hardware).
- proqram təminatı (software).
- alqoritm və nəzəri bilik təminatı (Brainware).
- aparat və proqram təminatlarının qarşılıqlı əlaqə vasitələri (aparat-proqram interfeysi).
- istifadəçi ilə aparat və proqram təminatı arasında qarşılıqlı əlaqə vasitələri - istifadəçi interfeysi (Xəlilov, Həsənova, 2014).

İnformatika elminin yaranması və inkişafında rolu olan alimlər

Dünyanın texnika elmləri sahəsində bir çox məşhur alimi informatika elminin yaranması və inkişafına misilsiz töhfələr vermişdir.

Onlardan biri dünyanın ən tanınmış alimlərindən olan, "kompüter elminin atası" hesab edilən ingilis alimi Alan Türinqdir. Onun 1936-cı ildə təklif etdiyi və hazırda bütün ümumi təyinatlı kompüterlərin modeli sayılan mücərrəd "Türinq hesablama maşını" alqoritm anlayışını formalaşdırmağa imkan vermişdir. Bu hesablama maşını həm nəzəri, həm də təcrübi tədqiqatlar zamanı istifadə olunmuşdur.

Ən müasir kompüterlərin arxitekturasını vermiş ABŞ riyaziyyatçısı Con fon Neyman kompüter elmləri sahəsində ən tanınmış alimlərdən biridir. O, oyunlar nəzəriyyəsinin əsasını qoymuşdur. Çoxluqlar nəzəriyyəsi, həndəsə, operatorlar nəzəriyyəsi, riyazi iqtisadiyyat və s. sahələrə böyük töhfələr vermişdir. Elk kompüterlər olan ENIAC və EDVAC-ın texniki imkanlarının daha da artırılmasında fəal iştirak etmişdir (John von Neumann biography).

İnformatika sahəsində məşhur alimlərdən biri də Tim Berners-Li-dir. Böyük Britaniyalı mühəndis Massaçusets Texnologiya İnstitutunun professorudur. O, 1990-cı ildə ilk veb-müştəri (web client) və server proqramını yazmışdır Tim Berners-Li həmçinin Ümumdünya Hörümçək Torunun (World Wide Web) banisidir (Tim Berners-Li biography).

Dünyaca tanınmış azərbaycanlı alim Lütfi Zadə də kompüter elminin inkişafında əvəzsiz xidmətləri olan şəxsiyyətlərdəndir. Alimi bütün dünyaya tanıdan və istehsalatda geniş tətbiq olunan, o cümlədən, dünya elminə inqilabi yeniliklər gətirən qeyri-səlis məntiq (Fuzzy Logic) nəzəriyyəsi olub. Bu nəzəriyyə riyaziyyatın əsası olan ikili coxluq anlayışına yeni ifadə vermişdir: qeyri-səlis coxluq. 1950-ci ildə L.Zadənin süni intellekt nəzəriyyəsinə dair ilk elmi məqalələrdən olan "Düşünən maşınlar: Elektrik mühəndisliyinin yeni sahəsi" adlı əsəri çap olunmuşdur.

Nəticə

Çağdaş dövrümüzdə müasir texnologiyaları təkcə müəyyən sferalarda deyil, həm də həyatın gündəlik sahələrində çox mühüm yer tutur. Kompüterlər elm və təhsil, biznes, idarəetmə və insan fəaliyyətinin digər sahələrində geniş tətbiq olunur. İnformasiyanın həcminin durmadan artması ilə əlaqədar olaraq öz fəaliyyətini informasiya sahəsi ilə bağlayanların sayı getdikcə daha da artır ki, bu da müvafiq sahənin tarixinin araşdırılmasını zəruri edir. Nəzərə almaq

lazımdır ki, cəmiyyətin dünyada elmi-texniki sahədə gedən inkişafa adekvat olaraq irəliləməsi üçün orta və ali təhsil müəssisələrində informatikanın daha dərindən öyrənilməsi zəruridir. Dünyada informatika elminin yaranma tarixi ilə bağlı aparılan tədqiqatlar bu elmin hər bir dövlətin gələcək inkişafında və cəmiyyətin həyatında nə qədər vacib rol oynadığını bir daha sübut edir. Ölkəmizdə də bu sahənin yaranması və inkişafı mürəkkəb bir tarixi dövrü əhatə edir. İnformatika elminin meydana gəlməsi, kompüter texnologiyalarının, proqramlaşdırma və s. sahələrin inkişafında alim və mütəxəssislərimizin əvəzsiz xidmətləri olmuşdur. Bu baxımdan belə nəticəyə gəlmək olar ki, Azərbaycanda da informatikanın yaranması tarixinin, onun inkişaf mərhələlərinin araşdırılması mühüm vəzifələrdəndir.

ƏDƏBİYYAT SIYAHISI:

1.Астапова А.Ю. (2021). История развития информатики как фактор развития общества. Available from: https://school-science.ru/11/4/46877 [accessed 10 September 2025].

2.Abbasov. Ə, M., Əliyev.T.A. (2010). Azərbaycanda informatikanın təşəkkülü, 5, 3-171.

3.Bu gün dünya şöhrətli alim Lütfi Zadənin anadan olmasının 100 ili tamam olur (2021). Available from: https://ict.az/az/news/5687 [accessed 13 September 2025].

4.Əliquliyev. R.M. (2013). Görkəmli alim, bacarıqlı təşkilatçı. "İnformasiya Cəmiyyəti problemləri" jurnalı, 3-6.

5.Əliyev. Ə. (2014). İnformatika eliminin tarixi, predmeti, məqsədi və onun cəmiyyətdəki rolu və vəzifələri. Available from: https://noteaz.wordpress.com/2014/03/16/informatika-elmininn-tarixi-predmeti [accessed 17 June 2025].

6.Goldstine H. H., Wigner.E.P. (2001). The Scientific Work of John von Neumann, Historical and Biographical Reflections and Syntheses, 123-126.

7.Heydərov.H.M. (2021). DİO-da informasiyanın idarə edilməsi fənninin strukturu, predmeti, məqsəd və vəzifələri, 30, 1-30.

8.Xəlilov. M., Həsənova N. (2014). İnformatika. Bakı Universiteti Nəşriyyatı, 5, 1-410

9.İnformatikanın, hesablama texnikası və İKT-nin meydana gəlməsi, təşəkkül tarixi və Azərbaycandakı müasir vəziyyəti. (2016). Available from: https://az.wikibooks.org [accessed 03 October 2025].

10. John von Neumann Biography. Available from: https://www.britannica.com/biography/John-von-Neumann [accessed 08 August 2025].

11. Колин. К. К. (2011). Информатика как наука: история и перспекитвы развития. Открытое образование, 2, 77-88.

12. Kərimov S.Q., Həbibullayev S.B., İbrahimzadə T.İ., "İnformatika" kitabı, Bakı – 2011, 434 s.

13. Qasımov, V. Ə. (2005). İnformatikanın əsasları [Dərs vəsaiti]. Bakı: Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi, 86 s.

14. Myoken. Y. (2008). Overview of ICT Strategy in Japan. MIC, White Paper Information and Communication in Japan, 3, 1-15.

15. Pashayeva. G. Emergence and development stages of informatics in Azerbaijan // – Problems of Information Society, 2024, №1, – p. 72-85

16. Pashayeva, G. (2025). Formation and development of the information society in Azerbaijan (1969-2003 years). Problems of Information Society, 16(1), 85-93. https://doi.org/10.25045/jpis.v16.i1.10

17. Развитие и современное состояние сектора ИКТ в мире и России, https://studbooks.net/2151808/ekonomika/razvitie_sovremennoe_sostoyanie_sektora_mire_rossii

18. Tim Berners-Lee Biography. Available from:https://www.w3.org/People/Berners-Lee/ [accessed 23 July 2025].

19. Zakari. I. (2006). History of computer and its generations, 3, 1-1

DOİ: 10.32010/HVKD2115

ASİYA ÖLKƏLƏRİ (HİNDİSTAN, İRAN, ƏFQANISTAN, PAKİSTAN) İLƏ AZƏRBAYCAN SSR ARASINDA MƏDƏNİ ƏLAQƏLƏR TARİXİ KONTEKSTDƏ

Günel Etibar YUSİFOVA
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0004-5226-0514
E-mail: gu_nel@yahoo.com

Xülasə: Təqdim olunmuş məqalədə, Azərbaycan SSR ilə Hindistan, İran, Pakistan və Əfqanıstan arasında mövcud olmuş mədəni əlaqələrin tarixi keçmişinə nəzər salacağıq. Bu əlaqələrdən biri xalqlar arasında qarşılıqlı münasibətlərin yaranması, bir-birini anlamasıdır. Bu münasibətlər əlbəttə ki, mədəni əməkdaşlıq nəticəsində yaranmışdır. Tədqiqatda göstərilir ki, bu əməkdaşlıqlar yalnız XX əsrdə sovet hakimiyyətinin mövcud olduğu illərdə yaranmamış, qədim tarixi, ortaq mədəni, mənəvi bağlılıq əsasında yaranaraq qarşılılıqlı əlaqələrin inkişafına səbəb olmuşdur. Hər bir ölkə ilə Azərbaycanın qədim tarixi əlaqələri olmuşdur. Bu əlaqələr ədəbiyyat, fəlsəfi görüşlər, musiqi, rəssamlıq, memarlıq və digər sahələrdə geniş əməkdaşlıqlar, mübadilələr formasında idi. Xalqların mədəni qarşılıqlı əlaqəsi və qarşılıqlı təsiri ictimai inkişafın təbii qanunudur və əksinə hər hansı bir xalqın təcrid olunması onun inkişafını ləngidir, mədəniyyətini yoxsullaşdırır, xalqlar və dövlətlər arasında dinc ünsiyyətə mane olur (Qasımlı, 2005). Ölkələr arasındakı mədəni əlaqələrin tarixi konteksti yalnız mədəni mübadilələrlə kifayətlənməyib, eyni zamanda bu proseslərin nə zaman və hansı ictimai şəraitdə olduğunu da özündə əks etdirir. Sovet hakimiyyəti dövründə Azərbaycanda mədəni əlaqələr sovet ideologiyasının bir hissəsi olsa da, mədəni əlaqələr milli mənsubiyyətin və beynəlxalq mədəniyyətlərin yaranmasına şərait yaratmışdır. Bu tədqiqat işinin aparılması fərqli formada olan mədəni təsirlərin milli mədəniyyətin tərkibində necə yarandığını anlamağa şərait yaradır. Azərbaycan SSR özünün əlverişli coğrafi mövqeyinə, tarixinə və mədəni irsinin zənginliyinə görə Qərb və Şərq ölkələri ilə mədəni əlaqələrin qurulmasında mühüm rol oynamışdır. Azərbaycan SSR-in Hindistan, İran, Pakistan və Əfqanıstan ilə yaranan mədəni münasibətlərin tarixi konteksti haqqında araşdırma aparmaq olduqca aktual mövzudur. Bu ölkələrlə Azərbaycan arasında mədəni əlaqələrin tarixinin obyektiv, düzgün və hərtərəfli araşdırılması Asiya ölkələri ilə münasibətlərin daha da möhkəmlənməsinə və Azərbaycan Respublikasının xarici siyasətinin strateji məqsədlərindən birinə çevrilməsi üçün vacibdir.
Açar sözlər: Azərbaycan SSR, mədəni əlaqələr, Hindistan, tarixi kontekst, Pakistan, ədəbi mübadilələr, İran, Əfqanıstan

CULTURAL RELATIONS BETWEEN ASIAN COUNTRIES (INDIA, IRAN, AFGHANISTAN, PAKISTAN) AND AZERBAIJAN SSR IN HISTORICAL CONTEXTS

Gunel Etibar YUSIFOVA
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0004-5226-0514
E-mail: gu_nel@yahoo.com

Summary: The article explores the historical background of the cultural connections that existed between the Azerbaijani SSR and the countries of India, Iran, Pakistan, and Afghanistan. One of these connections was the growth of mutual relations and understanding between peoples, which naturally emerged as a result of cultural cooperation. The study demonstrates that these collaborations were built upon deep-rooted historical, cultural, and spiritual connections, leading to the strengthening of mutual relations—not merely as a product of the Soviet Union's influence in the 20th century. Azerbaijan shares a long and rich history with each of these nations. Over time, these relationships evolved into close cooperation and exchange across various fields such as music, painting, architecture, philosophy, literature, and others. The interaction and mutual influence among peoples represent a natural law of social development. In contrast, isolation hinders a nation's progress, diminishes its cultural value, and complicates peaceful communication between peoples and states (Gasimli, 2005, p. 18). Beyond cultural exchanges, the historical background of international relations also reveals the social context in which these interactions took place. Although shaped by Soviet ideology, Azerbaijan's cultural relations during the Soviet era contributed significantly to the advancement of both national and international cultures. Through this research, we gain insight into how diverse cultural influences shape the development of national culture. Owing to its strategic geographic position, historical background, and rich cultural heritage, the Azerbaijani SSR played a pivotal role in establishing cultural connections with both Western and Eastern countries. Researching the historical background of cultural relations between the Azerbaijani SSR and India, Iran, Pakistan, and Afghanistan is of great importance. A precise, comprehensive, and objective examination of these historical ties is essential for further strengthening Azerbaijan's relations with Asian countries and for aligning them with the strategic objectives of the Republic of Azerbaijan's foreign policy.

Keywords: Azerbaijan SSR, cultural relations, India, historical context, Pakistan, literary exchanges, Iran, Afghanistan

КУЛЬТУРНЫЕ СВЯЗИ МЕЖДУ СТРАНАМИ АЗИИ (ИНДИЯ, ИРАН, АФГАНИСТАН, ПАКИСТАН) И АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ССР В ИСТОРИЧЕСКОМ КОНТЕКСТЕ

Гюнель Эхтибар ЮСИФОВА
Бакинский государтсвенный университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0004-5226-0514
Электронная почта: gu_nel@yahoo.com

Резюме: В представленной статье мы рассмотрим историческое прошлое культурных связей, существовавших между Азербайджанской ССР и Индией, Ираном, Пакистаном и Афганистаном. Одним из таких связей является возникновение взаимоотношений и взаимопонимания между народами. Эти связи, конечно же, возникли в результате культурного сотрудничества. Исследование показывает, что это сотрудничество возникло не только в годы советской власти в XX веке, но и формировалось на основе древних исторических, общих культурных и духовных связей, что привело к развитию взаимоотношений. Азербайджан имел древние исторические связи с каждой страной. Эти связи были в форме широкого сотрудничества и обменов в области литературы, философских взглядов, музыки, живописи, архитектуры и других областях. Культурное взаимодействие и взаимовлияние народов является естественным законом общественного развития, и наоборот, изоляция любого народа замедляет его развитие, обедняет его культуру и препятствует мирному общению между народами и государствами (Гасымлы, 2005, с.18). Исторический контекст культурных связей между странами не ограничивается только культурными обменами, но и отражает, когда и в каких социальных условиях происходили эти процессы. Хотя культурные связи в Азербайджане в советский период были частью советской идеологии, культурные связи создавали условия для формирования национальной идентичности и интернациональных культур. Проведение данной исследовательской работы позволяет понять, как культурные влияния различных форм формируются в составе национальной культуры. Азербайджанская ССР, благодаря своему выгодному географическому положению, истории и богатству культурного наследия, сыграла важную роль в установлении культурных связей со странами Запада и Востока. Исследование исторического контекста культурных связей Азербайджанской ССР с Индией, Ираном, Пакистаном и Афганистаном является весьма актуальной темой. Объективное, корректное и всестороннее изучение истории культурных связей этих стран с Азербайджаном важно для дальнейшего укрепления отношений со странами Азии и превращения их в одну из стратегических целей внешней политики Азербайджанской Республики.
Ключевые слова: Азербайджанская ССР, культурные связи, Индия, исторический контекст, Пакистан, литературные обмены, Иран, Афганистан

Giriş

Asiya ölkələri ilə Azərbaycan SSR arasında mədəni əlaqələrin kökləri olduqca qədim tarixə malikdir. Tarixi faktlardan da aydın görsənir ki, mədəni əlaqələrin yaranması, münasibətlərin möhkəmlənməsi qədim dövrlərə, eləcə də orta əsrlər dövrünə kimi gedib çıxıb. İnsan cəmiyyətində baş verən və yaranan mühüm əlaqələrdən biri xalqlar arasında qarşılıqlı münasibətlərin yaranması, bir-birini anlamasıdır. Bu münasibətlər əlbəttə ki, mədəni əməkdaşlıq nəticəsində yaranmışdır. Beynəlxalq əlaqələrə daxil olan iqtisadi, siyasi əlaqələrlə yanaşı mədəni əlaqələr xalqlar, ölkələr arasındakı mənəvi bağlılığın inkişafında çox mühüm rol oynayır. Ölkələr incəsənət, ədəbiyyat, idman, rəssamlıq, musiqi, turizm sahəsində bir-biri ilə əməkdaşlıq edərək mədəniyyətlərin inkişafına böyük töhfələr verir. Çünki xalqların mədəniyyəti öz aralarında deyil, digər xalqlarla paylaşdıqda inkişaf edir. Bunu tarix hər zaman göstərmişdir.

Azərbaycan və Hindistan arasında qurulan əlaqələrin ilkin tarixindən

Azərbaycanın Asiya ölkələri ilə mədəni münasibətləri çox qədim çağlara söykənir. İlk növbədə onu qeyd etmək istərdim ki, Azərbaycan və Hindistan dünyanın qədim sivilizasiyalarının beşiyi olmuşlar. Eyni zamanda hər iki ölkə zəngin maddi-mədəni irsin formalaşdığı və qorunduğu ərazilər kimi tanınır. Tarix boyunca hər iki ölkə bir-biri ilə ticarət, mədəni əlaqələr baxımından sıx əlaqədə olmuşdular. Azərbaycan və Hindistan arasındakı mədəni, ticari əlaqələrin qədim tarixi əlaqələrini arxeoloji, etnoqrafik məlumatlar əsasında öyrənə bilirik və ilk münasibətlər məhz ticarətlə əlaqədar yaranmışdır. Məsələn, bunu arxeoloji qazıntılar zamanı Azərbaycan ərazisindən hindlilərə məxsus olan kauri balıqqulaqlarının tapılması sübut edir. Bu balıqqulaqları daha çox Qobustan, Abşeron, Mingəçevir, Sarıtəpə və digər ərazilərdə tapılmışdır. Sual verilə bilər ki, Xəzər dənizində də balıqqulaqları var niyə bu Xəzər faunasına deyil, hindlilərə aid edilib? Çünki kauri balıqqulaqları Sakit və Hind okean hövzəsinə məxsusdur və bundan mübadilə vasitəsi kimi Hindistan və ona yaxın olan ölkələrdə qədim dövrlərdən başlayaraq orta əsrlərə qədər istifadə

edilmişdir (Aşşurbəyli, 1990). Azərbaycana isə İran vasitəsilə gəlib çatmış və talisman, bəzək əşyası kimi istifadə edilmişdir. Qədim və orta əsrlərdə Azərbaycan və Hindistan arasında mövcud olan iqtisadi-ticari əlaqələr mədəni münasibətlərin genişlənməsinə mühüm təsir göstərmişdir. Bu mədəni münasibətlərə incəsənət, ədəbiyyat, musiqi, fəlsəfi ideyaların yayılması, eləcə də səyahətçilərin fəaliyyəti və digər sahələri daxil etmək olar. Azərbaycan və Hindistan əlaqələrindən danışarkən burada böyük rol oynayan şairlərdən, ədəbiyyatdan bəhs etmək lazımdır. Qeyd etmək lazımdır ki, Azərbaycanın intibah dövrü şairlərindən Nizami Gəncəvi və Xaqani Şirvaninin əsərləri nəinki Azərbaycanda, eləcə də Hindistan, Orta Asiya və digər ölkələrdə maraqla qarşılanmışdır. Dünyanın müxtəlif ölkələrindən olan şairlər, eləcə də məşhur hind şairi Əmir Xosrov Dəhləvi də Nizaminin Xəmsəsinə nəzirələr yazmışdır. Əmir Xosrov Dəhləvi Nizami Gəncəvinin "Leyli və Məcnun" poemasından təsirlənərək bu mövzuda yeni bir əsər yazmışdır. Dəhləvi fars dilində yazıb yaratmış və poetik toplusunu "Pəncgənc" adlandırmışdı. Nizami Gəncəvinin "Xəmsə"sinə daxil olan "Yeddi gözəl" poeması şairin hind mədəniyyətinə olan diqqətinin bariz nümunəsidir. Yeddi gözəl poemasında hind şahzadəsi olan Firakin gözəlliyini vəsf edərək ay işığının hind qızının gözəlliyi qarşısında qaranlığa büründüyünü göstərmişdi (Ömərov, 2014). Azərbaycan və Hindistan arasında mədəni əlaqələrin yaranmasında dahi şairimiz Nizami Gəncəvinin əvəzsiz rolu olmuşdur. Onun əsərlərində Hindistanla bağlı motivlərə rast gəlinir. Xəmsəyə daxil olan "İskəndarnamə" poemasının böyük hissəsi hind fəlsəfəsi düşüncəsinə, mədəniyyətinə həsr olunub. Bildiyimiz kimi, İskəndərnamə poeması II hissədən ibarətdir. I hissə hesab edilən "Şərəfnamə" -də (Şöhrət kitabı) İsgəndərin Hindistana yürüşləri, İsgəndərin Keydu ilə məktublaşmaları və digər səfərləri əks olunmuşdur. II hissə "İqbalnamə" (Xoşbəxtlik kitabı) İsgəndərin hind müdriki ilə söhbəti, yenidən Hindistana və Çinə olan yürüşündən bəhs edilib (Aşşurbəyli, 1990). Nizami Gəncəvi qədim hind ədəbi abidələrinə yaxından tanış idi. O, özünün 2-ci əsəri olan "Xosrov və Şirin" poeması üzərində çalışarkən qədim hind ədəbi abidəsi olan "Pançatanta"-nın (5 kitab) motivlərindən istifadə olunduğu ehtimal edilir.

Nizami Gəncəvidən sonra Xaqani Şirvani də hind fəlsəfəsinə və ədəbi münasibətlərin yaranmasına böyük maraq göstərmişdir. O, hind fəlsəfəsinin yayılıb genişlənməsinə böyük səy göstərmişdir**.** Özünün poeması olan "Şiniyyə"-ni Hindistana həsr etmiş və bu mədəniyyətin yayılmasına töhfə verməyə çalışmışdır. Görkəmli Azərbaycan şairi Məhəmməd Füzuli də hind mədəniyyətinə böyük maraq göstərmişdir. Onun diqqət mərkəzində olan mövzularından biri hind müsəlmanlarının həyatı olmuşdur. M.Füzulinin "Ənisül-qəlb" poemasında hind fəlsəfəsinə dair biliklərin dərinliyi öz əksini tapır.

Azərbaycan-Hindistan ədəbi əlaqələrindən bəhs edərkən dünyaşöhrətli hind ədəbi abidəsi olan "Kəlilə və Dimnə"-dən də bəhs etmək lazımdır. Bu əsər 1809-cu ildə Azərbaycan dilinə tərcümə edilmişdi. Əvəz Əli Səfiqulu oğlu əsərin tərcüməsini öz öhdəsinə götürmüş, sonrakı illərdə də "Kəlilə və Dimnə" əsəri dəfələrlə tərcümə edilərək nəşr edilmişdir. "Kəlilə və Dimnə" əsəri Azərbaycan həyatı ilə o qədər səsləşir ki, xalqımız bu əsərə özünün ədəbi abidəsi qədər böyük ehtiramla yanaşır (Həbibbəyli, 2019).

Azərbaycan-Hindistan əlaqələrinin tarixiliyini göstərən amillərdən biri də onlar arasında daim ticari əlaqələrin olması idi. Belə ki, XV əsrdə Azərbaycanın bir sıra şəhərlərində (Bakı, Təbriz, Şamaxı) hind tacirlərinin karvansarayları var idi. Onlardan XV əsrə aid olan biri müasir dövrdə də qorunub saxlanılan və İçərişəhərdə yerləşən Multan sarayını göstərmək olar. Belə ki, ərəblərin VII əsrdə Azərbaycanı istila etməsinə qədər "Atəşgah" hindlilərin ziyarətgahı idi. Ərəb istilasından sonra bu ərazilərdə İslam dini yayılmağa başlamış, atəşpərəstlər isə təqib edilmişdi. Bundan sonra atəşpərəstlər ölkəni tərk etməli olur. Məbəd isə çox baxımsız qalır. XVIII əsrdə ticarət yollarının inkişaf etdirilməsi ilə hindlilərin yenidən Azərbaycana gəlişi artmağa başlamışdı. Hind tacirləri XVIII əsrdə Bakının Suraxanı ərazisində yerləşən, hindlilər üçün ibadətgah məskəni olan "Atəşgah" məbədini bərpa etdilər və onların məbədi kimi qorunub saxlanılır. 1950 və 1970 -ci illərdə İndira Qandinin Azərbaycana səfərləri olmuş və bu səfərləri zamanı "Atəşgah" məbədini ziyarət etmişdi.

XVI əsrdə Hindistanda Böyük Moğol imperatorluğunun əsası qoyuldu. Bu imperiya Hindistanda mədəniyyətin çiçəklənməsinin yeni mərhələsini qoydu. XVI əsrin sonu XVII əsrin əvvəllərində Moğol imperatoru Əkbər şahın hakimiyyəti dövründə Azərbaycan ilə ticari, iqtisadi əlaqələr intensivləşdi. Lakin bu dövrdə baş verən Səfəvi-Osmanlı müharibələri nəticəsində Azərbaycan ərazisindən çoxsaylı şair, heykəltəraş, alim, rəssamlar başqa ölkələrə köç edərək həmin ölkələrdə yaradıcılıqlarını davam etdirmişdilər. Onların bir qismi də Hindistanda məskunlaşmışdılar, çünki bu ölkədə onların fəaliyyəti üçün heç bir məhdudiyyət qoyulmamış, hətta bu ölkənin zənginliyi bura köç edənlərin diqqətini çəkmişdir. Azərbaycanlı şairlər içərisində Saib Təbrizi, Məsihi, İbrahim Ordubadi, Məhəmməd Sadıq Təbrizi Moğol imperatoru Cahanşahın dövründə Hindistana gəlmişlər, öz əsərlərində hind xalqı, ölkənin zəngin və ecazkar təbiəti haqqında yazmışdılar. Azərbaycan-Hindistan ədəbi əlaqələri XIX əsrdə də davam etmişdi. Azərbaycanın görkəmli dramaturqu M.F.Axundovun

"Kəmalüddövlə məktubları" ədəbi əlaqələrin davam etdirilməsinə dair bariz nümunələrindən biridir. Bu əsərdə hind şahzadəsi Kəmalüddövlə ilə Cəlalüddövlə arasındakı yazışmalardan bəhs edilib.

Mədəni əlaqələrin bir forması olan memarlıq sahəsində əlaqələrin qurulması hələ Moğol imperiyası dövründə inkişaf etmişdir. Moğol imperiyasının hakimiyyəti dövründən başlayaraq memarlıq şəhərsalma sahəsində bir-birindən bəhrələnmişdilər. Memarlıq əlaqələrinin inkişaf etməsi Humayun şahın dövrünə təsadüf edir. Çünki o, Səfəvilərin Təbriz, Ərdəbil, Qəzvin kimi şəhərlərində olmuş, bu şəhərlərin memarlıq abidələri marağını cəlb etmişdi. Nəticədə öz vətəninə qayıdarkən azərbaycanlı bir neçə memarı özüylə aparmışdı. Məhz bu memarlardan Ağa Mizək Mirzə Qiyas Dehlidə Humayun məqbərəsini tikmişdi. Bu məqbərə Aqrada yerləşən "Tac-Mahal" məqbərəsinin prototipi olmuşdur.

Memarlıqla yanaşı, rəssamlıq sahəsində də əlaqələrin qurulduğunu göstərən faktlar var. Belə ki, Azərbaycandan olan rəssamlar Hindistanda miniatür rəssamlıq sənəti ilə məşğul olan rəssamların bədii fəaliyyətinə ciddi təsir göstərmişdilər. Moğol hakimiyyəti dövründə hökmdarlar öz saraylarında hindlilərlə yanaşı İran və azərbaycanlı rəssam, xəttat, şairləri saxlayırdılar. Babur şahdan sonra hakimiyyətə gələn Humayun xan bir müddət Səfəvi sarayında yaşayıb. Çünki o, əfqan hökmdarı Şir xan tərəfindən məğlub edildikdən sonra ölkəsini tərk etməli olur. Səfəvi hökmdarı Təhmasib onu yüksək səviyyədə qarşılayıb qonaq etmişdi. Humayun xan geri qayıdarkən Mir Səid Əli Təbrizini və Xoca Əbduc Səməd Şirazini özü ilə Hindistana gətirmişdi. Bu iki şəxsiyyət Baburilərin miniatür sənətinin əsasını qoymuşdular. Mir Səid Əli Təbrizini "Dövlətin nadiri" adlandıran Humayun şah onu uzun illər baş saray rəssamı kimi sarayda fəaliyyət göstərməsini təmin etmişdi. Azərbaycan və Hindistan arasında musiqi sahəsində yaranan əlaqələr Humayun şahın dövrünə təsadüf edir. Çünki Azərbaycan muğamı olan Humayun məhz Humayun şahın Səfəvilər sarayında yaşadığı dövrdə özü tərəfindən bəstələndiyi deyilir. Biz bu muğamda hind musiqisinin motivlərini eşidə bilərik. Eləcə də, Mahur hindi musiqisi də Azərbaycan və Hindistan arasında musiqi sahəsində əlaqələrin olduğunu göstərir. Musiqi sahəsindəki əməkdaşlıq XX əsrdə də davam etmişdi. 1954-1957-ci illərdə Hindistanın vitse-prezidenti Radxakruşman, Hindistanın SSRİ-dəki səfiri Krişna Memon Azərbaycana səfər etmişdilər (Aşşurbəyli, 1990). Qonaqlar Azərbaycanın Tarix muzeyinə Hindistanın xalq musiqi alətlərini hədiyyə etmişdilər. Bura daxil idi- tambur, sard, tabla, fleyta, naqura və s. Çoxəsrlik tarixi əlaqələr Azərbaycan və Hindistan arasında musiqi sahəsində də qədimilikdən başlayaraq orta əsrlər dövründə inkişaf etmiş və bugünə qədər də davam edir.

XVIII-XIX əsrlərdə Azərbaycanla Hindistan arasında əlaqələr kəsilməyə başlamışdı. Bunun əsas səbəbi bu dövrdə Hindistanın İngiltərə tərəfindən işğal edilərək müstəqilliyini itirməsi olmuşdur. Azərbaycanlı xeyriyyəçi Hacı Zeynəlabdin Tağıyev hind müsəlmanlarına maliyyə yardımı edərək onların fars dilində "Hablülmətin" (səmimi dostluq) qəzetini çap etdirmələrinə vəsilə olmuşdur. XX əsrdə Sovet hakimiyyəti yarandıqdan sonra əlaqələr yenidən bərpa olunmağa başladı. Hindistanın ingilis müstəmləkəçəliyindən qurtulması nəticəsində öz müstəqilliyini əldə etdi. Azərbaycan SSR də SSRİ-nin tərkibində Hindistanla olan əlaqələrini bərpa etdi. Bu dövrdə də ədəbiyyat, incəsənət, rəsm, musiqi, təhsil sahəsində əməkdaşlıqlar qurulurdu. Bu dövrdə kitab nəşri, mübadiləsi sahəsində əməkdaşlıqlar genişlənmişdir. XX əsrin 30-cu illərində görkəmli hind yazıçısı Rabindranat Taqorun "Fəlakət" və "Ədəbiyyat nəğmələri" kimi əsərləri hind dilindən tərcümə olunub çap edilərək Azərbaycan oxucularına təqdim edilmişdi. Taqorla yanaşı, digər hind yazıçılarının Xacə Əhməd Abbas, Prem Çandın əsərləri Azərbaycanın "Azərnəşr" nəşriyyatı tərəfindən Azərbaycan dilində çap olunmuşdu. Bu işlər qarşılıqlı şəkildə davam etmiş, eləcə də Azərbaycan əsərləri də hind dilində hind oxucularına təqdim edilmişdi. Kitab çapı və mübadiləsi barəsində olan əməkdaşlıq hər zaman aktual olmuş, 1960-cı illərdə də bir çox hind yazıçı və şairlərinin əsərləri, "Mahabbarata", "Ramayana" kimi epik əsərlər, hind fəlsəfəsinə dair ədəbiyyatlar Azərbaycan dilində nəşr olunmuşdu. Çünki hər iki ölkənin ədəbi yaradıcılığı bir-biri üçün həmişə maraqlı olmuşdu. 1946-cı ildə Sovet-hind Mədəni Əlaqələr Cəmiyyəti yaradılmış, 1947-ci ildə Azərbaycanın xarici ölkələrlə Dostluq və Mədəni Əlaqələr Cəmiyyəti təşkil edildikdən sonra Azərbaycan və Hindistan əməkdaşlıqları yenidən genişlənməyə başladı. Azərbaycanın görkəmli şair və yazıçıları Səməd Vurğun, Mirzə İbrahimov öz əsərlərində hind xalqının həyatını təsvir etmişdilər. S.Vurğunun "Zəncinin arzuları" poemasında azadlıq arzusu ilə yaşayan hind xalqının həyatı təsvir olunmuşdu. M.İbrahimov bir neçə il Hindistanda yaşamış, hindlilərin azadlıq hərəkatı haqqında "Candranın üsyanı" adlı povestini həsr edərək hindlilərin azadlıqları üçün necə mübariz xalq olduğunu, necə mübarizə apardıqlarını qeyd etmişdi. Mədəni əlaqələrin inkişafında kinonun da mühüm təsiri olmuşdu. Məşhur hind aktyoru olan Rac Kapurun çəkildiyi bütün filmlər Azərbaycan izləyiciləri tərəfindən rəğbətlə qarşılanırdı. Həmçinin Rəşid Behbudovla Rac Kapur arasında olan dostluq münasibətlərinin dərinliyi bu iki xalq arasında olan əlaqə və əməkdaşlıqların bariz nümunəsidir.

Azərbaycan və İran arasında çoxəsrlik mədəni irs tarixindən.

Azərbaycan və İran bir-biri ilə qonşu olduğu üçün onlar arasında mədəni, siyasi, iqtisadi əlaqələr qədim dövrlərə dayanır. Coğrafi yaxınlıq və ortaq tarixi köklər sayəsində bu münasibətlər, diplomatik əlaqələrdən asılı olmayaraq daim mövcud olmuşdur. Ortaq dini dəyərlər, mənəvi baxımdan bir-birinə olan yaxınlıq və ortaq zəngin tarixi bağlılığın olması iki ölkəni bir-birinə yaxınlaşdırmışdır. Tarixən Azərbaycan, xüsusilə də onun cənub bölgələri qədim dövrlərdən başlayaraq İranın mədəni təsir sahəsinə daxil olmuşdur. Çünki mövcud olan bir sıra qədim dövlətlər məsələn, Manna, Midiya, Əhəməni, Parfiya, Sasanilər kimi qədim dövlətlərin mövcudluğu nəticəsində oxşar mədəni ənənələr yaranmışdı. Bu dövrə aid memarlıq nümunələri, yazı sistemləri və dini inanclar eləcə də Zərdüştlük bu təsirin bariz nümunələrindəndir. Azərbaycan III əsrdə Sasani imperiyasının tərkibinə qatılmış və bu onların mədəniyyətinin, incəsənətinin qarşılıqlı şəkildə inkişafına səbəb olmuş, hətta bir-birinə güclü təsir belə etmişdilər. Sasanilərin tərkibində olduğu zaman fars dili Azərbaycanda da üstün statusda idi və bir çox yerli ədiblər öz əsərlərini məhz bu dildə yazırdılar. Yazılı abidələrdən bugünümüzə kimi gəlib çatanlardan biri Mişkinşəhr və Təxti-Süleyman ərazilərində aparılmış tədqiqatlar nəticəsində aşkarlanmışdır. Epiqrafik abidələrdən Salmas şəhərindən 30 km şərqdə yerləşən "Xani-Taxta" kəndində qaya üzərindəki təsvir tədqiqatçılar tərəfindən aşkar edilmişdir. Lakin bu təsvirin bir çox hissəsi artıq silinmiş, yalnız bir hissəsində şahənşah, bir atlı və iki piyada təsviri qalmışdır. F. Zarreyə görə qayaüstü relyefdə I Ərdəşir və onun oğlu I Şapur təsvir edilmişdir (Qasımova, 2007). Fars dilinin Azərbaycanda əsas yazı dili olmasını sübut edən digər fakt isə Mişkinşəhrdən cənubda yerləşən Varavi şəhərində tapılmış daş üzərində farsdilli kitabə tapılmışdı və bu kitabə II Şapurun hakimiyyəti dövrünə aid olmuşdur. Bu tapıntılar həmin dövrdə fars dilinin yazı dili kimi funksiyasını bir daha sübut edir.

Orta əsrlər dövründə Azərbaycanda incəsənətin bir sıra sahələri inkişaf etmişdir. Bu sahələr içərisində zərgərlik, oyma sənəti ön plana çıxmışdı. Bu sənətkarlıq mərkəzlərinin fəaliyyətini biz həm yazılı mənbələrdə, həmçinin arxeoloji qazıntılar zamanı tapılan dekorativ tətbiqi sənət eksponatları ilə təsdiq edə bilirik. Məsələn, Şamaxıdan III əsrə aid zərli gümüş döyrənin, VI-VII əsrə aid Bakıdan tapılmış zərli gümüş kuzənin, Lənkərandan vəhşi qoç təsvir edilmiş gümüş döyrənin tapılması bu sahənin inkişafını sübut edir. Bu tapıntılar həm də onu göstərir ki, Sasani imperiyası ilə mədəni bağlılığı olan ölkələrin incəsənətində zərdüşt Allahlarının müxtəlif heyvan və quş formalarında təsviriləri geniş yayılmışdır. Zərdüşt dini Azərbaycanda da bir dövr dövlət dini kimi mövcud olmuşdur.

Memarlıq sahəsində də olan bağlılığın tarixi qədim dövrlərə dayanır. Midiya, Əhəməni, Sasanilər dövründəki abidələr ilk ortaq nümunələr kimi səciyyələnir. Bu abidələrə misal olaraq qala divarlarını, sarayları, məbədləri göstərə bilərik. Zərdüştlüyə aid məbədlər çartağ formasında inşa edilirdi. Çartağ-kvadratşəkilli, həcm baxımından kub olan 4 girişli tikili tromplar üzərindəki gümbəzlə örtülürdü (Məmmədzadə və Qasımova, 2007). Azərbaycan və İranın mədəni münasibətləri VII əsrdən başlayaraq yeni mərhələyə qədəm qoydu. Bildiyimiz kimi, bu dövr İslam dininin geniş yayılması ilə üst-üstə düşür. Nəticədə İslam yalnız dini deyil, eyni zamanda fəlsəfi fikir baxımından hər iki ölkənin mədəniyyətində oxşar dəyərləri daha da genişləndirdi. İslam dininin yayılması ilə həm Azərbaycanda, həm də İranda İslam memarlığı yaranmışdı. Bu iki ölkə arasındakı mədəni əlaqələrin yüksək zirvəyə çatdığı dövr isə Səfəvilərin hakimiyyəti dövrüdür, yəni XVI-XVIII əsrləri əhatə edən dövr. Səfəvi imperiyası Azərbaycan və İran ərazisində mövcud olmuş, nəticədə bu dövrdə Azərbaycan və İran arasında mədəni, incəsənət, din sahələrində əlaqələr yaranmış, qarşılıqlı münasibətlərin qurulması bu xalqların mədəni inkişafına böyük təsir etmişdir. İlk öncə onu qeyd etmək lazımdır ki, Səfəvilər dövründə Azərbaycan və fars dilləri əsas dillər olaraq həm dövlət işində, həm də danışıq dilində istifadə edilirdi. Səfəvi dövlətinin yaradıcısı Şah İsmayıl Xətai və digər şairlər şeirlərini Azərbaycan dilində yazaraq xalq ədəbiyyatını inkişaf etdirirdilər. Lakin fars dili də diplomatiyada geniş istifadə edilən dil idi. İran ədəbiyyatına xas olan klassik əsərlər Azərbaycanda da sevilirdi. Səfəvilər dövründə şiəliyin geniş yayılması Azərbaycan və İran arasında dini birlik yaratmışdı. Bu dini əlaqələrin genişlənməsi hər iki xalqda ümumi dini məktəblərin, dini mərasimlərin yaranmasına səbəb olmuşdu. Azərbaycan və İran şəhərlərində memarlıq sahəsində də münasibətlər formalaşırdı. Təbriz, Şamaxı, İsfahan kimi şəhərlərdə məscid, türbə, karvansaralar tikilmişdi. XVI əsrdə Təbriz miniatür məktəbinin yaradılması bu münasibətlərin daha da dərinləşməsini göstərirdi. Bu dövrdə Azərbaycan rəssamları öz sənət əsərləri ilə Yaxın və Orta Şərq ölkələrinin diqqətini çəkmişdilər. Təbriz miniatür məktəbi 1530-1550-ci illərdə yüksək inkişaf mərhələsinə qədəm qoymuşdu. Miniatür məktəbi Azərbaycan və İranın tarixi keçmişini dirçəltməyi ilə səciyyələnirdi. Azərbaycan rəssamlarının İran miniatür məktəbləri ilə yaradıcılıq əlaqələri daha da sıx və hərtərəfli idi. Hələ XVI əsrin I yarısında Təbriz məktəbinin Şiraz miniatür məktəbinə təsiri güclü hiss olunurdu (Salamzadə, Kərimov, Əfəndiyev, Onullahi, 2007). Səfəvilər dövründə xalçaçılıq da inkişaf etmişdi.

Bu dövrdə toxunmuş 2 xalça dünyaca məşhurdur və muzeylərdə qorunub saxlanılır. Onlardan biri "Şeyx Səfi" (Ərdəbil) məscidi üçün hazırlanmış xalçadır ki, Nyu-York şəhərində yerləşən "Metropoliten" muzeyindədir. Digəri isə 1539-cu ildə Təbrizdə toxunmuş olan Şeyx Səfi xalçasıdır. Hal-hazırda Londonda yerləşən Viktoriya Albert muzeyində qorunur. Bu xalça özünün əsrarəngizliyi ilə dünyanın ən iri xalçası statusunu qazanıb.

XIX əsrdə Azərbaycan Rusiya və İran arasında gedən müharibələrin nəticəsində 2 hissəyə parçalandı. Şimal hissə Rusiyaya, Cənub hissə isə İranın təsir dairəsinə düşdü. Bu bölünməyə baxmayaraq, hər iki tərəfdə yaşayan azərbaycanlıların dil, din, adət-ənənələri eyni səviyyədə idi. İranın farslaşdırma siyasətinə baxmayaraq cənubdakı soydaşlarımız öz dil və mədəniyyətlərini qoruyub saxlamışdılar. XX əsrin dövri mətbuatından olan bir sıra qəzet və jurnallar-Əkinçi, Molla Nəsrəddin Cənubi Azərbaycanda da geniş oxucu kütləsi tərəfindən maraqla oxunulurdu. Şəhriyarın Azərbaycan dilində yazdığı "Heydərbabaya salam" poeması, "Türkcə divanı" Azərbaycanda çapdan çıxmışdı. Şəhriyarın Azərbaycan dilində yazdığı əsərlər mədəni əlaqələrin canlı varisi olmuşdur. XIX-XX əsrlərdə Azərbaycan teatr, musiqisi İranda maraqla qarşılanan incəsənət sahələrindən idi. Azərbaycanın görkəmli maarifçiləri Həsən bəy Zərdabi, Ü.Hacıbəyli, C.Məmmədquluzadənin ideya və fikirləri Cənubi Azərbaycandakı türkdilli əhali arasında geniş yayılmışdı. Muğam həm İran, Həm də Azərbaycanda da inkişaf etmiş, hər iki xalqın musiqiçiləri, xanəndələri qarşılıqlı şəkildə səfərlər etmişdilər.

Qısa nüddətdə münasibətlərin daha da möhkəmlənməsi müxtəlif şəhərlərdə diplomatik nümayəndəliklərin açılmasına səbəb olmuşdur. Tehranda Azərbaycan səfirliyi, Təbrizdə Baş Konsulluq, Rəşt konsulluğu, Ənzəli, Məşhəddə vitse-konsulluq, Xoy və Əhərdə də konsul agentlikləri yaradılmışdı. Hüseyn Cavidin "Şeyx Sənan", "İblis", "Peyğəmbər" pyesləri, M.F.Axundovun "Müsyo Jordan və Dərviş Məstəli şah" tamaşaları Təbrizdən başqa İranın Tehran, Məşhəd, Xoy və digər şəhərlərində də səhnələşdirilmişdi (Manafova, 2008). XX əsrin 20-ci illərində mədəni əlaqələrin bu ölkələr arasında qurulmasında Bakıda keçirilən Şərq xalqlarının I qurultayı da böyük rol oynamışdır. Sovet hakimiyyəti Azərbaycanda qurulduqdan sonra bütün xarici əlaqələr mərkəzin razılığı ilə diplomatik müstəvidə aparılırdı. Lakin buna baxmayaraq, mədəni münasibətlər məhdud çərçivədə saxlanılırdı. Bu münasibətlərə həm ədəbi əlaqələr, həm təhsil sahəsi daxil idi. Azərbaycanda "Şərqşünaslıq fakültəsində İran şöbəsi açılmışdı və fars dilinin, İran tarixinin, ədəbiyyatının tədrisi aparılırdı. İran şairi Əbülqasim Firdovsinin 1000 illik yubileyi 1934-cü ildə keçirilmiş və bu iki xalq arasındakı mədəni əlaqələrin inkişafına müsbət təsir etmişdi. Ə.Firdovsinin "Şahnamə" əsəri Azərbaycan dilinə tərcümə olunaraq Bakıda çap edilmişdi. Bu tədbirə İrandan Səid Nəfisinin rəhbərliyi ilə nümayəndə heyəti gəlmişdi. II Dünya müharibəsi illərində İran bitərəf olduğunu elan etdikdən sonra sovet hökuməti qoşunlarını Cənubi Azərbaycan ərazisinə yerləşdirdi və bu qoşunun tərkibində Azərbaycan diviziyaları da var idi (77, 396, 402). SSRİ-İran Mədəni Əlaqələr Cəmiyyəti 1943-cü ildə Təbrizdə yaradıldı. Bu cəmiyyətin mədəni əlaqələrin inkişaf etdirilməsində böyük əməyi vardır. 1946-cı ildə Təbriz şəhərində Azərbaycan dram teatrının açılması rejissor Hidayət Əfəndiyevin adı ilə bağlıdır. 40-cı illərdə Azərbaycan musiqiçilərindən Rəşid Behbudov, Sara Qədimova, Xan Şuşinski, Əlövsət Sadıqov, Hacı Məmmədov və digərlərinin İranın bir sıra şəhərlərinə Xoy, Maku, Təbrizə qastrol səfərləri olmuşdur. Artıq Mədəni Əlaqələr Cəmiyyətinin İranın 40-dan çox şəhərində filialları açılmışdı. Bu şöbələr Azərbaycan və İranın mədəni əməkdaşlığının inkişaf tempinə güclü təsir göstərmişdi. 1963-cü ildə Moskvada yaradılan SSRİ-İran Mədəni Əlaqələr Cəmiyyəti Azərbaycan ilə İranın mədəni əməkdaşlığına müsbət təsir göstərmişdi.

Pakistan ilə Azərbaycan arasında mədəni münasibətlər

Azərbaycan və Pakistan arasında mədəni əlaqələrin tarixi bu ölkələrin ortaq dini və mədəni dəyərlərə malik olması, bu iki ölkə arasında siyasi, iqtisadi, hərbi sahələrdə olduğu kimi mədəni sahədə də çox tarixi əlaqələrin olduğunu göstərir. İslam dini və Şərq mədəniyyəti bu iki ölkə arasındakı əlaqələri daha da yaxınlaşdırmışdı. Pakistan və Azərbaycan arasında münasibətlərin tarixiliyinə nəzər salsaq, onu qeyd etmək lazımdır ki, Pakistan Hindistanın tərkibindən 1947-ci ildə Böyük Britaniyanın Hindistanı 2 hissəyə bölməsi ilə çıxdı. Müstəqil Pakistan Respublikası yaranana kimi bu ərazi tarix boyu mövcud olan bir sıra dövlətlərin ərazisində olmuşdur. Azərbaycan və Pakistan arasında ilk əlaqələr İpək yolu, ticarət yollarının salındığı dövrlərə gedib çıxır. Bu da daha çox ticarətlə bağlı olmuşdur. Pakistan müstəqillik qazandığı dövrdə isə Azərbaycan SSRİ-nin tərkibində idi. Müstəqil xarici siyasət yürüdə bilməməsinə baxmayaraq, mədəni əlaqələrini inkişaf etdirə bilirdi. Daha bir məsələ Hindistan ilə Pakistan arasında mübahisə doğuran ərazi olan Kəşmir beynəlxalq məsələyə çevrilmiş, bu münaqişənin həllinə münasibət bildirən digər ölkələr isə öz siyasi baxışlarından çıxış etmişdilər. SSRİ Kəşmirin Hindistanın tərkib hissəsində olmağını dəstəkləyirdi, ona görə də ABŞ-nin müdafiə etdiyi Pakistanla bir qədər məsafəli siyasət yürüdürdü. Siyasi münasibətlərdən fərqli olaraq, SSRİ Pakistan ilə olan mədəni münasibətlərin bəzi

sahələrində əməkdaşlıqlar edirdi. Bura daxil idi- ədəbi, incəsənətin müxtəlif sahələri kino, rəssamlıq. Azərbaycan klassik ədəbiyyatının nümayəndələri olan Nizami, Füzulinin əsərləri Pakistanda da sevilirdi. Ortaq dəyərlər bu iki ölkə arasındakı münasibətlərə də təsir göstərmişdi. XX əsrin əvvəlində Pakistanda taun xəstəliyi geniş yayılmışdı. Azərbaycanlı xeyriyyəçi Hacı Zeynalabdin Tağıyev qardaş ölkəyə mənəvi yardımını etmiş və Avropadan peyvənd alıb Pakistana göndərmişdi.

Azərbaycan SSR ilə Pakistan arasında mədəni inteqrasiyanın əsası XX əsrin 60-cı illərində daha da intensivləşdi. Mirzə Fətəli Axundovun 150 illik yubileyi keçirilən zaman Pakistandan da nümayəndə heyəti gəlmişdi. Lenin mükafatçısı olan Əhməd Fəna da bu tədbirdə iştirak etmişdi. Əhməd Fəna çıxışında Axundovun ideyalarını yalnız Azərbaycan xalqının deyil, digər şərq ölkələrinin də yazıçısı olduğunu bildirmişdi. Artıq XX əsrin 60-cı illərindən başlayaraq kino, ədəbiyyat, rəssamlıq, kitab, musiqi sahəsində əlaqələr genişlənməyə başlamış, hər iki ölkənin nümayəndələri bir-birinə səfərlər etmiş, keçirilən festival, dekadalarda iştirak etmişdilər. Bu əlaqələrin daha da möhkəmlənməsində böyük rolu olan Sovet-Pakistan Mədəni Əlaqələr Cəmiyyətinin 1966-cı ildə Bakıda yaradılması təkan olmuşdur. Bu cəmiyyətin intensiv fəaliyyəti Azərbaycan-Pakistan mədəni əlaqələrinin tarixi keçmişini öyrənməyə başlamış, mövcud dövrdə əlaqələri möhkəmləndirmişdi. Pakistandan Azərbaycana nümayəndə heyəti gəlmiş, onlara Camruddin Pradxanın da daxil olduğu Şərqi Pakistan Qanunvericilik Məclisinin nümayəndələri Bakı və Sumqayıta səfərlər etmiş, Azərbaycan mədəniyyəti ilə yaxından tanış olmuşdular. Siyasi xadimlərin Azərbaycana səfərləri olmuş, Azərbaycanın tarixi, mədəniyyəti ilə yaxından tanış olmuşlar. Belə səfərlərdən biri də 1962-ci ildə Pakistan Milli Məclisinin sədri Fəzlullah Kadar Çourinin adı ilə bağlıdır. Əməkdaşlığın möhkəmlənməsində atılan addımlardan biri Azərbaycanlı elm, incəsənət xadimlərinin Pakistanın bir sıra şəhərlərinə Lahor, Karaçi şəhərlərinə turistik səfərlərinin etməsi olmuşdur. Kino sahəsində əməkdaşlıqlardan biri də 1965-ci ildə Pakistanın məşhur rejissoru Henri Cayasen Azərbaycana səfər etməsidir. Azərbaycan incəsənət xadimləri ilə bilik, sənət mübadiləsi aparmışdır. 1969-cu ildə Bakıda keçirilən VI Beynəlxalq Moskva kino festivalına müxtəlif ölkələrdən olan rejissorlar, aktyorlar, prodüserlər, jurnalistlər gəlmişdi. Onların içərisində Pakistandan gələn Səlahəddin Əbu Xalid, İmam Səid Həsən, Şahzad İqbal Həsənin adlarını qeyd etmək lazımdır. Şövkət Ələkbərova Pakistanda 1966-cı ildə keçirilən musiqi festivalında iştirak etmişdir. Elm xadimlərindən aşıq Pənah Pənahov, filologiya elmləri doktoru prof. Fərhad Zeynalov Pakistanın Karaçi şəhərinə səfərlər etmiş, elmi əlaqələrin inkişafına kömək olmuşlar. Elmi mübadilələrin aparılmasında Azərbaycan alimi F.Zeynalovla Karaçi universitetində fəaliyyət göstərən Məhəmməd Samirin diskussiyaları böyük töhfədir.

Əfqanıstan və Azərbaycan arasında tarixi əlaqələr

Azərbaycan və Əfqanıstan arasında tarixi əlaqələr çox qədim tarixə söykənir. Əfqanıstan ərazisində müxtəlif illərdə və dövrlərdə dövlətlər, imperiyalar mövcud olmuşdu. Çünki Əfqanıstan ərazisinin strateji mövqeyinin əlverişli olması müxtəlif dövrlərdə mövcud olan imperiyalar tərəfindən işğal edilməsi ilə nəticələnirdi. Bu imperiyaların, dövlətlərin tərkibində olarkən Əfqanıstan Azərbaycan ilə diplomatik, mədəni əlaqələr qura bilirdi. Orta əsrlərdə mövcud olan Samanilər dövlətinin dövründə Əfqanıstan onun tərkibində idi və bu ölkənin dövründə fars dili və ədəbiyyatı geniş yayılmış, bu öz təsirini Azərbaycana da göstərmişdi. Bu dövrdə Azərbaycanla dil, islam dini və fəlsəfi baxışları və elm sahəsində əlaqələr genişlənmişdi. Belə ki, XI əsrdə mövcud olan Qəznəvilər dövlətin vaxtında azərbaycan və əfqan xalqı arasında ilk münasibətlər yaranmışdı. Sultan Mahmud Qəznəli Oğuz türklərinə Xorasan məsələsində kömək olmağa çalışırdı. Nəticədə bu xalqlar arasında mübadilələrə səbəb olmuşdu. Hər iki xalqın şair və alimləri bir-biri ilə mübadilələr aparmış və Azərbaycan şairləri Qəznəvilər dövlətində yüksək nüfuza sahib idilər. XIV-XV əsrlərdə mövcud olan Teymuri imperiyası dövründə də mədəni münasibətlər mövcud idi. Belə ki əfqan şəhəri olan Herat və Təbriz şəhərləri arasında müxtəlif sahələrdə- musiqi, ədəbi, memarlıq, miniatür məktəb sahəsində əlaqələr var idi. Teymurilərlə Azərbaycan arasında mədəni əlaqələrin inkişaf etdirilməsində Azərbaycanın şairləri Kişvəri, Həbibinin özbək şairilərindən isə Əlişir Nəvainin böyük xidmətləri olduğunu xüsusi qeyd etmək lazımdır. Moğol imperiyası dövründə Azərbaycanla birbaşa mədəni əlaqələr olmasa da bəzi məsələlərdə, məsələn fars dili əsas dövlət dili idi ki, bu dil Azərbaycan və Əfqanıstanda da istifadə olunurdu. Azərbaycanın görkəmli şairləri Nizami Gəncəvi və onun "Xəmsə"-si Baburilərdə tanınırdı. Yenidən münasibətlərin yaranması Hotakilərin adı ilə bağlıdır. Hotaki nümayəndəsi Şah Əşrəf Hotaki XVIII əsrdə Təbrizdən Azərbaycana yürüş etmişdir. 1722-ci ildə İsfahan hotakilər tərəfindən işağal edildi və bu Səfəvi mədəniyyətinə güclü zərbə vurdu. Bu münaqişə XVIII əsr boyu davam etmişdi. Bu hərbi toqquşmalara, hücumlara baxmayaraq, iki xalq arasında hər hansı əsaslı münasibətlər, əməkdaşlıqlara dair az faktlar var. XVIII əsrdən XX əsrin 70-ci illərinə qədər, yəni Sovet qoşunlarının Əfqanıstana hərbi təcavüzünün başlanmasına qədər Azərbaycan və Əfqanıstan

arasındakı əlaqələrə dair məlumatlar çoxdur. Çünki Əfqanıstanın müxtəlif hökmdarları Azərbaycana xüsusi maraq göstərmişdilər. XX əsrin əvvəllərində Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti yarandığı dövrdə Əfqanıstanla diplomatik əlaqələr mövcud olmuş, əlaqələrin mövcüdluğu AXC-nin süqutuna qədər davam etmişdir. AXC rəhbərliyinin əsas məqsədlərindən biri müsəlman ölkələri ilə həmrəylik nümayiş etdirmək və onlarla siyasi və mədəni əlaqələr qurmaq idi. Sovet hökuməti Azərbaycanda qurulandan sonra Azərbaycan müstəqil xarici siyasət yürütmək hüququndan məhrum olmuş, xarici ölkələrlə mədəni əməkdaşlıq qurmağa çalışırdı. Sovet hakimiyyəti dövründə Əfqanıstanla qurulan əlaqələr daha çox humanitar məqsəd daşımışdır.

XX əsrin 50-60-cı illərindən başlayaraq mədəni əlaqələri hər iki ölkə genişləndirməyə başlamışdır. Müxtəlif sahələrdə görüşlər, əməkdaşlıqlar qurulurdu. Nümunə olaraq aşağıdakıları göstərmək olar. 1959-cu ilin oktyabrın axırlarında Əfqanıstandan olan müğənnilər Bakıya konsert verməyə gəldilər. Azərbaycanlı müğənnilərlə birgə onlar iki konsert verdilər. İlk konsert televiziyada canlı verilmişdir (Qasımlı, 2005). 1966-cı ildə keçirilən musiqi həftələrində Rəşid Behbudov Əfqanıstanda konsert vermişdir. XX əsrin 60-cı illərinin sonunda Azərbaycan rəssamlarının əsərləri Əfqanıstanda sərgi şəklində nümayiş etdirilmişdi.

Nəticə

Azərbaycan SSR ilə Asiyanın Hindistan, İran, Əfqanıstan və Pakistan kimi ölkələri ilə mövcud olan mədəni əlaqələri yalnız sovet hakimiyyəti dövrünü əhatə etməmişdir. Bu əlaqələr qədim tarixə malikdir ki, bunu biz ortaq dəyərlər-din, dil, tarix, mədəniyyət kimi mühüm faktorlarda görmüş olduq. Qədim zamanlardan başlayan bu mədəni əməkdaşlıqlar Sovet hakimiyyəti qurulandan sonra yeni mərhələyə qədəm qoymuş, dövlət səviyyəsində münasibətlərin inkişafı davam etdirilmişdir. Azərbaycan SSR-in Asiya ölkələri ilə mədəni əlaqələri ortaq tarixi irsinin və sivilizasiyalararası dialoqun bir ifadəsinə çevrilmişdir. Müasir dövrdə bu tarixi əlaqələrin tədqiq olunması, araşdırılması, Azərbaycan Respublikasının xarici ölkələrlə mədəni əlaqələrinin formalaşmasında və Asiya regionu ilə münasibətlərində strateji baxımdan mühüm əhəmiyyət daşıyır. Tarixi mədəni münasibətlərin elmi şəkildə öyrənilməsi keçmişin daha obyektiv dərk edilməsinə və gələcək mədəni inteqrasiyanın düzgün formalaşdırılmasına xidmət edir. 318.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Ашурбейли, С.Б. (1990). Экономические и культурные связи Азербайджана с Индией в средние века. Баку, Элм, с. 27-126.
2. Həbibbəyli, İ. (2019). Azərbaycan-Hindistan ədəbi-mədəni əlaqələri. Müqayisəli Ədəbiyyatşünaslıq, 1, s. 3–6.
3. Гасымлы, М. Дж. (2005). Азербайджан в международных культурных связях (1946-1990 гг.). Тбилиси, изд. Артануч, с.18-67.
4. **Qasımova, S.** (2007). II cild. In N. Vəlixanlı (Məs. red.), *Azərbaycan tarixi* (7 cilddə). Bakı, Elm, s.104.
5. Manafova, M. C. (2008). Azərbaycanın Şərqi Asiya ölkələri ilə mədəni əlaqələri. Bakı, Sabah, s.5-6. Məmmədzadə, K., və Qasımova, S. (2007). Memarlıq və şəhərsalma. İn N. Vəlixanlı, Azərbaycan tarixi (cild 2). Bakı, Elm, s.115-125.
6. Ömərov, V. (2014, fevral 21). Azərbaycan Hindistan mədəni əlaqələri. 525-ci qəzet, s.15.
7. https://www.anl.az/down/meqale/ses/2014/fevral/354063.htm
8. Salamzadə, Ə., Kərimov, K., Əfəndiyev, R., & Onullahi, S. (2007). 16–17 əsrlərdə Azərbaycan mədəniyyətində incəsənət və memarlıq. In O. Əfəndiyev (Məs. red.), Azərbaycan tarixi VII cilddə (cild 3). Bakı, Elm, s. 27

DOİ: 10.32010/ITSX9151

BAYRAM HACIZADƏNİN BEYNƏLXALQ KARİKATURA MÜSABİQƏLƏRİNDƏ VƏ SƏRGİLƏRDƏ UĞURLARI

Kəmalə Kamandar MUSTAFAYEVA
Azərbaycan Dövlət Rəssamlıq Akademiyasının doktorantı Elmi rəhbər: Bayram Hacızadə - Sənətşünaslıq üzrə fəlsəfə doktoru,
Əməkdar İncəsənət xadimi, professor
ORCID 0009-0001-4166-8838
E-mail: kamalamustafazadeh@gmail.com

Xülasə. Məqalədə, karikaturaçı rəssam Bayram Hacızadənin beynəlxalq karikatura müsabiqələrində, festival və biennalilərdə qazandığı uğurları, mükafatları, karikaturaçı rəssamların Bayram Hacızadə haqqında fikirləri yer almışdır. Beynəlxalq aləmdə və respublikada baş verən ictimai-siyasi hadisələri, gündəlik həyatın ümumi mənzərəsini öz yaradıcılığında əhatəli və çoxşaxəli şəkildə təsvir edən karikaturaçı rəssamın əsərləri bütün dövrlərdə özünün mövzu müxtəlifliyi, bədii təsvir vasitələrinin rəngarəngliyi, aktuallığı və müasirliyi ilə seçilmişdir. Rəssamın ölkəmizdə və xaricdə təşkil olunmuş sərgilərdə nümayiş olunmuş karikaturalarının mövzu müxtəlifliyindən, onun yaradıcılığında beynəlxalq aləmdə baş verən qloballaşma, ekologiya, terrorizm, işğal və gündəlik həyat hadisələrinin satirik təcəssümündən bəhs edilir. Ölkənin və cəmiyyətin yaşadığı siyasi böhran, torpaqlarımızın işğalı, sosial, iqtisadi və mədəni problemlər B.Hacızadənin yaratdığı əsərlərin mövzu və forma biçiminə təsir etmiş, yaradıcılığının ümumi inkişaf istiqamətini və bədii təzahür formalarını müəyyənləşdirmişdir. Yeni ifadə tərzi, yeni formalar axtarışında olan karikaturaçı rəssam milli dəyərlərə, milli kökə istinad edərək yaratdığı əsərlər müasir dövrümüzün ictimai-siyasi və mədəni mənzərəsini əks etdirən aynasıdır. Rəssamın qrafikasına xas olan konturların plastik həlli, formaların incəliklə işlənməsi, ştrixləmə vasitəsi ilə maraqlı işıq-kölgə effektinə nail olunması karikaturalarının özünəməxsus cəhəti kimi üzə çıxaraq, təqdim olunan əsərləri baxımlı edir. Bayram Hacızadənin beynəlxalq karikatura təşkilatları ilə əməkdaşlığı, eləcə də ictimai fəaliyyəti, yaradıcılığında çeşidli problemlərin işıqlandırılması istiqamətində səmərəli addımları qeyd olunur. Məqalədə, rəssamın çoxşaxəli yaradıcılığı, fəaliyyətinin müxtəlif dövrlərində işləyib hazırladığı müxtəlif mövzulu karikaturaları və satirik rəsmləri təhlil edilir.
Açar sözlər: karikatura, müsabiqə, sərgi, beynəlxalq, tənqid, qrotesk, yaradıcılıq, rəssam

BAYRAM HAJIZADE'S SUCCESSES IN INTERNATIONAL CARTOON COMPETITIONS AND EXHIBITIONS

Kamala Kamandar MUSTAFAYEVA
Doctoral student of Azerbaijan State Art Academy
Bayram Hajizadeh
Academic supervisor
Doctor of Philosophy in Art Studies, Honored Worker of Arts, Professor

Abstract: The article contains the achievements and awards of cartoonist Bayram Hajizade in international caricature competitions, festivals and biennials, and the opinions of cartoonists about Bayram Hajizade. The works of the caricaturist, who depicts the social and political events in the international world and the republic, the general picture of everyday life in his creativity in a comprehensive and multifaceted manner, have been selected for the variety of topics, the variety, relevance and modernity of the means of artistic representation in all periods. The artist's caricatures presented in exhibitions organized in our country and abroad are discussed about the variety of topics, the satirical embodiment of globalization, ecology, terrorism, occupation and everyday life events in his work. The political crisis experienced by the country and society, the occupation of our lands, social, economic and cultural problems affected the subject and form of the works created by B. Hajizade, and determined the general development direction of his creativity and the forms of artistic expression. The caricaturist, who is in search of a new way of expression, new forms, referring to national values and national roots, creates works that reflect the socio-political and cultural landscape of our modern era. The plastic solution of contours typical of the artist's graphics, the delicate processing of forms, and the achievement of an interesting light-shadow effect by hatching are revealed as a unique aspect of his caricatures, making the presented works attractive. Bayram Hajizade's cooperation with international caricature organizations, as well as his public activities and effective steps towards the illumination of various problems in his creativity, are noted. In the article, the multifaceted creativity of the artist, his caricatures and satirical paintings with different themes developed in different periods of his activity are analyzed.
Keywords: caricature, competition, exhibition, international, criticism, grotesque, creativity, artist

УСПЕХИ БАЙРАМА ГАДЖИЗАДЕ НА МЕЖДУНАРОДНЫХ КОНКУРСАХ И ВЫСТАВКАХ МУЛЬТФИЛЬМОВ

Камала Камандар МУСТАФАЕВА
Докторант Азербайджанской Государственной Академии Художеств

Байрам ГАДЖИЗАДЕ
Научный руководитель
Доктор Философии в Области Искусствоведения
Заслуженный Деятель Искусств, Профессор

Резюме:. В статье приведены достижения и награды художника-карикатуриста Байрама Гаджизаде на международных конкурсах карикатуры, фестивалях и биеннале, а также мнения художников-карикатуристов о Байраме Гаджизаде. Произведения карикатуриста, комплексно и многогранно изображающие в своем творчестве общественно-политические события в международном мире и республике, общую картину повседневной жизни, отобраны за многообразие тем, разнообразие, актуальность и современность средств художественного изображения во все периоды. Карикатуры художника, представленные на выставках, организуемых в нашей стране и за рубежом, обсуждают разнообразие тем, сатирическое воплощение в его творчестве глобализации, экологии, терроризма, оккупации и событий повседневной жизни. Политический кризис, переживаемый страной и обществом, оккупация наших земель, социальные, экономические и культурные проблемы повлияли на тематику и форму произведений, созданных Б.Гаджизаде, определили общее направление развития его творчества и формы художественного творчества. выражение. Карикатурист, находящийся в поисках нового способа выражения, новых форм, обращаясь к национальным ценностям и национальным корням, создает произведения, отражающие социально-политический и культурный ландшафт нашей современной эпохи. Свойственное графике художника пластическое решение контуров, тонкая обработка форм, достижение интересного светотеневого эффекта штриховкой раскрываются как уникальная сторона его карикатур, делающая представленные произведения привлекательными. Отмечается сотрудничество Байрама Гаджизаде с международными карикатурными организациями, а также его общественная деятельность и эффективные шаги по освещению различных проблем в его творчестве. В статье анализируется многогранное творчество художника, его карикатуры и сатирические картины различной тематики, разработанные в разные периоды его деятельности.

Ключевые слова: карикатура, конкурс, выставка, международный, критика, гротеск, творчество, художник.

Giriş

Azərbaycan təsviri sənətinin ayrılmaz tərkib hissəsi olan karikatura janrının cəmiyyətdə tanınması və inkişafı istiqamətində əvəzsiz xidmətlər göstərmiş rəssamlarımız müstəqillik dövrünün ilk illərindən ölkəmizi beynəlxalq sərgilərdə, müsabiqələrdə, mötəbər tədbirlərdə layiqincə təmsil etmişlər. Seçdikləri peşəyə, xidmət etdikləri sənətə sevgi ilə yanaşan karikaturaçı rəssamlarımızın beynəlxalq aləmdə, eləcə də ölkənin ictimai-siyasi və mədəni həyatında baş verən hadisələri özündə əks etdirən əsərləri mövzu aktuallığı, yüksək bədii səviyyəsi ilə seçilir, müasir yanaşma tərzi və orijinal rəssam tapıntısı ilə diqqət çəkir.

Mətn

"XX əsrin səksəninci illərində yaranmış nisbi yaradıcı azadlıqdan bəhrələnmiş rəssamlar sırasında Bayram Hacızadənin adı bugünkü zaman distansiyasından aydın görünməkdədir. Bir qərinəni əhatə edən Bayram Hacızadə yaradıcılığında çoxsaylı mövzuların səmimi, tamaşaçısını tam inandıra biləcək bədii-satirik yozumunu görmək olar. Bu, rəssamın sənətə gəlişində və sahə seçimində yaradıcı insan kimi gələcəkdə rastlaşa biləcəyi çətinliklərə hazır olduğunu və öz işinə əminliyini bir daha sübut edir" [5, s. 3].

Əməkdar incəsənət xadimi, sənətşünas alim Ziyadxan Əliyevin öz həmkarı haqqında söylədiyi bu fikirlər dəqiq və obyektivdir. Həqiqətən də Bayram Hacızadə keçən əsrin 80-ci illərindən, Sovet senzurasının mövcud olduğu mürəkkəb siyasi şəraitdə özünün siyasi və məişət mövzulu karikaturaları, eləcə də təbliğat və təşviqat xarakterli rəsmləri ilə dövri mətbuat səhifələrində çıxış etməyə başlamışdır. Müəllifi olduğu əsərlərdə rəssam, bəşəri, ekoloji və sosial problemləri işıqlandırmış, ölkədə mövcud olan əyintilərə və eybəcərliklərə qarşı çıxaraq, bu nöqsanları gündəmə gətirmiş, irticaçı ideologiya, təcavüzkar siyasət, cəmiyyətin inkişafına mane olan ünsürləri tənqid atəşinə tutaraq ifşa etmişdir.

Müstəqililk dövründə yeni inkişaf mərhələsinə qədəm qoymuş Azərbaycan satirik qrafikasının tədqiqi, bu sahədə uğurla fəaliyyət göstərən B.Hacızadə yaradıcılığının araşdırılması, faktiki materialların təhlili onu deməyə əsas verir ki, bu illər rəssamın müasir, eyni zamanda milli- mənəvi köklərə bağlı olan yeni ruhlu əsərləri ilə yadda qalmışdır. Karikaturaçı rəssam B.Hacızadənin müxtəlif mövzuları əhatə edən, özündə sarkazm, tənə və ironiya daşıyan əsərlərində məzmunun ideyası milli maraqlar baxımından işlənmiş, süjetin seçimində daha çox mətnaltı mənanın ifadəliyinə üstünlük verilmişdir ki, bu da satiranın kəskinləşməsi, istehzanın mahiyyətinin dərinləşməsi ilə müşayiət olunurdu. Tədqiq etdiyimiz bu dövrdə dünya rəssamlarının, eləcə də B.Hacızadənin yaradıcılığında əsas yerlərdən birini tutan "beynəlxalq dil"də danışan yeni ruhlu karikaturaların, müasir məzmunlu rəsmlərin çoxluq təşkil etdiyinin şahidi oluruq. Bəzən "sözsüz" karikatura adlandırdığımız bu rəsmlər karikaturaçılarımızın beynəlxalq sərgi və müsabiqələrdə iştirakını asanlaşdırır, onlara özlərini ifadə üçün yeni yaradıcılıq imkanları açır desək, həqiqəti söyləmiş olarıq. Bu karikaturalarda süjet aydın və anlaşıqlı tərzdə təqdim edildiyindən əlavə şərhə ehtiyac duyulmur. Müəllifdən yüksək peşəkarlıq və xüsusi hazırlıq tələb edən bu rəsmlərdə tənqid hədəfini süjet xəttində göstərilən vizual təsvirdə yox, onun əsasında çıxarılan məntiqi nəticədə axtarmaq lazımdır. Bu isə öz növbəsində rəssamın qarşısına orijinal və lokal ifadə vasitələrindən maksimum istifadə etməklə, bir vizual təsvirlə iki və daha artıq mətnaltı mənanın ifadəsinə nail olmaq, tamaşaçıya daha artıq informasiya ötürmək və s. bu kimi vəzifələr qoyur. Bu vəzifələrin öhdəsindən layiqincə gələn, tamaşaçını özünün müasir məzmunlu əsərləri ilə düşündürən B.Hacızadənin yaradıcılığı və bu sahədəki fəaliyyəti diqqətəlayiqdir. Daim yenilik axtarışında olan rəssamın müasir dövrlə səsləşən, yüksək bədii səviyyəsi ilə seçilən, "beynəlxalq dil"də danışan əsərləri bu gün də öz aktuallığını qoruyub saxlamaqdadır.

Müstəqillik dövrünün ilk illərindən beynəlxalq karikatura müsabiqələrində və sərgilərində özünün "beynəlxalq dil"də danışan "sözsüz" karikaturaları ilə uğurla iştirak edən B.Hacızadənin əsərləri ABŞ, Almaniya, Belçika, Bolqarıstan, Çin, Efiopiya, Fransa, Hindistan, İran, İsrail, İtaliya, Kipr, Koreya, Kuba, Polşa, Rumıniya, Rusiya, Serbiya, Suriya, Türkiyə, Ukrayna, Yunanıstan və digər ölkələrdə qızıl, gümüş və bürünc medallara, yarışmanın xüsusi mükafatı və diplomlarına layiq görülmüşdür. Beynəlxalq karikatura müsabiqələri və festivallarında otuzdan artıq mükafat qazanmış B.Hacızadənin yüzdən artıq əsəri müxtəlif kataloqlarda, albom və kitablarda dərc olunmuşdur [5, s. 4; 16; 10, s. 308; 11, s. 328].

Tanınmış karikaturaçı rəssam B.Hacızadənin 2005-ci ildə Çində təşkil olunmuş "Lenq- Mu" beynəlxalq karikatura müsabiqəsində qızıl medala, İsraildə keçirilən XI beynəlxalq karikatura müsabiqəsində xüsusi mükafata, 2007-ci ildə Kubada, beynəlxalq yumor və qrafika biennalesində I yerə və yarışmanın "Siyasi karikatura" nominasiyasında xüsusi mükafata, ABŞ- da "Tamaşaçı rəğbəti" nominasiyası üzrə xüsusi mükafata, Kiprdə, "Pulya" beynəlxalq karikatura müsabiqəsində xüsusi mükafata, İsraildə, "Hayfa" beynəlxalq karikatura müsabiqəsində "Ən orijinal karikatura" nominasiyasında xüsusi mükafata, Türkiyədə, "Yılmaz Güney" mədəniyyət və incəsənət festivalında münsiflər heyyətinin xüsusi mükafatına, 2009-cu ildə ABŞ-da, beynəlxalq siyasi karikatura müsabiqəsində I yerə və yarışmanın xüsusi mükafatına, Polşada, "Jake-bede" beynəlxalq karikatura

müsabiqəsində bürünc medala, Bolqarıstanda, "Kavarna" beynəlxalq karikatura müsabiqəsində xüsusi mükafata, 2010-cu ildə, İranda IX beynəlxalq karikatura müsabiqəsində xüsusi mükafata, 2011-ci ildə Hindistan, Rusiya, Yunanıstan, Ukrayna və İranda keçirilən beynəlxalq karikatura müsabiqələrində yarışmanın xüsusi mükafatlarına, 2014-cü ildə Suriyada beynəlxalq karikatura müsabiqəsində qızıl medala və yarışmanın "Uğur" xüsusi mükafatına, eləcə də 2018-2019-cu illərdə Çində, Çexiyada, Suriyada və Kiprdə keçirilən beynəlxalq karikatura müsabiqələrində xüsusi mükafatlara və fəxri diplomlara layiq görülmüşdür [16; 9, s. 12; 2, s. 17].

B.Hacızadənin beynəlxalq müsabiqələrdə qazandığı uğurlar haqqında Azərbaycan Rəssamlar İttifaqının katibi, xalq rəssamı Ağaəli İbrahimov yazır: "ABŞ-da təşkil olunan "Davenport" beynəlxalq karikatura müsabiqəsində B.Hacızadənin yarışmanın qızıl və eyni zamanda bürünc medallarını qazanması, Kubada keçirilən beynəlxalq yumor və qrafika biennalesində I yerə və müsabiqənin "Siyasi karikatura" nominasiyasında xüsusi mükafata layiq görülməsi, Çində keçirilən, 80 ölkədən minlərlə rəssamın qatıldığı "Lenq-Mu" beynəlxalq karikatura müsabiqəsində II və III yerə, eləcə də Suriyada təşkil olunmuş beynəlxalq müsabiqədə qızıl medala və "Uğur" mükafatına layiq görülməsi, əlbəttə ki, bir yaradıcı insan kimi B.Hacızadənin uğurudur. Bu hadisə eyni zamanda müasir Azərbaycan karikaturasının ölkəmizdə inkişafını, beynəlxalq aləmdə tanınması və təbliğini sübut edən mühim amil kimi qəbul edilməlidir" [15; 9, s. 12].

B.Hacızadənin əsərlərinin təhlili onu deməyə əsas verir ki, rəssamın yaradıcılığını səciyyələndirən xüsusiyyətlərindən biri də onun əsərlərinin mənəvi-psixoloji tutuma, eyni zamanda beynəlmiləlçi bədii-ruha malik olmasıdır. Müraciət etdiyi və təsvirə gətirdiyi ən müxtəlif mövzuların aktuallığına və müasir bədii həllinə görə hər bir ölkədə mətnsiz və izahatsız anlaşılması da onun əsərlərinin məkansız və zamansız olmasını sübut edir.

2009-cu ildə ABŞ-da təşkil olunmuş, dünyanın ən mötəbər yarışmalarından biri olan "Davenport" beynəlxalq karikatura müsabiqəsində B.Hacızadənin qızıl medala layiq görülmüş əsəri də özünün mənəvi-psixoloji tutumuna görə diqqət çəkir. Bu karikaturada həyatın haqsızlıqlarından, insanların riyakarlığından, bəlkə də səfalətdən və ya xəyanətindən zara gəlmiş bir insanın intihar səhnəsini görmək olar. Burada müxtəlif, boğazına kəndir keçirib özünü asmağa hazır olan insanın ayağının altında stul və ya hər hansı bir əşya əvəzinə onun sədaqətli dostunu– onun itini təsvir etmişdir. Rəsmdən aydın olur ki, dünyadan artıq bezmiş bu insanı sözün hər mənasında həyata bağlayan yeganə varlıq–ancaq onun itidir. Ömrünün son anında, bəlkə də müəyyən tərəddüdlərinə son qoymaq məqsədi ilə öz yegənə dostunu yoxlamaq qərarına gələn bu insan, əlindəki sümüyü itə atır. Sədaqət və etibar simvolu olan itin, onu həyata bağlayan yeganə canlının öz sahibini atıb sümük arxası ilə qaçmayacağına ümid edən qəhrəman, bu dəfə də yanılır… Bir parça sümüyü görən it dərhal öz sahibini qoyub, yeməyin arxasınca qaçır və əlbəttə ki, bununla da kəndir çəkilir və əsərin qəhrəmanının həyatına son qoyulur. Bəlkə də həyatda, müasir dövrümüzdə tez-tez rastlaşdığımız, bəlkə də artıq alışdığımız xəyanət mövzusuna rəssam, öz əsərində acı gülüş qataraq, bu səhnəni tamaşaçıya çox fərqli bir vəziyyətdə və gözlənilməz formada təqdim etmişdir [5, s. 54; 9, s. 12] (şək.1).

"Adı dünyanın tanınmış karikatura ustaları ilə yanaşı çəkilən Bayram Hacızadənin sənəti həsədaparıcı dərəcədə insanidir desək, həqiqəti söyləmiş olarıq. Həyat hadisələrinə müxtəlif, hətta ən kəskin münasibətində belə, rəssamın tənqid etdiyi insanları sevdiyi, onların halına acıdığı, onlarla həmdərd olduğu, gördükləri və çəkdiklərinin qarşılığında duyğulandığı aydın görünür. Dünya şöhrətli karikatura ustası Oleq Karpoviç (Belarus) onun yaradıcılığındakı bu keyfiyyətləri belə qiymətləndirir: "Bayram Hacızadənin sənət dili sülh və tolerantlıq dilidir. Onun hər bir əsərində sevgi və dostluq, sülh və barış mesajını asanlıqla duymaq olar. Bu isə çox böyük istedaddır". Həqiqətən də belədir.

Rəssamın incə müşahidə qabiliyyətindən xəbər verən çoxsaylı karikaturalarında onun baş verənlərə, insanların davranışlarına çox diqqətlə, həssaslıqla – nüfuzedici şəkildə göz qoyduğu aydın duyulur" [5, s. 4].

Eyni fikiri İsrailli karikatura ustası Boris Erenburq da təsdiqləyərək bu haqda yazır: "Bayram Hacızadənin karikaturalarının ana xəttini tolerantlıq, səmimiyyət, sağlam düşüncə, bugünkü mürəkkəb dünyamızda o qədər də aktual səslənməsə də - xalqlar dostluğu, insani münasibət və bu kimi yüksək keyfiyyətlər təşkil edir. Həmkarımız, tanınmış rus karikatura ustası Mixail Zlatkovski Bayrama heykəl qoymaq təklifi ilə çıxış etmişdir. Düşünürəm ki, ehtiyac yoxdur. Bayram hər bir əsəri, hər bir yeni kitabı, hər yeni proyekti ilə öz-özünə artıq heykəl qoyub" [17; 10, s. 89].

Karikatura sahəsində artıq öz sözlərini demiş bu böyük şəxsiyyətlərin fikirləri B.Hacızadə yaradıcılığı, onun iç dünyası, həyata və hadisələrə baxışı haqqında bir mənzərə yaradır, desək yanılmarıq. Həqiqətən də rəssamın müəllifi olduğu, insanlığı, alicənablığı alqışlayan, xalqlar, insanlar arasında olan dostluq körpüsünü yandırmamağa çağıran karikaturaları kifayət qədərdir.

Şəkil 1. Bayram Hacızadə - Sədaqətli dost karikaturalarında onun baş verənlərə, insanların davranışlarına çox diqqətlə, həssaslıqla – nüfuzedici şəkildə göz qoyduğu aydın duyulur" [5, s. 4].

Şəkil 2. Bayram Hacızadə - Sədaqətli həyat yoldaşı

Bu rəsmlər sırasında yaxınları tərəfindən unuulan məhbus (Çin, 2005), kitabı qızıla bərabər tutan ziyalı (Koreya, 2006), təbiəti məhv edən, dünyanı fəlakətə sürükləyən insanlara öz hiddətini bildirən meymunlar (ABŞ, 2007), futbol oyunundan zövq alan terrorçular (Çin, 2007), xilası dostluqda görən ruhanilər (Kuba, 2007), dünya malında gözü olmayan sənət adamları (İsrail, 2007), həyatdan bezib, ölümə razı olan qocanın həyat yoldaşının sədaqəti (İsrail, 2008), ölümdən əvvəl məhkumu doyunca yedizdirən cəlladlar (Çexiya, 2008), oğul arzusu ilə yaşayan kişi (Türkiyə, 2008), təzyiqlərə, qadağalara dözməyib sərhədləri dağıdan köməksiz insan (Luksemburq, 2008), möcüzələrə inanan sadəlövh hindular (Rusiya, 2008), səhrada səsinin eşidilməsinə ümid edən ərəb (Avstriya, 2008), uca binalar arasında qalmış yeganə ağacı qoruyan qoca (Efiopiya, 2009), döyüş silahlarını bir qarın çörəyə dəyişən Don Kixot (Kipr, 2009), məğlubiyyətdən zara gəlmiş futbolçu (İtaliya, 2009), son dəqiqəyə qədər danışıqlar masasını tərk etmək istəməyən diplomat (Slovakiya, 2010), alma ağacını məhv etməyə ürəyi gəlməyən hərbiçi (Ukrayna, 2016), Darvin nəzəriyəsini qəbul edən rahib (Yunanıstan, 2016), şəkil çəkdirməyə can atan çadralı qadınlar (Belarus, 2016), ən son anda belə öz insanlığını itirməyən Roma əsgəri (Fransa, 2016), keşişlərə və rahiblərə kömək göstərməyə çalışan Karlo ata (İspaniya, 2017), cəbhə bölgəsində özünə ev şəraiti düzəltmiş zabit (Suriya, 2019) və digər qəhrəmanları müəllifin özü

kimi son ana qədər insana, onun kamalına, sağlam fikirin, məntiqi düşüncənin zəfər çalacağına inanır" [12, s. 79] (şək.2).

Hər bir rəssamın yaradıcılığında bədii vasitələrin özünəməxsus tətbiqi ilə yaranmış üslubun, dəst-xətinin ilk baxışdan tanınması onun yaradıcı "mən"inin formalaşmasının göstəricisidir. "B.Hacızadə üçün də belə yaradıcı "mən"in yaranması və tədricən cilalanması da önəmli məsələlərdəndir" [5, s. 9]. Rəssamın, tamaşaçını güldürən və düşündürən, özünün mövzu aktuallığı və məzmununa görə diqqət çəkən əsərlərinin təhlili onun artıq kamilləşmiş, özünəməxsus qrafik üslubuna sahib olduğunu təsdiqləyir. Qrafikanın bədii-texniki ifadə imkanlarından bütünlüklə bəhrələnən B.Hacızadənin satirik lövhələrində istifadə etdiyi incə cizgilər rəssamın özünəməxsus üslubu, onun bədii tapıntıları kimi qiymətlidir. Bəzən bu əsərlər ofort və ya ksiloqrafiya texnikasında işləndiyi təəssüratını yaratsa da, əslində bu, B.Hacızadənin dəzgah qrafikası texnikalarının bədii xüsusiyyətlərindən yaradıcılıqla faydalanmasının nəticəsi kimi qəbul olunmalıdır.

Bu əsərlər sırasında "Müasirlik", "İstedadlı rəssam", "Mətbuat", "Lombartda", "Urbanizasiya", "Neft kəməri" Rodenin məşhur "Mütəfəkkir" və Rembrandtın "Səfil oğulun qayıtması"nın "müasir versiyası", ekoloji tarazlığı pozan, yer üzünü cəhənnəmə döndərənlərdən yaxa qurtarmağa çalışanların buludlara pənah aparmasını yumorla gündəmə gətirən "Ümid işığı", Ç.Darvin nəzəriyyəsi mövzusunda işlənib hazırlanmış "Sən bizdən deyilsən", "Bu da sonu...", A.Eynşteynin kəşfinin nəticələrini acı gülüşlə işıqlandıran "Ağır nəticə", insan xisləti və sədaqətsizlik mövzusunda işlənmiş, tamaşaçıda təəssüf doğura biləcək "Sədaqətli dost", "Dustaqxanada" və s. bu kimi satirik lövhələri bədii həqiqətlərin obrazlı yozumuna görə doğrudan da qiymətlidir (şək.

Şəkil 3. Bayram Hacızadə - Neft kəməri

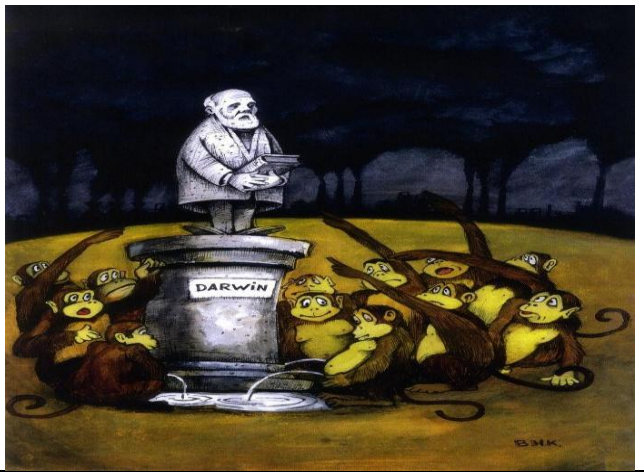

Şəkil 4. Bayram Hacızadə - Çarlz Darvin

Bayram Hacızadə müsahibələrinin birində müxbirin "Beynəlxalq karikatura müsabiqələrində mükafat qazanmış əsərləriniz sırasında ən dəyərlisi hansıdır?" sualını belə cavablandırmışdır: "Əlbəttə ki, mənim üçün hər bir karikaturam doğmadır. Hər birinin öz yeri, öz tarixçəsi var. Amma, deyə bilərəm ki, 2007-ci ildə ABŞ- da təşkil olunmuş beynəlxalq karikatura yarışmasında "Tamaşaçı rəğbəti" nominasiyasında xüsusi mükafata layiq görülmüş "Darvin nəzəriyyəsinə yox!" adlı karikaturam mənim üçün daha qiymətlidir. Səbəbi - bu rəsmin məhz tamaşaçıların, sıravi amerikalıların səs çoxluğu ilə bəyənilib, seçilməsi və beynəlxalq müsabiqənin "tamaşaçı rəğbəti" xüsusi mükafatına təqdim edilməsi olmuşdur. Bu mükafat mənim üçün çox böyük əhəmiyyət kəsb edir. Qeyd etməliyəm ki, "Davenport" beynəlxalq yarışması çox nüfuzlu və ciddi tərkibli münsiflər heyəti olan müsabiqələrdən biridir. Uzun illərdir ki, bu müsabiqədə əsas mükafatları ABŞ və ya avropa karikaturaçıları qazanırdılar. Bu baxımdan Azərbaycan təmsilçisinin bu beynəlxalq müsabiqədə mükafat alması mənim üçün həm gözlənilməz, həm də sevindirici hal idi" [3, s. 14; 16].

Rəssam B.Hacızadənin bu karikaturasının mövzusu aktual, ideyası isə orijinaldır. Karikaturanın süjet xətti Çarlz Darvinin insanların meymundan yaranması nəzəriyyəsi üzərində qurulmuşdur. Rəsmdə, ön planda Ç.Darvinin heykəlini, heykəlin ətrafında isə alimə öz etirazlarını xüsusi formada bildirən meymunları görmək olar. Arxa planda isə amosferə zəhərli qazlar buraxan, qara tüstüləri havaya yüksələn çoxlu sayda zavod, fabrik və atom elektrik stansiyaları təsvir olunmuşdur. Təbiəti zəhərləyən, ekologiyanı məhv edən bu müasir zavodların fəaliyyəti əslində bütün planetin faciəsi olduğunu bədii vasitələrlə tamaşaçıya çatdırmağa çalışan müəllif, bu fəlakətin insanların törətdiyini acı gülüşlə gündəmə gətirmişdir. Sözsüz də anlaşılan bu rəsmdən aydın olur ki, təbiətin bir hissəsi olan meymunlar planetə vurduqları ziyanın nəticələrini insanlardan fəqli olaraq anlayır və dərk edirlər. Onların, Ç.Darvinin abidəsinin önünə gəlib, öz hiddətlərini ona bu cür bildirməklərinin səbəbi də alimin "insan meymundan yaranıb" nəzəriyyəsi ilə etirazları olmuşdur. Bir qrup meymun "insanlar bizdən törəməyib, onların bizə heç bir aidiyyatı yoxdur, bizdən törənənlər belə iş tutub, təbiəti bu hala gətirməzdilər" deyərək, "biz insanlardan imtina edirik!" şüarları ilə alimin bu nəzəriyyəsinə öz haqlı etirazlarını bildirirlər. Karikaturaçının rəssamın seçdiyi mövzu xarakter etibarilə ciddi problemi gündəmə gətirir, faciənin əsl mahiyyətinə nüfuz edərək, onu acı gülüşlə tamaşaçıya çatdırır (şək.4).

Uzun illər "Kirpi" satirik jurnalının bədii redaktoru vəzifəsində çalışmış, görkəmli karikatura ustası Adil Quliyev (Adil Elçin) Bayram Hacızadənin yaradıcılığı və ictimai fəaliyyəti haqqında yazır: "Bayram Hacızadənin istedadı çoxşaxəlidir. O, Azərbaycan Karikaturaçı Rəssamlar Birliyinin sədri, Azərbaycan Rəssamlar İttifaqının rəyasət heyətinin və jurnalistlər birliyinin üzvüdür. Beynəlxalq Karikaturaçılar Təşkilatları Federasiyasında Azərbaycan qrupunun prezidentidir. Bu gün Bayram tanınmış karikaturaçı rəssam olmaqla yanaşı, Azərbaycan sənətşünaslığının ən parlaq şəxsiyyətlərindən biridir. Təəssüf hissi ilə deməliyəm ki, bu günə kimi B.Hacızadədən başqa, Azərbaycan karikaturasını əsaslı şəkildə araşdıran, təhlil və təbliğ edən sənətşünas olmamışdır. Onun, çox böyük sevgi ilə işləyib hazırladığı karikaturalarının beynəlxalq sərgilərdə və müsabiqələrdə mükafatlara layiq görülməsi, müəllifi olduğu kitablar, dərsliklər, monoqrafiyalar və albomların nəşri və geniş şəkildə yayılması dünya ictimaiyyətinə Azərbaycan karikaturasını tanıtmağa, ölkəmizin təbliğinə və əlbəttə,

bu janrın inkişafına xidmət edir" [5, s. 10; 15]. Həqiqətən də B.Hacızadənin beynəlxalq sərgi və müsabiqələrdə uğurları və qələbələri, eyni zamanda karikatura sənətinin, tarixinin tədqiqi və təbliği sahəsində Azərbaycan sənətşünaslığına verdiyi töhfələr əvəzsizdir. Tədqiqatçı-rəssam XX əsr Azərbaycan təsviri sənətinin inkişafında böyük rolu olmuş Ə.Əzimzadə ənənələrini yaşadan rəssamların yaradıcılığını araşdırmaqla, bu nadir və mübariz sənət növünü tanıtmaqla, təbliği ilə məşğul olmaqla, həm də özünün bu sahədə baş verən proseslərə dərindən bələd olduğunu nümayiş etdirmişdir. Həqiqətən də bu gün, B.Hacızadənin məhsuldar və səmərəli fəaliyyəti sayəsində geniş beynəlxalq ictimaiyyətin Azərbaycan karikaturası, onun tarixi və müasir dövrdə yeni inkişaf mərhələləri haqqında məlumat almaq imkanları yaranmışdır.

Dünya və İran karikaturasının tanınmış simalarından biri olan rəssam Şahram Rezai Bayram Hacızadə haqqında belə yazır: "Bu böyük və dəyərli müəllimimizin sayəsində dünya Azərbaycan karikatra tarixi, eləcə də müasir Azərbaycan karikatura sənəti ilə tanış oldu" [7, s. 36]. Tanınmış karikatura ustasının bu fikri ilə razılaşmaya bilmərik. B.Hacızadənin son illər ərzində Azərbaycanda və dünyanın bir çox ölkələrində "Azərbaycan karikaturası" başlığı altında təşkil etdiyi sərgilər, yeni nəşrlərin təqdimatı, tanınmış karikatura ustaları ilə görüşlər iranlı həmkarı Şahram Rezai söylədiyi kimi – həqiqətən də Azərbaycan karikaturasının beynəlxalq aləmdə tanınması və təbliği istiqamətində atılmış mühüm addımlardandır.

B.Hacızadənin təşkilatçılığı ilə həyata keçirilən bu tədbirlərdə, sərgi və müsabiqələrdə dünyanı və ölkəmizi narahat edən problemlər, müharibə, terrorizm, seperatizm, torpaqlarımızın işğalı, xalqımızın üzləşdiyi haqsızlıqları əks etdirən, ekstrizmi və təcavüzü ifşa edən karikaturalar "İşğala son!" başlığı altında nümayiş olunmuş, xalqımızın haqq səsi beynəlxalq ictimayyətə çatdırılmışdır [4, s. 22].

Bu istiqamətdə apardığı məhsuldar və səmərəli fəaliyyətinə, karikatura sənətinin öyrənilməsi, tədqiqi və təbliği, bu janrın inkişafında göstərdiyi xidmətlərə görə karikaturaçı rəssam Bayram Hacızadə 2007-ci ildə Azərbaycan Respublikasının prezidenti İlham Əliyev cənabları tərəfindən "Əməkdar İncəsənət Xadimi" fəxri adına layiq görülmüşdür [1, s. 1; 3, s. 2].

"2018-ci ildə 50-illik yubileyi münasibəti ilə Bayram Hacızadə Rusiya Rəssamlıq Akademiyasının fəxri üzvü seçilmişdir. Bu xoş müjdənin önəmli cəhəti Azərbyacan sənətkarının bu nüfuzlu elmi-yaradıcı quruma xarici ölkələrdən seçilən ilk karikaturaçı rəssam olması idi. Qənaətimizcə, 260 illik mövcudluğu ərzində bilavasitə klassik sənət sahələri təmsilçilərinin fəaliyyətini dəyərləndirməyə üstünlük verən akademiyanın bu dəfə öz sıralarına satirik rəsm – karikatura ustasını qəbul etməsi ilk növbədə B.Hacızadənin öz yaradıcılığında klassik karikaturaya onun yeni bədii-estetik nəfəs verməsi ilə bağlı olmuşdur.

Rusiya Rəssamlıq Akademiyasında keçrilən təqdimetmə mərasimində Rusiya Rəssamlıq Akademiyasının prezidenti, SSRİ xalq rəssamı, akademik Zurab Sereteli Azərbaycanlı rəssamın yaradıcılığını yüksək qiymətləndirmiş, ona uğurlar arzulamışdır. Tədbir zamanı SSRİ xalq rəssamı

Tahir Salahov çıxış edərək, Bayram Hacızadəni görkəmli Sovet-rus rəssamı Boris Yefimovdan sonra bütün post-sovet məkanında karikaturanı tədqiq və tədris edən, bu janrın inkişafında və cəmiyyətdə tanınmasında ciddi fəaliyyəti ilə seçilən ikinci şəxs adlandırmışdır" [5, s. 17; 12, s. 91].

Azərbaycan Karikaturaçı Rəssamlar Birliyinin sədri Bayram Hacızadənin məhsuldar fəaliyyəti nəticəsində 2005-2022-ci illərdə ölkəmizdə və onun hüdudlarından uzaqlarda 50-dən artıq beynəlxalq sərgi və karikatura müsabiqəsi uğurla keçirilmişdir [13, s. 9]. Qeyd etməliyik ki, layihə rəhbəri və təşkilatçısı Bayram Hacızadə olan "Molla Nəsrəddin" beynəlxalq karikatura müsabiqəsinə hər il əllidən artıq ölkədən yüzlərlə karikaturaçı rəssam qatılır. Bu isə Azərbaycanın çox yaxın gələcəkdə beynəlxalq karikatura mərkəzinə çevrilmə ehtimalını artırır, desək yanılmarıq. Təsadüfi deyil ki, "Molla Nəsrəddin" beynəlxalq karikatura müsabiqəsi beynəlxalq karikatura təşkilatları federasiyası tərəfindən səsvermənin obyektivlyi və təşkilatı məsələlərin yüksək səviyyəsinə görə ən yüksək balla – 5 ulduzla qiymətləndirilmişdir.

Bu haqda FECO-nun prezidenti xanım Merlin Pole yazır:

"Sevindirici haldır ki, bu gün dünyada ciddi karikatura təşkilatları da vardır və onlar karikaturaçıların hüquqlarının qorunması kimi çox həssas və incə məsələyə diqqətlə yanaşır, xüsusi əhəmiyyət verirlər. Bu mənada Bayram Hacızadənin rəhbərliyi altında Azərbaycanda keçirilən "Molla Nəsrəddin" beynəlxalq karikatura müsabiqəsinin adını çox böyük sevinc hissi ilə ən mötəbər, ciddi və əhəmiyyətli müsabiqələrdən biri kimi çəkərdim. Artıq üçüncü ildir ki, Azərbaycanda beynəlxalq karikatura müsabiqəsi elan edilir və müvəffəqiyyətlə keçirilir. Bu müsabiqənin şərtləri FECO-nun qaydaları ilə tam uyğun gəlir və bu səbəbdən də "Molla Nəsrəddin – 2010" karikatura müsabiqəsi bizim tərəfimizdən ən yüksək qiymətə - beş ulduza layiq görülmüşdür. Əminəm ki, bizim azərbaycanlı həmkarımız qazandıqları bu yüksək nüfuzu gələcəkdə də qoruyub saxlayacaqlar" [8, s. 84].

Yaradıcılıq axtarışları prosesində bədii yetkinlik mərhələsinə yüksəlmiş, davamlı olaraq öz üzərində

çalışan B.Hacızadənin bu illər ərzində Ərdəbildə, "Fədək" Mədəniyyət kompleksinin sərgi salonunda "Dolanbac küçələr", Təbrizdə, karikatura muzeyində "Müasir Azərbaycan karikaturası", Əskişəhərdə, Anadolu Universitetinin Karikatura muzeyində "Azərbaycandan sevgilərlə", Kiyevdə, Taras Şevçenko adına Milli muzeydə "Satirik qrafika" ("Сатирическая графика"), Minskdə, Yakub Kolas dövlət memorial muzeyində "Sözsüz" ("Без слов"), İstanbul karikatura evində "Bayram Hacızadə", Yekaterinburqda, bədii sərgi salonunda "Dünya karikatura ustaları" ("Мастера мировой карикатуры"), muzey sərgi kompleksində "İronik qrafika" ("Ироничная графика"), Barselonada, "Mezanina" incəsənət mərkəzində "Cartoons", Poltava muzey mərkəzinin sərgi salonunda "Karlyuka", Hayfada, "Tveriya" sərgi qaleriyasında "Tolerantlıq", eləcə də Bakıda, Əzim Əzimzadə ev muzeyində "Əzimzadənin davamçıları", Muzey Mərkəzində "Hophopnamə", Milli İncəsənət muzeyində "Müasir karikatura", Şamaxıda "M.Ə.Sabir – 150" və digər fərdi sərgiləri də təşkil olunmuşdur [14, s. 22; 16].

Dünya karikaturasının klassiklərindən sayılan, rəssam və nəzəriyyəçi Vladimir Kazanevski yazır: "Bayram Hacızadənin Rusiya, Belarus, Türkiyə, İspaniya, İsrail, İran və Ukraynada keçirilən yubiley sərgilərini alıqışlayırıq. 2018-ci ildə Bayram Hacızadənin Kiyevdə Taras Şevçenko adına Milli Muzeydə təşkil olunmuş "Satirik qrafika" ("Сатирическая графика") adlı fərdi sərgisi şəhər ictimaiyyətinin marağına səbəb olmuşdur. Onun böyük sevgi ilə işləyib hazırladığı hər bir əsərində rəssamın qəlbini oxumaq, iç dünyasına daxil olmaq mümkündür. Sanki hərarətli Bakı günəşi kimi işıq saçan bu lövhələrinin hər birində incə yumor, sətiraltı tənqid, ciddi fəlsəfə aydın görünür. Peşəkar rəssam əlinin məhsulu olan bu karikaturalarda məzmun, ideya, mövzu aktuallığı, hədəfin düzgün seçilməsi dəqiq və düzgündür. Təsadüfi deyil ki, onun əsərləri yüzlərlə beynəlxalq karikatura müsabiqələrinin kataloqlarında yer alıb. Rəssam çoxlu sayda beynəlxalq mükafatlara, titullara, fəxri diplomlara layiq görülüb. Mən bunu bir neçə dəfə demişəm və təkrar etmək istəyirəm: "Bayram Hacızadə dünya karikatura sənətinin inkişafını sürətləndirməyə qadir bir qüvvədir" [1, s. 16; 14, s. 3].

2017-ci ildə Türkiyə Karikaturaçılar Assosiyasiyasının təşkilatçılığı ilə İstanbulda keçirilən Bayram Hacızadənin fərdi sərgisində çıxış edən Türkiyə Karikaturaçılar
Assosiyasiyasının sədri Mətin Pekər rəssamı karikatura janrının inkişafı istiqamətindəki səmərəli fəaliyyətini yüksək qiymətləndirmiş, onun barış və tolerantlıqdan qaynaqlanan yaradıcılığını xüsusilə vurğulamışdır. "Bayram Hacızadə müasir dünya karikaturasında bir hadisədir. Onun müasir dildə danışan, hər birimiz üçün anlaşıqlı olan sülh və insanlara sevgi ilə aşılanmış karikaturaları öz dərin fəlsəfəsi, rəssam işi, mövzu aktuallığı baxımından kamil sənət əsəridir. Bayram Hacızadə tək Azərbaycanın və türk dünyasının yox, dünya karikatura sənətinin çox önəmli simalarından biridir". Bu tədbirdə Bayram Hacızadə Türkiyə Karikaturaçılar Assosiyasiyasının fəxri üzvü seçilmiş, ona dünya karikatura sənətinin inkişafında göstərdiyi xidmətə görə xüsusi diplom və fəxri fərman təqdim olunmuşdur [12, s. 81].

Ömrünün son illərini İsraildə yaşamış, görkəmli karikatura ustası Adil Quliyev Bayram Hacızadənin İsraildə təşkil olunmuş fərdi sərgisi haqqında öz təəssüratları ilə bölüşür: "Hayfa şəhər meriyası və İsrail Karikaturaçılar Birliyinin təşəbbüsü ilə Bayram Hacızadənin İsraildə təşkil olunmuş fərdi sərgisi böyük təntənə ilə keçirilmişdi. İsrail-Azərbaycan dostluğuna, karikatura sənətinin təbliğinə xidmət edən bu sərgi şəhər ictimaiyyəti tərəfindən maraqla və rəğbətlə qarşılanmışdı. Təsadüfi deyil ki, "Az.In.News" mətbuat agentliyinə müsahibəsində "Sholumi" mərkəzinin rəhbəri Şayl Simon Tov demişdir: "Hər birinizə bu sərgini diqqətlə seyr etməyi tövsiyyə edirəm - əsl incəsənətlə təmasda olacaqsınız". Təsadüfi deyil ki, sərgi üçün İsrail Karikaturaçılar Assosiyasiyasının hazırladığı afişalar "Наш Байрам" ("Bizim Bayram") başlığı ilə çap olunmuşdur. Hesab edirəm ki, bu, israilli həmkarımızın həmyerlimizə dostluq münasibətinin və rəğbətinin göstəricisidir" [12, s. 82].

Elə dünyanın digər ölkələrindən olan karikaturaçı rəssamlar da B.Hacızadənin məhsuldar və nəhayətsiz fəaliyyəti haqqında yüksək fikirlər söyləmişlər. Mixail Zlatovskinin (Rusiya) "Bu cür xeyirxah bir adama heykəl qoymaq üçün elə indi vəsait toplamağı təklif edirəm. Azərbaycan mədəniyyətinə bu cür mücahidi olmasına görə qibtə edirəm", Andrey Feldşteynin (ABŞ) "Hər bir ölkəyə belə bir fədakar gərəkdir, təcili belə bir adamın klonlaşdırılmasına başlamaq lazımdır", Boris Erenburqun (İsrail) "Azərbaycan karikaturası və karikaturaçılarının bəxti gətirib ki, onların belə bir lideri vardır", Gennadi Çeqodayevin (Rusiya) "Bayram Hacızadənin səmərəli işi sayəsində Bakının dünyanın daha bir yumor paytaxtına çevriləcəyinə inanıram", Rəhim Əsgər (İran) "Bayram Hacızadənin məqsədyönlü və səmərəli fəaliyyətinin nəticəsində dünya "Molla Nəsrəddin" satirik jurnalını, zəngin ənənələri olan Azərbaycan karikatura tarixinin dünəni və bu günü ilə nəhayət ki, tanış oldu", Viktor Boqoratın (Rusiya) "Bayram kimi vətəndaşı olan ölkəyə qibtə edirəm", Hüseyn Çakmak (Kipr) Bayram Hacızadə ilə nə qədər fəxr etsək, yenə də azdır", "Marat Veliaxmetovun (İspaniya) "Axı bu insanı necə sevməmək olar?" və s. bu məzmunlu fikirlər rəssamın yaradıcılığına və fəaliyyətinə verilən layiqli qiymətdir [5, s. 17; 17; 15].

Dünyanın tanınmış karikatura ustaları, Rusiyadan İqor Smirnov, Stanislav Aşmarin, Aleksandr Şmidt, Ukraynadan Oleq Qutsal, Valeri Momot, Belarusdan Anatoli Qarmaza, Marina Qorelova, Türkiyədən Yurdagün Göker, Atila Özər, İsmayıl Kar, ABŞ-dan Jen Sorenson, Almaniyadan Marlen Pole, Fransadan Bernard Bouton, Jean Marle Bertin, Serbiyadan Zoran Matic Mazos, İtaliyadan Aleksandro Qatto, İrandan Sevda Cənnəti, İsraildən Sergey Sıçenko, Yaponiyadan Yuko Şimizu, Bolqarıstandan Valentin Giorgiyev, Makedoniyadan Cordan Pop- İliyev, Ruminiyadan Juliyan Pena-Pai, Çindən Leng Mu, Sudandan Talal Nayer və digərlərinin bakılı həmkarları haqqında söylədikləri çox yüksək fikirlər hər birimizin qəlbini qürurla doldurur [6, s. 44].

Bu gün öz yaradıcılıq zirvəsindən arxaya – etdiklərinə qürurla baxmağa haqqı çatan Bayram Hacızadənin ürəkdən bağlandığı karikatura sənətinə təmənnasız xidməti onun məhsuldar və səmərəli fəaliyyətində öz əksini tapır. Bütün yaradıcılığı boyu Azərbaycan milli karikatura ənənələrini uğurla davam etdirən, bədii-estetik yozuma malik beynəlmiləl ruhlu əsərlərində özünün yaradıcı-vətəndaş mövqeyini sərgiləyən Bayram Hacızadə bu gün haqlı olaraq beynəlxalq karikatura aləmində müasir Azərbaycan karikatura sənətinin lideri kimi tanınır.

Nəticə

Haqqında danışdığımız dövrdə, tanınmış karikatura ustası B.Hacızadənin beynəlxalq müsabiqələrdə və sərgilərdə nümayiş olunan satirik əsərlərində mövzu aktuallığı, beynəlmiləlçilik ruhu, problemə yanaşma aspektinin yeniləşməsi tendensiyası ilə qarşılaşırıq. Bu illər ərzində, rəssam, zəngin yaradıcılıq prosesləri zamanı ərsəyə gətirdiyi satirik lövhələrində maraqlı obrazlar qalereyası yaratmağa müvəffəq olmuşdur. Obrazlı ifadə tərzi, satirik qrafikanın tükənməz imkanları, obrazların təsvir variantları və qrotesk həddi, karikaturanın bədii estetik kəsəri üzərində daima yaradıcılıq axtarışları aparan B.Hacızadə milli karikatura sənətimizin beynəlxalq aləmdə tanınması və təbliği istiqamətində müvəffəqiyyətlə çalışmış, ölkəmizin hüdudlarından kənarda təşkil olunmuş beynəlxalq karikatura sərgilərində və müsabiqələrində Azərbaycanı layiqincə təmsil etmişdir.

ƏDƏBIYYAT SIYAHISI

1. "Azərbaycan" qəzeti // Bakı: "Azərbaycan" nəşriyyatı - 16 may - 2007.
2. "Biz və karikatura" jurnalı // Bakı: "Çaşıoğlu" nəşriyyatı – 2006 - № 1 - 24 s.
3. "Biz və karikatura" jurnalı // Bakı: "Çaşıoğlu" nəşriyyatı – 2007 - № 4 - 24 s.
4. Əliyev Z. Azərbaycan incəsənəti II-III cild / Bakı: "Letterpress" nəşriyyatı – 2011 - 146 s.
5. Əliyev Z. Azərbaycanın karikaturaçı rəssamları - Bayram Hacızadə / Bakı: "Azəri-Dizayn" nəşriyyatı – 2018 - 80 s.
6. Əliyev Z. Əzim Əzimzadənin davamçıları / "Qobustan" sənət toplusu // Bakı: Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin nəşriyyatı – 2010 - № 2.
7. Hacızadə B. "Multikulturalizm və karikatura" / Bakı: "Bestpack" mətbəəsi – 2018 - 210 s.
8. Hacızadə B. "Neft və karikatura"/ Bakı: "Azəri-dizayn" nəşriyyatı – 2010 - 388 s.
9. Məhərrəmli Q. "Azərbaycanlı rəssamın ABŞ zəfəri" / "Zaman" qəzeti // Bakı: "Zaman- Azər" mətbəəsi – 2009 - №1-2 - 16 s.
10. Mustafayeva K. "Bayram Hacızadə yaradıcılığında mövzu müxtəlifliyi" // - Naxçıvan: 2022 - AMEA-nın Naxçıvan bölməsi. İncəsənət, Dil və Ədəbiyyat İnstitutu - ISSN 2311- 8482 "Axtarışlar" jurnalı - Cild 16, № 2 (42) - "Tusi" nəşriyyatı - 330 s.
11. Mustafayeva K. "Beynəlxalq dildə danışan "sözsüz" karikaturalar" elmi məqalə // - Bakı: AMEA "Filologiya və sənətşünaslıq" elmi məcmuəsi – 2023 - 363 s.
12. Mustafayeva K. "Müasir Azərbaycan karikatura sənəti" / Magistr dərəcəsi almaq üçün dissertasiya // - Bakı – 2020 - 101 s.
13. Nərimanqızı N. "Sadəliyin rəng yozumu" // - Bakı: "Mədəniyyət" qəzeti – 2009 - 8 iyul.
14. Казаневский В. "Сатирическая графика – Байрама Гаджизаде" // - Киев: 2016 - 24 s.
15. https://www.azercartoon.com
16. https://www.azercartoon.com/prizes.htm
17. https://www.cartoonblues.com/forum/

DOİ: 10.32010/QQBO3259

THE INITIAL PHASE OF GREAT BRITAIN'S MIDDLE EAST POLICY

Laman Arif ALIYEVA
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-3249-5546
E-mail: aliyevalaman09@gmail.com

Abstract: Britain's Middle East policy started to play an important role in the foreign policy of the Empire starting in the late 18th century, after the Napoleonic invasion of Egypt and establishment of the brief French rule the Middle East. The British policy in the region mainly aimed to protect the Imperial Road to India and maintain the balance of power in Europe, preventing any other European power increase the sphere of influence in the Middle East region. When Napoleon invaded Egypt in 1798 taking advantage of weakening Ottoman Empire, Britain made an alliance with Ottomans and helped them to defeat France. In the XIX century, Britain pursued three main goals in the Middle East: to secure access to the trade routes in the Eastern Mediterranean, to keep stability in Iran and the Persian Gulf, and to ensure the integrity of the Ottoman Empire. The main aim behind the first two aims was to protect and secure the sea and land routes to India, which were becoming increasingly vital to both the British economy and its imperial interests. The third goal was related to the problem of preserving the existence of the Ottoman Empire, both to inflame great power competition and to the general contested atmosphere that Western imperialist expansion had created in the Middle East region. The imperial rivalry against Russian Empire was another crucial factor shaping British foreign policy in the Middle East region. In the second half of the XIX century, British influence in the region increased significantly, especially in Egypt. Opening of the Suez Canal formed Britain a new goal in the Middle East. Nevertheless, the discovery of oil in the Middle East changed the fate of the region eventually in the early XX century.
Keywords: Middle East, Great Britain, Imperial Road, Suez Canal, Eastern Question, Great Game, Middle Eastern oil.

BÖYÜK BRİTANİYANIN YAXIN ŞƏRQ SİYASƏTİNİN İLKİN MƏRHƏLƏSİ

Ləman ƏLİYEVA
Baki Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-3249-5546
E-mail: alivalaman09@gmail.com

Xülasə: İngiltərənin Yaxın Şərq siyasətinin ilkin təzahürləri 18-ci əsrin sonlarında formalaşmağa başlamış və 20-ci əsrin əvvəllərinə qədər davam etmişdir. Bu, ilk növbədə Hindistana gedən İmperiya yolunu qorumaq və Avropadakı güclər balansını saxlamaq məqsədi daşıyırdı. Bu siyasətin kökləri Osmanlı İmperiyasının tədricən zəifləməsindən istifadə edən Napoleonun Misirə hücumu ilə Fransanın Yaxın Şərqdə mövqeyini daha da gücləndirdiyi dövrə uzanır. 1798-1882-ci illər arasında İngiltərə Yaxın Şərqdə üç əsas məqsəd güdürdü: Şərqi Aralıq dənizindəki ticarət yollarına çıxışı təmin etmək, İran və Fars körfəzində sabitliyi saxlamaq və Osmanlı İmperiyasının bütövlüyünü təmin etmək. İlk iki məqsədin arxasında duran əsas məqsəd həm Britaniya iqtisadiyyatı, həm də onun imperiya maraqları üçün getdikcə həyati əhəmiyyət kəsb edən Hindistana gedən dəniz və quru yollarını qorumaq və təmin etmək idi. Üçüncü məqsəd həm böyük güclərin rəqabətində öz yerini tutmaq, həm də Osmanlı İmperiyasının varlığını qoruyub saxlamaq problemi ilə bağlı idi. Rusiya imperiyasına qarşı imperiya rəqabəti İngiltərənin Yaxın Şərq regionunda xarici siyasətini formalaşdıran digər mühüm amil idi. XIX əsrin ikinci yarısında İngiltərənin bölgədəki təsiri xüsusilə Misirdə xeyli artdı. Süveyş kanalının açılması ilə İngiltərənin Yaxın Şərqdə yeni hədəfi formalaşdı. Buna baxmayaraq, Yaxın Şərqdə neftin kəşfi nəhayət, XX əsrin əvvəllərində regionun taleyini dəyişdi.
Açar sözlər: Yaxın Şərq, Böyük Britaniya, İmperiya Yolu, Süveyş kanalı, Şərq məsələsi, Böyük Oyun, Yaxın Şərq nefti.

НАЧАЛЬНЫЙ ЭТАП ПОЛИТИКИ ВЕЛИКОБРИТАНИИ НА БЛИЖНЕМ ВОСТОКЕ

Лямань АЛИЕВА
Докторант Бакинского Государственного Университета
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-3249-5546
Электронная почта: aliyevalaman09@gmail.com

Резюме: Первые проявления ближневосточной политики Великобритании начали формироваться в конце XVIII века и продолжались до начала XX века. Её целью, прежде всего, была защита Имперского пути в Индию и поддержание баланса сил в Европе. Корни этой политики уходят ещё дальше, когда Наполеон, воспользовавшись постепенным ослаблением Османской империи, укрепил Францию и установил её влияние на Ближнем Востоке, совершив

наполеоновское вторжение в Египет. В период с 1798 по 1882 год Великобритания преследовала на Ближнем Востоке три основные цели: обеспечить доступ к торговым путям Восточного Средиземноморья, обеспечить стабильность в Иране и Персидском заливе и обеспечить целостность Османской империи. Главной целью первых двух целей была защита и обеспечение безопасности морских и сухопутных путей в Индию, которые становились всё более важными как для британской экономики, так и для её имперских интересов. Третья цель была связана с проблемой сохранения Османской империи, что разжигало конкуренцию великих держав и способствовало общей атмосфере противостояния, созданной западной империалистической экспансией на Ближнем Востоке. Соперничество империи с Российской империей было ещё одним важнейшим фактором, определявшим британскую внешнюю политику на Ближнем Востоке. Во второй половине XIX века британское влияние в регионе значительно возросло, особенно в Египте. Открытие Суэцкого канала определило для Великобритании новую цель на Ближнем Востоке. Тем не менее, открытие нефти на Ближнем Востоке в конечном итоге изменило судьбу региона в начале XX века.

Ключевые слова: Ближний Восток, Великобритания, Имперский путь, Суэцкий канал, Восточный вопрос, Большая игра, ближневосточная нефть.

Introduction

The term "Middle East" is based on a region between the Ottoman based "Near East" and China based "Far East". When this term was used by an American naval officer and historian - Alfred Thayer Mahan for the first time in his article "The Persian Gulf and international relations", Mahan called the area between Mediterranean Sea and India as the Middle East. The Middle East region, which covers the southwest of the Asian continent is defined geographically as a region stretching from Egypt to Iran and from Turkey to Yemen. The Middle East region has a unique place in world politics from the perspective of geopolitics [Mahan, 1902]. The Ottoman Empire ruled these lands for more than 600 years and reached the peak of its power during the reign of Sultan Suleiman the Magnificent. The first interactions of the European states with the Ottoman Empire dated back to the 16th century, when Ottoman sultans gave commercial privileges called capitulations to European merchants including the Venetian, the English, and the French etc. The terms of the capitulations were negotiated over the next centuries for several times, and each time European commercial privileges extremely increased. That brought the economic decline of the Ottoman Empire and foreign control in every sphere.

In the 17th century, the Ottoman Empire ruled over a vast multicultural territory in southeastern Europe, Western Asia, and North Africa - up to Algeria. Facing with internal upheavals and external pressure, Ottoman Empire later weakened due to the influence of unsuccessful domestic and foreign policies. By the 19th century, the Ottoman Empire had lost its former power, and its territory had decreased due to land losses. Examples of this include a declining economy, emptying of the treasury, a weakened army, and increased foreign interference in state affairs. During this period, the influence of the Ottoman Empire over the Arab provinces had also weakened to some extent. European countries, who wanted to take advantage of the political power vacuum in Mesopotamia, aimed to establish economic and strategic dominance here.

Initial phase of the Western factor in the Middle East covers the period starting from the late 18th century to early 20th century. However, the rise of Western imperialism in the Middle East was accompanied by economic, cultural, and territorial decline in the Ottoman lands. Along with other European powers, England's interest in the Middle East increased during this period. At this time, European territorial demands to Ottoman realm can be divided into three parts: Russia wanted the Straits, the Bosporus, and the Dardanelles; France wanted Syria, especially the coastal area and Palestine; Britain wanted Iraq, because of the access to Persian Gulf and India.

At the turn of the 19th and 20th centuries, Great Britain, known as the "Land on which the sun never sets", had become the most powerful empire in the world as the greatest winner of age of discoveries. Undoubtedly, Great Britain had taken a position almost at the center of global politics. It was possible to see the manifestation of English policy in all parts of Eurasia and Africa. Nevertheless, the most important colony and source of income of England, the leader in the world's seas, was India. With the start of the East India Company's activities in India in 1600, the process of turning this territory into a British colony began. To protect this important colony, England pursued a policy of increasing its influence in the surrounding regions which brought imperial rivalry alongside. The confrontation between Russia and England, which was studied in foreign literature under the name of the "Great Game" in Central Asia, including Afghanistan and Iran, is the greatest example of this. The huge lands between Europe and India were especially important both in terms of geostrategy and raw materials. Thus, these lands under Ottoman rule fell into the sphere of interest of Great Britain [Fromkin, 2020].

First stage of British integration in the Middle East

From the beginning of the 19th century, Britain's Middle East policy became an integral part of the empire's overall foreign policy strategy. Two main factors played an influential role in the formation of this policy. The first was the defense of India and the provision of lines of communication - to protect India, the most geopolitically valuable colony of the British Empire, from threats of European powers. The second was the preservation of the international balance of power under the idea of "Eastern Question" - to manage the consequences of the weakening of the Ottoman Empire and prevent the region from being controlled by other great powers - especially Russia and France.

This preliminary period of Great Britain's Middle East policy can be divided into several stages. In the first period Britain's first aim in the region was not acquiring direct control over the region, it was more directed to ensure commercial interests, providing imperial security. It should be mentioned that Britain's first strategic influence on the region began when the imperial route was established. Located between the Europe and India, Middle East's geostrategic importance for the Great Britain significantly increased with the foundation of Imperial Road to India. Its importance for Great Britain was high for both strategic and militaristic way. India was the "jewel in the crown" of the British Empire, both for its economic value and its geopolitical weight. The route was essential for economic integration of Britain into eastern world: cotton, tea, opium, and later oil flowed along this

corridor. At that point, the Middle East was considered as a strategic buffer against Britain's European rivals [Armaoğlu, 2020].

In 1798, during a French Campaign to the East, Egypt was occupied by Napoleon. After the invasion, the foreign influence and existence in face of France and England extremely increased. To a certain degree, Napoleon Bonaparte's invasion of Egypt is considered to have marked the beginning of a new era in the Middle East. With the invasion of Egypt, France tried to gain control over imperial road to India. During the 3-year Napoleonic occupation, Egypt became acquainted with European culture, the ideas of the French Revolution, new ideologies appearing in the West - nationalism, liberalism, as well as innovations such as theater, printing, newspapers, etc. penetrated Egypt and from there into the Arab world. This occupation paved the way for Western intervention in the Near and Middle East, including North Africa, and British and French ambitions in the region began to increase. Another of the main factors that played a prominent role in the disruption of political stability in the Middle East was undoubtedly the ideas of national liberation, independence movements, and the process of forming national consciousness that were formed and increasingly widespread all over the world, including in the region. All this played a fundamental role in the emergence of revolutionary ideas. The impact of these new ideologies on the cosmopolitan composition of the Ottoman Empire was great. As a result of the national consciousness emerging in the Arab regions in particular, the Arabs began to perceive the Ottoman government not as a Muslim rule, but as a rule of the Turks [Ozavci, 2021].

The British reaction to Napoleon's invasion of Egypt was swift and multifaceted, driven by the strategic importance of Egypt as a gateway to India and a critical link in their global trade network as it was accepted as a direct threat to their strategic interests, particularly their access to India and trade routes. At the Battle of the Nile Admiral Horatio Nelson led the British fleet to a decisive victory at Aboukir Bay in August 1798, destroying the French navy and isolating Napoleon's army in Egypt by cutting off reinforcements and supplies [Cole, 2007].

The British collaborated with the Ottoman Empire, which declared war on France, providing naval and logistical support and disrupting French supply lines, to reclaim Egypt and counter French expansion. The British intercepted French communications, gaining valuable intelligence, captured transport vessels carrying artillery to Napoleon's forces and used propaganda to expose Napoleon's intentions and rally resistance against the French occupation. The British navy imposed a blockade on the Egyptian coast, preventing reinforcements and supplies from reaching the French forces. The British encouraged and supported local uprisings against the French, capitalizing on Egyptian resentment toward French policies. In 1801, the British landed an expeditionary force at Abuqir near Alexandria and ultimately forced the French to surrender and withdraw from Egypt. As the British launched a military campaign in coordination with the Ottomans, the French withdrawal from Egypt and leading to restoration of Ottoman control over the region. These efforts were instrumental in undermining Napoleon's campaign, restoring Ottoman control over Egypt, and reaffirming British influence in the Mediterranean and Indian Ocean [Cole, 2007].

After Napoleon invaded Egypt (1798), Britain aided the Ottomans in expelling French forces. However, The Anglo-Ottoman relations soured again when the Ottomans signed the Treaty of Tilsit (1807) with France and Russia, turning hostile to Britain. Britain responded by sending naval forces to the Dardanelles in 1807, and to Alexandria in 1807. The 1809 Anglo-Ottoman Treaty, formally called the Treaty of the Dardanelles, was signed January 5, 1809, in Constantinople. This was a naval and diplomatic agreement that ended the brief Anglo-Ottoman conflict of 1807–1809 and restored peace and alliance between the two empires [Armaoğlu, 2020].

The Straits clause (Article VI) became the foundation of the "Straits Regime" in 19th-century diplomacy — forbidding foreign warships' passage through the Dardanelles and Bosporus during peacetime. Britain supported this to block Russian naval access to the Mediterranean. It also maintained Ottoman control of the Straits as a neutral buffer between European powers. The treaty thus turned the Ottoman Empire into a de facto maritime partner for Britain in the Eastern Mediterranean, helping secure trade routes toward India [Treaty of the Dardanelles (1809)].

Second stage of British integration in the Middle East

Second period of British Middle East policy is mainly centered on the increase of informal influence and showing Naval presence in the Ottoman Middle East. The main characteristic of this period was building and bracing strategical diplomatic alliances with local rulers in Ottoman Empire. Strengthening diplomatic relations with Gulf sheikhdoms in early 1800s, and with Muhammad Ali of Egypt in 1830's marked a new stage of British influence in the Middle East. In the early XIX century, the Persian Gulf had become ana area of competition and disorder, as the local naval coalitions which controlled parts of the coast and the sea routes, frequently clashed with

British-flagged ships. These powers included the Qawasim (Al-Qasimi) maritime confederation (based mainly in Ras al-Khaimah and Sharjah) and Omani power under Sultan Said bin Sultan (extended across both the Arabian coast and East Africa) [Onley, 2009].

French diplomatic missions in the Gulf and the Red Sea (particularly during Napoleon's 1798–1801 campaign in Egypt) alarmed Britain. Britain thus began sending envoys, naval patrols, and residents to establish diplomatic footholds with Gulf Sheikhdoms. These attempts resulted with a General Maritime Treaty signed in 1820 with several Trucial (coastal) Arab rulers. This agreement prohibited piracy, ensured recognition of British naval supremacy and commitment to safe passage for merchant ships. The treaty formalized a system of "truce states", giving Britain informal control of Gulf maritime affairs without annexation [Armaoğlu, 2020].

Born in the same year with Napoleon Bonaparte in 1769, Muhammad Ali in 1801 was sent to eliminate French army from Egypt. After successfully doing his duty, he himself took control of Egypt and forced the Ottomans to recognize him as a governor. Initially, Mehmet Ali Pasha was able to transform his province into a powerful, semi-independent state. First, Muhammad Ali aimed to abolish the existence of Mamluk power in Egypt. During 1809-1812 in his mamluk campaign, he could end this threat. He ordered to build Mahmudiyya Canal linking Cairo with Alexandria. In 1811-1813 he led a successful campaign to subjugate the Wahhabis in Hijaz as a service for Sultan. Later, in 1818, Muhammad Ali destroyed the Wahhabi base in Najd. Muhammad Ali was an enlightened ruler of his time. During his reign, the opening of the Mahmudiyya canal help to develop the economy [Yurdakul, 2019]. In 1813 Muhammad Ali arranged a dispatch of Egyptian students to Europe. Vocational schools were founded in 1810-1830's under Muhammad Ali, in several fields like military, accounting, civilian administration, medicine and on study of foreign languages. Printing press was bought to Egypt which laid the foundation of Egyptian journalism. He had implemented series of reforms, starting firstly with the rebuilding of the army. As he eliminated the Mamluk groups, Muhammad Ali needed new military groups to protect Egypt. Firstly, he brought slaves from Sudan and tried to teach them how to be a soldier, however this plan failed. After that failure, Muhammad Ali used Egyptian Arab peasants for creating new military groups He modernized the army and administration with European advisers [Ozavci, 2021].

Ottoman Sultan Mahmud II in a need of help in suppressing the Greek war independence (1821–1829), sought help of Muhammad Ali Pasha. Despite Ottoman failure in the Greek War and following Russo-Turkish war, the help of Muhammad Ali was incredibly significant for Ottomans, so he demanded Syria as compensation. In 1831, as a reward for his services, Muhammad Ali Pasha sent his son Ibrahim Pasha to take control of Syria. Later he even tried to make an attack on the Ottoman capital in Istanbul. So, the First Egyptian–Ottoman War (1831–1833) broke out. The Sultan Mahmud II, in desperation, called on Russia for help — prompting the arrival of a Russian fleet to Istanbul (1833). Ottoman could only prevent the invasion of capital city with the help of Russia. In 1839, Sultan Mahmud II tried to recover Syria, but Ottoman forces were again crushed by Ibrahim Pasha at Nezib (June 1839). France supported Mehmet Ali, viewing him as a modern reformer and a potential ally. Britain, Austria, Prussia, and Russia supported the preservation of the Ottoman Empire's territorial integrity. To prevent the dismemberment of the empire and the establishment of a French-backed Egyptian empire, Britain took the lead in organizing a collective diplomatic intervention [Dodwell, 1931].

Convention of London was a diplomatic intervention against Mehmet Ali Pasha's expansion signed in July of 1840. Britain acted as the chief diplomat and military enforcer of the 1840 Convention. Great Britain successfully preserved the Ottoman Empire as a buffer state; eliminated French influence in Egypt and Syria; and ensured free navigation and security in the Eastern Mediterranean. The 1840 settlement was, in essence, a British-led reconstruction of Ottoman sovereignty, aligning the empire's survival with Britain's imperial interests — especially protection of the route to India. After the Oriental Crisis of 1840, Muhammad Ali and his heirs granted the control of Egypt [Yurdakul, 2019].

Third stage of British integration in the Middle East. Third phase of Great Britain's Middle East policy was mainly centered on the rise of Eastern question and preserving the balance of power in the region through supporting Ottoman Empire against Russia in the mid of XIX century. The Eastern Question or "Question d'Orient" rose firstly during the reign of the Sultan Mahmud II, who faced with an increased European intervention in Ottoman affairs, especially by France, Britain and of course, Russia. It is a diplomatic term, which gained importance during the reign of Russian empress Catherine the Great. The powerful states of that time, Russia, Great Britain, Austria-Hungary wanted to preserve and use the weakness of Ottoman empire.

It was obvious that in the foreign policy of the British Empire at the beginning of the 19th century, the Middle East region was directly related to the security of India, the empire's most valuable colony. The fear

that the region would fall under the influence of other great powers - especially Russia and France - against the background of the weakening of the Ottoman Empire formed the basis of the concept called "Eastern Question" in London. In the first phase of the "Eastern Question", the central line of British policy was the preservation of the territorial integrity of the Ottoman Empire. The main reason behind this was to prevent the Russian Empire from gaining dominance over the Mediterranean Sea and land routes leading to India in the event of the collapse of the Ottoman Empire. By securing Ottoman existence in Middle East Great Britain aimed to have a buffer zone between Russia and Imperial Road [Eastern Question,2011].

The essence of British policy of supporting the territorial integrity of the Ottoman Empire at this stage was to preserve the integrity of the Ottoman lands. Thus, London tried to prevent the expansion of the Russian Empire towards the Mediterranean. The peak of this policy showed up during the Crimean war which occurred between 1853 to 1856. In the middle of the XIX century, the issue of the Holy Land emerged as a manifestation of the Franco-Russian conflict, which even became one of the factors that led to the outbreak of the Crimean War. A number of shrines in and around Jerusalem were important to both Christians and Muslims, and from time to time they caused disputes between Orthodox and Catholic Christians. In the face of Russia's position as the protector of the Orthodox in the Ottoman Empire, France, in turn, intended to become the protector of the Catholic subjects of the Ottoman Empire. These two opposing ambitions led to a struggle for influence in the Holy Land, which indirectly resulted in the start of the Crimean War with Russia's aggressive policy. It was no coincidence that the Western powers including Great Britain supported the Ottomans, whom they were trying to divide under the guise of the "Eastern Question", rather than Russia, in the Crimean War. The West did not intend to destroy the Ottoman Empire, but to weaken it and make it dependent on itself. Because a sudden collapse of such a huge empire could cause great chaos in the region, which, first of all, could upset the balance in Europe.

From the middle of the 19th century, British consulates were opened in Baghdad, Basra, and other important cities. These consulates did not only have a diplomatic representation function - they also collected information about the economic, ethno-political and geological situation in the region, and mapped both trade routes and natural resources. Intelligence gaining missions were sent to main cities like Baghdad, Basra, Tehran for deeper involvement [Kent, 1976].

Fourth stage of British integration in the Middle East. Covering the second half of 19th century, the core of British integration into the region changed the course. At this time direct imperial influence in the form of commercial expansion became typical. In the second half of the 19th century, expanding the sphere of influence in the Middle East began to be strategically vital for the British Empire. During this period, Khedive Ismail, grandson of Muhammad Ali was the autonomous ruler of Egypt during 1863-1879. In his view of the world, Khedive considered Egypt as a part of Europe not Asia, so, under his rule a westernized intellectual elite emerged. His attempts to "Westernize" the county cost a lot, and at the end he bankrupted the country which later opened a way for the British occupation of the country. During his reign, however, there were great advances in agriculture and the construction of infrastructure. He supported free education for girls, founded the National Library of Egypt and the Museum. Also, he encouraged western habits and dress. Khedive Ismail was the founder of the Modern Egypt [Çetin, 2025].

In the 1870s, Ottoman politicians in Istanbul, including their counterparts in Egypt under the leadership of Muhammad Ali's grandson, Khedive Ismail, began to borrow from French and British businesspeople to carry out Westernization and modernization reforms. One of the most significant issues of the reign of Khedive Ismail was the opening of Suez Canal in 1869. The opening of the Suez Canal was a turning point in this process. The main reason for this interest was undoubtedly to control alternative routes to India, and to compete with France and Russia, and later with Germany in the region. England's main goal during this period was to seize Egypt and ensure control over the Suez Canal.

By connecting the Mediterranean Sea and the Red Sea, the canal shortened the sea route between Europe and India by approximately 7,000 kilometers, thereby creating conditions for Britain to coordinate its colonial administration in India more quickly and safely. Having gained such a geostrategic advantage, the British Empire made the protection of the route to India a top priority [Harrison, 1995]. To this end, Britain began to implement several policies to increase its influence in the Middle East - especially in the Arab provinces of the Ottoman Empire. Britain took advantage of the weakening central authority of the Ottoman Empire to establish trade and diplomatic relations there. Because the establishment of the Suez Canal changed the traditional economic roads. This canal connected the Red Sea and the Mediterranean which became the shortest way for Europeans to India and Far East. The Mediterranean-Red Sea-Indian Ocean route became the new trade road, of course by this new change, the harbors in the Arabian Peninsula became more important. So, it became obvious that the rise of British influence in Egypt was intricately linked

to the Suez Canal. Construction of the canal began in early 1859, and it took 10 years to dig, employing an estimated 1.5 million people. The Suez Canal was officially opened by Ismail Pasha, Khedive of Egypt, and Sudan, on 17 November 1869. A French company built the canal. The newly created Mediterranean–Red Sea–Indian Ocean waterway dramatically increased the importance of ports in the Arabian Peninsula. In 1875, Britain bought Khedive's shares in Suez Canal and became the major shareholder. In the hope of raising the necessary funds, the Egyptian government sold its 44 percent stake in the Suez Canal Company to the British government, but to no avail. When both the Ottoman and Egyptian treasuries declared bankruptcy, Britain and France established joint public debt commissions to check and guarantee payments from Istanbul and Cairo; in effect, these measures meant the loss of economic sovereignty for both the Ottomans and Egypt. When the time came to repay the debts in 1875, the Egyptian treasury had no such funds. In 1875, Ismail Pasha was forced to sell his shares in the Suez Canal to Great Britain at the initiative of Disraeli [Benjamin, 2007].

However, France was still the majority shareholder in the canal. The Convention of Constantinople, signed in 1888, decided that the Suez Canal would run as a neutral zone under the protection of the British, who by then had taken control of the surrounding region, including Egypt and Sudan. In 1879 Ismail Pasha was removed by the European powers, namely Britain, and replaced by his son Tewfik. During the reign of Tewfik Pasha, foreign intervention increased, which led to mass dissatisfaction. The tense relations resulted in the Urabi revolution that lasted from 1879 to 1882. It was a nationalist uprising led by Ahmed Urabi who was Arab-speaking Egyptian against the backdrop of economic problems and growing anti-European sentiment. The rebellion was against economic situation, Turco-Circassian domination and increasing Western – British and French influence over the country, especially in internal affairs. During the rebellion, the slogan of "Egypt for the Egyptians" was popular, as it was the pinnacle of the emergence of the Arab nationalism including Egyptian nationalism as a branch. The result of the rebellion was British overtake of the country, following the Anglo-Egyptian war in September of 1882. The British invaded Egypt in 1882, bombarding the coast of Alexandria. Britain thus retained control of Egypt for the next seventy years, and it was not until 1956 that the last British troops were withdrawn from the Suez Canal [Yıldızeli, 2018].

In the mid-1870s, the Ottoman Empire faced a major internal and external crisis under the nationalist uprisings in the Balkans. Russia declared war in April 1877, seeking to "free" Balkan Christians and regain influence lost after the Crimean War. The Russo-Turkish War (1877–1878) ended disastrously for the Ottomans, as the Treaty of San Stefano (March 1878) created a large "Greater Bulgaria" under Russian influence and gave Russia new territories in the Caucasus (Kars, Ardahan, Batum). Britain saw this as a direct threat to its route to India and to Ottoman territorial integrity. The Cyprus Convention, signed on 4 June 1878, in Constantinople allowed Britain to project naval and military power deep into the Eastern Mediterranean and near the Suez Canal, safeguarding the route to India [McMeekin, 2011]. In exchange for Cyprus, Britain backed the Ottoman position at the Congress of Berlin and limited Russian gains. Britain immediately took administrative control in Cyprus. The island remained nominally Ottoman, but under British "occupation and administration." On the other hand, the 1878 Cyprus Convention marks one of the most decisive turning points in Anglo–Ottoman relations in the late 19th century. The convention represented Britain's transformation from the Ottoman Empire's diplomatic protector into its imperial supervisor and conditional ally [Barr, 2012].

Between 1880 and 1899, Britain signed or renewed a series of Protectorate-Type Agreements with Gulf rulers — particularly in Kuwait, Bahrain, Qatar, and the Trucial Coast (now UAE). The Gulf was viewed as a defensive frontier of British India. These treaties ensured that no rival power (especially Russia or Germany) could establish bases or naval stations there. The 1880–1899 treaties established the legal framework for later British protectorates and mandates in the region. The agreements also laid the groundwork for the oil concessions of the early 20th century, as Britain's political dominance made negotiations with Gulf rulers easier [Onley, 2009].

Fifth stage of British integration in the Middle East. The next phase of British ambitions in the region began in the eve of First World War and centered mainly around the Competition for energy (mainly oil) resources and transport routes After the discovery of oil in Persia in 1908, the next shift in British foreign policy in the Middle East occurred as from strategic interests to resource-driven policies. In this period, British influence became more powerful in Persian Gulf and agreements with Gulf emirates as Kuwait, Bahrain were concluded. The main feature of the British approach to Ottoman Empire in this period was contrary position against Ottoman-German alliance [Armaoğlu, 2020].

At this time great powers began to shift priorities in the search of resources as the importance of oil increased as a strategic resource. As crude oil is one of the world's most important strategic commodities, its production, distribution, and consumption have always

been of interest to the great powers. By the early 20th century, the global value of oil had risen sharply. This shift was intricately linked to the mechanization of war and industry, as well as the increasing use of oil in transportation. Competition between colonial powers, industrial developments, and new discoveries in the field of automobile engines made oil reserves even more attractive to the great powers [Daily Sabah].

Even before the turn of the 20th century, oil companies had been pushing the idea of converting the British Royal Navy's coal-fired ships to oil-fired engines. Senior naval officers also supported the idea that oil offered significant advantages over coal: increased speed, longer range, improved maneuverability, more space for armaments on ships, and fewer crews. However, at this time, the British Empire had no known oil fields. It was therefore decided that this conversion would not be in the interests of the Royal Navy. In 1902, Admiral John Fisher, First Sea Lord of the Royal Navy, conducted a trial to convert the Royal Navy's warships' fuel from coal to oil. However, due to technical problems, the trial failed, and the Royal Navy was unable to switch to oil for another decade [International Affairs Australia].

At this stage, Britain began to look for territory that was within the sphere of influence of its regional rivals and that it could easily acquire. Oil exploitation in Iran was in Britain's hands through the Darcy Concession. This nuance increased the importance of the Persian Gulf as Britain searched for new oil fields. Sultan Abdulhamid II knew how important Mesopotamian oil was to his rivals. During this period, the Ottomans also prepared reports on the region's oil. In addition, the Sultan took oil fields from the state treasury, the "Khazina-i Humayun", and registered them in his personal treasury, the "Khazina-i Hassa" [Daily Sabah].

In 1911, Winston Churchill was appointed First Lord of the Admiralty and argued that oil was a better fuel than coal for the future range and speed of the navy. As First Lord of the Admiralty, Churchill recalled Admiral Fisher from retirement and appointed him to the position of Commander-in-Chief of the Royal Navy. Both Fisher and Churchill were keen to convert the Royal Navy's coal-fired warships to oil-fired ships to ensure the supremacy of the British Empire at sea. The Royal Commission on Fuel and Engines, set up in July 1912, reported in November that it had demonstrated both the technical and strategic advantages of using oil instead of coal in ship engines; this decision led to the Royal Navy's switch to oil as a fuel in late 1912. In a speech to Parliament on 17 July 1913, Churchill declared: "We must own or control at the source at least part of the natural oil we need." This statement elevated oil for Britain not just as an element of industrial power but also as a matter of national security. Britain's lack of access to significant oil fields at this time was undoubtedly a concern for the Government. As a result, in 1914 the Government acquired a 51% share in the Anglo-Iranian Oil Company, giving it direct control over Iranian oil, which strengthened Britain's strategic independence in oil supplies [Churchill, 1913].

Between 1911 and 1913, the Ottoman Empire lost territories such as Libya, Serbia, Greece and Bulgaria. When World War I broke out, the Ottomans were left with lands mainly in Anatolia and the Middle East. In early 1914, before the outbreak of World War I, the Ottoman Empire was trying to remain neutral. Although several attempts were made to sign a non-aggression pact with Britain at this time, the British side did not take a positive approach to this issue. This move by Britain gave impetus to the formation of a German-Ottoman alliance in the war. Thus, on the eve of World War I, the Ottoman lands became the center of the struggle for the vast oil fields in the Middle East between Germany and Great Britain, who realized that oil was rapidly becoming an extremely valuable commodity and a major logistical weapon for wartime. This competition resulted in Great Britain establishing control over the oil reserves in the Middle East in 1918.

Conclusion

To summarize, the first phase of the British Empire's foreign policy in the Middle East covered the time range starting in 1798 when Napoleon invaded Egypt and lasts to 1914 when the First World War broke out. The Ottoman Empire entered a period of decline in the 18th century, and this period was characterized by defeated wars and lost lands. The Ottoman state, which had already lost its previous power and influence, had to make several changes in its foreign policy in the 19th century. The system of mutual relations established with European states within the framework of its foreign policy during the period of the Ottoman Empire's weakening was based on the "balance policy". Balance policy refers to the policy of establishing an allied relationship with another European state in order to protect its power and existence against a rival European state. The Ottoman Empire began to widely apply this policy mainly from the 19th century [Armaoğlu, 2020]. For example, the Ottoman Empire attempted to maintain its power by establishing close relations with England and Russia against France, which occupied Egypt, and with England against Russia during the Crimean War. It is obvious that the mutual Anglo-Ottoman relations and growing importance of the Middle East in the British foreign policy was not a coincidence.

The key elements of this period can be divided into several stages. First stage started when Napoleon

invaded Egypt and brief French rule in Middle East was established (1798-1801). During the three years' invasion of Egypt between 1798 and 1801, Great Britain made an alliance with the Ottomans against Napoleon's campaign. With the Dardanelles treaty, Britain gained naval presence in the Middle East. Second stage was characterized by Britain making alliances with Gulf Sheikhdoms and the revolt of Muhammad Ali, the governor of Egypt against Ottoman Empire, in which European powers were strongly involved in. The 1840 Convention affirmed Britain's leading role in the Eastern Question. It maintained Ottoman power as a buffer against Russian expansion and French influence. It demonstrated British willingness to use force allied with diplomatic pressure to enforce international agreements involving the Ottoman Empire. Also, the Convention and its enforcement set precedents for European-Great Power involvement in Middle Eastern affairs, combining naval strength, diplomatic negotiation, and treaty making. Third stage mainly centered on the rise of Eastern Question, Ottoman preservation issue by the time of the Crimean War and the Great Game in the Middle East and Central Asia between Russian and British Empires. Imperial Rivalry played a crucial role in forming the foreign policy of Great Britain towards the Middle East. Fourth stage was important for emergence of the Suez Canal project and British invasion of Egypt. For Great Britain, the imperial road was a network of maritime and overland passages that connected the London with India. Before the Suez Canal, this meant a long voyage around the Cape of Good Hope. After 1869, the canal drastically shortened the distance and transformed the Mediterranean–Red Sea–Indian Ocean corridor into the true "imperial highway." Thus, the "imperial road" linked Britain to India through the Mediterranean, the Suez Canal, the Red Sea, and the Persian Gulf. The imperial road was also about keeping rivals out. Russia's southward push toward Central Asia (the "Great Game") and Germany's Berlin–Baghdad Railway project was seen as direct threats to Britain's access to India. Protecting the road thus meant shaping diplomacy, establishing protectorates (in Egypt, Cyprus, the Gulf sheikhdoms), and sometimes intervening militarily. Last stage was characterized by the discovery of oil in the Middle East on the eve of the First Worl War. During 1890's, first geological explorations in Mesopotamia were conducted by the Royal Geographical Society expedition groups. By the discovery of oil and increase of geopolitical importance of the region, during 1903–1914, strategic competition with Germany over the Berlin–Baghdad railway project had started. The challenging first phase of British expansion in the Middle East soon replaced by establishment of direct British control in the Middle through mandates after the Great War.

REFERENCES:

1. Armaoğlu, F. (2020). 20. yüzyılın siyasi tarihi. İstanbul: Kronik Yayınları, 44-46, 52
2. Armaoğlu, F. (2020). 19. yüzyılın siyasi tarihi. İstanbul: Kronik Yayınları, 97-107, 206-228, 250-266.
3. Barr, J. (2012). A Line in the Sand, Britain, France and the struggle that shaped the Middle East. London, Simon&Schuster, 9-10,17. [Barr, 2012]
4. Benjamin, T. (Ed.). (2007). Encyclopedia of Western colonialism since 1450 (Vol. 1, A–E). Detroit, MI: Thomson Gale, 1062-1064. [Benjamin, 2007]
5. Churchill, W. (1913, July 17). Shipbuilding, repairs, maintenance, etc. — Personnel. House of Commons Debates (Hansard). Retrieved September 6, 2025, from https://api.parliament.uk/historic-hansard/commons/1913/jul/17/shipbuilding-repairs-maintenance-etc
6. Cole, J. (2007). *Napoleon's Egypt: Invading the Middle East.* New York, NY: Palgrave Macmillan, 99-110, 229-243.
7. Çetin, A. (2025, October 9). İsmâil Paşa, Hidiv. In TDV İslâm Ansiklopedisi. Retrieved from https://islamansiklopedisi.org.tr/ismail-pasa-hidiv [Çetin, 2025]
8. Daily Sabah. (2025, September 10). Mr. Five Percent: The complex story of oil in Middle East. Retrieved from https://www.dailysabah.com/arts/mr-five-percent-the-complex-story-of-oil-in-middle-east/news
9. Dodwell, H. (1931). The founder of modern Egypt : a study of Muhammad 'Ali (1st pbk. ed). Cambridge University Press. [Dodwell, 1931]
10. Fromkin, D. (2020). Barışa son veren barış: Modern Ortadoğu nasıl yaratıldı? İstanbul: Epsilon Yayınları, 26-29, [Fromkin, 2020]
11. Harrison, R. T. (1995). Gladstone's imperialism in Egypt: Techniques of domination. Westport, CT: Greenwood Press, 22–25.
12. International Affairs Australia. (2025, September 8). Oil: The underlying reason for Gallipoli? Australian Outlook. Retrieved from
    a. https://www.internationalaffairs.org.au/australianoutlook/oil-the-underlying-reason-for-gallipoli/
13. Kent, M. (1976). Oil and empire: British policy and Mesopotamian oil, 1900–1920. London: Macmillan, 13.
14. Mahan, A, T. (1902). The Persian Gulf and the international relations. National Review, 26-45.
15. McMeekin, S. (2011). The Berlin–Baghdad Express. London: Penguin Books, 35-36. [McMeekin, 2011]

16. Onley, J. (2009). Britain and the Gulf Shaikhdoms (Occasional Paper No. 4). University of Exeter, Centre for Islamic and Regional Studies, 10-16.

17. Ozavci, O. (2021). Dangerous Gifts: Imperialism, Security, and Civil Wars in the Levant, 1798-1864. Oxford University Press, 132-146 [Ozavci, 2021]

18. The Editors of Encyclopaedia Britannica (2011, December 15). Eastern Question. Encyclopedia Britannica. https://www.britannica.com/event/Eastern-Question

19. Treaty of the Dardanelles (1809). (n.d.). In Encyclopedia.com. Retrieved October 7, 2025, from https://www.encyclopedia.com/humanities/encyclopedias-almanacs-transcripts-and-maps/dardanelles-treaty-1809

20. Yıldızeli, F. B. (2018). The expansion of the British Empire in the Middle East after the Ottoman heritage, 1882-1923 [PDF]. History Studies, 218-219. Retrieved from https://www.historystudies.net/dergi/the-expansion-of-the-british-empire-in-the-middle-east-after-the-ottoman-heritage-1882-1923201809b0126a6.pdf

21. Yurdakul, N,Ö. (2019). İngiltere Ortadoğuya nasıl girdi?. İstanbul, Kronik, 20, 28-56.

DOİ: 10.32010/XIDG9564

AZƏRBAYCAN QADININ SOVET KONSTİTUSİON HÜQUQLARININ İCRA MEXANİZMİ

Ləman Dünyamalı HÜSEYNOVA
Azərbaycan Elmlər Akademiyasının Tarix və Etnologiya İnstitutu
ORCID İD: https://orcid.org/my-orcid?orcid=0000-0002-6264-9206
E-mail: Leman_134@mail.ru

Xülasə: Məqalədə Sovet dövründə Azərbaycan qadınlarının konstitusion hüquqlarının həyata keçirilməsi məsələləri araşdırılır. SSRİ Konstitusiyalarında qadınlara bərabər hüquqlar verilsə də, bu hüquqların praktiki icrası müxtəlif sosial, siyasi çətinliklərlə qarşılaşdı. Məqalədə qadınların təhsil, əmək, ictimai-siyasi həyatda iştirak hüquqları və bu hüquqların həyata keçirilməsi üçün yaradılmış dövlət orqanları və mexanizmlər təhlil olunur. Eyni zamanda, qadınların hüquqlarının təmin olunmasında formal və real vəziyyət arasındakı fərqlərə diqqət yetirilir. Nəticədə, qadın hüquqlarının qanunvericilikdə əksini tapsa da, onların tam icrası üçün cəmiyyətin düşüncə tərzi, iqtisadi vəziyyət və mühit həlledici rol oynamışdır. 1921-ci ilə Azərbaycan SSR-də qəbul olunan ilk konstitusiyanın icra prosesi əks olunub və bu konstitusiyaya uyğun olaraq XX əsrin 20-ci illərdə qadınlarla bağlı bir sıra fərman, dekret və qərarlar qəbul olundu. Bu qərarların cəmiyyətdə necə reaksiya verildiyi və qadınların sosial həyatına necə təsir edildiyi araşdırılıb. Bir tərəfdən qadınların maarifləndirilməsi, fəal əmək fəaliyyətinə cəlb edilməsi ilə qaranlıq zülmətdən azad olmasına nail olundu, digər tərəfdən patriarxal qalıqların hələ də hökm sürdüyü bir cəmiyyətdə qadınların ölümü ilə nəticələnən hadisələrə səbəb oldu. Araşdırmalar nəticəsində məlum olur ki, qadınların hüquqlarının müdafiəsi daha çox ideoloji məqsədlərə xidmət edib. Real həyatda isə bir sıra maneələrlə qarşılaşıb. Bu siyasətə cımiyyətin baxışı birmənalı deyildi. Bütün bu çətin proseslərə baxmayaraq Azərbaycan qadınları Sovet Rusiyasının modernləşmə siyasətində fəal iştirak etmişlər. Sovet dövründə qadınları elmə, maarifə, mədəniyyətə, təhsilə səsləyən "Şərq qadını" jurnalı "Işıq" jurnalının yolunu davam edirdi. Ancaq kommunizm süzgəcindən keçərək mətbuatda çap olunmasına baxmayaraq Azərbaycanda bədii fikrin, mədəniyyətin inkişafında əvəzsiz rolu oldu. Tədqiqat işi XX əsrin 20-ci illərində Azərbaycanda Sovet hakimiyyəti qurulduqdan sonra bolşeviklərin ölkədə həyata keçirdiyi qadın siyasətinin tədqiqi baxımından əhəmiyyətlidir.
Açar sözlər: qadın, sovet, konstitusiya, hüquq, azadlıq

THE MECHANISM OF EXECUTION OF THE SOVIET CONSTITUTIONAL RIGHTS OF AZERBAIJAN WOMEN

Laman Dunyamali HUSEYNOVA
Institute of History and Ethnology of the Azerbaijan Academy of Sciences
ORCID ID: https://orcid.org/my-orcid?orcid=0000-0002-6264-9206
E-mail: Leman_134@mail.ru

Abstract: The article examines the issues of the implementation of the constitutional rights of Azerbaijani women during the Soviet period. Although equal rights were granted to women in the Constitutions of the USSR, the practical implementation of these rights encountered various social and political difficulties. The article analyzes women's rights to education, labor, participation in socio-political life, and the state bodies and mechanisms created for the implementation of these rights. At the same time, attention is paid to the differences between the formal and real situation in ensuring women's rights. As a result, although women's rights are reflected in legislation, the mindset, economic situation and environment of society played a decisive role in their full implementation. The implementation process of the first constitution adopted in the Azerbaijan SSR in 1921 is reflected, and in accordance with this constitution, a number of decrees, decrees and decisions related to women were adopted in the 20s of the 20th century. How these decisions were reacted to in society and how they affected the social life of women is examined. On the one hand, women's enlightenment and involvement in active labor activities achieved liberation from darkness, on the other hand, in a society where patriarchal remnants still prevailed, they led to events that resulted in the death of women. As a result of the research, it becomes clear that the protection of women's rights served more ideological goals. In real life, however, it encountered a number of obstacles. The society's view of this policy was not unambiguous. Despite all these difficult processes, Azerbaijani women actively participated in the modernization policy of Soviet Russia. During the Soviet period, the magazine "Woman of the East", which called women to science, enlightenment, culture, and education, continued the path of the magazine "Işıq". However, despite being published in the press through the filter of communism, it played an indispensable role in the development of artistic thought and culture in Azerbaijan. The research work is important in terms of studying the women's policy implemented by the Bolsheviks in the country after the establishment of Soviet power in Azerbaijan in the 1920s.
Keywords: woman, soviet, constitution, law, freedom

МЕХАНИЗМ ИСПОЛНЕНИЯ СОВЕТСКИХ КОНСТИТУЦИОННЫХ ПРАВ АЗЕРБАЙДЖАНСКИХ ЖЕНЩИН

Ляман Дюньямалы ГУСЕЙНОВА
Институт истории и этнологии Азербайджанской академии наук
ORCID ID: https://orcid.org/my-orcid?orcid=0000-0002-6264-9206
Электронная почта: Leman_134@mail.ru

Резюме: В статье рассматриваются вопросы реализации конституционных прав азербайджанских женщин в советский период. Хотя в Конституциях СССР женщинам были предоставлены равные права, практическая реализация этих прав сталкивалась с различными социальными и политическими трудностями. В статье анализируются права женщин на образование, труд, участие в общественно-политической жизни, а также государственные органы и механизмы, созданные для реализации этих прав. При этом уделяется внимание различиям между формальным и реальным положением дел в обеспечении прав женщин. В результате, хотя права женщин отражены в законодательстве, менталитет, экономическое положение и окружающая среда общества сыграли решающую роль в их полной реализации. Отражён процесс реализации первой конституции, принятой в Азербайджанской ССР в 1921 году, в соответствии с которой в 20-е годы XX века был принят ряд указов, постановлений и решений, касающихся женщин. Рассматривается реакция общества на эти решения и их влияние на социальную жизнь женщин. С одной стороны, просвещение женщин и вовлечение их в активную трудовую деятельность способствовали освобождению от тьмы, с другой – в обществе, где всё ещё сохранялись патриархальные пережитки, приводили к событиям, приведшим к гибели женщин. В результате исследования станови тся ясно, что защита прав женщин преследовала скорее идеологические цели. Однако на практике она столкнулась с рядом препятствий. Общественное мнение об этой политике было неоднозначным. Несмотря на все эти сложные процессы, азербайджанские женщины активно участвовали в модернизационной политике Советской России. В советский период журнал «Женщина Востока», призывавший женщин к науке, просвещению, культуре и образованию, продолжил дело журнала «Ишыг». Однако, несмотря на то, что он издавался в печати сквозь призму коммунистического режима, он сыграл незаменимую роль в развитии художественной мысли и культуры Азербайджана. Данная исследовательская работа важна с точки зрения изучения женской политики, проводимой большевиками в стране после установления советской власти в Азербайджане в 1920-х годах.

Ключевые слова: женщина, советская, конституция, закон, свобода.

Giriş

1920-ci ildə Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin süqutundan sonra Azərbaycan Sovet Sosialist Respublikası elan edildi və ölkədə sovet ideologiyası hakim mövqeyə keçdi. Sovet ideologiyasının əsas sütunlarından biri qadınların kişilərlə bərabər hüquqlara malik olması idi. Bu konstitusiya prinsipi ilk dəfə 1921-ci il Azərbaycan SSR Konstitusiyasında rəsmi şəkildə təsbit olundu. Lakin hüquqların yalnız kağız üzərində qalması ilə onların real tətbiqi arasında fərqlər mövcud idi. Bu məqalədə 1920–1929-cu illərdə Azərbaycan qadınının konstitusiya hüquqlarının necə icra edildiyi, hansı mexanizmlərin işə salındığı və bu prosesə təsir edən sosial-mədəni amillər təhlil olunacaq. Yeni ideoloji sistem, sinfi bərabərlik və sosial ədalət prinsipləri ilə yanaşı, qadın azadlığını və gender bərabərliyini də təbliğ edirdi. Sovet konstitusiya və qanunvericilik aktlarında qadınlara kişi ilə bərabər hüquqlar tanınsa da, bu hüquqların real həyata keçirilməsi müxtəlif sosial, siyasi və mədəni maneələrlə qarşılaşırdı. Bu məqalədə 1920–1929-cu illər dövründə Azərbaycan qadınının konstitusiya hüquqlarının necə tənzimləndiyi və bu hüquqların hansı mexanizmlərlə icra olunduğu araşdırılır.

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti dövründə 1918-ci ildə Parlament tərəfindən qadın və kişi hüququ bərabərlik elan olunmaqla yanaşı, həm də qadınlara seçkilərdə iştirak hüququ verildi. Ancaq sənədlərdə Xalq Cümhuriyyətinin mövcud olduğu zamanda seçkilərdə iştirak edən hər hansı bir qadının adına rast gəlinmir. Azərbaycanda modernləşmə prosesi Sovet İnqilabından əvvəl, XIX əsrdən başlanmışdır. 1890-cı illərdə Bakıda 4 orta məktəb, bir realnı məktəb, bir “Müqəddəs Nina” qız məktəbi, bir “Mariinskaya” qız məktəbi fəaliyyət göstərirdi. 1898-ci il may ayının 19-da H.Z.Tağıyevin təşəbbüsü ilə qız məktəbi açıldı. 1915-ci ildə qız məktəbinin bazasında ikiillik pedaqoji kurslar yaradıldı. 1911-ci ildə mətbuat aləminə “İşıq” adlı bir jurnal daxil oldu. (**Cümhuriyyətə işıq saçan qadınlar,2024).** XIX əsrin sonlarından başlayaraq qadın azadlığı, qadın hüququ haqqında maarifpərvər ziyalılar danışırdılarsa, XX əsrin ilk illərində Azərbaycanda qadınlar kişilərlə çiyin-çiyinə verib əmək prosesində fəal iştirak etməyə başladılar. “İşıq” qəzetinin yolunu 1923-cü ildə yaradılmış “Şərq qadını” jurnalı davam etdirdi. Lakin 1920-ci ildən mətbuatda dərc edilən məqalələr, rəsmi orqanların nəşrləri Moskva mərkəzli idi. Bolşeviklər güman edirlər ki,

yalnız Sovet inqilabı Azərbaycan qadınını modernləşməyə ilk təkanı verib, guya sovet dövründən əvvəlki illərdə ümumiyyətlə qadın azadlığı ilə məsələlər ön planda olmayıb. Sovet hakimiyyəti üçün ümumi prioritet qızların üzünü açmaq, onlara təhsil vermək idi. Məqsəd köhnə dünyanı silkələmək, çoxəsrlik adət-ənənəni məhv etmək, bununla da qadınların həyatını dəyişdirmək və həyata keçirilən qadın siyasətindən ümumi Sovet hökümətinin siyasi maraqlarına uyğun istifadə etmək idi.

Nəzəriyyə

Azərbaycanda Konstitusiya xarakterli ilk hüquqi aktlar 1918-1920-ci illərdə qəbul edilmişdir. Sovet hakimiyyəti qurulduqdan sonra isə 1921, 1937 və 1978-ci illərdə Azərbaycan SSR Konstitusiyaları qəbul edilmişdir. Sovet dövründə qadının bütün hüquq və azadlıqları birbaşa sovet ideologiyasına əsaslanırdı.

Azərbaycan SSR-in ilk Konstitusiyası 19 may 1921-ci ildə I Ümumzərbaycan qurultayında qəbul olundu. Konstitusiya 5 bölmə, 15 fəsil və 104 maddədən ibarət idi. Azərbaycanın ilk Konstitusiyası Respublikanın ali dövlət hakimiyyəti orqanlarının aşağıdakı sistemini müəyyən edirdi: Ümumazərbaycan Sovetlər Qurultayı, Azərbaycan Mərkəzi İcraiyyə Komitəsi və AzMİK-in Rəyasət heyəti. Konstitusiyaya görə bu orqanlar tam dövlət hakimiyyətini həyata keçirir, onun aliliyini və müstəqilliyini təmin edirdi. (Konstitusiya, 1921). Qadınlarla bağlı məsələlər III bölmənin XI fəslinin 79-cu maddəsində əks olunmuşdur. Bu maddədə qeyd olunur: "Dini və milli mənsubiyyətindən, oturaq həyat sürüb-sürməməsindən və s. asılı olmayaraq, Azərbaycan Sovet Sosialist Respublikasının seçki günündədək 18 yaşına çatmış hər iki cinsdən olan bütün vətəndaşları Sovetlərə və onların Qurultayına seçmək və seçilmək hüququna malikdirlər". (Konstitusiya, 1921) Bu maddəylə tanış olduqdan sonra qanunla bağlı ilkin təəssürat qaydasında olur. Ancaq növbəti maddəylə - 80-ci maddə ilə tanış olduqdan sonra məlum olur ki, bu qanun heç də "bütün vətəndaşlara" şamil olunmur. Yəni, maddədə qeyd olunan 7 kateqoriyaya aid olan kişi və ya qadınlar seçkilərdə seçilmək və seçmək hüququna malik olmurlar:

1. Ticarətlə məşğul olanlar
2. Gəlir götürmək məqsədilə muzdlu əməyə müraciət edir, əmək gəlirləri hesabına yaşamayanlar (məsələn, kapitaldan gələn faiz, müəssisələrdən gələn gəlir, mülkiyyət varidatı əsasında yaşayanlar)
3. Dini kultların qulluqçusu
4. Casuslar
5. Ruhi xəstələr və himayədə olan şəxslər
6. Ağır cinayət üstündə cəza çəkən məhkumlar (Konstitusiya, 1921)

Bu hüquqlar formal baxımdan bərabərlik prinsipinə əsaslansa da, onların icrası və cəmiyyətə inteqrasiyası asan və sürətli olmadı. Sovet hakimiyyəti qadın hüquqlarının tətbiqini təşkil etmək üçün müxtəlif mexanizmlər yaratdı, dekretlər qəbul etdi:

Jenotdel (qadın şöbələri) yaradıldı, maarifləndirmə və savadlandırma kompaniyalarına başlanıldı, qadınlar ictimai-siyasi fəaliyyətə cəlb olundu, qurultaylar keçirildi və yeni qərarlar, qətnamələr qəbul olundu.

Konstitusiya qəbul olunduqdan sonra dərhal mayın 30-da N.Nərimanov tərəfindən "Azərbaycanda analığın və körpəliyin mühafizəsi haqqında" fərman imzalandı. Fərman 10 hissədən ibarətdir. I hissədə həm ananın həm körpənin rifahını tənzimləmək məqsədilə xüsusi qurumlar yaradılmalı; uşaq evi, bağçalar analıq məktəbi açılmalı; xəstəxanalar, sanatoriyalar, uşaq kurortları təsis edilməli; bununla bağlı bütün tədbirlər Xalq Səhiyyə Komissarlığı yanında Uşaqlığı və Analığı Mühafizə İdarəsinə təqdim edilməlidir. II hissədə süd verən anaların işi haqqında məsələlər əks olunub: qadınların gecə vaxtı ağır fiziki işlərdə, yeraltı işlərdə, zərərli və təhlükəli işlərdə işləmək qadağan olunur; fiziki əməklə məşğul olan qadınlar hamiləlik zamanı doğuma 8 həftə qalmış və doğuşdan 8 həftə sonra əmək haqqı saxlanılmaqla analıq məzuniyyəti verilməlidir; Körpələrini ana südü ilə qidalandıran qadınlara iş günü ərzində 3 saatdan bir müəssisəni tərk etmək hüququ verilir. III hissədə Sosial Təminat haqqında Əsasnamədə qeyd olunur ki, hamilə və südverən qadınların müavinət almaq hüququ vardır. Hətta nağd müavinətləri natura yardımı ilə əvəz etmək hüququna da malikdirlər. V hissədə Müəssisələrdə qadınların əmək fəaliyyətini yüksəltmək məqsədilə uşaqlar üçün "Körpələr evi haqqında qanun layihəsi" qəbul edildi. Hər bir müəssisənin yaxınlığında uşaq bağçaları yaradılması təklif edildi. Bu layihə südverən anaların işini rahatlaşdırmaq məqsədilə həyata keçirilirdi. Sonrakı bölmələrdə hamilə qadınların maarifləndirmə prosesi, "Azərbaycanda uşaq qidaları haqqında" qərarlar əks olunub. **(**Декреты Азревкома. Сборник документов, 1988**)**

Ümumilikdə, Azərbaycan SSR hökuməti qadınların problemi ilə bağlı 1920-1922-ci illərdə 20-dən çox dekret və qərar qəbul etmişdir: "Hamilə və süd verən qadınların gediş-gəlişinin və ezamiyyətlərinin qadağan edilməsi haqqında qərar", "Azərbaycan Qadınlar Məktəbəqədər Təhsil İnstitutunun Azərbaycan Pedaqoji İnstitutuna çevrilməsi haqqında", "İşləyən qadınların yaşayış şəraitinin yaxşılaşdırılması komitəsi haqqında Əsasnamə", "8 mart tarixində bütün qadın işçilərin işdən azad edilməsi haqqında" Sərəncam" və s. (Qassıyev, 2005) Bu fərmanların icrası nəticəsində qadınlarla bağlı problemlər həll olundu. Məsələn, qadınlar dövlət orqanlarında iştirak etmək imkanı, siyasi və iqtisadi hüquqları, təhsil hüququ və s. əldə etdilər.

Konstitusiyaya uyğun olaraq qadınlar və kişilər üçün bərabər əmək haqqının tətbiqi haqqında, analığın və uşağın qorunması, nikah və boşanma haqqında fərmanlar və qadınların kişilərlə bərabər hüquqlarını təsdiq edən bir sıra digər fərmanlar verilmişdir. (Muradova, 2007)

Bütün bunlara baxmayaraq, Azərbaycan qadınları yeni hökumətin onlara verdiyi hüquqların mahiyyətini hələ tam dərk edə bilmirdilər. Çünki, məhz Azərbaycanda feodal-patriarxal qalıqların əhali arasında güclü təsiri qadın məsələlərinin həllinə mane olurdu. Qanunvericilikdə qadınların kişilərlə bərabər hüquqlarına baxmayaraq, qadınların əksəriyyəti hələ də ictimai, siyasi və mədəni həyatdan kənarda idi. Respublikada erkən nikah, çoxarvadlılıq və bu kimi ənənələr qalmışdı ki, bu da Azərbaycan qadınların həyat fəaliyyətində çətinliklər yaradırdı.

1920-ci ilin noyabrında bütün respublikada yaradılmağa başlayan qadın idarələri Azərbaycanda qadın məsələlərinin həllində həlledici rol oynadı. Bu, qadınlar arasında yeni, əvvəllər eşidilməyən iş forması idi. Belə şöbələr MK, Bakı Komitəsi, rayon partiya komitələri yanında mövcud idi. Qadın şöbələri qadınların azad edilməsində, onların yeni həyat quruculuğuna cəlb olunmasında çox fəal rol oynadılar. Onlar bu illərdə partiya təşkilatları tərəfindən qadınlar arasında kütləvi işin əsas forması olan qadın nümayəndə yığıncaqlarını çağırır, kurslar, xüsusi qadın məktəbləri, klublar, peşə artelləri, emalatxanalar təşkil edirdilər. (Muraova, 2007) Azərbaycanda da bu şöbələr fəaliyyət göstərmiş, xüsusilə kənd yerlərində qadınların hüquqlarını tanımasına və onlardan istifadə etməsinə yardım etməyə çalışmışdır.

Lakin görülən işlər nəzərdə tutulan işlərin sadəcə olaraq başlanğıcı idi. Fərmanların, qanunların, əsasnamələrin qəbulu hələ qadınların faktiki bərabərliyinə nail olmaq demək deyildi. Bu qanunvericilik aktları əhali arasında geniş təşkilati, izahat, maarifləndirmə işi aparılmaqla həyata keçirilməli idi.

1921-ci il aprelin 5-də Şərq xalqları və qadınlar arasında iş üzrə təşkilatçıların ilk Ümumrusiya konfransı oldu. Burada Kommunist Partiyasının Şərq xalqlarının qadınları arasında apardığı iş, yığıncaq müəyyən edir ki, onlar arasında iş hələ kifayət qədər inkişaf etdirilməyib. Bu səbəbdən konfransda Şərq xalqlarının qadınları arasında işin fövqəladə əhəmiyyətini nəzərə alaraq, yerli partiya komitələrinə Şərq xalqlarının qadınları arasında işə ən ciddi diqqət ayırmağı tapşırıldı, idarələrinin bu istiqamətdə fəaliyyətini maksimum dərəcədə inkişaf etdirilməsi vurğulandı.

Konfransda Şərq xalqlarının qadınları arasında iş üç əsas istiqamətdə aparılan məsələlər qeyd olundu: 1) Şərq xalqları qadınlarının işi iqtisadi azadlığa əsaslanmalı, sənətkarları, müvafiq artelləri, həmkarlar ittifaqlarını cəlb etməklə, habelə onların azadlığı ideyasını təbliğ etməklə, buna quldarlıq və mütəşəkkil qisas sisteminə qarşı mübarizə yolu ilə nail oluna biləcəyini göstərməklə həyata keçirilməlidir. 2) Mədəni-maarif işinin əsasını məktəblərin, klubların və digər mədəni-maarif müəssisələrinin təşkili təşkil etməlidir. 3) Kommunizm ideyalarının təbliği və təbliğinin bütün növləri, habelə sovet quruculuğunda qadınların əməli iştirakı vasitəsilə qadın kütlələrinin kommunist tərbiyəsi üsulunda işə cəlb edilməlidir. (Kommunistka, 1961) Bu siyasət qadınların savadlanması və ictimai həyata inteqrasiyası baxımından mühüm rol oynadı, lakin ənənəvi cəmiyyətlərdə köklü dəyişikliklər baş versə də, yuxarıdan məcburiyyət yolu ilə tətbiq olunurdu. Bu da uzunmüddətli sosial gərginliklərə səbəb oldu. Qadınlar hüquqi cəhətdən azad olsa da, real həyatda tez-tez ikinci planda qalır, əsasən təbliğat məqsədilə istifadə olunurdular.

XX əsrin 20-ci illərində çoxarvadlılıq, erkən nikahlar, çadır, kəbin, şəriət məhkəmələri ləğv edildikdən sonra qadınların sosial vəziyyəti tam olaraq dəyişmədi."Kommunist" qəzetinin 1928-1929-cu illərdəki nəşrlərin gündəlik xəbərlərində qadın qətlləri ilə bağlı məlumatlar dərc edilirdi. Bu, siysətin bəzi hallarda "zorakı" yolla yeridilməsini göstərirdi. Ümumilikdə, psixoloji səviyyədə, qadınların siyasi və ictimai fəallığı ilə bağlı fikirlər kişi əhalisinin böyük əksəriyyətini dərindən narahat edirdi. Əsrlər boyu kişilər məişət sahəsini qadınların fəaliyyəti üçün yeganə qanuni meydan hesab etməyə adət etmişdilər. Bu kişilər üçün arvadlarının öhdəliyini və diqqətini xarici dünya ilə bölüşmək anlayışı çox təhlükəli idi.

1927-1928-ci illərdə Azərbaycanda qadınları ictimai həyata cəlb etmək üçün mədəni hücum siyasəti başlandıqda, fəal qadınlara qarşı hücumlar da artdı. 1920-ci illərdə Kommunist Partiyasının siyasəti daha mülayim idi, artıq 1926-1928-ci illər arasında bu siyasət inandırma və təbliğat işindən hədə-qorxu, təqib və cəzalandırmaya doğru dəyişdi. Bu siyasət dəyişimi müsəlman qadınlarına qarşı daha pis hücumlara səbəb oldu. Azərbaycanda düşmənçilik reaksiyalarının kulminasiya nöqtəsi 1930-cu ilin yanvarında Bakıdan olan evdar qadın Səriyyə Xəlilovanın atası tərəfindən qətlə yetirilməsi oldu. Bu hadisə qadınların azadlığı uğrunda mübarizədə dönüş nöqtəsi idi. Onun dəfn olunduğu gün ümummilli matəm günü elan olundu və Bakıda qadınlara qarşı zorakılığa etiraz olaraq kütləvi nümayiş keçirildi. (Feridah, 2002)

"Kommunistka" (1927-ci il) qəzetində "Azərbaycanda" adlı məqalədə qeyd olunur : *"Azərbaycanda qadınların azad edilməsində böyük, inqilabi nailiyyət çoxarvadlılığı və erkən nikahları ləğv edən və türk qadınlarına hər cəhətdən kişilərlə bərabər*

hüquqlar verən Ailə və Nikah Məcəlləsidir. Sovet Ailə və Nikah Məcəlləsi tətbiq edildikdə, şəriət qanunları ilə ziddiyyət təşkil edir və köhnə ilə yenisi toqquşduqda, qurban qadın olur. Son iki ildə Azərbaycanda bu zəmində qadın qətli halları tez-tez baş verir. Bununla belə, Sovet hökuməti öz orqanları vasitəsilə qadın hüquqlarının pozulması hallarına ayıq-sayıq nəzarət edir və günahkarları ciddi şəkildə cəzalandırır. Onlara bu çətin işdə köməklik göstərmək üçün Azərbaycan Mərkəzi İcraiyyə Komitəsi və rayon icraiyyə komitələri yanında zəhmətkeş qadınların güzəranının yaxşılaşdırılması komitələri təşkil edilmişdir." (Kommuniska, 1927) Komitələrin vəzifəsi aşağıdakılardan ibarətdir: müvafiq sovet orqanları vasitəsilə qadınlara öz hüquqlarını müdafiə etməkdə köməklik göstərmək; gündəlik həyatı öyrənmək və təcrübələri əsasında qadın hüquqları ilə bağlı qanunlara əlavə və dəyişikliklərlə bağlı qanunverici orqanlara konkret təkliflər vermək və onların işlənib hazırlanmasında iştirak etmək; əməyin uçotu şöbələrinin və digər aidiyyəti orqanların işində iştirak etməklə, işləyən qadınların istehsalata cəlb edilməsinə kömək etmək, habelə işləyən qadınların iqtisadi vəziyyətini yaxşılaşdırmaq üçün artel və emalatxanalar təşkil etmək.

1927-ci ildə Azərbaycanda qəbul olunan ilk cinayət məcəlləsində qəsdən adam öldürməyə görə cəza, cinayətin xüsusiyyətlərindən asılı olaraq, 5 ildən 10 ilədək azadlıqdan məhrum etmə və ya ölüm cəzası ilə müəyyən edilirdi. Yeni Cinayət Məcəlləsi RSFSR-in 1926-cı il Cinayət Məcəlləsi əsasında hazırlanmışdı. Bu, Azərbaycan SSR-in hüquq sisteminin əsasını təşkil edirdi və cinayət hüququnu tənzimləyirdi. Bolşeviklər Azərbaycanda qadın qətllərinin səbəbini müsəlman kəndlilərinin qadınların hüquq bərabərliyini həzm edə bilməməsindən irəli gəldiyini göstərirdilər. (4; v.6)

1926-1927-ci illərdəki qadınlarla bağlı bəzi cinayət işlərinə nəzər yetirək:

1. İş N 552-1926. Bakı şəhərində yaşayan 26 yaşlı Əli Paşa oğlu sentyabrın 17-də öz evində bacısı Rübabə Paşa qızını qətlə yetirib (başını kəsərək qanını içib). Şəhər məhkəməsi CM-nin 142-ci maddəsinin 2-ci bəndinə əsasən ölüm hökmü çıxarır. Ali Məhkəmə isə ölüm cəzasını ləğv edib, 9 il azadlıqdan məhrum etmə cəzasını 5 ilə əvəz edib.

2. İş N 736-1926. Şamaxı rayonunda 40 yaşlı Mamed Surxay oğlu ikinci həyat yoldaşı Sahibə Baba qızını gecə saatlarında dəyirmanı təmir etmək adıyla evdən çıxarmış və kəndin yolunda xəncərlə qətlə yetirmişdir. Rayon məhkəməsi CM-nin 142-ci maddəsinin 2-ci bəndinə əsasən ölüm hökmü çıxarır. Lakin Ali Məhkəmə ölüm hökmünü 10 il azadlıqdan məhrum etmə cəzasını 5 il azadlıqdan məhrum etmə ilə əvəz edib.

3. İş N 128- 1926. 1923-cü ildə Quba rayonunda 36 yaşlı Cəmaləddin Fərzəli oğlu həyat yoldaşı Seyid xanım Mir Sadıq qızı ilə mübahisə zamanı bərk alət ilə başından vuraraq onu qətlə yetirmişdir. Rayon məhkəməsi CM-nin 149-cu maddəsinə əsasən Cəmaləddini 6 il müddətinə azadlıqdan məhrum etmişdir. Lakin, 26 aprel 1924-cü il tarixli amnistiyaya əsasən, həbs müddəti yarıya qədər azalır. 11 iyul 1925-ci il amnistiyaya əsasən isə cəza müddəti 2 il də azalmışdır. (2; v.28-29)

Bu kimi 24 cinayət hadisələri arxiv materiallarda qorunub saxlanılır. Qadın qatillərin cəza müddəti ya azaldılır, ya da amnistiya qərarı ilə qısa müddət ərzində azadlığa buraxılır. Cəmiyyətdə baş verən bu gərgin proseslər artıq Sovet hökumətini narahat etməyə başlayır.

Bu məişət cinayətlərinin təhlili onu göstərir ki, bu proses zəifləmir əksinə intensivləşməyə doğru gedir. Hökümət başa düşür ki, belə halların aradan qaldırmaq üçün mədəni-maarif tədbirlərindən istifadə etmək lazımdır. Azərbaycan Mərkəzi İcraiyyə Komitəsi tərəfindən SSR Amnistiya aktı qəbul olunana qədər Azərbaycanda qadın qatillərə qarşı amnistiyanın tətbiq edilməməsi tapşırılır. (4; v.7).

Arxiv sənədləri onu göstərir ki, iki il ərzində vəziyyət dəyişməz olaraq qalır. 1928-ci ildə Azərbaycan Əməkçi Qadınlar Plenumunda qadın cinayətlərinin qarşısını almaq və ona qarşı mübarizə üçün yenidən təkliflər irəli sürülür. Əvvəki il ilə müqayisədə bu mübarizəni gücləndirmək lazım idi:

-Qadınların mənafelərinin müdafiəsi baxımından onların ailə nigahı, qəyyumluq və cinayət qanunlarının izahı sahəsində ictimai təşkilatların maarifləndirmə işini gücləndirmək

-Qadınların qətli ilə bağlı məhkəmə araşdırmalarının aparılması

-Qadınların öldürülməsinə görə cəzaların real şəkildə icra olunmasını və məhkumlara vaxtından əvvəl azad edildikdə Əmək Məcəlləsində nəzərədə tutulmuş bütün güzəştlərin son dərəcə ehtiyatla tətbiq edilməsi üçün tədbirlər görmək və s. (3; v.2)

Məişət cinayətlərinə yeni dair qanunvericilik aktları qəbul edildi. 1928-ci il 15 yanvar tarixində qüvvəyə minmiş yeni Cinayət Məcəlləsində qadınlarla bağlı müvafiq maddələr əks olunmuşdur:

-Yetkinlik yaşına çatmayanların nişanlanması

-Nikah yaşına çatmayan şəxslə nikah olması

-Çoxarvadlılıq

-Qadının emansipasiyası və hüquqlarının təzahürü nəticəsində öldürülməsi

-Qadını ərə getməyə məcbur etmək

-Qadın alveri

-Qadının oğurlanması

-Nikahlı qadının qaçırılması

-Qan davasına görə qəsdən adam öldürmə. (2; v. 70)

Bu cinayətlər 5 il müddətinə azadlıqdan məhrum edilir, əgər bu hallar yenidən təkrarlanarsa cinayət törədən şəxs 3 ildən artıq olmayaraq ağır cəza ilə cəzalandırılırdı. Lakin bu məhkəmə proseslərinin icrasında da boşluqlar var idi. Patriarxal cəmiyyətin strukturu qadın hüquqlarının əsl mahiyyətinin dərk edilməsini çətinləşdirirdi və bu proses uzun zaman tələb edirdi. Bütün bunlara cavab olaraq yeni islahatlara başlanıldı.

Qadınlar arasında işin gücləndirilməsində mühüm mərhələ SSRİ Mərkəzi İcraiyyə Komitəsinin Rəyasət Heyəti tərəfindən 1928-ci il yanvarın 11-dən 16-dək Moskvada çağırılan Qadınların Hüquqlarını Müdafiəsi üzrə Qadınlar Komitəsinin I Ümumittifaq Konfransı oldu. Konfransada məişət cinayətlərinə, Şərq qadın kooperativlərinin təşkilinə dair hesabatlar dinlənildi. İclasda belə qənaətə gəlindi ki, yerli komissiyalar öz fəaliyyətləri ilə işləyən qadınların faktiki emansipasiyasına və hüquqlarının müdafiəsinə gedən yolu xeyli asanlaşdırıblar. (1;v.21) Qadınların əmək və yaşayış şəraitinin yaxşılaşdırılması üzrə Komissiyaların II Ümumittifaq Konfransı da mühüm əhəmiyyət kəsb edirdi. , 1929-cu il oktyabrın 3-dən 9-dək Moskvada baş tutan iclasın mühüm məsələlərindən biri qadınların təhsili və qadın kütlələri arasında savadsızlığın aradan qaldırılması idi. (Muradova, 2007)

Nəticə

1920-ci ildə Azərbaycan Sovet Sosialist Respublikasının qurulması ilə qadınların hüquqi statusunda mühüm dəyişikliklər baş verdi. 1936 və 1977-ci il Sovet Konstitusiyalarında qadınların kişilərlə hüquqlara malik olması təsbit edilmişdir. Qadınlara seçki hüququ verildi, əmək fəaliyyəti, təhsil alma, sosial təminat və ictimai-siyasi həyatda iştirak etmək imkanları artırıldı. Bu hüquqların icrası müstəqil dövlət qurumları və qadın təşkilatları tərəfindən həyata keçirilirdi. Lakin praktiki cəhətdən bu hüquqların tam reallaşması bir sıra ilə problemlər müşahidə edildi. Patriarxal düşüncə tərzi, fərdi ailə modeli və bölgələrdə dini təsirlərin qalıqları qadınların hüquqlarından tam istifadə etməsinə mane olurdu. Hüquqların konstitusional şəkildə tanınması əhəmiyyətli olsa da, onların real həyata keçməsi üçün həm hüquqi mexanizmlər, həm də cəmiyyətin mental baxışında dəyişikliklər tələb olunurdu. Cəmiyyətin ənənəvi dəyərləri qadınların azad hüquqlarını qəbul etməyə hazır deyildi. Xüsusilə kənd yerlərində dini və patriarxal münasibətlər qadınların məktəbə getməsinə, işləməsinə və ictimai həyata qatılmasına ciddi maneələr yaradırdı. Ailə başçıları qadınların hüquq qazanmasını ailə strukturuna təhlükə kimi görürdülər. Dövlətin qadınlarının azadlığı və hüquqlarının təmin edilməsinə yönəlmiş radikal addımları – baş örtüyü və dini kəbinin ləğv edilməsi, nikah yaşının dəyişdirilməsi və bu kimi qərarlar bəzi hallarda cəmiyyətdə ciddi müqavimətə səbəb olurdu. Bu siyasət qadınların "azadlaşdırılması" kimi təqdim olunsa da, əksər hallarda zorakı metodlarla aparılırdı. Nəticədə bəzi bölgələrdə qadınlar daha çox təzyiqə məruz qalaraq hüquqlarından istifadə etməyə çəkinirdilər. Lakin bütün bu çətin proseslərə baxmayaraq, qadınların hüquq müdafiəsi təmin olundu, təhsil imkanları artırıldı, əmək fəaliyyəti ilə məşğul olaraq iqtisadi müstəqillik əldə etdilər.

ƏDƏBİYYAT SSİYAHISI:

1. Azərbaycan Respublikası Dövlət Arxivi.f.3316.s.23.iş.481
2. ARDA.f. 379.s.1.iş.1509
3. ARDA.f.379.s.1.iş.1878
4. ARDA.f.379,s.1.iş.1965
5. Cümhuriyyətə işıq saçan qadınlar. (2024). MİMTA YAYIMLARI. 19.
6. Декреты Азревкома. Сборник документов.(1988) Б.Азернешр. **488-493**
7. Мурадова А. Вовлечение женщин Азербайджанской ССР в органы государственной власти. (2007) Монография 7 п.л. Баку, Нурлан. 25, 32, 45
8. Коммунистка.(1926) В Азербайджане. №4.53
9. Коммунистка. (1921) Работа коммунистических партий среди женщин народов Востока**.** №12-13. 61
10. Гассиев И.К. Решение женского бопроса в республиках бывшего советского востока (20-30-е годы XX века). (2005) Монография. 170
11. Feridah H. (2002). Azeri women in transition. Women in soviet and post-soviet Azerbaijan. 144.
12. anl.az/el/emb/Konstitusiya_suverenlik/pdf/1921.pdf. 1-2, 16, 164.

DOİ: 10.32010/WBDK9081

THE SECOND PERIOD OF ACTIVITY OF A CAUCASIAN MUSLIM ÉMIGRÉ IN TURKEY

Leyla Zulfugar TALIBOVA
Azerbaijan State Pedagogical University
Orcid: 0009-0000-9053-7087
E-mail: leyla.talibova@adpu.edu.az

Abstract: The founder of the Azerbaijan Democratic Republic and a key player in the Azerbaijani national movement, Mammad Amin Rasulzade, is examined in this essay during his second exile (1949–1955).
Rasulzade re-engaged with the émigré community after his return to Türkiye in 1949, focusing on political awareness, intellectual collaboration, and cultural rebirth among Caucasian Muslims. The paper investigates how the political discourse in the region was shaped by broader anti-communist emotions and the ideological milieu of post-war Türkiye , as represented in Rasulzade's activities. The paper emphasizes Rasulzade's contribution to the development of a transnational Azerbaijani identity based on liberal nationalism and Turkic solidarity, drawing on historical archives, émigré publications, personal correspondence, and modern periodicals. Additionally, the study places Rasulzade's ideas into the Turkish right's intellectual networks, demonstrating his impact on both émigré communities and Türkiye's.The study also places Rasulzade's ideas within the Turkish right's intellectual circles, demonstrating his impact on émigré communities and Türkiye's changing view of the Caucasus. The article advances our knowledge of Cold War-era ideological relationships and the dynamics of diaspora nationalism by illuminating this little-known time of his exile.
Keywords: Mammad Amin Rasulzade,Turkiye,exile,Azerbaijani Cultural Society,Caucasian muslim, Azerbaijan Journal

---

QAFQAZ MÜSƏLMAN MÜHACIRININ TÜRKIYƏDƏ FƏALIYYƏTININ IKINCI DÖVRÜ

Leyla Zülfüqar TALIBOVA
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
Orcid: 0009-0000-9053-7087
E-mail: leyla.talibova@adpu.edu.az

Xülasə: Bu məqalədə Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin qurucusu və Azərbaycan milli hərəkatının aparıcı simalarından biri olan Məmməd Əmin Rəsulzadənin ikinci mühacirət dövrü (1949–1955) təhlil olunur. 1949-cu ildə Türkiyəyə qayıtdıqdan sonra Rəsulzadə mühacir cəmiyyətində yenidən fəallaşaraq, Qafqaz müsəlmanları arasında siyasi maarifləndirmə, intellektual əməkdaşlıq və mədəni dirçəliş məsələlərinə xüsusi önəm vermişdir. Məqalədə Rəsulzadənin fəaliyyəti vasitəsilə regionda siyasi diskursun necə formalaşdığı və bu proseslərin II Dünya müharibəsindən sonrakı Türkiyənin ideoloji mühiti, eləcə də geniş yayılmış antikommunist ritorika ilə necə üst-üstə düşdüyü araşdırılır. Arxiv materialları, mühacir nəşrləri, şəxsi yazışmalar və dövrün mətbu orqanları əsasında aparılan təhlil göstərir ki, Rəsulzadənin fəaliyyəti azərbaycanlılar arasında liberal millətçilik və türk həmrəyliyinə əsaslanan transmilli kimliyin formalaşmasında mühüm rol oynamışdır. Bundan əlavə, araşdırmada Rəsulzadənin ideyaları Türkiyənin sağ intellektual çevrələri kontekstində nəzərdən keçirilir və onun həm mühacir icmalarına, həm də Türkiyədə Qafqaza dair dəyişən təsəvvürlərə təsiri vurğulanır. Onun bu az öyrənilmiş mühacirət dövrünü işıqlandırmaqla məqalə, Soyuq Müharibə dövrünün ideoloji əlaqələri və diaspor millətçiliyinin dinamikasına dair dərinləşdirilmiş anlayışa töhfə verir.
Açar sözlər: Məmməd Əmin Rəsulzadə, Türkiyə, mühacirət, Azərbaycan Kültür Dərnəyi, Qafqaz müsəlmanı, "Azərbaycan" jurnalı

ВТОРОЙ ПЕРИОД ДЕЯТЕЛЬНОСТИ КАВКАЗСКОГО МУСУЛЬМАНСКОГО ЭМИГРАНТА В ТУРЦИИ

Лейла Зулфугар ТАЛЫБОВА
Азербайджанского государственного педагогического университета
Orcid: 0009-0000-9053-7087
Электронная почта: leyla.talibova@adpu.edu.az

Резюме: В данной статье рассматривается фигура Мамед Амин Расулзаде — основателя Азербайджанской Демократической Республики и ключевого деятеля азербайджанского национального движения — в период его второй эмиграции (1949–1955 гг.). Вернувшись в Турцию в 1949 году, Расулзаде вновь активизировал свою деятельность в эмигрантской среде, сосредоточив внимание на политическом просвещении, интеллектуальном сотрудничестве и культурном возрождении среди мусульман Кавказа. Статья анализирует, как политический дискурс в регионе формировался под влиянием широкой антикоммунистической риторики и идеологической атмосферы послевоенной Турции, что отражалось в деятельности Расулзаде. На основе архивных материалов, эмигрантских изданий, личной переписки и современных периодических источников подчеркивается вклад Расулзаде в формирование транснациональной азербайджанской идентичности, основанной на либеральном национализме и тюркской солидарности. Кроме того, исследование рассматривает идеи Расулзаде в контексте интеллектуальных кругов турецкой правой, демонстрируя его влияние как на эмигрантские сообщества, так и на меняющееся восприятие Кавказа в Турции. Освещая этот малоизвестный период его эмиграции, статья вносит вклад в более глубокое понимание идеологических связей времён холодной войны и динамики диаспорального национализма.
Ключевые слова: Мамед Амин Расулзаде, Турция, эмиграция, Азербайджанское культурное общество, журнал «Азербайджан».

Introduction

For Caucasian émigrés in Turkey, the post-war period was a pivotal period in their political and intellectual lives. Mammad Amin Rasulzade (1884–1955) became one of
the diaspora's most important individuals, renowned for his lifetime commitment to the fight for Azerbaijani independence and the union of Turkic and Muslim peoples. In 1949, Rasulzade returned to Turkey, where he lived out the latter years of his life, following years of political exile in Europe, which included stays in Poland, Germany, and Iran. In addition to being a time of personal settlement, this second homecoming was also a time of increased
academic involvement, artistic output, and ideological activism—especially in reaction to the Cold War's growing bipolar international order.**Materials**

The main subject of this essay is Rasulzade's public and cultural activities from 1949 to 1955. He was actively involved in émigré

networks during this time, particularly through the Azerbaijan Cultural Society (Azerbaycan Kültür Derneği), which provided a forum for the Azerbaijani and larger Caucasian diaspora in Türkiye to preserve their national identity and cultivate political consciousness.

In order to spread his ideas across political and ideological divides, he also kept up intellectual discussions with Turkish nationalists. Through an examination of Rasulzade's writings, public speeches, and organizational efforts, this study looks at how his work helped to maintain a shared memory of Azerbaijani statehood while traveling abroad. It maintains that the post-war geopolitical realignment, the emergence of Cold War ideological conflicts, and the ongoing attempts of stateless nations to establish themselves through intellectual and cultural diplomacy must all be taken into consideration while analyzing Rasulzade's last years. The article offers fresh insight into a little-known aspect of Rasulzade's life and the larger experience of Caucasian Muslim émigrés in mid-20th-century Türkiye by taking a global approach that combines political history with cultural and diaspora studies.

Method

Using a qualitative historical method, this study examines émigré cultural organizations in post-war Turkey by combining textual interpretation, archival analysis, and contextual analysis.

Archival materials, records of the Azerbaijan Cultural Society, journals including the Azerbaijan Journal, and works written by Mammad Amin Rasulzade between 1949 and 1955 are among the main and secondary sources used in this study.

Rasulzade's lectures, monographs, and essays, including Modern Azerbaijani Literature (1950s), The Azerbaijani Poet Nizami (1951), and The Contemporary History of Azerbaijan (1951), as well as speeches that were broadcast on the Voice of America, are among the primary documents that were examined. Historical and biographical research by Turan (2016),

Yagublu (2015), and Shimshir (2012) supplemented these materials.

In order to identify major developments in Rasulzade's intellectual and cultural achievements throughout his second exile, the methodology focuses on content analysis and thematic interpretation. The study intends to shed light on how émigré leaders managed limitations on political expression through cultural and educational channels by placing these findings within the larger ideological and political context of Cold War Turkey.

Main Part. Among the Caucasus Muslim émigrés who found refuge in post-war Turkey, Mammad Amin Rasulzade emerged as a central leader, rebuilding the Azerbaijani political émigré movement from the ground up after his return in 1947. The conditions under which this work had to be done were extremely complicated. Rasulzade was well aware of the necessity of bringing these people together under a single organization. But he also realized that in the current political environment, it was impossible to start a politically oriented movement because Turkish authorities were suspicious of such endeavors. His capacity to pursue an overt political agenda in Turkey was severely curtailed by this restriction.

Rasulzade was forced by this fact to concentrate his efforts on cultural and educational endeavors in an effort to increase historical awareness and provide these émigrés a fresh feeling of national identity.

Taking these factors into account, M. A. Rasulzade decided to begin his activities in Turkey by establishing a purely cultural organization. On February 1, 1949, the founding meeting of the Azerbaijani Cultural Society (Azerbaycan Kültür Derneği) was held, at which Rasulzade was elected honorary chairman. The Society's Charter emphasized that it would not engage in politics, and its primary objectives were defined as the study and promotion of Azerbaijani culture and history, the publication of books, journals, and newspapers devoted to these themes, the organization of cultural events, and the provision of both material and moral assistance to Azerbaijani émigrés in need. (1, p. 2)

The Azerbaijan Cultural Association, founded by Mehmet Altunbay, Dr. Hamit Ataman, and Aziz Alpaut, set forth its primary mission to collect, study, and disseminate knowledge about Azerbaijan's history and culture. The organization sought to publish books, journals, and newspapers, organize cultural gatherings, and provide both financial and moral assistance to Azerbaijanis in need. Furthermore, the association's statute emphasized promoting Azerbaijan's historical, economic, and artistic heritage, commemorating national and historical events, and supporting these initiatives through various forms of publication such as books, magazines, and brochures.(2,p. 7)

During this period, Rasulzade was also deeply engaged in intellectual and creative work. He continued his research in literary studies, cultural analysis, and history, which resulted in several influential publications in the late 1940s and early 1950s, including *Garlands of Azerbaijani Culture* (*Azerbaycan Kültür Çelenekleri*), *Modern Azerbaijani Literature*(*Çağdaş Azerbaycan Edebiyyatı*), and *The Contemporary Azerbaijani History* (*Çağdaş Azerbaycan Tarihi*). These works further reinforced his role not only as a political émigré leader but also as a cultural and intellectual figure who significantly contributed to the preservation and development of Azerbaijani identity in exile.(2, p 230)

The Contemporary History of Azerbaijan (Ankara, 1951), published as the fourth issue in the series of publications by the Azerbaijan Culture Association. This work is the published version of a lecture he delivered on May 28, 1950, at the Ankara People's House. The book recounts the events that unfolded in Azerbaijan following the Russian occupation, focusing particularly on the struggles and resistance movements led by Azerbaijani Turkic nationalists. (4.p 82) It should be noted that during those years, M. A. Rasulzade published a number of valuable articles on modern Azerbaijani literature. In his work *Modern Literature of Azerbaijan*, published in the 1950s, he discussed the creativity of writers such as Huseyn Javid, Ahmad Javad, Jafar Jabbarli, and others. Among this series of studies, special attention should be given to his monograph *The Azerbaijani Poet Nizami*, which he wrote on the occasion of the 800th anniversary of the great poet. (5, p 79)

However, some pro-Soviet officials objected to several of the book's claims during the publication process because they believed they were anti-Russian. Due to the difficult wartime circumstances, however, the book was not published in 1951, under Minister Tevfik İleri's leadership, the book was eventually published under the Ministry of National Education's sponsorship.

For the book to be published, they insisted that certain sections be taken out. Rasulzade responded, saying, "Great Nizami wrote those lines, not me. Removing them is not my or anyone else's right! (6, p 82) Rasulzade became more and more aware of the urgent necessity for an Ankara-based periodical publication following the founding of the Azerbaijan Culture Association. Driven by this need, he vigorously promoted the establishment of a newspaper or journal.

Azerbaijan, a publication that would act as the official voice of the émigré Azerbaijani intellectual community, was successfully founded as a result of his efforts. Hamid Ataman was among the 100 students

sent to Europe for higher education, after the victory of the

Azerbaijan Democratic Republic, while studying at the Faculty of Medicine at the University of Berlin, where news of the Soviet occupation of Baku on April 27, 1920, profoundly affected him. Despite these hardships, with the financial and moral support of his brother Temimdar Bey, Ataman successfully completed his medical studies and practiced as a surgeon in Berlin before relocating to Turkey. By the late 1930s, he had established himself as a physician in Ankara, where he also became actively involved in the Musavat Party's émigré network.After World War II, Dr. Ataman played a vital role in assisting Azerbaijani refugees who had been compelled to resettle in Turkey. Beyond providing material support, he worked tirelessly to mobilize these émigrés around the ideals of national independence and freedom, thereby contributing to the continuation of Azerbaijan's political and cultural legacy in exile. Later, a thorough description of Dr. Hamid Ataman's leadership in coordinating the Azerbaijani émigré population in Turkey was published in the Azerbaijan journal. Under his leadership, the Ankara-founded Azerbaijan Cultural Society carried out its cultural and educational goals with a well-thought-out program and organized events. The journal's first issue, published on April 1, 1952, had the slogan "Turkify, Modernize, Islamize," which reflected the early Azerbaijani nationalist movement's intellectual heritage. Its cover stated that it was a "Monthly Cultural Journal," and the headline "Unity is Strength" was later added. It had a map of the Azerbaijan Democratic Republic on the cover and identified Dr. Ahmad Yashat as the editor in charge. An editorial statement announcing the Society's intention to broaden its cultural reach through this small but important journal began the first issue, which was 16 pages wide (7, p. 44).

Another important example of his intellectual activity was his article *Long Live the Turkish Republic*. In 1953, on the 35th anniversary of Azerbaijan's independence, Rasulzade addressed the Azerbaijani people through the radio station *Voice of America*, once again affirming his commitment to the ideals of national independence and cultural preservation (8,p. 272).

Results

According to the analysis, Rasulzade strategically shifted from overt political involvement to cultural and educational participation during his second exile (1949–1955). Due to restrictions imposed by Turkish authorities who were suspicious of political groups, Rasulzade focused his efforts on promoting intellectual unity and cultural awareness among Azerbaijani and other Muslim émigrés who were Caucasian. Rasulzade assisted in the founding of important publishing and cultural projects through the Azerbaijani Cultural Society, such as the publication Azerbaijan Journal, which was initially published on April 1, 1952, and later became the official organ of the intellectual community of émigrés. Its tagline, "Turkify, Modernize, Islamize," was reminiscent of Azerbaijani nationalism in the early 20th century. A transnational Azerbaijani identity based on liberal nationalism and Turkic unity was fostered by the publication and its initiatives. Rasulzade's dual roles as a cultural thinker and political leader were further represented in his intellectual work during this period. His research on Azerbaijani literature and history, particularly on poets such as Huseyn Javid and Nizami Ganjavi, bolstered the émigré community's intellectual and moral base. His publications persisted in spreading among Turkish academic and émigré networks in spite of censorship efforts, strengthening the bond between Azerbaijani culture and larger Turkic civilization.

Discussion

According to the research, Rasulzade's second exile marked an immense shift in the development of diaspora nationalism among Turkish Muslims of Caucasian descent. Rasulzade skillfully converted cultural expression into a vehicle for intellectual opposition and national preservation despite being denied a political platform. His actions demonstrate how, in some situations, artistic institutions may operate as models for political mobilization. Through his emphasis on literary creation, cultural education, and social solidarity, Rasulzade made guaranteed that Azerbaijani identity would endure within the larger Turkish sociopolitical context. As a result, the Azerbaijan Cultural Society served as a bridge for intercultural understanding between Turkish society and émigrés as well as a steward of historical memory. Furthermore Rasulzade's trust in the ability of the written word to preserve national consciousness beyond boundaries was also reflected in the founding of the Azerbaijan Journal. His adherence to the idea of "unity through culture" was consistent with the anti-communist liberal nationalism that characterized Turkish intellectual debate throughout the Cold War.

Conclusion

Rasulzade's impact on the development of transnational Azerbaijani identity is further highlighted by this time period. He helped to create an intellectual network that combined Islamic principles, Turkic unity, and democratic ideals by working with Turkish nationalists and other émigré leaders. In addition to preserving Azerbaijani culture, this network positioned it as a component of a broader anti-Soviet and pan-Turkic cultural revival. Fundamentally, Rasulzade's second exile serves as an example of the flexible tactics employed by stateless intellectuals who, when confronted with political drawbacks, employed cultural diplomacy to rethink

nationalism and maintain collective identity across space and time.

REFERENCES:

1.Turan, R. (2016). Mammad Amin Rasulzade and the struggle for national identity. *International Journal of Turkish Literature, Culture and Education, 5*(3), 1182–1203. Turkey. 2.Turan, R. (2016). *Türkiye'de bir Azerbaycancılık ocağı: Azerbaycan Kültür Derneği*.

Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi, *5*(3), 1182–1203.

3. Şimşir, S. (2012). The life and personality of Mehmet Emin Resulzade. Istanbul.

4. Alieva Sevinc (Sevindzh Alieva). Mehmet Emin Rasulzade Düşününde Kafkasya Birliği ve Ermeniler. BENGİ Dünya Yörük-Türkmen Araştırmaları Dergisi, 2024(2-Mehmet Emin Resulzade), s. 220-236.

5. Şimşir, S. (2012). The life and personality of Mehmet Emin Resulzade. Istanbul.

6. Y agublu, N. (2015). *Encyclopedia of Mammad Amin Rasulzade*. Moscow: Elm Press. 7.Tahirli, A .(2002).Azərbaycan Mühacirət mətbuatı.Baku.GAP Paligraph Press. 8.Balaev, A. (2009). *Mammad Emin Rasulzade (1884–1955)*. Moscow: Elm Press.

DOİ: 10.32010/NFJE5129

MÜHARIBƏDƏN SONRA INSAN KONSEPSIYASI: SOSIAL MÜDAFIƏ BAXIMINDAN YANAŞMA

Mədinə Ehtibar ƏSGƏRZADƏ
Sosial iş kafedrasının doktorantı, Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-2788-8134
E-mail: m.asgarzade@yandex.com

Xülasə: Müharibə məfhumu dünyanın siyasi xəritəsinin dəyişməsi ilə müşahidə olunan, cəmiyyətin sosial, psixoloji və iqtisadi həyatına çoxşaxəli təsir göstərə bilən kompleks bir proses kimi dəyərləndirilməlidir. Post-münaqişə nəticəsində ortaya çıxan dağıntı və humanitar böhranlar, şəxsin yaşayış səviyyəsinə mənfi şəkildə təsir göstərir və cəmiyyətin davamlılığı, o cümlədən sosial sabitliyi üçün təhlükə yaradır. Post-müharibə dövründə insan anlayışı fərdin sosial rifahının bərpası, eyni zamanda sosial inteqrasiyanın, kollektiv həmrəyliyin və cəmiyyətin ardıcıl inkişafın təmin olunmasını nəzərdə tutur.
Psixoloji kontekstdə müharibənin ağır nəticələri şəxsdə kəskin travmatik sindromlarının yaranması ilə müşayiət edilir. Bu şəxslərdə post-travmatik stress pozuntusu, intihara meyillilik, depressiv hallar, aqressiv davranış formaları və sosial izolyasiya və s. nəzərə çarpır. Travmalar müxtəlif forma və ölçülərdə kollektiv səviyyəyə ötürülərək "kollektiv şüur" və "kollektiv yaddaş" fenomenlərini gücləndirir. Bu isə gələcək nəsillərin sosiallaşma prosesinə mənfi təsir göstərərək etimad böhranına və ictimai sabitliyin zəifləməsinə səbəb olur. Sosial aspektdə müharibənin təsiri icmaların parçalanması, ailə institutlarının dağılması və məcburi köçkünlük kimi hallar vasitəsilə özünü göstərir. Sosial kapitalın deqradasiyası, qarşılıqlı inamın azalması və sosial birliyin zəifləməsi cəmiyyətin sosial strukturunda dərin disfunksiyalara səbəb olur. Qadınlar, uşaqlar, yaşlılar və əlilliyi olan şəxslər kimi həssas qruplar isə daha çox risk altında qalaraq sosial siyasətin əsas hədəfinə çevrilir. Sosial inteqrasiyanın uğursuzluğu post-münaqişə cəmiyyətlərində marginalizasiya və yeni gərginliklər üçün şərait yarada bilər.
İqtisadi ölçüdə isə müharibə əmək bazarının zəifləməsinə, iş yerlərinin azalmasına, infrastrukturun sıradan çıxmasına və dövlət büdcəsinin hərbi xərclərə daha çox ayrılmasına gətirib çıxarır. İnsan kapitalının itirilməsi və əhalinin güzəranının pisləşməsi uzunmüddətli inkişaf perspektivlərini təhlükə altına alır. Sosial təminat institutlarının artan yükü dövlətin resurslarını məhdudlaşdırsa da, eyni zamanda sosial müdafiə sistemlərinin möhkəmləndirilməsini qaçılmaz edir.
Sosial müdafiə konsepsiyası bu baxımdan müharibədən sonra insanın həyat keyfiyyətinin bərpası üçün əsas strateji alət rolunu oynayır. Onun mahiyyəti yalnız maddi yardımlarla məhdudlaşmır; psixoloji reabilitasiya proqramlarının təşkili, səhiyyə xidmətlərinin əlçatanlığı, təhsil və peşə hazırlığı imkanlarının genişləndirilməsi, məşğulluq imkanlarının artırılması, əmək bazarına reinteqrasiya və sosial bərabərliyin təmin olunması da bu sistemin mühüm tərkib hissələridir. Sosial müdafiənin hüquqi əsası beynəlxalq hüquq normalarına, insan hüquqları haqqında konvensiyalara və milli qanunvericiliyə əsaslanır. İnstitusional baxımdan isə dövlət qurumları ilə yanaşı beynəlxalq təşkilatlar, donor institutları və qeyri-hökumət təşkilatları bu sistemin həyata keçirilməsində və monitorinqində mühüm rol oynayır.
Bundan əlavə, post müharibə dövründə insan anlayışının araşdırılması psixoloji, sosial və iqtisadi perspektivləri özündə birləşdirən kompleks yanaşma tələb edir. Sosial müdafiə isə şəxs və sosial qrupların həyat şəraitinin düzəlməsi, cəmiyyətdə sosial sabitliyinin bərqərar edilməsi və dövlətin strateji inkişafının təmin olunması üçün mühüm əhəmiyyət daşıyır. O, həm sosial siyasətin açarı, həm də sabitliyin qorunması və ardıcıl inkişafın əsas təminat mexanizmi kimi çıxış edir.
Açar sözlər: post-müharibə, sosial müdafiə, müharibə iştirakçıları, reinteqrasiya, məşğuluq və təhsil imkanları

UNDERSTANDING THE HUMAN CONCEPT IN POST-CONFLICT SOCIETIES THROUGH THE LENS OF SOCIAL PROTECTION

Madina Etibar ASGERZADE
PhD Student, Department of Social Work, Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-2788-8134
E-mail: m.asgarzade@yandex.com

Abstract: The notion of war should be approached not merely as a factor in reshaping the political map of the world, but as a complex process with multidimensional effects on the social, psychological, and economic spheres of human life. The destruction and humanitarian crises arising in the aftermath of conflict negatively influence individual living standards and create risks for social stability and long-term societal resilience. In this context, the concept of the "post-war human" encompasses not only the restoration of individual welfare but also the broader objectives of social reintegration, collective solidarity, and sustainable development.
From a psychological perspective, the consequences of war are often manifested through severe traumatic syndromes. Individuals may experience post-traumatic stress disorder (PTSD), suicidal tendencies, depression, aggressive behavior, and social isolation. Traumatic experiences are transferred to the collective level, reinforcing phenomena such as "collective

memory" and "collective consciousness." This transmission poses challenges for future generations, contributing to crises of trust and weakening overall social stability. In the social dimension, the effects of war are evident in the disintegration of communities, the collapse of family structures, and forced displacement. The erosion of social capital, declining mutual trust, and the weakening of social cohesion produce deep dysfunctions within the social fabric. Vulnerable groups—such as women, children, the elderly, and persons with disabilities—face heightened risks and thus become the primary focus of social policy. Failure in social reintegration may lead to marginalization and new tensions in post-conflict societies.

Economically, war results in the weakening of labor markets, loss of employment opportunities, destruction of infrastructure, and increased allocation of state budgets to military expenditures. The erosion of human capital and the deterioration of living conditions jeopardize long-term development prospects. While the growing burden on social protection institutions strains state resources, it simultaneously makes the strengthening of social protection systems indispensable.

Within this framework, the concept of social protection emerges as a key strategic instrument for restoring the quality of life in post-war contexts. Its scope extends beyond financial assistance to include psychological rehabilitation, access to healthcare, expansion of educational and vocational opportunities, enhancement of employment prospects, labor market reintegration, and the promotion of social equity. The legal foundation of social protection is grounded in international legal norms, human rights conventions, and national legislation. Institutionally, it is implemented not only by state bodies but also through the involvement of international organizations, donor institutions, and non-governmental actors that provide both resources and oversight.

Accordingly, the study of the "post-war human" requires a comprehensive approach that unites psychological, social, and economic perspectives. Social protection thus plays a critical role in improving the living conditions of individuals and groups, re-establishing social stability, and securing the strategic development of the state. It functions both as an essential instrument of social policy and as a core mechanism for sustaining peace and ensuring long-term development.

Keywords: post-war, social protection, war participants, reintegration, employment and educational opportunities.

ПОНИМАНИЕ ЧЕЛОВЕКА В УСЛОВИЯХ ПОСТКОНФЛИКТНОГО ОБЩЕСТВА СКВОЗЬ ПРИЗМУ СОЦИАЛЬНОЙ ЗАЩИТЫ

Мадина Этибар АСКЕРЗАДЕ
Бакинский государственный университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-2788-8134
Электронная почта: m.asgarzade@yandex.com

Резюме: Феномен войны следует рассматривать как сложный процесс, сопровождающийся изменениями на политической карте мира и оказывающий многогранное воздействие на социальную, психологическую и экономическую жизнь общества. Последствия постконфликтного периода, проявляющиеся в разрушениях и гуманитарных кризисах, негативно отражаются на уровне жизни населения, создавая угрозу общественной устойчивости и социальной стабильности. В послевоенное время понятие «человек» приобретает особое значение, подразумевая восстановление социального благополучия личности, а также обеспечение социальной интеграции, коллективной солидарности и поступательного развития общества.

В психологическом измерении тяжелые последствия войны выражаются в формировании острых травматических синдромов. У пострадавших наблюдаются посттравматическое стрессовое расстройство, склонность к суицидальному поведению, депрессивные состояния, агрессивные формы поведения и социальная изоляция. Полученные травмы могут передаваться на коллективный уровень, усиливая феномены «коллективного сознания» и «коллективной памяти». Это, в свою очередь, оказывает отрицательное воздействие на процесс социализации будущих поколений, усиливая кризис доверия и ослабляя общественную стабильность.

В социальном контексте война приводит к распаду сообществ, разрушению института семьи и явлению вынужденного переселения. Утрата социального капитала, снижение уровня взаимного доверия и ослабление социальной сплочённости вызывают серьёзные дисфункции в структуре общества. Уязвимые группы — женщины, дети, пожилые люди и лица с ограниченными возможностями — подвергаются наибольшему риску и становятся приоритетными объектами социальной политики. Недостаточность мер по социальной интеграции в постконфликтных обществах может привести к маргинализации и формированию новых очагов напряженности.

Экономическое измерение последствий войны проявляется в ослаблении рынка труда, сокращении рабочих мест, разрушении инфраструктуры и перераспределении государственных ресурсов в пользу военных расходов. Потеря человеческого капитала и ухудшение уровня жизни населения подрывают долгосрочные перспективы устойчивого развития. Повышенная нагрузка на институты социальной защиты ограничивает ресурсы государства, но одновременно делает неизбежным укрепление систем социальной поддержки.

Концепция социальной защиты в данном контексте выступает как стратегический инструмент восстановления качества жизни после войны. Её содержание не ограничивается лишь материальной помощью; в неё включаются программы психологической реабилитации, доступность медицинских услуг, расширение образовательных и профессиональных возможностей, повышение уровня занятости, реинтеграция на рынок труда и обеспечение социальной справедливости. Правовую основу системы составляют международные правовые нормы, конвенции о правах человека и национальное законодательство. На институциональном уровне в её реализации и мониторинге

участвуют не только государственные структуры, но и международные организации, донорские институты и неправительственные объединения.

Таким образом, исследование феномена человека в послевоенный период требует комплексного подхода, включающего психологические, социальные и экономические перспективы. Социальная защита, в свою очередь, играет ключевую роль в улучшении условий жизни отдельных лиц и социальных групп, обеспечении общественной стабильности и поддержке стратегического развития государства. Она одновременно является инструментом социальной политики и важнейшим механизмом сохранения устойчивости и поступательного развития общества.

Ключевые слова: послевоенный период, социальная защита, участники войны, реинтеграция, занятость и образовательные возможности

Giriş

“Müharibə” fenomeni fərdin həm fiziki, həm də psixi sağlamlığına ən ağır şəkildə təsir göstərən məfhumlardan biridir. “Postmüharibə dövründə insan” anlayışı həm nəzəri, həm də praktik baxımdan mühüm əhəmiyyət daşıyır. O, fərdin psixoloji sabitliyinin qorunması, cəmiyyətə reinteqrasiyasının təmin olunması və maddi rifahının yaxşılaşdırılması ilə yanaşı, ümumilikdə cəmiyyətin ardıcıl inkişafının təmin edilməsinə yönəlmiş kompleks yanaşmanı özündə birləşdirir.

Müharibələr psixoloji, sosio-mədəni, iqtisadi və s. kimi bir çox konteksdə cəmiyyətinin inkişaf ahəngini pozur. Silahlı münaqişələrin səbəb olduğu zorakılıq, ölüm, infrastrukturun dağılması, qaçqınlıq və məcburi köçkünlük, yaxınların itirilməsi və s. kimi halların təsiri altında insanların mental sağlığına ciddi şəkildə ziyan dəyir. Müharibədən sonrakı dövrdə bir çox şəxslərdə post-travmatik stress pozuntusu (PTSP), suisidal davranışlar, yuxusuzluq, depressiya, aqressiv hərəkətlilik və özünü cəmiyyətdən təcrid etmə halları müşahidə olunur. Müharibənin səbəb olduğu psixoloji travmaların təsiri həm fərdi, həm də kollektiv səviyyədə özünü göstərir. Belə ki, postmüharibə dövründə yaranan “kollektiv travma” sindromunun cəmiyyətin gələcək nəsillərinə ötürülməsi ictimai sabitlik və sosial etimadın formalaşmasında ciddi maneələr törədir. Müharibənin ağır fəsadları iqtisadi məzmunda özünü daha çox göstərir. İş yerlərinin məhv edilməsi, əmək bazarının deqradasiyası, infrastrukturun dağıdılması, işsizliyin artması, və dövlət büdcəsinin əsas hissəsinin hərbi xərclərə ayrılması əhalinin rifah səviyyəsinin zəifləməsinə gətirib çıxarır. Cəmiyyətin əsasını təşkil edən insan kapitalının məhv edilməsi iqtisadi tənəzzülə, sosial təminat institutlarının yükünün artmasına, o cümlədən əhalinin həyat keyfiyyətinin aşağı düşməsinə gətirib çıxarır. Beləliklə, müharibələr iqtisadi böhrana səbəb olmaqla yanaşı, iqtisadi sabitlik və uzunmüddətli inkişaf perspektivlərini risk altına alır.

Postmüharibə dövründə insanın həyat şəraitinin yaxşılaşdırılması təkcə fərdi səylərlə deyil, dövlətin və ictimai institutların məqsədyönlü siyasəti ilə mümkündür. Belə ki, müharibə nəticəsində cəmiyyətin müxtəlif sahələrində yaranan tənəzzülün aradan qaldırılması dövlətin sosial siyasətinin ən prioritet istiqamətlərindən birini təşkil edir. Nəticədə, dövlətin sosial müdafiə konsepsiyası bu konteksdə

mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Sosial müdafiə dedikdə, şəxsin sosial hüquqlarının qorunması, Azərbaycan

Respublikası Konstitusiyasında təsbit edilən layiqli həyat səviyyəsini təmin edilməsi, və əhalinin ən həssas qruplarının müdafiəsini təmin edən çoxşaxəli sistem nəzərdə tutulur.

Post-müharibə dövründə sosial müdafiə mexanizmləri

Sosial müdafiə mexanizmlərinin səmərəliliyini qiymətləndirmək üçün statistik məlumatların təhlili mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Bu təhlil sosial dəstəyə daha çox ehtiyac duyan qrupların müəyyən edilməsinə və dövlət proqramlarının təsir gücünün ölçülməsinə imkan yaradır. Sosial müdafiə maddi yardım, psixoloji reabilitasiya proqramları, tibbi xidmətlərinin əlçatanlığı, təhsil imkanlarının genişləndirilməsi və peşə təlimləri vasitəsilə əmək bazarına inteqrasiya və sosial həmrəyliyi özündə birləşdirir. Sosial müdafiə postmüharibə dövründə cəmiyyətin sabitliyini möhkəmləndirmək və sosial bərabərliyi təmin etmək üçün strateji bir alətdir.

Sosial müdafiənin mahiyyəti müxtəlif istiqamətlərdə özünü göstərir:

İqtisadi aspekt – sosial müdafiə gəlir bölgüsündə balansı təmin edir, yoxsulluğun azaldılmasına və həyat səviyyəsinin yüksəlməsinə şərait yaradır.

Siyasi aspekt – güclü sosial müdafiə mexanizmi dövlətin vətəndaş qarşısında öhdəliklərini və legitimliyini gücləndirir.

Sosioloji aspekt – sosial müdafiə cəmiyyət daxilində birlik, bərabərlik və qarşılıqlı anlaşmanın formalaşmasına töhfə verir.

Hüquqi aspekt – sosial müdafiə insan hüquqlarının ayrılmaz tərkib hissəsi kimi konstitusion müstəvidə qorunur.

Cəmiyyətin sosial quruluşu insanların iqtisadi imkanları, sosial mövqeyi və həyat şərtləri əsasında formalaşır. Bu struktur daxilində müəyyən qruplar daha zəif mövqedə olur və onların sosial müdafiəyə olan ehtiyacı digər qruplardan üstünlük təşkil edir. Həssas qrupların düzgün müəyyənləşdirilməsi sosial siyasətin istiqamətinin dəqiq qurulması üçün zəruridir.

Sosial müdafiə anlayışı müharibədən zərər görən müxtəlif sosial qrupların – qazilərin, əlilliyi olan şəxslərin, şəhid ailəsi üzvlərinin, qadınların, uşaqların və məcburi köçkünlərin sosial təhlükəsizliyini təmin etməklə yanaşı, onların cəmiyyətə tamhüquqlu inteqrasiyasına da şərait yaradır. Sosial müdafiə institutu həm fərdlərin həyat səviyyəsini yüksəldir, həm də dövlətin sosial legitimliyini gücləndirir, ictimai etimadın bərpa edilməsinə və uzunmüddətli sülhün təmin edilməsinə xidmət göstərir.

Bundan əlavə, sosial müdafiə konsepsiyası müharibədən sonra fərdin həyat şəraitinin yaxşılaşdırılması, cəmiyyətin fundamental sabitliyinin qorunması və dövlətin sosial inkişafının təmin olunması üçün vacib rol oynayır. Beləliklə, sosial müdafiə post-münaqişə dövründə yalnız sosial siyasətin aləti deyil, həm də sülhün qorunması və davamlı inkişafın əsas təminat mexanizmi kimi çıxış edir.

Müharibənin ağır nəticələri şəxsin həyatının istənilən sahəsinə təmas edərək onun sosial statusu, psixoloji vəziyyəti, iqtisadi imkanları və hüquqi davranışlarına dərin şəkildə təsir edir. Müharibə insan tələfatına səbəb olur. Belə ki, qeyd olunub ki, 1988-2024-cü illər ərzində 3493 nəfəri mülki, 15 min 357 nəfəri hərbi qulluqçu olmaqla, ümumilikdə 18 min 850 şəxs qəsdən öldürülüb. Həmçinin 4435 nəfəri mülki, 51 min 803 nəfəri hərbi qulluqçu olmaqla, ümumilikdə 56 min 268 şəxsə müxtəlif dərəcəli bədən xəsarətləri yetirilməklə qəsdən öldürülmələrinə cəhd edilib (https://qafqazinfo.az/news/detail/indiyedek verdiyimiz-sehidlerin-sayi-aciqlandi-462196). 44 gün davam edən müharibədə ağır artilleriya atəşləri nəticəsində uşaqlar, qadınlar və qocalar daxil olmaqla ümumilikdə 94 mülki şəxs öldürülmüş, 400-dən çox mülki şəxs yaralanmış, eyni zamanda 2908 Azərbaycan əsgəri şəhid olmuş, mindən çox əsgər yaralanmış, 6 nəfər itkin düşmüşdür (https://44days.info/az/martyr).

Postmüharibə dövründə "insan" fenomeninin nəzəri aspektlərinin öyrənilməsi sosial müdafiə modelinin hüquqi və institusional əsaslarının təhlilini tələb edərək cəmiyyətin bütövlükdə sosial inteqrasiya prosesi və "müharibədən sonra insan" konsepsiyasının elmi diskursdakı yerini müəyyənləşdirir. Bu kontekstdə müharibədəb sonrakı dövrdə fərdlərin və cəmiyyətlərin üzləşdiyi çoxşaxəli çağırışların izahı üçün kompleks nəzəri çərçivələrə ehtiyac duyulur.

Müharibədən sonrakı dövrdə insan amilinin qorunması və onun sosial müdafiəsinin təmin olunması dövlətin sosial siyasətinin əsas prioritetlərindən biri kimi çıxış edir. Azərbaycanda 44 günlük Vətən müharibəsindən sonra yaranmış yeni reallıqlar şəhid ailələrinin, qazilərin, müharibədən zərər görən digər qrupların sosial təminat və psixososial dəstəyə olan ehtiyacını ön plana çıxarmışdır. Bu ehtiyacların qarşılanması üçün dövlət tərəfindən bir sıra institusional mexanizmlər formalaşdırılmışdır.

Post-müharibə dövründə 2021-ci ilin yanvar ayından "YAŞAT" Fondu yaradılmışdır. Fondun məqsədi "Azərbaycan Respublikasının ərazi bütövlüyünün müdafiəsi ilə əlaqədar yaralananların və şəhid ailələrinin təminatına dəstək fondunun ("YAŞAT" Fondu) yaradılması haqqında" Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 2020-ci il 8 dekabr tarixli Fərmanının 3.1-ci bəndində qeyd olunan şəxslərin (bundan sonra – şəxs) sosial müdafiəsi sahəsində dövlətin həyata keçirdiyi tədbirlərə əlavə dəstək verilməsidir (Azərbaycan Respublikasının ərazi bütövlüyünün müdafiəsi ilə əlaqədar yaralananların və şəhid ailələrinin təminatına dəstək fondunun ("YAŞAT" Fondu) yaradılması haqqında Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Fərmanı).

Post-konflikt dövrdə sosial müdafiə məfhumunun institusional və hüquqi bazası, dövlətin və beynəlxalq qurumların sosial məsuliyyətinin həm normativ-hüquqi, həm də praktiki mexanizmlərlə möhkəmləndirilməsi zərurəti üzərində qurulur. Bu anlayışın hüquqi əsası beynəlxalq humanitar hüququn baza prinsiplərinə, insan hüquqları ilə bağlı beynəlxalq konvensiyalara, o cümlədən milli qanunvericiliyin sosial təminata dair müddəalarına əsaslanır. Hazırda dövlətin üzərinə düşən əsas öhdəlik müharibə iştirakçılarının və onların ailə üzvlərinin sosial təminatını təşkil etmək, eyni zamanda onların cəmiyyətə inteqrasiya prosesini sürətləndirməkdən ibarətdir. Bu dəstək mexanizminin birbaşa hədəf qrupu şəhid ailəsi üzvləri, müharibə iştirakçıları, müharibə ilə əlaqədar əlilliyi olan şəxslər və onların ailə üzvləridir. Bu sahədə atılan addımlar müharibənin sosial-iqtisadi və humanitar nəticələrinin yumşaldılması, sosial ədalətin bərpası və əhalinin həyat keyfiyyətinin minimum təminat standartlarına uyğun şəkildə qorunmasına yönəldilmişdir.

Müharibədən sonrakı dövrdə ən vacib məsələlərdən biri şəxsin və müharibədən təsirlənən müxtəlif sosial qrupların cəmiyyətin baza strukturuna reinteqrasiya edilməsidir. Bu isə, həm iqtisadi siyasət mexanizmlərini, həm də sosial həmrəylik, vətəndaş iştirakçılığı və mədəni identikliyi özündə ehtiva edir. Sosial inteqrasiya nəzəriyyələrindən biri olan, Dürkeyminin həmrəylik konsepsiyası müharibədən sonra kollektiv yaddaşın və ümumbəşəri dəyərlərin formalaşmasının vacibliyini vurğulayır. Parsonsun struktur-funksional yanaşması isə, cəmiyyətin tarazlığının və davamlılığının sosial institutların koordinasiyalı fəaliyyəti nəticəsində mümkün olduğunu göstərir. Müasir nəzəriyyələr post-müharibə dövründə fərdlər arasında ictimai etimadın və qarşılıqlı həmrəyliyin bərpasının sosial inteqrasiyanın mühüm şərti olduğunu ifadə edir. Heç şübhəsiz, Vətənin müdafiəsində, torpaqlarımızın işğaldan azad edilməsində canından və sağlamlığından keçən insanların ailəsinə

xüsusi diqqət və qayğı göstərilməsi həm dövlətin, həm də cəmiyyətin vəzifəsi, borcu və şərəf işidir ("İki sahil" qəzeti, "Müharibə veteranlarına növbəti sosial dəstək")

Müharibə iştirakçıları, ailə üzvlərini və ya evlərini itirmiş mülki şəxslər, həmçinin məcburi köçkünlər kimi müxtəlif sosial qrupların cəmiyyətə inteqrasiyası təkcə fərdi səviyyədə deyil, kollektiv səviyyədə də ciddi institusional müdaxilə tələb edir. Azərbaycanda 2025-ci ilin ilk rübünə qədər müharibə veteranlarının sayı **184 574 nəfər, müharibə** ilə əlaqədar əlilliyi olan şəxslərin sayı isə **19 520 nəfər olmuşdur** (Dövlət Statistika Komitəsi, 2025). Sosial inteqrasiya prosesinin ardıcıllığının pozulması və ya bütövlüklə həyata keçirilməməsi müxtəlif sosial parçalanmalara, marginalizasiya və konfliktlərin yaranmasına gətirib çıxara bilər, prosesin uğurlu icraatı isə uzunmüddətli əmin-amanlığın, davamlı inkişafın və sosial həmrəyliyin təmin olunmasına zəmin yaradacaqdır.

Müharibə veteranı dedikdə, nəzərdə tutulur:

İkinci dünya müharibəsi illərində döyüşən orduda (donanmada), partizan birləşmələri tərkibində, gizli fəaliyyətdə Vətənin müdafiəsi uğrunda döyüş əməliyyatlarında iştirak etmiş, habelə başqa ölkələrin ərazisində gedən məhəlli müharibələrdə və hərbi münaqişələrdə hərbi birləşmələrin tərkibində və keçmiş SSRİ Silahlı Qüvvələrinin, Dövlət Təhlükəsizliyi Komitəsinin, Daxili İşlər Nazirliyinin mütəxəssisləri və müşavirləri kimi iştirak etmiş şəxslər; Azərbaycan Respublikasının ərazi bütövlüyü uğrunda döyüş əməliyyatlarında iştirak etmiş şəxslər; 1944-cü il yanvarın 1-dən 1951-ci il dekabrın 31-dək Ukraynanın, Belorusiyanın, Baltikyanı respublikaların ərazisində quldur dəstələrinə qarşı silahlı mübarizədə iştirak etmiş şəxslər; Azərbaycan Respublikasının ərazisində daimi yaşayan, ikinci dünya müharibəsi illərində xarici ölkələrin ərazisində milli orduların, partizan dəstələrinin tərkibində faşist Almaniyasına, onun müttəfiqlərinə və imperialist Yaponiyaya qarşı döyüş əməliyyatlarında iştirak etmiş şəxslər; İkinci dünya müharibəsi illərində döyüşən cəbhələrin arxa hüdudları, yaxud döyüşən donanmaların əməliyyat zonaları daxilində ordunun və donanmanın mənafeyi üçün tapşırıqları yerinə yetirmiş xüsusi birləşmələrin işçiləri; 1941 — 1945-ci illərdə keçmiş Sovet ordusunda (donanmasında), daxili işlər və dövlət təhlükəsizliyi orqanlarında hərbi xidmətdə olmuş, lakin döyüş əməliyyatlarında iştirak etməmiş hərbi qulluqçular; İkinci dünya müharibəsi dövründə Leninqrad şəhərinin mühasirəsi zamanı şəhərin müəssisələrində, idarə və təşkilatlarında işləmiş və "Leninqradın müdafiəsinə görə" medalı, "Leninqrad mühasirəsində yaşayan" döş nişanı ilə təltif edilmiş şəxslərə və 2022-ci ilin yanvarın 1-dən etibarən, "Azərbaycan Respublikasının ərazi bütövlüyü uğrunda döyüş əməliyyatlarında iştirak etmiş şəxslərə "Müharibə veteranı" adının verilməsi ilə bağlı tədbirlər haqqında" Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 29 dekabr 2021-ci il tarixli 3088 nömrəli Sərəncamına əsasən 2020-ci il sentyabrın 27-dən noyabrın 10-dək olan dövrdə Azərbaycan Respublikasının ərazi bütövlüyü uğrunda döyüş əməliyyatlarında iştirak etmiş şəxslərə "Müharibə veteranı" adının və "Azərbaycan Respublikasının müharibə veteranı" vəsiqəsinin verilməsi, habelə "Müharibə veteranlarına Azərbaycan Respublikası Prezidentinin təqaüdü"nün təyin edilməsi və ödənilməsi şamil edilir (**Veteranlar haqqında" Azərbaycan Respublikasının Qanunu). Müharibə iştirakçılarının maddi qayğılarının aradan qaldırılmasında onların sosial təminat məsələləri ön plana çəkilir. Belə ki, "**Müharibə veteranlarına Azərbaycan Respublikası Prezidentinin təqaüdü" təsis edilmiş və onun aylıq məbləği 80 manat müəyyən olunmuşdur (Müharibə veteranlarına Azərbaycan Respublikası Prezidentinin təqaüdü"nün təsis edilməsi haqqında Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Fərmanı). Həmçinin Azərbaycan Respublikasının suverenliyi və ərazi bütövlüyü uğrunda döyüşlərdə, cəbhədə olmaqla və ya döyüş əməliyyatları aparılan ölkələrdə beynəlmiləl borcu yerinə yetirməklə bağlı, həmçinin hərbi xidmət vəzifələrini (xidməti vəzifələri) yerinə yetirərkən, habelə 1990-cı ilin 20 Yanvar hadisələri ilə əlaqədarsağlamlıqlarını itirərək əlilliyi müəyyən edilmişşəxslərin mərdlik və şücaətlərini qeyd edərək onların sosial müdafiəsini gücləndirmək və onlara dövlət qayğısını artırmaq məqsədi ilə "Müharibə və ya 1990-cı ilin 20 Yanvar hadisələri ilə əlaqədar əlilliyi olan şəxslərə Azərbaycan Respublikası Prezidentinin təqaüdü" təsis edilmişdir (Müharibə və ya 1990-cı ilin 20 Yanvar hadisələri ilə əlaqədar əlilliyi olan şəxslərə Azərbaycan Respublikası Prezidentinin təqaüdünün təsis edilməsi haqqında Azərbaycan Respublikasının Prezidentinin Fərmanı).

Sosial elmlərdə "müharibədən sonrakı dövrdə insan" konsepsiyası, post-konflikt cəmiyyətlərin öyrənilməsində mərkəzi kateqoriyalardan biri kimi qəbul edilir və bu anlayış yalnız fərdin müharibədən sonrakı travma ilə mübarizəsini deyil, həm də bütövlükdə cəmiyyətin sosial strukturlarında baş verən transformasiyaları əhatə edir. Sosiologiyada bu anlayış fərdi və kollektiv kimliklərin dəyişməsini, sosial stratifikasiya sistemində yaranan münasibətləri və kollektiv şüurun formalaşmasını təhlil etməyə imkan verir. Psixologiyada isə bu məfhum travma sonrası sosial adaptasiya, psixoloji reabilitasiya və ictimai dəstək mexanizmləri ilə əlaqələndirilir. Antropologiya elmi müharibədən sonra insanın mədəni identikliyi, ənənələrin transformasiyası və simvolik strukturların yenidən qurulmasını araşdırır. Politologiya fənnində "müharibədən sonra insan" anlayışı, vətəndaş-sosial münasibətlərin təmini, demokratik institutların

möhkəmlənməsi və post-konflikt dövlətlərin legitimlik problemləri kontekstində izah edilir. Nəticədə, bu konsepsiya təkcə humanitar yox, həm də sosial, siyasi və mədəni baxımdan çoxhissəli bir araşdırma sahəsi kimi çıxış edir və müharibədən sonrakı dövrdə insan amilinin nəzəri izahında fundamental əhəmiyyət kəsb edir.

Müharibədən sonrakı dövrdə şəxsin həyatının sosial müdafiə konsepsiyasından təhlili, fərdlərin iqtisadi rifahını təmin etməklə yanaşı, onların mental sağlamlığı, sosial inteqrasiyası və cəmiyyətə tamhüquqlu reinteqrasiyasını əhatə edən mürəkkəb və çoxşaxəli bir proses kimi ön plana çəkilir. Sosial müdafiə mexanizmləri, müharibədən zərər görən şəxslərin ehtiyaclarını sistemli şəkildə təmin edərək cəmiyyətin sabitliyini qorumaq və sosial həmrəyliyi bərpa etmək üçün strateji əhəmiyyətə malikdir. Bu zaman fərqli qrupların – müharibə veteranları, müharibə səbəbindən əlilliyi olan şəxslər, keçmiş məcburi köçkünlər və digər qrupların sosial, iqtisadi, mədəni ehtiyaclarının fərqli və kompleks səciyyəsi nəzərə alınmalıdır.

Müharibə iştirakçıları və müharibə əlilliyi olan şəxslər üçün sosial müdafiə mexanizmlərinin effektivliyi yalnız maddi rifahının qorunması ilə kifayətlənmir, belə ki, bu konsepsiya sözügedən kateqoriyanın fiziki sağlamlığının bərpası, psixoloji reabilitasiyası və cəmiyyətə yenidən inteqrasiyası ilə sıx bağlıdır. Sosial ödəniş sistemləri, səhiyyə xidmətləri, psixoloji dəstək layihələri və məşğulluq imkanları kimi kompleks tədbirlər birlikdə həyata keçirilməli və fərdlərin həm qısa, həm də uzunmüddətli ehtiyacları qarşılanmalıdır. Dövlətin müxtəlif beynəlxalq təşkilatlarla əməkdaşlığı nəticəsində yaradılan institutlar, həmin kateqoriyaya mənsub şəxslərin ictimai statusunun bərpasını təmin edən hüquqi və institusional çərçivəni formalaşdırır. Səhiyyə xidmətləri müharibədən sonra insanın həyat şəraitinin yaxşılaşmasımda və onun cəmiyyətə tamhüquqlu şəkildə inteqrasiyası olmasında həyati rol oynayır. Bu siyasət yalnız fiziki əlillik halları ilə məhdudlaşmayaraq psixi travma, sosial izolyasiya və iqtisadi asılılıq kimi mürəkkəb problemləri özündə ehtiva edir. Reabilitasiya proqramları tibbi dəstək, peşə hazırlığı kursları, sosial məsləhət xidmətləri və psixoloji yardım tədbirlərini əhatə etməli, fərdlərin cəmiyyətə inteqrasiyasını sistemli şəkildə təmin etməlidir. Bu sahədə dövlət və bir sıra beynəlxalq təşkilatların qarşılıqlı koordinasiyalı əməkdaşlığı, əlilliyi olan şəxslərin normativ-hüquqlarının qorunması, özünəinamın bərpası və sosial iştirakçılığın təşviqini təmin edir.

Müharibənin ağır nəticələri yalnız hərbi xidmət keçirilən ərazilərlə özünü göstərmir, müharibədən eyni zamanda mülki əhali və müharibə iştirakçılarının ailə üzvləri, yaxınları da təsirlənir. Bu kateqoriyaya aid olan qadın və uşaqların sosial müdafiəsi, post-münaqişə dövründə insan hüquqlarının qorunması və onların cəmiyyətə qazandırılma prosesində xüsusi əhəmiyyət kəsb edir, çünki bu qruplar həm fiziki, həm psixoloji, həm də sosial baxımdan ən həssas kateqoriyalardandır. Sosial müdafiə termini bu qrupların təhsil, məşğulluq səhiyyə, psixoloji yardım, maddi dəstək və s. kimi sahələrində xüsusi ehtiyaclarını nəzərə almalıdır. Qadınlar və uşaqlar üçün reabilitasiya və sosial müdafiə proqramlarının sistemli şəkildə tətbiqi, onların həm fərdi inkişafını, həm də cəmiyyətə reinteqrasiyasını təmin etməklə, sosial həmrəyliyin bərpasına və post-müharibə dövründə uzunmüddətli sülhün qorunmasına töhfə verir. Eyni zamanda, bu qrupların müdafiəsi cəmiyyətdə gender bərabərliyi və uşaqların hüquqlarının qorunması prinsiplərinin möhkəmləndirilməsinə xidmət edir.

Müharibədən sonrakı dövrdə quruculuq və cəmiyyətə inteqrasiya prosesi fiziki sağlamlığın təmin edilməsi və iqtisadi rifahın bərpası ilə yanaşı, fərdlərin psixoloji, emosional və sosial funksiyalarının bərpasını, onların cəmiyyətlə qarşılıqlı əlaqələrinin normalizasiyasını tələb edən kompleks və çoxhissəli bir prosesdir. Post-müharibə dövründə insanın adaptasiya imkanları fərdi xüsusiyyətlər və cəmiyyətin dəstəkləyici mexanizmləri ilə olduqca bağlıdır. Çünki, konflikt sonrası adaptasiya yalnız psixoloji reabilitasiya ilə məhdudlaşmır, o, həm də dövlət, sosial institut, icmalar təmin olunan sistemli dəstək vasitəsilə reallaşdırılır.

Müharibədən sonra fərdlərdə müşahidə olunan post-travmatik stress pozuntusu (PTSP), şəxsin həm kognitiv, həm emosional, həm də davranış səviyyəsində funksionallığını əhəmiyyətli dərəcədə dəyişir və onların cəmiyyətlə əlaqələrində uzunmüddətli problemlər yaradır. PTSP əlamətləri – yuxusuzluq, xatirələrin təkrarlanması, halüsinasiya, hiperhəssaslıq, cəmiyyətdən təcrid olunma, emosional izolyasiya, depressiya və aqressiv davranış – yalnız insanların mental vəziyyətini yox, eyni zamanda onların sosial fəaliyyəti və icma ilə qarşılıqlı əlaqələrini ciddi şəkildə zəiflədir. Bütün bunlara əsasən sosial dəstək mexanizmləri təkcə tibbi və psixoloji yardımla məhdudlaşmamalı, o həm də şəxslərin sosial inteqrasiyasını təmin edən geniş və çoxpilləli strategiyalarla müşayiət olunmalıdır. Sosial dəstəyin effektivliyi, şəxsin yaxınları, ailə üzvləri, icma və dövlət tərəfindən koordinasiyalı şəkildə təmin edilən reabilitasiya proqramları, peşə təlimləri və məşğulluq və təhsil imkanları ilə birləşdiyi zaman daha da artır. Bu yanaşma yalnız fərdlərin travma sonrası psixoloji dayanıqlığını gücləndirmir, həm də onların cəmiyyətə reinteqrasiyasını sürətləndirir və uzunmüddətli sosial sabitliyin təmin olunmasına xidmət edir.

Bundan başqa, beynəlxalq təcrübələr göstərir ki, PTSP ilə mübarizə aparan fərdlərin sosial dəstək şəbəkələrinə inteqrasiyası, onların həm məşğulluq

fəaliyyətinə, həm təhsilə, həm də icma həyatına aktiv şəkildə qoşulmasına şərait yaradır. Cəmiyyətdə birlik və bərabətliyin bərpasını sürətləndirir. Sosial dəstək həm fərdi, həm də kollektiv səviyyədə müsbət nəticələr doğurur, çünki fərdlərin sosial təcridinin qarşısını alaraq, post-münaqişə dövründə sosial gərginliyi və ziddiyyətləri azaltmağa xidmət edir.

Metod

Müharibədən zərər görən insanların cəmiyyətə reinteqrasiyası psixoloji adaptasiya ilə yanaşı, təhsil, əmək bazarı və cəmiyyətin müxtəlif sahələrinə tamhüquqlu və davamlı şəkildə daxil olmalarını tələb edən mürəkkəb bir prosesdir. Təhsil sahəsində fərdlərin əvvəlki bilik səviyyəsinə uyğunlaşdırılması, xüsusi tədris proqramları, peşə hazırlığı və bacarıqların yenilənməsi proqramları onların koqnitiv funksiyalarının bərpası və sosial iştirakçılıq potensialının yüksəldilməsi üçün həyati əhəmiyyət kəsb edir.

Şəxsin əmək bazarına inteqrasiyası maddi təminat, fərdlərin psixoloji sabitliyi və sosial statusunun bərpası üçün olduqca vacibdir. Məşğulluğa dəstək kampaniyaları, yeni iş yerlərinin yaradılması, peşə hazırlığı kurslarının təşkili, fərdlərin sosial funksiyalarını bərpa edir və onların icma həyatına aktiv şəkildə qoşulmasına töhfə verir. Sosial həyatın bərpası isə dostluq və həmrəylik əlaqələrinin yenidən qurulması, ictimai tədbirlərdə iştirak, könüllü fəaliyyət və icma əsaslı proqramlarda iştirak vasitəsilə reallaşır. Bu proseslər yalnız fərdlərin deyil, həm də cəmiyyətin davamlı sabitliyi, sosial inteqrasiya səviyyəsi və post-müharibə sülhünün davamlılığı üçün vacib şərtdir.

Yenidən cəmiyyətə inteqrasiya prosesində mühüm faktor, fərdlərin travma sonrası psixoloji vəziyyətinin nəzərə alınması və sosial dəstək mexanizmlərinin onların ehtiyaclarına uyğun şəkildə adaptasiya olunmasıdır. Bu yanaşma, yalnız fərdlərin sosial fəaliyyətini bərpa etməklə kifayətlənmir, həm də uzunmüddətli sosial stabilliyi və ictimai etimadı gücləndirir.

Post-müharibə dövründə sosial institutların – ailə, icma və dövlətin – dəstəkləyici rolu psixoloji və sosial adaptasiya prosesinin əsas sütunlarından biri kimi çıxış edir. Ailə institutu fərdlərin emosional dayanıqlığını və sosial bərpasını təmin edən ilkin dəstək şəbəkəsi kimi fəaliyyət göstərir; bu, həm travma sonrası stressin azalmasına, həm də fərdlərin sosial fəaliyyətə adaptasiyasına birbaşa təsir edir. İcma institutları, fərdlərin sosial şəbəkələrə reinteqrasiyasını təmin etmək, sosial həmrəylik və etimadın bərpasını təşviq etmək, icma əsaslı reabilitasiya və sosial fəaliyyət proqramları vasitəsilə onların ictimai fəaliyyətlərini gücləndirmək funksiyasını yerinə yetirir. Dövlət isə qanunvericilik, sosial müdafiə proqramları, psixoloji və tibbi xidmətlərin təşkili, məşğulluq və təhsil proqramları ilə bu prosesi sistemli və koordinasiyalı şəkildə dəstəkləyir.

Sosial institutların inteqrasiya olunmuş rolu yalnız fərdlərin adaptasiyasını təmin etməklə kifayətlənmir, həm də cəmiyyətin dayanıqlı inkişafını, sosial etimadın bərpasını və uzunmüddətli sülhün qorunmasını təmin edən strateji şərtləri formalaşdırır. Əlavə olaraq, sosial institutların effektiv fəaliyyəti, fərdlərin travma sonrası psixoloji dayanıqlığını artırmaqla yanaşı, onların ictimai fəaliyyətlərdə fəal iştirakını və icma həyatına reinteqrasiyasını sürətləndirir ki, bu da post-münaqişə cəmiyyətində sosial stabilliyin və qarşılıqlı etimadın bərpasını birbaşa təmin edir.

Müharibədən sonrakı dövrdə sosial müdafiə sahəsində dövlətlərin səmərəli strategiyalarının və institusional mexanizmlərinin inkişafı yalnız milli səviyyədə deyil, həm də beynəlxalq təcrübələrin öyrənilməsi və uyğunlaşdırılması ilə sıx bağlıdır. Post-konflikt dövründə fərdlərin sosial, psixoloji və iqtisadi bərpası, cəmiyyətin dayanıqlı inkişafının təmin olunması, həmçinin sosial inteqrasiya və etimadın bərpası, yalnız dövlətin daxili siyasəti ilə məhdudlaşmır; burada beynəlxalq hüquqi çərçivələr, humanitar yardım mexanizmləri, donor təşkilatlar və regional əməkdaşlıq təcrübələri mühüm rol oynayır. Azərbaycan kimi post-münaqişə ölkələri üçün beynəlxalq modellərin öyrənilməsi və yerli kontekstə adaptasiyası, sosial müdafiənin effektivliyinin artırılması, institusional mexanizmlərin möhkəmləndirilməsi və müharibədən zərər çəkmiş fərdlərin reinteqrasiyasının təmin olunması baxımından həyati əhəmiyyət daşıyır.

Beynəlxalq təcrübə göstərir ki, müharibədən sonrakı sosial müdafiə sistemlərinin uğuru, yalnız fərdlərə maddi yardımın göstərilməsi ilə ölçülmür, həm də onların sosial, psixoloji və iqtisadi bərpasını təmin edən çoxşaxəli və koordinasiyalı strategiyaların tətbiqi ilə birbaşa bağlıdır. ABŞ, Almaniya, Kanada, Türkiyə və Avropa İttifaqı ölkələrində post-münaqişə dövrü üçün hazırlanmış sosial müdafiə modelləri, müharibədən zərər çəkmiş fərdlərin tibbi xidmətlər, psixoloji dəstək, peşə hazırlığı, məşğulluq imkanları və sosial reinteqrasiya proqramlarına çıxışını təmin edən kompleks mexanizmləri əhatə edir. Beynəlxalq təcrübələr göstərir ki, bu proqramlar yalnız humanitar məqsədlərlə məhdudlaşmır, həm də sosial stabillik, icma həmrəyliyi, uzunmüddətli sülh və sosial ədalətin bərpası üçün strateji rol oynayır. Həmçinin, bu təcrübələr göstərir ki, beynəlxalq donor təşkilatları və qeyri-hökumət institutları ilə koordinasiyalı əməkdaşlıq, resurs təminatı və monitorinq mexanizmlərinin qurulması, sosial müdafiə sistemlərinin davamlı və effektiv fəaliyyətini təmin edən əsas amillərdən biridir.

Azərbaycan üçün müharibədən sonrakı dövr, həm sosial bərpa, həm də dövlətin institusional və hüquqi mexanizmlərini gücləndirmə baxımından strateji əhəmiyyət kəsb edir. Dövlət proqramları, veteranlar və qazilərin sosial təminatı, əlillik və reabilitasiya xidmətləri, məcburi köçkünlər və qaçqınların reinteqrasiyası, həmçinin müharibədən zərər çəkmiş mülki şəxslərin sosial müdafiəsi sahəsində kompleks tədbirlərin həyata keçirilməsini əhatə edir. Azərbaycan təcrübəsi göstərir ki, sosial müdafiə siyasətinin effektivliyi yalnız maliyyə resurslarının ayrılması ilə deyil, həm də hüquqi bazanın möhkəmləndirilməsi, institusional koordinasiya və cəmiyyətin bütün səviyyələrində sosial inteqrasiya mexanizmlərinin tətbiqi ilə ölçülür. Dövlət proqramları, sosial yardım və kompensasiyalar, tibbi və psixoloji xidmətlər, peşə hazırlığı və məşğulluq təşviqi, eləcə də təhsil və sosial reinteqrasiya proqramları bir-biri ilə koordinasiyalı şəkildə həyata keçirilməli, müharibədən zərər çəkmiş fərdlərin həyat keyfiyyətinin yüksəldilməsi və cəmiyyətə tamhüquqlu reinteqrasiyası təmin olunmalıdır.

Post-müharibə dövründə sosial müdafiə sahəsində regional və beynəlxalq əməkdaşlıq, yalnız resurs təminatı və texniki dəstək baxımından deyil, həm də sosial siyasət strategiyalarının planlaşdırılması, təcrübə mübadiləsi və institusional gücləndirmə baxımından mühüm rol oynayır. Azərbaycan üçün regional əməkdaşlıq imkanları, xüsusilə qonşu ölkələr və beynəlxalq təşkilatlarla koordinasiyalı layihələrin həyata keçirilməsi, müharibədən zərər çəkmiş fərdlərin sosial reinteqrasiyası və cəmiyyətin dayanıqlı bərpası üçün vacib bir platforma yaradır. Beynəlxalq əməkdaşlıq çərçivəsində donor təşkilatları, BMT agentlikləri, beynəlxalq humanitar fondlar və qeyri-hökumət qurumları ilə əlaqələrin gücləndirilməsi, sosial müdafiə sistemlərinin institusional və maliyyə baxımından möhkəmləndirilməsinə, həmçinin proqramların davamlılığının təmin olunmasına xidmət edir.

Bu əməkdaşlıq həm də beynəlxalq hüquq və standartların yerli sosial müdafiə siyasətinə uyğunlaşdırılmasına imkan yaradır, fərqli ölkələrin post-münaqişə təcrübələrinin öyrənilməsi, adaptasiyası və tətbiqi ilə Azərbaycan sosial müdafiə sistemlərinin effektivliyini artırır. Regional və beynəlxalq təcrübənin sistemli inteqrasiyası, müharibədən zərər çəkmiş fərdlərin sosial müdafiəsini yalnız humanitar baxımdan təmin etməklə kifayətlənmir, həm də uzunmüddətli sülhün, sosial inteqrasiyanın və cəmiyyətin dayanıqlı inkişafının təmin olunmasına strateji töhfə verir.

Nəticə

Müharibədən sonrakı dövrdə sosial müdafiə sahəsində dövlətlərin səmərəli strategiyalarının və institusional mexanizmlərinin inkişafı yalnız milli səviyyədə deyil, həm də beynəlxalq təcrübələrin öyrənilməsi və uyğunlaşdırılması ilə sıx bağlıdır. Post-konflikt dövründə fərdlərin sosial, psixoloji və iqtisadi bərpası, cəmiyyətin dayanıqlı inkişafının təmin olunması, həmçinin sosial inteqrasiya və etimadın bərpası, yalnız dövlətin daxili siyasəti ilə məhdudlaşmır; burada beynəlxalq hüquqi çərçivələr, humanitar yardım mexanizmləri, donor təşkilatlar və regional əməkdaşlıq təcrübələri mühüm rol oynayır. Azərbaycan kimi post-münaqişə ölkələri üçün beynəlxalq modellərin öyrənilməsi və yerli kontekstə adaptasiyası, sosial müdafiənin effektivliyinin artırılması, institusional mexanizmlərin möhkəmləndirilməsi və müharibədən zərər çəkmiş fərdlərin reinteqrasiyasının təmin olunması baxımından həyati əhəmiyyət daşıyır.

Azərbaycan üçün müharibədən sonrakı dövr, həm sosial bərpa, həm də dövlətin institusional və hüquqi mexanizmlərini gücləndirmə baxımından strateji əhəmiyyət kəsb edir. Dövlət proqramları, veteranlar və qazilərin sosial təminatı, əlillik və reabilitasiya xidmətləri, məcburi köçkünlər və qaçqınların reinteqrasiyası, həmçinin müharibədən zərər çəkmiş qadın və uşaqların sosial müdafiəsi sahəsində kompleks tədbirlərin həyata keçirilməsini əhatə edir. Azərbaycan təcrübəsi göstərir ki, sosial müdafiə siyasətinin effektivliyi yalnız maliyyə resurslarının ayrılması ilə deyil, həm də hüquqi bazanın möhkəmləndirilməsi, institusional koordinasiya və cəmiyyətin bütün səviyyələrində sosial inteqrasiya mexanizmlərinin tətbiqi ilə ölçülür. Dövlət proqramları, sosial yardım və kompensasiyalar, tibbi və psixoloji xidmətlər, peşə hazırlığı və məşğulluq təşviqi, eləcə də təhsil və sosial reinteqrasiya proqramları bir-biri ilə koordinasiyalı şəkildə həyata keçirilməli, müharibədən zərər çəkmiş fərdlərin həyat keyfiyyətinin yüksəldilməsi və cəmiyyətə tamhüquqlu reinteqrasiyası təmin olunmalıdır.

Təkliflər

Müharibələrin təsirləri yalnız strateji və iqtisadi sahələrlə məhdudlaşmır, bu proseslər insanların ictimai və psixoloji rifahına da əsaslı şəkildə təsir göstərir. Müharibə səbəbindən əlilliyi olan şəxslər və qazilər, hərbi əməliyyatlarda iştirak etmələrinə görə həm fiziki, həm də mənəvi cəhətdən zərə görən şəxslər kimi, cəmiyyətin xüsusi diqqət və dəstəyinə ehtiyac duyur. Müharibədən sonra müharibə iştirakçılarının cəmiyyətə inteqrasiyasiyasındakı ən mühüm amillərdən biri onların məşğulluq imkanlarının artırılmasıdır. Onların cəmiyyətə inteqrasiyası və məşğulluğa cəlb olunması, dövlətin sosial siyasətinin ən prioritet istiqamətlərindən biri olaraq qiymətləndirilir və eyni zamanda insan hüquqlarının qorunması və sosial ədalətin təmin edilməsi baxımından strateji əhəmiyyət kəsb edir. Müharibə iştirakçılarının məşğulluq imkanlarının artırılması məqsədilə xüsusi proqramların həyata keçirilməsi

məqsədəuyğun hesab olunardı "Məşğulluq Marafonu" modeli əsasında. "Qazi Marafonu" kimi təşəbbüslər bu kontekstdə innovativ bir model kimi təqdim oluna bilər. Bu proqramın əsas məqsədi müharibə iştirakçılarının peşə bacarıqlarının inkişafı, əmək bazarında rəqabət qabiliyyətinin artırılması və cəmiyyətə adaptasiyasının sürətləndirilməsi mühüm yer tutur. Bu təşəbbüslər, eyni zamanda, dövlət və özəl sektor arasında qarşılıqlı əməkdaşlığı gücləndirərək müharibədən zərər görən şəxslərin iqtisadi cəhətdən azadlığına şərait yaradır. Belə tədbirlər yalnız məşğulluq imkanlarının yaradılmasını təmin etmir, həm də veteranların digər şəxslərlə və bütövlükdə cəmiyyətlə əlaqəsini gücləndirərək onların rifah səviyyəsinin yüksəlməsinə şərait yaradır.

Fiziki məhdudiyyətləri olan müharibə ilə əlaqədar əlilliyi olan şəxslərin gündəlik həyat fəaliyyətlərini müstəqil icra etmələri üçün texnoloji və sosial innovasiyaların tətbiqi əhəmiyyətlidir. Məsələn, görmə məhdudiyyəi olan şəxslər üçün beynəlxalq təcrübədə tətbiq olunan xüsusi təlim keçmiş bələdçi itlərin ölkəyə gətirilməsi, onların müstəqil hərəkət imkanlarını əhəmiyyətli dərəcədə artıra bilər. Bu cür dəstək həmçinin psixoloji rahatlıq təmin edir və sosial aktivliyə təşviq edir. Bundan başqa, müasir texnologiya vasitələri – sensorlu cihazlar, ağıllı naviqasiya sistemləri, səsli köməkçi proqramlar – müharibə səbəbindən əlilliyi olan şəxslərin ictimai mühitdə sərbəst və təhlükəsiz hərəkətini təmin edir. Bu texnoloji həllər, şəxslərin fərdi ehtiyaclarına uyğunlaşdırılabilən xüsusiyyətləri ilə onların gündəlik həyat keyfiyyətini artırır və cəmiyyətə adaptasiyanı sürətləndirir, o cümlədən bu tip texnoloji sosial dəstək mexanizmləri müasir inklüziv sosial siyasətin əsas elementləri kimi qiymətləndirilə bilər.

Belə təşəbbüslərin tətbiqi yalnız müharibədən zərər görən şəxslərin həyat şəraitini yaxşılaşdırmaqla kifayətlənmir, həm də cəmiyyətin sosial həmrəyliyini və inklüzivlik prinsiplərini gücləndirir. Müharibə əlillərinin və veteranların sosial inteqrasiyası, onların həm iqtisadi, həm də psixoloji resurslarının inkişafını təmin etməklə, dövlətin sosial siyasətinin effektivliyini artırır. Nəticədə, bu şəxslərin cəmiyyətə aktiv qatılması sosial ədalətin təmin edilməsinə və inklüziv inkişaf modelinin möhkəmlənməsinə xidmət edir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Azərbaycan Respublikasının ərazi bütövlüyünün müdafiəsi ilə əlaqədar yaralananların və şəhid ailələrinin təminatına dəstək fondunun ("YAŞAT" Fondu) yaradılması haqqında Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Fərmanı

2. Dövlət Statistika Komitəsi, 2025

3. "İki sahil" qəzeti, "Müharibə veteranlarına növbəti sosial dəstək", 2023.

4. Müharibə veteranlarına Azərbaycan Respublikası Prezidentinin təqaüdü"nün təsis edilməsi haqqında Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Fərmanı

5. Müharibə və ya 1990-cı ilin 20 Yanvar hadisələri ilə əlaqədar əlilliyi olan şəxslərəAzərbaycan Respublikası Prezidentinin təqaüdünün təsis edilməsi haqqında Azərbaycan Respublikasının Prezidentinin Fərmanı

6. Veteranlar haqqında" Azərbaycan Respublikasının Qanunu

7. https://qafqazinfo.az/news/detail/indiyedek-verdiyimiz-sehidlerin-sayi-aciqlandi-462196

https://44days.info/az/martyrs/

DOİ: 10.32010/QDZW9223

1980-88-Cİ İLLƏRDƏ ERMƏNİSTAN SSR-DƏN AZƏRBAYCANLILARIN DEPORTASİYASININ SƏBƏBLƏRİ VƏ PROSESƏ TƏSİR GÖSTƏRƏN AMİLLƏR

Mirvari QURBANOVA
Bakı Dövlət Universitetinin doktorantı,
C.Naxçıvanski adına hərbi liseyin müəllimi
ORCİD İD 0009-0008-7248-1559
E-mail: mirvariqurbanova@mail.ru

Xülasə: Məqalədə Ermənistan SSR-də yerli azərbaycanlı əhaliyə qarşı həyata keçirilən etnik təmizləmə siyasətinin əsasında duran bəzi siyasi nüanslar və rəhbərliyin qərarlarının mahiyyəti araşdırılır. Aparılan siyasətin, qəbul olunmuş qeyri odekvat qərarların azərbaycanlıların hüquqlarının necə əllərindən alınmasına xidmət etdiyi göstərilir. Regionda etnik cəhətdən homogen dövlət yaratmaq üçün silsilə şəklində həyata keçirilən proseslərin bir hissəsi şərh olunur.
Açar sözlər: azərbaycanlıların sıxışdırılması, deportasiya, şahidlərin xatirələri.

OF AZERBAIJANS FROM THE ARMENIAN SSR IN 1980-88 REASONS FOR DEPORTATION AND FACTORS AFFECTING THE PROCESS

Mirvari GURBANOVA
is a doctorate student of Baku State University,
a teacher of military high school named after J. Nakhchivanski
ORCID ID 0009-0008-7248-1559
E-mail: mirvariqurbanova@mail.ru

Abstract: The article examines the political factors underlying the policy of ethnic cleansing against the Azerbaijani population in the Armenian SSR and analyzes the nature of the decisions adopted by the leadership. It demonstrates how the pursued policy and biased decisions contributed to the deprivation of Azerbaijanis of their fundamental rights. The study also discusses the processes implemented to create an ethnically homogeneous state in the region.
Keywords: persecution of Azerbaijanis, massacres, testimonies of witnesses

Giriş

Sovet İttifaqının süqutuna doğru aparan tarixi proseslər daxilində 1980-ci illərdə Ermənistan SSR ərazisində yaşayan azərbaycanlıların kütləvi deportasiyası uzun tarixi kökləri olan etnik təmizləmə siyasətinin məntiqi nəticəsi və son mərhələsi idi. Bu proses təsadüfi deyil, mərkəzi sovet rəhbərliyinin milli siyasəti, yenidənqurma (perestroyka) şəraitində əldə etdiyi fürsətdən istifadə edən erməni milliyətçi-daşnak qruplarının vəhşilikləri, Azərbaycan SSR rəhbərliyinin qeyri-qəti mövqeyinin nəticəsi idi. Təxminən 250 min azərbaycanlının tarixi vətənlərindən qovulması ilə nəticələnən bu deportasiya, yalnız Ermənistan SSR-də demoqrafik vəziyyəti əsasından dəyişdirmədi, Azərbaycanın Qarabağ bölgəsində münaqişənin alovlanmasına, müharibənin başlamasına və ərazilərin Ermənistan tərəfindən işğalına gətirib çıxardı.

XX əsrin əvvəllərindən Ermənistan SSR-də azərbaycanlılara qarşı başladılan deportasiya siyasəti 1980-ci illərdə özünün son mərhələsinə qədəm qoydu. Mixail Qorbaçov başda olmaqla imperiya siyasətini ciddi-cəhdlə davam etdirən qrup Moskvada əsas postları ələ keçirdikdən sonra öz siyasi və qrup məqsədlərinə uyğun olaraq Qafqazda milli ədavəti qızışdırmağa, erməni milliyətçiliyini dəstəkləməyə başladılar. Bu zaman həyata keçirilən yenidənqurma (perestroyka) və açıqlıq (qlasnost) siyasəti Ermənistan SSR-də millətçi-şovinist qrupların təşkilatlanmasına imkan yaratdı. XX əsrin 80-ci illərinin ortalarından başlayaraq Ermənistan SSR-də qatı erməni millətçilərinin siyasi sərbəstliyi artdı. Bu qüvvələr illərlə gizli şəkildə mövcud olan etnik təmizləmə ideyalarını, monoetnik dövlət yaratmaq xülyalarını çəkinmədən açıq şəkildə reallaşdırmağa başladılar, azərbaycanlı əhaliyəq qarşı təzyiqləri gücləndirdilər. Azərbaycanda isə ermənilər vasitəsilə təxribatçı addımlar atmağa başladılar. Qarabağda yaşayan ermənilər Moskvaya ardıcıl məktublar göndərməyə başladılar. Mixail Qorbaçov isə erməni millətçilərinin hay-küyündən Azərbaycan SSR-ə qarşı təzyiq vasitəsi kimi istifadə edirdi. 1988-ci il martın 3-də Qorbaçov Siyasi büroya bu mövzu ilə bağlı aldıqları xəbərdarlıqları görməməzlikdən gəlməyin səhv

olduğunu bildirdi: *"Burada heç nəyi sadələşdirməməliyik və özümüzü də tənqid etməliyik. Mərkəzi Komitə son üç ildə Dağlıq Qarabağ məsələsi ilə bağlı beş yüz məktub aldı. Bu məsələyə kim diqqət yetirdi? Biz yalnız adi cavablar verdik".*

Ermənistandan azərbaycanlıların tam təmizlənməsi üçün bəhanə lazım idi. 1988-ci ilin fevral ayında əvvəldən hazırlanmış ssenari əsasında millətçi ermənilər tərəfindən həyata keçirilmiş "Sumqayıt hadisələri" Ermənistan SSR-də azərbaycanlılara qarşı vəhşiliklərin törədilməsi üçün bəhanə oldu. Təzyiqlərin və azərbaycanlılara qarşı vəhşiliklərin güclənməsi onların öz yurdlarından sıxışdırılaraq, qovulmasına gətirib çıxartdılar.

Azərbaycan SSR rəhbərliyinin atdığı addımlar isə sadəcə görüntü yaratmaq məqsədi güdürdü. 1988-ci ilin aprel ayının 13-dən 15-dək Ermənistan SSR-də yaşayan azərbaycanlıların vəziyyətini öyrənmək və onların qarşılaşdığı problemləri həll etmək məqsədilə Azərbaycan Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin katibi Ramiz Mehdiyevin başçılığı ilə İrəvana göndərilən nümayəndə heyəti faktiki olaraq heç bir ciddi dəyişikliyə nail ola bilmədi. Nümayəndə heyəti Ermənistan Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin birinci katibi Karen Dəmirçyanla iki dəfə görüşdü. Lakin ortaya ciddi mövqeyin qoyulmaması Ermənistanın daha rahat şəkildə davranmasına səbəb oldu. Görüşlər zamanı Karen Demirçyanın azərbaycanlılara qarşı zorakılıqların dayandırılacağı və onların təhlükəsizliyinin təmin ediləcəyinə dair vədləri sadəcə protokola hesablanmış ümumi sözlər idi. Azərbaycanlı tədqiqatçı V.Ağamalıyeva yazır ki, verilən bu vədlərə baxmayaraq, azərbaycanlılara qarşı edilən zorakılıqların və onların məcburi deportasiyasının qarşısı alınmamışdı.

Ermənistanda mətbuat, radio və televiziya kanallarında azərbaycanlılara qarşı nifrət təbliğatı gücləndirildi. Apardığımız araşdırmalar zamanı həmin dövrdə Ermənistan SSR-də yaşamış çoxsaylı şahid ifadələri göstərir ki, o zaman nəinki təhsil müəssisələrində hətta digər ictimai yerlərdə də azərbaycanlılar təhqir olunur, döyülürdü. Hal-hazırda Şamaxı rayonunun Kəlləxana kəndində yaşayan, 01.09.1965 tarixində İcevan rayonunun Polad kəndində anadan olan Nəbiyev Sarvan Səftər oğlunun xatirələrinə əsasən, ev-eşiyindən, torpağından məhrum edilmiş bu insanlar yeni yerlərə alışmaq və həyatlarını yenidən qurmaq məcburiyyətində qalmışdılar. 1988-ci ilin noyabr ayında erməni-rus qüvvələri Azərbaycan əhalisini avtobuslara dolduraraq onları Qazax rayonunun sərhədinə göndərmiş, həmin insanların bütün varidatı və mülkləri kəndlərində qalmışdı. Bu hadisədən dörd ay əvvəl Alacıqqaya adlı kənddə ermənilər bir qadını güllələyərək öldürmüşdülər. Əhali nə qədər şikayət etsə də, bu şikayətlərə heç kim baxmamışdı. Ermənilər əhaliyə elan edirdilər ki, müqavimət göstərib getməyən hər kəsin taleyi qadın kimi olacaqdır. Savan Nəbiyevin dediklərindən: "*Əhalini köçürən zaman, kəndlilərdən biri, Rüstəmov Yaqub Rüstəm oğlu, digərlərindən ayrı düşmüşdü. Ermənilər onu tutaraq rayon mərkəzinə apardılar və orada onu dörd gün döyüb işgəncələr verdilər. Bir həftədən sonra rus əsgərlərinin köməyi ilə onu geri ala bildik. Lakin, o, bir həftə sonra Qazax rayonunda vəfat etdi. Həkimlər onun daxili orqanlarının zədələndiyini bildirdilər. Yaqub Rüstəmov Ağstafa rayonunda dəfn olundu".*

Belə şahid ifadələri yüzlərlədir və onların hər birində göstərilən motivlərin sistemli araşdırılması XX əsrin 80-ci illərinin sonlarında həyata keçirilən prosesin sistemli etnik təmizləmə olduğunu söyləməyə imkan verir. Yuxarıda aparılan təhlillər nəticəsində bir sıra qənaətlərə gəlmək mümkündür. Əvvəla aydın olur ki, etnik təmizləmə prosesinə Moskvanın mərkəzi rəhbərliyinin, xüsusilə Mixail Qorbaçovun erməni milliyətçilərinin tələblərindən Azərbaycana təzyiq vasitəsi kimi istifadə etmək siyasəti və problemə qeyri-obyektiv yanaşması etnik təmizləmə prosesi üçün əlverişli şərait yaratmışdır. İkincisi, perestroyka ilə əlaqədar yaranmış nisbi siyasi azadlıq mühiti, Ermənistanda monoetnik dövlət xülyası quran radikal milliyətçi qrupların fəaliyyətini aktivləşdirmiş və onlara azərbaycanlılara qarşı nifrət təbliğatını genişləndirməyə imkan vermişdir. Üçüncüsü, süni şəkildə yaradılan və provokasiya xarakteri daşıyan Sumqayıt hadisələri kimi bəhanələrdən istifadə edərək, azərbaycanlı əhaliyə qarşı sistematik zorakılıq, təhqir və hədələr tətbiq edilmişdi. Dördüncüsü, Azərbaycan SSR rəhbərliyinin mövqeyinin qeyri- qəti və səmərəsiz olması, Ermənistan tərəfindən verilən vədlərin pozulmasına və deportasiya prosesinin qarşısının alınmamasına səbəb olmuşdu. Nəticədə, azərbaycanlı əhali öz ata-baba yurdlarından qovulmuş, onların maddi-mədəni irsi məhv edilmiş, ələ keçirilmiş, toponimlər dəyişdirilmişdi. Bu, yalnız bir etnik qrupa qarşı tətbiq edilmiş insanlıq əleyhinə cinayət deyil, həm də regional sabitliyi pozan, minlərlə insanın taleyini dəyişdirən və iki qonşu xalq arasında dərin uçurum yaradan faciəli bir proses olmuşdu.

ƏDƏBIYYATLAR SİYAHISI:

1. Waal, T. Black garden. Armenia and Azerbaijan through Peace and War / T.De Waal. -New York & London: New York University Press , -2003. -337 s.

2. Ağamalıyeva, V. Qərbi Azərbaycanda ermənilərin törətdiyi vəhşiliklər / – Bakı: SkyG, –2017. –205 s.

DOİ: 10.32010/DWJP8185

XX ƏSRİN 30-CU İLLƏRİNDƏ AZƏRBAYCAN SSR-DƏ MƏTBUATIN CƏMİYYƏTƏ İDEOLOJİ TƏSİRLƏRİ

Nərgiz Tofik KƏRİMOVA
Baki Dövlət Universiteti
ORCİD.ORG/0000-0002-7751-5104
E-mail: nargizkarimova60@gmail.com

Xülasə: Cari tədqiqatın məqsədi Sovet dövrünün repressiyalarına dair ədəbiyyata töhfə vermək üçün spesifik bir istiqaməti – repressiyanın XX əsrin 30-cu illərində yerli mətbuatda necə işıqlandırıldığını araşdırmaqdır. Məqalədə 30-cu illərin mətbuatını, xüsusilə "Kommunist" qəzetinin yazılarını təhlil etmiş və dövrün mövcud tədqiqatları əsasında "Repressiya dövründə ictimai rəyin formalaşmasında mətbuatın rolu nədən ibarət idi?", "Cəmiyyətin baş verən proseslər qarşısında səssiz qalmasının səbəbləri nələr idi?" suallarına cavab tapmağa çalışmışıq.
Açar sözlər: repressiya, mətbuat, kommunist, səssizlik spiralı, qolçomaq, donos

---

IDEOLOGICAL INFLUENCES OF THE PRESS ON SOCIETY IN THE AZERBAIJAN SSR IN THE 1930S

Nargiz Tofik KARIMOVA
Baku State University
HTTPS://ORCİD.ORG/0000-0002-7751-5104
E-mail: nargizkarimova60@gmail.com

Abstract: The aim of the current study is to contribute to the literature on Soviet-era repressions by investigating a specific direction — how repression was covered in the local press in the 1930s. In the article we analyzed the press of the 1930s, particularly articles in the newspaper Kommunist, and, based on contemporary research of the period, attempted to answer the questions "What was the role of the press in shaping public opinion during the repression?" and "What were the reasons for society's silence in the face of these events?"
Keywords: repression; press; Kommunist; spiral of silence; sycophancy; denunciation.

ИДЕОЛОГИЧЕСКОЕ ВЛИЯНИЕ ПЕЧАТИ НА ОБЩЕСТВО В АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ССР В 1930-Е ГОДЫ

Наргиз Тофик КЕРИМОВА
Бакинский государственный университет
HTTPS://ORCİD.ORG/0000-0002-7751-5104
Электронная почта: nargizkarimova60@gmail.com

Резюме: Целью настоящего исследования является внесение вклада в литературу о репрессиях советского периода через изучение конкретного направления — того, как репрессии освещались в местной прессе в 1930-е годы. В статье мы проанализировали прессу 1930-х годов, в частности материалы газеты Коммунист, и на основе существующих исследований эпохи попытались ответить на вопросы «Какова была роль прессы в формировании общественного мнения в период репрессий?» и «Каковы были причины молчания общества перед происходившими событиями?»
Ключевые слова: репрессии; пресса; Коммунист; спираль молчания; подхалимство; доносительство

Giriş

1917-ci il Oktyabr inqilabından sonra bolşeviklər hakimiyyəti ələ keçirdi və SSRİ-də XX yüzilin 20-30-cu illərində totalitar cəmiyyətin formalaşmasına yönəldilmiş çoxlu qanunlar qəbul edildi. Sosialist dövlət qurmaq məqsədi ilə yaradılan yeni rejimin əsas xüsusiyyətlərindən biri də siyasi repressiya idi. Ümumittifaq Mərkəzi İcraiyyə Komitəsinin (ÜMİK) 10 avqust 1922-ci il tarixli dekreti inzibati qaydada sürgün barədə, 16 oktyabr 1922-ci il tarixli dekreti isə müəyyən kateqoriyalı şəxslərin məhkəməsiz məhkum edilməsi və hətta güllələnməsi barədə idi. Bolşeviklər təkcə siyasi qrupları deyil, həm də ümumi əhali arasında "təhlükəli" hesab etdikləri şəxsləri hədəf almışdılar.

Stalinin hakimiyyəti dövründə Sovet İttifaqında siyasi repressiyalar daha da şiddətləndi. 1920-ci illərin sonlarında Stalin Kommunist Partiyası daxilində, orduda və cəmiyyətdə real və ya potensial düşmənləri aradan qaldırmaq üçün ardıcıl təmizləmə kampaniyaları başlatdı. 1936-1938-ci illəri əhatə edən Böyük Təmizləmə dövrü bu repressiyaların ən ağır mərhələsi hesab olunur. Bu illərdə milyonlarla insan həbs olundu, QULAQ düşərgələrinə göndərildi və ya məcburi etiraflar və saxta məhkəmə prosesləri nəticəsində güllələndi (Robert Conquest "Great Terror", Anne Aplebaum "Gulag: A History"). Bu dövr yalnız Sovet elitasını məhv etmədi, həm də cəmiyyətdə genişmiqyaslı qorxu atmosferi yaratdı və hər cür etirazı boğaraq Sovet cəmiyyətini Stalinin hakimiyyətinə tam itaət əsasında yenidən formalaşdırdı.

Repressiyalar dövrü ilə bağlı araşdırılmayan sənədlər, açılmayan səhifələr çoxluq təşkil etdiyinə, sovet dövrünün sərt rejimində yazılan tarix reallığı əks etdirmədiyinə görə yeni və obyektiv tədqiqatların aparılmasına, mövzuya yeni yanaşmaların gətirilməsinə ehtiyac vardır. Həmçinin mətbuatda yazıların vahid ideologiya çərçivəsində hazırlanması və dövrün tələbinə uyğun işıqlandırılması nəticəsində cəmiyyətdə yaranan əks-sədanın prosesə ciddi təsir göstərdiyini nəzərə alaraq, bu istiqamətdə tədqiqatın aparılması vacib hesab olunmuşdur.

Cari tədqiqatın da məqsədi məhz Sovet dövrünün repressiyalarına dair ədəbiyyata töhfə vermək üçün spesifik bir istiqaməti – repressiyanın yerli mətbuatda necə işıqlandırıldığını araşdırmaqdır. Bunun üçün konkret olaraq bir dövlət seçilib - Azərbaycan. Seçimin əsas səbəbi məqalə müəllifinin bu ölkədən olması və tədqiqat materiallarına əlçatanlıq olub. Belə ki, Azərbaycan da digər Sovet dövlətləri kimi XX əsrin 20-30-cu illərində repressiyadan zərər çəkib. Qurbanların sayı haqqında Zeynalov "Totalitar sovet cəmiyyəti: tarixin ibrət dərsləri (Azərbaycan SSR XX əsrin 20-50-ci illərində)" kitabında qeyd edir ki, repressiyalar XX əsrin 20-ci illərindən başlansa da, 1937-ci ildən etibarən "konveyer üsulu"na keçmiş, yəni kütləviləşmiş və nəticədə sadəcə iki il ərzində SSRİ-də "böyük terror"un qurbanlarının sayı 5-7 milyon nəfər olmuşdur. Digər mənbədə Bünyadov yazır ki, 1937-1938-ci illərdə təxminən, 70-80 min Azərbaycan ziyalı nümayəndəsi məhv edildi... Hər bir xalq düşməninə məhkəmə zamanı ancaq 15 dəqiqə vaxt ayrılırdı (tək-tək hallarda 20 dəq.).

Burada vacib bir məqamı qeyd etməliyik ki, qurbanların sayı haqda məlumatların hazırlanmasına XX yüzilliyin 80-ci illərinin sonunda başlanılmış və bu sahədə "Аргументы и факты" qəzetinin böyük rolu olmuşdur (Zeynalov, 2017). Lakin nəzərə almaq lazımdır ki, stalinizm həmin dövrdə öz cinayətlərini müxtəlif yollarla gizlədirdi. Sənədlərdə saxtalaşdırılmalara yol verilməsi, sürgün və ya repressiya olunanların qeydiyyatının düzgün və ya ümumiyyətlə aparılmaması repressiya qurbanlarının sayı haqqında dəqiq fikir söyləməkdə çətinlik yaradır (Qasımov, 2020).

Hadisələrin mətbuatda necə işıqlandırıldığını öyrənməkdə məqsədimiz 30-cu illərdə mətbuatın Azərbaycanın ictimai-siyasi həyatına ideoloji təsirini, mətbuat vasitəsilə cəmiyyətin necə nəzarətdə saxlanmasını və ictimai rəyin necə formalaşdırıldığını əhatəli şəkildə araşdırmaq, tarixi reallıqların mətbuatda necə təhrif olunduğunu aydınlaşdırmaqdır. Bu məqsədlə tədqiqat zamanı "Repressiya dövründə ictimai rəyin formalaşmasında mətbuatın rolu nədən ibarət idi?", "Repressiyalar mətbuat vasitəsilə cəmiyyətə necə təqdim olunurdu?", "Necə olur ki, bu qədər cinayətin baş verdiyi bir dövrdə xalq səssiz qalır?", "Xalqın baş verən faciənin miqyasından xəbəri yox idi, yoxsa baş verən hadisələri yeni sistemin "tələb"i kimi qəbul edirdi?" kimi suallara cavab axtarmağa çalışacağıq.

Tədqiqat sualları:

-Repressiya dövründə ictimai rəyin formalaşmasında mətbuatın rolu nədən ibarət idi?

-Mətbuat vasitəsilə təqdim olunan məlumatların cəmiyyətə ideoloji təsirləri nələr idi?

-Cəmiyyətin baş verən proseslər qarşısında səssiz qalmasının səbəbləri nələr idi?

Mətbuatın ictimai rəyə təsiri

Kütləvi informasiya vasitələri, xüsusilə media bütün dövrlərdə hansı mövzuların gündəm olacağını müəyyənləşdirən və ictimai rəyin formalaşdırılmasında rol oynayan ən təsirli siyasi güc hesab olunur. Cəmiyyət ancaq kütləvi kommunikasiya vasitələri ilə daxili əlaqəsini təmin etdiyinə görə kütləvi informasiya vasitələri üzərində nəzarət çox vaxt ictimai rəy üzərində hakimiyyət kimi qəbul edilir (Atabek, 2002).

Hətta bu, o qədər təsirli bir vasitədir ki, Elizabet Noel-Noyman "Səssizlik spiralı" nəzəriyyəsində media tərəfindən təbliğ olunan fikirlərin fərdlərin tənqidi fikirlərini necə boğa bildiyini göstərir. Noel-Noymana görə insanlar cəmiyyətdən təcrid olunmaqdan qorxduqları üçün öz düşüncələrini, seçimlərini və istəklərini ifadə edə bilmir, dəyişdirir və ya özlərini susmağa məcbur hiss edirlər. Alternativ baxışların səssizləşdirilməsi, digərlərinin isə daha çox danışmaq cəsarəti qazanması nəticəsində səssizlik spiral kimi yayılır. Hətta bəzən danışan azlığın yüksək səsi, susan çoxluğu üstələyə bilir. Nəticədə mediada tez-tez istifadə olunan fikirlər bir çox hallarda insanlar tərəfindən cəmiyyətin fikirləri kimi qəbul edilir.

Stalin dövründə müstəqil jurnalistikanın demək olar ki, aradan qalxması, mediaya sərt nəzarət mexanizmləri, "Pravda", "İzvestiya" və "Zarya Vostoka" kimi qəzetlərin bolşevik ideologiyasının rəsmi sözçüsü funksiyasını yerinə yetirməsi və səssizlik spiralı dövlət tərəfindən idarə olunan təbliğatla vəhdət təşkil edərək cəmiyyətin hadisələrə yanaşmasını yenidən formalaşdırırdı.

Psixoloq R.Mey "Özünü axtaran insan" kitabında qeyd edir ki, bir hökumət xalqın azadlığını əlindən almaq istəyəndə, ilk növbədə xalqın içindəki nifrəti üzə çıxarıb, bu nifrəti seçdikləri qrupa yönəldir və kollektiv düşmən obrazının yaradılmasına xidmət edən ideoloji kampaniyalarda mexanizm kimi istifadə edir. Əks halda insanlar ya üsyan edər, ya kütləvi şəkildə psixoz vəziyyətinə düşər, ya da psixoloji baxımdan "ölü" və cansız hala gələrək nə xalq, nə də əsgər kimi faydalı ola bilərlər. Repressiyalar dövründə bu nifrət cəmiyyətin içindən seçilən hədəflərə - "xalq düşmən"lərinə qarşı yönəldilmişdi. Azərbaycan SSR-də "Kommunist" və "Bakinski Raboçiy" kimi nəşrlər də mərkəzdən tapşırılan təlimatları dəqiq icra edərək "xalq düşmən"lərini ifşa edir, kütləvi həbs və güllələnmələrə haqq qazandırır, ictimai dəstək formalaşdırırdılar.

"Kommunist" qəzetinin hələ 1929-cu il yanvarın 18-də "Qolçomaqlar proletar məhkəməsi qarşısında", "Qolçomaqların qabağı alınır", "Fırıldağın qabağı alınmalı", "Üstü açılmalıdır" kimi başlıqlarla dərc olunan yazılarında varlı kəndlilər düşmən kimi təqdim olunur, qolçomaqların ictimai nüfuzu aşağı salınır, xalqı onlara qarşı düşmən edirdilər (Kommunist, 1929, № 2).

Şəkil 1. "Qolçomaqlar proletar məhkəməsi qarşısında"

Qolçomaklar proletar mahqamasi karşısında

Şəkil 2. "Qolçomaqların qabağı alınır", "Fırıldağın qabağı alınmalı"

Kolçomakların kabağı alınır

Fırıldağın kabağı alınmalı

Bu dövrdə "xalq düşməni" obrazı həm psixoloji, həm də ideoloji təzyiq vasitəsi olaraq təqdim edilirdi. İnqilabçılar, çarizmin dəhşətli işgəncələrinə məruz qalmış insanlar stalinizm rejimi qarşısında sarsılır, təslim olurdular. Onların təslim olmağının bir səbəbi yaşadıqları işgəncələrin psixoloji nəticələri idisə, digər səbəbi isə mənəvi cəhətdən sarsılmaları idi. Adamları xalqın adından "xalq düşməni" kimi ittiham edir, mənəvi cəhətdən sındırırdılar. Belə çıxırdı ki, onları Stalin yox, xalq ittiham edirdi. Bütün bunlara görə adamlar əyilir, sarsılırdılar. Hətta həbsxana divarları arasında məhv olanlar da bəzən "Stalin yoldaşa eşq olsun!" deyə qışqırırmışlar (Yaqubov, 1990).

1930-cu ilin fevralında keçirilmiş Zaqafqaziya Mərkəzi İcraiyyə Komitəsinin sovet quruculuğu məsələlərinə həsr olunmuş müşavirəsində Ə.Qarayevin sözləri diqqət çəkir. O, qeyd edir ki, kənd ilə sıx bağlı olan qolçomağı sürgün etmək üçün onu kənddə təcrid etməyə, bir sinif kimi ləğv etməyə çalışmalıyıq. Kütlələri elə hazırlamalıyıq ki, qolçomaqlar yoxsul və ortabab kəndlilərin dayısı və ya əmisi olsa belə, onları sinfi düşmən kimi qəbul etsinlər (Cəfərov, 2008).

1930-cu il yanvarın 11-də "Pravda" qəzetinin "Qolçomaqları bir sinif kimi məhv etmək günün vacib məsələsidir" adlı dərc olunmuş baş məqaləsi kənddə repressiyaların geniş vüsət almasına səbəb olur. Məqalədə "qolçomağa həyat uğrunda yox, ölüm uğrunda müharibə elan etmək və nəticədə onu yer üzündən silmək" kimi fikirlərə geniş yer verilir (Страницы истории советского общества, факты, проблемы люди. М.: Политиздать, 1989 стр.242).

Şəkil 3. "Qolçomaqları bir sinif kimi məhv etmək günün vacib məsələsidir"

Цена номера 5 коп.
Всесоюзная Коммунистическая Партия (больш.).
ПРАВДА
Орган Центр. Ком. и Моск. Ком. ВКП (б)
МОСКВА, 9, Тверская, 48
В 1930 году ГАЗЕТА ВЫХОДИТ НЕПРЕРЫВНО.
Суббота, 11 января 1930 г., № 11 (4456).
Ликвидация кулачества как класса становится в порядок дня.
350 ТЫСЯЧ БЕЗРАБОТНЫХ В АВСТРИИ.
КОМПАРТИЯ ПРИЗЫВАЕТ ПРОЛЕТАРИАТ К БОРЬБЕ.

1930-cu il aprelin 3-də Stalin "Pravda" qəzetində "Kolxozçu yoldaşlara cavab" adlı məqaləsində qolçomaqların Sovet hakimiyyətinin düşməni olduğunu, onlarla sovet hakimiyyəti arasında sülh olmadığını, qolçomaqlar barəsində siyasətin onları bir sinif kimi ləğv etmək olduğunu yazırdı. Stalinin bu çağırışı ilə Azərbaycanda on minlərlə kəndli "qolçomaq" adı ilə həbs edildi, sürgün edildi, güllələndi.

Şəkil 4. "Kolxozçu yoldaşlara cavab"

ПРАВДА
Орган Центр. Ком. и Моск. Ком. ВКП(б)
НЕПРЕРЫВНО.
ОТВЕТ ТОВАРИЩАМ КОЛХОЗНИКАМ.

ÜİK(b)P Cənubi Qafqaz (Zaqafqaziya) Ölkə Komitəsinin birinci katibi Beriya 1934-cü il avqustun 19-da "Pravda" qəzetində böyük məqalə ilə çıxış edərək, orada Zaqafqaziya şəhərlərində, ilk növbədə Bakıda və Kirovabadda (Gəncədə) sosializmin düşmənlərinin, "əks-inqilabçıların", trotski-zinovyevçi qrupların ifşa edilməsi haqqında məlumat verirdi. Bu məqalədə irəli sürülən ideya əslində Azərbaycanda görkəmli, qabaqcıl partiya, hökumət, təsərrüfat və mədəniyyət, elm xadimlərini məhv etməyə bir çağırış idi (Zeynalov, 2017).

1936-cı il avqustun 19-da ÜİK(b)P Zaqafqaziya Diyar Komitəsinin birinci katibi L.Beriyanın "Pravda" qəzetində "Sosializm düşmənlərinin külünü göyə sovurmalı" adlı məqaləsi dərc olunmuşdu. Bu məqalə Azərbaycanda da görkəmli partiya, dövlət, elm və mədəniyyət xadimlərinə kütləvi divan tutulmasına, onların təmizlənməsinə çağırış idi.

Nəzərə almaq lazımdır ki, mətbuat yalnız "xalq düşmənləri"ni hədəfə almaqla kifayətlənmirdi. Kamran Əliyev 30-cu illərin qəzetlərində görkəmli şəxsiyyətlərin ölümləri ilə bağlı verilmiş yubiley materialları ilə əhalinin hər gün rastlaşdığı ölüm hökmləri arasında paralellər apararaq qeyd etmişdir ki, qəzetlər ölümə münasibəti adiləşdirir və bu vasitə ilə "ölüm" sözü adamların həyatına və nitqinə daha məhsuldar şəkildə daxil olurdu. Belə ki, 1937-ci ildə "Ədəbiyyat qəzeti" A.S.Puşkinin ölümünün 100, C.Cabbarlının ölümünün 2, M.Y.Lermontovun ölümünün 96, A.Bakıxanovun ölümünün 90 illiklərini təntənə ilə qeyd edirdi. Hətta maraqlıdır ki, bu dövrdə M.Ə.Sabirin anadan olmasının 75 illiyini qeyd etmək mümkün olduğu halda, məhz ölümünün 25 illiyi daha geniş təbliğ olunurdu (Qasımov, 2020).

Donosların sosial davranışa çevrilməsi

1934-cü ildə Kirovun öldürülməsindən sonra vəziyyət daha da ciddiləşir. Ali təhsil ocaqlarında divarlara yapışdırılan plakatlarda "sinfi düşmənlər hələ də aramızda gizlənə bilmişdir" kimi fikirlər yazılırdı. Bunun nəticəsi olaraq hamı bir-birindən şübhələnməyə, uzaq qaçmağa başlayırdı. R.Meyin də qeyd etdiyi kimi cəmiyyətin qarışıqlıq dövrlərində insanlar "köksüzlük" problemi yaşayır və "suda boğulan saman çöpündən yapışar" məntiqi ilə özlərini təhlükəsiz hiss etmək üçün hakimiyyətə və mövcud qurumlara sığınmağa meyilli olurlar. Bu dövrdə insanlar donoslardan həm rəqib gördüklərini, sevmədiklərini vurmaq, həm özlərini sığortalamaq, mümkün təqiblərdən yaxa qurtarmaq üçün istifadə edirdilər. Həmçinin cəmiyyətdə aparılan təbliğatlar da donosların geniş yayılmasına ciddi təsir göstərirdi. Belə ki, özlərini cəmiyyətin tərəfkeşi, dəstəkçisi kimi göstərən donosçuların bir çoxunun təhlükəsizlik orqanlarına göndərdiyi məktublar məlumat verməkdən daha çox ittiham aktı olmuşdur (Qasımov, 2020).

1937-ci ilin mayında keçirilmiş XXII Bakı Partiya konfransının tribunasından Bağırov bir sıra partiya və hökumət rəhbərlərinin "ideyaca darmadağın edilməsi" üçün hücuma keçərək onları "burjua millətçiliyində günahlandırırdı". Beləliklə, 1937-ci ildə Azərbaycanda vicdanlı, təcrübəli, görkəmli kadrlara, elm və mədəniyyət xadimlərinə, ziyalılara qarşı böhtançı ərizələrin toplanması kampaniyası başlamışdı. Bu böhtançı ərizələr əsasında 70 mindən çox adam sürgün edilmiş, 3-4 min kəndli isə məhv edilmişdir. Təkcə 1937-ci ildə Azərbaycanda "xalq düşməni" kimi 29 min nəfər güllələnmişdi (Azərbaycan tarixi VII cild, 2000).

Bu dövrdə Azərbaycan Moskvaya ən çox donos göndərən regionlardan biri idi. Donoslar o qədər geniş yayılmışdı ki, yalnız Azərbaycan prokurorluq orqanları 1937-ci ildə 68.035 şikayət məktubu almış və 20.000 insanın işini məhkəməyə göndərmişdi. On minlərlə insan formal hüquq prosedurlarına riayət edilmədən ölümə və ya həbs düşərgələrinə məhkum olunmuşdu (Баберовски, "Враг есть везде. Сталинизм на Кавказе" p.788).

1938-ci il aprelin sonunda Bağırov Molotovdan rəsmi məktub almışdı. Həmin məktubda yalnız 1937-ci ilin ikinci yarısında Azərbaycandan 1477, 1938-ci ilin ilk üç ayında isə 699 şikayət məktubunun alındığı yazılmışdı (Баберовски, "Враг есть везде. Сталинизм на Кавказе" p.787) Molotov Bakıya göndərdiyi məktubda istehza ilə Azərbaycanda ayrıca donos nazirliyinin fəaliyyət göstərib, göstərmədiyini soruşurdu (S.İsayev).

Azərbaycan prokurorluğu Molotovun tələbindən sonra ona hesabat verirdi ki, 1938-ci ilin birinci ayında 15.000 əsassız həbs olunmuş insan həbsdən azad edilib, yüzlərlə donosçu isə bunun əksinə həbs olunub (Баберовски, "Враг есть везде. Сталинизм на Кавказе" p.789)

15 noyabr 1938-ci ildə SSRİ Xalq Komissarları Sovetinin və Ümumittifaq Kommunist (bolşeviklər) Partiyasının Mərkəzi Komitəsinin direktivi ilə "üçlük"lərin fəaliyyətinə xitam verildi. 17 noyabr tarixli "Həbslər, prokuror nəzarəti və istintaqın aparılması haqqında" qərarla isə kütləvi həbslərin və sürgünlərin dayandırılmasına siqnal verildi. Ölkənin qüdrətini və Stalinin nüfuzunu təhlükə altında qoyan "Böyük təmizləmə" başladığı kimi mərkəzləşdirilmiş şəkildə də başa çatdırıldı.

Nəticə

Müasir dövrdə ölkələrin avtoritar təzyiqlərdən qurtulması, həmçinin texnologiyanın inkişafı ilə bir çox mənbələrin əlçatan olması tarixi proseslərin yenidən

araşdırılması, obyektiv qiymətləndirilməsi və müasir yanaşmaların formalaşması üçün geniş imkanlar yaradır. Baş verən tarixi hadisələrin, xüsusilə repressiya nümunəsində, cəmiyyətə fərqli təqdim olunması, cəmiyyətin manipulyasiya edilərək mövcud olmayan "real"lığa inandırılması, bir çox hallarda etdiklərinin doğru olduğuna inandırılması faciənin miqyasını daha da genişləndirmişdir.

Sözsüz ki, repressiyanın baş verməsinin təkcə ictimai rəydən və ya cəmiyyətin reaksiyasından asılı olduğunu düşünmək doğru olmazdı. Mövcud sistem repressiyaların baş verməsini qaçınılmaz edirdi. Amma cəmiyyətin təbliğatlar vasitəsilə idarəolunması nəticəsində formalaşan ictimai rəy "xalq düşmən"lərinə olan mənfi münasibətə, repressiya qurbanlarının sayının artmasına, milli dəyərlərə yanaşmanın dəyişməsinə, milli kimlik məsələsinin zədələnməsinə səbəb oldu. Nəticədə, ictimai rəy, ictimai rəyin formalaşdırılmasında xüsusilə mətbuatın oynadığı rol tarixi proseslərin gedişatına birbaşa təsir göstərdi və repressiyanın miqyasını daha da genişləndirdi.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. "Kommunist" qəzeti
2. "Pravda" qəzeti. (n.d.). Электронная библиотека. https://electro.nekrasovka.ru/books/6303632
3. Aplebaum, A. (2004). Gulag: A history. Anchor Books.
4. Atabek, N. (2002). Kamuoyu: Basında kamuoyu araştırmaları. Kurgu Dergisi, (19), 223–238.
5. Atay, O. (2022, January). Sovyetler Birliği'nde uygulanan kolektivizasyon politikaları ve repressiya döneminde Azerbaycan basını (1930–1939). Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi
6. Azərbaycan tarixi. (2000). Cild VII.
7. Bünyadov, Z. (2017). Qırmızı terror.
8. Cəfərov, C. (2008). Azərbaycan kəndi kollektivləşdirmə illərində: 1920-ci illərin sonu–30-cu illər.
9. Conquest, R. (1968). The great terror. Oxford University Press.
10. Həsənov, C. (1989, July 14). Kollektivləşmə və tarixi həqiqət. Ədəbiyyat və incəsənət, (28/2371).
11. İbişov, F. (1996). Azərbaycan kəndində sosial-siyasi proseslər (1920–1930).
12. İsayev S. Azərbaycanda Böyük Terror və Bağırovun rolu. Baku Research Institute. https://bakuresearchinstitute.org/azerbaycanda-boyuk-terror-ve-bagirovun-rolu-2/
13. İsmayılov, E. (2015). Azərbaycanda "böyük terror"un tarixi.
14. Qasımov, C. (2020). Siyasi repressiya: həyatda və ədəbiyyatda.
15. May, R. (2022). Kendini arayan insan.
16. Noelle-Neumann, E. (1984). The spiral of silence. University of Chicago Press.
17. Yaqubov, N. (1990). Ağrılı ömürlər.
18. Zeynalov, İ. (2017). Totalitar sovet cəmiyyəti: Tarixin ibrət dərsləri (Azərbaycan SSR XX əsrin 20–50-ci illərində).
19. Баберовски, "Враг есть везде. Сталинизм на Кавказе"
20. Страницы истории советского общества, факты, проблемы люди. М.: Политиздать, 1989.

DOİ: 10.32010/CXZF7362

İRAQDA 1991-Cİ İL ŞİƏ ÜSYANI VƏ SƏBƏBLƏRİ

Nərgiz Musa QAFARLI
Bakı Dövlət Universitetinin doktorantı
Orcid: https://orcid.org/0009-0004-8225-8976
E-mail: qafarli18@bk.ru

Xülasə. 1991-ci ildə Körfəz müharibəsinin başa çatmasından sonra İraqda iki böyük üsyan baş verdi. Kürd üsyanı həm ictimaiyyət, həm akademik dairələr, həm də siyasətçilər arasında geniş diqqət (və dəstək) qazandı. Lakin cənubda baş verən şiə üsyanı bu qədər diqqət görmədi və əlbəttə, daha az dəstək aldı. Hər iki hərəkatın nəticələri də ciddi şəkildə fərqləndi; kürdlər tam uğur qazanmasalar da, müəyyən dərəcədə muxtariyyət əldə etməyə nail oldular. Digər tərəfdən, cənubdakı şiə üsyanı isə amansızcasına yatırıldı. Bu məqalədə şiə üsyanı zamanı baş verən hadisələr, bu hərəkatın tarixi səbəbləri araşdırılır. Bu üsyan xalq narazılığının iqtisadi, sosial və siyasi köklərini göstərir. İraqdakı şiə əhali nisbi yoxsulluqla yanaşı, bir çox hallarda mütləq yoxsulluq şəraitində yaşayırdı. Şiələrin baxış bucağından yanaşsaq, bu üsyan "rasional seçim" nəticəsi kimi də qiymətləndirilə bilərdi – onların gələcəyini təmin etmək üçün ən doğru seçim rejimə qarşı çıxmaq idi. Nə qədər zəifləmiş olsa da, şiələr arasında nisbətən möhkəm bir ictimai birlik mövcud idi ki, bu da inqilabi təşkilatlanma üçün baza rolunu oynayırdı. İraqda şiələrin narazılığı azlıq tərəfindən idarə olunan bir çoxluğun etirazı kimi qiymətləndirilə bilər. İraqda ərəb şiələr əhalinin təxminən 54 faizindən çoxunu təşkil edirlər. Şiələr həm başqaları tərəfindən, həm də özləri tərəfindən fərqli və ayrıca bir qrup kimi qəbul olunurlar. İraqdakı şiələr əhalinin əksəriyyətini təşkil etsələr də, tarix boyu idarəçilikdən də kənarda qalmışdılar. İstər Osmanlı idarəçiliyi dövründə, istər ingilis mandat rejimi zamanı, istərsə də müstəqil İraq dövləti yarananda sonra şiələr istədikləri hüquqları ala bilmədilər, buna görə də zaman-zaman hakimiyyətə qarşı öz etirazlarını bildirdilər və bu etirazların kulminasiya nöqtəsi 1991-ci ildə baş verən böyük şiə üsyanı olmuşdur.
Açar sözlər: İraq, şiə müxalifəti, üləma, Səddam Hüseyn, Bəəs partiyası

THE 1991 SHIA UPRISING IN IRAQ AND ITS CAUSES

Nargiz Musa GAFARLI
PhD student at Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0004-8225-8976
E-mail: qafarli18@bk.ru

Abstract. Following the end of the Gulf War in 1991, two major uprisings broke out in Iraq. The Kurdish uprising received widespread attention and support from the public, academia, and policymakers alike. However, the Shia uprising in the south did not receive nearly as much attention or support. The outcomes of the two movements also differed significantly: although the Kurds did not achieve full success, they did manage to secure a degree of autonomy. On the other hand, the Shia uprising in the south was brutally suppressed. This article explores the events that occurred during the Shia uprising and investigates the historical causes behind the movement. The uprising reveals the deep-rooted economic, social, and political grievances of the population. The Shia community in Iraq was living under conditions of relative—and in many cases, absolute—poverty. From the Shia perspective, rebellion against the regime could be considered a "rational choice"—the best possible path for securing their future. Despite their marginalization, the Shia retained a relatively cohesive social structure, which provided a foundation for revolutionary organization. The discontent of the Shia in Iraq can be interpreted as the protest of a majority ruled by a minority. Arab Shia constitute more than 54% of Iraq's population. Although Shia are recognized by others—and see themselves—as a distinct and separate group, they have historically remained excluded from governance. Whether under Ottoman rule, the British Mandate, or after the establishment of an independent Iraqi state, the Shia have been unable to obtain the rights they sought. As a result, they repeatedly expressed their discontent with the ruling authorities, culminating in the major Shia uprising of 1991.
Keywords: Iraq, Shia opposition, ulama, Saddam Hussein, Ba'ath Party

---

ШИИТСКОЕ ВОССТАНИЕ В ИРАКЕ В 1991 ГОДУ И ЕГО ПРИЧИНЫ

Наргиз Муса ГАФАРЛИ
Аспирант Бакинского государственного университета
Orcid: https://orcid.org/0009-0004-8225-8976
Электронная почта**:** qafarli18@bk.ru

Аннотация. После окончания войны в Персидском заливе в 1991 году в Ираке вспыхнули два крупных восстания. Курдское восстание привлекло широкое внимание и получило поддержку со стороны общественности, научных кругов и политиков. Однако шиитское восстание на юге страны не получило ни такого внимания, ни аналогичной поддержки. Результаты этих двух движений также значительно различались: хотя курды и не добились полной победы, им удалось получить определённую степень автономии. С другой стороны, шиитское восстание на юге было жестоко подавлено. В данной статье рассматриваются события, произошедшие во время шиитского восстания, а также исследуются исторические причины этого движения. Восстание выявило глубокие экономические, социальные и политические проблемы, вызывающие недовольство населения. Шиитское сообщество в Ираке жило в условиях относительной, а во многих случаях — и абсолютной нищеты. С точки зрения самих шиитов, восстание против режима могло рассматриваться как «рациональный выбор» — наилучший способ обеспечить своё будущее. Несмотря на маргинализацию, шииты сохраняли относительное общественное единство, которое стало основой для революционной организации. Недовольство шиитов в Ираке можно интерпретировать как протест большинства, управляемого меньшинством. Арабские шииты составляют более 54% населения Ирака. Хотя шииты признаются другими — и сами себя воспринимают — как отдельная и отличающаяся группа, они на протяжении всей истории оставались исключёнными из системы управления. Будь то в период османского правления, в годы британского мандата или после создания независимого иракского государства, шииты так и не смогли добиться желаемых прав. В результате они неоднократно выражали своё недовольство властями, кульминацией чего стало крупное шиитское восстание 1991 года.
Ключевые слова: Ирак, шиитская оппозиция, улемы, Саддам Хусейн, партия Баас

Giriş

XIX əsrdə İranda olan tərəfdarlarının iqtisadi dəstəyi sayəsində İraqdakı iranlı dini fiqurlar şiələrin yaşadığı cənubi İraqın dirçəlməsində mühüm rol oynamışdılar. Bu, xüsusilə də Kərbəla və Nəcəf kimi iki əsas müqəddəs şəhər üçün keçərli idi. Hər iki şəhər təkcə dini baxımdan yox, həm də iqtisadi cəhətdən ətraf bölgələr üçün mərkəzə çevrilmişdi. Bununla yanaşı, İranda dini qurumlarla bağlı baş verən hadisələr İraqdakı şiələrə də təsir göstərməkdə davam edirdi. İran Məşrutə İnqilabı İraqda alimlərin siyasi fəallığının artmasına səbəb oldu. XX əsrin əvvəllərində İraq üləmaları xüsusilə İslam ölkələrinə qarşı xarici müdaxilələrə qarşı cihad çağırışlarında fəal olmuşdular.(Cline, 2000, s.45) Bu fəallıq 1920-ci ildə baş verən Britaniyaya qarşı üsyanda öz kulminasiya nöqtəsinə çatmışdı. Bu üsyanda həm şiə, həm də sünni alimlər fəal şəkildə iştirak etmişdilər.

Müasir İraq dövləti qurulduqdan sonra şiə üləmalarının nüfuzu tədricən azalmağa başladı. Bu, bir qədər də İraqda ali dini liderin kim olacağı ilə bağlı yaşanan mübahisələrlə əlaqəli idi. Üləmalar siyasi fəallıqlarını davam etdirsələr də, bu fəaliyyətlər ümumilikdə nəticəsiz qaldı. Onların ardıcıl siyasi uğursuzluqları həm hökumətlə münasibətlərini pisləşdirdi, həm də siyasi baxımdan zəif olduqlarını göstərdi. Hökumət də buna cavab olaraq 1920-ci illərdə bir sıra iranlı dini liderləri ölkədən çıxartdı ki, bu da dini təbəqə içərisində parçalanmalara və zəifliklərə səbəb oldu. Bunun nəticəsində tayfa liderləri dini liderlərə nisbətən daha çox əhəmiyyət qazandılar və müqəddəs şəhərlərin (Kərbəla və Nəcəf) İraq siyasətindəki rolu azaldı. Eyni zamanda iqtisadi məsələlər də üləmaların zəifləməsində mühüm rol oynadı. İranla müqayisədə İraqda dini mülklər və vəqflər həm miqyas, həm də dəyər baxımından daha zəif idi. 1920-1930-cu illərdə şiə dini vəqfləri getdikcə hökumətin nəzarətinə keçdi və üləmaların nəzarətindən çıxdı.(Cline, 2000, s.47) Bəlkə də daha vacibi odur ki, İraqda üləmaları dəstəkləyəcək güclü şiə tacir sinfi formalaşmamışdı. XIX əsrdə İraq iqtisadiyyatı əsasən tranzit ticarətinə əsaslanırdı və ölkəyə ciddi iqtisadi fayda gətirmirdi. Ümumiyyətlə, İraqdakı tacirlər çox da zəngin deyildilər. Üstəlik, İraqda əsas tacir sinfi tarixi olaraq şiələrdən ibarət deyildi. 1938-1939-cu illərdə Bağdad Ticarət Palatasının statistikalarına əsasən, İraqdakı ən mühüm tacir qrupu yəhudilər idi, şiə tacirlər isə xeyli azlıq təşkil edirdi. İsrailin yaranması ilə 1940-cı illərin sonlarında yəhudi tacirlərin rolu azalsa da, onların yerini əsasən sünni iraqlılar doldurdu. Təbii ki, bəzi tanınmış şiə tacirlər var idi, lakin əsas məsələ ondadır ki, İraqda tacir sinfi müstəqil bir güc kimi formalaşmamışdı və İranla müqayisədə hökumət qarşısında daha zəif idi. Dini

qurumlar iqtisadi və siyasi dəstək üçün müstəqil şiə tacir sinfinə güvənə bilmirdilər. Elə bir sübut da yoxdur ki, şiə tacirləri ilə üləmalar arasında ortaq maraqlar var idi və ya tacirlər ulamalara ciddi dəstək göstərirdilər. Nəticədə, bir çox yüksək səviyyəli İraq müctəhidləri (dini liderlər) xaricdən, xüsusilə İrandan maddi dəstək almağa məcbur qalırdılar ki, bu dəstək də daim sabit olmurdu. 1930-cu illərdə bəzi şiə tayfalarının ayaqlanması hadisələri baş versə də, ümumilikdə üləmalar 1930-cu illərdən 1950-ci illərin əvvəllərinə qədər sakit davranırdılar. Bu tendensiya İranın Qum şəhərində yaşayan ali müctəhid Məhəmməd Burucirdinin 1950-ci ildə verdiyi qərarla daha da gücləndi. O, bütün şiə üləmalarının siyasi fəaliyyətdə iştirakını qadağan etdi və siyasətlə məşğul olanları dini cəhətdən təcrid etməklə hədələdi. Lakin bu dövrdə həm şiə əhalisini, həm də üləmaları narahat edən mühüm bir məsələ – İraq Kommunist Partiyasının (İKP) yüksəlişi ortaya çıxdı. Bir çox şiənin aşağı sosial-iqtisadi təbəqəyə aid olması, onları üləmaların zəif səfərbərlik səylərinə baxmayaraq, İKP-yə meylləndirdi. İKP ümumilikdə şiələrdən ibarət olmasa da, xüsusilə aşağı təbəqələrə mənsub şiələr partiyada geniş şəkildə təmsil olunurdular. İKP fəalları Bağdada köç edən şiələr arasında ideoloji təbliğat üçün ciddi vaxt və səy sərf edirdilər. Üləmalar açıq şəkildə kommunist partiyanın yüksəlişini Britaniya təsirində olan hökumətin hərəkətlərindən daha ciddi bir təhlükə kimi görürdülər. Üləmalar, legitimliyi şübhə altında olan bir hökumətlə belə əməkdaşlıq etməyə hazır idilər, əgər bu, daha böyük bir düşmən olan kommunizmə qarşı mübarizəyə xidmət edirdisə.

Monarxiyanın devrilməsi və 1958-ci ildə ordu zabiti Əbdül Kərim Qasimin hakimiyyətə gəlməsi, şiələrin anti-kommunist hərəkatını və hökumət əleyhinə tendensiyalarını birləşdirdi. Qasim, öz hakimiyyətini möhkəmləndirmək üçün İKP-dən istifadə etdi və kommunistlərin hökumətə təsiri əhəmiyyətli dərəcədə artdı. Artıq yalnız kommunistlərə qarşı deyil, həm də hökumətə qarşı ittihamlar səsləndirilirdi. Qasim rejimi, əslində, şiələrin bir sıra ehtiyaclarını qarşılamağa çalışırdı – məsələn, Kərbəlada ucuz mənzillərin tikintisi və su sisteminin yenilənməsi, cənub bölgələrində yeni yolların çəkilməsi və şiələrin hökumət və ordu daxilində təşviqi. Buna baxmayaraq, üləmalar hökumətə İKP-nin gücünü azaltmaq üçün təzyiqləri davam etdirdilər. Bu təzyiqlər, bir-birinin ardınca verilən dini fətvalarla müşayiət olunurdu. Bu fətvalarda kommunizmə inanmaq "ən böyük günahlardan biri" kimi qiymətləndirilirdi; kommunist müsəlmanların ibadətlərinin Allah tərəfindən qəbul olunmayacağı deyilir; kommunist qəssabdan ət almaq və bir müsəlman atasından olan kommunistin irs alması qadağan edilirdi. Üləmaların təzyiqi nəticəsində Qasim İKP-yə verdiyi dəstəyin böyük hissəsini geri çəkdi. Nəticədə, əsasən sünni bölgələrdə olan "bir neçə min" kommunist partiya üzvü və tərəfdarı öldürüldü və ya qaçmağa məcbur oldu.(Wiley, 1992, s.10)

1963-cü ildə Qasim rejimi hərbi zabitlər və Bəəs Partiyası tərəfindən təşkil olunan çevrilişlə devrildi. Çevrilişə cavab olaraq çoxsaylı İKP üzvləri və tərəfdarları küçələrə çıxdılar. Yeni hökumət "kommunist" sayılanlara qarşı hücumlar həyata keçirdi – təxminən 10,000 nəfər həbs edildi və bir çoxu edam olundu. Şiə ruhaniləri bu anti-kommunist tədbirlərdə fəal iştirak etdilər və "kommunist" müqavimətini yatırmaqda hökumətə yardım etdilər. Yeni hökumət isə uzunömürlü olmadı və 1963-cü ilin noyabrında ərəb milliyyətçisi ordu zabitləri tərəfindən devrildi. 1963–1968-ci illər arasında İraqa Əbdülsəlam Arif, onun ölümündən sonra isə qardaşı Əbdürrəhman Arif rəhbərlik etdi. Bu rejim özəl müəssisələrin geniş miqyaslı milliləşdirilməsini həyata keçirdi. Bu, şiə üləmalarının ciddi narazılığına səbəb oldu – həm İslam prinsiplərinə görə, həm də ona görə ki, milliləşdirilən bir çox müəssisələr şiələrə məxsus idi və onlar şiə dini qurumlarına maddi dəstək verirdilər. Bu milliləşdirmə nəticəsində üləmalar daha bir mühüm maliyyə mənbəyini itirdilər. 1968-ci ilin iyulunda Bəəsçilər yenidən hakimiyyəti ələ keçirdilər və Əhməd Həsən əl-Bəkr prezident oldu. Qısa müddət ərzində isə Səddam Hüseyn rejimdə əsas güc mərkəzinə çevrildi, baxmayaraq ki, 1979-cu ilə qədər rəsmi olaraq prezident olmadı. Bəəs rejimi faktiki olaraq başlanğıcından etibarən şiə dini qurumları ilə açıq qarşıdurma içində idi. Hökumətin konkret addımları daha sonra daha ətraflı izah olunacaq, lakin burada önəmli məqam budur ki, hökumət şiələrin mümkün üsyanlarını yatırmaq üçün aqressiv və sərt tədbirlər gördü. Bu isə bəlkə də üsyanı yatırmaqdan çox, müqaviməti təşviq etdi. Hökumətin şiələrə qarşı birbaşa tədbirlərindən əlavə, Bəəs rejimi ümumilikdə dini şiələr və üləmalar üçün daha geniş bir təhlükə idi. Rejim ölkəni sekulyarlaşdırmaq (dünyəviləşdirmək) siyasətini güclü şəkildə vurğulayırdı.1980-1988-ci illəri əhatə edən İran-İraq müharibəsi illərində isə şiə üləmalarının bir hissəsi İrana gedərək orda İraq İslam İnqilabi üzrə Ali Şurasını yaratdı, lakin üləmaların əksəriyyəti İraqda qalaraq sakit mövqe tutdular. Ümumiyyətlə şiələr müharibə illərində əsasən vətənpərvər mövqe nümayiş etdirdilər. Şiə müqaviməti Körfəzi Müharibəsinin sonundan etibarən ən intensiv formasını aldı, əslində Tehran mərkəzli üsyan rəhbərliyi qrupu olan İslam İnqilabı üzrə Ali Şuranın uğurlu bir Şiə üsyanı üçün strateji planı "böhran zamanı ardıcıl siyasi nümayişlər seriyası"ndan ibarət idi.(Fischer,1980, s.50)

Bundan sonra əhalinin rejimə qarşı birləşdirilməsi və ordunun müxalifət tərəfinə çəkilməsi nəzərdə tutulurdu; yalnız bu mərhələlərdən sonra silahlı üsyan baş verməli idi. Lakin Körfəz Müharibəsi dövründə və dərhal ondan sonra baş verən hadisələrin sürətli gedişatı bu strategiyanı qüvvədən saldı. Küveyt ərazisinə hücum edən İraq qüvvələrinin – Respublika Qvardiyası bölmələri istisna olmaqla – demək olar ki, hamısı Koalisiya qüvvələrinin hava və quru hücumları qarşısında dağıldı. İraq hərbi qüvvələri arasında vahidlik və nizam-intizam demək olar ki, tamamilə məhv oldu.

1991-ci ilin fevral ayının sonuna qədər cənubi iraqlılar, darmadağın olmuş bir İraq ordusunu və "üfüqün o tərəfində" duran, sayca və texnoloji baxımdan üstün Koalisiya qüvvələrini müşahidə etdilər.(Louer, 2012, s.30) Cənub bölgəsində sanki bir hakimiyyət boşluğu yaranmışdı və bu mart ayında şiələrin əhalinin əksəriyyətini təşkil etdiyi bölgələrdə silahlı üsyanın baş verməsinə təkan verdi. Əslində 1991-ci il mart üsyanı şiə mərcəiyyətin də hazırlıqsız yaxalamışdı, bu da yeni alovlanan üsyanın xaotik gedişində özünü göstərəcəkdi. Əsas çıxışlar ilk olaraq 2 mart tarixində Bəsrədə başladı.(Khadduri, 1995, s.75) Məlumatlara görə, Bəsrə ətrafındakı toqquşmalara əsasən geri çəkilən əsgərlər rəhbərlik edirdi və bölgədəki demək olar ki, bütün əsgərlər üsyana qoşulmuşdu. Dezerterlər də bu prosesdə əhəmiyyətli rol oynamışdılar. Döyüşlər şəhərdən-şəhərə sürətlə, lakin əlaqəsiz şəkildə yayıldı. 5 mart tarixinə qədər cənubi İraqda ondan çox şəhərin üsyançıların nəzarətində olduğu bildirilirdi. 7 martda vəziyyət o qədər ciddiləşdi ki, rejim ictimai şəkildə narazılıqları etiraf etdi. Hökumətin narahatlığını daha da göstərən bir addım olaraq, Səddam Hüseyn daxili təhlükəsizlik orqanlarının rəhbəri vəzifəsinə əmisi oğlunu təyin etdi və ölkədəki demək olar ki, bütün xarici jurnalistləri çıxardı. Ölkənin həm şimalına, həm də cənubuna qalan Respublika Qvardiyası bölmələri göndərildi və paytaxt Bağdadda da ictimai təhlükəsizlik tədbirlərinin gücləndirildiyi bildirildi. Bəzi şiddətli döyüşlərə baxmayaraq, hökumət cənubdakı üsyanı nisbətən tez bir zamanda yatırmağa nail oldu. 16 mart tarixində Səddam Hüseyn, vəziyyətin nəzarətdə olduğunu düşünərək, İraq ictimaiyyətinə müraciət etdi və əvvəlki qarışıqlığın miqyasını dolayı yolla təsdiq edərək onu "kin dolu xəyanətkar sürüləri" və "doğru yoldan azmış dəstələr"in fəaliyyəti kimi təqdim etdi. Hökumət mediası rejimin sabitliyinə olan inamı əks etdirərək, həm şahidlərin, həm də üsyanda iştirak edənlərin "qətl, qarət, oğurluq və binaların, maşınların və hökumət qurumlarının yandırılması" barədə "müsahibələrini" yayımladı. 28 mart tarixinə qədər hökumət cənubda üsyançıların nəzarətində olan bütün şəhərləri geri almışdı. 30 martda isə vəziyyətin kifayət qədər sakitləşdiyinə inanaraq, Respublika Qvardiyasının bölmələrini şimala – kürd üsyanına cavab vermək üçün – köçürməyə başladığı bildirilirdi. Döyüşlər hər iki tərəfin böyük qəddarlığı ilə yadda qaldı. Qərb mediasının əsas diqqəti hökumət qüvvələrinin törətdiyi vəhşiliklərə yönəlsə də, üsyançıların bir qismi öz paylarına düşən vəhşilikləri törətmişdilər. Üsyançıların bu hərəkətləri o qədər həddini aşmışdı ki, müxalifətlə əlaqəli olan yüksək rütbəli bir İraq ruhani alimi daha insani davranış və lüzumsuz qətllərə son qoyulması üçün fətva (dini hökm) vermişdi. Hökumət qüvvələri isə üsyançılardan heç də az, bəlkə də daha qəddar davranmışdılar. Üsyançı və mülki vətəndaşlara qarşı çoxsaylı kütləvi edamlar və vəhşiliklər barədə məlumatlar yayılmışdı. (Tripp, 2007, s.60) Bu bölgədəki xaotik vəziyyət səbəbilə, üsyançıların sayı və ümumi itkilərlə bağlı rəqəmlər çox fərqlidir. Bəzi mənbələrə görə, yalnız Kərbəla şəhəri ətrafında 50,000-ə yaxın üsyançı mövcud idi. Müxalifət nümayəndəsi isə rejimə qarşı döyüşən döyüşçülərin sayının 125,000-ə qədər olduğunu iddia etmişdi. İraq İslam İnqilabı üzrə Ali Şura üsyan başladıqdan sonra İrandan İraqa "bir neçə min" əsgər göndərmişdi. Lakin onların iştirakı döyüşlərin nəticəsinə ciddi təsir etməmişdi. Üsyançı qüvvələrin dəqiq sayı məlum olmasa da, iğtişaşların çox geniş yayıldığı aydın görünürdü. Döyüşlərdə ölənlərin sayı da qeyri-müəyyən olaraq qalır. Bölgəni hadisələrdən qısa müddət sonra gəzmiş bir ərəb həkimi 50,000–60,000 nəfərin həlak olduğunu təxmin etmişdi. Qarışıqlığın bir göstəricisi də döyüşlərdən sonra İrana üz tutan iraqlı qaçqınların yüksək sayı idi. Aprelin əvvəlində BMT-nin Qaçqınlar üzrə Ali Komissarlığı İranda, əsasən cənub bölgələrindən gəlmiş, 50,000 iraqlı qaçqını rəsmi olaraq qeydiyyata almışdı. Ölkə daxilində yerindən didərgin düşmüş iraqlıların sayı isə yəqin ki, bundan da çox idi. Digər tərəfdən, üsyanın gedişi zamanı İraq daxilində ən mühüm rol oynayan üləma ayətullah əl-Xoyi idi. Ayətullah əl-Xoyi üsyan zamanı şiə icması arasında həm mənəvi lider, həm də siyasi-strateji təsir göstərən bir fiqur idi. O, üsyan baş verəndə "müsəlmanların torpağını qorumaq", "müqəddəs yerləri müdafiə etmək", insanların əmlak və hörmətinin, dövlət institutlarının qorunması kimi dini və əxlaqi prinsipləri vurğulayan bəyanatlar vermişdir. Xoyi üsyanın mənəvi-ideoloji rəhbərliyi ilə yanaşı, strateji istiqamətləndirilməsini də həyata keçirirdi. O, şiə bölgələrində yerli idarəetmə strukturlarının yaradılmasını təşviq etmiş, bölgə xalqı arasında "Ümumi Müqəddəs Komitə" kimi bir orqanın formalaşdırılmasını dəstəkləmişdir. Bu komitələr üsyan epizodlarında ictimai, dini və sosial qaydaların qorunması məqsədi daşıyırdı. Xoyi xalqı təşviq edirdi

ki, üsyanın nəticəsində intiqam, zorakılıq və yağma halları baş verməsin. O, şiələrdən islahat, qanunun aliliyi və bütün İraq xalqı arasında ədalətin təmin edilməsini tələb etmişdir.

Üsyan yatırıldıqdan sonra, Bağdad rejimi tərəfindən Xoyi və ailə üzvləri, tələbələri, tərəfdarları həbs edilmişdir.(Naksh, 1994, s.223). Bu üsyan zaman yaranan qarışıqların əsas səbəblərindən biri bu idi ki, İraq müxalifətinin əvvəlki (və sonrakı) birləşmə cəhdlərinə baxmayaraq, üsyan zamanı şiə rəhbərliyi və üsyançılar yalnız şiələrə aid məqsədləri gündəmə gətirmişdilər. Üsyan zamanı ən çox səslənən şüar "Cəfəri (şiə) hakimiyyəti" olmuşdu. Üstəlik, İraq İslam İnqilabı üzrə Ali Şurası üsyanın başlanmasından xeyli sonra prosesə rəhbərlik etməyə başladıqda, onların hərbi komandanlığı belə bir əmr vermişdi: "Bütün üsyançı qüvvələr şuranın əmrlərinə tabe olmalı və yalnız doğru islam ideyaları yayılmalıdır…" Bununla yanaşı, şübhəli Bəəs Partiyası üzvlərinin və əməkdaşların geniş miqyaslı edamları, şiələrin yalnız şiə hökuməti çağırışları potensial qeyri-şiə müttəfiqlərlə əməkdaşlıq imkanlarını məhdudlaşdırdı. Daha da əhəmiyyətlisi, effektiv planlaşdırma və liderliyin olmaması üsyançı fəaliyyətin Bağdada yayılmasına imkan vermədi. Bağdaddakı bəzi şiə bölgələrində kiçikmiqyaslı narazılıqlar qeydə alınsa da, rejim bunları asanlıqla nəzarət altına aldı. Bütün bunlara baxmayaraq 1991-ci il üsyanı tək bir hadisə kimi qiymətləndirilməməlidir. Bu, İraqdakı şiə narazılıqlarının uzun tarixinin zirvə nöqtəsi idi.

Əvvəlki çıxışlar ilə müqayisədə 1991-ci ildə şiə üsyanının daha genişmiqyaslı olmasının bir neçə səbəbi var idi. İlk növbədə, 1991-ci ildə İraq ordusunun son dərəcə qısa müddət ərzində demək olar ki, tamamilə dağılması rejimin müxalifəti boğmaq gücünün qalmadığı təəssüratını yaratmış ola bilər. Ən azı, ordunun bu qədər nizamsız vəziyyətdə olması üsyanın qarşısını almaq üçün rejimin vaxt itirməsinə səbəb olmuş və bu da üsyançılara təşkilatlanmaq və səfərbər olmaq üçün müəyyən zaman qazandırmışdır. Bundan əlavə, üsyanın baş verdiyi ərazilərə müttəfiq qüvvələrin çox yaxın olması üsyançılarda ABŞ və ya digər xarici qüvvələrin onların tərəfində müdaxilə edəcəyi ümidi yaratmış ola bilər. Həmçinin bölgədə çoxlu sayda İraq əsgərləri və fərarilərinin olması hərbi təlim keçmiş qüvvələrin mövcudluğunu təmin etmişdir. Xarici təbliğatın fərqli xarakteri də müəyyən dərəcədə rol oynamış ola bilər.

Körfəz Müharibəsi zamanı ABŞ təbliğatı nisbətən dar məqsədlər üzərində qurulmuşdu: əsas çağırış İraq xalqının Səddam Hüseyni devirməsi idi, lakin İraqın suverenliyi və vahid dövlət kimi qalması zəruriliyi də vurğulanırdı. Digər tərəfdən, İran təbliğatı daha sərt və genişmiqyaslı idi — rejimin tamamilə məhv edilməsini tələb edirdi. İranın bu qədər kəskin və düşmən ritorikası əslində Bağdad rejiminin işinə yaramış ola bilər; çünki bu, İraq rejiminə İranın bütün İraq dövlətini məhv etmək niyyətində olduğunu iddia etmək imkanı yaratmışdı. İran–İraq müharibəsi dövrünə aid qeyri-rəsmi məlumatlara əsasən, o dövrdə çoxlu sayda iraqlı, o cümlədən şiələr, İranın təhdidinə qarşı İraq millətini qorumaq üçün rejimi dəstəkləməli olduqlarına inanmışdılar. Nəhayət, cənub İraq hər iki müharibənin əsas döyüş bölgələrindən biri olmuşdu və bu bölgədə böyük dağıntılar yaşanmışdı. İraqda müstəqil sorğu aparan qurumların olmaması səbəbindən bu faktın ölçülməsi çətindir, lakin ehtimal olunur ki, cənubdakı şiələr və digər iraqlılar Səddam Hüseynin hərbi sərgüzəştlərindən o qədər bezmişdilər ki, silahlı üsyan da daxil olmaqla, onun hakimiyyətini davam etdirməsinə alternativ olan istənilən yol daha üstün görünürdü. (Louer, 2008, s.20).

Üsyanın uğursuz olmasının da bir sıra səbəbləri var idi,üsyanın təşkilati tərəfinin zəif olmasından, fikirayrılıqlarından əlavə şiələrin üsyanı Qərb tərəfindən dəstəklənməmişdir.Çünki Qərb dövlətləri, şiələr bu üsyanda dağınıq şəkildə hərəkət etsələr də, onları İraq üçün potensial bir güc olaraq görürdülər. Qərb dövlətləri İraqın İran kimi bir şiə dövlətinə çevrilməsindən ehtiyat etdikləri üçün, şiələrə verilən dəstək zəif olmuşdur. 1992-ci ildə 32-ci paralelin cənubunda İraq Hərbi Hava Qüvvələrinə məxsus təyyarələrin uçuşu qadağan edilmişdir. Bu ərazilər Kərbəla, Nəcəf, Nasiriyyə, Əmara və Bəsrə şəhərlərini əhatə edirdi. 1996-cı ildə ABŞ birtərəfli olaraq bu xətti 33-cü paralelə çəkmişdir. Bu addımın məqsədinin Səddam Hüseynin qonşu ölkələrə hücum gücünü zəiflətmək və ABŞ-ın bu hücumların qarşısını alma gücünü artırmaq olduğu bildirilmişdir. Bu tədbirlərin İranın bölgədəki nüfuzunu zəiflətmək üçün atıldığı qeyd edilir. Nəticədə, bölgədəki şiə bölgələrində Səddam Hüseynin yenidən hakimiyyətini bərpa etməsinə Qərb göz yummuşdur. Birinci Körfəz Müharibəsindən sonra Səddam Hüseyn şiələrə qarşı təzyiqlərini davam etdirsə də, onların könlünü almaq üçün bəzi siyasətlər həyata keçirmişdir. Dini simvolları və dini həyatı təşviq edən siyasətlər yürütmüş, şiələrə idarədə daha çox yer verməyə başlamışdır. Həzrət Əlinin doğum gününü "İraqın Milli Bayramı" elan etmişdir. Lakin yenə də ona isti yanaşmayan liderlərə qarşı təzyiq siyasətindən əl çəkməmişdir. 1994-cü ildə Nəcəf dini hövzəsinin alimlərindən olan Ayətullah Əli əl-Sistaninin mədrəsəsini bağlamış və ona ev dustaqlığı cəzası vermişdir. 1999-cu ildə isə şiə cəmiyyətində nüfuz sahibi

olan Məhəmməd Sadiq əs-Sədr iki oğlu ilə birlikdə suiqəsd nəticəsində öldürülmüşdür.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Cline, L. E. (2000). The Prospects of the Shia Insurgency Movement in Iraq. Journal of Conflict Studies, 20(2), 44–67.
2. Fischer, M. (1980). Iran: From Religious Dispute to Revolution. Wisconsin: University of Wisconsin Press.
3. Khadduri, M. (1995). The Gulf War: The Origins and Implications of the Iraq–Iran Conflict. New York: Oxford University Press.
4. Louer, L. (2008). Transnational Shia Politics: Religious and Political Networks in the Gulf. London: Hurst.
5. Louer, L. (2012). Shiism and Politics in the Middle East. London: Hurst.
6. Mabon, S. (2012). The Battle for Bahrain: Iranian-Saudi Rivalry. Middle East Policy, 19(2), 84–97.
7. Nakash, Y. (1994). The Shi'is of Iraq. Princeton: Princeton University Press.
8. Tripp, C. (2007). A History of Iraq (3rd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
9. Wiley, J. K. (1992). The Shia Revivalist Movement in Iraq: Historical Background and Political Impact. Middle East Studies Association Bulletin, 26(1), 7-18.

DOİ: 10.32010/FRQD2401

CAREER AND FAMILY BALANCE, THE ROLE OF MODERN AZERBAIJANI WOMEN

Nərmin Məzəddin HEYDƏROVA
Naxçıvan Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-2948-9389
E-mail: nerminheyderova5@gmail.com

Abstract: Modern Azerbaijani women play a pivotal role in the nation's social and economic development. They strive to excel professionally while upholding family values and fulfilling responsibilities as wives, mothers, and daughters. Balancing these traditional and contemporary roles requires significant effort and support.

Today, Azerbaijani women are making notable strides in various sectors, including politics, business, education, and healthcare. However, managing both career aspirations and family obligations can present challenges. To maintain this balance, supportive mechanisms are essential. Flexible work arrangements, accessible childcare facilities, and social welfare programs can aid women in harmonizing their professional and personal lives. For instance, initiatives that promote gender equality and provide support for working mothers have been highlighted as beneficial.

Historically, Azerbaijani society has placed great emphasis on family values. In contemporary times, women endeavor to preserve these traditions while asserting their independence and pursuing professional growth. Promoting gender equality and facilitating women's access to leadership positions are crucial steps toward societal advancement. The increased participation of women in business, science, and politics positively influences the overall progress of the nation. Notably, women's representation in elected bodies has seen significant growth, reflecting their active involvement in societal development.

Technological advancements and evolving societal demands have further influenced women's roles. They are now integral not only within the family unit but also in governance and innovative projects. Despite these advancements, women continue to face challenges such as unequal opportunities in the workplace, wage disparities, and the ongoing struggle to balance work and family life. Addressing these issues requires a collective effort to eliminate harmful stereotypes and promote a culture that supports women's aspirations.

In conclusion, modern Azerbaijani women significantly contribute to the country's socio-economic development through their roles in both family and professional spheres. Their success is bolstered by the support of society, the state, and their families. Ensuring gender equality, providing opportunities for women to assume leadership positions, and strengthening social support mechanisms are vital for enabling women to thrive in both their careers and personal lives.

Key words: career and family balance, gender equality, professional development, social support mechanisms, traditional values and modernity

---

KARYERA VƏ AİLƏ BALANSI: MÜASİR AZƏRBAYCAN QADININ ROLU

Nərmin HEYDƏROVA
Naxçıvan Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-2948-9389
E-mail: nerminheyderova5@gmail.com

Xülasə: Müasir Azərbaycan qadınları ölkənin sosial və iqtisadi inkişafında mühüm rol oynayırlar. Onlar peşəkar sahədə uğur qazanmağa çalışarkən, eyni zamanda ailə dəyərlərini qoruyur və həyat yoldaşı, ana və övlad kimi vəzifələrini yerinə yetirirlər. Bu ənənəvi və müasir rolları balanslaşdırmaq əhəmiyyətli səylər və dəstək tələb edir.

Hazırda Azərbaycan qadınları siyasət, biznes, təhsil və səhiyyə kimi müxtəlif sahələrdə əhəmiyyətli irəliləyişlər əldə edirlər. Lakin karyera hədəfləri ilə ailə öhdəliklərini birləşdirmək çətin ola bilər. Bu balansı qorumaq üçün dəstək mexanizmləri vacibdir. Fleksibil iş rejimi, əlverişli uşaq baxımı xidmətləri və sosial rifah proqramları qadınların peşəkar və şəxsi həyatlarını uyğunlaşdırmasına kömək edə bilər.

Tarixən, Azərbaycan cəmiyyəti ailə dəyərlərinə böyük önəm vermişdir. Müasir dövrdə qadınlar bu ənənələri qoruyarkən, müstəqilliklərini təsdiq edir və peşəkar inkişaflarını davam etdirirlər. Gender bərabərliyinin təşviqi və qadınların liderlik mövqelərinə çatmasının təmin edilməsi cəmiyyətin irəliləməsi üçün vacib addımlardır. Qadınların biznes, elm və siyasətdəki iştirakı ölkənin ümumi inkişafına müsbət təsir göstərir.

Texnoloji tərəqqi və dəyişən cəmiyyət tələbləri qadınların rollarını daha da genişləndirib. Onlar artıq yalnız ailə daxilində deyil, həm də idarəetmə və innovativ layihələrdə fəal iştirak edirlər. Buna baxmayaraq, qadınlar hələ də iş yerində bərabər imkanlar, maaş

fərqləri və işlə ailə həyatını balanslaşdırmaq kimi çətinliklərlə üzləşirlər. Bu məsələlərin həlli, zərərli stereotiplərin aradan qaldırılması və qadınların istəklərini dəstəkləyən bir mədəniyyətin təşviqi ilə mümkündür.
Nəticə olaraq, müasir Azərbaycan qadınları həm ailə, həm də peşə sahəsində mühüm töhfələr verərək ölkənin sosial-iqtisadi inkişafına qatqı təmin edirlər. Onların uğuru cəmiyyətin, dövlətin və ailələrin dəstəyi ilə güclənir. Gender bərabərliyinin təmin edilməsi, qadınlara liderlik mövqelərinə çatmaq üçün imkanların yaradılması və sosial dəstək mexanizmlərinin gücləndirilməsi, qadınların həm karyera, həm də şəxsi həyatlarında uğur qazanmasına şərait yaradır.
Açar sözlər: karyera və ailə balansı, gender bərabərliyi, peşəkar inkişaf, sosial dəstək mexanizmləri, ənənəvi dəyərlər və müasirlik.

КАРЬЕРА И СЕМЕЙНЫЙ БАЛАНС: РОЛЬ СОВРЕМЕННЫХ АЗЕРБАЙДЖАНСКИХ ЖЕНЩИН

Nərmin HEYDƏROVA
Naxçıvan Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-2948-9389
E-mail: nerminheyderova5@gmail.com

Резюме: Современные азербайджанские женщины играют ключевую роль в социальном и экономическом развитии страны. Они стремятся к профессиональному успеху, сохраняя семейные ценности и выполняя обязанности жён, матерей и дочерей. Балансировка этих традиционных и современных ролей требует значительных усилий и поддержки.
Сегодня азербайджанские женщины добиваются значительных успехов в различных сферах, включая политику, бизнес, образование и здравоохранение. Однако совмещение карьерных устремлений и семейных обязанностей может быть сложным. Для поддержания этого баланса необходимы поддерживающие механизмы. Гибкий график работы, доступные детские учреждения и программы социального обеспечения могут помочь женщинам гармонизировать их профессиональную и личную жизнь.
Исторически азербайджанское общество придавало большое значение семейным ценностям. В современности женщины стремятся сохранить эти традиции, одновременно утверждая свою независимость и стремясь к профессиональному росту. Продвижение гендерного равенства и содействие доступу женщин к лидерским позициям являются важными шагами на пути к прогрессу общества. Увеличение участия женщин в бизнесе, науке и политике положительно сказывается на общем развитии страны.
Технологические достижения и изменяющиеся требования общества также влияют на роли женщин. Они являются неотъемлемой частью не только семейной жизни, но и управления, а также реализации инновационных проектов. Несмотря на эти достижения, женщины продолжают сталкиваться с проблемами, такими как неравные возможности на рабочем месте, разница в оплате труда и трудности в балансировании работы и семейной жизни. Решение этих проблем требует коллективных усилий по устранению вредных стереотипов и продвижению культуры, поддерживающей стремления женщин.
В заключение, современные азербайджанские женщины вносят значительный вклад в социально-экономическое развитие страны через свои роли как в семье, так и в профессиональной сфере. Их успех поддерживается обществом, государством и семьями. Обеспечение гендерного равенства, предоставление возможностей для женщин занимать лидерские позиции и укрепление механизмов социальной поддержки являются ключевыми для того, чтобы женщины могли успешно реализовываться как в карьере, так и в личной жизни.
Ключевые слова: баланс карьеры и семьи, гендерное равенство, профессиональное развитие, механизмы социальной поддержки, традиционные ценности и современность.

Introduction

In contemporary Azerbaijani society, women play a pivotal role in both professional and family spheres. Their active participation significantly contributes to the nation's social and economic development. Balancing career ambitions with family responsibilities, however, presents unique challenges that require thoughtful navigation.

Azerbaijani women have made remarkable strides across various sectors, including politics, business, education, and healthcare. They constitute 50.1% of the national population, with 48.2% of the economically active population being women. Notably, 77.6% of those employed in health and social services are women, underscoring their significant role in these fields.

Despite these achievements, challenges persist, particularly in the public sector, where women's representation remains limited. Approximately 30% of women work in the public sector, while 70% are in the private sector. This disparity highlights ongoing gender gaps in certain professional domains.

Modern Azerbaijani women often find themselves navigating the complex task of balancing career aspirations with family duties. This dual responsibility can lead to difficult choices, especially during critical career junctures, where prioritizing family needs may impact professional progression. The struggle to maintain this balance is a common theme among women globally, reflecting broader societal debates about gender roles and expectations. (Aliyev, M. 2015)

The Azerbaijani government has implemented policies aimed at supporting women's participation in the workforce. Maternity leave policies, including extended durations and job security upon return, are among the measures designed to assist women in balancing work and family life. However, challenges such as limited access to quality childcare services persist, particularly for lower- and middle-income families, indicating a need for further support mechanisms.

Achieving gender equality is crucial for empowering women to excel in both professional and personal realms. Efforts to eliminate traditional stereotypes and promote supportive cultural norms are essential. Encouraging women's leadership and participation in decision-making processes contributes to more balanced and progressive societal development. Educational initiatives and public awareness campaigns play vital roles in transforming societal attitudes toward gender roles.

Azerbaijani women significantly contribute to the nation's development through their active engagement in both family and professional life. Ensuring that they have the support and opportunities to thrive in both areas requires continued efforts toward policy development, societal change, and the promotion of gender equality. By addressing existing challenges and fostering an environment that values women's contributions, Azerbaijan can further enhance the well-being of its society as a whole.

Mainly Part

In contemporary Azerbaijani society, women play a crucial role in both family and professional spheres. They strive to excel in their careers while maintaining traditional family responsibilities. This dual role often leads to challenges in balancing personal and professional life. Understanding the dynamics of this balance is essential for promoting gender equality and supporting women's empowerment in Azerbaijan.

1. Socio-demographic participation of Azerbaijani women

Azerbaijani women actively participate in various sectors, contributing significantly to the nation's development. According to the State Statistical Committee, as of early 2020, women constituted 50.1% of the total population and 48.6% of the economically active population. In education, women make up 80.7% of teachers in general education institutions, 78.9% in secondary specialized institutions, and 54.7% in higher education institutions. In healthcare, 66.0% of doctors and 58.2% of researchers are women. However, their representation in leadership positions is limited, with only 28.5% in public service and 21.7% among entrepreneurs. Notably, among 64 district executive heads, only one is a woman, and there are no female ministers or city executive heads.

2. Challenges in achieving work-life balance

Balancing career ambitions with family duties presents significant challenges for Azerbaijani women. Cultural expectations often prioritize women's roles as primary caregivers, leading to societal judgments when they pursue demanding careers. The lack of accessible and affordable childcare services exacerbates this issue, making it difficult for women to fully engage in the workforce. Consequently, many women experience stress and guilt, feeling torn between professional commitments and family obligations. (Karimova, N., & Ismayilova, L. 2017)

3. Societal perceptions and stereotypes

Deep-seated stereotypes about gender roles influence societal perceptions of women who balance career and family. Women striving for professional success are sometimes labeled as neglecting their familial responsibilities. These perceptions can lead to discrimination and hinder women's career advancement. Addressing these stereotypes is crucial for fostering an environment where women can pursue both personal and professional fulfillment without societal reproach (Mammadov, R. 2018).

Supportive measures and policy initiatives

To alleviate the challenges faced by working women, supportive measures are essential. Flexible work arrangements, such as telecommuting and adjustable hours, can help women manage their dual roles more effectively. Government policies that provide parental leave, subsidized childcare, and promote gender equality in the workplace are vital steps toward supporting women's participation in the workforce. In Azerbaijan, initiatives aimed at enhancing women's rights and opportunities are being implemented, but continuous efforts are needed to ensure comprehensive support. (Nazarova, A. (2021).

Modern Azerbaijani women significantly contribute to both the family unit and the professional sphere. Achieving a balance between these roles is complex and

influenced by cultural norms, economic factors, and policy frameworks. Ongoing societal and institutional support is essential to empower women, enabling them to navigate the demands of both career and family successfully. Promoting gender equality and providing adequate support systems are crucial for the continued advancement of Azerbaijani society.

Conclusion

Modern Azerbaijani women play a crucial role in both family and professional spheres, significantly contributing to the nation's social and economic development. Balancing these roles presents challenges, but with societal support and personal strategies, many women successfully navigate both domains.

Social and Cultural Context

Traditionally, Azerbaijani society has placed a high value on family, with women often at the center of domestic life. However, contemporary shifts have seen more women pursuing higher education and careers, leading to evolving gender roles. This change has sparked discussions about balancing family responsibilities with professional ambitions. For instance, a report highlights that while women strive for career success, they also face societal expectations regarding family life.

Economic contributions

Women's participation in the workforce has positively impacted Azerbaijan's economy. Their involvement spans various sectors, including education, healthcare, and business, enhancing productivity and innovation. However, challenges remain, such as wage disparities and underrepresentation in leadership positions. Addressing these issues is essential for achieving true gender equality in the workplace.

Educational empowerment

Education plays a pivotal role in empowering women. Educated women are more likely to participate in the labor force, make informed decisions, and contribute to societal progress. Moreover, they are instrumental in fostering educational values within families, creating a cycle of empowerment for future generations. An article emphasizes that educated women are foundational to a progressive society, influencing not only their own lives but also the well-being of their families and communities.

Policy and legal framework

The Azerbaijani government has implemented policies aimed at promoting gender equality and supporting women's rights. Legislation such as the "Law on Guarantees of Gender Equality" seeks to eliminate discrimination and ensure equal opportunities in various aspects of life. Despite these legal frameworks, challenges persist in enforcement and cultural acceptance, necessitating continuous efforts in policy implementation and societal education.

Striking a balance

Achieving a balance between family and career is a common challenge for many women worldwide, including those in Azerbaijan. The dilemma often involves making choices that align with personal values and societal expectations. Some women may prioritize family over career advancements, while others may focus on professional growth, each facing unique challenges and societal judgments. A discussion on this topic reveals that many women grapple with feelings of guilt and stress when trying to balance these roles, highlighting the need for supportive policies and societal understanding. (Huseynova, S. 2019)

Modern Azerbaijani women continue to navigate the complexities of balancing family responsibilities with professional ambitions. Their contributions are invaluable to the nation's development, and supporting their dual roles benefits society as a whole. Ongoing efforts to promote gender equality, provide educational opportunities, and implement supportive policies are crucial steps toward a more equitable and prosperous

REFERENCES:

1. Aliyev, M. (2015). Career and Family Balance in Modern Azerbaijan: Challenges and Opportunities. Baku: Azerbaijan University Press.
2. Karimova, N., & Ismayilova, L. (2017). Gender Roles and Work-Life Balance: A Study of Azerbaijani Women. Journal of Gender Studies in Eurasia, 8(2), 45–67.
3. Mammadov, R. (2018). Women in the Workplace: The Intersection of Family Responsibilities and Career Development in Azerbaijan. Central Asian Journal of Social Sciences, 5(1), 112–129.
4. Huseynova, S. (2019). Modern Azerbaijani Women: Balancing Tradition and Modernity. In D. Gurbanov (Ed.), Modernity in Azerbaijan: Cultural and Social Transformations (pp. 89–105). Baku: Milliqap.
5. Institute of Social and Economic Research of Azerbaijan. (2020). Report on Gender Equality and Work-Life Balance in Azerbaijan. Baku: Government Publication.
6. Nazarova, A. (2021). Policy Measures and Their Impact on Family Balance Among Azerbaijani Women. International Journal of Public Policy, 10(3), 75–94.

DOİ: 10.32010/DSZD6607

AZƏRBAYCAN QOBELEN SƏNƏTİNDƏ MODERNİZM MEYLLƏRİ: ƏDHƏM YUSUBOV YARADICILIĞI NÜMUNƏSİNDƏ

Nuranə Namiq RZAZADƏ
Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universiteti, Doktorant
Orcid: 0000-0002-2953-065X
E-mail: nuna_Fva@Mail.Com

Xülasə: Azərbaycan qobelen sənəti XX əsrin ikinci yarısından etibarən öz inkişafında yeni mərhələyə qədəm qoymuş, bu dövrdə milli ənənələrin müasir bədii axtarışlarla sintezi ön plana çıxmışdır. Ədhəm Yusubovun yaradıcılığı bu prosesin parlaq nümunəsidir. Rəssam öz əsərlərində qobelen texnikasının estetik imkanlarını genişləndirərək rəng, forma və faktura münasibətlərinə modernist baxış gətirmişdir. Onun "Əməkçi Xəzər", "Latviya mənzərəsi", "Natürmort" və "Mənzərə" kimi kompozisiyaları həm milli ornament elementlərini, həm də abstrakt ifadə üsullarını birləşdirərək Azərbaycan dekorativ-tətbiqi sənətinin yeni mərhələsini formalaşdırmışdır. Tədqiqatda Yusubovun yaradıcılığının analizi göstərir ki, o, ənənəvi xalçaçılıq motivlərini müasir estetik konsepsiyalarla birləşdirməklə qobelen sənətini funksional və fəlsəfi məzmun baxımından zənginləşdirmişdir..
Açar sözlər: qobelen, incəsənət, Ədhəm Yusubov, dekorativ-tətbiqi sənət

---

MODERNIST TENDENCIES IN AZERBAIJANI TAPESTRY ART: A CASE STUDY OF EDHAM YUSUBOV'S CREATIVE WORK

Nurana Namig RZAZADA
Azerbaijan University of Culture and Arts
Orcid: 0000-0002-2953-065X
E-mail: nuna_fva@mail.com

Abstract: Since the second half of the 20th century, Azerbaijani tapestry art has entered a new stage of development, where the synthesis of national traditions with modern artistic searches became prominent. The creative work of Adham Yusubov represents a vivid example of this process. In his works, the artist expanded the aesthetic potential of tapestry techniques, introducing a modernist vision of color, form, and texture. His compositions such as "Laborious Caspian", "Latvian Landscape", "Still Life", and "Landscape" combine national ornamental motifs with abstract artistic methods, forming a new phase in the development of Azerbaijani decorative-applied art. The analysis of Yusubov's creativity demonstrates that by merging traditional carpet motifs with contemporary artistic concepts, he enriched tapestry art both functionally and philosophically.
Keywords: Tapestry, Adhem Yusubov, decorative applied art.

ТЕНДЕНЦИИ МОДЕРНИЗМА В АЗЕРБАЙДЖАНСКОМ ИСКУССТВЕ ГОБЕЛЕНА: НА ПРИМЕРЕ ТВОРЧЕСТВА ЭДХЭМА ЮСУБОВА

Нурана Намиг РЗАЗАДЕ
Азербайджанский Университет Культуры и Искусств
Orcid: 0000-0002-2953-065X
Электронная почта :nuna_fva@mail.com

Резюме: Азербайджанское искусство гобелена со второй половины XX века вступило в новый этап своего развития, где на первый план вышел синтез национальных традиций и современных художественных поисков. Творчество Эдхэма Юсубова является ярким примером этого процесса. Художник расширил эстетические возможности гобеленовой техники, привнеся в неё модернистское видение цвета, формы и фактуры. Его композиции, такие как «Трудовой Каспий», «Латвийский пейзаж», «Натюрморт» и «Пейзаж», объединяют элементы национального орнамента и абстрактные формы выражения, формируя новое направление в развитии азербайджанского декоративно-прикладного искусства. Анализ творчества Юсубова показывает, что, сочетая традиционные мотивы ковроткачества с современными эстетическими концепциями, он обогатил искусство гобелена как функционально, так и философски.

Ключевые слова: Гобелен, Адем Юсубов, декоративное прикладное искусство.

Giriş

Qobelen sənəti, qədim dövrlərdən bu günə kimi inkişaf edən dekorativ-tətbiqi sənətin növlərindən biridir. “İlk qobelen nümunələri qədim yunanlar və romalılar dövrünə gedib çıxır” [5,115]. O zamanlar əsasən varlı təbəqə üçün xüsusi olaraq hazırlanan xalçalar və qobelenlər, həm zənginliyin simvolu, həm də məişət əşyası kimi istifadə olunurdu. Bu qobelen nümunələri təkcə dövrün sənət zövqünü əks etdirmirdi, həm də gündəlik həyatda faydalı və funksional məqsədlərə xidmət edirdi.

“XI-XII əsrlərdə, xüsusilə Qərbi Avropada Qobelen sənəti yeni bir mərhələyə qədəm qoyur“ [4,24]. Belə ki, xalçalar və qobelenlər, saray interyerinin divarlarını bəzəyən dekorativ rəsmləri əvəz etməyə başladı. Bu toxuculuq nümunələri əsasən kral və zadəganların evlərini bəzəyirdi. Həmçinin, bu xalçalar soyuq iqlimlərdə istilik izolyasiyası kimi mühüm funksiyanı yerinə yetirirdi. Beləliklə, Qobelen sənəti sadəcə estetik gözəllik deyil, həm də praktiki məişət əşyası kimi vacib rol oynamağa başladı.

“Dekorativ-tətbiqi sənət Azərbaycanda qədimdən bəri inkişaf edərək xalqın estetik zövqünü, yaradıcılıq ruhunu əks etdirən dəyərli irs hesab olunur. Bu sənətin ən möhtəşəm nümunələrindən biri xalçaçılıq olsa da, digər sahələrdə də istedadlı sənətkarların əlləri ilə çoxsaylı incilər yaranıb”[1,65]. Azərbaycan sənət aləmində dekorativ-tətbiqi sənətlə yanaşı rəssamlıq sənəti də böyük yüksəliş dövrü yaşamış və bir çox dəyərli sənətkarlar yetişmişdir.

Bu sənətkarlar sırasında Ə.Yusubov xüsusi yer tutur. Ə.Yusubov, öz yaradıcılığı ilə Azərbaycan rəssamlıq sənətinə yeni nəfəs gətirmiş sənətkarlardan biridir. Onun əsərləri dekorativ üslubu, rənglərin ahəngdar seçimi və unudulmaz təsvirləri ilə diqqət çəkir. Rəssamın əsərlərində xalq sənətindən, milli dəyərlərdən, xüsusilə xalça ornamentlərindən ilhamlanaraq, göz oxşayan kompozisiyalar yaradıb. Onun işləri dekorativlik və ifadəliliyin ahəngini özündə birləşdirir.

Ə.Yusubovun sənət dünyasında mükəmməl formalar, incə detallara verilən önəm və dərin mənalar hər kəsi heyran edir. O, öz əsərləri ilə bir növ dekorativ-tətbiqi sənətin motivlərini rəssamlığa daşıyaraq, Azərbaycan incəsənətinə öz unikal töhfəsini vermişdir. Ə.Yusubov Azərbaycan qobelen sənətinin inkişafında mühüm rol oynamış sənətkardır. Onun əsərləri milli ornamentləri müasir ifadə vasitələri ilə sintez edir.

Ə.Yusubovun ilk yaradıcılıq illəri 1940-1950-ci illərə təsadüf edir. O, bu dövrdə Azərbaycan Dövlət Rəssamlıq Məktəbində təhsil alaraq akademik ənənələrə əsaslanan əsərlər yaratmışdır. Realist üsluba üstünlük verən rəssamın erkən işlərində klassik təsvir üsulları diqqət çəkirdi. Bu illərdə o, əsasən təbiət mənzərələri və gündəlik həyat səhnələrini təsvir etməklə məşğul olurdu.

“1950-1960-cı illərdə Ə.Yusubovun yaradıcılığında yeni bir mərhələ başladı” [3,79]. O, Azərbaycan memarlıq abidələrini, tarixi yerləri və milli kimliyi əks etdirən kompozisiyaları rəngkarlıq əsərlərində canlandırmağa başladı. Bu dövrdə onun "İçərişəhər", "Şəki Xan Sarayı", "Qız Qalası" kimi əsərləri meydana gəldi. Rəssamın mənzərələrində işıq və kölgə oyunları, incə rəng keçidləri və detallara xüsusi diqqət yetirilməsi onun fərdi üslubunu formalaşdırdı.

“1960-1980-ci illər arasında rəssamın yaradıcılığı yetkinlik mərhələsinə çatır” [2,89]. O, Azərbaycan təbiətini, tarixi memarlıq abidələrini və şəhər mənzərələrini geniş şəkildə işləməyə davam edirdi. Bu illərdə çəkdiyi əsərlərdə Azərbaycanın müxtəlif bölgələrinin – Bakı, Şəki, Quba, Şuşa və digər yerlərin özünəməxsusluğu, tarixi ab-havası hiss olunurdu. Ə.Yusubovun yaradıcılığı təkcə mənzərə və memarlıq təsvirləri ilə məhdudlaşmırdı, o, həm də monumental sənət sahəsində çalışaraq divar rəsmləri və mozaika işləri ilə məşğul olmuşdur.

1980-1990-cı illər onun yaradıcılığının zirvə dövrü hesab edilə bilər. Rəssam bu illərdə daha monumental əsərlər üzərində işləyərək milli ruhu, vətənpərvərlik hissini əks etdirən kompozisiyalar yaradır. Onun əsərlərində təbiətin dərin obrazlı təsviri, tarixi abidələrə olan maraq və onların qorunmasına dair incə məqamlar xüsusi yer tuturdu. Rəssamın bu illərdə yaratdığı əsərlər Azərbaycan incəsənət tarixində milli mədəni irsin seçilən nümunələir hesab olunur.

Ə.Yusubovun monumental kompozisiyaları müasir və ənənəvi qobelen sintezinin maraqlı nümunələrini təqdim edir. Onun abstrakt əsərlərində qabaritli təsvirlər və cəsarətli rəng həlləri, müasir texniki imkanlarla zənginləşərək, dinamik bir ritm yaradır. Geometrik fiqurlar, kəskin xətlərin birləşməsi və asimmetrik formalar, adətən qəbul olunmuş ənənəvi özünü ifadə etmə yollarından kənara çıxır [3,18]. Ə.Yusubovun əsərlərində materialın hissi ön plandadır; xovsuz xalçanın yumşaqlığı və sıxlığı, işığı udma qabiliyyəti ilə

birlikdə, rəngin dərinliyini və gücünü tamamilə ortaya qoyur.

Rəssamın "Əməkçi Xəzər" (150x260) (Şəkil 1) bu gün tamaşaçısını müasir interyerdə belə heyrətləndirməyi bacarır. Xəzər dənizi, Azərbaycanın mədəniyyətində və incəsənətində xüsusi bir yerə malikdir. Bu dəniz, yalnız təbii gözəlliyi ilə deyil, həm də tarixi və mədəni dəyəri ilə sənətkarların ilham mənbəyinə çevrilmişdir. Xəzər dənizinin geniş sahil xətti, gözəl qəsəbələri və unikal mənzərələri, rəssamlar üçün mükəmməl bir ilham mənbəyidir [3,20]. Rəngarəng gün batımları, dəniz dalğalarının səsləri və qum təpələrinin formaları, müasir və klassik əsərlərdə tez-tez əks olunmuşdur. Bu mənzərələr, müasir Azərbaycan incəsənətinin bir hissəsi olaraq, həm yerli, həm də beynəlxalq sərgilərdə nümayiş etdirilir.

Yenilikçi baxışları ilə seçilən rəssamın diqqətəlayiq növbəti əsəri "Latviya mənzərəsi" (120x210) (Şəkil 2) adlanır. Əsər rəssamın yaradıcılıq gücünü nümayiş etdirməklə bərabər, xalçaçılığın ənənəvi və modern üslublarını birləşdirir. Xovsuz xalça texnikasının spesifik xüsusiyyətləri, rənglərin təmiz və aydın seçilməsi ilə əsərin hər bir detalını vurğulamağa imkan verir. Rəssamın seçdiyi abstrakt formalı dizayn həm klassik xalça naxışlarına, həm də müasir rəssamlıq tərzinə istinad edir.[5,46] Bu yanaşma xalçaçılığın inkişafında yeni tendensiyaları və yaradıcılıq axtarışlarını əks etdirir.

Ə.Yusubovun "Natürmort" (Şəkil 3) adlı yağlı boya ilə işlənmiş 2000-ci il tarixli kompozisiyası əsasında yaradılmış sənət nümunəsi özünəməxsus modernist və abstrakt yanaşması ilə diqqət çəkir. Əsərdə fərqli formalardan və sərbəst xətlərdən istifadə edilir. Ənənəvi natürmortda rast gəlinən qab, meyvə, əşyalar kimi obyektlər abstraktlaşdırılmış və deformasiya edilmiş şəkildə təqdim olunur. Bu, sənətkarın realizmdən uzaqlaşaraq formaları sürreal və dinamik təsvir etməsinə imkan verib.

Əsərdə rənglər ön plandadır. Qırmızı, mavi, qara və ağ tonların qarşılıqlı ziddiyyəti güclü vizual təsir yaradır. Qırmızı rəng əsərdə enerjini və diqqət mərkəzini təşkil edir, mavi isə sakitlik və dərinlik əlavə edir. Qara və ağ xətlər kompozisiyanı bütövləşdirir və rənglərin kəskin keçidini vurğulayır.

Sonda qeyd etmək lazımdır ki, "Azərbaycanın dekorativ-tətbiqi sənətindəki irəliləyişə nəzər yetirsək, tam əminliklə qeyd edə bilərik ki, müasir qobelen sənətinin yaranışı və inkişafı birbaşa Ə.Yusubovla bağlıdır" [3,90]. Ölkəmizdə inkişaf etmiş qobelen sənətinin diqqətəlayiq nümayəndələrindən biri olan Azərbaycanın Əməkdar rəssamı Ə.Yusubovun əsərləri müasir bədii toxuculuq sənətimizin bugünkü durumu barədə dolğun təsəvvür yaradır.

yeniliyə açıq olmağın vacibliyini nümayiş etdirir.

Şəkil 1 "Əməkçi Xəzər", 1979, əriş, üz ipi – yun,150x260 sm, Azərbaycan Milli Xalça Muzeyi.

Şəkil 2 "Latviya mənzərəsi",1975, ryunu texnikası, 120x210, Şəxsi Kolleksiya.

Şəkil 3. "Natürmort", 2000, yağlı boya, 60x85, Şəxsi Kolleksiya.

Şəkil 4. "Mənzərə" 2005

Ə.Yusubovun 2005-ci ildə yağlı boya ilə yaratdığı "Mənzərə" (Şəkil 4) adlı əsəri, təbiətin rəngarəng və abstrakt interpretasiyasını təqdim edir. Əsərdə konkret formalar yoxdur, lakin fərqli rəng ləkələri və axıcı xətlər tamaşaçının baxışını müxtəlif istiqamətlərə yönləndirir. İmpressionizmin təsirləri görünən bu əsəri müxtəlif mənzərə elementləri tamamlayır.

Nəticə etibarı ilə Ə.Yusubovun yaradıcılığı modern yanaşmalar ilə ənənəvi qobelen sənətini birləşdirərək yeni ifadə formaları ortaya qoyur. Onun əsərlərində rənglərin harmoniyası və abstrakt formaların dinamikası qobelenləri dekorativ sənətin müasir nümunələrinə çevirir. Bu yanaşma, həm milli dəyərlərə söykənir, həm də qloballaşan sənət dünyasında Azərbaycan dekorativ sənətinin mövqeyini gücləndirir. Ə.Yusubovun yaradıcılığı ənənəvi Azərbaycan qobelen sənətinə modernist baxış gətirərək, bu sahənin inkişafına böyük təsir göstərmişdir. Onun yaradıcılığının tədqiqi milli sənət irsinin qorunması və müasir sənətdə tətbiqi üçün praktiki əhəmiyyət daşıyır.

Əlavə olaraq qeyd etmək lazımdır ki, müasir dövrdə qobelen sənəti yalnız bədii ifadə vasitəsi kimi deyil, həm də mədəni yaddaşın daşıyıcısı kimi aktuallıq qazanmaqdadır. Ə.Yusubovun əsərlərində milli motivlərin qorunaraq yeni texnoloji və estetik mühitdə yenidən təqdim olunması, Azərbaycan təsviri və dekorativ-tətbiqi sənətinin gələcək inkişaf istiqamətlərinə dair mühüm metodoloji baza yaradır. Onun yaradıcılıq prinsipləri gənc sənətkarlar üçün həm ənənəyə sadiqliyin, həm də

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Nəcəfova, A. (2015). Azərbaycan xalçalarının mədəni əhəmiyyəti.
İncəsənət Araşdırmaları, 2, 45–50.
2. Vəliyeva, G. (2013). Ə.Yusubovun yaradıcılığı qobelen sənətinin inkişafı kontekstində. (Unpublished doctoral dissertation). Azərbaycan Dövlət Rəssamlıq Akademiyası, Bakı.
3. Əliyeva, K., & Həmidova, Ü. (2001). Ə.Yusubov. Qobelen.
İncəsənət jurnalı, (1), 30–35.
4. Smith, J. (2015). The history of textile arts. New York: Art Publishers.
5. Jones, R. (2017). Tapestry and nobility in medieval France. London: Historical Arts Press.

DOİ: 10.32010/YBDS3113

CONSTRUCTING AZERBAIJAN'S HUMANITARIAN IMAGE THROUGH THE HEYDAR ALIYEV FOUNDATION: VALUES, NARRATIVES, AND CULTURAL DIPLOMACY STRATEGIES

Ganira Eldeniz MIRZAKHANLI
Baku Business University
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-0312-4797
E-mail: gannimir3@gmail.com

Abstract: This study explores how the Heydar Aliyev Foundation shapes Azerbaijan's humanitarian image through cultural diplomacy. It examines the ways in which symbolic, value-oriented, and visually-driven initiatives communicate multiculturalism, religious tolerance, environmental responsibility, and peace-oriented messages to global audiences. The theoretical framework integrates concepts of cultural diplomacy, soft power, and humanitarian diplomacy, while the methodology combines discursive and semiotic analysis. Key practical examples include the Khari Bulbul Music Festival, Vagif Poetry Days, the "From Waste to Art" museum, diaspora publications, and media projects, demonstrating the multi-level implementation of humanitarian branding at both governmental and non-governmental levels. The study also assesses the reception of these strategic messages through UNESCO recognitions and international media and academic engagements. Findings indicate that the Foundation's multi-channel humanitarian diplomacy model effectively promotes Azerbaijan as a globally recognized cultural and diplomatic brand.

Keywords: cultural diplomacy, humanitarian image, values, environmental art, symbolic strategy

---

ПОСТРОЕНИЕ ГУМАНИТАРНОГО ИМИДЖА АЗЕРБАЙДЖАНА ЧЕРЕЗ ФОНД ГЕЙДАРА АЛИЕВА: ЦЕННОСТИ, НАРРАТИВЫ И СТРАТЕГИИ КУЛЬТУРНОЙ ДИПЛОМАТИИ

Ганира Эльдениз МИРЗАХАНЛИ
Бакинский Бизнес Университет
Орцида: https://orcid.org/0009-0003-0312-4797
Электронная почта: gannimir3@gmail.com

Резюме:Статья посвящена формированию гуманитарного имиджа Азербайджана через культурную дипломатию Фонда Гейдара Алиева. Фонд стратегически продвигает идеи мультикультурализма, религиозной терпимости, экологической ответственности и универсальных ценностей мира для международной аудитории. Его деятельность сочетает символические стратегии, визуальные проекты, фестивали, международные выставки, а также коммуникацию с диаспорой и СМИ. К ключевым инициативам относятся реставрация религиозных и исторических памятников (Шекинская ханская мечеть, Чоль-Гала мечеть, Агдамская Джума мечеть), музей «From Waste to Art», фестивали — Харыбюльбюль, Дни поэзии Вагифа, Международный музыкальный фестиваль в Габале и Фестиваль современного искусства у Девичьей башни. Эти проекты передают гуманитарные нарративы, сохраняют культурное наследие и представляют Азербайджан как толерантную, культурно богатую и глобально вовлечённую страну. Международные офисы Фонда (Америка, Европа, Африка) и сотрудничество с ЮНЕСКО и ИСЕСКО усиливают глобальное гуманитарное воздействие. Через мультимедийные публикации, каталоги и выставки распространяются культурные, поэтические и экологические ценности. Центральные символы — мугам, архитектурные памятники, литературные мотивы — служат инструментами гуманитарной дипломатии. Исследование показывает, что Фонд создал мультиплатформенную модель культурной коммуникации, которая позиционирует Азербайджан как открытое, диалоговое и гуманистически признанное государство. Такой подход демонстрирует эффективную интеграцию мягкой силы, культурной дипломатии и символических стратегий для укрепления национального бренда и международного признания.

Ключевые слова: гуманитарная дипломатия, культурная дипломатия, мультикультурализм, религиозная терпимость, гуманитарный имидж, визуальная стратегия, фестивали и проекты.

Introduction

Cultural diplomacy plays a crucial role in shaping a state's international image and advancing public diplomacy. Within the framework of Joseph Nye's concept of "soft power," the strategic use of cultural values, art, and language as instruments of international influence is recognized as a key advantage. Through cultural diplomacy, countries can project their ideals, historical and cultural heritage, and principles of tolerance to the global community.

Azerbaijan, with the support of the Heydar Aliyev Foundation, has established a systematic model in this field. One of the Foundation's priorities is the international promotion of Azerbaijan's cultural policy and the dissemination of inclusive and multicultural values. Projects such as the "From Waste to Art" ecological art initiative launched in 2014, as well as various international exhibitions and music festivals, have served as pioneers of this strategy. Notably, collaborations with UNESCO and ICESCO have enabled the Foundation's cultural diplomacy activities to create contexts that transform national values into messages of universal significance.

This article examines how the combination of symbolic strategy and humanitarian diplomacy within the Foundation's activities contributes to Azerbaijan's humanitarian image on the international stage. The aim is to analyze the image model constructed by the Foundation based on values, narratives, and visual communication tools using both theoretical frameworks and document-based evidence.

The research methodology includes discursive analysis, semiotic approaches, and document-based examination. The article is structured into four main sections:

Sections:

- Theoretical Framework and Literature Review
- Values and Humanitarian Narratives
- Festivals and Art Projects
- Organizational and Communication Strategies
- Assessment of Impact on Humanitarian Image

Cultural Diplomacy – Cultural diplomacy refers to activities conducted by states and non-state actors to shape foreign perception through the exchange of cultural elements such as ideas, art, and language. Its purpose is to convey "the spirit of a nation" to other countries, fostering understanding and mutual respect, thereby achieving long-term influence [4].

Soft Power – Introduced by Joseph Nye, Professor at Harvard University, soft power is the ability to shape the preferences of other countries through attraction rather than coercion. Its main sources include culture, political ideals, and foreign policy strategies [4].

Humanitarian Diplomacy – This approach highlights the humanitarian dimension of cultural diplomacy. It aims to present humanitarian values to the world, promote human rights, multiculturalism, tolerance, and welfare ideals through social and cultural initiatives. Humanitarian diplomacy is implemented through joint activities of state and non-governmental organizations [3, p. 85; 6, p. 150].

Humanitarian Image – The recognition of a country or organization internationally as morally and culturally valuable. It is constructed through humanitarian policies, cultural activity, tolerance, and dialogue-driven messages [11, p. 46; 9, p. 17].

Concept	Definition	Function/Goal
Cultural diplomacy	Creating mutual understanding and influence through culture	A formal and informal method to present the "spirit of a nation"
Soft power	The ability to influence through attraction rather than coercion	A channel for influence via cultural strategies
Humanitarian diplomacy	Promotion of human rights, tolerance, and multicultural values	Formation of a humanitarian image
Humanitarian image	Recognition in ethical and cultural terms	Generated through visual and discursive coding of values

UNESCO – The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) is a specialized agency of the UN focusing on cultural heritage. Azerbaijan maintains close cooperation with UNESCO, actively participating in the inclusion of historical monuments such as the **Old City (İçəri Şəhər), Maiden Tower (Qız Qalası), and the Palace of the Sheki Khans** in the World Heritage List, as well as in the preservation of intangible cultural heritage [13]. Mehriban Aliyeva, UNESCO's **Goodwill Ambassador**, has supported numerous international projects of the Heydar Aliyev Foundation, promoting cultural and tolerance values at the global level [5].

ICESCO – The Islamic World Educational, Scientific and Cultural Organization (ICESCO), affiliated with the Organization of Islamic Cooperation, establishes humanitarian and cultural cooperation mechanisms across the Islamic world. ICESCO emphasizes the impact of cultural and heritage knowledge on human development and shapes state strategies in this domain [6, p. 154].

Non-Governmental Organizations (NGOs) – Non-profit actors, such as the Heydar Aliyev Foundation and the Azerbaijani Culture Friends Foundation, contribute not only to local initiatives but also to the cultural and humanitarian dimension of the country's foreign policy [5]. Such organizations function as instruments of **soft power**, complementing state-led cultural diplomacy and playing an active role in shaping a humanitarian image internationally. As Ibragimov (2022) notes, the Heydar Aliyev Foundation acts as a strategic actor in forming the humanitarian and cultural component of foreign policy, with collaboration with UNESCO and ICESCO providing the main platforms for this role [6, pp. 150–155].

Multiculturalism and Religious Tolerance: Presentation and Messaging through Mosque, Synagogue, and Church Restoration Projects

The restoration of religious monuments — mosques, synagogues, and churches — under the Heydar Aliyev Foundation's **"Addressing Tolerance – Azerbaijan"** program provides practical examples confirming Azerbaijan's commitment to multiculturalism [5]. These projects generate humanitarian narratives both in national and global contexts:

- **Sheki Khan Mosque:** Restored and reopened in 2022. Archaeological findings were discovered at the site, and the project offers rich material for understanding and presenting the historical heritage [13].
- **Chol Qala Mosque (Shusha):** Officially inaugurated in March 2025, reconstructed with joint support from the state and the Foundation [5].
- **Aghdam Juma Mosque:** Restored for worship in the Karabakh region in 2020, with rehabilitation works continuing under the Heydar Aliyev Foundation from 2022 [5].
- **Baku Catholic Church, Central French Churches, Strasbourg Cathedral, Roman Catacombs:** Restoration of non-Muslim religious monuments demonstrates respect for different religions and traditions [6, p. 151]. These projects hold strategic importance in terms of inclusion in the World Heritage List and promoting messages of tolerance [13].

These restoration projects convey the following humanitarian messages:

1. **Coexistence of diverse religious communities:** Parallel restoration of mosques, synagogues, and churches serves as a practical affirmation of tolerance [6, p. 154].
2. **Preservation of historical and religious heritage:** The rehabilitation and functional use of these monuments reinforce the country's commitment to cultural tolerance [9, p. 18].
3. **Culture as a tool of humanitarian diplomacy:** Through state and Foundation-led messaging, Azerbaijan's international image is promoted as an ethical, multicultural, and tolerant value bearer [6, p. 155; 11, p. 47].

Project	Type of Institution	Restoration Year	Humanitarian Message
Sheki Khan Mosque	Islamic religious monument	2022	Historical memory and religious tolerance
Chol Qala Mosque (Shusha)	Islamic religious monument	2025	Spiritual reconstruction of Karabakh heritage
Aghdam Juma Mosque	Islamic religious monument	2022–2023	Symbol of freedom for previously exploited monuments
Baku Catholic Church, Strasbourg, Roman Catacombs	Christian religious monuments	2007–2016	Religious pluralism and global tolerance

Ecological Values and Promotion of Creative Reuse: The "From Waste to Art" Project and Museum as a Humanitarian Message

The **"From Waste to Art"** initiative synthesizes humanitarian messages directed at both humans and the environment. The museum, established in 2015 within the **Gala State Historical-Ethnographic Reserve**, hosts annual exhibitions:

- **Objective:** To enhance environmental responsibility by transforming random waste materials (plastic, paper, car parts, cigarette butts, etc.) into works of art [5].
- **2024 Exhibition:** Nearly 30 local and international artists from 9 countries participated under the slogan **"Create for Peace"**, drawing attention to ecological challenges [5].

The humanitarian narratives conveyed by this project include:

1. **Potential of Reuse:** Transforming waste into artpromotes environmental protection and demonstrates the legal and social value of creative recycling [5].
2. **Local and International Reach:** Through exhibitions, ecological messages originating in Azerbaijan are communicated globally [5].
3. **Peace & Environment Synthesis:** Artworks made from waste invite dialogue on environmental and human well-being [5].

Khari Bulbul Music Festival and Vagif Poetry Days — Restoration of National-Cultural Identity and Its Global Promotion in Shusha

The **Khari Bulbul Music Festival**, held annually in May in Shusha, has become a symbol of Azerbaijani national and cultural heritage, as well as poetic and musical traditions. Initially organized in 1989, it was restored by the Heydar Aliyev Foundation in 2021 following the rehabilitation of Shusha [1][7].

This event symbolizes the revival of Azerbaijan's martyr city, Shusha. The festival brings together artists from the Turkic World and other international performers, shaping Azerbaijan's image in the context of humanitarian diplomacy [1][7].

Vagif Poetry Days — Commemorating the Great Poet Molla Panah Vagif

Vagif Poetry Days is a literary festival dedicated to the memory of the eminent Azerbaijani poet Molla Panah Vagif. Initially organized in 1982, the festival has been held continuously again since 2021 [1][7].

The humanitarian narratives conveyed by these two festivals (Khari Bulbul Music Festival and Vagif Poetry Days) include:

- **National revival and reaffirmation of identity:** Holding the festivals in Shusha symbolizes the restoration and cultural revival of Karabakh [1][7].
- **Global presentation of cultural heritage:** Participation of artists from the Turkic World and other international performers shapes Azerbaijan's tolerant and culturally rich image [1][7].
- **Promotion of humanitarian and poetic values:** Vagif Poetry Days transforms literary art, humanism, and historical memory into elements of cultural diplomacy [1][7].
-

Festival	Location	Restoration/Establishment Year	Global Participants	Humanitarian Narrative
Khari Bulbul Music Festival	Shusha	2021–present	Turkic World, international artists	Revival of Karabakh, cultural tolerance [1]
Vagif Poetry Days	Shusha, Aghdam	2021–present	Azerbaijani poets and artists	National poetry and humanism [1]

Mugham, Gabala, and Maiden Tower Festivals — The Role of Festival Culture in National Diplomacy

The **Gabala International Music Festival** has been organized in Gabala since 2009 with the support of the Heydar Aliyev Foundation. The festival showcases classical, jazz, mugham, and chamber music genres, with UNESCO leadership participating in several editions [8][5]. Mugham, as a distinctive Azerbaijani musical style, serves as a vital instrument of cultural diplomacy, presenting the nation's musical heritage to the world [8].

The **Maiden Tower Art Festival**, held annually in Baku's Old City since 2010, presents the Maiden Tower as a UNESCO World Heritage symbol, with exhibits emphasizing national symbols aesthetically [8][5].

The humanitarian and diplomatic functions of these festivals include:

- **Global intercultural dialogue:** Participation of musicians from various genres and countries promotes Azerbaijani culture to international audiences [8][5].

Aesthetic presentation of national symbols: Mugham and the Maiden Tower are conveyed to a

universal audience through symbolic and artistic representation [8][5].

- **Moral and humanitarian messaging:** Music and art promote values of tolerance, peace, and dialogue [8][5].
-

Festival	Initial Organizer	Focus	International Participation	Diplomatic Message
Gabala Festival	HAF + Baku Music Academy	Classical, jazz, mugham	USA, France, Israel, Russia, etc.	Cultural dialogue, promotion of values through music
Maiden Tower Festival	Heydar Aliyev Foundation	Contemporary art, symbolic space	Artists from 20+ countries	UNESCO symbol, cultural heritage, humanitarian values

Heydar Aliyev Foundation International Offices and Event Strategies (Americas, Europe, Africa – Dissemination of Humanitarian Messages)

The Heydar Aliyev Foundation's overseas mobile offices (in the United States, Russia, Romania, Turkey, etc.) serve as strategic platforms for promoting Azerbaijani values through cultural and humanitarian diplomacy within the framework of non-governmental institutions. These offices support the state's soft power strategies and implement projects in culture, education, health, and social development, showcasing Azerbaijan's humanitarian image [3, pp. 83–89; 6, pp. 148–156].

- **High-profile exhibitions:** For instance, "Azerbaijan: Land of Tolerance" in Paris and the presentation of Mir Mohsun Navvab exhibits [1].
- **Humanitarian and educational programs in African countries** (Rwanda, Djibouti, Sudan), including school supplies, books, and technology provision, positioning Azerbaijan as a humanitarian actor [5].
- **Collaborations with UNESCO and ICESCO** through FIGI projects (e.g., "Gobustan Week," "Cuisine Week," "Young Talents of Azerbaijan"), strengthening the Foundation's role as a global carrier of humanitarian messages [13; 5].

Key Features of Event Strategies:

Region	Office Location	Sample Activities	Humanitarian Message / Impact
Europe	Paris, Romania, Strasbourg	"Azerbaijan Culture Days," Catholic churches	Multicultural tolerance, cultural diplomacy
Africa	Rwanda, Djibouti	School supplies, educational programs	Education and welfare-focused cultural diplomacy
Americas & Russia	Washington, Moscow	National concerts, exhibitions, diplomatic meetings	Promotion of Azerbaijan's cultural prominence
Global	UNESCO Headquarters	Humanitarian forum projects	Global visibility in the field of soft power

Diaspora and Media Communication Systems: Catalogues, Albums, and Visual Presentation Tools

The Heydar Aliyev Foundation organizes and coordinates diaspora organizations to function as instruments of cultural diplomacy. Currently, over 300 Azerbaijani diaspora organizations operate with the support of the Foundation [6, pp. 150–155].

Media and Publication Activities:

- **"Mugham Encyclopaedia" Project:** An archive comprising over 1,300 articles, sub-albums, CDs, and multimedia disks [5].
- **Catalogues such as "Singers of Karabagh" and "War and Our Historical-Cultural Monuments":** Used to promote the cultural heritage of Karabakh internationally [5; 10].
- **"Azerbaijan. Inspired by Nature" Book:** Presented during COP29, conveying Azerbaijan's humanitarian values to a global audience [5].

These initiatives demonstrate how diaspora networks and media products act as channels for visual and textual dissemination of Azerbaijani cultural and humanitarian identity, reinforcing the country's international image.

Central Symbols and Their Impact on Image

Symbols employed in the Foundation's initiatives serve as key instruments in shaping Azerbaijan's humanitarian image:

- **Mugham and the Mugham Center:** The International Mugham Center, recognized by UNESCO, represents the Mugham genre and was inaugurated with the participation of Mehriban Aliyeva [14].
- **Historical and architectural symbols:** Sites such as the Inner City (Icherisheher), Maiden Tower, Gobustan, Sheki Khan Palace, and Hirkan forests are included in the UNESCO World Heritage List [13].
- **Literary and poetic symbols:** Elements like the "Khari Bulbul" flower and the "Vagif Poetry Days" convey poetic and humanist messages [7; 15; 16].

International Reactions: UNESCO Listings, Media, and Academic Engagement

1. **Impact of UNESCO Listings:**
   - Inner City, Maiden Tower, Shirvanshahs' Palace (2000), Gobustan (2007), Sheki (2019), Hirkan and Khinalug (2023) — all restored with the Foundation's sponsorship [13].
   - Programs such as "Gobustan Week" and "Cuisine Week" reinforce Azerbaijan's leadership image internationally [13; 5].
2. **International Media and Academic Responses:**
   - Media outlets including AzerNews, EVN Report, and others positively present the projects [1; 2].
   - Academic platforms such as ResearchGate reference the Foundation's activities as exemplary instances of humanitarian diplomacy [9].

Some cases, e.g., critiques related to the "Trophy Park" by the Council of Europe, indicate the existence of somewhat conflicting international perceptions [9]

Component	Format	Presentation Languages	Communication Objective
Mugham Encyclopaedia	CD/Multimedia disc + book	Azerbaijani and foreign languages	Global presentation of Mugham and national culture
Diaspora Catalogues	Brochures, books	English, French, Spanish	Promotion of the Karabakh topic through diaspora channels
Publication Projects	Photo albums, books	Multilingual	Dissemination of Azerbaijani cultural and natural symbolism
Media Presentations	Exhibitions, concerts, film screenings	Global media	Support for humanitarian diplomacy and soft power strategies

Aspect	Humanitarian Message	International Reaction / Perception
UNESCO Listings	Recognition and preservation of historical heritage	Official acknowledgment and international support [13]
Festivals and Symbolic Projects	Multiculturalism, tolerance, humanitarian values	Global media coverage and brand recognition [1; 7; 8]
Academic Analyses	Role of cultural diplomacy as a soft power instrument	Analyses in ResearchGate and academic journals [9]
Critical Public Reactions	Risk of misinterpretation of symbolic presentations	Critical statements from the European Parliament [9]

Conclusion

This study demonstrates that the Heydar Aliyev Foundation is not merely an institutional or project-based entity, but a strategic actor dedicated to shaping Azerbaijan's humanitarian image through cultural diplomacy. The Foundation's activities—ranging from messages of religious tolerance to multiculturalism, ecological responsibility, and poetic values—embody a deliberate symbolic coding of cultural narratives.

Through carefully selected symbols, festival projects (such as the Khari Bulbul Festival, Vagif Poetry Days, Mugham and Maiden Tower Festivals), and international publications—including the *From Waste to Art* museum, diaspora catalogs, and multicultural publications—the Foundation's messaging strategy aims to communicate universal humanitarian values to diverse audiences while positioning Azerbaijan's brand as a meta-symbol of humanitarian concepts.

This symbolic-documentary strategy has received high-level recognition and validation from international organizations such as UNESCO, and has generated positive resonance within festival, visual-project, academic, and media environments. The research confirms that cultural diplomacy plays an indispensable role in the Foundation's soft power strategy, and that these activities constitute the primary elements shaping Azerbaijan's contemporary humanitarian symbolic image.

The study illustrates that the Heydar Aliyev Foundation's multi-platform cultural communication system—including festival and project coordination, symbol selection, visual presentations, and strategic document-oriented initiatives—creates a model of humanitarian diplomacy that references not only national culture but also universal values. This model positions Azerbaijan internationally as a culturally open, interculturally respectful, and globally engaged humanitarian brand.

Thus, the humanitarian image constructed through the Foundation's cultural diplomacy operates not only through symbols and events, but also as a concept that conveys universal human values through the content and moral coding of cultural messages.

REFERENCES:

1. AzerNews. *From Waste to Art International Exhibition unveils its collection.* Baku, 2024. — onlayn mənbə: https://www.azernews.az/culture/226630.html

2. AzerNews. *Sustainable art in fight of climate change.* Baku, 2024. — onlayn mənbə: https://www.azernews.az/culture/232821.html

3. Bayramlı, N. S. O. International public relations and the Heydar Aliyev Foundation as a tool of public diplomacy of the Republic of Azerbaijan // *Sociopolitical Sciences*. Baku, 2024, № 14(1), s. 83–89.

4. Buono, F. Applying Cultural Diplomacy To Overcome Political Distress: The Case of Azerbaijani–French Relations // *Politicon*. [PDF]. s. 23–35.

5. Heydar Aliyev Foundation. *"From Waste to Art" Museum.* Baku, 2015. — onlayn referat: https://heydar-aliyev-foundation.org/en/content/view/95/3975/

6. Ibragimov, Z. S. The formation and stages of development of interstate activities of the Heydar Aliyev Foundation // *SocioEconomic Challenges*. Baku, 2022, № 6(3), s. 148–156.

7. Mahmudova, A. YARAT Contemporary Art Space: Contemporary Art from Azerbaijan and its Neighbors. Baku, 2013–2022. — 200 s.

8. ResearchGate. International public relations and the Heydar Aliyev Foundation... [PDF variantı], 2024, s. 5–10.

9. ResearchGate. Public Diplomacy and the Role of the Azerbaijani Diaspora in its Promotion, Oct 2023, s. 15–30.

10. Russian Wikipedia. Heydar Aliyev Foundation. — onlayn mənbə: https://ru.wikipedia.org/wiki/Фонд_Гейдара_Алиева

11. SWE University of Washington. Azerbaijan's cultural diplomacy: at the service of national interests. Seattle, 2021, s. 45–57.

12. Tamiz Shahar LLC. 5-ci Beynəlxalq "From Waste to Art" sərgisi haqqında. Baku, 2024, s. 3–10.

13. Wikipedia. From Waste to Art Museum (en.wikipedia.org). — online source: https://en.wikipedia.org/wiki/From_Waste_to_Art_Museum

14. Wikipedia. International Mugham Center of Azerbaijan. — online source: https://en.wikipedia.org/wiki/International_Mugham_Center_of_Azerbaijan

15. Wikipedia. Khari Bulbul Music Festival. — online source: https://en.wikipedia.org/wiki/Khari_Bulbul_Music_Festival

16. Wikipedia. Vagif Poetry Days. — online source: https://en.wikipedia.org/wiki/Vagif_Poetry_Days

DOİ: 10.32010/CSYW6190

THE DEVELOPMENT OF LEGAL MECHANISMS FOR SUPPORTING VETERANS AND FAMILIES OF MARTYRS IN INDEPENDENT AZERBAIJAN

Ramila Ramiz AGHALAROVA
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0005-6916-282X
E-mail: alr.aghalarova@gmail.com

Abstract: Since regaining independence in 1991, Azerbaijan has faced numerous challenges in state-building and national security. Military operations in Karabakh and other conflicts have affected the lives of thousands of soldiers and civilians, and veterans have returned with physical and psychological consequences. To support these groups, the state has created a comprehensive system of legal and social protection for veterans and the families of the fallen. The Laws "On the Perpetuation of the Name of the Martyr and Guarantees for the Families of Martyrs" (1993) and "On Veterans" (1994) enshrined their rights, including pensions, housing, education, and social services. Over time, the legislation has been supplemented by presidential decrees and state programs, allowing for a rapid response to new needs. Commemorative events, memorials, educational programs, and public initiatives promote respect for veterans and the families of martyrs, strengthen patriotic values, and foster social cohesion. Medical care, rehabilitation, and vocational training programs help veterans return to civilian life, while providing stability and support to the families of the deceased. Particular attention is paid to veterans and martyr families living in rural and conflict-affected regions, improving their quality of life. This approach combines legal protection with expressions of national gratitude and strengthening social solidarity. Thus, by ensuring the rights of veterans and martyr families, Azerbaijan strengthens national unity, honors their sacrifice, and preserves historical memory for future generations.
Keywords: veterans, martyr families, legal protection, social support, public policy

---

MÜSTƏQİL AZƏRBAYCANDA VETERANLAR VƏ ŞƏHİD AİLƏLƏRİNİN DƏSTƏKLƏNMƏSİ ÜZRƏ HÜQUQİ MEXANİZMLƏRİN İNKİŞAFI

Ramila AĞALAROVA
Orcid: https://orcid.org/0009-0005-6916-282X
E-mail: alr.aghalarova@gmail.com

Xülasə: 1991-ci ildə müstəqilliyini bərpa edən Azərbaycan, dövlət quruculuğu və milli təhlükəsizlik sahələrində ciddi çağırışlarla üzləşmişdir. Qarabağ müharibəsi və digər qarşıdurmalar minlərlə hərbçi və mülki şəxsin həyatına təsir etmiş, veteranlar isə həm fiziki, həm də psixoloji zərər görmüşdür. Bu səbəbdən dövlət veteranlar və şəhid ailələri üçün geniş hüquqi və sosial müdafiə sistemini yaratmışdır.1993-cü ildə qəbul edilən "Şəhidin adının əbədiləşdirilməsi və şəhid ailələrinə təminatlar haqqında" Qanun və 1994-cü ildə qəbul olunan "Veteranlar haqqında" Qanun bu qrupun hüquqlarını qoruyur, onlara pensiya, mənzil, təhsil və social xidmətlər təmin edir. Zamanla bu qanunvericilik prezident fərmanları və dövlət proqramları ilə gücləndirilmişdir.Dövlət tədbirləri, abidələr, xatirə mərasimləri və təhsil proqramları veteranların və şəhid ailələrinin ictimai həyatda tanınmasını təmin edir, vətənpərvərlik dəyərlərini təşviq edir və sosial birliyi möhkəmləndirir. Sağlamlıq, reabilitasiya və peşə hazırlığı proqramları veteranların sivil həyata adaptasiyasına kömək edir, şəhid ailələrinin sosial və iqtisadi durumunu yaxşılaşdırır.Son illərdə dövlət xüsusi diqqəti kənd və münaqişədən zərər görmüş bölgələrdə yaşayan veteranlar və şəhid ailələrinə yönəldərək onların həyat səviyyəsini artırmağa çalışır. Bu yanaşma Azərbaycan üçün hüquqi öhdəliklərin ödənilməsi ilə yanaşı, milli minnətdarlıq və sosial həmrəylik mədəniyyətini də möhkəmləndirir. Nəticədə, Azərbaycan veteranlar və şəhid ailələrinin hüquqlarını qorumaqla milli birliyi gücləndirir, onların fədakarlığını tanıyır və gələcək nəsillər üçün tarixi yaddaşı qoruyur.
Açar sözlər: veteranlar, şəhid ailələri, hüquqi müdafiə, sosial dəstək, dövlət siyasəti.

РАЗВИТИЕ ПРАВОВЫХ МЕХАНИЗМОВ ПОДДЕРЖКИ ВЕТЕРАНОВ И СЕМЕЙ ШЕХИДОВ В НЕЗАВИСИМОМ АЗЕРБАЙДЖАНЕ

Рамила АГАЛАРОВА
Бакинский Государственный Университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0005-6916-282X
Электронная почта: alr.aghalarova@gmail.com

Резюме: Восстановив независимость в 1991 году, Азербайджан столкнулся с многочисленными вызовами в сфере государственного строительства и национальной безопасности. Военные действия в Карабахе и другие конфликты затронули жизни тысяч солдат и гражданских, а ветераны вернулись с физическими и психологическими последствиями. Для поддержки этих категорий государство создало комплексную систему правовой и социальной защиты для ветеранов и семей погибших.Законы «Об увековечении имени шехида и гарантиях для семей шехидов» (1993) и «О ветеранах» (1994) закрепили их права, включая пенсии, жильё, образование и социальные услуги. Со временем законодательство дополнялось президентскими указами и государственными программами, что позволило оперативно реагировать на новые потребности. Памятные мероприятия, мемориалы, образовательные программы и общественные инициативы способствуют уважению ветеранов и семей шехидов, укрепляют патриотические ценности и социальное единство. Программы медицинской помощи, реабилитации и профессиональной подготовки помогают ветеранам вернуться к гражданской жизни, а семьям погибших обеспечивают стабильность и поддержку. Особое внимание уделяется ветеранам и семьям шехидов, проживающим в сельских и пострадавших от конфликтов регионах, что повышает качество их жизни. Такой подход сочетает правовую защиту с проявлением национальной благодарности и укреплением социальной солидарности. Таким образом, Азербайджан, обеспечивая права ветеранов и семей шехидов, укрепляет национальное единство, чтит их самоотверженность и сохраняет историческую память для будущих поколений.

Ключевые слова: ветераны, семьи шехидов, правовая защита, социальная поддержка, государственная политика

Introduction

Since gaining independence in 1991, Azerbaijan has confronted a complex array of challenges related to state-building, national security, and social cohesion. The aftermath of prolonged conflicts, particularly the Nagorno-Karabakh war, has left deep and lasting impacts on Azerbaijani society. Thousands of soldiers and civilians lost their lives, while countless veterans returned with both visible physical injuries and hidden psychological traumas. Recognizing the profound sacrifices made by these individuals, the Azerbaijani state has implemented a comprehensive legal and institutional framework aimed at guaranteeing social protection, economic assistance, and formal recognition for veterans and families of the fallen. These measures go beyond legal compliance; they reflect a moral and patriotic commitment, reinforcing national solidarity, fostering collective memory, and strengthening the social fabric of the country. The early years of Azerbaijan's independence were marked by intense military confrontations, political instability, and the pressing need to provide support to those who defended the nation. The Law on the Perpetuation of the Martyr's Name and Benefits to Families of Martyrs (1993) was among the first legislative measures to formally acknowledge the sacrifices of fallen heroes. It clearly defined the status of martyrs and their eligible family members, guaranteeing access to pensions, housing, education, and essential social services. Following this, the Law on Veterans (1994) broadened these protections to encompass all veterans, including both combatants and civilians who made substantial contributions to national defense. Over time, these legislative frameworks have been reinforced through presidential decrees, government programs, and targeted social initiatives, allowing the state to respond dynamically to emerging needs and changing social conditions. In addition to these formal measures, Azerbaijan has increasingly focused on integrating veterans and martyr families into the social and cultural life of the nation. State-sponsored commemorations, public ceremonies, and educational initiatives honor their contributions, promote patriotic values, and strengthen societal cohesion. Programs supporting healthcare, rehabilitation, and vocational training ensure that veterans can reintegrate into civilian life, while assistance to the families of the fallen mitigates long-term social and economic vulnerabilities. Collectively, these efforts demonstrate Azerbaijan's commitment not only to legal obligations but also to fostering a culture of respect, gratitude, and remembrance, thereby preserving the legacy of sacrifice and resilience for future generations.

Legal Framework

Azerbaijan's constitutional and legal system provides a comprehensive and well-organized framework aimed at safeguarding the rights and interests of veterans and families of fallen heroes. The constitution enshrines the principle of social protection, ensuring that those who have defended the nation are entitled to a range of

benefits that secure their dignity and well-being. Building on this foundation, statutory laws and presidential decrees delineate specific entitlements, including financial pensions, access to comprehensive healthcare, housing support, educational assistance, and programs that facilitate employment and professional reintegration. Veterans are systematically classified according to the nature, scope, and duration of their service, with additional recognition accorded to those who participated in combat operations or endured extraordinary hardship. Similarly, families of martyrs—including spouses, parents, children, and siblings, receive targeted state support to maintain economic stability, social continuity, and psychological security, acknowledging both their loss and their contribution to national resilience. In recent years, the introduction of digital registries and modernized administrative procedures has streamlined the delivery of benefits, reducing bureaucratic barriers and ensuring timely access to essential services.

Beyond the legal provisions, the acknowledgment and commemoration of veterans and martyr families hold a central place in Azerbaijan's social and cultural fabric. These groups are regarded as living symbols of national courage, patriotism, and the defense of sovereignty. State-led initiatives, including official ceremonies, monuments, memorials, and educational programs, reinforce public recognition and promote a culture of respect for their sacrifices. Access to quality education, healthcare services, and employment opportunities enables veterans and their families to participate actively in civic life, mitigating the long-term social and psychological effects of armed conflict. Community engagement programs and local initiatives further integrate these groups into social networks, strengthening intergenerational solidarity and fostering shared responsibility for preserving historical memory. By consistently upholding the rights of veterans and martyr families, Azerbaijan not only affirms its legal and moral obligations but also strengthens national cohesion, instills pride, and ensures that the sacrifices of those who defended the country are remembered and honored by future generations.

In recent years, Azerbaijan has modernized its support system for veterans and martyr families, introducing targeted programs to address emerging needs. Psychological rehabilitation centers, vocational training, and housing assistance schemes aim to improve the quality of life for veterans and their families. Special attention is given to families living in rural or conflict-affected areas. Additionally, state initiatives actively promote public awareness of veterans' contributions, fostering a culture of respect and solidarity. These efforts reflect Azerbaijan's commitment to balancing legal guarantees with social and humanitarian considerations, ensuring that veterans and families of the fallen are not only recognized but also meaningfully supported.

Conclusion

Azerbaijan has developed a comprehensive, multi-faceted legal and social framework to protect the rights and interests of veterans and the families of fallen heroes. Through a combination of pensions, housing, healthcare, education, and public recognition, the state demonstrates moral responsibility and national gratitude. These measures promote social cohesion, reinforce collective memory, and contribute to the country's resilience. Azerbaijan's approach offers a model for post-conflict societies, showing that legal protection, coupled with inclusive social support, can uphold human dignity, honor sacrifice, and strengthen national identity. Commitment to veterans and martyr families underscores the broader values of justice, solidarity, and respect for those who have defended the nation's sovereignty.

REFERENCES:

1. Ministry of Labour and Social Protection of Population. (2025, May 13). *Measures to provide families of martyrs and persons with war-related disabilities with housing and individual houses will continue*. https://sosial.gov.az/en/media/news/measures-to-provide-families-of-martyrs-and-persons-with-war-related-disabilities-with-housing-and-individual-houses-will-continue-8012

2. Trend News Agency. (2025, January 3). *Azerbaijan allocates more housing for families of martyrs and war veterans*. https://www.trend.az/azerbaijan/society/3989403.html

3. CIS Legislation. (1994, June 28). *Law of the Azerbaijan Republic "About veterans"*. https://cis-legislation.com/document.fwx?rgn=2869

4. International Committee of the Red Cross. (1993, September 3). *Law on perpetuating the memory of martyrs and benefits for their families*. https://missingpersons.icrc.org/library/law-perpetuating-memory-martyr-and-benefits-families-martyrs-1993-azerbaijan

DOİ: 10.32010/CUQZ3746

THE IMPACT OF THE SHUSHA AND MOSCOW DECALARTIONS ON AZERBAIJAN'S SECURITY POLICY

Rauf Rafail GURBANOV
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0006-1959-4592
E-mail: qurbanovrauf7@gmail.com

Abstract: This research explores the impact of the Shusha Declaration (2021) and the Moscow Declaration (2022) on the evolution of Azerbaijan's national security policy in the post-Second Karabakh War period. These two key strategic documents symbolize Azerbaijan's shifting geopolitical posture and the recalibration of its military and diplomatic alliances in the South Caucasus region. The Shusha Declaration, signed between Azerbaijan and Türkiye, elevated bilateral relations to the level of a formal strategic alliance. The declaration underscores a shared vision in matters of defense policy, military-technical cooperation, joint military exercises, and mutual support in the face of external threats. It also reaffirms Türkiye's role as a critical security partner for Azerbaijan, contributing to the institutionalization of military cooperation and enhancing deterrence capabilities. Furthermore, the declaration has symbolic importance, having been signed in the city of Shusha liberated during the 2020 war reinforcing the legitimacy of Azerbaijan's victory and sovereignty. The Moscow Declaration, on the other hand, reflects a recalibrated engagement with Russia, emphasizing mutual respect for sovereignty, regional stability, and economic cooperation. While the declaration does not form a formal military alliance, it plays a balancing role in Azerbaijan's foreign and security policy by managing strategic relations with Russia an influential actor in the South Caucasus security environment. This presentation analyzes the legal, political, and military implications of both declarations, placing them in the broader context of Azerbaijan's pursuit of a multi-vector security strategy. The analysis concludes that these declarations, taken collectively, have played a substantive role in advancing Azerbaijan's objectives of consolidating national sovereignty, strengthening its regional posture, and fostering a stable and predictable security environment in the post-conflict context.
Keywords: Republic of Azerbaijan, Republic of Turkey, Russian Federation, Shusha Declaration, Moscow Declaration

---

AZƏRBAYCANIN TƏHLÜKƏSİZLİK SİYASƏTİNƏ ŞUŞA VƏ MOSKVA BƏYANNAMƏLƏRİNİN TƏSİRİ

Rauf Rafail QURBANOV
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0006-1959-4592
E-mail: qurbanovrauf7@gmail.com

Xülasə: Bu tədqiqat Şuşa Bəyannaməsinin (2021) və Moskva Bəyannaməsinin (2022) İkinci Qarabağ müharibəsindən sonrakı dövrdə Azərbaycanın milli təhlükəsizlik siyasətinin inkişafına təsirini araşdırır. Bu iki əsas strateji sənəd Azərbaycanın dəyişən geosiyasi mövqeyini və onun Cənubi Qafqaz regionunda hərbi və diplomatik ittifaqlarını yenidən tənzimləməsini simvolizə edir. Azərbaycan və Türkiyə arasında imzalanmış Şuşa Bəyannaməsi ikitərəfli münasibətləri rəsmi strateji müttəfiqlik səviyyəsinə qaldırmışdır. Bəyannamə müdafiə siyasəti, hərbi-texniki əməkdaşlıq, birgə hərbi təlimlər və xarici təhdidlər qarşısında qarşılıqlı dəstək məsələlərində ortaq vizyonu vurğulayır. Bu sənəd həmçinin Azərbaycanın mühüm təhlükəsizlik tərəfdaşı kimi Türkiyənin rolunu təsdiqləyərək, hərbi əməkdaşlığın institusionallaşmasına və çəkindirmə imkanlarının güclənməsinə töhfə verir. Bundan əlavə, bəyannamənin imzalandığı Şuşa şəhərinin 2020-ci il müharibəsində azad olunması ona simvolik əhəmiyyət qazandırır və Azərbaycanın qələbəsinin və suverenliyinin legitimliyini möhkəmləndirir. Moskva Bəyannaməsi isə Rusiya ilə yenidən qurulan əməkdaşlığı əks etdirir, suverenliyə qarşılıqlı hörmət, regional sabitlik və iqtisadi əməkdaşlıq məsələlərinə diqqət yetirir. Hərbi ittifaq yaratmasa da, bu bəyannamə Azərbaycanın xarici və təhlükəsizlik siyasətində balanslaşdırıcı rol oynayır, çünki Rusiya Cənubi Qafqazın təhlükəsizlik mühitində təsirli bir aktordur. Bu məqalə hər iki bəyannamənin hüquqi, siyasi və hərbi nəticələrini təhlil edir və onları Azərbaycanın çoxvektorlu təhlükəsizlik strategiyasının həyata keçirilməsi kontekstində nəzərdən keçirir. Təhlilin nəticəsi olaraq, qeyd olunur ki, bu bəyannamələr Azərbaycanın milli suverenliyini möhkəmləndirmək, regional mövqeyini gücləndirmək və münaqişədən sonrakı şəraitdə sabit və proqnozlaşdırıla bilən təhlükəsizlik mühitini formalaşdırmaq məqsədlərinə əhəmiyyətli dərəcədə xidmət etmişdir.
Açar sözlər: Azərbaycan Respublikası, Türkiyə Respublikası, Rusiya Federasiyası, Şuşa Bəyannaməsi, Moskva bəyannaməsi

---

ВЛИЯНИЕ ШУШИНСКОЙ И МОСКОВСКОЙ ДЕКЛАРАЦИЙ НА ПОЛИТИКУ БЕЗОПАСНОСТИ АЗЕРБАЙДЖАНА

Рауф Рафаил ГУРБАНОВ
Бакинский Государственный Университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0006-1959-4592
Электронная почта: qurbanovrauf7@gmail.com

Резюме: Данное исследование посвящено анализу влияния Шушинской декларации (2021 г.) и Московской декларации (2022 г.) на эволюцию национальной политики безопасности Азербайджана в поствоенный период после Второй Карабахской войны. Эти два ключевых стратегических документа символизируют изменение геополитической позиции Азербайджана и перераспределение его военных и дипломатических союзов в регионе Южного Кавказа. Шушинская декларация, подписанная между Азербайджаном и Турцией, подняла двусторонние отношения на уровень официального стратегического союза. Декларация подчеркивает общую позицию в вопросах оборонной политики, военно-технического сотрудничества, совместных военных учений и взаимной поддержки перед лицом внешних угроз. Она также подтверждает роль Турции как ключевого партнёра Азербайджана в сфере безопасности, способствуя институционализации военного сотрудничества и усилению сдерживающих возможностей. Кроме того, декларация имеет символическое значение, поскольку была подписана в городе Шуша, освобожденном в ходе войны 2020 года, что укрепило легитимность победы и суверенитета Азербайджана. Московская декларация, в свою очередь, отражает обновленный формат взаимодействия с Россией, акцентируя внимание на взаимном уважении суверенитета, региональной стабильности и экономическом сотрудничестве. Несмотря на то, что документ не создаёт формального военного союза, он играет балансирующую роль во внешней и безопасности политике Азербайджана, обеспечивая стратегическое взаимодействие с Россией влиятельным актором в системе безопасности Южного Кавказа. В данной презентации анализируются правовые, политические и военные последствия обеих деклараций, рассматриваемых в более широком контексте реализации Азербайджаном многовекторной стратегии безопасности. В заключении отмечается, что эти декларации в совокупности сыграли существенную роль в продвижении целей Азербайджана по укреплению национального суверенитета, усилению региональных позиций и формированию стабильной и предсказуемой системы безопасности в постконфликтный период.

Ключевые слова: Азербайджанская Республика, Турецкая Республика, Российская Федерация, Шушинская декларация, Московская декларация

Introduction

The South Caucasus has historically constituted a geopolitical nexus shaped by the intersecting interests of regional and global powers. Positioned at the centre of this complex environment, Azerbaijan has long grappled with multifaceted security challenges arising from territorial disputes, energy security concerns, ethnic tensions, and the broader strategic ambitions of neighbouring states. The protracted Karabakh conflict with Armenia, which originated in the late 1980s and escalated into full-scale war in the early 1990s, profoundly influenced Azerbaijan's security doctrine for decades(Priniççi, 2021). The Second Karabakh War in 2020 marked a decisive inflection point, resulting in substantial military and territorial regains for Azerbaijan and significantly altering the regional balance of power. In the immediate aftermath of the conflict, two critical diplomatic developments emerged: the Moscow Declaration (22 February 2022) and the Shusha Declaration (15 June 2021). Each of these agreements generated far-reaching implications for Azerbaijan's security policy, both in terms of immediate strategic outcomes and long-term defense posture. A trilateral ceasefire agreement brokered by the Russian Federation and signed by the heads of state of Azerbaijan, Armenia, and Russia, formally concluded the 44-day war. Beyond halting hostilities, the declaration introduced a novel framework for post-conflict oversight, including the deployment of Russian peacekeepers to specific areas of Nagorno-Karabakh and along the Lachin corridor.

This development effectively embedded Russia as a long-term security stakeholder in the region. While contributing to short-term stabilization, it simultaneously introduced constraints on Azerbaijan's strategic autonomy and raised concerns regarding sovereignty. In contrast, the Shusha Declaration, concluded between Azerbaijan and Turkey, signified a deepening of bilateral relations anchored in shared historical, cultural, and strategic foundations.

The declaration institutionalized cooperation across multiple domains, including defence, military training, arms production, intelligence sharing, and foreign policy coordination. It indicated the emergence of a potential regional security alliance, positioning Turkey as a cornerstone of Azerbaijan's long-term strategic

orientation. Collectively, these declarations reflect the dual foundations of Azerbaijan's post- 2020 security strategy: pragmatic engagement with Russia as a stabilizing force and strategic alignment with Turkey as a long-term security partner. However, the interplay between these alignments reveals underlying tensions, constraints, and necessary recalibrations within Azerbaijan's evolving security doctrine. This article seeks to conduct a comprehensive analysis of the ways in which the Moscow and Shusha Declarations have influenced Azerbaijan's security orientation, decision-making processes, and regional positioning. In particular, it addresses the following research questions:

- In what ways have these declarations redefined Azerbaijan's perceptions of regional threats and strategic opportunities?
- What structural and doctrinal transformations have taken place within Azerbaijan's national security and defence planning since 2020?
- How do these agreements reflect Azerbaijan's broader balancing strategy between major powers, regional alliances, and the preservation of national sovereignty?

The study adopts a qualitative analytical framework, drawing upon official primary source documents, government statements, and relevant scholarly literature. It further incorporates an assessment of post- 2020 regional security developments and defence sector reforms in Azerbaijan. Ultimately, the article argues that the Moscow and Shusha Declarations have catalysed a significant reorientation of

Azerbaijan's security architecture. While these frameworks have expanded avenues for deterrence and regional stability, they have also introduced strategic dilemmas related to dependency, alliance politics, and the preservation of autonomy. A nuanced understanding of these dynamics is essential for evaluating the future trajectory of Azerbaijan's national security posture within the rapidly evolving Eurasian geopolitical landscape.

Metodology

This study examines the impact of the Shusha and Moscow Declarations on Azerbaijan's security policy within a qualitative research framework. The methodology integrates four interrelated analytical approaches:

1. Document Analysis: The research undertakes a comprehensive examination of the full texts of the Shusha and Moscow Declarations, alongside official documents, public statements, and strategic reports issued by the Ministry of Defense, Ministry of Foreign Affairs, and the Office of the President of Azerbaijan. To ensure a broader regional perspective, relevant diplomatic materials from Turkey, Russia, and Armenia are also incorporated into the analysis.

2. Secondary Source Review: The study engages with a wide range of academic literature, policy analyses, think tank reports (e.g., Carnegie Endowment, International Crisis Group, ADA University, SETA), and reputable media sources. These materials provide both theoretical grounding and empirical insights into regional security dynamics and international relations, thereby shaping the conceptual framework of the research.

3. Comparative Analysis: A systematic comparison is conducted between the Shusha and Moscow Declarations in terms of their content, stated objectives, and broader implications. This analytical lens facilitates the identification of the distinct ways in which each declaration has shaped Azerbaijan's evolving security posture.

4. Case Study Approach: The research applies a case study approach to examine Azerbaijan's post-2020 security policy. Key developments such as the restructuring of military forces in the Karabakh region, joint military exercises with Turkey, engagement with Russian peacekeeping forces, and the fortification of border security are analyzed to illustrate concrete shifts in national defense strategy and practice.

1. The geopolitical context before the declarations

The geopolitical reality of the South Caucasus prior to the signing of the Shusha (2021) and Moscow (2022) Declarations was shaped not only by contemporary power rivalries but also by centuries of imperial contestation, forced population displacements, and externally imposed borders. For Azerbaijan, the post-2020 period did not emerge in isolation; rather, it represented the culmination of enduring historical grievances, unresolved injustices, and a renewed assertion of national aspirations centered on territorial integrity and sovereign agency.

A comprehensive understanding of Azerbaijan's contemporary security policy necessitates a critical reassessment of Russia's historical role in the South Caucasus. The Russian Empire's 19th- century expansion into the region was characterized by deliberate demographic engineering, forced migrations, and the strategic redrawing of borders aimed at diminishing Turkic and Muslim influence.

Treaties such as Gulistan (1813) and Turkmenchay (1828), concluded following Russia's wars with Persia, formalized the annexation of Northern Azerbaijan and laid the foundation for prolonged imperial dominance. During both the Tsarist and Soviet eras, Russia later the Soviet Union pursued policies that systematically undermined Azerbaijan's territorial integrity and political sovereignty. The 1923 decision to grant

autonomous status to the Karabakh region an integral and historically recognized part of Azerbaijan was implemented in a manner that contradicted the national interests of the Azerbaijani state. This administrative act disregarded the region's ethnic composition, historical continuity, political alignment, economic interdependence, and cultural significance. It contributed to the intensification of interethnic tensions between Azerbaijanis and armenians, the deterioration of Nagorno-Karabakh's economic infrastructure, the disruption of regional economic linkages, and ultimately dealt a significant blow to Azerbaijan's territorial integrity (Gasimli, 2016).

The collapse of the Soviet Union in the early 1990s created a power vacuum in the South Caucasus, which was rapidly filled by nationalist movements, armed militias, and newly independent states with underdeveloped political institutions. During the First Karabakh War, Russia's involvement was far from impartial. While formally acting as a mediator in peace negotiations, segments of the Russian military and political establishment reportedly provided covert assistance to Armenian forces, including weapons transfers, logistical support, and strategic guidance. This dual-track policy significantly contributed to Armenia's occupation of Karabakh and seven adjacent Azerbaijani regions, resulting in the forced displacement of over 1 million Azerbaijanis. From the author's perspective, Russia's de facto complicity in these events is an unhealed wound in the Azerbaijani collective memory. The perceived betrayal fostered a deep mistrust of Moscow's desicions, particularly regarding its role as an alleged "peacekeeper" in subsequent years (Kurban, 2020).

The Second Karabakh War in 2020 represented not merely a military operation, but a profound historical reckoning for Azerbaijan. Following nearly three decades of diplomacy, Baku launched a decisive campaign to reclaim its internationally recognized territories. The success of this operation facilitated by advanced military capabilities and strategic cooperation with Turkey signified a pivotal shift in the regional security architecture. Azerbaijan's choice to rely on its own military capacity, rather than continued international mediation, can be interpreted as both a rational and necessary course of action. The prolonged failure of the OSCE Minsk Group co-chaired by Russia, the United States, and France to achieve tangible outcomes underscored the limitations of multilateral diplomacy in restoring Azerbaijani sovereignty. Furthermore, the protracted nature of the so-called "frozen conflict" functioned to normalize occupation and defer justice.

In contrast to Russia's ambiguous posture, Turkey's involvement in the Second Karabakh War was clear and explicitly supportive. Ankara's military, diplomatic, and rhetorical backing played a decisive role in shaping the outcome of the conflict and enhancing Azerbaijan's regional confidence. The Turkish-Azerbaijani partnership may be understood as a strategic alignment rooted in shared cultural, historical, and security interests. Turkey's emergence as an assertive regional actor served to counterbalance Russian influence and offered Azerbaijan a credible and committed security partner. The subsequent signing of the Shusha Declaration in 2021 formalized this bilateral cooperation, establishing a framework for mutual defense and deepening strategic ties. Beyond its legal and diplomatic significance, the declaration can be interpreted as a symbolic shift marking a departure from a Russia-centric security orientation and toward greater strategic partnership for Azerbaijan (Erarslan, 2021).

2. Overview of the Shusha Declaration

The Shusha Declaration was signed on 15 June 2021 in the historic city of Shusha, located within the Karabakh region. The signatories were the President of the Republic of Azerbaijan, Ilham Aliyev, and the President of the Republic of Türkiye, Recep Tayyip Erdoğan. This agreement represented a pivotal development in the post-conflict configuration of the South Caucasus, formalizing the already robust bilateral alliance and ushering in a new phase of strategic partnership between the two states. The Shusha Declaration articulates a comprehensive framework for bilateral cooperation across multiple strategic domains. Its key provisions include:

1. Mutual Support in the Event of External Threats**:** The declaration affirms that both parties will provide mutual assistance in response to external threats, effectively resembling a bilateral security pact.

2. Defense and Military Cooperation: It outlines commitments to joint military exercises, defense industry collaboration, and the coordination of military education and training initiatives, reflecting a shared approach to regional security.

3. Economic and Energy Collaboration: The agreement emphasizes the deepening of economic relations, particularly in the areas of energy security, transportation, and infrastructure development, including projects traversing the territories liberated during the 2020 war.

4. Cultural and Political Integration: Provisions are included to promote cooperation in education, cultural exchange, and diaspora engagement, reinforcing shared historical, linguistic, and civilizational ties between Turkey and Azerbaijan.

5. Regional Peace and Stability: The declaration underscores the importance of collaborative efforts to

promote long-term peace and stability in the South Caucasus through diplomatic engagement and multilateral regional initiatives (Shahbazov, 2021).

For Azerbaijan, the Shusha Declaration carries deep strategic importance on multiple fronts:

Security Assurance: By establishing an institutionalized framework for military cooperation with Turkey a NATO member Azerbaijan secures a credible external security partner. This arrangement enhances its deterrence posture, particularly in relation to potential threats emanating from Armenia.

Post-War Consolidation: Signed in the immediate aftermath of the Second Karabakh War, the declaration functions as both a political affirmation of victory and a mechanism for consolidating territorial gains. The choice of Shusha as the signing location further underscores the city's symbolic and strategic importance.

Regional Power Projection: The agreement contributes to Azerbaijan's emerging role as a regional actor capable of influencing the evolving security architecture of the South Caucasus, especially through trilateral cooperation formats involving Turkey and other regional stakeholders.

Defense Modernization: The declaration supports the modernization of Azerbaijan's armed forces through joint training, military education, and the acquisition of advanced defense technologies from Turkey, thereby accelerating the country's military reform agenda.

Economic Leverage: With Turkish backing, Azerbaijan enhances its position as a key transit and energy corridor connecting Europe and Asia, particularly via the Zangezur corridor and existing pipeline infrastructure (Kantar, 2023).

The Shusha Declaration was formally ratified by the Milli Majlis (National Assembly) of the Republic of Azerbaijan on 1 February 2022 thereby entering into force as a binding bilateral agreement between the two states.

3. The 2022 Moscow Declaration in Azerbaijani-Russian Relations

The signing of the Moscow Declaration on 22 February 2022 just two days prior to Russia's full- scale invasion of Ukraine occurred during a period of exceptional geopolitical tension. The temporal proximity of these events has prompted legitimate inquiries regarding Moscow's underlying intentions and the potential role of the declaration in advancing the Kremlin's broader geopolitical messaging. In contrast to several other post-Soviet states that have remained closely aligned with Moscow's political orbit, Azerbaijan has consistently pursued an independent foreign policy grounded in principles of non-alignment, balanced regional engagement, and adherence to international norms. This is evidenced by Azerbaijan's unequivocal support for Ukraine's territorial integrity, including its non-recognition of the illegal annexation of Crimea and its sustained diplomatic backing of Ukraine within the United Nations and other multilateral fora. Within this context, the signing of the Moscow Declaration should not be interpreted as an ideological alignment with Russia's geopolitical ambitions. Rather, it reflected a strategically calculated effort to maintain functional bilateral relations with a key regional power, while simultaneously distancing itself from Russia's revisionist behavior in other contexts. Azerbaijan's approach can thus be understood as an exercise in diplomatic pragmatism rather than political subordination. The ratification of the Shusha Declaration between Azerbaijan and Turkey by the legislative bodies of both states demonstrates that the document carries legal force and signifies that the strategic partnership between the two countries has been consolidated not merely symbolically but also institutionally (Türkiye Cumhuriyyeti Resmi Gazetesi, 2022). In contrast, the Moscow Declaration, signed in 2022, has not yet been ratified by the legislatures of Azerbaijan and Russia, reflecting Baku's cautious and pragmatic approach to its relations with Moscow. This divergence suggests that cooperation with Russia remains primarily political and functional in nature, rather than implying any ideological or strategic dependence. Consequently, the legal asymmetry between the two documents underscores Azerbaijan's multi-vector foreign policy orientation: whereas the Shusha Declaration evidences a deep and legally formalized strategic alignment with Turkey, the Moscow Declaration serves to sustain balanced and circumspect relations with Russia. Ultimately, these contrasting approaches exemplify Azerbaijan's commitment to pursuing a flexible and strategic foreign policy in its engagement with regional powers.

In this regard, the interplay between the Moscow and Shusha Declarations reveals a nuanced dual-track policy framework. While the Moscow Declaration underscores Azerbaijan's intent to sustain constructive relations with Russia particularly in the sphere of post-conflict regional governance the Shusha Declaration consolidates a fraternal alliance with Turkey grounded in shared ethnic, cultural, and strategic affinities. Rather than representing contradictory trajectories, these two frameworks collectively

reinforce Azerbaijan's flexible and adaptive security posture within a complex and fluid geopolitical environment (Official website of the President of the Republic of Azerbaijan, 2022).

Comparative Analysis of the Two Declarations

Parameter / Feature	Shusha Declaration (2021)	Moscow Declaration (2022)
Ratification	It has been ratified by the parliaments of both countries, meaning it has legal binding and institutional basis. This elevates Turkish-Azerbaijani relations not only to a political level, but also to an institutional and strategic one.	It has not yet been ratified by the Azerbaijani and Russian parliaments, indicating that the document's political and symbolic weight outweighs its legally binding nature.
Legal Status	Official and legally binding force	Political and declarative, not binding
Strategic Aims	It highlights deep military and strategic integration with Türkiye and includes concrete steps such as defense industry cooperation, joint exercises, and coordination in regional security policies.	Rather, it's aimed at maintaining post-conflict governance and diplomatic balance. Azerbaijan demonstrates no strategic dependence in its cooperation with Russia.
Main Focus	Military cooperation, defense industry, regional security	Post-conflict management, diplomatic balance

4. Impact on Azerbaijan's Security Policy

In the aftermath of the Second Karabakh War, Azerbaijan's security policy underwent a fundamental reconfiguration driven by shifting regional dynamics and the country's growing geopolitical significance. The Shusha and Moscow Declarations, although concluded within a relatively short time span, represent two distinct yet interrelated dimensions of this transformation. Together, they illuminate Baku's pursuit of a security architecture that simultaneously strengthens its defense capabilities, secures strategic depth, and preserves diplomatic maneuverability within an increasingly volatile international environment. The Shusha Declaration symbolized not merely a political statement but the structural consolidation of the Azerbaijan–Turkey alliance. Its ratification by both parliaments conferred upon it official and legally binding status, thereby elevating bilateral relations to a formal security partnership. Beyond the symbolic notion of "one nation, two states," the declaration established a practical framework for defense planning, military education, technological cooperation, and the harmonization of national doctrines. It institutionalized the lessons learned from the 2020 war, emphasizing interoperability and joint strategic thinking.

Through this agreement, Azerbaijan effectively integrated its national defense into a broader regional security ecosystem aligned with Turkey's experience, defense industry, and NATO-compatible standards. This orientation has endowed Baku with enhanced deterrent capacity and greater confidence in asserting its sovereignty. Conversely, the Moscow Declaration emerged from a markedly different context. Signed just two days before Russia's full-scale invasion of Ukraine, it carried an inherent ambiguity.

While reaffirming bilateral cooperation and mutual recognition of sovereignty, it consciously avoided language that could imply alliance or dependence. The absence of ratification by either legislature has confined the declaration to the sphere of political symbolism rather than binding obligation. For Azerbaijan, this was a deliberate strategic choice: sustaining engagement with Russia remained essential for managing post-war realities in the South Caucasus particularly in relation to peacekeeping operations and border stability yet formalizing such engagement risked constraining diplomatic flexibility. Thus, the Moscow Declaration functioned primarily as a diplomatic instrument of balance rather than an expression of alignment. Taken together, these two declarations delineate the contours of Azerbaijan's evolving strategic pragmatism. By deepening defense integration with Turkey while maintaining functional dialogue with Russia, Azerbaijan has constructed a layered security policy that diversifies partnerships without compromising strategic. This balancing act has enabled the country to consolidate its position as a decisive regional actor capable of mediating between competing power centers while safeguarding its national interests. Furthermore, the duality embodied in these agreements reflects Azerbaijan's broader ambition to transition from a conflict-centric security paradigm to one oriented toward regional leadership and strategic resilience. The interplay among military modernization, diplomatic agility, and economic connectivity now defines the core of Baku's post-war security doctrine. In this respect, the Shusha and Moscow Declarations should not be viewed as opposing vectors but as complementary instruments one consolidating strength through alliance, the other preserving stability through engagement. Collectively, they exemplify how Azerbaijan has transformed its geopolitical position from that of a reactive state into a proactive architect of security in the South Caucasus.

5. Ilham Aliyev's Strategic Vision in Shaping Azerbaijan's Security Doctrine

The document signed by the Presidents of

Azerbaijan and Türkiye is not merely a formal agreement between two states; it signifies the beginning of a new phase in the regional order, representing Azerbaijan's post-victory conceptual policy orientation and serving as a symbolic declaration of its strategic intent. The text itself emphasizes that the meeting and the declaration possess "historic significance." The Shusha Declaration thus articulates President Ilham Aliyev's long-term strategic objectives across several interrelated domains.

1. Comprehensive Regional Security and Defense Cooperation The declaration underscores that Azerbaijan and Türkiye will cooperate in the fields of security, defense, and the military encompassing the modernization of armed forces, joint training and technology exchange, collaboration in the defense industry, and cooperation in cybersecurity. In I. Aliyev's vision, the long-term stability of the region is to be secured not only through diplomacy and economic engagement but also through institutionalized military–political alliances.

2. Strategic Management of Regional Transport and Energy Infrastructure The declaration highlights Azerbaijan's role as a regional transit hub, particularly through the development of the East–West corridors, the Zangezur Corridor, and communication lines along the Nakhchivan–Kars route. This orientation reflects I. Aliyev's strategic ambition to transform Azerbaijan from a mere energy exporter into a pivotal node of regional transportation and logistical connectivity.

3. Integration of the Turkic World and the "One Nation, Two States" Principle The declaration reaffirms the goal of strengthening ties among Turkic peoples and promoting cooperation within the framework of the Organization of Turkic States and other Turkic regional mechanisms. This vision extends beyond traditional neighborhood relations, seeking deeper integration in cultural, linguistic, and strategic dimensions across the Turkic world.

4. Priority of Sovereignty, Territorial Integrity, and International Law Finally, the declaration consistently emphasizes the foundational principles of independence, sovereignty, territorial integrity, and the inviolability of internationally recognized borders. These principles not only reaffirm Azerbaijan's commitment to international norms but also underscore the state's determination to safeguard its post-war geopolitical achievements through legal and institutional means (Asadov, 2023).

The Declaration on Allied Interaction between the Republic of Azerbaijan and the Russian Federation, signed on February 22, 2022, in Moscow, symbolizes the beginning of a new stage in President Ilham Aliyev's foreign policy from a strategic perspective. This document elevates Azerbaijan–Russia relations beyond the level of ordinary partnership, situating them within a deeper, more structured, and long-term framework of strategic cooperation. In I. Aliyev's vision, the declaration constitutes a key pillar of a multifaceted foreign policy designed to ensure stability, security, and the protection of mutual interests across the region. Expanding relations with Russia in this form not only enhances Azerbaijan's role in regional stability but also enables it to safeguard its national interests more effectively within an increasingly multipolar international system.

The declaration outlines a new phase of defense, security, and military-technical cooperation between the two states. This development marks an important step toward strengthening Azerbaijan's defense capacity, expanding its technological base, and maintaining the overall security balance in the South Caucasus. I. Aliyev's perspective, however, extends beyond the military domain; he perceives security as an integrated concept encompassing economic, diplomatic, and societal dimensions. Another major direction emphasized in the declaration concerns the enhancement of transport and energy cooperation. The strengthening of the North–South International Transport Corridor, the optimization of transit routes, and the expansion of joint energy initiatives demonstrate Azerbaijan's intention to leverage its geographic position as a strategic asset. Through this orientation, I. Aliyev aims to transform Azerbaijan from a traditional energy exporter into a regional logistics and communication hub. Such diversification not only reinforces Azerbaijan's economic independence but also deepens mutually beneficial cooperation with Russia. The declaration further underscores collaboration in cultural, humanitarian, and informational domains, reflecting I. Aliyev's growing emphasis on soft power. Through joint projects in culture, education, and scientific- technical exchange, Azerbaijan seeks to consolidate the socio-cultural foundation of bilateral relations, thereby deepening trust and fostering a positive public environment for sustainable long-term cooperation. Across all these dimensions, the central tenet of Aliyev's strategic vision remains balance and multi-vector engagement. While strengthening allied ties with Russia, Azerbaijan continues to assert its right to pursue an independent policy in accordance with international law. Through this document, Baku seeks to secure a stable and adaptable position as a key regional actor without compromising sovereignty. For I. Aliyev, the principal objective is to construct a balanced system of mutual interdependence with Russia and other international partners, while maintaining full political autonomy. In

conclusion, the Declaration on Allied Interaction constitutes a significant component of President Aliyev's broader strategic vision to position Azerbaijan as a center of regional stability, security, and economic integration. It reaffirms the country's multi-vector foreign policy orientation, which seeks to combine cooperation with major regional powers and the protection of national interests in parallel. Through this approach, Azerbaijan continues to consolidate its status within the international system as a flexible, pragmatic, and strategically resilient actor (Mirzabeyli, 2022).

Conclusion

In the post–Second Karabakh War period, Azerbaijan's security strategy has been institutionalized around two foundational documents: the Shusha and Moscow Declarations. Although these agreements reflect distinct orientations, together they provide a coherent framework for the country's evolving security architecture. The Shusha Declaration, by placing the strategic alliance with Türkiye on a legal and binding foundation, strengthened Azerbaijan's military modernization, defense industry integration, and deterrence capacity. Moreover, it reinforced Azerbaijan's identity as a regional actor and transformed the notion of "one nation, two states" into a tangible principle of security cooperation. The Moscow Declaration, by contrast, has served to sustain a balanced relationship with Russia along a separate axis. While preserving Azerbaijan's independent foreign policy trajectory, the declaration has operated as a practical instrument of equilibrium, contributing to stability and border security in the South Caucasus. The fact that it has not yet been ratified by the legislative bodies of either state underscores Baku's cautious and deliberate approach to managing this relationship. In conclusion, the comparative impact of these two declarations illustrates Azerbaijan's multifaceted security orientation. The institutionalized military–political alliance with Türkiye enhances the country's strategic autonomy, whereas constructive cooperation with Russia supports regional stability. In this respect, Azerbaijan has evolved from a reactive, post-conflict security paradigm to a proactive, balanced, and multidimensional security doctrine. The future success of Azerbaijan's security policy will depend on the complementary continuation of these orientations, the preservation of national sovereignty, and the maintenance of flexible diplomatic maneuverability among competing regional power centers.

Following these declarations, the biggest step on the path to a peace treaty was the Washington summit, which took place on August 8, 2025. The most important outcome of the Washington summit for the peoples of the South Caucasus was the agreements signed between Armenia and Azerbaijan. The parties initialed the initial version of the peace agreement, agreed to formally sign the document after the removal of territorial claims against Azerbaijan from the Armenian constitution, jointly appealed for the dissolution of the OSCE Minsk Group, and reached an agreement on the opening of the Zangezur corridor. Until recently, most of these agreements were considered issues that seemed unlikely to be resolved soon. Although both countries held peace talks for five years after the Second Karabakh War, these attempts did not result in significant progress at the previous stages. The parties remained in an impasse on the main contentious issues, primarily the Zangezur corridor and the constitutional amendments necessary to eliminate Armenia's claims to Azerbaijan's territorial integrity. Although some partial results were achieved in the negotiations mediated by Russia, the European Union and the Biden administration, these were not enough to achieve a comprehensive resolution of the conflict, normalization of relations and lasting peace. The Trump administration, by approaching the issue in a decisive manner, took a significant step towards a peace agreement. It was here that the foundations of the future agreement were officially initialed for the first time (Huseynov, 2025).

REFERENCES:

1. Asadov, M. (2023). Şuşa Deklarasyonu: Türkiye'nin Güney Kafkasya Güvenlik Çerçevesinde Azerbaycan ve Gürcistan ile İşbirliğinin Önemi: Mevcut Beklentiler ve Zorluklar. *Marmara Üniversitesi Siyasal Bilimler Dergisi*, 346-370.

2. Erarslan, F. &. (2021). Azerbaycan-Türkiye ilişkilerinde önemli bir kavşak: ikinci Karabağ Savaşı. *Türk Dünyası Araştırmaları*, 315-334.

3. Gasimli, M. (2016). Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayətinin yaradılması: tarixi gerçəklik nədir?

4. *Diplomatiya Aləmi*, 114-144.

5. Huseynov, V. (2025). *The Washington Summit Reshapes the Regional Order in the South Caucasus.* Commonspace.eu: https://www.commonspace.eu/opinion/washington-summit-reshapes- regional-order-south-caucasus [accesed 2 September 2025]

6. Kantar, D. M. (2023). Şuşa Beyannamesi'nin Önemi ve Olası Etkileri. *MANAS Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 733-744.

7. Kurban, V. &. (2020). Tarihi ve Güncel Boyutları İle Karabağ. *ULİSA*, 20-29.

8. Ministry of Justice of the Republic of Azerbaijan. (2022, February 1). *Azərbaycan Respublikası ilə Türkiyə Respublikası arasında müttəfiqlik münasibətləri haqqında ŞUŞA*

BƏYANNAMƏSİ. E- qanun.az: https://e-qanun.az/framework/49147 [accesed 30 August 2025]

9. Mirzabeyli, I. (2022). *Azərbaycanın tərəqqisinə, təhlükəsizliyinə və gələcəyinə zəmin yaradan sənəd.* Xalq Newspaper: https://anl.az/down/meqale/xalqqazeti/2022/fevral/782986(meqale).pdf [accesed 7 September 2025]

10. Official website of the President of the Republic of Azerbaijan. (2022, February 22). *Declaration on allied interaction between the Republic of Azerbaijan and the Russian Federation*. President.az: https://president.az/en/articles/view/55498 [accesed 1 September 2025]

11. Pirinççi, M. A. (2021). Çıkmazdan Çözüme Karabağ Sorunu. A. Aslanlı içinde, *Birinci Karabağ Savaşı'nın Nedenleri ve Sonuçları* (s. 17-35). Istanbul: SETA Press.

12. Shahbazov, F. (2021). *The Shusha Declaration*. Uwidata: www.uwidata.com: https://uwidata.com/19313-the- shusha-declaration/ [accesed 17 September 2025]

13. Türkiye Cumhuriyyeti Resmi Gazetesi. (2022, March 23). *Türkiye Cumhuriyyeti ve Azerbaycan Cumhuriyyeti arasında Müttefiklik Arasında Müttefiklik ilişkileri hakkında Şuşa Beyannamesi.* Resmî Gazete: https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2022/03/20220323-1.pdf [accesed 23 September 2025]

DOİ: 10.32010/ZZHR6592

THE 1920s-1930s STAGE OF THE POPULAR RESISTANCE MOVEMENT IN ZANGEZUR: MAIN GOALS, METHODS OF STRUGGLE

Sarishan Nail ADISHOVA
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-2475-2338
E-mail: sarishanadishova@gmail.com

Abstract: The study of the history of the ethnically Turkish land of Zangezur in the 1920s and 1930s is attracting attention as one of the important research topics. Despite the fact that in-depth and important research has been conducted on the issue, the assessment of the struggle against the Dashnaks and Soviet rule from the perspective of a popular resistance movement allows us to look at the history of the region from a new perspective. During this stage, the popular resistance movement in the lands of Zangezur, although similar in its goals to the struggle taking place throughout Azerbaijan, had differences in its methods of defense. As we know, the turbulent 20s-30s of the 20th century is characterized as a period of struggle throughout Azerbaijan, first against the Dashnaks, and then against the newly emerging Soviet power. The kachagh movement, which was chosen as the main method of struggle in the popular resistance in the Zangezur region since the end of the 19th century, has also provided unparalleled services in the protection of the population in the next stage. In particular, the main goal of the popular resistance that flared up again in the early 20th century was to protect the population from Dashnak attacks. Here, the main method of the popular resistance, which carried out its work through numerous ways of struggle, was undoubtedly considered kachagh movement, which was still considered its national method. Against the background of the struggle with the Dashnaks, the "administrative method" of the newly established Soviet government, which created a stir in the country in a short time, made it one of the targets of the struggle, further increasing the importance of the popular resistance for the whole of Azerbaijan.
All this gives grounds to say that the scientific study of the popular resistance movement carried out in the lands of Zangezur in the 1920s-1930s is extremely important and relevant from the perspective of new historical approaches. The study of the goals set by that struggle, as well as the methods of resistance it used, not only sheds light on the region's connection with the history of the late 19th century, but also proves that the concept of Zangezur is not a new thesis in the political arena of the 21st century.
Keywords: Zangezur, Dashnak, Soviet power, popular resistance movement, kachagh

ZƏNGƏZURDA XALQ MÜQAVİMƏT HƏRƏKATININ 1920-1930-CU İLLƏR MƏRHƏLƏSİ: ƏSAS HƏDƏFLƏR, MÜBARİZƏ METODLARI

Sarışan Nail ADIŞOVA
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-2475-2338
E-mail: sarishanadishova@gmail.com

Xülasə: Etnik türk torpağı olan Zəngəzur ərazisinin 1920-1930-cu illərdəki tarixinin öyrənilməsi mühüm tədqiqat mövzularından biri kimi diqqət cəlb etməkdədir. Məsələ ilə bağlı dərin və vacib araşdırmaların aparılmasına baxmayaraq burada daşnak və Sovet hakimiyyəti əleyhinə gedən mübarizənin xalq müqavimət hərəkatı aspektindən yanaşılaraq dəyərləndirilməsi bölgə tarixinə yeni perspektivdən baxmağa imkan yaratmaqdadır. Bu mərhələ ərzində Zəngəzur torpaqlarında aparılan xalq müqavimət hərəkatı qarşıya qoyduğu hədəfləri baxımdan bütöv Azərbaycan ərazisində gedən mübarizə ilə oxşarlıq təşkil etməsinə baxmayaraq öz müdafiə metodları baxımdan fərqliliklərə malik olmuşdur. Bildiyimiz kimi, XX əsrin tələtümlü 20-30-cu illər mərhələsi bütöv Azərbaycan ərazisində əvvəlcə daşnaklara, sonra isə yeni yaranan Sovet hakimiyyətinə qarşı mübarizə dövrü kimi səciyyələndirilir. Hələ XIX əsrin sonundan başlayaraq Zəngəzur bölgəsində aparılan xalq müqavimətində əsas mübarizə üsulu olaraq seçilən qaçaq hərəkatı növbəti mərhələdə də əhalinin müdafiəsində misilsiz xidmətlər göstərmişdir. Xüsusilə, XX əsrin əvvəllərindən yenidən alovlanan xalq müqavimətinin qarşısında duran əsas mübarizə hədəfini əhalinin daşnak hücumlarından qorunması təşkil edirdi. Burada öz işini çoxsaylı mübarizə yolları ilə aparan xalq müqavimətinin əsas metodu isə, şübhəsiz ki, yenə də onun milli metodu kimi qiymətləndirilən qaçaqlıq hesab olunurdu. Daşnaklarla gedən mübarizə fonunda yeni yaranan Sovet hakimiyyətinin ölkədə qısa müddətdə səs-küy yaradan "idarəçilik metodu" onu aparılan mübarizənin hədəflərindən birinə çevirməklə xalq müqavimətinin bütöv Azərbaycan üçün əhəmiyyətini daha da artırmış oldu.
Bütün bunlar onu deməyə əsas verir ki, XX əsrin 20-30-cu illəri dövründə Zəngəzur torpaqlarında aparılan xalq müqavimət hərəkatının elmi tədqiqi yeni tarixi yanaşmalar istiqamətindən olduqca vacib və aktualdır. Həmin mübarizənin öz qarşısına qoyduğu hədəflər, eləcə də müraciət etdiyi müqavimət metodlarının tədqiqi isə bölgənin XIX əsrin sonu tarixi ilə olan bağlılığına işıq salmaqla yanaşı, XXI əsr siyasi arenasında Zəngəzur anlayışının yeni bir tezis olmadığını da sübuta yetirir.
Açar sözlər: Zəngəzur, Daşnak, Sovet hakimiyyəti, xalq müqavimət hərəkatı, qaçaq.

ЭТАП НАРОДНОГО ДВИЖЕНИЯ СОПРОТИВЛЕНИЯ В ЗАНГЕЗУРЕ 1920–1930-Х ГОДОВ: ОСНОВНЫЕ ЦЕЛИ, МЕТОДЫ БОРЬБЫ

Саришан Наиль АДИШОВА
Бакинский Государственный Университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-2475-2338
E-mail: sarishanadishova@gmail.com

Резюме: Изучение истории этнически тюркского региона Зангезур в 1920–1930-е годы привлекает внимание как одна из важных исследовательских тем. Несмотря на то, что по этому вопросу были проведены глубокие и важные исследования, оценка борьбы с дашнаками и советской властью с точки зрения народного движения сопротивления позволяет по-новому взглянуть на историю региона. На этом этапе народное движение сопротивления на землях Зангезура, хотя и имело схожие цели с борьбой, происходившей по всему Азербайджану, имело различия в методах защиты. Как известно, бурные 20–30-е годы XX века характеризуются как период борьбы по всему Азербайджану сначала против дашнаков, а затем против нарождающейся советской власти. Качахское движение, избранное в качестве основного метода борьбы в народном сопротивлении, развернувшемся в Зангезурском крае с конца XIX века, оказало непревзойденные услуги в деле защиты населения и на следующем этапе. В частности, главной целью народного сопротивления, вновь вспыхнувшего с начала XX века, была защита населения от нападений дашнаков. Главным методом народного сопротивления, осуществлявшего свою деятельность многочисленными способами борьбы, несомненно, качахское движение, которое по-прежнему считалось его национальным методом. На фоне продолжающейся борьбы с дашнаками «метод управления» недавно созданной советской власти, быстро вызвавший всплеск эмоций в стране, сделал ее одним из объектов продолжающейся борьбы, что еще больше повысило значение народного сопротивления для всего Азербайджана.
Всё это даёт основание утверждать, что научное изучение народного движения сопротивления, проводившегося на землях Зангезура в 1920–1930-е годы, чрезвычайно важно и актуально с точки зрения новых исторических подходов. Изучение целей этой борьбы, а также методов сопротивления, применяемых ею, не только проливает свет на связь региона с историей конца XIX века, но и доказывает, что концепция Зангезура не является новым тезисом на политической арене XXI века.
Ключевые слова: Зангезур, Дашнак, советская власть, народное сопротивление, беглец

İntroduction

The Popular Resistance Movement, being an important and significant concept in itself, occupies a special place in the history of Azerbaijan. First of all, it is important to note that the popular resistance movement in Zangezur in the 1920s and 1930s is rich in innovations in terms of being a subject of scientific research. First, in the studies on the history of Zangezur in this period, the issue was not considered solely from this aspect and was not included in scientific research. Secondly, studying the history of the popular resistance movement here not only creates a bridge between periods by illuminating the region's history at the end of the 19th century, but also allows for an in-depth examination of the popular resistance that took place in Karabakh and Western Azerbaijan throughout the 1920s and 1930s. Finally, the study of the Zangezur people's resistance in the 1920s and 1930s demonstrates the importance of the Kachagh Movement, which is considered its most national method, by highlighting its unique role in the history of the region.

The importance of the contribution to science of studying the popular resistance movement in Zangezur is undoubtedly to further enhance its reputation as one of the active geographical regions that has become a subject of discussion in the modern political world. At the same time, the study of the historical struggle that took place throughout the 20th century in Zangezur, which plays the role of a bridge by being located at the crossroads of several countries, from a purely population perspective, is a new perspective and allows us to objectively assess who the historical owners and defenders of this place are, proving the real winner of the conflicts that political forces waged in order to have a say in the region. As a result, despite the fact that the Zangezur region, which has a special importance in terms of its historical significance and influence in the modern world, has been sufficiently studied from the perspective of the intersection of various interests, the analysis of this place from the perspective of the popular resistance movement opens a new window into the history of the region and attempts to show its importance from a different perspective. This will undoubtedly, on the one hand, give a population-oriented assessment of Zangezur, and on the other hand, shed light on the depths of the popular resistance that has historically taken place in the region.

General characteristics of the Zangezur people's resistance movement of the 1920s-1930s. The

reflection of the popular resistance movement of the 1920-1930s in Zangezur, as in every region of Azerbaijan, had its own unique characteristics. Thus, the Zangezur popular resistance, which was part of the all-Azerbaijani popular resistance movement, was similar to the resistance there in terms of the goals of its struggle. Thus, the local resistance against the Dashnak arbitrariness, which was distinguished by its special ruthlessness from the beginning of the XX century, also manifested itself clearly here. However, of course, in Zangezur this voluntary self-defense, in comparison with other regions, developed and advanced in a format appropriate to the region, forming its own local character. As we know, in later periods, the newly formed Soviet administration also joined the ranks of the objects of that struggle. If the goal of the struggle in the early 1920s was a protest against the unjust and predatory forces of power, the collectivization policy, which was violently implemented in the late 1920s and early 1930s, created its new and harsh wing. Of course, the formation of that tough position was primarily due to the implementation of the policy of forced collectivization applied by the Soviet administration in the most terrible ways, but on the other hand, the aggressive position shown by the government towards the forces opposing it was one of the main reasons for this. During the general characterization of the processes taking place in the region, the impossibility of the popular resistance movement subsiding is emphasized by new facts at every stage.

"What could have been the specific methods of the struggle and the regional peculiarities?" is a question of interest. As we have already mentioned, the geographical position of Zangezur, located within the borders of several countries, could not have avoided the processes of the resistance movement here. In particular, the close relations with Iran played a decisive role in the development procedure of the resistance movement. The presence of volunteer partisan groups and resistance movement participants in the region, which were often persecuted for defensive purposes, in this country also worried the current Soviet government, forcing it to confront the resistance movement. Likewise, another aspect that makes the resistance here unique is the practice of Kachagh Movement, which we evaluate as a national popular resistance method, developed on the basis of Zangezur's geographical location on the one hand and the region's significant participation in the popular resistance movement since the end of the 19th century on the other. Also, the fact that other important ethnic communities living in the region, especially the Kurds, supported this resistance during the resistance processes that began during the period when Armenian-Dashnak terror was rampant, distinguished it from other regions.

The fight against the Dashnaks in Zangazur. Since the beginning of the 20th century, the most important object of struggle in the lands of Zangezur was considered to be Dashnak terror. Thus, the important task of overcoming the atrocities committed by Armenian-Dashnak terrorist groups in the areas fell on the people's resistance. Because the weakening of Tsarist power in Russia, the dominanat political force, and the National Liberation Movement, which had entered its acute phase in Azerbaijan, as in all outback regions, were going through a mixed phase. This also explains that it was the Popular Resistance Movement that had to bear the entire responsibility for protecting the region from aggressive tendencies.

During 1905-1918, the villages of Khinzirak, Gorunzir, Digh, and Eravuz in the Lachin-Gubadli region from the Gorus direction, as well as the villages of Kosbek and Akhty in the Garakisa region, the village of Mazmazak in Lachin, and the Hakari River basin, especially the Pikeniz, Shelve Valley, and Minkend regions, were considered to be among the regions where Armenian-Dashnak attacks advanced sharply (Yunusoglu, 2020). At that time, a number of representatives of the local people's resistance movement participated in the defense of Zangezur from Dashnak attacks. The implementation of this work was undoubtedly carried out in close cooperation with the people's kachaghs. It is also necessary to note that during the popular resistance movement in Zangezur, women, along with men, were closely involved in the defense of the region. The kachagh from Alyanli, who became famous under the name Kishi Tavat, fought against Dashnak tyranny for a long time, and later, unable to tolerate the pressure and oppression of the Soviet government, he also expressed his protest against it (Adishova, 2024).

During the resistance operations, the implementation of organizational issues was led by influential people who took on the mission of defenders in the region. Among them, the Sultanov family, which occupies a unique place in the historical memory of the region, is in the first place. It is clearly seen that most of the representatives of the dynasty, with their influence and deep-rooted genealogies that have the right to speak in the region, had a special share in the fight against the Dashnaks in Zangezur. In particular, Khosrov bey Sultanov, Sultan bey Sultanov, and Aslan bey Sultanov played an important role in organizing the popular resistance movement in Zangezur. In the "Garagol Battle" that began on May 10, 1917 and is known as one of the decisive battles with the Dashnaks, which Sultan bey Sultanov led with the help of local forces in Zangezur, he attached great importance to

Chal Aslan among his closest comrades-in-arms (Eloghlu, 1992). This fact once again proves their closeness to the representatives of the kachagh movement. It should be noted that under the leadership of Sultan Bey, not only the Battle of Garagöl, but also the "Sahil" Operation ended with the victory of local forces. It should also be noted that in these operations, along with the local Azerbaijani population, Kurdish partisans also played a special role in the successful conclusion of the popular resistance movement by closely supporting it (Narimanoghlu, 2012).

Thus, representatives of local resistance have been implementing countermeasures for the purpose of resistance since the beginning of the 20th century, with the beginning of Dashnak attacks. The role of armed local villagers and self-defense groups in this matter cannot be underestimated. Because the organization of resistance operations in the places before organized resistance measures was at the disposal of local forces. This also shows that the most primitive and initial form of the resistance movement is always the popular resistance. Among the numerous popular kachaghs who played an important role in protecting Zangezur from Dashnak attacks until 1918, Khanlar bey Bala bey oglu (1878-1918) from the Mazmazak village of Lachin was also included. Let us note that he was a representative of the Sultanovs dynasty. The assistance of his armed resistance group played an undeniable role in ensuring the security of the "elat" people of the "Qanlija" and "Uchtepe" regions during 1915-1916. It should be noted that the geographical location of the village of Mazmazak, surrounded by mountains and rocks on all sides - such as "Garanlig dere", "Kollu dere", "Kaftar deresi" - also created conditions for the active advancement of Khanlar bey's local self-defense units (Yunusoglu, 2020). In addition, among the regions that joined the people's resistance in Zangezur, not only

Mazmazak in Lachin, but also Gulabird, Magsudlu, as well as Aliyanli, Bayramushagi, and Rafi villages in Gubadli stood out (Yunusoglu, 2020).

During the existence of the Azerbaijan Democratic Republic (May 28, 1918-April 27, 1920), the assistance provided by the government of the Republic for local defense measures gave impetus to its development in a somewhat stable form. The inclusion of the region into the Karabakh Governorate-General, established on January 15, 1919, helped in defense against Dashnak attacks (Chingizoghlu, 2012). However, it should be noted that the years when the Armenian-Dashnak aggression manifested itself at the highest level against the background of the above-mentioned impetus are considered to be the period after the March genocide of 1918. Local kachagh groups also actively participated in the popular resistance that took place throughout the Zangezur lands in 1918-1920. Among the local kachaghs with whom Khosrov Bey had close contacts, individuals such as Chal Aslan and Jaghazurlu Aghammed were particularly distinguished (Mammadova, 2021).

Soviet power as the target of the popular resistance movement. Contrary to its failed promises of a free society in which everyone would live on the basis of equal rights from the very first days of its existence, the occupying Soviet government, due to the nature of its attitude towards the local population in Zangezur, as in the entire territory of Azerbaijan, managed to become one of the forces against which the popular resistance movement fought. Within a short period of time, the resistance struggle against the Dashnaks was joined by discontent that turned against the Soviet government.

In particular, the resistance measures carried out in the Zangezur region quickly flared up and turned into large-scale protests against the Soviet government. One of the striking features of that resistance was the presence of religious motives in it. The struggle of local Gazi Bahlul Behjat, who distinguished himself in the struggle in Zangezur, against both the Dashaks and the newly formed Soviet government until 1924, confirms this once again (Narimanoghlu, 2012). The Sultanovs, who were able to advance on the basis of correct tactical progress and realistically assess the current situation, had been cooperating with the leadership since the very beginning of the Soviet administration. Of these, Aslan bey Sultanov became one of the main organizers of the protection of Zangezur from Dashnak attacks during the years of Soviet rule, taking on the role of the intelligence unit of the 28th division of the 11th Red Army, as well as the management of the volunteer unit called the "Zangezur Partisan Movement" operating in the region (Abdullayev, 2012). During this period, the Sultanov brothers from Lachin, although they were in difficult conditions of struggle during the period after the Soviet occupation, acted as close participants in the resistance activities in Zangezur, as well as in Karabakh until 1923 (Nabibeyli, 2011). However, of course, later, the unbearable political repressions forced them to flee Zangezur. Starting from 1924, armed discontent against the Soviet government intensified in Karabakh and Zangezur under the leadership of Gulmali Khan (Gaffarov, 1999). Kachaghness, of course, remained the main method of defense during the period when the Soviet government switched to open struggle against the popular resistance. With the support of the participants of this movement, Gara Mammad, Qaçag Safo, Qaçag Ildırım and others distinguished themselves in the struggle against the new government (Kazimoghlu, 2013).

The roots of the popular resistance that became relevant again in Zangezur in the second half of the 1920s and early 1930s were the violent collectivization measures. As a result of the collectivization measures, collective farms were soon organized in Lower Zangezur and the surrounding areas (Gaffarov, 1999). The demonstrations that took place in Qarayazi and the surrounding areas at that time also had an impact on the further development of mass discontent against the new form of economy in Zangezur. Representatives of the local kachagh movement of the region were closely involved in the popular resistance movement against collectivization throughout Eastern and Western Zangezur. Individuals such as the Shahverdi brothers from the Kurud village of Gafan, Bahman Bey from Zangilan, Qachag Qardashkhan from the Sheki village of Sisyan, and the already mentioned Qachag Tavat, Khallavali Latif, and Khalacli Karim from the Aliyanli village of Gubadli continued their struggle (Narimanoghlu, 2019).

Despite the transfer of part of Zangezur, one of the regions where the political situation became even more acute after the establishment of Soviet power, to Soviet Armenia with the support of the official government, the resistance of the Azerbaijanis, the historical and ethnic owners of the territory, continued until World War II (Musayev, 1998).

Conclusion

Thus, the study of the history of the Zangezur people's resistance movement, its significance, as well as its goals and methods of struggle, remains one of the priority issues both for the 1920s-1930s and the 2020s-2030s. Thus, if its contribution to the 1920s-1930s was to highlight the historical prestige and real defenders of Zangezur, its contribution to the 2020s-2030s is to demonstrate its important geographical regional power and potential for the modern era. The nuances brought to mind once again prove that the Zangezur region's historical involvement in the processes of the popular resistance movement within the administration and borders of Azerbaijan makes it possible to study it as part of the all-Azerbaijani resistance as a whole.

As for the nature and significance of the struggle in Zangezur, it is important to note that the ongoing popular resistance here, in the context of the struggle against the Dashnaks since the early 1920s, had set itself a new goal of struggle. The vast majority of the forces opposing the newly established government were kept in the spotlight from the very beginning and were subjected to pressure and oppression. It is true that there were certain agreements between members of the resistance movement and the current leadership in order to implement defensive measures against Dashnak arbitrariness in the areas and to help spread Soviet power in the region, but this was nothing more than a means of cooperation aimed at short-term assistance.

In addition, the forced collectivization measures implemented by the Soviet authorities in the late 1920s and early 1930s revived the popular resistance movement and forced the population to defend itself. Of course, these resistance measures were supported by kachaghs who emerged from within the population and became the leading force of the popular resistance movement. The Soviet leadership had stopped "collaboration" with these individuals during the struggle with the Dashnaks and had long ago taken the opposite position towards them. Even though the vast majority of members of the kachagh movement under the name of "golchomag" were subjected to exile, oppression, and deportation, it was not possible to erase from the people's memory what they had done for the local population. Finally, all this gives reason to say that despite covering a small section of the popular resistance movement, the Zangezur resistance struggle is taking on a fateful nature due to its historical significance and influence. The main scientific innovation gained as a result of an objective and topical assessment not only emphasizes the importance of the historical perspective of the territory, but also proves that the importance of its modern strategic position in the region dates back two centuries.

REFERENCES:

1. Abdullayev F. The Lion of Zangezur - Aslan bey Sultanov. (Documentary-historical-journalistic monograph). - Baku: Bilik Publishing House, - 2012. - 352 p.
2. Adishova S. The importance of the popular resistance movement in protecting the population of Zangezur from the Dashnaks, History and its problems, 2024 No. 3, pp. 189-193.
3. Chingizoghlu E. Khosrov bey Sultanov. Baku: Mutarcim, -2012, -101 p.
4. Eloghlu S. The events of Zangezur, Baku: Azernashr, -1992, -58 p.
5. Gaffarov T. History of Azerbaijan (1920-1991). Baku: Mutarcim, 1999, -280 p.
6. Kazimoghlu M. Karabakh: folklore is also history, book IV,: Folklore examples collected from Lachin, Gubadli and Zangilan regions. Baku: "Science and Education", 2013, - 459 p.
7. Musayev I. Political situation in the Nakhchivan and Zangezur regions of Azerbaijan and the policy of foreign states (1917-1921). Baku: "Baku University" publishing house, 1998, - 385 p.
8. Mammadova G. Stolen Zangezur, Baku: "Zardabi Publishing House", -2021, -486 p.

9. Narimanoghlu H. They were born in Zangezur, they attained eternity in Anatolia. Baku: YEK Production, 2012, 142 p.

10. Narimanoghlu H. Zangezur: 100 questions, 100 answers, Baku: NGO Publishing House, -2019, -185 p.

11. Nabibeyli Z. Sultan bey and Khosrov bey brothers. Baku: “NURLAR” Publishing-Printing Center, -2011, -224 p.

12. Yunusoglu G. 1918-1920s: At the junction of Işıklı Mountain and Hakari River // Kaspi, January 14, 2020// https://www.elibrary.az/docs/qazet/qzt2020_149.pdf

DOİ: 10.32010/MJSK8252

AZERBAIJAN–SLOVAKIA PARTNERSHIP: DIPLOMATIC AND REGIONAL PERSPECTIVES

Sabina Rasim HASANOVA
PhD student at Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0005-8979-1498
E-mail: sabinhasanova08@gmail.com

Abstract: The partnership between Azerbaijan and Slovakia has gradually evolved into a constructive and mutually beneficial diplomatic relationship, shaped by shared interests in energy security, regional stability, and economic cooperation. Since the establishment of formal diplomatic relations in 1993, both countries have utilized bilateral visits, intergovernmental agreements, and parliamentary diplomacy to strengthen political dialogue. Slovakia, as a member of the European Union and NATO, views Azerbaijan not only as a strategic energy partner within the framework of the Southern Gas Corridor but also as a key actor in the South Caucasus region. Meanwhile, Azerbaijan values Slovakia's diplomatic support within international platforms, particularly regarding issues of territorial integrity and post-conflict reconstruction efforts in the Karabakh region.

Economic cooperation remains one of the most promising dimensions of the partnership. Trade turnover, though modest, has shown potential for growth in sectors such as energy equipment, agriculture, logistics, and environmental technologies. The Azerbaijan-Slovakia Joint Intergovernmental Commission serves as an important instrument for expanding business contacts and promoting investments. Cultural and educational exchanges, including cooperation within the Visegrád Group framework and EU-funded programs, further contribute to strengthening people-to-people ties.

Regionally, the partnership reflects a broader trend of East-Central European engagement with the South Caucasus, where diversification of energy supplies and support for connectivity initiatives such as the Middle Corridor play a crucial role. The strategic alignment between Baku and Bratislava demonstrates how small and medium-sized states can leverage diplomatic pragmatism to foster stability and economic resilience. As global geopolitical dynamics evolve, Azerbaijan–Slovakia relations are expected to deepen through balanced diplomacy and shared commitment to regional cooperation.

Keywords: Azerbaijan, Slovakia, diplomatic relations, cooperation, regional security

AZƏRBAYCAN-SLOVAKİYA TƏRƏFDAŞLIĞI: DİPLOMATİK VƏ REGİONAL PERSPEKTİVLƏR

Səbinə Rasim HƏSƏNOVA
Bakı Dövlət Universitetinin doktorantı
Orcid: https://orcid.org/0009-0005-8979-1498
E-mail: sabinhasanova08@gmail.com

Xülasə: Azərbaycan və Slovakiya tərəfdaşlığı enerji təhlükəsizliyi, regional sabitlik və iqtisadi əməkdaşlıq kimi ortaq maraqlar əsasında formalaşmış və zamanla konstruktiv, qarşılıqlı faydalı diplomatik münasibətə çevrilmişdir. 1993-cü ildə diplomatik əlaqələrin qurulmasından etibarən tərəflər ikitərəfli səfərlər, hökumətlərarası sazişlər və parlament diplomatiyası vasitəsilə siyasi dialoqu gücləndirmişlər. Avropa İttifaqı və NATO üzvü olan Slovakiya Azərbaycanı yalnız Cənub Qaz Dəhlizi çərçivəsində strateji enerji tərəfdaşı kimi deyil, həm də Cənubi Qafqaz regionunda mühüm aktor kimi qiymətləndirir. Azərbaycan isə öz növbəsində Slovakiyanın beynəlxalq platformalarda, xüsusilə ərazi bütövlüyü və Qarabağ bölgəsində post-münaqişə bərpası məsələlərində göstərdiyi diplomatik dəstəyi yüksək qiymətləndirir.

İqtisadi əməkdaşlıq tərəfdaşlığın ən perspektivli istiqamətlərindən biri olaraq qalır. Hazırda ticarət dövriyyəsi nisbətən məhdud olsa da, enerji avadanlıqları, kənd təsərrüfatı, logistika və ekoloji texnologiyalar kimi sahələrdə genişlənmə potensialı mövcuddur. Azərbaycan–Slovakiya Hökumətlərarası Birgə Komissiyası biznes əlaqələrinin inkişafı və investisiyaların təşviqi üçün mühüm platforma rolunu oynayır. Vişehrad Qrupu çərçivəsində və Aİ tərəfindən maliyyələşdirilən proqramlar vasitəsilə həyata keçirilən mədəni və təhsil mübadilələri xalqlar arasında əlaqələrin güclənməsinə töhfə verir.

Regional səviyyədə bu tərəfdaşlıq Mərkəzi və Şərqi Avropa dövlətlərinin Cənubi Qafqaza marağının artması fonunda daha geniş tendensiyanı əks etdirir. Enerji təchizatının şaxələndirilməsi və Orta Dəhliz kimi nəqliyyat-logistika təşəbbüslərinə dəstək bu münasibətlərin strateji mahiyyətini daha da gücləndirir. Qlobal geosiyasi dinamikanın dəyişdiyi bir şəraitdə Azərbaycan–Slovakiya əlaqələrinin praqmatik diplomatiya və regional əməkdaşlığa sadiqlik əsasında daha da dərinləşəcəyi gözlənilir.

Açar sözlər: Azərbaycan, Slovakiya, diplomatik əlaqələr, əməkdaşlıq, regional təhlükəsizlik.

ПАРТНЁРСТВО АЗЕРБАЙДЖАН–СЛОВАКИЯ: ДИПЛОМАТИЧЕСКИЕ И РЕГИОНАЛЬНЫЕ ПЕРСПЕКТИВЫ

Сабина Расим ГАСАНОВА
докторант Бакинского государственного университета
Orcid:https://orcid.org/0009-0005-8979-1498
Электронная почта: sabinhasanova08@gmail.com

Аннотация: Партнёрство между Азербайджаном и Словакией сформировалось на основе общих интересов в сфере энергетической безопасности, региональной стабильности и экономического сотрудничества, постепенно превратившись в конструктивные и взаимовыгодные дипломатические отношения. С момента установления дипломатических связей в 1993 году обе стороны активно укрепляют политический диалог посредством двусторонних визитов, межправительственных соглашений и парламентской дипломатии. Словакия, являясь членом Европейского союза и НАТО, рассматривает Азербайджан не только как стратегического энергетического партнёра в рамках Южного газового коридора, но и как ключевого актера на Южном Кавказе. В свою очередь, Азербайджан высоко ценит дипломатическую поддержку Словакии на международных площадках, особенно в вопросах территориальной целостности и послевоенного восстановления Карабахского региона.

Экономическое сотрудничество остаётся одной из наиболее перспективных сфер взаимодействия. Хотя объём торгового оборота пока относительно невелик, существует значительный потенциал для расширения в таких областях, как энергетическое оборудование, сельское хозяйство, логистика и экологические технологии. Совместная межправительственная комиссия Азербайджан–Словакия играет важную роль в развитии деловых контактов и стимулировании инвестиций. Культурные и образовательные обмены, реализуемые в рамках Вышеградской группы и при поддержке программ Европейского союза, способствуют укреплению межчеловеческих связей.

На региональном уровне данное партнёрство отражает более широкий тренд растущего интереса стран Центральной и Восточной Европы к Южному Кавказу. Диверсификация энергетических поставок и поддержка транспортно-логистических инициатив, таких как Средний коридор, усиливают стратегическую значимость отношений. В условиях изменяющейся глобальной геополитической динамики ожидается дальнейшее углубление сотрудничества между Азербайджаном и Словакией на основе прагматичной дипломатии и приверженности региональному взаимодействию.

Ключевые слова: Азербайджан, Словакия, дипломатические отношения, сотрудничество, региональная безопасность.

İntradaction

In a globalized world, the expansion and deepening of interstate relations has increased the opportunities for mutual cooperation, especially between small and medium-sized countries. In this context, the establishment and development of diplomatic relations between the Republic of Azerbaijan and the Slovak Republic can be assessed as a noteworthy direction. After regaining its independence, Azerbaijan has pursued a balanced and multilateral line of cooperation in its foreign policy, attaching special importance to the establishment of relations with the countries of Central and Eastern Europe. Slovakia, as a member of the European Union and NATO, is one of the states that takes an active position in regional and international issues [Məmmədli (2021): 26-27].

Azerbaijan-Slovakia relations are developing in the economic, energy, transport and humanitarian spheres, in addition to political dialogue. This article will analyze the process of formation of diplomatic relations between the two countries, the main areas of cooperation and the intersection of mutual interests at the regional level. The aim is to determine the extent to which this partnership is strategic in modern times and shed light on future development prospects.

Diplomatic relations between the Republic of Azerbaijan and the Slovak Republic were established on November 23, 1993. This historical stage laid the foundation for political dialogue between the two countries and created a basis for the development of cooperation in the following years. Slovakia was one of the first Central European countries to recognize the independence of Azerbaijan, and since the late 1990s, political relations have been intensified [Əliyeva (2023): 46].

In the early 2000s, Azerbaijan-Slovakia relations entered a more active stage. Slovakia's membership in the European Union and NATO in 2004, in addition to expanding the country's foreign policy priorities, created conditions for Azerbaijan to act as an important partner in cooperation with Euro-Atlantic structures [European Commission (2022): https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_22_4602]

In 2010, the official visit of the President of the Slovak Republic Ivan Gašparović to Azerbaijan was an indicator of the strategic nature of relations between the

two countries. Within the framework of this visit, documents on cooperation in the fields of energy, transport and education were signed. In particular, cooperation issues in the field of energy security were on the agenda. Slovakia also acts as an interested party in the export of Azerbaijani gas to the European market. In this context, the Southern Gas Corridor project and Slovakia's potential for participation are of particular importance.

During the visit of the Deputy Chairman of the National Council (parliament) of Slovakia, Milan Laurenčík, to Baku in 2021, views were exchanged on deepening interparliamentary cooperation and regional issues of mutual interest. This visit showed that bilateral relations are developing not only at the intergovernmental level, but also at the level of legislative bodies [Quliyev (2020): 175] .

At the same time, during the meetings held during the visit of the Minister of Foreign and European Affairs of the Slovak Republic, Ivan Korčok, to Azerbaijan in 2022, opportunities for increasing trade turnover, participation of Slovak companies in projects in Azerbaijan, and, in particular, cooperation in the restoration of liberated territories were discussed. This also indicates that relations have entered a new stage. One of the important directions of Azerbaijan-Slovakia relations is economic cooperation. Economic relations between the two countries have been developing since the early 2000s. However, the relatively low volume of trade turnover indicated that the parties were not fully utilizing the potential in this area. In recent years, positive dynamics have been observed in this direction [Əliyeva (2023): 48].

According to the State Statistical Committee of the Republic of Azerbaijan, since the mid-2010s, there has been an increase in trade turnover between Slovakia and Azerbaijan. In particular, in 2018, trade turnover increased by up to 30 percent compared to previous years. During this period, Slovakia exported mainly industrial equipment, electronics and chemical products to Azerbaijan. In return, Azerbaijan exported oil products and petrochemical products to Slovakia.

Negotiations on joint cooperation in various fields were held within the framework of the Azerbaijan-Slovakia Business Forum held in Baku in 2021. The Slovak delegation participating in the forum included more than 20 companies, and these companies mainly represented the energy, construction, agriculture, ICT and transport sectors. The possibilities of Slovak companies' participation in the restoration of the liberated Karabakh and East Zangezur regions were also discussed within the framework of this forum.

In addition, Slovakia is interested in exporting its products to Asian markets via the Middle Corridor (Trans-Caspian International Transport Route), taking into account the transit opportunities of Azerbaijan. The favorable geographical location of Azerbaijan, the Baku-Tbilisi-Kars railway and the Alat International Sea Trade Port are of strategic importance for Slovakia [Məmmədli (2021): 26].

It should also be noted that in 2022, the Slovak side proposed the establishment of an Intergovernmental Commission on Economic Cooperation with Azerbaijan. Within the framework of this commission, it is planned to further deepen relations in the fields of trade, investment, transport and energy.

The energy sector occupies a special place in Azerbaijan-Slovakia relations. Azerbaijan is a country with rich oil and gas reserves, acting as a leading energy exporter in the South Caucasus. Slovakia, on the other hand, is one of the Central European countries that meets its energy needs mainly through imports and attaches great importance to energy security. Therefore, energy cooperation is based on the mutual interests of the two countries.

The Southern Gas Corridor project, which was implemented at the initiative of Azerbaijan and plays an important role in Europe's energy security, is also of strategic importance for Slovakia. Within the framework of this project, Azerbaijani gas is transported to Europe via Georgia and Turkey. Slovakia, especially after the commissioning of the Greece-Bulgaria interconnector, has begun to act as one of the countries with access to alternative gas sources. In the future, the possibilities of Slovakia's technical integration into this project and the introduction of Azerbaijani gas to the Slovak market are being explored [Hüseynov (2022): 35].

In 2014, during a visit to Baku by a delegation of the Slovak Ministry of Energy, opportunities for joint cooperation were discussed with SOCAR (State Oil Company of the Republic of Azerbaijan). During the meeting, the Slovak side expressed interest in Azerbaijani oil and gas products, as well as modern energy technologies.

Slovakia also expressed its openness to the exchange of experience and technology with Azerbaijan in the development of renewable energy sources. The protocols of intent signed in 2021 emphasized the intention of Slovak companies to participate in projects implemented in the "green energy" zones of Azerbaijan, Karabakh and East Zangezur.

In addition, the "Memorandum of Understanding on Strategic Partnership in the Field of Energy" signed between the European Union and Azerbaijan in 2022 is also considered an important document for Slovakia in terms of diversification of energy supply. Slovakia is interested in close cooperation with Azerbaijan in order

to strengthen energy security within the framework of this agreement [Əliyeva (2023): 50].

One of the important directions of relations between Azerbaijan and Slovakia is cooperation in the humanitarian and educational fields. The development of relations between the two countries at the level of culture, science, education and public organizations acts as a factor strengthening the social basis of interstate relations.

One of the main directions of humanitarian cooperation is the field of culture. Since the mid-2000s, presentation days, exhibitions and conferences on the history and culture of Azerbaijan have been organized in Slovakia. In particular, the exhibition "Azerbaijan - Pearl of the Caucasus" held in Bratislava in 2011 was met with interest by the public. Through these events, the rich cultural heritage, multicultural values and traditions of tolerance of Azerbaijan are presented to the Slovak public [Hüseynov (2022): 38].

Cooperation in the field of education is also expanding. Protocols on bilateral cooperation have been signed between Slovak universities and Azerbaijani higher education institutions, student and teacher exchange programs have been implemented. In this regard, opportunities have been created for Azerbaijani students to study at various universities in Slovakia within the framework of the Erasmus+ program.

In 2022, a memorandum of understanding on cooperation was signed between the Azerbaijan University of Languages and the Bratislava University of Economics. This document envisages joint research, conferences, summer schools and academic exchange projects. At the same time, Slovakia allocates an annual quota for Azerbaijani youth to receive higher education through scholarship programs [Quliyev (2020): 126].

One of the areas of interest of Slovak universities is the post-conflict development of Azerbaijan and regional security issues. Joint scientific projects with Azerbaijani universities are encouraged to conduct joint research in these areas.

Cooperation in the humanitarian field is also supported by inter-parliamentary friendship groups, diaspora activities and initiatives of non-governmental organizations. The Azerbaijani community living in Slovakia also actively participates in the development of these relations, promoting the culture and national interests of Azerbaijan.

The opening of the Embassy of the Slovak Republic in Baku is considered an important milestone in Azerbaijani-Slovak relations. This event is of strategic importance not only in terms of the transition of diplomatic relations to the official level, but also in terms of creating an institutional basis for the expansion of political, economic and cultural cooperation [Əliyev (2015): 116-118].

Azerbaijan established diplomatic relations with Slovakia in 1993 - shortly after Slovakia gained independence. For a long time, these relations were carried out mainly within multilateral platforms - in particular, within the framework of the UN, OSCE, Council of Europe and other international organizations. However, against the background of increasing interests in the economic and energy sectors, it became necessary to intensify bilateral relations [Əliyev (2015): 188-192].

Slovakia decided to open an embassy in Azerbaijan in 2019, and in June of that year, the Embassy of the Slovak Republic officially began its activities in Baku. Official representatives of the two countries attended the event held on the occasion of the opening of the embassy, and it was stated that this step would give a new impetus to cooperation based on mutual interests.

As a result of the activities of the embassy, the Slovak side began to study cooperation opportunities in Azerbaijan in the economic, transport, energy, scientific and humanitarian spheres in more detail and establish direct contacts. In particular, the participation of Slovak companies in Azerbaijani transport and industrial projects, and the interest shown in the Southern Gas Corridor project, have shown the increasing interest of Slovak diplomacy in the South Caucasus region [Hüseynov (2022): 46].

In addition, the activities of the embassy also play an important role in coordinating work with the diaspora, organizing cultural events and student exchange programs. This serves to strengthen mutual understanding and friendship between peoples.

The activities of the Slovak Embassy in Baku are also an important step in strengthening Azerbaijan's relations with the European Union and the Visegrad Group (V4) countries. The political dialogue and economic cooperation conducted through the embassy create the basis for a strategic partnership between the two countries [Əliyev (2015): 213].

Although diplomatic relations between Slovakia and Azerbaijan were established in 1993, the Slovak Embassy in Baku began operating only in 2019. In the first years after gaining independence, Slovakia focused its foreign policy mainly on the processes of integration into the European Union and NATO. Eastern Europe and the Balkan region occupied a more important place in its foreign diplomacy. The South Caucasus was not considered a priority region for a long time. As a small state, Slovakia determined the number of its foreign missions based on economic and strategic profitability. In the previous stages, Slovakia carried out its diplomatic representation in the region, including Azerbaijan, through its embassies in

Budapest or Ankara. This was one of the factors that slowed down the opening of the embassy. Until the early 2000s, trade turnover and political relations between Azerbaijan and Slovakia were limited. For this reason, the Slovak government did not feel sufficient strategic motivation to open an embassy. However, in recent years, Azerbaijan's growing role in the fields of energy, transport and international cooperation has increased Slovakia's interest in this country [Hüseynov (2022): 41].

During the period since the establishment of diplomatic relations between Azerbaijan and Slovakia, the parties have managed to form a model of cooperation based on mutual trust in various fields. Political dialogue has continued on a stable development path, and cooperation in the economic, energy and humanitarian spheres has expanded dynamically. Slovakia has begun to act as an important partner of Azerbaijan, especially in strategic areas such as energy security and diversification of transport routes.

Deepening economic cooperation, implementing joint investment projects and increasing trade turnover are among the main goals for the coming years. At the same time, the participation of Slovak companies in reconstruction and infrastructure projects in the liberated territories of Azerbaijan can provide additional impetus to future relations.

Joint projects implemented in the fields of education and culture serve to strengthen mutual understanding and rapprochement between peoples. Expanding academic exchange programs and deepening cooperation in the field of scientific research are important in terms of turning humanitarian relations into a strategic component.

Taking into account all these factors, it can be said that Azerbaijan-Slovakia relations will develop further in the future, and this partnership model, which plays the role of a bridge between the European and South Caucasus regions, will be further strengthened. The policy and diplomatic activity of both countries based on mutual interests create the basis for this process.

REFERENCES:

1. Azərbaycan Respublikasının Xarici İşlər Nazirliyi. (n.d.). İkitərəfli münasibətlər – Slovakiya. Last accessed: April 12, 2025, from https://mfa.gov.az
2. Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi. (n.d.). Rəsmi statistik göstəricilər. Last accessed: April 12, 2025, from https://stat.gov.az
3. Məmmədov, F. (2019). Avropa İttifaqı və Cənubi Qafqaz ölkələri: əməkdaşlıq perspektivləri. Qanun Nəşriyyatı. 272 səh.
4. SOCAR. (n.d.). Azərbaycan Respublikası Dövlət Neft Şirkəti. Last accessed: April 12, 2025, from https://socar.az
5. Slovakiya Xarici və Avropa İşləri Nazirliyi. (n.d.). Official portal. Last accessed: April 12, 2025, from https://mzv.sk
6. European Commission. (2022). EU-Azerbaijan: Strategic Partnership in Energy. Last accessed: April 12, 2025, https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_22_4602
7. Embassy of the Republic of Azerbaijan to the Slovak Republic. (n.d.). Diplomatic Relations. Last accessed: April 12, 2025, https://bratislava.mfa.gov.az
8. Əliyeva, S. (2023). Azərbaycan-Slovakiya münasibətlərinin inkişaf perspektivləri. Azərbaycan Diplomatik Araşdırmalar Jurnalı, 12(3), 45–58.
9. Hüseynov, T. (2022). Slovakiya ilə iqtisadi əməkdaşlığın genişlənməsi: imkanlar və çağırışlar. İqtisadiyyat və Siyasət, 8(2), 33–47.
10. Məmmədli, A. (2021). Avropa İttifaqı çərçivəsində Azərbaycan-Slovakiya əlaqələrinin inkişafı. Beynəlxalq Münasibətlər və Diplomatiya, 5(1), 22–36.

DOİ: 10.32010/EHIJ5875

RƏQƏMSAL İNQİLAB VƏ TARİX DƏRSLƏRİ: TƏDRİSDƏ YENİ ÜFÜQLƏR

Səma Seymur SÜLEYMANOVA
Müəllim, Mingəçevir Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0004-8248-7752
E-mail: sama.suleymanova@mdu.edu.az

Xülasə: Müasir dövrdə rəqəmsal texnologiyaların təhsil sahəsinə sürətli inteqrasiyası təlim-tədris prosesinin mahiyyətini dəyişdirərək yeni yanaşmaların formalaşmasına səbəb olmuşdur. Bu xüsusilə tarixin tədrisində özünü daha aydın göstərir. Tarixi biliklərin ötürülməsi uzun illər ənənəvi dərs üsulları ilə həyata keçirilsə də, rəqəmsal alətlərin tətbiqi nəticəsində bu sahədə həm məzmun, həm də metod baxımından ciddi yeniliklər meydana gəlmişdir. İnteraktiv platformalar, süni intellekt əsaslı proqramlar, mobil tətbiqlər və multimedia resursları şagirdlərin öyrənmə təcrübəsini daha dinamik, maraqlı və fərdiləşdirilmiş hala gətirir. Bu cür texnologiyalar tarixi hadisələrin vizual materiallarla təqdim edilməsinə, xronoloji ardıcıllığın daha aydın dərk olunmasına və analitik düşünmə bacarıqlarının inkişafına mühüm töhfə verir.
Eyni zamanda, rəqəmsallaşmanın gətirdiyi imkanlarla yanaşı müəyyən çağırışlar da mövcuddur. Texnoloji bərabərsizlik, müəllimlərin peşəkar hazırlıq səviyyəsi və rəqəmsal mühitdə informasiya təhlükəsizliyi kimi məsələlər bu prosesdə nəzərə alınmalıdır. Bununla belə, rəqəmsal təhsil mühitində müəllimlər analitik platformalardan istifadə edərək şagirdlərin akademik irəliləyişini izləyə və onların potensialını daha effektiv şəkildə üzə çıxara bilirlər.
Tarixin tədrisində rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi həm öyrənmənin keyfiyyətini yüksəldir, həm də biliklərin gələcək nəsillərə daha müasir, əlçatan və davamlı şəkildə ötürülməsini təmin edir. Bu baxımdan, rəqəmsal savadlılığın artırılması, texnoloji infrastrukturun gücləndirilməsi və müəllimlərin rəqəmsal pedaqogikaya uyğun hazırlanması təhsilin davamlı inkişafı üçün zəruri amillər kimi çıxış edir.
Əlavə olaraq, rəqəmsal texnologiyalar tədris prosesində həm müəllim, həm də şagirdin rolunu yenidən müəyyənləşdirir. Müəllimlər artıq yalnız bilik ötürən deyil, öyrənmə prosesini yönləndirən və dəstək verən bələdçiyə çevrilirlər. Şagirdlər isə passiv dinləyici olmaqdan çıxaraq, öz biliklərini araşdıran, təhlil edən və tətbiq edən fəal öyrənən rolunu mənimsəyirlər. Rəqəmsal alətlər vasitəsilə əməkdaşlıq və qrup işi daha da asanlaşır, bu da kollektiv öyrənməni təşviq edir. Eyni zamanda, süni intellekt əsaslı sistemlər şagirdlərin fərdi öyrənmə sürətini və maraq dairəsini nəzərə alaraq tədris materiallarını uyğunlaşdırır, nəticədə öyrənmənin səmərəliliyi və davamlılığı artır.
Açar sözlər: təhsil, rəqəmsal texnologiya, interaktivlik, öyrənmə prosesi, metodlar

DIGITAL REVOLUTION AND HISTORY LESSONS: NEW HORIZONS IN TEACHING

Sema Seymur SULEYMANOVA
Teacher, Mingachevir State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0004-8248-7752
E-mail: sama.suleymanova@mdu.edu.az

Summary: In the modern era, the rapid integration of digital technologies into education has transformed the essence of the teaching and learning process, giving rise to new approaches. This is particularly evident in the teaching of history. While the transmission of historical knowledge has long relied on traditional classroom methods, the application of digital tools has introduced significant innovations in both content and methodology. Interactive platforms, AI-based programs, mobile applications, and multimedia resources make students' learning experiences more dynamic, engaging, and personalized. Such technologies contribute significantly to presenting historical events visually, clarifying chronological sequences, and developing analytical thinking skills.
At the same time, alongside the opportunities provided by digitalization, certain challenges exist. Issues such as technological inequality, teachers' professional preparedness, and information security in digital environments must be considered. Nevertheless, in a digital learning environment, teachers can utilize analytical platforms to monitor students' academic progress and more effectively uncover their potential.
The application of digital technologies in history teaching enhances the quality of learning and ensures that knowledge is transmitted to future generations in a modern, accessible, and sustainable manner. In this regard, increasing digital literacy, strengthening technological infrastructure, and preparing teachers for digital pedagogy are essential factors for the sustainable development of education.
Additionally, digital technologies redefine the roles of both teachers and students in the learning process. Teachers are no longer mere knowledge transmitters but become guides who direct and support the learning process. Students shift from being passive listeners to active learners who explore, analyze, and apply their knowledge. Collaboration and group work are further facilitated

through digital tools, promoting collective learning. AI-based systems also adapt teaching materials to students' individual learning pace and interests, thereby increasing the efficiency and sustainability of learning.
Keywords: education, digital technology, interactivity, learning process, methods

ЦИФРОВАЯ РЕВОЛЮЦИЯ И УРОКИ ИСТОРИИ: НОВЫЕ ГОРИЗОНТЫ В ОБУЧЕНИИ

Сема Сеймур СУЛЕЙМАНОВА
Преподаватель, Мингачевирский Государственный Университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0004-8248-7752
Электронная почта: sama.suleymanova@mdu.edu.az

Резюме: В современную эпоху стремительная интеграция цифровых технологий в сферу образования трансформировала суть учебного процесса, способствуя формированию новых подходов. Это особенно заметно в преподавании истории. Несмотря на то, что передача исторических знаний долгое время осуществлялась с помощью традиционных методов, применение цифровых инструментов внесло значительные новшества как в содержание, так и в методику обучения. Интерактивные платформы, программы на основе искусственного интеллекта, мобильные приложения и мультимедийные ресурсы делают учебный процесс более динамичным, интересным и индивидуализированным. Эти технологии значительно способствуют визуальному представлению исторических событий, лучшему пониманию хронологической последовательности и развитию аналитического мышления.
Вместе с тем, наряду с возможностями, предоставляемыми цифровизацией, существуют определённые вызовы. Следует учитывать такие вопросы, как технологическое неравенство, профессиональная подготовка преподавателей и информационная безопасность в цифровой среде. Тем не менее, в цифровой образовательной среде преподаватели могут использовать аналитические платформы для отслеживания академического прогресса учащихся и более эффективного раскрытия их потенциала.
Применение цифровых технологий в преподавании истории повышает качество обучения и обеспечивает передачу знаний будущим поколениям современным, доступным и устойчивым образом. В этом контексте повышение цифровой грамотности, укрепление технологической инфраструктуры и подготовка преподавателей к цифровой педагогике являются необходимыми факторами устойчивого развития образования.
Кроме того, цифровые технологии переопределяют роль как преподавателей, так и учащихся в учебном процессе. Преподаватели перестают быть лишь передатчиками знаний и становятся наставниками, направляющими и поддерживающими процесс обучения. Учащиеся переходят от пассивного восприятия информации к активному освоению знаний, исследованию, анализу и применению полученной информации. Цифровые инструменты также облегчают сотрудничество и групповую работу, способствуя коллективному обучению. Системы на основе искусственного интеллекта адаптируют учебные материалы с учётом индивидуального темпа обучения и интересов учащихся, что повышает эффективность и устойчивость учебного процесса.
Ключевые слова: образование, цифровые технологии, интерактивность, процесс обучения, методы

Giriş

Texnologiya, gündəlik həyatı asanlaşdıran və insan fəaliyyətinin bütün sahələrində istifadə olunan vasitələrin ümumi adıdır. İstər kənd təsərrüfatı və sənaye, istərsə də ticarət, maliyyə, səhiyyə, müdafiə, elm, təhsil, idman və əyləncə olsun – hər birində texnologiyanın imkanlarından faydalanırıq. Artıq elə bir sahə yoxdur ki, orada texnoloji məhsullardan istifadə edilməsin. 1936-cı ildə hazırlanmış ilk proqramlaşdırılabilən kompüter isə müasir dövrdə rəqəmsallaşmanın başlanğıc nöqtəsi kimi qəbul edilir. Texnoloji inkişafın sürəti yalnız məişət və sosial münasibətlərə deyil, təlim metodologiyasına da təsir göstərmişdir. Bu inkişaf tarix fənninin tədrisinə ənənəvi üsullarla yanaşı, yeni üsullar, metodlar əlavə etmişdir. Əvvəllər yalnız kitabxana fondlarında, arxiv otaqlarında və muzeylərin məhdud mühitində mövcud olan mənbələr bu gün rəqəmsallaşdırma prosesi nəticəsində qlobal elmi ictimaiyyət üçün daha əlçatan olmuşdur. Elektron arxivlər, rəqəmsal kataloqlar, beynəlxalq verilənlər bazaları və coğrafi informasiya sistemləri tədqiqatçının mənbələrlə işləmək vərdişlərini yenidən formalaşdırır, onlarda tədqiqat işinə həvəs yaradır. Bu eyni zamanda tədris prosesinə də yeni töhfələr verir.

Tarix yalnız keçmişin öyrənilməsi deyil, öyrənilən keçmiş təcrübələrdən dərs çıxararaq gələcəyin düzgün bünovrəsinin qurulmasıdır. Bu baxımdan da tarix fənni şagird və tələbələrdə milli kimlik, vətəndaşlıq mövqeyi, tənqidi düşünmə qabiliyyətinin formalaşmasında əvəzsiz rol oynayır. Tarixin tədrisi zamanın çağırışlarına uyğunlaşmalı, müasir informasiya mühitinə inteqrasiya olunmalıdır. Rəqəmsal texnologiyalar tarixi hadisələrin daha aydın, vizual və interaktiv şəkildə təqdim edilməsinə imkan verir. Virtual reallıq (VR), rəqəmsal arxivlər, elektron dərsliklər və interaktiv platformalar və xəritələr vasitəsilə öyrənənlər keçmiş hadisələri yalnız mətn

kimi deyil, həm də vizual-emosional müstəvidə qavrayırlar.

Digər tərəfdən, rəqəmsal texnologiyalar tədris prosesində müxtəlif çətinlikləri də gündəmə gətirir. İnformasiyanın hədsiz çoxluğu, onun etibarlılıq problemi, müəllimlərin rəqəmsal bacarıqlarının bəzən yetərsizliyi bu sahədə müəyyən məhdudiyyətlər yaradır. Buna görə də mövzunun öyrənilməsi yalnız texniki imkanların təsviri ilə məhdudlaşmamalı, həm də pedaqoji və metodoloji baxımdan geniş şəkildə təhlil olunmalıdır. Bu məqalənin məqsədi müasir rəqəmsal texnologiyaların tarixin tədrisinə təsirini müxtəlif aspektlərdən araşdırmaq, onların imkan və məhdudiyyətlərini dəyərləndirməkdir. Məqalədə həm nəzəri əsaslara, həm də tətbiqi təcrübələrə yer veriləcək, müxtəlif ölkələrin və Azərbaycan təhsil sisteminin nümunələri müqayisəli şəkildə təhlil olunacaqdır. Nəticədə rəqəmsal texnologiyaların tarixin tədrisinə gətirdiyi üstünlüklər və yaratdığı çətinliklər müəyyən ediləcək, gələcəkdə bu sahədə atıla biləcək addımlara dair tövsiyələr irəli sürüləcəkdir.

Tədqiqatın metodologiyası. Bu tədqiqatda əsas məqsəd rəqəmsal texnologiyaların tarixin tədrisinə təsirini nəzəri və praktik aspektlərdən təhlil etmək, bu prosesin üstünlüklərini və mövcud çətinliklərini müəyyənləşdirməkdir.

Tədqiqat **nəzəri-təhlil və müqayisəli-analitik** metodlara əsaslanmışdır.

- **Nəzəri-təhlil metodu** vasitəsilə rəqəmsallaşma, interaktiv tədris və konstruktivist yanaşma ilə bağlı elmi mənbələr, yerli və xarici tədqiqat işləri öyrənilmişdir.
- **Müqayisəli-analitik metod** isə Azərbaycan təhsil sistemində və digər ölkələrdə (xüsusilə Avropa İttifaqı və Türkiyə nümunələri) aparılan rəqəmsal təhsil təşəbbüslərinin müqayisəli təhlili üçün istifadə edilmişdir.
- Məqalədə **sənəd analizi metodu** da tətbiq olunmuşdur – Azərbaycan Respublikası Elm və Təhsil Nazirliyinin hesabatları, FATİH və EBA layihələri araşdırılmışdır.

Tədqiqatın elmi yeniliyi ondan ibarətdir ki, tarix fənninin rəqəmsallaşması konstruktivist pedaqoji model kontekstində təhlil edilmiş və bu prosesin Azərbaycan təhsil sistemində tətbiq perspektivləri müəyyənləşdirilmişdir.

Rəqəmsal texnologiyaların tarixin tədrisinə təsiri. Rəqəmsallaşdırma ən sadə şəkildə "analog materialların kompüter mühitində saxlanılması üçün rəqəmsal formata çevrilməsi" prosesi kimi tərif olunur (Karakaş və digərləri. 2009). Bu gün biliklərin, sənədlərin, kitab və jurnalların elektron platformalara köçürülməsi rəqəmsallaşmanın cəmiyyətə təsirini daha aydın göstərir. Bu proses məlumat əldə etmə imkanlarını genişləndirir və əvvəlki məhdudiyyətləri aradan qaldırır.

Artıq 21-ci əsrdə texnologiyadan kənarda düşünmək mümkün deyil. Texnologiyanın verdiyi imkanlarla müxtəlif sahələrdə rəqəmsal keçid baş vermişdir. Keçmişdə mənbələrə əlçatanlıq baxımından çoxsaylı çətinliklər mövcud idi və bu da sosial-iqtisadi baxımdan bərabər imkanların formalaşmasına mane olurdu. Hazırkı dövrdə isə bu çətinliklərin böyük bir hissəsi aradan qalxmış, texnologiyadan asılılıq güclənmiş və daha geniş miqyasda bərabər imkanlar təmin olunmuşdur. Rəqəmsal texnologiyalar yayılmadan öncə əksər işlər insan əməyinə əsaslanırdı. Lakin rəqəmsallaşma prosesi sayəsində bir çox işlər avtomatlaşdırılaraq daha az əmək sərfi ilə icra oluna bilir (Sürer G.A, 2020)

Təhsil sahəsində rəqəmsal yeniliklər ənənəvi təhsil modelini dəyişərək yeni bir mərhələnin əsasını qoymuşdur. Bu isə müəllimlərin məsuliyyət və funksiyalarında da dəyişikliklərə yol açmışdır. Rəqəmsal texnologiyalar təhsili auditoriya və sinif divarlarından çıxararaq evlərə daşıyır, məkan anlayışını ortadan qaldırır. Əvvəllər təhsil yalnız müəyyən fiziki mühitlə məhdudlaşırdısa, indi hər bir fərdin yaşadığı məkana daşınabiləndir. Üz-üzə tədris yavaş-yavaş yerini rəqəmsal platformalara verməkdədir. Bununla yanaşı, rəqəmsal transformasiya üçün öyrənmənin ömür boyu davam edən bir proses olduğu qəbul edilməlidir. Müasir texnologiya yalnız məktəblərdə deyil, həm də ailə, müəllim, mütəxəssis və mentorlar arasında əlaqə quraraq daha çevik öyrənmə imkanları təqdim edir. Şəxsi və simulyasiya olunmuş tədris proqramlarının isə tələbələrin mürəkkəb problemləri həll etməsində və sosial məsələlərə yanaşmasında daha effektiv olacağı vurğulanır.

Cəmiyyətin inkişafı ilə paralel olaraq təhsil və pedaqogika sahəsində də yeni tələblər meydana gəlir. Bu tələblər pedaqoji prosesin daim təkmilləşdirilməsini, məzmun, forma və metodlarda yenilənmələrin həyata keçirilməsini zəruri edir. Pedaqoji sistemin inkişafı əsasən iki istiqamətdə aparılır: intensiv və ekstensiv.

İntensiv inkişaf mövcud resurslardan daha səmərəli istifadə etməklə həyata keçirilir. Məsələn, müasir metodların tətbiqi vasitəsilə şagirdlərdə müstəqil öyrənmə bacarıqlarının formalaşdırılması və onların özünütəhsilə yönləndirilməsi intensiv yanaşmaya nümunədir. Ekstensiv inkişaf isə əlavə vaxt və vəsaitin prosesə cəlb olunmasını nəzərdə tutur. Bu yola misal olaraq təlim müddətinin uzadılması və proqramların genişləndirilməsi göstərilə bilər. Lakin pedaqoji təcrübə göstərir ki, çox zaman ekstensiv yola müraciət etmədən də hədəflərə nail olmaq mümkündür.

Pedaqoji prosesdə yeniliklərin miqyası müxtəlif ola bilər: müəyyən metod və formaların təkmilləşdirilməsi,

yeni texnologiyaların tətbiqi və ya bütövlükdə təhsil sisteminin modernləşdirilməsi. Hazırda Azərbaycanda aparılan islahatlar bu dəyişikliklərin bariz nümunəsidir. Təhsilin maddi bazasının möhkəmləndirilməsi, təlim-tərbiyə prosesinin məzmun və metodikasının yenilənməsi, müəllim-şagird münasibətlərində və idarəetmədə müşahidə olunan dəyişikliklər bunu təsdiqləyir. Milli dövlət quruculuğunun başlanması ilə birlikdə pedaqoji nəzəriyyədə və təcrübədə uzun illər hökm sürən stereotiplərin köhnəldiyi aydın oldu. Bu dövrdə yeni pedaqoji konsepsiyalar və nəzəri yanaşmalar irəli sürüldü. Milli dəyərlərlə ümumbəşəri prinsiplərin sintezi əsasında formalaşan yeni pedaqoji təfəkkür təhsil sisteminin inkişafına güclü təsir göstərməyə başladı.

Müasir pedaqogikanın qarşısında duran əsas vəzifələrdən biri şagirdin şəxsiyyət kimi formalaşdırılmasıdır. Bu məqsədlə təlimin inkişafetdirici, tərbiyəedici və diaqnostik funksiyalarının genişləndirilməsi xüsusi önəm kəsb edir. Bu dəyişikliklər nəticəsində pedaqogikanın metodoloji əsasları, nəzəriyyələri və praktik strukturları yenidən dəyərləndirilmiş, harmonik şəxsiyyətin yetişdirilməsi ən aktual məsələ kimi ön plana çıxmışdır. (Nəzərov A. 2012)

Son illərdə tədris prosesində baş verən rəqəmsallaşma, xüsusilə də Covid-19 pandemiyası dövründə, dərs metodlarının sürətli dəyişməsinə səbəb olmuşdur. Əslində tarix elminin rəqəmsallaşması təhsil prosesindəki rəqəmsallaşmadan daha əvvəldən başlamışdır. Tarixi mövzulu film, serial və sənədli filmlərlə başlayan bu proses, sosial media və video platformalarının inkişafı ilə daha da güclənmişdir. Bununla belə, internetdə yayılan, lakin mənbə dəqiqliyi təsdiqlənməyən məlumatlar geniş auditoriyalara sürətlə təsir göstərməkdədir.

Müasir dövrdə təhsildə texnologiyanın istifadəsi öyrənməni daha interaktiv və zəngin bir təcrübəyə çevirmə potensialına malikdir. Tarix dərslərində yalnız ənənəvi dərs vəsaitləri, məsələn dərsliklər deyil, həmçinin atlaslar, xəritələr və vizual materiallar da istifadə olunur. Bu vasitələr şagirdlərin tarixi və coğrafi hadisələri kontekst daxilində daha yaxşı anlamaqlarına kömək edir, çünki tarix məkan və zaman kontekstindən kənarda tam dərk edilə bilməz.

Əlavə olaraq, bəzi dərsliklərin mürəkkəbliyi və əvvəlcədən müəyyən tarix biliklərinə istinad etməsi öyrənmə prosesini çətinləşdirə bilər. Bu səbəbdən interaktiv və vizual alətlər tarixi biliklərin daha əlçatan və anlaşılır olmasını təmin edir. İnsanlıq tarixi boyunca vizual öyrənmə təhsildə mühüm rol oynamışdır; mağara rəsmlərindən başlayaraq müasir multimedia tətbiqlərinə qədər vizual vasitələr məlumatın ötürülməsini gücləndirmiş və öyrənməni asanlaşdırmışdır. Rəqəmsal dövrdə kompüterlər və internet isə vizual materialların həm miqyasını, həm də əlçatanlığını əhəmiyyətli dərəcədə artırmışdır. Texnologiyanın inkişafı yaxın gələcəkdə tarix tədrisinin daha da optimallaşdırılmasına imkan verəcəkdir. Məsələn, sürətlə inkişaf edən vizual yaradıcı süni intellekt texnologiyaları ilə müəllimlər tarixi məzmunu daha asan vizuallaşdırmaq, animasiya və videolar hazırlamaq imkanına malik olacaqlar. Tarixi filmlər, sənədli filmlər və animasiyalar tələbələrə keçmiş hadisələri vizual və interaktiv şəkildə yaşamağa şərait yaradır, bu da tarixi biliklərin daha effektiv mənimsənilməsinə kömək edir.

Tarixi öyrənmədə yalnız rəqəmsal vizual materiallar deyil, həm də konkret tarixi məkanlar və eksponatlar böyük rol oynayır. Muzeylər, antik şəhərlər və tarixi abidələr tarixi hadisələri və həyat tərzini daha aydın görməyə imkan verir. Ənənəvi öyrənmə üsullarının bu vizual və fiziki resurslarla birləşdirilməsi öyrənmənin effektivliyini artırır. Gələcəkdə virtual reallıq texnologiyaları bu təcrübəni daha da zənginləşdirəcəkdir. Tələbələr antik şəhərlərin indiki və ya keçmiş görünüşünü virtual olaraq araşdıra, interaktiv simulyasiyalar vasitəsilə tarixi şəxsiyyətlərlə qarşılıqlı əlaqədə ola biləcəklər. Məsələn, 1828-ci ildə imzalanmış Türkmənçay müqaviləsini virtual səyahətlə canlı müşahidə edə biləcəklər. Bu texnologiyalar tarix tədrisini daha dinamik, interaktiv və şagirdyönümlü edir, öyrənmə prosesini zənginləşdirir.

Müasir tədris mühitləri getdikcə daha çox şəxsiyyətyönümlü yanaşma əsasında qurulur. Belə mühitlər şagirdlərin yalnız müstəqil fəaliyyətini deyil, həm də qarşılıqlı əməkdaşlığını dəstəkləyir. Bu yanaşma onlara əvvəlki biliklərini yeni təcrübələrlə əlaqələndirmək imkanı verir. Rəqəmsal texnologiyalar və kompüterlər isə bu cür dərslərin təşkilində müəllimlərə geniş imkanlar yaradır.

Müasir dövrdə rəqəmsal texnologiyaların sürətli inkişafı tədris prosesində yeni metod və vasitələrin tətbiqini zəruri etmişdir. L. V. Voronkovanın araşdırması bu baxımdan tarixin tədrisində multimedia texnologiyalarının pedaqoji potensialını ətraflı şəkildə göstərir. Müəllifin fikrincə, multimedia mühiti yalnız məlumat ötürmə vasitəsi deyil, həm də müəllim və öyrənən arasında interaktiv əməkdaşlığın təşkil olunduğu dinamik tədris sistemidir. (Voronkova, L. V. 2020.)

Multimediyalı tədris mühiti tarixi biliklərin təqdimatını vizual, səsli və interaktiv resurslarla zənginləşdirir. Bu cür mühit tələbələrdə tarixi hadisələrin səbəb-nəticə əlaqələrini daha dərindən anlamağa, hadisələri xronoloji ardıcıllıqla izləməyə və öz fikirlərini sübutlara əsaslanaraq formalaşdırmağa şərait yaradır. Voronkova multimedia texnologiyalarını pedaqoji fəaliyyətin mühüm tərkib hissəsi kimi

dəyərləndirir və onların tətbiqinin tələbələrin informasiya-kommunikasiya bacarıqlarının, tənqidi düşünmə qabiliyyətinin və peşəkar müstəqilliyinin inkişafına xidmət etdiyini vurğulayır. Bu yanaşma müəllimlərin də yeni tədris metodları — interaktiv mühazirə, virtual seminar, onlayn müzakirə və layihə işləri vasitəsilə təlimin keyfiyyətini yüksəltməsinə imkan verir.

Müəllifin yaratdığı modeldə multimedia mühiti yalnız texniki resursların toplusu kimi deyil, həm də təlimin psixoloji, kommunikativ və təşkilati aspektlərini özündə birləşdirən kompleks pedaqoji sistem kimi təqdim olunur. Belə bir inteqrasiya tədrisin fərdiləşdirilməsinə, təlim motivasiyasının artmasına və tarixi biliklərin praktik tətbiqinə şərait yaradır.

Bu tədqiqatın nəticələri göstərir ki, müasir rəqəmsal texnologiyaların məqsədyönlü və sistemli tətbiqi tarix dərslərini ənənəvi mətn əsaslı tədrisdən çıxararaq interaktiv öyrənmə mühitinə çevirir. Nəticədə, tarix fənni yalnız məlumat ötürən deyil, həm də yaradıcılıq və analitik düşünmə bacarıqlarını formalaşdıran fənnə çevrilir.

Kompüterlər öyrənənlərə məlumat toplamaq, mənbələri seçmək, araşdırma aparmaq və şəxsi nəticələrə gəlmək imkanı verir. Beləliklə, şagirdlər öz fəaliyyətini istiqamətləndirən, müstəqil qərar qəbul edən subyektlərə çevrilirlər. Bu isə konstruktivizmin əsas prinsipi olan – biliklərin öyrənən tərəfindən aktiv şəkildə qurulması – ilə tam uyğunluq təşkil edir.

Multimedia proqramları və müxtəlif rəqəmsal resurslar şagirdlərə mətn, təsvir, səs və video vasitəsilə tarixi hadisələri dərk etməyə imkan verir. Bu isə müxtəlif öyrənmə tərzlərinə uyğun fərdiləşdirilmiş öyrənmə imkanlarını təmin edir. Həmçinin şagirdlər texnologiyadan yalnız fərdi öyrənmə vasitəsi kimi deyil, həm də ünsiyyət və əməkdaşlıq platforması kimi istifadə edə bilirlər. İnternet, e-poçt, forumlar və sosial şəbəkələr vasitəsilə onlar həmkarları ilə müzakirələr aparır, ideyalarını bölüşür və yeni biliklərini möhkəmləndirirlər. Bu proses konstruktivist mühitin əsas elementlərindən olan kooperativ öyrənməni gücləndirir.

Müəllimlərin rolu isə dəyişir: onlar artıq bilik ötürən deyil, öyrənmə prosesini yönləndirən və vasitəçi rolunu oynayan şəxsə çevrilirlər. Müəllimlər rəqəmsal mühitdə şagirdlərin fərdi təcrübələrini kurikulum məzmunu ilə müqayisə edir, onların əvvəlki biliklərinin yeni öyrənmə təcrübələrinə necə təsir göstərdiyini müəyyənləşdirirlər. Beləliklə, tədris prosesi daha çox şagirdin fəal iştirakı və təcrübəsinə əsaslanan konstruktivist modelə yaxınlaşır.

Digər tərəfdən, rəqəmsal texnologiyalar real həyatdan məlumat toplamaq, problemləri həll etmək və kritik düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirmək üçün də geniş imkan yaradır. Şagirdlər yalnız mövcud məlumatları qəbul etmir, həm də öz ideyalarını yaradır, paylaşır və hətta dərc edir. Bu isə onları passiv öyrənəndən aktiv bilik yaradıcısına çevirir ki, bu da konstruktivizmin əsas hədəflərindən biridir. (Əliyeva F., Məmmədova Ü. 2014)

Nəticə etibarilə, kompüterlər və rəqəmsal resurslar tədris mühitini köklü şəkildə dəyişərək şagirdlərin müstəqilliyini, əməkdaşlığını və bilik qurma bacarığını gücləndirir. Bu isə konstruktivist pedaqoji yanaşmanın təməl prinsiplərini reallaşdırmaq üçün mühüm vasitədir.

Leyla Mustafazadənin araşdırması müasir təhsil sistemində informasiya və internet texnologiyalarının əhəmiyyətini, həmçinin onların tədris prosesinə inteqrasiyasını elmi əsaslarla təhlil edir. Müəllifin fikrincə, bu gün təhsilin əsas məqsədlərindən biri şagirdləri müxtəlif formalarda informasiyanı axtarmaq, emal etmək və tətbiq etmək bacarığı ilə təmin etməkdir. Bu bacarıqlar informasiya cəmiyyətində formalaşan yeni təhsil mədəniyyətinin əsas komponentidir və müasir dövrdə peşəkar fəaliyyətin təməl şərtinə çevrilmişdir. (Mustafazadə, L. A. 2018).

Məqalədə göstərilir ki, internet və telekommunikasiya sistemləri təhsildə biliklərin ötürülməsi, paylaşılması və idarə olunmasında mühüm rol oynayır. Müəllif bu sistemləri yalnız texniki vasitə kimi deyil, həm də pedaqoji interaktiv mühit kimi dəyərləndirir. Belə mühitlərdə müəllim və şagird arasında əlaqə elektron poçt, virtual siniflər, onlayn müzakirələr və video-konfranslar vasitəsilə qurulur. Bu, xüsusilə tarix kimi humanitar fənlərdə, tarixi hadisələrin vizual təqdimatı və interaktiv diskussiya mühitinin yaradılması üçün geniş imkanlar açır. Tədqiqatda həmçinin qeyd olunur ki, internet texnologiyaları tədris prosesində müstəqil öyrənmə, virtual laboratoriyalar, multimedia resursları, hipermətn və hipermedia sistemləri kimi elementlərin istifadəsinə şərait yaradır. Bu texnologiyalar vasitəsilə şagirdlər yalnız məlumat alıcısı deyil, həm də bilik istehsalçısına çevrilir. Tarix dərslərində bu cür rəqəmsal platformalar (məsələn, interaktiv xəritələr, virtual muzeylər, tarixi simulyasiyalar və test sistemləri) şagirdlərdə tarixi düşünmə, məntiqi əlaqə qurma və analitik təhlil bacarıqlarını inkişaf etdirir.

Mustafazadənin fikirlərindən belə nəticə çıxır ki, rəqəmsal və internet texnologiyalarının səmərəli istifadəsi tədrisin keyfiyyətini artırmaqla yanaşı, təhsilalanlarda informasiya mədəniyyətini, kommunikasiya bacarıqlarını və özünütəhsil vərdişlərini formalaşdırır. Bu yanaşma, müasir tarix təliminin məqsədləri ilə tam uzlaşır, çünki rəqəmsal texnologiyalar tarixi biliklərin təqdimatını daha interaktiv, vizual və şagirdyönümlü hala gətirir. Leyla Mustafazadənin tədqiqatı göstərir ki, rəqəmsal və internet texnologiyalarının tədrisə inteqrasiyası sadəcə

texniki yenilik deyil, həm də pedaqoji paradigma dəyişikliklərinin əsasını təşkil edir. Tarixin tədrisində bu texnologiyalardan istifadənin məqsədi — şagirdin öyrənmə prosesində aktiv iştirakını təmin etmək, fərdi tədris trayektoriyasını dəstəkləmək və biliklərin tənqidi analizini inkişaf etdirməkdir.

Təhsildə rəqəmsal transformasiya prosesi. Avropa İttifaqının 2021–2027-ci illər üçün hazırladığı Rəqəmsal Təhsil Fəaliyyət Planı (Digital Education Action Plan) təhsil sistemlərində rəqəmsal texnologiyaların məqsədyönlü və davamlı tətbiqini təmin etməyə yönəlmişdir. Sənədin əsas məqsədi bütün Avropa ölkələrində rəqəmsal transformasiyanın təhsil siyasətinə inteqrasiyasını gücləndirmək, məktəblərdə bərabər imkanlar yaratmaq və müəllimlərin rəqəmsal kompetensiyalarını inkişaf etdirməkdir.

Bu planın praktiki hissəsində tədris müəssisələrində texnologiyanın istifadəsi iki əsas istiqamətdə təsvir edilir:

1. Rəqəmsal hazırlığın artırılması – məktəblərin texniki avadanlıqlarla, yüksək sürətli internetlə və onlayn tədris platformaları ilə təmin olunması;
2. Pedaqoji yeniliklərin təşviqi – müəllimlərin rəqəmsal alətlərdən istifadə bacarıqlarının artırılması və interaktiv tədris metodlarının tətbiqi.

Planın həyata keçirilməsi zamanı Avropa Komissiyası bir sıra uğurlu təcrübə nümunələrini qeyd edir. Məsələn, **SELFIE** adlı qiymətləndirmə aləti məktəblərə öz rəqəmsal imkanlarını dəyərləndirməyə və inkişaf planı hazırlamağa imkan verir. Eyni zamanda eTwinning platforması vasitəsilə müxtəlif ölkələrdən müəllimlər və şagirdlər birgə layihələr həyata keçirərək mədəni və tarixi mövzular üzərində əməkdaşlıq edirlər. Bu cür layihələr tarix fənninin öyrədilməsində transmilli və interaktiv öyrənmə mühitinin formalaşmasına töhfə verir.

Sənəddə həmçinin pandemiya dövründə rəqəmsal təhsilin rolu xüsusi vurğulanır. COVID-19 təcrübəsi göstərmişdir ki, ənənəvi təhsil sistemləri çevik rəqəmsal mühitlərlə dəstəklənmədikdə, tədrisin davamlılığı təhlükə altına düşür. Bu səbəbdən plan çərçivəsində hibrid və məsafədən öyrənmə modellərinin inkişafı strateji prioritet kimi müəyyən edilmişdir. Tarix fənninin tədrisi baxımından bu sənədin tövsiyələri mühüm əhəmiyyət daşıyır. Rəqəmsal platformalar və interaktiv texnologiyalar – məsələn, virtual muzeylər, rəqəmsal arxivlər, 3D simulyasiyalar və onlayn mənbələr – tarixi hadisələrin daha əyani və dinamik şəkildə təqdiminə imkan verir. Bu yanaşma tələbələrdə **tarixi düşünmə, analitik təhlil və mənbə tənqidi bacarıqlarının** inkişafını təşviq edir.

Nəticə etibarilə, Avropa İttifaqının Rəqəmsal Təhsil Fəaliyyət Planı təhsildə rəqəmsal texnologiyaların tətbiqini yalnız texniki proses kimi deyil, həm də pedaqoji innovasiya və sosial inklüzivlik mexanizmi kimi nəzərdən keçirir. Bu model tarixin tədrisində rəqəmsal vasitələrin istifadəsinin həm metodoloji, həm də sosial təsirlərini anlamaq üçün əhəmiyyətli təcrübə nümunəsi rolunu oynayır. (European Commission. 2020).

Türkiyədə FATİH layihəsi çərçivəsində 2012-ci ildə "Eğitim Bilişim Ağı" (EBA) tətbiqi qurulmuşdur. Tarix müəllimlərinin fikirləri əsasında EBA tətbiqinin öyrənmə və tədris mühitinə təsiri araşdırılmışdır. Tədqiqat iştirakçılarının EBA ilə bağlı fikir və təcrübələrini öyrənmək məqsədilə yarı strukturlu açıq suallar hazırlanmış və tətbiq olunmuşdur. Araşdırmada iştirak edən müəllimlərin fikrincə, EBA tətbiqi 9-cu sinif tarix dərsi proqramı ilə uyğun gəlir, dərs məqsədlərini dəstəkləyir və bir neçə duyğu orqanına müraciət etməklə biliklərin mənimsənilməsini asanlaşdırır. Bununla yanaşı, EBA tətbiqinin dərs məzmunu ilə uyğun olduğu və məzmunu zənginləşdirdiyi, lakin bəzən məlumatların səthi olduğu müşahidə olunmuşdur. Öyrənmə və tədris prosesinə baxıldığında, EBA tətbiqi mövzuların möhkəmlənməsi üçün imkan yaradır, aktiv iştirak etməyə şərait təmin edir, dərsdəki fəaliyyətləri dəstəkləyir, öyrənmə prosesini asanlaşdırır və biliklərin uzunmüddətli saxlanmasına kömək edir. Qiymətləndirmə aspektində isə müəllimlər, EBA-nın tələbələrin nailiyyətini artırdığı və özünüqiymətləndirmə bacarıqlarını inkişaf etdirdiyi qənaətindədirlər. Ən böyük tənqidlərdən biri məzmunun yetərincə zəngin olmamasıdır. Digər tənqidlər arasında texnoloji infrastrukturu yaxşılaşdırmaq, animasiyaların sayını artırmaq, dərs videolarının keyfiyyətini yüksəltmək, standart dərs izahının olmaması və EBA dizaynının qarışıqlığını aradan qaldırmaq kimi məsələlər yer alır. Təkliflər arasında isə EBA məzmununun zənginləşdirilməsi, sayt daxilində interaktiv oyunlar və animasiyaların yerləşdirilməsi və platformanın dizaynında müəyyən təkmilləşdirmələrin aparılması vurğulanır. (Yıldırım, M., Doğan, B. 2023).

Bu nəticələr göstərir ki, rəqəmsal təhsil platformaları həm dərs məqsədlərinə uyğunluğu, həm də öyrənmə effektivliyini artırmaq baxımından əhəmiyyətlidir, lakin məzmunun keyfiyyətinin və texnoloji infrastrukturun inkişaf etdirilməsi tələb olunur. Azərbaycanda da təhsilin rəqəmsallaşdırılması prosesi artıq başlamış, lakin bu istiqamətdə hələ də genişmiqyaslı işlər görülməlidir. Təhsildə rəqəmsal transformasiya texnologiyaların dərs və öyrənmə proseslərinə inteqrasiyasını nəzərdə tutur. Bu proses bir neçə əsas istiqaməti əhatə edir: **rəqəmsal resurslar** (elektron dərsliklər, multimedia materialları, onlayn

platformalar**),** texnologiyanın istifadəsi (virtual reallıq, süni intellekt, robot texnologiyaları, simulyasiyalar**),** onlayn və distant təhsil modelləri**, həmçinin** rəqəmsal savadlılığın artırılması (şagirdlər və müəllimlərin texnologiya istifadəsi bacarıqları).

Azərbaycan təhsil sistemində bir sıra müsbət addımlar atılmışdır. "Rəqəmsal bacarıqlar" layihəsi şagirdlərə kompüter proqramlaşdırması və rəqəmsal savadlılıq üzrə biliklər verməkdədir. COVID-19 pandemiyası zamanı yaradılmış "Virtual məktəb" və digər onlayn platformalar təhsilin fasiləsizliyini təmin etmişdir. Eyni zamanda, məktəblərin internet şəbəkəsinə qoşulması və müasir texnologiyalarla təminatı sahəsində də işlər görülür. Bununla belə, sistemli və genişmiqyaslı yanaşmalara hələ də böyük ehtiyac vardır.

Rəqəmsal transformasiya təhsil prosesinə bir sıra üstünlüklər gətirir. Fərdi yanaşmanın təmin edilməsi ilə süni intellekt texnologiyaları şagirdlərin fərdi ehtiyaclarına uyğun tədris proqramlarının hazırlanmasına imkan yaradır. Rəqəmsal resurslar vasitəsilə dərs materiallarına istənilən vaxt və yerdən çıxış mümkündür, virtual reallıq və multimedia texnologiyaları isə dərsləri daha interaktiv və yadda qalan edir. Onlayn platformalar şagirdlərin beynəlxalq layihələrdə iştirakını təmin edir və digər ölkələrdən həmyaşıdlarla əməkdaşlıq etməyə şərait yaradır.

Buna baxmayaraq, rəqəmsal transformasiya bir sıra çağırışlarla da müşayiət olunur. İnfrastruktur problemləri, texnologiyadan effektiv istifadə edə bilən müəllimlərin azlığı və şəhər-kənd yerləri arasında rəqəmsal bərabərsizliyin mövcudluğu əsas məhdudiyyətlərdəndir.

Azərbaycan təhsil sisteminin rəqəmsallaşmasını daha da inkişaf etdirmək üçün bir sıra tədbirlər vacibdir. Bunlara milli rəqəmsal strategiyanın hazırlanması**,** texnoloji infrastrukturun genişləndirilməsi, müəllimlərin davamlı rəqəmsal təlim proqramları ilə dəstəklənməsi və yerli tədris proqramlarına uyğun rəqəmsal resursların yaradılması daxildir. (Azərbaycan Respublikası Elm və Təhsil Nazirliyi, 2025).

Nəticədə, rəqəmsal transformasiya yalnız texnologiyanın tətbiqi deyil, həm də təhsil fəlsəfəsində köklü dəyişiklikləri nəzərdə tutur. Azərbaycan təhsil sistemi bu prosesə uyğunlaşaraq gələcək nəsilləri qlobal rəqabətə hazırlamaq üçün innovativ yanaşmaları tətbiq etməli, rəqəmsal savadlılığı və texnologiya inteqrasiyasını prioritet kimi müəyyən etməlidir. Bu yanaşma həm region, həm də qlobal səviyyədə Azərbaycanın təhsil sisteminin mövqeyini gücləndirə bilər və gələcəyin təhsil modelini rəqəmsal biliklər üzərində qurmağa imkan verir.)

Nəticə və təkliflər

Araşdırma göstərdi ki, rəqəmsal texnologiyaların tədrisə inteqrasiyası tarixin öyrədilməsində həm məzmunun, həm də metodikanın yenilənməsinə səbəb olur. İnteraktiv və multimedia resursları öyrənmə prosesini fəallaşdırır, şagirdlərdə tənqidi və yaradıcı düşünmə bacarıqlarını formalaşdırır. Rəqəmsallaşma nəticəsində müəllim-şagird münasibətləri dəyişmiş, müəllim bələdçi və fasilitator rolunu almışdır. Lakin texnoloji bərabərsizlik, müəllimlərin rəqəmsal bacarıqlarının yetərsizliyi və məzmun keyfiyyətinin fərqliliyi kimi məhdudiyyətlər hələ də qalmaqdadır. Azərbaycan təhsil sistemində atılan addımlar (Virtual məktəb, "Rəqəmsal bacarıqlar" layihəsi və s.) bu istiqamətdə müsbət başlanğıc təşkil etsə də, davamlı və sistemli strategiyaya ehtiyac var.

Bu araşdırma əsasında bir neçə təklif irəli sürmək olar:

1. **Müəllimlərin rəqəmsal pedaqogikaya uyğun hazırlanması:** Müəllimlər üçün davamlı onlayn sertifikat proqramları yaradılmalıdır.
2. **Tarix fənninə uyğun milli rəqəmsal platforma hazırlanması:** Virtual muzey, interaktiv xəritə və 3D tarix simulyasiyalarını özündə birləşdirən **"e-Tarix" platforması** yaradıla bilər. Burada həm yerli, həm də dünya tarixinin rəqəmsal arxivləri toplansın.
3. **Süni intellektin tədrisə inteqrasiyası:** Tarix dərslərində şagirdlərin maraq dairəsinə uyğun fərdiləşdirilmiş tapşırıqlar təqdim edən **AI-assistent** modelləri tətbiq oluna bilər. Bu, öyrənməni fərdiləşdirilmiş və adaptiv hala gətirər.
4. **Rəqəmsal bərabərsizliyin azaldılması:** Region məktəblərinin texnoloji təminat səviyyəsi artırılmalı, pulsuz tədris resurslarına çıxış genişləndirilməlidir.
5. **Tədqiqat və innovasiya mərkəzlərinin yaradılması:** Universitetlərdə "Rəqəmsal tarix və təhsil texnologiyaları laboratoriyası" fəaliyyət göstərməli, yerli kontent və tətbiqlər hazırlanmalıdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Azərbaycan Respublikası Elm və Təhsil Nazirliyi. (2025). *2024–2025-ci tədris ili rəqəmlərdə – Hesabat.* https://edu.gov.az/az/hesabatlar/22236-1

2. Əliyeva, F., Məmmədova, Ü. (2014). *Müasir təlim texnologiyaları* (s. 54–68). Bakı: Təhsil.

3. European Commission. (2020). *Digital Education Action Plan 2021–2027: Resetting education and training for the digital age (COM(2020) 624 final).* Brussels: European Commission. https://education.ec.europa.eu/focus-topics/digital-education/action-plan

4. Karakaş, Y. (2019). *Dijitalleşmenin modern gündelik hayata yansımaları ve Hikikomori örneği* [Yüksek lisans tezi].

5. Mustafazadə, L. A. (2018). İnternet texnologiyalarının inkişafı və təhsildə tətbiqi [Development of internet technologies and their application in education]. *Azərbaycan Respublikasının Təhsil İnstitutunun Elmi Əsərləri, 85*(8), 319–322.

6. Nəzərov, A. (2012). *Müasir təlim texnologiyaları* (s. 35–40). Bakı: Təhsil.

7. Sürer, G. A. (2020). Eğitimde dijitalleşme çağı. *Kapadokya Eğitim Dergisi.*

8. Voronkova, L. V. (2020). Мультимедийная среда учебной дисциплины «Методика преподавания истории» как средство формирования общепрофессиональных компетенций бакалавров педагогического образования [Multimedia environment of the discipline "Methods of teaching history" as a means of forming general professional competencies of bachelors of pedagogical education]. *Ученые записки Орловского государственного университета имени И. С. Тургенева, 3*(88), 150–157.

9. Yıldırım, M., Doğan, B. (2023). Tarih öğretmenlerinin görüşleri doğrultusunda EBA uygulamasının öğrenme/öğretme ortamına etkileri. *Eğitim Teknolojileri Araştırmaları Dergisi, 12*(1), 45–62.

10. https://evrimagaci.org/gelecegin-siniflari-yeni-teknolojiler-ve-dijitallesme-tarih-egitiminde-nasil-kullanilabilir-16976

DOİ: 10.32010/EGBI7125

DAYANIQLI İNKİŞAF MƏQSƏDLƏRİNİN PRAQMATİK HƏQİQƏT KONSEPSİYASI KONTEKSTİNDƏN TƏHLİLİ

Şəms Ənvər BÜNYATOVA
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0000-0003-1451-8372
E-mail: shams.bunyatova@gmail.com

Xülasə: Universal etik normalar bəşəriyyət üçün fundamental və məcburi xarakterli prinsiplərdir. Başqa sözlə, onları bütün insanlar üçün eyni dərəcədə əhəmiyyətə malik ümumbəşəri dəyərlər kimi tərif etmək mümkündür. "İnsan hüquqlarına və insan ləyaqətinə hörmət, qanunun aliliyi, ədalət, bərabərlik və ayrı-seçkiliyə yol verilməməsi" kimi ali məqsədləri əhatə edən Birləşmiş Millətlər Təşkilatının 2030 Gündəliyi açıq şəkildə bu cür normalara əsaslanan dünyanı nəzərdə tutur. Bu ideallar əsrlərlə mövcud olan etik-fəlsəfi prinsiplər ilə paralellik təşkil edir. Bununla yanaşı, Dayanıqlı İnkişaf Məqsədləri Ümumdünya İnsan Hüquqları Bəyannaməsindən (1948) başlayaraq Minilliyin İnkişaf Məqsədlərinə (2000-2015) qədər onilliklərin qlobal mənəvi konsensusu əsasında hazırlanmışdır. İnsan hüquqları, bərabərlik, yoxsulluq və qorxudan azadlığa dair öhdəliklərə istinad etməklə, DİM-lər inkişafı təkcə iqtisadi layihə deyil, mənəvi imperativ kimi çərçivələyir. Bu məqalə DİM-in həqiqət iddialarını və normativ əsaslarının praqmatizmin nəzəriyyəsi perspektivindən qiymətləndirmək məqsədi daşıyır. Burada "həqiqət" anlayışının praqmatik epistemologiya çərçivəsində, xüsusilə praqmatizmin klassik nümayəndələri olan Uilyam Ceyms və Con Dyui tərəfindən necə başa düşüldüyü təhlil olunaraq bu anlayışın DİM-in normativ-praktik strukturuna necə tətbiq oluna biləcəyi müzakirə olunacaq. Həqiqətin mahiyyəti ilə bağlı ənənəvi fəlsəfi nəzəriyyələrdən fərqli olaraq, praqmatizm həqiqəti fəaliyyət kontekstində, onun nəticələri vasitəsilə müəyyən edən yanaşmadır. Buna görə də, DİM-in nəzərdə tutduğu məqsədlərin "həqiqəti" və ya etibarlılığı onların praktiki tətbiqi və arzu olunan nəticələrin olub-olmaması əsasında yoxlanıla bilər. Bu məqalədə əvvəlcə praqmatist həqiqət nəzəriyyəsinin əsas prinsipləri təqdim olunacaq. Həmçinin praqmatik həqiqət nəzəriyyəsi və DİM-in prinsiplərinin oxşar cəhətlərinə diqqət yetiriləcək, eyni zamanda xüsusilə, Gender Bərabərliyi (Məqsəd 5) və İqlim Fəaliyyətinin (Məqsəd 13) praqmatist qiymətləndirməsi aparılacaqdır. Habelə, DİM çərçivəsində Azərbaycan reallığında həyata keçirilən tədbirlərə nəzər salınaraq praqmatizm idealına uyğunluğu təhlil olunacaqdır.

Açar sözlər: praqmatizm, DİM, həqiqət, instrumentalizm, fayda, dayanıqlılıq

---

ANALYSIS OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS FROM THE CONTEXT OF PRAGMATIC TRUTH CONCEPTION

Shams Anvar BUNYATOVA
Baku State University
Orchid: https://orcid.org/0000-0003-1451-8372
E-mail: shams.bunyatova@gmail.com

Absract: Universal ethical norms are fundamental and binding principles for humanity. In other words, they can be defined as universal values of equal significance for all people. The United Nations 2030 Agenda envisions a world based on such norms, encompassing high objectives such as "respect for human rights and human dignity, the rule of law, justice, equality, and non-discrimination." These ideals align with long-standing ethical-philosophical principles. Furthermore, the Sustainable Development Goals (SDGs) were developed based on the global moral consensus built over decades, starting from the Universal Declaration of Human Rights (1948) and continuing through the Millennium Development Goals (2000-2015). By referring to commitments to human rights, equality, and freedom from want and fear, the SDGs frame development not merely as an economic project but as a moral imperative. This article aims to evaluate the truth claims and normative foundations of the SDGs from the perspective of pragmatist theory. Here, the concept of "truth" will be analyzed within the framework of pragmatic epistemology, particularly how it is understood by the classical pragmatist representatives, William James and John Dewey, and how this concept can be applied to the normative-practical structure of the SDGs. Unlike traditional philosophical theories of the nature of truth, pragmatism defines truth within the context of action, determined through its consequences. Therefore, the "truth" or validity of the goals envisioned by the SDGs can be tested based on their practical application and whether the desired outcomes are achieved. This article will first present the basic principles of the pragmatist theory of truth, highlight the similarities between the pragmatist theory of truth and the principles of the SDGs, and will focus on the pragmatist evaluation of Gender Equality (Goal 5) and Climate Action (Goal 13). Additionally, it will examine the measures taken in Azerbaijan within the SDG framework and analyze their alignment with the pragmatist ideal.

Keywords: pragmatism, SDGs, truth, instrumentalism, utility, sustainability.

АНАЛИЗ ЦЕЛЕЙ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ В КОНТЕКСТЕ ПРАГМАТИЧЕСКОЙ КОНЦЕПЦИИ ИСТИНЫ

Шамс Анвар БУНЯТОВА
Бакинский Государственный Университет
Орхидея: https://orcid.org/0000-0003-1451-8372
Электронная почта**:** shams.bunyatova@gmail.com

Резюме: Универсальные этические нормы — это основные и обязательные принципы для человечества. Другими словами, их можно определить как универсальные ценности, одинаково важные для всех людей. 2030 годовая программа Организации Объединенных Наций предполагает мир, основанный на таких нормах, охватывающих высокие цели, такие как "уважение к правам человека и человеческому достоинству, верховенство закона, справедливость, равенство и недопущение дискриминации". Эти идеалы соответствуют многовековым этическим и философским принципам. Кроме того, Цели устойчивого развития (ЦУР) были разработаны на основе глобального морального консенсуса, сформировавшегося за десятилетия, начиная с Всеобщей декларации прав человека (1948 года) и продолжая через Цели развития тысячелетия (2000–2015). Ссылаясь на обязательства по правам человека, равенству, свободе от нужды и страха, ЦУР рассматривают развитие не просто как экономический проект, но как моральный императив. В этой статье ставится цель оценить утверждения о правде и нормативные основы ЦУР с точки зрения прагматистской теории. Здесь концепция "истины" будет проанализирована в рамках прагматической эпистемологии, особенно того, как она понимается классическими прагматистами, такими как Уильям Джеймс и Джон Дьюи, и как эта концепция может быть применена к нормативно-практической структуре ЦУР. В отличие от традиционных философских теорий природы истины, прагматизм определяет истину в контексте действия, определяемую через его последствия. Следовательно, "истина" или обоснованность целей, предусмотренных ЦУР, могут быть проверены на основе их практического применения и достижения желаемых результатов. В статье будут представлены основные принципы прагматистской теории истины, рассмотрены сходства между прагматистской теорией истины и принципами ЦУР, а также проведена прагматистская оценка Цели 5 (Равенство полов) и Цели 13 (Действия по климату). Кроме того, будет проанализирована деятельность, проводимая в рамках ЦУР в Азербайджане, и ее соответствие прагматистской идее.

Ключевые слова: прагматизм, ЦУР, истина, инструментализм, полезность, устойчивость.

Giriş

Praqmatizmin həqiqət anlayışı.

Termin kimi kökləri Protoqorun fəlsəfəsinə qədər gedib çıxan “praqma” sözü fəaliyyət göstərmək, tətbiq etmək mənasını verir. Praqmatistlər üçün dünyanın təbiəti haqqında sabit fikirlər, dini bilik və inanc da daxil olmaqla, həqiqətin mahiyyətinə dair mütləq iddialar şübhəli hesab edilir və tərəqqinin qarşısını alan maneələr kimi qəbul olunur. Empirik tədqiqat üsullarına əsaslanan praqmatistlər üçün həqiqətin plüralist mahiyyəti keçərlidir. Bu mənada plüralizmin tərəfdarları kimi praqmatistlər fəlsəfədə, dində və insan davranışında mütləqiyyətin bütün formalarına qarşı çıxırlar, digər tərəfdən isə empirizmə olan bağlılığına görə, praqmatizm konkret və əldə edilə bilən məqsədlərə fokuslanır.

Praqmatiklər üçün həqiqət özlüyündə dəyişkən, kollektiv xarakterli olmaqla birlikdə, tam anlamı ilə heç zaman mücərrəd bir anlayış deyil və həmişə etik və praktik fəaliyyətlə birbaşa bağlıdır. Beləliklə, praqmatizmə görə, insan təcrübəsindən kənar heç bir transsendent, obyektiv bilik mənbəyinin olmaması ideyası həqiqətin müvəqqəti xarakterini dəstəkləyir. Başqa sözlə, bütün bilik formaları onlardan daha yaxşısı meydana çıxana qədər müvəqqəti olaraq etibarlı hesab olunsa da, onların hər biri rasional araşdırma və kollektiv əsaslandırma ilə mümkün olan davamlı təkmilləşməyə tabedir. Beləliklə, praqmatistlər həqiqətin insanların həyatını yaxşılaşdırmağa necə dəstək ola biləcəyini öyrənməyə çalışırlar

Praqmatist epistemologiyaya əsasən, gerçəklik sabit, mütləq bir struktur deyil, əksinə daima dəyişən və yenilənən praktiki proseslərdə formalaşır. Bu mənada, o gələcək nəticələrə fokuslanması baxımından proqnoztik, insanın ətrafındakılarla münasibəti sayəsində hər səfərində yeni həqiqətləri əldə etməsi iddiası baxımından isə təkamülçü fəlsəfədir deyə bilərik. XIX əsrdə Ç.Pirs və U.Ceymsin başçılığı ilə ABŞ-da meydana çıxan, C.Dyuinin əsərləri ilə tanınan və XX əsrin əvvəllərində məşhurlaşan bu fəlsəfi cərəyana əsasən, bilik faydalı olduğu müddətcə həqiqətdir. Başqa sözlə, praqmatizm bir inancın həqiqət dəyərini onun material dünyaya, gerçəkliyə uyğunluğunda deyil, praktiki uğuru, faydasında görür. Ümumilikdə, praqmatizmin təməl prinsipi “metod yox, nəticədir” şəklində ifadə edə bilərik (Wells, 1986). İnsanın mahiyyətinə dair teleoloji yanaşma və praktikaya metodoloji bağlılıq praqmatist fəlsəfənin, xüsusilə U.Ceyms praqmatizminin açar anlayışlarıdır (Suckiel, 2003). Bu mənada praqmatizm doqmatik prinsiplərə, abstrakt nəzəriyyələrə deyil, prosesin

nəticəsinə fokuslanmağı təklif edir (James, 1907). Pirs və Dyui bu baxımdan, həqiqəti sorğulamanın nəticəsi kimi qəbul edirlər, yəni bir iddia yalnızca sınandıqdan sonra "doğru" və "yanlış" kimi dəyərləndirilə bilər. Korrespondent nəzəriyyənin həqiqət anlayışını isə nominal doğrular və faydasız adlandıran praqmatistlərə görə, bu həqiqətlər insanlara real həyatda bələdçilik edə bilmir. Nəticə etibarilə, praqmatizm "həqiqət nədir" sualını "həqiqətin faydası nədir" sualı ilə əvəzləyir. Bu baxış bucağı dəyərlər və normalar sahəsinə də tətbiq oluna bilər: hansısa etik prinsip və ya sosial məqsəd insanların ehtiyaclarına cavab verdiyi, həyatlarında müsbət dəyişikliklərə yol açdığı müddətcə mənalı və doğrudur. Yəni, praqmaztizmin müdafiə etdiyi fikir ondan ibarətdir ki, etik prinsiplər və ya sosial ideallar mütləq deyil, təcrübə ilə sınaqdan keçirilməli və təkmilləşdirilməsi mümkün "dəyişgən fərziyyələr"dir. Bu prinsiplər əsasında problemə yanaşsaq, qlobal və normativ layihə olan Dayanıqlı İnkişaf Məqsədlərini sabit doqmalar toplusu kimi deyil, praktikada sınanıla biləcək məqsəd və siyasi tədbirlər toplusu kimi qiymətləndirmək olar.

Ç.Pirs "Fikirlərimizi açıqlamağın yolları" adlı əsərində fəlsəfəsinin əsasını təşkil edən "pragmatik maksimumu"nu belə təsvir edir: "Praktik təsiri ola biləcək fikirləri nəzərə alarkən, təsəvvür etdiyimiz obyektin bu təsirlərə sahib olduğunu qəbul edirik. O zaman gözlənilən təsirlər haqqında düşüncəmiz, obyektə dair düşüncəmizin bütünüdür." Bunu daha sadə dildə belə izah edə bilərik ki, düşüncənin həqiqiliyi, onun yaratdığı nəticələrdən qaynaqlanır. Yəni, bir obyektin və ya fikrin mənasını, ondan əldə etdiyimiz təsirlərlə, onun effekti ilə ölçürük. Bu anlamda Pirsin praqmatizmi bir növ "məna nəzəriyyəsi"nə də toxunur. Məsələn, Alan Leturnonun qeyd etdiyi kimi Pirsə görə, iqlim dəyişikliyi nəzəriyyəsi onun problemlə bağlı ehtimal etdiyi proqnozlar baxımından məna kəsb edir. Eynilə bu düşüncə tərzini ümumi DİM-ə tətbiq etmək mümkündür.

Uilyam Ceymsin praqmatizmi Pirsin tərzindən müəyyən dərəcədə fərqlənir. Ceymsə görə, bir fikirin həqiqiliyi onun istifadəyə yararlılığındadır. Yəni əgər ideya faydalıdırsa, deməli həqiqətdir, həqiqətdirsə, deməli faydalıdır. Filosof bu fikrini "həqiqətin nəğd dəyəri" metaforu ilə açıqlayır: bir düşüncənin həqiqəti eynilə pulun dəyəri kimi onun iş qabilliyyətində, yəni gündəlik həyatda necə istifadə olunuduöuna adekvatdır (Bilgin, 2010). Beləliklə, Ceymsin nəticə yönümlü praqmatizmi Bentamın utilitarianizm fəlsəfəsi ilə bənzərlik təşkil edir.

Pirsin praqmatizmi elmi, Ceymsin praqmatizmi isə psixoloji yanaşmaya meyl etdiyi halda, bu nəzəriyyənin digər nümayəndəsi Con Dyui əksər hallarda sosial praqmatist adlandırılır. Öz fəlsəfəsini "instrumentalizm" kimi təqdim edən Dyuinin əsas tövhəsi demokratik kontekstə biliyin-həqiqətin sosial meyarının vurğulanması olmuşdur (Canard, 2011). O biliyi bəşəriyyətin ətraf mühitə və cəmiyyətə uyğunlaşması üçün istifadə etdiyi alət kimi dəyərləndirirdi.

XXI əsrin praqmatizm fəlsəfəsinin görkəmli nümayəndəsi Alan Leturnoya görə isə, praqmatizm inandığımız şeylər, ideoloji həqiqətlər deyil, vacib olan nəticələr və ona aparan vasitələrdir. Praqmatist təsirli görünmək üçün formal düşüncələr və prosedurlara yönəlmiş şəxs deyil, əksinə praqmatizm məna, həqiqət fəlsəfəsi, "məqsədlərə və onlara çatmaq vasitələrinə dair aktiv fəaliyyətdir" (Letourneau, 2010).

XXI əsrin həqiqət modeli kimi Dayanıqlı İnkişaf Məqsədləri: Praqmatik perspektivdən təhlili.

Ümumilikdə, praqmatizm doqmatizm əleyhinə çıxış edən, həqiqət anlayışını fəaliyyət və təcrübə üzərində inşa edən fəlsəfədir. Cefri Yorkun izah etdiyi kimi, "praqmatik qərar vermə mexanizmi hal-hazırda bilinən həqiqətlər və bu həqiqətlərin gələcəkdəki nəticələrini diqqətə almağa fokuslanıb" (York, 2009). Beləliklə, bu perspektivi DİM-ə tətbiq etsək, onlar bu günün həqiqətləri, reallıqları kimi qəbul edilməli və hər kəs problemlərin aradan qaldırılması üçün kiçik belə olsa addımlar atmağa təşviq olunmalıdır. Deyilənləri nəzərə alaraq, davamlılıq konsepsiyasını başa düşmək üçün praqmatik həqiqət nəzəriyyəsini anoloji yanaşma kimi istifadə etmək məqsədə uyğundur. Xüsusilə, Pirsin həqiqət anlayışı ilə dayanıqlılıq ideyasını əlaqəli şəkildə təhlil olunmasını müxtəlif aspektlərdən izah etmək olar:

1. "Korrespondensiya"dan "transformasiya"ya keçid. Qərb fəlsəfəsi Aristoteldən bu yana, xüsusilə, Dekartın da güclü təsiri ilə həqiqəti düşüncə ilə subyektdən kənardakı gerçəklik arasındakı korrespondensiya kimi ələ almışdır. Başqa sözlə həqiqətin klasssik formulu onun xarici aləmlə uyğunluğuna, ekvivalentliyinə əsaslanır. Halbuki, praqmatist kosepsiya həqiqətə təcrübə və fəaliyyət nəticəsində əldə olunan, eyni zamanda daimi inkişafda olan bir anlayış kimi yanaşır. Bu isə öz növbəsində birbaşa DİM-in davamlılıq prinsipi ilə əlaqələndirilə bilər. Beləliklə, davamlılıq daimi inkişafa, dəyişən şərtlərə cavab verən, daimi yeni bilik və təcrübələri mənimsəyən proses kimi qəbul edilməlidir. Yəni ona statik deyil, dəyişən dünyaya uyğunlaşan, gələcəyə yönəlmiş məqsədlər cəmi kimi baxmaq olar.

2. İnkişaf edən və sorğulayan cəmiyyətin araşdırma müddətində kritik rolunun vurğulanması. Praqmatist yanaşmada, xüsusilə Pirsin fəlsəfəsində həqiqətə sadəcə fərdi kəşf deyil, sorğulayan cəmiyyətin kollektiv səylərinin, bilik-həqiqət axtarışının nəticəsi kimi baxılır. Əsas etibarilə, tənqidi şüura malik tədqiqatçılardan ibarət cəmiyyət modelini dəstəkləyən

Pirsin bu fikri DİM çərçivəsində insanların bu proqramı həqiqətən dərk edərək, universal həqiqət kimi qəbul etmələri istiqamətində interpretasiya oluna bilər. Məsələn, Kay Li (Lee, 1993) elmi tədqiqatlardan istifadə edərək dayanıqlı siyasət modelini daha da yaxşılaşdırmağa çalışan siyasətçilər üçün epistemoloji cəmiyyətlərin formalaşmasını, beləliklə də dünyanın resusrlarının daha yaxşı idarəçiliyinə fürsət yaradacağını iddia edir. Bu mənada, DİM-in əsas elementi kimi davamlılıq, ictimai məqsəd olmalı, təkcə hökumətlər və ya kooperasiyalar tərəfindən qəbul edilən qərarlarla deyil, fərdlər, icmalar və müxtəlif maraqlı tərəflərin birgə hazırlanmış əməkdaşlıq həlləri ilə formalaşmalıdır. Burada davamlılıq cəmiyyətin davamlı olaraq sorğuladığı, rəy bildirdiyi və birlikdə qərarlar qəbul etdiyi bir proses kimi başa düşülür. Həmçinin, ictimaiyyətin iştirakı və tənqidi düşüncə prinsipi davamlılığa nail olmaq üçün əsas faktorlardandır. Habelə, DİM təkcə cəmiyyət üçün deyil, tək-tək fərdlər üçün son məqsəd olmalıdır. Yorkun da ifadə etdiyi kimi ekoetika insanlar tərəfindən "eudomonia" (son məqsəd kimi xoşbəxtlik) səviyyəsində qəbul olunmalı, onların vərdişlərinin bir hissəsi kimi başa düşülməlidir (York, 2009). Yəni ümumilikdə, DİM cəmiyyətdən təcrid olunmuş siyasi tədbirlər deyil, insanların xarakterinin bir elementinə çevrilməlidir.

3. Davamlılığın praqmatik həqiqətə uyğun tərifi. DİM və praqmatik həqiqət konsepsiyasını vəhdətdə təhlil ediriksə, dayanıqlılıq və davamlılığın adekvat tərifi praqmatizmin həqiqət anlayışını əhatə etməli, sosial, ekoloji və iqtisadi dəyişikliklərə uyğunlaşmalı və davamlı olaraq inkişaf etməlidir. Davamlılıq cəmiyyətlərin və ekosistemlərin ehtiyaclarını nəzərə almalı, sadəcə müvəqqəti deyil, uzunmüddətli həllər təklif etməlidir. Bu, Pirsin həqiqətə yanaşmasında olduğu kimi, sadəcə nəzəri həqiqəti axtarmaq deyil, sosial və ekoloji reallığa əsaslanan, daim təkmilləşən və sınaqdan keçirilən yol xəritəsinin cızılmasını tələb edir (Norton, 1999).

Beləliklə, həqiqətin praqmatik dərk edilməsinin DİM ilə əlaqələndirilməsi, inkişaf etməkdə olan və sorğulayan cəmiyyətin prosesə rəhbərlik etməsi, dəyişikliyə adaptasiyası və davamlı innovasiyaların ardınca getməsinin vacibliyini vurğulayır. Davamlılıq sabit bir məqsəd deyil, sosial əməkdaşlıq və təcrübə vasitəsilə təkmilləşən bir proses hesab edilməlidir. Bu yanaşma aspektindən davamlılıq sadəcə bir nəticə kimi deyil, cəmiyyətlər, iqtisadi və ekosistemlərin daim inkişaf edən və bir-biri ilə əlaqəli dinamikası kimi təhlil olunur.

Norveçin Baş Naziri Qro Harlem Brundtlandın rəhbərlik etdiyi "Ortaq Gələcəyimiz" kimi də tanınan "Brundtland Hesabatı" 1987-ci ildə BMT-nin Ətraf Mühit və İnkişaf üzrə Ümumdünya Komissiyası tərəfindən dünyanın və ətraf mühitin mühafizəsini prioritetləşdirmək üçün sosial və iqtisadi inkişaf siyasətlərinin zəruriliyini vurğulamışdır. Bu zaman həll yolu kimi isə "davamlı inkişaf" anlayışından istifadə edilmişdir. Konsepsiya fundamental olaraq gələcək nəsillərin ehtiyaclarının ödənilməsi və onların rifahı nəzərə alınmaqla sosial inkişafın planlaşdırılması yolu ilə təbii ehtiyatlardan istifadə kimi müəyyən edilmişdir. Konsepsiyanın təklif edilməsindən beş il sonra, 1992-ci ildə "Gündəlik 21", ölkələrin davamlı və ədalətli gələcək qurmağa borclu olduqları prinsipləri əks etdirən Rio Bəyannaməsində qlobal fəaliyyət planı kimi qəbul edildi. Hazırda bir çox təşkilatın davamlılıq kontekstində prioritet hesab etdiyi "Gündəlik 2030: Dayanıqlı İnkişaf Məqsədləri" 2015-ci ildə BMT-nin Davamlı İnkişaf Konfransında qəbul edilmiş və üç əsas problemi həll etmək üçün 17 məqsəd, 169 hədəf müəyyən edilmişdir: ifrat yoxsulluğa son qoymaq, iqlim dəyişikliyi ilə mübarizə, ədalətsizlik və bərabərsizliyə qarşı mübarizə. Məqsəd 2030-cu ilə qədər davamlı inkişafa nail olmaq idi (Gedikkaya Bal et., 2022). Bu hədəflər, "heç kimi kənarda qoymamaq" ("leave no one behind") prinsipini rəhbər tutaraq, ümumi rifaha nail olmaq və planeti qorumaq üçün bütün ölkələrin atmalı olduğu addımları müəyyənləşdirən hərtərəfli tədbirlər sistemidir. Eyni zamanda hər məqsəd bir sıra altməqsədləri və göstəriciləri özündə ehtiva edir. Məsələn, gender bərabərliyi (DİM 5) qadınların qərar qəbulunda iştirakından başlayaraq qadınlara qarşı zorakılığa son qoyulmasına qədər müxtəlif alt məqsədləri, iqlim fəaliyyəti (DİM 13) isə iqlim siyasətlərinin inteqrasiyası və əhatə dairəsinin genişləndirilməsi kimi alt məqsədləri əhatə edir. Bu strukturda DİM-lər mücərrəd ideallar deyil, ölçülə bilən və izlənilə bilən hədəflər kimi tərtib edilmişdir.

DİM-lərin normativ ölçüsü ümumbəşəri dəyərlərə əsaslanır. Bərabərlik, ədalət, insan ləyaqəti və ətraf mühitin davamlılığı kimi anlayışlar DİM-lərin məğzini təşkil edən fundamental prinsiplərdir. Məsələn, SDG 5 "gender bərabərliyinə nail olmaq, qadınlar və qızların müxtəlif sahələrdə güclərinin biruzə verilməsi" məqsədini ortaya qoyur, onun əsasında dayanan normativ iddia isə gender bərabərliyinin bütün situasiyalarda doğruluğunu göstərmək istiqamətindədir. Eynilə, SDG 13, "iqlim dəyişikliyi ilə mübarizə üçün təcili tədbirlər" çağırışı ilə, iqlim böhranına biganə qalmamağın əxlaqi imperativ olduğunu nəzərdə tutur. Bununla belə, bu normativ iddialar həm də praktiki nəticələrə əsaslanır: Birləşmiş Millətlər Təşkilatının mətnlərində tez-tez bildirilir ki, "gender bərabərliyi təkcə fundamental insan hüququ deyil, həm də dinc, firavan və davamlı dünya üçün əvəzsiz əsasdır". Bu fikir etik prinsip (bərabərlik hüquqdur) ilə əməli nəticə arasında bağ qurur (bu, sülh

və rifahın şərtidir). Eynilə, iqlimlə bağlı fəaliyyətin zəruriliyi elmi məlumatlar və onun sosial təsirləri ilə dəstəklənir, məsələn, planetin yaşamaq qabiliyyətinin qorunub saxlanılmasının gələcək nəsillərin rifahı üçün vacib olduğu arqumenti ilə dəstəklənir.

Bu baxımdan DİM-i texnokratik və rasionalist perspektivlərə əsaslanan pozitivist-praqmatik bilik nəzəriyyəsinə söykənir. Burada pozitivizm "reallığın empirik yoxlanılma yolu ilə aşkar edilə bilən, səbəb-nəticə qanunları idarə olunduğu bilik nəzəriyyəsi" (Fischer, 1998) kimi başa düşülür. Kris Hartli DİM-i 21-ci əsrin "modern layihəsi" kimi təsvir edərək, onların maarifçilik ruhlu universalist rasionallığı və beynəlxalq əməkdaşlığın məntiqini əks etdirdiyini bildirir (Hartley, 2020). Həqiqətən də, DİM-lərin həyata keçirilməsi qlobal səviyyədə standartlaşdırılmış göstəricilərin monitorinqi və elmi məlumatlara əsaslanan siyasətlərin həyata keçirilməsi ilə bağlıdır.

Lakin onu da qeyd etmək vacibdir ki, ümumbəşəri standartlar qoyan DİM-in yerli reallıqlar və müxtəlif dəyərlərlə toqquşması ehtimalı yüksəkdir. Məsələn, bütün ölkələrə vahid hədəflər və göstəricilər tətbiq edilərkən yerli şərait və ya mədəni fərqlər adekvat şəkildə nəzərə alınmaya bilər. Buna görə də, son illərdə standartlaşdırılmış məlumat və siyasət çərçivələri ilə DİM-lərin lokallaşdırılması prosesində yerli maraqlı tərəflərin iştirakı arasında gərginliyin yarandığı vurğulanır (Hartley, 2020).

Məhz bu nöqtədə praqmatist yanaşma DİM-in tətbiq olunmasında iştirak, çeviklik və sınama-öyrənmə prinsiplərinə üstünlük verilməsini təklif edir. K. Hartli Foresterin "tənqidi praqmatizm" konsepsiyasına istinad edərək, DİM-in uğurlu nəticələnməsinin şərtləri kimi iştirakçılıq və tənqidi öyrənmə prosesinə əsaslanmasını müdafiə edir. Tənqidi praqmatizm siyasətin formalaşmasında həm prosesə, həm də nəticəyə diqqət yetirən yanaşmadır; həqiqət iddialarına şübhə ilə yanaşmaqla yanaşı, müxtəlif maraqları və dəyərləri nəzərə alır; və maraqlı tərəflərin qərarların qəbulunda fəal iştirakına üstünlük verir. Belə perspektiv DİM-lərin icra mexanizmlərində "hamıya uyğun, tək doğru" həll yolu axtarmaq əvəzinə, sınama-yanılma metodu ilə inkişafı, davamlı olaraq rəyləri nəzərə alma prinsipi əsasında siyasətin qurulması və irəliləyişi təşviq edir. Həqiqətən də, Foresterin fikrincə, tənqidi praqmatizm mürəkkəb və qeyri-müəyyən ictimai problemlərin həllində "biz həqiqətən nə edə bilərik?" sualına diqqəti cəmləməyi və dərin fikir ayrılıqlarına baxmayaraq, effektiv birgə fəaliyyət imkanlarının araşdırılmasını tələb edir. Bu perspektiv DİM-lərin qlobal miqyasda müəyyən edilmiş məqsədlərini hər bir cəmiyyət üçün praktiki olaraq əlçatan komponentlərə bölməyi və icra zamanı yaranan problemlərə uyğun olaraq onlara çevik şəkildə yenidən baxılmasını dəstəkləyir (Forester, 2013).

Digər tərəfdən, "dayanıqlılıq" anlayışı əvvəllər daha çox təbii sistemin yenidən qurulması potensialını yüksəltməyə doğru yönəlmişdisə, artıq gələcək nəsillərə ötürülə bilən daha ədalətli və firavan dünyanı təsvir edən sosial təkamülün açarı hesab olunur (Dyllick & Hockerts, 2001). Praqmatik nöqteyi-nəzərdən yanaşsaq, bir-birilə qarşılıqlı əlaqə və təsirdə olan davamlılığın üç ölçüsünün - iqtisadi, ekoloji və sosial - eyni vaxtda yerinə yetirilməsi uzunmüddətli davamlılıq məqsədləri üçün zəruridir (Dyllick & Hockerts, 2001).

Beləliklə, DİM-in normativ və praktiki strukturu bir yandan universal həqiqətləri müəyyən edərkən, digər tərəfdən onların müvəffəqiyyət ehtimallarını və həyata keçirilmə strategiyalarını müəyyənləşdirir. Həqiqətin praqmatist konsepsiyası isə bu prinsiplərə kənardan tənqidi baxış imkanı verir, yəni "bu məqsədlər doğrudurmu?" sualını "bu məqsədlər praktikada fayda verirmi? Gözlənilən nəticələri verirmi?" sualı ilə əvəz edir.

Praqmatist Perspektivdən Gender Bərabərliyi (DİM 5).

DİM 5: Gender Bərabərliyi bütün qadınların və qızların ictimai və şəxsi həyatın bütün sahələrində bərabər hüquq və imkanlara malik olmasını təmin etmək məqsədi daşıyır. Bu məqsəd normativ qaydaya əsaslanır: gender bərabərliyi mahiyyət etibarilə dəyərlidir və əvəzolunmazdır. Klassik əxlaq nəzəriyyələrində bu iddia ədalət prinsipinə ("insanlar bərabər dəyərdədir" müddəasının doğruluğuna). Bununla belə, praqmatist həqiqət anlayışı gender bərabərliyinin dəyərini və "doğruluğunu" onun praktiki nəticələrinə əsaslandırmağı təklif edir. Bu baxımdan "Gender bərabərliyi niyə lazımdır?" sualının cavabı "bərabərliyə nail olmaq cəmiyyətdə faydalıdır və müsbət nəticələr verir" ola bilər. Həqiqətən də, Birləşmiş Millətlər Təşkilatının qeyd etdiyi kimi, qadınların səlahiyyətlərinin artırılması və bərabər iştirakı dinc və firavan cəmiyyətin qurulmasında mühüm rol oynayır. Bərabərliyin olmadığı halda sosial resursların bir hissəsi və qadınların istedadları istifadəsiz qalır, iqtisadi inkişaf və demokratik təmsilçiliyin qarşısı alınmış olur. Buna görə də, praqmatik nöqteyi-nəzərdən gender bərabərliyinin əsl dəyəri onun qəbul edilməsinin praktikliyindən, yəni geniş sosial faydalarından irəli gəlir.

DİM 5-İ bu mənada Uilyam Ceymsin "həqiqət inancın praktiki nəticələri ilə ölçülür" anlayışına tətbiq etsək, əgər bu inanca uyğun hərəkətlər (məsələn, qadınların təhsili, siyasi iştirak və məşğulluğu üçün imkanların yaradılması) sosial həyatda nəzərəçarpacaq irəliləyişlərə səbəb olarsa, "qadınlar kişilərlə bərabər hüquqlara malik olmalıdırlar" inamı praqmatik cəhətdən əsaslandırılır. Həqiqətən də, qadınların səlahiyyətlərinin artırılmasının nəticələrinə dair

çoxsaylı tədqiqatlar göstərmişdir ki, bu, iqtisadi artımı sürətləndirir, ailənin rifahını artırır, uşaqların təhsil və sağlamlıq göstəricilərini yaxşılaşdırır. Bu onu deməyə əsas verir ki, praqmatik nöqteyi-nəzərdən gender bərabərliyi məqsədi faydalı nəticələr verəcəyi dərəcədə "doğru" sayıla bilər.

Con Dyuinin perspektivindən məsələyə baxsaq, demokratik cəmiyyət yalnız bütün fərdlərin bərabər iştirakı və hər kəsin təmsilçiliyi ilə problemlərin həll edildiyi mühitdə inkişaf edə bilər. Bu kontekstdə gender bərabərliyi sadəcə mənəvi imperativ deyil, demokratik və məhsuldar cəmiyyəti mümkün edən şərtdir. Dewey-nin əxlaqi prinsipləri empirik sınaqdan keçirməsi anlayışına uyğun olaraq, gender bərabərliyi istiqamətində atılan addımların gətirdiyi transformasiya daim izlənilməli və siyasətlər buna uyğunlaşdırılmalıdır. Məsələn, əgər ölkədə qadınların siyasi iştirakını artırmaq üçün kvotalar tətbiq edilirsə, bu təcrübənin nəticələri (qadınların qərar qəbul etmə proseslərinə təsiri, qanunların qadın hüquqlarını nə dərəcədə qoruması və s.) araşdırılmalıdır; gözlənilən irəliləyiş əldə olunmazsa, metod dəyişdirilməlidir. Həqiqətin fəaliyyətlə reallaşdığı praqmatik prinsipə görə, bərabərliyə yönəlmiş siyasətin uğuru onların etibarlılığının ölçüsünə çevrilir.

Azərbaycan timsalına nəzər saldıqda praqmatist yanaşmanın izlərini daşıyan nəticələri görmək mümkündür. Son illər ölkədə qadınların ictimai həyatda rolunun artırılması istiqamətində əməli addımlar atılır. Məsələn, parlamentdə qadınların təmsilçiliyinin artırılması, yüksək vəzifələrdə qadınların olması, vətəndaş cəmiyyəti layihələri vasitəsilə qadınların liderliyinin təşviqi kimi tədbirlər öz bəhrəsini verməyə başlayıb. Ölkənin Birinci vitse-prezidenti Mehriban xanım Əliyevanın himayəsi ilə həyata keçirilən sosial proqramlar qadınların təhsil, səhiyyə və iqtisadi həyatda səlahiyyətlərinin artırılmasına öz töhfəsini verir.

Praqmatist nöqteyi-nəzərdən gender bərabərliyi siyasətinin legitimliyi onların effektivliyindən asılıdır. Bu mənada bərabərlik prinsipi mücərrəd "həqiqət" kimi deyil, sosial həyatı yaxşılaşdırmaq vasitəsi kimi görünür və əgər gender bərabərliyi cəmiyyət həyatını stabilləşdirməyə şərait yaradırsa, bu, praqmatik nöqteyi-nəzərdən onun ən güclü əsaslandırmasıdır.

Praqmatist Perspektivdən İqlim Fəaliyyəti (DİM 13).

DİM 13: İqlim Fəaliyyəti, iqlim dəyişikliyinin təxirə salınmaz və qlobal böhran olduğuna əsaslanaraq, bütün ölkələri bu təhlükəyə qarşı təcili tədbirlər görməyə çağırmaq məqsədi daşıyır. İqlim dəyişikliyi elmi tədqiqatlarla təsdiqlənməsi və onun təsirlərinin gündəlik həyatda belə hiss olunması baxımından o, elmi həqiqət kimi təhlil oluna bilər. Məsələn: atmosferdə istixana qazlarının yığılması planetin temperaturunu yüksəldir və iqlim sistemində təhlükəli dəyişikliklərə səbəb olur. Buna görə də, "iqlim fəaliyyəti zəruridir" təklifi fiziki reallıq haqqında təsdiqlənmiş məlumatlar əsasında qurulmuşdur. Lakin bu fikrin qlobal siyasi arenada əhəmiyyətinin artması onun normativ akt kimi qəbul edilməsindədir. Başqa sözlə, DİM 13 sadəcə olaraq, iqlim dəyişikliyinin həqiqət olduğunu bildirmir o, iqlim dəyişikliyi ilə mübarizə aparmadığımız təqdirdə insanlığın taleyinin təhlükədə olduğunu vurğulayır. Bu məqamda, məsələyə praqmatizmin aspektindən baxsaq, bir tərəfdən elmi məlumatların praktiki dəyərinə nəzər salaraq, digər tərəfdən isə passiv müşahidənin mənfi nəticələrinə əsaslanaraq iqlim fəaliyyətininin həqiqiliyini qiymətləndirmək mümkündür. Qeyd etdiyimiz kimi, praqmatist epistemologiya iddianın həqiqiliyi onun səbəb olduğu nəticələr ilə ölçülür. Beləliklə, məsələn: "Karbon emissiyalarını azaltmalıyıq" ifadəsinin həqiqiliyi bu prinsipə uyğun qərarların (bərpa olunan enerjiyə keçid, meşələrin qırılmasının dayandırılması və s.) gözlənilən müsbət nəticələri verib-verməməsi ilə yoxlanılacaq. Yəni qlobal temperatur artımının qarşısının alınması, iqlim fəlakətlərinin (daşqınlar, quraqlıqlar, ekstremal hava hadisələri) müəyyən mənada azaldılması, ekosistemlərin qorunması və bununla da bəşəriyyətin təhlükəsizliyinin təmin edilməsi kimi məqsədlərə doğru DİM 13 çərçivəsində atılan addımlar nəticəsində belə nəticələr, hətta uzunmüddətli perspektivdə də əldə oluna bilərsə, deyə bilərik ki, iqlim fəaliyyəti məqsədi praqmatik olaraq əsaslandırılmışdır. Əks halda, qlobal birlik iqlim böhranına qarşı kostruktiv fəaliyyət göstərə bilməsə və alınan qərarlar yetərli olmasa, biz bunun nəticələrini öz gözlərimizlə görəcəyik. Bu halda, DİM 13 öz praqmatik əhəmiyyətini itirrəcək.

Con Dyuinin yanaşmasını nəzərə alsaq, belə mürəkkəb problemdə empirik əsaslandırma və kollektiv fəaliyyət əsasdır. Brayan Norton, ətraf mühiti qoruma layihələrində təcrübəyə əsaslanan praqmatizm və dəyərlərin müxtəlifliyi, həmçinin lokal şərtləri nəzərə alan "adaptiv metod"un balanslı tətbiqini vacib hesab edir. Çünki hər iki yanaşma iştirakçıların fərqli ehtiyaclarını nəzərə alaraq vahid məqsədə çatmağı hədəfləyir. Beləliklə, Norton bu metodun ideoloji enviromentalizmin yol açdığı qütbləşmənin qarşısının ala biləcəyi fikrini və proqramların praqmatik olmasını müdafiə edir.

Digər praqmatik ölçü çoxsahəli və çoxtərəfli əməkdaşlığa ehtiyacdır. İqlim dəyişikliyi o qədər geniş problemdir ki, onun həlli iqtisadiyyat, texnologiya, cəmiyyət və siyasətin birgə səylərini tələb edir. 2024-cü ildə Azərbaycanın ev sahibliyi etdiyi COP29 (BMT-nin İqlim Dəyişikliyi üzrə 29-cu Konfransı) çərçivəsində başlanmış Bakı Təşəbbüsü bu baxımdan praqmatist təfəkkürün nümunəsi kimi qəbul edilə bilər.

Bu təşəbbüs iqlim fəaliyyətini gücləndirmək üçün maliyyə, investisiya və ticarət siyasətlərini iqlim məqsədləri ilə uyğunlaşdırmaq məqsədi daşıyırdı. Həmçinin Bakı Təşəbbüsü nümayiş etdirdi ki, iqlimlə bağlı fəaliyyətin uğurlu olması üçün mücərrəd öhdəliklərdən kənarlaşaraq, konkret addımlar atmaq vacibdir. Praqmatik olaraq, bu təşəbbüs iqlim fəaliyyətini real dünya şərtləri ilə əlaqələndirir. Belə ki, bəzi hallarda inkişaf etməkdə olan ölkələrin maliyə bazası kifayət qədər olmadıqda, qlobal iqlim hədəflərinin kağız üzərində qalacağı ehtimalını yaradır. Bu mənada, Bakı Təşəbbüsü tərəfindən vurğulanan siyasətin uyğunluğu prinsipi (ticarət, investisiya və iqlim siyasətinin qarşılıqlı dəstəyi) praqmatist yanaşmanı əks etdirir: müxtəlif siyasət sahələrinə bütöv şəkildə müraciət etmək praktikada effektiv nəticələrə nail olmaq üçün vacibdir. Praqmatizm həm də iqlim fəaliyyətində yerli bilik və təcrübənin vacibliyini vurğulayır. Vahid qlobal formul əvəzinə, hər bir icma öz reallıqlarına uyğun hansı siyasətin işlədiyini tapmaq üçün proqramları sınaqdan keçirməlidir. Məsələn, fərqli tərəflər biomüxtəlifliyi müxtəlif perspektivlərdən dəyərləndirir. Bəziləri biomüxtəlifliyin insanlıq üçün dəyərini məqsəd kimi görür, digərləri sosial ədalət və mədəni dəyərlər baxımından, bir başqaları isə iqtisadi dayanıqlılıq kontekstindən onun qorunması məqsədini güdür (Robinson, 2011). Müvafiq olaraq, nümunə kimi Conservation International təbiəti mühafizə üzrə QHT ilə Braziliyanın yerli əhalisi Kayapo ilə əməkdaşlığını göstərə bilərik. QHT-nin məqsədi müstəsna biomüxtəlifliyi qorumaq, yerli qrupun məqsədi isə torpaqlarını təcavüzdən qorumaq idi (Chernela, 2005). Bu, C. Foresterin (Forester, 2013) təklif etdiyi tənqidi praqmatizmə uyğun olaraq, qərar qəbuletmə proseslərində yerli maraqlı tərəflərin iştirakını da əhatə edir. Məsələn, bir sahil qəsəbəsində iqlim siyasətinin proqramları tətbiq ediləcəksə, balıqçılar, fermerlər, qadınlar, gənclər – bütün sosial qruplar prosesə daxil edilməlidir; bu iştirak həyata keçirilən tədbirlərin yerlərdə aktual olub-olmamasını və onların əhali tərəfindən qəbul edilib-edilməyəcəyini müəyyən etmək üçün unikal vasitədir. Nortonun dili ilə desək, praqmatizm cəmiyyəti tədricən konsensusa yönləndirməyi vəd edən metoddur (Norton, 2025). Çünki yalnız bu yolla verilən təklifləri "dəyirmi masa mühitindən" çıxara və real həllərə çevirə bilərik.

Bu yanaşma həm də Pirsin praqmatizmi ilə əlaqələndirilir ki, "həqiqət müvafiq icma daxilində araşdırma prosesi ilə müəyyən edilir". Həqiqət bir cəmiyyətin paylaşılan təcrübəsi vasitəsilə süzülür. Nəticə etibarilə, DİM 13 kontekstində həqiqətin praqmatik dərk edilməsi iqlim böhranı ilə mübarizəni statik öhdəlikdən dinamik öyrənmə prosesinə çevirir. Bu perspektiv bəşəriyyəti iqlim dəyişikliyi qarşısında çevik və yaradıcı tədbirlər planı hazırlamağa dəvət edir. Burada həqiqət son nəticə deyil, kollektiv təcrübə çərçivəsində davamlı olaraq qurulan bilik sistemi kimi başa düşülür. Nəhayət, praqmatizmin həqiqət nəzəriyyəsi DİM-ə mütləq nikbinliklə deyil, tənqidi optimizm aspektindən yanaşır. Praqmatizm dəyərlərin və məqsədlərin əhəmiyyətini, vacibliyini qəbul edir, lakin onların həqiqi mənasını və dəyərini praktikada yerinə yetirilmələri perspektivindən qiymətləndirir. Praqmatizm "Dayanıqlı inkişaf" diskursuna bəşəriyyətin konkret problemlərini həll edə bildiyi və konkret nəticələr əldə etdiyi təqdirdə həqiqət kimi qəbul edir. Buna görə də, praqmatizmə əsasən, DİM-lərin uğuru əsasən onların verdiyi faydadan asılıdır. Başqa sözlə, əsas məsələ "nə işə yarayır, nə yaramır?" sualına alınan cavabdadır.Eyni zamanda, yuxarıdakıları nəzərdən keşirsək, belə bir nəticəyə gəlmək mümkündür ki, praqmatizm DİM-in əsas devizi olan "heç kimin kənarda qalmaması" prinsipinin nəzəri və praktiki ifadəsini özündə əks etdirir. Beləliklə də, həm ayrı- ayrı cəmiyyətlərin nümayəndələri üçün, həm də qlobal miqyasda hər kəs üçün faydalı hədəflərin utilitar və praqmatik prinsiplər əsasında qurulmasını təşviq edir. Azərbaycan kontekstindən nəzərdən keçirildikdə, ölkənin DİM-ə nail olmaq səylərinə praqmatist sosial öyrənmə prosesi kimi baxmaq olar. İstər inkişaf planlarında, istərsə də beynəlxalq platformalarda ifadə olunan vədlər praktikada sınaqdan keçirilir. Ölkənin 2030-cu il hədəflərinə doğru atdığı hər addım həm də "tətbiq oluna bilən həqiqət" axtarışının bir hissəsidir. İstər gender bərabərliyi, istər iqlim fəaliyyəti, istərsə də sadəcə qurumlar olsun, hər bir məqsəd praktikada sınanır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Bilgin, Ö. (2010). William James pragmatizmine eleştirel bir yaklaşım. *İlahiyat Fakültesi Dergisi, 15*(1), 163-182.

2. Canard, F. (2011). W. E. Deming, pragmatism, and sustainability. *17th Annual International Deming Research Seminar*, 1-17.

3. Chernela, J. (2005). Response to "A challenge to conservationists." *World Watch*, March/April, 11-12.

4. Dyllick, T., & Hockerts, K. (2002). Beyond the business case for corporate sustainability. *Business Strategy and the Environment, 11*, 130–141. https://doi.org/10.1002/bse.323

5. Fischer, F. (1998). Beyond empiricism: Policy inquiry in post-positivist perspective. *Policy Studies Journal, 26*(1), 129-146. https://doi.org/10.1111/j.1541-0072.1998.tb01929.x

6. Forester, J. (2013). On the theory and practice of critical pragmatism: Deliberative practice and

creative negotiations. *Planning Theory, 12*(1), 5-22. https://doi.org/10.1177/1473095212448750

7. Gedikkaya Bal, P., Ayas, M. Ö., Bozaykut, T., Yavuz Tiftikçigil, B., & Afacan Fındıklı, M. (2022). Sürdürülebilir kalkınma bağlamında uluslararası üniversite sıralama indeksleri ve Türkiye'deki üniversiteler. *Doğuş Üniversitesi Dergisi, 238*(1), 331-349. https://doi.org/10.31671/doujournal.1035962

8. Hartley, K. (2020). The epistemics of policymaking: From technocracy to critical pragmatism in the UN Sustainable Development Goals. *International Review of Public Policy, 2*(2), 233-244.

9. James, W. (1907). *Pragmatism: A new name for some old ways of thinking*. New York: Longman Green and Co.

10. Lee, K. (1993). *Compass and Gyroscope*. Covelo, CA: Island Press.

11. Letourneau, A. (2010). Pour une éthique de l'environnement inspirée par le pragmatisme : L'exemple du développement durable. *VertigO – La revue en sciences de l'environnement, 10*(1), avril 2010.

12. Norton, B. G. (1999). Pragmatism, adaptive management, and sustainability. *Environmental Values, 8*(4), 451–466. https://doi.org/10.3197/096327199129341914

13. Robinson, J.G. (2011). Ethical pluralism, pragmatism, and sustainability in conservation practice. *Biological Conservation, 144*, 958–965. https://doi.org/10.1016/j.biocon.2010.09.010

14. Suckiel, E.K. (2003). *William James'in pragmatik felsefesi* [The Pragmatic Philosophy of William James]. Çev. C. Türer. İstanbul: [Publisher].

15. Wells, H.K. (1986). *Emperyalizmin Felsefesi Pragmatizm* [The Philosophy of Imperialism: Pragmatism]. Çev. Tahsin Yılmaz. İstanbul: [Publisher].

16. York, J.G. (2009). *Pragmatic decision-making and its application to climate change action*. Journal of Policy Science, 22(1), 45-58.

DOİ: 10.32010/GMLW2203

XIX ƏSRİN SONU - XX ƏSRİN ƏVVƏLLƏRİNDƏ DƏRBƏNDDƏ MƏDƏNİ-MAARİF MÜHİTİ: İCTİMAİ DƏYİŞİKLİKLƏR VƏ TƏHSİL

Sevinc Hikmət ABBASOVA
Bakı Dövlət Universitetinin doktorantı,
Azərbaycan Dillər Universitetinin müəllimi
ORCID ID: https://orcid.org/0009-0001-1528-0151
E-mail: sevincabbasova1899@gmail.com

Xülasə: XIX əsrin sonu - XX əsrin əvvəllərində Dərbəndin sosial-mədəni mühiti öz rəngarəngliyi və ənənəvi və yeni dəyişikliklərin vəhdəti ilə seçilirdi. Bu dövr Rusiya imperiyasının siyasəti, iqtisadi inkişafı və cəmiyyətdə baş verən dəyişikliklərlə bağlı həm daxili proseslərin, həm də xarici amillərin yaratdığı mühüm dəyişikliklər dövrü idi. Bu dəyişiklər sosial-mədəni həyatın bütün sahələrində olduğu kimi, təhsil sahəsinə də təsir etmişdi. Çar Rusiyasının işğalına qədər Dərbənddə də ənənvi müsəlman təhsil sistemi hakim idi. Təhsil mədrəsələr, mollaxanalarda təşkil olunurdu. XIX əsrin sonlarından etibarən Rusiya hakimiyyəti sadiq yerli elitanı formalaşdırmaq üçün dünyəvi təhsil sistemini fəal şəkildə tətbiq etməyə başladı. Xalq Maarif Nazirliyinə tabe olan ibtidai xalq məktəbləri – qəza məktəbləri meydana çıxdı, burada dünyəvi fənlər və rus dili öyrədilirdi. Buna baxmayaraq, dini məktəblərin fəaliyyətinə də icazə verilirdi, lakin, burada da rus dilinin tədris olunması əsas şərt kimi irəli sürülmüşdü. Bunun əsas səbəbi, əhalinin dini xüsusiyyətlərinə toxunub onları hakimiyyətdən narazı salmaq əvəzinə, rus hökumətinə sadiq müsəlman təbəqənin formalaşması istəyi idi. Bildiyimiz kimi, Dərbənd əhalisinin etnik tərkibinə görə etnokonfessional region olmuşdur ki, bu da təhsil sistemində də özünü göstərirdi. Belə ki, burada müsəlman məktəbləri ilə yanaşı yəhudi və xristianlara məxsus məktəblər də fəaliyyət göstərirdi. 1891-ci ilə aid tarixi mənbəyə görə Dərbənddə 16 məktəb mövcud olmuşdur. Dərbənddə müsəlman qızlar üçün məktəb açılmış, XX əsrin əvvəllərindən həmin məktəb gimnaziyaya çevrilmişdir. XIX əsrin ikinci yarısından Dərbənddə kitabxanalar yaradılmışdır. İlk kitabxana Cümə məscidinin nəzdində yaradılmış kitabxana hesab olunur. XIX srin sonlarında burada həmçinin, ictimai kitabxanalar və oxu zalları da fəaliyyətə başlamışdır. Sonradan sovet hakimiyyəti illərində XX əsrin 30-cu illərindəki siyasi repressiyalar zamanı həmin kitabxanalar dağıdılmışdır. Bəhs etdiyimiz dövrdə çar rusiyasının müstəmləkəçilik siyasəti təhsil sisteminə təsir etsə də, Dərbənddə maarifin inkişafının qarşısını ala bilməmiş, əksinə ictimai dəyişikliklərin təsiri ilə inkişaf etmişdir.
Açar sözlər: Dərbənd, təhsil, qəza məktəbləri, çar Rusiyası, dini məktəblər

---

CULTURAL AND EDUCATIONAL ENVIRONMENT IN DERBAND IN THE LATE 19TH - EARLY 20TH CENTURY: SOCIAL CHANGES AND EDUCATION

Sevinj Hikmet ABBASOVA
PhD student at Baku State University,
Teacher at Azerbaijan University of Languages
ORCID ID: https://orcid.org/0009-0001-1528-0151
E-mail: sevincabbasova1899@gmail.com

Abstract*:* The socio-cultural environment of Derbent in the late 19th and early 20th centuries was distinguished by its diversity and the unity of traditional and new changes. This period was a period of significant changes caused by both internal processes and external factors related to the politics, economic development and changes in society of the Russian Empire. These changes affected the field of education, as well as all areas of socio-cultural life. Until the occupation of Tsarist Russia, the traditional Muslim education system prevailed in Derbent. Education was organized in madrasahs and mullahs. From the end of the 19th century, the Russian authorities began to actively implement the secular education system in order to form a loyal local elite. Primary public schools - district schools - subordinate to the Ministry of Public Education appeared, where secular subjects and the Russian language were taught. Despite this, religious schools were also allowed to operate, but here too the main condition was the teaching of the Russian language. The main reason for this was the desire to form a Muslim class loyal to the Russian government, rather than touching on the religious characteristics of the population and making them dissatisfied with the authorities. As we know, Derbent was an ethno-confessional region due to the ethnic composition of the population, which was also reflected in the education system. Thus, along with Muslim schools, Jewish and Christian schools also operated here. According to a historical source from 1891, there were 16 schools in Derbent. A school for Muslim girls was opened in Derbent, and from the beginning of the 20th century, that school was transformed into a gymnasium. Libraries were established in Derbent from the second half of the 19th century. The first library is considered to be the one established under the Juma

Mosque. At the end of the 19th century, public libraries and reading rooms also began to operate here. Later, during the political repressions of the 1930s of the 20th century, during the years of Soviet rule, those libraries were destroyed. Although the colonial policy of Tsarist Russia affected the education system during the period we are discussing, it could not prevent the development of education in Derbent; on the contrary, it developed under the influence of social changes.
Keywords: Derbent, education, district schools, Tsarist Russia, religious schools.

КУЛЬТУРНАЯ И ОБРАЗОВАТЕЛЬНАЯ СРЕДА В ДЕРБЕНДЕ В КОНЦЕ XIX - НАЧАЛЕ XX ВЕКА: СОЦИАЛЬНЫЕ ИЗМЕНЕНИЯ И ОБРАЗОВАНИЕ

Севинж Хикмет АББАСОВА
Бакинский государственный университет
ORCID ID: https://orcid.org/0009-0001-1528-0151
E-mail: sevincabbasova1899@gmail.com

Резюме : В конце XIX – начале XX веков социокультурная среда Дербента отличалась разнообразием и единством традиционных и новых изменений. Этот период был периодом значительных перемен, вызванных как внутренними процессами, так и внешними факторами, связанными с политикой Российской империи, экономическим развитием и изменениями в обществе. Эти изменения затронули сферу образования, а также все сферы социально-культурной жизни. До оккупации царской Россией в Дербенте господствовала традиционная мусульманская система образования. Обучение было организовано в медресе и муллах. С конца XIX века российские власти начали активно внедрять светскую систему образования с целью формирования лояльной местной элиты. В системе Министерства народного просвещения появились начальные народные школы – уездные училища, где преподавались светские предметы и русский язык. Тем не менее, деятельность религиозных школ также была разрешена, но и здесь преподавание русского языка выдвигалось в качестве главного условия. Главной причиной этого было стремление сформировать лояльный российскому правительству мусульманский класс, а не затрагивать религиозные особенности населения и вызывать его недовольство. Как известно, Дербент был этноконфессиональным регионом в силу этнического состава населения, что отражалось и на системе образования. Так, наряду с мусульманскими школами здесь действовали еврейские и христианские. Согласно историческому источнику 1891 года, в Дербенте было 16 школ. В Дербенте была открыта школа для мусульманских девочек, которая с начала XX века была преобразована в гимназию. Библиотеки в Дербенте появились со второй половины XIX века. Первой считается библиотека при Джума-мечети. В конце XIX века здесь также начали действовать общественные библиотеки и читальни. Позднее, в период политических репрессий 1930-х годов XX века, в годы советской власти, эти библиотеки были уничтожены. Хотя колониальная политика царской России и влияла на систему образования в рассматриваемый нами период, она не могла помешать развитию образования в Дербенте; напротив, оно развивалось под влиянием общественных изменений.
Ключевые слова: Дербент, образование, уездные училища, царская Россия, духовные училища

Giriş

Maarifin və məktəblərin tarixinin tədqiqi cəmiyyətin mənəvi tərəqqi prosesini, onun müasir mədəniyyətin zirvələrinə doğru mütərəqqi irəliləyişini izləməyə imkan verir. Təhsilin vəziyyəti insan cəmiyyətinin inkişafının bütün mərhələlərində mənəvi inkişaf səviyyəsinin həlledici göstəricisi olmaqla mühüm elmi, tərbiyəvi və praktik əhəmiyyətə malikdir. Dərnbənddə təhsil standartlarını və çar Rusiyasının apardığı təhsil siyasətinin nəticələrini təhlil etmək üçün həm dünyəvi, həm də müsəlman təhsilinin tarixini öyrənmək lazımdır. Qeyd edək ki, burada dünyəvi təhsilin formalaşması və inkişafı birbaşa Rusiyanın Qafqazdakı siyasi maraqları ilə əlaqəli idi. Nəzərə almaq lazımdır ki, baxılan dövrdə təhsil sisteminin inkişafı çar hökumətinin digər ərazilərdə olduğu kimi, Dərbənddə də öz siyasi mövqelərini möhkəmləndirmək və ümumrusiya iqtisadi-siyasi həyatının orbitinə yenicə qədəm qoymuş və başqa dinə etiqad edən xalqları öz tərəfinə çəkmək istəyi ilə ən sıx əlaqədə baş vermişdir. Tədqiqatın aktuallığı müxtəlif etno-konfessional və mədəni ənənələrin kəsişdiyi Qafqazda mühüm təhsil mərkəzi kimi Dərbəndin tarixi-pedaqoji təcrübəsinin hərtərəfli öyrənilməsi zərurətindən irəli gəlir. Nəzərdən keçirilən dövrdə Dərbənddə təhsilin vəziyyətinin təhlili bizə yerli cəmiyyətlə Rusiyanın idarəetmə sistemi arasında qarşılıqlı əlaqənin qanunauyğunluqlarını anlamağa, eləcə də regionun intellektual elitasının formalaşmasının xüsusiyyətlərini müəyyən etməyə imkan verir. Mədəni irs, milli kimlik və mədəniyyətlərarası dialoq məsələlərinə müasir marağı nəzərə alaraq, Dərbənddə təhsil prosesinin tədqiqi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Mövzunun araşdırılmasında əsas məqsəd XIX əsrin sonu - XX əsrin əvvəllərində Dərbənddə təhsil sisteminin vəziyyətini və inkişafını təhlil etmək, Rusiya imperiyasının təhsil islahatlarının və yerli ənənələrin şəhərin təhsil mühitinin formalaşmasına təsirini müəyyən etməkdir.

Dərbənd çar Rusiyasının tərkibində. Qədim tarixə malik Azərbaycanın tarixi ərazilərindən biri də Dərbənddir. Müxtəlif mənbələrdə bununla bağlı məlumatlar verilmişdir. Azərbaycanın şimal qapısı, istehkam xətti rolunu oynayan bu qədim ərazimiz, həmçinin, mühüm mədəniyyət mərkəzlərindən biri olmuşdur. Sasani imperiyasının və ondan asılı vəziyyətə düşmüş Albaniyanın əsas müdafiə zolağını, hərbi qapısını təşkil edən Dərbənd VII-VIII əsrlərdə ərəblərin hücumu, ərəb-xəzər toqquşmalarında da hücumlara məruz qalmışdır. Ərəb xilafətinin süqutu ilə dövlətçiliyimiz bərpa edilmiş və Dərbənd Şirvanşahlar dövlətinin ərazisinə daxil olmuşdur. XIII əsrdə monqolların daha sonra isə Əmir Teymur və Toxtamışın hücumlarına məruz qalsa da, öz mövqeyini qoruyub saxlamışdır. 1538-ci ildə Şirvanşahlar dövləti Səfəvilərə tam tabe edildikdən sonra Dərbənd Səfəvilərin inzibati ərazisinə aid olmuşdur. 1747-ci ildə Nadir şah Əfşarın ölümündən sonra Əfşarlar imperiyası xanlıqlara parçalanmışdır ki, yaranan xanlıqlardan biri də Dərbənd xanlığı olmuşdur (Abdullayev, 2016)

XIX əsrdə Azərbaycan torpaqları rus-Qacar müharibələr nəticəsində işğala məruz qalmış və bu iki imperiya arasında bölüşdürülmüşdür. Belə ki, 1806-cı ildə general Qudoviçin komandanlığı altında olan rus qoşunları Dərbəndi işğal etdi. İnzibati baxımdan burada 1812-ci ildə Dərbənd əyaləti təşkil edildi (Azərbaycan tarixi, 2007). 1813-cü il oktyabrında I rus-Qacar müharibəsinin yekunu olaraq imzalanmış Gülüstan sülh müqaviləsinin şərtlərinə görə, Dərbənd çar Rusiyasının ərazisi olaraq qəbul edildi. 10 aprel 1840-cı il "Əsasnaməsi"nə əsasən, Dərbənd inzibati baxımdan qəzaya çevrildi və yeni təşkil edilmiş Xəzər vilayətinin inzibati tərkibinə daxil edilmiş oldu. Lakın rus çarının verdiyi 1846-cı il "Əsasnaməsi" ilə Dərbənd quberniyası yaradıldı (Azərbaycan tarixi, 2007). Bu quberniya 1846-cı ildən 1860-cı ilə qədər mövcud olmuşdur. 1813-cü ildə ruslar Dağıstanı işğal etsələr də, Şeyx Şamilin başçılığı ilə Rusiyaya qarşı aparılan azadlıq mübarizəsi idi. 1860-cı ildə Şamilin rəhbərliyi ilə çar Rusiyasına qarşı aparılan Şimali Qafqaz xalqlarının mübarizəsinin zəifləməsi və başa çatması bu ərazilərin çarizmin nəzarətinə keçməsinə səbəb oldu. Bununla da, həmin il Dağıstan vilayəti yaradıldı və Dərbənd də bu vilayətin inzibati tərkibinə daxil edilmiş oldu. 1865-ci ildə burada aqrar islahat keçirildi, islahata görə, feodal-zadəganlara məxsus torpaqlar kəndlilərə paylandı (Ağasiyev, 2023). Bunun nəticəsində də yerli feodalların iqtisadi gücü zəiflədildi, bu, əslində yerli mülkədarların əhali arasında nüfuzunu zəiflətməklə, onların hər hansı müqavimətdə birliyinin qarşısını almaq üçün hökumət üçün vacib idi.

Dərbənddə etnik və demoqrafik vəziyyət. XIX əsrin sonu – XX əsrin əvvəllərində Dərbəndin əhalisinin tərkibi çoxmillətli və dini cəhətdən qarışıq idi. Rus işğalının başa çatmasından sonra Dərbəndə ermənilər yerləşməyə başladılar. 1810-cu il ilin iyulun 18-nə olan məlumatda Dərbənddə 28 erməni (56 nəfər) və 59 yəhudi(166 nəfər) ailəsi olduğu göstərilir. Şəhərin yerdə qalan əhalisini, 1435 ailə (3953 nəfər) olmaqla türklər (azərbaycanlılar) təşkil etdiyi bu məlumatda qeyd edilmişdir. 1824-cü il siyahıyaalmasında Dərbənd şəhəri əhalisinin mütləq əksəriyyətinin azərbaycanlılardan ibarət olduğu qeyd edilmişdir. Dərbənd komendantı polkovnik Rozenfeld tərəfindən 1830-cu il aprelin 22-də "Dərbənd əyaləti əhalisinin sayı haqqında cədvəl" hazırlanmış, sənəddə Dərbənd və ətrafında yaşayan ailələrin 93.9 % -i və əhalinin 93.84 %-i azərbaycanlılardan ibarət olduğu öz əksini tapmışdır (Ağasiyev, 2023). 1886-cı ildə Dərbənddə əhalinin siyahıya alınmasından əldə edilən məlumatlardan aydın olur ki, şəhərin 8994 nəfərlə əhalinin cəmisi 58.98% -ni azərbaycanlılar təşkil etmişdir. şəhərin ümumi əhalisinin sayı 15.265 olmuş, yəhudilər-16.82, ruslar-10.23 və ermənilər isə 5.73% yerdə qalan hissəni başqa xalqların nümayəndələri tutmuşdur. 1891-ci ilə aid məlumatlarda Dərbənd əhalisinin 15.265 nəfər olması, onlardan 16 nəfəri lüteran, 201 nəfər katolik, 875 erməni-qriqoryan, 1319 provoslav, 2490 yəhudi və böyük əksəriyyəti - 10243 nəfəri müsəlman olmuşdur (Ağasiyev, 2023). Artıq XIX əsrin sonunda çar Rusiyasının "parçala, hökmranlıq et" siyasətinə uyğun olaraq, azərbaycanlıların sayı azalmışdı. Mənbələrdən məlum olur ki, 1897-ci ildə burada 14 etnos yaşamışdır. Ən çoxsaylı xalq158.550 nəfər avarlar, 121.375 nəfər darginlər, 94.596 nəfər kürinlər, 51.209 kumıklar və tatarlar (azərbaycanlılar) 32.143 nəfər olmuşdur. Beləliklə, 1897-ci ildə sayına görə, azərbaycanlılar 5-ci idi və ümumi əhalinin təqribən 5,6 %-ni təşkil etmişdir. 1926-cı ildəki statistik məlumatlardan aydın olur ki, Dərbənd dairəsinin əhalisi 20479 nəfər qeydə alınmışdır ki, azərbaycanlılar Dərbənd dairəsində 14496 nəfər təşkil etmişdir ki, bu da ümumi əhalinin 77%-i olmuşdur (Ağasiyev, 2023).

Çar Rusiyasının təhsil islahatlarının Dərbənddə təhsilin inkişafına təsiri. Dərbənd yerləşdiyi coğrafi mövqeyinə görə müxtəlif dövrlərdə hərbi-strateji baxımdan əhəmiyyətli ərazi olmaqla yanaşı, Azərbaycanın mühüm mədəniyyət mərkəzlərindən biri olmuşdur. XIX əsrdə çar Rusiyasının tərkibinə qatıldıqdan sonra buradakı mədəniyyət ənənə ilə dünyəvi-müasirliyin sintezinə çevrilmiş oldu. Bu, özünü müxtəlif sahələrdə göstərdiyi kimi təhsil sahəsində də büruzə vermişdir. Bəhs edilən dövrdə Dərbənd çar Rusiyasının inzibati vahidi kimi imperiya ərazisində baş verən sosial-iqtisadi dəyişiklərdən kınarda qalmamışdır. Dövrün iqtisadi-sosial dəyişikləri Dərbəndin də inkişafına təsir etmişdir. Bütün bu dəyişikliklər Dərbənddə ictimai həyata da öz təsirini göstərmiş, elm və təhsil də dövrün inkişaf tendensiyasına və imperiyanın xarakterinə uyğun dəyişikliklərə məruz qalmışdır. Qeyd edək ki, çar Rusiyasının işğalına qədər Dərbənddə ənənəvi təhsil sistemi mövcud idi. Məscidlərin nəzdində olan mədrəsə və mollaxanalarda tədris həyata keçirilirdi. Həmçinin, paralel olaraq kilsə və sinaqoqlarda dərslər xristian və yəhudilər

üçün mövcud idi. Dərbənd Rusiya imperiyasının tərkibinə qatıldıqdan sonra da XIX əsrin 30-cu illərinə kimi dini mərkəzlərin nəzdində olan belə məktəb və mədrəsələr öz fəaliyyətlərini davam etdirirdilər (Akhmetova, 2025). Çar Rusiyası əvvəllər dövlət tərəfindən maliyyə ayırmasa da, onların işinə qarışmırdı, bunun bir neçə səbəbləri var idi: əvvəla belə məktəblərin maddi təminatı yerli əhalinin üzərinə düşürdü ki, dövlətin vəsait xərcləməsinə ehtiyac qalmırdı. İkincisi, Qafqazda baş vermiş milli-azadlıq hərəkatı rus hökumətinə sübut etmişdi ki, yerli xalqın ənənələrinə qarşı kəskin qərarlar qəbul etmək, onların itaətini çətinləşdirəcəkdi. Odur ki, yerli əhalini rus hökumətinin ətrafında birləşdirmək üçün aparılacaq islahatlar və müstəmləkə xarakterli qərarlar müəyyən islahatlar yolu ilə tədricən həyata keçirilməsi nəzərdə tutulmuşdu. Digər tərəfdən həyata keçirilən tədbirlərin ümumimperiya qanunları ilə vahid şəkildə tənzimlənməsi planlaşdırılırdı ki, bunu da tənzimləmək müəyyən vaxt aparırdı.

1834-cü ildə rus çarı I Nikolayın fərmanına görə, rus hökumətinə tabe olmayan bütün məktəblər bağlanmalı idi. 1835-ci il 12 may tarixli Əsasnamə əsasında Dərbənddə rus qəza məktəbi açılması haqqında qərar qəbul edildi. Dərbənddə açılmış 30 nəfərlik üçsinifli qəza məktəbi Dağıstandakı ilk rus təhsil müəssisəsi idi,o, 16 noyabr 1837-ci ildə fəaliyyət göstərməyə başladı. Qafqazın digər ərazilərində olduğu kimi, Dərbənddəki bu məktəb də rus hökumətinə sədaqətli şəxslərin yetişdirilməsini nəzərdə tuturdu. Eyni zamanda məktəbin fəaliyyəti tələbələri Tiflis gimnaziyasında təhsillərini davam etdirməyə hazırlamaq məqsədi daşıyırdı. Aşağıdakı cədvəldə təqdim olunan məlumatların təhlili illər ərzində Dərbənd məktəbində şagirdlərin sayında kəmiyyət və keyfiyyət dəyişikliklərinin dinamikasını izləməyə imkan verir: (Хаджиалиев, 2011).

	İllər				
	1838	1848	1868	1878	1888
Tələbələrin ümumi sayı	35	57	84	125	116
Onlardan zadəganların, məmurların və bəylərin övladları	14	20	17	31	28
Digər siniflərdən olan vətəndaşların uşaqları	21	37	67	94	88
Pravoslav		9	41	60	51
Erməni		27	31	53	31
Müsəlmanlar		21	12	7	25
Yəhudilər				5	1
Kənd sakinləri					8

Onun fikrinə görə, əhalinin inancına toxunmadan, əksinə buna loyal yanaşaraq, rus hökumətinə sadiq vətəndaşlar yetişdirmək daha məqsədəuyğun idi. Bu nöqteyi-nəzərdən rus hökuməti ənənəvi dini məktəbləri təhsilin yayılması, rus dilinin və dövlət ənənələrinin təbliği üçün mərkəz kimi istifadə etməyə çalışırdılar. Müsəlman məktəbi ideyası da məhz bu səbəbdən qaynaqlanırdı. Bu baxımdan M.S. Vorontsov Qafqazın müsəlman əhalisi arasında rus təhsilinin yayılması üçün əməli tədbirlər gördü. 1847-48-ci illərdə o, Tiflisdə yalnız bütün sosial siniflərdən olan müsəlman uşaqları üçün "onların inanclarının qanunları haqqında biliklərə yiyələnmək və icma həyatında onlara lazım olan dərəcədə rus dilini öyrənmək" məqsədi ilə xüsusi müsəlman məktəbi yaratdı (Akhmetova, 2025). 1848-ci ildə Dərbənddə, Temir-Xan-Şurada da belə bir məktəb açıldı. Müsəlman məktəbinin təşkilati işi rus şərqşünas alimi N.Xanikova həvalə edilmişdi. Şagirdlər məktəb binasında yaşayırdılar və dövlət dəstəyi ilə təmin olunurdular. Tətil üçün iki yay ayı ayrılmışdı və bu aylarda şagirdlər evə göndərilirdi. Yerli əhalinin mənfi reaksiyasından ehtiyatlanaraq və "bu qurumun ilkin uğurlarına xələl gətirən hər hansı əhval-ruhiyyə oyatmaq istəməyən" əmr verildi ki, rus dilini öyrənmək məcburi deyil, rus dilini bilən, müsəlmanlara rus dilinin qaydalarını öyrədə bilən bir şəxs tapılsın. Tələbələrə rus dilini öz mülahizələri ilə öyrənmək hüququ verildi. Eyni zamanda tələbələri rus dilini öyrənməyə cəlb etmək məqsədilə Tiflis məktəblərinin nizamnaməsinə uyğun olaraq kursu bitirənlərə verilən güzəştlər diqqətə çatdırılırdı. Bunun müəyyən təsiri oldu. Qısa müddətdə bəzi tələbələr rus dilini kifayət qədər tez öyrənməyə və səlis yazıb-oxumağa başladılar.

Şimali Qafqaz xalqlarının çoxlu nümayəndələri təhsil almaq üçün Dərbəndə axışırdılar. Məktəbdə məktəb yaşlı uşaqlarla yanaşı 23-25 yaş arası gənclər də iştirak edirdi. 1849-cu ildə məktəbə 64 şagird daxil olmuşdu ki, onlardan 43-ü ərəb dili ilə yanaşı, rus dilini də öyrənirdi. 1854-55-ci illərdə məktəbdəki şagirdlərin sayı 20 nəfərə qədər azaldı və bu, onun saxlanmasının məqsədəuyğunluğunu şübhə altına aldı. Xəzəryanı bölgədəki qoşunlara komandanlıq edən knyaz Orbeliani məktəbin Dərbənddən Şuraya köçürülməsini təklif etdi və onun qərarı dövlət tərəfindən dəstəkləndi. Qeyd edək ki, bu qərarı bu şəkildə əsaslandırırdılar ki, Temirxan-Şura yaxınlığında çoxlu müsəlman mötəbərləri və xidmətçi zabitləri var ki, onların övladlarının ərəb və rus dillərində təlimə ehtiyacı var. Bundan başqa, Dərbənddə uşaqlar yayın qızmar istisindən xəstələnirlər ki, bu da bəzən ailələrin övladlarını buraya təhsil almaq üçün göndərməsinə mane olur. Knyaz Orbelianinin arqumentləri 1855-ci il yanvarın 15-də Dərbənd məktəbinin bağlanması üçün

kifayət qədər əsas oldu. Nəticədə 1861-ci ildə Müsəlman məktəbi Temir-Xan-Şurada açılan dağlıq qəza məktəbinin tərkibinə daxil oldu və Dərbənd-Şura məktəbinə çevrildi. Bu məktəb çar hökumətinin əsas məqsədinə tamamilə nail olmasına imkan verməsədə, onlarla yerli əhali ilk təhsilini burada aldı.

1870-ci il martın 26-da xalq maarif naziri D.A. Tolstoy "Rusiyada yaşayan qeyri-rusların təhsili ilə bağlı tədbirlər haqqında" əsasnaməni təsdiq etdi. Onun fikrincə, Rusiya hüdudlarında yaşayan bütün qeyri-rusların təhsilinin son məqsədi, şübhəsiz ki, ruslaşdırma və rus xalqına inteqrasiya olmalı idi. Buna müvafiq olaraq, Dərbənddə rus qəza məktəbi 1 iyun 1877-ci ildə üçsinifli şəhər məktəbinə, 1898-ci ildə isə dördsinifli məktəbə çevrildi. 1902-ci ildə Bakı quberniyasının və Dağıstan vilayətinin xalq məktəblərinin direktoru Dərbənddəki dördsinifli qəza məktəbinin beşsinifli məktəbə çevrilməsini təklif etdi. Lakin o vaxt Dərbənddə yeni tipli oğlanlar gimnaziyasının və kənd təsərrüfatı məktəbinin açılması məsələsinə baxıldığı üçün Dərbənd şəhər dövlət idarəsinin səlahiyyətli nümayəndələrinin iclası buna ehtiyac olmadığı haqqında qərar qəbul etdilər (Hacıyev, 2018).

Qeyd edək ki, XIX əsrin ikinci yarısında Dərbənddə qızlar da təhsilə cəlb edilmişdir. Belə ki, 1864-cü ilin sentyabrında Dərbənddə qızlar üçün məktəb açılmışdı. bu məktəbin açılmasında şəhər rəisi E.Q.Camarcidzenin həyat yoldaşı bilavasitə təşəbbüs irəli sürmşüdür. Məktəb onun səyləri nəticəsində fəaliyyət göstərmişdir. 1900-cü ildə Dərbənddə qadınlar üçün gimnaziya təşkil edilmişdir (Hacıyev, 2018).

XX əsrin əvvəllərində Dağıstanda təhsil sisteminin inkişafına və fəaliyyətinə töhfə verən dövlət siyasətində müəyyən tendensiyalar aşkar edildi. Təşkilati cəhətdən Dağıstan məktəbləri Bakıda yerləşən Bakı-Dağıstan Xalq Məktəbləri Müdirliyinə tabe idi. Direktor və bir müfəttişdən ibarət idarə heyətinin normal fəaliyyətini təmin edə bilməməsi əsas gətirilərək, 1907-ci ildə təhsil müəssisələrinin fəaliyyətinə, müəllim və şagirdlərin bütövlüyünə nəzarət etmək və nəzarət etmək vəzifəsi daşıyan vahid müfəttişdən ibarət Dağıstan vilayətinin Xalq Məktəbləri Müfəttişliyinin yaradılmasına səbəb oldu (Расулов, 1987). Dağıstanda dünyəvi təhsilin qurulmasında və inkişaf etdirilməsində çar hökuməti ilk növbədə Qafqazdakı geosiyasi maraqlarını güdürdü. Təhsil sahəsində hökumətin bütün fəaliyyəti bir ümumi tel ilə əlaqələndirildi - bölgənin yerli intellektual, dini və məişət xüsusiyyətlərini Rusiyanın ümumi maraqları ilə uzlaşdırmaq, və tədricən, zorakılıq olmadan, məktəbin köməyi ilə, yerli əhalini rus dövlətçiliyi ətrafında sıx birləşdirmək əsas məqsəd idi.

XX əsrin əvvəllərində 20.000 əhalisi olan Dərbənddə ilk orta məktəb 1902-ci ildə açılmışdır. Şəhərdə orta məktəb açılması ilə bağlı yazışmalar bir neçə il davam etmişdir. Vilayətin hərbi qubernatoruna və Qafqaz Təhsil İdarəsinə ünvanlanmış ərizələrində Dərbənd şəhər rəhbərliyi dəmir yolunun çəkilməsinin Dərbənd əhalisini xeyli artırdığını qeyd edirdi. Onlar vurğulayırdı ki, orta məktəbin olmaması yerli gənclərin təhsil almasını çətinləşdirir. Əvvəlcə Dərbənddə oğlanlar üçün gimnaziyanın açılması nəzərdə tutulurdu. Şəhər bütün siniflər tam formalaşana qədər ilk beş il ərzində zəruri hesab edilən gimnaziyanın saxlanması üçün bütün xərcləri öz üzərinə götürməyi, gimnaziya üçün binanın tikintisini şəhərin öz vəsaiti hesabına inşa etməyi öhdəsinə götürürdü. Həmçinin, gimnaziya binası üçün üçün pulsuz torpaq sahəsi ayırmağı, öz binası tikilənə qədər şəhər gimnaziya üçün şəxsi binanın icarə haqqını öz üzərinə götürdüyünhü qeyd edirdi. 1902-ci il iyulun 13-də Dərbənd Şəhər Dövlət İdarəsinin fövqəladə iclası Qafqaz Maarif Dairəsinin müvəkkilinin təqdimatı ilə Dərbəndin ehtiyaclarına daha çox uyğun olduğu üçün nəzərdə tutulan gimnaziyanın əvəzinə real məktəb açılmasını xahiş etmək qərarına gəldi (Hacıyev, 2018). 1902-ci ilin avqustunda Xalq Maarif Nazirliyi Dərbənddə real məktəbin açılmasına icazə verdi, bir şərtlə ki, şəhər öz vəsaiti hesabına məktəbin binalarını, belə binalara hüququ olan məmurlar üçün mənzillər və məktəbin ləvazimatları ilə təmin etməyi və məktəbin təhsil haqqını öz üzərinə götürsün. Şəhər məclisinin 27 avqust 1902-ci il tarixli qərarı ilə Dərbənd real məktəbində 1902/03-cü tədris ilindən başlayaraq bütün siniflər üçün təhsil haqqı ildə 20 rubl müəyyən edildi. Dərbənd real məktəbi hazırlıq, birinci və ikinci siniflərlə açıldı. Açılış ilində 91 şagird qəbul edildi və altı sinfi bitirən birinci məzun sinfi 1907-ci ildə, yeddinci, əlavə sinfi isə 1908-ci ildə bitirdi. Birinci Dünya Müharibəsi başlayanda (1914) real məktəbin altı sinfini 122 şagird, yeddinci sinfi isə əlavə olaraq 935 şagird bitirdi. Kənd əhalisi şəhər məktəblərindən praktiki olaraq məhrum idi. Dərbənd Şəhər Dövlət İdarəsi iclasının 2 sentyabr 1903-cü il tarixli 147 saylı qərarına əsasən, Dərbənd real məktəbinə Dərbənd şəhər sakinlərinin övladlarına və Dərbənddə daimi yaşayan şəxslərə üstünlük verilirdi (Хаджиалиев, 2011).

Dərbənd real məktəbi yarandığı ilk gündən xeyli çətinliklərlə üzləşdi. Sinif otaqları dar idi, ventilyasiya yox idi, bəziləri zəif işıqlandırılmışdı və arxiv sənədinə görə, "bütün dəhliz boyu nizamsız" idi. Yalnız 1912-ci ildə real məktəb üçün xüsusi binanın tikintisinə başlanıldı. O, 1916-cı ildə tamamlandı. İlk illərində məktəbdə yerli müsəlman əhalidən az sayda uşaq oxuyurdu. 1905-ci ildə məktəbdə oxuyan 182 şagirddən yalnız 36-sı, yəni 20%-dən azı yerli

müsəlmanların uşaqları idi. Yalnız 1909-cu ildə məktəbdə ibtidai və kiçik hazırlıq sinifləri açılanda yerli müsəlman əhalidən olan uşaqların sayı bir qədər artaraq 1910-cu ildə ümumi şagird kontingentinin 28%-nə çatdı.1914-cü ildə Dərbənd real məktəbində 14 sinif var idi və 448 şagird oxuyurdu. Məktəbdə iyirmi doqquz müəllim çalışırdı. Məktəbdə kitabxana və oxu zalı, fizika və təbiət tarixi kabinetləri, fizika və kimya laboratoriyaları, rəsm, tarix, coğrafiya və ibtidai təhsil üçün bir neçə xüsusi kabineti olan şagird kitabxanası, əl işləri və musiqi dərsləri var idi. 1907-ci ildə məktəbdə tələbə nəğmə orkestri yaradılmışdır (Адухов, 2012).

Bölgədə peşə məktəbləri açmaq cəhdləri hələ 1890-cı illərdə edilib. Vilayət rəhbərliyi TemirXan-Şurada peşə məktəbi və Dərbənddə kənd təsərrüfatı məktəbi açmaq niyyətində idi. Dərbənddə kənd təsərrüfatı məktəbinin açılması zərurəti XIX əsrin sonu - XX əsrin əvvəllərində bağçılıq, üzümçülük və tərəvəzçiliyin əhəmiyyətli inkişafı ilə diktə edildi ki, bu da şəhər sakinləri üçün həyati mənbə idi. 1904-cü ildə Dərbənddə şərabçılıq, bağçılıq və üzümçülük məktəbi açıldı (Hacıyev, 2018). Məktəbə ilk növbədə şəhərin dövlət idarəsi dəstək verirdi. Dövlət xəzinəsindən məktəbin saxlanması üçün ildə cəmi 3300 rubl ayrılırdı. Məktəbə ən azı 14 yaşında, kənd və şəhər məktəblərində ikiillik kursları bitirmiş və fiziki əməyə qadir olan yeniyetmələr qəbul olunurdu. Hazırlıq sinfinin açılması ilə ibtidai məktəbi bitirmiş 12 yaşlı oğlanları qəbul etməyə başladı. Məktəb ümumi təhsili bağçılıq, tərəvəzçilik, üzümçülük üzrə praktik məşğələlərdən ibarət idi. Dərbənd Şərabçılıq, Bağçılıq və Üzümçülük Məktəbini bitirən tələbələr "Təhsilli bağban və şərabçı" diplomu əldə edirdilər.

1905-1907-ci illər inqilab dalğasının təzyiqi altında Dağıstan vilayətinin hərbi qubernatoru general-leytenant Tixonov 1907-ci il yanvarın 30-da Temir-Xan-Şura, Petrovsk və Dərbənd şəhərləri üçün məcburi fərman imzaladı. Orada nəzərdə tutulmuşdu ki, "17 yaşına çatmamış ticarət və sənətkarlıq müəssisələrində çalışan işçilər iki saatlıq nahar fasiləsindən asılı olmayaraq həftə içi hər gün üç saat dərsə buraxılırlar". Bu dəfə saat 10:00-dan 13:00-a qədər polislə dövlət idarəsi arasında razılaşma əsasında müəyyən edilib. Bu qərar təhsil orqanlarının fəaliyyətinin canlanmasına müsbət təsir göstərdi. Xalq Təhsili Nazirliyinin tabeliyində olan məktəblərin şəbəkəsi yavaş-yavaş inkişaf edirdi (Адухов, 2012).

XX əsrin əvvəllərində Stavropol gimnaziyasında Dağıstan vilayətindən olan dağlılar üçün dövlət tərəfindən maliyyələşdirilən 35 vakansiya, Bakı Real Məktəbində isə 10 vakansiya açıq qaldı. Bu məktəblərdə, eləcə də Temir-Xan-Şura, Dərbənd və Petrovsk orta məktəblərinin məzunlarının bir qismi ölkə üzrə universitet və institutlarda təhsillərini davam etdirə bildilər. Qeyd edək ki, Temir-Xan-Şura və Dərbənd real məktəblərinin məzunları ali təhsil müəssisələrinə, xüsusən də ali məktəblərə daxil olmaqda çətinliklə üzləşiblər. Real Məktəblərdə klassik dillər - latın və yunan dilləri öyrədilmirdi və universitetdə təhsillərini davam etdirmək üçün realistlərdən əlavə olaraq latın dilini öyrənmələri tələb olunurdu. Belə ki, 1913-cü ilə qədər Dərbənd real məktəbinin əlavə olaraq latın dilini öyrənmiş 20-dən çox məzunu ali məktəbə qəbul imtahanlarından keçə bilmişdi (Расулов, 1987).

Dərbənd yəhudi icmasının öz təhsil sistemi var idi: dini məktəblər əsasən sinaqoqların nəzdində fəaliyyət göstərirdi, XX əsrin əvvəllərində isə dünyəvi yəhudi məktəbləri də yaradılmışdı. Qeyd edək ki, Dərbənddə yaşayan yəhudi əhali əsasən, dağ yəhudiləri idi, lakin 1860-cı ildən Avropadan gələn aşkenazi yəhduilərinin Dərbənddə də məskunlaşmasına icazə verilmişdi. 1900-cü ildə Dərbənddəki dörd sinaqoqdan biri Aşkenazi idi. 1904-cü ildə ravvin Yaşaiyo Rabinoviç tərəfindən Dağ Yəhudiləri Məktəbi açıldı. Yəhudi məktəbləri həm dini, həm də dünyəvi fənləri öyrədə bilərdi (Расулов, 1987).

Nəticə. XIX əsrin sonu və XX əsrin əvvəllərində Dərbəndin təhsil sistemi ənənələrin və yeniliklərin, dini əsasların və dövlət islahatlarının, yerli kimliyin və Rusiya imperiya siyasətinin təsirinin mürəkkəb qarşılıqlı təsirini əks etdirir. Bu mərhələdə Dağıstanın və bütün Qafqazın mühüm mədəniyyət mərkəzi olan şəhərdə ənənəvi təhsilin sabit formaları olan dini məktəblər mövcud idi. Eyni zamanda, Dərbəndin Rusiya imperiyasının təhsil sisteminə daxil olması təhsil prosesinin strukturunda və məzmununda mühüm dəyişikliklərə səbəb oldu. Beləliklə, qeyd etmək olar ki, Dərbənddə dünyəvi təhsilin inkişafı 1837-ci ildə Dərbənddə ilk dünyəvi məktəbin yarandığı vaxtdan başlamışdır. XIX əsrin son rübünə qədər dünyəvi məktəblərin yaradılması təşəbbüsləri ilk növbədə fərdi şəxslərdən gəlirdi. Bu dövrün dünyəvi məktəbləri çox vaxt qısa ömürlü olurdu. Dünyəvi təhsil prosesi hələ ki davamlılığa əsaslanmırdı. Bölgənin genişlənən müstəmləkəçilik miqyası və onun XIX əsrin ikinci yarısında əldə etdiyi yeni keyfiyyət xüsusiyyətləri böyük əhəmiyyət kəsb edirdi. Bu, Dərbənddə orta təhsil sisteminin yaradılması məsələsini gündəmə gətirdi. Bu məsələnin həllində mərkəzi dövlət orqanları və yerli özünüidarəetmə qurumları, ictimai strukturlar və xeyriyyə təşkilatları böyük rol oynamışdır. Dərbənd və ümumilikdə, Dağıstanda orta məktəblərin yaradılması cəmiyyətin savadlı kadrlara olan tələbatını tam ödəyə bilmədi, yerli əhalini regiondan kənarda, Şimali Qafqazda və Rusiyada gimnaziya və ali təhsil müəssisələrində oxumağa vadar etmişdir. Çar Rusiyası təhsil sahəsində islahatlar həyata keçirdi ki, buna uyğun yeni məktəblər açıldı. Lakin bu islahatlar müstəmləkə

xarakteri daşıyırdı: yerli əhalinin imperiya mədəni məkanına inteqrasiyasına, dini və milli kimliyin zəiflədilməsinə, Rusiya hökumətinə sədaqətinin aşılanmasına yönəlmişdi. Çarın maarif siyasətinin ideoloji dayaqlarına baxmayaraq, onun nəticələrinə müstəsna olaraq mənfi baxmaq olmaz. Rus məktəbləri və müəllim hazırlığı kursları Dərbəndlilərin bir çoxuna sistemli təhsil almağa, imperiyanın müxtəlif şəhərlərində təhsillərini davam etdirməyə imkan verdi.

ƏDƏBİYYAT SIYAHISI:

1. Ağasiyev, İ. (2023) Dərbənd əhalisi (1806-2010-cu illərdə əhalinin sayı və etnik tərkibinin dinamikası). Bak "Nəşriyyat" şöbəsi,

2. Azərbaycan tarixi. (2007)Yeddi cilddə. IV cild (XIX əsr). Bakı, "Elm".

3. Abdullayev, M. Azərbaycan tarixi. (2016) Bakı. "Bakı Universiteti".

4. Hacıyev, N. (2018) XIX əsrin əvvəllərində Dərbənd şəhərində təhsilin tarixindən. *Bakı, Geostrategiya, aylıq ictimai-siyasi, elmi-populyar jurnal,. №2 (44), – s. 34-37.*

5. Akhmetova E. (2025) The Development of Islamic Religious Education in Russia over Centuries. Religionspädagogische Beiträge. *Journal for Religion in Education 48 (2025) 1, 1–15;* https://doi.org/10.20377/rpb-327

6. Адухов М.Д.(2012) Формирование системы светского образования в Дагестане в XIX - начале XX века. https://superinf.ru/view_helpstud.php?id=5488&utm_source

7. Расулов, Д. М. (1987) История Дербента в XIX — начале XX века. Махачкала.

8. Хаджиалиев К.И. (2011) Становление светского образовательного пространства Дагестана в конце 19 – начале 20 века. *Вестник Дагестанского государственного университета. 2011. Вып. 4, с.160-165*

DOİ: 10.32010/IHLG8276

ETNİK MÜNAQİŞƏLƏR VƏ ONUN TƏHLÜKƏSİZLİYƏ TƏHDİDİ

Ülfər Əlirza MƏMMƏDLİ
Bakı Dövlət Universitetinin doktorantı
Orcid: 0000-0002-5389-1869
E-mail: Ulfermemmed@gmail.com

Xülasə: Müasir beynəlxalq münasibətlər sistemində etnik müxtəliflik həm sosial zənginlik, həm də potensial təhlükə mənbəyi kimi çıxış edir. Tarixi təcrübə göstərir ki, uzun müddət birgəyaşayış və tolerantlıq şəraitində yaşamış cəmiyyətlər belə müəyyən siyasi, iqtisadi və ideoloji təsirlər altında etnik zəmində qarşıdurmalara sürüklənə bilirlər. Bu proseslərin dərinləşməsində millətçi ideologiyaların yüksəlişi, resurs və hakimiyyət uğrunda mübarizə, tarixi travmalar və xarici müdaxilələr mühüm rol oynayır. Xüsusilə, radikal millətçilik və hegemonluq iddiaları "böyük dövlət" və "tarixi torpaqların bərpası" kimi ideoloji şüarlar vasitəsilə etnik kimlikləri siyasi alətə çevirir. Nəticədə "üstünlük" və "ərazi iddiası" kimi düşüncələr formalaşaraq sülh imkanlarını zəiflədir, zorakı toqquşmalar, etnik təmizləmə və soyqırımı kimi ağır humanitar fəsadlara gətirib çıxarır. Azərbaycanın da tarixən erməni təcavüzünə məruz qalması bu mövzunun ölkəmiz üçün də elmi və praktiki baxımdan öyrənilməsini zəruri edir.
Məqalə radikal millətçilik və hegemonluq siyasəti fonunda formalaşan etnik münaqişələri və onların regional və beynəlxalq təhlükəsizlik sisteminə təsirini araşdırır. Tədqiqatın əsas məqsədi etnik münaqişələrin yalnız milli kimlik və ideoloji zəmində deyil, həm də siyasi, iqtisadi və geosiyasi maraqların qarşılıqlı təsiri nəticəsində meydana gəldiyini göstərməkdir. Məqalədə **tarixi-təhlil, müqayisəli analiz** və **nəzəri yanaşmaların tətbiqi** metodları ilə aparılan təhlillər sübut edir ki, kimlik siyasətinin manipulyasiyası, sosial bərabərsizliyin dərinləşməsi və xarici güclərin müdaxiləsi etnik qarşıdurmaları daha da genişləndirir. Bu isə təkcə daxili sabitliyi deyil, həm də regional və qlobal təhlükəsizlik sistemlərinin bütövlüyünü sarsıdır. Nəticə etibarilə, etnik münaqişələr müasir dövrdə beynəlxalq təhlükəsizlik üçün ən ciddi təhdidlərdən biri olaraq qalır. Onlar humanitar fəlakətləri qaçılmaz edir, dövlətlərarası güvənsizliyi artırır və beynəlxalq sistemdə sabitliyin pozulmasına yol açır. Problemin həlli istiqamətində erkən xəbərdarlıq mexanizmlərinin gücləndirilməsi, profilaktik diplomatiyanın tətbiqi, beynəlxalq hüquqi alətlərin səmərəli işlədilməsi və etnik qruplar arasında etimadın bərpası xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu tədbirlər təkcə münaqişələrin qarşısının alınmasına deyil, həm də regional sabitliyin və beynəlxalq təhlükəsizlik sisteminin davamlılığının təmin edilməsinə xidmət edə bilər.
Açar sözlər: etnik münaqişə, millətçilik, təhlükəsizlik, beynəlxalq münasibətlər, regional sabitlik

ETHNIC CONFLICTS AND THEIR THREAT TO SECURITY

Ulfar Alirza MAMMADLI
PhD Candidate, Baku State University
Orcid: 0000-0002-5389-1869
E-mail: Ulfermemmed@gmail.com

Abstract: In the contemporary international relations system, ethnic diversity serves both as a source of social richness and a potential source of threat. Historical experience demonstrates that even societies that have long coexisted peacefully and in tolerance can, under certain political, economic, or ideological influences, be drawn into ethnic conflicts. The escalation of these processes is largely driven by the rise of nationalist ideologies, struggles over resources and power, historical traumas, and foreign interventions. In particular, radical nationalism and hegemonic ambitions transform ethnic identities into political instruments through ideological slogans such as "great power" and "restoration of historical lands." Consequently, notions of "superiority" and "territorial claim" emerge, undermining prospects for peace and leading to violent clashes, ethnic cleansing, and genocide with severe humanitarian consequences. Given Azerbaijan's historical experience of Armenian aggression, this issue holds both academic and practical importance for the country.
This article examines ethnic conflicts arising in the context of radical nationalism and hegemonic policies, and their impact on regional and international security systems. The main objective of the study is to demonstrate that ethnic conflicts emerge not only from issues of national identity and ideology but also from the interplay of political, economic, and geopolitical interests. Through the application of historical-analytical, comparative, and theoretical approaches, the study shows that the manipulation of identity politics, deepening social inequalities, and the interference of external powers significantly exacerbate ethnic tensions. This, in turn, undermines not only internal stability but also the integrity of regional and global security systems. Consequently, ethnic conflicts remain among the most serious threats to international security in the modern era. They make humanitarian crises inevitable, increase distrust between states, and contribute to instability in the international system. Addressing this problem requires strengthening early warning mechanisms, implementing preventive diplomacy, ensuring the

effective operation of international legal instruments, and restoring trust among ethnic groups. These measures can not only help prevent conflicts but also promote regional stability and ensure the sustainability of the international security system.
Keywords: ethnic conflict, nationalism, security, international relations, regional stability.

ЭТНИЧЕСКИЕ КОНФЛИКТЫ И ИХ УГРОЗА БЕЗОПАСНОСТИ

Ульфяр Алириза МАМЕДЛИ
Докторант Бакинского государственного университета
ORCID: 0000-0002-5389-1869
Электронная почта: Ulfermemmed@gmail.com

Резюме: В современной системе международных отношений этническое разнообразие выступает как источник социального богатства, так и потенциальной угрозы. Исторический опыт показывает, что даже общества, долгое время жившие в условиях сосуществования и толерантности, под влиянием определённых политических, экономических и идеологических факторов могут быть втянуты в этнические конфликты. В углублении этих процессов важную роль играют рост националистических идеологий, борьба за ресурсы и власть, исторические травмы и внешние вмешательства. Особенно радикальный национализм и стремление к гегемонии посредством идеологических лозунгов, таких как «великая держава» и «восстановление исторических земель», превращают этническую идентичность в политический инструмент. В результате формируются представления о «превосходстве» и «территориальных притязаниях», которые ослабляют возможности для мира и приводят к насильственным столкновениям, этническим чисткам и геноциду. Историческое подвергание Азербайджана армянской агрессии делает изучение данной темы особенно актуальным с научной и практической точек зрения для нашей страны.
В статье рассматриваются этнические конфликты, формирующиеся на фоне радикального национализма и политики гегемонии, а также их влияние на региональную и международную систему безопасности. Основная цель исследования — показать, что этнические конфликты возникают не только на основе национальной идентичности и идеологических факторов, но и в результате взаимодействия политических, экономических и геополитических интересов. Проведённый анализ с применением историко-аналитического, сравнительного и теоретического методов показывает, что манипуляция политикой идентичности, углубление социального неравенства и вмешательство внешних сил способствуют дальнейшему расширению этнических противостояний. Это подрывает не только внутреннюю стабильность, но и целостность региональной и глобальной систем безопасности. Таким образом, этнические конфликты остаются одной из самых серьёзных угроз международной безопасности в современном мире. Они делают гуманитарные катастрофы неизбежными, усиливают недоверие между государствами и способствуют нарушению стабильности в международной системе. Для решения проблемы особое значение имеют усиление механизмов раннего предупреждения, применение превентивной дипломатии, эффективное использование международно-правовых инструментов и восстановление доверия между этническими группами. Эти меры могут способствовать не только предотвращению конфликтов, но и обеспечению устойчивости региональной стабильности и международной системы безопасности.
Ключевые слова: этнический конфликт, национализм, безопасность, международные отношения, региональная стабильность

Giriş

Soyuq Müharibənin sona çatması dünya siyasətində sülh, sabitlik və beynəlxalq əməkdaşlığa dair yeni ümidlər doğursa da, XX əsrin son onilliklərində baş verən hadisələr bu optimizmin reallıqla ziddiyyət təşkil etdiyini göstərdi. İdeoloji qarşıdurmaların zəifləməsi ilə beynəlxalq sistemdə yaranan boşluğu etnik, dini və mədəni ziddiyyətlər doldurdu. Beləliklə, qarşıdurmaların xarakteri dəyişərək ideoloji müstəvidən kimlik əsaslı müstəviyə keçdi. Millətçiliyin yüksəlişi, etnik özünüdərkin güclənməsi və qloballaşmanın doğurduğu kimlik böhranı bir çox regionlarda separatizm meyllərini dərinləşdirdi və etnik münaqişələrin artmasına zəmin yaratdı. Elə buna görə də Ted Robert Gurr qeyd edir ki, dünyadakı mövcud dövlətlərin sayı ilə potensial ulus-dövlətlərin sayı arasında mövcud fərq beynəlxalq sistemi etnik və millətçi qarşıdurmalar üçün yüksək potensiala malik mühitə çevirir. Bu fərq, bir tərəfdən,

milli suverenlik prinsipi ilə etnik özmüəyyənetmə hüququ arasında gərginlik yaradır, digər tərəfdən isə etnik azlıqların hüquqları ilə dövlətlərin bütövlüyü arasında ziddiyyətləri dərinləşdirir. Soyuq Müharibənin sona çatması bu gərginliyin açıq qarşıdurmalara çevrilməsində katalizator rolunu oynamışdır (Gurr, 1998). Ian Clark-ın (Clark, 1999.) qeyd etdiyi kimi, kimlik, millətçilik, insan haqları və demokratikləşmə kimi anlayışların Soyuq Müharibədən sonra qlobal miqyasda yayılması, etnik münaqişələrin beynəlxalq münasibətlərin əsas komponentlərindən birinə çevrilməsinə səbəb olmuşdur. Bu baxımdan millətçilik təkcə mədəni kimliyin ifadə forması deyil, həm də beynəlxalq təhlükəsizliklə sıx bağlı siyasi fenomendir. Empirik

məlumatlar da bu tendensiyanı təsdiqləyir. 1989-cu ildən sonra dövlətlər arasında aparılan müharibələrin sayı azaldığı halda, əksinə, dövlət daxilindəki silahlı qarşıdurmaların sayı sürətlə artmışdır (David, 1997).

Lakin bütün bunlarla yanaşı, Soyuq Müharibənin sona çatması ilə etnik qarşıdurmalar beynəlxalq gündəmdə daha çox görünür hala gəlsə də, bu, problemin yeni yaranması demək deyil. Ted Robert Gurr və Barbara Harff-ın (Gurr, T. R., & Harff, B, 1994) da qeyd etdiyi kimi, etnik qarşıdurmaların artması təkcə Soyuq Müharibənin sonu ilə bağlı deyil, əksinə, bu tip münaqişələr 1950-ci illərdən etibarən ardıcıl şəkildə artma meyli göstərmişdir. "Minorities at Risk" məlumat bazasının təhlilləri göstərir ki, 1995–2000-ci illər arasında baş verən silahlı qarşıdurmaların 60%-dən çoxu etnik motivli olmuşdur (Scherner, 2003: 102). Beləliklə, təqdim olunan məqalə millətçiliyin transformasiyası, milli hisslərin xarici güclər tərəfindən manipulyasiya olunması və bu proseslərin nəticəsində etnik münaqişələrin yaranması ilə onların regional və beynəlxalq təhlükəsizlik sistemlərinə təsirini araşdırır. Həmçinin məqalədə Cənubi Qafqaz regionunda baş vermis etnik münaqişədəndə bəhs edilmişdir.

Millətçiliyin mahiyyəti və onun etnik münaqişələrə çevrilməsi. Millətçilik anlayışı insan cəmiyyətlərinin siyasi və mədəni inkişafında ən mühüm ideologiyadan biri kimi çıxış edir. Onun əsas mahiyyəti xalqın siyasi iradəsini ifadə etmək, milli birliyi qorumaq və öz müqəddəratını təyin etmək hüququnun təmin edilməsindən ibarətdir. Millətçilik, ümumilikdə, ortaq dil, din, tarix və mədəni kimlik üzərində formalaşan kollektiv şüurun siyasi təzahürü kimi meydana çıxır. Bu mənada o, həm dövlət quruculuğu, həm də milli kimliyin qorunması baxımından mühüm tarixi funksiyaya malikdir. Lakin millətçilik həmişə birləşdirici rol oynamır. XIX əsrdə milli dövlətlərin təşəkkülünü təşviq edən pozitiv ideya kimi qəbul edilən millətçilik, XX əsrdə bəzi hallarda siyasi sabitliyə və regional təhlükəsizliyə təhdid yaradan destruktiv faktora çevrilmişdir. Post-imperiya məkanlarında yeni dövlətlərin formalaşması bu ideologiyanın iki əsas növünü– **vətəndaş** və **etnik millətçiliyi** – ön plana çıxarmışdır. Vətəndaş millətçiliyi fərdləri etnik və dini mənsubiyyətindən asılı olmayaraq bərabər hüquqlu vətəndaş kimi qəbul edir və daha inklüziv xarakter daşıyır. Etnik millətçilik isə ulusu mənşə, dil və mədəni kimlik üzərində quraraq, etnik mənsubiyyətə əsaslanan eksklüziv siyasətlərin formalaşmasına yol açır (Ryan, 1997). Bu model radikallaşdıqda digər etnik qrupların sıxışdırılması, zorla assimilyasiyası və hətta fiziki məhv edilməsi kimi proseslərə gətirib çıxarır. Belə hallarda millətçilik öz ilkin mahiyyətini itirərək hegemonluq və etnik üstünlük vasitəsinə çevrilir. Millətçiliyin bu destruktiv transformasiyası çox zaman tarixi hadisələrin təhrif olunmuş təqdimatı, mifləşdirilmiş milli yaddaş və "tarixi ədalətin bərpası" iddiaları ilə müşayiət olunur. "İntiqam" və "əvəzini alma" kimi populist şüarlar etnik qarşıdurmaların legitimləşdirilməsində geniş istifadə edilir. Həm daxili, həm də xarici siyasi qüvvələr bu vəziyyəti manipulyasiya edərək gərginliyi öz maraqları naminə dərinləşdirirlər. Təsadüfi deyildir ki, Anthony D. Smith millətçiliyi həm **mədəni dirçəliş**, həm də **siyasi manipulyasiya** forması kimi xarakterizə edir (Smith, 1994). Onun fikrincə, millətçilik bir tərəfdən milli həmrəyliyi gücləndirir, digər tərəfdən isə "biz" və "onlar" qarşıdurmasını formalaşdıraraq etnik ziddiyyətlərin dərinləşməsinə şərait yaradır.

Etnik münaqişələr çox vaxt millətçiliyin destruktiv formaya çevrilməsi nəticəsində yaranır və sosial, siyasi, tarixi balansın pozulması ilə sıx bağlı olur. Belə balans pozulduqda etnik qruplar öz kimliklərini qorumaq, hüquqlarını müdafiə etmək və siyasi statuslarını dəyişmək məqsədilə separatist və ya müdafiə yönümlü hərəkatlara baş vururlar. Millətçilik və etnik münaqişələr arasındakı əlaqə müxtəlif nəzəri çərçivələrdə izah olunur: (Yılmaz, R., & İsmayılov, E. 2011)

Primordialist yanaşma – millətçiliyi insanların təbii və dəyişməz etnik kimlik hissindən doğan fenomen kimi şərh edir. Burada etnik fərqlər insan təbiətinin ayrılmaz hissəsi sayılır və münaqişələrin əsas səbəbi kimi qiymətləndirilir. **Instrumentalist yanaşma** – etnik fərqlərin özlüyündə qarşıdurma yaratmadığını, lakin siyasi elitalar tərəfindən manipulyasiya edildikdə münaqişə potensialının ortaya çıxdığını vurğulayır. Bu yanaşmada millətçilik hakimiyyət uğrunda mübarizədə siyasi alətə çevrilir. Nümunə olaraq qeyd edək ki, Tomas de Waal göstərir ki, Azərbaycan və ümumilikdə Cənubi Qafqaz kontekstində millətçilik ideyası tez-tez geosiyasi maraqların toqquşduğu mühitdə manipulyasiya obyektinə çevrilmişdir. 1980-ci illərin ortalarından etibarən regionda etnik münasibətlərin kəskinləşməsi həm Ermənistanda, həm də Azərbaycanda paralel şəkildə baş vermiş və müəyyən siyasi dairələr tərəfindən məqsədli şəkildə alovlandırılmışdır (De Waal, 2008). Xüsusilə Rusiyanın bölgədəki siyasəti, o cümlədən Qarabağ məsələsindəki rolu, etnik qarşıdurmaları öz təsir aləti kimi istifadə etməsi ilə seçilir. Moskva ayrılıqçı qüvvələri dəstəkləməklə regiondakı balansı pozmuş və bununla da regional sabitliyə dolayısı ilə mənfi təsir göstərmişdir (Caşın, 2010). **Modernist yanaşma** – Ernest Gellner, Eric Hobsbawm və Benedict Anderson tərəfindən irəli sürülmüş bu nəzəriyyəyə əsasən, millətçilik sənayeləşmə, kapitalizm və modern dövlətin formalaşması ilə əlaqələndirilir. Bu çərçivədə millətçilik sosial konstruksiya olaraq elitalar tərəfindən milli həmrəyliyi süni şəkildə yaratmaq və dövlət

legitimliyini möhkəmləndirmək üçün istifadə olunan vasitə kimi izah edilir.

Bundan əlavə, **Milton Esman** etnik plüralizm nəzəriyyəsində etnik qarşıdurmaları cəmiyyətdə müxtəlif qrupların maraqlarının toqquşması ilə əlaqələndirir. **Liberal** yanaşma daxili struktur problemlərini və bərabərsizliyi, **realist** yanaşma isə regional maraqları və xarici müdaxiləni əsas səbəb kimi göstərir. Sosial elmlər çərçivəsində qorxu, stereotiplər, demoqrafik dəyişikliklər və etnik simvolların təhlükədə olması da münaqişələri dərinləşdirən amillər kimi dəyərləndirilir. Elita manipulyasiyasına dair yanaşmalarda (Snyder, Rothchild, Lake, Gagnon) vurğulanır ki, siyasi elitalar etnik qorxu və nifrət üzərində manipulyasiya apararaq öz hakimiyyətlərini möhkəmləndirməyə çalışırlar. **Simvolik yanaşma** isə tarixi hadisələr və mədəni simvolların etnik qarşıdurmaların alovlanmasında mühüm rol oynadığını qeyd edir (Yılmaz, R., & İsmayılov, E. 2011).

Nəticə etibarilə, millətçilikdən etnik münaqişəyə gedən yolun mahiyyəti ondan ibarətdir ki, müəyyən sosial və siyasi şərtlər daxilində millətçilik ideologiyası birləşdirici gücdən dağıdıcı amilə çevrilə bilir. İqtisadi qeyri-bərabərlik, siyasi təmsilçilikdə ədalətsizlik, tarixi yaddaşın manipulyasiyası və xarici güclərin maraqları bu transformasiyanı daha da dərinləşdirir.

Etnik Münaqişələr və onların təhlükəsizliyə təhdidi. Etnik münaqişələr uzun müddət dövlət daxilindəki silahlı qarşıdurmaların alt kateqoriyası kimi səthi şəkildə qiymətləndirilmişdir (Brown, 1993, s. 3). Halbuki bu tip münaqişələr həm iki və ya daha çox etnik qrup arasında, həm də dövlətlə müəyyən etnik qrup arasında baş verə bilər (Brown, 1993; Stavenhagen, 1996.). Bu, onların həm daxili sabitlik, həm də beynəlxalq təhlükəsizlik baxımından çoxşaxəli və mürəkkəb xarakter daşıdığını göstərir.

Petro Nikolaeviç Şixirev etnik qarşıdurmaların gedişini dörd mərhələdə təsvir edir:

Romantik mərhələ – Tərəflər qələbə qazanacaqlarına və qarşı tərəfi tamamilə təsirsiz hala gətirə biləcəklərinə inanırlar. **Realist mərhələ** – Qarşı tərəfi zərərsizləşdirməyin asan olmadığı aydınlaşır və ilkin qələbə düşüncəsi sual altına alınır. **Çıxılmaz mərhələ** – Qarşıdurmanın həlli getdikcə çətinləşir, tərəflər yorulur, lakin güzəştə getməkdən imtina edirlər. **Ümidin itirilməsi mərhələsi** – Tərəflər qarşıdurmanın hər iki cəbhəyə zərər verdiyini anlayaraq dialoq və danışıqlara meyil göstərirlər (Ağayev, 2019). Bu etnik qarşıdurmaların mürəkkəb bir proses olduğunu sübut edir.

Etnik qarşıdurmaların yayılma və nümunə effektləri adlanıdırlan mexanizmləri var. "Yayılma effekti" adlandırılan mexanizm bir bölgədəki etnik münaqişənin oxşar demoqrafik və siyasi quruluşa malik digər regionlara sirayət etməsini ifadə edir. Digər tərəfdən, "nümunə effekti" isə bir etnik qrupun mərkəzi hakimiyyətə qarşı mübarizəsinin fiziki yaxınlıqdan asılı olmayaraq digər qruplar üçün örnək halına gəlməsini nəzərdə tutur (Yılmaz, 2006; Yılmaz, 2007.). Eyni zamanda etnik və milli kimliklər statik deyil, dinamik sosial konstruksiyalardır. Onlar sosial dəyişikliklərə qarşı həssasdır və zamanla yeni formalar alır. "Digər" qrupun tarixi faciələrə görə məsul tutulması, düşmən obrazında təqdim edilməsi və milli çərçivədə azlıqlara bərabər hüquqların tanınmaması halları etnik gərginliyi daha da dərinləşdirir. Bununla da, etnik qarşıdurmalar regional və beynəlxalq sülh və təhlükəsizliyə birbaşa təhdid yaradan proseslərə çevrilir. Aşağıdakı kimi sıralaya bilərik.

1. Suverenlik və dövlətlərin sabitliyinə təhdid

Etnik qarşıdurmaların irəli sürdüyü ayrılıqçı iddialar dövlətlərin suverenliyini və mövcudluğunu sorğulayan amillər kimi çıxış edir. Bu, mövcud dövlətlər sistemini sarsıda və regiondakı digər dövlətlər üzərində də əks-səda yarada bilər (Kaufmann, 1996.). Dövlətlərin təhlükəsizlik məsələlərində qarşılıqlı asılılıq yüksək olduqda, bu əks-sədalar daha güclü hiss olunur.

2. Daxili qarşıdurmaların dövlətlərarası münaqişələrə çevrilməsi

Daxili etnik qarşıdurmalar irredantist siyasətlər vasitəsilə dövlətlərarası münaqişələrə çevrilə bilər (Carment & James, 1997). Belə hallarda, bir dövlət daxilində baş verən qarşıdurmalar digər dövlətlərin yaranan səlahiyyət boşluğundan faydalanaraq etnik qruplara dəstək verməsinə şərait yaradır (Kaufmann, 1996). Xüsusilə zorakılıq altında olan etnik qrupların "qardaş dövlətlər"ə yönəlmiş hərəkətləri regional gərginliyi artırır.

3. Daxili və regional yayılan qarşıdurmalar

Etnik qrupların dövlət sərhədləri boyunca dağınıq yerləşməsi daxili qarşıdurmaların regional yayılmasına zəmin yaradır. Sərhəd boyunca etnik bağlılıq yüksək olan yerlərdə ayrılıqçı hərəkətlərin inkişaf potensialı daha yüksək olur və bu, regional sabitliyə təhdid yaradır. Beləliklə, etnik qarşıdurmalar, həll olunmamış sərhəd münaqişələri və ölkədaxili problemlərin yenidən üzə çıxma riskini artırır. Regional yayılma həm də lokal qarşıdurmaların digər ölkələrdə təkrarlanma potensialını artırır. Bu baxımdan, dövlət-daxili qarşıdurmaların regional yayıldığı yerlərdə etnik kimliyə əsaslanan gərginliklər həm də yayılmanın baş verdiyi ölkədə qarşıdurma riskini gücləndirir.

4. İnsan hüquqları pozuntuları və humanitar fəsadlar

Etnik qarşıdurmaların yaratdığı soyqırımı aktları, etnik təmizləmə və miqrasiya məsələləri yalnız humanitar fəlakətlərə deyil, eyni zamanda beynəlxalq diqqət və müdaxiləyə səbəb olur (Kaufmann, 1996).

Bu proses daxili və beynəlxalq qarşıdurmalar arasındakı sərhədi bulanıqlaşdırır. Hərbi şəraitdə baş verən şiddət daxili köçlərə, qaçqın axınlarına, humanitar təcili vəziyyətlərə və silah, insan və narkotik qaçaqçılığı, habelə terrorizm kimi regional və beynəlxalq sabitliyi zədələyən digər problemlərə yol açır.

5. Xarici müdaxilə imkanlarının artması

Daxili etnik qarşıdurmalar xarici dövlətlərin müdaxilə imkanlarını artırır. Müxtəlif qruplara dəstək verilməsi və regional maraqların toqquşması qarşıdurmanın genişlənməsinə şərait yaradır.

6. Qaçqın axınları və humanitar təzyiqlər

Şiddət və etnik təmizləmə nəticəsində qaçqın axınları yaranır ki, bu da qonşu ölkələrdə humanitar təzyiqləri artırır və regional sabitliyi zəiflədir.

7. Transsərhəd təhlükələr və etimadsızlıq

Etnik qarşıdurmalar transsərhəd terrorizm, silah və insan qaçaqçılığı kimi riskləri artırır və qonşu dövlətlər arasında etimadsızlıq yaradır.

Beləliklə, etnik qarşıdurmalar yalnız lokal və dövlət-daxili problem olaraq qalmır, həm də regional və beynəlxalq təhlükəsizliyə ciddi təhdid yaradır. Onların nəticələri dövlət suverenliyinin sarsılması, regional gərginliyin artması və humanitar fəlakətlər şəklində özünü göstərir. Buna görə də etnik qarşıdurmaların qarşısının alınması və idarə olunması həm milli, həm də beynəlxalq səviyyədə prioritet məsələdir.

Cənubi Qafqaz regionun da etnik münaqişələr. Etnik münaqişələrdən ən çox əziyyət çəkən bölgələrin başında Cənubi Qafqazı xüsusi qeyd etməliyik**.** Cənubi Qafqaz regionu — yəni Azərbaycan, Ermənistan və Gürcüstanı əhatə edən coğrafi-siyasi məkan — etnik, dini və mədəni müxtəlifliyin yüksək olduğu, lakin bu müxtəlifliyin çox vaxt siyasi ziddiyyətlərə çevrildiyi bir regiondur. Tarixi baxımdan bu ərazi imperiyalar arasında geosiyasi toqquşma sahəsi olmuş, region Fars və Bizansdan tutmuş Osmanlı və Rus imperiyalarına qədər bir çox imperiyanın yüksəlişinə və süqutuna şahidlik etmiş, onların hər biri Qafqazın sosial və siyasi mənzərəsində öz izini qoymuşdur (Gazi, 2025) . Bu səbəbdən regionda formalaşan millətçilik hərəkatları yalnız daxili kimlik məsələləri ilə deyil, həm də xarici güclərin rəqabəti və müdaxilələri ilə sıx şəkildə bağlı olmuşdur. XX əsrin sonlarında, xüsusilə Sovet İttifaqının dağılması ilə, Cənubi Qafqazda millətçilik ideologiyası yenidən canlanmış və siyasi legitimliyin əsas mənbələrindən birinə çevrilmişdir. SSRİ dövründə formal olaraq basdırılan etnik kimliklər 1980–1990-cı illərdə yenidən güclənmiş, bu da bölgədə separatizm və qarşıdurma meyllərini artırmışdır. Məsələn, Ermənistan və Azərbaycan arasında Dağlıq Qarabağ münaqişəsi, Gürcüstandakı Abxaziya və Cənubi Osetiya münaqişələri etnik millətçiliyin destruktiv formalarının ən bariz nümunələridir (Cornell, 2002). Lakin, bu münaqişələrin kökündə təkcə etnik fərqlilik deyil, həm də siyasi resurslara nəzarət, tarixi ədalətsizlik iddiaları və regional güclərin təsir maraqları dayanır. Hər üç dövlətin milli ideologiyalarında "tarixi torpaq", "itirilmiş ərazilərin qaytarılması" və "milli haqların bərpası" kimi diskurslar mühüm yer tutur. Bu diskurslar ictimai yaddaşda etnik "digəri"nin demonizasiyasına və "biz–onlar" qarşıdurmasının dərinləşməsinə səbəb olmuşdur. Cənubi Qafqazdakı etnik münaqişələrin struktur xüsusiyyətlərindən biri də geosiyasi xarakter daşımasıdır. Regionda Rusiya, Türkiyə, İran və Qərb dövlətlərinin rəqabəti millətçilik hərəkatlarının daxili dinamikasına bilavasitə təsir göstərmişdir. Məsələn, Rusiya öz təsir dairəsini qorumaq üçün bəzi etnik hərəkatları dəstəkləmiş, Qərb dövlətləri isə "öz müqəddəratını təyinetmə" və "insan haqları" prinsiplərini önə çəkmişdir. Nəticədə, etnik münaqişələr təkcə milli identiklik məsələsi deyil, həm də beynəlxalq siyasətin aləti halına gəlmişdir (Herzig, 1999). Eyni zamanda, regionda iqtisadi qeyri-bərabərlik və siyasi təmsilçilikdə ədalətsizlik də millətçiliyin radikallaşmasını stimullaşdıran amillərdəndir. Post-sovet keçid dövründə iqtisadi dağınıqlıq və dövlət institutlarının zəifliyi etnik qruplar arasında etimadsızlıq mühitini gücləndirmişdir. Bu isə, xüsusilə də etnik azlıqların yaşadığı ərazilərdə, separatizm və qarşıdurma riskini artırmışdır. Bundan başqa, Cənubi Qafqazda etnik münaqişələrin dərinləşməsində tarixi yaddaşın manipulyasiyası və mədəni simvolların siyasiləşdirilməsi mühüm rol oynamışdır. Ermənistan və Azərbaycanda "soyqırım", "etnik təmizləmə" və "tarixi haqlar"la bağlı rəvayətlər kollektiv şüurda travmatik yaddaş formalaşdırmış və bu yaddaş müasir dövrdə siyasi mobilizasiya vasitəsinə çevrilmişdir.

Bu baxımdan, Cənubi Qafqaz kontekstində millətçilik sadəcə milli kimliyin ifadə forması deyil, həm də geosiyasi rəqabət, siyasi legitimlik və tarixi travmaların davamı kimi çoxqatlı bir prosesdir. Bölgədəki etnik münaqişələr, mahiyyətcə, millətçiliyin destruktiv potensialının sosial, siyasi və beynəlxalq səviyyədə necə alovlana biləcəyini göstərən empirik nümunələrdir.

Nəticə

Etnik və dini münaqişələr müasir dünyanın ən kəskin və dağıdıcı problemlərindən biri olaraq qalır. Onlar siyasi mənzərədə böyük dəyişikliklərə, humanitar böhranlara və uzun müddətli münaqişələrə yol açır, çoxlu insanın həyatını itirməsinə və infrastrukturun məhv olmasına səbəb ola bilər. Soyuq Müharibənin sona çatması ilə birlikdə etnik, dini və milli kimliklərlə bağlı yaranan etibarsızlıqlar təhlükəsizlik məsələlərində daha önəmli rol

oynamışdır. Bu etibarsızlıqlar bir çox hallarda dövlət-daxili qarşıdurmalarla nəticələnmiş və sərhəd aşan təsirləri regional və beynəlxalq təhlükəsizlik üçün ciddi problem yaratmışdır. Avtonomiya axtarışında olan böyük dövlət qurmaq xülyasına dalan və ya mövcud dövlətdən ayrılmaq məqsədi güdən etnik qrupların varlığı xarici müdaxilə imkanlarını artırır, sabitlik qorxusu və qonşu dövlətlər arasında təhlükəsizlik dilemması yaradır, qaçqın və terrorizm problemlərinə yol açır. Etnik münaqişələrin etnik təmizləməyə və yaxud soyqırıma çevrilməsi həm milli, həm də beynəlxalq səviyyədə ciddi təhlükəsizlik təhdidləri yaradır.

Beləliklə, Soyuq Müharibədən sonrakı dövrdə beynəlxalq münasibətlərin əsas problem sahələrindən biri kimi formalaşan etnik münaqişələr, millətçiliyin transformasiyası, kimlik siyasətlərinin dərinləşməsi, geosiyasi rəqabət, tarixi travmalar və sosial bərabərsizliyin dərinləşməsi ilə sıx bağlıdır. Bu münaqişələr çox zaman geosiyasi rəqabət, xarici müdaxilələr və ideoloji manipulyasiyalarla daha da mürəkkəbləşir. Nəticədə, etnik zəmində baş verən qarşıdurmalar yalnız lokal səviyyədə deyil, həm də regional və qlobal təhlükəsizlik sisteminə təsir göstərir. Bu etnik münaqişələrdəndə ən çox əziyyət çəkən region Qafqaz olmuşdur.

Təkliflər

1. **Erkən xəbərdarlıq sistemlərinin gücləndirilməsi:**

2. Etnik gərginliklərin ilkin mərhələdə aşkarlanması üçün qabaqlayıcı monitorinq mexanizmləri inkişaf etdirilməlidir. Sosial media, yerli ictimai təşkilatlar və təhlükəsizlik qurumları vasitəsilə məlumat toplanmalı, potensial münaqişə riskləri müəyyən edilərək vaxtında preventiv tədbirlər görülməlidir.

3. **Beynəlxalq hüquqi mexanizmlərin effektivliyi:**

4. BMT, Beynəlxalq Cinayət Məhkəməsi və digər beynəlxalq institutlar etnik təmizləmə və insan haqları pozuntularının qarşısının alınmasında daha operativ və təsirli rol oynamalıdır. Hüquqi çərçivələr həm cəza mexanizmlərini, həm də münaqişələrin qabaqlanmasına yönəlmiş proaktiv tədbirləri əhatə etməlidir.

5. **Regional əməkdaşlıq və dialoq mexanizmləri:**

6. Dövlətlər və regional qurumlar arasında qarşılıqlı etimadın artırılması məqsədilə davamlı dialoq platformaları, birgə monitorinq sistemləri və əməkdaşlıq təşəbbüsləri yaradılmalıdır. Bu, yalnız dövlətlərarası deyil, həm də dövlət-daxili etnik qruplar arasında sülh və sabitliyin möhkəmlənməsinə xidmət edəcəkdir.

7. **Humanitar müdaxilə və mülki əhalinin qorunması:**

8. Təcili humanitar yardım planları hazırlanmalı, qaçqın və məcburi köçkünlərin hüquqlarının qorunması təmin edilməli, fövqəladə vəziyyətlərdə sürətli və koordinasiyalı müdaxilə mexanizmləri işlək vəziyyətdə olmalıdır. Bu tədbirlər həm lokal, həm də regional səviyyədə sabitliyin qorunmasına xidmət edəcəkdir.

9. **Etnik dialoq və barışıq təşəbbüsləri:**

10. Uzunmüddətli sabitliyin təmin edilməsi üçün etnik qruplar arasında dialoq və barışıq təşəbbüsləri əsas vasitə kimi tətbiq edilməlidir. Təhsil proqramları, mədəni mübadilə və gənclər ilə qadın təşkilatlarının təşəbbüsləri vasitəsilə qarşılıqlı anlaşma və tolerantlıq təşviq edilməlidir.

11. **Sosial-iqtisadi inteqrasiya və ədalət:**

12. Etnik qruplar arasında bərabərsizliklərin azaldılması məqsədilə sosial və iqtisadi inkişaf proqramları həyata keçirilməli, iş imkanları, təhsil və səhiyyə xidmətlərinə bərabər çıxış təmin edilməlidir. Azlıqların cəmiyyətə tam inteqrasiyası üçün inklüziv siyasətlər gücləndirilməlidir.

13. **Mediada məsuliyyət və informasiya siyasəti:**

Media orqanları nifrət nitqlərinin qarşısını almaq üçün balanslı və obyektiv məlumat yaymalı, informasiya texnologiyaları vasitəsilə etnik stereotiplərin və provokativ mesajların yayılmasının qarşısını almalıdır.

14. **Elmi tədqiqat və məlumat bazasının yaradılması:**

15. Etnik qarşıdurmaların səbəblərini, nəticələrini və risk faktorlarını araşdıran tədqiqatlar təşviq edilməli, etibarlı məlumat bazaları yaradılaraq mütəxəssislər və qərarvericilər üçün əsas resurs kimi istifadə edilməlidir. Bu, münaqişələrin idarə olunması və preventiv siyasətlərin hazırlanmasında mühüm rol oynayacaqdır.

16.

ƏDƏBIYYAT SİYAHISI:

1. Ağayev, V. (2019). *Etnik milliyetçilik bağlamında Kosova ve Karabağ sorunlarının karşılaştırılması* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Edirne, 105

2. Brown, M. E. (1993). The causes of internal conflict: An overview. In M. E. Brown et al. (Eds.), *Nationalism and ethnic conflict* (pp. 3–25). MIT Press.

3. Caşın, A. (2010). Russia's influence in the Caucasus: Ethnic politics and regional stability. *Caucasus Review, 12*(3), 320–340.

4. Caşın, M. H. (2010). ABD'nin Kafkasya politikasında Rusya ile ortaklık ve rekabet paradoksunun olası gelişmelerini anlamak. In T. Arı

(Ed.), *Orta Asya ve Kafkasya* (pp. 325–383). MKM Yayıncılık.

5. Carment, D., & James, P. (1997). International politics of ethnic conflict: New perspectives on theory and policy. *Global Society, 11*(2), 205–232.

6. Clark, Ian, Globalization and International Relations Theory, Oxford University Press, New York, 1999.

7. Cornell, S. E. (2002). *Small nations and great powers: A study of ethnopolitical conflict in the Caucasus.* Routledge, 65(01), 140 - 262

8. De Waal, T. (2008). *Black garden: Armenia and Azerbaijan through peace and war* (Revised ed.). New York University Press

9. Gazi, T. (2025). *Historical conflicts of the Caucasus: The impact of political borders on societies*. *Acta Globalis Humanitatis et Linguarum*, 2(1), 165–172.

10. Gurr, T. R. (1993). *Minorities at risk: A global view of ethnopolitical conflicts.* United States Institute of Peace Press.

11. Gurr, T. R. (1998). Communal conflicts and global security. In C. W. Kegley Jr. & E. R. Wittkopf (Eds.), *The global agenda: Issues and perspectives* (pp. 197–207). McGraw Hill.

12. Gurr, T. R., & Harff, B. (1994). *Ethnic conflict in world politics.* Westview Press.

13. Herzig, E. (1999). *The new Caucasus: Armenia, Azerbaijan and Georgia.* Royal Institute of International Affairs, 165

14. Kaufmann, C. (1996). Possible and impossible solutions to ethnic civil wars. *International Security, 20*(4), 136–175.

15. Ryan, S. (1997). Nationalism and ethnic conflict. In B. White, R. Little, & M. Smith (Eds.), *Issues in world politics* (pp. 157–178). Macmillan Press.

16. Scherner, C. P. (2003). *Ethnicity, nationalism and violence: Conflict management, human rights and multilateral regimes.* Ashgate Publishing.

17. Smith, A. D. (1998). *Nationalism and modernism: A critical survey of recent theories of nations and nationalism.* Routledge.

18. Stavenhagen, R. (1996). *Ethnic conflicts and the nation-state.* Macmillan Press.

19. Yılmaz, M. E. (2006). Soğuk Savaş sonrası dönemde "sınır içi" etnik çatışmalar. *Uluslararası Hukuk ve Politika, 2*(6), 17–30.

20. Yılmaz, M. E. (2007). *Soğuk Savaş sonrası dönemde etnik çatışmalar: Etnik çatışmaların nedenleri ve etnik barışın tesisi.* Nobel Yayın Dağıtım.

21. Yılmaz, R., & İsmayılov, E. (2011). *Etnik çatışma teorileri ışığında Dağlık Karabağ sorunu.* Bilgesam Yayınları

DOI: 10.32010/CTDZ9839

MİLLİ SUVERENLİK,SOSİAL İNTEQRASİYA VƏ SOSİAL İŞİN STRATEJİ FUNKSİYALARI:AZƏRBAYCAN MODELİ

Nəzrin Rais qızı ƏLIYEVA
Bakı Biznes Universiteti
0009-0006-0811-7870
Neliyeva305@gmail.com

Xülasə: Bu məqalədə milli suverenlik anlayışının sosial siyasət və sosial işin inkişafı ilə qarşılıqlı əlaqəsi Azərbaycan kontekstində təhlil olunur. Tədqiqatın məqsədi milli suverenliyin sosial rifah, sosial ədalət və inklüzivlik prinsipləri ilə uzlaşmasını elmi əsaslarla araşdırmaqdır. Araşdırma deskriptiv-analitik yanaşmaya əsaslanaraq dövlət proqramları, sosial islahatlar və rəsmi statistik məlumatların (Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi, 2023) müqayisəli təhlilinə söykənir. Nəticələr göstərir ki, sosial dövlət konsepsiyası çərçivəsində həyata keçirilən islahatlar əhalinin sosial təminatının yaxşılaşmasına, marjinallaşmış qrupların inteqrasiyasına və sosial işin strateji funksiyalarının genişlənməsinə səbəb olmuşdur. Xüsusilə, sosial işin koordinasiyaedici və adaptasiyaedici rolu sosial təhlükəsizliyin və rifahın qorunmasında mühüm mexanizm kimi çıxış edir. Məqalə Azərbaycanın sosial siyasət modelinin davamlı inkişaf məqsədləri (SDG) kontekstində elmi və praktik baxımdan dəyərləndirilməsini təmin edir.
Açar sözlər: milli suverenlik, sosial siyasət, sosial iş, sosial inteqrasiya, sosial rifah, Azərbaycan modeli

---

NATIONAL SOVEREIGNTY, SOCIAL INTEGRATION AND STRATEGIC FUNCTIONS OF SOCIAL WORK: THE AZERBAIJAN MODEL

Nazrin Rais ALIYEVA
Baku Business University
0009-0006-0811-7870
Neliyeva305@gmail.com

Abstract: This article analyzes the interrelation between the concept of national sovereignty and the development of social policy and social work in the context of Azerbaijan. The aim of the study is to scientifically examine the alignment of national sovereignty with the principles of social welfare, social justice, and inclusivity. The research is based on a descriptive-analytical approach and relies on a comparative analysis of state programs, social reforms, and official statistical data (State Statistical Committee of the Republic of Azerbaijan, 2023). The findings indicate that the reforms implemented within the framework of the social state concept have contributed to the improvement of social security, the integration of marginalized groups, and the expansion of the strategic functions of social work. In particular, the coordinating and adaptive role of social work serves as an essential mechanism for maintaining social security and welfare. The article provides a scientific and practical assessment of Azerbaijan's social policy model within the context of the Sustainable Development Goals (SDGs).
Keywords: national sovereignty, social policy, social work, social integration, social welfare, Azerbaijan model

---

НАЦИОНАЛЬНЫЙ СУВЕРЕНИТЕТ, СОЦИАЛЬНАЯ ИНТЕГРАЦИЯ И СТРАТЕГИЧЕСКИЕ ФУНКЦИИ СОЦИАЛЬНОЙ РАБОТЫ: АЗЕРБАЙДЖАНСКАЯ МОДЕЛЬ

Назрин Раис кызы АЛИЕВА
Бакинский Бизнес Университет
0009-0006-0811-7870
Neliyeva305@gmail.com

Резюме: В данной статье анализируется взаимосвязь между понятием национального суверенитета и развитием социальной политики и социальной работы в контексте Азербайджана. Цель исследования — научно изучить согласованность национального суверенитета с принципами социального благосостояния, социальной справедливости и инклюзивности. Исследование основано на дескриптивно-аналитическом подходе и опирается на сравнительный анализ государственных программ, социальных реформ и официальных статистических данных (Государственный комитет по статистике Азербайджанской Республики, 2023). Результаты показывают, что реформы, реализованные в рамках концепции социального государства, способствовали улучшению социальной защиты населения, интеграции маргинализированных групп и расширению стратегических функций социальной работы. В частности, координирующая и адаптационная роль социальной работы выступает важным механизмом обеспечения социальной безопасности и благополучия. Статья предоставляет научную и

практическую оценку модели социальной политики Азербайджана в контексте Целей устойчивого развития (ЦУР).
Ключевые слова: национальный суверенитет, социальная политика, социальная работа, социальная интеграция, социальное благосостояние, азербайджанская модель

Giriş

Milli suverenlik anlayışı dövlətin daxili və xarici siyasətdə müstəqil qərarvermə səlahiyyətinə malik olması prinsipinə əsaslanır. Tarixən bu anlayış XVII–XVIII əsrlərdə formalaşmağa başlamış və ilk dəfə fransız hüquqşünası Jan Bodenin (Jean Bodin) "Suverenlik haqqında altı kitab" əsərində elmi əsaslandırma tapmışdır. Boden suverenliyi dövlət hakimiyyətinin bölünməz və daimi atributu kimi xarakterizə etmiş, onun əsas xüsusiyyətlərini "qanunvericilik səlahiyyəti, məcburetmə gücü və müstəqil qərarvermə imkanı" ilə izah etmişdir.XVIII əsrdə maarifçilik dövrünün filosofları – Jan Jak Russo, Con Lok və Şarl Monteskyö – suverenlik ideyasını xalq iradəsi ilə əlaqələndirərək, onu demokratiyanın təməl prinsiplərindən biri kimi təqdim etmişlər. Onların fikrincə, xalq suverenliyi dövlət hakimiyyətinin əsas mənbəyidir və hər bir siyasi sistemin legitimliyi bu prinsip üzərində qurulmalıdır(Əliyev,2019).XX əsrdə suverenlik anlayışı beynəlxalq münasibətlərdə yeni mənalar qazanmışdır. BMT Nizamnaməsinə əsasən, milli suverenlik dövlətlərin bərabərliyi, daxili işlərinə qarışmama və öz müqəddəratını təyin etmə hüququ kimi fundamental prinsipləri ehtiva edir. Bu baxımdan suverenlik yalnız siyasi və hüquqi deyil, həm də sosial, iqtisadi və mədəni ölçüləri olan çoxşaxəli bir anlayışdır (Bodin, 1992). Azərbaycan Respublikasında milli suverenlik anlayışı 1991-ci ildə dövlət müstəqilliyinin bərpası ilə yeni mərhələyə qədəm qoymuşdur. Konstitusiyada təsbit olunan "Azərbaycan Respublikasının dövlət müstəqilliyi, ərazi bütövlüyü və xalqın suveren iradəsi" prinsipləri ölkənin sosial, iqtisadi və siyasi inkişafının əsasını təşkil edir. Suverenliyin qorunması təkcə siyasi aspektdə deyil, həm də milli identikliyin, sosial həmrəyliyin və sosial rifahın təmin olunması ilə sıx bağlıdır (Rousseau, 2002).Beləliklə, milli suverenlik həm tarixi, həm də nəzəri baxımdan dövlətin müstəqil qərarvermə qabiliyyətini, xalqın iradəsini və sosial sabitliyi qorumağa yönəlmiş strateji bir konsepsiyadır.

Analiz

Sosial inteqrasiya cəmiyyətin bütün üzvlərinin sosial, iqtisadi və mədəni həyatın aktiv iştirakçısına çevrilməsini təmin edən mühüm ictimai prosesdir. Bu anlayış sosial həmrəyliyin, bərabər imkanların və qarşılıqlı hörmətin formalaşması ilə sıx bağlıdır. Müasir dövrdə sosial inteqrasiya yalnız sosial siyasətin deyil, həm də davamlı inkişaf strategiyalarının əsas istiqamətlərindən biri kimi qəbul edilir. Sosial ədalət prinsipi sosial inteqrasiyanın nəzəri və praktik əsasını təşkil edir. Sosial ədalət fərdlərin sosial statusundan, etnik mənsubiyyətindən, fiziki və ya iqtisadi imkanlarından asılı olmayaraq, bərabər hüquq və imkanlara malik olmasını nəzərdə tutur. Bu prinsipin həyata keçirilməsi üçün dövlətlər sosial müdafiə sistemlərini gücləndirir, inklüziv təhsil və məşğulluq siyasətləri formalaşdırır, sosial xidmətlərin əlçatanlığını artırırlar.BMT-nin 2030-cu ilədək Davamlı İnkişaf Məqsədləri (SDG) çərçivəsində sosial inteqrasiya və sosial ədalət xüsusi prioritet kimi müəyyən edilmişdir. Bu məqsədlərdən biri "Heç kəsi geridə qoymamaq" (Leave No One Behind) prinsipinə əsaslanaraq, cəmiyyətin bütün qruplarının sosial həyatda bərabər iştirakını təmin etməyə yönəlmişdir(Quliyeva, 2021)

Azərbaycan Respublikasında sosial inteqrasiya siyasəti dövlətin sosial rifah strategiyasının ayrılmaz tərkib hissəsidir. "Azərbaycan 2030: sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər" sənədində sosial ədalətin və bərabər imkanların təmin edilməsi dövlətin əsas vəzifələrindən biri kimi qeyd olunur. Bu istiqamətdə əlilliyi olan şəxslərin, aztəminatlı ailələrin və gənclərin sosial həyata cəlb olunması məqsədilə genişmiqyaslı proqramlar həyata keçirilir (Rawls, 1999).Beləliklə, sosial inteqrasiya və sosial ədalət prinsipləri müasir cəmiyyətlərdə həm sosial sabitliyin qorunması, həm də insan potensialının tam reallaşdırılması üçün əsas mexanizmlərdən biridir. Bu prinsiplərin tətbiqi sosial rifah dövlətinin formalaşmasına və milli birliyin möhkəmlənməsinə xidmət edir. Bu araşdırmanın əsas məqsədi milli suverenlik, sosial inteqrasiya və sosial işin strateji funksiyaları arasındakı qarşılıqlı əlaqəni elmi baxımdan təhlil etmək və Azərbaycan Respublikasının sosial inkişaf modelində bu prinsiplərin necə reallaşdırıldığını müəyyənləş-dirməkdir. Məqalə həm nəzəri, həm də praktik səviyyədə sosial işin dövlət siyasətində oynadığı rolu, milli dəyərlərlə əlaqələndirilmiş sosial inteqrasiya mexanizmlərini və sosial rifahın təmin olunmasında suverenliyin əhəmiyyətini araşdırır.

Mövzunun aktuallığı müasir dövrdə qlobal sosial və siyasi dəyişikliklər fonunda milli suverenlik anlayışının yenidən dəyərləndirilməsi zərurətindən irəli gəlir. Qloballaşma, miqrasiya prosesləri, sosial bərabərsizlik və regional münaqişələr dövlətlərin daxili sosial sabitliyinə təsir göstərməkdədir. Bu şəraitdə milli suverenliyin qorunması yalnız siyasi deyil, həm də sosial aspektdən strateji əhəmiyyət daşıyır. Sosial inteqrasiya və sosial ədalətin təmin olunması dövlətlərin davamlı inkişafının mühüm göstəricisinə çevrilmişdir (Giddens, 1999).

Azərbaycan kontekstində bu tədqiqatın elmi yeniliyi ondan ibarətdir ki, ilk dəfə olaraq milli suverenlik prinsipi sosial işin strateji funksiyaları ilə inteqrativ şəkildə təhlil olunur. Əsər Azərbaycan dövlətinin sosial siyasətində milli dəyərlər, sosial ədalət və inklüziv inkişaf prinsiplərinin qarşılıqlı təsirini elmi əsaslarla izah edir. Bununla yanaşı, məqalə sosial işin milli ideologiyanın reallaşmasında vasitəçi funksiya daşıdığını və sosial həmrəyliyin möhkəmlənməsində mühüm amil olduğunu göstərir (Əliyeva, 2020).Beləliklə, tədqiqat Azərbaycan modelində sosial siyasətin elmi təməlini genişləndirərək, milli suverenlik və sosial rifahın qarşılıqlı əlaqəsini müasir elmi yanaşmalar əsasında yenidən dəyərləndirir.

Dövlət müstəqilliyi hər bir xalqın öz siyasi iradəsinə əsaslanaraq daxili və xarici siyasətini sərbəst şəkildə müəyyən etməsi deməkdir. Müstəqillik yalnız siyasi hakimiyyətin bərpası ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda iqtisadi sabitliyin, sosial rifahın və milli kimliyin qorunmasının da təminatıdır. Dövlətin sosial siyasəti isə bu müstəqilliyin praktik ifadəsi kimi çıxış edir — yəni vətəndaşların sosial müdafiəsini, bərabər imkanlarını və cəmiyyətin inklüziv inkişafını reallaşdırır (Həsənov, 2022). Tarixi baxımdan, dövlət müstəqilliyinə nail olan ölkələr üçün əsas prioritet sosial siyasətin milli maraqlar və resurslar çərçivəsində formalaşdırılması olmuşdur. Sosial siyasət dövlətin sosial-iqtisadi inkişaf strategiyasının ayrılmaz tərkib hissəsidir və onun məqsədi yalnız rifahın artırılması deyil, həm də sosial sabitliyin qorunmasıdır. Azərbaycan Respublikasında dövlət müstəqilliyinin bərpası (1991) ilə sosial siyasətin yeni mərhələsi başlamışdır. Müstəqilliyin ilk illərində sosial sistemin yenidən qurulması, sosial müdafiə mexanizmlərinin yaradılması və əhalinin sosial təminatının gücləndirilməsi prioritet istiqamət kimi müəyyən edilmişdir. 1995-ci il Konstitusiyası və sonrakı dövrlərdə qəbul edilən sosial proqramlar (məsələn, "Əhalinin sosial müdafiəsinin gücləndirilməsi haqqında Dövlət Proqramı", "Dayanıqlı inkişaf və sosial rifah strategiyası") bu siyasətin institusional əsaslarını formalaşdırmışdır.Hazırda Azərbaycan dövlətinin sosial siyasəti milli suverenliyin möhkəmlənməsi və sosial ədalətin təmin edilməsi ilə sıx bağlıdır. Dövlətin həyata keçirdiyi islahatlar — sosial xidmətlərin rəqəmsallaşdırılması, inklüziv təhsil və məşğulluq proqramlarının genişləndirilməsi, aztəminatlı təbəqələrin sosial müdafiəsi — sosial rifah modelinin dayanıqlığını artırır. Bu siyasət nəticəsində sosial ədalət, sosial həmrəylik və milli birlik prinsipləri praktiki səviyyədə güclənmişdir (Əliyev, 2021).Beləliklə, dövlət müstəqilliyi yalnız siyasi və hüquqi suverenliyi deyil, həm də sosial ədalətə əsaslanan milli rifah sistemini formalaşdırmaqla cəmiyyətin davamlı inkişafını təmin edir. Azərbaycan modeli bu baxımdan milli maraqlar və sosial dəyərlər üzərində qurulmuş balanslı sosial siyasət nümunəsi kimi çıxış edir.

Suverenlik ideyası yalnız siyasi müstəqillik və qanunvericilik səlahiyyətləri ilə məhdudlaşmır; onun sosial və iqtisadi aspektləri də vardır. Dövlətin suverenliyi, vətəndaşların sosial rifahını təmin etmək qabiliyyəti ilə birbaşa əlaqəlidir. Yəni suveren dövlət yalnız sərhədlərini qorumaqla kifayətlənmir, həm də əhalisinin sosial təhlükəsizliyini və rifahını təmin etməlidir.Sosial təhlükəsizlik və rifah strategiyaları suverenliyin praktik ifadəsi kimi çıxış edir. Bu strategiyalar çərçivəsində dövlət əhalinin əməkhaqqı, pensiya, təhsil və səhiyyə kimi əsas sahələrdə hüquqlarının təmin olunmasını, yoxsulluğun azaldılmasını və sosial bərabərliyin qorunmasını hədəfləyir. Sosial rifah proqramlarının effektivliyi, həmçinin dövlətin suveren qərarvermə imkanlarının gücünü göstərir: əgər dövlət resurslarını və siyasətini sosial ədalət prinsipləri əsasında idarə edə bilirsə, onun suverenliyi həm daxili, həm də beynəlxalq səviyyədə güclənir (Əliyev, 2020).Azərbaycan kontekstində də suverenlik və sosial rifah arasında sıx əlaqə müşahidə olunur. Müstəqilliyin bərpasından sonra ölkədə sosial müdafiə sisteminin qurulması, pensiya və sosial yardım proqramlarının genişləndirilməsi, əlilliyi olan şəxslər və aztəminatlı təbəqələr üçün xüsusi sosial layihələrin həyata keçirilməsi milli suverenliyin sosial ifadəsi kimi dəyərləndirilir. Beləliklə, suverenlik yalnız siyasi və hüquqi məna daşımır, həm də cəmiyyətin sosial təhlükəsizliyini və davamlı rifahını təmin edən strateji konsepsiyadır.

Sosial ədalət prinsiplərinin cəmiyyət daxilində reallaşması dövlət institutlarının fəaliyyətindən birbaşa asılıdır. Dövlət institutları — qanunvericilik orqanları, icra strukturları, sosial xidmət agentlikləri və yerli idarəetmə orqanları — sosial siyasətin həyata keçirilməsində əsas vasitəçi rolunu oynayır. Bu institutlar vasitəsilə vətəndaşların hüquqları qorunur, sosial xidmətlər və yardım proqramları təşkil edilir, yoxsulluğun azaldılması və bərabər imkanların təmin olunması təmin olunur (Esping-Anderson, 1990).Dövlət institutları sosial ədalətin təmin edilməsində həm normativ, həm də praktik funksiyaları yerinə yetirirlər. Normativ funksiya çərçivəsində qanunvericilik və siyasət hazırlığı həyata keçirilir; praktik funksiya isə sosial xidmətlərin icrası, monitorinqi və qiymətləndirilməsini əhatə edir. Məsələn, təhsil və səhiyyə sisteminin təşkilatı strukturları, sosial müdafiə və əmək bazarı qurumları sosial rifahın təmin olunmasında strateji əhəmiyyət daşıyır (Rawls, 1999).Azərbaycan kontekstində də dövlət institutları sosial ədalətin təmin olunmasında mühüm rol oynayır. Mərkəzi və yerli sosial xidmət orqanları, Əmək və Əhalinin Sosial Müdafiəsi Nazirliyi, Dövlət Sosial Müdafiə Fondu və digər strukturlar

əhalinin sosial ehtiyaclarını müəyyən edir, yardım proqramlarını həyata keçirir və sosial bərabərliyi gücləndirir. Dövlət institutlarının fəaliyyəti milli suverenliyin sosial ifadəsi kimi də qiymətləndirilir, çünki onlar sosial rifahı qoruyaraq vətəndaşların həyat keyfiyyətini yüksəldir və cəmiyyətdə sosial həmrəyliyi təmin edirlər.Beləliklə, sosial ədalətin təminində dövlət institutlarının rolu həm cəmiyyətin dayanıqlılığı, həm də dövlətin legitimliyi üçün strateji əhəmiyyət kəsb edir.

Sosial iş cəmiyyətin sosial rifah sistemində və fərdlərin həyat keyfiyyətinin yüksəldilməsində mühüm funksiyaya malik peşə sahəsidir. Onun əsas məqsədi sosial problemləri erkən aşkar etmək, fərdlərin və qrupların ehtiyaclarını müəyyən etmək və onları cəmiyyətə effektiv inteqrasiya etməkdir. Sosial işin konseptual çərçivəsi bir neçə əsas prinsiplə müəyyən olunur: sosial ədalət, insan hüquqlarına hörmət, inklüzivlik, həmrəylik və fərdin inkişafına dəstək (Əliyev, 2021).Sosial işçinin fəaliyyəti fərdlərin və ailələrin sosial, iqtisadi və psixoloji vəziyyətini yaxşılaşdırmağa yönəlmişdir. Bu fəaliyyət həm fərdlərin sosial bacarıqlarını artırmaq, həm də onların sosial mühitdə aktiv iştirakını təmin etmək məqsədini güdür. Sosial iş həm preventiv, həm də müdaxiləedici xarakter daşıyır: fərdlərin və qrupların risk faktorlarını azaltmaq, sosial problemləri aradan qaldırmaq və cəmiyyətdə inklüziv inkişafı təşviq etmək onun əsas məqsədlərindəndir.Konseptual çərçivə həm nəzəri, həm də praktik səviyyədə sosial işin metodlarını və prinsiplərini müəyyən edir. Nəzəri tərəfdən, sosial iş sosial problemlərin analizi, sosial siyasət və sosial elmlərin prinsipləri ilə əlaqələndirilir. Praktik tərəfdən isə sosial iş müxtəlif fəaliyyət sahələrində — təhsil, səhiyyə, məşğulluq və sosial müdafiə — tətbiq olunur. Beləliklə, sosial işin konseptual çərçivəsi onun məqsədlərini və fəaliyyət istiqamətlərini sistemli şəkildə formalaşdırır və sosial inteqrasiyanın effektiv həyata keçirilməsini təmin edir(Barker, 2013)

Marjinallaşmış qruplar — sosial, iqtisadi, etnik və ya mədəni baxımdan cəmiyyətin əsas axınından kənarda qalan fərdlər və qruplar — sosial inteqrasiyanın xüsusi diqqət tələb edən subyektləridir. Sosial işçilər bu qrupların cəmiyyətə inteqrasiyasını təmin etməkdə mühüm rol oynayırlar. Onların fəaliyyəti fərdlərin sosial problemlərini müəyyən etmək, ehtiyaclarını qiymətləndirmək və onlara uyğun müdaxilə mexanizmlərini həyata keçirməkdən ibarətdir (Healy, 2014).Sosial işçilər müxtəlif strategiyalar və metodlardan istifadə edirlər: fərdi və qrup terapiyaları, təlim və maarifləndirmə proqramları, sosial xidmətlərə çıxışın təmin edilməsi, hüquqi və psixoloji dəstək göstərilməsi. Bu fəaliyyətlərin məqsədi marjinallaşmış fərdlərin sosial bacarıqlarını artırmaq, onların hüquqlarını qorumaq və cəmiyyətdə aktiv iştirakını təmin etməkdir (Məmmədova, 2021)

Azərbaycan kontekstində sosial işçilərin fəaliyyəti əlilliyi olan şəxslər, aztəminatlı ailələr, internat və sosial xidmət müəssisələrində yaşayan uşaqlar və gənclər üçün xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Dövlət və qeyri-hökumət təşkilatları ilə əməkdaşlıq çərçivəsində sosial işçilər bu qrupların təhsil, məşğulluq və sosial müdafiə imkanlarını genişləndirir, sosial inklüzivliyi təşviq edirlər (Payne, 2014).Beləliklə, sosial işçilərin marjinallaşmış qrupların inteqrasiyasında fəaliyyəti cəmiyyətdə sosial bərabərliyin təmin olunması və sabitliyin gücləndirilməsi üçün strateji əhəmiyyət daşıyır.

Sosial inklüzivlik fərdlərin və qrupların cəmiyyətin sosial, iqtisadi və mədəni həyatına tam və bərabərhüquqlu iştirakını təmin edən bir prinsipdir. Bu prinsiplərin reallaşdırılmasında sosial xidmət sistemi əsas mexanizm kimi çıxış edir. Sosial xidmət sistemi fərdlərin ehtiyaclarını müəyyən edir, onları uyğun sosial proqramlarla təmin edir və sosial risklərin aradan qaldırılmasına dəstək göstərir.Mexanizmlər üç əsas istiqamətdə fəaliyyət göstərir:

1. Preventiv tədbirlər: erkən müdaxilə və maarifləndirmə proqramları ilə sosial risklərin azaldılması;
2. Müdaxiləedici tədbirlər: fərdlərin və ailələrin sosial problemlərinin həlli üçün hüquqi, psixoloji və maddi dəstək təmin edilməsi;
3. Reinteqrasiya və sosial inkişaf proqramları: marjinallaşmış qrupların təhsil, məşğulluq və sosial bacarıqlarının artırılması, cəmiyyətə inteqrasiyanın təmin olunması.

Azərbaycan kontekstində sosial xidmət sisteminin mexanizmləri dövlət və qeyri-hökumət təşkilatları arasında əməkdaşlıqla formalaşdırılmışdır. Əlilliyi olan şəxslər, aztəminatlı ailələr, yaşlı vətəndaşlar və internat müəssisələrində yaşayan uşaqlar üçün xüsusi sosial proqramlar icra olunur. Bu mexanizmlər sosial bərabərliyi və sosial həmrəyliyi gücləndirir, milli suverenliyin sosial ifadəsini dəstəkləyir (Əliyeva, 2022).Beləliklə, sosial xidmət sistemi sosial inklüzivliyin təminatında əsas mexanizm olaraq çıxış edir və cəmiyyətin davamlı inkişafı üçün strateji əhəmiyyət kəsb edir.

Azərbaycan modeli milli suverenlik, sosial inteqrasiya və sosial siyasətin konseptual və praktik inteqrasiyasını əks etdirən unikal bir yanaşmadır. Bu modeldə milli dəyərlər sosial siyasətin əsasını təşkil edir və dövlətin sosial proqramları ilə cəmiyyətin ehtiyaclarını balanslaşdırır.Milli dəyərlərin sosial siyasətə inteqrasiyası bir neçə istiqamətdə özünü göstərir:

1. Milli kimliyin qorunması: Təhsil, mədəniyyət və maarifləndirmə proqramları vasitəsilə vətəndaşların milli-mənəvi dəyərlərlə əlaqəsi möhkəmləndirilir;

2. Sosial ədalətin təmin edilməsi: Əlilliyi olan şəxslər, aztəminatlı ailələr və digər marjinallaşmış qruplar üçün sosial müdafiə proqramları icra olunur;
3. İnklüziv inkişafın təşviqi: Sosial xidmət sisteminin mexanizmləri vasitəsilə fərdlərin və qrupların cəmiyyətə tam və bərabərhüquqlu inteqrasiyası təmin edilir.

Azərbaycanın sosial siyasət strategiyaları həm milli dəyərlərə, həm də beynəlxalq standartlara — BMT-nin Davamlı İnkişaf Məqsədləri və insan hüquqları prinsiplərinə — əsaslanır. Dövlət proqramları və sosial islahatlar, o cümlədən sosial xidmətlərin rəqəmsallaşdırılması, sosial yardım və təhsil proqramları, həmçinin gənclər və əlilliyi olan şəxslər üçün xüsusi təşəbbüslər, sosial rifahın təmin edilməsində milli modelin effektivliyini göstərir (Həsənov, 2022).Beləliklə, Azərbaycan modeli milli dəyərlərin və sosial siyasətin sintezini əks etdirir və sosial inteqrasiya, sosial ədalət və inklüziv inkişaf prinsiplərinin reallaşmasına yönəlmiş strateji bir yanaşma təqdim edir.

Azərbaycan Respublikasında sosial dövlət konsepsiyası Konstitusiyada və milli qanun-vericilikdə təsbit edilmişdir və dövlətin əsas vəzifələrindən biri kimi vətəndaşların sosial rifahını təmin etməyə yönəlmişdir. Sosial dövlət anlayışı əhalinin sosial müdafiəsi, bərabər imkanların yaradılması, yoxsulluğun azaldılması və sosial ədalətin təmin olunması prinsiplərinə əsaslanır.Azərbaycanın sosial dövlət modeli aşağıdakı əsas prinsiplər üzərində qurulub:

1. Sosial müdafiə və bərabər imkanlar: Əhalinin müxtəlif qrupları — aztəminatlılar, əlilliyi olan şəxslər, yaşlılar və uşaqlar — dövlət tərəfindən qorunur və sosial proqramlarla dəstəklənir;
2. İnklüziv sosial xidmətlər: Sosial xidmət sisteminin mexanizmləri hər bir vətəndaşın cəmiyyətə inteqrasiyasını təmin edir;
3. Milli dəyərlərin qorunması və təşviqi: Sosial siyasət milli-mənəvi prinsipləri nəzərə alaraq sosial rifah və həmrəyliyi gücləndirir;
4. Davamlı inkişaf və strateji planlama: Sosial dövlət siyasəti BMT-nin Davamlı İnkişaf Məqsədləri ilə uyğunlaşdırılmışdır və sosial rifahın davamlılığını təmin edir.

Azərbaycanın sosial dövlət konsepsiyası təkcə sosial müdafiə və yardımla məhdudlaşmır; o, həmçinin vətəndaşların hüquq və imkanlarının genişləndirilməsi, sosial ədalətin təmin olunması və cəmiyyətin inklüziv inkişafının təşviqi kimi strateji məqsədləri əhatə edir. Bu yanaşma milli suverenliyin sosial ifadəsi və cəmiyyətin davamlı inkişafının təminatı kimi qiymətləndirilir.

Sosial inteqrasiya prosesində milli-mənəvi dəyərlərin rolu cəmiyyətin sosial birliyinin və davamlı inkişafının təmin olunmasında mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Azərbaycan cəmiyyəti üçün bu dəyərlər ailə, qonaqpərvərlik, əmək və birgə həmrəylik prinsiplərini əhatə edir. Sosial inteqrasiya strategiyaları bu dəyərlərin qorunması və təşviqi ilə birləşdirilərək, fərdlərin və qrupların cəmiyyətə tam və bərabərhüquqlu inteqrasiyasını təmin edir.Praktiki nümunələr arasında əlilliyi olan şəxslər üçün inklüziv təhsil və sosial xidmət proqramları, aztəminatlı ailələr üçün sosial yardım və məşğulluq təşəbbüsləri, gənclərin sosial və mədəni fəaliyyətlərə cəlb olunması proqramları göstərilə bilər. Bu təşəbbüslər milli-mənəvi dəyərlərin qorunmasını təmin etməklə yanaşı, sosial ədalət və həmrəyliyi gücləndirir.Azərbaycanın sosial inteqrasiya modeli həm dövlət, həm də qeyri-hökumət təşkilatlarının əməkdaşlığı ilə reallaşdırılır. Dövlət proqramları və sosial layihələr fərdlərin hüquq və imkanlarını genişləndirir, milli dəyərlərlə uyğun sosial davranış və cəmiyyətə inteqrasiya bacarıqlarını formalaşdırır. Beləliklə, milli-mənəvi dəyərlər əsasında sosial inteqrasiya həm cəmiyyətin sosial sabitliyini təmin edir, həm də vətəndaşların rifahını artırır.

Azərbaycan Respublikasında həyata keçirilən dövlət proqramları və sosial islahatlar ölkənin sosial siyasət strategiyasının əsas sütunlarını təşkil edir. Bu proqramlar sosial rifahın təmin olunması, sosial ədalətin gücləndirilməsi və cəmiyyətin inklüziv inkişafını hədəfləyir. Praktik nəticələr bu proqramların effektivliyini və vətəndaşların həyat keyfiyyətinə təsirini nümayiş etdirir.Məsələn, sosial yardım və pensiya proqramları aztəminatlı ailələrin və yaşlı vətəndaşların iqtisadi təhlükəsizliyini artırmış, əlilliyi olan şəxslər üçün inklüziv təhsil və məşğulluq təşəbbüsləri onların cəmiyyətə aktiv inteqrasiyasını təmin etmişdir. Eyni zamanda, gənclərin sosial, mədəni və idman proqramlarına cəlb olunması onların sosial bacarıqlarının inkişafına və milli dəyərlərin qorunmasına töhfə vermişdir.Sosial islahatların digər mühüm nəticəsi sosial xidmətlərin rəqəmsallaşdırılmasıdır. Bu, vətəndaşların sosial proqramlara çıxışını asanlaşdırır, xidmətlərin şəffaflığını artırır və bürokratik maneələri azaldır. Dövlət və qeyri-hökumət təşkilatlarının əməkdaşlığı nəticəsində sosial layihələr daha geniş əhaliyə çatdırılır, sosial bərabərlik və həmrəylik güclənir (Həsənov, 2022).Beləliklə, dövlət proqramları və sosial islahatlar yalnız qanunvericilik və strategiya səviyyəsində deyil, praktiki olaraq da sosial rifahı artırmaq və cəmiyyətdə inklüzivliyi təmin etmək baxımından strateji əhəmiyyət daşıyır.

Sosial iş yalnız fərdlərin və ailələrin sosial problemlərini həll etməkdən ibarət deyildir; onun strateji funksiyaları cəmiyyətin sosial rifah sisteminin gücləndirilməsinə və sosial inteqrasiyanın təmin olunmasına yönəlmişdir. Sosial işin strateji funksiyaları bir neçə əsas istiqamətdə toplanır:

1. Sosial risklərin idarə edilməsi: Sosial iş, fərdlərin və qrupların qarşılaşdıqları iqtisadi, psixoloji və sosial riskləri müəyyən edir, preventiv

və müdaxiləedici tədbirlər vasitəsilə onların təsirini azaldır.

2. Sosial inteqrasiyanın təşviqi: Marjinallaşmış qrupların cəmiyyətə inteqrasiyası sosial işin strateji funksiyasının mərkəzində dayanır. Bu fəaliyyət vasitəsilə sosial bərabərlik, inklüzivlik və həmrəylik prinsipləri gücləndirilir.

3. Sosial siyasətin dəstəklənməsi: Sosial iş, dövlət proqramlarının icrası və sosial xidmətlərin koordinasiyasında vasitəçi rolunu oynayır. Bu, dövlətin sosial rifahı təmin etmək strategiyasının praktik təzahürüdür.

4. Milli dəyərlərin təşviqi və qorunması: Sosial işin strateji funksiyası həm də cəmiyyətin milli-mənəvi dəyərlərinin qorunması və sosial davranışların formalaşdırılmasında özünü göstərir. Sosial işçilər təhsil, maarifləndirmə və sosial layihələr vasitəsilə bu dəyərlərin qorunmasına töhfə verirlər.

Azərbaycan kontekstində sosial işin strateji funksiyaları həm dövlət, həm də qeyri-hökumət təşkilatları ilə əməkdaşlıq çərçivəsində həyata keçirilir. Əlilliyi olan şəxslər, aztəminatlı ailələr, gənclər və yaşlı vətəndaşlar üçün sosial iş proqramları onların sosial rifahını artırmaq və cəmiyyətdə bərabər iştirakını təmin etmək məqsədini daşıyır.Beləliklə, sosial işin strateji funksiyaları həm fərdlərin, həm də cəmiyyətin davamlı inkişafı üçün əsas mexanizm kimi çıxış edir.

Sosial iş yalnız fərdlərə və ailələrə xidmət göstərməklə məhdudlaşmır; onun strateji funksiyalarından biri də dövlət siyasətində koordinasiyaedici və adaptasiyaedici rol oynamaqdır. Koordinasiyaedici funksiya çərçivəsində sosial iş dövlət strukturlarının sosial proqramlarını, xidmətlərini və resurslarını effektiv şəkildə təşkil edir, müxtəlif sosial layihələr arasında əlaqələndirmə və sinxronizasiyanı təmin edir. Bu, sosial xidmətlərin sistemli və məqsədyönlü icrasını gücləndirir (Əliyeva, 2020).Adaptasiyaedici rol isə sosial işin dövlət siyasətinə çevik şəkildə reaksiya verməsini əhatə edir. Sosial işçilər cəmiyyətdə yaranan yeni sosial ehtiyacları, riskləri və problemləri erkən aşkar edir və dövlət proqramlarının bu dəyişikliklərə uyğunlaşdırılmasına töhfə verirlər. Məsələn, əlilliyi olan şəxslərin təhsil və məşğulluq imkanlarının artırılması, gənclərin sosial və mədəni fəaliyyətlərə cəlb olunması, aztəminatlı ailələr üçün sosial yardım proqramlarının genişləndirilməsi sosial işin adaptasiyaedici rolunun praktiki nümunələridir.Azərbaycan kontekstində sosial işin koordinasiyaedici və adaptasiyaedici rolu həm dövlət, həm də qeyri-hökumət təşkilatları ilə əməkdaşlıq çərçivəsində həyata keçirilir. Bu yanaşma sosial rifahın davamlılığını təmin edir, sosial ədaləti gücləndirir və cəmiyyətdə inklüzivliyi təşviq edir.Beləliklə, sosial işin dövlət siyasətində bu rolu strateji əhəmiyyət daşıyır və sosial inteqrasiya ilə milli suverenliyin təmin olunmasında həlledici mexanizm kimi çıxış edir.

Sosial risklər — yoxsulluq, işsizlik, ailədaxili problemlər, sağlamlıq və təhsil imkanlarının məhdudluğu kimi faktorlar — cəmiyyətin sosial stabilliyinə birbaşa təsir göstərir. Sosial iş bu risklərin idarə olunmasında strateji rol oynayır, çünki onun fəaliyyəti fərdlərin və qrupların sosial təhlükəsizliyini təmin etməyə, risklərin təsirini azaltmağa və sosial rifahı gücləndirməyə yönəlib.Sosial işçilər sosial risklərin müəyyən edilməsi, qiymətləndirilməsi və uyğun müdaxilə proqramlarının hazırlanması üzrə fəaliyyət göstərirlər. Bu proses üç əsas mərhələdən ibarətdir(Payne, 2014).

1. Risklərin identifikasiyası: fərdlərin və qrupların sosial risklərini erkən aşkar etmək;

2. Müdaxilə və dəstək: hüquqi, psixoloji, maddi və sosial yardım təmin edərək risklərin təsirini minimuma endirmək;

3. Reinteqrasiya və davamlı inkişaf: sosial bacarıqların artırılması və cəmiyyətə inteqrasiyanın təmin olunması.

Azərbaycan kontekstində sosial risklərin idarə olunmasında sosial iş xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Əlilliyi olan şəxslər, aztəminatlı ailələr və gənclər üçün sosial yardım, inklüziv təhsil və məşğulluq proqramları risklərin aradan qaldırılmasına və sosial rifahın möhkəmlənməsinə xidmət edir. Bu fəaliyyət həm cəmiyyətin sosial stabilliyini təmin edir, həm də sosial ədalətin həyata keçirilməsinə töhfə verir.Beləliklə, sosial iş sosial risklərin idarə olunmasında strateji bir mexanizm olaraq çıxış edir və cəmiyyətin davamlı inkişafı və sosial inteqrasiyanın təmin olunmasında həlledici rol oynayır.

BMT-nin Davamlı İnkişaf Məqsədləri (Sustainable Development Goals – SDG) sosial ədalət, yoxsulluğun azaldılması, bərabər imkanlar və inklüziv inkişaf prinsiplərini özündə ehtiva edir. Sosial iş bu məqsədlərin həyata keçirilməsində strateji bir mexanizm kimi çıxış edir, çünki onun fəaliyyəti fərdlərin və cəmiyyətin davamlı rifahını təmin etməyə yönəlmişdir.Sosial işin SDG kontekstində strateji istiqamətləri aşağıdakı sahələrdə özünü göstərir:

1. Yoxsulluğun və sosial bərabərsizliyin aradan qaldırılması: Əlilliyi olan şəxslər, aztəminatlı ailələr və gənclər üçün sosial yardım və məşğulluq proqramlarının hazırlanması və icrası.

2. İnklüziv və keyfiyyətli təhsil: Təhsil sistemində sosial iş vasitəsilə hər bir fərdin bərabər imkanlara malik olmasının təmin olunması.

3. Sosial və iqtisadi imkanların genişləndirilməsi: Sosial xidmət sisteminin rəqəmsallaşdırılması və sosial layihələrin daha geniş

əhaliyə çatdırılması, dövlət və qeyri-hökumət təşkilatlarının əməkdaşlığı.

4. Sosial risklərin idarə olunması və davamlı rifahın təmin olunması: Erkən müdaxilə proqramları, sosial dəstək və reinteqrasiya tədbirləri vasitəsilə cəmiyyətdə sosial sabitliyin gücləndirilməsi.

Azərbaycan kontekstində sosial işin SDG-lərlə uyğunlaşması milli sosial siyasət və proqramlarla birləşərək, dövlətin inklüziv və ədalətli sosial inkişaf strategiyasını dəstəkləyir. Bu yanaşma sosial işin strateji rolunu gücləndirir və həm fərdlərin, həm də cəmiyyətin davamlı inkişafını təmin edir.

Araşdırma göstərir ki, milli suverenlik, sosial inteqrasiya və sosial iş arasındakı qarşılıqlı əlaqə Azərbaycanın sosial siyasətində strateji əhəmiyyət kəsb edir. Milli suverenlik yalnız dövlətin siyasi və hüquqi müstəqilliyi ilə ölçülmür; onun real ifadəsi vətəndaşların sosial rifahının qorunması, sosial ədalətin təmin olunması və cəmiyyətin inklüziv inkişafıdır. Sosial iş bu kontekstdə dövlətin sosial siyasətinin həyata keçirilməsində və marjinallaşmış qrupların cəmiyyətə inteqrasiyasında əsas funksional mexanizm kimi çıxış edir.Araşdırmada müəyyən edildiyi kimi, sosial işin konseptual çərçivəsi və məqsədləri fərdlərin və ailələrin sosial rifahını təmin etməkdən əlavə, sosial risklərin idarə olunması, sosial bərabərliyin təşviqi və milli dəyərlərin qorunması kimi strateji vəzifələri də əhatə edir. Sosial işçilərin marjinallaşmış qruplarla işləməsi, onların hüquqlarının qorunması və sosial bacarıqlarının artırılması cəmiyyətdə sosial həmrəyliyi gücləndirir və sosial inteqrasiyanın effektivliyini artırır (Healy, 2014).Azərbaycan modelində milli-mənəvi dəyərlərin sosial siyasətə inteqrasiyası xüsusi yer tutur. Dövlət proqramları, sosial xidmət sisteminin mexanizmləri və sosial islahatlar əhalinin sosial rifahını yüksəltməklə yanaşı, milli kimliyin qorunması və sosial ədalətin təmin olunması baxımından da strateji rol oynayır. Sosial iş bu prosesdə koordinasiyaedici və adaptasiyaedici funksiyanı yerinə yetirir, sosial riskləri erkən müəyyən edir və dövlət proqramlarını cəmiyyətin real ehtiyaclarına uyğunlaşdırır.Davamlı inkişaf məqsədləri (SDG) kontekstində sosial işin strateji istiqamətləri isə Azərbaycanın sosial siyasəti ilə sıx əlaqəlidir. Sosial iş yoxsulluğun aradan qaldırılması, inklüziv təhsil, sosial və iqtisadi imkanların genişləndirilməsi və sosial risklərin idarə olunmasında həlledici mexanizm rolunu oynayır. Bu yanaşma cəmiyyətin davamlı rifahını təmin etməklə yanaşı, sosial ədalətin və inklüzivliyin reallaşmasına şərait yaradır.

Təkliflər:

1. Sosial işin strateji funksiyalarının daha da gücləndirilməsi üçün dövlət və qeyri-hökumət təşkilatları arasında koordinasiya mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsi;
2. Marjinallaşmış qruplar üçün sosial xidmət proqramlarının genişləndirilməsi və onların cəmiyyətə inteqrasiyasının təşviqi;
3. Sosial xidmətlərin rəqəmsallaşdırılması və innovativ texnologiyaların tətbiqi ilə vətəndaşların sosial proqramlara çıxışının asanlaşdırılması;
4. Milli-mənəvi dəyərlərə əsaslanan sosial layihələrin təşviqi və sosial inteqrasiyanın bu dəyərlərlə uzlaşdırılması;
5. Sosial işçilərin peşə bacarıqlarının artırıl-ması və davamlı təlim proqramlarının tətbiqi, xüsu--silə sosial risklərin erkən müəyyən edilməsi və adaptasiyaedici tədbirlərin planlaşdırılması sahəsində;
6. SDG-lərin yerli kontekstə uyğunlaşdırılması və sosial işin davamlı inkişaf məqsədləri ilə inteqrasiyasının gücləndirilməsi.

Beləliklə, milli suverenlik və sosial siyasətin sintezi çərçivəsində sosial işin strateji funksiyaları cəmiyyətin davamlı inkişafını təmin edir, sosial riskləri idarə edir və sosial ədalət prinsiplərini reallaşdırır. Azərbaycanın sosial siyasət modeli və sosial işin rolu bu kontekstdə həm praktik, həm də nəzəri baxımdan unikal bir yanaşma təşkil edir.

Araşdırma göstərdi ki, sosial iş yalnız fərdlərə xidmət göstərməklə məhdudlaşmır; o, dövlətin sosial siyasətinin həyata keçirilməsində strateji funksiyalar yerinə yetirir. Sosial işin əsas funksiyaları arasında sosial risklərin idarə olunması, sosial inteqrasiyanın təmin edilməsi və sosial ədalətin gücləndirilməsi yer alır. Bu funksiyalar sosial işin dövlət siyasətində koordinasiyaedici və adaptasiyaedici rolunu gücləndirir.Azərbaycanın sosial siyasətində sosial işin rolu xüsusilə əhəmiyyətlidir. Son illərdə həyata keçirilən sosial islahatlar nəticəsində əhalinin sosial rifahı artmışdır. Məsələn, 2023-cü ilin iyulun 1-i vəziyyətinə görə, pensiyaçıların sayı 5,4% artmış, əlilliyə görə pensiya alanların sayı isə 16,4% azalmışdır. Təyin olunmuş aylıq pensiyaların orta məbləği 435,0 manat təşkil etmişdirBundan əlavə, sosial işin Davamlı İnkişaf Məqsədləri (SDG) ilə əlaqəsi də araşdırılmışdır. Sosial işin SDG-lərlə uyğunlaşması, sosial ədalətin təmin olunmasına və inklüziv inkişafın həyata keçirilməsinə töhfə verir.

Nəticə

Azərbaycanın sosial siyasətinin inkişaf etdirilməsi məqsədilə aşağıdakı təkliflər irəli sürülür:

1. Sosial Xidmətlərin Rəqəmsallaşdırılması: Sosial xidmətlərin rəqəmsallaşdırılması ilə vətəndaşların sosial proqramlara çıxışı asanlaşdırılmalı, xidmətlərin keyfiyyəti artırılmalıdır.
2. Marjinallaşmış Qruplara Dəstək Proqramlarının Genişləndirilməsi: Əlilliyi olan şəxslər, aztəminatlı ailələr və digər həssas qruplar üçün sosial dəstək proqramları genişləndirilməli, onların cəmiyyətə inteqrasiyası təmin olunmalıdır.
3. Sosial İşçilərin Peşə Bacarıqlarının Artırılması: Sosial işçilərin peşə bacarıqları artırılmalı,

onların davamlı təlim proqramları ilə bilik və bacarıqları yenilənməlidir.

4. Sosial Siyasətin Monitorinqi və Qiymətləndirilməsi: Sosial siyasətin effektivliyini artırmaq üçün monitorinq və qiymətləndirmə mexanizmləri gücləndirilməli, siyasətin nəticələri davamlı olaraq qiymətləndirilməlidir.

Sosial inteqrasiyanın gücləndirilməsi məqsədilə sosial iş təcrübəsinin təkmilləşdirilməsi üçün aşağıdakı yollar təklif olunur:

1. İnklüziv Sosial Xidmətlərin İnkişafı: İnklüziv sosial xidmətlər vasitəsilə sosial inteqrasiya təmin edilməli, hər bir fərdin bərabər imkanlara malik olması üçün şərait yaradılmalıdır.
2. Sosial İşin Tədrisinin Təkmilləşdirilməsi: Sosial işin tədrisi proqramları yenilənməli, tələbələrə praktiki bacarıqlar qazandırılmalıdır.
3. Əməkdaşlıq və Koordinasiya Mexanizmlərinin Gücləndirilməsi: Dövlət və qeyri-hökumət təşkilatları arasında əməkdaşlıq və koordinasiya mexanizmləri gücləndirilməli, sosial xidmətlərin effektivliyi artırılmalıdır.
4. Sosial İşin Tədqiqatlarının Dəstəklənməsi: Sosial iş sahəsində tədqiqatlar dəstəklənməli, yeni yanaşmalar və metodlar inkişaf etdirilməlidir.

ƏDƏBIYYAT SIYAHISI:

1. Əliyev, F. (2021). Azərbaycan Respublikasında sosial ədalətin təminində dövlət institutlarının rolu. Sosial Elmlər və İdarəetmə Jurnalı, 7(2), 45–58.
2. Əliyev, R. (2020). Azərbaycan Respublikasında sosial rifah və dövlət suverenliyi strategiyaları. Elmi Əsərlər – Sosial Siyasət Seriyası, 5(1), 22–36.
3. Əliyev, R. (2022). Azərbaycan Respublikasında sosial xidmət sisteminin inkişafı və inklüzivlik strategiyaları. Bakı, Azərbaycan: Elm və Təhsil Nəşriyyatı.
4. Əliyev, T. (2021). Azərbaycan Respublikasında sosial siyasətin inkişaf mərhələləri. İctimai Elmlər Jurnalı, 9(3), 60–74.
5. Əliyeva, N. (2020). Azərbaycan kontekstində sosial işin inkişaf perspektivləri. Bakı, Azərbaycan: Elm və Təhsil Nəşriyyatı.
6. Əliyeva, S. (2020). Milli suverenlik və sosial siyasət: Azərbaycan Respublikasında dövlət modelinin sosial əsasları. Bakı, Azərbaycan: Elm və Təhsil Nəşriyyatı.
7. Barker, R. L. (2013). The social work dictionary (6th ed.). Washington, DC: NASW Press.
8. Esping-Andersen, G. (1990). The three worlds of welfare capitalism. Princeton, NJ: Princeton University Press.
9. Giddens, A. (1999). Runaway world: How globalization is reshaping our lives. London, UK: Profile Books.
10. Healy, K. (2014). Social work theories in context: Creating frameworks for practice (2nd ed.). London, UK: Palgrave Macmillan.
11. Həsənov, R. (2022). Sosial inteqrasiya və inklüziv inkişaf: Azərbaycan modeli. Bakı, Azərbaycan: Qanun və Təhsil Nəşriyyatı.
12. Həsənov, R. (2022). Sosial işin strateji funksiyaları və milli dəyərlərlə inteqrasiya modeli. Bakı, Azərbaycan: Qanun və Təhsil Nəşriyyatı.
13. Məmmədova, S. (2021). Azərbaycan kontekstində sosial iş və marjinallaşmış qrupların inteqrasiyası. Azərbaycan Sosial Tədqiqatlar Jurnalı, 8(2), 50–67.
14. Payne, M. (2014). Modern social work theory (4th ed.). London, UK: Palgrave Macmillan.
15. Rawls, J. (1999). A theory of justice (Rev. ed.). Cambridge, MA: Harvard University Press.
16. Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsi. (2023). Azərbaycan Respublikasının sosial-iqtisadi inkişaf göstəriciləri: İllik statistik məcmuə. Bakı, Azərbaycan: ARDSK Nəşriyyatı.

DOİ: 10.32010/NWRR9229

İNTELLEKTUAL İNKİŞAFDAN İDEOLOJİ TƏQİBƏ: SOVET DÖVRÜNDƏ AZƏRBAYCAN QADINLARI (1920-1941)

Lamiyə Rafiq ORUCOVA
Mingəçevir Dövlət Universiteti
https://orcid.org/0009-0004-4008-9238
lamiya.orucova@mdu.edu.az

Xülasə: Bu məqalədə, Azərbaycan qadınlarının sovet dövründə sosial, siyasi və mədəni sahələrdə qazandıqları təcrübə və uğurları təhlil edilməklə birlikdə onların ciddi ideoloji təqib və repressiyalar nəticəsində üzləşdikləri maneələr və ikiüzlü xarakter daşıyan siyasi-ideoloji sınaqları da diqqət mərkəzində saxlanılmışdır. Azərbaycanda sovet idarəçiliyinin qurulması ilə yeni "sovet cəmiyyəti" və "sovet insanı" yaratmaq siyasəti Azərbaycan qadınlarının həyatını kökündən dəyişdirdi və bu proses onlar üçün yeni bir dövrün başlanğıcı oldu. Qadınların kişilərlə yanaşı ictimai həyatda iştirakı ilə tərəqqi və inkişafın əldə olunacağını anlayan sovet rejimi, rus qadınlarından nümunə götürərək Azərbaycan qadınlarını həyatın bütün sahələrinə daxil etməyə başladı. Təhsil alan və işləyən qadınların sayı artdı. Vətəndaş nikahını dini nikahdan üstün tutmaq, ailə həyatında, o cümlədən vərəsəlik məsələlərində kişi və qadınlar arasında tam bərabərliyin təmin edilməsi barədə qərarlar qəbul edildi. Kişilərlə bərabər mövqedə olmaq hüququ qazanmış Azərbaycan qadınları, təhsil almağa, müxtəlif peşələrdə çalışmağa, mədəni fəaliyyətlərdə iştirak etməyə, hətta siyasi arenada mühüm vəzifələr üstlənərək milli məsələlərdə söz sahibi olmağa başladı. Lakin unutmaq olmaz ki, sovet dövrü maariflənmə və inkişaf dövrü olsa da, digər bir tərəfdən isə işğal və istismar dövrü idi. Azərbaycanda sovet hakimiyyətinin qurulması ilə başlayan və 1937-1938-ci illərdə Azərbaycanın ziyalı qadınlarının sürgün edilməsi, işgəncələrə məruz qalması və edamı ilə nəticələnən qanlı repressiya da bu işğalçılıq siyasətinin tərkib hissəsi idi. Təəssüf ki, zərər çəkənlərin böyük bir hissəsi də maarifli və bilikli qadınlar idi. Tədqiqatda, Sovet dövrü Azərbaycan qadınlarının intelektual və peşəkar inkişafı ilə parallel olaraq sovet rejimi tərəfindən tətbiq edilmiş məhdudiyyətlər də təhlil edilir. Bu təhlil nəticəsində məlum olur ki, Azərbaycan qadınları sovet cəmiyyətinin inkişafına öz töhfələrini verməklə yanaşı, rejimin özünəməxsus sərt məhdudiyətləri ilə də üzləşmişdir. Bu tədqiqat, qadınların maarif, əmək və mədəni sahələrdə qazandıqları təcrübələrin əhatəliliyi və çoxşaxəliliyini izah edərək onların tarixi missiyasını daha təfərruatlı anlamağı mümkün edir. Mövzu bu gün də aktuallığını qoruyur, çünki bəhs olunan dövrdə qadınların idealoji nəzarət ilə inkişaf prossesi arasında sıxışdırılması müıahidə olunurdu. Bu isə bizə hazırki dönəmdə qadınların müstəqil seçim imkanları ilə ictimai-mədəni əngəlləri arasında mövcud olan mübarizəni xatırladır.
Açar sözlər: Azərbaycan qadınları, sovet dövrü, sosial inkişaf, ideoloji repressiya.

IDEOLOGICAL PURSUIT FROM INTELLECTUAL DEVELOPMENT: AZERBAIJANI WOMEN IN THE SOVIET PERIOD (1920-1941)

Lamiya Rafig ORUJOVA
Mingachevir State University
https://www.orcid.org/0009-0004-4008-9238
lamiya.orucova@mdu.edu.az

Abstract: This article analyzes the experience and successes of Azerbaijani women in the social, political and cultural spheres during the Soviet period, as well as the obstacles they faced as a result of serious ideological persecution and repression, and the political-ideological trials of a hypocritical nature. With the establishment of Soviet rule in Azerbaijan, the policy of creating a new "Soviet society" and "Soviet person" radically changed the lives of Azerbaijani women, and this process marked the beginning of a new era for them. Understanding that progress and development would be achieved through the participation of women in public life alongside men, the Soviet regime, taking the example of Russian women, began to include Azerbaijani women in all spheres of life. The number of educated and working women increased. Decisions were made to prioritize civil marriage over religious marriage and to ensure full equality between men and women in family life, including inheritance issues. Azerbaijani women, who gained the right to be on an equal footing with men, began to receive education, work in various professions, participate in cultural activities, and even assume important positions in the political arena, having a say in national issues. However, it should not be forgotten that although the Soviet era was a period of enlightenment and development, it was also a period of occupation and exploitation. The bloody repression that began with the establishment of Soviet power in Azerbaijan and resulted in the exile, torture, and execution of Azerbaijani intellectual women in 1937-1938 was also an integral part of this occupation policy. Unfortunately, a large part of those who suffered were educated and knowledgeable women. The study analyzes the restrictions imposed by the Soviet regime in parallel with the intellectual and professional development of Azerbaijani

women during the Soviet era. As a result of this analysis, it becomes clear that Azerbaijani women, in addition to making their own contributions to the development of Soviet society, also faced the regime's own strict limitations. This study, by explaining the comprehensiveness and diversity of women's experiences in the fields of education, labor, and culture, makes it possible to understand their historical mission in more detail. The topic remains relevant today, because in the period in question, women were squeezed between ideological control and the development process. This reminds us of the struggle that exists in the present period between women's independent choices and socio-cultural obstacles.
Keywords: Azerbaijani women, Soviet period, Social development, Ideological repression.

ОТ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОГО РАЗВИТИЯ К ИДЕОЛОГИЧЕСКИМ ПРЕСЛЕДОВАНИЯМ: АЗЕРБАЙДЖАНСКИЕ ЖЕНЩИНЫ В СОВЕТСКОЕ ВРЕМЯ (1920–1941)

Ламия Рафик ОРУДЖЕВА
Мингячевирский Государственный Университет
https://www.orcid.org/0009-0004-4008-9238
lamiya.orucova@mdu.edu.az

Резюме: В статье анализируются опыт и успехи азербайджанских женщин в социальной, политической и культурной сферах в советский период, а также препятствия, с которыми они столкнулись в результате серьёзных идеологических преследований и репрессий, политико-идеологических испытаний лицемерного характера. С установлением советской власти в Азербайджане политика создания нового «советского общества» и «советского человека» радикально изменила жизнь азербайджанских женщин, и этот процесс ознаменовал начало новой эпохи для них. Понимая, что прогресс и развитие будут достигнуты благодаря участию женщин в общественной жизни наравне с мужчинами, советская власть, взяв пример с русских женщин, начала включать азербайджанских женщин во все сферы жизни. Увеличилось число образованных и работающих женщин. Были приняты решения о приоритете гражданского брака над религиозным и обеспечении полного равенства мужчин и женщин в семейной жизни, включая вопросы наследования. Азербайджанские женщины, получив право на равные права с мужчинами, начали получать образование, работать в различных профессиях, участвовать в культурной жизни и даже занимать важные посты в политической сфере, имея право голоса в решении национальных вопросов. Однако не следует забывать, что, хотя советская эпоха была периодом просвещения и развития, она также была периодом оккупации и эксплуатации. Кровавые репрессии, начавшиеся с установлением советской власти в Азербайджане и приведшие к изгнанию, пыткам и казням азербайджанских интеллигенток в 1937–1938 годах, также были неотъемлемой частью этой оккупационной политики. К сожалению, большую часть пострадавших составили образованные и знающие женщины. В исследовании анализируются ограничения, наложенные советским режимом, а также интеллектуальное и профессиональное развитие азербайджанских женщин в советский период. В результате этого анализа становится ясно, что азербайджанские женщины, помимо своего вклада в развитие советского общества, также сталкивались с жесткими ограничениями, наложенными самим режимом. Данное исследование, раскрывая всеохватность и многообразие опыта женщин в сферах образования, труда и культуры, позволяет глубже понять их историческую миссию. Эта тема актуальна и сегодня, поскольку в рассматриваемый период женщины были зажаты между идеологическим контролем и процессом развития. Это напоминает нам о борьбе, которая ведётся в настоящее время между независимым выбором женщин и социально-культурными препятствиями.
Ключевые слова: азербайджанские женщины, советский период, общественное развитие, идеологические репрессии.

Giriş

Müasir cəmiyyətimizdə sosial həyatın həlledici aspekti kimi qadın mövzusuna duyulan maraq Azərbaycanda mövzu ilə bağlı araşdırmaların sürətləndirilməsinə və bu sahədə elmi marağın yüksəlməsinə səbəb olmuşdur. Son illərdə bu mövzunun yeni bir perspektiv qazandığı müşahidə edilir və o dövrün kontekstini aydın anlamaq baxımından mühüm elmi əhəmiyyət kəsb edir. Sovet ideologiyası gender bərabərliyi,qadın azadlığı və peşəkar inkişaf kimi şüarlarla çıxış etsə də, siyasətlərinin əsasını, qadınları öz ideoloji layihələrinin aktiv icraçısına çevirmək məqsədi təşkil edirdi. Dövrün ictimai təşkilatları, qadın komitələri, Partiya orqanları vasitəsilə tətbiq edilən nəzarət onların düşüncə və davranışlarına qədər təsir edirdi. Nəticədə isə qadınlar bir tərəfdən ictimai həyatda daha fəal çıxış edirdisə,digər tərəfdən şəxsi düşüncə və azadlıqları məhdudlaşdırılırdı.Məqalədə, əldə edilən məlumatlar əsasında sovet rejiminin tətbiq etdiyi "intellektual inkişafdan ideoloji təqibə" keçid prosesinin sadəcə siyasi bir proses deyil, həm də ictimai-mədəni bir struktur kimi yarandığı izah olunur. Nəticələr bizə sovet dövrü Azərbaycan

qadınlarının nəzərdə tutulan gələcəyini və yeni nizamın infrastrukturunu anlamağa imkan verəcəkdir.

Nəzəriyyə və Metodologiya

Sosial konstruktivizm, gender və feminist nəzəriyyə yanaşmalarına əsaslanan bu tədqiqatda, Azərbaycanlı qadın profilinin sovet ideologiyasına əsasən necə bir mühitdə, formalaşdığı təhlil edilir. Digər bir tərəfdən gender nəzəriyyəsi ilə modernləşmə nəzəriyyəsinin qaydaları sintez təşkil edir. Yəni, qadınlar burada həm sosial və siyasi proseslərin iştirakçısı, həm də yaşanan bu proseslər nəticəsində inkişaf edən bir qrup kimi araşdırılır. Feminist nəzəriyyə isə öz növbəsində sovet hökümətinin "qadın siyasəti"ndəki addımlarını həm azad etmə konsepsiyası, həm də nəzarət mexanizmi şəklində müəyyən etməyə imkan yaradır.

Tarixi-sosioloji yanaşmaya əsaslanan bu araşdırmada ilkin metod kimi həm rus, həm Azərbaycan dilində olan başlıca mənbələrə müracət edilmişdir. Arxiv materialları, dövrün mətbuat nümunələri, ensiklopediyalar təhlili edilmişdir. Mövzuyla bağlı son illərdə araşdırılan məqalələr təhlil edilmiş, həmçinin, türk müəlliflər tərəfindən yazılan məqalələrdə Türkiyə tərəfinin mövcud vəziyyətə yanaşmaları təqdim edilmişdir. Bu mənbələrin yardımı ilə Sovet dövründə Azərbaycan qadınlarının intellektual inkişafı və ideoloji təqiblə qarşılaşma prosesi gerçək sübutlar və örnəklərə dayanaraq araşdırılır. Həmçinin keyfiyyət yönümlü yanaşma və qarşılaşdırmalı təhlil üsulu ilə qadınların mövcud vəziyyəti izah edilmişdir.

Azərbaycan qadınlarının intellektual inkişafı və peşəkar kimliyin formalaşması. 1920-ci il 28 aprel işğalından sonra elan edilən Sovet Azərbaycanın müstəqilliyi formal xarakter daşıyırdı. Təqvim 1922-ci ilin 30 dekabr tarixini göstərdiyi zaman artıq SSRİ-nin (Sovet Sosialist Respublikalar İttifaqı) yaranması ilə Azərbaycan SSR-nin rəsmi müstəqilliyi başa çatır və bəyan edilirdi ki, Azərbaycan Sovet Rusiyasından asılılığı qəbul edərək onun müstəmləkəsinə çevrilmişdir (Газета "Известия ВРК...", 1920; Red: Qaffarov, 2008). Sovet hökumətinin Azərbaycan torpaqlarında qurulması ilə yeni dövr başladı. Bəhs olunan bu dövrün ilk illərindən etibarən xalqın sosial, siyasi, mədəni, iqtisadi, hətta mənəvi həyatında əsaslı dəyişikliklər meydana gəldi.

Sözügedən bu dəyişikliklər və transformasiyalar öz növbəsində cəmiyyətin önəmli bir hissəsini təşkil edən qadınlara da təsir edirdi. Azərbaycan qadınları məişət həyatından tutmuş siyasi həyatına qədər hər sahədə hiss olunan dəyişikliklərlə qarşılaşırdı (Orucova, 2024). Sovet rejimi bütün Azərbaycan əhalisini, o cümlədən qadınları sovet kommunist ideologiyasının nəzarətində saxlayacaq bir-birindən fərqli müəssisələrin təşkilinə böyük önəm verirdi. Həm bu məqsədlə, həm də qadınları sosial həyata cəlb etmək məqsədilə qadın klubları yaradılırdı. Bu klubların yardımı və vasitəçiliyi ilə qadınların intelektual düşüncə qabiliyəti və maarif səviyyəsi yüksəlmiş, yaradılan yeni mühitdə onların həyatına maneəçilik törədən köhnə ideyalara qarşı müqavimət gücləndirilmişdir. 1920-ci ildə yaradılmış Əli Bayramov adına qadınlar klubu bu tip müəssisələr içərisində ən fəal iş aparan klub idi. Klubun rəhbəri Ceyran Bayramova, üzvləri Ayna Sultanova, Xavər Qarayeva kimi Azərbaycanın qadın ziyalıları, qadınları faydalı və zəruri fəaliyyətlərə cəlb etməklə bərabər, cahilliyə və xurafatlara qarşı mübarizə aparırdılar (İbrahimova, 2009).

Sovet rejimi hər sahədə olduğu kimi ailədaxili münasibətlərdə də yeni qərarlar qəbul edərək,şəriət qaydalarını yox etməyi qarşıya məqsəd qoymuşdu. Sözügedən mövzuyla bağlı fərman və dekretlər yeni sovet ailə modelinə zəmin yaratmalı idi. Əlbəttə təsadüfi deyil ki, ilk sovet qərarnamələri xüsusi olaraq nikah və boşanma məsələlərinə şamil olunurdu (Nuruzadə, 2010).1920-ci il avqustun 24-də mövzuyla bağlı ilk dekret qəbul olundu. Bu dekret ilə dini nikahlar vətəndaşların şəxsi işləri hesab edilərək qeyri-rəsmi hesab olunurdu və kişilər üçün nikah yaşı 16, qadınlar üçün isə 14 yaş müəyyən edilirdi.Bu dekretə qədər Azərbaycanda qızlar üçün nikah yaşının "şəriət qanunlarına əsasən" 9-11 yaş olduğunu nəzərə alsaq 1920-ci il tarixli dekretin önəmini vurğulamaq mühüm əhəmiyyət kəsb edəcəkdir (Nuruzadə, 2010). Bir-birinin ardınca 1923 və 1928-ci illərdə qəbul olunan qərarlar ilə qadınların evlilik yaşı 16-ya qədər yüksəlmişdi (Nuruzadə, 2010; Orucova, 2024).

Qadınlar arasında maariflənmə ideyalarının geniş şəkildə yayılmasında heç şüphəsiz ki, dövrü mətbuatın da çox böyük rolu olmuşdur. Azərbaycan Kommunist Partiyasının katibi vəzifəsini icra edən Əli Heydər Qarayev, bu partiyanın Qadınlar Qolundan çıxış edən Ayna Sultanova və "Kommunist" qəzetinin redaktoru vəzifəsində çalışan Həbib Cəbiyev 1923-cü ildə qadınların inkişafında mətbuatın gücünü anlayaraq "Qadın Nəşrləri Şöbəsi"nin yaradılmasına təşəbbüs göstərərək məqsədlərinə nail oldular (İmanzadə, 1957). Qısa müddət ərzində isə Azərbaycan qadınlarının sosial, mədəni və siyasi həyata fəal şəkildə qatılmalarını təmin etmək məqsədi ilə "Şərq qadını (1923-1938)" jurnalının nəşri barədə qərar qəbul edildi. Jurnal şərqdə məşəl kimi parlamışdır. 1938-ci ildən etıbarən jurnal "Azərbaycan qadını" adı ilə nəşr edilmişdir. Birinci nömrənin üz qabığında üç müsəlman qadın təsvir edilib. Birinci

qadının ayaqlarında zəncir, üzündə pərdə təsvir edilmiş, ikinci qadının örtüyü bir qədər açılmış, üçüncü qadının örtüyü isə tamamilə çıxarılaraq şərq tərəfə işarə edilmişdir (Kizir, 2024; Uçar, 2022).1930-cu ildən başlayaraq "Şərq Qadını" jurnalı abunə qəbuluna başladı, abunə qiyməti üç ay 50 qəpik, altı ay 1 manat, bir illik isə 2 manat idi ("Şərq Qadını", 1929).

Sovet rejimində təhsil, yeni ideologiyanın ictimaiyyət tərəfindən qəbulu və bəyənilməsinin təmin edilməsində həlledici rol oynayacaq, eyni zamanda onu cəmiyyətə aşılayacaq mütəxəssislərin yetişdirilməsinə xidmət edəcəkdi. Buna görə də Sovet İttifaqının qurulmasından dərhal sonra hərtərəfli təhsil siyasəti başladıldı. Başladılan hərtərəfli təhsil siyasətində sovet rejimi Azərbaycan qadınlarını sovet kommunist ideologiyasının təsir dairəsinə daxil etmək üçün onların təhsilinə xüsusi önəm verirdi.Qadınlar üçün evdə savadsızlığın aradan qaldırılması məqsədi ilə kurslar yaradıldı. Bakıdakı Ə.Bayramov adına qadınlar klubunu xüsusi qeyd etmək lazımdır. 1926-1932-ci illər arasında klubun göstərdiyi səylər nəticəsində 150 minə yaxın qadın arasında savadsızlıq aradan qaldırıldı (Kabaoğlu, 2018). Azərbaycan qızlarına ali təhsil vermək üçün 1921-ci ildə Bakıda məktəbəqədər təhsil institutu yaradıldı. İlk ildə auditoriyalara cəmi 30 qız qəbul edildi. İnstitut 1922-ci ildə Ali Pedaqoji Qadınlar İnstitutuna çevrildi.1924-cü ildə bu institutu ilk dəfə 17 tələbə qız bitirdi. Bu məzunlar Gövhər Usubova, Sənubər Əyubbova, Səkinə Səfərzadə, Südabə Əlizadə, Humay Atakişizadə, Nəzirə Pipinova, Fatma Tutayuq, Mələk Axundzadə, Şövkət Sadıqzadə, Şirin Qiyasbəyli, Gülruh Qazızadə, Şahuza Xızırbəyli, Sürəyya Xələfzadə, Müqədnisə Qiyasbəyli, Xanımana Məmmədzadə, Xədicə Şahtaxtlı, Tutu Hacızadə idi ki, onlar Azərbaycanda ali pedaqoji təhsil diplomu alan ilk azərbaycanlı qızlar oldu (Gəncəli, 2001).Azərbaycanın savadlı və ziyalı qadınlarının böyük bir hissəsi bu dövrdə yetişmiş, həm ölkə daxilində, həm də xaricdə təhsil alaraq özlərini inkişaf etdirmişdir. 1937-ci ildən etibarən ali məktəblərdə fransız və ingilis dillərini tədris edən Sara Balabəy qızı Aşurbəyli, 1956-cı ilə qədər müəllim vəzifəsində çalışaraq "Lenin" ordeni ilə təltif olunan H. B. Zərdabinin qızı Qəribsoltan Xanım dövrün maarifli qadınları sıralarında idi (Baş red:Vəliyev, 2002). Nazlı Tahirova sovet dövründə 1922-1928-ci illər arasında Naxçıvanda qızlar pedaqoji texnikumunun, savad kurslarının, Ordubadda qadınlar klubunun yaradılmasında xüsusi fəallıq göstərərək ömrünün yarım əsrdən çox hissəsini Naxçıvan bölgəsində xalq təhsilinin inkişafına sərf etmişdir. Dövrün digər savadlı qadınlarından biri də H. B. Zərdabinin həyat yoldaşı Hənifə Xanım öz müəllimlik fəaliyyəti ilə qadın təhsilində mühüm addımlar atmışdır (Gəncəli, 2001). Atası ilə bərabər Lənkaran bölgəsində məktəb və kurslar açaraq qızları təhsilə cəlb edən Məryəm Bayraməlibəyova 1925-ci ildə Moskvada keçirilmiş Birinci Ümumittifaq Müəllimlər Qurultayında iştirak etmişdi. O, burada Azərbaycan müəllimlərini təmsil edərək həyəcanlı nitqi ilə çıxış etmişdir. Həmçinin 1926-cı ildə Azərbaycan Müəllimlərinin Birinci Qurultayında da öz yerini almışdır (Məmmədov, 1975; Kərimov və Əsədova, 2019; Orucova, 2024).

Azərbaycan qadınları sovet hakimiyyəti illərində təhsillə yanaşı əmək fəaliyyətində də aktiv olaraq yaradılmış imkanlardan ictimaiyyətin, dövlətin və cəmiyyətin mənafeyi naminə səmərəli istifadə etdilər. Sovet dövrünün əsas nailiyyətləri qadınların müəllimlik, tibb, mühəndislik və başqa bu kimi peşələrə yiyələnmələri idi. Qadınların ictimai həyata və istehsalata cəlb edilməsi yeni sovet cəmiyyətinə nail olmaq yolunda atılan ən mühüm addımlardan biri idi. Bu dövrdə Azərbaycan qadınları sənayedə, pambıq və ipək fabriklərində aktiv işçi qüvvəsi olaraq çalışırdı. 1925-ci ildə 15,6 min qadın Azərbaycan SSR sənayesində işləyirdi. Toxuculuq, yüngül və qida sektorunda çalışan bütün zəhmətkeşlərin 11,7-24,5 faizini qadınlar təşkil edirdi. Eyni zamanda neft sənayesində iki min qadın çalışırdı ki, onların da əksəriyyəti qulluqçu vəzifəsini icra edirdi.Bu zəhmətkeş qadınlardan biri olan Məryəm Anqubazova 1936-cı ildən Balakəndə tütünçülük sahəsində çalışmış və göstərdiyi yüksək göstəricilərə görə "Sosyalist İşçi Lideri" adını almışdır. Həlimət Balayeva da 1932-ci ildən həmin rayonda "Moskva" tütünçülüyündə çalışmış, "Lenin" ordeniylə təltif edilmişdir. 1933-cü ildə Azərbaycan Kənd Təsərrüfatı İnstitutunu bitirmiş Manya Kərimova Goranboy rayonunda təsər-rüfatlarda çalışmış, göstərdiyi zəhmətə görə üç dəfə "Lenin" və "Şərəf" ordeni ilə təltif edilmişdir. Azərbaycanda iki əl ilə pambıq yığımı hərəkatını başladan, iki dəfə "Sosyalist Əməyi Qəhrəmanı" adına layiq görülmüş məşhur pambıq ustası Bəsti Bağırova sovet dövründə öz əməyi ilə dövlətə böyük töhfələr verən Azərbaycan qadınlarından biri idi (Orucova, 2024).1928-1929-cu illərdə sənayedə çalışan qadınların sayı 870 nəfərə çatmışdı. 1930-cu ildə isə dəmir yollarında işləyən qadınların sayı 900 nəfərə çatmışdı. Ümumilikdə, 1932-ci ilin sonunda istehsalatda çalışan qadınların sayı 23.412 nəfər idi (İmanzadə, 1957).

Kənd təsərrüfatında, fabriklərdə, neft sektorunda çalışan Azərbaycan qadınları ilə bərabər təhsil alaraq həkim, müəllim, mühəndis kimi fəaliyyət göstərən qadınların da sayı artmışdı. Digər yandan da dövlət

qulluqçusu vəzifəsini icra edərək siyasi arenada şöhrət qazanan, hətta aviasiya sahəsində ad çıxarmış Azərbaycan qadınları, Sovet İttifaqının həm iqtisadi, həm də siyasi qüdrətini inkişaf etdirmək üçün böyük səylər göstərmişdir. Azərbaycanda elmlər doktoru adını alan qadın ginekoloq Adilə Şahtaxtinskaya sovet dövrünün ən tanınmış qadın həkimlərindən biri idi. 1931-ci ildə ali tibb dərəcəsi almış və mikrobiologiya üzrə elmi tədqiqatlar aparan Nabat Nərimanova, stomatoloq kimi fəaliyyət göstərən Ayna Əhmədbəyova kimi həkim qadınlar Azərbaycanda səhiyyənin inkişafında əvəzsiz xidmətləriylə yadda qalmışdır. Azərbaycanın ilk qadın alimləri arasında oftalmoloq Ümnisə Musabayeva və Sona İbrahim qızı Rəhimova da olub. Sona Rəhimova İsveçrənin Lozanna Univer-sitetini, sonra isə Sankt-Peterburqda Qadın Tibb İnstitutunu əla qiymətlərlə bitirib. O, oftalmologiya sahəsində uğurlufəaliyyətinə görə 1941-ci ildə Nobel mükafatına layiq görülüb (Gəncəli, 2001; Orucova, 2024). Leyla Məmmədbəyova aviasiya sahəsində ciddi uğurlar qazanıb. O, Bakıda və Moskvada aviasiya məktəblərində oxumuş, 1934-cü ildə paraşütçülük üzrə Zaqafqaziya çempionu olmuşdur. Züleyxa Seyidməmmədova da bu dövrdə aviasiya təhsili almış, II Dünya Müharibəsi illərində təyyarə komandiri vəzifəsində çalışmış, 500-dən çox uçuş həyata keçirmişdir (Baş red:Vəliyev, 2002).

Azərbaycan qadınlarını dövlət idarəçiliyinə cəlb etmək, onların tam hüquqlu sovet vətəndaşı kimi siyasi şüurunu artırmaq şübhəsiz ki, sovet hökumətinin başlıca siyasəti idi. Bu dövrdə Azərbaycan qadınlarının təşkil etdiyi qurultaylar da onların siyasi həyatda yer almaq istəklərindən xəbər verirdi. 1921-ci ildə başlayan bu qurultaylar 1991-ci ildə Azərbaycan müstəqilliyini elan etdikdən sonra da davam etdi.İlk dəfə Azərbaycan Qadınlarının I Qurultayında "Bütün Şərq Qadınlarına Müraciət" yekdilliklə qəbul edildi (Red: Quliyev, 1976). Həmçinin eyni ildə qəbul edilən Konstitusiyaya görə Azərbaycan qadınları seçki hüququ qazandı. Növbəti illərdə qəbul olunan Konstitusiyalarda da qadınların bu hüququ öz yerini aldı (Конституция Азербайджанской ССР, 1927; Orucova, 2024). Qadınların sovet işlərində iştirakına müha-fizəkarların qarşı çıxmasına baxmayaraq, seçkiqabağı kampaniyalarda qadınların sayı ildən-ilə artırdı. Bu artım xüsusilə Şəki, Quba və Göyçay rayonlarında nəzərə çarpmışdır (Azərbaycan Respublikası Dövlət Arxivi, f. 137, siy. 1, iş 115, s. 130).1938-ci il iyunun 24-də Azərbaycan SSR Ali Sovetinə seçkilər keçirildi. Bu seçkilərdə Azərbaycan SSR Ali Sovetinə seçilən 310 deputatdan 52-si Azərbaycan qadını idi (Первая сессия Верховного Совета Азербайджанской ССР первого созыва, 1939). Kübra Fərəcova, Çimnaz Aslanova, Xanımana Sadıqova, Şahnabat Nəsibova, Səmayə Zamanova və digər maarifli Azərbaycan qadınları Ali Sovetə seçilən ilk qadınlarımız idi (Gəncəli, 2001; Orucova, 2024).

Azadlıqdan təqibə: repressiyanın hədəfində Azərbaycan qadınları. Baxmayaraq ki, sovet dövründə qadınlar üçün yaradılmış azad yaşayış mühitindən, onun təhsil və məşğulluq imkanlarından mövzu açsaq da, bu dövlətin işğalçı və müstəm-ləkəçilik siyasətinin qadınların, xüsusən də maarifçi və bilikli Azərbaycan qadınlarının dünəninə, bu gününə və gələcəyinə vurduğu zərbələr cəmiyyətə təsirsiz qalmamışdır.

Leninin ölümündən sonra 1924-cü ildə Stalinin hakimiyyətə gəlməsi tarixdə bənzəri olmayan repressiyalar, əsassız edamlar və sürgünlər dövrünün başlanğıcı oldu (Bünyadov, 1993). Acı həqiqət idi ki, "xalq düşməni" və ya "sovet düşməni" adı ilə həbs edilən, sürgün edilən, öldürülən Azərbaycanlılar arasında dövrün maarifçi qadınları da var idi. Nəticədə isə Azərbaycan qadınlarının maarifçilik ənənəsini davam etdirmək imkanları məhdudlaşdırılmış, onların milli kimlik uğrunda mübarizəsi dərindən sarsılmışdır. Sibirə, Qazaxıstana, Orta Asiyaya sürgün olunan bu qadınların böyük əksəriyyəti mövcud rejim və ideologiyaya qarşı təhdid yaradacaq zəkaya sahib idilər (Orucova, 2024).

Şübhəsiz ki, AXC-nin qurucusu Məhəmməd Əmin Rəsulzadənin həyatında mühüm rol oynayan anası, həyat yoldaşı və qızı sərt təqiblərin qurbanı idi. Anası Maral Xanım və həyat yoldaşı Ümbül Banu Xanım Qazaxıstana sürgün edilmiş və orada hər ikisi həlak olmuşdur. Qızı Lətifə Xanım da eyni aqibəti yaşamış və uşaqları ilə birlikdə sürgünə göndərilmişdir(Yaqublu, 2015).

Bu dövrdə Əhməd Cavad, Hüseyn Cavid, Mikayıl Müşfiq, Böyükağa Talıblı, Tağı Şahbazi kimi "xalq düşməni" adı ilə şərlənərək həbsə atılan ədəbiyyat xadimləri arasında Azərbaycanın İstiqlal şairi Ümmügülsüm Sadıqzadə və onun yazıçı həyat yoldaşı Seyid Hüseyn də var idi. 1937-ci ildə 37 yaşında haqsız hökmün nəticəsində ilk öncə Bayıl həbsxanasında saxlanılmış, ardından Mordova vilayəti Temlaq düşərgəsinə sürgün edilmişdir (Hüseynzadə, 2005). Hətta o zaman qəzetlərin birində çıxan "Başqası" başlıqlı yazıda Ümmügülsüm xanımla bağlı belə fikirlər yer alırdı:

"Bizim borcumuz düşmənlərimizi tanımaqdır... Ümmügülsüm kimi bayquşların ağzını qırmızı möhürlə möhürləmək, zəhərini içinə buraxmaq, qəflətlərini gözlərindən silmək. Haqqa yaxınlaşana qədər bu zərbə altında qıvrılsınlar!" (Salamoğlu,

2012). "Ayrılıq" şeirində isə acı hisslərini bu sətirlərlə bildirib:

"Mən saralıb sollam qərib əllərdə,
Sözüm dastan olar bütün dillərdə.
Gözüm qaldı çiçəklərdə, güllərdə,
Gül dərmədim, düşdüm çəmənayrısı,
Sürgünəm, düşgünəm, vətənayrısı." (Salamoğlu, 2012).

1926-cı ildə Bakıda I Türkologiya Qurultayının keçirilməsinə maraqlıdır ki, sovet hökuməti hansı səbəblərə əsasən icazə verdi? Çünki sovetlərin türk xalqalarını bir araya gətirən bu qurultayı təşkil etməkdə məqsədi onların əsl düşmənlərinin kimlər olduğunu aydınlaşdırmaq və həbs olunacaqlara "millətçi", "pantürkist", "xalqdüşməni" damğası vurmaq idi. Qurultayda iştirak edən 131 nümayəndə arasında yeganə qadın olan Ayna Sultanova 1938-ci ildə Stalin repressiyasının qurbanı oldu. Bir zamanlar "Lenin partiyasının sədaqətli qızı" adıyla tanınsa belə o da digər ittiham olunanlar kimi əksinqilabi millətçi təşkilatın üzvü olmaqla, Azərbaycan MK katibinə terror hazırlayan qrupa rəhbərlikdə günahlandırılır (Dövlət Təhlükəsizliyi Xidmətinin Arxivi, pr № 3753.10). Azərbaycanda qadın hərəkatının öncüsü, Bakıda qadın klubunun yaradıcılarından biri, iki dəfə "Lenin" ordeni, "Oktyabr inqilabı" ordeni ilə təltif edilən Ceyran Bayramova da çox təəssüfki, Stalin zülmə məruz qalan maarifpərvər Azərbaycan qadınlarından olmuşdur. "Xalq düşməni"nin həyat yoldaşı olmaqda günahlandırılan qadın, özünün sadiq kommunist olduğunu sübut etməyə nə qədər çalışsa da heç kim ona inanmırdı, daha doğrusu, inanmaq istəmirdi (Nizamiqızı, 2012). Dövrün qurbanlarından biri də maarifçi müəllim Mədinə xanım Qiyasbəyli olmuşdur. Mədinə xanım Sovet İttifaqı dövründə təhsil sahəsində fəal şəkildə çalışan Azərbaycan qadını idi. Lakin sovet hökuməti öz mənafeləri üçün çalışan bu maarifpərvər qadını ağır ittihamlarla həbs etdi. 1936-cı il dekabrın 7-də Mədinə Xanımın əleyhinə *"1897-ci il təvəllüdlü vətəndaş Qiyasbəyli qeyri-qanuni inqilabi və ideoloji təşkilatın üzvüdür"* ifadəsi ilə hesabat hazırlandı. Bir gün sonra Mədinə xanım həbs olundu. On iki dəfə məhkəmə qarşısına çıxarıldı və 26 sentyabr 1937-ci ildə edam hökmü oxundu. Hökm sentyabrın 28-nə keçən gecə həyata keçirildi. Ölümündən cəmi 9 il sonra o, bəraət qazandı (Bünyadov, 2004; Orucova, 2024). Bir zamanlar Ə. Bayramov adına qadınlar klubunun direktoru, "Şərq Qadını" jurnalının redaktoru və Azərbaycan MİK Qadınlar şöbəsinin müdürü kimi müxtəlif vəzifələrdə çalışan Gülarə Qədirbəyova da həm bu dövrün intellektual qadını, həm də mövcud rejimin qurbanı idi. Onun qələminin məhsulu olan "Bir Sarayın Tarixi" əsəri bütünlüklə milli ruhda yazılması və xalq düşməni kimi tanınan Hüseyn Cavid və Əhməd Cavadla yaxınlığı onun həbsinə səbəb olumuşdur (Gəncəli, 2001).

Bəhs olunan dövrdə Sovet İttifaqından minlərlə qadın saxta ittihamlarla həbs edilərək uydurma məhkəmələrin hökmü ilə Qazaxıstan səhralarına sürgün edilib. Dövrün ziyalılarının həyat yoldaşları, qızları, bacıları və həmçinin özləri ziyalı olan bu qadınlar sürgün edilərək Qazaxıstanda Akmola şəhərində 26-cı məntəqə adlanan ərazidə yerləşdirildi. Qadınların bəziləri körpələriylə, bəziləri hamilə olaraq bura gəldikləri halda bir çoxu da düşərgələrdəki əsgərlərin vəhşi ehtiraslarına məruz qaldı. Nəticədə qeyri-qanuni təxminən 1500-ə yaxın uşaq dünyaya gəldi. Düşərgədə sürgün həyatı yaşayan bu qadınlara da orada nəzarət məqsədi ilə saxlanılan itlər üçün nəzərdə tutulan yeməklər verilib. Müəllim, həkim, yazar, siyasi xadim olaraq fəaliyyət göstərən ziyalı qadınlar bu cür təhqirlərə illərlə dözmək məcburiyyətində qalıb (Qəhrəmanlı, 2019).

Nəticə və Təkliflər

Araşdırmanın nəticələri göstərir ki, SSRİ dövründə Azərbaycan qadınlarının həyatında paradoksal reallıq mövcud idi. Qadınların sosial həyatda aktiv iştirak etməsi və dövlətin sərt nəzarəti ilə üzləşməsi prossesi paralel olaraq davam edirdi. Bir sözlə, "İntellektual inkişafdan ideoloji təqibə" keçid prossesi zamanı qadınların fəaliyyəti həm nümunəvi nailiyyət, həm də dərs çıxarılacaq ziddiyyətli sınaqlarla xarakterizə olunmuşdur.

Tədqiqatın nəticələri təsdiqləyir ki, qadınların bu dövrdəki missiyası və məsuliyyətləri yalnız rejimin siyasəti ilə deyil, həm də təbii sosial-mədəni şəraitlə, ənənələrlə və individual yanaşmalar ilə formalaşmışdır. Bu nöqteyi-nəzərdən qadınların təcrübələrini sadəcə "zərərçəkən" və ya "tam müstəqil" aspektindən qiymətləndirmək yerinə, onların öz vəziyyət və imkanlarını da hesaba almaq zəruridir.

Bu araşdırma əsasında bir neçə təklif irəli sürmək olar: Digər Sovet Respublikalarının qadınları ilə Azərbaycan qadınlarının həyatı müqayisəli şəkildə araşdırıla bilər və hətta Atatürk dönəmi Türk qadınlarının intelektual və peşəkar inkişafı ilə paralel olaraq regional təhlil aparıla bilər. Qadınların xatirələri, məktub və memuarları toplanaraq tədqiqata daxil edilə bilər. Müasir dövrdə gender bərabərliyinə həsr edilmiş araşdırmalarda qadınların sovet dövründə ailə və sosyal həyat arasında tarazlıq yaratma cəhdləri sosioloji prizmadan təhlil edilərək günümüzdə aktual olan bu mövzuya yeni baxış bucaqları gətirə bilər.

Beləliklə, məqalə Azərbaycan qadınlarının yaşadıqları inkişaf və məhdudiyət arasındakı tarixi

balansı təhlil etməklə, həm keçmişi ən aydın şəkildə anlamağa, həm də gələcək araşdırmalara konseptual-metodik baza baxımından dəstək verməyə kömək edəcək. Ümidvaram ki, bu araşdırma sahəyə öz töhvəsini verəcək və gələcək araşdırmalar üçün fərqli və müasir elmi baxış bucağı təqdim edəcək.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Azərbaycan Respublikası Dövlət Arxivi. (f. 137, siy. 1, iş 115, s. 130).
2. Первая сессия Верховного Совета Азербайджанской ССР первого созыва (18–22 июня 1938 г.): Стенографический отчет. (1939). Баку, с. 31.
3. Bünyadov, Z. (1993). *"Qırmızı terror"*, Bakı: Azərbaycan dövlət yayınları.
4. Bünyadov, Z. (2004). *"Stalin Döneminde KGB Arşivlerinde Kırmızı Terör"*, Çev. Sebahattin Şimşir, Kültür Sanat Yayıncılık, İstanbul, s. 68-69.
5. Dövlət Təhlükəsizliyi Xidmətinin Arxivi. (pr № 3753.10). Ayna Sultanovanın istintaq işi [Arxiv sənədi].
6. Gəncəli, S. (2001). *"Qadın, gözəllik və ülvüyyət",* Azerbaycan yayınları, Bakı.
7. Hüseynzadə, A. (2005). *"İstiklal Şairi Ümmügülsüm"*, Çaşıoğlu yayınları, Bakı, s. 47.
8. İbrahimova, G. İ. (2009). "Qadın Klubları (1920-1930-cu illər)", *Bakı Universtetinin xəbərləri, Humanitar elmlər seriyası*, (4), s. 99-104.
9. İmanzadə, S. (1957). *"Oktyabr sosialist inqılabı və Azərbaycanda qadın azadlığı"*, Azərnəşr yayınları, s. 25.
10. Kabaoğlu, S. Q. (2018). "Azerbaycan kadınlarının eğitimi: tarih ve modernlik", *Turkish Studies*,(19) s.1523-1536.
11. Kərimov, B. və Əsədova, N. (2019). *"Görkəmli Maarifçi Məryəm Bayraməlibəyova – Məlik Yeganova (MATM-da Saxlanılan Əlyamaları və Məktubları Əsasında)"*, Milli Azərbaycan Tarix Muzeyi, Bakı, s. 175-186
12. Kizir, E. K. (2024). "Azerbaycan'da sosyalist bir kadın dergisi: "Şark Kadını (1923-1938)", *Türk dünyası araştırmaları dergisi*, (268), s. 51-68.
13. Конституция (Основной закон) Азербайджанской Социалистической Советской Республики (Утвержденная Всеазербайджанским Съездом Советов V созыва 26 марта 1927 года). (1927). Баку.
14. Qaffarov, T. (red.). (2008). "*Azərbaycan tarixi. Aprel 1920 – İyun 1931"* (Cild 6). Bakı: Elm.
15. Qəhrəmanlı, N. (2019). "Stalin dönəmində sönən həyatlar: Azərbaycan qadınlarının sürgün həyatı", *TÜRÜK uluslararası dil, edebiyat ve halkbilimi araştırmaları dergisi*, (19), s. 165-179
16. Газета "Известия ВРК…". (1920, 30 апреля). № 2.
17. Quliyev, C. (red.). (1976). *"Azərbaycan Sovet ensiklopediyası"* (Cild 1). Bakı: Azərbaycan Sovet ensiklopediyası nəşriyyatı.
18. Məmmədov, S. (1975*). "Tərəqqi yollarında"*, Azerbaycan dövlət nəşriyyatı, Bakı, s. 12.
19. Nizamiqızı, H. (2012, 5 oktyabr). "Kübar qadının puç arzuları", *Mədəniyyət qəzeti*.
20. Nuruzadə, Ş. (2010). *"XX əsrin 20-30-cu illərində Azərbaycanda etnokonfessional şərait"*, Bakı Xəzər Universteti yayınları, s. 53-55.
21. Orujova, L. (2024). *"Atatürk dönemi Türkiye Cumhuriyeti ve Azerbaycan Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti'nde kadınların toplumsal, kültürel ve siyasal hayattaki yeri (1920-1938)"*. (Yüksek Lisans Tezi, Bursa Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Anabilim Dalı Türkiye Cumhuriyeti Tarihi Bilim Dalı). Bursa, s.128-170.
22. Salamoğlu, T. (2012). *"Muasir Azərbaycan Ədəbiyyatı"*, Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universteti yayınları, Bakı, s, 97-108.
23. "Şərq qadını". (1929, 12 dekabr). *"Şərq qadını" məcmuəsi üçün abunə qəbuluna başlanmışdır*- başlıqlı yazı. Bakı.
24. Uçar, B. T. (2022). *"Şark Kadını dergisinin dil incelemesi"*, (yüksek lisans tezi, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Ana Bilim Dalı) Nevşehir.
25. Vəliyev, İ. (baş red.). (2002). *"Azərbaycan qadın ensiklopediyası"*. Bakı: NPB.
26. Yaqublu, N. (2015). *"Məhəmməd Əmin Rəsulzadə Ensiklopediyası"*, Azərbaycan kültür dərnəyi yayınları, Ankara, s. 42.
27. Первая сессия Верховного Совета Азербайджанской ССР первого созыва (18–22 июня 1938 г.): Стенографический отчет. (1939). Баку, с. 31.

DİGİTAL TECHNOLOGY EMPOWERS İNTERNATİONAL SOCİAL WORK

Qu HANG
Baku State University, Department of Social Work,
https://orcid.org/0009-0004-5479-0500
1018602664@qq.com

Abstract: Digital technology, as the most revolutionary and disruptive innovation force of the 21st century, is reshaping various aspects of human society at an unprecedented speed and scale. This change is not only reflected in the technological aspect, but also profoundly affects human production methods, lifestyles, and ways of thinking. As the core engine and key driving force for promoting comprehensive progress in the global economy, politics, culture, and society, digital technology is redefining the development trajectory and civilization form of human society. With the development of digital technology globalization, international social work is facing many new challenges and opportunities. The rapid development of digital technology has provided strong impetus for innovation and change in international social work. This article focuses on empowering international social work with digital technology, exploring its applications in core practice areas such as cross-border immigration and refugee services, public health and end-of-life care, international community governance, international cultural exchange, international education exchange and sharing, international animal protection, global economic development and common prosperity, and analyzing its profound impact. By studying the specific practices of digital technology in international social work, we aim to reveal how it reshapes the global governance system, drives regional economic cooperation, and empowers public services and social equity. At the same time, pay attention to ethical challenges in the application of digital technology, such as the global game between data security and privacy protection, technological risks and labor rights reconstruction, and propose corresponding response strategies. Finally, looking ahead to the future, the path for further development of international social work through the use of digital technology includes strengthening global collaboration on technical standards, investing in digital infrastructure and talent development, and advocating for "open source ethics" and technology inclusiveness, in order to promote international social work towards an inclusive digital civilization.
Keywords: digital technology, empowerment, international, social work, field.

ЦИФРОВЫЕ ТЕХНОЛОГИИ РАСШИРЯЮТ ВОЗМОЖНОСТИ МЕЖДУНАРОДНОЙ СОЦИАЛЬНОЙ РАБОТЫ

Цюй Хан
Бакинский государственный университет,
докторант кафедры социальной работы,
https://orcid.org/0009-0004-5479-0500
1018602664@qq.com

Резюме. Цифровые технологии, как самая революционная и разрушительная инновационная сила XXI века, трансформируют все аспекты человеческого общества с беспрецедентной скоростью и масштабами. Эти изменения не только проявляются на техническом уровне, но и оказывают глубокое влияние на человеческий образ производства, жизни и мышления. Будучи центральным двигателем и ключевой движущей силой глобального прогресса во всех областях экономики, политики, культуры и общества, цифровые технологии переопределяют траекторию развития и цивилизацию человеческого общества. В условиях глобализации цифровых технологий международное сообщество сталкивается со многими новыми вызовами и возможностями. Быстрое развитие цифровых технологий дает мощный импульс инновациям и изменениям в работе международного сообщества. В этой статье основное внимание уделяется расширению возможностей цифровых технологий для международного сообщества, углубленному изучению их применения в основных областях практики, таких как транснациональные услуги по миграции и беженцам, общественное здравоохранение и хоспис, международное управление сообществами, международные культурные обмены, международные образовательные обмены и обмен, международная защита животных и глобальное экономическое развитие и общее богатство, а также анализу их глубокого воздействия. Изучая конкретную практику цифровых технологий в работе международного сообщества, мы показываем, как они могут изменить систему глобального управления, стимулировать региональное экономическое сотрудничество и расширить возможности государственных служб и социальной справедливости. В то же время мы обращаем внимание на этические проблемы в применении цифровых технологий, такие как глобальная игра безопасности данных и защиты конфиденциальности,

технологические риски и реконструкция трудовых прав и интересов, и предлагаем соответствующие стратегии реагирования. Наконец, глядя в будущее, международное сообщество работает с цифровыми технологиями для достижения пути дальнейшего развития, включая укрепление глобальной синергии технологических стандартов, инвестиции в цифровую инфраструктуру и подготовку кадров, а также пропаганду « этики с открытым исходным кодом» и универсальности технологий для продвижения работы международного сообщества к инклюзивной цифровой цивилизации.
Ключевые слова: цифровые технологии, расширение прав и возможностей, международная, социальная работа, полевая.

RƏQƏMSAL TEXNOLOGİYA BEYNƏLXALQ SOSİAL İŞƏ GÜC VERİR

Qu HANG
Bakı Dövlət Universiteti,
sosial iş kafedrası,
https://orcid.org/0009-0004-5479-0500
1018602664@qq.com

Xülasə. Rəqəmsal texnologiya 21-ci əsrin ən inqilabi və çevirici innovasiya qüvvəsi olaraq, insan cəmiyyətinin bütün aspektlərini misilsiz sürət və miqyasda yenidən formalaşdırır. Bu çevrilis təkcə texnoloji səviyyədə özünü göstərməklə kifayətlənmir, həm də insanın istehsal üsulu, yaşayış tərzi və düşüncə quruluşunu dərin şəkildə təsirləndirir. Qlobal iqtisadiyyat, siyasət, mədəniyyət və sosial sahələrin hər birində hərtərəfli tərəqqini təşviq edən əsas mühərrik və həlledici hərəkətverici qüvvə kimi, rəqəmsal texnologiya insan cəmiyyətinin inkişaf trayektoriyası və mədəniyyət formasını yenidən müəyyən edir. Rəqəmsal texnologiyanın qloballaşması ilə beynəlxalq sosial iş yeni çətinliklər və fürsətlərlə üzləşir. Rəqəmsal texnologiyanın sürətli inkişafı beynəlxalq sosial işdə innovasiya və dəyişiklik üçün güclü təkan təmin edir. Bu məqalə, rəqəmsal texnologiyanın beynəlxalq sosial işə güc verməsinə diqqət yetirərək, onun transmilli miqrasiya və qaçqın xidmətləri, ictimai sağlamlıq və palliativ qulluq, beynəlxalq icra idarəetməsi, beynəlxalq mədəni mübadilə, beynəlxalq təhsil mübadiləsi və paylaşımı, beynəlxalq heyvan mühafizəsi və qlobal iqtisadi inkişaf ile ümumi rifah kimi əsas praktik sahələrdəki tətbiqini araşdırır və onun gətirdiyi dərin təsirləri təhlil edir. Rəqəmsal texnologiyanın beynəlxalq sosial işdəki konkret praktikasını öyrənmək vasitəsilə, onun qlobal idarəetmə sistemini necə yenidən formalaşdırdığını, regional iqtisadi əməkdaşlığı necə hərəkətə gətirdiyini və ictimai xidmətlər ile sosial ədaləti necə gücləndirdiyini aşkara çıxarır. Eyni zamanda, rəqəmsal texnologiyanın tətbiqi prosesindəki etik problemlərə, məsələn, məlumat təhlükəsizliyi və məxfilik mühafizəsinin qlobal rəqabəti, texnoloji risklər və əmək hüquqlarının yenidən qurulması kimi məsələlərə diqqət yetirir və müvafiq cavab strategiyaları təklif edir. Nəhayət, gələcəyə baxaraq, beynəlxalq sosial işin rəqəmsal texnologiya vasitəsilə daha da inkişaf etdirmə yollarını, o cümlədən texnoloji standartların qlobal uyğunlaşdırılmasının gücləndirilməsini, rəqəmsal infrastruktur və insan resurslarının inkişafına investisiyanın artırılmasını və "açıq mənbəli etika" ilə texnoloji bərabərliyin təşviq edilməsini nəzərdə tutaraq, beynəlxalq sosial işi qapsayıcı rəqəmsal mədəniyyətə doğru irəlilətməyi müzakirə edir.
Açar sözlər: Rəqəmsal texnologiya, Gücləndirmə, Beynəlxalq, Sosial iş, Sahə.

Intradaction

In an era of deepening globalization, digital technology is rapidly reshaping the social work landscape, especially in the field of international social work. It not only expands the scope of social work, but also improves the efficiency and quality of services. With the help of cutting-edge technologies such as big data analysis, artificial intelligence, and cloud computing, digital technology makes cross-border cooperation more convenient and efficient.

1.The important tasks and missions of international social work under the background of globalization

In the context of globalization, the importance of the role of international social workers has far exceeded the provision of direct services. They have become a bridge of communication between different countries and cultures, promoting the positive development of the global society. They organize international seminars, forums, etc. to build a platform for communication and learning for social workers from various countries, and promote international exchange and sharing of social work knowledge and practical experience. These activities have not only enhanced the professionalism and influence of international social work, but also promoted innovation and progress in this field. In this process, the professional qualities and humanistic care of international social workers have been fully demonstrated, and they have interpreted the value and significance of international social work with practical actions. The heavy responsibility

and mission of international social work can be reflected in the following aspects (Figure 1):

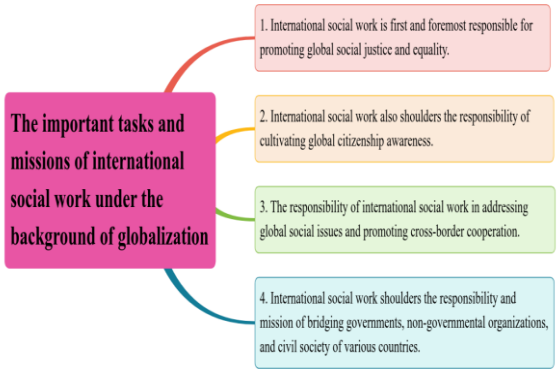

Figure 1 The important tasks and missions of international social work under the background of globalization

（1）

（2）International social work is first and foremost responsible for promoting global social justice and equality.

Workers in this field are concerned with and committed to solving global social problems, including poverty, racial discrimination, gender inequality, and environmental degradation. They use professional methods and concepts of social work to provide ideas and solutions for solving the above problems. Through cooperation with international organizations, government agencies, and non-governmental organizations, international social workers promote the formulation and implementation of more just and equal policies, and contribute to the harmony and progress of global society. In this process, the sense of responsibility and mission of international social workers are fully demonstrated, and they contribute their wisdom and efforts to world peace and a better future.

（3）International social work also shoulders the responsibility of cultivating global citizenship awareness.

Through cross-border education and promotion activities, social workers encourage people to understand and respect lifestyles and values from different cultural backgrounds across borders, thereby cultivating a new generation of citizens with a global perspective and sense of responsibility. This cross-cultural communication and cooperation can help eliminate biases and misunderstandings, and enhance understanding and tolerance in the global society. The international community also actively participates in the reform and improvement of the global governance structure, promoting the democratization, transparency, and efficiency of the global governance system through advocacy and participation in the formulation and implementation of international rules. In this process, social workers not only play a supervisory and evaluative role, but also actively propose improvement suggestions, contributing wisdom to the optimization and improvement of the global governance system.

（4）The responsibility of international social work in addressing global social issues and promoting cross-border cooperation.

With the acceleration of globalization, social workers need to possess cross-cultural sensitivity and a global perspective. For example, the United Nations High Commissioner for Refugees' "2024 Global Trends Report" shows that as of May 2024, the number of forcibly displaced people worldwide has reached 120 million, setting a new historical high. In response to global humanitarian crises, the agency has taken various measures, not only providing life-saving supplies, shelter, and mental health support services, but also focusing on addressing long-term needs such as livelihoods and education. In addition, it utilizes artificial intelligence technology to predict the situation of displaced persons in West Africa and the Sahel region, analyze the impact of climate change, and provide guidance for practical assistance (Ma Yun, 2024). The Global Digital Compact adopted at the United Nations Future Summit (2024) emphasizes the role of digital technology in promoting sustainable development, and the international community needs to use technology empowerment to coordinate resources to address issues such as climate change and migration crises.

（4）International social work shoulders the responsibility and mission of bridging governments, non-governmental organizations, and civil society of various countries.

International social workers promote consensus and jointly address global challenges through information sharing, experience exchange, and project collaboration. In the context of globalization, the responsibility and mission of international social work are even more significant. It should not only focus on the well-being of individuals, but also strive to build a community with a shared future for mankind, in order to promote the harmony and development of the global society. For example, through digital technology platforms, social workers can more effectively organize and mobilize global resources to provide emergency assistance to disaster stricken areas and educational and medical support to impoverished populations. These efforts not only reflect the professionalism of international social work, but also highlight their unique value in solving social problems.

2、The core practice areas of digital technology in international social work

The practical purpose of digital technology in international social work is to address global challenges and needs. Its core practices cover multiple key areas, mainly including (Figure 2):

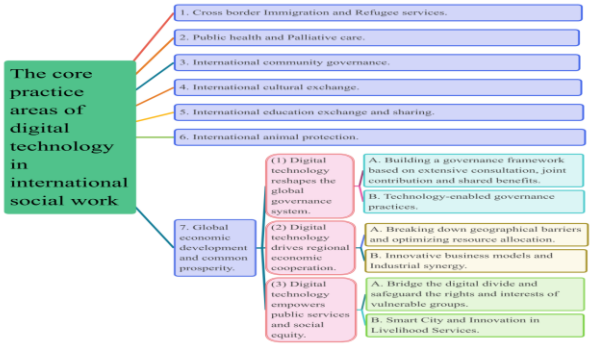

Figure 2 The core practice areas of digital technology in international social work

2.1 Cross border Immigration and Refugee services:

Under the wave of globalization, the issue of cross-border immigration and refugees is becoming increasingly prominent. International social workers utilize digital technology, such as establishing online assistance platforms and developing language translation applications, to provide necessary information assistance, legal support, and psychological aid to immigrants and refugees, promoting their social integration and self-protection. Social workers need to address issues such as language barriers, cultural adaptation, and psychological trauma. For example, Polish social workers collaborate with schools to develop customized education programs to help Ukrainian youth integrate into the local education system.

2.2 Public health and Palliative care:

In the field of public health, digital technology assists international social workers in epidemic prevention, spreading health knowledge, and improving global public health emergency response capabilities. In the field of public health, digital technology has become an indispensable tool for social workers. Through big data analysis and prediction, social workers can more accurately determine the trend of disease transmission, take preventive measures in advance, and reduce the spread of the epidemic. At the same time, digital technology can also help social workers manage medical resources more effectively, ensuring that patients receive timely and effective treatment. In terms of end-of-life care, digital technology has also provided new means for social workers. Through technologies such as virtual reality and augmented reality, social workers can provide more personalized and caring services to patients, helping them relieve pain and improve their quality of life. In addition, digital technology can also provide psychological support and memorial platforms for the families of the deceased, providing more humane and convenient care services for terminally ill patients. At the same time, helping loved ones better face the pain of losing their loved ones.

Professor Karen Bullock from Boston College enhances elderly health service satisfaction by 30% and reduces hospitalization rates through interdisciplinary collaboration, highlighting the indispensable role of social work in the healthcare system.

2.3 International community governance:

Digital technology has also facilitated effective governance in the international community. Through social media, online forums, and other platforms, international social workers can gather various forces to participate in community building, conflict resolution, and cultural heritage activities, enhancing the cohesion and sense of belonging of the community.

2.4 International cultural exchange:

In the field of international cultural exchange, digital technology plays a significant role. Social workers can use digital technology to build cross-cultural communication platforms, promoting cultural understanding and respect in different countries and regions. With the help of online translation tools and social media, one can overcome language barriers and interact with people around the world. At the same time, digital technology can also record and preserve cultural heritage, presenting traditional culture and art in digital form. This not only helps to protect the inheritance of culture, but also promotes cultural diversity and innovation. For example, in Jing'an District, Shanghai, the "Original Heart Road" project integrates red resources and international volunteers to promote the integration of foreigners into Chinese communities and build a platform for cultural exchange between China and foreign countries (The Youth League District Committee, 2025).

Digital technology enables online cultural exhibitions, where social workers can showcase the history, art, and customs of various countries through online platforms, allowing global audiences to experience the charm of multiculturalism without leaving their homes. This online exhibition not only reduces the economic and time costs for participants, but also greatly expands the breadth and depth of cultural influence.Furthermore, the application of

digital technology has also promoted the construction of international non-governmental organization (NGO) and volunteer networks, enabling social workers to integrate resources more efficiently, participate in international cultural exchange projects together, and promote global cultural exchange and integration.

2.5 International education exchange and sharing:

In today's deepening globalization, international education exchange and sharing are important ways to promote internationalization of education and facilitate global knowledge sharing. The application of digital technology in this field has provided unprecedented convenience for the cross-border flow and sharing of educational resources. Through online learning platforms and distance education technology, students are no longer limited by geography and can easily access high-quality educational resources from around the world. Not only does it broaden students' international perspectives, but it also promotes knowledge exchange and ideological collision in different cultural backgrounds. At the same time, digital technology has made the sharing of educational resources more efficient and convenient, reducing education costs and providing opportunities for more people to receive high-quality education.

2.6 International animal protection:

Social work is playing an increasingly important role in international animal protection through the use of digital technology. Through intelligent monitoring and data analysis, the activity trajectory of animals can be tracked more accurately, and potential threats and problems can be detected in a timely manner. Furthermore, digital technology can also help us establish animal protection databases, recording information such as the types, quantities, and health status of animals, providing strong support for scientific research and conservation work. With the help of these technologies, we can more effectively promote the development of international animal protection and foster harmonious coexistence between humans and nature. Digital technology can also promote cross-border animal protection cooperation, share protection experience and resources, and jointly address global animal protection challenges. Social workers can use digital technology to build platforms that connect volunteers, donors, and conservation organizations around the world, forming a collaborative effort to contribute to the cause of animal protection.

2.7 Global economic development and common prosperity:

Social work has shown great potential in utilizing digital technology to promote global economic development and common prosperity. Digital technology can not only optimize resource allocation and promote regional economic cooperation, but also help achieve social equity and inclusive growth through a smart public service system. Social workers can use big data and artificial intelligence technology to more accurately identify the underlying causes of poverty and inequality, design and implement targeted poverty alleviation and assistance programs, provide them with more personalized assistance and support, and achieve the goal of global common prosperity. In this process, the role of social workers is crucial, as they are both users of digital technology and important forces driving social change.

2.7.1 Digital technology reshapes the global governance system

（1）Building a governance framework based on extensive consultation, joint contribution and shared benefits.

Global digital governance is facing the dilemma of fragmented rules and the game of data sovereignty. For example, there are differences in the rules for cross-border data flow between the EU Digital Services Act and the RCEP agreement (Regional Comprehensive Economic Partnership Agreement), reflecting the divergent interests of developed and developing countries. In response, China has proposed the Global Artificial Intelligence Governance Initiative, advocating for the coordination of technical standards and data security norms through multilateral mechanisms, such as the G20 and APEC, and promoting the formation of an open and compatible governance system.

（2）Technology-enabled governance practices.

Digital technology enhances regulatory efficiency through "agile governance". For example, blockchain technology is applied to the information sharing platform of the China Europe freight train, achieving data collaboration among logistics, customs, and financial institutions, and reducing cross-border trade costs. The United Nations High Level Panel on Digital Cooperation emphasizes the need to use AI and big data to predict network attack risks and establish a global digital security joint defense mechanism.

2.7.2 Digital technology drives regional economic cooperation

（1）Breaking down geographical barriers and optimizing resource allocation.

Digital technologies are promoting regional economic integration through "digital bridges." For

example, the Shanghai Cooperation Organization (SCO) has built a cross-border service alliance network based on blockchain, enabling "single-invoice, dual-declaration" for trade documents and improving logistics efficiency in Central and South Asia. South Korea's "electronic driver's license" system uses blockchain technology to achieve cross-border mutual trust in identity authentication and promote the widespread use of contactless services.

（2）Innovative business models and Industrial synergy.

Digital trade has become a new engine of economic growth. The "new offshore trade" model proposed by China, leveraging cross-border e-commerce and digital payment technology, is expected to contribute 27.8% of global data resources by 2025. Japanese companies use VR technology to achieve "virtual business trips", remotely inspect overseas factories, and reduce cross-border supply chain management costs.

2.7.3 Digital technology empowers public services and social equity

The empowerment of public services and social equity through digital technology is mainly reflected in:

（1） Bridge the digital divide and safeguard the rights and interests of vulnerable groups.

One third of the world's population still has no access to the Internet. By the end of 2021, about 60% of adults in sub Saharan Africa will be unable to access the Internet through mobile devices. China's Platform for Action to Improve Digital Literacy and Skills for All proposes to build a lifelong digital learning system for all by 2025, focusing on helping the elderly and disabled groups. The United Nations Children's Fund calls for the establishment of a "Child consultation mechanism", that incorporates child feedback into digital product design to avoid algorithmic bias that leads to unequal educational opportunities. By 2025, the network connectivity rate of smartphones in sub Saharan Africa will increase to 61% (Good to observe, 2022).

（2） Smart City and Innovation in Livelihood Services.

Digital technology is deeply integrated into public service scenarios. For example, Jiangning District in Nanjing City integrates urban data through the "One Network Management" platform, monitors passenger flow and flood situation in real time, and improves grassroots governance efficiency. The UK provides epidemic consultation and chronic disease management through AI chatbots to alleviate the pressure on medical resources.

3. Ethical challenges and responses to the application of digital technology

（1） The global game of data security and privacy protection.

AIGC technology (artificial intelligence content automatic generation technology) exacerbates the risk of privacy breaches, such as a technology company illegally using 2 million children's voice data to push advertisements (Liu Jia, 2023). China has established a regulatory framework through the Data Security Law and Personal Information Protection Law, while Brazil's General Data Protection Law requires special permission for the use of children's data, reflecting different governance paths.

（2） Technical risks and reconstruction of labor rights and interests.

The International Labor Organization points out that AI may pose new occupational safety risks, such as accidental injuries from robot collaboration or algorithm-induced burnout. The EU's Digital Markets Act restricts the monopolistic behavior of tech giants, while China is training industrial workers to adapt to technological change through its "Digital Skills Industry-Education Integration Project."

4. Future path

Building an international cooperation ecosystem for the betterment of technology (Figure 3)

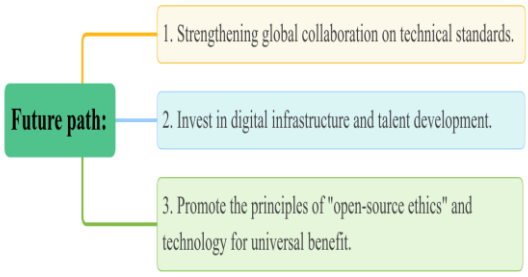

Figure 3 Future path

（1） Strengthening global collaboration on technical standards.

We should actively promote the development of unified technical standards by international organizations, such as the IEEE (Institute of Electrical and Electronics Engineers). For example, the IEEE's "Age-Appropriate Digital Services Framework" requires that application functions be designed based on children's cognitive levels to reduce the incidence of online violence.

（2） Invest in digital infrastructure and talent development.

A regional digital development fund has been established to support developing countries in building 5G networks and data centers. For example, the China-Kyrgyzstan-Uzbekistan cross-border optical cable project has improved data transmission efficiency in Central Asia and narrowed the regional digital divide.

（3）Promote the principles of "open-source ethics" and technology for universal benefit.

International collaboration within the open source community can accelerate technology inclusion. The Netherlands' "Child Rights Design Guidelines" optimize product ethics through interdisciplinary assessments, reducing unnecessary data collection by 34%.

5. Conclusion: Towards an Inclusive Digital Civilization

Digital technology is not just a tool, but also a key strategic element in restructuring international relations. From the UN "High level Panel on Digital Cooperation" to the "the Belt and Road" digital initiative, the international community should focus on the concept of a community with a shared future for mankind, and balance the relationship between innovation and ethics, efficiency and equity. Only through joint consultation, joint construction, and shared benefits can we achieve the widespread availability of digital dividends on a global scale and inject lasting momentum into sustainable development goals. The application of digital technology in international social work will gradually change traditional service models. With the help of data analysis and intelligent algorithms, we can more accurately meet the needs of cross-border immigration, refugees, public health, international communities, and other aspects. In the future, international social workers will continue to play an irreplaceable role. Their work will promote justice and equality in the global society, and contribute to building a better world.

References

1. Good to observe. (2022). GSMA optimistic outlook for mobile economy in sub Saharan Africa. Available from: https://www.shangyexinzhi.com/article/5661165.html [accessed August 9 2025].
2. Liu Jia. (2023). AIGC (Artificial Intelligence Content Generation Technology) Encyclopedia. Available from:
3. http://news.sohu.com/a/636917660_121322050 [accessed August 9 2025].
4. Liu Debin. (2020). The talent gap in Germany still needs to be filled Why the refugee vocational training fails. Available from:http://news.sina.com.cn/o/2020-02-24/doc-iimxxstf3898766.shtml [accessed August 21 2025].
5. Ma Yun. (2024). UN Refugee Agency Official: Utilizing New Technologies for Humanitarian Assistance. Available from:https://www.scf.org.cn/csjjh/n3421/n3424/n3426/u1ai303412.html [accessed August 21 2025].
6. The Youth League District Committee. (2025). The "Four Hearts Action" of volunteer service in Jing'an District has been launched! There are more "Practical information" on site. Available from:
7. https://www.163.com/dy/article/JPRBQ2EQ055040N3.html [accessed August 20 2025].
8. War photographer. (2024). Guterres: Peace and security in the real world need to be supported by the digital world. Available from:
9. https://www.sohu.com/a/787428416_120124605?scm=1019.20001.0.0.0 [accessed August 21 2025].
10. Xu Xiujun, Shen Chen. (2019). The 'China Proposition' Leads the Deepening of BRICS Cooperation.Available from:
11. http://www.chinatoday.com.cn/zw2018/zgysj/201912/t20191218_800187836.html [accessed August 9 2025].
12. Zhang Yantang (2024). Research on the Legal Implementation Path of the Community with a Shared Future for the Ocean, Global Times, 6.

DOİ: 10.32010/ZONR3778

44 GÜNLÜK MÜHARİBƏ VƏ İNFORMASİYA CƏBHƏSİ: QƏRB MEDİASINDA QƏRƏZLİLİK VƏ REALLIĞIN TƏHRİFLƏRİ

Səbuhi Mütalif QULİYEV
Bakı Dövlət Universiteti,
ORCİD İD: 0009-0003-4300-9662
quluyevsebuhi67@gmail.com

Xülasə: Cəmi 44 günü əhatə edən İkinci Qarabağ müharibəsi zamanı Azərbaycan hərbi sahədə nailiyyətləri ilə yanaşı informasiya cəbhəsində də xeyli uğurlara imza atdı. Məqalədə məhz informasiya alanında Ali Baş Komandan İlham Əliyev başda olmaqla Azərbaycan xalqının beynəlxalq ictimaiyyəti qərəzli təqdimatlardan, reallığın təhrif olunmasına yol verməmək istiqamətində gördüyü mühüm işlərdən bəhs olunur. Habelə, burada Qərb mediasının konfliktə yanaşması, münaqişəyə qərəzli münasibət məsələləri də xüsusi diqqət çəkir. Prezident İlham Əliyevin dünyanın müxtəlif ölkələrindən olan media qurumlarına müsahibələri, jurnalistlərin həqiqətdən uzaq olan suallarına tarixi faktlara əsaslanan adekvat cavablar verməsi, eləcə də erməni yalanlarını ifşa etməsi araşdırmada geniş şərh olunur. Tədqiqatçı həmçinin qərbin təsir dairəsinə düşən bəzi jurnalistlərin qərəzli yanaşmalarının müxtəlif formaları; Ermənistanın növbəti təxribatına cavab olaraq Azərbaycanın öz ərazi bütövlüyünün bərpa və qorumasına "eskalasiya" halı olaraq təqdim etməsi, vizual manipulyasiyalar və kontekstdən çıxarılmış şəkil və videoları göstərməklə reallığı təhrif etməsi nəticədə beynəlxalq auditoriyanın diqqətini yanlış səmtə yönləndirməsi məsələlərinə toxunmuşdur. Bütün bunları qeyd etməklə araşdırmaçı tədqiqatda müharibənin informasiya cəbhəsinin fiziki döyüş meydanından geri qalmadığını, vacib əhəmiyyətini qeyd etmişdir. Müharibənin gedişi və nəticələri barədə ictimai rəyin formalaşmasında beynəlxalq media resurslarının təsiri danılmazdır. Bu səbəbdən həmin dönəmdə informasiya cəbhəsində aparılan mübarizənin, Qərb mediasının mövqeyinin və onun Azərbaycan həqiqətlərinə münasibətinin araşdırılması xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. "BBC NEWS", "ARD", "EFE" kimi informasiya agentliklərinin Azərbaycanın haqq savaşına kölgə salan, tarixi həqiqətdən uzaq olan yanaşmalarına toxunan müəllif məqalədə bütün bu suallara tarixi faktlarla cavab verən Prezident İlham Əliyevin çıxışlarına da geniş yer ayırmışdır. Məhz həmin müsahibələrin hər birini onların beynəlxalq ictimaiyyətin fikirlərinin mövcud həqiqətdən daşındırmasına maneə yaradan tarixi dərs kimi qiymətləndirən müəllif hərbi qələbə ilə paralel olaraq informasiya müvəffəqiyyətləri yüksək qiymətləndirmişdir.
Açar sözlər: İlham Əliyev, Azərbaycan, Dağlıq Qarabağ, Cenevrə Konvensiyası, BMT

44-DAY WAR AND THE INFORMATION FRONT: BIAS AND DISTORTION OF REALITY IN THE WESTERN MEDIA

Sabuhi Mutalif GULİYEV
Baku State University,
ORCID ID: 0009-0003-4300-9662
quluyevsebuhi67@gmail.com

Abstract: During the 44-day Second Karabakh War, Azerbaijan not only achieved significant military successes but also made notable strides on the information front. This article focuses specifically on the crucial efforts led by the Supreme Commander Ilham Aliyev and the Azerbaijani people to prevent biased portrayals and the distortion of reality in the international arena. Furthermore, it highlights the Western media's approach to the conflict and issues of partiality. President Ilham Aliyev's interviews with media outlets from various countries, his historically grounded and adequate responses to journalists' misleading questions, as well as his exposure of Armenian falsehoods, are extensively analyzed in the study. The researcher also examines the different forms of bias exhibited by certain journalists within the Western sphere of influence, including presenting Azerbaijan's restoration and protection of its territorial integrity in response to Armenian provocations as an "escalation," using visual manipulations, and showing images and videos taken out of context, which misdirected the attention of the international audience.By addressing all these aspects, the study emphasizes that the information front of the war was as critical as the physical battlefield. The influence of international media resources on shaping public opinion regarding the course and outcomes of the war is undeniable. Therefore, analyzing the information struggle during that period, the stance of Western media, and its approach to Azerbaijani truths is of particular importance. The author examines media outlets such as "BBC NEWS," "ARD," and "EFE," which often cast shadows over Azerbaijan's just struggle and presented biased views far from historical reality. The article also gives considerable attention to President Ilham Aliyev's statements, which provide historically factual answers to these

challenges. The author regards each of these interviews as a historical lesson preventing the international community's opinions from straying from the truth, evaluating Azerbaijan's information successes alongside its military victory.
Key words: Ilham Aliyev, Azerbaijan, Nagorno-Karabakh, Geneva Conventions, UNO.

44-ДНЕВНАЯ ВОЙНА И ИНФОРМАЦИОННЫЙ ФРОНТ: ПРЕДВЗЯТОСТЬ И ИСКАЖЕНИЕ РЕАЛЬНОСТИ В ЗАПАДНЫХ СМИ

Сабухи Муталиф ГУЛИЕВ
Бакинский Государственный Университет
ORCID: 0009-0003-4300-9662
quluyevsebuhi67@gmail.com

Резюме

Во время 44-дневной Второй Карабахской войны Азербайджан достиг значительных успехов не только на военном, но и на информационном фронте. В данной статье особое внимание уделяется ключевым усилиям, предпринятым Верховным главнокомандующим Ильхамом Алиевым и азербайджанским народом, с целью предотвращения предвзятых представлений и искажений реальности на международной арене. Кроме того, анализируется подход западных СМИ к конфликту и вопросы их необъективности. Интервью Президента Ильхама Алиева с медиаресурсами разных стран, его исторически обоснованные и корректные ответы на вводящие в заблуждение вопросы журналистов, а также разоблачение армянской дезинформации подробно рассматриваются в исследовании. Исследователь также изучает различные формы предвзятости со стороны некоторых журналистов в западной сфере влияния, включая представление восстановления и защиты территориальной целостности Азербайджана в ответ на провокации Армении как «эскалацию», использование визуальных манипуляций и демонстрацию изображений и видео, вырванных из контекста, что отвлекало внимание международной аудитории в неправильном направлении. Рассматривая все эти аспекты, исследование подчеркивает, что информационный фронт войны был так же важен, как и физическое поле боя. Влияние международных медиа-ресурсов на формирование общественного мнения относительно хода и результатов войны неоспоримо. Поэтому анализ информационной борьбы в тот период, позиции западных СМИ и их подход к азербайджанской правде имеет особое значение. Автор рассматривает такие медиа-ресурсы, как «BBC NEWS», «ARD» и «EFE», которые часто омрачали справедливую борьбу Азербайджана и представляли предвзятые взгляды, далекие от исторической реальности. Статья также уделяет значительное внимание заявлениям Президента Ильхама Алиева, которые дают исторически обоснованные ответы на эти вызовы. Автор рассматривает каждое из этих интервью как исторический урок, препятствующий отклонению мнений международного сообщества от истины, оценивая информационные успехи Азербайджана наряду с его военной победой.
Ключевые слова: Ильхам Алиев, Азербайджан, Нагорный Карабах, Женевские конвенции, ООН.

Giriş

Birinci Qarabağ müharibəsində hərbi sahədə uğursuzluqlarla yanaşı informasiya cəbhəsində də Azərbaycan beynəlxalq səviyyəli mətbuat orqanları olmadığından böyük çətinliklərlə üzləşərək haqq səsini dünya ictimaiyyətinin diqqətinə çatdıra bilmədi. Bütün bunlara baxmayaraq, torpaqlarının təxminən 20% -ni itirən, "sülhsevər" bir sıra qərb ölkələri tərəfindən haqq səsi eşidilməyən Azərbaycan xalqının mübarizə əzmi heç vaxt qırılmadı. Mövcud şəraitdə yaradılan informasiya blokadasının qırılması əsas amil olaraq müəyyənləşdi. Ümumilli lider Heydər Əliyevin Azərbaycan Respublikasına prezident seçilməsindən sonra mətbuatda burokratik əngəllər aradan qaldırılaraq Azərbaycanın haqlı mövqeyi, Qarabağ həqiqətləri obyektiv şəkildə dünya ictimaiyyətinə çatdırıldı (Mustafazadə, 2022).

Nəzəriyyə

Ulu öndər irsinin layiqli davamçısı İlham Əliyev də müxtəlif mətbuat orqanlarına verdiyi müsahibələrdə Ermənistanın Azərbaycan torpaqlarını işğal etdiyini, azərbaycanlıların deportasiya və soyqırıma məruz qaldığını, eləcə də bir sıra dünya liderlərinin təcavüzkara təzyiq göstərmədiklərini, işğala bilərəkdən göz yumduqlarını qeyd etmişdir. Prezident İlham Əliyev hələ 2019-cü il 3 oktyabr tarixində bir sıra mühüm aktual məsələlərin müzakirə edildiyi, çoxtərəfli əməkdaşlıq əlaqələrinin dərinləşməsi istiqamətində aparılan danışıqlar gedişində Ermənistanın Azərbaycanın əzəli torpağı olan Dağlıq Qarabağ və ətraf 7 rayonun işğal etdiyini, bunun nəticəsində 700 mindən çox azərbaycanlının qovulmasını, BMT TŞ qətnamələrinin (822, 853, 874, 884 saylı – **S.Q**) yerinə yetirilmədiyini qeyd etdi.

2020-ci il 27 sentyabr tarixində düşmən növbəti dəfə demək olar bütün cəbhə istiqamətində müxtəlif növ silahlardan, iriçaplı artilleriya qurğularından istifadə edərək hərbi mövqeləri, dinc əhalinin yaşadığı yerləri atəşə tutmağa başladı. Düşmənin hərbi təxribatlarına layiqincə cavab verən Azərbaycan ordusu qısa zaman ərzində üstünlüyü ələ aldı. II Qarabağ müharibəsinin gedişi zamanı və eləcə də müharibədən sonrakı müddət ərzində cənab Prezident İlham Əliyev Türkiyə, ABŞ, Rusiya, İtaliya, İspaniya, Fransa, Yaponiyadan olan geniş izləyici kütləsinə malik olan böyük nəhəng media qurumlarının əməkdaşlarına müsahibələr verərək Azərbaycan xalqının haqq səsini dünyaya çatdırdı. Hətta bəzi xəbər agentliklərinin qərəzli suallarına tarixi həqiqətlərə uyğun obyektiv faktlarla cavablayaraq Azərbaycan dövlətinə qarşı olan mənfi reaksiyanın yaranmasına imkan vermədi. 44 günlük müharibə dövründə Prezident İlham Əliyev Türkiyə media qurumlarına dəfələrlə müsahibələr verdi. 2020-ci il oktyabr ayının 5-də "TRT Haber" televiziya kanalına, ayın 7-də "SNN" kanalına, 12-də "Haber Global" , 13-də "Haber Türk", 16-da "A Haber"televiziya kanalına müsahibələr verdi (Mustafazadə, 2022).

Habelə Ölkə başçısı "TRT Haber"ə müsahibə zamanı çıxışı zamanı dövlət başçısı əgər Azərbaycan öz ərazisindən Ermənistana ağır zərbələr endirəcəyi təqdirdə onlar məqsədlərini həyata keçirərək Rusiya və digər ölkələrlə birlikdə KTMT-ın Baş Katibliyinə (Kollektiv Təhlükəsizlik Müqaviləsi Təşkilatı-**S.Q**) müraciət edərək özlərinə haqq qazandıracaqdır. Məhz iyul ayında Ermənistan ərazisindən Azərbaycanın Qarabağ bölgəsindən uzaqda yerləşən Tovuz rayonuna hücum edilməsi də bu məqsədə xidmət edirdi. Azərbaycanın buraya cəlb etməkdir (Azərbaycan Respublikasının Prezidenti, 2020).

2020-ci il 2 oktyabr və 4 oktyabr tarixlərində "Əl Cəzirə" və "Əl Ərəbiyyə" televiziya kanallarına müsahibələr verən Prezident jurnalistlərin əsasən üzərində dayandığı ermənilərin daimi olaraq əsaslandığı xalqların öz müqəddəratını təyin etmə hüququ ilə bağlı məsələyə toxunaraq bildirdi ki, ermənilər beynəlxalq ictimai rəyi çaşdırmaq və obyektivlikdən yayınmaq üçün bu prinsipə əsaslanaraq öz çirkin niyyətlərini bu prinsiplərin arxasında gizlədirlər. Eyni zamanda Prezident çıxışında xalqların öz müqəddəratını təyin etməsini başqa xalqların ərazi bütövlüyünə zərər vurmamalı olduğunu qeyd etdi (Azərbaycan Respublikasının Prezidenti, 2020).

Hətta jurnalist Gəncənin Ermənistan tərəfindən bombardman edilməsinə haqq qazandıraraq bunun əsl səbəbinin məhz Gəncə şəhərində Türkiyənin bir neçə F-16 qırıcı təyyarəsinin yerləşdirilməsi və bu təyyarələrdən birinin güya erməni təyyarəsini vurması olmuşdur. Dövlət başçısı nitqi zamanı bunun tamamilə yanlış bir xəbər olduğunu, F-16 qırıcı təyyarələrinin hələ müharibədən əvvəl birgə hərbi təlimlər zamanı Azərbaycana gəldiyini eləcə də onların Su-25 təyyarəsinin dağa çırpıldığını qeyd etdi. Uala konkret faktlarkla cavab verən Prezident əslində onların bu bombardmanların əsas məqsədinin soruşduqda isə Prezident Türkiyənin əsla münaqişəyə cəlb edilmədiyini, Türkiyənin iştirakına dair heç bir sübut olmadığını, sadəcə Ermənistanın Azərbaycana qarşı hücuma başladığı ilk saatlardan Türkiyənin Azərbaycana güclü siyasi dəstəyi, BMT TŞ–ın Ermənistan qoşunlarının Azərbaycan ərazilərindən dərhal və qeyd-şərtsiz çıxarılmasını şərtləndirən qətnamələrinin icrasına dəstəyi ifadə etdiyini xatırlatdı. (Azərbaycan Respublikasının Prezidenti, 2020)

Oktyabr ayının 26-da italiyanın "RAİ-1" televiziya kanalına müsahibəsi zamanı Azərbaycan Prezidenti jurnalistin Vaşinqtonda razılaşdırılan humanitar atəşkəsin qüvvədə qalıb-qalmayacağı haqda soruşduqda bunun növbəti mərhələdə Ermənistanın özünü necə aparmağından, atəşkəs rejiminə əməl etməsindən asılı olduğunu bildirdi. Minsk qrupunun məhz ilk sədrinin İtaliya olduğunu daha sonra isə həmsədrlər təsisatının yaranmasından sonra onun ölkələr qrupu kimi heç bir fəaliyyəti olmadığını qeyd etdi.

31 oktyabrda Ali Baş Komandan Almaniyanın "ARD" televiziyasına müsahibə verərək jurnalistin təhrif olunan qərəzli suallarına layiqli və adekvat cavablar verdi. Sizin, "kim birinci atəş açdı" sualına cavabınız nədir sualına cavabın şübhəsiz Ermənistan olduğunu və bütün bunların faktiki sübutlara əsaslandığını, Ermənistan tərəfindən ardıcıl surətdə təşkil olunan üçüncü hərbi təxribatın ilk qurbanlarının azərbaycanlılar olduğunu bəyan etdi.

İsrail və Türkiyə dronları barəsində suala isə Prezident bütün bunların uzun illərdir olduğunu, onların hətta bəzilərinin 2016-cı il aprel döyüşləri zamanı düşmənə qarşı istifadə edildiyini, indi də 2016-cı ildə baş verən qısamüddətli döyüşlər zamanı dayanmaqları lazım gəldiyini bildirərək dedi: "Onlar bu dəfə də dayansaydılar, biz də dayanardıq. Lakin onlar dayanmadılar. Onlar bizə böyük ziyan vurmaq istəyirdilər. Onlar təmas xəttindən çox uzaqda yerləşən şəhərlərə raket atmağa başladılar və bizim mülki şəxslər arasında çoxlu qurbanlarımız var - bu vaxtadək 69 nəfər. Odur ki, biz özümüzü, xalqımızı müdafiə etməli və cavab verməli idik. Bizim cavabımız sərt idi, amma onlar buna layiq idilər" (Azərbaycan Respublikasının Prezidenti, 2020).

"BBC NEWS" - a 9 noyabr tarixində müsahibə zamanı müxbir Ermənistanın artıq kömək

göstərilməsi üçün Rusiyaya müraciət etdiyini bildirərək bu zaman Türkiyənin müharibəyə cəlb olunması məsələsinin nə qədər real olacağı barədə sualına cavab olaraq ölkə rəhbəri: *"Mən çox irəliyə baxmaq istəmirəm. Çünki bu, döyüş meydanındakı vəziyyətdən asılı olacaq…"* (Azərbaycan Respublikasının Prezidenti, 2020).

Nəticə

44 günlük Vətən müharibəsi yalnız hərbi əməliyyatlarla məhdudlaşmadı; bu, həm də informasiya cəbhəsində aparılan misilsiz mübarizə idi. Tarixi təcrübə göstərirdi ki, Azərbaycanın haqq səsini beynəlxalq aləmə çatdırmaq heç də asan olmayıb. Birinci Qarabağ müharibəsi dövründə ölkənin informasiya siyasətində zəiflik, beynəlxalq mediada ədalətsiz və birtərəfli yanaşma Azərbaycanın mövqelərini xeyli çətinləşdirmişdi. Ancaq 2020-ci ildə tamamilə fərqli mənzərə yarandı: Azərbaycan həm döyüş meydanında, həm də informasiya məkanında güclü, qətiyyətli və prinsipial mövqeyi ilə seçildi (Mustafazadə, 2022).

Beləliklə, 44 günlük müharibəsinin nəticələri göstərdi ki, informasiya cəbhəsi artıq müasir dövrdə ən azı hərbi cəbhə qədər əhəmiyyətlidir. Azərbaycanın bu sahədə qazandığı uğur həm hərbi qələbənin möhkəmləndirilməsinə, həm də beynəlxalq ictimaiyyətin diqqətinin obyektiv reallıqlara yönəldilməsinə xidmət etdi. Bu qələbə yalnız işğaldan azad edilmiş torpaqların deyil, həm də milli informasiya məkanının müdafiəsinin təmin olunması deməkdir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Azxeber.com. (2020, oktyabr 21). 44 günlük müharibənin informasiya cəbhəsi: Azərbaycan necə qalib gəldi? (https://azxeber.com/az/44-gunluk-muharibenin-informasiya-cebhesi-azerbaycan-nece-qalib-geldi/siyaset/) (Müraciət tarixi: 20.09.2025)

2. AZƏRTAC. (2021, sentyabr 27). Vətən müharibəsi dövründə informasiya müharibəsindən də qalib çıxmış müzəffər Ali Baş Komandan. (https://azertag.az/xeber/veten_muharibesi_dovrunde_informasiya_muharibesinden_de_qalib_chixmis_muzeffer_ali_bas_komandan-1959086) (Müraciət tarixi: 21.09.2025)

3. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti. (2020, oktyabr 12). Prezident İlham Əliyevin Türkiyənin "Haber Global" kanalına müsahibəsi.(https://president.az/articles/42869) (Müraciət tarixi: 15.09.2025)

4. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti. (2020, oktyabr 13). Prezident İlham Əliyevin Türkiyənin "Haber Türk" televiziya kanalına müsahibəsi. (https://president.az/articles/42869) (Müraciət tarixi: 20.09.2025)

5. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti. (2020, oktyabr 15). Prezident İlham Əliyevin NTV televiziya kanalına müsahibəsi. (https://president.az/articles/43149) (Müraciət tarixi:14.09.2025)

6. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti. (2020, oktyabr 16). Prezident İlham Əliyevin Türkiyənin "A Haber" televiziya kanalına müsahibəsi. (https://president.az/articles/43250) (Müraciət tarixi:16.09.2025)

7. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti. (2020, oktyabr 31). Prezident İlham Əliyevin Almaniyanın ARD televiziyasına müsahibəsi. (https://president.az/articles/) (Müraciət tarixi: 17.09.2025)

8. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti. (2020, oktyabr 2). Prezident İlham Əliyevin "Əl-Cəzirə" televiziya kanalına müsahibəsi. (https://president.az/articles/41429) (Müraciət tarixi: 20.09.2025)

9. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti. (2020, oktyabr 4). Prezident İlham Əliyevin "Əl-Ərabiyyə" televiziya kanalına videomüsahibəsi.(https://president.az/articles/41712) (Müraciət tarixi: 20.09.2025)

10.Azərbaycan Respublikasının Prezidenti. (2020, oktyabr 21). Prezident İlham Əliyevin Yaponiyanın "Nikkei" qəzetinə müsahibəsi. (https://president.az/articles/43836) (Müraciət tarixi:12.09.2025)

11.Azərbaycan Respublikasının Prezidenti. (2020, oktyabr 26). Prezident İlham Əliyevin İtaliyanın "RAI 1" televiziya kanalına müsahibəsi. (https://president.az/articles/44279) (Müraciət tarixi:05.10.2025)

12.Azərbaycan Respublikasının Prezidenti. (2020, noyabr 2). Prezident İlham Əliyevin İtaliyanın "La Repubblica" qəzetinə müsahibəsi. (https://president.az/articles/453399) (Müraciət tarixi:10.09.2025)

13.Azərbaycan Respublikasının Prezidenti. (2020, noyabr 4). Prezident İlham Əliyevin İspaniyanın EFE informasiya agentliyinə videomüsahibəsi. (https://president.az/articles/45475) (Müraciət tarixi: 09.09.2025)

14.Azərbaycan Respublikasının Prezidenti. (2020, oktyabr 24). Prezident İlham Əliyevin Fransanın "Le Figaro" qəzetinə müsahibəsi.(https://president.az/articles/44170) (Müraciət tarixi: 05.09.2025)

15.Mustafazadə, T. (2022). Vətən (II Qarabağ) müharibəsinin informasiya təminatında Azərbaycan

Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin rolu. Akademik Tarih ve Düşünce Dergisi, Azerbaycan Kültür Başkenti Şuşa’nın 270. Yılı Armağan Sayısı, 16–38.

16. Sadıqov, B. (2021). İlham Əliyev informasiya müharibəsinin də qalibidir. İçində Vətən müharibəsi tarixi: Şəxsiyyət faktoru (27 sentyabr–10 noyabr 2020-ci il), Bakı: Şərq-Qərb, s. 249–250.

DOI: 10.32010/JYRK7204

TÜRKİYƏ QHT-LƏRİNİN AZƏRBAYCANIN MÜSTƏQİLLİYİNİN İLK DÖVRLƏRİNDƏ DƏSTƏYİNİN VƏ ƏLAQƏ MEXANİZMLƏRİNİN DİPLOMATİK ƏLAQƏLƏRDƏ ROLU

Faiq Nadir NADİRSOY
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
ORCID ID: 0009-0003-5935-2668
faiqnadirsoy@gmail.com

Xülasə: Azərbaycan Respublikasının 1991-ci ildə müstəqilliyini bərpa etməsi ilə Türkiyə ilə əlaqələr yeni mərhələyə qədəm qoydu. Türkiyə müstəqil Azərbaycanın ilk tanıyan ölkəsi olaraq diplomatik dəstəyini göstərdi,həmçinin iki ölkə arasında səfirlik səviyyəsində əlaqələr yaradıldı. Bu prosesdə QHT-lər mühüm rol oynadı; onlar yalnız humanitar yardım göstərməklə kifayətlənməyib, həm də iki xalq arasında mənəvi bağlılığı gücləndirdilər. Xüsusilə Türk Kızılayı, İHH, Deniz Feneri və Mazlum-Der kimi qurumlar Qarabağ müharibəsi, qaçqın böhranı və sosial problemlərin həllində aktiv iştirak etdilər. Təhsil və mədəniyyət sahəsində Türkiyə QHT-ləri, TİKA və Maarif Vəqfi vasitəsilə liseylər, universitet proqramları və ortaq mədəni layihələr həyata keçirdi, iki xalq arasında milli kimlik və mədəni yaxınlığı artırdı. İqtisadi və biznes yönümlü QHT-lər MÜSİAD, TÜSİAD və DEİK kimi platformalar vasitəsilə ticarət, sərmayə və ortaq layihələri təşviq etdi. Koordinasiya və institusional əməkdaşlıq mexanizmləri çərçivəsində TİKA və Azərbaycan tərəfdən Heydər Əliyev Fondu, ASAN Könüllüləri kimi qurumlarla birgə layihələr həyata keçirildi. Bu fəaliyyətlər QHT-lərin diplomatik əlaqələrdə dövlət siyasətini tamamlayan, ictimai diplomatiya və "bir millət, iki dövlət" prinsiplərinə əsaslanan mühüm rolunu göstərdi. QHT-lər humanitar, mədəni, təhsil, iqtisadi və koordinasiya sahələrində fəaliyyət göstərərək Azərbaycan-Türkiyə əlaqələrinin həm dövlət, həm də vətəndaş səviyyəsində möhkəmlənməsinə töhfə verdilər.
Açar sözlər: Diplomatik əlaqələr,Türkiyə və Azərbaycan, Azərbaycanın müstəqilliyi,ikili tərəfdaşlıq,QHT-lərdə dəstək mexanizmləri.

THE ROLE OF TURKISH NGOs' SUPPORT AND COMMUNICATION MECHANISMS IN DIPLOMATIC RELATIONS IN THE EARLY PERIODS OF AZERBAIJAN'S INDEPENDENCE

Faig Nadir NADİRSOY
Azerbaijan State Pedagogical University

Abstract: With the restoration of independence of the Republic of Azerbaijan in 1991, relations with Turkey entered a new stage. Turkey, as the first country to recognize independent Azerbaijan, showed its diplomatic support and relations were established at the embassy level between the two countries. NGOs played an important role in this process; they not only provided humanitarian aid, but also strengthened the moral bond between the two peoples. In particular, organizations such as the Turkish Red Crescent, IHH, Deniz Feneri and Mazlum-Der actively participated in the Karabakh war, the refugee crisis and the resolution of social problems. In the field of education and culture, Turkish NGOs implemented high schools, university programs and joint cultural projects through TIKA and Maarif Foundation, increasing national identity and cultural affinity between the two peoples. Economic and business-oriented NGOs promoted trade, investment and joint projects through platforms such as MUSIAD, TUSIAD and DEIK. Within the framework of coordination and institutional cooperation mechanisms, joint projects were implemented by TIKA and Azerbaijan with organizations such as the Heydar Aliyev Foundation and ASAN Volunteers. These activities demonstrated the important role of NGOs in diplomatic relations, complementing state policy and based on the principles of public diplomacy and "one nation, two states". NGOs contributed to the strengthening of Azerbaijan-Turkey relations at both the state and citizen levels by operating in the humanitarian, cultural, educational, economic and coordination fields.
Keywords: Diplomatic relations, Turkey and Azerbaijan, Azerbaijan's independence, bilateral partnership, support mechanisms in NGOs.

РОЛЬ МЕХАНИЗМОВ ПОДДЕРЖКИ И КОММУНИКАЦИИ ТУРЕЦКИХ НПО В ДИПЛОМАТИЧЕСКИХ ОТНОШЕНИЯХ В ПЕРВЫЙ ПЕРИОД НЕЗАВИСИМОСТИ АЗЕРБАЙДЖАНА

Фаик Надир НАДИРСОЙ
Азербайджанский Государственный Педагогический Университет

Резюме: С восстановлением независимости Азербайджанской Республики в 1991 году отношения с Турцией вступили в новый этап. Турция, как первая страна, признавшая независимый Азербайджан, оказала дипломатическую поддержку, и между двумя странами были установлены отношения на уровне посольств. НПО сыграли важную роль в этом процессе; они не только оказывали гуманитарную помощь, но и укрепляли моральную связь между двумя народами. В частности, такие организации, как Турецкий Красный Полумесяц, IHH, Deniz Feneri и Mazlum-Der, принимали активное участие в Карабахской войне, кризисе беженцев и решении социальных проблем. В сфере образования и культуры турецкие НПО реализовывали программы для средних школ, университетов и совместные культурные проекты через TIKA и Фонд «Маариф», укрепляя национальную идентичность и культурную близость двух народов. НПО, ориентированные на экономику и бизнес, содействовали развитию торговли, инвестиций и реализации совместных проектов через такие платформы, как MUSIAD, TUSIAD и DEIK. В рамках механизмов координации и институционального сотрудничества TIKA и Азербайджан реализовали совместные проекты с такими организациями, как Фонд Гейдара Алиева и Волонтеры ASAN. Эта деятельность продемонстрировала важную роль НПО в дипломатических отношениях, дополняя государственную политику и основываясь на принципах народной дипломатии и «одна нация, два государства». НПО способствовали укреплению азербайджано-турецких отношений как на государственном, так и на гражданском уровне, работая в гуманитарной, культурной, образовательной, экономической и координационной сферах.

Ключевые слова: Дипломатические отношения, Турция и Азербайджан, независимость Азербайджана, двустороннее партнерство, механизмы поддержки НПО.

Giriş

Tədqiqatın aktuallığı: Azərbaycan Respublikasının 1991-ci ildə müstəqilliyini elan etməsi ilə regiondakı həlledici geosiyasi mövqeyi onu qlobal güclərin mərkəzinə çevirmişdir. Həqiqətən də, 1990-cı illərdə baş verən qlobal inkişaf və dəyişikliklər Azərbaycan üçün öz xarici siyasətini milli xarakterinə uyğun formalaşdırmaqda və həyata keçirməkdə mühüm əhəmiyyət kəsb etmişdir. Azərbaycan əldə etdiyi strateji nailiyyətlər sayəsində qısa müddətdə dünyanın bir çox ölkələrində tanınıb. Həqiqətən də, dost və qardaş xalq olan Türkiyə 1991-ci il noyabrın 9-da Azərbaycan Respublikasının müstəqilliyini ilk tanıyan ölkə oldu. Bu tanınmadan dərhal sonra 1992-ci ildə diplomatik əlaqələr səfirlik səviyyəsinə qaldırıldı. Bu hadisələri nəzərə alaraq, Türkiyənin Azərbaycanla olan güclü tarixi əlaqələri, o cümlədən Türkiyə xalqları üçün yaxın və isti münasibət mövzusu olmuşdur. Bu nöqteyi-nəzərdən iki dövlət arasında siyasi, iqtisadi, mədəni və sosial qarşılıqlı əlaqə son zamanlar xeyli dəyişiklik və inkişaf mövzusuna çevrilərək, vətəndaş cəmiyyəti təşkilatlarının diqqətini cəlb edir. Xüsusən də Türkiyə-Azərbaycan əlaqələrinin daha da inkişaf etdirilməsi, sosial-iqtisadi qarşılıqlı əlaqələrin daha yüksək səviyyəyə qaldırılması, bunun dost və qardaş cəmiyyətlərin üzvlərinə əks olunması istiqamətində səylər göstərilir. Azərbaycan Respublikasının 1991-ci ildə müstəqillik əldə etməsi və onun Sovet İttifaqından siyasi olaraq ayrılması ilə vətəndaş cəmiyyəti təşkilatları inkişaf etməyə və bununla da daha liberal xarakter almağa başladı.

Tədqiqatın məqsədi: Türkiyənin QHT-larının Azərbaycanın müstəqilliyinin ilk dövrlərdə dəstək və əlaqə mexanizmlərinin diplomatik əlaqələrdə rolunun müəyyənləşdirilməsi,həmçinin diplomatik əlaqələrin təşkilində QHT-lərin mahiyyətinin aşkar edilməsi olacaqdır.

Ədəbiyyat icmalı

Türkiyə və Azərbaycan əlaqələrində QHT-lərin rolu

Türkiyə və Azərbaycan uzun illər bir millətin övladları kimi daim diplomatik əlaqələrini qoruyub saxlamışlar. Xüsusilə Osmanlı və Səfəvilər dönəmində bu iki türk toplumu arasında cəmiyyət səviyyəsində olmasa da, ciddi parçalanma, hətta qarşıdurma baş verdi. Səfəvi imperiyasının süqutundan sonra Azərbaycanda yaranan xanlıqlarla Osmanlı imperiyası arasında zaman keçdikcə intensivliyi və xarakteri müxtəlif olsa da, münasibətlər mövcud olmuşdur. Çoxsaylı digər Qafqaz toplumları kimi Azərbaycan türkləri də Osmanlı İmperiyası ilə Çar Rusiyası arasında gedən müharibələrdə ümumiyyətlə Osmanlının tərəfində olmuşlar. Azərbaycan və Anadolu türkləri arasında münasibətlər 19-cu əsrin sonu və 20-ci əsrin əvvəllərində yeni yüksək səviyyəyə çatmışdır. 20-ci əsrin əvvəllərində Osmanlı İmperiyası Türkiyə Cümhuriyyətinə keçdi və Şimali Azərbaycan torpaqlarında Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti

yaradıldı. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin ömrü qısa olduğuna görə bu iki dövlət arasında əlaqələr məhdud olaraq qaldı. Türkiyədəki Azərbaycan türkləri ideoloji baxımdan, Azərbaycan türkləri isə müstəqillik və ərazi bütövlüyünün möhkəmlənməsinə töhfə vermək baxımından mühüm irəliləyişlər əldə etmişlər (Valiyev, 2017). Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti bolşevik Rusiyası tərəfindən işğal edildikdən sonra Türkiyə ilə Azərbaycan arasında əlaqələr bir müddət davam etsə də, sonradan məhdudlaşaraq sonda dayandırılmışdır. Azərbaycan sovet işğalı altında olan 1991-ci ilə qədər Azərbaycan və türk icmaları arasında əlaqələr tamamilə kəsilməsə də, çox məhdud idi. Ümumiyyətlə, bu münasibətlərin əsasını həsrət, gizli fəaliyyət, çox məhdud sayda qarşılıqlı səfərlər (müəyyən məmurlar, sənət adamları və s.) təşkil edirdi. 1991-ci ildə Azərbaycanın müstəqillik əldə etdiyi dövrdən başlayaraq iki icma arasında əlaqələr yenidən intensivləşməyə başladı. Məlum məsələdir ki, Azərbaycan müstəqillik mübarizəsi dövründə ən çox yardımı Türkiyədən almışdır. Əslində Türkiyənin fəaliyyətsizliyi, sadəcə olaraq bir dövlət kimi mövcudluğu Azərbaycandakı mübarizə üçün həlledici əhəmiyyət kəsb edirdi. 1990-cı ildə Azərbaycanın müstəqilliyini ilk olaraq Türkiyə tanıdı və Rusiya və İranın dəstəklədiyi Ermənistanın hücumu zamanı ən çox dəstəyi məhz Türkiyədən aldı. Azərbaycanın müstəqillik əldə etdiyi 20 ildən artıq bir dövrə nəzər salsaq, deyə bilərik ki, iki ölkə arasında əlaqələr mühüm irəliləyişlər əldə edib. Azərbaycan Prezidenti Heydər Əliyevin Türkiyə Prezidenti Süleyman Dəmirəllə şəxsi münasibətləri ikitərəfli münasibətlərin əsasını təşkil etmişdir. Əsasları əvvəlki idarələr tərəfindən qoyulsa da, Azərbaycanda İlham Əliyev, Türkiyədə isə AK Partiya hökuməti dövründə bu ölçüyə daha çox diqqət yetirilib (Sariyeva, 2015).

Bu araşdırmada Türkiyə və Azərbaycanın QHT-lərinin diplomatik əlaqələrdə rolunu eyni zamanda Azərbaycanın müstəqillik illərində bu proseslərin təşkili diqqətə alınacaqdır. Bu münasibətlərlə bağlı araşdırmalar asanlıqla göstərir ki, münasibətlərin vətəndaş cəmiyyəti aspektində ciddi çatışmazlıqlar var. İkitərəfli münasibətlərin siyasi aspekti ən diqqətçəkəndir. Bir müddət iqtisadi əlaqələr ikinci planda idi, lakin son illərdə iki ölkənin müdafiə sənayesi arasındakı əlaqələr sayəsində hərbi əlaqələr onlara rəqib olmağa başladı. Azərbaycan-Türkiyə münasibətlərinin iqtisadi ölçüsü daha geniş, hərbi ölçü isə daha möhkəm və problemsiz bir sahəni təmsil edir. Son illərdə əlaqələrin hərbi və iqtisadi ölçüləri əhəmiyyətli müştərək investisiyalar (müdafiə sənayesi sahəsində əməkdaşlıq, Əliağadakı Star neft emalı zavodu, Trans-Anadolu Boru Kəməri Layihəsi və s. kimi) vasitəsilə bir-biri ilə rəqabət apararaq, əlaqələr üçün daha güclü körpülər yaradır. Bununla belə, Azərbaycan-Türkiyə münasibətlərinin institusionallaşma istiqamətində ciddi irəliləyişlər əldə etdiyi bir vaxtda münasibətlərin cəmiyyətin bütün təbəqələrini əhatə edəcək şəkildə genişlənməsinin vacibliyi, bu sahədə ciddi bir çatışmazlığın mövcud olduğu və bu çatışmazlığın aradan qaldırılmasında vətəndaş cəmiyyəti təşkilatlarının xüsusi rol oynamalı olduğu tez-tez vurğulanır (Loda, 2016). 19-cu əsrin ikinci yarısı və 20-ci əsrin əvvəllərində Türkiyədə İstiqlal Müharibəsi zamanı Azərbaycanda yaradılmış vətəndaş cəmiyyəti təşkilatları əhəmiyyətli yardım kampaniyaları həyata keçirmiş və bu hadisə "qardaş yardımı" kimi ikitərəfli münasibətlərin səciyyəvi xüsusiyyətinə çevrilmişdir. Məlum olduğu kimi, XIX əsrin ikinci yarısında Həsən bəy Zərdabi Azərbaycanda türk xeyriyyə cəmiyyətinin yaradılması təşəbbüsü ilə çıxış etmişdir. Zərdabinin məqsədi yoxsul tələbələrə sığınacaq vermək və onlara dəstək olmaq idi. Cəmiyyətin nizamnaməsi hazırlanmış, rus idarəçiləri tərəfindən təsdiq edilmiş və cəmiyyət yaradılmışdır. Lakin yardımlar azaldıqda cəmiyyət fəaliyyətini dayandırmaq məcburiyyətində qaldı. 1905-ci ildəki qurtuluş dövrü Azərbaycanda mühüm mədəni, sosial və siyasi inkişaflara səbəb oldu. 1905-ci il noyabrın 15-də Hacı Zeynəlabidin Tağıyevin əhəmiyyətli maliyyə yardımı ilə Qafqazda ilk müsəlman cəmiyyəti olan Bakı Müsəlman Xeyriyəsi (Xeyriyə Klubu) rəsmi olaraq yaradıldı və fəaliyyətə başladı(Aliyev, 2012).

Azərbaycanda QHT-lər rəsmi siyasəti tamamlayaraq dövlətlə əməkdaşlıq şəraitində ikitərəfli münasibətlərdə ciddi işləyiblər. Bəzi QHT-lər dövlətin xarici siyasətinə nisbətən daha az maraq kəsb edən sahələrdə çalışıblar. Bu çərçivədə Türkiyə ilə Azərbaycan arasında daha geniş inteqrasiyaya yönəlmiş səylər və ya Türkiyənin KKTC-nin tanınması ilə bağlı gözləntilərini qarşılamaq cəhdləri nəzərdən keçirilə bilər. Azərbaycan QHT-lərinin fəaliyyəti müəyyən dövrlərdə, xüsusən də "protokol prosesi" zamanı ictimai rəyin formalaşmasında qərar qəbul edən şəxslərin dəstəklənməsinə, rəsmi dövlət siyasətinin təsirsiz olduğu ölkələrə birbaşa və ya dolayı təsir göstərməsinə yönəlmiş fəaliyyətlər baxımından daha çox diqqəti cəlb edib. Türkiyədə bəzi QHT-lərin xarici siyasətə cəlb olunması və rollarına dair son illərdən misallar da çəkmək olar. Türkiyədəki QHT-lər arasında araşdırmaya əsaslanan rolları olan bəziləri dövlətlə əməkdaşlıq edərək rəsmi siyasəti tamamlayan mühüm işlər görüblər. Məsələn, KÖKSAV, ASAM, TUSAM, SETAV, TASAM, USAK, ORSAM, TÜRKSAM və bir sıra digər QHT-lərin təşkil etdiyi toplantılara hər

iki ölkənin rəsmiləri qatılıb. Bu görüşlər ilk növbədə mövcud administrasiyaların siyasətini izah etmək və əsaslandırmaq və mövcud əlaqələrə töhfə vermək məqsədi daşıyırdı. Tədqiqat mərkəzli bu QHT-lərin qərar qəbul edən şəxslərə ekspert dəstəyi verdiyi və ictimai rəyə təsir etdiyi də müşahidə edilmişdir. Onu da qeyd etmək lazımdır ki, bu yaxınlarda fəaliyyətini dayandıran Avrasiya Strateji Araşdırmalar Mərkəzi (ASAM) xüsusilə ekspert dəstəyi və elmi araşdırmalar vasitəsilə ictimai rəyin dəstəklənməsi istiqamətində mühüm işlər görüb. ASAM həmçinin Türkiyə və Azərbaycanda ikitərəfli münasibətlər və daha ümumi məsələlərlə bağlı çoxsaylı görüşlər təşkil edib. Türkiyənin xarici siyasətində diqqətdən kənarda qalan, xüsusi maraq göstərməyən və ya qaçmaq məcburiyyətində qalan və Azərbaycanla əlaqələrə mühüm töhfələr verən sahələrdə çalışan təşkilatlar arasında Türk Ocağı, Azərbaycan Kültür Dərnəyi, Mərmərə Qrupu, TÜDEV kimi bəzi QHT-lər mühüm işlər görüblər. TÜRKSAM rəsmi dövlət siyasətinin təsirsiz olduğu dövrlərdə Azərbaycana birbaşa və ya dolayı yolla təsir göstərməyə çalışan, Azərbaycan və Türkiyə ictimaiyyətinə, siyasətçilərinə və mediasına müraciət edən, ikitərəfli əlaqələrə töhfə verən QHT-lərin bariz nümunəsidir. TÜRKSAM həm də Azərbaycanı və vətəndaşlarını maraqlandıran əsas məsələlərlə bağlı ardıcıl olaraq araşdırmalar (araşdırmalar, nəşrlər, tədbirlər, bəyanatlar və s.) həyata keçirən vətəndaş cəmiyyəti təşkilatları sırasındadır. Vətəndaş cəmiyyəti təşkilatlarının Azərbaycan-Türkiyə münasibətlərində oynadığı rolun ilk nümunələri 1990-cı illərin əvvəllərində Türkiyədə adlarına "Azərbaycan" sözünü daxil edən, türk və müsəlman dünyası ilə maraqlanan dərnək və vəqflərin fəaliyyətidir (yuxarıda bəzi adlar qeyd edilmişdir). Türk Ocağı, Azərbaycan Kültür Dərnəyi, Azərbaycan Həmrəylik Dərnəyi, Türkiyə-Azərbaycan Dostluq və Həmrəylik Dərnəyi, KÖKSAV və digər dərnək və fondlar ümumilikdə Azərbaycanın, Azərbaycanın problemlərinin, xüsusilə Qarabağ probleminin, Azərbaycan mədəniyyətinin tanıdılmasına, ikitərəfli əlaqələrin müxtəlif sahələrdə inkişafına mühüm töhfələr veriblər. Xüsusilə 2000-ci illərdə Türkiyədə adlarına "Azərbaycan" sözünü daxil edən dərnəklərin sayında əhəmiyyətli artım müşahidə edilmişdir. Buna münasibətlərin qazandığı təkan, Türkiyədə müvafiq qanunvericilikdə edilən dəyişikliklər və Azərbaycan Diaspor Komitəsinin işi ilə bağlı olduğu güman edilir. Birliklərin sayının artmasının arzuolunan fəaliyyət sayında əks olunmaması ilə bağlı tənqidlər səslənsə də, hər bir QHT-nin təsis toplantısı ilə bağlı bir xəbərin ictimaiyyətə maarifləndirilməsinə təsiri bu artımın əhəmiyyətini nümayiş etdirir. Bundan başqa, Türkiyənin müxtəlif şəhərlərində adlarında şəhərin adı ilə yanaşı "Azərbaycan" sözü olan dərnəklərin yaradılması da iki ölkəni köklü şəkildə yaxınlaşdıra biləcək proseslər sayıla bilər. İzmir Azərbaycan Kültür və Həmrəylik Evi Dərnəyi, Çanaqqala Azərbaycan Evi Dərnəyi, Kocaeli Azərbaycan Evi Dərnəyi, Ankara Azərbaycan Evi Dərnəyi, İstanbul Türkiyə Azərbaycanlıları Dostluq, Mədəniyyət və Həmrəylik Dərnəyi, Əskişəhər Azərbaycanlıları Dərnəyi, Antalya Azərbaycan Evi Dərnəyi, İstanbul Azərbaycan Mədəniyyət və İncəsənət Dərnəyini misal göstərmək olar. Bu dərnəklərdən bəziləri inteqrasiyaya can ataraq, Türkiyə Azərbaycan Dərnəkləri Federasiyası adlı ortaq bir çətir altında birləşiblər (Babiş, 2018).

İqtisadi araşdırmalar aparan Azərbaycan və Türkiyə QHT-ləri layihə əsaslı layihələrdə əməkdaşlıq ediblər. Bu sahədə ən fəal təşkilatlardan biri olan Azərbaycan İqtisadi Tədqiqatlar Mərkəzi (İqtisadi Tədqiqatlar Mərkəzi) bu əməkdaşlığı daha da inkişaf etdirmək üçün Türkiyədəki İqtisadi Araşdırmalar Fondu ilə qarşılıqlı səfərlər həyata keçirmiş, görüşlər keçirmişdir. Görüşlər zamanı iki ölkə arasında iqtisadi əlaqələrin inkişafına yönəlmiş elmi seminar və konfransların təşkili üçün qarşılıqlı səylərin başlanmasına dair konsensus əldə olunub. Bu arada Bakıda Azərbaycan İqtisadi Araşdırmalar Mərkəzi (İTM) Qafqaz Beynəlxalq Münasibətlər və Strateji Araşdırmalar Mərkəzi (QAFSAM) ilə Türkiyə-Ermənistan protokolları ilə bağlı Azərbaycan-Türkiyə münasibətlərində gərginlik yaşandığı bir dövrdə baş verənləri qiymətləndirmək məqsədilə Bakıda birgə konfrans keçirib. Konfransda ikitərəfli münasibətlərin digər aspektləri ilə yanaşı, iqtisadi ölçü ilə bağlı ətraflı müzakirələr aparılıb. QAFSAM daha sonra Türkiyənin iki QHT-si, TÜRKSAM və Azərbaycan Birlik Təşkilatı (ABT) ilə əməkdaşlıq edərək Türkiyədəki çoxsaylı universitet tələbələrini hədəf alan bir tanıtım layihəsi həyata keçirdi. 2013-cü ildə QAFSAM Türkiyənin ən qədim və ən hörmətli QHT-lərindən biri olan Türk Ocaqları ilə əməkdaşlıq edərək Türkiyə-Ermənistan sərhədində broşür hazırlayıb çap etdirib. İki ölkə arasında səhiyyə sahəsində QHT-lər arasında məhdud da olsa əməkdaşlıq nümunələri də var. Səhiyyə Personeli Dərnəyi (SAMEDER) və Beynəlxalq Vətəndaş Cəmiyyətinə Dəstək və İnkişaf Dərnəyi (USİDER) arasında əməkdaşlıq nəticəsində Türkiyə ilə Azərbaycan arasında "şəfa körpüsü" yaradılıb. Layihədə Azərbaycandan Sağlamlığımız Naminə Həkimlər Assosiasiyası (SNT) də iştirak edib və dəstək verib. Layihə çərçivəsində türkiyəli həkimlər Bakıya səfər edərək 4000 Azərbaycan vətəndaşını pulsuz müayinədən keçiriblər. Bu sahədə daha bir nümunəvi təşəbbüs Ankarada yerləşən

Avrasiya Qastroenterologiya Dərnəyi tərəfindən həyata keçirilir. Assosiasiya ardıcıl olaraq Azərbaycan QHT-ləri ilə birgə fəaliyyət göstərir və tibb sahəsində birgə elmi tədqiqatlara mühüm töhfələr verir. Avrasiya Metal İşçiləri Konfederasiyası çərçivəsində və bilavasitə Azərbaycan Həmkarlar İttifaqı, Həmkarlar İttifaqı və İctimai İşçilər Həmkarlar İttifaqı Konfederasiyası (Kamu-Sen) çərçivəsində həyata keçirilən fəaliyyətlər həmkarlar ittifaqı sahəsində vətəndaş cəmiyyətinin fəaliyyətinə, Avrasiya İnsan Hüquqları Federasiyası çərçivəsində həyata keçirilən fəaliyyətlər isə insan hüquqları sahəsində vətəndaş cəmiyyəti fəaliyyətlərinə nümunədir. Bundan başqa, media sektorunda fəaliyyət göstərən Azərbaycan Parlament Müxbirləri Dərnəyi Türkiyədəki çoxsaylı milli və yerli jurnalist birlikləri ilə ikitərəfli müqavilələri və fəaliyyətləri ilə, Türk Dünyasından jurnalistləri bir araya gətirmək səyləri isə multimedialı vətəndaş cəmiyyəti fəaliyyətləri ilə diqqət çəkir (Aslanlı və Kurban, 2016).

QHT-lərin diplomatik münasibətlər sistemində funksional təsnifatı

Humanitar yardım mexanizmləri

Azərbaycanın müstəqilliyinin ilk illəri həm siyasi, həm iqtisadi, həm də sosial baxımdan olduqca çətin dövr idi. Qarabağ müharibəsi, iqtisadi böhran, qaçqın və məcburi köçkünlərin sayı milyonlarla ifadə olunurdu. Bu dövrdə Türkiyə Respublikasının dövlət orqanları ilə yanaşı, qeyri-hökumət təşkilatları da Azərbaycanın yanında yer aldı. Xüsusilə Türk Kızılayı, İHH (İnsani Yardım Vəqfi), Deniz Feneri, Mazlum-Der, Cansuyu Yardım Vəqfi kimi QHT-lər Azərbaycanın müxtəlif bölgələrinə humanitar yardımlar göndərdilər. Bu yardımlar ərzaq, geyim, dərman, tibbi avadanlıq, çadır və yataq dəstləri kimi maddi yardım növlərini əhatə edirdi. Yardım mexanizmləri əsasən Türkiyənin Bakıdakı səfirliyi, yerli bələdiyyələr və Azərbaycan Qızıl Aypara Cəmiyyəti ilə birgə koordinasiya edilirdi. QHT-lər bu dövrdə yalnız humanitar böhranı azaltmaqla kifayətlənmədi, həm də iki xalq arasında mənəvi bağlılığın dərinləşməsinə mühüm töhfə verdi. Yardımların "qardaş köməyi" adlandırılması, bu əməkdaşlığın səmimi və milli ruh daşıdığını göstərirdi (Aslanlı və Kurban, 2016). QHT-lərin fəaliyyətləri həm də Türkiyə-Azərbaycan diplomatik münasibətlərinin humanitar təməlini formalaşdırdı. Bu yardım mexanizmləri sayəsində Türkiyə yalnız dövlət səviyyəsində deyil, həm də xalq səviyyəsində Azərbaycanın müstəqilliyini dəstəkləyən güclü tərəfdaş kimi tanındı.

Sxem 1. QHT-lərin diplomatik münasibətlər sistemində funksional təsnifi

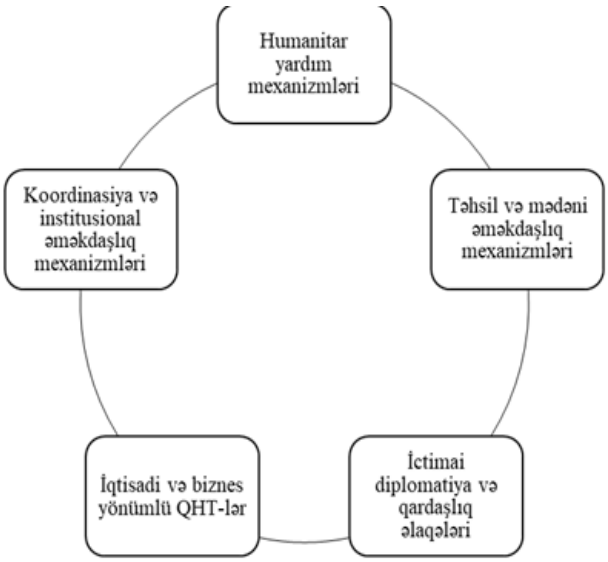

Mənbə: Müxtəlif mənbələr əsasında müəllifin özü tərəfindən hazırlanmışdır.

Təhsil və mədəni əməkdaşlıq mexanizmləri

Müstəqilliyin ilk illərində Azərbaycanın təhsil sistemi Sovet dövrünün mirası olaraq ciddi islahatlara ehtiyac duyurdu. Bu mərhələdə Türkiyə QHT-ləri və təhsil yönümlü qurumlar iki ölkə arasında elm və mədəniyyət körpülərinin yaradılmasında mühüm rol oynadılar. Türk Dünyası Araşdırmaları Vəqfi, TİKA, Süleyman Demirel Vəqfi, Maarif Vəqfi kimi təşkilatlar Azərbaycanda təhsil layihələri həyata keçirdilər. Onların təşəbbüsü ilə Bakıda və bölgələrdə Türk liseləri, Türk məktəbləri, eləcə də birgə universitet proqramları yaradıldı. Bu proqramlar azərbaycanlı gənclərə müasir biliklərə yiyələnmək, Türkiyə təcrübəsini öyrənmək imkanı verdi (Şuayip, 2022). Eyni zamanda, Türkiyədə təhsil alan azərbaycanlı tələbələrin sayı sürətlə artdı; bu, gələcək diplomatik və elmi əlaqələrin əsasını qoydu. Mədəni əməkdaşlıq sahəsində QHT-lər tərəfindən ortaq mədəniyyət günləri, sərgilər, folklor festivalları və türk dünyasına həsr olunmuş elmi konfranslar təşkil edildi. Bu fəaliyyətlər təkcə mədəni mübadilə deyil, həm də Türkiyənin "yumşaq güc" strategiyasının təməl elementi idi. Təhsil və mədəni layihələr vasitəsilə QHT-lər iki ölkə xalqları arasında dərin mənəvi bağ yaratdılar, milli kimlik və ortaq dəyərlərin qorunmasına xidmət etdilər. Bu mexanizm Türkiyə-Azərbaycan münasibətlərini strateji tərəfdaşlıqdan "mədəni birliyə" doğru istiqamətləndirdi.

İctimai diplomatiya və türk qardaşlığı əlaqələri

İctimai diplomatiya dövlətlərarası münasibətlərin yalnız rəsmi səviyyədə deyil, xalq səviyyəsində də inkişafını təmin edən mühüm vasitədir. Azərbaycan müstəqillik qazandıqdan sonra Türkiyə QHT-ləri bu

sahədə mühüm rol oynadılar. Onların fəaliyyəti iki ölkə arasında "bir millət, iki dövlət" konsepsiyasının dərinləşməsinə xidmət etdi. QHT-lər mətbuat konfransları, televiziya proqramları, ortaq media layihələri və ictimai tədbirlər vasitəsilə Azərbaycan həqiqətlərini Türkiyə və beynəlxalq ictimaiyyətə çatdırdılar. Xüsusilə Qarabağ münaqişəsi zamanı QHT-lərin təşkil etdiyi ictimai dəstək kampaniyaları, mitinqlər və təbliğat fəaliyyətləri diplomatik səviyyədə Azərbaycanın mövqeyinin güclənməsinə kömək etdi. Türk Qadınlar Birliyi, Türk Ocaqları, Türk Dünyası Qadınlar Konqresi kimi təşkilatlar həm ictimai həmrəyliyi, həm də milli ideyanın qorunmasını təşviq etdilər. Bu dövrdə ictimai diplomatiya mexanizmi yalnız siyasi təbliğatla məhdudlaşmadı, həm də xalqlar arasında mədəni və mənəvi yaxınlığın dərinləşməsinə səbəb oldu. QHT-lər iki ölkənin cəmiyyətləri arasında qarşılıqlı etimadı gücləndirdi, dövlətlərarası münasibətlərə səmimiyyət və dayanıqlılıq gətirdi. Beləliklə, Türkiyə QHT-ləri diplomatik münasibətlərin "xalq dayağı" rolunu oynayaraq, iki dövlət arasında strateji dostluğun sosial əsaslarını formalaşdırdılar.

İqtisadi və biznes yönümlü QHT-lər

Azərbaycan müstəqilliyini bərpa etdikdən sonra iqtisadi sahədə xarici əməkdaşlığa ciddi ehtiyac duyulurdu. Bu mərhələdə Türkiyənin biznes yönümlü QHT-ləri iki ölkə arasında iqtisadi inteqrasiyanın əsas təşəbbüskarlarından biri oldular. MÜSİAD (Müstəqil Sənayeçi və İş Adamları Dərnəyi), TÜSİAD, TOBB və DEİK kimi təşkilatlar Azərbaycanda sərmayə mühiti yaratmaq, sahibkarları əlaqələndirmək və ortaq biznes platformaları qurmaq istiqamətində mühüm addımlar atdılar. 1990-cı illərin ortalarından etibarən bu QHT-lər ticarət nümayəndəlikləri, sərgilər, biznes forumlar və iqtisadi əməkdaşlıq konfransları vasitəsilə türk investorlarının Azərbaycanda fəaliyyətini təşviq etdilər. Onların təşəbbüsü ilə bir çox sahələrdə xüsusən enerji, tikinti, nəqliyyat və xidmət sektorlarında ortaq şirkətlər quruldu. Bu fəaliyyətlər dövlət səviyyəsində iqtisadi əməkdaşlığın möhkəmlənməsinə yardım etdi. Eyni zamanda, bu QHT-lər sosial məsuliyyət layihələri vasitəsilə yerli icmalarla da əlaqə saxlayaraq iqtisadi əməkdaşlığa humanitar ölçü qazandırdılar. Beləliklə, Türkiyənin biznes yönümlü QHT-ləri yalnız ticarət əlaqələrini deyil, həm də iqtisadi diplomatiyanı inkişaf etdirdi. Bu mexanizm nəticəsində iki ölkə arasında iqtisadi qarşılıqlı asılılıq artdı, əlaqələr strateji tərəfdaşlıq səviyyəsinə yüksəldi.

Qrafikdə göstərilən məlumatlar Azərbaycanın Türkiyə ilə neft hasilatında son 20 ildə sabit artım tendensiyasını nümayiş etdirir. 2002-ci ildə 2,4 milyon ton olan hasilat 2010-cu ildə 2,6 milyona, 2022-ci ildə 4,0 milyona, 2023-cü ildə isə 5,0 milyon tona yüksəlmişdir. Bu, orta illik təxminən 3,1% artım deməkdir. Əgər bu dinamika eyni templə davam edərsə, 2030-cu ildə hasilatın 6,5–7 milyon ton səviyyəsinə çatacağı proqnozlaşdırıla bilər. Artımın əsas səbəbləri arasında enerji infrastrukturunun inkişafı, Trans-Anadolu Boru Kəməri (TANAP) kimi layihələr və Azərbaycan–Türkiyə iqtisadi inteqrasiyasının dərinləşməsi dayanır.

Qrafik 1. Azərbaycanın Türkiyə ilə neft hasilatı,milyon ton

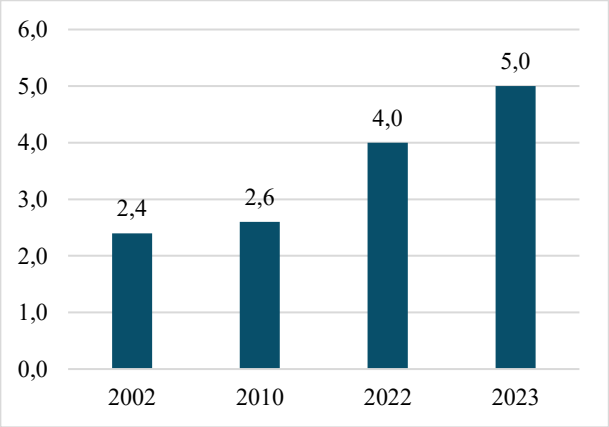

Mənbə: Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsi,2025b

2024-cü ildə Azərbaycanın xarici ticarət dövriyyəsi 47,396,4 milyon ABŞ dolları təşkil etmiş, bunun 55,6 faizi ixracın, 44,4 faizi isə idxalın payına düşmüşdür. Müsbət ticarət saldosu 5,280,4 milyon dollar səviyyəsində formalaşmışdır. 2023-cü illə müqayisədə ümumi ticarət dövriyyəsi 1,3% artsa da, real ifadədə 3,5% azalma qeydə alınmış, xüsusilə ixracda 7,4%-lik azalma müşahidə olunmuşdur. Bu dinamika əsasən qlobal enerji bazarındakı qiymət dalğalanmaları və xam neftin gömrük rəsmiləşdirilməsindəki texniki dəyişikliklərlə bağlıdır. Qeyri-neft ixracı 0,3% artsa da, real artım 13% azalmışdır ki, bu da iqtisadi şaxələndirmə prosesinin hələ tam güclənmədiyini göstərir. Ən mühüm ticarət tərəfdaşları arasında Türkiyənin payı 12,9% təşkil etmişdir ki, bu da iki ölkə arasında iqtisadi inteqrasiyanın dərinliyini göstərir. Bu əlaqələr QHT-lərin fəaliyyəti ilə də güclənir: TİKA, MÜSİAD, Azərbaycan Sahibkarlar Konfederasiyası kimi qurumlar iqtisadi diplomatiyanın sosial ölçüsünü təmin edir. Gələcəkdə QHT-lərin texnoloji innovasiyalar, yaşıl enerji və sosial sahibkarlıq sahəsində əməkdaşlığı iki ölkə arasında qeyri-neft ticarətini 2026-cı ilədək 15%-ə qədər artırmaq potensialına malikdir (ARDSK,2025a).

Koordinasiya və institusional əməkdaşlıq mexanizmləri

1990-cı illərin sonlarından etibarən Türkiyə və Azərbaycan QHT-ləri arasında əməkdaşlıq daha sistemli və institusional xarakter almağa başladı. Əvvəllər ayrı-ayrı humanitar və mədəni layihələr şəklində aparılan fəaliyyətlər tədricən ortaq platformalar və şəbəkələr çərçivəsində birləşdirildi. TİKA, Türk Əməkdaşlıq və Koordinasiya Agentliyi, bu prosesdə koordinasiya rolunu üzərinə götürdü. Onun vasitəsilə həm dövlət qurumları, həm də QHT-lər arasında informasiya mübadiləsi və layihə əlaqələndirilməsi aparıldı. Eyni zamanda, Türkiyə QHT-ləri Azərbaycan tərəfdaşları Heydər Əliyev Fondu, Azərbaycan Gənclər Fondu, ASAN Könüllüləri, Milli QHT Forumu kimi qurumlarla əməkdaşlıq müqavilələri bağladılar. Bu mexanizm çərçivəsində birgə sosial layihələr, gənclər proqramları, könüllülük təşəbbüsləri həyata keçirildi. Koordinasiya mexanizmi yalnız layihə idarəçiliyi deyil, həm də iki ölkə arasında vətəndaş cəmiyyəti diplomatiyasının formalaşması baxımından əhəmiyyətli idi. Bu əməkdaşlıq sayəsində QHT-lərin fəaliyyəti dövlət siyasəti ilə uzlaşdı, nəticədə Türkiyə-Azərbaycan münasibətləri təkcə siyasi və iqtisadi deyil, həm də ictimai səviyyədə sabitləşdi (Babiş, 2018). Koordinasiya mexanizmi uzunmüddətli perspektivdə iki ölkə arasında vətəndaş cəmiyyətlərinin inteqrasiyasını gücləndirdi və regionda birgə sosial inkişaf modelinin formalaşmasına zəmin yaratdı.

Nəticə

Türkiyə QHT-lərinin fəaliyyəti Azərbaycan müstəqilliyinin ilk illərində diplomatik əlaqələrin inkişafında əvəzsiz rol oynadı. Onlar yalnız humanitar yardım təmin etməklə kifayətlənməyib, təhsil, mədəniyyət, iqtisadiyyat və ictimai diplomatiya sahələrində də əməkdaşlığı genişləndirdilər. Bu mexanizmlər vasitəsilə QHT-lər dövlət siyasətini tamamlayaraq ictimai rəyin formalaşmasına və strateji tərəfdaşlığın sosial əsaslarının möhkəmlənməsinə xidmət etdilər. Koordinasiya və institusional əməkdaşlıq çərçivəsində həyata keçirilən layihələr uzunmüddətli perspektivdə iki ölkə arasında vətəndaş cəmiyyəti diplomatiyasının inkişafına zəmin yaratdı. Nəticədə, QHT-lər Azərbaycan-Türkiyə münasibətlərində yalnız dövlətlərarası deyil, həm də xalqlararası etimad və həmrəyliyin təminatçısı olaraq strateji və sosial körpü rolunu oynadılar. Bu təcrübə həm regionda, həm də qlobal səviyyədə vətəndaş cəmiyyəti diplomatiyasının önəmini nümayiş etdirir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Aliyev, E. (2012). *Azerbaijan-Turkish relations (1992-2012): A foreign policy account* (Master's thesis, Middle East Technical University (Turkey)).
2. Aslanlı, A., & Kurban, V. (2016). Azerbaycan-Türkiye ilişkileri ve sivil toplum kuruluşları. *Marmara Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, *3*(1), 31-43.
3. Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsi. (2025a). System of National Accounts. URL:https://www.stat.gov.az/source/system_nat_accounts/
4. Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsi. (2025b). Industry statistics. URL:https://stat.gov.az/source/industry/
5. Babiş, A. G. (2018). *Azerbaijan–Turkey Relations (1988-2018)"Evaluating 'One Nation Two States' Discourse"* (Master's thesis, Middle East Technical University (Turkey)).
6. Loda, C. (2016). Azerbaijan, foreign policy and public diplomacy. *Irish Studies in International Affairs*, *27*(1), 39-55.
7. Sariyeva, S. (2015). Azerbaijan-Turkish Relations (1992-2012): common interests and Solidarity.
8. Şuayip T., (2022). TÜRKİYE'DEKİ SİVİL TOPLUM KURULUŞLARININ AZERBAYCAN İLİŞKİLERİNE ETKİSİ The Impact of the Civil Society Associations in Turkey on Azerbaijan Relations.
9. Valiyev, J. (2017). Foreign policy of Azerbaijan in 25 Years of independence: priorities, principles and achievements. *Caucasus International*, *7*(1), 29-46.

DOİ: 10.32010/INRG8952

TARİX DƏRSLƏRİNDƏ EKZİSTENSİAL DÜŞÜNMƏ BACARIQLARININ FORMALAŞDIRILMASINDA MÜƏLLİMİN ROLU

Xədicə Rüstəm RÜSTƏMOVA
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0007-5273-2384
E-mail: khadijarustamli11@gmail.com

Xülasə: Müasir dövrdə təhsil cəmiyyətin inkişafının və sosial tərəqqinin əsas şərtlərindən biri hesab olunur. Müasir dövrdə təhsilin əsas məqsədi yalnız nəzəri biliklərin təhsilverənlərə ötürülməsi ilə məhdudlaşmır, həm də insanın şəxsiyyət kimi formalaşmasına, özünü dərk etməsinə, məsuliyyət hissinin güclənməsinə, yaradıcı bacarıqlarının inkişafına və onun özünü dərk etməsinə və cəmiyyət qarşısında məsuliyyət hissi qazanmasına şərait yaratmasına yönəlir. Bu baxımdan humanist psixologiya və ekzistensial fəlsəfə müasir pedaqoji proseslərin nəzəri bazasını təşkil edərək, müəllimlərin şagirdlərdə ekzistensial düşünmə bacarıqlarının formalaşdırılmasında rolunu xüsusi vurğulayır.

Bu məqalə Azərbaycan tarix fənninin tədrisində şagirdlərdə ekzistensial düşünmə bacarıqlarının formalaşdırılmasında müəllimlərin rolunu araşdırır və mövzunu həm pedaqoji, həm də fəlsəfi aspektlərdən şərh edir. Ekzistensial düşüncə insanın seçim etmək və fərdi mövqeyini qoruma bacarığını inkişaf etdirən mühüm yanaşmadır.

Tədqiqatın məqsədi Azərbaycan ümumtəhsil məktəblərində tarix dərslərinin məzmunu və müəllimlərin tətbiq etdiyi metodlar vasitəsilə ekzistensial bacarıqların necə formalaşdırıldığını müəyyən etməkdir. Araşdırmada deduktiv yanaşma və keyfiyyətli məzmun təhlili üsullarından istifadə olunmuşdur. Əldə edilən nəticələr göstərir ki, şagirdyönümlü yanaşmalar, dialoq əsasında qurulan dərs metodları, yaradıcı müzakirələr və inteqrativ təlim üsulları şagirdlərin maraq dairəsini genişləndirir, onların mənlik şüurunu və məsuliyyət hissini gücləndirir.

Məqalədə həmçinin vurğulanır ki, müəllim-şagird münasibətlərinin keyfiyyəti, pedaqoqun şəxsiyyəti və sinifdə formalaşdırdığı mühit ekzistensial bacarıqların inkişafına birbaşa şəkildə təsir göstərir. Qadamerin "üfüqlərin birləşməsi" ideyasına uyğun olaraq, açıq ünsiyyət mühitinin yaradılması, müxtəlif intellektual yanaşmaların tətbiqi və milli-mənəvi dəyərlərin tədris prosesinə inteqrasiyası bu istiqamətdə mühüm əhəmiyyət daşıyır.

Beləliklə, Azərbaycan tarix dərslərində ekzistensial bacarıqların inkişafı yalnız fənn biliklərinin mənimsədilməsi deyil, həm də şagirdlərin cəmiyyətdə məsuliyyətli və yaradıcı fərdlər kimi yetişməsinə xidmət edir. Bu isə müəllimlərin tədrisdə innovativ yanaşmalar tətbiq etməsini zəruri edir.

Açar sözlər: ekzistensial bacarıqlar; ekzistensial təhsil; müəllim-şagird münasibəti; tarix tədrisi; humanist psixologiya.

THE ROLE OF THE TEACHER İN THE FORMATİON OF EXİSTENTİAL THİNKİNG SKİLLS İN HİSTORY LESSONS

Khadija Rustam RUSTAMOVA
Azerbaijan State Pedagogical University
Orcid: https://orcid.org/0009-0007-5273-2384
E-mail: khadijarustamli11@gmail.com

Abstract: In contemporary society, education is among the principal conditions for societal development and social progress. Modern education is not confined to the transfer of theoretical knowledge; rather, it facilitates the formation of individual personality, self-awareness, heightened responsibility, and creative capability, while fostering a sense of accountability to society. Humanistic psychology and existential philosophy thus constitute the theoretical foundation for pedagogical processes, emphasizing the critical role of teachers in cultivating students' existential thinking skills.

This article examines the contribution of teachers to the development of existential thinking in students through the teaching of Azerbaijani history, interpreting the issue from both pedagogical and philosophical perspectives. Existential thought denotes an approach that cultivates an individual's capacity for making personal choices and preserving their integrity.

The aim of the study is to determine how existential skills are developed in Azerbaijani general education schools through the content of history lessons and the methods employed by teachers. Utilizing a deductive framework and qualitative content analysis, the study reveals that student-centered approaches, dialogic instructional methods, creative discussion, and integrative teaching techniques expand students' interests, strengthen self-consciousness, and bolster their sense of responsibility. Furthermore, this article underscores that the quality of teacher-student interactions, the personality of the teacher, and the classroom environment directly influence the cultivation of existential skills. Consistent with Gadamer's concept of the "fusion of horizons," the establishment of an open communicative environment, the employment of diverse intellectual approaches, and the integration of national and moral values into the pedagogy are of paramount importance.

In conclusion, the development of existential skills in Azerbaijani history instruction transcends mere acquisition of disciplinary knowledge; it contributes to the formation of responsible and creative individuals in society. Consequently, it is imperative for teachers to adopt innovative pedagogical approaches in their instruction.
Keywords: existential skills; existential education; teacher-student relationship; history teaching; humanistic psychology.

РОЛЬ УЧИТЕЛЯ В ФОРМИРОВАНИИ ЭКЗИСТЕНЦИАЛЬНОГО МЫШЛЕНИЯ НА УРОКАХ ИСТОРИИ

Хадия Рустам РУСТАМОВА
Азербайджанский государственный педагогический университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0007-5273-2384
Электронная почта: khadijarustamli11@gmail.com

Резюме: В современную эпоху образование рассматривается как одно из ключевых условий развития общества и социального прогресса. Основная цель современного образования заключается не только в передаче учащимся теоретических знаний, но и в создании условий для формирования личности, самопознания, укрепления чувства ответственности, развития творческих способностей и осознания своей социальной значимости. В этом контексте гуманистическая психология и экзистенциальная философия формируют теоретическую основу современных педагогических процессов, подчеркивая особую роль учителя в развитии у учащихся экзистенциального мышления.
Настоящая статья посвящена анализу роли учителя в формировании экзистенциальных навыков мышления у учащихся в процессе преподавания истории Азербайджана и рассматривает данную проблему с педагогической и философской точек зрения. Экзистенциальное мышление представляет собой важный подход, способствующий развитию способности человека делать осознанный выбор и сохранять индивидуальную позицию.
Цель исследования состоит в том, чтобы определить, каким образом экзистенциальные навыки формируются в общеобразовательных школах Азербайджана посредством содержания уроков истории и используемых учителями методов обучения. В исследовании применяются дедуктивный подход и методы качественного контент-анализа. Полученные результаты показывают, что личностно-ориентированные подходы, диалоговые методы обучения, творческие дискуссии и интегративные формы обучения расширяют круг интересов учащихся, укрепляют их самосознание и чувство ответственности. В статье также подчеркивается, что качество взаимоотношений между учителем и учеником, личность педагога и созданная им атмосфера в классе оказывают прямое влияние на развитие экзистенциальных навыков. В соответствии с концепцией «слияния горизонтов» Г. Гадамера, создание открытой коммуникативной среды, использование разнообразных интеллектуальных подходов и интеграция национальных и духовно-нравственных ценностей в образовательный процесс имеют важное значение в этом направлении.
Таким образом, развитие экзистенциальных навыков на уроках истории Азербайджана направлено не только на усвоение учебного материала, но и на формирование учащихся как ответственных и творческих личностей, способных к активному участию в жизни общества. Это, в свою очередь, требует от педагогов внедрения инновационных подходов в образовательный процесс.
Ключевые слова: экзистенциальные навыки; экзистенциальное образование; взаимоотношения учителя и ученика; преподавание истории; гуманистическая психология

Giriş

XXI əsrdə keyfiyyətli təhsil sisteminin qurulması yalnız biliklərin ötürülməsi ilə məhdudlaşmır, həm də şagirdlərin şəxsiyyət, sosial məsuliyyət və yaradıcı potensialının inkişafını hədəfləyir. Azərbaycan təhsil qanunvericiliyi beynəlxalq konvensiyalara uyğun olaraq milli-mənəvi və ümumbəşəri dəyərlərin qorunmasını prioritet sayır. Bu kontekstdə ekzistensial düşüncə bacarıqlarının tədris prosesinə inteqrasiyası mühüm əhəmiyyət kəsb edir (Gutek, 1988; Aguilar, 2010).

Humanist psixologiya və ekzistensial düşünə bilmə bacarığının formalaşdırılmasına ümumtəhsil müəssisələrində tarix fənnini tədris edən müəllimlərin dərs metodları keyfiyyəti təhsildə əldə olunacaq nəticələrə birbaşa təsir edir. Ekzistensialist düşüncəyə malik olan elm xadimləri hesab edir ki, qiymətləndirmə və seçim məsələsi vacib əhəmiyyət daşıyır. Azərbaycan tarixi dərslərində ekzistensial bacarıqların yaradılması təkcə müəllimlərin deyil, həm də şagirdlərin bir insan kimi öz şəxsiyyətini mühafizə edə biləcəkləri bir mühit tələb edir. Ekzistensialist filosof və humanist psixoloqlar hesab edir ki, ekzistensiallığı formalaşdırmaq üçün təhsil alan şagirdin maraqlarını və onların fərdi fərqlərini nəzərə alan tədris və öyrənmə üsulları bu məqsədə çatmaqda mühüm rol oynayır. Tədqiqatın qarşısına qoyduğu məqsəd bu yanaşmanı dəstəkləyən tədris metodlarını və onların xarakterik xüsusiyyətlərini keyfiyyətli məzmun təhlilindən istifadə edərək və mövcud ədəbiyyatı nəzərdən keçirərək müəyyən etməkdən ibarətdir. Deduktiv baxımdan əldə edilən məlumatların təhlili nəticəsində

belə qənaətə gəlindi ki, tədris müəssisələrində müəllimlərlə şagirdlər arasında olan münasibətləri vurğulayaraq əslində, dərs prosesində fərdi nümunələri nəzərə alan və onların arasında həm səmərəli münasibətlərin, həm də müsbət mənlik anlayışının artmasına stimul verə bilən effektiv tədris metodlarını dəstəkləyirlər.

Nəzəriyyə

Keyfiyyətli təhsil sistemi cəmiyyətin uğurunu reallaşdıran əsas amillərdəndir. Məhz bu səbəbdən Azərbaycan hökuməti dünyəvi və fasiləsiz xarakter kəsb edən, hər bir vətəndaşın, cəmiyyətin və dövlətin prioritet maraqlarını özündə ehtiva edən strateji əhəmiyyətli fəaliyyət sahəsi olan təhsilin keyfiyyətini ölkə ərazisindəki təhsil müəssisələrində yüksəltməyə çalışır və intellektual səviyyəni yüksətməyə xidmət göstərən siyasət yürüdür. 19 iyun 2009-cu ildə qəbul edilən təhsil qanuna əsasən respublika ərazisində təhsil sistemi insan hüquqlarına aid beynəlxalq konvensiyalara və ölkəmizin tərəfdar olduğu beynəlxalq müqavilələrə əsaslanaraq, təhsil sahəsində milli-mənəvi, eləcə də ümumbəşəri dəyərlərin prioritetliyinə əsaslamaraq dünya təhsil sisteminə inteqrasiya edərək inkişaf etdirilir. Qanunun 9-cu maddəsinə əsasən təhsilin keyfiyyət səviyyəsi respublika ərazisində qəbul edilən dövlət təhsil və peşə standartlarına müvafiq şəkildə nəinki beynəlxalq, eləcə də ümumavropa təhsil sisteminin prinsiplərinə uyğunlaşdırılaraq mövcud təhsil pillələri üzrə müvafiq keyfiyyət göstəriciləri sistemi - təhsil proqramları, təhsilalanların hazırlıq səviyyəsi, informasiya resursları, infrastruktur, maddi-texniki baza, tədris müəssisələrində fənni tədris edən pedaqoqların peşəkarlığı və elmi-pedaqoji səviyyəsi, mütərəqqi tədris texnologiyaları və s. nəzərə alınaraq müəyyənləşdirilir. Həmçinin, təhsil müəssisələrində mövcud kadr hazırlığının keyfiyyət göstəriciləri məzunların təkcə milli deyil, həm də beynəlxalq əmək bazarında rəqabət apara bilmək qabiliyyəti, respublikanın sosial və iqtisadi baxımdan inkişaf etməsində göstərdiyi xidmətləri ilə müəyyənləşdirilir və hər bir tarixi mərhələdə sosial-iqtisadi, ictimai-siyasi, elmi və mədəni inkişafla əlaqəli olan tələblərdən qaynaqlanan təhsilin keyfiyyət səviyyəsi isə müvafiq icra hakimiyyəti orqanının müəyyənləşdirdiyi orqan (qurum) tərəfindən qaydalara müvafiq olaraq qiymətləndirilir. Məktəblərdə təhsilin keyfiyyətinin göstəricilərindən biri də dərs deyən müəllimin layihələndirilmiş təlim vasitələrinin sinifdə tətbiq edilmə dərəcəsinə əsaslanaraq özünün tədris nəticəsini obyektiv qiymətləndirməsi və peşəkarlıq səviyyəsidir. Qiymətləndirmə aparmaq müəllimin peşəkarlığını daim təkmilləşdirməsi üçün vacibdir və sinifdəki müxtəlif fəaliyyətləri, strategiyaları, metodları, hətta öyrənmə addımlarını müqayisə etməklə qiymətlənirməni başlamaq olar. Öyrənmə vasitələrindən səmərəli istifadə həm tam idarəetməni, həm də müəllimin peşəkarlığının artırılması üçün bir vasitədir. Müəllimlərin peşəkarlığının davamlı inkişafı üçün qiymətləndirmə proseslərinin tətbiqi zəruridir. Qiymətləndirmənin olmaması pedaqoji fəaliyyətin effektivliyinin azalmasına səbəb ola bilər. XX əsrin maarif xadimi S.Qənizadənin hesab edir ki, müəllimlik peşəsi insan kapitalının inkişafında və cəmiyyətin sosial-mədəni tərəqqisində strateji əhəmiyyət daşıyır. Müəllimlərin peşəkarlığı şagirdlərin sosiallaşması, məsuliyyət hissi və yaradıcı bacarıqlarının formalaşmasında həlledici rol oynayır.

Ekzistensial bacarıqları formalaşdırmaq üçün müəllimlərin həyatın mənası, məsuliyyəti və fəaliyyət qabiliyyəti ilə əlaqədar onların özünü dərk etməsinə stimul verən kreativ təlim proseslərinin yaradılması zərurəti göz qabağındadır, məhz bu onlara çoxnövlü intellekti, xüsusən də ekzistensial bacarıqları tədris prosesinə tətbiq etməsinə stimul verə bilər. Effektiv tarixi özünüdərk haqqında Karrın istinad etdiyi alman filosofu Qadamerin fikrinə əsaslanaraq, tarixi vəziyyəti, məktəb nizam-intizamını düzgün başa düşmək üçün təhsil prosesinin iştirakçıları arasında açıq söhbətlər üçün məkanlar açmaq və beləliklə, onların düşüncəsinin "üfüqlərinin birləşməsinə" və inteqrasiyasına nail olmaq lazımdır. Qadamerin fikrincə hər bir şəxs özünü yoxlama prosesi ilə dərk etməzdən öncə, yaşadığı mühitdə - ailədə, cəmiyyətdə və dövlətdə kimliyini aydın olaraq dərk edir.

Şagirdyönümlü metod və müsbət mənlik konsepsiyasının inkişafı üçün dialoq zəruridir, çünki ekzistensial bacarıqların tarix dərsləri vasitəsilə şagirdlərdə formalaşmasında fənn müəllimi və təhsil sistemi mühüm rol oynayır. Deməli, təhsilalanların fərdi inkişafla bağlı konsepsiyaları inkişaf etdirən, yəni hər bir şagirdi diqqət mərkəzində saxlayan tədris metodları bu bölmə ilə dəstəklənir.

Azərbaycan tarixi dərslərində təhsilalanlar və müəllimlər arasında qarşılıqlı əlaqə və şagirdlərdən optimal təlim nəticələrini əldə etmək üçün pedaqoqların təlim prosesində və istifadə olunan alətlərdə yeniliklər etməsi lazımdır. Sinifdə öyrənmə prosesi zamanı müəllimin şagirdlərdə tədris olunan mövzuya maraq oyatması, təhsilalanlarla qarşılıqlı əlaqəni təmin etməsi üçün istifadə olunan təlim modeli ilə sıx şəkildə bağlıdır (Sukardi., 2010). Stanford Universitetinin əməkdaşı Eisner keçirdiyi araşdırmaya əsasən belə qənaətə gəldi ki, çoxnövlü intellekt nəzəriyyəsi və ekzistensial bacarıqların formalaşdırılması təhsilalanların ehtiyaclarına cavab verən öyrənmə proseslərini prioritet hədəfə çevirən, hazırkı dövrdə təhsilin hədəfə aldığı məqsədlərə uyğundur. Çoxnövlü intellektlərin inkişaf etdirilməsi müxtəlif öyrənmə yanaşmalarından istifadə olunaraq

ümumtəhsil müəssisələrində öyrənmə prosesinə uğurla daxil edilə bilər (Griggs LA, et., 2009).

İnsanlar təkbaşına əldə edə bilmədikləri məqsədlərə nail olmaq üçün öz davranışlarını cəmiyyətin digər üzvləri ilə əlaqələndirirlər. Bu baxımdan da təhsil müəssisələri sağlam münasibətlər qurulması üçün hər bir fərdin şəxsi keyfiyyətlərinin formalaşdığı dövrdə fərdlərarası sağlam əlaqəni yaratmaqda əslində praktik məkan rolunu oynayır. Bunlardan bəziləri altruistik (və hətta birtərəfli), lakin unikal mübadilə formaları vasitəsilə ilə də idarə oluna bilər. Məsələn; Sosial öyrənmənin və həmrəyliyin milli uğur üçün əhəmiyyətini Polad Həşimov və döyüş yoldaşlarının şəhid olmasın misal göstərə bilərik. Beləliklə, milli həmrəylik və vətənpərvərlik mövzuları tarix fənninin tədrisində şagirdlərin sosial məsuliyyət və kollektiv dəyərlərinin formalaşmasına xidmət edən mühüm komponentlərdəndir. Bu dəyərlər həm tarixi hadisələrin öyrənilməsi, həm də təhsilalanlarda tarixi mövzular vasitəsi ilə sosial identikliyin inkişafı baxımından aktualdır. Ölkə başçısının 2019-cu ildə Soçi şəhərində Valday Diskusiyya klubunda erməni baş nazirinin "Qarabağ Ermənistanın bir hisəsidir və nöqtə." iddiasına qarşı qətiyyətli çıxışı və "Qarabağ Azərbaycandır və nida işarəsi!" (Azərbaycan tarixi 9-cu sinif dərslik., 2024) cavabı Azərbaycan tarixi fənnində milli identiklik, ərazi bütövlüyü və dövlətçilik ideyaları şagirdlərin vətəndaşlıq şüurunun formalaşmasına xidmət edən əsas mövzular sırasında olmasını göstərir. Mövzu tədris edilərkən müasir İKT vasitələrdən istifadə edərək ölkə başçısının çıxışı zamanı göstərdiyi yüksək intelekt və əzmkarlığı əyani şəkildə izləyərək, həm fənlarası (İnformatika – Rus dili - Azərbaycan tarixi), həm də fənnüstü inteqrasiya etməklə fəndaxili 9 və 11-ci siniflərdə mövzunu şaquli inteqrasiyasını da oluna bilər. Ərazi bütövlüyünə edilən qəsblərə qarşı aparılan mübarizəni Oxsford Universteti əməkdaşı avstraliyalı Tobi Ordun təbiri ilə "gələcəyimizi təmin etmək üçün biz indi hərəkət etməliyik: bu günün risklərini idarə etməliyik, sabahın risklərinin qarşısını almalıyıq və bir daha heç vaxt özümüz üçün belə risklər törətməyəcək cəmiyyətə çevrilməliyik" (Toby Ord., 2020) şəklində ifadə edə bilərik. Qadamer qeyd edir ki, həqiqətdə tarix bizə deyil, biz tarixin özünə aidik. Subyektivliyin mərkəzi əslində təhrif olunmuş güzgüdür. Məhz bu baxımdan hər bir fərdin qərəzləri – onun mühakimələrindən qat-qat artıq – onun var olmasının tarixi reallığın bildirir.

Ekzistensial bacarıqlar şagirdlərdə formalaşdırılarkən mövcud olan təlim və tərbiyə prosesləri maksimum dərəcədə onların maraq dairələri nəzərə alınaraq fərdiləşdirilməlidir və bunun üçün pedaqoji vasitələr əslində o qədər dəyişkəndir ki, təhsilalanların varlığının hazırki strukturu və ya onun tarixi mövzudan təhlil edərək seçdiyi dəyər qövsü ona təqdim edilən imkanlar vasitəsilə qorunur. Bunun üçün ilk növbədə təhsil müəssisəsində hər kəs nizam-intizamlı olmalıdır. Nizam-intizam əslində fərdin əldə etdiyi biliklərindən və özünün sahib olduğu məqsədlərindən başlayır; nizam-intizamlı olmaq üçün hər bir şəxs öz hərəkətlərini düzgün şəkildə istiqamətləndirməlidir (Osvaldo Murillo Aguilar., 2014).

Azərbaycan tarixi dərsliyindəki mövzuların baş verən proseslərə təsirinin təhlilinin nəticələrinə əsasən deyə bilərik ki, mövzuların tədrisi effektiv və praktik olub və əslində şagirdlərin yaradıcı düşünə bilmə bacarıqlarını inkişaf etdirərək ekistensial bacarıqları formalaşdıra bilər. Mövzunun çoxşaxəli intelekt inkişaf etdirilərək tədrisi öyrənmə zamanı diqqəti daha çox cəmləyərək şagirdlərin real həyatda optimal nəticələr göstərə bilməsinə, onların potensialının inkişafına yeni perspektiv imkanlar təqdim edə bilər, xüsusilə təhsilalanların real həyati situasiyalarda tənqidi, yaradıcı, yenilikçi və açıq fikirli olmasına yeni imkanlar açır. Şagirdlərin hər birinin tarixi mövzuların tədrisində peşəkar müəllimə ehtiyacı var, çünki təlim prosesində pedaqoqların istifadə etdikləri dərs metodlarının əldə edilən nəticələrdə rolu çox danılmazdır.

Metodologiya

Tədqiqat keyfiyyətli məzmun təhlili metoduna əsaslanır. Əsas yanaşma deduktiv təhlil prinsipləri əsasında seçilmişdir. İstifadə olunan mənbələr humanist psixologiya, ekzistensial fəlsəfə və müasir pedaqogikanın əsas əsərlərinə əsaslanır.

Nəticə

Şagirdyönümlü metodların rolu: Tarix dərslərində müəllimin fərdi yanaşması və dialoq şagirdlərin özünü kəşf etməsinə və məsuliyyət hissinin inkişafına xidmət edir.

Müəllimlərin təsiri: Müəllimlər yalnız bilik ötürən deyil, həm də şagirdlərdə mənlik konsepsiyasını və sosial məsuliyyəti formalaşdıran aparıcı fiqurlardır.

Çoxnövlü intellekt nəzəriyyəsi: Eisner-in yanaşmasına əsasən, fərqli öyrənmə tərzləri nəzərə alınaraq şagirdlərin maraq və qabiliyyətləri inkişaf etdirilə bilər.

Tarixi təhsil və identiklik: Azərbaycan tarixi dərslərində milli həmrəylik, vətənpərvərlik və sosial məsuliyyət kimi dəyərlərin aşılanması təhsilalanların ekzistensial bacarıqlarını gücləndirir.

Müəllimlərin pedaqoji fəaliyyətində ekzistensial düşünmə bacarıqlarının inkişafına yönəlik metodların tətbiqi şagirdlərin yalnız akademik deyil, həm də şəxsi və sosial inkişafına töhfə verir. Azərbaycan təhsil sistemində bu istiqamətdə aparılan islahatlar ekzistensial təhsilin geniş tətbiqi üçün əlverişli zəmin yaradır.

Təkliflər

Ədəbiyyatın təhlili göstərir ki, ekzistensial bacarıqların inkişafı yalnız pedaqoji metodlarla deyil, həm də sosial-mədəni mühitlə və müəllimlərin tədrisi ilə bağlıdır. Qadamerin "üfüqlərin birləşməsi" nəzəriyyəsi dialoqun və qarşılıqlı anlaşmanın təhsil prosesində əhəmiyyətini vurğulayır. Ordun (2020) "ekzistensial risklər" yanaşması isə insanlığın gələcəyi ilə bağlı məsuliyyət hissinin gənc nəsillərdə formalaşdırılmasının vacibliyini göstərir. Qarşıya qoyulan məqsədə nail olmaq üçün müəllimlər:

-dərsin tədrisində refleksiv tapşırıqlardan istifadə edilməli;

-müzakirələr təşkil edərək, şagirdlərə dəyərlər aşılanmalı;

-müəllim öz nümunəvi davranışı ilə təhsilalanlar model olmalı;

-mövzuların tədrisində tarixi filmlər və qısa hekayələr vasitəsilə mənəvi problemlərə toxunmalı;

-tədris zamanı şagirdlərə kiçik layihələr hazırlatmalıdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Azərbaycan tarixi 9-cu sinif dərslik. (2024). 200 s., s.183
2. Griggs LA, S Barney, JB Sederberg, E Collins, S Keith & L Iannaci. Varying Pedagogy to Address Student Multiple Intelligences (2009). Journal of the Sociology of Self-Knowledge 7 (1), 55-60.
3. Gutek, Gerald Lee., (1988.) Philosophical and ideological perspectives on education., 346
4. Sukardi. Educational Evaluation Principles and Operations., (2008). 12
5. Toby Ord ., (2020). The precipice existential risk and the future of humanity., 16.
6. Osvaldo Murillo Aguilar. (2014). AnÁlisis existencial del rol docente en el manejo de la disciplina en el aula Y el centro educativo. Revista, 15, 1-21.

DOİ: 10.32010/LORJ2277

TÜRK XALQLARININ MUSİQİSİNDƏ "KÜY" JANRININ TARİXİ, STRUKTURU VƏ TƏKAMÜLÜ

Səmayə Siruz MƏMMƏDOVA
Azərbaycan Milli Konservatoriyası
https://orcid.org/0009-0008-9395-6920
samaya.mamedova.33@gmail.com

Xülasə: Tədqiqat işimizdə "küy" anlayışının etimologiyası, təşəkkülü və türk xalqlarının musiqisindəki çoxşaxəli istifadəsi geniş şəkildə araşdırılır. Küy termini qədim türklərin musiqi təfəkküründə dərin qatlarında formalaşaraq təkcə melodik ifadə vasitəsi deyil, həm də milli yaddaşın səs daşıyıcısı kimi çıxış etmişdir. Mərkəzi Asiyada yaşayan qazax, qırğız, eləcə də Volqaboyu tatar və başqırd xalqlarının ənənəvi musiqi irsində bu janr geniş yayılmışdır. Qazaxlarda "küy", qırğızlarda "küü", tatarlarda "köy", başqırdlarda isə "küy" adlanan bu janr, hər xalqın özünəməxsus ifa üslubunda təcəssüm tapır. Məsələn, qazaxlarda dombıra, kıl-kobız, şan-kobız, sıbızğı, qırğızlarda komuz, temir ooz-komuz və çopo çoor alətləri bu musiqi janrının əsas daşıyıcıları kimi çıxış edir.
XI əsrdə Mahmud Kaşğarinin "Divanü lüğat-it-türk" əsərində "küy" termini ilk dəfə geniş mənada izah olunmuş və bu anlayışın geniş coğrafiyada tanındığı və yayıldığı qeyd edilmişdir. Tarixi mənbələr sübut edir ki, küy əsasən Şimal türklərinin musiqisində həm üslub, həm də janr göstəricisi kimi günümüzə qədər yaşayır. Ərəb-fars mədəniyyətinin təsiri altında qalan türklər isə bu termini tədricən "hava", "məqam", "makom" və "makam" anlayışları ilə əvəz etmişlər. XX əsrdən etibarən isə küy janrı yeni formalarla, xüsusilə simfonik küy kimi sintez edilmişdir. Qazax və başqırd bəstəkarlarının yaradıcılığında bu sintez milli ruhun simfonik musiqiyə inteqrasiyası baxımından mühüm mərhələ hesab olunur. Məqalədə həmçinin müxtəlif türk xalqlarında küyün semantik çalarları, janr təkamülü və müasir dövrdə onun inkişaf istiqamətləri elmi əsaslarla, müxtəlif tədqiqat metodları ilə təhlil edilir.
Bu baxımdan küy janrının öyrənilməsi təkcə musiqi baxımından deyil, həm də mədəni antropologiya və etnomusiqişünaslıq kontekstində mühüm əhəmiyyət daşıyır. Küy yalnız melodik bir hadisə deyil, həm də xalqın düşüncə tərzini, mənəvi dünyasını və tarixi yaddaşını ifadə edən bədii-fəlsəfi hadisədir. Onun strukturu, intonasiyası və ritmik quruluşu vasitəsilə türk xalqlarının emosional dünyası, təbiətə münasibəti və qəhrəmanlıq ruhu musiqi dilində canlanır. Bu mənada küy həm musiqi mətninin, həm də mədəni kimliyin daşıyıcısı kimi çıxış edir. Müasir dövrdə küy irsinin toplanması, sistemləşdirilməsi və tədris olunması bu janrın gələcək nəsillərə ötürülməsi baxımından mühüm elmi-praktik əhəmiyyət kəsb edir.
Açar sözləri: Türk xalqları, ənənəvi musiqi, küy, küü, ozon köy, kıska-küy, simfonik küy.

THE HISTORY, STRUCTURE, AND EVOLUTION OF THE "KUY" GENRE IN THE MUSIC OF TURKIC PEOPLES

Samaya Siruz MAMMADOVA
Azerbaijan National Conservatory
https://orcid.org/0009-0008-9395-6920
samaya.mamedova.33@gmail.com

Abstract: Our research thoroughly examines the etymology, formation, and multifaceted use of the concept of "kuy" in the music of Turkic peoples. The term kuy emerged from the deep layers of ancient Turkic musical thought, functioning not only as a means of melodic expression but also as a sound carrier of national memory. This genre has been widely prevalent in the traditional musical heritage of Central Asian Kazakhs and Kyrgyz, as well as Volga-region Tatars and Bashkirs. Known as "kuy" among Kazakhs and Bashkirs, "kuu" among Kyrgyz, and "koy" among Tatars, the genre is manifested in each culture's unique performance style. For instance, instruments such as the dombira, kyl-kobyz, shan-kobyz, and sybyzgy in Kazakh music, and the komuz, temir ooz-komuz, and chopo choor in Kyrgyz music are the primary carriers of this musical form.
The term kuy was first explained in a broad sense in the 11th century by Mahmud al-Kashgari in his work "Divanü Lüğat-it-Türk", where he noted its widespread recognition across a vast geographical area. Historical sources confirm that kuy has survived to the present day as both a stylistic and genre indicator, especially in the music of Northern Turks. However, among Turks influenced by Arab-Persian culture, the term was gradually replaced by concepts like hava, maqam, and makam.
From the 20th century onward, the kuy genre began to evolve into new forms, particularly through the synthesis with symphonic music. In the works of Kazakh and Bashkir composers, this synthesis marked a significant stage in the

integration of national spirit into symphonic expression. The article also explores the semantic nuances of kuy among different Turkic peoples, its genre evolution, and current directions of development using scientific methodologies.
Thus, studying the kuy genre is not only important from a musical standpoint but also holds substantial value in the context of cultural anthropology and ethnomusicology. Kuy is not merely a melodic phenomenon—it is a poetic-philosophical expression of a people's worldview, spiritual realm, and historical memory. Through its structure, intonation, and rhythmic patterns, kuy brings to life the emotional world of Turkic peoples, their relationship with nature, and their heroic spirit through the language of music. In this sense, kuy serves as both a musical text and a vessel of cultural identity. Today, the collection, systematization, and teaching of kuy heritage is of great scientific and practical significance in passing this genre on to future generations.
Key words: Turkic people**,** traditional music, kuy, kuu, kiska kuy, ozon kuy, simfonic kuy.

ИСТОРИЯ, СТРУКТУРА И ЭВОЛЮЦИЯ ЖАНРА "КЮЙ" В МУЗЫКЕ ТЮРКСКИХ НАРОДОВ

Самая Сируз МАМЕДОВА
Азербайджанская Национальная Консерватория
https://orcid.org/0009-0008-9395-6920
samaya.mamedova.33@gmail.com

Резюме: В нашем исследовании всесторонне рассматриваются этимология, формирование и многоаспектное использование понятия "кюй" в музыке тюркских народов. Термин "кюй" сформировался в глубинных слоях музыкального мышления древних тюрков, но не только средством мелодического выражения и звуковым носителем национальной памяти. Этот жанр получил широкое распространение в традиционном музыкальном наследии казахов и кыргызов Центральной Азии, а также татар и башкир поволжья. У казахов он известен как "кюй", у кыргызов — "күү", у татар — "кой", у башкир — также "кюй", причём в каждой культуре он находит свое уникальное воплощение в стиле исполнения.
Так, основными инструментами, передающими этот жанр, являются: у казахов — домбра, кыл-кобыз, шан-кобыз, сыбызгы; у кыргызов — комуз, темир ооз-комуз и чопо чоор. Термин "кюй" впервые получил широкое толкование в XI веке в труде Махмуда Кашгари "Дивану лугат ат-турк", где отмечается его распространённость на обширной географической территории. Исторические источники подтверждают, что кюй сохранился до наших дней как жанровой и стилистический признак в музыке северных тюрков.
Под влиянием арабо-персидской культуры у других тюркских народов это понятие было постепенно заменено терминами "хава", "макам", "маком". С XX века жанр кюй начал синтезироваться с новыми формами, особенно в виде симфонического кюя. В творчестве казахских и башкирских композиторов этот синтез стал важным этапом интеграции национального духа в симфоническую музыку.
В статье также научно анализируются семантические оттенки кюя у разных тюркских народов, его жанровая эволюция и направления развития в современную эпоху с использованием различных исследовательских методов. Изучение жанра кюй представляет важность не только с музыкальной точки зрения, но и в контексте культурной антропологии и этномузыкологии.
Кюй — это не просто мелодическое явление, но и художественно-философская форма выражения мировоззрения, духовного мира и исторической памяти народа. Через его структуру, интонацию и ритмическое строение в музыкальном языке оживает эмоциональный мир тюрков, их отношение к природе и героический дух. В этом смысле кюй выступает как носитель не только музыкального текста, но и культурной идентичности.
В современную эпоху сбор, систематизация и преподавание наследия кюя имеют важное научно-практическое значение для передачи этого жанра будущим поколениям.
Ключевые слова: Тюркские народы, традиционная музыка, кюй, куу, озон кой, кыска кюй, симфонический-кюй

Giriş

Türk xalqlarının musiqisində ənənəvi musiqi janrları içərisində qədim tarixə malik olan küy əsas yerlərdən birini tutur. Küy qədim instrumental və vokal musiqidir və bu musiqi janrına biz bir çox türk xalqlarının musiqisində rast gəlirik. Məsələn, qırğız, qazax, türkmən, tatar, başqırd və başqaları**.** Küyün instrumental forması daha çox qırğız və qazax xalqlarında yayılmışdırsa, vokal küylərə daha çox tatar və başqırd musiqisində müşahidə olunur.

İlk dəfə "küy" sözünə XI əsrdə yaşayıb-yaratmış görkəmli türk alimlərindən biri olan, etnoqraf, filoloq Mahmud Kaşğarinin "Divani Lüğət-it-Türk" lüğətində rast gəlinir. Əsərdə kuk (və ya kük) şəklində verilmiş və şeir ölçüsü, söz (zarafat), hava-melodiya, səma, göy rəngi kimi mənaları qeyd olunjuşdur. Lüğətdə həmçinin kuy (küy) sözü quzu,

qoyun sürüsü mənasından savayı, dərənin dibi, düz yer kimi də işlədilib (Mahmud Kaşğari, 2006)

Mahirə Hüseynovanın "Mahmud Kaşğarinin "Divani lüğət-it-türk" əsərinin qrammatik xüsusiyyətləri" adlı elmi tədqiqatında "Karşılatşırmalı türk lehçeleri sözlügü" lüğətinə istinadən belə fikrə də rast gəlirik ki, "çağdaş Türkiyə türkcəsində qədim "kök" sözü "gö", başqırd türkcəsində "kük", tatar dilində də "kük", türkmən türkcəsində "göy" kimi bir çox fonetik variantlarda çıxış edir". (Hüseynova M, 2022)

Türk alimi Feza Tansuğ bu sözü qədim türk sözü olub, xoş, sakitləşdirici, heyranedici, sehrli "səs" kimi şərhini vermiş və onun "kükrəmək", "köks" mənalarını daşıdığını və sonrakı dövrlərdə "musiqi" sözü ilə əvəz olunduğunu bildirmişdir. Lakin bəzi alimlərin fikrincə isə "küy" (tsüy, daha sonra khoğ) sözü çin dilindən qəbul olunmuş və mahnı mənasında çıxış etmişdir. (Hüseynova L, 2023)

Saule Uteqaliyeva fundamental "Звуковой мир музыки тюрских народов: теория, история, практика (на материале инструментальных традиций Центральной Азии)" ("Türk xalqlarının musiqisində səs dünyası: teoriya, tarix və təcrübə (Mərkəzi Asiyanın ifaçılıq instrumental ənənələri əsasında)") adlı tədqiqatında bu sözün çoxsaylı mənalarını ortaya qoyur: "Qazax və özbəklərdə mövqe, vəziyyət; musiqi, qazax və azərbaycanlılarda kökləmək; tatar, başqırd və özbəklərdə melodiya, hava, motiv, mahnı; qazax və qırğızlarda instrumental pyes, xalq musiqisinin növü və janrı". (Утегалиева С, 2013)

Rusiyanın tərkibində yerləşən Altay, Tıva və Şor Türkləri küy yerinə "kay" terminindən istifadə edirlər. Kay termininin başqa mənaları da var. Kay içtən gələn, cingiltili səsdir. Dastan söyləyən ozanlar, belə bir boğuq səslə çalıb söyləyərmişlər. Kaylama: Dastanları, boğazdan gələn mırıltılı bir səslə çalıb demək. Kaylatma: Melodiya ilə dastanı mahnı kimi oxumaq və başa düşülməyən bir ton. (Solakoğlu S, 2011) S. Utqaliyeva kay sözünün mənasını altayların qəhrəmani eposu kimi izah edir. (Утегалиева С, 2013)

Azərbaycan alimi Ramiz Zöhrabov isə belə qənaətə gəlmişdir: "Şərq professional musiqisində şifahi ənənəyə əsaslanan mərkəzi janr müxtəlif regionlarda yaşayan xalqlarda fərqli ad daşıyır. Ərəb və türklərdə makam, azərbaycanlılarda muğam, tacik və özbəklərdə makom, uyğurlarda mukam, iranlılarda dəstgah, hindlilərdə raqa, yaponlarda qaqaku, indoneziyalılarda patet, qazaxlarda küy, qırğızlarda kü və s. adlanır" (Zöhrabov, 2013).

Küy ilk növbədə Mərkəzi Asiya və Volqaboyu türklərinin musiqisində həm üslub, həm də janr kimi öz əhəmiyyətini qoruyub saxlamışdır. Daha çox ərəb-fars təsirinə məruz qalmış türk xalqları isə bu anlayışı hava, məqam, makom, makam anlayışları ilə əvəz etmişdir. Orta mövqedə duran özbək musiqisində isə küy sözü musiqi termini kimi işlədilir və melodiya, hava mənalarını ifadə edir.

Aşağıdakı cədvəldə küyün müxtəlif xalqlarda daşıdığı mənaları verilmişdir:

Küy	uyğurlar	Melodiya, mahnı, vokal-instrumental janr
Küy	özbəklər	Melodiya, mahnı, instrumental əsər, hansısa makomun melodiyası
Küü (kүү) Kyu	qırğızlar	Melodiya, instrumental janr
Küy	qazaxlar	Melodiya, instrumental janr
Küy	Astraxan tatarları	Melodiya, instrumental janr
Küü	altaylar	Melodiya, vokal-instrumental janr
Xyuq	tıvalılar	İnstrumental, vokal-instrumental janr
Küy	başqırdlar	Melodiya, mahnı, vokal musiqi, instrumental musiqi, vokal-instrumental musiqi, rəqs janrı
Köy (көй)	tatarlar	Melodiya, mahnı, vokal musiqi, instrumental musiqi, vokal-instrumental musiqi, rəqs janrı
Küy	Qaraçaylılar (Qaraçay-Çərkəz) və balkarlar	Vokal janrı, ağı (qəmgin mahnı)
Küy	qumuqlar	Melodiya, instrumental janr
türkü-türkü küyi	Krım tatarları	Vokal və vokal-instrumental janr
Türkü-türkü küyi	Türkiyə türkləri	Vokal və vokal-instrumental janr
Türkü-türkü küyi	İraq türkləri	Vokal və vokal instrumental janr
Küy, səs-küy	Azərbaycanlılar	Bəzi bölgələrdə musiqi, çoxlu səs

Tədqiqatçılara əsasən, küyün və qopuz, kıl-kobız alətinin yaradıcısı Dədə Qorqud olub və bu da onu sübut edir ki, türk dünyasının musiqi mədəniyyəti xeyli qədimdir. Kıl-kobız alətinə əsər bəstələyən məhz Qorqud atanın özü olub. Alətin hazırlanmasında şam ağacından, birhürgüclü dəvə dərisindən və at tükündən istifadə etmişdir. Onun bəstələdiyi küylər bu gün də qazax xalq musiqisində yaşamaqdadır. Xalq arasında Dədə Qorqudun yaratdığı küylər "Qorqud küyü", "Qorqud makamı", "Qorqud musiqisi" və s. kimi adlarla tanınır. Dədə Qorqudun küyləri özünəməxsus formaya, quruluşa malikdir. Onların forması və melodik quruluşu bir-birinə yaxındır, melodiya əsasən təkrarlanan şəkildə inkişaf etdirilir. Küylər sakit, mülayim səslənir və bir növ ağıya bənzəyir. Qorqudun hər bir küylərində fəlsəfi fikirlər, düşüncələr, ictimai məzmunlu fikirlər yer almaqdadır. Özünəməxsus xüsusiyyətlərdən biri onun improvizasiya olunaraq ifa olunmasıdır. Bu, ifaçının həm emosional, həm də yaradıcı potensialını ön plana çıxarır. Dədə Qorqudun yaratdığı küylərdən "Akku" ("Qu quşu"), "Jelmaya" ("Dəvə"), "Tağrı Tapa" ("Xallı dana"), "Auppay", "Başpay" və s. Küylər türk mifoloji düşüncəsi və mənəvi irsi ilə sıx bağlıdır.

Qorqud ata küylərində improvizasiyalıq və şifahilik əsas rol oynayır ki, bu da küylərin rondal və variativ təbiətini şərtləndirir. Küylərin funksional cəhətdən ayrı-ayrı hissələrə bölmək çətin olur daha doğrusu, bu qeyri-mümkündür. Melodik inkişaf dalğavari baş verir. Onlar melodik hissələrin fraqmentlərinin təkrarından ibarət olsa da, ritm və faktura cəhətdən fərqlidirlər. Qorqud ata küylərinin dövrümüzə qədər gəlib çatmasının əsas səbəblərindən biri də əlbəttə ki, onun ənənələrinin davam etdirilməsidir. Ozan Ketbuğa (XIII), Ozan Sıpıra (XIV), Kaztuqan (XV),Ozan Jiembet (XVII), Ozan Jiembet (XVII), Ozan Ümbetey (XVIII), Ozan Bukar (XVIII), Qoçaq Janak (XIX), Küyşi Ixlas (XIX-XX) və başqalarını qeyd etmək olar.

Vurğuladığımız kimi, küy qazax, qırğız, tatar, başqırd və başqa xalqlarda mövcuddur. Qazaxlarda "küy", qırğızlarda isə "küü" adlanan bu janr, sözügedən submədəniyyətlərin musiqi təfəkküründə istrumental xarakterlidir.

Qazaxlarda küy

Qazax musiqi folklorunda intrumental yaradıcılıq mahnı yaradıcılığı kimi zəngindir. Qədim milli instrumental musiqi köçəri həyat sürən qaza xalqının həyatında mühüm rol öynayır. Onlar instrumental musiqidən mərasimlərdə, bayramlarda, o cümlədən gündəlik həyatlarında istifadə edirlər. Qazax xalq musiqisində geniş yayılmış instrumental musiqi küydür. Küy ifaçısı "küyşi" adlandırılır. Onlar professional, texniki imkanları geniş, peşəkar ifaçılardır. Bir çox mərasimlərdə onların arasında bir növ yarışma, duel xarakterli ifalar təşkil olunur ki, bu da "tartıs" adlanır. Tartıs zamanı küyşiyə bir melodiya təqdim olunur və onu bir dəfə eşitdikdən sonra ifa etməli və ya həmin melodiya əsasında yenisini bəstələməlidir. Hansı küyşi daha çox bilsə və rəqibindən çox ifa edirsə o da qalib seçilir**.** Dombıra aləti ilə yanaşı kıl-kobız və nəfəsli alət olan sıbızğıda da ifa etməyi bacarırlar. Küy ağıları kıl-kobız və şan-kobızda, çobanların yaratdığı küylər isə sıbızğıda ifa olunur. Hər küyün individual hekayəsi var. Küyşilər əsasən auditoriya qarşısında ifa etməmişdən əvvəl ifa etdiyi küyün mənşəyi, məzmunu və yaranma tarixi haqqında məlumat verir, daha sonra ifaya keçid alırlar. Sözügedən təqdimat dinləyicinin əsəri dərindən anlamasına və hiss etməsinə imkan yaradır. Onu da qeyd etmək lazımdır ki, onların arasında bir növ yarışma, duel xarakterli ifalar da təşkil olunur və "tartıs" adlanır. Tartıs zamanı küyşiyə bir melodiya təqdim olunur və onu bir dəfə eşitdikdən sonra ifa etməli və ya həmin melodiya əsasında yenisini bəstələməlidir. Hansı küyşi daha çox bilsə və rəqibindən çox ifa edirsə o da qalib seçilir. Bir çox küyşilər XII əsrdən başlayaraq günümüzə qədər qazax musiqisində dərin iz qoyub. Onlar tərəfindən yaradılan küylər bu gün qazax xalq musiqi yaradıcılığının klassikləşmiş nümunələridir. Bunlardan Ketbuqa (XII əsr), Sıpıra jırau (XIV əsr), Katuzqan (XV əsr), Bayjigit (XVII əsr) o cümlədən Abıl (1820-1892), Dauletkerey (1821-1875), Kurmanqazı (1818-1889), Toka (1830-1904), Seytek (1861-1939) və başqa küyşilərin adın çəkmək olar. Adları sadalanan küyşilərin yaradıcılığı qazax musiqi irsində küy ənənəsinin formalaşması prosesində mühüm rol oynayıb.

Qazax musiqi tədqiqatçıların fikrinə əsasən küyün formalaşması bilavasitə qazax dombıra alətinin quruluşu və texniki imkanlar ilə bağlıdır. Qədim zamanlardan dombıra quruluşuna görə iki qrupa ayrılır: Tokpe Qərbi Qazaxıstan, şertpe isə Şərqi, Cənubi və Mərkəzi Qazaxıstana aiddir. Dombıralar quruluşuna, ölçüsünə görə bir-birlərindən fərqlənirlər. Məsələn, tokpe üslubunda küylər daha çox ritmik və qısa məzmunlu, şertpe isə lirik, emosional ifadəsi güclü küylərlə fərqlənir. Qeyd etmək lazımdır ki, dombıra küyü ənənəsində ifa üslubu və ifa texnikasına görə 4 məktəbə bölünürlər: Karatau, Jetisu, Qərbi, Şərqi. Hər bir məktəb individual ifa texnikası, üslubu və musiqi dilinə malikdir. Məktəblərin hər birinin fəaliyyəti küy janrının zənginləşməsinə və inkişafına böyük töhfələr vermişdir.

Qazax xalq musiqisində tarixi şəxslərə, tarixi hadisələrə o cümlədən sevgiyə, mifoloji qəhrəmanlara həsr edilmiş küylər var. Məsələn,

“Aktaban”, “Qu Quşu” (“Аққу”), Makedoniyalı İsgəndərə həsr olunmuş “Двурогий Александр”, “Bülbül”, “Dəvə” (“Бозінген”), “Qəhvəyi qaz” (“Қоңыр қаз”) və s. Həmçinin “Toy bastor” adlı küy bayram açılışında, “Estrtu” isə ölüm haqqında xəbər gələn zaman ifa olunur. Sadalanan küylərin ifası zamanı adı çəkilən bir neçə canlıların səsinin imitasiyasını duymaq olur. Misal olaraq “Qu Quşu”nda qanadlarının çırpması forşlaq vasitəsilə əks etdirilir. Ümumiyyətlə küylər kifayət qədər müxtəlifdir və hər bir küy xalqın tarixi yaddaşını, emosional təcrübəsini və estetik baxışlarını özündə əks etdirən bədii ifadə vasitədir.

Qırğızlarda küü (küy)

Qırğız xalq musiqisi qədim və zəngin tarixə malikdir. Qırğız xalq musiqisində “küü” sözü melodiya və instrumental əsər mənasında istifadə olunur. Küü əsasən qırğız xalq çalğı aləti olan komuz və yaylı alət kıl-kıyak da çalınır. Eləcə də, nəfəs alətləri surnay, çopo çoor, temir-komuz, jıqaç ooz komuz alətlərində də ifa olunur. Qırğız küülərindən “Botoy”, “Şınqırama”, “Kerbez” və başqalarını qeyd etmək olar. Küüləri ifa etməmişdən öncə onun məzmunu təqdim olunur, daha sonra ifa edilir və qazax küylərində olduğu kimi. Lakin bəzi küülərdə danışıq müşayiət edir bir növ reçitativ musiqi formasına yaxındır. Bununla da, özünəməxsus ədəbi kompozisiya yaranır.

Qazax və qırğız xalqlarının instrumental musiqi yaradıcılığına nəzər saldıqda, bu ənənələrin bir sıra ortaq küü, küy formalarına və musiqi-mətn motivlərinə malik olduğu müşahidə olunur: Məsələn, “Kerbez”, “Kertoloqoo”, “Bülbül”, “Kambarxan” və başqaları. Qeyd olunan küylər həm dombıra, həm də komuz ifaçılıq ənənəsində mövcuddur. Onlar həm melodik bənzərlik, həm də tarixi-mifik məzmun baxımından qazax küyləri ilə ortaq cəhətlər daşıyır.

Bunlardan biri də “Kambarxan” küyüdür. “Kambarxan” sözü iki hissədən ibarətdir. Küylərin mahir ifaçısı, şertpe məktəbinin ustası Bazaralı Muptekeyev qeyd etmişdir ki, “kam” sözünün mənalarından biri də məhz küydür. Digər mənası isə “şaman”dır. “Xan” sözü isə mahir ifaçıya, musiqiçiyə deyilir. Lakin qədim mifologiyaya əsasən Kambar yağış hamisi olub və o, Mərkəzi Asiyada mifoloji obrazdır. Məsələn, “Kambarxan”nın hər iki xalqda girişi marşvaridir və oxşarlıqlar aydın duyulur. Amma, ritmik baxımından fərqlənirlər. Qazax versiyasında küy daha çox lirizm və ahəng üzərində qurulursa, qırğız variantında daha dinamik və ritmik vurğulara əsaslanır. Bu amil “Kambarxan” küyünün qırğız musiqi yaradıcılığında geniş yayılmasına şərait yaratmış və nəticə etibarilə bu küü xalq arasında daha böyük populyarlıq qazanmışdır.

Küy anlayışına biz tatar və başqırd xalqlarında da rast gəlirik. Tatar və başqırd xalq musiqisi bir-birinə yaxındır. Hər ikisində küy həm vokal, həm də instrumental musiqi deməkdir. Ancaq bəzi musiqi üslubları vardır ki, onlar bir-birlərindən fərqlənirlər.

Tatarlarda köy (küy)

Tatarlarda bu terminə “köy” deyilir. Tatar xalq musiqisində müxtəlif köylər var. Ozın köy (uzun hava), kıska köy (qısa hava), auıl köy (kənd havaları), uyen köylərdir (oyun havaları). Ozın köyləri “Monlı köy”də adlandırırlar. Mon tatar dilində ifadəlilik deməkdir.

Auıl köylər gündəlik həyatda baş verənlərlə bağlıdır. Buraya əsasən kənd havaları aiddir. Auıl köylərin növü də mövcuddur və bu da Uram köy adlanır. “Uram” adlı küylər adətən xor şəklində, unison ifa prinsipi əsasında təqdim olunur. İfa prosesində əvvəlcə bir iştirakçı musiqiyə başlayır, ardınca digər ifaçılar ona qoşularaq melodiyanı birgə şəkildə davam etdirirlər.

Tatar xalq musiqisində kıska köylər müstəsna yer tutur və lirik, yumorlu, satirik və s. xüsusiyyətlərilə səciyyələnir. Kıska köylər qədim zamanlardan mövcud olsa da, XIX əsrin sonu XX əsrin əvvəllərindən etibarən formalaşmağa başlayıb. Köylərə rus və digər xalqlarının musiqisi təsir etmişdir.

Başqırdlarda küy

Başqırd xalq musiqisində isə küy termini ilə ifadə olunur. Əsasən dörd musiqi üslubu formalaşmışdır: Xamak-küy, kıska-küy, xalmak-küy və ozon-küy. Bu xalq termini çoxmənalıdır. Bəzi hallarda janr mənasında, digər hallarda isə musiqi növü, melodiya və müvafiq üslubuna görə, mahnıların musiqili və poetik bəndinin quruluş formasına, habelə ifa tərzinə görə müxtəlif mənalar daşıya bilir.

1. Xamak-küy sadə və reçitativ-deklamasiyalı küydür. Misranın ritmik ifadəliliyini vurğulamaq üçün melodiya köməkçi rolun oynayır.
2. Kıska-küy sürətli tempdə ifa olunur. Ritm baxımından dəqiq, melodiya isə sadə olur. Bu mahnılar məzmun etibarilə sevinc, xoş əhval-ruhiyyə bəxş edir.
3. Xalmak-küy (sakit nəğmə) uzun və qısa üslubların arasında aralıq bir mövqe tutur. Bu üslubda melodiyaların nümunələrin sayı çox deyil. Onlar asta, mülayim tempdə səslənir. Bir çox musiqişünaslar xalmak-küylərini yarı uzun havalar adlandırırlar.
4. Başqırd xalq musiqisində çətin və özünəməxsus bir üslublu melodiya isə ozon-küydür. Ozon-küylər dedikdə buraya instrumental melodiyalar da aid edilir.
5. Başqırd mahnıları arasında çox olmayan nümunələr də var ki, ozon-küy və kıska-küy

üslubunu birləşdirir. Belə bir birləşmədə xalq musiqisinin iki əsas məzmun növünü birləşdirmək istəyi formalaşır. (məs: düşüncə təfəkkürü ilə hərəkətli üslub qovuşur, düşüncə və əyləncə tərzləri bir araya gəlir.) Belə formanı xalq kuşka-küy adlandırır. Nümunə kimi "Yeren-kaşka", "Elmalek", "Kaqarman-kanton" və başqalarınnı misal göstərmək olar.

6. Onu da vurğulamaq lazımdır ki, tatarlarda olduğu kimi başqırd musiqi folklorunda auıl-küylər də var və kıska-küylərdən fərqlənirlər. Çünki bu küylərdə əsasən kənd həyatında baş verən hadisələr təcəssüm olunur.

Küy janrının simfonik təfəkkürlə uzlaşması prosesinin formalaşması XX əsrin 20-ci illərinin ortalarından 40-cı illərin əvvəlinə qədər davam etmişdir. Bəstəkarlardan E.Q.Brusilovski (1905-1981), A.V.Zatayeviç (1863-1936), Ə.K.Jubanov və başqalarını misal göstərmək olar. Adları çəkilən bəstəkarların yaradıcılığına nəzər salsaq, burada qazax xalq musiqisinin Avropa janr və formaları ilə uzlaşdırılması müşahidə edilir. Opera, simfoniya, kamera-instrumental əsərlər, fortepiano pyesləri və s. janrlarla inteqrasiyası baş verir. Məsələn, 1937-ci ildə ilk dəfə B.Yerzakoviç Dauletkereyin "Jelderme" ("Dəvə") küyünü fortepiano üçün aranjeman etmişdir və həmin küy 1948-ci ildə bəstəkarın simli kvartetinin orta hissəsində səsləndirilib.

Qazaxıstanın görkəmli bəstəkarı E.Brusilovski də öz yaradıcılığında küylərə müraciət edib. Qeyd etmək lazımdır ki, bəstəkar Qazaxıstan musiqisində simfoniya janrının yaradıcısı olub. E.Brusilovski "Sarı Arka" ("Qızıl Addım" 1944) simfonik suitasının birinci hissəsində "Aksak kulan" küyünə, daha sonra ikinci Skertso hissəsində Kurmanqazının "Balbıraun" küyünə müraciət edib. "Balbıraun" küyünü bəstəkar VI simfoniyasının final hissəsində də səsləndirmişdir. VI simfoniyanı bəstəkar məşhur qazax küyşisi olan Kurmanqazıya həsr edib və əsərin adı da məhz "Kurmanqazı" adlanır. Əsər küy janrının milli intonasiyalarla simfonik janrda ifa olunması baxımından xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

Ümumiyyətlə, XX əsr qazax musiqi yaradıcılığı üçün çiçəklənmə dövrü hesab olunur. Çünki bu dövrdə ilk dəfə olaraq yeni simfonik küy yaranmışdır. Simfonik küy qazax bəstəkarların yaradıcılığında eləcə də formalaşmasında əhəmiyyətli rol oynayıb. Simfonik küyün banisi Yerkeqali Raxmadiyevdir (1932-2013). O, simfonik küyün ilk nümunələrini yaratmaqla qazax simfonik musiqisinin yeni mərhələsini başlatmışdır. Bunlardan "Dayrabay" (1961), "Serper" (1968), "Kudaşa duman" (1973), "Orıtpa" (1977) əsərlərinin adın çəkmək olar.

Y.Raxmadiyevin "Dayrabay" simfonik küyü XIX əsrin II yarısında yaşayıb-yaratmış küyşi Dayrabaya həsr edib. Küy xoş, şən, sevinc əhval-ruhiyyə ilə seçilir və qazax xalq şənlik ruhunu əks edir. Təsadüfi deyil ki, bəstəkar ilk redaksiyasında bu əsəri "Bayram" (Мерекелі) adında qeyd etmişdir. Dayrabay küyü üç registr bölgüsünə malikdir: bas buın (birinci hissə), orta buın (orta hissə) və saqa (kulminasiya). Orijinal küylə simfonik küyü bir-birinə tematik cəhətdən bağlayan hissə bas-buındır. Bas buın refren rolun oynayır və mövzu inkişaf edərək dombıranın orta registrində yəni orta buında daha sonra kulminasiya nöqtəsi hesab olunan saqada səslənir. Saqada səslənən mövzu tədricən orta buına, daha sonra bas buına düşərək nəticələnir. Dayrabay simfonik küyü üçqat tərkibli simfonik orkestr (simfonik orkestrda hər nəfəsli alətin həcminə və səslənməsinə görə fərqlənən üç növündən istifadə olunur. Məsələn, üç fleyta, üç klarnet və s.) üçün yazılmışdır. Əsərdə bəstəkarın əsaslandığı ənənəvi küyün hissələrini görmürük (bas buın, orta buın və saqa). Simfonik küy sadə üçhissəli reprizli formada yazılıb. Dayrabay küyü ilə bu əsərin oxşar cəhəti odur ki, burada orijinal küyün xüsusiyyətlərindən biri olan sürətli temp və coşqulu əhval-ruhiyyə qorunub saxlanılmışdır.

Qazax ənənəvi musiqisində məşhur küyşilər tərəfindən yaradılan küylər böyük, əhəmiyyətli yer tutur. Küylərdə təkcə xalqın köçəri həyat tərzi deyil, eyni zamanda onun həyat və ölüm haqqında fəlsəfi düşüncələri əks olunub. XX əsrdə isə küy simfonik musiqiyə də nüfuz etmiş və bir növ yeni həyata qədəm qoyub. Bu janr tədricən bəstəkarların yaradıcılığında formalaşaraq inkişaf etmiş, simfonik küy kimi populyarlıq qazanmışdır. Simfonik küyə təkcə qazax bəstəkarları deyil, digər xalqa mənsub bəstəkarlar da müraciət edib. Bu baxımdan başqırd bəstəkarı Azamat Xasaşin yaradıcılığı xüsusi qeyd olunmalıdır. O, simfonik küy üslubunda əsər bəstələyən ilk başqırd bəstəkarlarındandır. Bəstəkarın dördhissəli "Altın orda" simfonik küyü bu üslubda yaradılan əhəmiyyətli nümunələrdən biri hesab olunur.

Qazaxıstanda küy musiqisi yeni nəslin küyşiləri tərəfindən uğurla yaşadılır. Qazax bəstəkar yaradıcılığında küy janrı layiqincə təbliğ olunur. Simfonik küy janrında yüni münunələr yaradılır. Hazırda simfonik küy Mərkəzi Asiyada özünəməxsus orkestr musiqisi janrına çevrilib. Həmçinin bu janr Qazaxıstan musiqi yaradıcılılğının inkişafında, formalaşmasında böyük əhəmiyyət daşıyır.

Nəticə

Küy qədim musiqidir və onun yaranması ilə bağlı çoxlu sayda rəvayətlər, əfsanələr, iddialar mövcuddur. Küyün etimologiyası ilə bağlı müxtəlif elmi yanaşmalar mövcud olsa da, onun musiqi mənasında işlənməsi, bu terminə bir çox türk xalqlarının ənənəvi instrumental musiqi nümunələrinin adı kimi rast gəlinməsi ilə təsdiqlənir.

Küy musiqisi həm janr, həm də üslub səviyyəsi daşıyır. Ehtimal etmək olar ki, uzun-kırık musiqi üslubları ilk dəfə özünü məhz arxaik küylərdə göstərmiş, uzun küy və kıska küy formasında təzahür etmişdir.

Türk xalqları üçün küy təkcə musiqi forması deyil, eyni zamanda bu xalqların tarixi yaddaşı**,** mifik dünyagörüşü **və** estetik duyumu ilə sıx bağlı olan bir ifadə vasitəsidir. Mahmud Kaşğaridən başlayaraq müasir tədqiqatçılara qədər bu terminə verilən müxtəlif izahlar, onun dil, məna və janr baxımından çoxqatlı semantik mənaya malik olduğunu bir daha təsdiqləyir. Küy sözünü bir çox türk xalqlarında musiqi anlamına gəlməsi də onun ilkin və təməl musiqi anlayışı kimi ümumi türk mədəniyyətindəki mövqeyini möhkəmləndirir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

Mahmud Kaşğari. (2006). "Divanü lüğat-it-türk". Dörd cilddə. III cild, 400.

Hüseynova L.Ş. (2023). Türk xalqlarının musiqisi, 164-180.

Hüseynova M.N. (2022). Mahmud Kaşğarinin "Divani lüğət-it-türk" əsərinin qrammatik xüsusiyyətləri.

Səfərova Z.Y. (1999). Dədə Qorqudun musiqi dünyası // "Kitabi-Dədə Qorqud" (Məqalələr toplusu), 151-159.

Zöhrabov R.F. (2013). Azərbaycan muğamları, 46-50.

Onat H. (2021). Geleneksel kazak müziği icraları ve performans özelliklerinin performans teori açısından incelenmesi, 111-156

Solakoğlu S. (2011). Türklerde küy sanatı ve kazak türklerinin küy geleneği, 90-253.

Утегалиева С. (2013). Звуковой мир музыки тюрских народов: теория, история, практика (на материале инструментальных традиций Центральной Азии), 411-500.

DOİ: 10.32010/BHTB1263

İRAQ TÜRKMAN MUSİQİ İRSİNİN ETNİK İDENTİTETİN FORMALAŞMASINDA FUNKSİONAL ROLU

Zeynəb İlqar BAĞIR
Azərbaycan Milli Konservatoriyası
https://orcid.org/ 0009-0009-5980-0137
zeynebagir@mail.ru

Xülasə: Türk etnosu tarixən ortaq dil, din və mədəniyyət zəminində formalaşmış, Avrasiya məkanında mühüm geosiyasi və mədəni rol oynamışdır. Bu ortaq kimliyin ən mühüm daşıyıcısı musiqi yaradıcılığıdır. Türk xalqlarının folklor, ozan-aşıq və musiqi ənənələri yalnız regional deyil, həm də ümumbəşəri dəyər kəsb edir. Lakin bəzi toplumların – xüsusilə İraq türkmanlarının – musiqi irsi hələ elmi sistemləşmədən kənarda qalmışdır. Türkmaneli bölgəsində yaşayan İraq türkmanları oğuz mənşəli etnik qrup kimi Azərbaycan türkcəsinə yaxın dildə danışır, mədəniyyət və musiqi baxımından Azərbaycanla çoxsaylı paralellər nümayiş etdirirlər. Tədqiqatlar göstərir ki, İraq türkman musiqisi həm Anadolu, həm də Azərbaycan musiqi sistemlərinin struktur və melodik xüsusiyyətlərini daşıyır. Xoyrat, divan, layla və mani kimi janrlar əsasında formalaşan bu ənənə emosional ifadəliliyi və poetik dərinliyi ilə seçilir. Ərəb və kürd musiqi mədəniyyətlərinin təsirinə baxmayaraq, türkman musiqisi öz milli-estetik dəyərlərini qoruyaraq konservativ melodik və ritmik quruluşunu saxlamışdır.
İraq türkman musiqisinin tədqiqi yalnız folklorşünaslıq və etnomusiqişünaslıq baxımından deyil, həm də mədəni identiklik, kollektiv yaddaşın qorunması və mədəni proseslərin təhlili baxımından aktuallıq kəsb edir. Bu irsin araşdırılması türk dünyasının musiqi mənzərəsini bütövlükdə dərk etməyə, assimilyasiya təhlükəsi altında olan musiqi ənənələrinin qorunmasına və gələcək nəsillərə ötürülməsinə elmi əsas yaratmağa xidmət edir. Məqalədə İraq türkman kimliyinin türk icmasındakı mövqeyi və musiqi irsinin identitetə təsiri; həmçinin Azərbaycan musiqi sistemi ilə struktural və melodik paralelləri araşdırılmışdır.
Açar sözlər: Türk etnosu, İraq türkmanları, etnomusiqişünaslıq, musiqi folkloru, kollektiv yaddaş, Azərbaycan musiqisi, xoyrat, Türkmaneli, milli identiklik

THE FUNCTIONAL ROLE OF IRAQI TURKMAN MUSICAL HERITAGE IN THE FORMATION OF ETHNIC IDENTITY

Zeynab Ilgar BAGIR
Azerbaijan National Conservatory
https://orcid.org/ 0009-0009-5980-0137
zeynebagir@mail.ru

Abstract: The Turkic ethnos has historically been formed on the basis of a shared language, religion, and culture, playing a significant geopolitical and cultural role in the Eurasian space. The most important carrier of this shared identity is musical creation. The folklore, bardic (ozan-ashiq), and musical traditions of Turkic peoples possess not only regional but also universal value. However, the musical heritage of certain communities—particularly the Iraqi Turkmens—has so far remained outside systematic scholarly study. The Iraqi Turkmens living in the Turkmeneli region speak a language close to Azerbaijani Turkish as an Oghuz-origin ethnic group and demonstrate numerous cultural and musical parallels with Azerbaijan. Research shows that Iraqi Turkmen music carries structural and melodic features of both the Anatolian and Azerbaijani musical systems. Formed on genres such as khoyrat, divan, layla, and mani, this tradition is distinguished by emotional expressiveness and poetic depth. Despite the influence of Arab and Kurdish musical cultures, Turkmen music has preserved its national-aesthetic values, maintaining its conservative melodic and rhythmic structure.
The study of Iraqi Turkmen music is relevant not only in terms of folklore and ethnomusicology but also in relation to cultural identity, the preservation of collective memory, and the analysis of cultural processes. Investigating this heritage serves to understand the musical landscape of the Turkic world as a whole, to protect music traditions at risk of assimilation, and to transmit them to future generations on a scientific basis. This article examines the position of Iraqi Turkmen identity within the Turkic community and the influence of musical heritage on identity, as well as structural and melodic parallels with the Azerbaijani musical system.
Keywords: Turkic ethnos, Iraqi Turkmens, ethnomusicology, musical folklore, collective memory, Azerbaijani music, khoyrat, Turkmeneli, national identity

ФУНКЦИОНАЛЬНАЯ РОЛЬ МУЗЫКАЛЬНОГО НАСЛЕДИЯ ИРАКСКИХ ТУРКМЕН В ФОРМИРОВАНИИ ЭТНИЧЕСКОЙ ИДЕНТИЧНОСТИ

Зейнаб Ильгар БАГИР
Азербайджанская Национальная Консерватория
https://orcid.org/ 0009-0009-5980-0137
zeynebagir@mail.ru

Резюме

Тюркский этнос исторически формировался на основе общего языка, религии и культуры, играя важную геополитическую и культурную роль в евразийском пространстве. Наиболее значимым носителем этой общей идентичности является музыкальное творчество. Фольклор, традиции певцов-бардов (озан-ашыг) и музыкальные традиции тюркских народов обладают не только региональной, но и универсальной ценностью. Однако музыкальное наследие некоторых сообществ — в частности, иракских туркмен — до сих пор оставалось вне систематического научного исследования. Иракские туркмены, проживающие в регионе Туркменели, говорят на языке, близком к азербайджанскому турецкому, как этническая группа огузского происхождения, и демонстрируют многочисленные культурные и музыкальные параллели с Азербайджаном. Исследования показывают, что музыка иракских туркмен несет в себе структурные и мелодические особенности как анатолийской, так и азербайджанской музыкальных систем. Формирующаяся на жанрах хойрат, диван, лайла и мани, эта традиция отличается эмоциональной выразительностью и поэтической глубиной. Несмотря на влияние арабской и курдской музыкальных культур, туркменская музыка сохранила свои национально-эстетические ценности, поддерживая консервативную мелодическую и ритмическую структуру.

Изучение музыки иракских туркмен актуально не только с точки зрения фольклористики и этномузыкологии, но и в аспектах культурной идентичности, сохранения коллективной памяти и анализа культурных процессов. Исследование этого наследия способствует пониманию музыкальной картины тюркского мира в целом, защите музыкальных традиций, находящихся под угрозой ассимиляции, и их передаче будущим поколениям на научной основе. В статье рассматриваются позиция иракской туркменской идентичности в тюркской общине и влияние музыкального наследия на идентичность, а также структурные и мелодические параллели с азербайджанской музыкальной системой.

Ключевые слова: тюркский этнос, иракские туркмены, этномузыкология, музыкальный фольклор, коллективная память, азербайджанская музыка, хойрат, Туркменели, национальная идентичность

Giriş

Türk etnosu zəngin mədəniyyəti, geniş coğrafi yayılma arealı və tarixi inkişafı ilə Avrasiya məkanında mühüm yer tutur. Tarix boyu ortaq dil, din və mədəniyyət birliyi türk xalqları arasında vahid kimlik formalaşdırmış, bu birliyin təməlində bədii və musiqi yaradıcılığı dayanmışdır. Türk xalqlarının folkloru, ozan-aşıq ənənəsi və musiqi irsi həm regional, həm də ümumbəşəri dəyərlər daşıyır. Bu irs, xalqın mənəvi dəyərlər sistemini və estetik dünyagörüşünü ifadə edən kollektiv yaddaş forması kimi tədqiqatçıların diqqət mərkəzindədir. Müstəqil türk dövlətlərində xalq musiqisinin sistemləşdirilməsi istiqamətində müəyyən nailiyyətlər əldə olunsa da, dövlətçiliyi olmayan toplumların – xüsusilə İraq türkmanlarının – musiqi irsi hələ tam elmi-nəzəri əsasda öyrənilməmişdir.

İraq türkmanlarının musiqisi Türkmaneli məkanında milli identiklik göstəricisi kimi formalaşmış, zamanla həm estetik ifadə, həm də mənəvi müqavimət vasitəsinə çevrilmişdir. Bu musiqi ənənəsi Azərbaycanla ortaq mədəni bağlara malik olmaqla, müasir etnomusiqişünaslıqda mühüm tədqiqat istiqaməti kimi xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

İraq türkmanları tarixi miqrasiyalar nəticəsində Yaxın Şərqdə, İraqın şimal-qərbindən cənub-şərq sərhədinədək uzanan zolaqda məskunlaşan, ölkənin etnik-mədəni sturukturunda mühüm yer tutan, əsrlər boyu bölgədə varlığını qoruyaraq siyasi, iqtisadi, mədəni və xüsusilə də, musiqi irsi baxımından bölgənin ayrılmaz bir parçasına çevrilmiş türk icmasıdır. Sözügedən türk toplumunun məskunlaşdığı ərazi dəqiq sərhədlərlə çərçivələnməsə də, ümumilikdə bu bölgə Türkmaneli adlandırılır. Türkmanlar hazırda İraqın Mosul, Ərbil, Kərkük, Təlafər, Diyalə, Səlahəddin və Vasıt kimi şəhərlər; Tuzxurmatu, Təzəxurmatu, Altunkörpü, Kifri, Bayat, Qara Təpə, Tavuq kimi qəsəbə və rayonlar; Mənsuriyyə, Dəli Abbas, Məndəli, Bəşir və s. kimi kəndlərində məskunlaşıblar. Qeyd etmək lazımdır ki, paytaxt Bağdadın da bəzi bölgələrində hazırda 100 mindən çox türkman yaşayır. (Saatçi, 2015) İraq türkmanlarının etnogenezi türk etnosunun oğuz boyuna aiddir. Mövcud araşdırmalar göstərir ki, son illərdə İraqdakı türk icmasının statistikasını əks etdirən rəsmi məlumatlara çıxış məhduddur. Dəqiq statistika əlçatan olmasa da, ölkə əhalisinin təxminən

13%-ni yəni, 3,5 milyondan çox əhalisini təşkil edən türk icması 29 iyul 2012-ci il tarixindən etibarən İraq Parlamenti tərəfindən rəsmi şəkildə ölkə əhalisinin üç əsas etnik komponentindən biri kimi, daha dəqiq desək, İraqda üçüncü ən böyük etnik qrup kimi tanınır. Türkmanların məskunlaşdığı ərazilər tarixən çoxmədəniyyətli və çoxmillətli coğrafiya kimi formalaşmışdır. Bu etnik müxtəliflik, çoxmədəniyyətlilik, həmçinin daxili submədəniyyətlərin inkişafı ümumi İraq mədəniyyətinin formalaşmasına və müxtəlif etnik qruplar arasında qarşılıqlı mədəni inteqrasiyanın inkişafına təkan verir. Qeyd edək ki, region müxtəlif tarixi dövrlərdə bir sıra imperiyaların və siyasi hakimiyyətlərin tərkibində olmuşdur ki, bu da bölgədə mədəni heterojenliyin dərinləşməsinə zəmin yaratmışdır. Hazırda türkmanların məskunlaşdığı torpaqlar sivilizasiya tarixinin erkən mərhələlərinə qədər uzanan zəngin tarixi-mədəni irsə malikdir. Xüsusilə Ərbil şəhəri qədim mədəniyyət mərkəzlərindən biri kimi müstəsna əhəmiyyətə malikdir.

Türk etnik qruplarının indiki İraq ərazisində məskunlaşma prosesi qədim tarixi dövrlərə əsaslanır və uzunmüddətli miqrasiya, siyasi təsir və mədəni inteqrasiya nəticəsində formalaşmışdır. Tarixin müxtəlif dönəmlərində indiki İraq ərazisinə türklərin axını olub. Hazırda bölgədə məskunlaşan türkman toplumunun eyni soydan gəldiyini demək çətindir, çünki axınlar fərqli zamanlarda baş tutmuşdur. Tarixçilər bu axının təməlinin VII əsrdən etibarən başladığını qeyd edirlər. Türkmanların bu coğrafiyada əsaslı şəkildə məskunlaşması prosesi isə XI əsrə təsadüf edir. Sonrakı illərdə olan köçlər də, məhz bu nüfusu genişləndirərək, türk toplumunun regionda güclənməsinə şərait yaradıb. Tarixi mənbələrə əsasən, bu coğrafiyadan Azərbaycana da müxtəlif miqrasiya dalğalarının baş verdiyi məlumdur. Qənaətimizə və mövcud fərziyyələrə görə, Azərbaycandakı Zaqatala rayonunun Mosul və Naxçıvanın Kərki kəndlərinin toponimlərinin, bu tarixi köç prosesləri ilə əlaqəli şəkildə formalaşmış olma ehtimalı var. Məsələ ilə bağlı yerli mənbələrdən və informantlardan müəyyən məlumatlar əldə edilsə də, məsələ elmi müstəvidə təsdiqini tapmadığından, bu iddianı hazırda yalnız hipotetik bir yanaşma kimi irəli sürürük.

Dilçilik baxımından türkmanlar da Türkiyə türkləri, azərbaycanlılar və Türkmənistan türkmənləri kimi türk dilləri ailəsinin cənub-qərb qrupuna aiddirlər. Fuad Köprülünün haqqında danışarkən "İraq türkmənləri, yəni oğuzcanın azərbaycan ləhcəsini qonuşan türklər" deyə bəhs etdiyi türk icması dialekt baxımından Azərbaycan şivəsi ilə 99% uyğunluq təşkil edir. (Köprülü, 1996) Qeyd etmək lazımdır ki, 1997-ci ildə keçirilən İraq türkman Konqresində qəbul edilən Prinsiplər Bəyannaməsinin 3-cü maddəsinə əsasən türkmanların rəsmi yazı dili Türkiyə türkcəsi qəbul edilmişdir. 2005-ci ildən etibarən artıq türkman türkcəsi (Türkiyə türkcəsinin bir variantı) İraqda rəsmi azlıq dili statusu almışdır. Bu səbəbdən, gənc nəsil arasında Azərbaycan türkcəsinin dialekt xüsusiyyətlərindən müəyyən dərəcədə uzaqlaşma və ümumilikdə standart türk dili istiqamətində lingvistik adaptasiya prosesi müşahidə olunmaqdadır. Sözsüz ki, Osmanlı türkcəsi və ərəb dili də İraq türkmanlarının dil sisteminə mühüm təsir göstərmiş, leksik-semantik sahədə genişmiqyaslı mənimsəmə və struktur adaptasiya proseslərinə səbəb olmuşdur. Lakin yaşlı nəslin danışıq dili Azərbaycan türkcəsinin dialektal variantlarından biri kimi qiymətləndirilə bilər. Türkmanların sıx məskunlaşdığı Ərbil şəhərinin ləhcəsi isə Naxçıvan şivəsi ilə daha yaxındır. İraq türkman tədqiqatçısı Ə. Bəndəroğlu da "İraq türkmanlarının ləhcəsi Azərbaycan dilindən fərqlənmir. Onların ləhcəsində bəzi xırda fərqlər nəzərə çarpır. Bu fərqlər çox cüzidir və qeyri-adi bir şey kimi sayılmamalıdır" deyərək, dil birliyimizə diqqət çəkmişdir. (Bəndəroğlu, 1972) Folklorşünas Əta Tərzibaşı isə yazılarında məsələ barədə bu fikirləri qələmə alır: "Bizim türkman ləhcəsi azəri ləhcəsinə türk ləhcəsindən daha yaxın, bəlkə, əkiz qardaşlar olmaqla bərabər, bütün bu ləhcələr uzun bir tarix boyunca çeşidli səbəblərin təsiri ilə biri-birindən xəbərsiz olaraq gəlişdikləri halda, aralarında görkəmli fərqlər bilinməmişdir." (Qardaşlıq, 1962)

Müasir dövrdə İraq türkmanlarının etnik identifikasiyasında "türkman" kimliyi əvəzinə əsasən "kərküklü" ifadəsinin ön plana çıxması müşahidə olunur. Bu tendensiya, Kərkük şəhərinin Türkmanelinin mərkəzi və mənəvi paytaxtı olaraq qəbul edilməsi ilə yanaşı, eyni zamanda Türkmənistan türkmənləri ilə də qarışdırılma riskinə qarşı mədəni identitetin qorunması məqsədilə atılan simvolik addım olsa da, tədqiqat zamanı əldə etdiyimiz elmi qənaətə əsaslanaraq hesab edirik ki, İraq türkman kimliyinin yalnız Kərkük şəhəri ilə məhdudlaşdırılaraq təqdim olunması konseptual baxımdan qeyri-dəqiq olmaqla yanaşı, reduksionist xarakter daşıyır. Belə ki, bu cür yanaşma kompleks və çoxşaxəli bir etnik-mədəni kimliyi sadəcə bir şəhər kontekstində təhlil etməklə, onun digər bölgələrdəki tarixi, mədəni, mənəvi, folklor və musiqi təzahürlərini gözardı edir.

İraq türkman musiqisinin etnokulturoloji və tarixi icmalı

İraq türkman musiqisi tarixin çətin və keşməkeşli sınaqlarından keçərək formalaşmış, xüsusilə XX

əsrin ikinci yarısından başlayaraq türkmanların milli kimliyini qoruma mübarizəsində əsas ideoloji və mədəni dayaqlardan birinə çevrilmişdir. Əsrlər boyu ustad-şagird ənənəsi ilə nəsildən-nəsilə şifahi yolla ötürülən bu musiqi mirası zamanla müəyyən təsir və dəyişikliklərə məruz qalmış, bəzi yaradıcılıq nümunələri isə unudulma təhlükəsi ilə üzləşmişdir. XX əsrin əvvəllərində müəyyən qədər arxa planda qalan xalq musiqisi, əsrin II yarısından etibarən kommunikasiya sistemlərinin inkişafı, digər türk dövlətləri ilə əlaqələrin genişlənməsi və daxili stabilliyin bərpası nəticəsində ön plana çıxmışdır. Uzun illər ərzində çətin siyasi rejim altında yaşayan türkman toplumu üçün xalq yaradıcılığı, xüsusilə də musiqi, milli varlığın qorunmasında mühüm dayaq nöqtəsinə çevrilmişdi. Kərküklü İrmağın "Vətən torpağı kiçilib genişlənə bilər, sərhədləri tükənə bilər, tarixi təhrif edilə bilər, hətta şan və şərəfi tapdalana bilər, dini dəyişdirilə bilər, lakin dil və folklor adlandırılan iki varlıq vardır ki, həyat yaşadıqca yaşayır, xalqın keçmişi haqqında danışa bilən təkzibolunmaz tarixi sənədə çevrilir" fikri, sözügedən amillərin əhəmiyyəti barədə ümumi mənzərəni aydın şəkildə ifadə edir. (Qardaşlıq, 1967) Apardığımız sahə araşdırmalarında da bu yanaşmanın izləri müşahidə edilir: Kərküklü şair, İraq Yazıçılar Birliyinin üzvü Eyyub Hikmət Kərküklünün "Bizim sənətimiz, poeziyamız və xüsusilə də musiqimiz kömək oldu ki, İraqda əriyib bitməyək" sözləri xalq yaradıcılığının yalnız estetik deyil, həm də milli kimlik göstəricisi kimi həyati funksiyasını vurğulayır. Bu səbəbdən əminliklə demək olar ki, İraq türkman musiqisi sadəcə sənət forması deyil, həm də bir xalqın yaşamaq üçün göstərdiyi mədəni dirənişin təcəssümüdür.

Qeyd edək ki, tarix, coğrafiya, mühit, siyasi vəziyyət və digər amillər, mürəkkəb ictimai-siyasi mərhələlərdən keçən türkman musiqisində dərin izlər buraxmış, bu da musiqidə emosional və tematik yüklənməni artırmışdır. Məhz bu səbəbdəndir ki, İraq türkman musiqisinin bir çox janrlarında melodik quruluş və poetik məzmun ağı janrına yaxınlığı ilə seçilir. Məqam əsası, ağır tempi və sərbəst ritmik quruluşu ilə fərqlənən xoyratlar, laylalar və sazlamalar kimi müxtəlif janr nümunələri həm melodik, həm də emosional baxımdan dərin ifadəliliyə malikdir. Bu ifadəliliyin formalaşmasında isə təsirli poetik mətnlərin rolu danılmazdır.

İraqda türk musiqisi qədim tarixə malikdir. Müxtəlif dövlərdə mövcud olmuş fərqli sivilizasiyalar bu toplumun musiqi ənənəsini formalaşdırmışdır. İraq türkmanlarının musiqi tarixinin inkişaf dinamikasını 3 period üzrə təqdim edirik:

1. ***Osmanlı dönəmindən əvvəlki dövr***
2. ***Osmanlı dönəmi***
3. ***Osmanlı dönəmindən sonrakı dövr***

Türkmaneli musiqisinin izlənə biləcək kökləri, yəni ***Osmanlı dönəmindən əvvəlki dövr*** - Abbasilərin hakimiyyəti dövrünə təsadüf edir. Abbasi, Səlcuqlu saraylarında istifadə edilən tənbur, qopuz kimi alətlər bu dövrdə türkman musiqi folklorunun bir parçasına çevrilmişdi. Türkman musiqisində ən çox müraciət edilən makamlardan "Bayat" makamının da tarixi Abbasi saraylarına qədər uzanır. Şifahi mənbələrdən aldığımız məlumata əsasən deyə bilərik ki, hətta saz ifaçılığı da Anadoludan əvvəl artıq bu torpaqlarda öz təşəkkülünü tapmışdı.

Osmanlı hakimiyyəti dönəmi İraq tarixinin əhəmiyyətli parçasıdır. Uzun müddət Osmanlı hakimiyyətində olan bu xalqın musiqisi Osmanlı musiqisinin təsirindən yan keçməyib. Bu dönəmdə türkman musiqisi, Anadolu musiqisi ilə vəhdətdə olub. Tarixi-mədəni qatların təsiri günümüzdə də türkman musiqisinin melodik-struktural xüsusiyyətlərində, janr sistemində və şifahi ənənəyə əsaslanan ifaçılıq praktikasında müşahidə olunmaqdadır. Qeyd edək ki, hazırda Türkmanelində məşhur olan tarixi mahnıların bir çoxu məhz eyni ad altında cəm olduqları dövrdə bu torpaqlarda yaranmağa və yayılmağa başlamışdır.

Osmanlı hakimiyyəti sonrası - türkman musiqisi ərəb, türk musiqisinin təsiri ilə birlikdə, əsasən dini və tarixi musiqi janrları üzrə inkişaf edib. 1918-ci ildə İngilis işğalından sonra türkman tarixi bir çox qətliamlara şahidlik edib. Müharibə və ölümlər sənətə, ələxsus musiqiyə böyük təsir göstərib. "Vurdular, vurdular", "Vurdular qalamızı", "Tək suçum, türkmanam" kimi bir sıra mahnılar həmin dövrdə tarixin çətin sınaqlarının təsiri ilə yaranıb. Bu dönəmdə türkman musiqisinə Bağdad musiqi mühitinin də təsiri böyük idi.

İraq türkman xalq musiqisi folklorşünas Əta Tərzibaşının və onun xələflərinin təqdim etdiyi nəzəriyyəyə əsasən ***uzun*** və ***qırıq havalar*** olmaqla iki əsas qrup üzrə təsnifatlandırılır.

Uzun havalar - *Makam, xoyrat üsulları, qəzəl havaları, divan, aşıq havaları, Kərəm havaları, sazlamalar, laylalar*

1. ***Qırıq havalar*** - *Xalq maniləri* (İraq türkman musiqisində "mani" – mahnı termininin qarşılığıdır. Yaxın keçmişdə Azərbaycanda da bu terminin istifadə olunduğu, zamanla təhrif olunaraq mahnı ilə əvəzləndiyi haqda iddialar var; bununla yanaşı, türkmanlar bəstə və türkü terminindən də istifadə edirlər) və *xalq rəqsləri* (oyun havaları, halaylar)

Türkmaneli musiqisi uzun tarixi inkişaf prosesində bir neçə mədəniyyətin və submədəniyyətin təsirinə məruz qalmış, bu təsirləri

milli-estetik dəyərləri əsasında süzgəcdən keçirərək selektiv şəkildə mənimsəmişdir. Aşağıdakı üç əsas mədəniyyətlə qarşılıqlı əlaqə türkman musiqi ənənəsinin çoxqatlı strukturunu formalaşdırmışdır:

1. Anadolu musiqi sistemi ilə paralellər və uzun hava formasında bənzərliklər
2. Ərəb musiqisinin ritmik və melodik qatlarında müşahidə olunan təsirlər
3. Azərbaycan musiqi ənənələri ilə paralellər

Bu təsirlərin fonunda türkman xalq musiqisi hər zaman öz milli kimliyini qorumağa yönəlmişdir. Həm struktur, həm də məzmun baxımından konservativ mədəni müqavimət nümunəsi olan bu ənənə ərəbləşmə və kürdləşmə proseslərinin gücləndiyi tarixi mərhələlərdə yalnız estetik ehtiyacları deyil, həm də etnik və mədəni dirəniş ehtiyaclarını qarşılayan simvolik ifadə vasitəsinə çevrilmişdir.

Subetnik musiqi təsiri: Türkman musiqisinin İraq musiqi məkanında izlərinə dair

Türkman musiqisi yalnız passiv şəkildə təsir qəbul edən deyil, həm də aktiv şəkildə təsir göstərən ənənəyə çevrilmişdir. Bu təsiredici funksiya, xüsusilə dominant musiqi mədəniyyətlərinə ötürülən melodik formalar vasitəsilə özünü büruzə verir. Kiçik etnik qrupların dominant mədəniyyətlərə təsiri az təsadüf olunur və ya çox zaman nəzərdən qaçırılır. Lakin Bağdad musiqisində rast gəlinən, lokal İraq musiqi ənənələrində isə demək olar ki, qeydə alınmayan "Ömərgələ" və "Urfa" kimi uzun hava formalarına müraciətlərin mövcudluğu, bu melodik strukturların İraq türkman musiqi sistemindən qaynaqlandığını və onun musiqi mühitinə subetnik təsir nümunəsi kimi daxil olduğunu göstərir. Bu yalnız musiqi transferi deyil, həm də kültürlərarası melodik adaptasiya prosesidir.

Anadolu musiqisi ilə paralellər

Osmanlı imperiyasının süqutundan sonra siyasi sərhədlərin formalaşması nəticəsində türkman və Anadolu musiqi mədəniyyəti iki ayrı mədəni mühit çərçivəsində dəyərləndirilsə də, onların ortaq tarixi-mədəni kökləri və inkişaf dinamikasındakı paralellər vahid ənənə müstəvisində araşdırılmasına əsas yaradır. Bu baxımdan türkman musiqisinin Anadolunun cənub-şərq bölgələrinin – xüsusilə Urfa, Elazığ və Diyarbakır musiqi folkloru – ilə ortaq kulturoloji arealda təhlili məqsədəuyğundur. Bu musiqi yaxınlığı janr strukturları, ortaq türkü repertuarı, vokal texnikası və xoyrat üsullarında izlənilən paralellərlə özünü göstərir.

İraq türkman – Azərbaycan mədəni əlaqələrinə dair

İraq türkman və Azərbaycan musiqisi arasında mövcud olan dərin tarixi və struktur paralellər, Türkmanelinin musiqi irsi baxımından Azərbaycana digər türk xalqlarına nisbətən daha yaxın olduğunu deməyə əsas verir. Bu musiqi paralelləri Azərbaycan və İraq türkmanlarının ortaq etnogenezi və tarixi-mədəni inteqrasiyası nəticəsində formalaşan vahid musiqi kodlarının təzahürüdür. Azərbaycan xalqı ilə eyni etnomədəni və tarixi köklərə malik olan İraq türkmanları, xüsusilə də Kərkük mühitinin musiqi icraçılığı və yaradıcılığı tarix boyu mədəni mübadilə şəraitində inkişaf etmişdir. Kərküklə Azərbaycan arasında baş vermiş musiqi axınının istiqamətini və intensivliyini müəyyənləşdirmək istiqamətində sistemli elmi araşdırmalara isə ciddi ehtiyac duyulmamışdır. Bu faktın etnomusiqişünaslıq baxımından izahı milli-mədəni yaddaşın sabitliyi və mənəvi-kulturoloji vahidlik prinsipinin qorunub saxlanılması ilə əlaqələndirilə bilər. Mədəni transmissiya proseslərinə baxmayaraq, tarix, coğrafiya, siyasi sərhədlər ortaq musiqi irsinin transformasiyasına və assimilyasiyasına həlledici təsir göstərə bilməmişdir. Bu səbəbdən günümüzdə də aidiyyəti konkretləşdirilə bilməyən, lakin hər iki mədəniyyətin folklor yaddaşında mövcud olan çoxsaylı musiqi nümunələri mövcuddur. Azərbaycan - İraq türkman mədəni əlaqələri haqqında ən dəqiq fikri isə İraq türkman folklorunun böyük tədqiqatçısı, müqtədir alim Qəzənfər Paşayev qələmə almışdır: "Bu xalqın ruhunda və təbiətində, rübab, saz və söz xəzinəsinin hər qatında Azərbaycan folkloruna bir doğmalıq, məhrəmlik və əkizlik yaşayır. Nə yaxşı ki, tarix bu məhrəmliyi qoruyub saxlayıb. Nə yaxşı ki, şüurda, düşüncədə, mənəviyyatda xalq parçalanmayıb!" (Paşayev., 1999)

İraq türkman və Azərbaycan musiqi mədəniyyəti arasında transmissiya prosesləri və ortaq musiqi irsinin ən nəzərəçarpan istiqamətləri xalq mahnılarında müşahidə olunur. Bu vəhdətin mahiyyətini konkret nümunələr əsasında aydınlaşdıraq: Kərkük bölgəsində "Zeynəbim" və ya "Zeynəlim" adı ilə tanınan xalq mahnısı, Türkiyədə "Zeynəbim" ("Zeynəb bu gözəllik var mı soyunda"), Azərbaycan musiqisində isə "Dilbərim" adlı variantı ilə ifa edilir. Eyni xüsusiyyət, "Kərkükün al alması" (türkman variantı), "Qubanın ağ alması" (Azərbaycan variantı) və "Ölürəm yar, sevirəm yar" (Anadolu variantı) kimi melodik-mətn paralellərində də müşahidə olunur. Bu tendensiya eyni melodik nümunənin müxtəlif coğrafi mühitlərdə fərqli şəkildə təzahürünü və ortaq musiqi ənənələrini əsaslandırır. "Yar bizə qonaq gələcək", "Pəri", "Ay qara xal yar", "Ay qız heyranın ollam", "Niyə gəlməz oldu", "Dam üstədir damımız", "Ay qız, tovuz kimisən" və digər bu qəbildən olan folklor nümunələri də həm Türkmanelində, həm də Azərbaycanda ifa olunan ortaq kültürün təmsilçiləri kimi çıxış edirlər. Bununla yanaşı, "Bu xal nə xaldı", "Bağça bağ

duman gözəldi" kimi türkman mahnıları, Azərbaycan musiqi mühitində; "İrəvanda xal qalmadı", "Bir samovar almışam", "Nə bağ bildi, nə də bağban" kimi yerli nümunələr isə Türkmaneli bölgəsində fərqli poetik mətn və ifa texnikası ilə öz təzahürünü taparaq lokal xüsusiyyətlər qazanmışdır. "Evlərinin ögü yonca", "Gözələ bax, gözələ", "Mən səni sevmişəm dallam", "Gözəllərdən üç gözəl var sevilir", "O yana döndər məni", "Yeri-yeri küsmüşəm səndən" kimi bir sıra türkman xalq mahnıları da artıq bir əsrə yaxındır ki, Azərbaycan ifaçılıq praktikasında məxsusi yer tutur. Bu kimi faktlar identik kodları ortaq olan iki xalq arasında qarşılıqlı təsirin və ortaq melodik yaddaşın mövcudluğunu sübut edir.

Mədəni əlaqələr kontekstində, Kərküklü xanəndə Əbdülvahid Kuzəçinin Rəsul Rzanın "Beşik nəğməsi" şeirinə yazdığı "Layla balam a layla" və Səməd Vurğunun "Gülə gülə" şeirinə bəstələdiyi eyniadlı mahnını (digər adı ilə "Maral çıxmış dağ başına") da xüsusi vurğulamaq lazımdır.

İraq türkman və Azərbaycan arasındakı musiqi paralelləri kontekstində Mahir Naqibin "Azərbaycan çeşnili" adlandırdığı beş mani diqqətimizi çəkir. "Çeşni" ifadəsi elmi paradiqmada öz əksini tapmasa da, tədqiqatçı ifadəni əsasən məqam, intonasiya və ifa üslubu kontekstindən izah edir.

1. "Altun üzük yeşil qaş"
2. "Ay bala bala"
3. "Ölləm ölləm"
4. "Öləydim Allah öləydim"
5. "Baxar qapı zarından"

Qeyd edilən musiqi örnəklərindən ölkəmizdə ən geniş yayılanı "Altun üzük yeşil qaş" manisidir ki, həmin nümunə Sinan Səid və Nərminə Məmmədovanın ifasında lentə alınaraq, Azərbaycan Radiosunun Qızıl Fondunda saxlanılır. "Ölləm ölləm" mahnısına da qismən müraciət edilmişdir, lakin digər üç mahnının Azərbaycan musiqi mühitində ifa arealı geniş deyil. Sözügedən nümunələrin milli musiqi repertuarında tam qarşılığı və ya konkret prototipinə rastlanmasa da, həmin folklor örnəklərində Azərbaycan aşıq sənətinə xas intonasiya elementləri və ifa texnikaları aydın şəkildə müşahidə olunur. Bu da iki musiqi irsi arasındakı mövcud paralellərin daha bir təzahürüdür.

"Qarabağlı" havası

İraq türkman - Azərbaycan musiqi əlaqələri çərçivəsində, Türkmaneli musiqisində ən çox müraciət edilən uzun hava nümunələrindən "Qarabağlı" havasını xüsusilə vurğulamaq lazımdır. "Qarabağı", "Qarabağır" kimi müxtəlif versiyalarına rastladığımız bu termin birmənalı olaraq, həm etimoloji baxımdan, həm də tarixi kontekstdə Qarabağ bölgəsi ilə əlaqəlidir. Qarabağlı havasının yaranma tarixi XX əsrin əvvəllərinə təsadüf edir. 1900-cü illərin əvvəllərində, indiki Qarabağ bölgəsindəki həbsxanada cəza çəkən Kərküklü sənətçi Rəşid Külə Rzanın bu havanın, azərbaycanlı bir məhkumdan öyrənərək Türkmaneli bölgəsinə daşıdığı iddia olunur. Həmin havanın musiqi və poetik strukturlarının xüsusiyyətləri nəzərə alınaraq, Türkmaneli həbsxanalarında məhkumlar tərəfindən ifa edilməsi, məhz bu səbəbdən xanəndə Mövlud Tütüncünün bu musiqi parçasını "Qolubağlı" adlandırması, həmin havanın regional və mədəni mənşəyi ilə bağlı konkret təfsir yaradır. (Tərzibaşı, 1980)

Qarabağlı havası bəhrsiz musiqi olub, uzun hava tərzində, sərbəst ölçüdə, xanəndələr tərəfindən icra edilir. Melodik seyri geniş deyil, diapazon xalis kvarta intervalını keçmir. Bu havanın ifası emosional yüklü olub, əsasən melizmatika olunmuş melodik gedişlər üzərində qurulur. Musiqi seyrində türkman musiqisi üçün xarakterik olan mikrotonal intervallara sıx rast gəlinir. Havanın məqam əsası Segahdır. İraq türkman musiqisinin bir çox nümunələri kimi Qarabağlı havasının da melodik strukturu və poetik mətni ağı janrına yaxınlığı ilə diqqət çəkir. Məqam əsası, ağır tempi və sərbəst ritmik strukturu nümunənin emosional ifadəliliyini və ağı janrı ilə olan əlaqəsini aydın şəkildə izah edir. Sözsüz ki, burada təsirli poetik mətnlərin də rolu danılmazdır. Əsasən "Düşdü biçarə könül atəş-i hicrana gənə" və "Gör necə zülfün kimi cana pərişan olmuşam" başlıqlı 2 fərqli poetik mətnlə təqdim olunan uzun havanın "ey balam", "ey dad aman", "ölürəm ey balam" kimi məyanlarla məna yükü daha da dərinləşdirilir.

Nəticə

Türk xalqları tarix boyu ortaq mədəniyyət, dil və din çərçivəsində formalaşaraq, dünyanın müxtəlif bölgələrində iz qoymuş, zəngin və çoxşaxəli mədəni irs yaradıblar. İraqda yaşayan türk icması da tarix boyu, xalq yaradıcılığı, xüsusilə musiqi ənənəsi ilə ümumtürk mədəniyyət xəzinəsinə dəyərli töhfələr verib. Günümüzdə türkman musiqisi ümumtürk musiqi mənzərəsinin ayrılmaz tərkib hissələrindən biri kimi dəyərləndirilməlidir.

İraq türkmanlarının ənənəvi musiqi irsinə dair apardığımız araşdırmalar nəticəsində əldə olunan elmi nəticələrə əsasən müəyyən edilmişdir ki, türkman təfəkküründə mədəniyyət və məxsusilə musiqi yalnız bir sənət forması və estetik zövq mənbəyi deyil, eyni zamanda milli-mədəni identitetin əsas daşıyıcılarından biri, kollektiv yaddaşın təcəssümüdür. Bu baxımdan musiqi, türkman etnik-mədəni mənsubiyyətinin qorunması

və nəsildən-nəsilə ötürülməsində mühüm rol oynayan funksional komponentlərdən biri kimi çıxış edir.

Hazırkı tədqiqat həm bölgədə yaşayan türkmanların folklor yaddaşının qorunması, həm də türk xalqları arasında musiqi-mədəni inteqrasiyanın elmi əsaslarının öyrənilməsi baxımından aktuallıq kəsb edir. Bu irsə aid nümunələrin sistemli şəkildə toplanması, sənədləşdirilməsi və elmi əsaslarla təhlili isə türkmanların milli-mədəni dəyərlərinin qorunması baxımından zəruridir. Türkmaneli musiqisinin melodik, ritmik və intonasiya quruluşu, onun mətn və musiqi sintezi kontekstində analizi İraq türkmanlarının musiqi dünyagörüşünün spesifikasını nümayiş etdirir. Tədqiqatın nəticələri göstərir ki, İraq türkman musiqisi yalnız regional deyil, ümumtürk mədəni irsinin mühüm qolu kimi sistemləşdirilməli, elmi dövriyyəyə daha geniş şəkildə daxil edilməlidir.

Ümumilikdə isə nəticə aydındır - İraq türkman və Azərbaycan musiqi əlaqələri dərin mənəvi bağlarla səciyyələnir. Tədqiqat boyunca təqdim etdiyimiz fakt və nümunələr sübut edir ki, bu ortaq irs coğrafi məsafələrə rəğmən ortaq mədəni yaddaşın, tarixi köklərin və bağlılığın ifadəsidir. Türkmanlar tarix boyu, sənətin bütün qollarında bu bağlılığı aydın şəkildə ifadə ediblər. Bu doğmalıq xüsusilə həsrət tematikalı xoyratlarda daha qabarıq şəkildə özünü göstərir:

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Bəndəroğlu, Ə. (1972). Türkmanlar inqilabi İraqda [ərəbcə]. Bağdad.
2. Köprülü, F. (1996). Azərbaycan ədəbiyyatına dair tədqiqatlar. Bakı: Sabah, 9.
3. Paşayev, Q., & Bəndəroğlu, Ə. (tərt.). (1999). Azərbaycan folkloru antologiyası: II İraq-türkman cildi. Bakı, 467.
4. Qardaşlıq. (1962). №4, 26.
5. Qardaşlıq. (1967). №5.
6. Saatçi, S. (2015). İraq türkmen boyları. İstanbul: Ötüken, 248.
7. Tərzibaşı, Ə. (1980). Kerkük havaları. İstanbul: Ötüken, 271.

DOİ: 10.32010/SANM2837

TAR İFAÇILIĞINDA MÜASİR YANAŞMALAR: ŞƏHRİYAR İMANOVUN "7 MƏQAM" KOMPOZİSİYASININ İFAÇILIQ XÜSUSİYYƏTLƏRİ

Kənan Qəzənfər SADIQOV
Doktorant, Azərbaycan Milli Konservatoriyası
ORCID: 0009-0002-9887-9756
E-poçt: kanan.sadiqov3@gmail.com

Xülasə: Müasir dövrdə tar ifaçılığında yeni yanaşmalar, təcrübələr və tendensiyalar meydana gəlməkdədir. Bu, tarın ifası ilə bağlı klassik yanaşmaların xaricində çağdaş musiqi üslubları, çalğı texnikaları və kompozisiya prinsiplərinin inkişafı ilə bağlıdır. Burada musiqidəki ənənəvi və müasir aspektlərin tar ifaçılıq üsullarına təsiri və onların tətbiqindəki dəyişikliklərlə əlaqədar yaranan müasir paradiqma xüsusi maraq doğurur. Bu mənada gənc tarzən Şəhriyar İmanovun yaradıcılığı populyar musiqi janrlarında bir sıra eksperimental ifaları, çağdaş musiqi tərzləri və ənənəvi çalğı üslubunun sintezi ilə diqqəti cəlb edir. Məqalədə təhlilini apardığımız "7 məqam" kompozisiyası da bütün bu aspektləri özündə cəmləşdirir. İstər ifaçılıq xüsusiyyətləri, istərsə də struktur tərtibatına görə müasir yanaşmanı əks etdirir.
Kompozisiyanın ifaçılıq xüsusiyyətləri texnika çeşidliliyinə görə seçilir. Burada milli və müasir ifaçılıq texnikaları sintez şəklində yer alır. Bu mənada ənənəvi çalğı üsulları – *darama*, *tərs*, *döymə*, *iti*, *dəmli*, *kiçik çanaq*, *sürüşdürmə*, *titrətmə*, *lal barmaq*, *ayırma*, *cırmaq*, *dartma*, eləcə də müasir çalğı texnikaları – *ghost* notlar, *slide*, *slur*, *golpe*, *apagado*, *flageolet*, *hammer-ons*, *pull-offs* texnikaları xüsusi şəkildə birləşdirilir. Kompozisiyanın strukturu 7 məqam arasında keçidlərə əsaslanır ki, bunu fraqment və ya musiqi lövhələri kimi də səciyyələndirə bilərik. Müvafiq olaraq segah, şur, çahargah, zabul, bayatı-şiraz, rast, hümayun məqamlarına istinad edilir. Həmin məqamlara əsaslanan klassik muğam cümlələri burada olduğu kimi daxil edilir, eləcə də ifaçının improvizə yanaşması yer alır. Kompozisiyanın ifaçılıq xüsusiyyətlərində muğam, aşıq musiqisi, flamenko tərzi və gitar ifaçılıq üslubu nəzərə çarpır. O cümlədən həmin janrların ifası ilə bağlı müxtəlif çalğı texnikaları da ön plana çıxır. Məqalədə istifadə edilən not nümunələri və kompozisiyanın notlaşdırılması ilk dəfə bizim tərəfimizdən bu məqalədə yer alır. Çalğı texnikalarının notasiyada göstərilməsində isə tədqiqat zamanı əldə etdiyimiz elmi nəticələrə istinad edilir.
Açar sözlər: Azərbaycan tar ifaçılığı, ənənəvi çalğı texnikaları, müasir yanaşma, Şəhriyar İmanov, musiqi kompozisiyası, 7 məqam.

MODERN APPROACHES İN TAR PERFORMANCE: PLAYİNG CHARACTERİSTİCS OF SHAHRİYAR IMANOV'S COMPOSİTİON 7 MAQAM

Kanan Qazenfer SADİGOV
Doctoral student, Azerbaijan National Conservatory

Abstract: In the contemporary era, new approaches, experiments, and trends are emerging in the field of tar performance. This development is related to the advancement of contemporary music styles, playing techniques, and compositional principles, distinct from classical approaches to tar playing. Of particular interest is the modern paradigm that arises from the influence of traditional and modern aspects of music on tar performance techniques and the changes in their application. In this regard, the creative work of the young tar player Shahriyar Imanov draws attention with a number of experimental performances in popular music genres and the synthesis of contemporary music styles with traditional playing techniques. The composition "7 Maqam," analyzed in this article, encapsulates all these aspects. Both in terms of performance characteristics and structural design, it reflects a modern approach.
The performance characteristics of the composition stand out due to the variety of technical approaches. Here, national and contemporary performance techniques are integrated in a synthetic form. Traditional playing methods—such as *darama*, *tərs*, *döymə*, *iti*, *dəmli*, *kiçik çanaq*, *sürüşdürmə*, *titrətmə*, *lal barmaq*, *ayırma*, *cırmaq*, *dartma*,—are combined with modern techniques, including *ghost notes, slide, slur, golpe, apagado, flageolet, hammer-ons, and pull-offs*. The structure of the composition is based on transitions between 7 maqams, which can also be characterized as fragments or musical panels. Consequently, references are made to these maqams. Classical mugham phrases based on these maqams are incorporated, alongside the performer's improvisational approach. The performance characteristics of the composition feature elements of mugham, ashik music, flamenco style, and guitar playing techniques. Additionally, various playing techniques associated with these genres come to the forefront. The musical notation and examples used in this article represent the first time these have been presented by us in this context. The depiction of the playing techniques in the musical notation refers to the scientific results obtained during our research.

Keywords: Azerbaijani tar performance, traditional playing techniques, modern approach, Shahriyar Imanov, musical composition, 7 maqam.

СОВРЕМЕННЫЕ ПОДХОДЫ В ИСПОЛНИТЕЛЬСКОМ ИСКУССТВЕ НА ТАРЕ: ОСОБЕННОСТИ ИСПОЛНЕНИЯ КОМПОЗИЦИИ «7 МАКАМОВ» ШАХРИЯРА ИМАНОВА

Канан Газанфер САДЫГОВ
Докторант, Азербайджанская Национальная Консерватория

Аннотация: В современную эпоху в сфере исполнения на таре формируются новые подходы, эксперименты и тенденции. Эти процессы связаны с развитием современных музыкальных стилей, исполнительских техник и принципов композиции, выходящих за рамки классических представлений об игре на таре. Особый интерес представляет современная парадигма, возникающая под влиянием традиционных и актуальных аспектов музыкального мышления на исполнительские методы игры на таре и изменения в их применении. В этом контексте творческая деятельность молодого исполнителя на таре Шахрияра Иманова привлекает внимание рядом экспериментальных выступлений в жанрах популярной музыки, а также синтезом современных музыкальных направлений с традиционными исполнительскими приёмами. Анализируемая в данной статье композиция «7 Макамов» отражает все вышеуказанные аспекты. Как с точки зрения исполнительских характеристик, так и по своей структурной организации, произведение демонстрирует современный подход.
Исполнительские особенности композиции выделяются разнообразием технических приёмов. Здесь в синтетической форме объединяются национальные и современные исполнительские техники. Такие традиционные способы игры, как *дарама, тэрс, дёймэ, ити, дэмли, кичик чанаг, сурушдурма, митратма, лал бармаг, айрыма, джырмаг, дартма,* сочетаются с современными техниками — *ghost* notes, *slide, slur, golpe, apagado, flageolet, hammer-ons, pull-offs*. Структура композиции построена на переходах между семью макамами, которые можно охарактеризовать как фрагменты или музыкальные панели. Соответственно, в произведении присутствуют отсылки к этим макамам. Здесь интегрированы классические мугамные фразы, основанные на данных макамах, а также импровизационный подход исполнителя. В исполнительских характеристиках композиции заметны элементы мугама, ашыгской музыки, фламенко и гитарной исполнительской манеры. Кроме того, выделяются различные техники игры, характерные для указанных жанров. Музыкальные примеры и нотная запись, использованные в данной статье, представлены нами впервые. При обозначении исполнительских техник в нотации сделаны ссылки на научные результаты, полученные в ходе проведённого исследования.
Ключевые слова: Азербайджанское искусство игры на таре, традиционные исполнительские приёмы, современный подход, Шахрияр Иманов, музыкальная композиция, 7 макамов.

Giriş

Azərbaycan tar ifaçılığı çoxəsrlik inkişaf yolu keçərək bu günə qədər gəlib çatmışdır. Bu sənətin gənc nümayəndələri tarın ənənəvi çalğı üslubunu dərindən mənimsəyərək, tar ifaçılığında yeni istiqamətlər formalaşdırmaqdadır. Bu, tarın ifası ilə bağlı klassik yanaşmaların xaricində çağdaş musiqi üslubları, çalğı texnikaları və kompozisiya prinsiplərinin inkişafı ilə bağlıdır. Burada musiqidəki ənənəvi və müasir aspektlərin tar ifaçılıq üsullarına təsiri və onların tətbiqindəki dəyişikliklərlə əlaqədar yaranan müasir paradiqma xüsusi maraq doğurur. Bu mənada gənc tarzən Şəhriyar İmanovun yaradıcılığı populyar musiqi janrlarında bir sıra eksperimental ifaları, çağdaş musiqi tərzləri və ənənəvi çalğı üslubunun sintezi ilə diqqəti cəlb edir. O, müxtəlif janrlarda repertuar və sintezlərlə beynəlxalq miqyasda böyük rəğbət qazanmış və Azərbaycan tarını geniş dinləyici kütləsi qarşısında uğurla təmsil etməkdədir. Onun yaradıcılığı xalq musiqi janrları ilə sıx bağlı olub, eləcə də müasir musiqi tendensiyaları, yeni yanaşmalar və çoxsaylı üslub və janrları birləşdirən xüsusiyyətlərə malikdir. Burada təkcə klassik musiqi janrları deyil, həm də çağdaş dövrün populyar musiqi cərəyanları və ifa üslublarının sintezi öz əksini tapır.

Şəhriyar İmanovun tar ifaçılığı bir neçə istiqamət üzrə inkişaf edir: Azərbaycan xalq musiqisi (instrumental muğam, xalq mahnıları və rəqsləri), bəstəkar yaradıcılığı (klassik və müasir əsərlər), çağdaş musiqi cərəyanları (etno-jazz, pop, jazz-fusion), və müxtəlif ifa üslubları (flamenko, fingertsyle, şelpe). Bu cür çoxşaxəli yanaşma ona digərlərindən fərqləndirən unikal özəlliklər qazandırır və onu həm yerli, həm də beynəlxalq səviyyədə tanınan bir ifaçı kimi ön plana çıxarır.

Onun ifaçı-müəllif kimi fəaliyyəti də xüsusi diqqəti cəlb edir. Belə ki, o, tar üçün bir sıra kompozisiyaların müəllifidir: “Sol minor Variasiya”, “7 Məqam”, “Lake”, “Mirage”, “Pulse”, “Dark East”, “Crying Waterfall”, “Bəzmigah”, “Həsrət nəğməsi”, “Contrast”, “Creation”. Həmin

kompozisiyalar ənənəvi və müasir musiqi təcrübələrinin sintezi nəticəsində meydana gəlmiş və çağdaş tar ifaçılığında yeni estetik və texniki cəhətlərin formalaşmasında xüsusi rol oynamışdır. Məqalədə təhlilini apardığımız "7 məqam" kompozisiyası da bütün bu aspektləri özündə cəmləşdirir. İstər ifaçılıq xüsusiyyətləri, istərsə də struktur tərtibatına görə müasir yanaşmanı əks etdirir.

Kompozisiyanın ifaçılıq xüsusiyyətləri texnika çeşidliliyinə görə seçilir. Burada milli və müasir ifaçılıq texnikaları sintez şəklində yer alır. Bu mənada ənənəvi çalğı üsulları – *darama*, *tərs*, *döymə*, *iti*, *dəmli*, *kiçik çanaq*, *sürüşdürmə*, *titrətmə*, *lal barmaq*, *ayırma*, *cırmaq*, *dartma*, eləcə də müasir çalğı texnikaları – *ghost* notlar, *slide*, *slur*, *golpe*, *apagado*, *flageolet*, *hammer-ons*, *pull-offs* texnikaları xüsusi şəkildə birləşdirilir. Kompozisiyanın strukturu 7 məqam arasında keçidlərə əsaslanır ki, bunu fraqmentlər və ya musiqi lövhələri kimi də səciyyələndirə bilərik. Müvafiq olaraq segah, şur, çahargah, zabul, bayatı-şiraz, rast, hümayun məqamlarına istinad edilir. Həmin məqamlara əsaslanan klassik muğam cümlələri burada olduğu kimi daxil edilir, eləcə də ifaçının improvizə yanaşması yer alır. Kompozisiyanın ifaçılıq xüsusiyyətlərində muğam, aşıq musiqisi, flamenko tərzi və gitar ifaçılıq üslubu nəzərə çarpır. O cümlədən həmin janrların ifası ilə bağlı müxtəlif çalğı texnikaları da ön plana çıxır. Kompozisiyanın ifaçılıq məsələlərinə not nümunələrinə əsasən nəzər yetirək.

Nümunə 1
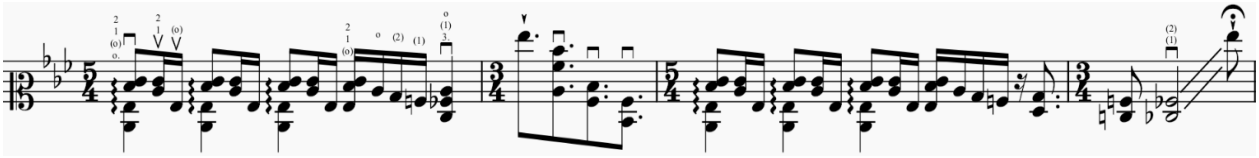
Harmonik akkordlar düz və dalğavari şəkildə səsləndirilir. Dalğavari xətlə göstərilən akkordlar darama mizrabla ifa olunur. Bu, mizrabın simlər üzərinə daraq kimi çəkilməsi ilə tellərin dalğavari səsləndirilməsi texnikasıdır. Eyni zamanda ayırma barmaq texnikasından istifadə edilməsi səs çoxluğunu artırır. Belə ki, cüt simləri ayırmaqla hər bir teldə müxtəlif səslər ifa olunur. Burada ağ sim applikaturasında yer alan 1 və 2-ci barmaqlar həmin üsulun tətbiqini işarə edir.

Nümunədə qeyd edilən "⩛" simvolları tərs mizrab üsulunu bildirir. Alt mizrabdan fərqli olaraq, zərbə telin altından nisbətən çarpaz şəkildə vurulur. Bir növ telləri "qoparmaqla" (dartmaqla) ifa edilir ki, vurğulu və kəskin səslənmə əmələ gəlir. Buna əks olaraq döymə mizrab texnikası isə yuxarıdan zərbənin xüsusi bir növüdür. Bu zaman mizrab zərbələri simə döyəcləməklə və yalnız yuxarıdan endirilir. Tarda adi qaydada yuxarıdan aşağı endirilən mizrab zərbəsi "üst mizrab" adlanır. Bunun nisbətən qüvvətli, vurğulu ifası "accent" nüansı ilə uyğunlaşır. Döymə mizrabda isə müəyyən çalğı fərqi özünü göstərir. Bu zaman mizrabın tutulma və zərbənin endirilmə bucağı dəyişir. Adi zərbədən fərqli olaraq döymə mizrab nisbətən simə çarpaz şəkildə vurulur.

Qapama texnikası ifa zamanı səssizliyin əldə edilməsini təmin edir. Simin susdurulması sol və ya sağ əl ilə simi dayandırmaqla baş verir. Hər hansı bir notun ifa uzunluğu bitdikdə (və pauzaların ifasında) dərhal simlər dayandırılır. Gitar ifaçılığında buna oxşar *apagado* texnikasından istifadə edilir [URL-1]. Bu, əksər hallarda flamenko ifa tərzi ilə əlaqələnir. Zərbədən dərhal sonra bütün simlərin dayandırılması musiqi ifasında zərb meydana gətirir. Bunun mütəmadi tətbiq edilməsi ilə ritmik şəkillər yaradılır və solo instrumental ifalarda bir növ solistin özünümüşayiət funksiyasını icra edir.

Cümlənin sonunda sürüşdürmə tətbiq edilir. Akkordun ifasından sonra barmaqlar tarın qolu boyunca zilə doğru sürüşdürülür və "sol" səsində tamamlanır. Notasiyada çarpaz düz xətlə göstərilir və zilə doğru xromatik səslənmə əldə edilir.

Kompozisiyanın ən diqqət çəkən özəlliklərindən biri tarın həm solo, həm də müşayiət funksiyalarının eyni anda üzə çıxarılmasıdır. Belə ki, ilk öncə müşayiət edici fraqment səsləndirilir və alt məzmun hazırlanır. Daha sonra isə həmin alt zəminin ritmik şəklini qorumaqla solo partiya ön plana çıxarılır.

Nümunə 2
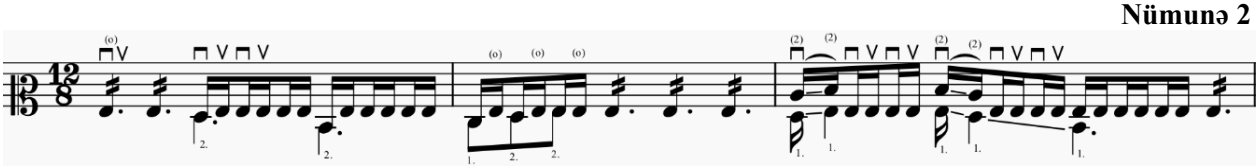
İti üst-alt mizrabla daimi səslənən "sol" səsi ritmik təşkili meydana gətirir. İnstrumental muğam ifaçılığında (məsələn, çahar mizrab) bu növ ritmik şəkillərə geniş rast gəlinir. Kök simdə isə alt

səslərlə müşayiət edilir. Kompozisiyada tətbiq edilən *hammer-ons*, *pull-offs* və *slur* texnikaları milli və müasir üslubların sintezini üzə çıxır. *Hammer-ons* (və *pull-offs*) gitar çalğısında, *slur* isə banjo texnikası [Turner, 1900] kimi geniş yayılmışdır. Burada simə vurulan zərbədən sonra növbəti pərdəni barmaqla basılmaqla – *hammering on* və ya barmağı çəkməklə – *pulling off* [URL-2], eləcə də növbəti pərdəyə barmağı sürüşdürməklə (*slur*) ifa olunur.

Növbəti xanələrdə akkord və sinkopaların istifadəsi musiqi inkişafını kulminasiyaya çatdırır. Nəhayət, ritmik müşayiətin davamlılığı qorunmaqla sərbəst muğam fraqmentləri daxil edilir.

Nümunə 3

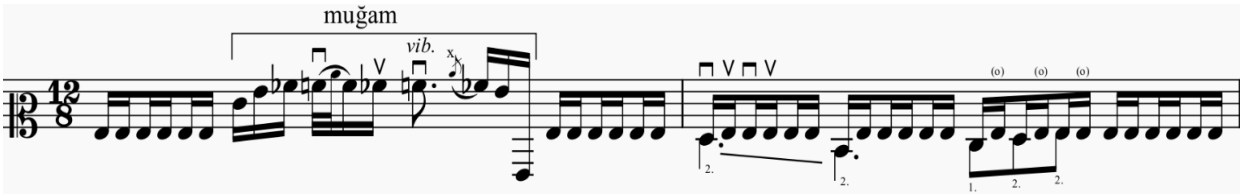

Kompozisiyanın strukturunda segah, şur, çahargah, zabul, bayatı-şiraz, rast, hümayun məqamlarına istinad edən muğamlar (gəzişmələr) əsas rol oynayır. Müvafiq olaraq həmin məqamlara əsaslanan klassik muğam şöbələrindən fraqmentlər də müşahidə etmək mümkündür. Misal olaraq, Bayatı-Şiraz muğamının Bərdaşt və Zil-Bayatı-Şiraz, Çahargah muğamının Bərdaşt və Mayə, Mahur Hindi muğamının Bərdaşt, Rast muğamının Üşşaq, Zabul muğamının Segah, Hümayun muğamının Bərdaşt şöbəsindən fraqment və ya motivlər nəzərə çarpır. Eləcə də ifaçının bu məqamlar üzərində improvizə gəzişmələri də musiqi məzmununda yer alır.

Muğamların ifası zamanı instrumental çalğı ilə bağlı olan müxtəlif texnikalar işlədilir. Not nümunəsində titrətmə, cırmaq və lal barmaq texnikalarını görə bilərik. Titrətmə texnikası simin barmaqla sıxılıb və eyni zamanda titrədilməsi (yuxarı və aşağı) ilə icra olunur. Yəni sim barmaq ucunda digər sim qrupu tərəfə çəkilir və geri qaytarılır. Not mətnində beynəlxalq qarşılığı olan "*vib.*" (*vibrato*) yazısı ilə göstərilmişdir.

Lal barmaq texnikası enən passajlarda, təkrarlanan ikili səslərdə, texniki-virtuoz gəzişmələrdə müəyyən melizm, bəzək yaratma metodu kimi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bir neçə şəkildə müşahidə edilir: iti mizrabla davamlı təkrar edən səsə lal barmağın tətbiqi, qoşa mizrab üsulundan sonra və ya iki zərbə arasında işlədilməsi ən geniş yayılmış üsullardır. Burada əsas və köməkçi olmaqla iki səs iştirak edir. Notasiyada kiçik başlıqlı notlar (köməkçi səslər) lal barmaqla ifanı işarə edir. Bu zaman mizrab yalnız əsas səsə (özündən əvvəlki) vurulur, növbəti səsə barmaq qoyulmaqla əldə edilir.

Cırmaq ifa üsulu mizrabın iştirakı olmadan simlərin cırmaqlama yolu ilə səsləndirilməsi metodudur. Burada döymə-dartma texnikası işlədilir. İlk öncə lövhə üzərinə barmaq döyülür (nümunədə "x" işarəsi döymə texnikasını bildirir) və dərhal sonra sim çəkilərək (cırmağa bənzər şəkildə) səsləndirilir. Həmin proses forşlaq kimi ən qısa müddət ərzində icra edilir və notasiyada buna uyğun şəkildə göstərilir.

Nümunə 4
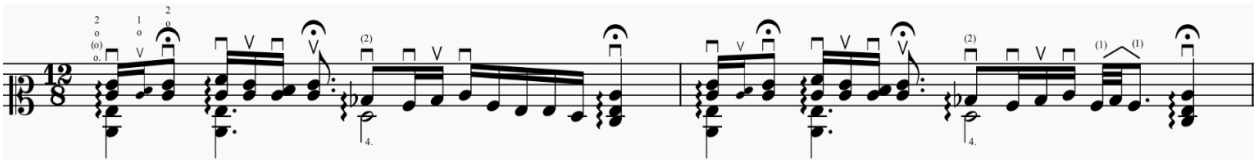
Bu fraqment geri qalan hissəyə nisbətən daha sakit, sərt zərblərdən uzaq, axıcı, dolğun və yumşaq ifaya sahibdir. Harmonik çox səsliliyin yaradılmasında ayırma barmaq texnikasından geniş şəkildə istifadə edilir. Kompozisiya boyunca müxtəlif akkordların ifasında rast gəlmək mümkündür. Digər tərəfdən alt səslərin geniş saxlanılması melodik xəttin ifasını daha da zənginləşdirir və musiqidə dolğunluq əmələ gətirir.

Cümlənin sonunda titrətmə texnikası ilə qarşılaşırıq ki, bu əvvəlki üsuldan fərqlənir. Bu zaman barmaq sim boyunca ən kiçik məsafədə cəld hərəkətlə sağa və əksinə (eləcə də sola və əksinə) silkələnir. Əslində digər titrətmə üsulu ilə bənzər səslənmə əldə edilsə də, burada sürüşdürmə edərək

səsləndirilir. Notasiyada müvafiq notların üzərində " " simvolu ilə göstərilir. Buna irəli və geri sürüşdürmə (çarpaz xətt) simvolunun birləşməsi kimi nəzər yetirə bilərik.

Nümunə 5
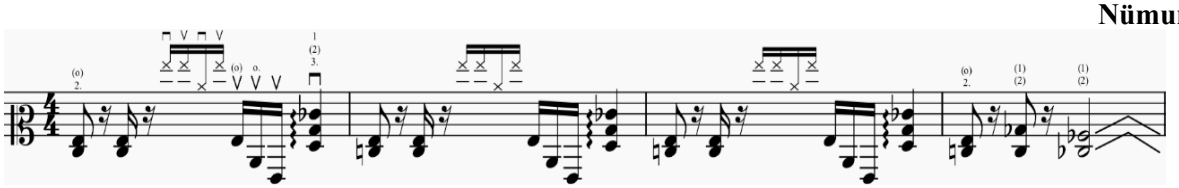
Notasiyada göstərilən "×" başlıqlı notlar *ghost* səsləri işarə edir. "Ghost" (bəzən "ghosted") – səssiz, susdurulmuş, yalançı not kimi başa düşülür [URL-3]. Bu notlar müəyyən bir səs yüksəkliyi olmayan, musiqidə teksturanın təşkili və ritmik funksiyanı icra edən "zərb" səslərdir. Tarda bu səslənməni əldə etmək üçün sol əldə qapama texnikasından istifadə edilir. Bu zaman barmaqlar açıq simin üzərinə elə qoyulur ki, səs çıxarma imkanı məhdudlaşır və bir növ "zərb" səslənmə əmələ gəlir. O cümlədən qapama texnikası ritmik teksturanın təşkilində də xüsusi rol oynayır. Akkordlardan sonra pauzaların istifadə edilməsi məhz qapamanın tətbiqini şərtləndirir və ritmik şəkli meydana gətirir. Bundan başqa cümlənin sonunda sürüşdürmə texnikası nəzərə çarpır. Bu, akkordun ifasından sonra barmaqları qaldırmadan qol boyunca yuxarı və aşağı istiqamətdə sürüşdürməyi bildirir. Əsasən populyar musiqi janrlarında bu tərz səslənmə üsullarına geniş rast gəlmək mümkündür.

Bununla yanaşı ifa zamanı müəyyən ritmik funksiyanı yerinə yetirmək üçün sağ əl zərbəsindən də istifadə edilir. Bu, gitar çalğısında *golpe* texnikası ilə əlaqələnir ki, alətin çanaq hissəsinə barmaqlarla vurulan zərbləri bildirir. Tarda isə müvafiq olaraq böyük çanağa sağ əlin üzük və ya sərçə barmağı, kiçik çanağa (və ya tarın üzünə) orta barmaqla tətbiq olunur.

Nümunə 6
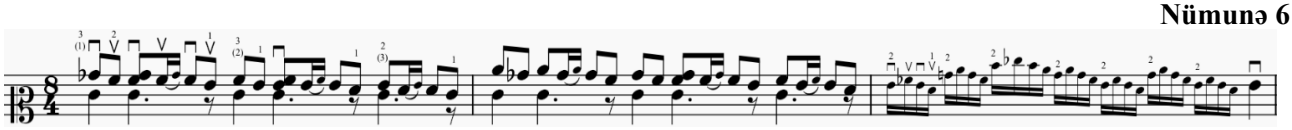
Bu fraqmentdə dəmli mizrab, ayırma və lal barmaq texnikaları xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Alt səs (mi) mütəmadi təkrar edilməklə dəm funksiyası daşıyır və sağ əldə dəmli mizrab texnikası kimi ifadə edilir. Sol əldə isə ayırma texnikası ilə ağ sim qrupunun hər bir telində müxtəlif səslər ifa olunur. Eləcə də bəzək yaratma üsulu kimi lal barmaq texnikasından istifadə edilir. Bu texnika bir vuruş ərzində bir neçə ardıcıl səsin ifası ilə səciyyəvidir. Belə ki, mizrab vuruşundan sonra simin titrəyişi müddətində növbəti pərdələrin mizrabsız ifa edilməsini nəzərdə tutur. Həmin proses əsas və köməkçi səslərdən ibarətdir. Əsas səs mizrabla ifa edilir, növbəti (köməkçi) səslər isə həmin səslənmə hesabına yalnız barmaq qoymaqla əldə edilir. Beləliklə, səslər daha axıcı və hamar şəkildə meydana gəlir. Not nümunəsində liqalı və kiçik not başlığı ilə qeyd edilən notlar məhz lal barmaqla ifanı səciyyələndirir. Hər üç texnikanın birləşməsi bir növ saz alətinin çalğı üslubunu xatırladır. Aşıq musiqi elementlərinin daxil edilməsi kompozisiyanın məzmununu daha da zənginləşdirir.

Kompozisiya boyunca bir neçə flajolet (*flageolet*) istifadəsi nəzərə çarpır. Flajolet[1] texnikası simli musiqi alətlərində tətbiq edilən xüsusi səs yaratma metodudur. Bir səsin əsas tonundan başqa çıxara bildiyi üst tonlar da vardır. Flajolet texnikası isə əsas səsin əvəzinə həmin səsin üst tonlarının – harmoniklərin eşidilməsini mümkün edən çalğı texnikasıdır. Simlilərdə flajolet üsulu fit və ya fleyta ilə müqayisə edilən yüksək tonlu (cingiltili) səslər yaradır [Groves, 1879]. Bunun üçün simi barmaq lövhəsinə (pərdəyə, tarın qoluna) sıxmaq əvəzinə sim üzərinə səthi və ani toxunuş edilir. Həmin səsləri tarın bir sıra pərdələrində əldə etmək mümkündür. Bu səslərə "təbii harmoniklər" də (natural harmonics) deyilir.

Ənənəvi çalğı xüsusiyyətləri içərisində zəngulələr diqqəti cəlb edir. Zəngulə xalq musiqisində geniş tətbiq edilən melizm növlərindən biri olub, melodiyanın üzərində sürətli və axıcı səs dəyişiklikləri ilə müşahidə edilir. Adətən, iki şəkildə özünü göstərir: əsas pərdə ətrafında melodik fiqurasiya ilə; əsas və qonşu pərdələr arasında səs dəyişmələri ilə. Zəngulənin ifası zamanı melodik fiqurasiyalar, əsasən, məqamın müvafiq pərdələri üzərində gəzişilir və bu proses əsas səsin ətrafında baş verir. Daha çox üst-alt mizrabın istifadəsi ilə nəzərə çarpır (Nümunə 7).

[1] Flageolet – fleyta ailəsinə daxil olan fit başlıqlı, şaquli nəfəsli musiqi alətidir.

Nümunə 7
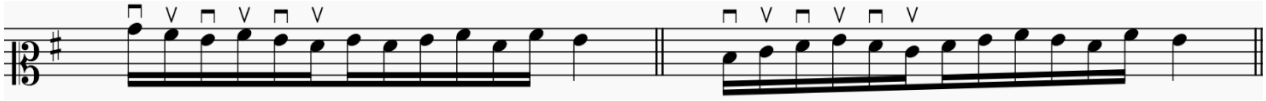
Digər şəkildə isə əsas pərdə və ona qonşu olan səslərin cəld, sürətli səs dəyişimləri ilə üzə çıxır. Bu zaman müxtəlif mizrab və barmaq üsullarının kombinasiyalarından istifadə edilir (Nümunə 8). Zəngulə texnikasına xalq musiqisinin həm vokal, həm də instrumental ifalarında geniş şəkildə rast gəlinir.

Nümunə 8
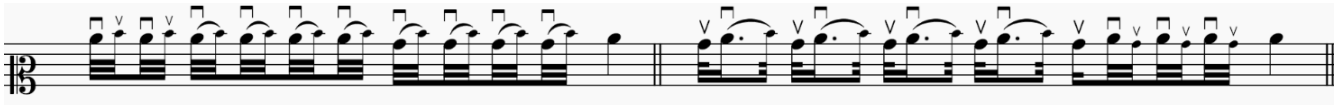
Kompozisiyanın sonluğunda giriş mövzuya qayıdış edilir. Bunu bir növ sakit başlanğıc, inkişaf – gəzişmə, kulminasiya – dinamik yüksəliş və yenidən sakit başlanğıca qayıdış kimi səciyyələndirə bilərik.

Ümumilikdə tətbiq edilən ənənəvi və müasir çalğı texnikaları aşağıdakı cədvəldə göstərilmişdir:

Cədvəl

Ənənəvi çalğı texnikaları	
Darama mizrab	Sürüşdürmə barmaq
Tərs mizrab	Titrətmə barmaq
Döymə mizrab	Lal barmaq
İti mizrab	Ayırma barmaq
Dəmli mizrab	Cırmaq
Kiçik çanaq mizrabı	Dartma barmaq
Zəng mizrab	Zəngulə
Müasir çalğı texnikaları	
Ghost notlar	*Apagado*
Slur	*Flageolet*
Slide	*Hammer-ons*
Golpe	*Pull-offs*

Nəticə etibarilə tar ifaçılığında çoxşaxəli ifa-üslub özəlliklərinin və çalğı texnikalarının inkişafı bu sahədə yeni tədqiqatların aparılmasını zəruri edir. Xüsusilə çağdaş tar ifaçılarından olan Şəhriyar İmanovun fəaliyyəti və onun təkrarsız ifa üslubu istər dinləyici, istərsə də musiqiçilər tərəfindən yüksək qiymətləndirilir. Onun yaradıcılığından ilham alan və çalğı üslubunu davam etdirən gənc ifaçıların sayının artması bu sənətin gələcək perspektivini müəyyən edir.

Məqalədə Şəhriyar İmanovun "7 məqam" kompozisiyasına diqqət yetirilərək, onun həm xalq musiqisi və müasir musiqi təcrübəsinin sintezi şəklində nəzərdən keçirilmiş, həm də ifaçılıq xüsusiyyətlərindən irəli gələn müxtəlif çalğı texnikaları təhlil edilmişdir. İlk dəfə olaraq bizim tərəfimizdən tar alətinin müasir çalğı texnikaları və notasiyası barədə araşdırma aparılmış və müvafiq elmi nəticələr əldə edilmişdir. Ümid edirik ki, araşdırmalarımız Azərbaycan tar ifaçılığının dünya miqyasında öyrənilməsinə və bu istiqamətdə aparılacaq gələcək tədqiqatlara faydalı olacaqdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Groves, G. (1879). A Dictionary Music and Musicians (A. D. 1450-1880) by Eminent Writers. English and foreign: in 4 volumes, vol.1, 663-665.
2. Turner, J. A. (1900). Ellis's thorough School for the five stringed Banjo. Tutor Book, 44-45.
3. **Saytoqrafiya**
4. URL-1: Flamenco Guitar Techniques and Definitions https://richterguitar.com/flamenco-guitar/flamenco-guitar-techniques-and-definitions/
5. URL-2: Guitar Techniques: Hammer-ons, Pull-offs, and Slides https://online.berklee.edu/takenote/guitar-techniques-hammer-ons-pull-offs-and-slides/
6. URL-3: Jazz Articulation With Ghost Notes https://pianowithjonny.com/piano-lessons/jazz-articulation-with-ghost-notes/

FİLOLOGİYA BÖLMƏSİ

DOİ: 10.32010/FMLH3893

ONLAYN MEDİANIN MONİTORİNQİNDƏ SÜNİ İNTELLEKT TEXNOLOGİYALARININ TƏTBİQİ: İMKANLAR VƏ ÇAĞIRIŞLAR

Səadət Rəis ABDULLAYEVA
Bakı Dövlət Universiteti (doktorant)
AR Elm və Təhsil Nazirliyi İnformasiya Texnologiyaları İnstitutu (elmi işçi)
Orcid: orcid.org/0000-0003-4174-7904
E-mail: sado.amea@gmail.com

Xülasə: Onlayn medianın sürətlə inkişaf etdiyi bir dövrdə informasiya axınının keyfiyyətli şəkildə analiz olunması böyük əhəmiyyət kəsb edir. Məqalədə informasiya bolluğu şəraitində mühüm informasiyanı cəmiyyətə çatdırmaq üçün geniş imkanlara malik olan onlayn media resurslarının xüsusi əhəmiyyəti və aktuallığı analiz olunur. Onlayn media resurslarının monitorinqinin aparılmasının oxucu auditoriyasını genişləndirmək, digər media şirkətləri ilə rəqabət şəraitində üstün imkanlara malik olmaq, saytın çatışmazlıqlarını üzə çıxararaq aradan qaldırmaq, media qurumunun marketinq strategiyasını qurmaq baxımından vacibliyi vurğulanır.
Avtomatlaşdırılmış mətn emalı, sentiment analiz, xəbər trendlərinin proqnozlaşdırılması sahəsində əldə olunan nailiyyətlər süni intellektin medianın operativ və obyektiv təhlilində rolunu artırır. Məqalədə süni intellekt yanaşmalarının media monitorinqində tətbiqinin gətirdiyi üstünlüklər araşdırılır, süni intellektin ictimaiyyətlə əlaqələr işini təkmilləşdirmək potensialına malik olduğu qeyd olunur. Eyni zamanda, media monitorinq alətlərində tətbiq olunan süni intellekt texnologiyalarının müqayisəli analizi aparılır. Bu sahədə fəaliyyət göstərən nəhəng şirkətlərin media monitorinq zamanı istifadə etdiyi təbii dilin emalı, sentiment analiz, maşın öyrənmə kimi texnologiyaların həm kontentin avtomatik analizinə, həm də real vaxtda qərar qəbuletməyə şərait yaratdığı qeyd olunur. Lakin süni intellekt texnologiyaların media monitorinqdə tətbiqi qərarların avtomatik verilməsi zamanı qərəzlilik, məlumatın kontekstən çıxarılması və etik prinsiplərin pozulması kimi halları da gündəmə gətirir.
Həmçinin Azərbaycanda süni intellekt sahəsində qəbul olunmuş normativ-hüquqi sənədlərdən irəli gələn məsələlərə toxunulur, o cümlədən onlayn media resuslarının monitorinqi prosesində süni intellekti tətbiq edən şirkətlərin analizi aparılır. Milli informasiya mühiti və hüquqi çərçivə nəzərə alınmaqla, media monitorinqində süni intellekt texnologiyalarının tətbiqi üçün yerli dil resurslarının genişləndirilməsi və milli platformaların yaradılmasının əhəmiyyəti qeyd olunur. Mediada süni intellekt əsaslı texnologiyalar və alətlərin səmərəli istifadəsini qiymətləndirmək üçün tətbiq olunan Qlobal Süni İntellekt Jurnalistika İndeksinin əsas indikatorları və metodları araşdırılır, bu indekslər əsasında milli indekslərin yaradılması zərurəti vurğulanır.
Açar sözlər: Onlayn media, süni intellekt, media monitorinqi, medianın qiymətləndirilməsi, sentiment-analiz, Qlobal Süni İntellekt Jurnalistika İndeksi

---

APPLICATION OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE TECHNOLOGIES IN ONLINE MEDIA MONITORING: OPPORTUNITIES AND CHALLENGES

Saadat R. ABDULLAYEVA
Baku State University
Institute of Information Technology of Ministry of Science and Education of the Republic of Azerbaijan
orcid.org/0000-0003-4174-7904
E-mail: sado.amea@gmail.com

Abstract: In an era of rapid development of online media, qualitative analysis of information flow is of great importance. The article analyzes the special importance and relevance of online media resources, which have wide opportunities to deliver important information to society in the conditions of information abundance. The importance of monitoring online media resources is emphasized in terms of expanding the readership, having superior opportunities in competition with other media companies, revealing and eliminating the shortcomings of the site, and building a marketing strategy of the media organization. The achievements in the field of automated text processing, sentiment analysis, and forecasting news trends increase the role of artificial intelligence in the operational and objective analysis of the media. The article examines the advantages of applying artificial intelligence approaches in media monitoring, and notes that artificial intelligence has the potential to improve public relations work. At the same time, a comparative analysis of artificial intelligence technologies applied in media monitoring tools is conducted. It is noted that technologies such as natural language processing, sentiment analysis, and machine learning used by major companies operating in this field during media monitoring create conditions for both automatic analysis of content and real-time decision-making. However, the application of artificial intelligence technologies in media monitoring raises issues such as bias in automatic decision-making, information decontextualization, and violation of ethical principles.

The paper also touches on issues arising from regulatory and legal documents adopted in the field of artificial intelligence in Azerbaijan, including an analysis of companies that apply artificial intelligence in the process of monitoring online media resources. Taking into account the national information environment and legal framework, the need to expand local language resources and create national platforms for the application of artificial intelligence technologies in media monitoring is emphasized. The main indicators and methods of the Global Artificial Intelligence Journalism Index, which is applied to assess the effective use of artificial intelligence-based technologies and tools in the media, are examined, and the need to create national indexes based on these indices is emphasized.
Keywords: Online media, artificial intelligence, media monitoring, media evaluation, sentiment analysis, Global Artificial Intelligence Journalism Index

ПРИМЕНЕНИЕ ТЕХНОЛОГИЙ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА В МОНИТОРИНГЕ ОНЛАЙН-СМИ: ВОЗМОЖНОСТИ И ПРОБЛЕМЫ

Саадат Р. АБДУЛЛАЕВА
Бакинский государственный университет
Институт информационных технологий Министерства науки и образования Азербайджанской Республики
orcid.org/0000-0003-4174-7904
E-mail: sado.amea@gmail.com

Резюме: В эпоху стремительного развития интернет-СМИ качественный анализ информационных потоков приобретает большое значение. В статье анализируется особая значимость и востребованность интернет-СМИ, которые обладают широкими возможностями доносить до общества важную информацию в условиях информационного изобилия. Подчеркивается важность мониторинга интернет-СМИ с точки зрения расширения читательской аудитории, получения преимуществ в конкурентной борьбе с другими медиакомпаниями, выявления и устранения недостатков сайта и построения маркетинговой стратегии медиаорганизации.

Достижения в области автоматизированной обработки текста, анализа тональности и прогнозирования новостных трендов повышают роль искусственного интеллекта в оперативном и объективном анализе СМИ. В статье рассматриваются преимущества применения подходов искусственного интеллекта в мониторинге СМИ и отмечается, что искусственный интеллект обладает потенциалом для улучшения работы в сфере связей с общественностью. Также проводится сравнительный анализ технологий искусственного интеллекта, применяемых в инструментах мониторинга СМИ. Отмечается, что такие технологии, как обработка естественного языка, анализ тональности и машинное обучение, используемые крупнейшими компаниями, работающими в этой сфере, при мониторинге СМИ, создают условия как для автоматического анализа контента, так и для принятия решений в режиме реального времени. Однако применение технологий искусственного интеллекта в медиамониторинге вызывает такие проблемы, как предвзятость автоматического принятия решений, деконтекстуализация информации и нарушение этических принципов.

Также затрагиваются вопросы, вытекающие из нормативных и правовых документов, принятых в области искусственного интеллекта в Азербайджане, включая анализ компаний, применяющих искусственный интеллект в процессе мониторинга интернет-медиаресурсов. С учетом национальной информационной среды и правовой базы подчеркивается необходимость расширения местных языковых ресурсов и создания национальных платформ для применения технологий искусственного интеллекта в медиамониторинге. Рассматриваются основные показатели и методы Глобального Индекса Журналистики с использованием Искусственного Интеллекта, применяемого для оценки эффективности использования технологий и инструментов на основе искусственного интеллекта в СМИ, а также подчеркивается необходимость создания на их основе национальных индексов.
Ключевые слова: интернет-СМИ, искусственный интеллект, медиамониторинг, оценка СМИ, анализ тональности, Глобальный индекс журналистики с использованием искусственного интеллекта

Giriş

Müasir dövrdə informasiya axının sürətlənməsi və onlayn medianın ictimai rəyin formalaşmasına təsirinin genişlənməsi onlayn medianın monitorinqi zamanı tətbiq olunan texnologiyaların imkanlarının dərindən araşdırılmasını zəruri edir. Xüsusən informasiya manipulyasiyası, dezinformasiya və etibarlı olmayan mənbələrdən məlumatların geniş şəkildə ictimaiyyətə yayılması fonunda onlayn medianın real zamanda monitorinqinin aparılması məsələsi aktuallaşır. Bu baxımdan onlayn medianın monitorinqinə süni intellekt (Sİ) texnologiyalarının tətbiqi media resurslarının avtomatlaşdırılmış şəkildə analizini, məzmunun semantik emalına və risklərin proqnozlaşdırılmasına, dezinformasiyanın aşkarlanmasına geniş imkanlar təqdim edir.

Son zamanlar təbii dilin emalı, məzmunun təsnifatı, faktların yoxlanması və sentiment analiz kimi altsahələrdə Sİ-nin tətbiqinin genişlənməsi, onlayn mediada yayılan informasiyanın daha etibarlı və

operativ monitorinqinə şərait yaradır. Bu texnologiyaların tətbiqi onlayn media subyektlərinə və müvafiq strukturlara informasiya axını prosesini formalaşdırmaq, ictimai rəyi qiymətləndirmək və zərərli tendensiyaların vaxtında qarşısını almaq imkanı yaradır.

Tədqiqat işində onlayn medianın monitorinqi prosesində Sİ texnologiyalarının tətbiqinə dair mövcud yanaşmalar analiz olunur, beynəlxalq təcrübə tədqiq edilir. Bu sahədə fəaliyyət göstərən media monitorinq xidmətlərinin təqdim etdiyi imkanlar nəzərdən keçirilir. Sİ-nin media monitorinqi prosesinə tətbiqinin üstünlükləri, riskləri və qarşıda duran əsas vəzifələr araşdırılır, təkliflər irəli sürülür.

Süni intellekt yanaşmalarının media monitorinqində tətbiqi effektivliyi və riskləri

Media monitorinqi informasiya axınlarının təhlili və bu informasiya əsasında qərarların qəbulu üçün əsas vasitələrdən biridir. Onlayn medianın monitorinqi media resurslarında yayılan məlumatların analizi və bu məlumatlar əsasında qiymətləndirmə aparılmaqla qərarların qəbul edilməsi prosesini nəzərdə tutur. Media monitorinq alətləri şirkətlərə qarşılaşa biləcəkləri mümkün riskləri əvvəlcədən müəyyən etməyə və ictimai rəyi analiz etməyə kömək edir (Mardhika, 2023).

Sİ-in media monitorinqdə effektiv tətbiqi üçün ilkin mərhələdə monitorinq prosesinə cəlb ediləcək veb-resursların optimal seçimi vacibdir.

Ənənəvi media monitorinqində xəbərlər, materiallar, sosial media məzmunlarının analizində insan əməyindən istifadə olunurdu. Sözügedən metodlardan fərqli olaraq, süni intellektin tətbiqi ilə həyata keçirilən monitorinq bu sahədə əhəmiyyətli dəyişikliklərə səbəb olub. Media monitorinqi zamanı Sİ-nin tətbiqi bu prosesin avtomatlaşdırılmasına, kontentin real vaxt rejimində emalına, semantik analiz aparmağa və monitorinqin daha geniş miqyası əhatə etməsinə geniş imkanlar yaradır (Alguliyev et., 2020). Uzunmüddətli perspektivdə Sİ texnologiyalarından istifadə media sənayesinin inkişafında ən aktual tendensiyalardan birinə çevrilməkdədir.

Oksford Universitetinin Reuters İnstitutunun araşdırmasına görə, süni intellektin iri xarici media şirkətlərinin redaksiya fəaliyyətinə nüfuz etməsi artıq "gələcəyin fenomeni" deyil, informasiyanın toplanması, faktların yoxlanılması və məzmunun yaradılmasından tutmuş tövsiyə xidmətlərinə qədər istehsal dövrlərinin müxtəlif mərhələlərində real təcrübə kimi qəbul edilir.

Reuters İnstitutunun analitikləri bildirirlər ki, Sİ sistemləri mediada fəal rəqabət obyektinə çevrilir və bu texnologiyalara əsaslanan media şirkətlərinin sənaye liderləri olmaq şansı daha yüksəkdir (How artificial intelligence and machine learning affect the monitoring of mass media and the PR industry, 2025).

Beynəlxalq təcrübədə media monitorinq prosesində Sİ texnologiyalarının tətbiqi məsələlərinə geniş yer ayrılır. 2024-cü ildə 56 ölkədə 314 media lideri arasında keçirilmiş sorğuya əsasən, media sənayesi liderləri süni intellektdən transkripsiya və surətin redaktəsi (56%) kimi arxa plan avtomatlaşdırma vəzifələrinin icrasında istifadə etdiklərini bildiriblər. Sorğuya əsasən, növbəti yerləri tövsiyə sistemləri (37%), insan nəzarəti ilə kontentin yaradılması (28%) və kommersiya tətbiqləri (27%) tutur (Newman, 2022).

Hazırda dünyada onlayn medianın monitorinqi xidmətləri göstərən şirkətlər tərəfindən media-monitorinq prosesində təbii dilin emalı (Natural Language Processing, NLP), maşın öyrənmə, sentiment analiz, avtomatik etiketləmə və məzmun indeksləşdirmə, dezinformasiyanın aşkarlanması texnologiyaları geniş tətbiq olunur.

Media monitorinqində Sİ-dən istifadə ilk növbədə, təbii dil modelləşdirməsi və müvafiq tətbiqi proqramların hazırlanması ehtiyacı ilə əlaqələndirilir (Davydov et., 2023). Mətn emalı üçün güclü avadanlıqların yaradılmasında irəliləyişin əldə olunması sayəsində təbii dilin emalı mühəndislik layihələrinin əsas diqqət mərkəzinə çevrilmişdir. Hazırda təbii dilin emalı süni intellektin media monitorinqdə tətbiqinin əsas texnologiyalarından biridir. Bu texnologiya kompüterlərə insan dilini anlamaq və analiz etmək üçün imkanlar təqdim edir. Media monitorinqdə NLP texnologiyalarının tətbiqi ilə medianın məzmunu analiz edilir və kateqoriyalaşdırılır.

Ekspertlər həmçinin xəbərlərin müxtəlif kateqoriyalı istehlakçılara uyğunlaşdırılması üçün maşın öyrənmə metodlarından istifadəni Sİ-nin mediada mühüm vəzifəsi hesab edirlər (Glowacki, 2024).

Aşağıdakı qrafikdə bu sahədə qabaqcıl texnologiyaları tətbiq edən Google News, Brandwatch və Meltwater, o cümlədən Talkwalker platformalarının imkanları təqdim olunmuşdur (Brandwatch, 2025; Google News, 2025; Meltwater, 2025; Talkwalker, 2025)

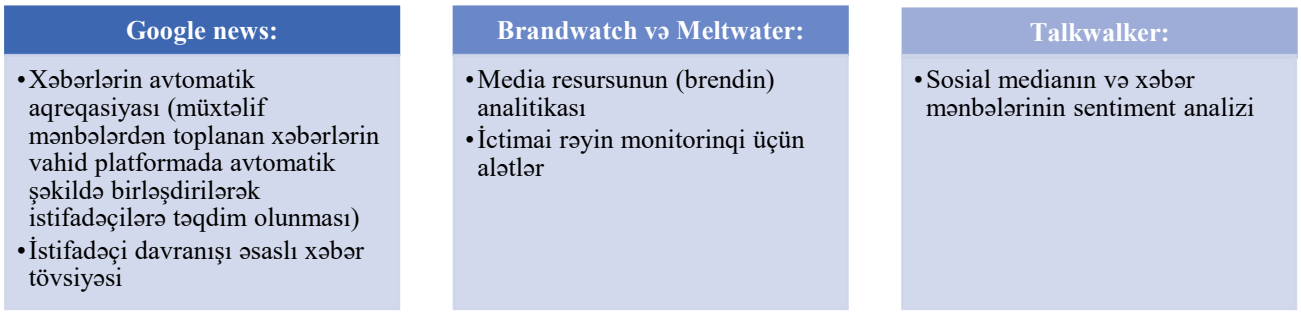

Qrafik 1. Media monitorinq prosesində süni intellekt texnologiyalarını tətbiq edən platformalar

Bu platformaların hər biri süni intellekt və NLP texnologiyalarından istifadə etməklə xəbərlərin və paylaşımların kontent analizi, sentiment analizi və trendlərin müəyyənləşdirilməsi funksiyalarını yerinə yetirirlər. Platformalar media məzmununu analiz edərək şirkətlər və təşkilatlar haqqında ictimai rəyi qiymətləndirir, riskləri vaxtında aşkar edir və düzgün ictimaiyyətlə əlaqələr (PR) strategiyasının qurulmasına dəstək verir. Məlumatların diaqramlar, vizual panellər vasitəsilə təqdim olunması isə idarəetmə və qərarvermə prosesini asanlaşdırmağa imkan verir.

Bundan başqa, Cision, Sprinklr, Hootsuite, Mention kimi platformalar da onlayn və sosial medianın Sİ texnologiyalarının tətbiqi ilə real zamanda monitorinqini aparır.

Ümumiyyətlə, süni intellekt texnologiyalarından media-monitorinq prosesində istifadə istənilən media sahəsində iş prosesini nəinki asanlaşdıra, həm də səmərəliliyi artıra bilər (Nerents, 2024).

Minsait's Ascendant Report-a görə, media sənayesinin 71%-i səmərəliliyi və fərdiləşdirməni artırmaq məqsədilə kontentin idarə edilməsi üçün süni intellektdən istifadə edir. 85%-i isə yeni funksiyalar hazırlamaq və məhsulları təkmilləşdirmək üçün süni intellekti tətbiq edir (Minsait's Ascendant Report, 2025).

Sİ texnologiyalarının media monitorinqində tətbiqi informasiya axınının avtomatlaşdırılmasını nəzərdə tutmaqla yanaşı, həm də milli informasiya məkanının qorunması baxımından strateji əhəmiyyətə malikdir. Media şirkətlərinin məzmun istehsalında, nəşrində və təbliğində Sİ əsaslı media texnologiyalarından istifadə performansın qiymətləndirilməsi, izlənilməsi və vizuallaşdırılması məqsədilə Qlobal Süni İntellekt Jurnalistika İndeksi (The Global Artificial Intelligence Journalism Index – GAIJI) tətbiq olunur.

Süni İntellekt Jurnalistikası üzrə Tədqiqat və Proqnozlaşdırma Mərkəzi tərəfindən idarə olunan GAIJI mediada süni intellekt əsaslı jurnalistika texnologiyaları və alətlərinin səmərəli istifadəsini qiymətləndirir. İndeks il ərzində 100-dən çox media şirkətinin qiymətləndirməsini aparır (Global Artificial Intelligence Journalism Index, 2025).

GAIJI hər bir media şirkətinin Sİ jurnalistikasına və media sənayesində Dördüncü Sənaye İnqilabının texnologiyalarına etibarı baxımından beynəlxalq reytinqini müəyyən etmək üçün altı əsas göstəricidən istifadə edir:

İstifadə olunan olan süni intellekt texnologiyaları: İndeks hər bir media şirkətinin istifadə etdiyi Sİ texnologiyalarının sayını ölçür.

Süni intellekt vasitəsilə hazırlanmış məzmun: İndeks Sİ texnologiyaları və ya alətləri vasitəsilə hazırlanan hesabatların, videoların, yazıların və digər məzmunun sayını ölçür.

İnsan istedadı: İndeks Sİ texnologiyalarından və ya alətlərindən istifadə etmək qabiliyyətinə malik jurnalist və müxbirlərin sayını ölçür.

Ümumi investisiya: İndeks media şirkətinin süni intellekt texnologiyalarına və ya alətlərinə xərclədiyi investisiyanın həcmini ölçür.

Biliyin transformasiyası: İndeks bu sahədə biliklərini digər şirkətlərə və ya jurnalistlərə ötürməyi hədəfləyən media şirkəti tərəfindən təklif olunan kurs və proqramların sayını ölçür.

İnnovasiya: İndeks media şirkətlərinin iş mühitinə inteqrasiya edildikdə bu texnologiyaları necə inkişaf etdirdiyini və təkmilləşdirdiyini ölçür.

GAIJI məlumatları müxtəlif metodlarla toplayır:

- Məlumatların monitorinqi və analizi.
- Açıq sorğuların hazırlanması.
- Ekspertlərlə şəxsi müsahibələr.
- Hədəf media şirkətlərindəki jurnalistlərlə şəxsi müsahibələr.

GAIJI-nin nəticələri süni intellektin mediada tətbiq səviyyəsinin yalnız texnoloji inkişaf göstəricisi deyil, həm də kibersuverenlik baxımından strateji əhəmiyyətə malik olduğunu göstərir.

GAIJI reytinqində aşağı yer tutan və xarici Sİ platformalarından istifadə edən ölkələrdə media monitorinqi zamanı toplanan məlumatlar və analitik nəticələrin xarici serverlərdə emal olunması informasiya təhlükəsizliyinin zəifləməsinə səbəb ola və nəticədə milli kibersuverenliyə təhdid təşkil edə bilər.

Sİ texnologiyaları monitorinq prosesində effektivliyi artırsa da, onların tətbiq zamanı bir sıra

fundamental və tətbiq xarakterli problemlər və çatışmazlıqlarla da qarşılaşmaq mümkündür.

Aşağıdakı qrafikdə elmi ədəbiyyatın nəticələrinin analizi əsasında süni intellekt texnologiyalarının media monitorinqdə tətbiqinin gətirdiyi üstünlüklər və çatışmazlıqlar təqdim olunmuşdur. Qrafik Sİ texnologiyalarının media monitorinqinə inteqrasiyası zamanı müşahidə olunan əsas müsbət tendensiyaları və mövcud texnoloji məhdudiyyətləri əyani şəkildə nümayiş etdirir:

Qrafik 2. Süni intellektin media monitorinqində tətbiqinin üstünlükləri və çatışmazlıqları

Təqdim olunan qrafikdə süni intellekt texnologiyalarının media monitorinqi prosesinə tətbiqinin həm funksional üstünlükləri, həm də qarşıya çıxan əsas çətinlikləri sistemli şəkildə ümumiləşdirilmişdir.

Aparılan müqayisəli analizin nəticələri göstərir ki, Sİ texnologiyaları media monitorinqinə əhəmiyyətli töhfələr versə də, müəyyən problemlərin aradan qaldırılması üçün əlavə tədqiqatlara və texnoloji təkmilləşdirmələrə ehtiyac qalmaqdadır.

Azərbaycanda onlayn-media resuslarının monitorinqi prosesində süni intellektin tətbiqi perspektivləri

Son illərdə Azərbaycanda Sİ texnologiyalarının tətbiqi sahələrininin genişləndirilməsi istiqamətində mühüm işlər görülməkdədir. Prezident İlham Əliyevin Sərəncamı ilə təsdiq edilən "Azərbaycan Respublikasının 2025–2028-ci illər üçün süni intellekt Strategiyası" bu sahənin inkişafını daha da sürətləndirməyi, tədqiqatları təşviq etməyi və ixtisaslı kadr potensialının formalaşdırılmasını qarşıya məqsəd qoyur (Azərbaycan Respublikasının 2025–2028-ci illər üçün süni intellekt Strategiyası"nın təsdiq edilməsi haqqında Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı, 2025).

Bu strategiyanın Sİ texnologiyalarının media monitorinqi sahəsində də geniş tətbiqi və inkişafı üçün əlverişli şərait yaradacağı gözlənilir. Azərbaycan media məkanının rəqəmsallaşması, informasiya axınının sürətlənməsi və sosial şəbəkələrin informasiya mənbəyi kimi rolunun artması effekiv və operativ monitorinq alətlərinin tətbiqini zəruri edir. Bu baxımdan, media monitorinqində süni-intellekt əsaslı texnologiyaların tətbiqi strateji əhəmiyyətə malikdir.

Hazırda Azərbaycanda fəaliyyət göstərən bir sıra media monitorinq şirkətləri (Mediatrends, Media Təqib Mərkəzi və s.) medianın monitorinqi prosesində süni intellekt əsaslı texnologiyaları tətbiq etməyə başlamışdır. Bu şirkətlər onlayn media və sosial şəbəkələrdə baş verənləri real vaxt rejimində izləmək və analiz etmək üçün Sİ həllərindən istifadə edirlər(Media Təqib Mərkəzi, 2025; Mediatrends media monitorinqi şirkəti, 2025).

Buna baxmayaraq, Azərbaycanda bu sahədə süni intellektin tətbiqində bir sıra problemlər mövcuddur:

- Azərbaycan dilində mətn emalını dəstəkləyən Sİ modellərinin az olması texnoloji maneə kimi çıxış edir;
- Azərbaycan dilində NLP alətlərinin inkişaf etdirilməsi zəruridir;
- Onlayn media resurslarının standartlaşdırılması və struktursuz məlumatların çoxluğu ilə bağlı problemlər bu sistemlərin effektiv fəaliyyətinə mənfi təsir göstərən amillərdəndir;
- Etik və hüquqi məsələlər, xüsusilə şəxsi məlumatların qorunması, dezinformasiyanın qarşısının alınması da bu prosesdə nəzərə alınmalıdır;
- Bu texnologiyaların tətbiqi üçün zəruri infrastrukturun olmaması və investisiya çatışmazlığı;
- Bu texnologiyalarla işləyə bilən kadrların çatışmazlığı bu sahədə əsas problemlərdəndir.

Araşdırmaların nəticəsinə əsasən, ölkədə rəqəmsal transformasiya ilə bağlı həyata keçirilən dövlət proqramları, startap təşəbbüsləri və süni intellekt texnologiyalarının inkişafı istiqamətində aparılan akademik tədqiqatlar bu sahənin inkişafına nikbin baxmağa əsas verir. Süni intellekt texnologiyaları onlayn medianın monitorinqində daha geniş və səmərəli şəkildə istifadəsinə Azərbaycan dilinin emalı sahəsinə investisiyaların artırılması və praktiki tətbiqləri nəzərdə tutan pilot layihələrinə dəstək verilməsi, o cümlədən milli səviyyədə süni intellektə əsaslanan media monitorinqi platformalarının inkişaf etdirilməsi ilə nail olmaq mümkündür.

Tədqiqatın nəticələri sübut edir ki, Sİ texnologiyalarının məlumatların toplanması, emalı və ötürülməsi prosesinə tətbiqi etik normalara uyğun olaraq tənzimlənməlidir. Bu normalar üzrə standartlar süni intellektin istifadəsi ilə bağlı etik prinsiplərin formalaşması üçün əsas ola bilər (Vinogradova, 2023).

Nəticə və tövsiyələr

Aparılan tədqiqatlar göstərir ki, süni intellekt və maşın öyrənməsi media monitorinqinin və onlayn media resursunun ictimaiyyətlə əlaqələr işinin yüksək

səviyyədə təşkili üçün vacib amildir. Lakin bu texnologiyalar PR işlərini dəstəkləsə də, tamamilə əvəz edə bilmir.

Sİ texnologiyalarının tətbiqi ilə standart və vaxt aparan tapşırıqlar daha az zaman tələb edir, onlayn media resurslarının marketinq strategiyaları daha səmərəli təşkil olunur. Belə ki, bu texnologiyaların onlayn media resurslarının monitorinqi prosesinə tətbiqi ilə aşağıdakılar mümkündür:

– məlumatı axtarmaq və analiz etmək üçün mexaniki hərəkətlərə resursun tələb olunmaması;
– tam və müvafiq məlumat əldə olunması və bu məlumat əsasında medianın düzgün analizinin aparılması;
– informasiya məkanındakı neqativlərə operativ reaksiya verilməsi;
– rəqib media qurumlarının ictimai reputasi-yasının izlənilməsi.

Bununla yanaşı, Qlobal Süni İntellekt Jurnalistika İndeksi əsasında milli süni intellekt əsaslı media monitorinq alətlərinin hazırlanması media monitorinqin effektivliyini artırmaqla yanaşı, ölkənin kibersuverenliyinin təmin olunması baxımından da mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Beləliklə, süni intellektin media monitorinqində tətbiqinin bəzi risk və çatışmazlıqlarına baxmayaraq, süni intellekt bu istiqamətdə əhəmiyyətli imkanlar təqdim edir və yaxın gələcəkdə jurnalistlərin karyerasına və yaradıcılıq imkanlarının artımına müsbət təsir göstərməyə qadirdir. Süni intellektin media monitorinq prosesində tətbiqi mütəxəssislərin işini asanlaşdırmağa və sürətləndirməyə, onların vaxtına qənaət etməyə, görülən işlərin sürətini artırmağa geniş imkanlar açır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Alguliyev, R. M., Nabibayova, G. Ch., Abdullayeva, S. R. (2020). Evaluation of Websites by Many Criteria Using the Algorithm for Pairwise Comparison of Alternatives. I.J. Intelligent Systems and Applications, 6, 64-74. DOI: 10.5815/ijisa.2020.06.05
2. Azərbaycan Respublikasının 2025–2028-ci illər üçün süni intellekt Strategiyası"nın təsdiq edilməsi haqqında Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı. Available from: https://e-qanun.az/framework/59218?utm
3. Brandwatch. Available from: https://www.brandwatch.com/p/meltwater-alternative/
4. Davydov, S. G., Zamkov, A. V., Krasheninnikova, M. A., Lukina, M. M. (2023). The Use of Artificial Intelligence Technologies in Russian Media and Journalism. Vestn. Mosk. un-ta. 10: Zhurnalistika 5, 3–21. DOI: 10.30547/vestnik.journ.5.2023.321
5. Global Artificial Intelligence Journalism Index. Available from: https://aijournalismindex.com/#1522213855272-751597ea-2084 [accessed 2 July 2025].
6. Glowacki, M., Switkowski, F., Sidyk-Furman, D., Hanak, P., Nemeth, R.J. (2024). How Artificial Intelligence Is Changing Media and Journalism in Central Europe. Thomson Foundation and Media Journalism Research Center. 21, 2.
7. How artificial intelligence and machine learning affect the monitoring of mass media and the PR industry. (2025). Available from:https://scan-interfax.ru/blog/kak-iskusstvennyj-intellekt-i-mashinnoe-obuchenie-vliyayut-na-monitoring-smi-i-pr-industriyu/ [accessed 18 July 2025].
8. Mardhika, H. (2023). How the Introduction of AI (Media Monitoring) Tools Affects the Field of Public Relations. Jurnal Manajemen Bisnis, 10, 2. 555-569 e-ISSN: 2621-1971|p-ISSN: 2088-7086
9. Media Təqib Mərkəzi. Available from: https://medyatakip.com.tr/az/ [accessed 5 July 2025].
10. Mediatrends media monitorinqi şirkəti. Available from: http://mediatrends.az/ [accessed 5 July 2025].
11. Minsait's Ascendant Report. Available from: https://www.atalayar.com/en/articulo/economy-and-business/71-of-media-industry-adopts-ai-for-content-management-to-increase-efficiency-and-personalisation [accessed 22 July 2025].
12. Newman, N. (2022). Journalism, Media, and Technology Trends and Predictions. Reuters Institute for the Study of Journalism. DOI: 10.60625/risjahx9-vm24
13. Nerents D.V. (2024). Specifics of the application of artificial intelligence in the modern media space. Litera, 8. 186-198.DOI: 10.25136/2409-8698.2024.8.44025 EDN:UUYSOS
14. Talkwalker. Available from: https://www.talkwalker.com/ [accessed 6 July 2025].
15. Vinogradova, K. E. (2023). The Development of Artificial Intelligence and the Transformation of Journalism. New Opportunities and Challenges. Humanitarian Vector, 18. 3, 121-130. DOI: 10.21209/1996-7853-2023-18-3-121-130

RƏQƏMSAL DÖVRDƏ AZƏRBAYCAN VƏ İNGİLİS SİYASƏTÇİLƏRİNİN NİTQLƏRİNİN DİSKURS TƏHLİLİ

Xəyalə Rəmiyəddin ABDULLAYEVA
Mingəçevir Dövlət Universiteti
Xarici dillər kafedrası,
filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, baş müəllim
xayala.abdullayeva@mdu.edu.az
https://orcid.org/0000-0001-6956-3360

Xülasə: Məqalədə rəqəmsal dövrdə siyasi nitqlərin diskurs təhlili məsələləri geniş şəkildə araşdırılır. İnformasiya texnologiyalarının sürətli inkişafı və sosial media platformalarının ictimai həyatın ayrılmaz hissəsinə çevrilməsi siyasi ritorikanın məzmun və formaca dəyişməsinə səbəb olmuşdur. Ənənəvi tribuna çıxışları ilə müqayisədə rəqəmsal mühitdə yayımlanan nitqlərin daha qısa, yığcam, emosional və auditoriyaya birbaşa təsir göstərmək imkanlarının artdığı müşahidə olunur. Tədqiqat çərçivəsində Azərbaycan və İngilis siyasətçilərinin çıxışları müqayisəli şəkildə təhlil edilmiş, onların ritorik strategiyaları, metaforik ifadələri, milli-mədəni istinadları və ictimai təsir mexanizmləri müəyyənləşdirilmişdir. Araşdırma nəticəsində məlum olmuşdur ki, Azərbaycan siyasətçilərinin nitqlərində milli kimlik, tarixi yaddaş və emosional çağırışlar daha çox ön plana çəkildiyi halda, İngilis siyasətçilərinin nitqlərində universal dəyərlərə, qlobal auditoriyaya yönəlmiş ritorika və yumor elementləri üstünlük təşkil edir. Rəqəmsal kommunikasiya mühiti hər iki ölkə siyasətçilərinin diskursunda qısa və təsirli şüarların istifadəsini, sosial şəbəkələrdə interaktivliyin artmasını və onlayn ictimai rəy mexanizmlərinin rolunun güclənməsini şərtləndirərək, milli-mədəni xüsusiyyətlərin siyasi ritorikaya təsirinə baxmayaraq, qlobal kommunikasiya tələblərinə uyğunlaşmanı zəruri etmişdir.

Açar sözlər: diskurs analizi, siyasi ritorika, rəqəmsal kommunikasiya, Azərbaycan siyasəti, İngilis siyasəti

DISCOURSE ANALYSIS OF AZERBAIJANI AND ENGLISH POLITICIANS' SPEECHES IN THE DIGITAL AGE

Khayala Ramiyaddin ABDULLAYEVA
Mingachevir State University Department of Foreign Languages
PhD in Philology, Senior Lecturer
xayala.abdullayeva@mdu.edu.az
https://orcid.org/0000-0001-6956-3360

Summary: The article extensively examines the issues of discourse analysis of political speeches in the digital era. The rapid development of information technologies and the integration of social media platforms into public life have led to changes in both the content and form of political rhetoric. Compared to traditional podium speeches, speeches delivered in the digital environment are observed to be shorter, more concise, emotional, and offer greater opportunities for direct impact on the audience. Within the framework of the study, the speeches of Azerbaijani and British politicians were comparatively analyzed, and their rhetorical strategies, metaphorical expressions, national-cultural references, and mechanisms of public influence were identified. The research revealed that Azerbaijani politicians' speeches emphasize national identity, historical memory, and emotional appeals, whereas British politicians' speeches prioritize rhetoric directed at universal values, a global audience, and include elements of humor. The digital communication environment has prompted the use of short and effective slogans, increased interactivity on social networks, and strengthened the role of online public opinion mechanisms, making it necessary to adapt to global communication requirements despite the influence of national-cultural features on political rhetoric**.**

Keywords: discourse analysis, political rhetoric, digital communication, Azerbaijani politics, British politics

ДИСКУРС-АНАЛИЗ РЕЧЕЙ АЗЕРБАЙДЖАНСКИХ И АНГЛИЙСКИХ ПОЛИТИКОВ В ЦИФРОВУЮ ЭПОХУ

Хаяла Рамияддин АБДУЛЛАЕВА
Мингечевирский государственный университет
кафедра иностранных языков
доктор философии по филологии, старший преподаватель
xayala.abdullayeva@mdu.edu.az
https://orcid.org/0000-0001-6956-3360

Резюме: В статье подробно рассматриваются вопросы дискурс-анализа политических выступлений в цифровую эпоху. Быстрое развитие информационных технологий и превращение платформ социальных сетей в неотъемлемую часть общественной жизни привели к изменениям содержания и формы политической риторики. По сравнению с традиционными трибунами, выступления в цифровой среде становятся более короткими, сжатым, эмоциональными и предоставляют больше возможностей для прямого воздействия на аудиторию. В рамках исследования были сравнительно проанализированы выступления азербайджанских и британских политиков, выявлены их риторические стратегии, метафорические выражения, национально-культурные отсылки и механизмы общественного влияния. Результаты показали, что в выступлениях азербайджанских политиков особое внимание уделяется национальной идентичности, исторической памяти и эмоциональным обращениям, тогда как у британских политиков преобладают риторика, ориентированная на универсальные ценности и глобальную аудиторию, а также элементы юмора. Цифровая коммуникационная среда обусловила использование коротких и эффективных лозунгов, рост интерактивности в социальных сетях и усиление роли онлайн-механизмов формирования общественного мнения, что сделало необходимым соответствие глобальным коммуникационным требованиям, несмотря на влияние национально-культурных особенностей на политическую риторику.

Giriş

Dil ictimai həyatın bütün sahələrində mühüm rol oynayır. Xüsusən siyasi diskurs cəmiyyətin ideoloji istiqamətini müəyyənləşdirən, ictimai rəyə təsir göstərən ən güclü vasitələrdən biridir. Ənənəvi dövrdə siyasi çıxışlar daha çox tribuna, parlament və ya kütləvi toplantılarda baş verirdisə, XXI əsrdə rəqəmsal media siyasi nitqin məzmununa və formasına ciddi təsir göstərmişdir.

Sosial şəbəkələrin inkişafı nəticəsində siyasi nitqlər yalnız birbaşa auditoriyaya deyil, həm də qlobal miqyasda geniş ictimaiyyətə çatdırılır. Bu, diskurs analizinin yeni istiqamətlərdə inkişafına şərait yaradır. Məqalənin məqsədi Azərbaycanlı və İngilis siyasətçilərinin nitqlərinin diskurs təhlilini aparmaq, onların ritorik strategiyalarını müqayisə etmək və rəqəmsal dövrdə siyasi nitqlərin transformasiyasını üzə çıxarmaqdır.

Diskurs anlayışı müasir dilçilikdə təkcə mətn və ya nitq hadisəsi kimi deyil, həm də sosial kontekstdə baş verən kompleks kommunikasiya prosesi kimi izah olunur. Bu baxımdan diskurs yalnız dilin struktur elementlərinin deyil, həm də onun cəmiyyət, mədəniyyət və sosial münasibətlərlə qarşılıqlı təsirinin məhsulu kimi qiymətləndirilir.

Norman Fairclough-un fikrincə, diskurs sosial praktikaların ayrılmaz tərkib hissəsidir və o, güc münasibətlərinin cəmiyyətdə necə ifadə olunduğunu üzə çıxarmaq üçün mühüm vasitədir (Fairclough, 1989). Digər tərəfdən, Teun van Dijk diskursu çoxşaxəli yanaşma əsasında izah edir və onun dil, idrak və sosial strukturların qarşılıqlı əlaqəsini əks etdirdiyini göstərir (Van Dijk, 2008). Bu yanaşmaya əsasən, diskurs yalnız dilin istifadəsi deyil, həm də biliyin ötürülməsi, ideologiyaların formalaşdırılması və ictimai təsirin təmin olunması üçün mühüm vasitədir.

Beləliklə, diskurs analizi həm mətnin dilçilik səviyyəsində öyrənilməsini, həm də sosial-siyasi kontekstdə təsir mexanizmlərinin aşkarlanmasını nəzərdə tutur. Bu metodoloji çərçivə siyasi nitqlərin təhlilinə tətbiq edildikdə, ritorik strategiyaların, metaforaların, güc münasibətlərinin və auditoriyaya təsir üsullarının daha dərindən anlaşılmasına imkan verir.

Siyasi nitqlərin diskurs təhlilində ritorik strategiyalar

Siyasi diskursun təhlilində əsas diqqət ritorik strategiyalara yönəlir. Aristotelin klassik ritorika nəzəriyyəsinə görə nitqin inandırıcılıq gücü üç əsas kateqoriya ilə bağlıdır: *ethos, pathos və logos* (Aristotle, 2007).

- **Ethos** – siyasətçinin şəxsi nüfuzu, etik mövqeyi və etibarlılığına istinad etməklə auditoriyada inam və güvən formalaşdırır. Bu strategiya, adətən, liderin siyasi təcrübəsinə, şəxsi keyfiyyətlərinə və dövlət idarəçiliyindəki roluna əsaslanır. Məsələn, Heydər Əliyevin çıxışlarında onun dövlətçilik ənənələrinə söykənməsi və milli maraqları önə çəkməsi auditoriyanın inamını

möhkəmləndirən güclü ethos nümunəsi kimi çıxış edir (Əliyev, 2001).

- **Pathos** – emosional təsir vasitəsilə auditoriyanın hisslərinə yönəlir. Nitqdə milli kimlik, vətənpərvərlik, azadlıq və ədalət kimi dəyərlərə istinad edilməsi auditoriyada güclü emosional rezonans yaradır. Məsələn, Winston Churchill-in İkinci Dünya müharibəsi dövründə söylədiyi məşhur nitqlərində "We shall never surrender" ifadəsi xalqın döyüş ruhunu və iradəsini gücləndirən klassik pathos nümunəsidir (Churchill, 1946).
- **Logos** – məntiqi arqumentlər, faktlar və statistik göstəricilər üzərində qurulur. Bu strategiya daha çox rasionallığa, arqumentasiyanın elmi və ya hüquqi əsaslandırılmasına söykənir. İlham Əliyevin beynəlxalq tədbirlərdə enerji siyasəti və iqtisadi inkişaf göstəriciləri barədə çıxışları logosun tipik nümunələrindəndir (Əliyev, 2015).

Rəqəmsal dövr isə siyasi diskursun ənənəvi ritorik strukturuna yeni elementlər əlavə etmişdir. Sosial şəbəkələrdə yayılan nitqlər daha qısa və yığcam formada təqdim olunur, auditoriyanın diqqətini cəlb etmək üçün vizual elementlərdən – videolar, qrafiklər, şəkillərdən – geniş istifadə edilir (Chadwick, 2017). Bundan əlavə, auditoriyanın interaktiv reaksiyası (şərhlər, paylaşımlar, hashtag-lar) siyasi diskursun təsir gücünü artıran mühüm faktor kimi çıxış edir. Beləliklə, rəqəmsal platformalar yalnız nitqin yayılma formasını deyil, həm də onun məzmununu, ritorik strategiyalarını və ictimai rəyə təsir mexanizmlərini dəyişmişdir.

Ənənəvi Siyasi Nitqlərin Xüsusiyyətləri

Ənənəvi siyasi nitqlərdə ritorika əsasən geniş auditoriyaya yönəlirdi. Tribuna nitqlərində klassik ritorik elementlər – təkrar, paralelizm, metafora, tarixi istinadlar – xüsusi yer tuturdu.

Məsələn, Heydər Əliyevin nitqlərində "xalqımızın birliyi", "Azərbaycanın müstəqilliyi" kimi ifadələr milli həmrəyliyi gücləndirən şüar xarakteri daşıyırdı. Winston Churchill-in İkinci Dünya müharibəsi dövründəki çıxışlarında isə "We shall never surrender" (Biz heç vaxt təslim olmayacağıq) ifadəsi güclü emosional çağırış kimi çıxış edirdi. Ənənəvi nitqlərin əsas xüsusiyyəti auditoriyanı uzunmüddətli ideoloji təsir altına almaq idi.

XXI əsrdə informasiya texnologiyalarının sürətli inkişafı siyasi nitqlərin formasında köklü dəyişikliklər yaratmışdır. Rəqəmsal dövrdə siyasi nitqlərin transformasiyası artıq yalnız tribunadan səsləndirilən ənənəvi çıxışlarla məhdudlaşmır, eyni zamanda sosial şəbəkə platformalarında – **Twitter, Facebook, YouTube, Instagram və TikTok** kimi kanallarda – qlobal auditoriyaya ünvanlanır (Chadwick, 2017). Bu platformalarda siyasətçilərin nitqləri daha qısa, yığcam, diqqətçəkici və emosional təsir gücünə malik olur.

Qısa şüarların siyasi diskursdakı rolu bu baxımdan xüsusi qeyd olunmalıdır. Məsələn, *Barack Obama*-nın "*Yes, we can*" şüarı yalnız seçki kampaniyasının deyil, həm də qlobal auditoriyanın yaddaşına həkk olunan universal bir çağırış kimi tarixə düşmüşdür (Jamieson, 2009). Azərbaycan kontekstində isə *İlham Əliyev*-in "*Azərbaycan müstəqil siyasət yürüdən güclü dövlətdir*" ifadəsi həm daxili, həm də beynəlxalq auditoriyaya ünvanlanmış aydın və təsirli mesaj nümunəsi kimi çıxış edir. Bu tip şüarlar həm milli kimliyi gücləndirir, həm də ölkənin qlobal siyasətdəki mövqeyini ifadə edir.

Rəqəmsal diskursun ən mühüm xüsusiyyətlərindən biri "*interaktivlik*"dir. Əgər ənənəvi tribuna nitqlərində auditoriyanın reaksiyası əsasən passiv şəkildə – alqış və ya etirazla məhdudlaşırdısa, rəqəmsal platformalarda bu reaksiya *"şərhlər, paylaşmalar, "like"lar, hashtag-lar"* vasitəsilə dinamik formada təzahür edir. Beləliklə, nitqin təsir gücü yalnız onun məzmunu ilə deyil, həm də rəqəmsal mühitdə aldığı ictimai rezonansla ölçülür. Bu, siyasi diskursu tək tərəfli çıxışdan iki istiqamətli kommunikasiya prosesinə çevirir.

Digər mühüm məqam isə vizuallığın güclənməsidir. Video çıxışların canlı yayımlanması, qısa kliplərin paylaşılması və hətta siyasi memlərin yaradılması siyasətçilərin mesajlarının daha geniş kütlələrə çatdırılmasına imkan yaradır (Jenkins et al., 2013). Beləliklə, rəqəmsal dövrdə siyasi nitqlər yalnız sözlərdən ibarət deyil, həm də vizual və interaktiv elementlərlə zənginləşdirilmiş kommunikasiya hadisəsinə çevrilmişdir.

Azərbaycanlı və İngilis siyasətçilərinin nitqlərini müqayisə etsək deyə bilərik ki, siyasi nitqlərin diskurs təhlilində real nitq nümunələri analizin effektivliyini artırır. Bu bölmədə Azərbaycan və İngilis siyasətçilərinin çıxışları müqayisəli şəkildə təhlil edilir, onların istifadə etdiyi ritorik strategiyalar, metaforik ifadələr və auditoriyaya təsir mexanizmləri öyrənilir.

Azərbaycanlı siyasətçilər:

Heydər Əliyev – onun nitqlərində milli birlik və tarixi yaddaşa istinad əsas ritorik prinsiplərdən biridir. Məsələn, "Azərbaycan xalqı heç vaxt müstəqilliyindən dönməyəcək" ifadəsi yalnız faktik məlumat ötürmür, həm də milli kimliyi gücləndirir, auditoriyada emosional bağlılıq yaradır. Bu, klassik **pathos** strategiyasına uyğun nümunədir və liderin etibarlılığı ilə (*ethos*) dəstəklənir (Əliyev, 2001).

İlham Əliyev– onun çıxışları siyasi sabitlik, iqtisadi inkişaf və dövlətin beynəlxalq imicini vurğulamaqla seçilir. "Azərbaycan beynəlxalq aləmdə öz sözünü deyən müstəqil dövlətdir" ifadəsi həm daxili auditoriyaya dövlət gücünü göstərir, həm də beynəlxalq səviyyədə ölkənin mövqeyini təsdiqləyir. Bu nitqlərdə *logos* elementləri də geniş istifadə olunur, çünki arqumentlər həm rasionallığa, həm də faktlara əsaslanır (Əliyev, 2015).

Mehriban Əliyeva – humanitar sahəyə yönəlmiş nitqlərində sosial həmrəylik və məsuliyyət mövzularını ön plana çıxarır. "Mədəniyyət xalqları birləşdirən körpüdür" ifadəsi həm metaforik, həm də emosional təsirli çıxış nümunəsidir, milli və qlobal auditoriya üçün sosial dəyərləri vurğulayır.

İngilis siyasətçiləri:

Winston Churchill – İkinci Dünya müharibəsi dövründəki çıxışlarında auditoriyanın emosional motivasiyasına diqqət yetirmişdir. "We shall fight on the beaches" ifadəsi güclü pathos və metaforik elementlərdən istifadə edərək xalqın mübarizə ruhunu gücləndirmişdir (Churchill, 1946).

Barack Obama– rəqəmsal dönüşüm dövründə siyasi ritorikanın öncüllərindən biridir. "Yes, we can" şüarı qısa, yaddaqalan və motivasiyaedici mesajdır, həm sosial mediada, həm də ənənəvi tribuna çıxışlarında geniş yayılmışdır. Bu, ritorik strategiyanın '*qlobal auditoriyaya yönəlmiş və interaktiv elementlərlə zənginləşdirilmiş*' formasının nümunəsidir (Jamieson, 2009).

Boris Johnson – onun Brexit kampaniyasında istifadə etdiyi nitqlərdə yumor, ironik və gündəlik danışıq üslubu ön plandadır. Bu tip ritorika populist strategiya kimi auditoriyanın diqqətini cəlb edir və mesajın daha asan qavranmasına imkan yaradır (Street, 2012).

Müqayisəli təhlil göstərir ki, Azərbaycan siyasətçilərinin nitqlərində milli kimlik, tarixi yaddaş və emosional vurğu üstünlük təşkil edir, İngilis siyasətçilərində isə qlobal auditoriya, fərdi azadlıqlar və yumor əsas diskurs elementləri kimi çıxış edir. Rəqəmsal dövrdə hər iki ölkənin siyasətçiləri qısa və təsirli mesajların yayılmasına, vizual və interaktiv vasitələrin istifadəsinə yönəlmiş strategiyalardan istifadə edirlər.

Azərbaycan və İngilis siyasətçilərinin nitqlərinin müqayisəsi göstərir ki, siyasi diskursda mədəni və tarixi kontekstlər müəyyən fərqliliklər yaradır. Azərbaycan siyasətçilərinin çıxışları əsasən *'milli kimlik, tarixi yaddaş və emosional yüklü ritorika*' üzərində qurulur, auditoriyada milli həmrəyliyi və vətənpərvərlik duyğularını gücləndirməyə xidmət edir. İngilis siyasətçilərinin nitqlərində isə diqqət daha çox '*qlobal auditoriya, fərdi azadlıqlar və yumor elementləri'* üzərində cəmlənmişdir, bu isə mesajın geniş, müxtəlif və beynəlxalq auditoriya üçün uyğunlaşmasını təmin edir.

Bununla yanaşı, XXI əsrin rəqəmsal kommunikasiya mühiti hər iki ölkə siyasətçilərinin diskursunda oxşar tendensiyaları formalaşdırmışdır: nitqlər qısa və şüar xarakterli olur, sosial media platformaları vasitəsilə auditoriya ilə interaktiv əlaqə güclənir, vizual və multimediya elementləri mesajın təsirini artırır. Beləliklə, milli-mədəni fərqliliklər diskursun mövzu və ritorikasını müəyyən etsə də, rəqəmsal dövrün çağırışları hər iki ölkədə siyasi nitqlərin formalaşmasına universal uyğunlaşmanı təmin etmişdir.

Nəticə

Diskurs analizi göstərir ki, siyasi nitqlər yalnız məlumat ötürmək vasitəsi deyil, həm də ictimai rəyin formalaşmasında, ideoloji dəyərlərin təbliğində və auditoriyanın davranışına təsir göstərməkdə əsas rol oynayır. Siyasi nitqlərin təsiri, liderlərin şəxsi nüfuzu, auditoriya ilə emosional əlaqə və məntiqi arqumentlərlə sıx bağlıdır. Bu baxımdan, "*ethos, pathos və logos*" kimi klassik ritorik strategiyalar hələ də aktualdır və siyasi kommunikasiya prosesində mühüm funksiyanı yerinə yetirir. Rəqəmsal dövr bu nitqlərin formasını dəyişsə də, onların əsas funksiyası – '*auditoriyanı inandırmaq, səfərbər etmək və yönləndirmək'* – dəyişməz qalır. Sosial media və digər rəqəmsal platformalar siyasi nitqlərin yayılma sahəsini genişləndirir, onları daha interaktiv və vizual hala gətirir. Bu, liderlərin mesajlarını daha geniş auditoriyaya çatdırmasına, qısa və yığcam ifadələrlə əsas ideyaları vurğulamasına imkan yaradır.

Nəticə olaraq, aparılan tədqiqat göstərir ki, siyasi nitqlərin diskurs analizi həm klassik ritorik elementlərin, həm də rəqəmsal kommunikasiya vasitələrinin inteqrasiyasını araşdırmaqla, müasir siyasi kommunikasiya prosesini daha dərindən anlamağa imkan verir. Bu yanaşma yalnız akademik tədqiqatlar üçün deyil, həm də siyasi strategiyaların hazırlanmasında, ictimai rəyin proqnozlaşdırılmasında və media kommunikasiya təhlilində praktik əhəmiyyətə malikdir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Aristotle. Rhetoric. Cambridge: Harvard University Press, 2007.

2. Babayev, A. Bəkir Çobanzadə. Bakı: 1998. 310 s.

3. Babayev, A. Azərbaycan dilçiliyinin tarixi. Bakı: Bakı Universiteti Nəşriyyatı, 1996. 276 s.

4. Chadwick, A. The Hybrid Media System: Politics and Power. Oxford: Oxford University Press, 2017.

5. Churchill, W. Speeches of Winston Churchill. London: Cassell, 1946.

6. Chilton, P. Analysing Political Discourse: Theory and Practice. London: Routledge, 2004.

7. Əliyev, H. Nitqlər və çıxışlar toplusu. Bakı: Azərnəşr, 2001.

8. Əliyev, İ. Nitqlər və çıxışlar. Bakı: Azərnəşr, 2015.

9. Jamieson, K. H. Electing the President, 2008: The Insider's View. University of Pennsylvania Press, 2009.

10. Jenkins, H., Ford, S., & Green, J. Spreadable Media: Creating Value and Meaning in a Networked Culture. New York: NYU Press, 2013.

11. Novruzova, N. Bəkir Çobanzadə: Həyatı, elmi və pedaqoji fəaliyyəti. “Türk-tatar lisaniyyatına mədxəl”. Bakı, 2006.

12. Otar, İ. Kırımlı Türk şair ve bilgini Bekir Sıdkı Çobanzade. İstanbul: Lebib Yalkın Yayınları, 1999. 288 s.

13. Trubeskoy, N. S. Fonologiyanın əsasları. Bakı: Elm və təhsil, 2012. 388 s.

14. Van Dijk, T. A. Discourse and Power. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2008.

15. Yılmaz, E. Ural-Altay Dilleri ve Altay Dilleri Teorisi. http://yunus.hacettepe.edu.tr/~eminey/makaleler/yilmazkbol5.pdf

16. Богородицкий, В. А. Лекции по общему языковедению. Казань: Типолит. Имп. ун-та, 1911. 247 с.

17. Богородицкий, В. А. Введение в тюрко-татарское языкознание. Ч. 1. Казань: Гос. изд-во ТССР, 1922. 58 с.

18. Богородицкий, В. А. Введение в татарское языкознание в связи с другими тюркскими языками. Казань: Татгосиздат, 1934. 34 с.

19. Куртенэ Бодуэн де, И. А. Избранные труды по общему языкознанию. Том 1. М.: Изд-во Академии наук СССР, 1963. 384 с.

20. Куртенэ Бодуэн де, И. А. Избранные труды по общему языкознанию. Том 2. М.: Изд-во Академии наук СССР, 1963. 391 с.

21. https://az.wikipedia.org/wiki/Bəkir_Çobanzadə

DOİ: 10.32010/RXDY3000

PUBLİC DİSCOURSE İN THE AGE OF DİGİTAL COMMUNİCATİON: A COGNİTİVE-LİNGUİSTİC PERSPECTİVE

Gunay Dunyamali ALİYEVA
PhD student in German Languages at Nakhchivan State University, Azerbaijan
ORCİD: 0009-0001-0438-8327
E-mail: g.d.aliyeva88@gmail.com

Abstract: This article explores the transformation of public discourse in the digital age, focusing on the cognitive and linguistic mechanisms that shape public perception and trust. It posits that digital platforms have become new public spheres where language not only reflects but actively constructs social and political realities. This research employs a qualitative analysis of digital texts to understand how these factors influence public opinion and trust in information sources. The findings reveal that social media plays a crucial role in shaping public perception by providing a platform for rapid information dissemination and engagement. However, the prevalence of misinformation on these platforms significantly undermines public trust in both traditional and digital media sources. This study analyzes dominant conceptual metaphors and cognitive frames that structure online debates, arguing that their amplification through algorithmic systems contributes to discursive polarization. By examining these dynamics, the article connects the quality of online discourse to the objectives of Sustainable Development Goal (SDG) 16—promoting peace, justice, and strong institutions. The conclusion offers recommendations for fostering critical digital literacy and suggests future research into the emerging challenges posed by AI-generated synthetic media, which further complicate the landscape of public trust and authentic communication.
Keywords: Public discourse, cognitive linguistics, digital communication, metaphor, framing, sustainable social media, misinformation, algorithmic public opinion, development goals, SDG 16

RƏQƏMSAL DÖVRDƏ İCTİMAİ DİSKURS: KOQNİTİV-LİNGVİSTİK BAXIŞ

Günay Dunyamali ƏLIYEVA
Naxçıvan Dövlət Universitetinin German dilləri üzrə doktorantı
ORCID: 0009-0001-0438-8327
E-mail: g.d.aliyeva88@gmail.com

Xülasə: Bu məqalə, ictimai diskursun rəqəmsal dövrdəki köklü transformasiyasını təhlil edir, xüsusilə də ictimai qavrayışı və etibarı formalaşdıran koqnitiv və linqvistik mexanizmlərə diqqət yetirir. Biz dünürük ki, rəqəmsal platformalar rasional-tənqidi müzakirə üçün nəzərdə tutulmuş ictimai sferanı yenidən quraraq yeni arenalara çevriliblər, burada dil nəinki sosial və siyasi reallıqları əks etdirir, həm də onları fəal şəkildə qurur. Rəqəmsal mətnlərin keyfiyyət analizindən və Rəqəmsal Diskurs Təhlili (DDT) metodologiyasından istifadə edən tədqiqatımız, bu amillərin ictimai rəyə və media mənbələrinə olan etibara necə təsir etdiyini araşdırır. Sosial mediada dilin yalnız ünsiyyət deyil, həm də özünüifadə vasitəsi olması, bəzən ənənəvi linqvistik normaları aşan özünəməxsus xüsusiyyətlər yaratması diskursun mürəkkəbliyini artırır. Analizin əsas məqsədi mətnlərdə gizlənmiş ideoloji mənaları və təsir mexanizmlərini üzə çıxarmaq, həmçinin dominant konseptual metaforları (məsələn, "Siyasət Müharibədir") və koqnitiv çərçivələri müəyyən etməkdir. Nəticələr göstərir ki, platformaların alqoritmlərinin idarə etdiyi mühitdə emosional yüklü dil və dezinformasiya üstünlük təşkil edir. "Alqoritmik ictimai rəy" adlanan bu proses, onlayn diskursu kəskin şəkildə qütbləşdirir və ictimai etibarı sarsıdaraq Davamlı İnkişaf Məqsədi 16-nın (sülh və güclü institutlar) əsas hədəflərini təhdid edir. Həmçinin, kənarlaşdırılmış qrupların öz kimliklərini qurmasına və səs qazanmasına kömək etməklə rəqəmsal media səlahiyyətləndirmə mexanizmi kimi çıxış edir. Ən yeni çağırış isə, süni intellektin "hesablama və generasiya imkanları" vasitəsilə sintetik media yaratmasıdır ki, bu da etibarlılıq böhranını daha da dərinləşdirir. Nəticə hissədə tənqidi linqvistik savadlılığı, alqoritmik şəffaflığı və iki tərəfli dialoq əsaslı ünsiyyət modellərinin tətbiqini tələb edən tövsiyələr verilir. Gələcək araşdırmalar çoxdilli diskursun (məsələn, Azərbaycan və İngilis dillərinin müqayisəsi) koqnitiv-linqvistik dinamikasına yönəldilməlidir.

Açar sözlər: ictimai diskurs, koqnitiv linqvistika, rəqəmsal ünsiyyət, sosial media, DİM 16, dezinformasiya, alqoritmik ictimai rəy.

ОБЩЕСТВЕННЫЙ ДИСКУРС В ЦИФРОВУЮ ЭПОХУ: КОГНИТИВНО-ЛИНГВИСТИЧЕСКИЙ ПОДХОД

Гюнай Дунямалы АЛИЕВА
Докторант по немецким языкам в Нахчыванском Государственном Университете
ORCID: 0009-0001-0438-8327
Электронная почта: g.d.aliyeva88@gmail.com

Резюме: Данная статья исследует коренную трансформацию общественного дискурса в цифровую эпоху, фокусируясь на когнитивных и лингвистических механизмах, формирующих общественное восприятие и доверие. Мы утверждаем, что цифровые платформы, переопределив сферу рационально-критических дебатов, стали новыми аренами, где язык не только отражает, но и активно конструирует социальные и политические реалии. Наше исследование использует качественный анализ цифровых текстов, основанный на методологии Цифрового Дискурс-Анализа (ЦДА), для изучения влияния этих факторов на общественное мнение и доверие к медиаисточникам. Язык в виртуальной среде является не просто средством общения, но и формой самовыражения, которая порой выходит за рамки традиционных лингвистических норм, что усложняет анализ. Основная цель анализа — выявить скрытые идеологические смыслы, а также доминирующие концептуальные метафоры (например, "Политика — это Война") и когнитивные фреймы. Результаты показывают, что в среде, управляемой алгоритмами платформ, доминирует дезинформация и эмоционально нагруженная лексика. Этот процесс, называемый "алгоритмическое общественное мнение", усиливает поляризацию и подрывает общественное доверие, угрожая ключевым целям Цели устойчивого развития (ЦУР) 16 (мир и сильные институты). Более того, цифровые медиа способствуют расширению прав и возможностей маргинализированных групп, помогая им конструировать свою идентичность и добиваться права голоса. Новейшим вызовом является создание синтетических медиа с помощью искусственного интеллекта и "компьютерной пропаганды", что еще больше усугубляет кризис доверия. Заключение содержит рекомендации, требующие развития критической лингвистической грамотности, алгоритмической прозрачности и внедрения моделей диалогового двустороннего общения. Будущие исследования должны быть сосредоточены на сравнительном многоязычном анализе.
Ключевые слова: общественный дискурс, когнитивная лингвистика, цифровая коммуникация, социальные медиа, цур 16, дезинформация, алгоритмическое общественное мнение.

1. Introduction

The 21st century has witnessed a fundamental transformation in the nature of public discourse, largely driven by the proliferation of digital and social media platforms. The centralized, “one-to-many” broadcast model that characterized the 20th century, creating a shared, mass-consensual reality, has been definitively left behind. We have moved from an “age of amusement” as Neil Postman described the television era, to an “age of bemusement” where a Cambrian explosion of personally curated realities creates confusion and bewilderment. *(Merrin, 2022)* This new environment has reimagined the concept of the public sphere, a term famously conceptualized by J.Habermas as a space for rational-critical debate among citizens. Today, platforms like X (formerly Twitter), Facebook, Instagram, Youtube and TikTok function as the new, de facto public squares, offering unprecedented opportunities for civic engagement while also presenting formidable challenges to democratic stability.

This new environment is characterized by what William Merrin calls an "explosion of realities," where digital personalization has burst the "mainstream bubble into a foam of individual life-worlds, empowering everyone as the producer of their own realities". In this age of "media," our understanding of the world is no longer shaped by a few powerful gatekeepers but is curated through our personal networks, algorithmic feeds, and individual choices. This shift has profound implications for the nature of communication itself. The real impact of media is epistemological - it creates our knowledge of the world and our "definitions of truth," making it constitutive of reality.

In this digital ecosystem, communication is instantaneous, global, and participatory. This has democratized voices, allowing grassroots movements and marginalized communities to mobilize and advocate for change on a global scale. A powerful compelling case demonstrating the power of digital mobilization in national contexts is the discourse surrounding the *liberation of Azerbaijan's occupied territories (2020-2023)*. During this critical period, platforms like X, Telegram, and Facebook were instrumental in rapidly mobilizing domestic and international support, countering foreign media narratives, and maintaining high levels of civic unity and engagement. Another example is Nigeria's “endsars” movement in 2020, which utilized social media to organize mass protests against police brutality, demonstrating the potential of digital platforms to shape political narratives and actions. *(Ologunebi & Taiwo, 2025)* By providing platforms for expression,

these technologies serve as an engine for equality, giving individuals the right to organize, speak out, and contest their subordinate status.

However, this new public sphere is also fraught with peril. The same technologies that enable democratic participation are also conduits for misinformation, hate speech, and computational propaganda, which distort public perception and erode trust. The erosion of public trust is a direct threat to the realization of Sustainable Development Goal (SDG) 16, which aims to foster "peace, justice, and strong institutions." Trust is the bedrock of effective governance, and when public discourse is polluted by falsehoods and polarization, the legitimacy of institutions weakens, and social cohesion frays. Transparent communication practices contribute positively to increased inclusivity and citizen empowerment, which are essential for building trust. *(George, 2025)*

This article examines this dual reality from a cognitive-linguistic perspective. It argues that to fully understand the impact of digital communication, we must look beyond the content of messages and analyze the linguistic and cognitive structures that shape them. How issues are framed through *conceptual metaphors* and other linguistic devices influences how they are understood and discussed, thereby shaping collective cognition and public opinion. *(Alek, 2022)* The choice of metaphors, the construction of narratives, and the emotional valence of lexical choices all contribute to how issues are understood and debated. This dynamic is particularly relevant to SDG 16, which aims to build peaceful, just, and inclusive societies with strong institutions. The quality of public discourse is directly linked to public trust in government and societal institutions. Transparent and responsible communication fosters accountability and trust-building , whereas the spread of misinformation erodes it, undermining the foundations of a stable democracy.

To understand these complex dynamics, this study addresses the following research questions:

1. How does the use of specific linguistic forms in digital communication influence collective cognition and perception in public discussions?
2. What are the dominant cognitive-linguistic strategies (e.g., conceptual metaphors, frames) that structure online debates about governance and justice?

2. Theoretical framework

This study is grounded in an interdisciplinary framework that integrates cognitive linguistics, discourse analysis, and digital communication theory to analyze the formation of public discourse in the digital age.

The digital public sphere: deliberation under pressure: Habermas characterized the public sphere as a communication structure where conflicts are generated and resolved through rational discourse. The rise of digital technologies has created a new form of this public sphere that is global, decentralized, and highly interactive. This theoretically enhances deliberative democracy by providing greater access to information and increasing opportunities for participation. However, the quality of this new discourse is a central concern. Unlike face-to-face deliberations, online interactions are often characterized by brevity, anonymity, and a lack of accountability, which can lead to shallow, polarized, and even toxic debates. The fast-paced nature of social media encourages impulsive reactions rather than the reasoned, reflective debate that deliberative democracy demands *(Çiçek, 2024)*.

From a purely linguistic standpoint, the language of the virtual world is not only a mode of communication but also a mode of self-expression for each internet user. Individuals utilize language more creatively in this environment than in real life, which can lead to a peculiar language and style that sometimes exceeds the bounds of traditional linguistic rules and norms, occasionally affecting the real-life verbal environment *(Jafarov, 2020)*. This highlights the need for contemporary linguistics to study these new verbal trends, especially those cases where language breaks conventional norms.

Furthermore, the relationship between media and discourse is critical. Media discourse refers to the interaction - verbal or written - that occurs via a broadcasting platform, directed toward an absent audience. Media, as a communication tool, holds a special influence over discourse, actively shaping the information relayed from source to recipient *(Imanova, 2024)*.

Digital discourse and the algorithmic public opinion: The discourse within this new sphere is heavily mediated by technology. We adopt the concept of the *"algorithmic public opinion"* to capture the complex interplay through which social media algorithms shape public opinion formation. This concept recognizes that algorithms intervene in public discourse in two interconnected ways: as a *process* and as a *product*.

As a process, platforms act as new forms of gatekeepers. They influence discourse through:

-*Direct algorithmic gatekeeping*:

This involves platforms actively prioritizing, removing, labeling, or managing the visibility of content. Content prioritization via recommender systems creates hierarchies of relevance, often reinforcing a "popularity bias". Content removal and visibility moderation, such as "shadow-banning," can lead to fears of "algorithmic censorship" where communication is policed according to commercial

priorities rather than public interest.

-*Indirect algorithmic gatekeeping*:

This refers to strategic actions by other actors to influence content circulation. These actions range from legitimate Search Engine Optimization (SEO) to malicious "algorithmic gaming" by troll farms and social bots, and politically motivated "algorithmic activism" like the use of 'algospeak' to bypass content filters.

As a *product*, public opinion emerges from the dynamic interaction between users and this algorithmically curated content. Audiences are not passive recipients; they negotiate their agency in relation to these organized flows of information. However, this negotiation is often hampered by a lack of understanding of how algorithms work, leading users to develop "algorithmic imaginaries" based on their everyday experiences. This dynamic creates phenomena like "filter bubbles" and "echo chambers," which can severely limit exposure to diverse viewpoints and foster polarization *(Radebe et., 2025)*.

The cognitive-linguistic perspective: Digital Discourse Analysis (DDA) provides a framework for analyzing language use in digital contexts, exploring how people construct identities, negotiate power, and form relationships online. It recognizes that digital communication is inherently multimodal (involving text, images, and video) and deeply emotional, using emojis and other cues to express feeling.

From a cognitive-linguistic viewpoint, language is a primary tool for structuring thought.

Conceptual Metaphor Theory is central to this, explaining that we understand abstract concepts (e.g., *politics*, *justice*) in terms of more concrete ones (e.g., war, a building). These metaphors are not just figures of speech; they are deep-seated cognitive models that influence our reasoning and actions. Similarly, cognitive framing refers to the way information is presented - through emphasis, omission, and lexical choice - which influences an audience's perception and interpretation. In the high-speed, attention-scarce environment of social media, the frames and metaphors used in a short post can have an outsized impact on public understanding.

3. Methodology

This study employs a qualitative research methodology, specifically *Digital Discourse Analysis,* to provide a deep and contextualized understanding of language use in the digital public sphere. A qualitative approach is particularly effective for capturing complex social phenomena and providing insights into human attitudes and behaviors. DDA is especially suited for this research as it offers methods for analyzing large, diverse datasets of digital communication and understanding the intricate relationship between language and technology. *(Purwanti et., 2024)*

-*Corpus selection:*

The research corpus consists of approximately 100 public, English-language posts from the social media platform X, collected between 2024 and 2025. The posts were drawn from the verified accounts of reputable media outlets, non-governmental organizations, and prominent civic leaders to ensure a focus on substantive public discourse. The selection criteria targeted posts directly addressing themes of justice, institutional trust, civic participation, and governance, in alignment with SDG 16.

-*Analytical procedure:*

The analysis followed the systematic procedures of DDA, which include data collection, pre-processing, coding, categorization, analysis, and interpretation. A thematic analysis was conducted to identify recurring conceptual metaphors and cognitive frames.

-*Metaphor analysis*: The corpus was manually coded to identify dominant conceptual metaphors. This involved identifying linguistic expressions that revealed underlying metaphorical mappings (e.g., martial language pointing to a POLITICS IS WAR metaphor).

-*Discourse analysis*: A critical discourse analysis was performed to examine framing effects, lexical choices with strong emotional valence, and the construction of in-group/out-group dichotomies that contribute to polarization. The analysis aimed to uncover hidden meanings and ideologies embedded in the texts, revealing the profound influence of media messages on public thought and behavior *(Imanova, 2024)*.

-*Tools:*

The open-source software AntConc was used for initial data exploration, including frequency analysis and keyword-in-context (KWIC) searches to identify recurring linguistic patterns. The core of the analysis, however, was qualitative and interpretive, focusing on the contextual meaning of the discourse.

-*Ethical considerations:*

This research acknowledges the ethical considerations of analyzing digital data, such as privacy and informed consent. As the study focused on public posts from official and public-facing accounts, the data was considered to be in the public domain. Nonetheless, care was taken to focus on the discursive patterns rather than the personal identities of individual users *(Alek, 2022).*

3. Analysis and discussion

The analysis of the corpus revealed a consistent set of cognitive-linguistic strategies used to frame public discourse on governance and justice. These patterns, amplified by the architecture of social media, often contribute to the simplification of complex issues and

the deepening of social divisions.

Dominant conceptual metaphors in digital discourse:

1. Politics is war: This was the most pervasive metaphor, casting civic engagement as a conflict. It manifested in phrases like *"fighting corruption," "the battle for truth," "defending democracy," "political opponents,"* and *"winning the argument."* This frame simplifies politics into a zero-sum struggle, which, while effective for mobilization, reinforces in-group/out-group thinking and contributes to political fragmentation and polarization.

2. Society is a organism: This metaphor frames society as a structure or a living body requiring care. Phrases like "the foundations of democracy are cracking," "a toxic political environment," "healing the nation's divisions," and "the system is sick" were common. This metaphor can be constructive, calling for collective effort to repair institutional damage. However, it can also be used to pathologize dissent as a "sickness" that must be "cured," thereby delegitimizing opposing views.

3. Democracy is voice: This metaphor highlights participation and representation, appearing in phrases like "amplifying marginalized voices," "we will not be silenced," and "making your voice heard". This empowering frame is central to digital activism and aligns with democratic ideals of free expression and accountability. It powerfully asserts the right of all citizens to participate in public life on the basis of equality. *(Gans, 2020)*

Cognitive framing, polarization, the role of emotion and framing and ideology:

The discourse was heavily characterized by *moral framing*, where complex issues were reduced to binary oppositions of right versus wrong. This was often coupled with emotionally charged language. This dynamic is exacerbated by social media algorithms, which are designed to maximize user engagement by promoting sensational content that appeals to emotional responses rather than rational deliberation. This creates a vicious cycle that not only undermines the quality of public debate but also deepens political divisions. The result is affective polarization, where political disagreement becomes rooted in feelings of dislike and distrust toward an "othered" out-group. The formation of echo chambers and filter bubbles on social media reinforces this by limiting exposure to diverse viewpoints and strengthening in-group identification.

Critical discourse analysis, applied within this digital context, serves to uncover the hidden meanings and ideologies embedded in media messages. By analyzing the choice of metaphors and framing devices, researchers can reveal how media discourse strategically influences public thought and behavior, a key function in a landscape where truth is contested *(Imanova, 2024).*

Positive dimensions: empowerment and accountability:

Despite these significant challenges, the positive potential of digital platforms remains evident. Social media enhances transparency and accountability in governance by facilitating real-time feedback and dialogue between citizens and governmental institutions. This direct line of communication empowers citizens to hold public officials accountable and demand responsiveness. Furthermore, these platforms serve as powerful tools for civic engagement and mobilization *(Ezung & Koza, 2024)*. They enable citizens to voice their opinions and organize collective actions rapidly, amplifying marginalized voices and challenging prevailing power dynamics. This democratization of knowledge exchange and lifelong learning contributes to socioeconomic upliftment and fosters a more inclusive and participatory democracy.

Crucially, digital platforms serve as vital tools for the empowerment of marginalized groups. By enabling these groups to construct and project self-identity and strive for a voice, social media provides a counter-hegemonic space to challenge traditional power structures and discourse systems *(Jin, 2025).* This mechanism of digital media empowerment, particularly relevant in non-Western and evolving contexts, is essential for advancing the inclusive and participatory ideals of SDG 16 (peace, justice, and strong institutions).

Emerging challenges: AI and the erosion of reality:

The challenges of misinformation are being exponentially amplified by the rise of Artificial Intelligence and synthetic media. The emergence of deepfakes, AI-generated text, and other forms of "computational propaganda" represents a systemic threat to public discourse. These technologies enable the large-scale manipulation of users for commercial and political interests.

This new technological wave poses several distinct threats:

-*Erosion of foundational trust:*

-The core challenge of synthetic media is not just the creation of "fake news," but the erosion of the public's ability to trust any digital content. When any image, video, or text can be convincingly fabricated, it undermines the very basis of shared reality and makes rational, evidence-based debate incredibly difficult.

-*The "Infodemic" at scale:*

The COVID-19 pandemic highlighted the dangers of an "infodemic". AI supercharges this problem by enabling the automated creation and dissemination of nuanced, context-specific misinformation, making it far harder to detect and counter.

-The Platform governance challenge:

Social media companies already exert incredible power over public discourse, with figures like Mark Zuckerberg alone deciding how to configure algorithms and distinguish between types of speech. The rise of AI makes their task of content moderation unimaginably more difficult. Distinguishing between human-generated content and sophisticated synthetic media at scale is a monumental challenge that existing systems are not equipped to handle, raising the specter of both massive censorship and unchecked disinformation.

This new reality requires a shift in how we approach digital literacy. Citizens must be equipped not only to spot basic falsehoods but to navigate a world where the authenticity of digital information can no longer be guaranteed *(George, 2025).*

5. Conclusion and recommendations

Digital communication has irrevocably altered the landscape of public discourse. While it has democratized participation and provided powerful tools for accountability, it has also created an environment where cognitive biases are exploited, emotional responses are prioritized over rational debate, and misinformation—now supercharged by AI—can flourish. The linguistic frames and metaphors that structure online conversations have a profound impact on public perception and are central to the health of our democratic institutions. The quality of this discourse is directly tied to public trust, making its improvement essential for achieving the goals of SDG 16.

To harness the opportunities of the digital age while mitigating its risks, a multi-faceted, deliberate, and ethical approach is necessary.

1. *Promote advanced digital and linguistic literacy:* Educational initiatives must evolve beyond basic fact-checking. Citizens need to be equipped with *linguistic and cognitive literacy* to recognize how they are being persuaded. Curricula should include critical thinking about algorithmic amplification, metaphorical framing, and the psychological impact of digital communication, empowering users to become more conscious consumers of information.

2. *Demand platform accountability and ethical design:* Social media platforms are not neutral public squares; they are engineered environments that shape communication. Regulatory frameworks should mandate greater *algorithmic transparency* and require platforms to be accountable for their role in amplifying harmful content. This could involve independent audits and a shift in design philosophy away from pure engagement toward models that promote deliberative health and exposure to diverse perspectives. The goal should be to ensure a fair opportunity to participate is a prioritized part of platform moderation systems.

3. *Foster dialogic and two-way public communication:* Public sector communicators and civic leaders must move beyond a unidirectional, top-down communication model. Adopting a dialogic, two-way approach that actively listens to and engages with citizen feedback is crucial for building trust and legitimacy. This involves using social media not just as a bulletin board, but as a genuine space for interaction and co-creation, which has been shown to be a weakness in current public sector practices *(Radebe et., 2024).*

This study was limited to English-language discourse on a single platform. Future research should conduct a *multilingual comparative analysis,* for example, between English and Azerbaijani, to explore how these dynamics manifest across different linguistic and cultural contexts. Furthermore, sustained investigation into the societal impact of AI-generated content is essential to develop adaptive strategies for safeguarding the integrity of our shared public reality.

REFERENCES:

1. Alek. (2022). Digital Discourse Analysis (DDA): A New Perspective on Language Use in the Digital Age. Jakarta, 1-13.

2. Çiçek, A. (2024). Deliberative Democracy in the Digital Age Opportunities and Challenges of Online Public Discourse. Electronic Cumhuriyet Journal of Communication, 6(2), 62-75.

3. Dordevic, J.P.(2022). Digital media discourse in linguistic research. Nis, 114-167

4. Ezung, S. & Koza,K.O. (2024). The Influence of Social Media on Public Discourse: Examining How Social Media Shape Popular Opinion. International Journal of Contemporary Research in Multidisiplinary, 3(6), 112-117

5. Gandini, A., Keeling, S., Reviglio, U. (2025). Conceptualising the 'algorithmic public opinion': Public opinion formation in the digital age. Dialogues on Digital Society, 3-15

6. Gans, D.H. (2020). Speech and Its Relationship to Equality: Constitutional Values in the Digital Age. Constitutional Accountability Center, 2-15

7. George, A.S. (2025). The Evolution of Digital and Social Media Communications: Opportunities, Challenges, and the Road Ahead. Partners Universal Multidisciplinary Research Journal 2(2), 35-49.

8. Imanova, I. (2024). Media and discourse. Ipak yolu, 2, 129-133.

9. Jafarov, Y. (2020). Language peculiarities of social media. Teaching of Azerbaijani language and literature, 1, 11-26.

10. Jin, Y. (2025). Media Representation and Social Identity: A Study of Public Discourse Construction and the Empowerment of Marginalised

Groups in the Digital Age. International Journal of Education and Humanities 19 (2), 134-139.

11. Merrin, W. (2022). Bemusing Ourselves to Death: Public Discourse in the Age of Social Media. Studia Humanistyczne AGH 21(2),17-29

12. Ologunebi, J.O. & Taiwo, E.O. (2025). The Impact of Digital Communication on Governance, Political Dynamics, and Leadership: A Case Study of the Nigerian People and Process. Munich, MPRA Paper, 11-17.

13. Purwanti, A., Jumroni, N.F., Aziz, A., Sumartono, E. (2024). The Influence of Social Media, Misinformation, and Digital Communication Strategies on Public Perception and Trust. The Journal of Academic Science, 1 (2), 131-138.

14. Radebe, M.J., Sitto-Kaunda, K. & Lubinga, E. (2024). Public Sector Communication in the Digital Age. Johannesburg, UJ Press, 61-89.

DOİ: 10.32010/QBRP2444

LEXICAL, GRAMMATICAL AND STYLISTIC FEATURES OF ENGLISH BORROWINGS IN MODERN FRENCH (BASED ON MEDIA MATERIALS)

Ilaha Allahverdi ASHRAFOVA
Nakhchivan State University, Faculty of Foreign Languages
ORCID: https://orcid.org/0009-0000-2127-3487
E-mail: ilahaashrafova@ndu.edu.az

Abstract: This article explores the lexical, grammatical, and stylistic features of English borrowings in modern French, with a particular focus on their usage in mass media materials. Globalization, international communication, and the rapid development of technology have strengthened the influence of English, leading to the active use of numerous English-origin words in French media. The study examines the lexical groups of borrowings, their semantic expansion or narrowing, adaptation to grammatical categories such as gender and number, as well as their stylistic variations. The findings show that words like "business," "marketing," "challenge," and "online" have become an integral part of both everyday communication and journalistic style in French. This process not only enriches the language but also provokes public debates on the preservation of linguistic purity. The research demonstrates that while English borrowings undergo adaptation in French, they often preserve their original spelling, which enhances stylistic diversity. The article also sheds light on the social acceptance of these lexical units in French society and their impact on language policy.
Keywords: English borrowings, modern French, lexical adaptation, grammatical integration, stylistic features, media discourse

---

MÜASİR FRANSIZ DİLİNDƏ İNGİLİS ALINMALARIN LEKSİK-QRAMMATİK VƏ ÜSLUBİ XÜSUSİYYƏTLƏRİ (KİV MATERIALARI ƏSASINDA)

İlaha Allahverdi ASHRAFOVA
Naxçıvan Dövlət Universiteti, Xarici Dillər Fakültəsi
ORCID: https://orcid.org/0009-0000-2127-3487
E-mail: ilahaashrafova@ndu.edu.az

Xülasə: Bu məqalədə müasir fransız dilində ingilis dilindən alınmaların yayılma meylləri, onların leksik, qrammatik və üslubi xüsusiyyətləri KİV materialları əsasında təhlil olunur. Qloballaşma, beynəlxalq ünsiyyət və texnologiyaların inkişafı ingilis dilinin təsirini gücləndirmiş, nəticədə fransız mediasında çoxsaylı ingilis mənşəli sözlər aktiv şəkildə işlədilməyə başlamışdır. Tədqiqatda bu alınmaların leksik qrupları, mənaca genişlənməsi və ya daralması, qrammatik cins və say kateqoriyalarına uyğunlaşdırılması, habelə üslubi çalarlara malik istifadəsi araşdırılır. Əldə olunan nəticələr göstərir ki, fransız mediasında "business", "marketing", "challenge", "online" kimi sözlər həm gündəlik ünsiyyətin, həm də jurnalistik üslubun ayrılmaz hissəsinə çevrilmişdir. Bu proses dilin zənginləşməsi ilə yanaşı, fransız dilinin saflığının qorunması ilə bağlı ictimai müzakirələr də doğurur. Araşdırma nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, ingilis dilindən alınmalar fransız dilində adaptasiya prosesinə məruz qalsa da, bir çox hallarda orijinal yazılış formasını saxlayır və bu, üslubi rəngarəngliyi artırır. Məqalə həmçinin bu leksik vahidlərin fransız cəmiyyətində sosial qəbulunu və dil siyasətinə təsirlərini də işıqlandırır.
Açar sözlər: ingilis alınmaları, müasir fransız dili, leksik uyğunlaşma, qrammatik inteqrasiya, üslubi xüsusiyyətlər, KİV diskursu

---

ЛЕКСИКО-ГРАММАТИЧЕСКИЕ И СТИЛИСТИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ АНГЛИЦИЗМОВ В СОВРЕМЕННОМ ФРАНЦУЗСКОМ ЯЗЫКЕ (НА МАТЕРИАЛЕ СМИ)

Илаха Аллахверди АШРАФОВА
Нахчыванский государственный университет, факультет иностранных языков
ORCID: https://orcid.org/0009-0000-2127-3487
E-mail: ilahaashrafova@ndu.edu.az

Резюме: В данной статье анализируется распространение англицизмов в современном французском языке, их лексические, грамматические и стилистические особенности на основе материалов СМИ. Глобализация, международное общение и развитие технологий усилили влияние английского языка, вследствие чего во

французских медиа активно используются многочисленные заимствования английского происхождения. В исследовании рассматриваются лексические группы англицизмов, расширение и сужение их значения, адаптация к грамматическим категориям рода и числа, а также их стилистические оттенки. Результаты показывают, что такие слова, как «business», «marketing», «challenge», «online» стали неотъемлемой частью как повседневного общения, так и журналистского стиля. Этот процесс не только обогащает язык, но и вызывает общественные дискуссии о сохранении чистоты французского языка. Анализ также показывает, что англицизмы, хотя и подвергаются адаптации, часто сохраняют оригинальное написание, что усиливает стилистическое разнообразие. Статья также освещает социальное восприятие этих лексических единиц во французском обществе и их влияние на языковую политику.

Ключевые слова: англицизмы, современный французский язык, лексическая адаптация, грамматическая интеграция, стилистические особенности, медиадискурс

Introduction

The French language has long been recognized as one of the most regulated linguistic systems, traditionally protected by the Académie française, which was founded in the seventeenth century to safeguard the integrity of French vocabulary and grammar (Cahen, 2019). Nevertheless, despite centuries of efforts to limit foreign influence, the dominance of English as a global lingua franca has significantly shaped modern French, particularly since the second half of the twentieth century. This influence is most visible in mass media, where English borrowings, commonly referred to as *anglicismes*, have become frequent in newspapers, magazines, television, and online platforms (Humbley, 2018).

The rise of English borrowings in French corresponds directly to the expansion of globalization, international communication, and the increasing role of digital technologies. As Crystal (2003) observes, the spread of English in domains such as science, business, and technology has created an environment in which linguistic borrowing is inevitable. In France, English terms are now widely used across diverse fields, including economics, politics, culture, and everyday life. Borrowings like *business*, *marketing*, *challenge*, *weekend*, and *online* are no longer confined to specialist registers but have become integrated into the mainstream lexicon (Calvet, 1999).

The relevance of investigating English borrowings lies in their dual role in the linguistic system. On the one hand, they expand the expressive capacity of French by offering concise and internationally recognized terms (Rey, 2015). On the other hand, their widespread use provokes debates on cultural identity and linguistic purity. French language policy has frequently reflected this ambivalence: while the Académie française promotes native equivalents such as *courriel* for "e-mail" or *logiciel* for "software," the French media continues to prefer the English forms for their brevity, stylistic value, and prestige (Gadet, 2007).

The media is a particularly powerful vehicle for the introduction and dissemination of borrowings. Beyond reflecting linguistic trends, it actively shapes them, setting norms that quickly spread to other domains of communication. Walter (2001) points out that journalists often employ anglicisms not only to describe new realities but also to enhance the stylistic appeal of their discourse. In this respect, borrowings carry connotations of modernity, globalization, and internationalism. Headlines such as *"Un nouveau challenge pour le gouvernement"* or *"Le business numérique en France"* demonstrate how English-origin words have become naturalized in French journalistic language.

The aim of this study is to examine the lexical, grammatical, and stylistic features of English borrowings in modern French, focusing on their usage in media discourse. The main objectives include: identifying the most common borrowings in mass media, analyzing their lexical and semantic adaptation, investigating their grammatical integration, exploring their stylistic functions in journalistic texts, and evaluating social and cultural attitudes toward their presence in French. By addressing these goals, the study contributes to a broader understanding of how language contact, globalization, and identity intersect in contemporary French society.

Theoretical Background

The study of borrowings has long occupied a central place in linguistic research, as languages constantly evolve through contact and exchange. Haugen (1950) defines borrowing as the adoption of linguistic elements from one language into another, emphasizing that such processes occur due to cultural, political, and technological dominance. In the case of French, contact with English has intensified since the twentieth century, producing a considerable number of lexical items that are now fully integrated into the language (Rey, 2015).

Borrowings are traditionally divided into several categories. Direct lexical borrowings are words that enter French with little or no change, such as *weekend*, *software*, and *manager* (Görlach, 2002). Semantic borrowings occur when a French word acquires a new meaning under English influence, for example, *réaliser* meaning "to realize" in the sense of "to understand" (Clyne, 1995). Hybrid borrowings combine English

lexical bases with French morphological endings, producing forms such as *télécharger* from "download" or *booster* from "boost" (Humbley, 2018). These examples highlight the adaptability of the French language, which is able to absorb foreign elements while maintaining its structural integrity.

Grammatical integration plays a crucial role in the naturalization of borrowings. French, as a gendered language, requires every noun to be assigned either masculine or feminine. English nouns entering French are thus categorized, often by analogy with existing French words. For instance, *le week-end* is masculine, while *la performance* is feminine. Borrowings also conform to French pluralization rules, forming plurals such as *les fans* and *les leaders*. Moreover, borrowed words sometimes give rise to new verbs that follow French conjugation patterns: *booster* ("to boost") or *clasher* ("to clash") can be conjugated regularly as *je booste, nous boostons* (Poplack, Sankoff, & Miller, 1988). This demonstrates how French grammar exerts pressure on borrowings, facilitating their integration into everyday usage.

Stylistically, English borrowings serve multiple purposes. They often carry connotations of prestige, modernity, and international connectedness. Calvet (1999) argues that anglicisms in French are not only linguistic imports but also cultural symbols, reflecting France's ambivalent relationship with globalization. In media discourse, they can create expressiveness, conciseness, and emphasis. For example, the use of *challenge* in a newspaper headline conveys both seriousness and urgency, while *fashion show* introduces glamour and cosmopolitan flavor. Walter (2001) further notes that the stylistic choice of using an English term instead of its French equivalent often aims to attract the reader's attention and align the publication with global trends.

At the same time, the presence of English borrowings has provoked considerable debate. French language policy has historically sought to preserve linguistic purity through measures such as the *Loi Toubon* (1994), which requires the use of French equivalents in official documents and advertisements (Cahen, 2019). However, despite such legal frameworks, the actual usage in media discourse demonstrates the limits of prescriptive policies. Gadet (2007) highlights the sociolinguistic reality that speakers often prefer forms that are shorter, more practical, and more fashionable, even when official alternatives exist.

In sum, the theoretical literature illustrates that borrowings in French are not simply lexical imports but complex phenomena involving semantic shifts, grammatical adaptation, stylistic innovation, and cultural negotiation. Their study offers insights into how languages evolve under global pressures and how societies negotiate between tradition and change.

Methodology

The present study employs a qualitative and descriptive research design aimed at identifying and analyzing English borrowings in modern French, with a particular focus on their use in mass media discourse. Methodological choices are guided by the understanding that borrowings are not isolated lexical items but complex sociolinguistic phenomena that must be studied in their communicative context (Poplack, Sankoff, & Miller, 1988).

Corpus Selection

For the purpose of this research, a corpus of 200 media texts was compiled from a variety of French sources between 2020 and 2024. These include leading national newspapers such as *Le Monde* and *Le Figaro*, weekly magazines such as *L'Express*, television news transcripts, and digital platforms including *France24.fr* and *Le Huffington Post*. These sources were selected because of their influence on public discourse and their frequent use of anglicisms (Humbley, 2018).

Criteria for Borrowing Identification

English borrowings were identified based on the following criteria:

1. **Etymological origin** – words with clear English roots (*business, marketing, leader*).
2. **Orthographic retention** – lexical items that preserve English spelling (*weekend, software*).
3. **Morphological adaptation** – English roots modified by French affixes (*booster, tweeter*).
4. **Semantic extension** – existing French words influenced by English meanings (*réaliser, supporter*).

Each occurrence of a borrowing was cross-checked with *Le Petit Robert* and the *Trésor de la Langue Française* to ensure accuracy in classification.

Analytical Framework

The analysis proceeded in three stages:

1. **Lexical Analysis** – Borrowings were categorized according to their semantic domains (business, technology, sports, culture, everyday life). Frequency counts were conducted to determine which fields exhibited the highest concentration of anglicisms.

2. **Grammatical Analysis** – The integration of borrowings into French grammar was examined, with attention to gender assignment (*le week-end* vs. *la performance*), pluralization (*les fans, les leaders*), and derivational morphology (new verbs such as *booster, liker*). These findings were compared to theoretical models of borrowing adaptation (Haugen, 1950).

3. **Stylistic Analysis** – Borrowings were studied in their discursive context, particularly headlines, opinion pieces, and advertisements, where stylistic and pragmatic functions are most evident. Following Calvet (1999), special attention was paid to the

connotations of modernity, prestige, and globalization conveyed by anglicisms.

Limitations

This research focuses exclusively on written and broadcast media. While the media is a major source of lexical innovation, it does not fully represent spoken French or regional varieties. Future research could extend to oral corpora or social media platforms, where borrowings may appear in different forms and frequencies (Gadet, 2007).

Results and Discussion

The analysis of the corpus revealed that English borrowings are a widespread and dynamic component of modern French media discourse. Their use is not restricted to specialized registers but permeates multiple domains of public life. The findings are presented under three main categories: lexical, grammatical, and stylistic features.

Lexical Features

The lexical analysis confirmed that borrowings are most frequent in the semantic fields of business, technology, sports, and culture. For instance, in business and economics, terms such as *business plan*, *start-up*, *leader*, and *marketing* appear frequently in headlines and reports (*Le Figaro*, 2022). In the domain of technology, words like *software*, *smartphone*, and *online* dominate discussions of digitalization (*Le Monde*, 2023). In sports journalism, *coach*, *challenge*, and *fair-play* are regularly used, while in cultural reporting, borrowings such as *fashion*, *show*, and *casting* are common (Humbley, 2018).

Semantic shifts are also evident. For example, the French usage of *challenge* often refers to a difficulty or a problem rather than strictly a competition. Similarly, *coach* has extended beyond sports to cover areas like personal development, career counseling, and education. These semantic extensions demonstrate that borrowings are not passively adopted but actively reshaped by French speakers (Rey, 2015).

Grammatical Features

Borrowings adapt to the grammatical structure of French in systematic ways. Gender assignment follows patterns of analogy: *week-end* is treated as masculine (*le week-end*), while *performance* is feminine (*la performance*). In some cases, uncertainty arises, leading to variation in usage, but over time a dominant form tends to stabilize (Poplack, Sankoff, & Miller, 1988).

Pluralization typically conforms to French rules. English plurals like *fans* and *leaders* are used without modification, while others receive French plural endings where possible. Verbal borrowings provide further evidence of integration. New verbs such as *booster* ("to boost"), *tweeter* ("to tweet"), and *liker* ("to like") take regular French conjugations (*je booste, nous boostons*), reflecting the adaptability of the French morphological system (Haugen, 1950). This demonstrates that borrowings, while foreign in origin, quickly become embedded within the grammatical framework of the language.

Stylistic Features

The stylistic analysis indicates that borrowings serve distinct communicative purposes in journalistic discourse. They often convey connotations of modernity, prestige, and global connectedness. Calvet (1999) observes that anglicisms in French media symbolize openness to international culture, particularly in domains associated with innovation and progress. For example, headlines like *"Un nouveau challenge pour le gouvernement"* (*Le Monde*, 2023) or *"Le business numérique en France"* (*Le Figaro*, 2022) employ borrowings to emphasize urgency and contemporaneity.

Borrowings also function as markers of expressiveness and brevity. The English word *boom*, for example, is frequently used in headlines to capture attention, while *fashion week* condenses a longer French expression (*semaine de la mode*). Walter (2001) argues that such stylistic choices are motivated by the desire to make journalistic language more dynamic and appealing. This trend is particularly noticeable in advertising and cultural journalism, where borrowings carry glamour and cosmopolitan associations.

Broader Implications

The widespread use of borrowings raises broader questions about language policy and cultural identity. Although the *Loi Toubon* (1994) seeks to protect the French language by mandating the use of French equivalents in official contexts, the persistence of borrowings in media discourse demonstrates the limited impact of prescriptive measures (Cahen, 2019). Instead, the media reflects the sociolinguistic reality that speakers prefer forms that are practical, fashionable, and globally intelligible (Gadet, 2007).

Overall, the findings reveal that English borrowings enrich the French lexicon and provide stylistic variety, yet they also provoke debates about linguistic purity and cultural preservation. This ambivalence reflects the tension between globalization and national identity, a theme central to contemporary sociolinguistic research.

Conclusion and Recommendations

The present study has examined the lexical, grammatical, and stylistic features of English borrowings in modern French, focusing on their use in mass media. The findings confirm that anglicisms are not marginal elements but have become deeply embedded within French discourse, especially in journalism, advertising, and cultural reporting. Their integration reflects both linguistic adaptation and broader sociocultural dynamics driven by globalization.

From a lexical perspective, borrowings are particularly dominant in fields such as business, technology, sports, and culture. Words like *business*, *marketing*, *challenge*, and *fashion* illustrate how English terms enrich the vocabulary of French by providing concise and internationally recognized concepts. At the same time, semantic shifts demonstrate that these borrowings are not passively imported but actively reshaped to fit French communicative needs (Rey, 2015).

Grammatical analysis revealed that borrowings adapt to the structural norms of French. Gender assignment, pluralization, and the creation of new verbs such as *booster* and *liker* show how English words undergo systematic integration into the French linguistic system (Poplack, Sankoff, & Miller, 1988). This demonstrates the flexibility of French grammar in accommodating external influences without undermining its coherence.

Stylistically, English borrowings play a powerful role in shaping journalistic discourse. They often convey modernity, prestige, and global connectedness. As Walter (2001) notes, borrowings attract attention and add expressive value, particularly in headlines and advertising. Their popularity reflects the media's function not only as a mirror of linguistic trends but also as a driving force behind their diffusion.

Nevertheless, the widespread use of anglicisms continues to provoke debates about linguistic purity and cultural identity. Although the *Loi Toubon* (1994) and the Académie française have sought to limit the use of English terms, media discourse shows that prescriptive measures have limited impact compared to the sociolinguistic realities of communication (Cahen, 2019; Gadet, 2007). The ambivalence surrounding borrowings highlights the tension between preserving national linguistic heritage and embracing internationalization.

Recommendations

1.**For Language Policy Makers:** Instead of enforcing rigid prohibitions, policies should promote balanced bilingualism by encouraging French equivalents while acknowledging the communicative value of borrowings. This pragmatic approach may foster linguistic diversity without alienating speakers.

2.**For Media Practitioners:** Journalists and editors should be encouraged to use French equivalents where possible, especially in formal contexts, while recognizing that certain borrowings fulfill communicative needs and enhance stylistic impact.

3.**For Educators and Linguists:** Raising awareness among students and the public about the role of borrowings can cultivate critical linguistic consciousness. Teaching materials should address both the advantages and potential drawbacks of anglicisms, preparing learners to navigate multilingual environments effectively.

4.**For Future Research:** Further investigations should examine the use of borrowings in social media, youth slang, and spoken French. These areas may reveal different patterns of adaptation and new borrowings emerging from digital communication.

In conclusion, English borrowings in French exemplify the dynamic interplay between linguistic evolution and cultural identity. Far from being a sign of decline, they reflect the ability of French to adapt to global realities while maintaining its structural integrity. The challenge for scholars, policymakers, and speakers alike is to find a balance that respects linguistic heritage while engaging with the interconnected world of the twenty-first century.

REFERENCES:

1. Cahen, M. (2019). *La politique linguistique en France: Entre protection et ouverture.* Paris: Presses Universitaires de France.
2. Calvet, L.-J. (1999). *Pour une écologie des langues du monde.* Paris: Plon.
3. Crystal, D. (2003). *English as a global language* (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
4. Clyne, M. (1995). *The German language in a changing Europe.* Cambridge: Cambridge University Press.
5. Gadet, F. (2007). *La variation sociale en français.* Paris: Ophrys.
6. Görlach, M. (2002). *English in Europe.* Oxford: Oxford University Press.
7. Haugen, E. (1950). The analysis of linguistic borrowing. *Language, 26*(2), 210–231.
8. Humbley, J. (2018). English loanwords in European languages: A comparative perspective. *International Journal of Lexicography, 31*(2), 145–162. https://doi.org/10.1093/ijl/ecx019
9. Poplack, S., Sankoff, D., & Miller, C. (1988). The social correlates and linguistic processes of lexical borrowing and assimilation. *Linguistics, 26*(1), 47–104.
10. Rey, A. (2015). *Dictionnaire des anglicismes: Les mots anglais et américains en français.* Paris: Le Robert.
11. Walter, H. (2001). *L'aventure des mots français venus d'ailleurs.* Paris: Éditions Robert Laffont.
12. *Le Monde.* (2023). Un nouveau challenge pour le gouvernement. Retrieved from https://www.lemonde.fr
13. *Le Figaro.* (2022). Le business numérique en France. Retrieved from https://www.lefigaro.fr

DOİ: 10.32010/LTIG4459

AZƏRBAYCAN DİLİNİN TƏDRİSİNDƏ MUSİQİ İLƏ İNTEQRASİYA

Esmira Nəcəf BABAŞLI
Azərbaycan Dillər Universiteti, magistr
Orcid: https://orcid.org/0009-0008-6050-0230
E-mail: esmirababasli@gmail.com

Xülasə: Təlim prosesində inteqrasiyanın tətbiqi müasir təhsil sisteminin əsas istiqamətlərindən biridir. Bu yanaşma şagirdlərdə biliklərin sistemli şəkildə mənimsənilməsini, müxtəlif fənlər arasında əlaqələrin qurulmasını və əldə olunan biliklərin praktik fəaliyyətə çevrilməsini təmin edir. Fənlərarası inteqrasiya şagirdin yalnız nəzəri məlumatı deyil, həm də həyatla bağlı düşüncə tərzini formalaşdırır. Bu baxımdan Azərbaycan dili dərslərində musiqi ilə inteqrasiyanın tətbiqi xüsusi pedaqoji və psixoloji əhəmiyyət daşıyır.

Musiqi insan duyğularına birbaşa təsir edən incəsənət növü olmaqla yanaşı, yaddaş, diqqət və emosional inkişafın da əsas stimuludur. Musiqi və dil təbiətən bir-biri ilə əlaqəli sahələrdir: hər iki sistem ritm, intonasiya, ahəng və vurğu kimi ortaq xüsusiyyətlərə malikdir. Bu oxşarlıqların təlimdə məqsədyönlü şəkildə istifadəsi şagirdlərin fonetik bacarıqlarını, danışıq intonasiyasını və nitq mədəniyyətini inkişaf etdirir. Zərifə Sadıqzadə (2024) qeyd edir ki, "musiqi şagirdin dilə emosional bağını gücləndirir, öyrənmə prosesini hiss və dəyərlərlə zənginləşdirir."

Aparılmış müşahidələr göstərir ki, Azərbaycan dili dərslərində musiqidən istifadə həm emosional, həm idraki, həm də yaradıcı fəaliyyətin aktivləşməsinə səbəb olur. Məsələn, səkkizinci sinifdə "Qələbəyə gedən yol" mövzusu üzrə keçirilən dərsdə Aybəniz Həşimovanın ifa etdiyi "Vətəndən pay olmayır" mahnısının dinlənilməsi şagirdlərdə dərin emosional təsir oyatmışdır. Dərs zamanı 8 nəfər şagird səmimi və emosional reaksiya göstərmiş, 5 nəfər məntiqi düşünərək cavab vermiş, 4 nəfər diqqətini saxlamaqda çətinlik çəkmiş, 1 nəfər yaradıcı yanaşma sərgiləmiş, 2 nəfər isə passiv qalmışdır. Bu nəticələr təsdiq edir ki, musiqi təlim prosesinə emosional dərinlik gətirir, şagirdlərin dərsə yanaşmasında fərdi xüsusiyyətləri üzə çıxarır. Altıncı sinifdə "Vətənimiz Azərbaycan" mövzusunda keçirilən dərsdə isə Polad Bülbüloğlunun "Şən Azərbaycan" mahnısının dinlədilməsi milli-mənəvi dəyərlərin təbliğinə, vətənpərvərlik hisslərinin formalaşmasına xidmət etmişdir. Şagirdlər mahnının ritminə uyğun hərəkət etmiş, bəziləri sözlərin mənası üzərində düşünərək emosional və estetik reaksiya göstərmişlər. Bu proses dərsin həm interaktiv, həm də ruhlandırıcı mühitdə keçməsinə şərait yaratmışdır.

Beləliklə, musiqi ilə inteqrasiya Azərbaycan dili dərslərində yalnız dil bacarıqlarının inkişafını deyil, həm də şagirdin emosional və estetik təcrübəsinin zənginləşməsini təmin edir. Bu yanaşma öyrənməni monoton prosesdən çıxararaq yaradıcı və dəyərlərə əsaslanan fəaliyyətə çevirir. Nəticə etibarilə, Azərbaycan dili tədrisində musiqinin tətbiqi milli mədəniyyətin qorunması, estetik zövqün formalaşdırılması və təlim motivasiyasının artırılması baxımından mühüm rol oynayır.

Açar sözlər: Azərbaycan dili, musiqi, inteqrasiya, dil bacarıqları, milli mədəniyyət

---

INTEGRATION OF MUSIC IN TEACHING THE AZERBAIJANI LANGUAGE

Esmira Najaf BABASHLI
Azerbaijan University of Languages, Master's student
Orcid: https://orcid.org/0009-0008-6050-0230
E-mail: esmirababasli@gmail.com

Abstract: The application of integration in the learning process is one of the main directions of the modern education system. This approach ensures that students acquire knowledge systematically, establish interdisciplinary connections, and transform the knowledge gained into practical activity. Interdisciplinary integration helps students develop not only theoretical understanding but also a way of thinking connected to real life. In this context, the integration of music into Azerbaijani language lessons has particular pedagogical and psychological significance.

Music as an art form that directly influences human emotions, serves as a key stimulus for the development of memory, attention, and emotional intelligence. Music and language are inherently interconnected: both systems share common features such as rhythm, intonation, melody, and stress. The purposeful use of these similarities in teaching contributes to the development of students' phonetic skills, speech intonation, and overall communicative culture. Zarifa Sadigzade (2024) notes that "music strengthens the learner's emotional connection to language and enriches the learning process with feelings and values."

Observations show that the use of music in Azerbaijani language lessons activates emotional, cognitive, and creative engagement among students. For instance, during the 8th-grade lesson on the topic "The Path to Victory," listening to Aybeniz Hashimova's song *"Vətəndən pay olmayır"* ("There Is No Share from the Homeland") evoked deep emotional responses from students. Eight students displayed sincere emotional reactions, five responded logically, four had difficulty

maintaining focus, one demonstrated creative thinking, and two remained passive. These results confirm that music adds emotional depth to the learning process and helps reveal students' individual characteristics and learning styles.
In the 6th-grade lesson titled "Our Homeland — Azerbaijan," listening to Polad Bülbüloğlu's song *"Şən Azərbaycan"* contributed to the promotion of national and patriotic feelings. Students moved in rhythm with the music, while some reflected on the meaning of the lyrics, showing emotional and aesthetic responses. This activity created an interactive and inspiring classroom atmosphere.
In conclusion, the integration of music into Azerbaijani language teaching enhances not only language skills but also students' emotional and aesthetic experiences. This approach transforms learning from a monotonous process into a creative and value-based activity. Ultimately, the use of music in teaching the Azerbaijani language plays a vital role in preserving national culture, fostering aesthetic appreciation, and increasing students' motivation to learn.
Keywords: Azerbaijani language, music, integration, language skills, national culture

ИНТЕГРАЦИЯ МУЗЫКИ В ПРЕПОДАВАНИИ АЗЕРБАЙДЖАНСКОГО ЯЗЫКА

Бабашлы Эсмира Наджаф
Азербайджанский Университет Языков
Orcid: https://orcid.org/0009-0008-6050-0230
Электронная почта: esmirababasli@gmail.com

Резюме: Применение интеграции в учебном процессе является одним из основных направлений современной системы образования. Такой подход обеспечивает системное усвоение знаний учащимися, установление межпредметных связей и превращение полученных знаний в практическую деятельность. Межпредметная интеграция формирует у учащихся не только теоретические знания, но и жизненное мышление. В этом контексте использование музыки на уроках азербайджанского языка имеет особое педагогическое и психологическое значение.
Музыка являясь видом искусства, непосредственно воздействующим на чувства человека, служит стимулом для развития памяти, внимания и эмоциональной сферы. Музыка и язык по своей природе взаимосвязаны: обе системы обладают общими характеристиками — ритмом, интонацией, мелодией и ударением. Целенаправленное использование этих сходств в обучении способствует развитию у учащихся фонетических навыков, интонации речи и культуры высказывания. Зарефа Садыгзаде (2024) отмечает, что «музыка усиливает эмоциональную связь учащегося с языком, делая процесс обучения наполненным чувствами и ценностями». Проведённые наблюдения показывают, что использование музыки на уроках азербайджанского языка активизирует как эмоциональную, так и познавательную и творческую деятельность учащихся. Например, на уроке в восьмом классе по теме «Путь к победе» прослушивание песни Айбениз Гашимовой «Нет доли от Родины» оказало глубокое эмоциональное воздействие на учащихся. В ходе урока восемь учеников проявили искреннюю эмоциональную реакцию, пятеро — дали логические ответы, четверо испытывали трудности с концентрацией внимания, один ученик проявил творческий подход, а двое остались пассивными. Эти результаты подтверждают, что музыка придаёт учебному процессу эмоциональную глубину и помогает выявить индивидуальные особенности учащихся.
На уроке в шестом классе по теме «Наша Родина — Азербайджан» прослушивание песни Полада Бюльбюльоглу «Весёлый Азербайджан» способствовало формированию национальных и патриотических чувств. Ученики двигались в ритме музыки, а некоторые задумывались над смыслом слов, проявляя эмоциональные и эстетические реакции. Этот процесс создал интерактивную и вдохновляющую атмосферу на уроке.
Таким образом, интеграция музыки в преподавание азербайджанского языка способствует не только развитию языковых навыков, но и обогащению эмоционального и эстетического опыта учащихся. Такой подход превращает обучение из монотонного процесса в творческую деятельность, основанную на ценностях. В итоге использование музыки в преподавании азербайджанского языка играет важную роль в сохранении национальной культуры, формировании эстетического вкуса и повышении учебной мотивации.
Ключевые слова: Азербайджанский язык, музыка, интеграция, языковые навыке, национальная культура

Giriş

Təlim prosesində inteqrasiyanın tətbiqi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. İnkişaf edən cəmiyyət şagirdlərdən yalnız bilik əldə etməyi deyil, həm də bu bilikləri bacarığa çevirməyi tələb edir. İnkişaf edən, informasiya ilə zəngin cəmiyyət yeni nəsildən tənqidi düşünmək, problem həll etmək və yaradıcı yanaşma kimi bacarıqlar tələb edir. Bu isə ayrı-ayrı fənlərlə deyil, onların qarşılıqlı əlaqəsi ilə mümkündür. Bu baxımdan fənlərarası inteqrasiya şagirdlərin dünyagörüşünü genişləndirir, hərtərəfli inkişafına şərait yaradır.

Azərbaycan dili dərslərində fənlərarası inteqrasiya mühüm rol oynayır, çünki bu fənn ədəbiyyat, tarix, coğrafiya, biologiya, kimya, fizika, riyaziyyat, musiqi, təsviri incəsənət kimi fənlərlə sıx əlaqədə öyrədilir.

Musiqi sadəcə əyləncə vasitəsi deyil, eyni zamanda yaddaşı gücləndirən, diqqəti artıran və emosiyaları oyadan bir mnemonik (yaddaş) vasitədir. Azərbaycan dili dərslərində musiqi ilə inteqrasiya həm dərsin məzmununu zənginləşdirir, həm də şagirdlərin dili mənimsəmə prosesini daha maraqlı və effektiv edir.

Dil və musiqi qəbul edilmə mexanizmləri, yəni ritm, intonasiya, səslərin rəngarəngliyi baxımından oxşardır. Tədqiqatlar göstərir ki, musiqiyə meyilli uşaqlar ritmik və intonasiya xüsusiyyətlərini daha tez mənimsəyir, tələffüzə daha rahat yiyələnirlər. Bu isə Azərbaycan dili tədrisində musiqidən əlavə vasitə kimi istifadə etməyə geniş imkanlar yaradır.

Musiqi və dil öyrənmə prosesi arasındakı əlaqə beynəlxalq elmi tədqiqatlarda geniş şəkildə araşdırılmışdır. Müxtəlif sahələrin alimləri — neyropsixoloqlar, dilçi alimlər və pedaqoqlar qeyd edirlər ki, dil və musiqi insan beynində oxşar neyron mexanizmlərlə işlənir. Bu oxşarlıq xüsusilə ritm, intonasiya, fonem tanıma və yaddaş proseslərində özünü göstərir.

Zərifə Sadıqzadə (2024) "The Impact of Music on Language Learning: A Harmonious Path to Mastery" adlı məqaləsində vurğulayır ki, musiqi dili öyrənmənin həm koqnitiv (idraki), həm də emosional tərəflərini gücləndirir. O göstərir ki, musiqi ilə məşğul olan və ya dərslərdə musiqi elementlərindən istifadə edən şagirdlər:

- Yeni sözləri daha tez yadda saxlayır;
- Səsləri daha dəqiq fərqləndirir;
- İntonasiya və vurğunu təbii şəkildə mənimsəyir;
- Dilin ritmini və melodik quruluşunu anlamaqda daha uğurlu olur.

Tədqiqatda həmçinin qeyd olunur ki, ritm və melodik quruluş dilin intonasiyasını anlamağa və danışıq zamanı onu düzgün tətbiq etməyə yardım edir. Məsələn, mahnıların və melodik ifadələrin təkrarı nitq axıcılığını artırır, söz vurğularının düzgün istifadəsini formalaşdırır.

Bundan əlavə, musiqi ilə müşayiət olunan dil dərsləri emosional mühit yaradır. Şagirdlər belə dərslərdə daha rahat olur, stress səviyyəsi azalır, diqqət və motivasiya artır. Bu da beynin uzunmüddətli yaddaş mexanizmini aktivləşdirir, öyrənilən dil materialının daha qalıcı şəkildə mənimsənilməsinə şərait yaradır.

Dünya miqyasında aparılan digər tədqiqatlar da bu fikri təsdiqləyir. Məsələn:

- Patel (2008) dil və musiqi arasında "paylaşılan beyin resursları" (shared neural resources)

olduğunu sübut etmişdir;

- Miyake (2006) göstərmişdir ki, musiqi ilə məşğul olan uşaqların səs tonu ayırdetmə və tələffüz bacarıqları daha yüksək olur;
- Schön və Moreno (2010) isə musiqi təliminin uşaqlarda dil qavrayışı və oxu bacarığına

müsbət təsir etdiyini müəyyən etmişlər.

Beləliklə, beynəlxalq elmi araşdırmalar bir daha sübut edir ki, musiqi təkcə estetik vasitə deyil, həm də güclü tədris resursudur. Onun Azərbaycan dili dərslərinə inteqrasiyası şagirdlərin fonetik, leksik və emosional inkişafını dəstəkləyir və öyrənmə prosesini həm idraki, həm də mədəni baxımdan zənginləşdirir.

Nəzəriyyə

Azərbaycan musiqisi zəngin bir irsə malikdir. Firudin Şuşinski Azərbaycan musiqisinin tədqiqatçısı kimi qeyd edir ki, xalq musiqisi təkcə sənət deyil, həm də təhsil vasitəsidir. Məqalədə göstərilir ki:

- Azərbaycan xalq musiqisi və muğam nümunələri dil tədrisinə inteqrasiya oluna bilər. Bu şagirdlərin leksik və fonetik bacarıqlarını inkişaf etdirir.
- Musiqi əsasında aparılan məşqlər şagirdlərdə ritm və intonasiya duyumunu artırır, bu isə nitqin melodikliyinə və düzgün tələffüzünə təsir göstərir.
- Milli musiqi materiallarından istifadə etməklə şagirdlərin mədəni şüurunu və estetik zövqünü formalaşdırmaq olar.

Musiqinin Azərbaycan dilinin tədrisinə bir sıra təsirləri vardır:

1. Fonetik inkişafda rolu

Dil öyrənmənin əsas mərhələlərindən biri fonemləri düzgün eşidib təkrarlamaqdır. Musiqi ilə məşğul olan uşaqların fonemləri ayırd etmə qabiliyyəti, intonasiya və vurğunu düzgün istifadə etmə bacarığı daha yüksək olur. Musiqidəki ritmik quruluş və melodik axın dilin intonasiyasını anlamağa və tətbiq etməyə kömək edir. Həmçin musiqi uzun səslərin düzgün tələffüzünü öyrənməyə kömək edir. Mahnı oxuma zamanı şagirdlər səsləri daha uzun və ahəngdar şəkildə tələffüz etməyi öyrənirlər. Bu isə uzun səslərin daha aydın və düzgün tələffüz olunmasını təmin edir, nitqin ahəngini və ifadəliliyini artırır.

2. Leksik və sintaktik zənginlik

Mahnılar vasitəsilə şagirdlərə yeni sözlər, ifadələr, sinonimlər təqdim olunur. Bu da onların söz ehtiyatını artırır. Eyni zamanda mahnı mətnlərinin sintaktik quruluşu təhlil edilərək cümlə növləri, zaman şəkilçiləri və digər qrammatik kateqoriyalar dərslərdə tədris oluna bilər.

3. Emosional və estetik tərbiyə

Musiqi insanın duyğu dünyasına təsir edir, onun emosional zənginliyini artırır. Azərbaycan dilində musiqi ilə birlikdə öyrənilən ifadələr şagirdlərin estetik zövqünün formalaşmasına və dilin

incəliklərini duyma qabiliyyətinin inkişafına xidmət edir.

4. Dil bacarıqlarının inkişafı

Dinləmə, danışıq, oxu və yazı kimi əsas dil bacarıqları musiqi ilə zənginləşdirilmiş dərslərdə daha səmərəli şəkildə inkişaf edir. Məsələn, mahnı dinləmə fəaliyyəti şagirdin dinləmə bacarığını artırır, şeir və mahnı yazmaq isə yazılı ifadə bacarıqlarını inkişaf etdirir.

Azərbaycan dili tədrisində musiqi ilə inteqrasiyanın üsulları və formaları:

1. Mahnı və şeir mətnlərinin dil və ədəbi təhlili

Müəllim şagirdlərlə birlikdə seçilmiş mahnı və şeir sözlərini təhlil edir, lüğət və qrammatika üzərində işləyir. Bu həm də milli mədəniyyətə bağlılığın artırılmasına səbəb olur. Məsələn, xalq mahnıları və muğam mətnləri dilin bədii imkanlarını göstərmək üçün istifadə olunur.

2. Fonetik məşqlərin musiqi ilə müşayiəti

Tələffüz və intonasiya problemlərinin həllində musiqi ritmi və melodiyasından istifadə edilir. Şagirdlər musiqi əsasında hecaların vurğusunu, sözlərin ritmini öyrənir və bu proses əyləncəli olur.

3. Musiqi fonunda şeir oxuma və yazma fəaliyyətləri

Fon musiqisi ilə şeir oxuma şagirdlərdə duyğu ötürməsini və nitqin melodikliyini inkişaf etdirir. Bundan əlavə, musiqi əsasında şeir və ya qısa mətn yazmaq şagirdlərin yaradıcı potensialını artırır.

4. İntonasiya və nitq ritminin inkişaf etdirilməsi

Musiqinin ritmik və melodik strukturu şagirdlərə nitqin intonasiyasını başa düşməkdə kömək edir. Bu, xüsusilə nitq qüsurlarının aradan qaldırılmasında xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

5. Layihə işləri

Musiqi ilə müşayiət olunan səhnələşdirmə işləri şagirdlərin nitq bacarıqlarını, həmçinin sosial və emosional bacarıqlarını inkişaf etdirir. Müəllimlər mahnı sözləri əsasında hekayə və ya səhnə yazdıraraq dil və ünsiyyət bacarıqlarını gücləndirə bilərlər.

Metodologiya

Azərbaycan dilinin tədrisində musiqi ilə inteqrasiyaya bir nümunə kimi 8-ci sinifdə keçirilən dərsi göstərmək olar. Dərsin mövzusu "Qələbəyə gedən yol" idi. Dərsin mövzusuna uyğun olaraq Aybəniz Həşimovanın ifa etdiyi "Vətəndən pay olmayır" mahnısı şagirdlərə dinlədilir. Dinləmə prosesindən sonra onlara mətnlə bağlı həm açıq, həm də qapalı suallar təqdim edilir. Nə üçün müəllif Vətəni anadan, atadan irəli hesab edir? Mahnının ifa olunduğu məkan haradır? "Vətəndən pay olmayır" - dedikdə nə başa düşürsünüz? Sizcə, qələbəyə gedən yolda belə nəğmələrin, şeirlərin nə kimi rolu var? Dinlədiyiniz musiqiyə əsasən əsl oğul kimə deyilir? və s. kimi suallar şagirdlərə yönəldilir.

Şagirdlər suallara cavab verərkən həm dinlədikləri mətnin məzmununa və orada ifadə olunan fikirlərə əsaslanaraq düşüncələrini izah edir, həm də şəxsi təcrübə və dünyagörüşlərindən çıxış edərək fərdi yanaşmalarını ifadə edirlər. Bu onların həm mətnlə işləmə bacarıqlarını, həm də analitik və emosional düşünmə qabiliyyətlərini inkişaf etdirməyə xidmət edir.

Dərsin yekununda müşahidə olundu ki, 8 nəfər şagird dərsə səmimi və emosional reaksiya göstərmiş, 5 nəfər isə məntiqi düşünərək suallara cavab vermişdir. Eyni zamanda, 4 nəfər şagird diqqətini cəmləməkdə çətinlik çəkmiş, 1 nəfər yaradıcı yanaşma nümayiş etdirmiş, 2 nəfər isə qeyri-fəal davranış sərgiləmişdir. Bu nəticələr şagirdlərin dərs prosesinə müxtəlif yanaşmalarla qoşulduğunu və fərqli öyrənmə tiplərinə malik olduqlarını göstərir.

"Vətəndən pay olmayır" mahnısına şagirdlərin reaksiyaları

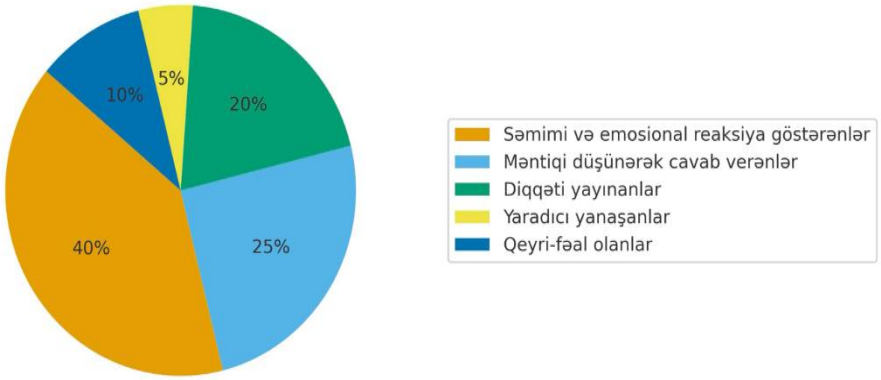

Şəkil 1.

Dərsdə aparılan müşahidələr göstərdi ki, şagirdlərin böyük əksəriyyəti mahnıya səmimi və ürəkdən reaksiya verdilər. Onlar mahnının sözlərini dinləyərkən duyğulandılar, hisslərini açıq şəkildə ifadə etdilər və vətən haqqında düşüncələrini bölüşdülər. Bu qrup şagirdlər mahnının emosional

yükünü hiss edir, onun ifadə etdiyi dəyərlərə böyük hörmət və sevgi ilə yanaşırdılar. Onların bu təbii reaksiyaları dərs mühitində səmimi və emosional bir atmosfer yaratdı, bu da digər şagirdlərin də diqqətini artırdı.

İkinci böyük qrup isə mahnıya daha çox düşünərək və analiz edərək yanaşdı. Bu şagirdlər yalnız mahnının sözlərini dinləməklə kifayətlənmədilər. Onlar müəllifin demək istədiyi əsas fikirləri araşdırdılar, suallara cavab verərkən vətən sevgisinin səbəblərini izah etdilər. Bu qrup şagirdlər düşüncəli və analitik yanaşma ilə mahnının məzmununu təhlil etdilər, onun verdiyi mənəvi mesajları anlamağa çalışdılar. Onların dərin düşüncələri dərsə intellektual bir zənginlik qatdı və müzakirələr daha məzmunlu oldu.

Bəzi şagirdlərdə isə diqqətin tez yayınması müşahidə olundu. Onlar mahnını dinlədilər, amma suallara cavab verərkən müəyyən çətinliklərlə üzləşdilər, bəzən fikirlərini tam ifadə edə bilmədilər, ya da yarımçıq qoydular. Bu hal onların dərs prosesində əlavə istiqamətə və dəstəyə ehtiyacının olduğunu göstərdi. Onlarla daha çox fərdi iş aparmaq, onları diqqətli dinləməyə və fikirlərini düzgün ifadə etməyə təşviq etmək lazım idi.

Yaradıcı yanaşan şagirdin fikirləri isə dərs prosesinə xüsusi bir maraq və enerji qatdı. O, mahnıdan aldığı ilhamı istifadə edərək şeir yazdı, bu da digər şagirdlərin də marağını artırdı və dərsə yeni bir ruh verdi. Bu şagirdin fərdi yaradıcılığı dərs mühitində müsbət dinamika yaratdı və digər şagirdlərin də öz fikirlərini daha sərbəst ifadə etməsinə təkan oldu.

Digər tərəfdən, qeyri-fəal olan 2 şagird isə ümumiyyətlə müzakirəyə qoşulmadılar. Müşahidələr göstərdi ki, bunun əsas səbəbi onların əcnəbi olması və Azərbaycan dilini tam anlamamasıdır. Bu isə onların dərs materialını mənimsəmələrinə və fəal iştirak etmələrinə mane olurdu. Belə hallarda əlavə dil dəstəyi, xüsusi izahlar və fərdi yanaşma onların dərsə inteqrasiyasını asanlaşdıra bilər.

Ümumilikdə, dərsdə şagirdlərin fərqli yanaşmaları və reaksiyaları onların müxtəlif öyrənmə tərzlərini və maraqlarını əks etdirirdi. Bu isə müəllim üçün hər bir şagirdin ehtiyaclarına uyğun metod və vasitələrdən istifadə etməyin vacibliyini göstərdi. Dərsin nəticələri göstərdi ki, musiqi ilə inteqrasiya şagirdlərin əksəriyyətində dərsə qarşı xüsusi maraq oyadır. Onların çoxu dərsdə fəal iştirak edir, düşünür, cavab verir və öz münasibətini bildirir. Bu isə Azərbaycan dili dərsini daha maraqlı edir.

Azərbaycan dilinin musiqi ilə inteqrasiyasına başqa bir nümunə olaraq altıncı sinifdə keçirdiyim dərsi göstərmək olar. Mövzu "Vətənimiz Azərbaycan" idi. Bu mövzuya uyğun olaraq Polad Bülbüloğlunun "Şən Azərbaycan" mahnısı şagirdlərə dinlədildi. Məqsəd şagirdlərdə milli kimlik və vətənpərvərlik duyğularını oyatmaq, eyni zamanda dərs prosesini daha maraqlı və təsirli etmək idi.

Mahnı səsləndiyi zaman şagirdlər müxtəlif reaksiyalar nümayiş etdirdilər. Bəzi şagirdlər mahnının ritmini hiss edərək üzlərində təbəssümlə ritmə uyğun hərəkətlər etdilər. Bəziləri diqqətini mahnının sözlərinə yönəldərək onun mənasını anlamağa çalışdılar. Digər bir hissə isə mahnının yaratdığı milli qürur və emosional ovqata qapıldı, sanki musiqi onları Vətən haqqında düşünməyə sövq etdi.

Bu müşahidə göstərdi ki, musiqi ilə inteqrasiya təkcə emosional rezonans yaratmır, həm də şagirdlərin dərsə münasibətini dəyişir, onlarda milli-mənəvi dəyərlərə bağlılığı və öyrənmə motivasiyasını artırır.

Musiqi ilə Azərbaycan dili dərsinin inteqrasiyası effektiv olsa da, bəzi məhdudiyyətlər və problemlər mövcuddur. Əsas səbəblərdən biri məktəblərdə musiqi resurslarının, məsələn, instrumentlərin, audio-materialların və texniki avadanlığın çatışmazlığı dərsin keyfiyyətinə təsir göstərir. Bundan başqa, şagirdlərin musiqi zövqü fərqli olduğundan, bəzi şagirdlər dərs prosesində musiqi ilə işləyəndə çətinlik çəkə bilərlər.

Musiqinin Azərbaycan dili tədrisinə inteqrasiyası sadəcə metodik bir texnika deyil, həm də bütöv, harmonik təhsil fəlsəfəsidir. Musiqi dili canlandırır, onu şagirdlərə daha yaxın və mənalı edir. Belə yanaşma yalnız dil bacarıqlarını deyil, eyni zamanda daxili mədəniyyətin formalaşmasına da töhfə verir. Azərbaycan dilinin tədrisində musiqi ilə inteqrasiya şagirdlərin dil bacarıqlarının kompleks və harmonik inkişafını təmin edir. Bu yanaşma dilin öyrənilməsini sadə, maraqlı və estetik baxımdan zəngin edir. Musiqi ilə dəstəklənən dərslər şagirdlərin motivasiyasını yüksəldir, dilin funksional və bədii cəhətlərini eyni vaxtda mənimsəmələrinə imkan yaradır. Təhsil prosesində bu metodun geniş tətbiqi Azərbaycan dilinin tədrisində keyfiyyətcə yeni mərhələnin başlanğıcıdır.

Bu metodun tətbiqi, sadəcə olaraq tədris effektivliyinin artırılması ilə yekunlaşmır, o, həmçinin şagirdlərin yaradıcı potensialını üzə çıxarır, fərdi yanaşmanı təşviq edir və onların dərsə marağını artırır. Musiqi ilə müşayiət olunan dil öyrənmə mühiti həm şagirdin intellektual, həm də emosional inkişafını təmin edir ki, bu da müasir təhsilin əsas məqsədlərindən biridir.

Nəticə

Beləliklə, musiqinin Azərbaycan dili dərslərinə inteqrasiyası təlim prosesinə keyfiyyətcə yeni bir baxış gətirir və ənənəvi tədris modellərindən fərqli olaraq, şagirdi mərkəzə alan, onun duyğularını və

yaradıcılığını nəzərə alan bir yanaşmanı formalaşdırır. Bu isə o deməkdir ki, gələcəkdə təhsil sistemimizdə bu cür metodların tətbiqi daha da genişləndirilməli, müəllimlərin bu sahədə metodik hazırlığı artırılmalı və tədris resursları zənginləşdirilməlidir.

Nəticə etibarilə, musiqi ilə inteqrasiya olunmuş Azərbaycan dili tədrisi həm fənnin öyrənilməsini asanlaşdırır, həm də şagirdlərdə dilə və milli mədəniyyətə qarşı dərin maraq və sevgi formalaşdıraraq, onları vətəndaşlıq baxımından daha şüurlu və estetik cəhətdən zəngin fərdlərə çevirir. Bu, təhsilin məqsədinə gedən yolda mühüm bir addımdır.

ƏDƏBIYYAT SIYAHISI:

1. Əhmədov. T. (2018). *Azərbaycan dilinin tədris metodikası*. Bakı: Elm nəşriyyatı.
2. Əliyeva. R. (2020). Musiqi vasitəsilə dil bacarıqlarının inkişafı. *Təhsil və zaman*, 3(1), 45-58.
3. Babayev. Ş. (2016). *Musiqi və nitq inkişafı*. Bakı: Maarif nəşriyyatı.
4. Məmmədov. F. (2019). Fənlərarası inteqrasiya və Azərbaycan dili tədrisi. *Azərbaycan Müəllimi*, 5, 12-20.
5. Quliyev. V. (2017). Dil və musiqi əlaqələri: neyrobioloji əsaslar. *Dil və Təhsil*, 2(4), 67-75.
6. Rzayev.E. (2021). Azərbaycan dilində fonetik məşqlər və musiqinin rolu. *Tədris Metodları*, 10(2), 33-41.
7. Şərifova. L. (2015). Müasir təhsildə musiqinin tətbiqi. *Pedagoji Elmlər*, 4, 89-95.
8. Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi. (2020). *Azərbaycan dili fənni üzrə tədris proqramı*. Bakı: Təhsil Nazirliyi.
9. Akbaba. S. (2017). *Dil Öğretiminde Müzik Kullanımı ve Etkileri*. İstanbul: Eğitim Yayınları.
10. Karataş, M. (2018). *Öğretim Sürecinde Müzikle Bütünleştirilmiş Dil Eğitimi*. Eğitim Bilimleri Dergisi, 45(1), 55-70.
11. Hüseynova. A. *Fənlərarası inteqrasiya: Musiqi və dil fənləri arasında qarşılıqlı əlaqə*. //*Təhsil və zaman*, №1, Bakı, 2021.
12. Костина. Л. А. *Интеграция искусств как условие развития творческого потенциала учащихся*. // Журнал *Педагогика искусства,* №4, 2018.
13. Боголюбов. В. М. *Музыкально-эстетическое воспитание школьников*. — Москва: Просвещение, 2008.
14. Patel, A. D. (2008). *Music, Language, and the Brain*. Oxford: Oxford University Press.
15. Schön, D., Magne, C., & Besson, M. (2006). "Musician Children Detect Pitch Violations …" *Journal of Cognitive Neuroscience*, 18(2), 199-211.
16. Moreno, S., Marques, C., Santos, A., Castro, S.L., & Besson, M. (2009). "Musical Training Influences Linguistic Abilities in 8-Year-Old Children: More Evidence for Brain Plasticity." *Cerebral Cortex*, 19(3), 712-723.
17. Patel, A. D. "Language, Music, and the Brain: A Resource-Sharing Framework." *Language and Music as Cognitive Systems*, Oxford Academic, 2011.

DOİ: 10.32010/QBTN6490

BETWEEN TONGUES: HOW MULTILINGUALISM SHAPES EVERYDAY INTERACTION

Parvana Alovsat BAGHIROVA
Azerbaijan University of Languages, PhD candidate
Orcid: https://orcid.org/0009-0005-2353-3154
E-mail: parvana13baghirova@gmail.com

Abstract: Generally, it is believed that for a speaker to have a good command of language or use at least one code in spoken discourse is not an usual case. This article delves into the intricate tapestry of code-switching, offering in-depth analysis of this notion in contemporary society. Regardless being a dialect, a register or a style, command of only one variety of language would seem impossible to attain. Despite this, while trying to understand the notion of code-switching, the main problem is attributed to a particular choice on a certain occasion. In order to give a further explanation to that argument, there is a need to look thoroughly at the linguistic situation in which the choice is generally made. At the same time, a speaker's choice of code reflects how he or she wants to be seen by others. People have various feelings about different codes. Some of them are of the opinion that there are some accents that sound unpleasant or beautiful. Meanwhile, there exist some arguments against the notion of code-switching. There are some statements, such as code-switching being academically appropriate. However, there seem to be more arguments which are in favor of the concept of code-switching. One may suggest that code-switching is a form of personal expression and it is a way of preserving one's cultural values. Code-switching may be considered as a strong knowledge of two languages. It requires some creativity since there are some words that one may find it difficult to express in another language. Furthermore, Code-switching can be considered an ability to bridge the gap in the discourse.
Keywords: sociolinguistics, multilingualism, code-switching, models of code-switching

---

DİLLƏR ARASINDA: ÇOXDİLLİLİK GÜNDƏLİK ÜNSİYYƏTİ NECƏ FORMALAŞDIRIR

Pərvanə Əlövsət BAĞIROVA
Azərbaycan Dillər Universiteti, doktorant
Orcid: https://orcid.org/0009-0005-2353-3154
E-mail: parvana13baghirova@gmail.com

Xülasə. Ümumiyyətlə, belə hesab olunur ki, bir fərd üçün dili yaxşı bilmək və ya şifahi diskursda ən azı bir koddan istifadə etmək adi bir hal deyil. Bu məqalə kod dəyişmənin dərinliklərini araşdırır və müasit cəmiyyətdə onun dərin təhlilini verir. Dialekt, registr və üslubundan asılı olmayaraq, yalnız bir dil müxtəlifliyinə malik olmaq demək olar ki, mümkünsüzdür. Buna baxmayaraq, kod dəyişmə anlayışını dərk etməyə çalışarkən, əsas problem müəyyən halda xüsusi bir seçimin edilməsi ilə bağlıdır. Bu fikirlə bağlı daha ətraflı izahat vermək üçün, seçimin edildiyi linqvistik situasiyaya ətraflı nəzər yetirmək lazımdır. Eyni zamanda, danışanın kod seçimi digərləri tərəfindən necə görünmək istəməsi ilə əlaqədardır. İnsanların müxtəlif dil kodları barəsində fikirləri fərqlidir. Bəzi insanlar belə fikirdədirlər ki, elə aksentlər vardır ki, onlar xoşagəlməz və ya gözəl səslənir. Bununla yanaşı, dil kodunu dəyişmə ilə bağlı bəzi əks arqumentlər də mövcuddur. Belə bir müddəalar vardır ki, dil kodunu dəyişmə akademik cəhətdən uyğun deyil. Buna baxmayaraq, kod dəyişmə konsepsiyası ilə bağlı müsbət arqumentlər də çoxdur. Belə bir fikir irəli sürülə bilər ki, kod dəyişmə şəxsi ifadənin bir formasıdır və mədəni dəyərlərin mühafizəsinin bir üsuludur. Dil kodu dəyişmə iki dili çox güclü bilmək qabiliyyəti kimi də hesab oluna bilər. O müəyyən qədər yaradıcılıq da tələb edir, çünki elə sözlər vardır ki, onu digər dildə ifadə etmək çətindir. Bundan başqa dil kodu dəyişmə diskurs prosesi zamanı danışıqda yaranan boşluqları doldurmaq qabiliyyəti kimi də dəyərləndirilə bilər.
Açar sözlər: sosiolinqvistika, çoxdillilik, dil kodunu dəyişmə, dil kodu dəyişmənin modelləri

---

МЕЖДУ ЯЗЫКАМИ: КАК МНОГОЯЗЫЧИЕ ФОРМИРУЕТ ПОВСЕДНЕВНОЕ ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ

Парвана Аловсат БАГИРОВА
Азербайджанский Университет Языков, докторант
Orcid: https://orcid.org/0009-0005-2353-3154
Электронная почта :parvana13baghirova@gmail.com

Резюме. Обычно считается, что для говорящего хорошее владение языком или использование хотя бы одного кода в устной речи — явление нетипичное. В данной статье подробно рассматривается запутанная система переключения кодов и предлагается глубокий анализ этого явления в современном обществе. Независимо от диалекта, регистра или стиля, владение только одной разновидностью языка, кажется невозможным. Тем не менее, при попытке понять понятие переключения кодов, основная проблема связана с конкретным выбором в определённом случае. Чтобы дать дальнейшее объяснение этому аргументу, необходимо тщательно рассмотреть языковую ситуацию, в которой обычно делается этот выбор. В то же время, выбор кода говорящим отражает то, как он или она хочет выглядеть в глазах окружающих. Люди по-разному относятся к различным кодам. Некоторые считают, что некоторые акценты звучат неприятно, а некоторые — красиво. Между тем, существуют и аргументы против понятия переключения кодов. Существуют некоторые утверждения, например, о том, что переключение кодов допустимо в академических целях. Однако, похоже, существует больше аргументов в пользу концепции переключения кодов. Можно предположить, что переключение кодов — это форма самовыражения и способ сохранения культурных ценностей. Переключение кодов можно рассматривать как проявление глубокого владения двумя языками. Оно требует определённой креативности, поскольку некоторые слова могут быть трудно выразить на другом языке. Более того, переключение кодов можно рассматривать как способность преодолевать разрыв в дискурсе.
Ключевые слова: социолингвистика, многоязычие, переключение кодов, модели переключения кодов.

Introduction

In studying the problem posed, theoretical research methods such as generalization, analogical and typological approaches were used, based on various literature and materials.

Globalization is an important process that transcends boundaries of all the fields and connect people all over the world. With this new tendency, terms like bilingualism and multilingualism have become a common phenomenon which people across the globe encounter everyday. Multilingual individuals command several languages or varieties of a language, yet they choose one language over another based on several factors as well as purposes. Multilingual individuals as well as bilinguals use different codes and languages depending on the situations and their needs. To explain further, a speaker of a Native American language may use Navajo, Hopi and another tribal language. He may use these languages to follow tribal members (Singh, 2013). However, when it come to the interaction with non-tribal members, he may use English. To put it another way, the notion of code-switching is a norm among multilingual individuals. It is considered to be a normal social behavior. The reason why code-switching is difficult to understand is related to the fact of a particular choice or switch on a particular occasion.

Code-switching (CS) is a widely-encountered term within the field of linguistics as well as a variety of related fields. When we say a code, we may mean a language or a variety of a language. It can be different styles of a language as well. The movement from one language to another is the focus of code-switching. It is true that sometimes certain kinds of resistance can be observed in code-switching. To put it simply, while speaking with others an individual can choose one code to another depending on some social situations, despite the fact that the second code is known to other interlocutors. For example, in official meetings heads of state are sometimes required to speak in their national languages.

There are a number of factors and purposes for people to select a particular code or language. These factors affect people's decisions to switch from one language or a variety of language to another. There are many countries all over the world in which code-switching is observed daily. Shifting from one code to another in a multilingual country like Singapore is considered normal. The situation in Singapore is appealing as there are four official languages: Malay, Tamil, Mandarin, English. Malay is the national language. Mandarin used to be frequently spoken at home. After a period of time English has become dominant, it is the result of the adopted policy of the state. English can be considered as a trade language. Mandarin is an international Chinese language. Tamil is the language of the minority ethnic group, Malay is a regional language. All these languages play an important role in Singaporean society.

According to Heller, the role that languages play in our lives can be considered symbolic, for this reason there is always a concurrent shift within the relationships of the languages. Having greater insight into the reasons why people switch from one variety or language to another would yield useful information about the essence of this language alternation. Many factors have been suggested in order to explain this phenomenon. Here can be included solidarity with listeners, choice of topic and social (cultural) distance perceived by others. Furthermore, the motivation of the interlocutor plays an important role. Sometimes it is not at all conscious, that is, interlocutors may not realize that they are using one variety and switching into another. For this reason, this topic is of pivotal importance. It would be better to explain the notion of code-switching within the field of sociolinguistics and give further explanations about the fact that how social factors are affecting the language alternation in conversation.

How do we understand the term code-switching?

There are a number of researches related to the investigation of the notion - code-switching. However, the main focus has been on the notions of code and language variety irrespective of being a language, style, dialect or prosodic variation. Within dialogue structure, some paralinguistic aspects have been studied as well. Here can be included aspects, such as frequency, duration, register and others. Despite the success of these studies in certain aspects, there have been some limitations. It has been difficult to give further explanation regarding certain conversational aspects, such as sign, gesture, body language and others. In order to provide a more concise understanding of this concept, it would be better to continue further research on this topic.

There are a few definitions related to code-switching and all of them look at this notion from different perspectives:

John J. Gumperz (1982), an American linguist and academic, explained this notion from the perspective of sociolinguistics and gave it an interactional meaning. According to him, code-switching can be considered the juxtaposition within the same speech exchange of passages. This speech may belong to two different grammatical systems or subsystems.

Carol Myers-Scotton (1993), an American linguist and professor, describes code-switching from the perspective of sociolinguistics as well, and define it as the use of two or more linguistic varieties in the same conversation or utterance. In this case, it is usually governed by social motivations. Governance by social motivations can be attributed to different factors. An individual could switch from one language into another in order to fit in with a group of show his/her identity, stress a point within conversation, signal a change in tone or topic, fill some gaps to make himself/herself better understood.

Shana Poplack (1980), a Canadian linguist and professor, describes code-switching from the perspective of structural linguistics. According to her, code-switching can be defined as the alternation of two languages. This alternation occurs within a single discourse, sentence.

Li Wei (1998), a linguist and professor working in the interdisciplinary fields of bilingualism, multilingualism, language learning, language contact, defined code-switching from the perspective of pragmatics. He views code-switching as a purposeful activity. This activity is generally used to achieve communicative intent and serve specific functions in conversation. By putting emphasis on its practical roles, he defines this term as intentional language mixing.

Professor of Multilingualism Jeanine Treffers-Daller (1994) looks at code-switching from the perspective of psycholinguistics. She mainly emphasizes the distinction between code-switching and borrowing. By doing so, she defines the term as spontaneous and intentional alternation between languages.

Carlos D. Morrison (2025), professor at Alabama State University, gives the definition within the framework of identity and cultural belonging. Depending on conversational setting or social context, the shift from one linguistic code to another can occur.

Despite the fact that aforementioned definitions have been described from different perspectives, all of them, to some extent, express the same essence.

The brief overview of code-switching studies within sociolinguistics

It can be stated that the history of code-switching in the field of sociolinguistics is usually dated from the studies conducted by Blom and Gumperz. In their work entitled as "Social Meaning in Linguistic Structures" they introduced the terms situational and metaphorical switching. Depending on the situation which is set during the conversation, the bilingual or multilingual speaker switches from one code to another. It is done in accordance with certain changes in the speech situation. In contrast, it does not occur in an unchanged situation. When describing the ideal bilingual, Weinreich (1953) considered the speaker as a rather speculative figure. It is often based on expectations and some preconceived notions of bilingual behavior. On the other hand, Woolard (2004) states that it would be useful to take into account Bakhtin's socially-

oriented voicing in order to get better understanding of the notion. It provides better understanding of the fact that how we could connect the concepts of social context, macro-social identity and consciousness.

Some of the influential researches related to the phenomenon of code-switching were done by Gumperz and his colleagues. Gumperz J. J. is considered as one of the highly cited linguist in the field of sociocultural studies. His work have later impacted on the studies carried out in this field.

Goffman (1981), citing some of the descriptions of code-switching given by Gumperz, put an emphasis on the concept of footing. One could inquire about the distinction between them. The difference between them is a formal one. Code-switching includes the process of switching form one code or variety to another. Footing shifts includes changes in prosody, such as body alignment, pitch and so forth. It is mainly connected with the information content within the conversation. Footing can be understood as the stance or positioning which an interlocutor takes within an interaction.

Various models proposed related to code-switching

It is important to note that the same interlocutors in the same context may experience different social events providing they change topics of the conversation. There are many suggestions regarding the types of the switching. Blom and Gumperz gave the description of situational switching. Their description allows to determine that if there are different speakers, settings, and types of events, then there exists considerable variations. Situational switching is heavily rooted in a social separation of activities. Furthermore, they are closely related to the associated role relationships. There is also metaphorical switching. We can define metaphorical switching as the use of the different languages or language varieties within a single social setting.

The diversity of interpretations of metaphorical code-switching is undoubtedly due to Blom and Gumperz's brief description of the phenomenon. They acknowledged that analysis typically have difficulty determining whether specific linguistic choices are situational or metaphorical. In addition, native speakers typically have little intuitive understanding of the fact that they switch codes within conversation or are unable to recognize them. Except the cases of diglossia (two different languages used in different social contexts or for different purposes), the relationship between setting, activity, or participants is considered highly variable. As situational code-switching does not lend itself to intuitive methods and does not maily correspond to macro-sociological categories, based on his analysis of code-switching from Slovenian to German in Austria, English to Hindi in North India, and Spanish to English in the United States, Gumperz (1982) proposed a list of six functions related to code-switching. Here includes the followings (Singh, 2013):

- Quotation marking;
- Message qualification;
- Interjection;
- Reiteration;
- Addressee specification;
- Personalization vs objectivization.
- Consequently, code-switching can be divided into various groups. Here we can include:
- Situational code-switching;
- Metaphorical code-switching;
- Markedness model of code-switching;
- Unmarkedness model of code-switching.

Having greater insight into these models would yield useful information about the concept of code-switching.

Situational model of CS

Situational CS occurs when language use changes depending on the situation in which the interlocutors find themselves: in one situation, they speak one language, and in another situation, they use the other one. There is no change in the topic of conversation. When there is a change in a topic, and that change demands some changes in a language, we experience metaphorical CS. Interestingly, we can say that there are some topics which people can discuss in either code, however, the choice of code adds generally a "special flavor" to the conversation between interlocutors. Within the choice there exist some social values. Code-mixing occurs when speakers use both languages simultaneously. They switch from one variety or language to the other during a single utterance. The classification of situational code-switching is usually easy. We observe that one variety or language is used in specific set of circumstances, and another in an absolutely different one. Nevertheless, the switch from one variety or language to another one can be instant. Sometimes situations are socially prescribed that they can even be learned. For example, there are some events related to ceremonial and religious functions. On the other hand, others can be so subtly determined that speakers readily adhere to the defined norms. This type of code-switching is different from diglossia.

In societies where diglossia is dominant, the situation affects the choice of varieties being used, at that time this choice is much more determined by the specific activity and relationships between interlocutors. Diglossia exacerbates differences, while code-switching is usually used to diminish

these differences. In diglossia, people realize that within single conversation they are switching are from "H" to "L" or from "L" to "H". in the course of code-switching, people may not realize it or cannot report after the conversation which code they have used for a particular topic.

Some people stated that Gumperz's concept of situation may seem problematic. The reason for it is the definition being determined externally, from the analyst's perspective. Despite the fact that Auer acknowledged that Gumperz's use of the metaphorical and situational CS is less straightforward than some researchers believe, he nonetheless disapproved of this distinction. Based on the work of Blom and Gumperz, one could come to such a conclusion that (situational) code-switching has no social significance, since it is an inevitable result of certain situational parameters, or that (metaphorical) it depends on a nearly unambiguous connection between apeakers' language choices and some parameters. This connection may be intentionally violated. Furthermore, Auer stated that the circumstance does not exist in advance and does not determine the choice of language, but is created through conversation and interaction. Moreover, this very negotiation has some kind of social significance.

Metaphorical model of code-switching

As the term itself states metaphorical code-switching has an effective aspect: we change codes by redefining as situation. These situations can be informal, formal or official, it can be personal as well. In several places, on his studies Gumperz provides various samples of metaphorical CS from different three language groups. He gave examples from Slovenian and German, Hindi and English, additionally, Spanish and English. He gave these examples in order to demonstrate how speakers use specific languages, and with that how they impart information which they cannot express in words. It is particularly used to determine social situations. In each case, one language expresses a *we-type* of solidarity between interlocutors. Thus, it is considered appropriate for intra-group and informal activities, while the other language is oriented toward *they* and is considered appropriate for out-group, This is more formal relationships.

Markedness model of code-switching

Another interesting model suggested by scholars is markedness model of code-switching. Myers-Scotton expands on Gumperz's situational or metaphorical dichotomy and presents a markedness model of code-switching from the perspective of social motivations. For her, the choice of language is an indicator of identity. If a speaker's language choice is unexpected or *marked* in a given situation, it redefines role relationships and situations. Lee and Milroy propose a social network approach that integrates the two previous approaches: language choice at the macro-community level and code-switching at the micro-interaction level. For some bilinguals, such as those raised in a bilingual family, code-switching is often an unmarked choice (Singh, 2013).

Code-switching is generally a types of skilled performance with communicative intent. From a social-psychological perspective, code-switching can be characterized as symptomatic of either a speaker's reluctance or uncertainty regarding the obligation to index any particular set of rights and obligations between the participants in the conversation, or negotiations about changing the set of rights and obligations. This is because each language variety used in code-switching has socio-psychological associations, making it a set of rights and obligations.

Therefore, the social meaning behind choosing a particular language (or code), as well as the reasons for switching it, are explained mainly through the participants' rights and obligations. While this view suggests a relatively fixed link between language and identity, Myers-Scotton pints out that the model still allows for dynamic variation: even though the connection between code and social groups tends to remain stable, the importance of specific social categories can differ across communities. Similarly, a given category might matter more in certain interactions and less in others. Hence, identifying which code is considered unmarked in any given exchange requires considering all relevant aspects of identity, context, and communicative purpose.

Factors leading to code-switching

In order to compensate for reduced language proficiency code-switching is used as a strategy. This theory is that bilingual or multilingual individuals switch their codes as they do not have full proficiency in either language. This concept is also known as semilingualism. It emphasizes that bilinguals are *almost* fluent in both languages (Baker, 2011). However, one problem occurs. The concept of language proficiency is not distinctly defined. While assessing the proficiency of a speaker, tests are usually done on reading and writing. Relying on them seems problematic. The reason for that the majority of bilingual individuals receive formal education in one language, while much of their interaction may occur in other languages. Thus, when their proficiency in writing and reading is examined in both languages, the language in which bilingual individuals have received more formal education typically performs better.There exists a

recent view which claims that language being dominant, that is, which language a speker uses often, plays an important role in code-switching. For example, Russian-Azerbaijani bilingual individuals code-switch more often when communicating in Azerbaijani, their native language, and rarely or not at all when communicating in Russian, their second language. Such code-switching may reflect retrieval difficulties caused by a combination of some factors which are closely related, such as the usage of language (i.e., the frequency use of the first language) and word frequency (Nilep, 2006; Zentella, 2005). In this regard, Zentella (2005) considers three main strategies for conversational code-switching:

- Footing: realignment (e.g., topic shift, indirect and direct quotations, declarative/question shift, role shift, rhetorical answer) and appeal and/or control (e.g., aggravating requests, mitigating requests, and drawing attention),
- Clarification and/or Emphasis (e.g., translations, appositions, accounting for requests, and double subject), and
- Crutch-like code mixing (e.g., crutching, filling in, recycling, triggers, parallelism and taboos).

Finally, people use code-switching as a strategy to better understand their interlocutor and enhance perception, and it often serves some important functions such as setting out ethnic and group boundaries. For example, among minorities, people use the native language (coded "we") in order to indicate intra-group relationship, personal actions, while they use the other language (coded "they") in order to indicate foreign, distant events. Interlocutors use code-switching to indicate their attitude toward what is being said.

We can also consider other reasons for code-switching. Here includes the prestige of using the language of an out-group or the language that is dominant, usually associated with religion, education, and some other broad ranges of activities and interests. Today, social status in India and other countries is indicated by the introduction of elements of the English language. Borrowing or code-switching does not always occur because speakers lack knowledge of words from one language or the other. The prevalence of code-switching often indicates a greater or lesser shift toward the dominant one between two languages. There is no doubt that English is currently one of the the most widely used language all over the world. It is also used for code-switching and code-mixing.

Contextual aspect of code-switching

However, the meanings marked and interpreted through code-switching, like all contextualization cues, are highly local and negotiated between speakers and listeners in the course of interaction. Gumperz gave a list of functions related to code-switching. It also inspired many researchers of different fields, in its turn they refined or suggested their own lists of functions.

Thus, the relationships between speakers influence the choice of language variety. This interest in formal variation and its impact on the communicative event serves as the basis for describing code-switching and contextualization.

The idea that linguistic form depends on setting, participants, and topic emerged during the 20th century. Erwin-Tripp defined the terms - setting, function and topic, and it provides an important insight for other researches. She noted that topic and participant identities can influence form (including style, register, and sociolinguistic variants). This work influenced scholars studying language and social interaction, including Gumperz. In order to investigate the contextual aspect of code-switching, Gumperz compared the usage of two dialects. One of them was standard literary Bokmål and local Ranamål, in Hemnesberget in northern Norway. The other one was the usage of standard and local dialects of Hindi in northern India. In each case, the local dialect was more often used in interactions with neighbors. Meanwhile, the standard dialect was reserved for communication across some barriers, such as caste, class, and others in India, and academic, administrative, or religious environments in Norway.

Based on these facts, Gumperz claimed that verbal repertoires can be defined from both social and linguistic perspectives. In terms of setting, topic, participants individual repertoires are defined. Then they are characterized in terms of morphological and phonological features. Blom and Gumperz extended the analysis of the functions of Bokmål and Ranamål in Hemnesberget, which became a cornerstone of code-switching research. They argued that social events described from this perspective "constrain the choice of linguistic variables". It means that some linguistic forms may be considered appropriate in comparison with others. Code-switching in everyday life is fascinating because it reveals how we naturally adapt our language depending on who we're talking to and where we're located. Consider how differently you speak at home and at work—this is precisely what Gumpertz observed while studying village life in the 1950s. He found that men who traveled regularly switched between their informal village dialect at home and a more formal regional dialect when interacting with strangers.

Conclusion

All in all, one can state that code-switching plays an important role in everyday life as well as sociolinguistics, as it helps to reflect the complex and dynamic nature of multilingual communication. As is known, one of its functions is a linguistic strategy, however, it is not only one. Code-switching is also a tool for expressing identity, social connection and offers contextual adaptation. Having greater insight into code-switching would yield useful information about how language operates within diverse cultural and social settings.

REFERENCES:

1. Baker, C. (2011). Fundamentals of bilingual education and bilingualism (5th Ed.). Buffalo, NY: Multilingual Matters, pp 50-55.

2. Dolby, N. (2012). Rethinking multicultural education for the next generation: The new empathy and social justice. New York: Routledge

3. Francis, N. (2012). Bilingual competence and bilingual proficiency in child development. Cambridge, MA: The MIT Press.

4. Green, A. (2012). Language functions revisited: Theoretical and empirical bases for language construct definition across the ability range. Cambridge, UK: Cambridge University Press.

5. Higgins, C. (2011). Hybridizing scapes and the production of new identities. In C. Higgins (Ed.), Identity formation in globalizing contexts: Language learning in new millennium (pp. 279-284). Berlin/Boston: De Gruyter Mouton.

6. Lee, H.L.J. (2010). Code switching in the teaching of English as a second language to secondary school students. Malaysian Journal of ELT Research, 6, 1-45.

7. Nilep, C. (2006). Code switching in sociocultural linguistics. Retrieved from http://www.colorado.edu/ling/CRIL/Volume19_Issue1/paper_NIL EP.pdf.

8. Singh, N.K. (2013). Multilingual Trends in a Globalized World: Prospects and Challenges. UK: Cambridge Scholars Publishing, pp 145-170.

9. Singh, N., & Espinoza-Herold, M. (2011). Globalization and the changing of parental perceptions towards multilingualism. The National Association for Bilingual Education. (NABE News), 33(2/3), 12-13.

10. Singh, N.K., Zhang, S., & Besmel, P. (2012, April/June). Globalization and language policies of multilingual societies: Some case studies of South East Asia. The Brazilian Journal of Applied Linguistics, (Revista Brasileira de Linguistica Aplicada), 12(2), 349-380.

11. Zentella, A.C. (2005). Growing up bilingual. Maiden, MA:Blackwell. Premises, promises, and pitfalls of language socialization research in Latino families and communities. In A. C. Zentella (Ed.), Building on strength: Language and literacy in Latino families and communities (pp. 13- 30). New York: Teachers College Press.

DOI: 10.32010/VJPJ3494

ÇOXMƏDƏNİYYƏTLİ MÜHİTDƏ EFFEKTİV İŞGÜZAR KOMMUNİKASİYA: PROBLEMLƏR VƏ HƏLLİ STRATEGİYALARI

Svetlana Arif BALAKİŞİYEVA
Mingəçevir Dövlət Universiteti
Təhsil fakültəsinin müəllimi
ORCİD İD: https://orcid.org/0000-0003-4886-8856
E-mail: svetlana.nasibli@mdu.edu.az

Xülasə: Bu tədqiqat rəqəmsal dövrün mürəkkəbliyi arasında işgüzar mühitdə strateji uyğunlaşmaların və rəqəmsal kommunikasiyanın dərk edilməsində nəzərəçarpacaq boşluğu müəyyənləşdirərək post-pandemiya biznes mənzərəsində effektiv ünsiyyətin yaradılmasının əsas roluna toxunur. Mövzuda müxtəlif təşkilati aspektləri: ünsiyyətdə problemləri və həlli strategiyalarını birləşdirərək işgüzar istiqamətdə praktiki anlayışları işıqlandırmağa çalışmışıq. Bu yazı işi mədəniyyətlərarası kontekstdə ünsiyyət məsələlərini anlamağa kömək edir. O, həmçinin insan resurslarının idarə edilməsi, təşkilati davranış, təşkilati nəzəriyyə, eləcə də mədəniyyətlərarası istehlakçı davranışlarının və mədəniyyətlərarası danışıqların baş verdiyi marketinq sahələrində təşviq edilməli olan ən yaxşı mədəniyyətlərarası təcrübələri vurğulayır. Bu gün biznesdə olan hər kəs digər mədəniyyətləri, eləcə də digər yaş qruplarını, gender qruplarını və həyat tərzi qruplarını daha yaxşı başa düşməlidir. Bütün bunlar o zaman baş verə bilər ki, yuxarıdan aşağı bütün işçilər arasında səmərəli ünsiyyət olsun. Multikultural menecerlər və işçilərin iş profilləri bacarıqlı ünsiyyətçi olmağı, multikultural perspektivləri konstruktiv şəkildə qəbul etməyi tələb edir. Təşkilatda effektiv daxili ünsiyyət olmadan, o təşkilatın müştərilər, hökumət, cəmiyyət, təchizatçılar və s. kimi xarici tərəflərlə əlaqə qurması çətin deyil, lakin qeyri-mümkündür. Beləliklə, müxtəlif işçi qüvvəsi ilə uğurlu bir təşkilat olmaq üçün bir iş firması daxili ünsiyyətini yaxşılaşdırmağa və onun effektiv olmasına diqqət etməlidir.
Bugünkü biznes və pandemiya ssenarisində beynəlxalq komandada işləmək uzaq işçilər, xaricdəki ofislər və işgüzar mühitdə mədəni boşluqlar yaratmış bir haldır. İş yoldaşlarının müxtəlifliyi bəzi insanların ünsiyyətdə problemləri necə aradan qaldıracağını bilmədiyi mədəni maneəyə çevrilə bilir. Peşəkarların əksəriyyəti öz işlərində mədəni fərqlərin problemlərini belə dərk etmirlər. Bu istiqamətdə mədəni məlumatlandırma aparmaq menecerlərə işçiləri və digər maraqlı tərəflərlə səmərəli əməliyyatlar aparmağa kömək edə bilər. Çoxmədəniyyətli işgüzar mühitdə müxtəlif işçi qüvvəsini başa düşmək və onlara mədəniyyətlərarası effektiv ünsiyyət üçün rəhbərlik etmək multikultural firmalar üçün vacibdir, əks halda onlar işçi münasibətləri, kadr təminatı, işdən çıxma dərəcələri, ticarət siyasətləri, birləşmələr, reklamlar, biznesə maraqlı tərəflərlə əlaqələr, komanda qurmaq və danışıqlarda bir sıra problemlərlə üzləşə bilərlər.
Tədqiqat işində şirkətlərdə müxtəlif işçi qüvvələri arasında ünsiyyət problemlərinin olması, bu cür müxtəlif iş yerlərində effektiv ünsiyyət yolunda hansı çətinliklərin ola biləcəyi və bu çətinlikləri effektiv şəkildə necə aradan qaldırmağın strategiyaları əsaslı şəkildə izah edilir. Tərəfdaşlar və maraqlı tərəflər arasında səmərəli mədəniyyətlərarası işgüzar ünsiyyət biznesin sağlam qalması və uzunmüddətli fəaliyyət göstərməsi üçün çox vacibdir.
Açar sözlər: Rəqəmsal transformasiya, müxtəliflik, effektiv ünsiyyət, qloballaşma, strategiya, mədəniyyət, etiket, tərəfdaş, kommunikasiya, menecer, işçi, biznes, cəmiyyət.

EFFECTIVE BUSINESS COMMUNICATION IN A MULTICULTURAL ENVIRONMENT: PROBLEMS AND SOLUTION STRATEGIES

Svetlana Arif BALAKISHIYEVA
Mingachevir State University
Teacher, Faculty of Education
ORCİD İD: https://orcid.org/0000-0003-4886-8856
E-mail: svetlana.nasibli@mdu.edu.az

Abstract: This study addresses the critical role of effective communication in the post-pandemic business landscape by identifying a significant gap in understanding strategic adaptations and digital communication in the business environment amidst the complexity of the digital era. We have attempted to illuminate practical business insights by integrating various organizational aspects: communication challenges and strategies for solving them. This paper contributes to understanding communication issues in a cross-cultural context. It also highlights best cross-cultural practices that should be promoted in the fields of human resource management, organizational behavior, organizational theory, as well as marketing, where cross-cultural consumer behavior and cross-cultural negotiation occur. Everyone in business today needs to better understand other cultures, as well as other age groups, gender groups, and lifestyle groups. All this can happen when there is effective communication between all employees, from the top down. The job profiles of multicultural managers and employees require them to be skilled communicators, accepting multicultural perspectives in a constructive way. Without effective internal

communication in an organization, it is not difficult, but impossible for that organization to communicate with external parties such as customers, government, society, suppliers, etc. Thus, to be a successful organization with a diverse workforce, a business firm must focus on improving its internal communication and making it effective.
In today's business and pandemic scenario, working in an international team is a reality with remote workers, overseas offices, and cultural gaps in the work environment. The diversity of coworkers can become a cultural barrier that some people don't know how to overcome in communication. Most professionals don't even realize the challenges of cultural differences in their work. Conducting cultural awareness in this direction can help managers conduct effective transactions with their employees and other stakeholders. In a multicultural business environment, it is important for multicultural firms to understand their diverse workforce and guide them in effective cross-cultural communication, otherwise they may face a number of problems in employee relations, staffing, turnover rates, trade policies, mergers, advertising, stakeholder relations, team building, and negotiations.
The research paper thoroughly explains the existence of communication problems between diverse workforces in companies, what difficulties can arise in the way of effective communication in such diverse workplaces, and strategies for how to effectively overcome these difficulties. Effective cross-cultural business communication between partners and stakeholders is crucial for the health and long-term operation of a business.
Keywords: Digital transformation, diversity, effective communication, globalization, strategy, culture, etiquette, partner, communication, manager, employee, business, society.

ЭФФЕКТИВНАЯ ДЕЛОВАЯ КОММУНИКАЦИЯ В МЕЖКУЛЬТУРНОЙ СРЕДЕ: ПРОБЛЕМЫ И СТРАТЕГИИ РЕШЕНИЯ

Светлана Ариф БАЛАКИШИЕВА
Мингячевирский Государственный Университет
ORCİD İD: https://orcid.org/0000-0003-4886-8856
Электронная почта: svetlana.nasibli@mdu.edu.az

Резюме: В данном исследовании рассматривается важнейшая роль эффективной коммуникации в бизнес-среде после пандемии. В нём выявляется существенный пробел в понимании стратегической адаптации и цифровой коммуникации в бизнес-среде в условиях сложности цифровой эпохи. Мы попытались пролить свет на практические бизнес-идеи, интегрируя различные организационные аспекты: коммуникационные проблемы и стратегии их решения. Данная работа способствует пониманию проблем коммуникации в кросс-культурном контексте. В ней также рассматриваются передовые кросс-культурные практики, которые следует внедрять в области управления персоналом, организационного поведения, теории организаций, а также маркетинга, где рассматриваются вопросы кросс-культурного потребительского поведения и кросс-культурных переговоров. Сегодня в бизнесе каждому необходимо лучше понимать другие культуры, а также другие возрастные и гендерные группы, а также группы с разным образом жизни. Всё это возможно при эффективной коммуникации между всеми сотрудниками, сверху донизу. Должностные обязанности мультикультурных менеджеров и сотрудников требуют от них умения общаться и конструктивного восприятия различных культур. Без эффективной внутренней коммуникации в организации не сложно, а практически невозможно взаимодействовать с внешними сторонами, такими как клиенты, правительство, общество, поставщики и т. д. Таким образом, чтобы быть успешной организацией с разнообразным коллективом, компания должна сосредоточиться на улучшении внутренней коммуникации и повышении её эффективности.
В современных условиях бизнеса и пандемии работа в международной команде — это реальность, учитывая удалённую работу сотрудников, наличие зарубежных офисов и культурные различия в рабочей среде. Разнообразие коллег может стать культурным барьером, который некоторые люди не знают, как преодолеть в общении. Большинство специалистов даже не осознают сложности, связанные с культурными различиями в своей работе. Повышение культурной осведомлённости в этом направлении может помочь руководителям эффективно взаимодействовать со своими сотрудниками и другими заинтересованными сторонами. В многокультурной бизнес-среде для многонациональных компаний важно понимать многообразие своего персонала и направлять его к эффективному межкультурному общению, в противном случае они могут столкнуться с рядом проблем в отношениях между сотрудниками, кадровом обеспечении, показателях текучести кадров, торговой политике, слияниях, рекламе, отношениях с заинтересованными сторонами, формировании команды и переговорах.
В исследовательской работе подробно рассматриваются проблемы коммуникации между разнородными сотрудниками в компаниях, трудности, которые могут возникнуть на пути эффективной коммуникации в таких разнородных рабочих местах, а также стратегии эффективного преодоления этих трудностей. Эффективная межкультурная деловая коммуникация между партнерами и заинтересованными сторонами имеет решающее значение для благополучия и долгосрочной деятельности бизнеса.
Ключевые слова: цифровая трансформация, многообразие, эффективная коммуникация, глобализация, стратегия, культура, этикет, партнер, коммуникация, руководитель, сотрудник, бизнес, общество.

Giriş

Böyük və geniş məlumat, süni intellekt, robototexnika və həm virtual, həm də genişləndirilmiş reallığı əhatə edən sənaye 4.0 texnologiyalarının yaranması və sürətlə yayılması bütün sektorlarda biznes dinamikasını və müştərilərlə qarşılıqlı əlaqəni kökündən dəyişdirir. Bu saysız-hesabsız yeniliklər çox vaxt birlikdə "Rəqəmsal Transformasiya" (Gracie etc, 2016) adlanır. COVİD-19 pandemiyası sonrasında biz işgüzar mühitdə Rəqəmsal Transformasiyadan istifadənin əhəmiyyətini bir çox yazılarda, kitablarda araşdırıldığının şahidiyik. Biznes mühitində kommunikasiya əlaqəsi kimi mühüm rola malik olan Rəqəmsal Transformasiya pandemiyanın zərərli təsirlərinə qarşı mübarizədə çoxmədəniyyətli mühitdə müştəri münasibətlərini davam etdirməyə imkan verib. Bu texnologiyaların geniş tətbiqi təkcə gigiyena və sosial uzaqlaşmanı təşviq etmədi, həm də hətta uzaq kontekstlərdə də fərdiləşdirilmiş təcrübələri zənginləşdirdi. Bu transformasiya dalğası heç bir sektoru təsirsiz qoymayıb.

Bugünkü biznes və pandemiya ssenarisində beynəlxalq komandada işləmək uzaq işçilər, xaricdəki ofislər və işgüzar mühitdə mədəni boşluqlar yaratmış bir haldır. İş yoldaşlarının müxtəlifliyi bəzi insanların ünsiyyətdə problemləri necə aradan qaldıracağını bilmədiyi mədəni maneəyə çevrilə bilir. Peşəkarların əksəriyyəti öz işlərində mədəni fərqlərin problemlərini belə dərk etmirlər. Bu istiqamətdə mədəni məlumatlandırma aparmaq menecerlərə işçiləri və digər maraqlı tərəflərlə səmərəli əməliyyatlar aparmağa kömək edə bilər. Çoxmədəniyyətli işgüzar mühitdə müxtəlif işçi qüvvəsini başa düşmək və onlara mədəniyyətlərarası effektiv ünsiyyət üçün rəhbərlik etmək multikultural firmalar üçün vacibdir, əks halda onlar işçi münasibətləri, kadr təminatı, işdən çıxma dərəcələri, ticarət siyasətləri, birləşmələr, reklamlar, biznesə maraqlı tərəflərlə əlaqələr, komanda qurmaq və danışıqlarda bir sıra problemlərlə üzləşə bilərlər. Dil, stereotiplər, qeyri-verbal əlamətlər, emosional nümayiş, narahatlıq, qeyri-müəyyənlik, qavrayış və qərəz kulturasiya üçün görünməz maneələrdir. Bu məqalədə qarşılıqlı anlaşma, hörmət və etibarlılığa əsaslanan fikir mübadiləsi və mübadilə yolu ilə müxtəlif təşkilatlarda necə effektiv ünsiyyət qurmaq olar məsələsinin araşdırılmasında nəzəri və praktik təhlilə yer verilmişdir. Mədəniyyətlərarası səmərəli ünsiyyət üçün ən yaxşı təcrübələr bu tədqiqat işində tələbələrin, akademiklərin və menecerlərin mədəniyyətlərarası kontekstlərdə istifadəsi üçün ümumiləşdirilmişdir. Bu, onlara etiket, qarşılıqlı hörmət, qarşılıqlı idrak və stereotiplərdən qaçaraq multikultural mühitlər və insanlarla necə anlaşa bilmək haqqında bəzi fikirlər əldə etməyə kömək edəcək. Tədqiqat, həmçinin müasir təşkilatlarda inklüziv ünsiyyətin, konstruktiv əməliyyatların, mədəniyyətlərarası təlimin və mədəni ünsiyyətqurma düşüncəsinin əhəmiyyətindən bəhs edir. Məqalənin mövzusu təşkilatdaxili davranışı və beynəlxalq işgüzar ünsiyyət kimi mövzuları araşdırmaq üçün çox faydalı ola bilər.

Mövzunun aktuallığı. Qloballaşma ilə əlaqədar olaraq, müxtəlif mədəniyyətlərdən, dinlərdən və mənşələrdən olan insanların bir araya gəlməsi nəticəsində bugünkü iş mühiti rəngarəng olmuşdur. Onlar özləri ilə müxtəlif bacarıq, bilik və təcrübə gətirirlər. Onların bir-birindən tamamilə fərqli olan öz baxışları, ideyaları, qavrayışları və mülahizələri var, çünki hamısı həyatın müxtəlif təbəqələrindəndir. Multikultural cəmiyyətdə uğur qazanmaq üçün təşkilat işçi qüvvəsinin fərqlərini dəyərləndirməli, bütün işçilərin fərdiliyinə hörmət etməli və hər kəsə ləyaqətlə yanaşdığı mühiti saxlamalıdır. Bu gün biznesdə olan hər kəs digər mədəniyyətləri, eləcə də digər yaş qruplarını, gender qruplarını və həyat tərzi qruplarını daha yaxşı başa düşməlidir. Bütün bunlar o zaman baş verə bilər ki, yuxarıdan aşağı bütün işçilər arasında səmərəli ünsiyyət olsun. Tədqiqat işində şirkətlərdə müxtəlif işçi qüvvələri arasında ünsiyyət problemlərinin olması, bu cür müxtəlif iş yerlərində effektiv ünsiyyət yolunda hansı çətinliklərin ola biləcəyi və bu çətinlikləri effektiv şəkildə necə aradan qaldırmağın strategiyaları əsaslı şəkildə izah edilir.

Müasir dövrdə çoxmədəniyyətli işgüzar mühitdə müxtəlif işçi qüvvəsinin əhəmiyyəti nədir?- sualının cavabını araşdıraq. Müəssisələr ümumi istedadların idarə edilməsi təcrübələrinin bir hissəsi kimi müxtəlifliyə və inklüzivliyə sərmayə qoymağın ehtiyacını və vacibliyini dərk edir və bu prinsiplər ilə korporativ fəaliyyətləri arasında əlaqə yaratmaq üçün öz təşkilatlarına daim meydan oxuyurlar. Müxtəliflik bugünkü qlobal bazarda xüsusilə vacibdir, çünki şirkətlər müxtəlif mədəniyyətlər və müştərilərlə qarşılıqlı əlaqədə olurlar. Yaradıcılığın artması, məhsuldarlığın artması, yeni münasibət, yeni dil bacarıqları, qlobal anlayış, yeni proseslər və çətin problemlərə yeni həll yolları ilə nəticələnən gəlirlər biznesin hər sahəsinə toxunur. Daha çox çeviklik, daha yaxşı bazar anlayışı, daha güclü müştəri və icma loyallığı, innovasiya və təkmilləşdirilmiş işçilərin işə qəbulu və saxlanılması. Müxtəlifliyin və inklüzivliyin əhəmiyyətini görməyən bizneslər 5-10 il ərzində dəyişən dünyamızı təşkil edən müştəriləri, işçiləri və biznes tərəfdaşlarını cəlb edə və saxlaya bilməyəcəklər.

Bəs "mədəniyyət" anlayışı nəyi ifadə edir? Nəyə görə çoxmədəniyyətli işgüzar mühit bizdən etik və effektiv kommunikasiyanı tələb edir? – İlk olaraq bu suallara aydınlıq gətirək, daha sonra problem və onların həlli strategiyalarını təhlil edərək diqqətə çatdıraq.

"Mədəniyyət" cəmiyyətin üzvləri tərəfindən formalaşdırılan düşüncə və davranış tərzidir. Hall adlı tədqiqatçı mədəniyyəti ünsiyyətlə eyniləşdirir: "Mədəniyyət ünsiyyətdir, ünsiyyət isə mədəniyyətdir" (Haddadi, 2011). Hər bir mədəniyyət unikaldır və ideallardan, dəyərlərdən, inanclardan, ənənələrdən ibarətdir. Mədəniyyətin necə ünsiyyət qurduğunu anlamaq insanlara mesajları nəzərdə tutulduğu kimi çatdırmağa və fərqliliklərdə öz şəxsiyyətlərini tapmağa imkan verir. O, həmçinin üzvlərin ümumi şəxsiyyət əsasında bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqəsini müəyyən edir. Mədəniyyətşünaslıq antropologiya, yüksək mədəniyyət, pop mədəniyyət sahələrini əhatə edir. Antropologiya mədəni mənaları, o cümlədən norma və dəyərləri öyrənir. Yüksək mədəniyyət anlayışı incəsənət, musiqi və ədəbiyyat kimi mədəni sahələrə, pop mədəniyyət isə müasir incəsənət və cərəyanlara aid termindir.

Bildiyimiz kimi, bütün kommunikasiyalar insan mühitində baş verir və insanların kommunikativ davranışı, o cümlədən onların ünsiyyət vasitələri və məzmun seçimi kommunikatorun kontekstindən təsirlənir. İstənilən kontekstə kommunikasiya vasitələrinin seçimi və mesajın məzmunu təsir edəcək. Xarici və daxili iki fərqli kontekst vardır. Sosial, texno və din kimi xarici kontekstləri mədəniyyət və cəmiyyət müəyyən edir, daxili təfəkkürü isə insanın psixoloji şəraiti yaradır. Bütün sosial qarşılıqlı əlaqələr mədəniyyəti inkişaf etdirir; qruplar sosiallaşma qaydalarına, rituallarına, jestlərinə və hədiyyələrinə əsaslanaraq mədəniyyəti inkişaf etdirirlər. Təşkilat mədəniyyəti iş yerlərində, iqtisadiyyatda, qarşılıqlı əlaqələrdə və görüş üslublarında, ünsiyyət modellərində, iyerarxiyada, liderlik üslublarında, dəyərlər və inanc sistemlərində, qavrayışda və münasibətdə özünü göstərir (Əbdülhəsənli və s. 2020).

Mədəniyyət insanların cəmiyyətdəki qarşılıqlı təsirinin təbii əlavə məhsuludur və əlaqələr çox mürəkkəbdir. Mədəniyyətlər ünsiyyət vasitəsilə formalaşır, həmçinin rollar, normalar, rituallar, qanunlar kimi mədəni xüsusiyyətlər vasitəsilə yaradılan və başqaları ilə paylaşılan qarşılıqlı təsirlər vasitəsilə inkişaf edir. Media və çoxmədəniyyətli kommunikasiya vasitələri olmadan mədəniyyətin xüsusiyyətlərini bir yerdən başqa yerə ötürmək mümkün deyil. Başqa sözlə, mədəniyyət ünsiyyət vasitəsilə formalaşır, ünsiyyət mədəniyyət tərəfindən yaradılır və ötürülür. Tədqiqatçı Takman 1965-ci ildə qeyd edirdi ki, konteksti anlamaq üçün qrupun necə formalaşdığını düşünün. O, ümumiləşdirirdi ki, bir qrupun uğurlu komandaya çevrilməsi üçün dörd mərhələdən keçməsi lazımdır: formalaşma, fırtına (yəni konflikt), norma və performans (ünsiyyət, ifa) (Pavol S. and Mukthy S., 2021).

Yuxarıdakı fikrin açıqlamasını bu cür qeyd edə bilərik: Biznes mühitində bir qrup formalaşma mərhələsində olduqda üzvlər əvvəlki mədəni və ünsiyyət təcrübələrini gətirirlər. Fırtına mərhələsi başlayan kimi onlar qrupdakı başqaları ilə ünsiyyət qurmağa başlayırlar və yeni ünsiyyət nümunələri, davranışları və ritualları ortaya çıxacaq. Bunlar normalaşdırma mərhələsində bir sıra ortaq təcrübə və mədəni xüsusiyyətlər yaradacaq. Komanda ifa mərhələsinə çatdıqda yenidən işlənmiş mədəniyyət qrupun ünsiyyət təcrübələrini formalaşdırır və qrup üzvünün yeni ünsiyyət nümunələri mədəniyyəti yaradır və onu gələcək qruplarla bölüşür.

Mədəniyyətlərarası ünsiyyət təcrübələrinin önəmi hər bir təşkilat və rəhbər üçün vacib amildir. Mədəniyyətlərarası ünsiyyət müxtəlif mədəniyyətlərdən olan insanların necə ünsiyyət qurduğunu, ətrafdakıları necə qavradığını və şərh etdiyini araşdırır. Qloballaşma, müxtəlif iş imkanları, beynəlxalq strateji ittifaqlar və yeni texnologiyalara məruz qalma səbəbindən insanlar müxtəlif mədəniyyətlərə və alt mədəniyyətlərə bölünürlər. Məsələn, Vaşinqtondakı Microsoft-un hindistanlı işçiləri Microsoft mədəniyyətindən daha çox Amerika mədəniyyətindən təsirlənəcəklər. Onların əsas və periferik dəyərlər sistemləri yaxınlaşmaya bilər. Anlaşılmazlıq, əməkdaşlıq olmaması, iş mühitində ədavət şansı daha çox olacaq və nəticədə məhsuldarlıq aşağı düşəcək, müştərilərin itirilməsi, gəlirlərin azalması, stres və narazılıq olacaq. Multikulturalizm "biz və başqaları"nın perspektividir və mədəniyyətin "aysberq" xüsusiyyətlərinə diqqət yetirir, fərqləri qəbul edir və fərdi tarazlığı itirmədən qoruyur. Məsələn, bəzi dünya ölkələrində iş yerində "Mədəniyyət Günü" adətən yemək, rəqs, geyim və müxtəlif mədəniyyətlərdən bir neçə söz və ya salam söyləməkdən ibarətdir (9, 2019). Fərqli dillər, yüksək və aşağı kontekstli mədəniyyətlər, şifahi olmayan ünsiyyətdəki fərq, etnosentrizm, qeyri-müəyyənlikdən qaçma və fərdi mədəniyyətlər mədəniyyətlərarası ünsiyyətə təsir edən amillərə gəldikdə "aysberqin yalnız görünən hissəsi"dir. Mədəniyyətlərarası biznesdə effektiv ünsiyyət, hətta optimal şəraitdə də çətindir. Mədəniyyətlərarası amillər mahiyyətcə semantikada, söz əlaqələrində, ton fərqlərində, qavrayışlarda və s.-də artan ünsiyyət problemləri yaradır. Bu hissədən sonra bu yanlış ünsiyyətlərin və onların mədəniyyətlər arasında təsirlərinin daha yaxşı başa düşülməsinə nəzər yetirək.

Mədəniyyətlərarası yanlış ünsiyyətlər və problemlər. Mədəniyyətlərarası ünsiyyət problemləri çox ola bilər, lakin hamısı mesajın çatdırılmadığını göstərir. Ən pis hallarda bu, anlaşılmazlıqla nəticələnə bilər. Məsələn, bir zarafat yanlış təfsir edilə bilər ki, bu da multikultural şəraitdə təqdimat zamanı çaşqınlığa və

alçaldılmaya səbəb ola bilər. İstənilən bir şirkətdə təşkilati iyerarxiya var, aşağı düşmə qorxusu, tənqid, təhqir və sonradan qarşılaşacaqları qəzəb səbəbiylə problemlər yaşanıla bilir. Amerika şirkətləri ilə Almaniya şirkətlərində, Azərbaycanın biznes təşkilatları ilə Rusiyanın işgüzar mühitində effektiv ünsiyyət təbii olaraq eyni vəziyyətdə deyil və olmayacaq. Çünki mədəni dəyərlər multikultural mühitdə mədəniyyətlərarası fərqlərin əsas mənbəyidir.

Mədəniyyətin əsasını təşkil edən dəyərlərə etiket, şəxsi məkan və toxunma, zaman oriyentasiyası, işin mənası, sosial-iqtisadi vəziyyət, təhsil, geyim, gigiyena, ailə oriyentasiyaları, qohumluq və rəqabətdən tutmuş şəxsiyyətlərarası münasibətlər, əxlaqi, dini inanclar və şəxsi xüsusiyyətlər kimi ünsiyyət nümunələri daxildir. Müxtəlif mədəniyyətlərdəki dəyərlər sistemləri qrupun davranışlarını müəyyən etməklə sosial nəzarət mexanizmi kimi xidmət edir.

Dünya ölkələri mədəniyyətinə hansı dəyərlər əlavə olunur? Onları bir-birinin mədəniyyətindən necə fərqləndirmək olar? İşgüzar ünsiyyət milli-mədəni spesifikliyə malikdir, buna görə də bu cür ünsiyyət müxtəlif xalqların nümayəndələrinin nitq və davranış mədəniyyətinin xüsu-siyyətləri nəzərə alınmaqla həyata keçirilməlidir. İnsan müəyyən uğur əldə etmək üçün əcnəbi işgüzar tərəfdaşının milli mentaliteti barədə ən azı ümumi təsəvvürə malik olmalıdır. Bundan əlavə, effektiv əməkdaşlıq məqsədilə öz milli-mədəni adət və ənənələrinə dərindən yiyələnərək, işgüzar ünsiyyət prosesində onlardan səmərəli istifadə etməyi bacarmalıdır. Hərtərəfli görünüş üçün gəlin, İngiltərə, Fransa, Yaponiya, Almaniya, Amerika mədəniyyətlərinin işgüzar ünsiyyətdə əsas mədəni dəyərlərinə diqqət edək. Amerika məkanında təsadüfi geyim geyinmək özünə güvənən kimi qəbul edilə bilər, lakin Asiya mədəniyyətləri üçün işə təsadüfi geyinmək daha uyğun ola bilər. Həmçinin peşəkar mühitdə qlobal məsələlər və siyasətlə bağlı müzakirələrdən qaçmaq məqsədəuyğundur. Dini xürafat dini müzakirələrdə problem ola bilər. Asiya mədəniyyətlərində "yox" demək nəzakətsizlik və narahatçılıq sayılır. Danışıqların təşkili və aparılması zamanı nəzərə almaq lazımdır ki, məsələn, italiyalı biznesmenlər işgüzar etikanın əsas qaydalarına riayət olunmasına qarşı çox həssasdırlar. Yaxud da amerikalılar iş otaqlarının qapısının açıq olmasını normal hal kimi qəbul edirlərsə, almanlar üçün bu, nizamsızlıq və səliqəsizliyin ən yüksək həddidir. Amerikalılar və yaponlar çox geniş, hər şeyin göz qabağında olduğu iş otaqlarında fəaliyyət göstərməyə adət etmişlər, almanlar isə əksinə, bağlı qapılar arxasında işləməyə üstünlük verirlər. Amerikalının və ya italiyalının uca səslə danışması ingilislər tərəfindən ədəbsizlik kimi qəbul edilə bilər. İsveçdə tərəfdaşa, o özü bunu təklif etməyənə qədər, adı ilə müraciət etmirlər. İtaliyada, Anqolada vizit kartlarından az istifadə edilir, amma Kolumbiyada onu hətta qapıçıya da təqdim edirlər. İsraildə işgüzar şəxsləri şam yeməyinə dəvət etmək adətdir. Belə ki, israillilər işlə bağlı mövzuları masa arxasında, macarlar isə ofisdə müzakirə etməyə üstünlük verirlər. Finlandiyalılar işgüzar məsələlərin çoxunu restoranda və ya saunada həll edirlər.

İşgüzar dairələrin nümayəndələri nəinki etiketin və işgüzar ünsiyyətin milli xüsusiyyətlərini yaxşı bilməli, həm də öz təcrübi fəaliyyətlərində onlara sözsüz əməl etməlidirlər.

Beynəlxalq işgüzar etiketin ən əsas xüsusiyyətlərindən biri qeyri-verbal davranışda ortaya çıxan fərqlərdir. Beynəlxalq ünsiyyət təcrübəsində jestlərdən ehtiyatla istifadə etmək tələb olunur, çünki onlar sizin düşündüyünüzdən fərqli mənada anlaşıla bilər. Bu da nəinki ötürülən informasiyanın düzgün anlaşılmamasına, hətta etiket qaydalarının pozulmasına və ya təhqirə belə səbəb olar (Məmmədli, 2020).

Mədəniyyətlərarası münasibətlərdə məsafə saxlamağın da özünəməxsus xüsusiyyətləri vardır. Məsələn, amerikalı üçün 60 santimetrlik bir məsafədə ünsiyyət saxlamaq məqbuldur. Buna görə də amerikalı, həmsöhbətinə maksimum yaxınlaşmağa çalışan yaponiyalı və ya Latın Amerikasından olan biri ilə görüşərkən, özünü narahat hiss edir və bundan xoşlanmır. Latın Amerikasından olan tərəfdaş isə öz növbəsində amerikalını təkəbbürlü, özündən razı adam hesab edir, beləliklə də hər ikisi səhvə yol vermiş olur, çünki söhbət zamanı məlum məsafə gözlənilməyəndə bu, tərəflərin narazılığına səbəb ola bilir. İngiltərədə amerikalıları həddən artıq hay-küylü, ucadan danışan hesab edirlər. İngilislər səslərinin tonunu tənzimləyərək, mümkün qədər sakit danışmağa səy göstərirlər ki, Amerikada bu cür "pıçıltılı" danışıq sayıq, ehtiyatlı olmağa sövq edir.

Avropalılar salamlaşarkən əl sıxmağa normal münasibət bəsləyirlərsə, hindlilər üçün iki ovcunu birləşdirib barmaqlarını çənəsinə yaxınlaşdıraraq tərəfdaşını salamlamaq daha məqbuldur. Əl sıxmaq Yaponiyada da adət deyil. Orada təzim etmək ədəb qaydalarının ən mühüm elementidir. Qeyd etmək lazımdır ki, tərcüməçinin vasitəçiliyi ilə ünsiyyət qurmaq da müəyyən vərdişlər tələb edir. Tərcüməçi, bir qayda olaraq, təkcə linqvistika ilə deyil, ölkəşünaslıqla da məşgul olur. Bu da onun bilik və təcrübəsindən nəinki tərcümə sahəsində, eləcə də tərəfdaşlarla etibarlı əməkdaşlıq münasibətlərinin yaradılması üçün istifadə etməyə imkan verir. Professional tərcüməçi əməkdaşlıq ruhunun bərqərar olmasında mühüm rola malikdir və bu, mədəniyyəti, dünyagörüşü, mənəvi-əxlaqi baxışları, etiket normaları Qərb ölkələrindən fərqlənən xalqların nümayəndə heyətlərinin onlarla

işgüzar görüşü və ya danışıqları prosesində özünü daha bariz şəkildə göstərir.

Formallıqlara riayət etmək ingilislərin həyat tərzidir. Onlara yalnız öz razılıqlarını alandan sonra adları ilə müraciət etmək olar. İngilislərin danışıqları aparma üslubu bununla xarakterizə edilir ki, ingilis biznesmenlər danışıqların hazırlanması prosesinə az vaxt ayırırlar. Onlar belə hesab edirlər ki, məhz danışıqlar prosesində məsələnin ən yaxşı həlli yolu tapıla bilər. Onlar danışıqları çoxsaylı statistik və arayış xarakterli materiallardan istifadə etməklə, hər kəsin mövqeyini, hər xırda detalı nəzərə almaqla aparırlar ki, qərar qəbul edən zaman riskin dərəcəsini azaltsınlar. İngilis biznesmen güclü müşahidə qabiliyyətinə malikdir, yaxşı psixoloqdur, saxtakarlığı və zəif peşəkar hazırlığın ört-basdır edilməsini qəbul edə bilmir.O, öz bilik və təcrübəsini başqa biznesmenlərlə bölüşür, bəzən öz peşəsinin sirlərini onlara açır. Bütün bu səmimiyyət, xeyirxahlıq, yardıma hazırolma kimi keyfiyyətlərlə yanaşı, ingilislər qayda və qanunlara riayət məsələlərində çox səbatlı və mətindirlər.

Fransızların vətəni işgüzar protokolun qanunvericisi sayılır. Fransızlar çox nəzakətlidirlər, etiketə riayət etməyi sevirlər, fransız xalqı özünəməxsus fərqli tarixi və mədəniyyəti olan Avropa xalqlarından biridir. Fransız dili müəyyən müddət diplomatik yazışmalar və beynəlxalq ünsiyyət dili olmuşdur. Bu, həm milli xarakterin xüsusiyyətlərinə, həm də işgüzar kommunikasiyaların fransız stilinə öz təsirini göstərmişdir. Onlar ağıllı, bacarıqlı, hazırcavab, skeptik, öz mənfəətini güdən, hiyləgər olurlar, işgüzar görüşlər və danışıqlar zamanı ingilis və ya alman dilindən istifadə olunmasına ağrılı reaksiya göstərirlər. Fransız biznesmenlər coşqun təbiətli, alicənab, comərd, güvəncli insanlardır. Bununla belə, onlar riskli maliyyə əməliyyatlarından qaçmağa çalışırlar (Məmmədli, 2022). Ünsiyyətcil olmalarına baxmayaraq, fransızlar tək işləməyə üstünlük verirlər. Başqalarını mühakimə etməyi sevirlər, amma öz ünvanlarına tənqid qəbul etmirlər. Fransada işgüzar tanışlıq zamanı vizit kartı təqdim edilir. Vizit kartında biznesmenin hansı alı təhsil müəssisəsini bitirdiyi qeyd olunur. Fransızlar üçün təhsil son dərəcə əhəmiyyətlidir. Əgər işgüzar görüşdə fransız nümayəndələri tərəfindən bir neçə şəxs iştirak edirsə, o zaman vizit kartı daha yüksək vəzifə tutan şəxsə təqdim edilməlidir. Fransada bir çox mühüm qərarlar təkcə xidməti kabinetlərdə deyil, masa arxasında da qəbul edilir. İşgüzar danışıqlara ciddi hazırlaşırlar, bu məqsədlə daxil olan təkliflərin bütün aspektlərini və mümkün nəticələri incəliklərinə qədər araşdırırlar.

Almanlar fransızlar kimi, qənaətcil və mənfəətini güdəndirlər, daha etibarlı və dəqiqdirlər, amma yumor hissi və mehribanlıqlarına görə fransızlardan geri qalırlar. Onlar skeptikdirlər, ciddi, az danışan və təmkinlidirlər, xırdaçılıqda isə heç kəs onları üstələyə bilməz. Almanlar peşəkarlığı yüksək qiymətləndirirlər. İşgüzar insanları ünsiyyətcildir, şənlənmyi və əylənməyi sevirlər. Tələskənliyi xoşlamırlar. Almanlar bütün görüşlərini xeyli qabaqcadan təyin edirlər. Onlar səhər saat 10-a qədər və saat 16.00-dan sonra danışıqlar aparmırlar. Alman biznesmenlər vaxt itirməyi sevmirlər. Biznesdən danışanda birbaşa işə keçirlər. Danışıqlar zamanı hamıya, hətta gündəlik həyatda "sən" deyə müraciət etdiklərinə belə, "siz " deyə müraciət edirlər. Almaniyada qərarlar müəssisənin ali rəhbərliyi tərəfindən qəbul edilir. Almanlar tez-tez hüquqşünasın köməyindən bəhrələnirlər. Rəhbərlik üslubu avtoritar və iyerarxik xarakter daşıyır. Rəhbər vəzifəyə çatmaq üçün uzun yol keçmək lazımdır. Yüksək vəzifələrdə daha yaşlı adamlar fəaliyyət göstərirlər. Almaniyada işgüzar tərəfdaşları evə dəvət etmək adət deyil. Amma əgər qonaq çağırıblarsa, alman ailəsinə gül dəstəsi ilə qonaq getmək lazımdır, qızılgül dəstəsi bağışlamaq olmaz, çünki bu, qonağın ev sahibəsinə aşiq olması kimi anlaşıla bilər. Almanlarla tanışlıq zamanı çin və titullar əhəmiyyət kəsb edir. Almaniyada titullara böyük önəm verirlər. Danışıqlardan əvvəl nümayəndə heyətinin bütün üzvlərinin titulunu dəqiqləşdirirlər və söhbət zamanı hər kəsə onun titulu ilə müraciət edirlər. Danışıqlara cidd-cəhdlə hazırlaşırlar. Yalnız o zaman danışıqlara qoşulurlar ki, məsələnin həlli yolunu tapmağın mümkünlüyünə əmin olurlar.

İşgüzar amerikalı öz xarakteri etibarilə xırdaçı deyil, amma o istənilən işin təşkilində xırda şeylərin olmadığını yaxşı başa düşür. Buna görə də o, danışıqlara ciddi hazırlıq görür, işin uğurunun ən kiçik elementlərini belə nəzərə alır. Amerikalı biznesmenin ən ümdə keyfiyyəti onun üç əsas qaydaya riayət etməsi ilə ölçülür: təhlil etmək, vəzifə bölgüsü aparmaq və işin icrasını yoxlamaq. Bu qaydalar peşəkarcasına rəhbərlik etmənin şərtləri sayılır. Burada ixtisaslaşma olmadan heç bir işə başlamaq mümkün deyil. Amerikalılar vaxta qənaət etməyi və dəqiqliyi qiymətləndirirlər. Amerikalı iş adamları görəcəkləri işləri əvvəlcədən planlaşdırır və gün ərzində həmin plana uyğun hərəkət edirlər, təyin olunmuş görüşlərə dəqiq vaxtında gəlirlər. Gecikmələr yolverilməzdir və heç bir şeylə ona haqq qazandırıla bilməz. Onları yalnız konkret və real layihələr maraqlandırır. Amerikalıların danışıq-ları aparma üslubu yüksək peşəkarlıqla xarakterizə edilir. Uzunmüddətli danışıqları sevmirlər, danışıqları tək və ya kiçik qruplarla aparırlar. Danışıqlar çox qısa, yarım saatdan bir saata qədər ola bilər. Amerika nümayəndə heyətinin üzvləri arasında tərəfdaşlıq münasibətləri mövcuddur. Onlar yaşından və statusundan asılı olmayaraq, tez-tez bir-birilərinə adları ilə müraciət edirlər. Xarici tərəfdaşlara da bu cür müraciət mümkündür. Bu, o deməkdir ki, münasibətlər təkcə

işgüzar deyil, həm də dostluq xarakteri daşıyır. Amerika işgüzar mühitində uğur əldə etmək üçün müəyyən qaydalara riayət etmək, Amerika biznesinin bütün incəliklərini öyrənmək lazımdır. Onlar işgüzar ünsiyyət təcrübəsinə xeyli demokratizm və praqmatizm elementləri gətirmişlər. Amerikalılar zarafatı sevir və qiymətləndirirlər, dostluğa və səmimiyyətə açıq olduqlarını nümayiş etdirirlər.

L.Barna tərəfindən 1997-ci ildə aparılan araşdırmaya görə ən yaxşı təcrübələr inkişaf etdirilməzdən əvvəl mədəniyyətlərarası yanlış ünsiyyətin əsas mənbələri müəyyən edilməlidir, əks halda bu fərqlər ciddi yanlış ünsiyyətə təsir edə bilər (Alred etc., 2018). Tədqiqata görə işgüzar kommunikasiyada problem yaradan "bloklar" bunlardır:

Dil fərqləri: Xarici mənşəli sözlər bir dildə istifadə edildikdə, məna mənşəyindən fərqli ola bilər. Fransız dilində alış-veriş və parkinq, alış-veriş etmək və park etmək üçün yerlərdir, bu, digər ölkənin dilində parkinqi təmsil etmir. Bəzi sözlər mədəniyyətlər arasında fərqlənmir. Səmərəlilik, tənzimləmə, azad bazar kimi ingiliscə terminlərin tərcüməsi rus dilində çox çətindir. Yapon dilindəki "hai" sözü "bəli" kimi tərcümə olunur, lakin onun mənası "Bəli, razıyam" deyil, "bəli, dinləyirəm" ola bilər.İşgüzar kommunikasiyada qeyri söhbətlər asanlıqla yanlış ünsiyyətə səbəb ola bilər. Məsələn, ABŞ-ın qərb sahilində "pop" adətən "soda içkisi" deməkdir, əksinə, ABŞ-da "doldurulmuş" narkotik istifadəsini ifadə edir.

Qiymətləndirməyə meyil: Adətən ünsiyyətdə mesajı və ya hərəkəti mədəni obyektivimiz vasitəsilə qiymətləndirmək və şərh etmək meyli var. Biz niyyəti anlamadan mesajı və ya davranışı "yaxşı" və ya "pis" kimi qiymətləndirə bilərik.

Yüksək narahatlıq: Kontekstdə nəyin uyğun olduğunu və ya gözlənilən olduğunu başa düşməmək narahatlıq səviyyəsini yüksəldə bilər. Narahat vəziyyətdə olmanın açıq nəticəsi yanlış ünsiyyət və stresdir.

Sosial fərqlər: Sosial fərqlər sosial kimliklə bağlı ola bilər. Bu, bir insanın doğulduğu cəmiyyətin səviyyəsidir və ya kim olmaq istədiklərinə, buna uyğun olaraq necə davranacaqlarına istinad edir. Müxtəlif ölkələrin müxtəlif sosial kimlikləri və incəsənət, mədəniyyət və idman fəaliyyətlərinə müxtəlif reaksiyaları var. Məsələn, bəzi qərb ölkələrinin işçi icmaları futbola baxmağa, Hindistanda isə kriketə üstünlük verirlər. Amma həmin ölkələrdə yüksək təbəqə elit seçim sayılan qolf və tennisə baxır. Sosial status və statusun əhəmiyyəti mədəniyyətlər arasında dəyişir. Məsələn, bu cəhətdən fransızlar yüksək səviyyədədir. Ölkələr sosial status yaradan meyarlara görə fərqlənirlər. Asiyalılar üçün status ailə vəzifələrində və təşkilatlardakı vəzifə adlarında özünü əks etdirir. Lakin ABŞ və Avstraliyada bu, ailə ağacları və titullardan çox şəxsi nailiyyətlərə verilir (Handel, 2020).

Qeyri-verbal ünsiyyət: Müxtəlif mədəniyyətlərarası kontekstdə aydınlıq, çaşqınlıq və anlaşılmazlıq yarada biləcəyi üçün jest, göz təması, zaman, şəxsi məkan və s. kimi fərqlər çox sayda nəzərə çarpır. ABŞ-da barmaq işarəsi "buraya gəl" deməkdir, lakin Malayziyada heyvanları çağırmaq üçün istifadə olunur. Həmin jest Avstraliyada "gecənin xanımları" işarəsi vermək üçün istifadə olunur.

Qərəzlər və stereotiplər: Mədəniyyət bizim dünyaya baxış tərzimizə təsir edir. Qabaqcadan təsəvvürlər və stereotiplər bir qrup insanı və ya qrupla əlaqəli fərdləri mühakimə etmək üçün həddən artıq sadələşdirilmiş xüsusiyyətlərdən istifadə edildikdə baş verir.

Qavrama: Qavrama həm mədəni, həm də şəxsi təcrübələrə çox meyillidir. Mədəniyyətlərarası təşkilatlarda son dərəcə fərqli ünsiyyət üslubları başqa bir insan haqqında mənfi təsəvvürlərə səbəb ola bilər.

Effektiv ünsiyyətin strategiyası.

Mədəniyyətlərarası ünsiyyətdəki fərqləri nəzərə alaraq onların təcrübələrini öyrənib problemləri həll etməyin bir neçə strategiyasını bilmək keyfiyyətli işgüzar əlaqəyə müsbət təsir edəcəkdir. Auditoriya üçün düzgün fəaliyyətləri seçmək çox vaxt aparan bir iş ola bilər, yəni bir fəaliyyət axtarmaqdansa, fəaliyyətə hazırlaşmağa sərf edəcəyimiz vaxt önəmlidir. Ən yaxşı təcrübələri qəbul etməzdən əvvəl kontekst, tip, ünsiyyət mövzuları və risk səviyyəsini başa düşmək və uzunmüddətli perspektivdə insanlara və proseslərə təsirini görmək çox vacibdir. Bunun üçün nəzərə alınmalı bəzi vacib meyarlara diqqət yetirək:

Kontekst və tip: Mədəniyyətlərarası təcrübələr təhsil, iş yeri, digər forumlar və s. kimi müxtəlif kontekstlərə uyğunlaşdırılmalıdır. Buraya şifahi, qeyri-verbal (jest, mimika, proksemika, bədən duruşu, taktil kommunikasiya) və ya yazılı ünsiyyət təcrübəsi aiddir.

Fərqli yanaşma: İşçilərə və ya iştirakçılara öz ünsiyyət və yazılı təcrübələrini başa düşməyə kömək edəcək üslublardan istifadəyə diqqət yetirmək, fərqli ola bilən üsulları başqalarının nəzərinə çatdırmaq üçün seminarlar, təlimlər, görüşlər keçirmək məqsədəuyğun olacaqdır (Bartleby, 2017).

Risk səviyyəsi: Biznes mühitində risk səviyyəsini seçərkən auditoriyanı və onların bacarıq səviyyəsini başa düşmək çox vacibdir. Subkulturalar böyük multikultural təşkilatlarda departament təyinatları və ayrılması ilə müəyyən edilmiş vəziyyətlər, problemlər və ya təcrübələr üzərində düşünmək üçün hazırlanır. Məsələn, Satınalma departamenti dominant mədəniyyətin əsas dəyərlərini və departament üzvlərinə xas olan artıq dəyərləri özündə cəmləşdirən subkultura hazırlayır. Eynilə, fiziki olaraq ayrılmış

başqa region və ya ölkədəki təşkilat bölməsi, hətta əsas dəyərlər təşkilat tərəfindən saxlanılsa belə fərqli subkultura inkişaf etdirir. Belə hallarda, mədəniyyətlərarası səmərəli ünsiyyətin idarə edilməsi təşkilatın strategiyasının böyük aspektlərindən biri hesab olunur. Bu, işçi və biznes performansını maksimuma çatdırmaq üçün əsas addım kimi götürülə bilər.

Mədəniyyətlərarası effektiv ünsiyyət üçün ən yaxşı təcrübələr: Həmişə etiket qaydalarına riayət etmək gərəkdir. Etiket mədəniyyətdə uyğun və qeyri-münasib hesab edilənlərin parametridir. O, bir mədəniyyətdən digərinə ötürülən quruluşu, bütövlüyü və anlayışı formalaşdırır. Xarici ölkəyə işgüzar səfər edərkən, gediləcək yer haqqında məlumat oxumaq və mədəni düşüncəyə malik olmaq həmişə uğur gətirə bilər. Dəblər dəyişsə də, etiketin əsasları dəyişməz olaraq qalır. Həmişə hörmət, qayğı və ədəb göstərməklə fərdiliyi itirmədən tarazlıq qurmağa çalışın. Təqdimatlar və görüşlər etməzdən əvvəl insanlara necə müraciət edəcəyinizi yoxlayın. Hörmət göstərən və əlavə edən yüksək mədəniyyətlər üçün "Cənab" etiketi çox gözləniləndir, halbuki aşağı kontekstdə menecerlər işçiləri ilk adlarla çağırdıqda rahat olurlar. Hörmət mədəni uçurumu aradan qaldırmağın açarıdır. Hər hansı abreviaturadan, jarqondan çəkinin, çünki hərfi mənada qəbul oluna bilər. Aydın və yavaş rejimdə danışın, söhbəti yersiz uzatmamağa çalışın. Kobud əl jestlərindən istifadə etmək, toxunmaq və şəxsi suallar vermək qeyri-peşəkarlıq kimi qiymətləndirilə bilər və müxtəlif kontekstlərdə uyğun deyil.

Mədəniyyətlər arasında etik ünsiyyət qurmaq: Şirkətlər başqa ölkələrə ixrac etdikdə, onların əsas ölkə ilə eyni etik və hüquqi öhdəlikləri olması şərt deyil. Odur ki, kommunikatorlar fərqli mədəniyyətə, etikaya və qanunlara malik olan digər ölkələrdə insanlarla ünsiyyət qurarkən bu nüansları başa düşməlidirlər. Şirkətlər fərqli mədəniyyətin etik baxışları ilə necə davranacaqlarına qərar verməlidirlər. Effektiv ünsiyyət biznes uğurunun vacib hissəsidir. İşçi qüvvəsi multikultural və ya müxtəlif olduqda bu, daha vacib və hətta mürəkkəbləşir. Müxtəliflik müasir qloballaşan dünyada biznes üçün yaxşı məna kəsb edir, ona görə də biz bunu gözardı edə bilmərik və təşkilatımızı unikultural mühitlə məhdudlaşdıra bilmərik. Müxtəlif mənşəli işçilərlə məhsuldar iş yeri yaratmaq şirkəti müxtəlif səviyyələrdə zənginləşdirə bilər, lakin bu, təbii qəbul edilə bilən bir proses deyil. Dil maneələri və mədəni anlaşılmazlıqlar effektiv ünsiyyətə mane ola bilər və iş yerində mürəkkəbliklər, o cümlədən ünsiyyətlə, etik dəyərlərlə bağlı problemlər yarada bilər (Anoop, 2019).

Mədəniyyətlərarası ünsiyyəti təkmilləşdirmək üçün digər vasitələr:

1. Müxtəlif mədəniyyətlərin məlumatı ən yaxşı şəkildə necə qəbul etdiyini öyrənin. Bəzi mədəniyyətlər menecerdən gələn məlumatlara etibar etmir, komanda rəhbərindən istiqamət götürməyi üstün tutur. İşçilər qrup qarşısında və ya təkbətək fəaliyyətlərinə görə tərifləri qiymətləndirməyə görə fərqlənirlər.
2. Bütün işçilərinizi mədəni məlumatlandırma və müxtəliflik proqramları ilə hazırlayın. Empatiya və qarşılıqlı hörməti öyrədin. Həmçinin yeni işçilərə şirkətinizin ümumi mədəniyyətini: məqsədlərinizi və gözlədiyiniz davranışı həqiqətən dərk edə bilmələri üçün onlara davamlı mədəniyyət təlimi verin.
3. İşçilərə mentorlar təyin edin ki, inteqrasiya asanlaşsın və işçilər onları başa düşən adama müraciət etsinlər.
4. Müxtəlif mədəniyyətlərdən olan işçilərə müraciət edərkən jarqon və ya metaforlardan istifadə etməkdən çəkinin. Fərqli mədəniyyətdən olan biri üçün bunların heç bir mənası ola bilməz.
5. Müxtəlif mədəniyyətlərdən olan işçilərə məqsəd və prosesləri izah edərkən mümkün olduqda qrafiklərdən istifadə edin.
6. Əlaqə üçün özünüz müraciət edin, lakin zəruri hallarda vasitəçidən, tərcüməçidən istifadə etməyə hazır olun.

Daxili kommunikasiya vasitələri: Hər bir təşkilatda daxili kommunikasiya vasitələri mahiyyətcə eynidir. Fərq alətlərin necə istifadə olunmasıdır (Ritu, 2013).

Daxili kommunikasiya strategiyası fərqi: Ünsiyyət istənilən təşkilatın can damarıdır. Rabitə pozulduğu zaman təşkilatın fəaliyyəti zəifləyəcək. Zəif ünsiyyət təşkilatların uğursuzluqlarının və ya potensiallarını dərk etməməsinin əsas səbəblərindən biridir. Əksər təşkilatlar həmişəkindən daha çox ünsiyyət vasitələrinə sahib olsa da, "Niyə ünsiyyət qurmaqda belə çətinlik çəkirik?". Yaxşı kommunikasiya təcrübələri təşkilatın bütün səviyyələrində olan insanlara təşkilatın və bir-birinin ehtiyaclarını başa düşməkdə və onlara cavab verməkdə kömək edir. O, insanlara təşkilatların məqsəd, vəzifələrinə uyğun gələn effektiv qərarlar qəbul etməyə kömək edir və fərdi, komanda səylərini daha böyük mənzərə ilə əlaqələndirməklə təşkilat daxilində arzu olunan davranışları, səyləri tanımaqla performansı motivasiya edə bilər.

Metod

Konseptual yanaşmadan istifadə edərək bu tədqiqat işi çoxmədəniyyətli işgüzar mühitdə effektiv ünsiyyətin şərtləndirilməsi ilə bağlı mövcud ədəbiyyatı və nəzəri çərçivələri sintez edir, onun təşkilati strategiyalarını inteqrasiya edir. Rəqəmsal dövrün praktiki nəticələrini və strateji uyğunlaşmalarını aydınlaşdırmaq üçün real dünya nümunələrindən istifadə edir. Məqalə, həmçinin effektiv ünsiyyətin aktual problemlərini, çətinlikləri və müəssisələr üçün

həyata keçirilə bilən strategiyaları diqqətə çatdıran tədqiqat gündəliyi təklif edir.

Nəticə

Çoxmədəniyyətli işgüzar mühitdə effektiv ünsiyyətin şərtləndirilməsi ilə bağlı özünəməxsus mürəkkəbliyə baxmayaraq, məqalə onun müasir aktual mənzərəsini idarə edən müəssisələr üçün çox vacib olduğunu göstərir. Mövzuda işgüzar strateji uyğunlaşmaların vacibliyi vurğulanır, onların inkişaf edən bazar dinamikası şəraitində müştəri təcrübələrinə və təşkilati strukturlara təsirləri qeyd edilir. Bundan əlavə, tədqiqat işi istifadəçi təcrübələrini gücləndirən və dəyər təkliflərini məharətlə çatdıran effektiv verbal, qeyri-verbal, rəqəmsal kommunikasiya strategiyalarının əhəmiyyətini vurğulayır. Bu yazıda biz ünsiyyətlə bağlı məsələləri və fərdlərin mədəniyyətlərarası ünsiyyətlərini necə təkmilləşdirə biləcəyini müzakirə etdik. Mədəniyyətlər arasında yaxınlıq ümumi cəhətləri, fərdilik isə fərqlilikləri və ayrılığı vurğulayır. Effektiv ünsiyyət yaxınlıq və fərdilik üçün ziddiyyətli ehtiyaclar arasında balanslaşdırıcı bir hərəkətdir. Müəyyən sözlər və davranışlar başqa fərdləri və mədəniyyətləri stereotipləşdirə, qorxuda və təhqir edə bilər. Empatiya qurmaq və başqalarının hisslərinə qarşı həssas olmaq işgüzar kommunikasiya effektiv təsir yarada biləcək qaydalardandır. Bu dilemmanın sadə həlli yoxdur. Buna baxmayaraq, bir insan, bir rəhbər və işçi sövdələşmələrdən xəbərdar olmalı və inkişaf etmək üçün mümkün razılaşma üslubunu tapmalıdır. Yuxarıdakı müzakirələrdən belə nəticəyə gəlmək olar ki, qloballaşmanın son zamanlar sürətlə artması səbəbindən müxtəlif iş yerlərində effektiv ünsiyyət qurmaq təşkilatın qarşısında çətin bir missiya qoya bilər. Təşkilatda effektiv daxili ünsiyyət olmadan, o təşkilatın müştərilər, hökumət, cəmiyyət, təchizatçılar və s. kimi xarici tərəflərlə əlaqə qurması çətin deyil, lakin qeyri-mümkündür. Beləliklə, müxtəlif işçi qüvvəsi ilə uğurlu bir təşkilat olmaq üçün bir iş firması daxili ünsiyyətini yaxşılaşdırmağa və onun effektiv olmasına diqqət etməlidir.

Təkliflər

Gələcək tədqiqatlarda müvafiq mövzu üzrə daha geniş araşdırma işi aparmaq və aşağıdakı təklifləri nəzərə çatdırmaq məqsədəuyğun hesab edilir:

1. Mədəniyyətlərarası təlimlər təşkil olunmalıdır. İşçilərə müxtəlif mədəniyyətlər barədə bilik və bacarıqlar öyrədilməli, stereotiplərin qarşısı alınmalıdır.

2. Aydın və açıq kommunikasiya formaları təşviq olunmalıdır. Qeyri-müəyyən və mədəniyyətə xas jestlərdən çəkinmək, sadə və başa düşülən ünsiyyət dili seçmək vacibdir.

3. Dil baryerlərinin aradan qaldırılması üçün dəstək göstərilməlidir. Təşkilatda ümumi iş dili üzrə dil kursları və ya tərcümə xidmətləri təmin edilməlidir.

4. Multikultural komanda menecerləri yetişdirilməlidir. Liderlər mədəni fərqlilikləri idarə etmək üçün xüsusi bacarıqlara malik olmalıdır.

5. Empatiya və aktiv dinləmə bacarıqları inkişaf etdirilməlidir. İşçilər qarşı tərəfin fikirlərinə hörmətlə yanaşmağı və onları düzgün başa düşməyi öyrənməlidirlər.

6. Mədəniyyətlərarası konfliktlərin idarə olunması üçün mexanizmlər yaradılmalıdır. Mübahisələrin mədəni fərqlər üzündən yaranması halında vasitəçilik və neytral yanaşma tətbiq olunmalıdır.

7. Ədalətli və inklüziv iş mühiti təşviq olunmalıdır. Bütün mədəni mənsubiyyətlərə malik işçilərin fikirlərinə və töhfələrinə dəyər verilməli, diskriminasiyaya qarşı sıfır tolerantlıq tətbiq olunmalıdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1.Əbdülhəsənli T.Ə., Xəlilova T.Ə., Əmrahova M.B. (2020), Azərbaycan dili və nitq mədəniyyəti (interaktiv dərslik). Bakı, İqtisad Universiteti, 432 səh.

2.Məmmədli N. (2020), Azərbaycan dili və nitq mədəniyyəti. Bakı, Elm və təhsil, 445 səh.

3.Məmmədli N. (2022), Azərbaycan dilində işgüzar və akademik kommunikasiya (dərslik). Bakı, Elm və təhsil, 2022, 511 səh.

4.Alred, G. J., Oliu, W. E., & Brusaw, C. T. (2018). The Handbook of Technical Writing (Twelfth ed.). Bedford/St. Martin's.

5.Anoop, B. (2019, March 28). The Need for Design Thinking in Communications. Market Express. http://www.marketexpress.in/2019/03/the-need-for-design-thinking-in-communications.html

6.Culture Is Communication and Communication Is Culture | Bartleby. (2017, May 23). https://www.bartleby.com/essay/Culture-Is-Communication-and-Communication-Is-Culture-FKMNSSSXHKGEZ

7.Gracie, John Lopez. (2016, May 9). The Importance of Cross Cultural Training. https://www.linkedin.com/pulse/importance-cross-cultural-training

8.Haddadi, F. (2011, November 9). Lifestyle comparison Australia vs France - What you could be missing in either place. Https://Www.Fabien-Haddadi.Info/. https://www.fabien-haddadi.info/en/49-france-vs-australia

9.Handel, S. (2020, August 1). Conversation Threading: How to Never Run Out of New Things to Say. The Emotion Machine.

https://www.theemotionmachine.com/conversation-threading-how-to-never-run-out-of-new-things-to-say/

10. Pavol S., Mukthy S. (2021), "Effective Cross-Cultural Communication for International Business", Shanlax International Journal of Management.

11. Ritu R. (2013), "Effective Communication in a Diverse Workplace", İnternational Journal of Enhanced Research İn Management & Computer Applications,Vol.2, ISSUE 2, ISSN NO: 2319-7471

12. The Role of Design Thinking in Intercultural Communication. (2019, March 25). https://www.linkedin.com/pulse/role-design-thinking-intercultural-communication-nicole-barile.

DOİ: 10.32010/HCPV8221

MƏDƏNİ KODLARIN DEKONSTRUKSİYASI: ELVİN BAKİROĞLUNUN "NOVRUZ SAYIQLAMALARI" ŞEİRİNDƏ POSTFOLKLOR VƏ FOLKLORUN EMOSİONAL QATLARI

DAĞTUMAŞ Sərvanə Xanalı
Orcid: https://orcid.org/0009-0002-2193-2045
E-mail: servane.ferecova.1999@mail.ru

Xülasə: Məqalədə müasir ədəbiyyatımızın gənc nümayəndəsi hesab olunan şair Elvin Bakiroğlunun "Novruz sayıqlamaları" şeiri çağdaş poeziyamızda fərdi şüurun milli bayram motivləri ilə toqquşması kontekstində təhlil edilir, Novruz bayramı ritualları ənənəvi simvollardan dekonstruktiv şəkildə ayrılır, fərdi, psixoloji və fəlsəfi təcrübənin daşıyıcısına çevrilir. "Novruz sayıqlamaları" şeirində Novruz bayramı yalnız bir təqvim bayramı deyil, eyni zamanda iztirabların, xatirələrin və hisslərin "bayramıdır". Bugünə qədər gənc şairin yaradıcılığı akademik səviyyədə tədqiq olunmadığı üçün tədqiqata ciddi ehtiyac var. Elvin Bakiroğlunun "Novruz sayıqlamaları" şeirində "sayıqlama" anlayışı lirik qəhrəmanın daxili dünyasının xaotik və qeyri-sabit ruhani vəziyyətini ifadə edən əsas konseptual açardır. Bayramın yaratdığı atmosferlə lirik qəhrəmanın psixoloji durumu kontrastdır. Bayram ritualları daxili tənhalığın, fərdi itkilərin simvolu, ağrıların və əzabların fəslidir. "Sayıqlama" ifadəsi şeirdə çoxqatlı simvol kimi çıxış edir, həm psixoloji vəziyyət, həm də poetik dilin quruluşudur. Bu şeir çağdaş poeziyamız üçün yenilikdir. Müasir ədəbiyyatımızda folklor yeni şərtlər daxilində formalaşır və bu ədəbi proses postfolklor adlanır. Belə ki folklor ənənəvi kontekstdən uzaqlaşaraq, yenidən qurulur, fərdiləşdirilir. Nəticədə folklorşünaslıq elminə başqa pəncərə açılır. "Novruz sayıqlamaları" şeirində klassik motivlər dekonstruksiyaya uğrayır. Burada subyektiv təcrübə ön plandadır, insan varlığının dialektikası araşdırılır, təsəvvürümüzdəki Novruz bayramı motivi "dağılır", bayram anlayışı iztirab, tənhalıq, nakam sevgi və daxili boşluqla assosiasiya olunur, lirik qəhrəmanın hissləri, sarsıntıları təsirli dillə ifadə olunur. Şeirdə folklor elementləri olduğu kimi təkrarlanmır, subyektiv psixoloji təcrübəyə uyğunlaşdırılır, kollektiv yaddaşdan fərdi yaddaşa doğru transformasiya edilir, kollektiv yaddaşa duyğusal kodlar yüklənir. Folklor arxaik yaddaş olmaqla bərabər şəxsi itkinin və mətnin semantik qatlarının formalaşmasında canlı və yaradıcı mənbə rolunu oynayır. (folklorun poetik transformasiyası) Məqalədə əsas diqqət Elvin Bakiroğlunun "Novruz sayıqlamaları" şeirində mədəni kodların və bayram rituallarının dekonstruksiyası, postfolklor və folklorun emosional qatlarının tədqiqinə yönəlib.
Açar sözlər: Elvin Bakiroğlu, Novruz sayıqlamaları, dekonstruksiya, bayram ritualları, postfolklor.

DECONSTRUCTION OF CULTURAL CODES: EMOTIONAL LAYERS OF POSTFOLKLORE AND FOLKLORE IN ELVIN BAKIROGLU'S POEM "NOVRUZ DELİRİUMS"

DAGTUMAS Servane Xanalı
Orcid: https://orcid.org/0009-0002-2193-2045
E-mail: servane.ferecova.1999@mail.ru

Abstract: This article analyzes the poem "Novruz Nonsense" by Elvin Bakiroglu, considered a young representative of our contemporary literature, in the context of the clash of individual consciousness with national holiday motifs in our contemporary poetry. The rituals of the Novruz holiday are deconstructively separated from traditional symbolism, becoming a vehicle for individual, psychological, and philosophical experience. In the poem "Novruz Nonsense," Novruz appears not only as a calendar holiday but also as a "holiday" of suffering, memories, and feelings. Since the work of this young poet has not yet been studied at the academic level, there is a serious need for further research. In Elvin Bakiroglu's poem "Novruz Nonsense," the concept of "fornication" is the main conceptual key, expressing the chaotic and unstable spiritual state of the lyrical hero's inner world. The atmosphere created by the holiday contrasts with the lyrical hero's psychological state. Festive rituals are a symbol of inner loneliness, personal loss, a season of pain and suffering. "Novruz Nonsense" functions in the poem as a multilayered symbol, simultaneously representing both a psychological state and a structure of poetic language. This poem is a novelty for our contemporary poetry. In modern literature, folklore is shaped by new conditions, and this literary process is called post-folklore. Thus, folklore is restructured and individualized, moving away from its traditional context. As a result, another window into the science of folklore studies opens. In the poem "Novruz Nonsense," classical motifs are deconstructed. Here, subjective experience comes to the fore, the dialectic of human existence is explored, the motif of the Novruz holiday is "split" in our imagination, the concept of the holiday is associated with suffering, loneliness, unrequited love, and inner emptiness, the feelings and turmoil of the lyrical hero are expressed in an effective language. In the poem, folkloric elements are not repeated in their original form, but are adapted to subjective psychological experience, transformed from collective memory to individual memory, and emotional codes are loaded into collective memory. Folklore, as an archaic memory, plays the role of a living and creative source in the formation of personal losses and the semantic layers of the text. (The poetic transformation of folklore).

This article deconstructs cultural codes and festive rituals in Elvin Bakiroglu's poem "Novruz Nonsense," exploring the emotional layers of post-folklore and folklore.
Keywords: Elvin Bakiroglu, Novruz Nonsense, deconstruction, festive rituals, post-folklore.

ДЕКОНСТРУКЦИЯ КУЛЬТУРНЫХ КОДОВ: ЭМОЦИОНАЛЬНЫЕ ПЛАСТЫ ПОСТФОЛЬКЛОРА И ФОЛЬКЛОРА В ПОЭМЕ ЭЛЬВИНА БАКИРОГЛУ «НОВРУЗОВСКИЕ БРЕДНИ»

ДАГТУМАС Серване Ханалы
E-mail: https://orcid.org/0009-0002-2193-2045
Электронная почта: servane.ferecova.1999@mail.ru

Резюме: В статье анализируется стихотворение «Новрузские бредни» поэта Эльвина Бакироглу, считающегося молодым представителем нашей современной литературы, в контексте столкновения индивидуального сознания с национальными праздничными мотивами в нашей современной поэзии. Ритуалы праздника Новруз деконструктивно отделяются от традиционной символики, становясь носителем индивидуального, психологического и философского опыта. В стихотворении «Новрузские бредни» праздник Новруз выступает не только как календарный праздник, но и как «праздник» страданий, воспоминаний и чувств. Поскольку творчество молодого поэта до сих пор не изучено на академическом уровне, существует серьёзная потребность в исследовании. В стихотворении «Новрузские бредни» Эльвина Бакироглу понятие «блуд» является основным концептуальным ключом, выражающим хаотичное и нестабильное духовное состояние внутреннего мира лирического героя. Атмосфера, создаваемая праздником, контрастирует с психологическим состоянием лирического героя. Праздничные ритуалы – символ внутреннего одиночества, личных потерь, сезона боли и страданий. «Новрузские бредни» выступает в стихотворении как многослойный символ, оно одновременно является и психологическим состоянием, и структурой поэтического языка. Это стихотворение – новинка для нашей современной поэзии. В современной литературе фольклор формируется в новых условиях, и этот литературный процесс называется постфольклором. Таким образом, фольклор перестраивается и индивидуализируется, отдаляясь от традиционного контекста. В результате открывается ещё одно окно в науку фольклористики. В стихотворении «Новрузские бредни» деконструируются классические мотивы. Здесь на первый план выходит субъективный опыт, исследуется диалектика человеческого существования, мотив праздника Новруз в нашем воображении «расщепляется», понятие праздника ассоциируется со страданием, одиночеством, безответной любовью и внутренней пустотой, чувства и потрясения лирического героя выражены в действенном языке. В стихотворении фольклорные элементы не повторяются в первозданном виде, а адаптируются к субъективному психологическому опыту, трансформируются из коллективной памяти в индивидуальную, а эмоциональные коды загружаются в коллективную память. Фольклор, будучи архаичной памятью, играет роль живого и творческого источника в формировании личностных потерь и смысловых пластов текста. (поэтическая трансформация фольклора) Статья посвящена деконструкции культурных кодов и праздничных ритуалов в стихотворении Эльвина Бакироглу «Новрузские бредни», исследованию эмоциональных пластов постфольклора и фольклора.
Ключевые слова: Эльвин Бакироглу, Новрузские бредни, деконструкция, праздничные ритуалы, постфольклор.

Giriş

Müasir poeziyamızın görkəmli nümayəndələrindən biri olan şair Elvin Bakiroğlunun poetik dünyası dərin fəlsəfi düşüncələrlə, fərqli duyğuların dinamikası və emosional qatlarla zəngindir. Şairin yaradıcılığı çoxşaxəli düşüncə modelləri və tematik rəngarəngliyi ilə seçilir. O, "*Bizim keçmişimiz əl-ələ gəzir*", "*İnsan da Vətəndi, demişdim axı*", "*Elə sındım, bircə dənə Şüşəm tapılmadı, anam*", "*Gəlib ömrümüzü yeyən adamlar*", "*Sevginamə*", "*Sevginin bir üzü qaradı həmişə*", "*Domino*", ("*Oyun daşı kimiyik*") "*Dənizə daş atmayın, Dalğalar yaralanar*", "*Şükür birinci sözə, Şükür şükrün özünə*", "*Sənin üçün tapmışam Ürəyimdə iş yeri*", "*Novruz sayıqlamaları*" və s. hisslərlə aşıb daşan şeirlərin müəllifidir. Xatirələri, yaşanmışlıqları yada salmaq, daxili boşluq və tənhalıq hissləri onun yaradıcılığının əsas xəttini təşkil edir.

Nəzəriyyə

Müasir ədəbiyyatımızda bir çox arxetiplərə fərdi, intim, duyğusal və travmatik kodlar yüklənir. Ənənəvi anlamda dirçəliş, təbiətin oyanışı və ruhsal təmizlənmə ilə assosiasiya olunan Novruz bayramı motivləri çağdaş ədəbiyyatımızda fərqli prizmada təqdim olunur. Şair Elvin Bakiroğlu "Novruz sayıqlamaları" şeirində Novruz bayramını fərdi itki, iztirab, ekzistensial boşluq, tənhalıq və ayrılıq kontekstində təqdim edir, bayram anlayışını dekonstruksiyaya uğradır, fərdi yaddaşın poetikasını formalaşdırır və ədəbiyyatda yeni mərhələ yaradır. (postfolklor)

Mədəniyyətimizin əsas fiquru hesab etdiyimiz Novruz bayramı təqvim hadisəsi olmaqla yanaşı,

kollektiv yaddaşın, özünüdərkin və mənəvi kimliyin bir hissəsidir. Sovet dövründə Novruz bayramının keçirilməsi ilə bağlı qoyulan qadağalara baxmayaraq, ədəbiyyatşünas, deputat Şıxəli Qurbanovun böyük zəhməti nəticəsində maneələr aradan qaldırılır. "1960-cı illərdə Azərbaycan kommunist partiyası mərkəzi komitəsinin katibi Şıxəli Qurbanov Novruz bayramına "bəraət" verilməsi, Novruzun rəsmi bayram kimi qeyd edilməsi üçün mübarizəyə başladı. Təhlükəli təşəbbüs idi. Mərkəzi Komitənin 1-ci katibi Vəli Axundov da Şıxəli Qurbanovu təhlükəli iş gördüyü barədə xəbərdarlıq etdi, amma o, geri çəkilmədi". (Tahirqızı, 2014).

Bugün milli kimliyimiz olan Novruz bayramını xalqımız yaşadır, adət-ənənələrimizi unutmur. Novruz bayramı yalnız bayram deyil, eyni zamanda xalqımızın toplumsal yaddaşının formulu, yenilənmə və sosial birlik bayramıdır. "Novruz" tərkib elementləri etibarilə arxaik ritualdır, mövsüm mərasimidir, təqvim bayramıdır və ya milli bayramdır. Bunlardan sonuncusu, yəni müasir milli bayram anlayışı onların məcmusunu özündə ehtiva edir". (Xəlil, 2013).

Şair Elvin Bakiroğlunun "Novruz sayıqlamaları" şeirində Novruz bayramı yarımçıq qalmış sevgi, sağalmayan yara, tənhalıq və milli dəyərlərə şəxsi hisslərin yüklənməsinin simvoludur. Şeir daxili monoloq üzərində qurulub. Şeirin iki qəhrəmanı var: qəhrəmanın daxili "mən"i və onun gözlədiyi insan. Lirik qəhrəman gözünü yolda qayan şəxslə "həmsöhbət olur", hisslərini öz içində basdırmır, əksinə ifadə edir, nə hisslər keçirdiyini dilə gətirir, ancaq biz qarşı tərəfin səsini eşitmirik. O, kədərlidir, dinləyicisindən cavab gözləmir, özü danışır, keçirdiyi hissləri ürəyində, ruhunda yük olaraq, gəzdirmir, paylaşır, dərdləşir. Şərt deyil ki, qarşı tərəf ona reaksiya versin, onun sadəcə dinlənilməyə ehtiyacı var. Hamı bayram abu-havasındadır, xoşbəxtdir, ondan başqa. (psixoloji dissonans) Qəhrəmanımız xoşbəxt deyil, sevinmir, əksinə keçmişdən, ayrılıqdan danışır, onda çatışmayan, yarımçıq qalmış və tamamlanmağa ehtiyac duyduğu nəsə var. Sanki ruhunda bir yara var, o yara sağlamır, üstü açıq qalıb, həmişə göynəyir, ən çox da o yaraya basanda. Ruhundakı o yara artıq "infeksiya qapıb", "iltihablaşıb", qəhrəmanımız "psixoloji infeksiya"ya "yoluxub". Onun üçün Novruz yenilənmə deyil, köhnəlmiş hisslərin (bəlkə də həmişə təzə) xatırlanması və keçmişdən gətirdiyi yüklərin toplusudur. Onun ətrafındakı insanlar bayram sevincini yaşadıqları halda, o, daxili tənhalığı və iztirabları ilə baş-başadır. Qəhrəman sanki "ekzistensial sancı" çəkir, eləcə də cəmiyyətdən özünü "ekzistensial təcrid" edir.

Novruz bayramı insanın ruhunu yenilədiyi halda, lirik qəhrəmanın ruhu "köhnəlib", "iltihablaşmış" ruhsal yarası sağalmır. O, əsl sevgini, sevinci təqvimlə deyil, sevgi ilə ölçür, yəni sevgi dolu keçən hər günümüz bayramdır, insanın xoşbəxt olduğu gün elə bayram günüdür. Əsl bayram ildə bir dəfə qeyd olunmur, sevdiyin, yanında özünü xoşbəxt hiss etdiyin şəxslə keçirdiyin və dəyər gördüyün hər gün elə bayramdır. Şeirdə bayram zamanın sərhədlərini aşır, bu ənənənin yaratdığı təəssüratlar dekonstruksiyaya məruz qalaraq, fərdi eksperimentə əsaslanan yeni bir bayram- tənhalığın ayini, "daxili təqvim" anlayışı yaranır. Lirik qəhrəman da bu səbəbdən Novruz bayramını yenilənmə və ümid simvolu kimi görmür, əksinə, öz itkilərini, daxili qaranlığını yaşayır, onun üçün Novruz bayramı yalnız təqvimə görə "bayram"dır. Bayram ritualları əsl mahiyyətini itirir və fərdi tənhalıq təcrübəsinə çevrilir. Lirik qəhrəmanın şüuru sabit deyil, "sayıqlayır", yaşadığı acı təcrübələr və yarımçıq qalmış hissləri onun nəzərində bayram anlayışını deformasiyaya uğradır. Bəs onun "daxili təqvim"i hansı fəsildədir? O hisslərini kiminlə paylaşır, kimi gözləyir, kimə səslənir? Onu kim intizarda qoyub? Sevgili? Özü? İtirdiyi uşaqlığı?

Novruz bayramı şeirdə sağalmayan yara, travma və daxili boşluğun rəmzidir. Bahar təbiəti çiçəkləndirir, ancaq qəhrəmanın yarasını qanadır. Kəpənək azadlığın və müvəqqəti həyatın rəmzidir. Qaranquş isə müjdəçi deyil, əksinə sükuta qərq olub, yaz fəslinə qarşı laqeyddir. Şeirdə yazın "müştəri" kimi təqdim olunması ironikdir:

Bu bayram keçdi sənsiz,
Keçdi bu bayram belə.
Novruz bahar gətirdi,
Gül açdı yaram belə.
Axışdı kəpənəklər
Yaza müştəri kimi.
Göyərdi səmənilər
Yaramın yeri kimi.
Səndən xəbər də yoxdu,
Gətirməyib qaranquş.
Sənsiz qaranquşun da
Yazdan xəbəri yoxmuş.

Novruz bayramına məxsus adət-ənənələr şeirdə fəlsəfi, psixoloji və subyektiv müstəvidə yenidən qurulur, mədəni kodlar, folklor elementləri dekonstruksiyaya uğrayır, bayram ritualları poetik məkanda ilkin funksiyasından uzaqlaşır, daha çox fərdi təcrübəyə əsaslanır və yenidən məna qazanır. (Jak Derridanın "dekonstruksiya" nəzəriyyəsi) Bayram harmoniyası balanslı deyil, sevincin yerini kədər tutur, bayramın olması xoşbəxt olmaq üçün yetərli deyil, çünki lirik qəhrəman daxilən xoşbəxt deyil. Onun üçün zaman irəliləmir, dəyişən tək şey

təqvimdir, rəqəmlərdir, hissləri isə donub, "daxili təqvim"i geridə qalıb. Novruz bayramının rəmzləri ənənəvi kontekstdən çıxarılır, metaforik mənalara çevrilir və fərdin daxili aləmini, ruhi vəziyyətini ifadə edir, milli motivlər, rituallar, adət-ənənələr yenidən kodlaşdırılır. (kulturoloji dekonstruksiya)

"Novruz sayıqlamaları" şeiri çoxqatlıdır, hisslər xaotikdir, bayram ritualları və folklor elementləri yenidən fərqli formada təqdim olunur. Novruz bayramı itki və tənhalıqla paralel şəkildə təqdim olunur. Şeirdə bəhs olunan Novruz bayramı rituallarından biri səmənidir. Səməni ilə bağlı mənbələrdə maraqlı fikirlər mövcuddur. Məsələn, filologiya üzrə fəlsəfə doktoru Sevinc Qasımova "Azərbaycanda Novruz ənənə və inancları" kitabında yazır: "Göyərdilmiş səməni yaradılışı və qadın başlanğıcını, su isə kişi başlanğıcını-dölləndirməni rəmzləndirir. Ayin-ovsunun əlamətdar cəhəti onun ilaxır çərşənbədə icra olunmasıdır. Yeni il-yeni həyatın başlanğıcı deməkdir. İnsanlar səməni ovsunu ilə yeni tale yaratmaq, köhnə, pis taleyi dəyişdirmək istəyirdilər". (Qasımova, 2018). Dosent Ağaverdi Xəlil isə "Türk xalqlarının yaz bayramları və Novruz" kitabında qeyd edir ki, səməni ağac kultu ilə bağlıdır, yeni həyatı, təbiəti və əkinçiliyi simvollaşdırır: "Məsələn, təbiətlə bağlı olan və insanların yaşayışında mühüm əhəmiyyət daşıyan yaz mövsümü ilə başlanan yaşıllanmanı "Səməni" təmsil etməkdədir. Bu element təbiətin dirilməsini bitki səviyyəsində simvolizə edir". (Xəlil, 2013). Şeirdə isə səməni iztirabın, acıların psixosimvolik ifadəsi, əbədi yara və sağalmayan keçmişin izləridir. Burada səməni bioloji yenilənmə deyil, əksinə psixoloji əzabların təkrarıdır. ("*Göyərdi səmənilər Yaramın yeri kimi*")

Bayramın əsas rituallarından biri də tonqaldır. Çərşənbə tonqalları köhnə ili yola salma, təmizlənmə, fiziki ("ağırlığım") və mənəvi ağırlığın ("uğurluğum") "odda qalanması", Novruz bayramı tonqalı isə təzələnmə, yeni ili qarşılama funksiyasını daşıyır və bu tonqalın üzərindən tullanmaq olmaz. "Arxaik ritualın xalq ənənəsində yaşayan qalıq forması ilahiləşdirilmiş əcdadların kosmik dünyaya yola salma vasitəsi kimi öz aydın ifadəsini tonqal üstündən tullanmada tapır". (Xəlil, 2013). "Novruz sayıqlamaları" şeirində bayram sevincinin arxasında gizlənən əzab "tonqal"la şifrələnir. Tonqal ruhani təmizlənmə, qurbanvermə deyil, əzab və bitməyən həsrətin simvoludur. "Özünü oda atan, alovun içərisindən keçən "ritual personajı" özünü Tanq Tenqriyə qurban etmiş olur. Bu qurban vermə ritual və ya simvolik xarakter daşıyır. Özünü odda qurban verən fərd Tanq Tenqrini simvolizə edən Tonqalda onunla birləşir, bütövləşir, "o dünyada", xaos məkanında olur, əcdad ruhları ilə, "tın"la təmas yaradır, orada sakrallaşır və yenidən oddan çıxaraq "bu dünyaya", kosmos məkanına qayıdır". (Qasımova, 2018). Tonqal lirik qəhrəmanın daxilini alovlandıran və sönməyən ağrıların metaforası, (sayıqlamanın poetikası) onun daxili dünyası, depressiv durumu və mənəvi əzablarının ifadəsidir. (ritualın psixososial semiotikası) Tədqiqat zamanı aydın olur ki, bayramın milli ritualı (tonqal) psixoloji simptom səviyyəsinə endirilir.

Kosa ilə keçəl bayramın rəmzlərindən biridir. Kosa qışla yazın birgə rəmzidir, yazı yaradan qışdır, üzü tüksüzdür, keçəlin isə başı tüksüzdür, qışın rəmzidir. "Fiziki harmoniyanın natamamlığı onların dünya modelindəkı kosmik imkanlarını məhdudlaşdırır. Burada inisiasiya ritualından keçən kosadır, çünki o "ölür-dirilir", keçəl isə mediatordur. Yəni onun xaosdan kosmosa sakrallaşaraq keçməsinə dəstək verir. Kosa ritualda ölür, əcdad dünyasına yola salınır, xaosda dağılaraq orada sakral mahiyyət qazanır və kosmosda yenidən qurulur". (Qasımova, 2018). Kosa və keçəl şeirdə ironik olaraq, təsvir olunub: həyat lirik qəhrəmanı kosa ilə keçəlin ixtiyarına buraxıb, yəni qəhrəmanımız öz taleyi üzərində kontrolunu itirib, onların "əlində qalıb".

Novruz adətinə görə, bayram süfrəsinə yeddi növ nemət qoyulur. "7 müqəddəs rəqəmdir və dünyanın, kainatın birliyini, tamlığını ifadə edir. Bunun 7 növ ərzaqla ifadə olunması süfrənin simvolikası, ümumiyyətlə, yeməyin simvolikası ilə bağlıdır. Yəni Novruz süfrəsi də bayramın yaradılış ideyasına xidmət edir. Bayram süfrəsinə qoyulan 7 nemət artıq mərasimi məna daşıyır". (Qasımova, 2018). "Səkkizinci nemət" ifadəsi şeirdə metaforik çatışmazlıq duyğusu yaradır və fərdi iztirab kollektiv ənənənin tamamlanmasını əngəlləyir. (sayıqlamanın poetikası) Burada lirik qəhrəmanın süfrəsində çatışmayan "səkkizinci nemət" harmoniya və kamilliyin rəmzidir. O, "səkkizinci neməti"-qarşı tərəfi (fikrimizcə, özünü) gözləyir. Bu ritual da semantik transformasiyaya uğrayır. Qəhrəman tamamlanmaq ehtiyacı duyur və onu tamamlayan birini (?) gözləyir:

Bir tonqal qalamısan
İçimdə, gəl görəsən.
Bəlkə özün tullanıb
Xeyir-dua verəsən.
Qalmışam bir kosayla
Bir keçəlin əlində.
İki can arasında,
Bir əcəlin əlində.
Süfrəmdə yeddi nemət
Çatışmır səkkizinci.

Novruz bayramının rituallarından biri hesab olunan yumurta döyüşdürmək bayramın yaradılış fəlsəfəsinin ifadəsidir. Bu ritual mifologiyada dünyanın yaradılışının və xaosdan (mifopoetik) kosmosun yaranmasının (kosmogenetik) simvoludur. "Yumurta dünyanın (kosmosun) yaranmasını rəmzləndirmə vəzifəsini Novruz bayramında da yaşadır. Novruz yeni ilin - yeni dünyanın yaradılışı bayramıdır. Bu halda yaradılışı rəmzləndirən yumurtadan bu bayramda geniş şəkildə istifadə olunması təbiidir". (Qasımova, 2018). Lirik qəhrəmanımız isə bayram ənənəsini "pozur" və yumurtaları məcbur qalıb özü ilə "toqquşdurur", çünki qarşı tərəf yoxdur, o qədər özünü tənha hiss edir ki, öz tənhalığının içində boğulub qalıb. O, rəngli yumurtalarla özünü cəzalandırır və özünə əziyyət verir. (sayıqlamanın poetikası)

Bayramın digər ritualı hesab olunan papaq atmaq motivi bölüşdürməyin, paylaşmağın və bərəkəti yaymağın rəmzidir. "Papaq atmaq" ilk öncə aldatmaq mənasını ifadə edir. Amma onun fiziki mənada işlənməsi sevinc hissini göstərən bir psixoloji situasiyadır. Sevincdən papağını göyə atmaq xalq deyimi milli paremiologiyada mövcuddur". (Xəlil, 2013). Şeirdə isə papaq atmaq ümid və nostalji duyğuların simvoludur. Lirik qəhrəman gözünü yolda qoyan şəxsin "papaqdan çıxması" arzusu ilə yaşayır. Burada xəyalla ilə gerçəklik arasında sərhəd pozulur, qəhrəman uşaq oyununa bənzər fantaziyanın içində ilişib qalır və reallıqla barışa bilmir. O, reallıqdan qaçır və xəyala sığınır. (sayıqlamanın poetikası) Şeir məntiqin dağılmağa başladığı duyğusal vəziyyəti təsvir edir, şeirin dili şüur axınına və parçalanmış düşüncə ritminə uyğun yazılıb, mətn məntiqini itirmiş simvollar və absurd, paradoksal təsvirlərlə zəngindir. ("*Gözlərinin qarasın Axtarıram aşımda*") Lirik qəhrəman sevginin izini, kölgəsini gündəlik həyatın içində axtarır. Şair lirik qəhrəmanı danışdırır, bayramı "məntiqsiz" saymır, amma bayramın kollektiv sevincinin fərdi əzablar qarşısında mənasızlaşdığını təsvir edir:

Sevincimin ürəyi,
Ürəyimin sevinci.
Gözlərinin qarasın
Axtarıram aşımda.
Rəngli yumurtaları
Qırıram öz başımda.
Ümid varsa, qapıya
Papaq atmaq çox asan.
Elə istəyirəm ki,
Papaqdan sən çıxasan.

Görəsən, bayram bir fərd üçün nəyi ifadə edir? Hamı üçün bayram anlayışı sevinclə, xoşbəxtliklə assosiasiya olunur? Yoxsa bayram fərdin ruh halı ilə ayaqlaşır? Şair bu suallara birbaşa cavab vermir, hər misrası ilə bu cavabı bizə hiss etdirir. Lirik qəhrəmanı "sənsizlik" adlı yaz üşüdür, qəlbində "yandırdığı" tonqal belə onu isitmir, qaranquşlar xəbər gətirmir, yumurtanı toqquşduracaq birini tapmır, papaqdan "gözlədiyi şəxs" də çıxmır. O, qarşı tərəfi (fikrimizcə, özünü) gözləyir və ona sanki öz daxili dünyasından sayıqlayan şüuru ilə səslənir. Bir tərəfdən keçmişdəki "mən"indən qaçır, digər tərəfdən olmaq istədiyi və ya itirdiyi "mən"ini gözləyir, yenidən doğulmaq, özünü tapmaq, tamamlanmaq (spiritualizm) istəyir.

Gənc şair Elvin Bakiroğlunun "Novruz sayıqlamaları" şeirində Novruz bayramına və bayramın rituallarına yalnız milli hadisə kimi deyil, həm də şəxsi hisslərin və ruh vəziyyətinin ifadə vasitəsi kimi yanaşılır. Müəllif burada bayram atmosferini deyil, səssizlik və tənhalığını önə çıxarır. Şair folkloru olduğu kimi təqdim etmir, ona öz duyğularını da qatır, şəxsi əzabı kollektiv şüurun fonunda göstərir, folkloru sabit arxaik mənbə kimi deyil, dəyişkən və yaradıcı potensiala malik simvolik sistem kimi təqdim edir. O, Novruz bayramı təsvirlərini subyektiv kontekstə daşıyır, milli, mədəni kodları və folklor motivlərini fərdi təcrübə ilə ifadə edir. Novruz bayramı təqvim bayramı kimi sanki sükunətin içindən boylanır, bayramın gətirdiyi sevinc və yenilənmənin fonunda lirik qəhrəmanın içində sayıqlamalar yaradır. Sayıqlama nizamsız, məntiqsiz, şüurdan kənar düşüncə axını, reallıqla xəyalın qarışdırılmasıdır. Bədii ədəbiyyatda "sayıqlama" anlayışı yalnız xəstəliyin, narahatlığın əlaməti kimi deyil, reallıqdan qopmuş şüurun dili, ruhi dağınıqlığın və şüur axınının poetik forması kimi işlənir. Elvin Bakiroğlu "sayıqlama" anlayışını şeirdə bədii texnika metodu kimi ifadə edib. Müəllif bu metoddan istifadə edərək, lirik qəhrəmanın ağlını deyil, qırılmış könlünü, ruhunu danışdırır. O, qəsdən məntiqi, nizamı pozur, xəyalla reallığı qarışdırır, lirik qəhrəmanın məntiqsiz, xaotik duyğularını və düşüncələrini poetik şəkildə təqdim edir. Sayıqlayan özü deyil, qəhrəmanıdır, özü birbaşa xəyal görmür, amma xəyal səhnəsini canlandırır.

Nəticə

Novruz bayramı adətən yenilənmə və yazın gəlişi ilə assosiasiya olunsa da, bu şeirdə bayramın gətirdiyi kollektiv sevinc fərdi şüurun paradoksal və narahat vəziyyəti ilə toqquşur, ekzistensial ziddiyyət təşkil edir. (toplumsal şüurla fərdi şüur arasındakı konflikt) Lirik qəhrəman üçün Novruz bayramı baharın deyil, sayıqlamaların, narahatlığın, ruhi çaxnaşmanın və paranoyak düşüncələrin fəslidir. Lirik qəhrəmanın itkiləri, emosional sarsıntıları, iztirabları onu ruhən parçalayır, toplumsal şüurun

dikdə etdiyi bayram sevinci onun yaddaşında travmalarla, itkilərlə toqquşur və bu şüurdan kənar vəziyyət "sayıqlama" ilə, illüziyalarla ifadə olunur. "Sayıqlama" halı rasionallıqla irrasionallıq, gerçəkliklə yuxu arasında keçid rolunu oynayır, lirik qəhrəmanın daxilindəki boşluq və tənhalıq hisslərinin təzahürü kimi çıxış edir. Bu hal onun bayram kontekstində yaşadığı ruhi sarsıntılar və emosional qarışıqlığın ifadəsidir. Şeirdə lirik qəhrəman üçün Novruz bayramı nə sevincdir, nə yenilənmə, nə də kollektiv coşqu. Onun üçün bu bayram itki, əzab və tənhalıq bayramıdır. Məntiq və nizam pozulub, lirik qəhrəman sayıqlayır, o danışsa da, nitqi şüurlu deyil, ardıcıl düşünmür, yarımçıq xatırlayır, sanki yuxudadır. Qəhrəmanımız bayram rituallarını digərləri kimi normal qəbul edib yaşamır, mənəvi böhranının ifadə vasitəsinə çevirir. Şeirdə Novruz bayramı sayıqlamaların "xəbərçisidir".

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Bakiroğlu, E. Novruz sayıqlamaları şeiri. Available from: https://kulis.az/xeber/elvin-bakiroglu/edebi-tenqid/xeber -12185 [accessed March 22 2019].

2. Bakiroğlu, E. Şeirlər. Available from: https://www.kulis.az/xeber/senet/Butun-pncrlr-yumdu-gozunu-colorredElvin-Bakiroglunun-seirlricolor-30648 [accessed May 13 2020].

3. Bakiroğlu, E. Yeni şeirlər. Available from: https://kulis.az/xeber/edebi-tenqid/Bizim-kecmisimiz-l-l-gzir-colorredElvin-Bakiroglunun-yeni-seirlricolor-36371 [accessed Jan 27 2021].

4. Xəlil, A.S. (2013). Türk xalqlarının yaz bayramları və Novruz. Bakı: "Elm və təhsil", 150 s.

5. Qasımova, S.A. (2018). Azərbaycanda Novruz ənənə və inancları. Bakı: "Elm və təhsil", 188 s.

6.Tahirqızı, Ü. Şıxəli Qurbanovun pasport aldığı Novruz. Available from: https://www.anl.az/down/meqale/xalqcebhesi/2014/mart/358918.htm [accessed March 20 2014].

DOİ: 10.32010/AUSX6202

LATIN AMERİKASI MAGİK REALİZMİNİN POSTSOVET ƏDƏBİ TƏFƏKKÜRÜNƏ TƏSİRİ

İlahə Şahin qızı ƏHMƏDOVA
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0007-9431-2003
E-mail: ilaha.ahmadova-3@bsu.edu.az

Xülasə: Bu məqalə Latın Amerikası magik realizminin postsovet məkanında ədəbi-mədəni rezonansını araşdırır və onun estetik transfer prosesini nəzəri-komparativ baxışla təhlil edir. Məqalənin məqsədi Xuan Rulfo, Qabriel Qarsía Markes, Alexo Karpentier, İzabel Allende kimi Latın Amerikası müəlliflərinin əsərlərində formalaşan magik realizmin postsovet ədəbiyyatında – xüsusilə Azərbaycan, Rusiya, Ukrayna, Orta Asiya və Qafqaz məkanında – milli yaddaş, travma və identiklik kimi mövzuların bədii ifadəsinə necə təsir etdiyini göstərməkdir.
Metodoloji çərçivə müqayisəli ədəbiyyatşünaslıq, mifopoetik və narratoloji yanaşmalar, həmçinin postkolonial nəzəriyyə prinsipləri əsasında qurulmuşdur. Araşdırma göstərir ki, Latın Amerikası magik realizmi postsovet mühitə mexaniki şəkildə köçürülməmiş, tərcümə, akademik diskurs, nəşriyyat mübadiləsi vasitəsilə daxil olmuş, yerli tarixi təcrübələr və folklor-mifoloji kodlarla sintez olunaraq transformasiya edilmişdir.
Məqalə Latın Amerikası nümunələri ilə yanaşı Anar, İsa Muğanna, Zahid Sarıtorpaq kimi yazıçıların əsərləri timsalında Azərbaycan nəsri, həmçinin Rusiya, Ukrayna, Qırğızıstan ədəbiyyatlarından olan konkret bədii nümunələrin təhlilinə əsaslanır. Müəyyən olunur ki, hər iki regionda magik realizm yalnız estetik kateqoriya deyil, həm də kollektiv yaddaşın və tarixi travmaların poetik rekonstruksiyası üçün mühüm vasitədir.
Tədqiqatın nəticələri göstərir ki, Latın Amerikası magik realizmi postsovet ədəbiyyatında fərqli tarixi-ideoloji şəraitdə həm bədii üslub, həm də yaddaşın etik rekonstruksiyası kimi fəaliyyət göstərmişdir və bu proses müasir qloballaşmış ədəbi dialoqun mühüm nümunələrindən biridir.
Açar sözlər: Latın Amerika ədəbiyyatı, Azərbaycan nəsri, magik realism, postsovet təfəkkürü, komparativistika

THE INFLUENCE OF LATIN AMERICAN MAGIC REALISM ON POST-SOVIET LITERARY THOUGHT

Ilaha Shahin AHMADOVA
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0007-9431-2003
E-mail: ilaha.ahmadova-3@bsu.edu.az

Abstract: This article examines the literary and cultural resonance of Latin American magical realism in the post-Soviet context and analyzes the process of its aesthetic transfer through theoretical and comparative perspectives. The aim of the study is to demonstrate how the mode of magical realism, as shaped in the works of Latin American authors such as Juan Rulfo, Gabriel García Márquez, Alejo Carpentier, and Isabel Allende, has influenced the artistic representation of themes such as collective memory, historical trauma, and identity in post-Soviet literatures—particularly in the contexts of Azerbaijan, Russia, Ukraine, Central Asia, and the Caucasus.
The methodological framework combines approaches from comparative literary studies, mythopoetics, narratology, and the principles of postcolonial theory. The research reveals that Latin American magical realism was not transplanted mechanically into the post-Soviet sphere; rather, it entered through translation, academic discourse, and publishing exchange, and was subsequently transformed through synthesis with local historical experiences and folkloric-mythological codes.
In addition to the Latin American examples, the study draws on specific literary works from Azerbaijani prose—most notably those of Anar, Isa Muganna, and Zahid Saritorpaq—as well as selected texts from Russian, Ukrainian, and Kyrgyz literature. It is argued that in both regions, magical realism functions not merely as an aesthetic category but as a crucial instrument for the poetic reconstruction of collective memory and historical trauma.
The findings suggest that Latin American magical realism, within the post-Soviet literary context, has operated under different historical-ideological conditions as both a stylistic mode and an ethical vehicle for reconstructing cultural memory, and that this process constitutes a significant example of contemporary global literary dialogue.
Keywords: Latin American literature; Azerbaijani prose; magical realism; post-Soviet literary thought; comparative studies

ВЛИЯНИЕ ЛАТИНОАМЕРИКАНСКОГО МАГИЧЕСКОГО РЕАЛИЗМА НА ПОСТСОВЕТСКУЮ ЛИТЕРАТУРНУЮ МЫСЛЬ

Илаха Ахмедова Шахин
Бакинский государственный университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0007-9431-2003
Электронная почта: ilaha.ahmadova-3@bsu.edu.az

Резюме: В данной статье исследуется литературный и культурный резонанс латиноамериканского магического реализма в постсоветском пространстве и анализируется процесс его эстетической трансфера с теоретических и компаративистских позиций. Цель исследования состоит в том, чтобы показать, как магический реализм, сформировавшийся в произведениях таких латиноамериканских авторов, как Хуан Рульфо, Габриэль Гарсиа Маркес, Алехо Карпентьер и Исабель Альенде, повлиял на художественное осмысление тем коллективной памяти, исторической травмы и идентичности в литературах постсоветского региона — в частности Азербайджана, России, Украины, стран Центральной Азии и Кавказа.

Методологическая основа работы сочетает подходы сравнительного литературоведения, мифопоэтики, нарратологии, а также принципы постколониальной теории. Исследование показывает, что латиноамериканский магический реализм не был механически перенесён в постсоветскую среду; он вошёл через переводы, академический дискурс и издательские обмены, синтезировался с местным историческим опытом и фольклорно-мифологическими кодами, подвергшись существенной трансформации.

Наряду с латиноамериканскими примерами анализируются конкретные произведения азербайджанской прозы — прежде всего Анара, Исы Муганны и Захида Сарыторпака, а также образцы русской, украинской и киргизской литературы. Установлено, что в обоих регионах магический реализм выступает не только как эстетическая категория, но и как важный инструмент поэтической реконструкции коллективной памяти и исторических травм. Результаты исследования свидетельствуют о том, что латиноамериканский магический реализм в постсоветской литературе функционировал в иной историко-идеологической среде как художественный стиль и как этический инструмент реконструкции культурной памяти, и этот процесс является важным примером современного глобализированного литературного диалога.

Ключевые слова: латиноамериканская литература; азербайджанская проза; магический реализм; постсоветское литературное сознание; компаративистика

Giriş

XX əsrin ikinci yarısında dünya ədəbiyyatının estetik xəritəsini dəyişdirən başlıca fenomenlərdən biri magik realizm oldu. İlk dəfə alman tənqidçisi Franz Roh tərəfindən (Roh, 1925) təsviri sənətdə işlədilən bu termin, sonrakı onilliklərdə Latın Amerikası nəsrində yeni poetik metodun adı kimi ədəbiyyata keçdi. Alexo Karpentier onu “lo real maravilloso” – “möcüzəvi gerçəklik” kimi (Carpentier, 1949), ispan-amerikalı tənqidçi Angel Flores isə onu realizmlə romantik fantastikanın sintezi kimi izah edirdi (Flores, 1955). 1960-1980-ci illərdə Latın Amerikası “bum”, yəni “böyük partlayış” nəslinin – Xuan Rulfo, Qabriel Qarsia Markez, Karlos Fuentes, Xulio Kortazar, Mario Vargas Llosa, Miguel Angel Asturias və digərlərinin – yaradıcılığı ilə bu estetika dünya miqyasında geniş yayılaraq yalnız bir ədəbi üslub deyil, həm də tarixi yaddaşın, postkolonial identikliyin bədii ifadə üsuluna çevrildi.

Realizmdən fərqli olaraq magik realizm fövqəltəbii hadisəni qeyri-adi hadisə kimi təqdim etmir; əksinə, onu gündəlik həyatın adi tərkib hissəsi kimi qəbul edir. Bu xüsusiyyət Latın Amerikasının mədəniyyətlərarası, çoxqatlı mifoloji yaddaşından qaynaqlanırdı. Kolonial və postkolonial travmalar, avropasayağı maarifçi rasionalizmlə yerli xalq miflərinin, katolik və sinkretik inancların toqquşması bu estetik kodu formalaşdırdı.

1980-1990-cı illərdən başlayaraq sosialist sistemin dağılması, imperiya sonrası yaddaşın gündəmə gəlməsi, kollektiv travmaların yenidən bədii təfəkkürdə üzə çıxması nəticəsində magik realizm Latın Amerikası sərhədlərini aşaraq Avropa və Asiyanın, xüsusilə də postsovet məkanının ədəbiyyatında mühüm təsir mənbəyinə çevrildi. Bu təsir bəzən birbaşa üslub və motivlərin mənimsənilməsi, bəzən də dərinlikdə mifopoetik zaman-məkan modellərinin adaptasiyası ilə baş verdi.

Postsovet məkanında – Azərbaycan, Rusiya, Ukrayna, Orta Asiya və Qafqaz respublikalarının nəsrində – magik realizm kollektiv yaddaşın bərpası, tarixi travmaların estetik həlli, milli identikliyin bədii konstruksiyası üçün məhsuldar model kimi qəbul olundu. Totalitar keçmişin repressiyaları, müharibə və deportasiyalar, sovet modernliyinin insan ruhunda yaratdığı boşluqlar magik realizmin mifik-simvolik dilində ifadəsini tapdı.

Məsələn, Azərbaycan ədəbiyyatında Anarın "Göz muncuğu", İsa Muğannanın "Qəbiristan", Zahid Sarıtorpağın "Dərdin sarı çəpkəni" əsərləri bu tendensiyanın nümunələrindən bəziləridir. Rusiyada Viktor Pelevin, Lyudmila Ulitskaya, Vladimir Sorokin, Ukraynada Andrey Kurkov, Qırğızıstanda Çingiz Aytmatov və başqaları mifopoetik xronotopa əsaslanan bədii modellərlə Latın Amerikası magik realizminə paralel estetika yaratdılar.

Bu məqalənin məqsədi, bir tərəfdən magik realizmin nəzəri əsaslarını dəqiqliklə ortaya qoymaq, digər tərəfdən isə Latın Amerikası ənənəsinin postsovet ədəbiyyatına təsirini komparativ-tarixi və poetik kontekstdə təhlil etməkdir. Burada həm nəzəri ədəbiyyat (Carpentier, Leal, Chanady, Faris, Bhabha və b.), həm də konkret bədii mətnlər müqayisəli şəkildə araşdırılmışdır.

Metodoloji baxımdan tədqiqat müqayisəli ədəbiyyatşünaslıq, mifopoetik və narratoloji təhlil, həmçinin postkolonial nəzəriyyə çərçivəsində aparılmışdır. Bu yanaşma bizə magik realizmin yalnız estetik kateqoriya deyil, həm də müxtəlif tarixi kontekstlərdə – Latın Amerikası və postsovet məkanında – yaddaşın etik və poetik rekonstruksiyası funksiyasını daşıyan universal poetik model olduğunu göstərməyə imkan vermişdir.

I. MAGİK REALİZM ANLAYIŞININ NƏZƏRİ ƏSASLARI

Magik realizm müasir ədəbiyyatın ən çox müzakirə olunan poetik kateqoriyalarından biridir. Onun nəzəri anlamı və terminoloji sərhədləri uzun illər müxtəlif tədqiqatçılar tərəfindən fərqli şəkildə müəyyənləşdirilmişdir.

1. Terminoloji inkişaf və anlayışın formalaşması

İlk dəfə "magik realizm" (alm. *Magischer Realismus*) ifadəsini 1925-ci ildə alman sənətşünası Franz Roh kubizm sonrası rəssamlıqda gerçəkliyin mistik çalarlarda təqdimini təsvir etmək üçün işlətdi (Roh, 1925). İtalyan yazıçısı, dramaturqu və tənqidçisi Massimo Bontempelli "*realismo magico*" ifadəsi ilə sözügedən termini ilk dəfə 1926-cı ildə ədəbiyyata qazandıranlardan biri oldu.

Magik realizmin özünəməxsus konseptualizasiyasını Latın Amerikası yazıçısı və nəzəriyyəçisi Alexo Karpentier irəli sürdü. O, Avropa sürrealizmini süni oyun hesab edərək, Latın Amerikası tarixində və mədəniyyətində kök salmış "möcüzəvi gerçəklik"dən (*lo real maravilloso americano*) danışdı. Karpentierə görə, Latın Amerikası torpağı özü tarixən möcüzəviliklə doludur: konkistadorların yürüşlərindən, yerli miflərdən, kilsə sinkretizmindən tutmuş müstəmləkə dövrünün sosial-hüquqi paradokslarına qədər (Carpentier, 1949).

1955-cu ildə isə bu termin ispan-amerikalı tənqidçi Angel Flores tərəfindən ədəbiyyat kontekstinə daha dəqiq formada gətirildi. Flores Latın Amerikası nəsrində XX əsrin ortalarında baş verən estetik dəyişimi – gündəlik həyatın realist təsviri ilə fövqəltəbii hadisələrin təbii şəkildə bir araya gəlməsini – belə adlandırdı (Flores, 1955). Onun *Hispanic Review* jurnalında dərc olunan bu məqaləsi magik realizm terminini ədəbiyyat nəzəriyyəsi üçün sistemli şəkildə təqdim edən ilk yazı hesab olunur.

Daha sonrakı illərdə magik realizmi nəzəri baxımdan inkişaf etdirənlərdən biri Luis Leal oldu. O, magik realizmi sadəcə fantastikanın və ya sürrealizmin sinonimi saymadı, əksinə, onu "reallığı mistik qatın işığında göstərən bir bədii düşüncə üsulu" kimi müəyyənləşdirdi (Leal, 1967).

XX əsrin sonlarından etibarən Amaryll Chanady və Wendy B. Faris magik realizmin narratoloji və poetik aspektlərinə diqqət çəkərək onun fərqli ədəbi məkanlarda adaptasiyasını araşdırdılar. Faris magik realizmi ifadə edən beş əsas xüsusiyyəti bu cür müəyyənləşdirdi:

1. fövqəltəbii hadisələrin adi reallığın kontekstində baş verməsi;
2. oxucu və qəhrəmanların bu hadisələrə təəccüb göstərməməsi;
3. zamanın dövriliyi və ya qeyri-xətti quruluşu;
4. məkanın sakrallaşdırılması, liminal zonaların önə çıxması;
5. fərdi və kollektiv yaddaşın mifik-poetik səviyyədə təsviri (Faris, 1995).

2. Magik realizmin əsas xüsusiyyətləri

Bu nəzəri yanaşmalar əsasında magik realizmin aşağıdakı bədii əlamətləri müəyyən olunur:

Ontoloji ikiləşmənin aradan qalxması: Rasional dünya ilə irrasional, təbii ilə fövqəltəbii bir mühitdə qovuşur; yəni sehrli hadisələr mətn daxilində "normal" hadisə statusuna malik olur.

Mifopoetik zaman və məkan: Bu cür mətnlərdə zaman tez-tez dövri, qeyri-xətti, bəzən də mifik zaman kimi təqdim edilir; məkan isə yalnız fiziki yer deyil, yaddaşın və mənəvi tarixçənin daşıyıcısına çevrilir.

Tarixi yaddaş və postkolonial təcrübə: Magik realizm kolonializm və müstəmləkəçiliyin yaratdığı travmaları poetik şəkildə ifadəsinin bədii forması kimi çıxış edir.

Metaforik dil və barokko üslubu: Magik realizmdə bədii ifadə vasitələri çox zaman poetik, simvolik, metaforik, hətta bəzən barokko estetikası ilə zənginləşir.

Etnomədəni sintez: Xristianlıqla yerli dini inancların, Avropa rasionalizmi ilə yerli miflərin,

tarixi hadisələrlə əfsanə və rəvayətlərin sintezi onun təməl estetikasını təşkil edir.

3. Magik realizm və postkolonial yaddaş

Müasir nəzəriyyələr magik realizmin yalnız üslubi xüsusiyyətlərdən ibarət olmadığını vurğulayır. Postkolonial nəzəriyyəçilər – Homi K. Bhabha, Edward Said, Gayatri Spivak – üçün magik realizm məhz keçmiş imperiya mərkəzlərinin hegemonik diskurslarına qarşı duran, yerli yaddaşı və mədəni kodları reabilitasiya edən poetik modeldir. Bu baxımdan, magik realizmin postsovet məkanına keçidi təsadüfi deyildi: keçmiş sovet respublikaları da öz milli tarixi yaddaşlarını totalitar ideologiyanın təsirindən xilas etmək üçün yeni poetik dillərə ehtiyac duyurdular.

II. LATIN AMERİKASI MAGİK REALİZMİ: NÜMUNƏLƏR VƏ ESTETİK KOD

Latın Amerikası nəsrində magik realizmin təşəkkülü yalnız ədəbi texnika deyil, həm də mədəni-tarixi yaddaşın poetik təcəssümü idi. Bu regionun sosial-tarixi konteksti – kəşf dövründən başlayaraq müstəmləkəçiliyin, katolik kilsə ilə yerli inancların sintezi, müstəqillik uğrunda müharibələr, XX əsrin siyasi repressiyaları – həm mifləşmiş, həm də travmatik hadisələrlə zəngin idi. Magik realizm bu reallığı nə sırf realist, nə də sırf fantastik dillə ifadə edə bilən bir estetik çərçivə kimi meydana çıxdı.

1. Xuan Rulfo: ölüm, məkan və yaddaş poetikası

Meksika nəsrinin klassiki Xuan Rulfonun 1955-ci ildə çap olunmuş "Pedro Paramo" romanı Latın Amerikası magik realizminin ilk yetkin nümunələrindən sayılır. Rulfo burada Meksikanın inqilab sonrası kəndinin sosial-iqtisadi dağınıqlığını, ölüm və həyatın sərhədini pozaraq təqdim edir.

Romanın baş qəhrəmanı Xuan Presiado anasının vəsiyyətinə uyğun olaraq atasını – Pedro Paramo adlı tiran feodalı – tapmaq üçün doğma kəndinə, Komalaya gəlir. Lakin oxucu tədricən anlayır ki, bu yer ölü kənddir və qəhrəman, əslində, ruhlarla danışır.

Bu mətndə məkan – Komala ölümlə həyat arasında liminal bir zolaq, zaman isə xətti ardıcıllıqdan çıxaraq yaddaş və xatirələrin mozaik quruluşu kimi təqdim edilir;

Fövqəltəbii hadisələr – ölülərin danışması, keçmişin indiki zamana müdaxiləsi – tamamilə "normal" qarşılanır.

Beləliklə, Rulfo magik realizmin iki əsas prinsipini: gündəlik gerçəkliklə metafizik qatın qovuşmasını və kollektiv yaddaşın bədii məkanda təcəssümünü təsdiq edir.

2. Qabriel Qarsia Markez: tarixin dövriliyi və kollektiv yaddaş

Kolumbiyalı Nobel mükafatı laureatı Qabriel Qarsia Markezin "*Cien años de soledad*" (*"Yüz ilin tənhalığı"*, 1967) romanı magik realizmin qlobal miqyasda tanınmasına səbəb oldu.

Romanın hadisələri Makondo adlı uydurma qəsəbədə baş verir. Makondo həm Latın Amerikası tarixi hadisələrinin metaforik modeli, həm də bütün bəşəriyyətin mifopoetik tarixi üçün arxetipik məkandır.

Burada: Tarixi zaman dövri xarakter daşıyır, Buendia nəslinin taleyi nəsillər boyunca eyni faciələri təkrar edir; Möcüzəvi hadisələr – Remedios la Bellanın səmaya qalxması, qəsəbəyə 4 il, 11 ay, 2 gün yağan yağış, Melkiadesin əlyazmaları – realist təsvirlərlə yanaşı, tamamilə təbii hadisə kimi təqdim olunur;

Romanın dili barokko üslubu ilə zəngin, həm bədii metaforiklik, həm də ironik təhkiyə arasında tarazlıq yaradır.

Markez üçün magik realizm, yalnız poetik forma deyil, həm də Latın Amerikası tarixinin zəncirvari zorakılıq və unudulma travmalarına qarşı kollektiv yaddaşın bərpası vasitəsidir.

3. Alexo Karpentier: "möcüzəvi gerçəklik" konsepti

Kuba yazıçısı Alexo Karpentier magik realizmin nəzəri əsasını qoyanlardan biri kimi tanınır. Onun romanları ("*El reino de este mundo*", 1949; "*El siglo de las luces*", 1962) Latın Amerikasının tarixini mifopoetik çərçivədə təqdim edir. Karpentierin "*lo real maravilloso*" konsepsiyasına görə, Latın Amerikası tarixi öz-özlüyündə fantastik görünən hadisələrlə doludur; yazıçının işi onları süni surətdə uydurmaq deyil, yalnız bədii dildə ifadə etməkdir.

Karpentierin poetikasında xüsusilə vacib olan müddəalər:

Tarixi və siyasi hadisələrin mifoloji personajlarla yanaşı təsviri;

Müqəddəs və profan olanın bir məkanda birləşməsi;

Barokko estetikası və dilin ritmik ornamentikasıdır.

4. İzabel Allende: feminizm və xatirə poetikası

Çilili yazıçı İzabel Allendenin "*La casa de los espíritus*" ("*Ruhlar evi*", 1982) romanı magik realizmin yeni bir mərhələsini təmsil edir. Allende qadın qəhrəmanların nəsillər boyu yaşadığı ailə salnaməsini tarixi hadisələrlə – çevrilişlər, diktatura, repressiyalarla – birləşdirir. Burada magik realizm həm də qadın təcrübəsinin, fərdi və ailəvi yaddaşın bədii ifadəsinə xidmət edir.

Onun romanında ruhlarla ünsiyyət, öncəgörmə qabiliyyəti kimi möcüzəvi elementlər gündəlik həyatın təbii hissəsinə çevrilmişdir. Bu yanaşma göstərir ki, magik realizm həm də fərdi identiklik və

gender yaddaşının poetik konstruksiyası üçün əlverişli vasitədir.

III. POSTSOVET MƏKANINDA MAGİK REALİZM FENOMENİ

1. Tarixi-mədəni kontekst və təsirin mexanizmləri

Sovet imperiyasının ideoloji və estetik təzyiqləri altında «realist» (ideologiyalaşdırılmış sosialist realizmi) dominant janr kimi möhkəmləndirildi. 1980-1990-cı illərin transformasiya prosesi – ideoloji monolitliyin zəifləməsi, dövlət nəşriyyatlarının liberalizasiyası və yeni tərcümə axınlarının yaranması – postsovet ədəbi mühitinə Latın Amerikası və digər qlobal ədəbi nümunələrin daxil olmasına imkan yaratdı. Bu prosesin bir sıra mexanizmləri fərqləndirilə bilər:

1. Tərcümə və nəşriyyat şəbəkələri: Latın Amerikası yazıçıları sovet və postsovet oxucusuna tərcümə yolu ilə çatdı; bu, birbaşa estetik təsirə zəmin hazırladı.

2. Ədəbi translasiya və kritik diskurs: Akademik və tənqidi məqalələr, ədəbiyyatşünas seminarları Latın Amerikası poetikasının nəzəri proqramını təqdim və müzakirə etdi.

3. İdeoloji paralelliklər: Həm postkolonial Latın Amerikası, həm də postimperial postsovet məkanı obyektiv olaraq «müstəmləkə/imperiya» təcrübələri ilə üzləşmişdi; bu oxşarlıq magik realizmin məşhur tematikalarını (yaddaş, əcdadların səsi, mifik keçmişin canlanması) postsovet yazarlar üçün məqbula çevirirdi.

4. Hibridləşmə və lokal adaptasiya: Estetik elementlər mexaniki köçürülmə ilə deyil, yerli mədəni-tarixi kodlarla sintez olunaraq transformasiya edildi, nəticədə postsovet magik realizminin özünəməxsus variantları meydana gəldi.

Bu mexanizmlər göstərir ki, Latın Amerikası magik realizmi postsovet məkana həm formalaşdırıcı nümunə (model), həm də interpretasiya-aləti (poetik strategiya) kimi daxil olmuşdur. Homi Bhabhanın qeyd etdiyi kimi, postkolonial kontekstdə "mədəniyyət həmişə hibrid sərhəd məkanlarında formalaşır" (Bhabha, 1994), bu da magik realizmin həm Latın Amerikası, həm də postsovet məkanında oxşar funksional rola malik olmasını izah edir.

2. Tematik və formal oxşarlıqlar: ümumi tendensiyalar

Postsovet ədəbiyyatında magik elementlərin istifadəsi müxtəlif formal və tematik məqsədlər daşıyır: kollektiv yaddaşın canlandırılması, tarixi sui-istifadənin poetik yenidən oxunuşu, fərdi travmanın mifləşdirilməsi və milli identikliyin bərpası. Xüsusilə aşağıdakı ümumi cəhətləri qeyd etmək mümkündür:

1. Yaddaşın personifikasiyası və məkanın sakrallaşması. Latın Amerikası nümunələrində olduğu kimi, postsovet mətnləri də məkanı yaddaşın saxlayıcısına çevirir: kənd, qəbiristanlıq, boşalmış şəhər küçəsi – bunlar tarix və ruhların məkanıdır.

2. Zamanın qeyri-xətti quruluşu. Keçmişin səsi indiki zamanda aktivləşir; hadisələr xronoloji ardıcıllıqdan kənar şəkildə təqdim olunur.

3. Ölülərin dialoqu və liminal personajlar. Ölülər və xəyali personajlar mətnlərdə real hadisələrlə qarşılıqlı əlaqədə olur; bu həm təsirli emosional effekti, həm də tarixi diskursu poetikləşdirir.

4. Mif və milli narrativlərin yenidən qurulması. Yerli miflər və etnoqrafik motivlər sovet dövründə unudulmuş və ya təhrif edilmiş tarixi səhnələrin bərpasında alət rolunu oynayır.

3. Post-sovet məkanında magik realizmin lokal transformasiyaları

a) Azərbaycan (Anar, İsa Muğanna, Zahid Sarıtorpaq)

Azərbaycan nəsrində magik realizm üslubunun parlaq təzahürlərindən biri xalq yazıçısı Anarın "Göz muncuğu" (Anar, 2014) əsəridir. Romanın başlanğıcında qəhrəmanın qəbirdə dirilməsi səhnəsi kimi möcüzəvi hadisəni adi, təbii həyat hadisəsi kimi təqdim edərək magik realizmin əsas prinsipinə sadiq qalır. Əsərdə insan təbiətindəki yaxşı ilə pisin qarşıdurması, dirilən qəhrəmanın həqiqətdə "yaxşı" ruh olub-olmadığı sualı, həmçinin bir sıra məkanların metafizik məna daşıması magik realizmin Latın Amerikası kodları ilə səsləşir. Bununla yanaşı, əsərdə Konfutsi, İbn Sina, Nitsşe kimi tarixi şəxsiyyətlərin aforizmlərinin epiqraflar kimi təqdim olunması Anarın narrativini universal və fəlsəfi müstəviyə qaldırır. Beləcə, "Göz muncuğu" postsovet Azərbaycan ədəbiyyatında magik realizmin yalnız estetik vasitə deyil, həm də etik-fəlsəfi sualların qoyuluşu üçün məhsuldar bir model olduğunu sübut edir.

Azərbaycan bədii nəsrindəki önəmli magik realizm nümunələrindən daha biri İsa Muğannanın "Qəbiristan" romanıdır (Muğanna, 2009). Əsərdə qəbiristanlıq yalnız fiziki məkan olaraq yox, kollektiv yaddaşın, tarixi günahların və mənəvi-etiqadi böhranların simvolik mərkəzinə çevrilmişdir. Romanda ölülərin səsinin və metafizik dialoqunun yaranması, zamanı qeyri-xətti təqdim etmə priyomu və məkanın sakrallaşdırılması magik realizmin ən əsas xüsusiyyətlərini xatırladır. "Qəbiristan" strukturca və poetik kodlar baxımından məşhur latınamerikan magik realizmi ilə səsləşsə də, Muğannanın mətnində bu simvolika yerli folklor, sovet/postsovet təcrübəsi və müəllifin avtobioqrafik qaynaqları ilə spesifik şəkildə şərtlənir.

Zahid Sarıtorpağın "Dərdin sarı çəpkəni" (Sarıtorpaq, 2017) romanı da postsovet Azərbaycan nəsrində magik realizm üslubunun diqqətəlayiq örnəklərindəndir. Əsərin qəhrəmanı Bulud müəllimin gözlərinin dünyanı qəfil sarı rəngdə görməyə başlaması motivi gerçək xəstəlik kimi təqdim olunsa da, bədii mətnin dərin qatında taleyin və cəmiyyətin insan şüuruna vurduğu zərbələrin metaforasıdır. Bu sarı görmə, bütün reallığı təhrif edən mistik optika oxucunu həm psixoloji, həm də metafizik aləmə aparır. Sarıtorpağın romanı Latın Amerikası magik realizmi ilə Azərbaycan postsovet nəsrinin kəsişdiyi nöqtədə dayanaraq, lokal mifopoetik obrazı qlobal magik realizm kodları ilə birləşdirir.

b) Rusiya (Viktor Pelevin, Lyudmila Ulitskaya, Vladimir Sorokin)

Rusiya yazıçılarının bir qismi magik elementləri postmodern ironiyaya, fəlsəfi alegoriyaya və siyasi tənqidə yönəldib. Məsələn, postmodernist və buddist-fəlsəfi yazıçı olan Pelevin öz romanlarında tarixi və mifopoetik obrazları aforist və sarkastik tonla təqdim edərək sovet keçmişinin mənasını sorğulayır. Məsələn, "Çapayev və Boşluq" romanında qəhrəman həm sovet vətəndaşı, həm də buddist boşluq konsepsiyasını yaşayan mistik fiqurdur. Bu, magik realizmdəki "möcüzəvi gerçəkliy"i deyil, metafizik metafiksiya və satirik alegoriyanı daha çox ifadə edir. Tənqidçi Helena Goscilo (1996) da Pelevinin romanlarını magik realizm termini ilə deyil, "mystical postmodernism" kimi xarakterizə edir.

Ulitskaya humanist-realistik və psixoloji romanları ilə tanınır. Onun mətnlərində bəzən metafizik motivlər (kəramətlər, ölüm sonrası hisslər, yuxu və s.) var, amma bunlar magik realizmin əsas prinsipi olan möcüzəvi hadisənin gündəlik həyatın təbii hissəsi kimi təqdim olunması formasına uyğun gəlmir. Ədəbi tənqidçilər onu neorealist və humanist roman müəllifi hesab edirlər. Çünki o öz əsərlərində tarix, din və etika səhnələrini metafizik problemlərlə birləşdirir; burada magik qat daha humanist və etik suallar üçün vasitəyə çevrilir.

Sorokin postmodern ədəbiyyatın dissident, distopik və eksperimentalsimasıdır. "Buz" trilogiyasında kosmik-mistik kult təsvir olunur; bu, müəyyən mənada fantastik və ezoterik elementlərlə doludur. Lakin bu üslub magik realizm deyil – çünki əsərlər metafizik fantastika və distopik satira janrına daxildir. Mark Lipovetsky (2008) Sorokini "postmodern grotesk" ədəbiyyatının əsas simalarından biri adlandırır.

Bütün bu mövzuların özəyi magik realizmə yaxın görünür, amma funksiyası fərqlidir: Latın Amerikası magik realizmində möcüzəvi hadisə tarixi-mədəni yaddaşın təbii davamı kimi təqdim olunduğu halda, Pelevin və Sorokində o, ironik, parodik və ya fəlsəfi-metafizik funksiya daşıyır. Yəni onlar magik realizm ənənəsinin birbaşa davamçıları deyillər, lakin bəzi motivləri ilə janra qismən yaxın görünə bilərlər.

c) Ukrayna (Andrey Kurkov)

Andrey Kurkov (d. 1961) müasir Ukrayna ədəbiyyatının ən məşhur nəsr yazıçılarından biridir. Əsərləri çox vaxt absurd, qara yumor, satira və bəzən fantastik elementlərlə səciyyələnir. Kurkovun əsərlərində absurd və kövrək magik elementlər sovet/postsovet reallığının sarkastik təsviri üçün istifadə olunur; onun «ölü və canlı» metaforikası sosial və siyasi surrealizmin fərdi nəticələrini vurğulayır. Məsələn, "Ölü Müşahidəçi" romanında qəhrəman peşəkar "mərhum müşahidəçi" kimi işləyir, cəmiyyətin cinayətkar strukturlarında absurd şəkildə normal bir funksiyanı yerinə yetirir. "Penguin Lost" və "Death and the Penguin" əsərlərində qəhrəmanların həyatına təsadüfi düşmüş bir pinqvin (Mişa) absurd və simvolik varlıq kimi daxil olur. Bu məqamlar ona bəzən Şərqi Avropa tipli "qrotesk magik realizm" etiketini qazandırır. Kurkovun romanlarında isə qeyri-adi hadisələr daha çox satirik, ironik və absurd effekt yaratmaq üçün işlədilir. Onların arxasında mədəni-mifoloji yaddaş deyil, post-sovet sosial-psixoloji xaosun və ekzistensial boşluğun metaforası dayanır. Kurkov özü müsahibələrində yazır ki, "fantastika mənim üçün yalnız həyatın absurdluğunu göstərmək üçün bir vasitədir". Ukrayna tənqidçisi Mark Robert Stefik (2014) Kurkovun əsərlərini "post-Soviet absurdist fiction with elements of grotesque" kimi təsnif edir. Cornwell (2010) və Parsons (2008) da Kurkovun romanlarını magik realizmdən çox sosial satira və qrotesk absurdizm kateqoriyalarına daxil edirlər.

d) Orta Asiya və Qafqaz (Çingiz Aytmatov)

Aytmatov Qırğız ədəbiyyatının və bütövlükdə postsovet məkanının ən məşhur yazıçılarından biridir. O öz yaradıcılığında mifoloji düşüncə, əfsanə, xalq hekayətləri və sosial-realist mühiti birləşdirən sinkretik poetika yaratmışdır. Məsələn, "Gün var əsrə bərabər" romanında manqurtlaşma əfsanəsi əsas mifik xətt kimi həm tarixi yaddaşı, həm də müasir insanın kimlik problemini ifadə edir. "Ağ gəmi" əsərində uşaq qəhrəmanın xilas arzusu ilə bağlı maral ananın mifoloji obrazı reallıqla paralel gedir. Aytmatovun nəsri milli miflərin sovet modernləşməsi ilə toqquşmasından doğan etik və ekzistensial problemlərə müraciət edir; burada magik elementlər həm folklor, həm də kosmik humanizm funksiyası daşır. Onun əsərlərində isə mif

və əfsanə epizodları əsas hekayənin realist mühitinə parallel xətt kimi daxil olur.

Bu səbəbdən tənqidçilər Aytmatovu klassik magik realizm deyil, "mifopoetik realizm" və ya "simvolik realizm" ənənəsinə daxil edirlər. Edward Możejko (1995) Aytmatovun üslubunu "mythopoetic realism" adlandırır. Charles Rougle (1999) yazıçının mif və tarixi yaddaşı birləşdirən poetikasını "eurasian mythic realism" kimi xarakterizə edir.

IV. KOMPARATİV TƏHLİL: LATIN AMERİKA VƏ POSTSOVET MAGİK REALİZMİ

Komparativ təhlilin məqsədi Latın Amerikası öncül nümunələri ilə postsovet müəlliflərinin mətnləri arasındakı paralelləri, fərqləri və transformasiya mexanizmlərini dəqiqləşdirməkdir.

1. Məkan-yaddaş paralelləri

Xuan Rulfonun yaratdığı Komala kəndi məkanın həm fiziki, həm də metafizik funksiyasını göstərir: kənd həm ölülərin, həm də yaşayanların məkanıdır. Analoji funksiyanı postsovet mətnlərində səhralaşmış kənd, müharibədən sonra boşalmış məkanlar və ya «həyatın donduğu» sənaye məntəqələri yerinə yetirir (məs., İsa Muğanna). Hər iki məkanda məkan yaddaşın, günahın, unudulmanın daşıyıcısıdır.

2. Zamanın quruluşu: dövriliyin müxtəlif modelləri

Qarsia Markezdəki dövrilik nəsillərarası tragik təkrarlılığa xidmət edir; Makondoda tarixi hadisələr daima təkrarlanır.

Postsovet müəlliflərində zamanın sındırılması daha çox "keçmişin müasirliyə müdaxiləsi" prizmasında işlənir: sovet keçmişinin personajları və səsi indiki reallığa qayıdır, bunun vasitəsilə keçmişin məsuliyyəti və kollektiv travma aktuallaşır.

3. Ölülərin səsi və etno-mifologiya

Latın Amerikası nümunələrində (Rulfo, Qarsia Markez) ölülərin səsi yerli mifoloji ənənələrdən qaynaqlanır və kolonial keçmişlə birbaşa əlaqələndirilir.

Postsovet mətnlərində isə ölülərin səsi sovet repressiyalarının, müharibə itkilərinin və məcburi köçkünlüklərin mnemonik yükünü daşıyır. Bu, digər tarixən lokallaşdırılmış mifik qatları (məs., türk-müsəlman, slavyan xatirə modelləri) ədəbiyyata daxil edir.

4. Dil, ton və üslub: barokko-minimalizm və ya postmodern hibridlər

Latın Amerikası əsərlərində barokko ornamentikasına yaxın, zəngin metaforik dil hakimdir.

Postsovet mətnləri bəzən daha sərt, minimal dilə meyillidir; lakin magik qat daxil olduqda dil yenidən ornamentləşərək xüsusi poetik tonalitet əldə edir. Bununla belə, postsovet hibridlərində (məs., Pelevin) postmodern ironiya və məzmunun ironik dekonstruksiyası ön plana çıxır, yəni magik elementlər ironik və polemik funksiya daşıya bilir.

5. Funksional fərqlər: müqavimət, yaddaş, tənqid

Latın Amerikası magik realizmi postkolonial müqavimət, yerli tarix və miflərin bərpası funksiyasını gücləndirir.

Postsovet variantlarda isə magik realizm həm keçmişə qarşı tənqid, həm də milli-şəxsi travmanın poetik emalı rolunu oynayır. Bu, janrın funksional şaxələnməsini göstərir: eyni estetik vasitə fərqli tarix və ideoloji şəraitdə fərqli etik-epistemik məqsədlərə xidmət edir.

Nəticə

Aparılmış araşdırma göstərir ki, magik realizm yalnız Latın Amerikası ədəbiyyatına məxsus regional poetika deyil, fərqli tarixi və mədəni kontekstlərdə bədii və ideoloji transformasiyalara uğrayan universal bir modeldir. Postsovet məkanında bu model xüsusilə kollektiv yaddaşın, tarixi travmaların və milli identikliyin bədii rekonstruksiyası üçün mühüm vasitəyə çevrilmişdir.

Latın Amerikası yazıçılarının əsərləri postsovet yazıçılarının da mifik zaman-məkan, ölülərin səsi, tarixi travmanın poetik təzahürü kimi mövzulara müraciətində ilham mənbəyi olmuşdur. Lakin bu təsir heç vaxt mexaniki imitasiyaya çevrilməmiş, yerli tarixi yaddaşın, folklorun və dini-mədəni kodların sintezi ilə hibrid estetika yaratmışdır.

Bu baxımdan, postsovet məkanında magik realizmin inkişafı yalnız estetik adaptasiya deyil, həm də keçmişin zorakı ideoloji narrativlərinə qarşı etik-poetik müqavimət aktıdır.

Gələcək tədqiqatlar üçün məsləhət görülür ki, magik realizm mövzusuna tərcümə tarixi, nəşriyyat siyasəti, gender və etno-mədəni spesifiklik prizmasından yanaşmaqla daha geniş korpus-tədqiqatlar aparılsın və müxtəlif regionların magik realizm təcrübələri qlobal komparativ kontekstdə öyrənilsin.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Anar. (2014). Göz muncuğu. Bakı: Yazıçı.
2. Bhabha, H. K. (1994). The Location of Culture. Routledge.
3. Carpentier, A. (1949). El reino de este mundo. Mexico City: Fondo de Cultura Económica.
4. Carpentier, A. (1995). Baroque and the Marvelous Real. In L. P. Zamora & W. B. Faris (Eds.), Magical Realism: Theory, History, Community (pp. 75-88). Duke University Press.

5. Cornwell, N. (Ed.). (2010). The Routledge Companion to Russian Literature. Routledge.
6. Cortázar, J. (1963). Rayuela. Buenos Aires: Sudamericana.
7. Faris, W. B. (1995). Scheherazade's Children: Magical Realism and Postmodern Fiction. In L.P.Zamora & W. B. Faris (Eds.), Magical Realism: Theory, History, Community (pp. 163-190). Duke University Press.
8. Flores, A. (1955). Magical Realism in Spanish American Fiction. Hispanic Review, 23(2), 111-123.
9. https://doi.org/10.2307/472046
10. García Márquez, G. (1967). Cien años de soledad. Buenos Aires: Editorial Sudamericana.
11. Goscilo, H. (1996). Dehexing Sex and Gender: Russian Literature Since the Fall of the Wall. University of Michigan Press.
12. Kurkov, A. (2001). Smert' postoronnego (Ölü Müşahidəçi). Moscow: Eksmo.
13. Leal, L. (1967). Magical Realism in Spanish American Literature. Hispania, 50(2), 187-192.
14. Lipovetsky, M. (2008). Paralogies: Transformations of (Post)modern Discourse in Russian Culture. Academic Studies Press.
15. Możejko, E. (1995). Mythopoetic Realism in the Novels of Chingiz Aitmatov. Canadian Slavonic Papers, 37(1), 1-15.
16. Muğanna, İ. (2009). Seçilmiş əsərlər. Altı cilddə. V cild. Bakı: Avrasiya Press.
17. Parsons, D. (2008). Russian and Ukrainian Post-Soviet Fiction: Transition and Transformation. Routledge.
18. Pelevin, V. (1996). Chapaev i Pustota (Çapayev və Boşluq). Moscow: Vagrius.
19. Rougle, C. (1999). Eurasian Mythic Realism: The Prose of Chingiz Aitmatov. World Literature Today, 73(3), 471–477.
20. Rulfo, J. (1955). Pedro Páramo. Mexico City: Fondo de Cultura Económica.
21. Said, E. (1993). Culture and Imperialism. Vintage.
22. Sarıtorpaq, Z. (2017). Dərdin sarı çəpkəni. Bakı: Qanun.
23. Stefik, M. R. (2014). Post-Soviet Absurd: The Case of Andrey Kurkov. Slavic Review, 73(4), 892-910.
24. Ulitskaya, L. (1996). Medea i ee deti (Medea və onun övladları). Moscow: Eksmo.
25. Zamora, L. P., & Faris, W. B. (Eds.). (1995). Magical Realism: Theory, History, Community. Duke University Press.

DOİ: 10.32010/KFFS8148

DİL SİSTEMİNDƏ İNNOVATİV TENDENSİYALAR: STRUKTUR VƏ FUNKSİONAL ASPEKTLƏR

Adilə Vüqar ƏLƏKBƏROVA
Gəncə Dövlət Universiteti (GDU)
ORCID:009-0007-0406-7789
E-mail: telefonroyal@gmail.com

Xülasə: işdə dilin struktur təkamülündə müşahidə olunan müasir innovativ tendensiyalar geniş şəkildə araşdırılmışdır. Dilin inkişaf prosesi yalnız daxili linqvistik mexanizmlərlə məhdudlaşmır, eyni zamanda sosial, iqtisadi, texnoloji və qlobal faktorların təsiri altında formalaşır. İşdə dilin dəyişməsində həm daxili amillər — fonetik, morfoloji və sintaktik dəyişikliklər, həm də xarici amillər — qloballaşma, rəqəmsal texnologiyalar, sosial dəyişikliklər və dillərarası qarşılıqlı təmasların rolu təhlil edilmişdir.

Tədqiqatda göstərilmişdir ki, qloballaşma dillərin funksional çevikliyini artırmaqla yanaşı, bəzi hallarda regional və mədəni xüsusiyyətlərin itməsinə də səbəb olur. Texnologiyanın sürətli inkişafı, sosial şəbəkələr və virtual kommunikasiya vasitələri dillərdə yeni formaların — "rəqəmsal dialektlər"in — yaranmasına imkan yaradır, mətn mesajları, ixtisarlar, emojilər və memlər gündəlik ünsiyyətin ayrılmaz elementinə çevrilmişdir. Sosial dəyişikliklər də dilin təkamülündə əhəmiyyətli rol oynayır; gender və etnik stereotiplərin zəifləməsi, inklüzivliyin artması dillərdə cins və etnik neytrallığın qorunması məqsədilə qrammatik və leksik dəyişiklikləri sürətləndirir.

Daxili linqvistik proseslər dilin özünəməxsus qanunauyğunluqları çərçivəsində dəyişikliklərə səbəb olur. Fonetik ixtisarlar, morfoloji sadələşmələr və sintaktik quruluşların transformasiyası danışanların nitq zamanı enerjiyə qənaət etməsi və ifadəni daha səlis etməsi ilə əlaqələndirilir. Eyni zamanda, iki- və çoxdillilik şəraitində dillərarası təmas pidjin və kreol dillərinin formalaşmasına gətirib çıxarır ki, bu dillər bir neçə dil sisteminin qarşılıqlı təsiri nəticəsində öz qrammatik, sintaktik və leksik xüsusiyyətlərini əldə edir.

İşdə həmçinin dilin adaptivliyinin qorunması və müxtəlif dillərin qarşılıqlı təsirinin tənzimlənməsi məsələləri nəzərdən keçirilmiş, qloballaşmanın dil siyasətinə təsirinə dair tövsiyələr verilmişdir. Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, dillərin inkişafı yalnız onların çevikliyindən asılı deyil, həm də ictimai, texnoloji və mədəni kontekstdə baş verən dəyişikliklərlə sıx bağlıdır. Bu iş dil təkamülünü anlamaq və mədəni-diversifikasiya proseslərini qorumaq baxımından əhəmiyyətli elmi töhfədir.

Açar sözlər: dilin təkamülü, qloballaşma, texnoloji inkişaf, sosial dəyişikliklər, rəqəmsal dialektlər, pidjin və kreol dilləri

INNOVATIVE TRENDS IN THE LANGUAGE SYSTEM: STRUCTURAL AND FUNCTIONAL ASPECTS

Adila Vugar ALAKBAROVA
Ganja State University (GSU)
ORCID:009-0007-0406-7789
Email: telefonroyal@gmail.com

Abstract: This study investigates contemporary innovative trends in the structural evolution of language. The development of language is not limited to internal linguistic mechanisms but is also shaped by social, economic, technological, and global factors. Both internal factors—phonetic, morphological, and syntactic changes—and external factors—globalization, digital technologies, social changes, and cross-linguistic interactions—have been analyzed.

The research demonstrates that globalization increases the functional flexibility of languages but may also lead to the loss of certain regional and cultural features. Rapid technological advancement, social networks, and virtual communication tools facilitate the emergence of new language forms, known as "digital dialects," with text messages, abbreviations, emojis, and memes becoming integral elements of everyday communication. Social changes also play a significant role in language evolution; the weakening of gender and ethnic stereotypes and the rise of inclusivity accelerate grammatical and lexical changes aimed at gender and ethnic neutrality. Internal linguistic processes trigger changes according to the inherent rules of the language. Phonetic reductions, morphological simplifications, and syntactic transformations are often related to speakers' efforts to economize speech and make expression more fluent. Additionally, bilingual and multilingual contexts contribute to the formation of pidgin and creole languages, which develop unique grammatical, syntactic, and lexical features through the interaction of multiple language systems.

The study also examines the preservation of linguistic adaptability, regulation of cross-linguistic interactions, and the impact of globalization on language policy. The results indicate that language development depends not only on its flexibility but also on social, technological, and cultural transformations. This work provides a valuable scientific contribution to understanding language evolution and preserving cultural and linguistic diversity.
Keywords: language evolution, globalization, technological development, social changes, digital dialects, pidgin and creole languages.

ИННОВАЦИОННЫЕ ТЕНДЕНЦИИ В ЯЗЫКОВОЙ СИСТЕМЕ: СТРУКТУРНЫЕ И ФУНКЦИОНАЛЬНЫЕ АСПЕКТЫ

Адиля Вугар АЛЕКПЕРОВА
Гянджинский государственный университет (ГГУ)
Orcid: 009-0007-0406-7789
Электронная почта: telefonroyal@gmail.com

Резюме: В данном исследовании рассматриваются современные инновационные тенденции в структурной эволюции языка. Развитие языка не ограничивается только внутренними лингвистическими механизмами, оно формируется также под влиянием социальных, экономических, технологических и глобальных факторов. Анализируются как внутренние факторы — фонетические, морфологические и синтаксические изменения, так и внешние — глобализация, цифровые технологии, социальные изменения и межъязыковые контакты.

Исследование показывает, что глобализация повышает функциональную гибкость языков, но в то же время может приводить к утрате некоторых региональных и культурных особенностей. Быстрое развитие технологий, социальные сети и виртуальные коммуникационные платформы способствуют появлению новых форм языка — «цифровых диалектов», где текстовые сообщения, аббревиатуры, эмодзи и мемы становятся неотъемлемой частью повседневного общения. Социальные изменения также играют значительную роль в эволюции языка; ослабление гендерных и этнических стереотипов, рост инклюзивности ускоряют грамматические и лексические изменения, направленные на гендерную и этническую нейтральность.

Внутренние лингвистические процессы вызывают изменения в рамках собственных закономерностей языка. Фонетические редукции, морфологические упрощения и синтаксические трансформации часто связаны с желанием говорящих экономить усилия при речи и делать выражение более плавным. Кроме того, двуязычная и многоязычная среда способствует формированию пиджин и креольских языков, которые приобретают уникальные грамматические, синтаксические и лексические особенности через взаимодействие нескольких языковых систем.

В исследовании также рассматривается сохранение адаптивности языка, регулирование межъязыковых взаимодействий и влияние глобализации на языковую политику. Результаты показывают, что развитие языка зависит не только от его гибкости, но и от социальных, технологических и культурных трансформаций. Данное исследование представляет собой значительный научный вклад в понимание эволюции языка и сохранение культурного и языкового разнообразия.
Ключевые слова: эволюция языка, глобализация, технологическое развитие, социальные изменения, цифровые диалекты, пиджин и креольские языки

Giriş

Dilin struktur evolyusiyası hər bir cəmiyyətin tarixi boyunca müşahidə olunan fasiləsiz və mürəkkəb bir prosesdir. Dil yalnız ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də sosial, mədəni və iqtisadi həyatın əksidir; o, cəmiyyətin inkişaf mərhələlərini, dəyərlər sistemini və ictimai münasibətləri özündə əks etdirir. Dil canlı və adaptiv sistem kimi müxtəlif daxili və xarici təsirlərə reaksiya verir. Daxili təsirlər fonetik, morfoloji və sintaktik dəyişikliklərdən ibarət olub, dilin öz struktur qanunauyğunluqları çərçivəsində formalaşır. Xarici təsirlər isə sosial dəyişikliklər, qloballaşma, texnoloji inkişaf və dillərarası təmasları əhatə edir (Crystal, 2003; Haugen, 1972).

Son illərdə qloballaşma və rəqəmsal kommunikasiya texnologiyalarının sürətli inkişafı dillərin təkamül sürətini əhəmiyyətli dərəcədə artırmışdır. Müasir dövrdə internet, sosial şəbəkələr, onlayn platformalar və mobil texnologiyalar insanlar arasında yeni ünsiyyət formaları yaratmışdır ki, bu da dil sistemində struktur və funksional dəyişikliklərə səbəb olmuşdur (Baron, 2015). Mətn mesajları, ixtisarlar, emojilər və memlər kimi yeni ünsiyyət vasitələri gündəlik dil istifadəsinin ayrılmaz hissəsinə

çevrilmiş, nəticədə yeni "rəqəmsal dialektlər" meydana çıxmışdır. Bu proses dilin fonetik, morfoloji və sintaktik səviyyəsində də dəyişikliklərə yol açmışdır.

Bundan başqa, qloballaşmanın təsiri dillərin funksional çevikliyini artırmaqla yanaşı, bəzi hallarda regional xüsusiyyətlərin və mədəni fərqlərin tədricən itməsinə səbəb olur. Məsələn, ingilis dilinin qlobal ünsiyyət dili kimi yayılması yerli dialektlərin və regional dil xüsusiyyətlərinin zəifləməsinə gətirib çıxarır (Crystal, 2003). Beləliklə, müasir dövrdə dil təkamülü yalnız dilin öz daxili qanunauyğunluqları ilə izah edilə bilməz; o, həm də cəmiyyətin sosial, texnoloji və mədəni kontekstində baş verən dəyişikliklərdən təsirlənir.

Bu elmi işin məqsədi dilin struktur və funksional dəyişikliklərini sistemli şəkildə təhlil etmək, onların səbəb-nəticə əlaqələrini müəyyənləşdirmək və müasir innovativ tendensiyaların dilin təkamülünə təsirini ətraflı şəkildə araşdırmaqdır. Tədqiqat zamanı həm klassik linqvistik nəzəriyyələr, həm də müasir analitik və müqayisəli təhlil metodları tətbiq olunmuşdur ki, bu da dilin dinamikasını və adaptivliyini daha dəqiq anlamağa imkan verir.

Nəzəriyyə

1. Qloballaşmanın dilin təkamülünə təsiri

Qloballaşma dillərin inkişafında mühüm xarici amildir. Bu proses bəzi dillərin qlobal miqyasda yayılmasına və güclənməsinə, digər dillərin isə zəifləməsinə səbəb olur. Mədəniyyətlərarası təmas nəticəsində dillər arasında leksik vahidlər, sintaktik modellər və qrammatik elementlər mənimsənilir ki, bu da dillərin çevikliyini artırır, lakin regional və mədəni xüsusiyyətlərin itməsi ilə nəticələnə bilər (Crystal, 2003, s. 55-60). Məsələn, ingilis dilinin qlobal ünsiyyət dili kimi geniş yayılması yerli dialektlərin zəifləməsinə səbəb olmuşdur.

2. Texnologiyanın dilə təsiri

Rəqəmsal kommunikasiya, sosial şəbəkələr və onlayn platformaların geniş yayılması dilin struktur və funksional dəyişikliklərini sürətləndirmişdir. Mətn mesajları, ixtisarlar, emojilər və memlər müasir dilin ayrılmaz hissəsinə çevrilmiş, bunun nəticəsində cümlə quruluşları qısalmış, yeni sintaktik formalar yaranmış və emosiyaların ifadə üsulları dəyişmişdir (Crystal, 2011, s. 78-83). Bu tendensiyalar həmçinin "rəqəmsal dialektlər"in meydana çıxmasına səbəb olmuşdur ki, bu da dilin adaptivliyini və çevikliyini artırır.

3. Sosial dəyişikliklər və dil

Dil ictimai və mədəni kontekstdə formalaşır, cəmiyyətin dəyərlər sistemi, sosial normalar və münasibətləri ilə sıx bağlıdır. Sosial dəyişikliklər, gender və etnik stereotiplərin zəifləməsi, inklüzivliyin artması dilin leksik və qrammatik səviyyəsinə təsir göstərir (Bauer, 2010, s. 45-50). Məsələn, ingilis dilində tək şəxsi ifadə etmək üçün "they" kimi cinsə görə neytral əvəzliklərin istifadəsi geniş yayılmışdır, digər dillərdə də oxşar tendensiyalar müşahidə olunur.

4. Daxili linqvistik proseslər

Dilin təkamülü yalnız xarici amillərlə deyil, onun daxili qanunauyğunluqları ilə də müəyyən olunur. Fonetik, morfoloji və sintaktik dəyişikliklər dilin öz daxili strukturundan qaynaqlanır. Məsələn, ingilis dilində samitlərin ixtisarı və fel formalarının sadələşdirilməsi gündəlik ünsiyyəti daha rahat və səlis edir (Haugen, 1972, s. 23-28). Bu proseslər çox vaxt danışanların nitq zamanı enerji qənaəti və ifadəni sadələşdirmə ehtiyaclarından irəli gəlir.

5. Dil təması və kreolizasiya

İki və çoxdillilik şəraitində dillər arasında qarşılıqlı təsir baş verir ki, bu da pidjin və kreol dillərinin yaranmasına gətirib çıxarır. Bu dillər bir neçə dil sisteminin təsiri ilə öz qrammatik, sintaktik və leksik xüsusiyyətlərini formalaşdırır (Holm, 2000, s. 77-81). Belə dillərin yaranması dilin adaptivliyini və çevikliyini göstərir, eyni zamanda dil təmasının sosial və mədəni əhəmiyyətini vurğulayır.

Metodologiya

Bu elmi işdə dilin struktur və funksional dəyişikliklərini araşdırmaq üçün empirik metodlar əsas metodoloji yanaşma kimi qəbul edilmişdir. Empirik yanaşma dilin təkamülünü nəzəriyyə ilə yanaşı praktiki müşahidələr, real dil nümunələri və statistik təhlillər əsasında öyrənməyə imkan verir. Belə yanaşma dilin dəyişikliklərini yalnız nəzəri modeldən deyil, həm də faktiki istifadə kontekstindən qiymətləndirməyə imkan yaradır (Crystal, 2003, s. 55-60).

Tədqiqatın aparılması üçün aşağıdakı empirik metodlar istifadə edilmişdir:

Mətnlərin korpus təhlili: İngilis, fransız və ispan dillərində sosial şəbəkələrdə (Twitter, Facebook), onlayn forumlarda və rəqəmsal xəbər portallarında yayımlanan mətnlər toplanmışdır. Mətnlərdə leksik, sintaktik və qrammatik dəyişikliklər sistemli şəkildə qeyd edilmiş və nümunələr müqayisəli şəkildə təhlil edilmişdir (Baron, 2015, s. 102-105).

Sorğu və anket tədqiqatı: Müxtəlif yaş və peşə qruplarına yönəlmiş sorğular vasitəsilə iştirakçıların rəqəmsal platformalarda dil istifadəsi, abbreviaturalar, emojilər və yeni sintaktik formalar barədə məlumatları toplanmışdır. Sorğu nəticələri statistik üsullarla analiz

edilmiş, tendensiyalar və istifadə nümunələri müəyyən edilmişdir.

Müşahidə və nümunə götürmə: Dil təması şəraitində — çoxdilli icmalar, pidjin və kreol dillərinin istifadə edildiyi mühitlərdə — real danışıq nümunələri müşahidə edilmişdir. Bu müşahidələr nəticəsində dillərarası təsirin fonetik, morfoloji və sintaktik dəyişikliklərə gətirdiyi təsir qiymətləndirilmişdir (Holm, 2000, s. 77-81).

Müqayisəli analiz: Toplanmış korpus məlumatları və sorğu nəticələri bir-biri ilə müqayisə olunmuş, dillərin adaptivliyi, regional xüsusiyyətlərin qorunması və rəqəmsal dialektlərin meydana çıxması kimi innovativ tendensiyalar qiymətləndirilmişdir. Empirik yanaşma təhlilin obyektivliyini və nəticələrin elmi əsasını təmin etmişdir. Tədqiqat həm mətn nümunələrinə, həm də praktiki müşahidələrə əsaslanaraq, dilin adaptivliyi, funksional çevikliyi və qloballaşmanın dil siyasətinə təsiri barədə elmi nəticələr çıxarmağa imkan yaratmışdır.

Cədvəl 1. Qloballaşmanın müxtəlif dillərə təsiri (nümunə)

Dil	Qloballaşmanın təsiri	Nümunə
İngilis	Genişlənmə	Fransız, Çin, İspan dillərinə təsir
Fransız	Regional zəifləmə	Yerli dialektlərin itməsi
Çin	Yeni leksik vahidlərin yaranması	Texnoloji terminlər

Nəticə və təkliflər

Dilin struktur təkamülü mürəkkəb, çoxşaxəli və çoxfaktorlu prosesdir. Bu proses həm daxili linqvistik mexanizmlər — fonetik, morfoloji və sintaktik dəyişikliklər, həm də xarici təsirlər — qloballaşma, texnologiya, sosial dəyişikliklər və dillərarası qarşılıqlı təsirlər vasitəsilə formalaşır (Crystal, 2003, s. 55-60; Haugen, 1972, s. 23-28). Müasir dövrdə dillər sürətlə dəyişən kommunikasiya mühitinə uyğunlaşaraq çevikliyini və adaptivliyini qoruyub saxlayır, yeni funksional imkanlar qazanır və "rəqəmsal dialektlər", pidjin və kreol dilləri kimi innovativ formalar ortaya çıxır (Baron, 2015, s. 102-105; Holm, 2000, s. 77-81).

Tədqiqat göstərir ki, dillərin təkamülünü anlamaq üçün yalnız daxili struktur dəyişikliklərinə baxmaq kifayət deyil; sosial, texnoloji və mədəni faktorlar dilin funksional dinamizmini və regional xüsusiyyətlərin qorunmasını müəyyən edən əsas amillərdir. Qloballaşmanın yaratdığı yeni dil mühiti dillərin leksik və qrammatik çevikliyini artırsa da, eyni zamanda regional və milli dil xüsusiyyətlərinin itirilməsi riski mövcuddur.

Dilin təkamülü çoxsaylı daxili və xarici amillərin qarşılıqlı təsiri nəticəsində formalaşır.

Qloballaşma, texnoloji inkişaf, sosial dəyişikliklər və dil təması dillərin struktur və funksional dəyişikliklərini sürətləndirir.

Yeni kommunikasiya formaları — "rəqəmsal dialektlər", pidjin və kreol dilləri — dilin adaptivliyini artırır, lakin regional xüsusiyyətlərin qorunmasına diqqət yetirilməlidir.

Dillərin funksional çevikliyi ilə yanaşı, onların sosial və mədəni rolu da dəyişir, bu isə dil siyasəti və təhsil sahəsində yeni yanaşmalar tələb edir.

Regional və milli dil siyasətinin gücləndirilməsi: Dillərin qorunması və inkişafı üçün dövlət səviyyəsində regional və milli dil siyasətinə xüsusi diqqət yetirilməli, dil tədrisi və mədəni layihələr bu siyasətlə əlaqələndirilməlidir.

Təhsil sistemində innovativ mövzuların inteqrasiyası: "Rəqəmsal dialektlər" və qloballaşmanın dilə təsiri mövzuları məktəb və ali təhsil proqramlarına daxil edilməli, şagird və tələbələrdə dillərin təkamülü və adaptivliyi barədə anlayış formalaşdırılmalıdır.

Multidillilik şəraitində dillərin qarşılıqlı təsirinin tədqiqi: İki və çoxdilli icmalarda dillərin qarşılıqlı təsiri sistemli şəkildə öyrənilməli, pidjin və kreol dillərinin yaranma mexanizmləri və regional təsirləri elmi əsaslarla təhlil edilməlidir.

Rəqəmsal texnologiyaların monitorinqi: Sosial media və rəqəmsal kommunikasiya platformalarında dilin dəyişikliklərinin müşahidəsi və təhlili aparılmalı, bu məlumatlar dil siyasəti və təhsil sahəsində qərarların qəbulunda istifadə edilməlidir.

Nəticədə, dilin adaptivliyinin qorunması, regional xüsusiyyətlərin saxlanması və qloballaşmanın mənfi təsirlərinin azaldılması üçün həm nəzəri, həm də empirik araşdırmaların davam etdirilməsi vacibdir. Bu, yalnız dilin struktur və funksional inkişafını təmin etmir, eyni zamanda dünyanın mədəni və dil müxtəlifliyinin qorunmasına mühüm töhfə verir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Baron, N. S. (2015). *Words Onscreen: The Fate of Reading in a Digital World* (s. 102-105). Oxford University Press.
2. Bauer, L. (2010). *The Linguistics Student's Handbook* (s. 45-50). Edinburgh University Press.
3. Comrie, B. (1989). *Language Universals and Linguistic Typology* (s. 45-50). University of Chicago Press.
4. Crystal, D. (2003). *English as a Global Language* (s. 55-60). Cambridge University Press.
5. Crystal, D. (2006). *Language and the Internet* (s. 102-107). Cambridge University Press.
6. Crystal, D. (2011). *Internet Linguistics: A Student Guide* (s. 78-83). Routledge.
7. Haugen, E. (1972). *The Ecology of Language* (s. 23-28). Stanford University Press.
8. Haspelmath, M. (2012). *Understanding Syntactic Change: An Overview* (s. 15-22). *Journal of Historical Linguistics*.
9. Holm, J. (2000). *An Introduction to Pidgins and Creoles* (s. 77-81). Cambridge University Press.

DOİ: 10.32010/IWGI3981

OFFICIAL BUSINESS DOCUMENTS IN LINGUISTICS

Nurana Vugar ALAKBAROVA
Mingachevir State University
Lecturer, Department of Foreign Languages
ORCID ID: 0009-0004-3580-9026
E-mail: nurane.elekberova@mdu.edu.az

Ibrahimov Farhad Astan
Mingachevir State University
Lecturer, Department of Foreign Languages
ORCID ID: 0009-0008-8588-7697
E-mail: farhad.ibrahimov@mdu.edu.az

Heydarova Shahana Shahin
Mingachevir State University
Lecturer, Department of Foreign Languages
ORCID ID: 0009-0003-0783-3128
E-mail: sahane.heydarova@mdu.edu.az

Summary: Business speech in modern conditions has begun to occupy an increasingly important position in the communicative practice of society and the individual, which is associated with the expansion and deepening of business contacts both within the country and at the international level, with the introduction of new forms of business communication, with the actualization of issues of effective speech behavior in the business area.

To put it simply, language is a system of signs, the units of which and the relationships between them form a hierarchically ordered structure. In this sense, they talk about the system of Russian, English and any other language. Universal language units are sounds, morphemes, words, phrases, sentences. Each unit belongs to a certain language level. These levels are interconnected and strictly ordered: sound - morphological - syntactic - semantic.

The term "speech" is used in two senses. First, speech is one of the types of human communicative activity: the use of language to communicate with other people. Secondly, speech is the result of activity - the text.

The official business style is one of the book styles serving the sphere of business communication. It is the language of documents, laws and business papers. The official business style is also called administrative. The main function is communication, information transfer. It is used in the official environment: legislation, office work, administrative and managerial activities. The originality of the lexical composition: official business vocabulary, stable turns of speech and syntactic constructions, clericalisms. The main requirement is accuracy, which does not allow double interpretation.

Key words: business speech, concreteness, formal business style, documentary linguistics, extra-linguistic and proper linguistic features

DİLÇİLİKDƏ RƏSMİ İŞ SƏNƏDLƏRİ

Nuranə Vüqar ƏLƏKBƏROVA
Mingəçevir Dövlət Universiteti
Xarici Dillər kafedrasının müəllimi
ORCID ID: 0009-0004-3580-9026
E-mail: nurane.elekberova@mdu.edu.az

Fərhad Astan İBRAHİMOV
Mingəçevir Dövlət Universiteti
Xarici Dillər kafedrasının müəllimi
ORCID ID: 0009-0008-8588-7697
E-mail: farhad.ibrahimov@mdu.edu.az

Şahanə Şahin HEYDƏROVA
Mingəçevir Dövlət Universiteti
Xarici Dillər kafedrasının müəllimi
ORCID ID: 0009-0003-0783-3128
E-mail: sahane.heydarova@mdu.edu.az

Xülasə: Müasir şəraitdə işgüzar nitq həm ölkə daxilində, həm də beynəlxalq səviyyədə işgüzar əlaqələrin genişləndirilməsi və dərinləşməsi, işgüzar ünsiyyətin yeni formalarının tətbiqi, biznes sahəsində effektiv nitq davranışı məsələlərinin aktuallaşması ilə əlaqəli cəmiyyətin və fərdin kommunikativ praktikasında getdikcə daha mühüm yer tutmağa başlamışdır.
Sadə dillə desək, dil işarələr sistemidir, onların vahidləri və aralarındakı əlaqələr iyerarxik qaydada düzülmüş struktur təşkil edir. Bu mənada rus, ingilis və istənilən başqa dil sistemindən danışırlar. Universal dil vahidləri səslər, morfemlər, sözlər, ifadələr, cümlələrdir. Hər bir vahid müəyyən dil səviyyəsinə aiddir. Bu səviyyələr bir-biri ilə bağlıdır və ciddi şəkildə sıralanır: səs - morfoloji - sintaktik - semantik.
"Nitq" termini iki mənada işlənir. Birincisi, nitq insanın kommunikativ fəaliyyətinin növlərindən biridir: digər insanlarla ünsiyyət üçün dildən istifadə. İkincisi, nitq fəaliyyətin nəticəsidir - mətn.
Rəsmi iş üslubu işgüzar ünsiyyət sferasına xidmət edən kitab üslublarından biridir. Bu, sənədlərin, qanunların və iş sənədlərinin dilidir. Rəsmi iş üslubu həm də inzibati adlanır. Əsas funksiyası ünsiyyət, məlumat ötürülməsidir. Rəsmi mühitdə istifadə olunur: qanunvericilik, ofis işləri, inzibati və idarəetmə fəaliyyətləri. Leksik tərkibin orijinallığı: rəsmi iş lüğəti, sabit nitq növbələri və sintaktik konstruksiyalar, klerikalizmlər. Əsas tələb ikiqat şərhə imkan verməyən dəqiqlikdir.
Açar sözlər: işgüzar nitq, konkretlik, formal işgüzar üslub, sənədli dilçilik, dildənkənar və uyğun linqvistik xüsusiyyətlər

---

ОФИЦИАЛЬНЫЕ ДЕЛОВЫЕ ДОКУМЕНТЫ В ЛИНГВИСТИКЕ

Нурана Вугар АЛЕКПЕРОВА
Мингечевирский Государственный Университет
Преподаватель Кафедры Иностранных Языков
ORCID ID: 0009-0004-3580-9026
Электронная почта: nurane.elekberova@mdu.edu.az

Фархад Астан ИБРАГИМОВ
Мингечевирский Государственный Университет
Преподаватель Кафедры Иностранных Языков
ORCID ID: 0009-0008-8588-7697
Электронная почта: farhad.ibrahimov@mdu.edu.az

Шахана Шахин ГЕЙДАРОВА
Мингечевирский Государственный Университет
Преподаватель Кафедры Иностранных Языков
ORCID ID: 0009-0004-3580-9026
Электронная почта: nurane.elekberova@mdu.edu.az

Резюме: Деловая речь в современных условиях стала занимать всё более важное место в коммуникативной практике общества и личности, что связано с расширением и углублением деловых контактов как внутри страны,

так и на международном уровне, внедрением новых форм делового общения, актуализацией вопросов эффективного речевого поведения в деловой сфере.
Проще говоря, язык – это система знаков, единицы которой и отношения между ними образуют иерархически упорядоченную структуру. В этом смысле говорят о системе русского, английского и любого другого языка. Универсальными языковыми единицами являются звуки, морфемы, слова, словосочетания, предложения. Каждая единица относится к определённому языковому уровню. Эти уровни взаимосвязаны и строго упорядочены: звуковой – морфологический – синтаксический – семантический.
Термин «речь» употребляется в двух значениях. Во-первых, речь – это один из видов коммуникативной деятельности человека: использование языка для общения с другими людьми. Во-вторых, речь – это результат деятельности – текст.
Официально-деловой стиль — один из книжных стилей, обслуживающих сферу делового общения. Это язык документов, законов и деловых бумаг. Официально-деловой стиль также называют административным. Основная функция — коммуникация, передача информации. Он используется в официальной среде: законодательстве, делопроизводстве, административно-управленческой деятельности. Оригинальность лексического состава: официально-деловая лексика, устойчивые обороты речи и синтаксические конструкции, канцеляризмы. Главное требование — точность, не допускающая двойного толкования.
Ключевые слова: деловая речь, конкретность, официально-деловой стиль, документальная лингвистика, экстралингвистические и собственно языковые особенности

Introduction

Throughout his conscious life, a person has to enter into business relations, that is, into such relations that arise in the process of business (official) communication. Documents play a huge role in the life of any person. In almost every area of our activity, any documents are required. [1.p.151]

So, the subject of our attention is the official business style. The main features of this style are: accuracy, impersonal character, stereotyping of text construction, prescriptive character. Scope of application: laws, by-laws, orders, resolutions, certificates, instructions, announcements, business letters, reports, etc.

The general extra-linguistic and proper linguistic features of this style include the following:

1) accuracy, detail of presentation;
2) impersonal character;
3) the prescriptive nature of the presentation (voluntariness);
4) consistency and reasoning.

So, official business style is a set of language tools designed to serve the scope of written business relations between organizations and individuals, as well as oral forms of business communication: a telephone conversation, a business meeting. Our goal is to learn how to write business papers correctly: letters, statements, conclusion of an agreement and other documents.

A specialist in the field of document management support - a document specialist - must possess a complex of various knowledge and skills. A document specialist not only organizes work with documents, but also prepares draft documents, ensures their high-quality execution, edits, develops unified forms of documents, classifiers of documents and document information. A document specialist must be able to work with various types of information sources, provide search, analytical and logical processing of documentary information. In order to qualitatively perform work related to information and documentation, a document specialist must know the norms of the English or other literary language, know the rules of spelling and punctuation, the specifics of the language of business documentation, and the requirements for the texts of documents of various types and varieties. [4.p.100]

Documentary linguistics is a scientific discipline that studies official documents as texts of a special kind, having a specific compositional, linguistic and stylistic organization.

Materials and methods: The material of the work is a collection of documents in Italian, French and English from the real business process of enterprises, organizations and banks. In addition, documents freely available on the Internet and included in various business writing books were used. The total volume of such documents was more than a thousand. To conduct a comparative analysis of the syntactic and lexical features of business texts in French and Italian, we used the official texts of various European commission compiled in the languages of all EU (European Union) member states. Business documents are similar in nature, structure and style, and we have examined and analyzed such documents in different languages.

In addition, we also examined many scientific articles written on official business documents and got acquainted with the parts that are relevant to our work.

Main part.

Linguistic features business style of speech of the official

The standardization of language means of the official business style of speech is not accidental. Business communication takes place in typical situations where terms and speech clichés are not only appropriate, but also necessary to ensure one hundred percent understanding between the parties: people who make important decisions should not be distracted by the search for certain formulations. So, for example, in the use of stable turnovers, special clerical terms and constructions: after the expiration of the statute of limitations, come into force, in the prescribed manner, and so on. [2.p.220]

In the field of **vocabulary and phraseology**, the official business style is different:

- the absence of neologisms, if they can be replaced by general literary words. If there are no synonyms and neologisms are used, then it is necessary to give explanations to them in the text (usually explanations in the document are given in brackets);

- the use of clerical words: verbal nouns (unification, approval, fulfillment) and participles, (proper, undersigned, above, etc.);

- the use of so-called per-formatives - a special form of verbs denoting a speech action and used as an action; they are used in the form of the 1st person singular and plural: *thank, inform, order, decree, ask, appeal, guarantee, remind, offer, invite, undertake;*

- the use of reflexive verbs of the passive voice, short passive participles, the use in impersonal sentences as predicate verbs in the form of the 3rd person singular of the present tense, adverbs that emphasize the objective need for an order, a business request, the objective course of an action: *payment is guaranteed, the letter is sent, should be abandoned, should be run, should be accelerated, should be submitted;*

- limited possibilities of lexical compatibility of words: a service letter is compiled (not "written") and sent (not "sent"), deadlines or salary are set (not "assigned"), reprimand or thanks are announced, censure is issued, control is assigned;

- phraseological stability, ready-made language templates, stamps; An example of such stamps are, in particular, constructions with derivative prepositions that motivate actions: in accordance with a decision (order), in connection with the beginning (opportunity, necessity), in order to improve (limit, save), in order to provide material (humanitarian, sponsorship) assistance, etc.; sustainable constructions of adverbial phrases: taking into account, taking into account the facts, etc.; [3.p.350]

As morphological features of the business style, scientists note a high proportion of nouns compared to verbs (approximately 420 nouns with 60 verbs for every 1000 word usages), which is probably due to the need to list the names of goods and services in business correspondence. Another feature is the use of relative adjectives (85%), which is due to the un-emotionality of definitions, their specific meaning, for example: glossy paper, ceramic tiles and water-based paint.

Finally, the syntax of the official business style of speech is characterized by:

- the predominant use of simple sentences: narrative, personal (there is a subject), common, complete (there is a subject and a predicate). Of the one-part ones, only impersonal ones are actively used, and in some types of documents (orders, official letters) - definitely personal: For the purposes ... it is necessary to highlight ...; in case ... will have to be reduced; the specified material was used in view of ...; this measure is taken according to ...; for your information…; we draw your attention ... etc.;

- the use of complex syntactic constructions is selective: non-union constructions or complex sentences with subordinate explanatory clauses (conjunction what), attributive (conjunction which) are preferred; the widespread use of constructions with derivative prepositions (in the order of supervision ...; in connection with the refusal ...; due to the shipment of materials) allows you to avoid the use of complex sentences with subordinate clauses of reason, purpose, conditional; subordinate clauses of place and time are generally of little use;

- constructions with sequential subordination of the same type of case forms (usually genitive forms), for example: "Draft program for the sustainable development of tourism for the period up to 2020";

- an abundance of sentences with homogeneous members when enumerating, including in rubricated constructions such as: a) organize ...; b) provide ...; c) appoint ... etc. The graphic designation of headings is often used when listing facts, actions: a), b), c); 1), 2), 3);

-active use of passive constructions of the type: it is possible ...; the commission found ...; causes are identified…etc. They are used to emphasize the objectivity of orders given by management in the interests of the case, the lack of personal interest in them.

-lack of emotionally expressive syntactic means.

Speech means of an official business style characterize standard business situations, providing partners with ready-made language formulas and thereby a correct, adequate perception of information. This function of the official business style of speech is associated with the so-called shibboleth criterion (**Shibboleth** is a biblical expression, figuratively

denoting a characteristic speech feature by which a group of people (in particular, an ethnic group) can be identified), a kind of "speech password" that unconsciously betrays a person, for whom the language is non-native.), which manifests itself in our communication. Its essence lies in the fact that on the basis of the speaker's observance of language norms in his speech, up to the details of pronunciation, accepted in a particular social community, others judge him, accepting him into his social group or denying him such acceptance.

The general extra-linguistic and proper linguistic features of this style include the following:

1) accuracy, detail of presentation;

2) standardization of presentation;

3) the obligatory-prescriptive nature of the presentation (voluntariness).

Indeed, the language of laws requires, above all, accuracy, which does not allow any misunderstandings; speed of understanding is not important, since the interested person, if necessary, will read the article of the law two or three times, striving for a complete understanding. The standardization of the presentation is manifested in the fact that the heterogeneous phenomena of life in a business style fit into a limited number of standard forms (questionnaire, certificate, instruction, statement, business letter, etc.).

Business speech is impersonal, stereotyped, it lacks an emotional beginning.

The named features of the official business style are reflected not only in the system of linguistic means, but also in non-linguistic ways of designing specific texts: in composition, heading, selection of paragraphs, i.e. in a standardized format for many business documents.

A specific property of business speech is the expression of will. Voluntary nature of the official business style forms such a functional feature of it as expressions of obligation and prescription. Voluntariness in texts is expressed semantically (selection of words) and grammatically. So, in management documentation, we constantly meet with the forms of the first person of the verb (please, offer, order, congratulations), with modal forms, must (should, must, should, proposed).

Thus, the lexical and grammatical features of business speech are determined by the indicated main features of the official business and vary depending on the type of document, the content of its text.

Conclusion

An analysis of the lexical, grammatical and stylistic features of documents (contracts, agreements, contracts) reveals the originality of the business style, one of the most important functional styles of the modern English language, with a strict clear specificity of the functioning of all its elements.

Document linguistics is an applied scientific discipline focused on the practice of documenting business activities. Documentation is the procedure for creating a document. Documentation is not just the creation of a document, but the creation of a document of a certain type or variety according to certain rules. The procedure for creating a document includes the preparation of the main text of the document and text details, and the process of preparing the text is not a one-time action, but a process extended in time and including the preparation of a draft document by the contractor, approval of the project by interested parties, consideration and signing of the document by the head, registration document by office management specialists. Only after the registration of the document can the document preparation procedure be considered completed, but the registration of the document does not end the work. After registration, the document can be sent to an external addressee or be sent for execution to structural divisions, a resolution or several resolutions, other official marks may appear on the document. Thus, the documentary text takes on a complete form only when the work on the document is completed and the document is placed in a case for storage and later use.

REFERANCES:

1. Chen Yaling An analysis of discourse features of business contracts in the legal context [J] Journal of Hubei open vocational college, 2021,34 (11): 150-151

2. Karpus I.A. English business language: Proc. Benefit. - K .: Academy, 2002. - 220 p.

3. Miram I.E., Daineko V.V. basic translation. - K.: Elga, 2002. - 350 p.

4. Yang Yishu Translation skills of common phrases in business contracts [C] / / Business translation (first part of 2020) [publisher unknown], 2019:97-104 DOI:10.26914/c.cnkihy. 2019.058852.

5. Zhao Shihao Translation practice report of long and difficult sentences in business contracts from the perspective of variation theory [D] Hebei University of science and technology, 2021

DOİ: 10.32010/BEKO6159

AZƏRBAYCANDA UŞAQ ƏDƏBİYYATININ TƏŞƏKKÜLÜNDƏ DƏRSLİKLƏRİN ROLU (XIX ƏSRİN SONU XX ƏSRİN ƏVVƏLLƏRİ)

Lamiyə Əlizamin ƏLİYEVA
Bakı Dövlət Univeristeti
Orcid: https://orcid/.org/0000-0001-9985-2577
E-mail: miss.forcher09@gmail.com

Xülasə: Bu məqalədə 19-cu əsrin sonu və 20-ci əsrin əvvəllərində məktəblərdə uşaq ədəbiyyatının populyarlaşması və dərsliklərin şagirdlərin təhsilində rolu araşdırılır. Tədqiqatın əsas məqsədi məktəb dərsliklərində təqdim olunan ədəbi əsərlərin təhsil prosesinə verdiyi töhfəni araşdırmaqdır. Dərsliklərə daxil edilən əsərlər uşaqların oxu bacarıqlarının inkişafına, eləcə də onların mənəvi və intellektual inkişafına əhəmiyyətli təsir göstərir. Dərsliklər müəlliflərin əsərlərini gənc oxuculara çatdırmaq üçün əsas mənbələrdən biridir. Bu materiallarda təqdim olunan şeir və nəsr nümunələri şagirdlərin yaradıcı düşüncəsinin və ədəbi qavrayışının zənginləşməsinə kömək edir. İbtidai sinif şagirdlərinin anlama səviyyəsinə uyğun əsərlərin tədris materiallarına daxil edilməsi mənəvi və mənəvi dəyərlərin mənimsənilməsinə, eləcə də onların emosional və sosial inkişafına kömək edir. Tədqiqatda ilk uşaq dərslikləri və onların müəlliflərinin - maarifçi ziyalıların əsərləri araşdırılır. İllər ərzində nəşr olunmuş yenidən çap olunmuş dərsliklərin və uşaq ədəbiyyatı klassiklərinin əsərlərinin siyahısı təqdim olunur. Tədqiqat göstərir ki, ibtidai sinif şagirdlərinin yaş xüsusiyyətləri və psixologiyası nəzərə alınmaqla seçilmiş tədris vasitələrindən istifadə uşaq ədəbiyyatının populyarlaşdırılması üçün təsirli bir vasitədir. Bu əsərlərin hər biri həm oxu bacarıqlarını, həm də uşaqların bədii və estetik zövqlərini inkişaf etdirir. Məqalədə dərsliklərin məzmununun, ideya zənginliyinin, dilinin və üslubunun müəlliflərin bədii təcrübəsi və peşəkar yanaşması ilə əlaqəli olduğu vurğulanır. Müəllifin uşaq psixologiyası və pedaqoji biliklərinə yiyələnməsi əsərlərin həm təhsil, həm də təlim funksiyalarını artırır. Həm müəllifin, həm də müəllimin peşəkarlığı uşaq auditoriyasına uyğun ədəbi əsərlər yazmaq və onları məktəb tədris planlarında öyrətmək qabiliyyətini təmin edir. Effektiv tədris vəsaiti şagirdlərin oxu mədəniyyətini və analitik bacarıqlarını inkişaf etdirmək üçün mühüm mənbə rolunu oynayır. Məqalə dərsliklərin pedaqoji dəyərini vurğulamaqla və məktəblərdə uşaq klassiklərinin populyarlaşdırılmasının vacibliyini əsaslandırmaqla yekunlaşır.

Açar sözlər: uşaq ədəbiyyatı, dərsliklər, müəlliflər, ədəbi proses.

THE ROLE OF TEXTBOOKS İN THE FORMATİON OF CHİLDREN'S LİTERATURE İN AZERBAİJAN (LATE 19TH – EARLY 20TH CENTURY)

Lamiya Alizamin ALİYEVA
Baku State University
Orcid: https://orcid/.org/0000-0001-9985-2577
E-mail: miss.forcher09@gmail.com

Abstract: The article examines the promotion of children's literary works in the school environment and the importance of textbooks in educating students in the late 19th and early 20th centuries. The main purpose of the study is to examine the contributions of literary works presented in school textbooks to the educational process. The works included in textbooks have a significant impact on the formation of children's reading habits and moral and intellectual development. Textbooks are one of the main sources for conveying the creativity of authors to young readers. The examples of poetry and prose included in these materials serve to enrich the creative thinking and literary perception of students. Including works that are appropriate for the level of understanding of elementary school students in teaching materials helps children assimilate moral and spiritual values and their emotional and social development. The study examines the first children's textbooks and the activities of the enlightened intellectuals who compiled them. A list of repeatedly published textbooks and works by classical children's authors released in various years is presented. The research shows that teaching works selected according to the age and psychology of primary school students is an effective means of promoting children's literature. Each of these works develops both the reading skills and the artistic-aesthetic taste of children. The article emphasizes that the content of textbooks, richness of ideas, language, and stylistic features are related to the authors' artistic experience and professional approach. The author's mastery of child psychology and pedagogical knowledge strengthens both the educational and instructional functions of the works. Professionalism, whether on the part of the author or the teacher, enables the creation of literary works suitable for a young audience and their teaching within school curricula. An effective teaching resource serves as an important tool for developing students' reading culture and analytical skills.

In the conclusion of the article, the pedagogical significance of textbooks is highlighted, and the importance of promoting the works of classical children's authors in the school environment is justified.
Key words: children's literature,textbooks, authors, literary process.

РОЛЬ УЧЕБНИКОВ В ФОРМИРОВАНИИ ДЕТСКОЙ ЛИТЕРАТУРЫ В АЗЕРБАЙДЖАНЕ (КОНЕЦ XIX – НАЧАЛО XX ВЕКА)

Ламия Ализамин АЛИЕВА
Бакинский Государственный Университет
Orcid: https://orcid/.org/0000-0001-9985-2577
Электронная почта: miss.forcher09@gmail.com

Резюме: В статье рассматривается популяризация детской литературы в школьной среде и роль учебников в образовании учащихся в конце XIX – начале XX веков. Основная цель исследования – изучение вклада литературных произведений, представленных в школьных учебниках, в образовательный процесс. Включённые в учебники произведения оказывают существенное влияние на формирование читательских навыков детей, их нравственное и интеллектуальное развитие. Учебники являются одним из основных источников передачи творчества авторов юным читателям. Примеры поэзии и прозы, представленные в данных материалах, способствуют обогащению творческого мышления и литературного восприятия учащихся. Включение в учебные материалы произведений, соответствующих уровню понимания учащихся начальной школы, способствует усвоению нравственных и духовных ценностей, их эмоциональному и социальному развитию. В исследовании рассматриваются первые детские учебники и деятельность их составителей – просвещённых интеллектуалов. Представлен список переизданных учебников и произведений классиков детской литературы, изданных в разные годы. В результате исследования становится очевидным, что использование в образовательном процессе методических пособий, подобранных с учётом возрастных особенностей и психологии учащихся начальной школы, является эффективным средством популяризации детской литературы. Каждое из этих произведений развивает как навыки чтения, так и художественно-эстетический вкус детей. В статье подчеркивается, что содержание учебников, богатство идей, язык и стиль связаны с художественным опытом и профессиональным подходом авторов. Владение автором детской психологией и педагогическими знаниями усиливает как воспитательную, так и учебную функции произведений. Профессионализм как автора, так и педагога обеспечивает возможность написания литературных произведений, соответствующих детской аудитории, и их преподавания в школьных программах. Эффективное учебное пособие выступает важным ресурсом, способствующим развитию у учеников культуры чтения и навыков анализа. В заключение статьи подчеркивается педагогическое значение учебников и обосновывается важность популяризации произведений детских классиков в школьной среде.
Ключевые слова: детская литература, учебники, авторы, литературный процесс.

Giriş

Cəmiyyətin formalaşması və inkişafında əsas rol oynayan amillərdən biri də təhsildir. Düzgün metod və vasitələr əsasında təhsil fərdin bilik və bacarıqlarını təkmilləşdirməyə xidmət edir. Bu prosesin əsas subyektləri uşaqlardır. Erkən yaşlardan uşaqların oxuyub-anlama bacarıqlarının, yazı qabiliyyətinin təkmilləşdirilməsi və müxtəlif sahələrə yönləndirilməsi onların sosial-mədəni inkişafını təmin edir. Təhsilin keyfiyyətini və effektivliyini artırmaq üçünmüxtəlif yanaşmalar və metodlar mövcuddur. Ədəbiyyatın təhsildəki rolunun artırılması da bu siyahıya daxildir (9). Başqa sözlə, ədəbiyyatın dərsliklərdə və digər tədris xarakterli vəsaitlərdə tətbiqi öyrənmə prosesini daha da məhsuldar edir. Bu baxımdan, ədəbiyyatın bir qolu olan uşaq ədəbiyyatı pedaqoji əhəmiyyət kəsb edir. Əgər ümumi ədəbiyyat geniş xalq kütləsi üçün yaranmışsa, onun inkişafına və şəxsiyyət kimi formalaşmasına xidmət edirsə, uşaq ədəbiyyatının da öz oxucusuna təsir qüvvəsi vardır. Ümumi ədəbiyyata verilən ideya-yaradıcılıq prinsipləri, uşaq ədəbiyyatının da inkişaf istiqamətini müəyyən edir (Xəlil və Əsgərli, 2007).

Uşaq ədəbiyyatı kiçik yaşlı oxucuların yaş kateqoriyası və psixologiyasına uyğun müxtəlif əsərlər təqdim edir. Bu ədəbi nümunələr doğma dilimizin, milli-mənəvi dəyərlərimizin təbliğində mühüm vasitə olub, uşaqların sosial və intellektual inkişafında strateji əhəmiyyət daşıyır.

Uşaq ədəbiyyatıməktəblə, pedaqoji proseslə, təlim-tərbiyə ilə daima bağlı, vəhdətdə yaranmışdır. Bu ədəbiyyatın ən yaşı nümunələri şagirdlərin mütaliə mədəniyyətni yüksəldir, lüğət ehtiyatlarını zənginləşdirir, həyatı, insanları daha yaxşı başa düşməyə hazırlayır. Buna görə də məktəb proqramlarında və dərsliklərdə ən mühüm bədii nümunələr öz əksini tapır (10). Bu nümunələr

dərsliklər vasitəsilə sistemli şəkildə tədris olunuraqgeniş oxucu kütləsinə çatdırırlır. Dərslikərin şagirdlər üzərindəki effekti uşaq ədəbiyyatı nümunələrin düzgün seçilməsindən asılıdır. Tədris olunan əsərlər şagirdin yaş, anlama və inkişaf səviyyəsinə uyğun olmalıdır. Əks halda, mürəkkəb mövzulu və ya şagirdin qavrama qabiliyyətinə uyğun olmayan əsərlər (şeirlər, hekayələr, nağıllar, dastanlar, poemalar, pyeslər və s) onlarda mütaliəyə marağın azalmasına səbəb ola bilər. Dərsliklərdə tədris edilən bədii əsərlərin əhəmiyyətini fərqli aspektlər əsasında izah etmək olar:

- Şagirdlərin söz ehtiyatınıartırır, dil və ünsiyyət bacarıqlarını təkmilləşdirir;
- Qavrama qabiliyyətini sürətləndirir;
- Əsərlər üzərində aparılan ədəbi təhlil və müzakirələr analitik düşüncə bacarığını inkişaf etdirir;
- Təsəvvür və fantaziya dünyasını zənginləşdirir;
- Əxlaqi və ictimai dəyərləri təbliğ edir;
- Empatiya hissini formalaşdırır;
- Uşaqların emosional inkişafını dəstəkləyir.

Yuxarıda təqdim edilən komponentlərdən belə nəticəyə gəlmək olar ki, dərsliklərdə yer alan əsərlərin şagirdlər üzərində təsiri böyükdür. Belə tədris materiallarının hazırlanması və yayımlanmasında müəlliflərin ədəbi yanaşması, mövzu dairəsi, dil və üslub seçimimühüm əhəmiyyət kəsb edir. Bu konteksdə, Azərbaycanda ilk uşaq dərsliklərin yaranması XIX əsrin ortaları və XX əsrin əvəllərinə təsadüf edir. Məktəblərdə şagirdlərin maarifləndirilməsi və dünyagörüşünün inkişaf etdirilməsi üçün təhsil səviyyəsinə uyğun müxtəlif səpkidə dərsliklərin yaradılması əsas problemlərdən biri olmuşdur. Azərbaycanıngörkəmli maarifpərvərləri Mirzə Fətəli Axundov, Həsən bəy Zərdabi, Məmməd Tağı Sidqi, Sultan Məcid Qənizadə, Firidun bəy Köçərli, Haşım bəy Vəzirov, Rəşid bəy Əfəndiyev, Mahmud bəy Mahmudbəyov, Cəlil Məmmədquluzadə, Nəriman Nərimanov, Abbas Səhhət və başqaları məktəblərdə keyfiyyətli dərsliklərin olmasını tələb edirdilər (11).

XIX əsrin ortalarından etibarən Azərbaycanda ana dilində ilk dərsliklərin yaradılmasına başlanmış və onların təkmilləşdirilməsi, məktəb proqramlarına daxil edilməsi istiqamətində müvafiq addımlar atılmışdır.Belə vəsaitlərdən biri də görkəmli şair və pedaqoq Mirzə Şəfi Vazehin 1852-ci ildə tərtib etdiyi "Müntəxəbati-kitabi-türki" adlı dərsliyidir. Dərsliyə daxil edilmiş kiçik həcmli hekayələr şərq mədəniyyətinə məxsus olsa da, uşaq ədəbiyyatı tarixində ana dilində yazılmış ilk bədii örnəklər olmuşdur. Məsələn, "Zalım padşahın adil olmağı","Aslan və dovşan", "Padşah və meymun", "Əcəm padşahları", "Nuvvərin padşahlığı", "Kəsəyənlə qurbağanın dostluğu" və s. kimi hekayətnamələr belə nümunələrdəndir. Dərsliyin yekun hissəsində MəhəmmədFüzulinin qəzəllərinə yer verilmişdir. M.Ş.Vazehdən sonra maarifçi-şair Seyid Əzim Şirvani kiçik yaşlı oxucular üçün müxtəlif məzmunlu tərcümə materialları ilə bərabər, öz əsərlərini də daxil edərək ilk dərsliyini yazmışdır. 1878-ci ildə tərtib edilmiş budərslik "Rəbiül-ətfal" ("Uşaqların baharı") adlanır. Dərslik ibtidai sinif şagirdləri üçün nəzərdə tutulmuşdur. Azərbaycan məktəb tarixində ilk mükəmməl tədris kitablarından olan "Rəbiül-ətfal" dərsliyindəki mənzum hekayə, öyüd nəsihət və təmsillər müxtəlif tərbiyəvi əhvalatların təsvirindən ibarətdir. Onların bir qismini şair şəxsi həyat təcrübəsi və müşahidələri əsasında yazıb, digər qismini isə Şərq mənbələrindən, əsasən Nizaminin və Sədinin əsərlərindən təbdil və tərcümə edib. Dərslikdə verilən mətnləri Seyid Əzim mümkün qədər sadə və aydın yazmağa çalışıb (Qaraoğlu, 2017). S.Ə.Şirvaninin ikinci dərsliyi "Tacül-kütüb" ("Kitabların tacı")adlanır. Dərslikdə çox sayda orijinal uşaq ədəbi nümunələrinə rast gəlinir. Bu dərslikdə yer alan bəzi hekayələri Aleksey Çernyayevski tərtib etdiyi "Vətən dili" dərsliyinə daxil etmişdir. XIX əsrin sonlarında ərsəyə gələn növbəti dərsliklərimizdən biri də tərtibçisi maarif xadimi, pedaqoqRəşid bəy Əfəndiyev olan "Uşaq bağçası" dərsliyidir. Tədris vəsaiti 1898-ci ildə İstanbulun "YuvanakiPenaytoris" mətbəəsində çap edilmişdir. Dərslik ümumilikdə üç hissədən ibarətdir. Belə ki, birinci hissədə müəllif şagirdlərə dilin fonetik və leksik əsaslarını aydın şəkildə izah etmək üçün atalar sözləri və məsəllərdən müxtəlif nümunələr daxil etmişdir. Dərsliyin ikinci və üçüncü hissələrində isə rus və dünya ədəbiyyatından tərcümə edilmiş uşaq əsərləri öz əksini tapmışdır. Kitabın içindəkilərinə daxildir: Müqəddimə verilib.-S.3-7;"Əlifba təlimi".-S.8-32;*İkinci fəqərə dərsləri:*"Durna": şeir.- S.-2; "Qarğa və balıq": təmsil.- S.9-10; "Xəyal": şeir.-S.25-26; "Tülkü və üzüm" : təmsil.-S.28; "Meymun və çeşmək": təmsil.- S.38-40; "Həzrəti Əlidən rəvayət".-S.51-52; "Vəsfi bahar": şeir.-S.71-72; "Vəsfi-qış": şeir.-S.78; *Üçüncü fəqərənin dərsləri:* "Tülkü və qaranquş". - S.79; "Çaqqal".-S.84; "Sədaqət".-S.96-98; "Vəsfi-məktəb".-S.99-101 və s.(Əhmədova və Qəmbərova, 2021). R.Əfəndiyevin 1901-ci ildə çap etdirdiyi digər dərslik "Bəsirətül-ətfal" adlanır. Dərslikdə "Bahar", "Arzu", "Bahariyyə", "Şairin vəzifəsi", "Öyüd", "Alim ilə müəllimə hörmət" (S.Ə.Şirvani) və s. əsərlər çap edilmişdir (Hacıyev,2004).

XX əsrin əvvələrində dərsiklərin sayında artım müşahidə edilmişdir. Belə dərsliklərdən"Birinci il", "İkinci il", "Ədəbiyyat məcmuəsi", "Ədəbiyyat dərsləri", "Yeni məktəb", "Türk çələngi", "Vətən yolu", "Milli qiraət kitabı" və s. misal göstərmək olar. O dövrün tədris təcrübəsində təkrar nəşri daha çox olan dərsliklərə də rast gəlinir. Belə ki, həmin dövrlərdə təkrar nəşrə gedən dərsliklərə aşağıdakılar daxildir:

- Aleksey Çernyayevski - "Vətən dili" (ilk nəşr: 1882; təkrar nəşr: 1888, 1897, 1899, 1901, 1904, 1908, 1910);
- Rəşid bəy Əfəndizadə - "Uşaq bağçası" (ilk nəşr:1898;təkrar nəşr: 1904, 1907, 1912);
- Abdulla Şaiq - "Uşaq gözlüyü"(ilk nəşr:1910; təkrar nəşr: 1911, 1915, 1917, 1919);
- Mahmud bəy Mahmudbəyov "Yeni məktəb" (ilk nəşr:1909; təkrar nəşr: 1910, 1911, 1913, 1914, 1915, 1916, 1919);
- "Birinci il"(ilk nəşr:1909; təkrar nəşr: 1911, 1912, 1913, 1914, 1916,1918);
- "İkinci il"(ilk nəşr:1908; təkrar nəşr: 1909, 1910, 1911, 1912, 1914, 1915, 1916, 1917) ;
- Mirzə Qəmərlinski, Nərimanbəyov, Şahtaxtinski və b. "Ana dili dərsliyi" - (ilk nəşr:1907, təkrar nəşr: 1908, 1911).

Adı çəkilən tədris xarakterli vəsaitlərin hər biri uşaqların oxu vərdişinin inkişafında və təlim-tərbiyəsində geniş istifadə edilənmənbələr olmuşdur.

"Vətən dili" dərsliyinin birinci hissəsi 1882-ci ildə maarifçi, metodist Aleksey Çernyayevski tərəfindən işıq üzü görmüşdür. Dərsliyin ikinci hissəsi isə A.O.Çernyayevski və pedaqoq Səfərəli bəy Vəlibəyov tərəfindən tərtib edilmiş və1888-ci ildə çap edilmişdir. İbtidai sinif şagirdləri üçün nəzərdə tutulmuş bu vəsaitinilk hissəsində əlifba və yazı normaları, ikinci hissəsində isə uşaqların yaş həddinə uyğun ədəbi materiallar öz əksini tapmışdır. "Birinci il" dərsliyi M.Mahmudbəyovunmaterialları əsasında işıq üzü görmüşdür. "İkinci il" dərsliyinin tərtibçiləri isə M.Mahmudbəyov, S.Əbdürrəhmanbəyzadə, S.Axundzadə və b. olmuşdur. Dərsliyə daxil edilən ədəbi nümunələri nəşr ilinə görə belə qruplaşdırmaq olar:

(1908) – "Həmidin məktəb söhbəti", "Bizim külfət", "Bostan", "Əkinçi", "Baba və nəvə","Tülkü və küpə", " Bostan", "Quzu", "Bağ quşları" ;

(1909) – "Ev heyvanları", "Sabir", "Sünbüllər", "Yarpaqlar və köklər", "Qaz bölgüsü", "Qoca bağban", "Aslan və siçan", "Meymunun həkimliyi;

(1910) – "Məktəb həyəti", "Ov", "Qoçaq fəhlə", "Cırcırama və qarınca", "Daş və dəmir", "Vəhşi heyvanlar", "Kənddə payız işləri", "Bulaq", "Əkin nəğməsi";

(1911) – "Mehriban qardaş", "Cürətli uşaqlar", "Qorxaq kişi", "Qonaqlıq", "Təlimli sığırçın", "Tanrı süfrəsi";

(1912) – "Cır armud", "Fil və milçək", "Falçı", "Yay", "Ayı və toxmaq", "Qarğa və qrafin", "Təbiətin gülməsi", "Dərviş və fəqir";

(1914) – "Molla Nəsrəddinin qazanı","Aslan ilə iki öküz", "Vəhşi quşlar", "Yaxşı bəslənmiş ağac", "Pişik və qaraquş", "İt və kögəsi";

(1916) – "Hörümçək və ipəkqurdu", "Yanğın itləri", "Bal arısı", "Ana və oğul";

(1917) – "Pinti uşaq","Dəvə, qoç və xoruz", "Ağacların bəhsi", "Kərimin məktəbə getməsi", "Dəniz", "Uyğunsuz göl" və b. (Əhmədovavə Qəmbərova, 2021).

Dərsliyə daxil edilmiş bədii nümunələr uşaqların dünyagörüşünü və düşüncə dünyasını zənginləşdirmək məqsədilə müxtəlif mövzulara həsr edilmişdir. Bu mövzuların tədris porseində tətbiq edilməsi uşaqlarda ailə, məişət, ətraf mühit və təbiət haqqında illkin təsəvvürlərin yaranmasına imkan yaradır.

Dərsliklər vasitəsilə şagirdlər bədii nümunələrlə yanaşı, bu əsərləri ərsəyə gətirən müəlliflərin ideya və düşüncə tərzi ilə də tanış olurlar. Məsələn, Mirzə Ələkbər Sabir, Cəlil Məmmədquluzadə, Abbas Səhhət, Abdulla Şaiq, Mikayıl Rzaquluzadə, Mir Mehdi Seyidzadə, Mirvarid Dilbazi, Xanımana Əlibəyli kimi şair və yazıçılarımızın fəaliyyəti uşaq ədəbiyyatının təşəkkülü və təbliğində həlledici rol oynamışdır. Sözügedən müəlliflər sırasındaAbdulla Şaiqinuşaq dərsliklərinin yaradılmasında əvəzsiz xidmətləri olmuşdur. Görkəmli şairin tərtibçisi olduğu "Uşaq çeşməyi" (1907), "Uşaq gözlüyü" (1910), "Gülşəni-ədəbiyyat" (1920), "Gülzar" (1912),"Milli qiraət kitabı" (1919), "Türk çələngi" (1919) və s. dərsliklər gənc nəslin maariflənməsinə mühüm töhfələr vermişdir. Uşaqların yaş və maraq dairəsinə uyğun şəkildə hazırlanmış bu dərsliklərdə ümumtürk mədəniyyətinin bütöv mənzərəsini görmək olar. Dərsliklərdə Məhəmməd Füzuli, Yunus İmrə, Nəfi, Seyid Əzim Şirvani, Molla Pənah Vaqif, Mirzə Fətəli Axundzadə, Mirzə Ələkbər Sabir, Əli bəy Hüseynzadə, Əhməd Hikmət, Xalid Ziya, Tofiq Fikrət, Rza Tofiq, Mahmud Əkrəm Rəcaizadə kimi yazıçıların əsərləri və bioqrafiyası yer alırdı. Seçdiyi nəzəri və əyani mətnlərdə şagirdlərə milli tarixə, milli mədəniyyətə sevgi, vətənpərvərlik duyğuları aşılayan müəllif həm də vətənin təbiətini, heyvanlar və bitkilər aləminini azyaşlılara tanıdır və sevdirirdi (Talıbazadə və Əsədova, 2018). Uşaqların sevimli müəlliflərindən biri olan A.Şaiqin əsərləri uzun müddətdir ki, dərsliklərdə yer almaqdadır. Şair müəllifi olduğu dərsliklərlə yanaşı, müxtəlif illərdə ərsəyə gəlmiş

digər tədris materiallarına əsərlərini təqdim etməkləuşaq ədəbiyyatının məktəb mühitindətəbliğinə mühüm töhfələr vermişdir. XX əsrin əvvəllərində etibarən yazıçı-şairin dərsliklərdə ən çox işıq üzü görmüş əsərlərindən "Məktəbdə", "Yetim", "Quzu", "Məktub yetişmədi", "Araz", "Köç", "Keçi", "Tülkü həccə gedir", "Bənövşə", "Bahar", "Savaş", "Üç lövhə" və s. kimi şeirlər, hekayələr, nağıllar, romanlar misal göstərmək olar. 1908-2014-cü illər ərzində mütəmadi olaraq dərc edilən bu əsərlərin hər biri əsasən "İkinci il", "Ədəbiyyat", "Ana dili","Ədəbiyyat dərsləri", "Azərbaycan dili", "Ədəbiyyat müntəxəbatı" və "Ədəbi qiraət" dərsliklərində işıq üzü görmüşdür. Azərbaycan uşaq ədəbiyyatının inkişafında xidmətləri olan digər şəxsiyyətlərdən biri də şair Mir Mehdi Seyidzadədir. Uşaq psixologiyasına yaxından bələd olan Seyidzadənin yaradıcılığı özünəməxsus yenilikləri və bədii orijinallığı ilə fərqlənir. Ədəbi fəaliyyətinə "Kənd qızı" adlı ilk şeiri ilə başlayan şair müxtəlif mənzum nağıllar, pyeslər, poemalar yazmışdır. Ədibin 1938-2016-cı illərdə"Nərgiz", "Bakı", "Şəhərimiz", "Fəhlə mənzilləri", "Birinci qar", "Qış", "Müəllim", "Gözəl may", "Xoşbəxt uşaqlar" şeirləri, "Kim güclüdür" mənzum nağılı, "Ağıllı insan və "Dəli Kürün" nağılı kimi əsərləri dərsliklərdə işıq üzü görmüşdür. Bu əsərlərin həmin dövrlərdə dərc edildiyi tədris vəsaitləriisə "Azərbaycan dili", "Ana dili" və "Oxu" dərslikləri olmuşdur. Uşaq auditoriyasının fərdi maraqlarını nəzərə alan digər ədiblərdən biri də yazıçı, şairə Xanımana Əlibəyli olmuşdur. Yaradıcılığını uşaq poeziyasına həsr edən şairə ilk ədəbi fəaliyyətinə "Ana" şeiri ilə başlamışdır. "Balaca həkim" adlı ilk şeirlər toplusu isə 1955-ci ildə çap edilmişdir.Onun şeirlərinin əsas mövzusunu dörd istiqamət üzrə qruplaşdırmaq olar:

1. Vətən mövzusunu əxz etdirən şeirlər;
2. Təbiət gözəlliklərinə həsr olunmuş şeirlər;
3. Heyvan obrazları yaradılan, təmsil üslubundan qələmə alınmış poetik nümunələr;
4. Ümumi mövzulara həsr olunmuş, ətraf aləmi, gerçəkliyin təsvirini özündə cəmləşdirən nümunələr (Qəmbərova, 2021).

Xanımana Əlibəylinin ədəbi fəaliyyəti yalnız şeir və poemalarla kifayətlənməmiş, "Ləpələrin nağılı","Cunquş", "Dovşanın ad günü", "Gözəllər gözəli", "Nişanlı quş kimi" və b. əsərləri ilə uşaq dramaturgiyasının inkişafına misilsiz töhfələr vermişdir. Dramaturqun bədii səriştəsi uşaqların səhnə dili vasitəsilə estetik zövqünün formalaşmasına və teatr aləminə maraq gösətməsinə zəmin yaratmışdır. XX əsrin II yarısında yaradıcılığı ilə kiçik yaşlı oxucuların rəğbətini qazanan X.Əlibəylinın dərsliklərdə də əsərləri dərc edilmişdir. 1960-2018-ci illər ərzində ədibin dərsliklərdə populyarlıq qazanmış bədi nümunələrinsiyahısını aşağıdakı qaydada təsvir etmək olar:

1. Hədiyyə; Uşaqların bayramı : şeirlər / Xanımana Əlibəyli // Kərimov Y., Həmzəyev M. Ana dili: 1-ci sinif üçün dərslik. - Bakı: Maarif, 1969. - S.162, 239.;
2. Yan ay tonqalımız, yan!: şeir / Xanımana Əlibəyli // Şirvan Y., Kazımov N. Ana dili: 3-cü sinif üçün dərslik. - Bakı: Maarif, 1971. - S.216-217.;
3. Yol; Qar; Maral: şeirlər / Xanmana Əlibəyli // Kərimov Y.Ş., Həmzəyev M.Ə. Oxu: 2-ci sinif üçün dərslik. - Bakı: Maarif, 1990. - 4 cü nəşr. - S.4-5, 85, 177.;
4. Şeypur; Bu, dovşanın işidir : şeirlər / Xanımana Əlibəyli // Rəhimov A.N., Xudiyev N.M., Həsənov M.S. Azərbaycan dili: ümumtəhsil məhtəblərinin 4-cü sinfi üçün dərslik .- Bakı: "Azərbaycan" nəşriyyatı, 2002. - S.33, 87.;
5. Süsən gülü, Kirpi: şeirlər / Xanımana Əlibəyli // İsmayılov R., Orucova G., Cəfərova D., Xəlilov Z. Azərbaycan dili: ümumtəhsil məktəblərinin 3-cü sinfi üçün dərslik. - Bakı: Altun kitab, 2014. - S. 201.
6. Kitab: şeir / Xanımana Əlibəyli // Abdullayeva H. Azərbaycan dili: ümumtəhsil məktəblərinin 4-cü sinfi üçün dərslik. - Bakı: "Kövsər" nəşriyyatı, 2014. - S.87, 95. (Tahirova, N və b., 2021).

Tədqim edilən dərsliklərdə bu əsərlərin yer alması X.Əlibəylinin ədəbi irsinin tədris və tərbiyə baxımdan əhəmiyyətli olduğunu bir daha sübut edir. Ədəbiyyat siyahısında müəllifin əsərlərinindərc edildiyi dərsliklərin adları da öz əksini tapıb.

Azərbaycan uşaq ədəbiyyatında mövzu və janr müxtəliyi ilə seçilən əsərlərin yazılmasında Mikayıl Razaquluzadənin yaradıcılığı da xüsusi əhəmiyyətə malikdir. Ədəbi fəaliyyətə keçən əsrin 20-ci illərindən başlayan şairin əsərlərində humanizim, yüksək mənəvi keyfiyyətlər aşılanır. Görkəmli şairinəsərlərinin pedaqoji xarakter daşıdığını və folklor motivləri ilə zəngin olduğunu vurğulayan ədəbiyyatşünas Bilal Həsənli demişdir: "M.Rzaquluzadənin uşaq əsərləri folklorla sıx bağlıdır. Belə ki, ədibin bir çox əsərlərində şifahi xalq ədəbiyyatına müraciət edilir, folklor mövzuları və janrlarından yaradıcılıqla istifadə olunur. Həmin əsərlərdə folklora xas olan xüsusiyyətlər dilin aydınlığı, axıcılığı, şirinliyi, eləcə də xeyirxahlıq, düzlük, mübarizlik, əməksevərlik, qəhrəmanlıq kimi mənəvi keyfiyyətlərin xalq deyim tərzində ifadəsi diqqət cəlb edir. Bu da öz növbəsində uşağın təfəkkürünün, təxəyyülünün inkişafına gətirib çıxarır, uşaq ədəbiyyatının üslub imkanlarını

genişləndirir"(Tahirova, N və b., 2021). M.Rzaquluzadənın əsərləri də tədris materiallarında işıq üzü görmüşdür. Yazıçının dərsliklərdə yer alan əsərlərinin janr baxımından əsasını şeir və hekayələr təşkil edir. Ədibin 1946-2017-ci illər üzrə məktəb proqramlarında geniş yayılmış əsərlərinə aşağıdakıları misal göstərmək olar:

- ✓ "Ağ dana"; "Solmazın atasına məktubu": şeirlər – (1946, 1948, 1950);
- ✓ "Ana ürəyi, dağ çiçəyi": hekayə – (1948, 1963-1971,1974-1978, 1981-1985, 1988, 1998, 2003);
- ✓ "Şahin": hekayə – (1948-1949, 1953-1954, 1957-1961, 1976 2005);
- ✓ "İstək": hekayə – (1949, 1953-1955);
- ✓ "Maşınlar": şeir – (1961-1969, 1971, 1973-1974, 1976, 1983);
- ✓ "Babəkin andı" : hekayə (1965, 1967-1972, 1974-1978, 1980-1985, 1988, 1997, 2003-2004, 2006, 2008, 2012, 2014);
- ✓ "Payız": şeir (1961, 1966, 1968-1970, 1998);
- ✓ "Payız gəlir": şeir (1971, 1973-1984, 1989);
- ✓ "Qu gölü": hekayə (1975, 1980-1984, 1990);
- ✓ "Vurğun baxışlarla": hekayə (2013, 2015, 2017).

Bu nümunələrdən həmin dövrlərdə mütəmadi olaraq dərsliklərə daxil edilən əsərlər sırasında 1-ci yerdə, "Babəkin andı", 2-ci yerdə isə "Ana ürəyi, dağ çiçəyi" hekayələri olmuşdur. Beləliklə, M. Rzaquluzadənin əsərlərinin məktəb dərsliklərində geniş yayılması onun ədəbi üslubunun sadəliyi və uşaq dünyasına hakimliyinin göstəricisi hesab edilə bilər. Yuxarıda adları çəkilən müəlliflərin fəaliyyətindən aydın olur ki, onların əsərləri uşaqların yaş xüsusiyyətləri və təhsil səviyyəsinə uyğun olaraq hazırlanmışdır. Bu sistemli yanaşma tədris prosesini səmərəli etməklə uşaqların bədii mətnləridaha tez qavramasına, təhlil etməyə kömək edir. Beləliklə, uşaq ədəbiyyatının inkişafında xidmətləri olan klassiklərimizin əsərləri gənc nəslin şəxsiyyət kimi formalaşmasında əsas mənbələr hesab olunur və təhsil mühitində sistemli olaraq tədris edilməsi vacibdir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Əhmədova, S. və Qəmbərova, Ş. (2021)Azərbaycan uşaq ədəbiyyatı: biblioqrafiya, C.I, 37-38.
2. Hacıyev, A. (2004). Azərbaycan uşaq ədəbiyyatının tarixi, 116.
3. Xəlil, Z. və Əsgərli, F. (2007). Uşaqədəbiyyatı. Ali və orta ixtisas məktəblərinin tələbələri üçün dərslik. Bakı: ADPU-nun nəşriyyatı, 11.
4. Qaraoğlu, F. (2017). Tarixdə iz buraxanlar: Seyid Əzim Şirvani,Bakı xəbər, 15.
5. Qəmbərova, G. (2021). Xanımana Əlibəylinin uşaq poeziyasına ümumi baxış, Azərbaycan ədəbiyyatşünaslığı jurnalı, 97.
6. Tahirova, N., Əzizova, T. və Qafarova, L. (2021). Xanımana Əlibəyli: biblioqrafiya, 31-32, 35-36, 38-39.Tahir
7. Tahirova, N., Qafarova, L. və Əzizova, T. Mikayıl Razaquluzadə: biblioqrafiya, 15.
8. Talıbzadə, Ü. və Əsədova, G.(2018). Abdulla Şaiq. Tıq-tıq xanım, Bakı: TEAS Press nəşriyyatı, 11.
9. https://muallim.edu.az/news/tehsilde-edebiyyatin-rolu-678a3905e0e227415cf6e16e
10. https://edebiyyatqazeti.az/news/sience/11979-usaq-edebiyyati-haqqinda-bir-nece-soz
11. https://az.wikibooks.org/wiki/D%C9%99rslikl%C9%99r/Az%C9%99rbaycan_dilind%C9%99_d%C9%99rslikl%C9%99rin_tarixi/XIX_%C9%99srd%C9%99_ana_dili_d%C9%99rslikl%C9%99ri

DOİ:10.32010/SRME2750

CULIAN BARNS YARADICILIĞINDA ƏSAS KONSEPSİYALAR

Əsmər Seyfəddin ƏLİYEVA
Bakı Dövlət Universiteti, doktorant
E-mail: Teacherasmar@gmail.com

Xülasə: Culian Barns müasir ingilis ədəbiyyatında postmodern üslubu və mədəni-refleksiv yanaşması ilə seçilən yazıçılardan biridir. Onun yaradıcılığı, xüsusilə yaddaş və zaman, subyektiv gerçəklik, dilin epistemoloji funksiyası və intertekstual mədəni təsir kimi konsepsiyalar üzərində qurulub. Məqalədə Barnsın əsərlərində təkrar olunan bu əsas konsepsiyalar sistematik şəkildə təhlil edilir və onların müasir dünya ədəbiyyatında yerini müəyyən etmək üçün empirik araşdırma metodlarından istifadə olunur. Əsərlərin mətn analizinə əsaslanan araşdırma, həmçinin akademik tənqidçilərin müasir baxışlarını müqayisəli şəkildə təqdim edir. Analiz nəticəsində müəllifin əsas konsepsiyaları elmi və praktiki cəhətdən dəyərləndirilir və gələcək tədqiqatlar üçün təkliflər irəli sürülür.
Barnsın yaradıcılığı, xüsusilə yaddaşın subyektiv konstruksiyası, müasir oxucuya fərdi perspektivlərin ədəbi interpretasiyadakı rolunu göstərir. Onun əsərlərində zaman və keçmiş hadisələrin fərdi xatirələrlə formalaşması oxucuda aktiv interpretasiya imkanlarını artırır. Subyektiv gerçəklik konsepsiyası, həmçinin sosial və mədəni kontekstlərin insan təcrübəsinə təsirini araşdırmaq üçün elmi əsas yaradır. Barnsın dil vasitəsilə biliyi strukturlaşdırması, postmodern epistemoloji prinsiplərin praktik nümunəsini təşkil edir. Əsərlərdəki intertekstual və mədəni əlaqələr müasir və klassik ədəbiyyatın dialoqunu ortaya qoyur. Məqalə həmçinin Barnsın yaradıcılığının psixoloji və pedaqoji araşdırmalarda tətbiq imkanlarını müzakirə edir. Nəticələr göstərir ki, Barnsın konsepsiyaları yalnız ədəbi analiz üçün deyil, həm də mədəni, tarixi və nəzəri tədqiqatlar üçün zəngin material təqdim edir. Məqalədə istifadə olunan empirik və nəzəri yanaşmalar Barnsın yaradıcılığını elmi baxımdan sistemli şəkildə qiymətləndirməyə imkan verir. Son olaraq, tədqiqat gələcək işlər üçün Barnsın yaradıcılığında əsas konsepsiyaların daha dərindən araşdırılması perspektivlərini irəli sürür.
Açar sözlər: Culian Barns, postmodernizm, yaddaş və zaman, intertekstuallıq, subyektiv gerçəklik.

KEY CONCEPTS IN THE WORK OF JULIAN BARNES

Asmar Seyfaddin ALİYEVA
Baku State University, PhD student
E-mail: Teacherasmar@gmail.com

Abstract: Julian Barnes is one of the writers in modern English literature who stands out for his postmodern style and cultural-reflexive approach. His work is built on concepts such as memory and time, subjective reality, the epistemological function of language, and intertextual cultural influence. The article systematically analyzes these key concepts repeated in Barnes' works and uses empirical research methods to determine their place in modern world literature. The study, based on textual analysis of the works, also presents the contemporary views of academic critics in a comparative manner. As a result of the analysis, the author's key concepts are evaluated scientifically and practically, and suggestions for future research are put forward.
Barnes' work, especially the subjective construction of memory, shows the modern reader the role of individual perspectives in literary interpretation. The formation of time and past events in his works by personal memories increases the reader's opportunities for active interpretation. The concept of subjective reality also creates a scientific basis for examining the influence of social and cultural contexts on human experience. Barnes's structuring of knowledge through language constitutes a practical example of postmodern epistemological principles. Intertextual and cultural connections in the works reveal the dialogue of modern and classical literature. The article also discusses the possibilities of applying Barnes's work in psychological and pedagogical research. The results show that Barnes' concepts provide rich material not only for literary analysis, but also for cultural, historical and theoretical research. The empirical and theoretical approaches used in the article allow for a systematic assessment of Barnes's work from a scientific perspective. Finally, the study suggests prospects for a deeper investigation of the main concepts in Barnes' work for future work.
Keywords: Julian Barnes, postmodernism, memory and time, intertextuality, subjective reality.

КЛЮЧЕВЫЕ КОНЦЕПЦИИ В ТВОРЧЕСТВЕ ДЖУЛИАНА БАРНСА

Асмар Сейфаддин АЛИЕВА
Бакинский государственный университет, аспирант
Электронная почта: Teacherasmar@gmail.com

Резюме: Джулиан Барнс — один из авторов современной английской литературы, выделяющийся своим постмодернистским стилем и культурно-рефлексивным подходом. Его творчество построено на таких понятиях, как память и время, субъективная реальность, эпистемологическая функция языка и интертекстуальное культурное влияние. В статье систематически анализируются эти ключевые концепции, повторяющиеся в произведениях Барнса, и с помощью эмпирических методов исследования определяется их место в современной мировой литературе. Исследование, основанное на текстологическом анализе произведений, также представляет современные взгляды академических критиков в сравнительном плане. В результате анализа ключевые концепции автора подвергаются научной и практической оценке, а также предлагаются предложения для будущих исследований.

Творчество Барнса, особенно субъективное конструирование памяти, показывает современному читателю роль индивидуальных перспектив в литературной интерпретации. Формирование времени и событий прошлого в его произведениях посредством личных воспоминаний расширяет возможности читателя для активной интерпретации. Концепция субъективной реальности также создаёт научную основу для изучения влияния социального и культурного контекста на человеческий опыт. Структурирование знаний Барнсом посредством языка представляет собой практический пример применения постмодернистских эпистемологических принципов. Интертекстуальные и культурные связи в произведениях раскрывают диалог современной и классической литературы. В статье также рассматриваются возможности применения работ Барнса в психолого-педагогических исследованиях. Результаты показывают, что концепции Барнса предоставляют богатый материал не только для литературного анализа, но и для культурных, исторических и теоретических исследований. Эмпирические и теоретические подходы, использованные в статье, позволяют системно оценить творчество Барнса с научной точки зрения. Наконец, исследование открывает перспективы для более глубокого изучения основных концепций творчества Барнса в будущих работах.

Ключевые слова: Джулиан Барнс, постмодернизм, память и время, интертекстуальность, субъективная реальность.

Giriş

Culian Barns (1946-) XX əsrin sonu və XXI əsrin əvvəllərində ingilis ədəbiyyatının ən vacib nümayəndələrindən biri olaraq tanınmışdır. Onun yaradıcılığı roman, esse və dramaturgiya janrlarında formalaşmış və postmodern estetik prinsiplərin incə nümunələrini təqdim etmişdir (Smith, 2015). Barnsın əsərlərində hadisələr və personajlar yalnız özləri üçün deyil, həm də oxucu üçün çoxqatlı mənalar yaradır. Bu çoxqatlılıq əsasən yaddaş və zamanın subyektiv konstruksiyası, reallığın fərdi təcrübəyə görə formalaşması, dilin epistemoloji funksiyası və mədəni intertekstual əlaqələr vasitəsilə ifadə olunur.

Məqalənin məqsədi Barnsın yaradıcılığında dominant konsepsiyaları müəyyən etmək, onların nəzəri və praktiki əhəmiyyətini təhlil etməkdir. Məqalə həm nəzəri əsaslara, həm də empirik araşdırma metodlarına əsaslanır və doktorantlıq səviyyəsində elmi üslubda hazırlanmışdır.

Culian Barnsın yaradıcılığı müasir ingilis ədəbiy-yatında postmodern yanaşmaların ən vacib nümunələrindən biridir və onun əsərləri həm nəzəri, həm də praktik tədqiqatlar üçün zəngin material təmin edir. Barnsın əsərlərində yaddaşın subyektiv konstruksiyası və zamanın qeyri-lineer təqdimatı ədəbi analizlərdə yenilikçi perspektiv yaradır. Bu aspektlər müasir oxucuda hadisələrin interpretasiyasına aktiv iştirak imkanları yaradır və fərdi təcrübələrin ədəbi təhlildə rolunu ön plana çıxarır. Subyektiv gerçəklik və fərdi perspektivlər, eyni zamanda sosial və mədəni kontekstlərin insan təcrübəsinə təsirini araşdırmaq üçün elmi əsaslar təmin edir. Barnsın dil vasitəsilə biliyi strukturlaşdırması postmodern epistemologiyanın ədəbi təzahürü kimi önə çıxır və dilin konstruktiv funksiyasını vurğulayır. Onun intertekstual və mədəni əlaqələrə əsaslanan yaradıcılığı müasir və klassik ədəbiyyat arasında dialoq yaradır və oxucuya çoxqatlı interpretasiya imkanları təqdim edir.

Mövzu həmçinin müasir ingilis ədəbiyyatında akademik tədqiqatların inkişafı üçün aktualdır, çünki Barnsın əsərləri həm nəzəri, həm də empirik yanaşmalarla araşdırıla bilər. Onun əsərlərində istifadə olunan konsepsiyalar psixoloji, pedaqoji və mədəni sahələrdə yeni tədqiqat perspektivləri açır. Barnsın yaradıcılığı dünya ədəbiyyatında postmodern yanaşmaların lokal və qlobal aspektlərini müqayisə etmək üçün vacib nümunə təşkil edir. Yaddaş, zaman və subyektiv gerçəklik konsepsiyalarının təhlili müasir ədəbi nəzəriyyənin inkişafına töhfə verir. Barnsın əsərlərindəki dil və mədəni intertekstual yanaşmalar, həmçinin tərcümə və ədəbi kommunikasiya

sahəsində yeni perspektivlər açır. Onun yaradıcılığı mədəniyyətlərarası dialoqu və oxucu təcrübəsinin aktivləşdirilməsini təmin edir. Akademik tədqiqatlarda Barnsın konsepsiyalarının analizi həm elmi, həm də praktik maraq doğurur. Mövzu, xüsusilə postmodern ədəbiyyat və yaddaşın ədəbi təhlili sahəsindəki boşluqları doldurmaq baxımından əhəmiy-yətlidir. Beləliklə, Barnsın yaradıcılığı müasir ədəbiyyat tədqiqatlarında həm nəzəri, həm də empirik baxımdan aktual bir araşdırma obyekti kimi qiymətləndirilə bilər.

Nəzəriyyə

Barnsın yaradıcılığında aşağıdakı konsepsiyalar xüsusi əhəmiyyət daşıyır:

- Yaddaş və zaman
- Subyektiv gerçəklik
- Dil və epistemologiya
- Mədəniyyət və intertekstuallıq

Culian Barnsın əsərlərində yaddaş və zaman konsepsiyaları postmodern ədəbiyyatın əsas təzahürlərindən biri kimi çıxış edir. Onun yaradıcılığında hadisələrin ardıcıllığı yalnız obyektiv faktlarla müəyyən olunmur, əksinə, fərdin subyektiv təcrübələri və xatirələri vasitəsilə yenidən qurulur. Bu yanaşma oxucuya keçmişi təkcə baş vermiş hadisələr kimi deyil, həm də xatirələr vasitəsilə interpretasiya etməyə imkan verir. The Sense of an Ending (2011) romanında bu xüsusiyyət açıq şəkildə müşahidə olunur; burada hadisələr müxtəlif personajların baxış bucağı ilə təqdim edilir və oxucu hadisələrin mənasını yalnız obyektiv tarixçə üzərində deyil, həm də fərdi xatirələr əsasında formalaşdırır. Barnsın əsərlərində zaman linear deyil; o, fərdi xatirələr və hadisələr arasında çoxqatlı, elastik bir struktur kimi təqdim olunur. Bu yanaşma oxucuda hadisələrin interpretasiyasında aktiv iştirak imkanı yaradır və ədəbi təcrübəni pasiv qəbuldan çıxararaq fəal analiz prosesinə çevirir.

Yaddaşın subyektiv konstruksiyası Barnsın roman-larında psixoloji motivasiyaların, emosional vəziyyətlərin və sosial münasibətlərin dərin təhlili üçün vacib vasitədir. Keçmişin fərdi xatirələr vasitəsilə yenidən qurulması oxucuya hadisələrin çoxsaylı perspektivlərini göstərir və postmodern ədəbiyyatda zamanın çoxqatlı təbiətini vurğulayır. Barnsın personajları hadisələri yalnız faktlar kimi qavramır, əksinə, onları öz xatirələri, təcrübələri və emosional reaksiya prizmasından interpretasiya edirlər. Bu isə oxucuda empatiya və analitik düşüncə bacarıqlarını inkişaf etdirir, hadisələrin yalnız bir tərəfini deyil, müxtəlif mümkün nəticələrini görmək imkanı yaradır.

Romanlarda zaman və yaddaş arasındakı bu qarşılıqlı əlaqə yalnız ədəbi analiz üçün deyil, həm də mədəni və psixoloji tədqiqatlar üçün zəngin material təqdim edir. Fərdi yaddaş və kollektiv xatirə arasındakı dialoq, həmçinin fərdi və ictimai tarix arasındakı əlaqəni ortaya qoyur. Barnsın yazılarında keçmiş hadisələrin müxtəlif perspektivlərlə təqdim olunması oxucuda hadisələrin mənasını və hətta gerçəklik anlayışını yenidən düşünməyə vadar edir. Bunun nəticəsində oxucu yalnız hekayəni izləyən deyil, həm də hadisələrin şərhçisi və analizçisi rolunu oynayır.

Barnsın əsərlərində yaddaş və zaman konsepsiyaları həm də postmodern epistemologiyanın ədəbi təzahürü kimi qiymətləndirilir; zamanın və keçmişin subyektiv interpretasiyası reallığın çoxqatlı və dəyişkən olduğunu göstərir. Oxucuların hadisələri fərdi xatirələr və psixoloji təcrübələr vasitəsilə qəbul etməsi, ədəbi təcrübəni çoxsəviyyəli və analitik edir. Bununla yanaşı, yaddaşın konstruktiv rolu Barnsın digər əsərlərində, o cümlədən Flaubert's Parrot (1984) və Levels of Life (2013) romanlarında da müşahidə olunur; burada xatirələr, tarixi faktlar və mədəni kontekst bir-birinə qarışaraq oxucuya mürəkkəb və zəngin bir zaman təcrübəsi təqdim edir.

Barnsın bu konsepsiyaları həmçinin yazıçının postmodern estetik prinsip və yanaşmalarını əks etdirir; hadisələrin subyektiv təqdimatı oxucunu pasiv qəbuldan çıxarır, onları fəal iştirakçıya çevirir. Yaddaşın subyektiv quruluşu həmçinin zamanın psixoloji təcrübələr vasitəsilə ölçülməsi və dərk edilməsini mümkün edir. Romanlarda təqdim olunan zaman və yaddaş perspektivləri yalnız fərdi təcrübəni deyil, həm də mədəni, tarixi və sosial kontekstləri əhatə edir. Bu yanaşma oxucuda hadisələrin müxtəlif təfsirlərini qiymətləndirməyə və analiz etməyə imkan yaradır.

Beləliklə, Barnsın yaradıcılığında yaddaş və zaman konsepsiyaları yalnız ədəbi texnika kimi deyil, həm də oxucunun analiz bacarığını və interpretasiya qabiliyyətini inkişaf etdirən əsas elementlərdən biridir. Onun əsərlərində zamanın və xatirələrin subyektiv təbiəti postmodern ədəbiyyatın əhəmiyyətli xüsusiyyətlərini nümayiş etdirir və oxucuya hadisələrin mənasını yenidən düşünmək imkanı verir. Barnsın bu yanaşması ədəbi tədqiqatlarda yaddaş və zamanın subyektiv konstruksiyasını öyrənmək üçün mühüm elmi və nəzəri əsas yaradır.

Culian Barnsın yaradıcılığında subyektiv gerçəklik konsepsiyası əsas yer tutur və onun romanlarının strukturunu formalaşdırır. Personajlar hadisələri obyektiv faktlar kimi qavramır; əksinə, onları öz xatirələri, emosional vəziyyətləri və fərdi təcrübələri prizmasından interpretasiya edirlər. Bu yanaşma oxucunu hadisələrin yalnız bir perspektivindən deyil, bir neçə alternativ baxış bucağından məlumatlandırır və oxucunun analitik düşüncə qabiliyyətini aktivləşdirir. The Sense of an Ending (2011) əsərində hadisələrin fərqli personajların xatirələrinə görə

dəyişməsi subyektiv gerçəklik anlayışını açıq şəkildə göstərir (Jones, 2020).

Barnsın personajları gerçəklik və xatirə arasındakı sərhədləri daim araşdırırlar; bu isə oxucuda hadisələrin interpretasiyasına fəal iştirak imkanı yaradır. Subyektiv gerçəklik konsepsiyası postmodern ədəbiyyatın əsas xüsusiyyətlərini əks etdirir, çünki hadisələrin təfsiri yalnız obyektiv məlumatlarla deyil, həm də fərdi baxışlarla formalaşır. Personajların təcrübələrinə əsaslanan bu yanaşma oxucunu hadisələrin təhlilinə cəlb edir və onların empatiya qabiliyyətini inkişaf etdirir.

Barnsın əsərlərində subyektiv gerçəklik həm psixoloji, həm də mədəni aspektləri əhatə edir. Hər bir personajın xatirələri fərdi təcrübələr ilə bağlıdır və bu təcrübələr hadisələrin mənasını dəyişir. Oxucu bu dəyişiklikləri analiz edərək hadisələrin obyektiv və subyektiv tərəflərini müqayisə etməyə çalışır. Bu yanaşma həmçinin oxucuya hadisələrin birdən çox təfsirini qiymətləndirmə imkanı verir.

Romanda subyektiv gerçəklik konsepsiyası vasitəsilə Barns oxucuya fərdi xatirələrin, emosiyaların və sosial kontekstin reallığa təsirini nümayiş etdirir. Hadisələrin fərqli perspektivlərlə təqdim olunması oxucuda analitik və kritik düşüncəni inkişaf etdirir. Subyektiv gerçəklik yalnız fərdi təcrübəni deyil, həm də tarixi və mədəni kontekstləri əhatə edir və oxucuya hadisələrin müxtəlif mənalarını qiymətləndirməyə imkan verir.

Barnsın subyektiv gerçəklik konsepsiyası eyni zamanda yazıçının postmodern epistemoloji yanaşmasını nümayiş etdirir. Oxucu hadisələrin mənasını aktiv şəkildə müəyyənləşdirərək əsərdəki gerçəklik və xatirə arasındakı dialoqa daxil olur. Bu yanaşma romanın strukturu və hadisələrin təqdimatı üçün mühüm əhəmiyyət daşıyır. Oxucular yalnız hekayəni izləyən kimi deyil, hadisələrin mənasını şərh edən fəal iştirakçı kimi çıxış edirlər.

Barnsın fərdi perspektivlər vasitəsilə təqdim etdiyi gerçəklik konsepsiyası, həmçinin sosial və mədəni aspektlərin fərdi təcrübəyə təsirini araşdırmaq üçün elmi əsas yaradır. Onun romanlarında hadisələrin interpre-tasiyası fərqli personajların yaddaş və təcrübəsi ilə formalaşır, bu da subyektiv gerçəklik anlayışının təhlilini zəruri edir. Oxucu hadisələri təhlil edərkən fərdi və obyektiv gerçəklik arasındakı fərqləri qiymətləndirir və hadisələrin müxtəlif perspektivlərini müqayisə edir. Barnsın yaradıcılığı, xüsusilə subyektiv gerçəklik və fərdi perspektivlərin təhlili, müasir ədəbiyyat nəzəriyyəsində əhəmiyyətli bir boşluğu doldurur. Bu yanaşma oxucuya hadisələrin mənasını fəal şəkildə axtarmağa və analiz etməyə imkan verir. Subyektiv gerçəklik konsepsiyası həm də müəllifin yazı üslubunu və postmodern ədəbi strategiyasını anlamaq üçün vacib vasitədir.

Oxucu fərdi perspektivləri müqayisə edərkən, hadisələrin obyektiv və subyektiv təzahürlərini ayırd etməyi öyrənir, bu isə analitik bacarıqları artırır. Barnsın əsərlərində hadisələrin fərqli interpretasiyaları, oxucuya subyektiv gerçəklik və yaddaşın qarşılıqlı təsirini göstərir. Bu yanaşma yalnız ədəbi təhlil üçün deyil, həm də psixoloji və mədəni tədqiqat sahələri üçün zəngin material təmin edir. Beləliklə, subyektiv gerçəklik konsepsiyası Barnsın yaradıcılığının əsas sütunlarından biridir və onun əsərlərində oxucunu fəal iştirakçıya çevirərək, hadisələrin mənasını müxtəlif perspektivlərdən analiz etməyə imkan verir (Jones, 2020).

Culian Barnsın yaradıcılığında dil yalnız ünsiyyət vasitəsi kimi çıxış etmir, eyni zamanda biliyin strukturlaşdırılmasının və reallığın formalaşdırılmasının əsas elementlərindən biridir. Onun roman və esselərində dilin konstruktiv funksiyası aydın şəkildə müşahidə olunur və bu, postmodern epistemologiyanın ədəbi təzahürü kimi qiymətləndirilir (Williams, 2017). Barns üçün sözlər və ifadələr yalnız mənanı çatdırmaq məqsədi daşımır; onlar həm də hadisələrin interpretasiyasında, zamanın və yaddaşın subyektiv quruluşunda vasitə kimi fəaliyyət göstərir.

Barnsın əsərlərində dil, oxucunun hadisələrin mənasını fəal şəkildə müəyyən etməsi üçün mühüm vasitədir. Romanlarda və esse mətnlərində ifadələrin seçimi, sintaksis strukturu və stilistik elementlər oxucunu fərdi interpretasiyaya cəlb edir. Dil vasitəsilə reallıq yalnız passiv şəkildə təqdim olunmur; oxucu hər bir söz və cümlə üzərində düşünərək hadisələrin mənasını analiz edir. Bu yanaşma oxucu ilə müəllif arasında dialoq yaradır və hadisələrin subyektiv və obyektiv aspektlərini müqayisə etməyə imkan verir.

Barnsın dil anlayışı, postmodern epistemologiyanın əsas prinsiplərini ədəbi təcrübəyə tətbiq edir. Hadisələrin təqdimatında dilin konstruktiv rolu, oxucunun təhlil və interpretasiya qabiliyyətini inkişaf etdirir. Onun esse və romanlarında dil, həmçinin mədəni və tarixi kontekstlərin interpretasiyasında vasitə kimi çıxış edir. Hər bir cümlə yalnız məlumat vermir, həm də hadisələrin və xatirələrin interpretasiyasında oxucu üçün təhlil imkanları yaradır.

Dilin epistemoloji funksiyası Barnsın əsərlərində reallığın çoxqatlı təbiətini vurğulayır. Hər bir hadisə və xatirə dil vasitəsilə oxucuya təqdim olunur, və bu, onların anlamını fərqli səviyyələrdə formalaşdırır. Barnsın istifadə etdiyi metaforlar, simvollar və narrativ texnikalar oxucunun analitik və kritik düşüncə bacarıqlarını stimullaşdırır. Dilin konstruktiv rolu, həmçinin hadisələrin subyektiv quruluşunu, zaman və yaddaşın qarşılıqlı təsirini və fərdi perspektivlərin interpretasiyasını dəstəkləyir.

Barnsın yaradıcılığında dil həmçinin sosial və mədəni təcrübələrin təzahürü kimi çıxış edir. Fərqli cəmiyyət və dövrlərin mədəni kodları, dil vasitəsilə oxucuya təqdim olunur və hadisələrin anlamını zənginləşdirir. Bu yanaşma oxucunu pasiv qəbulçudan fəal təhlilçi və interpretator roluna gətirir. Dil vasitəsilə reallığın strukturlaşdırılması həm fərdi, həm də kollektiv təcrübələri əhatə edir, bu isə postmodern ədəbiyyatın əsas xüsusiyyətidir.

Barnsın dil yanaşması oxucuda hadisələrin mənasını və interpretasiyasını təhlil etmək bacarığını artırır. Hər bir cümlə və ifadə oxucunun hadisələri analiz etməsi və fərqli perspektivləri müqayisə etməsi üçün nəzərdə tutul-muşdur. Dilin epistemoloji funksiyası yalnız mətnin estetik quruluşunu zənginləşdirmir, həm də oxucunun kognitiv və analitik bacarıqlarını inkişaf etdirir.

Onun romanlarında dil həm də yaddaş və zamanın subyektiv quruluşunu göstərmək üçün vasitədir. Sözlər və cümlələr hadisələrin obyektiv fakt kimi deyil, fərdi xatirələr və təcrübələr prizmasından təqdim olunmasını təmin edir. Bu yanaşma oxucuya hadisələrin mənasını fəal şəkildə axtarmağa imkan verir və onları ədəbi təhlildə iştirakçıya çevirir. Barnsın dil vasitəsilə reallığı strukturlaşdırması, həmçinin postmodern epistemo-logiyanın ədəbi strategiyalarını nümayiş etdirir. Dil və anlam arasındakı əlaqə, oxucunun hadisələrin müxtəlif təfsirlərini müqayisə etməsinə və fərdi interpretasiyalar yaratmasına imkan yaradır. Bu yanaşma həm fərdi, həm də mədəni, həmçinin tarixi kontekstlərdə hadisələrin interpretasiyasını mümkün edir.

Beləliklə, Barnsın dil və epistemologiya konsepsiyası onun yaradıcılığının əsas sütunlarından biridir, çünki hadisələrin subyektiv quruluşunu və reallığın çoxqatlı təzahürünü oxucuya təqdim edir (Williams, 2017). Dilin konstruktiv funksiyası həm analitik, həm də interpretiv düşüncəni inkişaf etdirir və oxucunu fəal iştirakçıya çevirir, beləliklə postmodern ədəbiyyatın estetik və epistemoloji prinsiplərini əks etdirir.

Metodologiya

Bu məqalədə Culian Barnsın yaradıcılığında əsas konsepsiyaların təhlili üçün kvalifikativ araşdırma metodları tətbiq edilmişdir. Araşdırmanın əsas məqsədi Barnsın roman və esselərində təkrar olunan ədəbi və mədəni konsepsiyaları dəqiq müəyyən etmək və onları elmi baxımdan qiymətləndirmək olmuşdur. Bu məqsədlə üç əsas metoddan istifadə edilmişdir.

Birinci metod kimi mətn analizi seçilmişdir. Barnsın seçilmiş əsərləri, xüsusilə The Sense of an Ending (2011), Flaubert's Parrot (1984) və Levels of Life (2013) sistematik şəkildə təhlil olunmuşdur. Mətn analizində əsas diqqət yaddaş, zaman, subyektiv gerçəklik, dilin epistemoloji funksiyası və intertekstual mədəni təsir kimi konsepsiyaların təqdim edilməsinə yönəldilmişdir. Mətnin struktur və stil xüsusiyyətləri, personajların psixoloji portretləri və hadisələrin təqdim olunma qaydası diqqətlə araşdırılmışdır.

İkinci metod olaraq ədəbiyyat tənqidi tətbiq edilmişdir. Bu çərçivədə müasir akademik tədqiqatlar, elmi məqalələr və kitablar təhlil edilmiş, Barnsın yaradıcılığına dair mövcud nəzəri yanaşmalar sistem-ləşdirilmişdir. Ədəbiyyat tənqidi həm Barnsın əsərlərinin analizi, həm də müasir ədəbiyyat nəzəriyyəsi ilə müqayisə aparmaq imkanı yaratmışdır. Bu metod oxucuya konsepsiyaların yalnız müəllif əsərlərində deyil, həm də akademik diskursda necə qiymətləndirildiyini göstərmişdir.

Üçüncü metod kimi komparativ təhlildən istifadə olunmuşdur. Bu yanaşma Barnsın yaradıcılığını digər müasir ingilis yazıçılarının əsərləri ilə müqayisə etməyə imkan yaratmışdır. Komparativ təhlil nəticəsində Barnsın əsas konsepsiyaları daha dəqiq müəyyən edilmiş və onların ədəbi və mədəni xüsusiyyətləri aydınlaş-dırılmışdır. Müqayisələr həm stilistik, həm də konseptual səviyyədə aparılmışdır və bu da tədqiqatın elmi əsaslılığını gücləndirmişdir.

Bu metodologiya Barnsın yaradıcılığında əsas konsepsiyaların sistematik təhlilinə və onların elmi baxımdan qiymətləndirilməsinə imkan yaratmışdır. Mətn analizi, ədəbiyyat tənqidi və komparativ təhlilin birgə tətbiqi tədqiqatın elmi dəyərini artırmış, konsepsiyaların həm nəzəri, həm də praktik aspektlərini əhatə etməsinə şərait yaratmışdır. Nəticədə, bu metodoloji yanaşma Barnsın yaradıcılığının sistemli və obyektiv təhlilini təmin etmişdir.

Ədəbiyyat icmalı. Culian Barns müasir İngilis ədəbiyyatında psixoloji dərinliyi, fəlsəfi təhlili və insan şüurunun mürəkkəbliyini təsvir etmək bacarığı ilə seçilən yazıçılardandır. Onun yaradıcılığı fərdin daxili aləminin, yaddaşın, mənlik axtarışının və emosional ziddiyyətlərin bədii ifadəsinə əsaslanır. Bu xüsusiyyətlər Barnsın əsərlərini həm ədəbi, həm də psixoloji baxımdan tədqiqat üçün məhsuldar obyektə çevirir.

N. Fedorov (2012) Culian Barns və Ian McEwan kimi yazıçıların yaradıcılığını təhlil edərək müasir İngilis nəsrində psixoloji roman janrında baş verən yenilikləri araşdırır. O, qeyd edir ki, Barnsın əsərləri psixoloji təhlilin həm forma, həm də məzmun baxımından yenilənməsi ilə səciyyələnir. Yazıçı personajların daxili təlatümlərini, travmalarını və qərarsızlıqlarını ustalıqla təqdim edərək psixoloji romanın sərhədlərini genişləndirir.

Barnsın qəhrəmanları çox vaxt yaddaş, zaman və mənlik məsələləri ilə üz-üzə qalır. Bu, oxucunu yalnız hadisələri izləməyə deyil, həm də insan yaddaşının etibarlılığı, fərdi təcrübələrin subyektivliyi üzərində düşünməyə

sövq edir. Beləliklə, onun yaradıcılığında psixologizm həm struktur, həm də məzmun baxımından əsas mövqedə dayanır.

Culian Barnsın "The Sense of an Ending" (2011) romanı psixoloji aspektlərin dərinliyi ilə xüsusi diqqət çəkir. Aliakbari Harehdasht və Ekbatäni (2019) əsəri təhlil edərək göstərirlər ki, baş qəhrəman Toni Vebsterin yaddaşı qeyri-sabit və selektiv xarakter daşıyır. Onun keçmişi xatırlama cəhdləri psixoloji müdafiə mexa-nizmlərinin işə düşməsi ilə müşayiət olunur. Yazıçı yaddaşın sabit və obyektiv deyil, əksinə, subyektiv təcrübələrə əsaslanan bir konstruksiya olduğunu vurğulayır.

Bu yanaşma oxucuda həm personajın yaşantılarına empatiya yaradır, həm də insan şüurunun dəyişkən təbiəti üzərində düşünməyə imkan verir. Əsərdə hadisələrin Toni Vebsterin yaddaş prizmasından təqdim olunması keçmişin qeyri-müəyyənliyini və xatirələrin etibarsızlığını ön plana çıxarır.

Arıkan və İpekçi (2020) Culian Barnsın "England, England" əsərini fərdi və kollektiv psixoz prizmasından təhlil edirlər. Onların qənaətinə görə, Barns bu romanda milli identiklik, simulyasiya və reallıq anlayışlarını psixoloji aspektdən təqdim edir. Yazıçı göstərir ki, fərd və cəmiyyət öz kimliyini saxtalaşdıra, reallığı illüziyalarla əvəz edə bilər. Beləliklə, əsərdə özünə yalan danışma və simulyasiyanın hakim olduğu sosial mühit kollektiv psixoz kimi təqdim olunur.

Barnsın "Flaubert's Parrot" (1984) romanı da psixoloji və fəlsəfi baxımdan dərin məzmun daşıyır. Əsərin qəhrəmanı Geoffrey Braithwaite şəxsi itkiləri və daxili travmaları ilə mübarizə apararkən Flaubertin həyatı və yaradıcılığına yönəlir. Bu axtarış prosesində o, əslində öz mənliyini yenidən qurmağa çalışır. Barns insanın özünü dərk etmə, keçmişlə barışma və emosional travmalarla baş etmə mövzularını simvolik şəkildə təsvir edir.

Culian Barnsın psixoloji və fəlsəfi yaradıcılıq prinsiplərinin geniş şəkildə təhlil olunduğu mühüm mənbələrdən biri Tory və Vesztergomun (2014) redaktəsi ilə nəşr olunan Stunned into Uncertainty: Essays on Julian Barnes's Fiction adlı topludur. Bu məqalələrdə Barnsın əsərlərində yaddaş, mənlik, qeyri-müəyyənlik və şəxsiyyət anlayışlarının ədəbi təcəssümü araşdırılır. Müəlliflər Barnsın oxucunu daima qeyri-müəyyənliklə üz-üzə qoyaraq fəal düşünməyə sövq etdiyini vurğulayırlar.

Ümumiyyətlə, Culian Barnsın yaradıcılığında psixologizm aparıcı konsepsiya kimi çıxış edir. O, fərdin daxili aləmini, yaddaşın subyektivliyini və insan şüurunun mürəkkəbliyini bədii formaya çevirərək müasir psixoloji roman janrına əhəmiyyətli töhfələr vermişdir. Onun əsərləri oxucunu dərin mənəvi və intellektual düşüncələrə yönəldir, eyni zamanda insan təcrübəsinin dəyişkən təbiətini bədii şəkildə nümayiş etdirir.

Culian Barnsın "The Sense of an Ending" romanının baş qəhrəmanı Toni Vebster tipik "etibarsız nəqliyyatçı" obrazı kimi təqdim olunur. Hadisələri yalnız öz yaddaşı vasitəsilə xatırlayan Toni, romanın gedişində həm oxucu, həm də özü üçün aydınlaşdırır ki, onun yaddaşı tam etibarlı deyil – bəzi hadisələr ya təhrif olunub, ya da tamamilə unudulub. Bu yanaşma Barnsın yaddaşı obyektiv həqiqət deyil, fərdin psixoloji vəziyyətindən və emosional müdafiə mexanizmlərindən asılı olan bir konstruksiya kimi təqdim etməsinə xidmət edir.

Toni xarakter etibarilə sakit, səliqəli və məsuliyyətli biri kimi görünür. Lakin hadisələrin dərinliklərinə endikcə onun emosional uzaqlığı, qorxu və inkar hissləri ilə dolu psixoloji müdafiə reaksiyaları üzə çıxır. Gənclik illərində dostları ilə münasibətlərində passiv davranan Toni, illər sonra baş verən faciədə öz səssizliyinin də müəyyən payı olduğunu dərk edir. Bu, onun gecikmiş vicdan əzabını və daxili parçalanmasını nümayiş etdirir.

Romanın digər əsas personajı Veronika da psixoloji baxımdan çoxqatlı bir obrazdır. Toni onu "soyuq" və "qapalı" biri kimi təsvir etsə də, əsərin gedişində oxucu anlayır ki, Veronika da öz travmalarını və emosional ağrılarını içində daşıyır. Onun davranışları – qəzəb, susqunluq və təcrid olunma – keçmişin izləri ilə formalaşmış daxili gərginliyin təzahürüdür. Veronika həm özünü qorumağa, həm də izah verməkdən imtina etməyə çalışan mürəkkəb bir psixoloji tipdir. Barns bu obraz vasitəsilə fərdi travma və emosional təcridin insanın münasibətlərinə necə təsir etdiyini nümayiş etdirir.

Barnsın "Flaubert's Parrot" romanı da psixoloji dərinliyi ilə seçilir. Əsərin qəhrəmanı Geoffrey Braithwaite həyat yoldaşının ölümündən sonra yazıçı Flaubert-in həyatını araşdırmağa başlayır. Əslində bu axtarış sadəcə ədəbi maraqdan doğmur – o, bu yolla öz şəxsi itkilərini, günahkarlıq hissini və travmalarını anlamağa çalışır.

Braithwaite-in Flaubert haqqında apardığı araşdırmalar onun daxili dünyasındakı xaosun əksi kimi təqdim olunur. O, Flaubert-in həyatını öyrəndikcə, əslində öz həyatını analiz edir və keçmişlə barışmağa cəhd göstərir. Romanın fraqmentar strukturu və qeyri-xətti süjeti qəhrəmanın psixoloji dağınıqlığını və daxili parçalanmasını simvolizə edir.

Geoffrey xarakteri "intellektual qaçış" modelinə əsaslanır – o, emosional ağrıdan yayınmaq üçün rasional, elmi düşüncəyə sığınır. Flaubert-in məşhur tutuquşusunu tapmaq arzusu isə onun üçün bir növ simvolik psixoterapiya forması alır. Lakin romanın gedişində bu intellektual maska tədricən dağılır və qəhrəmanın içindəki günahkarlıq, yalnızlıq və dərin kədər oxucuya açılır. Barns bu obraz

vasitəsilə insanın itki və travma qarşısında özünü "anlama" cəhdlərinin nə qədər mürəkkəb və paradoksal olduğunu göstərir.

Culian Barnsın qəhrəmanlarını birləşdirən əsas cəhət onların daxili ziddiyyətlərlə, emosional disharmoniya ilə və yaddaşın qeyri-müəyyənliyi ilə yaşamasıdır. Onlar tez-tez introspektiv düşüncələrə dalır, keçmişləri ilə hesablaşır və nəticədə müəyyən mənada daxili transformasiya keçirirlər.

Barnsın qəhrəmanları yalnız emosional təlatümlər yaşamır, həm də həyatın mənası, mənlik və kimlik kimi fəlsəfi suallarla qarşılaşırlar. Bu isə onun əsərlərinə intellektual dərinlik və çoxmənalılıq qatır. O, oxucunu hadisələrin axışından çox, düşüncələrin və xatirələrin axışına cəlb edir, onları introspektiv təhlilə vadar edir.

Beləliklə, Culian Barnsın yaradıcılığı müasir ədəbiyyatda psixoloji roman janrının parlaq nümunələrindən sayılır. Onun əsərlərində insan psixikasının ziddiyyətləri, yaddaşın etibarsızlığı, daxili sükunət və xaosun qarşıdurması bədii ustalıqla təqdim olunur. Barns oxucunu həm emosional, həm də intellektual səviyyədə düşündürməyi bacaran yazıçıdır.

Culian Barnsın "The Sense of an Ending" romanının baş qəhrəmanı Tony Webster yazıçının ən mürəkkəb psixoloji obrazlarından biridir. İlk baxışda o, sakit, mülayim, məsuliyyətli və sosial cəhətdən qəbul edilən bir şəxs təsiri bağışlayır. Lakin bu təmkinli xarici görünüşün arxasında dərin daxili sarsıntılar, emosional donuqluq və bastırılmış günahkarlıq gizlənir.

Tony-nin həyatında ən mühüm dönüm nöqtəsi onun gənclik illərində baş verən hadisələr və bu hadisələrin illər sonra yaddaşında necə dəyişdiyini dərk etməsidir. Keçmişi yenidən xatırlamağa çalışdıqca, o anlayır ki, yaddaşı onu aldadıb, bəzi hadisələri unudub, bəzilərini isə təhrif edib. Bu idrak prosesi onun üçün sadəcə xatırlama deyil, psixoloji sarsıntı və özünü dərk mərhələsidir.

Barns Tony obrazı vasitəsilə yaddaşın subyektivliyini və insanın öz həyat hekayəsini necə "redaktə etdiyini" nümayiş etdirir. Tony keçmişdə baş verən faciəyə qarşı səssiz qaldığını, məsuliyyətdən qaçdığını və bu səssizliyin faciənin bir parçasına çevrildiyini sonradan anlayır. Bu dərk gecikmiş vicdan əzabına, daxili boşluğa və özünü təftişə gətirib çıxarır.

Tony Webster, əslində, müasir insanın simvoludur – öz həyatına nəzarət etdiyini düşünən, lakin keçmişin və emosional qorxuların təsirindən tam azad ola bilməyən fərd. Onun introspektiv sükunəti, əslində, daxili xaosu gizlətmək üçün qurulmuş bir müdafiə mexanizmidir.

Romanın digər əsas qəhrəmanı Veronica Ford, Tony-nin həyatında mühüm rol oynayan və onun yaddaşında daim "sirli qadın" obrazı kimi qalan bir personajdır. Tony onu çox vaxt "soyuq", "təhqiramiz" və "məsafəli" biri kimi təsvir edir, lakin hadisələrin gedişində aydın olur ki, bu soyuqluğun arxasında dərin psixoloji iztirab və daxili müdafiə durur.

Veronica-nın davranışları dəyişkəndir – o, bəzən sərt, bəzən sakit, bəzən də passiv-aqressiv görünür. Bu dəyişkənlik onun emosional müdafiə mexanizmlərinin bir hissəsidir. O, özünü başqalarından qorumaq üçün məsafə saxlayır, çünki keçmişin ağrılı təcrübələri onun etimad hissəsini zədələyib.

Barns Veronicanın xarakterində qadın psixologiyasının zərif, lakin mürəkkəb təzahürlərini incəliklə təqdim edir. Onun susqunluğu qətiyyət, soyuqluğu isə zərbə yeməmək üçün qurulmuş emosional qaladır. Veronicanın daşıdığı daxili yük onu həm güclü, həm də həssas bir fiqura çevirir. O, keçmişlə üzləşmək istəsə də, bunu sözlərlə deyil, davranışları ilə göstərir.

Beləliklə, Veronica Ford obrazı fərdi travmanın, susqun ağrının və emosional təcridin bədii simvoluna çevrilir. O, Tony-nin yaddaşında və oxucunun şüurunda daim "sirli qadın" olaraq qalır – çünki onun susqunluğu, əslində, insanın izah edə bilmədiyi emosional ağrının təcəssümüdür. Barnsın "Flaubert's Parrot" romanındakı baş qəhrəman Geoffrey Braithwaite, həyat yoldaşını itirdikdən sonra öz emosional ağrısını intellektual fəaliyyət vasitəsilə unutmağa çalışan yaşlı bir həkimdir. O, yazıçı Gustave Flaubert-in həyatını, sənətini və məşhur tutuquşusunu araşdırır. Lakin bu araşdırma, əslində, onun şəxsi həyatında baş verən faciəni anlamasının və qəbul etməsinin bir formasıdır.

Braithwaite-in intellektual axtarışları bir növ psixoterapevtik proses kimi təqdim olunur. O, Flaubert haqqında araşdırma apardıqca, dolayısı ilə öz həyat yoldaşının intiharının səbəblərini, öz susqunluğunun və hisslərə qarşı laqeydliyinin rolunu anlamağa başlayır. Onun "intellektuallaşdırma" yolu – yəni emosional ağrını rasional düşüncə ilə əvəz etməsi – bir növ psixoloji müdafiə mexanizmidir. Romanın gedişində bu maska yavaş-yavaş dağılır və Geoffrey-nin içində gizlənən dərin tənhalıq, peşmanlıq və kədər üzə çıxır. Barns bu obraz vasitəsilə göstərir ki, insan ağrını unutmaq üçün düşüncəyə sığınsa da, bu, travmanı aradan qaldırmır – yalnız onun formasını dəyişdirir.

Geoffrey Braithwaite obrazı həm də intellektual insanın emosional zəifliyinin simvoludur. O, biliyin arxasında gizlənərək ağrını idarə etməyə çalışır, lakin sonda anlayır ki, intellekt duyğunun yerini tuta bilmir. Bu baxımdan Barns, Braithwaite vasitəsilə "düşüncə ilə duyğunun mübarizəsini" bədii şəkildə təsvir edir.

Tony Webster, Veronica Ford və Geoffrey Braithwaite – hər üçü Culian Barnsın psixoloji dünyasının fərqli as-

pektlərini təcəssüm etdirən obrazlardır. Tony yaddaşın etibarsızlığını, Veronica emosional müdafiənin ağrılı tərəflərini, Geoffrey isə ağrıdan qaçışın intellektual formasını simvolizə edir. Barns bu personajlar vasitəsilə göstərir ki, insan təcrübəsi heç vaxt tam rasional və sabit deyil – yaddaş, travma və günahkarlıq kimi amillər onu daima dəyişdirir. Onun qəhrəmanları özlərini anlamğa çalışdıqca, əslində, oxucunun da öz psixoloji dünyasına güzgü tutur.

Nəticələr və Təkliflər

Araşdırma nəticəsində Culian Barnsın yaradıcılığında bir neçə dominant konsepsiya müəyyən edilmişdir. Birinci konsepsiya yaddaş və zamanın subyektiv konstruksiyasıdır; keçmiş hadisələr yalnız obyektiv fakt kimi deyil, fərdi xatirələr vasitəsilə formalaşır və romanın interpretasiyasına birbaşa təsir göstərir. Bu yanaşma oxucuya hadisələrin müxtəlif perspektivlərini qiymətləndirmək imkanı yaradır. Barnsın romanlarında zaman xətti deyil, xatirələr və hadisələr arasında çoxqatlı, elastik bir struktur mövcuddur. Subyektiv yaddaş konsepsiyası oxucuda empatiya və analitik düşüncəni inkişaf etdirir. İkinci dominant konsepsiya reallığın fərdi təcrübəyə görə formalaşmasıdır; personajların subyektiv perspektivləri hadisələrin müxtəlif mənalarını oxucuya təqdim edir. Hər bir personajın xatirələri və təcrübələri hadisələrin interpretasiyasını dəyişir. Bu yanaşma postmodern ədəbiyyatın əsas xüsusiyyətlərini nümayiş etdirir. Oxucu hadisələrin mənasını yalnız obyektiv faktlarla deyil, həm də subyektiv baxışlarla müəyyən edir.

Üçüncü konsepsiya dil vasitəsilə biliyin strukturlaşdırılmasıdır; Barns üçün dil yalnız ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də hadisələrin və reallığın konstruktorudur. Onun əsərlərində dilin konstruktiv funksiyası, hadisələrin mənasının və xatirələrin interpretasiyasının formalaşmasında mühüm rol oynayır. Bu yanaşma postmodern epistemologiyanın ədəbi təzahürü kimi qiymətləndirilir. Oxucu dil vasitəsilə hadisələri təhlil edir və reallığı fəal şəkildə müəyyənləşdirir. Dördüncü dominant konsepsiya mədəni intertekstual əlaqələrdir; Barnsın əsərləri müxtəlif mədəni və tarixi kontekstləri dialoqa gətirir və oxucuya zəngin interpretasiya imkanları təqdim edir (Taylor, 2019). Müxtəlif dövrlərdən və mədəniyyətlərdən gələn referenslər oxucuda çoxqatlı anlayış yaradır.

Barnsın yaradıcılığında bu konsepsiyalar bir-biri ilə sıx bağlıdır və birgə təhlil edildikdə əsərlərin elmi və estetik dəyəri daha aydın görünür. Mətn analizləri göstərir ki, yaddaş, zaman və subyektiv perspektivlər konsepsiyaları oxucuda hadisələrin mənasını fəal şəkildə təhlil etməyə imkan yaradır. Dil və intertekstual əlaqələr isə hadisələrin kontekstual zənginliyini artırır. Bu yanaşmalar yalnız ədəbi analiz üçün deyil, həmçinin psixoloji, mədəni və pedaqoji tədqiqat sahələrində də tətbiq oluna bilər.

Barnsın əsərlərində hadisələrin təqdimatı və interpretasiyası oxucunu pasiv qəbulçudan fəal iştirakçıya çevirir. Əsərlərdə subyektiv gerçəklik və yaddaşın konstruksiyası oxucunun analitik və interpretiv bacarıqlarını inkişaf etdirir. Dilin epistemoloji funksiyası oxucuya hadisələrin mənasını fəal şəkildə müəyyən etmək imkanı verir. Intertekstual mədəni əlaqələr oxucuya mədəniyyətlərarası dialoqu qiymətləndirməyə və tarixi kontekstləri müqayisə etməyə imkan yaradır. Bu yanaşma Barnsın əsərlərinin həm nəzəri, həm də praktik əhəmiyyətini artırır.

Barnsın yaradıcılığı oxucuda analitik düşüncənin inkişafı, empatiya bacarığının güclənməsi və hadisələrin çoxqatlı təhlilini mümkün edir. Məqalədə tətbiq olunan kvalifikativ metodlar — mətn analizi, ədəbiyyat tənqidi və komparativ təhlil — konsepsiyaların dəqiq müəyyən edilməsini təmin etmişdir. Araşdırma göstərir ki, Barnsın əsas konsepsiyaları yalnız ədəbi dəyərləndirmə üçün deyil, həm də psixoloji və mədəni araşdırmalarda tətbiq oluna bilər. Gələcək tədqiqatlarda Barnsın yaradıcılığı, xüsusilə subyektiv gerçəklik və intertekstual əlaqələr baxımından daha dərindən empirik təhlil edilə bilər. Əsərlərdəki dil, yaddaş və mədəni kontekstlər postmodern ədəbiyyat nəzəriyyəsi üçün zəngin material təqdim edir. Bu tədqiqat həm də müəllifin əsərlərində dominant konsepsiyaların sistematik şəkildə identifikasiyasına imkan yaratmışdır.

Beləliklə, araşdırmanın nəticələri Barnsın yaradıcılığının əsas istiqamətlərini və konseptual xüsusiyyətlərini müəyyənləşdirmişdir. Yaddaş və zaman, subyektiv gerçəklik, dil və intertekstual mədəni əlaqələr oxucunun interpretiv və analitik təhlilini gücləndirir. Məqalə göstərir ki, bu konsepsiyalar postmodern ədəbiyyatın struktur və estetikasını əks etdirir. Tədqiqat həm nəzəri, həm də praktik əhəmiyyət kəsb edir və gələcək araşdırmalar üçün baza yaradır.

Verilmiş nəticələrə əsasən aşağıdakı təklifləri irəli sürə bilərik:

- Barnsın yaradıcılığında subyektiv gerçəklik konsepsiyası daha geniş empirik tədqiqatlara cəlb edilməlidir.
- Yaddaş və zamanın subyektiv konstruksiyası əsasında yeni ədəbi analiz metodları işlənib hazırlanmalıdır.
- Dilin epistemoloji funksiyası müxtəlif postmodern romanlarda müqayisəli şəkildə araşdırılmalıdır.
- Mədəni intertekstual əlaqələrin oxucu interpretasiyasına təsiri ilə bağlı psixoloji tədqiqatlar aparılmalıdır.
- Barnsın əsərlərinin pedaqoji tətbiqi üçün tədris proqramlarında istifadəsi təklif edilə bilər.
- Müasir ingilis yazıçılarının əsərləri ilə Barnsın yaradıcılığı müqayisəli şəkildə öyrənilməlidir.

- Barnsın yaradıcılığı üzrə diskurs analizi və mətn analizi metodları genişləndirilməlidir.
- Subyektiv gerçəklik və yaddaş konsepsiyalarının mədəni kontekstlə əlaqəsi araşdırılmalıdır.
- Barnsın intertekstual strategiyalarının tarixi və mədəni fonla qarşılıqlı təsiri dərinləşdirilməlidir.
- Gələcək tədqiqatlarda Barnsın yaradıcılığı ədəbi, psixoloji və mədəni perspektivdən multidissiplinar yanaşmalarla öyrənilməlidir.

Bu konsepsiyalar yalnız ədəbi analiz üçün deyil, həmçinin psixoloji, mədəni və pedaqoji tədqiqat sahələrində tətbiq oluna bilər. Gələcək tədqiqatlarda Barnsın yaradıcılığı, xüsusilə subyektiv gerçəklik və intertekstual əlaqələr baxımından daha dərin empirik təhlil edilə bilər.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Aliakbari Harehdasht, H., & Ekbatäni, Z. (2019). A study of memory and psychological defense mechanism in Julian Barnes's "The Sense of an Ending". International Journal of Linguistics, Literature & Translation, 2(4), 272–280. https://doi.org/10.32996/ijllt.2019.2.4.28
2. Arıkan, S., & İpekçi, Y. (2020). Julian Barnes's "England, England": A literary portrayal of individual and collective psychosis. Çankaya University Journal of Humanities and Social Sciences, 14(2), 170–186. https://doi.org/10.47777/cankuihss.848830
3. Bilge, F.Z. (n.d.). The perpetual quest for authority and authenticity in "Flaubert's Parrot". Mimar Sinan Fine Arts University, Turkey.
4. Brown, L. (2018). Memory and narrative in contemporary literature. Oxford University Press.
5. Fedorov, A.A. (2012). Psychological novel modifications and modern English prose (J. Barnes, J. McEwan). Liberal Arts in Russia, 1(1), 14. https://doi.org/10.15643/libartTus-2012.1.2
6. Jones, P. (2020). Subjectivity in modern British novels. Cambridge University Press.
7. Smith, R. (2015). Postmodern fiction and Julian Barnes. Routledge.
8. Taylor, M. (2019). Intertextuality and cultural dialogue in literature. Palgrave Macmillan.
9. Tory, E., & Vesztergom, J. (Eds.). (2014). Stunned into Uncertainty: Essays on Julian Barnes's Fiction. Budapest: Eötvös Loránd University.
10. Williams, S. (2017). Language as epistemology in contemporary fiction. Bloomsbury Academic.

DOİ: 10.32010/TBHD6803

RƏQƏMSAL TRANSFORMASİYA DÖVRÜNDƏ TƏHSİL SİYASƏTİNİN ÇAĞIRIŞLARI

Səbinə Namik ƏLİYEVA
AMEA, Nəsimi adına Dilçilik İnstitutu
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-7071-7969
E-mail: sabinaaliyeva016@gmail.ru

Xülasə: Rəqəmsal transformasiya dövrü təhsil sisteminə, eləcə də qlobal miqyasda sosial-iqtisadi həyatın bütün sahələrinə dərin təsir göstərib. Müasir dövrdə təhsil siyasətinin əsas məqsədlərindən biri informasiya və kommunikasiya texnologiyalarından (İKT) səmərəli istifadə etməklə biliklərə çıxışı artırmaq, təhsilin keyfiyyətini artırmaq və ömür boyu təhsil mədəniyyətini inkişaf etdirməkdir. Bu prosesdə əsas çətinliklər ənənəvi təhsil modellərinin dəyişdirilməsi, rəqəmsal bacarıqların inkişaf etdirilməsi və yeni pedaqoji yanaşmaların tətbiqini əhatə edir.

Rəqəmsal transformasiya kontekstində təhsil siyasəti bir sıra strateji vəzifələrlə üzləşir. Bunlara təhsil resurslarının ədalətli bölüşdürülməsi, regionlararası rəqəmsal bərabərsizliyin aradan qaldırılması, müəllimlərin rəqəmsal savadlılığının artırılması, rəqəmsal təhlükəsizlik və şəxsi məlumatların qorunması kimi məsələlər daxildir. Eyni zamanda, distant və hibrid təhsil modellərinin sürətlə yayılması tədris planının çevikliyini və innovativ qiymətləndirmə metodlarının istifadəsini tələb edir. Dövlət siyasəti baxımından əsas məqsəd rəqəmsal təhsil infrastrukturunun inkişaf etdirilməsi, açıq təhsil platformalarının genişləndirilməsi, inklüziv təhsilin təmin edilməsi və beynəlxalq təcrübənin lokallaşdırılmasıdır. Digər vacib sahələrə tələbələrin yaradıcı və tənqidi düşüncə bacarıqlarının inkişaf etdirilməsi, əmək bazarının dəyişən tələblərinə cavab verən kadrların hazırlanması və rəqəmsal dövrün etik prinsiplərinə yiyələnmək daxildir.

Nəticə etibarilə, rəqəmsal transformasiya dövründə təhsil siyasətinin çətinlikləri həm texnoloji, həm də sosial-mədəni ölçüləri əhatə edir. Bu çətinliklərə çevik və məqsədyönlü cavab gələcək cəmiyyətin intellektual potensialını və davamlı inkişaf imkanlarını müəyyən edən əsas amil kimi qəbul edilir. Məqaləmizdə Azərbaycanda həyata keçirilən təhsil islahatları, müasir texnologiyaların təhsil sistemimizdəki yeri və mövcud nəticələr əks olunur. Bu tədqiqat müasir dövrümüzdə təhsil sahəsi üçün faydalı olan və hazırda təhsil sistemimizdə ortaya çıxan bir sıra məsələləri əks etdirən tədqiqatları əhatə edir.

Açar sözlər: təhsil, texnologiya, transformasiya, informasiya, beynəlxalq.

CHALLENGES OF EDUCATION POLICY IN THE ERA OF DIGITAL TRANSFORMATION

Sabina Namik ALIYEVA
ANAS, İnstitute of Linguistics named after Nasimi
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-7071-7969
E-mail: sabinaaliyeva016@gmail.ru

Abstract: The era of digital transformation has had a profound impact on the education system, as well as on all areas of socio-economic life on a global scale. One of the main goals of education policy in the modern era is to increase the accessibility of knowledge, improve the quality of education and promote a culture of lifelong learning by effectively using the capabilities of information and communication technologies (ICT). In this process, changing traditional education models, forming digital skills and applying new pedagogical approaches act as the main challenges.

In the context of digital transformation, education policy faces a number of strategic problems. These include issues such as equitable distribution of educational resources, bridging the inter-regional digital divide, increasing the digital literacy of teachers, digital security and protection of personal data. At the same time, the rapid spread of distance and hybrid education models requires the flexibility of curricula and the application of innovative assessment methods. From the point of view of public policy, the main goal is the development of digital education infrastructure, the expansion of open education platforms, ensuring inclusiveness in education and the localization of international experience. Also, strengthening students' creative and critical thinking skills, training personnel in accordance with the changing demands of the labor market, and mastering the ethical principles of the digital era are among the important directions.

Consequently, the challenges of education policy in the era of digital transformation encompass both technological and sociocultural dimensions. A flexible and purposeful response to these challenges is considered a key factor determining the intellectual potential and sustainable development opportunities of the future society.

Key words: education, technology, transformation, information, international.

ПРОБЛЕМЫ ПОЛИТИКИ ОБРАЗОВАНИЯ В ЭПОХУ ЦИФРОВОЙ ТРАНСФОРМАЦИИ

Алиева Сабина Намик
НАНА, Институт языкознания имени Насими
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-7071-7969
Электронная почта: sabinaaliyeva016@gmail.ru

Резюме: Эпоха цифровой трансформации оказала глубокое влияние на систему образования, а также на все сферы социально-экономической жизни в глобальном масштабе. Одной из основных целей образовательной политики в современную эпоху является повышение доступности знаний, повышение качества образования и формирование культуры непрерывного обучения посредством эффективного использования возможностей информационно-коммуникационных технологий (ИКТ). В этом процессе основными вызовами выступают изменение традиционных моделей образования, формирование цифровых навыков и применение новых педагогических подходов.
В условиях цифровой трансформации образовательная политика сталкивается с рядом стратегических задач. К ним относятся такие вопросы, как справедливое распределение образовательных ресурсов, преодоление межрегионального цифрового неравенства, повышение цифровой грамотности педагогов, цифровая безопасность и защита персональных данных. В то же время стремительное распространение моделей дистанционного и гибридного образования требует гибкости учебных программ и применения инновационных методов оценки. С точки зрения государственной политики, основной целью является развитие инфраструктуры цифрового образования, расширение платформ открытого образования, обеспечение инклюзивности образования и локализация международного опыта. Важными направлениями являются также развитие навыков творческого и критического мышления студентов, подготовка кадров в соответствии с меняющимися требованиями рынка труда и освоение этических принципов цифровой эпохи.
Следовательно, вызовы образовательной политики в эпоху цифровой трансформации охватывают как технологическое, так и социокультурное измерения. Гибкий и целенаправленный ответ на эти вызовы рассматривается как ключевой фактор, определяющий интеллектуальный потенциал и возможности устойчивого развития будущего общества. В нашей статье отражены образовательные реформы, проводимые в Азербайджане, место современных технологий в нашей системе образования и текущие результаты всего этого. Данное исследование включает в себя исследования, которые полезны для сферы образования в нашу современную эпоху и отражают ряд проблем, которые в настоящее время возникают в нашей системе образования.
Ключевые слова: образование, технологии, трансформация, информация, международный.

Giriş

Çağdaş dövrümüzdə dünyanın demək olar bütün sahələrində müşahidə olunan rəqəmsal transformasiya cəmiyyətlərin inkişaf trayektoriyasını əsaslı şəkildə dəyişməkdədir. Bu transformasiya yalnız texnoloji yeniliklərin tədbiqi ilə məhdudlaşmır bununla yanaşı, idarəetmə, iqtisadiyyat, sosial münasibətlər və təhsil sistemində də yeni yanaşmaların formalaşmasına səbəb olur.

İqtisadiyyatda onlayn xidmətlərin və rəqəmsal bazarların genişlənməsi, dövlət idarəçiliyində elektron hökümət modellərinin tədbiq olunması, təhsildə isə öz növbəsində rəqəmsal resursların və innovativ metodların istifadə olunması artıq zəruri bir hal almışdır.

Qloballaşma proseslərinin sürətləndiyi XXI əsrdə təhsil sistemi fərqli bir hal alaraq yalnız biliklərin ötürülməsi funksiyasını daşımır. Fikrimizi daha dəqiqləşdirərək deyə bilərik ki, artıq müəyyən mövzuları əzbərləməklə bilik əldə etmək mümkün deyil. Bu gün təhsil çevik düşünməyə, rəqəmsal bacarıqlara, informasiya texnologiyalarından səmərəli istifadəyə, tənqidi analiz qabiliyyətinə əsaslanaraq insan kapitalının formalaşdırılması missiyasını daşıyır. Bu baxımdan, rəqəmsal transformasiya təhsil siyasətinə yeni imkanlar yaratmaqla bərabər, həm də bunla paralel olaraq ciddi çağırışlar yaradır.

Burada maraqlı bir məqam ortaya çıxır. Belə ki, rəqəmsal dövrdə təhsil siyasəti yalnız texnologiyaların təlim prosesində tədbiq olunması ilə kifayətlənmir. Bu siyasət eyni zamanda müəllimlərin peşəkar inkişafı, bərabər şəraitin yaradılması, tədris proqramlarının yenilənməsi, etik məsələlərin həlli, qiymətləndirmə sistemlərinin təkmilləşdirilməsi və s. kimi çoxşaxəli problemlərlə üzləşir.

Bu inkişaf şübhəsiz ki, Azərbaycanda da dövlət idarəçiliyi, iqtisadiyyat və sosial sahələrdə əsas inkişaf

istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir. Elektron bankçılıq, elektron hökumət xidmətlərinin genişləndirilməsi və rəqəmsal bazarların formalaşdırılması cəmiyyətin gündəlik həyatını köklü şəkildə dəyişdiyi kimi, heç şübhəsiz təhsil sahəsinə də təsirsiz ötüşmür. Ənənəvi tədris metodlarının müasir tələblərə cavab vermədiyinin aşkar olduğu bir dövrdə rəqəmsal texnologiyaların tədbiqi çağdaş təhsil siyasətimizin prioritet istiqamətlərindən biri kimi müəyyənləşdirilmişdir.

Qlobal miqyasda artıq təhsil yalnız biliklər ötürən institut deyil, bununla yanaşı tənqidi düşünməyə, rəqəmsal bacarıqlara, yeniliklərə açıq olan gələcək nəsli yetişdirmək vəzifəsini daşıyır. Ölkəmizdə həyata keçirilən İnsan kapitalının inkişafı "Azərbaycan 2020: gələcəyə baxış" İnkişaf Konsepsiyası (Bakı, 2013), "Təhsil İnkişafı üzrə Dövlət Strategiyası"nda (Bakı, 2013) da bu məqam xüsusilə vurğulanır.

Bununla yanaşı olaraq rəqəmsal transformasiyanın təhsil sahəsinə inteqrasiyası bir sıra problemləri də özüylə birlikdə gündəmə gətirir. Müəllimlərin rəqəmsal bacarıqlarının yetərsizliyi, bölgələr arasında texnoloji təminatda nəzərə çarpacaq qədər bərabərsizliyin olması, sosial ədalət və inkluzivlik məsələləri, həmçinin dərsliklərin müasir tələblərə uyğunlaşdırılması.

Bu prosesdə müəllimlərin yaradıcılıq qabiliyyəti böyük rol oynayır. Belə ki, yadıcı müəllim təlim prosesinə gətirdiyi fərqli fikirlər, yanaşmalar və yeni metodlarla problemləri həll etməyi bacaran, çağdaş tələblərə cavab verən, şagirdlərin gözləntilərini qarşılayan və ən əsası öyrədici mühiti formalaşdırmağı bacarandır.

Bu səbəbdən deyə bilərik ki, müəllimlərin də rəqəmsal transformasiya dövründə təlim prosesinin yaradıcı, müasir tələblərə uyğun formada təşkil olunmasında rolu əvəzsizdir.

Nəzəriyyə. Yalnız bilik ötürməyi deyil, sosial ədalət, rəqəmsal bacarıqlar, ömürboyu öyrənmə və s. özündə birləşdirən müasir təhsil sistemi hər zaman yeniliklərə açıqdır. Gələcəyimiz üçün daha yaxşı təhsil sisteminin qurulmasında keçmiş ənənələrin izlənməsi əhəmiyyətli rol oynayır. Keçmişdən bu günə təhsil sahəsində çoxsaylı dəyişikliklər edilmiş və dövrün tələblərinə uyğun olaraq bu günkü gündə də yeniliklər tədbiq edilməkdədir.

Çağdaş dövrümüzdə gedən qloballaşmanın nəticəsi sözsüz ki, dünyanın hər bir yerində təhsil islahatları və təhsilin inkişafına təkan verən nəzəriyyələrdə və s. özünü göstərir. İnkişaf etməkdə olan ölkələrin sosial-iqtisadi yüksəlişində əsas mexanizmləri izah edən yanaşmalardan biri kimi XX əsrin ortalarında formalaşan modernləşmə nəzəriyyəsini qeyd edə bilərik. Bu nəzəriyyəyə görə, inkişaf etmiş Qərb cəmiyyətlərinin modern dəyərləri – texnologiya, elm, təhsil sistemi, idarəetmə və s (Memduhoğlu, 2017). digər ölkələr üçün də nümunə ola bilər.

Burada təhsil modernləşmənin lokomotivi hesab edilir. Çünki təhsil yalnız bilik verməklə kifayətlənmir, həm də yeni texnologiyalara adaptasiyanı asanlaşdırır və cəmiyyətin modern dünyagörüşünü formalaşdırır. Rəqəmsəl transformasiya dövründə bu nəzəriyyə xüsusiylə böyük əhəmiyyət kəsb edir. Təhsildə rəqəmsal bacarıqlardan istifadə edilməsi, təlim prosesinin müasir texnologiyalar əsasında təşkili bununla yanaşı qlobal rəqabətə uyğun insan kapitalının hazırlanması modernləşmənin əsas göstəricilərindəndir.

T.Schultz və G. Becker tərəfindən əsaslandırılmış human kapital nəzəriyyəsinə görə, insanların savad, bilik və bacarıq səviyyəsi onların "kapitalı" hesab edilir və iqtisadi inkişafda böyük rol oynayır (Amabile, 1998). Fikrimizi daha da aydın izah edərək deyə bilərik ki, bu nəzəriyyəyə əsasən sağlamlığa, təhsilə və insan potensialının yüksəldilməsinə qoyulan investisiya uzunmüddətli sosial-iqtisadi qazanc gətirir.

Rəqəmsal dövrdə human kapitalının yeni tələbləri meydana çıxır. Proqramlaşdırma, rəqəmsal savadlılıq, məlumatların təhlili, innovasiya və yaradıcılıq qabiliyyətləri. Təhsil siyasəti bu nəzəriyyəyə əsaslanaraq ölkənin rəqabət qabiliyyətini artırmaq üçün insan resurslarının rəqəmsal bacarıqlarla təchiz olunmasını təmin etməlidir (Əhmədov, 2018).

Bilgi və ya digər adı ilə desək informasiya cəmiyyəti nəzəriyyəsi M.Kastels, D.Bell kimi alimlərin işlərində geniş formada əks olunmuşdur (Barnes, 2000). Bu nəzəriyyəyə görə, çağdaş dövrdə cəmiyyətin və iqtisadiyyatın əsas inkişaf mənbəyi bilik və informasiyadır. Buranın sənaye cəmiyyətindən başlıca fərqi, burada informasiya istehsalı, saxlanması və istifadəsinin başlıca dəyərə çevrilməsidir.

Burada təhsil cəmiyyətin mərkəzi institutu rolunu oynayır. Çünki informasiya texnologiyalarından istifadə etmək, biliklər paylaşmaq, idarə etmək üçün çağdaş təhsil sisteminə ehtiyac var. Rəqəmsal transformasiya isə bu nəzəriyyənin praktiki olaraq reallaşdırılmasıdır. Onlayn təhsil, rəqəmsal platformalar, bilik mübadiləsi, distant təhsil inormasiya cəmiyyətinin əsas əlamətləridir.

BMT tərəfindən 1987-ci ildə "Brundtland hesabatı" ilə irəli sürülmüş Davamlı inkişaf konsepsiyası, sonradan 2015-ci ilə qəbul edilən Dayanıqlı İnkişaf Məqsədləri (SDG) ilə qlobal strategiyaya çevrilmişdir. Bu konsepsiya sosial rifahi, iqtisadi artımı və ekoloji balansı eyni anda təmin etməyi hədəfləyir. Əlbəttə ki,

təhsil bu məqsədlərin həyata keçirilməsi üçün açar rolunu oynayır.

Təhsil siyasəti davamlı inkişaf çərçivəsində hər kəs üçün keyfiyyətli, əlçatan və inklüziv təhsil təmin etməlidir. Sözsüz ki, rəqəmsal transformasiya bu prosesin daha sürətli şəkildə inkişafına imkan yaradır. Rəqəmsal texnologiyalar vasitəsilə istənilən yaşda öyrənmə imkanlarının yaradılması, təhsil bərabərliyinin gücləndirilməsi və s. mümkündür.

Bu nəzəriyyələrə əsasən deyə bilərik ki, rəqəmsal transformasiyanın təhsilə təsiri bütün dünyada özünü göstərməkdədir. Modernləşmə, human kapital, davamlı inkişaf və s. kimi nəzəriyyələr təhsildə çağdaş sistemin inkişafı üçün yol açır.

Metod. Tədqiqatlarımız zamanı daha çox keyfiyyət yönümlü metodların istifadəsinə üstünlük verilmişdir. Əsas məqsədimiz, rəqəmsal transformasiyanın müasir təhsil siyasətinə təsirini təhlil etmək və anlamaqdır.

Araşdırmamızda analitik-təhlil yanaşması seçilərək, mövcud beynəlxalq hesabatlar, ədəbiyyat, dövlət strategiyaları müqayisəli formada öyrənilib. Qeyd etməliyik ki, Elmi məqalə və kitablar təhsil siyasətinə dair müasir yanaşmaları, nəzəri çərçivəni, müxtəlif ölkələrdə aparılan tədqiqatları izləmək üçün əsas mənbələrdir. Bu səbəbdən yalnız yerli deyil, eyni zamanda xaricdə çağdaş təhsil sistemi və rəqəmsal transformasiyanın təhsilə təsiri ilə bağlı tədqiqatları özündə əks etdirən bir çox mənbələrə müraciət edilmişdir.

Əlavə etməliyik ki, UNESCO təhsil siyasətində ömürboyu öyrənmə, rəqəmsallaşma, inklüzivliyin təmin olunması ilə bağlı beynəlxalq tövsiyələr verir. Onun "Education 2030" çərçivə sənədi bu baxımdan əsas mənbə kimi qeyd edilə bilər (Əhmədov, 2018).

Ölkəmizdə də bu istiqamətdə tədqiqatlar aparılır və bununla yanaşı olaraq təhsilin inkişafına yön verən bir çox sənədlərə imza atılmışdır. Ölkəmiz üçün "Azərbaycan 2030: sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər", "Təhsil strategiyası", "Rəqəmsal Azərbaycan" konsepsiyası mühüm sənədlərdir. Burada təhsilin keyfiyyətinin artırılması, rəqəmsal texnologiyaların tədbiqi və rəqəmsal bacarıqların inkişafı nəzərdə tutulur.

Bir çox ölkələrdə, məsələn, Cənubi Koreyanın "Smart Education" siyasəti, Fillandiyanın "Future Skills" proqramı və Estoniyanın "Rəqəmsal Cəmiyyət" modelini nümunə kimi göstərə bilərik (Barnes, 2000). Bu müqayisəmizə əsasən deyə bilərik ki, müxtəlif ölkələr rəqəmsal transformasiyanı təhsil siyasətinin mərkəzinə qoyaraq fərqli, amma nəticə etibarilə oxşar məqsədlərə yönəlirlər.

Tədqiqatımızın metodoloji əsaslandırılması zamanı müxtəlif kateqoriyadan olan mənbələrdən istifadə edilmişdir. Bu da öz növməsində tədqiqatımıza həm nəzəri, həm praktiki, həm də emprik baxımdan yanaşma imkanı yaratmışdır.

Araşdırmada istifadə olunan metodoloji yanaşmalardan biri də klassik pedaqoji-ictimai ideyaların müasir şəraitdə interpretasiyasıdır. Bu baxımdan Grigoriy Petrovun "Ağ zanbaqlar ölkəsi" əsərinə müraciət olunmuşdur. Burada müəllif təhsilin, maarifləndirmənin və ziyalıların cəmiyyətin transformasiyasında oynadığı əsas rolu göstərir. Petrov Fillandiyanın inkişaf nümunəsi əsasında vurğulayır ki, təhsil və mənəvi dəyərlərin təşviqi bir ölkənin sosial-iqtisadi yüksəlişini təmin edə bilər (Petrov, 2023). Bu yanaşma çağdaş dövrümüzdə rəqəmsal transformasiya üçün də aktualdır.

Petrovun ideyaları göstərir ki, təhsil sahəsində aparılan dəyişikliklər uzunmüddətli prespektivdə cəmiyyətin dayanıqlı inkişafına və modernləşməsinə xidmət edir. Bu prinsip əsasında tədqiqatda təhsil siyasətinin çağırışları həm nəzəri, həm də praktik aspektlərdə təhlil olunmuşdur.

Ümumilikdə istifadə edilən metodlar tədqiqatımıza çoxölçülü yanaşmanı təmin etmiş, həm nəzəri əsasların, həm də empirik göstəricilərin qarşılıqlı şəkildə təhlilinə şərait yaratmışdır. Bu da nəticələrin elmi etibarlılığının artmasına müsbət təsir göstərmişdir.

Nəticə

Rəqəmsal transformasiya yalnız müasir texnologiya vasitələrinin istifadəsi üçün deyil, təhsil sahəsində də əsaslı dəyişikliklərin edilməsini nəzərdə tutur. Ölkəmiz gələcək nəsilləri bu qlobal rəqabətə hazırlamaq məqsədilə bu prosesə uyğunlaşaraq, innovativ yanaşmalar tədbiq etməlidir.

İnnovativ tədris modelləri, texnologiya inteqrasiyası və rəqəmsal savadlılıq vasitəsilə Azərbaycan təhsili yalnız regionda deyil, həm də qlobal səviyyədə daha güclü bir mövqedən çıxış edə bilər. Təbii ki, gələcəyin təhsilinin rəqəmsal biliklər üzərində quruluacağı hər kəsə məlumdur. Bu nöqteyi-nəzərdən ölkəmizin təhsil sisteminin bu gələcəyə hazır olması vacibdir.

Azərbaycanda son illərdə həyata keçirilən kurikulum islahatlarının da rəqəmsal transformasiya dövründə təhsilin inkişafına təsir gösdərən amillərdən biri kimi rolu böyükdür. Son illərdə qəbul edilən kurikulum islahatları innovativ təhsil yanaşmalarını təmin etmək, təhsilin keyfiyyətini artırmaq, gələcək nəslin bilik və bacarıqlarının artırılması məqsədini daşıyır.

Ölkəmizdə kurikulumun tərkibinə innovativ təlim yanaşmalarının daxil edilməsi və bununla paralel olaraq rəqəmsal texnologiyaların tədbiqi təhsil sisteminin keyfiyyətini yüksəldən əsas amillərdən biridir. Müasir dövürdə sürətlə dəyişməkdə olan təhsil sisteminə uyğunlaşmaq üçün daim yeniliklərin izlənilməsi və mütəmadi olaraq bu yeniliklərin təhsil sisteminə tədbiqi olduqca vacibdir.

Azərbaycanda tədbiq edilən müasir metod və üsullar, yeni təhsil islahatları, innovativ təlimlər və s. gələcək nəsilə problemi həll etmə, tənqidi düşünmə, yeni bilik və bacarıqlara yiyələnmək, yaradıcılıq qabiliyyətini inkişaf etdirmək məqsədi daşıyır.

Bir daha vurğulamalıyıq ki, rəqəmsal transformasiya dövründə təhsil siyasətinin qarşısında duran əsas çağırışlar həm milli, həm də qlobal səviyyədə strateji yanaşma tələb edir. Təhsil sistemində rəqəmsal texnologiyaların tədbiqi bilik və bacarıqların inkişafını sürətləndirsə də, rəqəmsal bərabərsizliyin dərinləşməsi, müəllimlərin yeni mühitə uyğunlaşma çətinlikləri və hüquqi-normativ bazanın tam formalaşmaması kimi problemlər çağdaş dövrümüzdə aktual məsələlər olaraq qalmaqdadır.

Bununla paralel olaraq , rəqəmsal mühitin təhsilə gətirdiyi imkanlar – distant təhsil, çevik öyrənmə modelləri, beynəlxalq əməkdaşlıq və fərdiləşdirilmiş öyrənmə öz növbəsində yeni inkişaf prespektivləri açır.

Dövlət siyasəti texnologiyaların səmərəli və inkluziv istifadəsinə yönəlməli, şagirdlərin bərabər təhsil imkanları təmin edilməli və müəllimlərin rəqəmsal konsepsiyalarının artırılmasına xüsusi diqqət ayrılmalıdır. Beləliklə, rəqəmsal transformasiyanın müasir təhsil sisteminə gətirdiyi çağırışlar yalnız texnoloji deyil, eyni zamanda pedaqoji və sosial ölçülərdə həll edilməli və təhsil siyasətinin mərkəzi insan kapitalının davamlı inkişafı olmalıdır.

Rəqəmsal texnologiyalar təhsildə yeni imkanların açılmasında rol oynasa da, onların qeyri-bərabər formada paylanması sosial ədalətsizlik yarada bilər. Bu səbəbdən də siyasət sosial qruplar üçün bərabər imkanların təminə yönəlməlidir.

Siyasətin əsas prioritetlərindən biri də müəllimdir. Hansı ki, müəllim yalnız bilik ötürücüsü deyil, həm də mentor, fasilitator və innovasiya təşəbbüskarıdır. Bu səbəbdən, müəllimlərin davamlı peşəkar inkişafına xüsusi diqqətin ayrılması vacibdir.

Fikrimizi ümumiləşdirərək belə bir nəticəyə gələ bilərik ki, rəqəmsal transformasiyanın təhsil sistemindəki mövqeyini düzgün qurmaq və onun müsbət tərəflərindən istifadə etmək bizlərin öz əlindədir. Çağdaş təhsil siyasətimizdə aktuallıq təşkil edən məsələlər üzərində tədqiqatların aparılması və lazımi tədbirlərin görülməsi heç şübhəsiz, rəqəmsal transformasiya dövründə təhsilimizin inkişafına müsbət təsir göstərəcəkdir.

Təkliflər

Yeniliklərə açıq olan təhsil siyasətimizdə diqqət yetirilməli olan əsas məsələlərdən biri rəqəmsal strukturun gücləndirilməsidir. Müasir texniki təminatın yaxşılaşdırılması və regionlar üzrə bərabər paylanması, məktəblərdə internetin sürətinin artırılması üzrə işlər əsas prioritet olmalıdır. Bu istiqamətdə görülən işlərin ardıcıl və davamlı olması vacibdir.

Çağdaş təhsil sistemində müəllimlərin rəqəmsal biliklərinin artırılmasına xüsusi diqqət ayrılmalıdır. Müəllimlər üçün davamlı olaraq təlim proqramları, onlayn metodik dəstək platformaları, sertifikatlaşdırma kursları təşkil olunmalıdır. Onlayn metodik dəstək xüsusiylə vacibdir. Belə ki, onlayn metodik dəstək platformaları vasitəsi ilə müəllimlər istədikləri mövzuları vaxt itirmədən qısa müddətdə əldə edə bilərlər. Bu həm vaxt itkisinin qarşısını alacaq, həm də əldə olunan məlumatlar daha etibarlı və düzgün mənbələrdən seçiləcək.

Bizim fikrimizcə, rəqəmsal savadlılıq fənninin tətbiqi bu istiqamətdə görülən işlərə müsbət təsir göstərəcəkdir. Məktəblərdə şagirdlərin kiçik yaşlardan rəqəmsal savadlılıq və təhlükəsizlik bacarıqları ilə təmin olunması üçün ayrıca dərs proqramı hazırlanmalıdır. Etiraf etməliyik ki, rəqəmsal transformasıyanın öz əksini tapdığı bütün sahələrdə olduğu kimi, təhsil sahəsində də təsiri böyükdür. Şagirdlərə yeni bir fənn kimi rəqəmsal savadlılığın tədris olunması onların gələcək bilikləri daha rahat yollarla mənimsəməsində əsaslı rol oynaya bilər.

Bu prosesdə bərabər imkanların yaradılması da olduqca vacibdir. Bölgələrimizdə, kənd yerlərində yaşayan və bunla yanaşı sosial həssas qruplara aid şagirdlərimiz üçün noutbuk, planşet, pulsuz internet paketləri və xüsusi təhsil platformaları təmin edilməlidir. Təbii ki, şəhər məktəblərində təhsil alan şagirdlər üçün müasir texniki vasitələrə yiyələnmək nisbətən daha əl çatandır. Bu səbəbdən bölgələrdə də şagirdlərin bu vasitələrlə təmin olunması bütün şagirdlərin bərabər imkanlara yiyələnməsi ilə nəticələnəcək.

Təhsil resurslarını birləşdirən vahid milli onlayn platforma hazırlanması və burada müəllim və şagirdlər üçün pulsuz resursların yerləşdirilməsi kimi işlər də fikrimizcə, müasir təhsilimizin inkişafı üçün olduqca əhəmiyyətli olacaqdır.

Bu məsələ dövrümüz üçün ən aktual məsələlərdən biri ola bilər. Belə ki, bir çox ölkələrdə məsələn, Çində

“Smart Education of China”, Almanyada “ Germany’s National Digital Education Platform” və s. kimi nümunələr var. Hansı ki,təhsil, öyrənmə, idarəetmə, müəllim hazırlığı kimi sahələri əhatə edən bu platformalardan milyonlarla müəllim və tələbə istifadə edir. Ölkəmizdə də bu tipli platformaların yaradılması arzuolunandır.

Qlobal dünyada sürətli texnoloji və iqtisadi dəyişikliklər insanları yalnız məktəb və universitet illərində deyil, həyat boyun öyrənməyə vadar edir. Ömürboyu təhsil (lifelong learning) üçün yaxşı olar ki, təhsil sistemi bu istiqamətdə müəyyən imkanlar yaratsın.

Təhsil sahəsində ekoloji problemlər və iqlim dəyişikliyi məsələləri də nəzərə alınmalıdır. Ekoloji problemlər və iqlim dəyişikliyi fonunda təhsil siyasəti ekoloji savadlılıq, davamlı inkişaf dəyərləri və “yaşıl bacarıqlar”ı önə çıxarması məqsədəuyğun olacaqdır

Qlobal təhsil şəbəkələri ilə əməkdaşlığın genişləndirilməsi, rəqəmsal resursların mübadiləsi və müəllimlər üçün beynəlxalq təcrübə proqramlarının genişləndirilməsi vacibdir. Təcrübə proqramlarına qoşulmaqla, müəllimlər təhsil sahəsindəki ən yeni məlumatları əldə etməklə yanaşı, müasir təhsil metodlarının tədbiqi ilə bağlı da təcrübə qazanacaqlar.

Bu istiqamətdə aparılan tədqiqatların davamlı və ardıcıl olmasının da təhsil sistemimizin inkişafında böyük rolu olacaqdır. Belə ki, rəqəmsal texnologiya vasitəsi ilə dünya təhsil sistemini və burada baş verən yenilikləri izləmək keçmiş dövr ilə müqayisədə daha əl çatandır. Bu səbəbdən təhsil sahəsində baş verən yeniliklərin tədqiqi, ölkəmizdə tədbiq edilə biləcək sistemlərin araşdırılması böyük əhəmiyyət kəsb edir.

Təhsil sisteminin yeniliklərə açıq və çağdaş dövrün tələblərinə uyğun formada qurulması bu sahədə olan hər bir kəsin gələcəyi üçün vacibdir. Təhsil prosesində iştirak edən müəllimlərimiz də yeniliklərə açıq olması və təlim prosesində çağdaş metod və üsullardan istifadə etməsi qarşıya qoyulan məqsədə çatmağa kömək olacaqdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. “Azərbaycan 2020: gələcəyə baxış” İnkişaf Konsepsiyası(2013-cü il). https://eqanun.az/framework/25029

2. “Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası”. https://president.az/az/articles/view/9779

3. Amabile, T. M. (1998). How to kill creativity. Harvard Business Review: Sept-Oct.

4. Barnes L.B., Christensen C.R., Hansen E.J. (2000) Teaching method and specific situations: Trans. ang. Ed. By A.I.Naumov.-M., 501 p.

5. Əhmədov, İ. (2018). Azərbaycan Respublikasında insan kapitalının inkişafı təhsil strategiyasının əsas hədəfidir. “Azərbaycan məktəbi”, № 2 (683), 11-18.

6. Memduhoğlu, H.S., Uçar, R. ve Uçar, İ.H. (2017). Yaratıcı Okul Öğretmen. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.

Petrov, G. (2023). Beyaz zambaklar ülkesinde. 240, 75-75

DOI: 10.32010/GAUI2083

QARABAĞ ZƏFƏRI VƏ AZƏRBAYCAN POEZIYASINDA YENI POETIKA

Nərmin Sərxan ƏLIZADƏ
AMEA
https://orcid.org/0009-0003- 2350-0323
nalizade@beu.edu.az

Xülasə: Qarabağ Zəfəri — yalnız hərbi və siyasi qələbə deyil, həm də milli yaddaşın, kimliyin və ruhun bərpası idi. Bu Zəfər xalqın əsrlər boyu davam edən mübarizəsinin məntiqi yekunu, tarixi ədalətin bərpası, milli özünüdərkin və qürurun dirçəlişi kimi qəbul olundu. 30 ilə yaxın bir müddət ərzində xalqın qəlbində yığılan ağrı, həsrət, itki və ümid hissləri poeziyada güclü bir emosional və mənəvi axına çevrildi. Qarabağ mövzusu əvvəllər kədər, həsrət və nisgil kontekstində təqdim olunurdusa, Zəfərdən sonra bu motivlər yerini qürura, inama və ruh yüksəlişinə verdi. Azərbaycan poeziyası üçün bu qələbə bir dönüm nöqtəsi oldu. Əgər XX əsrin sonlarında Qarabağ mövzulu şeirlərdə “itirilmiş torpaq” sindromu, kədər və qisas istəyi ön plandadırsa, XXI əsrin yeni mərhələsində poeziya artıq “azad edilmiş torpaq”ın, “qürur və ədalət”in dilindən danışır. Bu dəyişiklik təkcə mövzu səviyyəsində deyil, poetik ifadə tərzində, dil strukturunda və emosional tonallıqda da özünü göstərdi. Beləcə, Azərbaycan poeziyası Qarabağ Zəfəri ilə birlikdə yeni bir bədii mərhələyə qədəm qoydu — burada patetika ilə realizm, qəhrəmanlıqla humanizm, xalqın kollektiv yaddaşı ilə fərdi duyğular birləşdi. Bu dövrün poeziyası yalnız keçmişi anmaq üçün deyil, gələcəyi qurmaq üçün yazılır.
Açar sözlər: Qarabağ Zəfəri; Azərbaycan poeziyası; müasir ədəbiyyat; milli dirçəliş ideyası.

THE KARABAKH VICTORY AND THE NEW POETICS IN AZERBAIJANI POETRY

Narmin Serkhan ALIZADE
ANAS (Azerbaijan National Academy of Sciences)
https://orcid.org/0009-0003-2350-0323
nalizade@beu.edu.az

Abstarct: The Karabakh Victory was not only a military and political victory, but also the restoration of national memory, identity and spirit. This Victory was perceived as the logical conclusion of the people's centuries-long struggle, the restoration of historical justice, the revival of national self-awareness and pride. The feelings of pain, longing, loss and hope that had accumulated in the hearts of the people for nearly 30 years turned into a strong emotional and spiritual current in poetry. If the Karabakh theme was previously presented in the context of sadness, longing and kinship, after the Victory these motifs gave way to pride, faith and spiritual upliftment. This victory was a turning point for Azerbaijani poetry. If at the end of the 20th century the “lost land” syndrome, sadness and desire for revenge were at the forefront in poems on the Karabakh theme, then at the new stage of the 21st century poetry already speaks the language of the “liberated land”, “pride and justice”. This change was manifested not only at the level of the subject, but also in the style of poetic expression, language structure and emotional tonality. Thus, Azerbaijani poetry, together with the Karabakh Victory, entered a new artistic stage - here pathos and realism, heroism and humanism, collective memory of the people and individual feelings were combined. The poetry of this period is written not only to commemorate the past, but also to build the future.
Keywords: Karabakh Victory; Azerbaijani poetry; modern literature; the idea of national revival.

КАРАБАХСКАЯ ПОБЕДА И НОВАЯ ПОЭТИКА В АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ПОЭЗИИ

Нармин Серхан АЛИЗАДЕ
НАНА (Национальная академия наук Азербайджана)
https://orcid.org/0009-0003-2350-0323
nalizade@beu.edu.az

Резюме: Карабахская Победа была не только военной и политической победой, но и возрождением национальной памяти, идентичности и духа. Эта Победа воспринималась как логическое завершение многовековой борьбы народа, восстановление исторической справедливости, возрождение национального самосознания и гордости.

Чувства боли, тоски, утраты и надежды, копившиеся в сердцах народа почти 30 лет, превратились в мощное эмоционально-духовное течение в поэзии. Если ранее карабахская тематика преподносилась в контексте грусти, тоски и родства, то после Победы эти мотивы уступили место гордости, вере и духовному подъёму. Эта победа стала поворотным моментом для азербайджанской поэзии. Если в конце XX века в стихах на карабахскую тему на первый план выходили синдром «потерянной земли», грусть и жажда мести, то на новом этапе XXI века поэзия уже говорит на языке «освобождённой земли», «гордости и справедливости». Это изменение проявилось не только на уровне темы, но и в стиле поэтического выражения, языковой структуре и эмоциональной тональности. Таким образом, с Карабахской победой азербайджанская поэзия вступила в новый художественный этап, где соединились пафос и реализм, гуманизм и героизм, коллективная память народа и индивидуальные переживания. Поэзия этого периода пишется не только для памяти о прошлом, но и для созидания будущего.
Ключевые слова: Карабахская Победа; азербайджанская поэзия; современная литература; идея национального возрождения.

Giriş

XX əsrin sonlarında Qarabağ haqqında yazılan şeirlərdə “itirilmiş torpaq” sindromu, qisas və ağrı dominant idi. XXI əsrin yeni mərhələsində isə poeziya “azad edilmiş torpaq”, “qürur” və “ədalət” anlayışlarını əsas dəyərlərə çevirdi. Bu dəyişiklik təkcə mövzu səviyyəsində deyil, poetik üslubda, dilin tonallığında və emosional strukturda da özünü göstərdi. Qarabağ Zəfəri Azərbaycan poeziyasını yeni bədii mərhələyə çıxardı — burada qəhrəmanlıqla humanizm, patetika ilə realizm, fərdi hisslərlə kollektiv yaddaş vəhdət təşkil etdi. Bu mərhələnin poeziyası keçmişi anmaqdan çox, gələcəyi qurmaq niyyəti daşıyır. Qarabağ Zəfərindən sonra Azərbaycan poeziyasında yaranan əsas ideoloji və bədii dönüşlərdən biri - qələbənin fəlsəfəsinin formalaşması və milli özünüdərk prosesinin dərinləşməsidir. Əvvəlki illərin poeziyasında hakim olan “itirilmiş torpaq”, “yaralı Qarabağ”, “dağılmış yurd”, “qəmli analar” kimi obrazlar xalqın ağrı və həsrətini əks etdirirdi. Bu poeziyada kədər həm milli yaddaşın qorunma vasitəsi, həm də ümidin qığılcımı idi. Lakin 2020-ci il Zəfəri ilə bu emosional tonu dəyişdi. İndi poeziya ağrıdan yox, qürurdan, dirçəlişdən və ədalətin bərpasından danışır. Kədər tədricən fəxarətə, həsrət isə inama çevrildi. Zəfər poeziyasının əsas sütunlarından biri milli dirçəlişdir. Torpaq artıq “itirilmiş” deyil, “azad edilmiş”dir; xalq isə artıq “qurban” deyil, “qalib” statusundadır. Şairlər bu ideyanı təkcə siyasi və hərbi səviyyədə deyil, mənəvi planda da ifadə edirlər. Bu mərhələdə şairlər üçün qələbə sadəcə düşmənin məğlubiyyəti deyil, milli ruhun oyanışı və özünəqayıdışdır. Ramiz Rövşənin “Torpağın səsi gəlir altımdan” misrası kimi ifadələr artıq kədəri deyil, dirçəlişi, torpaqla ruhun təmasından doğan sevinc və qüruru bildirir.

Yeni nəsil şairlər — Aqşin Yenisey, Səlim Babullaoğlu, Elnarə Akimova kimi müəlliflərdə də bu motiv açıq hiss olunur. Onlar Qarabağı yalnız azad edilən məkan kimi deyil, xalqın mənəvi gücünü sınaqdan keçirən bir ayna kimi təqdim edirlər. Beləcə, poeziyada qələbə fəlsəfəsi formalaşır: bu fəlsəfə zor və qisas üzərində deyil, ədalət, ləyaqət və mənəvi bütövlük üzərində qurulub. Şairin səsi indi qəzəbli deyil, arxayın və qürurludur. Bu sakit qürur poeziyada yeni estetik ton yaradır — özünəinamın səsi. Zəfərdən sonra poeziyada Vətən artıq uzaq bir ideya, sadəcə vətənpərvərlik rəmzi deyil. O, canlı bir varlığa çevrilib: nəfəs alan, döyünən, ağrıyan, sevən.

Əgər əvvəllər şair “Vətən üçün ölürəm” deyirdisə, indi “Vətənlə birgə yaşayıram” deyir. Bu, münasibətin mahiyyətcə dəyişdiyini göstərir. Vətən poeziyada artıq təkcə “müqəddəs borc” deyil, insanın mənəvi kimliyinin tərkib hissəsidir. Şair özünü vətənin içində, vətəni isə öz varlığının içində hiss edir. Bu ideya, həm də insanın torpaqla təbii bir harmoniyasını əks etdirir. Qarabağ poeziyasının bu dövründə təbiət obrazları — dağlar, çaylar, ağaclar, torpağın qoxusu — insanın daxili aləmi ilə birləşir. Artıq insan Qarabağı seyr edən deyil, onun bir parçasıdır. Zəfər poeziyasında diqqət tədricən müharibə səhnələrindən sülhün poetikasına keçir. Müharibənin qəhrəmanlığı öz yerini həyatın bərpası, yeni başlanğıcların həyəcanı və uşaq gülüşlərinin səsinə verir. Şairlər artıq döyüş meydanlarını yox, bərpa olunan kəndləri, yenidən çiçək açan meşələri, Şuşada səslənən musiqini, Xudafərin körpüsündə bərpa olunan bağları yazırlar. Bu dəyişiklik poeziyada “qələbədən sonra həyat” ideyasını yaradır.

Qarabağ Zəfərindən sonra Azərbaycan poeziyasında sülh anlayışı əvvəlki kimi sadəcə müharibənin bitməsi kimi deyil, milli ruhun sakitləşməsi, insan varlığının bütövləşməsi kimi qəbul olunmağa başladı. Bu mövzu poeziyada həm zahiri, həm də daxili məna qatları ilə formalaşdı — hər iki qat xalqın kollektiv təcrübəsinin fərqli, lakin bir-birini tamamlayan tərəflərini əks etdirir.

Zahiri sülh poeziyada artıq sadəcə “müharibənin bitməsi” anlamında deyil, həyatın bərpası və yaradılışın başlanğıcı kimi təqdim olunur. Silahların səsi susduqdan sonra şairin səsi eşidildi — indi o, döyüşü deyil, yaşamağı, tikinti və yenidənqurmanı, torpağa sevgi ilə qayıdışı yazır.

Bu mərhələdə şairlər təbiətin bərpasını, kəndlərin yenidən dirçəlişini, dağlarda azanın, musiqinin, uşaqların səsinin geri dönməsini sülhün ən real ifadəsi kimi görürlər. Belə təsvirlərdə Qarabağ yalnız coğrafi məkan deyil yaşayan, nəfəs alan bir orqanizmdir.

Məsələn, “yaralar sağalır torpağın sinəsində”, “küləklər yenə çiçəklərin qoxusunu daşıyır” kimi poetik ifadələr sülhün bədii simvollarına çevrilir. Zəfərdən sonra sülh motivi həm də yaradıcılıq çağırışı daşıyır: poeziya oxucunu yalnız düşünməyə deyil, bərpa prosesinə mənəvi qoşulmağa səsləyir. Şair artıq xalqın vicdanı kimi danışır — o, silahı deyil, sözü silah kimi görür.

Daxili sülh poeziyada emosional və mənəvi təmizlənmə prosesi kimi ortaya çıxır. Uzun illər boyu xalqın ruhunda yığılan ağrı, həsrət və qəzəb hissləri Zəfərlə birlikdə azad olur. Şairin dili bu azadlığın həm sevinci, həm də sakitliyidir.

Əgər müharibə illərində poeziya fəryad və çağırış tonunda idisə, indi o, daxili rahatlığın və müdrik inamın dili ilə danışır. Şairlər artıq qisas istəmir, onlar barış və mənəvi sabitlik istəyirlər. Çünki əsl qələbə — insanın içində baş verən sülhdür.

Bu mənada poeziyada “daxili sükut” motivi güclənmişdir. Məsələn, “artıq torpağın ağrısı susdu”, “dilində dua qalıb əsgərin” kimi misralar insanın içindəki fırtınanın sakitləşməsini, mənəvi tarazlığın bərpasını simvolizə edir. Daxili sülh həm fərdi, həm də kollektiv şüurun sağalması deməkdir — millət öz ağrısını içində daşısa da, artıq onun əsiri deyil.

Zəfərdən sonra Azərbaycan şairinin missiyası dəyişdi. O, artıq yas tutan yox, həyat quran, keçmişi deyil, gələcəyi yazan bir yaradıcıya çevrildi. Söz onun üçün silah yox, torpağı dirildən toxum oldu.

Bu dövrün poeziyasında sülh — passivlik və ya unudulma deyil, hərəkət və yaradıcılıq anlamı daşıyır. Şairlər göstərirlər ki, müharibəni udmaq kifayət deyil, onu mənəvi cəhətdən düzgün başa vurmaq, həyatı yenidən sevməyi öyrənmək də qalibiyyətin bir hissəsidir.

Poeziya indi insanın torpaqla, tarixlə, öz ruhu ilə harmoniyasını bərpa edən bir vasitə rolunu oynayır. “Azadlıq” sözü bu mərhələdə artıq yalnız siyasi deyil, estetik və mənəvi məna daşıyır — “azadlıq” həm “bərpa”, həm “yaradılış”, həm də “ümid” anlamındadır. Qarabağ Zəfərinin poeziyaya gətirdiyi ideyalar — milli dirçəliş, Vətənlə insanın birliyi, sülh və quruculuq — Azərbaycan ədəbiyyatında yeni bir poetik mərhələnin ideoloji əsasını formalaşdırdı.

Bu mərhələdə poeziya xalqın mənəvi yaddaşını diriltməklə, daxili sülhün poetikasını yaratdı. Şair artıq yalnız müşahidəçi deyil — yaradıcı qüvvə, bərpa prosesinin ruhani memarıdır.

Qarabağ Zəfəri ilə Azərbaycan poeziyasında yaranan yeni motivlər təkcə hadisələrin bədii inikası deyil, xalqın mənəvi vəziyyətinin ədəbi ifadəsidir. Bu poeziya həm qəhrəmanlıq duyğusunun poetik salnaməsi, həm də yenidən doğulan həyatın estetik bəyannaməsidir. Əgər müharibə illərinin şeirlərində əsas vurğu döyüşün gərginliyinə, şəhidliyin ağrısına yönəlirdisə, Zəfərdən sonrakı poeziyada qələbənin sakit qürur, yaradılış enerjisi və ümid hissi ön plana çıxır. Zəfər poeziyasında qəhrəmanlıq artıq yalnız döyüş səhnələrindəki igidliklə ölçülmür. Şairlər üçün qəhrəman – silah tutan əsgər qədər, Vətən üçün dua edən ana, övladını itirib dik dayanan ata, dağıdılmış evini yenidən tikən kəndli, yarasını gizlədib gülümsəyən qazidir.

Bu genişləmiş qəhrəmanlıq anlayışı Azərbaycan poeziyasına mənəvi qəhrəmanlıq konsepsiyasını gətirdi. Şəhidlik motivi isə yeni semantik çalar qazandı: əvvəlki kimi faciəvi yox, ucalığın və müqəddəsliyin simvolu kimi təqdim olunur. Şəhid indi yalnız bir həyatın itkisi deyil, bir millətin dirçəlişinin mənəvi təməlidir. Bu baxımdan poeziyada dini və mistik qatlar güclənmiş, şəhid obrazı səmavi işıq, əbədi ruh, Vətənlə Tanrı arasında körpü kimi təqdim olunur. Məsələn, müasir şairlərin yaradıcılığında tez-tez rast gəlinən “qanla yazılan tarix”, “Vətənin nəfəsi”, “şəhid torpağın qəlbində yaşayan ad” kimi ifadələr bu ruhun bədii təzahürüdür. Bu motivlə poeziya oxucuya sadəcə qəhrəmanlıqdan danışmır, həm də ləyaqətin və imanla döyüşün fəlsəfəsini aşılayır. Zəfər poeziyasında qəhrəmanlıq siyasi hadisədən mənəvi hadisəyə çevrilmişdir. Şairin səsi artıq döyüş çağırışı deyil, ruhun ucalığını tərənnüm edən sükutun səsidir — təntənəli, lakin təvazökar. Zəfərdən sonra poeziyada Qarabağ təkcə döyüş meydanı kimi deyil, həyatın yenidən başladığı bir məkan kimi görünür. Qarabağın çiçəklənməsi, ağacların tumurcuqlaması, azanın sükutu pozması, uşaq səsinin dağlarda yenidən eşidilməsi — bütün bunlar yeni dövr poeziyasının əsas bədii simvollarına çevrilmişdir. “Sükutun içindən boylanan azan səsi” kimi obrazlar artıq sadəcə dini rəmz deyil, azadlığın poetik təcəssümüdür. Bu səslə birlikdə poeziyada bir xalqın nəfəsi, bir torpağın yenidən dirilməsi duyulur. Yenidən doğuluş motivi həm də sosial və ekoloji qat daşıyır: dağıdılmış kəndlərin bərpası, yolların çəkilməsi, insanın doğma yurduna qayıdışı poeziyada “torpağın sağalması” kimi təsvir olunur. Şairlər üçün Qarabağ indi sadəcə coğrafi məkan deyil — ruhani və mənəvi bərpanın mərkəzidir. Bu motivin dili daha işıqlıdır, və daha ümidlidir. Əgər əvvəlki poeziyada rənglər boz, səslər kədərli idisə, indi yaşıl, mavi, qızılı tonlar üstünlük təşkil edir. Təbii mənzərələr artıq kədərin fonu deyil, sevincin

sübutudur. Zəfər poeziyası bir keçid mərhələsidir — müharibədən sülhə, qəhrəmanlıqdan quruculuğa doğru. Bu poeziyada artıq məqsəd düşməni məğlub etmək deyil, həyatı bərpa etmək, yaradıcılıq ruhunu diriltməkdir. Bu dəyişiklik bədii düşüncədə yeni bir tip insan obrazı doğurur — “yaradıcı qəhrəman”. O, artıq döyüş meydanında deyil, torpağında, evində, ruhunda mübarizə aparır. Poeziyada bu qəhrəman — bir inşaatçı, bir müəllim, bir həkim, bir əsgər, bir qazi, bir uşaq ola bilər. Çünki artıq hər kəsin işi Vətəni diriltməkdir. Beləcə, Azərbaycan poeziyasında Qarabağ Zəfəri ilə döyüşün deyil, dirçəlişin estetikası yaranır. Bu estetika oxucunu ağlamağa yox, düşünməyə, yaratmağa, sevməyə çağırır.

Qarabağ Zəfərindən sonrakı Azərbaycan poeziyasında dil və üslubda müşahidə olunan dəyişikliklər, hadisənin təkcə siyasi yox, mənəvi və estetik inqilab yaratdığını göstərir. Əgər müharibəöncəsi poeziyada kədər, qəzəb və həsrət hissləri bədii ifadənin əsas tonunu təşkil edirdisə, Zəfərdən sonrakı mərhələdə bu emosiyalar qürur, təvazökar sevinc və sakit güvənlə əvəzlənmişdir. Poeziya artıq fəryad etmir — təntənəsiz, lakin dərin bir inamla danışır. Yeni dövrün poetik dili daha dinamik, daha emosional və realist təsvir gücünə malikdir. Artıq şair torpağın ağrısını yox, onun nəfəsini, bərpasını, diriliyini duyur. Hisslərin intensivliyi azalmayıb, sadəcə forma dəyişib ifadə daha minimalist, lakin mənaca daha dərin olub. Yeni nəsil şairlər — Aqşin Yenisey, Elnarə Akimova, Səlim Babullaoğlu və digərləri — müharibəni yalnız bir tarixi hadisə kimi deyil, mənəvi imtahan, insanın öz vicdanı ilə qarşılaşması kimi təqdim edirlər. Onların poeziyasında “qələbə” anlayışı təkcə döyüş meydanında deyil, insanın daxilində baş verən mübarizədə qazanılır. Bu şairlərin dilində təmtəraqlı ritorika azalıb, onun yerini dərin simvolizm və sükutun poetikası alıb. Misralar qısa, lakin mənalıdır; sözlərin arxasında böyük bir tarix və emosional yük gizlənir. Məsələn, Aqşin Yeniseyin şeirlərində azadlıq və qələbə mövzuları ironiya ilə kədərin qarışığında, sanki həyatın öz təbii axışı kimi təqdim olunur. Səlim Babullaoğlu isə daha fəlsəfi tonla yazır — onun dilində qələbə, həm də ruhun təmizlənməsi, sükutun ucalığı deməkdir.

Elnarə Akimovanın poetik üslubu qadın baxışının zərifliyi ilə seçilir. Onun şeirlərində müharibə və Zəfər təkcə kişi qəhrəmanlığının deyil, həm də ana səbrinin, qadın dayanıklığının simvoludur. Bu baxış poeziyaya yeni bir duyğusal qat əlavə edir — Vətənin azadlığı artıq yalnız gücün deyil, məhəbbətin və mərhəmətin də qələbəsi kimi dərk olunur. Qarabağ Zəfəri poeziyanın bədii dilini səmimiləşdirdi. Şairlər təkcə sözlə danışmır, dil vasitəsilə hiss etdirirlər. Müasir şeirlərdə “Vətən”, “torpaq”, “şəhid”, “azadlıq” kimi sözlər formal şüar xarakterindən çıxaraq canlı məna daşıyıcısına çevrilib. Məsələn, “torpaq” artıq yalnız coğrafi anlayış deyil — insanın yaddaşı, anası, ruhudur. Dilin bu dəyişimi həm də üslubun intonasiyasında özünü göstərir. Əvvəlki illərdə poeziyada qəzəbli, bəzən dramatik ton üstün idisə, indi daha çox sakit qüvvə, yetkin inam, müdrik emosional balans hiss olunur. Bu ton poeziyanı daha universal və daha insani edir. Zəfər poeziyasında sözlər sadələşsə də, mənalar dərinləşib. Şairlər artıq çox danışmır — az danışır, amma hər misrada bir millətin səsi, bir əsrin xatirəsi eşidilir. Bununlada, Qarabağ Zəfəri Azərbaycan poeziyasına yeni bir dil gətirdi — bu dil təntənəsiz qürurun, dərin sükutun, təbiilik və həqiqətin dilidir. Söz artıq ağrını deyil, səbrlə yetişmiş sevinci, həyatın bərpasını danışır. Poeziya xalqın kollektiv yaddaşını daşıyan səs olaraq, Zəfərdən sonra həm fikir, həm də ruh baxımından azadlığa çıxmışdır.

Qarabağ Zəfəri Azərbaycan poeziyasında Qarabağ obrazının mənasını kökündən dəyişdi. Əvvəllər Qarabağ — itirilmiş cənnət, yaralı torpaq, yalnızlıq və həsrət yurdu kimi təsvir olunurdu. Şairlər üçün Qarabağ uzaqlarda qalan bir yuxu, xalqın ürəyində açılmayan yara idi. O, həm mənəvi ağrının, həm də ümidin simvolu idi. Zəfərdən sonra isə bu obraz ağrıdan qürura, itkidən yenidənqurmaya, sükutdan səsə çevrildi. Qarabağ indi bərpa olunan, nəfəs alan, yaşamağa hazır bir torpaqdır. Şairlər artıq o yerləri ağlayaraq deyil, sevinərək və inamla xatırlayırlar. Əvvəllər “qəmli Qarabağ” misralarını yazan qələm indi “gülüstan Qarabağ” deyir. Zəfərdən sonra Qarabağ poeziyada yalnız döyüş meydanı kimi deyil, yaradıcılıq və bərpa məkanı kimi təqdim olunur. Müharibə başa çatıb, indi əsas vəzifə — həyatı yenidən qurmaq, torpağı sevgi ilə canlandırmaqdır.

Bu mərhələdə Qarabağ obrazı “mübarizənin səhnəsi” olmaqdan çıxıb, “yaradılışın mərkəzi”nə çevrilib. Şairlər üçün Qarabağ artıq azad edilmiş torpaq deyil, yenidən doğulan Vətəndir.

Yeni poeziyada Qarabağ həm ruhani, həm estetik, həm də simvolik anlamlar qazanıb:

- Ruhani baxımdan — o, şəhidlərin qanı ilə müqəddəsləşmiş məkandır.
- Estetik baxımdan — təbiətin, mədəniyyətin və səsin (muğamın, azanın, küləyin) bərpası ilə yenidən canlanan gözəllikdir.
- Simvolik baxımdan — xalqın dirçəlişini, özünə inamını və gələcəyə yönəlmiş ruhunu təmsil edir.

Şairlər Qarabağı indi xalqın taleyindəki dönüş nöqtəsi, ümumxalq oyanışının başlanğıcı kimi

görürlər. “Şuşada səslənən kamanın teli”, “Cıdır düzündə oynayan uşaqlar”, “Azad Kəlbəcərin sularında yuyulan dağlar” kimi obrazlar bu poetik dönüşün ifadəsidir. Bu transformasiya Azərbaycan poeziyasını həm estetik, həm də ideoloji baxımdan yenilədi. Əvvəllər poeziya keçmişin xatirəsi üzərində qurulurdu — itki, ağrı, gözləmə. İndi isə poeziyanın yönü gələcəyə çevrilib — yaradılış, inam, bərpa. Torpaq artıq yalnız “xatirə” deyil, ümid və vəd daşıyıcısıdır. Şairin baxışı bu torpağa həsrətlə deyil, məsuliyyətlə və sevgi ilə yönəlir. Çünki azad edilmiş Qarabağ sadəcə qələbənin yox, xalqın mənəvi yetkinliyinin rəmzidir. Estetik planda isə poeziya daha rəngli, açıq və işıqlı olub. Kədərli tonların yerini həyatın səsini əks etdirən motivlər alıb. Qarabağ artıq “sükutun torpağı” deyil — səsin, musiqinin, həyatın torpağıdır.

Zəfərdən sonrakı poeziyada Qarabağ təkcə bir bölgə deyil, milli kimliyin bərpasının simvoludur. Orada təkcə şəhərlər deyil, xalqın ruhu, dili, mədəni yaddaşı yenidən doğulur. Qarabağ haqqında yazılan hər bir şeir, əslində, Azərbaycanın özünü yenidən ifadə etmə cəhdidir. Bu mənada Qarabağ artıq bir coğrafiya deyil, bir ideya, bir fəlsəfədir. O, keçmişlə gələcək arasında körpü, ağrı ilə qürurun qovuşduğu yerdir. Qarabağ obrazının transformasiyası Azərbaycan poeziyasına yeni düşüncə tərzi, yeni poetik baxış gətirdi. Qarabağ artıq “keçmişin yarası” yox, gələcəyin nəfəsi, yenilənmiş Vətənin ürəyidir. Bu obraz poeziyada xalqın dirəniş gücünü, yenilməzliyini və yaradıcı təbiətini əks etdirən bədii rəmzə çevrilmişdir.

Qarabağ Zəfəri Azərbaycan poeziyasına təkcə yeni mövzular yox, tamamilə yeni bir dünyagörüş, yeni bir bədii istiqamət və milli ruhun bərpasını ifadə edən poetik nəfəs gətirdi. Bu hadisə ədəbiyyat üçün sadəcə ilham qaynağı deyil, həm də bədii təfəkkürdə tarixi və mənəvi çevriliş nöqtəsi oldu. Ədəbiyyat illərlə daşıdığı kədəri, həsrəti, itki ağrısını tədricən geridə qoydu; poeziya yasın deyil, qürurun; məğlubiyyətin deyil, dirçəlişin; sükutun deyil, səslənən azadlığın dili ilə danışmağa başladı. Zəfərdən əvvəl Qarabağ poeziyada itirilmiş yurd, yaralı torpaq, susmuş azan, dağılmış evlər kimi ağrılı obrazlarla təqdim olunurdu. Bu təsvirlər bir xalqın kədərini daşıyır, amma eyni zamanda ümidini də qoruyurdu. Zəfərdən sonra isə həmin motivlər azadlıq, yenidən doğuluş, yaradılış və mənəvi ucalıq kimi obrazlarla əvəzləndi. Artıq şairlər Vətənə ağlayan gözlə deyil, yaradıcı baxışla, qurucu ruhla baxmağa başladılar.

Yeni mərhələdə poeziyanın əsas ideoloji xəttini milli dirçəliş ideyası, Vətənlə insanın vəhdəti, sülh və quruculuq ruhu təşkil etdi. Müasir Azərbaycan şairi üçün Zəfər sadəcə müharibənin nəticəsi deyil, milli mənəvi kamilliyin başlanğıcıdır. Şairlər bu qələbəni bir döyüşün yox, bir ruhun təntənəsi kimi dərk etdilər.

Bu mərhələdə yaranan poeziya xalqın tarixi taleyini və mənəvi yaddaşını özündə əks etdirən bir güzgüyə çevrildi. Şairlər artıq ağrı və itki üzərində deyil, yaradıcılıq, sevgi və ümid üzərində poeziya qurmağa başladılar. Onlar üçün azadlıq sadəcə siyasi anlayış deyil, estetik və mənəvi kateqoriya, bütün bəşəri duyğuların birləşdiyi məna sahəsi oldu.

Qələbə mövzusu poeziyada təkcə qəhrəmanlıq salnaməsi kimi deyil, əxlaqi və mənəvi təmizlik aktı kimi təqdim olundu. Hər bir şeir, hər bir obraz bir növ ruhun sağalması, xalqın öz kimliyini yenidən dərk etməsi idi. Bu mərhələdə ədəbiyyat insanı həm Vətənlə, həm də öz vicdanı ilə barışdırdı.

Zəfər poeziyası həm dil, həm forma, həm də estetik baxımdan ədəbiyyata keyfiyyətcə yeni nəfəs gətirdi. Ritorik pafosun yerini səmimiyyət və daxili güvən, qəzəbin yerini müdriklik və qürur, kədərin yerini isə yaradıcı inam və təvazökar sevinc aldı. Bu dəyişiklik Azərbaycan poeziyasını daha real, insani və universal etdi. Artıq Azərbaycan şeiri yalnız bir millətin deyil, ümumbəşəri mənəvi mübarizənin səsini daşıyır. Qarabağ obrazı isə poeziyada tam transformasiyaya uğradı. Bir zamanlar “həsrətin və itkinin rəmzi” olan bu torpaq indi ümidin, gələcəyin və yaradılışın təməli kimi görünür. Qarabağ artıq yalnız bir coğrafiya deyil — o, bir ideya, bir ruh, bir fəlsəfi konsepsiya, bir dirçəliş mifologiyasıdır. Şairlər Qarabağı həm xalqın taleyindəki dönüş, həm də insanın öz daxilindəki yenilənmə kimi görürlər. Qarabağ Zəfəri Azərbaycan poeziyasını yeni mənəvi və estetik mərhələyə çıxardı. Bu mərhələ — xatirədən gələcəyə, kədərdən inama, müharibədən yaradıcılığa doğru bir keçiddir. Poeziya artıq keçmişin ağısı deyil, gələcəyin inşasıdır.

Bu poeziya xalqın öz səsini, öz gücünü, öz mənəvi bütövlüyünü tapdığı poetik manifestə çevrildi. Zəfər poeziyası həm xalqın yaddaşında, həm də ədəbi düşüncəsində bir nəsil dəyişiminin simvolu oldu — o nəsil ki, torpaq uğrunda savaşdı, amma indi sözlə, düşüncə ilə, yaradıcılıqla həmin torpağı dirildir.

Beləliklə, Qarabağ Zəfəri ilə Azərbaycan poeziyası təkcə müasir ədəbiyyat tarixində yeni səhifə açmadı, həm də milli ruhun bərpasını, mənəvi azadlığın poetik dilə çevrilməsini təmin etdi. Bu poeziya — bir xalqın öz tarixinə, öz torpağına və öz ruhuna qayıdış dastanıdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Alızadə, A. (2025). Qarabağ Zəfərinin Azərbaycan poeziyasına gətirdiyi yeni ideyalar və

motivlər. Bakı: Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universiteti.

2. Akar, M. (2010). Edebiyat ve Kimlik: Modern Türk Şiirinde Toplumsal Bellek. İstanbul: İletişim Yayınları.

3. Akimova, E. (2021). Zəfər poeziyasının bədii sistemində yeni mənəvi qatlar. Bakı: Yazıçı Nəşriyyatı.

4. Babullaoğlu, S. (2022). Müharibə və Ruh: Azərbaycan şeirində Zəfər sonrası poetik dönüş. Bakı: Qanun Nəşriyyatı.

5. Çalışkan, H. (2008). Milli kimlik və ədəbiyyat: Post-müharibə poeziyasında ideoloji yenilənmə. Ankara: Türk Kültürü Araşdırmaları Mərkəzi.

6. Dinçer, B. & Kolaşin, E. (2009). Modern savaşların edebi yansımaları: Balkanlardan Kafkasa. İstanbul: Kültür Sanat Vakfı.

7. Engin, M. & Demir, Y. (2009). Edebiyatta ulusal hafıza ve direniş imgesi. Ankara: Akçağ Yayınları.

8. Krugman, P. & Stiglitz, J. (2010). Postwar reconstruction and national identity. Oxford: Oxford University Press.

9. Məmmədov, R. (2007). Azərbaycan müasir poeziyasında Vətən anlayışı və poetik transformasiya. Bakı: Elm və Təhsil Nəşriyyatı.

10. Pretty, J. (1994). Cultural identity and literary rebirth in post-conflict societies. Cambridge: Cambridge University Press.

11. Rövşən, R. (2021). Torpağın səsi gəlir altımdan: Seçilmiş şeirlər. Bakı: Qanun Nəşriyyatı.

12. Tunç, Z. (2007). Savaş sonrası edebiyatlarda yeniden doğuş teması. İstanbul: Papatya Yayıncılık.

DOI: 10.32010/LBSW5135

SÜNİ İNTELLEKT VƏ İNGİLİS DİLİNİN ZƏNGİNLƏŞMƏSİ: RƏQƏMSAL DÖVRDƏ LİNGVİSTİK TƏKAMÜL

Gülçöhrə İsfəndiyar FƏRHADOVA
Qarabağ Universiteti
ORCID: https://orcid.org/0009000489795934
E-mail: gulchohre.farhadova@karabakh.edu.az

Xülasə: Bu məqalədə süni intellektin (Sİ) sürətli texnoloji və rəqəmsal transformasiya şəraitində ingilis dilinin zənginləşməsinə və müxtəlifləşməsinə necə töhfə verdiyi araşdırılır. Sİ əsaslı kommunikasiya platformalarının, avtomatik tərcümə vasitələrinin və məzmun yaradıcı sistemlərinin meydana çıxması dil praktikalarına əhəmiyyətli dərəcədə təsir göstərmiş, yeni leksik vahidlər, ifadələr və üslubi modellər formalaşdırmışdır. Tədqiqat Sİ-nin leksik innovasiyanı necə təşviq etdiyini, semantik adaptasiya və texnoloji terminlərin gündəlik danışığa inteqrasiyası yolu ilə dilin necə zənginləşdiyini təhlil edir. Məsələn, "algoritm", "çatbot", "prompt" və "deepfake" kimi terminlər ilkin texniki mənalarından çıxaraq daha geniş mədəni və metaforik çalarlar qazanmışdır. Araşdırma həmçinin texnologiya ilə dil arasında qarşılıqlı əlaqəni vurğulayır: süni intellekt sistemləri insan dil məlumatlarından öyrəndikcə, eyni zamanda dilin istifadə qaydalarını formalaşdırır və yenidən müəyyənləşdirir. Sosiolinqvistik baxımdan, süni intellekt çoxdilli əlçatanlığı təmin etməklə və mədəniyyətlərarası mübadiləni təşviq etməklə ünsiyyətdə inklüzivliyi və müxtəlifliyi artırır. Bununla yanaşı, maşın tərəfindən yaradılan dil nümunələrinin artması nəticəsində idiomatik zənginliyin azalması və dilin homogenləşməsi kimi risklər də mövcuddur. Metodoloji baxımdan, tədqiqat Sİ ilə əlaqəli yeni sözlərin təsviri analizini və onların onlayn diskursda tezlik və kontekst baxımından korpus əsaslı təhlilini birləşdirir. Nəticələr göstərir ki, süni intellekt yalnız bir vasitə deyil, həm də leksik yenilikləri sürətləndirən və kommunikativ normaları yenidən formalaşdıran yaradıcı dil agentidir. Nəticə etibarilə, Sİ-nin dil istifadəsinə inteqrasiyası ingilis dilinin zənginləşməsinin yeni bir mərhələsini – rəqəmsal qarşılıqlı əlaqə, mədəni mübadilə və kognitiv adaptasiya ilə səciyyələnən bir dövrü təmsil edir.
Açar sözlər: süni intellekt, leksik innovasiya, ingilis dilinin zənginləşməsi, neologizmlər, rəqəmsal dilçilik.

ИСКУССТВЕННЫЙ ИНТЕЛЛЕКТ И ОБОГАЩЕНИЕ АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА: ЛИНГВИСТИЧЕСКАЯ ЭВОЛЮЦИЯ В ЦИФРОВУЮ ЭПОХУ

Гюльчохра Исфандияр ФАРХАДОВА
Карабахский Университет
ORCID: https://orcid.org/0009000489795934
E-mail: gulchohre.farhadova@karabakh.edu.az

Резюме: В этой статье исследуется, как искусственный интеллект (ИИ) способствует обогащению и разнообразию английского языка в условиях быстрой технологической и цифровой трансформации. Появление коммуникационных платформ на основе Си, средств автоматического перевода и систем создания контента оказало значительное влияние на языковую практику, сформировав новые лексические единицы, словосочетания и стилистические модели. В исследовании анализируется, как Си способствует лексическим инновациям, как язык обогащается за счет семантической адаптации и интеграции технологических терминов в повседневную речь. Например, такие термины, как" алгоритм"," чат-бот"," подсказка "и" дипфейк", вышли из своего первоначального технического значения и приобрели более широкий культурный и метафорический оттенок. В исследовании также подчеркивается взаимодействие между технологиями и языком: системы искусственного интеллекта формируют и переопределяют способы использования языка по мере того, как человек учится на основе языковой информации.
Ключевые слова: искусственный интеллект, лексические инновации, обогащение английского языка, неологизмы, цифровая Лингвистика.

DOI: 10.32010/KHZK3015

ANALYSIS OF AZERBAIJANI STUDENTS' GRAMMATICAL ERRORS IN THE USE OF FRENCH PAST TENSES

Farida Mehman HASANOVA
Mingachevir State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0006-4894-8636
E-mail: farida.hasanova@mdu.edu.az

Sakina Zaur RUSTAMOVA
Mingachevir State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-9856-4487
E-mail: sakina.rustamova@mdu.edu.az

Abstract: This study investigates grammatical errors made by Azerbaijani learners in the use of French past tenses, with particular focus on passé composé and imparfait. Despite prior instruction, learners frequently exhibit confusion between completed and continuous past actions, inappropriate combinations of tenses, and overgeneralization of grammatical rules. Such errors reflect the influence of the learners' native language (L1), where temporal distinctions are commonly represented through adverbs rather than verb morphology. The study featured 19 intermediate-level students who completed written projects and two short examinations meant to measure their comprehension of past tense forms. Combining quantitative and qualitative techniques, data analysis included identifying recurrent mistake patterns and calculating mastery rates. The initial assessment showed a mastery percentage of 68%, indicating a notable challenge in differentiating between tense forms. Following focused instruction that included visual supports, contextual examples, and engaging activities that encouraged self-correction and peer feedback, the subsequent test showed an increased mastery rate of 84%. The results imply that explicit, context-based instruction greatly improves learners' understanding and correct application of French past tenses. Additionally, the research emphasizes the need to address L1 interference and offer learners chances to observe and practice the distinctions between tenses in relevant situations. These findings enhance the study of second language acquisition by demonstrating how interlanguage development is reflected in grammatical mistakes and by validating the success of teaching methods that incorporate analytical comprehension, contextualized practice, and interactive participation. The implications for teaching foreign languages suggest incorporating comparative charts, genuine examples, and organized reflection activities to foster learner independence and grammatical precision.
Keywords: Azerbaijani learners, French past tenses, passé composé, imparfait, grammatical errors, second language acquisition, error analysis

---

AZƏRBAYCAN TƏLƏBƏLƏRİNİN FRANSIZ DİLİNİN KEÇMİŞ ZAMANLARININ İSTİFADƏSİNDƏ QRAMMATİK XƏTALARININ TƏHLİLİ

Fəridə Mehman HƏSƏNOVA
Mingəçevir Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0006-4894-8636
E-poçt: farida.hasanova@mdu.edu.az

Səkinə Zaur RÜSTƏMOVA
Mingəçevir Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-9856-4487
E-poçt: sakina.rustamova@mdu.edu.az

Xülasə: Bu tədqiqat Azərbaycan tələbələrinin Fransız dilində keçmiş zamanların istifadəsi ilə bağlı qrammatik səhvlərini analiz edir. Tədqiqatda əsas diqqət **passé composé** və **imparfait** zamanlarının düzgün seçilməsinə yönəlmişdir. Məlum olub ki, tələbələr tez-tez bitmiş və davam edən keçmiş hadisələri qarışdırır, cümlələrdə zaman formalarını düzgün kombinə etmir və qrammatik qaydaları ümumiləşdirir. Bu səhvlər əsasən ana dilin təsiri ilə bağlıdır; azərbaycan dilində zaman fərqləri tez-tez fellərdə deyil, kontekst və zaman ifadələrində göstərilir.
Tədqiqatda 19 orta səviyyəli tələbə iştirak etmiş və onlara iki qısa test və yazılı tapşırıqlar təqdim edilmişdir. Məlumatların təhlili həm kvantitativ, həm də keyfiyyətcə aparılmış, düzgün və səhv cavabların sayı hesablanmış və təkrar olunan səhv nümunələri müəyyənləşdirilmişdir. Birinci testdə tələbələrin bacarıq səviyyəsi 68% olmuş, bu da

zaman formalarının düzgün seçilməsində çətinlikləri göstərmişdir. Müəyyən edilmiş səhvlərə əsaslanaraq vizual cədvəllər, kontekstual nümunələr və interaktiv fəaliyyətlər vasitəsilə məqsədyönlü təlim aparılmışdır. İkinci testdə bacarıq səviyyəsi 84%-ə yüksəlmişdir.

Nəticələr göstərir ki, kontekstual və qarşılaşdırmalı təlim tələbələrin **passé composé** və **imparfait** zamanlarını düzgün seçməsində əhəmiyyətli rol oynayır. Eyni zamanda, L1 interferensiyasının təsirinin nəzərə alınması və praktik nümunələrlə işləmək tələbələrin qrammatik səhvlərinin azalmasına kömək edir. Tədqiqatın nəticələri ikinci dil öyrənilməsi sahəsində interlanguage inkişafını və pedaqoji müdaxilələrin effektivliyini təsdiq edir.

Açar sözlər: Azərbaycan tələbələri, Fransız dilinin keçmiş zamanları, passé composé, imparfait, qrammatik səhvlər, ikinci dil öyrənilməsi, səhv təhlili

АНАЛИЗ ГРАММАТИЧЕСКИХ ОШИБОК АЗЕРБАЙДЖАНСКИХ СТУДЕНТОВ ПРИ ИСПОЛЬЗОВАНИИ ПРОШЛЫХ ВРЕМЕН ФРАНЦУЗСКОГО ЯЗЫКА

Фарида Мехман ГАСАНОВА
Мингячевирский государственный университет
ORCID: https://orcid.org/0009-0006-4894-8636
E-mail: farida.hasanova@mdu.edu.az

Сакина Заур РУСТАМОВА
Мингячевирский государственный университет
ORCID: https://orcid.org/0009-0003-9856-4487
Электронная почта: sakina.rustamova@mdu.edu.az

Резюме: Данное исследование анализирует грамматические ошибки азербайджанских учащихся при использовании французских прошедших времен, с особым акцентом на **passé composé** и **imparfait**. Выявлено, что учащиеся часто путают завершенные и продолжающиеся действия в прошлом, неправильно комбинируют времена в предложении и чрезмерно обобщают грамматические правила. Эти ошибки в основном связаны с влиянием родного языка, где различие времен часто выражается через контекст и временные слова, а не через морфологию глагола.

В исследовании приняли участие 19 студентов среднего уровня, которым были предложены два коротких теста и письменные задания для оценки владения формами прошедшего времени. Анализ данных включал как количественные, так и качественные методы, подсчет правильных и неправильных ответов, а также выявление повторяющихся ошибок. В первом тесте уровень усвоения материала составил 68%, что свидетельствует о трудностях в выборе правильной формы времени. На основании выявленных ошибок было проведено целенаправленное обучение с использованием визуальных схем, контекстуальных примеров и интерактивных заданий. Во втором тесте уровень усвоения повысился до 84%.

Результаты показывают, что контекстное и сравнительное обучение значительно повышает точность использования **passé composé** и **imparfait**. Кроме того, учет влияния родного языка и практика с реальными примерами помогает уменьшить количество грамматических ошибок. Исследование подтверждает роль интерленгвистического развития и эффективность педагогических вмешательств в обучении второму языку.

Ключевые слова: азербайджанские учащиеся, французские прошедшие времена, passé composé, imparfait, грамматические ошибки, изучение второго языка, анализ ошибок

Introduction

The four language skills that are taught in French are speaking, listening, reading, and writing. The four linguistic skills must be mastered by any student learning French. But in practice, pupils who are studying French as a second language struggle to read French (Compréhension Écrite Élémentaire). The reading proficiency of the students is still subpar. Every time the teaching and learning process meets, the lecturer uses Sipda Unimed e-learning to explain the teaching materials and give regular exercises to the subject teachers. Second, the lecturer's French language book does not provide a detailed description of the teaching materials that would make them easier for students to understand. Students enrolled in this course face challenges with pronunciation in number of areas, as well as low vocabulary and language proficiency. As a result, kids struggle to comprehend materials written in French. This occurs because the grammar and verb conjugations of French differ from those of Azerbaijani, which is the mother tongue. The written form of French words differs from their pronunciation when they are written down orally.

Example: Pantaloons (trousers) are pronounced [pãtalõ]

One of the most challenging parts of French grammar is tenses. The incompatibility of the two

languages' conceptions of time adds to the intricate system of verbal inflections. This opinion has been validated by the current findings. However, a variety of teaching and learning techniques could minimize the challenges faced by Azerbaijani students learning French.

The proper application of past tenses in French poses a significant challenge for Azerbaijani learners. The differentiation between passé composé and imparfait is especially intricate, as it encompasses not just grammatical structure but also the speaker's interpretation of time, aspect, and the continuity of actions. A number of students often depend on direct translations from their native language, which frequently results in incorrect verb selections and misunderstandings regarding completed versus ongoing actions in the past.

Method

When evaluating students' written and spoken work, educators often notice common errors associated with the use of past tenses. These errors offer important insights into students' interlanguage progression and highlight the aspects that need focused instructional support. Thus, examining these grammatical mistakes goes beyond just making corrections; it involves grasping how learners create meaning and assimilate tense differences.

This analysis seeks to pinpoint the common errors made by Azerbaijani students when employing passé composé and imparfait, investigate the potential reasons behind these errors, and propose effective classroom strategies to assist learners in mastering these tenses. The results can provide teachers with direction in creating exercises and explanations that align with the genuine challenges faced by students in learning French as a foreign language.

1. Formation of the *Passé Composé*

As its name indicates, the *passé composé* is a compound tense. It is formed using several grammatical elements: subject + auxiliary verb (avoir or être) in the present tense + past participle of the main verb.

a. Agreement of the past participle with the auxiliary être

When the passé composé is formed with the auxiliary être, the past participle agrees in gender and number with the subject, according to the following basic rules:

- Feminine ending: + *e*
- Plural ending: + *s*

Examples:

- *Ma femme est partie* → "My wife has left."
- *Les enfants se sont couchés* → "The children went to bed."
- *Nos amies sont arrivées* → "Our (female) friends have arrived."

b. Agreement of the past participle with the auxiliary *avoir*

When the *passé composé* is formed with *avoir*, the past participle is generally invariable, except when the direct object precedes the verb. In this case, the participle agrees with the object.

Examples:

- *Vous avez vu vos amis ? — Oui, je les ai vus hier.*

("Have you seen your friends? — Yes, I saw them yesterday.")

- *Il a acheté ces fleurs ? — Oui, ce sont les fleurs qu'il a achetées pour ma fête.*

("Did he buy these flowers? — Yes, those are the flowers he bought for my birthday.")

c. Negation in the *Passé Composé*

In the negative form, the negation surrounds the auxiliary verb, not the past participle. Structure: *ne (n')... pas* + auxiliary + past participle.

Examples:

- *Elle n'a pas dit la vérité* → "She did not tell the truth."
- *Nous n'avons pas parlé avec elle* → "We did not speak with her."

d. Use of the auxiliaries *être* and *avoir*

The choice of auxiliary depends on the nature of the verb.

1) The auxiliary *être* is used with:

- All reflexive verbs: *Examples: Elle s'est endormie* ("She fell asleep."); *Vous vous êtes amusés ?* ("Did you have fun?")
- The fifteen intransitive verbs of movement or change of state, traditionally referred to as *the house of être verbs*: *(1) aller (to go), (2) venir (to come), (3) arriver (to arrive), (4) partir (to leave), (5) naître (to be born), (6) mourir (to die), (7) monter (to go up), (8) descendre (to go down), (9) entrer (to enter), (10) sortir (to go out), (11) rentrer (to come back), (12) retourner (to return), (13) rester (to stay), (14) tomber (to fall), (15) passer (to pass). Examples: Elle est restée ici* ("She stayed here."); *Ils sont partis à 8 h* ("They left at 8 o'clock.")

2) The auxiliary *avoir* is used with:

- The transitive forms of the above verbs (*monter, descendre, sortir, passer, rentrer,* and *retourner*) when they are followed by a direct object: *Examples: Il a monté sa valise* ("He carried his suitcase upstairs."); *Ils ont descendu la poubelle* ("They took down the garbage.")
- All other verbs not included among those conjugated with *être*:

Examples: Vous avez compris? — J'ai fini ! ("Did you understand? — I've finished!")

The *imparfait* (imperfect tense) is a past tense in French that expresses an indefinite duration of an action and is used to describe the background or context of an event, as well as repeated or habitual actions in the past.

Formation of the *Imparfait*

For most verbs, the stem of the *imparfait* is derived from the first-person plural form (nous) of the present indicative.

Table 1. The French conjugation

Verb endings	Verb	Present	Imparfait
Je-ais	Aimer	Nous aimons	J'aimais
Tu-ais	Choisir	Nous choisissons	Tu choisissais
Il/Elle/On-ait	Partir	Nous partons	Il partait
Nous-ions	Pouvoir	Nous pouvons	Nous pouvions
Vous-iez	Faire	Nous faisons	Vous faisiez
Ils/Elles- aient	Venir	Nous venons	Ils venaient

There is only one exception: the verb être (to be). Its conjugation in the *imparfait* is irregular: j'étais, tu étais, il/elle/on était, nous étions, vous étiez, ils/elles étaient.

2. Spelling Rules for Certain Verbs

Some verbs undergo slight spelling changes in the *imparfait* to preserve pronunciation:

1.Verbs ending in –ger (e.g., *manger*)
→ *nous mangeons* → *nous mangions*, *vous mangiez*

2.Verbs ending in –cer (e.g., *placer*)
→ *nous plaçons* → *nous placions*, *vous placiez*

3.Verbs ending in –yer (e.g., *payer*)
→ *nous payons* → *nous payions*, *vous payiez*

4.Verbs ending in –ier (e.g., *étudier*)
→ *nous étudions* → *nous étudiions*, *vous étudiiez*

3. Uses of the *Imparfait*

The *imparfait* is used in several linguistic and communicative contexts:

- To describe habitual or repeated actions in the past

Quand j'étais petit, je jouais avec mes sœurs.
("When I was little, I used to play with my sisters.")
Mon père nous amenait à la plage pendant l'été.
("My father used to take us to the beach during the summer.")

- To describe the background or setting of an action, to provide commentary, or to explain circumstances

Il était trois heures, il n'y avait personne dans la rue, la pluie tombait et je marchais en silence.
("It was three o'clock, there was no one in the street, the rain was falling, and I was walking in silence.")
Autrefois à Paris, il y avait plein de commerçants dans la rue.
("In the past, there used to be many shopkeepers in the streets of Paris.")

- To express a hypothesis introduced by the conjunction *si*

Si j'étais riche, je voyagerais à l'étranger.
("If I were rich, I would travel abroad.")
Elle parle comme si elle avait de l'expérience.
("She speaks as if she had experience.")

- To express a polite or softened request (attenuated form)

Je voulais vous demander une chose.
("I wanted to ask you something.")
Je vous téléphonais pour l'appartement en location.
("I was calling you about the apartment for rent.")

4. Negative Form of the *Imparfait*

In the negative form, the structure follows the same pattern as in other tenses:
ne (n') pas + verb in the *imparfait*.

Examples:

- *Elle n'avait pas...* → "She didn't have..."
- *Nous ne faisions pas...* → "We weren't doing"

A frequent mistake involves mixing up finished actions and ongoing past activities.
For example, several students have written phrases like "Hier, j'étais allé au marché" instead of the accurate "Hier, je suis allé au marché." The incorrect use of imparfait or the compound past usually happens because learners try to translate Azerbaijani time expressions literally, where these differences are shown in a distinct manner or not mentioned at all.

Another common mistake includes using more than one tense incorrectly in the same situation. For instance, a student wrote: "Quand j'étais petit, j'ai jouais au football tous les jours." This example wrongly mixes passé composé and imparfait, showing the student's confusion about which tense should be used for actions that were habitual or repeated in the past. The correct version should be "Quand j'étais petit, je jouais au football tous les jours."

Some learners also apply grammatical rules too broadly. After they understand that imparfait is for descriptions, they often use it in all past situations, even when the action is brief or completed. This type of overapplication reflects a phase in second

language learning, where students simplify intricate rules to help with understanding and usage.

Table 2: Shows the results of the first test conducted among 19 students

Test	Number of Students	Correct Answers	Incorrect Answers	Mastery Rate (%)
I	19	13	6	68 %

The results of the initial examination show that pupils had significant trouble telling apart passé composé from imparfait at the beginning. With a total success rate of 68%, the findings reveal that although some students could use the right tense in basic situations, a clear number still faced challenges when the difference needed grasping the time-related or aspectual significance of the sentence. This fairly average outcome implies that learners' previous understanding of French grammar was not yet adequate to manage subtle applications of past tenses.

A more detailed look at their answers shows that numerous individuals often relied heavily on passé composé, frequently using it even in cases where imparfait should have been utilized to convey continuous or repeated actions. This pattern illustrates a frequent difficulty faced by learners who are not native speakers and who mainly connect the past with actions that are finished. Thus, it became crucial to offer structured and clear teaching about the conceptual distinctions between the two tenses, emphasizing both their form and their use within different contexts.

To tackle these challenges, the next phase of teaching focused on comparing sample sentences in both French and Azerbaijani. This contrast helped learners grasp how the choice of tense affects meaning and enabled them to connect new grammar ideas to known language frameworks. This educational strategy aimed to create a more solid base for correct tense usage, which was subsequently assessed in the second exam.

The past tenses could be introduced using the grammar in context method. The students are instructed to look for instances of the verbs' various endings and to observe them. Students who are introduced to these tenses for the first time and have limited time must be taught the rules of usage because they are difficult to derive. After that, practice should involve different structural activities that contrast the two tenses.

Table 3: Comparison of Passé composé and Imparfait

Aspect	Passé Composé	Imparfait
Function	Describes completed actions or events in the past	Describes ongoing,habitual or background actions in the past
Temporal Meaning	Expresses a single,specific event or a change	Expresses duration,repetition or state
Time Expression	Often used with words like hier,soudain,une fois	Often used with souvent,toujours,pendant que
Example (Correct)	Hier, j'ai visité le musée.	Quand j'étais enfant, je visitais souvent le musée.
Example (Incorrect)	Hier, je visitais le musée.	Quand j'étais enfant,j'ai visité souvent le musée.

Although the teacher might occasionally use the students' native tongue throughout the explanation, the main emphasis should still be on the differences within French.

With the use of French structures, this method enables students to immediately grasp meaning and comprehend how context influences tense choice.

For example:

- *Hier, j'ai regardé un film*→ "Yesterday, I watched a film." → a completed action (*passé composé*).
- *Quand j'étais à l'école, je regardais souvent des films*→"When I was at school, I often watched films"→a repeated or ongoing action (*imparfait*).

Students may see from examining these examples that imparfait portrays behaviours that were routine or continuous in the past, while passé composé conveys occurrences that were completed on time.

Students can then reflect, compare,and revise their own phrases by creating similar examples in pairs or as a class exercise, as instructed by the teacher. Deeper learning and active participation are guaranteed by this interactive technique.

Following the discussion and practice in class, the instructor administered a second brief test (Test II) to gauge the students' level of proficiency in differentiating between passé composé and imparfait. To ascertain whether the visual and comparison teaching approach had a discernible impact on student performance, the results were examined and contrasted with the initial exam.

Table 4: Shows the results of the second test conducted among 19 students

Test	Number of Students	Correct Answers	Incorrect Answers	Mastery Rate (%)
II	19	16	3	84 %

The findings unequivocally demonstrate that following the rule's explicit explanation, pupils made notable progress. The majority of pupils were unable to accurately discriminate between the two past tenses, as seen by the first test's low mastery rate of 68%. The success rate increased to 84% following the teacher's visual presentation, bilingual examples, and group corrective exercises.

This improvement implies that a contrastive and context-based approach to instruction works better than rote rule memorizing. Students gained confidence and accuracy in their grammatical choices by observing how passé composé and imparfait are used in authentic communicative contexts.

Students need to be motivated in order to learn outside of the classroom. A key element is the instructor, who should instill in his pupils a positive outlook on studying French. To make his lecture engaging and gratifying, the instructor must use a variety of teaching strategies and activities, such as role-playing, audio-visual aids, and real-world scenarios. Another strategy to help the students practice the French they have learned, particularly the past tenses, is to encourage them to keep a journal in which they record their previous actions in French. Poems and songs can also be used to add variation and strengthen tenses learning.

Additionally, increased motivation and improved information memory were facilitated by the teacher's active participation in the class and encouragement of self-correction. Students said that contextual examples and visual comparisons made it easier for them to recall which tense to utilize in various narrative scenarios.

An investigation of grammatical errors made by Azerbaijani students when employing passé composé and imparfait revealed that most issues arise from the conceptual distinction between finished and continuing past acts. Since contextual words or adverbs are utilized to convey similar temporal contrasts instead of verb forms, the students' mother tongue frequently adds to the misunderstanding.The study's findings show that learners' accuracy and comprehension are greatly increased by explicit instruction backed by contextualized examples and visual comparison. The mastery rate rose from 68% to 84% following the teacher's explanation and practice exercises, indicating the effectiveness of an analytical and communicative approach to grammar training.

It is imperative from a pedagogical standpoint that educators do more than only rectify mistakes. Students should be actively involved in the process of learning rules, thinking back on their own errors, and comprehending the reasons behind them. Students gain greater awareness and autonomy in their language acquisition when they are encouraged to correct themselves.

Therefore, it is recommended that teachers:

• Use real-world examples and encourage students to construct their own sentences;

• Include visual aids and comparative charts when presenting complex grammatical ideas;
• Include listening and writing assignments that contrast passé composé with imparfait in authentic circumstances;

• Offer group corrective exercises in the classroom to encourage introspection and peer learning.

Conclusion

In summary, the results of this research support that educational programs that combine analytical reasoning, regular practice, and engaging activities result in the greatest improvement in grammatical precision in foreign language acquisition. When students actively participate in examining grammatical structures, reviewing instances, and using rules in real-life communication, they not only retain the formats but also grasp the fundamental reasoning behind tense application. This strategy helps learners to acquire both procedural and conceptual insight, allowing them to choose the correct tense more naturally and with greater assurance.

Additionally, combining guided discovery with clear explanation promotes students to think about their mistakes and slowly understand the differences

between passé composé and imparfait. With time, this mix of theory and hands-on activities assists learners in moving their grammar skills from structured tasks to natural conversation, leading to better results in both written and spoken French. In the end, bringing together analysis, practice, and interaction creates a thorough system for encouraging lasting grammar proficiency in learning a second language.

REFERENCES:

1.Jean Pierre Astolfi, "L'erreur un outil pour enseigner"Paris,Retz 1998.p.82

2.Singleton: "Le rôle de la forme et du sens dans le lexique mental en langue2,Aile n®1994.p.26.

3.A.A.Léontyev:"Mots dans les discours"Moscou 1965.p.124.

4. A.A.Léontyev:"La langue,le discours" Moscou 1969.p.144-145.

5.Ch.De Marez. F.Desmarchelier,D.Gonfei"Le précis d'ortographe"1990.p.104.

6.Christine Tagliante "La classe de la langue"CLE international.Paris 1994.p.36.

7.Jacky Girarde,Jean –Marie Cridlig "Cahier d'exercices" p.101.

8.Berthet,Annie, et al. 2012. Alter Ego+Activity Book A 1. Paris: Grenelle

9.Chevalier, Jean et al. 2013. Grammaire Française. Paris: Libraire Larousse

10.Spalacci, M. (2018). La formation du Passé Composé. Retrieved from http:/www.appuifle.net/ppasse_compose.pdf

DOİ: 10.32010/AZPR3515

AZƏRBAYCAN ŞİFAHİ VƏ YAZILI ƏDƏBİYYAT NÜMUNƏLƏRİNDƏ ATA-OĞUL MÜNASİBƏTLƏRİ

Gülyaz Namiq HÜMMƏTZADƏ
Qarabağ Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-1419-3486
E-mail: gulyaz.hummatzade@karabakh.edu.az

Xülasə: Məqalədə Azərbaycan şifahi və yazılı ədəbiyyat nümunələrində ata-oğul münasibətinin formaları öyrənilmiş, atanın oğula, oğulunun ataya münasibəti təhlilə cəlb edilməklə folklor və yazılı ədəbiyyat örnəklərindəki ata-oğul konsepti müqayisəli şəkildə araşdırılmışdır. Verilən ədəbi örnəklərdə valideynin öyüd-nəsihətlərinə övlad tərəfindən nə dərəcədə əməl olunduğuna diqqət yetirilmiş, ata və oğlun bədii portretinin işlənmə mexanizmi incələnmişdir.
Məqalədə ədəbiyyatşünaslarımız tərəfindən bu vaxta qədər müxtəlif istiqamətlərdən öyrənilən bir qisim şifahi və yazılı ədəbiyyat nümunələri bilavasitə ata-oğul konsepti nöqteyi-nəzərdən tədqiqata cəlb olunmuşdur. Bu məqsədlə araşdırma obyekti olan əsərlərdəki ata-oğul münasibəti dünya ədəbiyyatının bəzi örnəkləri ilə müqayisəli təhlili edilmişdir. Tədqiqata "Dədə Qorqud", "Koroğlu", "Şah İsmayıl" kimi dastan nümunələrində, Nizami Gəncəvi, Məhəmməd Füzuli, Seyid Əzim Şirvani kimi klassik ədəbiyyat nümayəndələrinin irsində, Nəcəf bəy Vəzirov, Nəriman Nərimanov, Əbdürrəhim bəy Haqverdiyev, Üzeyir Hacıbəyli, Cəfər Cabbarlı kimi maarifçi yazıçıların əsərlərində ata-oğul münasibətlərini əks etdirən məqamlar araşdırılmışdır. Azərbaycan ədəbiyyatında ata-oğul konseptinin təhlili zamanı Bernard Şou və Vilyam Şekspir kimi Avropa mütəfəkkir yazıçıların əsərlərinə müqayisə obyekti kimi müraciət edilmişdir. Problemin tədqiqi zamanı mövzu ilə əlaqədar psixologiya sahəsində diaxronik-tipoloji tədqiqatlara da istinad olunmuşdur.
Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Azərbaycan ədəbiyyatının həm şifahi, həm də yazılı nümunələrində ata-oğul münasibətlərində qarşılıqlı hörmət və güvənc əsas amildir, atanın şəxsi nümunəsi, övladın valideynə örnək kimi baxması həm dastan və nağıllarda, həm də klassik poeziya nümunələrində müxtəlif ədəbi konstruksiyalarda təzahür tapan oxşar ədəbi faktlardır.
Məqalə müqayisəli metoddan istifadə olunmaqla yerinə yetirilmiş, eyni və müxtəlif janrlarda olan oxşar süjetli ədəbi-bədii nümunələr arasında müvafiq paralellər aparılmaqla Azərbaycan ədəbiyyatında ata-oğul konseptinin ümumi mənzərəsi cızılmışdır. Araşdırma bədii ədəbiyyat nümunələrindən istifadə etməklə sosioloji tədqiqatlar aparan mütəxəssislər üçün də istinad mənbəyi ola bilər.
Açar sözlər: ata-oğul, konflikt, folklor, yazılı ədəbiyyat, psixologiya.

FATHER-SON RELATIONSHIPS IN SAMPLE OF AZERBAIJAN ORAL AND WRITTEN LITERATURE

Gulyaz Namig HUMMATZADE
Karabakh University
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-1419-3486
E-mail: gulyaz.hummatzade@karabakh.edu.az

Summary: The article studies the forms of father-son relationships in Azerbaijani oral and written literature, and comparatively examines the concept of father-son in folklore and written literature, focusing on the relationship between father and son and son and father. In the given literary examples, attention is paid to the extent to which the child follows the advice of the parent, and the mechanism of the development of the artistic portrait of the father and son is examined. In the article, some oral and written literature samples studied by our literary scholars from various directions so far have been directly involved in the study from the point of view of the father-son concept. For this purpose, a comparative analysis of the father-son relationship in the works that are the object of the study has been made with some examples of world literature. The study was conducted in the examples of epics such as "Dade Gorgud", "Koroglu", "Shah Ismail", in the heritage of classical literature representatives such as Nizami Ganjavi, Mahammad Fuzuli, Seyid Azim Shirvani, in the works of Najaf bey Vezirov, Nariman Narimanov, Abdurrahim bey Hagverdiyev, Uzeyir Hajibeyli, The works of enlightened writers such as Jafar Jabbarli reflect the aspects of father-son relationships. When analyzing the concept of father-son in Azerbaijani literature, the works of European thinkers such as Bernard Shaw and William Shakespeare were used as a comparison object. During the study of the problem, reference was also made to diachronic-typological studies in the field of psychology related to the topic.
As a result of the research, it was determined that mutual respect and trust are the main factors in father-son relationships in both oral and written examples of Azerbaijani literature, and the personal example of the father and the child looking to the parent as an example are similar literary facts that are manifested in various literary constructions in both epics and fairy tales, as well as in examples of classical poetry.

The article was carried out using a comparative method, and by drawing appropriate parallels between literary and artistic examples with similar plots in the same and different genres, a general picture of the father-son concept in Azerbaijani literature was drawn. The study can also be a reference source for specialists conducting sociological research using examples of fiction.
Keywords: father-son, conflict, folklore, written literature, psychology.

ОТНОШЕНИЯ ОТЦА И СЫНА В ОБРАЗЦАХ УСТНОЙ И ПИСЬМЕННОЙ ЛИТЕРАТУРЫ АЗЕРБАЙДЖАНА

Гуляз Намиг ХЮММЕТЗАДЕ
Университет Карабах
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-1419-3486
Электронная почта : gulyaz.hummatzade@karabakh.edu.az

Резюме: В статье исследуются формы отцовско-сыновних отношений в азербайджанской устной и письменной литературе, а также проводится сопоставительный анализ концепта «отец-сын» в фольклоре и письменной литературе, включая анализ отношений «отец-сын» и «сын-отец». На приведённых литературных примерах обращается внимание на то, в какой степени ребёнок следует советам родителя, и рассматривается механизм формирования художественного образа отца и сына.

В статье с точки зрения концепции «отец-сын» были непосредственно исследованы образцы устной и письменной литературы, изученные нашими литературоведами различных направлений. С этой целью был проведен сравнительный анализ отношений отца и сына в произведениях, являющихся объектом исследования, с некоторыми примерами мировой литературы. Исследование проводилось на примере таких эпосов, как «Деде Горгуд», «Кероглу», «Шах Исмаил», на примере наследия таких классиков литературы, как Низами Гянджеви, Мухаммед Физули, Сеид Азим Ширвани, на примере произведений Наджаф бека Везирова, Наримана Нариманова, Абдуррагим бека Ахвердиева, Узеира Гаджибейли, Произведения таких просветительских писателей, как Джафар Джаббарлы, отражают аспекты отцовско-сыновних отношений. При анализе концепции отцовско-сыновних отношений в азербайджанской литературе в качестве объекта сравнения были использованы произведения таких европейских мыслителей, как Бернард Шоу и Уильям Шекспир. При изучении проблемы также были привлечены к диахронико-типологическим исследованиям в области психологии, связанным с данной темой.

В результате исследования было определено, что взаимоуважение и доверие являются основными факторами в отношениях отца и сына как в устных, так и в письменных образцах азербайджанской литературы, а личный пример отца и ребенка, берущего пример с родителя, являются схожими литературными фактами, которые проявляются в различных литературных конструкциях как в былинах и сказках, так и в образцах классической поэзии.

Статья написана с использованием сравнительного метода, и посредством проведения соответствующих параллелей между литературными и художественными примерами со схожими сюжетами в одних и разных жанрах, была составлена общая картина концепции «отец-сын» в азербайджанской литературе. Исследование также может служить справочным источником для специалистов, проводящих социологические исследования на примере художественной литературы.
Ключевые слова: отец-сын, конфликт, фольклор, письменная литература, психология.

Giriş

Artıq iki yüz ilə yaxındır ki, dünya incəsənətinin, o cümlədən, ədəbiyyatın qabartdığı mövzulardan biri də "atalar və oğullar" problemidir. Bəhs edilən mövzu bütün dünya xalqlarının incəsənətində az qala bəşəriyyətin ən əhəmiyyətli problemi kimi qabardılır.

Psixoanaliz elminin banisi Ziqmund Freyd əsərlərində bu mövzuya toxunur, təkrar-təkrar üzərinə qayıdır. Bu problemli münasibətin kökünü qədim qəbilə-tayfa birlikləri dövrünə aparır. Tarixi qaynaqlara baxdığımız zaman, həqiqətən də, qədim qəbilələrin arasında belə adətlərin mövcud olduğunu – atasının yerinə keçmək istəyən oğulların atalarını öldürməsi, oğullarının paxıllığını çəkən ataların öz övladlarının canına qəsd etməsi kimi gərgin münasibətlər mövcud olduğunu görürük. Z.Freydatalar-oğullar problemini bəşəriyyətin kütləvi şüuraltında yer etmiş ən böyük arxetiplərdən biri kimi sübut etməyə çalışmışdır və bununla mübarizənin mümkün olmadığını iddia etmişdir. Onun fikrincə, mübarizə şəraitində oğulların qalibiyyətinə inanır, ataların isə məğlubiyyətə məhkum olduğunu düşünürdü.

Ata-oğul qarşıdurmasındakeçmişi, xaosu, qaranlığı təmsil edən ata, bunların əksini özündə biruzə verən oğuldur. Ata-oğul qarşıdurması motivi mifoloji mətnlərdən bu günə qədər hər dövrdə yaradıcılıq prosesində aktiv istifadə edilmişdir. Bu mübarizədə

oğul atadan güclüdür. Onun öz gücünü nümayiş etdirməsi üçün əks qütbdə duran simvol kimi atasını öldürməsi gərəkdir.

Əsas hissə. Türk xalqlarının folklor örnəklərini nəzərdən keçirərkən oğlun ataya dərin hörmət bəslədiyini görürük. Türk xalqlarının ortaq dəyəri olan "Dədə Qorqud" dastanının müqəddiməsində yer alan atalar sözlərində ata-oğul münasibətinə də xüsusi diqqət ayrılıb:

"*Oğul atadan görməyincə süfrə çəkməz.*
Oğul atanın yetiridir, iki gözinin biridir.
Dövlətlü oğul qopsa, ocağımın közidir.
Oğul daxı neyləsün baba ölüb mal qalmasa,
Baba malından nə faidə, başda dövlət olmasa...
Ata adını yüritməyən xoyrad oğul
ata belindən enincə, enməsə, yeg;
ana rəhminə düşüncə, doğmasa, yeg!
Ata adın yüridəndə dövlətlü oğul yeg!" (Dədə Qorqud, 2004)

Ata ilə oğulun qarşıdurmasını Kamal Abdulla "Köhnə ilə Yeni" arasındakı münasibətlərin təzahürü kimi qiymətləndirir: *"Köhnə ilə Yeni arasındakı münasibətləri ən çox atalarla oğullar arasında olan müxtəlif tipli əlaqələrin mayasından çıxarmaq mümkün olur"* (Abdulla, 2009).

Ata-oğul münasibətləri haqqında bir sıra yanaşmalar mövcuddur: sosial yanaşma, psixoanalitik yanaşma və s. Z.Freyd haqqında danışdığımız mövzuya əsasən, "Edip kompleksi"ni irəli sürür. Düşünür ki, ataya olan nifrətin əsas səbəbi kiçik yaşlardan oğulun anasını öz atasına qısqanmasıdır. Və beləliklə, bütün ata-oğul qarşıdurması bu səbəbdən yaranır.

Z.Freydin formalaşdırdığı "Edip kompleksi" ümumiləşdirməsinin əsas qəhrəmanı Edipin süjet xəttinə baxdıqda görürük ki, Fiv hökmdarı Laya Orakuldan xəbər gəlir ki, doğma oğulun səni öldürəcək və anası ilə evlənəcək. Lay bu dəhşətli xəbərdən sarsılır, yeni doğulmuş oğulunu öldürmək üçün öz quluna əmr edir. Qul Edipə acıyır və onu öldürmür. Fiv hökmdarına yalan danışaraq oğlunu öldürdüyünü deyir.

"Kitabi-Dədə Qorqud"da da eyni yalan motivi işlənir. Belə ki, Dirsə xana oğulun səni öldürmək istəyir deyə yalan məlumat verilir. Dirsə xan oğlunu ovda öldürməyə cəhd edir. Onu yaralasa da, öldürdüyünü düşünür.

Səfa Qarayev "Edip kompleksi kontekstində dəlilik: ataya protestin mədəni-psixoloji effekti" adlı məqaləsində ata-oğul münasibətlərinin kökünü Edip kompleksi ilə bağlayır: *"Oğuz dastanlarında qırmızı xətt kimi keçən ata və oğul münasibətlərinin (Beyrək Baybörə münasibətində "korluq", "ata dura-dura oğula təzim etmə", Qazan və Uruz münasibətində "atanın zindana düşməsi", "oğulun zindana düşməsi", Dirsə xan və Buğac arasında "anası ilə söhbət eyləyib atasına qəsd etmə", "oğulun ölümü və ana südü ilə yenidən doğuluşu", "atanın dustaq olması və oğulun onu xilas etməsi" motivləri və s.) psixosemantik əsasında edip kompleksi dayanır"* (Dədə Qorqud, 2019)

Teleqon tanımadan atası Odisseyi, Edip Layı öldürmüşdür. Bu,yunanmifologiyasıüçün xarakterikdir və əski yunan düşüncəsi üçün yolverilən dir. Ancaq oğuz mifologiyasına baxdıqda görürük ki, buna gedən yolun qarşısı kəsilir. Buğac, Uruz atasını xilas edir. Orest bu qəhrəmanların yolunu davam etdirir. Orest atası Aqammenonun intiqamını anasından alır, onun yeni ərini öldürür. İntiqam ilahələri tərəfindən təqib edilib, əzablara qatlaşır. Uruz kimi oğuz qəhrəmanları ilə Oresti ata məhəbbəti birləşdirir.

Türk mifologiyasında atanın müxtəlif öhdəlikləri vardır. İlk olaraq, ata ailənin qoruyucusudur. Ailəni bir arada tutmağı bacarmalı və təhlükə qarşısında həll yollarını göstərməlidir. Ata oğula tərbiyə verməli, onu ərdəmli, bilgə yetişdirməlidir. Ata oğulun yeni bir həyat qurmasına, yəni evlənməsinə yardımcı olmalıdır. Bu motivi "Manas" dastanında, "Dədə Qorqud" dastanında da görürük. Bir sözlə, ata gələcəkdə miras qoyacağı yurduna sahib olacaq bir oğul yetişdirir. Bunun qarşılığında oğulun da öhdəlikləri mövcuddur. Oğul atanın etdiyi fədakarlıqlar qarşısında onu sevib, hörmət etməli, fikirlərinə diqqətlə yanaşmalıdır. Ailəni qorumaq üçün o da atasının verdiyi tərbiyə əsasında fədakarlıqlar etməyi bacarmalıdır.

Türk xalqlarının folklorunda ata-oğul ənənəvi süjeti kimi türklərin yaranışını özündə ehtiva edən dastanlarında müşahidə edirik. Türk dünyasının ən çox araşdırılan və hələ də araşdırılmaqda olan dastanı "Kitabi-Dədə Qorqud" dastanında ata-oğul münasibətləri qəhrəmanlıq silsiləsi kimi birtərəfli təqdim olunmur. *"Bu motiv abidədə qırmızı xətt kimi keçir. Atalar oğullarına güvən yeri kimi baxır, oğullar da dara düşmüş atalarını xilas edirlər"* (Jirmunski, 2017).

"Dirsə xan oğlu Buğac" boyunda Buğac düşmənin üstünə gedir, atası Dirsə xan oğlunu tanımır. Düşmənlər onların ikisini birlikdə öldürməyi planlayır. Dastanın bu hissəsində "qatil atanın əməlindən peşman olub özünə ölüm arzulaması" motivi işlənib. *"...Ağ yüzlü, ala gözlü gəlinlər gedərsə, bənim gedər, Sənin də içində nişanlın varsa, yigit, degil mana, Səvaşmadan-uruşmadan alı verəyim döngil gerü! Ağ saqallu qocalar gedərsə, mənim gedər, Sənin də içində ağ saqallu baban varsa, yigit, degil mana. Savaşmadın – vuruşmadın qurtarayım, döngül gerü! Mənim üçün gəldünsə, oğlancığım öldürmişəm, Yigit sənə yazığı yoq, döngil gerü! – dedi"*

(Dədə Qorqud, 1988) Boy "Ovda atası tərəfindən oxlanan qəhrəmanın sağalıb anasının təkidi ilə atasını dustaqlıqdan azad etməsi" ilə başa çatır.

"Dədə Qorqud" dastanının ikinci boyu olan "Salur Qazanın evinin yağmalandığı boy" da Qazanın oğlu atasının namusunu öz canından üstün tutur və anası Burla xatuna *"Qobəni qadın an, çəngələ ursunlar, qo ətimdən çəksünlər, qara qavurma etsünlər, qırq bəg qızının önünə ilətsünlər. Anlar bir yedigində sən iki yegil! Səni kafurlər bilməsünlər-duymasunlar; ta kim, sası dinlü kafirün döşeginə varmayasan, sağrağın sürməyəsən, atam Qazan namusınısımayasan. Saqın!"* (Dədə Qorqud, 2004)– deyərək öz canı bahasına atasının namusunu qoruyur.

"Dədə Qorqud" dastanında ata-oğul münasibətlərini əks etdirən bir çox səhnələr olduğu qədər bunu ifadə bir sıra maraqlı deyimlər var. Nümunə kimi, Uruz atası Qazan xana: "Baba oğul qazanır ad içün. Oğul da qılınc quşanur baba ğeyrətiyçün. Mənim də başım qurban olsun sənincün" (Dədə Qorqud, 2004), – söyləməsi maraq doğurur.

"Hünəri oğul atadanmı görər, ögrənər, yoxsa atalar oğuldanmı ögrənür? (Dədə Qorqud, 2004). Akademik Tofiq Hacıyev buradakı ata-oğul motivinə diqqət çəkərək deyir: *"Oğulla ata mübahisələrində bir mülayim demokratizm görünür... Burada oğulun ataya iradı atanın danlağına müqabildir"* (Hacıyev, 1999).

Dastanın "Dəli Domrul" boyunda Əzrayili tanımadığı üçün canı yerinə can tapmalı, cəzasını bu şəkildə çəkməli idi. Dəli Domrul canı üçün can tapmağa atasının yanına gedir. Atasının əlini öpüb "Ağ saqqalı əziz izzətli ata", – deyə müraciət edərək başına gələnləri söyləyir və can istəyir. Ata Dəli Domrulu rədd edir və *"dünya şirin, can əziz"*, – deyir. Dəli Domrulun ilk atasına müraciəti ailədə atanın problemləri həll edən ilk insan olduğunu ifadə edir. Atasından rədd cavabı alsa da, Dəli Domrul sahib olduğu ata obrazından üz döndərmir.

"Kitabi-Dədə Qorqud" dastanında ata-oğul münasibətini ümumiləşdirsək, ilk boyda Dirsə xan öz nökərlərinin şaiyəsinə inanıb oğlu Buğacı öldürmək istəsə də, bu reallaşmır. Buğac isə atasını düşmənlərdən xilas edib onun xilaskarına çevrilir. Dastanın üçüncü boyunda Beyrək azad olub elinə geri qayıdaraq oğulu üçün ağlamaqdan kor olmuş atasının gözlərini öz qanı ilə sağaldır, yəni Beyrək də öz atasının xilaskarı olur. Səkkizinci boyda Basat dolayı yolla da olsa, atasını xilas edir. Belə ki, Basat qazamatdan qayıdıb Təpəgözü öldürməsəydi Aruz qoca da digər oğlu kimi Təpəgözün qurbanı olacaqdı. Və doqquzuncu boyda İmran atası Bəkili əvəz edərək onun xilaskarına çevrilir. Uruzun atasını dustaqlıqdan xilas etməsi də bu silsiləyə daxildir.

Türk xalqları arasında geniş yayılmış "Koroğlu" dastanının ata-oğul münasibəti dastanın ilk qolundan müşahidə edilir. "Alı kişi" qolunda Rövşən atasının gözlərini çıxaran Hasan paşaya şəxsi zəmində başlayan mübarizəsini daha sonra xalqın mənafeyini qoruyan xalq qəhrəmanı şəklində davam etdirir. "Koroğlu dastanında ata-oğul münasibətinin təzahürü kimi Koroğlu və övladlığa götürdüyü oğlu Eyvaz xəttini də göstərmək mümkündür.

Dastanın "Koroğlunun Dərbənd səfəri" qolunda baş qəhrəmanla Kürdoğlunun güləşməsi səhnəsinin şahidi oluruq. Əsərdəki bu məqam "Şahnamə"dəki Rüstəm Zal ilə oğlu Söhrabın qarşılaşması motivini xatırladır. Hər iki halda ata oğlunu tanımadığı üçün onunla döyüşür. "Koroğlu" dastanında "Şahnamə"dən fərqli olaraq, oğul atanı yenə bilir. Oğul ataya daha mərhəmətli davranır.

Füzuli Bayat araşdırmasında bildirir ki, *"Koroğluda ata-oğul mübarizəsi tanımadan baş vermiş və atasının oğlunu tanıması ilə nəticələnmişsə də, bəzilərində bu qısqanclıq, bəzilərində isə hakimiyyət uğrundadır"* (Füzuli B, 2009).

Məhəbbət dastanlarında ata-oğul münasibətlərini təhlil edərkən görürük ki, əsasən ata-oğul qarşıdurmasına səbəb qısqanclıqdır. "Şah İsmayıl" dastanına diqqət edərkən müşahidə edirik ki, Şah İsmayıl atası tərəfindən çox sevilir. Şah İsmayıl sevdiyi qızın ardınca qürbətə gedir, geri dönərkən üç gözəllə gəlir. Atası oğlunu bu səbəblə qısqanır, Şah İsmayılın analığının təsiri ilə də atası oğulunu öldürmək fikrinə düşür. Şah İsmayılın yalvarması ilə atası onu öldürməsə də, gözlərinə mil çəkdirib quyuya atmağa qərar verir. Şah İsmayılın cəsur xanımı – Ərəb Zəngi Zülal şahla mübarizə aparır və Şah İsmayılı xilas edir. Ata-oğul qarşıdurması oğulun atanı öldürməsi ilə nəticələnir.

"Koroğlu" dastanının Paris nüsxəsində ilk məclisdən başlayan ata-oğul münasibətləri son məclisə kimi müxtəlif şəkildə özünü göstərir. İlk məclisdə köpüklü suyu içib kor-peşman atasının yanına qayıdan Rövşən bu sözləri eşitməli olur: *"Evin yıxılsın, səni görüm övlad üzünə həsrət qalasan, necə ki, məni öz üzünə həsrət qoydun!"* (Koroğlu, 2005). Alı kişinin qarğışı Koroğlunun övlad dərdinə səbəb olur.

"Şah oğlu Bəhramın nağılı"nda gözləri tutulmuş bir ata və kor atalarının gözünü açmaq üçün uzaq səfərə çıxan üç oğlundan bəhs edilir. Münəccimlər padşaha bildirir ki, uzaq məkandakı ağ çeşmənin suyunda olan daşı gözlərinə çəksən gözlərin açılar. Ağ çeşmə sahibinin çətin sınaqlarına baxmayaraq şahın kiçik oğlu atası üçün bu daşı gətirir. Nağılın sonunda atası üçün belə bir mübarizə aparan oğul ata tərəfindən də şadlıqla qarşılanır (Azərbaycan nağılları, 1982)

Atanın oğul tərəfindən kor edilməsi motivinə nə Azərbaycan nağıllarında, nə dastanlarında müşahidə etmədik.

Oğul evləndirmək, övladını ev-eşik sahibi etmək kimi qəliblər ata-oğul münsibəti üçün əhəmiyyətlidir və bu bir çox nağıl və dastanlarda müşahidə edilən motivə çevrilmişdir. Bu baxımdan "Qızıl saçlı gözəl" nağılında ata oğlunun evlənməsini istəyir. Həmin aspektdən yanaşma bir çox nağılda qarşımıza çıxır, belə ki, ata öz oğlunun xeyir işini görməyi arzulayır, bu da onun atalıq borcunun son mərhələsi kimi başa düşmək olar.

Haqqında danışılan motiv "Dədə Qorqud" dastanının "Qanlı Qoca oğlu Qanturalı boyundakı motivlə oxşarlıq təşkil edir. *"Dostlar, atam öldü, mən qaldım. Yerini-yurdunu tutdum. Sabahkı gün mən ölərəm, oğlum qalar. Bundan yaxşı nə ola bilər ki, oğul, nə qədər ki, sağam, gəl səni evləndirim!". Oğlan deyir: "Ata, məni evləndirmək istəyirsənsə, bilirsənmi mənə layiq qız necə olmalıdır?...Mən yerimdən durmadan o durmuş olsun! Mən Qaracıq atıma minmədən o minmiş olsun! Mən qanlı kafir elinə getməmiş o gedib mənə baş gətirmiş olsun!"* (Dədə Qorqud, 2004)

Zəngin folklor örnəyi olan dastan və nağılların hər ikisində ata-oğul münasibətinə aid nümunələr kifayət qədərdir. Dastanlarda müşahidə edilən ata-oğul konseptinin müxtəlif versiyaları – səmimilik, hörmət ("Kitabi-Dədə Qorqud" dastanı), bir qismində ("Şah İsmayıl" dastanı) isə qısqanclıq faktları nəzərə çarpır. Bu motivlərin oxşarlıq təşkil etdiyi nağıllarımızda ata-oğul qarşıdurması bəzi yerlərdə ölümlə nəticələnir, bəzilərində isə barışıqla sona çatır. Dastanlarımızda olan ata-oğul mövzusu eynilə nağıllarda da qarşılaşa biləcəyimiz bir mövzudur. Ancaq nağılların çoxunda ata-oğul münasibəti kəskin xətlər üzərində qurulsa da, bu dastanlarda gizli bir şəkildə özünü göstərir.

Təhlil etdiyimiz nümunələrdə ata-oğul münasibətlərinin təqdimi və problemin bədii həllinə diqqət yetirsək, görərik ki, atanın ictimai mövqeyi övladlarına uyğun qiymətləndirilir, onun şöhrəti övladlarının mövcudluğu ilə ölçülür. Məlum olur ki, verilmiş örnəklərdə ata fiquru həlledici rol oynayır, atanın sağ olduğu vəziyyətlərdə hakimiyyəti kiçik oğul qazanaraq taxta çıxır və bunun nəticəsində ata artıq qocaldığını qəbul edib inzivaya çəkilir.

Ata nəsihətinin vacibliyi şifahi örnəklərlə xalqa ötürülmüş və yazılı ədəbiyyat nümunələrində də öz əksini tapmışdır. Nizami Gəncəvi yaradıcılığında ata-oğul konseptini "Oğlum Məhəmmədə nəsihət" şeirində müşahidə edirik. Şair bu şeiri oğluna ünvanlasa da, bütün gənclərə xitabı kimi dəyərləndirə bilərik. Nizami oğluna atanın nəsihətinin faydasız olmadığını, öyrəndiyi hər sənətin dərinliyinə varmağı, ədəblə yaşamağı təlqin edərək yazır:

Hərçəndi sənətin çox rütbəsi var,
Həyata faydalı bir elm axtar.
Bu əyri çizgilər cədvəlində sən
Özünü şərh edib, özünü öyrən!
Ol öz vicdanının sirrinə açar,
Çünki bu mərifət qəlbə nur saçar.
(Gəncəvi,2004)

Nizami məktəbinin görkəmli nümayəndəsi Məhəmməd Füzulinin gəncliyə xitabən qələmə aldığı "Fəzliyə nəsihət" qəsidəsi də atanın oğluna müraciəti, geniş miqyasda baxdıqda gənclərə səslənişidir. Biz şifahi xalq ədəbiyyat nümunəsi olan nağıllardan da ata sözünə əməl edən oğulun xoşbəxt, nəsihətə uyğun hərəkət etməyən oğulunsa bədbəxt sonluğu bizə bir daha ata öyüdünün, valideyn vəsiyyətinin əhəmiyyətini göstərmişdir. Füzuli təbiətdən aldığı dərsi Fəzli ilə paylaşır və bir meyvə ağacının yaşadıqlarından ibrət alaraq düşüncələrini oğlunun simasında bütün gənclərlə paylaşır:

Mənsiz yaşa, qazan özünə hörmət, e'tibar,
Mən maneyəm, yoxunsa bu gün nam ilə nişan.
Şahin balasının var əgər seydə qüdrəti,
Əlbəttə, məsləhətdir edə tərki-aşiyan. (Füzuli, 2005)

Əgər qədim və orta dövrdə ata-oğul münasibətlərinin bədii təqdimatında didaktikaya üstünlük verildiyini görürüksə, yeni dövrdə öyüd-nəsihət öz yerini satiraya verir. Görkəmli maarifçi Mirzə Fətəli Axundzadənin cənublu həmkarı Mirzə Ağaya ünvanladığı məktubunda: *"Gülüstan" və "Zinətülməcalis" dövrü keçmişdir. Bu gün bu cür əsərlər millətin işinə yaramır. Bu gün millət üçün faydalı və oxucuların zövqü üçün rəğbətli olan əsər - drama və romandır"* (Şamıoğlu, 2017) – məsləhətini ondan sonra gələn nəsil ədəbi fəaliyyətində nəzərə almışdır.

Məsələn, Nəcəf bəy Vəzirovun ailə-əxlaq, tərbiyə mövzusunda qələmə aldığı "Ev tərbiyəsinin bir şəkli" əsərində ata-oğul qarşıdurmasını görə bilərik. Əsərdə yenilik və köhnəliyin qarşıdurması kimi də ifadə edə biləcəyimiz ata-oğul mübahisəsi Bayraməli bəy və oğlu-arasında baş tutur. Bayraməli bəyin iki oğlu var və hər ikisini oxutmaq üçün xəsis olmasına rəğmən, xeyli pul xərcləyir və uğursuz təhsil həyatları üçün onları danlayır. Ata və oğullar arasında münasibət olduqca gərgindir. Dialoqlardan aydın olur ki, ata övladlarına tərbiyə verəcək qədər tərbiyə sahibi deyil. Ancaq hər məsləhətində tərbiyədən söz edir: *"Belə tərbiyət sahiblərididirlər ki, ağsaqqal ataları gəlir otağa, birisi kor öküz təki yıxılıb taxtın üstündə, biri də əyləşib xanzadə kimi... Heç biri yerindən tərpənmək istəmirlər, lazım bilmirlər ayağa durub ehtiram eləsinlər. O ki qaldı oxumağa, bu barədə əvəzləri yoxdur..."* (Vəzirov, 2005).

Ata oğullarını dərzi Arakelin oğlu ilə müqayisə edir. Ancaq hər iki oğlu da təhsil almaq istəmir. Bu əsərdə atanın dilindən oğulları üçün *"ot kökü üstə bitər"* atalar sözü də səslənir.

Nəcəf bəy Vəzirovun digər bir əsərinə – "Müsibəti-Fəxrəddin"ə müraciət etdikdə cəhalət ucbatından ata-oğul qarşıdurmasını müşahidə edirik. Qan davasının davam etdiyi bir ərəfədə Rüstəm bəyin oğlunun qisasını alması üçün digər oğlu ilə konflikt yaşayır: *"Mənim oğlum gərək mənim özümə oxşasın, biqeyrət oğul mənə lazım deyil. Rəşid əlimdən getdi, ölmədim, Mahmud gedəndə nə olacaq?"* (Vəzirov, 2005) – deyən Rüstəm bəy sonda tək oğlunu da cəhalətə qurban edir. Oğul ataya bu qan davasının nahaq olduğunu izah etməyə çalışır, zülmə qarşı insaf etməsini istəyir: *"Ata, Allah xatirinə məni vadar eləməyin nahaq qan tökməyə və zülm etməyə"* (Vəzirov, 2005), – ancaq bu qarşıdurma atanın "qələbəsi" və oğlun müsibəti ilə nəticələnir.

Nəriman Nərimanov ilk qələm təcrübəsi olan "Nadanlıq" əsərində də dövrün aktual mövzusu olan cəhalətə, feodal əxlaq qaydalarının törətdiyi fəlakətə qarşı mübarizə aparmışdır. Bu mübarizə ata (Hacı Abdulla)-oğul (Ömər) arasındakı konfliktdə özünü göstərmişdir. Ata: *"İgid də deyəndə belə olardı, Gözünə döndüyüm çox qanlar tökdü",* – fikrinə sahib köhnəliyin, cəhalətin təmsilçisi: *"Mənimlə ədavətinin səbəbi odur ki, onun düşmənini mən öldürmürəm. Bu barədə də kərrat ilə mənə sifariş göndəribdir. Amma mən cavab vermişəm ki, mən heyvan deyiləm" fikri ilə çıxış edən yeniliyin, təhsilin təmsilcisi olan oğlun qarşıdurması əsasında yazılmışdır. Ata özü kimi cəhalət rəmzi olan oğlu Vəlini Ömərdən üstün tutur. Bu müqayisəni kənd müəllimi Məhəmmədağanın monoloqunda: "Ömər nəhayətində ağıllı və kamallı oğlandır, amma bununla belə atasının xoşuna gəlmir. Zira ki, adam öldürmür, quldurluq etmir, karvan kəsmir, hərgah belə bəlalara giriftar olsaydı, yəqin ki, atası onu da kiçik oğlu kimi sevərdi"* (Nərimanov, 2004), – müşahidə edirik. Özünə oxşayan oğul yetişdirmək istəyən atanın savadlı, yenilikçi oğlun arasında konflikti əsər boyu davam edir. Ömər oğlun necə biri olmasını ata və ananın tərbiyəsinə bağlayırdı: *"Oğlun yaxşı, pis olmağı ata və ananın tərbiyəsinə bağlıdır. Amma bunlarda da günah yoxdur. Çünki onların qanacaqlarına görə tərbiyə belə lazımdır"* (Nərimanov, 2004). Bu fikri Hacı Abdulla da qəbul edərək: *"Oğulun bəlasını ata-ana gərəkdir çəksin"* (Nərimanov, 2004), – deyərək oğlun tərbiyəsindən ata-ananın məsul olduğunu ifadə etmişdir. Əsərin sonunda Ömeri nadanlıqlığın əsiri olan qardaşı Vəli məhv edir.

Görkəmli irland dramaturqu, ədəbiyyat üzrə Nobel mükafatı laureatı Corc Bernard Şounun dediyi kimi: *"Uşaqlarınıza dərs vermək istəyirsinizsə, özünüzü nümunə göstərin. Amma Sizin kimi olmaları üçün deyil, Sizin kimi olmamaları üçün". (Bernard, 2014)*

Milli dramaturgiyamızda faciə janrının ilk nümunələrindən biri olan "Dağılan tifaq" pyesində Ə.Haqverdiyev Nəcəf bəy və Süleyman bəy obrazları əsasında ata-oğul qarşıdurmasını işləmişdir. Ancaq bu qarşıdurma digər əsərlərdə olduğu kimi cəhalətin, köhnəliyin doğurduğu bir qarşıdurma deyil. Bu əsərdə atanın yolu ilə gedən bir oğlun faciəsinə şahid oluruq. Əsərin əvvəlində bütün mal-dövlətini qumarda uduzan Nəcəf bəy monoloqunda: *"Oğlun pisinə, ata malı lazım deyil, çünki atası başını yerə qoyan tək hamısını aparıb bir az müddətdə xərc eləyib dağıdacaq"* (Haqverdiyev, 2005) – deyə oğlun necə olması haqqında şərh verir.

Özünə oxşayan oğlu ilə konflikt yaşayan Rüstəm bəy son çarəni oğlunu cahıl-cuhul adlandırdığı dostlarından ayırıb kəndə göndərməkdə görür. Rüstəmin "yemək-içmək" dostları oğlunun atasına hörmət etməməsinin səbəbini elə Rüstəmin özündə görürlər: *"Bir ata ki bikar vaxtında oğlu ilə bir yerdə qumar oynaya, onun oğlu qumarbaz olmayıb, müctəhid ki olmayacaq"* (Haqverdiyev, 2005). Süleymanla atasının arasında son mübahisə mövzusu sevdiyi kasıb bir qızı qaçırması olur. Rüstəm oğlunun qaçırdığı qızı əsil-nəcabətinə yaraşdırmır, onu döyməklə təhdid edir və bir sillə vurur. Süleyman bu təhdidlərə boyun əymədən: *"Atasan, bu dəfə dinmədim, təvəqqe eləyirəm bir də mənə yaxın gəlməyəsən, yoxsa bir də vursan əvəsində cavab elərəm"* (Haqverdiyev, 2005), – deyərək evdən qovulur. Müraciət etdiyimiz əsərlərdən fərqli olaraq, bu pyesin sonunda həm oğul: *"Mən onun üçün pis oğul olmuşam, sözünün qabağında söz demişəm",* – həm də ata: *"O adamlar ki, mənəm-mənəm dedilər, hamısının axırı belə oldu"* (Haqverdiyev, 2005), – etdiyi əməldən peşman olurlar. Qarşıdurma ata və oğlun peşmanlıq duyaraq ölümü ilə nəticələnir.

Ə.Haqverdiyevin "Bəxtsiz cavan" əsərinin sujet xətti atalar və oğullar arasında gedən mübarizənin əsasında qurulub. Atalar – Hacı Səməd ağanın timsalında köhnəliyin, dar dünyagörüşün, oğullar – Fərhadın timsalında isə yeniliyin, mütərəqqi fikirlərin konfliktini görürük. Hacı qardaşı öldükdən sonra Fərhadın anası ilə evlənir və Fərhadı uşaqlıqdan o böyüdür. Əsərin əvvəlində Hacı Səməd ağa Fərhadın yolunu gözləyir, mülkünə sahib çıxacağını düşünür. Ancaq Fərhadın arzuları əmisinin planı ilə üst-üstə düşmür, o, dostu ilə birlikdə təhsilini davam etdirmək istəyir. Hacı rəiyyəti əzməklə, Fərhad isə kəndlilərin zəhmətlərinə dəyər verərək idarə etməyi seçir. Fərhad Hacı Səməndərlə mübarizəsində məğlub olur. Hacı Səməndər Fərhadı

xəbərsiz evləndirir, Fərhadsa oxumaq arzusunu, sevdiyi qızı itirir. Bu qarşıdurmada məğlub olan Fərhad özünü öldürməyə çalışır, amma istəmədən Hacı Səməndəri öldürür və "ata qatili"nə çevrilir. Təhsilli bir gənc olan Fərhad dar düşüncənin, mühafizəkar Hacı Səməndər ağa isə o günə kimi etdiyi haqsızlığın qurbanı olur. Əsərdə digər ata-oğul qarşıdurması Hacı Səməndər ilə öz oğlu Çingiz arasında baş verir. Çingiz Fərhaddan fərqli olaraq, təhsilli deyil, ona görə də fikirləri atası tərəfindən bəyənilmir. (Haqverdiyev, 2005)

Qarabağın böyük sənətkarı Üzeyir Hacıbəylinin satirik hekayələrində də ata-oğul münasibəti üzrə müxtəlif situasiyalarla qarşılaşırıq. "Qarabağın keçmiş günlərindən" satirik hekayəsində Azad bəy və oğlu Xudadad bəy arasında qarşıdurma atanın oğluna verdiyi tərbiyədən irəli gəlir. Azad bəy malmülkünü qumarda uduzan bəylərdən biri, oğlu isə özünü başmaqçı oğlu ilə müqayisə edərək, "pyat" ala bilmədiyi üçün bir daha oxumaq istəməyən bəy oğludur. Azad bəy oğlunun özünə oxşadığını, ona doğru nümunə ola bilmədiyini qoçu Səlimlə söhbəti zamanı anlayır: *"Oxumadı. Bütün əməyimi zay etdi. İndi də qumarbaz oldu"*. (Hacıbəyli, 2005) Atasının yolunu gedən oğlun faciəli sonu toy səhnəsi ilə müqayisədə verilmişdir. Əsərdə oğlun faciəli sonunu ata gətirir, çünki özünü doğru yetişdirə bilməyən valideyn və zamanında müdaxilə edilməyən oğul qarşı-qarşıya qalır. Bu qarşıdurmada atanın dedikləri ilə etdikləri arasında uçurum var. Oğul isə uşaqlıqdan etibarən bütün uşaqlar kimi valideynini nümunə götürərək böyümüş və atasının prototipinə çevrilmişdir.

"Qarabağın keçmiş günlərindən" satirik hekayəsi ilə Ə.Haqverdiyev "Dağılan tifaq" əsərini müqayisə etdiyimiz zaman görürük ki, hər iki əsərdə oğul atanın yolunu izləyir və bu gənc nəslin faciəsi ilə sonlanır. "Uşaq gördüyün götürər, eşitdiyin deyər" atalar sözünə istinad edərək söyləyə bilərik ki, ailə tərbiyəsinin, xüsusilə, atanın oğlun həyatındakı rolu olduqca həlledici rol oynayır. (Hacıbəyli, 2005)

Ü.Hacıbəylinin ata-oğul konfliktinə həsr etdiyi digər bir əsəri "Ata və oğul" adlı səhnəcik nümunəsidir. Bu səhnəcikdə oğlunu oxutduğu üçün peşman olan dindar ata obrazı ilə təhsil alsa da, atasından pul istəyən, dini görüşləri dəyişən oğul obrazı arasındakı qarşıdurmanı müşahidə edirik. Bu konflikt oğlun yeni düşüncələrini qəbullanmayan atanın oğlunu evdən qovması, ananın isə oğluna dua yazdırmaq üçün molla yanına getməsi ilə davam edir. Oğul isə atanın fikirlərinə hörmət etmir və *"bu kişi dəli olubdur"*, – deyir. "Ata və oğul" əsəri təhsilli oğulla köhnəfikirli ata qarşıdurmasına görə "Bəxtsiz cavan" və "Nadanlıq" əsəri ilə bənzərlik təşkil edir, ancaq əsərlərin sujet xətti bir-birindən fərqlənir.

Cəfər Cabbarlının qadın azadlığı məsələsinə həsr etdiyi "Sevil" pyesində də ata-oğul konflikti nəzərə çarpır. Əsərdə Balaş atasının görkəmindən, danışığından utanan bir oğula çevrilib. Sevil Balaşa atasının əziyyətini, ona necə-baxıb böyütdüyünü xatırlatsa da, Balaş gələn qonaqlarına özünü bəyəndirmək üçün atasına ölü paltarı geyindirməyə çalışır, dövrün tələbinə uyğun danışmadığı üçün atasının lal olmasını istəyir. *"Deməzlər ki, özünə bax, atasına bax?"* (Cabbarlı, 2005)

Atasının dostunu da (Balakişi) özünə yaraşdırmadığı üçün evdən qovur və bu hadisə Atakişi (ata) üçün dözülməz son hadisə olur: *"Nankor övlad! Mən boğazımdan çörəyi kəsib sənin boğazına dürtmüşəm, səni oxutdurmuşam, sən indi mənim qonağımı evdən qovursan? Daha bəsdir!"* (Cabbarlı, 2005). Bu qarşıdurma özünü savadlı sayan, atasını, ailəsini bəyənməyən oğulla artıq evə pul gətirə bilməyən, oğluna möhtac olan ata arasındadır. Ata oğlunun yetişməsində özünü sorğulayır: *"Mən uşaqlıqdan harın yaşamışam, Allahıma bəndəlik eləməmişəm"* (Cabbarlı, 2005). Balaş əsərin sonunda həm Sevilə etdiklərinə görə, həm də atasına görə peşman olur, ancaq yenə də bütün günahı özgəsində – bacısında görür: *"Gülüş, ver mənim ailəmi! Sən mənim həyatımı pozdun"* (Cabbarlı, 2005).

Avropada İntibah dövrünün ən görkəmli nümayəndələrindən biri olmuş Vilyam Şekspirin "Hamlet" əsərində də ata-oğul münasibəti əhəmiyyətli yer tutur. Ölümündən sonra atasının ruhu Hamletə görünür, ondan qisas almağını tələb edir:

Ancaq əbədiyyət ətdən və qandan
Yaranmış qulağa sirrini açmaz.
Əgər sevmisənsə atanı bir vaxt,
Dinlə, dinlə, oğlum, sən məni dinlə!
H a m l e t.
Aman Allah!
Kölgə.
Onun dəhşətli, rəzil,
Ən çirkin qətliyçün intiqam al sən. (Şekspir, 2004)

Bu əsərdə ata-oğul konsepti təkcə Hamlet və atası arasında deyil, eyni zamanda Poloni və Laert arasında da öz əksini tapmışdır. Poloni oğluna müxtəlif məsləhətlər, tövsiyələr verir, məqsədəuyğun olmayan davranışlarına müdaxilə edir. Poloni və Laert arasında olan bağlar daha çox atanın oğluna nəzarətçi mövqeyində özünü göstərir.

Apar özün ilə xeyir-duamı,
Oğlum, bu sözlərim qalsın yadında:
Sirrini heç kimə açıb söyləmə,

Heç vaxt düşünmədən görmə bir işi.
Sadə, mehriban ol, ancaq heç vədə
İnanıb hamıyla yaxınlıq etmə. (Şekspir, 2004)

Araşdırmaya əsasən deyə bilərik ki, əsərdə ata-oğul münasibəti iki formada nəzərə çarpır. Oğlun ataya məsuliyyəti– Hamletin atasının qisasını alması və atanın oğluna nəzarəti – Poloninin oğlunun davranışını formalaşdırması.

Nəticə

Azərbaycan ədəbiyyatının həm şifahi, həm də yazılı nümunələrində ata-oğul münasibətlərinin bədii təqdiminə, övlad-valideyn qarşıdurmasının bədii həllinə nəzər yetirdikdə milli mentalitetdən irəli gələn bəzi məsələlər xaricində əsas ana xəttin, ümumi süjet axarının dünya ədəbiyyatının eyni mövzulu əsərləri ilə oxşar olduğunu görürük. Çünki təhlilə cəlb olunan əsərlərdə ata-oğul münasibətlərini təqdim edən, övlad tərbiyəsindəki problemlərin həllinə çalışan müəlliflər ilk növbədə insan psixologiyasının davranışlara təsirini əsas götürmüş və cəmiyyətdə sezdikləri ümumi çatışmazlıqları əks etdirmiş, onların aradan qaldırılması yollarını irəli sürmüşlər.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Abdulla, K. (2009) Mifdən Yazıya və yaxud "Gizli Dədə Qorqud-3" Bakı: Mütərcim.
2. Azərbaycan nağılları/Toplayanları Ə.Axundov, N.Seyidov. Bakı: Azərbaycan Dövlət Nəşriyyatı.
3. Bernard, G. (2014) Complete Works of George Bernard Shaw. Delphi Classics.
4. Cabbarlı, C (2005) Əsərləri. Dörd cilddə. III cild. Bakı: Şərq-Qərb.
5. "Dədə Qorqud". Elmi-ədəbi toplu. Bakı: Elm və təhsil" nəşriyyatı, 2019/3.
6. Füzuli B. (2009) "Mifoloji ziddiyyət pradiqmasında ata-oğul mübarizəsi" Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi-The Journal of International Social Research Volume 2/6 Winter. 1307-9581
7. Füzuli, M. (2005) Əsərləri. Altı cilddə. IV cild. Bakı: Şərq-Qərb.
8. Gəncəvi, N. (2004) Leyli və Məcnun. Bakı: Lider.
9. Hacıbəyli, Ü. (2005). Seçilmiş əsərləri. İki cilddə. I cild. Bakı: Şərq-Qərb.
10. Hacıyev, T. (1999) Dədə Qorqud: dilimiz, düşüncəmiz, Bakı.
11. Haqverdiyev, Ə. (2005) Seçilmiş əsərləri. İki cilddə. I cild. Bakı: Lider.
12. Jirmunski,V. (2017) Xalq qəhrəmanlıq eposu. Bakı: Azərbaycan Tərcümə Mərkəzi.
13. Kitabi-Dədə Qorqud (1988) Tərtib, transkripsiya, sadələşdirilmiş variant və müqəddimə (F.Zeynalov və S.Əlizadənindir). Bakı: Yazıçı.
14. Kitabi-Dədə Qorqud (2004) Əsil və sadələşdirilmiş mətnlər. Bakı: Öndər.
15. Koroğlu (2005) Paris nüsxəsi. Bakı: Şərq-Qərb.
16. Nərimanov, N. (2004) Seçilmiş əsərləri. Bakı: Lider.
17. Şamıoğlu, Ş. (2017) Mirzə Fətəli Axundzadənin nəzərində modern milli ədəbiyyatın vəzifələri. 525-ci qəzet. S-4
18. Şekspir, V. (2004) Seçilmiş əsərləri. İki cilddə. I cild. Bakı: Öndər nəşriyyat.

Vəzirov, N. (2005) Əsərləri. Bakı: Şərq-Qərb.

DOİ: 10.32010/SAOI7840

2000-Cİ İLLƏR AZƏRBAYCAN NƏSRİNDƏ MİFİN İNTERTEKSTUAL TRANSFORMASİYASI

Fidan Məmmədbağır İBIŞLI
Azərbaycan Dillər Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-7019-4045
E-mail: fidanmirzezade95@gmail.com

Xülasə: XXI əsrin əvvəlləri Azərbaycan nəsrində intensiv ideoloji və estetik tədqiqatlar dövrü idi və ənənəvi süjet və motivlərin yeni formalarda yenidən işlənməsi ilə xarakterizə olunurdu. Bu dövrün əsas tendensiyalarından biri mifoloji motivlərin müasir kontekstdə yenidən qurulması və onların intertekstual əlaqələr vasitəsilə transformasiyası idi. Mif təkcə folklor elementlərinin bədii təzahürü deyil, həm də milli mədəni yaddaşın kodu, tarixi kimliyin göstəricisi və bu günün mənəvi və ideoloji problemlərini ifadə etmək vasitəsi kimi çıxış edir.
Bu məqalədə 2000-ci illərin Azərbaycan nəsrində mifin intertekstual transformasiyası həm nəzəri, həm də praktik baxımdan araşdırılır. Nümunələr arasında Kamal Abdullanın "Yarımçıq Əlyazma" romanında "Dədə Qorqud kitabı"na istinad etməsi, Elçinin "Baş" romanında türk mifoloji kodlarından istifadə, Şərif Ağayarın "Ağ göl" əsərlərində və "Kyarpiçkesən kişinin dastanı" povestində folklor və mifoloji motivlər var. Mifin transformasiyası süjetin modernləşməsində, personajların mifoloji arxetiplərlə korrelyasiyasında, motivlərin semantik yenilənməsində və simvolik mənaların genişlənməsində özünü göstərir.
Təhlil göstərir ki, postmodern estetikanın təsiri altında müasir nəsrdə mif təkcə estetik kateqoriya deyil, həm də mədəniyyətlərarası dialoq vasitəsinə çevrilir. Müəlliflər mifdən milli yaddaşı universal mövzularla əlaqələndirmək üçün istifadə edərək yeni intertekstual məkan yaradırlar. Nəticədə, 2000-ci illərin Azərbaycan nəsrində mif milli kimliyin qorunmasına və yeni bədii və estetik cərəyanların formalaşmasına töhfə verən funksional və dinamik bir quruluş əldə edir.
Beləliklə, bu məqalədə müasir Azərbaycan nəsrində mifin intertekstual transformasiyasının spesifik xüsusiyyətləri müəyyən edilir və bu prosesi milli ədəbiyyatın inkişafındakı cərəyanlarla əlaqələndirir, yeni nəzəri fikirlər təqdim edir.
Açar sözlər: Azərbaycan nəsri, mif, intertekstuallıq, transformasiya, postmodern estetika

THE INTERTEXTUAL TRANSFORMATION OF MYTH IN AZERBAIJANI PROSE OF THE 2000s

Fidan Mammadbagir IBISHLI
Azerbaijan University of Languages
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-7019-4045
E-mail: fidanmirzezade95@gmail.com

Abstract: The beginning of the 21st century marked a period of intensive ideological and aesthetic exploration in Azerbaijani prose, distinguished by the reworking of traditional plots and motifs into new forms. One of the key tendencies of this period is the reconstruction of mythological motifs in a contemporary context and their transformation through intertextual relations. Myth functions not only as an artistic manifestation of folklore elements but also as a code of national cultural memory, an indicator of historical identity, and a means of expressing the spiritual and ideological issues of modernity.
This article examines the intertextual transformation of myth in Azerbaijani prose of the 2000s from both theoretical and practical perspectives. As case studies, it discusses Kamal Abdulla's *"Incomplete Manuscript"* and its references to *"The Book of Dede Qorqud"*, the use of Turkic mythological codes in Elchin's novel *"Head"*, as well as the folkloric and mythological motifs in Sharif Aghayar's works — *"White Lake"* and the novella *"The Legend of the Bricklayer"*. The transformation of myth manifests itself in the modernization of plots, the linking of characters to mythological archetypes, the semantic renewal of motifs, and the expansion of symbolic layers of meaning.
The analysis shows that under the influence of postmodern aesthetics, myth in contemporary prose becomes not only an aesthetic category but also a medium of intercultural dialogue. Through myth, authors combine national memory with universal themes, creating a new intertextual space. As a result, myth in Azerbaijani prose of the 2000s acquires a functional and dynamic structure that both preserves national identity and shapes new artistic and aesthetic tendencies.
Thus, the article reveals the specific features of the intertextual transformation of myth in contemporary Azerbaijani prose and connects this process to broader trends in the development of national literature, offering new theoretical insights.
Keywords: Azerbaijani prose, myth, intertextuality, transformation, postmodern aesthetics

ИНТЕРТЕКСТУАЛЬНАЯ ТРАНСФОРМАЦИЯ МИФА В АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ПРОЗЕ 2000-Х ГОДОВ

Фидан Мамедбагир ИБИШЛИ
Азербайджанский Университет Языков
https://orcid.org/0000-0002-7019-4045
Электронная почта: fidanmirzezade95@gmail.com

Резюме: Начало XXI века стало периодом интенсивных идейно-эстетических поисков в азербайджанской прозе, отличающимся переработкой традиционных сюжетов и мотивов в новых формах. Одной из ключевых тенденций этого этапа является реконструкция мифологических мотивов в современном контексте и их трансформация через интертекстуальные связи. Миф выступает не только как художественное проявление фольклорных элементов, но и как код национальной культурной памяти, показатель исторической идентичности и средство выражения духовно-идеологических проблем современности.

В статье исследуется интертекстуальная трансформация мифа в азербайджанской прозе 2000-х годов как в теоретическом, так и в практическом аспекте. В качестве примеров рассматриваются: обращение Камала Абдуллы в романе «Незавершенная рукопись» к «Книге Деде Горгуда», использование туркских мифологических кодов в романе Эльчина «Голова», а также фольклорно-мифологические мотивы в произведениях Шерифа Агаяра — «Белое озеро» и повести «Кярпичкесан кишинин дастаны». Трансформация мифа проявляется в модернизации сюжета, соотнесении персонажей с мифологическими архетипами, семантическом обновлении мотивов и расширении символических смыслов.

Анализ показывает, что под влиянием постмодернистской эстетики миф в современной прозе становится не только эстетической категорией, но и средством межкультурного диалога. Авторы посредством мифа соединяют национальную память с универсальными темами, создавая новое межтекстовое пространство. В итоге миф в азербайджанской прозе 2000-х годов приобретает функциональную и динамичную структуру, способствующую сохранению национальной идентичности и формированию новых художественно-эстетических тенденций.

Таким образом, статья выявляет специфические особенности интертекстуальной трансформации мифа в современной азербайджанской прозе и связывает этот процесс с тенденциями развития национальной литературы, выдвигая новые теоретические выводы.

Ключевые слова: Азербайджанская проза, миф, интертекстуальность, трансформация, постмодернистская эстетика.

Giriş

XX əsrin sonu – XXI əsrin əvvəllərində Azərbaycan ədəbiyyatında baş verən ideya-estetik dəyişikliklər milli nəsrin inkişafında yeni mərhələnin əsasını qoydu. Bu mərhələdə ənənəvi süjet strukturlarının, mifoloji motivlərin və folklor elementlərinin müasir kontekstdə yenidən işlənməsi, transformasiyası və postmodern estetika ilə sintezi diqqətçəkən meyillərdən biri oldu. Xüsusilə 2000-ci illər Azərbaycan nəsri mifin yalnız bədii material kimi deyil, həm də mədəni yaddaşın və milli kimliyin göstəricisi kimi dəyərləndirilməsinə şərait yaratdı.

1990-cı illərin sonuna doğru müstəqillik dövrünün sosial-siyasi dəyişiklikləri ədəbiyyata yeni estetik yanaşmalar gətirdi. Sovet ideoloji qəliblərinin qırılması, fərdi təcrübələrin ön plana çıxması nəticəsində 2000-ci illər Azərbaycan nəsrində postmodern estetikanın inkişafı sürətləndi. Bu mərhələdə ənənəvi süjetlərin, mifoloji motivlərin və folklor elementlərinin müasir mətnlərdə yenidən işlənməsi, transformasiyası və postmodern estetika ilə sintezi diqqət çəkməyə başladı. Xüsusilə 2000-ci illər Azərbaycan nəsri mifin yalnız bədii material kimi deyil, həm də mədəni yaddaşın və milli kimliyin göstəricisi kimi yenidən dəyərləndirilməsinə və müasir kontekstdə istiadə olunmasına şərait yaratdı.

Postmodern mətnlərdə dil oyunlarından istifadə olunur, yəni dil çoxmənalılıq xarakteri daşıyır. Postmodernist əsərlərdə mətn içində mətn, mətnlər arası açıq və gizli əlaqələr mövcuddur. Postmodern ədəbiyyatın əsas prinsipləri – intertekstuallıq, müəlliflik, orijinallıq və mətnin sərhədləri haqqında ənənəvi anlayışları dağıtmaqdır. Bu səbəbdən postmodernistlər mövcud mətnlərdən, miflərdən, tarixi və mədəni materialdan “oyun” kimi istifadə edirlər.

Müasir yazıçılar əsərlərində mifoloji süjetləri və arxetipləri yenidən quraraq onları postmodern kontekstə gətirir və beləliklə miflə reallıq, mətnlə digər mətn arasında yeni əlaqə yaradırlar. Ədəbiyyatşünaslıq bu tip yanaşma “intertekstuallıq” konsepsiyası çərçivəsində özünü göstərir və mifin transformasiyası nəticəsində həm milli, həm də universal məna qatları formalaşır.

"Postmodern ədəbiyyat intertekstual əlaqələri ilə xüsusi seçilir. Azərbaycan postmodern romanında da güclü intertekstual əlaqələrə rast gəlirik" (Şərifova, 2015).

İntertekstuallıq termini ilk dəfə Yuliya Kristevanın tədqiqatlarında geniş istifadə olunub. Kristeva, hər bir mətnin digər mətnlərlə əlaqədə olduğunu, mətnlərarası dialoqların yeni məna istehsal etdiyini vurğulayıb. Rolan Bart və Jerar Jenet də intertekstuallığı mətnlərin sitat, allüziya və transformasiya yolu ilə qarşılıqlı əlaqədə olduğunu bildirib. "Müasir zamana yadlaşan postmodernist sənətçi yaşadığı dünyaya özgələşdiyindən, yadlaşdığı reallığı əks etdirməkdən imtina edir, özündən əvvəl yazılmış mətnə sığınır, onlara istinad edərək, qurama, alternativ reallıq yaratmağa çalışır" (Zeynalova, 2015).

Nəzəriyyə

İntertekstuallıq ədəbiyyat nəzəriyyəsində çox mühüm anlayışdır və sadə dildə desək, bir mətnin digər mətnlərlə əlaqəsi deməkdir, yəni bir əsərin digər əsərlərə, miflərə, dini mətnlərə və ya tarixi hadisələrə istinad etməsidir. Müəllif başqa bir mətnin üslubunu, süjetini, obrazını götürüb sitat, alluziya, parodiya, pastiş kimi üsullardan istiadə edərək onu başqa formada yenidən təqdim edir. Məsələn klassik və dünya ədəbiyyatına istinadlar edir, folklor motivlərinin transformasiyası yaranır və klassik mifoloji süjetlər çağdaş həyatla birləşdirilir. İntertekstuallıqda oxucu da bu prosesin iştirakçısına çevrilir — yəni mətndəki sitatları tanıdıqca, əsərin dərin mənası açılır. Məsələn, bir romanda qədim bir dastana işarə edilirsə və ya Dədə Qorquddan, klassik ədəbiyyatdan sitatlar gətirilirsə, bu intertekstuallıq sayılır.

Azərbaycan nəsrində də tez-tez mifoloji və folklor motivləri yeni mətnlərdə istifadə olunur. Məsələn Kamal Abdulla "Yarımçıq əlyazma" romanı, Elçin Əfəndiyev "Mahmud və Məryəm", "Baş" romanları, Şərif Ağayar "Kərpickəsən kişinin dastanı", "Ağ göl", "Harami" romanları, Aqşin Yenisey "Göləqarğı", "Dəyirman", Cəlil Cavanşir "Kimsəsizlər evi" və hekayələrində folklor-mif motivləri, Nəriman Əbdülrəhmanlı**,** Həmid Herisçi və s. əsərlərində postmodern təsirlər, mətnlərarası əlaqələr mövcuddur.

2000-ci illər Azərbaycan nəsrində bəzi yazıçılar milli folklor və mifoloji irsi yeni bədii kontekstlərdə təqdim edərək, həm ənənəvi motivləri, həm də müasir düşüncə tərzini birləşdirirlər. Qloballaşma və müasirlik şəraitində milli kimliyi və kollektiv yaddaşı qorumaq üçün mifoloji irs yenidən aktuallaşdırılır. Mif müasir yazıçı üçün mədəni kod və simvolik resurs kimi çıxış edir. Xüsusilə mifoloji obraz və süjetlərin intertekstual əlaqələr əsasında yenidən işlənməsi nəsr əsərlərinin çoxqatlı mənalandırılmasına imkan yaradır.

Mif anlayışı ədəbiyyatşünaslıqda müxtəlif baxışlarla şərh olunur. Mirça Eliadi mifləri "sakral zaman və məkanın bədii modelləri" kimi şərh edir, Rolan Bart isə müasir dövrdə mifin "ikinci dərəcəli mənalandırma sistemi" kimi fəaliyyət göstərdiyini bildirir. Bu yanaşmalara diqqət etdikdə mifin yalnız ənənəvi folklor süjet və obrazlarını deyil, həm də müasir mətnlərdə yeni məna qatları yaradan mexanizm kimi çıxış etdiyini görərik.

Müasir dövrdə ədəbi mətnlərdə mifin intertekstual transformasiyası həm milli-mədəni yaddaşın qorunması, həm də yeni estetik axtarışların təzahürü kimi çıxış edir. İntertekstual transformasiya dedikdə klassik mif və rəvayətin süjet və obrazlarının müasir kontekstə gətirilməsi anlaşılır. Məsələn milli folklor motivlərindən Dədə Qorqud, Koroğlu, Novruz, su ruhları, ağac kultu və s., İslam və türk mifologiyasından peyğəmbər və ya müqəddəs obrazların simvolik transformasiyası, ümumbəşəri miflərdən Yunan, Şərq, Hind mifologiyası ilə paralellər nəzərdə tutulur. Bu tip paralellərin aparılması mətnin poetik qatını zənginləşdirir, simvollar yaradır.

Ədəbiyyatşünas Salidə Şərifova əsərlərində postmodern romanlarda mifin interteksuallığı haqqında maraqlı fikirlər qeyd edir: "Mifologizm əsərdə toxunulan problemlərin daha dərin əks etdirilməsinə müəllifə imkan yaradır, tez-tez varlığın «əbədi» problemlərinin açıqlanmasına mühüm alətlərindən biri kimi xidmət göstərir... Mifoloji təfəkkürün transformasiyasını stimullaşdıran mif-simulyakr köhnə mifləri solğunlaşdırır. Köhnə miflərin yerini isə müasir versiyalar tutur… Postmodern romanda mif fabulanı tam və ya qismən əhatə edə bilər " (Şərifova, 2015).

Azərbaycan nəsrində mifoloji düşüncə xalq yaradıcılığından doğmuş, klassik ədəbiyyatda fəlsəfi- mistik simvollar kimi yaşamış və XX əsrin sonu və XXI əsrin əvvəllərində postmodern transformasiyalarla yenidən canlanmışdır. 2000-ci illər Azərbaycan nəsri post-Sovet dövrünün ədəbi inkişafının davamı olaraq formalaşmışdır və müasir yazıçıları milli-mədəni irsi qorumağa, müasir oxucu tələblərinə uyğun yeni poetik üslub və süjetlər yaratmağa çağırmışdır.

Müasir Azərbaycan nəsri dünya ədəbiyyatında müşahidə olunan postmodern üslublarla əlaqədədir və eyni zamanda milli kimliyi qoruyur. 2000-ci illər Azərbaycan nəsrində fraqmentarlıq, ironiya və intertekstual oyunlar geniş yayılmışdır. Yazıçılar ənənəvi süjet və motivləri yeni kontekstdə təqdim edərək oxucu ilə dialoqa girirlər və folklor, dastan, mif və tarixi motivlər əsasında öz əsərlərini yeni poetik formalarla zənginləşdirirlər. Bu dövrdə yazıçılar mifoloji elementləri yalnız bədii dekor kimi deyil, həmçinin mətnlərarası dialoqa imkan verən struktural element kimi işlətmişlər. Bəzi yazıçıların yaradıcılığına müraciət edərək, 2000-ci illər Azərbaycan nəsrində mifin intertekstual transformasiyasını nəzərdən keçirək.

Metodologiya

Görkəmli alim Kamal Abdullanın "Yarımçıq əlyazma" romanı Azərbaycan ədəbiyyatında mifoloji intertekstuallığın ən parlaq nümunələrindən biridir. Əsər bir tərəfdən "Kitabi-Dədə Qorqud" dastanına istinad edir, digər tərəfdən isə onu müasir düşüncə, dekonstruksiya və intertekstuallıq çərçivəsində yenidən yozur. Bu romanda həm mifoloji təfəkkürün, həm də milli yaddaşın poetik transformasiyası müşahidə olunur. Müəllif romanda tarixi-mifoloji yaddaşla müasir ədəbiyyatın dilini birləşdirib. Romanın əsası Azərbaycan xalqının qədim tarixi, Dədə Qorqud və Şah İsmayıl Xətayi motivləri ilə zəngindir. Dədə Qorqud, Bayındır xan, Qazan xan, Beyrək, Burla xatun və başqa arxetipik obrazlar romanın mətninə birbaşa və ya dolayı yolla daxil olur. Müəllif romanı elə bir quruluşda təqdim edib ki, oxucu həm tarixə, həm də mifə qayıdır, yəni çoxqatlı mətnlə qarşılaşır. Kamal Abdulla Dədə Qorqud mətninə bədii transformasiya ilə yanaşaraq onun süjetini, qəhrəmanlarını, obrazlarını, simvollarını yenidən yozur. Qədim mətnlərdən sitatlar, simvolik obrazlar müasir mətndə "yeni həyat" qazanır.

Romanda əsasan mifoloji personajların transformasiyası diqqəti cəlb edir. Dədə Qorqud obrazı dastanda xalqın ağsaqqalı, bilicisi və ozan kimi çıxış edirsə, romanda zamanın və mətnin sirrini bilən, "metamətn"in şahidi kimi görünür. Qazan xan dastandan fərqli olaraq "Yarımçıq Əlyazma" da qəhrəmanlıqları ilə deyil mətnin taleyi ilə bağlı simvolik obraz kimi təqdim olunur. Əsərdə maraqlı obrazlardan biri də Beyrəkdir, dastandakı qəhrəmanlıq səhnələrindən fərqli olaraq romanda şübhə, qeyri-müəyyənlik və qırılma ilə təqdim olunur.

Kamal Abdulla dastanın qəhrəmanlıq ruhunu dekonstruksiya çərçivəsində dağıdaraq onu fərdi şüurun və mətn oyunlarının kontekstinə salır. Əlyazmanın "yarımçıq" olması simvolik məna daşıyır. Belə ki, bir tərəfdən milli yaddaşın bütöv olmaması, digər tərəfdən isə mətinlərin heç vaxt tam olmaması ideyasını ön plana çəkir. Romanda keçmişin mifik obrazları yeni dövrdə aktuallaşır. Əsər tarixi və mifoloji kimliyi sorğuladaraq oxucunu yenidən düşünməyə məcbur edir. Kamal Abdulla göstərir ki, Dədə Qorqud dastanı hər dəfə yenidən oxunduqca fərqli mənalar qazanır.

Romanın intertekstuallığı sırf mətni təkrarlamaqdan ibarət deyil, onu dekonstruksiya etmək, yeni kontekstə təqdim etməkdir. Kamal Abdulla mifoloji mənbələri ironik, paradoksal və metaforik şəkildə təqdim edir və postmodern oyun yaradır. Əsərdəki mifik motivlər romanın romanın fəlsəfi mahiyyətini üzə çıxarmaq üçün istifadə olunur. Kamal Abdullanın "Yarımçıq əlyazma" romanı mifoloji intertekstuallığın müasir Azərbaycan nəsrində necə işlədiyini göstərir. Prof. Timuçin Əfəndiyevin də qeyd etdiyi kimi, Kamal Abdullanın "Yarımçıq əlyazma" romanı XXI əsr Azərbaycan nəsrinin janr-üslub axtarışlarında yeni mərhələnin əsasını qoyan dəyərli əsərdir (Əfəndiyev, 2011).

Elçin Əfəndiyevin "Baş" romanı da müasir Azərbaycan nəsrində mifoloji intertekstuallığın diqqətçəkən nümunələrindən biridir. Bu əsərdə mif, tarix və müasirlik vəhdətdə verilir və müəllif həm milli, həm də ümumbəşəri mif arxetiplərindən faydalanır. Əsərin əsas ideyası "baş" obrazı ətrafında qurulub. "Baş" simvolik arxetipdir, yəni qurbanvermə, güc, yaddaş və s. kimi mifoloji anlamlar daşıyır. Müəllif qədim türk mifoloji təfəkküründən gələn "kəsilmiş baş" motivini yeni kontekstə gətirir və bu motiv folklor və miflərdə qəhrəmanlıq, sınaq və qurban ritualı ilə əlaqədardır. Romanda ölüm, dirilmə və güc münasibətləri bu mifoloji arxetip ətrafında qurulur. Elçin birbaşa sitatlardan istifadə etmir, lakin Oğuznamə və Dədə Qorqud dastanlarından gələn qəhrəmanlıq, igidlik, qurbanvermə və yaddaş motivlərini müasir mətnə inteqrasiya edir. Tarixin müəyyən dövrlərində yaşanan baş kəsmə və ya baş vermə motivi burada yeni fəlsəfi anlamda – hakimiyyət, taleyin dəyişdirilməsi və mənəvi güc kimi çıxış edir. Elçin "Baş" romanında mətn içində mətn texnikasından geniş istifadə edir. Əsərdə həm tarixi mənbələrlə, həm də mifoloji arxetiplərlə intertekstual əlaqə mövcuddur. Tarixdə baş verən real bir hadisə və mifoloji düşüncə eyni anda təhkiyədə iştirak edir. Bu, postmodern intertekstuallığın tipik xüsusiyyətlərindən biridir.

"Bir fikri çəkinmədən qeyd etmək olar ki, Elçinin "Baş" romanı coxsüjetli və coxplanlı əsərdir" (Tağısoy, 2016).

Fikrimizcə, Elçinin "Baş" romanında Qədim türk və Azərbaycan mifoloji motivlərinin çağdaş kontekstdə transformasiyası mifoloji intertekstuallıq yaradır.

"2000-cilər" ədəbi nəslinin maraqlı müəlliflərindən olan Şərif Ağayarın yaradıcılığında da intertekstual əlaqələr müşahidə olunur. Yazıçının hekayə və romanlarında həm Azərbaycan klassik və müasir ədəbiyyatına, həm də dünya ədəbiyyatına istinadlar, sitatlar və motiv transferləri mövcuddur. Şərif Ağayar yaradıcılığında tez-tez folklor motivlərindən – miflər, nağıllar, dini-mifoloji obrazlardan istifadə edir. Hekayə və romanlarda yer olan bu motivlər tamamilə təkrar olunmuş şəkildə deyil, transformasiya edilmiş və müasir sosial-mədəni kontekstə uyğunlaşdırılmış şəkildə təqdim olunur. Onun bir çox hekayələrində müəllifin öz yazma prosesi, mətndaxili müəllif obrazı və ya oxucuya yönəlmiş müraciətlər kimi metatekstual göstəricilər mövcuddur ki, bu da intertekstuallığın bir formasıdır.

Şərif Ağayarın hekayə və romanlarında intertekstual yanaşmalar əsasən, folklor və miflərin transformasiyası, milli klassik ənənənin müasir diskursa gətirilməsi və

dünya ədəbiyyatı ilə gizli paralellər qurulması şəklində təzahür edir. Müəllifin bəzi hekayə və romanlarını təhlilə cəlb edib, intertekstual əlaqələri daha aydın şəkildə görə bilərik.

Şərif Ağayarın "Kərpickəsən kişinin dastanı" povesti Azərbaycan kənd həyatı mövzusunda qələmə alınıb. Əsərin adında qeyd olunan "dastan" sözü belə əsərin folklor-mifoloji qaynaqlarla əlaqəsini açıq şəkildə göstərir. Əsərdə real və simvolik qatlar mövcuddur.

Nizami Gəncəvinin "Kərpickəsən kişi" hekayəsi ilə Şərif Ağayarın "Kərpickəsən kişinin dastanı" povestini intertekstuallıq baxımından müqayisə etmək həm mövzu, həm də mətnlərarası əlaqələri göstərmək baxımından olduqca maraqlıdır.

Nizami Gəncəvinin "Kərpimkəsən kişi" hekayəsi XII əsrdə qələmə alınmış, "Xəmsə"də yer alan əxlaqi-didaktik hekayətdir. Heyakə qısa və nəsihət xarakterlidir, əməyə dəyərdən bəhs edir və mənəvi qələbə ilə bitir. Əsas qəhrəman yoxsul, əqidəli, halal zəhmətlə yaşayan kərpiç kəsən kişi obrazıdır. Bu obraz halal zəhmətin ucalığını göstərir və onun əməyini qiymətləndirməyi bacarmayan gəncə əxlaq dərsi verir.

Şərif Ağayarın "Kərpickəsən kişinin dastanı" povesti XXI əsrə aid nəsr nümunəsidir. Kənd mühitində yaşayan zəhmətkeş, olduğu mühitdə sıxışıb qalan insan obrazı romanın əsas qəhrəmanıdır. Əsərdə sosial-mədəni sistemin tənqidi, mifoloji və ironik baxışla müasir kənd həyatının təsviri verilir.

Hər iki mətndə kərpic – halal zəhmətin, insan əməyinin simvoludur. Dahi Nizami öz qəhrəmanını halal zəhmət nümunəsi kimi göstərir, kərpiçkəsən kişi etik-didaktik, idealizə edilmiş obrazdır. Şərif Ağayar isə kənd adamının həyat yükünü və mənəvi tərəddüdlərini oxucuya çatdırır, onu ironik, realist, hətta ekzistensial obraz kimi təqdim edir. Hər iki müəllif "kiçik" insanı ön plana çəkir və onu simvola çevirir. Nizamidə kərpic halal zəhmətin əbədi simvolu kimi, Şərif Ağayarda isə həm zəhmət, həm də əzab, sistem içində "daşınmaz yük" metaforası kimi təqdim olunur.

Kərpic, halal zəhmət, yoxsul və əməkçi insan obrazı Nizamidən Ağayara qədər uzanan bir motivdir. Nizaminin hekayəsində təqdim olunan əxlaq dərsi, halal zəhmət ideyası, ŞərifAğayarın povestində müasir reallıqda sarsılır. Yazıçı "dastan" sözünü povestin adına əlavə etməklə klassikə açıq işarə verir, amma mətni parodiya və transformasiya yolu ilə müasir oxucuya fərqli şəkildə təqdim edir.

Elçin Əfəndiyev "Kərpickəsən kişinin kədərli dastanı" adlı məqaləsində maraqlı fikirlər irəli sürüb: Povestin "Sirrlər xəzinəsi"ndəki məşhur hekayətdən iqtibas edilmiş adı – "Kərpickəsən kişinin dastanı" – əvvəlcə mənə iddialı göründü, ancaq əsəri oxuduqdan sonra, həmin iddia hissiyatı itib getdi və kərpickəsən kişinin güzəranının doğurduğu hisslər, düşüncələr, həqiqətən, kədərli bir dastan təəssüratı yaratdı" (Elçin, 2011).

Yazıçının son illərdə qələmə aldığı romanları içərisində xüsusi yer tutan "Ağ göl" romanında da mifoloji motivlər və onların intertekstuallığı açıq şəkildə hiss olunur. Bu roman müəllifin əvvəlki əsərlərində olduğu kimi həm folklor, həm də müasir sosial reallıqlarla dialoqda verilir. Bu fikirləri mərhələli şəkildə təhlil edək:

"Ağ göl" Şərif Ağayarın kənd həyatını təsvir edən romanlarından biridir. Əsərdə həm real sosial həyatın təsviri verilir, həm də mifoloji obrazlarla zəngin bir məkan yaradılır. "Ağ göl" – təmizliyin, saflığın, yaddaşın, sirrin simvolu kimi tədqim olunur. "Ağ göl" romanı dünya mifologiyasından gələn "su" arxetipi və Azərbaycan folklorunda mövcud olan "gölün sirri" motivlərini intertekstuallıq yolu ilə birləşdirir. Əsərdəki əfsanə və inanclar həm struktur, həm də məzmun baxımından romanı klassik mətnlərlə dialoqa gətirir. Müəllif bu motivlər sayəsində keçmişlə bu günü, miflə gerçəyi, kollektiv yaddaşla fərdi taleyi birləşdirir. Mif keçmişlə bu gün arasında körpü rolunu oynayır. Romandakı obrazların keçmiş xatirələri ağ göl ətrafında mifləşir. Mifoloji motivlər romanın süjeti üçün həm struktur, həm də məna daşıyıcısıdır.

Şərif Ağayar klassik arxetipləri müasir kənd həyatına gətirərək onları transformasiya edir və simvolik, ironik qat yaradır. Romanın mərkəzində kənd insanının taleyi, ekoloji faciə və onun insanların həyatına sosial-psixoloji təsirləri dayanır. "Ağ göl" həm konkret bir məkan (Ağ göl ətrafı kəndlər) kimi, həm də simvol kimi işlədilir – itirilmiş dəyərlərin, yaddaşın, təbiətin məhv edilməsinin rəmzi sayılır. Müəllif postsovet dövründə kənd mühitinin sosial dəyişikliklərini, torpaq bölgüsü, müharibə və köçkünlük kimi mövzuları təsvir edir.

Əsərdə təqdim olunan Ağ göl təbiət hadisəsi olmaqla yanaşı, həm də "arxetipik su" obrazını xatırladır. Su – təmizlənmə, yaddaş və həyatın başlanğıcı kimi mifoloji kodları özündə daşıyır. Roman boyu gölün yox olması insan və təbiət harmoniyasının pozulmasının mifoloji simvolu kimi diqqəti cəlb edir. Bu baxımdan romanda mifoloji intertekstuallıq müşahidə olunur, yəni xalq yaddaşından gələn motivlərin müasir kontekstdə transformasiyası olunmasının şahidi oluruq.

"Ağ göl" romanında baş verən hadisələr real və eyni zamanda sirli bir məkan kimi göstərilər Pircahan qəsəbəsində baş verir. Realist və mifoloji təsvirin paralel şəkildə təsvir olunduğu romanda baş verən hadisələr göldə batan Pirməmmədin ruhu tərəfindən təsvir edilir: "Gözdən uzaq, öz halında, öz havasında Pircahan qəsəbəsi.... Bol-

bərəkətli Ağ göl, sadə balıqçı ailələri, yaşamla paralel mamırlı daşların əfsanəsi, qoşa iydələrin qoruyucu güçü.... Övliyaların qoruması altında dünyadan ayrılmış məskən.... "Ağ göl Pirməmmədi udub, bədənini gizlədib, ruhunu hadisələrinin içinə yollayıb və o, pircahanlıların açа bilmədiyi sirri astaca pıçıldayır" (Ağayar, 2018).

"Romanda insanla təbiətin harmoniyasını ifadə edən, övliyalardan miras qalan mifoloji obrazlar mühüm yer tutur: Ağ göl, böyük və kiçik iydə ağacları, ehsan bulağı, gölün üstünə çökən duman, "sevgi saçan" qaratikan kolları. Miflərdə olduğu kimi roman böyük fəlakətlə tamamlanır. Zənnimizcə, əsərdəki mifoloji- mistik qatın zənginləşməsi, xalq yaradıcılığından daha geniş istifadə, mövzunun dolğun təsvirinə imkan verər, roman strukturunun zənginləşməsinə xidmət edərdi" (Hasanova, 2023).

Şərif Ağayarın "Harami" romanı Azərbaycan nəsrində mifoloji qatların müasir həyatla üzvi şəkildə birləşdirildiyi dəyərli əsərlərdən biridir. Bu romanda mif yalnız folklor yaddaşından götürülmüş hazır motiv kimi deyil, həm də müasir sosial-mədəni situasiyanın yozumunda yenidən mənalandırılmış bir struktur kimi çıxış edir. Romanı intertekstual mif transformasiyası baxımından nəzərdən keçirsək deyə bilərik ki, "Harami"də baş verən hadisələr yalnız fərdi həyat hekayəsi deyil, həm də kollektiv yaddaşın, ənənəvi inancların fonunda açılır və əsərdə qəhrəmanın mənəvi faciəsi, taleyə üsyanı və sosial təbəddülatlarla bağlı yaşamı mifoloji arxetiplərin təkrar qurulması ilə ifadə olunur. Bu baxımdan qəhrəman – tale – cəmiyyət üçbucağı mifoloji qəhrəmanlıq və günah arxetipləri ilə dialoqdadır.

Harami obrazı ənənəvi miflərdə və folklor mətnlərində "qadağanı pozan", "günah sahibi" kimi mənaalandırılır. Romanda isə bu arxetip sosial mühitin məhsulu kimi təqdim olunur, yəni fərd öz seçimindən deyil, ictimai-sosial şəraitin diktəsi ilə "haramiliyə" sürüklənir.

Klassik mifoloji mətnlərdə qəhrəman və ya günahkar qurban verilir. Romanda isə bu qurbanlıq fərdin faciəvi taleyində, onun həyat imkanlarının tükənməsində əks olunur.

Roman müxtəlif mifoloji mətnlərlə intertekstual dialoqa girir. Məsələn İslam mifopoetikasında öz əksini tapan haram-halal, günah-kəffarə anlayışları, günahkarın cəmiyyət tərəfindən damğalanması motivinin yer aldığı xalq hekayə və dastanları və s. Bu intertekstuallıqlar romanı sırf realist hekayədən çıxarır və onu çoxqatlı məna sisteminə çevirir.

Şərif Ağayar mifoloji süjetləri müasir sosial-iqtisadi problemlərin prizmasından transformasiya edir. "Haramilik" burada yalnız dini-mifoloji günah deyil, həm də ədalətsiz sistemin yaratdığı məcburi vəziyyətdir. Beləliklə, mif müasir sosial müstəvidə yeni ideoloji-funksional çalar qazanır: fərdin faciəsi cəmiyyətin günahı kimi oxunur.

Yuxarıda qeyd etdiyimiz bütün tendensiyalar onu göstərir ki, 2000-ci illər Azərbaycan nəsri mifoloji materialı sadəcə yenidən işləmək deyil, həm də onu yeni bədii və ideoloji kontekstlərdə aktuallaşdırmaq yolunu seçmişdir. Bu dövrdə mifoloji motivlər yalnız folklor və ya klassik mətnlərə istinad kimi deyil, həm də intertekstual əlaqələr vasitəsilə yenidən qurulan, dekonstruksiya edilən və çoxqatlı poetik qatlara çevrilən bədii mətnlər kimi çıxış edir.

Kamal Abdulla, Elçin, Şərif Ağayar, Aqşin Yenisey, Cəlil Cavanşir və digər yazıçıların yaradıcılığı göstərir ki, mif müasir Azərbaycan nəsrində həm milli-mədəni kimliyin qorunmasına, həm də yeni estetikanın yaranmasına xidmət edir. Onların müəyyən əsərlərdə mifoloji arxetiplər müasir şəhər məkanına və gündəlik həyatın reallıqlarına inteqrasiya edilərək milli yaddaşla postmodern "oyun" estetikasını birləşdirir.

Fikrimizcə, mifin intertekstual transformasiyası ədəbiyyatda bir neçə funksiyanı yerinə yetirir. Məsələn, folklor və tarixi motivlərin qorunması və aktual saxlanması milli yaddaşın dirçəlməsinə, ənənəvi obraz və süjetlərin postmodern üslubda dekonstruksiya olunması yeni məna qatlarının yaranmasına xidmət edir Tanış simvolların yeni mətnlərdə təqdimatı vasitəsilə mətnlərarası oyun oxucu ilə interaktiv dialoq yaradır.

Nəticə

Beləliklə, 2000-ci illər Azərbaycan nəsri mifoloji materialın olduğu kimi təqdim olunması və ya bərpası ilə kifayətlənməyib, onu yeni ideoloji və poetik kontekstlərdə yenidən quraraq milli ədəbiyyatın inkişafına yeni istiqamət qazandırıb. Müasir dövrdə azərbaycan ədəbiyyatında özünü göstərən bu proses həm milli ədəbiyyatın özünəməxsusluğunu qorumaq baxımından, həm də dünya ədəbiyyatı kontekstində aktual diskurslara qoşulmaq baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır. Həmçinin bu xüsusiyyətlər 2000-ci illər azərbaycan nəsrindəki mifin intertekstual transformasiyasının elmi araşdırılması üçün zəngin material yaradır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Ağayar, Ş. (2018). Ağ göl, Bakı, Qanun.
2. AMEA Nizami adına Ədəbiyyat İnstitutu. Müstəqillik dövrü Azərbaycan ədəbiyyatı 2 cilddə I cild. Bakı: Elm və təhsil,2016.
3. Əfəndiyev, E. (2011). 525-ci qəzet.12 fevral. S.18.
4. Əfəndiyev, T. (2011). Sonsuzluğun dərkinə uzanan yol. 525-ci qəzet. 18 may. S.6.

5. Hasanova, L. (2023). Müasir azərbaycan nəsri: inkişaf meylləri və perspektivlər (2000-ci illərin romanları əsasında). Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi, 4(2), 82-95.

6. Şərifova, S. (2015). Çağdaş Azərbaycan postmodern romanı. Bakı, "Elm və təhsil", 104 səh.

7. Tağısoy, N. (2016). Elçinin "Baş"romanı srtuktur-funksional təhlil müstəvisində. Bakı: Təhsil.

8. Zeynalova, D. (2015). Modernizm. Postmodernizm. (Terminoloji lüğət) Dərs vəsaiti. Bakı, "Elm və təhsil", 96 səh.

DOİ: 10.32010/CQKF3873

LANGUAGE AND EDUCATION IN MULTILINGUAL SOCIETIES: CHALLENGES AND PERSPECTIVES

Fidan Yunis ISAYEVA
Mingachevir State University
ORCID: 0000-0003-2084-3083
E-mail: fidan.isayevaa7@gmail.com

Leman Yunis ISAYEVA
Khazar University
ORCID: 0009-0006-5474-0305
E-mail: lamanisaa@gmail.com

Abstract: Education today is no longer limited to simply teaching learners specific knowledge; it increasingly emphasizes equipping them with the tools, strategies, and critical thinking skills necessary to navigate a complex, rapidly changing, and uncertain world. Developing a reliable compass—both intellectual and ethical—is essential for learners to find their way, make informed decisions, and respond thoughtfully to challenges in both personal and societal contexts. Our imagination, consciousness, knowledge, and skills, together with shared values, intellectual and moral maturity, social responsibility, and ethical awareness, collectively guide us toward contributing to a better, more just, and sustainable world.
Concepts such as multilingualism and bilingualism have long attracted scholarly attention due to their implications for communication, cognition, and social integration. In recent years, however, rapid technological advancements, globalization, sociopolitical developments, and increasing cultural interactions, including migration and international mobility, have significantly contributed to the expansion and complexity of multilingual societies. These dynamic changes have heightened scholarly interest in understanding not only the cognitive and social implications of multilingualism but also its influence on educational practices, identity formation, and cross-cultural competence.
The primary aim of this article is to examine the role of multilingualism in addressing language and educational challenges in multilingual countries, with a particular focus on the teaching of foreign languages. It seeks to identify the key responsibilities, pedagogical strategies, and competencies that teachers must exercise within language classrooms to effectively support multilingual learners, foster inclusivity, enhance communication skills, and improve learning outcomes across diverse contexts. The study employs a range of general scientific methods, including the synthesis, comparison, and theoretical analysis of philosophical, pedagogical, and psychological literature, as well as normative and instructional documents, to provide a comprehensive, insightful, and evidence-based understanding of the topic.
Additionally, the article highlights the importance of ongoing teacher training, curriculum adaptation, and the integration of innovative technological and pedagogical tools to respond to the evolving needs of multilingual learners. By examining both theoretical frameworks and practical approaches, it emphasizes the interconnectedness of language, culture, and cognition in promoting holistic and meaningful learning experiences.
Keywords: multilingualism, bilingualism, education, learners, foreign language teaching, pedagogical strategies, cognitive development

ÇOXDİLLİ CƏMİYYƏTLƏRDƏ DİL VƏ TƏHSİL: ÇAĞIRIŞLAR VƏ PERSPEKTİVLƏR

Fidan Yunis İSAYEVA
Mingəçevir Dövlət Universiteti
ORCID: 0000-0003-2084-3083
E-mail: fidan.isayevaa7@gmail.com

Ləman Yunis İSAYEVA
Xəzər Universiteti
ORCID: 0009-0006-5474-0305
E-mail: lamanisaa@gmail.com

Xülasə: Bu gün təhsil artıq sadəcə öyrənənlərə müəyyən bilikləri öyrətməkdən ibarət deyil; o, getdikcə mürəkkəb, sürətlə dəyişən və qeyri-müəyyən dünyada öz yollarını tapmaq üçün tələbələri alət, strategiya və tənqidi düşünmə bacarıqları ilə təmin etməyə yönəlir. Əqli və əxlaqi etibarlı bir kompasın inkişaf etdirilməsi öyrənənlərin öz yollarını tapması, məlumatlı qərarlar verməsi və həm şəxsi, həm də sosial mühitdə qarşılaşdıqları çətinliklərə düşünülmüş şəkildə cavab verməsi üçün vacibdir. Təxəyyülümüz, şüurumuz, biliklərimiz və bacarıqlarımız, eyni zamanda ümumi dəyərlərimiz, intellektual və

mənəvi yetkinliyimiz, sosial məsuliyyət və etik şüur birgə olaraq daha yaxşı, ədalətli və davamlı bir dünyaya töhfə verməyimizə rəhbərlik edir.
Çoxdillilik və ikidillilik kimi anlayışlar uzun müddətdir ki, elmi diqqəti cəlb edir, çünki bunların ünsiyyət, koqnisya və sosial inteqrasiya üçün əhəmiyyəti vardır. Lakin son illərdə sürətli texnoloji inkişaf, qloballaşma, sosio-siyasi dəyişikliklər və mədəni qarşılıqlı əlaqələrin, o cümlədən miqrasiya və beynəlxalq hərəkətliliyin artması çoxdilli cəmiyyətlərin genişlənməsinə və mürəkkəbləşməsinə əhəmiyyətli töhfə vermişdir. Bu dinamik dəyişikliklər tədqiqatçıların çoxdilliliyin yalnız koqnitiv və sosial təsirlərini deyil, həm də tədris praktikalarına, şəxsiyyət formalaşmasına və mədəniyyətlərarası kompetensiyaya təsirini öyrənməyə marağını artırmışdır.
Bu məqalənin əsas məqsədi çoxdilli ölkələrdə dil və təhsil problemlərinin həllində çoxdilliliyin rolunu araşdırmaq, xüsusilə xarici dilin tədrisinə diqqət yetirməkdir. Məqalə müəllimlərin dil siniflərində çoxdilli öyrənənləri effektiv dəstəkləmək, inklüzivliyi təşviq etmək, kommunikasiya bacarıqlarını artırmaq və müxtəlif kontekstlərdə öyrənmə nəticələrini yaxşılaşdırmaq üçün yerinə yetirməli olduqları əsas öhdəlikləri, pedaqoji strategiyaları və bacarıqları müəyyənləşdirir. Tədqiqatda fəlsəfi, pedaqoji və psixoloji ədəbiyyatın, həmçinin normativ və təlimat sənədlərinin sintezi, müqayisəsi və nəzəri təhlili kimi ümumi elmi metodlardan istifadə olunmuşdur ki, mövzunun hərtərəfli, dərin və elmi əsaslı şəkildə anlaşılması təmin edilsin.
Məqalədə həmçinin davamlı müəllim hazırlığının, kurikulumun uyğunlaşdırılmasının və yenilikçi texnoloji və pedaqoji vasitələrin inteqrasiyasının çoxdilli öyrənənlərin dəyişən ehtiyaclarına cavab vermədə önəmi vurğulanır. Teorik çərçivələr və praktik yanaşmaların araşdırılması dil, mədəniyyət və koqnisya arasındakı qarşılıqlı əlaqənin əhəmiyyətini, həmçinin tədrisin bütünlüklü və mənalı öyrənmə təcrübələrini təşviq etməsini ön plana çıxarır.
Açar sözlər: çoxdillilik, ikidillilik, təhsil, tələbələr, xarici dilin tədrisi, pedaqoji strategiyalar, koqnitiv inkişaf

ЯЗЫК И ОБРАЗОВАНИЕ В МНОГОЯЗЫЧНЫХ ОБЩЕСТВАХ: ВЫЗОВЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ

Фидан Юнис ИСАЕВА
Мингячевирский Государственный Университет
ORCID: 0000-0003-2084-3083
Электронная почта: fidan.isayevaa7@gmail.com

Ляман Юнис кызы Исаева
Хазарский университет
ORCID: 0009-0006-5474-0305
Электронная почта: lamanisaa@gmail.com

Резюме: В настоящее время образование уже не ограничивается простым обучением учащихся конкретным знаниям; оно всё больше направлено на обеспечение их инструментами, стратегиями и навыками критического мышления, необходимыми для ориентации в сложном, быстро меняющемся и неопределённом мире. Развитие надежного компаса — как интеллектуального, так и этического — является важнейшим для того, чтобы учащиеся могли находить свой путь, принимать информированные решения и осознанно реагировать на вызовы как в личной, так и в социальной сфере. Наше воображение, сознание, знания и навыки, наряду с общими ценностями, интеллектуальной и моральной зрелостью, социальной ответственностью и этическим сознанием, совместно направляют нас к тому, чтобы внести вклад в создание лучшего, более справедливого и устойчивого мира.
Такие концепции, как многоязычие и билингвизм, давно привлекают внимание учёных благодаря своему значению для коммуникации, когниции и социальной интеграции. В последние годы, однако, быстрые технологические достижения, глобализация, социально-политические изменения и растущее культурное взаимодействие, включая миграцию и международную мобильность, значительно способствовали расширению и усложнению многоязычных обществ. Эти динамические изменения усилили интерес исследователей к изучению не только когнитивных и социальных аспектов многоязычия, но и его влияния на образовательные практики, формирование личности и межкультурную компетентность.
Основная цель данной статьи — изучить роль многоязычия в решении языковых и образовательных задач в многоязычных странах, с особым акцентом на преподавание иностранных языков. Статья направлена на выявление ключевых обязанностей, педагогических стратегий и компетенций, которые учителя должны реализовывать в языковых классах для эффективной поддержки многоязычных учащихся, поощрения инклюзивности, развития коммуникативных навыков и улучшения результатов обучения в различных контекстах. В исследовании использован ряд общенаучных методов, включая синтез, сравнение и теоретический анализ философской, педагогической и психологической литературы, а также нормативных и инструктивных документов, что обеспечивает всестороннее, глубокое и научно обоснованное понимание темы.
Кроме того, в статье подчёркивается важность постоянной подготовки учителей, адаптации учебных программ и интеграции инновационных технологических и педагогических инструментов для удовлетворения меняющихся

потребностей многоязычных учащихся. Исследование как теоретических, так и практических подходов акцентирует взаимосвязь языка, культуры и когниции, способствуя комплексному и содержательному процессу обучения.

Ключевые слова: многоязычие, билингвизм, образование, учащиеся, преподавание иностранных языков, педагогические стратегии, когнитивное развитие

Introduction

We live in a rapidly changing world. The ongoing swift technological advancements have transformed not only industries but also the ways we live, work, and learn to an extent humanity has never experienced before. This era is characterized by interdependence among nations, social, economic, linguistic, and cultural diversity as the foundation of societies, global communication and decentralized power accelerated by social media and emerging nationalism, workplaces that are more open, flexible, and transparent, and a high appreciation for teamwork. Above all, we need to learn how to cope with uncertainty, develop resilience, grow personally, build successful interpersonal relationships, and continue learning in order to manage the challenges created by numerous transitions in our work, personal lives, and society.

The processes of globalization and rapid technological development in the world have led to the emergence of multilingual societies. Therefore, in recent years, multilingualism, education in multilingual societies, and language issues have attracted particular interest, making the investigation of these topics highly relevant.

Concepts such as multilingualism and bilingualism have long been the subject of numerous studies. However, in recent times, rapid advancements across all fields, especially in technology, have contributed to the increase of multilingualism. At the same time, factors such as the rise in migration have also led to the growth of multilingual societies. All these reasons have heightened scholarly interest in researching this issue.

Benefits of multilingualism in education

We live in a multilingual world, where new languages are formed, constantly adapted and lost. Language can dominate for decades or even centuries, but it goes down in history when the political paradigm changes. Some are kept and studied by scientists and other enthusiasts, but many are lost and forgotten. The penetration of a language with a greater and stronger user force into World societies also becomes strong. Among peoples, and over the centuries, various languages have prevailed due to their use by their speakers in politics, commerce, and various fields of education that transcend borders. They assumed the role of lingua franca (the common language of communication between individual language carriers) to facilitate the exchange of information and discoveries in specialized areas such as mathematics, science, religion and history, and thus it became necessary to study them in order to become a member of a strong society in such areas. Under these circumstances, people sometimes succumbed to or were forced to surrender to the pressure of the dominant language, while others had to fight for the status and survival of their local and national languages. Dominant languages have come and gone throughout history. For centuries, Greek and Latin have been the main languages of study in Europe. Other European languages, including English, have been given low status, and even in the middle of the 20th century, when Latin was a common requirement for admission to a university. Previously, there were hundreds of Celtic languages in Europe, but now, thanks to the efforts of its speakers, only a few remain today. French remained the primary diplomatic language until the mid-20th century, and educated Russians who could not speak it often considered it a language of peasants. English emerged during the fifth and sixth centuries AD with the migration of the Angles, Saxons, and Jutes to Britain, developing as part of the evolution of West Germanic dialects. Although English is strong today, for centuries it was regarded, like Russian in certain periods, as a peasant language that could not be used in politics or education. It gained some respect and recognition only through its use in literature by authors such as Chaucer and Shakespeare. There are likely hundreds of additional examples of this phenomenon worldwide.

It is estimated that more than a billion people in the world are fluent in more than one language (Jafarov, 2019). However, with a growing population of people around the world, the number of bilinguals can now be twice as high. The increase in the number of speakers is probably associated with the principles of regionalism and internationalism, which are currently accepted by many countries, especially in the field of trade and commerce, innovations, as well as technological breakthroughs. These principles require speakers to be proficient in working languages to carry out communication.

Languages such as Chinese, English, Russian, Spanish, hindu, Portuguese, Bengali, German, Japanese, Arabic, Urdu, French, Malay-bahasa, Italian, Telugu and Tamil are generally spoken as first languages by about 50 million people (Jafarov, 2019). These languages tend to be official in many countries around the world, thus contributing to formal multilingualism practices. In general, recent calculations show that there are about 7,000 languages in the world (Jafarov, 2019).

According to Regionalist practices, many countries and associations aspire to have a common language as well as their mother tongue to carry out their activities. If this is fought for, then a monolingual person needs to learn more languages in order to be on a par with others in a rapidly changing world.

F.Y. Veyselli was the first to investigate the problem of meaning in Azerbaijani linguistics. Highlighting the special place of this issue in the work of G. Frege, the author quotes him:

"Besides the sign itself, they also refer to this as the meaning of the sign. There is also something connected with the sign (a name, a combination of words, a written sign), which I would call the Sinn des Zeichens (the meaning of the sign). In that meaning, the type of the object (thing, item, or event) represented is expressed. ...Meaning is the trace that any event or object leaves in memory from previous life experience, and it is based on this trace that we understand the referential meaning of the sign and are able to interpret it." (Veyselli, 2010).

F. Veyselli, in addition to clarifying the fundamental concepts and perspectives of cognitive linguistics as well as issues closely related to it, explores the connections between cognition and neurology, presents the linguistic landscape of the world, comments on the mental and neurological aspects of language learning, and extensively illuminates the linguistic characteristics of language acquisition based on child language:

"Within the framework of the cognitive paradigm, language is the primary expression of human cognitive activity. Language and human thought are inextricably linked. ...Cognition, encompassing the totality of human knowledge activity, organizes the structure and processes of all mental activity." (Veyselli, 2015).

Today, many countries have more than one national or official language, and within them there are any number of small language groups. Governments are making difficult decisions about which language or languages to promote in education and which to remove from the school curriculum. Currently, the main language of International Communication and education is English. Some countries have encouraged education exclusively in English, that is, there is a loss of their own national or local language. Others maintain the use of their own language in education, taking English as a separate subject. Many people strongly feel that their native language is part of their identity, but if the current dominant language is not taken into account, learners may find it difficult to access information and enter the job market. This situation raises serious questions for education policy. For example, how can national and local languages be preserved when educating young people so that they can learn and function in the wider world? Is it more effective to teach and learn in English, in the first language of students, or in a combination of them? How effective is multilingualism in education?

While there are certainly many successful individuals who speak only one language, recent research shows that teaching and learning more than one language has many positive effects on learners. In 2009, the European Union published extensive research on multilingualism in 27 countries, including 29 European Union countries, as well as Norway and Türkiye. The involvement of people belonging to numerous cultural and linguistic groups in this study ensures the validity of its results. The results of the study reflect the numerous potential cognitive advantages of using multiple languages, both in research and in everyday life. These include the ability to look at problems from different points of view, as well as the possibility that multilingualism can lead to more original and creative solutions to problems. This study, on the other hand, concludes that in content and language-based learning (Content & Language Integrated Learning) classes, learners improve faster in mastering both language and content subjects than others.

The influence of multilingualism on the mental and psychological development of a person

In recent years, the use of brain imaging in medical and psychological research has been able to give educators a scientific idea of what happens in the brain during the learning process. There is strong support for multilingualism in the field of brain imaging. P.E.Kogins, N.Doc and L.Research by Asterhut shows that using multiple languages has multiple advantages and is more likely to increase creativity (Coggins etc., 2002). According to these studies, physical changes occur in the brain as learning progresses. Looking at these changes in different areas of the brain, it seems that learning new languages improves certain general skills, such as multitasking and quickly evaluating complex situations.

N.Doc concludes:" the idea that the brain is like muscle that grows with exercise is not just a metaphor " (Galante, 2020).

Thus, it appears that the use of more than one language can enhance overall brain function, which is undoubtedly a strong argument for multilingual pedagogy. In a brain imaging study comparing monolingual and bilingual individuals, P.E. Coggins and colleagues reported that "the monolingual and bilingual groups exhibited significant differences in the corpus callosum (the area connecting the two hemispheres of the brain)" (Coggins etc., 2002). Regarding second language education, the results of this study suggest that bilingual learning and usage can have a profound impact on brain structures, particularly the corpus callosum.

L. Osterhout and others, investigating teaching in a bilingual classroom, found that changes occur in the brain even during the initial stages of second language instruction: "Preliminary results of these studies indicate that second language teaching in the classroom can result in changes in the brain's electrical activity, the localization of this activity within the brain, and the structure of learners' brains. These changes can occur very early" (Osterhout, 2006).

Therefore, even learning a language at the beginner level provides advantages for the student and alters the brain in ways that support future learning.

Ideology of multiculturalism

In each country that is a member of the European Union, the recognition of language rights within language ideology is entrusted. The logical basis for supporting language education throughout Europe lies precisely in this principle, through which Europeans strive to learn, in addition to their native language, at least two European languages. This fact provides a strong impetus for language development, both theoretically and practically. The same can be said on a global scale. Recent studies and academic works have confirmed that intellectual development can be achieved through bilingualism or multilingualism, and that creativity is enhanced in daily activities.

Linguistic skills open broad opportunities for any individual, and this is a well-established fact. The development of bilingual competencies and the understanding of multilingualism enhance creative potential and personal development, broaden worldviews, and expand the perception of the surrounding environment. They have a positive impact on all forms of human activity. The benefits of bilingualism are not limited to the field of language alone. Developing specific thinking habits and the ability to actively engage in various processes adds additional value to the teaching and learning of a second language. Therefore, it is crucial to design effective methodologies for second language instruction, to prepare educators and teachers who are trained and aligned with modern pedagogical approaches, to develop bilingual university programs, and to conduct bilingual research.

Despite different perceptions, different definition perspectives converge on the assumption that a multilingual environment must have a speaker, Group, nation, or activity in which two or more languages are used for communication. None of them emphasizes situational use, function, degree of fluency, considerations regarding the different methods, time and place of mastering the second language and other languages.

Perhaps no other field shows the benefits of multilingualism as directly as education and academia.It arises at the level of multicultural ideology, about which Baker wrote:

Multiculturalism as a foundation has the ideal of equal, harmonious, mutually tolerant existence of different languages, various religious, cultural and ethnic groups in a pluralistic society. The multicultural point of view is based in part on the idea that a person can successfully have two or more cultural identities; here it is possible to be Ukrainian and Canadian, Chinese and Malaysian, Mexican and North American. In a different sense, it is possible to be Ukrainian-Canadian, Chinese-Malaysian or Mexican-North American, sometimes also called a hyphenated variety.... In this sense, the identities converge; its parts become a new whole... and the person becomes a more or less integrated combination of [their](Baker, 2011).

C.Baker's ideology of multiculturalism implies that individuals with knowledge of foreign languages will lead society to a development experience in various fields if they are allowed to operate in that society and use their linguistic and cultural competencies without interruption.

The role of language and communication in the learning process is rightfully considered as a critical issue. In 1975, the authoritative Bullock report (Language for Life) argued that language is not just a subject in school, but the key to learning in the entire curriculum. Language is used to transmit and acquire knowledge and understanding in each subject area. In this sense, P.Bullock said that" every teacher is a language teacher " (Council of Europe). The Bullock report has had a significant impact on educators and politicians in the English-speaking world.

The student of the use of language in all subject areas is involved in the formation of concepts, the

study of symbols, solving problems, organizing information, interacting with the environment. Teachers must recognize and reinforce the central role of language in this learning process.

D.Barnes noted about learning at school: "we perceive it in part, it is enough to answer the teacher's questions, but it remains someone else's knowledge, not ours. If we never use this knowledge, we will probably forget about it." (Shilina, 2002).

D.According to Barnes, if learners cannot access this "school knowledge" and do not incorporate it into their view of the world (knowledge of movement), they will only half understand it and will not be able to make progress. This is the main problem for all teachers.

The experience gained in bilingual education over the last decade in the European Union has allowed teachers, education specialists and creators of language ideology to conclude that obtaining linguistic knowledge is impossible only through language lessons.

When the lesson plan is developed, it is significant that it can adapt in a rapidly developing educational space. The given field of study has never been popular and has not stood out for the large number of people who study it. In this field of education, each individual of the age period, starting from preschool age, is presented.

Advantages of being multilingual in education

Here, indeed, there is a chance of lifelong learning, and in general, this direction provides mastering for people involved in the field of education, especially for teachers and language learners. In adulthood, people have a kind of divergent thinking, in which certain doubts are expressed in the potential for language learning. Especially at the political level, it is emphasized in many cases that it becomes difficult to learn the language after a certain age period. The given opinion opposes the fundamental right of free development of the personality in connection with a limited age when learning the language. This belief in relation to the age limit has no basis and is a kind of wrong approach to the field of learning language, which in itself limits the skills that develop a healthy person. Education specialists are well aware that each age group has appropriate opportunities, needs and possible ways to achieve the desired results. In adulthood, the need to learn the language is practical and quick. Collaborative learning based on lesson activities gives other positive results, especially interaction, question-and-answer mode, assessment and overall control in the community of language learners as a whole are active. When an adult learns a language, he manages the learning process and tries to improve his skills within the given module, as well as improve the communication skills necessary in the given context. Including, during module-based training, the instructor and the developer of materials should allocate the Basic Rules and issues that are possible outside the module boundaries. Appropriate strategies and rich materials for the education of people in adulthood are concentrated in one place within the boundaries of the "Education for Life" program. In it, self - training and group-based education are concentrated (Shilina, 2002).

Consistency and the time factor present another advantage of module-based teaching, since it allows the customization of functions in terms of time and speed. It can be easily adapted to specific situations. It can take a long time to list the given advantages, as they are indicated in multi-way. Nevertheless, it is very important that we do not neglect these factors, but fully understand them, because they, in general, can reduce the negative consequences of the lesson process to zero (Shilina, 2002).

In bilingual education, bidirectional lesson activism is supposed-content course and language course. It is very important that these two courses/directions are worked out with caution in terms of coordination and structure in order to achieve the best results. The creators of the course and teachers are required to develop both directions in the same way. Ideally, it would be best to involve at least two members of the teaching team when preparing the course process and materials, as well as a subject teacher responsible for the content aspect and a methodologist-expert working in the direction of bilingual education.

An important issue for teachers is the development of materials, the preparation of modules, activities and courses. In these processes, it is important to take into account the content and language aspects, since great importance is attached to each aspect. It is also important to provide the lesson process with methodological and linguistic means.

Subject teachers sometimes consider that dictionaries and lists of words are very important in bilingual education. Of course, the use of the given materials is important, but they cannot provide bilingual education with detailed material and methodological materials. Auxiliary materials may include guides, maps, schemes, documents, surveys, images, videos, databases, etc.

The list does not actually end, because it consists of aspects of real life as a resource from a linguistic point of view. At the same time, in multilingual education, the developers of materials and the leaders of the course process are trying to increase and consolidate the wide range of opportunities that the language learner can help him in real life.

In general, when learning the language, as well as when organizing multilingual education, it is important to take into account, along with various factors, the fact that knowledge of the language differs from the possibility of its use in real life, in a specific case, at a theoretical level (grammatical correctness is meant). Rather, functional language needs do not always require a very high level of linguistic competence. Such a case is common among children. They are able to communicate simply in a multilingual environment, except for certain grammatical forms. In such a case, motivation, communication flexibility and, most importantly, great desire between grammatical forms are quite important. In short, multilingualism is characterized by diversity.

For multilingualism, it is not enough to check certain language skills through testing and with an official assessment. Multilingualism is expressed in the never-ending actualization and in the improvement and enrichment of bilingual knowledge. Because if you do not train and actualize certain language skills, then they can be forgotten. It is also noteworthy that bilingual knowledge and skills change based on the respective environment.

Conclusion

The data obtained from the research on the topic" issues of language and education in multilingual countries " are recorded in the chapters of the graduation work. From the generalization of these data, we can come specifically to the following conclusions:

When learning a language and organizing multilingual education, it is important to consider, among various factors, that knowing a language in real-life, concrete situations differs from the ability to use it at a theoretical level (grammatical correctness is implied). In other words, functional language needs do not always require a very high level of linguistic proficiency.

Students should develop competence in all four core language skills: reading, writing, listening, and speaking. None of these should be neglected; all must be applied equally and used interactively.

Assessment issues relate to various aspects of language use that occur in interaction throughout the subject classroom. In teacher education, the main focus should be less on general considerations about broadly desired curriculum goals and objectives, and more on analyzing and evaluating existing practices that take into account the socio-cultural aspects of specific classroom contexts. Since learning the content is always the ultimate goal, assessment practices cannot be conceived without the assistance of subject-matter specialists.

REFERENCES:

1. Veyselli, F.Y. (2015). *Cognitive linguistics: Basic concepts and perspectives.* Studia Philologica, VII, 27. Baku: Mütərcim.

2. Veyselli, F.Y. (2010). *Semiotics.* Studia Philologica, IV, 11–14. Baku: Mütərcim.

3. Baker, C. (2011). *Foundations of bilingual education and bilingualism* (5th ed.). Bristol: Multilingual Matters.

4. Coggins, P.E., Armstrong, T.A., & Kennedy, T.J. (2002). Summarizing concepts about teacher education, learning, and neuroscience. *Northwest Passage: NWATE Journal of Education Practices, 2*, 9–13.

5. Galante, A. (2020). Plurilingual and pluricultural competence (PPC) scale: The inseparability of language and culture. *International Journal of Multilingualism*, 1–22. https://doi.org/10.1080/14790718.2020.xxxxx *(insert DOI if available)*

6. Osterhout, L., Poliakov, A., Inoue, K., McLaughlin, J., et al. (2008). Second language learning and changes in the brain. *Journal of Neurolinguistics, 21*, 509–521. https://doi.org/10.1016/j.jneuroling.2007.12.002 *(insert DOI if available)*

7. Shilina, (2002) (n.d.). *Article on multilingual education.* Retrieved from https://www.multilingualeducation.org/storage/uploads/articles_contents/statia-1-azer-shilina.pdf

8. Jafarov, T. (2019). General education law provides a basis for bilingual and plurilingual (multilingual) education in our Republic. Retrieved from https://www.muallim.edu.az/news.php?id=7674

9. Council of Europe. (n.d.). Retrieved from https://rm.coe.int/16806aca0c

DOI: 10.32010/UXFV5651

SHIFTING FROM PROBLEM-FOCUSED TO SOLUTION JOURNALISM: THE ROLE OF EMERGING TECHNOLOGIES IN CONTENT PRODUCTION

Sabina Vagif IZZATLI
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0000-0003-0091-4905
E-mail: sabina.izzatli@gmail.com

Abstract: In recent years, the field of journalism has experienced a notable paradigm shift from predominantly problem-focused reporting-centered around crises, failures, and conflicts-to a more constructive and forward- looking approach known as solutions journalism. Unlike traditional journalism, which often emphasizes negative aspects of societal issues, solutions journalism seeks to highlight effective responses, innovative approaches, and community-led efforts that address pressing social, political, environmental, and economic challenges. This transition is not only reshaping newsroom practices but also responding to the evolving expectations and psychological needs of modern audiences, who increasingly seek balanced, empowering, and hopeful narratives in a media environment often dominated by negativity.

At the same time, emerging technologies such as Artificial Intelligence (AI), data visualization tools, machine learning algorithms, and interactive digital platforms are profoundly transforming how news content is produced, curated, and distributed. These technologies enable journalists to automate repetitive tasks, uncover hidden patterns in large datasets, visualize complex information in accessible formats, and engage audiences through interactive storytelling. As a result, journalists can now focus more on in-depth reporting, audience engagement, and the delivery of high-quality, solution-oriented content across a variety of digital platforms.

This paper explores the intersection of these two significant trends: the rise of solutions journalism and the rapid advancement of digital technologies in media production. By analyzing how these technologies facilitate the principles of solutions journalism-such as evidence-based reporting, transparency, and replicability-this study offers insight into the ways in which modern journalism can be both technologically innovative and socially responsible.

To further understand how audiences interact with digital media in the context of news consumption, an online survey was conducted among 400 participants. The survey aimed to assess user behavior, platform preferences, and levels of trust in digital platforms when accessing news content. Preliminary findings indicate that while digital platforms remain a primary source of news for a majority of respondents, trust levels vary depending on the perceived credibility of the platform, the presence of fact-checking features, and the transparency of algorithms used to recommend content. Furthermore, participants showed a growing interest in news stories that not only present problems but also propose viable solutions-suggesting that the public appetite for solutions journalism is growing alongside the adoption of digital media tools.

By integrating survey data with theoretical and practical insights, this paper contributes to ongoing discussions about the future of journalism in the digital age. It argues that the convergence of solutions journalism and emerging technologies presents a unique opportunity to rebuild public trust in media, encourage civic engagement, and support more resilient democratic societies. Ultimately, the study underscores the critical need for media professionals to adopt a more solutions-oriented, technologically adaptive approach to journalism in order to remain relevant and impactful in today's complex information ecosystem.

Keywords: new media, artificial intelligence, digital media, digital content, interactive platforms, solutions journalism

PROBLEM YÖNÜMLÜ JURNALİSTİKADAN HƏLL YÖNÜMLÜ JURNALİSTİKAYA KEÇİD: MƏZMUN İSTEHSALINDA YENİ TEXNOLOGİYALARIN ROLU

Səbinə Vaqif İZZƏTLI
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0000-0003-0091-4905
E-mail: sabina.izzatli@gmail.com

Xülasə: Son illərdə jurnalistika sahəsində mühüm bir paradiqma dəyişikliyi müşahidə olunur: əsasən böhranlar, uğursuzluqlar və münaqişələrə yönəlmiş problemyönlü reportajlardan daha konstruktiv və gələcəyə baxan bir yanaşma-həll jurnalistikasına keçid baş verir. Ənənəvi jurnalistikadan fərqli olaraq, həll yönümlü jurnalistika cəmiyyətin üzləşdiyi mühüm sosial, siyasi, ekoloji və iqtisadi problemlərə verilən effektiv cavabları, innovativ yanaşmaları və icmalar tərəfindən həyata keçirilən təşəbbüsləri ön plana çəkir. Bu keçid təkcə redaksiya iş prinsiplərində deyil, həm də dəyişən auditoriya gözləntiləri və psixoloji ehtiyaclarında öz əksini tapır. Müasir auditoriyalar getdikcə daha çox balanslı,

ümidverici və motivasiyaedici hekayələrə üstünlük verir.
Eyni zamanda, süni intellekt (AI), məlumatların vizuallaşdırılması alətləri, maşın öyrənməsi alqoritmləri və interaktiv rəqəmsal platformalar kimi yeni texnologiyalar xəbər məzmununun istehsalı, seçilməsi və yayımı proseslərini köklü şəkildə dəyişir. Bu texnologiyalar jurnalistlərə təkrarlanan və rutin tapşırıqları avtomatlaşdırmaq, böyük həcmli məlumatlarda gizli nümunələri aşkar etmək, mürəkkəb informasiyanı daha əlçatan formada təqdim etmək və oxucularla daha interaktiv ünsiyyət qurmaq imkanı yaradır. Beləliklə, jurnalistlər daha çox dərin təhlilə, auditoriya ilə əlaqəyə və keyfiyyətli, həll yönümlü məzmunun təqdimatına fokuslana bilirlər.
Bu məqalə həll yönümlü jurnalistikanın yüksəlişi və rəqəmsal texnologiyaların jurnalistikaya təsiri kimi iki mühüm tendensiyanın kəsişməsini araşdırır. Yeni texnologiyaların həll jurnalistikasının əsas prinsipləri – sübutlara əsaslanma, şəffaflıq və tətbiq edilə bilən nümunələrin təqdimatı – istiqamətində necə imkanlar yaratdığını təhlil edərək, müasir jurnalistikanın texnoloji cəhətdən yenilənmiş və sosial baxımdan məsuliyyətli formasını nümayiş etdirir.
Rəqəmsal medianın xəbər istehlakında auditoriya davranışına təsirini araşdırmaq məqsədilə 400 nəfərin iştirakı ilə onlayn sorğu keçirilmişdir. Sorğu iştirakçılarının rəqəmsal platformalardan istifadə vərdişləri, hansı platformalara üstünlük verdikləri və bu platformalara nə dərəcədə etibar etdikləri araşdırılmışdır. İlkin nəticələr göstərir ki, respondentlərin əksəriyyəti üçün rəqəmsal platformalar əsas xəbər mənbəyidir, lakin bu platformalara olan etimad müxtəlif amillərdən – mənbələrin etibarlılığı, faktların yoxlanılması və məzmun tövsiyəsi üçün istifadə olunan alqoritmlərin şəffaflığından – asılı olaraq dəyişir. Bundan əlavə, iştirakçılar təkcə problemləri deyil, eyni zamanda onların mümkün həll yollarını göstərən xəbərlərə daha çox maraq göstərdiklərini ifadə etmişlər. Bu da onu göstərir ki, həll yönümlü jurnalistikaya olan ictimai maraq rəqəmsal medianın yayılması ilə paralel olaraq artır.
Sorğu nəticələrini nəzəri və praktiki yanaşmalarla birləşdirən bu tədqiqat, rəqəmsal dövrdə jurnalistikanın gələcəyi ilə bağlı davam edən müzakirələrə töhfə verir. Məqalədə qeyd olunur ki, həll jurnalistikası ilə yeni texnologiyaların qovuşması medianın ictimai etimadını bərpa etmək, vətəndaş iştirakını təşviq etmək və daha dayanıqlı demokratik cəmiyyətlər formalaşdırmaq üçün unikal imkanlar yaradır. Nəticə olaraq, bu tədqiqat jurnalistikanın bu günkü mürəkkəb informasiya mühitində aktual və təsirli qalması üçün onun daha çox həll yönümlü və texnoloji cəhətdən uyğunlaşa bilən olması zərurətini vurğulayır.
Açar sözlər: yeni media, süni intellekt, rəqəmsal media, rəqəmsal məzmun, interaktiv platformalar, həll jurnalistikası

ПЕРЕХОД ОТ ПРОБЛЕМНО-ОРИЕНТИРОВАННОЙ К РЕШЕНЧЕСКОЙ ЖУРНАЛИСТИКЕ: РОЛЬ НОВЫХ ТЕХНОЛОГИЙ В ПРОИЗВОДСТВЕ КОНТЕНТА

Сабина Вагиф ИЗЗАТЛЫ
Бакинский государственный университет
Orcid: https://orcid.org/0000-0003-0091-4905
Электронная почта: sabina.izzatli@gmail.com

Резюме: В последние годы журналистика переживает значительную трансформацию: от преимущественно проблемно-ориентированных репортажей, сосредоточенных на кризисах, неудачах и конфликтах, к более конструктивному и ориентированному на будущее подходу-журналистике решений. В отличие от традиционного подхода, журналистика решений акцентирует внимание на эффективных ответах, инновационных инициативах и действиях со стороны сообществ, направленных на преодоление актуальных социальных, политических, экологических и экономических проблем. Этот сдвиг отражает изменяющиеся ожидания аудитории, которая всё чаще ищет сбалансированные, вдохновляющие и вселяющие надежду истории в условиях перенасыщенного негативом информационного поля.

Одновременно с этим такие технологии, как искусственный интеллект (ИИ), инструменты визуализации данных, алгоритмы машинного обучения и интерактивные цифровые платформы, радикально меняют способы создания, отбора и распространения новостного контента. Они позволяют журналистам автоматизировать рутинные задачи, выявлять скрытые закономерности в больших массивах данных, делать сложную информацию доступной и взаимодействовать с аудиторией с помощью новых форм повествования. В результате журналисты могут сосредоточиться на глубокой аналитике, вовлечении аудитории и создании качественного, ориентированного на решение контента.

Данная статья исследует точку пересечения двух ключевых тенденций-роста журналистики решений и стремительного развития цифровых технологий в медиа. На основе анализа технологических инструментов и их соответствия основным принципам журналистики решений (доказательность, прозрачность, воспроизводимость) статья показывает, как новые подходы делают современную журналистику одновременно более инновационной и более ответственной.

Для изучения пользовательского поведения и уровня доверия к цифровым платформам в процессе потребления новостей было проведено онлайн-исследование среди 400 участников. Цель опроса заключалась в оценке предпочтений аудитории, способов потребления новостного контента и уровня доверия к различным цифровым платформам. Первичные результаты показали, что, несмотря на широкое использование цифровых источников, уровень доверия к ним варьируется в зависимости от таких факторов, как достоверность

источников, наличие механизмов фактчекинга и прозрачность алгоритмов рекомендаций. Кроме того, респонденты проявили повышенный интерес к материалам, в которых освещаются не только проблемы, но и возможные пути их решения. Это указывает на рост общественного интереса к журналистике решений наряду с активным внедрением цифровых инструментов в сферу СМИ.

Объединяя результаты опроса с теоретическими и практическими наблюдениями, данное исследование вносит вклад в обсуждение будущего журналистики в цифровую эпоху. Автор утверждает, что слияние журналистики решений с новыми технологиями открывает уникальные возможности для восстановления доверия к медиа, усиления гражданской вовлеченности и развития устойчивого демократического общества. В конечном итоге подчеркивается необходимость для журналистов применять более гибкий, технологически адаптивный и социально ориентированный подход в условиях современной медиасреды.

Ключевые слова: новые медиа, искусственный интеллект, цифровые медиа, цифровой контент, интерактивные платформы, решенческая журналистика

Introduction

Journalism has traditionally been oriented toward problem-focused reporting, which centers on highlighting societal crises, conflicts, failures, and other negative phenomena. This approach, often termed "if it bleeds, it leads," has dominated mainstream media coverage for decades (McIntyre, 2015). However, recent shifts in media consumption patterns and public attitudes have driven a transformation toward solutions journalism-a method emphasizing rigorous, evidence-based reporting on responses to social challenges (Harper, 2013). Solutions journalism aims to present not only problems but also the ways communities, organizations, and governments address them, offering audiences constructive narratives that empower civic engagement and hope (Gifford, 2017).

Emerging technologies redefine journalistic practice by shifting the emphasis from problem reporting to solution-oriented storytelling. Nine studies report that digital platforms, artificial intelligence, deep learning, semantic metadata, and social media analytics enable this transition. For example, Ahmad et al. (2022) illustrate how deep learning and big data analytics reveal overlooked issues and inform actionable reporting, while Heravi and McGinnis (2015) outline a framework that integrates semantic metadata and APIs with traditional journalistic values. Multimedia and immersive tools are essential for developing the computational skills necessary for this shift. Lough and McIntyre (2021) and Bakaievych (2024) document how social media analytics and audience engagement measures bolster community connection and positive sentiment. Key points from the studies include:

1. Emerging technologies, from AI to digital platforms, serve as transformative enablers of solution journalism.
2. Data-driven methods help identify reporting gaps and support multi-perspective storytelling.
3. Enhanced technological competencies, combined with humanistic training, are critical for effective solution-oriented content production.

The reviewed studies support that the strategic integration of technological tools complements journalistic expertise in moving toward audience-centered, constructive reporting.

Moreover, the evolution corresponds with growing concerns about the psychological effects of negative news coverage, including increased anxiety and civic disengagement among audiences (Posetti, 2018). As a result, media practitioners and scholars advocate for more balanced journalism that includes stories of resilience, innovation, and practical solutions (Patterson, 2013).

Simultaneously, the proliferation of emerging Technologies-such as Artificial Intelligence (AI), data visualization tools, and interactive digital platforms-has radically changed the production and dissemination of journalistic content. These tools have facilitated new ways of gathering, analyzing, and presenting information, enabling journalists to deliver richer, more engaging stories that align well with the principles of solutions journalism (Napoli, 2019). This article explores the intersection of these trends, examining how emerging technologies empower journalists to shift from problem-focused reporting to solutions-oriented content production.

Problem-Focused vs. Solutions Journalism

Problem-focused journalism traditionally prioritizes conflict, scandal, and crisis narratives, reflecting what some scholars describe as a “negativity bias” in news production and consumption (Soroka, 2012). While such coverage is crucial for accountability and public awareness, an overemphasis on negative events risks fostering cynicism and disengagement among audiences (Bennett & Iyengar, 2008). Solutions journalism emerged as a response, defined as “journalistic reporting on responses to social problems, with a focus on effectiveness and impact” (Solutions Journalism Network, 2018).

Research indicates that solution-oriented news can increase public knowledge, inspire action, and promote trust in media institutions (Levine, 2014). Importantly, it maintains journalistic rigor by focusing on evidence- based practices rather than advocacy or "feel-good" stories (Stevenson, 2016).

Emerging Technologies in Journalism

Digital transformation has been pivotal in reshaping journalism. AI enables automated data analysis and content generation, helping journalists uncover trends and patterns that would otherwise remain hidden (Diakopoulos, 2019). Data visualization tools translate complex datasets into accessible graphics, enhancing comprehension and engagement (Segel & Heer, 2010). Interactive platforms allow audiences to engage with content dynamically, fostering participation and feedback (Hermida, 2014).

The integration of these technologies into newsrooms supports the goals of solutions journalism by providing evidence, transparency, and interactivity-key factors for effective reporting on societal solutions (Lischka, 2020).

Methodology

To understand the role of emerging technologies in facilitating solutions journalism and to assess audience interaction with digital news platforms, an online survey was conducted among 400 participants. The survey explored patterns of digital platform usage for news consumption, trust levels toward these platforms, and preferences regarding news content types, particularly solutions-oriented stories.

Findings and Discussion

The survey conducted among 418 participants aged 17 and above aimed to assess the usage habits of new media platforms among the population and to provide a broader perspective on the current landscape of new media journalism in Azerbaijan. The findings reveal several key insights into how new media is perceived and utilized.

A significant majority of respondents (84%) identified "new media" primarily with social media platforms. This indicates a strong tendency among participants to equate new media exclusively with social networking services such as Facebook, Instagram, X (formerly Twitter), and TikTok. However, this perception reflects a narrow understanding of the term. While social media is indeed a component of new media, the concept is much broader, encompassing digital journalism, blogs, podcasts, online video platforms, and other interactive web-based content formats.

The second-largest group of respondents (43%) associated new media with online news websites. This suggests that a considerable portion of the population engages with new media mainly for informational purposes- particularly through accessing digital news sources. This usage pattern points to a shift from traditional media consumption (such as print newspapers or TV news) to more immediate and on-demand digital formats.

Overall, the results indicate a high level of engagement with digital platforms, but also a somewhat limited conceptual understanding of what constitutes new media. The findings imply that for many users in Azerbaijan, new media is synonymous with convenience, speed, and social interaction, but the broader journalistic and technological dimensions of the term may not be fully recognized. In response to the question regarding which technologies are expected to have the most significant impact on the production of news content in the future of digital media, an overwhelming 84% of respondents selected artificial intelligence (AI) and automation. This reflects a strong public awareness of the growing role AI technologies—such as automated content generation, data-driven journalism, and intelligent news curation—are beginning to play in the media landscape. It also suggests that many view AI not just as a supportive tool, but as a transformative force in the news production process.

The second most selected option was virtual reality (VR) and augmented reality (AR), highlighting a rising interest in immersive storytelling formats. This indicates that audiences are increasingly open to, and perhaps even expecting, more interactive and experiential approaches to journalism in the near future. The emphasis on these technologies suggests that media consumers in Azerbaijan are both aware of global digital trends and optimistic about their potential to reshape the way news is delivered and experienced (see Figure 1).

When asked what audiences should do to support the production of higher-quality news content on digital platforms, 53% of respondents indicated that supporting and sharing quality content is the most important action. This suggests that a significant portion of the audience recognizes their role not only as consumers but also as active participants in the digital news ecosystem, where engagement and dissemination can directly influence the visibility and value of journalistic work (see Figure 2).

When asked about the necessary steps to enhance the professionalism of new media journalists, 65% of respondents emphasized the importance of more rigorous fact-checking in

content production. This highlights the public's growing concern about misinformation and the demand for higher standards of accuracy in digital journalism. Additionally, 53% of participants stated that providing more training and educational opportunities for journalists is essential.

These results suggest that the audience values both structural improvements in journalistic processes and continuous professional development as key factors for strengthening the credibility and quality of journalism in the digital age (see Figure 3).

In response to the question *"How much do you trust the news shared by journalists on new media platforms (e.g., social networks, news websites, etc.)?"*, 48.6% of respondents stated that they *"sometimes view such news with skepticism."*

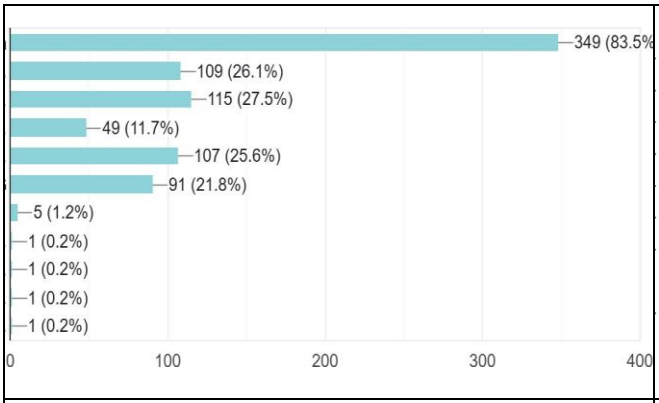

Figure 1. Technologies are expected to have the greatest impact on news production in the future of digital media.

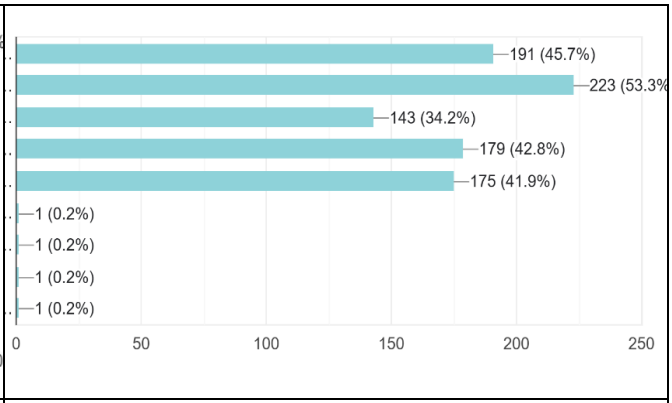

Figure 2. What audiences should do to support the production of higher-quality news content on Digital

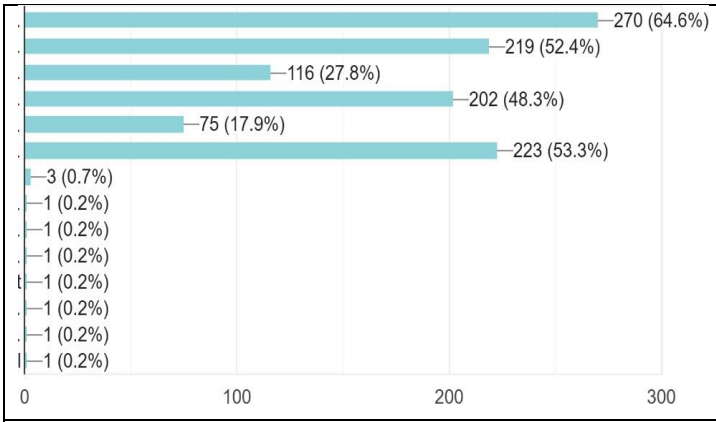

Figure 3. The necessary steps to enhance the professionalism of new media journalists.

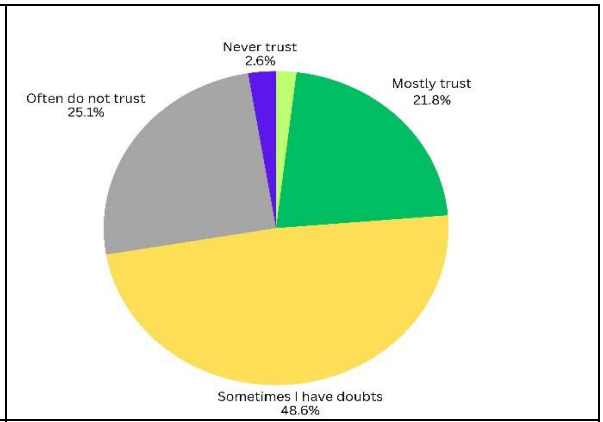

Figure 4. Trust on news shared by journalists on new media platforms.

Furthermore, 25.1% reported that they *"often do not trust"* the news shared on these platforms, while only 21.8% said they *"generally trust"* the information provided. These findings indicate a noticeable level of distrust among the audience towards news content shared via new media, reflecting broader concerns about credibility, misinformation, and the reliability of sources in digital journalism (see Figure 4).

These results highlight a significant trust deficit in digital journalism within new media platforms. Despite the widespread use of these platforms for accessing information, many users remain cautious or skeptical about the accuracy and reliability of the content they encounter. This underlines the urgent need for media organizations and journalists to prioritize transparency, strengthen fact-checking practices, and actively work to rebuild audience trust in the digital information environment.

Enhancing Solutions Journalism through Technology

Emerging technologies enable journalists to identify and investigate promising solutions efficiently. AI tools can sift through vast amounts of data to detect successful initiatives or innovative programs. Data visualization allows journalists to present these findings clearly, making complex information digestible for diverse audiences. Interactive platforms engage readers by allowing them to explore data, share feedback, and participate in community discussions (Coddington, 2015). These capabilities contribute to the empowerment of audiences, fostering a more informed and active citizenry. Furthermore, technologies help newsrooms optimize workflows, allowing journalists to focus more on investigative, solutions-based reporting rather than routine information gathering (Napoli, 2019).

Conclusion

The shift from problem-focused to solutions journalism reflects both an ethical imperative and a practical response to audience demand for more constructive and reliable news. This is clearly echoed in the survey findings, where respondents highlighted the need for more rigorous fact-checking, increased journalist training, and greater support for quality content-indicating a public desire for trustworthy and professionally produced journalism. Emerging technologies play a crucial role in enabling this transition by providing tools that enhance research, storytelling, and audience engagement. As digital platforms continue to evolve, the potential for journalism to contribute meaningfully to societal problem-solving increases significantly.

This paper underscores the need for continued integration of technology with journalistic practices to fully realize the promise of solutions journalism. Media organizations should invest in both training and technological tools to support this hybrid approach to content production. Future research may explore the long-term impacts of solutions journalism on public trust and civic participation, thereby advancing the role of journalism as a catalyst for positive social change in the digital era.

REFERENCES

1. Ahmad, I., Alqurashi, F., Abozinadah, E. A., & Mehmood, R. (2022). Deep journalism and DeepJournal V1.0: A data-driven deep learning approach to discover parameters for transportation. *Sustainability, 14*(9), 5711. https://doi.org/10.3390/su14095711

2. Bakaievych, Y. (2024). Solutions journalism: Features of material creation and promotion. *Integrated Communications*. https://doi.org/10.28925/2524-2644.2024.1719

3. Bennett, W. L., & Iyengar, S. (2008). A new era of minimal effects? The changing foundations of political communication. *Journal of Communication, 58*(4), 707–731. https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.2008.00410.x

4. Coddington, M. (2015). Clarifying journalism's quantitative turn: A typology for evaluating data journalism, computational journalism, and computer-assisted reporting. *Digital Journalism, 3*(3), 331–348. https://doi.org/10.1080/21670811.2014.976400

5. Diakopoulos, N. (2019). *Automating the news: How algorithms are rewriting the media*. Harvard University

6. Press.

7. Gifford, D. (2017). The rise of solutions journalism. *Columbia Journalism Review*. https://www.cjr.org

8. Harper, C. (2013). Solutions journalism: Innovating the news to make it better. *Journalism Practice, 7*(3), 349– 362.

9. Hermida, A. (2014). Tweets and truth: Journalism as a discipline of collaborative verification. *Journalism Practice, 8*(5), 512–528.

10. Heravi, B. R., & McGinnis, J. (2015). Introducing social semantic journalism. *The Journal of Media Innovations, 2*(1), 131–140. https://doi.org/10.5617/jmi.v2i1.868

11. Levine, D. (2014). Reporting what works: The effect of solutions journalism on audience engagement. *Journalism & Mass Communication Quarterly, 91*(2), 240–256.

12. Lischka, J. (2020). Transparency and trust in solutions journalism: Digital tools and their impact. *Journalism Studies, 21*(7), 909–925.

13. Lough, K., & McIntyre, K. (2021). Transitioning to solutions journalism: One newsroom's shift to solutions- focused reporting.

14. McIntyre, K. (2015). *Journalism and moral responsibility: Toward an ethics of care*. Routledge.

15. Napoli, P. (2019). Media technologies and transformations in news production. *Journalism Studies, 20*(2), 215– 232.

16. Patterson, T. (2013). *Informing the news: The need for knowledge-based journalism*. Vintage.

17. Posetti, J. (2018). Journalism, 'fake news' & disinformation: Handbook for journalism education and training. UNESCO. https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000265552

18. Posetti, J. (2018). Time to step away from the 'bright, shiny things'? Towards a sustainable model of journalism innovation in an era of

perpetual change.

19. Robinson, S. (2007). "Someone's gotta be in control here". https://doi.org/10.1080/17512780701504856

20. Segel, E., & Heer, J. (2010). Narrative visualization: Telling stories with data. *IEEE Transactions on Visualization and Computer Graphics, 16*(6), 1139–1148. https://doi.org/10.1109/TVCG.2010.179

21. Soroka, S. (2012). The gatekeeping function: The limits of newsworthiness. *Journal of Communication, 62*(2),

22. 258–278. https://doi.org/10.1017/S002238161100171X

23. Stevenson, R. (2016). Journalism with a purpose: The rise of solutions journalism. *Media & Society, 18*(1), 40–

24. 57.

25. Solutions Journalism Network. (2018). What is solutions journalism? https://solutionsjournalism.org

26. Uhry, R., & Caetano, K. (2021). Possibilities to reinvent digital journalism to face the challenges of the new technological times. *Communication and Linguistics Studies*. https://doi.org/ 10.11648/j.cls.20210703.12

DOİ: 10.32010/UEKV1058

THE REFLECTION OF NATIONAL IDEOLOGY IN POETRY: IN THE CONTEXT OF MAMMAD ARAZ'S CREATIVE WORK

Parvana Namig KARIMOVA
Baku Engineering University (BEU), Baku, Azerbaijan
Email: pkarimova@beu.edu.az

Abstract: This paper explores the manifestations of national ideology in Azerbaijani poetry, focusing on the creative heritage of one of the leading figures of the 20th century—Mammad Araz. The purpose of the study is to analyze the poetic mechanisms through which national ideology is expressed, particularly in relation to patriotism, moral values, and national self-awareness. The article employs interpretative and cultural approaches to identify how ideological and aesthetic elements interact in Araz's works. The findings reveal that Araz's poetry serves as a literary system that emotionally and philosophically transmits the national ideology across generations.
Keywords: national ideology, poetry, Mammad Araz, national identity, patriotism.

MILLI IDEOLOGIYANIN POEZIYADA ƏKSI: MƏMMƏD ARAZ YARADICILIĞI KONTEKSTINDƏ

Pərvanə Namik KƏRIMOVA
Bakı Mühəndislik Universiteti (BEU) Bakı, Azərbaycan
Email: pkarimova@beu.edu.az

Xülasə: Bu məqalədə Azərbaycan poeziyasında milli ideologiyanın təzahürləri XX əsrin görkəmli şairlərindən biri olan Məmməd Arazın yaradıcılığı əsasında araşdırılır. Tədqiqatın məqsədi milli ideologiyanın poetik ifadə mexanizmlərini, xüsusilə vətənpərvərlik, mənəvi dəyərlər və milli özünüdərk kontekstində təhlil etməkdir. Məqalədə interpretativ və kulturoloji yanaşmalardan istifadə olunaraq Arazın əsərlərində ideoloji və estetik elementlərin qarşılıqlı əlaqəsi müəyyən edilir. Nəticələr göstərir ki, Araz poeziyası milli ideologiyanı emosional və fəlsəfi şəkildə nəsildən-nəslə ötürən bütöv bir ədəbi sistem kimi çıxış edir.
Açar sözlər: milli ideologiya, poeziya, Məmməd Araz, milli identiklik, vətənpərvərlik.

ОТРАЖЕНИЕ НАЦИОНАЛЬНОЙ ИДЕОЛОГИИ В ПОЭЗИИ: В КОНТЕКСТЕ ТВОРЧЕСТВА МАММАДА АРАЗА

Парвана Намиг КАРИМОВА
Бакинский инженерный университет (BEU) Баку, Азербайджан
Email: pkarimova@beu.edu.az

Аннотация: В данной статье рассматриваются проявления национальной идеологии в азербайджанской поэзии на примере творческого наследия одного из выдающихся поэтов XX века — Маммад Араз. Цель исследования заключается в анализе поэтических механизмов выражения национальной идеологии, в частности в аспектах патриотизма, моральных ценностей и национального самосознания. В работе применяются интерпретационный и культурологический подходы, позволяющие выявить взаимодействие идеологических и эстетических элементов в произведениях поэта.
Результаты исследования показывают, что поэзия Маммада Араза представляет собой целостную литературную систему, которая не только отражает национальную идеологию, но и передаёт её эмоционально и философски от поколения к поколению.
Ключевые слова: национальная идеология, поэзия, Маммад Араз, национальная идентичность, патриотизм.

Introduction

National ideology plays a central role in the moral and cultural identity of every nation. In Azerbaijani literature, this ideological line became particularly pronounced during the second half of the twentieth century, paralleling major socio-political transformations. Mammad Araz's poetic creativity represents one of the most vivid expressions of national ideology in poetry. Concepts such as homeland, land, people, and moral responsibility are not only lyrical symbols in his works but also ideological constructs that contribute to the process of national self-awareness.

During the Soviet era, the expression of national sentiment in literature often faced ideological restrictions. Nevertheless, poets like Mammad Araz succeeded in embedding patriotic and philosophical themes within the permissible aesthetic framework. His poetry became a voice for moral awakening and national identity at a time when open nationalism was constrained. After Azerbaijan's independence, Araz's works gained renewed significance as symbols of cultural continuity and national pride.

Mammad Araz's poetic world reflects the synthesis of love for the homeland, moral strength, and civic responsibility**.** His poems such as *"Azərbaycan – dünyam mənim" (Azerbaijan – My World)* and *"Bayrağım" (My Flag)* express profound emotional attachment to the homeland, while *"Ana torpaq" (Motherland)* and *"Dağlar, dağlar" (Mountains, Mountains)* evoke the inseparable bond between nature and national identity.

Recurring motifs include:

- The homeland as sacred space**,** symbolizing unity and endurance.
- The people's historical memory as a foundation of resilience.
- The poet's moral duty to preserve and defend cultural values.

Araz's poetic style combines simplicity of expression with philosophical depth**.** His metaphors often connect natural imagery—mountains, rivers, winds—with spiritual values like freedom, honor, and perseverance. Through these symbols, Araz elevates everyday experiences into reflections on the destiny of the nation. His use of repetition, rhetorical questions, and emotionally charged diction strengthens the lyrical and didactic power of his poems.

Poetry has always been a vital instrument for expressing the collective consciousness and national identity of a people. In Azerbaijani literature, poetry carries a sacred mission—it speaks of history, morality, and homeland. Among the poets who fulfilled this mission with exceptional depth and sincerity, Mammad Araz occupies a distinguished place. His creative legacy is not merely an aesthetic achievement but also a reflection of the intellectual, moral, and spiritual revival of the Azerbaijani nation in the late twentieth century.

Born in 1933 in Nakhchivan, Mammad Araz lived through the complex realities of the Soviet period and the early years of Azerbaijan's independence. His works stand as a moral compass for generations, emphasizing the unity of people and homeland. In the context of Araz's creative work, poetry becomes not only a literary form but also a vehicle for national ideology, ethical instruction, and philosophical reflection.

At the core of Mammad Araz's worldview lies the conviction that national identity is inseparable from moral integrity and collective memory. His poetry frequently intertwines individual and national fate, portraying personal struggle as part of a larger historical mission. The poet's ideological stance advocates unity, education, and love of country as essential elements for building a strong and independent Azerbaijan.

Mammad Araz's contribution transcends literature - his verses have become part of Azerbaijan's **moral and cultural lexicon**. His poetry continues to inspire educators, youth, and artists, reinforcing values of patriotism, diligence, and cultural continuity. In post-independence Azerbaijan, his works are widely studied as reflections of the national spirit and as bridges between traditional and modern identity.

Methodology

The research employs a descriptive-analytical approach, combining literary analysis with cultural interpretation. Primary materials include selected poems by Mammad Araz, such as "Azerbaijan—My World," "I Am Not Alone," and "My Flag." The study examines the semantic and structural layers of these poems to understand how ideological meanings are encoded within poetic form. Both Soviet-era ideological constraints and the post-independence ideological transformations are considered.

he Soviet era imposed ideological limitations on artistic expression. Direct appeals to national independence were discouraged, yet Azerbaijani writers and poets found subtle ways to preserve their cultural and patriotic messages. Mammad Araz was among those who encoded national feeling within universal humanistic and philosophical motifs, ensuring that the Azerbaijani spirit endured beneath the surface of his verses.

During the 1960s–1980s, often referred to as a period of "moral awakening" in Azerbaijani literature, Araz's poetry resonated with themes of identity, belonging, and historical continuity. His verses served

as moral resistance against spiritual alienation and cultural erosion. By the late 1980s, when the independence movement began, Araz's poems gained a renewed resonance, symbolizing the voice of the nation's conscience.

The concept of homeland (*Vətən*) lies at the heart of Araz's poetry. His poem *"Azərbaycan – dünyam mənim" (Azerbaijan – My World)* captures the intimate relationship between individual and homeland:

"I am the land, I am the mountain, I am the stream,In every stone, my heart's pulse is seen."

Such imagery transforms the homeland from a geographical entity into a living organism that embodies the poet's soul. Nature and nation merge into a single identity, where the mountain represents strength, the river purity, and the earth permanence. This holistic vision of the homeland elevates patriotism to a spiritual dimension.

For Araz, the poet is not a passive observer but an **active moral guide**. In many of his works, the lyrical "I" assumes the role of a teacher or guardian of conscience. The poem *"Bayrağım" (My Flag)*, written during the period of national awakening, exemplifies his belief in the poet's duty to inspire pride and courage:

"The flag I raise is not of cloth and dye, It is the soul of a nation reaching the sky."

Through this metaphor, Araz redefines poetry as a **form of civic responsibility**, where words become tools of resistance and renewal.

nother dominant theme in Araz's poetry is **historical memory**. He often bridges the past with the present, portraying the nation as a continuum of struggles and triumphs. In *"Ana torpaq" (Motherland)*, the land speaks as a witness to history:

"I have seen your tears in every furrow,
Yet your seed still grows for tomorrow."

This personification of the land symbolizes the endurance of Azerbaijani identity despite adversity. For Araz, remembering the past is both a moral duty and a source of collective strength.

Results and Discussion

1. The Nature of National Ideology in Poetry. In poetry, national ideology transcends political doctrine and becomes an artistic representation of collective memory and moral values. For Mammad Araz, poetry is not merely a creative act but a field of moral struggle and historical consciousness. His famous verse, "Azerbaijan—my world," can be regarded as a poetic manifesto of national ideology, where the notions of homeland and identity merge into one symbol.

2. National Identity and Patriotism in Araz's Poetry. Araz's poetry constructs national identity as both a personal and collective experience. In his poem "I Am Not Alone," loneliness is overcome through unity with the land, mountains, and the national spirit. These images serve as natural metaphors for ideological continuity. Moreover, the poet's moral responsibility toward his nation transforms individual emotion into a universal patriotic principle.

3. Ideological Encoding in Language and Style. Araz's poetic language embodies the cognitive and emotional fabric of Azerbaijani identity. His use of folk elements, archaisms, and syntactic rhythm recalls oral traditions, allowing the national consciousness to be revived within modern poetic discourse. Thus, the ideological dimension of his poetry is not only expressed through content but also embedded in linguistic form.

Araz's poetry reflects a profound synthesis of national consciousness, moral philosophy, and human emotion. Through his poetic language, symbolism, and ideological vision, he expressed the struggles, hopes, and identity of the Azerbaijani people during a period of socio-political transformation. The study highlights how Araz's creative work bridges personal lyricism with collective national sentiment, positioning him as both a poet of emotion and a spokesman of his nation's spirit.

4. National Idea within the Soviet Ideological Framework. Despite ideological restrictions during the Soviet era, Mammad Araz managed to convey the national idea through metaphorical and symbolic language. His poem "My Flag" becomes a coded expression of freedom and unity, transforming political subtext into poetic resistance. This duality-between state-imposed doctrine and national consciousness-defines the uniqueness of his ideological expression.

Mammad Araz's creative legacy demonstrates how poetry can function as both **aesthetic art and ideological discourse**. His works not only reflect the national ideology of his time but also actively shaped it — encouraging civic consciousness, historical reflection, and pride in Azerbaijani heritage. Through his lyrical expression, Araz transformed poetry into a moral compass for the nation.

Araz's worldview rests on the conviction that national identity is inseparable from moral and cultural integrity. His poems advocate love for the homeland not as a political slogan but as a **moral philosophy** grounded in human dignity, education, and responsibility.

He believed that the decline of moral values threatened the spiritual independence of the nation as much as foreign domination did. Thus, his poetry often calls for self-knowledge, courage, and inner purification:

"Do not seek enemies beyond the wall,
First conquer the weakness within your soul."

Such verses illustrate how Araz links national awakening to moral renewal, presenting patriotism as an ethical path rather than a mere emotional attachment.

Conclusion

Mammad Araz's poetry stands as a monumental reflection of the national ideology in Azerbaijani literature. It fuses political consciousness with spiritual identity, transforming poetry into a moral and aesthetic instrument of national awakening. Through his language, imagery, and philosophical depth, Araz elevated national ideology into an artistic phenomenon that continues to inspire modern readers and scholars alike.

References

1. Araz, M. (1988). Selected Works. Baku: Yazichi.
2. Aliyev, F. (2012). National Ideas in Azerbaijani Poetry. Baku: Elm ve Tehsil.
3. Mammadli, G. (2009). Ideological Searches in 20th Century Azerbaijani Poetry. Baku: Nurlan.
4. Hasanov, A. (2018). National Ideology and the Function of Literature. Journal of Azerbaijani Philology, 6(2), 45–52.
5. Guliyev, R. (2021). Homeland and Human Concepts in Mammad Araz's Poetry. Humanities Journal, 4(1), 65–73.

THE INTEGRATION OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE(AI) IN ANALYSIS OF PHRASEOLOGICAL UNITS: CASE STUDY OF AZERBAIJANI-ENGLISH, GERMAN-AZERBAIJANI MATERIALS

Roya Elkhan KAZIMOVA
PHD Candidate in Comparative Linguistics at Azerbaijan University,
English Language Instructor at International Language Center Karabakh University
ORCID: 0009-0006-2956-9219
roya.kasimova@karabakh.edu.az

Abstract: Artificial intelligence technologies can be leveraged to enhance the accuracy and efficiency of translating phraseological units between English, German, and Azerbaijani languages. These AI-powered systems can analyze the contextual nuances, cultural implications, and idiomatic expressions specific to each language pair, potentially leading to more precise and natural-sounding translations of complex linguistic structures. The application of machine learning algorithms in this domain could significantly improve the understanding and preservation of figurative language across these diverse linguistic backgrounds. By continuously learning from vast corpora of translated texts and human feedback, AI systems could potentially overcome the challenges posed by the non-literal nature of phraseological units, offering valuable assistance to translators and language learners alike. AI-driven translation systems can also incorporate semantic analysis and deep learning techniques to capture the underlying meanings and connotations of phraseological units across English, German, and Azerbaijani. This approach could help in identifying equivalent expressions or creating appropriate adaptations when direct translations are not available, ensuring that the cultural and linguistic essence of the original phrase is preserved in the target language.

Furthermore, the integration of AI in this field could facilitate the development of comprehensive multilingual phraseological databases, enabling more efficient cross-linguistic comparisons and studies. Such resources would not only benefit translators and linguists but also contribute to the preservation and understanding of cultural heritage expressed through language, fostering greater intercultural communication and appreciation. Incorporating semantic analysis into AI-driven translation systems offers numerous benefits that enhance the accuracy and effectiveness of translations. Semantic analysis refers to the process of understanding the meaning and context of words and sentences, thus allowing machines to interpret language more like a human would. This aspect of natural language processing (NLP) is crucial in improving the quality of machine translations. One of the primary advantages of semantic analysis is its ability to ensure that translations capture the intended meaning of the source text. Traditional translation systems often rely on syntactic similarities, which may not take into account the nuances of meaning. By focusing on the semantic content, translation systems can better maintain the meaningful relationships between words and phrases within a sentence, leading to more accurate translations (Hussen Maulud et al., 2021)

Additionally, semantic analysis supports the resolution of challenges related to word sense disambiguation (WSD). Language ambiguity, which occurs when words have multiple meanings, can lead to incorrect translations unless properly addressed. By employing semantic techniques, translation systems can differentiate between contexts to select the appropriate meaning of words, thus reducing errors caused by ambiguity (Do Nascimento et al., 2024).

Overall, semantic analysis significantly augments AI-driven translation systems by deepening the contextual understanding and improving the retention of intended meaning in translations. These advancements not only enhance translation accuracy but also expand the functionality of AI applications across various languages and domains.

Key words: contextual meaning, multilingual phraseological database, semantic analysis, machine translation devices.

SÜNI INTELLEKTIN (AI) FRAZEOLOJI VAHIDLƏRIN TƏHLILINƏ INTEQRASIYASI: AZƏRBAYCAN–INGILIS VƏ ALMAN–AZƏRBAYCAN MATERIALLARI ƏSASINDA TƏDQIQAT

Roya Elxan qızı KAZIMOVA
Müqayisəli dilçilik üzrə doktorant, Azərbaycan Universiteti
Qarabağ Universiteti, Beynəlxalq Dil Mərkəzi, ingilis dili müəllimi
ORCID: 0009-0006-2956-9219
roya.kasimova@karabakh.edu.az

Xülasə: Süni intellekt texnologiyaları ingilis, alman və Azərbaycan dilləri arasında frazeoloji vahidlərin tərcüməsinin dəqiqliyini və səmərəliliyini artırmaq üçün geniş imkanlar yaradır. Bu texnologiyalar kontekstual incəlikləri, mədəni xüsusiyyətləri və idiomatik ifadələri təhlil etməklə daha təbii və dəqiq tərcümələrin əldə olunmasına şərait yaradır. Maşın öyrənməsi alqoritmlərinin tətbiqi müxtəlif dillərdə obrazlı ifadələrin daha düzgün anlaşılmasına və qorunmasına kömək edir.

Böyük həcmli tərcümə mətnləri və insan rəyinə əsaslanaraq davamlı öyrənən AI sistemləri frazeoloji vahidlərin qeyri-məcazi xarakterindən irəli gələn çətinlikləri aradan qaldıra bilər və tərcüməçilər üçün mühüm dəstək rolunu oynaya bilər.
AI əsaslı tərcümə sistemləri semantik analiz və dərin öyrənmə metodlarını tətbiq etməklə ifadələrin mənasını və konnotasiyalarını daha dərindən qavrayır. Bu isə birbaşa tərcümə mümkün olmadıqda uyğun ekvivalentlərin seçilməsinə və ya adaptasiyaların yaradılmasına imkan verir, beləliklə ilkin mətnin mədəni və dil xüsusiyyətləri qorunur.
Bundan əlavə, AI inteqrasiyası çoxdilli frazeoloji verilənlər bazalarının yaradılmasını təşviq edir ki, bu da dillərarası müqayisələri və tədqiqatları asanlaşdırır. Belə resurslar həm tərcüməçilər, həm də dilçilər üçün faydalıdır və dil vasitəsilə ifadə olunan mədəni irsin qorunmasına xidmət edir.
Semantik analiz tərcümə sistemlərində söz və cümlələrin mənasını və kontekstini daha dəqiq anlamağa imkan verir. Bu yanaşma ənənəvi sintaktik modellərlə müqayisədə daha yüksək keyfiyyətli tərcümələr təmin edir. Eyni zamanda çoxmənalılıq problemlərinin (WSD) aradan qaldırılmasına kömək edir və səhvləri azaldır.
Ümumilikdə, semantik analiz AI əsaslı tərcümə sistemlərinin funksionallığını genişləndirərək onların dəqiqliyini artırır və müxtəlif dillər üzrə tətbiq imkanlarını genişləndirir.
Açar sözlər: kontekstual məna, çoxdilli frazeoloji baza, semantik analiz, maşın tərcüməsi.

ИНТЕГРАЦИЯ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА (ИИ) В АНАЛИЗ ФРАЗЕОЛОГИЧЕСКИХ ЕДИНИЦ: НА МАТЕРИАЛЕ АЗЕРБАЙДЖАНО-АНГЛИЙСКИХ И НЕМЕЦКО-АЗЕРБАЙДЖАНСКИХ ДАННЫХ

Роя Элхан кызы КАЗИМОВА
Докторант по сравнительному языкознанию, Азербайджанский университет
Преподаватель английского языка, Международный языковой центр, Карабахский университет
ORCID: 0009-0006-2956-9219
roya.kasimova@karabakh.edu.az

Аннотация: Технологии искусственного интеллекта открывают новые возможности для повышения точности и эффективности перевода фразеологических единиц между английским, немецким и азербайджанским языками. Такие системы способны учитывать контекстуальные особенности, культурные нюансы и идиоматические выражения, обеспечивая более естественные и точные переводы.
Использование алгоритмов машинного обучения способствует лучшему пониманию и сохранению образной речи. Обучаясь на больших массивах переводных текстов и с учётом обратной связи человека, системы ИИ способны преодолевать трудности, связанные с переносным значением фразеологизмов, и оказывать существенную помощь переводчикам.
AI-системы перевода, применяя методы семантического анализа и глубокого обучения, позволяют точнее передавать смысл и коннотации выражений. Это особенно важно в случаях отсутствия прямых эквивалентов, когда требуется адаптация с сохранением культурной специфики.
Интеграция ИИ способствует созданию многоязычных фразеологических баз данных, что облегчает межъязыковые исследования и сравнительный анализ. Такие ресурсы важны для переводчиков, лингвистов и сохранения культурного наследия.
Семантический анализ обеспечивает более глубокое понимание смысла и контекста, что позволяет повысить качество перевода по сравнению с традиционными подходами. Он также помогает решать проблему многозначности слов (WSD), снижая количество ошибок.
В целом, применение семантического анализа значительно расширяет возможности AI-перевода, повышая его точность и эффективность.
Ключевые слова: контекстуальное значение, многоязычная фразеологическая база, семантический анализ, машинный перевод.

DOİ: 10.32010/HQOP3013

DİSKURS ANALİZİ VƏ FƏRDLƏRİN SUBYEKT MÖVQELƏRİNİN KONTEKSTUAL QURULUŞU

Nərgiz Sulduz MƏMMƏDLİ
Milli Aviasiya Akademiyasi
Orcid: https://orcid.org/0009-0001-1353-8737
E-mail: nargiz.mammadli@naa.edu.az

Xülasə: Diskurs anlayışı sosial və dilçilik elmlərində çoxşaxəli və dinamik bir kateqoriyadır. Tədqiqatçılar diskursu fərqli şəkildə izah etsələr də, onların ortaq məqsədi dilin sosial reallığın qurulmasında oynadığı rolu anlamaqdır. Parker I. diskursu obyektlərin və anlayışların formalaşmasına xidmət edən bəyanatlar sistemi kimi dəyərləndirir. Hall S. isə diskursu müəyyən mövzu haqqında danışma və davranma qaydalarını müəyyən edən, eyni zamanda alternativ baxışları məhdudlaşdıran struktur kimi izah edir. Beləliklə, diskurs sadəcə hadisələri təsvir etmir, həm də sosial reallığın qurulmasına aktiv şəkildə töhfə verir.
Diskurs insanların və onların sosial mövqelərinin qarşılıqlı təsirində yaranır. Fərd dilin istifadəsi zamanı müstəqil subyekt kimi deyil, sosial münasibətlər və institusional strukturlar daxilində formalaşan mərkəzdən kənar subyekt kimi çıxış edir. Fairclough N. bu prosesi *üzv resursları* (members' resources) anlayışı ilə izah edir və göstərir ki, fərdin dil bilikləri, dəyərləri və inancları sosial mühitdə formalaşır və qeyri-bərabər şəkildə paylanır.
Firth J.R., Halliday M.A.K və Sinclair J. kimi alimlər diskursun kontekstdən ayrılmaz olduğunu vurğulamışlar. Onların fikrincə, mənanın formalaşması situativ və mədəni kontekstlə sıx bağlıdır. Van Dayk T.A. bu yanaşmanı inkişaf etdirərək konteksti obyektiv deyil, subyektiv konstruksiya kimi izah edir. Mitchell T.F, Hasan R. və Ventola E. kimi tədqiqatçılar diskurs struktu-runun mərhələlər üzrə təşkili məsələsini araşdıraraq, dilin sosial qarşılıqlı münasibətlərdəki ardıcıllıq və məqsədyönlülüyünü önə çəkmişlər. Bu, diskurs analizinin dilin real istifadə halları üzərində qurulmasını təmin etmişdir.
Fairclough N., Mills S. və Cameron D. və Kulick D. diskurs analizinin həm mətn yönümlü, həm də sosial yönümlü aspektlərini birləşdirən inteqrasiyalı yanaşmanı müdafiə edirlər. Crystal D. isə mətn yönümlü təhlilin nümunəsi kimi Barack Obamanın nitqini analiz edərək ritorik paralellizmin nitqin təsir gücünü artırdığını göstərmişdir. Beləliklə, diskurs analizi dilin sosial real-lığı necə qurduğunu, fərdlərin dil vasitəsilə öz mövqelərini necə formalaşdırdıqlarını və mənanın kontekstə əsaslanaraq necə yarandığını araşdıran kompleks elmi istiqamət kimi formalaşmışdır.
Açar sözlər*:* diskurs, subyekt mövqeləri, kontekstual mənalandırma, sosial praktikalar, mətn yönümlü analiz.

АНАЛИЗ ДИСКУРСА И КОНТЕКСТУАЛЬНОЕ ФОРМИРОВАНИЕ СУБЪЕКТНЫХ ПОЗИЦИЙ ИНДИВИДОВ

Наргиз Сулдуз МАМЕДЛИ
Национальная Авиационная Академия
Orcid: https://orcid.org/0009-0001-1353-8737
E-mail: nargiz.mammadli@naa.edu.az

Резюме: Понятие дискурса является многомерной и динамичной категорией в социальных и лингвистических науках. Несмотря на разнообразие подходов, исследователи сходятся во мнении, что главная цель анализа дискурса понять роль языка в формировании социальной реальности. Паркер определяет дискурс как систему высказываний, с помощью которых создаются объекты и понятия. Холл рассматривает дискурс как совокупность правил, регулирующих способы говорить и действовать в рамках определённой темы, ограничивая при этом альтернативные подходы. Таким образом, дискурс не только описывает события, но и активно участвует в их создании.
Дискурс возникает во взаимодействии между людьми и их социальными позициями. Индивид не является автономным субъектом, а формируется внутри институциональных и социальных структур. Фэркло объясняет этот процесс через понятие «членских ресурсов» (members' resources), включая знания, ценности и убеждения, которые имеют социальное происхождение и распределяются неравномерно. Фёрт, Халлидей и Синклер подчёркивали неразрывную связь между дискурсом и контекстом. Смысл высказывания определяется как ситуационным, так и культурным контекстом. Ван Дейк развил эту идею, трактуя контекст как субъективную конструкцию, зависящую от того, как участники коммуникации интерпретируют социальную ситуацию.
Митчелл, Хасан и Вентола исследовали структурную организацию дискурса по этапам, показав, что последовательность речевых действий отражает социальные отношения и цели взаимодействия. Это обеспечило опору дискурсивного анализа на реальные случаи языкового употребления. Фэркло, Миллс и Камерон с Кулик выступают за интеграцию текстоориентированного и социоориентированного подходов к анализу дискурса. Кристал, анализируя победную речь Барака Обамы, показал, что использование синтаксического параллелизма усиливает риторический эффект высказывания. Таким образом, анализ дискурса представляет собой комплексное направление,

изучающее, как язык конструирует социальную реальность, как через него формируются позиции субъектов и каким образом контекст определяет смысл и функции речи.
Ключевые слова: дискурс, позиции субъекта, контекстуализация значений, социальные практики, текстоориентированный анализ.

DISCOURSE ANALYSIS AND CONTEXTUAL CONSTRUCTION OF INDIVIDUALS' SUBJECT POSITIONS

Nargıs Sulduz QIZI MAMMADLI
Natıonal Avıatıon Academy
Orcid: https://orcid.org/0009-0001-1353-8737
E-mail: nargiz.mammadli@naa.edu.az

Abstract: The concept of discourse is a multidimensional and dynamic category within social and linguistic sciences. Despite the diversity of approaches, scholars generally agree that the primary aim of discourse analysis is to understand the role of language in constructing social reality. Parker I. defines discourse as a system of statements through which objects and concepts are created. Hall S. conceptualizes discourse as a set of rules that govern ways of speaking and acting within a particular topic, simultaneously restricting alternative approaches. Thus, discourse not only describes events but also actively contributes to their construction.

Discourse emerges through the interaction between individuals and their social positions. A person is not an autonomous subject but is shaped within institutional and social structures. Fairclough N. explains this process through the notion of "members' resources," encompassing knowledge, values, and beliefs, which have social origins and are distributed unevenly. Firth, J.R., Halliday, M.A.K., and Sinclair J. emphasized the inseparable connection between discourse and context, noting that meaning is determined by both situational and cultural contexts. Van Dijk, T.A. further develops this perspective, conceptualizing context as a subjective construct shaped by participants' interpretations of social situations during communication. Mitchell, T.F., Hasan R. and Ventola E. examined the structural organization of discourse in sequential stages, demonstrating that the order of verbal actions reflects social relations and interactional goals. This approach anchored discourse analysis in authentic language use. Fairclough N., Mills S. and Cameron D. & Kulick D. advocate for an integrative approach that combines text-oriented and socially oriented discourse analyses. Crystal D. analyzing Barack Obama's victory speech, illustrates how syntactic parallelism enhances the rhetorical effect of the discourse.

In sum, discourse analysis is a comprehensive field that investigates how language constructs social reality, how individuals' positions are formed through language, and how context shapes the meaning and functions of communication.
Key words*:* discourse, subject positions, contextual meaning-making, social practices, text-oriented analysis.

Giriş

Bu tədqiqatın məqsədi dil və sosial praktikaların qarşılıqlı təsirini araşdırmaq, diskurs vasitəsilə fərdlərin sosial reallığı necə formalaşdırdıqlarını və mövqelərini necə müəyyən etdiklərini təhlil etməkdir. Diskurs yalnız dilin istifadəsi deyil, həm də sosial qaydaları və konvensiyaları müəyyən edən mexanizm kimi çıxış edir. O, fərdlərin hərəkətlərini istiqamətləndirir və eyni zamanda alternativ mənaların ortaya çıxmasını məhdudlaşdıra bilir.

Fərdlər diskurs daxilində mərkəzdən kənar subyekt kimi fəaliyyət göstərir. Onların hərəkətləri əvvəlki təcrübələr, mədəni və institusional kontekstlər, eləcə də mövcud sosial resurslar tərəfindən müəyyən olunur. Kontekst, həm situativ, həm də mədəni aspektlər üzrə fərdin dil və hərəkət seçimlərinə təsir göstərir. Bu baxış diskursu həm sosial, həm də lingvistik müstəvidə təhlil etməyə imkan verir.

Tədqiqat həm mətn yönümlü, həm də sosial yönümlü yanaşmaları nəzərə alaraq, fərdlərin dil vasitəsilə sosial münasibətlərini qurma və mənalandırma yollarını araşdırmağı hədəfləyir. Bu çərçivədə, diskurs analizi dili yalnız ünsiyyət aləti kimi deyil, həm də sosial reallığın konstruksiyası və fərdlərin mövqelərinin formalaşması üçün əsas vasitə kimi qəbul edir.

Bu tədqiqat diskurs təhlili metodologiyasına əsaslanır və dilin sosial praktikalarla qarşılıqlı təsirini araşdırmaq məqsədi daşıyır. Tədqiqat həm şifahi, həm də yazılı mətnləri analiz edərək fərdlərin sosial mövqelərinin və mənalandırma proseslərinin dil vasitəsilə necə qurulduğunu öyrənir. Diskursun kontekstual və situativ xarakterini nəzərə alaraq, analiz iştirakçıların mədəni və institusional kontekst daxilindəki seçimlərini və qarşılıqlı təsirlərini əhatə edir.

Tədqiqat çərçivəsində həm mətn yönümlü, həm də sosial yönümlü yanaşmalardan istifadə olunur. Mətn yönümlü yanaşma dil strukturunun və ifadə vasitələrinin təhlilinə imkan verir, sosial yönümlü yanaşma isə dilin institusional və mədəni kontekstdəki funksiyalarını və sosial mənalarını göstərir. Bu inteqrativ metod fərdlərin həm mərkəzdən kənar subyekt kimi fəaliyyətini, həm də sosial qaydalar çərçivəsində mövqelərinin formalaşmasını anlamağa imkan yaradır.

Analiz prosesində həm kvantitativ, həm də keyfiyyət təhlili elementləri istifadə olunur: mətnlərin

struktur və ardıcıllığı, dil formaları, qarşılıqlı əlaqədəki ifadə seçimi və kontekstual faktorlar sistemli şəkildə qiymətləndirilir. Bu yanaşma diskurs analizi üçün nəzəri və praktiki əsas təmin edir, dilin sosial reallığın konstruksiyasında oynadığı rolu aydın şəkildə ortaya qoyur.

Diskurs müəyyən bir mövzu haqqında danışma və ya yazma formalarını, eləcə də bu formaları tənzimləyən qaydaları müəyyənləşdirir. Başqa sözlə, o, danışmaq, yazmaq və ya davranmaq üçün sosial baxımdan qəbul edilə bilən və başa düşülən yolları müəyyən edir, eyni zamanda alternativ danışma və davranış modellərini məhdudlaşdırır və ya istisna edir. Bu xüsusiyyət diskursun mövzuya dair biliklərin formalaşmasında dominant yanaşmaları möhkəmləndirmək, alternativ baxışları isə sıxışdırmaq potensialına malik olduğunu göstərir (Hall, 2001). Parker I. isə "diskursu *obyektin qurulması üçün istifadə olunan bəyanatlar sistemi"* kimi səciyyələndirir (Parker, 1992)

Digər tədqiqatçılar da diskursun sadəcə hadisələri təsvir edən deyil, eyni zamanda fəaliyyət göstərən bir sistem olduğunu vurğulayırlar. Potter J. və Wetherell M. - in qeyd etdiyi kimi, "*diskurs yalnız hadisələri ifadə etmir, həm də əməl göstərir"* (Potter J. Wetherell M. 1987). Başqa sözlə, diskurs dünyanı onun subyektləri üçün mənalandırır və bu mənalar vasitəsilə müəyyən sosial təcrübələrə və praktik modellərə yol açır (Fairclough, 1992; Van Dijk, 1997b).

Diskurs konkret sosial və institusional kontekstlərdə müəyyən fərdlər tərəfindən yaradılır və şərh olunur. Dil istifadəçiləri yalnız vahid və məqsədyönlü məna yaradan subyektlər kimi deyil, eyni zamanda öz fəaliyyətləri vasitəsilə formalaşan "*mərkəzdən kənar"* (decentred) subyektlər kimi dəyərləndirilə bilər. Mərkəzdən kənar subyekt anlayışında insan ilə onun hərəkətləri arasında aydın sərhəd mövcud deyil, fərd bu hərəkətlərin tam ixtiraçısı və ya yeganə yaradıcısı sayılmır.

Diskursun formalaşması zamanı insanın fəaliyyəti əvvəlki təcrübələrin, diskursiv praktikaların və mövcud mətnlərin təsiri altında məhdudlaşır. Başqa sözlə, diskurs istehsalı və interpretasiyası subyektin müstəqil yaradıcılığından çox, sosial və tarixi kontekstə bağlı bir proses kimi çıxış edir. Bu mənada insanlar diskursiv fəaliyyət zamanı Fairclough N. "*üzv resursları"* (members' resources, MR) adlandırdığı geniş bilik və təcrübə spektrindən istifadə edirlər (Fairclough, 1989).

MR anlayışı dil biliklərini, sosial və təbii mühitə dair təsəvvürləri, dəyərləri, inancları və fərziyyələri əhatə edir. Bu resurslar həm kognitiv, həm də sosial xarakter daşıyır. İnsanlar mətnləri yaratmaq və şərh etmək üçün kognitiv resurslardan istifadə etsələr də, həmin resursların mənşəyi sosialdır. Onlar sosial mühitdə formalaşır, cəmiyyətdə mövcud münasibətlər və güc dinamikaları ilə sıx bağlı olur, sosial olaraq ötürülür və qeyri-bərabər şəkildə paylanır.

Beləliklə, diskursun yaradılması və təfsiri prosesi fərdi subyektin şüur səviyyəsindəki fəaliyyəti ilə məhdudlaşmır. Bu proses sosial kontekstin, ideoloji strukturların və tarixi təcrübənin təsiri altında formalaşan kompleks bir qarşılıqlı təsir sistemidir.

Norman Fairclough'ın "*Language and Power"* əsərində diskurs anlayışı həm fəaliyyət (action), həm də sosial konvensiya (convention) kimi iki aspekti birləşdirən çoxsəviyyəli bir kateqoriya kimi təqdim olunur. Müəllif diskurs terminindəki məhsuldar ikimənalılığı (productive ambiguity) vurğulayır və qeyd edir ki, diskurs həm konkret icra olunan fəaliyyətləri, həm də bu fəaliyyətləri müəyyənləşdirən sosial qaydaları ifadə edir. Onun fikrincə, "*hər bir fərdi hadisə sosial konvensiyaları özündə ehtiva edir, istənilən diskurs və ya praktik forma müəyyən konvensional diskurs və ya praktika növlərinə istinad edir"* (Fairclough, 1989).

Bu ikimənalılıqdan çıxış edən Fairclough N. göstərir ki, sosial praktikalar, o cümlədən diskurs, eyni anda həm imkan yaradır, həm də məhdudiyyət qoyur. Başqa sözlə, fərdlər yalnız mövcud sosial qaydalar çərçivəsində hərəkət edə bilirlər. O qeyd edir ki, bu ikimənalılıq fərdi fəaliyyətlərin sosial ön şərtlərini göstərir, yəni, fərd yalnız sosial konvensiyaların mövcud olduğu çərçivədə fəaliyyət göstərə bilir. Sosial praktika anlayışının əsas məğzlərindən biri də budur ki, insanlar məhdudiyyətlər vasitəsilə imkanlandırılır. Onlar yalnız müəyyən diskursiv və praktik çərçivələrin təklif etdiyi imkanlar daxilində hərəkət edə bilirlər (Fairclough, 1989).

Fairclough N. nəzəri modelində "*subyekt"* kateqoriyası mərkəzi yer tutur. O, qarşılıqlı mənaların (interpersonal meaning) detallı təhlilinə və dil istifadəçilərinin diskurs daxilində tutduqları subyekt mövqelərinə diqqət yetirir. Sosial mövqelər müəyyən diskurs tipləri çərçivəsində formalaşır və subyektlər bu mövqelər daxilində hərəkət etməyə məcbur olurlar. Bu mənada sosial məhdudiyyətlər, paradoksal şəkildə, həm də fəaliyyətin mümkünlüyünü təmin edən amillər kimi çıxış edir.

Fairclough N. subyekt anlayışında da ikimənalılığın mövcudluğunu vurğulayır. O qeyd edir, "*subyekt eyni zamanda həm aktiv agent, həm də sosial qüvvələr tərəfindən formalaşdırılan passiv varlıqdır"* (Fairclough, 1989). Həmçinin bildirir ki, "*subyekt anlayışının bir mənasında fərd siyasi və ideoloji hakimiyyətin təsiri altında olan, yəni formalaşan və nisbətən passiv mövqedə dayanan bir varlıqdır, lakin qrammatik baxımdan subyekt adətən aktiv, hərəkət edən və əməl göstərən tərəfi ifadə edir"*.

Fairclough N. qarşılıqlı mənanın iki əlaqəli, lakin fərqli aspektini ayırır, bunlar iştirakçıların sosial kimliklərini və sosial münasibətlərini əhatə edir. Bu aspekt-

lər diskurs prosesində müvafiq olaraq ifadəvi (expressive) və əlaqəvi (relational) dəyərlər kimi təzahür edir. Hər iki komponent bir-biri ilə sıx bağlı olsa da, analitik məqsədlərlə onları fərqləndirmək zəruri sayılır.

Beləliklə, Fairclough N.-ın yanaşması diskursu yalnız dil hadisəsi kimi deyil, həm də sosial güc münasibətlərinin, ideoloji strukturların və subyekt formalaşmasının dinamik qarşılıqlı əlaqəsini əks etdirən çoxqatlı sosial praktika kimi təqdim edir.

Subyekt mövqeləri və onların qarşılıqlı münasibətləri müxtəlif diskurs tipləri çərçivəsində formalaşır. Hər bir fərd bir neçə diskursiv çərçivəyə daxil olaraq müxtəlif subyekt mövqelərinə yerləşdirilir. Fərd bu mövqelərdən və sosial münasibətlərdən tam asılı olmayan avtonom varlıq deyil, əksinə, o, fərqli diskurs tipləri daxilində fəaliyyət göstərdikcə formalaşır və dəyişir.

İnsan ictimai həyata daxil olduğu andan etibarən müxtəlif institusional və sosial strukturlar daxilində mövqeləndirilir və ona konkret sosial rollar verilir. Fairclough N.-ın sözləri ilə desək, "*sosial subyektlərin yaradılması sosial proses olaraq bir şəxsin illər, hətta bütün ömür boyu müxtəlif subyekt mövqelərində yerləşdirilməsi kontekstində baş verir"*. Beləliklə, sosial subyekt müəyyən mövqelərin spesifik konfiqurasiyası kimi formalaşır və nəticədə subyekt çox vaxt fərz ediləndən daha az vahid və daha az ardıcıl olur (Fairclough, 1989).

Diskurs anlayışı və onun təhlili müxtəlif elmi istiqamətlərdə fərqli şəkildə başa düşülür və izah edilir. Tədqiqatçılar arasında bu anlayışın mahiyyəti barədə yekdil fikir mövcud deyil. Sosial elmlər sahəsində çalışan bir çox alimlər öz tədqiqatlarının diskurs analizinə əsaslandığını iddia etsələr də, "*diskurs"* termini onlar tərəfindən müxtəlif nəzəri çərçivələrdə və fərqli mənalarda işlədilir (Fairclough, 2003,).

Mills S. də bu vəziyyəti təsdiqləyərək qeyd edir ki, diskurs analizinin nisbətən qısa inkişaf tarixi ərzində termin bir istiqamətdən digərinə keçmiş, dilin istifadəsinin müxtəlif aspektlərini əhatə etməyə başlamışdır. Onun fikrincə, diskurs anlayışı fərqli tədqiqatçılar tərəfindən müxtəlif nəzəri və metodoloji çərçivələrdə şərh edilir (Mills, S. 1997).

Fairclough N. bu fərqli mövqeləri sistemləşdirmək məqsədilə "*mətn yönümlü diskurs analizi"* (text-oriented discourse analysis) ilə "*sosial yönümlü diskurs analizi"* ni bir-birindən fərqləndirir. O, bu iki yanaşmanın bir-birini istisna etmədiyini vurğulayaraq diskursun həm dilçilik, həm də sosial nəzəri baxımdan təhlil olunmasının vacibliyini müdafiə edir. Fairclough N.-ın yanaşmasında dil sadəcə kommunikativ vasitə deyil, həm də sosial praktikaların bir forması kimi qəbul olunur.

Cameron D. və Kulick D. də bu baxışı paylaşaraq bildirirlər ki, mətn yönümlü diskurs analizində tədqiq olunan dil hadisələri sosial kontekstdən təcrid olunmamalı, əksinə, onların sosial mənaları və funksiyaları çərçivəsində izah edilməlidir. Onların fikrincə, dilin forması ilə onun sosial təzahürləri bir-birini tamamlayan iki aspektdir (Cameron, D. & Kulick, D. 2003).

Diskurs analizinə mətn yönümlü yanaşmanın praktik nümunəsini David Crystal ABŞ prezident seçkilərində Barack Obamanın qalibiyyət nitqinin təhlili vasitəsilə təqdim etmişdir. Crystal bu nitqdə ritorik təsir gücünü artırmaq məqsədilə qrammatik paralellizmin, yəni eyni sintaktik strukturun təkrarlanmasının , məqsədyönlü şəkildə tətbiq edildiyini vurğulayır. Nitqin giriş hissəsində Obamanın "*who clauses"* konstruksiyalarını ardıcıl şəkildə işlətməsi (*If there is anyone out there who still doubts that America is a place where all things are possible, who still wonders if the dream of our founders is alive in our time, who still questions the power of our democracy, tonight is your answer.* - CNNPolitics.com, 2008) dinləyicilərin diqqətini əsas ideyaya cəmləyir və nitqin emosional təsirini gücləndirir.

Dil və kontekst arasındakı qarşılıqlı əlaqə diskurs analizinin inkişafında mühüm rol oynamışdır. Bu istiqamət J. R. Firth, Michael Halliday və John Sinclair kimi tədqiqatçıların işlərində əsas prinsip kimi formalaşmışdır. Firth J.R. antropoloq Malinowskinin "*situasiya konteksti"* və "*mədəni kontekst"* anlayışlarına əsaslanaraq qeyd edir ki, hər hansı ifadənin mənasını anlamaq üçün onun daxil olduğu situativ və mədəni kontekstə dair məlumata sahib olmaq vacibdir. Başqa sözlə, danışanların nə etdiklərini və hansı mədəniyyətə mənsub olduqlarını bilmədən mətnin mənasını tam dərk etmək mümkün deyil (Martin, 2001).

Halliday, M.A.K. bu münasibəti daha da inkişaf etdirərək situasiya kontekstini real mətnlərin yaranma şəraiti, mədəni konteksti isə dil istifadəçilərinin seçim imkanları və potensial mətnlər toplusu ilə əlaqələndirir. Beləliklə, fərdin müəyyən mədəni kontekstdə malik olduğu alternativlər arasından etdiyi konkret seçimlər situasiya kontekstində baş verir və bu iki səviyyə birlikdə mətnin dil quruluşuna birbaşa təsir göstərir.

Van Dayk, T.A. isə kontekst anlayışını daha geniş şəkildə şərh edir. O, konteksti subyektiv konstruksiya kimi dəyərləndirir və hesab edir ki, bu konstruksiya yalnız hər mətnin unikal xüsusiyyətlərini deyil, həm də dil istifadəçilərinin paylaşılmış bilik bazasını və ortaq sosial təsəvvürlərini əhatə edir. Onun fikrincə, "*diskursa təsir edən və ya diskursdan təsirlənən sosial vəziyyət deyil, iştirakçıların həmin situasiyanı necə müəyyənləşdirdikləridir"*. Bu baxımdan, kontekst obyektiv şərtlər toplusu deyil, ünsiyyət iştirakçıları tərəfindən qarşılıqlı əlaqə zamanı davamlı olaraq yenilənən subyektiv və sosial cəhətdən formalaşan konstruksiyadır (van Dijk, 2008).

Firth-in fəaliyyəti, ümumilikdə, diskurs təhlilində mühüm dönüş nöqtəsi hesab edilir. O, dilin yalnız süni nümunələr üzərindən deyil, real istifadə hallarına əsaslanaraq öyrənilməsini vacib sayırdı. Bu yanaşma

mənanın forma ilə ayrılmaz şəkildə bağlı olduğunu və dilin semantik məzmununun yalnız kontekstə əsasən başa düşülə biləcəyini vurğulayır (Stubbs, 1996).

Beləliklə, "*diskurs təhlili insanlar dilə dair biliklərindən istifadə edərək sosial reallıqda müəyyən fəaliyyətləri həyata keçirdikdə nə baş verir?"* sualına cavab axtaran bir tədqiqat istiqaməti kimi dəyərləndirilir (Johnstone, 2002). Başqa sözlə, bu, dilin praktik istifadəsinin, yəni dilin sosial kontekstlərdə necə işlədilməsinin təhlilidir. Diskurs təhlili həm şifahi, həm də yazılı ünsiyyət formalarını, onların quruluşunu və sosial funksiyalarını araşdırır.

Chimombo S. və Roseberry W. diskurs təhlilinin məqsədini mətnlərin dərin strukturunu anlamaq və bu mətnlərin istifadəçilər üçün necə məna qazandığını izah etməkdə görürlər.

Nəticə etibarilə, diskursun formalaşması və təfsiri subyektin sosial mövqeyi, kontekstin struktur səviyyələri və paylaşılmış sosial biliklər sistemi ilə sıx əlaqədə baş verir. Bu, diskurs analizini sadəcə dilin struktur öyrənilməsindən fərqləndirərək onu sosial elmlərin əsas tədqiqat istiqamətlərindən birinə çevirir.

Diskurs təhlilçiləri təkcə insanların nə dediklərini deyil, həm də fikirlərini hansı ardıcıllıqla ifadə etdiklərini öyrənirlər. Yəni, söhbət və ya yazılı mətn çərçivəsində ifadələrin sırası, əvvəl nə deyildiyi və sonra hansı cümlə ilə davam etdirildiyi kimi aspektlər diskursun əsas struktur komponentlərindən biri hesab olunur. Bu ardıcıllıq mədəniyyətlər və dillər arasında fərqli şəkildə təşkil oluna bilər.

Diskursun bu istiqamətdə sistemli araşdırılması ilk dəfə Mitchell, T.F. tərəfindən aparılmışdır. O, insanların alış-veriş prosesində istifadə etdikləri ifadə ardıcıllığını təhlil edərək, diskursun strukturunu "*mərhələlər"* (stages) anlayışı vasitəsilə izah etmişdir. Mitchell, T.F. *mərhələlər* dedikdə dil istifadəçilərinin qarşılıqlı münasibətlər zamanı keçdiyi müəyyən ardıcıl addımları nəzərdə tutur. Onun tədqiqatı əsasən bu münasibətlərin mətn səviyyəsindəki ümumi təşkilatına yönəlmiş, dilin hər bir mərhələdə necə işlədilməsinə isə nisbətən az diqqət yetirmişdir (Mitchell, T.F., 1957).

Sonrakı illərdə Hasan R. və Ventola E. bu yanaşmanı inkişaf etdirərək xidmət sahəsindəki qarşılıqlı münasibətlərin diskurs strukturunu tədqiq etmişlər. Onlar xidmət prosesində baş verən zəruri və ixtiyari mərhələləri müəyyənləşdirmiş, hər bir mərhələdə istifadə olunan ifadələrin sosial və situativ kontekstdən asılı olduğunu göstərmişlər. Məsələn, "*Hi, how are you?"* (Salam, necəsiniz?) kimi salamlaşma zamanı istifadə olunan ifadələr xidmət prosesində hər zaman məcburi olmasa da, "*Can I have...?"* (Mənə ... verə bilərsiniz?) və ya "*Give me...*" (Mənə verin ...) kimi ifadələr qarşılıqlı münasibətin əsas mərhələsini təşkil edir.

Bu ifadələrin seçimi xidmətin baş verdiyi mühit (supermarket, poçt şöbəsi, səyahət agentliyi və s.), iştirakçıların yaşı, sosial statusu və ünsiyyətin üzbəüz, yaxud telefon vasitəsilə aparılması kimi amillərlə müəyyənləşir. Beləliklə, mətnin struktur elementləri ilə onların dil vasitəsilə ifadə formaları arasında sabit və universal uyğunluqdan danışmaq mümkün deyil.

Mitchell, T.F. və davamçılarının struktur yanaşmasından fərqli olaraq, *söhbət təhlili* (conversation analysis) istiqamətində çalışan tədqiqatçılar şifahi ünsiyyətin təkrarlanan modellərini daha mikro səviyyədə araşdırmışlar. Bu tədqiqatlar insanların söhbətə necə başlayıb bitirdiklərini, növbə dəyişmələrini, fasilələri, intonasiya dəyişikliklərini və sözün üst-üstə düşmə hallarını incələyir. Məsələn, gündəlik dialoqlar, həkim-pasiyent qarşılıqlı münasibətləri, psixiatrik müsahibələr və hüquqi sahədə aparılan söhbətlər bu analizlərin əsas obyektlərindəndir.

Beləliklə, diskursun struktur təhlili həm mətn səviyyəsində mərhələlilik (staging), həm də söhbət səviyyəsində dinamik qarşılıqlı əlaqə kimi iki fərqli, lakin bir-birini tamamlayan yanaşma istiqamətində inkişaf etmişdir. Bu yanaşmalar birgə şəkildə diskursun həm sosial, həm də funksional aspektlərinin dərin anlaşılmasına imkan yaradır.

Nəticə

Bu tədqiqat göstərir ki, diskurs yalnız dilin istifadəsi deyil, həm də sosial reallığın konstruksiyasında və fərdlərin mövqelərinin formalaşmasında əsas rol oynayır. Diskurs fərdlərin davranışlarını istiqamətləndirir, mövcud sosial qaydalar və institusional konvensiyalar çərçivəsində imkanlar və məhdudiyyətlər yaradır. Beləliklə, fərdlər mərkəzdən kənar subyekt kimi fəaliyyət göstərir, lakin onların hərəkətləri əvvəlki təcrübələr, mədəni və situativ kontekstlər, həmçinin sosial resurslar tərəfindən müəyyən olunur. Fairclough N.-ın *üzv resursları* anlayışı bu prosesin mahiyyətini açıq şəkildə göstərir, çünki fərdlər dil bilikləri, inanclar və sosial təcrübələr vasitəsilə diskursda iştirak edirlər və bu resurslar sosial mühitdə qeyri-bərabər paylanır.

Tədqiqat həm mətn yönümlü, həm də sosial yönümlü yanaşmaları birləşdirərək diskurs analizinə inteqrativ çərçivə təqdim edir. Mətnlərin strukturu, ardıcıllığı və dil vasitələri iştirakçıların sosial münasibətlərini və mövqelərini necə formalaşdırdığını ortaya qoyur. Kontekstin rolu xüsusilə vacibdir. Situativ və mədəni kontekstlər diskursun mənasını və funksiyasını müəyyən edir, iştirakçıların seçim imkanlarını və hərəkətlərini yönləndirir.

Bundan əlavə, tədqiqat göstərir ki, diskurs yalnız passiv şəkildə sosial qaydaları əks etdirmir, həm də onları aktiv şəkildə yaradır və sosial reallığın konstruksiyasında fəal rol oynayır. Dil həm ünsiyyət aləti, həm də sosial mənaları və münasibətləri ifadə edən vasitə kimi çıxış edir. Bu yanaşma diskursun həm lingvistik, həm də sosial aspektlərini eyni vaxtda araşdırmaq imkanı

verir və gələcək tədqiqatlar üçün nəzəri və metodoloji əsas təmin edir. Nəticədə, dil və diskurs sosial reallığın qurulmasında, fərdlərin mövqelərinin formalaşmasında və qarşılıqlı əlaqələrin idarə olunmasında mərkəzi rol oynayır.

Bu sahənin gələcək inkişafı üçün bir sıra imkanlar və çağırışlar mövcuddur. Birincisi, texnoloji tərəqqi və rəqəmsal platformaların genişlənməsi diskursun formalaşması və yayılması prosesinə yeni ölçülər əlavə edir. Sosial media, forumlar və onlayn müzakirələr kimi müasir kommunikasiya kanalları, fərdlərin subyekt mövqelərini və sosial praktikalarını daha dinamik və mürəkkəb bir şəkildə əks etdirir.

İkincisi, interdisiplinar yanaşmaların tətbiqi diskurs analizinə əlavə dərinlik gətirə bilər. Psixolinqvistik, kognitiv və sosioloji perspektivlərin inteqrasiyası, iştirakçıların qərar qəbuletmə prosesləri və sosial münasibətlərini daha ətraflı təhlil etməyə imkan verir. Bu, həmçinin subyekt mövqelərinin formalaşmasında fərdi və kollektiv faktorların qarşılıqlı təsirini ortaya qoyur.

Üçüncüsü, gələcək tədqiqatlarda kontekst anlayışının daha geniş və incə aspektlərinin öyrənilməsi vacibdir. Fərqli mədəniyyət və sosial qrupların diskurs təcrübələrinin müqayisəli təhlili, dilin və sosial praktikaların universal və lokal xüsusiyyətlərini müəyyən etməyə kömək edə bilər.

Bu, sahənin davamlı inkişafını, yeni kontekstlərin və kommunikasiya kanallarının araşdırılmasını və dilin sosial həyatdakı rolunun daha geniş anlaşılmasını mümkün edir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Cameron, D., & Kulick, D. (2003). Language and Sexuality. Cambridge: Cambridge University Press. 75,103-105, 256 s.
2. Chimombo, J., & Roseberry, W. (1998). The Power of Discourse. London: Macmillan. 222, 278 s.
3. Crystal, D. (2008). A Dictionary of Linguistics and Phonetics. Oxford: Blackwell. 40-73,616 s.
4. Fairclough, N. (1989). Language and Power. London: Longman. 24-25, 39, 108 259 s.
5. Fairclough, N. (1992). Discourse and Social Change. Cambridge: Polity Press. 113,126,148 304 s.
6. Hall, S. (2001). Representation: Cultural Representations and Signifying Practices. London: Sage. 5, 316 s.
7. Johnstone, B. (2002). Discourse Analysis. Oxford: Blackwell. 57, 90-93, 304 s.
8. Martin, J. R. (2001). Beyond Exchange: Appraisal Systems in English. Amsterdam: John Benjamins. 151, 200 s.
9. Mills, S. (1997). Discourse. London: Routledge. 173, 212 s.
10. Mitchell, T. F. (1957). The Language of Buying and Selling in Cyrenaica. Hesperis, 44, 33–50. 18 s.
11. Obama, B. (2008). A More Perfect Union [Speech]. CNNPolitics.com. Available at: https://edition.cnn.com/2008/POLITICS/03/18/obama.speech.transcript/
12. Parker, I. (1992). Discourse Dynamics: Critical Analysis for Social and Individual Psychology. London: Routledge. 72, 344 s.
13. Potter, J., & Wetherell, M. (1987). Discourse and Social Psychology: Beyond Attitudes and Behaviour. London: Sage. 17, 197 s.
14. Stubbs, M. (1996). Text and Corpus Analysis: Computer-Assisted Studies of Language and Culture. Oxford: Blackwell. 23-37, 238 s.
15. Van Dijk, T. A. (1997b). Discourse as Structure and Process. London: Sage. 360 s.
16. Van Dijk, T. A. (2008). Discourse and Power. Basingstoke: Palgrave Macmillan. 10, 300 s.
17. Mills, S. (1997). Discourse. London: Routledge. 177 s.
18. Stubbs, M. (1996). Text and Corpus Analysis: Computer-Assisted Studies of Language and Culture. Oxford: Blackwell. 126, 238 s.
19. Johnstone, B. (2002). Discourse Analysis. Oxford: Blackwell. 3, 304 s.
20. Chimombo, S., & Roseberry, W. (1998). The Power of Discourse. London: Macmillan. 6, 72, 278 s.

DOİ: 10.32010/PRQK2959

QARABAĞ MÜHARİBƏSİ MÖVZULU BƏDİİ ƏSƏRLƏRİN NƏŞR VƏ REDAKTƏSİ: NƏZƏRİ VƏ PRAKTİK PROBLEMLƏR

Afaq Afiq MƏMMƏDOVA
Redaksiya-nəşriyyat işi kafedrasının doktorantı
İnformasiya və sənəd menecmenti fakültəsi
Bakı Dövlət Universiteti
ORCID: 0009-0000-7554-3710
E-mail: tagiyevaafaq78@gmail.com

Xülasə: Məqalədə Qarabağ mövzusunun Azərbaycan ədəbiyyatında və nəşriyyat fəaliyyətində tutduğu mövqeyin mahiyyəti və tarixi inkişafı ətraflı araşdırılır. Qarabağ yalnız coğrafi bir məkan deyil, həm də milli kimliyin, kollektiv yaddaşın və ideoloji mübarizənin simvolu kimi Azərbaycan yazılı ədəbiyyatında mühüm ədəbi-estetik xətt formalaşdırmışdır. İkinci Qarabağ müharibəsindən sonrakı mərhələdə bu mövzuya maraq daha da artmış, şəhidlərin, qazilərin və döyüş qəhrəmanlarının həyat yolunu, igidliyini və fədakarlığını əks etdirən çoxsaylı poetik nümunələr, nəsr əsərləri və dramaturji mətnlər nəşr olunmuşdur. Həmin əsərlər təkcə ədəbi hadisə kimi deyil, həm də gənc nəslin milli ruhda tərbiyəsində, vətənpərvərlik ideyalarının möhkəmlənməsində strateji funksiyalar daşıyan mədəni fakt kimi diqqət mərkəzinə çevrilmişdir. Müasir elmi-nəzəri təhlillər göstərir ki, Qarabağ mövzusuna dair bədii əsərlərin redaktə və nəşr prosesində bir sıra problemlər mövcuddur: dil və üslub baxımından həddindən artıq patetikliyin müşahidə olunması, faktoloji qeyri-dəqiqliklər, etik və estetik baxımdan uyğunsuzluqlar, metaforik ifadələrin təkrarlanması, eləcə də texniki redaktənin zəifliyi bu sahədə keyfiyyətə təsir edən amillər kimi ortaya çıxır. Bu məqamlar göstərir ki, Qarabağ mövzusu yalnız ədəbiyyatın təhkiyə predmeti deyil, eyni zamanda dövlətçilik, milli ideologiya və mədəni yaddaşın qorunması ilə bağlı böyük missiyadır. Ona görə də bu əsərlərin nəşri və redaktəsi peşəkar redaktor və naşirlərin məsuliyyətli yanaşmasını, elmi-metodoloji hazırlığı, milli dəyərlərə sədaqəti və dövlət səviyyəsində dəstəyi zəruri edir.
Açar sözlər: Qarabağ ədəbiyyatı, Vətən Müharibəsi, qəhrəmanlıq poeziyası, redaktə, nəşr ənənələri, milli yaddaş.

PUBLICATION AND EDITING OF LITERARY WORKS ON THE KARABAKH WAR: THEORETICAL AND PRACTICAL PROBLEMS

Afag Afig Mammadova
Doctoral Student, Department of Editorial and Publishing Work
Faculty of Information and Document Management
Baku State University
ORCID: 0009-0000-7554-3710
E-mail: tagiyevaafaq78@gmail.com

Abstract: The article examines the significance and historical development of the Karabakh theme in Azerbaijani literature and publishing activities. Karabakh is not merely a geographical territory but also a symbol of national identity, collective memory, and ideological struggle that has shaped an important literary and aesthetic line in Azerbaijani written literature. In the post–Second Karabakh War period, interest in this theme increased considerably, and numerous poetic works, prose texts, and dramatic pieces dedicated to martyrs, veterans, and war heroes were published. These works are not only literary events but also cultural phenomena that play a strategic role in educating the younger generation in the spirit of patriotism and strengthening national values. Contemporary scholarly analyses reveal a number of issues in the editing and publication of artistic works on the Karabakh theme: excessive pathos in language and style, factual inaccuracies, ethical and aesthetic inconsistencies, repetitive metaphoric expressions, as well as shortcomings in technical editing are among the factors influencing quality. These aspects demonstrate that the Karabakh theme is not simply a literary subject, but also a mission connected with statehood, national ideology, and the preservation of cultural memory. Therefore, the publication and editorial work in this field require the professional responsibility of editors and publishers, scientific and methodological preparation, fidelity to national values, and state-level support.
Keywords: Karabakh literature, Patriotic War, heroic poetry, editing, publishing traditions, national memory

ИЗДАНИЕ И РЕДАКТИРОВАНИЕ ХУДОЖЕСТВЕННЫХ ПРОИЗВЕДЕНИЙ НА ТЕМУ КАРАБАХСКОЙ ВОЙНЫ: ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ И ПРАКТИЧЕСКИЕ ПРОБЛЕМЫ

Афаг Афиг МАМЕДОВА
Докторант кафедры редакционно-издательского дела
Факультет информационного и документационного менеджмента
Бакинский государственный университет
ORCID: 0009-0000-7554-3710
Электронная почта: tagiyevaafaq78@gmail.com

Резюме: В статье исследуется значение и историческое развитие Карабахской темы в Азербайджанской литературе и издательской деятельности. Карабах представляет собой не только географическую территорию, но и символ национальной идентичности, коллективной памяти и идеологической борьбы, сформировавший важное литературно-эстетическое направление в Азербайджанской письменной культуре. В послевоенный период после Второй Карабахской войны интерес к данной теме значительно возрос, появились многочисленные поэтические произведения, прозаические тексты и драматические пьесы, посвящённые шехидам, ветеранам и героям войны. Эти произведения рассматриваются не только как литературное явление, но и как культурный факт, играющий стратегическую роль в воспитании молодого поколения в духе патриотизма и в укреплении национальных ценностей. Современные научные исследования показывают, что в процессе редактирования и издания художественных произведений на Карабахскую тему существуют определённые проблемы: чрезмерный пафос в языке и стиле, фактические неточности, этико-эстетические несоответствия, повторяемость метафорических выражений, а также недостатки технической редакции являются факторами, влияющими на качество. Эти обстоятельства демонстрируют, что Карабахская тема — это не только предмет литературного повествования, но и миссия, связанная с государственностью, национальной идеологией и сохранением культурной памяти. Поэтому публикация и редакторская работа в этой сфере требуют профессиональной ответственности редакторов и издателей, научно-методологической подготовки, верности национальным ценностям и государственной поддержки.
Ключевые слова: Карабахская литература, Отечественная война, поэзия героизма, редактирование, издательские традиции, национальная память.

Giriş

Azərbaycan ədəbiyyatında Qarabağ mövzusu əsrlər boyu aparıcı istiqamətlərdən biri olmuş, həm tarixi hadisələrin, həm də milli-mədəni identikliyin bədii ifadəsi kimi çıxış etmişdir. Qarabağ yalnız coğrafi məkan olaraq deyil, həm də kollektiv yaddaşın, milli şüurun, ideoloji dəyərlərin və mənəvi irsin daşıyıcısı olaraq Azərbaycan xalqının mədəniyyətində xüsusi yer tutmuşdur. Qarabağın zəngin təbiəti, tarixi abidələri, folklor ənənələri və qəhrəmanlıq salnaməsi hələ XIX əsrdən etibarən yazıçı və şairlərin əsərlərində öz əksini tapmışdır. Lakin XX əsrin sonlarında baş verən münaqişələr və müharibələr bu mövzunun aktuallığını daha da artırmış, Qarabağ mövzusu Azərbaycan ədəbiyyatında təkcə bədii mətnlərin süjeti deyil, həm də milli ideologiyanın əsas simvollarından birinə çevrilmişdir (Əziz, 2021).

Azərbaycan ədəbiyyatında Qarabağ motivlərinin güclənməsi təkcə siyasi hadisələrin bədii əksi ilə məhdudlaşmır. Bu mövzu həm də mədəni yaddaşın qorunmasına, milli kimliyin möhkəmlənməsinə və vətənpərvərlik ideyalarının nəsillər arasında ötürülməsinə xidmət etmişdir. Qarabağ müharibələrinin təsiri ilə ədəbi prosesdə qəhrəmanlıq, şəhidlik, vətən sevgisi və qələbə arzusu bədii-estetik kateqoriyalar kimi ön plana çıxmışdır. İkinci Qarabağ müharibəsi bu tendensiyanın zirvə nöqtəsi olmuş, müharibədən sonra yazılan əsərlərdə həm qəhrəmanların obrazı, həm də xalqın qələbə sevinci yeni poetik çalarlarla təsvir olunmuşdur. Bu əsərlər bir tərəfdən milli yaddaşın bədii təcəssümü, digər tərəfdən isə ideoloji və siyasi məzmun daşıyıcısı kimi dəyərləndirilə bilər (Həsənli, 2022).

Qarabağ mövzusu ilə bağlı bədii əsərlərin nəşri müasir dövrdə milli ideologiyanın təbliğində mühüm vasitədir. Ədəbi nümunələrin çapı, tərtibatı, redaktəsi və geniş oxucu kütləsinə təqdim olunması sadəcə texniki proses deyil, həm də dövlət siyasətinin, milli ideoloji kursun və informasiya təhlükəsizliyinin bir hissəsidir. Qarabağla bağlı əsərlərin artması, onların müxtəlif nəşriyyatlarda işıq üzü görməsi bir tərəfdən ədəbi-bədii irsin zənginləşməsinə, digər tərəfdən isə milli şüurun möhkəmlənməsinə xidmət edir. Xüsusən də müharibə mövzulu əsərlərin nəşri milli-mənəvi mirasın gələcək nəsillərə ötürülməsi baxımından strateji əhəmiyyət daşıyır (Əliyev, 2023). Bu mövzuda çap edilən əsərlərin redaktə və nəşr prosesi müəyyən çətinliklərlə müşayiət olunur. Bir çox əsərlərdə dilin patetikliyi, şüarçılığın çoxluğu, faktoloji dəqiqliyin pozulması, tarixi hadisələrin qarışdırılması, qəhrəmanların ad və rütbələrinin yanlış

verilməsi, toponimlərin səhv yazılması kimi problemlər müşahidə edilir. Bundan əlavə, metaforaların yersiz təkrarı, simvolik ifadələrin məna baxımından zəifliyi, bədii keyfiyyətin qeyri-bərabərliyi əsərlərin estetik dəyərini azaldır. Redaktə işində orfoqrafik və punktuasiya səhvləri, texniki qüsurlar, plagiat halları da kifayət qədərdir. Bütün bunlar göstərir ki, Qarabağ mövzulu əsərlərin nəşri peşəkar yanaşma tələb edən mürəkkəb bir prosesdir (Baxşəliyev, 2023).

Müasir Azərbaycan nəşriyyat təcrübəsində Qarabağla bağlı əsərlərin artması ilə yanaşı, onların keyfiyyətli şəkildə oxucuya təqdim olunması üçün yeni tələblər ortaya çıxmışdır. Qəhrəmanlıq mövzulu poetik və nəsr əsərlərinin redaktəsi yalnız mətnin texniki işlənməsi deyil, həm də milli yaddaşa və ideoloji məzmuna xidmət edən məsuliyyətli bir fəaliyyət kimi qiymətləndirilməlidir. Bu sahədə redaktorların peşəkarlığı, müəllif-redaktor əməkdaşlığı, dövlət qurumlarının dəstəyi və etik çərçivələrin müəyyən olunması mühüm rol oynayır.

Bütün deyilənlərdən aydın olur ki, Qarabağ mövzusu Azərbaycan ədəbiyyatında təkcə bir bədii mövzu deyil, həm də milli ideologiyanın, tarixi yaddaşın və mədəni kimliyin əsas daşıyıcısıdır. Onun nəşr və redaktə prosesinin elmi şəkildə öyrənilməsi həm ədəbiyyatşünaslıq, həm də nəşriyyat işi baxımından xüsusi aktuallıq kəsb edir. İkinci Qarabağ müharibəsindən sonra bu istiqamətdə yaranan əsərlərin çoxluğu və onların nəşr problemləri yeni elmi-nəzəri araşdırmaların aparılmasını zəruri edir. Bu məqalənin əsas məqsədi də Qarabağ mövzusunda bədii əsərlərin nəşri və redaktəsində mövcud olan problemləri üzə çıxarmaq, onların həlli yollarını göstərmək və milli ideologiyanın gücləndirilməsi baxımından təkliflər irəli sürməkdir (Quliyev, 2022; Hacıyev, 2023).

Nəzəriyyə

Qarabağ mövzusu Azərbaycan ədəbiyyatında uzun illərdir ki, bədii yaradıcılığın mühüm istiqamətlərindən biri kimi çıxış edir və müxtəlif tarixi dövrlərdə fərqli məna və estetik çalarlarla təqdim olunmuşdur. Qarabağ münaqişəsi və müharibələri nəticəsində mövzuya maraq daha da artmış, həm poeziya, həm də nəsr janrında çoxsaylı əsərlərin yaranmasına səbəb olmuşdur. Ədəbiyyat tarixindən məlumdur ki, müharibə dövrlərində və ondan sonrakı mərhələlərdə bədii yaradıcılıq milli yaddaşın qorunması üçün strateji vasitəyə çevrilir və məhz buna görə də Qarabağ mövzusunun Azərbaycan ədəbiyyatında önəmi xüsusi vurğulanmalıdır (Əziz, 2021).

Əsərlərin əsas məzmununu qəhrəmanlıq, şəhidlik və vətən sevgisi motivləri təşkil edir. Müəlliflər Qarabağ döyüşlərində iştirak etmiş igidlərin obrazını həm real, həm də simvolik şəkildə təqdim edərək onları milli kimliyin daşıyıcısına çevirirlər. Bununla yanaşı, bir çox əsərlərdə qəhrəman obrazlarının həddindən artıq idealizə edilməsi müşahidə olunur. Belə təqdimat oxucu ilə emosional bağın yaranmasına mane olur, çünki obraz insani xüsusiyyətlərdən məhrum edildikdə, yalnız mücərrəd simvol səviyyəsində qalır. Bu baxımdan müharibə mövzulu əsərlərin redaktəsində etik balansın qorunması və qəhrəman obrazlarının həm ideal, həm də insani tərəflərinin vəhdətdə göstərilməsi vacibdir (Həsənli, 2022).

Dil və üslub məsələləri də Qarabağ mövzusunda nəşr edilən əsərlərin mühüm problemlərindən biridir. Çoxsaylı poetik nümunələrdə dilin patetik xarakter daşıması, şüarçılığın üstünlük təşkil etməsi əsərin bədii-estetik dəyərinə mənfi təsir göstərir. Məsələn, "Qarabağ bizimdir!", "Şəhidlər ölməz!" kimi ifadələrin təkrar istifadəsi oxucuya emosional təsir imkanlarını azaldır. Eyni zamanda, bəzi əsərlərdə klassik heca vəznindən sərbəst şeir formasına keçidlər müşahidə olunur ki, bu da üslub vahidliyinin pozulmasına gətirib çıxarır. Sanki müəlliflər emosional təsir gücünü artırmaq məqsədilə müxtəlif formalardan istifadə edirlər, lakin nəticədə poetik bütövlük itir (Məmmədov, 2021).

Faktoloji dəqiqlik məsələsi də mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Qarabağ mövzusuna həsr olunmuş bəzi əsərlərdə tarixi hadisələrin qarışdırılması, qəhrəmanların ad və rütbələrinin yanlış göstərilməsi, toponimlərin səhv yazılması kimi hallara rast gəlinir. Bu, yalnız redaktə səhlənkarlığı deyil, həm də milli yaddaşın təhrif olunması təhlükəsini yaradır. Məsələn, bəzi poetik mətnlərdə Xocalı soyqırımı hadisələri 2020-ci il Vətən müharibəsi ilə qarışdırılır, yaxud azad edilmiş rayonların adları səhv verilir. Belə faktoloji yanlışlıqlar yalnız redaktorun deyil, həm də nəşriyyatın məsuliyyətini artırır və gələcəkdə oxucunun yaddaşında səhv təsəvvürlərin formalaşmasına səbəb ola bilər (Quliyev, 2022).

Müasir Qarabağ mövzulu əsərlərdə metaforik və simvolik yanaşmalar da geniş yayılmışdır. Bayraq, torpaq, şəhid qanı kimi simvollar bir çox şeirlərdə əsas məna yükünü daşıyır, lakin onların tez-tez təkrarlanması poetik orijinallığı zəiflədir. Bunun əksinə olaraq, bəzi müəlliflər qeyri-adi bənzətmələrdən istifadə edir, lakin bu metaforaların oxucu tərəfindən anlaşılması çətinləşir. Məsələn, "Qarabağ – qanad açmış alovlu bir dua" kimi ifadələr poetik baxımdan maraqlı görünsə də, məna baxımından qeyri-aşkar qalır. Beləliklə, redaktorların və tənqidçilərin əsas vəzifələrindən biri də metaforik və simvolik ifadələrin mətn daxilində işlənmə səviyyəsini qiymətləndirmək və onların estetik tutumunu qorumaqdır (Hacıyev, 2023).

Texniki redaktə problemləri Qarabağ mövzulu əsərlərin nəşrində ən çox rast gəlinən çətinliklərdən biridir. Orfoqrafik və punktuasiya səhvləri, dil qaydalarına

əməl edilməməsi, sosial şəbəkələrdən gələn üslub təsirləri nəşrlərin keyfiyyətini aşağı salır. Üstəlik, bəzi müəlliflər müxtəlif mənbələrdən eyni qəhrəman haqqında məlumatları təkrar edir və nəticədə plagiat hallarına yol verirlər. Bu isə orijinal bədii yanaşmanın zəifləməsinə səbəb olur. Plagiatla yanaşı, təkrarçılıq problemi də geniş yayılıb: müxtəlif müəlliflər eyni qəhrəmanın həyatını oxşar şəkildə təsvir edir və nəticədə oxucu yeni bədii dəyər əldə etmir (İsmayıl, 2020).

Praktik nümunələr də bu problemləri təsdiq edir. Əflatun Baxşəliyevin "Qarabağ Azərbaycandır" kitabı həm ideoloji, həm də poetik məzmun baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb etsə də, redaktə və dizayn baxımından müəyyən qüsurlara malikdir. Kitabın üz qabığında Şuşa qala qapısının təsvirinə az yer verilməsi, üzərində "Шуша" sözünün kiril əlifbası ilə yazılması müasir nəşriyyat prinsiplərinə uyğun deyil. Halbuki Qarabağ mövzulu nəşrlərdə milli simvolların düzgün verilməsi yalnız estetik deyil, həm də ideoloji məsələdir (Baxşəliyev, 2023).

Bütün bu müşahidələr onu göstərir ki, Qarabağ mövzusuna həsr olunmuş əsərlərin nəşri və redaktəsi yalnız bədii mətnlərin texniki işlənməsi deyil, həm də milli ideologiyanın, mədəniyyətin və tarixi yaddaşın qorunması baxımından strateji bir missiyadır. Bu missiyanın həyata keçirilməsi üçün xüsusi redaktə qruplarının yaradılması, müəlliflə redaktor arasında sıx əməkdaşlıq, nəşrlərdə etik və estetik balansın qorunması zəruridir. Eyni zamanda, dövlət qurumlarının bu sahədə dəstək göstərməsi, Qarabağ mövzulu əsərlərin nəşrini təşviq edən proqramların işlənməsi də vacib şərtlərdəndir (Əliyev, 2023).

Nəticə və Təkliflər

Aparılan araşdırmalar göstərir ki, Qarabağ mövzusu Azərbaycan ədəbiyyatında əsrlər boyu müxtəlif mərhələlərdə fərqli məna yükləri daşısa da, XX əsrin sonu və XXI əsrin əvvəllərində münaqişə və müharibələrin təsiri ilə daha da aktuallaşmış və müasir ədəbi prosesin prioritet istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir. İkinci Qarabağ müharibəsindən sonra qəhrəmanlara, şəhidlərə və qazilərə həsr olunmuş əsərlərin artması mövzunun ideoloji və estetik tutumunu gücləndirmiş, onların nəşri və redaktəsi milli-mədəni inkişafın tərkib hissəsinə çevrilmişdir (Əliyev, 2023).

Lakin aparılan təhlil həm poeziya, həm də nəsr janrında bir sıra problemlərin mövcudluğunu üzə çıxarmışdır. Bu problemlər sırasında dil və üslubun həddindən artıq patetik xarakter alması, şüarçılığın çoxluğu, faktoloji dəqiqliyin pozulması, tarixi hadisələrin qarışdırılması, qəhrəman ad və rütbələrinin yanlış verilməsi, toponimlərin səhv yazılması xüsusi yer tutur. Bundan başqa, metaforik və simvolik ifadələrin təkrarlanması, estetik dərinliyin zəifləməsi, qəhrəman obrazlarının həddindən artıq idealizə olunması da oxucu ilə emosional bağın zəifləməsinə səbəb olur (Həsənli, 2022). Bütün bunlar göstərir ki, Qarabağ mövzusunun ədəbiyyatda təqdimi ilə bağlı yalnız bədii-estetik deyil, həm də redaksiya və nəşriyyat işində elmi-metodoloji yanaşmaya ehtiyac vardır.

Texniki redaktə problemləri də mövzunun elmi təhlilində diqqət çəkən əsas məqamlardandır. Orfoqrafik və punktuasiya səhvləri, plagiat halları, sosial şəbəkə üslubunun mətnlərə təsiri, redaktə səhlənkarlığı Qarabağ mövzulu əsərlərin bədii-estetik keyfiyyətinə mənfi təsir göstərir (Hacıyev, 2023). Bu problemlərin həlli üçün yalnız müəlliflərin deyil, həm də redaktorların, nəşriyyat işçilərinin məsuliyyət daşıması vacibdir. Beləliklə, redaktə prosesi sadəcə texniki bir iş deyil, həm də ideoloji, mədəni və elmi bir fəaliyyət kimi dəyərləndirilməlidir.

Nəticə etibarilə Qarabağ mövzusu üzrə nəşr edilən əsərlər həm milli kimliyin möhkəmlənməsinə, həm də xalqın qələbə yaddaşının bədii formada təsbitinə xidmət edir. Bu əsərlərin redaktəsi və nəşri yalnız ədəbi nümunələrin oxucuya çatdırılması deyil, həm də gələcək nəsillərə ötürüləcək mənəvi mirasın formalaşdırılması baxımından strateji əhəmiyyət daşıyır. Ədəbi nümunələrin yüksək səviyyədə hazırlanması və redaktəsi həm milli yaddaşın qorunmasına, həm də Azərbaycan ədəbiyyatının beynəlxalq aləmdə tanıdılmasına imkan verəcəkdir (Quliyev, 2022).

Bu araşdırmanın nəticələri əsasında aşağıdakı təkliflər irəli sürülür:

1. Qarabağ mövzusunda yazılmış əsərlərin redaktəsi üçün peşəkar redaktorların və ədəbiyyat üzrə mütəxəssislərin iştirakı ilə xüsusi redaktə qrupları yaradılmalıdır.
2. Müəlliflə redaktor arasında sıx əməkdaşlıq təmin edilməli, əsərlərin həm bədii, həm də faktoloji baxımdan yüksək səviyyədə hazırlanmasına diqqət yetirilməlidir.
3. Müharibə mövzulu əsərlərin nəşri üçün ayrıca etik və texniki qaydalar işlənməli, xüsusilə qəhrəman obrazlarının təqdimatında etik balans qorunmalıdır.
4. Qarabağ mövzusunda çap edilən əsərlərin keyfiyyətinə nəzarət etmək üçün dövlət səviyyəsində xüsusi nəşriyyat proqramları hazırlanmalı, bu proqramlarda redaksiya və dizayn prinsiplərinə dair normativ sənədlər müəyyənləşdirilməlidir.
5. Qarabağ mövzulu əsərlərin beynəlxalq səviyyədə də yayılması üçün çoxdilli nəşrlər hazırlanmalı, Azərbaycan ədəbiyyatının bu istiqamətdə qlobal mədəniyyətə inteqrasiyası təmin edilməlidir.
6. Ədəbi nümunələrin məzmunu ilə yanaşı, onların texniki keyfiyyəti də diqqət mərkəzində saxlanmalı, dizayn, illüstrasiya və poliqrafik tərtibat müasir standartlara uyğunlaşdırılmalıdır.

Beləliklə, Qarabağ mövzusu Azərbaycan ədəbiyyatında milli yaddaşın, vətənpərvərlik ruhunun və ideoloji dəyərlərin ifadəsi baxımından müstəsna əhəmiyyətə malikdir. Onun redaktə və nəşr prosesində elmi-metodoloji yanaşmaların tətbiqi, etik çərçivələrin qorunması və texniki keyfiyyətin artırılması milli-mədəni irsin daha dolğun şəkildə gələcək nəsillərə çatdırılmasına zəmanət verəcəkdir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Əziz, V. (2021). Param-parça illər... Bakı: Elm və Təhsil.

2. Həsənli, A. (2022). Qarabağ mövzusunda poetik nümunələrin estetik xüsusiyyətləri. Azərbaycan Ədəbiyyatı Jurnalı, №4, s. 56–67.

3. Baxşəliyev, Ə. (2023). Qarabağ Azərbaycandır. Bakı: Elm və Təhsil.

4. Əliyev, R. (2023). Qarabağ mövzusunun müasir Azərbaycan nəşriyyat sistemində yeri. Humanitar Elmlər Məcmuəsi, №2, s. 112–124.

5. İsmayıl, M. (2020). Müharibə poeziyasında qəhrəmanlıq motivləri. Ədəbiyyat və Mədəniyyət, №1, s. 34–42.

6. Məmmədov, T. (2021). Qarabağ müharibəsi və uşaq ədəbiyyatında qəhrəmanlıq obrazı. Elmi axtarışlar, №3, s. 78–89.

7. Quliyev, S. (2022). Şəhidlik və milli kimlik: müasir poeziyanın təhlili. Bakı: Nurlar Nəşriyyatı.

8. Hacıyev, F. (2023). Qarabağ müharibəsi əsərlərinin redaktə problemləri. Filologiya məsələləri, №5, s. 91–103.

DOİ: 10.32010/AAJZ1731

QƏRBİ ZƏNGƏZUR TOPONİMLƏRİNİN ETNOLİNQVİSTİK XÜSUSİYYƏTLƏRİ VƏ MİLLİ KİMLİYİN QORUNMASINDA ROLU

Röya Zakir MƏMMƏDOVA
Gəncə Dövlət Universiteti
Orcid: 0009-0002-2709-3342

Xülasə: Qərbi Zəngəzur bölgəsi Azərbaycan xalqının tarixi-mədəni yaddaşında xüsusi yer tutan coğrafi məkanlardan biridir. Bu ərazi əsrlər boyu müxtəlif türk tayfalarının məskunlaşdığı, sosial-iqtisadi həyatın formalaşdığı və zəngin mədəniyyətin inkişaf etdiyi bir region olmuşdur. Bölgənin dil xəritəsində əks olunan toponimlər isə sadəcə coğrafi ad deyil, həm də xalqın etnik kimliyini, tarixi yaddaşını və mənəvi dəyərlərini qoruyan etnolinqvistik göstəricilərdir. Toponimlərin etimologiyası, semantik xüsusiyyətləri və dil qatları xalqın həyat tərzi, təsərrüfat fəaliyyəti, dini inancları və dünyagörüşü haqqında zəngin məlumat verir.
Müasir dövrdə Qərbi Zəngəzur toponimlərinin öyrənilməsi xüsusi aktuallıq kəsb edir. Siyasi səbəblərdən və məqsədli təhrif siyasətindən dolayı bölgənin bir çox qədim yer adları dəyişdirilmiş, bəziləri isə unudulmağa məhkum edilmişdir. Bu proses yalnız toponimlərin yoxa çıxması ilə yekunlaşmır, həm də Azərbaycan xalqının tarixi-mədəni yaddaşına, etnolinqvistik kimliyinə ciddi zərbə vurur. Coğrafi adların süni şəkildə dəyişdirilməsi milli kimliyin zəiflədilməsi, tarixi faktların təhrif olunması və gələcək nəsillərin öz köklərindən uzaqlaşdırılması siyasətinin tərkib hissəsi kimi dəyərləndirilə bilər.
Məqalədə Qərbi Zəngəzur toponimlərinin etnolinqvistik təhlili aparılaraq onların müxtəlif dil qatlarında – türk mənşəli köklərdə, qədim tayfa adlarında, təbii-coğrafi mühitlə bağlı ifadələrdə – əks olunan xüsusiyyətləri araşdırılır. Toponimlərin etimoloji təhlili göstərir ki, onlar yalnız coğrafi koordinatları müəyyənləşdirmək üçün deyil, həm də kollektiv yaddaşın kodlarını daşımaq üçün mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Burada insan və təbiət münasibətlərinin, sosial münasibətlərin və tarixi hadisələrin izlərini açıq şəkildə görmək mümkündür.
Eyni zamanda araşdırmada toponimlərin qorunması və bərpasının milli identikliyin möhkəmləndirilməsi baxımından rolu vurğulanır. Toponimlərin yenidən elmi dövriyyəyə qaytarılması, xəritələrdə, rəsmi sənədlərdə və ictimai diskursda bərpası Azərbaycan xalqının öz tarixi köklərinə bağlılığını gücləndirəcək, həm də beynəlxalq müstəvidə mədəni irsin qorunması istiqamətində mühüm addım olacaqdır.
Ümumi olaraq qeyd olunmalıdır ki, Qərbi Zəngəzur toponimlərinin etnolinqvistik təhlili yalnız dilçilik elmi üçün deyil, həm də tarix, etnoqrafiya, mədəniyyətşünaslıq və siyasi elmlər üçün əhəmiyyətlidir. Bu adların sistemli şəkildə öyrənilməsi milli yaddaşın dirçəldilməsi, Azərbaycan toponimikasının dünya elminə inteqrasiyası və gələcək nəsillərin milli kimliyinin qorunması baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır.
Açar sözlər: Qərbi Zəngəzur, toponimika, etnolinqvistika, milli kimlik, tarixi yaddaş, etimologiya, coğrafi adlar, Azərbaycan toponimləri, dil qatları, mədəni irs.

ETHNOLINGUISTIC FEATURES OF WESTERN ZANGAZUR TOPONYMS AND THEIR ROLE IN PRESERVING NATIONAL IDENTITY

Roya Zakir MAMMADOVA
Ganja State University
Orcid: 0009-0002-2709-3342

Abstract: The Western Zangazur region is one of the geographical areas that holds a special place in the historical and cultural memory of the Azerbaijani people. For centuries, this territory has been home to various Turkic tribes, where socio-economic life was shaped and a rich culture flourished. The toponyms reflected in the linguistic map of the region are not merely geographical names but also ethnolinguistic indicators preserving the ethnic identity, historical memory, and spiritual values of the people. The etymology, semantic features, and linguistic layers of these toponyms provide valuable insights into the people's way of life, economic activities, religious beliefs, and worldview.
In the modern era, the study of Western Zangazur toponyms is of particular relevance. Due to political reasons and deliberate falsification policies, many of the ancient place names of the region have been altered, and some have been condemned to oblivion. This process not only results in the disappearance of toponyms but also delivers a serious blow to the historical and cultural memory and ethnolinguistic identity of the Azerbaijani people. The artificial alteration of geographical names can be regarded as part of a policy aimed at weakening national identity, distorting historical facts, and alienating future generations from their roots.

This article conducts an ethnolinguistic analysis of Western Zangazur toponyms, examining their features as reflected in various linguistic layers—Turkic roots, ancient tribal names, and expressions related to the natural-geographical environment. The etymological study of these toponyms reveals that they serve not only to determine geographical coordinates but also to carry the codes of collective memory. They clearly reflect traces of human–nature interactions, social relations, and historical events.

At the same time, the study emphasizes the role of preserving and restoring toponyms in strengthening national identity. The reintroduction of these names into scholarly discourse and their restoration on maps, in official documents, and in public discussions will reinforce the Azerbaijani people's attachment to their historical roots and will also constitute an important step in protecting cultural heritage at the international level.

Overall, it should be noted that the ethnolinguistic analysis of Western Zangazur toponyms is significant not only for linguistics but also for history, ethnography, cultural studies, and political sciences. A systematic study of these names is crucial for reviving national memory, integrating Azerbaijani toponymy into world scholarship, and safeguarding the national identity of future generations.

Keywords: Western Zangazur, toponymy, ethnolinguistics, national identity, historical memory, etymology, geographical names, Azerbaijani toponyms, linguistic layers, cultural heritage.

ЭТНОЛИНГВИСТИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ТОПОНИМОВ ЗАПАДНОГО ЗАНГЕЗУРА И ИХ РОЛЬ В СОХРАНЕНИИ НАЦИОНАЛЬНОЙ ИДЕНТИЧНОСТИ

Роя Закир МАМЕДОВА
Гянджинский государственный университет
Orcid: 0009-0002-2709-3342

Резюме: Западный Зангезур является одним из географических регионов, занимающих особое место в историко-культурной памяти азербайджанского народа. На протяжении веков эта территория служила местом проживания различных тюркских племён, здесь формировалась социально-экономическая жизнь и развивалась богатая культура. Отражённые на языковой карте региона топонимы представляют собой не только географические названия, но и этнолингвистические маркеры, сохраняющие этническую идентичность, историческую память и духовные ценности народа. Этимология, семантические особенности и языковые пласты этих топонимов дают богатую информацию о быте, хозяйственной деятельности, религиозных верованиях и мировоззрении.

В современный период изучение топонимов Западного Зангезура приобретает особую актуальность. По политическим причинам и вследствие целенаправленной политики искажения многие древние названия мест были изменены, а некоторые обречены на забвение. Этот процесс ведёт не только к исчезновению самих топонимов, но и наносит серьёзный удар по историко-культурной памяти и этнолингвистической идентичности азербайджанского народа. Искусственное изменение географических названий можно рассматривать как часть политики, направленной на ослабление национальной идентичности, искажение исторических фактов и отрыв будущих поколений от их корней.

В статье проводится этнолингвистический анализ топонимов Западного Зангезура, исследуются их особенности, отражённые в различных языковых пластах — тюркских корнях, названиях древних племён, выражениях, связанных с природно-географической средой. Этимологический анализ показывает, что эти топонимы служат не только для определения географических координат, но и для передачи кодов коллективной памяти. В них чётко прослеживаются следы взаимодействия человека и природы, социальных отношений и исторических событий.

Одновременно в исследовании подчёркивается роль сохранения и восстановления топонимов в укреплении национальной идентичности. Возвращение этих названий в научный оборот, их восстановление на картах, в официальных документах и общественном дискурсе усилит приверженность азербайджанского народа своим историческим корням и станет важным шагом в направлении охраны культурного наследия на международном уровне.

В целом следует отметить, что этнолингвистический анализ топонимов Западного Зангезура имеет значение не только для лингвистики, но и для истории, этнографии, культурологии и политических наук. Систематическое изучение этих названий играет важную роль в возрождении национальной памяти, интеграции азербайджанской топонимики в мировую науку и в сохранении национальной идентичности будущих поколений.

Ключевые слова: Западный Зангезур, топонимика, этнолингвистика, национальная идентичность, историческая память, этимология, географические названия, азербайджанские топонимы, языковые пласты, культурное наследие.

Giriş

Qərbi Zəngəzur bölgəsi Azərbaycan xalqının qədim yaşayış məskənlərindən biri olmaqla, zəngin tarixi, mədəni və dil irsinə malikdir. Bu regionda formalaşmış toponimlər əsrlərin sınağından keçərək yalnız coğrafi məkanların adlandırılması funksiyasını daşımamış, həm də xalqın etnik kimliyinin, tarixi yaddaşının və mənəvi-mədəni dəyərlərinin qorunmasında mühüm vasitəyə çevrilmişdir. Toponimlərin etimoloji köklərində qədim türk tayfalarının, etnik qrupların, dini inancların və təsərrüfat həyatının izlərinin saxlanılması onların etnolinqvistik tədqiqat baxımından əhəmiyyətini daha da artırır.

Mövzunun aktuallığı həm də ondan irəli gəlir ki, XX əsrin siyasi hadisələri nəticəsində Qərbi Zəngəzur ərazisindəki bir çox toponimlər süni şəkildə dəyişdirilmiş, tarixi adlar təhrif olunmuş və ya tamamilə unudulmuşdur. Bu, yalnız coğrafi adların transformasiyası deyil, həm də xalqın tarixi-mədəni yaddaşına zərbə vuran bir siyasətin tərkib hissəsi olmuşdur. Belə bir vəziyyət toponimlərin yenidən elmi dövriyyəyə qaytarılmasını, onların tarixi həqiqət əsasında araşdırılmasını və ictimaiyyətə təqdim edilməsini vacib edir.

Elmi əhəmiyyət baxımından Qərbi Zəngəzur toponimlərinin etnolinqvistik təhlili Azərbaycan toponimika elminə mühüm töhfə verə bilər. Bu tədqiqat nəticəsində bölgənin yer adlarının dil qatları, etimoloji xüsusiyyətləri, semantik mənzərəsi müəyyənləşdirilir, toponimlərin milli kimliyin qorunmasında oynadığı rol elmi əsaslarla sübut olunur. Bundan əlavə, aparılacaq araşdırmalar regional tarixşünaslıq, etnoqrafiya, dilçilik və mədəniyyətşünaslıq sahələrində yeni məlumatların əldə olunmasına imkan verəcəkdir.

Qərbi Zəngəzur toponimlərinin etnolinqvistik təhlili həm nəzəri, həm də praktiki baxımdan aktualdır. Nəzəri baxımdan bu mövzu toponimika və etnolinqvistika elminin inkişafına xidmət edir, praktiki baxımdan isə tarixi adların bərpası, milli-mədəni irsin qorunması və gələcək nəsillərə ötürülməsi üçün mühüm əhəmiyyət daşıyır.

Qərbi Zəngəzur bölgəsi tarixi-coğrafi baxımdan Azərbaycan xalqının milli yaddaşında və etnik kimliyində mühüm mövqeyə malik olsa da, son iki əsrdə baş verən siyasi və hərbi proseslər bu ərazidəki toponimlərin böyük bir qisminin dəyişdirilməsinə, təhrif olunmasına və ya unudulmasına gətirib çıxarmışdır. XX əsrin əvvəllərindən etibarən bölgənin etnik tərkibindəki dəyişikliklər, inzibati idarəetmənin süni şəkildə yenidən qurulması, sovet dövründə aparılan ruslaşdırma siyasəti və daha sonrakı mərhələdə ermənilləşdirmə cəhdləri nəticəsində qədim türk mənşəli yer adlarının bir çoxu rəsmi sənədlərdə saxta formalarla əvəzlənmişdir. Bu hal yalnız dil və coğrafi adlar sahəsində deyil, bütövlükdə milli-mədəni irsin qorunması baxımından ciddi problemlər yaratmışdır.

Problemin əsas məğzi ondadır ki, toponimlərin süni şəkildə dəyişdirilməsi xalqın tarixi köklərinə, mənəvi yaddaşına və etnolinqvistik irsinə təzyiq aləti kimi istifadə edilmişdir. Coğrafi adların transformasiyası, əslində, milli identikliyin zəiflədilməsi və gələcək nəsillərin tarixi-mədəni həqiqətlərdən uzaqlaşdırılması siyasətinin mühüm tərkib hissəsi olmuşdur. Bu səbəbdən Qərbi Zəngəzur toponimlərinin əsl mənşəyi, etimoloji qatları və semantik xüsusiyyətlərinin üzə çıxarılması yalnız dilçilik baxımından deyil, həm də milli təhlükəsizlik və mədəni irsin qorunması baxımından strateji əhəmiyyət daşıyır.

Tədqiqatın məqsədi Qərbi Zəngəzur bölgəsinin toponimlərini etnolinqvistik müstəvidə araşdırmaq, onların dil qatlarını, etimoloji mənşəyini, semantik xüsusiyyətlərini müəyyənləşdirmək və milli kimliyin qorunmasında oynadığı rolu üzə çıxarmaqdan ibarətdir. Bununla yanaşı, mövcud araşdırmaların nəticələri əsasında təhrif olunmuş və ya dəyişdirilmiş toponimlərin bərpasına elmi əsas yaratmaq, onların xəritələrdə və rəsmi mənbələrdə öz tarixi forması ilə əks olunmasına töhfə vermək də mühüm məqsədlərdəndir.

Nəzəriyyə

Qərbi Zəngəzur bölgəsinin toponimləri Azərbaycan xalqının çoxəsrlik tarixi və etnik kimliyinin mühüm göstəricilərindən biridir. Bu toponimlərin linqvistik təhlili göstərir ki, onların əksəriyyəti qədim türk dillərinə, oğuz tayfa adlarına və bölgədə mövcud olmuş sosial-iqtisadi münasibətlərə bağlıdır. Məsələn, yer adlarında "oba", "el", "qala", "təpə", "dərə", "su", "çay" kimi komponentlərin geniş yayılması türk dillərindəki köklərin canlı izini daşıyır. Bu adlar sadəcə coğrafi əlamətləri deyil, həm də tayfaların yaşayış məskənlərini, təsərrüfat fəaliyyətini və kollektiv kimliyini əks etdirir (Bayramov, 2012).

Tarixi mənbələr göstərir ki, Qərbi Zəngəzur toponimlərinin formalaşmasında müxtəlif etnik qrupların mədəni təsirləri də müəyyən rol oynamışdır. Lakin onların əsas nüvəsini türk mənşəli adlar təşkil edir. "Göyçə", "Qarakilsə", "Ağbaba", "Dəmirçilər", "Soyuqbulaq" kimi toponimlər həm təbiət hadisələrini, həm də peşə və tayfa adlarını ifadə edir. Beləliklə, bölgənin toponim fondu həm dil qatlarının zənginliyini, həm də tarixi-mədəni müxtəlifliyi özündə əks etdirir (Mirzəyev, 2013).

Toponimlərin tarixi-linqvistik qatlarında siyasi hadisələrin də izlərini görmək mümkündür. Xüsusən də XIX–XX əsrlərdə aparılan inzibati dəyişikliklər nəticəsində bir sıra yer adlarının rəsmi sənədlərdə təhrif olunması müşahidə edilir. Lakin arxiv mənbələri, folklor materialları və şifahi xalq yaddaşı

sayəsində bu adların əsl formaları və mənaları qorunub saxlanılmışdır. Məsələn, rəsmi mənbələrdə dəyişdirilən bəzi kənd adları xalq dilində hələ də öz ilkin variantı ilə işlədilir ki, bu da toponimlərin dil və yaddaş davamlılığını göstərir.

Tarixi-linqvistik yanaşma imkan verir ki, Qərbi Zəngəzur toponimləri yalnız coğrafi göstərici kimi deyil, həm də Azərbaycan xalqının tarixi inkişafının, köç yollarının, təsərrüfat həyatının və mədəni-mənəvi dünyagörüşünün canlı şahidləri kimi öyrənilsin. Beləliklə, bu toponimlərin araşdırılması həm Azərbaycan dilçiliyinə, həm də ümumilikdə regionun tarixi və etnocoğrafi tədqiqatlarına dəyərli töhfə verir (Budaqov & Geybullayev, 2009).

Qərbi Zəngəzur toponimləri yalnız coğrafi obyektlərin adları kimi deyil, həm də xalqın etnolinqvistik yaddaşını, tarixi-mədəni dəyərlərini və sosial həyat tərzini qoruyan dil vahidləri kimi çıxış edir. Bu toponimlərdə xalqın məişəti, təsərrüfat fəaliyyəti, dini inancları və etnik kimliyi çoxqatlı semantik strukturlar vasitəsilə özünü göstərir. Başqa sözlə, bölgənin hər bir yer adı sadəcə bir coğrafi məkan göstəricisi deyil, həm də tarixi yaddaşın simvoludur.

Qərbi Zəngəzur toponimlərinin mühüm funksiyalarından biri xalq yaddaşının qorunmasıdır. Ənənəvi adlar vasitəsilə tayfaların məskunlaşma yerləri, köç yolları, tarixi hadisələr və təbiətlə bağlı təsəvvürlər nəsildən-nəsilə ötürülmüşdür. Məsələn, "Soyuqbulaq", "Qaragöl", "Daşbulaq" kimi toponimlər həm coğrafi şəraitə işarə edir, həm də insanların təbiətlə münasibətlərini ifadə edir. Bu adlar sayəsində həmin ərazilərin təbii xüsusiyyətləri, su ehtiyatları və məskunlaşma üçün əhəmiyyəti yaddaşlarda canlı qalır (Mirzəyev, 2014).

Toponimlərin ikinci mühüm funksiyası etnik kimliyin qorunması ilə bağlıdır. Qərbi Zəngəzur bölgəsində işlədilən bir çox adlar qədim türk tayfalarının, peşələrin və ictimai təsisatların izlərini daşıyır. "Dəmirçilər", "Çobanlı", "Elmalı", "Qarabağlar" kimi toponimlər birbaşa xalqın sosial-iqtisadi fəaliyyətini, məişətini və təsərrüfat ənənələrini dil müstəvisində əbədiləşdirir. Bu baxımdan toponimlər həm də etnosun mədəni kodunu saxlayan və milli kimliyi ifadə edən mühüm dil vahidləridir.

Toponimlərin üçüncü funksiyası isə dini inanclar və mənəvi dəyərlərlə bağlıdır. "Pirli", "İmamlı", "Qurbangah" kimi toponimlər bölgədə dini mərkəzlərin, müqəddəs yerlərin mövcudluğunu göstərir və xalqın mənəvi dünyagörüşü haqqında dəyərli məlumat verir. Beləliklə, toponimlər sadəcə bir adlandırma mexanizmi deyil, həm də dini-mədəni həyatın göstəricisidir.

Semantik baxımdan Qərbi Zəngəzur toponimləri çoxqatlı məna daşıyır. Onların bir hissəsi təbiət hadisələrini ("Göydağ", "Ağsu"), digərləri isə sosial-iqtisadi fəaliyyəti ("Taxıllı", "Çobanlı") əks etdirir. Bəzi toponimlər isə tayfa və nəsil adları ilə bağlıdır ("Qıpçaq", "Bayandur"). Bu müxtəliflik toponimlərin yalnız linqvistik vahid deyil, həm də xalqın sosial-mədəni həyatının çoxşaxəli təzahürü olduğunu sübut edir (Səmədova, 2018).

Beləliklə, Qərbi Zəngəzur toponimləri etnolinqvistik baxımdan həm tarixi yaddaşı qoruyan, həm etnik kimliyi ifadə edən, həm də mədəni irsi gələcək nəsillərə ötürən mühüm dil fenomenləridir. Onların semantik qatlarının araşdırılması Azərbaycan xalqının tarixi-mədəni kimliyini daha dərindən öyrənməyə və bu irsin müasir elmi dövriyyəyə gətirilməsinə imkan verir.

Qərbi Zəngəzur bölgəsində toponimlərin dəyişdirilməsi sadəcə inzibati-coğrafi məsələ deyil, həm də xalqın milli-mədəni kimliyinə yönəlmiş ideoloji siyasətin bir hissəsi olmuşdur. Tarixi mənbələr göstərir ki, XIX əsrin sonlarından başlayaraq, xüsusən də sovet hakimiyyəti illərində bir çox qədim türk mənşəli toponimlər rəsmi sənədlərdə dəyişdirilmiş, onların yerinə süni, etnik mənşədən uzaq adlar gətirilmişdir. Bu proses nəticəsində bölgənin əsrlərlə formalaşmış mədəni və dil mənzərəsi təhrif edilmiş, tarixi yaddaşda boşluqlar yaranmışdır (Quliyev, 2013).

Toponimlərin süni şəkildə dəyişdirilməsinin nəzəri izahı onların milli identiklik daşıyıcıları olması ilə bağlıdır. Yer adları xalqın tarixi varlığını, köç yollarını, tayfa mənsubiyyətini və dini inanclarını əks etdirdiyi üçün onların dəyişdirilməsi əslində kollektiv yaddaşın sarsıdılması deməkdir.

Məsələn, türk mənşəli "Soyuqbulaq", "Ağbulaq", "Qaragöl" kimi adların dəyişdirilərək yad mədəniyyət izlərini daşıyan formalarla əvəzlənməsi, bir tərəfdən tarixi reallığın təhrifinə, digər tərəfdən isə xalqın öz köklərindən uzaqlaşdırılmasına xidmət etmişdir.

Bu baxımdan toponimlərin dəyişdirilməsi məsələsinə yalnız dilçilik prizmasından deyil, həm də siyasi, mədəni və etnoloji kontekstdə yanaşmaq vacibdir. Müasir etnolinqvistika bu prosesi "mədəni yaddaşın deformasiyası" kimi izah edir. Çünki hər bir toponim tarixi-mədəni irsin bir kodu olaraq yaddaşı nəsillərə ötürür. Bu kodların süni surətdə dəyişdirilməsi isə yaddaşın ötürülməsində fasilələr yaradır, nəticədə milli kimlik zəifləyir.

Digər tərəfdən, xalq yaddaşında dəyişdirilmiş toponimlərin çox zaman öz ilkin forması ilə yaşadılması milli identikliyin gücünü və davamlılığını sübut edir. Rəsmi sənədlərdə adı dəyişdirilsə də, yerli əhali tərəfindən qədim forması ilə işlədilən kənd və dağ

adları buna nümunədir. Bu fakt göstərir ki, milli yaddaş rəsmi ideoloji təsirlərdən daha güclü olmuş və dil vasitəsilə özünü qoruyub saxlamışdır.

Müasir nəzəri yanaşmalar toponimlərin bərpasını milli identikliyin möhkəmləndirilməsi ilə əlaqələndirir. Qərbi Zəngəzur toponimlərinin öyrənilməsi, onların tarixi variantlarının bərpası və ictimai diskursa qaytarılması milli yaddaşın dirçəldilməsi, Azərbaycan toponimikasının dünya elmi müstəvisində tanıdılması baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır. Beləliklə, toponimlərin dəyişdirilməsi və onların bərpası məsələsi yalnız dilçilik deyil, həm də milli kimliyin qorunması üçün strateji əhəmiyyət kəsb edən nəzəri və praktiki məsələdir.

Tədqiqatın metodologiyası

Qərbi Zəngəzur toponimlərinin araşdırılmasında tarixi-linqvistik yanaşma əsas metodoloji istiqamətlərdən biridir. Bu metodun tətbiqi bölgənin yer adlarının müxtəlif dövrlərdəki formalarının müqayisəsini, onların dil qatlarındakı dəyişikliklərin izlənməsini və etimoloji köklərininp aydınlaşdırılmasını nəzərdə tutur. Çünki hər bir toponim sadəcə coğrafi göstərici deyil, həm də tarixi hadisələrin, etnik proseslərin və mədəni təsirlərin dil müstəvisində qorunan izidir.

Tarixi-linqvistik metod vasitəsilə ilk növbədə qədim mənbələrdə və arxiv sənədlərində əks olunmuş toponimlərin bugünkü variantları müqayisə olunur. Məsələn, XIX əsr rus inzibati sənədlərində və xəritələrində qeydə alınan Qərbi Zəngəzur kənd adları ilə Azərbaycan xalqının şifahi yaddaşında qorunan formalar tutuşdurulur. Bu müqayisələr nəticəsində bəzi adların süni şəkildə dəyişdirildiyi, bəzilərinin isə əsrlərdir öz ilkin forması ilə yaşadığı aşkar edilir.

Etimoloji təhlil metodları toponimlərin leksik-morfoloji quruluşunu açmaqla onların mənşəyini izah etməyə imkan verir. Burada türk dillərinin qədim qatları, oğuz və qıpçaq dialektlərinin təsiri, həmçinin digər etnik qruplarla tarixi təmasların nəticələri araşdırılır. Məsələn, "oba", "el", "qala", "təpə", "dərə", "çay" komponentləri türk dillərinə məxsus qədim köklərin canlı izlərini daşıyır. Bu cür etimoloji elementlər bölgənin toponim fondunun əsasını təşkil edir və onun türk mənşəyini elmi əsaslarla təsdiqləyir.

Metodun vacib istiqamətlərindən biri də toponimlərin zamanla baş vermiş fonetik və semantik dəyişikliklərinin izlənməsidir. Bəzi hallarda coğrafi adlar fonetik adaptasiya nəticəsində fərqli formalara düşmüş, lakin əsas semantik yükünü saxlamışdır. Tarixi-linqvistik təhlil bu cür dəyişikliklərin mahiyyətini üzə çıxarmağa və onların köklərini bərpa etməyə imkan verir.

Nəhayət, etimoloji araşdırmalar yalnız dilin öz daxili qanunauyğunluqları ilə məhdudlaşmır, həm də sosial-tarixi kontekstə bağlanır. Yəni, bir toponimin izahı zamanı həmin ərazidə yaşamış tayfaların etnik mənsubiyyəti, təsərrüfat fəaliyyəti, dini inancları və məişət xüsusiyyətləri də nəzərə alınır. Bu isə metodun kompleks xarakterini təmin edir və toponimlərin sadəcə dil faktı deyil, həm də etnolinqvistik fenomen olduğunu sübut edir.

Beləliklə, tarixi-linqvistik və etimoloji təhlil metodları Qərbi Zəngəzur toponimlərinin mənşəyini, inkişaf mərhələlərini və etnik-mədəni məzmununu üzə çıxarmaq üçün ən mühüm elmi yanaşmalardan biri kimi çıxış edir.

Qərbi Zəngəzur toponimlərinin araşdırılmasında etnolinqvistik və semantik analiz metodları xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Çünki bu bölgənin yer adları yalnız coğrafi məkanların göstəricisi deyil, həm də xalqın sosial-mədəni kimliyini, etnik mənsubiyyətini, dini inanclarını və təsərrüfat həyatını əks etdirən dil vahidləridir. Onların öyrənilməsi üçün sadəcə linqvistik yanaşma kifayət etmir; burada etnoqrafik, mədəniyyətşünaslıq və tarixi amillərin də nəzərə alınması vacibdir.

Etnolinqvistik analiz toponimlərin xalq yaddaşında və şifahi ənənələrdə necə qorunduğunu üzə çıxarmağa imkan verir. Məsələn, rəsmi sənədlərdə dəyişdirilmiş və ya təhrif olunmuş bir çox kənd adları yerli əhali tərəfindən hələ də qədim forması ilə işlədilir. Bu fakt göstərir ki, toponimlər yalnız inzibati anlayış deyil, həm də milli yaddaşın kodu kimi nəsillərdən-nəsilə ötürülür. Beləliklə, etnolinqvistik yanaşma toponimlərin xalq kimliyinin və kollektiv yaddaşın qorunmasında oynadığı rolu elmi əsaslarla izah etməyə imkan verir.

Semantik analiz isə toponimlərin məna qatlarını təhlil etməyi nəzərdə tutur. Qərbi Zəngəzur bölgəsindəki yer adlarının bir qismi təbiət hadisələrinə ("Soyuqbulaq", "Qaragöl"), digərləri təsərrüfat fəaliyyətinə ("Dəmirçilər", "Çobanlı"), bəziləri isə tayfa və nəsil adlarına ("Qıpçaq", "Bayandur") bağlıdır. Bu müxtəliflik toponimlərin çoxqatlı semantik struktura malik olduğunu və xalqın həyatının müxtəlif sahələrini dil müstəvisində əks etdirdiyini göstərir. Semantik təhlil metodları vasitəsilə toponimlərin hansı semantik motivlərlə yarandığı, zamanla necə dəyişdiyi və xalq yaddaşında hansı məna çalarlarını saxladığı müəyyənləşdirilir.

Etnolinqvistik və semantik yanaşmalar həm də toponimlərin dini inanclar və mənəvi dəyərlərlə əlaqəsini ortaya qoyur. "Pirli", "İmamlı", "Qurbangah" kimi adlar xalqın dini-mədəni irsini və mənəvi dünyagörüşünü əks etdirən mühüm dil faktlarıdır. Bu baxımdan semantik analiz yalnız sözün lüğəvi

mənası ilə kifayətlənmir, həm də toponimin ictimai-mədəni məzmununu açıqlayır.

Bu metodların tətbiqi Qərbi Zəngəzur toponimlərini sadəcə linqvistik vahid kimi deyil, həm də xalqın mədəni kodlarını, tarixi təcrübəsini və mənəvi dəyərlərini qoruyan etnolinqvistik fenomen kimi öyrənməyə imkan verir. Nəticədə, bölgənin toponim fondu Azərbaycan xalqının tarixi-mədəni irsinin bütövlükdə öyrənilməsi üçün zəngin mənbəyə çevrilir (Rüstəmli, 2010).

Qərbi Zəngəzur toponimlərinin öyrənilməsində mühüm metodoloji istiqamətlərdən biri də müqayisəli-coğrafi və xəritəşünaslıq yanaşmalarıdır. Bu metodlar vasitəsilə bölgənin yer adları həm digər Azərbaycan ərazilərinin toponimləri ilə müqayisə olunur, həm də müxtəlif dövrlərə aid xəritələr əsasında onların dəyişmə tendensiyaları izlənir. Belə bir yanaşma toponimlərin yalnız linqvistik xüsusiyyətlərini deyil, həm də tarixi-coğrafi və siyasi-mədəni transformasiyalarını üzə çıxarmağa imkan verir.

Müqayisəli-coğrafi metod sayəsində Qərbi Zəngəzur toponimləri Azərbaycan və ümumtürk toponimləri ilə tutuşdurulur. Bu proses nəticəsində eyni semantik motivlər, oxşar leksik elementlər və paralel etimoloji köklər aşkar edilir. Məsələn, "Çobanlı", "Ağbulaq", "Daşbulaq" kimi adların oxşar formaları digər bölgələrdə də rast gəlinir və bu, tayfaların köç yollarının, təsərrüfat həyatının və mədəni əlaqələrin izlərini göstərir. Bu müqayisələr həm də Qərbi Zəngəzur toponimlərinin ümumtürk coğrafiyasında tutduğu yeri müəyyənləşdirməyə imkan verir (Mirzəyev, 2014).

Xəritəşünaslıq yanaşması isə toponimlərin zaman içində necə dəyişdirildiyini araşdırmaq üçün əhəmiyyətli vasitədir. XIX əsrə aid Rusiya imperiyası xəritələri, XX əsrin sovet inzibati xəritələri və müasir coğrafi məlumat bazaları müqayisə edilərək toponimlərin hansı dövrlərdə, hansı səbəblərlə dəyişdirildiyi müəyyənləşdirilir. Bu yanaşma göstərir ki, bir çox türk mənşəli yer adları inzibati qərarlarla dəyişdirilmiş, onların yerinə yad mədəniyyət izlərini daşıyan adlar gətirilmişdir. Bu isə toponimlərin yalnız dil vahidi deyil, həm də siyasi-ideoloji mübarizə obyekti olduğunu ortaya qoyur.

Bununla yanaşı, xəritəşünaslıq metodu toponimlərin coğrafi məkanla bağlılığını da üzə çıxarır. Hər bir yer adı müəyyən bir təbii obyekt, landşaft və ya təsərrüfat fəaliyyəti ilə bağlıdır. Məsələn, dağ adları relyef xüsusiyyətlərini, su obyektləri ilə bağlı toponimlər isə bölgənin hidroqrafik şəbəkəsini əks etdirir. Bu baxımdan xəritələrdə aparılan müqayisəli təhlil həm toponimlərin funksional məzmununu, həm də onların mədəni kontekstdəki əhəmiyyətini daha aydın göstərir (Toponimika şöbəsi, 2023).

Beləliklə, müqayisəli-coğrafi və xəritəşünaslıq yanaşmaları Qərbi Zəngəzur toponimlərinin elmi təhlilində mühüm metodoloji baza yaradır. Onlar həm tarixi həqiqətlərin üzə çıxarılmasına, həm də saxtalaşdırılmış toponimlərin bərpasına xidmət edir. Eyni zamanda bu metodlar milli kimliyin qorunması və toponimlərin mədəni irs kimi gələcək nəsillərə çatdırılması baxımından böyük əhəmiyyət kəsb edir.

Nəticə və təkliflər

Aparılan araşdırmalar göstərir ki, Qərbi Zəngəzur bölgəsinin toponimləri yalnız coğrafi obyektlərin adları deyil, həm də çoxqatlı tarixi-linqvistik və etnolinqvistik dəyərlərin daşıyıcısıdır. Bu toponimlərdə əsrlərin sınağından keçmiş etimoloji qatlar, qədim türk tayfalarının izləri, sosial-iqtisadi həyatın, dini inancların və məişət mədəniyyətinin elementləri qorunub saxlanılmışdır. Məsələn, "oba", "el", "qala", "təpə", "çay" kimi komponentlər türk dillərinin zəngin kök sisteminə bağlılığın aydın göstəricisidir. Onlar həm tayfaların məskunlaşma məkanlarını, həm də xalqın təbiətlə münasibətini dil müstəvisində təsdiqləyir.

Toponimlərin tarixi-linqvistik dəyəri onların qədim variantlarının müxtəlif mənbələrdə qorunması ilə daha aydın görünür. XIX əsr xəritələrində və inzibati sənədlərdə qeyd olunan adlar ilə şifahi xalq yaddaşında işlənən formaların üst-üstə düşməsi bu adların davamlılığını göstərir. Bu isə sübut edir ki, bölgədə aparılmış süni dəyişikliklərə baxmayaraq, xalq yaddaşı milli kimliyi qorumağın ən etibarlı vasitəsi olmuşdur. Tarixi-linqvistik analiz nəticəsində məlum olur ki, Qərbi Zəngəzur toponimlərinin böyük əksəriyyəti türk mənşəlidir və onların kökləri Azərbaycanın ümumi toponim fondu ilə sıx bağlıdır.

Etnolinqvistik baxımdan isə bu adlar milli-mədəni irsin qorunmasında əvəzsiz rol oynayır. Toponimlər vasitəsilə xalqın təsərrüfat həyatı, peşələri, yaşayış formaları və inancları nəsillərdən-nəsilə ötürülmüşdür. Məsələn, "Dəmirçilər", "Çobanlı", "Soyuqbulaq" kimi toponimlər həm məişət xüsusiyyətlərini, həm də sosial strukturları əks etdirir. Digər tərəfdən, "Pirli", "İmamlı", "Qurbangah" kimi dini məzmunlu toponimlər xalqın mənəvi dünyagörüşünün dil müstəvisində əbədiləşdirilməsinin nümunəsidir.

Nəticə etibarilə, Qərbi Zəngəzur toponimlərinin tarixi-linqvistik və etnolinqvistik dəyəri onların sadəcə coğrafi göstərici olmadığını, eyni zamanda Azərbaycan xalqının tarixi yaddaşının, milli kimliyinin və mədəni kodlarının daşıyıcısı olduğunu sübut edir. Bu toponimlərin sistemli şəkildə araşdırılması və elmi dövriyyəyə qaytarılması milli-mədəni irsin qorunması, tarixi həqiqətlərin bərpası və gələcək nəsillərə ötürülməsi baxımından mühüm nəticədir.

Qərbi Zəngəzur bölgəsinin toponimləri əsrlər boyu Azərbaycan xalqının etnik-mədəni kimliyini, tarixi yaddaşını və mənəvi irsini əks etdirmişdir. Lakin XIX əsrdən başlayaraq bölgədə aparılan siyasi və inzibati dəyişikliklər nəticəsində bir çox qədim türk mənşəli yer adları süni şəkildə dəyişdirilmişdir. Xüsusilə sovet hakimiyyəti illərində bu proses daha sistemli xarakter almış, türk mənşəli toponimlərin əhəmiyyətli hissəsi ya ruslaşdırılmış, ya da ermənileşdirilmiş formalarla əvəz edilmişdir. Bu siyasətin arxasında duran məqsəd milli kimliyi zəiflətmək, xalqın tarixi köklərini unutturmaq və bölgənin etnik mənzərəsini ideoloji baxımdan dəyişdirmək idi.

Toponimlərin dəyişdirilməsi sadəcə dilin leksik fonuna təsir etməmiş, həm də kollektiv yaddaşda ciddi boşluqlar yaratmışdır. Qədim adların rəsmi sənədlərdə silinməsi onların ictimai diskursdan kənarlaşdırılmasına səbəb olmuş, nəticədə gənc nəsillər öz əcdadlarının yaddaş kodlarından xəbərsiz böyümüşdür. Bu, milli identikliyin zəiflədilməsinə yönəlmiş ən təsirli vasitələrdən biri olmuşdur. Çünki hər bir toponim sadəcə coğrafi göstərici deyil, həm də tarixi-mədəni kod daşıyıcısıdır.

Bununla belə, xalq yaddaşının gücü sayəsində bir çox qədim toponimlər rəsmi dəyişikliklərə rəğmən qorunub saxlanmışdır. Yerli əhalinin gündəlik ünsiyyətində, folklorda və şifahi ənənədə bu adların yaşaması milli-mədəni müqavimətin parlaq nümunəsidir. Bu fakt bir daha sübut edir ki, süni dəyişikliklər milli yaddaşın tamamilə silinməsinə nail ola bilməmiş, əksinə, xalqın öz tarixi irsinə bağlılığını daha da gücləndirmişdir.

Nəticə etibarilə, Qərbi Zəngəzurda toponimlərin dəyişdirilməsi siyasəti milli identiklik üçün ciddi təhlükələr yaratmış, lakin xalq yaddaşı bu təhlükələrə qarşı ən güclü sipər olmuşdur. Bu gün həmin adların elmi əsaslarla bərpası, xəritələrdə və rəsmi sənədlərdə öz tarixi forması ilə əks etdirilməsi milli kimliyin möhkəmləndirilməsi və tarixi ədalətin bərpası baxımından strateji əhəmiyyət kəsb edir.

Qərbi Zəngəzur toponimlərinin etnolinqvistik təhlili göstərir ki, bu adlar təkcə tarixi-linqvistik dəyərə malik deyil, həm də müasir dövrdə milli kimliyin qorunması və mədəni irsin bərpası baxımından praktik əhəmiyyət daşıyır. İlk növbədə, aparılmış araşdırmalar nəticəsində müəyyənləşdirilmiş toponimlər Azərbaycan toponimikasının sistemləşdirilməsinə və bu sahədə vahid elmi bazanın formalaşdırılmasına xidmət edir. Beləliklə, həm akademik mühitdə, həm də ictimai şüurda tarixi toponimlərin əsl mənşəyi və daşıdığı mədəni dəyər daha dolğun şəkildə təqdim olunur.

Araşdırmanın praktik əhəmiyyətlərindən biri də təhrif olunmuş və ya dəyişdirilmiş adların bərpası üçün elmi əsas yaratmasıdır. Qədim türk mənşəli toponimlərin elmi təhlil əsasında xəritələrdə, rəsmi sənədlərdə və təhsil resurslarında öz ilkin forması ilə qeyd edilməsi milli yaddaşın gücləndirilməsinə xidmət edəcəkdir. Bu, eyni zamanda beynəlxalq elmi mühitdə Azərbaycan toponimikasının obyektiv təqdim olunmasına da şərait yaradacaq.

Gələcək perspektivlər baxımından bu tədqiqat həm fundamental elmi araşdırmalar, həm də praktiki tədbirlər üçün yeni imkanlar açır. Bir tərəfdən, Qərbi Zəngəzur toponimlərinin etnolinqvistik təhlili digər bölgələrə aid analoji araşdırmalar üçün nümunə rolunu oynaya bilər. Digər tərəfdən, bu araşdırmalar əsasında mədəni irsin qorunması üzrə dövlət proqramları, tədris vəsaitləri və ictimai maarifləndirmə layihələri hazırlanması mümkündür. Bu isə toponimlərin yalnız akademik müstəvidə deyil, həm də geniş ictimai şüurda yaşamasına töhfə verəcəkdir.

Bundan əlavə, müasir texnologiyaların – rəqəmsal xəritəçəkmə, coğrafi informasiya sistemləri (GIS), elektron arxivlər və onlayn məlumat bazalarının – tətbiqi Qərbi Zəngəzur toponimlərinin daha əlçatan və istifadəyə yararlı formada təqdim olunmasına şərait yaradacaqdır. Bu, həm tədqiqatçılar, həm də ictimaiyyət üçün yeni imkanlar açaraq milli-mədəni irsin qorunmasında müasir yanaşmaların tətbiqinə şərait yaradacaqdır.

Nəticə olaraq demək olar ki, Qərbi Zəngəzur toponimlərinin etnolinqvistik təhlili yalnız nəzəri bir araşdırma deyil, həm də praktik nəticələr doğuran, milli kimliyin möhkəmləndirilməsinə və mədəni irsin gələcək nəsillərə ötürülməsinə yönəlmiş strateji bir fəaliyyətdir.

ƏDƏBIYYAT SIYAHISI:

1. Bayramov, İ. (2012). Qərbi Azərbaycanın türk mənşəli toponimləri. Bakı: Elm.
2. Budaqov, B. A., & Geybullayev, G. A. (2009). Explanatory dictionary of Azerbaijani origin places' names in Armenia. Bakı.
3. Mirzəyev, H. (2013). Dərələyəz mahalının toponimləri və şivə sözləri. Bakı: Ağrıdağ.
4. Mirzəyev, H. (2014). Qərbi Azərbaycanın Dərələyəz mahalı. Bakı: Elm.
5. Rüstəmli, Ə. M. (2010). Zəngəzurun türk mənşəli yer-yurd adları. Bakı: Elm.
6. Səmədova, K. İ. (2018). Qərbi Azərbaycan – indiki Ermənistan etnotoponimlərinin arealları. Bakı: Nurlan.
7. Toponimika şöbəsi, AMEA Nəsimi adına Dilçilik İnstitutu. (2023). Qərbi Azərbaycan toponimlərinin leksik-semantik xüsusiyyətləri. Bakı.
8. Quliyev, M. (2013). Zəngəzur toponimləri. Bakı: Nurlar NPM.

DOİ: 10.32010/TSEX9927

ƏDƏBİYYATIN TƏDRİSİNDƏ YENİ MƏZMUN XƏTLƏRİNİN ƏHƏMİYYƏTİ

Sona Elşən MƏMMƏDOVA
Mingəçevir Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0008-7989-3089
Email: sona.mammadova@mdu.edu.az

Xülasə: Müasir təhsil sistemində aparılan islahatlar nəticəsində ədəbiyyat fənninin məzmunu yenidən qurularaq şagirdyönümlü yanaşma prinsipi əsasında təkmilləşdirilmişdir. Əvvəlki kurikulumda ədəbiyyat fənni "ədəbiyyat və həyat həqiqətləri", "şifahi nitq" və "yazılı nitq" məzmun xətləri üzrə təşkil olunurdusa, 2025-ci ildən etibarən yeni kurikulum bu istiqamətləri "oxuma, anlama və təhlil" ilə "nitq və ünsiyyət" xətləri şəklində birləşdirərək daha funksional və məqsədyönlü model təklif edir. Yeni məzmun xətləri ədəbiyyatın tədrisində mətnin dərin təhlilini, bədii dəyərlərin mənalandırılmasını, şagirdin fərdi düşüncə və yaradıcılıq qabiliyyətinin inkişafını əsas tutur. Bu yanaşma ədəbiyyatı yalnız məlumat ötürmə vasitəsi kimi deyil, həm də şagirdin tənqidi və yaradıcı düşünmə bacarığının formalaşdığı mədəni-estetik mühit kimi təqdim edir. "Oxuma, anlama və təhlil" xətti vasitəsilə şagirdlər ədəbi mətndəki ideya və bədii dəyərləri dərk edir, "nitq və ünsiyyət" xətti isə onların fikirlərini məntiqi və ifadəli şəkildə təqdim etməsinə imkan yaradır. Beləliklə, yeni kurikulumun tətbiqi ədəbiyyat fənninin humanitar və tərbiyəvi funksiyasını gücləndirir, milli-mənəvi dəyərlərin, estetik zövqün və düşüncə mədəniyyətinin formalaşmasında mühüm rol oynayır. Bu dəyişikliklər nəticəsində ədəbiyyat dərsi müasir tədris fəlsəfəsinə uyğun olaraq, öyrənmədən çox anlama və dərk etməyə əsaslanan bir fənn səviyyəsinə yüksəlmişdir.
Açar sözlər: Ədəbiyyat kurikulumu, yeni məzmun xətləri, şagirdyönümlü təlim, beynəlxalq təcrübə

THE IMPORTANCE OF NEW CONTENT LINES IN TEACHING LITERATURE

Sona Elshan MAMMADOVA
Mingachevir State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0008-7989-3089
E-mail: sona.mammadova@mdu.edu.az

Abstract: As a result of the reforms carried out in the modern education system, the content of the literature subject has been restructured and improved based on the principle of a student-centered approach. While in the previous curriculum, the literature subject was organized along the content lines of "literature and life realities", "oral speech" and "written speech", from 2025 the new curriculum combines these directions in the form of "reading, comprehension and analysis" and "speech and communication" lines, offering a more functional and purposeful model. The new content lines are based on in-depth analysis of the text, the interpretation of artistic values, and the development of the student's individual thinking and creative abilities in the teaching of literature. This approach presents literature not only as a means of transmitting information, but also as a cultural-aesthetic environment in which the student's critical and creative thinking skills are formed. Through the line of "reading, understanding and analysis", students understand the ideas and artistic values in the literary text, while the line of "speech and communication" allows them to present their ideas logically and expressively. Thus, the implementation of the new curriculum strengthens the humanitarian and educational function of the literature subject, plays an important role in the formation of national-moral values, aesthetic taste and culture of thought. As a result of these changes, the literature lesson has risen to the level of a subject based on understanding and comprehension rather than learning, in accordance with the modern teaching philosophy.
Keywords: Literature curriculum, new content lines, student-centered learning, international experience

ЗНАЧЕНИЕ НОВЫХ СОДЕРЖАТЕЛЬНЫХ ЛИНИЙ В ПРЕПОДАВАНИИ ЛИТЕРАТУРЫ

Сона Эльшан МАМЕДОВА
Мингячевирский Государственный Университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0008-7989-3089
Электронная почта : sona.mammadova@mdu.edu.az

Резюме: В результате реформ, проводимых в современной системе образования, содержание предмета «Литература» было реструктурировано и усовершенствовано на основе принципа личностно-ориентированного подхода. Если в предыдущей программе преподавание литературы было организовано по содержательным направлениям «Литература и жизненные реалии», «Устная речь» и «Письменная речь», то с 2025 года новая программа объединяет эти направления в виде направлений «Чтение, понимание и анализ» и «Речь и

коммуникация», предлагая более функциональную и целенаправленную модель. Новые содержательные направления основаны на глубоком анализе текста, интерпретации художественных ценностей, развитии индивидуального мышления и творческих способностей учащихся в процессе обучения литературе. Такой подход представляет литературу не только как средство передачи информации, но и как культурно-эстетическую среду, в которой формируются навыки критического и творческого мышления учащихся. В рамках направления «чтение, понимание и анализ» учащиеся постигают идеи и художественные ценности художественного текста, а направление «речь и коммуникация» позволяет им логично и выразительно излагать свои мысли. Таким образом, внедрение новой учебной программы усиливает гуманитарно-образовательную функцию предмета «литература», играет важную роль в формировании национально-нравственных ценностей, эстетического вкуса и культуры мышления. В результате этих изменений урок литературы поднялся до уровня предмета, ориентированного на понимание и осмысление, а не на усвоение, в соответствии с современной философией преподавания.
Ключевые слова: Учебная программа по литературе, новые направления содержания, личностно-ориентированное обучение, международный опыт

Giriş

Müasir dövrdə təhsil sistemində aparılan islahatların əsas məqsədi bilik ötürməkdən çox, düşünməyi, analiz etməyi, yaradıcı münasibət formalaşdırmağı hədəfləyir. Bu baxımdan ədəbiyyat fənninin tədrisində baş verən dəyişikliklər, xüsusilə də yeni məzmun xətlərinin tətbiqi mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Ədəbiyyat təkcə bədii nümunələrin öyrənildiyi sahə deyil, həm də insanın mənəvi aləminin, estetik zövqünün, dünyagörüşünün formalaşdığı məkandır. Fənnin tədrisində məqsəd artıq sadəcə yazıçının həyatını və əsərin süjetini əzbərlətmək yox, əsərdəki mənanı, ideyanı, bədii dəyərləri dərindən dərk etdirməkdir. Bu məqsədə nail olmaq üçün məzmunun quruluşu da dəyişməli, müasir pedaqoji yanaşmalara uyğunlaşdırılmalıdır. Məhz bu səbəbdən son illərdə ədəbiyyat fənn kurikulumunda yeni məzmun xətləri müəyyən edilmişdir ki, bunlar şagirdin bədii mətnlə işləmə bacarığını, nitqini, ünsiyyət vərdişlərini və yaradıcı təfəkkürünü inkişaf etdirməyə yönəlmişdir.

Əvvəlki illərdə tətbiq edilən “Ədəbiyyat və həyat həqiqətləri”, “Şifahi nitq”, “Yazılı nitq” məzmun xətləri dövrünün tələblərinə uyğun olsa da, artıq müasir şagird modeli üçün kifayət qədər çevik deyil. Bu xətlər şagirdlərdə müəyyən bilik və bacarıqları formalaşdırsa da, mətni dərindən təhlil etmə, mənaaltı qatları anlama, fikir mübadiləsi aparma bacarıqlarını yetərincə inkişaf etdirmirdi. Zamanla təhsil anlayışı “bilgi daşımaq”dan “biliyi tətbiq etmək” mərhələsinə keçdiyindən ədəbiyyat fənninin də məzmunu buna uyğun yenilənməli idi. Artıq müəllimlər üçün əsas vəzifə şagirdə əsəri “öyrətmək” yox, əsəri “duymağı” və “düşünməyi” öyrətmək olmuşdur. Yeni məzmun xətləri məhz bu istiqamətdə mühüm dönüş nöqtəsi yaratmış, ədəbiyyat dərslərini daha interaktiv, düşünməyə sövq edən və şagirdyönümlü etmişdir. Yeni məzmun xətləri – “Oxuma, anlama və təhlil” ilə “Nitq və ünsiyyət” – ədəbiyyatın mahiyyətinə uyğun olaraq formalaşdırılmışdır. Bu xətlər bir tərəfdən bədii mətnin çoxqatlı mənasının açılmasına şərait yaradır, digər tərəfdən şagirdin nitq mədəniyyətini, ünsiyyət bacarığını və yaradıcı ifadə imkanlarını genişləndirir. “Oxuma, anlama və təhlil” xətti şagirdin bədii mətni dərinliklə qavramasına, əsər haqqında tənqidi düşüncələrini formalaşdırmasına xidmət edir. “Nitq və ünsiyyət” xətti isə bu düşüncələrin ifadəsini, arqumentləşdirilməsini, mədəni və düzgün danışıq mühitində təqdim edilməsini nəzərdə tutur. Bu iki istiqamət arasında qarşılıqlı əlaqə yaradılmaqla şagird həm oxucu, həm dinləyici, həm də danışan kimi fəal öyrənmə prosesinin iştirakçısına çevrilir.

Tədris prosesində bu dəyişikliklərin əhəmiyyəti təkcə pedaqoji metodlarda deyil, həm də ədəbi tərbiyə anlayışının özündə əks olunur. Müasir şagird yalnız oxuyan deyil, həm də sorğulayan, dəyərləndirən və nəticə çıxaran oxucuya çevrilir. Ədəbiyyat dərsləri vasitəsilə o, həm dil bacarıqlarını, həm də emosional-intellektual duyumunu formalaşdırır. Oxuduğu əsərləri gündəlik həyatla əlaqələndirərək ədəbi düşüncəsini möhkəmləndirir. Nəticədə, fənnin məqsədi biliklərlə yükləmək yox, ədəbiyyat vasitəsilə şəxsiyyətin inkişafına nail olmaq kimi müəyyənləşir. Bu mənada, yeni məzmun xətləri təkcə proqram yeniliyi deyil, həm də ədəbiyyatın tədris fəlsəfəsində keyfiyyətcə yeni mərhələdir.

Əvvəlki məzmun xətlərindəki çatışmazlıqlar

Girişdə vurğulanan ümumi yanaşmaların fonunda, ədəbiyyat fənnində uzun illər tətbiq olunan əvvəlki məzmun xətlərini daha ətraflı nəzərdən keçirmək məqsədəuyğundur. Əvvəlki illərdə tətbiq edilən ədəbiyyat fənn kurikulumunda məzmun xətləri Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyinin 2013-cü ildə təsdiq etdiyi Ümumtəhsil Məktəbləri üçün Ədəbiyyat Fənni üzrə Təhsil Proqramında əsaslı yer tutur. Bu proqram ədəbiyyat tədrisinin məqsəd və vəzifələrini, məzmun xətlərini və standartlarını dəqiq şəkildə müəyyənləşdirir.(Azərbaycan Respublikasının ümumtəhsil məktəbləri üçün ədəbiyyat fənni üzrə təhsil proqramları (kurikulum), 2013.) Ədəbiyyat fənni yalnız bilik ötürmək vasitəsi deyil, həm də şagirdlərin mənəvi-estetik dünyasını formalaşdıran, onların düşüncə və nitq bacarıqlarını inkişaf etdirən

əsas sahələrdən biridir. Proqramın məzmununda üç əsas məzmun xətti – "Ədəbiyyat və həyat həqiqətləri", "Şifahi nitq" və "Yazılı nitq" xüsusi yer tutur. Bu xətlər ədəbiyyatın mahiyyətinə uyğun olaraq şagirdlərin ədəbi mətnlə işləmə bacarıqlarını mərhələli şəkildə inkişaf etdirməyə yönəlmişdir. Bu çərçivə daxilində şagirdlər müəlliflərin həyat və yaradıcılığı haqqında məlumat alır, mətnin süjet xəttini öyrənir və əsas ideyanı qavrayırdılar.

Ədəbiyyat və həyat həqiqətləri məzmun xətti ədəbiyyatın sosial-mədəni funksiyasını nəzərə alaraq şagirdlərdə milli və ümumbəşəri dəyərləri anlamaq bacarığını formalaşdırırdı. Bu xətt şagirdlərə bədii nümunələrin ideya və məzmununu anlamaq, onlarda əks olunan mənəvi-estetik problemləri dərk etmək imkanı yaradırdı. Şagirdlər bədii mətnlər vasitəsilə həyat hadisələrini müqayisə edir, onları təhlil edir və qiymətləndirirdilər. Ədəbiyyatın obrazlı dil və təsvir vasitələri şagirdlərdə mütaliəyə marağı artırmaqla yanaşı, onların nitq qabiliyyətlərini də inkişaf etdirirdi. Bu xətt əsasında şagirdlər həmçinin milli ədəbiyyatın xüsusiyyətlərini, janr və üslub fərqliliklərini öyrənirdilər. Əvvəlki məzmun xətləri şagirdin bilik bazasının möhkəmlənməsini təmin etməklə yanaşı, onun ədəbi mətni məzmun və ideya istiqamətində təhlil etmə bacarığını formalaşdırırdı.

Şifahi nitq məzmun xətti şagirdlərin düşüncələrini obrazlı və bədii ifadə vasitələrindən istifadə edərək düzgün, ardıcıl və məqsədyönlü formada təqdim etməsinə xidmət edirdi. Bu xətdə şagirdlərə yalnız əsərin süjetini deyil, həm də onun ideyasını və bədii təsirini şifahi şəkildə çatdırmaq bacarığı öyrədilirdi. Müəllim dərs prosesində şagirdləri müzakirələrə cəlb edir, onların fikirlərini obyektiv və ədalətli şəkildə ifadə etməsinə şərait yaradırdı. Şifahi nitq xətti şagirdlərin ictimai ünsiyyət bacarıqlarını inkişaf etdirmək üçün mühüm platforma idi. O, şagirdin dil ehtiyatını genişləndirir, fikir yürütmə və arqumentləşdirmə bacarıqlarını gücləndirirdi. Beləliklə, şifahi nitq xətti həm də ədəbiyyat dərslərinin kommunikativ aspektini gücləndirirdi.

Yazılı nitq məzmun xətti isə şagirdlərin mövzu və problemə dair düşüncələrini müxtəlif mənbələrdən əldə edilən informasiyalar əsasında yazılı formada ifadə etməsini təmin edirdi. Bu xətdə şagirdlər müxtəlif tipli yazılar – inşa, esse, hekayə və digər formalar hazırlayaraq fikirlərini dəqiq və məntiqli çatdırmağı öyrənirdilər. Yazılı nitq xətti şagirdlərin mətnlə işləmə bacarığını daha da dərinləşdirir, onların analitik və tənqidi təfəkküründü inkişaf etdirirdi. Ədəbiyyat dərslərində yazılı nitq xətti şagirdlərə yalnız yazmağı deyil, həm də fikir və ideyalarını strukturlaşdırmağı öyrədirdi. Ədəbiyyat fənninin əvvəlki məzmun xətləri müəllim üçün dərsin planlaşdırılmasında və strukturlaşdırılmasında əsas istiqamət rolunu oynayırdı. Tədris planları, adətən, mətnin oxunması, müəllif haqqında məlumat verilməsi, əsərin ideyasının izahı və məzmunun nəqlindən ibarət olurdu. Bu prosesdə şagirdlərin iştirakı, əsasən, müəllimin suallarına cavab vermək və müəyyən tapşırıqları yerinə yetirməkdən ibarət idi. Müəllim mərkəzli yanaşma şagirdin passiv öyrənmə təcrübəsini gücləndirirdi, yaradıcılıq və tənqidi düşünmə imkanlarını məhdudlaşdırırdı.

Əvvəlki məzmun xətləri həm də şagirdlərin ədəbi biliklərinin sistemləşdirilməsini təmin edirdi. Onlar janr, üslub, obraz, mövzu kimi ədəbi anlayışları, həmçinin müəlliflərin yaradıcılıq xüsusiyyətlərini öyrənirdilər. Bu prosesdə ədəbi mətnlərə dair sadə analizlər aparılır, şifahi və yazılı nitq vasitəsilə təqdimat hazırlanırdı. Lakin bu yanaşma məzmunun daha dərindən və kompleks şəkildə öyrənilməsinə imkan vermirdi. Ədəbiyyat və həyat həqiqətləri xətti şagirdlərə yalnız ədəbi mətnin məzmununu öyrətməklə kifayətlənmirdi, həm də onların həyat təcrübəsi və dünyagörüşü ilə əlaqələndirməyi tələb edirdi. Bu xətt şagirdlərdə empatiya, dəyərləri müqayisə etmə və mədəniyyətlərarası dialoq bacarıqlarını inkişaf etdirirdi. Şifahi və yazılı nitq xətləri isə şagirdlərin kommunikativ bacarıqlarını inkişaf etdirməklə yanaşı, onların mətni anlama və təhlil etmə qabiliyyətini də gücləndirirdi. Əvvəlki məzmun xətləri çərçivəsində bu bacarıqlar, əsasən, mətnin məzmununun bədii təhlili ilə məhdudlaşırdı. Lakin müasir dövrdə bu yanaşma daha geniş və interaktiv tədris metodlarını tələb edir.

Ümumilikdə, əvvəlki məzmun xətləri Azərbaycan ədəbiyyatının tədrisində əsas struktur rolunu oynamışdır. Onlar şagirdlərin ədəbi bilik və bacarıqlarının inkişafına müəyyən təsir göstərsə də, müasir tələblərə tam cavab vermirdi. Bu səbəbdən təhsil sahəsində aparılan islahatlar yeni məzmun xətlərinin tətbiqinə gətirib çıxarmışdır ki, bu da ədəbiyyat dərslərinin məzmununu və metodikasını daha zəngin və şagirdyönümlü etmişdir.

Yeni məzmun xətlərinə ümumi yanaşma

Bildiyimiz kimi hər bir fənnin məzmun xətti sabitdir və dəyişməzdir. Əsas standartlar əsasən dəyişmir, alt standartlar isə dəyişkəndir. Məzmun xətləri fənn kurikulumlarının təkmilləşməsi nəticəsində yenilənə bilər ki, bu da Azərbaycan Respublikasının elm və təhsil nazirliyinin 11 aprel 2025-ci il tarixli 3-29/3-2-186F/2025 nömrəli əmrinə 3 nömrəli əlavə ilə qəbul olunmuşdur. (Azərbaycan Respublikasının ümumi təhsil müəssisələri üçün ədəbiyyat fənni üzrə təhsil proqramları (kurikulum), 2025.)

"Azərbaycan 2030: sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər" haqqında Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 2021-ci il 2 fevral tarixli sərəncamında

qeyd edilir ki, cəmiyyətin inkişafının təminatçısı olan ümumi təhsilin gücləndirilməsi üçün təhsil sistemində gedən modernləşmə davam etdirilməli, məzmun islahatları dərinləşməli, inteqrativ tədris təcrübəsi inkişaf etdirilməlidir. Bu baxımdan ədəbi təhsil sahəsində də gənc nəsli rəqəmsal texnologiyalar dövrünə hazırlamaq üçün onlarda məktəb yaşından zəruri səriştələrin yaranmasına diqqət yetirilməli, yeni bacarıqlar formalaşdırılmalıdır.(ARƏFP, 2025) Yeni məzmun xətləri ümumi təhsil prosesində təhsil alan şəxslərin bacarıq və ədəbi biliklərini daha hərtərəfli təkmilləşdirmək məqsədilə formalaşdırılmışdır. Onlar əvvəlki məzmun xətlərinin davamı olmaqla, XXI əsrin çağırışlarına cavab verir. Həmin xətlər şagirdlərdə bədii nümunələri tənqidi və analitik şəkildə qavrama bacarığını artırır. Bu xətt dünyəvi və milli anlayışları anlamağa şərait yaradır. Təhlil prosesində şagirdlər mövzu, ideya və obrazları qiymətləndirir. Onlar bədii mətnlərin emosional və ideya yönümlü aspektlərini aydın şəkildə fərqləndirə bilirlər. Nitq və ünsiyyət xətti isə şagirdlərdə fikir formalaşdırma və onu aydın ifadə etmə bacarığını gücləndirir. Bu xətt şifahi və yazılı ünsiyyətin inkişafını təmin edir. Məqsəd yalnız nəzəri biliklərini artırmaq yox, eyni anda ünsiyyəti inkişaf etdirməkdir. Ümumilikdə, yeni məzmun xətləri şagirdlərin elmi və şəxsiyyətyönümlü inkişafını eyni zamanda təmin edir. Yuxarıda adı çəkilən məzmun xətlərinin mövzunun tədrisindəki əhəmiyyətinə diqqət yetirək:

1.Oxu, anlama və təhlil məzmun xətti şagirdlərə müxtəlif janrlarda təqdim olunan mətnləri düzgün qavramağı öyrədir. Bu proses yalnız mətnin sözlərinə diqqət yetirməklə yekunlaşmır, həmçinin mövzunun ideya və emosional dərinliyini anlamağa yönəlir. Mətnlərin təhlili şagirdlərdə dünyəvi və mənəvi dəyərlərin qavranılmasına zəmin yaradır. Şagird yalnız oxuduğunu deyil, onu necə anlamalı olduğunu öyrənir. Təhlil prosesində qarşıya çıxan suallar şagirdi daha fəal oxucuya çevirir. Bu isə müasir təhsil məqsədlərinə uyğun gəlir. Qeyd olunan məzmun xətti bacarıqları şagirdin intellektual səviyyəsini artırmaqla yanaşı, onun əxlaqi və estetik dünyagörüşünü də zənginləşdirir. Şagirdlər bədii mətnlərdəki konfliktləri dərk etməyi, obrazların mürəkkəbliyini və müəllifin mesajını analiz etməyi öyrənirlər. Bu bacarıqlar yalnız ədəbiyyat dərslərində deyil, digər tədris sahələrində də tətbiq olunur. Mətnlə işləmək şagirdə müstəqil düşünməyi və öz fikrini əsaslandırmağı öyrədir. Nəticədə həmin bacarıqlar həyatın müxtəlif sahələrində şagirdin uğuruna təsir göstərir.

2. Nitq və ünsiyyət məzmun xətti şagirdin fikirlərini ifadə etmə bacarığını təkmilləşdirir. Bu xətt üzrə təhsil şagirdə yalnız yazılı deyil, həm də şifahi ünsiyyət bacarıqlarını qazandırır. Şagird fikirlərini aydın, səlis və məqsədə istiqamətlənmiş şəkildə izah etməyi öyrənir. Bunlar akademik inkişaf və sosial həyat üçün əhəmiyyətlidir. Ədəbiyyat dərslərində bu bacarıqlar müəllifin ideyasını yazılı, həmçinin şifahi şəkildə izah etməyə yönəldilir. Mətnlərin təhlili zamanı şagirdlər öz arqumentlərini əsaslandırmağı bacarır. Bu isə onların tənqidi təfəkkürünü gücləndirir. Tədris prosesində bu anlayışlar praktik fəaliyyətlər vasitəsilə inkişaf etdirilir. Debatlar, diskussiyalar və təqdimatlar şagirdlərə öz fikirlərini daha inamlı çatdırmaq imkanı yaradır. Nitq və ünsiyyət bacarıqları şagirdin özünəinamını artırır. Həmçinin, bu bacarıqlar onların sosial münasibətlərini də zənginləşdirir. Kurikulumda bu xətt şagirdlərin əməkdaşlıq perspektivlərini də izləyir. Bunlar da öz növbəsində təhsil alanların gələcək həyatlarında effektiv ünsiyyət qurmasına kömək edir.

3. Oxuma, anlama və təhlil bacarıqları ilə nitq və ünsiyyət bacarıqları arasında sıx əlaqə mövcuddur. Oxuma prosesi yalnız informasiyanı əldə etməklə məhdudlaşmır, bunu dərk etməyi və qarşı tərəfə düzgün çatdırmanı əhatə edir. Bu nöqteyi-nəzərdən tədris proqramı hər iki xəttin inteqrasiyasına xüsusi önəm verir. Şagirdlərin oxuma bacarıqları nitq və ünsiyyət bacarıqlarının təməlini təşkil edir. Təhlil bacarıqları isə nitq və ünsiyyətdə arqumentlərin keyfiyyətini artırır. Mətn üzərində düşünmək və onun məzmununu ifadə etmək bacarığı şagirddə kompleks düşüncə tərzini formalaşdırır. Bu isə onların dərs prosesində və sosial mühitdə uğurunu təmin edir. Kurikulumda bu əlaqə nəzərə alınaraq dərslər planlaşdırılır. Müəllimlər bu iki məzmun xəttini dərslərdə səmərəli şəkildə birləşdirir. Nəticədə şagirdlər yalnız bilik əldə etmir, həm də onu tətbiq etməyi öyrənir. Bu səbəbdən sadalanan bacarıqları bir-birini tamamlayır.

5. Oxuma, anlama və təhlil xətti yerli və xarici ədəbiyyatdan götürülmüş nümunələr üzərində qurulur. Bu nümunələr şagirdlərdə yalnız kor-koranə əzbərləmə ilə yekunlaşmır, həm də onların mənəvi dünyagörüşünü formalaşdırır. Təhsil proqramı məhz bu yanaşma ilə hazırlanıb. Ədəbi nümunələr şagirdə əxlaqi və bədii dəyərləri öyrədir. Onlar milli kimliyi və ümumbəşəri dəyərləri dərk edir. Şagirdlər bu prosesdə yalnız oxumaqla kifayətlənmir, həm də oxuduqlarını dəyərləndirir. Təhlil zamanı onların tənqidi düşünmə qabiliyyəti inkişaf edir. Müəllimlər bu prosesdə şagirdləri yönləndirir və dəstək olur. Bu da öz növbəsində onun sosial kommunikasiya qabiliyyətini artırır. Nəticədə oxuma, anlama və təhlil xətti nitq və ünsiyyət xətti ilə sinerji yaradır.

6. Nitq və ünsiyyət xətti təhsil prosesində interaktiv fəaliyyətlərlə zənginləşdirilir. Diskussiya, təqdimat və yazılı layihələr şagirdin bu bacarıqlarını praktik şəkildə inkişaf etdirir. Onlar həmçinin əməkdaşlıq və komanda işini də öyrənir. Təhsil proqramı bu

bacarıqların inkişafını prioritet hesab edir. Bu anlayışlar şəxsi inkişaf üçün də vacibdir. Şagird öz fikrini əsaslandırmaqla yanaşı, başqalarının fikrinə də hörmət etməyi öyrənir. Bunun nəticəsi olaraq, onların sosial adaptasiyasına kömək edir.

7.Oxuma, anlama və təhlil xətti şagirdlərin analitik bacarıqlarını formalaşdırır. Bu bacarıqlar yalnız ədəbiyyat sahəsində deyil, digər fənlərdə də əhəmiyyət kəsb edir. Təhlil bacarıqları şagirdə müxtəlif informasiya mənbələrini dəyərləndirməyi öyrədir. Bu isə onların tədqiqat qabiliyyətini gücləndirir. Kurikulumda bu bacarıqların inkişafı üçün müxtəlif metod və yanaşmalar təklif edilir. Şagirdlər oxuduqları əsərlərdə mövzu və ideyanı müəyyən etməyi öyrənir.

Beləliklə, yeni məzmun xətləri — oxuma, anlama və təhlil, nitq və ünsiyyət — şagirdlərin ədəbi təhsilində əsas rol oynayır. Bu xətlər onların fərdi inkişafını, analitik və yaradıcı düşüncəsini, nitq və kommunikasiya bacarıqlarını kompleks şəkildə formalaşdırır. Oxuma prosesi şagirdlərin estetik və mənəvi dünyagörüşünü zənginləşdirir. Təhlil bacarığı onların tənqidi düşünmə qabiliyyətini artırır. Nitq və ünsiyyət xətti isə bu bacarıqları sosial və akademik ünsiyyətə çevirir. Şagirdlər oxuduqları əsərlərdəki ideya və obrazları müqayisə edir və qiymətləndirirlər. Bu proses onların düşüncə və nitq mədəniyyətini gücləndirir. Yeni məzmun xətləri şagirdləri həyat hadisələrinə qarşı həssas və yaradıcı yanaşmaya hazırlayır. Onlar müstəqil düşünməyi, analiz etməyi və öz fikirlərini dəqiq ifadə etməyi öyrənirlər. Bu isə onların həm fərdi, həm də ictimai inkişafına xidmət edir.

Yeni məzmun xətlərinin psixoloji aspektləri

Müasir təlim nəzəriyyələri göstərir ki, şagirdin öyrənmə prosesində psixoloji amillər onun əldə etdiyi biliklərin dayanıqlılığını və keyfiyyətini müəyyən edir. Ədəbiyyat fənnində yeni məzmun xətlərinin tətbiqi də yalnız metodoloji deyil, həm də psixoloji baxımdan əhəmiyyətli yeniliklər gətirir. "Oxuma, anlama və təhlil" xətti şagirdin diqqətini mətndəki məna qatlarına yönəldərək, onun idrak fəaliyyətini aktivləşdirir. Burada şagird yalnız mətn oxucusu deyil, həm də mətnin mənasını dərk edən və şüurlu şəkildə təhlil edən bir iştirakçıya çevrilir. Bu yanaşma şagirdin hafizə və təfəkkür imkanlarını stimullaşdırır. Məlumdur ki, passiv öyrənmə üsulları tez unudulur, aktiv təhlil isə uzunmüddətli yaddaşda qalır. Yeni kurikulum məhz bu psixoloji qanunauyğunluğu nəzərə alır. Müəllim şagirdi yalnız cavab verməyə deyil, sual qoymağa təşviq edir. Beləliklə, şagird özünü dərk edən, maraq göstərən və müstəqil düşünən şəxsiyyət kimi formalaşır. Ədəbiyyatın emosional təsiri də psixoloji inkişafda mühüm yer tutur. Mətnin obrazlı dili uşağın duyğularına təsir edir, onda empatiya hissini gücləndirir. Bu isə onun sosial-emosional inkişafını dəstəkləyir. Beləliklə, yeni məzmun xətləri psixoloji baxımdan daha fəal, maraqlı və motivasiyalı təlim mühiti yaradır.

Yeni məzmun xətlərinin psixoloji əhəmiyyətinin əsas göstəricilərindən biri motivasiya faktorudur. Ənənəvi tədris modelində motivasiya əsasən qiymət almaq və ya müəllimin tələblərinə cavab verməklə bağlı olurdu. Halbuki müasir psixologiya göstərir ki, davamlı öyrənmə yalnız daxili motivasiya ilə mümkündür. "Oxuma, anlama və təhlil" xətti şagirdi maraqla oxumağa, mətnin gizli məna qatlarını kəşf etməyə təşviq edir. Şagird əsərdəki obrazların hisslərini duyaraq özünü onların yerinə qoyur və bu, onun təbii öyrənmə marağını artırır. "Nitq və ünsiyyət" xətti isə şagirdin öz fikirlərini bölüşmək istəyindən doğan motivasiyanı dəstəkləyir. Müəllim dərsdə müzakirələr, debatlar təşkil etməklə şagirdlərin daxili maraqlarını oyadır. Bu prosesdə şagirdlər yalnız öyrənən deyil, həm də öyrədən rolunda çıxış edir. Beləliklə, psixoloji cəhətdən daha güclü öyrənmə baş verir. Uşaq dərs prosesində həm öyrənir, həm də sosiallaşır. Sosiallaşma isə psixoloji inkişafın vacib tərkib hissəsidir. Deməli, yeni məzmun xətləri motivasiyanı yalnız xarici amillərlə deyil, daxili maraq və yaradıcı həvəs əsasında formalaşdırır.

Şagirdlərin idrak inkişafı baxımından yeni məzmun xətləri onların koqnitiv bacarıqlarını stimullaşdırır. Ədəbiyyat mətni ilə işləmək analitik və sintez etmə qabiliyyətini tələb edir. Əvvəlki məzmun xətlərində şagird əsasən faktları əzbərləyirdi, yeni sistemdə isə analiz, müqayisə, ümumiləşdirmə kimi yüksək idrak bacarıqları ön plana keçir. "Oxuma, anlama və təhlil" xətti şagirdin tənqidi düşünmə qabiliyyətini inkişaf etdirir. Şagird əsərdəki hadisələri sadəcə nəql etmir, onları səbəb-nəticə əlaqəsində şərh edir. Bu prosesdə onun diqqət, hafizə və məntiqi təfəkkürü güclənir. Psixoloji baxımdan bu, intellektual inkişaf üçün mühüm şərtdir. "Nitq və ünsiyyət" xətti isə şagirdin idrak fəaliyyətini sosial müstəviyə daşıyır. O, yalnız düşünmək deyil, həm də düşündüklərini ifadə etmək öyrənir. Bu isə həm dil bacarıqlarını, həm də psixoloji özünəinamı gücləndirir. İnsanın öz fikrini sərbəst ifadə etməsi onun psixoloji sabitliyinə müsbət təsir göstərir. Beləliklə, yeni məzmun xətləri idrak proseslərinin harmonik inkişafını təmin edir.

Ədəbiyyat dərslərində emosional inkişaf da xüsusi rol oynayır. Bədii mətnlər insanın emosional dünyasına təsir göstərən ən güclü vasitələrdən biridir. Şagird əsərdəki obrazların hiss və həyəcanlarını duyaraq, empatiya qabiliyyətini inkişaf etdirir. Bu, psixologiyada "emosional intellekt" adlanır. Yeni məzmun xətləri məhz emosional intellektin inkişafını nəzərdə tutur. "Oxuma, anlama və təhlil" xətti

əsərlərin emosional dərinliklərini öyrənməyə imkan yaradır. "Nitq və ünsiyyət" xətti isə bu hisslərin paylaşılmasını təmin edir. Şagird müzakirələr zamanı öz duyğularını sözlə ifadə edir və həmyaşıdlarının duyğularını da dərk etməyi öyrənir. Bu proses onun emosional tənzimləmə bacarıqlarını artırır. Emosional intellekti yüksək olan şagirdlər həm təhsildə, həm də gündəlik həyatda daha uğurlu olur. Çünki onlar konfliktlərin həllində daha çevik, sosial münasibətlərdə isə daha uğurlu davranırlar. Beləliklə, yeni məzmun xətləri şagirdin emosional inkişafını da sistemli şəkildə dəstəkləyir. Yeni məzmun xətlərinin psixoloji üstünlüklərindən biri də şagirdlərin yaradıcılıq potensialını ortaya çıxarmasıdır. Ədəbiyyat dərsləri artıq yalnız faktların öyrənildiyi sahə deyil, həm də yaradıcı fəaliyyətin reallaşdırıldığı bir mühitdir. "Oxuma, anlama və təhlil" xətti şagirdə mətnin məna qatlarından çıxış edərək yeni nəticələr çıxarmağı öyrədir. Bu isə yaradıcı təfəkkürün əsasını təşkil edir. "Nitq və ünsiyyət" xətti şagirdə öz fikirlərini sərbəst, bədii və orijinal formada ifadə etmək imkanı yaradır. Müəllimlər şagirdləri inşa, esse, hekayə yazmağa təşviq edir. Bu fəaliyyətlər şagirdin yaradıcılıq bacarıqlarını inkişaf etdirir. Psixoloji cəhətdən bu, uşağın özünüifadə ehtiyacını qarşılayır. Özünü ifadə edə bilən şagirdin özünəinamı artır, təhsil motivasiyası güclənir. Yaradıcılıq həm də stressi azaldan, emosional rahatlıq yaradan bir prosesdir. Beləliklə, yeni məzmun xətləri psixoloji baxımdan şagirdin yaradıcılıq imkanlarını üzə çıxarır və onu şəxsiyyət kimi inkişaf etdirir.

Ədəbiyyatın tədrisində şagirdlərin sosial-psixoloji inkişafı da önəmlidir. "Nitq və ünsiyyət" xətti məhz bu sahədə mühüm rol oynayır. Şagirdlər müzakirələr, debatlar və təqdimatlar vasitəsilə əməkdaşlıq bacarıqlarını inkişaf etdirir. Bu fəaliyyətlər şagirdlərin komanda işinə adaptasiyasını gücləndirir. Psixoloji baxımdan bu, onların sosiallaşmasını təmin edir. Əvvəllər şagird dərsdə əsasən müəllimlə ünsiyyətdə olurdu, indi isə həmyaşıdları ilə də dialoqa girir. Bu isə onun sosial bacarıqlarını artırır, empatiya və tolerantlıq kimi dəyərləri formalaşdırır. Sosial münasibətlərdə fəallıq göstərən şagirdlərin psixoloji sabitliyi də yüksək olur. Çünki onlar özlərini daha dəyərli və qəbul olunmuş hiss edirlər. Yeni məzmun xətləri bu baxımdan şagirdlərin həm idrak, həm emosional, həm də sosial inkişafını təmin edən kompleks yanaşmadır. Beləliklə, kurikulum yalnız bilik ötürmək deyil, şəxsiyyətin bütöv psixoloji inkişafını hədəfləyir.

Nəticə olaraq, yeni məzmun xətləri psixoloji baxımdan şagirdyönümlü, motivasiyaedici və yaradıcı mühit formalaşdırır. Onlar idrak, emosional və sosial-psixoloji inkişafı eyni anda dəstəkləyir. "Oxuma, anlama və təhlil" xətti şagirdin analitik təfəkkürünü, diqqətini və yaddaşını gücləndirir. "Nitq və ünsiyyət" xətti isə onun sosial münasibətlərini, özünəinamını və emosional sabitliyini möhkəmləndirir. Bu prosesdə şagird həm öyrənən, həm yaradan, həm də paylaşan bir şəxsiyyətə çevrilir. Psixoloji cəhətdən bu, onun təhsil həyatına və şəxsi inkişafına böyük töhfə verir. Ən əsası, şagird dərs prosesində passiv iştirakçı deyil, aktiv və yaradıcı öyrənən olur. Bu isə müasir təhsilin əsas hədəfinə tam uyğun gəlir. Deməli, ədəbiyyat fənnində yeni məzmun xətləri yalnız metodoloji deyil, həm də psixoloji baxımdan böyük əhəmiyyət daşıyır.

Beynəlxalq təcrübə ilə müqayisə

Müasir dövrdə təhsil sistemlərinin inkişafı beynəlxalq göstəricilər və müqayisəli təcrübə əsasında qiymətləndirilir. Xüsusən də oxu, anlama və təhlil bacarıqları üzrə beynəlxalq səviyyədə aparılan PISA (Programme for International Student Assessment) qiymətləndirmələri vacib amilə çevrilib. Azərbaycanın kurikulumunda edilən dəyişikliklərin də əsas hədəflərindən biri PISA göstəricilərində ölkənin mövqeyini yaxşılaşdırmaqdır. Çünki burada yalnız mətnin əzbərlənməsi yox, mətn üzərində analitik təfəkkür, müqayisə aparmaq, nəticə çıxarmaq bacarığı qiymətləndirilir. Dünya təcrübəsinə baxdıqda görürük ki, dünyanın bir sıra ölkələrində oxu-anlama dərsləri sadəcə bədii mətnlərlə məhdudlaşmır. Onlar həm də publisistik, elmi-populyar, hətta rəsmi mətnlərlə işləməyi də daha yaxşı bilir. Bu, şagirdlərin müxtəlif janrlar üzərində işləyərək həyat bacarıqları qazanmasına səbəb olur. Yeni məzmun xətləri də məhz bu istiqamətə uyğunlaşdırılıb. Azərbaycanda indi şagird yalnız "nə oxuduğunu" deyil, həm də "niyə oxuduğunu" anlamalıdır.

Avropa ölkələrinin əksəriyyətində ədəbiyyat dərslərində şagirdlərin şəxsi mövqeyini ifadə etməsi əsas tələblərdən biridir. Məsələn, Finlandiya təhsil modelində şagirdlər oxuduqları mətni şəxsi təcrübələri ilə əlaqələndirirlər. Bu yanaşma onlarda tənqidi təfəkkürü gücləndirir. Azərbaycanda tətbiq edilən yeni məzmun xətləri də eyni prinsipi izləyir. "Nitq və ünsiyyət" xətti şagirdlərə yalnız müəllimin dediklərini təkrarlamağı təbliğ etmir, eyni zamanda öz sözlərini qurmağı öyrədir. Psixoloji baxımdan bu, şagirdlərdə müstəqillik və təşəbbüskarlığı artırır. Beynəlxalq təcrübə göstərir ki, belə şagirdlər gələcəkdə əmək bazarında daha çevik və uğurlu olurlar. Çünki əmək bazarında yalnız nəzəri biliklər deyil, həm də ünsiyyət, problem həlli və yaradıcı düşüncə kimi bacarıqlar tələb olunur. Azərbaycan kurikulumu bu istiqamətdə Avropa təcrübəsi ilə uyğunluq təşkil edir. Bu isə milli təhsilin qlobal inteqrasiyasını gücləndirir.

ABŞ təhsil sistemində ədəbiyyat dərsləri "critical literacy" adlanan yanaşmaya əsaslanır. Burada əsas məqsəd şagirdin oxuduğu mətnə tənqidi gözlə

baxması, oradakı ideyaları şübhə altına alması və alternativ izahlar gətirməsidir. Yeni məzmun xətləri Azərbaycanda da bu bacarıqları inkişaf etdirməyə yönəlib. Əvvəllər şagird mətni sadəcə qəbul edir və müəllimin dediyi nəticələri yazırdı. İndi isə o, öz mülahizəsini formalaşdırmalı, müəllifin mövqeyi ilə razı olub-olmamasını əsaslandırmalıdır. Beynəlxalq təcrübədə bu, müasir vətəndaş cəmiyyətinin tələbi kimi qəbul olunur. Çünki demokratik cəmiyyətdə vətəndaş yalnız məlumatı qəbul edən deyil, həm də dəyərləndirən və fikir bildirən şəxsiyyət olmalıdır. Azərbaycan təhsilinin bu istiqamətdə atdığı addımlar ölkədə tənqidi düşüncənin formalaşmasına xidmət edir. Bu da uzunmüddətli perspektivdə həm təhsilin, həm də cəmiyyətin inkişafına töhfə verəcəkdir. Asiya ölkələrinin bir çoxunda – xüsusən də Sinqapur və Cənubi Koreyada – ədəbiyyat dərsləri şagirdlərin həm analitik, həm də yaradıcı bacarıqlarının inkişafına yönəlib. Bu ölkələrdə oxu prosesinə həm məcburi, həm də seçmə mətnlər daxil edilir. Şagirdlər müəyyən mətnləri oxumaqla yanaşı, öz maraqlarına uyğun əsərləri seçərək təqdimatlar hazırlayırlar. Azərbaycan kurikulumu da indi bu istiqaməti izləyir. Məsələn, yeni məzmun xətlərində şagirdlərin kitabxana resurslarından istifadə etməsi, əlavə mənbələr axtarması təşviq edilir. Bu, şagirdlərdə müstəqil axtarış vərdişi formalaşdırır. Dünyada izlənilən təcrübələr göstərir ki, təhsilalan müstəqil axtarış vərdişinə yiyələnəndə ömürboyu öyrənmə bacarığı qazanır. Bu isə XXI əsrin əsas təhsil prinsiplərindən biridir. Azərbaycan təhsilində də bu prinsiplərin tətbiqi beynəlxalq rəqabət qabiliyyətini artırır. PISA və TIMSS kimi beynəlxalq qiymətləndirmələrdə əsas diqqət yalnız biliklərin yox, bacarıqların ölçülməsinə yönəlir. Azərbaycanda yeni məzmun xətləri də bu məqsədi daşıyır. Əvvəllər şagird yalnız müəllimin verdiyi bilikləri əzbərləməli idi. İndi isə o, bilikləri situasiyalarda tətbiq etməyi öyrənməlidir. Beynəlxalq təcrübədə də belədir: şagirdin biliyi yox, bacarığı ön plandadır. Bu isə pedaqogikada "kompetensiyaya əsaslanan yanaşma" adlanır. Azərbaycan kurikulumu da artıq bu yanaşmanı qəbul edib. Məsələn, "Oxu, anlama və təhlil" xətti üzrə şagird yalnız şeir əzbərləmir, həm də onun ideyasını həyatla əlaqələndirir. Bu metodologiya beynəlxalq təcrübə ilə üst-üstə düşür. Beləliklə, Azərbaycan təhsilində edilən dəyişikliklər qlobal standartlara uyğun bir inkişaf xəttini əks etdirir.

Türkiyə təhsil sistemində son illər tətbiq edilən "Türkçe ve Edebiyat Öğretim Programı" da oxu-anlama, təhlil və nitq bacarıqlarına əsaslanır. Azərbaycan kurikulumu ilə müqayisədə oxşar cəhətlər çoxdur. Hər iki ölkədə milli ədəbiyyat nümunələri əsasında şagirdlərin vətənpərvərlik, milli-mənəvi dəyərlərə sadiqlik ruhunda tərbiyəsi aparılır. Bununla yanaşı, beynəlxalq təcrübə də diqqət mərkəzindədir. Bu, təhsilin milliləşməsinə və dünyəvi xarakter daşımasına səbəb olur. Azərbaycan və Türkiyə təcrübəsi nümayiş etdirir ki, bu fənnin tədris olunmasında həm milli kimliyin qorunması, həm də qlobal dəyərlərə açıq olmaq mümkündür. Bu yanaşma beynəlxalq mühitdə uğurla qəbul edilir. Azərbaycanın yeni məzmun xətləri də məhz belə bir balans yaratmağa xidmət edir.

Ümumilikdə, beynəlxalq təcrübə ilə müqayisə göstərir ki, Azərbaycan kurikulumundakı yeniliklər təhsilin qlobal inkişaf tendensiyaları ilə tam uyğunluq təşkil edir. Avropa, Asiya və Amerika ölkələrinin təcrübəsi göstərir ki, şagirdin oxumaq, anlamaq, təhlil etmək və ünsiyyət qurmaq bacarıqları XXI əsrin vacib təhsil məqsədləridir. Azərbaycanda aparılan təhsil islahatları da bu istiqamətdə mühüm addımların atılmasına səbəb olur. Bu isə həm beynəlxalq göstəricilərdə nəticələrin yaxşılaşmasına, həm də milli təhsilin keyfiyyətinin yüksəlməsinə xidmət edir. Beləliklə, beynəlxalq təcrübə ilə müqayisə aparmaq göstərir ki, Azərbaycan təhsilində edilən dəyişikliklər yalnız formal deyil, həm də mahiyyətcə dərin və gələcəyə yönəlmişdir.

Nəticə

Ümumilikdə, ədəbiyyat fənnində tətbiq olunan yeni məzmun xətləri – oxuma, anlama və təhlil ilə nitq və ünsiyyət istiqamətləri – müasir təhsil sistemində şagirdyönümlü yanaşmanın mühüm tərkib hissəsidir. Bu məzmun xətləri ədəbiyyat dərslərinin yalnız bilik ötürmə vasitəsi deyil, həm də düşüncə, təhlil və yaradıcı ifadə bacarıqlarının inkişaf müstəvisinə çevrilməsinə şərait yaradır. Əgər əvvəlki kurikulumda diqqət əsasən məzmunun mənimsənilməsinə yönəlirdisə, yeni yanaşma şagirdin mətnlə qarşılıqlı münasibətini, onun mənanı dərk etmə, fikrini əsaslandırma və ünsiyyət qurma bacarıqlarını ön plana çıxarır. Bu isə ədəbiyyat dərsini yalnız ədəbi biliklərin deyil, həm də mənəvi-estetik və ünsiyyət mədəniyyətinin formalaşdığı bir mühitə çevirir. Yeni məzmun xətləri nəticəsində şagird ədəbiyyatı "hazır bilik" kimi deyil, "yaşanmış təcrübə" kimi qavrayır, oxuduğu mətndə özünü tapır və düşünmə mədəniyyətini formalaşdırır. Beləliklə, təkmilləşdirilmiş kurikulum ədəbiyyat fənninin mahiyyətini daha da dərinləşdirir və onun tərbiyəvi, intellektual, estetik dəyərini gücləndirir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası. Bakı, 2016.
2. Azərbaycan Respublikasının ümumtəhsil məktəbləri üçün ədəbiyyat fənni üzrə təhsil proqramları (kurikulum) Bakı, 2013.

3. Azərbaycan Respublikasının ümumi təhsil müəssisələri üçün ədəbiyyat fənni üzrə təhsil proqramları (kurikulum). Bakı, 2025.
4. Ümumi təhsil pilləsinin dövlət standartı və proqramları (kurikulumları). Bakı, 2010.
5. Həsənli, B.A.(2014). Ədəbiyyatın tədrisi metodikası. Bakı: Bakınəşr.
6. Hüseynoğlu, S.(2019). Ədəbiyyat dərslərində yeni texnologiyalar: Fəal/interaktiv təlim. Bakı.
7. Hüseynoğlu, S., Həsənli, B.A.(2016). V sinif üçün metodik vəsait. Bakı: Bakınəşr.
8. Hüseynoğlu, S., Həsənli, B.A.(2025). VI sinif üçün metodik vəsait. Bakı: Bakınəşr.
9. Hüseynoğlu, S., Həsənli, B.A.(2016). VII sinif üçün metodik vəsait. Bakı: Bakınəşr.
10. Hüseynoğlu, S., Həsənli, B.A.(2016). VIII sinif üçün metodik vəsait. Bakı: Bakınəşr.

DOİ: 10.32010/PRJW8341

DİL VƏ ƏTRAF-MÜHİT DƏYİŞİKLİKLƏRİNİN QARŞILIQLI ƏLAQƏSİNƏ EKOLİNQVİSTİK YANAŞMA

Vəfa Əmrah MURSALOVA
Bakı Slavyan Universiteti
Orsid: https://orcid.org/0000-0003-4411-5873
E-mail: vafa_mursalova@yahoo.com

Xülasə: Bu məqalədə dil və ətraf mühit dəyişiklikləri arasındakı qarşılıqlı əlaqə ekolinqvistik yanaşma çərçivəsində araşdırılır. Məqalədə ekoloji dəyişikliklərin dillərə təsiri, söz ehtiyatının dəyişməsi, mədəni biliklərin qorunması və dilin ətraf mühitə təsiri mövzuları təhlil olunur. Məqalə eyni zamanda ekoloji təfəkkür və davranışın formalaşmasında dilin rolunu tədqiq edir, ətraf-mühit dəyişikliklərinə ekolinqvistik yanaşmanı diqqətə çatdırır. Ekolinqvistik yanaşma dilin təbiətlə bağlı insan qavrayışlarını, dəyərlərini və davranışlarını necə formalaşdırdığını araşdıraraq müasir ekoloji problemlərə yeni bir baxış təqdim edir. Elmi araşdırmalar ekoloji böhranların səbəb və nəticələrini araşdırarkən, çox vaxt insanın ətraf mühitə münasibətinə təsir edən mədəni və linqvistik ölçüləri nəzərdən qaçırır. Dil təkcə insanların ekoloji problemləri necə qavradıqlarını deyil, həm də onlara necə reaksiya verdiklərini formalaşdırır. Məqalədə ekoloji böhranların həm maddi, həm də diskursiv xarakter daşıdığı irəli sürülür. Təbiəti "istismar oluna bilən mənbə" kimi təsvir etmək və ya "iqtisadi artım"ı vurğulamaq kimi əsas linqvistik çərçivələr dayanıqlı olmayan ideyaların əsasını təşkil edir. Bunun əksinə olaraq, yerli adət-ənənələrdə və ətraf-mühitlə bağlı fəaliyyətlərdə istifadə olunan üslub, məsələn, Yer kürəsini ev və ya canlı varlıq kimi təsvir etmək, insanlara təbiətə daha yaxın hiss etməyə, məsuliyyət götürməyə və onunla tarazlıqda yaşamağa kömək edir.

Ekolinqvistik yanaşma onu göstərir ki, dil həm ekoloji böhranın, həm də onun həllinin bir hissəsidir. Əsas fikir ondan ibarətdir ki, dil təkcə ünsiyyət vasitəsi kimi deyil, həm də ekoloji zərərləri davam etdirən və ya təbii mühitə qayğı, məsuliyyət və hörməti artıra bilən əhəmiyyətli bir qüvvə kimi fəaliyyət göstərir. Dağıdıcı, dayanıqlı olmayan diskursları aşkar etməklə və yeni, təbiət-yönümlü hekayələri inkişaf etdirməklə ekolinqvistika davamlılığa doğru mədəni keçid üçün imkanlar təqdim edir. Bu nəticə göstərir ki, ekoloji həllər yalnız texnoloji və siyasi deyil, həm də linqvistik və mədəni aspektləri əhatə etməlidir. İnsanların Yer kürəsi ilə münasibətlərini daha dərindən başa düşmələri üçün hekayələrdə və üslubi ifadələrdə dəyişikliklər aparılması vacibdir. Ətraf-mühitlə bağlı diskurlarda istifadə etdiyimiz sözlər, ifadələr və çərçivələr insanla təbiət arasında daha balanslı və davamlı əlaqənin yaradılmasında mühüm rol oynayır.

Nəticələr göstərir ki, dil ekoloji biliklərin qorunmasında və ekosistem davranışlarının formalaşmasında əsas rol oynayır, dil itkisi isə ekoloji biliklərin itirilməsinə və ətraf mühitin davamlılığına risk yaradır.

Açar sözlər: dil, ətraf-mühit, ekolinqvistik yanaşma, diskurs təhlili

---

AN ECOLINGUISTIC PERSPECTIVE ON THE INTERRELATIONSHIP BETWEEN LANGUAGE AND ENVIRONMENTAL CHANGE

Vafa Mursalova Amrah
Bakı Slavic University
https://orcid.org/0000-0003-4411-5873
vafa_mursalova@yahoo.com

Abstract

This article examines the interrelationship between language and environmental change within the framework of an ecolinguistic approach. The article analyzes the impact of environmental change on languages, vocabulary change, preservation of cultural knowledge, and the impact of language on the environment. The results show that language plays a key role in preserving ecological knowledge and shaping ecosystem behaviors, while language loss poses a risk to the loss of ecological knowledge and environmental sustainability.

The article also examines the role of language in shaping ecological thinking and behavior, and highlights the ecolinguistic approach to environmental change. The ecolinguistic approach offers a new perspective on contemporary environmental

problems by examining how language shapes human perceptions, values, and behaviors related to nature. While scientific research identifies the causes and consequences of environmental crises, it often overlooks the cultural and linguistic dimensions that affect human attitudes toward the environment. Language shapes not only how people perceive environmental problems, but also how they respond to them. The article argues that environmental crises are both material and discursive. Key linguistic frameworks, such as portraying nature as an "exploitable resource" or emphasizing "economic growth," underpin unsustainable ideas. In contrast, the language used in local traditions and environmental activities, such as portraying the Earth as home or a living entity, helps people feel closer to nature, take responsibility, and live in balance with it.

The ecolinguistic approach suggests that language is both part of the environmental crisis and part of its solution. The key idea is that language functions not only as a means of communication, but also as a powerful force that can perpetuate ecological damage or increase care, responsibility, and respect for the natural environment. By exposing destructive, unsustainable discourses and developing new, nature-oriented narratives, ecolinguistics offers opportunities for cultural transformation towards sustainability. This finding suggests that environmental solutions must encompass not only technological and political aspects, but also linguistic and cultural aspects. Changes in narratives and stylistic expressions are essential for people to better understand their relationship with the Earth. The words, phrases, and frames we use in environmental discourses play a crucial role in creating a more balanced and sustainable relationship between humans and nature.

Keywords: language, environment, ecolinguistic approach, discourse analysis.

ЭКОЛИНГВИСТИЧЕСКИЙ ВЗГЛЯД НА ВЗАИМОСВЯЗЬ ЯЗЫКА И ИЗМЕНЕНИЙ ОКРУЖАЮЩЕЙ СРЕДЫ

Вафа Амрах МУРСАЛОВА
Бакинский Славянский Университет
Orcid: https://orcid.org/0000-0003-4411-5873
E-mail: vafa_mursalova@yahoo.com

Резюме: В данной статье рассматривается взаимосвязь языка и изменений окружающей среды в рамках эколингвистического подхода. Анализируется влияние изменений окружающей среды на языки, изменение словарного запаса, сохранение культурных знаний и воздействие языка на окружающую среду. Результаты показывают, что язык играет ключевую роль в сохранении экологических знаний и формировании экосистемного поведения, в то время как утрата языка представляет собой риск утраты экологических знаний и экологической устойчивости.

В статье также рассматривается роль языка в формировании экологического мышления и поведения и освещается эколингвистический подход к изменению окружающей среды. Эколингвистический подход предлагает новый взгляд на современные экологические проблемы, исследуя, как язык формирует человеческое восприятие, ценности и поведение, связанные с природой. Хотя научные исследования выявляют причины и последствия экологических кризисов, они часто упускают из виду культурные и языковые аспекты, влияющие на отношение людей к окружающей среде. Язык формирует не только то, как люди воспринимают экологические проблемы, но и то, как они на них реагируют. В статье утверждается, что экологические кризисы носят как материальный, так и дискурсивный характер. Ключевые лингвистические концепции, такие как представление природы как «эксплуатируемого ресурса» или акцент на «экономическом росте», лежат в основе идей неустойчивого развития. Напротив, язык, используемый в местных традициях и природоохранной деятельности, например, представление Земли как дома или живого существа, помогает людям чувствовать себя ближе к природе, брать на себя ответственность и жить в гармонии с ней.

Эколингвистический подход предполагает, что язык является одновременно частью экологического кризиса и частью его решения. Ключевая идея заключается в том, что язык функционирует не только как средство коммуникации, но и как мощная сила, которая может увековечить экологический ущерб или усилить заботу, ответственность и уважение к окружающей среде. Разоблачая деструктивные, неустойчивые дискурсы и разрабатывая новые, ориентированные на природу нарративы, эколингвистика открывает возможности для культурной трансформации в сторону устойчивого развития. Этот вывод предполагает, что экологические решения должны охватывать не только технологические и политические, но также лингвистические и культурные аспекты. Изменения в нарративах и стилистических выражениях необходимы для лучшего понимания людьми своих отношений с Землей. Слова, фразы и фреймы, которые мы используем в экологическом дискурсе, играют решающую роль в создании более сбалансированных и устойчивых отношений между человеком и природой.

Ключевые слова: язык, окружающая среда, эколингвистический подход, дискурс-анализ

Giriş

Dil və ekologiya əvvəllər tamamilə bir-birindən ayrı sahələr olduğu halda, müasir tədqiqatlarda onların dərin qarşılıqlı əlaqədə olduğu getdikcə daha çox qəbul edilir. Dil yalnız insanlar arasında ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də mədəni biliklərin və ekoloji təcrübələrin daşıyıcısıdır. Son illərdə qlobal iqlim dəyişikliyi, təbii fəlakətlər və digər ekoloji dəyişikliklər dil və mədəniyyətlərin qorunmasına mənfi təsir göstərir.

Ekolinqvistika dil və ekosistem arasındakı qarşılıqlı əlaqəni araşdıran elmi sahə kimi 2000-ci illərin əvvəllərindən diqqət mərkəzindədir (Maffi, 2001). Bu yanaşma, dilin sadəcə ünsiyyət vasitəsi olmadığını, eyni zamanda insanların ətraf mühitlə bağlı biliklərini, mədəni təcrübələrini və ekoloji davranışlarını daşıdığını vurğulayır. Dil insanın ətraf-mühit haqqında anlayışını formalaşdırır. İnsanlar yaşadıqları mühitlə bağlı sözləri və ifadələri yaradır. Bitki, heyvan, hava və torpaq ilə bağlı leksik bir bilik sistemi mövcuddur. Ekoloji dəyişikliklər bu leksik sistemə təsir edir: bəzi sözlər unudulur, bəzi yeni terminlər yaranır. Dil və ekoloji problemlər arasındakı əlaqələrin araşdırılması göstərir ki, ünsiyyətin müxtəlif formaları ekoloji şüura birbaşa təsir edir. Ətraf mühit dəyişikliklərinin təsvirində istifadə olunan terminologiya ictimai şüur və davranışın formalaşmasında mühüm rol oynayır. Məsələn, "iqlim dəyişikliyi" ifadəsi nisbətən neytral qəbul edildiyi halda "iqlim böhranı" daha çox təcili tədbirlər və mənəvi məsuliyyət hissi oyadır. Bundan başqa, müxtəlif metaforlardan istifadə, məsələn, Yer kürəsinin "canlı orqanizm" kimi və ya "resurs anbarı" kimi təsəvvür olunması ətraf mühitin ya qorunmalı bir tərəfdaş, ya da istismar olunacaq bir vasitə kimi dərk edilməsinə təsir göstərir. Beləliklə, dil təkcə ekoloji reallığı əks etdirmir, həm də cəmiyyətin bu reallığa münasibətini istiqamətləndirir.

Nəzəriyyə

Ekolinqvistik yanaşma, dilin sadəcə insanlar arasında ünsiyyət vasitəsi olmadığını, eyni zamanda ekoloji biliklərin qorunması və ötürülməsi üçün əsas alət olduğunu göstərir. Dil və ekosistem bir-birinə bağlıdır. Belə ki, insanlar yaşadıqları mühitlə qarşılıqlı əlaqədə olduqlarından, dilləri bu əlaqəni əks etdirir. Məsələn, dağlıq və meşəlik ərazilərdə yaşayan icmaların dillərində müxtəlif bitki və heyvan növlərinə aid zəngin terminologiya mövcuddur. Bu terminlər ekosistemdəki dəyişiklikləri və resursların istifadəsini əks etdirir.

Dil vasitəsilə insanlar təbiətə qarşı münasibəti öyrənir və digər insanlara ötürür. Ekoloji terminologiyanın zənginliyi və istifadəsi insanların davamlı davranışlarını təşviq edir. Məsələn, "dayanıqlı kənd təsərrüfatı" və "biomüxtəlifliyin qorunması" kimi ifadələr insanların ekoloji qərarlarını və gündəlik davranışlarını formalaşdırır.

Ekolinqvistik yanaşma həm lokal, həm də qlobal dillərin rolunu vurğulayır. Lokal dillər ekosistemdəki ənənəvi bilikləri qoruyur, qlobal dillər isə bu bilikləri geniş auditoriyaya çatdırır. Bu qarşılıqlı təsir dil və ətraf mühit arasındakı əlaqəni gücləndirir və ekosistemlərin qorunması üçün vacibdir. Ekolinqvistik yanaşma göstərir ki, dil və ekoloji dəyişikliklər bir-birinə qarşılıqlı təsir göstərir. Dil, ekoloji biliklərin qorunmasında, ekosistem davranışlarının formalaşmasında və mədəni dəyərlərin yaşadılmasında əsas rol oynayır. Dil itkisi və ya zəifləməsi isə ekoloji biliklərin itirilməsinə və ətraf mühitin davamlılığının risk altına düşməsinə səbəb olur.

Ekoloji dəyişikliklər yalnız təbiətdə deyil, həm də insanın dünyagörüşündə və dilində öz əksini tapır. Qlobal iqlim dəyişikliyi, biomüxtəlifliyin azalması və ekoloji fəlakətlər yeni terminlərin yaranmasına səbəb olmuşdur. Məsələn, "karbon izi", "yaşıl enerji", "ekoloji dayanıqlılıq" kimi ifadələr son onilliklərdə gündəlik ünsiyyətin bir hissəsinə çevrilmişdir. Bu cür anlayışlar həm elmi diskursda, həm də ictimai şüurda ekoloji problemlərin aktuallığını göstərir.

Eyni zamanda, mövcud sözlərin semantik sahəsində də dəyişiklik müşahidə olunur. "Tullantı", "enerji", "təhlükəsizlik" kimi sözlər daha əvvəl məhdud sahədə işlədilirdisə, bugün həmin ifadələr cəmiyyətin diqqət mərkəzindədir. Bundan əlavə, ekoloji dəyişikliklərin yaratdığı emosional təsir metaforların güclənməsinə səbəb olur. Yer kürəsinin "nəfəs alan orqanizm" kimi təsviri və ya "boğulan planet" obrazı insanların problemin miqyasını daha dərindən dərk etməsinə xidmət edir.

Edvard Sapir dil və ətraf mühit arasında dərin əlaqə olduğunu vurğulayaraq deyirdi ki, bir dilin quruluşu və söz ehtiyatı sadəcə ixtiyari işarələr toplusu deyil, həmin dildə danışanların ətraf mühitlə bağlı təcrübələrinin əksidir (Sapir, 1912). Bu yanaşma dil quruluşunun ekoloji bilik və qavrayışları necə əhatə etdiyini vurğulayır.

Alvin Fill ekolinqvistikanın inkişafını izah edərkən qeyd edirdi ki, ekolinqvistika zəruri bir sahə kimi meydana çıxmışdır. Belə ki, bu sahə dilçilik tədqiqatları ilə ətraf-mühit məsələləri arasında körpü rolunu oynayır. Bu bir daha onu göstərir ki, dil ekoloji kontekstlərdən həm təsirlənir, həm də onları formalaşdırır. Fill burada dilin yalnız kommunikasiya vasitəsi olmadığını, həm də ekoloji

şüurun və davranışların formalaşmasında mühüm rol oynadığını göstərir (Fill, 2001).

Başqa sözlə desək, ekolinqvistika multidissiplinar xarakter daşıyır və ekoloji problemlərin dil vasitəsilə necə çatdırıldığını vurğulayır. Bu sahə yalnız dil və ünsiyyətin öyrənilməsi ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda ətraf-mühitin qorunması və davamlı inkişaf məsələlərini də əhatə edir. Dil vasitəsilə ətraf mühitlə bağlı biliklər ötürülür, ictimai şüur formalaşdırılır və ekoloji davranışlara təsir göstərən hekayələr yaradılır. Dilin quruluşu və istifadəsi ətraf-mühit problemlərini daha dərindən anlamaq və onlara cavab vermək üçün əsas vasitə hesab olunur. Məsələn, mediada ədəbiyyatda, siyasətdə "təbiət", "yaşıl dünya", "iqlim dəyişikliyi" kimi anlayışların necə təqdim olunması, dilimizdə işlənən ifadələr, metaforlar və terminlər təbiətə qarşı davranışımıza təsir edir.

Metodologiya

Dil müxtəlifliyinin ekoloji müxtəlifliklə əlaqəsi, eləcə də dillərin yoxa çıxması, bir çox mədəni və ekoloji biliklərin itməsi ekolinqvistikanın tədqiq etdiyi sahələrdəndir. Ekolinqvistikanın banilərindən hesab olunan Eynar Haugenin fikrincə dil ekosistemdə mövcuddur, yəni dil təkcə qrammatika və leksikadan ibarət deyil, o, danışan icmaların mədəniyyəti, sosial münasibətləri və təbii mühiti ilə sıx bağlıdır. E. Haugenin yanaşması daha çox "dillərin ekologiyası" anlayışına əsaslanırdı. Dillərin ekologiyası dillərin bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqəsini, hansı şəraitdə inkişaf etdiyini, yayıldığını və ya yoxa çıxdığını öyrənir. Burada xüsusilə dillərin qarşılıqlı təsiri ekoloji baxış bucağından araşdırılır.

Ekolonqvistikaya tənqidi yanaşmanın əsasını qoyan tədqiqatçılardan biri olan Arran Stibbe dilin yalnız neytral bir vasitə olmadığını, əksinə insanların təbiətə münasibətini formalaşdıran və dəyişdirən bir gücə malik olduğunu vurğulayır. Onun fikrincə, dil "hekayələr" vasitəsilə dünyanı dərk etməyimizə təsir edir. Bu hekayələr insanların ekoloji davranışlarını ya dəstəkləyə, ya da onlara zərər verə bilər. Ekoloji cəhətdən faydalı diskurslar təbiəti qorumağı təşviq edən, davamlılıq və harmoniyanı dəstəkləyən hekayələrdir. Məsələn, "yaşıl enerji gələcəyimizdir" kimi ifadələr insanları alternativ enerji mənbələrinə yönləndirir. Digər tərəfdən, zərərli diskurslar təbiəti yalnız iqtisadi resurs kimi görən və onun istismarını legitimləşdirən ifadələrdir. Məsələn, bir çox siyasi və iqtisadi diskurslarda "iqtisadi artım" mütləq dəyər kimi təqdim olunur. Bu diskurs təbiəti tükənməz resurs kimi göstərir, ekoloji məhdudiyyətləri gözardı edir və davamlı inkişaf anlayışını kölgədə qoyur. Bu da öz növbəsində insanların təbiəti yalnız iqtisadi artımın xidmətində görməsinə səbəb olur (Stibbe, 2015).

Dil və ekoloji mühit bir-birinə təsir göstərən iki sistem kimi işləyir - biri dəyişən zaman digərində də dəyişiklik baş verir. Dil və ətraf mühit dəyişikliklərinin qarşılıqlı əlaqəsi ekolinqvistikanın əsas prinsiplərindən biridir. Bu yanaşmaya görə, insanların yaşadığı təbii və sosial mühit onların danışdığı dili formalaşdırır, eyni zamanda dil insanların təbiətə yanaşma tərzini, qavrayışını və davranışlarını təsir edir. Məsələn, yerli icmalarda iqlim, flora və fauna ilə bağlı sözlərin yox olması yalnız leksikanın itməsi deyil, eyni zamanda həmin icmanın ekoloji biliklərinin də azalması deməkdir (Mühlhäusler, 2003). Digər tərəfdən, media və gündəlik diskurs vasitəsilə təbiət "resurs" kimi təqdim edilirsə, bu insanların təbiətə müdaxilə etməsini legitimləşdirir və ekoloji tarazlığın pozulmasına səbəb olur (Stibbe, 2015). Arktikada yaşayan icmaların dillərində buzla bağlı onlarla termin var. Iqlim istiləşməsi nəticəsində buz formalarının çoxu yox olur, həmin sözlər də istifadədən çıxır, bu da dil zənginliyinin azalmasına səbəb olur. Beləliklə, dil və ətraf mühit arasında qarşılıqlı təsir mövcuddur; biri dəyişdikcə digərində də əhəmiyyətli transformasiyalar baş verir.

İnsan fəaliyyətinin təbiətə təsiri, iqlim dəyişiklikləri, ətraf mühitin qorunması məsələləri mediada da geniş işıqlandırılır. Dilin bu kontekstdə istifadəsi, mesajın auditoriyaya çatdırılma tərzi, metaforlar və narrativlər ekolinqvistik yanaşma ilə araşdırıla bilər. Azərbaycan mediasının nümunəsi olaraq "Xalq Qəzeti"ndə dərc edilmiş "Yaşıl dünya"nı necə qoruyaq?" məqaləsində ətraf mühitin qorunması üçün dövlət proqramları, sərəncamlar və konkret təşəbbüslər təqdim olunur. Hava və su çirklənməsi, torpaq eroziyası, bitki və heyvan növlərinin azalması kimi ekoloji problemlər qeyd edilir. Məqalədə həmçinin "ağıllı kənd", "yaşıl enerji", ekosistemlərin bərpası, emissiyaların azaldılması kimi həll yolları vurğulanır. Məqalədə müxtəlif metafor və ifadələr müşahidə olunur:

"Ana təbiət" — təbiətin qorunması üçün emosional bağlılıq yaratmaq.

"Yaşıl dünya" — təmiz və davamlı ekosistem ideallaşdırılır.

"Planetimiz bizim yeganə evimizdir" — dünya ev metaforası ilə məsuliyyət vurğulanır.

"Təbii ehtiyatlar bərpa olunmayan ehtiyatlardır" — resursların məhdudluğu və qorunma ehtiyacı.

Üslub olaraq məqalə həm emosional, həm də rasional arqumentlərlə oxucunu ekoloji fəaliyyətə çağırır.

Məqalədə meşələrin bərpası və yaşıl sahələrin artırılması ilə bağlı dövlət siyasəti və ekoloji sərəncamlar, təmiz və ekoloji texnologiyalara keçid, tullantıların azaldılması və s. kimi müxtəlif həll yolları təqdim olunur. Fərdi və cəmiyyət səviyyəsində maarifləndirmə və məsuliyyətin artırılmasına çağırış edilir.

Təhlil göstərir ki, məqalədə Smart Growth Reformer və Ekodernist narrativlər üstünlük təşkil edir. Dövlət və texnologiyanın rolu əsas vurğulanır, cəmiyyətin iştirakı isə əlavə, dəstəkləyici element kimi təqdim olunur. Metafor və çağırış dili oxucuda məsuliyyət hissi yaratmaq və ekoloji maarifləndirməni artırmaq məqsədini güdür. Məqalə, Azərbaycan mediasında ekoloji diskursun həm məlumatlandırıcı, həm də hərəkat yaradan funksiyasını göstərən nümunədir.

Ekoloji dəyişikliklər insanların gündəlik həyatına birbaşa təsir etdiyindən, dillərdə istifadə olunan söz ehtiyatı da buna uyğun olaraq dəyişir. Məsələn, temperaturun yüksəlməsi, su qıtlığı, meşə yanğınları və digər iqlim hadisələri insanların gündəlik davranışlarını və fəaliyyət sahələrini dəyişdirir. Bu dəyişikliklər dil vasitəsilə əks olunur və yeni terminlər yaranır. Yeni ekoloji hadisələrə uyğun terminlər və ifadələr dillərə daxil olur. Məsələn, "karbon izi", "iqlim miqrantı", "sürətlə ərimə" kimi ifadələr son illərdə bir çox dillərdə istifadəyə girib. Bu terminlər sadəcə texniki və elmi sahəyə aid deyil, həm də gündəlik danışıq dilində geniş yayılır.

Eyni zamanda, bəzi ənənəvi sözlər və ifadələr aktuallığını itirir. Məsələn, müəyyən bitki və heyvan növləri yox olmağa başlayanda, bu canlıları təsvir edən yerli terminlər də unudulur. İnsanlar yeni mühit və resurslara uyğun davranış tərzləri mənimsədikcə, köhnə sözlər və ifadələr dilin aktiv söz ehtiyatından çıxır.

Dilçilər bu prosesi "leksik azalma" və ya "söz ehtiyatının ekoloji itməsi" kimi ifadə edirlər. Bu fenomen yalnız dillərin dəyişməsini deyil, həm də mədəni biliklərin itməsini sürətləndirir. Belə ki, insanlar artıq müəyyən bitki, heyvan və ekosistem biliklərini ifadə etmək üçün lazımi leksik vasitələrə malik olmur. Nəticədə, dil və ekosistem arasındakı əlaqə bir növ zəifləyir. Yerli dillər ekosistemdəki biliklərin qorunmasında əsas vasitədir. Məsələn, quraqlıq və ya tundra şəraitində yaşayan icmaların dillərində suyu qorumaq, torpağı idarə etmək və bitkilərin istifadəsi ilə bağlı spesifik terminlər mövcuddur. Bu biliklər dil yox olduqda itir və ekosistem idarəçiliyi zəifləyir.

Ekoloji dəyişikliklər yalnız insan həyatına deyil, həm də dillərə və mədəni bilik sistemlərinə birbaşa təsir göstərir. İnsanlar yaşadıqları mühitlə qarşılıqlı əlaqədə olduqlarından, ekosistemdə baş verən dəyişikliklər dilin leksikası, struktur xüsusiyyətləri və mədəni məzmununa əks olunur. Kiçik və təcrid olunmuş dillərin yox olması yalnız mədəni itki yaratmır, eyni zamanda ekoloji biliklərin itirilməsinə səbəb olur. Məsələn, Amazon bölgəsi və Arktikada yerli dillərin yox olması, oradakı bitki və heyvan növləri haqqında biliklərin də itirilməsinə gətirib çıxarır (Cədvəl 1).

Bundan başqa, Azərbaycanın müxtəlif bölgələrində yaşayan icmaların dillərində təbiətə aid zəngin terminologiya mövcuddur. Məsələn, dağ kəndlərində yaşayanlar üçün müxtəlif bitki və heyvan növlərinin adları, onların istifadə məqsədləri və xüsusiyyətləri haqqında xüsusi sözlər mövcuddur. Bu terminlər ekosistemdəki dəyişikliklərə uyğun olaraq zamanla dəyişir və bəzən unudulur. Bu, ekoloji biliklərin itirilməsinə və ekosistemə uyğun davranışların zəifləməsinə səbəb olur. Başqa sözlə, ekoloji dəyişikliklər yalnız leksikanı deyil, mədəni biliklərin strukturunu da dəyişdirir. Ənənəvi ekoloji biliklər, məsələn bitkilərin müalicəvi xüsusiyyətləri, torpaq və suyun idarə olunması, həssas heyvan növlərinin davranışı, dəyişiklik nəticəsində istifadəsini itirir. Dil zəifləndikcə, bu biliklərin ötürülməsi də məhdudlaşır.

Ekoloji dəyişikliklər dillərin leksikasına və strukturuna təsir göstərir, dil isə ekoloji biliklərin qorunmasında və davranışların formalaşmasında əsas rol oynayır. Faydalı ekoloji diskurlar və narrativlər həm mədəni, həm də ekoloji davamlılığı gücləndirir. Bu əlaqəni anlamaq, dilin qorunması və ekosistemlərin davamlılığı üçün vacibdir.

Cədvəl 1.

Faktor	Dilin ekosistemə təsiri	Ekoloji dəyişikliklərin dilə təsiri	Nümunələr
Söz ehtiyatı	Ekoloji biliklərin qorunması	Yeni terminlərin yaranması / ənənəvi sözlərin yox olması	"Karbon izi", "iqlim miqrantı", yerli bitki və heyvan adları
Yerli dillər	Mədəni biliklərin ötürülməsi	Köç və icma dəyişiklikləri dil itkisinə səbəb olur	Amazon yerlilərinin dilləri
Diskurs və narrativ	İnsanların ekoloji davranışla formalaşdırır	Yeni ekoloji mesaj və təlimatlar yaranır.	Media hekayələri, təhsil materialları, sosial media kampaniyaları
Qlobal dillər	Biliklərin geniş auditoriyaya çatdırılması	Ekoloji terminologiyanın qlobal səviyyədə yayımlanması	İngilis dilində iqlim dəyişikliyi terminləri

Dil vasitəsilə insanlar təbiətə qarşı münasibətlərini və davranış qaydalarını öyrənir və ötürür. Ətraf mühitlə bağlı terminologiyanın zənginliyi, insanların ekoloji məlumatlılığını artırır və dayanıqlı davranışların formalaşmasına kömək edir. Müasir tədqiqatlar göstərir ki, ekoloji dəyişikliklərin söz ehtiyatına təsiri yalnız lokal dillərlə məhdudlaşmır; qlobal dillər də yeni terminlər və ifadələr vasitəsilə bu dəyişiklikləri əks etdirir. Bu da göstərir ki, dil həm ekoloji proseslərin göstəricisi, həm də insan-mühit qarşılıqlı təsirinin daşıyıcısıdır (Maffi, 2001).

İnsanların yaşayış mühiti dəyişdikcə, ekosistem hadisələri dillərin leksik və semantik strukturuna əks olunur. Qlobal iqlim dəyişikliyi və təbii fəlakətlər nəticəsində elmi və texniki sahələrdə yeni terminlər meydana çıxır. Məsələn, "dayanıqlı kənd təsərrüfatı" və "ekstremal hava hadisələri" kimi ifadələr qlobal dillərə daxil olur. Bu terminlər yalnız elmi çevrələrdə deyil, gündəlik danışıq dilində də geniş yayılır. Bu proses dillərin adaptasiya qabiliyyətini göstərir və ekoloji məlumatların geniş auditoriyaya çatdırılmasını təmin edir. Qlobal dillər, xüsusən ingilis dili, ekoloji biliklərin qlobal miqyasda paylaşılmasında vasitə rolunu oynayır. Elmi məqalələr, təlimatlar, xəbər və sosial media vasitəsilə insanlar ekoloji problemlər barədə məlumatlanır. Bu, insanların davranışlarını və ekoloji qərarlarını formalaşdırmaqda mühüm rol oynayır.

Həm lokal, həm də qlobal dillərdə söz ehtiyatı ekoloji dəyişikliklər nəticəsində zənginləşir. Yeni terminlər yaranır, bəzi ənənəvi sözlər isə unudulur. Bu proses yalnız dilin dinamikliyini göstərmir, həm də insanların təbiət və ekosistemlə qarşılıqlı əlaqəsini əks etdirir. Qlobal və lokal dillər bir-birini tamamlayır: lokal dillər ənənəvi bilikləri qoruyur, qlobal dillər isə bu bilikləri geniş auditoriyaya çatdırır. Bu qarşılıqlı təsir ekosistemlərin qorunması və davamlı idarə olunması üçün vacibdir.Ekoloji dəyişikliklər həm lokal, həm də qlobal dillərin leksik və semantik strukturlarına təsir göstərir. Yeni terminlər yaranır, köhnə sözlər unudulur və nəticədə dil, ekosistem hadisələrinin həm göstəricisi, həm də bilik daşıyıcısı kimi çıxış edir. Bu, dil və ətraf mühit arasındakı qarşılıqlı əlaqənin güclü və çoxşaxəli olduğunu göstərir.

Nəticə

Beləliklə, ekoloji dəyişikliklər dildə yeni leksik vahidlərin yaranması, mövcud anlayışların məna çevrəsinin genişlənməsi və emosional-mənəvi çalarların artması ilə təzahür edir. Bu proses dilin yalnız kommunikasiya vasitəsi deyil, həm də ekoloji şüurun güzgüsü olduğunu göstərir. Başqa sözlə desək, dil yalnız insanlar arasında ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də mədəni biliklərin və ekoloji təcrübələrin daşıyıcısıdır. Qlobal iqlim dəyişikliyi, təbii fəlakətlər və digər ekoloji dəyişikliklər dillərin qorunmasına və ekoloji biliklərin ötürülməsinə təsir göstərir. Ekolinqvistik yanaşma göstərir ki, dil və ətraf mühit arasında qarşılıqlı təsir mövcuddur. Ekoloji dəyişikliklər dillərin strukturuna və söz ehtiyatına təsir göstərir, dil isə ekoloji biliklərin qorunması, ekosistem davranışlarının öyrənilməsi və ekoloji siyasətin formalaşmasında mühüm rol oynayır. Bu yanaşma, həm dillərin, həm də ətraf mühitin qorunmasının əhəmiyyətini vurğulayır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Fill, A., & Mühlhäusler, P. (Eds.). (2001). The Ecolinguistics Reader: Language, Ecology and Environment. Continuum, 43-53.
2. Maffi, L. (2001). On endangered languages and biodiversity. Language and Ecology Journal, 12(3), 45–59.
3. Mühlhäusler, P. (2003). Language of Environment, Environment of Language: A Course in Ecolinguistics. London: Battlebridge, 47.
4. Sapir, E. (1912). Language and Environment. American Anthropologist, New Series, 226-242.
5. Stibbe, A. (2014). "An Ecolinguistic Approach to Critical Discourse Studies." Critical Discourse Studies, vol. 11, no. 1, 117–128.
6. Stibbe, A. (2015). Ecolinguistics: Language, ecology and the stories we live by. London: Routledge, 13-18, 146.
7. https://www.xalqqazeti.az/az/ekologiya/203506-yasil-dunyani-nece-qoruyaq

DOİ: 10.32010/KLYP7850

UŞAQDA ANA DİLİNİN MƏNİMSƏNİLMƏSİ: LİNQVO-PSİXOLOJİ BAXIŞ

Nəzrin Cavanşir MUSTAFAYEVA
Bakı Dövlət Universiteti Filologiya fakültəsi,
Ümumi dilçilik kafedrası Dil nəzəriyyəsi ixtisası üzrə doktorant
Orcid: https://orcid.org/0009-0002-6797-200X
E-mail: nezrinmustafayeva9@gmail.com

Xülasə: Bu məqalədə uşaqlarda ana dilinin mənimsənilməsi prosesi linqvo-psixoloji baxımdan araşdırılır. Ana dilinin mənimsənilməsi yalnız fonetik və leksik vahidlərin toplanması deyil, həm də idrakın, təfəkkürün, sosial ünsiyyətin və emosional inkişafın mühüm göstəricisi kimi təqdim olunur. Nitq inkişafı mərhələli şəkildə – fonetik bacarıqlardan leksik ehtiyatın zənginləşməsinə, daha sonra isə qrammatik strukturların formalaşmasına qədər davam edir. Bu mərhələlərin hər biri uşağın kognitiv inkişafı ilə üzvi surətdə bağlıdır.
Psixolinqvistik yanaşmalar göstərir ki, qavrayış, yaddaş, təfəkkür və təxəyyül kimi mexanizmlər uşağın dil fəaliyyətinin formalaşmasında əsas rol oynayır. Sosial mühit və ailə faktoru uşağın ilkin nitq təcrübəsini formalaşdırır, məktəb mühiti isə qrammatik biliklərin sistemli şəkildə mənimsənilməsinə şərait yaradır. Mədəni amillər – xalq ədəbiyyatı, nağıl, atalar sözləri və şeirlər uşağın nitqinə obrazlılıq və emosional dərinlik qatır.
Müasir dövrdə çoxdillilik uşaqların dil mənimsənmə prosesinə həm müsbət, həm də mənfi təsir göstərir: bir tərəfdən idrak çevikliyini artırır, digər tərəfdən isə ana dilində lüğət ehtiyatının zəif inkişafına gətirib çıxara bilər. Nəticə etibarilə, ana dilinin mənimsənilməsi yalnız linqvistik hadisə deyil, həm də psixoloji, sosial və pedaqoji faktorların qarşılıqlı təsiri ilə formalaşan kompleks bir proses kimi qiymətləndirilir.
Açar sözlər: Ana dili, psixolinqvistika, nitq inkişafı, dil və təfəkkür, sosial mühit, mədəni faktorlar, çoxdillilik.

ОБУЧЕНИЕ РОЖДЕННЫМ ЯЗЫКОМ ДЕТЕЙ: ЛИНГВО-ПСИХОЛОГИЧЕСКИЙ ВЗГЛЯД

Назрин Мустафаева ДЖАВАНШИР
Бакинский Государственный Университет Филологический Факультет
Кафедра Общего Языкознания К.ф.-м. студентка специальности «Теория языка Орцид»:
Orcid: https://orcid.org/0009-0002-6797-200X
E-mail: nezrinmustafayeva9@gmail.com

Резюме: В данной статье рассматривается процесс усвоения родного языка детьми с лингво-психологической точки зрения. Освоение родного языка представляется не только как накопление фонетических и лексических единиц, но и как важный показатель развития познания, мышления, социальной коммуникации и эмоциональной сферы. Развитие речи проходит поэтапно — от формирования фонетических навыков к обогащению лексического запаса, а затем к усвоению грамматических структур. Каждый из этих этапов органически связан с когнитивным развитием ребенка.
Психолингвистические подходы показывают, что такие механизмы, как восприятие, память, мышление и воображение, играют ключевую роль в формировании речевой деятельности ребенка. Социальная среда и семейный фактор определяют первоначальный речевой опыт, тогда как школьная среда обеспечивает системное усвоение грамматических знаний. Культурные факторы — народное творчество, сказки, пословицы и стихи — придают речи ребенка образность и эмоциональную глубину.
В современном мире многоязычие оказывает как положительное, так и отрицательное влияние на процесс усвоения языка: с одной стороны, оно повышает когнитивную гибкость, с другой — может привести к слабому развитию словарного запаса на родном языке. В итоге усвоение родного языка представляется
как сложный процесс, формирующийся во взаимодействии лингвистических, психологических, социальных и педагогических факторов.
Ключевые слова: родной язык, психолингвистика, развитие речи, язык и мышление, социальная среда, культурные факторы, многоязычие.

CHILDREN'S MOTHER LANGUAGE ACQUISITION: A LINGUO-PSYCHOLOGICAL VIEW

Nazrın Javanshır MUSTAFAYEVA

Baku State University Faculty of Philology,
Department of General Linguistics Ph.D. student majoring in theory of language
Orcid: https://orcid.org/0009-0002-6797-200X
E-mail: nezrinmustafayeva9@gmail.com

Abstract: This article explores the process of mother tongue acquisition in children from a linguo-psychological perspective. Mother tongue acquisition is not limited to the accumulation of phonetic and lexical units; rather, it represents a fundamental aspect of cognitive growth, social interaction, and emotional development. Speech development unfolds in stages, beginning with phonetic skills, followed by the expansion of lexical resources, and culminating in the mastery of grammatical structures. Each stage is organically connected with the child's cognitive development and supported by psycholinguistic mechanisms.

Psycholinguistic research highlights the central role of perception, memory, thinking, and imagination in shaping speech activity. The social environment, particularly the family, provides a foundation for initial language experiences, while the school system ensures a structured acquisition of grammar and literacy skills. Cultural elements such as folklore, fairy tales, proverbs, and poetry enrich expressive abilities and add depth to the child's emotional and linguistic repertoire.

In contemporary contexts, bilingualism exerts both positive and negative influences. On the one hand, it enhances cognitive flexibility and intercultural communication skills; on the other, it may weaken vocabulary acquisition in the mother tongue and increase grammatical interference. Overall, mother tongue acquisition is presented as a complex, multidimensional process shaped by the interplay of psychological, social, cultural, and pedagogical factors.

Keywords: Mother tongue, psycholinguistics, speech development, language and thought, social environment, cultural factors, bilingualism.

Giriş

Ana dilinin mənimsənilməsi məsələsi həm dilçilik, həm psixologiya, həm də pedaqogika elmlərinin ən mühüm tədqiqat istiqamətlərindən biridir. Uşağın dünyanı dərk etməsi, ətraf mühitlə ünsiyyət qurması, intellektual və emosional inkişafı bilavasitə onun dil bacarıqlarının formalaşması ilə sıx bağlıdır. Ana dili yalnız ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də düşüncə proseslərinin əsas daşıyıcısı, idrakın mühüm alətidir. Buna görə də uşaqlarda ana dilinin mənimsənilmə mexanizmlərinin araşdırılması müasir dövrdə aktuallığını qoruyur.

Psixolinqvistika elmi göstərir ki, dilin mənimsənilməsi prosesi yalnız fizioloji və ya psixoloji mexanizmlərlə məhdudlaşmır. Bu proses həm də sosial mühitin təsiri altında baş verir. Uşağın ailə və cəmiyyət daxilində qazandığı ilkin nitq təcrübəsi onun ümumi idrak inkişafını stimullaşdırır. Bu baxımdan, ana dilinin mənimsənilməsi məsələsinə linqvo-psixoloji aspektdən yanaşmaq uşağın nitq inkişafı ilə kognitiv inkişafı arasındakı qarşılıqlı əlaqələri açmağa imkan verir.

Psixolinqvistika ümumilikdə insanın dil fəaliyyətinin öyrənilməsi ilə məşğul olan elm sahəsidir. Onun əsas predmeti nitqin yaranması və qavranılması mexanizmləri, dil vahidlərinin psixoloji yadda saxlanılması və uşağın dil bacarıqlarını necə mənimsədiyini izah etməkdir (Hüseynov, Şiriyev & Muradov, 2004). Əsgərov (2011) isə göstərir ki, psixolinqvistika həm də dil və təfəkkür münasibətlərini araşdıraraq, uşağın dil öyrənmə prosesinin intellektual və sosial tərəflərini üzə çıxarır.

Müxtəlif nəzəriyyələrdə uşaqlarda nitq inkişafının mərhələləri və əsas xüsusiyyətləri fərqli şəkildə izah edilmişdir. Məsələn, L.S. Vıqotskinin sosial-mədəni nəzəriyyəsinə görə, dil və təfəkkür bir-biri ilə üzvi şəkildə bağlıdır və uşağın intellektual inkişafı məhz ünsiyyət vasitəsilə reallaşır. Digər yanaşmalarda isə ikinci siqnal sistemi və sözün nominativ funksiyası əsas yer tutur. Əsgərov (2015) və Məmmədov (2008) kimi tədqiqatçılar göstərirlər ki, uşağın ətraf aləmlə bağlı təsəvvürlərinin yaranması və ümumiləşdirilməsi məhz söz vasitəsilə həyata keçir.

Mövzunun aktuallığı həm də onunla bağlıdır ki, müasir dövrdə uşaqlarda ana dilinin mənimsənilməsinə təsir edən müxtəlif sosial və texnoloji faktorlar mövcuddur. Televiziya, internet, çoxdilli mühit uşaqların dil bacarıqlarına həm müsbət, həm də mənfi təsir göstərə bilir. Bu isə uşaqlarda nitq mədəniyyətinin, düzgün ifadəetmə bacarığının və zəngin lüğət ehtiyatının formalaşdırılmasını daha da vacib edir.

Bu məqalənin məqsədi uşaqlarda ana dilinin mənimsənilmə prosesini linqvo-psixoloji baxımdan araşdırmaq, dil və təfəkkür münasibətlərini izah etmək, həmçinin ifadəvi və semantik planın inkişaf mexanizmlərini açıqlamaqdır. Məqalədə həm klassik, həm də müasir psixolinqvistik nəzəriyyələrə istinad ediləcək, aparıcı tədqiqatçıların fikirləri

müqayisəli təhlil ediləcəkdir.

Beləliklə, işin əsas vəzifələri aşağıdakılardır:

1. Uşaqlarda ana dilinin mənimsənilməsinin nəzəri əsaslarını araşdırmaq.
2. Nitq inkişafının mərhələlərini linqvo-psixoloji aspektdən təhlil etmək.
3. İfadəvi və semantik planın formalaşmasında kognitiv mexanizmləri üzə çıxarmaq.
4. Ana dilinin mənimsənilməsinin sosial və pedaqoji əhəmiyyətini müəyyənləşdirmək.

Uşaqlarda ana dilinin mənimsənilməsinin nəzəri əsasları

Ana dilinin mənimsənilməsi probleminin elmi-nəzəri əsasları

Ana dilinin mənimsənilməsi insanın idrak, sosial və mədəni inkişafının ən mühüm tərəflərindən biridir. Bu məsələ uzun illərdir müxtəlif elm sahələrinin – dilçilik, psixologiya, pedaqogika və fəlsəfənin əsas tədqiqat mövzularından biri olmuşdur. Uşağın dilə yiyələnməsi yalnız fərdi inkişaf baxımından deyil, həm də cəmiyyətin mədəni varlığının qorunması və ötürülməsi baxımından əhəmiyyət kəsb edir.

Ana dili uşağın ətraf aləmi dərk etməsi, sosial münasibətlərə daxil olması və intellektual potensialını reallaşdırmasının əsas vasitəsidir. Dilin qazanılması uşağın psixoloji yetkinləşməsi, emosional sabitliyi və ünsiyyət bacarıqlarının formalaşması ilə sıx bağlıdır. Bu baxımdan, ana dilinin mənimsənilməsi həm fərdin inkişafında, həm də cəmiyyətin sosial-mədəni həyatında mühüm rol oynayır.

Ana dilinin idrakla əlaqəsi

Dil yalnız ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də düşüncənin əsas daşıyıcısı və mədəniyyətin ötürücüsüdür. Əsgərov (2015) qeyd edir ki, uşağın ikinci siqnal sistemi vasitəsilə sözlərlə əşyaları əlaqələndirməsi onun kognitiv inkişafının ilkin göstəricisidir. Başqa sözlə, uşaq üçün dil sadəcə eşitdiyi səslərin məcmusu deyil, əşyaların, hadisələrin və anlayışların simvolik ifadəsidir. Bu simvollar vasitəsilə uşaq real aləmi dərk edir, hadisələr arasında əlaqələr qurur və ümumiləşdirmələr aparır.

Məmmədov (2008) isə dilin mənimsənilməsini daha çox psixoloji reaksiya və təcrübə müstəvisində izah edir. O, göstərir ki, uşaq müəyyən sözü eşitdikdə və ya həmin sözü əyani şəkildə müşahidə etdikdə onda müvafiq emosional və idraki reaksiya yaranır. Bu reaksiya nəticəsində sözün semantik yükü möhkəmlənir və uşağın yaddaşında sabitləşir. Deməli, nitq fəaliyyəti sadəcə təkrar mexanizmlərin deyil, həm də emosional və idraki reaksiyaların sintezi nəticəsində formalaşır.

Dil və təfəkkürün qarşılıqlı əlaqəsi

Ana dilinin mənimsənilməsinin ən mühüm nəzəri problemlərindən biri dil və təfəkkür münasibətləridir. Bu məsələyə dair müxtəlif nəzəri yanaşmalar mövcuddur:

- Vıqotski (1934) sosial-mədəni nəzəriyyəsində göstərir ki, uşaq əvvəlcə dili yalnız ünsiyyət vasitəsi kimi istifadə edir ("xarici nitq"), daha sonra isə bu dil daxili nitqə çevrilərək təfəkkürün təşkiledici funksiyasını daşıyır. Beləliklə, dil təkcə ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də düşüncənin formalaşma alətidir.
- Chomsky (1965) isə bu məsələyə bioloji prizmadan yanaşır. Onun transformativ-əsaslı nəzəriyyəsinə görə, insan beynində doğuşdan universal qrammatika mövcuddur. Bu qrammatik biliklər uşağın qısa müddətdə dil qaydalarını mənimsəməsini və yeni cümlələr qurmasını mümkün edir.
- Piaget (1972) dilin mənimsənilməsini uşağın idrak inkişafı mərhələləri ilə əlaqələndirir. O, göstərir ki, uşaq yalnız müəyyən kognitiv yetkinlik səviyyəsinə çatdıqdan sonra dil vahidlərini mənimsəyə bilir. Yəni, idrak inkişafı dilin əsas təməlidir.
- Halliday (1978) isə dilə funksional yanaşma sərgiləyərək qeyd edir ki, dil yalnız nominativ funksiya daşımır, həm də sosial münasibətlərin qurulması, emosional təcrübələrin ifadəsi və mədəniyyətin ötürülməsi vasitəsidir.

Bu yanaşmalar birgə göstərir ki, dil və təfəkkür münasibətləri qarşılıqlı və çoxşaxəlidir. Dil idrakı təşkil edir, eyni zamanda idrak da dilin inkişafını stimullaşdırır.

Psixolinqvistik mexanizmlər

Psixolinqvistika göstərir ki, dilin mənimsənilməsi həm bioloji, həm psixoloji, həm də sosial amillərin birgə təsiri ilə baş verir. Burada əsasən üç mərhələ fərqləndirilir:

1. Fonetik mərhələ – uşaq ətraf mühitdə eşitdiyi səsləri təqlid edir və tədricən ana dilinin fonetik sisteminə uyğunlaşır.
2. Leksik mərhələ – sözlərin və anlayışların mənimsənilməsi, nominativ funksiyanın formalaşması.
3. Qrammatik mərhələ – sintaktik və morfoloji strukturların mənimsənilməsi, cümlə quruluşlarının formalaşması.

Əsgərov (2011) vurğulayır ki, bu mərhələlər bir-birindən təcrid olunmur, əksinə, qarşılıqlı əlaqədə inkişaf edir. Uşağın kognitiv inkişaf səviyyəsi bu mərhələlərin sürətini və keyfiyyətini müəyyənləşdirir.

İkinci siqnal sistemi və ümumiləşdirmə prosesi

İ.P. Pavlovun ikinci siqnal sistemi nəzəriyyəsi ana dilinin mənimsənilməsinin fizioloji əsaslarını izah edir. Bu nəzəriyyəyə görə, insan yalnız birinci siqnal sistemi (əşyaların hissi qavranılması) ilə deyil, həm də ikinci siqnal sistemi (sözlərin qavranıl-

ması) ilə fəaliyyət göstərir. Sözlər müəyyən predmetlərlə əlaqələndirilir və ümumiləşdirici funksiya daşıyır.

Məsələn, "top" sözü konkret bir oyuncağı deyil, dairəvi formaya malik müxtəlif idman əşyalarını ifadə edə bilər. Bu ümumiləşdirmə prosesi uşağın abstrakt düşüncə qabiliyyətini inkişaf etdirir və idrak sferasını genişləndirir.

Dilin sosial mühitdə mənimsənilməsi

Dil öyrənmə prosesi yalnız bioloji və psixoloji mexanizmlərlə məhdudlaşmır. Burada sosial mühitin təsiri mühüm rol oynayır. Uşağın ailə daxilində ünsiyyətə cəlb olunması, valideynlərin və yaxın ətrafın ona təqdim etdiyi nitq nümunələri dilin daha sürətli və səmərəli şəkildə mənimsənilməsinə şərait yaradır.

Məktəbəqədər dövrdə uşağa təqdim edilən nağıllar, şeirlər, oyunlar, folklor nümunələri onun dil ehtiyatını zənginləşdirir. Məktəb dövründə isə qrammatik normaların sistemli şəkildə öyrədilməsi uşağın nitq mədəniyyətini formalaşdırır.

Halliday-in yanaşması bu məqamda xüsusilə əhəmiyyətlidir. Onun fikrincə, uşaq dil vasitəsilə yalnız predmetləri adlandırmır, həm də sosial rollara daxil olur, mədəni dəyərləri və normativ davranış qaydalarını mənimsəyir.

Nəticə

Beləliklə, ana dilinin mənimsənilməsi mürəkkəb, çoxamilli və çoxpilləli bir prosesdir. Bu prosesin elmi əsasları klassik psixologiya, psixolinqvistika, idrak nəzəriyyəsi və sosial-mədəni yanaşmaların sintezində araşdırılır. Dil və təfəkkür münasibətləri, ikinci siqnal sistemi, universal qrammatika, idrak mərhələləri və sosial ünsiyyət faktorları bu problemin izahında xüsusi yer tutur.

Ana dili uşağın şəxsiyyətinin formalaşmasında həlledici rol oynayır. O, həm ünsiyyətin vasitəsi, həm idrakın aləti, həm də mədəniyyətin ötürücüsüdür. Bu səbəbdən ana dilinin mənimsənilməsi prosesi yalnız fərdi deyil, həm də ictimai əhəmiyyət kəsb edir.

Uşaqlarda nitqin inkişaf mərhələləri: linqvo-psixoloji baxış

Uşaqlarda nitqin inkişafına dair ümumi nəzəri yanaşmalar

Uşaqda ana dilinin mənimsənilməsi prosesi təbiətən mürəkkəb və çoxşaxəli xarakter daşıyır. Bu proses bir tərəfdən bioloji əsaslara – eşitmə, görmə, motor fəaliyyət və beyin funksiyalarına, digər tərəfdən isə sosial mühitə, ailə münasibətlərinə, pedaqoji təsirlərə söykənir. Psixolinqvistlər bu prosesi yalnız fonetik, leksik və qrammatik bacarıqların qaznılması ilə məhdudlaşdırmır, həm də kognitiv inkişafla sıx əlaqədə izah edirlər.

Əsgərov (2011) qeyd edir ki, uşağın nitq inkişafı yalnız söz ehtiyatının artması ilə deyil, həm də dil vahidlərinin semantik dərinliyinin mənimsənilməsi ilə ölçülür. Yəni, uşaq yeni sözləri sadəcə əzbərləmir, onları konkret obyektlərlə əlaqələndirir, ümumiləşdirir və məna yükünü dərk edir. Məmmədov (2008) isə göstərir ki, dilin mənimsənilməsi eyni zamanda psixoloji reaksiya mexanizmlərinin fəaliyyətə qoşulması ilə baş verir.

Psixolinqvistik ədəbiyyatda uşaqlarda nitqin inkişafı mərhələlər üzrə təsnif olunur. Hər bir mərhələ özünəməxsus xüsusiyyətlərə malikdir və bir-birini tamamlayır. Aşağıda həmin mərhələlər geniş şəkildə təhlil edilir.

Nitqin ilkin mərhələsi: fonetik əsasların formalaşması

Uşağın dil inkişafının ilk mərhələsi onun səs təqlid etmə bacarıqları ilə xarakterizə olunur. Körpə uşaq ətraf mühitdə eşitdiyi səslərə cavab olaraq müxtəlif səs reaksiyaları verir. Bu dövr psixoloqlar tərəfindən "qığıldama" və "cəngəllik nitqi" mərhələsi adlandırılır.

Fonetik mərhələdə əsas rol oynayan amil eşitmə qabiliyyətidir. Əgər uşaq eşitmə qüsuru ilə doğularsa, onun nitq inkişafı ciddi şəkildə ləngiyə bilər. Normal inkişaf edən uşaqlar isə ailə üzvlərinin danışığını təqlid etməklə ana dilinin fonetik sistemini mənimsəyirlər.

Əsgərov (2015) bu prosesi ikinci siqnal sistemi nəzəriyyəsi ilə izah edir. Körpə səsi eşitməklə yanaşı, həmin səsin təkrarlanması zamanı əldə etdiyi motor təcrübəni də yadda saxlayır. Bu təcrübə nəticəsində fonetik stereotiplər formalaşır və gələcəkdə nitqin fonoloji bazasını təşkil edir.

Leksik inkişaf mərhələsi: söz ehtiyatının formalaşması

Fonetik bacarıqlardan sonra uşağın nitq inkişafında leksik mərhələ başlayır. Bu dövrdə uşaq sözləri əşyalarla, hadisələrlə və fəaliyyətlərlə əlaqələndirməyi öyrənir. Təxminən 1 yaş yarım – 2 yaş arasında uşaq artıq 30–50 sözdən istifadə edə bilir. 3 yaşına çatanda isə söz ehtiyatı 300–400 sözə qədər artır.

Məmmədov (2008) qeyd edir ki, uşağın söz ehtiyatı yalnız miqdar baxımından deyil, həm də keyfiyyət baxımından dəyişir. Yəni, uşaq sadəcə yeni sözlər toplamaqla kifayətlənmir, həmin sözlərin semantik əlaqələrini də dərk edir. Məsələn, "alma" və "armud" sözlərini öyrənən uşaq sonradan onları "meyvə" anlayışı altında ümumiləşdirə bilir. Bu isə təfəkkürün kateqoriyalaşdırma funksiyasının formalaşmasından xəbər verir.

Leksik inkişaf mərhələsində uşağın ətraf mühiti ilə ünsiyyəti həlledici rol oynayır. Valideynlərin və müəllimlərin uşağa ünvanladıqları nitq nümunələri, nağıllar, mahnılar, şeirlər söz ehtiyatının zənginləşməsinə şərait yaradır.

Qrammatik inkişaf mərhələsi: sintaktik baca-

rıqların formalaşması

Leksik ehtiyatın genişlənməsi ilə paralel olaraq uşağın qrammatik bacarıqları da inkişaf edir. İlk mərhələdə uşaq sözləri sadə şəkildə birləşdirərək iki-üç sözlük cümlələr qurur. Bu cümlələr adətən situativ xarakter daşıyır və yalnız konkret vəziyyətdə anlaşıqlı olur.

3–4 yaş dövründə isə uşağın nitqi tədricən qrammatik baxımdan düzgünləşir. Morfoloji şəkilçilərdən istifadə bacarığı artır, sadə və mürəkkəb cümlə quruluşları formalaşır. Əsgərov (2011) göstərir ki, qrammatik strukturların mənimsənilməsi uşağın abstrakt düşüncə qabiliyyəti ilə sıx bağlıdır.

Qrammatik inkişaf mərhələsi həm də uşağın mədəniyyətə inteqrasiyası baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Çünki cəmiyyət daxilində qəbul olunmuş dil normaları sosial ünsiyyətin əsas şərtidir.

Nitq və kognitiv inkişafın qarşılıqlı əlaqəsi

Psixolinqvistik tədqiqatlar göstərir ki, nitq inkişafı ilə kognitiv inkişaf arasında üzvi bağlılıq mövcuddur. Uşağın söz ehtiyatının genişlənməsi onun düşüncə əməliyyatlarını da zənginləşdirir. Əgər uşaq "böyük–kiçik", "qalın–nazik", "isti–soyuq" kimi antonim cütlüklərini öyrənirsə, bu, onun müqayisə və qarşılaşdırma bacarıqlarını inkişaf etdirir.

Vıqotskinin nəzəriyyəsinə görə, dil təfəkkürün inkişafında vasitəçi rolunu oynayır. Uşaq əvvəlcə xarici nitqdən istifadə edərək problemləri həll etməyə çalışır, daha sonra isə daxili nitq vasitəsilə məntiqi əməliyyatları həyata keçirir. Bu keçid intellektual inkişafın əsas mərhələlərindən biridir.

Sosial mühitin və mədəni faktorların təsiri

Uşağın nitq inkişafı təkcə bioloji və psixoloji amillərlə məhdudlaşmır, eyni zamanda sosial mühitin təsirinə də əhəmiyyətli dərəcədə bağlıdır. Ailə bu mühitin ən vacib elementi kimi çıxış edir. Valideynlərin uşağa yönəltdiyi nitq nümunələri, gündəlik ünsiyyət formaları, oyun və məşğələlər dilin daha sürətli və səmərəli mənimsənilməsinə şərait yaradır. Əksinə, sosial ünsiyyətdən məhrum qalan uşaqlarda nitq inkişafı ciddi şəkildə ləngiyir.

Köhnə tədqiqatlarda "vəhşi uşaqlar" fenomeni də bu fikri təsdiq edir. İnsanlardan təcrid olunmuş uşaqlar sonradan dil bacarıqlarını tam mənimsəyə bilmir, hətta sadə qrammatik strukturlar belə onların nitqinə çətinliklə daxil olur. Bu fakt sosial mühitin nitq inkişafında həlledici rol oynadığını bir daha göstərir.

Psixolinqvistik yanaşmalarda nitqin mənimsənilməsi dialoq–model–təkrar mexanizmləri əsasında izah edilir. Uşaq əvvəlcə valideyn və ya müəllimlə dialoqa girir, müəyyən nitq nümunələrini eşidir və onları model kimi qəbul edir. Daha sonra həmin ifadələri təkrar edərək öz nitqinə daxil edir. Bu üçlü proses həm qavrayış, həm də ifadəvi nitqin formalaşmasında mühüm əhəmiyyət daşıyır.

Mədəni faktorlar da uşağın dil inkişafına xüsusi təsir göstərir. Xalq ədəbiyyatının nümunələri – nağıllar, atalar sözləri, bayatılar, laylalar uşağın dilinə obrazlılıq və emosional çalarlar qatır. Nağıllar uşağın təsəvvürünü genişləndirir, atalar sözləri isə məntiqi və sosial düşüncənin inkişafına xidmət edir. Bu baxımdan, mədəniyyət yalnız nitqin bədii-estetik tərəfini zənginləşdirmir, həm də uşağın sosial-mənəvi təcrübəsini formalaşdırır.

İfadəvi və semantik planın inkişafı

Uşağın nitqində yalnız söz ehtiyatının artması deyil, həm də ifadəvi imkanların genişlənməsi müşahidə olunur. 4–5 yaşlarında uşaq artıq emosional çalarlarla zənginləşdirilmiş cümlələr qura bilir. Bu dövrdə semantik plan da dərinləşir: uşaq sinonimlər, antonimlər, çoxmənalı sözlərdən istifadə etməyə başlayır.

Psixolinqvistlər göstərirlər ki, ifadəvi və semantik planın inkişafı uşağın yaradıcı təfəkkürünü də gücləndirir. Uşaq nağıl danışarkən və ya hadisələri təsvir edərkən müxtəlif nitq formalarından yararlanır, məna əlaqələrini daha dərindən qavrayır.

Nitqin inkişafında problemlər və onların səbəbləri

Bütün uşaqlarda dil inkişafı eyni sürətlə getmir. Bəzilərində fonetik qüsurlar, digərlərində isə qrammatik səhvlər müşahidə olunur. Bu problemlər müxtəlif səbəblərlə bağlı ola bilər:

- eşitmə qüsurları;
- ailədə dil mühitinin zəifliyi;
- çoxdilli mühitin təsiri;
- psixoloji travmalar və ya inkişaf geriliyi.

Əsgərov (2015) və digər tədqiqatçılar göstərirlər ki, bu problemlərin vaxtında aşkar olunması və korreksiya tədbirlərinin görülməsi uşağın gələcək intellektual inkişafı üçün həlledici rol oynayır.

Nəticə

Beləliklə, uşaqlarda nitq inkişafı mərhələlər üzrə formalaşır: əvvəlcə fonetik bacarıqlar, daha sonra leksik ehtiyat, ardınca isə qrammatik strukturlar mənimsənilir. Bu mərhələlər bir-birindən təcrid olunmuş şəkildə deyil, qarşılıqlı təsir və əlaqə şəklində inkişaf edir. Fonetik bacarıqların düzgün formalaşması leksik ehtiyatın zənginləşməsinə, zəngin lüğət ehtiyatı isə qrammatik strukturların daha asan mənimsənilməsinə zəmin yaradır.

Nitq inkişafının bu mərhələli xarakteri uşağın kognitiv inkişafı ilə sıx bağlıdır. Yeni sözlərin qavranılması, onların məna əlaqələrinin dərk olunması və sintaktik münasibətlərdə istifadə edilməsi idrak əməliyyatlarını – müqayisə, ümumiləşdirmə, analiz və sintezi gücləndirir. Başqa sözlə, nitq inkişafı uşağın yalnız ünsiyyət bacarıqlarını deyil, həm də düşünmə tərzini formalaşdırır.

Sosial mühit bu prosesin daha da zənginləşməsində həlledici rol oynayır. Ailə daxilində və məktəb mühitində təqdim edilən düzgün nitq nümunələri uşağın leksik və qrammatik bacarıqlarını möhkəmləndirir, eyni zamanda onun nitq mədəniyyətinin formalaşmasına şərait yaradır. Əksinə, dil mühitinin zəifliyi və ya ünsiyyət imkanlarının məhdudluğu nitq inkişafında geriliklərə səbəb ola bilər.

İfadəvi və semantik planın genişlənməsi isə uşağın yaradıcı potensialının açılmasına xidmət edir. Uşaq sinonimlərdən, antonimlərdən, məcazlı ifadələrdən istifadə etməklə öz nitqini rəngarəng edir və təsir gücünü artırır. Bu, onun yalnız gündəlik ünsiyyətdə deyil, həm də bədii təfəkkür və təxəyyüldə fəal iştirakını təmin edir. Semantik zənginlik uşağın mədəniyyətə inteqrasiyasını asanlaşdırır, çünki o, ana dilinin daşıdığı mədəni kodları, ənənəvi ifadələri və üslubi çalarları daha dərindən mənimsəyir.

Beləliklə, uşağın nitq inkişafı yalnız texniki bacarıqların qazanılması ilə məhdudlaşmır; bu, həm də onun şəxsiyyətinin formalaşması, sosial münasibətlərdə mövqeyinin güclənməsi və yaradıcı qabiliyyətlərinin inkişafı üçün mühüm baza yaradır.

Ana dilinin mənimsənilməsində psixolinqvistik mexanizmlər

Psixolinqvistikanın predmetinə qısa baxış

Psixolinqvistika nitq fəaliyyətinin öyrənilməsi ilə məşğul olan elmdir. Onun əsas tədqiqat obyekti insanın dili mənimsəməsi, nitqin yaranması və qavranılması prosesləridir. Bu elm sahəsi XX əsrin ortalarından müstəqil istiqamət kimi formalaşmış və uşaqlarda dilin mənimsənilməsi məsələsinə xüsusi diqqət ayırmışdır.

Psixolinqvistikanın əsas sualları bunlardır:

- İnsan beynində nitq prosesi necə təşkil olunur?
- Dil vahidləri hansı psixoloji mexanizmlərlə yadda saxlanılır?
- Uşaq dili necə mənimsəyir və təcrübəsini hansı mərhələlərlə zənginləşdirir?

Bu sualların cavabı uşaqda ana dilinin mənimsənilməsi mexanizmlərini anlamaq baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır.

Nitqin formalaşmasında fizioloji mexanizmlər

Ana dilinin mənimsənilməsi prosesində fizioloji mexanizmlərin rolu danılmazdır. İ.P. Pavlovun şərti reflekslər nəzəriyyəsi bu məsələnin elmi izahını verir. Pavlov göstərirdi ki, insan beynində birinci siqnal sistemi əşyaların və hadisələrin qavranılmasına, ikinci siqnal sistemi isə sözlərin mənimsənilməsinə xidmət edir.

Uşaq əşyaları və hadisələri qavrayarkən onların üzərində müəyyən təsəvvürlər formalaşır. Daha sonra həmin obyektlərlə bağlı sözlər eşidilir və beyin bu sözləri obyektlərlə əlaqələndirir. Beləliklə, ikinci siqnal sistemi işə düşür və nitq prosesinin əsası yaranır.

Əsgərov (2015) qeyd edir ki, bu mexanizm sadəcə mexaniki assosiasiya ilə məhdudlaşmır. Uşağın təcrübəsi genişləndikcə sözlər daha dərin semantik məna qazanır və ümumiləşdirmə funksiyası daşıyır.

Nitqin formalaşmasında psixoloji mexanizmlər

Psixolinqvistik baxışdan uşağın nitq inkişafında aşağıdakı psixoloji mexanizmlər mühüm rol oynayır:

1. Qavrayış – uşaq ətraf mühitdə eşitdiyi səsləri, sözləri və cümlələri qəbul edir.
2. Yaddaş – qəbul olunan dil vahidləri yaddaşda saxlanılır və təkrar olunaraq möhkəmlənir.
3. Təfəkkür – dil vahidləri arasında məntiqi əlaqələr qurulur, ümumiləşdirmələr aparılır.
4. Təxəyyül – uşaq dil vahidlərini yeni kombinasiyalarda işlətməyi öyrənir.

Məmmədov (2008) göstərir ki, uşağın nitq fəaliyyətində hər bir psixoloji mexanizm bir-birini tamamlayır. Əgər yaddaş zəif inkişaf edərsə, uşaq yeni sözləri çətinliklə mənimsəyəcək; əgər təfəkkür bacarıqları ləng inkişaf edərsə, o, cümlə qurmaqda çətinlik çəkəcək.

Nitqin qavranılması və yaranması mexanizmləri

Psixolinqvistlər nitq fəaliyyətini iki istiqamətdə öyrənirlər:

- Nitqin qavranılması – uşaq eşitdiyi sözləri və cümlələri analiz edərək məna çıxarır.
- Nitqin yaranması – uşaq öz fikirlərini ifadə etmək üçün sözləri seçir, onları qrammatik cəhətdən düzgün cümlələrdə birləşdirir.

Nitqin qavranılması prosesi aşağıdakı mərhələləri əhatə edir:

1. Fonetik siqnalların qəbul olunması.
2. Leksik vahidlərin tanınması.
3. Qrammatik əlaqələrin müəyyənləşdirilməsi.
4. Məna strukturunun qurulması.

Nitqin yaranması isə daha mürəkkəbdir. Burada əvvəlcə daxili nitq formalaşır, daha sonra bu nitq fonetik səviyyəyə ötürülür və səsli nitqə çevrilir.

Ana dilinin mənimsənilməsində sosial-psixolinqvistik mexanizmlər

Uşağın dil inkişafı sosial mühitlə sıx bağlıdır. Valideynlərin uşağa müraciəti, ünsiyyət tərzi, istifadə olunan söz ehtiyatı dilin mənimsənilmə sürətinə birbaşa təsir göstərir.

- Dialoq – uşaq valideynləri ilə dialoq qurarkən yeni sözlər öyrənir.
- Model – böyüklərin danışıq nümunələri uşaq üçün model rolunu oynayır.
- Təkrar – uşaq eşitdiyi ifadələri təkrar

etməklə nitq təcrübəsini möhkəmləndirir.

Vıqotski göstərirdi ki, sosial mühitdən kənarda dil inkişaf edə bilməz. "Vəhşi uşaqlar" hadisəsi də bunu sübut edir: uzun müddət ünsiyyətdən təcrid olunan uşaqların nitq bacarıqları sonradan çox zəif qalır.

İfadəvi və reseptiv nitq mexanizmləri

Psixolinqvistlər nitqi iki əsas tipdə öyrənirlər:

1. İfadəvi nitq – uşağın öz fikirlərini ifadə etməsi.
2. Reseptiv nitq – başqalarının dediklərini başa düşməsi.

Bu iki proses paralel inkişaf edir. Uşaq reseptiv nitqi vasitəsilə yeni sözlər öyrənir, ifadəvi nitq vasitəsilə isə onları praktikada sınayır. Əgər bu iki proses arasında balans pozularsa, uşağın nitq inkişafında gerilik müşahidə olunur.

Ana dilinin mənimsənilməsində kognitiv mexanizmlər

Nitqin mənimsənilməsi idrak prosesləri ilə sıx bağlıdır. Psixolinqvistik araşdırmalarda göstərilir ki, uşaqlar dil vahidlərini yalnız eşitməklə yox, həm də kognitiv əməliyyatlarla mənimsəyirlər.

- Ümumiləşdirmə – uşaq müxtəlif obyektləri bir anlayış altında birləşdirir.
- Müqayisə – oxşar və fərqli cəhətləri ayırd edir.
- Abstraksiya – konkret predmetlərdən ayrılaraq ümumi anlayış formalaşdırır.
- Simvollaşdırma – sözləri simvol kimi qəbul edərək onların köməyi ilə düşünür.

Bu mexanizmlər uşağın ana dilini mənimsəməsini təmin edən əsas idrak vasitələridir.

Ana dilinin mənimsənilməsində çoxdilliliyin təsiri

Müasir dövrdə uşaqların böyüdüyü mühit tez-tez çoxdilli xarakter daşıyır. Bu hal, xüsusən də miqrasiya, qloballaşma və beynəlxalq təhsil imkanlarının artması fonunda daha da aktuallaşmışdır. Çoxdilliliyin uşağın ana dilinin mənimsənilməsinə təsiri həm müsbət, həm də mənfi ola bilər.

Müsbət təsirlər:

- Çoxdilli mühit uşağın idrak elastikliyini artırır. O, müxtəlif dillər arasında daha rahat keçid edə bilir, bu isə beyin fəaliyyətinin çevikliyini və diqqətin idarə olunmasını gücləndirir.
- Tədqiqatlar göstərir ki, iki və ya daha çox dil bilən uşaqlarda problemləri həll etmə bacarığı, analitik və yaradıcı təfəkkür daha sürətli inkişaf edir.
- Çoxdillilik uşağın mədəniyyətlərarası ünsiyyət bacarıqlarını genişləndirir, onu müxtəlif sosial mühitlərə adaptasiya etməyi asanlaşdırır.

Mənfi təsirlər:

- Çoxdilli mühitdə böyüyən uşaqlarda bəzən ana dilinin söz ehtiyatı zəif inkişaf edir. Bu, dil balansının pozulması ilə əlaqədar ola bilər.
- Qrammatik səhvlərin sayı arta bilər, çünki uşaq dillərin struktur elementlərini qarışdıra bilər.
- Ana dilində ifadə imkanlarının zəif qalması sosial adaptasiya prosesində müəyyən çətinliklər yarada bilər.

Pedaqoji həll yolları:

Psixolinqvistlər və pedaqoqlar vurğulayırlar ki, belə hallarda əsas məsələ dillərin qarışmasının qarşısını almaq və hər bir dilin ayrıca mühitdə istifadəsini təmin etməkdir. Bunun üçün:

- Ailə modeli: Evdə əsasən ana dilindən istifadə olunmalı, digər dillər isə ayrıca öyrədilməlidir.
- Məktəb mühiti: Tədris zamanı dillərin qarışdırılmasının qarşısını almaq üçün ana dili ilə bağlı ayrıca dərsliklər və proqramlar tətbiq olunmalıdır.
- Mədəni mühit: Uşaqlara ana dilində nağıllar, şeirlər, atalar sözləri təqdim edilməli, beləliklə, onların ana dilinə emosional bağlılığı gücləndirilməlidir.

Beləliklə, çoxdillilik uşağın ümumi intellektual və sosial inkişafına zəngin imkanlar yaratsa da, ana dilinin qorunması üçün məqsədyönlü pedaqoji yanaşma tələb olunur.

Nitq qüsurlarının psixolinqvistik izahı

Bəzi uşaqlarda fonetik, leksik və ya qrammatik qüsurlar müşahidə olunur. Psixolinqvistik izaha görə, bu qüsurlar ya fizioloji mexanizmlərin zəifliyi, ya da psixoloji və sosial amillərin mənfi təsiri ilə bağlıdır.

- Fonetik qüsurlar – artikulyasiya aparatının zəifliyi.
- Leksik qüsurlar – yaddaş və qavrayış problemləri.
- Qrammatik qüsurlar – təfəkkür və məntiqi əlaqələrin zəifliyi.

Əsgərov (2015) göstərir ki, erkən yaşda aparılan korreksiya tədbirləri bu qüsurların aradan qaldırılmasına böyük kömək edir.

Nəticə

Beləliklə, ana dilinin mənimsənilməsi mürəkkəb psixolinqvistik mexanizmlərin qarşılıqlı təsiri nəticəsində baş verir. Fizioloji, psixoloji, sosial və kognitiv amillərin hər biri bu prosesdə özünəməxsus rol oynayır və bir-birini tamamlayır. Fizioloji mexanizmlər – eşitmə, görmə, artikulyasiya və beyin fəaliyyətinin koordinasiyası – nitqin əsas baza şərtlərini formalaşdırır. Psixoloji mexanizmlər – yaddaş, qavrayış, təfəkkür və təxəyyül – dil vahidlərinin mənimsənilməsini təmin edir. Sosial mühit isə uşağın ünsiyyət ehtiyacını stimullaşdıraraq dilin praktiki istifadəsini aktuallaşdırır. Kognitiv amillər isə dilin yalnız ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də idrak aləti olduğunu nümayiş etdirir.

Uşağın nitqi həm daxili, həm də xarici təsirlərin

birgə fəaliyyəti nəticəsində formalaşır. Daxili təsirlər bioloji meyillərlə, beyin qabığının inkişafı ilə, xarici təsirlər isə ailə mühitindən, pedaqoji təsirdən və mədəni mühitdən qaynaqlanır. Bu qarşılıqlı təsirlər balanslı olduqda dil inkişafı sürətli və ardıcıl gedir, əks halda nitqdə ləngimələr, fonetik və ya qrammatik qüsurlar müşahidə oluna bilər.

Psixolinqvistika göstərir ki, ana dilinin mənimsənilməsi sadəcə sözlərin mexaniki əzbərlənməsi deyil, bütövlükdə idrakın, təfəkkürün, emosional zənginliyin və sosial ünsiyyət bacarıqlarının inkişafıdır. Dil vasitəsilə uşaq yalnız əşyaları adlandırmağı öyrənmir, həm də onlar arasındakı əlaqələri müəyyənləşdirir, məntiqi nəticələr çıxarır və dünyagörüşünü formalaşdırır.

Bu proses uşağın şəxsiyyətinin formalaşmasında həlledici əhəmiyyət kəsb edir. Ana dilini düzgün və mükəmməl mənimsəyən uşaq gələcəkdə həm təhsil prosesində, həm də sosial münasibətlərdə daha uğurlu olur. Onun özünüifadə imkanları genişlənir, ünsiyyət bacarıqları zənginləşir və kognitiv potensialı daha səmərəli şəkildə reallaşır. Bu səbəbdən, erkən yaşlardan etibarən uşaqların nitq inkişafına xüsusi diqqət yetirilməsi, zəngin dil mühiti yaradılması və ana dilinə sevgi aşılanması pedaqoji və psixoloji baxımdan ən mühüm vəzifələrdən biri hesab edilməlidir.

Nəticə

Tədqiqat göstərir ki, uşaqlarda ana dilinin mənimsənilməsi prosesi yalnız dilçilik aspektində deyil, həm də biologiya, psixologiya və pedaqogika elmlərinin kəsişməsində araşdırılmalıdır. Dil insanın yalnız ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də idrak aləti, sosial adaptasiya mexanizmi və mədəniyyətin ötürücüsüdür. Bu səbəbdən, uşağın ilkin nitq təcrübəsi onun ətraf aləmi dərk etməsi, təfəkkürünün formalaşması və emosional-intellektual inkişafı üçün baza rolunu oynayır.

Aparılan nəzəri təhlillər və mövcud elmi yanaşmalar əsasında aşağıdakı nəticələr əldə olunmuşdur:

1. Ana dilinin mərhələli mənimsənilməsi – fonetik, leksik və qrammatik inkişaf bir-biri ilə üzvi şəkildə bağlıdır. Hər bir mərhələ uşağın kognitiv inkişaf səviyyəsi ilə əlaqəlidir və psixolinqvistik mexanizmlərin fəaliyyətini əks etdirir.
2. Psixolinqvistik mexanizmlərin rolu – qavrayış, yaddaş, təfəkkür və təxəyyül uşağın nitq fəaliyyətində əsas mexanizmlərdir. Onların balanslı fəaliyyəti sayəsində uşaq sözlərin semantik mənasını qavrayır, ümumiləşdirir və düşüncəsində fəallaşdırır.
3. Sosial mühitin əhəmiyyəti – ailə, məktəb və ünsiyyət mühiti uşağın nitq inkişafına birbaşa təsir göstərir. Zəngin və ardıcıl dil mühiti olmadan ana dilinin mənimsənilməsi çətinləşir.
4. Mədəni amillərin rolu – xalq ədəbiyyatı, nağıllar, atalar sözləri və bədii mətnlər uşağın nitqinə emosional dərinlik və obrazlılıq gətirir, eyni zamanda dilə bağlılığı möhkəmləndirir.
5. Çoxdilliliyin təsiri – çoxdilli mühit uşağın idrak çevikliyini artırsa da, ana dilinin zəifləşməsi riskini də yaradır. Bu səbəbdən, dillərin qarışmasının qarşısı alınmalı, hər bir dil ayrıca kontekstdə möhkəmləndirilməlidir.
6. Psixolinqvistik qüsurların erkən aşkarlanması – fonetik, leksik və ya qrammatik geriliklər vaxtında müəyyənləşdirildikdə, korreksiya tədbirləri uşağın gələcək intellektual inkişafı üçün mühüm rol oynayır.
7. Praktik əhəmiyyət – güclü ana dili bazası uşağın məktəbə hazırlığını, yazılı və şifahi nitq bacarıqlarını, sosial adaptasiya qabiliyyətini möhkəmləndirir. Bundan əlavə, ana dilində möhkəm əsas qurmaq gələcəkdə xarici dillərin daha asan öyrənilməsinə şərait yaradır.

Ümumilikdə, nəticələr göstərir ki, uşaqlarda ana dilinin mənimsənilməsi sadəcə linqvistik hadisə deyil, həm də psixoloji və sosial prosesdir. Ona görə də pedaqoji və psixoloji yanaşmaların sintezi nitq inkişafının daha səmərəli şəkildə dəstəklənməsinə imkan verir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Adilov, M., Verdiyeva, Z., & Ağayeva, F. (2019). Dilçilik problemləri. Bakı: Elm, 404 s.
2. Axundov, A. (2006). Ümumi dilçilik. Bakı: Şərq-Qərb, 280 s.
3. Cəfərov, N. (2023). Ümumi dilçilik. Bakı: Təhsil, 216 s.
4. Əsgərov, M. B. (2011). Linqvopsixologiya və ya dilin psixologiyası. Bakı: Elm və Təhsil, 308 s.
5. Əsgərov, Q. (2011). Psixolinqvistika: nəzəriyyə və təcrübə. Bakı: Təhsil Nəşriyyatı.
6. Əsgərov, Q. (2015). Nitqin inkişafında ikinci siqnal sisteminin rolu. Bakı: Elm.
7. Hüseynov, Ş., Şiriyev, F., & Muradov, C. (2004). Psixolinqvistika. Bakı: Bakı Universiteti nəşriyyatı.
8. Məmmədov, R. (2008). Uşaqlarda nitq inkişafı və psixoloji mexanizmlər. Bakı: Maarif.
9. Rəcəbli, Ə. (2011). Universalilər dilçiliyi. Bakı: Elm və Təhsil, 272 s.
10. Blum-Kulka, S. (1982). Learning to say what you mean in a second language. Applied Linguistics, 3(1), 29–59.
11. Bruner, J. (1983). Child's Talk: Learning to Use Language. Oxford University Press.
12. Chomsky, N. (1965). Aspects of the Theory of Syntax. MIT Press.
13. Chomsky, N. (2006). Dil və təfəkkür (Language and Mind, AZ tərc.). Bakı: Bakı Slavyan Universiteti, 152 s.
14. Crystal, D. (2007). How Language Works.

Penguin.

15. Halliday, M. A. K. (1978). Language as Social Semiotic. Edward Arnold.

16. Hoff, E. (2013). Language Development. Cengage Learning.

17. Ochs, E., & Schieffelin, B. B. (1984). Language acquisition and socialization. In Culture Theory (pp. 276–320). Cambridge University Press.

18. Pavlov, I. P. (1951). Lectures on Conditioned Reflexes. International Publishers.

19. Piaget, J. (1972). The Psychology of the Child. Basic Books.

20. Tomasello, M. (2003). Constructing a Language. Harvard University Press.

21. Vygotsky, L. S. (1986). Thought and Language. MIT Press.

DOİ: 10.32010/MSYR3330

MEDİA VƏ İCTİMAİ DİSKURSUN NƏZAKƏTLİLİK ÜZƏRİNDƏKİ TƏSİRİ

Ülviyyə Ənvər MUSTAFAYEVA
Bakı Slavyan Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-1112-7865
E-mail: ulviyya1990@live.com

Xülasə: Bu məqalədə müasir medianın və ictimai müzakirənin nəzakət normalarına təsiri araşdırılır və bu amillərin müasir sosial ünsiyyəti necə formalaşdırdığı araşdırılır. Nəzakət həm linqvistik, həm də sosial fenomen kimi insan qarşılıqlı əlaqəsinin fundamental aspektini təmsil edir, mədəni dəyərləri, etik mülahizələri və şəxslərarası həssaslığı əks etdirir. O, yalnız fərdi davranışın göstəricisi deyil, həm də sosial birliyin göstəricisidir, çünki qarşılıqlı əlaqələri tənzimləyir və qarşılıqlı anlaşmanı asanlaşdırır. Qəzetlər, televiziya və radio kimi ənənəvi platformaları, eləcə də sosial media şəbəkələrini və onlayn forumları əhatə edən müasir media məlumatların yayılmasında, ictimai rəyin formalaşdırılmasında və məqbul nitq və davranış nümunələrinin modelləşdirilməsində mühüm rol oynayır. Müxtəlif ünsiyyət formalarına dəfələrlə məruz qalma yolu ilə auditoriya həm açıq, həm də gizli nəzakət qaydalarını mənimsəyir və bu da öz növbəsində onların öz ünsiyyət təcrübələrinə təsir göstərir.
Bu məqalə xüsusilə nəzakət normalarının ictimai müzakirələrdə necə qorunub saxlanıldığına və ya etiraz edildiyinə diqqət yetirir. Siyasi çıxışlardan, jurnalist mətnlərindən və sosial media mübadilələrindən nümunələr araşdırılır, dilin sosial harmoniyanı gücləndirə və ya münaqişə və ədəbsizlik yarada biləcəyi yolları vurğulayır. Tədqiqat, medianın sadəcə mövcud sosial normaları əks etdirmədiyini, həm də onların təkamülündə fəal iştirak etdiyini göstərən diskursun transformativ gücünü vurğulayır. Xüsusilə sosial media, təcililiyi, interaktivliyi və geniş yayılma dərəcəsi ilə nəzakətin ifadəsində yeni dinamika təqdim edir, bəzən rəsmi və qeyri-rəsmi ünsiyyət arasındakı ənənəvi sərhədləri silir. Bu hadisələri təhlil edərək, məqalə göstərir ki, media, ictimai müzakirə və nəzakət arasındakı qarşılıqlı əlaqəni anlamaq müasir sosial qarşılıqlı əlaqəni anlamaq üçün vacibdir. Tapıntılar getdikcə daha mürəkkəb ünsiyyət mühitlərində nəzakət danışıqları ilə bağlı sosiolinqvistika və praqmatikada daha geniş müzakirələrə töhfə verir.
Açar sözlər: Nəzakət, media, ictimai müzakirə, dil etikası, ünsiyyət, sosial normalar, sosial media

THE IMPACT OF MASS MEDIA AND PUBLIC DISCOURSE ON COURTESY

Ulviyya Anvar MUSTAFAYEVA
Baku Slavic University
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-1112-7865
E-mail: ulviyya1990@live.com

Abstract: This article explores the influence of modern media and public discourse on the norms of politeness, examining how these factors interact to shape contemporary social communication. Politeness, as both a linguistic and social phenomenon, represents a fundamental aspect of human interaction, reflecting cultural values, ethical considerations, and interpersonal sensitivity. It is not only a marker of individual behavior but also an indicator of social cohesion, as it regulates interactions and facilitates mutual understanding. Modern media, encompassing both traditional platforms such as newspapers, television, and radio, as well as social media networks and online forums, plays a pivotal role in disseminating information, framing public opinion, and modeling acceptable patterns of speech and behavior. Through repeated exposure to various forms of communication, audiences internalize both explicit and implicit rules of politeness, which in turn influences their own communicative practices.
This paper particularly focuses on the ways in which politeness norms are either maintained or challenged within public discourse. It investigates examples from political speeches, journalistic texts, and social media exchanges, highlighting the ways language can either reinforce social harmony or provoke conflict and incivility. The study emphasizes the transformative power of discourse, showing that media does not merely reflect existing social norms but actively participates in their evolution. Social media, in particular, with its immediacy, interactivity, and widespread reach, has introduced new dynamics in the expression of politeness, sometimes blurring traditional boundaries between formal and informal communication. By analyzing these phenomena, the article demonstrates that understanding the interplay between media, public discourse, and politeness is essential for comprehending modern social interaction. The findings contribute to broader discussions in sociolinguistics and pragmatics regarding the negotiation of politeness in increasingly complex communicative environments.
Keywords: Politeness, media, public discourse, linguistic ethics, communication, social norms, social media.

ВЛИЯНИЕ СРЕДСТВ МАССОВОЙ ИНФОРМАЦИИ И ОБЩЕСТВЕННОГО ДИСКУРСА НА ВЕЖЛИВОСТЬ

Ульвия Анвар МУСТАФАЕВА
Бакинский славянский университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-1112-7865
Электронная почта : ulviyya1990@live.com

Резюме: В данной статье исследуется влияние современных средств массовой информации и публичного дискурса на нормы вежливости, рассматривается, как эти факторы взаимодействуют, формируя современную социальную коммуникацию. Вежливость, как лингвистический и социальный феномен, представляет собой фундаментальный аспект человеческого взаимодействия, отражающий культурные ценности, этические соображения и межличностную чувствительность. Она является не только маркером индивидуального поведения, но и индикатором социальной сплоченности, поскольку регулирует взаимодействие и способствует взаимопониманию. Современные средства массовой информации, включая как традиционные платформы, такие как газеты, телевидение и радио, так и социальные сети и онлайн-форумы, играют ключевую роль в распространении информации, формировании общественного мнения и моделировании приемлемых моделей речи и поведения. Благодаря многократному воздействию различных форм коммуникации, аудитория усваивает как явные, так и неявные правила вежливости, что, в свою очередь, влияет на их собственную коммуникативную практику.

В данной статье особое внимание уделяется тому, как нормы вежливости поддерживаются или оспариваются в публичном дискурсе. Исследуются примеры из политических речей, журналистских текстов и обмена сообщениями в социальных сетях, подчеркивая, как язык может либо укреплять социальную гармонию, либо провоцировать конфликты и невежливость. Исследование подчеркивает преобразующую силу дискурса, показывая, что СМИ не просто отражают существующие социальные нормы, но и активно участвуют в их эволюции. Социальные сети, в частности, благодаря своей непосредственности, интерактивности и широкому охвату, внесли новые динамики в выражение вежливости, иногда размывая традиционные границы между формальной и неформальной коммуникацией. Анализируя эти явления, статья демонстрирует, что понимание взаимодействия между СМИ, публичным дискурсом и вежливостью имеет важное значение для понимания современного социального взаимодействия. Полученные результаты вносят вклад в более широкие дискуссии в социолингвистике и прагматике относительно формирования вежливости в условиях все более сложных коммуникативных сред.

Ключевые слова: Вежливость, СМИ, публичный дискурс, лингвистическая этика, коммуникация, социальные нормы, социальные сети.

Giriş

Nəzakətlilik – cəmiyyətin etiket normalarını, mədəni davranış qaydalarını və etik münasibətləri dil vasitəsilə ifadə edən mühüm anlayışdır. Bu, fərdi münasibətlərdən başlayaraq ictimai çıxışlara qədər geniş miqyasda özünü göstərir. İctimai diskursda isə nəzakətlilik yalnız şəxsi keyfiyyət deyil, sosial mesajın qəbul olunmasında və ictimai rəyin formalaşmasında həlledici rol oynayır.

Bu baxımdan media istər ənənəvi, istərsə də yeni media (sosial şəbəkələr) dilin istifadəsində əsas model yaradan, auditoriyanın nəzakətlilik standartlarını müəyyən edən mühüm platformadır. Medianın təqdim etdiyi çıxışlar, reportajlar, debatlar və digər formatlar cəmiyyətə nəzakətli davranışın nümunələrini təqdim edə və ya əksinə, bu dəyərləri kölgə altında qoya bilər.

Müasir dövrdə qloballaşma, informasiya axınının sürətlənməsi və rəqəmsal texnologiyaların geniş yayılması ictimai diskursun əhəmiyyətini artırmışdır. Əgər əvvəlki dövrlərdə ictimai diskurs daha çox dövlət rəsmilərinin çıxışları, qəzet məqalələri və televiziya proqramları ilə məhdudlaşırdısa, bu gün sosial media platformaları hər bir fərdi ictimai diskursun aktiv iştirakçısına çevirmişdir.

Nəzakətlilik anlayışı ictimai diskursun mərkəzində dayanır. Çünki ictimai çıxışlarda, kütləvi informasiya vasitələrində və sosial şəbəkələrdə istifadə olunan dil auditoriyanın şüuruna birbaşa təsir edir. Məsələn, siyasətçinin, televiziya aparıcısının və ya sosial şəbəkə fəalının istifadə etdiyi nəzakətli və ya nəzakətsiz ifadələr yalnız fərdi münasibətlərin deyil, bütövlükdə ictimai davranış modellərinin dəyişməsinə gətirib çıxara bilir.

Məqalənin məqsədi ictimai diskursda nəzakətlilik anlayışının dilçilik və sosial aspektlərini araşdırmaq, medianın bu prosesi necə formalaşdırdığını göstərmək və gələcəkdə etik diskursun gücləndirilməsi üçün təkliflər irəli sürməkdir. Məqalənin əsas məqsədlərindən biri də, medianın və ictimai diskursun nəzakətlilik üzərində

yaratdığı təsiri araşdırmaq, dil və davranış modellərinin necə dəyişdiyini göstərmək və bu dəyişikliklərin mümkün nəticələrini təhlil etməkdir.

Nəzəriyyə

Nəzakətlilik nəzəriyyəsinin əsasını P. Braun və S. Levinsonun məşhur "Politeness Theory"si təşkil edir. Onlar nəzakətliliyi ünsiyyətdə "üz" anlayışını qoruma strategiyası kimi izah edir və bütün dillərdə bu funksiyanın universal xarakter daşıdığını qeyd edirlər.

Məqalədə aşağıdakı metodlar tətbiq olunmuşdur:

Diskurs analizi – televiziya proqramları, debatlar və sosial media paylaşımlarında istifadə olunan dil nümunələrinin təhlili;

Müqayisəli təhlil – ənənəvi və sosial medianın ictimai diskursa təsir mexanizmlərinin müqayisəsi;

Pragmatik yanaşma – ifadələrin yalnız formal tərəfi deyil, həm də sosial funksiyası və psixoloji təsiri nəzərə alınmışdır.

Azərbaycan dilçilik məktəbində Ə. Axundov, R. Əliyev, H. Zeynalov və digər alimlər nəzakətliliyi dilin etik funksiyası kimi dəyərləndirmişlər. Onların fikrincə, nəzakətlilik təkcə ədəbi norma deyil, həm də cəmiyyətin etik-mədəni səviyyəsinin göstəricisidir.

N. Feyrklou (Fairclough) isə diskursun ictimai həyatdakı ideoloji rolunu ön plana çəkir. Onun "Critical Discourse Analysis" yanaşmasına görə, media diskursu yalnız məlumat ötürmür, həm də auditoriyanın dəyərlər sistemini formalaşdırır. Bu baxımdan, nəzakətlilik yalnız şəxsi üslub seçimi deyil, həm də ictimai ideologiyanın mühüm elementidir.

Nəzakətlilik təkcə lüğət seçimi və qrammatik quruluşla deyil, həm də kontekstə, sosial münasibətlərə və pragmatik məqsədlərə əsaslanan kompleks bir ünsiyyət strategiyasıdır. İctimai diskurs isə cəmiyyətin geniş təbəqələri ilə aparılan kommunikasiya forması olaraq bu strategiyanı kütləvi miqyasda təyin edir.

Məsələn, siyasətçilərin çıxışlarında və ya televiziya müzakirələrində istifadə olunan nəzakətli və ya nəzakətsiz dil nümunələri ictimai dilin formalaşmasına birbaşa təsir edir. Eyni şəkildə, aparıcıların auditoriya ilə necə danışması – "hörmətli izləyicilər", "icazə verin qeyd edim ki" kimi formullar – ictimai nəzakət modelini müəyyənləşdirir.

Medianın ictimai dil normalarına təsiri müxtəlif istiqamətlərdə həyata keçir:

Model yaratma: Məşhur simaların və aparıcı medianın təqdim etdiyi dil nümunələri geniş auditoriyada imitasiya olunur.

Diskursun tonunun formalaşması: Media dilindəki yumşaqlıq, aqressivlik, ironiya və ya neytrallıq ictimai diskursun tonunu müəyyənləşdirir.

Nəzakətlilik stereotiplərinin gücləndirilməsi və ya dağıdılması: Bəzi media qurumları etik çıxışları təşviq etsə də, digərləri reytinq naminə aqressiv və qarşıdurmalı diskursu qabarda bilir.

Ənənəvi medianın nəzakətlilik qaydaları daha çox redaktə və senzura ilə tənzimləndiyi halda, sosial media daha sərbəst bir platformadır. Bu sərbəstlik bəzən konstruktiv müzakirələrə imkan yaratsa da, nəzakətlilik qaydalarının pozulması halları ilə daha çox qarşılaşılır:

Anonimlik və məsuliyyətsizlik: İstifadəçilər real adları ilə çıxış etmədikləri üçün etik davranış normalarını pozmaqdan çəkinmirlər.

Kütləvi aqressiya və "linç mədəniyyəti": Bir çox hallarda fikrə deyil, şəxsə yönəlmiş təhqiredici ifadələr işlədilir.

"Qısaltma mədəniyyəti": Sosial mediada yazının uzunluğu və sürətli ünsiyyət tələbi nəzakətli strukturun istifadəsini azaldır (məsələn, "zəhmət olmasa" yerinə "ver", "at", "elə").

Bir çox televiziya debatlarında iştirakçılar arasında mübahisələrdə nəzakətlilik qaydalarının pozulması, qarşı tərəfin sözünü kəsmə, aşağılayıcı ritorika halları tez-tez müşahidə olunur. Bu cür hallar auditoriyada nəzakətsiz davranışın normallaşmasına səbəb ola bilər.

Eyni zamanda, bəzi maarifləndirici proqramlar, məsələn, psixoloji və pedaqoji verilişlər, etik ünsiyyətin təbliği ilə pozitiv diskurs modelini formalaşdırır.

Media və ictimai diskurs cəmiyyətin nəzakətlilik normasını formalaşdırmaqda və dəyişməkdə güclü rola malikdir. Bu təsir həm pozitiv, həm də neqativ istiqamətdə təzahür edə bilər. Aqressiv diskurs, etik qaydalardan uzaqlaşma və anonim nifrət nitqi nəzakətlilik mədəniyyətini zəiflədir. Bunun əksi olaraq, məsuliyyətli jurnalistika, etik dil nümunələri və nəzakətli ictimai çıxışlar cəmiyyətdə qarşılıqlı hörmətin möhkəmlənməsinə töhfə verir.

Nəzakətlilik sadəcə şəxsi münasibətlərdə deyil, həm də ictimai diskursda cəmiyyətin mədəni və etik səviyyəsini göstərən əsas göstəricilərdən biridir. Medianın və ictimai diskursun bu sahədə rolu danılmazdır. Onların verdiyi dil nümunələri cəmiyyətdə nəzakətlilik modelini ya təşviq edə, ya da zəiflədə bilər. Bu baxımdan, medianın məsuliyyətli və etik diskurs yaratması vacibdir. Həmçinin, ictimai çıxışlarda nəzakətli dil formalarının təşviqi, cəmiyyətin harmonik inkişafı baxımından mühüm rol oynayır.

Tədqiqat nəticəsində aşağıdakı nəticələr əldə edilmişdir;

1. İctimai diskursda nəzakətlilik anlayışının funksiyaları

Nəzakətlilik ictimai diskursda aşağıdakı funksiyaları yerinə yetirir:

Kommunikativ funksiya – mesajın qəbulunu asanlaşdırır və onu daha inandırıcı edir;

Sosial funksiya – auditoriyada hörmət və etimad yaradır;

Tənzimləyici funksiya – münaqişə və aqressiyanın qarşısını alır;

Model yaradan funksiya – geniş kütləyə etik davranış nümunəsi təqdim edir.

Məsələn, "hörmətli tamaşaçılar", "icazə verin qeyd edim ki" kimi ifadələr yalnız dil forması deyil, həm də sosial harmoniya vasitəsidir.

2. Medianın təsir mexanizmləri

Media ictimai diskursun əsas formalaşdırıcısıdır və təsirini üç istiqamətdə göstərir:

1)Dil modelinin yaradılması – tanınmış simaların çıxışları auditoriyada təqlid olunur;

2)Diskursun tonunun müəyyənləşdirilməsi – media nitqində aqressiya və ya nəzakətlilik ümumi diskurs mühitini formalaşdırır;

3)Sosial stereotiplərin möhkəmləndirilməsi və ya dağıdılması – etik diskurs cəmiyyətdə pozitiv təsir yaradır, aqressiv diskurs isə neqativ davranışı normallaşdırır.

3. Ənənəvi və sosial medianın fərqləri

Ənənəvi media (televiziya, qəzetlər) nəzarət və redaktə ilə tənzimlənir. Burada etik qaydaların qorunması üstünlük təşkil edir, lakin siyasi debatlarda ritorikanın sərtləşməsi halları da müşahidə olunur.

Sosial media isə daha sərbəst platformadır. Anonimlik və məsuliyyətin zəifliyi səbəbindən nifrət nitqi, təhqiramiz ifadələr və "linç mədəniyyəti" geniş yayılmışdır.

Məsələn, televiziya müzakirəsində aparıcı "hörmətli qonaq" deyərək çıxışçının sözünü kəsməməyə çalışırsa, sosial mediada istifadəçi eyni fikri "yalan danışma" kimi aqressiv formada ifadə edə bilir.

4. Praktik nümunələr

Televiziya debatları – bəzi hallarda iştirakçılar bir-birinin sözünü kəsərək auditoriyada aqressiv üslubu normallaşdırırlar.

Maarifləndirici proqramlar – etik ünsiyyətin təbliği ictimai diskursda pozitiv model yaradır.

Sosial media – "zəhmət olmasa" kimi formulların yerini çox vaxt "ver", "at", "yaz" kimi qısa əmrlər tutur.

5. Nəzakətsiz diskursun nəticələri

Nəzakətlilik qaydalarının pozulması aşağıdakı nəticələrə gətirib çıxarır:

İctimai müzakirələrin aqressivləşməsi;

Fikrə deyil, şəxsə yönəlmiş hücumların artması;

Sosial şəbəkələrdə nifrət nitqinin yayılması;

Auditoriyada etik qaydalara laqeyd münasibətin yaranması.

Tövsiyyə və təkliflər

1. Media nümayəndələri və jurnalistlər üçün etik ünsiyyətlə bağlı xüsusi təlim proqramları təşkil olunmalıdır.
2. Sosial şəbəkələrdə nifrət nitqinə qarşı süni intellekt vasitəsilə filtr sistemləri gücləndirilməlidir.
3. İctimai diskursun iştirakçıları (siyasətçilər, mütəxəssislər, müəllimlər və s.) etik nitq modelinə uyğun davranış nümunəsi göstərməlidir.
4. Təhsil sistemində kommunikativ nəzakətlilik fənn və modulları artırılmalıdır.
5. Maarifləndirici verilişlərin sayı artırılaraq etik diskursun pozitiv modeli gücləndirilməlidir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Abbasova V. , "Kommunikasiya və ünsiyyət anlayışları haqqında". Filologiya Məsələləri/Bakı: Elm və Təhsil, (2021)N2, 156-163.
2. Həbibova, K. "Virtual diskursun linqvistik xüsusiyyətləri". AMEA Nəsimi adına Dilçilik İnstitutu. (2023), 145-156
3. Касавин И.Т. Текст, дискурс, контекст. Введение в социальную эпистемологию языка. М. Канон, 2008, 352-357.
4. Grice, P. "Logic in Conversation". In: Syntax and Semantics, Vol. 3: Speech Acts. New York: Academic Press, (1975) p.434.

DOİ: 10.32010/VMUM2651

WESTERN PERSPECTIVES ON HURUFISM AND SUFISM IN THE POETRY OF IMADADDIN NASIMI

Chinara Rahim NARIMANOVA
Baku Engineering University
Orcid: https://orcid.org/0000-0003-0462-9255
E-mail: chqulieva@beu.edu.az

Abstract : The philosophical and mystical dimensions of Imadaddin Nasimi's poetry have long attracted scholarly attention in Western research, emphasizing the intricate synthesis of Hurufism and Sufism within his works. Nasimi (1369–1417), a distinguished Azerbaijani poet and thinker, is recognized for integrating spiritual doctrines with poetic form, producing a corpus that continues to resonate across temporal and cultural boundaries (Burrill, 1968; Schimmel, 1975). His compositions reflect the Hurufi emphasis on the metaphysical significance of letters and numerical symbolism, while simultaneously engaging with the Sufi pursuit of divine love and the human journey toward spiritual realization (Hess, 2005). This dual engagement illustrates a complex worldview in which the human being and the cosmos are seen as interconnected manifestations of the divine.

Although Western scholarship has increasingly examined Nasimi, there is a persisting need for a holistic study that situates his philosophical and mystical contributions within the historical, social, and cultural contexts of the late medieval Islamic world (Mir-Gasimov, 2011). This research addresses that need by analyzing the convergence of Hurufi and Sufi thought in Nasimi's poetry, exploring how his use of symbolic letters, numerical codes, and metaphysical concepts conveys esoteric principles while maintaining artistic and intellectual clarity. The study demonstrates that Nasimi's work is not only a reflection of doctrinal ideas but also offers broader insights into humanistic and spiritual values that transcend its immediate historical milieu.

By adopting a textual, contextual, and comparative analytical framework, this study highlights the enduring relevance of Nasimi's literary philosophy, providing a basis for future interdisciplinary research in literature, religious studies, and philosophy. The findings suggest that Nasimi's poetry serves as a bridge between medieval Islamic intellectual currents and contemporary understandings of mystical expression, confirming his status as a central figure in both Hurufi and Sufi traditions while underscoring the continued significance of his thought for modern scholarship.

Keywords: Imadaddin Nasimi; Hurufism; Sufism; mystical poetry; Western scholarship; divine love

İMADƏDDİN NƏSİMİ POEZİYASINDA HURUFİLİK VƏ SUFİZMƏ QƏRB BAXIŞLARI

Çinarə Rəhim NƏRİMANOVA
Bakı Mühəndislik Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0000-0003-0462-9255
E-mail: chqulieva@beu.edu.az

Xülasə: İmadəddin Nəsiminin poeziyasının fəlsəfi və mistik ölçüləri uzun müddətdir ki, Qərb tədqiqatçılarının diqqətini cəlb edir və onun əsərlərində Hurufilik və Sufizmin mürəkkəb sintezini önə çıxarır. Nəsimi (1369–1417), görkəmli Azərbaycan şairi və düşünürü, dini və fəlsəfi ideyaları poetik formalarla inteqrasiya etməsi ilə tanınır və onun yaradıcılığı zaman və mədəniyyət sərhədlərini aşaraq aktual qalır (Burrill, 1968; Schimmel, 1975). Onun əsərləri Hurufi təlimlərdəki hərflərin və rəqəmlərin metafizik mənasına diqqəti əks etdirir və eyni zamanda Sufi ənənəsindəki ilahi məhəbbət və insanın ruhani təkamülü ideyalarına müraciət edir (Hess, 2005). Bu ikili yanaşma insan və kainatın ilahi əks olunmalar kimi qarşılıqlı əlaqəsini göstərən mürəkkəb dünya görüşünü ortaya qoyur.

Qərb tədqiqatları Nəsimini getdikcə daha çox öyrənsə də, onun fəlsəfi və mistik töhfələrini tarixi, sosial və mədəni kontekstlərdə hərtərəfli təhlil edən işlər hələ də tələb olunur (Mir-Gasimov, 2011). Bu araşdırma Nasimi poeziyasında Hurufi və Sufi düşüncələrinin necə birləşdiyini, onun simvolik hərflərdən, rəqəmlərdən və metafizik anlayışlardan istifadə edərək ezoterik prinsipləri poetik və intellektual dəqiqliklə çatdırmasını öyrənir. Araşdırma göstərir ki, Nəsiminin yaradıcılığı yalnız doktrinal ideyaların əks olunması deyil, həm də insanist və ruhani dəyərlər haqqında ümumi anlayış təqdim edir.

Mətnin, kontekstin və müqayisəli təhlilin birləşdirildiyi bu metodoloji yanaşma Nəsiminin ədəbi fəlsəfəsinin davamlı aktuallığını vurğulayır və ədəbiyyat, dinşünaslıq və fəlsəfə sahələrində gələcək araşdırmalar üçün əsas yaradır. Nəticələr göstərir ki, Nəsiminin poeziyası Orta Əsrlər İslam intellektual axınları ilə müasir mistik ifadə anlayışları arasında körpü rolunu oynayır, onu həm Hurufi, həm də Sufi ənənələrində mərkəzi fiqur kimi təsdiqləyir və onun fikirlərinin müasir tədqiqatçılar üçün əhəmiyyətini vurğulayır.

Açar sözlər: İmadəddin Nəsimi; hurufilik; sufizm; mistik poeziya; Qərb elmi müstəvisi; ilahi məhəbbət

ЗАПАДНЫЕ ВЗГЛЯДЫ НА ХУРУФИЗМ И СУФИЗМ В ПОЭЗИИ ИМАДЕДДИНА НАСИМИ

Чинара Рагим НАРИМАНОВА
Бакинский Инженерный Университет
Orcid: https://orcid.org/0000-0003-0462-9255
Электронная почта: chqulieva@beu.edu.az

Резюме: Философские и мистические аспекты поэзии Имадеддина Насими давно привлекают внимание западных исследователей, подчеркивая сложный синтез хуруфизма и суфизма в его творчестве. Насими (1369–1417), выдающийся азербайджанский поэт и мыслитель, известен способностью интегрировать духовные доктрины с поэтической формой, создавая произведения, актуальные вне временных и культурных границ (Burrill, 1968; Schimmel, 1975). Его поэзия отражает внимание хуруфизма к метафизическому значению букв и чисел, одновременно обращаясь к поиску божественной любви и духовного самосовершенствования человека в традиции суфизма (Hess, 2005). Эта двойная направленность формирует сложное мировоззрение, в котором человек и космос рассматриваются как взаимосвязанные проявления божественного.

Хотя Насими изучается западными учёными всё активнее, сохраняется потребность в комплексном исследовании, которое бы рассматривало его философский и мистический вклад в историческом, социальном и культурном контексте позднесредневекового исламского мира (Mir-Gasimov, 2011). Настоящее исследование анализирует синтез хуруфизма и суфизма в его поэзии, демонстрируя, как использование символических букв, чисел и метафизических понятий передает эзотерические принципы с художественной и интеллектуальной точностью. Работа показывает, что творчество Насими не только отражает доктринальные идеи, но и предлагает более широкие представления о человеческих и духовных ценностях.

Применяя текстуальный, контекстуальный и сравнительный подход, исследование подчеркивает сохраняющуюся актуальность литературной философии Насими и создаёт основу для дальнейших междисциплинарных исследований в области литературы, религиоведения и философии. Результаты показывают, что поэзия Насими служит мостом между интеллектуальными течениями исламского Средневековья и современными интерпретациями мистического выражения, подтверждая его статус центральной фигуры в традициях хуруфизма и суфизма и подчеркивая продолжающееся значение его мыслей для современного научного сообщества.

Ключевые слова: Имадеддин Насими; хуруфизм; суфизм; мистическая поэзия; западные исследования; божественная любовь

Introduction

Hurufism arose in the 14th century and continued to exist until the 17th century, developing through two main stages. The first stage was founded by Fazlullah Naimi and his close disciples during the 14th century, lasting for about half a century in Iran and Azerbaijan. The second stage began after the death of Fazlullah Naimi and became associated with figures such as Ali al-A‘la, Imadaddin Nasimi, and Rifa‘i. This phase expanded into Anatolia and Syria and extended its influence into the Balkans, where it survived until the 17th century. The main sources of Hurufi doctrine are the writings of Fazlullah Naimi, Imadaddin Nasimi, Ali al-A‘la, and Sa‘id Ishaq. Among them, Sayyid Imadaddin Nasimi stands out as a poet whose works achieved broad dissemination and lasting influence. Before adopting the Hurufi creed, Nasimi was already involved in spiritual quests and had likely studied under notable Sufi masters such as Shaykh Shibli. However, his formal initiation into Hurufi doctrine is most often linked with his association with Fazlullah Naimi, the founder of Hurufism. Ottoman biographers and Hurufi texts provide ample evidence of their intellectual relationship. A particularly revealing source is the *Istiwa-Name* by Ghiyasud-Din, which recounts a meeting between Ghiyasud-Din and Fazlullah at a gathering where they engaged in theological discussions about Nasimi’s verses. This account strongly implies that Nasimi had adopted Hurufi beliefs well before Fazlullah's execution in 1401.

Hurufism represents an exceptionally complex and profound doctrine, which has long been a subject of careful study by scholars in the fields of literature, history, and philosophy. The examination of this tradition is fraught with several inherent challenges. Firstly, many of its foundational texts are composed in a mixture of Arabic, Persian, and Azerbaijani, creating significant linguistic and interpretive demands for researchers seeking to fully understand their meaning. In addition, Hurufi writings rely heavily on symbolic representations of letters, with each character often carrying multiple

layers of significance, which makes careful interpretation both necessary and challenging. Another difficulty stems from the diversity and occasional contradictions within historical sources, which frequently offer differing or even conflicting perspectives on the doctrines, development, and influence of the movement. Despite these challenges, the study of Hurufism remains indispensable, as it sheds light on critical aspects of intellectual, cultural, philosophical, and literary development in the Middle East and the broader Islamic world.

Hurufism is a distinctive mystical doctrine that interprets the Arabic letters as carriers of hidden, inner meanings and links the mysteries of the universe to these symbols. Its followers maintain that the essence and foundation of all acts of worship—such as fasting, ritual prayer (ṣalāt), and pilgrimage (ḥajj)—originate from these letters. They further emphasize that the letters themselves embody the eternal word of God, inseparably connected with the Divine essence and not existing apart from the Creator. This spiritual path was established by Fazlullah Naimi.

Theoretical Framework

Hurufi doctrine interprets Arabic letters as carriers of hidden spiritual meanings, linking the mysteries of creation to symbolic forms. Letters are considered manifestations of the divine word, connecting human acts of worship to the eternal essence of God (Nasimi, 1973; Holy Quran, Surah Yasin 36:82). Nasimi's poetry reflects this principle, employing symbolic letters, numerical codes, and the human form as a medium of divine expression (Amonova, Rajabova, & Safarova, 2024). Western scholarship has emphasized the philosophical and mystical dimensions of his work, highlighting its allegorical richness and esoteric content (Schimmel, 2004; Burrill, 1994; Hess, 2008).

The 14th and 15th centuries mark a particularly vibrant and transformative period in the cultural and literary history of the Azerbaijani people. These centuries witnessed a remarkable flowering of literature and intellectual life, most notably marked by the emergence of Imadaddin Nasimi, who became a central and highly influential figure in Azerbaijani literary history. The socio-political conditions prevailing in Shirvan from the late 13th to the early 14th century created a fertile ground for literary expression in the Azerbaijani language. Although Azerbaijani literature had earlier roots, it was during this period that it achieved new levels of artistic sophistication, intellectual depth, and expressive potential.

Nasimi played a pivotal role in this era of cultural awakening. Drawing on both Hurufi teachings and Sufi traditions, Nasimi portrays existence as more than physical reality, where the human being is elevated into a mirror of divine truth. Much of this vision is closely connected to the ideas of Hurufism, the movement founded by Fazlullah Naimi. In his poems, letters are not just signs but vessels of divine meaning; the human face becomes a reflection of the sacred; and the universe is seen as an expression of unity. Through these images, Nasimi builds a worldview where poetry serves as both art and a path to spiritual truth, combining philosophy, mysticism, and Hurufi thought in a distinctive way.

Living through a time of intense socio-political, spiritual, and intellectual transformation, he emerged as a bold and revolutionary voice within mystical literature, skillfully combining the metaphysical doctrines of Hurufism with the rich aesthetic tradition of Turkic poetry, while also drawing on elements of Sufi metaphysical thought. Writing in Turkish, Arabic, and Persian, he expressed a daring vision of divine love, spiritual unity, and a courageous defiance of rigid religious orthodoxy. Despite the multilingual literary environment, Nasimi distinguished himself by producing works of both aesthetic and intellectual merit in his native Turkish. His writings are rooted in the Turkic poetic tradition and incorporate elements of oral folklore, proverbs, and spiritual motifs, highlighting his deep cultural grounding.

Through his profound philosophical insight, symbolic richness, and technical mastery, Nasimi elevated vernacular poetry to a level of intellectual and spiritual significance previously unattained. This study examines the historical context of his emergence, his relationship with Fazlullah Naimi and the Hurufi movement, and the consequences of his fearless expression of mystical truths, which ultimately led to his martyrdom. Even today, Nasimi's poetry resonates as both a remarkable work of literary art and a profound spiritual testament, firmly establishing him as one of the most enduring and courageous poets in the tradition of Islamic mysticism.Golkarian, G. (2020)

Scholars in the West often emphasize Nasimi's remarkable boldness in conveying Hurufi ideas, which distinguished him from other poets of his time. While others preferred subtle allegory to mask their esoteric convictions, Nasimi expressed his beliefs with directness and clarity. This approach enhanced the depth of his philosophical and mystical poetry but also provoked the hostility of religious authorities, leading to his eventual execution.

Kathleen Burrill's seminal study, *The Quatrains of Nesimi: Fourteenth-Century Turkic Hurufi, with Annotated Translations of the Turkic and Persian Quatrains from the Hekimoglu Ali Pasha Manuscript*, remains one of the earliest and most influential contributions to European scholarship on Nasimi. Michael Reinhard Hess has also produced extensive research on Nasimi, including his doctoral dissertation *Die Sprache des Menschengottes: Untersuchungen zu Imad ad-Din Näsimis türkischem Divan*, and articles such as *Subversive Eulogies: A Midhiye About the Prophet and the Twelve Imams by Imad ed-Din Nasimi*. His works situate Nasimi at the intersection of language, mysticism, and subversive religious discourse.

Orkhan Mir-Gasimov, a theologian at the Institute of Ismaili Studies in London, provides crucial perspectives on Hurufism and its founder Fazlullah Naimi, highlighting the theological and symbolic dimensions that shaped Nasimi's thought. Similarly, Paul Smith, through his translations and commentaries on Eastern literature, has emphasized the mystical and esoteric elements of Nasimi's poetry.

In addition to these direct references, Nasimi uses many symbolic expressions and coded language, a common Hurufi practice designed to conceal spiritual meanings from those outside the tradition. This deliberate use of symbolism aligns with the sect's esoteric nature. Particularly important is Nasimi's use of cabalistic numerology and letter symbolism, both central to Hurufi metaphysics. His poems include complex arrangements of letters and numbers that reflect the Hurufi belief in the mystical significance of the Arabic alphabet, where each letter represents specific spiritual realities.

Together, these references, symbolic devices, and numerical codes demonstrate Nasimi's firm commitment to Hurufi thought and show how he used poetry to communicate its core teachings. His work stands as one of the richest literary expressions of Hurufi mystical symbolism, combining theology, language, and poetic form into a unified spiritual vision.

One of the most enduring themes in Nasimi's quatrains is the divinity of the human being. In particular, he emphasizes that the human face—often symbolized through the figure of Adam—serves as a site where both God and the Divine Word are revealed. This concept reflects a core tenet of Hurufi philosophy, which holds that the human form, and especially the face, is not merely a creation of the Divine, but a sacred mirror through which the Divine Essence is made manifest. This mystical idea is poetically illustrated in the verse:

"O thou whose comeliness is the manifestation of the essence of the Ancient of Days!
Thy countenance is Allah, and the Merciful, and the Compassionate."

Here, Nasimi addresses the beloved—interpretable as both a divine presence and a human being—whose beauty is described as a visible expression of the "Ancient of Days," a phrase referring to God's eternal and unchanging nature. In identifying the beloved's countenance with the divine names Allah, al-Rahman, and al-Rahim, Nasimi equates the human face with the very presence of God. This is emblematic of Hurufi and Sufi metaphysics, where the physical form, particularly the human face, becomes a locus of divine manifestation and sacred truth. (Amonova, Z., Rajabova, M., & Safarova, H. 2024).

A distinctive feature of the Hurufi movement is that many of its followers were poets. In the majority of foreign academic analyses, the primary focus is directed toward the philosophical content of Nasimi's poetry, particularly his engagement with universal questions of existence, truth, and the human condition, whereas his ideological positions and doctrinal connections are treated as secondary considerations.

This was significant in spreading Hurufi teachings, as poetry held a respected place in Islamic culture and was widely understood. Hurufi poets explored the hidden meanings behind each Arabic letter. They believed that the letters' forms, sounds, and numerical values contained spiritual truths. One of the most prominent figures in this tradition was Imadaddin Nasimi, who expressed Hurufi philosophy through highly symbolic and artistic poetry. Central to his worldview is the belief in the divine nature of the human being. Nasimi sees the human as a reflection of God's essence—a living image of divine reality.

This belief in the sacredness of humanity is a central theme in Nasimi's work. His poetic vision is so powerful and refined that the well-known scholar of Sufism, Annemarie Schimmel, called him "the greatest Hurufi poet." In his ghazals, Nasimi discusses the origins of existence, the universe, and human creation, using poetic language to explain the main ideas of Hurufism.

Nasimi often refers to the Arabic letters Kaf (ك) and Nun (ن), which together form the command "Kun" (Be)—a key concept in Islamic theology. This phrase appears in Surah *Yasin*, verse 82: *"His command, when He wills something, is only that He says to it, 'Be,' and it is."* By using these letters, Nasimi symbolically points to the power of God's will in creating the universe. In Hurufi thought, such letters are not random but contain the

secrets of creation. Thus, the Hurufis regarded these two letters as the origin of all creation.

For Nasimi, letters are more than sacred—they are direct manifestations of God. In this view, both reading and writing become spiritual acts that reveal divine mysteries.

According to Hurufi belief, all the secrets of existence are encoded in the letters of the Qur'an, and these sacred letters are mirrored in the features of the human face. (Holy Quran, 1991) Imadaddin Nasimi, as a highly literate poet deeply immersed in this esoteric tradition, conveyed this doctrine with great poetic mastery. In one of his poems, he proclaims:

O world, love's devotee, without thee all is forbidden,
A hundred thousand greetings may attend thy presence every moment!
Thy visage is as the sacred page, O fairest of creatures,
And thy words are the lashes of thy eyes, thy brows, and the tresses of thy hair.

In these verses, Nasimi glorifies the beloved, portraying her with divine beauty and comparing her to the angels of paradise. He goes further by metaphorically identifying her face with the *Mus'haf*—the physical text of the Qur'an—and likens her eyebrows, eyelashes, and even her ringlets to written words. Within Hurufi terminology, the "word" often signified the "letter," and thus every facial feature becomes a vessel of sacred meaning.

This poetic imagery is deeply rooted in Hurufi cosmology, where the human form is regarded as a microcosm of divine revelation. Such ideas resonate with the well-known hadith: *"Allah created man in His own image."* This tradition, often interpreted metaphorically by Sufi and Hurufi thinkers, served as a theological basis for elevating the human being to a near-divine status, recognizing the human face as a reflection of divine mercy.

Nasimi gives artistic voice to this belief in another poem, where he writes:

I have long contemplated the image of your merciful face,
My heart has loved your divine form for the meaning it contains.

Here, Nasimi interprets the beauty of the human face not as a mere physical charm, but as a manifestation of divine essence. The emphasis on divine mercy (*rahmah*) and form (*surah*) reflects the Hurufi tendency to locate spiritual truth in the human being. Drawing on the Qur'anic script, Hadith traditions, and poetic symbolism, Nasimi articulates a worldview in which the body especially the face is a sacred text, revealing the mysteries of creation to those who have the insight to read it.

This belief led Hurufi poets like Nasimi to center their theology around the sanctity of humanity. Through their poetry, they presented man not only as a creature of God but as a mirror through which God's attributes are revealed and made manifest.

Nasimi did not limit himself to passive adherence. He became an active proponent of Hurufi thought and successfully inspired other intellectuals. One such figure was the poet Refii, who composed the *Besharet-Name* ("Book of Glad Tidings") in 1409, a manuscript of which is preserved in the British Museum. In this work, Refii describes Nasimi with reverence, portraying him as a spiritual mentor who endured persecution and imprisonment with stoic grace. Such admiration reflects the growing tension between Nasimi's unorthodox teachings and the religious establishment, represented by the ulema (Islamic scholars).

In the final years of his life, Nasimi's behavior became increasingly radical. His allegiance to Hurufism appeared to diminish in favor of a more intense spiritual emulation of Mansur al-Hallaj, the 10th-century mystic martyred for proclaiming unity with the divine. Nasimi praised Hallaj and condemned those who executed him, viewing martyrdom for mystical truth as the highest form of divine union. He believed that the era of divine revelation had arrived and that those enlightened by God's truth could no longer remain silent. Inspired by this conviction, Nasimi traveled and publicly voiced the very declarations that had led to Hallaj's execution: "I am the Truth! I am God!" Though these phrases held profound mystical meaning for Sufi followers, they were considered acts of blasphemy—a serious offense in Islamic jurisprudence.

Ultimately, Nasimi's refusal to recant his beliefs and his provocative declarations led to his persecution and execution. Yet, his legacy lives on—not just as a poet of immense skill, but as a spiritual rebel who challenged religious orthodoxy and paid the ultimate price for his unwavering faith in divine truth.

Despite his earnest attempts, Shah Khandan—Nasimi's own brother and a fellow Sufi mystic—was unable to curb the poet's overwhelming spiritual fervor. As someone deeply devoted to the esoteric path of mysticism, Shah Khandan repeatedly urged Nasimi to preserve the sanctity of their shared spiritual knowledge. He implored his brother to refrain from disclosing sacred teachings to those who lacked the proper preparation or spiritual insight to understand them. His warnings were rooted in a foundational principle of Sufism: that divine

secrets are not meant for the general public, but rather for the spiritually initiated.

However, Nasimi offered no direct response to his brother's pleas. Instead, he chose to answer through his own poetry, making it clear that he no longer saw silence as an option. Driven by an unshakable belief that a new era of divine revelation had dawned, Nasimi considered it his duty to proclaim the truth—regardless of who listened or how it was received.

Nasimi did not offer a straightforward verbal or written answer to the question posed to him. Instead, he responded through a poetic excerpt from one of his works, which begins with the following lines:

"Stirred to its depths is the Circling Ocean,
Being and Space are in wild commotion!
'Tis the Secret Eternal's revelation;
Shall the Lover practise dissimulation?"

These verses are filled with spiritual and philosophical meaning, characteristic of classical Eastern poetry. The disturbance of the "Circling Ocean" symbolizes a cosmic shift, and the revelation of the "Secret Eternal" implies that divine truth is no longer to be concealed. The final rhetorical question rejects the notion of hiding spiritual love and affirms the necessity of openness and truth in the mystical path.

During Nasimi's gruesome execution, an incident is recorded by Ali involving the Mufti of Aleppo, who had issued the fatwa. When a drop of Nasimi's blood splashed onto the Mufti's finger, a nearby Sufi reminded him that, according to his own ruling, he now had to amputate the finger. The Mufti, fearing consequences, attempted to escape his own logic. This moment, subtly referenced by Nasimi in his poem "Ağrımaz," underscores the cowardice of religious legalism when confronted with true spiritual resolve.

Imadaddin Nasimi, remembered in Hurufi sources as the Blessed Martyr, was executed under tragic circumstances. While it is often claimed that he was killed for his association with Hurufism, some sources, such as the Ottoman biographer Latifi, suggest his execution was provoked by a specific verse defending Mansur al-Hallaj. If accurate, this view frames Nasimi's death not as a doctrinal punishment but as retribution for poetic defiance.

Nasimi's poetic style is distinguished by its philosophical intensity and metaphysical resonance. His divans in Arabic, Persian, and Turkish reflect a profound engagement with both Hurufi and Sufi worldviews. Unlike other Hurufi poets, Nasimi did not veil his ideas in allegory but declared them with bold clarity. Themes of divine unity, existential truth, and spiritual transformation are central to his corpus.

His poetic treatment of Qur'anic symbols often diverges from literal interpretations, instead focusing on esoteric dimensions. Hamilton Gibb notes that Hurufi philosophy, as expressed in Nasimi's work, views the human face as a microcosmic image of the divine. This symbolic vision, combined with intense sincerity, makes Nasimi's work a spiritual testimony rather than mere religious commentary.

Although associated with the Hurufi sect, Nasimi avoided directly labeling himself or his peers as such. He instead preferred the universal mystical term "Lovers," and often referred to Fazlullah Naimi using metaphorical epithets such as "Fazl-i Yezdan." This linguistic strategy served both poetic and protective functions.

Even after the fall of Hurufism as a movement, Nasimi's reputation endured. For many who had no knowledge of Hurufi doctrine, he became a saintly figure—a martyr who suffered for truth. His poetry continues to resonate today not only for its spiritual insight but also for its artistic brilliance and humanistic passion.

In this study, Nasimi's divans composed in Turkish (Azerbaijani), Persian, and Arabic are subjected to close textual analysis in order to uncover the symbolic and philosophical dimensions of his poetry. Special emphasis is placed on Hurufi and Sufi motifs such as the mystical role of letters, the use of numerical codes, the sanctity of the human form, and the constant presence of divine love. Through this examination, the study aims to show how Nasimi employs metaphor, allegory, and esoteric symbolism as deliberate literary strategies for conveying complex metaphysical doctrines.

Methodology

The research also situates his works within the broader historical, social, and religious context of the late 14th and early 15th centuries. By considering the intellectual environment of Shirvan, his association with Fazlullah Naimi, and the doctrinal framework of the Hurufi movement, the study highlights the ways in which Nasimi's poetic voice both reflected and challenged the religious and political realities of his time. This contextual perspective allows a deeper understanding of the risks and consequences faced by Nasimi as a poet and thinker who boldly articulated mystical truths in an often hostile environment.

Furthermore, the study employs a comparative dimension, bringing Nasimi's work into dialogue with other great Islamic mystics such as Rumi and Hafiz. This not only demonstrates shared themes of divine love,

mystical union, and the sanctity of humanity, but also reveals the unique elements of Nasimi's synthesis of Hurufi symbolism with Sufi spirituality. The discussion is extended to the reception of Nasimi in Western scholarship, critically engaging with the interpretations of Burrill, Schimmel, Hess, and Mir-Gasimov, in order to trace how European academic discourse has represented his thought.

Finally, an interdisciplinary framework is adopted, combining literary, philosophical, and theological perspectives. This approach makes it possible to explore how Nasimi transforms language, letters, numbers, and imagery of the human form into a sophisticated system of metaphysical and spiritual expression. By uniting aesthetic appreciation with philosophical analysis, the methodology ensures a comprehensive reading of Nasimi's poetry, revealing both its artistic brilliance and its intellectual depth, as well as its continued relevance in cross-cultural and contemporary contexts.

Conslusion

In conclusion, English-language studies portray Nasimi not only as a poet of remarkable lyrical talent but also as a bold advocate of Hurufi thought. His works combine linguistic elegance, mystical insight, and a fearless engagement with spiritual truth. Analyses by scholars such as Burrill, Hess, Andrews, Mir-Gasimov, and Schimmel reveal Nasimi as both a literary innovator and a figure who suffered for his devotion to divine principles. Through his poetry, he continues to convey the core philosophical and theological elements of Hurufi doctrine, leaving a lasting impact on both literature and the spiritual imagination of his time. The study has shown that Imadaddin Nasimi stands as one of the most remarkable voices of medieval Islamic thought, not only for the beauty of his poetry but also for the depth of his philosophical vision. His unique synthesis of Hurufism and Sufism demonstrates how complex metaphysical ideas can be communicated through poetic language in ways that touch both the mind and the heart. By transforming letters, numbers, and words into vehicles of divine truth, and by placing these symbols within the framework of love and spiritual longing, Nasimi created a literary and intellectual legacy that transcends the boundaries of his time.

Based on these conclusions, several suggestions can be made for future research. First, there is a need for more comparative studies that place Nasimi alongside other mystical poets of the Islamic world, such as Rumi or Hafiz, in order to better understand the distinctive features of his approach. Second, further work is needed on the reception of Nasimi in different cultural contexts, both within the Islamic tradition and in Western scholarship, since such perspectives reveal how his thought continues to be reinterpreted. Finally, interdisciplinary approaches that bring together literary studies, philosophy, and religious studies may yield new insights into the enduring significance of his poetic philosophy. The findings confirm that Nasimi's corpus not only embodies Hurufi doctrine but also conveys a humanistic message resonating across cultural and temporal boundaries.

REFERENCES:

1. Amonova, Z., Rajabova, M., & Safarova, H. (2024). The teachings of Hurufism and Nasimi's poetic skills. E3S Web of Conferences, 538. https://doi.org/10.1051/e3sconf/202453800001

2. Burrill, K. (1994). The Quatrains of Nesimi: Fourteenth-Century Turkic Hurufi, with annotated translations of the Turkic and Persian quatrains from the Hekimoglu Ali Pasha manuscript. Harvard University Press.

3. Golkarian, G. (2020). Nasimi's thought and effect in comparative literature in foreign resources: Analyzing with Goethe's, S. Remiev's and Dafydd ap Gwilym. Comparative Literature Studies, 9(29), 45–67.

4. Hess, M. R. (2008). Die Sprache des Menschengottes: Untersuchungen zu Imad ad-Din Näsimis türkischem Divan. Berlin: De Gruyter.

5. Holy Quran. (1991). In A. Mansur (Trans.), Tashkent: Cholpon. (Original work published 7th century)

6. Nasimi, I. (1973). Selected works. Baku: Azerneshr.

7. Schimmel, A. (2004). Mystical dimensions of Islam. Istanbul: IRCICA.

DOİ: 10.32010/NIBK6972

SEMANTIC AND PRAGMATIC ELEMENTS IN ENGLISH PUBLICISTIC TEXTS

Gulshan Bayram NASIROVA
Nasimi Institute of Linguistics, Azerbaijan National Academy of Sciences
Lecturer, Mingachevir State University
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-5482-5580
E-mail: gulshan.nasirova@mdu.edu.az

Abstract: The text explores the intricate relationship between semantics and pragmatics in English publicistic texts. It posits that language serves not only as a conduit for information but also as a dynamic system reflecting cultural values, social structures, and communicative intentions. Semantics is presented as the study of literal meanings, focusing on lexical choices and syntactic structures, while pragmatics examines how context, speaker intent, and societal factors influence interpretation.

In journalistic texts, this interplay becomes particularly salient. The text illustrates how headlines and articles employ specific linguistic strategies to inform and persuade simultaneously. For instance, phrases like "bounces back" or "locked out" carry semantic weight but also evoke emotional responses, prompting readers to make certain interpretations. Pragmatic elements such as implicatures, presuppositions, and speech acts further shape the audience's understanding, often subtly reinforcing ideological positions.

The analysis underscores that meaning in journalism is co-constructed through both linguistic structures and contextual cues. Even ostensibly objective reporting can contain nuanced language choices that influence public perception. By dissecting examples from reputable sources like BBC News and The Guardian, the text demonstrates how semantic and pragmatic elements function in tandem to craft compelling narratives.

Ultimately, the text promotes a comprehensive approach to linguistic analysis in journalism, one that considers both the explicit content and the underlying communicative purposes. Such an approach reveals the multifaceted ways in which language shapes public discourse and is shaped by it.

Contributions from Azerbaijani linguists, such as Mammadov, Gurbanova and Khanbutayeva, enrich this analysis by highlighting local perspectives on pragmatic strategies in media discourse.

Keywords: publicistic texts, semantics, pragmatics, public opinion, linguistic analysis, persuasion

---

İNGİLİS DİLİ PUBLISTIK MƏTNLƏRİNDƏ SEMANTİK VƏ PRAGMATİK ELEMENTLƏR

Gülşən Bayram NƏSİROVA
Nəsimi adına Dilçilik İnstitutu, Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası,
Müəllim, Xarici dillər kafedrası, Mingəçevir Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-5482-5580
E-mail: gulshan.nasirova@mdu.edu.az

Xülasə: məqalədə ingilis dili publisistik mətnlərində semantika və pragmatika arasındakı mürəkkəb qarşılıqlı əlaqə araşdırılır. Müəllif qeyd edir ki, dil təkcə məlumat ötürmə vasitəsi deyil, həm də mədəni dəyərləri, sosial strukturları və kommunikativ niyyətləri əks etdirən dinamik bir sistemdir. Semantika sözlərin və ifadələrin birbaşa mənasının, yəni leksik seçimlərin və sintaktik quruluşların öyrənilməsi ilə, pragmatika isə kontekstin, danışanın niyyətinin və sosial amillərin mənanın şərhinə necə təsir etdiyini araşdırmaqla bağlıdır.

Jurnalistik mətnlərdə bu qarşılıqlı təsir xüsusilə nəzərə çarpır. Məqalədə göstərilir ki, başlıqlar və yazılar eyni zamanda həm məlumat vermək, həm də inandırmaq məqsədilə müəyyən dil strategiyalarından istifadə edir. Məsələn, *"bounces back"* ("bərpa olunur") və ya *"locked out"* ("kənarda qalmaq", "daxil ola bilməmək") kimi ifadələr semantik məna daşımaqla yanaşı, emosional reaksiya yaradır və oxucunu müəyyən interpretasiyaya yönəldir. İmplyasiyalar, əvvəlcədən qəbul edilən fərziyyələr (presuppositions) və nitq aktları kimi pragmatik elementlər isə auditoriyanın anlamına əlavə təsir göstərir və bəzən ideoloji mövqeləri incə şəkildə gücləndirir.

Aparılan təhlil göstərir ki, jurnalistikada məna həm dil strukturları, həm də kontekstual işarələr vasitəsilə birgə formalaşır. Hətta zahirən obyektiv görünən xəbərlər belə, ictimai rəyə təsir göstərən incə dil seçimlərini özündə ehtiva edə bilər. BBC News və The Guardian kimi etibarlı mənbələrdən gətirilən nümunələr əsasında göstərilir ki, semantik və pragmatik elementlər bir-birini tamamlayaraq təsirli jurnalistik mətnlər yaradır.

Nəticə etibarilə, məqalə jurnalistik mətnlərin dil baxımından təhlilinə kompleks yanaşmanı təşviq edir – yəni həm açıq məzmunu, həm də dərin kommunikativ məqsədləri nəzərə alan yanaşmanı. Belə yanaşma dilin ictimai diskursu formalaşdırma və eyni zamanda ondan təsirlənmə yollarının çoxqatlılığını üzə çıxarır.

Azərbaycanlı dilçilər – Məmmədov, Qurbanova və Xanbutayevanın tədqiqatları mediada pragmatik strategiyalara dair yerli baxış bucağını təqdim etməklə bu təhlili daha da zənginləşdirir.

Açar sözlər: publisistik mətnlər, semantika, pragmatika, ictimai rəy, dilçilik təhlili, inandırma.

СЕМАНТИЧЕСКИЕ И ПРАГМАТИЧЕСКИЕ ЭЛЕМЕНТЫ В АНГЛИЙСКИХ ПУБЛИЦИСТИЧЕСКИХ ТЕКСТАХ

Гюльшан Байрам НАСИРОВА
Институт языкознания имени Насими Национальной академии наук Азербайджана, преподаватель,
Мингячевирский государственный университет
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-5482-5580
Электронная почта: gulshan.nasirova@mdu.edu.az

Резюме: В статье исследуется сложное соотношение между семантикой и прагматикой в английских публицистических текстах. Утверждается, что язык служит не только средством передачи информации, но и динамической системой, отражающей культурные ценности, социальные структуры и коммуникативные намерения. Семантика представляется как наука о буквальном значении, сосредоточенная на лексическом выборе и синтаксических структурах, в то время как прагматика рассматривает, как контекст, интенции говорящего и социальные факторы влияют на интерпретацию высказывания.

В журналистских текстах это взаимодействие становится особенно заметным. Показано, как заголовки и статьи используют определённые лингвистические стратегии, чтобы одновременно информировать и убеждать. Например, выражения *"bounces back"* («восстанавливается») или *"locked out"* («исключён», «не допущен») имеют семантическое значение, но также вызывают эмоциональную реакцию, побуждая читателя к определённому восприятию. Прагматические элементы, такие как импликатуры, пресуппозиции и речевые акты, дополнительно формируют понимание аудитории, нередко тонко усиливая идеологические позиции автора.

Анализ подчёркивает, что смысл в журналистике формируется совместно как языковыми структурами, так и контекстуальными сигналами. Даже кажущаяся объективной подача информации может включать нюансированные языковые выборы, влияющие на общественное восприятие. На примерах из авторитетных источников, таких как BBC News и The Guardian, демонстрируется, как семантические и прагматические элементы взаимодействуют, создавая убедительные повествования.

В итоге подчёркивается необходимость комплексного подхода к лингвистическому анализу в журналистике – такого, который учитывает как явное содержание, так и скрытые коммуникативные цели. Этот подход позволяет раскрыть многоаспектные способы, с помощью которых язык формирует общественный дискурс и сам формируется под его влиянием.

Вклад азербайджанских лингвистов, таких как Мамедов, Гурбанова и Ханбутаева, обогащает данное исследование, предлагая локальный взгляд на прагматические стратегии в медиадискурсе.

Ключевые слова: публицистические тексты, семантика, прагматика, общественное мнение, лингвистический анализ, убеждение.

Introduction

Language is not only a means of transmitting information; it is also a complex and multifaceted system through which people express their thoughts, intentions, feelings and social relationships. It acts as a living and changing mechanism reflecting cultural values and communication goals (Leech, 1983). In this regard, the analysis of the meaning of language should not be limited to the lexical explanation of words, but should also include contextual and pragmatic factors that affect the formation and understanding of messages.

These aspects are especially noticeable in publicistic texts, since in these texts the function of language is not only to inform, but also to persuade the audience, shape public opinion and exert influence. News articles, columns and political analyses often rely on both precise semantic expressions and pragmatic strategies used to influence a specific target audience (Grice, 1975). Therefore, understanding how meaning is constructed in such texts requires a comprehensive approach that brings together both the structural aspects of language and its use in context and purpose.

Azerbaijani linguists including Azad Mammadov, Leyla Musa Khanbutayeva, and Lala Gurbanova collectively highlight the dynamic interplay of semantics and pragmatics in communicative discourse, often extending to media and persuasive texts. Mammadov (2014) and Khanbutayeva (2019) highlight pragmatic strategies such as deictics and hedging that modulate semantic meanings to influence audience perception, while

Gurbanova (2024) highlights speech acts as the primary mechanism for realizing intentions in context, showing how journalistic language is co-interpreted with literary constructions.

Building on these insights, the article examines how semantic and pragmatic elements interconnect in English journalism to shape public perception. The article attempts to demonstrate, through linguistic examples, how language constructs, presents and manipulates meaning in public communication, and how this process affects public perception.

The main text. Semantics is a field of linguistics that is concerned with learning the meaning of words and expressions in the language, both the letters and the interpretations held in view (Hurford et., 2007). Its main purpose is to reveal the fundamental structures of meaning within language and to explain how these structures operate at various levels of language. Semantic analysis is not only based on syntactic structure, but also takes into account the mutual influence of linguistic elements such as lexical choices, collocations and contextual correspondence (Leech, 1983).

Pragmatics examines how language functions within specific contexts, focusing on the circumstances – such as time, place, and purpose – that influence the use of particular expressions. It investigates how speakers' intentions, social roles, and situational factors affect the interpretation of language (Yule, 1996). By highlighting the performative and interactive nature of language, pragmatic analysis seeks to uncover the speaker's intended meaning and the communicative purpose behind each utterance (Searle, 1969).

Although semantics and pragmatics are different fields of study, they are essentially interconnected. Semantics pertains to the inherent meanings of words and sentences, whereas pragmatics explores how these meanings are influenced and transformed by specific contexts (Austin, 1962). Essentially, semantic analysis asks what is said, while pragmatic analysis explores why and how it is said. where both the explicit context and the substantive communicative intentions are essential for the formalization of the social agreement. This distinction becomes particularly prominent in journalistic texts, where both the explicit content and the underlying communicative intentions are essential for shaping public understanding.

Journalistic texts occupy a unique communicative space that combines informational and persuasive functions. Unlike purely academic or literary writing, journalistic discourse is often intended to reach a broad audience in real-time contexts and carries the dual responsibility of conveying facts and influencing public perception. As Lyons noted, journalistic texts do not merely record events; It interprets them, frames them, and ultimately formalizes the readers' cognitive and emotional reactions (Lyons, 1995).

This dual purpose – informative and affective – is incorporated into the stylistic and structural features of journalistic writing. News reports, editorials, opinion columns, and feature stories may differ in format, but all employ linguistic strategies that reflect ideological positioning, communicative intent, and audience engagement. Lexical choices such as emotionally charged adjectives or metaphorical expressions, and syntactic choices like passive constructions or fronting, are not neutral; they guide interpretation and subtly influence reception.

Moreover, even articles that appear objectively written may contain subtle cues that reflect a particular situation or worldview. For instance, emphasizing specific perspectives, excluding certain viewpoints, or employing modal verbs to convey varying levels of certainty or uncertainty. These features make publicistic texts a fertile ground for both semantic and pragmatic analysis, because they show how meaning is constructed, modulated, and negotiated in real-world contexts. (Grice, 1975; Hurford et., 2007).

As noted by Leech and Lyons, the semantics of lexical items are seldom fixed; instead, they are dynamic and contingent, subject to variation depending on the context in which they are used (Leech, 1983; Lyons, 1995).

Regardless of context, isolated semantic analysis often fails to capture the full communicative value of a text. In journalistic discourse, context plays a crucial role in shaping meaning – not only the linguistic context (co-text), but also situational, cultural and intertextual contexts. As Leech (1983) and Lyons (1995) argue, the semantics of a lexical item are rarely fixed; rather, they are dynamic, contingent and subject to change in context.

For example, in a literal weather report, the word "storm" refers to a natural phenomenon associated with rain, wind and atmospheric disturbances. However, in an article about political unrest – for example, "A storm is brewing within the opposition party" – the same word takes on a figurative meaning. This signals imminent crisis, division or confusion. In this context, semantic shifts are influenced by the reader's interpretation of metaphors within a broader socio-political framework.

Such contextualized semantics is particularly prevalent in headlines, where brevity demands concise but effective expression. This deliberate use of polysemous language adds complexity and depth to literary works, inviting readers to explore various interpretations and uncover nuanced meanings.

Azad Mammadov (Mammadov, 2014; 2023) examined deictics and ellipsis in political discourse in detail and argued that they pragmatically alter semantic meanings in media texts to discuss ideology, for example, ellipses in interviews allow obvious details to be omitted in order to emphasize authority, and terms such as "storm" are consistent with journalistic framing strategies aimed at provoking socio-political crises.

Therefore, semantic interpretation must consider not only dictionary definitions but also the pragmatic cues and ideological subtexts activated by context.

While semantics focuses on what linguistic forms mean, pragmatics examines how and why these meanings are used in specific communicative situations. Pragmatic analysis in journalistic texts is particularly concerned with the speaker's (or writer's) intentions, reader outcomes, and social functions of language use (Yule, 1996). This includes understanding implicatures, deixis, presuppositions, speech acts, and politeness strategies.

In news writing, the pragmatic dimension is evident in the framing of stories. Consider the headline: "The government is preparing for a new wave of protests." As an example, this phrase may denote official readiness. However, pragmatically, the use of the phrase "is preparing" implies a sense of urgency and preemptive alert, potentially framing the protests as disruptive or threatening. It is not merely a report of action; it is a cue to interpret the protests within a framework of instability or crisis.

Furthermore, journalistic texts often rely on presuppositions to reinforce prior knowledge or assumptions. For example, the phrase "the latest corruption scandal" implies that corruption scandals are recurrent and persistent, subtly normalizing a particular view of governance. Leyla Musa Khanbutayeva (Khanbutayeva, 2019) examined how hedging mitigates semantic assertiveness in editorials, comparing its use in English and Azerbaijani to emphasize the neutrality of framing. For example, the headline "Ukraine Says" softens the claims, maintains journalistic impartiality, and at the same time strengthens the trust of readers. Such strategies operate beneath the surface of the explicit content, guiding interpretation through implied context and shared cultural assumptions (Searle, 1969; Austin, 1962).

Lala Gurbanova (Gurbanova, 2024) studied speech acts and syntactic elements separately as pragmatic tools. Gurbanova views them as the basis for linking semantics with communicative goals such as persuasion in public texts. For instance, "The government failed to fulfill its promises" makes a critical statement, creating public mistrust through evaluative frames.

In the pragmatic interpretation of journalistic discourse, distortion and distortion acts occupy a central position. Initially introduced by Austin (Austin, 1962) and later expanded upon by Searle (Searle, 1969), these concepts underscore how language functions to perform actions rather than merely convey information. An illocutionary act refers to the intended communicative function of speech (e.g., asserting, warning, requesting), while a distortion act pertains to its actual impact on the audience (e.g., persuading, alarming, evoking empathy).

In journalistic writing, ambiguous actions are often carefully crafted to assert authority, establish credibility, or align the reader with a particular perspective. For instance, the sentence "The government failed to fulfill its promises" not only makes a claim but also carries a strong evaluative force. Its framing power may serve to criticize, while its transformative effect can evoke disappointment or distrust in the reader.

Distortion effects are particularly relevant in persuasive journalism and opinion writing. Through rhetorical devices, emotional language, and structural emphasis, authors aim to shape public discourse. An article describing the migrant crisis may use humanistic language ("broken families," "children left behind") to create empathy, while another might use abstract bureaucratic terms ("irregular border crossings," "unauthorized entry") to emotionally distance the reader. Thus, linguistic choices reflect underlying implicit intentions and predict the consequences of distortion.

Overall, the interplay between subversive intent and distortion effects in journalistic discourse demonstrates how language functions not only as a means of meaning but also as a tool of social influence and ideological negotiation.

Journalistic texts often perform dual functions: to inform and to influence. The semantic and pragmatic dimensions of language are of crucial importance in shaping how messages are constructed and interpreted by readers. This section offers a comprehensive linguistic examination of chosen headlines and articles from BBC News and The Guardian, emphasizing how particular word

selections and contextual signals shape meaning and provoke specific reactions from readers.

Semantic accuracy and pragmatic intent are frequently combined in journalistic discourse to produce narratives that are both influential and educational. The headlines and content of influential publications such as *The Guardian* and *BBC News* provide rich examples of how meaning is shaped not only by the literal definitions of words, but also by their contextual and social implications.

Example 1 – BBC News (2024): "Rishi Sunak says 2024 will be year economy bounces back after inflation falls"

Semantic Analysis:

The phrase *"bounces back"* semantically conveys a rapid recovery, often used in economic contexts to suggest a return to previous strength. It implies resilience and a positive turnaround, framing the economic situation optimistically.

Pragmatic Analysis:

Pragmatically, this headline serves to reassure the public and instill confidence in the government's economic policies. By highlighting the Prime Minister's statement, it functions as a performative act aimed at influencing public perception and expectations regarding the economy's trajectory.

Example 2 – The Guardian (2025): "Ukraine says it has busted Hungarian spy ring collecting military data."

Semantic analysis:

The phrase *"Ukraine says"* indicates that the statement belongs to Ukrainian officials, not an independently confirmed fact. The use of *"has busted"* (present perfect tense) implies a recent and still relevant action. The term *"Hungarian spy ring"* refers to a group allegedly linked to Hungary, but the headline leaves it unclear whether the connection is official. *"Collecting military data"* clarifies the nature of the alleged activity – unauthorized intelligence gathering related to defense.

Pragmatic analysis:

From a pragmatic perspective, the headline performs multiple functions. It seeks to capture reader attention through the use of dramatic and emotionally charged language. The structure suggests urgency and seriousness, with implications of international espionage and geopolitical tension. By attributing the claim to Ukraine – "Ukraine says" – the headline maintains journalistic neutrality while still framing the narrative in a way that encourages readers to assume the credibility of the report. The reference to Hungarian involvement introduces a subtle but potent diplomatic implication, potentially signaling strained relations or suspicion between the two countries. Additionally, the choice of words such as "spy ring" and "military data" evokes associations with covert operations and national security threats, priming the audience to interpret the event as part of a broader political or security crisis. Thus, the headline not only informs but also shapes the reader's perception of the event and its broader implications. The phrase "Hungarian spy ring" implies diplomatic tensions, potentially framing Hungary as adversarial, which may influence readers' geopolitical perceptions.

Example 3 – BBC News (2025): "To him it seems clear that potential employers are using AI tools to automate the simpler parts of coder's work, tasks which would traditionally allow newcomers to build up experience."

Semantic analysis:

This sentence expresses a subjective observation about the impact of AI on employment. The main semantic element, "*potential employers are using AI tools for automation,*" refers to technological changes affecting work tasks. The subordinate clause, "*tasks that traditionally allow novices to gain experience*," suggests that these automated tasks represent opportunities to develop entry-level skills. Lexical items such as "*simpler parts*" and "*novices*" highlight key roles and inexperienced workers, while "seems obvious" introduces an epistemic modality expressing a personal belief. Semantically, the sentence links AI automation to reduced opportunity, highlighting the causal relationship between technology and career barriers.

Pragmatic analysis:

From a pragmatic perspective, the sentence expresses concern about the employment prospects of new programmers, criticizing the impact of AI on society. The evasive utterance "it seems obvious to him" softens the pretentiousness by avoiding categorical statements, hinting at subjectivity, and encouraging compromise. The context (the technological labor market) suggests traditional learning paths, "automation" negatively impacts the displacement of human labor. The speaker's goal is to warn or protest, to evoke sympathy for newcomers, and to question the fairness of AI. This is consistent with the role of journalistic discourse in covering technological breakthroughs and shaping public opinion about economic fairness.

Methodology. The study uses a comparative discourse analytic method, combining semantic theory (Leech, 1983; Hurford et., 2007) with pragmatic approaches (Grice, 1975; Yule, 1996). It focuses on the discourse analysis of selected journalistic texts from BBC News and The Guardian between 2023 and 2025. These sources were chosen for their global audience and reputation for both

informative and persuasive reporting. This approach allowed for a systematic examination of how semantic structures provide surface-level meaning in the context of pragmatic and political devices.

The methodological procedure involved close reading and coding of headlines and articles, identifying semantic features such as metaphor, collocation and ambiguity, and identifying pragmatic markers including presupposition, implicature and speech acts. These categories were then compared across articles to identify recurring patterns in meaning construction and persuasion strategies. The goal was not to measure frequency but to identify the underlying mechanisms by which journalism informs public opinion.

Results. The analysis showed that semantic strategies such as metaphor, collocation, and evaluative adjectives regularly interacted with pragmatic elements such as presupposition, implicature, and speech acts to shape meaning in journalistic texts. Headlines used ambiguous expressions (e.g., "storm," "rebound") that were both literal and evoked socio-political commentary. These variations presented events as either opportunities or crises, guiding readers' emotional responses.

From a pragmatic perspective, initial assumptions and framing devices proved powerful tools for shaping audience perceptions. For example, references to the "latest scandal" or "growing crisis" implied continuity, normalizing some perspectives and marginalizing others. Speech acts such as warning, reassurance, and criticism were embedded in seemingly neutral reports, reinforcing ideological orientations. Overall, the results suggest that meaning in journalism is formed through a balance between semantic clarity and pragmatic persuasiveness.

Azerbaijani scholars, such as Khanbutayeva (2019) on hedging and Mammadov (2023) on ellipsis, confirm that pragmatic strategies like neutrality and omission enhance ideological framing in journalism.

The complex interplay between semantic and pragmatic elements in journalistic texts serves as a fundamental mechanism for constructing meaning within discourse. Semantic analysis provides insights into how words and syntactic structures combine to convey literal and referential meaning, while pragmatic analysis extends this understanding by examining how meaning is shaped by context, speaker intention, and social dynamics. This two-pronged approach allows for a more nuanced interpretation of a text, revealing both its surface-level structure and its deeper communicative functions.

In particular, semantics allows researchers to trace the logical and lexical coherence of a text - how terms relate to each other and how syntactic forms influence interpretation. Pragmatics, on the other hand, considers how language functions beyond its formal boundaries, including intended meanings, predicates, speech acts, and audience engagement (Austin, 1962). These dimensions are particularly important in journalistic discourse, where language not only informs but also persuades, influences, and reflects societal ideologies.

Thus, understanding journalistic texts requires more than lexical decoding; it involves examining the purpose, tone, and intended impact of the message in a specific sociocultural context. The integration of semantic and pragmatic analyses enriches our understanding of media language and emphasizes the importance of context-sensitive interpretation in public discourse. Contributions from Azerbaijani linguists, such as Mammadov and Gurbanova, underscore the global relevance of pragmatic analysis in understanding media discourse. Thus, meaning is not only produced by linguistic structures but is also co-constructed through context, purpose, and the interaction between writer and reader.

Implications, Limitations and Future Directions. The results of this research have both theoretical and practical significance for linguistics and media communications. Analyzing the use of pragmatic markers in English media discourse, the study contributes to a deeper understanding of how meaning and interpersonal relationships are formed through language. These results can be useful not only to linguists and discourse analysts, but also to journalists and teachers who strive to improve clarity, coherence and involvement in communication. Understanding the pragmatic functions of the language allows media specialists to convey information more effectively and maintain audience involvement in an increasingly hybrid communicative environment.

However, the study is limited to data that is mainly focused on individual articles from BBC News and The Guardian. Although these sources are reliable and influential examples of modern English-language journalism, they do not cover all the variety of genres and media platforms. Therefore, future research should expand the corpus by including alternative media, online comments, and social media posts, which often reflect a more dynamic and spontaneous use of pragmatic markers.

Further studies can also use a comparative approach, studying similar features in Azerbaijani or other language contexts. Such a cross-linguistic analysis will allow you to get valuable information about how cultural norms, communication styles and language traditions affect pragmatic expression. Moreover, as digital communication develops, the integration of multimodal elements, such as images, hashtags and emojis, into pragmatic analysis will open up new opportunities for understanding semantics in online discourse.

Conclusion

Finally, this study emphasizes the decisive role of pragmatic awareness in the formation of effective and responsible media communication. In journalism, language should be considered not just as a channel for transmitting facts, but as an active tool for constructing social reality. Understanding how pragmatic markers work in discourse helps to reveal the subtle mechanisms by which media shape perception, beliefs and interaction in modern society.

REFERENCES:

1. Austin, J.L. (1962). *How to do things with words*. Oxford University Press. 167.
2. Bednarek, M. (2006). *Evaluation in media discourse: Analysis of a newspaper corpus*. Continuum.
3. Bednarek, M., & Caple, H. (2017). *The discourse of news values: How news organizations create newsworthiness.* Oxford University Press.
4. Grice, H.P. (1975). *Logic and conversation*. In P. Cole & J. L. Morgan (Eds.), Syntax and semantics: Vol. 3. Speech acts (pp. 41–58). Academic Press.
5. Hurford, J.R., Heasley, B., & Smith, M. B. (2007). *Semantics: A coursebook* (2nd ed.). Cambridge University Press.
6. Khanbutayeva, L.M. (2019). *Hedging in newspaper editorials: A comparative analysis of English and Azerbaijani.* Dilçilik Araşdırmaları, 2, 45-52.
7. Leech, G.N. (1983). *Principles of pragmatics.* Longman.
8. Lyons, J. (1995). *Linguistic semantics: An introduction.* Cambridge University Press.
9. Mammadov, A. (2014). *Deictic representations of person in media discourse*. Lodz Papers in Pragmatics, 10 (2), 245-259.
10. Mammadov, A., & Agamaliyeva, J. (2023). *Pragmatic Function of Ellipsis in Political Interview*. Forum Lingwistyczne, 11 (2), 1-11. https://doi.org/10.31261/FL.2023.11.2.07
11. Qurbanova, L. Q. (2024). *Danışıq aktı praqmatikanın əsası kimi* (*Speech act as the basis of pragmatics).* Dilçilik Araşdırmaları, 1, 175-179.
12. Richardson, J. E. (2007). *Analysing newspapers: An approach from critical discourse analysis*. Palgrave Macmillan.
13. Searle, J.R. (1969). *Speech acts: An essay in the philosophy of language.* Cambridge University Press.
14. Yule, G. (1996). *Pragmatics.* Oxford University Press.
15. BBC News. (2024, March 20). *Rishi Sunak says 2024 will be year economy bounces back after inflation falls*. https://www.bbc.co.uk/news/live/uk-politics-68614928?page=2
16. BBC News, (2024, August 22), *Computer science graduates struggle to secure their first jobs.* https://www.bbc.com/news/articles/cm21dvg8l1go
17. The Guardian. (2025, May 9). *Ukraine says it has busted Hungarian spy ring collecting military data*. https://www.theguardian.com/world/2025/may/09/ukraine-says-busted-hungarian-spy-ring-military-data

DOİ:10.32010/RLHW7095

DİLÇİLİKDƏ MƏTN VƏ ONUN BƏZİ XÜSUSİYYƏTLƏRİ HAQQINDA (AZƏRBAYCAN VƏ İNGLİS DİLLƏRİNİN MATERİALLARI ƏSASINDA)

Günay İlham POLADOVA
Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası Nəsimi adına Dilçilik İnstitutu
E-mail: gunay.poladova@karabakh.edu.az

Xülasə: Məqalə mətnin analizinə həsr olunmuşdur. Burada mətn və onun tərkib hissələri olan makromətn və mikromətn haqqında araşdırmalar aparılmışdır. Həmçinin, burada bağlayıcılardan və onların mətnyaratma funksiyasından da söz açılmışdır.
Açar sözlər: Mətn, mətn dilçiliyi, makromətn, mikromətn, bağlayıcı

ABOUT TEXT AND SOME OF ITS FEATURES IN LINGUISTICS (BASED ON AZERBAIJAN AND ENGLISH LANGUAGES)

Gunay Ilham POLADOVA
Azerbaijan National Academy of Sciences Nasimi Institute of Linguistics
E-mail: gunay.poladova@karabakh.edu.az

Abstract: This article is about text analysing. There was done the researches about the text and it's parts which are macrotext and microtext. Also there was discussed conjuctions and their role inside of the text.
Keywords: Text, text linguistics, macrotext, microtext, conjunction

О ТЕКСТЕ И НЕКОТОРЫХ ЕГО ОСОБЕННОСТЯХ В ЛИНГВИСТИКЕ (НА ОСНОВЕ АЗЕРБАЙДЖАНСКОГО И АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКОВ)

Гюнай Ильхам ПОЛАДОВА
Азербайджанская национальная академия наук, Институт лингвистики им. Насими
Электронная почта: gunay.poladova@karabakh.edu.az

Резюме: статья посвящен к анализу текста. Здесь были зделаны иследовании по теме текст и его части, которыми являются макротекст и микротекст. А также здесьречь идет о союзах и их функциях внутри текста.
Ключевые слова: Текст, лингвистика текста, макротекст, микротекст, союз.

Giriş

Mətn dilçiliyi - möhkəm daxili struktur-semantik əlaqələri olan cümlələr birliyinin öyrənilməsidir.

Mətn dilçiliyinin güclü inkişafının nəticəsində son illər ərzində dilçilik tədqiqatla- rının tamhüquqlu obyektinə çevrilmiş mətnə müraciət dil vahidlərinin məzmun tərəfi- nin öyrənilməsi üçün geniş imkanlar açır.

Müasir dövrümüzdə aktual dilçilik sahələrindən olan mətn dilçiliyi XX əsrin 20-ci illərindən yaranmış, 50-80-ci illərdə formalaşmağa başlamışdır. Adından da göründü- yü kimi, mətn dilçiliyinin əsas tədqiqat obyekti elə mətnin özüdür.

Nəzəriyyə

İlk növbədə bu terminin birmənalı olmadığını qeyd etmək lazımdır. O.S. Axmanovanın linqvistik terminlər lüğətində oxuyuruq: "Mətn 1. Nitq əsəri ilə eyni- dir. 2. Yazıda qeyd olunmuş nitq əsəridir. 3. Korpus ilə eynidir. Mətn termininin mə- nalarının Axmanovanın lüğətində müxtəlif cür təyini bu semantikanın denotatı haq- qında qeyri dəqiq təsəvvürlərə işarə edir. [13-209]

D. E. Rozental və M. A. Telenkova tərəfindən tərtib olunmuş Linqvistik terminlərin lüğətində "mətn" məfhumunun çox qısa tərifi verilib: "Mətn" (latınca tekstum-əlaqə, birləşmə) yazıda və yaxud çapda əks olunmuş nitq əsəridir (söyləm)". [14]

L. M. Qranovskayanın mətn tərifi dəqiq və kifayət qədər müəyyən olsa da, müba- hisəli görünür. O göstərir ki, "mətn yalnız qrafik ifadə olunan dilin yazılı formasının məhsuludur". Gətirilən sitat tərif kimi qəbul olunmaya da bilər, çünki burada fərqlən- dirici təzahürlər öz əksini tapmayıbdır. Bununla belə həmin tərifdə birmənalı olaraq mətnin qrafik şəkildə ifadə olunması bildirilir. [9]

Mətn ərəb mənşəli olub "birləşmə" sözünə uyğundur. Mətn möhkəm daxili struktur-semantik əlaqələri olan cümlələr birliyidir. Ünsiyyətin əsas vahidi olan cümlə bitmiş bir fikri ifadə etsə də, onun ifadə etdiyi fikir bitkinliyi nisbi xarakter daşıyır. Cümlə onu əhatə edən cümlələr birliyində, yəni, mətn mühitində öz sermantik xüsu siyyətlərini tam şəkildə üzə çıxara bilir. Cümlələrin müəyyən fikir ətrafında əlaqəli birliyi mətnin yaranmasına səbəb olur. [17]

Mətnin yaranmasının əsası qanunauyğunluqları vardır. Mətnin təşkili mexnizmi, qurulma texnikası ardıcıl gələn cümlələrdə semantik proqressiya ilə bağlıdır. Bu sahə- dəki qanunauyğunluqların hərtərəfli tədqiqi bir sıra dil problemlərinin həllinə kömək edir, dilin funksional əhəmiyyətini daha ətraflı üzə çıxarır. Ona görə də sintaksisin vəzifəsi yalnız söz birləşməsi və cümləni öyrənməklə məhdudlaşmır. Yeni dövrdə mətnin struktur-semantik xüsusiyyətləri onun əsas tədqiq obyektinə çevrilmişdir. [5-22]

T. Nikolayeva üç asas mətnyaradıcı vasitə ayırır: 1) intonasiya; 2)söz sırası: 3)mətn münasibətlərinin eksplisit seqment göstəriciləri-xidməti xarakterli "xırda sözlər". [15-5:39]

M. Qluşko, həmçinin, üç qrup əlaqə vasitəsi ayırır: 1-formal-qrammatik, yəni ön- sözlər, bağlayıcılar və s.; II-deyktik-artikllar, şəxs və işarə əvəzlikləri, "there, now,

then, the former, the latter" kimi sözlər; III-sintaktik. [11-194]

Mətn yaranmasında, əsasən, aşağıdakı formal əlaqə vasitələri iştirak edə bilər.

1. Fonetik təkrar (bura alliterasiya, assonans kimi bədii üslubi üsullar daxildir),
2. Morfoloji təkrar (cins, zaman, hal kateqoriyası əlamətlərinin təkrarı);
3. Leksik təkrar (sözlərin tam, natamam, yəni müxtəlif qrammatik formalarda

olan təkrarı və sıfır təkrarı):

4. Sintaktik təkrar (söz sırasının tam və natamam təkrarı, xiazm və s.);
5. Leksik-qranunatik vasitələr (bağlayıcılar, önsözlər, determinantlar və s.);
6. Deyktik elementlər: (müxtəlif tipli əvəzliklər, artikllar və s.)

Mətn əsasən təşkilati mahiyyət daşıyır. Belə ki, mətn müəyyən işarə birləşmələri-

nin spesifik ardıcıllığıdır. Bu işarələr ardıcıllıqla düzüldükdə müəyyən məna əldə edirlər.

Ümumiyyətlə, mətn cümlədən daha mürəkkəb struktura malikdir. Bu, bizim şüuru- muzda da belə əks olunur. Lakin, cümlə "yazıda qey olunmuş nitq əsəri" anlayışı ilə uyğun gəldiyindən, mətn də müəyyən qrafik şəkilə uyğunlaşmış dil reallığı anlayışı ilə tam uygunlaşır.

Mətn nitq fəaliyyətinin digər kateqoriyaları kimi, məsələn cümlə kimi sintaktik iyerarxix sistemə daxil olur. Başqa sözlə desək, digər linqvistik kateqoriyalarla onun arasında konkret qarşılıqlı münasibətlər zənciri qurulur. Və əslində mətn nitq vahidi olaraq, eyni zamanda, özünü cümləyə nisbətən daha yüksəkdə duran sintaktik vahid kimi də aparır. Çünki o, dil səviyyəsində cümləyə nisbətən həm struktur, həm da se- mantik planlarda daha genişşaxəli mürəkkəblik nümayiş etdirir.

Məlumdur ki, mətnin ən azı iki cümlədən ibarət olması ideyası aparıcıdır. Çünki bir cümlə yalnız bir elementar xəbər məzmunundan ibarət müəyyən bir bütövdür. Halbuki, digər tərəfdən isə, yuxarıda qeyd edildiyi kimi mətni yazıda fiksasiya olun- muş nitq vahidi kimi qəbul etsək, cümləni də mətn hesab etmək olar. Mətn haqqında cümlə üzərində struktur mənada üstünlük təşkil edən bir vahid kimi təsəvvürümüz bi- zim intiutiv, qeyri-elmi təsəvvürlərimizə söykənir. Cümləni struktur-semantik planda cilalanmış hesab etsək, buradan belə nəticəyə gəlmək olar ki, mətn cümlədən daha böyük bir vahiddir.

Mətnin məzmunu onun ünsiyyət zamanı iştirak edənlər tərəfindən necə başa düşüldüyü ilə təyin olunur.

Biz mətnə cümlənin qeyri-müəyyənliyini və müəyyən semantik çatışmazlıqlarını aradan qaldıran ünsiyyət vasitəsi kimi baxırıq. Ümumiyyətlə, mətn informasiyanın ötürülməsi və qəbul edilməsi prosesində mühim rol oynayan əsas faktordur.

Nəticə

"Mətn" sözünü ümumi şəkildə nəzərdən keçirsək, mətn sözü iki müxtəlif mənadan çıxış edə bilər. Ümumilikdə, dilcilik tədqiqatlarında mətn iki növə- mikromətn və makrəmətnlərə ayrılır, yəni bu söz geniş mənada-makromətn, onun əksi olan dar mə- nada isə-mikromətn kimi nəzərdə tutula bilər. "Makromətn", "Mikromətn" və ümu- miyyətlə, "mətn " termininin mənası ümumi və yayğın olduğundan mətn sintaksisini tədqiqat obyekti üçün xüsusi ad seçmə meyli güçlüdür və yuxarıda qeyd edtdiyimiz termin müvazilikləri də müxtəlif dilçilər tərəfindən həmin meyllə əlaqədar yaradıl- mışdır. Çünki mətn sintaksisinin tədqiq obyekti olan mikromətnlərin real səciyyəvi əlamətləri vardır. Dar mənada göstərdiyimiz mikromətnlər birləşərək geniş mənalı makromətnlər əmələ gətirirlər. Bu halda "mürəkkəb sintaktik bütöv " anlayışı ilə " mikromətn" anlayışı üst-üstə düşür. Deməli, mikrəmətnlər mürəkkəb sintaktik bütöv yığınıdır. Tək bir cümlə bitmiş bir fikri ifadə etdiyi halda, mürəkkəb sintaktik bütöv mürəkkəb bir fikri, hər hansı bir müəyyən informasiyanı ifadə edir. [16;17]

Makromətnlər mikrotemalar silsiləsi əsasında formalaşır və əsərin həcmində asılı olaraq, saysız

mikrotemaların istalıqla əlaqələndirilməsi yolu ilə əsas temanı oxucuya çatdırır. Bu cəhətdən makrəmətn bir-birinə keçirilmiş tər şəbəkələr kimidir. Hər bir sintaktik bütöv isə ayrıca bir mikrotema üzərində qurulur. Yəni, hər bir sintaktik bü- tövün özünün mikroteması olur. Həmin mikrotemalar birləşərək, makrotemanın ya- ranmasına səbəb olur. Ona görə də təhlil üçün lazım olan hər bir sintaktik bütöv (mik- romətn) makromətn içərisindən seçilib çıxarılır. Deməli, sintaktik bütövlər (mikro- mətnlər) makromətnlərin hissələridir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Abdullayev. Ə. Aktual üzvlənmə və mətn. Bakı, Xəzər Universiteti nəşriyyatı, 1998, 190s-s127
2. Azərbaycan dilinin qrammatikası. I. Morfologiya | R. Rüstəmov və Z. İ. Budaqovanın redaktəsi ilə. Bakı: EA nəşriyyatı, 1960, 335 s-265s
3. Əfəndiyev. C. H. Bağlayıcı. Azərbaycan dilinə aid tədqiqlər. Elmi sərfin bəzi məsələləri. Bakı: Azərb. EA nəşriyyatı, 1947, s. 144-168
4. Məmmədli. K. S. İnglis və Azərbaycan dillərində bağlayıcıların funksional- semantik xüsusiyyətləri (namizədlik dissertasiyası) Bakı-2009. s 158
5. Məmmədov. A. Mətn yaranmasında formal əlaqə vasitələrinin sistemi. Bakı- "Elm"-2001. s 144
6. Müasir Azərbaycan dilinin morfologiyası. Ali məktəblər üçün dərslik Ə. M. Dəmirçizadə və Z. X. Tağızadənin redaktəsi ilə. Bakı: APİ nəşriyyatı, 1961. 190 s
7. Müasir Azərbaycan dili. II c. Morfologiya. Z. 1. Budaqovanın redaktəsi ilə: Bakı: Elm, 1980, 510 s
8. Musayev, O. A Practical Grammar Of Contemprorary English. Bakı-Qismət- 2009, 538s-s270
9. Грановская. Л. М. Методические разработки к курсу. Лингвистический анализ текста. Баку. с 3
10. Ф. В. Колшанский. Коммуникательная функция и структура языка. Москва, 1984. с 89
11. М. М. Глушко. Тестология английской научной речи. Москва, 1978. с 194
12. О. И. Москальская. Грамматика текста. Москва, 1981. с 3
13. О. С. Ахманова. Словарь Лингвистических терминов. Москва, 1966. с 470-209
14. Розенталь. Д. Э. Теленкова М. А. Словарь-справочник Лингвистических терминов. Москва, 1976. с 483
15. Т. М. Николаева. Лингвистика текста. Современное состояние и перспек-тивы. "Новое в зарубежной лингвистике", Москва, 1978. с 5-39
16. www.qkazimov. gen. az mətnsintaksisi\mətnvəonundaxilivahidləri
17. az. wikipedia. Org / mətn

DOİ: 10.32010/QRSC9471

YENİ MEDİA VƏ DİL: BLOGLARIN VƏ SOSİAL ŞƏBƏKƏLƏRİN AZƏRBAYCAN DİLİNƏ TƏSİRİ

Jalə Elçin QASIMOVA
Mingəçevir Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-5271-9389
E-mail: jala.qasimova@mdu.edu.az

Xülasə: İnformasiya texnologiyalarının sürətli inkişafı nəticəsində yeni media anlayışı yaranmış və ənənəvi KİV-lə müqayisədə daha operativ, interaktiv və çoxşaxəli ünsiyyət imkanları formalaşdırmışdır. Yeni media dedikdə, əsasən sosial şəbəkələr, bloglar, onlayn forumlar və digər rəqəmsal platformalar nəzərdə tutulur. Azərbaycan cəmiyyətində də yeni medianın rolu son illərdə sürətlə artmış, xüsusilə gənc nəsil arasında dil istifadəsinə təsiri gözə çarpacaq dərəcədə güclənmişdir. Bu məqalədə blogların və sosial şəbəkələrin Azərbaycan dilinə təsirləri araşdırılır. Müasir dövrdə informasiya texnologiyalarının inkişafı və rəqəmsal medianın geniş yayılması Azərbaycan dilinin istifadə sahələrinə ciddi təsir göstərməkdədir. Xüsusilə bloglar və sosial şəbəkələr ünsiyyət mədəniyyətində, yazılı və şifahi ifadə formalarında yeni tendensiyalar yaratmışdır. Məqalədə yeni medianın Azərbaycan dilinə təsiri araşdırılır, müsbət və mənfi nəticələr təhlil edilir. Aparılan müşahidələr və müqayisəli təhlil göstərir ki, yeni media Azərbaycan dilinin leksikasına çoxsaylı alınma sözlər, abbreviaturalar, yeni texnoloji terminlər gətirmişdir. Dilin qrammatik səviyyəsində qısaltmalar, qeyri-formal üslubun artması, emosional ifadələrin güclənməsi müşahidə olunur.
Blogların təsiri əsasən fərdi üslubların inkişafı, mövzu və janr müxtəlifliyi, intellektual diskursun genişlənməsi ilə bağlıdır. Sosial şəbəkələrdə isə daha çox gündəlik danışıq dilinə yaxın ifadələr, slanq, jarqon, emojilər və hashtaglar yeni "dil elementi" kimi meydana çıxır. Yeni medianın müsbət tərəfləri arasında dilin daha çevik və dinamik inkişafı, gənclərin dil vasitəsilə daha çox ünsiyyətə girməsi, yazı və şifahi üslub arasında hibrid formaların yaranması göstərilə bilər. Mənfi tərəflərə isə imla qaydalarının pozulması, rəsmi-ədəbi dil normalarından yayınma, yad dillərin təsirinin güclənməsi daxildir. Məqalədə nəticə olaraq qeyd edilir ki, yeni medianın Azərbaycan dilinə təsiri balanslı şəkildə qiymətləndirilməlidir. Dilin müasir dövrün tələblərinə uyğun inkişafı zəruridir, lakin milli kimlik və dilin saflığının qorunması prioritet qalmalıdır. Bu məqsədlə maarifləndirici tədbirlər, rəqəmsal lüğət və tətbiqlər hazırlanmalı, sosial mediada ədəbi dilin təbliği gücləndirilməlidir. Aparılmış müşahidələr göstərir ki, sosial media platformaları dilin dinamik və çevik inkişafına təkan versə də, eyni zamanda qrammatik normaların zəifləməsinə, imla qaydalarının pozulmasına və jarqonlaşmaya səbəb olmuşdur. Bloglar isə fərdi üslubların inkişafı, mövzu müxtəlifliyinin artması və terminoloji zənginləşmədə mühüm rol oynayır. Məqalədə müqayisəli cədvəl əsasında sosial şəbəkələr və blogların Azərbaycan dilinə təsirləri qarşılaşdırılır. Əldə olunan nəticələr göstərir ki, yeni medianın dil mühitinə təsiri balanslı yanaşma tələb edir.
Açar sözlər: Yeni media, Azərbaycan dili, sosial şəbəkələr, dil dəyişiklikləri,orfoqrafiya.

NEW MEDIA AND LANGUAGE: THE IMPACT OF BLOGS AND SOCIAL NETWORKS ON THE AZERBAIJANI LANGUAGE

Jala Elchin GASIMOVA
Mingachevir State University
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-5271-9389
E-mail: jala.qasimova@mdu.edu.az

Summary: The rapid development of information technologies has led to the emergence of the concept of new media, which, compared to traditional mass media, offers more immediate, interactive, and multifaceted communication opportunities. New media primarily refers to social networks, blogs, online forums, and other digital platforms. In Azerbaijani society, the role of new media has grown significantly in recent years, with a particularly noticeable impact on language use among the younger generation.
This article explores the influence of blogs and social networks on the Azerbaijani language. In the modern era, the advancement of information technologies and the widespread adoption of digital media are having a profound effect on the use and function of the Azerbaijani language. Blogs and social media have introduced new trends in communication culture and in both written and spoken forms of expression. The article analyzes both the positive and negative consequences of new media's impact on the language.
Observations and comparative analysis show that new media has introduced numerous borrowed words, abbreviations, and technological terms into the Azerbaijani lexicon. On a grammatical level, there is a rise in abbreviations, informal language, and the use of emotional expressions. The influence of blogs is primarily associated with the development of individual

writing styles, thematic and genre diversity, and the expansion of intellectual discourse. Social networks, on the other hand, have popularized conversational language, slang, jargon, emojis, and hashtags—elements that form a new kind of "language."
Among the positive aspects of new media are the more flexible and dynamic development of the language, increased communication among youth through language, and the emergence of hybrid forms between written and spoken styles. On the negative side, there is a noticeable decline in adherence to spelling rules, deviation from formal literary norms, and a growing influence of foreign languages.
The article concludes that the influence of new media on the Azerbaijani language should be assessed in a balanced manner. While the development of the language to meet the demands of the modern age is essential, preserving national identity and linguistic purity must remain a priority. To achieve this, educational initiatives, digital dictionaries and applications should be developed, and the promotion of literary language on social media should be strengthened.
Observations indicate that while social media platforms promote the dynamic and flexible development of the language, they also contribute to the weakening of grammatical norms, violation of spelling rules, and the rise of jargon. Blogs play an important role in the development of individual expression, thematic expansion, and enrichment of terminology. The article includes a comparative table highlighting the different impacts of blogs and social networks on the Azerbaijani language. The findings show that the influence of new media on the linguistic environment requires a balanced and thoughtful approach.
Keywords: New media, Azerbaijani language, blogs, social networks, language change, communication, orthography, technology.

НОВЫЕ МЕДИА И ЯЗЫК: ВЛИЯНИЕ БЛОГОВ И СОЦИАЛЬНЫХ СЕТЕЙ НА АЗЕРБАЙДЖАНСКИЙ ЯЗЫК

Джала Эльчин КАСЫМОВА
Мингячевирского государственного университета
Oecid: https://orcid.org/0000-0002-5271-9389
Электронная почта: jala.qasimova@mdu.edu.az

Резюме: В результате стремительного развития информационных технологий появилось понятие новых медиа, которое по сравнению с традиционными СМИ сформировало более оперативные, интерактивные и многогранные возможности общения. Под новыми медиа в основном понимаются социальные сети, блоги, онлайн-форумы и другие цифровые платформы. В азербайджанском обществе роль новых медиа в последние годы значительно возросла, и особенно заметным стало их влияние на использование языка среди молодёжи.
В данной статье исследуется влияние блогов и социальных сетей на азербайджанский язык. В современную эпоху развитие информационных технологий и широкое распространение цифровых медиа оказывают значительное влияние на сферы использования азербайджанского языка. Особенно блоги и социальные сети способствовали возникновению новых тенденций в культуре общения, а также в формах письменного и устного выражения. В статье анализируются как положительные, так и отрицательные последствия влияния новых медиа на азербайджанский язык.
Проведённые наблюдения и сравнительный анализ показывают, что новые медиа внесли в лексику азербайджанского языка множество заимствованных слов, аббревиатур и новых технологических терминов. На грамматическом уровне наблюдаются сокращения, рост неформального стиля и усиление эмоциональных выражений. Влияние блогов связано в основном с развитием индивидуального стиля, жанровым и тематическим разнообразием, а также расширением интеллектуального дискурса. В социальных сетях же преобладают разговорные выражения, сленг, жаргон, эмодзи и хэштеги, которые формируют новые «языковые элементы».
К положительным сторонам новых медиа можно отнести более гибкое и динамичное развитие языка, повышение уровня коммуникации среди молодёжи, а также появление гибридных форм между письменной и устной речью. К отрицательным — нарушение орфографических правил, отклонение от норм официального литературного языка и усиление влияния иностранных языков.
В заключение статьи подчёркивается, что влияние новых медиа на азербайджанский язык должно оцениваться сбалансированно. Развитие языка в соответствии с требованиями современности является необходимостью, однако при этом сохранение национальной идентичности и чистоты языка должно оставаться приоритетом. С этой целью следует разрабатывать просветительские мероприятия, цифровые словари и приложения, а также активизировать пропаганду литературного языка в социальных сетях.
Проведённые наблюдения показывают, что, хотя социальные медиа стимулируют динамичное и гибкое развитие языка, они также способствуют ослаблению грамматических норм, нарушению орфографии и росту жаргонной речи. Блоги же играют важную роль в развитии индивидуального стиля, увеличении тематического разнообразия и обогащении терминологии. В статье на основе сравнительной таблицы противопоставляются воздействия блогов

и социальных сетей на азербайджанский язык. Полученные результаты свидетельствуют о необходимости сбалансированного подхода к влиянию новых медиа на языковую среду.
Ключевые слова: Новые медиа, азербайджанский язык, социальные сети, языковые изменения, орфография.

Giriş

Yeni media XXI əsrin informasiya mühitini köklü şəkildə dəyişən fenomenlərdən biridir. Ənənəvi mətbuat, radio və televiziya vasitələrindən fərqli olaraq, yeni media interaktivlik, operativlik, sürətli yayılma və istifadəçi mərkəzliyi ilə seçilir. Azərbaycan cəmiyyətində də bu proseslər sürətlə gedir və xüsusilə sosial şəbəkələr gündəlik ünsiyyət mədəniyyətinə, yazı formasına və dilin işlənməsinə təsir göstərir. Mövcud vəziyyətdə dilin qorunması ilə yanaşı, onun müasir texnologiyalara uyğunlaşdırılması da zəruri məsələ kimi qarşıya çıxır. Dil və media qarşılıqlı təsirdə inkişaf edən iki sosial institutdur. Kommunikasiya nəzəriyyələri göstərir ki, media yalnız informasiya ötürən vasitə deyil, həm də dilin dəyişməsinə təsir göstərən mühüm amildir. Bloglar fərdi yazı üslublarının inkişafına, yeni ifadə formalarının yaranmasına imkan yaradır. Sosial şəbəkələr isə qlobal kommunikasiya mühitində Azərbaycan dilini yeni leksik vahidlər, qısaltmalar və qarışıq üslublarla zənginləşdirir. Bu baxımdan, yeni medianın dilə təsirini həm pozitiv, həm də neqativ meyllərlə xarakterizə etmək olar. Tədqiqatda müqayisəli təhlil, müşahidə və mətn analizi metodlarından istifadə olunmuşdur. Blog yazıları və sosial şəbəkə statusları üzərində aparılan müşahidələr nəticəsində yeni leksik vahidlər, qrammatik dəyişikliklər və üslubi fərqlər müəyyən edilmişdir. Əlavə olaraq, ənənəvi KİV mətnləri ilə yeni media mətnləri müqayisə edilərək dil normalarındakı dəyişikliklər analiz olunmuşdur.

Yeni medianın xüsusiyyətləri

- İnteraktivlik – istifadəçilər yalnız məlumat istehlakçısı deyil, həm də aktiv iştirakçı kimi çıxış edirlər.
- Operativlik – məlumatlar saniyələr ərzində milyonlarla insana çatdırıla bilir.
- İstifadəçi mərkəzliyi – kontentin yaradılması və yayılmasında adi insanlar əsas rolu oynayır.
- Demokratik informasiya mühiti – hər kəs öz fikrini sərbəst şəkildə paylaşa bilir.

Yeni medianın dilə təsir istiqamətləri

Yeni medianın Azərbaycan dilinə təsirləri müxtəlif səviyyələrdə müşahidə olunur:

- Leksik səviyyədə təsirlər – yeni sözlər, alınmalar və neologizmlər (məsələn, 'like eləmək', 'share etmək').
- Qrammatik dəyişikliklər – qısa cümlələrin artması, danışıq dilinə yaxın konstruksiyaların yazıda istifadəsi.
- Üslubi dəyişikliklər – rəsmi və qeyri-rəsmi üslubların qarışması.
- Orfoqrafiya və imla qaydalarının pozulması – səhvlərin normallaşması.

Blogların Azərbaycan dilinə təsiri

Bloglar fərdi üslubun ifadə vasitəsi kimi çıxış edir. Onlarda rəsmi üslubdan daha çox səmimi və gündəlik danışıq dilinə yaxın üslub üstünlük təşkil edir. Texnologiya, moda, səyahət, təhsil və digər mövzularla bağlı çoxsaylı yeni terminlər Azərbaycan dilinə daxil olur. Bununla yanaşı, ingilis və rus dillərinin təsiri də güclüdür: blog yazılarında çox vaxt qarışıq dildən istifadə olunur. Blogların təsiri nəticəsində dil həm zənginləşir, həm də orfoqrafiya qaydaları zəifləyir. Sosial şəbəkələr Azərbaycan dilinə bloglardan daha güclü təsir göstərir. Burada sürətli yazışma mədəniyyəti formalaşmışdır. İnsanlar sözləri qısaldır (məs., 'tşk', 'okey', 'brb'), daha çox slanq və jarqondan istifadə edirlər. Emojilər, gif-lər, hashtag-lar və mention-lar (#hashtag, @username) yeni ünsiyyət elementlərinə çevrilib. Nəticədə yazılı dil klassik qaydalardan uzaqlaşır, lakin ünsiyyət daha ekspressiv və emosional olur. Crystal, D. (2006).

Xüsusiyyət	Bloglar	Sosial şəbəkələr
Üslub	Esse tipli, analitik və şəxsi üslub	Qısa, sürətli, gündəlik üslub
Dil qaydalarına riayət	Qismən riayət olunur	Çox zəif, sürət ön plandadır
Yeni sözlərin istifadəsi	Mövzulara uyğun terminlər (startup, dizayn)	İngilis və rus sözləri ('like', 'story')
Vizual elementlər	Mətn əsasdır, şəkil əlavə olunur	Emoji, gif və memlər geniş yayılıb
Təsir auditoriyası	Daha az, sadiq oxucular	Çox geniş, lakin səthi ünsiyyət
Normativ dilə təsir	Qaydalara müəyyən hörmət qalır	Qaydalar çox pozulur, yanlış formalar yayılır

Müqayisəli təhlil

Bloglar və sosial şəbəkələrin Azərbaycan dilinə təsiri aşağıdakı cədvəldə müqayisəli şəkildə göstərilmişdir: Karimova, N. (2018).

Yeni tendensiyalar

1. Multimodal dil – mətn, şəkil, emoji və video birlikdə istifadə olunur.
2. Hibrid üslub – rəsmi və qeyri-rəsmi üslubun qarışması.
3. Texnolektlər – müəyyən onlayn icmaların özünəməxsus 'şifrə'li dili.
4. Globalizasiya təsiri – ingilis dilinin dominantlığı ilə bağlı yeni qarışıq ifadələr.

Azərbaycan dilinin qorunması və inkişafı yolları

- Təhsil sistemində dil qaydalarının möhkəmləndirilməsi və yeni media savadlılığının tədrisi.
- Orfoqrafiya qaydalarının onlayn platformalarda tətbiqi və təbliği.
- Texnologiyaların Azərbaycan dilinə adaptasiyası (klaviatura, tətbiqlər, avtomatik korrektə).
- Media qurumlarının və bloqerlərin məsuliyyətli dil istifadəsini təşviq etməsi.

Nəticələr

Aparılmış araşdırmalar göstərir ki, yeni medianın Azərbaycan dilinə təsiri çoxşaxəlidir. Müsbət nəticələr arasında:

- ✓ Dilin daha çevik və dinamik olması
- ✓ Yeni ifadə vasitələrinin yaranması,
- ✓ Terminoloji zənginliyin artması,
- ✓ Azərbaycan dilinin beynəlxalq auditoriyaya çıxması qeyd olunmalıdır.
- ✓ Mənfi nəticələr isə bunlardır:
- ✓ Qrammatik normaların pozulması,
- ✓ İmla və yazı qaydalarının zəifləməsi,
- ✓ Slanq və jarqonun çoxalması,
- ✓ Xarici dillərin, xüsusən ingilis dilinin təsirinin artması.

Təkliflər

1. Sosial şəbəkələrdə ədəbi dil normalarının qorunması üçün maarifləndirici tədbirlər təşkil edilməlidir.
2. Azərbaycan dilində rəqəmsal lüğətlər, avtomatik imla yoxlama sistemləri hazırlanmalıdır.
3. Təhsil müəssisələrində yeni medianın dilə təsiri ayrıca mövzu kimi öyrədilməlidir.
4. Media qurumları və bloqçular üçün dil mədəniyyəti üzrə təlimlər keçirilməlidir.
5. Dövlət səviyyəsində yeni medianın dil mühitinə təsirini izləyən monitorinq mərkəzləri yaradılmalıdır.
6. Azərbaycan dilində kontentin keyfiyyətinin artırılması üçün startap və texnoloji təşəbbüslər dəstəklənməlidir.

ƏDƏBIYYAT SIYAHISI:

1. Crystal, D. (2006). *Language and the Internet*. Cambridge University Press.
2. Karimova, N. (2018). *Azərbaycan dilində yeni media üslubu*. Bakı: Elm.
3. Shirvani, F. (2020). *Social Media and Language Change*. Journal of Communication Studies, 12(3), 45-59.
4. Əliyev, R. (2019). *Media dilində qloballaşma meylləri*. Bakı: Təhsil.
5. Quliyev, A. (2021). *Azərbaycan dilinin müasir üslub xüsusiyyətləri*. Bakı: Elm və Təhsil.

DOI: 10.32010/ROHX6179

AZƏRBAYCAN ŞİVƏLƏRİNDƏ QƏDİM TÜRK MƏNŞƏLİ SÖZLƏRDƏ KƏMİYYƏT KATEQORİYASININ TARİXİ İNKİŞAF XÜSUSİYYƏTLƏRİ

Röya Nadir QƏHRƏMANOVA
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti,
Xarici Dillər Mərkəzi, müəllim
https://orcid.org/0009-0001-7057-6529
omerqehreman@mail.ru

Xülasə. Türk dillərinin inkişaf tarixində kəmiyyət kateqoriyası qrammatik sistemin mühüm hissələrindən biri kimi çıxış edir və dilin həm struktur, həm də semantik səviyyəsində çoxmənalı təzahür formalarına malikdir. Bu kateqoriya miqdar, çoxluq, ölçü və dərəcə münasibətlərini ifadə etməklə yanaşı, eyni zamanda nitqdə ümumiləşdirmə və topluluq mənalarının yaranmasına da səbəb olur. Qədim türk yazılı abidələrində, xüsusilə Orxon-Yenisey və Uyğur dövrü mətnlərində kəmiyyət mənasının ifadəsi əsasən morfoloji vasitələr köməyi ilə həyata keçirilmişdir. "-lar/-lər", "-an" və "-ça/-çə" şəkilçiləri bu baxımdan mühüm rol oynamış, sözlərin miqdar və çoxluq mənası qazanmasına xidmət etmişdir.
Sonrakı tarixi dövrlərdə bu morfoloji formalar türk dillərinin inkişafı ilə bağlı olaraq həm fonetik, həm də semantik dəyişikliklərə məruz qalmışdır. Məsələn, "-lar/-lər" şəkilçisi ilkin mərhələdə sadəcə çoxluq bildirərkən, zaman keçdikcə sosial-hörmət və ümumiləşdirmə funksiyasını da ifadə etməyə başlamışdır. Eyni hal "-an" və "-ça/-çə" şəkilçiləri üçün də xarakterikdir ki, onlar qədim türkcədə konkret miqdar və ölçü münasibətlərini bildirirdisə, Azərbaycan dilinin bəzi şivələrində bu şəkilçilər semantik daralma və ya genişlənmə nəticəsində yeni mənalar kəsb etmişdir.
Beləliklə, Azərbaycan şivələrinin araşdırılması türk dillərinin tarixi inkişaf proseslərinin öyrənilməsində mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Bu tədqiqatlar vasitəsilə kəmiyyət kateqoriyasının qədimdən müasirə doğru keçdiyi mərhələlər izlənilə, dilin semantik inkişaf xətti və morfoloji sabitliyi müəyyənləşdirilə bilər. Nəticə etibarilə, Azərbaycan dialekt və şivələri yalnız müasir dilin bölgə xüsusiyyətlərini deyil, həm də ümumtürk dil sisteminin tarixi və qrammatik əsaslarını əks etdirən qiymətli dil materialıdır.
Açar sözlər: Azərbaycan şivələri, qədim türk dili, kəmiyyət kateqoriyası, morfoloji inkişaf.

HISTORICAL DEVELOPMENT FEATURES OF THE CATEGORY OF QUANTITY IN ANCIENT TURKIC-ORIGIN WORDS OF AZERBAIJANI DIALECTS

Roya Nadir GAHRAMANOVA
Azerbaijan State Pedagogical University,
Center for Foreign Languages, Lecturer

Abstract. In the history of the Turkic languages, the category of quantity constitutes one of the essential components of the grammatical system and demonstrates diverse manifestations at both structural and semantic levels. This category not only expresses relations of amount, plurality, measure, and degree, but also contributes to the formation of generalization and collectivity meanings in speech. In the ancient Turkic written monuments—particularly in the Orkhon-Enisei and Uighur period texts—the expression of quantitative meaning was mainly realized through morphological means. The suffixes -lar/-lär, -an, and -ça/-çə played a significant role in this regard, serving to give words the meaning of quantity and plurality.
In later historical periods, these morphological forms underwent both phonetic and semantic changes in connection with the development of the Turkic languages. For instance, the suffix -lar/-lär, which initially expressed only plurality, over time began to convey additional meanings of social respect and generalization. The same applies to the suffixes -an and -ça/-çə while they originally denoted concrete quantitative or measure relations in Old Turkic, in some Azerbaijani dialects these suffixes have acquired new meanings as a result of semantic narrowing or broadening.
Thus, the study of Azerbaijani dialects plays an important role in understanding the historical development processes of the Turkic languages. Through such research, it becomes possible to trace the stages of the evolution of the quantity category from ancient to modern times, identifying the semantic development line and morphological stability of the language. Consequently, Azerbaijani dialects and vernaculars represent not only regional varieties of the modern language but also valuable linguistic material reflecting the historical and grammatical foundations of the Common Turkic language system.
Keywords: Azerbaijani dialects, old Turkic language, category of quantity, morphological development.

ИСТОРИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ РАЗВИТИЯ КАТЕГОРИИ КОЛИЧЕСТВА В ДРЕВНЕТЮРКСКИХ ПО ПРОИСХОЖДЕНИЮ СЛОВАХ АЗЕРБАЙДЖАНСКИХ ДИАЛЕКТОВ

Роя Надир ГАХРАМАНОВА
Азербайджанский государственный педагогический университет,
Центр иностранных языков, преподаватель

Аннотация. В истории тюркских языков категория количества выступает как одна из важнейших составляющих грамматической системы и обладает многозначными формами проявления как на структурном, так и на семантическом уровнях. Данная категория, выражая отношения количества, множественности, меры и степени, одновременно способствует формированию в речи значений обобщения и собирательности. В древнетюркских письменных памятниках особенно в текстах орхоно-енисейского и уйгурского периодов значение количества выражалось преимущественно морфологическими средствами. Суффиксы -lar/-lär, -an и -ça/-çə играли в этом процессе важную роль, придавая словам значение количества и множественности.
В последующие исторические периоды эти морфологические формы, в связи с развитием тюркских языков, претерпели как фонетические, так и семантические изменения. Например, суффикс -lar/-lär, первоначально обозначавший лишь множественность, со временем стал также выражать значения социального уважения и обобщения. Аналогичное явление наблюдается и у суффиксов -an и -ça/-çə: если в древнетюркском языке они обозначали конкретные количественные и мерные отношения, то в некоторых азербайджанских говорах эти суффиксы в результате семантического сужения или расширения приобрели новые значения.
Таким образом, исследование азербайджанских диалектов имеет большое значение для изучения исторических процессов развития тюркских языков. Благодаря таким исследованиям можно проследить этапы эволюции категории количества от древнего периода до современности, определить семантическую линию развития и морфологическую устойчивость языка. В результате азербайджанские диалекты и говоры представляют собой не только региональные особенности современного языка, но и ценнейший языковой материал, отражающий исторические и грамматические основы общетюркской языковой системы.
Ключевые слова: азербайджанские диалекты, древнетюркский язык, категория количества, морфологическое развитие.

Giriş.

Türk dillərinin ən qədim yazılı abidələrində kəmiyyət kateqoriyasının morfoloji ifadə vasitələri kimi “-an”, “-lar”, “-lər” şəkilçiləri diqqəti cəlb edir. Bu morfemlər sonrakı mərhələlərdə də həm çağdaş türk dillərində, həm də Azərbaycan dilinin dialekt və şivələrində müxtəlif fonetik formalarda qorunub saxlanılmışdır. “-ça” morfemi bu baxımdan sabitlik nümayiş etdirərək demək olar ki, fonetik baxımdan dəyişməyə məruz qalmamışdır. Lakin “-lar, -lər” şəkilçiləri tərkibindəki “l” samitinin fizioloji-akustik xüsusiyyətləri səbəbindən bir sıra variantlarda işlənmişdir: -lar, -lər, -dar, -dər, -zar, -zər, -sar, -sər və s. Bu cür fonetik əvəzlənmələr morfemin semantikasına təsir göstərmədən yalnız səslənmə səviyyəsində fərqlilik yaratmışdır ki, bu da tədqiqat baxımından maraqlı bir dil faktıdır.

Mahmud Kaşğarinin **“**Divani-lüğət-it-türk**”** əsərində isimlərə “-lar/-lər” şəkilçisinin artırılması ilə qeyri-müəyyən çoxluq mənası yaradıldığı müşahidə olunur. Həmin abidədə cəmlik mənası həmçinin “-an, -ən” şəkilçiləri vasitəsilə də ifadə edilmişdir: *oğl+an, ər+ən* kimi nümunələr bu qəbildəndir. Kaşğarinin fikrincə, bu şəkilçilər normadan kənar çoxluq göstəriciləri hesab edilsə də, sonrakı dövrlərdə həmin formalar dil sistemində sabitləşərək ilkin funksiyalarını itirmiş, leksikləşərək müstəqil söz vahidlərinə çevrilmişdir. Eyni əsərdə “-t” morfeminin iştirakı ilə düzəlmiş başqa forması da qeyd olunur. Həmçinin “Qutadqu bilig”dəki *ər+at* sözündə və “-z” şəkilçili formalar olan *biz, siz, kəz* kimi nümunələrdə də bu hadisə müşahidə edilir. Bu sözlər ilkin mərhələdə çoxluq və qoşalıq mənası daşısa da, zamanla leksik məna qazanaraq müstəqil işlək sözlərə çevrilmişdir (Kaşğarlı, 2006).

Qədim türk dilində sözün təkrar forması da kəmiyyət mənası ifadə etmişdir: *ağca–ağca, qat-qat* və s. Bu xüsusiyyət Azərbaycan dilinin müasir formalarında da yaşamaqdadır: *kənd-kənd, ev-ev, çadır-çadır* və s. Qədim türkcədə topluluq və cəmlik bildirən çoxsaylı morfemlərə rast gəlinir: -an // -ın (*ərən, qoşun, bodun, Turan*), -la // -lı (*ovlaq, daşlıq, ellik*), -ar (*xəzər, avar, suvar*), -aq (*dırnaq, barmaq, yığnaq, ayaq, dodaq*), -iz (*oğuz, qırğız, qaqauz*), -z (*biz, siz, göz, diz, əkiz*), -at // -it (*bayat, elat*), -ba // -b**i** (*iyirmi, altmış, yetmiş*) və s. (Cəlilov, 1988).

“-an” morfeminin qədim işlənmə formalarından biri “ar+an” sözündə müşahidə olunur. Bu söz ilkin mərhələdə “at tövləsi” mənasında işlədilmiş, daha sonralar müxtəlif türkcə ləhcələrdə semantik genişlənməyə məruz qalmışdır. Məsələn, “aran” sözü Azərbaycan, tatar, qazax və özbək dillərində

"isti, düzən yer" mənasında işlənir (Hüseynli, N., Məmmədova, Y., 2012). Həmçinin Altay, Tuva, Qırğız, Qazax və Şumer dillərində "araşan" sözündəki "-an" morfemi də "-lar" şəkilçisinə semantik cəhətdən yaxın funksiyaya malik olmuşdur. Şumer-türk leksik paralellərində söz sonundakı "-an" morfeminin sabit forması uzun əsrlər boyunca heç bir fonetik dəyişiklik keçirməmişdir.

Çağdaş türk dillərində çoxluq bildirən "-lar/-lər" morfeminin fonetik variantlarının müqayisəli təhlili "Qarşılaşdırmalı türk ləhçələri" lüğətində geniş şəkildə təqdim edilmişdir. Mənbədə bu morfemin müxtəlif türk dillərində fonetik adaptasiya prinsiplərinə əsasən dəyişdiyi və hər bir dilin səs sisteminə uyğun formalar qazandığı qeyd olunur. Xüsusilə, başqırd dilində cəmlik morfeminin əvvəlində işlənən l, d, z və t samitlərinin seçilməsi söz kökünün son səsinin fonetik xüsusiyyətləri ilə sıx bağlıdır. Yəni şəkilçi əvvəlindəki samitlərin seçimi əvvəlki səsin kar, cingiltili və ya rezonant olmasından asılı olaraq dəyişir.

Bu fonetik variasiya başqırd dilinin harmonik quruluşunun və assimilativ proseslərinin nəticəsi kimi dəyərləndirilir. Belə ki, müəyyən fonetik mühitlərdə şəkilçi -lar/-lər formasını saxlayırsa, digər hallarda -dar/-där, -zar/-zär və ya -tar/-tär kimi variantlara çevrilir. Bu fakt morfemin sabit semantik funksiyasını qoruyaraq səs uyğunluğuna əsaslanan morfofonoloji çevikliyə malik olduğunu göstərir.

Belə fonetik uyğunlaşmalar yalnız başqırd dilinə xas deyil; bu hadisə ümumtürk dillərində fonetik harmoniyanın morfoloji səviyyədə sabitləşməsinin ümumi qanunauyğunluğunu əks etdirir. Müxtəlif türk dillərində çoxluq şəkilçisinin səs tərkibi fərqli formalarda təzahür etsə də, onun semantik və qrammatik funksiyası sabit qalır.

Nəticə etibarilə, "Qarşılaşdırmalı türk ləhçələri" lüğətində aparılan təhlil göstərir ki, başqırd türkcəsində cəmlik morfeminin fonetik dəyişkənliyi sistem xarakteri daşıyır, bu isə ümumtürk morfoloji bazasının tarixi-müqayisəli aspektdən genetik birliyini təsdiqləyir. Məsələn:

1. Ünlülərdən sonra – *-lar/-lər*;
2. *l, m, n, ŋ* səslərindən sonra – *-dar/-där*;
3. *r, v, y, z* səslərindən sonra – *-zar/-zär*;
4. *b, ç, f, h, k, p, s, ş, t* səslərindən sonra – *-tar/-tär* işlədilir. Misallar: *balalar, kişilär, yedar, urmandar, äsärzär, öyzär, höylävzär, klubtar, kitaptar, aştar, hismättär* (Karşılaştırmalı türk lehceleri sözlüyü, 1971).

Qırğız türkcəsində çoxluq kateqoriyasını ifadə edən şəkilçilərin fonetik müxtəlifliyi digər türkcələrə nisbətən daha genişdir. Tədqiqatçılar bu şəkilçinin 12-yə qədər fonetik variantını qeydə almışlar: -lar, -lər, -dar, -dər, -dor, -dör, -tar, -tär, -tör və s. (Karşılaştırmalı türk lehceleri sözlüyü, 1971). Qeyd olunan formalar heca və səs harmoniyası prinsiplərinə əsaslanaraq söz köklərinə uyğun şəkildə seçilir. Bu baxımdan Qırğız dilində morfofonoloji uyğunluq ciddi şəkildə qorunur və şəkilçi variantlarının istifadəsi fonetik mühitlə sıx əlaqəlidir. Məsələn, enelär (analar), balalar (uşaqlar), köçölör (küçələr), cigittär (igidlər), kiteptär (kitablar), kabarlar (xəbərlər) kimi nümunələr bu qanunauyğunluğu aydın şəkildə nümayiş etdirir.

Belə fonetik çoxvariantlılıq Qırğız türkcəsinin qədim türk morfoloji sisteminin xüsusiyyətlərini bu günədək qoruyub saxladığını göstərir. Şəkilçi tərkibindəki samit dəyişmələri (-l-, -d-, -t-) və sait harmoniyası dilin tarixi fonetik inkişafı ilə bilavasitə bağlıdır. Bu, həm də Qırğız türkcəsində fonetik adaptasiyanın morfoloji səviyyədə sabitləşdiyini sübut edir.

Tatar dilində isə çoxluq bildirən şəkilçinin əsas formaları olan -lar/-lər ilə yanaşı, -nar/-när variantlarının da işlənməsi müşahidə edilir (Azərbaycan dilinin Dərbənd dialekti, 2009). Bu fakt Tatar türkcəsində də fonetik harmoniyanın və dialektal təsirlərin morfoloji sistemdə iz buraxdığını göstərir. Sözügedən variantların istifadəsi, əsasən, söz köklərindəki son səsin fonetik təbiətinə və tələffüz rahatlığına uyğun olaraq müəyyənləşir.

Nəticə etibarilə, həm Qırğız, həm də Tatar türkcəsində çoxluq şəkilçisinin müxtəlif fonetik formaları ümumtürk morfofonoloji ənənəsinin davamlılığını, harmonik prinsipə əsaslanan dil strukturunun sabitliyini və dialektal səviyyədə fonetik uyğunlaşmanın sistem xarakterini əks etdirir. M. Hüseynova özünün "Ümumtürk dilləri dialekt və şivələrinin qarşılıqlı inteqrasiyası**"** adlı tədqiqatında "-lar/-lər" morfeminin Azərbaycan dilinin dialektlərində assimilyasiya və dissimilyasiya proseslərini ətraflı təhlil etmiş və bu fonetik hadisələrin ədəbi dildən fərqli cəhətlərini müəyyənləşdirmişdir. Müəllif bu morfemin 14 fərqli fonetik tipini qeyd etmişdir (Hüseynova, 2020).

R. Rüstəmov və M. Şirəliyev "Azərbaycan dilinin Qərb qrupu dialekt və şivələri" adlı tədqiqat əsərlərində çoxluq bildirən morfemin dialektlərdəki fonetik variasiyalarını sistemləşdirmiş və onların bölgələr üzrə səciyyəvi fərqlərini göstərmişlər. Müəlliflərin apardıqları müşahidələrə əsasən, bu morfem Azərbaycan dilinin Qərb qrupu dialektlərində söz köklərinin fonetik tərkibinə uyğun şəkildə müxtəlif formalar alır. Belə ki, saitlərlə, həmçinin ğ, v, l, y, f, m, x kimi samitlərlə bitən isimlər əsasən "-lar/-lər" şəkilçisini qəbul edir: *qapılar, sürülər, mallar, adamlar* və s. Bu qrupda

şəkilçinin klassik fonetik forması qorunur və ədəbi dil normaları ilə paralellik təşkil edir.

Bunun əksinə olaraq, cingiltili və kar samitlərlə bitən isimlərdə çoxluq şəkilçisinin "-dar/-dər" variantı meydana çıxır: qızdar, sözdər, atdar və s. (Azərbaycan dilinin Qərb qrupu dialekt və şivələri, 1967). Bu hal, bir tərəfdən, samitlərin bir-biri ilə fonetik uyğunluğunu təmin etmək məqsədilə yaranan assimilyasiya prosesləri ilə, digər tərəfdən isə dialektal səviyyədə sabitləşmiş tələffüz ənənələri ilə əlaqələndirilir.

Eyni zamanda, n ilə bitən isimlərdə "-nar/-nər", r ilə bitənlərdə isə "-rar/-rər" formalarının işlənməsi də bu morfemin dialektal variasiyalarını daha aydın göstərir: gəlinnər, insannar, çadırrar, çəpərrər və s. (Azərbaycan dilinin Qərb qrupu dialekt və şivələri, 1967). Belə formalar ədəbi dildə qeyri-tipik sayılsa da, dialektlərdə ahəng qanununun və fonetik rahatlığın qorunması baxımından funksional səciyyə daşıyır.

Ümumilikdə, R. Rüstəmov və M. Şirəliyevin müəyyənləşdirdiyi bu qanunauyğunluqlar göstərir ki, Azərbaycan dilinin dialekt sistemində çoxluq şəkilçisinin fonetik variantları harmonik prinsipin və assimilasiya proseslərinin nəticəsində formalaşmış və ərazi şivələrinin səslənmə xüsusiyyətlərinə uyğun şəkildə sabitləşmişdir. Bu fakt dilin fonetik strukturunda regional variasiyaların morfoloji səviyyədə təzahürünü təsdiq edən mühüm elmi göstəricidir. Eyni morfem variantları digər türk dillərində də paralel şəkildə müşahidə olunur. Məsələn, tatar dilində *-nar/-nər*, xakas və şor dillərində *-nar/-ner*, yakut dilində isə *-nar/-inər* (dodaqlanmayan) və *-nor/-nör* (dodaqlanan) formaları işlənir.

Türk dillərinin tarixi inkişafında "-t" şəkilçisi ilkin mərhələlərdə cəmlik mənasının ifadəçisi kimi mühüm funksiyaya malik olmuşdur. Lakin sonrakı dövrlərdə bu morfem öz məhsuldarlığını itirərək arxaik qrammatik elementə çevrilmişdir. Müasir türk dillərində bu şəkilçinin yalnız fossil formaları – yəni leksikləşmiş və sabitləşmiş söz tərkiblərindəki izləri qorunub saxlanılmışdır. Belə nümunələrə ağıtlar (ağılar), yortmaq, ağartı, göyərti kimi sözlər daxildir ki, burada "-t" artıq qrammatik funksiya daşımır, yalnız tarixi morfoloji qalığın bir hissəsi kimi mövcuddur (Məmmədli, 2019)

Bu proses morfoloji sistemin təbii təkamülü nəticəsində baş vermişdir. Yəni, zaman keçdikcə "-t" şəkilçisi funksional yüklənməsini itirərək, onun yerini daha çevik və harmonik sistemə malik "-lar/-lər" morfemləri tutmuşdur. Beləliklə, müasir türk dillərində cəmlik anlayışı əsasən "-lar/-lər" vasitəsilə ifadə olunur və "-t" yalnız etimoloji baxımdan dilin qədim qatlarına aid bir iz kimi qalmaqdadır.

Qeyd etmək lazımdır ki, "-t" şəkilçisinin izlərinə yakut (saxa) dilində də rast gəlinir. Bu dilin qədim formalarında, monqol dilinin təsiri nəticəsində, şəkilçi toyot (cənablar), xoxut (xanımlar) kimi sözlərdə qorunub saxlanmışdır (Харитонов, 1947). Bununla belə, bu formalarda "-t" artıq kəmiyyət mənası daşımır, yalnız sabit leksik vahidlərin tərkib hissəsi kimi qalır. Müasir yakut dilində çoxluq artıq ümumtürk sisteminə uyğun olan "-lar/-lər" morfemi ilə ifadə edilir.

Beləliklə, "-t" şəkilçisinin təkamül tarixinin izlənməsi göstərir ki, bu morfem ilkin türk mərhələsində məna və funksiya baxımından aktiv olmuş, lakin zaman keçdikcə fonetik və morfoloji assimilyasiyaya uğrayaraq yalnız bəzi arxaik sözlərdə etimoloji iz kimi qalmışdır. Bu fakt türk dillərinin morfoloji sistemində dəyişmələrin mərhələli və harmonik şəkildə baş verdiyini, həmçinin tarixi inkişaf prosesində yeni formaların qədim elementləri əvəz etdiyini sübut edən mühüm dil tarixi göstəricisidir. Beləliklə, türk dillərinin qədim və müasir mərhələləri müqayisə edildikdə, "-lar/-lər" morfeminin bütün dillərdə vahid semantik funksiyanı qoruduğu, yalnız fonetik səviyyədə fərqləndiyi müşahidə olunur. Bu fakt kəmiyyət kateqoriyasının ümumtürk sistemində sabit və genetik cəhətdən birgə inkişaf etdiyini təsdiqləyir.

Nəticə. Aparılan tədqiqatlar göstərir ki, Azərbaycan dilinin şivə sistemi qədim türk dil qatının canlı izlərini bu günədək qoruyub saxlayan ən mühüm dil mənbələrindən biridir. Şivələrdə işlənən qədim türk mənşəli sözlər və onların morfoloji quruluşu, xüsusilə də kəmiyyət kateqoriyasının ifadə vasitələri, ümumtürk dil sisteminin tarixi inkişaf mərhələlərini izləməyə imkan verir.

Analiz nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Azərbaycan şivələrində çoxluq bildirən morfemlərin, xüsusilə lar/-lər, -dar/-dər, -tar/-tər, -nar/-nər, -rar/-rərformalarının fonetik və morfoloji variasiyaları qədim türk dilindəki morfofonoloji prinsiplərlə genetik bağlılığa malikdir. Bu formaların müxtəlif bölgə dialektlərində fərqli şəkildə işlənməsi harmoniya qanununun, assimilyasiya proseslərinin və regional fonetik xüsusiyyətlərin nəticəsi kimi dəyərləndirilir.

Eyni zamanda, qədim türk dilində məhsuldar olmuş "-t" kimi arxaik cəmlik formalarının müasir Azərbaycan şivələrində yalnız etimoloji qalıq kimi saxlanılması morfoloji sistemin tarixi dinamikliyini və dilin daxili inkişaf qanunauyğunluqlarını təsdiqləyir.

Beləliklə, Azərbaycan şivələrindəki qədim türk mənşəli sözlərdə kəmiyyət kateqoriyasının formalaşması və dəyişməsi dil tarixində morfoloji sabitliyin və səs harmoniyasının qorunmasının

təzahürüdür. Bu fakt həm də Azərbaycan dilinin ümumtürk genetik birliyinin dil materialı əsasında sübutu kimi çıxış edir və türk dillərinin tarixi qrammatikasının tədqiqində mühüm elmi əhəmiyyət daşıyır.

ƏDƏBIYYAT SIYAHISI:

1. Azərbaycan dilinin Dərbənd dialekti (2009). – Bakı: "Elm", — 448 s.
2. Azərbaycan dilinin Qərb qrupu dialekt və şivələri (1967). – Bakı: "Azərb. SSR AE" nəşri, – 281 s.
3. Cəlilov, F. (1988). Azərbaycan dilinin fonomorfologiyası, – Bakı: "Maarif", –308 s.
4. Hüseynli, N., Məmmədova, Y. (2012). Türk dillərinin genelogiyası: şumer və türk leksik paralelləri. – Bakı: "Nağıl evi", – 356 s.
5. Hüseynova, M. (2020). Ümumtürk dilləri dialekt və şivələrinin qarşılıqlı inteqrasiyası. – Bakı: "ADPU"-nun nəşri, – 600 s.
6. Karşılaştırmalı türk lehçeleri sözlüğü (1971) I cild, – Ankara: "Kültür Bakanlığı", – 1184 s.
7. Kaşğari, M. (2006). Divani-lüğət-it-türk. – III cild, – Bakı: "Ozan", – 400 s.
8. Məmmədli, M. (2019). Azərbaycan dialektologiyası– Bakı: "Zərdabi – nəşr" MMC, – 352 s.
9. Харитонов Л.Н. (1947). Современный якутский язык. Фонетика и морфология– Якутск: «Госиздат ЯАССР», — 320 стр.

DOİ: 10.32010/MGGT5548

NEW MEDIA AS AN IMPORTANT ASPECT OF PUBLIC RELATIONS IN CRISIS MANAGEMENT

Gunel Aydin GARIBOVA
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/my-orcid?orcid=0009-0000-0758-3454
E-mail: gunelmedia@gmail.com

Abstract: Crisis management is one of the most important tasks facing government agencies, companies, and public organizations in the modern world. Communication plays a particularly important role in this process, as accurate, clear, and timely provision of information during a crisis impacts both maintaining public trust and managing the situation. Restricting access to information or spreading misinformation only exacerbates the crisis. Therefore, communication is seen not only as a means of conveying information but also as a means of reassuring the public, ensuring transparency, and building mutual trust with stakeholders.

During a crisis, media, social media, and official statements are essential communication channels. Representatives of companies and organizations must use these tools to explain the situation, answer questions, and alleviate public anxiety. Moreover, communication is not only an external interaction but also an important function within the organization. Keeping employees informed, maintaining their trust, and motivating them enhances the effectiveness of crisis management.

Overall, communication in crisis management requires a strategic approach. Along with rapid decision-making, ethical statements contribute to building public trust. Thus, effective communication minimizes the impact of a crisis, protects the organization's reputation, and enhances public safety.

Overall, crisis management communication requires a strategic approach. In addition to rapid decision-making, ethical disclosure of information helps build trust among the public. Thus, effective communication minimizes the impact of a crisis, protects the organization's reputation, and enhances public safety.

Another important aspect is developing messages tailored to different audiences. Each social group has its own needs and expectations. Therefore, a unified communications approach, implemented in various formats during a crisis, not only reaches a wider audience but also creates a sense of focus.

Keywords: crisis management, public relations, brand reputation, crisis, communications, stakeholders.

BÖHRAN VƏZİYYƏTİNİN İDARƏ EDİLMƏSİNDƏ YENİ MEDİA İCTİMAİYYƏTLƏ ƏLAQƏLƏRİN MÜHÜM ASPEKTİ KİMİ

Günel Aydın QƏRİBOVA
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/my-orcid?orcid=0009-0000-0758-3454
E-mail: gunelmedia@gmail.com

Xülasə: Böhranların idarə edilməsi müasir dünyada dövlət qurumları, şirkətlər və ictimai təşkilatların qarşısında duran ən mühüm vəzifələrdən biridir. Kommunikasiya bu prosesdə xüsusi rol oynayır, çünki böhran zamanı məlumatın düzgün, aydın və vaxtında verilməsi həm ictimai inamın qorunmasına, həm də vəziyyətin idarə olunmasına təsir göstərir. Məlumata çıxışın məhdudlaşdırılması və ya yanlış məlumatın yayılması böhranı daha da gücləndirir. Ona görə də kommunikasiyaya təkcə məlumat ötürmə vasitəsi kimi deyil, həm də ictimaiyyəti əmin etmək, şəffaflığı təmin etmək və maraqlı tərəflərlə qarşılıqlı etimad yaratmaq vasitəsi kimi baxılır.

Böhran zamanı media, sosial şəbəkələr və rəsmi açıqlamalar ən mühüm ünsiyyət kanallarıdır. Şirkət və təşkilatların nümayəndələri vəziyyəti izah etmək, sualları cavablandırmaq və ictimai narahatlığı azaltmaq üçün bu vasitələrdən istifadə etməlidirlər. Eyni zamanda, ünsiyyət yalnız xarici qarşılıqlı əlaqə deyil, həm də təşkilat daxilində vacib bir funksiyadır. İşçilərin məlumatlandırılması, onların inamının və motivasiyasının qorunması böhranla mübarizənin effektivliyini artırır. Ümumiyyətlə, böhranların idarə edilməsində ünsiyyət strateji yanaşma tələb edir. Sürətli qərarların qəbulu ilə yanaşı, etik açıqlamalar ictimaiyyətdə inam yaratmağa kömək edir. Beləliklə, düzgün ünsiyyət böhranın təsirini minimuma endirir, təşkilatın reputasiyasını qoruyur və ictimaiyyətin təhlükəsizlik hissini artırır.

Bütövlükdə, böhranın idarə edilməsində kommunikasiya strateji yanaşma tələb edir. Sürətli qərar qəbulu ilə yanaşı, məlumatın etik qaydada açıqlanması ictimaiyyət arasında inamın yaranmasına kömək edir. Beləliklə, düzgün ünsiyyət böhranın təsirini minimuma endirir, təşkilatın reputasiyasını qoruyur və ictimaiyyətin təhlükəsizlik hissini artırır.

Digər mühüm məqamlardan biri isə müxtəlif auditoriyalara fokuslanan mesajların hazırlanmasıdır. Hər bir ictimai qrupun ehtiyac və gözləntiləri fərqlidir. Bu səbəbdən böhran anında vahid, amma müxtəlif formatlarda çatdırılan kommunikasiya yanaşması həm daha geniş kütləni əhatə edir, həm də insanların özlərini diqqət mərkəzində hiss etməsinə şərait yaradır.
Açar sözlər: böhran idarəetməsi, ictimaiyyətlə əlaqələr, brend reputasiyası, böhran, kommunikasiyalar, maraqlı tərəflər.

НОВЫЕ МЕДИА КАК ВАЖНЫЙ АСПЕКТ СВЯЗЕЙ ОБЩЕСТВЕННОСТЬЮ В УПРАВЛЕНИИ КРИЗИСАМИ

Гюнель Айдын ГАРИБОВА
Orcid: https://orcid.org/my-orcid?orcid=0009-0000-0758-3454
Электронная почта: Gunelmedia@gmail.com

Резюме: Управление кризисом — одна из важнейших задач, стоящих перед государственными учреждениями, компаниями и общественными организациями в современном мире. Коммуникация играет особую роль в этом процессе, поскольку правильное, чёткое и своевременное предоставление информации в кризисной ситуации влияет как на сохранение общественного доверия, так и на управление ситуацией. Ограничение доступа к информации или распространение дезинформации только усугубляет кризис. Поэтому коммуникация рассматривается не только как средство передачи информации, но и как средство успокоения общественности, обеспечения прозрачности и укрепления взаимного доверия с заинтересованными сторонами.

В период кризиса СМИ, социальные сети и официальные заявления являются важнейшими каналами коммуникации. Представители компаний и организаций должны использовать эти инструменты для объяснения ситуации, ответов на вопросы и снижения тревожности населения. При этом коммуникация — это не только внешнее взаимодействие, но и важная функция внутри организации. Информирование сотрудников, поддержание их доверия и мотивации повышают эффективность борьбы с кризисом.

В целом, коммуникация в управлении кризисом требует стратегического подхода. Наряду с быстрым принятием решений, этичные заявления способствуют укреплению доверия общественности. Таким образом, правильная коммуникация минимизирует последствия кризиса, защищает репутацию организации и укрепляет чувство безопасности у общественности.

В целом, коммуникация в кризисном управлении требует стратегического подхода. Помимо быстрого принятия решений, этичное раскрытие информации способствует укреплению доверия среди общественности. Таким образом, правильная коммуникация минимизирует последствия кризиса, защищает репутацию организации и укрепляет чувство безопасности у общественности.

Ещё один важный момент — разработка сообщений, ориентированных на разные аудитории. У каждой социальной группы свои потребности и ожидания. Поэтому единый подход к коммуникации, реализуемый в различных форматах во время кризиса, не только охватывает более широкую аудиторию, но и создаёт у людей ощущение, что они находятся в центре внимания.

Ключевые слова: кризисное управление, связи с общественностью, репутация бренда, кризис, коммуникации, заинтересованные стороны.

Introduction

The rapid advancement of the information society has fundamentally transformed crisis management. In contrast to traditional media, new media platforms—including social networks, online news portals, blogs, and forums—now serve as primary tools for public relations (PR). These platforms enable the dissemination of information within seconds, facilitate the active participation of audiences, and allow direct communication among various interest groups, rendering new media indispensable in crisis management. The survey conducted in this study provided deeper insights into public information behavior during crises.

Crisis situatiCrisis situations—whether corporate, socio-political, or social—attract significant public attention and substantially affect organizational reputation and credibility. Inadequately structured communication strategies can result in information gaps and the rapid spread of rumors and misinformation, thereby exacerbating the crisis. The features of new media can intensify a crisis or, if managed effectively and promptly, help mitigate it. Thus, new media can be characterized as a dual-faceted tool that both increases risks and offers important opportunities for effective management. (Coombs, 2007)

New media in crisis communication is particularly evident in its following functions: operational information, establishing direct contact with the audience, monitoring and analyzing public opinion (social listening), ensuring transparency and accountability. At the same time, the risks of rapid spread of false information, manipulation and disinformation are always present. Therefore, modern PR practice requires a complex crisis

management strategy based not only on traditional communication methods, but also on digital media tools.

The relevance of this topic is underscored by the emergence of new media as the primary source of information during various crisis situations, both internationally and in Azerbaijan, including the pandemic, corporate scandals, and public events. Social media statements, online press releases, and rapid interactive communication have become essential components of reputation management for organizations, state institutions, and companies.

Accordingly, the topic of new media as a critical aspect of public relations in crisis management holds both theoretical and practical significance. This study aims to examine the roles, opportunities, and limitations of new media in crisis situations and to develop recommendations for effective public relations management.

In contrast to traditional media such as television, radio, and newspapers, new media provides an interactive, rapid, and digitally based communication environment. Its primary characteristics include the following:

1. Speed: Information can reach a global audience within seconds. During a crisis, the first news of an event often spreads on social networks and outpaces traditional media.
2. Interactivity: The audience is not only a passive consumer of information, but also an active participant (comments, sharing, discussions, "hashtag" campaigns).
3. Transparency: Users openly share their impressions of events, which allows organizations to monitor real public opinion.
4. Permanence and accessibility: Shared content remains on the Internet for a long time and can be recalled at any time.
5. Global coverage: Local crisis news can become part of the international agenda in such a short time. (Coombs, 2012)

The concept of crisis can take different forms in different areas. In the context of PR and new media, they can be grouped as follows:

- Corporate crises: Events that damage the reputation of companies (for example, complaints about product quality, employee protests, internal scandals).
- Public crises: Social events that involve a wide range of society (protests, public discontent).
- Political crises: Tensions related to public administration and the political environment (elections, government crises, corruption scandals).
- Natural disasters and emergencies: In situations such as earthquakes, fires, floods, pandemics, operational information flow is necessary.
- Technological and digital crises: Cyberattacks, data leaks, technical failures. (Fearn-Banks, 2016)

New media play New media play a significant role in each type of crisis, facilitating both information dissemination and the management of public response. While new media are generally more flexible and effective than traditional media during crises, they also introduce additional risks if not managed appropriately.The most important function of new media is to disseminate operational information in times of crisis. While traditional media takes time to prepare and publish news, official institutions and companies can issue statements within seconds on social media platforms. This helps prevent false news and reduce public panic. For example, urgent warnings issued by the Ministry of Emergency Situations on "Facebook" and "Telegram" during a natural disaster. (Gonzáles-Herrero & Smith, 2008New media enable two-way dialogue between organizations and the public. Individuals can pose questions to companies and institutions, submit comments, and directly share information regarding issues. This interactivity enhances transparency and trust, as traditional media typically positioned audiences as passive recipients. For example, during the pandemic, the Ministry of Health facilitated interactive dialogue between doctors and citizens through Instagram live broadcasts.citizens through Instagram live broadcasts.

Social Listening

New media is an important tool for monitoring public opinion during a crisis. PR specialists can measure public sentiment by monitoring users' comments, hashtag campaigns, and shares on social networks. This information plays a key role in shaping a crisis strategy. For example, when a negative trend (a "boycott" campaign) begins about a company, the PR team can see it in time and respond adequately. (Jin & Austin, 2014)

Maintaining public trust

One of the biggest risks during a crisis is damage to the organization's reputation. Through new media:

- Providing transparent statements,
- Apologizing and accepting responsibility,
- Continuous sharing of information about the steps taken, helps maintain public trust.

Starbucks partially restored trust during the 2018 crisis by sharing apology messages and statements about measures on Twitter. (Jin & Austin, 2011)

Information manipulation risks

A significant risk associated with new media in crisis management is thepotential forf disinformation. False news, rumorsdisseminatead by fake accounts, and emotionaly charged content can exacerbate crises. These challenges complicate the work ofr PR specialists,as a singlne piece of misinformation can reachlarge audiences rapidly. For instancle, during the pandemic, fake news about vaccinations spreadquickdly on social medi, complicatingd the informationeffortsk of government agencie.s.

International and local examples.

Delta Air Lines (2024) – IT outages, travel chaos: A CrowdStrike software update caused a major disruption to Delta's airline systems; more than 7,000 flights were canceled, affecting 1.3 million passengers. The company's response was slow and was deemed a "manageable" incident by the DOT. The delay in communication undermined passenger confidence. Quick and transparent communication and an acknowledging response can restore trust after a crisis. (Pang, 2013)

TikTok and influencers in Australia (Queensland, 2024–25): During the hurricanes Jasper (2023) and Kirrily (2024), official information was largely absent on TikTok, resulting in the prevalence of misleading and potentially dangerous user-generated content. Research indicates that collaboration with influencers and the presence of official content on TikTok are critical for informing younger audiences. Therefore, official entities should maintain an active presence on social media, particularly in partnership with influencers, to reduce information gaps and limit the spread of misinformation.

Local (Azerbaijani) examples: Fake account network for COP29 advertisingIn the run-up to the COP29 event, numerous fake accounts on the X (Twitter) platform artificially exaggerated official messages, directing most of the shares on the platform towards a certain narrative. Such coordinated inauthentic activity manipulates the discussion and hinders real public debate. İn conclusion fighting "fake" accounts and transparent communication around official events on social media is important.(Seege, 2003)

Suppression of independent media – Turan and BBC Azerbaijan (2025): "Turan" and BBC Azerbaijan were forced to close their offices; "Turan" justified the closure with financial problems, but in fact it was claimed that there was political pressure. The arrest of journalists from Meydan TV in December 2024, mass harassment of journalists was observed. However, independent media continues to operate on online platforms – YouTube, Telegram and social media. As a result new media platforms, even in difficult circumstances, can be a last hope for journalism to deliver information to citizens. (Taylor & Kent 2007)

Social media in Azerbaijan-France relations (2024):France accused Azerbaijan of spreading "bot" accounts that openly manipulated the protests in New Caledonia on platforms such as Instagram and Twitter. This is an indication that international political relations are also shaped through social media. İn conclusion social media can be used as a tool of manipulation and informatThe study surveyed 133 respondents to assess public perceptions of the reliability and effectiveness of new media in crisis communication. The survey was conducted online, with participants ranging in age from 18 to over 44 years. age from 18 to 44 years old and above.

Survey results indicated that over half of respondents (50.4%) obtain information from social media during crises. In comparison, 41.4% rely on official government websites, while only 8.3% prefer television channels.

The survey also assessed trust in social media,

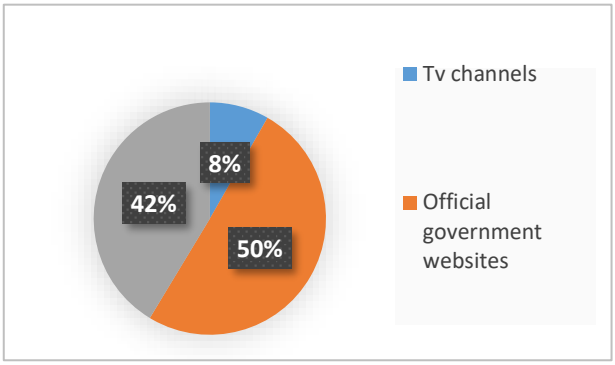

revealing that 52.6% of respondents only partially trust crisis news disseminated on these platforms. Only 6% fully trust such information, while 37.6% reported being mostly skeptical.

Fig.1 Preferred source of information during a crisis

The survey also assessed trust in social media, revealing that 52.6% of respondents only partially trust crisis news disseminated on these platforms. Only 6% fully trust such information, while 37.6% reported being mostly skeptical.

Regarding social media statements by companies and government agencies, 60.9% of respondents indicated that these statements are 'sometimes transparent,' while only 18% considered them to be consistently transparent.

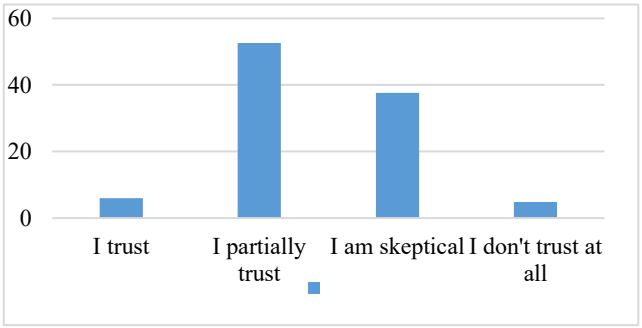

Fig.2 Level of trust in crisis news on social media

The majority of people only trust news spread on social media with a grain of salt, wThe majority of respondents exhibit limited trust in news disseminated via social media, underscoring the importance of fact-checking and source credibility.s, the majority of respondents belong to the younger age group, which significantly increases the intensity of social media usage. Corporate and governmental statements are, in most cases, not perceived as transparent. Furthermore, Instagram and Twitter/X were identified as the most effective social media platforms for crisis management.

TThese findings indicate that individuals predominantly rely on social media during crises, yet credibility remains a significant concern. Official statements from governmental bodies are generally not perceived as sufficiently transparent. This underscores the need for communication that is more open, timely, and transparent. The following steps are recommended to address these issues:Enhancing the timeliness and transparency of official statements – providing clear, prompt, and comprehensive information that addresses public concerns.

1. Establishing specialized teams to counteract disinformation on social media – ensuring swift responses to false or misleading content.
2. Implementing fact-checking mechanisms to strengthen credibility – granting the public access only to accurate and verified information.
3. Increasing interactive engagement with the public – through live broadcasts, open press conferences, and Q&A sessions.
4. Ensuring active presence on platforms aligned with the target audience – particularly strengthening official communication on Instagram and Twitter/X, which are predominantly used by younger demographics.

Conclusion

Analysis of crisis communication within the context of new media demonstrates that proactive strategies and timely interventions are essential for effective management. Maintaining an active presence on social networks prior to a crisis and ensuring continuous communication with audiences significantly enhances public trust. Strengthening official communication channels across multiple platforms, including Telegram, X (Twitter), Instagram, and TikTok, broadens outreach and reduces dependence on a single information source. The initial hour of a crisis is critical, as rapid and accurate information dissemination can prevent the escalation of rumors and misinformation. (Veil, 2011)

For public relations professionals, the availability of pre-prepared crisis communication plans, template messages, and regular simulation exercises is essential. Utilizing monitoring and analytical tools such as Hootsuite, Brandwatch, Talkwalker, and Google Alerts improves the capacity to track public opinion and address negative trends. Restoring trust after a crisis also necessitates accountability, transparency, and open dialogue with stakeholders.

Promoting new media literacy among citizens, journalists, and institutions is equally important. Training in fact-checking, disinformation recognition, and ethical social network use enhances societal resilience to crisis-related misinformation. Journalists require technical skills in information verification and social media analytics, while institutions should implement clear codes of conduct and establish professional communication teams.

In conclusion, effective use of new media in crisis situations necessitates proactive engagement, technological tools, collaboration with influencers, and improved media literacy. Government agencies and companies should sustain an active digital presence during both crisis and preparation phases to foster long-term trust and credibility. Ultimately, crisis communication in the digital era extends beyond emergency management to encompass the cultivation of sustainable, transparent, and trustworthy relationships with the public.

REFERANCES:

1. Coombs, W. T. (2007). Ongoing crisis communication: Planning, managing, and responding. Los Angeles, CA: Sage Publications.
2. Coombs, W. T., & Holladay, S. J. (2012). The handbook of crisis communication. Malden, MA: Wiley-Blackwell.
3. Fearn-Banks, K. (2016). Crisis communications: A casebook approach (5th ed.). New York, NY: Routledge.
4. Gonzáles-Herrero, A., & Smith, S. (2008). Crisis communications management on the web: How Internet-based technologies are changing the way public relations professionals handle business

crises. Journal of Contingencies and Crisis Management, 16(3), 143–153.

5. Jin, Y., Liu, B. F., & Austin, L. L. (2014). Examining the role of social media in effective crisis management: The effects of crisis origin, information form, and source on publics' crisis responses. Communication Research, 41(1), 74–94.

6.Liu, B. F., Austin, L., & Jin, Y. (2011). How publics respond to crisis communication strategies: The interplay of information form and source. Public Relations Review, 37(4), 345–353.

7. Pang, A. (2013). Dealing with external stakeholders during the crisis: Managing the information vacuum. In A. J. DuBrin (Ed.), Handbook of crisis communication and management (pp. 209–226). Singapore: McGraw-Hill.

8. Seeger, M. W., Sellnow, T. L., & Ulmer, R. R. (2003). Communication and organizational crisis. Westport, CT: Praeger.

9.Taylor, M., & Kent, M. L. (2007). Taxonomy of mediated crisis responses. Public Relations Review, 33(2), 140–146.

10.Veil, S. R., Buehner, T., & Palenchar, M. J. (2011). A work-in-process literature review: Incorporating social media in risk and crisis communication. Journal of Contingencies and Crisis Management, 19(2), 110–122.

DOİ: 10.32010/UGHB5873

MİLLİ KİMLİK VƏ VƏTƏNPƏRVƏRLİK TƏRBİYƏSİNDƏ QƏHRƏMANLIQ DASTANLARININ DİDAKTİK ƏHƏMİYYƏTİ

Şəbnəm Azər QULİYEVA
Mingəçevir Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-6424-7184
E-mail: shabnam.quliyeva@mdu.edu.az

Xülasə: Müasir dövrdə milli kimliyin möhkəmləndirilməsi və vətənpərvərlik dəyərlərinin gənc nəslə aşılanması Azərbaycan dövlətinin prioritet istiqamətlərindən biri kimi qiymətləndirilir. 2025-ci ilin "Konstitusiya və Suverenlik ili" elan olunması da məhz bu dəyərlərin qorunması, milli özünüdərkin gücləndirilməsi və gənc nəslin milli-mənəvi dəyərlər əsasında formalaşmasının strateji əhəmiyyətini bir daha təsdiqləyir. Bu kontekstdə qəhrəmanlıq dastanlarının didaktik rolu xüsusi aktuallıq kəsb edir. Dastanlar xalqın tarixi yaddaşının, azadlıq və müstəqillik arzularının, milli kimlik və dövlətçilik idealının poetik ifadəsi olmaqla, həm keçmişi, həm də bu günümüzü birləşdirən mühüm mənəvi körpü rolunu oynayır.
Azərbaycan dastan ənənəsində "Kitabi-Dədə Qorqud" və "Koroğlu" kimi abidələr milli şüurun formalaşmasında və vətənpərvərlik tərbiyəsində aparıcı rol oynamışdır. "Kitabi-Dədə Qorqud"da qəhrəmanların igidlik, qeyrət, ailə və yurd sevgisi, xalqına sədaqəti milli kimliyin əsas göstəriciləri kimi təqdim edilir. "Koroğlu" dastanı isə ədalət, azadlıq və mübarizə ideyalarının təcəssümü olmaqla, xalqın əsarətə qarşı müqavimət ruhunu gələcək nəsillərə ötürən bədii qaynaqdır. Bu dastanların məzmunundakı qəhrəmanlıq motivləri gənclərdə milli qürur, dövlətə sədaqət və vətən sevgisinin formalaşmasına birbaşa təsir göstərir.
Dastanların didaktik əhəmiyyəti yalnız bədii-estetik təsirdə deyil, həm də təlim-tərbiyə prosesində onların tətbiqi ilə ölçülür. Məktəb və ali təhsil müəssisələrində dastan qəhrəmanlarının şəxsiyyət nümunəsi kimi təqdim olunması gənclərdə milli dəyərlərə hörmət və mənəvi məsuliyyət hissini gücləndirir. Eksperimental müşahidələr göstərir ki, dastanlardan istifadə olunan dərslərdə şagird və tələbələrin milli kimlik və vətənpərvərlik mövzularında fəallığı artır, onların mövzunu şəxsi həyat təcrübələri ilə əlaqələndirmə imkanları genişlənir. Bundan əlavə, sorğu və anketlər vasitəsilə gənclərin dastan qəhrəmanlarına münasibətini öyrənmək, milli dəyərlərin tədrisdə daha səmərəli yollarını müəyyənləşdirməyə imkan yaradır.
Beləliklə, qəhrəmanlıq dastanları milli kimlik və vətənpərvərlik tərbiyəsində mühüm didaktik vasitə olmaqla, "Konstitusiya və Suverenlik ili"nin ideyaları ilə səsləşən milli-mənəvi dəyərlərin təbliği və gənc nəslin milli ruhda formalaşdırılması baxımından strateji əhəmiyyətə malikdir.
Açar sözlər: milli kimlik, vətənpərvərlik, qəhrəmanlıq dastanları, Konstitusiya və Suverenlik ili, didaktik əhəmiyyət.

THE DIDACTIC SIGNIFICANCE OF HEROIC EPICS IN NATIONAL IDENTITY AND PATRIOTIC EDUCATION

Shabnam Azer GULİYEVA
Mingachevir State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-6424-7184
E-mail: shabnam.quliyeva@mdu.edu.az

Abstract: In the modern era, strengthening national identity and instilling patriotic values in the younger generation is considered one of the priority directions of the Azerbaijani state. The declaration of 2025 as the "Year of the Constitution and Sovereignty" once again confirms the strategic importance of protecting these values, enhancing national self-awareness, and shaping the younger generation on the basis of national and moral values. In this context, the didactic role of heroic epics is of particular relevance. Epics, as the poetic expression of the people's historical memory, their aspirations for freedom and independence, and the ideal of national identity and statehood, serve as a vital spiritual bridge connecting the past with the present.
In the Azerbaijani epic tradition, monuments such as The Book of Dede Qorqud and Koroghlu have played a leading role in the formation of national consciousness and patriotic education. In The Book of Dede Qorqud, the heroes' bravery, honor, devotion to family and homeland, and loyalty to their people are presented as key indicators of national identity. The epic of Koroghlu, on the other hand, embodies the ideas of justice, freedom, and struggle, serving as a literary source that conveys the spirit of resistance against oppression to future generations. The heroic motifs in these epics directly contribute to the development of national pride, loyalty to the state, and love for the motherland among the youth.

The didactic significance of epics is not limited to their artistic and aesthetic impact but is also measured by their application in the educational process. Presenting epic heroes as role models in schools and higher education institutions strengthens respect for national values and enhances the sense of moral responsibility among young people. Experimental observations show that in classes where epics are used, students' and learners' engagement in topics of national identity and patriotism increases, and their ability to connect these subjects with personal life experiences expands. Furthermore, surveys and questionnaires designed to assess young people's attitudes towards epic heroes provide an opportunity to identify more effective ways of teaching national values.
Thus, heroic epics, as an important didactic tool in national identity and patriotic education, have strategic importance in promoting national-moral values in line with the ideas of the "Year of the Constitution and Sovereignty" and in shaping the younger generation in a national spirit.
Keywords: national identity, patriotism, heroic epics, Year of the Constitution and Sovereignty, didactic significance.

ДИДАКТИЧЕСКОЕ ЗНАЧЕНИЕ ГЕРОИЧЕСКИХ ЭПОСОВ В ВОСПИТАНИИ НАЦИОНАЛЬНОЙ ИДЕНТИЧНОСТИ И ПАТРИОТИЗМА

Шабнам Азер ГУЛИЕВА
Мингячевирский государственный университет
E-mail: https://orcid.org/0009-0003-6424-7184
Электронная почта :shabnam.quliyeva@mdu.edu.az

Аннотация: В современную эпоху укрепление национальной идентичности и привитие молодому поколению патриотических ценностей рассматривается как одно из приоритетных направлений Азербайджанского государства. Провозглашение 2025 года «Годом Конституции и Суверенитета» еще раз подтверждает стратегическую важность защиты этих ценностей, усиления национального самосознания и формирования молодого поколения на основе национально-нравственных ориентиров. В этом контексте дидактическая роль героических эпосов приобретает особую актуальность. Эпосы, являясь поэтическим выражением исторической памяти народа, стремлений к свободе и независимости, а также идеалов национальной идентичности и государственности, выступают важным духовным мостом, соединяющим прошлое и настоящее.
В азербайджанской эпической традиции такие памятники, как «Китаби-Деде Коркуд» и «Кёроглу», сыграли ведущую роль в формировании национального сознания и патриотического воспитания. В «Китаби-Деде Коркуд» мужество героев, честь, преданность семье и родине, верность своему народу представлены как ключевые показатели национальной идентичности. Эпос «Кёроглу» воплощает идеи справедливости, свободы и борьбы, являясь художественным источником, передающим дух сопротивления угнетению будущим поколениям. Героические мотивы этих эпосов непосредственно способствуют формированию у молодежи национальной гордости, преданности государству и любви к Отчизне.
Дидактическое значение эпосов заключается не только в их художественно-эстетическом воздействии, но и в их использовании в учебно-воспитательном процессе. Представление героев эпосов в школах и вузах как образцов для подражания усиливает уважение к национальным ценностям и чувство моральной ответственности у молодежи. Экспериментальные наблюдения показывают, что на уроках, где используется материал из эпосов, активность учащихся и студентов в обсуждении тем национальной идентичности и патриотизма возрастает, а также расширяются их возможности связывать эти темы с личным жизненным опытом. Кроме того, проведение опросов и анкет позволяет выявить отношение молодежи к героям эпосов и определить более эффективные пути преподавания национальных ценностей.
Таким образом, героические эпосы, являясь важным дидактическим средством в воспитании национальной идентичности и патриотизма, имеют стратегическое значение в пропаганде национально-нравственных ценностей в созвучии с идеями «Года Конституции и Суверенитета» и в формировании молодого поколения в национальном духе.
Ключевые слова: национальная идентичность, патриотизм, героические эпосы, Год Конституции и Суверенитета, дидактическое значение.

Giriş

Müasir dövrdə dövlətçilik dəyərlərinin qorunması, milli kimliyin möhkəmləndirilməsi və vətənpərvərlik hisslərinin gənc nəslə aşılanması Azərbaycan Respublikasının inkişaf strategiyasının prioritet istiqamətlərindən biri hesab olunur. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti tərəfindən 2025-ci ilin "Konstitusiya və Suverenlik ili" elan edilməsi də bu baxımdan mühüm ictimai-siyasi hadisədir. Çünki Konstitusiya dövlətin hüquqi əsaslarını, vətəndaşların hüquq və azadlıqlarını, suverenlik isə xalqın milli iradəsini ifadə edir. Bu mənada, milli kimlik və vətənpərvərlik ideyalarının inkişaf etdirilməsi "Konstitusiya və Suverenlik ili"nin mahiyyətinə tam uyğun gəlir.

Milli kimliyin formalaşmasında və xalqın mənəvi dəyərlərinin qorunmasında ənənəvi mədəniyyət nümunələrinin rolu danılmazdır. Bu mədəniyyət nümunələri içərisində qəhrəmanlıq dastanları xüsusi yer tutur. Dastanlar yalnız xalqın tarixini, mübarizə yolunu və qəhrəmanlıq salnaməsini bədii şəkildə əks etdirmir, həm də gələcək nəsillərin milli-mənəvi ruhda tərbiyəsi üçün zəngin mənbə rolunu oynayır. "Kitabi-Dədə Qorqud" və "Koroğlu" kimi dastanlar xalqımızın azadlıq ideyalarını, igidlik ənənələrini, ədalətə və vətənə sədaqət duyğularını nəsildən-nəslə daşıyan bədii abidələrdir.

Bu baxımdan qəhrəmanlıq dastanlarının didaktik əhəmiyyəti yalnız folklor nümunəsi olmaqla məhdudlaşmır, həm də milli kimliyin gücləndirilməsi və vətənpərvərlik tərbiyəsində mühüm pedaqoji vasitə kimi çıxış edir. Təhsil müəssisələrində dastanların tədrisə inteqrasiyası, gənclərin şüurunda milli kimlik və dövlətçilik ideyalarının möhkəmlənməsinə xidmət edir. Bundan əlavə, "Konstitusiya və Suverenlik ili" çərçivəsində gənclər arasında sorğular və eksperimentlərin keçirilməsi dastanların müasir tərbiyəvi təsir imkanlarını qiymətləndirməyə və bu sahədə yeni yanaşmalar formalaşdırmağa şərait yaradır.

Beləliklə, qəhrəmanlıq dastanlarının öyrənilməsi yalnız folklorşünaslıq və ədəbiyyatşünaslıq baxımından deyil, həm də milli ideologiya, vətənpərvərlik tərbiyəsi və dövlətçilik dəyərlərinin təbliği kontekstində mühüm aktuallığa malikdir.

Nəzəri hissə

Qəhrəmanlıq dastanlarının milli kimlik və vətənpərvərlik tərbiyəsində rolu haqqında aparılan araşdırmalar ilk növbədə nəzəri-metodoloji çərçivəyə əsaslanmalıdır. Nəzəri yanaşma bu məsələyə həm folklorşünaslıq, həm pedaqogika, həm də sosial-psixoloji aspektlərdən yanaşmağa imkan verir. Əvvəla, folklor nəzəriyyəsi baxımından dastanlar xalqın kollektiv yaddaşının və milli kimliyinin bədii ifadəsi kimi dəyərləndirilir. Onlar xalqın tarixi təcrübəsini, mədəni kodlarını və sosial dəyərlərini özündə cəmləşdirərək nəsillər arasında mənəvi körpü rolunu oynayır. "Kitabi-Dədə Qorqud" dastanı türk xalqları arasında ortaq dəyərlərin təcəssümü olmaqla, milli özünüdərkin formalaşmasında strateji əhəmiyyət kəsb etmişdir. Burada təqdim olunan qəhrəman obrazları, igidlik və fədakarlıq motivləri yalnız bir dövrün hadisəsi deyil, həm də xalqın ümumi mənəvi iradəsinin ifadəsi kimi qəbul olunur (UNESCO, 2018).

Pedaqoji nəzəriyyələrə görə isə dastanların tərbiyəvi gücü onların emosional təsir imkanları ilə bağlıdır. Uşaqlar və gənclər dastan qəhrəmanlarının davranışlarını özlərinə nümunə götürməklə, milli dəyərlərə bağlılıq hissini mənimsəyirlər. Müasir didaktik yanaşmalar göstərir ki, şagird və tələbələrin milli kimliklə bağlı mövzulara marağı sırf faktoloji məlumatlardan deyil, obrazlı və emosional təsir gücünə malik mətnlərdən qaynaqlanır. Bu baxımdan dastanların tədris prosesinə daxil edilməsi onların milli şüurunun formalaşmasına güclü dəstək verir.

Psixoloji yanaşmada isə qəhrəmanlıq dastanlarının şəxsiyyətin formalaşmasına təsiri əsas diqqət mərkəzinə çəkilir. Gənclərin qəhrəman obrazları ilə özünü eyniləşdirməsi, onlarda milli kimlik və vətənpərvərlik hisslərinin daha dərin kök salmasına gətirib çıxarır. Məsələn, Koroğlunun zülmə qarşı mübarizəsi və azadlıq uğrunda fədakarlığı gənclərdə haqqsevərlik və mübarizlik keyfiyyətlərinin formalaşmasına təsir edir (Abdullayeva, 2017). Nəzəri-metodoloji yanaşma eyni zamanda dövlətin ideoloji siyasəti ilə də sıx bağlıdır. "Konstitusiya və Suverenlik ili" çərçivəsində milli kimlik və dövlətçilik prinsiplərinin möhkəmləndirilməsi təkcə hüquqi sənədlərlə deyil, həm də milli-mədəni irsin təbliği ilə həyata keçirilir. Dastanların nəzəri əsasda təhlili göstərir ki, onlar milli suverenliyin ideoloji dayaqlarını bədii formada ifadə edən mühüm mənbədir.

Beləliklə, nəzəri-metodoloji yanaşma dastanların milli kimlik və vətənpərvərlik tərbiyəsindəki əhəmiyyətini müxtəlif aspektlərdən araşdıraraq, bu irsin həm elmi, həm pedaqoji, həm də ideoloji dəyərini əsaslandırır.

Qəhrəmanlıq dastanlarının milli kimlik formalaşdırılmasında rolu

Milli kimlik hər bir xalqın varlığını, tarixi köklərini, mədəniyyətini və mənəvi dəyərlərini qoruyan əsas dayaqlardan biridir. Azərbaycan xalqının kimliyinin formalaşmasında isə folklor, xüsusilə qəhrəmanlıq dastanları əvəzsiz rol oynamışdır. Çünki dastanlar xalqın tarixi yaddaşını, qəhrəmanlıq ənənələrini, azadlıq arzularını və müstəqillik ideyalarını bədii şəkildə ifadə edərək, milli şüurun daşıyıcısına çevrilmişdir.

"Kitabi-Dədə Qorqud" dastanı bu baxımdan Azərbaycan milli kimliyinin təməl sütunlarından biridir. Burada qəhrəmanların ailəyə sədaqəti, Vətən torpağı uğrunda mübarizəsi, insanlıq və ədalət prinsiplərinə bağlılığı milli kimliyin əsas atributlarını əks etdirir. Dədə Qorqud obrazı isə xalqın mənəvi yaddaşında ağsaqqal müdrikliyi, milli birliyin simvolu kimi təqdim olunur. Bu xüsusiyyətlər həm tarixi dövrlərdə, həm də bu gün gənc nəslin milli özünüdərkinin güclənməsində mühüm əhəmiyyət daşıyır (Aslanov, 2019).

Digər tərəfdən, "Koroğlu" dastanı xalqımızın azadlıq və ədalət uğrunda mübarizə ruhunun güclü ifadəsidir. Koroğlu obrazı zülmə qarşı mübarizənin, cəsarət və mərdliyin təcəssümü olmaqla, milli kimliyin qorunmasında mühüm rol oynamışdır. Onun mübarizəsi təkcə fərdi qəhrəmanlıq nümunəsi deyil, həm

də xalqın birliyi və haqq-ədalət uğrunda kollektiv mübarizəsini ifadə edir. Bu baxımdan, "Koroğlu" dastanı milli kimliyin sosial həmrəylik, ədalətsevərlik və mübarizlik elementlərini gücləndirir.

Bundan əlavə, xalqımızın dastan ənənəsi yalnız tarixi qəhrəmanlıq hadisələrini deyil, həm də mənəvi dəyərləri gələcək nəsillərə ötürən mühüm vasitədir. Dastanlardakı qəhrəman obrazları gənclərə milli kimlik və dövlətçilik ruhunda nümunə göstərilir. Məsələn, "Əsli və Kərəm" və "Aşıq Qərib" kimi dastanlarda vəfa, sədaqət və mənəvi təmizlik motivləri də milli özünüdərk üçün əhəmiyyətli mesajlar verir.

Müasir dövrdə "Konstitusiya və Suverenlik ili" çərçivəsində dastanların milli kimlik formalaşdırılmasındakı rolunu yenidən dəyərləndirmək zərurəti yaranır. Bu, gənclərin milli tarixə, mədəniyyətə və ənənələrə bağlılığını gücləndirmək, onlarda dövlət müstəqilliyinə hörmət və milli qürur hissini artırmaq üçün mühüm vəsaitdir. Eksperimental tədqiqatlar göstərir ki, dastan motivlərinin dərslərdə tətbiqi şagirdlərin milli kimlik anlayışına marağını artırır, onları öz tarixi və mədəni köklərinə daha sıx bağlayır.

Beləliklə, qəhrəmanlıq dastanları Azərbaycan xalqının milli kimliyinin formalaşmasında həm tarixi-mədəni, həm də didaktik baxımdan mühüm əhəmiyyətə malik olmuş və bu gün də öz aktuallığını qorumaqdadır.

Vətənpərvərlik tərbiyəsində didaktik əhəmiyyət

Vətənpərvərlik tərbiyəsi gənc nəslin milli ruhda formalaşdırılmasının ən mühüm istiqamətlərindən biridir. Bu tərbiyə prosesi yalnız nəzəri biliklərlə deyil, həm də xalqın tarixi-mədəni irsi, milli-mənəvi dəyərləri və qəhrəmanlıq ənənələri ilə möhkəmlənir. Azərbaycan folklorunun ən parlaq nümunələri olan qəhrəmanlıq dastanları vətənpərvərlik tərbiyəsinin güclü didaktik vasitəsi kimi çıxış edir.

Dastanların didaktik əhəmiyyəti, ilk növbədə, onların məzmununda ifadə olunan vətən, torpaq, ailə və azadlıq sevgisinin şagird və tələbələrin dünyagörüşünə təsir imkanları ilə ölçülür. "Kitabi-Dədə Qorqud" dastanında qəhrəmanların yurd uğrunda fədakarlığı, ailəsinə və tayfasına sədaqəti gənclərə mənəvi məsuliyyət, milli borc və vətən sevgisi barədə dərindən düşünmək imkanı yaradır. Bu motivlərin tədris prosesində müzakirəsi gənclərin yalnız mədəni irsi öyrənməsinə deyil, həm də dövlətçilik ideyalarını mənimsəməsinə xidmət edir (Hüseynov, 2021).

"Koroğlu" dastanı isə xüsusi olaraq mübarizlik və ədalət uğrunda fədakarlıq nümunəsidir. Koroğlu obrazının zalımlara qarşı ədalət uğrunda apardığı mübarizə gənclərdə haqqsevərlik, mərdlik və cəsarət duyğularını gücləndirir. Bu dastanın sinif və auditoriya mühitində öyrədilməsi tələbə və şagirdlərə yalnız bir ədəbiyyat əsərini deyil, həm də milli mübarizə fəlsəfəsini öyrədir. Beləliklə, dastanların təlim prosesinə inteqrasiyası gənclərin vətənpərvərlik ruhunda yetişdirilməsinə bilavasitə təsir göstərir.

Didaktik baxımdan dastanların ən mühüm xüsusiyyəti onların obrazlı təfəkkür, kollektiv yaddaş və mənəvi dəyərləri tədris vasitəsinə çevirməsidir. Müasir pedaqogikada tətbiq edilən eksperimental üsullar göstərir ki, dərslərdə dastan qəhrəmanlarının müzakirəsi tələbələr arasında milli qürur və vətən sevgisini artırır. Sorğu və müşahidələr nəticəsində aydın olur ki, dastanlardan nümunələrin istifadə edildiyi dərslərdə gənclər öz milli kimliyi ilə daha sıx bağlılıq nümayiş etdirirlər.

"Konstitusiya və Suverenlik ili" çərçivəsində dastanların vətənpərvərlik tərbiyəsində istifadəsi həm də dövlətin ideoloji kursu ilə səsləşir. Konstitusiya və suverenlik anlayışları xalqın azadlıq, müstəqillik və öz müqəddəratını təyin etmə iradəsini ifadə edir. Bu dəyərlərin gənc nəsilə çatdırılmasında dastanların rolu bədii nümunələr üzərindən daha təsirli olur. Məsələn, "Kitabi-Dədə Qorqud"da Oğuz qəhrəmanlarının Vətən uğrunda mübarizəsi Konstitusiyanın əsas prinsiplərindən olan dövlət müstəqilliyinin qorunması ideyası ilə birbaşa əlaqələndirilə bilər.

Beləliklə, qəhrəmanlıq dastanlarının vətənpərvərlik tərbiyəsində didaktik əhəmiyyəti onların milli dəyərləri nəsildən-nəslə ötürmə gücü ilə yanaşı, tədris prosesində fəal və təsirli pedaqoji vasitə kimi çıxış etməsindədir. Bu yanaşma gənc nəslin həm milli kimlik, həm də dövlətçilik dəyərlərinə daha möhkəm bağlanmasını təmin edir.

Sorğu və eksperimentlər

Gənclərin qəhrəmanlıq dastanlarına münasibətini öyrənmək üçün sorğular ən səmərəli üsullardan biridir. Orta məktəb və universitetlərdə aparılan anketlər tələbələrin hansı dastan qəhrəmanlarını nümunə seçdiyini və hansı dəyərlərin onların milli kimlik hissini gücləndirdiyini üzə çıxara bilər. Məsələn, "Sizcə, hansı dastan milli kimlik hissinin formalaşmasında daha mühüm rol oynayır?" və ya "Qəhrəmanlıq dastanları sizdə milli qürur hissini artırırmı?" kimi suallar nəticələrin təhlili üçün əsas yaradır. Bu məlumatlar tədris prosesində milli-mənəvi dəyərlərin daha effektiv təbliğinə imkan verir (Axundov, 2020).

Praktik tədqiqatlarda eksperimentlər vasitəsilə dastanların təsiri birbaşa izlənilə bilər. Məsələn, bir tələbə qrupuna dərslərdə qəhrəmanlıq dastanları ətraflı şəkildə öyrədilir, digər qrupa isə yalnız ümumi nəzəri məlumat verilir. Sonrakı müşahidələr göstərir ki, dastanlardan nümunələr öyrənən tələbələr milli kimlik və vətənpərvərlik məsələlərinə daha həssas yanaşır, fəallıqları artır. Auditoriyalarda təşkil edilən debatlar da bu baxımdan səmərəlidir: tələbələr "Dədə

Qorqud" və ya "Koroğlu" qəhrəmanlarının müasir gənclərə hansı mesajlar verdiyini izah etməklə həm müstəqil düşünmə qabiliyyətini, həm də milli dəyərlərə bağlılığını gücləndirirlər.

Universitetlər "Konstitusiya və Suverenlik ili" çərçivəsində gənclər arasında "Qəhrəmanlarımızı tanıyaq" mövzusunda sorğular, esse müsabiqələri və seminarlar təşkil edə bilər. Məktəblərdə "Dastan qəhrəmanları günləri" keçirilməsi ilə şagirdlərin milli qəhrəman obrazlarını teatrlaşdırılmış formada canlandırması onların milli-mənəvi dəyərlərlə canlı şəkildə tanış olmasına imkan yaradar. Eyni zamanda, ictimai təşkilatlar gənclər arasında aparacaqları statistik sorğularla dastanların bugünkü təsir gücünü ortaya qoya bilərlər.

Beləliklə, sorğu, eksperiment və müşahidələr qəhrəmanlıq dastanlarının milli kimlik və vətənpərvərlik tərbiyəsində rolunu praktik şəkildə təsdiqləyən metodlardır. Bu yanaşmalar yalnız nəzəri araşdırmalarla kifayətlənmədən, gənclərin real şüur formalaşdırma prosesində də mühüm təsir göstərir. "Konstitusiya və Suverenlik ili" çərçivəsində bu tədbirlərin həyata keçirilməsi gənclərin milli ruhda yetişməsinə və dövlətçilik dəyərlərinin möhkəmlənməsinə əhəmiyyətli töhfə verir (Alizadə, 2015).

Tədqiqatın metodologiyası

Qəhrəmanlıq dastanlarının milli kimlik və vətənpərvərlik tərbiyəsindəki rolunu araşdırmaq üçün ilk növbədə nəzəri-metodoloji əsasların müəyyənləşdirilməsi vacibdir. Nəzəri yanaşma dastanların yalnız folklor nümunəsi deyil, həm də milli ideologiyanın, tarixi yaddaşın və pedaqoji dəyərlərin daşıyıcısı olduğunu ortaya qoyur. Bu baxımdan, tədqiqatın əsasını folklorşünaslıq, pedaqogika, psixologiya və mədəniyyətşünaslıq sahəsində mövcud elmi fikirlər təşkil edir. Azərbaycan folklorşünaslığında dastanlar xalqın tarixi-mədəni salnaməsi, milli yaddaşın qoruyucusu və milli kimliyin bədii ifadəsi kimi qiymətləndirilmişdir. "Kitabi-Dədə Qorqud" dastanının türk xalqları arasında ortaq mənəvi bağ rolunu oynaması, "Koroğlu" dastanının isə ədalət və azadlıq ideyalarının simvoluna çevrilməsi bu əsərlərin ideoloji gücünü sübut edir. Beləliklə, nəzəri-metodoloji baxımdan dastanların təhlili milli kimlik, vətənpərvərlik, dövlətçilik və suverenlik anlayışlarının tarixi əsaslarını açmağa imkan verir.

Digər tərəfdən, pedaqoji yanaşma dastanların təlim və tərbiyə prosesində rolu ilə bağlıdır. Müasir didaktik nəzəriyyələrə görə, folklor nümunələri – xüsusilə qəhrəmanlıq dastanları – şagird və tələbələrdə emosional təsir yaratmaqla yanaşı, mənəvi dəyərləri daha dərindən mənimsəməyə şərait yaradır. Bu yanaşma göstərir ki, milli kimliyin formalaşdırılması yalnız tarixi faktların öyrədilməsi ilə məhdudlaşmır, həm də obrazlı düşüncə və emosional təsir vasitəsilə şüurda möhkəmlənir.

Psixoloji yanaşma isə dastanların insan şəxsiyyətinə təsirini öyrənməyə yönəlmişdir. Burada qəhrəman obrazlarının gənclərdə emosional-identifikasiya (özünü qəhrəmanla eyniləşdirmə) mexanizmini gücləndirdiyi müşahidə olunur. Məsələn, gənclərin Koroğlunun ədalət uğrunda mübarizəsinə və ya Dədə Qorqudun müdrikliyinə marağı onların öz həyat prinsiplərinə də yön verir.

Nəzəri-metodoloji yanaşma həmçinin dövlətin ideoloji strategiyası ilə də əlaqələndirilir. "Konstitusiya və Suverenlik ili" kontekstində dastanların təhlili göstərir ki, milli kimliyin qorunması və vətənpərvərlik dəyərlərinin gücləndirilməsi təkcə hüquqi-siyasi sənədlər deyil, həm də mədəniyyət və folklor vasitəsilə möhkəmlənir. Bu isə tədqiqatın əsas metodoloji çərçivəsini müəyyənləşdirir: dastanların xalqın milli-mənəvi dəyərlərinin qorunmasında pedaqoji, psixoloji və ideoloji gücünü üzə çıxarmaq.

Tədqiqatın empirik yanaşması qəhrəmanlıq dastanlarının milli kimlik və vətənpərvərlik tərbiyəsinə real təsirini öyrənməyə xidmət edir. Əgər nəzəri-metodoloji yanaşma dastanların ideoloji və mədəni məzmununu izah edirsə, empirik üsullar onların gənclər arasında hansı şəkildə qəbul olunduğunu, milli şüura və davranışa necə təsir göstərdiyini aşkara çıxarır. Bu mərhələdə əsasən sorğu, anket və müşahidə metodlarından istifadə edilmişdir. Sorğular vasitəsilə müxtəlif yaş qruplarından olan gənclərə qəhrəmanlıq dastanlarına münasibətləri, hansı dastan qəhrəmanlarını nümunə kimi qəbul etdikləri və bu obrazların onlarda hansı dəyərləri gücləndirdiyi barədə suallar ünvanlanmışdır. Nəticələr göstərmişdir ki, tələbə və şagirdlərin əksəriyyəti "Kitabi-Dədə Qorqud" və "Koroğlu" dastanlarını milli kimlik və vətənpərvərlik baxımından ən güclü təsirə malik mənbə kimi dəyərləndirirlər.

Empirik yanaşmada müşahidə metodunun da rolu böyükdür. Təhsil müəssisələrində aparılan müşahidələr sübut edir ki, dərslərdə dastan nümunələrinin istifadəsi şagird və tələbələrin fəallığını artırır. Məsələn, dastan qəhrəmanlarının müzakirə olunduğu dərslərdə gənclər daha çox fikir söyləyir, öz həyat təcrübələrini milli-mənəvi dəyərlərlə əlaqələndirməyə çalışırlar. Bu isə göstərir ki, dastanların praktik tətbiqi gənclərdə milli kimlik şüurunun daha güclü şəkildə formalaşmasına şərait yaradır.

Anket nəticələri həm də göstərmişdir ki, gənclərin böyük bir hissəsi dastan qəhrəmanlarını yalnız ədəbi obraz kimi deyil, həm də real həyatda nümunə götürüləsi şəxsiyyət kimi qəbul edirlər. Onların Koroğlunun ədalət və mübarizlik, Dədə Qorqudun müdriklik

və birlik motivlərini yüksək qiymətləndirməsi dastanların tərbiyəvi gücünün bu gün də canlı olduğunu sübut edir.

Beləliklə, empirik yanaşma dastanların təsir gücünü yalnız nəzəri müstəvidə deyil, həm də real ictimai rəy üzərindən ölçməyə imkan verir. Bu yanaşma "Konstitusiya və Suverenlik ili"nin ideyaları ilə də səsləşərək, milli kimlik və dövlətçilik dəyərlərinin gənclər arasında praktiki şəkildə necə mənimsənildiyini ortaya qoyur.

Qəhrəmanlıq dastanlarının milli kimlik və vətənpərvərlik tərbiyəsindəki rolunu araşdırmaq üçün tətbiq edilən ən mühüm üsullardan biri eksperimental yanaşmadır. Bu metodun əsas məqsədi dastanların təlim-tərbiyə prosesində gənclərə hansı təsiri göstərdiyini praktik mühitdə sınamaqdır. Əgər nəzəri və empirik yanaşmalar daha çox mövcud biliklərə və ictimai rəyə əsaslanırsa, eksperimentlər real dərs və tərbiyə mühitində yeni nəticələr əldə etməyə imkan verir.

Eksperimentlərin aparılması üçün müxtəlif təhsil müəssisələrində pilot dərslər təşkil edilə bilər. Məsələn, bir qrup şagird və ya tələbəyə dastanların yalnız mətnləri təqdim olunur, digər qrupa isə həmin mətnlər üzərində müzakirə, debat və rollu oyunlar vasitəsilə interaktiv məşğələlər keçirilir. Nəticələr göstərir ki, ikinci qrupdakı gənclər milli kimlik və vətənpərvərlik mövzularında daha həssas münasibət sərgiləyir, mövzuya bağlı öz fikirlərini daha inamla ifadə edirlər.

Eksperimental yanaşmanın başqa bir forması da auditoriya debatlarıdır. Burada tələbələrə belə mövzular təklif olunur: "Dədə Qorqud qəhrəmanlarının müasir gənclərə verdiyi mesajlar", "Koroğlu – milli azadlıq və ədalət rəmzi kimi". Bu müzakirələr zamanı gənclər qəhrəmanların davranışlarını müasir həyatla müqayisə edir, milli-mənəvi dəyərlərin bugünkü gəncliyə nə dərəcədə təsir etdiyini öz arqumentləri ilə əsaslandırırlar. Belə təcrübələr bir daha təsdiqləyir ki, dastanlar yalnız keçmişin bədii irsi deyil, həm də bu gün üçün aktual olan pedaqoji vasitədir.

Eksperimentlərin nəticələri göstərir ki, gənclərin əksəriyyəti dastan qəhrəmanlarını müasir dövrün ideal obrazları ilə müqayisə edir və onların həyat fəlsəfəsini öz şəxsi həyatlarına uyğunlaşdırmağa çalışır. Bu, milli kimliyin formalaşmasında dastanların təsir gücünün hələ də canlı olduğunu sübut edir.

Beləliklə, eksperimental yanaşma dastanların didaktik imkanlarını praktik mühitdə yoxlamağa, gənclərin milli şüuruna təsirini daha dəqiq müəyyənləşdirməyə və gələcəkdə tədris prosesində onların istifadəsi üçün yeni metodik tövsiyələr hazırlamağa imkan verir. Bu isə "Konstitusiya və Suverenlik ili"nin məqsədləri ilə üst-üstə düşərək, milli ideyaların real mühitdə möhkəmlənməsinə xidmət edir.

Qəhrəmanlıq dastanlarının milli kimlik və vətənpərvərlik tərbiyəsində rolu yalnız milli müstəvidə deyil, həm də beynəlxalq kontekstdə araşdırıldıqda daha aydın görünür. Müqayisəli təhlil yanaşması müxtəlif xalqların qəhrəmanlıq dastanları arasında oxşar və fərqli cəhətləri üzə çıxarmaqla, milli kimliyin universal dəyərlərlə necə səsləşdiyini göstərir.

Azərbaycan dastan ənənəsi, xüsusilə "Kitabi-Dədə Qorqud" və "Koroğlu", türk xalqları və dünya epik irsi ilə müqayisədə özünəməxsusluğu ilə seçilir. Məsələn, "Kitabi-Dədə Qorqud" dastanı qəhrəmanlıqla yanaşı ailə, yurd sevgisi, birlik və müdriklik kimi dəyərləri ön plana çıxarır ki, bu da onu Qərb xalqlarının "İliada" və ya "Odisseya" kimi dastanlarından fərqləndirir. Qərb eposlarında daha çox fərdi qəhrəmanlıq motivləri üstünlük təşkil etdiyi halda, Azərbaycan dastanlarında kollektiv yaddaş, tayfa və xalq birliyi mərkəzi mövqe tutur (Məmmədov, 2018).

"Koroğlu" dastanı isə məzmun baxımından Slavyan xalqlarının "İlya Muromets" dastanı ilə müqayisə oluna bilər. Hər iki dastanda xalqın zülmə qarşı mübarizəsi, ədalət ideyaları ön plandadır. Lakin "Koroğlu" xalqın azadlıq uğrunda kollektiv mübarizəsini, İlya Muromets isə daha çox fərdi igidliyi təcəssüm etdirir. Bu fərq Azərbaycan dastanlarında milli həmrəyliyin, sosial ədalətin və kollektiv mübarizənin nə qədər dərin köklərə malik olduğunu nümayiş etdirir.

Müqayisəli təhlil həm də göstərir ki, dastanların əsas funksiyası bütün xalqlarda oxşardır – milli kimliyi qorumaq, gənclərə vətən sevgisi aşılamq və dövlətçilik ideyalarını nəsildən-nəslə ötürmək. Ancaq onların ifadə forması, qəhrəman obrazlarının xarakteri və təqdim edilən dəyərlər hər bir xalqın tarixi təcrübəsinə uyğun şəkildə formalaşır. Bu baxımdan Azərbaycan dastanları milli kimliyi yalnız qorumaqla kifayətlənmir, həm də universal humanist dəyərləri özündə birləşdirir.

Beləliklə, müqayisəli təhlil yanaşması sübut edir ki, qəhrəmanlıq dastanları milli kimlik və vətənpərvərlik tərbiyəsində təkcə yerli deyil, həm də qlobal əhəmiyyətə malikdir. Bu yanaşma göstərir ki, Azərbaycan dastan irsi "Konstitusiya və Suverenlik ili" çərçivəsində milli ideyaların təbliği ilə yanaşı, həm də beynəlxalq miqyasda mədəni dialoq və dəyərlərarası əlaqələrin möhkəmləndirilməsi üçün mühüm baza rolunu oynaya bilər.

Qəhrəmanlıq dastanlarının milli kimlik və vətənpərvərlik tərbiyəsində rolunu dəyərləndirmək üçün istifadə olunan mühüm metodlardan biri də keyfiyyət və məzmun təhlili yanaşmasıdır. Bu yanaşma

əsasən dastan mətnlərinin dərin ideya qatlarını, süjet strukturlarını, qəhrəman obrazlarının xarakter xüsusiyyətlərini və onların daşıdıqları milli-mənəvi dəyərləri sistemli şəkildə öyrənməyə imkan verir. Əgər empirik və eksperimental yanaşmalar daha çox gənclərin bu mövzuya real münasibətini ortaya çıxarırsa, keyfiyyət və məzmun təhlili dastanların özündə gizlənən ideoloji, mənəvi və pedaqoji gücü açmağa xidmət edir.

Məzmun təhlili prosesində dastanların mətnləri diqqətlə öyrənilir, oradakı əsas motivlər – igidlik, vətən sevgisi, ədalət, azadlıq, sədaqət, birlik və qardaşlıq kimi anlayışlar qruplaşdırılaraq sistemləşdirilir. Bu dəyərlərin hansı qəhrəman obrazları ilə ifadə olunduğu, onların süjetdə oynadığı rol və gənclərə hansı mesajları verdiyi müəyyənləşdirilir. Məsələn, "Kitabi-Dədə Qorqud" dastanında Oğuz qəhrəmanlarının yurd uğrunda mübarizəsi milli kimliyin qorunması ideyasını gücləndirir, "Koroğlu" dastanında isə zalıma qarşı mübarizə və azadlıq uğrunda fədakarlıq milli şüurun əsas elementləri kimi təqdim olunur.

Keyfiyyət təhlilinin üstünlüyü ondadır ki, o, sadəcə dastanların mətnini təsvir etmir, həm də onların dərin mənəvi və ideoloji məzmununu açır. Beləliklə, dastanlardakı obrazların hər biri yalnız ədəbi qəhrəman deyil, həm də pedaqoji nümunə, mənəvi model kimi təqdim olunur. Bu, gənclərin dastan qəhrəmanları ilə emosional-identifikasiya (özünü qəhrəmanla eyniləşdirmə) imkanlarını artırır və milli kimlik hissini möhkəmləndirir (Qasımov, 2022).

Məzmun təhlili yanaşması həm də dastanlarda təqdim edilən ideyaların müasir dövrün sosial-mədəni reallıqları ilə müqayisəsinə şərait yaradır. Bu müqayisə göstərir ki, əsrlər əvvəl yaradılmış dastanlardakı əsas dəyərlər – vətən sevgisi, ədalət və birliyə çağırış – bu gün də aktuallığını qoruyur və gənclərin milli şüurunun formalaşmasına xidmət edir.

Nəticə etibarilə, keyfiyyət və məzmun təhlili yanaşması dastanların yalnız bədii-estetik deyil, həm də ideoloji-pedaqoji dəyərini üzə çıxararaq onların milli kimlik və vətənpərvərlik tərbiyəsində necə güclü təsirə malik olduğunu elmi cəhətdən əsaslandırır. Bu metodologiya "Konstitusiya və Suverenlik ili"nin mahiyyətinə uyğun olaraq milli-mənəvi dəyərlərin müasir cəmiyyət üçün aktuallığını bir daha təsdiqləyir.

Nəticə və təkliflər

Azərbaycan xalqının milli kimliyi və vətənpərvərlik dəyərləri əsrlər boyu folklor irsində, xüsusilə qəhrəmanlıq dastanlarında qorunaraq bu günümüzə qədər gəlib çatmışdır. "Kitabi-Dədə Qorqud", "Koroğlu" və digər dastanlar xalqın tarixi yaddaşını, azadlıq arzularını, mübarizlik və ədalət ideyalarını özündə yaşatmaqla milli kimliyin möhkəmlənməsinə və gənc nəslin milli ruhda tərbiyəsinə mühüm töhfə vermişdir.

Tədqiqat göstərir ki, dastanların didaktik əhəmiyyəti yalnız bədii dəyərində deyil, həm də pedaqoji təsir imkanlarında özünü göstərir. Onların təlim-tərbiyə prosesinə daxil edilməsi şagird və tələbələrin milli şüurunun güclənməsinə, vətənə sədaqət və dövlətçilik ideyalarının mənimsənilməsinə şərait yaradır. Empirik müşahidələr və eksperimental tətbiqlər sübut edir ki, dastanlardan nümunələrlə keçirilən dərslər gənclərin fəallığını artırır, milli dəyərlərə bağlılığını gücləndirir və onları dövlətçilik prinsiplərinə daha yaxınlaşdırır.

Müqayisəli təhlil isə Azərbaycan dastanlarının dünya epos ənənəsi ilə səsləşən və fərqlənən cəhətlərini üzə çıxarır. Bu, həm milli kimliyin qorunması, həm də universal humanist dəyərlərlə inteqrasiya baxımından xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

"Konstitusiya və Suverenlik ili" kontekstində qəhrəmanlıq dastanlarının öyrənilməsi və təbliği daha da aktuallaşır. Çünki Konstitusiya dövlətin hüquqi əsaslarını, suverenlik isə xalqın milli iradəsini ifadə edir. Dastanlarda yer alan qəhrəmanlıq, ədalət, birlik və azadlıq ideyaları məhz bu dəyərlərin bədii və mənəvi təcəssümü kimi çıxış edir.

Beləliklə, qəhrəmanlıq dastanlarının milli kimlik və vətənpərvərlik tərbiyəsində rolu təkcə tarixi-mədəni mirasın qorunması deyil, həm də müasir gənclərin milli ruhda yetişdirilməsi üçün strateji əhəmiyyət daşıyır. Bu baxımdan, onların tədrisə geniş şəkildə inteqrasiyası, sorğu və eksperimentlər vasitəsilə təsir gücünün qiymətləndirilməsi, həm də dövlətçilik və milli ideyaların möhkəmləndirilməsi baxımından vacib vəzifələrdən biri kimi ön plana çıxır.

Qəhrəmanlıq dastanlarının milli kimlik və vətənpərvərlik tərbiyəsində daha təsirli istifadəsi üçün bir sıra istiqamətlər təklif olunur. İlk növbədə, təhsil proqramlarında dastanların xüsusi mövqe tutması vacibdir. Məktəb və universitet dərslərində bu əsərlərin yalnız ədəbi nümunə kimi deyil, həm də milli dəyərləri gücləndirən didaktik vasitə kimi tədris olunması məqsədəuyğundur. Tədris prosesində ənənəvi üsullarla yanaşı innovativ metodlara – müzakirələrə, debatlara, teatrlaşdırılmış təqdimatlara və rəqəmsal resurslara üstünlük verilməsi gənclərin mövzuya marağını artırar və milli kimliklə bağlı düşüncələrini daha canlı edər.

Digər mühüm addım gənclər arasında sorğular və monitorinqlərin keçirilməsidir. Belə tədbirlər vasitəsilə onların dastan qəhrəmanlarına münasibəti öyrənilə, milli kimlik və vətənpərvərlik dəyərlərinin hansı səviyyədə mənimsənildiyi müəyyənləşdirilə

bilər. Bu nəticələr tədris prosesində yeni metodik yanaşmaların formalaşdırılması üçün əhəmiyyətli baza rolunu oynayar.

"Konstitusiya və Suverenlik ili" çərçivəsində ictimai layihələrin təşkili də xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Məktəblərdə və ali təhsil müəssisələrində "Dastan qəhrəmanları günü", gənclər arasında milli kimlik və dastan mövzusunda müsabiqələr, ədəbi gecələr və seminarlar keçirilməsi həm milli irsin təbliğinə, həm də gənclərin dövlətçilik ideyalarına daha sıx bağlılıq göstərməsinə şərait yaradacaqdır.

Bununla yanaşı, Azərbaycan dastanlarının digər xalqların eposları ilə müqayisəli tədqiqi də məqsədəuyğundur. Belə yanaşma həm milli kimliyin unikal cəhətlərini üzə çıxaracaq, həm də dastanların universal humanist dəyərlərlə səsləşən tərəflərini ortaya qoyacaqdır.

Nəhayət, dastanlarla bağlı rəqəmsal resursların – elektron kitabxana, mobil tətbiqlər və interaktiv platformaların yaradılması gənclərin bu mədəni irsə daha asan çıxışını təmin edəcəkdir. Müəllimlər üçün metodik vəsaitlərin hazırlanması isə bu irsin tədris prosesində daha məqsədyönlü istifadəsinə yardım edəcəkdir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Abdullayeva, T. (2017). Azərbaycan ədəbiyyatında qəhrəmanlıq ənənələri. Bakı: Elm və Təhsil.
2. Axundov, A. (2020). Azərbaycan dastanlarının ideya-bədii xüsusiyyətləri. Bakı: Nurlan.
3. Alizadə, R. (2015). "Milli kimliyin formalaşmasında folklorun rolu." Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası Xəbərləri, 2(4), 45–52.
4. Aslanov, Q. (2019). Folklor və milli kimlik. Bakı: Təhsil Nəşriyyatı.
5. Hüseynov, V. (2021). "Qəhrəmanlıq dastanlarında vətənpərvərlik ideyaları və onların pedaqoji əhəmiyyəti." Azərbaycan Müəllimlər Jurnalı, 3(12), 77–85.
6. Məmmədov, E. (2018). Kitabi-Dədə Qorqud: milli kimlik və mədəni yaddaş. Gəncə: Çinar.
7. Qasımov, S. (2022). "Koroğlu dastanında azadlıq və ədalət ideyaları." Folklor və Epos Araşdırmaları, 1(2), 101–110.
8. UNESCO. (2018). Epic traditions and cultural identity: Dede Korkut as world heritage. Paris: UNESCO Publishing.

DOİ: 10.32010/SBFO1611

THEMATIC CONTINUITY AND DEVELOPMENT IN LINGUISTIC TEXTBOOKS

Turkan Ali GULUZADE
Khazar University
Orcid id: 0009-0006-9255-452X
E-mail: turkanquluzade@ndu.edu.az

Abstract: This topic holds significant relevance in modern pedagogy and linguistics, as it directly influences the quality and effectiveness of language learning. Thematic continuity and structural planning are closely tied to cognitive psychology, particularly in how the brain receives, organizes, and retains information. When the structure of linguistic materials aligns with these natural cognitive patterns—through coherence, predictability, and logical sequencing—language acquisition becomes more intuitive, efficient, and long-lasting. Logically organized and cognitively accessible texts help avoid mental overload and support the formation of subconscious associations in learners.

For both native speakers and foreign language learners, thematically structured textbooks enhance not only linguistic comprehension but also communicative competence. In contrast, fragmented or incoherent materials often hinder learning, reduce motivation, and impair retention. Effective textbooks incorporate elements such as lexical cohesion, thematic progression, and algorithmic structuring, all of which facilitate smoother transitions between concepts and promote deeper understanding.

Despite its pedagogical importance, this topic remains underexplored in existing research. While some studies address textbook design generally, few focus specifically on the impact of thematic development on learners' cognitive and linguistic performance. Therefore, a comprehensive examination of how thematic organization affects learning outcomes is essential—both theoretically and practically.

This research underscores the need for educational materials that are not only linguistically accurate but also cognitively and pedagogically optimized. The findings aim to contribute to more informed textbook design, curriculum development, and overall improvements in language education.

Keywords: Thematic planning, Content sequencing, Linguistic elements, Lexical cohesion, Quality education, Thematic approach, Textbook

LİNQVİSTİK DƏRSLİKLƏRİNDƏ MÖVZU DAVAMLILIĞI VƏ İNKİŞAF

Türkan Əli QULUZADƏ
Xəzər Universiteti
Orcid id: 0009-0006-9255-452X
E-mail: turkanquluzade@ndu.edu.az

Abstract: Bu mövzu müasir pedaqogika və dilçilikdə əhəmiyyətli dərəcədə aktuallıq kəsb edir, çünki dil öyrənməsinin keyfiyyətinə və effektivliyinə birbaşa təsir göstərir. Tematik davamlılıq və struktur planlaşdırma, xüsusən də beynin məlumatı necə qəbul etməsi, təşkil etməsi və saxlaması ilə bağlı olaraq, koqnitiv psixologiya ilə sıx bağlıdır. Dil materiallarının strukturu bu təbii idrak nümunələri ilə uyğunlaşdıqda - uyğunluq, proqnozlaşdırıla bilənlik və məntiqi ardıcıllıq vasitəsilə - dil mənimsənilməsi daha intuitiv, səmərəli və uzunmüddətli olur. Məntiqi şəkildə təşkil olunmuş və koqnitiv cəhətdən əlçatan mətnlər zehni yüklənmənin qarşısını almağa və öyrənənlərdə bilinçaltı assosiasiyaların formalaşmasını dəstəkləməyə kömək edir.

Həm ana dili danışanlar, həm də xarici dil öyrənənlər üçün tematik olaraq strukturlaşdırılmış dərsliklər təkcə linqvistik anlamanı deyil, həm də kommunikativ bacarıqları artırır. Əksinə, parçalanmış və ya uyğunsuz materiallar tez-tez öyrənməyə mane olur, motivasiyanı azaldır və yadda saxlamağı zəiflədir. Effektiv dərsliklər leksik uyğunluq, tematik irəliləyiş və alqoritmik strukturlaşdırma kimi elementləri özündə birləşdirir ki, bunların hamısı anlayışlar arasında daha hamar keçidləri asanlaşdırır və daha dərin anlaşmanı təşviq edir.

Pedaqoji əhəmiyyətinə baxmayaraq, bu mövzu mövcud tədqiqatlarda hələ də az araşdırılır. Bəzi tədqiqatlar dərslik dizaynını ümumiyyətlə araşdırsa da, az sayda tədqiqat tematik inkişafın tələbələrin idrak və linqvistik fəaliyyətinə təsirinə xüsusi diqqət yetirir. Buna görə də, tematik təşkilatlanmanın təlim nəticələrinə necə təsir etdiyinin hərtərəfli araşdırılması həm nəzəri, həm də praktiki cəhətdən vacibdir.

Bu tədqiqat təkcə linqvistik cəhətdən dəqiq deyil, həm də idrak və pedaqoji cəhətdən optimallaşdırılmış tədris materiallarına ehtiyac olduğunu vurğulayır. Nəticələr daha məlumatlı dərslik dizaynına, tədris planının hazırlanmasına və dil təhsilində ümumi irəliləyişlərə töhfə verməyi hədəfləyir.

Açar sözlər: Tematik planlaşdırma, Məzmun ardıcıllığı, Dilçilik elementləri, Leksik uyğunluq, Keyfiyyətli təhsil, Tematik yanaşma, Dərslik

ТЕМАТИЧЕСКАЯ НЕПРЕРЫВНОСТЬ И РАЗВИТИЕ В ЛИНГВИСТИЧЕСКИХ УЧЕБНИКАХ

Тюркан Али ГУЛУЗАДЕ
Хазарский университет
ORCID id: 0009-0006-9255-452X
Электронная почта : turkanquluzade@ndu.edu.az

Резюме: Эта тема имеет важное значение в современной педагогике и лингвистике, поскольку она напрямую влияет на качество и эффективность изучения языка. Тематическая непрерывность и структурное планирование тесно связаны с когнитивной психологией, особенно с тем, как мозг получает, организует и сохраняет информацию. Когда структура лингвистических материалов соответствует этим естественным когнитивным моделям — посредством связности, предсказуемости и логической последовательности — усвоение языка становится более интуитивным, эффективным и долговременным. Логически организованные и когнитивно доступные тексты помогают избежать умственной перегрузки и способствуют формированию подсознательных ассоциаций у учащихся.

Как для носителей языка, так и для изучающих иностранные языки, тематически структурированные учебники улучшают не только языковое понимание, но и коммуникативную компетентность. Напротив, фрагментированные или непоследовательные материалы часто препятствуют обучению, снижают мотивацию и ухудшают запоминание. Эффективные учебники включают такие элементы, как лексическая связность, тематическая последовательность и алгоритмическая структура, которые облегчают переходы между понятиями и способствуют более глубокому пониманию.

Несмотря на свою педагогическую важность, эта тема остается недостаточно изученной в существующих исследованиях. Хотя некоторые исследования рассматривают разработку учебников в целом, лишь немногие фокусируются конкретно на влиянии тематической организации на когнитивные и языковые способности учащихся. Поэтому всестороннее изучение того, как тематическая организация влияет на результаты обучения, имеет важное значение — как в теоретическом, так и в практическом плане.

Это исследование подчеркивает необходимость в учебных материалах, которые не только лингвистически точны, но и когнитивно и педагогически оптимизированы. Полученные результаты призваны способствовать более обоснованной разработке учебников, учебных программ и общему улучшению языкового образования.

Ключевые слова: Тематическое планирование, Последовательность изложения материала, Лингвистические элементы, Лексическая связность, Качественное образование, Тематический подход, Учебник

İntroduction. Texts are linguistic structures composed of words, affixes, and sentences. These elements come together to form meaningful and coherent expressions. The accurate identification of the connections between affixes, words, and word groups is essential for constructing a sound interpretation of a text. The term "cohesion" refers to the way these semantic relationships are formed. In a cohesive text, certain linguistic elements are employed to clarify or explain other parts of the discourse.

According to Gutwinski (1976, p. 26), cohesion involves the relationships between sentences and clauses in a text. These relationships, though grammatical on the surface, signal deeper discourse-level structures. As Witte and Faigley (1981, p. 190) argue, cohesive devices establish semantic connections between elements, either within the text itself or in reference to something external. While written discourse frequently employs reference, conjunctions, and lexical cohesion, spoken discourse often utilizes ellipsis and substitution (de Beaugrande & Dressler, 1981; Witte & Faigley, 1981).

Halliday and Hasan (1976, p. 4) define cohesion as a condition where the interpretation of one linguistic item relies on another within the discourse. Different classifications of cohesive devices exist in the literature (e.g., Günay, 2001; Onursal, 2003; Uzun, 1995; Balcı, 2009, Mammadov, 2017). However, this study adopts Halliday and Hasan's taxonomy, which organizes cohesion into five categories: reference, ellipsis, substitution, conjunctions, and lexical cohesion.

1.Reference. To avoid repetition and ensure textual economy, texts frequently use pronominal and demonstrative elements for anaphoric or cataphoric reference. These structures—such as demonstrative pronouns, reflexive pronouns, and adjectives—enhance the overall coherence of the text. Their meanings are not independent but become clear through their referential relationships (Can, 2012; Coşkun, 2005).

2. Ellipsis is used to simplify expressions by omitting redundant or inferable words, provided meaning is preserved. This strategy contributes to fluency and clarity. Elliptical cohesion may involve omitting an entire sentence, shared components, or specific grammatical markers (Günay, 2001; Coşkun, 2005).

3.Substitution. This form of cohesion occurs when one linguistic element replaces another. As noted by Halliday and Hasan (1976), while reference connects meanings, substitution operates at a grammatical level. It can involve nouns, verbs, or entire clauses and is categorized accordingly (Coşkun, 2005).

Methodology. This article adopts a theoretical and qualitative approach to examine the role of thematic continuity and development in the preparation of linguistic textbooks. The research methodology is structured around two main components: the analysis of existing literature and a verbal interpretation of thematic structures.

In the first phase, recent international studies on the topic were reviewed, with particular emphasis on the 2025 study conducted by Lan Thi Huong Nguyen and Hoang Minh Nguyen, which is based on Halliday's Systemic Functional Linguistics theory and McCabe's models of thematic progression. This study served as a foundational reference, and the theme types and progression patterns (constant, simple linear, derived, and multiple progression) identified in that research were verbally analyzed and adapted to the context of the Azerbaijani educational system.

During the literature analysis stage, findings from various studies were interpreted comparatively, and the linguistic structure and pedagogical functions of textbooks were evaluated from a linguistic perspective. The applicability of thematic planning to textbooks currently used in Azerbaijani schools was also explored, with attention given to existing methodological gaps.

Rather than employing a quantitative method, this study relied on a qualitative analytical approach. Instead of structured statistical analysis, deep content analysis and interpretation within a pedagogical-linguistic context were prioritized. This allowed for the examination of how effectively textbook thematic continuity aligns with content coherence, student age levels, and linguistic organization.

Only existing research data were analyzed in this article; no new corpus materials were collected. Therefore, certain limitations were identified, and specific suggestions for future studies were offered. In particular, it is recommended that future research focus on the empirical analysis of thematic structures in Azerbaijani-language general education textbooks and conduct comparative studies across different grade levels.

This methodological framework provides an opportunity to evaluate the influence of thematic planning on textbook preparation from both linguistic and pedagogical perspectives and lays a solid foundation for future research.

The term *"thematic"* fundamentally derives from the concept of *"theme"* first introduced by Prague School representatives and further developed by Halliday (1967 a, 1967 b and other works). According to Oğuzkan (1977), a theme represents the central ideas and perspectives that a writer consistently conveys throughout a text. When an author chooses a subject, they should be aware of the attitudes, thoughts, and behaviors they intend to instill in the reader. Günay (2003) argues that while a text typically contains a main theme, it may also include multiple thematic strands. In this context, themes are often confused with topics. Özdemir (1999) explains that a *theme* is more abstract and general in nature, while a *topic* refers to something specific and concrete. Aktaş and Gündüz (2002) distinguish the topic as an observable external event, whereas the theme is its internal, implied meaning.

Two texts may address the same topic yet convey opposing themes. For example, while one text might portray "working" as a joyful and rewarding activity, another might emphasize its tiring and exhausting nature. Conversely, texts with different topics might share similar underlying themes.

The graphic presented illustrates the key components of thematic development in linguistic textbooks, structured around four core categories: *thematic planning, lexical cohesion, linguistic elements*, and *educational impact*. This visual representation aims to clarify how thematic structuring in textbooks is not an isolated stylistic choice but a deliberate pedagogical strategy. Elements such as coherence, predictability, repetition, synonym chains, subject position, and connectives work together to ensure a logical flow of information, making the content more cognitively accessible and linguistically coherent for learners. Furthermore, the educational outcomes—comprehension and retention—highlight the broader instructional value of a well-developed thematic structure. Such a model is grounded in systemic functional linguistics, particularly Halliday's theory, which emphasizes the relationship between textual organization and meaning-making in language education (Halliday & Matthiessen, 2014).

As illustrated in the graphic, the development of linguistic textbooks is fundamentally built upon four interconnected components: thematic planning, lexical cohesion, linguistic elements, and educational impact. These elements do not function in isolation; rather, they work in harmony to create a coherent and effective instructional design. When any one of these components is underdeveloped or disconnected from the others, the textbook's thematic integrity can be

compromised, leading to reduced clarity, weaker comprehension, and diminished learning outcomes. Therefore, maintaining balance and integration among these factors is essential for producing pedagogically sound and linguistically accessible educational materials.

Graphic 1. Key components of thematic development in linguistic textbooks.

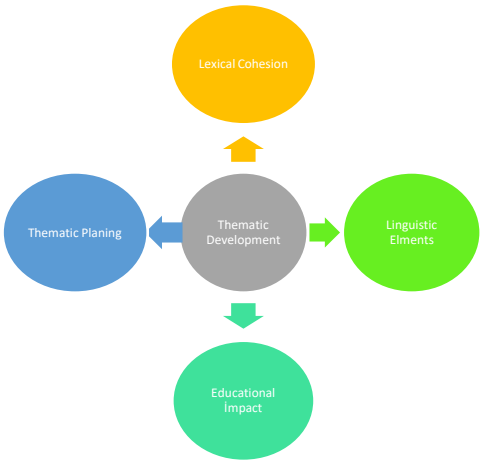

Thematic planning—the systematic organization of content around specific themes in the teaching process—is a crucial principle that enhances coherence and meaningfulness in language acquisition. This approach facilitates the establishment of discourse and semantic relations within linguistics. Theme-based instruction not only reinforces the learner's conceptual framework but also enables the development of essential language skills such as making intertextual connections, systematically expanding vocabulary related to a topic, and comprehending pragmatic meanings (Zhao Jinming, 1998; Hutchinson & Waters, 1991).

From the perspective of functional linguistics, thematic planning serves several important roles:

- It ensures the contextualized use of morphosyntactic structures,
- It emphasizes the usage of cohesive devices across texts (such as conjunctions, pronouns, etc.),
- It enables learners to internalize discourse strategies like cause-effect, comparison, and contrast.

The algorithmic structuring of textbook content supports the gradual development of comprehension skills. Researchers such as Crandall (1995) and Cunningsworth (1995) recommend that reading materials follow a staged instructional process that includes:

1. Introduction and motivation phase – Use of visual and auditory materials to engage learners' interest in the topic.
2. Activation of background knowledge – Thematic pre-questions and brainstorming activities to connect prior knowledge with new content.
3. Presentation of the main text – Inclusion of original or adapted texts from various genres (e.g., narrative, informational, dialogue).
4. Text-based tasks – Comprehension questions, context-driven vocabulary exercises, and meaning-focused activities.
5. Analysis and discussion – In-depth exploration of meaning, detailed questioning, and personal expression of ideas.
6. Creative and application phase – Learners create similar texts, construct dialogues, or draw their own conclusions based on the theme. This algorithm fosters the phased development of learners' semantic, syntactic, pragmatic, and discourse competencies. By aligning thematic planning with linguistic principles, educators can ensure that language instruction is both structurally sound and cognitively engaging, ultimately leading to more effective learning outcomes.

Textbook design—including visual organization, text layout, task sequencing, and graphical elements—has a direct influence on students' comprehension levels. The studies by Peçenek (2015); Miekley, (2005); Richards, (2001) highlight that:

- Clear visual structure, page layout, and font choice support students in understanding text organization,
- Color coding and icon systems help differentiate task types,
- Visual aids and illustrations, especially at the primary and lower-intermediate levels, enhance semantic richness,
- Scenario-based task flow guides students gradually in alignment with instructional objectives.

In a study conducted by Lan Thi Huong Nguyen and Hoang Minh Nguyen in 2025, the thematic structure and patterns of thematic progression in 20 reading texts from English textbooks for 10th and 12th grades in Vietnamese high schools were analyzed. This research is based on Halliday's Systemic Functional Linguistics theory and McCabe's models of thematic progression. This approach reveals both the linguistic structure of textbook texts and their functional role in instructional planning (Nguyen & Nguyen, 2025).

The analysis revealed that the most commonly used theme type in the textbooks was the unmarked topical theme. In other words, the subject of the sentence is clearly stated and semantically conveys the main piece of information. This is particularly beneficial for lower-grade students, as it helps them better understand the texts and enables the systematic transmission of information. Such thematic structures not

only ensure internal coherence within the text but also facilitate students' ability to link coherent pieces of information. From this, we can conclude that thematic planning serves not only to structure content but also to shape an understandable linguistic format.

In terms of thematic progression models, the study showed that constant progression and simple linear progression were the most frequently used patterns. In constant progression, a single theme is repeated across several sentences. In simple linear progression, the rheme (new information) of one sentence becomes the theme of the next. These two structures are predominantly found in textbooks designed for lower-grade students. In higher-grade textbooks, more complex thematic progression models—such as derived themes and multiple themes—were also identified. These structural shifts indicate that instructional materials are deliberately designed to become more complex as students advance, thereby enhancing their ability to comprehend more sophisticated texts.istinad

These findings demonstrate that thematic continuity and planning in textbook writing are not random processes. The way in which the structure of the text develops is also purposefully and strategically designed. The gradual development of thematic structures from simple to complex is aligned with students' intellectual and language skill development. This shows that thematic planning also fulfills a didactic function.

For textbook authors, this research highlights key directions in building thematic structure. In lower-grade textbooks, texts are primarily structured using constant and simple linear progression to provide coherent and understandable content. For upper grades, examples of derived and multiple progression are used to stimulate students' critical thinking and analytical skills. This proves that textbooks are designed in accordance with a linguistic development model.

The results of this study suggest that thematic planning not only ensures the logical sequence of content but also reveals how the internal structure of language is organized for pedagogical purposes. The texts in textbooks are not only informative but are also planned using functional structures, which help systematize the process of language learning and acquisition. Thus, from a linguistic perspective, thematic development is one of the foundational mechanisms in textbook planning.

The *Life Studies Curriculum* (2009) also recommends that events and phenomena be addressed thematically and holistically rather than through fragmented, reductionist methods. In a study on the Dutch education system, Kocabaş (2005) emphasizes that thematic learning plays a central role in primary school programs, where courses are organized around a set of themes spread across four years.

Güneş (2008) notes that thematic instruction helps students organize, expand, and transfer their knowledge to real-life contexts. Coşkun and Taş (2008) stress the role of sequential thematic texts in enhancing concept construction and vocabulary development. Similarly, Yaylı (2010) argues that thematic approaches facilitate the activation of prior knowledge, which is essential in constructivist learning frameworks. Supporting this, Can (2004) notes that textbooks designed with a constructivist perspective are often structured around themes, reflecting the pedagogical principle of moving from the whole to the parts in instruction.

The thematic approach in linguistic textbooks refers to a model where students acquire knowledge deeply and in an interconnected manner around a specific topic (theme). In this model, texts, activities, and interdisciplinary connections are organized around a central theme, supporting the development of both language and thinking skills.

1. Core principles of the thematic approach:

- Core and elective themes are identified. For example, "Morphology", "Syntax", "Semantics" and "Pragmatics " can be core themes.
- Each theme is supported with sub-themes (topics**)**, and different types of texts are selected accordingly: literary, informational, and poetic.
- Themes are selected based on the continuity and should be examined from multiple perspectives.
- Thematic instruction should ensure interdisciplinary integration. For example, pragmatics can be linked with philosophy for deeper understanding.

2. Text selection and structure in textbooks:

- Be selected not only to convey information but also to develop critical thinking, reasoning, and imagination.

Students should be exposed to texts presenting different viewpoints on the same theme to enhance their analytical and comparative reading skills.

5. The role and function of texts:

- Texts are at the heart of the thematic approach. Through texts, functional use of language, vocabulary enrichment, and communicative skills are developed.
- Texts also serve as tools for instilling moral, ethical, and patriotic values.
- According to Günay (2001), a text is "a sequence of meaningful, structured sentences created by a writer or writers in a conscious and logical order, capable of expressing emotions, excitement, enthusi-

asm, fear, or other abstract human values." Therefore, texts in textbooks should not only inform but also shape the student's worldview.

The implementation of a thematic approach is essential for building the content of Azerbaijani language instruction at the primary level in a more purposeful and integrated manner. This approach serves to develop students' language skills, critical thinking, and ability to relate knowledge to real life by working on consecutive and interconnected texts around a common theme. Throughout the academic year, textbook content can be organized based on various themes. These themes may be divided into compulsory and optional categories.

Compulsory themes may cover national and universal values and include the following topics:

- National Leader (Heydar Aliyev)
- National and Moral Values
- Health and Nature
- Individual and Society

Optional themes can be chosen according to each school's and teacher's instructional plan and may include:

- Homeland and Nature
- Technology and Innovation
- Games and Sports
- Space and Discoveries
- Creativity and Imagination
- Traditions and Customs
- Interdisciplinary Connections

For each theme, at least three different genres of texts (such as fairy tales, stories, informational texts, and poems) should be presented. One of these must be an audio material included in the methodological guide intended for teachers.

For lower primary grades (particularly grade 1), initial themes should focus on developing listening and speaking skills. At this stage, supporting texts with visual and auditory materials will yield more effective results.

The thematic approach is a flexible and purposeful model aimed at developing students' skills in comprehension, analysis, constructing ideas, and making connections between thoughts. This approach plays a crucial role in Azerbaijani language lessons, especially in forming key skills such as understanding the meaning of a text, identifying the main idea, generating ideas based on the text, and drawing personal conclusions.

Through the thematic approach:

- Students activate their prior knowledge related to the topic and connect it with new information
- They establish meaning-based connections between different texts (e.g., comparing similar or opposing ideas)
- They grasp the ideas and intentions of texts more deeply
- They engage with texts actively through questioning, discussion, and textual analysis
- They reflect on comprehension questions related to the topic in the textbook, draw conclusions, and determine the main idea of the text
- They integrate their comprehension skills with life experiences, forming real-life thinking habits.

In this approach, the student is not merely a reader of the text but becomes an **active** participant who interprets, evaluates, and applies the content. Thus, the teaching process shifts from simply transferring knowledge to focusing on understanding and meaning- making, which is one of the key goals of modern education.

Conclusion. From this perspective, textbook design should not be viewed merely as an aesthetic element, but as an essential part of instructional functionality that directly impacts teaching and learning effectiveness.

Current research shows that thematic planning and linguistic approaches contribute to the scientific and pedagogical structuring of textbook content. The synthesis of these approaches enables:

- Teaching language not only from a grammatical perspective but also in terms of meaning and context,
- Strengthening the student's role as an active participant and meaning-maker,
- Ensuring the functional design and content coherence of textbooks.

In this context, the linguistic-methodological synthesis provides a reliable foundation for textbook developers and teachers to define effective instructional strategies.

Suggestions. The following suggestions are proposed in line with the research topic:

1. The principle of thematic continuity could be a key focus in the preparation of general textbooks. For lower grades, simpler and repetitive thematic structures (e.g., the repeated use of the same theme) should be prioritized, while in higher grades, gradually more complex thematic transitions that foster analytical thinking should be emphasized

2. Methodological guidelines on thematic planning could be developed for authors of linguistic textbooks. These guidelines should be based on theoretical models such as those by Halliday and McCabe and should include practical examples illustrating how theme–rheme structures can be applied.

3. In the process of textbook evaluation, alongside content accuracy, the thematic structure of the text

should be one of the core assessment criteria. This will ensure that textbooks are not only informative but also coherent and systematically structured.

4. In-service training programs for teachers should include sessions on thematic planning and the linguistic development of texts. This will enable teachers to present lesson materials more purposefully and in a way that aligns with students' comprehension levels.

5. Subject curricula should include a thematic development line that aligns with the content line. For instance, in English language classes, topic selection and textual progression could be structured according to students' age and linguistic proficiency.

These suggestions will contribute to the scientific and pedagogical efficiency of textbook design and support the gradual development of students' language skills.

REFERENCES:

1. Arhan, S., & Gültekin, İ. (2013). Thematic approach in Turkish language instruction. *National Education Journal*, (199), 6–8.
2. Balcı, A. (2009). *Metinlerarası bağdaşıklık ilişkileri*. Ankara: Gazi Kitabevi.
3. Can, N. (2012). *Metin çözümleme teknikleri*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
4. Çeçen, M. A., & Çiftçi, H. (2009). Türkçe öğretiminde tematik yaklaşım. *Türklük Bilimi Araştırmaları*, (25), 443–456.
5. Coşkun, E. (2005). *Metinlerde bağdaşıklık ve bağdaşıklık araçları*. Ankara: Gazi Üniversitesi Yayınları.
6. Coşkun, E., & Taş, A. (2008). İlköğretim Türkçe derslerinde tematik öğretimin etkileri. *Millî Eğitim Dergisi*, (177), 66–73.
7. Crandall, J. (1995). Language teaching and thematic instruction: Recent trends. *TESOL Journal*, 4(2), 6–9.
8. Cunningsworth, A. (1995). *Choosing your coursebook*. Oxford: Heinemann.
9. de Beaugrande, R., & Dressler, W. (1981). *Introduction to text linguistics*. London: Longman.
10. Demirbaş, M. (2006). *Tematik Öğrenme Yaklaşımı*. Erzurum: Atatürk Üniversitesi Yayınları.
11. Demirel, Ö., & Kıroğlu, K. (2006). *Türkçe öğretimi*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
12. Güneş, F. (2008). *Türkçe öğretimi ve zihin haritaları*. Ankara: Nobel Yayınları.
13. Günay, V. D. (2001). *Metin bilgisi*. İstanbul: Multilingual.
14. Günay, V. D. (2003). *Metin bilgisi* (2. basım). Ankara: Multilingual Yayınları.
15. Gutwinski, W. (1976). *Cohesion in literary texts: A study of some grammatical and lexical features of English discourse*. The Hague: Mouton.
16. Halliday M.A.K. 1967 "Notes on transitivity and theme in English" Journal of Linguistics: Part 1. Vol. 3 Issue 1, 37-81
17. Halliday M.A.K. 1967 "Notes on transitivity and theme in English" Journal of Linguistics: Part 2. Vol. 3 Issue 2, 37-81 and Part 2 199-244
18. Halliday, M. A. K., & Hasan, R. (1976). *Cohesion in English*. London: Longman.
19. Halliday, M. A. K., & Matthiessen, C. M. I. M. (2014). *Halliday's Introduction to Functional Grammar* (4th ed.). Routledge.
20. Hutchinson, T., & Waters, A. (1991). *English for specific purposes: A learning-centred approach*. Cambridge: Cambridge University Press.
21. Kocabaş, A. (2005). Hollanda eğitim sisteminde tematik yaklaşım. *Millî Eğitim Dergisi*, (167), 17–25.
22. Miekley, J. (2005). ESL textbook evaluation checklist. *The Reading Matrix*, 5(2), 1–9.
23. Mammadov, A. (2017). Studies in Text and Discourse. Newcastle-upon-Tyne: Cambridge Scholars Publishing
24. Mammadov, A. (2018). Studies in text and discourse. Cambridge Scholars Publishing, p. 133.
25. Nguyen, L. T. H., & Nguyen, H. M. (2025). Thematic structure and thematic progression in English textbooks for Vietnamese high school students: A systemic functional analysis. *Journal of Language and Education Studies*, *12*(1), 45–62. https://doi.org/xxxxxxx
26. Okur, A. (2010). Text selection in textbooks. *National Education Journal*, (187), 120–123.
27. Peçenek, G. (2015). *Eğitimde materyal tasarımı ve kullanım ilkeleri*. Ankara: Pegem Akademi.
28. Richards, J. C. (2001). *Curriculum development in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
29. Witte, S. P., & Faigley, L. (1981). Coherence, cohesion, and writing quality. *College Composition and Communication*, 32(2), 189–204.
30. Yaylı, D. (2010). Tematik öğretimin yapılandırmacı öğrenme kuramındaki yeri. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 6(1), 25–38.
31. Zhao, J. (1998). *Thematic instruction in second language acquisition*. Beijing: Foreign Language Teaching Press.

DOİ: 10.32010/FXRW6259

AZƏRBAYCAN ATALAR SÖZLƏRİNDƏ SÖZÜN TƏSİRİ VƏ GÜCÜ

Yeganə Heybət RÜSTƏMOVA
Bakı Slavyan Universitetinin doktorantı
E-mail: yeganarustambeyli@gmail.com

Xülasə: Bu məqalədə Azərbaycan xalqının ənənəvi dünyagörüşündə “söz” anlayışının semantik, fəlsəfi və sosial cəhətləri atalar sözləri fonunda araşdırılır. Təhlil edilən nümunələr əsasında müəyyən olunur ki, söz Azərbaycan xalq mədəniyyətində sadəcə ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də əxlaqi, estetik və ideoloji daşıyıcıdır. Məqalədə Azərbaycan dilçi alimlərinin atalar sözlərinə verdiyi elmi dəyərdən başlanaraq, sözün ictimai münasibətlərdəki rolu, təsir gücü və tərbiyəvi mahiyyəti analiz olunur. Paralel olaraq, xalq hikmətində işlənən seçilmiş atalar sözləri nümunələri semantik qruplara görə təsnif edilir.
Açar sözlər: söz, atalar sözləri, semantika, əxlaq, paremiologiya, Azərbaycan dilçilik fikirləri.

THE INFLUENCE AND POWER OF THE WORD IN AZERBAIJANI PROVERBS

Yegana Heybat RUSTAMOVA
PhD Candidate, Baku Slavic University
E-mail: yeganarustambeyli@gmail.com

Abstract: This article explores the semantic, philosophical, and social dimensions of the concept of “word” in the traditional worldview of the Azerbaijani people through the lens of proverbs. The analysis reveals that in Azerbaijani culture, the word is not merely a means of communication but also a bearer of moral, aesthetic, and ideological values. The study highlights the scholarly perspectives of Azerbaijani linguists on proverbs, examining the role of the word in social relations, its influential power, and its educational significance. In parallel, selected proverbs of folk wisdom are classified according to semantic groups.
Keywords: word, proverbs, semantics, morality, paremiology, Azerbaijani linguistic thought

ВЛИЯНИЕ И СИЛА СЛОВА В АЗЕРБАЙДЖАНСКИХ ПОСЛОВИЦАХ

Егане Хейбат РУСТАМОВА
Докторан Бакинского славянского университета
Электронная почта: yeganarustambeyli@gmail.com

Резюме: В данной статье исследуются семантические, философские и социальные аспекты понятия «слово» в традиционном мировоззрении азербайджанского народа на фоне пословиц. На основе проанализированных примеров определяется, что слово в азербайджанской культуре выступает не только средством общения, но и носителем нравственных, эстетических и идеологических ценностей. В статье рассматривается научная оценка пословиц азербайджанскими лингвистами, анализируется роль слова в общественных отношениях, его воздействующая сила и воспитательное значение. Параллельно приводится семантическая классификация избранных пословиц народной мудрости.
Ключевые слова: слово, пословицы, семантика, нравственность, паремиология, азербайджанская лингвистика.

Giriş

Folklor ənənəsində söz, bir tərəfdən, insanın kimliyini müəyyən edən güzgü rolunu oynayır, digər tərəfdən isə toplumsal münasibətlərin formalaşmasında əsas vasitə kimi çıxış edir. “Söz adamın aynasıdır”, “Adam danışığı ilə tanınar” kimi deyimlər xalqın bu anlayışa verdiyi önəmi aydın şəkildə ifadə edir.

Xalq arasında “söz” yalnız dilin leksik vahidi deyil, həm də mənəvi gücün, hikmətin və bəzən də psixoloji təsirin ifadəsidir. Tarix boyu sözün gücü

bəzən qılıncdan iti, bəzən də ən ağır yükdən ağır sayılmışdır. Bu səbəbdən, atalar sözləri xalqın həyat təcrübəsinin, əxlaqi meyarlarının və dünya görüşünün ən saf və yığcam ifadə forması hesab olunur.

Azərbaycan dilçilik fikrində atalar sözlərinin rolu müxtəlif aspektlərdən araşdırılmışdır.

Məmmədağa Şirəliyev atalar sözlərinin xalq danışıq dilini zənginləşdirdiyini və milli dilin formalaşmasında böyük rol oynadığını göstərmişdir.

Nəsir İmanquliyev publisistik nitqdə atalar sözlərinin üslubi ifadəlilik yaratmaqla yanaşı, oxucuya təsir gücünü artırdığını vurğulamışdır.

Məhərrəm Qasımlı atalar sözlərini sosial-mədəni təcrübənin daşıyıcısı, tərbiyə və maarifçilik vasitəsi kimi dəyərləndirmişdir.

Nizami Cəfərov onların milli ideologiyanın təbliğində və etik dəyərlərin qorunmasında mühüm rol oynadığını bildirmişdir.

Ramiz Əsgər isə atalar sözlərini ümumtürk təfəkküründün ortaq mənəvi kodu kimi xarakterizə etmişdir.

1. Atalar sözlərində sözün mənəvi və sosial funksiyası

Azərbaycan atalar sözlərində söz insanın mənəvi keyfiyyətlərini, əxlaq normalarını və ictimai münasibətlərdəki mövqeyini müəyyən edən əsas vasitə kimi təqdim olunur.

Nümunələr:

- Söz adama, çubux heyvana. (1, s 368)
- Adam dilinnən, heyvan başınnan. (1, s 23)
- *Ən böyük igidlik sözü üzə deməkdir. (1,s 175)*
- *Dil ürəyin açarıdır* (1, s 133)
- *Qazan oddan qızar, insan sözdən* (1, s 279)

Azərbaycan xalq fəlsəfəsi sözün yalnız estetik deyil, həm də mənəvi gücünü ön plana çəkir. Bu baxımdan "Dil yarası bədən yarasından dərindir" kimi nümunələr sözün yaratdığı təsirin bəzən fiziki zərbədən də artıq olduğunu nümayiş etdirir. Deməli, atalar sözlərində söz həm fərdi davranışları istiqamətləndirən, həm də sosial münasibətləri nizama salan mənəvi ölçü kimi təqdim edilir.

2. Sözün semantik təsnifatı

Araşdırma nəticəsində Azərbaycan atalar sözlərində "söz" anlayışı altı əsas semantik kateqoriyada toplanır.

1. Dəyərli söz

- *Ağıllı söz qüvvədə bir ordudan da ötədi* (1, s. 29)
- *Haqq söz axar suları saxlar (1, s 23)*
- *Gül qönçədə qalmaz, söz qəlbdə (1, s 198)*
- *Söz quşdur – buraxarsan, uçar, gedər (1, s 368)*

Beləliklə, bu kateqoriyada sözün müdriklik, ədalət, təsir gücü və saxlanılmaz təbiət kimi semantik çalarları üzə çıxır. Xalq fəlsəfəsi sözün sadəcə ünsiyyət vasitəsi olmadığını, əksinə, onu mənəvi sərvət və insan həyatını yönəldən ən mühüm dəyər kimi qəbul etdiyini nümayiş etdirir.

2. Doğru/həqiqi söz

Doğru danışanın papağı yırtıq olar (1, s 138)

Ən böyük igidlik sözü üzə deməkdir (1, s 175)

Haqq söz axar suları saxlar (1, s 203)

Beləliklə, bu kateqoriyada söz insan davranışının və ictimai münasibətlərin ədalət, cəsarət və dürüstlük prinsiplərinə əsaslanmasına xidmət edən vasitə kimi dəyərləndirilir.

3. Gözəl/şirin söz

- *Şirin dil dəmir qapını da açar* (1, s. 379)
- *Dildən bal da damır, zəhər də* (1, s. 134)
- Gözəl söz dövlətdən artıqdır. (1, s 196)

Beləliklə, bu kateqoriyada söz insan münasibətlərində mehribanlıq, nəzakət, təsir gücü və mənəvi zənginlik yaradan amil kimi dəyərləndirilir. Xalq müdrikliyi göstərir ki, gözəl söz yalnız ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də könül qazanmağın və ictimai münasibətləri harmonikləşdirməyin ən təsirli yoludur.

4. Pis/qaba söz

- *Cahilə söz qandırmaq, dəvəyə xəndək atdırmaq kimidir* (1, s. 100)
- Acı sözü bir batman bal ilə yemək olmaz. (1, s 20)

Söz qılıncdan kəskindi. (1, s 368)

Beləliklə, bu kateqoriyada söz insan münasibətlərində təhlükə, incitmə, dağıdıcı təsir və geri dönüşsüz nəticə doğuran amil kimi təqdim olunur. Xalq müdrikliyi xəbərdarlıq edir ki, söz ağılla seçilməzsə, o, ən iti silaha çevrilə bilər.

5. Azərbaycan atalar sözlərində sözün mənfi semantik qatlarından biri də **yalan söz** anlayışıdır. Bu kateqoriyada yalanın insana gətirdiyi mənəvi zərər, onun cəmiyyətdə etibarsızlıq və hörmət itkisinə səbəb olması diqqət mərkəzinə çəkilir. "Əsassız söz sahibinə üzüqaralıq gətirər" (1,s. 178) atalar sözü göstərir ki, əsassız və həqiqətdən uzaq söz insanı cəmiyyət qarşısında nüfuzdan salar. "Yalançı dəyirmandan başı unlu da gəlsə, heç kəs ona inanmaz" (1, s. 215) nümunəsi yalan danışan insanın etibarını itirdiyini, hətta zahiri sübutlar gətirsə belə, onun sözünə inam göstərilmədiyini bildirir. "Yalançı özünün düşmənidi" (1,s 415) deyimi isə yalan danışan

şəxsin nəticədə ən çox özünə zərər vurduğunu ifadə edir.

Beləliklə, bu kateqoriyada söz insanın sosial mövqeyində etibarlılıq, nüfuz və mənəvi dürüstlük meyarları ilə ölçülür. Xalq müdrikliyi yalanın yalnız başqalarını deyil, ilk növbədə, sahibini zərərli vəziyyətə saldığını göstərir**.**

6. Boş/mənasız söz

- *Danışmaqla plov bişmir, ona yağ və düyü lazımdır* (1, s 117)
- *Söz sözdən açılır* (1, s. 368)
- Boş sözlə qarın doymaz. (1, s 92)

Bu qəbildən olan atalar sözləri xalqın sözə verdiyi məsuliyyətli yanaşmanı nümayiş etdirir. Onların semantik yükündə əsas ideya belədir:

1) söz yalnız məna daşıyanda dəyərlidir;
2) əməl ilə təsdiqlənməyən söz boşdur;
3) mənasız danışıq həm zaman itkisinə, həm də etibarın itirilməsinə səbəb olur.

Beləliklə, "boş/mənasız söz" motivi Azərbaycan atalar sözlərində həm praktik həyat təcrübəsindən doğan realizmi, həm də etik xəbərdarlıq xarakterini özündə ehtiva edir.

3. Sözün əxlaqi və tərbiyəvi yükü

Atalar sözləri yalnız üslubi gözəlliyi ilə deyil, həm də tərbiyəvi və xəbərdarlıq xarakteri ilə seçilir:

- Sözünü bilməyən ağız başa toxmaq vurdurar. (1, s 400)
- İnsan dilindən dağlanar, heyvan belindən. (1, s.300)
- *Oğula söz deyilməzsə, el dəyişik (1, s 290)*
- Vaxtsız banlayan xoruzun başını kəsərlər (1, s. 402)
- *Söz var – dağa qaldırar, söz var – yerdən yerə çırpar* (1, s.368)

Bu atalar sözlərindən aydın olur ki, sözün hikməti onun yerində işlədilməsindədir. Xalq inanclarına görə, vaxtsız deyilən sözün dəyəri olmur, hətta onun gətirdiyi fəsadlar böyük ola bilər. Məsələn, müdriklər "yaxşı söz xəzinədir, amma o xəzinəni açmaq üçün doğru vaxtı gözləmək lazımdır" deyə vurğulamışlar.

Beləliklə, sözün zaman və məkan uyğunluğu onun təsir gücünü müəyyənləşdirən əsas şərtlərdəndir.

5. Sözün daşıyıcısı və sosial nüfuzu

Sözün dəyəri təkcə məzmunu ilə deyil, onu söyləyənin kimliyi ilə də bağlıdır:

- Ahıl ilə daş daşı, cahil ilə bal yemə. (1,s. 23)
- *Oğlanın qüvvəti dilindədir* (1, s.331)

Xalq hikməti göstərir ki, sözün təsiri danışanın yaşından, savadından, mənəviyyatından və cəmiyyətdəki mövqeyindən asılıdır. Ağıllının sözü yol açar, cahilin sözü isə yol kəsər. Söyləyənin şəxsiyyəti ilə sözün dəyəri arasında birbaşa əlaqə mövcuddur. Sözə inanmaq, onu nüfuzlu hesab etmək üçün söyləyənin cəmiyyət içindəki obrazı mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Beləliklə, söz həm məna daşıyıcısı**,** həm də nüfuz daşıyıcısı kimi çıxış edir. Onu dəyərli edən təkcə semantik məzmun deyil, eyni zamanda sosial kontekstdə söyləyənin şəxsiyyəti, yaşadığı mühit və mövqeyidir. Buna görə də Azərbaycan atalar sözlərində sözün gücü hər zaman insanın özü ilə bağlı olaraq izah edilir.

Nəticə

Aparılan araşdırmalar göstərir ki, Azərbaycan atalar sözlərində "söz" anlayışı sadəcə ünsiyyət vasitəsi kimi deyil, həm də mənəvi, əxlaqi və ictimai dəyər daşıyıcısı kimi təqdim olunur. Onun təsiri yalnız ifadə etdiyi məzmunla deyil, həm də kontekstə uyğunluğu, etik çərçivədə işlədilməsi və ictimai münasibətlərdə doğurduğu nəticələrlə ölçülür.

Atalar sözləri xalq hikmətinin ən yığcam forması olmaqla, həm tarixi yaddaşı, həm də mədəni dəyərləri qoruyub saxlayan mühüm vasitə rolunu oynayır. Onlar nəsillərin düşüncə tərzini formalaşdırmaqla yanaşı, dilin zənginləşməsinə, mənəvi dəyərlərin möhkəmlənməsinə və ictimai münasibətlərin tənzimlənməsinə də xidmət edir.

Beləliklə, Azərbaycan atalar sözlərində "söz" anlayışı təkcə dilin ifadə imkanlarını deyil, həm də xalqın dünyagörüşünü, sosial-mənəvi təcrübəsini və həyat fəlsəfəsini əks etdirən mühüm kateqoriya kimi dəyərləndirilə bilər.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Atalar sözləri. Bakı, "Nurlan", 2013, 476 səh.
2. Məmmədağa Şirəliyev. Azərbaycan dialektologiyasının əsasları. Bakı, "Şərq-Qərb", 2008, 416 səh.
3. Nəsir İmanquliyev Azərbaycan publisistikası. Bakı: Maarif.
4. Qasımlı Məhərrəm Paşa. Folkor və ədəbiyyat araşdırmaları. Bakı, "Elm və təhsil", 2017, 628 səh.
5. Nizami Cəfərov, Vüqar Sərdarov, Adil Cəfərov Azərbaycançılıq ideologiyasının etnoqrafik əsasları, Bakı, "Elm və təhsil", 2016, 109 səh.
6. Ramiz Əsgər, Dahi Turk dilçisi Mahmud Kaşğari. Bakı, 2020, 176 səh.

BƏDİİ MƏTNLƏRDƏ ZİDDİYYƏTLİ İFADƏLƏR VƏ ONLARIN MƏNASI

Ramilə Elşad qızı RZAYEVA
Azərbaycan Dillər Universiteti
d.yevaramile2001@gmail.com

Xülasə: Bu məqalədə bədii mətnlərdə mənanın qurulmasında ziddiyyətə əsaslanan üslubi fiqurların — antitezis, oksimoron və ironiyanın inteqrativ rolu konseptual-analitik yanaşma çərçivəsində araşdırılır. Tədqiqatın başlanğıc nöqtəsi kimi qəbul edilir ki, bədii semantika yalnız hadisələrin təsviri ilə məhdudlaşmır; əksinə, hiss və ideyaların toqquşduğu çoxqatlı məna məkanı məhz ziddiyyətli ifadələr vasitəsilə formalaşır. Bu fiqurlar emosional gərginlik yaradır və oxu prosesini qatlara bölərək idrakı aktivləşdirir.

Metodoloji baxımdan tədqiqat kontekstual stilistika yanaşmasına əsaslanır: məna sabit deyil və müxtəlif ton, situativ və intertekstual işarələr fərqli semantik nəticələr yaradır; bu işarələr oxucunun mədəni və intellektual təcrübəsi ilə qarşılıqlı əlaqədə mənanın davamlı şəkildə yenidən qurulmasını tələb edir.

Təhlil göstərir ki, antitezis məzmun səviyyəsində kəskin qarşıdurma yaradır, oksimoron isə dil səviyyəsində paradoksal əlaqə qurur; onların birgə istifadəsi mətnin həm formal, həm də semantik müstəvisində gərginliyi artırır. Bu sintezə ironiyanın əlavə olunması səthi məna ilə nəzərdə tutulan məna arasında qəsdən yaradılmış məsafəni genişləndirir və oxucunu "nə deyilir?" sualından "nə nəzərdə tutulur?" sualına yönəldir; nəticədə mətn çoxqatlı semantika qazanır və şərh dərinləşir.

Nümunələr əsasında göstərilir ki, eyni ifadə müxtəlif kontekstlərdə fərqli mənalar qazana bilər; bu isə oxucudan müəllif niyyətinin aktiv şəkildə yenidən qurulmasını tələb edir.

Məqalədə ironiyanın tipologiyası dəqiqləşdirilir: verbal ironiya ifadənin zahiri və nəzərdə tutulan mənası arasında fərq yaradır; situativ ironiya hadisələrlə gözləntilər arasındakı uyğunsuzluqdan yaranır; dramatik ironiyada isə oxucunun informasiya üstünlüyü personajların hərəkət və sözlərinə ironik-tragik məna verir. Bu fərqləndirmə göstərir ki, ironiya yalnız estetik vasitə deyil, həm də süjet dinamikasını dəyişən və oxucunun mövqeyini yenidən formalaşdıran funksional mexanizmdir.

Nəticələr göstərir ki, antitezis, oksimoron və ironiya yalnız bədii vasitələr deyil, həm də müəllifin estetik niyyətinin, ideoloji mövqeyinin və oxucu ilə intellektual dialoqunun daşıyıcılarıdır. Onların sinxron istifadəsi mətnin həm konseptual, həm də emosional dərinliyini artırır və oxucunu passiv qavrayışdan aktiv interpretasiyaya keçirir. Bu isə kontekstual yanaşmanın əhəmiyyətini bir daha təsdiqləyir: ziddiyyətə əsaslanan fiqurların sinerjisi poetik məqsədi aydınlaşdırır, müəllif–oxucu münasibətini daha yüksək idrak səviyyəsinə qaldırır və çoxqatlı məna yaranmasının mexanizmlərini üzə çıxarır.

Açar sözlər: ziddiyyət, üslubi fiqur,antiteza, oksimoron, kinayə.

CONTRADICTORY EXPRESSIONS IN LITERARY TEXTS AND THEIR MEANING

Ramila Elshad RZAYEVA
Azerbaijan University of Languages
d.yevaramile2001@gmail.com

Abstract: This article investigates, within a conceptual–analytical framework, the integrated role of contradiction-based stylistic figures—antithesis, oxymoron, and irony—in the construction of meaning in literary texts. As a point of departure, it adopts the thesis that literary semantics is not confined to the depiction of events; rather, the multilayered space where feelings and ideas collide is shaped by contradictory expressions. These figures generate emotional tension and, by stratifying the act of reading, activate cognition. Methodologically, the study relies on a contextual stylistics approach: meaning is not fixed, and different tonal, situational, and intertextual cues yield divergent semantic outcomes; in interaction with the reader's cultural and intellectual experience, these cues mandate the continual reconstruction of meaning.

The analysis demonstrates that antithesis produces emphatic contrast at the level of content, whereas oxymoron establishes paradoxical linkage at the level of language; their conjunction heightens tension across both formal and semantic planes of the text. Adding irony to this synthesis widens the deliberately constructed gap between surface meaning and intended meaning, redirecting the reader from the question "what is said?" to "what is meant?"; consequently, the text acquires multilayered semantics and interpretation deepens. Through examples, it is shown how the same expression can receive different readings across contexts when tonal, ironic, or situational signals vary, thereby requiring the active reconstruction of authorial intent by the reader.

The article refines the typology of irony: verbal irony introduces a discrepancy between literal utterance and intended sense; situational irony arises from a mismatch between events and expectations; in dramatic irony, the reader's informational advantage confers an ironic-tragic value on characters' actions and words. This differentiation demonstrates how irony functions beyond an aesthetic marker, transforming plot dynamics and reconfiguring the reader's stance.

The conclusions assert that antithesis, oxymoron, and irony are not ornamental devices but carriers of the author's aesthetic intent, ideological position, and intellectual dialogue with the reader. Their synchronous deployment deepens the text both conceptually and affectively, shifting the reader from passive reception to active interpretation. This affirms the salience of a

contextual approach: the synergy of contradiction-based figures clarifies poetic purpose, elevates the author–reader relation to a higher cognitive register, and elucidates the mechanisms of multilayered meaning production.
Keywords: contradiction, stylistic figure, antithesis, oxymoron, irony.

ПРОТИВОРЕЧИВЫЕ ВЫРАЖЕНИЯ В ХУДОЖЕСТВЕННЫХ ТЕКСТАХ И ИХ ЗНАЧЕНИЕ

Рамиля Эльшад кызы РЗАЕВА
Азербайджанский университет языков
d.yevaramile2001@gmail.com

Резюме: В статье в концептуально-аналитической рамке исследуется интегральная роль основанных на противоречии стилистических фигур — антитезы, оксюморона и иронии — в формировании смысла художественного текста. В качестве отправной точки принимается тезис о том, что семантика художественного произведения не сводится к описанию событий; многослойное пространство столкновения чувств и идей формируется именно посредством противоречивых выражений. Эти фигуры создают эмоциональное напряжение и, стратифицируя акт чтения, активируют когницию. Методологической основой служит контекстуальная стилистика: значение не является фиксированным, а меняется под воздействием тональных, ситуационных и интертекстуальных сигналов; во взаимодействии с культурным и интеллектуальным опытом читателя это требует постоянной реконструкции смысла. Анализ показывает, что антитеза создаёт подчеркнутый контраст на уровне содержания, тогда как оксюморон устанавливает парадоксальную связь на уровне языка; их единство усиливает напряжение как в формальном, так и в семантическом планах текста. Включение иронии в данную синергию расширяет преднамеренно заданный разрыв между поверхностным и подразумеваемым значением, переводя внимание читателя с вопроса «что сказано?» к вопросу «что имеется в виду?». В результате текст приобретает многослойную семантику, а интерпретация углубляется. На примерах демонстрируется, как одно и то же выражение в разных контекстах получает различные прочтения при изменении тональных, иронических и ситуационных сигналов, что требует активного восстановления авторского замысла со стороны читателя.
Статья уточняет типологию иронии: вербальная ирония фиксирует несоответствие между буквальным высказыванием и подразумеваемым смыслом; ситуационная ирония возникает из несоответствия между событиями и ожиданиями; при драматической иронии информационное превосходство читателя придаёт поступкам и словам персонажей ироническо-трагическое измерение. Это разграничение показывает, как ирония выходит за рамки чисто эстетического маркера, трансформируя динамику сюжета и позицию читателя.
Сделанные выводы утверждают, что антитеза, оксюморон и ирония — не декоративные украшения, а носители эстетического замысла автора, его идеологической позиции и интеллектуального диалога с читателем. Их синхронное применение концептуально и эмоционально углубляет текст, переводя читателя от пассивного восприятия к активной интерпретации. Тем самым подтверждается значимость контекстуального подхода: синергия фигур, основанных на противоречии, проясняет поэтическую цель, повышает когнитивный уровень взаимодействия автора и читателя и объясняет механизмы порождения многослойного смысла.
Ключевые слова: противоречие, стилистическая фигура, антитеза, оксюморон, ирония.

Giriş

Bədii mətn insan təcrübəsinin ən mürəkkəb hallarını dilin estetik imkanları ilə formalaşdıran bir sahədir. Bu mətnlərdə mənanın qurulması təkcə hadisələrin təsviri ilə məhdudlaşmır; hisslərin, ideyaların və dəyərlərin qarşılaşdığı, toqquşduğu, bəzən də bir-birini inkar edirmiş kimi göründüyü semantik məkan yaranır. Məhz bu qarşılaşma oxucunu mətnin səthini aşmağa, gizli qatlara enməyə, görünənlə gizlini, deyilənlə deyilməyəni tutuşdurmağa vadar edir. Ziddiyyətli ifadələr bu baxımdan bədii düşüncənin mühüm dinamiki gücüdür: onlar həm emosional gərginlik yaradır. Həm də məna ehtiyatını genişləndirərək təbəqələnmiş bir oxu təcrübəsi təmin edir. Beləliklə, ziddiyyətli mənzərə nəinki estetik zövqü artırır, həm də bilik və dərk prosesini fəallaşdırır – oxucu mətni həll olunacaq tapmaca kimi deyil, sual doğuran dünya kimi oxumağa başlayır. Belə üslubi fiqurlar arasında antiteza , oksimoron və kinayə xüsusilə fərqlənir.

Analiz

Antiteza (yun. antíthesis - "əks fikir") bədii nitqin həm ifadə, həm də anlam qatında qarşıdurma mexanizmini işə salan, oxucuya "mənanın sərhədlərində" düşünmə imkanı yaradan klassik ritorik fiqurdur. Burada məqsəd sadəcə bir fikri başqa bir fikrə qarşı qoymaq deyil; məhz bu qarşılaşdırmanın vasitəsilə ideyanın semantik çəkisini artırmaq, emosional intensivliyi yüksəltmək və oxucunun diqqətini mətnin anlam mərkəzinə toplamaqdır. Antiteza məna istehsalında iki səviyyədə işləyir: sintaktik planda paralel konstruksiyalar vasitəsilə formal kontrast yaradır, semantik planda isə dünya-görüşlərin, dəyərlərin və düşüncə rejimlərinin toqquşmasını estetik hadisəyə çevirir (Abrams, 1999).

Ritorik nəzəriyyədə antitezanın gücü çox vaxt paralelizm və təkrir kimi sintaktik çərçivələrlə birgə təsvir olunur: paralel quruluş oxucu yaddaşında formal simmetriya yaradır, mənası zidd olan vahidlərin yanaşı təqdimatı isə həmin simmetriyanı "gərgin məna oyunu"na çevirir (Lanham, 1991; Wales, 2011). Nəticədə antiteza nəinki cümlənin ritmini və ritorik tempini müəyyənləşdirir, həm də bədii iddianın kəskinliyini artırır; obrazın daxili konfliktini işıqlandırır, mövqeləri kəskinləşdirir və müəllifin intellektual baxışını estetik forma kimi görünən bir "mətn hərəkəti"nə çevirir (Leech, 1969).

Bədii prosesin praktik səviyyəsində antiteza "nə deyilir?" sualı ilə "necə deyilir?" sualını eyni məkanda qarşılaşdırır. Yazıçı zidd anlayışları, məsələn, varlıq/ yoxluq, azadlıq/ itaət, işıq/ qaranlıq kimi sözləri sintaktik paralellikdə təqdim etdikdə, oxucu üçün iki qat təcrübə doğur: bir tərəfdən məna açıq-aydın müqayisə müstəvisində görünür, digər tərəfdən bu müqayisənin özündə yaranan gərginlik oxucunu şərhə, yenidən oxumağa, sətiraltını açmağa sövq edir. Klassik nümunələrdən "War is peace. Freedom is slavery. Ignorance is strength." göründüyü kimi, antitezaya söykənən kontrast məntiqi paradoksu estetik hadisəyə çevirir və məhz bu paradoksal quruluş yaddaşda qalan təsir yaradır (Orwell, 1949).

Ritorikanın tətbiqi ənənəsində ideoloji qarşıdurmaları dilin formasında görünən estetik hadisəyə çevirməyin üsuludur. Bu mənada antiteza yalnız formal fiqur deyil, həm də bilavasitə dünyagörüşü ifadəsidir: hansı anlayışın hansı anlayışa qarşı qoyulduğu, onların hansı sintaktik simmetriyada düzüldüyü, vurğunun hara düşdüyü mətnin dərin ideya konfiqurasiyasını açır (Quinn, 1982). Oxucu antitezalı cümlələrdə təkcə iki zidd məzmunu görmür; o, həm də müəllifin etik və estetik seçim trayektoriyasını hiss edir. Eyni zamanda ironiya nəzəriyyəsinin perspektivindən baxdıqda, məqsədli ziddiyyətlərin bəzən "həqiqət formatında təqdim edilən ideoloji təhriflər" kimi işlədilməsi mümkündür; yəni antitezanın "şok effekti" sosial-tənqidi enerji ilə qidalananda, oxucu mövqeyi təkcə estetika ilə deyil, düşüncə ilə də hərəkətə gəlir (Booth, 1974).

Beləliklə, antiteza formanın məzmunu parlaqlaşdırdığı, məzmunun isə formaya yön verib onu mənalandırdığı bir kəsişmə nöqtəsidir. Bədii mətnlərdə bu fiqurun müvəffəqiyyəti onun süni dekor olmamasından, ideya-bədii məqsədlə üzvi bağ qurmasından asılıdır: əgər qarşılaşdırma hadisə və obrazların semantik yükünə bağlıdırsa, antiteza mətni ritmləşdirir, oxunuşu dərinləşdirir, estetik təcrübəni isə həm hissi, həm də intellektual səviyyədə zənginləşdirir (Abrams, 1999; Wales, 2011; Leech, 1969).Antiteza üslubi fiqur kimi bəzi funkisonal xüsusiyyətlər daşıyır:

1. Estetik funksiya – Antiteza mətndə sadəcə məna ifadə etmək üçün istifadə edilmir. O, həm də mətnin dinamikasını artırmaq, obrazlılığı gücləndirmək və oxucunun emosiyalarını oyatmaq kimi vəzifələri yerinə yetirir. Oxucun emosiyalarını oyatmaq məqsədilə antiteza, bir-birinə təzad təşkil edən fikirləri qarşı-qarşıya qoyaraq gərginlik yaradır. Bu gərginlik isə oxucunu passiv izləyicidən aktiv iştirakçıya çevirir. Beləliklə, oxucu hansı hissin daha üstün olduğunu, hansı fikrin daha doğru olduğunu qiymətləndirməyə cəhd edir. Həmçinin, antitezanın istifadə edildiyi cümlələr daha çox paralel sintaktik quruluşlarla qurulduğundan mətndə ritmik axın və ahəng yaranır. Bu isə mətni daha dinamik, oxunaqlı, təsirli və yadda qalan edir.
2. Semantik-fəlsəfi funksiya – antiteza insan düşüncəsinin ikili təbiətini, dualist quruluşunu bədii şəkildə əks etdirir. Fəlsəfi cəhətdən baxdıqda dünyanın ziddiyyətlər üzərində qurulduğunu görə bilərik. Antitezanın məqsədi məhz bu ziddiyyətləri kontrastlı şəkildə təqdim edərək oxucunu gerçəkliyin müxtəlif yanlarını eyni anda dərk etməyə sövq etməkdir.O, həmçinin yalnız mövcud olan dəyərləri göstərmək üçün deyil, bəzən də bilik və dəyərləri sorğulamaq, şübhə yaratmaq üçün istifadə edilir.
3. İdeoloji funksiya – Antiteza ideoloji məzmunun ifadəsi və ifşası üçün də mühüm əhəmiyyət kəsb edən stilistik vasitədir. Bu zaman fikir qarşıdurması yalnız fərdi deyil, həm də ictimai və siyasi səviyyədə baş verən ziddiyyətlərin simvolik təzahürü kimi çıxış edir. Antiteza, xüsusən siyasi, ideoloji və ya totalitar yüklü mətnlərdə istifadə olunur. Müəllif rejimin ikili standartlarını ifşa edir. Bəzən isə müəllif bu üslubi fiqurdan öz mövqeyini oxucuya dolayı yolla çatdırmaq üçün istifadə edir. O, öz baxışını birbaşa deyil, üstüörtülü şəkildə, ziddiyyətli ifadələri qarşılaşdıraraq verir. Belə halda, oxucu bir mövqe seçməyə məcbur olur və nəticədə ideoloji mesaj daha düşündürücü və təsirli hal alır. Antiteza müxtəlif dəyərlərin, ideologiyaların və dünyagörüşlərinin toqquşmasını mücərrəd deyil, konkret ifadəli şəkildə təqdim edir.

Ziddiyyət ifadə edən digər üslubi fiqur olan oksimoron təbiətən bir-birinə əks görünən anlayışlarının eyni ifadə vahidində (söz birləşməsi, cümlə, bəzən də mətnin mikrosəviyyəsində) yan-yana gətirilməsindən doğur. Termin etimoloji baxımdan yunan mənşəlidir və "iti/ağıllı" (oxys) ilə "ağılsız/küt" (moros) köklərinin birləşməsinə gedib çıxır; elə buna görə də anlayış özü daxilən ziddiyyətli bir "mənaca gərginlik" daşıyır (Lanham, 1991; Wales, 2014). Oksimoron məzmunu yalnız "şok effekti" ilə yükləmir; burada zidd qarşılıqlar bir-birini sırf inkar etmək üçün deyil, paradoksal həqiqəti açmaq üçün toqquşdurulur. Quin (1982) bunu "zahirdə zidd terminlərin daha dərin

(paradoksal) həqiqəti üzə çıxarmaq üçün bir araya gətirilməsi" kimi xarakterizə edir.

Nəzəri baxımdan oksimoron formayla məzmunun kəsişmə nöqtəsidir: ifadə səviyyəsində yarımçıq ləğv, məna səviyyəsində isə tamamlayıcı qarşıdurma yaradır. Məsələn, "sweet sorrow" (şirin kədər), "deafening silence" (kar edəcək sükut) tipli klassik nümunələrdə hissin iki ucu bir anda aktivləşir; oxucu həm semantik dissonansı, həm də emosional rezonansı eyni vaxtda yaşayır. Bu, yaddaşda iz buraxan ikiqat registr qurur: bir tərəfdən, diqqəti yönəldən selektiv paradoks, digər tərəfdən, müəllifin dünyagörüşünü işarələyən estetik mövqe (Leech, 1969; Empson, 1953). Belə qənaətə gəlmək olar ki, güclü oksimoron o zaman alınır ki, zidd anlayışlar süni effekt üçün deyil, mətnin ideya sistemində həqiqətən çatışmayan boşluğu doldurmaq, ifadə olunması çətin olan halı "tutmaq" üçün işlədilir.

Ədəbiyyatşünaslıq ənənəsində oksimoron həm lokal (söz birləşməsi: "qara günəş"), həm də məzmuni-makro səviyyədə (personajın paradoksal vəziyyəti, kompozisiyada "parlaq qaranlıq" tonallığı) baş verə bilər. Araşdırmalar göstərir ki, müasir mətndə ən təsirli oksimoronlar məhz makroparadokslardır: qəhrəmanın həm günahkar, həm də qurban kimi təqdim edilməsi; yaxud "sakit qiyam" tonunda qurulan narrativ. Bu, oxucunu passiv müşahidəçidən aktiv şərhçiyə çevirir və mətnin çoxqatlı oxusunu təmin edir (Wales, 2014; Empson, 1953). Emosional-etik gərginliyi gücləndirməsi və obraz psixologiyasını dərinləşdirməsi səbəbilə oksimoron yerli poeziya ənənəsində xüsusi yer tutur; bu istiqamətdə terminoloji izah və funksional bölgü də mərhələli şəkildə sistemləşir. Bu fakt oksimoronu "bəzək"dən çox, müəllif dünyagörüşünü estetik və tənqidi planlar arasında birləşdirən mexanizm kimi göstərir.

Oksimoronun funksiyaları onun sadəcə bədii ziddiyyət yaratmaq deyil, həm də dərin mənalar sistemini qurmaq imkanını nümayiş etdirir. Bu üslubi fiqur semantik səviyyədə bir-birinə zidd anlayışları eyni məkan daxilində toqquşdurmaqla, mənanın çoxqatlılığını və estetik gərginliyi artırır. Oxucu "living death" kimi ifadələrlə qarşılaşanda həm dilin paradoksal təbiətini, həm də müəllifin gizli niyyətini duyur. Beləliklə, oksimoron dilin imkanlarını genişləndirir, reallığın çoxmənalılığını açır və semantik dərinlik yaradır.

İdeoloji baxımdan oksimoron cəmiyyətdəki və mədəniyyətdəki qarşıdurmaları bədii formada açmaq üçün mühüm vasitədir. Yazıçılar "holy war", "peaceful aggression" kimi paradoksal ifadələrdən istifadə edərək sosial və siyasi ziddiyyətləri nümayiş etdirirlər. Bu cür ifadələr oxucunu dominant ideyaları sorğulamağa, reallığın ikiüzlülüyünü dərk etməyə vadar edir. Məsələn, "The holy war destroyed everything sacred" cümləsindəki oksimoron həm dini, həm də ideoloji təzadın mahiyyətini göstərir. Beləcə, oksimoron təkcə bədii vasitə deyil, həm də ideoloji tənqid forması kimi çıxış edir.

Fəlsəfi funksiyası baxımından oksimoron insan varlığının paradoksal mahiyyətini əks etdirir. "Bitter truth" və ya "cruel kindness" kimi ifadələr insan təcrübəsinin ziddiyyətli, lakin ayrılmaz təbiətini göstərir. Bu cür oksimoronlar varlığın və mənanın nisbi xarakterini açır: həyat və ölüm, azadlıq və məhdudiyyət kimi anlayışların bir-birini inkar etmədən tamamladığını bildirir. Fəlsəfi mətnlərdə "silent scream of the soul" kimi oksimoronlar həm mənəvi ağrını, həm də ifadə olunmayan emosiyanı dilə gətirir.

İroniya və satira səviyyəsində isə oksimoron sosial reallıqları və insan davranışındakı paradoksları açmaq üçün xüsusi bədii gərginlik yaradır. "Serious joke" və ya "honest lie" kimi ifadələr həm gülməli, həm də düşündürücü təsir bağışlayır. Məsələn, "His honest lies made him the most trusted politician" kimi cümlədəki oksimoron həm ironik, həm də satirik məna daşıyır — o, ikiüzlülüyü və riyakarlığı açır. Bu fiqur satirik diskursda sosial tənqidin incə alətinə çevrilir.

Beləliklə, oksimoron semantik dərinlik, ideoloji təhlil, fəlsəfi düşüncə və ironik təsir vasitəsilə mətnin çoxplanlı strukturunu formalaşdırır. O, həm dilin, həm də düşüncənin sərhədlərini genişləndirərək, bədii reallığın paradoksal, lakin ahəngdar bütövlüyünü yaradır.

Ziddiyyət ifadə edən digər üslubi fiqur olan kinayə, sözün səthdə görünən mənası ilə müəllifin (və ya danışanın) nəzərdə tutduğu əsl məna arasında qəsdən yaradılmış açıq ziddiyyətdir. Burada "oyun" sadə sarkazm və ya bəzək xətrinə paradoks deyil; məna bilavasitə kontekst, səs tonu, önbilgi və oxucu ilə "gizli razılaşma" üzərində qurulur. Oxucu səthdə deyilənə inanmır; əksinə, onu "çevirməklə" gizli niyyəti bərpa edir. Bu bərpa prosesi kinayənin həm estetik, həm də idrak (kognitiv) gücünü təşkil edir: bir tərəfdən gərginlik və məsafə yaradır, o biri tərəfdən tənqidi düşünməyi işə salır (Booth, 1975; Hutchien, 1994).

Mənzərəni praktik baxımdan belə ifadə etmək olar:

Səthi məzmun (literal) ilə niyyət (intended meaning) toqquşur; toqquşma nə qədər aydın və qəsdəndirsə, kinayə bir o qədər "oxunaqlı" olur (Booth, 1975).

Kinayəni metafora, mübaliğə və digər fiqurlardan fərqləndirən əsas cəhət, məhz ziddiyyətin kommunikativ strategiya olaraq qurulmasıdır: metafora bənzətmə-paralelliklə yeni məna yaradırsa, kinayə qarşılaşdırma və məsafə ilə "sözün özünə qarşı çıxır". Beləliklə, güclü kinayə iki şərti qoruyur: (1) Kontekst siqnalları (tonu, kompozisiya, "öz-özünə çox ciddi" səslənən absurd iddia və s.) aydındır; (2) Etik/ideoloji mövqe gizlədilmir, sadəcə dolayı göstərilir. Bu səbəbdən kinayə həm üslubi fiqur, həm də sosial-

tənqidi optikadır: söylənəni təsdiqləmir, ifşa edir (Hutchien, 1994; Fairclough, 1989/2014).

Sarkazm hər zaman kinayə deyil: sarkazm daha sərt, açıq aqressiv yük daşıyır; kinayə isə çox vaxt "sakit məsafə" və daxili ironik gülümsəmə ilə işləyir (Hayman, 1998; Uels, 2014). Kinayənin "yumor"la kəsişməsi də bu nöqtədədir: gülüş ifadə ola bilər, amma məqsəd çox vaxt tənqidi məsafə yaratmaqdır (Gibbs & Coulston, 2007).

Kinayə ən yaxşı halda "gizli razılaşma estetikasını" qurur: müəllif işarə edir, oxucu bərpa edir. Bu dialoq alınanda kinayə nə "qeyri-müəyyənlik", nə də "quru sarkazm"dır; o, mənanı ziddiyyət üzərindən möhkəmləndirən intellektual bədii texnikadır. Alınmayanda isə ya açıq istehzaya, ya da anlaşılmaz imaya çevrilir. Buna görə də kinayə üçün kontekstin aydın siqnalları (intertekst, səs, ton, situasiya) və oxucu kompetensiyası həlledicidir.

İroniya bədii və intellektual təfəkkürün ən mürəkkəb ifadə formalarından biridir. Onun əsas məqsədi oxucu və müəllif arasında gizli bir "mənaca məsafə" yaratmaqdır. Linda Hatçienin qeyd etdiyi kimi, ironiya "nə deyildiyini deyil, nə deyilmədiyini göstərən" üslubi mexanizmdir (Hutchien, 1994). Ədəbiyyatda ironiyanın bir çox forması mövcuddur və hər biri reallığı fərqli bucaqdan təqdim edir.

1. Verbal ironiya (verbal irony)**:** Verbal ironiya ən çox rast gəlinən formadır. Burada müəllif və ya qəhrəman dediyi ilə düşündüyü arasında ziddiyyət yaradır. Başqa sözlə, ifadənin səthi mənası ilə gizli mənası bir-birinə qarşı çıxır. Məsələn, Ceyn Austinin "Pride and Prejudice" (1813/2008) romanının başlanğıc cümləsində "It is a truth universally acknowledged, that a single man in possession of a good fortune, must be in want of a wife" ifadəsi açıq şəkildə ironikdir, çünki müəllif bu "universal həqiqət"i əslində tənqid edir. Eyni zamanda Conatan Sviftin "A Modest Proposal" (1729/2009) əsərindəki "eating Irish babies to solve poverty" ideyası da verbal ironiyanın sarkastik formasıdır - müəllif burada reallığın amansızlığını məhz absurda çevirməklə göstərir.

2. Situasiya ironiyası (situational irony)**:** Situasiya ironiyası hadisələrin gözlənilən nəticə ilə faktiki nəticə arasında ziddiyyət yaratdığı hallarda meydana çıxır. Bu, çox zaman həyatın öz paradokslarını açır. O. Henrinin "The Gift of the Magi" (1906/2008) hekayəsində ər öz saatını satıb arvadına daraq, arvad isə saçını satıb ərinə saat üçün zəncir alır. Hər iki qəhrəmanın fədakarlığı ironik şəkildə hədiyyələrin mənasızlaşmasına gətirir - bu, həm sentimental, həm də tragik ironiyadır.

3. Drammatik ironiya (dramatic irony): Dramatik ironiyada oxucu və ya tamaşaçı obrazlardan daha çox şey bilir. Bu bilik fərqi gərginlik və emosional dərinlik yaradır. Şekspirin "Romeo and Juliet" (1597/2012) əsərində Cülyetta ölmüş kimi görünəndə Romeo onun doğrudan da öldüyünə inanır və özünü öldürür. Tamaşaçı isə hadisənin həqiqətini bildiyindən faciə daha təsirli olur. Bu növ ironiya emosional təsiri maksimum dərəcədə gücləndirir.

4. Struktur ironiyası (structural irony)**:** Struktur ironiyası bütöv bir mətndə müəllifin və ya nəqlçinin dünyagörüşü arasındakı fərqdən yaranır. Vayn K. Bus bunu "authorial irony" adlandırır (Booth, 1974). Mark Tvenin "The Adventures of Huckleberry Finn" (1884/2008) əsərindəki uşaq nəqlçi Heklberri reallığı sadəlövhcəsinə təsvir edir, amma oxucu onun dediklərindəki sosial tənqidi qatları görür. Bu, ironiyanın struktur səviyyədə qurulmuş formasıdır.

5. Romantik ironiya (romantic irony): Romantik ironiyada müəllif öz əsərinin süni təbiətini bilərəkdən göstərir. Fridrix Şleqel və digər romantiklər bu ironiya formasını "öz-özünü məhv edən incəsənət" kimi qiymətləndirirdilər. Məsələn, Laurens Sternin "Tristram Shandy" (1759-1767/2009) romanında müəllif hadisələrin axarını tez-tez pozur, öz yazı prosesini parodiya edir - bu, həm özünüşüurlu, həm də metatextual ironiya nümunəsidir.

6. Sokratik ironiya (socratic irony)**:** Bu ironiya növü dialektik düşünməyə əsaslanır. Sokratın "mən heç nə bilmirəm" prinsipi kimi, müəllif və ya danışan tərəf özünü bilməz kimi göstərir ki, qarşı tərəf öz ziddiyyətlərini üzə çıxarsın. Bu, həm fəlsəfi, həm də pedaqoji funksiya daşıyır. Platon dialoqlarında bu üsul bilik paradokslarını açmaq üçün istifadə olunur.

7. Kosmik ironiya (cosmic irony)**:** Kosmik ironiya insanın taleyi üzərindəki nəzarətsiz qüvvələrin: "Tale", "Tanrı" və ya "Təbiət"in ironik müdaxiləsini ifadə edir. Tomas Hardinin romanlarında qəhrəmanların taleyinin qəfil dəyişməsi bu növə nümunədir. Məsələn, "Tess of the d'Urbervilles" (1891-2008) əsərində Tessin faciəsi insan iradəsinin kosmik ədalətsizlik qarşısında acizliyini göstərir.

Beləliklə, ironiya müxtəlif formalarda reallığı həm güldürərək, həm düşündürərək açır. Verbal ironiyadan kosmik ironiyaya qədər bütün bu növlər insan təcrübəsinin çoxqatlı, bəzən isə paradoksal təbiətini bədii dildə təcəssüm etdirir.

Bu üslubi fiqurların həqiqi mənası yalnız kontekst daxilində tam başa düşülür. Paul Simpson bunu "contextual stylistic" adlandırır. Onun araşdırmalarına görə bədii və ya stlistik ifadənin mənası sabit, dəyişməz və hər zaman eyni şəkildə başa düşülən olmur. Məsələn, sadə bir cümlə belə ton, ironiya, ifadə vasitələri və kontekst dəyişdikcə fərqli mənalar daşıya bilər: "what a beautiful girl!" Səmimi bir konteksdə bu ifadə tərif kimi, kinayəli bir konteksdə isə tənqid kimi başa düşülür. Simpsonun fikrincə bir ifadənin necə başa düşüləcəyi yalnız müəllifin yazdığına deyil, həmçinin

oxucunun mədəni təcrübəsinə, intellektual səviyyəsinə və zehni səviyyəsinə bağlıdır (Simpson, 2004).

Bəzi hallarda antiteza, oksimoron və kinayənin birlikdə işlənməsi mətnə çoxqatlı semantik gərginlik qazandırır: antiteza ideya səviyyəsində açıq qarşıdurma yaradır, oksimoron ifadə qatında paradoksal mənanı sıxlaşdırır, kinayə isə səthi məna ilə müəllif niyyəti arasında məsafə yaradaraq şərh ehtiyacını artırır. Bu birləşmə həm forma, həm də məzmun planında dərinlik yaradır və oxucunu kontekstə əsaslanan, tənqidi oxuya sövq edir.

Ziddiyyət ifadə edən antiteza, oksimoron və kinayə bədii mətnlərdə sadəcə estetik ifadə vasitələri kimi deyil, həmçinin üslubi gərginliyin və məna genişliyinin formalaşdırılmasında əhəmiyyətli rolu olan komponentlər kimi çıxış edirlər. Bu fiqurlar vasitəsilə yazıçı oxuculara yalnız birbaşa fikir təqdim etmir, onu daha dərin düşünməyə sövq edən çoxqatlı semantik sistemlə qarşı-qarşıya qoyur. Beləliklə, antitezanın vurğulayıcı kontrastı, oksimoronun paradoksal məzmunu və kinayənin zahiri ilə ziddiyyət təşkil edən alt mənası birlikdə mətnin ideoloji və emosional dərinliyini artırır.

Aparılmış təhlillərdən belə nəticəyə gəlmək olar ki, bu üslubi fiqurların funksiyası təkcə obrazlı ifadə ilə kifayətlənmir, həm də müəllifin ictimai mövqeyinin, estetik niyyətinin və ideoloji fikrinin daşıyıcısı kimi rol oynuyur. Bu fiqurların stilistik sintezi isə mətnə çoxqatlılıq, dərinlilik və təfsiz açıqlığı qazandırır.

Nəticə

Nəticə olaraq, bu fiqurlar bədii mətndə məna gərginliyinin yaradılması, estetik ziddiyyətin qurulması və müəllif-oxucu münasibətinin intellektual səviyyəyə daşınması baxımından xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Kontekstual yanaşma isə bu fiqurların poetik məqsədini və real funksional yükünü daha əhatəli və aydın şəkildə üzə çıxarır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Abrams, M.H. (1999). *A glossary of literary terms* (7th ed.). Harcourt Brace College Publishers.
2. Austin, J. (1813/2008). *Pride and prejudice.* Oxford University Press.
3. Booth. W.C. (1974). *A rhetoric of irony*. University of Chicago Press.
4. Coulson, S. (2001). *Semantic leaps: Frame-shifting and conceptual blending in meaning construction.* Cambridge University Press.
5. Empson, W. (1953).*Seven types of ambiguity* (3rd ed.). Chatto & Windus.
6. Gibbs, R.W. (1994). *The poetics of mind: Figurative thought, language and understanding.* Cambridge University press.
7. Hardy, T. (1891/2008). *Tess of the d'Urbervilles*. Oxford University Press.
8. Henry, O. (1906/2008). *The gift of the magi.* The four million (1, 16-25). Oxford University Press.
9. Hutchien, L. (1994). *Irony's Edge: The Theory and Politics of Irony.* Routledge.
10. Lanham, R. A. (1991). *A handlist of rhetorical terms* (2nd ed.). University of California Press.
11. Leech, G.N. (1969). *A linguistic guide to English poetry.* Longman.
12. Orwell, G. (1949). *Nineteen eighty-four*. Secker & Warburg.
13. Quinn, A. (1982). *Figures of speech: 60 ways to turn a phrase.* Hermagoras Press.
14. Simpson, P. (2004). *Stylistic: A resource book for students.* Routledge.
15. Sterne, L. (1759–1767/2009). *The life and opinions of Tristram Shandy, gentleman.* Oxford University Press.
16. Swift, J. (1729/2009). *A modest proposal and other writings.* Penguin Classics.
17. Shakespeare, W. (1597/2012). *Romeo and Juliet.* Oxford University Press.
18. Twein, M. (1884/2008). *Adventures of Huckleberry Finn.* Oxford University Press.
19. Verdonk, P. (2002). *Stylistics.* Oxford University Press.
20. Wales, C. (2014). *A dictionary of stylistics* (3rd ed.) Routledge.

DOİ: 10.32010/YFDY3369

MÜASİR İNGİLİS DİLİNDƏ ZAMAN VƏ MƏKAN BİLDİRƏN SÖZLƏRİN SEMANTİKASI

Vüsalə Novruz SƏFƏRLİ
Azərbaycan Dillər Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0001-8566-1611
E-mail: ladyvus21@gmail.com

Xülasə: Obyektiv gerçəkliyin əsas xüsusiyyətlərindən olan zaman məkanla bərabər insanların həyatında mühüm rol oynayır.İnsan öz həyatının bütün sahələrində zaman faktoru ilə üzləşir.Bu nöqteyi -nəzərdən zaman kateqoriyası, onun mahiyyəti, zamanın ifadə üsulları ilə bağlı məsələlər elm sahələrini təmsil edən tədqiqatçıların və dilçilərin diqqətini cəlb etmişdir.Zaman və insan həmişə fəlsəfi problemlər sahəsinə aid olan məsələdir.Zamanla bağlı olan və zaman proseslərinin uzunluğunu ölçmək zərurəti zaman ölçülməsi vasitələrinin meydana gəlməsinə səbəb oldu.
Açar sözlər: temporal leksikada zaman anlayışı, zaman mənalı leksikanın ideoqrafik təsviri, zaman mənalı sözlərin differensiyası, zaman zərflərinin funksionallığı, temporal leksik vahidlərin nitqdə funkisonallığı.

SEMANTICS OF TIME AND PLACE WORDS IN MODERN ENGLISH

Vusala Novruz SAFARLİ
Azerbaijan University of Languages
Orcid: https://orcid.org/0009-0001-8566-1611
E-mail: ladyvus21@gmail.com

Abstract: Time, one of the main characteristics of objective reality plays an important role in people's life along with space.Man faces in time factor in all areas of his life.From this point of view, issues related to the category of time, its essence and methods of expressing time have attached the attention of researchers and linguistics representing various scientific fields.Time and space have always been issues that belong to the field of philosophical problem s.The need to measure the length of time related and temporal prosesses led to the emergence of time measurement means.
Keywords: concept of time in the temporal lexicon, ideographic representation of temporal lexicon, differentiation of time -meaning words, functionability of time adverbs, functionability of temporal lexical units in speech.

СЕМАНТИКА СЛОВ ВРЕМЕНИ И ПРОСТРАНСТВА В СОВРЕМЕННОМ АНГЛИЙСКОМ ЯЗЫКЕ

Вусала Новруз САФАРЛИ
Азербайджанский университет языков
Orcid: https://orcid.org/0009-0001-8566-1611
Электронная почта: ladyvus21@gmail.com

Резюме: Время,одно из основных характеристик объективной реальности, играет важную роль в жизни людей, наряду с пространством.Человек сталкиваются с факторам времени во всех сферах своей жизни.С этой точки зрения вопросы связанные с категорией времени,ее сущностью и способами выражения времени, привлекают внимание исследователей и лингвистов, представляющих различные наручные направления.Время и пространство всегда были вопросами, относящимся к области философических проблем.Необходимость измерения длительности временных процессов привела к появлению способы измерения времени.
Ключевые слова: понятие времени во временном лексиконе, идеографическое представление временного лексиконе, дифференциация слов, имеющих значение времени; функциальность наречий времени, функциальность временных лексических единиц в речи.

Giriş

Obyektiv gerçəklikdə zaman və insan arasında münasibətlərin nəticələrini ifadə edən dil vahidləri zaman və ya temporal məna, anlam və anlayış sahəsini təmsil edir. Gerçəkliyin zaman strukturunun dildə insanın tərəfindən mənim sənilməsində iştirak edən morfoloji, leksik və sintaktik vahid lərin mütəşəkkil sistemi vardır. Bu dil vahidləri tərkibinə görə müxtəlif olub həm məzmun, həm də funksional planda təzahür edir.

Məzmun planında müxtəlif dillərdə dilin ayrı-ayrı səviyyələri üçün temporal mənası aşkar olan vahidlər fərqləndirilə bilər. Morfoloji səviyyədə belə vahidləri xüsusi zaman morfemləri, leksik səviyyədə zaman anlayışlı sözlər və ya temporal leksika, sintaktik səviyyədə sintaktik konstruksiyalar təmsil edir. Funksional planda müxtəlif dillərdə zaman məzmununun ifadə üsulları baxımından ixtisaslaşmış dil vahidləri vardır.

Temporal leksikaya zaman anlayışı olan sözlər daxildir. Onları temporal sözlər də adlandırırlar. Bir çox müəlliflərin fikrinə görə, zaman mənalı sözlərdə gerşəkliyin zaman münasibətlərinin bir-birini əvəzetmə ardıcıllığı ilə bağlı olan təbii proseslər üzərindəki müşahidələr öz təsbitini tapır. Zaman proseslərinin uzunluğunu ölçmək zərurəti zamanın ölçülməsi vasitələrinin meydana gəlməsinə gətirib çıxardı ki, bu da zamanın ölçü vahidlərini bildirən müvafiq qrup sözlərin üzə çıxması ilə nəticələndi.

Rus dilində zaman mənalı leksikanın öyrənilməsində V.V. Morkovkinin apardığı tədqiqat xüsusi əhəmiyyət daşıyır. O, sözləri ənənəvi əlifba prinsipi ilə deyil, məna yaxınlığına əsaslanaraq ideoqrafik lüğətlərdə qruplaşdırmışdır. Bu yanaşma temporal leksikanın semantik imkanlarının daha aydın izahına şərait yaratmışdır. (Morkovkin, 1977)

Rus dilində temporal isimlərin, sifətlərin və zərflərin ifadə etdiyi zaman mənalarının müfəssəl və dərin təhlili T.A.Lisitsina tərəfindən verilmişdir. Tədqiqatçı qeyd edilən temporal leksikanın semantik təsnifatı üçün nitq momenti ilə əlaqənin (nisbətin) olub-olmadığı əlamətini götürür. Bu əlamətə əsasən bütün temporal leksika iki böyük leksik semantik qrupu bölünür: 1) nisbi zaman mənalı leksika; 2) qeyri-nisbi zaman mənalı leksika. Birinci qrup üçün əsas əla mət nitq momenti ilə əlaqənin olması, ikinci qrup üçün əsas əlamət nitq momenti ilə əlaqənin olmamasıdır. Hər bir qrup mikroqruplara ayrılır və onların ümumi və fərqli cəhətləri aş karlanır. Dəqiq müəyyənləşdirilmiş semantik meyarlara əsaslanan və bütün temporal leksikanı əhatə edərək təqdim edən bu təsnifatı rus dilinin temporal leksikasının təsnif edilməsində uğurlu addım saymaq olar. (Lisitsyna, 1976)

A.X. Aşkarovanın yanaşması temporal leksikanın tədqiqində diqqətəlayiqdir. Alim ingilis, rus və alman dillərinin materialları əsasında leksik-semantik zaman makrosahəsində müşahidə olunan prosesləri araşdıraraq, zamanın obyektiv müxtəlifliyini izah etmək üçün mücərrədləşmə prinsipindən istifadə etmişdir. Onun nəticələrinə görə, zaman makrosahəsi beş əsas heterogen leksik-semantik sahədən ibarətdir: LSS I – təbiət hadisələrinin hissi qavranılan təbii sikllər (təbiət zamanı); LSS II – insan həyatının mərhələlərinə aid sikllər (insan zamanı); LSS III – zamanın konkret ölçülməsi ilə bağlı vahidlər (sosial zaman); LSS IV – ümumiləşdirilmiş zaman; LSS V – nisbi zaman. (Askarova, 1992)

Temporal leksikanın zaman mənalarının ətraflı şəkildə diferensiasiyasını araşdıran mühüm işlərdən biri M. Rudometkinanın tədqiqatıdır. Müəllif bu araşdırmanı ingilis dili materialları üzərində aparmış və zaman anlayışlı sözləri üç əsas semantik qrupa bölmüşdür: lokalizatorlar, korrelyatorlar və modifikatorlar. Hər bir əsas qrup öz daxilində yarımqruplara ayrılır. Belə ki, lokalizatorlar zaman ölçüləri və triada yarımqruplarını əhatə edir; korrelyatorlar öncəlik, eynizamlılıq, sonralıq və aralıq nisbətlərinə görə fərqləndirilir; modifikatorlar isə uzunluq, təkrarlanma və həddbildirən vahidlərlə xarakterizə olunur. (Rudometkina, 1972)

Müasir ingilis dilində müxtəlif üslublu mətnlərdə zaman zərflərinin funksionallığına həsr olunmuş tədqiqat istər bütövlükdə bir nitq hissəsi kimi zərf haqqında bilgilərin zənginləşdirilməsi, istərsə də temporal leksik vahidlərin nitqdə funksionallığı baxımından maraq doğurur. Burada zərflər, M.İ.Rudometkinanın tədqiqatında olduğu kimi, lokalizatorlar, korrelyatorlar və modifikatorlar qrupuna bölünərək təsnif edilir. (Rudometkina, 1972)

T. Deşeriyeva öz məqaləsində zaman kateqoriyasını fiziki, fəlsəfi və dilçilik baxımından araşdıraraq müxtəlif terminlərdən istifadə etmişdir: "zaman kateqoriyasının linqvistik aspekti", "linqvistik zaman" və "dil zamanı formaları". Müəllif "linqvistik aspekt" və "linqvistik zaman" anlayışlarını sinonim kimi işlədərək qeyd edir ki, bu terminlər vasitəsilə zaman kateqoriyasının fiziki və fəlsəfi aspektlərinin dil vasitələrində əks olunma yolları nəzərdə tutulur. "Dil zamanı formaları" dedikdə isə zaman münasibətlərinin morfoloji, sintaktik, leksik və kontekstual üsullarla ifadəsi nəzərdə tutulur. (Desherieva, 1975)

Qərbi Avropa dilləri üzərində aparılan araşdırmalarda "linqvistik zaman" anlayışı tez-tez "qrammatik zaman" anlayışı ilə eyniləşdirilir və bu, əsasən felin zaman-tərz sistemindəki ifadələrə aid edilir.

Qrammatik zamanın izahında ənənəvi yanaşma üstünlük təşkil edir: burada obyektiv real zamanın dil vahidləri ilə əks olunması vurğulanır və real zaman qrammatik zamanla müqayisə edilir. Bu fərq ondan irəli gəlir ki, "qrammatika" anlayışı tarixi olaraq dilin strukturunu — sözlərin dəyişmə və birləşmə qanunauyğunluqlarını göstərmişdir. Bu mənada qrammatika obyektiv xarakter daşıyır və dilin daxili mexanizmini əks etdirir.

Felin zaman formalarını dəqiqləşdirən və ya müşayiət edən, bu formaların qrammatik mənaları ilə oxşar mənalar ifadə edən leksik zaman göstəriciləri, yaxud zamanın leksik göstəriciləri anlayışı XX əsrin 60-cı illərinin sonlarından etibarən dilçilik

ədəbiyyatında istifadə edilməyə başlanır. Həmin anlayışın meydana çıxması A.V. Bondarkonun funksional-semantik kateqoriyalar və E.V.Qulıqa və E.İ. Şendelsin leksik-qrammatik, yaxud qrammatik-leksik sahələr haqqında nəzəriyyələrinin inkişafı ilə bağlı olmuşdur. (Bondarko, 1984, s. 34) Məlum olduğu kimi, belə sahələrin strukturu nüvə və ya mərkəzdən, üstəgəl onunla qarşılıqlı əlaqədə olan periferiyadan ibarət olur. Sahənin strukturunda nüvə və ya mərkəz funksiyasını qrammatik kateqoriyalar, periferiya funksiyasını leksik, leksik-qrammatik və digər dil vasitələri yerinə yetirir.

Çox vaxt leksik və leksik-qrammatik vasitələri bir birindən fərqləndirmədən ümumi şəkildə leksik vasitələr adı altında təqdim etmişlər. Leksik vasitələrə adətən zaman zərfləri, temporal isimlərin sözönü + hal şəkilçiləri ilə əmələ gətirdikləri birləşmələr, temporal isimlərin sifət və əvəzliklərlə birləşmələri aid edirlər.

Müxtəlif dillərin materialı üzrə zamanın leksik ifadə vasitələrinin semantikasının və funksionallığının öyrənilmə sinə həsr edilmiş tədqiqat işlərində —zamanın leksik göstəriciləri («лексические показатели времени»), —zamanın leksik dəqiqləşdiriciləri («лексические уточнители време ни»), —zamanın leksik müşayiətçiləri(«лексические сопроводители времени»), "zamanın leksik indikatorları («лексические индикаторы времени»), zamanın leksik lokalizatorları («лексические локализаторы времени»), —zamanın leksik təyinediciləri (лексические определители времени) və s. terminlərə rast gəlinir. Göründüyü kimi, bu terminlərdə zamanın leksik ifadə vasitələrinin əsas təyinatı, yəni felin zaman formaları ilə ifadə olunan zaman mənalarının göstəricisi, müşayiətçisi, dəqiqləşdiricisi, indikatoru, lokalizatoru olduğu bildirilir, vurğulanır.

Hər bir dil üçün zaman mənasını ifadə edən bütün leksik vahidlərin cəmi temporal leksika adlanır. Bu leksika gerçəkliyin konseptual modelindəki abstrakt zaman təsəvvürünü əks etdirir və həmin konseptin dil vasitələri ilə təqdim olunmasına xidmət edir.

Temporal leksikanın bəzi xüsusiyyətləri onun ayrıca araşdırma mövzusu kimi nəzərdən keçirilməsinə imkan yaradır. Ən əvvəl, bu, zaman anlayışını ifadə edən vahidlərin dilin ümumi sistemində tutduğu mövqenin müəyyənləşdirilməsi və onların obyektiv reallıqla qurduğu əlaqələrin xarakterinin öyrənilməsini zəruri edir. İngilis dilində temporal leksika müxtəlif lüğət mənbələri əsasında müəyyənləşdirilmişdir. Bu məqsədlə həm izahlı, həm də tərcümə lüğətlərindən – A.S. Hornby-nin Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English (Vol. 1–11, 1982), Большой англо-русский словарь və Cambridge Advanced Learner's Dictionary elektron variantından – istifadə olunmuşdur. Buradan seçilən leksik vahidlər arasında zaman mənasının əsas olduğu sözlər götürülmüşdür və bu seçimin əsas meyarı time sözü və onun ideoqrafik sinonimlərinin işlənməsi olmuşdur.

Qeyri-nisbi zaman qrupuna daxil olan sözlər müxtəlif semantik meyarlara görə təsnif olunur:

I. Müddəti dəqiq müəyyən edilən kəsiklər. Bu qrupa beynəlxalq qəbul olunmuş ölçü vahidləri – saniyə, dəqiqə, saat, gün, həftə, ay, il, əsr və minillik kimi zaman vahidləri daxildir. Burada hər bir vahid özündən sonrakını əhatə edir; məsələn, il ayları, ay həftələri, gün isə saatları özündə birləşdirir.

II. Müddəti qeyri-müəyyən kəsiklər. Bu bölmədə üç alt qrup fərqləndirilir: ümumi zaman anlayışını bildirən sözlər (vaxt, dövr, mərhələ və s.); böyük zaman intervalını əks etdirən vahidlər (era, epoxa, əbədiyyət və s.); ən qısa zaman hissələrini ifadə edən leksik vahidlər (an, ləhzə, moment və s.).

III. Əsasən müəyyən müddətli kəsiklər. Bu qrupa daha konkret və dövri xarakter daşıyan ifadələr daxildir. Onlar iki hissəyə bölünür: ilin fəsillərinin adları (yaz, yay, payız, qış); günün hissələri – ümumi mərhələlər (səhər, günorta, axşam, gecə) və günəşin mövqeyinə görə ayrılan vaxtlar (sübh, gün çıxan, gün batan, gecəyarı və s.).

IV. Aylar və həftənin günləri. Bu alt qrupun tərkibində ilin aylarının adları və həftə günləri göstərilir. III və IV qruplar bir-birini tamamlayır; hər ikisi həm müəyyən vaxt kəsiklərini ifadə edir, həm də təkrar olunan dövri xarakter daşıyır.

Müasir ingilis dilinin leksik-semantik sistemində də, digər dillərdə olduğu kimi, temporallıq anlayışının əsasını ictimai şüurda mövcud olan və dünyanın konseptual modelinə daxil edilən mühüm zaman anlayışlarını ifadə edən sözlər təşkil edir. Bu baxış bucağından Birinci qrupa daxil edilən qeyri-nisbi zaman vahidləri obyektiv real zamanın həm ingilis, həm də Azərbaycan şüurunda əks olunmasının daşıyıcısı kimi çıxış edir və müxtəlif leksik-semantik variantları ilə temporallığın sosial, məişət, bədii və terminoloji aspektlərini əks etdirir. Qeyd etmək lazımdır ki, zaman münasibətləri yalnız leksik temporal vasitələrlə deyil, dilin bütün səviyyələrinə aid elementlərlə ifadə olunur. Belə ki, morfoloji, sintaktik və frazeoloji vasitələr də leksik temporal vahidlərlə birgə hər bir dil üçün bütöv bir temporallıq sahəsini formalaşdırır.

Lüğətlərdə—zaman sözü birinci mənada —vaxt, müddət olaraq təqdim edilir. —Vaxt sözü üçün lüğət də, yuxarıda gördüyümüz kimi, on məna verilmişdir. —Zaman sözünün bu mənaların hansında işləndiyi göstərilmir. Qeyd edək ki, —vaxt, müddət izahatı, yəni sözlərin arasında vergül işarəsinin qoyulması, lüğətdən istifadə qaydalarına görə, hər iki sözün eyni məna yükünə aid olduğunu bildirdiyi üçün

—müddət mənasına uyğun gəlir. Belə nəticə çıxarmaq olar ki, zaman —vaxtdır, —müddətdir. Hər iki cəhətdən qeyri müəyyənlik yenə göz önündədir.

Zaman və vaxt sözlərinin leksik mənalarının izahında onları eyni semantik qrupda birləşdirən ümumi komponentlər dən ibarət söz və söz birləşmələrinin də nəzərə alınması vacibdir. Həmin sözlərin oxşar sintaktik konstruksiyalarda bir-birini əvəzləyə bilməsini də bədii ədəbiyyat nümunələri əsasında görmək olar.

Zaman anlayışının semantik strukturunda fərqləndirilə bilən mühüm komponentlərdən biri də hadisənin baş verdiyi müəyyən anı və ya nöqtəni ifadə etməsidir. Eyni xüsusiyyəti Azərbaycan dilində «vaxt» sözünün üçüncü mənasında müşahidə etmək mümkündür. Bu mənada «vaxt» hadisənin baş verdiyi və ya baş verəcəyi məqamı bildirir (məsələn: iclasın vaxtı təyin olunub; vaxt yetişdi) və tez-tez fellərdən sonra işlənir.

Zaman və vaxt sözlərinin semantik strukturunu müqayisə etdikdə belə nəticələr əldə edilir (Tahirov, 2007):

Nəticə

«Zaman» anlayışı «vaxt» sözünə nisbətən daha geniş məna daşıyır, lakin Azərbaycan dilinin izahlı lüğətində bunun əksi görünür. Yəni «vaxt» üçün qeyd olunan mənaların hamısı «zaman» üçün də keçərlidir.

Fəlsəfi baxımdan «zaman» materiyanın obyektiv mövcudluq formalarından biri (məkanla yanaşı) kimi dəyərləndirilir, «vaxt» isə belə abstrakt yüklü məna daşımır. Bu səbəbdən fəlsəfi müstəvidə daha çox «zaman» termini işlədilir.

Dilçilikdə terminoloji kateqoriyaların ifadəsində «zaman» sözü istifadə olunur: indiki zaman, keçmiş zaman, gələcək zaman, zaman zərfi, zaman budaq cümləsi və s.

Ümumi termin kimi ingiliscə time leksemi bütün bu mənaları əhatə edir, lakin Azərbaycan dilində tam qarşılıq yoxdur. Bununla belə, ən yaxın ekvivalent «zaman» hesab olunur. Tərcümə lüğətləri göstərir ki, time lekseminə Azərbaycan dilində çoxsaylı sözlər uyğun gəlir. Məsələn: for all time – bütün zamanlarda; from the beginning of time – qədimdən bəri; time flies – vaxt sürətlə keçir; kill time – vaxt keçirmək; time is running out – vaxt tükənir.

Nəticə etibarilə, «time» sözünün Azərbaycan dilində bir neçə qarşılığı vardır, lakin əsasən «zaman» və «vaxt» sözləri ön plana çıxır. Bu iki leksem çox vaxt bir-birini əvəzləsə də, işlənmə üslubu və semantik yükünə görə «zaman» termini üstünlük qazanır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. İngiliscə-azərbaycanca lüğət. (2003). Bakı: Qismət.
2. Tahirov, İ. (2007). Azərbaycan və ingilis dillərində zaman kateqoriyası. Bakı: Nurlan.
3. Аскарова, А. Х. (1992). Семантические процессы в рамках лексико-семантического макрополя времени (на материале русского, английского и немецкого языков). Автореф. дисс. … канд. филол. наук. Саратов.
4. Бондарко, А. В. (1984). Функциональная грамматика. Ленинград: Наука.
5. Дешериева, Т. И. (1975). Лингвистический аспект категории времени в его отношении к физическому и философскому аспектам. Вопросы языкознания, (2), 111–117.
6. Лисицына, Т. А. (1976). Лексика с временным значением в современном русском языке (существительные, прилагательные, наречия). В Исследования по семантике (Вып. 2). Уфа.
7. Морковкин, В. В. (1977). Опыт идеографического описания лексики (Анализ слов со значением времени в русском языке). Москва.
8. Рудометкина, М. И. (1972). Слова категории времени (на материале английского языка). Автореф. дисс. … канд. филол. наук. Киев.
9. Cambridge Advanced Learner's Dictionary. (2003). Cambridge: Cambridge University Press / Textware A/S. Version 1.0.
10. Declerck, R. (1991). Tense in English: Its structure and use in discourse. London & New York: Routledge.
11. Hornby, A. S. (1982). Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English (Vol. II). Moscow–Oxford.

DOI: 10.32010/ZPJB3787

STORYTELLING AS A PEDAGOGICAL TOOL FOR DEVELOPING LISTENING AND SPEAKING SKILLS

Amina Enver SAFARZADE, PhD
Azerbaijan University of Languages, Baku, Azerbaijan
https://orcid.org/0000-0003-3203-5112
amina.safarzade@adu.edu.az

Abstract: This article examines the pedagogical significance of storytelling in the development of listening and speaking skills among university-level students learning English. The study aims to explore the impact of storytelling on students' listening and oral communication abilities, present practical lesson models, and offer pedagogical recommendations.
The research was conducted within a 12-week module designed for university students with intermediate to upper-intermediate (B1–B2) English proficiency. Story-based lessons were structured in three stages: pre-listening preparation (topic introduction, visual support, and vocabulary pre-teaching), while-listening activities (identifying main ideas, making predictions, and completing details), and post-listening tasks (retelling the story, role-playing, and creating alternative endings).
The results were analyzed using a qualitative and interpretive approach. Observations indicated a significant increase in student engagement throughout the lessons. Storytelling activities enhanced students' initiative and made their oral expression more fluent and coherent. In particular, pair and group retelling tasks, as well as dramatization activities, helped students construct longer and more connected sentences and improve their speech rhythm and intonation.
Listening skills also improved considerably. The logical structure and sequence of stories helped students better understand main ideas and cause–effect relationships. Students also began to apply listening strategies such as identifying key words, predicting upcoming events, and visualizing scenes.
Emotional and motivational aspects played an important role as well. Students described storytelling lessons as "interesting," "stress-reducing," and "motivating." Story-based activities also supported a collaborative and interactive learning environment. Even previously shy students were able to participate actively and demonstrate their speaking skills through different roles.
The study concludes that traditional oral storytelling is an effective, low-cost, and easily applicable pedagogical tool for developing listening and speaking skills in a university context. It supports not only linguistic development but also communicative and social competencies. Pedagogical recommendations include structuring storytelling sessions, selecting appropriate stories, organizing collaborative tasks, prioritizing fluency and coherence, encouraging reflective activities, and gradually increasing task complexity.
This approach also provides teachers with a practical and adaptable framework that facilitates the integrated development of listening and speaking skills.
Keywords: storytelling, listening skills, speaking skills, English language teaching, storytelling pedagogy.

DİNLƏMƏ VƏ DANIŞIQ BACARIQLARININ İNKİŞAFI ÜÇÜN PEDAQOJİ VASİTƏ KİMİ HEKAYƏ ANLATMA

Əminə Ənvər SƏFƏRZADƏ
filologiya üzrə fəlsəfə doktoru
Azərbaycan Dillər Universiteti, Bakı, Azərbaycan
https://orcid.org/0000-0003-3203-5112
amina.safarzade@adu.edu.az

Xülasə
Bu məqalə universitet səviyyəsində ingilis dili öyrənən tələbələr üçün dinləmə və danışıq bacarıqlarının inkişafında hekayə danışma metodunun pedaqoji əhəmiyyətini araşdırır. Tədqiqatın məqsədi hekayə danışmanın tələbələrin eşitmə və şifahi ifadə qabiliyyətinə təsirini öyrənmək, praktik dərs modellərini təqdim etmək və pedaqoji tövsiyələr verməkdir.
Tədqiqat 12 həftəlik bir modul çərçivəsində aparılmışdır. Modul, ali məktəb tələbələrinin ingilis dili üzrə orta və yuxarı səviyyəli (B1–B2) yetkinliklərini nəzərə alaraq hazırlanmışdır. Hekayə dərsləri üç mərhələdə təşkil edilmişdir: dərs öncəsi hazırlıq (mövzu ilə tanışlıq, vizual dəstək, açar sözlərin öyrədilməsi), dərs zamanı hekayənin dinlənməsi (tələbələrin əsas ideyaları müəyyən etməsi, təxminlər və detalları tamamlama) və dərs sonrası fəaliyyətlər (hekayənin yenidən danışılması, rollu oyunlar, alternativ sonluqların yaradılması).
Nəticələr keyfiyyətcə və interpretiv yanaşma ilə təhlil edilmişdir. Müşahidələr göstərmişdir ki, tələbələrin iştirak səviyyəsi dərs boyunca əhəmiyyətli dərəcədə artmışdır. Hekayə danışma fəaliyyətləri tələbələrin təşəbbüskarlığını

artırmış, şifahi ifadələrini daha axıcı və məntiqi etmişdir. Xüsusilə cüt və qrup şəklində yenidən danışma və dramatizasiya tapşırıqları tələbələrin uzun və əlaqəli cümlələr qurmasına, nitq ritmi və intonasiyasını inkişaf etdirməsinə şərait yaratmışdır.

Dinləmə bacarıqları da əhəmiyyətli dərəcədə inkişaf etmişdir. Hekayələrin məntiqli quruluşu və ardıcıllığı tələbələrin əsas fikirləri və hadisələrin səbəb-nəticə əlaqələrini başa düşməsinə kömək etmişdir. Tələbələr həmçinin eşitmə strategiyalarından — kilid sözləri dinləmək, növbəti hadisəni təxmin etmək və səhnələri vizuallaşdırmaq — istifadə etməyə başlamışdır.

Duyğusal və motivasiya aspektləri də önəmli rol oynamışdır. Tələbələr hekayə dərslərini “maraqlı”, “stressi azaldan” və “motivasiyaedici” hesab etmişlər. Hekayələr həmçinin sinif daxilində əməkdaşlıq və qarşılıqlı öyrənmə mühitini dəstəkləmişdir. Daha əvvəl utancaq olan tələbələr də müxtəlif rollarda iştirak edərək şifahi bacarıqlarını sərgiləyə bilmişlər.

Məqalə yekun olaraq göstərir ki, ənənəvi şifahi hekayə danışma universitet mühitində dinləmə və danışıq bacarıqlarının inkişafı üçün effektiv, ucuz və tətbiq oluna bilən bir pedaqoji vasitədir. Tələbələr həm dil bacarıqlarını, həm də kommunikativ və sosial kompetensiyalarını inkişaf etdirir. Pedaqoji tövsiyələrə hekayə sessiyalarının strukturlu keçirilməsi, uyğun hekayələrin seçilməsi, əməkdaşlıq əsaslı tapşırıqların təşkili, axıcılığa və məntiqə önəm verilməsi, reflektiv fəaliyyətlərin təşviqi və mərhələli çətinlik artımı daxildir.

Bu yanaşma həm də müəllimlər üçün praktik və adaptiv bir çərçivə təqdim edir və dinləmə ilə danışıq bacarıqlarının birgə inkişafını təmin edir.

Açar sözlər: hekayə danışma, dinləmə bacarıqları, danışıq bacarıqları, ingilis dili tədrisi, hekayəçilik pedaqogikası.

СТОРИТЕЛЛИНГ КАК ПЕДАГОГИЧЕСКИЙ ИНСТРУМЕНТ РАЗВИТИЯ НАВЫКОВ АУДИРОВАНИЯ И ГОВОРЕНИЯ

Амина Энвер САФАРЗАДЕ
доктор философии по филологии
Азербайджанский Университет Языков, Баку, Азербайджан
https://orcid.org/0000-0003-3203-5112
amina.safarzade@adu.edu.az

Резюме

В данной статье рассматривается использование рассказывания историй как педагогического инструмента для развития навыков аудирования и устной речи у студентов университетского уровня, изучающих английский язык. Цель исследования — изучить влияние рассказывания историй на восприятие и продукцию устной речи, предложить практические модели уроков и разработать педагогические рекомендации.

Исследование проводилось в течение 12 недель в рамках модуля для студентов, владеющих английским на уровне от среднего до выше среднего (B1–B2). Деятельность по рассказыванию историй была организована в три этапа: предварительный этап (активация знаний, визуальная поддержка, изучение ключевых слов), этап во время урока (слушание истории, выявление основных идей, заполнение пропусков и предсказание событий) и этап после урока (пересказ истории, ролевая игра, создание альтернативных концовок).

Результаты были проанализированы качественно и интерпретативно. Наблюдения показали, что в ходе модуля значительно повысился уровень участия студентов. Рассказ историй способствовал развитию инициативности, увеличению беглости и связности устной речи. Особую эффективность продемонстрировали парные и групповые пересказы, а также драматизации, которые позволяли студентам строить более длинные и логически связанные предложения, улучшать ритм речи и интонацию.

Навыки аудирования также значительно улучшились. Структурированная последовательность событий и логическая организация историй помогли студентам понимать ключевые идеи и причинно-следственные связи в повествовании. Студенты начали применять стратегии активного слушания: отслеживание ключевых слов, предсказание следующего события, визуализация сцен, что соответствует современным представлениям о саморегулируемом аудировании.

Эмоциональная и мотивационная компоненты имели важное значение. Студенты отмечали, что занятия с использованием рассказывания историй были «интересными», «менее стрессовыми» и «мотивирующими». Истории способствовали созданию поддерживающей и совместной учебной среды. Даже ранее застенчивые студенты активно участвовали, исполняя различные роли, что усиливало их коммуникативные навыки.

В заключение, традиционное устное рассказывание историй показало высокую эффективность как доступный и практичный метод для развития аудирования и устной речи в университетской среде. Студенты развивают языковые навыки, а также коммуникативную и социальную компетентность. Педагогические рекомендации включают: структурированное проведение сессий по рассказыванию историй, выбор культурно и лексически подходящих историй, организацию совместной работы и ролевых игр, акцент на беглость и связность речи, использование рефлексивных практик и постепенное увеличение сложности материала.

Данный подход предоставляет преподавателям практическую и адаптивную рамку для организации занятий, способствуя комплексному развитию навыков аудирования и устной речи у студентов.
Ключевые слова: рассказ историй, навыки аудирования, навыки устной речи, преподавание английского языка, педагогика повествования.

İntroduction

This paper examines storytelling as a pedagogical tool for developing listening and speaking skills in English language teaching (ELT). Grounded in cognitive, socio-cultural and communicative approaches to second language acquisition, it argues that storytelling provides a meaningful context where learners receive comprehensible input, produce extended oral output, and engage socially with language. The aims are to synthesise theoretical and empirical literature, to translate evidence into adaptable classroom procedures, and to outline a pragmatic research protocol for evaluating impact.

Methodologically, the paper presents a focused literature review organised by learner age, proficiency and instructional context. Building on this synthesis, it articulates a three-phase pedagogical model: pre-listening (schema activation, picture-walks, targeted vocabulary), while-listening (expressive read-alouds, guided pauses, cumulative storytelling), and post-listening (retelling, role-play, information-gap and collaborative story extension). Assessment suggestions include brief listening comprehension tasks, analytic rubrics for narrative retelling and qualitative classroom observation and learner reflection.

The synthesis identifies recurrent benefits: improved listening comprehension via coherent, contextualised discourse and multimodal cues; enhanced speaking fluency, cohesion and lexical access through purposeful narrative output; and increased motivation and reduced anxiety that mediate oral skill gains. The review also highlights moderating factors such as story selection (cultural relevance, linguistic appropriateness), degree of teacher scaffolding, and the integration of storytelling with task-based activities. Practical classroom procedures are exemplified with sample lesson sequences and adaptable materials for primary, secondary and tertiary contexts.

Additional considerations include using multimodal supports (images, music, gesture), digital storytelling for learner-created narratives, and differentiated tasks for mixed-ability classes. For researchers the paper proposes a feasible mixed-methods protocol combining pre/post listening measures, discourse analysis of retellings, and thematic analysis of interviews to triangulate quantitative and qualitative evidence. Policy and teacher-education implications are provided: allocate protected time for extended oral tasks in curricula, include storytelling techniques in teacher training, and adopt process-oriented assessment that recognises communicative development.

Examples of recommended classroom activities are provided to illustrate the model: picture-based story sequencing followed by pair retelling; teacher-led dramatization that foregrounds prosody and discourse markers; story maps to support narrative structure; hot-seating and role-play to prompt spontaneous interaction; and collaborative digital storytelling projects that culminate in oral presentations. Adaptable analytic rubrics (fluency, coherence, lexical range, pronunciation and interactional competence) and a sample classroom research timeline are included as practical templates. By integrating theory, classroom practice and a concise research agenda, the paper aims to support teachers, curriculum planners and researchers in using storytelling as an evidence-informed, low-cost approach to strengthen learners’ listening and speaking skills.

Relevance of the Problem

Developing listening and speaking skills remains one of the central goals of English language teaching (ELT). Despite the expansion of communicative and task-based methodologies, many learners continue to face difficulties in understanding authentic spoken discourse and producing coherent oral output in academic or everyday contexts. Traditional approaches to listening and speaking instruction often prioritise isolated linguistic forms, controlled drills, and test-oriented comprehension tasks, which may not provide sufficient opportunities for meaningful oral interaction. Storytelling, by contrast, embodies the principles of communicative competence, providing a natural, context-rich medium in which learners listen, respond, and co-construct meaning.

Storytelling is an ancient human practice and a powerful linguistic event that integrates cognitive, affective, and social dimensions of learning. In educational settings, it transforms language input into memorable, meaningful, and culturally grounded experiences. Learners are not passive recipients of information but active participants in shared narratives

that foster imagination, empathy, and linguistic flexibility. Consequently, storytelling aligns closely with modern pedagogical trends that emphasise authenticity, learner engagement, and emotional involvement in language learning.

In higher education, particularly in contexts where English is taught as a foreign language, storytelling also provides an inclusive framework for integrating multiple skills. Through listening to and retelling stories, learners develop auditory discrimination, prosodic awareness, fluency, and interactional competence. Furthermore, storytelling supports pronunciation, vocabulary retention, and grammatical accuracy in natural contexts. Therefore, examining storytelling as a pedagogical tool contributes not only to methodological innovation but also to addressing persistent challenges in oral skill development.

THEORETICAL BACKGROUND

1. Cognitive Foundations

From a cognitive perspective, storytelling facilitates language acquisition through schema activation, comprehensible input (Krashen, 1985), and meaningful output (Swain, 1995). Stories provide structured yet flexible discourse that enables learners to anticipate content, infer meaning, and organise linguistic information in long-term memory. According to Anderson's (1983) model of cognitive learning, narratives enhance both declarative and procedural knowledge: learners internalise vocabulary and syntax while also practising retrieval and use in context.

Research suggests that auditory storytelling promotes listening comprehension by contextualising linguistic forms within a meaningful storyline (Nation & Newton, 2009). Learners are exposed to varied intonation, rhythm, and connected speech patterns that improve their ability to decode natural spoken English. Cognitive engagement during storytelling also enhances attention and memory consolidation, making the learning experience more durable.

2. Socio-Cultural and Constructivist Perspectives

Vygotsky's (1978) socio-cultural theory positions storytelling as a mediational activity where learning occurs through social interaction within the zone of proximal development (ZPD). In this framework, the teacher acts as a scaffold, guiding learners to co-construct meaning and gradually assume more responsibility for oral production. Storytelling sessions encourage collaboration, turn-taking, and negotiated meaning — essential features of communicative competence (Canale & Swain, 1980).

Furthermore, constructivist pedagogy views storytelling as a form of experiential learning (Kolb, 1984), where knowledge is built through active participation rather than passive reception. Learners relate new information to prior experiences and personal perspectives, promoting deeper cognitive processing and critical thinking. In multicultural classrooms, storytelling also becomes a platform for sharing cultural identities, fostering tolerance and intercultural understanding.

3. Communicative Language Teaching (CLT) and Task-Based Learning (TBL)

Within the communicative paradigm, storytelling can be conceptualised as an integrated communicative task (Ellis, 2003, p. 30) that involves authentic input, meaningful interaction, and purposeful output. Each phase of storytelling — listening, retelling, discussing, and performing — provides multiple opportunities for spontaneous speech production. The focus shifts from grammatical accuracy to fluency and intelligibility, consistent with CLT principles.

In task-based language teaching (TBLT), storytelling fits naturally as a focus-on-meaning activity that motivates learners to use linguistic resources for real communication. Learners plan, narrate, and reflect on stories in groups, which encourages negotiation of meaning and repair strategies. According to Willis and Willis (2007), such tasks promote automaticity and communicative confidence, two core aspects of oral fluency development.

4. Affective and Motivational Dimensions

The affective filter hypothesis (Krashen, 1982, pp. 30-31) highlights that emotional variables such as anxiety, motivation, and self-confidence strongly influence second language acquisition. Storytelling lowers the affective filter by creating a supportive, non-threatening environment. Learners become emotionally involved in characters and plotlines, which enhances motivation and willingness to communicate.

Stories also foster empathy and imagination, allowing learners to express personal feelings, opinions, and cultural experiences. This emotional engagement transforms language practice into a personally meaningful experience, leading to increased classroom participation and improved retention.

5. Integration of Listening and Speaking Skills

Unlike discrete-skill instruction, storytelling develops listening and speaking simultaneously through a cycle of input–interaction–output (Goh & Burns, 2012). While listening, learners process pronunciation, rhythm, and meaning in real time. During retelling or dramatization, they reproduce and reconstruct these linguistic features in their own speech. This integration mirrors authentic communication outside the classroom and leads to greater automaticity and coherence in oral performance.

Research by Cameron (2001, p. 159-179) and Shin & Crandall (2014) demonstrates that storytelling particularly benefits young and adolescent learners by providing age-appropriate contexts for oral interaction. For university students, it encourages academic discourse skills such as summarising, paraphrasing, and presenting. Thus, storytelling serves as a flexible pedagogical bridge between receptive and productive oral competencies across educational levels.

MATERIALS AND METHODS

1. Research Context

The study was conducted within the context of English language instruction at a higher education institution where English is taught as a foreign language. The focus group consisted of undergraduate students majoring in English Language and Literature at the intermediate to upper-intermediate level (B1–B2). These students had previously completed core courses in grammar, reading, and writing, but their listening and speaking competencies remained uneven. Given the increasing need for oral communication skills in both academic and professional settings, the integration of storytelling into oral English courses was identified as a promising pedagogical strategy.

The course spanned one academic semester. The objective was to design and implement storytelling-based lessons that explicitly targeted listening comprehension, fluency, and coherence in speaking.

2. Research Design

The methodological approach combined qualitative classroom observation with quantitative assessment of learners' oral performance. The design can be characterised as classroom-based action research (Burns, 2010, pp. 1-6), where the instructor acts as a practitioner-researcher to examine the pedagogical impact of storytelling. The paper outlines the procedures that a teacher-researcher could follow to collect, interpret, and apply findings within a university setting.

Data sources included: pre- and post-course oral proficiency assessments, reflective learner journals, observation field notes recorded by the instructor and end-of-course student feedback questionnaires.

The research questions guiding the study were:

1. How does the integration of storytelling influence students' listening comprehension and oral fluency?
2. What pedagogical procedures best support the effective use of storytelling in university-level ELT classrooms?
3. How do students perceive storytelling as a method for developing listening and speaking skills?

3. Pedagogical Model: Three-Phase Framework

The storytelling pedagogy was structured around three main stages — pre-storytelling, while-storytelling, and post-storytelling — adapted from communicative and task-based teaching principles.

a. Pre-Storytelling Stage

Purpose: To activate prior knowledge, build context, and pre-teach key vocabulary.

Procedures: short discussions about the story topic to elicit background knowledge; visual aids (images, mind maps, or short video clips) used to stimulate interest; introduction of target vocabulary through semantic mapping or matching tasks; prediction activities where students guess story events based on the title or illustrations.

Example: Before listening to "The Gift of the Magi", students brainstorm what "sacrifice" and "gift" mean in personal relationships.

b. While-Storytelling Stage

Purpose: To engage students in active listening and comprehension through authentic narrative exposure.

Procedures: the instructor delivers the story with expressive intonation, gestures, and pauses for comprehension checks; students listen for main ideas, sequence of events, and character motivation; story is replayed or re-told with partial participation: students fill missing details, answer comprehension questions, or predict next events; tasks such as sequencing cards, completing story maps, or identifying key vocabulary reinforce comprehension.

Example: Students listen to the story twice, then match sentences to story events in correct order, promoting detailed listening.

c. Post-Storytelling Stage

Purpose: To foster productive oral practice through retelling, performance, and reflection.

Procedures: students work in pairs or groups to retell the story using guiding prompts or storyboards; role-play and dramatization help internalize the language of narration and dialogue; collaborative activities such as "alternative endings" or "story extension" encourage creativity and spontaneous speech; reflective discussion follows, where students share opinions, moral lessons, and cultural comparisons.

Example: After listening to "The Lion and the Mouse," students re-enact the story with improvised dialogue and then discuss what it teaches about kindness and gratitude.

4. Instructional Materials

The materials included: short literary texts (adapted stories from O. Henry, Saki, and modern authors); folktales and fables with moral messages suitable for intermediate learners; audio recordings

and visual story maps created by the teacher; digital tools such as Canva or Storybird for student-created digital storytelling projects.

All materials were chosen for linguistic accessibility (controlled vocabulary and syntax), thematic relevance, and cultural interest. Stories were between 400–800 words and accompanied by glossaries and comprehension questions.

5. Assessment of Listening and Speaking Skills

Assessment was continuous and formative, designed to evaluate progress rather than only final achievement.

Listening comprehension was measured through: multiple-choice and short-answer questions after listening, sequencing and information-gap tasks and peer comprehension checks during group work.

Speaking performance was assessed through: retelling tasks (accuracy, coherence, fluency), group storytelling projects and oral presentations of self-created stories.

A simplified analytic rubric was used with five criteria: 1. Fluency and pacing; 2. Coherence and organization; 3. Vocabulary range and appropriateness; 4. Pronunciation and intonation; 5. Interactional competence (response to audience or partner).

Feedback was given orally and in writing. Self-assessment checklists encouraged learners to reflect on their progress.

6. Data Collection and Analysis Procedures

Quantitative Analysis: Pre- and post-assessment scores on listening and speaking tasks were compared to measure improvement.

Qualitative Analysis: Learner journals and feedback forms were analysed thematically to identify perceptions, challenges, and motivational factors.

Triangulation: Combining these data sources ensured reliability and validity of interpretations.

The findings (presented in the next section) were interpreted descriptively, focusing on observable changes in student participation, fluency, and confidence.

7. Ethical Considerations

All participants were informed about the educational purpose of the project and provided consent for their reflections and results to be used anonymously. No grades were affected by participation in data collection activities. The research followed institutional ethical guidelines for classroom-based inquiry.

RESULTS AND DISCUSSION

1. General Observations of Classroom Dynamics

Throughout the twelve-week storytelling module, classroom observations revealed a noticeable shift in the overall dynamics of student participation. In the initial sessions, many students exhibited hesitation during oral activities, relying heavily on notes or reading scripts verbatim. As the course progressed, however, the atmosphere became more spontaneous and collaborative. The use of storytelling gradually lowered learners' affective barriers, enabling more natural and fluent oral expression.

By Week 6, students began to volunteer more frequently to retell stories and dramatize short dialogues. Their confidence was particularly visible during pair and group retelling tasks, where they interacted with minimal teacher intervention. The narrative context appeared to provide psychological safety: instead of worrying about grammatical perfection, learners focused on the flow and meaning of the story. This observation supports Krashen's (1982, pp. 30-31) Affective Filter Hypothesis, which posits that emotional comfort facilitates language acquisition.

2. Development of Listening Skills

Students' listening comprehension improved not through discrete test practice but through repeated exposure to coherent, meaningful spoken texts. During the early sessions, comprehension checks often required teacher clarification or code-switching into the first language. By mid-course, students could accurately identify main ideas, infer meaning from context, and summarise orally without major difficulty.

A key factor was the predictable narrative structure of stories. Because stories follow chronological sequences and familiar cause–effect patterns, learners were able to anticipate events and focus attention on linguistic details such as connectors and discourse markers. Teacher observations indicated an increased ability to decode connected speech features — especially contractions, elisions, and intonation patterns — after several weeks of listening to expressive storytelling.

Moreover, student journals reflected greater metacognitive awareness of listening strategies. Many reported that they started to "listen for keywords," "predict next events," or "visualize scenes" while listening — skills that align with Vandergrift and Goh's (2012) framework for self-regulated listening. Thus, storytelling appeared to enhance not only comprehension but also awareness of how to listen effectively.

3. Development of Speaking Skills

Students' speaking performance evolved noticeably in fluency, coherence, and self-expression. In early storytelling tasks, retellings were fragmented and hesitant, often limited to short, grammatically simple sentences. Over time, narratives became longer and more cohesive, integrating appropriate connectors such as *then*, *after that*, *because*, and *so*. Students also began experimenting with expressive

intonation and emotional tone to convey characters' feelings.

Dramatisation and pair retelling tasks were particularly effective. When students assumed character roles, they demonstrated improved control over rhythm and speech pace. The narrative format encouraged extended turns rather than single-sentence exchanges, allowing learners to maintain continuity of speech and develop communicative stamina.

Peer observation and feedback sessions further reinforced this improvement. Students commented that listening to others' retellings exposed them to new vocabulary and alternative narrative structures. This peer scaffolding process reflected the socio-constructivist principle that knowledge is co-constructed through interaction (Vygotsky, 1978 pp. 24-30).

By the end of the course, the majority of students could deliver 2–3 minute oral retellings with minimal hesitation. While minor grammatical inaccuracies persisted, overall intelligibility and communicative effectiveness increased substantially. Teacher field notes indicated that students used storytelling language spontaneously in unrelated speaking activities, suggesting transfer of skills beyond the immediate task.

4. Affective and Motivational Outcomes

Qualitative feedback from student reflections revealed a strong positive emotional response to storytelling activities. Learners consistently described them as "enjoyable," "less stressful," and "motivating." Several noted that storytelling "made English feel more real" because they could connect linguistic forms to emotions and experiences.

The emotional engagement derived from storytelling also contributed to sustained attention. Unlike mechanical speaking drills, narratives maintained student interest through suspense, humor, and character identification. Intrinsic motivation arises from meaningful engagement rather than external reward.

Importantly, storytelling fostered interpersonal connection within the classroom. Collaborative retelling tasks required negotiation, turn-taking, and supportive feedback. Shy students, who previously avoided oral participation, became more active when assigned specific story roles. The inclusive nature of storytelling allowed all students — regardless of proficiency level — to contribute meaningfully to the collective narrative.

5. Challenges and Pedagogical Adjustments

Despite the overall success, certain challenges were noted. Some students initially struggled with unfamiliar vocabulary and idiomatic expressions, particularly in literary stories. To address this, the teacher simplified texts and provided visual glossaries before listening. Another challenge was time management: extended storytelling discussions occasionally reduced the time available for other course components. Future implementations might allocate distinct storytelling sessions or integrate shorter micro-stories.

Additionally, assessment reliability posed a challenge. Evaluating speaking performance qualitatively requires consistent rubrics and multiple raters to ensure fairness. While the analytic rubric helped structure feedback, further calibration between teachers could strengthen assessment validity.

6. Pedagogical Implications

The interpretive results indicate several pedagogical implications for higher education contexts:

1. Integration rather than substitution: Storytelling should not replace other oral communication tasks but serve as a complementary approach that contextualises vocabulary, grammar, and discourse features.
2. Scaffolding and gradual complexity: Begin with short, simple stories and progress toward longer or student-generated narratives as confidence increases.
3. Reflective listening and speaking: Encourage learners to maintain journals on their listening strategies and speaking progress.
4. Collaborative storytelling: Group narration and dramatization create authentic communicative pressure and shared responsibility for meaning.
5. Teacher professional development: Instructors should receive training in expressive reading, voice modulation, and selection of culturally appropriate stories.

7. Interpretation in Relation to Previous Research

The findings of this classroom-based inquiry corroborate earlier studies highlighting the effectiveness of storytelling in oral skill development. For instance, Cameron (2001, p. 159-179) and Shin & Crandall (2014) observed similar gains in fluency and confidence among young learners. The present study extends these insights to a university EFL context, demonstrating that storytelling remains a relevant and adaptable pedagogical tool for adult learners.

The results also reinforce theoretical frameworks discussed earlier: storytelling engages cognitive processing (schema activation and contextual memory), supports social interaction (collaborative meaning-making), and sustains motivation (affective engagement). This multidimensional impact positions storytelling as a holistic approach to language teaching, addressing not only linguistic competence but also

communicative, cultural, and emotional development.

8. Summary of Findings

In summary, qualitative evidence from classroom observations, student reflections, and teacher journals suggests that storytelling:

- Enhanced listening comprehension and strategic listening behavior;
- Improved oral fluency, coherence, and expressiveness;
- Reduced anxiety and increased willingness to communicate;
- Promoted collaboration and peer learning;
- Encouraged learner autonomy through reflection and self-assessment.

These outcomes collectively support the view that storytelling is an effective, low-cost, and adaptable method for developing listening and speaking skills in tertiary ELT settings.

CONCLUSION AND PEDAGOGICAL PROPOSALS

1. Conclusion

This study examined storytelling as a pedagogical tool for developing listening and speaking skills among university-level EFL students. Through a qualitative and interpretive lens, evidence from classroom observations, student reflections, and teacher journals indicated that storytelling significantly enhanced both receptive and productive oral abilities.

Key conclusions are as follows:

1. Listening Skills: Storytelling provided meaningful, context-rich input, allowing learners to improve comprehension of connected speech, narrative structure, and discourse markers. Repeated exposure and anticipation of story events facilitated strategic listening and cognitive engagement.

2. Speaking Skills: Retelling, dramatization, and collaborative narrative tasks promoted fluency, coherence, vocabulary use, and expressive intonation. Students gradually progressed from hesitant, fragmented sentences to longer, more cohesive oral output.

3. Affective and Motivational Factors: The narrative format reduced learners' anxiety, increased participation, and fostered intrinsic motivation. Storytelling created a supportive and socially engaging environment, encouraging even previously reluctant speakers to contribute meaningfully.

4. Pedagogical Integration: Traditional oral storytelling proved adaptable to the university EFL context, complementing existing oral communication instruction without requiring extensive technological resources. It demonstrated versatility for various story genres and learner proficiency levels, highlighting its value as a low-cost, high-impact pedagogical strategy.

Overall, the study reinforces the theoretical and practical claim that storytelling is not only a cultural and literary practice but also an effective vehicle for integrated language development. Its capacity to simultaneously engage cognitive, social, and emotional dimensions makes it particularly suitable for higher education settings where oral proficiency is essential for academic and professional success.

2. Pedagogical Proposals

Based on the qualitative findings and classroom insights, the following recommendations are proposed for university-level ELT classrooms:

1. Incorporate Structured Storytelling Sessions: Allocate regular class time for storytelling activities, including listening, retelling, dramatization, and discussion. Three-phase instruction (pre-, while-, post-storytelling) ensures scaffolded support and maximises learning outcomes.

2. Select Culturally and Linguistically Appropriate Stories: Stories should match learners' proficiency level while remaining engaging and meaningful. Folktales, fables, and short literary texts are particularly effective, as they provide predictable narrative structures and moral or thematic content for discussion.

3. Emphasize Collaborative Oral Production: Encourage pair or group retelling, role-playing, and improvisation. Collaboration fosters negotiation of meaning, scaffolding, and peer learning.

4. Focus on Fluency and Coherence Over Perfection: Oral storytelling should prioritise the flow of language, expressiveness, and narrative cohesion rather than grammatical accuracy. Feedback should be constructive and supportive, emphasizing communicative success.

5. Integrate Reflective Practices: Encourage learners to maintain journals or brief oral reflections about their storytelling experience. Reflection enhances metacognitive awareness and helps students identify strategies that support listening and speaking development.

6. Gradual Increase in Narrative Complexity: Begin with short, familiar stories and progress to longer or more abstract narratives. As confidence grows, learners can create their own stories or reinterpret existing ones, reinforcing autonomy and creativity.

7. Teacher Modeling and Expressive Delivery: Teachers should deliver stories with clear articulation, expressive intonation, and visual or gestural cues. Modeling effective storytelling supports comprehension and demonstrates narrative techniques that students can emulate.

By implementing these proposals, university instructors can leverage storytelling as a practical and sustainable approach to enhance listening and speaking skills. Traditional oral storytelling remains a cost-effective, accessible, and pedagogically sound strategy, particularly in contexts where technological resources are limited but communicative outcomes are prioritized.

References

1. Anderson, J. R. (1983). *The architecture of cognition*. Harvard University Press.
2. Burns, A. (2010). *Doing action research in English language teaching: A guide for practitioners* (2nd ed.). Routledge.
3. Cameron, L. (2001). *Teaching languages to young learners*. Cambridge University Press.
4. Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics, 1*(1), 1–47. https://doi.org/10.1093/applin/1.1.1
5. Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford University Press.
6. Goh, C. C. M., & Burns, A. (2012). *Teaching speaking: A holistic approach*. Cambridge University Press.
7. Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Prentice Hall.
8. Krashen, S. D. (1982). *Principles and practice in second language acquisition*. Pergamon Press.
9. Krashen, S. D. (1985). *The input hypothesis: Issues and implications*. Longman.
10. Nation, I. S. P., & Newton, J. (2009). *Teaching ESL/EFL listening and speaking*. Routledge. 205 p.
11. Shin, F., & Crandall, J. (2014). *Teaching young learners English: From theory to practice*. Pearson.
12. Swain, M. (1995). Three functions of output in second language learning. In G. Cook & B. Seidlhofer (Eds.), *Principle and practice in applied linguistics: Studies in honour of H.G. Widdowson* (pp. 125–144). Oxford University Press.
13. Vandergrift, L., & Goh, C. C. M. (2012). *Teaching and learning second language listening: Metacognition in action*. Routledge. 315 p.
14. Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Harvard University Press.
15. Willis, D., & Willis, J. (2007). *Doing task-based teaching*. Oxford University Press.

DOİ: 10.32010/FTBX5014

MEHRİBAN VƏZİRİN "AĞABƏYİM AĞA CAVANŞİR" ROMANINDA TARİXİ HƏQİQƏT VƏ BƏDİİ ŞƏRTİLİK

İlahə Rəşad SƏFƏRZADƏ
Bakı Dövlət Universiteti
Orchid id: https://orcid.org/0009-0002-4761-5208
E-mail: ilahe.safarzadeh@gmail.com

Xülasə: Bu məqalədə Azərbaycan tarixi roman janrında qadın obrazlarının təqdimatı, tarixi həqiqət və bədii şərtilik məsələləri təhlil edilir. Əsas diqqət Mehriban Vəzirin "Ağabəyim ağa Cavanşir" romanına yönəldilmiş, əsərdə tarixi faktlarla bədii təxəyyülün sintezi araşdırılmışdır. Məqalədə göstərilir ki, Ağabəyim ağanın Qarabağ xanlığında və Fətəli şah sarayında tutduğu siyasi və sosial mövqelər tarixi həqiqət kimi təqdim olunmuş, onun fərdi taleyi, məhəbbət və psixoloji yaşantıları isə bədii şərtilik vasitəsilə canlandırılmışdır.

Əsərin müqayisəli təhlilindən aydın olur ki, Azərbaycan tarixi romanlarında qadın obrazları müxtəlif yanaşmalarla təqdim olunur: "Gövhər ağa Cavanşir"də sosial-mədəni fəaliyyət, "Tay sırğa"da (Məhbubə Hacıyeva) fərdi-psixoloji təcrübələr, "Ağabəyim ağa Cavanşir"də isə siyasi-diplomatik məqamlarla şəxsi taleyin vəhdəti ön plandadır. Bu yanaşmalar tarixi roman janrında qadın obrazının milli tarix və ictimai həyatın müxtəlif aspektlərini təmsil etməsinə imkan verir.

Nəticə etibarilə, Mehriban Vəzirin əsəri tarixi roman janrının poetikasını zənginləşdirir, tarixi həqiqət və bədii şərtiliyin qarşılıqlı təsirini nümayiş etdirir və Azərbaycan ədəbiyyatında qadın obrazlarının tarixi və bədii təqdimatına dair əhəmiyyətli nümunə kimi qiymətləndirilir.

Açar sözlər: Azərbaycan nəsri, tarixi roman, qadın obrazı, müqayisəli təhlil

HISTORICAL TRUTH AND ARTISTIC FICTION IN MEHRIBAN VEZIR'S AGHABAYIM AGHA JAVANSHIR

Ilaha Rashad SAFARZADA
Baku State University
Orchid id: https://orcid.org/0009-0002-4761-5208
E-mail: ilahe.safarzadeh@gmail.com

Abstract: This article examines the representation of female characters in the Azerbaijani historical novel genre, using on the issues of historical truth and artistic convention. Particular attention is given to Mehriban Vezir's novel *Aghabeyim Agha Javanshir*, in which the synthesis of historical facts and artistic imagination is explored. The study demonstrates that Aghabeyim Agha's political and social positions within the Karabakh Khanate and at Fathali Shah's court are presented as historical realities, while her personal fate, experiences of love, and psychological states are rendered through artistic convention.

A comparative analysis reveals that female characters in Azerbaijani historical novels are depicted through diverse approaches: in *Govhar Agha Javanshir*, emphasis is placed on socio-cultural activity; in Mahbuba Hajiyeva's *Tay Sırğa*, on individual-psychological experiences; while in *Aghabeyim Agha Javanshir*, the unity of political-diplomatic aspects with personal destiny comes to the fore. These approaches enable female figures in the historical novel genre to embody various dimensions of national history and social life.

In conclusion, Mehriban Vezir's work enriches the poetics of the historical novel, illustrates the dynamic interplay of historical reality and artistic convention, and stands as a significant example of the historical and artistic representation of women in Azerbaijani literature.

Keywords: Azerbaijani prose, historical novel, female character, comparative analysis

ИСТОРИЧЕСКАЯ ДОСТОВЕРНОСТЬ И ХУДОЖЕСТВЕННАЯ УСЛОВНОСТЬ В РОМАНЕ МЕХРИБАН ВЕЗИР „АГАБЭЙИМ АГА ДЖАВАНШИР”

Илаха Рашад САФАРЗАДА
Бакинский государственный университет
Orchid id: https://orcid.org/0009-0002-4761-5208
Электронная почта: ilahe.safarzadeh@gmail.com

Резюме: В данной статье анализируется изображение женских образов в жанре исторического романа Азербайджана, а также вопросы исторической достоверности и художественной условности. Основное внимание уделяется роману Мехрибан Везир «Агабэйим ага Джаваншир», в котором исследуется синтез исторических фактов и художественного воображения. В статье показано, что политические и социальные позиции Агабэйим ага в Карабахском ханстве и при дворе Фатали-шаха представлены как историческая достоверность, тогда как его личная судьба, переживания, любовь и психологические состояния воспроизведены средствами художественной условности.

Сравнительный анализ произведения показывает, что женские образы в азербайджанских исторических романах представлены различными подходами: в романе «Говхар ага Джаваншир» – через социально-культурную деятельность, в «Тай Сырга» (Мэхбубэ Хаджиева) – через индивидуально-психологический опыт, а в «Агабэйим ага Джаваншир» – через сочетание политико-дипломатических моментов с личной судьбой. Эти подходы позволяют женским образам в жанре исторического романа отражать различные аспекты национальной истории и общественной жизни.

В заключение следует отметить, что произведение Мехрибан Везир обогащает поэтику жанра исторического романа, демонстрирует взаимовлияние исторической достоверности и художественной условности и является важным примером исторического и художественного представления женских образов в азербайджанской литературе.

Ключевые слова: азербайджанская проза, исторический роман, женский образ, сравнительный анализ

Giriş

Tarixi roman janrı bədii ədəbiyyatın mühüm istiqamətlərindən biri olaraq milli yaddaşın formalaşması, tarixi proseslərin bədii ifadəsi baxımından əhəmiyyətli yer tutur. Bu janr oxucuya keçmişi daha dərindən anlamaq, tarixi hadisələrin sosial, mədəni və mənəvi qatlarını dərk etmək imkanı yaradarkən müəllifdən tarixi faktlara sadiq qalmaqla yanaşı, bədii təxəyyül vasitəsilə həmin faktlara yeni məna qatları əlavə etməyi tələb edir. Bu zaman tarixi həqiqət və bədii şərtilik qarşılıqlı vəhdət yaradır: faktlar bədii yozumun, bədii təxəyyül isə tarixi gerçəkliyin işığında öz funksiyasını tapır. Azərbaycan tarixi romanlarında ölkə tarixində silinməz izlər qoymuş hökmdarların, sərkərdələrin, dövlət xadimlərinin və qüdrətli söz ustadlarının həyat yolu, mübarizəsi və yaşam hekayələri bədii müstəvidə əks etdirilir. Bu tip romanların qələmə alınmasında artıq müəyyən bir ənənənin formalaşdığını da qeyd etmək olar. Bəzi əsərlərdə tarixi şəxsiyyətlərin həyatı bədii-estetik qayğılarla zənginləşdirilərək, sanki “ədəbiyyat-tarixi xronologiya” formasında təqdim olunur.

Azərbaycan ədəbiyyatında tarixi roman ənənəsinin əsasını Məmməd Səid Ordubadi qoymuşdur. Onun XX əsrin əvvəllərində qələmə aldığı “Qılınc və Qələm” əsəri milli ədəbiyyatımızda ilk tarixi roman nümunəsi kimi qəbul edilir. Ordubadi bu əsərdə Nizami Gəncəvi və müasirlərinin həyatı və dövrünü təsvir etməklə yanaşı, tarixi gerçəklikləri milli-mədəni kimliyin dirçəlişi ideyaları ilə uzlaşdırmışdır. Bununla da tarixi roman janrı Azərbaycan ədəbiyyatında bədii və ideoloji-estetik hadisəyə çevrilmişdir. “Azərbaycan ədəbiyyatşünaslarının qarşıssında duran aktual vəzifələrdən biri yeni yaranan tarixi romanları təhlil etmək, xüsusiyyətlərini, məziyyət və nöqsanlarını göstərməkdən ibarət idi. Həmin illərdən başlayaraq ədəbi tənqid tarixi janrın bir sıra mühüm cəhətlərini bilavasitə Azərbaycan ədəbiyyatının təcrübəsinə istinad edərək ümumiləşdirmişdir. Bu gün ədəbiyyatşünaslığımızda tarixi mövzuların işlənməsinə münasibətdə yaranmış fikir aydınlığı çoxillik kollektiv əməyin məhsulu kimi meydana çıxmışdır”. (Axundlu, 2005)

Sonrakı dövrlərdə bu ənənə yazıçılar tərəfindən daha da inkişaf etdirilmişdir. XX əsrin müxtəlif mərhələlərində yazıçıların əsərlərində tarixi mövzular fərqli üslublarla işlənmiş, Azərbaycanın tarixi keçmişinə dair həm qəhrəmanlıq, həm də faciəvi məqamlar bədii şəkildə təqdim olunmuşdur. Bu əsərlərdə müəlliflər həmin hadisələrə dövrün ideoloji, ictimai və fəlsəfi baxışlarını əlavə etmişlər. Nəticədə tarixi roman janrı Azərbaycan ədəbiyyatında milli kimlik, vətənpərvərlik, azadlıq ideyalarının təbliği üçün mühüm vasitəyə çevrilmişdir. “Azərbaycan tarixi

romanı son onillikdə özünəməxsus inkişaf yolu keçmiş, yeni mövzu, problematika və sənətkarlıq məziyyətləri ilə zənginləşmişdir. Xüsusən nəsrimizin son vaxtlaradək diqqət yetirmədiyi bir sıra mövzular son Müstəqillik dövrü Azərbaycan romanı dövrün ədəbi prosesində önəmli yer tutmuşdur. Sovet dövründə ədəbiyyatımızda toxunulması bir növ yasaq olan ayrı-ayrı mərhələlərin mühüm hadisələri və görkəmli şəxsiyyətləri indi artıq diqqət mərkəzinə çəkilmişdir" (Axundlu, 1998)

Eyni zamanda, tarixi romanlarda bədii şərtilik elementləri janrın poetikasını zənginləşdirmişdir. Müəlliflər çox vaxt tarixi hadisələrin təfərrüatlarını bədii təxəyyüllə tamamlamış, tarixi şəxsiyyətlərin daxili dünyasını, psixoloji motivlərini, mənəvi seçimlərini bədii müstəvidə canlandırmışlar. Bu baxımdan, tarixi roman janrı Azərbaycan nəsrində gerçəkliyin və bədii fantaziyanın sintezində yaranan bir ədəbi hadisədir. Azərbaycan ədəbiyyatında tarixi roman janrı keçmişin bədii salnaməsi və ədəbi-estetik inkişafın mühüm istiqaməti, tarixi həqiqətlə bədii şərtiliyin dialektik vəhdətinin bariz nümunəsidir. Bu vəhdət janrın mahiyyətini müəyyənləşdirir və onun müasir ədəbiyyatdakı davamlılığını təmin edir.

Əsas hissə

Çağdaş ədəbiyyatımızda tarixi romanları ilə tanınan müəlliflərdən biri də Mehriban Vəzirdir. Onun "Ağabəyim ağa Cavanşir" romanı Azərbaycan tarixi roman ənənəsinin mühüm nümunələrindən biri kimi diqqəti cəlb edir. Əsərdə Qarabağ xanlığının ictimai-siyasi həyatında mühüm rol oynamış Ağabəyim ağanın taleyi təsvir edilir və bu taleyin fonunda XVIII əsrin sonu – XIX əsrin əvvəllərində baş verən mürəkkəb hadisələr bədii şəkildə təqdim olunur. Müəllifin qarşıya qoyduğu əsas məqsəd tarixi faktların ədəbiyyatın poetik imkanları ilə canlandırılmasıdır ki, bu da əsəri tarixi həqiqətlə bədii şərtiliyin vəhdətində formalaşdırır. "Tarixi romanlarda əsas konflikt tarixi şəxsiyyətlə həmin dövrün hakim qüvvələri və hakim ideologiyası arasında baş verir. Bu ziddiyyətlərin səbəbləri tarixçilər tərəfindən elmi şəkildə göstərilir. Lakin sənətkar qələmində bu ziddiyyətlər canlı obrazlarla, maraqlı səhnələrlə təsvir edilməlidir". (Yusifli, 1986)

Ağabəyim ağa, Qarabağ xanı İbrahim xanın dördüncü həyat yoldaşı Tutubəyim ağadan dünyaya gəlmiş, doğuşdan böyük bir sərvətə sahib olmuş və dövrün ənənələrinə uyğun olaraq "ağa" titulunu almışdır. Qarabağ xanlığında xan qızlarının izdivacları əsasən siyasi ittifaqlar əsasında qurulduğundan, bu ailələrdə qız övladlarının təhsili və mədəni hazırlığına xüsusi əhəmiyyət verilirdi. Bu qadınlar yalnız gəlin deyil, həm də daxil olduqları xanədanlarda mədəni və siyasi təmsilçi funksiyasını daşıyırdılar. Şair ruhlu Ağabəyim ağanın qələmindən çıxmış misralar bu günə qədər gəlib çatan dəyərli ədəbi irs nümunələri sırasındadır. Əsərin demək olar ki, hər bir fəsilinin sonunda müəllif mötərizə daxilində tarixi faktlara yer verməkdədir. Müəllif romanda tarixi həqiqətlərin işlənməsində mövcud tarixi mənbələrə istinad etmişdir. Ağabəyim ağanın Qarabağ xanı İbrahim xanın qızı olması, dövrün xanədan övladlarının təhsil alması, xan qızlarının siyasi məqsədlərlə evləndirilməsi, Fətəli şahın sarayında onun xüsusi mövqe qazanması və xeyriyyəçilik fəaliyyəti tarixi gerçəklik kimi əsərə daxil edilmişdir. Bu faktlar Azərbaycan tarixində qadınların ictimai-siyasi mövqeyini göstərən mühüm məqamlar olmaqla yanaşı, müəllifin əsərdə yaratdığı obrazın inandırıcılığını təmin edir. Ədəbi tənqid baxımından əsərin dəyəri də məhz burada – tarixi faktların bədii təxəyyülün işığında yeni bir məna kəsb etməsində özünü göstərir.

Bədii şərtilik isə romanda daha çox obrazların daxili aləminin, psixoloji yaşantılarının və münasibətlərinin təqdimində özünü büruzə verir. Ağabəyim ağanın şairlik istedadı, Məhəmməd bəyə duyduğu məhəbbət, Vaqiflə bağlı hadisələr, onun daxili iztirabları, Məhəmmədin ölümündən sonra ömürboyu sevdiyinə sadiq qalması tarixi faktlarla təsdiqlənməsə də, əsərin bədii dəyərini və emosional gücünü artırır. Bu baxımdan, müəllif tarixi həqiqətləri bədii təxəyyüllə tamamlayaraq, qəhrəmanın mənəvi dünyasını daha aydın və təsirli şəkildə oxucuya çatdırmışdır: "Xanqızı, Qarabağ gözəli, Ağabəyim ağa qüssəli bir soyuqqanlıqla tüllər arxasından olub-keçəni izləyir, iztirablı baxışlarla taleyin kəhkəşanlı gərdişini seyr edirdi" (Vəzir, 2019)

Əsərdə Molla Pənah Vaqifin obrazının yaradılması da tarixi həqiqətlə bədii şərtiliyin sintezindən xəbər verir. Vaqifin dövlət xadimi və şair kimi fəaliyyəti tarixi fakt kimi romanda əks olunmuş, həmçinin onun Ağabəyim ağaya olan hissləri, Məhəmməd bəylə münasibətlərində oynadığı rol bədii təxəyyülün məhsulu kimi təqdim edilmişdir. Müəllif tarixi şəxsiyyətin fəaliyyətini, onun insan, fərd, duyğusal varlıq kimi təsvirini ön plana çıxarmışdır ki, bu da əsərin bədii-estetik təsir gücünü artırır.

Romanın digər diqqətçəkən cəhəti isə tarixi gerçəkliklərin qadın taleyi fonunda canlandırılmasıdır. Ağabəyim ağanın Qarabağ xanlığının siyasi maraqları naminə saraya göndərilməsi, digər tərəfdən isə şəxsi həyatında baş verən faciələr əsərdə fərdi taleyin ümumxalq tarixi ilə çulğalaşdığı məqamdır. Bu,

müəllifin qadın obrazı vasitəsilə tarixə yeni baxış gətirməsi ilə izah olunur. Ağabəyim ağa əsərdə dövrün qadın mühitini, xanədan siyasətini və ictimai münasibətlərin mürəkkəbliyini təcəssüm etdirən xarakter səviyyəsinə yüksəlir.

Mehriban Vəzirin "Ağabəyim ağa Cavanşir" romanı tarixi faktlarla bədii təxəyyülün üzvi şəkildə birləşdiyi bir əsər kimi qiymətləndirilə bilər. Müəllif tarixi həqiqətləri qoruyaraq, bədii şərtiliyin imkanlarından yararlanmış və beləliklə, həm tarixi şəxsiyyətin obrazını canlandırmış, həm də oxucuya mənəvi-estetik təsir göstərən zəngin ədəbi nümunə yaratmışdır.

Romanı Azərbaycan ədəbiyyatında qadın obrazlarının tarixi romanlarda təqdiminə həsr olunmuş digər əsərlərlə müqayisə etmək janrın poetik imkanlarını daha aydın göstərir. Eyni müəllifin "Gövhər ağa Cavanşir" romanı və Məhbubə Hacıyevanın "Tay sırğa" əsəri bu baxımdan xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

"Ağabəyim ağa Cavanşir" romanında müəllif tarixi faktların fonunda qəhrəmanın fərdi taleyini canlandırır, onun psixoloji aləmini, daxili iztirablarını və məhəbbət hisslərini ön plana çəkir. Bu yanaşma tarixi həqiqətlə bədii şərtiliyin sintezini təmin edir. Ağabəyim ağa saray mühitində siyasi nüfuz qazanan, eyni zamanda şəxsi hisslərini qoruyan bir qadın kimi təqdim olunur. Bu, onun tarixdəki real mövqeyinə və romandakı bədii təsvirinə əsaslanır. Ağabəyim ağa, Şuşanı müdafiə edən igid sərkərdə Məhəmməd bəyə könül verir. Lakin onun əsir düşdüyü xəbəri gənc qadını dərindən sarsıdır və bu ağrı onun səhhətinə də mənfi təsir göstərir. Anası Tutubəyim isə bu məhəbbət münasibətinə qarşı çıxır. Məhəmməd bəy, Ağabəyim ağanı istəmək üçün Molla Pənah Vaqifi elçi kimi saraya göndərir. Ancaq Vaqif bu izdivacı əngəlləmək və Ağabəyim ağanı öz oğluna almaq niyyətində olur. Hadisədən xəbər tutan Məhəmməd bəy böyük qəzəbə qapılır. Elə bu dövrdə İran xanədanının Azərbaycana yönəlmiş hücumları da başlanır. Nəticədə həm Vaqif, həm də Məhəmməd bəy Qacarlar tərəfindən qətlə yetirilirlər.

Siyasi ittifaqları möhkəmləndirmək məqsədilə İbrahim xan qızını İran şahı Fətəli şahın hərəminə göndərir. Saraya qəbul edilməzdən əvvəl Ağabəyim ağa şahın anasının libasını geyinərək bir növ "toxunulmazlıq" statusu qazanır. Romanda açıq şəkildə vurğulandığı kimi, Fətəli şahla arasında heç bir məhrəm münasibət yaşanmır; bununla belə, Ağabəyim ağa öz zəkası, biliyi və siyasi bacarığı ilə sarayda böyük nüfuz qazanır və "Şahbanu" titulu ilə şərəfləndirilir. O, eyni zamanda saray daxilində siyasi qərarların qəbulunda fəal iştirak etmiş, mühüm bir sərvətə sahib olmuş və bu gücünü ictimai xeyir naminə də istifadə etmişdir.

Roman boyu Ağabəyim ağanın Məhəmməd bəyə olan sədaqəti davamlı olaraq ön plana çəkilir. Ömrünün sonuna qədər bu məhəbbətin xatirəsini yaşadan Ağabəyim ağa yalnız Qarabağa duyulan nisgilin deyil, eyni zamanda sarsılmaz bir eşqin də rəmzi kimi təqdim olunur. Bununla yanaşı, xeyriyyəçilik fəaliyyəti ilə də fərqlənir; sahib olduğu sərvətin böyük bir qismini ictimai fayda verəcək işlərə sərf etmişdir.

Müəllifin digər romanı "Gövhər ağa Cavanşir"də isə diqqət daha çox xeyriyyəçilik fəaliyyəti, Qarabağda maarifçiliyin təşəkkülündə qadınların rolu üzərində cəmlənmişdir. Burada tarixi həqiqətlər, xüsusilə Gövhər ağanın məscid, məktəb və digər mədəniyyət ocaqları tikdirməsi fakt kimi təqdim edilir. Lakin müəllif bədii təxəyyüllə bu fəaliyyətin daxili motivlərini, qəhrəmanın insani keyfiyyətlərini ön plana çıxarır. Beləliklə, hər iki əsərdə tarixi faktlar qorunur, lakin Ağabəyim ağa obrazında siyasi-diplomatik məqamlar, Gövhər ağa obrazında isə sosial-mədəni missiya daha çox vurğulanır.

Məhbubə Hacıyevanın "Tay sırğa" romanında isə qadın obrazının taleyi həm tarixi hadisələrin, həm də məişət müstəvisinin fonunda təqdim olunur. Burada qadının fərdi həyatı, məhəbbət və ailə münasibətləri tarixi hadisələrin sərt fonunda təsvir edilir. Əsərdə tarixi həqiqətlə bədii şərtilik arasındakı balans fərqli şəkildə qurulmuşdur: tarixi faktlar fon xarakteri daşıyır, əsas diqqət isə qadının emosional və mənəvi aləminə yönəlir.

Beləliklə, "Ağabəyim ağa Cavanşir" romanı Azərbaycan tarixi romanlarında qadın obrazının təqdimində yeni bir mərhələ kimi qiymətləndirilə bilər. Romanda tarixi hadisələr və fərdi hisslər bədii uzlaşma şəklində təqdim edilir. Əgər "Gövhər ağa Cavanşir"də qadın obrazı daha çox xeyriyyəçilik və mədəni irs fonunda təqdim olunursa, "Tay sırğa"da fərdi taleyin psixoloji dərinliyi ön plana çəkilir. Mehriban Vəzir isə Ağabəyim ağa obrazı vasitəsilə tarixi həqiqətləri qorumaqla yanaşı, bədii şərtiliyin imkanlarından istifadə edərək qadın taleyini milli tarixin böyük kontekstinə daxil etmişdir.

Azərbaycan ədəbiyyatında tarixi roman janrı tarixi həqiqətlərin qorunması ilə yanaşı bədii şərtiliyin imkanlarından istifadə etməklə formalaşmışdır. Bu janrda müəlliflər faktların ictimai, mənəvi və estetik qatlarını da bədii təxəyyül vasitəsilə açmağa çalışmışlar. Mehriban Vəzirin "Ağabəyim ağa Cavanşir" romanı bu tendensiyanın əhəmiyyətli nümunəsi olaraq, tarixi şəxsiyyətin real mövqeyini və

fəaliyyətini sənədli faktlarla təsdiqləməklə yanaşı, onun daxili aləmini, hiss və düşüncələrini bədii yozumda təqdim etmişdir. "Bu yeni nəsr, ümumiyyətlə, doqmalara, şəxsiyyətin həqiqi azadlığı və zəkasına uyğun gəlməyən bütün maneə və sədlərə qarşı çıxır ki, bu da cəmiyyətin özündə demokratiyanın, insan hüquqlarının genişləndirilməsi kimi əlamətdar proseslərlə bağlıdır". (Hüseynov, 1980)

Beləliklə, Tarixi həqiqətlərin təsviri: Romanda İbrahim xanın qızı Ağabəyim ağanın həyatı real tarixi faktlar əsasında qurulmuşdur. Onun böyük sərvət sahibi olması, "ağa" titulunun verilməsi, xan qızlarının siyasi məqsədli izdivacları əsərdə faktoloji dəqiqliklə təqdim edilir. Eyni zamanda Qarabağ xanlığında xan qızlarının təhsilinə və mədəni hazırlığına verilən önəm də əsərin mətnində xüsusi vurğulanır. Bu, tarixi gerçəkliyin obyektiv təsvirinə xidmət edən mühüm məqamdır.

Əsərdə Məhəmməd bəy ilə Ağabəyim ağanın məhəbbəti, Molla Pənah Vaqifin hadisələrdəki rolu və Qacarların hücumu nəticəsində baş verən faciələr də tarixi qaynaqlara əsaslanır. Vaqifin qətli, Məhəmməd bəyin ölümü və Ağabəyim ağanın İran sarayına göndərilməsi dövrün tarixi proseslərinin bədii təcəssümüdür.

Bədii şərtiliyin rolu: Mehriban Vəzir yalnız faktların təqdimatı ilə kifayətlənmir; o, hadisələrin emosional qatını açmaq üçün bədii şərtilikdən istifadə edir. Ağabəyim ağanın daxili dünyası, sevgiyə sədaqəti, Qarabağa duyduğu nisgil onun obrazında poetik rəmz səviyyəsinə yüksəlir. Əsərdə müəllif tarixi məlumatlar da verir, lakin hadisələrin təsvirində lirizm və emosional gərginlik qorunur.

Ağabəyim ağanın Fətəli şah sarayında "Şahbanu" kimi qazandığı mövqe tarixi faktlara əsaslansa da, yazıçının təqdimatında qadının intellekti, siyasi bacarığı və mənəvi gücü bədii şərtiliyin yaratdığı estetik obrazla tamamlanır. Onun Məhəmməd bəyə ömürlük sədaqəti dönməz eşq və vətən nisgilinin simvoluna çevrilir.

Nəticə

Əsərin təhlili göstərir ki, tarixi həqiqət və bədii şərtilik qarşılıqlı şəkildə bir-birini tamamlayır. Ağabəyim ağanın Qarabağ xanlığının siyasi həyatında tutduğu mövqe, Fətəli şah sarayında qazandığı nüfuz, xeyriyyəçilik fəaliyyəti tarixi faktlarla təsdiq olunan gerçəklikdir. Lakin onun Məhəmməd bəyə məhəbbəti, ömürboyu sevdiyinə sadiq qalması, Vaqiflə bağlı hadisələrin təsviri daha çox bədii şərtiliyin məhsulu kimi çıxış edir. Bu sintez oxucuya tarixi bilik qazandırır, estetik zövq bəxş edir.

Müqayisəli təhlildən də aydın olur ki, çağdaş nəsrimizdə Azərbaycan tarixi romanlarında qadın obrazlarının təqdimatı müxtəlif istiqamətlərdə inkişaf etmişdir. "Gövhər ağa Cavanşir"də qadın obrazı sosial-mədəni fəaliyyət fonunda, "Tay sırğa"da fərdi-psixoloji yaşantılar müstəvisində təqdim olunur. "Ağabəyim ağa Cavanşir"də isə siyasi-diplomatik məqamlarla şəxsi taleyin faciələri üzvi şəkildə birləşdirilir. Bu yanaşmalar tarixi roman janrında qadın obrazlarının milli tarixin müxtəlif sahələrini təmsil edən simvollara çevrildiyini göstərir.

Ümumiyyətlə, nəticə çıxarmaq olar ki, Mehriban Vəzirin "Ağabəyim ağa Cavanşir" romanı tarixi roman janrında qadın taleyinin poetik təqdimatını zənginləşdirir, tarixi faktları bədii şərtiliklə sintez edərək janrın poetikasına yeni çalarlar gətirir. Bu əsər Azərbaycan tarixi romanlarında qadın mövzusunun inkişaf istiqamətlərini müəyyənləşdirən əhəmiyyətli bir nümunədir.

Mehriban Vəzirin "Ağabəyim ağa Cavanşir" romanı Azərbaycan tarixi roman ənənəsinin mühüm nümunələrindən biri kimi dəyərləndirilə bilər. Əsərdə tarixi həqiqətlər və bədii şərtilik qarşılıqlı vəhdətdə təqdim olunur ki, bu da tarixi roman janrının əsas xüsusiyyətlərindən sayılır. Müəllif tarixi faktları sadəcə xronoloji ardıcıllıqla göstərməklə kifayətlənmir, onları bədii-estetik planda təfsil edir, obrazların daxili aləmini, psixoloji gərginliyini və dövrün mürəkkəb ictimai-siyasi kontekstini açır. Bu yanaşma romanı sırf tarixi faktların təqdimatı çərçivəsindən çıxararaq, daha çox milli-mənəvi dəyərlərin, qadın kimliyinin və insan taleyinin estetik yozumuna çevirir.

Əsərin əsas qəhrəmanı Ağabəyim ağa Cavanşir tarixi şəxsiyyət olmaqla yanaşı, həm də milli yaddaşda əbədi sevgi, sədaqət və vətən nisgilinin simvoluna çevrilir. Onun Məhəmməd bəyə sadiqliyi, Qarabağa duyduğu həsrət və eyni zamanda İran sarayında qazandığı mövqe tarixi şəxsiyyətin çoxqatlı obrazını yaradır. Müəllif burada qadın taleyini yalnız məhəbbət müstəvisində deyil, həm də siyasi-ictimai kontekstdə dəyərləndirərək, tarixi romanlarda qadınların təqdimatına yeni bir estetik çalar gətirir.

Romanın digər bir mühüm tərəfi isə müəllifin istifadə etdiyi sənətkarlıq üslubudur. Mehriban Vəzir hadisələri tarixi qaynaqlara istinad etməklə yanaşı, bədii şərtilik vasitəsilə onlara lirizm qatır, qəhrəmanın daxili dünyasını ön plana çəkir. Bu xüsusiyyət əsəri həm tarixi roman, həm də bədii-psixoloji roman səviyyəsində qiymətləndirməyə imkan verir.

Nəticə etibarilə, "Ağabəyim ağa Cavanşir" romanı Azərbaycan tarixi roman ənənəsinin inkişafında

mühüm mərhələ təşkil edir. Əsər milli yaddaşın qorunmasına, Qarabağ mövzusunun ədəbiyyatda davamlı yaşadılmasına və qadın taleyinin yeni bədii yozumla təqdiminə xidmət edir. Beləliklə, roman tarixi faktların sənətkarlıqla estetik ümumiləşdirilməsi baxımından həm elmi, həm də ədəbi müstəvidə dəyərli bir nümunə hesab oluna bilər.

ƏDƏBIYYAT SİYAHISI:

1. Axundlu, Y. (1998). Tarixi roman yeni mərhələdə (1980–1990-cı illər). Bakı: Maarif.
2. Axundlu, Y. (2005). Azərbaycan tarixi romanı: mərhələlər, problemlər (1930–2000). Bakı: Adiloğlu.
3. Hüseynov, A. (1980). Nəsr və zaman. Bakı: Yazıçı.
4. Vəzir, M. (2019). Ağabəyim ağa Cavanşir. Bakı: Perqament yayın evi.
5. Yusifli, V. (1986). Nəsr: konfliktlər, xarakterlər. Bakı: Yazıçı.

MÜXTƏLİFSİSTEMLİ DİLLƏRDƏKİ SİYASİ DİSKURSDA İSTİFADƏ OLUNAN EVFEMİZMLƏR

Günay Yaqub qızı TƏHMƏZOVA
https://orcid.org/ 0009-0009-3586-9578
tehmezovagunay@mail.ru

Xülasə:: Məqalədə müxtəlifsistemli dillərdə siyasi diskursda istifadə olunan evfemizmlərin funksiyaları və rolu təhlil olunur. Evfemizmlər — dil vasitəsi ilə həssas, narahat və ya mübahisəli mövzuları yumşaldaraq ifadə etmə üsulu — siyasi nitqdə xüsusilə strateji əhəmiyyət kəsb edir. Tədqiqat çərçivəsində ingilis və Azərbaycan dilləri üzrə siyasi diskurs nümunələri müqayisəli şəkildə araşdırılmış, evfemizmlərin mədəni, praqmatik və ideoloji funksiyaları müəyyən edilmişdir.

Məqalədə göstərilir ki, evfemizmlər siyasi kommunikasiya üçün manipulyativ və yumşaldıcı vasitə kimi çıxış edir, ictimai rəyin yönləndirilməsində mühüm rol oynayır və hakimiyyət münasibətlərini diskursiv olaraq qoruyur. Müxtəlifsistemli dillərdə evfemizmlərin formalaşması və istifadəsi mədəni və dilin struktur xüsusiyyətləri ilə sıx bağlıdır. Məsələn, ingilis dilində metaforik və konnotativ evfemizmlər geniş istifadə olunursa, Azərbaycan dilində sintaktik transformasiyalar və söz birləşmələri ilə yumşaldıcı effekt əldə edilir.

Nəticə etibarilə, evfemizmlərin müqayisəli analizi siyasi diskursun universal və mədəni spesifik funksiyalarını göstərir, dilin semantik və praqmatik imkanlarının siyasi kommunikasiya ilə necə əlaqəli olduğunu ortaya qoyur. Bu tədqiqat həm dilçilik, həm də siyasi elmlər sahəsində müasir diskurs analizinə metodoloji töhfə verir.

Açar sözlər: *Evfemizm, siyasi diskurs, müqayisəli dilçilik, müxtəlifsistemli dillər, kommunikasiya strategiyaları, praqmatika, ideologiya, mədəni kontekst.*

EUPHEMISMS USED IN POLITICAL DISCOURSE OF LANGUAGES WITH DIFFERENT SYSTEMS

Gunay Yagub gizi TAHMAZOVA
https://orcid.org/0009-0009-3586-9578
Email: tehmezovagunay@mail.ru

Abstract: The article analyzes the functions and roles of euphemisms used in political discourse across languages with different systems. Euphemisms — a linguistic means of expressing sensitive, uncomfortable, or controversial topics in a softened manner — hold particular strategic significance in political speech. Within the framework of this research, examples of political discourse from english and Azerbaijan languages are comparatively examined, and the cultural, pragmatic, and ideological functions of euphemisms are identified.

The article demonstrates that euphemisms serve as manipulative and mitigating tools in political communication, play a crucial role in shaping public opinion, and discursively maintain power relations. The formation and use of euphemisms in languages of different systems are closely connected to cultural and structural features of the languages. For instance, while metaphorical and connotative euphemisms are widely employed in European languages, in Azerbaijani, the softening effect is often achieved through syntactic transformations and compound expressions.

As a result, the comparative analysis of euphemisms reveals both the universal and culturally specific functions of political discourse, highlighting how the semantic and pragmatic capacities of language are intertwined with political communication. This study contributes methodologically to contemporary discourse analysis in both linguistics and political science.

Ke ywords: *Euphemism, political discourse, comparative linguistics, languages of different systems, communication strategies, pragmatics, ideology, cultural context.*

ЭВФЕМИЗМЫ, ИСПОЛЬЗУЕМЫЕ В ПОЛИТИЧЕСКОМ ДИСКУРСЕ РАЗНОСИСТЕМНЫХ ЯЗЫКОВ

Гюнай Ягуб кызы ТАХМАЗОВА
https://orcid.org/0009-0009-3586-9578
Email: tehmezovagunay@mail.ru

Аннотация: В статье анализируются функции и роль эвфемизмов, используемых в политическом дискурсе разносистемных языков. Эвфемизмы — это лингвистическое средство выражения чувствительных, неудобных или спорных тем в смягчённой форме, — играют особую стратегическую роль в политической речи. В рамках данного исследования на сравнительной основе рассматриваются примеры политического дискурса английский и азербайджанский языков, выявляются культурные, прагматические и идеологические функции эвфемизмов.

В статье показано, что эвфемизмы выступают как манипулятивное и смягчающее средство политической коммуникации, играют важную роль в формировании общественного мнения и дискурсивно поддерживают властные отношения. Формирование и употребление эвфемизмов в разносистемных языках тесно связано с культурными и структурными особенностями языка. Так, если в английский и азербайджанский языках широко распространены метафорические и коннотативные эвфемизмы, то в азербайджанском языке смягчающий эффект часто достигается за счёт синтаксических трансформаций и словосочетаний.

В результате сравнительный анализ эвфемизмов выявляет как универсальные, так и культурно-специфические функции политического дискурса, демонстрируя, каким образом семантические и прагматические возможности языка связаны с политической коммуникацией. Настоящее исследование вносит методологический вклад в современный дискурс-анализ в области как лингвистики, так и политологии.

Ключевые слова: *эвфемизм, политический дискурс, сравнительное языкознание, разносистемные языки, коммуникативные стратегии, прагматика, идеология, культурный контекст.*

Giriş

Siyasi diskurs insan cəmiyyətində güc, hakimiyyət və sosial əlaqələrin formalaşmasında mərkəzi rol oynayan dil hadisəsidir. Bu diskurs yalnız faktların ötürülməsi üçün vasitə deyil, həm də siyasi ideologiyaların, ictimai rəyin və manipulyativ texnikaların ifadə forması kimi çıxış edir. Müxtəlifsistemli dillərdə siyasi nitq formalaşarkən evfemizmlər xüsusilə mühüm rol oynayır.

Evfemizm — bir anlayışı yumşaq, qeyri-birbaşa və bəzən ikitərəfli mənada ifadə etmək üsulu — siyasi kommunikasiya üçün strateji əhəmiyyət kəsb edir. Bu dil vasitəsilə hakimiyyət orqanları, siyasi partiyalar və media müəyyən mövzuları manipulyasiya edərək ictimai reaksiyaları formalaşdıra bilər. Müxtəlifsistemli dillərdə evfemizmlərin quruluşu, istifadəsi və funksiyaları isə hər bir mədəni və siyasi kontekstdə fərqli praqmatik və stilistik xüsusiyyətlər nümayiş etdirir.Tədqiqat çərçivəsində fərqli dillərdə evfemizmlərin funksiyaları, ideoloji yükləri və ictimai qavranılması araşdırılır, həmçinin siyasi nitqin manipulyativ və yumşaldıcı üsullarının müəyyənləşdirilməsi hədəflənir.

Evfemizm – dil davranışının ayrılmaz hissəsidir və norma və qiymətləndirmə anlayışları ilə sıx bağlıdır. V.İ. Karasik evfemizasiyanı etiketləşdirmə vasitələrindən biri kimi qiymətləndirir. Bir çox tədqiqatçılar qeyd edirlər ki, evfemizmlərin əsas funksiyalarından biri ünvanlananı aldatmaqla ona təsir göstərmək və manipulyasiya etməkdir.

Evfemistik yenidən adlandırma manipulyasiya növü kimi, adın dəyişdirilməsinin denotata yeni xüsusiyyətlər verməsi, yəni onun mahiyyətini müəyyən şəkildə dəyişdirməsi fərziyyəsinə əsaslanır.

Evfemiya üsulu yalnız müəyyən sözlərin yerinə evfemizmlərin planlı istifadəsindən ibarət deyil, həm də reallığın qəbulunu kommunikasiya təşəbbüskarı üçün əlverişli mövqedən modelləşdirməyə xidmət edir. Evfemizmlər və disfemizmlər eyni fenomenin iki tərəfi, denotatın qiymətləndirilməsinin iki zidd qütbüdür: evfemizm denotatı yaxşılaşdırır, disfemizm isə pisləşdirir. Bəzi dilçilər hər iki halı nominativ dəyişkənlik termini çərçivəsində görərək «iksfemizm» (X-Phemism) adlı ümumi termin istifadə etməyi təklif edirlər. Belə halda evfemizm mənfi xüsusiyyətin azaldılmasına və ya qiymət işarəsinin mənfidən müsbətə çevrilməsinə əsaslanan anti-invektiv kimi qəbul edilir.

Beləliklə, dinləyicinin və oxucunun şüurunun manipulyasiyası evfemistik nominasiyalar vasitəsilə həyata keçirilir. Kütləvi informasiya vasitələri hadisələri bəzən birtərəfli təqdim etməklə yalnız öz baxışlarını təqdim etməyə çalışırlar. Siyasi elitanın maraqlarında çalışan dilçilərin məqsədyönlü səyləri nəticəsində evfemistik nominasiyalar yaranır, bununla hadisələrin həqiqi mənasının qismən gizlədilməsi və geniş auditoriyada mənfi qavrayışın neytrallaşdırılması baş verir . Evfemizmlər kütləvi informasiya vasitələrində manipulyativ taktika kimi geniş istifadə olunur və bu, həqiqətdən də yayınma strategiyasının bir hissəsidir.

Məsələn, 21.07.2017 tarixli Global Village Space By News Desk nəşrində "Bloodshed continues in Syria" başlıqlı məqalədə "war" (müharibə) yerinə "bloodshed" (qan tökülməsi) disfemizmi işlədilib. Müəllif bu vasitə ilə hərbi əməliyyatları ifşa etməyi və müharibənin real qiymətini göstərməyi hədəfləyir. Qeyd etmək lazımdır ki, "war" sözü və ABŞ hərbçilərinin fəaliyyətini təsvir edən digər sözlər artıq işlənmir və onların yerini evfemizmlər tutur.

İttiham taktikasının bir növü olaraq, tənqid və istehza taktikası mövcuddur ki, bu da danışılan mövzunu və ya obyektin fəaliyyətini lağa qoymağa yönəlib. İstehza taktikasının xüsusiyyəti həm evfemistik, həm də disfemistik vahidlərin istifadəsidir və bu, adətən ironik xarakter daşıyır. Məsələn, "He is the latest in a line of political appointees to the London job, traditionally bestowed upon presidents' faithful friends, usually with deep pockets" ifadəsində (mətnin müəllifi Prezidentin

dostlarının varlı insanlar olduğunu vurğulayır) "deep pockets" ("dərin cib") ifadəsi "riches" ("varlılar") sözünün ironik disfemizmi kimi işlədilir.

Görmək olar ki, emosional yüklü kontekst yaratmaq (pozitiv və ya neqativ konnotasiyaya malik emosional işarələnmiş leksikanın seçilməsi) informasiyanı qəbul edən şəxsin assosiativ düşüncəsinə güclü təsir göstərir,bununla da emosional münasibətin intensivliyinə təsir etməklə informasiyanın manipulyatorun istədiyi formada qəbul olunmasını təmin edir. Məsələn, "the cynical and clinical grab of Crimea"; "Putin's amoral, anarchic and brutish Russia".

Son dövrlərdə siyasətçilərin danışıq dilində daha abstrakt ifadələr işlətmə meyili müşahidə olunur. Bunun nəticəsi olaraq çoxlu sayda nominasiyaya – yəni feil formalarının abstrakt isimlərə çevrilməsinə rast gəlinir. Bele nominasiyaya nümunələr olaraq feilin və zərfin birləşməsindən əmələ gələn sözlər göstərmək olar: *build-up* (hərbi qüvvələrin yığılması); *lay-out* (işini itirmiş insan); *push-over* (asanlıqla aşılır maneə); *take-over* (hakimiyyətin ələ keçirilməsi).

Məsələn: "But the prime minister stressed the *build-up* did not mean NATO was planning for a ground invasion." "Social change has blurred the old distinctions of lifestyle, housing and employment that also sustained political parties. Everywhere, there is the danger of *take-over* by well-organised minorities."

Nominasiyanın siyasi diskursda istifadəsi eyni reallığın alternativ təqdimat üsullarından biridir, bu isə danışanın bəzi iştirakçıları müzakirədən çıxarmaq, zəruri olanları isə saxlamaq imkanı verir. Əvvəllər olduğu kimi, indiki dövrdə də evfemizasiya ehtiyacı çox böyükdür. Bunun sübutu, nitqdə evfemizmlərin geniş istifadə spektridir – onlar müxtəlif funksiyaları yerinə yetirir, üstəlik, emosional-müsbət və mədəni, uğurlu ünsiyyətin təmin olunmasında mühüm rol oynayırlar.

Evfemizmlər nitq fiquru kimi ekspressiv funksiyanı həyata keçirir və dilin stilistik vasitələr sistemində xüsusi yer tutur. Sözləri və ifadələri yumşaltmaq məqsədi daşıyan evfemizmlər qarşı tərəf üçün xoşagəlməz olanı yumuşaltmaq üçün diplomat dili ilə çox yaxın əlaqədədir. Onları mənaca qeyri-müəyyənlik, tolerantlıq və ifadələrdə çəkindirmə xüsusiyyətləri birləşdirir ki, bu da qarşıdurmaların qarşısını almağa imkan verir.

Ən maraqlı qrup "gündəlik xarakter" daşıyan ilk qrupdur, çünki onlar həm rəsmi şəxslərin, həm də adi vətəndaşların iştirak etdiyi nitq situasiyalarında istifadə olunur. Dövlətin insanların həyatına təsiri ilə bağlı, həm siyasi xadimlərin rəsmi çıxışlarında, həm də gündəlik ingilis dilində rast gəlinən evfemizmlər:

Az tələb olunan peşələri təsvir edən evfemizmlər: Ən az yayılmış peşələr arasında əsasən qarajçı və təmizlikçi peşələri sayılır. İngilis dilində, garbage collector (təmizlikçi) ifadəsi tez-tez sanitation man, sanitation engineer və ya garbologist ifadəsi ilə əvəz olunur; road-sweaper (küçə təmizləyicisi) street orderly, janitor (qarajçı) isə environmental hygienist, custodian və ya building engineer ilə əvəz edilir (Holder R. A. 1996: p.91).

Həmçinin, kiçik ofislərdə və şirkətlərdə çalışanların vəzifələrini təsvir edən sözlər də evfemizmlərlə əvəz olunur. Məsələn, filing clerk (dəftərxana işçisi) ifadəsi "information retrieval administrator", secretary (katib) "personal assistant" və ya "administrative assistant" ilə əvəz olunur. Müəllimlər isə, araşdırmamıza görə, educators / classroom managers / learning facilitators kimi ifadələrə çevrilmişdir: *"A smaller proportion of childminders in England are offering childcare rated "good", say Ofsted inspectors"* (Richardson H. 2015.) / Ofsted müfəttişləri dedi ki, İngiltərədə müəllimlərin az bir hissəsi uşaqlara yaxşı qayğı göstərir,

Sosial mənfi hallar (spirtli içki, narkomaniya, cinayətkarlıq) ilə bağlı evfemizmlər: Evfemizmlərin ən böyük alt qruplarından biri cinayətkarlıq, narkomaniya, prostitusiya kimi mənfi hadisələrdən diqqəti yayındıran lüğət vahidləridir. Məsələn: *criminal (cinayətkar) – illegal; prison (həbsxana) – correctional facilities; rob (oğurlamaq) – burgle; a prison guard (həbsxana mühafizəçisi) – correctional officer; prostitute (prostitutka) – commercial sex worker / accommodating women; bloody (qanlı) – bally/bluggy/blurry; the head of Mafia family (Mafiya ailəsinin başçısı) – godfather* (Holder R. A. 1996: p.67).

Narkomaniya və spirtli içki asılılığı siyasət diskursunda aşağıdakı evfemizmlərlə təsvir olunur: d*rug addict* (narkoman) – substance abuser. *"Obama will provide job training, substance abuse and mental health counseling to ex-offenders, so that they are successfully re-integrated into society"* / Obama keçmiş narkotik asılısı cinayətkarların iş təliminə, psixoloji sağlamlıq məsləhətinə çıxışını təmin edəcək ki, onlar cəmiyyətə uğurla reinteqrasiya olunsun; *drugs* (narkotiklər) – illegal substances; *drunk* (spirtli) – intoxicated/reduced state of awareness.

Yoxsulluq problemi ilə bağlı evfemizmlər: Amerikan ingilis dilində evsizləri ifadə edən bir sıra evfemizmlər mövcuddur: *street person / homeless person / displaced person / shopping-bag lady* [Ibidem]; araşdırmamıza görə, onların istifadəsi rəsmi ünsiyyət situasiyaları ilə məhdudlaşır: *"Although he never wound up as a street person, his*

life was a journey of terror and fear" / O, heç vaxt evsiz olmadı, amma həyatında qorxu və dəhşət dolu idi.

Bundan əlavə, bu alt qrup evfemizmlərində "poor" (yoxsul) sözü neytral və mənfi konnotasiya daşımayan elementlə əvəz olunur: poor children – risk children; poor student – underachiever/underperformer; poor – low-income / working class / modest / underprivileged . *"Underprivileged hopeful in Obama's uplifting agenda"* (Dunlap K. 2015: p.67)/ Obama-nın gələcək planlarına ümid bəsləyən az imkanlılar.

Hərbi əməliyyatlar və terrorla bağlı evfemizmlər: XX-XXI əsrin sərhədində geniş yayılmışdır. Məsələn, jurnalistlər "terrorist" sözünü tez-tez istifadə etmirlər və əvəzinə bomber / attacker / insurgent / militant / misguided criminals / assailants / captors / extremists / fighters / group / guerrillas / gunmen / hostage-taker / radicals / rebels / separatists kimi evfemizmlərə üstünlük verirlər: *"It could as easily be an explosive device left on the bus as the work of a bomber"* (London Rocked by Terror Attacks, 2015.) / Bu, eyni dərəcədə avtobusda buraxılmış partlayıcı cihaz da ola bilər, terrorçunun işi də.

Siyasət sahəsində dövlət rəhbərliyinin təşəbbüsü ilə həyata keçirilən hərbi əməliyyatların gizlədilməsi üçün də evfemizmlər istifadə olunur: *bombing – air support; victim – casualty / non-operative personnel; genocide – ethnic cleansing; killing people on your own side – friendly fire; killing – deprivation of life* (Holder R.1996, p.61).

Cəmiyyətin müvəqqəti sarsıntıları və fəlakətləri ilə bağlı evfemizmlər müasir ingilis dilində aktualdır. Ekoloji fəlakətlər, ölkələr və mədəniyyətlər arasında anlaşılmazlıq və qlobal iqtisadi vəziyyət insanların maliyyə vəziyyətinə təsir göstərmişdir. Siyasətçilər, alimlər, ictimai xadimlər və iqtisadçılar vəziyyəti "yumşaltmaq" üçün evfemizmlərdən aktiv istifadə edirlər.

Qlobal iqtisadi böhranla bağlı evfemizmlər (2008-2010): *economic downturn – economic crisis* [Ibidem]: *"Worst economic downturn in 50 years"* (Worst Economic Downturn' in 50 Years)/ Son 50 ildəki ən pis iqtisadi böhran.Vergi artımını əvəz edən evfemizmlər: some inflows / revenue enhancements / balancing / fairer revenue raise / progressive revenue / progressive taxation. *"In continuing our effort to highlight states where progressive revenue-raising options are gaining support"* (New Jersey Governor's Budget Includes Progressive Revenue Options, 2015) / Vergi artırılması dəstəklənən ştatları vurğulamaq üçün səylər davam edir. Aşağı inkişaf etmiş ölkələri ifadə edən evfemizm: the Fourth World.*"The Fourth World Conference on Women is taking place as the world stands poised…"* (The United Nations Fourth World Conference on Women) / Qadınlarla bağlı İnkişaf etməkdə olan ölkələr Konfransı keçiriləcək, çünki dünya buna hazırdır.

Qlobal istiləşmə ilə bağlı evfemizmlər: "global warming" (qlobal istiləşmə) və "climate change" (iqlim dəyişikliyi) ifadələri bəzi hallarda evfemizm kimi çıxış edir. *"This summer, Clinton joined John McCain… and two other senators for a tour of Alaskan areas hard hit by climate change"* / Bu yay Clinton, John McCain və digər senatorlarla Alyaskada qlobal istiləşmədən ciddi ziyan görmüş bölgələrə səfər etdi. *"Bush outlines goals to fight climate change"* (Bush Outlines Goals to Fight Climate Change, 2015) / Bush iqlim dəyişikliyi ilə mübarizə üçün məqsədləri açıqlayır.

Corc Buş administrasiyasının yaratdığı evfemizmlər: Corc Buş çıxışlarının birində hərbi əsirləri "enemy combatants" (düşmənə qarşı döyüşənlər) adlandırırdı .

Barack Obama hakimiyyəti dövründə onun tərəfindən yaradılmış bir evfemizmə nəzər salaq : "untrained ears" - "ağ adamlar" mənasında cəmiyyətin yüksək təbəqəsini bildirən ifadə: *"Barack Obama warns that the message in a black church can sound frightening to "untrained ears"* (Mellowes M., 2015) / Obama xəbərdarlıq edir ki, qara kilsədəki mesaj ağ insanlar üçün qorxunc səslənə bilər.

Tədqiqat göstərir ki, siyasi diskursda evfemizmlər həm universal, həm də mədəni-xüsusi funksiyalar daşıyır. Müxtəlifsistemli dillərdə evfemizmlərin istifadə strategiyaları müxtəlif olsa da, əsas məqsəd oxşardır: siyasi və sosial həssas mövzuların yumşaldılması, ictimai rəyin yönləndirilməsi və hakimiyyət münasibətlərinin diskursiv olaraq qorunması.

Evfemizmlər siyasi nitqdə həm ideoloji yük daşıyır, həm də kommunikativ məqsədlərə xidmət edir. Dilin struktur xüsusiyyətləri və mədəni kontekst evfemizmlərin seçimi, formalaşması və istifadəsi prosesinə birbaşa təsir göstərir. Məsələn, ingilis dilində metaforik və konnotativ evfemizmlər daha çox yayılmışsa, Azərbaycan dilində söz birləşmələri və sintaktik transformasiyalar vasitəsilə yumşaldıcı effekt yaradılır.

Evfemizasiya dilçilikdə yeni bir hadisə deyil. Bütün dillərdə həmişə mövzular olub ki, müəyyən səbəblərə görə tabu, qadağan olunmuş sayılırdılar və buna görə də onlara müraciət edərkən məsələlər, örtülü formalar və yumşaldıcı ifadələr, yəni evfemizmlər istifadə olunub.

Evfemizasiya dedikdə biz, qadağan olunmuş, kobud söz və ya ifadənin, neqativ konotasiya

daşımayan neytral dil forması ilə əvəzlənməsi prosesini başa düşürük. Bu proses etik və əxlaqi yumşaltma tələb edir, çünki ünsiyyət zamanı narahat situasiyalardan və konfliktlərdən qaçmaq və kommunikativ məqsədlərə nail olmaq lazımdır. Lakin evfemizmlərin tək funksiyası bu deyil; onların praqmatik məqsədi daha genişdir – real vəziyyət barədə informasiyanı gözəlləşdirmək və ya təhrif etmək, bir şeyi və ya birini müsbət və ya mənfi işıqda göstərmək, hər hansı fəaliyyətə və ya passivliyə təşviq etmək. Bu kontekstdə evfemizmlər kütləvi şüurun manipulyasiyası üçün də istifadə olunur.

Evfemizasiya fenomeninin tədqiqi xüsusilə cəmiyyətin sosial idarəetmə taktikalarına, auditoriyaya təsir metodlarına və ictimai rəyin formalaşdırılma mexanizmlərinə marağı səbəbilə aktualdır.

Siyasi diskursda evfemizmlər aktiv şəkildə manipulyasiya və müəyyən ideyaların təbliği aləti kimi istifadə olunur, cəmiyyətə emosional təsir göstərir, xalqı müəyyən siyasi qərarları qəbul etməyə təşviq edir. Bilmək lazımdır ki, siyasətçilər, hakimiyyət institutları və kütləvi informasiya vasitələri ideoloji dünyagörüşünü formalaşdırmaq məqsədilə müəyyən anlayışların əvəzlənməsi, faktların gizlədilməsi və dezinformasiyaya müraciət edirlər. Bu baxımdan, təbii ki, siyasi dil evfemistik ifadələrlə zəngindir.

Beləliklə, evfemizmlər bir tərəfdən konfliktiz ünsiyyətin və nitq etiketi alətinin vasitəsidir, digər tərəfdən isə siyasətçilərin, diplomatların və hakimiyyət institutlarının əlində təsir vasitəsidir.

Bizim tədqiqatın hipotezi ondan ibarətdir ki, İngilisdilli kütləvi informasiya vasitələrində siyasi diskursda evfemizmlərin dominant funksiyası ictimai rəyin manipulyasiyası və informasiyanın maskalanmasıdır. Biz hesab edirik ki, ünsiyyət zamanı konfliktin yumşaldılması və neytrallaşdırılması funksiyası, əvvəlcə əsas kommunikativ məqsəd olsa da, ikinci plana keçib. Bundan əlavə, siyasi kontekstdə birbaşa və kobud nominativlərdən yayınmaq çox zaman manipulyativ effektə malikdir.

Bir çox tədqiqatçılar qeyd edir ki, evfemizasiya müasir danışıqda geniş istifadə olunur və cəmiyyətin gündəlik dil həyatında, xüsusilə, ünsiyyətin konfliktliyini neytrallaşdırmaq meyilinə görə effektivdir. Bəzi tədqiqatçılar evfemizmlərin tabu ilə əlaqəsini və müəyyən nitq situasiyasından asılılığını vurğulayır. Məsələn, V. P. Moskvin evfemizmləri belə xarakterizə edir: "Emosional cəhətdən neytral olan söz və ifadələr danışan şəxsə bu və ya digər konkret vəziyyətdə yolverilməz (yəni tabu sayılan) görünən birbaşa adlandırmanı əvəz etmək üçün istifadə olunur " (Москвин, 1999, с. 262).

Azərbaycan dilinin siyasi diskursunda, evfemizmlərə rast gəlinir. Onlardan bəzilərinə nəzər salaq: *bizim üçün xüsusi olaraq… şərəfdir* – "vacibdir" demək əvəzinə yumşaldılmış, rəsmi ton*; böyük şərəf hissi ilə* – nitqi diplomatik və hörmətli saxlamaq üçün yumşaldılmış ifadə.; *artıq ənənəvi xarakter alıb* – "hər il keçirilir" demək əvəzinə rəsmi ifadə.; *mehriban şəraitdə açıq müzakirələrinə böyük ehtiyac var* – "vacibdir" əvəzinə yumşaldılmış rəsmi ifadə.; *baxmaq cəlbedici olacaq* – "maraqlı olacaq" ifadəsini yumşaldılmış formalı.; *çətin an və mürəkkəb müzakirələr oldu* – problemləri yumşaldılmış formada ifadə edir.; *diqqətdən kənarda qala bilməz* – "gözardı edilə bilməz" demək əvəzinə yumşaldılmış rəsmi ifadə. ; *əlbəttə ki, açıq sual olaraq qalır* – "həlledilməyib" əvəzinə yumşaldılmış forma.; *şəxsi təəssüratınızı bölüşsəniz, yüksək dəyərləndirərik* – "de" demək əvəzinə yumşaldılmış, hörmətli müraciət;. *Uca Tanrımız da bunu bəyənir* – dini və hörmət tonu ilə yumşaldılmış rəy ifadəsi (https://president.az/az/articles/view/69314).

Düşənbədə MDB Dövlət Başçıları Şurasının məhdud tərkibdə iclasında İlham Əliyevin çıxışında rast gəldiyimiz evfemizmlərə nəzər salaq:*çox sevindirir* – "Xoş və ya müsbət nəticə verir" demək əvəzinə yumşaldılmış, diplomatik formada ifadədir.;*uğurlar münasibətilə təbrik edirəm* – Birbaşa "sən yaxşı iş görmüsən" demək əvəzinə diplomatik, yumşaldılmış rəsmi ifadədir;*gözəlləşdiyinə şadam* – "Şəhər inkişaf edir" demək əvəzinə, yumşaldılmış və rəsmi tərzdə ifadədir;*ardıcıl inkişafını qeyd etmək istərdim* – "Yaxşı inkişaf edir" deməkdən yumşaldılmış, diplomatik ifadə;*böyük inkişaf potensialına malikdir* – "İndiki vəziyyəti yaxşıdır" demək əvəzinə yumşaldılmış, diplomatik ifadə; *sürətli dirçəlişinin şahidi oldular* – "Tez bərpa olundu" demək əvəzinə rəsmi, diplomatik və yumşaldılmış ifadə;*ən gözəl və yaşayış üçün rahat şəhərlərdən birinə çevrilib* – "Artıq yaxşı vəziyyətdədir" demək əvəzinə yumşaldılmış, rəsmi və diplomatik ifadə;*möhkəmləndirir* – "Yaxşılaşdırır" demək əvəzinə yumşaldılmış, diplomatik və rəsmi forma;*bərabərhüquqlu, qarşılıqlı maraqlara və qarşılıqlı hörmətə əsaslanan münasibətlərin güclənməsinə kömək edir* – "Yaxşı münasibət yaradır" demək əvəzinə diplomatik və rəsmi yumşaldılmış ifadə (https://president.az/az/articles/view/70313).

Azərbaycan Respublikasının prezidenti İlham Əliyevin "Əl-Ərəbiyyə" telekanalına verdiyi müsahibəki evfemiziya məqamlarını nəzərdən keçirib təhlil edək: "Beləliklə, ərazimizin təxminən 20 faizi onlar tərəfindən *işğal edilmişdi*, nəticədə *bir milyon qaçqın və məcburi köçkünümüz* var idi."

Burada *"məcburi köçkün"* rəsmi-neytral evfemizmdir — insanların zorla yerindən didərgin düşməsini (zülm, talvarlanma, məskun itməsi və s.) daha neytral, hüquqi termini ilə ifadə edir. Funksiya: faciəni emosional və morfoloji cəhətdən azaltmaq, beynəlxalq hüquqi-leqal çərçivədə təqdim etmək. Açıq alternativ: "zorla yerindən sürgün edilmiş insanlar", "mülki əhali arasında geniş miqyaslı zorakılıq nəticəsində didərgin düşənlər".

"2020-ci ildə isə İkinci Qarabağ müharibəsi başladı və biz beynəlxalq səviyyədə tanınmış ərazilərimizi *azad etdik*." *"Azad etdik"* hərbi əməliyyatı pozitiv, qəhrəmanlaşdırıcı çalarla təqdim edən evfemizmdir — «ələ keçirmək», «hücuma keçmək», «qovub çıxarmaq» kimi daha qabarıq hərbi ifadələrin yumşaldılmış formasıdır. Funksiya: hərəkəti mənəvi və hüquqi cəhətdən legitimləşdirmək, daxili auditoriyada qürur yaratmaq. Açıq alternativ: "hərbi əməliyyatlarla geri qaytardıq / işğal altındakı əraziləri hərbi yolla bərpa etdik" (https://president.az/az/articles/view/69968).

"Təqribən beş il bundan əvvəl 44 günlük Vətən müharibəsi nəticəsində Azərbaycan *ədaləti, beynəlxalq hüququ və öz ləyaqətini bərpa etdi, torpaqlarını geri qaytardı." "Ədaləti… bərpa etdi"* — moral və hüquqi evfemizmdir; hərbi əməliyyatlara normativ-etik məna verir. Funksiya: hərbi gücü "ədalət bərpası" kimi çərçivələyərək legitimləşdirmək və narazılığı zəiflətmək. Açıq alternativ: "hərbi qələbə nəticəsində nəzarəti bərpa etdi / torpaqlara nəzarət yenidən təmin olundu". "...Avropa, Türkiyə və ərəb ölkələrindəki dostlarımız da *bu prosesi dəstəklədilər." "Dəstəklədilər"* ifadəsi beynəlxalq reaksiyanın müsbətliyini qısa, neytral şəkildə göstərən yumşaq formuladır. Funksiya: beynəlxalq dəstək mövcudluğunu vurğulamaqla prosesin legitimliyini gücləndirmək; konkret siyasi addımlar və ya təzyiqlərdən (məsələn, qətnamə, sanksiya) söz açmır. Açıq alternativ: "müxtəlif beynəlxalq təşkilatlar prosesə siyasi və diplomatik dəstək verdilər / müsbət münasibət bildirdilər". "...formal olaraq sülh sazişinin imzalanmamasının bir xüsusi səbəbi var - Ermənistan konstitusiyasında Azərbaycanın ərazi bütövlüyünü hələ də şübhə altına alan müddəa mövcuddur." **"***Formal olaraq imzalanmaması***"** — bürokratik evfemizmdir; real siyasi müqaviməti məntiqi və prosedur münasibətinə çevirir. Funksiyası razılaşmanın gecikməsini konkret şəxsi və ya siyasi məsuliyyətdən uzaqlaşdıraraq hüquqi-texniki şərh kimi təqdim etmək. Açıq alternativ: "imzalanmayıb, çünki Ermənistan razılaşmır / konstitusiyasında problem var".

"Hazırda isə *"Böyük Qayıdış" Proqramı* çərçivəsində onların doğma yurdlarına qayıdışı prosesinə start verilib." Layihə adı *("Böyük Qayıdış")* — pozitiv metaforik evfemizmdir. Funksiyası məskunlaşmanı yalnız inzibati proses kimi yox, milli və emosional yenidənqayıdış kimi təqdim etmək; ictimai dəstək toplamaq. Açıq alternativ: "məcburi köçkünlərin geri yerləşdirilməsi proqramı"

"Minalar nəticəsində 70-dən çox insan həlak olub, qalanları isə ağır yaralanıb. *Bu səbəbdən biz genişmiqyaslı bərpa işlərinə başlaya bilmirik,* çünki, ilk növbədə, təhlükəsizlik təmin edilməlidir." *"Başlaya bilmirik"* — səbəbləndirici, məsuliyyəti xaricə və obyektiv çətinliyə ötürən yumşaq formuladır. Funksiya: təxirə salınma və ya yavaşlıq üçün daxili izahat; məsuliyyəti minimuma endirmək. Açıq alternativ: "min təhlükəsi bərpanın qarşısını alır / bərpa işləri minalanma səbəbindən ləngiyir".

"Biz hətta işğal dövründə də köçürülmə proqramını həyata keçirdik, çünki onların tam əksəriyyəti on ildən artıq müddətdə çadır düşərgələrində yaşayırdı." *"Köçürülmə proqramı", "çadır düşərgələri"* — rəsmi və texniki ifadələrdir; insan əzabını daha məhdud və inzibati terminlərlə təqdim edir. Funksiya: humanitar faciəni inzibati çərçivədə təqdim etməklə məsuliyyəti və ağrını yumşaltmaq. Açıq alternativ: "mühacir neçə illər çadır düşərgələrində yaşadı; biz onları müvəqqəti sığınacaqlara yerləşdirdik". Mətndə istifadə olunan evfemizmlərin əsas funksiyaları: *hərəkətlərin legitimləşdirilməsi* (azad etmək, ədaləti bərpa etmək), *faciəni neytrallaşdırmaq* (məcburi köçkün, köçürülmə proqramı), *bürokratik məsafələşdirmə* (paraflanmış sənəd, formal olaraq imzalanmamaq), *və mənəvi-ideoloji çərçivələmə* . Bu dil strategiyaları həm daxili auditoriyaya (qürur, reallığı yumuşatmaq), həm də xarici auditoriyaya (hüquqi-hüquqi rezonans, beynəlxalq dəstək göstərilməsi) hesablanıb.

Nəticə etibarilə, evfemizmlər siyasi diskursda geniş şəkildə təmsil olunmuşdur. Onlar müasir dünyanın müxtəlif problemlərini əhatə edir və siyasətçilərin, ictimai xadimlərin şəxsi həyatını da yumşaldaraq (təbii ehtiyaclarını təsvir edən evfemizmlər) təqdim etməsi ingilis dilində aktual tendensiyanı göstərir və siyasi institutla vətəndaş arasında yaxınlaşmanı nümayiş etdirir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Bush Outlines Goals to Fight Climate Change [Электронный ресурс]. URL: 9. http://www.cnn.com/2008/POLITICS/04/16/ bush.climate/index.html (дата обращения: 20.10.2015).

2. Dunlap K. Underprivileged Hopeful in Obama's Uplifting Agenda [Электронный ресурс]. URL: http://www.insidebayarea.

com/localnews/ci_11486244 (дата обращения: 26.10.2015).

3. Düşənbədə MDB Dövlət Başçıları Şurasının məhdud tərkibdə iclasında İlham Əliyevin çıxışı https://president.az/az/articles/view/70313

4. Goldberg J. 'Look... It's My Name on This': Obama Defends the Iran Nuclear Deal [Электронный ресурс]. URL: http://www.theatlantic.com/international/archive/2015/05/obama-interview-iran-isis-israel/393782/ (дата обращения: 26.10.2015)

5. Holder R. A. Dictionary of Euphemisms. USA: Oxford University Press, 1996. 321 p

6. Xankəndi şəhərində İqtisadi Əməkdaşlıq Təşkilatının 17-ci Zirvə görüşü keçirilib https://president.az/az/articles/view/69314

7. London Rocked by Terror Attacks [Электронный ресурс]. URL: http://news.bbc.co.uk/2/hi/4659093.stm (дата обращения: 04.11.2015)

8. Mellowes M. The Black Church [Электронный ресурс]. URL: http://www.pbs.org/godinamerica/black-church/ (дата обращения: 30.10.2015).

9. New Jersey Governor's Budget Includes Progressive Revenue Options [Электронный ресурс]. URL: http://www.taxjusticeblog.org/archive/2009/03/new_jersey_governors_budget_in.php#.Vjznq2t0oeV (дата обращения: 04.11.2015)

10. Richardson H. Drop in 'Good-Rated' Childminders [Электронный ресурс]. URL: news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/education/ 7582563.stm (дата обращения: 26.10.2015).

11. The United Nations Fourth World Conference on Women [Электронный ресурс]. URL: http://www.un.org/womenwatch/daw/beijing/platform/plat1.htm (дата обращения: 30.10.2015).

12. Worst Economic Downturn' in 50 Years [Электронный ресурс]. URL: news.bbc.co.uk./2/hi/business/1625245.stm (дата обращения: 30.10.2015).

13. Москвин, 1999 - Москвин В. П. Эвфемизмы в лексической системе современного русского языка. Волгоград: Перемена, 1999. – 262 с.

SECOND LANGUAGE ACQUİSİTİON AND ERROR ANALYSİS: PEDAGOGİCAL IMPLİCATİONS FOR ENGLİSH LEARNİNG İN AZERBAİJAN

Nigar Sadig YAHYAZADA
International Language Center, Specialization: Language Theory
Karabakh University, Khankendi, Azerbaijan
Email: nigar.yahyazada@karabakh.edu.az

Abstract: This paper explores the processes, challenges, and pedagogical implications of second-language acquisition (SLA), with a particular focus on English language learning and error analysis. It examines how English, as a global lingua franca, has transformed communication, education, and employment opportunities worldwide, emphasizing its increasing role in multilingual contexts such as Azerbaijan. Drawing on foundational scholars such as Kachru (1985), Corder (1967), Krashen (1981, 1988), Richards (1970, 1974), and Brown (1994), the paper discusses the interplay between first language influence, error formation, and communicative competence. It concludes that systematic error analysis provides educators with valuable insights for enhancing language instruction, improving feedback mechanisms, and developing context-sensitive English curricula.
Keywords: second-language acquisition; error analysis; interlanguage; English learners

İKİNCİ DİLİN MƏNİMSƏNİLMƏSİ VƏ SƏHVLƏRİN TƏHLİLİ: AZƏRBAYCANDA İNGİLİS DİLİNİN ÖYRƏNİLMƏSİ ÜÇÜN PEDAQOJİ İMPLOKASİYALAR

Nigar Sadıq YƏHYAZADƏ
Beynəlxalq Dil Mərkəzi, ixtisas: Dil nəzəriyyəsi
Qarabağ Universiteti, Xankəndi, Azərbaycan
Email: nigar.yahyazada@karabakh.edu.az

Xülasə: Bu məqalədə ikinci dilin mənimsənilməsi (SLA) prosesləri, qarşıya çıxan çətinliklər və pedaqoji nəticələr araşdırılır, xüsusilə ingilis dilinin öyrənilməsi və səhvlərin təhlili üzərində dayanılır. Tədqiqatda ingilis dilinin qlobal ünsiyyət vasitəsi kimi dünya üzrə kommunikasiya, təhsil və məşğulluq imkanlarına təsiri nəzərdən keçirilir və onun Azərbaycan kimi çoxdilli mühitlərdə artan rolu vurğulanır. Kachru (1985), Corder (1967), Krashen (1981, 1988), Richards (1970, 1974) və Brown (1994) kimi tədqiqatçıların yanaşmalarına əsaslanaraq, məqalədə ana dilinin təsiri, səhvlərin formalaşması və kommunikativ kompetensiya arasındakı qarşılıqlı əlaqə təhlil olunur. Nəticədə göstərilir ki, sistemli səhv təhlili müəllimlərə tədris prosesinin təkmilləşdirilməsi, əks əlaqə mexanizmlərinin gücləndirilməsi və kontekstə uyğun ingilis dili kurikulumlarının hazırlanması üçün dəyərli imkanlar yaradır.
Açar sözlər: ikinci dilin mənimsənilməsi; səhvlərin təhlili; interlanguage (aralıq dil); ingilis dili öyrənənlər

ОВЛАДЕНИЕ ВТОРЫМ ЯЗЫКОМ И АНАЛИЗ ОШИБОК: ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ ИМПЛИКАЦИИ ДЛЯ ИЗУЧЕНИЯ АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА В АЗЕРБАЙДЖАНЕ

Нигяр Садыг ЯХЬЯЗАДА
Международный языковой центр, специализация: теория языка
Карабахский университет, Ханкенди, Азербайджан
Email: nigar.yahyazada@karabakh.edu.az

Аннотация: В данной статье рассматриваются процессы, трудности и педагогические аспекты овладения вторым языком (SLA) с особым акцентом на изучение английского языка и анализ ошибок. Исследуется, каким образом английский язык, выступая в роли глобального средства межнационального общения, трансформировал коммуникацию, образование и возможности трудоустройства во всем мире, с особым вниманием к его возрастающей роли в многоязычных контекстах, таких как Азербайджан. Опираясь на труды таких исследователей, как Kachru (1985), Corder (1967), Krashen (1981, 1988), Richards (1970, 1974) и Brown (1994), в статье анализируется взаимосвязь влияния родного языка, формирования ошибок и коммуникативной компетенции. В заключение отмечается, что систематический анализ ошибок предоставляет преподавателям ценные инструменты для совершенствования процесса обучения, улучшения механизмов обратной связи и разработки контекстно-ориентированных учебных программ по английскому языку.
Ключевые слова: овладение вторым языком; анализ ошибок; межъязык; изучающие английский язык

Introduction

The Role of a Second Language in the World. Many people recall their experiences at school while learning one or more foreign languages when they hear the phrase 'second language acquisition'. Nowadays, second language acquisition is introduced in schools in different forms. In many countries around the world, bilingual education has become a necessity, and students started to learn a second language while also learning their mother tongues.

Knowing English is widely recognised as an invitation to better education and job prospects. The English language is critical in connecting the world in a single thread. In almost every country where English is not the first language, many people know English to a greater or lesser extent. The primary goal of learning any language is to acquire some knowledge of it for daily communication.

However, second language acquisition in a formal school environment is not the only situation in which second languages are used in today's world. English, which is spoken as a second/ foreign language by more than 100 million people the world (Kachru, 1985), is increasingly being used as the global language for business, trade, science, and technology, as well as international relations and diplomacy. This is the reason why many people began to learn English.

The need to learn a language stems from the adaptability and universality of the language. Communication is a necessary part of our lives. People share their opinions with others because social necessities demand it. These necessities also demand exchanging feelings, thoughts, and opinions with others, known as communication. This communication can be in different forms, verbal and written. Knowing a second language is essential to make engagement meaningful and make oneself known because it means many more forms of communication with many more people.

Literature Review

Kachru's (1985) three-circle model classifies English speakers into inner, outer, and expanding circles, illustrating the global reach of English. Within Europe, multilingualism remains widespread, with English dominating as the most commonly spoken foreign language (European Commission, 2012). According to Kachru's (1985) three-circle schema English is spoken as a first language 320-380 million people (see Figure 1 below).

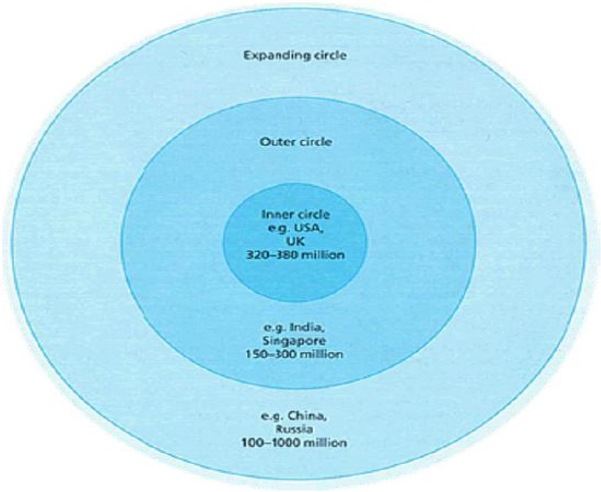

Figure 1. Kachru's (1985) three-circle schema.

Here (see Figure 1) in the 'outer circle' Kachru (1985) presents countries where English plays a crucial role as a second language. 'Expanding' circle of the schema shows where English is important as a lingua franca. These 'expanding' and 'outer' circles face challenges in the rivalry with 'inner circle'.

The European population speaks many native languages, and there is nothing special for people to know more than one language. The European Union has been paying much attention to multilingual practices. Europeans and their languages are described in Special barometers (243 and 386) in 2005 and 2012. In terms of the most common foreign languages spoken, the linguistic map of Europe in both reports is similar. In 2005 English (38%) was at the top five spoken foreign languages in the EU. Also, in 2012 English (38%) again was the most widely spoken foreign language. English remained the most spoken foreign language in Europe. 38% of EU people claimed they have enough English skills to have a conversation.

According to a European Commission press release in 2012, nine out ten EU citizens (14 EU countries) claim that they learn a second/foreign language for their children. About 98% of them think knowing another language except their mother tongue is very beneficial for their children. Almost half (45%) of EU citizens who participated in the EU Barometers poll think, that knowing a foreign language is important in order to get good jobs and they believe they have good jobs because they know other foreign languages. More than half (51%) of EU citizens noted that they learn a foreign language, because they want to pursue higher education abroad.

Throughout history, people have been interested in learning a second language, but in recent years, much of the research has focused on language education. There have been many comparative investigations of language education methods. Some less ambitious studies looked at the most effective technique to teach a specific skill or how to organise the structure of a syllabus. Since English is being learned and taught worldwide, many studies have been conducted on this topic. Scholars investigate better teaching and learning methods. The premise seemed to be that if language teaching methods could be made more efficient, then learning would be more effective (Larsen-Freeman et al.1991). Therefore, many non-native and native speakers of English have investigated and are still investigating this topic. Azerbaijan is also one of the countries where the English language is taught and learned by many people.

English Language Acquisition in Azerbaijan. Azerbaijan has been a member of important European institutions since the 1990s, which has demanded an increase of language and communication specialists. Nowadays, English is one of the most learned second languages by Azerbaijanis (Azeris). Karimova (2017) notes that almost all (97%) surveyed students of know the necessity of learning a foreign language and 90% of them prefer learning English to other foreign languages (Mammadov&Mammadova, 2021). Aligning its educational system and curriculum with a fast-changing global market and its needs has become one of Azerbaijan's most immediate concerns (Mammadova, 2019).

The study of the growth of English as a lingua franca in Azerbaijan offers insight into the causes for the importance of a lingua franca and its implications and potential consequences for any community. While socio-cultural factors such as greater work possibilities, better education (especially overseas), prestige, etc. appear to be one of the causes of the increased use of English in post-imperial states. The most obvious reason for this is integration with global politics and economy. It can be seen how educational institutions in Azerbaijan have implemented rules and processes to help its English language teaching and learning become more effective than before. The globalisation process necessitates a shift in EFL from English for younger students to English for adults, focusing on academic and professional language (Mammadov&Mammadova, 2021).

English is currently taught in all secondary schools, lyceums, colleges, and other higher education institutions in Azerbaijan. There are faculties in many institutions where the entire educational process is conducted in English. Student exchange agreements exist between Azerbaijani universities, mostly led by the University of Languages, and universities abroad. There are many faculties of translation and interpreting, philology, literature, and teaching English in Azerbaijani universities. Many students learn English with or without a tutor all over the country since it is vital in order to find a well-paid job in Azerbaijan. Especially the young generation learn and teach English to their children.

Also, because English has so many variants, language policymakers in Azerbaijan are debating on what kind of English should be taught in schools. Standard, variety, native speaker, non-native speaker, dialect, register, genre, and the function of plurilingual and pluricultural English language teachers are among the issues considered by educational officials and scholars. Currently, British and American versions of English are taught to students in many universities and schools. Mammadov&Mammadova (2021) claim that English is exclusively taught by non-native speakers (there are no given statistics here) which is one of the drawbacks of teaching English in Azerbaijan.

Methodology

Second-language Acquisition and Error Analysis. The process of acquiring another language is quite similar to how children learn their first and second languages. This involves meaningful and natural interaction in the target language in which speakers are more concerned with the messages they are expressing and understanding than the structure of their words. Language acquisition does not require the correction of errors or the explicit teaching of rules (Brown et al. 1970). However, Snow and Ferguson (1977) note that caregivers and native speakers can alter acquirers' utterances to make them more understandable, and these changes are thought to benefit the acquisition process (Krashen,

1988:11). Acquirers do not need to be aware of the "rules" they possess, and they can self-correct based on a "feel" for grammaticality.

Also, there are some assumptions that Error Analysis does not allow learners to see a bigger picture of the language acquisition process. Error Analysis was criticised by (Krashen, 1988:31) for focusing on errors, denying researchers access to the complete picture, and failing to account for all the areas of the L2 in which learners have difficulties. Despite the constructive criticism, the Error Analysis showed that errors are a very useful aspect of the language learning process.

In fact, it is believed that error correction and the presentation of explicit rules help conscious learning. Error correction assists learners in regaining control of their English language production. As a result, correcting errors is a useful tool for assisting learners in the development of their language learning skills. Although it is still unknown whether such feedback has a major impact on this effect, Fanselow (1977:583) argues that error correction helps the learner get at the correct mental image of the language generalisation.

Also, in recent years, language learning methods have improved and changed dramatically. Language instruction nowadays is primarily concerned with communicative ability. Even when it comes to error correction, the communicative approach differs from prior teaching methods. In terms of communication, there is minimal emphasis on form in language instruction, and there is a dearth of attention to error correction. When it happens, it will almost certainly be meaning-based. Teachers can utilise the errors to assess the cognitive growth of their students (Maicusi et al.1999).

Definition of Error. A language error is defined chiefly in a similar way. It is also important to understand the differences between errors and mistakes in linguistics. David (1996) states that a slip of the tongue is a frequent term for a speaking mistake. Thus, these kinds of mistakes occur when one does not pay attention to language rules and norms. According to Rod (1994), an error is an accidental deviation from the fundamental rules of a language variety produced by a second language learner. Such errors are caused by the learner's lack of understanding of the target language's correct rules. This means that those who make errors while speaking are not aware of the fact that this is the wrong use of language items in a target language.

When doing an Error Analysis, it is necessary to distinguish the terms' errors' and 'mistakes' before analysing errors. A distinction was drawn between errors and mistakes by Corder (1967:161). James (1998:83) tries to explain the difference between them, defining an error as

[A] noticeable deviation from the adult grammar of a native speaker reflects the competence of the learner which is systematic (happens repeatedly and not noticed by learners).

Whereas a mistake is defined as

[A] performance error that is either a random guess or a slip in that it is a failure to use a known system correctly.

Brown (1994) explains that a difference is always made between errors and mistakes. The former is described as a failure to use a known system properly due to a learner's lack of appropriate grammatical knowledge. In comparison, a mistake is a failure to use a known system correctly due to a learner's lack of adequate grammatical knowledge. These mistakes are also called 'performance errors' and can be made by second language learners and native speakers. A definition of a mistake given by David (1996) as "a slip of the tongue" is a good example of these kinds of mistakes. Native speakers and sometimes second language learners of advanced level can do self-correction. However, errors are different because learners are mostly unaware of those mistakes and make them repeatedly. According to Brown (1994), learners only correct these mistakes after receiving feedback because those are included in their interlanguage. Thus, performance errors can be self-corrected, while repeated errors cannot be.

In applied linguistics, the examination and analysis of learners' errors get an important focus. Brown (1994) claims that learning a second language is similar to learning a first language. The feedback a second language learner receives when making mistakes helps them enhance their language knowledge.

Richards (1970:4) in his study of 'A non-contrastive approach to Error Analysis' mentioned many sorts of errors related to the creation and distribution of verb groups, prepositions, articles, and the usage of questions in research involving learners from various language backgrounds. He identified three types of errors as a result of his research (Richards (1970:6):

1. Interference errors, which occur when elements from one language occur while speaking or writing in another language.
2. Intralingual errors, which reflect general aspects of rule learning, such as incorrect generalisation, partial rule application, and failure to understand the situations under which rules apply.
3. Developmental errors occur when learners try to form hypotheses about the target language based on an inadequate experience.

Later, according to the causes of errors, Richards (1974:58) classified them into two categories:

1. Interlingual errors, which are produced by interference from the mother tongue.

2. Intralingual and developmental errors, which arise during the second language learning process when the learners have not yet fully immersed the knowledge.

Richards and Schmidt (2002: 287) explained that

a learner makes mistakes when writing or speaking because of absence of attention, fatigue, carelessness, or some other aspects of performance. Thus, mistakes can be self-corrected when the one is attentive.

An error, on the other hand, is defined (Richards and Schmidt 2002: 288) as

the use of linguistic items in a way that a fluent or native speaker of the language regards as showing incorrect or incomplete learning.

The definitions indicate that errors only occur when learners do not know whether they speak correctly or not. Following this definition, the current study focuses on learners' errors, not mistakes.

Definition of Speaking. Since the English language is a global language, many types of research have been conducted on the topic of errors in speaking. There are four main language skills in learning a foreign language: listening, reading, writing and speaking. Speaking is regarded as the most crucial of the four key language abilities in learning a foreign or second language. According to Zhang (2009), 'speaking' remains the most challenging ability for most English learners to master, and they are still inadequate in interacting orally in English.

Speaking, which is one of the main skills of the language learning process, is defined differently. Brown and Yule (1983) state that 'speaking' is the talent that the students will be judged on the most in real-world circumstances.

'Speaking' is defined by Tarigan (1990:8) as 'the ability to pronounce sound or word to communicate or express thoughts, feelings, ideas, or desires'. Based on the definition above, the researcher finds that speaking is 'the ability to utter the articulation of sound to express or convey thoughts and opinions'.

Also, 'speaking' is defined by Quianthy (1990:5) as 'the activity of transmitting thoughts and information orally in different contexts'. This is the reason why many language learners find this skill difficult.

According to Harmer (2007:343), 'speaking' is the ability to talk fluently and requires not only knowledge of language features, but also the ability to apply knowledge and language 'on the run'. Nunan (2006:95) stated that 'speaking' is defined as 'the use of words quickly and decisively with few unnecessary pauses, which is known as fluency'. The ability to produce language and exchange thoughts is defined as speaking, according to the study. As a result, speech is crucial in communication. It can also be used to convey information to audiences. Harmer (2007:344) defines 'speaking' as a 'complicated talent' 'since it involves components of grammar, vocabulary, pronunciation, fluency, and comprehension'.

Results and Findings

The Influence of L1 on Second Language Acquisition. The process of learning a second language, or L2, is influenced by a variety of elements, with the first language, or L1, being one of the most important. Numerous linguists have studied the relationship between L1 and L2 acquisition, and many reconcilable and incompatible viewpoints have been suggested. The idea Corder (1967:163) came up with was not only important for the study of second language acquisition, but also crucial for the influence of L1 on L2 and error analysis. He claims that they are significant in some way. We can discover a system of how learners acquire L2 through these errors. By examining this system, error analysis can be applied not only to education but also to psychology and linguistics, which is also the main purpose of this study.

Kellerman (1977) asked adult Dutch speakers whose utilisations they considered were appropriate in English after presenting them with English grammatical sentences, including twenty Dutch idiomatic idioms in translation. He found out that as their proficiency increased, they became better at identifying acceptable and inappropriate idioms but that they were conservative in their assessments, especially at lower proficiency levels. They were more likely to accept idioms that appeared conceptually straightforward and language-neutral to them while rejecting ones that appeared semantically language-specific to them.

Although the original learners with different linguistic and cultural backgrounds went through the same stages of development in acquiring Swedish negation, Hammarberg (1979) reanalysed Hyltenstam (1977) to show that some learners made progress through these steps more quickly than others and that this could be understood by their linguistic background.

There is still no specific information regarding the circumstances in which L1 transfer occurs. Although it is evident that transfer interacts with natural acquisitional principles, Anderson (1983) explains

that it is impossible to fully foresee when, how, and to what extent transfer will occur.

According to Krashen (1981), one of the signs of low acquisition is the impact of the first language of speakers. It is not surprising that it is even more common in foreign language contexts than in second language situations, where real communication chances are limited, and it is only rarely seen in 'normal' child second language acquisition. Children are frequently allowed to have a 'quiet period' during which they can practice active listening and acquire new skills. Several researchers have proposed that all performers in second language acquisition benefit from such a silent interval.

Krashen (1981) also found out that in complex word order and word-for-word translations of collocations or phrases, the influence of the first language appears to be the strongest. When students think in their mother tongues, they tend to translate themselves while speaking and this type of error occurs.

English Language Error Analysis in Previous Studies. Learning English as an international language has become increasingly important in today's world. It is also considered something that everyone must learn to meet their needs, such as studying, building their career, and, most importantly, communicating internationally. It is undeniable that learning English has its own challenges and difficulties. Making errors is an inevitable part of the language learning process. Hendricson (1987) claimed that making mistakes or errors is very natural when one is learning a language. Errors are critical in the learning process since they are indicators that learning is occurring. These errors may stem from a variety of sources, but the impact of the learners' native language on their learning cannot be neglected.

Discussion

Since many people learn English for different purposes, the topic of teaching English has been widely analysed. There are plenty of different studies on EFL/ESL learners' errors. Teachers who are aware of the source of their students' errors can concentrate more on the distinctions between the two languages in order to provide more effective feedback. Corrective feedback in any language learning process can be very useful for learners. Teachers are used to giving feedback and correcting their students' mistakes and errors in language learning classes. McDonough (2005) also mentions that corrective feedback can contribute to language acquisition by correctly including it into the language learning process. Thus, error analysis can contribute to giving corrective feedback to students.

In error analysis, misuse, addition, selection, and misordering are the four types of errors identified by Corder (1975:201). As a result, sources of errors include deleting required components, introducing non-essential pieces, selecting inappropriate constituents, and misordering syllables, phrases, or morphological items.

However, Gass and Selinker (2008:243-249) identify errors differently, as interlingual and intralingual. Interlingual errors are caused by the learner's native language, while intralingual errors are caused by the target language (see 2.2.1 for Error definition).

There is some previous research where error analysis by ESL learners has been analysed. Since Azeri and Turkish languages are very similar, learners produce many similar kinds of errors. For example, Gaylanioghlu and Diklitash made an error analysis of pronunciation errors of some English words by Turkish ESL learners in 2012. As a result, they found that the main difficulty of Turkish speakers is when pronouncing /ə/, /θ/ and /ŋ/ sounds (see the same errors by Azeri learners in this study, Appendix H).

Elkilich (2012) also investigated written papers of Turkish university students at the intermediate and upper-intermediate levels to see if they made any interference errors. Some language errors stem from students' mother tongue, Turkish, which are also similar types of errors made by the participants of this study. Elkilich divided errors into six categories:

1. Misuse of prepositions
2. Misuse of uncountable nouns
3. Confusion of certain verbs
4. Omission of the indefinite article
5. Use of demonstrative adjectives
6. Word-for-word translation of phrases

When analysing language errors by Turkish learners, Mutlu (2012:81-99) classified formal and semantic into seven categories with 24 subcategories:

1. Formal misselection
2. Misinformation
3. Distortion
4. Confusion of sense relations
5. Collocation errors
6. Connotative meaning
7. Stylistic errors

She concluded that Turkish English learners have major issues with translation from their first language, misspelling, using incorrect synonyms, choosing words with incorrect meanings, and using incorrect prepositions in phrases. All of the learners' errors highlight the necessity for education in instructional contexts regarding the distinctions

between Turkish and English, the meaning and usage of words, and vocabulary acquisition methodologies.

Alahmadi (2014:84), when investigating Saudi learners' English grammar errors in speaking, identified different types of grammar errors that are very similar to Azeri speakers' grammar errors in this study. He divided grammar errors into seven main categories presented below. He also defined specific error patterns in each type and mentioned them as subcategories (see below in brackets):

1. Misuse of singular and plural nouns (1.1 Errors with plural nouns, 1.2 Errors with singular nouns)
2. Misuse of verb tenses (2.1 Misuse of Past tense, 2.2 Misuse of Present tense, Misuse of Future tense)
3. Misuse of articles (3.1 Definite articles, 3.1.1 Deletion of definite articles, 3.1.2 Redundancy of definite articles, 3.2 Indefinite articles)
4. Misuse of prepositions (4.1 Errors with preposition omission, 4.2 Errors with preposition substitution, 4.3 Errors with preposition redundancy)
5. Unmarked form of verbs
6. Use of sentences without verb (6.1 Production of sentence without verb, 6.1.1 Deletion of the verb to be)
7. Third person pronouns (7.1 Third person pronouns: "subjective case", 7.2 Third-person pronouns: "objective case")

The results of his study show that misuse of singular and plural nouns (27,67%) is the most common error by Saudi learners, which is followed by misuse of verb tenses with 26,6%, while misuse of articles was the third common error done by them. As can be noticed, there are no dramatic differences among the frequency of error types in the three categories.

The above-mentioned research papers categorised language errors differently but in a very similar way. These categories can also be called a) grammar errors, b) lexical errors, and c) pronunciation errors.

Jafarova (2019) investigated typical mistakes in the English speech of Azerbaijani students in bilingual contexts, and she analysed the oral and written speech of Azerbaijani students. The material she used consisted of 344 papers and 200 minutes of records of oral English speech of students about different free topics. She found various types and grouped them as follows:

1. Phonetic level
2. Lexical-semantic level
3. Grammatical level

After grouping these levels, she investigated the grammatical level of interference. As she was investigating errors by bilingual Azeri students, she included Russian language examples as well as Azeri and English. She classified the different types of grammar mistakes:

1. Common Mistakes Using Nouns and Articles
2. Common Mistakes Using Personal and Possessive Pronouns
3. Common Mistakes Using the Verb to let
4. Common Mistakes Using Tenses
5. Common Mistakes Using the structure there is/there are
6. Common Mistakes Using Prepositions
7. Common Mistakes Using Adjectives and Adverbs

Jafarova (2019) concluded that typical deviations from English standards are highly dependent on learners' command of the language on a grammatical level. The stronger one's command of English, the more frequently and extensively violations of English grammar standards are observed. Interference on multiple levels is characterised by varying intensities, as may be observed. Grammatical interference is common and can be communicatively relevant in some situations. The difference between Azerbaijani and English in terms of the grammatical system that provides a framework of language is primarily responsible for the range of interference phenomena in students' English speech on a grammar level. In her conclusion she mentions that some errors can be justified by a lack of attention or a 'developmental illness' that is difficult to argue against. She also believes that without mentioning the interference of L1, analysing differences between L1 and L2 is too challenging. It is necessary to master the fundamentals of the studied language and to learn the studied language in its original form as soon as possible, namely, one must study language in use, in other words, the languages must be separated as much as possible from the start, so that when speaking English, one can think in the language that he or she is learning rather than in Azerbaijani.

Simarmata et al. (2018:48-56) analysed students' speech in their investigation of Error Analysis when pronouncing English vowels and consonants. The sounds they have investigated are also the sounds that Azeri speakers pronounce incorrectly and make errors. They concluded that students with correct pronunciation could follow the teacher's

correct pronunciation as an example and correct their errors. Also, knowing the exact transcription is one of the best strategies to help students improve their speaking skills, particularly their pronunciation. If one is teaching in a classroom, one should not find problems with students' speaking performance, particularly in their pronunciation, if these elements were used to teach speaking in the classroom. However, according to the research, students'

pronunciation is incorrect at short and long vowels and consonants since they do not know the correct transcription, and there is a lack of practice in speaking in English.

Nazarloo et al. (2016:99-107) researched speaking errors of Persian and Azeri Turkish learners in EFL classrooms (they indicated Azerbaijani (Azeri) language as Azeri Turkish in order not to confuse it with Iranian Azeris). They investigated and compared both frequency and types of phonological and syntactic speaking errors made by Persian and Azeri Turkish learners.

In their study, two upper-intermediate classes were chosen to examine and determine the differences in errors produced by English language learners of Azeri Turkish and Persian languages. Their analysis found that in Persian and Azeri Turkish, the /ð/ sound does not exist. As a result, Persian and Azeri Turkish students have difficulty pronouncing this sound. Both groups of students pronounced it as a /d/ sound.

Also, it was revealed that the /θ/ sound is difficult for both learners since it is not present in their original language. In this case, Persian students made 28 mistakes, while Azeri Turkish students made 23. It is worth noting that Azeri Turkish speakers pronounce the /θ/ sound as /s/, but Persian learners pronounce it as /t/. Azeri Turkish speakers pronounced /θ/ 14 times as /s/ and 9 times as /t/, while Persian learners pronounced /θ/ seven times as /s/ and 21 times as /t/, according to the statistics. Other sounds, such as schwa, were also problematic for both Azeri Turkish and Persian learners. Their analysis showed that students tended to pronounce the words which start with the schwa sound differently, as /æ/ and /e/. Later in their appendices, they also mentioned grammar errors by these learners and categorised them as follows:

1. Third-person singular 's'
2. Missing plural 's' in nouns

Besides pronunciation and grammar errors, lexical errors of second language learners are also investigated. The importance of vocabulary in the second language (L2)

speaking is well acknowledged; some studies have been done on students' lexical errors. Hemchua and Schmitt (2006:10-25) looked into lexical errors made by Thai ESL learners and their frequency. They mentioned that only four types of lexical mistakes were utilised by Duskova (1969:11-36). Similarly, Engber (1995:139-155) used a nine-category structure. Their current understanding of lexis' complexity, using compact classification systems to explain learners' errors, can lead to ambiguous boundaries and arbitrary classifications, and a lack of specificity in the definition of error categories can prevent the analysis from reaching its full potential. Though there is some overlap across categories, they assumed that a more thorough categorisation approach could help with more exact detection and discussion of mistake kinds. James's (1998) lexical mistake taxonomy, assembled from multiple sources from prior studies, served as the foundation for our enlarged framework for lexical error classification. This method is based on Richards' (1976) classic word knowledge framework, which states that to know a word, seven types of knowledge are required:

1. Morphology, including pronunciation and spelling
2. Syntactic behaviour in a phrase and a sentence
3. Functional or structural restrictions or collocations
4. Semantic values
5. Secondary meaning or connotations
6. Word association
7. Frequency of use

They concluded that in terms of formal errors, the most significant error category in the data was formal misselection of words (15,33 %), which is followed by intralingual 'distortions' with 14,56%. Errors caused by L1 ('misformations') were less of a concern, which was about 6,90%. This finding implies that Thai students' language skills remained a severe problem. The most common semantic error was 'collocation errors,' which accounted for 26,5% of the total, followed by 'confusion of sense relations' with 24,9%, 'stylistic errors' with 8,4%, and 'connotative meaning', which accounted for 4,2% of errors. 'Collocation errors' and 'sense relations' mistakes together accounted for nearly half of the errors in the study. At the end of their study, they summarise all lexical errors by Thai learners and indicate that even though the percentage of lexical errors produced by students in each category is different, they believed that this varies depending on L1 and the degree of cognateness and proficiency that the Thai ESL students' error statistics presented there could be indicative of other L1 learners' lexical difficulties.

Conclusion

Second-language acquisition and error analysis provide critical insights into how learners internalize and produce a target language. For Azerbaijani learners, L1 interference, teaching methodology, and exposure significantly shape language outcomes. Systematic error analysis not only aids in identifying learner difficulties but also informs pedagogical strategies, curriculum design, and teacher development. Emphasizing communicative

competence alongside structural awareness remains essential in fostering successful language acquisition.

References

1. Anderson, J. (1983) The Architecture of Cognition. Harvard University Press.
2. Brown, H.D. (1994) Principles of Language Learning and Teaching. Prentice Hall.
3. Corder, S.P. (1967) 'The Significance of Learners' Errors', International Review of Applied Linguistics, 5(4), pp. 161–170.
4. European Commission (2012) 'Europeans and their Languages', Special Eurobarometer 386. Brussels: European Commission.
5. Fanselow, J. (1977) 'The Treatment of Error in Oral Work', Foreign Language Annals, 10(5), pp. 583–593.
6. Gaylanioghlu, H. and Diklitash, N. (2012) 'Pronunciation Errors by Turkish Learners of English', Journal of Language Studies, 14(2), pp. 45–58.
7. Harmer, J. (2007) The Practice of English Language Teaching. Pearson Education.
8. Hemchua, S. and Schmitt, N. (2006) 'An Analysis of Lexical Errors in the English Compositions of Thai Learners', Prospect, 21(3), pp. 3–25.
9. Jafarova, L. (2019) 'Typical Mistakes in English Speech of Azerbaijani Students in Bilingual Contexts', Baku Linguistics Journal, 7(2), pp. 55–68.
10. James, C. (1998) Errors in Language Learning and Use: Exploring Error Analysis. Longman.
11. Kachru, B.B. (1985) 'Standards, Codification and Sociolinguistic Realism: The English Language in the Outer Circle', in Quirk, R. and Widdowson, H.G. (eds.) English in the World. Cambridge University Press, pp. 11–30.
12. Karimova, N. (2017) 'Language Education in Azerbaijan: Global Challenges and Local Realities', Azerbaijan Journal of Education, 12(3), pp. 45–56.
13. Krashen, S.D. (1981) Second Language Acquisition and Second Language Learning. Pergamon Press.
14. Krashen, S.D. (1988) The Input Hypothesis: Issues and Implications. Longman.
15. Larsen-Freeman, D., Long, M.H., and Scarcella, R.C. (1991) An Introduction to Second Language Acquisition Research. Longman.
16. Mammadov, A. and Mammadova, S. (2021) 'The Role of English Language in the Azerbaijani Educational Context', Journal of Linguistic Studies, 9(1), pp. 22–38.
17. Nazarloo, M., Hosseini, S., and Rahimi, L. (2016) 'Speaking Errors of Persian and Azeri Turkish Learners in EFL Classrooms', Journal of Applied Linguistics, 5(2), pp. 99–107.
18. Richards, J.C. (1970) 'A Non-Contrastive Approach to Error Analysis', English Language Teaching Journal, 24(1), pp. 3–8.
19. Richards, J.C. (1974) Error Analysis: Perspectives on Second Language Acquisition.

DOİ: 10.32010/CMYS4471

RƏQƏMSAL MEDİADA «DEEPFAKE» TEXNOLOGİYALARININ ROLU, PROBLEMLƏRİ VƏ ÜSTÜNLÜKLƏRİ

Sünbül Mehman ZALOVA
İnformasiya Texnologiyaları İnstitutu
Bakı Dövlət Universiteti(doktorant)
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-5598-7266
E-mail: sunbulmehmanqizi@gmail.com
E-mail: s.zalova@iit.science.az

Xülasə: Müasir informasiya cəmiyyətində jurnalistika rəqəmsallaşma prosesinin təsiri ilə köklü şəkildə transformasiyaya uğramışdır. İnformasiya istehsalı, emalı və yayımının sürətlənməsi, eyni zamanda istifadəçilərin daha çevik və interaktiv media təcrübəsinə olan tələbatı, jurnalistikanın texnoloji əsaslarının yenidən qurulmasını zəruri etmişdir. Texnologiyanın sürətli inkişafı, jurnalistikaya inteqrasiya olunması rəqəmsal medianın sürətli inkişafına təkan vermişdir. Süni intellekt (Sİ) vasitəsilə məzmun yaradılması, məlumatların emal sürətini artırır və səhvləri minimuma endirir. Lakin süni intellektin həddindən artıq avtomatlaşdırılması dezinformasiya yayılmasına səbəb ola bilər. Məsələn, yanlış məlumatların təsadüfən və ya bilərəkdən Sİ tərəfindən xəbər məzmununa daxil edilməsi mümkündür. Bu, qərəzli məlumatların geniş yayılmasına və ictimai rəyin manipulyasiya edilməsinə səbəb ola bilər. Süni intellekt texnologiyaları, xüsusilə məlumatların avtomatik emalı və yayımı üçün istifadə olunduqda, yanlış və ya yanıltıcı məlumatların daha sürətli yayılmasına şərait yarada bilər. Bu problem xüsusilə «deepfake» kimi texnologiyaların istifadəsi ilə aktuallaşır. Jurnalistikanın əsas prinsipləri: doğruluq, obyektivlik və məsuliyyət süni intellektin istifadəsi zamanı da qorunmalıdır.

Deepfake texnologiyası müxtəlif kontekstlərdə tətbiq oluna bilər. Bəzi hallarda bu texnologiya əyləncə, zarafat və vizual yaradıcılıq məqsədilə istifadə edilsə də, digər hallarda onun istifadəsi ciddi sosial və etik problemlər doğurur.

Məqalədə süni intellekt yanaşmalarının jurnalistikaya tətbiqinin gətirdiyi üstünlüklər araşdırılır. Eyni zamanda, jurnakistikaya tətbiq olunan süni intellekt texnologiyalarının müqayisəli analizi aparılır. Süni intellekt qərarların avtomatlaşdırılması zamanı qərəzlilik, məlumatların kontekstdən çıxarılması və etik prinsiplərin pozulması kimi məsələləri gündəmə gətirir. Buna görə, jurnalistikada Sİ-dən istifadədə balanslaşdırılmış yanaşma vacibdir, texnologiyanın imkanlarından faydalanmaqla yanaşı, onun yaratdığı problemlərin də idarə olunması zəruridir.

Açar sözlər: Süni intellekt, rəqəmsallaşma, dezinformasiya, deepfake texnologiyaları, media transformasiyası, avtomatlaşdırılmış məzmun.

THE ROLE, CHALLENGES, AND ADVANTAGES OF "DEEPFAKE" TECHNOLOGIES IN DIGITAL MEDIA

Sunbul M. ZALOVA
Baku State University
Institute of Information Technology of Ministry of Science and Education of the Republic of Azerbaijan
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-5598-7266
E-mail: sunbulmehmanqizi@gmail.com
E-mail: s.zalova@iit.science.az

Abstract: In the modern information society, journalism underwent a fundamental transformation due to the impact of digitalization. The acceleration of information production, processing, and distribution, along with users' increasing demand for a more flexible and interactive media experience, required a reconstruction of the technological foundations of journalism. The rapid development of technology and its integration into journalism drove the fast growth of digital media. Artificial Intelligence (AI) created content and increased the speed of data processing while minimizing human errors. However, the excessive automation of AI could lead to the spread of disinformation. For instance, AI might accidentally or deliberately include false information in news content. This situation could result in the wide distribution of biased information and manipulation of public opinion. AI technologies, especially when used for the automatic processing and dissemination of information, allowed misleading or false content to spread more quickly. This issue gained more relevance with the use of technologies such as deepfake. The core principles of journalism—accuracy, objectivity, and responsibility—must remain intact during the use of AI.

Deepfake technology might serve various purposes in different contexts. In some cases, people use this technology for entertainment, humor, or visual creativity, while in other cases, its use creates serious social and ethical concerns.
This article explores the advantages that AI approaches bring to journalism. At the same time, it presents a comparative analysis of AI technologies applied in journalism. When AI automates decision-making processes, it raises issues such as bias, removal of information from its original context, and violations of ethical principles. Therefore, a balanced approach remains essential in the use of AI in journalism. While benefiting from the capabilities of the technology, journalists also need to manage the risks it introduces.
Keywords: Artificial intelligence, digitalization, disinformation, deepfake technologies, media transformation, automated content.

РОЛЬ, ПРОБЛЕМЫ И ПРЕИМУЩЕСТВА ТЕХНОЛОГИЙ «DEEPFAKE» В ЦИФРОВЫХ МЕДИА

Сунбул М. ЗАЛОВА
Бакинский государственный университет
Институт информационных технологий Министерства науки и образования Азербайджанской Республики
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-5598-7266
Электронная почта: sunbulmehmanqizi@gmail.com
Электронная почта :s.zalova@iit.science.az

Резюме: В современном информационном обществе журналистика претерпела глубокую трансформацию под влиянием процессов цифровизации. Ускорение производства, обработки и распространения информации, а также растущий спрос пользователей на более гибкий и интерактивный медиаопыт сделали необходимой фундаментальную перестройку технологических основ журналистики. Стремительное развитие технологий и их интеграция в журналистику способствовали быстрому росту цифровых медиа. Искусственный интеллект (ИИ) позволяет ускорить создание контента, повысить скорость обработки данных и свести к минимуму человеческие ошибки. Однако чрезмерная автоматизация может привести к распространению дезинформации. Так, ложные сведения могут быть намеренно или случайно включены ИИ в новостные материалы, что вызывает предвзятость информации и манипуляцию общественным мнением. Использование технологий ИИ, особенно при автоматической обработке и распространении данных, способствует более быстрому распространению ложной или вводящей в заблуждение информации, что особенно актуально в условиях применения технологий «deepfake». Основные принципы журналистики — достоверность, объективность и ответственность — должны сохраняться и при использовании ИИ.
Технология deepfake может применяться в различных контекстах. В одних случаях она используется для развлечения, шуток или творческих визуальных решений, в других же порождает серьезные социальные и этические проблемы. В статье рассматриваются преимущества применения ИИ в журналистике, проводится сравнительный анализ технологий ИИ, применяемых в данной сфере. Особое внимание уделяется вопросам предвзятости при автоматизации решений, вырывания информации из контекста и нарушения этических принципов. В этой связи необходим сбалансированный подход: использование возможностей технологий должно сопровождаться управлением возникающими рисками.
Ключевые слова: искусственный интеллект, цифровизация, дезинформация, технологии deepfake, трансформация медиа, автоматизированный контент.

Giriş

Müasir dövrdə süni intellekt (Sİ) bir çox yeni alət və xidmətlərin yaradılmasına şərait yaratmışdır. Sİ sahəsində aparılan tədqiqatların əksəriyyəti, böyük dil modelləri əsasında təlim keçmiş dərin öyrənmənin suallara necə cavab verə bildiyinə və insan nitqinə bənzər, yüksək səviyyəli cavablar yaratmaq potensialına fokuslanmışdır. Eyni fundamental texnologiyalardan, çoxqatlı neyron şəbəkələr və böyük məlumat dəstlərindən istifadə etməklə Sİ həmçinin dərin saxtakarlıq (deepfake) məzmunu yaratma qabiliyyətinə malikdir. Deepfake termini, si texnologiyası vasitəsilə yaradılmış şəkillər, musiqi və videolar kimi sintetik media məhsullarını əhatə edir. Bununla yanaşı, dərin saxtakarlıq texnologiyası Sİ sahəsindəki innovativ nailiyyətlərin təhsil, səhiyyə və digər ictimai xidmətlər sahəsində istifadəsi baxımından müsbət potensial daşıdığını göstərən nümunələrə malikdir. Lakin təəssüf ki, bu texnologiya yalnız müsbət məqsədlərlə məhdudlaşmır.Deepfake texnologiyasının zərərli məqsədlərlə istifadəsi, ictimai təhlükəsizliyə, demokratik institutlara və beynəlxalq

sabitliyə real təhdidlər yarada biləcək sosial problemlərə gətirib çıxara bilər.

Deepfake-lərin yaradılmasında ənənəvi kompüter qrafikası metodları tətbiq edilsə də, son illərdə bu proses əsasən dərin öyrənmə modellərinə, xüsusilə avtoenkoderlərə və generativ adversarial şəbəkələrə (GAN-lar) əsaslanır. Belə modellər insan üzünün ifadə və hərəkətlərini təhlil edərək digər şəxsin simasında həmin ifadə və hərəkətləri fotorealist şəkildə sintez etmək imkanını təmin edir. Bunun üçün isə genişhəcmli vizual məlumat bazalarının mövcudluğu zəruridir. Bu baxımdan, kütləvi informasiya mühitində çoxsaylı foto və videoları yayılan məşhurlar və siyasətçilər ilkin hədəf auditoriyası kimi seçilirlər.

Deepfake texnologiyasının potensial riskləri yalnız fərdi səviyyə ilə məhdudlaşmır. Onun siyasi, sosial və iqtisadi təsirləri beynəlxalq təhlükəsizlik kontekstində də aktualdır. Saxta çıxış videolarının hazırlanması, seçki kampaniyalarında manipulyasiya, dezinformasiya kampaniyaları və maliyyə bazarlarında süni xaosun yaradılması bu texnologiyanın yaratdığı təhlükələrin yalnız bir hissəsini təşkil edir.

"Deepfake" süni intellekt texnologiyalarından istifadə edərək, insanların üz ifadələrini, səsini və hərəkətlərini başqa bir şəxsin görünüşü və ya danışıq tərzi ilə eyniləşdirən saxta görüntülər və videolar yaratmaq texnologiyasıdır. "Deepfake"texnologiyası əsasən videolarda insanların üzlərini və ya səslərini dəyişdirmək üçün istifadə olunur.

- Üz dəyişdirilməsi: Bir insanın üz ifadələri və hərəkətləri başqa bir şəxsin üzünə köçürülə bilər.
- Səs təqlidi: süni intellekt vasitəsilə bir şəxsin səsini imitasiya edərək, onun adından saxta danışıq aparmaq mümkündür.

Dərin saxta (deepfake) şəkillər və videolar zahirdə orijinal təsir bağışlasa da, əslində süni intellekt alqoritmləri vasitəsilə yaradılır. Belə məzmunun aşkar edilməsi insan gözü üçün çətin ola bilər, çünki onlar texniki baxımdan manipulyasiya olunmuşdur. Deepfake anlayışı "dərin öyrənmə" (deep learning) və "saxta" (fake) sözlərinin birləşməsindən yaranır və insanların gerçəkdə etmədiyi hərəkətləri və söyləmədiyi sözləri hiper-realist şəkildə əks etdirmək üçün videoların rəqəmsal dəyişdirilməsini nəzərdə tutur. Proses iki fərqli şəxsin üzlərinin uyğunlaşdırılması, bir üzdən (üz A) xarakterik xüsusiyyətlərin avtoenkoder vasitəsilə götürülməsi və daha sonra bu xüsusiyyətlərin digər üzdə (üz B) birləşdirilməsi ilə həyata keçirilir. Nəticədə B-yə bənzəyən, lakin onun həqiqi simasını əks etdirməyən süni bir üz yaradılır (Alanazi,et., 2024).

Deepfake-lər geniş məlumat bazalarını təhlil edən neyron şəbəkələrdən istifadə edir ki, bu da insan üz cizgilərini, mimikalarını və səsini təqlid etmək bacarığı qazandırır. Bu səbəbdən real və saxta məzmunu bir-birindən ayırmaq insanlar üçün olduqca çətinləşir. Bundan əlavə, inandırıcı saxta məzmun yaratmaq üçün mütəxəssis olmaq şərt deyil – qeyri-peşəkar şəxslər də Face2Face və FaceSwap kimi asanlıqla əldə olunan vasitələrdən istifadə edərək belə deepfake-lər yarada bilirlər.

Təəssüf ki, deepfake-lər tez-tez zərərli məqsədlərlə istifadə olunur. Bunlara iş adamlarının səslərinin təqlidi ilə həyata keçirilən fırıldaqçılıqlar və ya siyasətdə, eləcə də aldatma kontekstlərində reputasiyaya xələl gətirən halların yaradılması daxildir. "Deepfake" texnologiyaları Generative Adversarial Networks (GAN.s) iki fərqli süni intellekt modelinin bir-birinə qarşı işlədiyi bir sistemdir. Bir model saxta görüntülər yaradır, digəri isə bu görüntüləri analiz edərək real və saxta görüntüləri ayırmağa çalışır. Bu iki model arasındakı rəqabət nəticəsində getdikcə daha real görünən saxta görüntülər əldə edilir. Dərin öyrənmə və neyron şəbəkələri vasitəsi ilə Sİ texnologiyaları çoxlu sayda görüntü və videoları təhlil edərək, şəxslərin üz strukturlarını, hərəkətlərini və səs xüsusiyyətlərini öyrənir. Bu məlumatlar əsasında tamamilə yeni və real görünən görüntülər yaratmaq mümkün olur (Lundberg et.,2025). Deepfake texnologiyası müxtəlif sahələrə tətbiq oluna bilər. Aşağıdakı qrafikdə deepfake texnologiyalarının tətbiq olunduğu sahələr göstərilmişdir. (Qrafik 1.)

"Deepfake" texnologiyası şəxsi həyatın toxunulmazlığına müdaxilə edə bilər, şəxslərin razılığı olmadan onların görüntülərinin və səslərinin dəyişdirilməsi ilə təhqiredici və zərərverici məzmun yaradıla bilər."Deepfake" texnologiyaları vasitəsilə yaradılan saxta videolar və səs yazıları insanlara qarşı şantaj və ya təhdid kimi istifadə oluna bilər. "Deepfake"-in yaratdığı təhlükələri azaltmaq üçün müxtəlif texnologiyalar və hüquqi tədbirlər inkişaf etdirilməlidir. Süni intellekt əsaslı alətlər vasitəsilə saxta görüntüləri real olanlardan ayırmaq üçün yeni üsullar inkişaf etdirilir. Bu alətlər videoları analiz edərək həqiqi və saxta görüntülər arasında fərq yaratmağa çalışırlar.

Süni intellect texnologiyalarının jurnalistikaya tətbiqi effektivliyi və riskləri

Deepfake-lər rəqəmsal media, xüsusilə də sosial media ilə sıx bağlıdır və onların vasitəsilə geniş auditoriyaya çatır. Mətn, şəkil, video və səs ictimai sferada qarşılıqlı əlaqənin və kommunikasiyanın əsas elementləri olduğu

üçün deepfake-lərin bu sahəyə təsirləri əhəmiyyətlidir. Bu texnologiyaların geniş istifadəsi rəqəmsal medianın təsirini gücləndirə bilər ki, bu da cəmiyyətə yeni faydalar gətirməklə yanaşı, ictimai fikri manipulyasiya etmək üçün də sui-istifadə oluna bilər. "Deepfake" texnologiyasının istifadəsi jurnalistika sahəsində də bir sıra problemlər yarada bilər. Nümunə olaraq dezinformasiya və feyk xəbərləri göstərmək olar. Saxta görüntülər, videolar siyasi və ictimai şəxslərin adından yayıla bilər, bu isə ictimaiyyətdə yanlış məlumatların yayılmasına və insanlar arasında çaşqınlıq yaranmasına səbəb ola bilər. İlk dəfə mediada bu texnologiyadan 2017-ci ildə "Reddit" sosial xəbər saytında istifadə olunub (Regan,2024). Deepfake texnologiyası çağdaş jurnalistika sahəsində bir sıra əhəmiyyətli imkanlar təqdim edir. Bu texnologiya, vəfat etmiş şəxslərlə müsahibələrin yenidən qurulması və ya ekspertlərin, fiziki olaraq əlçatmaz olan şəxslərin fikirlərinin ictimaiyyətə təqdim olunması kimi məqsədlərlə istifadə oluna bilər. Deepfake texnologiyaları, saxta məlumatların ifşa olunmasında və xəbər süjetləri üçün hadisələrin real təsvirini əks etdirən simulyasiyaların yaradılmasında mühüm rol oynaya bilər. Bununla yanaşı, deepfake texnologiyası dil maneələrinin aradan qaldırılması potensialına malikdir. Bu yanaşma xəbər məzmununun daha geniş auditoriyaya çatdırılması və ictimai məlumatlara çıxış imkanlarının artırılması baxımından əhəmiyyətlidir. Bu baxımdan diqqətəlayiq nümunələrdən biri də Devid Bekhemin iştirakı ilə həyata keçirilən "Malyariya Artıq Yoxdur" kampaniyasıdır; kampaniya çərçivəsində mesajın doqquz fərqli dildə təqdim olunması üçün deepfake texnologiyasından istifadə edilmişdir. Əlavə olaraq, deepfake texnologiyası jurnalistikada təhlükəsizlik və şəxsi məxfiliyin qorunması kontekstində də tətbiq oluna bilər. Xüsusilə həyatı təhlükə altında olan şəxslərin kimliyinin gizli saxlanılması üçün alternativ metod kimi çıxış edə bilər.

***Əyləncə sənayesi**:* Həyata olmayan aktyorların canlandırılması,realistik animasiyalar, İstənilən şəxsin virtual surətini yaratmaq mümkündür – bu, film, oyun və animasiyada innovativ həllər təklif edir;

***Təhsil və təlim*:** Tarixi şəxsiyyətlərin interaktiv təqdimatı, simulyasiya əsaslı öyrənmə, tarixi şəxsiyyətlərin danışması, tibb və hərbi sahələrdə simulyasiyalar vasitəsilə öyrədici təcrübələr mümkündür;

***Reklam və marketinq**:* Real insanlar olmadan video reklamlar, şəxsi brendin tanıtımı, aktyorların fiziki iştirakı olmadan kontent hazırlanır, çəkiliş və səsyazma büdcəsi azalır,

Sosial media kontenti: Əyləncəli videolar, musiqi performansları və s. Bir şəxsin danışığını avtomatik olaraq başqa dillərə çevirmək mümkündür – bu da qlobal auditoriyaya çatmaqda kömək edir (SM, et., 2022)

Qrafik 1. Deepfake texnologiyalarının tətbiq olunduğu sahələr

Jurnalistlərin və media təşkilatlarının kibertəhlükəsizlik sahəsindəki riskləri azaltmaq üçün bir sıra təkliflər təqdim etmək olar: (Qrafik 2.)

Jurnalistlər üçün kibertəhlükəsizlik sahəsində təlimlərin təşkil edilməsi, onların təhlükəsizlik haqqında məlumatlılığının artırılması;

- Media savadlılığının artırılması;

Jurnalistlərin hesablarına daxil olarkən əlavə təhlükəsizlik tədbiri kimi çox faktorlu doğrulama sistemlərindən istifadə etməsi;

- Rəqəmsal savadlılığının artırılması.

Qrafik 2. Media təşkilatlarının kibertəhlükəsizlik sahəsindəki riskləri azaltması üçün təkliflər

Süni intellekt vasitəsilə yaradılan hiper-realistik təsvirlər və manipulyasiya olunmuş videoların sosial media platformalarında sürətlə yayılması, fırıldaqçılıq, təbliğat və dezinformasiya üçün yeni və təhlükəli imkanlar formalaşdırır. Eyni zamanda, deepfake məzmunu yaratmaq üçün nəzərdə tutulmuş süni intellekt alətlərinin onlayn mühitdə asanlıqla əlçatan olması, belə materialları yaratmaq və yaymaq imkanını genişləndirir. Bununla paralel olaraq, mövcud ədəbiyyatda müxtəlif deepfake aşkarlama üsullarını araşdıran tədqiqat işləri də mövcuddur. Bir çox tədqiqatçılar vurğulayırlar ki, müasir deepfake texnologiyalarının mürəkkəbliyi saxta videoların aşkarlanmasını xeyli çətinləşdirir. Bununla yanaşı, onlar qeyd edirlər ki, bir çox deepfake videoda kadrlararası keçidlərdə üz cizgilərində zaman uyğunsuzluqları müşahidə olunur ki, bu da semantik səviyyədə fərqləndirilə bilən gizli nümunələrin yaranmasına səbəb olur. Beləliklə, məzmunun strukturunda meydana çıxan qüsurlar və ya rəqəmsal artefaktlar əsasında videonun və ya təsvirin deepfake olub-olmadığını müəyyənləşdirən texnologiyaların hazırlanması mümkündür.Müasir dövrdə deepfake texnologiyalarının onlayn mühitdə sürətli və asan şəkildə yayılması, saxta foto və video materialların sadə istifadəçilər tərəfindən hazırlanmasına imkan verir. Bu tendensiya, yaxın gələcəkdə hər hansı bir vizual məzmunun etibarlılığının sıfıra enməsi riskini gündəmə gətirir. Süni intellekt və digər texnoloji həllərin köməyi ilə hər hansı bir şəxsin müəyyən bir hərəkəti həyata keçirdiyi və ya konkret bir bəyanat verdiyi illüziyasının yaradılması mümkündür.

Deepfake texnologiyalarının geniş yayılması cəmiyyətdə etimad böhranına səbəb ola bilər. Belə bir mühitdə fərdlər həqiqəti yalandan fərqləndirmək qabiliyyətini itirə bilər və ya bu fərqləndirməyə maraq göstərməyə bilər. Etimadın zəiflədiyi bir şəraitdə, hər hansı bir hadisəyə dair şübhə yaratmaq daha asanlaşır ki, bu da cəmiyyətin deepfake-lərə verdiyi reaksiyadan asılı olaraq müxtəlif sosial problemlərin yaranmasına yol açа bilər.Deepfake ilə effektiv mübarizə aparmaq və saxtakarlığı aşkar etmək üçün texnoloji həllərin prioritetləşdirilməsi zəruridir. Deepfake detektorları kimi süni intellektə əsaslanan alətlər, video və audio materiallarda insan gözü ilə fərqlənməsi çətin olan incə uyğunsuzluqları təhlil edə bilir. Bu alətlər, videonun real olmadığını göstərə bilən qeyri-təbii üz hərəkətləri və ya işıqlandırmadakı uyğunsuzluqlar kimi manipulyasiya əlamətlərini skan etmək üçün mürəkkəb alqoritmlərdən istifadə edir (Regan, 2024).

Süni intellekt (Sİ) texnologiyaları həm deepfake yaratmağa kömək etsə də, onlarla mübarizə aparmaqda da mühüm rol oynayır. Onlar manipulyasiya göstərən nümunələri müəyyən edərək, real vaxt rejimində böyük həcmdə məlumatı analiz etmək qabiliyyətinə malikdirlər. Bu cür texnologiyaların inkişafı, gələcəkdə deepfake-lərin yaratdığı təhdidlərə qarşı dayanıqlı bir müdafiə mexanizmi formalaşdırmağa imkan verə bilər. ***Məsələn, Pindrop® Pulse Inspect*** audio faylları təhlil edə və sintetik səsləri aşkarlaya bilər (Fitzgerald,2024). Rəqəmsal transformasiya jurnalistikada böyük imkanlar yaratmaqla yanaşı, həmçinin bir çox çətinliklər və yeni problemləri də gündəmə gətirdiyindən, bu problemlərin həllində ənənəvi üsullara deyil, daha dayanıqlı vasitələrə, bilik və bacarıqlara ehtiyac vardır (TF,et.,2022). Bu təhlükələri idarə etmək üçün jurnalistlər və media təşkilatları müasir təhlükəsizlik texnologiyalarını və etibarlı metodları tətbiq etməli, həmçinin kibertəhlükəsizlik tədbirlərini gücləndirməlidirlər. Gələcəkdə Sİ əsaslı texnologiyalardan geniş istifadə etməklə xəbər vasitələrinin, blokçeyn texnologiyasının, immersiv reportaj və s. texnikaların tətbiqi ilə daha innovativ, səmərəli və etibarlı xəbər informasiya sisteminin formalaşdırması məqsədəuyğun olacaqdır (Doss, et.,2023). Bu prosesdə jurnalistlərin özlərini inkişaf etdirməsi, yeni texnoloji çağrışlara uyğun bilik və bacarıqların qazanması və ona uyğun inteqrasiyası vacibdir.

Rəqəmsal savadlılıq, insanların rəqəmsal texnologiyalardan effektiv, təhlükəsiz və etik şəkildə istifadə etmə bacarığıdır. Bu, yalnız kompüterlər və internetdən istifadə etməyi deyil, həm də rəqəmsal alətlərdən (məsələn, sosial media, tətbiqlər, proqramlar) düzgün və məqsədli şəkildə istifadə etmək, onlayn mühitdə şəxsi məlumatları qorumaq, rəqəmsal məzmunu anlamaq və təhlil etmək məsələlərini əhatə edir. Rəqəmsal savadlılıq müasir cəmiyyətdə düzgün qərarlar vermək və rəqəmsal dünyada məsuliyyətli şəkildə hərəkət etmək üçün vacibdir.

Deepfake texnologiyalarının cəmiyyətə təsiri təkcə etibarsızlıq yaratmaqla məhdudlaşmır. Bu texnologiyaların yayılması bir çox əlavə sosial və hüquqi problemlərə səbəb olur. Deepfake texnologiyaları yalan xəbər (disinformasiya) yaymaq, insanları şantaj etmək, fərdi reputasiyaya zərər vermək və ya siyasi manipulyasiyalar üçün istifadə oluna bilər. Məsələn, saxta videolar vasitəsilə ictimai xadimlərin nüfuzuna xələl gətirilə bilər ki, bu da cəmiyyətdə xaos və etimadsızlıq mühiti yaradır. Hüquqi çərçivə hələ ki, bu cür halları tənzimləməkdə çətinlik çəkir, çünki

mövcud qanunlar bu yeni texnoloji problemlərə cavab verməyə kifayət deyil. Bu səbəbdən, deepfake texnologiyalarından sui-istifadənin qarşısını almaq üçün yeni qanun və tənzimləmələrin hazırlanması zəruridir.

Media təşkilatlarının kibertəhlükəsizlik sahəsindəki riskləri azaltmaq üçün daha bir üsül "Smart watermarking" texnologiyalarından istifadədir **(smart watermarking technologies)—rəqəmsal məzmunun, yəni** şəkil, video, səs faylları və digər media materiallarının müəllif hüquqlarının qorunması**,** saxtalaşdırmanın qarşısının alınması **məqsədilə məzmunun içinə** gizli və ya açıq işarələrin **yerləşdirilməsi üsuludur. Lakin ənənəvi watermarklardan fərqli olaraq,** ağıllı watermarking **daha** dinamik, çətin silinə bilən **və** məlumat yönümlü **xüsusiyyətlərə malikdir. Adi watermarking**-də kontentin üzərinə şəffaf logo və ya mətn yerləşdirilir. Ancaq bu üsullar asanlıqla silinə və ya dəyişdirilə bilər. Smart watermarking texnologiyasında isə daha müasir alqoritmlər və süni intellekt əsaslı metodlardan istifadə olunur (Kim, et.,2023).

Müasir dövrdə Azərbaycanda süni intellekt (Sİ) texnologiyalarının tətbiq sahələrinin genişləndirilməsi istiqamətində mühüm addımlar atılmaqdadır. Dövlət səviyyəsində qəbul olunan strateji sənədlər və həyata keçirilən institusional islahatlar bu sahənin inkişafını sürətləndirməkdədir. Prezident İlham Əliyevin Sərəncamı ilə təsdiq edilən **"Azərbaycan Respublikasının 2025–2028-ci illər üçün Süni İntellekt Strategiyası"** ölkəmizdə süni intellekt ekosisteminin formalaşdırılması baxımından xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Strategiyanın əsas məqsədləri sırasında Sİ-nin müxtəlif sahələrdə tətbiqinin təşviqi, elmi-tədqiqat fəaliyyətlərinin dəstəklənməsi, beynəlxalq təcrübənin öyrənilməsi, innovativ startapların inkişafına şərait yaradılması və ixtisaslı kadr potensialının formalaşdırılması kimi hədəflər müəyyən edilmişdir (Azərbaycan Respublikasının 2025–2028-ci illər üçün Süni İntellekt Strategiyasının təsdiq edilməsi haqqında Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı, 2025).

Bununla yanaşı, strategiyanın icrası çərçivəsində yeni elmi və təhsil müəssisələrinin yaradılması da nəzərdə tutulmuşdur. Bu istiqamətdə həyata keçirilən mühüm təşəbbüslərdən biri də **Süni İntellekt Akademiyasının** təsis edilməsidir. Akademiyanın yaradılması "Azərbaycan Respublikasının 2025–2028-ci illər üçün Süni İntellekt Strategiyası"nın tələblərinə uyğun olaraq reallaşdırılmış və onun əsas məqsədi ölkədə Sİ üzrə elmi-nəzəri biliklərin inkişaf etdirilməsi, praktiki bacarıqların formalaşdırılması, ixtisaslı mütəxəssislərin hazırlanması və beynəlxalq əməkdaşlıq imkanlarının genişləndirilməsi olmuşdur. Azərbaycanda süni intellekt texnologiyalarının inkişafı dövlət siyasətinin prioritet istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir. Qəbul edilən strategiya və yeni qurumların yaradılması ölkənin rəqəmsal transformasiyasına təkan verərək həm elmi-tədqiqat mühitinə, həm də real sektorun müxtəlif sahələrinə əhəmiyyətli təsir göstərmək potensialına malikdir.

Nəticə və tövsiyələr

Aparılmış tədqiqatın nəticələri göstərir ki, deepfake texnologiyaları rəqəmsal medianın inkişafında həm müsbət, həm də mənfi təsirlərə malik olan mürəkkəb bir fenomen kimi dəyərləndirilməlidir. Onların müsbət tərəfləri yeni məzmun növlərinin yaradılması, əyləncə və reklam sənayesində innovativ imkanların təşviqi, vizual effektlər və tədris materiallarının hazırlanmasında iqtisadi səmərəliliklə bağlıdır. Beləliklə, deepfake texnologiyaları yaradıcılıq və iqtisadi inkişaf baxımından rəqəmsal ekosistemin müəyyən sahələrində mühüm potensial vəd edir.

Lakin tədqiqat eyni zamanda bu texnologiyanın cəmiyyət üçün nəzərəçarpacaq dərəcədə risklər daşıdığını üzə çıxarır. Xüsusilə xəbər mediası və təhsil kontekstində deepfake-lərin sürətli yayılması ictimai etimadın zəifləməsinə, dezinformasiya və saxta xəbərlərin genişlənməsinə, ictimai rəylə manipulyasiya imkanlarının artmasına və etik problemlərin dərinləşməsinə gətirib çıxarır. Bu vəziyyət informasiya təhlükəsizliyi, ictimai rəyin formalaşması və demokratik proseslərin qorunması baxımından ciddi narahatlıqlar doğurur.

Mövcud vəziyyət balanslaşdırılmış yanaşmanı zəruri edir: bir tərəfdən deepfake texnologiyalarının yaradıcı və iqtisadi imkanlarından səmərəli istifadə olunmalı, digər tərəfdən isə ictimai etimadın və informasiya təhlükəsizliyinin qorunması üçün risklərin effektiv idarə olunması təmin edilməlidir. Bu məqsədlə aşağıdakı istiqamətlərdə praktiki addımların atılması tövsiyə olunur:

– media qurumlarının yayımladıqları vizual materialların mənbə şəffaflığını təmin etməsi;

– jurnalistlər üçün deepfake texnologiyaları üzrə ixtisaslaşmış təlimlərin təşkili;

–media və texnologiya şirkətləri üçün deepfake istifadəsini tənzimləyən etik kodekslərin hazırlanması;

– məktəb və universitet proqramlarına rəqəmsal təsvir savadlılığının daxil edilməsi.

Nəticə etibarilə, deepfake texnologiyalarının gələcək inkişafı yalnız texnoloji tərəqqi kontekstində

deyil, həm də sosial, hüquqi və etik çərçivədə qiymətləndirilməlidir. Cəmiyyət üçün real fayda təmin olunması üçün dövlət strukturları, akademik mühit, media qurumları və texnologiya şirkətləri arasında institusional əməkdaşlıq və beynəlxalq koordinasiya mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Beləliklə, deepfake fenomeni rəqəmsal medianın inkişafının ayrılmaz tərkib hissəsi olaraq həm fürsətlər, həm də təhdidlər yaradan ikili xarakteri ilə gələcək tədqiqatlar və siyasətlərin mərkəzində dayanmalıdır. Deepfake texnologiyalarının təsirləri balanslaşdırılmış yanaşma tələb edir: bir tərəfdən onların yaradıcı və iqtisadi imkanlarından faydalanmaq, digər tərəfdən isə ictimai etimadın qorunması üçün risklərin effektiv idarə olunmasını təmin etmək vacibdir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Azərbaycan Respublikasının 2025–2028-ci illər üçün süni intellekt Strategiyası"nın təsdiq edilməsi haqqında Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı. Available from: https://e-qanun.az/framework/59218?utm
2. Ebba Lundberg, Peter Mozelius (2025). The potential effects of deepfakes on news media and entertainment 2159-2170. AI & SOCIETY.
3. Blauth TF, Gstrein OJ, Zwitter A (2022). Artificial intelligence crime: an overview of malicious use and abuse of AI. IEEE Access 10:77110–77122. https://doi.org/10.1109/ACCESS.2022-3191790
4. Doss C, Mondschein J, Shu D, Wolfson T, Kopecky D, Fitton-Kane VA, Bush L, Tucker C (2023). Deepfakes and scientific knowledge dissemination. Sci Rep 13(1):13429
5. Hanif SM, Dave V (2022) Deepfakes technology using AI. Int J Sci Res Acience Eng Technol. https://doi.org/10.32628/IJSRSET229522
6. Taeyoung Kim, Yunhee Jang, Chanjong Lee (2023) SmartMark: Software Watermarking Scheme for Smart Contracts DOI:10.48550/arXiv.2303.13733
7. Laura Fitzgerald, (2024). The Impact of Deepfakes on Journalism, https://www.pindrop.com/article/impact-deepfakes-journalism/
8. Gabe Regan, (2024).A Brief History of Deepfakes, https://www.realitydefender.com/insights/history-of-deepfakes
9. Stamatis Karnouskos, (2020). Artificial Intelligence in Digital Media: The Era of Deepfakes, IEEE Transactions on Technology and Society, DOI: 10.1109/TTS.2020.3001312
10. Sami Alanazi, Seemal Asif, (2024). Exploring deepfake technology: creation, consequences and countermeasures, Human-Intelligent Systems Integration, Volume 6, pages 49–60. https://link.springer.com/article/10.1007/s42454-024-00054-8

DOİ: 10.32010/CWLY5919

ƏSKİ TÜRK TOPLUMLARINDAN CÜMHURİYYƏTƏ: TÜRK MƏDƏNİYYƏTİNDƏ BƏRABƏRLİK ARXETİPİ VƏ TARİXİ TRANSFORMASİYALAR

Jalə Elşən ZEYNALLI
Bakı Dövlət Universiteti, doktorantura
Orcid: https://orcid.org/0000-0003-0094-9737
E-mail: j.zeynalli95@gmail.com

Xülasə: Bu məqalə qadın hüquqlarının tarixi, fəlsəfi və mədəni inkişaf mərhələlərini sistemli şəkildə təhlil edərək, qadın azadlığının cəmiyyətin sosial və mənəvi yetkinliyinin göstəricisi kimi formalaşmasını araşdırır. Tədqiqatın məqsədi qadın və kişi arasındakı tarixi bərabərlik prinsiplərinin pozulma səbəblərini və bu balansın bərpası istiqamətində həyata keçirilən hüquqi və ideoloji transformasiyaları müəyyənləşdirməkdir.

Məqalədə qədim türk cəmiyyətlərindən başlayaraq, Səlcuqlu və Osmanlı dövrlərinə, oradan da Cümhuriyyət və müasir dövrə qədər qadın anlayışının dəyişimi izah olunur. Türk mifologiyasında qadın həyatın və yaradıcılığın başlanğıcı kimi, Səlcuqlu və erkən Osmanlı dövrlərində isə dövlət idarəçiliyində və ictimai həyatda fəal iştirakçı kimi təqdim edilir. XIX əsr Tənzimat islahatları və maarifçilik ideyaları qadın təhsilinin və ictimai statusunun bərpasında mühüm mərhələ olmuş, XX əsrdə Cümhuriyyət dövründə qəbul edilən Mülki Məcəllə qadının hüquqi şəxsiyyətini və sosial müstəqilliyini təsbit etmişdir.

Müasir mərhələdə qadın hüquqları beynəlxalq hüququn konseptual sistemində bəşəri dəyərlərin ayrılmaz tərkib hissəsi kimi təsbit edilmişdir. Xüsusilə Qadınlara qarşı ayrı-seçkiliyin bütün formalarının ləğvi haqqında Konvensiya (CEDAW) və Pekin Fəaliyyət Platforması kimi beynəlxalq-normativ sənədlər qadın və kişinin hüquq və imkan bərabərliyini universal hüquqi prinsip səviyyəsinə yüksəltmişdir. Bununla yanaşı, aparılan tədqiqatlar göstərir ki, normativ bərabərliyin formalaşması hələ sosial reallıqlarda tam təzahürünü tapmamışdır. Hüquqi mexanizmlərin mövcudluğuna baxmayaraq, gender fərqlərinin struktur səbəbləri – xüsusilə əmək münasibətlərində bərabər ödəniş prinsiplərinin pozulması, siyasi və institusional təmsilçilikdə qadınların nisbətən azlığı, həmçinin məişət və psixoloji zorakılıq hallarının davamlılığı – bərabərlik ideyasının praktik reallaşmasını məhdudlaşdırır.

Bununla yanaşı, məqalədə qadının mədəniyyət və ədəbiyyat sistemindəki funksional statusu da təhlil edilir. Qadın obrazı "ana", "müdrik", "mübariz" və "qoruyucu" arxetipləri vasitəsilə yalnız estetik element deyil, həm də cəmiyyətin dəyərlər sistemini tənzimləyən mədəni-sosioloji konstrukt kimi şərh olunur. Bu arxetiplər sosial yaddaşda kollektiv etik oriyentasiyanın daşıyıcısına çevrilir.

Nəticə etibarilə, qadın azadlığı və hüquqları anlayışı təkcə hüquqi bərabərlik çərçivəsində deyil, həm də mənəvi, sosial və mədəni bərabərlik paradiqması kontekstində dəyərləndirilməlidir. Qadının azadlığı — cəmiyyətin hüquqi sisteminin yetkinliyi, mədəniyyətin dəyərlər sabitliyi və ədalət prinsipinin reallıq qazanması ilə eyniləşdirilə bilər.

Açar sözlər: qadın hüquqları, gender bərabərliyi, mədəni transformasiya, beynəlxalq hüquq, sosial ədalət

---

FROM ANCIENT TURKIC SOCIETIES TO THE REPUBLIC: THE ARCHETYPE OF EQUALITY AND HISTORICAL TRANSFORMATIONS IN TURKISH CULTURE

Jale Elshan ZEYNALLI
Baku State University, Doctoral Student
Orcid: https://orcid.org/0000-0003-0094-9737
E-mail: j.zeynalli95@gmail.com

Abstract: This article provides a systematic analysis of the historical, philosophical, and cultural evolution of women's rights, examining the formation of female emancipation as an indicator of a society's social and moral maturity. The main objective of the study is to identify the causes behind the historical distortion of gender equality principles and to explore the legal and ideological transformations implemented to restore this balance.

The paper traces the evolution of the concept of womanhood from ancient Turkic societies through the Seljuk and Ottoman periods to the Republican and contemporary eras. In Turkic mythology, the woman symbolizes the origin of life and creativity; during the Seljuk and early Ottoman periods, she appears as an active participant in governance and public life. The reforms of the nineteenth-century Tanzimat period and the rise of Enlightenment ideas marked a significant stage in the restoration of women's education and social status, while the Civil Code of 1926, adopted in the Republican era, legally recognized women as independent social and juridical actors.

In the modern period, women's rights have been established as an integral part of universal human values within the conceptual framework of international law. Instruments such as the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW) and the Beijing Platform for Action elevated gender equality to the level of a universal legal principle. Nevertheless, research indicates that normative equality has not yet been fully reflected in social realities. Despite existing legal mechanisms, structural causes of gender disparity — including unequal pay, the underrepresentation of women in political and institutional structures, and the persistence of domestic and psychological violence — continue to limit the practical realization of equality.

Furthermore, the article examines the functional role of women in cultural and literary systems. Female archetypes such as the "mother," the "wise," the "fighter," and the "protector" are interpreted not merely as aesthetic symbols but as sociocultural constructs regulating the moral order of society. Ultimately, the study concludes that women's freedom and rights must be understood not solely within the framework of legal equality but also through moral, social, and cultural paradigms. The emancipation of women reflects the maturity of law, the stability of culture, and the realization of justice itself.

Key words: women's rights, gender equality, cultural transformation, international law, social justice

---

ОТ ДРЕВНЕТЮРКСКИХ ОБЩЕСТВ К РЕСПУБЛИКЕ: АРХЕТИП РАВЕНСТВА И ИСТОРИЧЕСКИЕ ТРАНСФОРМАЦИИ В ТУРЕЦКОЙ КУЛЬТУРЕ

Жаля Эльшан ЗЕЙНАЛЛЫ
Бакинский государственный университет, Докторант
Orcid: https://orcid.org/0000-0003-0094-9737
Электронная почта: j.zeynalli95@gmail.com

Резюме: В данной статье представлен системный анализ исторического, философского и культурного развития прав женщин, а также исследуется формирование женской эмансипации как показателя социально-нравственной зрелости общества. Цель исследования заключается в выявлении причин искажений принципов гендерного равенства на протяжении истории и определении правовых и идеологических трансформаций, направленных на восстановление данного баланса.

В статье прослеживается эволюция представления о женщине — от древнетюркских обществ через Сельджукский и Османский периоды к эпохе Республики и современности. В тюркской мифологии женщина символизирует начало жизни и творчества; в Сельджукскую и раннеосманскую эпоху она выступает активным участником государственного управления и общественной жизни. Реформы периода Танзимата XIX века и идеи Просвещения стали важным этапом в восстановлении образовательных и социальных прав женщин, а Гражданский кодекс 1926 года, принятый в эпоху Республики, закрепил за женщиной статус самостоятельного социального и юридического субъекта.

В современный период права женщин закреплены как неотъемлемая часть универсальных человеческих ценностей в концептуальной системе международного права. Такие документы, как Конвенция о ликвидации всех форм дискриминации в отношении женщин (CEDAW) и Пекинская платформа действий, возводят принцип гендерного равенства на уровень универсальной правовой нормы. Тем не менее исследования показывают, что нормативное равенство ещё не нашло полного отражения в социальной реальности. Несмотря на наличие правовых механизмов, структурные причины гендерных различий — неравная оплата труда, низкая представленность женщин в политических и институциональных структурах, а также сохраняющиеся случаи бытового и психологического насилия — продолжают ограничивать практическую реализацию равенства.

Кроме того, в статье рассматривается функциональная роль женщины в системе культуры и литературы. Женские архетипы — «мать», «мудрая», «борец» и «защитница» — интерпретируются не только как эстетические символы, но и как социокультурные конструкции, регулирующие моральный порядок общества. В заключение подчёркивается, что свобода и права женщин должны рассматриваться не только в рамках юридического равенства, но и в контексте моральных, социальных и культурных парадигм. Эмансипация женщины отражает зрелость права, устойчивость культуры и воплощение самого принципа справедливости.

Ключевые слова: права женщин, гендерное равенство, культурная трансформация, международное право, социальная справедливость

Giriş

Bəşər tarixi yaradılışın iki qütbünü – qadın və kişini – bir-birini tamamlayan, lakin çox zaman mədəniyyət və ideologiyanın təsiri altında qeyri-bərabər dəyər müstəvisində təqdim edilən iki fundamental qüvvənin qarşılıqlı münasibətləri kimi formalaşdırmışdır. Qadın hüquqları və gender bərabərsizliyi anlayışları bu iki başlanğıc arasındakı tarazlığın pozulması və yenidən bərpası prosesi ilə sıx bağlıdır. Hər bir mədəniyyət qadına münasibətdə özünün ideoloji dərinliyini, mənəvi yetkinliyini və sosial ədalət prinsipinə sadiqliyini nümayiş etdirir. Qadın hüquqlarının tarixi yalnız hüquq kitablarının səhifələrində deyil, həm də mədəniyyətin yaddaşında, folklorun, ədəbiyyatın və fəlsəfi düşüncənin qatlarında yaşayır. Müasir dünyada gender bərabərliyi təkcə sosial ədalət məsələsi deyil, həm də sivilizasiyanın hüquqi və intellektual səviyyəsinin göstəricisidir. Bu məqalənin məqsədi qadın hüquqlarının tarixini, fəlsəfi əsaslarını və mədəni transformasiyasını araşdırmaq, gender bərabərsizliyinin köklərini və müasir dövrdə təzahürlərini elmi baxımdan təhlil etməkdir.

Qədim dövrlərdən bəri qadın həyatın başlanğıcı, bərəkət, davamlılıq və mənəvi müdriklik simvolu kimi qəbul edilmişdir. Şərq fəlsəfəsində qadın sədaqət, səbir və daxili gücün rəmzidir. Türk mifologiyasında Umay ana obrazı həyatın qoruyucusu və doğumun himayədarı kimi təqdim olunur. Bu obraz təkcə bioloji ananı deyil, həm də mənəvi yaradıcı başlanğıcı simvolizə edir. Bu mifoloji baxış qadının yalnız ailə və doğumla əlaqəli olmadığını, həm də mənəvi və intellektual səviyyədə cəmiyyətin formalaşmasında rol oynadığını göstərir. Qərb fəlsəfəsində isə qadın anlayışına yanaşmanın tarixi ziddiyyətlidir. Aristotel qadını "yarımçıq kişi" kimi təqdim edərək onun bioloji və intellektual cəhətdən məhdud olduğunu iddia etmişdi. Halbuki Platon "Simpozium" əsərində qadın və kişi birliyini ideal varlıq modeli kimi təsvir edirdi. XX əsrdə Simone de Beauvoir qadın kimliyini sosial konstruksiya kimi şərh etdi: "İnsan qadın olaraq doğulmur, sonradan qadın olur. İnsan adı verdiyimiz canlının dişisinin cəmiyyətdəki mövqeyini müəyyənləşdirən bioloji, ruhi və iqtisadi bir meyar yoxdur; kişi və qadınlaşmış kişi cinsi arasında mövqe tutan bu canlını yaradan sivilizasiyanın özüdür". (Beauvoir, 1980) "Qadın cəmiyyətdə azad fərd olmadığı müddətcə, iqtisadi cəhətdən bərabərlik olmazsa, daha doğrusu, ictimai bir varlıq kimi qəbul edilmədikcə kişinin müəyyənləşdirdiyi rollarla kifayətlənməli, patriarxal cəmiyyətin aşıladığı rolları-ənənələri davam etdirərək çıxmaza həbs olmaqdır. Bir tərəfdən, qadınların hər sahədə kişilərə nisbətdə daha bacarıqsız olduğu fikri irəli sürülür. Digər tərəfdən də, insan yetişdirmək kimi incə və ciddi bir iş həvalə edilir. Bu isə cinayətə bənzər bir işdir..." (Beauvoir, 1981)

Bu fikir qadının təbiətin deyil, cəmiyyətin mədəni kodları və sosial təzyiqləri ilə formalaşdığını göstərirdi. Antropoloji baxımdan qadının azadlığı yalnız hüquqi bərabərliklə deyil, mədəniyyətin ona tanıdığı mənəvi statusla ölçülür. Odur ki, cəmiyyətin inkişaf səviyyəsi qadına verdiyi dəyərlə müəyyən olunur.

Türk dünyasının ən qədim qaynaqlarında qadınla kişi arasında sosial və hüquqi bərabərlik prinsipləri aydın görünür. Qədim türk toplumunda qadın yalnız ailənin mənəvi dayağı deyil, həm də tayfa və dövlət idarəçiliyinin fəal iştirakçısı idi; o, qurultaylarda söz sahibi olur, diplomatik missiyalarda təmsilçilik funksiyasını yerinə yetirir, zərurət yarandıqda isə döyüş meydanına çıxmaqdan çəkinmirdi. "Böyük Səlcuqlu dövlətində qadın dövlət əyanları ilə birlikdə nüfuzlu və hörmətli bir mövqeyə malik idi. Böyük Səlcuqlu dövlətində hatun siyasi biliyə və hökmdar olmadığı zaman dövlət idarəsini ələ alacaq bacarığa sahib idi. Bu dövrdə xatunlar dövlət işlərini hökmdarla birlikdə izləyir, mühüm məsələlərdə məsləhətləşir və öz fikirlərini açıq ifadə edə bilirdilər. Böyük Səlcuqlu dövlətində xatunların döyüşlərdə iştirak etmələri və düşmənə qarşı mübarizə apardıqları mənbələrdə qeyd olunmuşdur. Məsələn, Altuncan xatunun Bağdad yürüşünə qatılması, əri Toğrul bəyi xilas etməsi Səlcuqlu dövlətinin siyasi bütövlüyünün qorunmasında mühüm rol oynamışdır. Bu hadisə Altuncan xatunun siyasət sahəsindəki bilik və bacarıqlarının uğurlu bir nümunəsi kimi tarixdə öz əksini tapmışdır". (Akarsu, 2019) Tarixçi İbnül İbrinin Toğrul bəyin Altuncan xatuna qarşı münasibəti ilə bağlı yazdıqlarına diqqət yetirək: "O, həyat yoldaşı tərəfindən son dərəcə sevilirdi və səltənətin bütün işlərini bu qadın idarə edirdi" demişdir. (Ferec, 1987) Həmçinin xarici dövlətlərin elçilərini qəbul edərkən xatun da xaqanın yanında olar, elçi birlikdə qəbul edilərdi. "Bizans dönəminə aid əlyazmalardan öyrənirik ki, elçilərin müşahidəsinə görə xaqan hər məsələni xatunla məsləhətləşər, sonra qərarını bildirərdi. Çin ilə ilk sülh müqaviləsini Böyük Hun İmperatorluğu adına Mete xanın arvadı imzalamışdır". (Sevinç, 2007)

Türk ailə modeli patriarxal deyil, paritet prinsiplərinə əsaslanan bir sistem idi. Qadın və kişi ailənin bərabərhüquqlu üzvləri sayılırdı. Qadın iqtisadi fəaliyyətin, ticarətin və mülkiyyət münasibətlərinin də müstəqil iştirakçısı idi. Bu sosial model qadını obyekt yox, subyekt – yəni yaradıcı, təşəbbüskar, cəmiyyətin formalaşdırıcı amili kimi qəbul edirdi.

Türklərin İslamı qəbul etməsi qadın anlayışında həm hüquqi, həm də mənəvi baxımdan yeni mərhələnin başlamasına səbəb oldu. İslam qadına müəyyən hüquqlar – miras, nikah və mülkiyyət hüququ tanıdı. Lakin bu hüquqların praktik tətbiqi dövrün mədəni mühitindən və dini interpretasiyasından asılı idi. Səlcuqlu və erkən Osmanlı dövrlərində qadınlar siyasi həyatda aktiv idilər. Terken xatun, Altuncan xatun, Seyyidə xatun kimi qadınlar dövlət işlərində mühüm qərarlar qəbul edir, diplomatik münasibətlərdə vasitəçi rol oynayırdılar. Onlar "xatun" titulu ilə təkcə hökmdar ailəsinə mənsub olmağı deyil, məsləhət, təsir və idarəetmə gücünü də ifadə edirdilər. Bu qadınlar Türk-İslam tarixində qadının təkcə ailə mühitində deyil, dövlət idarəçiliyi və siyasətdə də nüfuz sahibi ola biləcəyinin bariz nümunəsi idilər. Dövrün dini-siyasi şəraitində artan konservativ meyillər qadınların ictimai həyata çıxış imkanlarını əhəmiyyətli dərəcədə məhdudlaşdırmış, onların sosial statusuna təsir göstərmişdir. Qadınların fəaliyyəti ailə sferası ilə məhdudlaşdı, bu isə onların təhsil və ictimai inkişaf imkanlarını nəzərəçarpacaq dərəcədə azaltdı. Bununla belə, Osmanlı sarayında qadınlar sənət, ədəbiyyat və xeyriyyəçiliklə məşğul olur, mənəvi təsir güclərini qoruyurdular.

XIX əsrdə Tənzimat islahatları ilə "qadın azadlığı" məsələsi yenidən aktuallaşdı. Maarifçilik ideyaları qadının yalnız ailə mühitinin deyil, bütöv cəmiyyətin intellektual və mədəni dirçəlişinin əsas hərəkətverici qüvvəsi olduğu fikrini önə çıxardı. Məhz bu dövrdə qadınlar üçün təhsil müəssisələri yaradıldı, müəllimlik və mamalıq kimi peşələr qanuniləşdirildi. Ədəbiyyatda da qadın obrazı dəyişdi: artıq o, evin dörd divarı arasında sıxışdırılmış varlıq deyil, azadlıq və təhsil uğrunda mübarizə aparan fərddir. Samipaşazadə Səzainin "Sərgüzəşt" romanı bu transformasiyanın bədii manifestinə çevrildi. Əsərdə Dilbər obrazı həm emosional, həm intellektual gücü ilə sosial ədalət ideyasının daşıyıcısı kimi çıxış edir. Eyni zamanda, Dilbər obrazı Osmanlı ədəbiyyatında ilk sosial və mənəvi etiraz edən qadın obrazı kimi qəbul olunur. Ümumiyyətlə, Tənzimat dövrü qadının "müti varlıq" imicindən çıxaraq sosial və mənəvi dəyər qazanmasının ideoloji əsasının qoyulduğu dövr kimi qiymətləndirilir.

1923-cü ildə isə Türkiyə Cümhuriyyətinin yaradılması qadın hüquqları sahəsində dönüş nöqtəsi idi. Cümhuriyyətin ideoloji təməli – sekulyarizm, millətçilik və modernləşmə prinsipləri – qadın və kişinin bərabərliyini dövlət səviyyəsində təsbit etdi. 1926-cı ildə qəbul edilən Mülki Məcəllə qadının hüquqi şəxsiyyət və müstəqillik statusunu təsbit etdi: qadın evlənmək, boşanmaq, mülkiyyət əldə etmək və məhkəməyə müraciət etmək hüququ qazandı. Bu islahatlar yalnız hüquqi deyil, həm də ideoloji məna daşıyırdı. Atatürk qadın azadlığını millətin mədəni yüksəlişi ilə eyniləşdirirdi. Onun "Cəmiyyət bir bədəndir; qadın və kişi onun iki yarısıdır" fikri cümhuriyyətin gender siyasətinin fəlsəfi təməlini təşkil edirdi. Lakin hüquqi islahatların sosial təfəkkürdə eyni sürətlə əks olunması çətin idi. Qadınların əmək bazarına, siyasətə və təhsilə çıxış imkanları artsa da, ailədaxili münasibətlərdə patriarxal münasibətlər mövcudluğunu qorumaqda idi. Bununla belə, bu dövr qadının dövlət səviyyəsində vətəndaş kimi tanındığı ilk mərhələ hesab edilir.

XX əsrin ikinci yarısından etibarən qadın hüquqlarının beynəlxalq hüququn müstəqil istiqaməti kimi formalaşması insan hüquqları konsepsiyasının əsas mərhələlərindən birini təşkil etmişdir. 1948-ci il Ümumdünya İnsan Hüquqları Bəyannaməsi, 1979-cu il Qadınlara qarşı ayrı-seçkiliyin bütün formalarının ləğvi haqqında Konvensiya (CEDAW) və 1995-ci il Pekin Fəaliyyət Platforması qadınların hüquqi statusunun, təhsil, əmək və ictimai-siyasi fəaliyyət sahələrində bərabər iştirak imkanlarının beynəlxalq səviyyədə təmin edilməsi üçün normativ-hüquqi çərçivə yaratmışdır. Bu aktlar qadın və kişinin hüquq subyekti kimi bərabərliyini, habelə sosial-iqtisadi və siyasi qərarvermə proseslərində gender balansının təminini beynəlxalq hüququn əsas prinsiplərindən biri kimi təsbit etmişdir. Bununla yanaşı, müxtəlif beynəlxalq tədqiqatlar və monitorinq hesabatları göstərir ki, hüquqi bərabərliyin formalaşdırılması sosial bərabərliyin avtomatik reallaşmasını təmin etmir. Müasir cəmiyyətlərdə qadınların əməkhaqqında fərqlərin mövcudluğu, siyasi təmsilçiliyin nisbətən aşağı səviyyədə qalması və ailədaxili zorakılıq hallarının davam etməsi bu ziddiyyətin göstəricisidir. "Dünya miqyasında qadınların təxminən üçdə biri həyatlarında azı bir dəfə fiziki və ya cinsi zorakılığa məruz qalıb." (unwomen.org) Belə fərqin mahiyyəti ondan ibarətdir ki, hüquqi mexanizmlərin tətbiqi çox zaman ictimai şüur və mədəni dəyərlərin transformasiyası ilə eyni tempdə inkişaf etmir. Əgər cəmiyyətin dəyər sistemi qadını hələ də bioloji və emosional varlıq kimi məhdud çərçivədə qəbul edirsə, hüquqi bərabərlik konseptual səviyyədə mövcud olsa belə, onun praktik təzahürü tam reallaşmır.

İqtisadi rifah qadın azadlığının fundamental təminat mexanizmlərindən biri kimi çıxış edir. Birləşmiş Millətlər Təşkilatının hesabatlarına əsasən, qadınların iqtisadi fəaliyyətdə bərabər və tamhüquqlu iştirakı ölkələrin Ümumi Daxili Məhsulunun (ÜDM) orta hesabla 25–30 faiz artmasına səbəb ola bilər. Qadın iqti-

sadi sistemdə sadəcə işçi qüvvəsi deyil, həm də innovativ düşüncə, sosial məsuliyyət və davamlı inkişaf prinsiplərinin daşıyıcısı kimi mühüm rol oynayır. Türkiyə təcrübəsi göstərir ki, qadın sahibkarlığının stimullaşdırılması son illərdə dövlət iqtisadi siyasətinin prioritet istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir. "Qadın sahibkarlığının dəstəklənməsi fondu", "Kənd qadınlarının inkişafı" və oxşar layihələr qadının iqtisadi aktor kimi mövqeyini gücləndirərək onun istehsal və qərarvermə proseslərində iştirakını artırmışdır. Bununla belə, əməkhaqqı fərqləri, rəhbər vəzifələrdə qadınların nisbətən zəif təmsil olunması və iqtisadi qərarların qəbulunda gender balansının pozulması kimi struktur maneələr hələ də mövcuddur. Bu istiqamətdə real bərabərliyin təmin olunması yalnız hüquqi mexanizmlərin təkmilləşdirilməsi ilə deyil, eyni zamanda psixoloji, institusional və mədəni səviyyədə sistemli transformasiya ilə mümkündür.

Qadın obrazı hər mədəniyyətin ideoloji nüvəsini əks etdirən güzgüdür. Azərbaycan və türk ədəbiyyatında qadın obrazları həm mənəvi gücün, həm də cəmiyyətin etik dəyərlər sisteminin ifadəsidir.

Füzulinin "Leyli və Məcnun" əsərində Leyli ilahi sevginin və ruhi saflığın simvoludur; Nizaminin "Xosrov və Şirin"ində qadın həm ağıl, həm fədakarlıq, həm də ədalət rəmzidir. Yaşar Kamalın romanlarında qadın kənd həyatının mənəvi mərkəzidir; o, həm zəhmətkeş, həm müdrik, həm də sosial ədalətin daşıyıcısıdır. Onun əsərlərindəki qadın arxetipi – "ana", "müdrik", "mübariz", "qoruyucu" kimi ideya və dəyərlər sistemində sabit semantik mövqe tutur. Bu arxetiplər cəmiyyətin dəyərlər oriyentasiyasını və sosial-mənəvi sabitliyini formalaşdırır. Qadına dəyər verən mədəniyyət öz kimliyini, tarixi yaddaşını və mənəvi təməlini qoruyaraq inkişaf edir.

XX əsrin ortalarından etibarən Qərbdə feminist düşüncə tərzinin dərinləşməsi qadının sosial statusunu dəyişdirdi. Liberal feminizm bərabər hüquqları, radikal feminizm isə patriarxal sistemin tam ləğv edilməsi fikrini irəli sürmüşdür. Feminist nəzəriyyə göstərmişdir ki, qadın hüquqlarının məhdudlaşdırılması təkcə hüquqi deyil, həm də mədəni və psixoloji prosesdir. Qadın "başqası" kimi deyil, "özü" kimi tanınmalıdır. Bu həm də qadının özünü subyekt kimi dərk etməsinin başlanğıcıdır. Türk və Azərbaycan kontekstində feminizm Qərb modelindən fərqli, milli-mədəni çərçivədə inkişaf etmişdir. Burada əsas məqsəd qadının azadlığını mədəni dəyərlərlə uyğunlaşdırmaq, radikal fərdiyyətçiliyi deyil, sosial harmoniyanı qorumaq olmuşdur.

XXI əsrdə qadın və kişi hüquqları formal baxımdan bərabərlik səviyyəsinə çatsa da, mahiyyət etibarilə bir çox ziddiyyətlər hələ də qalmaqdadır. Qadınların siyasətdə və siyasi qərarvermə proseslərində azlıq təşkil etməsi, eləcə də "şüşə tavan" fenomeni, yəni görünməz sosial və institusional maneələrin qadınların karyera yüksəlişinə əngəl yaratması, bu bərabərliyin praktik səviyyədə tam təmin olunmadığını göstərir. Hüquq sistemində qadınlar və kişilər nəzəri cəhətdən bərabər hüquqlara malik olsalar da, bəzi hallarda qanunlar, hüquqi prosedurlar və ya hüquq institutları vasitəsilə qeyri-bərabər yanaşmalar tətbiq edilə bilər. Məsələn, "bəzi ölkələrdə qadınların boşanma və miras hüquqları kişilərdən daha məhdud ola bilər" (wikipedia.org) "qadınlar və kişilər eyni işi görsələr də, bəzən eyni maaşı ala bilmirlər (gender maaş fərqi problemi)" (www.faktyoxla.info), "bəzi ölkələrdə qadınların siyasi vəzifələrə seçilmə imkanları kişilərlə eyni deyil" ("Konstitutsiya Araşdırmalar Fondu"- Azərbaycanda qadınların iştirakçılığı sahəsində mövcud vəziyyətin qiymətləndirilməsi" hesabatı, 2024), "ailə zorakılığı və ya cinsi cinayətlərə qarşı hüquq sistemində qadınların hüquqlarının yetərincə qorunmaması halları mövcuddur" ("Konstitutsiya Araşdırmalar Fondu"- Azərbaycanda qadınların iştirakçılığı sahəsində mövcud vəziyyətin qiymətləndirilməsi" hesabatı, 2024) və s. Texnologiyanın sürətli inkişafı, qloballaşma prosesləri və informasiya mühitinin genişlənməsi gender münasibətlərinə yeni dinamikalar gətirməklə yanaşı, onların mahiyyətində mürəkkəb sosial-psixoloji gərginliklər də yaratmışdır. Bu şəraitdə kiberzorakılıq, onlayn təzyiq və bədən imicinə dair manipulyativ tendensiyalar qadın azadlığının müasir dövrdə qarşılaşdığı ən aktual təhdidlərdən birinə çevrilmişdir. Bu proses feminizmin yeni mərhələsini – dijital feminizmi meydana çıxarmışdır. Müasir dövrdə qadın hüquqlarının qorunması yalnız qanunvericiliklə məhdudlaşmamalı, həm də media, təhsil və sosial siyasət vasitəsilə təmin edilməlidir. Qadının təhsil səviyyəsinin yüksəlməsi bir tərəfdən onun fərdi azadlığını və iqtisadi imkanlarını artırır, digər tərəfdən ailə dəyərlərinin möhkəmlənməsinə və sosial məsuliyyətin dərinləşməsinə xidmət edir.

Ailə qadın azadlığının həm başlanğıc nöqtəsi, həm də davamlı inkişaf mərhələsidir. Tarixən qadın ailə institutunun mənəvi dayağı və dəyərlər sisteminin qoruyucusu kimi çıxış etmişdir. Müasir dövrdə sosial münasibətlərin dəyişməsi qadının ailə daxilindəki roluna yeni məzmun gətirsə də, onun əsas funksiyası – nəsillərarası mənəvi dəyərlərin ötürülməsi və nəslin davamlılığının təmin olunması – öz aktuallığını qorumaqdadır. Bu kontekstdə ailə nə patriarxal məhdudiyyətin simvolu, nə də fərdi azadlığa qarşı duran bir struktur kimi dəyərləndirilməlidir; əksinə, ailə

cəmiyyətin mənəvi sabitliyini formalaşdıran, sosial harmoniya və mənəvi məsuliyyətin bərqərar olduğu əsas mühitdir. Qadının təhsilli, iqtisadi və hüquqi baxımdan güclü olması isə ailə institutunun möhkəmlənməsini və onun ictimai dayanıqlığının təminini realizə edir.

Qadınların siyasətdə və dövlət idarəçiliyində iştirak səviyyəsi cəmiyyətin demokratik inkişaf dərəcəsinin əsas göstəricilərindən biridir. Qlobal statistika göstərir ki, dünya üzrə hər beş parlament üzvündən yalnız biri qadındır və bu göstərici regionlar arasında sosial, iqtisadi və mədəni fərqliliklərə görə dəyişir. Müasir dövrdə qadın liderliyi emosional zəka, empatiya və sosial məsuliyyət kimi dəyərlərə əsaslandığından, bu keyfiyyətlər idarəetmədə effektiv qərarvermə və dayanıqlı inkişaf baxımından strateji üstünlük hesab olunur. Elm sahəsində isə qadınların artan rolu təkcə sosial tərəqqinin deyil, həm də gender balansının mədəni göstəricisidir. UNESCO-nun məlumatına görə, dünyada tədqiqatçıların təxminən 31 faizini qadınlar təşkil edir, Azərbaycanda isə bu göstərici təqribən 40 faizdir. Qadın alimlərin elmdə yüksəlişi sadəcə statistik göstərici deyil, həm də düşüncənin demokratikləşməsi prosesidir. Elm mühitində qadınların iştirakının artması elmi fəaliyyətə etik dəyərlərin, empatiyanın və sosial məsuliyyətin daha dərindən daxil olmasına, həmçinin elmin daha ədalətli və humanist istiqamətdə inkişafına şərait yaradır.

Qadının din və mənəviyyat sistemlərindəki mövqeyi tarixi və ideoloji baxımdan ziddiyyətli xarakter daşıyır. Bəzi dini ənənələrdə qadın mənəvi saflığın, mərhəmətin və ilahi müdrikliyin təcəssümü kimi təqdim olunduğu halda, digərlərində o, itaət və tabeçilik simvolu kimi təsvir edilir. İslamda qadın "ana" kimi hörmət və ehtiramla xatırlanır, lakin sosial praktikada bu mənəvi status hər zaman hüquqi və ictimai bərabərlik səviyyəsində təcəssüm etmir. Müasir İslam feminizmi qadının Qurani-Kərim və digər dini mətnlərdəki yerini yenidən şərh etməyə, dini dəyərləri qadın azadlığı ilə qarşı-qarşıya qoymadan, əksinə, onları vəhdət və harmoniya çərçivəsində təqdim etməyə çalışır. Bu yanaşma dini diskursda qadının subyekt kimi tanınmasını və mənəvi bərabərliyin normativ əsas kimi qəbul edilməsini hədəfləyir. Hüquqi və sosial azadlıq, psixoloji azadlıqla tamamlanmadığı təqdirdə, qadının azadlıq konsepsiyası natamam qalır. Qadının daxili azadlığı özünü dərk etmək, qorxu və sosial təzyiqlərdən azad olmaq, həmçinin öz dəyərini və fərdi potensialını tanımaq bacarığı ilə müəyyən olunur. Müasir psixoloji yanaşmalara görə, qadının azadlıq prosesi üç əsas mərhələdə formalaşır: birincisi, öz potensialını dərk etmək; ikincisi, şəxsi sərhədlərini qorumaq; üçüncüsü, sosial identifikasiyada balansı tapmaq. Psixoloji azadlıq qadının yalnız fərdi rifahının deyil, həm də onun ictimai yaradıcılığının, liderlik qabiliyyətinin və sosial təsir gücünün əsas təməlini təşkil edir.

Qadın hüquqlarının qorunması və sosial bərabərliyin təminində əsas strateji vasitə təhsildir. Təhsilli qadın həm ailə daxilində, həm də ictimai müstəvidə qərarvermə proseslərinə fəal şəkildə təsir göstərə bilir. Təhsilin qadın azadlığına təsiri təkcə bilik qazanmaqla deyil, həm də özünəinamın formalaşması, intellektual müstəqilliyin və sosial mövqeyin güclənməsi ilə bağlıdır. Təhsil qadını sadəcə "mövqe daşıyıcısı" yox, həm də "fikir daşıyıcısı"na çevirir – yəni onu cəmiyyətin passiv subyekti olmaqdan çıxarıb, dəyişikliyin və tərəqqinin fəal iştirakçısına çevirir. Media isə qadın obrazının ictimai qəbulunu formalaşdıran ən güclü ideoloji və mədəni təsir vasitələrindən biridir. Reklam, kino, televiziya, sosial şəbəkələr və seriallarda qadın imicinin təqdimatı cəmiyyətin dəyərlər sistemini təkcə əks etdirmir, eyni zamanda onu yönləndirən normativ modelə çevrilir. Patriarxal media ənənəsində qadın çox vaxt estetik obyekt, cazibə elementi və istehlak mədəniyyətinin simvolu kimi təqdim olunur. Lakin müasir mərhələdə bu tendensiyaya qarşı feminist media estetikası formalaşır. Bu yeni yanaşma qadını bədən və vizual obyekt kimi deyil, düşüncə, emosional dərinlik, mənəvi güc və intellektual potensialın daşıyıcısı kimi təqdim edir. Beləliklə, media qadının ictimai statusunun dəyişməsində və gender bərabərliyinin mədəni əsaslarının möhkəmlənməsində transformativ rol oynayır.

XXI əsrdə qadınların texnoloji sahələrdə fəal iştirakı sosial güc balansını və bilik istehsalının strukturunu köklü şəkildə dəyişir. Qadın proqramçılar, mühəndislər, data-analitiklər və startap rəhbərləri müasir informasiya cəmiyyətinin formalaşmasında aparıcı mövqelərdən birini tutur. "Texnologiya kişilərin sahəsidir" kimi köhnəlmiş stereotip artıq öz aktuallığını itirməkdədir. Müasir dövrdə qadınlar innovasiya sektorunda həm yaradıcı ideyaların müəllifi, həm də idarəedici qərarların icraçısı kimi çıxış edir, texnoloji inkişafın insan yönümlü və sosial məsuliyyət daşıyan modelini formalaşdırırlar. Qloballaşma qadınların sosial və iqtisadi mövqeyinə ikili təsir göstərən mürəkkəb prosesdir. Bir tərəfdən beynəlxalq əmək bazarının genişlənməsi, sərhədsiz kommunikasiya imkanlarının artması və transmillilik qadınların qlobal inteqrasiyasını sürətləndirir, onların iqtisadi və intellektual potensialını

daha geniş müstəviyə çıxarır. Digər tərəfdən isə transmilli korporasiyaların fəaliyyət mexanizmləri və mədəniyyət ixracı yeni istismar formalarının yaranmasına, qadın əməyinin ucuz resurs kimi dəyərləndirilməsinə səbəb olur. Bu paradoks göstərir ki, qadın hüquqlarının qlobal miqyasda qorunması təkcə hüquqi mexanizmlərlə deyil, həm də mədəni müxtəliflik və sosial ədalət prinsiplərinə əsaslanan yanaşma ilə təmin edilməlidir.

Qadın hüquqları bəşəriyyətin mənəvi yetkinliyini və sosial tərəqqi səviyyəsini müəyyən edən fundamental göstəricidir. Tarixi təcrübə sübut edir ki, qadın azadlığının təmin olunduğu cəmiyyətlər daha ədalətli, sabit və yaradıcılıq potensialı yüksək olan sosial strukturlar formalaşdırır. Qadın və kişi arasında paritet balansı yalnız hüquqi bərabərlik məsələsi deyil, həm də etik və mədəni məsuliyyət məsələsidir. Hüquqi islahatlar dəyərlər sistemindəki dəyişikliklərlə müşayiət olunmadıqda, gender bərabərliyi formal səviyyədə qalır və real sosial nəticə doğurmur. Cəmiyyətin inkişafı qadının intellektual, sosial və mənəvi gücünün tanınması və dəyərləndirilməsi ilə ölçülür. Qadının azadlığı mədəniyyətin, hüququn və ədalətin azadlığı deməkdir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Akarsu, E. (2019) Büyük Selçuklu Devleti'nde hatun/kadın ve siyasetteki rolü. Genç kalemler tarih araştırmaları dergisi, 6-cı say.
2. Beauvoir, S. (1980) Kadın Genç Kızlık Çağı. Payel Yayınları, İstanbul, 258.
3. Beauvoir, S. (1981) Kadın Evlilik Çağı. Payel Yayınları, İstanbul, 198.
4. Ferec, E. (1987) Abû'l-Farac Tarihi. Ankara, 315.
5. "Konstitusiya Araşdırmalar Fondu"- Azərbaycanda qadınların iştirakçılığı sahəsində mövcud vəziyyətin qiymətləndirilməsi" hesabatı. (2024) Bakı, 15.
6. Sevinç, N. (2007) Türklerde Kadın ve Aile. İstanbul: Bilgeoğuz Yayınları. 31.
7. www.acikerisim.aksaray.edu.tr
8. www.faktyoxla.info
9. www.unwomen.org

www.wikipedia.org

RƏQƏMSAL TRANSFORMASİYA: 21. ƏSRDƏ MEDİA SAVADLILIĞI VƏ İNFORMASİYA DAVRANIŞLARININ GƏRƏKLİLİYİ

Cavid Firdovsi ZEYNALOV
Selçuk Universiteti Sosial Elmlər İnstitutu
https://orcid.org/my-orcid?orcid=0000-0002-9669-737X
j.zeynalovf.@gmail.com

Xülasə: XXI əsr texnoloji tərəqqinin və rəqəmsal transformasiyanın ən intensiv yaşandığı dövrdür. Rəqəmsallaşma cəmiyyətin bütün sahələrinə, xüsusilə media mühitinə dərin təsir göstərmişdir. İnformasiya istehsalı, paylaşımı və istehlakı sürətlə artmış, auditoriya passiv istehlakçıdan aktiv iştirakçıya çevrilmişdir. Texnologiyalar yalnız gündəlik vərdişləri dəyişdirmir, həm də insanları onlara asılı vəziyyətə gətirir. Ənənəvi media vasitələrinin yerini rəqəmsal platformalar tutmuş, informasiya axını daha dinamik və əlçatan olmuşdur. Rəqəmsal imkanlar məlumat əldə etməyi asanlaşdırsa da, yanlış məlumatların yayılması, dezinformasiya və informasiya xaosu kimi riskləri də artırır. Bu şəraitdə media savadlılığı vacibdir. Fərdlər xəbərin mənbəyini yoxlamalı, faktların doğruluğunu dəyərləndirməli və məlumatı məsuliyyətlə paylaşmalıdır. Lakin media savadlılığı yalnız texnoloji biliklərlə ölçülmür; tənqidi düşüncə, etik məsuliyyət və analitik bacarıqların inkişafı informasiya davranışlarının formalaşmasında əsas rol oynayır. Keyfiyyət əsaslı tədqiqatlar göstərir ki, rəqəmsal transformasiya informasiya istehsalı və istehlak mədəniyyətini dəyişdirərək yeni kommunikasiya formaları yaradır və vətəndaşların informasiya məsuliyyətini artırır. Nəticədə, media savadlılığının inkişafı, etibarlı informasiya seçimi və məlumatın etik paylaşımı həm fərdi, həm də ictimai səviyyədə zəruri bacarıq kimi dəyərləndirilir.
Açar sözlər: rəqəmsallaşma, media savadlılığı, informasiya davranışları, rəqəmsal bərabərsizlik.

DIGITAL TRANSFORMATION: THE NECESSITY OF MEDIA LITERACY AND INFORMATION BEHAVIORS IN THE 21ST CENTURY

Javid Firdovsi ZEYNALOV
Selcuk University Institute of Social Sciences
https://orcid.org/my-orcid?orcid=0000-0002-9669-737X
j.zeynalovf.@gmail.com

Abstract: The 21st century marks the most intensive period of technological advancement and digital transformation. Digitalization has deeply influenced all aspects of society, particularly the media environment. Information production, sharing, and consumption have accelerated, transforming audiences from passive consumers into active participants. Technologies not only change daily habits but also make people increasingly dependent on them. Traditional media has been replaced by digital platforms, making information flow more dynamic and accessible. While digital tools facilitate information access, they also increase risks such as misinformation, fake news, and information overload. Media literacy has therefore become essential. Individuals must verify sources, evaluate facts, and share information responsibly. Media literacy is not limited to technological skills; critical thinking, ethical responsibility, and analytical abilities are crucial in shaping information behavior. Research indicates that digital transformation reshapes information production and consumption culture, creates new communication forms, and enhances citizens' information responsibility. Consequently, developing media literacy, selecting reliable information, and ethically sharing content are essential skills at both individual and societal levels.
Keywords: digitalization, media literacy, information behaviors, digital inequality.

ЦИФРОВАЯ ТРАНСФОРМАЦИЯ: НЕОБХОДИМОСТЬ МЕДИАГРАМОТНОСТИ И ИНФОРМАЦИОННОГО ПОВЕДЕНИЯ В XXI ВЕКЕ

Джавид Firdovsi ЗЕЙНАЛОВ
Институт социальных наук Сельчукского университета
https://orcid.org/my-orcid?orcid=0000-0002-9669-737X
j.zeynalovf.@gmail.com

Аннотация: XXI век считается периодом наибольшей интенсивности технологического прогресса и цифровой трансформации. Цифровизация глубоко повлияла на все сферы общества, особенно на медиасреду. Производство, распространение и потребление информации ускорились, превращая аудиторию из пассивных потребителей в активных участников. Технологии не только меняют привычки, но и делают людей зависимыми от них. Традиционные СМИ заменяются цифровыми платформами, что делает информационный поток более динамичным и доступным. Цифровые технологии облегчают доступ к информации, но также увеличивают риски, такие как дезинформация, фейковые новости и информационный хаос. Поэтому медиаграмотность становится необходимой. Люди должны проверять источники, оценивать факты и делиться информацией ответственно. Медиаграмотность включает не только технологические навыки, но и критическое мышление, этическую ответственность и аналитические способности. Исследования показывают, что цифровая трансформация изменяет культуру производства и потребления информации, формирует новые формы коммуникации и повышает информационную ответственность граждан. Таким образом, развитие медиаграмотности, выбор достоверной информации и этичное распространение контента являются необходимыми навыками как на индивидуальном, так и на общественном уровне.
Ключевые слова: цифровизация, медиаграмотность, информационное поведение, цифровое неравенство.

Giriş

XXI əsrdə dünyada sosial, iqtisadi və mədəni sistemlərin sürətli dəyişməsi yeni inkişaf mərhələsinin əsasını qoymuşdur. Bu mərhələnin mərkəzində dayanan əsas texnoloji inkişaf prosesi rəqəmsallaşma kimi ifadə olunur. Rəqəmsallaşma yalnız texnoloji modernləşmə deyil, həm də cəmiyyətin informasiya istehsalı, yayılması, təkmilləşməsi və istehlak mexanizmlərini köklü şəkildə dəyişdirən sosial-mədəni hadisədir. Xüsusilə rəqəmsallaşma prosesi ənənəvi kommunikasiya modellərini yenidən formalaşdıraraq informasiyanın mahiyyətini, auditoriyanın rolunu və ictimaiyyətin informasiya davranışlarını dəyişmişdir. Belə ki, rəqəmsallaşma anlayışı ilk mərhələdə analoq məlumatların rəqəmsal formata çevrilməsi kimi texniki mənaya malik idi. Lakin qloballaşma və informasiya texnologiyalarının inkişafı ilə bu anlayış sosial və mədəni transformasiyaların əsas göstəricisinə çevrilmişdir. Müasir mənada rəqəmsallaşma informasiyanın istehsalı, emalı, saxlanması və paylaşılmasının rəqəmsal texnologiyalar vasitəsilə həyata keçirilməsi kimi izah olunur. Bu prosesdə internet mühüm rol oynayır. İnternet, başlanğıcda 1960-cı illərdə ABŞ Müdafiə Nazirliyinə bağlı Qabaqcıl Araşdırma Layihələri Agentliyi (ARPA) tərəfindən inkişaf etdirilən ARPANET ilə formalaşmışdır. ARPANET fərqli kompüterlərin bir-biri ilə əlaqə qura bilməsi məqsədilə dizayn edilmiş şəbəkə infrastrukturu olaraq müasir internetin təməllərini atmışdır (Başaran, 2006).

Texnoloji inkişafların həyatın bütün sahələrinə nüfuz etməsi fərdlərin sosial və mədəni dinamikasında əhəmiyyətli dəyişikliklərə zəmin yaratmışdır. İnformasiya və emal texnologiyalarındakı irəliləyişlər nəticəsində ortaya çıxan rəqəmsal transformasiya əsasən kompüter və internetin inkişafı ilə bağlıdır. İnternetin inkişafı ilə birlikdə fərdlərin rəqəmsal bir quruluşda, yer və məkan fərqi olmadan bir araya gəlməsi qaçılmaz olmuşdur. Xüsusilə görüntü, video və mətn kimi fərqli məzmun növlərinin tək bir rəqəmsal platforma üzərindən ötürülməsi internetin dünya üzrə istifadəçilər tərəfindən informasiya paylaşım və ötürmə vasitəsi kimi mənimsənilməsini təmin etmişdir (Özbey, 2022).

1990-cı illərin ortalarından etibarən internetin istifadə sahələrinin genişlənməsi və kompüter istifadəçilərinin sayının artması, yeni bir dövrün başlanğıcı olaraq qiymətləndirilir. İnternetin bu dərəcədə intensiv şəkildə hər sahədə istifadə olunmağa başlaması, informasiya və rabitə texnologiyalarındakı yeniliklərlə birləşərək; xəbər təqibindən alış-verişə, ünsiyyətdən əyləncəyə qədər bir çox sahədə fərdin

gündəlik həyat təcrübələrinə dərindən təsir etmişdir. Bu vəziyyət, "şəbəkə cəmiyyəti" olaraq təyin olunan yeni bir ictimai quruluşun formalaşmasına zəmin hazırlamışdır. Qloballaşmadan sonra sosiallaşma proseslərinin yayılması, müasir dünyanın yeni dinamiklərini formalaşdırarkən, fərqli mədəni, iqtisadi və sosial quruluşları bir araya gətirərək şəbəkə cəmiyyəti yanaşmasının ortaya çıxmasına töhfə vermişdir (Söztutar, 2022). Manuel Castells (2001) bu prosesi "şəbəkə cəmiyyəti"nin əsas hərəkətverici qüvvəsi kimi qiymətləndirərək qeyd edir ki, rəqəmsal texnologiyalar sadəcə informasiya ötürmə vasitəsi deyil, həm də sosial münasibətlərin və iqtisadi strukturların təşkilatçısına çevrilmişdir.

Rəqəmsal transformasiya və onun mediaya təsiri

Rəqəmsal transformasiya dedikdə informasiya istehsalı, paylaşımı və istehlakının tamamilə dəyişməsi nəzərdə tutulur. Əvvəllər insanlar məlumatı yalnız qəzet, televiziya və radio kimi məhdud mənbələrdən əldə edirdilərsə, bu gün hər kəs sosial şəbəkələr və onlayn platformalar vasitəsilə həm istehlakçı, həm də istehsalçı statusundadır. Bu, informasiya ekosistemində fərdlərin bir neçə vəzifəni yerinə yetirmək hüququna sahib olmasını təmin edir. İnternet texnologiyasının rəqəmsallaşma prosesindəki rolu, Bell-in (1973) qeyd etdiyi kimi, sənaye cəmiyyətindən şəbəkə cəmiyyətinə keçidin baş verib-vermədiyi mövzusu ilə bağlıdır. Bell bu yanaşmada iqtisadi və sosial inkişafın əsas faktorlarının bilik və informasiyaya çevrildiyini vurğulayır. Bu arqumentlərə görə, istehsal və bölgü prosesləri bilik yönümlü amillərlə idarə olunur. Bəzi tədqiqatçılar isə "informasiya cəmiyyəti" anlayışını "şəbəkə cəmiyyəti" ifadəsi ilə eyniləşdirirlər (Stevenson, 2006).

Castells (2001) qeyd edir ki, rəqəmsal transformasiya informasiya istehsalını demokratikləşdirilməsinə böyük təsir göstərir. Artıq hər kəs telefon vasitəsilə xəbər yarada və paylaşa bilir. Bu, çoxsəsliliyi artırsa da, informasiya keyfiyyətində müəyyən risklər yaradır. Buna görə də 21-ci əsrdə düzgün davranış və media savadlılığı daha vacibdir (Güz, 2024). Texnoloji inkişafların həyatın bütün sahələrinə nüfuz etməsi fərdlərin sosial və mədəni dinamikasında əhəmiyyətli dəyişikliklərə zəmin yaratmışdır. İnformasiya və kommunikasiya texnologiyalarındakı irəliləyişlər nəticəsində ortaya çıxan rəqəmsal transformasiya əsasən kompüter və internetin inkişafı ilə bağlıdır.

Manovich (2001) isə rəqəmsal transformasiyanın ən köklü təzahürünü yeni media vasitələrinin inkişafında görür. Yeni media anlayışı 1970-ci illərdə ortaya çıxmış, 1990-cı illərdə internetin inkişafı ilə genişlənmişdir. Geniş mənada yeni media sosial şəbəkələr, onlayn xəbər portalları, bloglar, videobloqlar, forumlar və digər rəqəmsal kommunikasiya vasitələrini əhatə edir. 2000-ci illərdə sosial media gündəlik ünsiyyətin əsas hissəsinə çevrilərək həm əyləncə, həm də sosial və qlobal problemlərin müzakirə məkanı olmuşdur. Yeni medianın yüksəlişinin səbəbləri arasında informasiya sürətlə yayılması, interaktivlik imkanlarının mövcudluğu və istifadəçilərin həm istehlakçı, həm də istehsalçı kimi fəaliyyət göstərməsi yer alır. Ən əsası isə bu platformalar mobil telefon vasitəsilə hər kəs üçün əlçatandır; bir kliklə bütün dünyadan xəbərlərə çıxış mümkündür. Rogers (1994) yeni medianın üç əsas xüsusiyyətini qarşılıqlı təsir, eyni vaxtlı olmama və kütləsizləşmə kimi göstərir. Manovich (2001) isə yeni medianı beş əsas xüsusiyyət üzrə təhlil edir: rəqəmsal təmsil, modulluq, avtomatlaşdırma, dəyişkənlik və kod çevrilməsi.

Hər nə qədər rəqəmsal transformasiya insanların həyatında ünsiyyəti asanlaşdırsada, xüsusilə yeni media vasitələrinin yüksəlişi müəyyən çətinlikləri də ortaya çıxarmışdır. Ən böyük problemlər arasında dezinformasiya və saxta xəbərlərin sürətlə yayılması, həmçinin "informasiya baloncuğu" və ya "əks-səda otağı" nəzəriyyələrinin meydana çıxması yer alır (Narin, 2018). Belə bir dövrdə yeni media vasitələrinin həyatımıza daxil olması, insanlarda müəyyən boşluqların yaranmasına səbəb olmuşdur. İnformasiya mübadiləsində sosial media platformalarının birinci vasitə kimi qəbul olunması media savadlılığının müasir dövrdə oxuma-yazma bacarığı qədər zəruri olduğunu göstərir. Əgər keçmişdə savadlılıq sadəcə yazılı mətni başa düşmək idisə, bu gün media savadlılığı informasiyanın mənbəyini yoxlamaq, məzmunu qiymətləndirmək, təhlil etmək və şüurlu şəkildə istifadə etmək bacarığını da əhatə edir. İnformasiyanın çoxluğu və sürəti şəraitində ən böyük çətinlik fərdi fikir ilə məlumatı ayırd etməkdir. Sosial şəbəkələrdə paylaşılan xəbərlərin bir çoxu şəxsi fikir, şayiə və ya manipulyasiya məqsədi ilə hazırlanmış ola bilər. Media savadlılığı insanı bu kimi risklərdən qoruyur (Rogers, 1994).

Media savadlılığı müxtəlif formalardakı mesajlara çıxış, onları analiz və dəyərləndirmə bacarığı, media və

onun məzmununun fərqli tərəflərini anlamaq və müxtəlif kontekstlərdə ünsiyyət qurmaq kimi bacarıqları əhatə edir (Koltay, 2011; Brüssel Deklarasiyası, 2013; Taşkıran, 2007). W. J. Potter (2011) bildirir ki, insanlar həm real, həm də media dünyasında yaşayır; media savadlılığı isə bu iki dünyanın qarışmış reallığında sərhədləri ayırd etmək deməkdir. Media savadlısı olmaq medianı ağıllı və səmərəli istifadə etmək, media sənayesinin siyasi mövqeyi, inkişafı və iqtisadi quruluşu barədə məlumatlı olmaq, müxtəlif mənbələrdən gələn məlumatların doğruluğunu qiymətləndirmək, medianın fərdlər və cəmiyyət üzərində təsirini dərk etmək və müxtəlif media kanalları vasitəsilə demokratik və effektiv ünsiyyət qurmaq bacarığını nəzərdə tutur (Özad, 2011).

XXI əsr bəşəriyyətin ən sürətli texnoloji dəyişikliklərə şahidlik etdiyi dövr kimi səciyyələnir. Qloballaşma, internetin universallaşması və rəqəmsal texnologiyaların həyatın bütün sahələrinə inteqrasiyası informasiya istehsalı, ötürülməsi və istehlakı mexanizmlərini köklü şəkildə dəyişdirmişdir. Rəqəmsallaşma yalnız texnoloji yeniliklərin tətbiqi kimi deyil, həm də sosial, mədəni və iqtisadi münasibətlərin yenidən formalaşması kimi dəyərləndirilir. Bu prosesin ən çox təsir göstərdiyi sahələrdən biri media məkanıdır. Media həm informasiya istehsalının, həm də ictimai rəyin formalaşmasının əsas dayağı kimi rəqəmsal dövrdə tamamilə yeni mahiyyət qazanmışdır (Ölçekçi, 2020).

Ənənəvi mediadan rəqəmsal mediaya keçid təkcə texnoloji transformasiya deyil, həm də kommunikasiya mədəniyyətinin dəyişməsi deməkdir. Rəqəmsallaşma nəticəsində informasiya axını sürətlənmiş, mənbə və istehsal prosesi çoxşaxəlilik qazanmış, auditoriya isə passiv istehlakçıdan aktiv iştirakçıya çevrilmişdir. Rəqəmsal texnologiyalar insanı həm məzmun yaradıcısına, həm də informasiya axınının idarə-edicisinə çevirmişdir. İnformasiyanın asanlıqla pay-laşılması və manipulyasiya imkanlarının artması saxta xəbərlər, dezinformasiya və məlumat təhlükəsizliyi kimi problemləri gündəmə gətirmişdir. Buna görə də rəqəmsal media savadlılığı müasir dövrdə yalnız fərdi bacarıq deyil, həm də sosial məsuliyyət kimi qəbul olunur. İnsanların informasiyanı tənqidi düşüncə ilə qiymətləndirməsi, mənbələri düzgün seçməsi və informasiya davranışlarını etik çərçivədə tənzimləməsi ictimai sabitlik üçün vacibdir (Duran & Yeniceler, 2020).

İnformasiya davranışları və informasiya bərabərsizliyi

İnformasiya davranışları insanın məlumatı axtararkən, istifadə edərkən və paylaşarkən göstərdiyi vərdişlər və yanaşmalardır. Rəqəmsal dövrdə bu davranışlar yalnız fərdlərin gündəlik həyatına deyil, həm də sosial münasibətlərinə, ictimai diskursa və psixoloji sağlamlıqlarına birbaşa təsir göstərir. Fərdlər informasiya istehlakı zamanı emosiyalara qapılmadan, analitik düşüncə ilə xəbəri qiymətləndirməli, çox vaxt şokedici başlıqlar və sensasiyalı xəbərlərin diqqəti cəlb etmək məqsədilə hazırlanmasını nəzərə almalıdırlar. Əks halda, insanlar yanlış yönləndirilə bilər və dezinformasiyaya məruz qala bilərlər (Türkyılmaz, 2024).

Rəqəmsal transformasiya informasiya davranışlarını köklü şəkildə dəyişdirmişdir. Manuel Castells-in "Şəbəkə Cəmiyyəti" konsepsiyasında (2001) qeyd olunur ki, rəqəmsal texnologiyalar yalnız informasiya ötürmə vasitəsi deyil, həm də sosial və iqtisadi münasibətlərin təşkili üçün əsasdır. Castells həmçinin rəqəmsal bərabərsizlik problemini vurğulayır; rəqəmsal texnologiyalara çıxışın fərqli olması sosial və iqtisadi ayrı-seçkiliyi gücləndirir və cəmiyyət daxilində yeni stratifikasiyalar yaradır. van Dijk (2020) isə "rəqəmsal uçurum" anlayışını inkişaf etdirərək göstərir ki, kimin hansı imkanlarla, hansı məqsədlə və hansı səviyyədə rəqəmsal dünyaya qoşulduğu fərqlilikləri izah edir. Bu fərqlər yalnız texnoloji çıxışla bağlı deyil, həm də fərdlərin bilik səviyyəsi, sosial mühit və resurslarla bağlıdır. Nəticədə rəqəmsal bərabərsizlik həm fərdi, həm də kollektiv informasiya davranışlarına təsir göstərir. İnformasiya davranışları bir neçə əsas mərhələdən ibarətdir.

- Birincisi, "hər oxuduğuna inanma" prinsipidir; fərd məlumatı tənqidi qiymətləndirməli, mənbələri yoxlamalıdır.
- İkincisi, informasiya paylaşımı ilə bağlıdır: sosial mediada paylaşılan məlumatın nəticələri uzun müddət davam edə bilər, ona görə də əsas qayda "Əvvəl yoxla, sonra paylaş"dır.
- Üçüncüsü, informasiya emalı mərhələsidir; insan məlumatı oxuyub kənara qoymamalı, onu təhlil etməli, digər mənbələrlə müqayisə etməli və doğru nəticələr çıxarmalıdır. Bu, tənqidi düşüncə və analitik bacarıqların inkişafını təmin edir.

- Dördüncü mərhələ şəxsi təhlükəsizlik və onlayn məxfiliklə bağlıdır; şifrələrin güclü seçilməsi, şəxsi məlumatların qorunması və onlayn davranışların məsuliyyətli aparılması həm fərdi, həm də ictimai təhlükəsizlik üçün vacibdir.

Prensky (2001) informasiya davranışlarının əsas təsirini nəsillər arasındakı bacarıqlar və bilik fərqləri ilə əlaqələndirir. Bu kontekstdə "rəqəmsal yerlilər" və "rəqəmsal köçkünlər" anlayışları istifadə olunur. "Rəqəmsal yerlilər" 2000-ci illərdən sonra doğulmuş, uşaqlıqdan texnologiya ilə böyümüş nəsli ifadə edir. Onlar internet, ağıllı telefonlar və virtual mühitlər vasitəsilə gündəlik ünsiyyət və öyrənmə davranışlarını formalaşdırır və rəqəmsal dünyaya doğuşdan alışdıqları üçün əvvəlki nəsillərdən fərqli düşünür və öyrənirlər. "Rəqəmsal köçkünlər" isə texnologiya ilə daha gec tanış olmuş, istifadədə çətinlik çəkən və bacarıqları məhdud olan nəsli əhatə edir. Loos (2012) onları "rəqəmsal medianı müəyyən səviyyədə istifadə edə bilən yaşlı insanlar" kimi təsvir edir. Prensky həmçinin vurğulayır ki, fərqli nəsillərin texnologiyaya yanaşması məqsəd, bacarıq və təcrübə baxımından fərqlidir ki, bu da informasiya davranışlarında nəsillərarası fərqlərə səbəb olur.

Rəqəmsal transformasiya yalnız texnoloji dəyişiklik deyil, həm də sosial məsuliyyət və informasiya davranışlarının formalaşması məsələsidir. Sağlam informasiya davranışları olmadan rəqəmsal dövrdə düzgün qərar vermək mümkün deyil. Bu baxımdan, rəqəmsal bərabərsizlik və texnologiyaya çıxış fərqləri yalnız fərdi biliklərlə deyil, həm də sosial və iqtisadi amillərlə bağlıdır (Castells, 2001; van Dijk, 2020). Media savadlılığının artırılması və məlumatın etik paylaşımı fərdlərin həm şəxsi, həm də ictimai davranışlarının təkmilləşməsinə xidmət edir, tənqidi düşüncə və analitik bacarıqlarla informasiya məsuliyyətini təmin edir.

Beləliklə, XXI əsrdə rəqəmsal transformasiya həm informasiya mübadiləsinin sürətini və əlçatanlığını artırmış, həm də nəsillərarası fərqlər və rəqəmsal bərabərsizlik kimi çağırışlar yaratmışdır. Müasir cəmiyyətdə sağlam informasiya davranışları və media savadlılığı yalnız texnologiyaya çıxışla ölçülmür, eyni zamanda etik və sosial məsuliyyətlə də sıx bağlıdır.

Nəticə

Rəqəmsallaşma prosesi XXI əsrin qlobal inkişaf dinamikasının əsas istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir. Bu proses təkcə texnoloji tərəqqi deyil, həm də sosial, mədəni və iqtisadi münasibətlərin strukturunu dəyişdirən çoxşaxəli bir transformasiyadır. Xüsusilə media və kommunikasiya sahəsi bu transformasiyanın ən həssas və sürətlə dəyişən sahələrindən biri kimi çıxış edir. İnformasiya istehsalının, paylaşımının və istehlakının rəqəmsal müstəviyə keçməsi nəticəsində jurnalistika ənənəvi sərhədlərini aşmış, yeni media formatları, platformalar və kommunikasiya modelləri yaranmışdır.

Rəqəmsal texnologiyalar mediada demokratikləşmə prosesini gücləndirmiş, fərdlərə öz fikirlərini ifadə etmək, ictimai diskussiyalarda iştirak etmək və qlobal informasiya axınında söz sahibi olmaq imkanı yaratmışdır. Bununla yanaşı, bu açıq və çoxsəslilik mühiti informasiya bolluğu, dezinformasiya, saxta xəbərlər və alqoritmik manipulyasiya kimi riskləri də özü ilə gətirmişdir. Belə bir şəraitdə media savadlılığı, tənqidi düşüncə və etik dəyərlərə əsaslanan kommunikasiya bacarıqları daha da önəm kəsb edir.

Eyni zamanda, rəqəmsallaşma mediada yeni iqtisadi modellərin və peşəkar rolların formalaşmasına şərait yaradır. Məsələn, süni intellekt və avtomatlaşdırma texnologiyaları xəbər istehsalında və redaktə proseslərində operativliyi artırsa da, jurnalistikanın etik məsuliyyətini və insan amilini tam əvəz etmir. Bu baxımdan, texnologiyanın gətirdiyi imkanlardan məsuliyyətli və balanslı şəkildə istifadə etmək müasir media sistemlərinin əsas vəzifələrindən biri olacaqdır.

Rəqəmsallaşmanın gətirdiyi bu dəyişikliklər yalnız media məkanında deyil, ümumilikdə cəmiyyətin informasiya mədəniyyətində də dərin iz buraxır. İnformasiya ekosistemində şəffaflıq, etibarlılıq və ictimai məsuliyyət anlayışları artıq yeni dövrün əsas meyarlarına çevrilir. Bu səbəbdən gələcəkdə rəqəmsal media mühitinin inkişafı yalnız texnoloji tərəqqi ilə deyil, həm də sosial şüurun, etik dəyərlərin və mədəni uyğunlaşmanın səviyyəsi ilə müəyyən olunacaqdır.

Nəticə etibarilə, rəqəmsallaşma dövründə media təkcə məlumatın ötürüldüyü vasitə deyil, həm də cəmiyyətin özünüifadə platformasına çevriləcəkdir. Bu proses mediadan daha çox şəffaflıq, məsuliyyət və innovativ düşüncə tələb edir. Gələcəyin media sistemi süni intellekt, interaktivlik və fərdiləşdirilmiş kommunikasiya kimi meyillər üzərində qurulacaq, lakin onun əsas dəyəri etibarlılıq və ictimai inam insan faktoru ilə müəyyən olunmağa davam edəcəkdir.

Rəqəmsal transformasiya informasiya dünyasını köklü şəkildə dəyişmişdir. Ənənəvi medianın yanında

yeni media yüksəlmiş, hər bir insan informasiya istehsalçısı və yayıcısına çevrilmişdir. Bu isə həm imkanlar, həm də risklər yaradır.Yanlış xəbərlər, dezinformasiya, manipulyasiya və informasiya asılılığı kimi problemlər müasir dövrdə daha geniş yayılmışdır. Bu şəraitdə media savadlılığı və düzgün informasiya davranışları hər bir fərd üçün həyati bacarıqdır. Onlar insanı yalnız fərdi səviyyədə deyil, ictimai müstəvidə də qoruyur. Əgər cəmiyyətin hər bir üzvü informasiya ilə məsuliyyətli davranarsa, dezinformasiya ilə mübarizə asanlaşar, ictimai etimad güclənər və sağlam informasiya mühiti formalaşar.

Bu səbəbdən də media savadlılığı XXI əsrin əsas vətəndaşlıq bacarıqlarından biri kimi qəbul edilməlidir.Yekunda demək olar ki, hər bir insanın üzərinə düşən vəzifə isə informasiya istehlakı və paylaşımı zamanı şüurlu, analitik və məsuliyyətli olmaqdır. Belə olduqda rəqəmsal transformasiyanın yaratdığı imkanlardan maksimum fayda götürmək, riskləri isə minimuma endirmək mümkündür.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

Arabacı, İ. B., & Polat, M. (2013). Dijital yerliler, dijital göçmenler ve sınıf yönetimi. Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, 12(47), 11-20.

Başaran, F. (2006). Bir teknolojik yenilik olarak internetin tarihi: ulusal yenilik sistemi, kamu politikaları ve standartlar. Kültür ve İletişim, 9(18), 9-32.

Bell, D. (1973). The coming of post-ındustrial society: a venture in social forecasting. New York: Basic Books Inc.

Bilgiç Doğan, H. G., Doğan, D., & Seferoğlu, S. S., (2011). Dijital yerlilerin özellikleri ve çevrim içi ortamların tasarlanmasındaki etkileri . XIII. Akademik Bilişim Konferansı (AB11) Bildirileri, 257-263. İnönü Üniversitesi, Malatya. (pp.257-263). Turkey

Brüssel Deklarasiyası. (2013). http://www.declarationdebruxelles.be/en/declarationaccueil.php (İstifadə edilmə tarixi: 07.10.2025).

Castells, M. (2001). The internet galaxy: reflections on the internet, business, and society. New York: Oxford University Press.

Demirli, C., & Kütük, Ö. F. (2010). Anlamsal web (web 3.0) ve ontolojilerine genel bir bakış. İstanbul Ticaret Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi, 9(18), 61-71.

Dilmen, N. (2014). Yeni medya kavramı çerçevesinde internet günlükleri-bloglar ve gazeteciliğe yansımaları. Marmara İletişim Dergisi, 12(12), 113-122.

Duran, K. N., & Yeniceler, İ. (2019). Gelenekselden yeni medyaya geçiş sürecinde içerik üretimi sürecinin dönüşümü: Cüneyt Özdemir youtube kanalı. Yeni Medya Elektronik Dergisi, 3(3), 200-212.

Güz, N. (2024). Medya okuryazarlığından medya yazarokurluğuna geçiş. Kastamonu İletişim Araştırmaları Dergisi, 13, 1-15. https://doi.org/10.56676/kiad.1534022

Karabulut, B. (2015). Bilgi toplumu çağında dijital yerliler, göçmenler ve melezler. Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 21, 11-23.

Koltay, T. (2011). The media and the literacies: media literacy, ınformation literacy, digital literacy. Media Culture Society, 33(2), 211-221.

Loos, E. (2012). Senior citizens: Digital immigrants in their own country? Observatorio (OBS*) Journal, 6(1), 1-23.

Manovich, Lev (2001). The language of new media. Cambridge: The MIT Press.

Narin, B. (2018). Kişiselleştirilmiş çevrimiçi haber akışının yankı odası etkisi, filtre balonu ve siberbalkanizasyon kavramları çerçevesinde incelenmesi. Selçuk İletişim, 11(2), 232-251. https://doi.org/10.18094/josc.340471

Ölçekçi, H. (2020). Dijital iletişim ve küresel kültürel etkileşimin homojenleşme, kutuplaşma ve melezleşme süreçleri. İletişim Kuram ve Araştırma Dergisi, 50, 146-163.

Özad, B. E. (2011). Medya okuryazarlığı ve yetişkinlerin öğrenmesi. Nurçay Türkoğlu & Melda Cinman Şimşek (Ed.,). Medya okuryazarlığı. İstanbul: Parşomen Yayıncılık.

Özbey, İ. B. (2022). Dijitalleşme, sosyal medya ve risk toplumu. İmgelem, 6(10), 141-158. https://doi.org/10.53791/imgelem.1053815

Potter, W. J. (2011). Media literacy. California: SAGE Publications.

Prensky, M. (2001). Digital natives, digital immigrants. On the Horizon, 9(5), 1–6.

Rogers, E. M. (1994). A history of communication study: A biographical approach. New York: Free Press.

Söztutar, M. (2022). Ağ toplumu yaklaşımının kırsal alanların dönüşümü üzerine etkileri. Manisa

Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 20(Özel Sayı), 59-76. https://doi.org/10.18026/cbayarsos.1067189

Stevenson, N. (2006). Medya kültürleri: sosyal teori ve kitle iletişimi. Ankara: Ütopya Yayınevi.

Taşkıran, N. Ö. (2007). Medya okuryazarlığına giriş. İstanbul: Beta Yayınları.

Turkyılmaz, S. (2024). Dijital dönüşüm: tarihçesi, tanımı ve işletmeler üzerindeki etkisi. Nişantaşı Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 12(1), 276-297. https://doi.org/10.52122/nisantasisbd.1459265

van Dijk, J. (2020). The digital divide. New York: Polity Press.

ПРОБЛЕМА ПОТЕРИ УНИВЕРСАЛЬНЫХ НРАВСТВЕННЫХ ПРИНЦИПОВ (НА МАТЕРИАЛЕ РАССКАЗА Т. ТОЛСТОЙ «СОНЯ»)

Айсу Джалил ЗАМАНОВА
Бакинский Государственный Университет, Докторант
Orcid ID: 0009-0003-7223-2281
E-poçt: aysuzamanova00@gmail.com

Аннотация. Данная статья посвящается проблеме утраты универсальных нравственных принципов в литературе на материале произведения Т. Толстой «Соня». На примере рассказа идёт сравнение с классическими произведениями, такими как «Станционный смотритель» А.С. Пушкина, «Преступление и наказание» Ф.М. Достоевского, а также повесть «Гранатовый браслет» А.И. Куприна. Анализируются образы Сони Т. Толстой, Сони Мармеладовой и Раскольникова Ф.М. Достоевского, Самсона Вырина А.С. Пушкина, Георгия Желткова А.И. Куприна. В работе использованы сравнительно-типологический и интертекстуальный методы, что помогает выявить глубокие связи произведений разных эпох и показать эволюцию представлений авторов о морали, духовной красоте и любви. Писатель исследует, как внутренний мир персонажей раскрывает бескорыстную любовь, нравственную стойкость и духовное величие, где прослеживается противопоставление их циничным и аморальным героям (Ада Адольфовна, офицер Минский). Уделяется особое внимание аллюзиям и символам, при помощи которых усиливается нравственный посыл произведений, создаётся сопоставление традиций классической литературы в соотношении с современными художественными приёмами. Из работы видно то, что нравственное падение общества начинается с равнодушия, а духовная сила личности героев проявляется через любовь, самопожертвование и сострадание. В произведениях Т. Толстой и А.И. Куприна показывают, как внутренний мир героя в силах сохранять моральные и эмоциональные ценности даже в условиях постсоветского (постморального) хаоса. В сравнительном анализе с классической литературой подчеркивается преемственность и развитие русской литературы в исследовании человеческой души и личности, примером которого выступает рассказ «Соня». Через общие черты героев, их душевную борьбу, несправедливость общества иллюстрируется душа, ставшая жертвой несчастной судьбы. В заключении работы утверждается, что литературный персонаж способен привлекать эмпатию читателя и побудить дискурс о социальной ответственности перед человечностью и об исторической памяти. Данная работа представляет интерес для исследователей литературы, гуманитарной этики и культурологии, впоследствии предлагая методологические и теоретические выводы. При помощи исследования выявляется образовательный потенциал художественного текста, формирующего нравственное сознание.
Ключевые слова: нравственность, классика, интертекстуальность, духовная чистота, падение, метод, личность.

UNİVERSAL ƏXLAQİ PRİNSİPLƏRİN İTİRİLMƏSİ PROBLEMİ (T. TOLSTOYANIN "SONYA" HEKAYƏSİ ƏSASINDA)

Aysu Cəlil ZAMANOVA
Bakı Dövlət Universiteti, doktorant
ORCID ID: 0009-0003-7223-2281
E-poçt: aysuzamanova00@gmail.com

Xülasə: Bu məqalə T. Tolstayanın "Sonya" əsərinin maaterialında ədəbiyyatda universal əxlaqi prinsiplərin itirilməsi probleminə həsr olunmuşdur. Hekayə nümunəsində A.S. Puşkinin "Stansiya nəzarətçisi", F.M. Dostoyevskinin "Cinayət və cəza" kimi klassik əsərləri, həmçinin A.İ. Kuprinin "Nar bilərziyi" povesti ilə müqayisə edilir. T. Tolstayanın Sonya, F.M. Dostoyevskinin Sonya və Raskolnikov, A.S. Puşkinin Samson Vırin, A.İ. Kuprinin Georgi Jeltkov obrazları təhlil edilir. Əsərdə müxtəlif dövrlərin əsərlərinin dərin əlaqələrini aşkar etməyə və müəlliflərin əxlaq və mənəvi gözəllik və sevgi haqqında təsəvvürlərinin təkamülünü göstərməyə kömək edən müqayisəli-tipoloji ve intertekstual metodlardan istifadə edilmişdir. Yazıçı personajların daxili aləminin onların kinli və mənəviyyatsız qəhrəmanlara (Ada Adolfovna, zabit Minski) qarşı çıxdığı fədakar sevgi, mənəvi dözümlülük və mənəvi böyüklüyü necə ortaya qoyduğunu araşdırır. Əsərlərin mənəvi mesajını gücləndirən klassik ədəbiyyat ənənələrini müasir bədii üsullarla müqayisə edən allyuziya və simvollara xüsusi diqqət yetirilir. Əsərdən aydın olur ki, cəmiyyətin mənəvi çöküşü laqeydlikdən başkayır və qəhrəmanların şəxsiyyətinin mənəvi gücü sevgi, fədakarlıq və şəfqət vasitəsilə özünü göstərir. T. Tolstaya və A.İ. Kuprinin əsərlərində qəhrəmanın daxili dünyasının postsovet (postmoral) xaos şəraitində belə mənəvi və emosional dəyərləri necə qoruyub saxlaya biləcəyini göstərirlər. Klassik ədəbiyyatla müqayisəli təhlildə insan ruhu və şəxsiyyətinin tədqiqində rus ədəbiyyatının davamlılığı və inkişafı vurğulanır, onun nümunəsi "Sonya" hekayəsidir. Qəhrəmanların ümumi xüsusiyyətləri, onların mənəvi mübarizəsi, cəmiyyətin ədalətsizliyi ilə bədbəxt taleyin qurbanı olan ruh təsvir olunur. Əsərin yekununda deyilir ki, ədəbi personaj oxucunun empatiyasınl cəlb edə və insanlıq tarixi yaddas qarşısında sosial məsuliyyət haqqında

diskursları təşviq edə bilər. Bu əsər ədbiyyat, humanitar etika və kulturologiya tədqiqatçılarını maraqlandırır, metodoloji və nəzəri nəticələr verir. Tədqiqatın köməyi ilə mənəvi şüuru formalaşdıran bədii mətnin təhsil potensialı aşkar edilir.
Açar sözlər: əxlaq, klassika, intertekstuallıq, mənəvi saflıq, çöküş, şəxsiyyət.

THE PROBLEM OF THE LOSS OF UNIVERSAL MORAL PRINCIPLES (BASED ON T. TOLSTAYA'S SHORT STORY "SONYA")

Aysu Jalil ZAMANOV
Baku State University, PhD student
ORCID ID: 0009-0003-7223-2281
E-mail: aysuzamanova00@gmail.com

Abstract. This article is devoted to the problem of the loss of universal moral principles in literature based on the material of T. Tolstaya's work "Sonya". The example of the story compares with classical works, such as "The Station-master" by A.S. Pushkin, "Crime and punishment" by F.M. Dostoevsky, as well as the story "Pomegranate bracelet" by A.I. Kuprin. The images of Sonya of T. Tolstaya, Sonya Marmeladova and Raskolnikov of F.M. Dostoevsky, Samson Vyrin of A.S. Pushkin, Georgy Zheltkov of A.I. Kuprin. The work uses comparative typological and intertextual methods, which helps to reveal the deep synthesis of works of different eras and show the evolution of the authors' ideas about morality, spiritual beauty and love. The writer explores how the inner world of the characters reveals disinterested love, moral fortitude and spiritual greatness, where there is a contrast between their cynical and immoral heroes (Ada Adolfovna, officer Minsky). Special attention is paid to allusions and symbols, with the help of which the moral message of the works is strengthened, a comparison of the traditions of classical literature in relation to modern artistic techniques is created. From the work it can be seen that the moral decline of society begins with indifference, and the spiritual strength of the personality of the heroes is manifested through love, self-sacrifice and compassion. The works of T. Tolstaya and A.I. Kuprin show how the inner world of the hero is able to maintain moral and emotional values even in the conditions of post-Soviet (post-moral) chaos. Comparative analysis with classical literature emphasizes the continuity and development of Russian literature in the study of the human soul and personality, an example of which is the story "Sonya". Through the common features of the heroes, their spiritual struggle, the injustice of society, the soul is illustrated, which has become a victim on an unhappy fate. In the conclusion of the work, it is argued that the literary character is able to attract the empathy of the reader and encourage a discourse about social responsibility to humanity and historical memory. This work is of interest to researchers of literature, humanitarian ethics and cultural studies, subsequently offering methodological and theoretical conclusions. With the help of research, the educational potential on an artistic text that forms moral consciousness is revealed.
Key words: morality, classics, intertextuality, spiritual purity, fall, method, personality.

Введение

Из числа современных российских писателей особый интерес литературоведов вызывает творчество Татьяны Толстой. Её имя с начала нового тысячелетия появляется в обзорах современной русской литературы, где теоретики и критики единогласно относят Толстую к представителям писателей новой волны. Произведения Т. Толстой воздействуют на читательскую аудиторию необыкновенной виртуозной формой, где следует выделить неповторимый стиль, яркий юмор, утончённые психологические портреты, способствующие к размышлениям и восприятию сюжета с некоей долей иронии.

Целью данной работы является рассмотрение уникального стиля автора, характеризующегося активным использованием интертекстуальных приёмов. Особым мастерством Татьяна Толстая связывает истории с другими текстами, предлагает собственную интерпретацию, что делает манеру её повествования отличительной. Произведения Толстой представляют собой многослойное художественное произведение, которые насыщены цитатами, заимствованиями и отсылками, метафорами и острой сатирой. В ходе исследования были использованы сравнительно-типологический метод и метод наблюдения.

Известный лингвист и литературовед А. Жолковский отмечает тесное переплетение произведений Татьяны Толстой с традициями незаурядных русских и западноевропейских писателей и поэтов. Смелое использование интертекстуальных приёмов и символов из разных литературных эпох и направлений позволяет расширить границы повествования и синтезирует культурные контексты прошлого и настоящего, где создаётся возможность для диалога между эпохами. Для исследователя одним из важных факторов является детальное знание исторической

литературной картины, предпочтения читателей и мировоззрения писателя, что позволяет выявить скрытые аллюзии. С этой помощью мы можем глубже проникать во внутренний мир персонажей, и тем самым, раскрыть их характеры. Аллюзии встречаются не только в отсылках, но и в отдельных словах, в именах героев, либо в распространённых названиях. Писательница нередко придаёт этим трансформациям комический оттенок, формирует субъективную интепретацию, что способствует аллегоризации и формированию целостного представления мира автором. [Жолковский А., 2005]

«*Зорко одно лишь сердце. Самого главного глазами не увидишь*.» - данные слова из рассказа «Маленький принц» Антуана Де Сент-Экзюпери кажутся вполне значимыми. С этих слов хотелось бы начать анализ необыкновенно интересного рассказа Т. Толстой «Соня». Ибо, первое, что приходится на ум после прочтения этого произведения, это осознание того, насколько глубоко проникает эта история, насколько чутко мастер слова описывает мир простой человеческой души. Вернее сказать – сложной человеческой души, показывая тем самым её сложность и многогранность.

Существуют определённые имена, при упоминании которых, становится явной участь того, кто является его обладателем. Неспроста рассказ назван Т. Толстой – «Соня». Имя нашей героини сразу настраивает человека на несомненный лад, предвещающий несчастную судьбу, тяжёлые испытания. Однако, её судьбу не стоит называть горестной: она переживает любовь, пусть и идеализированную, но ведь именно это чувство придаёт особый смысл её существованию. Героиня Толстой не осуждает окружающих, не требует никакой справедливости ради себя, не сетует на жизнь, и мы также не вправе ни судить её поведение, ни её любовь. Соня выбирает любить, не ожидая ничего взамен. Этот её поступок достоин похвалы. Ещё А.С. Пушкин писал, что «любви все возрасты покорны». Автор же таким её поведением подчёркивает, указывая на то, что любви все времена покорны.

Столкновение мира иллюзий и реальности, духовного и материального является ключевой темой в рассказе «Соня» (1984). Этот мотив ранее звучал в классической русской литературе благодаря подобным образам Сонечек из произведений Ф.М. Достоевского («Преступление и наказание»), Л.Н. Толстого («Война и мир»). Несмотря на то, что мировоззрение и время действия в данных произведениях различаются, этих героинь объединяет многое: жертвенность, кроткость, смиренность.

С самого начала произведения, писательница погружает нас в философские размышления: «*Жил человек и нет его. Только имя осталось – Соня*» [Толстая Т., 2015]. Акцентируется внимание на жизненный срок человека, которого рано или поздно не станет. А жизнь ведь не кончается смертью, ибо, пока чтут тебя, душа будет жить в покое, и имя будет жить вечно. Нашу Сонечку также помнят, однако немного иначе. В начале рассказа Соня предстаёт перед нами в образе «дуры», «глупышки», но это всего лишь первое впечатление, где выражается объективное отношение со стороны общества. Т. Толстая создаёт портрет причудливой девушки, объекта розыгрышей, издевательств и насмешек – «*Соня была дура. Это её качество никто никогда не оспаривал, да теперь уж и некому*» [Толстая Т., 2015]. Писательница заставляет нас заглянуть во внутренний мир, в душу Сонечки, чтобы пробудить в нас истинные «человеческие» чувства и отдалиться от мишуры, от всего показного. Именно такая натура наделяется даром, способным глубоко, бескорыстно и искренне любить всех до единого, а в большей мере – детей, какими бы они не были. «*– Её готовность погулять с чужими детьми и даже посторожить их сон, если все шумной компанией отправляются на какое-нибудь неотложное увеселение*» [Толстая Т., 2015]. Поразительна любовь, которую она испытывает к совершенно незнакомому человеку, которого ни разу в жизни не видала, не слыхала его голосочка, но тем не менее – влюбилась без ума. С одной стороны, это может казаться сумасшествием, а с другой – автор таким образом возвышает чувства героини, ибо она влюбилась в душу человека, и, возможно, она влюбилась в то, что ей стали интересоваться, её мысли стали важны кому-то в этой жизни, где ею всегда пытались пользоваться. «*Но ведь нельзя же быть эгоистами и пользоваться Соней в одиночку: другим она тоже могла быть нужна. В общем, управлялись, устанавливали какую-то разумную очередь*» [Толстая Т., 2015].

Рассуждая об истинной любви, приходим к выводу, что любовь Сони выступает перед нами как блаженное юродство, как праведность, как нечто, не относящееся к этому миру – неземная любовь. В этом, возможно, парадокс и трагедия героини. Соня остаётся верной и покорной иллюзорному образу, Николаю, что можно сравнить с любовью, обращённой к Богу. Подобно тому, как верующие верят в него, не видя его воочию, любят его безвозмездно. У Л.Н. Толстого в романе

«Война и мир» через речь Андрея Болконского раскрывается суть божественной любви, который познаёт это чувство первый раз в жизни при столкновении со смертью. По мнению великого писателя, «божественная любовь» наивысшая степень любви, когда человек испытывает любовь не только к ближнему своему, но и способен любить врага своего. Только лишь такая любовь непоколебима, ибо она отражает истинное призвание человека – способность к самопожертвованию во имя и счастье другого.

В отличие от аморальных чувств Ады Адольфовны, любовь Сони не нуждается во взаимности, не опирается на расчёт и не ищет выгоды. Её чувство разрушает все границы, связанные с земным пониманием любви. Это любовь духовная, и поэтому несёт трагическое в своей сущности. В образе Сони воплощается тот утраченный христианский идеал, который стремится к добру, к любви и к чистоте. А образ Ады Адольфовны является антиподом Сонечки в духовном плане. Татьяна Толстая неспроста выбирает такое имя для своей героини – «Ада», словно «из ада», в имени которой содержится намёк на разрушение светлых помыслов, намёк на принадлежность к тёмному эгоистическому миру, где нет места таким существам как Соня. В рассказе внешность Ады описывается через образ «элегантной змеи»: «женщина острая, худая, по-змеиному элегантная», чем автор акцентирует внимание на библейский мотив змея. [Толстая Т., 2015] Змей – это существо, которое обманывает Адама и Еву, подталкивает их к греху, искушает их: «И сказал змей жене: нет, не умрёте, но знает Бог, что в день, в который вы вкусите их, откроются глаза ваши, и вы будете, как боги, знающие добро и зло» [Книга Бытия, глава 3, стих 5]. Зачем Змей поступает таким образом? Чтобы доказать свою сущность, свой эгоизм и свою силу, ибо он хочет показать Богу то, какими же непослушными и ненасытными являются Его творения. Нависает вопрос – а что же с Соней? Какую пользу получает Ада? Всё просто. Если библейский Змей наслаждается тем, что Адам и Ева отрекаются от истинного пути, отдаляются от Бога, так и Ада получает наслаждение от игры над чувствами безобидной девушки и отдаляет её от реального мира. Да, Соня отдаляется от реальности, так как слепо верит в письма незнакомца, так как она предпочитает доверять, выбирает право любить и быть любимой, но при этом, в отличие от Адама и Евы, она не совершает ничего постыдного, что бы отрицало общепринятые законы морали. Напротив, благодаря любви мы наблюдаем за её духовным ростом, который продолжает поражать нас всем своим существованием. Её искренняя любовь и есть то спасение, которое способно превращать зло в добро.

Ада Адольфовна символизирует мир, в котором действуют правила рационального сознания, где таким миром правят насмешки, злобные шутки, а попытка простого человеческого взаимопонимания равняется к нулю. Ада не знакома с понятиями о святом, о возвышенном, ведь для неё чувства являются предметами игры. «*Попавшая однажды в неловкое положение из-за Сониного идиотизма, мечтала её наказать. Ну, конечно, слегка – так, чтобы и самим посмеяться, и дурочке доставить небольшое развлечение*» [Толстая Т., 2015]. И та самая «шуточка» продолжалась до самой смерти героини. На первый взгляд, автор скрывает тот «идиотизм» Сонечки, который стал причиной гнева Ады, и, казалось бы, Ада тоже со своей стороны права в том, что хочет подать урок главной героине. Но с моральной точки зрения, никакое наказание не должно опускать человека. Никто не имеет права выставлять на посмешище чувства человека, которые заставляют его держаться за любовь как за рукоять, как за нить, что является единственным звеном, которое привязывает человека к жизни.

Родион Раскольников в романе «Преступление и наказание», задаваясь вопросом «Тварь ли я дрожащая или право имею?», считал себя человеком высшей категории, который способен на любые низменные поступки, ибо по его теории, он из тех, кто «имеет право». Насколько справедливо подразделять людей на высших и низших? Кто установил эти рамки? Если подобная фраза заставляет нас беспокоиться за человеческий род, значит это было именно тем, что писатель хотел пробудить в нас, в людях. В первую очередь, это чувство сострадания. Лишь испытывая на себе те страдания, которые приходится нести любому человеку в этом мире каждый божий день, возможно сочувствовать ему. Обязательно ли самому испытать подобное для понимания другого? Вовсе нет, ибо у каждой твари на этой Земле своя ноша и она по-своему человеку тяжела.

Своеобразным зеркалом Раскольникова в современном мире становится Ада Адольфовна. Несмотря на то, что Родион Раскольников и Ада принадлежат разным эпохам, с нравственной точки зрения их преступления имеют сходные черты. Они считают, что имеют право решать чужие судьбы. Убивая старуху-процентщицу, Раскольников убеждал себя в том, что его поступок служит высшей цели, ведь общество избавилось

от скверного человека. С другой стороны, Ада, которая совершает преступление не топором или же другим оружием, а обманом. Насмешка является её оружием, а на поле действия выступает человеческая душа. Именно в этом контексте вопрос Раскольникова звучит ещё сильней, ведь Ада воплощает тот образ Наполеона, для кого мораль – это не голос совести, а лишь инструмент для самоутверждения. У Раскольникова идея Наполеона, а у Ады – «адский планчик», как называет её план брат: «*Поскольку идея была Адина, Лев называл его «адским планчиком»*» [Толстая Т., 2015]. Как Раскольников оправдывает своё убийство идеей, так и Ада считает себя вправе играть с судьбами людей, словно с бездушными игрушками.

Если у Ф.М. Достоевского Раскольников мучается, страдает, и в конце концов осознаёт свою вину, у Т. Толстой, наоборот, Ада действует с лёгкостью, без внутреннего конфликта. Достоевский отображает трагедию совести, Толстая же – полное равнодушие, моральный упадок, где зло обыденная вещь, которая совершается ради развлечения. По психоанализу Фрейда можно отметить, что Раскольников борется между эго и суперэго, иными словами, между гордыней и чувством вины. У Раскольникова пробуждается внутренний суд впоследствии совершённого преступления. У Ады же – ид, где наслаждения властью, игрой, насмешкой над другими доставляют удовольствие. Пока у Ады не пробудится человеческое, её эго и суперэго будут погружены в спячку.

Однако, и у Раскольникова, и у Ады в жизни наступает момент духовного кризиса. У героя Достоевского катарсис достигается через любовь и покаяние Сонечки Мармеладовой, а у Ады – через горький опыт блокады, где социальный статус не играет никакой роли, становится важным только одно – человеческое существование. Именно в этот период у Ады впервые в её жизни проявляется сострадание, она пишет последнее «Николаево письмо», тем самым пытаясь расставить всё по местам: «*Негнущимися пальцами написала Соне прощальное Николаево письмо. Она писала, что всё ложь, что она всех ненавидит, что Соня – старая дура и лошадь, что ничего не было и что будьте вы все прокляты*» [Толстая Т., 2015]. Может быть, эти цитаты не служат явным доказательством того, что Ада действительно испытывала сострадание, но, если смотреть с другой стороны, она могла бы вовсе ничего не писать в столь тяжелый период жизни, и раз написала, значит всё-таки что-то щёлкнуло в её груди и заставило написать это письмо, хоть и оно было полно колких слов. Что она чувствовала в душе, мучалась ли она хоть немного, писатель не раскрывает. Как отмечается далее: «*Читать в чужой душе трудно: темно, и дано не всякому. Смутные домыслы, попытки догадок – не больше*» [Толстая Т., 2015]. Итак, если Достоевский спасает своего героя через религиозное раскаяние, то Толстая видит раскаяние в другом: это другое есть пробуждение человеческого в душе человека через сострадание, боль и память. Её произведение является откликом на современную литературу, где доказывается то, что моральное преступление не менее опасно, чем физическое преступление. Таким образом, Т. Толстая пересоздаёт нравственную проблематику Ф.М. Достоевского. Для Толстой любое действие, совершённое против личности, осуждается. В обоих случаях писатели показывают, что преступление рождается из чувства гордыни, когда человек перестаёт считать всех равными и ставит себя «выше» других.

Образ Сони строится Т. Толстой на тончайшей грани между святостью и простотой. Толстая, повторяя слова «дура» с неким интонационным подтекстом приближает свой стиль к житейским. В житиях произносится слово «юродивая», под которым подразумевается понимание «не от мира сего». Наивность Сони не является недостатком. Её душа обладает особым качеством, которое чуждо рациональной подлости окружающих её людей.

Соня живёт в таком мире, где добро проявляется в мелочах: в бытовом, в земном. Она готовит, шьёт, заботится о детях, готова помочь всем до единого. «*Сонина незаменимость на кухне в предпраздничной суете, и швейные достоинства*» [Толстая Т., 2015]. Духовная чистота Сони выражается в деталях, хоть и окружающие её высмеивают. Т. Толстая пользуется антитезой как основным художественным принципом: вокруг главной героини всё будто усовершенствовано, но от этого совершенства холодно на душе. Когда в этом мире все живут разумом, одна лишь Соня живёт сердцем. Её доверие предстаёт пред нами зеркалом чужого безразличия. И несмотря на то, что повествовательная интонация писательницы часто окрашена иронией, под неё мы чувствуем сострадание. Сонечка ничуть не смешна – смешен мир, не способный принять столь тонкую натуру.

Для Сони добро не требует логического оправдания. Она не задаётся вопросами о сути страдания, не ищет доказательств о существовании любви – она только доверяется своим чув-

ствам, а её чувства твердят, что любить правильно. Отсюда вытекает экзистенциальная наивность, где мир не воспринимается через рассудок, а ощущается через чувства, и поэтому выглядит беззащитной. Т. Толстая умело пользуется приёмом контраста внешнего и внутреннего – комичность облика: «*А как она сама одевалась? Безобразно, друзья мои, безобразно! Что-то синее, полосатое, до такой степени к ней идущее! Ну вообразите себе: голова как у лошади Пржевальского (подметил Лев Адольфович), под челюстью огромный висячий бант блузки торчит из твёрдых створок костюма, и рукава всегда слишком длинные. Грудь впалая, ноги такие толстые – будто от другого человеческого комплекта, и косолапые ступни. Обувь набок снашивала. Ну, грудь, ноги – это не одежда…*» противопоставляется её внутреннему свету [Толстая Т., 2015]. Подобно христианским юродивым, она смешна лишь с точки зрения этого мира, со стороны общества, но не с точки зрения Творца.

В одном из самых существенных отрывков, автор отмечает её дар к бескорыстной любви: «*Любовь к детям – причём к любым, — всё это характеризует её вполне однозначно*» [Толстая Т., 2015]. Такое акцентирование безусловности любви делает героиню духовно родственной подобно невинным образам классической русской литературы – Макару Девушкину, Акакию Акакиевичу, Сонечке Мармеладовой. Всех этих героев объединяет особенность помыслов, восприятие окружающего мира, умение видеть человека сквозь призму милосердия, а не выгоды. Однако мир, увы, не способен принять чистоту без презрения. Для окружающих её доброта воспринимается аномалией, а её вера – поводом для насмешек, игры. В момент, когда Ада Адольфовна придумывает мистификацию с неким вымышленным Николаем, она будто бы ставит эксперимент: если вера в человека сильнее реальности, может ли он жить в мираже? И что следует из истории, может.

Как бы не было парадоксально, но обман становится для Сонечки в некотором смысле источником духовного опыта. Ведь она впервые в своей жизни, влюбившись в несуществующего Николая, познаёт в себе и открывает ту глубину чувства, которая превращает человека в действительно живое существо. И пусть её любовь основана на лжи, но для Сони этот обман превращается в истину. Таким образом, Толстая показывает, что глубина человеческих чувств не совпадает с истиной реальности всегда. Вымышленный мир может быть чище реального, если он создаётся через любовь.

В этом смысле Сонечку Т. Толстой можно считать духовной наследницей Сонечки Мармеладовой из романа Ф.М. Достоевского. Обе героини выступают в роли символом, выражающим женское смирение и искупительную любовь. Разница в одном: если у Сони Мармеладовой вера освещает мир преступления, то Соня Т. Толстой приносит веру, где присутствует духовная пустота. Обе героини совершают внутреннее самопожертвование: одна из них ради Раскольникова, а другая – ради вымышленного образа. Но, тем самым, каждая из героинь доказывает существование человеческого света даже в мире всеобщего безразличия.

Кульминацией истории служит тот момент, когда Ада нуждается в помощи той простой девушки, над которой она насмехалась годами. Настолько Ада преобразилась во время блокады, что Соня не может различать, кому она помогала – мужчине или женщине. «*Николай лежал под горой пальто, в ушанке, с черным страшным лицом, с запёкшимися губами, но гладко побритый. Соня опустилась на колени, прижалась глазами к его отекшей руке со сбитыми ногтями и немножко поплакала. Потом она напоила его соком с ложечки, подбросила книг в печку, благословила свою счастливую судьбу и ушла с ведром за водой, чтобы больше никогда не вернуться*» [Толстая Т., 2015]. Эта сцена подтверждает, что Соня не становится жертвой Ады Адольфовны. Она становится свидетельством того, что любовь сильнее аморальности.

В повести А.С. Пушкина «Станционный смотритель» также центральным выступает герой, наделённый глубокой нравственной чистотой, сталкивающийся с циничным, холодным миром. Самсон Вырин и Соня являются представителями «малого человека», над которыми привыкли издеваться, которых привыкли унижать. Однако, они отличаются духовной стойкостью, которую проявляют через заботу о других, любовь и готовность жертвовать личными интересами ради блага других. И Самсон Вырин, и Соня остаются верны своим идеалам и нравственным принципам, несмотря на жестокость мира сего и на злобу общества. В Самсоне Вырине нам представляется образ тихого, добросердечного отца, преданного всей душой своей единственной дочери. Моральное величие этого человека проявляется в ежедневной заботе: он с терпением исполняет должность смотрителя, не обращая внимания на унижения и материальные трудности, одновременно защищая свою дочку, Дуню, словно зеницу ока. А.С. Пушкин подчёркивает духовную силу героя через детальные бытовые

описания его жизни, при этом, создавая впечатление скромной, но очень горькой жизни. Жизнь Самсона Вырина протекает в нищете, однако в его доме царит покой, порядок и чистота, что является особенностью его внутреннего мира. В своей дочери он видит смысл своей жизни, свою радость, и, самое главное, гордость. Это и есть настоящая отцовская любовь, которая лишена эгоизма, что возвышает его среди обыденности. Самсон Вырин – носитель вечных моральных ценностей – верности, любви и жертвенности.

Подобно Аде Адольфовне и её брату, Льву Адольфовичу, мы можем сопоставить офицера Минского, который также нарушает человеческие ценности и моральные принципы. Для Минского человеческие чувства не имеют никакого смысла, ибо они являются для него ничем иным как инструментом для соблазна и для власти. Воспользовавшись доверием старого отца, он не только разрушает его жизнь, но и растаптывает внутренний мир Самсона Вырина. Обратим внимание на то, что даже несмотря на ту боль, которую Минский причинил бедному человеку, обманывая и унижая его, Вырин не испытывает чувства озлобленности. Страдание Самсона Вырина будто приобретает черты подобные Христу, в душе которого нет места для мести и зла, но тем не менее он не может смириться с такой потерей, с подобной участью. Вина Сони и Самсона Вырина заключается в их доброте, в их способности испытывать все чувства тонко и искренне, без лести. Вырин хочет верить в справедливость, благодарность и честность людей, Соня же – в силу любви и благородия. Увы, и Вырин, и Соня становятся жертвами обмана. Однако, несмотря на их слепое доверие, что приводит к падению в некоем смысле, они всё равно обретают духовное величие над этим бренным миром.

Таким образом, Татьяна Толстая словно переносит пушкинский посыл в XX век, в ту эпоху, где царит постморальный хаос, где понятия о человечестве искажены. В пушкинском мире трагедия Самсона Вырина была вызвана коллизией блага и корыстолюбия, а у Т. Толстой нравственное падение глубже, ибо в её мире добро утрачивает свой истинный смысл. Общество не только выражает равнодушие к печали другого человека, но и получает удовольствие. Соня, словно Вырин, служит обществу, заботится о нём, не жалуется. Вырин погибает физически, Соню же пытаются убивать морально – безразличием и злой иронией окружающих. Можно отметить, что и у А.С. Пушкина, и у Т. Толстой мотив гибели героев связан с нравственной деградацией общества. Это то общество, которое не просто не замечает душевную боль другого – оно её порождает. Символом равнодушия у Пушкина выступают проезжие и офицер, а у Толстой – издевательство и насмешка интеллигентных (со стороны) людей, играющих чувствами невинной женщины.

Сравнение героини Толстой и героя Пушкина позволяет определить не только созвучие судеб, но и совершенствование самого понятия нравственности в русской литературе. Оба автора показывают, что моральное падение начинается с равнодушия, а не с преступления. У Пушкина это выражается в равнодушии дочери, в то время, когда она уже отвыкла от нищеты, наслаждается роскошью и забыла об отце: «*Дуня, одетая со всею роскошью моды, сидела на ручке его кресел, как наездница на своем английском седле. Она с нежностию смотрела на Минского, наматывая черные его кудри на свои сверкающие пальцы*» [Пушкин А.С., 1831]. У Т. Толстой же выступает ироничный мир, где интеллигентное общество «имеет право» смеяться над чужими чувствами безнаказанно: «*Они собрались большой компанией – Ада, Лев, ещё Валериан, Серёжа, кажется, и Котик, и кто-то ещё – и разработали уморительный план*» [Толстая Т., 2015]. Самсон Вырин и Соня представляют нравственные зеркала своей эпохи. Т. Толстая доводит пушкинскую тему о морали до конца – она показывает, что пока существует хотя бы один человек, который способен любить безответно, понятие добра не может быть исчерпано.

В литературной традиции голубь – это символ невинности, мира, чистоты, духовного возвышения, а также – верности и совершенной любви. Т. Толстая в своём произведении использует этот образ не как абстрактный, а как конкретный предмет. Через эмалевую брошку Сони раскрывается её внутренний мир и социальная роль. Эмалевый голубок является частью повседневного образа героини и тем не менее, это символ её романтичной натуры. «*Брошка у неё была – эмалевый голубок. Носила его на лацкане жакета, не расставалась. И когда переодевалась в другое платье – тоже обязательно прицепляла этого голубка*» [Толстая Т., 2015]. Голубок указывает на чувствительность в её характере, её стремление к верности, несмотря на лукавство общества, где её принимают за «дурочку».

В эпистолярной линии голубок становится центральной деталью рассказа, в которой символизируется жертвенность и искренность чувств героини. Голубок, с которым она никогда не расставалась, героиня дарит своему выдуманному

возлюбленному. Она отлучается от голубка, дабы показать то, насколько сильно она его любит, несмотря на невозможность встретиться лицом к лицу. «*На один из Николаевых дней рождения послала ему, отцепив от своего ужасного жакета, свое единственное украшение: белого эмалевого голубка. «Соня, а где же ваш голубок?» - «Улетел», - говорила она*» [Толстая Т., 2015]. В конце рассказа голубок получает особый смысл: он переживает смерть, войну и разрушение, тем самым, оставаясь недосягаемым для огня и смерти. «*Вот только белого голубка, я думаю, она должна была оттуда вынуть. Ведь голубков огонь не берет*» [Толстая Т., 2015]. Эмалевый голубок будто становится символическим мостом, связывающим Сонину личность с её отношениями с Николаем, это мост между духовным миром героини и хаотичной общественной реальностью, а также это элемент, делающий образ героини вечным, несмотря на смерть и забвение.

Таким образом, эмалевый голубок выступает как метафора самой Сонечки – такой же беззащитной, искусственной, «созданной» добротой, которая не находит себе применения. В нём заключается противоречие: голубь является знаком жизни, а в рассказе он мёртв; эмаль же символ красоты, но она холодна. Через такое различие Толстая формулирует главный мотив рассказа, которая заключена в том, что духовную жизнь возможно представить и в безмолвии, и в неподвижности. Главное, чтобы человек сохранял в себе способность любить. Эмалевый голубок – это Сонина душа, заточённая в эмаль, как в хрупкую оболочку, которую мир непременно разобьёт. Но всё же в этом крохотном предмете сохраняется нечто вечное – это напоминание о том, что духовное начало не испаряется никуда, оно лишь прячется в мелочах, стоит только по-настоящему узреть.

В повести А.И. Куприна «Гранатовый браслет» (1911) тема бескорыстной любви получает символическое и яркое воплощение в образе Григория Желткова. Он тайно и глубоко любит княгиню Веру Николаевну Шеину, признаваясь ей в письме: «*Я бесконечно благодарен Вам только за то, что Вы существуете. Я проверял себя – это не болезнь, не маниакальная идея – это любовь, которою Богу было угодно за что-то меня вознаградить*» [Куприн А.И., 1911]. Как и Соня, он действует деликатно, не пытаясь нарушить жизнь любимой женщины, и выражает свою любовь через символический жест – гранатовый браслет. Он не гордится своим поступком и не гордится тем, что признаётся в любви замужней даме. Однако, больше он не может скрыть свои чувства. Он хочет избавиться от недосказанных слов… «*Я теперь чувствую, что каким-то неудобным клином врезался в вашу жизнь. Если можете, простите меня за это. Сегодня я уезжаю и никогда не вернусь, и ничто Вам обо мне не напомнит*» [Куприн А.И., 1911]. Любовь Желткова неподвластна ни времени, ни обстоятельствам. Подобно Сонечке, его внутренний мир наполнен страданиями и самопожертвованием, что лишь возвышает его любовь. Куприн показывает истинную любовь, которая связана с духовными ценностями, а не социальным или материальным достижением. Как и Соня, Желтков не ищет ни награды, ни ответных чувств, он лишь хочет выразить благодарность той женщине, которая стала причиной тому, что он познал настоящую любовь, хотя самой Вере Шеине она была неведома. В обоих произведениях заметна высота человеческой души, способной любить искренне и бескорыстно. Любовь превращается в силу, которая влияет на героев положительно, делая их морально и эмоционально совершенными.

Результаты. Резюмируя сказанное, отметим, что произведение Т. Толстой – это:

- явный ответ событий, происходящих в современном обществе;
- ответ на запросы общества, который ищет себе героя-идеала, но в силу резких «скачков» в литературе, так и не решается обрести его;
- в эстетическом плане искусное переплетение различных литературных стилей;
- пример вкрапливания в текст интертекстуальных приёмов;
- яркое воплощение образных аналогий классических и современных произведений;
- пример активного использования в современной литературе темы Исторической памяти.

СПИСОК ЛИТЕРАТУРЫ

1. Жолковский А. (2005). В минус первом и минус втором зеркале: Т. Толстая, В. Ерофеев – ахматовиана и архетипы.
2. Книга Бытия
3. Куприн А.И. (1911). Гранатовый браслет.
4. Пушкин А.С. (1831). Повести Белкина.
5. Толстая Т. (2015). Невидимая дева.

DOİ: 10.32010/DSSD1559

САМОРЕАЛИЗАЦИЯ ЖЕНЩИНЫ В РОМАНЕ "УЧИТЕЛЬ" ШАРЛОТТЫ БРОНТЕ

Сона Тариел ИСМАИЛОВА
Бакинский государственный университет
Orcid: https://orcid.org/0000-0001-5706-840X
Электронная почта: sonaismailova@mail.ru

Резюме: Первая половина XIX века является переломным моментом в развитии английской литературы. В этот период писателями на первый план выводятся темы, раскрывающие пороки и суть викторианского общества, и проблемы, решение которых должно повлиять на жизнь этого общества. Одной из доминирующих тем в этот период становится женская тема, включающая в себя проблему женщины и общества, а также проблему женского бессилия против викторианской морали. Многие писатели затрагивали женский вопрос в своих произведениях, но лучше всех описать все тяготы и жизненные перипетии, через которые проходит женщина, смогли писательницы: Джейн Остин, сёстры Бронте, Дж. Элиот и другие, так как живя в эпоху снобизма сами подвергались гендерной дискриминации.

Данная статья посвящается раннему творчеству викторианской писательницы Шарлотты Бронте. В своём творчестве Бронте затрагивает волнующие женщин вопросы: её место в обществе и её предназначение. Писательница, как знаток женской души, пронизывает свои произведения глубоким психологизмом, что даёт нам возможность заглянуть во внутренний мир женщины и понять какие чувства, переживания и эмоции она испытывает. Шарлотта Бронте создала "новый" тип девушки, не отказывающейся от своих принципов и знающей на что она способна. Писательница показывает не только лучшие стороны своих героинь, но и через внутренние монологи раскрывает их страхи, что помогает нам лучше понять их психологию. Роман "Учитель" представляет собой интерес не только, как первое прозаическое произведение писательницы, но и тем, что в нём уже проглядываются феминистские мотивы, которые в дальнейшем Бронте раскроет в позднем творчестве ("Шерли", "Городок"). Главная героиня романа Фрэнсис Анри с самого начала своего появления в повествовании проходит путь к самореализации. Именно этот путь будет предметом исследования в данной статье.

Ключевые слова: викторианство, английская литература, самореализация, Шарлотта Бронте, феминизм

WOMEN'S SELF-REALIZATION IN THE NOVEL "THE TEACHER" BY CHARLOTTE BRONTE

Ismailova Sona Tariel
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0000-0001-5706-840X
E-mail: sonaismailova@mail.ru

Abstract: The first half of the 19th century marks a turning point in the development of English literature. During this period, writers focused on themes that revealed the vices and essence of Victorian society, and the problems whose solutions would impact its life. One of the dominant themes of this period was the theme of women, encompassing the problem of women and society, as well as the problem of female powerlessness against Victorian morality. Many writers addressed the issue of women in their works, but women writers such as Jane Austen, the Brontë sisters, and J. S. Eliot were among the best at depicting the hardships and vicissitudes of life experienced by women, as they themselves experienced gender discrimination in an era of snobbery.

This article is dedicated to the early work of Victorian writer Charlotte Brontë, in particular her first novel, "The Teacher." In her work, Brontë addresses issues of concern to women: their place in society and their purpose. As an expert on the female soul, the writer imbues her works with deep psychological insight, allowing us to peer into a woman's inner world and understand her feelings, experiences, and emotions. Charlotte Brontë created a "new" type of woman, one who doesn't compromise her principles and knows her capabilities. The writer not only shows the best sides of her heroines but also reveals their fears through internal monologues, which helps us better understand their psychology.

The novel "The Teacher" is interesting not only as the writer's first prose work, but also because it already hints at feminist themes that Brontë would later explore in her later works (Shirley, The Village). From the very beginning of her appearance in the narrative, the novel's protagonist, Frances Henri, embarks on a journey toward self-realization. It is this journey that will be the subject of this article.

Keywords: Victorianism, English literature, self-realization, Charlotte Brontë, feminism

ŞARLOT BRONTENİN "MÜƏLLİM" ROMANINDA QADININ ÖZÜNÜ DƏRK ETMƏSİ

Sona Tariel İSMAYILOVA
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0000-0001-5706-840X
E-mail: sonaismailova@mail.ru

Xülasə: 19-cu əsrin birinci yarısı ingilis ədəbiyyatının inkişafında dönüş nöqtəsidir. Bu dövrdə yazıçılar Viktoriya cəmiyyətinin əxlaqsızlıqlarını və mahiyyətini üzə çıxaran mövzulara, onların həlli yolu onun həyatına təsir edəcək problemlərə diqqət yetirdilər. Bu dövrün dominant mövzularından biri qadın və cəmiyyət problemini, eləcə də Viktoriya əxlaqına qarşı qadın gücsüzlüyü problemini əhatə edən qadın mövzusu idi. Bir çox yazıçılar öz əsərlərində qadın probleminə toxundular, lakin Ceyn Osten, Bronte bacıları və J. S. Eliot kimi qadın yazıçılar qadınların yaşadıqları çətinlikləri və həyatın tələtümlərini ən yaxşı təsvir edənlər arasında idilər, çünki onlar özləri də snobçuluq dövründə gender ayrı-seçkiliyinə məruz qalmışdılar.
Bu məqalə Viktoriya yazıçısı Şarlotta Brontenin ilk əsərinə, xüsusən onun ilk romanı olan "Müəllim"ə həsr edilmişdir. Bronte öz işində qadınları narahat edən məsələlərə toxunur: onların cəmiyyətdəki yeri və məqsədləri. Qadın ruhunun mütəxəssisi kimi yazıçı əsərlərini dərin psixoloji fərziyyə ilə aşılayır, qadının daxili dünyasına nəzər salmağa, onun hisslərini, təcrübələrini və emosiyalarını anlamağa imkan verir. Charlotte Bronte öz prinsiplərini pozmayan və öz imkanlarını bilən "yeni" qadın tipi yaratdı. Yazıçı öz qəhrəmanlarının ən yaxşı tərəflərini göstərməklə yanaşı, daxili monoloqlar vasitəsilə qorxularını da ortaya qoyur ki, bu da onların psixologiyasını daha yaxşı anlamağa kömək edir.
"Müəllim" romanı təkcə yazıçının ilk nəsr əsəri kimi deyil, həm də ona görə maraqlıdır ki, o, artıq Brontenin sonrakı əsərlərində (Şirli, Kənd) araşdıracağı feminist mövzulara artıq işarə edir. Povestdə göründüyü ilk andan romanın baş qəhrəmanı Frensis Henri özünü dərk etməyə doğru səyahətə çıxır. Məhz bu səyahət bu məqalənin mövzusu olacaq.
Açar sözlər: Viktoriya dövrü, ingilis ədəbiyyatı, özünü həyata keçirmə, Charlotte Brontë, feminizm

Введение

В 30-40-е годы XIX реализм окончательно сменил романтизм и стал доминирующем направлением в английской литературе викторианской эпохи (1837–1901). Этот переломным момент в развитии английской литературы, наряду с социальными и историческими изменениями в Англии, создают почву для разработки новых тем и мотивов. Именно в этот период на литературном поприще появилась плеяда писателей и писательниц, которая своими выразительным слогом и красноречивыми высказываниями, отразила и затронула в произведениях главные проблемы английского общества своей эпохи. Этими мастерами слова были Чарльз Диккенс, Уильям Мейкпис Теккерей, Энтони Троллоп, Шарлотта, Эмили и Энн Бронте, Джордж Элиот и другие. Они с наибольшей убедительностью открыли "болезни" викторианского общества: снобизм, дискриминацию, тщеславие, пытаясь выдвинуть на передний план нравственно правильных членов общества. Этот период стал переломным моментов в развитии викторианского литературы, так как начался развиваться жанра романа, особенно социальный роман. Именно поэтому в викторианской литературе психологизм становится особенно востребованным, так как он как художественный метод позволяет передать внутренний мир героя. Особенно психологизмом пользовались викторианские писательницы для раскрытия женских образов, поскольку женская психология была многослойной и противоречивой.

Традиционные представления о женской природе в викторианской культуре были основаны на идеи биологический и моральной слабости женщины. Женщина считалась личностью, неспособной к рациональному мышлению и самостоятельности. Викторианская литература становится ареной борьбы с этими стереотипами. Проблемы женской эмансипации и места женщины в обществе и семье стали главными темами в творчестве писательниц викторианской эпохи, ведь «мужчины не способны описать жизнь, если они ее не знают, … появление женской литературы привнесет новые элементы - женский взгляд на жизнь, женский опыт». (Foster, 1985)

В викторианском обществе сложился образ семьи, где женщина была полностью зависима от мужчины, и несмотря на такое положение вещей происходит идеализация семейной жизни: "девушки продолжали оставаться "жертвами" ... Если же представительницы слабого пола попытаются подражать мужским добродетелям, то превратиться в низкую женщину...". (Blake, 1982) Дискриминация по половому признаку существовала в обществе и в XVII и XVIII веках, о чем еще 1792 году писала в своем манифесте в защиту женщин М. Уолстонкрафт, но достигла она апогея именно в эпоху викторианской

морали, где пуританское мышление довело общество до ханжества и отняло у женщин права и сделало лишь тенью мужчины.

Цель

Шарлотта (1816–1855), Эмили (1818–1848) и Энн (1820–1848) Бронте одни из первых обратили внимание на женский вопрос, ставший доминирующим в английской литературе XIX века. Их произведения стали поприщем, на котором они могли показывать истину, с которой сталкиваются женщины их времени. Каждая из сестёр по-разному воспринимала и интерпретировала женский вопрос.

Шарлотта Бронте показала процесс взросления своих героинь, преодолевая различные жизненные ситуации: Джейн Эйр из одноименного романа писательницы не изменяется своим внутренним принципам и отказывается от любви Рочестера, Люси Сноу героиня романа “Виллет”, оставшись совсем одна, сталкивается с языковыми и финансовыми трудностями в новой стране. Эмили Бронте в своем единственном романе “Грозовой перевал” затронула глубокую тему женского выбора и влияние на него общественного мнения. Младшая же из сестёр Энн Бронте смогла историей неправильного выбора спутника жизни и дневниковых записей Хелен (“Незнакомка из Уайлдфелл-Холла”) продемонстрировать, что приходилось терпеть девушкам в семье после замужества.

Одно оставалось в их произведениях неизменным несмотря на то, что проходили их героини в итоге каждая из них, обретает счастье, вне зависимости в чём оно заключалось. Многие ученые считают, что сёстры Бронте, в особенности Шарлотта и Энн Бронте создали первые феминистские романы еще до того, как сам термин феминизм еще не вошел в обиход.

Третья из шести детей семейства англиканского пастора Бронте - Шарлотта Бронте прожила жизнь полную потерь и несчастий. В раннем возрасте потеряв мать, Шарлотта была отправлена на обучение в Кован-Бридж, где умерли две её старшие сестры. Вернувшись домой, юная Шарлотта, её сестёр и брат полностью погрузились в литературу, они не просто зачитывались литературными произведениями, а сами писали различные рассказы и стихотворения, что подготовило почву для более крупных произведений писательницы. Шарлотта продолжила своё обучение в Роу-Хед, а затем начала работать гувернанткой (этот опыт поможет ей при написании романа “Виллет”), но у писательницы были другие планы. Она отправляется в Брюссель, в пансионат, в котором и учится, и преподаёт. Но она понимает, что у неё нет времени на истинное призвание - литературу. Брюссельский период жизни Шарлотты нашел отражение в романе “Учитель” и “Виллет”. Вернувшись в Англию, Шарлотта вместе с сёстрами Эмили и Энн решает выпустить сборник стихотворений, но этот опыт заканчивается неудачей.

Но в 1847 году был опубликован роман “Джейн Эйр”, автором которого был некий Каррер Белл. Неизвестный писатель всполошил общество историей сироты Джейн Эйр и за короткий срок стал популярным. Но никто пока не знал, что под псевдоандронимом скрывалась кроткая девушка из маленькой английской деревушки Хоэрт, с детства любившая литературу и видящая в писательстве своё призвание. Но “Джейн Эйр” не первый роман Шарлотты Бронте. Первый роман писательницы - “Учитель”, который был написан в 1845–1846 годы, но опубликован лишь в 1857 году после смерти писательницы, когда она была уже знаменита. Мужской псевдоним был взять викторианской писательницей для того, чтобы предвзятое отношение к её полу не мешало оценке её таланта. Сталкиваясь с дискриминацией, Шарлотта Бронте не могла не писать о положении женщин, об их правах и внутреннем мире.

Вопрос женской самоидентичности для Шарлотты Бронте - не просто частная тема, а своего рода лейтмотив, проходящий сквозь всё её творчество. В условиях викторианской морали, где доминировали патриархальные представления о роли женщины, писательница формулирует новый тип героини, стремящийся к осознанию своего “Я”. Женская субъектность в её романах строится на противопоставлении навязанных обществом ролей (жена, мать, служанка, “ангел” в дома) и внутренней потребности личности к интеллектуальной свободе и самореализации. Самоидентификация у героинь Бронте всегда проходит через борьбу. Но борьбу внутреннюю между долгом и чувством, так называемую психологическую коллизию между разумом и страстью, социальной ролью и личной свободой. Предметом исследования в данной статье является женская реализация и видения феминной субъектности в раннем творчестве писательницы, где уже виднеются зачатки феминисткой мысли. Именно эти коллизии делают её романы важными текстами для

изучения женской психологии XIX и ранних форм феминисткой мысли.

Роман “Учитель” автобиографичен и основан на жизненном опыте писательницы в период её пребывания в школе К. Эже в 1842 году в Брюсселе. В своем произведении Шарлотта Бронте хочет осмыслить роли мужчины и женщины в обществе и профессиональной деятельности. Примечательной чертой романа является рассказчик, так как повествование ведется от лица главного героя У. Кримсворта “который, хотя и не обладает большой психологической убедительностью, действует как средство для выражения чувства дуализма самой Шарлотты Бронте». (Ш. Фостер, 1980)

Двойственность в мыслях писательницы относилась к главному вопросу, стоящим перед женщинами викторианской Англии - её роль в обществе. Обязана ли женщина слушать общество и жить по викторианской морали или же посвятить свою жизнь именно тому, что хочет она сама? Этот дуализм присутствует во всех романах Шарлотты Бронте, так как писательница уверена: «даже одинокая женщина может быть счастлива также, как и заботливая жена или гордая мать.» (Wise and Symington, 1980). Несмотря на дуализм в умозаключениях самой писательницы, почти все её героини обретают и любовь, и находят своё место. Шарлотта Бронте дарит им не только независимость, но и партнеров, которые уважают их выбор, что прослеживается как раз в романе “Учитель”.

Однако в портрете главного героя мы можем видеть внешние черты самой писательницы. Вложив в образ главного героя собственные личностные черты, Бронте может открыто протестовать против общественных норм, которые ограничивают женственность. Шарлотта Бронте не могла писать, думая только о себе и о том, что касается женской половины общества, и чтобы не ограничивать себя в высказываниях вложила свои мысли в уста мужчина. Так же как она использовала мужской псевдоним, так и образ Кримсворта помог ей скрыться от критики и нападок со стороны общества. Ровно так же, как и сама Шарлотта, отправляющаяся в Брюссель, ищет свободы, так и Кримсворт по дороге в Брюссель ощущает свободу, ждущую его в неизведанных краях. Уильям Кримсворт желает, чтобы его спутница была умна и могла разделить с ним оживленную беседу, лишь одна мысль о том, что он будет жить с женщиной, которая не будет его понимать, вводит его в уныние. Это еще один важный элемент романов Шарлотты Бронте. Она делает акцент не на внешнюю красоту своих героинь, а на внутренние качества и ум. Было ли это связано с тем, что сама Бронте была такой, но внутренний мир своих героинь она ценила выше внешности. Эту идею она и вложила в уста Кримсворта. Через призму мужского восприятия женщины мы видим описание учениц, кажущимися “полуангелами”, но со временем в глазах героя становящимися лишь куклами, которые ничего не хотят понимать и думают лишь о браке.

И тут среди всех этих “полуангелов” появляется их полная противоположность — Френсис Анри. В какой-то степени жизнь героини Анри вызывает жалость. Мы видим её кроткой девятнадцатилетней сиротой, зарабатывающей себе на хлеб вышиванием в пансионате. Френсис Анри является ключевой фигурой романа.

Её самоидентичность проявляется на нескольких пластах:

1. стремление учиться и самореализацию через преподавание;
2. условия в браке как проявление автономии;
3. решение об уходе при тирании.

Разберем каждый пласт по отдельности.

Френсис Анри умна и стремится учиться и самореализоваться через преподавание французского в Англии. Для героини образование - не просто знание - определённый инструмент самоопределения: героиня не хочет быть зависимой, живущей исключительно за счёт мужа: «Вы полагаете, что, выйдя за вас, я сделаюсь содержанкой? Я бы не смогла так жить; как скучны были б мои дни! Я должна что-то делать — и делать вместе с вами.» [Бронте, с. 268]

Кримсворт понимает, что Френсис та спутница, которая ему нужна. Она соглашается выйти замуж за Кримсворта, но прежде рассказывает ему о своих планах на будущее и ставит перед ним условия: “мне было бы желательно по-прежнему работать учительницей. - у нас с вами будет одна профессия. Мне это нравится. И я буду стремиться к успеху с таким же необузданным рвением, как и вы.» (Бронте, 2024) Девушка в таком положении как Френсис была бы рада замужеству даже без каких-либо условий, ведь ей даже нечем отапливать комнату и покупать себе продукты, но она без колебания ставит условия и видя, что Уильям просит её отдохнуть, оставив преподавание, возражает: «Вы полагаете, что, выйдя за вас, я сделаюсь содержанкой? Я бы не смогла так жить; как скучны были б мои дни! Я должна что-то делать — и делать вместе с вами.» (Бронте, 2024) Это

один из важнейших моментов романа: женщина не соглашается на традиционные роли в браке без обсуждения, на безусловное подчинение. Она, как новый тип героини, считает, брак - партнёрство, и партнёр не должен видеть в ней лишь хранительницу очага, но и уважать её как личность. В этом диалоге, как уже сказано выше, проявляется тот “новый” тип викторианской девушки, который представляет себе сама писательница. Девушки, не отказывающийся от викторианских норм супружества, подчинения мужу, но и не ставшей его тенью, а имеющую свое место в обществе: «Френсис не из тех, кто способен вести пассивное или даже сравнительное бездеятельное существование. Её способности искали выхода, требовали пищи и действия, и не мне было морить их голодом или стеснять …» (Бронте, 2024) – такое описание даёт Шарлотта Бронте Френсис Арни через уста У. Кримсворт. Мы видим насколько героиня романа верна своим принципам и мечтам. Ещё один важный момент романа затрагивание табуированной темы в викторианском общества - уход от мужа. Женщина в эпоху Шарлотты Бронте не имела права уходить от мужа, а о разводе и речи быть не могло. Конечно, были те, кто шел против общества, но оставались эти женщины в итоге ни с чем. После восьми лет брака, Френсис, будучи успешной учительницей, матерью и женой, получает от мужа гипотетический вопрос, что же она сделала бы, если он оказался бы тираном. Не колеблясь и раздумывая, Френсис даёт ответ: «я бы решительно покинула своего мучителя.» (Бронте, 2024). Этот момент в романе ставит под сомнение традиционное представление, что жена должна стоически выносить страдания ради чести, морального долга или социальных норм. Здесь на первый выдвигается принцип самосохранения: личное достоинство важнее внешнего благополучия и общественного мнения. Стоит ответить, что если в романе “Учитель” этот мотив лишь затрагивается, то в романе Энн Бронте “Незнакомка из Уайлдфелл-Холла” (1848) сюжет строится на нём. Парадоксально то, что, упомянув такую тему, Шарлотта Бронте больше не будет возвращаться к ней в своих романах, а роман своей младшей сестры считать “неправильным” и запрещать его печатать.

Френсис не “ангел” в доме в стандартном викторианском смысла, автор допускает, что у её героини есть желания, амбиции, она хочет быть признанной не только как любимая, но и как личность. Тема труда в романе - не только средство существования для героини, но символ свободы. Френсис хочет преподавать, и для неё это не второстепенная задача, а жизненная цель - быть и женой, но и в то же время личностью, участвующей в общественной деятельности, имеющий свой вклад в общество. Она прекрасно осознаёт, что финансовая зависимость подрывает личность. Её желание работать после замужества противоречит викторианским нормам, где жена обязана отказаться от работы, когда выходит замуж. При сравнении Френсис Анри с Джейн Эйр или Люси Сноу, которые так же борются за свою идентичность, Шарлотта Бронте делает особый акцент на условия брака, на продолжительный труд после брака. Еще одна

Френсис Анри, по мнению Бронте, предельно реалистична в своих мотивациях и стремлениях. Её выбор - не утопия, а возможная форма существования женщины в викторианские времена. Этот выбор влияет не только на саму героиню, но и на главного героя Кримсворта, показывая, что идентичность женщины может изменить мужскую модель брака, может стать катализатором более равноправных отношений. Френсис становится образцом женщины, которая не должна жертвовать ради идеалов общества, что её требования к уважению и самостоятельности не каприз, а основное право человека.

Заключение

Шарлотта Бронте, дебютировавшая в литературе в 1840-х годах, сознательно шла против сложившихся тенденций в патриархальном обществе и показывала своих героинь в поиске своего “места” в этом обществе. Красной нитью через всё творчество писательницы проходят вопросы о женской самостоятельности, о проблеме женщин и общества, и её праве на интеллектуальный труд. Викторианской литература с использованием психологизма проложила дорогу к более реалистичному и глубокому и глубокому изображению женской натуры, что стало фундаментом для последующего развития феминистской литературы.

В этом плане роман “Учитель” не просто викторианская драма. Это текст, в котором женщина впервые выступает не как дополнение к мужчине, не как жертва обстоятельства, не просто хранительница домашнего очага, а как личность, которая требует право на выбор, право на голос, право на собственный путь. Френсис Анри - фигура порыва: она ставит условия, она говорит “нет” тому, что подавляет её личность, она борется за равноправия не только в обществе, но даже внутри

традиционном викторианском браке. Это делает её образ нравственно сильным и самобытным. Но стоит отметить, что Шарлотта Бронте хоть и боролась за права викторианских женщин в обществе и семье, но и не была ярой феминисткой и не отрицала институт брака, а видела признание женщины и в замужестве, и в личном росте, как члена общества.

Для точности понимания подхода Шарлотты Бронте к женской идентичной важно учитывать контекст: викторианская эпоха была временем двойственности - с одной стороны - технический прогресс, реформы, расширения образования, с другой - жесткий консерватизм, идеализация женственности как жертвенной, скромной, домашней девушки. Шарлотта Бронте же создала не просто роман, а манифест женского права на самореализацию. Шарлотта Бронте была не просто выдающейся писательницей своего времени - она стала первым голосом внутренней женской правды, который прозвучал в английском литературе. Этот роман показывает, как женщина может осознать свою значимость и постоять за себя. Актуальность данного романа не уменьшилась до сих пор: вопросы идентичности, права на труд и голос, равенства в отношениях остаются актуальными и в XXI веке.

СПИСОК ЛИТЕРАТУРА:

1. Бондаренко Л. Ю. Роль женщины от прошлого к настоящему / Л. Ю.Бон-даренко-М: [Б. и.], 1996. - 248 с.Д
2. Демидова О. Р. Английский женский роман и формирование «женского политического»в России XIX века [Электронный ресурс]/О. Р.Демидова.Режим доступа: httn://www.rami.ru/cosmopoHs/archives/4/9ıhtml.
3. Митчелл Дж. Святое семейство (глава из книги «Феминизм и психоана-лиз») / Дж. Митчелл // Современная литературная теория: антология / сост. И. В. Кабанова. - М., 2004. - С.156-190.
4. Шарлотта Бронте / Учитель: [роман]; [перевод с английского У. Сапциной]. Москва: Издательство АСТ, 2024. – 320 с.
5. The Brontes: Their Lives, Friendships and Correspondence. Vol. 3 / ed. by T. J. Wise, J. A. Symington. - Oxford: Blackwell, 1980. - 341 p.
6. The English World: History, Character and People / ed. by R. Blake – London: Thames and Hudson, 1982. - 268 p
7. Foster Sh. Victorian Women's Fiction: Marriage, Freedom, and the Individual / Sh. Foster. - [S. 1.]: Croom Helm Ltd., 1985. - 240 p.
8. Lewes G. H. Lady Novelists [Электронный ресурс] / G. Lewes // Westminster Review. - 1852. - № 2. - Режим доступа: http://www.bl.uk/
9. Feminism: in 4 vol. / ed. by Mary Evans. - London: Routledge Literature, 2000.
10. Goodman L. Literature and Gender / L. Goodman. - London: Routledge Literature, 1996. - 424 p

DOİ: 10.32010/FBNQ8849

РОЛЬ И ВЛИЯНИЕ СОЦИАЛЬНЫХ МЕДИА В МЕДИАОБРАЗОВАНИИ КИТАЯ И АЗЕРБАЙДЖАНА

Ян Сюэ
кафедра журналистики
Докторант Бакинского государственного университета
ORCİD İD: 0009-0000-2591-0308
E-mail: 2425415100@qq.com

Резюме: С развитием цифровизации и глобализации социальные медиа стали неотъемлемой частью медиаобразования. Настоящая статья сосредоточена на Китае и Азербайджане и рассматривает многогранную роль и глубокое влияние социальных медиа в сфере медиаобразования. Исследование показывает, что в Китае социальные медиа выступают не только в качестве учебного ресурса и практической платформы, но и как важный инструмент ценностного ориентирования и воспитания социальной ответственности; в Азербайджане же они в большей степени проявляются как средство межкультурной коммуникации и многозначного языкового обучения, способствующее формированию международного мировоззрения студентов и развитию критического мышления. Опыт Китая и Азербайджана в совокупности демонстрирует, что социальные медиа не только расширяют содержание и формы медиаобразования, но и порождают такие вызовы, как распространение ложной информации, цифровое неравенство и риски в сети. В целом социальные медиа глубоко трансформируют концепции и модели медиаобразования. С теоретической точки зрения данное исследование обогащает межкультурные исследования в области социальных медиа и медиаобразования, а с практической - предоставляет полезные рекомендации для Китая и Азербайджана по оптимизации образовательной политики и повышению качества образования. В дальнейшем медиаобразование Китая в большей степени акцентирует внимание на воспитании ценностных ориентиров и чувства ответственности, тогда как в Азербайджане оно подчеркивает формирование межкультурного понимания и многоязычных компетенций. Обе страны в процессе медиаобразования внедряют инновационные практики, такие как режимы для молодежи, проекты по цифровизации национального культурного наследия и международные платформы сотрудничества, что отражает двойную направленность на локализацию и интернационализацию. В то же время сочетание семейного медиаграмотного воспитания и школьного образования открывает новые подходы к преодолению таких проблем, как интернет-зависимость и утечка персональных данных. В будущем, с развитием технологий и изменением социального контекста, роль социальных медиа в медиаобразовании станет еще более сложной и многогранной. Проведенное исследование способствует пониманию практического опыта Китая и Азербайджана в данной сфере и может служить ориентиром для других стран в вопросе интеграции социальных медиа в медиаобразование.

Ключевые слова: социальные медиа; медиаобразование; Китай; Азербайджан; роль; влияние

THE ROLE AND INFLUENCE OF SOCIAL MEDIA IN MEDIA EDUCATION IN CHINA AND AZERBAIJAN

Yan XUE
Department of Journalism
Doctoral candidate, Baku State University
ORCID ID: 0009-0000-2591-0308
E-mail: 2425415100@qq.com

Abstract: With the deepening of digitalization and globalization, social media has become an indispensable component of media education. This paper focuses on China and Azerbaijan, exploring the multiple roles and profound impacts of social media in the field of media education. Research shows that in China, social media serves not only as a teaching resource and practical platform but also as an important tool for value orientation and social responsibility education. In Azerbaijan, social media is more prominently reflected as a vehicle for intercultural communication and multilingual learning, fostering students' international perspectives and the development of critical thinking. The practices of both China and Azerbaijan jointly demonstrate that social media not only expands the content and forms of media education but also brings challenges such as misinformation, the digital divide, and online risks. Overall, social media is profoundly reshaping the concepts and models of media education. At the theoretical level, this study enriches cross-cultural research on social media and media education, while at the practical level, it provides useful references for China and Azerbaijan to optimize media education policies and improve education quality. Furthermore, media education in China places greater emphasis on value orientation and the cultivation of social responsibility, while in Azerbaijan it highlights the development of intercultural understanding and multilingual competence. Both countries have explored innovative practices in media education, such as youth protection modes, projects on the digitalization of cultural heritage, and international cooperation platforms, reflecting a dual approach that balances localization and globalization. At the same time, the integration of family media literacy education with school-based programs provides new strategies to address challenges such as internet addiction and privacy risks. In the future, with technological advancements and changing social contexts, the role of social media in media education will become increasingly complex and multidimensional. This study not only deepens the understanding of China's and Azerbaijan's practical experiences in this field but also offers valuable insights for other countries exploring the integration of social media into media education.
Keywords: social media; media education; China; Azerbaijan; role; influence.

ÇİN VƏ AZƏRBAYCANDA MEDIA TƏHSİLİNDƏ SOSİAL MEDİANIN ROLU VƏ TƏSİRİ

Yan XUE
Jurnalistika kafedrası
Doktorant, Bakı Dövlət Universiteti
ORCID ID: 0009-0000-2591-0308
E-mail: 2425415100@qq.com

Xülasə: Rəqəmsallaşma və qloballaşmanın dərinləşməsi ilə sosial media media təhsilinin ayrılmaz tərkib hissəsinə çevrilmişdir. Bu məqalə Çin və Azərbaycan ölkələrinə diqqət yetirərək sosial medianın media təhsilində çoxşaxəli rolunu və dərin təsirini araşdırır. Tədqiqat göstərir ki, Çində sosial media yalnız tədris resursu və praktik platforma deyil, həm də dəyərlərin formalaşdırılması və sosial məsuliyyət tərbiyəsi üçün mühüm vasitədir; Azərbaycanda isə sosial media daha

çox mədəniyyətlərarası ünsiyyətin və çoxdilli öyrənmənin daşıyıcısı kimi çıxış edir, tələbələrin beynəlxalq baxış bucağının və tənqidi təfəkküründün inkişafına təkan verir. Çin və Azərbaycanın təcrübəsi birgə göstərir ki, sosial media media təhsilinin məzmununu və formalarını genişləndirməklə yanaşı, yalan məlumatların yayılması, rəqəmsal uçurum və onlayn risklər kimi çağırışları da özü ilə gətirir. Ümumilikdə, sosial media media təhsilinin konsepsiya və modellərini dərindən yenidən formalaşdırır. Bu tədqiqat nəzəri müstəvidə sosial media və media təhsili üzrə mədəniyyətlərarası araşdırmaları zənginləşdirir, praktik müstəvidə isə Çin və Azərbaycan üçün media təhsili siyasətinin optimallaşdırılması və təhsil keyfiyyətinin yüksəldilməsi istiqamətində faydalı tövsiyələr təqdim edir. Əlavə olaraq, Çində media təhsili daha çox dəyər yönümlülüyünün və məsuliyyət şüurunun formalaşdırılmasına diqqət yetirir, Azərbaycanda isə mədəniyyətlərarası anlayışın və çoxdilli bacarıqların inkişafını ön plana çıxarır. Hər iki ölkə media təhsili sahəsində yenilikçi təcrübələr araşdırır: gənclər üçün xüsusi rejimlər, milli mədəni irsin rəqəmsallaşdırılması layihələri və beynəlxalq əməkdaşlıq platformaları kimi təşəbbüslər yerli və qlobal yanaşmanın vəhdətini əks etdirir. Bununla yanaşı, ailəvi media savadlılığı ilə məktəb təhsilinin inteqrasiyası internet asılılığı və məxfilik riskləri kimi problemlərin həlli üçün yeni yanaşmalar təqdim edir. Gələcəkdə, texnologiyaların inkişafı və sosial mühitin dəyişməsi ilə sosial medianın media təhsilində rolu daha mürəkkəb və çoxölçülü olacaqdır. Bu araşdırma yalnız Çin və Azərbaycanın bu sahədəki praktik təcrübəsini anlamağa kömək etmir, həm də sosial medianın media təhsili ilə inteqrasiyasını araşdıran digər ölkələr üçün faydalı tövsiyələr təqdim edir.

Açar sözlər: sosial media; media təhsili; Çin; Azərbaycan; rol; təsir

Введение

В условиях глобализации и цифровизации XXI века социальные медиа глубоко изменили способы распространения информации и систему образования. Будучи высоко интерактивной формой коммуникации, социальные медиа выступают не только в качестве платформы для повседневного общения, но и постепенно проникают в образовательную, культурную и политическую жизнь. Для медиаобразования социальные медиа являются одновременно объектом исследования, инструментом обучения и даже пространством, где молодёжь формирует медиаграмотность и чувство социальной ответственности. С бурным развитием информационных технологий социальные медиа превратились из простого инструмента социального взаимодействия в важную силу, формирующую общественное мнение и способствующую социальным преобразованиям. В образовательной сфере распространение социальных медиа не только привнесло глубокие изменения в передачу знаний и формы обучения, но и вызвало обновление концепций и практики медиаобразования. Медиаобразование, являясь важным средством формирования критического мышления, медиаграмотности и цифрового гражданского сознания, неизбежно вступает в тесное взаимодействие с социальными медиа.

Растущая роль социальных медиа ресурсов в современной жизни делает их присутствие в образовательной сфере неизбежным. Предвидя эту растущую с каждым днём тенденцию, исследователям и преподавателям-практикам рекомендуется более глубоко изучить дидактический потенциал социальных медиа ресурсов [1].

В международном научном сообществе «Глобальная рамка оценки медиаграмотности и информационной грамотности» ЮНЕСКО (2013) направлена на установление стандартов оценки и продвижение образования в области медиаграмотности и информационной грамотности. В документе подчёркивается, что медиаграмотность и информационная грамотность являются ключевыми компетенциями современного гражданина и включают критическое мышление, умение отбирать информацию, навыки использования медиа, а также этическое сознание в цифровой среде.

С момента своего создания ЮНЕСКО стремится к сокращению регионального неравенства в области ин-

формации, средств массовой информации и образования, а также к содействию свободе доступа к информации и знаниям и их применению во всем мире [2].

Методология. В данном исследовании материалы получены с использованием метода анализа литературы и интерпретации политико-правовых текстов. Отечественные и зарубежные учёные уже провели многосторонние исследования, посвящённые взаимосвязи социальных медиа и образования. Существующая литература в основном сосредоточена на образовательном потенциале применения социальных медиа, их влиянии на психическое здоровье студентов, а также на необходимости медиаобразования. Цель настоящего исследования - системный анализ роли и влияния социальных медиа в медиаобразовании Китая и Азербайджана. Данное исследование способствует не только расширению теоретического горизонта медиаобразования, но и предоставляет рекомендации для оптимизации образовательной практики Китая и Азербайджана в условиях цифровизации. Основное ограничение исследования заключается в относительной ограниченности литературы и данных по Азербайджану, что может повлиять на полноту понимания ситуации в этой стране. Кроме того, быстрые темпы развития социальных медиа могут привести к необходимости обновления выводов исследования в связи с изменениями в технологии и обществе. Тем не менее, настоящее исследование стремится предложить максимально всесторонний и глубокий анализ в условиях текущей ситуации.

Согласно отчету «Цифровые 2023», более 4,76 миллиарда человек во всём мире пользуются социальными медиа ежемесячно. Последние исследования WeAreSocial показывают, что типичный пользователь Интернета проводит на социальных платформах более 2,5 часов в день - это самая высокая цифра, которую мы наблюдали до сих пор. В январе 2023 года ежемесячное количество пользователей Facebook достигло 2,958 миллиарда, за ним следуют YouTube (2,514 миллиарда), WhatsApp (2 миллиарда), Instagram (2 миллиарда), WeChat (1,309 миллиарда) и TikTok (1,051 миллиарда) [3]. В современном мире распространение социальных медиа вышло за рамки простого инструмента для межличностного общения и превратилось в мощную силу, влияющую на все сферы общества. Особенно в образовательной сфере использование социальных медиа принесло революционные изменения в традиционные модели обучения.

В 2025 году масштабы социальных сетей действительно поражают. Количество пользователей социальных сетей во всем мире достигло 5,31 миллиарда человек, что составляет примерно 64,7% населения планеты. По сравнению с прошлым годом это на 241 миллион больше, годовой прирост составил 4,7%. Иными словами, 94% интернет-пользователей активно присутствуют на социальных платформах, а также 87% взрослых (от 18 лет и старше) принимают в них участие [4]. В этом контексте медиаобразование, как важный путь формирования медиаграмотности и критического мышления граждан, неизбежно стало интегрироваться с социальными медиа.

Социальные медиа и медиаобразование в Китае. Развитие медиаобразования в Китае тесно связано с социально-культурным контекстом, уровнем технологического развития и образовательной политикой. Будучи одним из крупнейших рынков социальных медиа в мире, цифровая экосистема Китая обладает уникальными особенностями. В Китае сформировалась самая крупная в мире аудитория пользователей социальных медиа: платформы такие как Weibo (Вэйбо), WeChat (Вичат), Douyin (TikTok) и Xiaohongshu (Сяохуншу) стали важной частью повседневной жизни. Эти локальные платформы широко используются в образовательной сфере, выполняя практические функции для дисциплин, таких как журналистика и педагогика. Одновременно медиаобразование наделяется задачами ценностного ориентирования и формирования социальной ответственности. Китайское медиаобразование сталкивается с вызовом эффективного использования этих платформ для повышения качества образования. В то же время Азербайджан, как страна, соединяющая Европу и Азию, представляет собой уникальный объект для изучения развития социальных медиа и практики медиаобразования. Различия между двумя странами в историко-культурном контексте, социальных институтах и уровне технологического развития делают сравнительные исследования более сложными и насыщенными.

Социальные сети, характеризующиеся высокой интерактивностью, децентрализацией, анонимностью, оперативностью и мобильностью, стали площадкой для выражения общественного мнения среди поколения Z. Зарубежные пользователи наблюдают, понимают и «рассматривают» реалии Китая через записи, публикации и интерактивные комментарии блогеров, ведущих собственные медиа. Подавляющее большинство этих зарубежных китайских пользователей используют китайские социальные платформы, чтобы следить за развитием своих семей, родных городов и своей страны и заботиться о них. Согласно отчёту, опубликованному известным агентством Statista, по состоянию на декабрь 2024 года международная версия TikTok была скачана более 4,92 миллиарда раз по всему миру, а число активных пользователей в месяц превысило 2 миллиарда, что делает приложение пятым по популярности социальным приложением в мире [5].

Экосистема и особенности развития социальных медиа в Китае. Экосистема социальных медиа Китая характеризуется разнообразием платформ и масштабной аудиторией пользователей. Такие платформы, как WeChat (Вичат), Weibo (Вэйбо), Douyin (TikTok) и Bilibili(Билибили), обладают уникальными особенностями и удовлетворяют потребности различных групп пользователей. Важной чертой развития китайских социальных медиа является интеграция функций платформ. Например, WeChat (Вичат) объединяет коммуникацию, платежи, новости, мини-программы и другие функции, становясь «суперприложением». Такая интеграция открывает множество возможностей для медиаобразования: преподаватели могут публиковать материалы через официальные аккаунты, организовывать обсуждения в группах, предоставлять интерактивный опыт через мини-программы. С другой стороны, китайские социальные медиа сталкиваются с проблемой неравного качества контента, а слепое доверие некоторых пользователей к информации подчеркивает актуальность и необходимость медиаобразования.

Роль социальных медиа в медиаобразовании Китая. Социальные медиа в медиаобразовании Китая выполняют множественные функции: они являются одновременно объектом обучения (контент, требующий критического анализа), инструментом обучения (платформа для обучения и общения) и образовательной средой (культурное пространство, формирующее учебный опыт). Такая множественность ролей делает интеграцию социальных медиа с медиаобразованием одновременно перспективной и сложной. В качестве инструмента обучения социальные медиа предоставляют гибкие способы обучения и разнообразные каналы доступа к ресурсам. Преподаватели могут организовывать обсуждения через группы WeChat (Вичат), следить за актуальными событиями через Weibo (Вэйбо), делиться познавательными короткими видео через Douyin (TikTok). Исследования показывают, что социальные медиа «предоставляют студентам платформу для демонстрации технических навыков и креативности», а также «повышают уверенность, позволяя интровертным студентам выражать свои мысли». Эти функции имеют положительное значение для решения проблемы вовлеченности студентов в традиционном образовании.

Социальные медиа глубоко повлияли на концепции, модели и практику медиаобразования в Китае. Платформы, такие как Weibo (Вэйбо) и WeChat (Вичат), являются не только каналами передачи информации и интерактивного общения, но и постепенно становятся важным учебным ресурсом для медиаобразования. Разнообразие образовательных инструментов разрушает временные и пространственные ограничения традиционного класса, предоставляя студентам более интерактивную и открытую среду обучения. Социальные медиа способствуют обновлению и расширению содержания медиаобразования. Традиционное медиаобразование обычно сосредоточено на функционировании массовых медиа и законах их распространения, тогда как в среде социальных медиа образовательные цели постепенно смещаются к формированию цифровой грамотности, навыков критической оценки информации и критического мышления, что стимулирует многомерное развитие курсов медиаобразования.

Однако широкое использование социальных медиа также создает вызовы для медиаобразования в Китае.

Проблемы интернет-зависимости, фрагментации информации, кибербуллинга становятся все более актуальными и оказывают влияние на психическое и физическое здоровье подростков. Одновременно явление цифрового разрыва ставит семьи и школы перед трудностями в образовательном наставничестве, и часть студентов лишена эффективного ценностного ориентирования и норм использования медиа. В этом контексте китайское медиаобразование акцентирует внимание не только на развитии технических навыков, но и на формировании ценностной ориентации и ответственности. Например, образовательная политика пропагандирует «цивилизованное пользование интернетом» и «рациональное выражение мнений», используя институционализированные методы обучения для укрепления у студентов чувства социальной ответственности. Для решения этих вызовов в Китае появились инновационные практики медиаобразования. Основные платформы социальных медиа внедрили режимы для подростков ,например, режим подростка в Sina Weibo (Сина Вэйбо) «рекомендует образовательный и развивающий контент и фильтрует материалы, неподходящие для подростков». Однако эффективность такого режима пока требует наблюдения. Кроме того, некоторые школы используют родительские мастер-классы, совместные мероприятия по цифровой грамотности родителей и детей, пытаясь сократить цифровой разрыв и повысить общий уровень медиаграмотности в семье. Эти инновационные практики отражают активный отклик китайских педагогов на вызовы социальных медиа, но также выявляют вопросы устойчивости программ медиаобразования.

Социальные медиа обладают такими характеристиками, как высокая интерактивность, децентрализованность, анонимность, прямота и мобильность. Именно поэтому они стали «ареной общественного мнения» для поколения Z. Зарубежные пользователи через записи, публикации и интерактивные комментарии блогеров в социальных сетях наблюдают, познают и «рассматривают» реальное положение дел в Китае. Среди них подавляющее большинство составляют зарубежные китайцы, которые с помощью китайских социальных платформ следят за жизнью своих семей, родных мест и развитием страны. Согласно отчёту известного исследовательского агентства Statista, по состоянию на декабрь 2024 года общее количество загрузок международной версии Douyin (TikTok) превысило 4,92 миллиарда, а число ежемесячных активных пользователей превысило 2 миллиарда, что сделало его пятым по популярности приложением в мире среди социальных сетей [6].

Социальные медиа и медиаобразование в Азербайджане. Азербайджан, будучи страной на стыке Востока и Запада, находится под двойным влиянием исторических традиций и современных потребностей в развитии социальных медиа и медиаобразования. В стране ведется поиск модели медиаобразования, которая бы наилучшим образом соответствовала национальным потребностям.

Социальная медиа - среда и особенности в Азербайджане. В Азербайджане путь развития социальных медиа отличается от китайского: экосистема социальных медиа характеризуется многообразием и международной ориентацией. С одной стороны, такие международные платформы, как Facebook, Instagram и YouTube, имеют большое количество пользователей; с другой стороны, локальные интернет-ресурсы, такие как APA и Report, а также сайты Oxu.az, Haqqin.az, также оказывают значительное влияние в своих специфических областях. Такое сосуществование множества платформ создает для медиаобразования в Азербайджане сложную среду. Благодаря геополитическому положению и многоязычной среде медиаобразование в стране рассматривается как важный инструмент повышения национального имиджа и противодействия внешним информационным вызовам.

В настоящее время социальные медиа-платформы (социальные сети, мессенджеры) стали одним из важнейших источников взаимодействия людей [7]. Одной из заметных особенностей развития социальных медиа в Азербайджане является приоритет мобильных устройств. Поскольку распространённость смартфонов превышает использование компьютеров, большинство пользователей получают доступ к социальным медиа преимущественно через мобильные устройства. Эта мобильная направленность делает контент более фрагментированным и визуально ориентированным, что предъявляет новые требования к

медиаобразованию. Ещё одной важной особенностью является многоязычное использование. Контент азербайджанских социальных медиа представлен на азербайджанском, русском и английском языках, что отражает культурное многообразие страны и её международную направленность.

Азербайджан, обладающий уникальными национальными и высокогуманными традициями, является одной из немногих стран, распространяющих принципы мультикультурализма в образовании по всему миру [8].

В настоящее время медиаобразование в Азербайджане претерпевает трансформацию от традиционного «изучения медиа» к более широкому понятию «образования в области цифровой грамотности». Содержание обучения уже не ограничивается традиционными средствами массовой информации, а охватывает социальные медиа, цифровые медиа и другие новые формы медиа. Цели образования также расширились - от простой подготовки навыков к комплексному развитию критического мышления, креативности и способности к социальной активности. Основными каналами реализации медиаобразования являются школьное образование и неформальное обучение (в обществе и семье).

В Азербайджане социальные медиа широко используются в различных аспектах медиаобразования. Педагоги особое внимание уделяют использованию социальных медиа для формирования критического мышления и межкультурного понимания у студентов. Сравнивая, как разные языковые социальные медиа освещают одно и то же событие, студенты учатся анализировать предвзятость и позиции медиа-контента; участвуя в международных обсуждениях в социальных медиа, они развивают навыки межкультурной коммуникации. Такой образовательный подход отражает потребности Азербайджана как многонационального и мультикультурного государства.

В процессе развития мультикультурализма Азербайджан вложил значительные ресурсы и финансовые средства, уделяя особое внимание поддержке проведения различных международных конференций и научных мероприятий с целью повышения международной известности и влияния своей политики мультикультурализма [9].

Медиаобразование в Азербайджане также начинает уделять внимание социальному влиянию социальных медиа и их этическим аспектам. Студентов побуждают размышлять о том, как социальные медиа меняют межличностные отношения, влияют на общественные дискуссии и формируют культурную идентичность. Такой глубокий анализ способствует развитию у студентов чувства ответственности и социальной осознанности как у пользователей медиа.

В Азербайджане социальные медиа выполняют сложную роль в медиаобразовании, оказывая как положительное, так и отрицательное влияние. В многоязычной и мультикультурной среде студенты, сравнивая новости на разных языках в социальных медиа, могут выявлять предвзятость и позицию информации, что способствует развитию критического мышления. Эта особенность делает социальные медиа важным инструментом для формирования межкультурного понимания и навыков международной коммуникации. В то же время Азербайджан исследует инновационные подходы, учитывающие национальные особенности. Например, проекты цифровизации культурного наследия используют платформы социальных медиа для демонстрации и распространения азербайджанского культурного наследия: через Instagram показывают традиционные ковровые узоры, через YouTube делятся выступлениями традиционной музыки. Эти проекты не только сохраняют культурное наследие, но и предоставляют студентам практические возможности для медиапроизводства.

Каждый обучающийся должен проводить исследования и накапливать опыт, чтобы иметь более глубокие знания. Поэтому владение навыками использования электронных средств имеет решающее значение [10].

Многоязычное медиапроизводство: студентов поощряют создавать медиа - контент на азербайджанском, русском и английском языках, что развивает навыки межкультурной коммуникации. Такая многоязычная ориентация отражает социальную реальность Азербайджана и предоставляет студентам преимущества для профессионального развития.

Международное партнёрство: создаются проекты медиаобразования в сотрудничестве с Турцией, стра-

нами ЕС и другими государствами, что позволяет одновременно внедрять зарубежный опыт и делиться локальной практикой. Международное сотрудничество обогащает ресурсы и методы азербайджанского медиаобразования, предоставляя студентам более широкие возможности для обучения. Многие образовательные учреждения и преподаватели используют группы в социальных медиа, видеоканалы и интерактивные платформы для обмена учебными материалами и взаимодействия, способствуя трансформации медиаобразования от традиционного классного обучения к более открытой и практико-ориентированной модели. Эти инновационные подходы отражают двойную направленность азербайджанского медиаобразования на локализацию и интернационализацию. С одной стороны, педагоги учитывают культурные традиции и социальные потребности страны; с другой - активно перенимают международный опыт и ресурсы. Такая стратегия сбалансированного развития создаёт условия для уникального развития медиаобразования в Азербайджане.

С положительной стороны, социальные медиа расширяют каналы доступа к информации: студенты могут быстро знакомиться с последними научными исследованиями и академическими обсуждениями, способствуя диверсификации знаний. Кроме того, социальные медиа усиливают взаимодействие между преподавателями и студентами, разрушают временные и пространственные ограничения традиционного класса, делая возможными персонализированное обучение и мгновенную обратную связь. Однако негативные последствия также нельзя игнорировать. Достоверность информации в социальных медиа часто неоднородна, поэтому студентам необходимо обладать высокой способностью к критической оценке. Чрезмерное использование социальных медиа может отвлекать студентов, снижать эффективность обучения и даже приводить к цифровой зависимости. Риски утечки личной информации и кибербуллинга также угрожают психическому и физическому здоровью студентов.

Таким образом, в Азербайджане важно рационально направлять использование социальных медиа в медиаобразовании, разрабатывать чёткие руководящие принципы, укреплять навыки оценки информации и обеспечивать безопасность личных данных, чтобы максимизировать положительный эффект и минимизировать негативное влияние.

Заключение. Китай и Азербайджан, как две страны с различными культурными традициями, политическими системами и моделями социального развития, демонстрируют уникальные пути и опыт интеграции социальных медиа в медиаобразование. Китай, обладая огромной аудиторией интернет-пользователей и разнообразными локальными платформами, исследует возможности объединения медиаобразования с ценностным ориентированием, направленным на развитие критического мышления и ответственности студентов в цифровой среде. Азербайджан, в условиях широкого использования международных социальных платформ, сосредоточен на развитии межкультурной коммуникации и многоязычных навыков, подчеркивая стратегическую ценность медиаобразования для повышения национального имиджа и противодействия вызовам общественного мнения. В то же время обе страны сталкиваются с общей проблемой - как эффективно использовать социальные медиа для повышения качества медиаобразования. В целом, практика Китая и Азербайджана показывает, что социальные медиа стали неотъемлемым элементом медиаобразования.

ЛИТЕРАТУРА:

1. Зияева С.А.. "ИСПОЛЬЗОВАНИЕ СОЦИАЛЬНЫХ МЕДИАРЕСУРСОВ НА УРОКАХ НЕМЕЦКОГО ЯЗЫКА" Наука и образование сегодня, no. 1 (70), 2022, pp. 89-91.

2. 程萌萌,夏文菁,王嘉舟等.《全球媒体和信息素养评估框架》(UNESCO)解读及其启示[J].远程教育杂志 ,2015,33(01):21-29.DOI:10.15881/j.cnki.cn33-1304/g4.2015.01.002.

3. Градюшко Александр Александрович. "ПЛАТФОРМИЗАЦИЯ В ЦИФРОВОЙ ЖУРНАЛИСТИКЕ: НОВЫЕ СТРАТЕГИИ МЕДИАПРОИЗВОДСТВА" Труды БГТУ. Серия 4: Принт- и медиатехнологии, no. 1 (267), 2023, pp. 34-40.

4. https://thunderbit.com/zh-Hans/blog/social-media-marketing-stats

5. 申思丛,廖民生,张炳祺.中国社交媒体平台的全球化布局与海外传播策略研究——以小红书为例[J].传媒,2025(09):56-59+61.

6. 鲁铱,蒋多.应对数字挑战：家庭媒介素养教育的策略探索[J].大众心理学,2025(04):17-18.

7. Лебедев Д.В., and Васильев Н.В.. "МЕТОД ВЫДЕЛЕНИЯ СЕМАНТИЧЕСКИ СОГЛАСОВАННЫХ ГРУПП ПОЛЬЗОВАТЕЛЕЙ СОЦИАЛЬНЫХ МЕДИА-ПЛАТФОРМ" Техника средств связи, no. 4 (156), 2021, pp. 20-33.

8. Quliyeva C.. "THE ROLE OF MULTİCULTURALİSM İN AZERBAİJANİ EDUCATİON" Norwegian Journal of Development of the International Science, no. 88, 2022, pp. 32-34.

9. 贾迎亮,张雅梅.阿塞拜疆多元文化政策探析[J].西伯利亚研究, 2019,46(05):83-88.

10. Bashirova Zarina Yusif. "THE ROLE OF COMPUTER TECHNOLOGIES IN THE DEVELOPMENT OF EDUCATION SYSTEM" Endless light in science, no. май, 2023, pp. 46-49. doi:10.24412/2709-1201-2023-46-49

PSİXOLOGİYA BÖLMƏSİ

DOİ: 10.32010/KDQB5311

MÜASİR İNFORMASİYA MÜHİTİNİN YENİYETMƏLƏRİN AQRESSİV DAVRANIŞLARINA TƏSİRİ VƏ PSİXOPROFİLAKTİK YANAŞMALAR

Aysel İlyas ABBASLI
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
Pedaqoji Psixologiya kafedrası
Orcid: https://orcid.org/0009-0006-8009-989X
E-mail: aysel.abbasli2021@mail.ru

Xülasə: Müasir informasiya texnologiyalarının inkişafı yeniyetmələrin sosial davranışlarına, emosional tənzimləmə mexanizmlərinə və şəxsiyyət formalaşmasına dərin təsir göstərir. Rəqəmsal platformalar, sosial şəbəkələr, onlayn oyunlar və interaktiv media vasitələri gənc nəslin gündəlik həyatının ayrılmaz hissəsinə çevrilmişdir. Bu texnologiyalar bir tərəfdən sosial əlaqələrin genişlənməsinə, bilik mübadiləsinin asanlaşmasına və yaradıcılıq imkanlarının artmasına şərait yaradır, digər tərəfdən isə aqressiv meyllərin və destruktiv davranış formalarının yaranması üçün münbit zəmin yaradır. Yeniyetmələrin hələ tam formalaşmamış emosional sabitliyi, sosial dəyərlər sistemi və özünüidarəetmə bacarıqları onları internet mühitindəki neqativ təsirlərə qarşı daha həssas edir. Aparılan çoxsaylı psixoloji və pedaqoji tədqiqatlar göstərir ki, onlayn mühitdə zorakı məzmunlara davamlı məruz qalma, kiberzorakılıq təcrübələri, oyunlarda aqressiv personajların idealizə olunması və sosial müqayisə mexanizmləri aqressiv davranışın formalaşmasını gücləndirən əsas faktorlardandır. Sosial şəbəkələrdə anonimlik və məsuliyyət hissinin azalması, həmyaşıdlar arasında rəqabət və təsdiq axtarışı (like, izləyici sayı və s.) emosional gərginliyi artıraraq aqressiv reaksiya meyllərini gücləndirir. Nəticədə, yeniyetmələrdə empatiya səviyyəsinin azalması, impulsivlik, qıcıqlanma və sosial izolə halları müşahidə olunur. Bu proseslər təkcə fərdi psixoloji vəziyyəti deyil, həm də ailə və məktəb mühitində qarşılıqlı münasibətlərin dinamikasını mənfi istiqamətdə dəyişir.
Məqalədə yeniyetmələrin informasiya mühitində davranış modelləri psixoloji aspektdə təhlil olunur, risk faktorları sistemləşdirilir və profilaktik yanaşmaların elmi əsasları müəyyənləşdirilir. Təklif olunan psixoprofilaktik modelin əsas məqsədi aqressiv davranışın erkən mərhələdə müəyyənləşdirilməsi və qarşısının alınmasıdır. Modelin strukturunda üç əsas komponent fərqləndirilir: emosional savadlılığın artırılması, sosial-emosional öyrənmə bacarıqlarının inkişafı və ailə–məktəb əməkdaşlığının gücləndirilməsi. Emosional savadlılıq proqramları vasitəsilə yeniyetmələrə öz hisslərini tanımaq, onları idarə etmək və başqalarının emosiyalarını anlamaq bacarığı aşılanır. Sosial-emosional öyrənmə modulları isə kollektiv əməkdaşlıq, məsuliyyət və empatiya kimi sosial dəyərlərin formalaşmasına xidmət edir.
Nəticələr göstərir ki, bu istiqamətdə kompleks fəaliyyətin tətbiqi – yəni məktəb psixoloqlarının, müəllimlərin və valideynlərin birgə iştirakı ilə həyata keçirilən maarifləndirmə və tənzimləmə tədbirləri – aqressiv meyllərin azalmasına mühüm təsir göstərir. İnformasiya texnologiyalarının təhlükəsiz istifadəsi barədə sistemli təhsil, media savadlılığın artırılması və emosional tənzimləmə bacarıqlarının tədrisi yeniyetmələrin psixososial adaptasiyasını gücləndirir. Beləliklə, təqdim olunan konseptual yanaşma yeniyetmələrdə aqressiv davranışların qarşısının alınması, sağlam sosial münasibətlərin və empatik ünsiyyətin formalaşması üçün praktik əsas yaradır. Bu, həm fərdi psixoloji rifahın, həm də ümumi sosial sabitliyin qorunmasında mühüm rol oynayır.
Açar sözlər: aqressiv davranış, yeniyetmə, informasiya mühiti, sosial media, profilaktika, psixoprofilaktika

---

THE IMPACT OF THE MODERN INFORMATION ENVIRONMENT ON THE AGGRESSIVE BEHAVIOR OF ADOLESCENTS AND PSYCHOPROPHYLACTIC APPROACHES

Aysel Ilyas ABBASLI
Azerbaijan State Pedagogical University
Department of Pedagogical Psychology
Orcid: https://orcid.org/0009-0006-8009-989X
E-mail: aysel.abbasli2021@mail.ru

Abstract: The development of modern information technologies has a profound impact on adolescents' social behavior, emotional regulation mechanisms, and personality formation. Digital platforms, social networks, online games, and interactive media tools have become an integral part of young people's daily lives. On one hand, these technologies contribute to the expansion of social connections, facilitate knowledge exchange, and create opportunities for creativity; on the other hand, they provide fertile ground for the emergence of aggressive tendencies and destructive behavior patterns. Adolescents' still-developing emotional stability, system of social values, and self-regulation skills make them more vulnerable to negative influences in the online environment. Numerous psychological and pedagogical studies show that continuous exposure to violent content, experiences of cyberbullying, the idealization of aggressive characters in games, and mechanisms of social comparison are among the main factors strengthening the formation of aggressive

behavior. The anonymity and decreased sense of responsibility in social networks, as well as competition and the search for validation among peers (likes, followers, etc.), increase emotional tension and reinforce aggressive response tendencies. As a result, decreased levels of empathy, impulsivity, irritability, and social isolation are observed among adolescents. These processes negatively affect not only individual psychological well-being but also the dynamics of relationships within the family and school environment.

The article analyzes adolescents’ behavioral models in the information environment from a psychological perspective, systematizes risk factors, and identifies the scientific foundations of preventive approaches. The proposed psychoprophylactic model aims to identify aggressive behavior at an early stage and prevent its development. The structure of the model distinguishes three main components: enhancing emotional literacy, developing socio-emotional learning skills, and strengthening family–school cooperation. Through emotional literacy programs, adolescents are taught to recognize, manage, and understand their own and others’ emotions. Socio-emotional learning modules, in turn, serve to foster social values such as cooperation, responsibility, and empathy.

The findings indicate that implementing complex measures in this direction—specifically, educational and regulatory activities carried out with the joint participation of school psychologists, teachers, and parents—has a significant impact on reducing aggressive tendencies. Systematic education on the safe use of information technologies, increased media literacy, and the teaching of emotional regulation skills strengthen adolescents’ psychosocial adaptation. Thus, the proposed conceptual approach provides a practical basis for preventing aggressive behaviors in adolescents, fostering healthy social relationships, and promoting empathetic communication. This plays an essential role in ensuring both individual psychological well-being and overall social stability.

Keywords: aggressive behavior, adolescent, information environment, social media, prevention, psychoprophylaxis.

ВЛИЯНИЕ СОВРЕМЕННОЙ ИНФОРМАЦИОННОЙ СРЕДЫ НА АГРЕССИВНОЕ ПОВЕДЕНИЕ ПОДРОСТКОВ И ПСИХОПРОФИЛАКТИЧЕСКИЕ ПОДХОДЫ

Айсель Ильяс АББАСЛЫ
Азербайджанский государственный педагогический университет
кафедра Педагогической психологии
Orcid: https://orcid.org/0009-0006-8009-989X
Электронная почта: aysel.abbasli2021@mail.ru

Резюме: Развитие современных информационных технологий оказывает глубокое влияние на социальное поведение подростков, механизмы эмоциональной регуляции и формирование личности. Цифровые платформы, социальные сети, онлайн-игры и интерактивные медиа стали неотъемлемой частью повседневной жизни молодого поколения. С одной стороны, эти технологии способствуют расширению социальных связей, облегчению обмена знаниями и развитию творческих способностей; с другой стороны, они создают благоприятную почву для формирования агрессивных тенденций и деструктивных форм поведения. Незрелость эмоциональной устойчивости, системы социальных ценностей и навыков саморегуляции делает подростков особенно уязвимыми к негативному воздействию онлайн-среды. Многочисленные психологические и педагогические исследования показывают, что постоянное воздействие насильственного контента, опыт кибербуллинга, идеализация агрессивных персонажей в играх и механизмы социальной конкуренции являются ключевыми факторами, усиливающими формирование агрессивного поведения. Анонимность и сниженное чувство ответственности в социальных сетях, а также конкуренция и стремление к признанию среди сверстников (лайки, количество подписчиков и др.) усиливают эмоциональное напряжение и повышают склонность к агрессивным реакциям. В результате у подростков наблюдается снижение уровня эмпатии, импульсивность, раздражительность и социальная изоляция. Эти процессы негативно отражаются не только на индивидуальном психологическом состоянии, но и на динамике взаимоотношений в семье и школьной среде.

В статье анализируются модели поведения подростков в информационной среде с психологической точки зрения, систематизируются факторы риска и определяются научные основы профилактических подходов. Предлагаемая психопрофилактическая модель направлена на раннее выявление и предупреждение агрессивного поведения. В структуре модели выделяются три основных компонента: развитие эмоциональной грамотности, формирование социально-эмоциональных навыков и укрепление сотрудничества семьи и школы. Программы по развитию эмоциональной грамотности учат подростков распознавать, управлять и понимать собственные эмоции и эмоции других людей. Модули социально-эмоционального обучения, в свою очередь, способствуют формированию таких социальных ценностей, как сотрудничество, ответственность и эмпатия.

Результаты исследования показывают, что комплексное внедрение данных мер — просветительских и регулирующих мероприятий при участии школьных психологов, педагогов и родителей — оказывает значительное влияние на снижение агрессивных тенденций. Систематическое обучение безопасному использованию информационных технологий, повышение уровня медиаграмотности и развитие навыков эмоциональной регуляции способствуют укреплению психосоциальной адаптации подростков. Таким образом, предложенный концептуальный подход создаёт практическую основу для профилактики агрессивного поведения

подростков, формирования здоровых социальных отношений и развития эмпатического общения. Это играет важную роль в обеспечении как индивидуального психологического благополучия, так и общей социальной стабильности.

Ключевые слова: агрессивное поведение, подросток, информационная среда, социальные сети, профилактика, психопрофилактика

Giriş

Müasir dövrdə informasiya texnologiyalarının həyatın bütün sahələrinə nüfuz etməsi yeniyetmələrin sosiallaşma prosesinə və psixoloji inkişafına ciddi təsir göstərməkdədir. Rəqəmsal kommunikasiya mühitində sərbəst davranış imkanlarının genişlənməsi, həmçinin nəzarətsiz məzmun istehlakı gənc fərdlərin emosional tarazlığına və davranış modellərinə birbaşa təsir edir. Xüsusilə sosial şəbəkələrdə aqressiv ünsiyyət formalarının artması, zorakı oyunların və vizual materialların populyarlaşması nəticəsində aqressiv davranış halları psixoloqlar tərəfindən yeni sosial-psixoloji problem kimi qiymətləndirilir (Anderson & Bushman, 2002; Gentile, Coyne, & Walsh, 2011).

Aparılan beynəlxalq tədqiqatlar göstərir ki, yeniyetmələrdə aqressiv meyllərin artımında rəqəmsal mühitdəki zorakı və manipulyativ məzmunlar, eləcə də sosial müqayisə və onlayn rəqabət faktorları mühüm rol oynayır (Valkenburg & Peter, 2013; Livingstone & Smith, 2014). Sosial mediada qarşılıqlı əlaqələrin anonim xarakter daşıması, empatiya hissinin zəifləməsi və emosional tənzimləmə mexanizmlərinin pozulması nəticəsində aqressiya həm virtual, həm də real sosial mühitdə müşahidə olunur (Kircaburun & Griffiths, 2019). Bu proses təkcə fərdi psixoloji sabitliyi deyil, həm də ailə və məktəb mühitində münasibətlərin harmoniyasını pozur.

Bu tədqiqatın məqsədi müasir informasiya mühitinin yeniyetmələrin aqressiv davranışlarına təsir mexanizmlərini müəyyənləşdirmək, bu təsirlərin qarşısının alınması üçün psixoprofilaktik yanaşmaları sistemləşdirməkdir. Məqalənin vəzifələrinə aşağıdakılar daxildir:

– informasiya mühitinin yeniyetmə psixikasına təsir edən sosial-psixoloji amillərin təhlili;

– aqressiv davranışın rəqəmsal məzmunlarla əlaqə mexanizmlərinin müəyyənləşdirilməsi;

– aqressiv meyllərin azaldılması üçün emosional savadlılıq və sosial-emosional öyrənməyə əsaslanan profilaktik modelin təklif olunması.

Metod

Tədqiqatın metodoloji əsasını psixoloji və pedaqoji analiz, empirik müşahidə və müqayisəli təhlil metodları təşkil etmişdir. Tədqiqat prosesi iki əsas mərhələdə aparılmışdır. Birinci mərhələdə yeniyetmələrin rəqəmsal mühitdə davranış meyllərini, aqressiv reaksiyalarını və emosional tənzimləmə bacarıqlarını qiymətləndirmək məqsədilə mövcud beynəlxalq ədəbiyyat, o cümlədən Anderson və Bushman (2002), Gentile və həmkarlarının (2011) aqressiya modelləri əsasında nəzəri təhlil həyata keçirilmişdir. İkinci mərhələdə isə sosial şəbəkələrdə və onlayn oyun platformalarında aktiv olan 12–16 yaş arası yeniyetmələrin müşahidəsi aparılmış, həmyaşıd münasibətləri və kommunikasiya formaları sosial-psixoloji aspektdə qiymətləndirilmişdir.

Məlumatların təhlili üçün keyfiyyət və kəmiyyət yanaşmaları birləşdirilmiş, sorğu və yarı-strukturlaşdırılmış müsahibə üsullarından istifadə olunmuşdur. Əldə edilən nəticələr statistik cəhətdən təhlil edilmiş, aqressiv davranış göstəriciləri ilə rəqəmsal fəaliyyət intensivliyi arasında korrelyasiya müəyyən edilmişdir. Tədqiqatın etibarlılığı müxtəlif sosial-iqtisadi təbəqələrə aid məktəblərdə aparılmış müşahidələrin müqayisəli nəticələri ilə təmin edilmişdir. Bu metodoloji yanaşma yeniyetmələrin aqressiv davranışlarının informasiya mühitində formalaşma mexanizmlərini daha dərin anlamağa və profilaktik müdaxilə modellərinin elmi əsaslarını müəyyənləşdirməyə imkan vermişdir.

İnformasiya mühitinin yeniyetmələrin davranışına təsiri

XXI əsr cəmiyyətində informasiya məkanının sürətli inkişafı yeniyetmələrin sosiallaşma prosesinin əsas təyinedici amillərindən birinə çevrilmişdir. İnternet resursları və sosial şəbəkələr gənclərin dəyərlər sisteminə, özünütəsdiq tələbatına və emosional sabitliyinə birbaşa təsir göstərir. Subrahmanyam və Šmahel (Subrahmanyam & Šmahel, 2011) qeyd edirlər ki, rəqəmsal mühit yalnız informasiya ötürmə vasitəsi deyil, həm də sosial münasibətlərin formalaşdığı virtual məkan kimi çıxış edir. Bu məkanın təsir gücü, xüsusilə yetkinlik yaşına çatmayan fərdlərdə, emosional stabilliyin formalaşmadığı mərhələdə daha güclüdür.

Tədqiqatlar göstərir ki, sosial mediada zorakı məzmunlara, təhqiramiz şərhlərə və aqressiv dilə tez-tez rast gəlmək yeniyetmələrdə emosional laqeydlik, empatiya itkisi və müdafiəvi aqressiya formalarının yaranmasına səbəb olur (Gentile, Coyne, & Walsh, 2011; Tokunaga, 2010). Bu proses zamanla davranış modellərinin normallaşmasına gətirib çıxarır və gənc fərdlərdə zorakı ünsiyyət tərzi

sosial status qazanmaq vasitəsinə çevrilir. Nəticədə, aqressiv davranış təkcə onlayn mühitdə deyil, real sosial münasibətlərdə də təkrarlanır.

Valkenburg və Peter (Valkenburg & Peter, 2013) "media təsirinə fərdi həssaslıq modeli"ndə göstərirlər ki, yeniyetmələr informasiya məzmununa qarşı fərqli dərəcədə həssasdırlar: bəzi gənclər zorakı və manipulyativ materiallara daha tez reaksiya verirlər. Bu fərqliliyin əsas səbəbi emosional tənzimləmə bacarığının səviyyəsi və ailə nəzarətinin dərəcəsidir. Kircaburun və Griffiths (Kircaburun & Griffiths, 2019) sosial mediadan həddən artıq istifadənin real sosial münasibətləri zəiflətməklə, aqressiv davranışların artmasına gətirdiyini vurğulayırlar.

Digər tərəfdən, rəqəmsal informasiya mühitindəki aqressiyanın yayılmasında sosial təzyiq, anonimlik və məsuliyyətsiz davranış faktoru da mühüm rol oynayır. Anonim ünsiyyət şəraiti aqressiv ifadələrin nəticələrinə görə məsuliyyət hissini zəiflədir, bu da aqressiyanın "psixoloji cəzasızlıq" effekti ilə güclənməsinə səbəb olur. Nəticə etibarilə, informasiya mühiti yeniyetmələrin sosial davranışını həm öyrədici, həm də destruktiv təsir mexanizmləri vasitəsilə formalaşdırır.

Yeniyetmələrdə aqressiv davranışların azaldılmasında psixoprofilaktik yanaşmalar. Aqressiv davranışın qarşısının alınması uzunmüddətli və sistemli psixoprofilaktik fəaliyyət tələb edir. Bu istiqamətdə əsas məqsəd aqressiyanın səbəblərini aradan qaldırmaq deyil, onun yaranmasına gətirən psixoloji mexanizmləri zəiflətməkdir. Anderson və Bushman (Anderson & Bushman 2002) aqressiyanın insan davranışında sosial-öyrənmə və emosional tənzimləmə prosesləri ilə sıx əlaqəli olduğunu göstərirlər. Bu səbəbdən yeniyetmələrlə aparılan psixoloji işdə əsas diqqət emosional savadlılığın inkişafına, empatiya bacarıqlarının formalaşdırılmasına və sosial məsuliyyət hissinin gücləndirilməsinə yönəldilməlidir.

Psixoprofilaktik yanaşmaların effektivliyini təmin edən əsas istiqamətlərdən biri sosial-emosional öyrənmə proqramlarıdır. Bu proqramlar vasitəsilə yeniyetmələr öz emosiyalarını tanımağı, onları idarə etməyi və konflikt vəziyyətlərində konstruktiv davranış nümayiş etdirməyi öyrənirlər. Gentile və həmkarlarının (Gentile etc., 2011) apardıqları araşdırmalar göstərir ki, aqressiv meyllərin azalmasında emosional tənzimləmə və empatiya təlimləri mühüm rol oynayır. Məktəblərdə tətbiq olunan bu cür proqramlar davranış pozuntularının qarşısını almaqla yanaşı, psixoloji rifah səviyyəsini də artırır.

Ailənin və məktəbin qarşılıqlı əməkdaşlığı da aqressiv davranışların profilaktikasında əsas amildir. Əlixanova (Əlixanova, 2021) vurğulayır ki, ailədaxili münasibətlərin harmoniyası və sosial nəzarət mexanizmlərinin mövcudluğu uşaqlarda və yeniyetmələrdə davranış pozuntularının qarşısını almaqda mühüm rol oynayır. Müasir informasiya dövründə bu əməkdaşlıq həm onlayn, həm də oflayn tədris mühitində eyni dərəcədə əhəmiyyətlidir.

Kraly və Demetrovics (Kraly & Demetrovics 2014) göstərirlər ki, kompüter oyunları və onlayn platformalarda davranış tənzimlənməsinin öyrədilməsi psixoprofilaktikanın yeni istiqamətidir. Bu cür yanaşmalar yeniyetmələrdə özünənəzarət, məsuliyyət və təhlükəli məzmunlara qarşı dayanıqlılıq kimi xüsusiyyətləri inkişaf etdirir. Bununla yanaşı, psixoloji xidmətlərdə fərdi məsləhət sessiyaları və qrup terapiyaları da aqressiyanın azalmasına real təsir göstərir. Beləliklə, yeniyetmələrin aqressiv davranışlarının qarşısının alınması yalnız qadağa və nəzarət mexanizmləri ilə deyil, həm də onların emosional və sosial inkişafını dəstəkləyən kompleks psixoprofilaktik model vasitəsilə mümkündür. Bu modeldə ailə, məktəb, psixoloq və informasiya mühiti arasında qarşılıqlı əlaqə mühüm əhəmiyyət daşıyır.

Nəticə və təkliflər

Aparılan tədqiqatlar göstərir ki, müasir informasiya mühitinin yeniyetmələrə təsiri çoxqatlı və ziddiyyətlidir. Rəqəmsal texnologiyalar onların dünyagörüşünü, biliklərə çıxış imkanını və ünsiyyət dairəsini genişləndirsə də, nəzarətsiz informasiya axını bəzən emosional sabitliyi pozur və davranış reaksiyalarını dəyişdirir. Sosial şəbəkələrdə zorakı paylaşımlar, aqressiv oyunlar və təhqiramiz ifadələrin normallaşması nəticəsində yeniyetmələrdə empatiya hissi zəifləyir, emosional gərginlik artır. Onlayn rəqabət, bəyənilmə tələbi və başqaları ilə müqayisə isə özünəinamın azalmasına və mənfi özünüdərkin formalaşmasına gətirib çıxarır. Beləliklə, informasiya mühitinin təsiri həm konstruktiv, həm də destruktiv ola bilər və bu, uşağın sosial mühitindəki dəstək səviyyəsindən birbaşa asılıdır.

Tədqiqat nəticələri bir daha təsdiq edir ki, aqressiv davranışın qarşısını almaq yalnız fərdi səviyyədə deyil, həm də ailə və məktəb mühitində koordinasiyalı fəaliyyətlə mümkündür. Profilaktik tədbirlər sistemli, mərhələli və tərbiyə yönümlü olmalıdır. Burada məqsəd cəzalandırmaq deyil, davranışın kök səbəblərini anlamaq və emosional tənzimləmə bacarığını inkişaf etdirməkdir. Aşağıdakı istiqamətlər bu baxımdan daha səmərəli hesab olunur:

1. Emosional savadlılıq təlimləri – yeniyetmələrə öz hisslərini düzgün tanımaq, idarə etmək və sosial vəziyyətlərdə adekvat reaksiya verməyi öyrədir. Belə təlimlərdə iştirak edən uşaqlar impulsiv davranışlarını daha asan tənzimləyir və konfliktlərdən uzaq durmağı bacarırlar.
2. Sosial-emosional öyrənmə proqramları – empatiya, qarşılıqlı hörmət, əməkdaşlıq və məsuliyyət kimi sosial dəyərləri gücləndirir. Bu proqramlar sinif daxilində pozitiv mühit yaradır, zorakılıq hallarının qarşısını alır və münasibətlərin keyfiyyətini yüksəldir.
3. Ailə və məktəb əməkdaşlığı – uşağın rəqəmsal fəaliyyətinə nəzarət, vaxt bölgüsü və davranış qaydalarının tənzimlənməsi baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır. Valideyn və müəllim arasında qarşılıqlı əlaqə uşağın onlayn mühitdəki risklərlə daha asan mübarizə aparmasına kömək edir.
4. Psixoloji məsləhət və qrup terapiyası – aqressiv meyllərin fərdi səviyyədə tənzimlənməsi və sosial adaptasiyanın gücləndirilməsi üçün effektiv vasitədir. Belə proqramlar uşaqlara öz hisslərini ifadə etməyi, başqalarını dinləməyi və alternativ davranış formaları seçməyi öyrədir.

Bütün bu tədbirlər yalnız bir istiqamətdə deyil, bir-birini tamamlayan şəkildə həyata keçirilməlidir. Dövlət və ictimai təşkilatlar tərəfindən media savadlılığın artırılması, təhlükəsiz internet istifadəsi və onlayn etik davranış qaydalarının təbliği bu prosesin mühüm hissəsidir. Həmçinin sosial platformalarda uşaqlara zərərli məzmunun məhdudlaşdırılması, filtrasiya mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsi və maarifləndirici kampaniyaların təşkili də vacibdir.

Ümumiləşdirsək, yeniyetmələrin aqressiv davranışlarının informasiya mühitindən qaynaqlanan risklərini aradan qaldırmaq üçün kompleks, çoxsəviyyəli yanaşma zəruridir. Psixoprofilaktik modelin əsas məqsədi aqressiyanı cəza ilə deyil, maarifləndirmə, emosional tənzimləmə və sosial dəstək vasitəsilə idarə etməkdir. Uzunmüddətli dövrdə belə yanaşma gənclərdə empatiya, özünüdərk və sosial məsuliyyət hissinin formalaşmasına, cəmiyyət daxilində isə daha sağlam psixoloji mühitin bərqərar olmasına şərait yaradır.

ƏDƏBIYYAT SIYAHISI:

1. Anderson, C. A., & Bushman, B. J. (2002). Human aggression. Annual Review of Psychology, 53(1), 27–51. https://doi.org/10.1146/annurev.psych.53.100901.135231
2. Craig, W. M., Boniel-Nissim, M., & King, N. (2020). Social media use and cyber-aggression: A longitudinal analysis of youth in 40 countries. Computers in Human Behavior, 104, 106–125. https://doi.org/10.1016/j.chb.2019.106315
3. Gentile, D. A., Coyne, S., & Walsh, D. A. (2011). Media violence, physical aggression, and relational aggression in school-age children: A short-term longitudinal study. Aggressive Behavior, 37(2), 193–206. https://doi.org/10.1002/ab.20380
4. Kircaburun, K., & Griffiths, M. D. (2019). Problematic Instagram use: The role of perceived feeling of presence and escapism. International Journal of Mental Health and Addiction, 17(4), 909–923. https://doi.org/10.1007/s11469-018-9899-7
5. Király, O., Urbán, R., Griffiths, M. D., Ágoston, C., Nagygyörgy, K., Kökönyei, G., & Demetrovics, Z. (2014). Problematic gaming behavior and personality traits among adolescents. Journal of Behavioral Addictions, 3(1), 44–49. https://doi.org/10.1556/JBA.3.2014.4
6. Livingstone, S., & Smith, P. K. (2014). Annual research review: Harms experienced by child users of online and mobile technologies: The nature, prevalence and management of sexual and aggressive risks in the digital age. Journal of Child Psychology and Psychiatry, 55(6), 635–654. https://doi.org/10.1111/jcpp.12197
7. Subrahmanyam, K., & Šmahel, D. (2011). Digital youth: The role of media in development. New York: Springer. https://doi.org/10.1007/978-1-4419-6278-5
8. Tokunaga, R. S. (2010). Following you home from school: A critical review and synthesis of research on cyberbullying victimization. Computers in Human Behavior, 26(3), 277–287. https://doi.org/10.1016/j.chb.2009.11.014
9. Valkenburg, P. M., & Peter, J. (2013). The differential susceptibility to media effects model. Journal of Communication, 63(2), 221–243. https://doi.org/10.1111/jcom.12024
10. Əlixanova, G. H. (2021). Yeniyetmələrdə davranış pozuntularının təzahür xüsusiyyətləri. Musiqi elmi, mədəniyyəti və təhsilinin aktual problemləri, 1, 55–60. Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti.

DOİ: 10.32010/CCXW5086

MƏHKUMLARDA EMOSİONAL İNTELLEKTİN GENDER XÜSUSİYYƏTLƏRİ

Aytən İlham ALIŞANLI
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-0706-550X
E-mail: alishanli.aytan.ilham@bsu.edu.az

Xülasə: Təqdim olunan məqalədə məhkumların emosional zəkasının gender xüsusiyyətləri kontekstində öyrənilməsi məsələsi araşdırılır. Eyni zamanda, müxtəlif modellər çərçivəsində emosional zəkanın struktur komponentləri təhlil edilmiş, eləcə də gender fərqləri şərh edilmişdir. Psixoloji tədqiqatlarda və penitensiar təcrübədə emosional zəkanın genderə xas xüsusiyyətlərinin nəzərə alınması təkcə nəzəri deyil, həm də tətbiqi əhəmiyyət kəsb edir və məhkumların uğurlu reinteqrasiyası üçün elmi və metodoloji əsas yaradır. Məqalədə empatiya sahəsində kişilər və qadınlar arasında fərqlərin müəyyən edilməsinə həsr olunmuş tədqiqatlara xüsusi diqqət yetirilir. Gender fərqlərinin məhkumların emosional inkişaf səviyyəsinə, onların cinayətkar davranışlarına və sosial qarşılıqlı əlaqələrin xüsusiyyətlərinə təsiri təhlili aparılmışdır. Penitensiar təcrübə çərçivəsində məhkumlar üçün emosional zəka səviyyələri və gender xüsusiyyətləri nəzərə alınmaqla islah proqramlarının hazırlanmasının zəruriliyi vurğulanır. Bundan əlavə, emosional zəkanın inkişafi üçün proqramların tətbiqinin aqressivliyin azalmasına, münaqişələrin həllinin konstruktiv yollarının formalaşmasına və reabilitasiya tədbirlərinin effektivliyinin artmasına töhfə verdiyi vurğulanır. Bu cür proqramlara psixodiaqnostika, qrup təlimləri, fərdi məsləhətləşmələr və dəyişikliklərin sistematik monitorinqi daxil ola bilər ki, bu da məhkumların şəxsi və emosional çatışmazlıqları ilə işləməyə kompleks yanaşma təmin edir. Bu tədbirlərin praktik tətbiqi təkcə emosional sahədəki problemli təzahürləri düzəltməyə deyil, həm də məhkumlar arasında sosial cəhətdən məqbul davranış modellərini formalaşdırmağa imkan verir. Beləliklə, emosional zəkanın inkişafi üçün proqramların islah müəssisələrinə inteqrasiyası uğurlu yenidən sosiallaşma və residivizm səviyyəsinin azaldılması üçün vacib şərt hesab edilə bilər.
Açar sözlər: emosional intellekt (Eİ), emosional intellektin modelləri, gender fərqləri, empatiya.

ГЕНДЕРНЫЕ ОСОБЕННОСТИ ЭМОЦИОНАЛЬНОГО ИНТЕЛЛЕКТА У ОСУЖДЁННЫХ

Айтен Ильхам АЛЫШАНЛЫ
Бакинский Государственный Университет
E-mail: alishanli.aytan.ilham@bsu.edu.az

Резюме: В представленной статье рассматривается вопрос изучения эмоционального интеллекта осуждённых в контексте гендерных особенностей. Одновременно проанализированы структурные компоненты эмоционального интеллекта в рамках различных моделей, а также интерпретированы гендерные различия. Учёт гендерных особенностей эмоционального интеллекта в психологических исследованиях и пенитенциарной практике обладает не только теоретической, но и прикладной значимостью, формируя научно-методологическую базу для успешной реинтеграции осуждённых. Особое внимание в статье уделено исследованиям, посвящённым выявлению различий между мужчинами и женщинами в сфере эмпатии. Проведён анализ влияния гендерных различий на уровень эмоционального развития осуждённых, их преступное поведение и специфику социальных взаимодействий. В рамках пенитенциарной практики подчёркивается необходимость разработки коррекционных программ для осуждённых с учётом уровня их эмоционального интеллекта и гендерных особенностей. Дополнительно акцентируется, что внедрение программ по развитию эмоционального интеллекта способствует снижению агрессивности, формированию конструктивных способов разрешения конфликтов и повышению эффективности реабилитационных мер. Такие программы могут включать психодиагностику, групповые тренинги, индивидуальные консультации и систематический мониторинг изменений, что обеспечивает комплексный подход к работе с личностными и эмоциональными дефицитами осуждённых. Практическая реализация данных мер позволяет не только корректировать проблемные проявления в эмоциональной сфере, но и формировать у осуждённых социально приемлемые модели поведения. Таким образом, интеграция программ по развитию эмоционального интеллекта в исправительные учреждения может рассматриваться как важное условие успешной ресоциализации и снижения уровня рецидивной преступности.
Ключевые слова: эмоциональный интеллект (ЭИ), модели эмоционального интеллекта, гендерные различия, эмпатия.

GENDER CHARACTERİSTİCS OF EMOTİONAL İNTELLİGENCE İN CONVİCTS

Aytan Ilham ALISHANLI
Baku State University
E-mail: alishanli.aytan.ilham@bsu.edu.az

Abstract: The presented article examines the issue of studying the emotional intelligence of convicts in the context of gender characteristics. At the same time, the structural components of emotional intelligence within the framework of various models have been analyzed, as well as gender differences have been interpreted. The consideration of gender-specific features of emotional intelligence in psychological research and penitentiary practice possesses not only theoretical but also applied significance, forming a scientific and methodological basis for the successful reintegration of convicts. Special attention in the article is given to studies devoted to identifying differences between men and women in the sphere of empathy. An analysis has been carried out of the influence of gender differences on the level of emotional development of convicts, their criminal behavior, and the specifics of social interactions. Within the framework of penitentiary practice, the necessity of developing correctional programs for convicts, taking into account their level of emotional intelligence and gender characteristics, is emphasized. Additionally, it is emphasized that the introduction of programs for the development of emotional intelligence contributes to the reduction of aggressiveness, the formation of constructive ways of resolving conflicts, and the increase in the effectiveness of rehabilitation measures. Such programs may include psychodiagnostics, group trainings, individual consultations, and systematic monitoring of changes, which ensures a comprehensive approach to working with the personal and emotional deficits of convicts. The practical implementation of these measures makes it possible not only to correct problematic manifestations in the emotional sphere, but also to form socially acceptable models of behavior among convicts. Thus, the integration of programs for the development of emotional intelligence into correctional institutions can be considered as an important condition for successful resocialization and the reduction of the level of recidivism.
Keywords: emotional intelligence (EI), models of emotional intelligence, gender differences, empathy

Giriş

Psixologiya sahəsində aparılan müasir tədqiqatlarda özünəməxsus yer tutan emosional intellekt (Eİ) anlayışı insan davranışlarının başa düşülməsi, analiz edilməsi və şəxsiyyətlərarası əlaqələrin sağlam, uğurlu şəkildə qurulması baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Eİ-nin xüsusiyyətlərinin öyrənilməsi yalnız gündəlik və peşəkar fəaliyyət üçün deyil, həmçinin ekstremal şəraitlərdə, cəzaçəkmə müəssisələrində də vacibdir. Məhkumların emosinal bacarıqlarının öyrənilməsi onların sosial münasibətlərini, qrup daxilində davranışlarını daha yaxşı anlamağa imkan verir. Xüsusilə emosional intellektin müxtəlif xüsusiyyətlərinin araşdırılması penitensiar psixologiyada məhkumların sosial adaptasiyası, cəmiyyətə reinteqrasiyası baxımından əhəmiyyət kəsb edir, psixoloji rifahı artırır.

Eİ-nin xüsusiyyətlərinə kifayət qədər geniş amillər təsir edir. Bunlar arasında gender fərqləri əhəmiyyətli rol oynayır. Gender fərqləri qadın və kişi məhkumların empatiya səviyyəsi, emosional özünüifadəsi və davranış tərzində özünü göstərir. Qadın və kişi məhkumların Eİ-ləri arasında fərqlilikləri tədqiq etmək nəzəri əhəmiyyət kəsb etməklə yanaşı penitensiar psixologiyanın praktik istiqamətində məhkumların davranış modellərini anlamağa, islah prosesində effektiv nəticələr əldə etməyə xidmət edir. Bu fərqliliklərin nəzərə alınması islah və reabilitasiya proqramlarını fərdiləşdirmək, həmçinin penitensiar müəssisələrə sosial adaptasiyanı dəstəkləmək baxımından vacibdir.

Nəzəriyyə

XX əsrin sonlarında elmi terminologiyaya daxil olan və məhşurlaşan Eİ anlayışı psixoloji tədqiqatların əsas istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir. Sonrakı illərdə bu anlayış elmi araşdırmalar vasitəsilə genişləndirilmiş, fərqli nəzəri modellərdə öyrənilmiş və struktur komponentləri üzrə təhlil olunmağa başlamışdır. Məlum olmuşdur ki, güclü emosional intellektə malik şəxslər cəmiyyət tərəfindən əksər hallarda yüksək dəyərləndirilir. Belə insanlar sosial münasibətlərdə davranışlarını səmərəli idarə edir, başqalarının hiss və düşüncələrini nəzərə alaraq onlara hörmətlə yanaşmağı bacarırlar. Eyni zamanda, onlar öz motivasiyalarını tənzimləyə bilir və ətrafındakıları ruhlandırmaq, dəstək olmaq imkanına sahib olur. İnsanın psixi sağlamlığının qorunmasına təsir göstərən, stressdən müdafiə və adaptasiya funksiyalarını yerinə yetirən, şəxsiyyətlərarası münasibətləri optimallaşdıran Eİ zamanla yalnız nəzəri deyil, həm də tətbiqi psixologiyanın müxtəlif istiqamətlərində öyrənilməyə başlandı. Xüsusilə Hüquq psixologiyası çərçivəsində Penitensiar müəssisələrdə məhkumlarda Eİ-nin öyrənilməsi onların çətin şəraitli mühitə adaptasiyası, islahı və gələcək həyata hazırlanması da müsbət dəyişikliklərə səbəb olan amil kimi qiymətləndirilir.

Kişi və qadın məhkumlarda Eİ-nin formalaşma və təzahür formaları gender aspektinə görə fərqlənə bilər ki, bu da empatiya qabiliyyəti, emosional vəziyyətlərin dərki və idarə olunmasında diqqətəlayiq nəticələr ortaya qoyur. Bu baxımdan psixoloji ədəbiyyatda Eİ-nin nəzəri əsaslarının, qabiliyyətlər və qarışıq modellərinin təhlili, onun hansı tərkib hissələrindən ibarət olduğunu və struktur komponentlərini açıqlamağa imkan verir.

Eİ-nin ilk elmi modeli olan Qabiliyyətlər modeli C.Mayer və P. Saloveyin adı ilə bağlıdır. Emosional intellekt anlayışı ilk dəfə geniş məzmunda müəlliflərin yazdığı konseptual məqalədə əsaslandırılmışdır (Mayer & Salovey, 1990). Bu məqalədə emosiya sahəsindəki ideyalar sistemləşdirilib, bəzi insanların emosional səviyyədə başqalarına nisbətən daha intellektual ola biləcəkləri vurğulanıb. Müəlliflərin fikrincə emosional intellektuallığa malik insanlar qeyri-sabit vəziyyətlərin öhdəsindən daha bacarıqla gəlməlidirlər. C.Mayer və P.Salovey tədqiqatlarının nəticəsi olaraq Eİ-nin strukturuna ilk növbədə üç qrup komponenti (qabiliyyəti) daxil etsələr də 1997-ci ildə təkmilləşdirdikləri modeldə dörd qrup komponent (emosiyaları qavrama,dəyərləndirmə; emosiyalardan istifadə; emosiyaları anlama və emosiyaları dərk olunmuş tənzimləməsi) fərqləndirilmişdir.

Eİ modellərinin digər təsnifatına qarışıq modellər aiddir ki, ilk modeldən fərqli olaraq burada emosional intellektə yalnız əqli yox, şəxsi keyfiyyətlərin də birləşməsi kimi baxılır. Bu modellərdən ən məşhurları D.Qoulmen, R.Bar-Onun müəllifləri olduqları yanaşmalardır.

Xarici tədqiqatlarda emosional intellekt fenomeninə maraq D. Qoulmenin 1990-cı illərdə nəşr etdiyi bir sıra işləri ilə bağlı artmışdır. Xüsusilə müəllifi olduğu "Emosional intellekt"(1995) kitabı anlayışı daha da məhşurlaşdırdı. Onun elmi əsərlərində göstərilmişdir ki, yüksək səviyyəli emosional intellektə malik insanlara iki əsas bacarıq qrupu xasdır: biri şəxsi bacarıqlar – özünü idarəetmə və emosional tənzimləmə, digəri isə sosial bacarıqlar – ətrafdakılarla münasibətləri səmərəli qurmaq və idarə etmək imkanlarını təmin edən bacarıqlardır. D. Qoulmen emosional intellektin strukturunu ilkin olaraq beş əsas komponentə bölmüşdür. Daha sonra o, emosional səriştə (kompetentlik) modeli çərçivəsində bu strukturu yenidən işləyərək təkmilləşdirmişdir.

Emosional intellektin müxtəlif modellərindəki struktur komponentlər fərqli yanaşmalarla təsnif edilmişdir. Bu fərqliliklər, emosional intellekti araşdırarkən həm nəzəri, həm praktik baxımdan əhəmiyyət kəsb edir (cədvəl 1).

Cədvəl 1.

Emosional intellektin struktur komponentləri

C.Mayer, P.Salovey	D.Qoulmen	R.Bar-On
• emosiyaları qavrama • emosiyalardan istifadə • emosiyaları anlama • emosiyaların dərk olunmuş tənzimlənməsi	• emosional vəziyyətlərin dərki və adlandırılması • emosional vəziyyətlərin idarə olunması • özünütəhrik • digərlərinin emosiyalarını anlama; • şəxsiyyətlərarası münasibətə daxil olmaq	• şəxsiyyətdaxili bacarıqlar • şəxsiyyətlərarası bacarıqlar • adaptivlik • stressi tənzimləmə • ümumi əhval

Məhkumlarla aparılan tədqiqatlarda Eİ-nin stressi tənzimləmə və şəxsiyyətlərarası sfera göstəriciləri diqqət mərkəzinə çevrilmişdir. Bu baxımdan gender fərqliliklərinin təhlili üçün ən uyğun nəzəri əsas qarışıq modellər hesab oluna bilər.

Qarışıq modellər həm koqnitiv, həm də şəxsi və motivasiya yönümlü xüsusiyyətləri əhatə edir. Bu xüsusiyyətlər onların real həyata adaptasiya və çətinliklərin öhdəsindən gəlmə prosesləri ilə sıx əlaqəli olmasını təmin edir. Emosional intellektin qarışıq modelləri geniş müxtəliflik göstərir və əsas fərqlilik onlara daxil edilən şəxsi xüsusiyyətlərin tərkibi ilə müəyyən olunur.

Ruven Bar-Onun yanaşması, emosional intellektin fərdin gündəlik həyatına uyğunlaşmasını və sosial münasibətlərdə effektiv fəaliyyət göstərməsini təmin etməsi prinsipi üzərində qurulub. R. Bar-On Eİ-yə emosional, şəxsi və sosial bacarıqların cəmi kimi tərif vermişdir. (R.Bar-On, 2000) R. Bar-Onun fərqli beş göstərici üzrə bacarıqları özündə ehtiva edən Eİ modeli kişi və qadınların emosional intellektində fərqli psixoloji xüsusiyyətləri öyrənməyə geniş imkan yaradır. Təsadüfi deyil ki, məhkumlarda şəxsiyyətlərarası sferadakı fərqlər daha çox nəzəri təhlil və tədqiqatların predmeti olmuşdur. Modeldə şəxsiyyətlərarası bacarıqlara – empatiya (ətrafdakıların hisslərini duyma və anlama), sosial məsuliyyət (özünü müəyyən bir qrupa aid etmək, qrupun digər üzvləri ilə konstruktiv dialoqa açıq olmaq), şəxsiyyətlərarası münasibət (faydalı qarşılıqlı əlaqələr qurma) aid edilir.

Empatiya (yunan dilində em – "daxilə istiqamət", pathos –əzaba yaxın güclü və dərin hiss) emosional intellektin göstəricilərindən biridir. İnsanın bu emosional xüsusiyyəti ünsiyyət zamanı bir-birini qəbul etməkdə və qarşılıqlı anlaşmanın yaranmasında böyük rol oynayır. Empatiya səviyyəsi genderə görə əhəmiyyətli fərqliliklər nümayiş etdirir.

Empatiya sosial koqnitiv proseslərin ən mürəkkəb formalarından biri kimi qəbul olunur və fərdin həm idrak, həm də emosional sferasında paralel fəaliyyət göstərir. O, yalnız başqasının hisslərini intuitiv şəkildə duymaqla məhdudlaşmır, həm də həmin emosional vəziyyəti şüurlu olaraq anlama və adekvat reaksiya vermə bacarığını özündə birləşdirir. Müasir psixoloji nəzəriyyələr empatiyanı həm affektiv, həm də koqnitiv komponentlərin sintezi kimi qiymətləndirir: bir tərəfdən başqasının emosional təcrübəsini "hiss etmə", digər tərəfdən isə bu təcrübəni intellektual səviyyədə şərh etmə qabiliyyəti. Empatiya səviyyəsinin yüksək olması şəxsin sosial adaptasiyasını asanlaşdırır, destruktiv meyllərin qarşısını alır. Beləliklə, empatiya emosional intellektin yalnız mühüm elementi deyil, həm də sosial davranışın tənzimlənməsində açar mexanizm kimi nəzərdən keçirilir.

Empatiya iki formada – canıyananlıq və həssaslıq şəklində üzə çıxa bilər. Canıyananlıq subyekt tərəfindən digər insanın hisslərini yaşamaqdır. Həssaslıq isə digər insanın bədbəxtliyinə şərik olmaq, diqqət göstərməkdir. Bunlardan birincisi daha çox keçmiş təcrübəyə əsaslanır və şəxsi rifahla, şəxsi maraqla bağlıdır; ikincisi isə digər insanın çətin vəziyyətinin dərkinə əsaslanır və onun ehtiyacları, maraqları ilə bağlıdır. Buna görə də, canıyananlıq həssaslığa nisbətən daha impulsiv, daha intensivdir.

Psixoloji tədqiqatlarda qadınların empatiya qabiliyyətinin kişilərlə müqayisədə daha yüksək olduğu tez-tez vurğulanır. Kişilərdə empatiya göstəricilərinin nisbətən aşağı olması və emosional ifadəliliyin məhdudluğu ənənəvi gender rollarının təsiri ilə izah edilir. Belə ki, kişilər başqalarının onları həddindən artıq emosional yaxud empatik şəxs kimi qəbul etmələrini istəmirlər. Bu yanaşma bir çox mədəniyyətlərdə sosiallaşma proseslərinin nəticəsi kimi qiymətləndirilir: oğlan uşaqlarının erkən yaşlardan emosional reaksiyalarını idarə etməyə təşviq olunması, emosional həssaslığın zəiflik əlaməti kimi təqdim edilməsi sonradan onların empatiya qabiliyyətinə təsir göstərir. Müasir psixoloji araşdırmalar da göstərir ki, gender fərqləri təkcə bioloji xüsusiyyətləri ilə deyil, həm də sosial-mədəni faktorlarla müəyyən olunur. Bu səbəbdən qadınların empatiyada üstün olması onların sosial münasibətlərdə emosional həssaslıq və başqalarının vəziyyətini daha tez dərk etməyə meylləri ilə əlaqələndirilir.

N.Eisenberq və R.Lennonun empatiya və emosional sahədə gender fərqlilikləri ilə bağlı araşdırmaları göstərdi ki, empirik tədqiqatların nəticələri ölçmə metodundan asılıdır. Özünüqiymətləndirmə şkalalarında qadınlar kişilərə nisbətən əhəmiyyətli dərəcədə yüksək nəticə göstərmişdilər. Laborator şəraitdə isə qeyd olunan davranışlarda cinslərarası fərq nisbətən zəif dərəcədə müşahidə olunmuşdur. Fizioloji göstəricilərdə isə, demək olar ki, fərq aşkarlanmamışdır. Bu da bioloji əsasda ciddi müxtəlifliyin olmadığını sübut etmişdir (Eisenberg & Lennon, 1983).

C.Tavris empatiyanın dəyişməz, sabit bir psixoloji xüsusiyyət olması fikrini inkar edir, onun əsasən sosial və situativ şərtlərdən asılı olmasını vurğulayırdı. Cəmiyyətin qadınlardan daha çox emosionallıq, dinləmə, başqalarının hisslərini nəzərə almaq gözləntisi, empatiyanı onların sosial rolunun ayrılmaz hissəsinə çevirib (Tavris, 1992). Empatiya qadınlarda daha çox inkişaf etmiş kimi görünə bilər, lakin bu fərq onların psixoloji "təbiətindən" daha çox sosial-mədəni şərtlərlə bağlıdır. Bu yanaşma empatiyanın dinamik xarakterini və onun şəraitdən asılı olaraq dəyişə bilməsini göstərir.

Empatiyanın bioloji əsasları və gender fərqliliklərinə dair mühüm nəticələrin əldə edildiyi tədqiqatlardan biri Derntl və əməkdaşları tərəfindən keçirilmişdir. Tədqiqatda empatiya çoxölçülü bir qabiliyyət kimi təqdim edilmiş, cinsiyyətin ona müxtəlif aspektdən təsir göstərə biləcəyi müəyyənləşdirilmişdir. İyirmi dörd qadın və kişi iştirakçıda emosiyaları tanıma, perspektivləri qavrama və affektiv reaksiyalar öyrənilmiş, özünüqiymətləndirmə sorğuları, funksional maqnit rezonans tomoqrafiyası üzrə nəticələr əldə edilmişdir (Derntl et al.2010). Qadınlarda folikulyar fazada amiqdala aktivliyinin artması hormonol təsirin sosial həssaslıq və emosional reaksiya ilə əlaqəli olduğu müəyyən edilmişdir ki, bu da empatiyanın neyrobioloji əsaslarının mövcudluğunu təsdiqləyirdi.

Emosional intellekt və onun struktur komponentlərinin öyrənilməsi üçün aparılan tədqiqatlarda gender fərqliliklərinin müəyyən edilməsi penitensiar psixologiyada bu istiqamətdə tədqiqatların keçirilməsi zərurəti yaratmışdır.

Cornell D.P. tərəfindən aparılan tədqiqat Florida ştatının həbsxanalarında keçirilmiş və burada məhkumların emosional intellekti cinsiyyət faktoru üzrə müqayisə olunmuşdur. Nəticələr göstərmişdir ki, qadın məhkumlar emosional intellektin müxtəlif komponentlərində, xüsusilə empatiya, emosional

məlumatın qavranması və özünü tənzimləmə sahələrində kişilərə nisbətən daha yüksək bacarıqlar nümayiş etdiriblər. Bu fərqliliklər həm ümumi EQ (Emotional Quotient) nəticələrində, həm də spesifik altkomponentlərdə əhəmiyyətli olmuşdur(Cornell, 2003).

Eİ-nin aşağı səviyyədə olması aqressiya, qəddarlıqla əlaqələndirilir. Empatiyanın azalması məhkumlarda sosial siqnalların düzgün şərhini çətinləşdirir ki, bu da aqressiv reaksiya ehtimalını artırır. Empatiya yoxluğunu cinayətə meylliliyi formalaşdıran digər psixoloji, iqtisadi, sosial amillərlə birgə təsir göstərən bir faktor kimi nəzərə almaq lazımdır.

Cinayətkarlarda Eİ-nin əhəmiyyətli şəkildə çatışmazlığı qeyd olunur ki, buda cəzaçəkmə təcrübələri olmasına baxmayaraq onlar tərəfindən ağır cinayətlərin təkrar törədilməsinə səbəb ola bilir (Aucoin, 2005). Residivin mexanizmlərində yalnız sosial-iqtisadi və hüquqi faktorlar deyil, eyni zamanda fərdin emosional-psixoloji resursları da həlledici rol oynayır. Aşağı EQ səviyyəsi olan şəxslər öz daxili gərginliklərini adekvat şəkildə tənzimləyə bilmir, emosional impulsları davranışa nəzarəti zəiflədir və nəticədə cinayətkar fəaliyyətin təkrarına zəmin yaradır

Məhkumların Eİ-si onların daxili psixoloji vəziyyətini anlamaqdan savayı törədilən cinayətin xarakterinin başa düşülməsində də əhəmiyyətli rol oynayır. Penitensiar müəssisələrdə tamahkar və zorakı cinayətlərə görə məhkum olunmuş kişilərlə aparılan tədqiqatlar onların emosional intellekt səviyyəsində ciddi fərqlərin olduğunu meydana çıxarır. Zorakı məhkumlarda Eİ-nin səviyyəsi tamahkar cinayətkarlarla müqayisədə daha aşağıdır. Həmçinin müəyyən edilmişdir ki, heç vaxt cinayət törətməyən, kriminal həyatdan uzaq olan şəxslərin Eİ səviyyəsi məhkumluğu olanlardan daha yüksəkdir (Pechersky et.,2010).

Məhkum qadınlarda Eİ-ə dair tədqiqatlar azsaylıdır. P.S.Nikitin və S.N.Borisova müəyyən ediblər ki, cəzaçəkmə müəssisələrində gündəlik stress keçirən qadın məhkumlar "mənfi genişlənmiş" emosional diapazona və bununla əlaqəli azadlıqda olan qadınlarla müqayisədə daha yüksək emosional intellekt səviyyəsinə malik olurlar (Nikitin &Borisova, 2012). Qadın məhkumların emosional intellekt göstəriciləri məhkumların törətdikləri cinayətin xarakteri və cəzaçəkmə müəssisələrində (CÇM) olduqları müddətdən asılı olaraq fərqli nəticələr göstərə bilir. CÇM yeni daxil olmuş qadın məhkumlarda emosional tənzimetmə və emosiyaları anlama bacarıqlarında zəif göstəricilər müşahidə edildiyi halda, üç ildən artıq məhkumluq həyatından sonra adaptasiya prosesi nəticəsində göstəricilərdə artma müşahidə olunmuş, qadın məhkumların emosional-impulsiv və emosional rigid tipləri fərqləndirilmişdir (Pozdnyakov et., 2021). Əldə edilən nəticələr CÇM-də mərhələli reabilitasiya proqramlarının zəruriliyini göstərdi. CÇM-nə yeni daxil olan məhkumlarda emosional tənzimetmə və empatiya bacarıqlarının artırılması, uzunmüddət cəza çəkən məhkumlarda sosial bacarıqlarının inkişaf etdirilməsinə yönəlmiş reabilitasiya proqramları həyata keçirilməlidir.

Penitensiar müəssisələrdə həyata keçirilən tədqiqatlar bir daha sübut edir ki, qadın və kişi məhkumların emosional sferası tənzimetmə və ifadəlilik mexanizmləri baxımından olduqca fərqlidir. Bu fərqlilik həm cinayətkar davranış motivasiyası, həm də cəzaçəkmə müəssisəsinə adaptasiya prosesində mühüm rol oynayır. Belə ki, kişi məhkumların cinayət əməlinə səbəb olan faktorlar daha çox struktur və davranış yönümlüdür.

Qadın məhkumlarda Eİ-nin empatiya və emosional ifadəlilik aspektləri kişi məhkumlara nisbətən inkişaf etmiş şəkildə təzahür edir. Lakin onlarda stressli şərait, yaşanılan ağır təcrübənin təsiri altında emosional sabitliyin qorunması daha da çətinləşir. Kişi məhkumlarda emosiyaların idarə edilməsində zəiflik, impulsiv davranışa meyllilik daha qabarıq şəkildə özünü göstərir.

CÇM-də məhkumların emosional sferasında müşahidə olunan çatışmazlıqlar onlarda aqressiv meyillərə, münaqişəli davranış modellərinə və şəxsiyyətlərarası münasibətdə dissharmaniyaya gətirib çıxa bilir. Məhkumların bir qismi emosional təcrübələrini tanımaqda çətinlik çəkir, bu isə onların davranışlarında qeyri-adekvat reaksiyalara səbəb olur. Belə şəxslər emosional vəziyyətlərini şifahi ifadə etməkdə, daxili gərginliklərini konstruktiv yollarla azaltmaqda çətinliklərlə üzləşirlər. Bu da öz növbəsində, onların aqressiv davranışa meylliliyini artırır və münaqişələrin həllində zorakı üsullara üstünlük vermələrinə zəmin yaradır. Emosional təcrübələri tanımamaq və idarə edə bilməmək həm də empatiya səviyyəsinin aşağı olması ilə müşayiət olunur ki, bu da digər məhkumlarla münasibətlərdə anlaşılmazlıqlara və sosial təcrid hallarına səbəb olur. Nəticədə penitensiar mühitdə adaptasiya prosesinin çətinləşməsi və islaholma imkanlarının məhdudlaşması müşahidə edilir.

Məhkumların emosional intellektinin öyrənilməsi onların psixoloji vəziyyətinin daha dərindən dərk edilməsinə zəmin yaratmaqla, məhkumların islahı prosesində uzunmüddətli və dayanıqlı dəyişikliklərə səbəb ola bilər. Xüsusilə gender amilinin nəzərə alınması bu prosesi olduğundan daha effektiv hala gətirir. Məhkumların islahı və psixokorreksiyası cəmiyyətin təhlükəsizliyi

səviyyəsinin yüksəldilməsin və cinayətlərin residivi hallarının azalması nöqteyi- nəzərindən əhəmiyyət kəsb edir.

Metod

Fikrimizcə, məhkumların gender xüsusiyyətlərini nəzərə almaqla emosional intellektin inkişafetdirici proqramının hazırlanıb, həyata keçirilməsi onların emosional bacarıqlarının güclənməsinə, CÇM daxilində davranışların müsbət yönümdə dəyişikliyinə səbəb ola bilər. Eİ inkişafetdirici proqram islah prosesinə dəstək mexanizmi kimi çıxış edərək, məhkumları azadlıqdakı həyata hazırlıq potensialını artıra bilər. Hesab edirik ki, hazırlanacaq proqram qadın və kişi CÇM-də fərqli istiqamətdə qurulmalıdır. Eİ inkişafetdirici proqramın nəzəri əsası kimi qarışıq modellərə istinad etmək məqsədəuyğundur.

Proqramın əsas məqsədi Eİ-nin strukturuna daxil olan bacarıqların məsələn, şəxsiyyətlərarası bacarıqlar qadın məhkumlar üçün (empatiyanı konstruktiv davranışa yönəltmək, münasibətlərdə sərhəd qoyma, emosional əsaslanan faydalı qarşılıqlı əlaqələr qurmaq), kişi məhkumlar üçün (empatiya səviyyəsinin artırılması, qrupun digər üzvləri ilə konstruktiv dialoqa açıq olmaq və s.) inkişafı olmalıdır.

Emosional intellekti inkişafetdirci proqrama aşağıdakı icra mərhələləri daxil edilə bilər:

1) psixodiaqnostika
2) qrup təlimləri (gender əsaslı fərqləri nəzərə alan qrup məşğələləri)
3) şəxsi emosional çətinliklərin həlli üçün fərdi məşğələlər
4) nəticələrin dinamik izlənməsi
5) qiymətləndirmə

Bu mərhələlər əsasında qurulmuş emosional intellektin inkişaf proqramı məhkumların emosional bacarıqlarını sistemli şəkildə gücləndirməyə imkan verir.

İlk psixodiaqnostika mərhələsi məhkumlarda emosional intellektin səviyyəsini qiymətləndirmək və onların fərdi xüsusiyyətlərini anlamaq üçün əsas bazanı təmin edir. Bu mərhələdə standartlaşdırılmış testlər və sorğular – məsələn, D.Qoulmenin ECI sorğusu, R.Bar-Onun EQ-i sorğusu, D.Lyusinin Emİn sorğusu istifadə oluna bilər. Müşahidə və davranış analizi ilə məhkumların gündəlik fəaliyyətlərdə göstərdikləri reaksiyalar qiymətləndirilir. Bu mərhələ həmçinin gələcək qrup və fərdi məşğələlərin planlanması, həmçinin inkişaf göstəricilərinin izlənməsi üçün etibarlı məlumat bazası yaradır. Qrup təlimləri mərhələsində məhkumların ünsiyyət bacarıqlarını, empatiyanı və emosiyaların idarə olunmasını inkişaf etdirməyə yönəlmiş interaktiv məşğələlər həyata keçirilir. Rol oyunları və müzakirələr vasitəsilə iştirakçılar sosial qarşılıqlı münasibətləri təcrübədən keçirir və emosional davranışlarını daha səmərəli şəkildə tənzimləməyi öyrənirlər. Üçüncü mərhələdə proqram iştirakçılarının fərdi emosional çətinlikləri üzə çıxarılır və onların həlli istiqamətində məqsədyönlü iş aparılır. Nəticələrin dinamik izlənməsi mərhələsində məhkumların əldə etdiyi irəliləyişlər mütəmadi olaraq izlənilir.

Son mərhələdə inkişaf göstəricilərinin müqayisəli təhlili imkan yaradır ki, proqramın effektivliyi elmi əsaslarla qiymətləndirilsin və penitensiar praktikada tətbiq edilən reabilitasiya və korreksiya proqramlarının təkmilləşdirilməsinə, məhkumların davranış və emosional bacarıqlarının inkişaf etdirilməsinə əsaslı töhfələr versin.

Nəticə

Yekun olaraq qeyd etmək olar ki, məhkumların Eİ-si, onların davranış modellərinə, sosial münasibətlərinə və şəxsiyyətin psixoloji tənzimləmə mexanizmlərinə əhəmiyyətli təsir göstərir. Qadın və kişi məhkumlar arasında müşahidə olunan fərqliliklər, xüsusilə empatiya, emosiyaların idarə edilməsi və özünü tənzimləmə bacarıqları baxımından mühüm rol oynayır. Mövcud psixoloji ədəbiyyatın təhlili və aparılan tədqiqatlar göstərir ki, gender xüsusiyyətlərini nəzərə alan inkişaf etdirici proqramlar məhkumların emosional bacarıqlarını gücləndirə, konstruktiv davranışların formalaşmasına şərait yarada və penitensiar müəssisədə islah prosesinə bilavasitə töhfə verə bilər. Bu proqramlar psixodiaqnostika, fərdi və qrup məşğələləri, nəticələrin dinamik izlənməsi və inkişaf göstəricilərinin qiymətləndirilməsi kimi mərhələləri əhatə etməlidir. Belə yanaşma həm qadın, həm də kişi məhkumların azadlıqdan sonrakı həyata hazırlıq potensialını artırmaqla, onların sosial uyğunlaşmasını dəstəkləyir və islah prosesini səmərəli edir. Məhkumların emosional intellektinin gender xüsusiyyətləri nəzərə alınmaqla inkişaf etdirilməsi yalnız fərdi bacarıqların artırılmasına xidmət etmir, eyni zamanda penitensiar psixologiya sahəsində aparılan elmi tədqiqatlar üçün güclü baza rolunu oynayır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Aucoin, K. (2005). The role of emotion in the aggressive behaviour of juvenile offenders. New Orleans, LA.
2. Bar-On, R. (2000). Emotional and social intelligence: Insights from the Emotional Quotient Inventory. In R. Bar-On & J. D. A. Parker (Eds.), Handbook of emotional intelligence (pp. 363–388). San Francisco, CA: Jossey-Bas

3. Cornell, D. P. (2003). Gender differences in emotional intelligence among incarcerated adults. Journal of Correctional Psychology, 12(2), 45–58.

4. Derntl, B., Finkelmeyer, A., Eickhoff, S., et al. (2010). Multidimensional assessment of empathic abilities: Neural correlates and gender differences. Psychoneuroendocrinology, 35(1), 67–82.

5. Eisenberg, N., & Lennon, R. (1983). Sex differences in empathy and related capacities. Psychological Bulletin, 94(1), 100–131.

6. Goleman, D. (2009). Эмоциональный интеллект. Москва: АСТ.

7. Nikitin, P. S., & Borisova, S. N. (2012). Особенности общего, эмоционального и социального интеллекта у женщин, находящихся в местах лишения свободы, в зависимости от характера совершенного преступления. В Е. В. Левченко & С. В. Вайнштейн (ред.), Будущее психологии: материалы студенческой науч.-практ. конф., №5, 38-45

8. Pechersky, V. G., Maksimenko, N. V., & Ivanov, D. E. (2010). Исследование личностных особенностей осужденных за насильственные и корыстные преступления. Москва: ИП РАН.714-719

9. Pozdnyakov, A. V., Kalashnikova, I. A., & Ovsyannikova, N. V. (2021). Aspects of emotional maturity manifestation in female convicts serving deprivation of liberty sentence. Psikhologicheskiy zhurnal, 42(3), 45–59.

10. Salovey, P., & Mayer, J. D. (1990). Emotional intelligence. Imagination, Cognition and Personality, 9, 185–211.

11. Tavris, C. (1992). The mismeasure of woman: Why women are not the better sex, the inferior sex, or the opposite sex. New York: Touchstone.

DOİ: 10.32010/ZUYC8026

İNTELLEKT ƏMSALI (İQ) VƏ EMOSİONAL İNTELLEKTİN (Eİ) MÜQAYİSƏLİ TƏHLİLİ

Xavərxanım Ağamehdi BAKIXANOVA
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: 0000-0002-3031-5770
E-mail: khaverbakikhanova@bsu.edu.az

Xülasə: Araşdırmalar sübut edir ki, ənənəvi təhsil proqramları günü-gündən müasirləşən cəmiyyətimizin ehtiyaclarını qarşılamaqda problemlər yaşayır. Müasir informasiya əsri sübut edir ki, yeni yanaşmaların tətbiqi labüddür. Bir çox araşdırmalar nəticəsində məlum olmuşdur ki, emosional intellektin inkişafı bir çox problemlərin həllinin açarı ola bilər.
Bir çox tədqiqatlar sübut edir ki, əqli inkişaf səviyyəsi nə qədər vacib rol oynasa da emosional intellektə qarşı istər təhsil həyatında, istər gündəlik həyatda lazımi qədər əhəmiyyətin verilməməsi bir sıra problemlərin yaranmasına səbəb olur.
Müşahidələr nəticəsində məlum olur ki, əksər hallarda valideynlərin iqtisadi çətinliklərlə əlaqədar olaraq ağır iş qrafiki və təhsilalanların vaxtlarının böyük bir qismini təhsil müəssisələrində keçirməsi yalnızlıq hissi və sevgi, ünsiyyət defisiti ilə nəticələnir. Bir çox hallarda təhsilalanlarda deviant, aqressiv davranışlar, illeqal qruplara qoşulmaq, psixotrop vasitələrdən istifadə, yetkinlik yaşına çatmamış qızların hamilə qalması kimi ağır problemlər müşahidə olunur.
Nəzərə almaq lazımdır ki, müasir dövr informasiya əsridir və bilik toplamaq, informasiya əldə etmək əvvəlki dövrlər kimi əlçatmaz deyil. Bir çox müəssisələr artıq təhsilalanların savad dərəcəsi ilə maraqlansalar belə daim öz üzərində çalışan, uğurlu ünsiyyət bacarığına, problemləri həll etmək üçün kifayət qədər emosional intellektə sahib şəxslərə üstünlük verdiklərini açıq şəkildə bildirirlər.
Emosional intellekt anlayışının geniş şəkildə araşdırılması, termin kimi istifadəsi XX əsrin 90-cı illərinin sonlarına təsadüf etsə də bu sahənin araşdırılmasına olan tələbat qısa zamanda bir çox elmi faktların təsdiqini tapmasına səbəb olmuşdur. D.Goleman, J.Mayer, P.Salovyev və s. kimi alimlər emosional intellekt anlayışını elmə tanıdan şəxslərdən hesab olunurlar Eyni zamanda emosional intellektlə bağlı bir çox məsələlərə aydınlıq gətirmişlər.
Qeyd olunanlardan da aydındır ki, mövcud vəziyyət əqli inkişaf səviyyəsi ilə emosional intellektin vəhdətdə tətbiqini tələb edir. Bunun üçün beynəlxalq təhsil siyasətində ciddi dəyişikliklərin icrası son dərəcə əhəmiyyətli hesab olunur.
Açar sözləri: emosional intellekt, əqli inkişaf səviyyəsi, emosiyalar, hislər, müasir dövr

---

COMPARATIVE ANALYSIS OF INTELLIGENCE QUOTIENT (IQ) AND EMOTIONAL INTELLIGENCE (EI)

Khavarkhanim Agamehdi BAKİKHANOVA
Baku State University

Abstract: Research proves that traditional educational programs have problems in meeting the needs of our society, which is becoming more modern day by day. The modern information age proves that the application of new approaches is inevitable. As a result of many studies, it has been found that the development of emotional intelligence can be the key to solving many problems.
Many studies prove that no matter how important the level of mental development plays, the lack of due importance given to emotional intelligence both in educational life and in everyday life leads to the emergence of a number of problems.
As a result of observations, it is known that in most cases, the heavy work schedule of parents due to economic difficulties and the fact that students spend a large part of their time in educational institutions results in a feeling of loneliness and a deficit of love and communication. In many cases, serious problems such as deviant, aggressive behavior, joining illegal groups, using psychotropic drugs, and pregnancy of underage girls are observed in students.
It should be borne in mind that the modern era is the information age and gathering knowledge and obtaining information is not as inaccessible as in previous eras. Many institutions, even if they are interested in the literacy level of students, openly declare that they prefer people who are constantly working on themselves, have successful communication skills, and sufficient emotional intelligence to solve problems.
Although the widespread study of the concept of emotional intelligence and its use as a term coincided with the late 90s of the 20th century, the need to study this area has led to the confirmation of many scientific facts in a short time. Scientists such as D. Goleman, J. Mayer, P. Salovyev, etc. are considered to be among the people who introduced the concept of emotional intelligence to science. At the same time, they have clarified many issues related to emotional intelligence.

It is also clear from the above that the current situation requires the application of the level of mental development and emotional intelligence in unity. For this, the implementation of serious changes in international education policy is considered extremely important.

Keywords: emotional intelligence, level of mental development, emotions, feelings, modern era

---

СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗ КОЭФФИЦИЕНТА ИНТЕЛЛЕКТА (IQ) И ЭМОЦИОНАЛЬНОГО ИНТЕЛЛЕКТА (EI)

Хаварханым Агамехди БАКИХАНОВА
Бакинский Государственный Университет

Резюме: Исследования показывают, что традиционные образовательные программы не отвечают потребностям нашего общества, которое становится всё более современным. Современная информационная эпоха доказывает неизбежность применения новых подходов. В результате многочисленных исследований было установлено, что развитие эмоционального интеллекта может стать ключом к решению многих проблем.

Многие исследования доказывают, что независимо от того, насколько важен уровень психического развития, отсутствие должного внимания к эмоциональному интеллекту как в образовательной сфере, так и в повседневной жизни приводит к возникновению ряда проблем.

В результате наблюдений установлено, что в большинстве случаев напряжённый рабочий график родителей, обусловленный экономическими трудностями, и то, что учащиеся проводят большую часть своего времени в учебных заведениях, приводят к ощущению одиночества и дефициту любви и общения. Во многих случаях у учащихся наблюдаются такие серьёзные проблемы, как девиантное, агрессивное поведение, вступление в незаконные группировки, употребление психотропных препаратов и беременность несовершеннолетних девочек. Следует учитывать, что современная эпоха – это век информации, и получение знаний и информации не так труднодоступно, как в предыдущие эпохи. Многие учебные заведения, даже если они заинтересованы в уровне грамотности студентов, открыто заявляют, что предпочитают людей, постоянно работающих над собой, обладающих успешными коммуникативными навыками и достаточным эмоциональным интеллектом для решения задач.

Хотя широкое изучение концепции эмоционального интеллекта и его использование в качестве термина совпало с концом 90-х годов XX века, потребность в изучении этой области за короткое время привела к подтверждению многих научных фактов. Такие учёные, как Д. Гоулман, Дж. Майер, П. Саловьев и др., считаются одними из тех, кто ввёл в науку концепцию эмоционального интеллекта. В то же время они прояснили многие вопросы, связанные с эмоциональным интеллектом.

Из вышеизложенного также очевидно, что современная ситуация требует применения уровня психического развития и эмоционального интеллекта в единстве. Для этого крайне важно внести серьёзные изменения в международную образовательную политику.

Ключевые слова: эмоциональный интеллект, уровень психического развития, эмоции, чувства, современная эпоха.

Giriş

Araşdırmalar sübut edir ki, insanlar qərar verərkən sadəcə məntiqi hipotezlər irəli sürmürlər. Eyni zamanda keçmiş təcrübələr əsasında formalaşan emosional amillərə istinad edirlər. Buna aid müxtəlif eksperimentlər həyata keçirilmişdir və məlum olmuşdur ki, sırf məntiqi amillərə yönələrək emosional amillərə əhəmiyyət verməyən şəxslər ən adi qərar qəbullarında müəyyən problemlərlə üzləşirlər. Əks halda daha sonra qərarlarına görə peşmanlıq yaşayırlar. Bu tip araşdırmalar emosional intellekt barədə müəyyən fikirlərin formalaşmasına səbəb olmuşdur. Emosional intellekt ənənəvi nəzəriyyələrdə qeyd olunan kimi sadəcə mücərrəd amil deyildir. Hətta məlum olur ki, müəyyən nevropsixoloji və fizioloji ölçülərə malikdir(Goleman, 1996).

Bu kimi elmi kəşflər nəticəsində emosional intellektlə bağlı müxtəlif yanaşmalar meydana gəlmişdir. Həmçinin bir sıra məktəblər və iş yerlərində münasibətlərin yaxşılaşdırılması, konfliktlərin qarşısının alınması üçün vahid model yaratmaq cəhdləri göstərilmişdir.

Emosional intellekt anlayışı termin kimi ilk dəfə J.Mayer və P.Salovyev tərəfindən XX əsrin 90-cı illərinin əvvəlləri işlədildiyi bir çox elmi ədəbiyyatlardan məlumdur. Araşdırmalar nəticəsində məlum olur ki, emosional intellekt şəxsin özünün və ətrafındakı şəxslərin emosional davranışlarını müşahidə etmək, hisləri tanımaq, analiz etmək və nəzarət etmək bacarıqlarını formalaşdırır. Bu yolla emosional intellekt əqli inkişaf səviyyəsindən fərqli olaraq mövcud olan intellekt nəzəriyyələrinə fərqli aspektdən yanaşmağı vadar edir. Belə nəticəyə

gəlmək olar ki, emosional intellektin əsas xüsusiyyəti koqnitiv və emosional sistemlərin məhsuldar birləşməsidir(Mayer&Salovyev, 1997).

Araşdırmalardan məlum olur ki, genetik olaraq sabit olduğu müəyyən olunan İQ-nün əksinə emosional intellekti möhkəmləndirən amillərin arxalanamaq kifayət etmir. Təəccübləndirən məqamlardan biri budur ki, təhsil müəssisələrinin əqli inkişaf səviyyəsinə maksimum dəyər verdiyi və yüksək nəticələrin əldə olunduğu halda iş həyatında və gündəlik problemlərin həllində İQ-sü yüksək olan bir çox şəxs çıxış yolu tapa bilmir. Nəticədə uğursuzluğa düçar olur(Goleman, 1996)..

Təəccübləndirən məqamlardan biri də araşdırmalar nəticəsində məlum olur ki, əqli inkişaf səviyyəsi həyatda uğuru şərtləndirən amillərin yalnız 20%-ni inkişaf etdirmək iqtidarına malikdir. Bu fərziyyə əqli inkişaf səviyyəsini tədqiq edən digər alimlərin də əldə etdiyi nəticələrlə uyğunluq təşkil edir. Buradan belə nəticəyə gəlmək olar ki, əqli inkişaf səviyyəsinin göstəriciləri gündəlik həyatda kimin uğur qazanacağını tam şəkildə müəyyən edə bilməz(Goleman, 1996).

Əksər şəxslər belə düşünürlər ki, yüksək İQ səviyyəsinə sahib şəxslər mütləq şəkildə həyatın bütün mərhələlərində uğur qazanacaqlar. Təəssüflər olun ki, yuxarıda qeyd olunanlardan da məlum olur ki, bu düşüncənin doğruluq payı aşağıdır. Sosial həyatda yüksək İQ-lü şəxslər uğursuzluğa düçar ola bildiyi halda normal əqli inkişaf səviyyəsinə malik şəxslər də bir çox sahədə böyük nailiyyətlər əldə edə bilər. Araşdırmalar nəticəsində məlum olur ki, əqli inkişaf səviyyəsi ilə emosional intellekt daim vəhdətdədir. Onları bir-birindən ayırmaq müxtəlif sferalarda uğursuzluqlarla nəticələnəcəkdir. Emosional intellekt mühüm problemlərin həlli və mühüm qərarların qəbulu zamanı İQ-nün köməyinə çatır ki, bu da qarşıya qoyulan tapşırığın daha səmərəli və daha qısa müddətdə yerinə yetirilməsinə imkan yaradır(Goleman, 1996).

Müasir dövrün sürətli və yorucu situasiyalarında insanlar özlərini mürəkkəb münasibətlərdə tapmaqda, hiss və problemlərini ifadə etməkdə bir çox çətinliklərlə üzləşirlər. Belə sürətli bir mühitdə fərdlərin xoşbəxtliyi ancaq mənəvi və emosional doyumla əldə edilə bilər. Məhz bu məqamda emosional intellekt bacarıqları şəxslərin və cəmiyyətin ünsiyyət gücünü artırmağın ən yaxşı yolu kimi ortaya çıxır və ümumi xoşbəxtliyə aparır.

Emosional intellektin mövcudluğu sübut edir ki, uğur əqli inkişaf səviyyəsindən belə daha əhəmiyyətli hesab olunan emosional amillərdən asılıdır. Tədqiqatlardan da məlum olur ki, emosiyaları diqqətə almaq, açıq şəkildə hisləri ifadə edə bilmək insanları daha etibarlı və inkişafa meylli şəxslər edir. inkişafı ömür boyu davam edir. İnsanlar həyatları boyunca şəxsi təcrübələrindən nəticə çıxararaq emosional intellektin inkişafına şərait yaradırlar.

Müşahidələr göstərir ki, problemlərin öhdəsindən gəlməkdə əqli inkişaf səviyyəsinin əsas amillərdən olması müəyyən edilsə də ancaq İQ-yə Tədqiqatlar göstərir ki, emosional intellekt empatiya, sensitivlik, əxlaqi nüanslarla birbaşa vəhdətdə olduğu üçün daha dəyərlidir. Əxlaqlı insanların əksəriyyətində emosional intellekt göstəricilərinin yüksək olduğu məlum olmuşdur. Cəmiyyətə və onun problemlərinə həssaslıqla yanaşan, məsuliyyətli, etibarlı və başqalarına güvənməyi bacaran, problemlərin həllində müsbət enerji yayan, səbirli, dözümlü, ardıcıl və qətiyyətli insanlar yüksək emosional intellektə malik olduqları müşahidə olunur. Bu prosesdə emosional intellekt kompetensiyalarının koqnitiv bacarıqlarla vəhdətdə olması müşahidə edilir. Məlum olmuşdur ki, cəmiyyətdə özünəməxsus uğurlar qazanan şəxslərdə hər iki intellekt növü müşahidə olunur. Araşdırmalar sübut edir ki, tapşırıq nə qədər mürəkkəb olarsa, emosional intellektin mövcudluğu bir o qədər əhəmiyyətlidir(Somuncuoğlu, 2005).

Şəxsin özünü tanımaq, idarə və motivasiya etmək, istəklərini təxirə salmaq, emosional dalğalanmalarını cilovlamaq, maneələrə tab gətirmək, başqalarına anlayışla yanaşmaq, onların ən dərin emosional halətlərini hiss etmək, səmərəli əlaqələr qurmaq öyrənilə bilən psixoloji və sosial bacarıqlardır. Emosional intellekt adı altında cəmlənən bu bacarıqlar şəxslərə həyatda uğur qazanmaq və məmnuniyyət hissini maksimum dərəcədə artırmağa imkan verir. Alimlər bildirirlər ki, emosional intellekt əqli inkişaf səviyyəsindən fərqli olaraq hər yaşda inkişaf etdirilə bilən məfhumdur. Təbii ki, bu hal emosional intellektin əhəmiyyətini daha da artırır(Somuncuoğlu, 2005).

D.Goleman, J.Mayer, P.Salovyev "Niyə emosional intellekt İQ-dən daha əhəmiyyətlidir?" və "İşdə emosional intellekt" kitablarında emosional intellekt kompetensiyalarını beş ölçüdə təsnif edir(Goleman, 1996):

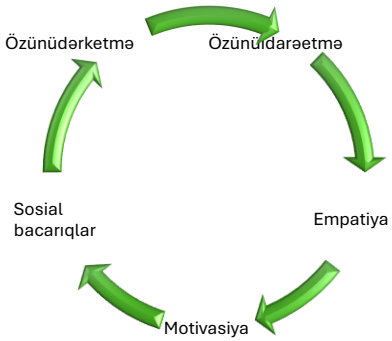

Şəkil 1. Emosional intellekt kompetensiyalarının təsnifatı

Müasir dövrdə emosional intellektə olan müsbət yanaşma bu sahəyə marağın artmasına səbəb olmuşdur. Bir çox alimlər emosional intellekti fərqli cür təsnif edirlər. XXI əsrin əvvəlləri aparılan araşdırmalara əsasən emosional intellektin strukturunu dörd prinsipə uyğun olduğu müəyyən edilmişdir(Mayer&Salovyev, 1997):

2. Emosiyalar və idrak bir-biri ilə sıx bağlıdır. Bu prinsipə görə, emosiya və idrak yüksək korrelyasiyaya malikdir. Damasionun 1994-cü ildəki "Dekartın səhvi" adlı əsərində emosiyalar bir-birinə qarışan iki sahə kimi görünür. Bu tərif öyrənməmizdə affektiv elementlərin əhəmiyyətini və effektiv öyrənmə mühitində sosio-emosional kompetensiyaların əhəmiyyətini nümayiş etdirir. Ənənəvi öyrənmə metodları və digər bu kimi günümüzdə tətbiq olunan tədris strategiyaları tam effektiv deyil, çünki onlar qrupun beyin gücünün vahid problem üzərində cəmləşməsini tələb edir.

3. Emosional intellektin inkişafı interaktivdir. Məsələn, bir insan işini itirirsə, özünə hörmətini itirməsi mümkün haldır. Nəticədə mənəvi rahatlıq tapmaq məqsədiylə içkidən istifadə edə bilər. Bu hal təbii ki, özünə inamını daha da azaldacaqdır. Əksinə yeni bir iş tapmaq üçün mübarizə aparması da mümkün ola biləcək fərziyyədir. Bu kimi problemlərə diqqət yetirən proqramlar emosional intellektin inkişafı ilə insanlara kömək edə bilməsi arzulanandır.

4. Emosional intellekt 6 elementdən ibarətdir:

1.Emosional intellek sabit deyil. Təhsilalanlar gündəlik həyatlarında müxtəlif sosial bacarıqlara yiyələnirlər. Necə ki, deviant davranışlardan müəyyən zaman içində xüsusi məşqlərlə uzaqlaşmaq mümkündür, eyni zamanda cəmiyyət tərəfindən dəstəklənən davranışların vərdişə çevrilməsi də vaxt alır, lakin mümkündür.

Şəkil 2. Emosional intellektin ibarət olduğu 6 element

Belə qənaətə gəlmək olar ki, emosional intellekt anlayışı ümumiyyətlə insanın öz emosiyalarına, hislərinə nəzarət etmək deyil, əksinə onları ağıl və məntiqlə effektiv şəkildə idarə etmək və münasibətlərdə daha uğurlu nəticələr üçün əhəmiyyətlidir. Emosional intellekt ilə bağlı müxtəlif yanaşmalar mövcuddur. Bu yanaşmaların ortaq cəhətləri dörd kompetensiyada öz əksini daha dolğun tapır(Mayer&Salovyev, 1997):

Şəkil 3. Emosional intellektlə bağlı yanaşmaların ortaq cəhətlərinin 4 kompetensiyada əksi

Yuxarıda qeyd olunanlardan da aydındır ki, sosio-emosional kompetensiyaların təhsilalanlara aşılanması, emosional intellektin inkişaf etdirilməsi məqsədilə təhsilin bütün səviyyələrində proqramlar yenidən qurulmalıdır(Somuncuoğlu, 2005). Nəzərə alsaq ki, intellektual bacarıqları inkişaf etdirmək üçün ən uyğun mühit təhsil müəssisələridir, bu sahədə ciddi islahatlar aparılması məqsədəuyğundur. Ümumi nöqteyi-nəzərdən emosional intellekt bacarıqlarının inkişafı aşağıdakı amillərdən asılıdır:

•Təhsilalanların şəxsiyyətinin formalaşmasında emosional intellektin əhəmiyyəti nəzərdən qaçırılmamalı və təhsilin bütün pillələrində, xüsusən də məktəbəqədər dövrdə proqramlara diqqətlə daxil edilməlidir.

•Mənəvi cəhətdən sağlam cəmiyyət üçün uşaq təhsil məcburi tədris olunmalıdır.

•Emosional intellektə malik müəllimlər ahəngdar, şəffaf və sabit yanaşma və əməkdaşlığı təmin edir. Ona görə də müəllim hazırlığı müəssisələri müəllim

olmaq istəyənlərin emosional intellektini inkişaf etdirilməlidir.

•Təhsil müəssisələrində rəhbərləri, işçiləri və müəllimləri emosional intellekt dəyərlərini və rəftarlarını mənimsəyən şəxslərdən ibarət olmalıdır.

•Təhsil müəssisələrinin proqramları kurrikulumda emosional və sosial bacarıqların inkişafını ehtiva etdiyi kimi, sinifdən kənarda da bu fəaliyyətləri təşviq edən proqramlar da hazırlanmalıdır (məsələn, şagirdlərin səhər məktəbə gəlişinin ilk on dəqiqəsi üçün səmimi salamlaşma və bəlkə də birlikdə səhər yeməyi sessiyası və s.).

•Emosional intellekt kompetensiyalarını təhsil proqramlarına dəqiq və effektiv şəkildə daxil etmək üçün müvafiq metodlar, mühitlər, strategiyalar və texnikalar hazırlanmalı, yeni tədris dizaynlarının yaradılmasına imkan verəcək elmi araşdırmalar artırılmalıdır. Qeyd olunanlardan da aydındır ki, emosional intellekt və əqli inkişaf səviyyəsinin bir-biri ilə vəhdətdə inkişafı cəmiyyətin inkişafı üçün əvəzolunmazdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Goleman, D. (1996). Duygusal Zeka; Neden IQ'dan daha önemlidir.Varlık Yayınları, 6, 432

2. Mayer, J., Salovey, P. (1997). What is emotional intelligence?. Basic Books Newyork, 3-33.

3. Seligman, M.(1998). Learned Optimism. Packet Books, Newyork, 336.

4. Somuncuoğlu,D.(2005). Duygusal zeka yeterliliklerinin kuramsal çerçevesi ve eğitimdeki rolü. Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi, 11, 269-293.

5. https://www.tipii.edu.az/az/article/268-emosional-intellekt-nadir-va-naya-lazimdir

6.https://scholar.google.com/scholar?hl=tr&as_sdt=0%2C5&q=emosional+intellekt&btnG=

7. http://www.duygusalzeka.net/pdf/sy cu.pdf

DOİ: 10.32010/MGCW9943

AUTİZM SPEKTR POZUNTUSU ZAMANI ART TERAPİYA MODELLƏRİNİN TƏTBİQİ VƏ SƏMƏRƏLİLİYİ

Lamiyə Pənah ƏHMƏDLİ-ŞİRİNOVA
Bakı Dövlət Universiteti
Psixologiya kafedrası
Orcid: https://orcid.org/ 0009-0003-2841-2613
E-mail: lamiyaahmadli@gmail.com

Xülasə: Müasir dövrümüzdə autizm spektr pozuntusunun diaqnostika və terapiya tədbirlərinin həyata keçirilməsi aktual məna kəsb edir. Dünyada hər il müxtəlif inkişaf pozuntulu uşaqlar sırasında autizm spektr pozuntulu uşaqların da say nisbəti artır.

Ümumdünya Səhiyyə Təşkilatı (ÜST) ASD-nin beynəlxalq yayılmasını 0,76% qiymətləndirir; lakin bu, dünya uşaq əhalisinin yalnız təxminən 16%-ni təşkil edir. Xəstəliklərə Nəzarət və Qarşısının Alınması Mərkəzlərinin (CDC) təxminlərinə görə, Amerika Birləşmiş Ştatlarında (ABŞ) 8 yaşındakı uşaqların təxminən 1,68%-i (və ya 59 uşaqdan 1-i) ASD diaqnozu qoyulub. ABŞ-da 2016-cı ildə valideynlər tərəfindən bildirilən ASD diaqnozları orta hesabla bir qədər yüksək olub, 2,5% təşkil edib. Autizm və İnkişaf Əlilliklərinin Monitorinqi Şəbəkəsinin (ADDM) hesablamalarına görə, ABŞ-da ASD-nin yayılması 2000-2002 və 2010-2012-ci illər arasında iki dəfədən çox artmışdır. Qeyd edilən artım öz növbəsində bu istiqamətdə müxtəlif tədbirlərin görülməsini vacib edir. Art-terapiya autizmli uşaqlara preakademika, incəsənət, oyun və sosiallaşma sahələrində lazım olan təməl bacarıqların inkişafı və ümumiləşdirilməsinə kömək etmək üçün multidissiplinar müdaxilələrin bir hissəsi kimi dəyərli rol oynaya bilər. Bundan əlavə, bədii medianın sensor təbiəti autizmli uşaqları başqaları ilə əlaqə saxlamağa sövq edə bilər. Bu əsas təməl bacarıqları inkişaf etdirildikdən sonra, autizmli uşaqlar, onların həmyaşıdları və ailə üzvləri üçün mənalı sosial qarşılıqlı əlaqələri təşviq etmək üçün sənət fəaliyyətlərindən istifadə edilə bilər. Art-terapiya qrup fəaliyyətləri həmçinin autizmli uşaqla mübarizə aparmağın daha yaxşı yollarını müəyyən etmək üçün bacı-qardaşlar və valideynlər üçün bir-birindən dəstək toplamaq üçün qrup işi şəklində həyata keçirilə bilər.

Məhz bu tədqiqat nümunəsi autizm spektr pozuntulu uşaqlarla art terapiya nümunələrinin işlənməsi, yalnız uşaqlar deyil, həmçinin valideynlər, bacı-qardaşlarla işin əsaslarını özündə toplayır. Hazırlanmış material bu sahədə tədqiqatçılara, mütəxəssislərə və tələbələrə faydalı ola bilər.

Açar sözlər: autizm, art terapiya, diaqnostika və müalicə tədbirləri, ailə və sosial mühit

APPLICATION AND EFFECTIVENESS OF ART THERAPY MODELS IN AUTISM SPECTRUM DISORDER

Lamiya Panah AHMADLİ-SHİRİNOVA
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/ 0009-0003-2841-2613
E-mail: lamiyaahmadli@gmail.com

Abstract: In modern world, the implementation of diagnostic and therapeutic measures for autism spectrum disorders is of urgent importance. Every year, the number of children with autism spectrum disorders among children with various developmental disorders in the world is increasing.

The World Health Organization (WHO) estimates the international prevalence of ASD at 0.76%; however, this is only about 16% of the world's child population. According to estimates from the Centers for Disease Control and Prevention (CDC), approximately 1.68% of 8-year-old children in the United States (US) (or 1 in 59 children) have been diagnosed with ASD. In the US, the average parent-reported ASD diagnosis in 2016 was slightly higher, at 2.5%. According to estimates from the Autism and Developmental Disabilities Monitoring Network (ADDM), the prevalence of ASD in the US more than doubled between 2000-2002 and 2010-2012. This increase in demand, in turn, necessitates the adoption of various interventions in this direction. Art therapy can play a valuable role as part of multidisciplinary interventions to help children with autism develop and generalize the basic skills needed in the areas of pre-academics, art, play, and socialization. In addition, the sensory nature of artistic media can encourage children with autism to connect with others. Once these basic basic skills are developed, art activities can be used to promote meaningful social interactions for children with autism, their peers, and family members. Art therapy group activities can also be implemented as a group work for siblings and parents to gather support from each other to identify better ways to cope with the child with autism.

This research case study contains the basics of working with children with autism spectrum disorders, not only with children, but also with parents and siblings. The prepared material can be useful for researchers, professionals, and students in this field.
Keywords: autism, art therapy, diagnostic and treatment measures, family and social environment.

ПРИМЕНЕНИЕ И ЭФФЕКТИВНОСТЬ МОДЕЛЕЙ АРТ-ТЕРАПИИ ПРИ РАССТРОЙСТВАХ АУТИСТИЧЕСКОГО СПЕКТРА

Ламия Панах АХМЕДЛИ-ШИРИНОВА
Бакинский государственный университет
Orcid: https://orcid.org/ 0009-0003-2841-2613
E-mail: lamiyaahmadli@gmail.com

Резюме: В наше время внедрение диагностических и терапевтических мер в отношении расстройств аутистического спектра имеет неотложное значение. С каждым годом число детей с расстройствами аутистического спектра среди детей с различными нарушениями развития в мире растёт.
Всемирная организация здравоохранения (ВОЗ) оценивает распространённость РАС в мире в 0,76%, однако это составляет лишь около 16% от мирового детского населения. По оценкам Центров по контролю и профилактике заболеваний (CDC), в США примерно 1,68% 8-летних детей (или 1 из 59 детей) имеют диагноз РАС. В США средний показатель диагноза РАС, сообщаемый родителями, в 2016 году был несколько выше – 2,5%. По оценкам Сети мониторинга аутизма и нарушений развития (ADDM), распространённость РАС в США более чем удвоилась в период с 2000 по 2002 год по 2010–2012 год. Этот рост спроса, в свою очередь, обусловливает необходимость внедрения различных мер в этом направлении. Арт-терапия может играть важную роль в рамках междисциплинарных вмешательств, помогая детям с аутизмом развивать и обобщать базовые навыки, необходимые в областях дошкольного образования, искусства, игры и социализации. Кроме того, сенсорная природа художественных медиа может стимулировать детей с аутизмом к общению с другими людьми. После того, как эти базовые навыки будут развиты, занятия искусством могут быть использованы для развития содержательного социального взаимодействия детей с аутизмом, их сверстников и членов семьи. Групповые занятия арт-терапией также могут быть реализованы в виде групповой работы для братьев, сестёр и родителей, чтобы получить взаимную поддержку и найти более эффективные способы взаимодействия с ребёнком с аутизмом.
В данном исследовании рассматриваются основы работы с детьми с расстройствами аутистического спектра, причем не только с детьми, но и с родителями, братьями и сёстрами. Подготовленный материал может быть полезен исследователям, специалистам и студентам в этой области.
Ключевые слова: аутизм, арт-терапия, диагностические и лечебные мероприятия, семья и социальная среда.

Giriş

Autizmli uşaqları başa düşmək əvvəlcə çaşqın və sirli ola bilər. Bu uşaqlar başqaları ilə necə ünsiyyət qurmağı başa düşmədikləri və ya bilmədikləri üçün valideynlərə və onları cəlb etməyə və öyrətməyə çalışan peşəkarlara problem yaradırlar. Buna görə də, bu əlilliyin daha aydın başa düşülməsi effektiv müdaxilə təcrübələrinin inkişafı və həyata keçirilməsi üçün zəruridir.

Autizm ilk dəfə 1943-cü ildə Leo Kanner tərəfindən təsvir edilmiş və adlandırılmışdır. O, autizmi uşaqlıq şizofreniyasının erkən forması kimi müəyyən etmişdir (Wing, 1997). Kannerin autizmdə ilk dəfə təsvir etdiyi davranış əlamətləri bu gün Psixi pozuntuların Diaqnostik və Statistik Təlimatının dördüncü nəşrində (DSM-IV, Amerika Psixiatriya Assosiasiyası, 1994) və ICD-10-da (Dünya Səhiyyə Təşkilatı, 1992) autizmi təyin edən simptomlara bənzəyir. Autizm 3 yaşından əvvəl davranış əlamətlərinin meydana çıxdığı ağır inkişaf qüsurudur. Simptomlar təkrarlanan, stereotipik və məhdudlaşdırıcı (məsələn, rutinlərə ehtiyac) davranış nümunələri ilə birlikdə sosial qarşılıqlı əlaqə və ünsiyyət sahələrində pozğunluqlar və gecikmiş inkişafı əhatə edir. Otistik pozğunluğun ən çaşdırıcı tərəflərindən biri, uşaqların diaqnozda iştirak edən bütün sahələrdə simptomların təqdimat dərəcəsində fərqlənməsidir.

Məsələn, bu uşaqlar sosial təqdimatda uzaq olmaqdan fəal interaktiv olmağa, lakin qarşılıqlı əlaqə cəhdlərində uyğunsuzluğa qədər dəyişə bilər. Onlar həmçinin ünsiyyət qabiliyyətlərində dildən istifadədə özünəməxsusluğa qədər dəyişə bilər (Dalrymple, Porco və Chung, 1993). Autizmlə əlaqəli bir neçə başqa əlamət var ki, bu da uşaqlarda şiddət dərəcəsində fərqlənir. Bunlara qeyri-adi sensor reaksiyalar, motor bacarıqları ilə bağlı problemlər, əhəmiyyətli koqnitiv gecikmələr (məhdud ərazilərdə daha yüksək idrak funksiyası ilə), özünə zərər verən davranışlar, həmçinin diqqət,

yemək, yuxu və əhval-ruhiyyə problemləri daxil ola bilər. Bundan əlavə, tədqiqatlar göstərdi ki, autizmli uşaqlarda motor təqlid (Stone, Ousley, və Littleford, 1997), funksional/simvolik oyun (Libby, Powell, Messer, və Jordan, 1998), ümumiləşdirmə bacarıqları/anlayışları və yaradıcılıq (Craig və Baron-Cohen, 1999; Happe və Frith, 1996) sahələrində çatışmazlıqlar var. Autizmi olan şəxslərin təqribən 35-45%-də də qıcolma pozğunluğu var və bu şəxslərin təxminən yarısı yetkinlik dövründə tutmalar başlayır (Happe və Frith, 1996). Əqli gerilik, autizmli insanların təxminən 70-75% -ində də mövcuddur və autizmli şəxslərin təxminən 50% -i kommunikativ nitqi inkişaf etdirmir (Wakschlag və Leventhal, 1996).

Autizmi olan bir çox fərddə müəyyən edilmiş güc sahələrinə yaxşı əzbər yaddaş və vizual-məkan/problem həll etmə bacarıqları daxildir (Happe və Frith, 1996). Autizmli bəzi şəxslərin bədii qabiliyyətdə savadlı bacarıqlara malik olduğu barədə məlumatlar var (Cox və Eames, 1999; Gardner, 1982). Hou və başqaları (2000) autizmli uşaqları ilə geniş inkişaf pozğunluğu xüsusiyyətləri olan digər uşağın sənət əsərlərini müqayisə etmişdi. Bu sənət əsərləri bir neçə ümumi xüsusiyyəti göstərirdi, məsələn, tək bir sənət mühitindən istifadəyə üstünlük vermək və sənət mövzularının məhdud variasiyası. Qeyd edək ki, autizm pozğunluğunda ümumi olan bir sıra xüsusiyyətlər, məsələn, vizual təfərrüata diqqətlilik, bütöv yaddaş və vizual-məkan bacarıqları, obsesif maraq və kompulsiv təkrarlamaya meyllilik onların uğurlu sənət əsərlərinin hazırlanmasına kömək edir (Hou və digərləri, 2000).

Nəzəriyyə

Hal-hazırda autizmin dəqiq etiologiyası məlum olmasa da, bu sahə autizmli uşağın valideynləri ilə əlaqə qurma qabiliyyətinin pozulması ilə əlaqələndirilən bu pozuntu əvvəlki nəzəriyyələrindən xeyli uzaqlaşıb (Wing, 1997). Autizm indi beyin strukturlarında və beynin məlumatı emal və inteqrasiya üsullarında fərqləri əhatə edən üzvi əsasa malik olan neyroinkişaf qüsuru kimi tanınır. Hazırkı tədqiqatlar bu struktur fərqlərin bu əhalinin beyin funksiyasına, davranışına və öyrənmə üslublarına təsiri haqqında məlumat verir. Son genetik tədqiqatlar göstərir ki, autizmin etiologiyası ilə əlaqəli genetik əlaqə ola bilər və belə görünür ki, xəstəlikdə yalnız bir xüsusi gen deyil, bir neçə genin rolu ola bilər (Whaley və Shaw, 1999).

Autizm simptomlarının təqdimatının dəyişkənliyi və onun tibbi, ətraf mühit və idrak faktorları ilə birlikdə baş vermə ehtimalı autizm diaqnozunu çətinləşdirir. Buna görə də, bu diaqnozun autizm diaqnozu ilə tanış olan peşəkarların (məsələn, psixoloq, həkim, loqopatoloq və peşə və ya fiziki terapevt) multidissiplinar qrupunun qiymətləndirmə nəticələrini nəzərdən keçirdikdən sonra qoyulması çox vacibdir (Filipek və digərləri, 1999).

Müalicə məsələləri

Autizmli uşaqlarla işləmək üçün bir çox yanaşma və proqramlar mövcuddur, lakin bunların heç də hamısı tədqiqatla təsdiqlənməmişdir.

1950-ci illərdə psixodinamik yanaşmalar üstünlük təşkil edirdi və autizmin qeyri-adekvat valideynlikdən qaynaqlandığını əsas götürürdü. Bununla belə, bu yanaşma tədqiqat effektivliyini nümayiş etdirməmişdir, autizm indi neyroinkişaf pozğunluğu kimi tanınır və hazırda da araşdırılır (Schreibman və Anderson, 2001).

Həm davranış, həm də inkişaf tədqiqatlarının autizmli uşaqların müalicəsində təsiri var. Davranış tədqiqatları autizmlə əlaqəli müxtəlif idrak, təqlid, dil, davranış və sosial çatışmazlıqların müalicəsində davranış öyrənmə nəzəriyyəsi üsullarının tətbiqinin müsbət təsirlərini nümayiş etdirdi. Eynilə, inkişaf tədqiqatları daha yüksək səviyyəli bacarıqlara nail olmaqdan əvvəl tələb olunan bacarıq ittihamının tipik nümunələri və ilkin şərtlər haqqında fikir təklif edir (Schreibman və Anderson, 2001). Bu yanaşmalar autizmli uşaqlara evdə və məktəb mühitində kömək edir.

Məsələn, davranış öyrənmə prinsipləri onlara proqnozlaşdırıla bilən və başa düşülən səbəb-nəticə/sınaq və səhv öyrənmə mühitləri ilə təmin etməyə kömək edir.

Autizmli uşaqların spesifik ehtiyaclarını nəzərə alaraq, tapşırıqları daha kiçik komponentlərə bölmək və uşağın maraqlarına xas olan mükafat/təşviq sistemindən istifadə edərək, minimum diqqəti yayındıran strukturlaşdırılmış şəraitdə yeni bacarıqların öyrədilməsi yolu ilə davranış üzrə səbəb-nəticə öyrənilməsi aydınlaşdırılmalıdır. Davranış öyrənmə nəzəriyyəsinin müxtəlif aspektlərini vurğulayan və bu prinsiplərin tətbiqinin intensivliyi və diqqət mərkəzində olan bir sıra proqramlar mövcuddur. Məsələn, Lovaas (1981) xüsusi bacarıqları öyrətmək üçün operant davranışı öyrənmə nəzəriyyəsindən (məsələn, müsbət möhkəmləndirmə, formalaşdırma, zəncirləmə, tapşırıqların təhlili, səhvsiz öyrənmə, həvəsləndirmə və modelləşdirmə) əldə edilən prinsipləri birbaşa tətbiq edən intensiv, tək-tək, diskret sınaq tədrisi (DTT) proqram formatını işləyib hazırlamışdır. Bundan əlavə, funksional analiz üsulları problemli davranışları daha yaxşı başa düşmək üçün bir vasitə təmin edir və beləliklə, effektiv davranışa müdaxilə planlarının hazırlanması prosesinə kömək edir (O'Neill, Horner, Albin, Storey, və Sprague, 1990). TEACCH (Otistik və Əlaqəli Ünsiyyət problemli Uşaqların Müalicəsi və Təhsili) proqramı insanın ətraf mühiti anlamaq və müstəqil işləmək

qabiliyyətinə kömək etmək üçün fiziki mühitin təşkili ilə yanaşı, həm strukturlaşdırılmış, həm də təsadüfi tədris üsullarını əhatə edən koqnitiv-davranışçı və inkişaf yanaşmalarını vurğulayır. Greenspan-ın Mərtəbə-Time modeli kimi digər proqramlar, inkişaf çərçivəsində təsadüfi/səbəb-nəticə tədrisini vurğulayır. Bu, həm uşağın rəhbərliyini izləməyi, həm də uşaqla interaktiv imkanlar yaratmağı əhatə edir (Greenspan və Weider, 1998).

Proqramın vurğulanmasından asılı olmayaraq, tədqiqatlar göstərmişdir ki, intensiv və hərtərəfli erkən müdaxilə proqramları ümumilikdə inkişaf qüsurları olan uşaqların nəticələrini yaxşılaşdırmaq üçün təsirli olur (Ramey və Ramey, 1998). Xüsusilə, autizmli uşaqlarla proqramlar üzrə bildirilən dəyişkən nəticələr, autizmin beyin və bioloji korrelyasiyasının dəyişmələri ilə birlikdə, uşağın və ailənin fərdi ehtiyaclarına uyğunlaşdırılmış yanaşmanın ən təsirli ola biləcəyini göstərir (Corchesne, Yeung-Courchesne, və Pierce, 1999). Nəhayət, bu əhalinin heterogen təbiətini və dəyişkən müalicə nəticələrini nəzərə alaraq, autizmli fərdlərə ən yaxşı şəkildə, əgər terapevtlər inkişaf və davranış öyrənmə nəzəriyyəsi, tədqiqatları və texnikaları haqqında anlayışı birləşdirərək müalicələri fərdi qaydada təyin edə bilsələr (Schreibman və Anderson, 2001). Bu inkişaf və davranış bilik bazasından terapevt daha sonra uşağı effektiv şəkildə cəlb etmək və bacarıqların ümumiləşdirilməsi və öyrənilməsi üçün yaradıcı imkanlar yaratmaq üçün uşağa yönəlmiş yanaşmaya keçə bilər. Qeyd edək ki, Temple Grandon (1998), terapevtlərin və pedaqoqların autizm diaqnozu qoyulmuş uşaqların xüsusi maraqlarına diqqət yetirmələrini və onları qarşılıqlı əlaqə və öyrənmə üçün əsas kimi inkişaf etdirmələrini müdafiə edir.

Metod

Təqdim edilən araşdırmada autizm spektr pozuntusunun izahı fərqli nəzəriyyələr əsasında verilmiş və bu istiqamətdə ədəbiyyat təhlili metodundan istifadə edilmişdir. Qeyd edilən məqalə və tədqiqatlarda art terapiyanın autizm spektr pozuntusunda tətbiqi ilə bağlı mühüm məqamlar təhlil edilmişdir. Xarici ədəbiyyat nümunələri Google scholar, Scopus, Taylor and Francis məlumat bazalarından seçilmiş və müqayisə edilmişlər.

Nəticə

Art terapiyanın rolu (yəni, simvolik təsvirlərdən istifadə etməklə müştərilərə özünü ifadə etmək və özünü anlamaqda kömək etmək) autizmli uşaqlarda bir qədər fərqlidir (Oster və Gould, 1987). Autizmli kiçik uşaqlar dünyanı anlamaq və cəlb etmək üçün diqqət, oyun, ünsiyyət, idrak, təqlid, ümumiləşdirmə və motor koordinasiya sahələrində tələb olunan əsas bacarıqlardan məhrum olurlar.

Buna görə də, art terapiya bu uşaqların güclü və ehtiyaclarına uyğunlaşdırılmalıdır. İncəsənət mediası, alətlər və fəaliyyətlər bu əhalini maraqlandırmaq və cəlb etmək üçün istifadə edilə bilər ki, onların vizual-məkan gücünə əsaslansın və eyni zamanda təməl akademik, incəsənət, oyun və sosial bacarıqları inkişaf etdirsin. Uşaq bu təməl bacarıqlarını inkişaf etdirdikdən sonra, terapevt bacarıqların ümumiləşdirilməsinə və sosial bacarıqların inkişafına kömək etmək üçün müxtəlif sosial-sənət təcrübələrini təqdim edə bilər. Anderson (1994) əlilliyi olan uşaqlar üçün "incəsənət mərkəzli öyrənmə"nin əhəmiyyətini müzakirə edir. Bu tip öyrənmə sənət fəaliyyətləri kontekstinə təhsil kurrikulumun daxil edilməsini nəzərdə tutur. Andersonun yanaşması, "uşaqlar üçün əsas olan "bütün dil yanaşması"na bənzəyir.

Təlim mövzu sahələrinə bölünmədikdə daha yaxşı öyrənilir (Anderson, 1994, s. 105). Art terapevt müxtəlif şəraitlərdə (məsələn, məktəb qrupları və ya fərdi seanslarda) terapevtlər və pedaqoqlardan ibarət multidissiplinar komandaya dəyərli əlavə ola bilər. Üst-üstə düşən müalicə yanaşmaları peşəkarlara bir-birinin ardınca gələn çoxsaylı ehtiyaclarını həll etməyə imkan verir.

Autizmli bəzi uşaqlar və böyüklər, həssas stimullara həddindən artıq və ya az reaksiya vermə meylləri də daxil olmaqla, sensor modulyasiya ilə bağlı çətinliklərlə üzləşirlər (McIntosh, Miller, Shyu, və Hagerman, 1999). Beynin sensor məlumatı necə emal etməsi ilə onun fərdin öyrənməsinə və davranışına təsiri arasındakı əlaqə sensor inteqrasiya nəzəriyyəsi ilə təsvir edilmişdir (Ayres, 1972). Xüsusilə, bu nəzəriyyə neyrobioloji cəhətdən izah olunmayan motor koordinasiyası və sensor işləmə problemlərinin bəzi uşaqların yüngül və orta səviyyəli öyrənmə və davranış problemlərinə necə təsir göstərə biləcəyini izah etməyə çalışır.

Bəzi autizmli uşaqların hissiyyata əsaslanan fəaliyyətlərlə məşğul olma meyli terapevt üçün faydalı bir üstünlük ola bilər. Həssas materiallar autizmli uşağı yeni materiallarla məşğul olmağa və başqaları ilə, o cümlədən uşağın həmyaşıdları ilə ünsiyyət qurmağa sövq edə bilər. Bununla belə, terapevt üçün həssas materialların (məsələn, vizual, eşitmə, toxunma və qoxu) uşağın duyğu sistemlərinə təsirindən xəbərdar olması vacibdir. Bunu nəzərə alaraq, terapevt uşağın xüsusi duyğu problemləri və ehtiyacları ilə bağlı uşağın peşə və ya fiziki terapevti ilə müntəzəm olaraq məsləhətləşməlidir. Bu məlumat materialın xüsusi həssaslığı olan uşaq üçün dözülməz olması ilə nəticələnə biləcək potensial davranış pozğunluqlarının qarşısını almaq üçün lazım olacaq. Bundan əlavə, sensor inteqrasiya üzrə ixtisası olan peşə və ya fiziki terapevtlə davam edən məsləhətləşmələr terapevtə uşağı həddən artıq

stimullaşdırıcı və ya fərqli materiallara qarşı desensibilizasiya etmək üçün sistematik bir plan hazırlamaqda kömək edə bilər.

Bəzi duyğu fəaliyyətləri autizmli uşaq üçün sakitləşdirici və ya xüsusi maraq doğura bilər. Bununla belə, terapevt seçdiyi fəaliyyətin ya qeyri-münasib və/yaxud təkrarlayıcı olub olmadığını düşünməlidir. Məsələn, bir uşaq mayenin şaquli səthdən yavaş-yavaş damlamasını seyr etməkdən həzz ala bilər. Bu vəziyyətdə, terapevt əvvəlcə uşaq üçün bu fəaliyyətin vizual cəlbedici duyğu xarakterini nəzərdən keçirə bilər və sonra uşağı daha uyğun bir mühit və fəaliyyətlə tanış etmək qərarına gələ bilər, məsələn, damcı boya şəkilləri çəkmək. Uşağın həssas ehtiyacları və problemləri haqqında məlumatlı olmaq terapevtə sosial cəhətdən uyğun olmayan sensor fəaliyyətləri müsbət sosial qarşılıqlı əlaqəni təşviq edənlərə yönləndirə bilən material və fəaliyyətlərin seçimində kömək edə bilər.

Müalicə tədqiqatları göstərirdi ki, autizmli bir şəxsə motor hərəkətlərini həyata keçirmək üçün çoxlu imkanlar təmin edildikdə və mürəkkəb motor tapşırıqları kiçik addımlara bölündükdə və sonra vizual işarələr ardıcıllığı ilə birləşdirildikdə motor planlaşdırma problemləri azalır (Rogers, 1999). Motor planlaşdırma çətinlikləri ilə yanaşı, bu əhali motor təqlidində də çətinlik çəkir (Stone və başqaları, 1997).

Art terapiya autizmli uşaq üçün kəsmə, yapışdırma, rəsm və rəngləmə kimi müxtəlif fəaliyyətlər vasitəsilə motor koordinasiya və təqlid bacarıqlarını tətbiq etmək üçün bir arena təmin edə bilər. Uşağın çoxmərhələli sənət layihəsində və/yaxud qrup fəaliyyətində iştirakını gözləməzdən əvvəl təkbətək təlimat zamanı ilk növbədə uşağın bu bacarıqlara yiyələnməsi vacibdir. Əsas alətlərdən istifadə və rəsm imitasiya bacarıqlarının öyrədilməsi sonrakı yazı bacarıqlarına təsir göstərir. Əlilliyi olan uşaqlara incə motor bacarıqlarının təməlinin öyrədilməsi ilə bağlı xüsusi təkliflər fərqli tədris nümunələrində toplanıb (Bruni, 1998). Autizmli uşağa təməl motor bacarıqlarını öyrədərkən, materialları elə hazırlamaq lazımdır ki, tapşırığın məqsədləri vizual işarələrlə aydın şəkildə müəyyən edilsin (məsələn, uşağın harada kəsməli olduğunu göstərmək üçün kağız zolağının üzərindən xətt çəkmək və ya uşağa forma daxilində rəng vermək üçün fiziki işarə ilə təmin etmək üçün sadə formaların ətrafında qurudulmuş yapışqan sərhədini hazırlamaq). Bu cür hazırlıq, uşağın anlaşılmaz vəzifələr və gözləntilərlə üzləşdiyi zaman yarana biləcək mənfi davranışların qarşısını almağa kömək edə bilər. Bundan əlavə, əgər tapşırığın mahiyyətcə gücləndirici cəhəti varsa, məsələn, samanları kəsmək və otaqda parçaların uçuşunu izləmək kimi uşağın yeni motor bacarıqları tapşırığı ilə (məsələn, kəsmə) məşğul olma ehtimalı daha yüksəkdir.

Şifahi qabiliyyətlərindən asılı olmayaraq autizmli fərdlər üçün ünsiyyətin ən problemli aspektlərindən biri dilin sosial praqmatikasının zəif anlaşılmasıdır. Bu, dil, göz təması və jestin sosial mühitlə necə əlaqəli olduğunu və ona necə təsir etdiyini başa düşməyi əhatə edir (Rogers, 1999). İnkişafla bağlı ədəbiyyatlardan əldə edilən autizmə müdaxilə prinsipləri göstərir ki, şifahi ünsiyyət bacarıqları (məsələn, jest və göz təması) şifahi ünsiyyətin sonrakı inkişafı üçün zəruridir və sözlərin şifahi ünsiyyət bacarıqları ilə əlaqələndirilməsi lazımdır (Wetherby və Prizant, 1999). Autizmli uşağın hissiyyatı ilə məşğul olma maraqları ilə yanaşı koqnitiv və dil qüsurları da onların başqaları ilə qarşılıqlı əlaqədə olmaq və onlar tərəfindən başa düşülmək qabiliyyətinə mənfi təsir göstərə bilər (Lord, 1995). Sosial bacarıqların çatışmazlıqları autizmin əsas xüsusiyyəti hesab olunur. Bu çatışmazlıqlar 12 aylıq bir uşaqda özünü göstərə bilər və yetkinlik dövründə də davam edir (Olley və Gutentag, 1999). Autizmi olan gənc uşaqlarda sosial çatışmazlıqlar onların "birgə diqqət bacarıqlarının – diqqəti başqa bir şəxslə bölüşmək bacarığının" olmaması ilə özünü göstərir (Sigman və Kim, 1999, s. 283). Buraya həssas sosial təbəssüm və başqalarını cəlb etmək üçün göz təması və/və ya jestdən istifadənin olmaması daxildir. Bundan əlavə, autizmli uşaqlar məhdud miqdarda simvolik oyunlarla məşğul olur və yaşıdlarına nisbətən başqa insanlarla daha az iştirak edirlər (Sigman və Kim, 1999).

Təkliflər və tövsiyələr

Xüsusilə autizmli insanlar üçün nəzərdə tutulmuş sənət mərkəzli fəaliyyət qrupları da autizmli yaşlı uşaqlar, yeniyetmələr və böyüklər üçün dəstəkləyici sosial mühitlər təmin edə bilər.

Müxtəlif məlumatların mənimsənilməsi qrup üçün ilk hədəf ola bilər və sonra qrup üzvləri fərdi və ya kiçik qruplar halında art terapiya prosesində iştirak edə bilərlər. Bundan sonra qrup üzvləri öz yaradıcılıqlarını nümayiş etdirə və danışa bilərlər.

Yaranmış sənətin vizual təbiəti uğurlu söhbəti təşviq etmək üçün təsirli bir işarə verə bilər. Bir yeniyetmə qrupu fərdi fotoqrafiya fəaliyyəti ilə məşğul olurdu ki, bu fəaliyyətdə yeniyetmələrə əvvəlcə fotoqrafiyanın əsas prinsipləri öyrədilir, sonra isə ətraf mühitin şəkillərini çəkmək imkanı verilir. Qrup üzvləri daha sonra öz fotolarını nümayiş etdirdilər və şəkillərinin onlar üçün vacib olan şeyləri necə çəkdiyi və dünyanı necə gördükləri haqqında danışırlar (L. Marcus və B. Bianco, 2000). İnteraktiv qrup tapşırığına misal olaraq, hər bir qrup üzvünün fərqli rəngli marker seçdiyi və şəkil çəkməyə başladığı keçid-şəkil fəaliyyəti göstərmək olar. Bir

neçə dəqiqədən sonra qrup üzvləri şəkillərini sağ tərəfindəki şəxsə ötürür və sonra digər qrup üzvünün şəklinə nəsə əlavə etmək üçün bir neçə dəqiqə vaxt sərf edirlər. Qrup üzvlərinə xəbərdarlıq edilir ki, başqalarının rəsmlərinə diqqətli olsunlar və orijinal siyirtmənin başladığı mövzunu davam etdirən şəkillərə şeylər əlavə etməyə çalışsınlar. Bu keçid və çəkmə prosesi bütün şəkillər orijinal sahiblərinə qaytarılana qədər davam edir. Bu prosesdən sonra qrup üzvləri növbə ilə hər bir şəxsin rəsminə əlavə etdiklərini paylaşırlar. Bu müzakirə çərçivəsində qrup üzvlərini müəyyən şəkillərə müəyyən rəsmlər əlavə etmək üçün öz əsaslarını müəyyən etməyə və başqa bir insanın istək və üstünlükləri haqqında düşünməyin və ya nəzərə almağın vacibliyini işıqlandırmaq məqsədilə bu barədə rəy almağa təşviq etmək olar.

Müalicə təminatçıları həm də qardaş və bacıların fərdi ehtiyaclarına və güclü tərəflərinə həssas və diqqətli olmalıdırlar. Uşaqların autizmli bacı və qardaşı ilə yaşamaqla bağlı müsbət və mənfi hisslərini və təcrübələrini çəkmələri və danışması üçün dəstəkləyici art-terapiya qruplarının təmin edilməsi stress səviyyələrini azaltmağa və müsbət mübarizə strategiyalarından istifadə etmələrinə kömək edə bilər. Məsələn, art-terapiya bacı-qardaş qrupunda 8 yaşlı bir qız autizmli bir qardaşa sahib olmağın necə bir şey olduğu haqqında bir neçə şəkil çəkdi. Bir şəkildə o, bacısının məsuliyyətini üzərinə götürməyin vacibliyini yazaraq belə təsvir edib: "Əgər bəzi məsləhətlər istəsən, sənə bir neçəsini deyə bilərəm. Əgər autizmli qardaşın və ya bacın varsa və anan və atanın sənə onlara baxmağını deyirsə, harada olurlarsa olsunlar, həmişə gözlərini onların üzərində saxlamalısan, əks halda problem yarana bilər." Başqa bir şəkildə bu eyni bacı səhvən qarmaqarışıqlıq yaradan qardaşının ardınca təmizlik etməli olduğu zaman əsəbi bir vəziyyəti təsvir etmişdir. Bu şəkillər qrupdakı digər bacı-qardaşların oxşar təcrübələri, hissləri və öhdəsindən gəlmə yolları haqqında müzakirələrə səbəb olur.

ƏDƏBİYYAT SIYAHISI:

1. American Psychiatric Association. (1994). Diagnostic and statistical manual of mental disorders (4th ed.). Washington, DC: Author.

2. Anderson, F. E. (1994). Art-centered education and therapy for children with disabilities. Springfield,IL: Charles C Thomas.

3. Ayres, A. J. (1972). Sensory integration and learning disorders. Los Angeles: Western Psychological Services.

4. Bruni, M. (1998). Fine motor skills in children with down syndrome: A guide for parents and professionals.Bethesda, MD: Woodbine House.

5. Courchesne, E., Yeung-Courchesne, R. & Pierce, K. (1999). Biological and behavioral heterogeneity in autism: Roles of pleiotropy and epigenesis. In S. H. Broman və J. M. Fletcher (Eds.), The changing nervous system (pp. 292–340). New York: Oxford University Press.

6. Cox, M. & Eames, K. (1999). Contrasting styles of drawing in gifted individuals with autism. Autism: The International Journal of Research and Practice, 3(4), 397–409.

7. Craig, J. & Baron-Cohen, S. (1999). Creativity and imagination in autism and Asperger syndrome. of Autism and Developmental Disorders, 29(4), 319–326.

8. Dalrymple, N., Porco, B. & Chung, J. (1993). Instructional modules on autism. Bloomington, IN: Indiana University, Institute for the Study of Developmental Disabilities.

9. Filipek, P. A., Accardo, P. J., Ashwal, S., Baranek, G. T., Cook, Jr., E. H., Dawson, G., Gordon, B., Gravel, J. S., Johnson, C. O., Kallen, R. J., Levey, S. E., Minshew, N. J., Ozonoff, S., Prizant,

10. B. M., Rapin, I., Rogers, S. J., Stone, W. L., Teplin, S. W., Tuchman, R. F., və Volkmar, F. R. (1999). The screening and diagnosis of autistic spectrum disorders. Journal of Autism and Developmental Disorders, 29, 439–484.

11. Fisher, A. G. & Murray, E. A. (1991) Introduction to sensory integration theory. In A. G. Fisher, E. A. Murray & A. C. Bundy (Eds.), Sensory integration theory and practice (pp. 3–25). Philadelphia, PA: F. A. Davis.

12. Gardner, H. (1982). Art mind, and brain: A cognitive approach to creativity. New York: Basic Books.

13.Grandon, T. (1998). Teaching tips from a recovered autistic. Focus on Autistic Behavior, 3(1), 1–8.

14. Greenspan, S. I., & Wieder, S. (1998). The child with special needs: Encouraging intellectual and emotional growth. Reading, MA: Addison-Wesley.

15. Happe, F., Frith, U. (1996). The neuropsychology of autism. Brain, 119(4), 1377–1400.

16. Hou, C., Miller, B. L., Cummings, J. L., Goldberg, M., Mychack, P., Bottino, V., və Benson, D. F. (2000). Artistic savants. Neuropsychiatry, Neuropsychology, and Behavioral Neurology, 13(1), 29–38.

17. Koegel, R. L., Koegel, L. K., & Parks, D. R. (1995). "Teach the individual" model of generalization: Autonomy through self-management. In R. L. Koegel və L. K. Koegel (Eds.), Teaching children with autism: Strategies for initiating positive interactions and improving

learning opportunities (pp. 67–78). Baltimore: Paul H. Brookes.

18. Libby, S., Powell, S., Messer, D. & Jordan, R. (1998). Spontaneous play in children with autism: A reappraisal. Journal of Autism and Developmental Disorders, 28(5), 487–496.

19. Lord, C. (1995). Facilitating social inclusion: Examples from peer intervention programs.

20. Marcus, L. M., Kunce, L. J., & Schopler, E. (2005). Working with Families.

21. Marcus, L. M., Flagler, S., & Robinson, S. (2001). Assessment of children with autism. Psychological and developmental assessment: Children with disabilities and chronic conditions, 267-291.

22. Schopler və G. B. Mesibov (Eds.), Learning and cognition in autism (pp. 221–240). New York: Plenum Press.

23. Lovaas, I. (1981). Teaching developmentally disabled children: The me book. Baltimore: University Park Press.

24. McIntosh, D. N., Miller, L. J., Shyu, V. & Hagerman, R. J. (1999). Sensory modulation disruption, electrodermal responses and functional behaviors. Developmental Medicine and Child Neurology, 41, 608–615.

25. Olley, J. G., və Gutentag, S. S. (1999). Autism: Historical overview, definition, and characteristics. In D. B. Zager (Ed.), Autism identification, education, and treatment (pp. 3–22). Mahwah, NJ: Erlbaum.

26. O'Neill, R. E., Horner, R. H., Albin, R. W., Storey, K., və Sprague, J. R. (1990). Functional analysis of problem behavior: A practical assessment guide. Sycamore, IL: Sycamore.

27. Oster, G. D., və Gould, P. (1987). Using drawings in assessment and therapy: A guide for mental health professionals. New York: Brunner/Mazel.

28. Ramey, C. T., və Ramey, S. L. (1998). Early intervention and early experience. American Psychologist, 53(2), 109–120.

29. Schreibman, L., və Anderson, A. (2001). Focus on integration: The future of the behavioral treatment of autism. Behavior Therapy, 32, 619–632.

30. Sigman, M., və Kim, N. (1999). Continuity and change in the development of children with autism. In S. H. Broman və J. M. Fletcher (Eds.), The changing nervous system: Neurobehavioral consequences of early brain disorders (pp. 274–291). New York: Oxford University Press.

31. Stone, W. L., Ousley, O. Y., və Littleford, C. D. (1997). Motor imitation in young children with autism: What's the object? Journal of Abnormal Child Psychology, 25(6), 475–485.

32. Wakschlag, A. S., və Leventhal, B. L. (1996). Consultation with young autistic children and their families. Journal of American Academy of Child and Adolescent Psychiatry, 35(7), 963–965.

33. Wetherby, A. M., və Prizant, B. M. (1999). Enhancing language and communication development in autism: Assessment and intervention guidelines. In D. B. Zager (Ed.), Autism: Identification, education, and treatment (pp. 141–174). Mahwah, NJ: Erlbaum.

34. Whaley, K. T., və Shaw, E. (Eds.). (1999, July). National early childhood technical assistance system (NECTAS) resource collection on autism spectrum disorders. Chapel Hill, NC: NECTAS.

35. Wing, L. (1997). The history of ideas on autism; Legends, myths and reality. Autism: The International Journal of Research and Practice, 1(1), 13–23.

PSİXOLOGİYA ELMİNDƏ SÜNİ İNTELLEKTİN YÜKSƏLİŞİ VƏ İNSAN AMİLİNİN TRANSFORMASİYASI

Aygün Yaşar ƏLIZADƏ
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
Ümumi psixologiya ixtisası üzrə doktorant
https://orcid.org/0009-0008-1213-1610
aygun.elizade@agcebedi.adpu.edu.az

Xülasə: Süni intellektin yüksəlişi müasir psixologiyada insan amilinin yenidən dəyərləndirilməsini zəruri etmişdir. Texnologiyanın sürətli inkişafı insan zehninin, duyğularının və sosial davranışının yeni reallıqlarla qarşılaşmasına səbəb olmuşdur. Bu məqalə psixoloji elmdə süni intellektin rolu və insan psixikasına çoxşaxəli təsirini sistemli şəkildə təhlil edir. Tədqiqatın əsas məqsədi Sİ texnologiyalarının idrak, qərarvermə, emosional reaksiya və sosial davranış sahələrində yaratdığı dəyişiklikləri elmi əsaslarla müəyyənləşdirməkdir. İnsan öyrənməsi ilə maşın öyrənməsi arasındakı paralellik, idrak çevikliyi və adaptasiya mexanizmləri psixologiyanın gələcək istiqamətlərini müəyyənləşdirən əsas tədqiqat sahələrinə çevrilmişdir. Müəllif göstərir ki, süni intellekt yalnız informasiya emalının texnoloji tərəfini deyil, həm də insanın daxili idrak proseslərini, diqqət mexanizmlərini və emosional reaksiya qabiliyyətini dəyişdirir. Bu dəyişikliklər nəticəsində insanın zehni sərhədləri genişlənir, qərarvermə prosesləri daha çox məlumat axınına əsaslanır və emosional reaksiya daha çox neytral, məntiqi yanaşmalarla balanslaşdırılır.
Hibrid intellekt anlayışı bu kontekstdə xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu model insan idrakı ilə süni sistemlərin hesablama gücünü birləşdirərək həm elmi, həm də praktik səviyyədə yeni sinerji yaradır. İnsan–Sİ qarşılıqlı əlaqəsi artıq sadəcə texniki əməkdaşlıq deyil, eyni zamanda öyrənmə və dəyişmə prosesinə çevrilmişdir. Süni sistemlər insanların qərarlarını gücləndirir, insanlar isə bu sistemlərə etik və emosional dərinlik qazandırır. Müasir psixoloji praktikada Sİ-nin tətbiqləri getdikcə genişlənir. Emosional analiz proqramları, davranış proqnozlaşdırma alqoritmləri, virtual terapevtlər və psixoloji dəstək chatbotları artıq terapevtik prosesin ayrılmaz hissəsinə çevrilməkdədir. Bu sistemlər pasientin emosional vəziyyətini real vaxtda izləməyə, onun stress səviyyəsini qiymətləndirməyə və fərdiləşdirilmiş müdaxilə strategiyaları təklif etməyə imkan verir. Nəticədə psixoterapiya daha çevik, dinamik və məlumat əsaslı hala gəlir. Lakin bu inkişaf müəyyən etik və humanist dilemmaları da önə çıxarır. Empatiya – insan təcrübəsinin ən dərin təzahürü – hələlik süni sistemlərdə tam şəkildə modelləşdirilə bilmir. Alqoritmik qərəz, məlumat təhlükəsizliyi, şəxsi sərhədlərin pozulması və emosional manipulyasiya riskləri hələ də ciddi müzakirə tələb edən məsələlərdir. Müəllif qeyd edir ki, insan psixikasının qorunması və süni sistemlərlə balanslı münasibətin yaradılması gələcək psixoloji elmin ən vacib missiyalarından biridir.
Tədqiqat həm də göstərir ki, süni intellektin inkişafı psixoloji səriştə tələblərini köklü şəkildə dəyişdirir. Ənənəvi empatik dinləmə və müşahidə bacarıqları ilə yanaşı, psixoloq artıq texnoloji savadlı, məlumat axınını analiz edə bilən, alqoritmik qərarları psixoloji baxımdan şərh edən bir mütəxəssis olmalıdır. Yeni dövrün psixoloqu etik düşüncəni, humanist dəyərləri və texnoloji yenilikləri birləşdirməyi bacarmalıdır. Məqalədə həmçinin süni intellektin tədris psixologiyasına təsiri də təhlil olunur. Adaptiv təlim sistemləri tələbələrin öyrənmə tempini analiz edərək fərdiləşdirilmiş proqramlar yaradır. Bu isə psixoloji motivasiyanın idarə edilməsinə və idrak yüklənməsinin balanslaşdırılmasına imkan verir. Süni intellekt vasitəsilə əldə edilən psixoloji məlumatlar təhsil prosesində həm müəllimlər, həm də psixoloqlar üçün yeni müşahidə və müdaxilə imkanları yaradır. Məqalə həmçinin psixoloji elmdə yeni paradiqmanın formalaşdığını vurğulayır: **"İnsan + Maşın"** yanaşması artıq qarşıdurma deyil, inteqrasiya modelidir. Bu modeldə insan və süni sistem qarşılıqlı öyrənmə, qarşılıqlı inkişaf və qarşılıqlı məsuliyyət daşıyır. Psixologiya bu inteqrasiyanın etik, sosial və idraki ölçülərini anlamağa çalışır.
Açar sözlər: Texnologiyalara psixoloji adaptasiya, insan amilinin transformasiyası, texnologiyanın insan şüuruna təsiri, hibrid intellekt modelləri, insan və süni intellektin qarşılıqlı təsiri

THE RISE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN PSYCHOLOGICAL SCIENCE AND THE TRANSFORMATION OF THE HUMAN FACTOR

Aygun Yashar ALIZADE
Doctoral Student in General Psychology, Azerbaijan State Pedagogical University
Orcid: https://orcid.org/0009-0008-1213-1610
aygun.elizade@agcebedi.adpu.edu.az

Abstract: The rise of artificial intelligence (AI) has made it necessary to reevaluate the human factor in modern psychology. The rapid development of technology has caused the human mind, emotions, and social behavior to encounter new realities. This article systematically analyzes the role of AI in psychological science and its multifaceted impact on the human psyche. The main objective of the research is to scientifically identify the changes that AI technologies create in cognition, decision-making, emotional responses, and social behavior. The parallels between human learning and machine learning, cognitive

flexibility, and adaptation mechanisms have become key research areas shaping the future directions of psychology. The author demonstrates that AI not only transforms the technological aspects of information processing but also alters internal cognitive processes, attention mechanisms, and emotional responsiveness. As a result of these changes, the boundaries of the human mind expand, decision-making becomes increasingly data-driven, and emotional responses become more balanced through logical and neutral reasoning.

In this context, the concept of hybrid intelligence holds special significance. This model integrates the cognitive capabilities of humans with the computational power of artificial systems, creating a new synergy at both scientific and practical levels. Human–AI interaction has evolved beyond mere technical collaboration into a process of mutual learning and transformation. Artificial systems strengthen human decisions, while humans add ethical and emotional depth to these systems. The applications of AI in modern psychological practice are expanding rapidly. Emotional analysis programs, behavioral prediction algorithms, virtual therapists, and psychological support chatbots are becoming integral parts of the therapeutic process. These systems allow real-time monitoring of patients' emotional states, assessment of stress levels, and provision of personalized intervention strategies. Consequently, psychotherapy is becoming more flexible, dynamic, and data-driven. However, this development also raises certain ethical and humanistic dilemmas. Empathy — the deepest manifestation of human experience — cannot yet be fully modeled by artificial systems. Algorithmic bias, data security concerns, violation of personal boundaries, and risks of emotional manipulation remain critical issues that demand continued discussion. The author emphasizes that preserving the integrity of the human psyche and creating a balanced relationship with artificial systems will be among the most important missions of future psychological science.

The study also shows that the advancement of AI is fundamentally transforming the competency requirements of psychologists. In addition to traditional empathic listening and observational skills, psychologists must now be technologically literate, capable of analyzing data flows, and interpreting algorithmic decisions from a psychological perspective. The psychologist of the new era must combine ethical reasoning, humanistic values, and technological innovation. The article also explores the influence of AI on educational psychology. Adaptive learning systems analyze students' learning pace and create personalized programs, thus enabling better management of psychological motivation and balancing cognitive load. The psychological data obtained through AI provides new opportunities for observation and intervention for both teachers and psychologists.

Finally, the article emphasizes that a new paradigm is emerging in psychological science: the "Human + Machine" approach is no longer a confrontation but an integration model. In this framework, humans and artificial systems share mutual learning, development, and responsibility. Psychology, therefore, seeks to understand the ethical, social, and cognitive dimensions of this integration.

Keywords: Psychological adaptation to technology, human factor transformation, technological impact on human mind, hybrid intelligence models, human–AI interaction.

ВОЗВЫШЕНИЕ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА В ПСИХОЛОГИЧЕСКОЙ НАУКЕ И ТРАНСФОРМАЦИЯ ЧЕЛОВЕЧЕСКОГО ФАКТОРА

Айгюн Яшар Ализаде
Докторант по специальности «Общая психология»
Азербайджанский государственный педагогический университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0008-1213-1610
aygun.elizade@agcebedi.adpu.edu.az

Резюме: Восхождение искусственного интеллекта сделало необходимой переоценку роли человека в современной психологии. Быстрое развитие технологий привело к тому, что человеческий ум, эмоции и социальное поведение столкнулись с новыми реалиями. Данная статья систематически анализирует роль ИИ в психологической науке и его многогранное влияние на психику человека. Основная цель исследования — научно определить изменения, которые ИИ технологии вызывают в когнитивных процессах, принятии решений, эмоциональных реакциях и социальной активности. Особое внимание уделяется параллелям между человеческим обучением и машинным обучением, когнитивной гибкости и адаптационным механизмам, которые формируют будущие направления психологии. Автор показывает, что ИИ изменяет не только технологическую сторону обработки информации, но и внутренние когнитивные процессы человека, механизмы внимания и способность к эмоциональным реакциям. Эти изменения расширяют умственные границы человека, делают процесс принятия решений более основанным на потоке данных, а эмоциональные реакции более сбалансированными и логически выверенными.

Понятие гибридного интеллекта в этом контексте приобретает особое значение. Эта модель объединяет человеческое познание с вычислительными возможностями ИИ, создавая новую синергию на научном и практическом уровнях. Взаимодействие человека и ИИ уже не является лишь техническим сотрудничеством, а превращается в процесс совместного обучения и трансформации. Искусственные системы усиливают решения человека, а человек наделяет их этической и эмоциональной глубиной. Применение ИИ в современной психологической практике постоянно расширяется. Программы эмоционального анализа, алгоритмы прогнозирования поведения, виртуальные терапевты и

психологические чат-боты становятся неотъемлемой частью терапевтического процесса. Эти системы позволяют отслеживать эмоциональное состояние пациента в реальном времени, оценивать уровень стресса и предлагать индивидуализированные стратегии вмешательства. В результате психотерапия становится более гибкой, динамичной и основанной на данных. Однако это развитие также поднимает этические и гуманистические дилеммы. Эмпатия — глубочайшее проявление человеческого опыта — пока не может быть полностью смоделирована в искусственных системах. Алгоритмическая предвзятость, безопасность данных, нарушение личных границ и риск эмоциональной манипуляции остаются важными вопросами для обсуждения. Автор подчеркивает, что сохранение психики человека и создание сбалансированного взаимодействия с ИИ являются ключевыми задачами будущей психологической науки. Исследование также показывает, что развитие ИИ коренным образом изменяет требования к психологическим компетенциям. Помимо традиционных навыков эмпатического слушания и наблюдения, психолог должен быть технологически грамотным, уметь анализировать потоки данных и интерпретировать алгоритмические решения с психологической точки зрения. Новый психолог умеет сочетать этическое мышление, гуманистические ценности и технологические инновации. В статье анализируется влияние ИИ на образовательную психологию. Адаптивные обучающие системы анализируют темп усвоения материала студентами и создают индивидуализированные программы, что позволяет управлять мотивацией и балансировать когнитивную нагрузку. Психологическая информация, полученная с помощью ИИ, открывает новые возможности наблюдения и вмешательства как для преподавателей, так и для психологов.
Статья также подчеркивает формирование нового парадигмального подхода в психологии: концепция «Человек + Машина» уже не является противостоянием, а представляет собой интеграционную модель. В этой модели человек и искусственные системы несут ответственность за взаимное обучение, развитие и совместное взаимодействие. Психология стремится понять этические, социальные и когнитивные аспекты этой интеграции.
Ключевые слова: Психологическая адаптация к технологиям, трансформация человеческого фактора, влияние технологий на человеческое сознание, модели гибридного интеллекта, взаимодействие человека и искусственного интеллекта

Giriş

XXI əsr elmi və texnoloji tərəqqinin ən diqqətəlayiq nailiyyətlərindən biri süni intellektin (Sİ) inkişafıdır. Bir vaxtlar yalnız fantastik ədəbiyyatın mövzusu olan bu anlayış, bu gün insan fəaliyyətinin demək olar ki, bütün sahələrinə nüfuz etmişdir. Süni intellekt sistemləri artıq yalnız hesablama və analiz aləti deyil, həm də insan davranışını, duyğularını və düşüncə mexanizmlərini modelləşdirən kompleks psixoloji struktur kimi çıxış edir. Bu vəziyyət psixologiya elminin həm nəzəri, həm də praktik müstəvisində yeni istiqamətlərin formalaşmasına səbəb olmuşdur.

Müasir dövrdə psixologiya və süni intellekt arasında əlaqə, yalnız elmi əməkdaşlıq deyil, həm də insanın özünü dərk etmə formalarının dəyişməsi kimi qiymətləndirilir. İnsan beyni ilə maşın öyrənməsi sistemlərinin müqayisəsi, idrakın təbiətinə dair sualları daha da dərinləşdirir. Əgər insan şüuru bioloji əsaslı öyrənmə mexanizminə söykənirsə, süni intellekt məlumat axınlarını alqoritmik qaydada emal edir. (Brynjolfsson, E., & McAfee, A. 2017). Bu fərq, bir tərəfdən insan təfəkküründün orijinallığını önə çıxarır, digər tərəfdən isə psixoloji proseslərin texnoloji müstəvidə təqlidinin nə dərəcədə mümkün olduğunu sual altına alır.

Süni intellektin psixoloji anlamda təhlili, insan və maşın münasibətləri kontekstində bir çox fəlsəfi və etik mübahisələr doğurur. İnsan özünün ən yüksək idrak qabiliyyətini – düşünməyi, öyrənməyi, duymağı – texnoloji sistemlərə ötürərkən, həm nəzarət gücünü, həm də mövcudluq mənasını yenidən dəyərləndirməyə məcbur olur. Bu, yalnız texnoloji deyil, eyni zamanda psixoloji bir transformasiyadır. Müasir cəmiyyətdə süni intellektlə qarşılıqlı təsir insanın özünü anlama formalarını dəyişdirir, onu həm informasiya yükü qarşısında, həm də qərarvermə proseslərində yeni adaptasiya mexanizmləri qurmağa sövq edir.

Psixologiya elmi üçün süni intellektlə bağlı araşdırmalar iki əsas istiqamətdə aktuallaşır:

- ❖ birincisi, insanın idrak və davranış proseslərinin alqoritmik modelləşdirilməsi;
- ❖ ikincisi isə süni sistemlərin öz növbəsində insan psixikasına təsir formalarının araşdırılmasıdır.

Birinci istiqamət insan beyninin funksional modelini anlamaya, ikinci istiqamət isə texnologiyanın insan davranışına və emosional tənzimlənməsinə təsirini anlamağa yönəlmişdir. Məlumat əsrində insanın diqqət, hafizə və emosional tənzimləmə kimi psixoloji funksiyaları getdikcə daha çox süni sistemlərlə əlaqəli şəkildə fəaliyyət göstərir. Məsələn, gündəlik qərarların böyük hissəsi artıq alqoritmik tövsiyələr əsasında verilir, sosial münasibətlər süni intellekt tərəfindən idarə olunan platformalarda formalaşır, emosional tənzimlənmə isə rəqəmsal reaksiyalar vasitəsilə həyata keçirilir. Bu tədqiqatın məqsədi süni intellektin insan psixikasına təsir mexanizmlərini, xüsusilə də idrak, emosional və sosial aspektləri baxımından sistemli şəkildə təhlil etməkdir. Məqalədə, həm süni intellektin psixoloji praktikaya gətirdiyi imkanlar, həm də bu

texnologiyanın yaratdığı etik və idraki risklər təhlil olunmuşdur.

Araşdırmanın aktuallığı ondan ibarətdir ki, texnoloji sistemlərin psixoloji strukturları modelləşdirməsi artıq laboratoriya səviyyəsini keçmiş, gündəlik həyatın bir parçasına çevrilmişdir. İnsan artıq yalnız süni intellektdən istifadə etmir — o, onunla qarşılıqlı şəkildə "yaşayır". Bu qarşılıqlı təsir isə insanın qərarvermə, dəyərləndirmə, emosional cavab və sosial münasibətlər sistemində dərin dəyişikliklər yaradır.

Gələcək psixoloji tədqiqatlar üçün bu məsələ həm nəzəri, həm də praktik baxımdan mühüm əhəmiyyət daşıyır. Psixoloq, artıq yalnız insan təcrübəsini deyil, həm də texnoloji vasitələrin bu təcrübəni necə formalaşdırdığını başa düşməlidir. (Schemmer et., 2023). Süni intellekt dövründə psixoloji yanaşmaların yenidən düşünülməsi, insan amilini mərkəzdə saxlayan, lakin texnoloji reallığı da inkar etməyən balanslı bir elmi baxışın formalaşmasını tələb edir.

Süni intellekt (Sİ) anlayışı yalnız texnoloji fenomen kimi deyil, həm də insan idrakının modelləşdirilməsi cəhdi kimi meydana çıxmışdır. Əslində Sİ-nin elmi əsaslarını formalaşdıran tədqiqatların kökündə insan beyninin necə öyrəndiyi, məlumatı necə emal etdiyi və qərarları necə verdiyi sualı dayanır. Bu səbəbdən süni intellektin inkişafı həm informatikanın, həm də psixologiyanın kəsişmə nöqtəsində yaranmışdır. Psixoloji baxımdan süni intellekt insan idrakının riyazi və alqoritmik modelə çevrilməsi prosesidir. Yəni, insanın düşünmə, qavrama və yaddaş kimi fəaliyyətləri texnoloji sistemlərdə simulyasiya olunaraq öyrənilə bilən davranış formalarına çevrilir. Bu proses "maşın öyrənməsi" adlanan mexanizm vasitəsilə həyata keçirilir. (American Psychological Association, 2020). Mənası texnoloji baxımdan alqoritmin təcrübədən nəticə çıxarma bacarığı deməkdir, psixoloji baxımdan isə insanın şərtli refleks və təcrübəyə əsaslanan öyrənmə mexanizmlərinin texnoloji ekvivalentidir.

Koqnitiv psixologiyanın əsas ideyalarına görə insan beyni informasiyanı qəbul edir, kodlaşdırır, saxlayır və yenidən istifadə edir. Süni intellekt sistemləri də eyni prinsipi tətbiq edir, lakin bunu bioloji deyil, riyazi yollarla reallaşdırır. Bu oxşarlıq psixologiyanın idrak modellərinin texnoloji müstəviyə keçirilməsinə imkan yaradır. Məsələn, "neyron şəbəkələr" termini birbaşa insan beyninin sinir hüceyrələrinin qarşılıqlı əlaqəsini təqlid edən sistemləri ifadə edir.

Bununla belə süni intellektin insan təfəkküründü tam əvəz etməsi mümkün deyil. Çünki insan psixikasında yalnız məntiq və məlumat emalı prosesi deyil, həm də emosional, motivasiya və sosial komponentlər mövcuddur. Psixologiyanın tədqiqat sahələri isə öz növbəsində Sİ sistemlərinin etik və empatik davranış modellərini formalaşdırmaq üçün konseptual əsas yaradır. (Booth, 2016).

Süni intellektin psixoloji əsaslarının başa düşülməsi üçün onun öyrənmə növlərinə də diqqət yetirmək lazımdır. İnsan psixikasında öyrənmə müşahidə, təcrübə və təkrar yolu ilə formalaşırsa, Sİ-də bu proses "nəzarətli", "nəzarətsiz" və "gücləndirilməyə əsaslanan" öyrənmə modelləri ilə həyata keçirilir. Psixoloji paralellər aydın görünür:

- **Nəzarətli öyrənmə** – müəllimli təlimə bənzəyir; burada sistem əvvəlcədən verilmiş nümunələrə əsaslanır, bu, insanın sosial öyrənmə təcrübəsinə paraleldir.
- **Nəzarətsiz öyrənmə** – spontan idrak proseslərinə, yəni insanın öz müşahidələri və təcrübələri ilə bilik yaratmasına oxşardır.
- **Gücləndirilməyə əsaslanan öyrənmə** – davranış psixologiyasının mükafat və cəza prinsipi ilə eyni psixoloji mexanizmlərini əks etdirir.

Bu paralellik sübut edir ki, süni intellektin texnoloji strukturu əslində insan öyrənmə mexanizmlərinin mühəndislik səviyyəsində rekonstruksiyasıdır. Lakin burada vacib bir fərq mövcuddur: insan öyrənməsi şüurlu və emosional təcrübələrə əsaslanır, Sİ-nin öyrənməsi isə yalnız statistik asılılıqların aşkarlanmasına yönəlib. Psixoloji baxımdan maraqlı olan məsələ süni intellektin yalnız insanı təqlid etməsi deyil, həm də onu dəyişdirməsidir. Sİ texnologiyalarının inkişafı, psixologiyanın klassik anlayışlarını — öyrənmə, diqqət, qavrayış, emosional tənzimləmə və qərarvermə kimi prosesləri yenidən düşünməyi tələb edir. (Gergen et., 2020). Bu baxımdan süni intellekt yalnız insanı anlama vasitəsi deyil, həm də insanın özünü yenidən kəşf etmə alətidir. İnsanın emosional dünyası onun düşüncə tərzini, qərarlarını və sosial davranışlarını formalaşdıran ən mürəkkəb psixoloji mexanizmlərdən biridir. Tarixən emosiyalar texnologiya ilə əlaqələndirilməyən, daha çox bəşəri və daxili hadisə kimi qəbul edilirdi. Lakin süni intellekt (Sİ) texnologiyalarının inkişafı bu təsəvvürü köklü şəkildə dəyişdirmişdir. Müasir dövrdə Sİ artıq yalnız riyazi əməliyyatlar icra edən sistem deyil, həm də insan duyğularını müşahidə, analiz və müəyyən dərəcədə cavablandırmaq qabiliyyətinə malik bir struktur kimi çıxış edir. Süni intellektin insan emosiyalarını anlama bacarığı, onun "emosional analiz" (emotion recognition) və "affektiv hesablama" adlanan sahələrdəki nailiyyətlərinə əsaslanır. Bu texnologiyalar insan nitqindəki ton fərqlərini, üz ifadələrini, bədən dilini və yazılı mətnlərdəki emosional tonallığı təhlil edərək, şəxsin duyğu vəziyyəti haqqında nəticə çıxarmağa imkan verir. Psixoloji baxımdan bu proses empatiyanın texnoloji ekvivalenti kimi qiymətləndirilə bilər. İnsan empatiya göstərərkən başqasının duyğusunu hiss edir və ona uyğun emosional cavab formalaşdırır. Sİ isə bu reaksiyanı "hiss etmir", lakin onu məlumat nümunələri üzərindən modelləşdirərək

"hiss etməyə bənzər" cavablar yaradır. Burada fərq duyğunun təcrübə olunmasında deyil, onun tanınmasında və reaksiya mexanizmindədir.

Məsələn, bəzi süni intellekt sistemləri istifadəçinin səs tonundakı gərginliyi, mətndəki neqativ ifadələri və ya üz cizgilərindəki dəyişiklikləri təhlil edərək onun stress və ya narahatlıq vəziyyətində olduğunu müəyyən edə bilir. Bu zaman psixoloji dəstək və ya müştəri xidməti kimi sahələrdə istifadəçi ilə daha uyğun emosional münasibət qurulmasına şərait yaradır. (Gergen et., 2010)

Süni intellektin empatiya qabiliyyəti, insan-texnologiya münasibətlərinin yeni bir mərhələyə keçdiyini göstərir. Artıq bəzi süni intellekt əsaslı tətbiqlər istifadəçilərin emosional ehtiyaclarına cavab vermək məqsədilə "süni empatiya" (artificial empathy) strategiyalarından istifadə edir. (Gergen, 2008). Bu sistemlər insanın duyğularına uyğun olaraq səs tonunu dəyişir, cavab formalarını uyğunlaşdırır və hətta istifadəçinin emosional vəziyyətinə sakitləşdirici təsir göstərə bilər.

Bununla belə süni empatiya ilə real empatiya arasında fundamental fərq vardır. İnsanda empatiya daxili hiss anlayış və dəyərlərlə müşayiət olunur. Süni intellektin emosional təsir gücü yalnız tanıma və cavab vermə ilə məhdudlaşmır. Müasir dövrdə sosial media alqoritmləri, reklam sistemləri və interaktiv proqramlar insanların emosional vəziyyətlərini dolayı yolla yönləndirməyə qadirdir. Bu "emosional manipulyasiya" adlanan fenomenin texnoloji forması kimi qəbul edilir.

Psixoloji aspektdən baxıldıqda bu cür təsirlər insanların qərarvermə proseslərini və davranış motivasiyalarını dəyişdirə bilər. Məsələn, alqoritmik tövsiyələr vasitəsilə insanın maraq və hisslərinə uyğun məzmunun təkrar təqdim edilməsi, onun emosional reaksiya hədlərini dəyişdirə və müəyyən duyğuların (narahatlıq, qəzəb və s.) güclənməsinə səbəb ola bilər. Bu hal fərdin daxili balansını pozaraq həm fərdi, həm də sosial səviyyədə psixoloji gərginlik yarada bilər. Bu səbəbdən Sİ sistemlərinin tərtibatında etik nəzarət mexanizmləri vacibdir. İnsan duyğularını tanımaq və yönləndirmək texnologiyası, yalnız rifah məqsədilə istifadə edildiyi halda müsbət nəticələr verə bilər. Əks təqdirdə bu texnologiyalar manipulyasiya və davranış nəzarəti vasitəsinə çevrilə bilər.

İnsan beyni qarşılaşdığı stimullara tez uyğunlaşa bilir, lakin bu uyğunlaşma bəzən həssaslığın azalması ilə nəticələnir. Süni intellekt sistemləri ilə davamlı təmasda olan fərdlər real insani ünsiyyətin təbii duyğusal dərinliyini itirə bilər. Bu isə sosial empatiyanın zəifləməsinə və insan münasibətlərində səthiliyin artmasına gətirib çıxara bilər. Digər tərəfdən süni intellektin düzgün istifadəsi emosional tənzimləməni gücləndirə bilər. Məsələn, stres izləmə və duyğu tənzimləmə tətbiqləri insanın öz emosiyalarını tanımasına, onları idarə etmə bacarığını artırmasına və daxili balansı bərpa etməsinə kömək edə bilər.

Süni intellekt və insan emosiyaları arasındakı qarşılıqlı təsir həm fərdi, həm də sosial səviyyədə dərin psixoloji nəticələr doğurur. Bir tərəfdən texnologiya insanın emosional həyatını müşahidə etmək, analiz etmək və hətta dəstəkləmək üçün yeni imkanlar açır. Digər tərəfdən isə bu proses insan təbiətinin orijinallığını və təbii duyğu dinamikasını təhdid edə bilər.

Psixoloji elmlər baxımından əsas məsələ texnologiyanın insan duyğularını təqlid etmə qabiliyyətinin deyil, onun insanın emosional rifahına necə xidmət etdiyinin müəyyənləşdirilməsidir. Əgər süni intellekt insanın empatiya, anlayış və duyğu ifadə formalarını zənginləşdirirsə, bu, psixoloji tərəqqiyə töhfə verir. Lakin əgər texnologiya duyğusal təcrübələri mexanikləşdirir və insani əlaqələri formal münasibətlərə çevirirsə, bu, psixoloji degenerasiyaya gətirib çıxara bilər.

Süni intellekt texnologiyalarının insan davranışlarına təsiri müasir psixologiyanın və sosial elmlərin ən dinamik tədqiqat istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir. İnsan fəaliyyətinin müxtəlif sferalarında — qərarvermədən tutmuş diqqət bölgüsünə, motivasiyadan sosial qarşılıqlı əlaqələrə qədər süni intellektin yaratdığı transformasiyalar artıq gündəlik həyatın ayrılmaz hissəsinə çevrilir.

1. Qərarvermə proseslərinə təsir

Süni intellektin ən mühüm təsirlərindən biri qərarvermə mexanizmlərində müşahidə olunur. Əvvəllər insanlar informasiyanı təhlil etmək və nəticə çıxarmaq üçün uzun müddətli kognitiv əməliyyatlara ehtiyac duyurdularsa, indi bu proseslərin əhəmiyyətli bir hissəsi alqoritmik sistemlər tərəfindən yerinə yetirilir. Bu vəziyyət bir tərəfdən insanın analitik yükünü azaldaraq qərarların daha sürətli qəbuluna şərait yaradır, digər tərəfdən isə insanın müstəqil düşünmə və məsuliyyət hissini zəiflədə bilər.

Məsələn, süni intellekt əsaslı tövsiyə sistemləri (rekomendasiya alqoritmləri) insanların seçim vərdişlərini dəyişdirərək onların qərarvermə azadlığına dolayı yolla təsir göstərir. Bu, "idrak rahatlığı" (cognitive ease) yaratsa da, uzunmüddətli dövrdə fərdin tənqidi düşünmə bacarığını zəiflədə bilər.

2. Diqqət və idrak yönümlülüyündə dəyişiklik

Rəqəmsal süni intellekt sistemləri xüsusilə sosial media və məlumat platformalarında istifadəçilərin diqqət fokuslarını formalaşdıran əsas qüvvəyə çevrilib. Alqoritmlər insan maraqlarını analiz edərək diqqətin müəyyən istiqamətlərə yönəlməsini təmin edir. Bu proses "diqqət iqtisadiyyatı" adlanan yeni sosial reallığın əsasını qoyur. Psixoloji baxımdan insan beynində stimullaşdırılmış dopamin mexanizmlərinin

aktivləşməsinə səbəb olur və beləliklə istifadəçi sistemə daha çox bağlanır. Uzunmüddətli dövrdə isə bu hal diqqət dağınıqlığı, impulsiv davranışlar və informasiyanın dərin emalında zəiflik kimi problemlər yarada bilər.

3. Motivasiya və məqsədyönlülükdə transformasiya

Süni intellekt texnologiyalarının insan motivasiyasına təsiri ikili xarakter daşıyır. Bir tərəfdən Sİ fərdlərin məqsədlərinə çatmasını asanlaşdırır, məsələn, fərdi planlaşdırma, öyrənmə və məhsuldarlıq tətbiqləri insanın daxili motivasiyasını dəstəkləyə bilər. Bu vəziyyət psixoloji baxımdan özünü "motivasiya eroziyası" kimi göstərə bilər. İnsan davranışı getdikcə daha çox xarici stimulların (bildirişlər, təkliflər, sistem xatırlatmaları və s.) təsiri altına düşür.

4. Sosial davranış və ünsiyyət formalarının dəyişməsi

Süni intellekt əsaslı platformalar sosial qarşılıqlı əlaqə formalarını radikal şəkildə dəyişdirir. Avtomat cavab sistemləri, chatbotlar və virtual assistentlər insanların ünsiyyət tərzini sadələşdirərək yeni bir "rəqəmsal sosiallıq" modeli formalaşdırır. Bununla belə bu yeni ünsiyyət forması empatiyanın təbii ifadə tərzlərini zəiflədə bilər. İnsanlar bəzən texnoloji vasitələrlə yaradılmış münasibətləri real insani bağlarla eyniləşdirirlər. Nəticədə sosial emosional bacarıqların bir hissəsi passivləşir, emosional dərinlik isə azalır. Sosial psixologiya baxımından bu vəziyyət, "**emosional uzaqlaşma sindromu**" adlandırılan halı gücləndirir. İnsanlar bir-birini daha çox "məlumat obyektləri" kimi qavrayır, bu isə şəxsiyyətlərarası münasibətlərdə səthiliyin artmasına gətirib çıxarır.

Ümumilikdə, süni intellektin insan davranışları üzərində təsiri həm inkişaf, həm də tənəzzül istiqamətində təzahür edə bilər. Onun qərarvermə proseslərini optimallaşdırması, diqqəti idarə etməsi, motivasiyanı yönləndirməsi və sosial davranışları formalaşdırması, insan psixikasının yeni adaptasiya mərhələsinə keçdiyini göstərir. Lakin bu adaptasiyanın balanslı şəkildə baş verməsi üçün psixoloji elastiklik, emosional fərqindəlik və tənqidi düşüncə kimi insana məxsus xüsusiyyətlərin qorunması zəruridir. Süni intellekt texnologiyalarının psixoloji təsirlərinin elmi əsaslarla izlənməsi, gələcəkdə insan-süni intellekt münasibətlərinin etik və sağlam çərçivədə inkişaf etdirilməsi baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Süni intellekt (Sİ) təkcə insanın davranış və idrak proseslərinə deyil, həm də şəxsiyyətin dərin psixoloji strukturlarına təsir edən ən mühüm texnoloji hadisələrdən biridir. (Gergen et., 2014). İnsan şəxsiyyəti mahiyyət etibarilə fərdin özünü dərk etmə, dəyərlər sistemi, məqsədyönlülük, məsuliyyət hissi və sosial kimlik kimi çoxsaylı komponentlərdən ibarətdir. Bu komponentlərin formalaşmasında və dəyişməsində süni intellekt texnologiyalarının rolu artıq nəzərə çarpan səviyyəyə çatmışdır. Süni intellekt dövründə "mən kiməm?" sualı yeni bir semantik məna qazanır. Əvvəllər insan özünü sosial münasibətlər və şəxsi təcrübələr vasitəsilə tanıyardısa, bu gün Sİ sistemləri insanın özünü dərk etmə prosesinə "**rəqəmsal güzgü**" funksiyası ilə müdaxilə edir.

Məsələn, sosial şəbəkə alqoritmləri və şəxsi məlumatlara əsaslanan analiz sistemləri fərdin maraqlarını, davranış meyllərini və emosional vəziyyətini daim müşahidə və təhlil edir. Nəticədə insan bəzən öz şəxsiyyətini bu rəqəmsal təsvirlər vasitəsilə qəbul etməyə başlayır. Bu hal "identiklik dağılması" (identity diffusion) riskini artırır, yəni fərd real "mən" obrazını texnologiyanın təqdim etdiyi "rəqəmsal mən"lə qarışdıra bilər. Süni intellektin etik və əxlaqi qərarvermə modellərinə təsiri, şəxsiyyətin dəyərlər sisteminin yenidən formalaşmasına gətirib çıxarır. İnsanlar artıq bir çox hallarda nəyin "doğru" və ya "yanlış" olduğunu texnoloji sistemlərin təkliflərinə əsasən müəyyən edirlər.

Məsələn, avtomatlaşdırılmış tövsiyə sistemləri və süni intellekt əsaslı sosial platformalar fərdlərin davranışlarını "algoritmik dəyərlər" çərçivəsində formalaşdırır, zamanla insanın öz dəyərlərini texnoloji meyarlarla uyğunlaşdırmasına gətirib çıxarır. Psixoloji baxımdan isə "əxlaqi avtonomiyanın zəifləməsi" kimi qiymətləndirilə bilər. Belə bir şəraitdə insanın mənəvi dəyərlərinin texnoloji məqsədlərə tabe olmaması üçün etik düşüncənin tərbiyəsi və rəqəmsal məsuliyyət anlayışının formalaşdırılması zəruridir. Süni intellekt sosial mühitin strukturunu dəyişdirdiyi kimi, sosial kimliklərin də formalaşma mexanizmlərini yenidən müəyyənləşdirir. Bu hal sosial tanınma və qəbul edilmə ehtiyacını (social approval need) daha çox rəqəmsal təsdiq mexanizmlərinə bağlayır. Nəticədə insan sosial dəyərləndirməni real davranış nəticələrindən çox, rəqəmsal göstəricilərlə (bəyənmə, izləmə, reytinq və s.) ölçməyə meyllənir. Bu isə şəxsiyyətin sosial özünüqiymətləndirmə mexanizmlərini dəyişdirir və emosional sabitliyə təsir göstərə bilir. Süni intellektin həyatın müxtəlif sahələrində qərarverici funksiyalar icra etməsi, insanların emosional sabitliyinə də təsir edir. Bir çox fərdlər texnologiyanın rahatlığını və təhlükəsizliyini psixoloji dayaq kimi qəbul edirlər. Bu hal qısamüddətli rahatlıq versə də, uzunmüddətli dövrdə asılılıq və emosional zəiflik yarada bilər. Psixoloji baxımdan "avtomatlaşdırılmış şəxsiyyət davranışı" fenomeni ilə əlaqələndirilərək insan öz emosional vəziyyətini tənzimləmək üçün artıq daxili resurslarına deyil, texnoloji sistemlərin təmin etdiyi stimullara əsaslanır. Məsələn, süni intellektlə idarə olunan meditasiya tətbiqləri və emosional izləmə proqramları fərdi rahatlıq hissini təmin etsə də, bu proseslər tədricən insanın daxili emosional nəzarət

qabiliyyətini zəiflədə bilər. (Kaplan, A., & Haenlein, 2019).

Bununla belə, süni intellektin şəxsiyyət inkişafına müsbət təsirləri də inkar edilə bilməz. Özünüinkişaf, bilik əldə etmə və yaradıcılıq sahələrində süni intellekt fərdlərə fərdi potensiallarını reallaşdırmaq üçün yeni alətlər təqdim edir. Məsələn, fərdiləşdirilmiş öyrənmə sistemləri, emosional intellekti ölçən alqoritmlər və motivasiya izləmə platformaları şəxsiyyətin müxtəlif komponentlərinin inkişafına şərait yaradır. Əgər bu texnologiyalar balanslı və şüurlu şəkildə istifadə olunarsa, insanın özünü tanıma və özünü reallaşdırma prosesləri yeni bir mərhələyə yüksələ bilər. Beləliklə, süni intellektin şəxsiyyətə təsiri çoxqatlı və ziddiyyətli xarakter daşıyır. O, bir tərəfdən şəxsiyyətin inkişafı üçün yeni imkanlar yaradır, digər tərəfdən isə fərdin mənlik bütövlüyünü və əxlaqi sabitliyini sınağa çəkir. Bu səbəbdən gələcək tədqiqatlar süni intellektin şəxsiyyətin əsas struktur komponentlərinə — mənlik şüuruna, sosial kimliyə, dəyərlər sisteminə və emosional sabitliyə təsir mexanizmlərini daha dərindən öyrənməlidir. Ən əsası isə texnoloji mühitin genişlənməsi şəraitində insanın insani mahiyyətini qorumaq, onun şəxsiyyət bütövlüyünü itirmədən intellektual və mənəvi inkişafını davam etdirmək üçün etik və psixoloji yönümlü yanaşmaların inkişaf etdirilməsi zəruridir.

Süni intellekt (Sİ) yalnız mövcud şəraitdə insan davranışlarını və psixologiyasını dəyişdirmir, həm də gələcəkdə fərdi və kollektiv potensialın formalaşmasında həlledici rol oynaya bilər. İnsan bacarıqları və yaradıcılıq imkanları texnologiyanın təmin etdiyi imkanlarla birgə inkişaf edir, bununla da yeni təhsil, peşə və sosial strukturlar ortaya çıxır. Gələcəkdə Sİ texnologiyaları insanların fərdi bacarıqlarını müəyyənləşdirmək və onları inkişaf etdirmək üçün daha dəqiq alətlər təqdim edəcək. Məsələn, öyrənmə prosesini fərdiləşdirən Sİ sistemləri fərdin zəif və güclü tərəflərini müəyyən edə, fərdi öyrənmə planları hazırlaya və insanın potensialını maksimum dərəcədə reallaşdırmaq üçün optimallaşdırılmış yollar təklif edə bilər. Bu, xüsusilə problem həll etmə, analitik düşüncə, yaradıcılıq və emosional intellekt sahələrində insanların bacarıqlarının inkişafını sürətləndirə bilər. Eyni zamanda Sİ-nin təqdim etdiyi adaptiv öyrənmə mühiti fərdi motivasiyanı artıraraq, öyrənməyə və inkişaf etməyə yönəlik davranışları gücləndirir. Süni intellektin gələcəkdə insan yaradıcılığına təsiri xüsusilə diqqət çəkir. Sİ, kompleks məlumat dəstlərini emal etmə və yeni ideyalar generasiya etmə qabiliyyəti ilə fərdlərin yaradıcılıq prosesinə dəstək verir. Məsələn, musiqi, incəsənət və elmi tədqiqat sahələrində Sİ fərdlərin yeni ideyalar yaratmasını sürətləndirərək insanların ənənəvi məhdudiyyətlərdən çıxaraq, yeni perspektivlərdən düşünməsini təmin edir. Beləliklə, Sİ insan potensialının yalnız məlumat emal etmə ilə məhdudlaşmadığını, həm də yaradıcılıq və intellektual innovasiya sahələrində genişlənə biləcəyini göstərir. Gələcəkdə Sİ insanların sosial və emosional bacarıqlarının inkişafına da təsir edəcək. Emosional analiz və sosial davranış modelləri üzərində qurulan Sİ tətbiqləri insanların qarşılıqlı anlaşma, empatiya və komanda işində effektivlik kimi bacarıqlarını artırmaq üçün fərdi tövsiyələr verə bilər. Buna misal olaraq, onlayn təlim platformaları, simulyasiya oyunları və interaktiv öyrənmə mühitləri göstərilə bilər. Bu sistemlər insanların sosial davranışları daha real şəraitdə təcrübədən keçirməsini təmin edərək, emosional intellektin inkişafına şərait yaradır. Sİ-nin təhsil və peşə sahələrində rolu insan potensialının formalaşmasında kritik əhəmiyyət kəsb edir. Fərdiləşdirilmiş öyrənmə mühitləri, avtomatlaşdırılmış qiymətləndirmə sistemləri və peşə bacarıqlarını analiz edən Sİ platformaları insanların şəxsi inkişaf yolunu təyin etməkdə mühüm vasitədir. Beləliklə, təhsil prosesi yalnız bilik ötürülməsinə yox, həm də fərdi bacarıqların, yaradıcılığın və sosial bacarıqların inkişafına yönəldilmiş kompleks bir sistemə çevrilir. Bu isə gələcəkdə fərdlərin öz potensialını realizə etmə imkanlarını əhəmiyyətli dərəcədə artırır. Sİ-in insan potensialını formalaşdırmadakı rolu həm də etik və sosial çərçivələrə bağlıdır. Texnologiyanın düzgün və balanslı tətbiqi insanların yaradıcılıq, analitik düşüncə və sosial bacarıqlarının inkişafını təmin edə bilər. Lakin yanlış tətbiq və ya etik olmayan yanaşmalar, asılılıq, sosial izolasiya və şəxsi məsuliyyət hissinin zəifləməsi kimi riskləri də artırır. Buna görə də gələcəkdə Sİ-in insan potensialını artıran bir vasitə olaraq istifadə olunması üçün etik prinsiplərin işlənməsi, təhsil və inkişaf proseslərində şüurlu tətbiq vacibdir. Süni intellektin gələcəkdə insan potensialının formalaşmasında rolu çoxşaxəlidir. O, fərdi bacarıqların inkişafı, yaradıcılıq, emosional intellekt və sosial bacarıqların genişlənməsi üçün imkanlar yaradır. Eyni zamanda etik və balanslı istifadə olmadan bu texnologiya mənfi nəticələr doğura bilər. Beləliklə, gələcək perspektivdə Sİ-in insan potensialını dəstəkləyən bir vasitə kimi formalaşması üçün həm texnoloji, həm də psixoloji və etik yanaşmaların birgə inkişaf etdirilməsi zəruridir. Süni intellekt (Sİ) yalnız fərdi psixologiyaya təsir göstərmir, eyni zamanda insanlar arasındakı qarşılıqlı münasibətləri və sosial əlaqələri də köklü şəkildə dəyişdirmə potensialına malikdir. Gələcəkdə Sİ texnologiyaları, insanların bir-birilə ünsiyyət üsullarını, empati və sosial bacarıqlarını dəstəkləyən, həmçinin problemlərin həllini sürətləndirən bir vasitə kimi fəaliyyət göstərə bilər. Sİ-nin sosial əlaqələrə təsiri ən çox ünsiyyət və əməkdaşlıq sahəsində özünü göstərir. Avtomatlaşdırılmış və analiz

qabiliyyəti yüksək Sİ platformaları insanların bir-birilə qarşılıqlı münasibətlərini dəyişdirə bilər. Məsələn, Sİ dəstəyi ilə işləyən sosial media və mesajlaşma tətbiqləri insanların informasiyanı daha səmərəli paylaşmasına, duyğularını daha doğru ifadə etməsinə və anlaşmanı gücləndirməsinə şərait yaradır. Xüsusilə qlobal əməkdaşlıq, komanda işi və layihə idarəçiliyi sahələrində gözlənilən təsir əhəmiyyətlidir. İnsanlar Sİ vasitəsilə həm öz məlumat bazalarını zənginləşdirə, həm də bir-birinin perspektivlərini daha dərindən anlaya bilərlər. Sİ texnologiyaları insanların emosional intellektini artırmaq üçün güclü alətlər təqdim edə bilər. Emosional analiz və davranış modelləri üzərində qurulmuş sistemlər, insanların digər şəxslərin emosional vəziyyətlərini daha düzgün qiymətləndirməsinə və münasibətlərdə uyğun davranmasına kömək edir. Gələcəkdə Sİ ilə insanların əməkdaşlığı yalnız texniki və məlumat yönümlü olmayacaq, eyni zamanda sosial və davranış komponentlərini də əhatə edəcək. (Liu & Zhang, 2021). Sİ sistemləri insanların qərarvermə proseslərini dəstəkləyərək, qarşılıqlı anlaşma və əməkdaşlıq səviyyəsini yüksəldə bilər. Bu əməkdaşlıq modeli, fərdlərin yalnız texnologiyaya deyil, həm də bir-birinə olan güvənini və etibarını qorumağa xidmət edəcək. Sİ, həm fərdi, həm də qrup səviyyəsində qarşılıqlı əlaqələri daha effektiv və adaptiv hala gətirə bilər.

Sİ sistemlərinin etik istifadəsi insanların hüquqlarını qorumaq, sosial ədaləti təmin etmək və texnologiyadan sui-istifadənin qarşısını almaq üçün vacibdir. Əsas etik prinsiplər arasında şəffaflıq, hesabatlılıq, ədalətlilik və şəxsi məlumatların qorunması xüsusi önəm daşıyır.

- **Şəffaflıq**: Sİ qərarlarının necə və hansı məlumatlar əsasında verildiyi aydın olmalıdır.
- **Hesabatlılıq**: Sİ tərəfindən yaradılan nəticələr üçün məsuliyyət daşıyan insanlar və qurumlar müəyyən edilməlidir.
- **Ədalətlilik**: Sİ sistemləri heç bir fərdi və ya sosial qrupları diskriminasiya etməməlidir.
- **Məxfilik və şəxsi məlumatların qorunması**: İnsanların şəxsi məlumatları qorunmalı və yalnız qanuni məqsədlər üçün istifadə edilməlidir.

Sİ texnologiyalarının hüquqi tənzimlənməsi müxtəlif səviyyələrdə həyata keçirilir: milli qanunvericilik, beynəlxalq standartlar və təşkilatların tövsiyələri. Hüquqi çərçivə Sİ-nin təhlükəsiz və etik istifadəsini təmin etmək üçün kritik rol oynayır. Məsələn, məlumatların qorunması qanunları, Sİ sistemlərinin şəxsi və həssas məlumatları necə toplayıb istifadə edə biləcəyini müəyyən edir. Sİ texnologiyaları ilə bağlı etik problemlər arasında məlumatların yanlış istifadəsi, manipulyasiya, sosial ədalətsizlik və insan qərarlarına müdaxilə riskləri vardır. Bu problemlərin qarşısını almaq üçün:

- Sİ sistemlərinin davamlı monitorinqi və auditləri aparılmalı,
- İnsan qərarına nəzarət mexanizmləri yaradılmalı,
- Etik komitələr və qaydalar vasitəsilə texnologiyanın istifadəsi daim qiymətləndirilməlidir.

Süni intellekt (Sİ) texnologiyaları yalnız qərarvermə və sosial münasibətlərə təsir göstərmir, həm də insanın psixoloji vəziyyətinə birbaşa təsir göstərmək potensialına malikdir. Bu hissədə Sİ-nin insan psixologiyasına, emosional rifahına və stressin idarə olunmasına təsiri elmi əsaslarla təhlil edilir. Sİ texnologiyaları, xüsusən biofeedback və emosional analiz alətləri vasitəsilə, stressin idarə olunmasına kömək edə bilər. Bu texnologiyalar, istifadəçilərin emosional vəziyyətini real vaxtda izləyərək stressi azaltmaq üçün fərdi tövsiyələr verir.

- Sİ ilə inteqrasiya olunmuş mobil tətbiqlər və platformalar, nəfəs məşqləri, meditasiya və psixoloji məşqlər təklif edə bilər.
- Sistemlər istifadəçinin davranış və emosional göstəricilərini izləyərək, onların rifahını qorumaq üçün tədbirlər görür.
- Bu yanaşma, həm fərdi, həm də təşkilati səviyyədə stressi azaltmaq və psixoloji sağlamlığı gücləndirmək üçün istifadə edilə bilər.

Sİ-in psixoloji rifaha təsiri həmişə müsbət olmaya bilər. İnsanların texnologiyaya aşırı etibar etməsi, sosial əlaqələrin zəifləməsi və emosional bağlılığın virtual mühitdə yanlış formalaşması kimi risklər mövcuddur. Belə ki, Sİ-in yanlış və ya manipulyativ məsləhətləri, istifadəçinin emosional vəziyyətinə mənfi təsir göstərə bilər. İnsanların texnologiyaya həddindən artıq güvənməsi, real həyat sosial dəstəyin azalmasına səbəb ola bilər. Bu səbəbdən Sİ sistemlərinin dizaynında etik, təhlükəsiz və psixoloji rifahı gücləndirən yanaşmalar əsas prinsiplər kimi qəbul edilməlidir. Gələcəkdə Sİ-nin insan həyatına inteqrasiyası, həm fərdi, həm də toplum səviyyəsində əhəmiyyətli dəyişikliklər yaradacaq.

Süni intellekt psixoloji xidmətlərin yeni mərhələyə keçməsinə imkan yaradır. Artıq bir çox ölkələrdə emosional vəziyyətin monitorinqi, stress səviyyəsinin ölçülməsi və fərdi dəstək proqramlarının hazırlanmasında Sİ əsas vasitəyə çevrilib. Bu sistemlər fərdin emosional vəziyyətini analiz edir, onun davranış nümunələrini modelləşdirir və psixoloji müdaxiləni fərdiləşdirilmiş formada təqdim edir. Psixoterapiya sahəsində də Sİ-in istifadəsi artmaqdadır. Virtual terapevtlər və interaktiv dəstək proqramları ilkin psixoloji yardımda mühüm rol oynayır. Bununla belə insan-emosiyası və empatiya komponentinin süni formada yaradılması hələ tam mümkün deyil. Bu, psixoloji yardımda süni intellektin yardımçı rolunu ön plana çıxarır, amma insanı əvəz edə biləcək səviyyəyə

çatmadığını göstərir. Sİ-in psixoloji dəstəkdə istifadəsi etik və məsuliyyət məsələlərini də gündəmə gətirir. Fərdin emosional məlumatlarının toplanması və analiz edilməsi zamanı məxfilik, məlumat təhlükəsizliyi və psixoloji təsir dərinliyi kimi problemlər diqqətlə izlənilməlidir. Bu səbəbdən, Sİ sistemləri yalnız psixoloqun nəzarəti və elmi prinsiplər çərçivəsində tətbiq olunmalıdır. Süni intellektin həyatın bütün sahələrinə inteqrasiyası etik və hüquqi çətinlikləri də qaçılmaz edir. İnsan davranışına təsir edən bir texnologiyanın tənzimlənməsi yalnız texniki yox, həm də mənəvi məsuliyyət tələb edir. Etik baxımdan əsas məsələ — Sİ-in qərarvermə prosesində insan azadlığını nə dərəcədə məhdudlaşdırdığı sualıdır. Hüquqi aspektdə isə məsuliyyət bölgüsü hələ də mübahisəlidir. Məsələn, bir Sİ sisteminin səhv qərarı nəticəsində yaranan zərərə görə kim cavabdeh olmalıdır — proqramı yazan, istifadəçi, yoxsa sistemin özü? Bu sual beynəlxalq hüquq normalarında hələ tam həllini tapmayıb.

Etik prinsiplər baxımından Sİ-in şəffaflığı, izah edilə bilən qərarvermə modeli və insani dəyərlərlə uzlaşması əsas şərtdir. Əks halda texnologiyanın gücü insanın dəyərlər sistemini kölgədə qoya bilər. Buna görə də gələcəyin etik siyasəti **"**insan yönümlü süni intellekt**"** fəlsəfəsi üzərində qurulmalıdır. Süni zəkanın insan-psixologiyasına təsirini anlamaq üçün erkən dövrdə hazırlanmış tətbiqlərə nəzər salmaq vacibdir. **Eliza**, 1960-cı illərdə Joseph Weizenbaum tərəfindən yaradılmış ilkin söhbət robotlarından biridir. Bu proqram insan danışığını sadə qaydalar və nümunələr üzərində analiz edərək cavab verir və xüsusilə psixoterapiya simulyasiyası üçün hazırlanmışdı. Eliza, sadə "echo" üsulu ilə istifadəçinin suallarını və ifadələrini əks etdirərək danışanlarda sanki anlayışlı bir tərəfdaşla ünsiyyət qurduqları təəssüratı yaratmışdır. Elizadan başqa, həmin dövrdə müxtəlif eksperimental Sİ sistemləri də hazırlanmışdır. Məsələn, **PARRY**, 1972-ci ildə psixiatrist Kenneth Colby tərəfindən yaradılmış və paranoid xəstəliyi simulyasiya edən bir proqram idi. PARRY, Elizadan fərqli olaraq, daha mürəkkəb emosional və qərarvermə modellərinə malik idi və insan-pasient dialoqunu təqlid edə bilirdi. Bu tətbiqlər göstərdi ki, Sİ yalnız məlumat işləmə qabiliyyəti deyil, həm də emosional və davranış modellərini simulyasiya etmə potensialına malikdir. Nəticə olaraq, Eliza və PARRY kimi erkən Sİ tətbiqləri yalnız texnologiyanın inkişafına deyil, həm də insan-psixologiyasının süni zəka ilə qarşılıqlı təsirinə dair fundamental anlayışların formalaşmasına xidmət etmişdir. Bu nümunələr müasir Sİ tətbiqlərinin emosional analiz, davranış proqnozları və sosial simulyasiyalar kimi köklərinin erkən dövrdə necə atıldığını göstərir və gələcək araşdırmalar üçün zəngin bir tarixi kontekst təqdim edir. Eliza və PARRY kimi erkən süni zəka proqramlarının inkişafı, yalnız texnoloji nailiyyət deyil, həm də psixoloji təcrübələrin tətbiqinə yeni perspektivlər açdı. Bu proqramların əksəriyyəti Cognitive Behavioral Therapy (CBT) prinsiplərinə əsaslanaraq hazırlanmışdır. Beləliklə, süni zəka istifadəçilərin emosional və davranış reaksiyalarını analiz etməklə onların problemlərinə uyğun cavablar təqdim edə bilirdi. CBT əsasında işləyən bu sistemlər istifadəçilərin düşüncə tərzlərini və davranış modellərini müəyyən nümunələr əsasında izləyir və onları yönləndirməyə çalışırdı. Məsələn, müəyyən bir narahatlıq və ya depressiya simptomu göstərən istifadəçi ilə dialoq zamanı proqram onun ifadələrini CBT texnikalarına uyğun olaraq emal edir və konstruktiv, problem həllinə yönəlmiş cavablar təqdim edirdi. Belə tətbiqlərin əhəmiyyəti həm texnoloji, həm də psixoloji səviyyədə böyükdür. Texnoloji baxımdan onunla izah olunur ki, bu sistemlər insan düşüncəsinin modelləşdirilməsi və davranış proqnozlaşdırılması üçün ilk addımları atdı. Psixoloji baxımdan isə istifadəçilər süni zəka ilə ünsiyyət zamanı həm emosional rahatlıq, həm də özünütənzimləmə bacarıqlarını inkişaf etdirməyə imkan tapırdılar. Bu yanaşma süni zəkanın təkcə məlumat işləməkdə deyil, eyni zamanda insanın psixoloji ehtiyaclarını qarşılamada da potensialını nümayiş etdirirdi. Nəticədə, erkən dövrdə hazırlanmış süni zəka tətbiqləri, CBT texnikaları ilə birləşdirilərək, insan davranışlarının emosional reaksiyalarının simulyasiyası və dəstəklənməsi sahəsində önəmli bir zəmin yaratdı. Bu proqramlar həm müasir psixoterapiya yanaşmalarının, həm də süni zəka texnologiyalarının inkişafına təməl olmuş və gələcəkdə daha mürəkkəb emosional və davranış modellərinə əsaslanan sistemlərin hazırlanmasına yol açmışdır.

Nəticə

Süni intellekt və insan psixologiyası arasındakı qarşılıqlı təsir çoxqatlı və inkişaf edən bir sahədir. Bu münasibət bir tərəfdən insan potensialını genişləndirir, digər tərəfdən isə psixoloji, sosial və etik problemləri dərinləşdirir. Araşdırmanın nəticələri göstərir ki, süni intellekt insanın qərarvermə, diqqət, motivasiya və sosial əlaqə sistemlərinə ciddi təsir göstərir. Texnologiya insanın düşünmə tərzini optimallaşdırsa da, emosional dəyərləri zəiflətmə, empati səviyyəsini azaltma və insan-insan münasibətlərini mexanikləşdirmə riski daşıyır. Bu mənada gələcəyin əsas vəzifəsi süni intellektin **insanı əvəz etməsi deyil**, **insanı daha yaxşı başa düşməsi** olmalıdır. Texnologiyanın məqsədi insanın zehni və emosional inkişafını dəstəkləmək, onun təbiətini pozmadan dəyərlərini qoruyaraq yön verməkdir. Elmi və praktik baxımdan bu mövzu həm psixologiya, həm sosiologiya, həm də etik elmlərin kəsişdiyi strateji

tədqiqat istiqaməti olaraq qalır. Gələcəkdə psixologiyanın inkişafında insan zehni ilə süni intellekt sistemlərinin birgə işləməsi əsas rol oynaması tədqiqat və praktik sahədə yeni metodların yaranmasına imkan verə bilər. İnsan psixikasının mürəkkəbliyini və incəliklərini nəzərə alan Sİ sistemləri eyni zamanda insanın analitik və qərarvermə qabiliyyətlərini gücləndirərək qarşılıqlı öyrənmə dövrünü mümkün edir. Bu baxımdan psixoloqların gələcəkdə həm texnoloji, həm də emosional bacarıqlara malik olması vacibdir, çünki süni intellektlə inteqrasiya olunmuş mühitlərdə effektiv işləmək üçün kritik düşüncə, məlumat analizi və etik qərarvermə qabiliyyətləri ön plana çıxır. Süni intellekt mövcud psixoloji yanaşmaları zənginləşdirərək fərdiləşdirilmiş terapiya, real vaxtda emosional vəziyyət monitorinqi və optimallaşdırılmış qərar dəstəyi kimi imkanlar yaradır. Beləliklə, insan təcrübəsi və texnoloji imkanlar birləşərək psixologiyanın yeni hibrid formasını təşkil edir. Hibrid intellektin tətbiqi psixologiyanın yalnız elmi tədqiqat sahəsində deyil, həm də praktik terapiya və sosial müdaxilə sahələrində daha effektiv və fərdiləşdirilmiş yanaşmalar inkişaf etdirməsinə şərait yaradacaq. Nəticə olaraq, süni intellekt texnologiyalarının psixologiya sahəsində tətbiqləri ruhi sağlamlıq xidmətlərinin əlçatanlığını və effektivliyini artırma potensialına malik olsa da, insan qarşılıqlı əlaqəsinin yerini tamamilə əvəz edə bilməyəcəyi düşünülür. Süni intellekt dəstəkli sistemlər daha çox məlumat analizi, erkən diaqnoz və fərdiləşdirilmiş müalicə planları kimi sahələrdə mühüm töhfələr verə bilər. Bu sistemlər böyük həcmdə məlumatı sürətlə işləyərək, mütəxəssislərə daha dəqiq və vaxtında məlumat təqdim edə bilər, beləliklə müalicə prosesini optimallaşdıra bilər. Lakin terapevt ilə danışan arasındakı empatik bağ və insana xas anlayış, mürəkkəb ruh sağlamlığı problemlərinin həllində əvəzsiz rol oynayır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Brynjolfsson, E., & McAfee, A. (2017). Machine, platform, crowd: Harnessing our digital future. W. W. Norton & Company.
2. Dautenhahn, K. (2007). Socially intelligent robots: Dimensions of human–robot interaction. Philosophical Transactions of the Royal Society B: Biological Sciences, 362(1480), 679–704.
3. Shneiderman, B. (2020). Human-centered artificial intelligence: Reliable, safe & trustworthy. International Journal of Human–Computer Interaction, 36(6), 495–504.
4. Russell, S., Dewey, D., & Tegmark, M. (2015). Research priorities for robust and beneficial artificial intelligence. AI Magazine, 36(4), 105–114. https://doi.org/10.1609/aimag.v36i4.2577
5. Rolls, E. T., & Deco, G. (2010). The noisy brain: Stochastic dynamics as a principle of brain function. Oxford University Press.
6. LeCun, Y., Bengio, Y., & Hinton, G. (2015). Deep learning. Nature, 521(7553), 436–444.
7. Durlak, J. A., Domitrovich, C. E., Weissberg, R. P., & Gullotta, T. P. (2015). Handbook of social and emotional learning: Research and practice. Guilford Press.
8. Holmes, W., Bialik, M., & Fadel, C. (2019). Artificial intelligence in education: Promises and implications for teaching and learning. Center for Curriculum Redesign.
9. Kaplan, J., & Haenlein, M. (2019). Siri, Siri, in my hand: Who's the fairest in the land? On the interpretations, illustrations, and implications of artificial intelligence. Business Horizons, 62(1), 15–25.
10. Dino, F., Zandie, R., Abdollahi, H., Schoeder, S., & Mahoor, M. H. (2019). Delivering cognitive behavioral therapy using a conversational social robot. arXiv.
11. Schemmer, M., Kühl, N., Benz, C., Bartos, A., & Satzger, G. (2023). Appropriate reliance on AI advice: Conceptualization and the effect of explanations. arXiv.
12. American Psychological Association. (2020). Publication manual of the American Psychological Association (7th ed.). American Psychological Association.
13. American Psychological Association. (n.d.). Artificial intelligence (AI). In APA dictionary of psychology. Retrieved July 24, 2020, from https://dictionary.apa.org/artificial-intelligence
14. Bryman, A. (2012). Social research methods (4th ed.). Oxford University Press.
15. Booth, W. C., Colomb, G. G., & Williams, J. M. (2016). The craft of research (4th ed.). University of Chicago Press.
16. Creswell, J. W., & Poth, C. N. (2018). Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches (4th ed.). SAGE Publications.
17. Gergen, K. J., McNamee, S., & Barrett, F. J. (2001). Toward transformative dialogue. International Journal of Public Administration, 24(7-8), 679–707.
18. Gergen, K. J., McNamee, S., & Barrett, F. J. (2004). Dialogue: Discourse concerning the transformation of the organization. Academy of Management Annals, 1(1), 1–60.
19. Gergen, K. J., McNamee, S., & Barrett, F. J. (2007). Toward transformative dialogue. International Journal of Public Administration, 24(7-8), 679–707.
20. Gergen, K. J., McNamee, S., & Barrett, F. J. (2008). Toward transformative dialogue. International Journal of Public Administration, 24(7-8), 679–707.

21. Gergen, K. J., McNamee, S., & Barrett, F. J. (2009). Toward transformative dialogue. International Journal of Public Administration, 24(7-8), 679–707.
22. Gergen, K. J., McNamee, S., & Barrett, F. J. (2010). Toward transformative dialogue. International Journal of Public Administration, 24(7-8), 679–707.
23. Gergen, K. J., McNamee, S., & Barrett, F. J. (2011). Toward transformative dialogue. International Journal of Public Administration, 24(7-8), 679–707.
24. Gergen, K. J., McNamee, S., & Barrett, F. J. (2012). Toward transformative dialogue. International Journal of Public Administration, 24(7-8), 679–707.
25. Gergen, K. J., McNamee, S., & Barrett, F. J. (2013). Toward transformative dialogue. International Journal of Public Administration, 24(7-8), 679–707.
26. Gergen, K. J., McNamee, S., & Barrett, F. J. (2014). Toward transformative dialogue. International Journal of Public Administration, 24(7-8), 679–707.
27. Gergen, K. J., McNamee, S., & Barrett, F. J. (2015). Toward transformative dialogue. International Journal of Public Administration, 24(7-8), 679–707.
28. Gergen, K. J., McNamee, S., & Barrett, F. J. (2016). Toward transformative dialogue. International Journal of Public Administration, 24(7-8), 679–707.
29. Kaplan, A., & Haenlein, M. (2019). Siri, Siri, in my hand: Who's the fairest in the land? On the interpretations, illustrations, and implications of artificial intelligence. Business Horizons, 62(1), 15–25.
30. Liu, Y., & Zhang, W. (2021). Hybrid intelligence: Integrating human and artificial cognition for psychological research. Frontiers in Psychology, 12, 635214.
31. Luxton, D. D. (2016). An introduction to artificial intelligence in behavioral and mental health care. Academic Press.
32. McStay, A. (2018). Emotional AI: The rise of empathic media. SAGE Publications.
33. Nilsson, N. J. (2014). Principles of artificial intelligence. Morgan Kaufmann.
34. O'Neil, C. (2016). Weapons of math destruction: How big data increases inequality and threatens democracy. Crown.
35. Winfield, A. F. T., & Jirotka, M. (2018). Ethical governance is essential to building trust in robotics and artificial intelligence systems. Philosophical Transactions of the Royal Society A: Mathematical, Physical and Engineering Sciences, 376(2133), 20180085.
36. Maslow, A. H. (1968). Toward a psychology of being (2nd ed.). Van Nostrand Reinhold.
37. McAdams, D. P. (2013). The redemptive self: Stories Americans live by. Oxford University Press.
38. Mezirow, J. (2000). Learning as transformation: Critical perspectives on a theory in progress. Jossey-Bass.

DOİ: 10.32010/UEDC9440

PSİXODİNAMİK YANAŞMANIN ƏSAS MÜDDƏALARI VƏ İNKİŞAFI

Şəhla Aqil İBRAHİMOVA
Bakı Dövlət Universiteti, doktorant
Orcid: 0009-0000-8953-1438
E-mail: shahla.aqill@gmail.com

Xülasə.: Psixodinamik yanaşma psixologiyada vacib, nəzəri, praktik istiqamətlərdən biridir. Bu yanaşmanın əsası XX əsrdə Z.Freydin banisi olduğu psixoanalizdən götürülüb, daha sonralar isə onun davamçıları tərəfindən inkişaf etdirilib və psixodinamik terapiyalar adı altında birləşdirilib. Psixodinamik istiqamət şüuraltı impulslara, konfliktlərə əsaslanır və əsas ideyası insanın emosional təcrübə və travmalarının erkən uşaqlıq dövrü ilə mühüm əlaqəsinin olmasıdır. Bir sözlə, psixodinamik istiqamət təkcə şüurlu beyini deyil, eyni zamanda beynin şüursuz tərəfini də öyrənir. Bu istiqamətin öyrənilməsi və inkişaf etdirilməsi, psixologiya elminin elmi-nəzəri inkişafına mühüm köhfə vermişdir. Şəxsiyyətin strukturları, impulsları, yuxular, müdafiə mexanizmləri, transfer və əks-transfer bu istiqamətin əsas anlayışları hesab olunur. Şəxsiyyətin strukturunu təşkil edən id, eqo və supereeqo, həmçinin psixoseksual inkişaf mərhələləri Z.Freydin konsepsiyasının əsasını təşkil edir. Sonrakı dövrlərdə Z.Freydin davamçıları onun ideyalarını inkişaf etdirərək müxtəlif nəzəri istiqamətlər yaratdılar və bunlar psixodinamik psixoterapiyalar adlandırıldı. Beləki, A.Freyd atası Z.Freydin təklif etdiyi müdafiə mexanizmləri anlayışını təkmilləşdirdi, E.Erikson inkişaf mərhələləri konsepsiyasını irəli sürdü, M.Klein və D.Vinnikot uşaq psixologiyasına böyük töhfə verdi. Müasir psixodinamik yanaşmalar özündə həm klassik psixoanalitiklərin fikir və ideyalarını cəmləyir, həm də koqnitiv-bihevioral və neyropsixoloji yanaşmalarla inteqrasiya olunmuşdur. Beləliklə, psixodinamik istiqamət yalnız klassik Freydin nəzəriyyəsi ilə məhdudlaşmayıb, müxtəlif cərəyanlar vasitəsilə zənginləşərək hələ də psixologiyada öz aktuallığını qoruyub saxlayır.
Açar sözlər: Psixodinamik psixoterapiya, müdafiə mexanizmləri, psixoanaliz, şəxsiyyət, psixoanaliz.

BASIC PRINCIPLES AND DEVELOPMENT OF THE PSYCHODYNAMIC APPROACH

Şəhla Aqil İBRAHIMOVA
Baku State University, PhD Candidate
Orcid: 0009-0000-8953-1438
E-mail: shahla.aqill@gmail.com

Abstract: The psychodynamic approach is one of the important theoretical and practical directions in psychology. Its foundation was derived from psychoanalysis, which was founded by Z. Freud in the 20th century. Later, it was further developed by his followers and consolidated under the name of psychodynamic therapies. The psychodynamic approach is based on unconscious impulses and conflicts, and its main idea is that an individual's emotional experiences and traumas are significantly linked to early childhood. In other words, the psychodynamic perspective studies not only the conscious mind but also the unconscious aspects of the mind. The study and development of this approach have significantly contributed to the scientific and theoretical progress of psychology. Core concepts of this approach include personality structures, impulses, dreams, defense mechanisms, transference, and countertransference. The id, ego, and superego, which constitute the structure of personality, as well as psychosexual developmental stages, form the basis of Freud's conceptual framework. Subsequently, Freud's followers developed his ideas further, creating various theoretical orientations, which came to be known as psychodynamic psychotherapies. For example, A. Freud refined the concept of defense mechanisms proposed by Z. Freud; E. Erikson introduced the concept of developmental stages; M. Klein and D. Winnicott made significant contributions to child psychology. Modern psychodynamic approaches integrate the ideas of classical psychoanalysts with cognitive-behavioral and neuropsychological approaches. Thus, the psychodynamic perspective is not limited to Freud's classical theory; it has been enriched through various streams and continues to maintain its relevance in contemporary psychology.
Keywords: psychodynamic psychotherapy, defense mechanisms, psychoanalysis, personality, psychoanalysis

ПСИХОДИНАМИЧЕСКИЙ ПОДХОД: ОСНОВНЫЕ ПОЛОЖЕНИЯ И РАЗВИТИЕ

Шахла Агиль ИБРАГИМОВА
Бакинский государственный университет, аспирант
Orcid: 0009-0000-8953-1438
Электронная почта: shahla.aqill@gmail.com

Резюме. Психодинамический подход является одним из важных теоретических и практических направлений в психологии. Основы этого подхода были заложены в психоанализе, созданном З. Фрейдом в XX веке, а затем развиты его последователями и объединены под названием психодинамических терапий. Психодинамическое направление опирается на бессознательные импульсы и конфликты, а его основной идеей является важная связь эмоционального опыта и травм человека с ранним детством. Иными словами, психодинамическое направление изучает не только сознательную часть мозга, но и его бессознательную сторону. Изучение и развитие этого направления внесло значительный вклад в научно-теоретическое развитие психологии. Основные понятия психодинамического подхода включают структуры личности, импульсы, сны, защитные механизмы, перенос и контрперенос. Структуру личности составляют Ид, Эго и Суперэго, а также психосексуальные стадии развития, которые лежат в основе концепции З. Фрейда. В последующие периоды последователи З. Фрейда развивали его идеи, создавая различные теоретические направления, которые стали называться психодинамическими психотерапиями. Так, А. Фрейд усовершенствовал понятие защитных механизмов, предложенное его отцом, Э. Эриксон выдвинул концепцию стадий развития, М. Кляйн и Д. Уинникот внесли значительный вклад в детскую психологию. Современные психодинамические подходы объединяют идеи классических психоаналитиков и интегрированы с когнитивно-поведенческими и нейропсихологическими подходами. Таким образом, психодинамическое направление не ограничивается теорией Фрейда, а обогатилось различными течениями и до сих пор сохраняет свою актуальность в психологии.
Ключевые слова: психодинамическая психотерапия, защитные механизмы, психоанализ, личность, психоанализ.

Giriş.
Psixodinamik terapiyaların əsası Z.Freydin yaratdığı psixoanalizə dayanır, yəni, psixoanalizi, sonrakı dövrlərdə Z.Freydin davamçılarının ideyalarını izah etmədən psixodinamik yanaşmanın əsas prinsiplərini izah etmək mümkün deyil. Psixodinamik istiqamət psixologiya tarixində bir neçə əsas inkişaf mərhələsindən keçmişdir. Bu mərhələlər nəzəriyyənin təməl ideyalarının formalaşmasından başlayaraq, sonrakı dövrlərdə yeni yanaşmalarla zənginləşmişdir. Psixodinamik yanaşmanın əsası Z. Freyd tərəfindən qoyulmuşdur. Onun nəzəriyyəsinə əsasən, şəxsiyyətin üç əsas struktur komponenti var: id, eqo və supereqo. Freyd psixi gərginliyin azaldılması məqsədilə fəaliyyətdə olan müdafiə mexanizmlərini və uşaqlıqdan yetkinliyə qədər şəxsiyyətin formalaşmasını izah edən psixoseksual inkişaf mərhələlərini irəli sürmüşdür. Bu mərhələ psixodinamik istiqamətin nəzəri əsaslarını müəyyən etmişdir. Z.Freydin ideyalarından sonra psixodinamik yanaşma müxtəlif istiqamətlərdə inkişaf etmişdir. Beləki, sonrakı dövrlərdə Z.Freydin ilkin nəzəriyyələri yeni tədqiqatlarla birləşərək, fərqli psixodinamik terapiya metodlarının yaranmasına gətirib çıxarmışdır. Z.Freydin davamçıları, A.Freud, M.Klein, D.Vinnikott və digər psixoanalitiklər, müdafiə mexanizmləri, obyekt əlaqələri, daxili psixoloji strukturlar və inkişaf mərhələləri kimi anlayışları daha da dərinləşdirmişlər. Bunun nəticəsində bu istiqamət həm praktikada, həm də tədqiqatlarda geniş tətbiq sahəsinə malik olmuşdur. Psixodinamik yanaşma yalnız psixoterapiya sahəsi ilə məhdudlaşmır, o, həmçinin fərdin şəxsiyyətinin, emosional vəziyyətinin və sosial münasibətlərinin başa düşülməsində mühüm vasitə kimi çıxış edir.

Metod.
Məqalə nəzəri xarakter daşıyır və məqalədə psixodinamik yanaşmanın əsas müddəaları və inkişaf tarixi təhlil edilmişdir. Təhlil üçün Z. Freydin əsərləri və onun davamçılarının nəzəriyyələri, eləcə də müasir psixodinamik tədqiqatlara istinad edilmişdir. Məqalədə həm klassik, həm də müasir psixodinamik yanaşmaların əsas ideyaları və inkişaf istiqamətləri təsvir edilmişdir.

Psixodinamik istiqamətin əsas anlayışları.
Z. Freydə görə, şəxsiyyət irrasional qüvvələr, şüursuz motivasiyalar və bioloji və instinktiv impulslarla, xüsusən də həyatın həlledici psixoseksual mərhələlərində, ilk altı ildə müəyyən edilir. İnstinktlər Freydin nəzəriyyəsinin əsasını təşkil edir. Z.Freyd, əvvəlcə libido terminini cinsi enerjiyə aid etsə də, sonradan libidonun əhatə dairəsini genişləndirdi. Bu instinktlər fərdi qorumaq, onu böyüməyə, inkişafa və yaradıcılığa doğru istiqamətləndirməyə xidmət edir. Bu instiktlər ölüm və yaşam instikti olmaqla 2 yerə bölünür: eros və tatanos. Z.Freydə görə libido, cinsi

enerjini əhatə edən bir motivasiya mənbəyidir. Z. Freyd fərdə həzz verən hər şeyi həyat instinktləri anlayışına daxil etmiş və həyatın son məqsədinin ağrının qarşısını alaraq həzz almaq olduğunu bildirmişdir. Freyd, fərdləri aqressiyaya sürükləyən ölüm instinktlərinin olduğunu da ifadə etmişdir, bu instiktlər tatanos adlanır. Fərdlər bir çox hallarda davranışları ilə şüuraltı ölüm arzusunu, özünə və başqalarına zərər vermək istəyini nümayiş etdirirlər. Fərdlər hər zaman bu aqressiv impulslarla mübarizə aparır. Z. Freydə görə, bu impulslar insanın davranışlarının səbəbini müəyyən edən amillərdir(Corey, 2018). Z. Freyd, uşaqlıqda seksuallığın ilk əlamətlərinin cinsi olmayan bədən funksiyalarından qaynaqlandığını təklif etdi. Onun ideyalarına görə uşaqlarda psixoloji və cinsi inkişaf beş mərhələdə tamamlanır, hər biri əvvəlki mərhələlərdə qazanılmış davranışları əhatə edir (Gençtan, 2014). Freyd cinsi inkişafı beş mərhələyə ayırdı: oral mərhələ, anal mərhələ, fallik mərhələ, gizli mərhələ və genital mərhələ. İlk üç mərhələ psixodinamik yanaşmalar üçün xüsusilə vacibdir.

Oral mərhələ:

Bu inkişafın ilk mərhələsidir. Uşağın doğulduğu vaxtdan başlayaraq 1-1,5 ilinə qədər davam edir. Bu dövrdə əsas həzz mənbəyi ağızdır, yəni, körpənin ehtiyacları və özünü ifadə etmə yolları ilk növbədə ağız bölgəsində cəmlənir. Oral mərhələ uşağın bütün həyat enerjisini qida ehtiyaclarını ödəməyə istiqamətləndirir, beləki uşaq ana sinəsini əmərək qida ehtiyaclarını qarşılayır. Freyd "Cinsi əlaqə haqqında" kitabında əmmə haqqında belə deyir: "Biz əmməyi uşağın cinsi təzahürlərinin bir növü hesab edə bilərik. Körpəlik dövründə mövcud olan əmmə, dodaqların ritmik və təkrarlanan hərəkətlərindən başqa bir şey deyildir. Uşağın hətta ayaq baş barmağı da əmmə obyektinə çevrilir, eyni zamanda başqa bir impuls yaranır, əmmə həzzi uşağın bütün diqqətini özünə çəkir, sonra onu yuxuya aparır və ya bir növ orqazm yaradır.

Anal Mərhələ:

Bu mərhələ uşağın 3 yaşının sonuna qədər davam edir. Bu dövrdə uşaq anusu sıxan əzələləri təmin edən sinirlərin yetişməsi nəticəsində nəcisin saxlanması və ya boşaldılması funksiyalarına nəzarət etməyi öyrənir (Gençtan, 2014). Uşaq anusun həssaslığından istifadə edərək, nəcisi intensiv əzələ daralmasına səbəb olana qədər saxlamaqla və anusun halqa əzələsindən keçərkən selikli qişada güclü bir stimul yaradaraq bunu ifadə edir. Uşaq bəzən bağırsaqları boşaltmaqdan imtina edir və ananın əmr və məsləhətlərinə məhəl qoymayaraq, istədiyi vaxt bunu etməkdə israr edir. Yatağını çirkləndirməkdən çəkinmir. Onun üçün önəmli olan nəcisinin həddindən artıq yığılmasından aldığı həzzin qaçmasına imkan verməməkdir.

Fallik Mərhələ.

Cinsiyyət orqanının stimullaşdırılmasından yaranan həyəcan və seksuallığa həddindən artıq maraq kimi davranışlarla xarakterizə olunan bu mərhələ təxminən uşağın 3 yaşından başlayır və 5 yaşına kimi davam edir. 3 yaşında uşağın intellektual aləmində cinsi fərqlər getdikcə daha çox maraqla qarşılanır və uşağın diqqəti cinsiyyət orqanlarına istiqamətlənir. İlk iki mərhələdə cinsi istəklərin ödənilməsi ağız və anal nahiyələrin funksiyaları ilə bağlı olduğu halda, 2,5-3 yaşdan etibarən cinsiyyət orqanlarının özü cinsi həzz mənbəyinə çevrilir. Bu dövrdə uşaqlarda masturbator davranışlar asanlıqla müşahidə edilə bilər. Bu dövrdə uşaq cinsi fərqləri öyrənir, cinsi mənlik hissi başlayır və cinsiyyətə uyğun rolların təyin edilməsi qəti olur. Supereqonun formalaşması ilə bu dövrdə uşaq cinsi qadağaları və dəyərləri öyrənməyə başlayır. Cinsi maraqlar və cinsi rolların mənimsənilməsi uşaq oyununda aydın şəkildə görünür.

Gizli Dövr: Gizli dövr 6-7 yaşdan 12-15 yaşa qədər, yəni yeniyetməlik dövrünə qədər olan dövrdür. Bu dövrdə uşağın daha əvvəl yaşadığı psixoloji və cinsi qarışıqlıqlar və münaqişələr sakitliklə müşahidə olunur. Bu dövrdə oğlan və qızlar arasında oyunun xarakteri fərqlidir. Cinsi və aqressiv enerjilər öyrənmək, oynamaq, ətraf mühiti araşdırmaq və digər insanlarla daha effektiv əlaqələr qurmaq üçün istifadə olunur.

Bu dövrün əsas xüsusiyyəti uşağın özünü eyni cinsli valideyni ilə eyniləşdirilməsi, qısqanması, yəni, Edip və Elektra komplekslərinin mövcud olmasıdır. Bundan əlavə, bu dövrdə uşaqlar öz valideynlərindən başqa böyüklərlə, məsələn, müəllimləri ilə də eyniləşirlər (Gençtan, 2014).

Genital Mərhələ:

Bu mərhələ yeniyetməlik dövrünün başlanğıcından, 11-13 yaş arasında, yeniyetmə gənc yetkinlik yaşına çatana qədər davam edir. Yeniyetməlik dövründə uşaq fizioloji yetkinliyə çatdıqca və müəyyən hormonların aktivliyi artdıqca müxtəlif istəklərin, xüsusən də cinsi motivlərin gücü artır. Bu intensivləşmə əvvəlki inkişaf mərhələlərindəki münaqişələrin yenidən yaranmasına gətirib çıxarır. Genital mərhələ bu münaqişələrə yeni həll yolları axtarmağa imkan verir və bu həll yolları tapıldıqda yetkin şəxsiyyət əldə edilir (Gençtan, 2014).

İd, eqo və supereqo

Freydin düşüncəsindəki davamlı dəyişikliklər və inkişaflar onu tədricən topoqrafik nəzəriyyədən imtina edərək şəxsiyyətin struktur modelini inkişaf etdirməyə məcbur etdi. 1926-cı ildə yazdığı "Eqo və İd" əsərində Freyd bu yeni baxışı izah etdi və psixoanalitik düşüncədə yeni bir dövrün başlanğıcını qoydu(Freud, 1923).

Z.Freydə görə, şəxsiyyət üç əsas sistemdən ibarətdir: id, eqo və supereqo.

İd: Bu şəxsiyyətin əsas sistemidir. Eqo və supereqo ondan fərqlənərək inkişaf edir. İd doğuşdan mövcud olan psixoloji qüvvələrin, o cümlədən irsi instinktlərin məcmusudur. Psixi enerji mənbəyi kimi id digər iki sistemin işləməsi üçün də lazımi gücü təmin edir. Freyd id-

i "əsl psixi varlıq" adlandırırdı. Bunun səbəbi, id-nin subyektiv təcrübə dünyasıdır. İd artıq enerji yığılmasına dözə bilmir və belə vəziyyət orqanizmdə gərginlik yaradır.

Eqo: Orqanizmin real, obyektiv dünya ilə qarşılıqlı əlaqəsini təmin edən hissəsidir. Eqo reallıq prinsipinin hökmranlığı altındadır və ikinci dərəcəli proseslər vasitəsilə fəaliyyət göstərir. Reallıq prinsipi həzz prinsipini müvəqqəti olaraq əngəlləyir. Eqo şəxsiyyətin icra orqanıdır. O, fəaliyyətə aparan yollara nəzarət edir, öz mühitində hansı obyektlərlə əlaqə quracağını seçir və hansı instinktlərin və hansı yolla təmin edilməli olduğuna qərar verir. Eqo bütün gücünü iddən alır və onsuz mövcud ola və ya ondan müstəqil ola bilməz. Klassik psixoanalizin banisi Z. Freyd eqonu iddən fərqlənərək inkişaf edən bir quruluş olaraq təyin etmişdir. Onun izi ilə gedən qızı Anna Freyd, eqonun əvvəldən, yəni doğuşdan id-dən fərqli bir quruluş olduğunu irəli sürdü və bu arqument klassik psixoanalizdən fərqləndi.(Anlı, 2016).

Supereqo: Şəxsiyyətin üçüncü və ən son inkişaf etmiş sistemidir. Bu sistem ənənəvi dəyərlərin və sosial idealların daxili təmsilidir, valideynlər tərəfindən uşağa ötürülür və mükafat və cəza təcrübələri ilə möhkəmləndirilir. Bu, şəxsiyyətin vicdanlı və əxlaqi tərəfidir. Bu, id-dən qaynaqlanan impulsların, xüsusən də cəmiyyət tərəfindən qəbul edilməyən, qadağan olunmuş cinsi və aqressiv impulsların boğulmasını və maneə törədilməsini nəzərdə tutur. Supereqo, eqonu real məqsədlərdən daha çox əxlaqi məqsədlərə nail olmağa inandırmağa çalışmaq, mükəmməlliyə can atmaq və supereqo id və eqoya qarşı durmağa, onları öz istədiyi nizama yönəltməyə meyllidir (Gençtan, 2014).

Müdafiə mexanizmləri

Psixodinamik psixoterapiyanın təməl anlayışlarından biri də müdafiə mexanizmləridir. Bu anlayış ilk dəfə Z.Freyd tərəfindən irəli sürülsə də, daha sonralar A.Freyd tərəfindən genişləndirilmişdir(Freud.A, 1936). Bu mexanizmlər Freydin şəxsiyyət nəzəriyyəsinə əsaslanır. Eqonun müdafiə mexanizmləri insana stresli daxili və ya xarici mühit nəticəsində yaranan narahatlığın öhdəsindən gəlməyə kömək edən şüursuz psixoloji proseslərdir(Vaishali və b., 2022). Bir növ, onlar fərdə təhqir, peşmanlıq, kədər, günah və utanc kimi ağrılı, neqativ duyğuları daha asan aradan qaldırmağa kömək edir. Başqa sözlə, müdafiə mexanizmləri fərdə ağrılı təcrübələrdən daha asan qalib gəlməyə və ya enerjini daha məhsuldar istifadə etməyə kömək edir. Müdafiə mexanizmləri şəxsiyyətin inkişafında və fərdin ətraf mühitə uyğunlaşmasında mühüm rol oynayır, onları daxili münaqişələrdən və emosional sıxıntılardan qoruyur(Yılmaz və b., 2007). Ancaq bu şüursuz strategiyalardan çox tez-tez və ya çox uzun müddət istifadə edilməsi adekvat hesab olunmur. A.Freyd aşağıdakı müdafiə mexanizmlərini ayırır:

Sublimasiya, sosial cəhətdən qəbul olunmayan instinktiv impulsların sosial baxımdan faydalı fəaliyyətə yönəldilməsidir, məsələn, aqressiv meylləri olan şəxsin idmanla məşğul olması sublimasiyaya nümunədir. Proyeksiya: Qəbul edilməyən hiss və istəklərin başqalarına aid edilməsi, köçürülməsidir. İnkar: Narahatlığa səbəb ola biləcək faktlar və təcrübələr üçün məsuliyyətdən imtina etmək. Bu müdafiədən istifadə edən insanlar tez-tez "olmadı", "mən etmədim", "heç kim mənə deməDi" kimi ifadələri eşidirlər. Məsələn, gündəlik siqaret çəkən insan özünü aludəçi saymır və istədiyi vaxt buraxa biləcəyini düşünür, ya da qidalanma pozuntusu olan bir insan heç vaxt özünü kifayət qədər arıq görmür.

Repressiya: Travmatik bir təcrübənin qarşısını almaq, şüura daxil olmasına mane olmaq. Məsələn, bir avtomobil qəzasını və ya uşaqlıqda zorakılığı xatırlamamaq.

Reqressiya: Stressli və narahat vəziyyətlərlə qarşılaşdıqda, hazırkı inkişaf mərhələsindən əvvəlki uşaq davranışlarına və duyğularına qayıtmaq. Buradakı məqsəd, fərdin daha etibarlı və təminatlı hiss etdiyi bir dövrdən davranışlar sərgiləyərək bu narahatlığı azaltmaq istəyi olaraq görülə bilər. Asılılıq, çəkinmə, inadkarlıq, diqqəti cəlb etmə kimi davranışlar reqressiya mexanizmlərində görünə bilər. Məsələn, qorxulu situasiyalarda davranış birdən-birə uşaqcasına çevrilir. Rasionallaşdırma: Səhv və ya problemli vəziyyətin məntiqi səbəblər və ya izahatlarla əsaslandırılması. Məsələn, imtahanda aşağı bal toplayan şagirdin bunu diqqətinin dağılması ısaslandırması rasionallaşdırma müdafiə mexanizminə nümunədir.

Yerdəyişmə: bu mexanizmdə insanın güclü emosiyaları (əsasən aqressiya, qorxu, qəzəb, bəzən də sevgi) birbaşa hədəfə yönəldilə bilmədikdə, onlar daha təhlükəsiz və ya əlçatan obyektə yönəldilir. Burada eqo insanı real təhlükədən qoruyur, məsələn, valideynindən cəza alan uşaq gedib oyuncaqlarını sındırır.

Reaksiya formalaşdırma: Şəxs öz qəbulolunmaz hisslərini əks forma ilə ifadə edir. Məsələn, gizli nifrət bəslədiyi adama qarşı həddindən artıq sevgi göstərmək.

İdentifikasiya**:** Şəxs güclü və ya nüfuzlu bir fiqurun keyfiyyətlərini mənimsəyərək öz eqosunu gücləndirir. Uşağın qəhrəman obrazına bənzəməyə çalışması bu müdafiə mexanizminə nümunədir.

Psixodinamik yanaşmanın inkişafı

Psixoanalizin sonrakı inkişaf dövrlərində A.Adler, K.Yunq, K.Horney, E.Fromm kimi psixoanalitiklər Z.Freydin ideyalarını inkişaf etdiriblər. Bu səbəblə, onlara neo-freydçilər adı verilmişdir. A.Adler Fərdi psixologiyanı inkişaf etdirmişdir, K.Yunq arxetiplər konsepsiyasını elmə gətirmişdir, K.Korney şəxsiyyətin inkişafında sosial faktorların vacibliyini vurğulamış, E.Fromm isə azadlığın, sevginin insanın sosial təbiətinə əsaslandığına dair fikirlər irəli sürmüşdür. XX əsrin ortalarında A.Freyd, E.Erikson, obyetkt münasibətləri

nəzəriyyəçiləri(M.Klein, J.Bowlby, D.Winnicot) öz ideyalarını irəli sürərək psixodinamik terapiyaları inkişaf etdirmişdilər. Beləki, A.Freyd müdafiə mexanizmləri anlayışını inkişaf etdirmiş, E.Erikson psixososial inkişaf mərhələləri konsepsiyasını irəli sürmüşdür. Sonrakı mərhələdə obyekt münasibətləri nəzəriyyəçiləri valideyn-uşaq münasibətlərində erkən uşaqlıq dövrünün, bağlanma təcrübələrinin rolunu ön plana çıxardı(Bowlby, 1969; Klein, 1932).

Müasir psixodinamik yanaşma həm nəzəri, həm də praktik baxımdan inkişaf etməkdədir. Qısamüddətli psixodinamik psixoterapiyalar yaranmış, koqnitiv-bihevioral və neyropsixoloji yanaşmalarla inteqrasiya olunmuşdur. Beləliklə, psixodinamik istiqamət yalnız klassik Freydin nəzəriyyəsi ilə məhdudlaşmayıb, müxtəlif məktəblər və yanaşmalar vasitəsilə zənginləşərək hələ də psixologiyada öz aktuallığını qoruyub saxlamaqda davam edir.

Nəticə

Psixodinamik yanaşma psixologiya elminin nəzəri və praktik ənənələrindən biri kimi insan psixikasının təməl mexanizmlərini izah etməyə çalışır. Z. Freydin irəli sürdüyü konsepsiya şəxsiyyətin strukturunu üç əsas komponent üzərində quraraq – id, eqo və supereqo – daxili psixi qüvvələrin qarşılıqlı münasibətlərini göstərmişdir. Bu struktur modeli sayəsində insan davranışının yalnız şüurlu seçimlərdən ibarət olmadığı, əksinə, şüuraltı istəklər, sosial normalar və eqonun balanslaşdırıcı funksiyası nəticəsində formalaşdığı aydın olur. Freydin təsvir etdiyi psixoseksual inkişaf mərhələləri isə uşaqlıq dövründə yaşanan təcrübələrin, həzz axtarışlarının şəxsiyyətin sonrakı inkişafına necə təsir etdiyini izah edir. Bu nəzəri çərçivə göstərir ki, erkən yaşantılar yalnız keçici təcrübələr deyil, həmçinin insanın emosional dünyasının, münasibətlərinin və şəxsiyyətinin gələcək sərhədlərini müəyyən edən həlledici amillərdir. Eyni zamanda, müdafiə mexanizmləri psixodinamik istiqamətin ən praktik anlayışlarından biridir. Onlar eqonun daxili münaqişələrlə mübarizədə və psixoloji sabitliyin qorunmasında oynadığı əsas rolu nümayiş etdirir. İnkar, repressiya, projeksiya, sublimasiya, yer dəyişmə və digər müdafiə mexanizmləri insanın gündəlik həyatında narahatlıqla baş etməsinə kömək etsə də, onların həddindən artıq və ya qeyri-adaptiv istifadəsi psixi pozuntulara yol aça bilər. Bu da göstərir ki, psixodinamik nəzəriyyə həm normal, həm də patoloji davranışı anlamaqda geniş izah imkanlarına malikdir. Müasir dövrdə psixodinamik yanaşma təkcə klassik Freyd nəzəriyyəsi ilə məhdudlaşmır. Onun davamçıları – Anna Freyd, Melanie Klein, Erik Erikson, Heinz Kohut və başqaları bu nəzəriyyəni zənginləşdirərək uşaqlıq inkişafı, eqo funksiyaları, müdafiə mexanizmləri və şəxsiyyətin formalaşması haqqında daha geniş təsəvvürlər vermişlər. Bunun nəticəsində psixodinamik istiqamət həm nəzəri psixologiyada, həm də psixoterapevtik praktikada güclü mövqeyini qorumaqdadır.

Beləliklə, psixodinamik istiqamətin əsas anlayışlarının təhlili göstərir ki, bu nəzəri çərçivə insan psixikasının çoxqatlı təbiətini anlamaqda mühüm açar rolunu oynayır. Şüur və qeyri-şüurun qarşılıqlı təsiri, instinktiv qüvvələrin balansı, uşaqlıq təcrübələrinin formalaşdırıcı gücü və müdafiə mexanizmlərinin qoruyucu funksiyası psixodinamik yanaşmanın gücünü nümayiş etdirir. Bu istiqamətin elmi-nəzəri baza kimi öyrənilməsi yalnız psixologiya elminin inkişafına deyil, həm də psixoterapiya praktikasında daha dərin və effektiv müdaxilələrin həyata keçirilməsinə imkan yaradır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Anlı, İ. (2016). Ego İdeali ve Kimlik Devamlılığı. FNG & Bilim Tıp Dergisi, 287-290.
2. Bowlby, J. (1969). Attachment and loss: Volume 1. Attachment. Basic Books.
3. Corey, G. (2008). Psikolojik danışma, psikoterapi kuram ve uygulamaları (T. Ergene, Tərc.).
4. Erikson, E. H. (1963). Childhood and society (2-ci nəşr).
5. Freud, A. (1936). The ego and the mechanisms of defence. In The writings of Anna Freud (Cild 2, s. 3–191).
6. Freud, S. (1923). The ego and the id. In J. Strachey (Red.) The standard edition of the complete psychological works of Sigmund Freud (Cild 19, s. 12–66).
7. Gençtan, E. (2014). Psikodinamik psikiyatri ve normal dışı davranışlar.
8. Klein, M. (1932). The psycho-analysis of children.
9. Yılmaz, N., Gençöz, T., & Ak, M. (2007). Savunma biçimleri testi'nin psikometrik özellikleri: Güvenilirlik ve geçerlik çalışması. Türk Psikiyatri Dergisi, 18(3), 244–253.
10. Vaishali, S., Saini, S., & Vig, D. (2022). Association of defense mechanisms with anxiety, depression and stress among adolescents. International Journal of Education & Management, 12, 288–294.

DOİ: 10.32010/ISCF9919

GƏNCLƏRİN MƏSULİYYƏT HİSSİNİN FORMALAŞMASINDA SOSİAL FƏALLIĞIN ROLU

Turan Abdulxalıq KƏRİMLİ
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
ORCID nömrəsi: 0009-0004-1014-9009
E-mail: turan.karimli@adpu.edu.az

Xülasə: Bu məqalə müasir dövrdə gənclərin sosial fəallığının və məsuliyyət hissinin formalaşmasında sosial öyrənmə və müşahidə mexanizmlərinin rolunu araşdırır. Tədqiqatın əsas ideyası ondan ibarətdir ki, fərdin davranışı yalnız şəxsi təcrübə nəticəsində deyil, həm də başqalarının davranışlarını izləmə, təqlid etmə və modelləşdirmə yolu ilə formalaşır. Albert Banduranın sosial öyrənmə nəzəriyyəsinə əsaslanaraq qeyd olunur ki, müşahidə, model üzrə öyrənmə və qeyri-birbaşa gücləndirmə gənclərin sosial məsuliyyət hissini və fəallığını inkişaf etdirən əsas psixoloji mexanizmlərdir.
Məqalədə məsuliyyət anlayışı yalnız hüquqi və sosial norma kimi deyil, həm də mənəvi-emosional və şəxsiyyətin daxili nəzarət sistemini əks etdirən psixoloji fenomen kimi şərh olunur. Humanist psixologiya (A. Maslou, C. Rocers), psixososial inkişaf nəzəriyyəsi (E. Erikson) və simvolik qarşılıqlı təsir modelləri kontekstində məsuliyyət və sosial fəallığın qarşılıqlı əlaqəsi elmi əsasda təhlil edilir. Bu yanaşmalar göstərir ki, sosial öyrənmə prosesi gənclərin mənlik identikliyinin formalaşmasında, mənəvi dəyərlərin mənimsənilməsində və cəmiyyət qarşısında cavabdehlik hissinin yaranmasında mühüm vasitədir.
Məqalənin aktuallığı müasir dövrdə gənclərin yalnız bilikli və bacarıqlı deyil, eyni zamanda məsuliyyətli, sosial cəhətdən fəal və vətəndaş mövqeyi olan fərdlər kimi formalaşdırılmasının zəruriliyi ilə bağlıdır. Təcrübə göstərir ki, sosial fəallıq — könüllülük, tələbə təşkilatlarında iştirak, ictimai təşəbbüslərə qoşulma və sosial layihələrdə rol alma — gənclərin şəxsiyyətinin inkişafında aparıcı amillərdəndir. Bu fəaliyyətlər gənclərin həm psixoloji özünüreallaşmasına, həm də sosial dəyərlər sisteminə inteqrasiyasına töhfə verir.
Nəticə etibarilə, sosial öyrənmə və müşahidə mexanizmləri vasitəsilə gənclər real sosial modellərdən nümunə götürərək, öz davranışlarını tənzimləyir, əxlaqi və sosial məsuliyyət hisslərini möhkəmləndirirlər. Sosial fəallıq və məsuliyyət hissi bir-birini qarşılıqlı şəkildə tamamlayan və gənc fərdin sosial-psixoloji yetkinliyini təmin edən çoxşaxəli inkişaf prosesi kimi təqdim olunur.
Açar sözlər: Sosial fəallıq, məsuliyyət hissi, gənclərin inkişafı, sosial öyrənmə, psixoloji və mənəvi inkişaf, könüllülük, model üzrə öyrənmə

THE ROLE OF SOCIAL ACTIVITY IN THE FORMATION OF YOUTH'S SENSE OF RESPONSIBILITY

Turan Abdulkhalig KARIMLI
Azerbaijan State Pedagogical University
ORCID ID: 0009-0004-1014-9009
E-mail: turan.karimli@adpu.edu.az

Abstract: This article explores the role of social learning and observational mechanisms in the development of social activity and a sense of responsibility among modern youth. The main idea of the research is that an individual's behavior is shaped not only through personal experience but also through observing, imitating, and modeling the behaviors of others. Based on Albert Bandura's social learning theory, it is emphasized that observation, modeling, and vicarious reinforcement are the core psychological mechanisms that enhance young people's sense of social responsibility and activity.
Responsibility is interpreted not only as a legal or social norm but also as a moral-emotional and psychological phenomenon reflecting the individual's internal self-regulation system. Within the frameworks of humanistic psychology (A. Maslow, C. Rogers), psychosocial development theory (E. Erikson), and symbolic interactionism, the interrelation between responsibility and social activity is scientifically analyzed. These approaches demonstrate that the process of social learning serves as a key factor in the formation of youth identity, the internalization of moral values, and the development of accountability toward society.
The relevance of the study is determined by the growing need to educate youth not only as knowledgeable and skilled but also as responsible, socially active, and civically engaged individuals. In practice, social activity — including volunteering, participation in student organizations, and involvement in public initiatives — plays a crucial role in the psychological and moral development of young people. Such activities contribute to their self-realization and integration into the system of social values.

Consequently, through social learning and observational mechanisms, young people adopt behavioral models, regulate their conduct, and strengthen their moral and social responsibility. Social activity and responsibility thus emerge as interrelated and complementary processes that ensure the socio-psychological maturity and holistic development of the individual.
Keywords: Social activism, sense of responsibility, youth development, social learning, psychological and moral development, volunteerism, learning by model

РОЛЬ СОЦИАЛЬНОЙ АКТИВНОСТИ В ФОРМИРОВАНИИ ЧУВСТВА ОТВЕТСТВЕННОСТИ У МОЛОДЁЖИ

Туран Абдулхалыг КЕРИМЛИ
Азербайджанский государственный педагогический университет
Номер ORCID: 0009-0004-1014-9009
Электронная почта: turan.karimli@adpu.edu.az

Резюме: В статье рассматривается роль механизмов социального научения и наблюдения в формировании социальной активности и чувства ответственности современной молодежи. Основная идея исследования заключается в том, что поведение личности формируется не только на основе личного опыта, но и через наблюдение, подражание и моделирование поведения других людей. Опираясь на теорию социального научения Альберта Бандуры, подчеркивается, что наблюдение, обучение по модели и опосредованное подкрепление являются ключевыми психологическими механизмами развития социальной активности и ответственности молодежи.

Ответственность в работе рассматривается не только как правовая или социальная норма, но и как морально-эмоциональный и психологический феномен, отражающий внутреннюю систему саморегуляции личности, её способность к осознанному контролю поступков и самооценке поведения. В контексте гуманистической психологии (А. Маслоу, К. Роджерс), теории психосоциального развития (Э. Эриксон) и символического интеракционизма анализируется взаимосвязь между социальной активностью, самосознанием и ответственностью как интегративными характеристиками зрелой личности. Эти подходы показывают, что процесс социального научения играет важную роль в формировании идентичности молодежи, усвоении моральных ценностей, развитии эмпатии, альтруистических установок и чувства ответственности перед обществом.

Актуальность темы определяется необходимостью воспитания молодежи не только как образованных и компетентных, но и как ответственных, социально активных, инициативных и граждански зрелых личностей, способных к конструктивному взаимодействию в обществе. На практике социальная активность — волонтерство, участие в студенческих организациях, молодежных движениях и общественных инициативах — способствует психологическому, ценностному и нравственному развитию молодых людей, их самоактуализации, формированию лидерских качеств и интеграции в систему социальных ценностей.

Таким образом, посредством механизмов социального научения и наблюдения молодежь перенимает положительные поведенческие модели, регулирует собственное поведение и укрепляет чувство моральной и социальной ответственности. Социальная активность и ответственность выступают взаимодополняющими и взаимостимулирующими процессами, обеспечивающими социально-психологическую зрелость, внутреннюю гармонию и целостное развитие личности в условиях современного общества.
Ключевые слова: Социальный активизм, чувство ответственности, развитие молодёжи, социальное обучение, психологическое и нравственное развитие, волонтёрство, обучение по образцу

Giriş

Müasir dövrdə cəmiyyətin sosial-iqtisadi, mədəni və informasiya mühitində baş verən dəyişikliklər gənclərdən təkcə bilikli deyil, eyni zamanda məsuliyyətli və sosial aktiv vətəndaş olmağı tələb edir. Gənclik dövrü insanın ictimai mövqeyinin, dəyərlərinin və mənəvi oriyentasiyalarının formalaşdığı mərhələ olduğundan, bu yaşda sosial fəallığın düzgün istiqamətlənməsi şəxsiyyətin məsuliyyət hissəsinə birbaşa təsir göstərir. "2015-2025-ci illərdə Azərbaycan gənclərinin İnkişaf Strategiyası"nda (2015) da qeyd olunur ki, gənclərin ictimai-sosial fəallığının artırılması onların vətəndaş məsuliyyətinin, təşəbbüskarlığının və liderlik keyfiyyətlərinin inkişafı üçün vacib şərtdir. Sosial fəallıq vasitəsilə gənclər ictimai proseslərdə iştirak etməklə cəmiyyət qarşısında borc və cavabdehlik hissini dərk edirlər. Bu dövrdə şəxsiyyətin inkişafı və sosial münasibətlər sistemində onun funksionallaşması məsələləri psixologiyanın əsas tədqiqat istiqamətlərindən birini təşkil edir. İnsanın həyat fəaliyyətində mühüm rol oynayan keyfiyyətlərdən biri də məsuliyyət hissidir. Məsuliyyət yalnız hüquqi və ya sosial öhdəlik mənasında deyil, həm də fərdin mənəvi dünyasının, daxili dəyərlər sisteminin və davranış motivlərinin mühüm tərkib hissəsi kimi çıxış edir.

Məsuliyyət anlayışının fəlsəfi təhlilinə nəzər salsaq görərik ki, o azadlıq və seçim konsepsiyaları ilə sıx bağlıdır.. Çünki yalnız seçim etmək imkanı olan fərd, eyni zamanda həmin seçimin nəticələrinə görə cavab verməli olur. Məsuliyyət hissi güclü olan insan öz hərəkətlərinin nəticələrini əvvəlcədən düşünür, düzgün qərar verməyə çalışır və nəticəyə görə cavab verməyə hazır olur. Bu mənada məsuliyyət həm daxili, həm də xarici bir məfhum kimi qəbul edilir. Daxili məsuliyyət insanın vicdanı, mənəvi dəyərləri və şəxsi prinsipləri ilə bağlıdır. Xarici məsuliyyət isə qanunların, sosial normaların və cəmiyyətin gözləntilərinin tələbidir.

Sosioloji müstəvidə məsuliyyət fərdin cəmiyyət qarşısında öhdəlik daşıması deməkdir. Hər bir insanın davranışı yalnız onun şəxsi həyatını deyil, həm də ətrafındakı insanları və bütövlükdə ictimai mühiti təsirləndirir. Buna görə də məsuliyyət yalnız şəxsi deyil, ictimai xarakter daşıyan anlayışdır. Məsələn, insanın qanunlara riayət etməsi, başqalarının hüquq və azadlıqlarına hörmət göstərməsi, ictimai işlərdə fəal iştirak etməsi sosial məsuliyyətin göstəriciləridir.

Psixologiyada isə məsuliyyət fərdin fəaliyyətində məqsədyönlülüyü, davranışında şüurluluğu və sosial münasibətlərdə adekvatlığı təmsil edir. Başqa sözlə desək, məsuliyyət insanın həm öz həyatında, həm də cəmiyyət qarşısında daşıdığı öhdəliklərin şüurlu şəkildə qəbul olunmasıdır. Bu xüsusiyyətin möhkəmlənməsi şəxsiyyətin formalaşmasında əsas amillərdən biridir.

Tədqiqat metodları. Məqalədə tədqiqat aparılan sahədə aparılan tədqiqatlar və araşdırma əsərlərinin təhlili həyata keçirilib, ədəbiyyat təhlili, sintez və ümumiləşdirmə, müqayisə, qarşılaşdırma, müşahidə, sosiometrik və qarışıq metodlardan istifadə olunub.

Tədqiqatın aktuallığı. Cəmiyyətin əsas inkişaf istiqamətini formalaşdıran təbəqə gənclərdir. Onlarda şəxsi, mənəvi və sosial məsuliyyət hissinin güclü olması bütün cəmiyyətin sağlam inkişafı üçün həyati əhəmiyyət daşıyır. Buna görə də bu sahədə ölkəmizdə ilk tədqiqatlardan olan bu araşdırma mühüm əhəmiyyət daşıyır.

Tədqiqat problemləri: Tədqiqatın əsas problemlərini araşdırmağı qarşıya qoyan prob sualları bunlardır:

1. Gənclərin sosial fəallığının formalaşmasında sosial öyrənmənin rolu necə təzahür edir?
2. Sosial öyrənmə mexanizmləri gənclərdə məsuliyyət hissinin yaranmasına necə təsir göstərir?
3. Sosial fəaliyyətlərdə iştirak gənclərin şəxsiyyətinin inkişafına necə təsir edir?
4. Müasir informasiya mühiti (media, sosial şəbəkələr) sosial öyrənmə və müşahidə mexanizmlərinə necə təsir göstərir?

Müzakirə

Məsuliyyət hissinin öyrənilməsi klassik psixoloji nəzəriyyələrin diqqət mərkəzində olmuşdur. L.S.Vıqotski, E.Fromm, E.Erikson, A.Adler kimi görkəmli psixoloqlar məsuliyyəti şəxsiyyətin sosiallaşması, azadlıq, mənəviyyat və identiklik anlayışları ilə əlaqələndirmişlər. Onların yanaşmalarında məsuliyyət fərdin ictimai münasibətlər sistemində öz mövqeyini müəyyənləşdirən əsas faktor kimi təqdim olunur. Bu hissin inkişafı insanın özünü daha güclü və özünə inamlı hiss etməsinə kömək edir. Eyni zamanda, məsuliyyət hissi sosial münasibətlərdə etibar və qarşılıqlı hörmətin qurulmasına da təsir göstərir. Məsələn, şəxsi məsuliyyətin inkişafı insanın öz həyatını idarə etmə bacarığını artırır və bu da ümumi rifahın yüksəlməsinə səbəb olur. Müasir dövrdə məsuliyyət hissinin inkişafı sosial identiklik, şəxsiyyətlərarası münasibətlər və gənclərin sosial-mədəni adaptasiyası ilə bağlı tədqiqatlarda da xüsusi yer tutur (Henri Tacfel və Con C. Turne, 1986 - The Social Identity Theory of Intergroup Behavior; Bauman, 2000). Azərbaycan psixoloqları məsuliyyət

anlayışını milli-mənəvi dəyərlər, sosial tərbiyə və gənclərin inkişafı kontekstində araşdırmışdır. Bu istiqamətdə R.Əliyev, A.Əlizadə, R.Qasımova, M.İsmayılova kimi yerli tədqiqatçıların, psixoloqların araşdırmaları göstərir ki, məsuliyyət hissi həm ailədə, həm təhsil mühitində, həm də ictimai fəaliyyətdə gənclərin şəxsiyyət kimi formalaşmasının əsas şərtlərindən biridir. Xüsusilə də prof. Ramiz Əliyev "Şəxsiyyət və onun formalaşmasının etno-psixoloji əsasları" əsərində digər xaqlarda və xalqımızın milli-mənəvi dəyərlərində məsuliyyət hissi və onların dəyərləri haqqında geniş məlumat verir (R.Əliyev, 2000).

Məsuliyyətli insan yalnız öz hərəkətlərini deyil, həm də bu hərəkətlərin nəticələrini dərk edir, qəbul edir və onların cavabını verməyə hazır olur. Psixologiyada məsuliyyət hissi insanın öz davranış və qərarlarını nəzarət altında saxlamaq, həmçinin onları daxili dəyərlərinə və sosial normalara uyğun şəkildə tənzimləmək bacarığı ilə müəyyən olunur (Leontyev, 2005). Bu xüsusiyyətin formalaşması isə spontan proses deyil, sosial mühitin, təcrübənin, tərbiyənin və fəallığın təsiri altında baş verir. Müasir dövrdə gənclər məsuliyyət hissini ən çox sosial fəallıq sayəsində qazanırlar. Könüllülük, ictimai birliklərdə iştirak, tələbə təşkilatları, sosial aksiyalar, ekoloji təşəbbüslər və vətəndaş cəmiyyəti fəaliyyətləri gənclərə yalnız bilik və bacarıq qazandırmır, eyni zamanda onların psixoloji inkişafına da güclü təsir edir. Bandura (Bandura, A. 1977. Social Learning Theory. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall) sosial öyrənmə nəzəriyyəsində göstərirdi ki, "insan davranışı müşahidə və təcrübə yolu ilə formalaşır. İnsan başqalarının davranışını müşahidə etdikdə, həmin davranış modellərini mənimsəyir". Bu baxımdan gənclərin sosial fəallığı məsuliyyət hissinin inkişafı üçün mühüm psixoloji mexanizm rolunu oynayır.

İnsanın sosial mühitdə davranışlarını formalaşdıran əsas mexanizmlərdən biri sosial öyrənmə və onun ayrılmaz tərkib hissəsi olan müşahidə yolu ilə (model üzrə) öyrənmədir. Bu mexanizmlər fərdin cəmiyyətə uyğunlaşmasını, sosial rolları və dəyərləri mənimsəməsini təmin edir. Sosial öyrənmə insanın təkcə şəxsi təcrübəsindən deyil, həm də başqalarının davranışlarını müşahidə etmə və onları təqlid etmə yolu ilə bilik və vərdişlər əldə etməsini nəzərdə tutur. Sosial öyrənmə nəzəriyyəsi insanın sosial davranışının formalaşmasında iki əsas amili ön plana çəkir: mühit təsirləri (sosial kontekst) və koqnitiv proseslər (daxili psixoloji mexanizmlər). Banduraya görə, insan davranışı qarşılıqlı üçtərəfli sistemdə formalaşır: fərdi amillər (koqnitiv, emosional, bioloji), davranış və sosial mühit arasında qarşılıqlı təsir vardır. Bu qarşılıqlı münasibət "qarşılıqlı determinizm" adlanır. Yəni insan həm mühitdən təsirlənir, həm də özü mühiti dəyişdirir (Bandura, 1986). Bu yanaşma ilə görə bilərik ki, gənclərin sosial məsuliyyət, vətənpərvərlik, əməksevərlik və digər dəyərləri mənimsəməsi çox zaman sosial öyrənmə prosesinin nəticəsidir. Banduranın müşahidə yolu ilə öyrənmə modeli isə dörd əsas mərhələdən ibarətdir. Bunlar diqqət, yaddasaxlama, təkrar istehsal və motivasiya mərhələləridir.

İlk mərhələdə fərd modelin davranışına diqqət yetirməlidir. Yəni, insan yalnız müşahidə etdiyi davranışı qəbul edə bilməz, onu diqqətlə izləməlidir. Diqqətin hara yönələcəyi bir sıra amillərdən asılıdır. Məsələn, modelin sosial statusu, nüfuzu və fərd üçün yaxınlığı diqqətin yönəlməsində mühüm rol oynayır. Eyni zamanda, davranışın cəlbediciliyi, maraqlı və ya qeyri-adi olması da diqqəti artırır. Praktikada bu o deməkdir ki, gənclər çox zaman öz həmyaşıd liderlərini, müəllimlərini və ya daha təcrübəli şəxsləri model kimi qəbul edir və onların davranışlarını diqqətlə izləyirlər.

Yaddasaxlama mərhələsində müşahidə olunan davranış fərdin zehni yaddaşında kodlaşdırılır. Yəni, davranış yalnız izlənilmir, həm də zehində simvollar, şəkillər və anlayışlar şəklində saxlanılır. Yaddasaxlama prosesi davranışın sonrakı mərhələlərdə təkrarlanması üçün vacibdir. Fərd müşahidə etdiyi davranışları analiz edir, onların strukturunu başa düşür və yadda saxlayır. Bu, xüsusilə mürəkkəb və çoxaddımlı davranışlarda çox önəmlidir.

Növbəti mərhələ olan təkrar istehsalda isə fərd yadda saxladığı davranışı özündə təkrar etməyə çalışır. Fərd artıq müşahidə etdiyi hərəkətləri öz bacarıqları ilə həyata keçirməyə cəhd edir. Burada təcrübə və motor bacarıqları böyük rol oynayır, çünki bəzi davranışlar yalnız nəzəri olaraq müşahidə etməklə deyil, təcrübə yolu ilə mənimsənilə bilər. Fərd səhvlərini analiz edir, davranışı düzgün formaya salır və təkrar-təkrar çalışaraq onu təkmilləşdirir.

Son mərhələ motivasiya mərhələsidir. Bu mərhələdə fərdin müşahidə etdiyi və yadda saxladığı davranışı təkrar etməsi üçün motivasiyaya ehtiyacı var. Motivasiya həm daxili, həm də xarici ola bilər. Xarici motivasiya mükafatlar, sosial dəstək, tərif və ya digər müsbət nəticələrlə təmin olunur. Daxili motivasiya isə şəxsi məmnunluq, özünüinkişaf və uğur hissi ilə güclənir. Beləliklə, motivasiya fərdin davranışı yalnız

izləmək və yadda saxlamaqla kifayətlənməyib, onu həyata keçirməsini təmin edir.

Bandura müşahidə yolu ilə öyrənməni kompleks bir proses kimi izah edir və burada 4 mərhələ bir-birini tamamlayır. Bu mərhələlər gənclərin sosial davranışlarının formalaşmasında, rol modellərindən öyrənmə və şəxsi bacarıqlarını inkişaf etdirməsində əsas rol oynayır.

Sosial öyrənmənin əsas prinsiplərindən biri modelin roludur və Bandura bu anlayışı nəzəriyyəsinin mərkəzinə qoyur. O, modeli fərdin müşahidə etdiyi və təqlid etdiyi şəxs kimi izah edir. Model yalnız real həyatdakı şəxslər ola bilməz, eyni zamanda simvolik də ola bilər. Real modellərə valideynlər, müəllimlər, liderlər və ya hər hansı digər yaxın ətrafdakı insanlar daxildir. Simvolik modellər isə film qəhrəmanları, məşhur ictimai fiqurlar, yazıçılar və ya ictimai informasiyanın təqdim etdiyi digər nümunələr ola bilər.

Bu konsepsiya Azərbaycan psixoloji məktəbində də əksini tapmışdır. Məsələn, prof. Ramiz Əliyev qeyd edir ki ,(R.Əliyev, 2000) insan davranış normalarını mənimsəyərkən çox vaxt yaxın sosial mühitindəki insanların davranışlarını müşahidə edir və onlara uyğunlaşır. R.Əliyev qeyd edir ki, belə müşahidələr insanın sosial identikliyinin formalaşmasında həlledici rol oynayır. Yəni, fərd üçün sadəcə davranışı izləmək kifayət deyil, onu zehnində analiz edir, müqayisə edir və öz davranışına uyğunlaşdırır. Bu proses insanın kimliyinin və sosial mövqeyinin formalaşmasında böyük əhəmiyyət kəsb edir.

Beləliklə, gənclərin sosial fəallığı və məsuliyyət hissi də təqlid etdikləri modellərlə sıx bağlıdır. Onlar öz davranışlarını formalaşdırarkən, müsbət və nümunəvi modellərə diqqət yetirirlər. Bu modellər arasında müəllimlər, ictimai liderlər, valideynlər və ya könüllü təşkilat rəhbərləri xüsusi rol oynayır. Gənclər onların davranışlarını müşahidə edir, yadda saxlayır və eyni situasiyalarda öz davranışlarını buna uyğun yönləndirirlər. Nəticədə, sosial öyrənmə prosesi yalnız müşahidə və təqlid yolu ilə fərdi davranışın inkişafını təmin etmir, həm də gənclərin məsuliyyət hissinin və sosial fəallığının formalaşmasında mühüm mexanizm kimi çıxış edir.

Sosial öyrənmə prosesi yalnız müşahidə ilə məhdudlaşmır; bu proses eyni zamanda sosial gücləndirmə və mükafat mexanizmləri ilə dəstəklənir. Yəni, fərd yalnız başqasının davranışını izləməklə kifayətlənmir, onun həmin davranışın nəticələrini görməsi də böyük rol oynayır. Əgər müşahidə olunan davranış sosial baxımdan müsbət nəticələr doğurursa, fərd həmin davranışı təkrarlamağa daha çox meyilli olur. Məsələn, bir gənc məktəbdə və ya universitetdə liderlik edən həmyaşıdının məsuliyyətli və təşəbbüskar davranışını görürsə və bu davranış ona sosial təqdir, nüfuz qazanmaq və ya uğur gətirirsə, gənc özü də oxşar davranışları nümayiş etdirməyə çalışır.

Bandura bu mexanizmi dolayı gücləndirmə - "vicarious reinforcement", yəni qeyri-birbaşa gücləndirmə adlandırır. Bu ifadə o deməkdir ki, insan davranış öyrənərkən təkcə öz başına gələn təcrübələrdən deyil, başqalarının yaşadıqlarından da öyrənə bilir. İnsan başqalarının davranışına verilən müsbət reaksiyanı gördükcə, eyni davranışı özündə tətbiq etməyə çalışır. Yəni başqasının uğuru da bizim üçün öyrədici və motivasiyaedici rol oynayır. Beləliklə, sosial gücləndirmə yalnız şəxsi təcrübə yolu ilə deyil, müşahidə yolu ilə də effektiv öyrənməni təmin edən mexanizmdir. Sosial öyrənmə prosesi müşahidə, təqlid və qeyri-birbaşa gücləndirmə mərhələlərini birləşdirir. Bu mərhələlər gənclərə davranışlarını formalaşdırmağa, sosial qaydalara riayət etməyə və məsuliyyət hissini inkişaf etdirməyə böyük təsir göstərir. Fərd yalnız müşahidə etməklə kifayətlənməyib, başqasının təcrübələrindən öyrənir və bu öyrənmə onun sosial həyatında effektiv şəkildə tətbiq olunur.

Sosial öyrənmə mexanizmləri yalnız nəzəriyyə olaraq maraqlı deyil, həm də müxtəlif sahələrdə praktiki olaraq geniş tətbiq olunur. Bu mexanizmlər fərdin davranışının formalaşmasında və sosial bacarıqlarının inkişafında mühüm rol oynayır.

Təhsil və tərbiyə sahəsində sosial öyrənmə xüsusilə əhəmiyyətlidir. Burada müəllim və valideynlərin rolu böyükdür, çünki onlar gənclər üçün modellər kimi çıxış edirlər. Fərdlər müəllimlərin nümunəvi davranışlarını müşahidə edir, onların necə ünsiyyət qurduğunu, məsuliyyətlərini və qərar vermə üsullarını öyrənir və öz davranışlarına tətbiq edir. Valideynlər isə uşaqlara erkən yaşdan sosial norma və dəyərləri öyrədərək onların şəxsiyyəti və sosial bacarıqlarının inkişafına təsir göstərir.

Psixoterapiya sahəsində sosial öyrənmə fərqli sosial bacarıqların formalaşdırılması və davranış problemlərinin həllində istifadə olunur. Müəyyən davranış modelləri və müşahidə yolu ilə fərdlər öz emosional reaksiyalarını idarə etməyi, konfliktləri həll etməyi və sosial mühitdə daha effektiv ünsiyyət qurmağı öyrənirlər. Bu yanaşma, xüsusilə gənclər və sosial bacarıqları zəif inkişaf etmiş fərdlər üçün əhəmiyyətlidir.

Media psixologiyası sahəsində də sosial öyrənmənin rolu böyükdür. Filmlər, televiziya proqramları və sosial şəbəkələrdə təqdim olunan modellər gənclər və böyüklər üçün təqlid obyektləri rolunu oynayır. İnsanlar bu modelləri müşahidə edir, onların davranışlarını qiymətləndirir və öz həyatlarında oxşar situasiyalarda tətbiq edə bilirlər. Bu baxımdan, media yalnız informasiya mənbəyi deyil, həm də sosial davranışın formalaşmasına təsir edən bir vasitədir.

Təşkilati psixologiya sahəsində sosial öyrənmə liderlərin davranışları vasitəsilə işçilərin davranışlarını yönləndirməkdə tətbiq olunur. Məsələn, bir təşkilatda lider məsuliyyətli, təşəbbüskar və etik davranış nümayiş etdirirsə, əməkdaşlar bu davranışları müşahidə edir və öz iş fəaliyyətlərində tətbiq etməyə çalışırlar. Bu, təşkilatın ümumi iş mühiti və əməkdaşların motivasiyasının inkişafına təkan verir.

Gənclərin könüllülük fəaliyyətində iştirak etməsi isə sosial öyrənmənin praktik nümunəsidir. Bu fəaliyyət zamanı gənclər həmyaşıdlarının məsuliyyətli və təşəbbüskar davranışlarını müşahidə edir. Onların bu davranışınlara verilən müsbət reaksiyalar – tərif, təşəkkür və sosial tanınma – qeyri-birbaşa gücləndirmə rolunu oynayır və nəticədə gənclərin sosial məsuliyyət hissinin formalaşmasına təkan verir

Beləliklə, sosial öyrənmə həm təhsil, psixoterapiya, media, həm də təşkilati və sosial fəaliyyət sahələrində geniş tətbiq olunur və fərdlərin davranışlarını, sosial bacarıqlarını və məsuliyyət hissini inkişaf etdirməkdə effektiv vasitədir.

Azərbaycan psixoloji mühitində sosial öyrənmə nəzəriyyəsi də diqqət mərkəzindədir və yerli psixoloqlar bu prosesin əhəmiyyətini vurğulamışlar. Onlar qeyd edirlər ki, fərdlərin davranışlarının formalaşması və sosial bacarıqlarının inkişafı yalnız müşahidə və təcrübə yolu ilə deyil, həm də sosial mühitin təsiri ilə sıx bağlıdır.

Məsələn, prof. R.Əliyev sosial öyrənmənin cəmiyyət və fərd üçün əhəmiyyətini izah edərkən yazır ki, cəmiyyətin inkişafı fərdlərin bir-birindən öyrənməsi və davranış normalarının sosial mühitdə ötürülməsi mexanizmləri ilə sıx bağlıdır. O qeyd edir ki, bu baxımdan sosial öyrənmə gənclərin mənəvi formalaşmasında əsas psixoloji amillərdən biridir (R.Əliyev, 2018).

Başqa sözlə, sosial öyrənmə yalnız nəzəri konsept olaraq qalmır, həm də praktik əhəmiyyət kəsb edir. Azərbaycanda gənclər üçün təhsil və sosial fəaliyyət sahələrində bu proses mühüm rol oynayır. Bu, onların məsuliyyət hissinin və sosial bacarıqlarının inkişafında effektiv mexanizm kimi çıxış edir.

Banduranın sosial öyrənmə nəzəriyyəsi fərdin davranışlarını müşahidə və təqlid vasitəsilə formalaşdırdığını göstərdiyi kimi, digər klassik nəzəriyyəçilər – Erik Erikson və Corc Herbert Mid də insanın sosial mühitlə qarşılıqlı əlaqə nəticəsində şəxsiyyət kimi inkişaf etdiyini vurğulamışlar. Onların yanaşmaları, hər biri müxtəlif istiqamətlərdən yanaşsa da, sosial mühitin, qarşılıqlı münasibətlərin və öyrənmə proseslərinin fərdin məsuliyyət hissi, özünüqavrayışı və sosial identikliyinin formalaşmasında əsas rol oynadığını birləşdirir.

Erik Eriksonun psixososial inkişaf mərhələləri nəzəriyyəsi (Erikson, E. H., 1950) fərdin həyat boyu keçdiyi səkkiz əsas mərhələdə sosial təcrübələrin və qarşılıqlı münasibətlərin şəxsiyyətin formalaşmasında necə həlledici rol oynadığını izah edir. Eriksonun fikrincə, insan inkişafı bioloji proseslərlə yanaşı sosial qarşılıqlı təsirlər nəticəsində baş verir. Hər bir mərhələ müəyyən "psixososial böhran"la xarakterizə olunur və bu böhranın uğurlu həlli fərdin şəxsiyyətində yeni müsbət keyfiyyətlərin formalaşmasına gətirib çıxarır. Məsələn, uşaqlıqda "etimad və etimadsızlıq", məktəb yaşında "əməksevərlik və dəyərsizlik hissi", gənclik dövründə isə "identiklik və rol qarışıqlığı" kimi mərhələlər insanın sosial mühitlə münasibətlərini və mənəvi məsuliyyətli davranışını formalaşdırır. Erikson qeyd edirdi ki, identiklik – yəni "mən kiməm?" sualına cavab – fərdin sosial münasibətlər və sosial təcrübələri içində formalaşır. Bu baxımdan, gənclərin məsuliyyət hissinin inkişafı onların sosial fəallığı ilə sıx bağlıdır; çünki sosial fəaliyyət zamanı gənc öz sosial rolunu dərk edir, özünü cəmiyyətin bir hissəsi kimi görür və məsuliyyətli davranış nümayiş etdirir.

Corc Herbert Mid isə "simvolik qarşılıqlı təsir" nəzəriyyəsində (Mead, G. H. Mind, Self, and Society, 1934) "öz" anlayışını mərkəzə qoyur və göstərir ki, insanın "öz"ü başqalarının reaksiyalarını dərk etmə və onlara münasibət bildirmə prosesində formalaşır.

Bu nəzəriyyələr Banduranın sosial öyrənmə konsepsiyası ilə müəyyən oxşarlıqlara malikdir. Hər üç yanaşmada əsas ideya – insanın davranış və şəxsiyyətinin sosial mühitlə qarşılıqlı təsir nəticəsində formalaşmasıdır. Bandura fərdin davranışını müşahidə, modelləşdirmə və gücləndirmə yolu ilə öyrəndiyini vurğulayır. Erikson sosial münasibətlərin fərdin mənəvi və emosional inkişafında mərhələli rol oynadığını göstərir. Mid isə fərdin özünü və kimliyini sosial qarşılıqlı münasibətlər vasitəsilə dərk etdiyini izah edir. Yəni, hər üç nəzəriyyədə sosial təcrübə və

qarşılıqlı əlaqə əsas determinant kimi çıxış edir. Bandura bu prosesi davranış səviyyəsində – müşahidə və təqlid yolu ilə, Mid isə sosial mənada – "öz"ün formalaşması ilə, Erikson inkişaf mərhələləri kontekstində izah edir. Fərqli cəhətlərə gəldikdə, Banduranın yanaşması daha çox eksperimental psixologiya və davranışyönümlü tədqiqatlara əsaslanır; o, davranışın müşahidə və təcrübə ilə necə formalaşdığını izah edir. Eriksonun nəzəriyyəsi daha çox psixodinamik və inkişafyönümlüdür – burada daxili emosional gərginliklər və sosial təcrübələrin harmoniyası əsas yer tutur. Mid isə sosial-fəlsəfi baxımdan fərdi şüurun və kimliyin mənəvi tərəflərini izah edir, yəni onun nəzəriyyəsi fərdin "mən" anlayışının sosial mənbəyinə fokuslanır.

Bandura fərdin davranışını öyrənmə prosesi kimi görür, Erikson bu davranışın emosional və mənəvi inteqrasiyasını, Mid isə onun ictimai mənşəyini göstərir. Beləliklə, bu üç nəzəriyyə bir-birini tamamlayır:

– Bandura davranışın necə öyrənildiyini göstərir;

– Erikson bu davranışların hansı inkişaf mərhələlərində formalaşdığını izah edir;

– Mid isə həmin davranışların sosial mənşəyini və "öz"ün yaranma mexanizmini açıqlayır.

Bu baxımdan, məsuliyyət hissinin formalaşması da yalnız davranış vərdişlərinin öyrənilməsi ilə deyil, sosial identiklik və mənəvi dəyərlərin mənimsənilməsi ilə baş verir. Gənclərin sosial fəallığı bu üç nəzəriyyənin kəsişmə nöqtəsində dayanır: Onlar Banduranın dediyi kimi, məsuliyyətli modelləri müşahidə və təqlid edir, Eriksonun təsvir etdiyi kimi, gənclik dövründə identiklik axtarışı və sosial məsuliyyət böhranını yaşayaraq şəxsiyyətlərini formalaşdırır, Midin nəzəriyyəsinə uyğun olaraq, cəmiyyətin gözləntilərinə cavab verən, sosial "öz"lərini yaradırlar.

Sosial faktorların şəxsiyyətin formalaşmasındakı rolunu araşdırdıqdan sonra məsuliyyət hissinin daha dərin – mənəvi və emosional aspektlərinə diqqət yönəltmək zəruridir. Çünki məsuliyyətin psixoloji mexanizmləri yalnız sosial öyrənmə ilə deyil, həm də mənəvi duyğular və daxili motivlərlə müəyyən olunur. Psixoloji baxımdan məsuliyyət hissi insanın öz davranışlarına emosional münasibətinin, başqalarının rifahına və sosial qaydalara bağlılığının göstəricisidir. Bu baxımdan məsuliyyətin təməlində yalnız "doğru davranmaq" deyil, həm də "doğru davranmağa daxili ehtiyac duymaq" durur.

Mənəvi məsuliyyətin psixoloji əsaslarını araşdıran müasir tədqiqatçılardan biri Conatan Haidt (2001, The Emotional Dog and Its Rational Tail: A Social Intuitionist Approach to Moral Judgment) hesab edir ki, mənəvi emosiyalar (duyğular) insanın əxlaqi qərarvermə prosesinin əsas hərəkətverici qüvvəsidir. Haidtə görə, insanlar əxlaqi qərarları çox vaxt emosional intuisiyalar vasitəsilə verirlər və bu intuisiyalar sosial mühitdə formalaşan "mənəvi reflekslərə" əsaslanır.

O, mənəvi emosiyaları iki əsas qrupa bölür:

– Özünə yönəlmiş emosiyalar – vicdan əzabı, günahkarlıq, utanma kimi hisslər fərdin məsuliyyətsiz davranışdan sonra daxili nəzarət mexanizmini işə salır;

– Başqasına yönəlmiş emosiyalar – empatiya, mərhəmət, minnətdarlıq və qürur kimi emosiyalar sosial məsuliyyəti və mənəvi bağlılığı gücləndirir.

Beləliklə, Haidtin modelinə görə, məsuliyyət hissi rasionallıqdan çox emosional və sosial intuitiv mexanizmlərə əsaslanır. Yəni, fərd məsuliyyətli davranış sərgilədikdə yalnız qaydalara tabe olmur, həm də başqalarının rifahına empatik şəkildə cavab verir. Bu da məsuliyyətin mənəvi-emosional komponentini formalaşdırır.

Psixoloji ədəbiyyatda məsuliyyətin mənəvi aspekti çox zaman empatiya, vicdan və dəyərlər sistemi ilə əlaqələndirilir. Məsələn, C.Rocers və A.Maslou kimi humanist psixoloqlar məsuliyyət hissini "özünügerçəkləşdirmə"nin tərkib hissəsi kimi izah etmişlər. Maslou (1954, Motivation and Personality) qeyd edirdi ki, "öz potensialını dərk edən insan başqalarının rifahı üçün də məsuliyyət hiss edir". Bu baxımdan məsuliyyət yalnız sosial tələb deyil, həm də mənəvi kamilliyin göstəricisidir.

Rocers (1961, On Becoming a Person) isə məsuliyyət hissini "daxili azadlığın davamı" kimi görür: insan azad olduqca seçim edir, seçim etdikcə isə məsuliyyət daşıyır. Bu, fərdin daxili səmimiyyət və vicdanla öz davranışını tənzimləməsi deməkdir.

Fəlsəfi kontekstdə məsuliyyət anlayışı Stanford Fəlsəfə Ensklopediyası (SEP) kimi mənbələrdə həm etik, həm də ontoloji səviyyədə izah olunur. SEP-də "Mənəvi məsuliyyət" məqaləsində R. məqaləsində Cey Vallesə istinadən qeyd edilir ki, mənəvi məsuliyyət fərdin "nə üçün cavabdeh" olduğunu dərk etməsi və bu dərkə uyğun davranış sərgiləməsidir. Burada məsuliyyət iki əsas istiqamətdə təhlil olunur:

Cavabdehlik (accountability) – fərdin sosial və hüquqi normalar qarşısında hesabat vermə qabiliyyəti;

Aid etmə (attributability) – fərdin davranışlarının mənəvi subyekt kimi onun daxili niyyətlərinə və emosional motivlərinə bağlanması.

Fəlsəfi baxımdan bu, o deməkdir ki, məsuliyyətin kökündə seçim azadlığı və mənəvi niyyət dayanır. İnsan bir davranışa görə yalnız onu seçdiyi və niyyətlə həyata keçirdiyi halda mənəvi baxımdan məsul sayılır. Bu fikir Kant etikası ilə də səsləşir: Kantın fikrincə, mənəvi dəyər yalnız vəzifə hissindən doğan hərəkətlərdə özünü göstərir.

Mənəvi məsuliyyətin emosional tərəfi isə David Hume və Adam Smit kimi klassik etik filosofların "mərhəmət və empatiya" anlayışlarında öz ifadəsini tapır. Hume (A Treatise of Human Nature, 1739) mənəvi duyğuları sosial harmoniya yaradan "emosional rezonanslar" kimi qəbul edir. Adam Smit isə (The Theory of Moral Sentiments, 1759) "başqasının baxış bucağından özünü dəyərləndirmə" qabiliyyətini mənəvi davranışın əsası sayır. Bu ideya, müasir psixologiyada Midin "ümumiləşmiş digər" anlayışı və Banduranın "sosial müşahidə" mexanizmi ilə paralellər təşkil edir.

Beləliklə, həm psixoloji, həm də fəlsəfi aspektlərdə məsuliyyətin mənəvi-emosional tərkibi üç əsas istiqamətdə birləşir:

– Empatik və intuitiv əsaslar – Haidt və Hume kimi tədqiqatçılara görə, məsuliyyət emosional rezonansdan doğur;

– Daxili mənəvi tənzimləmə – Rocers və Maslou kimi psixoloqların fikrincə, məsuliyyət insanın vicdanı və özünügerçəkləşdirmə səviyyəsi ilə müəyyən olunur;

– Seçim və niyyət azadlığı – SEP və Kant etikası baxımından məsuliyyət insanın azad iradəsi və mənəvi qərarvermə qabiliyyəti ilə bağlıdır.

Bu birləşmiş yanaşma göstərir ki, məsuliyyət hissi yalnız sosial qaydalara riayət etməklə deyil, həm də mənəvi duyğular, empatiya və vicdanın fəaliyyətə keçməsi ilə formalaşır. Gənclərin məsuliyyət hissinin güclənməsi üçün sosial fəaliyyətlə yanaşı, onların emosional-mənəvi refleksiya qabiliyyətinin inkişaf etdirilməsi – yəni başqalarının hisslərini dərk etmək, vicdanlı qərarlar vermək və mənəvi motivlərlə davranmaq – əsas şərtdir.

İnsanın məsuliyyət hissi yalnız sosial öyrənmə və mənəvi dəyərlər müstəvisində deyil, həm də onun daxili psixoloji resursları və motivasiyası ilə sıx bağlıdır. Fərd öz davranışını yalnız xarici nəzarət və sosial gözləntilərə əsasən deyil, həm də daxili istəkləri, məqsədləri və özünüreallaşdırma ehtiyacı vasitəsilə tənzimləyir. Bu baxımdan məsuliyyətin dərin psixoloji təməlini özünüreallaşdırma və motivasiya mexanizmləri təşkil edir.

Məsuliyyətin formalaşmasında daxili motivasiyaların və özünüreallaşdırma meylinin rolu humanist psixologiya məktəbinin nümayəndələri tərəfindən geniş şəkildə izah olunmuşdur.

Humanist psixologiya (Karl Rocers, Avraam Maslou və digərləri) fərdin daxili potensialının həyata keçirilməsini insan inkişafının əsas məqsədi kimi qəbul edir. Bu yanaşmaya görə, hər bir insanın daxilində özünü daha kamil, daha mənalı və məsuliyyətli varlığa çevirmə meyli mövcuddur. A.Maslounun məşhur "tələbatlar iyerarxiyası" nəzəriyyəsinə əsasən (Maslou A.H. Motivation and Personality, 1954), insan davranışını istiqamətləndirən əsas motivlər tələbatların pillə-pillə qarşılanması ilə əlaqəlidir. A. Maslou tələbatları beş səviyyədə təsnifləşdirir: fizioloji, təhlükəsizlik, sevgi və aidiyyət, hörmət və özünüreallaşdırma.

Maslouya görə, yalnız ilkin və sosial ehtiyaclar ödəndikdən sonra fərd öz daxili potensialını həyata keçirməyə yönəlir. Özünüreallaşdırma mərhələsinə çatan insan, davranışlarını artıq xarici təsirlərdən deyil, daxili dəyərlər və məsuliyyət hissindən qaynaqlanan motivasiyalarla tənzimləyir. Bu zaman məsuliyyət anlayışı fərdin mənəvi və psixoloji yetkinliyinin göstəricisinə çevrilir.

Karl Rocers də bu istiqamətdə "tam funksional insan" konsepsiyasını irəli sürür (Rocers, C.R., 1961, On Becoming a Person). O, hesab edirdi ki, insanın psixoloji rifahı və məsuliyyətli davranışı onun daxili "mən"i ilə (self-concept) real təcrübəsi arasındakı uyğunluq dərəcəsindən asılıdır. Özünü dərk edən və daxili dəyərlərinə uyğun yaşayan insan daha məsuliyyətli, məqsədyönlü və sosial baxımdan faydalı fəaliyyət göstərir.

Humanist psixologiyanın bu istiqaməti məsuliyyətin formalaşmasını daxili motivasiyanın təzahürü kimi izah edir. Yəni insan məsuliyyətli davranmağa məcbur olduğu üçün deyil, bunu mənəvi və psixoloji ehtiyac kimi hiss etdiyi üçün belə davranır. Daxili motivasiya, özünüreallaşdırma istəyi və şəxsi məqsədlərlə uyğunluq fərdi məsuliyyətin ən sabit və davamlı formalarını yaradır.

Fərdin məsuliyyətli davranışı yalnız onun daxili motivasiyalarından deyil, həm də daxil olduğu sosial mühitdən, qruplardan və bu qruplarla identikliyindən asılıdır. İnsan sosial varlıq kimi öz davranışını başqaları ilə qarşılıqlı əlaqə və qrup daxilində formalaşdırır. Bu isə məsuliyyətin qrup dinamikası və

sosial identiklik mexanizmləri ilə sıx bağlı olduğunu göstərir.

Sosial psixologiyada məsuliyyətin formalaşması çox zaman fərdin daxil olduğu qrupun dəyərləri, normativləri və identikliyi ilə izah olunur. Henri Tacfel və Con Törnerin "Sosial identiklik nəzəriyyəsi"nə görə (Tacfel, Törner, 1979) insanlar sosial qruplara mənsub olduqlarını dərk etdikdə özlərini bu qrupların bir hissəsi kimi qəbul edir və davranışlarını həmin aidiyyətə uyğun şəkildə tənzimləyirlər. Sosial identiklik fərdin "mən kiməm?" sualına sosial cavabdır.Bu prosesdə qrup normativləri, qarşılıqlı dəstək və qrupdaxili dəyərlər fərdin məsuliyyət hissinə birbaşa təsir göstərir. İnsan qrupun bir üzvü kimi təkcə şəxsi deyil, həm də kollektiv məsuliyyət daşıdığını hiss edir. Bu mexanizm, xüsusilə gənclərin ictimai və könüllü təşkilatlarda iştirakında özünü aydın göstərir. Onlar bu fəaliyyətlərdə təkcə fərdi təşəbbüslə deyil, həm də kollektiv dəyərlərə sadiq qalmaq və qrupun reputasiyasını qorumaq motivasiyası ilə hərəkət edirlər.Kurt Levinin "qrup dinamikası" nəzəriyyəsi (Levin, K., Field Theory in Social Science, 1951) də bu baxımdan mühüm əhəmiyyət daşıyır. Levin qeyd edir ki, fərdin davranışı sosial qüvvə sahəsində, yəni qrupdaxili münasibətlər və qarşılıqlı təsirlər sistemində formalaşır. Qrup daxilində əməkdaşlıq, liderlik və qarşılıqlı etimad səviyyəsi yüksək olduqda, fərdlər daha məsuliyyətli və təşəbbüskar davranış nümayiş etdirirlər.

Bu baxımdan, məsuliyyət hissi təkcə fərdi psixoloji xüsusiyyət deyil, həm də sosial kontekstdə öyrənilən və paylaşdırılan bir dəyərdir. Qrup identikliyi və sosial aidiyyət hissi fərdləri cəmiyyət qarşısında daha məsuliyyətli davranmağa, sosial öhdəlikləri birgə daşımağa sövq edir.

Qrup dinamikası və sosial identiklik fərdin məsuliyyət hissinin formalaşmasında mühüm sosial-psixoloji mexanizmdir. İnsan özünü müəyyən bir qrupun dəyərləri ilə eyniləşdirdikcə, bu dəyərlərə sadiq qalmaq və davranışlarını onlara uyğunlaşdırmaq məsuliyyətin həm fərdi, həm də kollektiv səviyyədə inkişafına şərait yaradır.

Erik Erikson (Erikson, E. H. (1968). Identity: Youth and Crisis. New York: W. W. Norton & Company.) isə gənclik dövrünü "identiklik axtarışı mərhələsi" adlandırır. Onun fikrincə, gənclər sosial fəallıq vasitəsilə kimliklərini aydınlaşdırır, cəmiyyətdə özlərinə rol tapır və məsuliyyətli şəxsiyyət kimi formalaşırlar.

Məsuliyyət psixoloji baxımdan insanın mənəvi yetkinliyinin göstəricisi hesab olunur. O, yalnız qanun qarşısında cavabdehliklə məhdudlaşmır, həm də daxili şüur, vicdan və sosial dəyərlərin təsiri ilə formalaşır. Məsələn, A.N. Leontyev məsuliyyəti fəaliyyətin strukturunda mühüm komponent hesab edir: "İnsan fəaliyyətinin nəticələri cəmiyyət tərəfindən qiymətləndirilir və şəxsiyyət öz davranışına görə cavabdehlik daşıyır" (Леонтьев, 2005, s. 88). Sosial fəallıq isə insanın cəmiyyətin həyatında könüllü və məqsədyönlü iştirakı kimi izah olunur. Psixologiyada sosial fəallıq insanın motivasiya, dəyərlər sistemi, məqsəd və iradə xüsusiyyətlərinin sintezidir. Gənclərin sosial fəallığı müxtəlif istiqamətlərdə təzahür edir: könüllülük, ictimai təşkilatlarda iştirak, vətəndaş təşəbbüsləri, sosial aksiyalar, sosial şəbəkələrdə maarifləndirici fəaliyyət və s.

Nəticə

Sosial fəallıqla məsuliyyət arasında birbaşa əlaqə var. Sosial fəal gənc müəyyən öhdəliklər götürür, komanda işində iştirak edir, başqalarının ehtiyaclarını nəzərə alır. Bu isə onun psixikasında məsuliyyət duyğusunu möhkəmləndirir. Sosial fəallığın məsuliyyətin formalaşmasına təsiri bir neçə psixoloji mexanizm vasitəsilə reallaşır. Sosial fəallıq müxtəlif sosial qruplardan olan insanlarla təmas yaratmağı tələb edir. Bu təcrübə gənclərdə empatiya bacarığını artırır. Empatiya isə məsuliyyət hissinin psixoloji bazasını təşkil edir. Çünki başqasının hisslərini dərk edən insan onun qarşısında daha çox cavabdehlik hiss edir. Gənclər sosial layihələrdə iştirak edərkən qrup üzvləri qarşısında öhdəlik götürürlər. Psixologiyada qrup dinamikası göstərir ki, kollektiv qarşısında öhdəlik fərdin məsuliyyət hissini gücləndirir (Festinger, 1954). Könüllülük fəaliyyəti, tələbə təşkilatlarında iştirak, sosial layihələr və ictimai təşəbbüslərdə aktiv rol almaq gənclərin şəxsiyyət kimi və sosial inkişafında mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Belə fəaliyyətlər gənclərə yalnız bilik və bacarıqlarını tətbiq etmək imkanı yaratmır, həm də onların sosial identikliyini möhkəmləndirir. Sosial identiklik nəzəriyyəsinə əsasən, fərd özünü müəyyən bir qrupun üzvü kimi tanıdıqda, onun qrupun dəyərləri və norma¬larına uyğun davranmaq istəyi güclənir. Bu proses, öz növbəsində, gənclərin məsuliyyət hissinin formalaşmasına birbaşa təsir göstərir, çünki onlar öz fəaliyyətlərinin həm fərdi, həm də sosial nəticələrini dərk etməyə başlayır.

Sosial fəallıq gənclərdə özünə inamın inkişafına şərait yaradır. Qrup və ictimai layihələrdə uğurlu iştirak təcrübəsi fərdlərə öz potensialını görmək və qiymətləndirmək imkanı verir, qərarvermə və təşəbbüskarlıq bacarıqlarını gücləndirir. Gənclər

yalnız öz şəxsiyyətlərini daha yaxşı formalaşdırmır, həm də sosial mühitlə harmonik inteqrasiya olunaraq məsuliyyətli və fəal vətəndaş kimi yetişirlər. Onların sosial fəallığının dəstəklənməsi və təşviqi məqsədilə təhsil müəssisələrində tələbə təşkilatlarının fəaliyyət sahələrinin genişləndirilməsi, müasir informasiya texnologiyalarının tətbiqi və sosial təşəbbüslərin davamlı təşkili mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Tələbə təşkilatları vasitəsilə gənclər yalnız akademik inkişafla kifayətlənməyərək, həm də sosial məsuliyyətli və ictimai fəal vətəndaşlar kimi formalaşırlar (T.A. Kərimli, 2025).

Könüllülük və sosial fəallıq gənclərin həm daxili, həm də sosial inkişafı üçün əsaslı platformadır: onlar gənclərin sosial identikliyini gücləndirir, özünə inamını artırır və məsuliyyət hissini inkişaf etdirir.

Təkliflər. Aparılan araşdırma nəticəsində gəlinən nəticələrə əsasən aşağıdakı praktik təklifləri irəli sürmək olar:

– Ali pedaqoji təhsil verən məktəblərdə təhsil alan tələbələrin tədris planlarına şagirdlərlə iş prosesində onlarda məsuliyyət hissinin formalaşmasına dəstək üçün dərslərdə sosial aktiklik metodlarından istifadəni təşviq edən yanaşmalar daxil edilməlidir.

– Yetişməkdə olan gənc nəsilin rol model boşluğu yaşamamalarına valideynlər və məktəb olaraq xüsusi diqqət yetirilməli və onların yanlış rol modellər qəbul etməsinin qarşısı alınmalıdır.

– Bu sahədə Azərbaycan psixoloji məktəbində praktik tədqiqatların həyata keçirilməsi və nəticələrinin, xüsusən, təhsil sahəsində tətbiqi təşviq olunmalıdır.

– Ali məktəblərdəki tələbə təşkilatları və orta məktəblərdəki uşaq yaradıcılıq dərnəklərinin fəaliyyəti bu konteksdə yenidən nəzərdən keçirilməlidir.

ƏDƏBİYYAT SIYAHISI:

1. Bayramov Ə.S və Əlizadə Ə.Ə. (2003). "Sosial psixologiya". Bakı: Qapp-poliqraf, 345 s.
2. Əliyev R. (2019. "Psixoloji mədəniyyət və şəxsiyyətin inkişafı", Bakı: Elm və Təhsil, s. 178
3. Əliyev R.İ. (2000). "Şəxsiyyət və onun formalaşmasının etno-psixoloji əsasları". Bakı: Araz, 195 s.
4. Əliyev R.İ. (2015). "Ümumi psixologiya", Bakı: ADPU nəşriyyatı, 248 s.
5. Əliyev R.İ. (2023). "Mentalitet", Bakı: ADPU nəşriyyatı, 186 s.
6. Əlizadə Ə.Ə. (2001). "Yeni pedaqoji təfəkkür". Bakı: Adiloğlu, 161 s. Əmrahlı L.Ş. (2007). "Şəxsiyyət və cəmiyyət". Bakı: MBM, 206 s.
7. Əlizadə Ə.Ə. (2022). "Seçilmiş əsərləri". Bakı: Füyuzat, 524 s.
8. Əzimov Q.E. (2004). "Psixi İnkişaf və Tərbiyənin Müasir Probremləri". 338 s.
9. Qasımova R. (2020). "Yeniyetməlik yaşı dövründə davranışın əsas xüsusiyyətləri və davranış pozuntularına təsir edən sosial-psixoloji amillər.". Bakı: Bakı Qızlar Universiteti, s. 336-340
10. Qədirov Ə.Ə. (2022). "Yaş psixologiyası". 388 s.
11. Kərimli T.A. (2025). Gənclərin sosial fəallığının formalaşmasında tələbə təşkilatlarının rolu. *Pedaqoji Universitetin Xəbərləri. Humanitar, ictimai və pedaqoji-psixoloji elmlər seriyası. C 73, №1,* 120-128
12. Bandura, A. (1986). Social foundations of thought and action: A social cognitive theory. Prentice-Hall. 617 p.
13. Bandura, A. (1977). Social Learning Theory. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall
14. Deci, E. L. və Ryan, R. M. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. American Psychologist, 55(1), 68-78. p.
15. Neisser, U. (1967). Cognitive psychology. Appleton-Century-Crofts. 351 p.
16. Piaget,J.(1952). The origins of intelligence in children. Norton. 443 p.5
17. Skinner, B. F. (1953). Science and human behavior. Free Press. 458 p.
18. Леонтьев, А. Н. (1977). Деятельность, сознание, личность. Москва:Прогресс. 304 с.
19. Рубинштейн С. Л. (1989). Основы общей психологии. Т. 1. – 488 с.
20. https://anl.az/down/meqale/elm_eserler_tn/2018/03/769298%28meqale%29.pdf?utm_source=chatgpt.com
21. http://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/0725513605057137
22. https://atheneadigital.net/article/view/n0-hormazabal
23. https://www.christosaioannou.com/Tajfel%20and%20Turner%201986.pdf

DOİ: 10.32010/CBEL9545

İNSAN İNTELLEKTİ VƏ SÜNİ İNTELLEKT BACARIQLARININ MÜQAYİSƏLİ TƏSVİRİ

Aydın Xalid KƏRİMOV
Gəncə Dövlət Universitetinin doktorantı
Mingəçevir Dövlət Universitetinin müəllimi
Orcid: https://orcid.org/0009-0007-8861-7791
E-mail: aydin.karimov@mdu.edu.az

Xülasə: Bu məqalə İnsan İntellekti (İİ) və Süni İntellekt (Sİ) bacarıqlarını müqayisəli şəkildə təhlil edərək, hər iki zəka növünün güclü və zəif tərəflərini ortaya qoyur. Süni İntellektin əsas üstünlükləri onun sürətli məlumat emalı qabiliyyətidir. Sİ külli miqdarda verilənləri inanılmaz sürətlə təhlil edir, bu da ona yüksək dəqiqlik və ardıcıllıqla işləməyə imkan verir. Onun yaddaşı həcmli və itkisizdir, həmçinin verilənlərə əsaslanan obyektiv qərarlar verməkdə üstündür. Sİ təkrar olunan və strukturlaşdırılmış tapşırıqlarda yorulmadan və qərəzsiz fəaliyyət göstərir. Buna qarşı, İnsan İntellekti özünün emosional zəkası, yaradıcılığı və adaptasiya qabiliyyəti ilə seçilir. İnsanlar hissləri və empatiyanı başa düşür, mürəkkəb sosial münasibətlərdə yol tapa bilir və etik mühakimə əsasında qərarlar qəbul edir. İİ məlumatı kontekst və sağlam məntiq ilə birləşdirərək həqiqi anlayış yaradır, həmçinin təcrübələrdən çevik şəkildə öyrənə bilir. Sİ-dən fərqli olaraq, İİ qutudan kənar düşünmək və tamamilə orijinal ideyalar yaratmaq gücünə malikdir. Nəticədə, məqalə Sİ və İİ-nin rəqib deyil, tamamlayıcı olduğunu vurğulayır. Gələcəkdə ən səmərəli nəticələr Sİ-nin dəqiqliyi və sürəti ilə İİ-nin emosional və yaradıcı qabiliyyətlərinin birləşdirilməsi ilə əldə ediləcək.
Açar sözlər: İnsan intellekti, süni intellekt, ömürboyu öyrənmə, koqnitiv bacarıqlar, emosional zəka.

A COMPARATIVE DESCRIPTION OF HUMAN INTELLIGENCE AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE CAPABILITIES

Aydin Khalid KARIMOV
Ganja State University, PhD student
Mingachevir State University, lecturer
Orcid: https://orcid.org/0009-0007-8861-7791
E-mail: aydin.karimov@mdu.edu.az

Abstract: This article provides a comparative analysis of Human Intelligence (HI) and Artificial Intelligence (AI) capabilities, highlighting the strengths and weaknesses of both types of intelligence. The main advantages of Artificial Intelligence lie in its ability to process information rapidly. AI can analyze vast amounts of data at incredible speed, enabling it to work with high accuracy and consistency. Its memory is extensive and lossless, and it excels at making objective decisions based on data. AI performs repetitive and structured tasks tirelessly and without bias.

In contrast, Human Intelligence stands out with its emotional intelligence, creativity, and adaptability. Humans understand feelings and empathy, navigate complex social interactions, and make decisions based on ethical reasoning. HI combines information with context and sound logic to form genuine understanding, and it can learn flexibly from experiences. Unlike AI, HI has the ability to think outside the box and generate completely original ideas.

As a result, the article emphasizes that AI and HI are not rivals but complementary forces. In the future, the most effective outcomes will be achieved by combining the speed and precision of AI with the emotional and creative capabilities of HI.
Keywords: Human intelligence, artificial intelligence, lifelong learning, cognitive skills, emotional intelligence.

СРАВНИТЕЛЬНОЕ ОПИСАНИЕ СПОСОБНОСТЕЙ ЧЕЛОВЕЧЕСКОГО И ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА

Айдын Халид КАРИМОВ
Гянджинский государственный университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0007-8861-7791
Электронная почта: aydin.karimov@mdu.edu.az

Резюме: В данной статье проводится сравнительный анализ способностей человеческого интеллекта (ЧИ) и искусственного интеллекта (ИИ), выявляются сильные и слабые стороны обоих типов интеллекта. Основными преимуществами искусственного интеллекта являются его способность к быстрой обработке информации. ИИ способен анализировать огромные объемы данных с невероятной скоростью, что позволяет ему работать с высокой точностью и последовательностью. Его память объёмна и не подвержена потерям, а также он превосходен в принятии

объективных решений на основе данных. ИИ эффективно выполняет повторяющиеся и структурированные задачи без усталости и предвзятости.
В противоположность этому, человеческий интеллект выделяется своим эмоциональным интеллектом, креативностью и способностью к адаптации. Люди понимают чувства и проявляют эмпатию, могут ориентироваться в сложных социальных взаимодействиях и принимать решения, основываясь на этических соображениях. ЧИ объединяет информацию с контекстом и здравой логикой, формируя подлинное понимание, а также способен гибко учиться на основе опыта. В отличие от ИИ, ЧИ способен мыслить нестандартно и создавать полностью оригинальные идеи.
В заключение, статья подчёркивает, что ИИ и ЧИ не являются соперниками, а, наоборот, дополняют друг друга. В будущем наилучшие результаты будут достигаться путём объединения точности и скорости ИИ с эмоциональными и творческими способностями ЧИ.
Ключевые слова: человеческий интеллект, искусственный интеллект, обучение на протяжении всей жизни, когнитивные способности, эмоциональный интеллект.

Giriş

2024-cü ilin iyun ayında Avstraliyada keçirilmiş Dünya İqtisadi Forumunda Süni İntellekt (Sİ) sahəsində baş verən texnoloji irəliləyişlər müzakirə olunmuş, xüsusən Sİ-nin işçi qüvvəsinə dərindən təsiri vurğulanmışdır. Sİ maşınları gündəlik tapşırıqları səmərəli və dərindən yerinə yetirmək qabiliyyətində olduqlarından, əmək bazarında ən çox qiymətləndirilən bacarıqlar maşınların öhdəsindən gələ bilmədiyi bacarıqlar aid edlmişdir. Beləliklə, daha əhəmiyyətli koqnitiv bacarıqlar sırasına aşağıdakılar daxil edilmişdir: yaradıcı və analitik təfəkkür, problemləri həletmə və yeni ideyaların həlli yollarını tapmaq bacarıqları. Deməli, Sİ maşınlarını işlətmək üçün texniki və rəqəmsal biliklər vacib olsa da, tənqidi düşünmək, mürəkkəb problemləri həl etmək və innovativ həll yolları tapmaq bacarıqları əsas götürülür. Bunlardan əlavə, dözümlülük, çeviklik, ömürboyu öyrənmə və mənimsəmə istəyi əvəzolunmaz bacarıqlar olaraq qalacaqdır. Bir sözlə, baş verən sürətli texnoloji yeniliklər insan beyninin bu yeniliklərə uyğunlaşma qabiliyyəti və bacarıqları tələb edir. Bu isə dünyanın əmək bazarında rəqabətin daha da artacağının proqnozudur. Yüksək koqnitiv bacarıqları olan şəxslərdə üstünlük həmin bacarıqları texnoloji savadlılıqla birləşdirilməsini tələb edir: “dəyişmələrə uyğunlaşmanı və ömürböyu öyrənməni əhatə edən düşüncə tərzini inkişaf etdirmək;yaradıcılıq məşqləri, tənqidi düşüncə problemləri və öyrənmə proqramları üzrə strategiyaları həyata keçirmək; Sİ dövründə insanın koqnitiv bacarıqlarının fərqləndirici xüsusiyyətlərinə yaxşı bələd olmaq; yenilikləri idarə etmək, aktual qalmaq üçün bacarıqları fəal şəkildə inkişaf etdirmək” (Davos, 2024, Australia).

Nəzəriyyə: Aparılan təhlillərə, insan intellekti ilə süni intellekt arasındakı müqayisələrə əsaslanaraq süni intellekti formalaşdıran koqnitiv bacarıqların hansılarının inkişafının daha vacib olması məsələsini də şərh etmək mümkündür. Bunun üçün bütövlükə şəxsiyyətin inkişafına yönələn strategiyalar müəyyən edilməlidir. Həmin strategiyalar bunlardır.

Özünü davamlı öyrənməyə stimullaşdırmaq bacarığı. Hazırda istər Sİ sahəsində çalışan, istərsə də onun xidmətlərindən istifadə edən hər kəs davamlı olaraq müasir innovasiyaları mənimsəməli, kəşf etmək, daha yeniləri yaratmaq üzərində işləməli, öz bacarıqlarını inkişaf etdirməli, mənimsəmə yollarını özlərinin fərdi üslubuna görə atarmalı və müəyyən etməlidirlər.

Şəxsi yaradıcılığı inkişaf etdirmək bacarıqları. Hər kəs özünü müxtəlif çətinliklərlə sınayaraq onları həll etmək üçün yollar axtarmalı, daxili resurslarını aşkara çıxarmalı, onları səfərbər etməli, belə deyək - özünü yenidən kəşf etməli və yenidən yaratmalıdır. Bunun üçün seçdiyi peşə məkanından kənara çıxaraq texnoloji çevrələrlə, fənlərlə, sərgilərlə, tədbirlərlə maraqlanmalı, onlarla tanış olmalı, fəal şəkildə iştirak etməlidirlər. Bu zaman koqnitiv bacarıqların digər sahələrlə üzləşməsi, çarpazlaşması, “qucaqlaşması və toqquşması” baş verəcək, formalaşdırılması vacib olan yeni bacarıqları, konturları daha aydın görünəcək.

Tənqidi düşüncə və təcrübə bacarıqları. Süni intellektin formalaşdırılmasında texniki bacarıq və rəqəmsal savad daha vacib olsa da, tənqidi düşünmək, mürəkkəb problemləri təhlil etmək və innovativ həllər hazırlamaq bacarığı da əsasdır. Bu səbəbdən hər kəs istər çalışdığı peşə fəaliyyətində, istərsə də digər sahələrdə özünü mütəmadi olaraq dərindən təhlil edərək strateji düşüncə və qərar qəbulu tələb edən yeniliklər axtarışına isitqamətləndirməlidir. Süni intellekt sistemləri daha da təkmilləşdikcə, insan bu texnologiyaların imkanlarını tamamlamaq və artırmaq üçün özlərinin idrak qabiliyyətlərindən daha geniş istifadə etməyi bacaracaqlar. Rəqəmsal texnologiyaları mənimsəmək və əməliyyatlar aparmaq bacarığı. Koqnitiv qabiliyyətləri inkişaf etdirmək, koqnitiv bacarıqları təkmilləşdirməkdən ötrü rəqəmsal alətlərlə işləmək təcrübəsi artmalıdır. Süni intellektlə işləyən dizaynerlər, məlumatları viuzallaşdıran mühəndislər, proqramçılar, Sİ mütəxəssislərinin iş prinsipləri ilə tanış olmaq, müəyyən təcrübə əldə etmək texnoloji bacarıqları artıran yeganə yoldur. Hər şeyi dərindən mənimsəmənin mümkünsüzlüyü aydındır, ancaq hər biri üzrə müəyyən məlumatlara və təcrübəyə malik olmaq müasir Sİ vasitələri ilə işləmək üçün yeganə yoldur, çünki şəxsiyyətin mənəvi sahələrində öz-

güvənlik, sərişẗəlilik, dəyərlilik hissi, ən əsası, özünüqiymətləndirmə bu yolla artır. Öyrənmə mədəniyyətini inkişaf etdirmək bacarığı. Hər kəsin həyat uğurları onların şəxsi keyfiyyətlərindən asılıdır.

Yaradıcı fəaliyyətə yaxşı motivləşən, özünü çətinliklərə alışdırmaq üçün iradi səy göstərən, emosional gərginliklərə qarşı dözümlü olan, öyrənmə və mənimsəməni həyatın başlıca məqsədinə çevirən hər kəs özünüinkişaf mədəniyyətinin daşıyıcısı ola bilər. "Gəzən ayağa daş dəyər" - deyiblər. Çətinliklərlə, ziddiyyət və gərginliklərlə üzləşmə mümkündür, lakin bu kimsəni ruhdan salmamalı, inkişaf yolundan çəkindirməməli, qarşısına qoyduğu əsas məqsəddən yayındırmamalıdır. Bu zaman hər bir çətin situasiyada daha məntiqli həll yolu tapmaq təcrübəsi artacaq. Fərd öz fəaliyyətini daha məntiqli, planlı və nəticəyə yönəlik qura biləcək. Üzləşə biləcəyi maneələri proqnozlaşdıraraq onlardan yan keçmək daha asan görünəcək.

Peşəkar inkişafa yönəlmək bacarığı. Ən mühüm inkişaf hər kəsin seçdiyi peşə sahəsində reallaşır. Hazırda Sİ texnologiyalarından istifadə etməyən peşə sahələri tapmaq çətindir. Sİ, bir tərəfdən həyatın ayrılmaz hissəsinə çevrilib. Bu baxımdan, Sİ texnologiyalarını mənimsəmək məcburiyyəti yaranıb. Digər təfədən, hər kəsin peşə sahəsində daha çox tətbiq edilən Sİ vasitələri vardır ki, onlarla işləmək üçün üstün koqnitiv bacarıqların formalaşdırılmasına ehtiyac yaranıb. Bu proqramlarla işləmək hər kəsi mürəkkəb tapşırıqları yerinə yetirməyə, innovativ həll yolları seçərək işi uğurla başa çatdırmağa yönəldir. Ona görə də süni intellektin formalaşdırılması və ya ondan istifadə üçün koqnitiv bacarıqların inkişaf etdirilməsi vacibdir.

Metod

Bu paraqrafda aparılan təhlilər, müqayisə və izahlar əsasında fikirlərimizi, mülahizələrimizi belə ümumiləşdirə bilərik.

1. Süni intellekti insan yaradır. Süni intellekt - intellekt sisteminin bir növü olub, insanın dünyanı dərk etməsini, eyni zamanda müxtəlif vəzifələri yerinə yetirmək qabiliyyətini həyata keçirir. Süni intellekt idrakın əsas xüsusiyyəti olsa da, onunla müqayisədə hələ də qeyri-kafi sayıla bilər. Bununla belə, süni intellekt müəyyən sahələrdə insan zəkasından üstündür. Bununla belə, süni intellekt insanları əvəz edə bilmir. O insanlara çətinlik çəkdikləri prosesləri sürətləndirmək, asanlaşdırmaq, yükünü azaltmaq, səhv qərarların verilməsindən çəkindirmək, onları sığortalamaq üçün gərəklidir.

Süni intellektin cəmiyyət tərəfindən anlayışla qarşılanması, onunla bağlı məlumatlandırmanın aparılması da bu istiqamətdə getməlidir. (Vətən naminə, 2023)

2. Süni intellektin formalaşdırılması prosesində daha fəal iştirak edən psixoloji fenomen koqnitiv bacarıqlardır. Koqnitiv bacarıqların əsasında koqnitiv qabiliyyətlər, şəxsiyyətin iradə, emosiya, motiv və digər bu kimi ikinci dərəcəli amilləri durur. Koqnitiv bacarıqlar beynin düşünmək, oxumaq və öyrənmək üçün istifadə etdiyi əsas qabiliyyətləridir. Bu bacarıqlar beynin daha yüksək səviyyəli funksiyalarıdır.

Onlara dil, qavrayış, təxəyyül və planlaşdırma daxildir. Düşünmə, bilmə, yaddasaxlama, mühakimə yürütmə, problemi həll etmə, davamlı diqqət, cavabın əldə edilməsi, məlumatın işlənmə sürəti, idrak çevikliyi, nəzarət, diqqətin paylanması, iş yaddaşı, kateqoriyaların formalaşdırılması və nümunənin tanınması koqnitiv bacarıqlardır. Koqnitiv bacarıqlar koqnitiv proseslərin uğurla getdiyi təqdirdə daha yaxşı formalaşır. (Əfəndiyev R, İbrahimov N., 2023)

3. Koqnitiv bacarıqların necə formalaşdırılması prosesin gedişi təhsil tədqiqatlarında aşkar edilmişdir. Bu sistem müxtəlif tədqiqatçılar tərəfindən qurulub. Taksonomiya dedikdə sadədən-mürəkkəbə doğru təşkil edilən məqsədləri təsnif etmək üçün yaradılan sistem başa düşülür. Bu sistemdə daha çox məşhur olan taksonomiyalar öyrənmənin koqnitiv, affektiv və psixomotor sahələrini əhatə edən bacarıqlar toplusu cəmlənir. Həmin taksonomiyalar dərsin məqsədlərini müəyyən etməklə, hansı yaşda, hansı fənn üzrə hansı bacarıqların formalaşdırılmalı olduğunu müəyyən edərək prosesin iştirakçılarına istiqamət verir.

4. Koqnitiv bacarıqların formalaşdırılması taksonomiyalar əsasında işlənmiş standartların tətbiqi prosesində, koqnitiv fəaliyyətdə baş verir. Koqnitiv fəaliyyət zamanı icra edilən hərəkətin prosessuallığı şagirdi koqnitiv bacarıqların formalaşmasına doğru aparır. İdrak sahəsi daxilində qoyulan təlimatı tədris edərkən B.S. Blum, M.D. Engelhart, E.J.Furst, V.H.Hillin idrak taksonomiyası, affektiv bacarıqların formalaşdırılması üçün D.N.Krazvol və B.Blumun affektiv taksonomiyası, psixomotor bacarıqların formalaşdırılması üçün D. Davenin və K.Tomasın taksonomiyası əsas götürülür. (Blum, 1956)

5. İdrak taksonomiyası üzrə bacarıqlara malik olan şəxslər ümumidən xüsusini ayırır, onun mahiyyətini müəyyən edir, təsvir edir, sıralayır, seçir, fərqləndirir, izah edir, nümunələr deyir, dəyişir, hesablayır, istifadə edir, işlədir, nümayiş etdirir, ayırır, hissələrə bölür, əlaqələndirir, əsaslandırır, müəyyən edir, yaradır, tərtib edir, yazır, ufadə edir, müqayisə aparır, qarşılaşdırır, mühakimə yürüdür və s.

6. Affektv bacarıqlar dedikdə aşağıdakılar başa düşülür: soruşur, cavab verir, dəstəkləyir, riayət edir, kömək edir, təqdim edir, danışır, məruzə edir, fikir mübadiləsi aparır, icra edir, dəyişir, təcrübədən keçirir, dəyərləndirir, həll edir, istifadə edir, öyrənməklə maraqlanır, diqqətini cəmləşdirir, fəaliyyətə həvəs göstərir, dəyər verir, reaksiya verir, nəticələrlə maraq göstərir, özünüə güvənir, məşq edir və s. (Krathwohl, 1964)

7. Psixomotor taksonomiyaları üzrə bacarıqlara hərəkətləri icra etmək, şifahi məlumatlar əsasında əməliyyatları həyata keçirmək, təimatları tətbiq etmək,

öz düşüncəsinə və öyrənmə üsullarına nəzarət etmək başa düşülür. Həmçinin psixomotor bacarıqlara yiyələnən fərd nə qədər öyrənməyə ehtiyacı olduğuna qərar verir, özünü sınaqdan keçirir, bilik sahəsini genişləndirmək üçün fəallıq göstərir, problemin həllinə yönəlir, şifahi məlumatlardan etiket və faktlardan istifadə edir, əzələ fəaliyyətini əhatə edən bədən hərəkətlərini yerinə yetirir: avadanlığı işə salır, istifadə edir, hədəfə vurur, tullanır, hoppanır, qaçır, yellənir, obyekt və hadisəyə görə fəaliyyət seçimi edir və s. (Dave, 1970)

8. İnsan intellekti və süni intellektə xas olan bacarıqların müqayisəsində diqqəti cəlb edən əsas cəhət onun insan intellektindən üstünlükləri ilə bağlıdır. Bunlara rəqəmsal hesablama bacarığı, reaksiyanın vaxtı, sürəti, məntiqli qərar qəbulu, məlumat əldəetmənin sürəti və dəqiqliyi, yaddasaxlama qabilliyi, eşitmə və vizual emal, qısamüddətli qərarvermə, müstəqil düşünmə.

9. İnsan intellektinin süni intellektən üstün tərəfləri isə bunlardır: məntiqli ağıl yürütmə, dilçilik və təbii dil emalı, çoxtərəfli danışıqlar aparmaq, yaradıcılıq, intuitiv davranış, artistlik bacarığı, istisna ilə işləmək bacarığı, təcrübəni öyrənmək, şüurluluq qabiliyyəti, duyğusallıq.

10. İnsan intellekti tərəfindən süni intellekti formalaşdırmaq üçün bütövlükdə şəxsiyyətin inkişafına yönələn strategiyalar üzrə bacarıqlar inkişaf etməlidir. Bunlara özünü davamlı öyrənməyə stimullaşdırmaq, şəxsi yaradıcılığı inkişaf etdirmək, tənqidi düşüncə və təcrübə əldə etmək, rəqəmsal texnologiyaları mənmsəmək, əməliyyatlar aparmaq, öyrənmə mədəniyyətini inkişaf etdirmək, peşəkar inkişafa yönəlmək kimi geniş bacarıqlar sahəsi daxildir. (Səlimli, 2025)

11. Süni intellektin yaradılmasında iştirak edən koqnitiv bacarıqların təsnifatı geniş olmaqla daha çox təhsil pillələrində formalaşdırılan bacarıqları əhatə edir. Sonrakı dövrlərdə həmin bacarıqlar üzərində yeni, texnoloji bacarıqlar inkişaf edərək riyazi, məntiqi, innovativ, tənqidi təfəkkür, kreativ təfəkkür, nəhayət, süni intellekt səviyyəsində formalaşır. (Səlimli, 2025)

Nəticə

Süni intellektin əmək bazarına və cəmiyyətə təsiri günbəgün daha da güclənir. Bu prosesdə insan rolu azalmır, təsirli, daha yüksək səviyyəli bacarıqların, eyni zamanda koqnitiv vəzifələrin həcmini artırır. Aparılan təhlillər göstərir ki, süni intellektin formalaşdırılması və ondan səmərəli istifadə üçün yalnız texniki biliklər gərəkmir — yaradıcılıq, strategiya, düşüncə, qərarvermə, emosional dözümlülük və ömürboyu öyrənmə kimi kompleks insan bacarıqları rol oynayır. Eyni zamanda, təhsil və fərdi inkişaf strategiyaları bu sistemlərə cavab verməli, şəxsiyyətin hər bir istiqamətinə yönəlmiş yanaşmalar, tətbiqi idarəetmə, koqnitiv, affektiv və psixomotor sahələr olan idarələrin sistemli şəkildə formalaşdırılması süni intellekt çağırışlarına qarşı effektiv dayanıqlılıq göstərməlidir. Nəticədə, həyat fəaliyyətimizin istənilən sahəsində insan rolu yalnız fiziki və rutin əməliyyatlarda deyil, yaradıcı, adaptiv və strateji yönümdə əvəzolunmazdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Blum, B. S., Engelhart, M. D., Furst, E. J., Hill, W. H. və Krathwohl, D. R. (1956).*: Təhsil məqsədlərinin təsnifatıTəhsil məqsədlərinin taksonomiyası : Təhsil məqsədlərinin təsnifatı*. Təlimat I: Koqnitiv sahə. Longmans, Green.

2. Dave, R. H. (1970). *Psixomotor səviyyələr*. Armstronqda. R. J. Armstronqda (Red.) ,*Davranış məqsədlərini inkişaf etdirmək Davranış məqsədlərini inkişaf etdirmək və yazmaq* Təhsil Yenilikçiləri Mətbuatı

3. Əfəndiyev R., İbrahimov N. (2023). Süni intellektin Azərbaycanda məşğulluq sektoruna perspektiv təsir imkanları. İpək Yolu Jurnalı

4. Krathwohl, D. R., Bloom, B. S., & Masia, B. B. (1964).*Təhsil taksonomiyası : Təhsil məqsədlərinin təsnifatıTəhsil məqsədlərinin taksonomiyası : Təhsil məqsədlərinin təsnifatı* . Təlimat II: Affektiv sahə. David McKay şirkəti.

5. Səlimli, Ə. (2025). Süni intellektin bazarında çağırışlar və yeni məşğulluq modelləri . Geostrategiya Jurnalı , (87).
https://au.edu.az/userfiles/uploads/8b2011000506827c1b731b9ccda53a5e.pdf

6. World Economic Forum, Aİ – süni intellekt – Davos 2024, Australia.
https://www.weforum.org/stories/2024/01/artificial-intelligence-ai-innovation-technology-davos-2024/
https://geostrategiya.az/documents/2025/07/Meqal-1751628112.pdf

7. Vətən Naminə. (2023). Süni intellektin əmək bazarına təsiri.

DOİ: 10.32010/CHAZ5278

ŞƏXSİYYƏTİN DAVRANIŞININ HƏRƏKƏTVERİCİ QÜVVƏLƏRİ KİMİ ŞEMALARIN PSİXOLOJİ DİNAMİKASI

Dilqəm Məzahir MƏMMƏDOV
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: https//orcid.org/0009-0009-3837-487X
E-mail:mmmdovdilqm857@gmail.com

Xülasə: Şəxsiyətin formalaşmasında bir sıra amillər rol oynayır. Bunlara şəxsiyyətin formlaşmasının hərərkətverici qüvvələri demək doğru olardı. Şəxsiyyətin inkişafı onun bioloji xüsusiyyətlərindən, endokrin sisteminndən , sinir sisteminin tipindən, genetik kombinasiyasından və s asılıdır. Lakin şəxsiyyət cəmiyyətin məhsuludur, şəxsiyyətin formalaşmasının sosial determinatları bu baxımdan əhəmiyyətlidir. Şəxsiyyətin formalaşmasının sosial determinatlarına sosial öyrənmə, ailədaxili mühitin xüsusiyyətləri, öyrənmə modeli seçdiyi insanlar, sosializasiya və onun komponentləri xüsusi rol oynanyan amillərdir. Şəxsiyyət formalaşan zaman nitq inkişafının, təfəkkürlə paralel getməsi, eyni zamanda, konqitiv sferanınn inkişafını dəstəkləyir. Koqnitiv inkişafın bioloji mexanizmləri fizioloji xarakter daşıyır. Lakin öyrənilənlərin təfəkkür tərəfindən ümumiləşdirilib imitasiya olunması koqnitiv sferanın əsasında dayanır. Şəxsiyyətin koqnitiv stereotiopləri zamanla möhkəmlənir və davranışın şəkillənməsində rol oynayır.
Bu baxımdan, psixoloji ədəbiyyatda şema anlayışının şəxsiyyətin formalaşması və davranış reaksiyalarının təmin edilməsində rolu böyükdür. Şemalar şəxsiyyətin inkişafının erkən mərhələsində formalaşır. Zamanla koqnitiv strukturun tərkibinə keçir və şəxsiyətin mən konsepsiyasının əhəmiyyətli komponentinə çevrilir. Şemalar şəxsiyyətin yaşamaq uğrunda mübarizəsinin əsas mexanizmləri olub adaptiv və dezadaptiv xarakterə malik ola bilir. Şəxsiyyətin psixoloji və sosial-psixoloji adaptasiyasında şemalar həll edici rol oynayıb reaksiya stillərinin növünü müəyyən edir. Şemalar şəxsiyyətlərarası münasibətlər zamanı da özünü göstərir. Şəxsiyyətin özünü qiymətləndirməsinə təsir etməklə bərabər adaptiv və dezadaptiv şemalar duyğu, düşüncə, davranışda müxtəlif formalarda təzahür edir. Şemaların yaranması ilə bağlı fikrlər koqnitiv psixologiyanın inkişafı ilə əlaqədardır. Koqnitiv psixologiyada şəxsiyyətin formalaşması zamanı onun dünya və özü haqqında idrak etdiyi inanclar məhz şemalardır. Digər koqnitiv stereotiplərdən fərqli olaraq şemalar şəxsiyyətin mənlik şüurunun tərkib hissəsi olub onun özü və dünyanın necə bir yer olması haqqənda mənimsədiyi və mühakiməsiz qəbul etdiyi, bəzən doğru bildiyi yanlışlardır. Şemalar bilavasitə təzahür xüsusiyyətinə malik deyil, onlar şəxsiyyətin davranşının bilavasitə determinatlarıdır. Misal üçün, mən konsepsiyası formalaşmayan erkən yaşlı bir uşağa sən bacarıqsızsan deyilməsi və bunu davam etməsi, inkişaf etməkdə olan mənlik şüurunun strukturuna daxil olur və yetkin şəxsiyyət yeni bir situasiya ilə qarşılaşdığı zaman bacarıqsız olduğu inancı onun fəaliyyətinə neqativ təsir göstərir. eləliklə, şemalar şəxsiyyətin davranış determinatı olmaqla şəxsiyyətin formalaşmasında əhəmiyyətli rola malikdir.
Açar sözlər: dezadaptiv şemalar, adaptiv şemalar, koqnitiv sxemlər, koqnitiv struktur, şəxsiyyətin formalaşması, koqnitiv psixologiya, reaksiya stilləri, davranış determinatları

PSYCHOLOGICAL DYNAMICS OF SCHEMAS AS DRIVING FORCES OF PERSONALITY BEHAVIOR

Dilgem Mazahir MAMMADOV
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0009-3837-487X
E-mail: mmmdovdilqm857@gmail.com

Abstract: A variety of factors play a role in the formation of personality, and these can aptly be termed the driving forces of personality development. Personality development is influenced by biological characteristics, including endocrine system function, the type of nervous system, and genetic combinations. However, personality is also a product of society, making the social determinants of personality formation crucially significant. Key factors among these social determinants include social learning, characteristics of the family environment, chosen learning models (significant others), and the various components of socialization.
The parallel development of speech and thinking during personality formation supports the maturation of the cognitive sphere. While the biological mechanisms of cognitive development are physiological, the underlying basis of the cognitive sphere involves the generalization and imitation of learned material through thought processes. Over time, an individual's cognitive stereotypes solidify, playing a decisive role in shaping behavior.
In this context, the concept of the schema holds great importance in psychological literature regarding personality formation and the maintenance of behavioral responses. Schemas are formed during the early stages of personality development. With time, they are integrated into the cognitive structure and become a significant component of the individual's self-concept. Schemas function as fundamental mechanisms in the individual's struggle for survival and can

possess either an adaptive or maladaptive character. Schemas play a crucial role in an individual's psychological and socio-psychological adaptation, as they determine the type of response styles. They also manifest in interpersonal relationships. Beyond influencing an individual's self-evaluation, adaptive and maladaptive schemas are expressed in various forms across emotions, thoughts, and behaviors. Ideas regarding the origin of schemas are closely tied to the development of cognitive psychology. In this field, the beliefs an individual internalizes about the world and themselves during personality formation are precisely what constitute schemas. Unlike other cognitive stereotypes, schemas are a constituent part of the individual's self-awareness, representing beliefs they have adopted and accepted non-critically sometimes even truths they hold that are fundamentally false. Schemas do not possess the characteristic of direct manifestation; rather, they are the proximal determinants of personality behavior. For example, persistently telling a young child with an emerging self-concept that they are incompetent allows this belief to be incorporated into the structure of their self-awareness. Consequently, when this adult personality faces a new situation, the ingrained belief in their incompetence negatively impacts their actions. Thus, schemas serve as behavioral determinants of the personality, occupying a critical role in its formation.

Keywords: Maladaptive Schemas, Adaptive Schemas, Cognitive Schemas, Cognitive Structure, Personality Development, Cognitive Psychology, Response Styles, Behavioral Determinants

ПСИХОЛОГИЧЕСКАЯ ДИНАМИКА СХЕМ КАК ДВИЖУЩИХ СИЛ ПОВЕДЕНИЯ ЛИЧНОСТИ

Дильгем Мазахир МАМЕДОВ
Бакинский государственный университет
Oorcid: https://orcid.org/0009-0009-3837-487X
Электронная почта: mmmdovdilqm857@gmail.com

Резюме: Ряд факторов играет роль в формировании личности, и их было бы правильно назвать движущими силами формирования личности. Развитие личности зависит от ее биологических особенностей: эндокринной системы, типа нервной системы, генетической комбинации и т.д. Однако личность является продуктом общества, и в этом отношении социальные детерминанты формирования личности имеют большое значение. К социальным детерминантам относятся социальное научение, особенности внутрисемейной среды, выбор моделей для подражания, а также социализация и ее компоненты. Параллельное развитие речи и мышления в процессе формирования личности способствует развитию когнитивной сферы. Хотя биологические механизмы когнитивного развития носят физиологический характер, в основе когнитивной сферы лежит обобщение и имитация усвоенного материала посредством мышления. Когнитивные стереотипы личности со временем укрепляются и играют роль в формировании поведения.

В этом контексте в психологической литературе велика роль понятия схемы в формировании личности и обеспечении поведенческих реакций. Схемы формируются на ранних этапах развития личности. Со временем они входят в состав когнитивной структуры и становятся значимым компонентом Я-концепции личности. Схемы являются основными механизмами борьбы личности за выживание и могут носить адаптивный или дезадаптивный характер. Схемы играют решающую роль в психологической и социально-психологической адаптации личности, определяя тип ее стилей реагирования. Схемы проявляются также во время межличностных отношений. Помимо влияния на самооценку личности, адаптивные и дезадаптивные схемы проявляются в различных формах в чувствах, мыслях и поведении. Идеи о возникновении схем связаны с развитием когнитивной психологии. В когнитивной психологии усвоенные убеждения о мире и самом себе, познаваемые в процессе формирования личности, и есть схемы. В отличие от других когнитивных стереотипов, схемы являются составной частью самосознания личности, представляя собой принятые без суждения и порой неверные убеждения о себе и о том, каково это место – мир. Схемы не обладают свойством непосредственного проявления; они являются непосредственными детерминантами поведения личности. Например, если ребенку раннего возраста с еще не сформированной Я-концепцией постоянно говорят, что он неспособный, это убеждение включается в структуру его развивающегося самосознания. В результате, когда взрослая личность сталкивается с новой ситуацией, убеждение в своей неспособности негативно влияет на ее деятельность. Таким образом, схемы, являясь детерминантами поведения личности, имеют существенное значение в ее формировании.

Ключевые слова: дезадаптивные схемы, адаптивные схемы, когнитивные схемы, когнитивная структура, формирование личности, когнитивная психология, стили реагирования, детерминанты поведения

Giriş

Şema termini koqnitiv psixologiyadan qaynaqlanır. Şəxsiyyətin inkişafı zamanı formalaşdığı erkən mühit, eyni zamanda, şəxsiyyətin komfort zonanasını da müəyyən etmiş olur. Erkən uşaqlıq dövründə sevgisiz və diqqətsiz ailədə böyüyüb emosional deprivasiyaya məruz qalan biri yetkin şəxsiyyət olduqda qarşılıqlı bağlamanda problem yaşaya bilər. Bütün bunlar şəxsiyyətin qatı inancları olub şəxsiyyətin formalaşmasının ilkin elementləridir.

Şemalar dezadaptiv və adaptiv xarakter daşımasından asılı olmayaraq şəxsiyyətin komfort zonasını təmin edir. Mənlik şüurunun tərkib elementi olan şemaların inkar olunması insanın dünya və özü haqqında olan doğru bildiyi məlumatların da inkar olunması deməkdir [3, s. 1-3] Şəxsiyyətin davranışının tənzim olunması erkən şemalar vasitəsilə reallaşır. Bu səbəbdən psixoterapiya zamanı şemaların dəyişdirilməsi bəzən mümkün olmur, bu bir növ şəxsiyyətin özündən imtina etməsinə bənzəyir. Şema modeli psixodinamik istiqamətə bənzəyir, psixoanalizdə Freydin irəli sürdüyü təkrarlanan davranışlar erkən travmatik təsirlərin nəticələridir. Travma psixologiyasının dinamikasına görə böyüdüyü mühitdəki insanların necə olmasından asılı olmayaraq yetkin yaşında insanlar travmatik mühiti komfort zona olaraq qəbul etdiklərindən həmin insanlarla əlaqəyə girirlər. Misal üçün, atası alkoqol aludəçisi olan qız böyüyəndə alkoqol aludəçisi olan kişi ilə evlənir. Şemalarda bu cür işləyir, onların əksini bildikləri sanki yoxdur.

Şemaların formalaşması bir çox amillərdən asılıdır. Bunlardan ilki şəxsiyyətin bioloji ünsürləridir. Bioloji, fizioloji mexanizm olan mizac insanın ətraf aləmin verdiyi qıcıqlandırıcılara qarşı reaksiya stillərini formalaşdırır. Şemaların formalaşmasına təkan verən ilk mühit ailə mühitidir. Yaxın çevrə və məktəbdə şemaların formalaşmasında rol oynayır. Yaş artıqca ətraf mühitin dəyişdirici təsiri azalır və şəxsiyyətin yetkinlik meyarları formalaşır. Dezadaptiv şemalar fərdin mizacı ilə qarşılıqlı əlaqə nəticəsində formalaşır. Eyni mühitdə olub təcavüzə məruz qalan hər iki uşaq şema formalaşdırmaz, sinir sistemi zəif olan tip təcavüzə məruz qalar şema formalaşdırar amma sinir sistemi güclü olan fərd əks reaksiya verdiyi üçün şema formalaşdırmaya bilər. Deməli, şemalar mizac və çevrənin qarşılıqlı təsirinin məhsuludur.

Şəxsiyyətin sağlam psixoloji mühitdə formalaşması üçün bir sıra şərtlər vardır: özünə və dünyaya qarşı inamın formalaşması, başqaları ilə bağ qurma, müxtariyyət, özünə hörmət, özünü ifadə etmə, şəxsi sərhədlərin təmin olunması və s. Şemaların formalaşması üçün bu amillərdən birinin olmaması bəzən kifayət edə bilir. Şemalar şəxsiyyətin mənimsədiyi neqativ təcrübələri şəkilləndirir. Şemalar insanın həyatda qalmaq üçün formalaşdırdığı mexanizmlər olub müxtəlif üsullarla reallaşır. Bunlara şemalarla başaçıxma üsulları deyilir. Şemalar da şəxsiyyət xüsusiyyətləri kimi eqosintonik və eqodistonikdirlər. Şemalar bir müddət sonra özünü dərketmənin formalaşdığı yeniyetməlik dövründə mənlik şüurunun tərkibinə keçərək mən konsepsiyasının əsas elementinə çevrilir. Bu səbəbdən şəxsiyyət xüsusiyyətlərinin eqosintonik olması onların şəxsiyyətin əsas elementi, onunla sintez halında olması, eqodistonik olması isə onların problemin onların şemaları ilə bağlı olduğunu düşünməmələridir. Şemalar şəxsiyyətin əsas davranış mexanizmləri olmağına baxmayaraq onlar dezadaptiv xarakter daşıyır. Yung bunlara erkən dezadaptiv yaxud maladaptiv şemalar deyir. Yunqa görə dezadaptiv şemaların bir sıra xüsusiyyətləri vardır [1, s. 7.8]

- Ümumi və dominantıdır
- Düşüncə, fiziki duyğu və emosiyalardan təməl alır
- Şəxsiyyətdaxili və şəxsiyyətlərarası münasibətlərlə əlaqəlidir
- Uşaqlıq yaxud yeniyetməlik boyunca formalaşır
- Şəxsiyyətin spesifik əlamətinə çevrilir
- Xüsusi dərəcəyə qədər şəxsi fəaliyyəti pozur

Nəzəriyyə

Şəxsi davranışlar şemaların tərkib hissəsi deyil şəxsiyyətin təcrübələrdən mənimsədiyi şemalara qarşı olan rekasiyalarıdır. Şemalar isə reallaşan davranışların motivasiyaedicileridir. Şemaların mövcudluğunu davam etdirmək üçün şəxsiyyətin formalaşdırdığı reaksiya stilləri əsasən üç kateqoriyada birləşir. Bunlar qaçınma reaksiyası, təslim olma və qarşı çıxmadır. Bu reaksiya stilləri erkən öyrənilmiş dezadaptiv şemalarla başa çıxmaq üçün formalaşan reaksiya stilləri olub bir sıra psixoloji pozuntular formasında təzahür edə və komorbidlik yarada bilər, bəzi insanlar depressiya, maddə asılılığı, təşviş pozuntuları, psixosomatik pozuntular və sair kimi formalarda qaçınma və kompensasiya üsullarına meyllənirlər. Şemaların təzahür dərəcəsi və sərtliyi ailədaxili faktolardan, şemaların yaranma vaxtından və valideynlərdən asılıdır. Erkən dövrdə uzun müddətli davam edən və valideynlərin hər iksinin də təsiri ilə davam edən situasiyaların formalaşdırdığı dezadaptiv şemalar daha qatı olub və sıxlıqla təzahür edir. Yeniyetməlik yaş dövrünün sonları qısamüddətli və valideynlərdən birinin ara sıra yaratdığı neqativ təsirlərin formalaşdırdığı maladaptiv şemalar çox da sərt struktura malik olmurlar.

Şemalar əsasən dezadaptiv konteksdən araşdırılsa da, adaptiv şemalar da mövcud olur. Erik Eriksonun inkişaf konsepsiyasında şəxsiyyətin yaş dövrələri zamanı pozitiv təmin olunmuş ehtiyaclar adaptiv, əksinə inkişafı neqativ fonda gedən hər bir yaş dövrünün buna uyğun dezadaptiv şema formalaşdırdığı iddia edilir.

Şemaların yaranma səbəbi erkən uşaqlıq dövründə şəxsiyyətin məruz qaldığı deprivasiyanın nəticəsidir. Şemalar erkən uşaqlıq dövründəki psixogeniyalara istinadən yaranır. Bunlara ailədaxili toksik münasibətlər, uşağın istək və arzularının

görməzdən gəlinməsi, bəzi uşaqların ailədə qurban seçilməsi, disharmonik situasiyalar: hiperhimayə və ifrat təmin olunma, temperament və seçici meyl və s. Şemalar onları yaradan və hansı situasiyaya aid olmasından asılı olaraq müxtəlif kateqoriyalarda qruplaşdırılır. Bu kateqoriyalar şəxsiyyətin travmaya sensitiv psixi sferaları ilə əlaqədar olur. Bu səbəbdən bu sferaların sapma və uğursuzluqları fərqli şemaların yaranmasına səbəb olur. Şəxsiyyətin şema formalaşdıran bu zonaları 5 əsas yerə bölünür və yaş dövründən asılı olaraq bu sahələrdə fərqli erkən dezadaptiv şemalar yaranır [1, s. 10,11]

1. Ayrılma/rəddedilmə zonası

Ailədaxili psixogenik situasiyalar bu zaman aqressiv xarakter daşıyır. Uşaq valideynlər tərəfindəm xor görülür, uşağa qarşı laqeyd münasibət bəslənir. Vasitəsiz emosional ünsiyyətin travmatik bir şəkildə reallaşmadığı bu zonada uşağın yaxın çevrəsi tərəfindən umduğu qorunma, qayğı, empatiya, qəbul olunma, aidlik hissi kimi dünya və özü haqqındakı təməl ehtiyacları qarşılanmır. Bu zona pozuntusu fonunda yaranan deprivasiyalar 18 şemanın hər birinin yaranmasına səbəb ola bilir.

2. Zədələnmiş muxtariyyət (özünü ifadə)/ performansın pozulması(uğursuzluq) zonası

Bu zonada baş verən dezadaptiv ailədaxili davranışlar şəxsiyyətin özünüidentifikasiya və orijinallığına xələl gətirir. Müstəqil fəaliyyətin öhdəsindən sərbsət gələ bilməməyin səbəbi erkən uşaqlıq dövründə baş verən hiperhimayə olması yaxud valideynlərin ifrat laqeydliyi ilə bağlı olur. Yetkin şəxsiyyət olduqları zaman belə insanlar model seçdikləri yaxın insanlardan asılı olurlar. Şəxsiyyətin mənlik sfrerasının formalaşmaması və kimlik hissinin yetkinləşməməsi bu zonada baş verən pozuntularla əlaqəlidir.

3. Sərhədlərin pozulması zonası

Bu cür uşaqlar erkən inkişaf dövründə dominant statusa malik olan ailələrdə formalaşırlar. Lakin bu zona pozuntularının yaranması deprivasiya nəticəsində də ola bilər. Şəxsi sərhədlərin öyrədilməməsi yetkin şəxsiyyət modelində eqoizm, qrup daxili münasibətlərdə birlik hissi, şəxsiyyətlərarası münasibətlərdə başqalarının haqq və istəklərinə qarşı birtərəfli münasibət göstərməyə səbəb olur.

4. Digərlərinə yönəlmə (istiqamətlənmə, dominant olma) zonası

Şəxsiyyətin formalaşması zamanı bu sferada baş verən təsirlər erkən uşaqlıq dövründə emosional bağın düzgün qurulmaması, yaxın çevrələri tərəfindən emosional təsdiqlənmə və ya qəbul edilmənin uğursuz olmasıdır. Hansı ki, bu cür yetkin şəxsiyyətlər reqressiv olaraq sosial sferada da qəbul olunmaq üçün daima erkən uşaqlıq dövrünə istinad olaraq öz istək və arzularını bloklayaraq digər insanların ehtiyaclarını təmin etməklə qəbul edilmək uğrunda mübarizə aparırlar.

5. İfrat oyanıqlıq (sensitivlik) / basdırıcılıq (gizlətmək) zonası

Erkən uşaqlıq dövründə uşaqların avtoritar rejimdə, sərt qayda qanun, nizam intizamnın hökm sürüldüyü ailədə formalaşan yetkin şəxsiyyətlərdə spontan impuls və emosiyaları bloklama, gizlətmə davranışı inkişaf etmiş olur. Şəxsiyyətlərarası münasibətlərə davam etmək və uyğunlaşmaq üçün qayda-qanuna itaət etmək və emosiyalarını basdırmağa meylli olurlar. Sensitiv olmaları, onların daima tətikdə olmaları uğursuzluqla qarşılaşacaqlarını bloklmaq məqsədi daşıyır.

Şemalar şəxsiyyətin struktur elementi olduğu və dezadaptiv şemaların çoxu erkən yaşlarda formalaşdığı üçün yetkin şəxsiyyət bu şemaları davam etdirməyə (komfort zonası, bir elementi olduğunu düşündüyü üçün) çalışır. Bunun üçün motivasiyaedici şemalara uyğun dezadaptiv başa çıxma və reaksiya stilləri formalaşdırır. Bəzi reaksiya stilləri şemaya qarşı olmasına baxmayaraq əksinə şemaya geri dönüşü tətikləyir və adaptiv xarakter daşımır. Bu cür reaksiya stilləri şemaya qarşı yaranmasına baxmayaraq dezadaptiv funksiya daşıyır. Misal olaraq, uşaqlıqda sevgi yoxsulu olan, qəbul görülməyən və emosional deprivasiya fonunda formalaşan biri bu situasiyanı yenidən yaşamaq əvəzinə özündə kompensasiya reaksiyası formalaşdırır bu isə narsistik keyfiyyətlər formasında təzahür edir. Əslində olan isə bir fenokopyanın mövcudluğudur, daxili inamsızlıq və boşluq olan təməl ehtiyaclar tamamlanmamış qalmaqdadır. Şemalar və onlara qarşılıq yaranan davranış strategiyaları ayrı kateqoriyalardır, şema başa çıxma stilinin bir elementi deyildir, o ayrılıqda determinantdır. Şemalar davranış deyildir. Davranışın hərəkətverici qüvvələridir. Misal üçün, qanda ekstaz artımı eyforiyanın yaranmasına səbəb olur, şəxsiyyət bir müddət özünü qeyri-adekvat yüksək qiymətləndirir. Lakin biloji, hormonal mexanizmlərin təsiri itdiyi zaman şəxsiyyətin fəaliyyəti ifrat enir. Şemaların bu situasiyadan fərqi onların professional dəstək olmadan davamlı olması və onların yetkin şəxsiyyət modelinin (dezadaptiv olsun və ya olmasın) mövcudluğunu davam etdirmək üçün olmasıdır.

Filogenezdə təbiətin formalaşdırdığı bütün orqanizmlər təhlükəyə qarşı 3 formada reaksiya verirlər. Digər canlılarda bu müdaifə strategiyaları sadəcə həyatda qalmaq uğrunda formalaşdıqları üçün adaptiv xarakter daşıya bilər. Lakin insanda bu davranışlar sosial-psixoloji mənanı ehtiva etdiyindən şəxsiyyətin adaptiv imkanlarını pozur. İnsanda da

təhdidlərə qarşı mübarizə stilləri 3 əsas kateqoriyada ehtiva olunur:

- Şemaya təslim olma
- Şemadan qaçınma
- Şemanın ifrat kompensasiyası

Təslim olma zamanı şəxsiyyət erkən uşaqlıq dövründə yaşadıqlarını təkrarlayır, bu şema zamanı şəxsiyyət şemaya adaptasiya olmağa onu davam etdirməyə çalışır, bütün bunlar şüursuz olaraq baş verir. Misal üçün, erkən uşaqlıq dövrünə laqeyd valideynləri olan uşaq yetişkinlikdə emosional laqeyd bir insanı həyat yoldaşı kimi seçməyə meyl edir.

Qaçınma reaksiyası zamanı şəxsiyyət şemalardan və onların yaratdığı reaksiyalardan qaçmaq üçün muxtəlif strategiyalar formalaşdırır. Bəzən onları görməzdən gəlir, refleksiv olaraq şemaların yaratdığı emosiyaları davamlı basdırır. Rəqabət etməkdən boyun qaçırırlar, maddə asılılığı bu şema zamanı qaçınma reaksiyası kimi formalaşan davranış mexanizmlərindəndir.

İfrat kompensasiya zamanı şəxsiyyət şemalarını dərinlərdə gizlədir, lakin onun fərqindədir. Bu zaman şəxsiyyət xarici olaraq şemaların tərsini icra edir. Misal üçün, erkən uşaqlıq dövründə sərbəstlik verilməyən və bir işi doğrudan bacaracağına inandırılmayan bir fərd şəxsiyyət olaraq mükəmməl ola bilər ki, bu situasiyaın yaratdığı hisləri gizlətsin, yaxud sevgiyə möhtac olan, sevgisiz böyüdülən biri narsisitik şəxsiyyət keyfiyyətlərinə malik olub öz bacarıq və imkanlarının qeyri-adi olması və mükəmməl olmasını düşünə bilər. Bu mübarizə stilləri zamanı əslində şemalar davamedici xarakter daşıyır. Hər hansı bir strategiya şemalardan qaçınmaq belə olsa əslində fenotip olaraq sağlam mübarizə üsulu kimi görülsə də şemaların davam etməsinə səbəb olur.

Mizacın xüsusiyyətləri şemaların formalaşmasından daha çox şemalara qarşılıq yaranan mübarizə stilləri və reaksiya formalarının yaranmasına təsir göstərir. Zəif mizaca malik olanlar qaçınma və təslim olma, agressiv mizaca sahib olan fərdlər isə ifrat kompensasiya kimi strategiyalara daha meylli olurlar. Davranış reaksiyaları davranışın mübarizə stillərinin nəticəsində yaranan bütün rekasiya formalarıdır. Bunlar şəxsiyyətin yaşından, yaşadığı mühitdən həyat tərzindən və sair asılı olaraq dəyişir.

Metod

Şema dinamikası zamanı şəxsiyyətin reaksiya stilləri və modları da özünü göstərir. Şema modları-vəziyyətləri şəxsiyyətin verdiyi anlıq reaksiyalar və bu rekasiyalar zamanı olan emisonal əhval ruhiyəni nəzərdə tutur. Şema modları adaptiv və dezadaptiv ola bilir. Modlar bizim indiki anda dominantlıq təşkil edən emosional çalar və davranışımızdır. Şemalar şəxsiyyətin içində olduğu situaiyaya uyğun ola və uyğun olmaya bilər. Bəzi şema modları passiv olur və onların aktiv olduğuna nadir hallarda rast gəlinir. Gün ərzində şemalar şəxsiyyətin fəaliyyəti zamanı dəyişə və bir-birinə keçə bilir. Şema modları şəxsiyyətin hansı yaş dövrü ilə əlaqədar olmasına bağlı olaraq 4 böyük kateqoriyada cəmlənir;

- Uşaq modu
- Disfunksional mübarizə modları
- Disfunksional valideyn modları
- Sağlam yetkin mod

Hazırda bu qrupa istinadən 10 şema modu müəyyən olunmuşdur. Şemalar bir çox sferada olmasına baxmayaraq sərhədi tip şəxsiyyət pozuntularına istinadən yaranıb. Bu tip pasientlər davamlı olaraq bir əhval ruhiyədən və davranış reaksiyasından digərinə keçdikləri üçün onların dominant modunu müəyyən etmək çətin olur. Şema modları bir qrup xəstəliklərdə özünü göstərir. Bu xəstəliyin xarakterinə görə dəyişir. Dissosiativ pozuntular zamanı mənliyin bir hissəi kimi qəbul edilən şemalar da mənliyin hissələrinə uyğun dəyişmə göstərir, mənliyin hansı hissəsi aktiv olduğu zaman ona uyğun şema modu da dominant olur və şema modları davamlı və qısamüddətli olaraq bir-birini əvəz edir. Dissosiativ pozuntular zamanı şəxsiyyətin mən komponenti öz bütünlüyü ilə dərk edilmiş olmur, sanki hissələr şəklində olur, şemaların dərəcə və növləri də buna uyğun şəkil və dərəcəyə malik olur.

A.Beckin mod anlayışı onun şəxsiyyətin struktur və sosial təzahürünə əsasən yaranmışdır. Beləki Beckə görə şəxsiyyət emosional, sosial, və motivasional elementlərin iyerarxik təşkilindən ibarətdir. Şemalar da özlüyündə şəxsiyyətin struktur elementi olub onun əsas təməl inancları ilə əlaqədardır. Beckə görə mod şəxsiyyətin koqnitiv, emosional, bihevioral, motivasional proseslərinin dinamik təşkilidir. Şema modları şəxsiyyətin fəaliyyətini aktivləşdirib onu məqsədə doğru istiqamətləndirir. Modların strukturunda bir çox koqnitiv şemalar ola bilər. Yonqun və Beckin şema modeli ilə bağlı ortaq və fərqli fikrləri vardır. Bunlar aşağıdakı cədvəldə qeyd edilmişdir.

Cədvəl 1. Beck və Yunq şema modlarının ortaq və fərqli tərəfləri

Beck şema nəzəriyyəsi	Yung şema nəzəriyyəsi
şema təməl inancın koqnitiv tərkibi ilə əlaqəlidir	Şemalar daha sərt mexanizmlərdir
bir mod bir neçə şemadan ibarətdir	Modlar şemalara nəzərən daha dinamik və dəyişkən olub aktivləşmə və passivləşmə arasındadır
mod davranışsal, emosional, koqnitiv, motivasionaldır	Modlar şəxsiyyətin dissosiativ və eqo vəziyyətlərinə uyğun şəkil alır
şemalar və modlar avtomatik işlənmə mexanizminə malikdir	Şemalar mübarizə stilləri vasitəsilə davamlı xarakter daşıyır
modlar anları, təsəvvürləri, mübarizə strategiyalarını ehtiva edən şemalardan yaranır	Şema və modları erkən dezadaptiv şemalar şəklində xarakterizə edir
Modlar koqnitiv strukturlar aktivləşdiyi zaman ona uyğun aktivləşməyə bilər	Mübarizə strategiyaları və modlar model və terapiyanın əsasını təşkil edir
Şemalar şəxsiyyətin əsas struktur elementleri ilə bağlıdır	Aşağıdan yuxarı prinsipinə əməl olunur
Paientlərin koqnitiv və davranışsal mübarizə strategiyalarını əsas hesab etmişdir	Şemaların gerçəkliyə uyğun olmaması və dezadaptiv xarakteri üçün sorğu və təcrübələrdən fərqli olaraq empatiya qurma bacarıqları daha effektivdir

Əvvəldə qeyd etdiyimiz kimi şemalar daha konkret və bütünləyici təzahür formalarıdır, 10 əsas şema modu vardır. Şema modları erkən dezadaptiv təcrübələrə uyğun şəkildə şəkillənir və situasiya tərəfindən çağrılaraq təzahür edir. Şema modları dinamikdir, hansı pozuntunun olmasından və situasiyadan asılı olaraq şemaların sayı və dəyişkənliyi dəyişir. Misal üçün, sərhədi tip şəxsiyyət pozuntuları olan insanlarda modlar çox az sabit olub davamlı dəyişim halındadır. Bəzi modlar daha uzun müddətli olur. Modların müəyyən edilməsi bu meyarlardan asılıdır. Dominat olan və daha çox rast gəlinən modlar əsas təməl modlar hesab edilir, şəxsiyyət modelində 3 şema modu varsa və bundan biri daha tez aralıqla görülürsə, bu təməl mod hesab edilir. Bu moda əsasən hansı şema və mübarizə stillərinin olması erkən uşaqlıq təcrübələri analiz edilir. Şema modlarını aşağıdakı kimi xarakterizə etmək olar:

- Erkən uşaqlıq modları:
- İncinmiş uşaq modu
- Agressiv uşaq modu
- İmpulsiv/intizamsız uşaq modu
- Xoşbəxt uşaq modu

Uşaqlıq modları erkən uşaqlıq dönəminə məxsus inkişafı xarakterizə edir və onlara əsasən təzahür edir. Bu modlar özündə bir çox şemaları ehtiva edir. Hər uşaq modunun təməlində müəyyən bir şema dayanır. Misal üçün incinmiş uşaq modunda erkən uşaqlıq dövründə valideynlərdən biri evi tərk edə bilər. Natamam ailədən gələn uşaqlarda bu mod çox görülür. Uşaqların yaxın çevrə tərəfindən sui-istifadə edilməsi, rədd edilməsi, sevgi yoxsulu olaraq böyüdülməsi və sair incinmiş uşaq modlarının yaranmasına səbəb olur. İmpulsiv uşaq modunda insanlar istək və arzularını digər insanları nəzərə almadan ifadə edirlər. Hərəkətlərinin nəticələrini fikirləşmədən iş görürlər. Agressiv mod zamanı erkən uşaqlıq zamanı emosional deprivasiya məruz qalmış, sevgisiz ailədə böyümüş uşaqlarda müşahidə edilir, onlar bənzər situasiyalarda aqressiya nümayiş etdirirlər. Xoşbəxt uşaqlıq modu zamanı erkən uşaqlıq dövründə sağlam psixoloji mühitdə böyümüş təməl ehtiyacları qarşılanmış insanlarda müşahidə olunur. Digər dezadaptiv şema modları mübarizə strategiyaları olan təslim olma, qaçınma və kompensasiya etməyə qarşılıq olan modlardır. Bunlar təslim olmağa meylli, ifrat kompensator və emosional mühafizəkar modlardır. Təslim olmağa meylli olan insanlar fikir və istəklərini ifadə etməkdə çətinlik çəkirlər, mühafizəkar modda olan insanlar digərlərindən qaçmağa meyli olub maddə asılığı kimi vərdişlərə qurşanır, kompensator modda olanlar isə deviant davranışa meylli olub şemadan qaçmağa çalışırlar.

Valideyn modları da 3 qrupa bölünür. Bunlardan ikisi dezadaptiv modlar olan cəzalandırıcı və tələbkar valideyn modlarıdır. Cəzalandırıcı valideyn modu olanlar davamlı olaraq sanksiyalar tətbiq edirlər. Tələbkar moda sahib olan valideynlər daha çox standarlar müəyyən olunmuş qayda-qanun əsasında hərəkət edirlər. Ümumiyətlə valideyn modları erkən dezadaptiv uşaqlıq modlarına qarşı aktivləşir və onlara qarşılıq olaraq fəzaliyyətə cəlb olunur.

Sonuncu mod olan sağlam valideyn modudur. Bu mod terapiya zamanı öyrədilməyə çalışılan mod olub digər modlara qarşılıq olaraq formalaşır. Bu moda sahib olan ailədaxili mühitdə sağlam psixoloji inkişaf təmin olunur. Şemalar şəxsiyyətin inkişafının erkən dönəmlərində fərdin inkişaf etdiyi mühitdə istinad olaraq yaranır və inkişaf edir, müəyyən repertuara malik olur və şəxsiyyətin münasibət, koqnitiv, emosional proseslərinə təsiredici xarakter daşıyır. Erkən uşaqlıq dönəmində psixogen situasiyanın çağrışı ilə yaranan nisbətən adaptiv və qatı olmayan şemalar zamanla yetkin modeldə fərqli situasiyalarda

dezadaptiv funksiyalara malik olur və maladaptiv davranışların yaranmasına səbəb olur. Şəxsiyyətin ərsəyə gəlməsində əsas təməl ehtiyaclar əldə etalon tutularaq fərqli nəzəriyyələrdə yetkin şəxsiyyət modelinin struktur elementlərini təmin edir. Şema modelində erkən uşaqlıq zamanı olan insanın dünya və özü haqqındakı düşüncələr formalaşdıqca bu təməl ehtiyacların təmin olunma üsuluna və təmin olunmamasına qarşılıq olaraq şemalar formalaşır. Şemalar bir növ düşüncə qəliblərinə bənzəyir. Koqnitiv sferanın strukturunu müəyyən edən şemalar daha sabit və stereotip olub şəxsiyyətin özü ilə bağlı fikrlərinin mərkəzində dayanır. Hal-hazırda müəyyən olunduğu kimi psixogen situasiyaların insanda yaratdığı 18 dezadaptiv şema mövcuddur.

Əvvəldə qeyd etiyimiz kimi şemalar müəyyən sferada baş verən pozuntuların xarakterinə uyğun olaraq 5 əsas sfera üzrə müəyyən olunur :

- ayılma və rəddedilmə zonası
- Davamsız ailə tipi - tərk edilmə və qeyri sabitlik şeması
- İstismarçı ailə tipi - inamsızlıq, sui-istifadə olunma şeması
- Emosional laqeyd ailə tipi - emosional deprivasiya şeması
- Təcridedici ailə tipi - sosial təcrid və yadlaşma şeması
- Rəddedici ailə tipi - qüsurluluq və utanc şeması

Bu zonada baş verən neqativ təcürəbələr erkən uşaqlıq dövründə baş verən neqativ və uzunmüddətli təsirlər nəticəsində yaranır. Bunlara uyğun olaraq yetkin modeldə müəyyən dezadaptiv davranışlar formalaşır. Tərkedilmə/qeyri-sabitlik şemasına malik olanlar əvvəl-axır yaxın çevrələrindəki insanların onları tərk edəcəyini düşünürlər, digərlərinin onların var olması ilə bağlı düşünmədiyini, digər insanlar üçün maraqlı olmadıqlarını düşünürlər. İnamsızlıq şeması olan insalar ilk fürsətdə digər insanların onlardan sui-istifadə edəcəyini düşünürlər və bu səbəbdən insanlarla çox yaxın bağ qurmaqdan çəkinirlər. Emosional deprivasiya şeması olan insanlar şəxsiyyətlərarası münasibətlər də daxil yaxın emosional münasibətlər zamanı qarşılarındakı insanları emosional olaraq məmnun edə biləcəklərinə inanmırlar [5, s. 1-8] Onlarda yetkin mənlik hissi formalaşmır. Sosial təcrid şeması olan insanlar müəyyən stereotiplər və meyarlar formalaşdıraraq özlərini cəmiyyətdən ayırdedici xüsusiyyətlərə malik biri kimi təsəvvür edirlər və onlarda aid olma duyğusu formalaşmır. Nəhayət, qüsurluluq və utanc şeması olan yetkin insanlarda bacarıqszılıq, bir işin öhtəsindən sərbəst gələ bilməmək, eyni zamanda, xarici görünüşlə bağlı dezadaptiv düşüncə və davranışlar olur.

- Zədələnmiş muxtariyyət (özünü ifadə)/ performansın pozulması (uğursuzluq) zonası;
- Asılılıq və natamamlıq (maddi, fiziki və s) şeması
- Xəstəlik və zərərə qarşı müavimətsizlik şeması
- Deindividualizasiya və yetişməmiş mənlik şeması
- Bacarıqsızlıq (uğursuzluq) şeması
- Haqlılıq və üstünlük (özünü böyütmə) şeması
- Məhdud özünə nəzarət və özünü idarəetmə şeması
- İtaətkarlıq/ boyun əymə şeması
- Özünü fəda etmə şeması
- Təsdiq olunma və qəbul edilməyə cəhd şeması
- Neqativizm və pessimizm şeması
- Emosiyalarını gizlətmə şeması
- Yüksək standartlar və ifrat mühakiməçilik şeması
- Cəzalandırılma şeması

Bu sferada baş verən erkən neqativ təcürəbələr yuxarıda qeyd olunmuş şemaların yaranmasına səbəb olur. Yetkin şəxsiyyət modelində bu cür insanlar erkən dezadaptiv şemaların təsirindən qaçınmaq üçün mükəmməlliyətçilik, emosional halətlərini cəmiyyət içində basdırmaq, maddə asılılığı, öz istək və arzularını arxa plana ataraq başqaları üçün özünü qurban vermək. Digər insanların istək və arzularına uyğun şəkildə hərəkət etməklə onlar tərəfindən qəbul edilməyə cəhd göstərirlər. Bu cür modellər erkən uşaqlıq zamanı ifrat mühakimə olunmuş sərbəstlik verilməmiş, qayda-qanun nizam altında böyüdülmüş uşaqlardır.

- Sərhədlərin pozulması zonası:
- Haqlılıq və üstünlük şeması
- Məhdud özünə nəzarət və özünü idarəetmə şeması

Bu sferada yaranan iki əsas şema yuxarıdakılardır. Bu şemaların yaranmasındakı əsas amil ailədaxili münasibətlərin pozulması zəmnində şəxsiyyətlərarası münasibətlər zamanı sərhədlərin öyrədilməməsidir. Bu cür insanlar digərlərinin istək və arzularını qəbul edə bilmir özlərinin mükəmməl olduqlarına inanırlar, bəzən narsistik xüsusiyyətlərə malik olurlar. Erkən uşaqlıq zamanı qoyulmuş qadağalar və sair onlarda emosional qeyri sabitliyin, emosiyaların yerli- yersiz ifadə edilməsinə səbəb olur.

- Digərlərinə yönəlmə (istiqamətlənmə, dominant olma) zonası:
- İtaətkarlıq şeması
- Özünü fəda etmə şeması
- Təsdiq olunma və qəbul olunmaya cəhd şeması

Bu şemanın olduğu insanlar valideynləri tərəfindən diqqət görməyən insanlardır. Hansı ki, onlar erkən

uşaqlıq zamanı ata və ana, yaxın çevrələri tərəfindən sevgi və təqdir görmək üçün davamlı olaraq müəyyən keyfiyyətlərini gizlətməyə çalışmışlar. Yetkin model olaraq onlar yenə də başqaları tərəfinfən qəbul edilmək və sevilmək üşün daima öz istək və arzularını gizlədir və emosiyalarını qarşı tərəfə büruzə vermirlər. Şema onlara onların tələbat və ehtiyaclarının vacib olmadığını xatırladır. Bəzən onlar sadəcə təsdiq olunmaq üçün onlara vacib olan şeylərdən imtina edirlər.

- İfrat oyanıqlıq (senzitivlik) və basdırıcılıq (gizlətmə) zonası;
- Neqativizm və pessimizm şeması
- Emosiyaları basdırma şeması
- Yüksək standartlar və ifrat mühakiməçilik şeması
- Cəzalandırıcılıq şeması

Yuxarıda qeyd olunmuş şema modelləri erkən uşaqlıq dövründə baş verən neqativ təcrübələrdən qaynaqlanır. Bu cür insanlarda çox vaxt neqativ emosiyalar olur. Onlar hadisələrin nəticələrinə köklənərək onun pis olacağını düşünürlər. Daima oyanıq olmaq, hadisələrin gedişatını müşahidə etmək onlara xarakterikdir. Mənlik şüuru ilə əlaqədar olan neqativ düşüncələr və sair onlarda təməl inanclarla bağlıdır.

Şema psixologiyası ilə digər nəzəriyyə və terapiyalarında oxşar və fərqli tərəfləri vardır. Bunlara bağlanma nəzəriyyəsi və psixodinamik terapiya və nəzəriyyəni misal göstərmək olar. Bağlanma nəzəriyyəsinə görə erkən uşaqlıq dövründə valideyn və uşaq arasındakı münasibətin xarakterinə görə bağlanma stili formalaşır. Bu isə şəxsiyyətin həyatının digər dövrlərində də bağlanma stilinə uyğun münasibət və davranışları şəkilləndirir. Şəxsiyyərin bağlanma obyektləri dəyişsə də bağlanma stili eyni formada qalmağa davam edir. Psixodinamik nəzəriyyə də şema nəzəriyyəsi kimi erkən uşaqlıq dövründə baş verən neqativ təəcrübələrin analizinə dayanır. Psixoanalitik nəzəriyyəyə görə tamamlanmamış və reallaşmamış, eyni zamanda, şəxsiyyətin inkişafı zamanı hansı inkişaf dövründə baş verməsindən asılı olaraq şəxsiyyət həmin dövrə reqressiya edir yaxud həmin dövr yarımçıq qaldığı üçün, yetkin model o dövrə xarakterik davranış sərgiləyir. Psixodinamik model şema modelindən fərqli olaraq passiv xarakter daşımır. Burada pasient və terpevt arasında aktiv əlaqə qurulur evə tapşırıqlar verilir. Psixodinamik model isə monoton və birtərəfli xarakter daşıyır erkən uşaqlıq təcrübələrinin analizinə istinad edilir. Şema modelində neqativ təcrübələr müdafiə mexanizmlərinin yaranmasına səbəb olur. Psixodinamik nəzəriyyə neqativ təcrübələrin davranışın hərərktverici qüvvələri olmaqla müdafiə mexanizmlər və sair formada təzahür etdiyinə inanır. Şema modeli isə təsnifat xarakterli olub erkən dezadaptiv şema adlandırdığımız emosional koqnitiv və davranış reaksiyaların repertuarı olub mübarizə stilləri, onlarda öz növbəsində reaksiya stilləri və şema modları şəklində təzahür edir. Beləliklə şema modeli daha koqnitiv və davranışsal modeldir və daha aktiv xarakter daşıyır.

Məqalənin elmi yeniliyi.

Şəxsiyyət psixologiyası müasir dövrümüzdə psixologiyanın aktual mövzularından biridir. Bir çox nəzəriyyə və paradiqmalar şəxsiyyətin strukturunu müxtəlif istiqamətlərdən araşdırmış və formulə etməyə çalışmışdır. Şema modeli koqnitiv və davranışsal elmlərin qovşağında yaranmış daha bütünləyici və tamamlayıcı xarakter daşıyan modeldir. Bu məqalədə şəxsiyyəin şema analizini izah etməyə, şemalar və onların şəxsiyyətin strukturunda rolunun əhəmiyyətini müəyyən etməyə çalışmışıq. İnsanın həyatını və şəxsiyyətin tamlığını müəyyən edən şemalar dezadaptiv xarakter daşıyaraq fəaliyyəti neqativ istiqamətləndirir. Məlumdur ki, erkən dezadaptiv şemalar şəxsiyyətlərarası münasibətlərə, iadarəetməyə və sair mühüm təsirə malikdir. O cümlədən, müasir dövrümüzün ağır iş şəraitində insanlar stress və sair situasiyaların təsirinə məruz qalırlar, bu onlarda ekstrapsixoloji balans pozuntusu yaradır [2, s. 5,6]. Eyni zamanda, sosial muhit daxilində yeni xüsusiyyətlər kəsb edən şəxsiyyətin real və sosial mənlik hissi çuğlaşır, bu baxımdan erkən dezadaptiv şemalar sosial mənlik hissinə də təsir edərək sosial deprivasiyanın yaranmasına təkan verir. Bu səbəbdən bu məqaləyə əlavə olaraq geniş çaplı olmasa da müəyyən insalarda mövcud erkən dezadaptiv şemaların sosial deprivasiya səviyyəsinə necə təsir etdiyini araşdırmağa çalışdıq.

Məqalənin praktik əhəmiyyəti.

Şəxsiyyət psixologiyasında onun struktur və mahiyyətini izah edən uğurlu elmlərdən olan koqnitiv psixologiyadır. Beləki insan və onun öyrənmə reaksiya və sair kimi xüsusiyyətlərini izah etməsinə baxmayaraq davranışsal mövqe insanı reaksiya göstərən modelə əsasən izah edirdi. Koqnitiv psixologiya insanın daxili strukturlarını izah edərək düşünən insan modelini irəli sürdü. Onun nəticəsidir ki, bu elmlərin qovşağında yaranan nəzəriyyə və terapiya üsulları bu istiqamətlərdən istinad alır. Şema və şema modları, eyni zamanda, mübarizə strategiyaları adaptiv və dezadaptiv davranışlar aspektindən araşdırıla bilər. Bu istiqamət şəxsiyyət və onun təzahür komponentlərinə tamamlayıcı və sistem-struktur yanaşmanı ehtiva edir. Şəxsiyyəti sxema və koqnitiv cəhətdən anlamaq, davranışlar və onların hərəkətverici

qüvvələri olan şemaların arasındakı əlaqə formaları bu baxımdan əhəmiyyətlidir. Erkən dezadaptiv şemaların formaları və uyğun olaraq onların hansı dezadaptiv davranışlar formasında təzahür etməsi şəxsiyyəti anlamağa terapiyanı daha yaxşı istiqamətləndirməyə kömək edir. Mövcud məqaləyə əlavə olaraq erkən dezadaptiv şemalar və sosial frusturasiya sxəviyyəsi arasındakı korrelyativ əlaqənin müəyyən olunması şəxsi fəaliyyəti və emosional balansı müəyyən etməyə uğurlu kömək edir.

Nəticə

Şəxsiyyət psixologiyası istiqamətində aparılmış bir çox tədqiqatlar mövcuddur. Bu nəzəriyyə və tədqiqatlar, həmçinin, şəxsiyyətin inkişafının daha sağlam təmin olunması istiqamətində uğurlu rola malik ola və olmaya bilər. Koqnitiv psixologiya istiqamətində Beckin apardığı tədqiqatlar koqnitiv davranış terapiyasının əhəmiyyətli yükə malik olduğunu göstərmişdir. Lakin bu üsul (koqnitiv, davranışçı) şəxsiyyəti və onun bərpasını səthi müzakirə edən dərin strukturlara toxunmayan üsul olduğu üçün bəzi hallarda çox da uğurlu deyildir. Bu istiqamətdə Yunqun pasientlər üzərində apardığı təcrübələr onun şema modelini irəli sürməsinə səbəb olur. Koqnitiv və davranışçı terapiyaların şəxsiyyət pozuntularında effektiv olmadığını görən Yunq şema modelinə istinadən şema terapiya üsulunu formalaşdırır. Şema modeli şəxsiyyətə sistemli yanaşdığı və dərin strukturlara toxunduğu üçün daha məqsədəuyğun hesab edilir. Məqaləmizə əlavə olaraq qısa çaplı müəyyən qrup insan arasında erkən dezadaptiv şemalar və onların sosial frusturasiya səviyyəsinə təsirini araşdırmışıq.

Erkən dezadaptiv şemalar və sosial frusturasiya arasındakı əlaqə ilə bağlı kvazi eksperiment

Psixologiyada yer alan anlayışlardan biri də frusturasiyadır. Frusturasiya latıncadan boş yerə, əbəs yerə mənasında işlədilir və fərdin məqsədə çatması zamanı özünü göstərərn və fəaliyyəti neqativ yönləndirən emosional əhval kimi xarakterizə olunur. Frusturasiya psixoloji və sosial-psixoloji mənaya malikdir. Psixoloji mənada frusturasiya insanın məqsədə çatması yolunda özünü göstərən real və xəyali maneələrdən ibarətdir. Qrup daxilində insan şəxsiyyətlərarası münasibətlər fonunda yeni məna kəsb edir. Bu zaman frusturasiyanın mənbə və vasitələri dəyişir. Qrup daxilində digər insanlar da frusturasiya obyekti ola bilər, eyni zamanda, sosial norma və qaydalar da sosial frusturasiyanın yaranmasına səbəb ola bilir. Bu baxımdan erkən dezadaptiv şemalara malik olan insalar sosial frusturasiyaya daha meylli olurlar.

Tədqiqatın obyekti: 18-30 yaş arası təsadüfi seçilmiş insanlar (20 nəfər) qrupudur. Şemalar erkən uşaqlıq dövründə və nisbətən yeniyetməlik dövründə şəxsiyyət tam formalaşmamış yaranmağa başlayır və situasiyadan asılı olaraq ya davamlı olur, yada daha zəif olduğu üçün zamanla korreksiya oluna bilir. Bu səbəbdən 18-30 yaş aralığında olan insanların tədqiqata cəlb olunmasını daha məqbul hesab edirik

Tədqiqatın predmeti: tədqiqatın predmetini qüsurluluq şeması olan 18-30 yaş aralıqlı insanlarda sosial frusturasiyanın öyrənilməsi təşkil edir. Erkən dezadaptiv şemalar şəxsiyyətin neqativ emosiyalar yaşamasına səbəb olur. Eyni zamanda, bu reaksiya stillərinin də xarakterinə təsir edir. Sosial amillər zamanı insanın qrup daxilində xüsusiyyətləri yeni məna kəsb edir. Bu xüsusiyyətlər şəxsiyyətlərarası münasibətlər fonunda şemalarla qarşılıqlı əlaqədə olur. Erkən dezadaptiv şemaların sosial frusturasiya səviyyəsinə necə təsir etməsi və davranışın xarakteri bu baxımdan əhəmiyyətlidir.

Cədvəl 2. Təsadüfi seçilmiş tədqiqat iştirakçılarının stres və şema şkalası üzrə nəticələri

Tədqiq olunan iştirakçılar	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Tədqiq olunan iştirakçıların topladığı ballar	3	3.2	3.5	1.1	3.1	2.5	2.9	3.5	2.9	3.0	4	1.9	3.5	4	3.0	4	2.4	3.1	3.2	2
Tədqiq olunan erkən dezadaptiv şeması olan iştirakçılar	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	-

Tədqiqatın fərziyyəsi: erkən dezadaptiv şemalar şəxsiyyətin sosial frusturasiya səviyyəsinin artmasına səbəb olur.

Tədqiqat zamanı istifadə olunan medodlar: Jeferry Yunq şema şkalası [4, s. 1-30] və L.İ.Boykonun sosial frusturasiya səviyyəsinin diaqnostikası metodikası

Tədqiqatın keçirilməsi və təşkili: tədqiqat 20 nəfər təsadüfi seçilmiş insan üzərində aparılmışdır. Sosial frusturasiya diaqnostikası metodikası və Yunqun şema şkalası online və əyani formada tədqiqata cəlb olunan insanlara təqdim olunmuşdur. Alınmış nəticələrin analizi aparılmışdır.

Cədvəldən də göründüyü kimi stres şkalası üzrə daha yüksək bal alanların, eyni zamanda, erkən dezadaptiv şemaları mövcuddur. Deməli, erkən dezadaptiv şemalar insanın nəinki fərdi, sosial səviyyədə də fəaliyyətinə neqativ təsir edir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Young, J. E., Klosko, J. S., & Weishaar, M. E. (2003). Schema Therapy: A Practitioner's Guide. Guilford Press 7-8,10-11.
2. Schmidt, A. L., Reiss, N., & Vocks, S. (2012). The link between early maladaptive schemas and coping strategies: A meta-analysis. Clinical Psychology Review, 32(1), 5-6.
3. Masley, S. A., Gillanders, D. T., O'Toole, M. A., & Taylor, G. (2012). The identification and modification of early maladaptive schemas in cognitive behavioral therapy. Journal of Cognitive Psychotherapy, 26(1), 1–3.
4. Young, J. E. (1998). Young Schema Questionnaire-Short Form 3 (YSQ-S3). Cognitive Therapy Center of New York 1-30.
5. Stopa, L., & Waters, Z. (2020). Early maladaptive schemas and emotional processing: An experimental study. Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry 1-8

DOİ: 10.32010/EXMZ1897

BLOQERLƏRDƏ ÖZÜNÜQİYMƏTLƏNDİRMƏ VƏ İDDİA SƏVİYYƏSİNİN ÖYRƏNİLMƏSİ (PİLOT ARAŞDIRMA)

Aytən Sabir MÜTƏLLİMZADƏ
BDU, Psixologiya kafedrası, doktorant
Orcid: 0000-0002-8170-2383
E-mail: aytanmutallimzada@bsu.edu.az

Xülasə:Ənənəvi və rəqəmsal sosiallaşma şəraitində müxtəlif yaş qruplarından olan şəxslərdə "Mən obrazı"nın vektorlarının fərqli olması, real və virtual mühitlərin konvergensiyası (birləşməsi) şəraitində insanın mümkün psixoloji transformasiyalarını daha yaxşı anlamağa imkan verə bilər. Müasir dövrdə sosial media istifadəçiləri bloq müəlliflərini (bloqerləri) zəmanənin "qəhrəmanları" kimi görürlər. Onların fikri nüfuzlu kimi qiymətləndirilir, kütlədə güclü təsir gücünə sahib olur, reklam məhsulları və tədbirləri üçün çoxlu sayda ödəniş edilir. Bunun əsas səbəbi kütləvi şəkildə insanların bloqerləri izləməsidir. Bloqerlər "rəqəmsal dünyanın liderləri" olaraq böyük kütləni idarə edə bilir, onların üzərində güclü təsirə sahib olurlar. Belə sual yaranır ki, bloqerlərin özləri həqiqətən də qeyd etdikləri qədər "ideal", "güclü", "xoşbəxt", "sevimli" və s. xüsusiyyətlərə sahibdirlər? Bu mövzu son dövrlərdə tədqiqatçıların diqqət mərkəzində olduğu üçün bloqerlər xüsusilə psixoloji tədqiqatların əsas obyektini təşkil edirlər. Bloqerlər arasındakı güclü və iddialı rəqabət onların "Mən obrazı"na, xüsusilə də özünüqiymətləndirmə səviyyəsinə təsir etmiş olur. Özünüqiymətləndirmə şəxsiyyətin nüvəsini təşkil edir və insan anadan olduğu gündən bəri müxtəlif amillərin təsiri ilə formalaşır, inkişaf edir. Məqalədə bloqerlərdə özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyəsinin öyrənilməsi üçün aparılan pilot araşdırmanın nəticələri təhlil edilmişdir. Belə ki, pilot araşdırma 25-30 yaş həddində 40 bloqer və 40 sadə istifadəçi olmaqla, məqsədli seçmə üsulu ilə təyin olunan ümumilikdə 80 nəfərlə aparılmışdır. Araşdırmanın məqsədi bloqerlərdə özünüqiymətləndirmə səviyyəsinin sadə istifadəçilərə əsasən fərqli olduğunu, həmçinin sosial media platformasına əsasən də fərqli təzahür etdiyini müəyyənləşdirmək və gələcəkdə aparılacaq tədqiqat işləri üçün ilkin empirik məlumatlar toplamaqdır. Alınan nəticələrin statistik təhlilindən (t test, ANOVA) əldə olunan nəticələrə əsasən müəyyən edilmişdir ki, bloqerlərdə özünüqiymətləndirmə səviyyəsi sadə istifadəçilərə nisbətən aşağıdır, həmçinin onların fəaliyyət göstərdikləri sosial media platformasının formatına görə də fərqlilik göstərə bilir (Sig. <0.05). Məqalədə pilot araşdırmanın fərziyyələri, metodikası, alınan nəticələrin təhlili ətraflı şəkildə təhlil edilmişdir.
Açar sözlər: media psixologiya, şəxsiyyətin psixologiyası, özünüqiymətləndirmə səviyyəsi, iddia səviyyəsi, sosial media, sosial media platformaları, sosial şəbəkə, mikrobloq, bloq, bloqer

STUDYING THE LEVEL OF SELF-ESTEEM AND CLAIM IN BLOGGERS (PILOT RESEARCH)

Aytan Sabir MUTALLİMZADA
Department of Psychology,
Baku State University
Orcid: 0000-0002-8170-2383
E-mail: aytanmutallimzada@bsu.edu.az

Abstract: The difference in the vectors of the "Self image" in people of different age groups in the conditions of traditional and digital socialization can allow us to better understand the possible psychological transformations of a person in the conditions of convergence (merger) of real and virtual environments. In modern times, social media users see blog authors (bloggers) as the "heroes" of the time. Their opinion is considered authoritative, they have a strong influence on the masses, and a large number of payments are made for advertising products and events. The main reason for this is that people follow bloggers in large numbers. As "leaders of the digital world", bloggers can control a large crowd and have a strong influence on them. The question arises: do bloggers themselves really have as many "ideal", "strong", "happy", "lovable", etc. characteristics as they claim? Since this topic has been the focus of researchers in recent times, bloggers are especially the main object of psychological research. Strong and assertive competition between bloggers affects their "self-image", especially their level of self-esteem. Self-esteem constitutes the core of personality and is formed and developed under the influence of various factors from the day a person is born. The article analyzes the results of a pilot study conducted to study the level of self-esteem and assertiveness in bloggers. Thus, the pilot study was conducted with a total of 80 people, including 40 bloggers and 40 ordinary users aged 25-30, determined by purposive sampling. The purpose of the study is to determine

whether the level of self-esteem in bloggers is different from ordinary users, and also manifests itself differently depending on the social media platform, and to collect initial empirical data for future research. Based on the results obtained from the statistical analysis of the results (t test, ANOVA), it was determined that the level of self-esteem in bloggers is lower than that of ordinary users, and can also differ depending on the format of the social media platform on which they operate (Sig. <0.05). The article analyzes in detail the hypotheses, methodology, and results of the pilot study.
Keywords: media psychology, personality psychology, self-esteem level, claim level, social media, social media platforms, social network, microblog, blog, blogger.

ИЗУЧЕНИЕ УРОВНЯ САМООЦЕНКИ И ПРИТЯЗАНИЙ У БЛОГЕРОВ (ПИЛОТНОЕ ИССЛЕДОВАНИЕ)

Айтан Сабир МУТАЛЛИМЗАДЕ
Докторант, кафедра Психологии
Бакинский государственный университет
Orcid: 0000-0002-8170-2383
Электронная почта: aytanmutallimzada@bsu.edu.az

Резюме: Различие векторов образ «Я» у людей разных возрастных групп в условиях традиционной и цифровой социализации может позволить нам лучше понять возможные психологические трансформации человека в условиях конвергенции (слияния) реальной и виртуальной сред. В современном мире пользователи социальных сетей воспринимают авторов блогов (блогеров) как «героев» своего времени. Их мнение считается авторитетным, они оказывают сильное влияние на массы, а за рекламу продуктов и мероприятий приходится большое количество платежей. Главная причина этого заключается в том, что за блогерами следит большое количество людей. Будучи «лидерами цифрового мира», блогеры могут контролировать большую толпу и оказывать на неё сильное влияние. Возникает вопрос: действительно ли сами блогеры обладают таким количеством «идеальных», «сильных», «счастливых», «любимых» и т. д. характеристик, как они заявляют? Поскольку эта тема находится в центре внимания исследователей в последнее время, блогеры являются особенно основным объектом психологических исследований. Сильная и жесткая конкуренция между блогерами влияет на их образ «Я», особенно на уровень самооценки. Самооценка составляет ядро личности и формируется и развивается под влиянием различных факторов с момента рождения человека. В статье анализируются результаты пилотного исследования, проведенного для изучения уровня самооценки и напористости у блогеров. Таким образом, пилотное исследование было проведено с участием 80 человек, включая 40 блогеров и 40 обычных пользователей в возрасте 25-30 лет, определенных путем целенаправленной выборки. Цель исследования — определить, отличается ли уровень самооценки у блогеров от обычных пользователей, а также проявляется ли он по-разному в зависимости от платформы социальных сетей, и собрать исходные эмпирические данные для будущих исследований. На основании результатов, полученных в результате статистического анализа результатов (t-тест, ANOVA), было определено, что уровень самооценки у блогеров ниже, чем у обычных пользователей, и также может различаться в зависимости от формата платформы социальных сетей, на которой они работают (Sig. <0,05). В статье подробно анализируются гипотезы, методология и результаты пилотного исследования.
Ключевые слова: медиапсихология, психология личности, уровень самооценки, уровень притязаний, социальные медиа, платформы социальных сетей, социальная сеть, микроблог, блог, блогер

Giriş

Bugünkü texnoloji yeniliklərin sosiallaşma prosesində bizə təqdim etdiyi ən böyük fürsətlərdən biri də bloqlar və xüsusilə də sosial şəbəkələrdə mövcud olan mikrobloqlardır. Mikrobloqlar (X (əvvəlki adı ilə Twitter), Instagram, Youtube, Facebook və s.) hal-hazırda insanlar tərəfindən məlumat əldə etmək üçün ilk mənbə kimi istifadə olunur. Dünyada bloqerlərin əksəriyyəti bloqları və mikrobloqları təcrübə mübadiləsi aparmaq, dünyagörüşlərini artırmaq, rahatlıq və dəstək almaq üçün istifadə edirlər. Mikrobloq platformaları müasir dövrdə insanların bir neçə sahədə inkişafına və böyüməsinə kömək edən müsbət vasitə ola bilər. Lakin bu kimi platformalar insanların psixi sağlamlığına əhəmiyyətli dərəcədə mənfi təsir də göstərə bilər (Huizhong, 2022). Əlbəttə ki, mikrobloqların insan psixologiyasına həm müsbət həm mənfi təsiri mövcuddur. Bu bloqerin şəxsiyyətindən və bloqun istiqamətindən də asılı ola bilər. Bloqlar bəzən müəllifin problemlərini "maskalamaq" üçün istifadə edilə bilər.

Ümumiyyətlə sosial şəbəkə istifadəçiləri və xüsusilə də bloqerlər digər bloqerlər ilə ayaqlaşmağa, başqalarından "pis olmamağa" çalışırlar. Bu cür səylər

insanda komplekslərin mövcudluğunu ortaya qoyur və sosial media onlara istənilən obrazı yaratmağa kömək edir (Asadzadeh, Rost, Rooksby, 2016). Bir qayda olaraq, bu cür insanlar üçün səhifələrinə maraq yaratmaq, paylaşımlarında bəyənmə sayı yığmaq çox vacibdir.

Sosial şəbəkələrdə istifadəçilər arzuladıqları ideal (xəyali) obrazı qısa müddətdə yarada bilərlər. Onlar özlərini fərqli sosial statusda, fərqli yaşda, fərqli görkəmdə təqdim edə bilər və bu xəyali obraz ilə izləyici kütləsi qazana bilərlər (Prieto, 2021). Bu xüsusiyyətləri sosial şəbəkələrdə sadə istifadəçilərdən fərqli olaraq bloqerlərdə rahatlıqla müşahidə etmək olar.Sosial şəbəkədə bloqerlərin yaratmış olduğu virtual şəxsiyyət ideal, arzu olunan şəxsiyyətə daha çox yaxınlaşır. Bloqerlər bir müddət sonra real şəxsiyyətlərindən uzaqlaşaraq, yaratmış olduqları virtual şəxsiyyətin rolunu yaxşı mənimsəyir, virtual cəmiyyətdə müəyyən statusa sahib olurlar. Ən əsası da virtual obraz onların real həyatlarına da təsir edir. Yaradılmış olan ideal obraz sonradan psixoloji problemlərin yaranmasına səbəb ola bilər (yalnızlıq, depressiya, ünsiyyət çətinlikləri, şəxsiyyətin deqradasiyası və s.). Çünki bu virtual rol ilk öncə yalnız həmin virtual dünya üçün yaradılmış olur. Lakin sonradan bunu real həyatda da davam etmək məcburiyyətində olurlar ki, şəxsiyyətin daxili ziddiyyəti də burada baş qaldırmış, dərinləşmiş olur. Bloqerlər əvvəlki həyat tərzindən çıxaraq özünə xas olmayan yeni xüsusiyyətləri (fiziki, psixoloji) mənimsəmək məcburiyyətində qalırlar (Gurak, Antonijevic, 2008).

Bloqerlər sosial şəbəkələrdə "ideal" mənzərə yaradaraq özlərinin "ən yaxşı" xüsusiyyətlərə sahib olduqlarını nümayiş edirlər. Bir müddət sonra isə özlərini bu ideal obraza uyğunlaşdırmağa çalışırlar. Müəyyən proqramlardan (Photoshop, FaceApp və s.) istifadə edərək şəkillərdə ideal gözəlliyə sahib olduğunu göstərən bloqerlər real həyatda kompleks yaşayır və artıq özünü olduğu kimi qəbul etmir. Bunun nəticəsində müəyyən kosmetik proseslərə əl atır və əməliyyatlar keçirmək, öz görkəmini dəyişmək məcburiyyətində olduğunu düşünürlər. Əksər hallarda yeniyetmələr və gənclər bloqerliyi natamamlıq kompleksini aradan qaldırmaq üçün ən rahat və asan üsul hesab edirlər, lakin fərqində olmadan bu kompleksi daha da ağırlaşdırmış olurlar. Onlarda özünüqiymətləndirmə deyil iddia səviyyələri yüksəlmiş olur (Chen, Ishii, Bater və baş. 2019).

Nəzəriyyə

Psixoanalizin görkəmli nümayəndəsi Alfred Adlerin fikirlərinin əsasında natamamlıq kompleksi dayanır. Belə ki, bədən orqanlarının inkişafında həqiqi və ya xəyali qüsurlar insanda natamamlıq hissinin yaranmasına səbəb olur. Onun aradan qaldırılması üçün də şüurlu və ya şüursuz şəkildə, həmin şəxslər öz bütün imkanlarını səfərbər etmiş olurlar. Kompensasiya müvəffəqiyyətsizliyə uğradıqda nevrotik pozuntular yaranmış olur, həmçinin "Mən obrazı"nın formaları arasında da ziddiyyətlər yaranır. "İdeal mən" və "Real mən" arasında böyük fərq ortaya çıxır. Bu vəziyyət onların özünüqiymətləndirmə səviyyəsinə ciddi sürətdə təsir etmiş olur (Plyusnin, 2024). Belə ki, əhatə dairəsinə görə özünüqiymətləndirmənin əsasən üç forması mövcuddur- ümumi, xüsusi və operativ özünüqiymətləndirmə. Xüsusi özünüqiymətləndirmə şəxsin yalnız konkret bacarığa, hansısa bir fəaliyyət sahəsinə dair təsəvvürlərini, özünüqiymətləndirməsini əks edir. Ümumi özünüqiymətləndirmə şəxsin bütün sahələrdə olan ümumi bacarıqları barəsində təsəvvürlərini və özünüqiymətləndirməsini əks edir. Ümumi və xüsusi özünüqiymətləndirmənin sərhəddində operativ özünüqiymətləndirmə dayanır. Operativ özünüqiymətləndirmə özünü müəyyən dövr müddətində situativ özünüqiymətləndirməsidir (Mütəllimzadə, 2021)Pilot araşdırmada əsasən ümumi özünüqiymətləndirmənin öyrənilməsinə xüsusi yer verilmişdir. Çünki, mənlik şüuruna, şəxsiyyətin formalaşmasına təsir edən insanın özü haqqındakı ümumi təsəvvürləri və özünüqiymətləndirmə səviyyəsi aiddir. Yəni konkret bir sahədə özünqiymətləndirmə səviyyəsu yüksək olan şəxsin ümumi özünüqiymətləndirmə səviyyəsi aşağı ola bilər. Yəni ümumi özünüqiymətləndirmə insanın özünə qarşı mənfi və ya müsbət münasibətini, həmçinin də digər insanların ona qarşı münasibətini də əks etdirir.

Metod

Pilot araşdırmada 25-30 yaş aralığında (M=27.5, SD=1.5), 40 bloqer və 40 sadə istifadəçi olmaqla, ümumi 80 tədqiq olunan iştirak etmişdir. Tədqiq olunanlar məqsədli seçmə üsulu ilə müəyyən edilmişdir. Pilot araşdırma ölkəmizdə (Azərbaycan) ən çox istifadə edilən (Şəkil 1.) sosial media platformalarında-mikrobloqlarında (Facebook, YouTube, Instagram, X) fəaliyyət göstərən bloqer və sadə istifadəçilər ilə aparılmışdır.

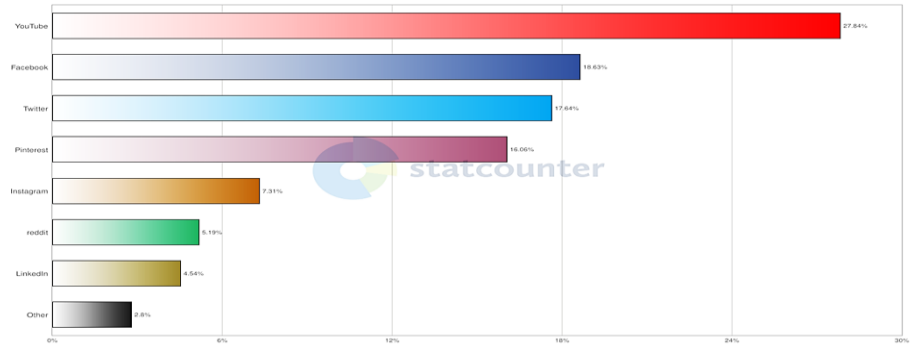

Şəkil 1. Azərbaycan üzrə 12 aylıq, mobil telefon və planşetlər vasitəsilə ən çox istifadə edilən sosial media platformalarının statistikası (gs.statcounter.com)

Respondentlərin 25% (n=20) Facebook, 25% (n=20) YouTube, 25% (n=20) X və 25% (n=20) Instagram sosial şəbəkələrin bloqer və istifadəçiləridir. Tədqiq olunanlar arasında:

-Facebook platformasında 50% (n=10) sadə istifadəçilər, 50% (n=10) bloqerlərdir;

-YouTube platformasında 50% (n=10) sadə istifadəçilər, 50% (n=10) bloqerlərdir;

-X platformasında 50% (n=10) sadə istifadəçilər, 50% (n=10) bloqerlərdir;

-Instagram platformasında 50% (n=10) sadə istifadəçilər, 50% (n=10) bloqerlərdir.

Ölkəmizdə hal-hazırda yeniyetmə və gənclərin nümunə aldıqları, onların özünüqiymətləndirməsinə güclü şəkildə təsir göstərən bloqerləri tədqiq etmək, həm elmi yenilik həm də aktuallıq kəsb edir.

Pilot araşdırmada respondentlərin özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyələrini müəyyənləşdirmək üçün Dembo-Rubinişteyn (Tamara Dembo və Susanna Rubinişteyn) metodikasından istifadə edilmişdir (Sidorov, 2013). Pilot araşdırmadan əldə olunan nəticələrin statistik təhlili IBM SPSS (29.0) proqramı vasitəsilə aparılmışdır.

Pilot araşdırmanın məqsədi bloqerlər və sadə istifadəçilərin özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyəsini müqayisə etmək, bloqerlərdə sosial media platformasına görə özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyəsini müqayisə etmək.

Pilot araşdırma zamanı irəli sürülən fərziyyələr aşağıda qeyd edilmişdir:

-Bloqerlər ilə sadə istifadəçilərin özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyəsi əhəmiyyətli səviyyədə fərqlilik göstərə bilər.

-Bloqerlərdə özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyəsi fəaliyyət göstərdikləri sosial media platformasına (Facebook, YouTube, Instagram, X) görə əhəmiyyətli səviyyədə fərqlilik göstərə bilər.

Nəticə

Dembo-Rubinişteyn metodikası ilə həm metodikada qeyd olunan 7 keyfiyyətə əsasən, həm də ümumi nəticələrə əsasən özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyəsini müəyyənləşdirdik. Belə ki, metodikadan əldə etdiyimiz nəticələri bloqerlər və sadə istifadəçilər olmaqla iki qrupa ayırdıq. İki qrupunun nəticələrinin t-kriteriyası ilə müqayisəsindən alınan nəticəyə görə, özünüqiymətləndirmə (t= -1.804) və iddia səviyyəsinin (t=0.968) bloqerlər ilə sadə istifadəçilərdə fərqlilik göstərməsi əhəmiyyətli səviyyədədir (p<0.05)

Cədvəl 1. Özünüqiymətləndirmə səviyyəsinin bloqer və sadə istifadəçilərə görə göstəriciləri

Studentin t əmsalı					
	Özünüqiymətləndirmə səviyyəsi			*Sig.*	*t*
	M	*N*	*SD*		
Bloqerlər	46.01	40	0.36	0.010	-2.828
Sadə istifadəçilər	63.98	40	0.53		

Cədvəl 2. İddia səviyyəsinin bloqer və sadə istifadəçilərə görə göstəriciləri

Studentin t əmsalı					
	İddia səviyyəsi			*Sig.*	*t*
	M	*N*	*SD*		
Bloqerlər	79.20	40	0.66	0.003	2.703
Sadə istifadəçilər	67.36	40	0.59		

Dembo-Rubinişteyn metodikasında qeyd olunan qiymətləndirci keyfiyyətlərdən sağlamlıq keyfiyyəti istisna olmaqla, digər alt keyfiyyətin hər iki qrup üzrə statistik təhlilini apardıq (cədvəl 3). Əldə etdiyimiz nəticələrə görə ağıl (t=1.239), xarakter (t=-1.189), bacarıq (t=-1.301), xarici görünüş (t=-0.806) və özündən əminlik (-0.910) keyfiyyətlərinin qiymətləndirməsi hər iki qrup üzrə əhəmiyyətli dərəcədə fərqlənir (Sig.<0.05). Yaşıdları arasında avtoritetə sahib olmaq keyfiyyəti (t=0.989) iki qrupda əhəmiyyətli səviyyədə fərqlənmir, statistik əhəmiyyəti yoxdur (Sig.>0.05).

Cədvəl 3. Qiymətləndirici keyfiyyətlərin bloqer və sadə istifadəçilərə görə göstəriciləri

Studentin t əmsalı						
	Bloqerlər		Sadə istifadəçilər		*Sig.*	*t*
	N=40		N=40			
	M	*SD*	*M*	*SD*		
Ağıl	23.10	0.19	15.36	0.11	0.001	3.102
Xarakter	14.50	0.10	21.23	0.16	0.012	-2.510
Yaşıdları arasında avtoritet	19.74	0.17	13.51	0.08	0.097	1.989
Bacarıq	11.89	0.09	20.68	0.14	0.021	-1.610
Xarici görünüş	12.51	0.08	16.33	0.12	0.005	-2.836
Özündən əminlik	14.22	0.11	19.89	0.14	0.010	-2.466

Bloqerlər və sadə istifadəçilər arasında özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyəsi arasındakı fərqlərin olduğunu müəyyən etdikdən sonra, araşdırmanın ikinci əsas fərziyyəsini müəyyən etmək üçün, dörd sosial media platforması üzrə bloqerlərin özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyəsini müəyyənləşdirdik.

Cədvəl 4. Bloqerlərin özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyəsinin sosial media platformaları üzrə göstəriciləri (Facebook, YouTube, Instagram, X)

ANOVA						
		Kvadratlar cəmi	*df*	*Ortalama kvadratlar*	*F*	*Sig.*
Özünüqiymətləndirmə	Qrup.arası	963.4	3	321.3	71.40	0.023
	Qrupdaxili	288.6	37	4.50		
	Ümumi	1252	40			

İddia səviyyəsi	Qrup.arası	1305.2	3	435.06	53.87	0.011
	Qrupdaxili	516.8	37	8.075		
	Ümumi	1822	40			

ANOVA testindən əldə etdiyimiz nəticələrə (cədvəl 5) görə (F=71.40, F=53.87) Facebook, YouTube, Instagram və X platformasında fəaliyyət göstərən bloqerlərin özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyələri arasında mövcud olan fərq əhəmiyyətlidir (Sig.<0.05). Diseprsiya təhlilinin əsas nəticələrinə baxmaq, hansı qrupların fərqləndiyini müəyyənləşdirmək üçün Post Hoc testlərindən olan Tukey HSD istifadə olunmuşdur. Metodikanın nəticələrinə baxanda, 4 platformakı bloqerlərin özünüqiymətləndirmə səviyyəsinin bir-birindən əhəmiyyətli səviyyədə fərqləndiyini görmək mümkündür (Sig.<0.05). İddia səviyyəsi arasındakı fərqlər isə yalnız X platformasındakı bloqerlərdə əhəmiyyətli səviyyədədir. Digər üç platforma üzrə nəticələr arasında əhəmiyyətli fərqlilik yoxdur (Sig.>0.05).

Nəticələr və Müzakirə

Əldə etdiyimiz nəticələr, pilot araşdırmanın tədqiqi istiqamətinin əhəmiyyətini təyin etmiş olur. Statistik nəticələrin təhlilinə nəzər saldıqda araşdırmanın əvvəlində irəli sürülən fərziyyələrin tədqiqi əhəmiyyəti olduğu müəyyən olunur.

Cədvəl 5. Facebook, YouTube, Instagram və X platformalarında fəaliyyət göstərən bloqerlərin özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyəsinin göstəriciləri

			Tukey HSD				
	Mikrobloq (I)	*Mikrobloq (J)*	*Ortalama fərq*	*SD*	*Sig.*	*95% dəqiqlik orta interval*	
						Aşağı sərhəd	*Yuxarı sərhəd*
Özünüqiymətləndirmə səviyyəsi	Facebook	YouTube	-1.99	0.39	0.013	-47.17	-40.91
		Instagram	1.02	0.36	0.004	38.14	43.89
		X	-5.15	0.93	0.009	-54.62	-39.74
	YouTube	Facebook	1.99	0.39	0.013	40.91	47.17
		Instagram	3.01	0.63	0.023	44.10	46.05
		X	-3.16	0.68	0.019	-52.62	-41.74
	Instagram	Facebook	-1.02	0.36	0.004	-43.89	-38.14
		YouTube	-3.01	0.63	0.023	-46.05	-44.10
		X	-6.17	0.98	0.001	-55.02	-39.34
	X	Facebook	5.15	0.93	0.009	39.74	54.62
		YouTube	3.16	0.68	0.019	41.74	52.62
		Instagram	6.17	0.98	0.001	39.34	55.02
İddia səviyyəsi	Facebook	YouTube	10.97	0.93	0.903	49.47	66.57
		Instagram	-9.04	0.81	0.600	-69.52	-56.56
		X	20.97	1.13	0.002	44.26	62.08
	YouTube	Facebook	-19.97	0.93	0.903	-70.48	-55.60
		Instagram	-20.01	1.02	0.710	-91.21	-74.89
		X	10.03	0.90	0.014	46.02	60.24
	Instagram	Facebook	9.04	0.81	0.600	56.56	69.52
		YouTube	20.01	1.02	0.710	74.89	91.21
		X	30.01	1.15	0.001	44.02	62.24
	X	Facebook	-20.97	1.13	0.002	-62.08	-44.36
		YouTube	-10.03	0.90	0.014	-60.24	-46.02
		Instagram	-30.01	1.15	0.001	-62.24	-44.02

Belə ki, t-kriteriyasından alınan əmsallara baxsaq (cədvəl 1), sosial media platformalarında bloqerlər və sadə istifadəçilərin özünüqiymətləndirmə səviyyəsi arasında

əhəmiyyətli fərqin olduğunu görmək mümkündür. T əmsaslının mənfi qiymət alması, sadə istifadəçilərdə özünüqiymətləndirmə səviyyəsinin bloqerlərə nisbətən yüksək olmasının göstəricisidir. Cədvəl 2-də təqdim olunan əmsallara əsasən bloqerlərdə iddia səviyyəsinin sadə istifadəçilərə nisbətən yüksək olduğu müəyyən edilmişdir. İki qrup üzrə (bloqer və sadə istifadəçi), özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyəsi göstəricilərinin əhəmiyyətli dərəcədə fərqli olduğu müəyyən edilmişdir (Sig.=0.010, Sig.=0.003). Özünüqiymətləndirmə səviyyəsinin müəyyən edilməsi düsturuna (V.Ceymsin) əsasən qeyd etmək olar ki, iddia səviyyəsi artdıqca, özünüqiymətləndirmə səviyyəsi aşağı düşmüş olur (Mütəllimzadə, 2021). Metodikada sağlamlıq keyfiyyəti istisna olmaqla, altı keyfiyyətə görə qiymətləndirmələr müqayisə olunmuşdur. Müqayisədən əldə olunan nəticələrə görə, bloqerlər sadə istifadəçilərə nəzərən ağıl keyfiyyətlərini daha yüksək dəyərləndirmişdirlər. Bloqerlərin hər biri ilə aparılan fərdi müsahibə zamanı sosial media platformasında məşhur olmağı, müasir dövrdə bloqer və influenserlik fəaliyyətləri ilə maddi qazanc əldə etməyi ağıl ilə əlaqələndirirlər. Texnologiya əsrində kiçik yaşlarında artıq qazanc əldə etmənin yollarını taparaq sosial media fenomeni olmaq ilk başda ağıllı addım kimi düşünülə bilər. Virtual fəaliyyətlərinin real həyata mənfi təsirləri olmadığı müddətcə normal gedişat pozulmaya bilər. Sadə istifadəçilər bloqerlərə nisbətən xarakter, bacarıq, xarici görünüş və özündən əminlik keyfiyyətlərini yüksək qiymətləndirmişdirlər. Bu keyfiyyətləri bloqerlər daha az dəyərləndirmişdirlər. Cədvəl 1 və 2-də qeyd qeyd olunan göstəricilərə əsasən iddia səviyyəsi ilə özünüqiymətləndirmə səviyyəsinin ziddiyyət təşkil etməsi müşahidə edilir. Nəticəni qiymətləndirici keyfiyyətlər ilə müqayisə etdikdə aydın olur ki, xarakter, bacarıq, xarici görünüş və özündən əminlik keyfiyyətlərini aşağı qiymətləndirmələri yüksək iddia səviyyəsindən irəli gələr bilər. Daha yaxşı olmaq, daha yaxşı görünmək, daha xoşagəlimli olmaq iddiasında olan bloqerlər bu sadalanan keyfiyyətlər üzrə özlərini "natamam" hiss etmiş ola bilərlər. Yaşıdları arasında avtoritetə sahib olmaq keyfiyyətin qiymətləndirilməsi isə həm bloqer həm də sadə istifadəçilər arasında fərqlilik göstərmir. Bu keyfiyyətin müqayisəsi də xüsusi əhəmiyyət kəsb etmir (Sig.>0.05).

Növbəti mərhələdə bloqerlərin özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyəsinin sosial media platformasına görə fərqli təzahür edib/etmədiyini müəyyən etmək üçün dispersiya təhlili aparılmışdır (ANOVA). Pilot araşdırmada Facebook, YouTube, Instagram, və X platformalarındakı bloqerlər olduğu üçün onlar dörd bölgü ilə qruplara ayrılmışdır. Belə ki, dispersiya təhlilindən alınan nəticəyə görə, dörd platformada fəaliyyət göstərən bloqerlərin özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyəsi arasında fərqlilik mövcuddur. Belə ki, $F_{emprik}>F_{kritik}$ olduğu üçün qruplar arasında ən azı bir qrupun nəticəsinin digər qruplara görə fərqlilik yaratmış olduğu müəyyən edilmişdir (cədvəl 4). Bu fərqlilik əhəmiyyətli səviyyədə (Sig.=0.023, Sig.=0.011) olduğu üçün, növbəti mərhələdə Tukey HSD Post Hoc testi ilə müvafiq qruplar üzrə nəticələrin müqayisəsi aparılmışdır (cədvəl 5). Əldə olunan nəticələrə əsasən müəyyən edilir ki, Facebook, YouTube, Instagram və X bloqerlərində özünüqiymətləndirmə səviyyəsi əhəmiyyətli dərəcədə fərqlənir (Sig.<0.05). Fərqliliyə görə X (I) bloqerlərində özünüqiymətləndirmə səviyyəsi Facebook (J), YouTube (J) və Instagram (J) bloqerlərinə nisbətən yüksəkdir. Növbəti ardıcıllığa görə isə YouTube (İ) bloqerlərində özünüqiymətləndirmə səviyyəsi Facebook (J) və Instagram (J) bloqerlərinə nisbətən yüksəkdir. Facebook (İ) bloqerlərininin özünüqiymətləndirmə səviyyəsi isə yalnız Instagram (J) bloqerlərinə nisbətən yüksəkdir. Belə ki, bu nəticələrin hər biri əhəmiyyətli dərəcədə olduğu üçün, bloqerlərdə sosial media platformalarına əsasən özünüqiymətləndirmə səviyyəsinin fərqli olması statistik baxımdan etibarlı hesab olunur. Ümumi ardıcıllığı qeyd etmiş olsaq sosial media platformalarına görə bloqerlərin özünüqiymətləndirmə səviyyəsinin azalma ardıcıllığını bu sxem üzrə qeyd edə bilərik: X>YouTube>Facebook>Instagram.

İddia səviyyəsinə görə nəticələrə nəzər saldıqda isə göstəricilərdən məlum olur ki, yalnız X

platforması üzrə əldə edilən göstəricilər statistik əhəmiyyət kəsb edir (Sig.<0.05). Belə ki, X (I) bloqerlərində iddia səviyyəsi Facebook (J), YouTube (J) və Instagram (J) bloqerlərinə nisbətən aşağıdır. Digər platformaların bloqerləri arasında iddia səviyyəsinə görə əhəmiyyətli dərəcədə fərqlilik görünmür (Sig.>0.05).

NƏTİCƏ

Azərbaycanda və həmçinin xarici ölkələrdə sosial medianın təsiri məsələləri müxtəlif müəlliflər tərəfindən araşdırılmışdır. Texnologiyanın əsrində müxtəlif elm sahələri ilə bərabər psixologiyada da sosial medianın tədqiqi aktual məsələ hesab olunur. Lakin bu mövzu yeni tendensiya olduğu üçün, xarici və yerli ədəbiyyatlarda xüsusilə də bloqerlərin tədqiqinə dair araşdırmalara daha az yer verilmişdir. Ümumi şəkildə sosial medianın "Mən obraz"na təsirini araşdırmasına dair tədqiqatlara yer verilsə də, bloqer şəxsiyyətini fərqli aspektlərdən öyrənsələr də, onlarda özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyəsinin araşdırılmasına dair ətraflı məlumatlar demək olar ki, mövcud deyildir. Təbii ki, bloqerlik fəaliyyəti hal-hazırda ən yüksək inkişaf həddində olduğu üçün, elmi əsaslı tədqiqatların olmaması gözlənilən haldır. Son dövrlərdə tədqiqatçılar xüsusilə də bloqerlərin, influenserlərin gənclərə olan təsirini və internet asılılığını araşdırmağa daha çox diqqət göstərirlər. Bu sahədə dəqiq məlumatlar əldə etmək üçün isə daha da uzunmüddətli, geniş tədqiq olunan kütləsini ehtiva edən çoxsaylı tədqiqatlara ehtiyac vardır.

Aparılan pilot araşdırma ölkəmizdə bu sahədə aparılan ilk tədqiqat işi kimi qiymətləndirilə bilər. Bloqerlik (Instagrammer, YouTuber və s.) fəaliyyəti gənclər arasında son 5-10 ildə daha da populyar olduğu üçün xarici və yerli elmi ədəbiyyatlarda nəzəri və empirik məlumatlar azlıq təşkil edir. Yekun olaraq pilot araşdırma zamanı ümumi olaraq aşağıdakı nəticələr əldə edilmişdir:

- Araşdırmada iştirak edən bloqerlər və sadə istifadəçilərin özünüqiymətləndirmə səviyyəsi arasında əhəmiyyətli dərəcədə fərqlilik vardır. Sadə istifadəçilərin özünüqiymətləndirmə səviyyəsi bloqerlərin özünüqiymətləndirmə səviyyəsinə nisbətən yüksəkdir.

- Bloqer və sadə istifadəçilərin iddia səviyyəsi arasında əhəmiyyətli dərəcədə fərqlilik vardır. Belə ki, bloqerlərin iddia səviyyəsi sadə istifadəçilərin iddia səviyyəsinə nisbətən yüksəkdir.

- Sadə istifadəçilər xarakter, bacarıq, xarici görünüş və özündən əminlik keyfiyyətlərinə görə, bloqerlərə nisbətən özlərini yüksək qiymətləndirmişdirlər; bloqerlər ağıl səviyyələrinə görə, sadə istifadəçilərə nisbətən özlərini yüksək qiymətləndirmişdirlər.

- Fəaliyyət göstərdikləri sosial media platformasına əsasən bloqerlərdə özünüqiymətləndirmə səviyyəsi bir-birindən əhəmiyyətli səviyyədə fərqlənir. X, YouTube, Facebook və Instagram platformalarında müvafiq sıra ilə azalmağa doğru özünüqiymətləndirmə səviyyəsi fərqli təzahür etmişdir.

- Tədqiq olunan X bloqerlərində iddia səviyyəsi digər üç platformaya görə əhəmiyyətli dərəcədə fərqlənir. X bloqerlərinin iddia səviyyəsi digər üç platformanın bloqerlərinə nisbətən aşağıdır. Digər YouTube, Facebook və Instagram platformalarında fəaliyyət göstərən bloqerlərin iddia səviyyələri arasında əhəmiyyətli səviyyədə fərqlilik olmamışdır.

TÖVSİYƏ VƏ TƏKLİF

Bloqerlərin virtual mühitdə qeyri-real davranışları onların özlərinə də ciddi surətdə təsir etmiş olur ki, "İdeal mən" və "Real mən" arasındakı fərq böyüyür, xarici və daxili ziddiyyətlər ortaya çıxmış olur. "Real mən" obrazını unudub, "İdeal mən" obrazına uyğunlaşmağa çalışan bloqerlər, rəqəmsal dünyadan real dünyaya keçəndə özlərini lazımsız, dəyərisiz kimi hiss etməyə başlayırlar. Onların rəqəmsal mühitdə təqdim etmiş olduqları virtual obraz, ideal obraza yaxındır. Yəni şəxs öz təsəvvüründəki idealı virtual olaraq canlandırmış olur və hər kəs onların bu virtual simasına görə tanıdığı üçün, real simanı göstərməyə çəkinirlər. Bloqerləri izləyən sadə istifadəçilər onlar kimi "ideal" olmağa can atırlar (Huizhong, 2022). Sosial media platformalarından istifadə edən hər bir şəxsə virtual mühitin çox zaman reallığı əks etmədiyini başa düşmək, elmi əsaslı məlumatlarla zəngin, yaradıcı mövzuları əhatə edən, məzmun

baxımından faydalı mikro bloqları izləmək tövsiyə olunur.

Pilot araşdırmadan əldə olunan nəticələr gələcəkdə bu sahədə tədqiqat işi aparacaq şəxslər tərəfindən istifadə oluna bilər. Yaş qrupuna əsasən sosial media platformalarından istifadə edən şəxslərin yeniyetmə və gənclər olduğunu nəzərə alaraq, həmçinin son dövrlərdə yeniyetmə və gənclərin bloqerləri rol model olaraq seçdiklərini sosial öyrənmə nəzəriyyəsi baxımından təhlil edərək, orta və ali təhsil müəssisələrində araşdırılan bu mövzu istiqamətində seriyalı maarifləndirici görüşlərin keçirilməsi, layihələrin hazırlanması təklif olunur. Hal-hazırda mütəxəssis psixoloqlar və media psixologiya sahəsində araşdırma aparan tədqiqatçılar tərəfindən psixoloji maarifləndirmə işlərinin keçirilməsi zəruridir və xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Asadzadeh, P., Rost, M., Rooksby, J. (2016). Personal tracking of screen time on digital devices. CHI conference on human factors in computing systems, 284-296.

2. Chen, J., Ishii, M., Bater, K.L., Darrach, H., Liao, D., Huynh, P.P., Reh, I.P., Nellis, J.C., Kumar, A.R., Ishii, L.E. (2019) Association Between the Use of Social Media and Photograph Editing Applications, Self-esteem, and Cosmetic Surgery Acceptance. JAMA Facial Plastic Surgery, sep 1;21(5), 361-367.

3. Gurak, J.L., Antonijevic, S. (2008) The Psychology of Blogging You, Me, and Everyone in Between. American Behavioral Scientist 52(1), 60-68.

4. Huizhong, P. (2022) The Negative Impact of Social Media on People's Lives. Conference: International Conference on Social Development and Media Communication. SDMC 2021, 554-557.

5. Mütəllimzadə, A.S. (2021) Şəxsiyyətin özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyəsi. Psixologiya jurnalı, №1, 15-20.

6. Plyusnin, M.S. (2024) Alfred Adler. Chuvstvo ikompleks nepolnotsennosti. Mezhdunarodnyy nauchnyy zhurnal «Vestnik nauki», № 11 (80), Tom 3, 824-828.

7. Prieto, M. (2021). How does Social Media Affect the Psychological Well-Being of High School Students Attending Jose Marti MAST 6-12 Academy? Journal of Student Research. 1-12.

8. Sidorov, K.R. (2013) Metodika Dembo-Rubinshteyn i yeyë modifikatsiya. Vestnik Udmurtskogo Universiteta. Vyp. 1, 40-42.

9. Social media stats Azerbaijan URL: https://gs.statcounter.com/social-media-stats/all/azerbaijan/

DOİ: 10.32010/JIYU9180

GƏNCLƏRİN SOSİAL MEDİADAN İSTİFADƏSİNİN ONLARIN ÖZÜNÜQİYMƏTLƏNDİRMƏSİNƏ TƏSİRİ

İlahə Sulduz NƏBİYEVA
Bakı Dövlət Universiteti
Psixologiya kafedrası
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-6545-4116
E-mail: psixoloq.ilaha.nabiyeva@gmail.com

Xülasə: Sosial mediadan istifadə XXI əsrin ən vacib reallığıdır. Qlobal statistikaya əsasən təxminən 5 milyarddan çox insan sosial mediadan istifadə edir ki, bu da təxminən dünya əhalisinin 63 faizini təşkil edir İlk vaxtlar sosial əlaqələr qurmaq, müəyyən qruplara qoşulmaq, əyləncə və oyun məqsədi ilə yaranmış olan sosial media vasitələri indi artıq sosial təsir və marketinq, peşəkar şəbəkələşmə, maarifləndirmə və məlumat əldə etmə, ictimai və sosial fəallıq kimi müxtəlif məqsədlərlə istifadə olunur. Sosial medidan istifadə artıq gündəlik fəaliyyətlər siyahısına daxil olunub. İnsanlar səhərlər öz hesablarını kontrol edir, gündəlik kontentlər formalaşdırmağa çalışırlar. Həyatımızda bu qədər vacib yer tutmağa başlayan bu vasitə insanların psixologiyasına da təsirsiz ötüşmür. Araşdırmalar göstərir ki, sosial mediadan istifadə şəxsiyyətin inkişafına, onun dəyərlər sisteminə, özünüqiymətləndirməsinə, real sosial əlaqələrinə və koqinitiv inkişafına da təsir göstərir. Bu təsirləri müsbət və mənfi olaraq iki fərqli qrupda toplamaq mümkündür. Sosial media vasitəsilə insanlar yeni əlaqədələr və iş imkanları formalaşdırır, yaradıcılıqlarını inkişaf etdirir, məlumat mübadiləsində iştirak edir. Bu onların sosial həyatını daha da dəstəkləyir. Sosial media eyni zamanda zaman və məkan limitlərini də aradan qaldırmışdır. Lakin bunlara baxmayaraq sosial medianın asılılıq, dezinformasiya, sosial təcrid və özününüqiymətləndirmənin adekvat olması və digər bu kimi mənfi təsirləri də mövcuddur. Məsələnin iki tərəfinin də mövcudluğu onun psixoloji zəmində araşdırılmasını zəruri edir.

Bu məqalənin məqsədi, gənclərin sosial mediadan istifadəsinin onların özünüqiymətləndirməsinə təsirlərini təhlil etmək və mövzu ilə bağlı təklif və tövsiyələr hazırlamaqdır. Hazırlanmış material tələbələr, müəllimlər, psixoloqlar və digər mütəxəssislər üçün faydalı ola bilər.

Açar sözlər: Şəxsiyyət, internet, sosial media, özünüqiymətləndirmə, real həyat, virtual həyat.

THE IMPACT OF YOUNG PEOPLE'S USE OF SOCIAL MEDIA ON THEIR SELF-ESTEEM

Ilaha Sulduz NABIYEVA
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-6545-4116
E-mail: psixoloq.ilaha.nabiyeva@gmail.com

Abstract: The use of social media is the most important reality of the 21st century. According to global statistics, more than 5 billion people use social media, which is approximately 63 percent of the world's population. Social media tools, which were originally created for the purpose of establishing social relationships, joining certain groups, entertainment and games, are now used for various purposes such as social influence and marketing, professional networking, education and information, and public and social activism. The use of social media has already been included in the list of daily activities. People check their accounts in the morning and try to form daily content. This tool, which has begun to occupy such an important place in our lives, also has an impact on people's psychology. Studies show that the use of social media also affects the development of personality, its value system, self-esteem, real social relationships and cognitive development. These effects can be grouped into two different groups: positive and negative. Through social media, people form new relationships and job opportunities, develop their creativity, and participate in information exchange. This further supports their social life. Social media has also eliminated the limits of time and space. However, despite these, there are also negative effects of social media such as addiction, disinformation, social isolation, inadequate self-esteem, and other such effects. The existence of both sides of the issue necessitates its investigation on a psychological basis.

The purpose of this article is to analyze the effects of young people's use of social media on their self-esteem and to prepare suggestions and recommendations on the topic. The prepared material can be useful for students, teachers, psychologists, and other specialists.

Keywords: Personality, internet, social media, self-esteem, real life, virtual life.

ВЛИЯНИЕ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ МОЛОДЁЖЬЮ СОЦИАЛЬНЫХ СЕТЕЙ НА ИХ САМООЦЕНКУ

Илаха Сулдуз НАБИЕВА
Бакинский Государственный Университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-6545-4116
Электронная почта: psixoloq.ilaha.nabiyeva@gmail.com

Резюме: Использование социальных сетей — важнейшая реальность XXI века. Согласно мировой статистике, социальными сетями пользуются более 5 миллиардов человек, что составляет примерно 63 процента населения мира. Инструменты социальных сетей, изначально созданные для установления социальных связей, присоединения к определённым группам, развлечений и игр, теперь используются в различных целях, таких как социальное влияние и маркетинг, профессиональное общение, образование и информирование, а также общественная и социальная активность. Использование социальных сетей уже вошло в список повседневных дел. Люди проверяют свои аккаунты по утрам и пытаются формировать ежедневный контент. Этот инструмент, который начал занимать столь важное место в нашей жизни, также оказывает влияние на психологию людей. Исследования показывают, что использование социальных сетей также влияет на развитие личности, её системы ценностей, самооценку, реальные социальные отношения и когнитивное развитие. Эти эффекты можно разделить на две группы: положительные и отрицательные. Благодаря социальным сетям люди формируют новые отношения и возможности трудоустройства, развивают творческие способности и участвуют в обмене информацией. Это дополнительно способствует развитию их социальной жизни. Социальные сети также стирают временные и пространственные ограничения. Однако, несмотря на это, существуют и негативные эффекты социальных сетей, такие как зависимость, дезинформация, социальная изоляция, неадекватная самооценка и другие подобные эффекты. Существование обеих сторон проблемы обусловливает необходимость её изучения с психологической точки зрения.

Цель данной статьи — проанализировать влияние использования социальных сетей молодыми людьми на их самооценку и подготовить предложения и рекомендации по этой теме. Подготовленный материал может быть полезен студентам, преподавателям, психологам и другим специалистам.

Ключевые слова: Личность, интернет, социальные сети, самооценка, реальная жизнь, виртуальная жизнь.

Giriş

Yetişməkdə olan gənc nəsil hazırki dövrdə texnoloji yeniliklər baxımından ən geniş imkanlara malikdir. XX əsrdə meydana gəlmiş internet bütün dünyanı ağlasığmaz dərəcədə dəyişmişdir. İnternetdən və sosial mediadan istifadənin genişlənməsi, eləcə də süni intellektin yaranması informasiya mübadiləsi prosesini daha da sürətləndirmişdir. Hazırki dövrdə artıq bir gün öncə əldə edilmiş məlumatlar belə “köhnəlmiş” informasiyaya çevrilir. Bütün bunlar hamısı insanların şəxsiyyət keyfiyyətlərinə təsir göstərir. Bu prosesdən ən çox nəsibini alan qrup isə xüsusən məktəblilər və gənclərdir. 2022-ci ilin nəticələrinə əsasən , Azərbaycanda 15–24 yaş aralığındakı gənclərin təxminən 91.2%-i internet istifadəçisidir (Azərbaycan Press Agentliyi, 2022). Eyni zamanda, ölkə üzrə ümumi internetdən istifadə edənlərin sayı əhalinin təxminən 88.1%-ni təşkil edir (Azərbaycan Respublikası Nəqliyyat, Rabitə və Yüksək Texnologiyalar Nazirliyi, 2022). Bununla yanaşı ötən üç il ərzində bu rəqəmlər artan tendensiya ilə davam etmişdir. Bütün bu nəticələri nəzərə alaraq deyə bilərik ki, internetdən istifadəyə çıxış artıq əlçatandır və gənclər bu prosesdə daha aktiv iştirak edir. Digər bir statistikaya əsasən, 2025-ci ilin birinci yarısında ölkədə sosial media istifadəçilərinin sayı təxminən 6.5 milyondan çox olub ki, bu da ümumi əhalinin təxminən 64.9%-ni təşkil edir. 18 yaşdan yuxarı gənclər arasında bu nəticə 87.7%-ə çatır ki, burada da ən çox istifadə edilən İnstagram, Facebook, Tiktok və Youtube kimi sosial media vasitələridir. (Kemp, S. 2025) Bütün bu statistikalar bizə deməyə əsas verir ki, internet və sosial media bizim həyatımızın artıq ayrılmaz bir hissəsidir və ondan istifadə bizim tələbatlarımız sırasına daxil edilib.

Sosial medianın həyatımızda bu qədər vacib bir yerə gəlməsi insanların psixologiyasına, şəxsiyyət keyfiyyətlərinə, o cümlədən özünüqiymətləndirmələrinə də təsir göstərir. Danılmazdır ki, sosial media həyatımızda çox şeyi dəyişdirib. O məlumat mübadiləsini genişləndirib, uzaq məsafələri yaxınlaşdırıb, gənclərin yaradıcılığını və təşəbbüskarlığını dəstəkləyir. Eyni zamanda sosial media vasitəsilə rəsmi görüşlər təşkil edilir, onlayn alış-veriş edilir, iş imkanları formalaşdırılır və təhsil imkanları genişləndirilir. Lakin sosial media eyni zamanda sosial müqayisəni artırır, asılılıq və gərginlik yaradır və özünüqiymətləndirməyə də təsir göstərir. Məsələ göründüyü kimi çox mürəkkəb və çoxşaxəlidir. Bütün bunlar hamısı, sosial medianın təsirlərinin psixoloji konteksdə araşdırılmasını zəruri edən amillərdir.

Şəxsiyyətin ən mühüm keyfiyyətlərindən biri də özünüqiymətləndirməkdir. Özünüqiymətləndirmə mənlik şüurunun inkişafı ilə əlaqəlidir və o şəxsiyyətin məntiqi və emosional komponenti kimi çıxış edir. Özünüqiymətləndirmə fəaliyyətlə şərtlənir

və qərarvermə, problem həll etmə bacarıqlarına görə formalaşır. Müasir dövrdə həyatımızda vacib fəaliyyət istiqamətlərindən biri kimi çıxış edən sosial medya gənclərin özünüqiymətləndirməsinə bilavasitə təsir göstərir. Burada isə özünüqiymətləndirmənin adekvat və qeyri-adekvat formaları mövcud olur.

Göründüyü kimi sosial mediadan istifadə istifadəçilərin psixologiyasına, o cümlədən özünüqiymətləndirməsinə müsbət və mənfi istiqamətdə təsirlər göstərir. Sosial media həm gənclərin şəxsiyyətinin inkişafı üçün geniş imkanlar yaradır, həm də potensial risklər daşıyır. Bunlardan ən çox təsirlənənlər isə gənclərdir. Bu baxımdan mövzunun araşdırılması zəruridir. Məqalədə sosial mediadan istifadənin insan psixologiyasına o cümlədən özünüqiymətləndirməsinə təsiri araşdırılmışdır.

Nəzəriyyə

Sosial medianın hazırda həyatımızda bu qədər vacib rola malik olması Covid-19 pandemiyasından sonra daha da sürətlənmişdir. Hazırda sosial media nəinki insanlara sosial əlaqələr qurmaqda kömək edir, o həmdə yeni iş və təhsil imkanları formalaşdırmaq və onlayn alış-verişi dəstəkləməklə, təhsilə, iqtisadiyyata və turizm sektoruna da təsir göstərir. Sosial media artıq gündəlik fəaliyyətlərimiz arasında özünə vacib bir yer tapıb. İndi demək olar ki, hər kəsin müəyyən bir sosial media platformasında hesabı mövcuddur. Hətta bəzi istifadəçilərin iş, şəxsi, evcil heyvanı, biznesi, maraqları və hobbilərinə uyğun olaraq birdən çox hesabı da ola bilər. Sosial mediadan istifadəni bu qədər genişmiqyaslı olması onunla bağlı bloggerlik, influenserlik, sosial media menecerliyi, PR kimi yeni peşə sahələrinin yaranmasına, fotoqrafllıq və videoqraflıq kimi peşə sahələrinin isə inkişafına təsir göstərir. Sosial media artıq ciddi bir virtual məkan formalaşdırır. Bu məkanda aktiv şəxslər isə virtual vətəndaşlıq qazanır. Onlar sosial mediada özlərini istədikləri formada təqdim edir, bu isə qarşı tərəfə özünü tanıtmaqları üçün özlərinin müəyyənləşdirdiyi rahat və təhlükəsiz virtual mühit formalaşdırır. Bəzən isə əksinə insanlara yalan məlumatlar verərək özlərinə saxta məkan formalaşdırmaqlarına şərait yaradır.

Mövzunu daha dərindən analiz etmək üçün gənclərin özünüqiymətləndirməsi məsələsinə də diqqət yetirməkdə fayda var. Eriksona görə gənclik dövrü kimlik yəni şəxsiyyət qazanmağa qarşı şəxsiyyət qarışıqlığı dövrü kimi xarakterizə olunur. (Eroğul, & Yurtal 2014) Məlumdur ki, insanın özünüqiymətləndirməsi onun şəxsiyyətin formalaşmasında əsas rola malikdir. Bu səbəbdən düzgün şəxsiyyət formalaşdırmaq üçün özünüqiymətləndirmənin adekvat olması çox vacibdir. Burada özünüqiymətləndirmə gənclərin psixoloji sağlamlığına, sosial münasibətlərinə və gələcəkdəki həyatı ilə bağlı qərarlarına birbaşa təsir göstərir.

Özünüqiymətləndirmə yuxarıda da qeyd olunduğu kimi adekvat və qeyri-adekvat formada səciyyələnir. Adekvat özünüqiymətləndirmə insanın öz potensialını, bilik, bacarıq və vərdişlərini düzgün analiz etməsi ilə formalaşır. Bu fərdlər öz güclü və zəif tərəflərini doğru analiz edir, uğursuzluqlarını və uğurlarını şişirtmir, situasiyanı obyektiv şəkildə qavrayırlar ki, bu da daha sağlam psixoloji inkişafa və balanslı bir sosial həyata şərait yaradır. (Rubinstein, 2003). Digər tərəfdən qeyri-adekvat özünüqiymətləndirmə 2 formada təzahür edir:

1. Qeyri-adekvat aşağı özünüqiymətləndirmə;
2. Qeyri-adekvat yuxarı özünüqiymətləndirmə.

Yuxarıda sadalanan hər iki tip özünüqiymətləndirmə formasını çox ciddi psixoloji fəsadlara gətirib çıxara bilər. Gənclik yaş dövründə gənclərin özlərini bu formada doğru qiymətləndirə bilməməsi onun gələcək həyatına da zərbə vurur. Burada gənc artıq müxtəlif sosial mühitlərdə, yaşıdları ilə münasibətdə və öz şəxsi təcrübəsində böyük məyusluqlarla qarşılaşa bilər (Mruk, 2006). Göründüyü kimi, gənclərin özünüqiymətləndirməsi onların daha doğru bir şəxsiyyət kimi formalaşmaqları baxımından olduqca zəruridir və o yalnızca fərdi xüsusiyyətlərdən deyil, ümumilikdə sosial mühitdən asılıdır. Ümumiyyətlə bu prosesə bir çox məsələ birbaşa təsir göstərir. Gənclərin daxil olduğu istənilən sosial mühit: ailəsi, dostları, həmyaşıdları, müəllimləri, akademik və sosial çevrəsi və virtual dünyadakı çevrəsi təsir göstərir. Virtual məkan çevrəsi müasir dünyamızda artıq yeni bir tendensiyadır. Virtual məkanlarda, sosial mediada qəbul olunmaq, təsdiq və rəqəmsal görünürlük gənclərin özlərini necə dəyərləndirmələrinə birbaşa təsir edən amillərdəndir (Vogel, Rose, Roberts, & Eckles, 2014). Bu baxımdan gənclərin özünüqiymətləndirməsini həm fərdi inkişafının göstəricisi kimi, həm də sosial təsirlərə həssas psixoloji xüsusiyyət kimi qiymətləndirə bilərik.

Real həyatda baş verən bütün bu proseslər hamısı paralel olaraq virtual məkanda da baş verir. İnsanların virtual məkanlarda da ən yaxşı görünmək, sosial təqdir və dəstək kimi ehtiyacları vardır. Ən yaxşı fotoları çəkmək, yaxşı geyinmək, maraqlı və fərqli ortamlardan şəkillər paylaşmaq, virtual dünyadakı insanlara məlumat vermək, onları gündəlik fəaliyyətlərimizdən xəbərdar etmək bütün bunlar hamısı yeni dünyanın insanlarının ehtiyaclarıdır. Çünki sosial mediada yeni tanış olduğun birisi səni ordakı "profilinə" əsasən tanıyır. Bu da sənin orda daha mükəmməl görünməyin üçün hərəkətə keçirir. Artıq gənclər bu xüsusdan estetikanı ön plana çıxarır. Estetik məkanlar, yaxşı və fərqli geyimlər, filterli fotolar, yaxşı işıqlandırma, qızlarda gözəlliyə, estetikaya və

makiyaja olan tələbatları və yaxşı çəkilişi olan telefon və ya fotoaparatlar - bütün bunlar hamısı yeni dünya gənclərinin önəmli tələbatlarıdır. Artıq bəzi istiqamətlərdə vasitələrin ilkin ehtiyacı ikinci və hətta üçüncü plana düşür. Məsələn, əvvəl restorana gedəndə qidaların keyfiyyəti və dadı önəmli idisə indi estetika ilk plana keçir. Telefonların artıq zəng etmək funksiyasından daha da önəmli xüsusiyyəti onun fotoçəkiliş xüsusiyyətlərinin və yaddaş tutumunun çox olması vacibdir. Qeyd olunan bütün bu məsələlər hamısı gənclərin maraq dairəsindədir və onların özünüqiymətləndirməsinə çox təsir göstərir. Çünki real həyatda olduğu kimi virtual həyatda da sosial müqayisə və sosial özünütəqdimetmə mövcuddur. Gənclərin fikrincə, sosial mediada təqdim edilən şey qüsursuzdur. Lakin heç kim məsələnin arxa fonunda qüsursuz olmaq üçün var olan məsələləri görmür və ya görmək istəmir. Bu isə şəxsiyyətinin inkişafı prosesi hələ də davam edən gənclərdə ruh düşkünlüyünə, özlərinə olan güvvənin zəifləməsinə və demotivasiyaya səbəb olur. Bu isə nəticədə depressiya, təşviş pozuntusu, özgüvən əksikliyinə, özünü düzgün qiymətləndirməməyə asılılığa, dismorfofobiya və digər bu kimi psixoloji narahatlıqların yaranmasına gətirib çıxarır. Nəticədə gənclər özlərini düzgün qiymətləndirə bilmir və real və ideal məni arasında qarışıqlığa düşür.

Mövzunu daha dərindən anlamaq üçün "Sosial öyrənmə", "Sosial müqayisə", "Sosial özünütəqdimetmə" və "Sosial kimlik" nəzəriyyələrinə diqqət yetirməkdə fayda vardır. Sosial öyrənmə nəzəriyyəsi (Albert Bandura, 1977) çərçivəsindən baxdıqda sosial media mühitində gənclərin öz həmyaşıdlarının, məşhurların və ya təsir gücünə malik digər şəxslərin-bloggerlərin, influenserlərin və digər sosial aktiv şəxslərin davranışlarını izləyərək onların təqdim etdiyi dəyərləri, həyat tərzini və özünüifadə formalarını mənimsəməsini misal göstərə bilərik. Bunu biz davamlı yenilənən sosial media trendlərindən də aydın şəkildə görə bilərik. Bütün bunlar bir tərəfdən motivasiya və özünüinkişaf üçün şərait yaratsa da, digər tərəfdən, real olmayan gözləntilərin formalaşmasına və sosial müqayisə nəticəsində özünüqiymətləndirmənin aşağı düşməsinə səbəb ola bilər.

Məsələni sosial müqayisə nəzəriyyəsi istiqamətindən ələ aldıqda isə sosial mediada gənclər tez-tez özlərini həmyaşıdlarının paylaşımları ilə müqayisə edirlər. Bu müqayisələr xüsusilə yuxarı müqayisədə daha "uğurlu", izləyici sayı çox olan və ya diqqət çəkməyi bacaran şəxslərlə özünümüqayisə özünüqiymətləndirmənin azalmasına, narazılıq və mənfi emosiyaların yaranmasına səbəb ola bilər. Lakin bəzi hallarda isə aşağı müqayisə ola bilər ki bu da özünüqiymətləndirməni gücləndirə də bilər (Festinger, 1954). Burda diqqət yetirməli olduğumuz bir digər məsələ isə Sosial mediada izləyici kütləsi çox olan şəxslər artıq digər insanlar tərəfindən real həyatda çox uğurlu olmasa belə virtual dünyada uğurlu şəxslər hesab edilir.

Sosial media sosial özünütəqdimetmə üçün müasir dövrdə ən güclü vasitələrdən biridir. Bu səbəbdən sosial özünütəqdimetmə nəzəriyyəsinə də mövzu istiqamətində nəzər yetirmək vacibdir. Qoffman (1959) gündəlik həyatda insanların sosial rollarını teatr səhnəsindəki aktyorlar kimi təqdim etdiyini vurğulayırdı. Bu baxımdan sosial media "özünü təqdimetmə" üçün güclü bir platforma kimi çıxış edir. Rosenberqin (1965) fikirlərinə görə isə mənlik şüurunu və özünüqiymətləndirməni şəxsiyyətin əsas komponenti olaraq qiymətləndirmək lazımdır. Sosial mediada gənclər öz ideal obrazlarını yaratmağa çalışarkən real məni ilə ideal məni arasında fərqlər yarana bilər. Bu uyğunsuzluq isə gənclərin özünüqiymətləndirməsinə bəzən müsbət, bəzən isə mənfi olaraq birbaşa təsir göstərir.

Mövzu ilə bağlı olan bir digər nəzəriyyə isə sosial kimlik nəzəriyyəsidir. Tajfel və Turner (1979) tərəfindən işlənib hazırlanan Sosial Kimlik Nəzəriyyəsi insanların öz kimliklərini müəyyən sosial qruplara mənsubiyyətləri vasitəsilə formalaşdırdıqlarını əsaslandırır (Tajfel & Turner, 1979). Sosial media gənclərə müxtəlif qruplara və yeni trendlərə qoşulmaq, ortaq ideyalar və dəyərlərə sahib insanlarla ünsiyyət qurmaq imkanı yaradır. Burada yaranan mənsubiyyət hissi özünüqiymətləndirməyə müsbət təsir göstərə bilər. Lakin bəzən neqativ stereotiplərə məruz qalmaq və ya müəyyən rəqəmsal qruplardan kənarda qalmaq özünüqiymətləndirmənin zəifləməsinə də səbəb ola bilər (Tajfel & Turner, 1979).

Qeyd olunan mövcud nəzəriyyələr və ədəbiyyat araşdırması bizə deməyə əsas verir ki, sosial mediadan davamlı istifadə gənclərin özünüqiymətləndirməsinə həm müsbət, həm də mənfi istiqamətdən təsir göstərə bilər. Bunu yuxarıda qeyd olunan nəzəriyyələri təhlil etdikdə də görə bilirik. Hazırda mövcud nəzəri tapıntılar gənclərin sosial mediadan istifadəsi ilə özünüqiymətləndirmə arasındakı əlaqənin daha dərindən və sistemli araşdırılması üçün zəmin yaradır.

Metod: Təqdim edilən araşdırmada gənclərin sosial mediadan istifadəsinin onların özünüqiymətləndirməsinə təsiri mövzusu mövcud nəzəriyyələr və əvvəlki elmi tədqiqatlar, ədəbiyyat təhlili metoduna əsasən sistemli şəkildə təhlil edilmişdir. Məlumatlar "Google Scholar", "PubMed", "ResearchGate" və digər akademik verilənlər bazaları, vasitəsilə əldə edilmiş və akademik jurnallar,

konfrans materialları, kitablar və etibarlı onlayn mənbələrdən toplanmışdır. Əldə edilən məlumatlar mövzu üzrə sintez və tənqidi təhlil üsulu ilə araşdırılmışdır.

Nəticə

Araşdırmaların yekunu olaraq onu qeyd edə bilərik ki, gənclərin sosial mediadan istifadəsi onların psixoloji inkişafı və şəxsiyyət formalaşması baxımından həm geniş imkanlar, həm də potensial risklər daşıyır. Qeyd etdiyimiz kimi, sosial media gənclərin özünüqiymətləndirməsinə həm müsbət, həm də mənfi istiqamətdən təsir göstərən mühüm bir sosial amildir. Sosial media platformaları vasitələri ilə gənclər ünsiyyət qurmaq, sosial dəstək almaq, yaradıcılıqlarını gücləndirmək və nümayiş etdirmək eyni zamanda, özünüifadə imkanları təqdim edir ki, bu da özünüqiymətləndirməni gücləndirə bilər. Bu imkanlar, xüsusilə yüksək mənlik şüuruna malik gənclər üçün motivasiya və emosional dəstək rolunu oynayır və onların özünüqiymətləndirməsini daha da gücləndirir. Bununla yanaşı, sosial müqayisə, rəqəmsal göstəricilərin yaratdığı təzyiq, müəyyən stereotiplərin olması, və dezinformasiya özünüqiymətləndirmənin azalmasına səbəb ola bilər. Məsələn, bəyənmə, şərh və reaksiya göndərmə eyni zamanda izləyici sayına bağlı rəqəmsal göstəricilər vasitəsilə gənclərdə sosial təzyiq yaradır ki, bu da öz növbəsində yenə özünüqiymətləndirməyə mənfi təsir göstərir.

Mövcud nəzəriyyələr – sosial müqayisə (Festinger, 1954), sosial özünütəqdimetmə və mənlik şüuru (Goffman, 1959; Rosenberg, 1965), sosial kimlik (Tajfel & Turner, 1979), sosial öyrənmə (Bandura, 1977), və media asılılığı (Ball-Rokeach & DeFleur, 1976) – gənclərin sosial mediadan istifadəsinin onların özünüqiymətləndirməsinə təsir mexanizmlərini aydın şəkildə göstərir. Bu nəzəri çərçivə həm akademik baxımdan mövzunun əsaslarını təmin edir, həm də gələcək tədqiqatlar üçün müəyyən təməl yaradır.

Yekun olaraq, sosial media gənclərin psixoloji inkişafı və şəxsiyyət formalaşması üçün həm geniş imkanlar, həm də risklər daşıyır. Burda ən əsas diqqət yetirməli olduğumuz məqam sosial mediadan düzgün və balanslı istifadəni gənclərdə formalaşdırmaqdır. Çünki sosial media artıq həyatımızın ayrılmaz bir hissəsidir. Ondan Necə? Nə cür? və hansı məqsədlərlə, nə qədər istifadə etməyi öyrənmək vacibdir. Düzgün istifadə edildiyi zaman o bizim əlimizdə ən güclü vasitələrdən birinə çevrilə bilər. Bu səbəbdən mövzunun daha dərindən araşdırılması və bu mövzuda tədqiqatların aparılması zəruridir.

Təklif və tövsiyələr: Gənclərin sosial media istifadəsinin balanslaşdırılması məqsədi ilə valideynlər, mütəxəssislər və gənclərlə maarifləndirici təlimlər və dəstəkləyici söhbətlərin aparılması vacibdir.

Gənclərə sosial mediadan istifadənin müəyyən vaxtlarla məhdudlaşdırmaq, gündəlik həyat, təhsil və istirahət bir sözlə həyat üçün vacib olan digər işlər ilə balanslaşdırılması öyrədilməlidir.

Gənclərə yalnız passiv izləyici olmaq yerinə, yaradıcı və məhsuldar sosial media istifadəsini yəni öz layihələrini paylaşmaq, maarifləndirici məzmunlar yaratması üçün dəstək göstərilməlidir.

Gənclər üçün sosial mediadan istifadənin mənfi təsirlərini aradan qaldırmaq üçün psixoloqlar və digər mütəxəssislər vasitəsilə fərdi və qrup dəstəyi təmin edilməlidir. Hətta bu dəstəyin məktəblərdə və gənclər, yaradıcılıq və mədəniyyət mərkəzlərində aparılması məqsədəuyğundur. Gənclərdə media savadlılığını artırmaq məqsədi ilə vaxtaşırı söhbətlər, iclaslar aparılmalıdır.

Mövzu gələcəkdə fərqli yaş qrupları, gender və sosial status kontekstində müqayisəli öyrənilməli və müxtəlif sosial media vasitələrinin müəyyən fərd və qruplara psixoloji təsiri ayrı-ayrılıqda araşdırılmalıdır.

ƏDƏBIYYAT SİYAHISI:

1. Abdullah T. M. (2018). Medianin şəxsiyyətin "mən-obraz"ının inkişafina təsirinin psixoloji xüsusiyyətləri. Avtoreferat.
2. Andreassen, C. S., Pallesen, S., & Griffiths, M. D. (2017). The relationship between addictive use of social media, narcissism, and self-esteem: Findings from a large national survey. Addictive Behaviors, 64, 287–293. https://doi.org/10.1016/j.addbeh.2016.03.006
3. Azərbaycan Press Agentliyi. (2022, Oktyabr 12). ITU Regional Director: Azerbaijan has positive figures on internet users. https://en.apa.az/ict/itu-regional-director-azerbaijan-has-positive-figures-on-internet-users-462423
4. Azərbaycan Respublikası Nəqliyyat, Rabitə və Yüksək Texnologiyalar Nazirliyi. (2022). Azerbaijan Digital Development: Facts • Figures. Bakı: Mincom.gov.az. https://mincom.gov.az/storage/Statistika-kitab-ENG.pdf
5. Ball-Rokeach, S. J., & DeFleur, M. L. (1976). A dependency model of mass-media effects. Communication Research, 3(1), 3–21. https://doi.org/10.1177/009365027600300101
6. Balcı, Ş., & Arsal Gölcü, A. (2020). Sosyal medyada kendini açma: Öz saygı, güven ve algılanan faydanın etkinliği üzerine bir inceleme. OPUS Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi, 16(27), 118–138. https://doi.org/10.26466/opus.669190
7. Bandura, A. (1977). Social Learning Theory. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

8. Eroğul, A. R. Ç., & Yurtal, F. (2014). Eğitim Psikolojisi El Kitabı. Mentis.
9. Goffman, E. (1959). The presentation of self in everyday life. Doubleday.
10. Rəhimova, Q. V. qızı, & Heydərova, S. N. qızı. (2022). Gənclərdə özünüdərk və özünüqiymətləndirmənin psixoloji xüsusiyyətləri. Bakı Qızlar Universiteti Elmi Əsərlər, Cild 13, 2, 419–426.
11. Mruk, C. J. (2006). Self-esteem research, theory, and practice: Toward a positive psychology of self-esteem. Springer Publishing Company.
12. Rosenberg, M. (1965). Society and the adolescent self-image. Princeton University Press.
13. Rubinstein, S. L. (2003). Osnovy obshchey psikhologii [Foundations of General Psychology]. St. Petersburg: Piter.
14. Katz, E., Blumler, J. G., & Gurevitch, M. (1973). Uses and gratifications research. Public Opinion Quarterly, 37(4), 509–523. https://doi.org/10.1086/268109
15.Kemp, S. (2025, mart 3). Digital 2025: Azerbaijan. DataReportal. https://datareportal.com/reports/digital-2025-azerbaijan
16. Tajfel, H., & Turner, J. C. (1979). An integrative theory of intergroup conflict. In W. G. Austin & S. Worchel (Eds.), The social psychology of intergroup relations (pp. 33–47). Brooks/Cole.
17. Vogel, E. A., Rose, J. P., Roberts, L. R., & Eckles, K. (2014). Social comparison, social media, and self-esteem. Psychology of Popular Media Culture, 3(4), 206–222. https://doi.org/10.1037/ppm0000047
18. https://mindjumpers.com/global-social-media-adoption/?utm_source

DOİ: 10.32010/NBMK1627

ŞƏXSİYYƏTLƏRARASI MÜNASİBƏTLƏRDƏ EMOSİONAL İNTELLEKTİN ƏHƏMİYYƏTİ

Nərgiz Nazim NİFTƏLİYEVA
Mingəçevir Dövlət Universiteti
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti, dissertant
Orcid: https://orcid.org/0009-0002-9735-2055
E-mail: niftaliyeva.nargiz@mdu.edu.az

Xülasə: Emosional intellekt (EI) şəxsiyyətlərarası münasibətləri, ünsiyyəti yaxşılaşdırmaq, münaqişələri həll etmək, eyni zamanda özünün və başqalarının duyğularını başa düşmək, idarə etməklə daha dərin əlaqələri inkişaf etdirmək üçün çox vacibdir. Yüksək səviyyəli EI başqalarının ehtiyaclarını daha yaxşı başa düşməyə, empatiya nümayiş etdirməyə, stressi idarə etməyə və uyğunlaşmağa imkan verir. Həm şəxsi, həm də peşəkar həyatda daha sabit və harmonik münasibətlər qurmağa gətirib çıxarır. Beləliklə, bu məqalə emosional intellektin uğurlu ünsiyyət və effektiv sosial qarşılıqlı əlaqə üçün əsas bacarıq kimi vacibliyini vurğulayır.

Emosiyalarımızın çox az və ya heç bir şəkildə nəzarət edə bilmədiyimiz impulslar tərəfindən idarə olunduğu qəbul edilsə də, özümüzü idarə etmək və tənzimləmək qabiliyyətimiz var. Ortaya çıxan emosiyaları və onlara olan reaksiyalarımızı kontrol edə bilməsək də onları idarə etməyi bacarırıq. Özünü idarəetmə buna əsaslanır və fərdə öz emosiyalarını öyrənməyə və onları daha yaxşı idarə etməyə imkan verir, bununla da özünü motivasiya edir və müsbət sosial qarşılıqlı əlaqələr yaradır. Emosional intellekt, zəka standartlarını emosional reaksiyalara tətbiq edə biləcəyimiz və bu cavabların emosiyalarla bağlı müəyyən inanclara necə məntiqə uyğun və ya zidd ola biləcəyini anlaya biləcəyimiz çərçivə təmin etməklə bizi məmnun və xoşbəxt həyata doğru istiqamətləndirə bilər. Emosional zəkanın dəyəri və faydaları şəxsi və peşəkar uğur üçün çox böyükdür. Bu, bir çox peşələrdə əsas səriştədir və akademik, peşəkar uğurları dəstəkləyə, əlaqələri yaxşılaşdıra və ünsiyyət bacarıqlarını artıra bilər.

İndiyə qədər biz emosional intellektin sosial və psixoloji faydalarına diqqət yetirmişik, lakin qeyd etmək lazımdır ki, özünüdərketmə - emosiyaları və stressi idarə etmək bacarığı və şəxsi, şəxsiyyətlərarası problemləri həll etmək bacarığı da fiziki sağlamlıqla əhəmiyyətli dərəcədə bağlıdır.

Açar sözlər: emosional intellekt, şəxsiyyətlərarası münasibətlər, empatiya, motivasiya

THE IMPORTANCE OF EMOTIONAL INTELLIGENCE IN INTERPERSONAL RELATIONSHIP

Nargiz Nazim NİFTALİYEVA
Mingachevir State University
Azerbaijan State Pedagogical University, PhD student

Abstract: Emotional intelligence (EI) is essential for improving interpersonal relationships, communication, resolving conflicts, and developing deeper connections by understanding and managing one's own and others' emotions. High levels of EI allow us to better understand the needs of others, demonstrate empathy, manage stress, and adapt. This leads to more stable and harmonious relationships in both personal and professional life. Thus, this article highlights the importance of emotional intelligence as a key skill for successful communication and effective social interaction.

Although it is accepted that our emotions are driven by impulses over which we have little or no control, we do have the ability to manage and regulate ourselves. Although we cannot control the emotions that arise and our reactions to them, we can manage them. Self-management is based on this and allows an individual to learn about and better manage their emotions, thereby motivating themselves and creating positive social interactions. Emotional intelligence can guide us toward a fulfilling and happy life by providing a framework within which we can apply standards of intelligence to emotional responses and understand how these responses may be consistent with or inconsistent with certain beliefs about emotions. The value and benefits of emotional intelligence for personal and professional success are enormous. It is a core competency in many professions and can support academic and professional success, improve relationships, and enhance communication skills.

So far, we have focused on the social and psychological benefits of emotional intelligence, but it is important to note that self-awareness—the ability to manage emotions and stress, and the ability to solve personal and interpersonal problems—is also significantly linked to physical health.

Keywords: emotional intelligence, interpersonal relationships, empathy, motivation.

ЗНАЧЕНИЕ ЭМОЦИОНАЛЬНОГО ИНТЕЛЛЕКТА В МЕЖЛИЧНОСТНЫХ ОТНОШЕНИЯХ

Наргиз Назим НИФТАЛИЕВА
Мингячевирский государственный университет
Азербайджанский Государственный Педагогический Университет, докторант

Резюме: Эмоциональный интеллект (ЭИ) необходим для улучшения межличностных отношений, общения, разрешения конфликтов и развития более глубоких связей посредством понимания и управления своими и чужими эмоциями. Высокий уровень ЭИ позволяет нам лучше понимать потребности других, проявлять эмпатию, справляться со стрессом и адаптироваться. Это способствует построению более стабильных и гармоничных отношений как в личной, так и в профессиональной жизни. В данной статье подчёркивается важность эмоционального интеллекта как ключевого навыка для успешного общения и эффективного социального взаимодействия. Хотя общепризнанно, что нашими эмоциями движут импульсы, которые мы практически не можем контролировать, мы способны управлять собой и регулировать себя. Хотя мы не можем контролировать возникающие эмоции и свои реакции на них, мы можем ими управлять. Самоменеджмент основан на этом и позволяет человеку лучше понимать свои эмоции и управлять ими, тем самым мотивируя себя и создавая позитивные социальные взаимодействия. Эмоциональный интеллект может направить нас к полноценной и счастливой жизни, предоставляя основу, в рамках которой мы можем применять стандарты интеллекта к эмоциональным реакциям и понимать, как эти реакции могут соответствовать или не соответствовать определенным представлениям об эмоциях. Ценность и преимущества эмоционального интеллекта для личного и профессионального успеха огромны. Он является ключевой компетенцией во многих профессиях и может способствовать академическому и профессиональному успеху, улучшать отношения и развивать коммуникативные навыки.
До сих пор мы рассматривали социальные и психологические преимущества эмоционального интеллекта, но важно отметить, что самосознание — способность управлять эмоциями и стрессом, а также способность решать личные и межличностные проблемы — также тесно связано с физическим здоровьем.
Ключевые слова: эмоциональный интеллект, межличностные отношения, эмпатия, мотивация

Giriş

Emosiyalar insan əlaqəsinin əsas hissəsidir. Onlar hamımızı birləşdirən yapışqan kimidir. Özümüzdə və başqalarında olan emosiyaları dərk etməklə, biz insanlarla qarşılıqlı əlaqənin mürəkkəbliklərini idarə edə, inam yarada və mənalı şəxsi və peşəkar münasibətlər qura bilərik. Onları başa düşmək bizə emosiyaların necə işlədiyini, düşüncələrimizə və hərəkətlərimizə necə təsir etdiyini və onları necə effektiv idarə edə biləcəyimizi araşdırmaq imkanı verir. Bu daha dərin anlayış Emosional İntellekt adlanan daha geniş perspektivə səbəb ola bilər.

Geniş ictimai səviyyədə emosional zəkanın təsirini başa düşmək harmoniya və əməkdaşlığı təşviq edərək daha empatik və əməkdaşlıq edən icmalara səbəb ola bilər. Emosional intellekt (EI) psixologiya, sosiologiya və təşkilati davranış sahələrində əhəmiyyətli və çoxşaxəli bir anlayış olaraq ortaya çıxdı. Son bir neçə onillikdə tədqiqatçılar emosional zəkanın mürəkkəb dinamikasını araşdıraraq onun insan həyatının müxtəlif aspektlərinə təsirini anlamağa çalışırlar. EI-nin təsirinin geniş şəkildə tədqiq olunduğu sahələr arasında şəxsiyyətlərarası münasibətlər və uğur əsas yer tutur. Bu tədqiqat işi emosional zəkanın həm başqaları ilə əlaqələrimizi, həm də müxtəlif sahələrdə əldə etdiyimiz ümumi nailiyyətləri formalaşdırmaqda və gücləndirməkdə oynadığı əsas rolu araşdırmaq məqsədi daşıyır.

Emosional intellekt son onilliklərdə, xüsusən də onun şəxsiyyətlərarası münasibətlərə təsiri kontekstində fəal tədqiqat obyektinə çevrilmişdir. Bu konsepsiya başqaları ilə qarşılıqlı əlaqədə həlledici rol oynayan özünüdərketmə, özünütənzimləmə, empatiya və sosial bacarıqlar kimi bir neçə əsas komponenti əhatə edir.

Emosional intellekt şəxsiyyətlərarası ünsiyyəti sadə mübadilədən kənara çıxaran, onu dərin və təsirli əlaqəyə çevirən əsas amil kimi xidmət edir.

Özünü dərk etmək insana öz emosiyalarını və onların davranışlarına təsirini tanımağa imkan verir ki, bu da müxtəlif vəziyyətlərdə daha şüurlu və məsuliyyətli reaksiyaları asanlaşdırır. Özünü dərk etmək emosional zəkanın əsasını təşkil edir. Bu, emosiyalarımızı, güclü tərəflərimizi, zəif tərəflərimizi və davranış meyllərimizi qəbul etməyi və dərk etməyi əhatə edir. Özünü idarə etmək bizim duyğularımızı idarə etmək qabiliyyətimizdir və özümüzü dərketmə qabiliyyətimizdən asılıdır. Özünü dərk etməyi inkişaf etdirmək bizə emosiyalarımızı effektiv şəkildə idarə etmək, impulsiv reaksiyaları cilovlamaq və qarşılıqlı əlaqələrimizi düşünərək idarə etmək imkanı verir. Özünü dərk etməyən biri emosiyaları idarə edə və stresi başqalarına layihələndirə bilməz və bu, işdə və ya şəxsi vəziyyətlərdə ünsiyyətə mənfi təsir edərək münasibətləri korlayır.

Özünütənzimləmə, öz növbəsində, impulsiv reaksiyaları idarə etməyə və hisslərimizi idarə etməyə kömək edir, yəni stresli və ya münaqişəli vəziyyətlərdə xüsusilə vacib hesab olunan bir faktordur. Özünü tənzimləmənin ilk addımı duyğularınızın fərqində olmaqdır. Bu, yaşadığınız emosiyanı tanımaq və adlandırmaq deməkdir.

Empatiya insanlara başqalarının emosiyalarını anlamağa və hiss etməyə imkan verir ki, bu da etibarlı münasibətlər qurmağa və ünsiyyəti yaxşılaşdırmağa kömək edir. Empatiya başqalarının hisslərini dərk etməyi əhatə edir. Empatiyanın gücləndirilməsi şəxsi qərəzləri və mühakimələri bir kənara qoyaraq başqalarını fəal şəkildə dinləməyə kömək edir. Empatiyanı inkişaf etdirməklə biz başqaları ilə dərin əlaqələr qururuq və şəfqət və anlayışla ünsiyyət qururuq. Empatiya başqaları ilə rezonans yaratmaq və onların emosiyalarına lazımi şəkildə cavab vermək üçün mesajlarımızı dəyişdirməyə kömək etdiyi üçün effektiv şəxslərarası ünsiyyətə imkan verir. Empatiya geniş şəkildə bir fərdin digərinin təcrübələrinə cavabları ilə əlaqəli konstruksiyalar toplusu kimi müəyyən edilir. Bu konstruksiyalar xüsusi olaraq müşahidəçi daxilində baş verən prosesləri və nəticələnən affektiv və qeyri-affektiv nəticələri əhatə edir. (Davis, M., 1994)

Sosial bacarıqlar, başqaları ilə səmərəli qarşılıqlı əlaqə qurma bacarığı da daxil olmaqla, uğurlu ünsiyyət və əməkdaşlığın ayrılmaz hissəsidir. Bu məqalədə biz emosional zəkanın şəxsiyyətlərarası münasibətlərin və qarşılıqlı əlaqələrin keyfiyyətinə necə təsir etdiyini araşdırırıq və vurğulayırıq ki, yüksək emosional intellekt səviyyəsi insanlar arasında anlaşmanın yaxşılaşmasına, münaqişələrin azaldılmasına və həyatın müxtəlif sahələrində, istər işdə, istər ailədə, istərsə də dostluqda daha ahəngdar atmosferə kömək edir. Güclü sosial bacarıqların inkişafı və tərbiyəsi sağlam münasibətlərin əsasını təşkil edir. Emosional intellektli fərdlər güclü insanların bacarıqlarına malikdirlər ki, bu da onlara effektiv ünsiyyət qurmağa, münaqişələri həll etməyə və başqaları ilə səmərəli əməkdaşlıq etməyə imkan verir. Bu qabiliyyətlərə aktiv dinləmə, inadkarlıq, danışıqlar aparmaq və komanda işi daxildir. Sosial bacarıqlarımızı təkmilləşdirməklə biz harmoniya mühiti yarada, əməkdaşlığı təşviq edə və həyatımızda olan insanlarla dərin, mənalı əlaqələr qura bilərik. İnsanlar daim müxtəlif şəxsiyyətlərarası münasibətlər qurur. Bunlara işçi-işəgötürən münasibəti, dostluq, romantik münasibət, valideyn-övlad münasibətləri, bacı-qardaş münasibətləri, sosial əlaqələr, dini münasibət və s. daxildir. Bir çox münasibətlər qınama və utanc ucbatından pozula bilir. Əgər belədirsə, heç bir əlaqə davamlı ola bilməz. Buna görə də emosional intellekt şəxsiyyətlərarası münasibətlərin formalaşması üçün əsas amildir. Çünki vəziyyətləri gərginləşdirmədən idarə edə bilir və öz problemlərinə görə başqalarını günahlandırmırlar. Onlar öz hərəkətləri üçün tam məsuliyyət və hesabatlılığı qəbul edirlər. Onlar həmişə sakitdirlər və danışmazdan əvvəl diqqətlə düşünürlər.

Ünsiyyət eyni zamanda insanlarda emosional vəziyyətin determinantı, şərti kimi də özünü göstərir. Bütün bəşəri emosiyaların spesifik spektri məhz insanların ünsiyyəti şəraitində təzahür və inkişaf edir. Emosional gərginliyin səviyyəsi həmin şəraitlə şərtlənməklə, həmin emosional gərginliyin aradan qaldırılmasına zəmin yaradır. (Həmzəyev, M.Ə., Əmiraslanova, S.F., 2007)

İstənilən şəxslərarası ünsiyyət təkcə fərdlər arasında ünsiyyət ehtiyacından irəli gəlmir. Çox vaxt əsas məqsəd həmsöhbətə müəyyən bir nəticə əldə etmək üçün təsir etməkdir. Burada emosional zəkanın bütün aspektləri tətbiq edilməlidir. Emosiyaları idarə etmək və başqalarının duyğularını tanımaqda öz qabiliyyətlərini anlamaq və qiymətləndirmək də vacibdir. Bu, birbaşa ünsiyyət növündən təsirlənə bilər. Ən sadələşdirilmiş təsnifatda əlaqə sadə və mürəkkəb kimi təsnif edilə bilər.

Nəzəriyyə

İnkişaf etmiş emosional intellekt insanlara problemləri həll etməyə və kompromisləri daha effektiv tapmağa imkan verir ki, bu da öz növbəsində daha güclü və uzunmüddətli münasibətlərə gətirib çıxarır. Beləliklə, emosional intellekt şəxsiyyətlərarası münasibətlərin keyfiyyətinə təsir edən mühüm amildir və onun inkişafı həm şəxsi, həm də peşəkar həyatda əhəmiyyətli irəliləyişlərə səbəb ola bilər.

Əvvəlcə "emosional intellekt" termini ortaq sosial-psixoloji çərçivəyə əsaslanan "sosial intellekt" anlayışı üzərində qurulmuşdur. Bu çərçivə başqaları ilə kommunikativ qarşılıqlı əlaqədə fərdin davranışına toxundu və xüsusi resursları aktivləşdirərək, sosial qarşılıqlı əlaqədə fərdi davranış prosesini hansı psixi strukturun idarə etdiyini başa düşməyi təmin etdi.

Emosiyaların inkişafı insan həyatında əsas rol oynayır, davranışa, dünyanı qavramağa, şəxsiyyətlərarası münasibətlərə təsir göstərir. Onlar erkən uşaqlıqdan başlayaraq inkişaf və öyrənmə yolu ilə formalaşır. Eyni zamanda, bizə ehtiyaclarımızı və təcrübələrimizi ifadə etməyə kömək edir və ətraf mühitə uyğunlaşmaq üçün işarələr kimi xidmət edə bilər. Emosional inkişaf həm də şəxsiyyətin, özünüdərkin və sosial səriştənin inkişafı üçün vacibdir. Emosiyaları başa düşmək və idarə etmək həyat keyfiyyətinə və ətrafımızdakı dünya ilə qarşılıqlı əlaqəyə təsir edən emosional zəkaya kömək edir.

İntellekt əmsalı (IQ) və texniki bacarıqlar, adətən akademik şəraitdə qiymətləndirilir, məntiqi əsaslandırma və problem həllində üstündür. Bununla belə, EQ sosial vəziyyətlərin, münasibətlərin və özünüidarənin mürəkkəbliklərini həll edir. Bunlar emosional zəkanı mühüm edən və karyera uğurundan tutmuş şəxsi rifaha qədər hər şeyə təsir edə bilən əsas həyat bacarıqlarıdır. Emosional intellekt emosiyalardan kənara çıxır və fərdləri aydın qərarlar qəbul etmək, empatiya və ilhamla idarə etmək üçün emosional bacarıqlarla təchiz edir.

Emosional zəkanın mühüm hissəsi öz hisslərimizi və başqalarının hisslərini anlamaq qabiliyyətidir. Buraya hissləri dəqiq adlandırmaq və təsvir etmək, həmçinin başqalarında emosiyaların nəyə səbəb olduğunu başa düşmək bacarığı daxildir. Bu, özümüzü və başqalarını daha yaxşı anlamağa imkan verir ki, bu da əlaqələrimizi gücləndirməyə şərait yaradır.

Hisslərimizi idarə etmək və onlara konstruktiv cavab vermək bacarığı emosional zəkanın digər vacib cəhətidir. Onları idarə edə bilsək, impulsiv reaksiyalara daha az təslim olarıq və daha ahəngdar şəxsiyyətlərarası münasibətləri inkişaf etdirə bilərik. Münaqişələri daha yaxşı həll edə və streslə effektiv şəkildə mübarizə apara bilərik.

Şəxsiyyətlərarası münasibətlər və emosional ünsiyyət arasındakı qarşılıqlı əlaqənin başa düşülməsi psixoloji və təhsil nəzəriyyələrinin qısa da olsa, izahını tələb edir. Sosial mübadilə nəzəriyyəsi (Blau, Peter M. 1967) ehtimal edir ki, münasibətlər qarşılıqlı fayda əsasında qurulur, emosional ifadə isə etibar və dəstəyin formalaşmasına şərait yaradır.

Daha yüksək EQ səviyyəsinə malik şəxslərin daha empatik, daha yaxşı ünsiyyət bacarıqlarına sahib olduqlarını və uzunmüddətli əlaqələrə daha çox sahib olduqlarını ortaya qoyulur. Bundan əlavə, Toronto Universiteti tərəfindən aparılan bir meta-analiz emosional zəka ilə evlilik məmnunluğu arasında güclü korrelyasiya tapdı. Daha yüksək EQ səviyyələri nümayiş etdirən cütlüklər daha yüksək xoşbəxtlik səviyyələri və daha aşağı boşanma nisbətlərini bildirdilər. Bu tədqiqat emosional zəkanın həyatın müxtəlif aspektlərində şəxsiyyətlərarası münasibətlərin keyfiyyətinin artırılmasında oynadığı mühüm rolu vurğulayır.

Emosional intellekt münasibətlərdə effektiv ünsiyyətin qurulmasında mühüm rol oynayır. Araşdırmaya görə, yüksək emosional zəkaya malik olan fərdlərin partnyorları ilə daha açıq və dürüst ünsiyyət qurma ehtimalı daha yüksəkdir ki, bu da daha güclü bir əlaqə və daha yüksək səviyyəli əlaqələr məmnuniyyətinə səbəb olur. Əslində, araşdırmalar göstərir ki, emosional intellektlərini inkişaf etdirmək üzərində fəal işləyən cütlüklər daha az münaqişə nisbətləri və yaxınlarına qarşı empatiya və anlayış səviyyəsinin daha yüksək olduğunu bildirirlər.

Şəxslərarası zəka, digər şeylərlə yanaşı, başqalarının əhval-ruhiyyəsini və temperamentlərini izləmək və bu cür bilikləri onların gələcək davranışlarını proqnozlaşdırmaq xidmətinə cəlb etmək bacarığını əhatə edir. Daha doğrusu, yuxarıda xüsusi olaraq təsvir olunan proseslərə, yəni problemlərin həlli və davranışın tənzimlənməsi üçün özünün və başqalarının emosional vəziyyətlərinin tanınması və istifadəsinə diqqət yetirir. (Salovey, P., Mayer, J.D. 1990)

Metod

Bu mövzunun aktuallığı ondan irəli gəlir ki, sosial əlaqələrin və qarşılıqlı əlaqələrin getdikcə mürəkkəbləşdiyi müasir dünyada emosiyaları idarə etmək və başqalarının emosional reaksiyalarını başa düşmək bacarığı xüsusilə vacibdir. Emosional intellekt təkcə şəxsiyyətlərarası münasibətlərin yaxşılaşmasına kömək etmir, həm də həmkarları və müştəriləri ilə uğurlu qarşılıqlı əlaqələrin uğur və ya uğursuzluğu müəyyən edə biləcəyi peşəkar sahədə həlledici rol oynayır. Yüksək səviyyəli emosional intellekt insanların bir-birinə kömək etməyə və ümumi rifah üçün işləməyə hazır olduğu daha ahəngdar və dəstəkləyici bir cəmiyyətə töhfə verə bilər. Müasir cəmiyyətə xas olan stress və qeyri-müəyyənlik şəraitində emosional idarəetmə insanlara dəyişikliklərə uyğunlaşmağa və çətinliklərin öhdəsindən səmərəli şəkildə gəlməyə imkan verən vacib bir bacarıq halına gəlir.

Emosional İntellekt stressi aradan qaldırmaq üçün emosiyaların müsbət idarə edilməsi üsuludur və emosiyalardan istifadə etmək və anlamaq qabiliyyətini əhatə edir. Bundan əlavə, bu, başqaları ilə effektiv ünsiyyət qurmağın və empatiya qurmağın müsbət yolunu ehtiva edir və ofisdə, məktəbdə və kollecdə güclü əlaqələr yaratmağa kömək edir. O, həmçinin emosiyalarınızı cəlb edən və onlara təsir edən ani və məlumatlı qərarlar qəbul etməyə imkan verir.

Sübut olunmuşdur ki, emosional cəhətdən bacarıqlı olan - öz hisslərini yaxşı bilən və idarə edən, başqalarının hisslərini oxuyan və onlarla effektiv şəkildə məşğul olan insanlar - istər romantizm, istərsə də intim münasibətlər və ya təşkilati siyasətdə uğuru tənzimləyən açıqlanmayan qaydaları mənimsəyən həyatın istənilən sahəsində üstünlük təşkil edir. Yaxşı inkişaf etmiş emosional bacarıqları olan insanlar da öz həyatlarında daha məmnun və təsirli olurlar, ağıl vərdişlərinə yiyələnirlər. (Goleman, D. 1995)

Bundan əlavə, Amerika Psixologiya Assosiasiyası tərəfindən aparılan sorğu göstərdi ki, uğurlu və tam münasibətlərdə olan şəxslərin 93%-i uğurlarını emosional zəka ilə sıx bağlı olan effektiv

ünsiyyət bacarıqları ilə əlaqələndirir. Öz emosiyalarını tanıyıb idarə etməklə və partnyorunun hisslərinə uyğunlaşaraq, fərdlər daha effektiv ünsiyyət qura, fikir ayrılıqlarını daha yaxşı başa düşərək idarə edə və daha dərin emosional əlaqə qura bilərlər. Emosional intellektin inkişafı təkcə münasibətlərə fayda vermir, həm də hər iki tərəfdaş üçün daha yaxşı psixi sağlamlıq nəticələrinə və ümumi rifaha gətirib çıxarır.

Nəzarət olunmayan emosiyalar və stress də psixi sağlamlığınıza təsir edərək sizi narahatlıq və depressiyaya qarşı həssas edə bilər. Əgər emosiyalarınızı başa düşə, öhdəsindən gələ və ya idarə edə bilmirsinizsə, güclü əlaqələr qurmaqda da çətinlik çəkəcəksiniz. Bu, öz növbəsində, tənhalıq və təcrid hisslərinə səbəb ola bilər, psixi sağlamlıq problemlərini daha da artırır. Bir xəstənin əhval-ruhiyyəsinin nəzərdən qaçırılmaması, onun sağalmağı intizarla gözləməsi, stressini idarə etməyi bacarması kimi ünsürlərin yaranın sağalmasının belə sürətləndirildiyi müşahidə edilib. (Tarhan N., 2024).

Araşdırmalar göstərir ki, yüksək emosional intellektə malik şəxslərin başqalarının hisslərini daha yaxşı tanımaq və onlara cavab verməkdə daha yaxşı empatiya və daha dərin əlaqələrə səbəb olur. Emosional intellekt yalnız insanın öz münasibətlərini idarə etmək qabiliyyətini gücləndirmir, həm də onlara başqaları ilə empatiya qurmağa və onları effektiv şəkildə dəstəkləməyə imkan verir. Ümumilikdə, emosional zəka bacarıqlarını inkişaf etdirərək, fərdlər öz münasibətlərində inam, empatiya və harmoniya inkişaf etdirə bilər və nəticədə daha çox ümumi rifah və məmnuniyyətə səbəb ola bilər.

Emosional intellekt fərdlərə başqalarının emosiya hallarını aşkarlamağa, başqalarının perspektivlərini mənimsəməyə, ünsiyyəti gücləndirməyə və davranışı tənzimləməyə kömək etməklə müsbət sosial fəaliyyəti təşviq etmək üçün nəzərdə tutulur. (Brackett, M.A. et., 2011)

Emosional intellekt bizə istədiyimiz emosiyaları yaratmağa (bunu müsbət emosiyalar hesab edə bilərik) və istəmədiyimiz emosiyaları (mənfi emosiyalar adlandıra bilərik) idarə etməyə kömək edən alətlər qutusudur. Bu, təkcə öz hisslərimizi deyil, həm də partnyorumuzun hisslərini əhatə edir.

Sözdə "mənfi emosional reaksiya" həmişə neqativ bir şey deyil. Beynimiz və bədənimiz balansımızı itirdiyimiz zaman bizə xəbərdarlıq etmək üçün yaradılmışdır. Məsələn, əsəbilik və ya qəzəb qan şəkərinin aşağı düşməsinə və yemək ehtiyacına işarə edə bilər. Amma neqativ emosiyaların vacib olduğu ilə razılaşsaq da, çox vaxt onların bizə daha çox təsir etməsinə icazə veririk. Emosional intellekt bizə emosiyaları idarə etməyə kömək edir, emosiyaları və sərt hissləri rasionallaşdırmaq yollarını tapmağa kömək edir. Bu, emosiyaların bizi alt-üst etmədən əvvəl içimizə baxmağa və onları adlandırmağa kömək edə bilər. Sakit bir yerdən hər şeyi görə bildiyimiz zaman, emosional zəkamız emosiyaların haradan gəldiyini və reaksiyanın nəyə səbəb olduğunu anlamağa kömək edə bilər. Bu, keçmişdə baş vermiş bir hadisə ola bilər. Məsələn, bizi qısqanclığa daha çox meylli edən aldadıcı keçmiş sevgili və ya bizi bağlılıq problemləri ilə tərk edən bir valideyn. Səbəbi nə olursa olsun, bu rasional yanaşma özümüzə lazım olan şəfqəti və anlayışı verməyə imkan verəcək. Vəziyyətə və ya insana intensiv reaksiyanı anlamaq növbəti dəfə daha sağlam reaksiya üçün ilk addımdır. Eynilə, yüksək emosional intellekt həm özümüzdə, həm də tərəfdaşlarımızda narahatlıq kimi psixi sağlamlıq problemləri ilə daha yaxşı mübarizə strategiyaları tapmağa kömək edə bilər.

Psixologiya və insan resursları üzrə tədqiqatçılar illərdir emosional zəkanın öyrənilə biləcəyini müzakirə edirlər. Belə görünə bilər ki, emosional zəka bir şəxsiyyət xüsusiyyətidir və buna görə də bəzi insanlar üçün digərlərindən daha az səy göstərir. Bununla belə, vaxt və səylə bu arzu olunan bacarıqları öyrənmək, şübhəsiz ki, mümkündür.

2019-cu ildə Kolorado Dövlət Universitetinin tədqiqatçıları bu sahədə ədəbiyyata meta-analitik baxış keçirdilər. Onlar emosional zəkanın öyrədilə bilən bir xüsusiyyət olduğu iddiasını qiymətləndirməyi planlaşdırdılar. Tədqiqatçılar emosional zəkanın öyrədilə biləcəyinə dair sübutlar tapdılar. Onlar həmçinin bu sahədə təlimin xüsusilə effektiv olmasına dair bəzi fikirlər təklif etdilər.

Uğurlu emosional intellekt təlimi ideyalarınızı tətbiq etmək bacarığını əhatə edir. Başqaları ilə danışmaq və gündəlik həyatınızda tətbiq etməyə çalışdığınız yeni yanaşmalar haqqında rəy almaq faydalı ola bilər. Məsələn, başqalarının emosional siqnallarını oxumaq bacarığınızı inkişaf etdirə bilərsiniz. Rahat hiss etdiyiniz insanlarla nə etdiyiniz və ya özünüzü inkişaf etdirməyə çalışdığınız yeni bacarıqlarla bağlı onların hiss etdiklərinizi və düşündüyünüz emosiayalar arasındakı oxşarlıqlar barədə danışmağa və ya onlardan soruşmağa cəhd edə bilərsiniz.

Nəticə olaraq, emosional intellekt uğurlu və ahəngdar münasibətlərin əsasını təşkil edən əsas komponentdir. Onun təsiri insanın öz duyğularını tanımaq və ifadə etmək qabiliyyətindən tutmuş, başqalarını anlamaq və empatiya qurma qabiliyyətinə qədər uzanır. Yüksək səviyyəli emosional intellekt yalnız şəxslərarası münasibətləri yaxşılaşdırmaqla yanaşı, etimadı gücləndirir, münaqişələrin həllini asanlaşdırır və ünsiyyətdə daha müsbət atmosfer yaradır.

Emosional zəkanın ən önəmli səmərəliliyindən biri də motivasiyanı təmin etməkdir. EQ vasitəsilə başqa insalara da motivasiya yaratmaq bacarığına insan sahib ola bilir.

Cəmiyyətimizdəki dinamik dəyişiklikləri, o cümlədən rəqəmsal kommunikasiyaların böyüməsini və mədəni kontekstlərin müxtəlifliyini nəzərə alaraq, emosional intellektin inkişafı xüsusilə aktualdır. Bu, təkcə şəxsi və peşəkar münasibətlərin keyfiyyətini yaxşılaşdırmır, həm də ümumi emosional rifahı artırır.

Buna görə də, emosional intellektin inkişafına vaxt və səy sərf etmək, hər birimizin başqaları ilə dərin və mənalı əlaqələr qura bildiyimiz daha şüurlu və məmnun bir həyata doğru mühüm addımdır. Nəhayət, emosional zəka bizə təkcə sevincləri və çətinlikləri yaşamağa deyil, həm də özümüz və başqaları ilə münasibətlərimizdə harmoniya tapmağa imkan verir.

Şəxsi effektivlik şəxsi məqsədlərə nail olmaq və həyatdan məmnun olmaq qabiliyyəti kimi müəyyən edilir. Emosional intellekt şəxsi effektivliyin əsas amilidir, çünki o, bizə şəxsi məqsədlərə çatmaqda kömək edə biləcək duyğularımızı anlamağa və idarə etməyə imkan verir. Emosional intellekt ünsiyyət effektivliyi, emosional və motivasiya idarəçiliyi, problemlərin həlli və qərar qəbul etmə bacarıqları, liderliyin inkişafı, uyğunlaşma və komanda işi kimi bir neçə sahədə şəxsi effektivliyi müəyyən edir.

Emosional cəhətdən səriştəli bir insanın həmişə sakit və ya yaxşı əhval-ruhiyyədə olduğu, eyni zamanda ətrafındakı hər kəsin özünü yaxşı və sakit hiss etməsi üçün səy göstərdiyi ümumi bir inancdır. (Шабанов С., Алешина А., 2013)

Nəticə olaraq, emosional zəkanın şəxsiyyətlərarası münasibətlərdə əhəmiyyətini qiymətləndirməmək olmaz. Öz emosiyalarını başa düşmək və idarə etmək bacarığı, həmçinin başqaları ilə empatiya qurmaq bacarığı güclü və sağlam münasibətlərin qurulmasında həlledici rol oynayır. Emosional intellekt bacarıqlarını inkişaf etdirərək, fərdlər effektiv ünsiyyət qurmaq, münaqişələri həll etmək və başqaları ilə daha dərin əlaqələri gücləndirmək üçün daha yaxşı təchiz olunurlar.

Həmçinin, tədqiqatlar göstərdi ki, yüksək emosional intellekt həyatın müxtəlif aspektlərində müsbət nəticələrlə, o cümlədən psixi sağlamlıq, daha yüksək iş performansı və daha yaxşı ümumi rifahla əlaqələndirilir. Emosional zəkanın yetişdirilməsi özünü dərketmə, özünü tənzimləmə, sosial bacarıqlar, empatiya və motivasiya tələb edən ömürlük bir səyahətdir. Özümüzdə və başqalarında emosional intellektin inkişafına üstünlük verməklə biz həm şəxsi, həm də peşəkar münasibətlərimizin keyfiyyətini artıra bilərik.

Emosional intellekt varlığımızdakı əsas insan bacarıqlarına, müsbət qarşılıqlı əlaqə yaratmaq üçün hisslərimizi və daxili potensialımızı idarə etmək bacarığına diqqət yetirir. Müsbət qarşılıqlı əlaqənin xeyrinə səmərəli ünsiyyət qurmaq bacarığı fəaliyyətdə emosional zəkanın nümunəsi ola bilər. Fikrimcə, emosional intellekt bir şəxsdən ikişəxsli perspektivə, öz şəxsiyyətini tanımaq kimi daxili qabiliyyətlərdən qarşılıqlı əlaqədə ötürülən şəxsiyyətlərarası bacarıqlara keçidi əhatə edir. Ünsiyyət bacarıqlarının və ahəngdar münasibətlərin inkişafına töhfə vermək üçün onları başa düşmək və şəxsiyyətlərarası münasibətlərdə ağıllı hərəkət etmək bacarığı, inanırıq ki, istinad nöqtələridir.

Hadisələri yenidən qiymətləndirərkən, çox güman ki, fərdlər emosiyaya səbəb olan vəziyyətləri qiymətləndirmək və ya qiymətləndirmək yolları ilə bağlı təlimatları əldə etmək üçün bu mədəni və şəxsi ideologiyalardan istifadə edəcəklər. (Matsumoto David, 200ç7)

Şəxslərarası Ünsiyyət sadəcə sözlərdən daha çoxunu əhatə edir, həm danışıq dili, həm də şifahi olmayan işarələr vasitəsilə özümüzü necə çatdırdığımızı əhatə edir. Emosional intellekt hər iki ünsiyyət tərzində mühüm rol oynayır, başqaları ilə effektiv anlaşma və əlaqəni asanlaşdırır.

Şəxslərarası səmərəliliyi müəyyən edən şey arasındakı dərin əlaqədir, hansı ki, iştirakçılar emosional davranışları təmin edən qarşılıqlı təsirə uyğun bir tarazlıq halındadır. Buna baxmayaraq, biz şəxsiyyətlərarası bacarıqların, eləcə də insanın ehtiyac və hisslərinə uyğunlaşmanın necə olduğunu nəzərə almalıyıq.

Emosional intellekt effektiv ünsiyyət, əməkdaşlıq və liderlik üçün əsas təşkil edən güclü şəxsiyyətlərarası münasibətlərin əsasında dayanır. Özünü dərk etmə, empatiya və emosional tənzimləməni mənimsəməklə, fərdlər mürəkkəb münasibətləri idarə etmək və müsbət qarşılıqlı əlaqələri inkişaf etdirmək bacarıqlarını artırırlar. Emosional intellekt inam yaratmaq, komandaları həvəsləndirmək və vahid, innovativ təşkilat mədəniyyətini inkişaf etdirmək üçün liderlikdə xüsusilə vacibdir. Güclü EI-yə malik liderlər sədaqəti ilhamlandırır, əlaqəni yaxşılaşdırır və təşkilatlarının çətin mühitlərdə inkişafını təmin edirlər. Fərdlər və liderlər fəal dinləmə, özünüdərketmə və empatiyaya yiyələnmək təcrübəsi ilə öz şəxsiyyətlərarası bacarıqlarını dəyişdirə, peşəkar və şəxsi münasibətlərdə daha güclü əlaqələri və daha yaxşı nəticələri təmin edə bilərlər. Emosional intellekt sadəcə bir aktivlik deyil, həmçinin, effektiv liderlik, komanda işi və uzunmüddətli uğur üçün mühüm təməldir.

Emosional cəhətdən intellektsiz insanlar partnyorlarının emosional ehtiyaclarına adekvat cavab verə bilmədikdə tənhalıq və təcrid hissləri yaşaya bilərlər. Bu, münasibətlərin pozulmasına səbəb ola bilər. Həmçinin, bəzi şəxslər partnyorlarının emosional zəifliklərindən istifadə edə və ya manipulyasiya edə bilər ki, bu da toksik münasibətlər dinamikasına səbəb ola bilər. Doyumlu və sağlam əlaqələr saxlamaqda çətinlik çəkirlər. Bu, münasibətlərin narazılığına səbəb yaradır. Uzunmüddətli münasibətlərin sona çatmasına səbəb olur və münasibət problemləri həll edilmədikdə, emosional ehtiyaclar qarşılanmadıqda, tərəfdaşlar ayrılmaq qərarına gələ bilərlər.

Bar-Ona görə, emosional-sosial intellekt emosional və sosial qabiliyyətlərdən, bacarıqlardan və vasitəçilərdən ibarətdir. Bütün bu elementlər bir-birinə bağlıdır və birlikdə işləyir. Onlar özümüzü və başqalarını nə dərəcədə effektiv başa düşməyimizdə, özümüzü necə asanlıqla ifadə etdiyimizdə və gündəlik tələblərin öhdəsindən necə gəlməyimizdə mühüm rol oynayırlar.(Drigas A.S., Papouts C., 2018)

Emosional zəka bizə sağlam sosial əlaqələri qorumağa imkan verir ki, bu da öz növbəsində uzunmüddətli əlaqələri asanlaşdırır. Emosional reaksiyalarımız ətrafımızdakı insanlara əhəmiyyətli dərəcədə təsir göstərir və buna görə də emosional səriştəmiz ahəngdar münasibətlərin inkişafı üçün əsas amilə çevrilir.

Ünsiyyət keyfiyyətinə təsir edən EI aspektlərindən biri başqalarının duyğularını oxumaq bacarığıdır. Başqa bir insanın emosional vəziyyətini dəqiq müəyyən edə bilsək, ehtiyaclarını və gözləntilərini daha yaxşı başa düşə bilərik. Bu, bizə ünsiyyətimizə uyğunlaşmaq və ona daha çevik yanaşmaq imkanı verir. Yüksək səviyyəli EI olduqda, emosional vəziyyətimizin ünsiyyətimizə necə təsir etdiyini daha yaxşı başa düşürük.

Beləliklə, EI uğur üçün vacib olan əsas bacarıqların təməli kimi xidmət edir. Məsələn, emosiyaları idarə etmək bacarığı şüurluluğu, təşəbbüskarlığı, çevikliyi və özünə inamı artırır. Bu, çətin vəziyyətlərdə effektiv hərəkət etməyə, stressə tab gətirməyə, sakit və diqqətli olmağa imkan verir. Başqa sözlə, yüksək EI bizə mənfi hadisələrə tab gətirməyə kömək edir.

"Emosional zəka"nın çoxlu tərifl ərinə görə, cəmiyyət onu müxtəlif şəxsiyyətlərarası ünsiyyətlərdə sui-istifadə edərək kifayət qədər qeyri-müəyyən şəkildə başa düşə bilər. Konsepsiyanın ən geniş yayılmış ifadəsini nəzərə alaraq demək olar ki, emosional intellekt fərdin istədiyi nəticəyə nail olmaq üçün başqaları ilə qarşılıqlı əlaqədə olarkən öz emosiyalarını dəqiq tanımaq və onları idarə etmək bacarığıdır. Ünsiyyətin bir şəxslə digəri arasında qarşılıqlı əlaqə olduğunu başa düşmək vacibdir. Daha təsirli nəticə əldə etmək üçün təkcə öz hisslərinizi deyil, həm də qarşı tərəfin emosiyalarını tanımaq və idarə etmək lazımdır. Bu yolla siz ünsiyyətin özünü idarə edə və onu istədiyiniz istiqamətə yönəldə bilərsiniz.

Nəticə və təkliflər

Beləliklə, emosional zəka şəxsiyyətlərarası münasibətlərdə və şəxsi effektivlikdə mühüm rol oynayır. Yüksək səviyyəli emosional intellektə malik insanlar emosional zəka bacarıqlarına malikdirlər ki, bu da onlara emosiyalarını effektiv şəkildə idarə etməyə və başqaları ilə effektiv ünsiyyət qurmağa imkan verir. Onlar müsbət komanda mühiti yarada, ünsiyyəti yaxşılaşdıra, şəxsi effektivliyi artıra və əsaslandırılmış qərarlar qəbul edə bilərlər. Emosional zəkanın inkişafı həyatın istənilən sahəsində, xüsusən də şəxsiyyətlərarası münasibətlərin həm şəxsi, həm də peşəkar həyatda mühüm rol oynadığı müasir dünyada uğurlu fəaliyyətin açarıdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Həmzəyev, M.Ə., Əmiraslanova, S.F. Ünsiyyətin psixologiyası: [Electronic resource] / Dərs vəsaiti. – Bakı: Nurlan, 2007, 180 s. URL:https://asantelim.wordpress.com/wp-content/uploads/2018/05/c3bcnsiyyc999t-psixologiyasc4b1.pdf

2. Blau, Peter M. (1967). Exchange and Power in Social Life Second Prıntıng: [Electronic resource] // January. New York: John Wiley & Sons, Inc., 371 p. URL:https://ia601504.us.archive.org/31/items/in.ernet.dli.2015.118920/2015.118920.Exchange-And-Power-In-Social-Life_text.pdf

3. Salovey, P., Mayer, J.D. (1990). Emotional Intelligence: [Electronic resource] // Imagination, Cognition and Personality, 9(3), 185-211. URL:https://doi.org/10.2190/DUGG-P24E-52WK-6CDG

4. Goleman, D. (1995). Emotional Intelligence: Why it Can Matter More Than IQ: [Electronic resource] // Bloomsbury. – 376 p. URL:https://learnsteer.sasnaka.org/wp content/uploads/2022/07/Emotional%20Intelligence%20Why%20it%20Can%20Matter%20More%20Than%20IQ%20%28Daniel%20Goleman%29%20%28z-lib.org%29.pdf

5. Davis, M. (1994). Empathy: A social psychological approach: [Electronic resource] / –Madison, WI: Westview Press. URL:https://api.pageplace.de/preview/DT0400.9780429962448_A34387697/preview-9780429962448_A34387697.pdf

6. Tarhan N. (2024). Xoşbəxtlik psixologiyası və stresslə mübarizə / Mayak nəşriyyatı – Bakı - 214 s.
URL: https://www.libraff.az/kitab/qeyri-bdii-dbiyyat/xsi-inkiaf/xobxtlik-psixologiyas-v-stressl-mubariz/
7. Matsumoto David. Are cultural differences in emotion regulation mediated by personality traits?: [Electronic resource] // Journal Of Cross-Cultural Psychology, Vol. 37 No. 4, July 2006 421-437
URL:https://davidmatsumoto.com/content/2006%20Matsumoto%20JCCP.pdf
8. Brackett, M.A., Rivers, S.E. and Salovey, P. (2011). Emotional Intelligence: Implications for Personal, Social, Academic, and Workplace Success. Social and Personality Psychology Compass: [Electronic resource] // 5: 88-103.
URL: https://doi.org/10.1111/j.1751-9004.2010.00334.x
9. Шабанов С., Алешина А. (2013). Эмоциональный интеллект. Российская практика / ООО «Манн, Иванов и Фербер» - 45
URL: https://litres.az/book/alena-aleshina/emocionalnyy-intellekt-rossiyskaya-praktika-6370989/read/
10. Drigas A.S., Papouts C. (2018). Duygusal Zeka Üzerine Yeni Katmanlı Bir Model // Bilişim ve Telekomünikasyon Enstitüsü, Yunanistan-45
URL:https://www.mdpi.com/2076-328X/8/5/45

DOİ: 10.32010/RTBN3559

AUTİZM SPEKTR POZUNTULU ŞƏXSLƏRƏ TƏTBİQ EDİLƏN DİAQNOSTİKA VASİTƏLƏRİNİN MÜQAYİSƏLİ TƏHLİLİ

Ölmez Ümit ALİ
Bakı Dövlət Universiteti,
Sosial və pedaqoji psixologiya kafedrası, doktorant
Orcid: https://orcid.org/0009-0002-6791-503X
E-mail: umut.olmez@mail.ru

Xülasə : Dünyanın müxtəlif ölkələrində aparılan tədqiqatlar genetik faktorların autizm spektri pozuntusunda (ASP) rol oynaya biləcəyini göstərsə də, autizm spektri pozuntusu üçün risk faktorunu təşkil edən gen və ya genlər hələ müəyyən edilməmişdir. Buna görə də, mümkün ekoloji amillərlə yanaşı, autizm spektri pozuntusunun səbəbi ilə bağlı hələ də dəqiq və qəti məlumat yoxdur. Bu, autizm spektri pozuntusunun qiymətləndirilməsini çətinləşdirir. Bununla belə, autizm spektri pozuntusu diaqnozu çoxşaxəli qiymətləndirmə tələb edir. Erkən diaqnozu təmin etmək üçün pediatrların bu sahədə məlumatlı olması xüsusilə vacibdir. Pediatrlar, ehtimal ki, autizm spektri pozuntusu olan uşaqlarla qarşılaşan ilk mütəxəssislərdir. Buna görə də, aşağıda ətraflı müzakirə edəcəyimiz müntəzəm autizm spektri pozuntusu müayinələrindən xəbərdar olmaq bu uşaqları müəyyən etmək üçün ilk addımı atmağa imkan verir. Psixiatrlar, nevroloqlar, psixoloqlar, loqopatoloqlar və əgər uşaq məktəb yaşındadırsa, müəllimlər autizm spektri pozuntusu diaqnozunda fəal iştirak etməlidirlər. Diaqnoz prosesində istifadə edilən ölçmə nümunələri müxtəlifdir. Buna görə də, düzgün diaqnozu təmin etmək üçün diaqnozla məşğul olan mütəxəssislərin bu alətlər üzrə təlim keçmələri vacibdir.
Ailənin problemin ilk əlamətlərinin aşkarlanması ilə diaqnozun qoyulması arasındakı dövr çətin və mürəkkəb bir dövrdür. Yuxarıda qeyd edildiyi kimi, ailələr bu dövrdə və sonrasında müxtəlif emosiyalar yaşayırlar. Bununla belə, uşağın diaqnozunu gecikdirə bilən ən çox yayılmış duyğu, ailənin inkişaf geriliyini inkar etməsidir, yəni uşağın əlil ola biləcəyi ehtimalını qəbul edə bilmir. Bu mərhələdə övladını bir mütəxəssisə aparmaq əvəzinə, övladındakı fərqləri izah edəcəyinə inandıqları bəhanələr irəli sürə bilər. Bu müddət çox uzandıqda, uşağın diaqnozu və ehtiyac duyduğu təhsil ləngiyəcəkdir. Hər hansı bir əlillikdə olduğu kimi, autizm spektr pozuntusu olan bir fərdin qiymətləndirilməsinin məqsədi fərdin ehtiyac duyduğu, səviyyəsinə uyğun təhsillə təmin edilməsi prosesini başlatmaqdır. Başqa sözlə, uşağa nə qədər tez diaqnoz qoyulsa, bir o qədər tez müdaxilə və erkən təhsil başlaya bilər. Təbii ki, düzgün diaqnozun qoyulması effektiv müdaxilə üçün çox vacibdir. Düzgün diaqnozu təmin etmək üçün mütəxəssislər ailələrə düzgün rəhbərlik etməli və düzgün qiymətləndirmə üsullarından istifadə etməlidirlər.
Hazırlanmış material autizm spektr pozuntulu şəxslərlə işləyən mütəxəssislərə, tədqiqatçılara, eləcə də tələbələrə faydalı ola bilər.
Açar sözlər: autizm spektr pozuntusu, test nümunələri, psixososial dəstək, ölçmə vasitələri, effektiv diaqnostika

COMPARATİVE ANALYSİS OF DİAGNOSTİC TOOLS APPLİED TO İNDİVİDUALS WİTH AUTİSM SPECTRUM DİSORDERS

Ölmez Ümit ALİ
Baku State University,
Department of Social and Pedagogical Psychology, PhD student
Orcid: https://orcid.org/0009-0002-6791-503X
E-mail: umut.olmez@mail.ru

Summary: Although studies conducted in different countries around the world have shown that genetic factors may play a role in autism spectrum disorder (ASD), the gene or genes that constitute a risk factor for autism spectrum disorder have not yet been identified. Therefore, there is still no clear and definitive information about the cause of autism spectrum disorder, in addition to possible environmental factors. This makes the assessment of autism spectrum disorder difficult. However, the diagnosis of autism spectrum disorder requires a multidisciplinary assessment. It is especially important for pediatricians to be knowledgeable in this area to ensure early diagnosis. Pediatricians are probably the first professionals to encounter children with autism spectrum disorder. Therefore, being aware of the regular autism spectrum disorder screenings, which we will discuss in detail below, allows us to take the first step in identifying these children. Psychiatrists, neurologists, psychologists, speech pathologists and, if the child is of school age, teachers should be actively involved in the diagnosis of autism spectrum disorder. The measurement patterns used in the diagnostic process are diverse. Therefore, it is important for the professionals involved in the diagnosis to be trained in these tools to ensure a correct diagnosis.

The period between the family's first signs of a problem and the diagnosis is a difficult and complex one. As mentioned above, families experience a variety of emotions during and after this period. However, the most common emotion that can delay a child's diagnosis is denial, that is, the inability to accept that the child may have a disability. Instead of taking their child to a specialist at this stage, they may make excuses that they believe will explain their child's differences. If this period is too long, the child's diagnosis and the education they need will be delayed. As with any disability, the goal of assessing an individual with autism spectrum disorder is to begin the process of providing the individual with the education they need, at the appropriate level. In other words, the sooner the child is diagnosed, the sooner intervention and early education can begin. Of course, making the right diagnosis is essential for effective intervention. To ensure an accurate diagnosis, professionals must provide families with the right guidance and use the right assessment methods.
The prepared material may be useful for professionals, researchers, and students working with individuals with autism spectrum disorders.
Keywords: autism spectrum disorder, test samples, psychosocial support, measurement tools, effective diagnostics

СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗ ДИАГНОСТИЧЕСКИХ ИНСТРУМЕНТОВ, ПРИМЕНЯЕМЫХ К ЛИЦАМ С РАССТРОЙСТВАМИ АУТИСТИЧЕСКОГО СПЕКТРА

Олмез Умит АЛИ
Бакинский государственный университет,
Кафедра социальной и педагогической психологии, аспирант
Orcid: https://orcid.org/0009-0002-6791-503X
Электронная почта: umut.olmez@mail.ru

Резюме: Хотя исследования, проведенные в разных странах мира, показали, что генетические факторы могут играть роль в развитии расстройств аутистического спектра (РАС), ген или гены, являющиеся фактором риска развития расстройства аутистического спектра, до сих пор не выявлены. Поэтому до сих пор нет четкой и окончательной информации о причине расстройства аутистического спектра, помимо возможных факторов окружающей среды. Это затрудняет оценку расстройства аутистического спектра. Однако диагностика расстройства аутистического спектра требует междисциплинарного обследования. Педиатрам особенно важно обладать знаниями в этой области для обеспечения ранней диагностики. Педиатры, вероятно, являются первыми специалистами, которые сталкиваются с детьми с расстройством аутистического спектра. Поэтому знание о регулярных скрининговых обследованиях на расстройства аутистического спектра, которые мы подробно обсудим ниже, позволяет нам сделать первый шаг к выявлению таких детей. Психиатры, неврологи, психологи, логопеды и, если ребенок школьного возраста, учителя должны активно участвовать в диагностике расстройства аутистического спектра. Методы измерения, используемые в диагностическом процессе, разнообразны. Поэтому специалистам, занимающимся диагностикой, важно пройти обучение по этим инструментам для обеспечения точной диагностики.
Период между первыми признаками проблемы в семье и постановкой диагноза – сложный и запутанный. Как упоминалось выше, семьи испытывают самые разные эмоции в этот период и после него. Однако наиболее распространенной эмоцией, которая может задержать постановку диагноза у ребенка, является отрицание задержки развития, то есть неспособность принять возможность наличия у ребенка инвалидности. На этом этапе, вместо того чтобы отвести ребенка к специалисту, родители могут придумывать оправдания, которые, по их мнению, объяснят особенности ребенка. Если этот период слишком долгий, постановка диагноза ребенку и необходимое ему образование будут отложены. Как и в случае с любым нарушением, цель оценки ребенка с расстройством аутистического спектра – начать процесс предоставления ему необходимого образования, соответствующего его уровню. Другими словами, чем раньше ребенку будет поставлен диагноз, тем раньше можно будет начать вмешательство и раннее обучение. Конечно, постановка правильного диагноза имеет решающее значение для эффективности вмешательства. Для обеспечения точной диагностики специалисты должны предоставить семьям необходимые рекомендации и использовать соответствующие методы оценки.
Подготовленный материал может быть полезен специалистам, исследователям и студентам, работающим с людьми с расстройствами аутистического спектра.
Ключевые слова: расстройства аутистического спектра, тестовые образцы, психосоциальная поддержка, инструменты измерения, эффективная диагностика

Giriş: Autizm spektr pozuntulu şəxslərin skrininq dəyərləndirməsinin məqsədi fərdin daha ətraflı və intensiv qiymətləndirmə üçün kifayət qədər risk faktorlarının olub olmadığını müəyyən etməkdir (Siegel, 2008). Başqa sözlə, skrininqlə qəti diaqnoz heç vaxt əldə edilə bilməz; yalnız autizm göstəriciləri olan inkişaf fərqlərini müəyyən edə bilər (Fernell və həmkarları., 2014). Daun Sindromu üçün olduğu kimi, skrininq və ya diaqnoz mərhələsində autizm spektr pozuntusu diaqnozu üçün xüsusi testlər

olmadığı üçün qiymətləndirmə yalnız davranış əlamətlərinə əsaslanaraq aparılır. Bu mərhələ autizm spektr pozuntusu üçün xarakterik olan davranışların mövcudluğunu və normal inkişaf üçün xarakterik olan davranışların olmamasını qiymətləndirir (Bishop, Luyster, Richler, və Lord, 2008). Skrininq təkcə diaqnoza doğru ilk addım deyil, həm də erkən uşaqlıq dövründə pedaqoqlara və ailələrə fərdin koqnitiv çətinlikləri barədə məlumat vermək üçün istiqamət verir. Bu məlumat uşağın davranış və ya akademik problemlərini başa düşmək və onların necə həll edilməli olduğu barədə təlimat verir (Fernell və həmkarları., 2014). Erkən uşaqlıq dövründə autizm spektr pozuntusu skrininqini tərtib etmək üçün müxtəlif yanaşmalardan istifadə edilmişdir.

Nəzəriyyə: Təqdim edilən ölçmə nümunələrindən bəziləri məlumat mənbəyi kimi uşağın valideynləri, baxıcılarından istifadə etməyi, bəziləri isə mütəxəssislərdən istifadə etməyi müdafiə edirdilər. Bundan əlavə, erkən uşaqlıq dövründə iki fərqli skrininq səviyyəsi vurğulanmışdır. İlk skrininq səviyyəsi bütün yeni doğulmuş uşaqların doğuşdan sonra autizm spektr pozuntusu üçün inkişafının monitorinqini əhatə edir. Skrinqin ikinci səviyyəsi inkişaf pozğunluğundan şübhələnən uşaqların müayinəsini əhatə edir (Bishop, Luyster, Richler, & Lord, 2008).

1-ci səviyyəli skrininqdə uşaqda hələ autizm spektr pozuntusu əlamətləri yoxdur. Bu skrininq səviyyəsi adətən uşağın valideynlərindən və ya əsas qayğı göstərənlərdən məlumat toplamaqdan ibarətdir. Əsas qayğı göstərənlərdən toplanan məlumatlar daha etibarlıdır, çünki onlar müxtəlif vəziyyətlərdə uşağın davranışını uzunmüddətli müşahidə edirlər. Bununla belə, skrininq nümunəsindəki sualları başa düşmək bəzən istifadə olunan dil və bəzi hallarda oxuma və yazma ilə bağlı çətinliklərə görə əsas qayğı göstərənlər üçün çətin ola bilər. Bu mərhələdə peşəkar yardım lazım ola bilər. Səviyyə 2 skrininqdə mütəxəssislərdən məlumat toplamaq tövsiyə olunur. Bununla belə, ekspertlər miqyaslı sualları başa düşməkdə çətinlik çəkməsələr də, uşaqla çox vaxt keçirmədikləri üçün çox etibarlı məlumat verə bilməyəcəklər. Səviyyə 1 və Səviyyə 2 skrininqdə tez-tez istifadə olunan alətlər var. Bu alətlər ümumiyyətlə kağız-qələm tərəziləridir və yuxarıda qeyd edildiyi kimi, onlar ailənin və ya ekspertlərin müşahidələrinə əsaslanan qiymətləndirmələrdir.

Metod. Təqdim edilən araşdırmada autizm spektr pozuntusunun öyrənilməsinə dair vacib ölçü nümunələrinin izahı fərqli mənbələr əsasında verilmiş və bu istiqamətdə ədəbiyyat təhlili metodundan istifadə edilmişdir.

Nəticə: Bishop və həmkarları birinci və ikinci səviyyəli skrininq alətlərini təsnif etmişdir (Bishop, 2008).

- Uşaqlarda Autizm üçün Yoxlama Siyahısı (Checklist for Autism in Toddlers - CHAT)
- Körpələrdə Autizm üçün Dəyişdirilmiş Yoxlama Siyahısı (Modified Checklist for Autism in Toddlers M - CHAT)
- Otistik Xüsusiyyətlər Sorğunun Erkən Yoxlanması (The Early Screening of Autistic Traits Questionnarie ESAT)
- Ünsiyyət və Simvolik Davranış Ölçüsü - İnkişaf Profili (Communication and Symbolic Behavior Scales-Developmental Profile CSBS Yoxlama Siyahısı)
- Yaygın inkişaf pozuntularının skrininq testi I (Pervasive Developmental Disorders Screening PDDST I)
- Yaşlar və Mərhələlər Anketi (Ages and Stages Questionnaries ASQ)

İkinci səviyyəli skrinning alətlərinə aşağıdakılar aiddir:
- Ünsiyyət və Simvolik Davranış Ölçüsü-Davranış Nümunəsi (The Communication and Symbolic Behavior Scales-Behavior Sample - CSBS Davranış Nümunəsi/SORF)
- Yaygın inkişaf pozğunluqlarının skrininq testi II (Pervasive Developmental Disorders Screening Test II - PDDST II)
- Sosial Ünsiyyət Anketi (əvvəllər Autizm Skrininq Sorğusu kimi tanınırdı) (Social Communication Questionnaire - Autism Screening Questionnaire SCQ)
- İki yaşlı uşaqlarda autizm üçün skrininq aləti (Screening Tool for Autism in Two-Year-Olds - STAT)

Erkən Uşaqlıq Autizminin Skrininq Şkalası (Uşaqlarda Autizm üçün Yoxlama Siyahısı - CHAT), fərdlərin 18 aylıqdan başlayaraq autism spektr pozuntusu riski altında olub-olmadığını müəyyən edən ilk miqyasdır (Zwaigenbaum, 2011). O, doqquz valideyn sualından və beş həkim müşahidə sualından ibarətdir (Sears, 2010).

Tətbiq etmək üçün təxminən 5-10 dəqiqə çəkir. Uşağın autism spektr pozuntusu riskini müəyyən edilməsi üçün kritik olan beş bəndi yerinə yetirməməsi autism spektr pozuntusu üçün riskin göstəricisi hesab olunur (Sucuoğlu, 2013).

Ailəyə verilən suallara uşağın digər uşaqlarla maraqlanıb-maraqlanmaması və uşağın valideynə göstərmək üçün əşyalar gətirib-gətirməməsi daxildir. Həkim uşağın həkimlə göz təması qurmaması və həkim onu göstərib "Bax burada nəyimiz var" dedikdə uşağın ona baxıb baxmaması kimi davranışları müşahidə etməlidir (Sears, 2010). CHAT-ın sonrakı illərdə autism spektr pozuntusunun proqnozlaşdırmaq qabiliyyəti tədqiqatlar arasında dəyişir. Buna görə də, onun effektivliyi ilə bağlı ziddiyyətli nəticələr əldə edilmişdir (Bishop et al., 2008). Autizm Xüsusiyyətlər Sorğunun Erkən Yoxlanması (ESAT), 14-15 aylıq dövrdən başlayaraq autizm xüsusiyyətlərini yoxlayan 14 maddədən ibarət bir sorğudur. Birinci versiyada 19 maddə var idi və hər

iki versiyada üç və ya daha çox suala "yox" cavabı uşağın daha da qiymətləndirilməsinin zəruriliyini göstərir (Zwaigenbaum, 2011). O, digər alətlərdən oyuna daha çox önəm verməsi ilə fərqlənir. Yüksək ballar inkişaf gecikmələrini göstərir. 14-15 aylıq dövrdən etibarən istifadə üçün nəzərdə tutulsa da, ESAT-ın 24 aydan kiçik uşaqları autizm ilə fərqləndirməkdə təsirsiz olduğu aşkar edilmişdir (Bishop et al., 2008). M-CHAT və ESAT-dan istifadə edərək skrininqdən sonra uşaqların əlavə qiymətləndirməyə göndərilməsi prosesi 18 aylıq uşaqların 12 948 anası ilə yoxlanılıb. Bu araşdırma M-CHAT-ın ESAT-dan daha çox autizm simptomlarını aşkar etdiyini bildirdi, lakin ESAT daha çox klinik qiymətləndirmə ilə əlaqələndirildi və daha çox dil, davranış və tibbi problemləri müəyyən etdi. Əlavə təhlillər göstərdi ki, tək miqyasdan çox iki miqyasdan istifadə daha effektivdir (Beuker et al., 2014).

Ünsiyyət və Simvolik Davranış Ölçəkləri - İnkişaf Profili (CSBS Yoxlama Siyahısı) CSBS-DP 6-24 aylıq uşaqların yeddi fərqli sahədə (göz təması, ünsiyyətdən istifadə, jestlər, səslər, sözlər və obyektlər və sözü anlama) ünsiyyət bacarıqlarını yoxlayan 24 maddədən ibarət yoxlama siyahısıdır. Pediatrlar və kiçik uşaqlara xidmət göstərən digər müəssisələr tərəfindən istifadə üçün nəzərdə tutulmuşdur. Valideynlər və ya əsas qayğı göstərən şəxslər yoxlama siyahısını 5-10 dəqiqə ərzində tamamlayırlar. Bu yoxlama siyahısı həm ünsiyyət problemlərinin inkişafı riski altında olan uşaqları müəyyən etmək, həm də zamanla uşaqların ünsiyyət, ifadəli dil və simvolik davranışlarındakı dəyişiklikləri izləmək üçün istifadə olunur.

Yayılan İnkişaf Bozukluğu Skrininq Testi - Mərhələ II - Mərhələ 1

(Pervaziv İnkişaf Bozukluğu Skrininq Testi II - Mərhələ 1 - PDDST II) Hər iki səviyyədə istifadə edilən formalar 18 aydan 6 yaşa qədər olan uşaqlarda istifadə üçün hazırlanmışdır.

O, ilkin tibb müəssisələrində istifadə üçün nəzərdə tutulub. Bu, autizm diaqnostika üçün xüsusi olaraq hazırlanmış valideyn cavab testidir. O, şifahi olmayan ünsiyyət, temperament, oyun, dil və sosial qarşılıqlı əlaqə ilə bağlı suallardan ibarətdir (Bishop et al., 2008). 12 ilə 24 aylıq yaş arası davranışlara əsaslanan 23 maddədən ibarətdir. İdarəetmə 15-20 dəqiqə çəkir (Zwaigenbaum, 2011).

İkinci mərhələ ikinci səviyyəli skrininqdə istifadə olunur. İkinci mərhələ testinin tətbiq edilib-edilməməsi ilə bağlı qərar birinci mərhələnin nəticələrinə əsaslanır.

Yaş və Mərhələlər Anketi (ASQ) ilk dəfə 1988-ci ildə hazırlanmışdır (Kaner, Bayraklı, Diken, Çelik, 2012). Bu şkalanın ikinci forması 1999-cu ildə hazırlanmışdır və 4-60 aylıq (5 yaş) uşaqlarda inkişaf geriliyini yoxlamaq üçün istifadə edilən 19 müxtəlif şkaladan ibarətdir. Digər skrininq tərəzilərindən fərqli olaraq, o, mütəxəssislər tərəfindən deyil, uşaqla çox vaxt keçirən valideynlər və ya əsas qayğı göstərənlər tərəfindən tamamlanmaq üçün nəzərdə tutulmuşdur. Hər bir miqyas inkişaf sahələrini və gündəlik fəaliyyətləri ölçən 30 sualdan ibarətdir. Uşağın hər bir sualda qoyulan fəaliyyəti yerinə yetirib-yetirmədiyini müşahidə etmək tövsiyə olunur. Bu müşahidə edilmirsə, suala cavab verməzdən əvvəl uşaqla birlikdə fəaliyyət göstərməyə cəhd etmək və bu cəhdin nəticələrinə əsasən suala cavab vermək tövsiyə olunur (Bricker və Squires, 1999).

Şkalanın üçüncü versiyası 2009-cu ildə nəşr edilmişdir. ASQ-3 21 müxtəlif şkaladan ibarətdir və 1 aydan 66 aya qədər (5 yaş 6 ay) uşaqlara tətbiq oluna bilər. Müəyyən fasilələrlə davamlı olaraq tətbiq edilən skrininq tərəziləri inkişaf geriləmələrinin müəyyən edilməsində daha təsirli olduğundan, autizm inkişaf etməkdə olan uşaqlara müəyyən intervallarla verilməsinin daha səmərəli olacağı bildirilmişdir. ASQ-SE (Sosial-Emosional) forması 60 aya qədər hər altı ayda səkkiz dəfə sosial-davranış qiymətləndirməsi üçün istifadə olunur. Bu, yeddi fərqli davranış sahəsində bacarıqları ölçür:

- özünü tənzimləmə,
- uyğunlaşma,
- ünsiyyət,
- uyğunlaşma davranışı,
- muxtariyyət,
- təsir və başqaları ilə qarşılıqlı əlaqə (Squires və Bricker, 2009).

Ünsiyyət və Simvolik Davranış Ölçüsü - Davranış Nümunəsi (CSBS Davranış Nümunəsi / SORF) - Valideynlər tərəfindən CSBS inkişaf profilinin yoxlanılması alətinə, birinci səviyyəli skrininq alətinə verilən cavablara əsasən uşaq üçün əlavə qiymətləndirmə zəruri hesab edilərsə, CSBS - Davranış Nümunəsi - SORF (Qırmızı Bayraqlar Şkalası) ikinci səviyyəli autizm skrininq aləti kimi idarə olunur.

Tədqiqatçılar SORF-dən istifadə edərək dil gecikmələri olan uşaqlarda autizm uğurla müəyyən etdilər (Bishop et al., 2008). SORF-nin güclü tərəflərindən biri onun 2-3 yaşlı fərdlərdə həm Autistik Bozukluğa, həm də Başqa Təsdiqlənməmiş Yayılan İnkişaf Bozukluğuna (DSM-IV-TR diaqnozları) qarşı həssaslığıdır. SORF geniş sahələr üzrə sosial və kommunikasiya funksiyalarını əhatə edir və inkişaf ləngiməsinin diferensiallaşdırılmasına imkan verən doqquz bənddən ibarətdir (Zwaigenbaum və Stone, 2006).

Sosial Ünsiyyət Sorğusu (SCQ Autism Skrininq Sorğusu) Autizm Skrininq Sorğusu kimi də tanınan SCQ, "Diaqnostik Vasitələr" (Zwaigenbaum, 2011) başlığı altında müzakirə ediləcək Autizm Diaqnostik Müsahibəsinə (Yenidən İşlənmiş - ADI-R) əsaslanırdı. Valideynlər üçün sualların da yer aldığı SCQ tədqiqat məqsədləri üçün autizm olan uşaqları müəyyən etmək üçün hazırlanmışdır. Yaşlı şəxslərlə normativ tədqiqatlar aparılsa da, SCQ üç yaşından kiçik şəxslərə də şamil

edilir (Bishop et al., 2008). O, 40 bəli/yox bəndindən ibarətdir və tamamlanması orta hesabla 10 dəqiqə çəkir. İdarəetmə üçün uşağın ən azı 4 yaşında olması və zehni yaşının ən azı 2 yaşında olması tövsiyə olunur (Wolkmar və Wiesner, 2009).

İki yaşlı uşaqlarda autizm üçün müayinə aləti (STAT) autizmdən şübhələnən 24-35 aylıq uşaqlar üçün ikinci səviyyəli müayinə vasitəsi kimi hazırlanmışdır (Bishop et al., 2008). Bu, motor imitasiya, oyun bacarıqları, həvəsləndirmə və birbaşa diqqət davranışlarını ölçən oyun mühitində idarə olunan 12 maddədən ibarət strukturlaşdırılmış, interaktiv qiymətləndirmə vasitəsidir (Wolkmar və Wiesner, 2009, Zwaigenbaum, 2011). Onun qiymətləndirilməsi və idarə edilməsi sadə olsa da, geniş təlim tələb etmir, lakin valideyn qiymətləndirmə siyahılarından daha çox təlim tələb edir. STAT-ın ASD üçün yüksək riskli hesab edilən şəxslərlə diaqnostika vasitəsi olan Autizm Diaqnostik Müşahidə Cədvəlinin (ADOS) autizm təsnifatı arasında yüksək nisbətdə olduğu aşkar edilmişdir. O, klinik şəraitdə sonrakı qiymətləndirmə vasitələrinə və müdaxilələrə rəhbərlik etmək üçün məlumat verir (Zwaigenbaum, 2011).

Denver İnkişaf Skrininq Testi II (DDST-II)

DDST-nin ilk versiyası 1967-ci ildə hazırlanmış və 1992-ci ildə yenidən işlənmiş və yenidən işlənmişdir. İlk versiya 1987-ci ildə Yalaz və Epir tərəfindən türk dilinə uyğunlaşdırılaraq orijinal 105 maddəni 100-ə endirmişdir (Kaner et al., 2012). İkinci versiyada 84 maddə dəyişməz qaldı, 21 maddə dəyişdirildi, 44 yeni element əlavə edildi və əşyalar çıxarıldı, nəticədə cəmi 125 maddə əldə edildi (Frankenburg, Dodds, Archer, Shapiro, & Bresnick, 1992). DDST-II 0-6 yaşlı uşaqlarda inkişaf risklərini müəyyən etmək üçün istifadə edilən bir vasitədir. İdarəetmə 10-15 dəqiqə çəkir. DDST-II tətbiq olunan uşaqlar dörd inkişaf sahəsində qiymətləndirilir: şəxsi-sosial, incə motor-adaptiv, dil və kobud motor (Kaner et al., 2012). Ölçək Bayoğlu, Yalaz və Anlar (2011) tərəfindən türk dilinə uyğunlaşdırılmış və doqquz maddə əlavə edilmişdir. DDST-II türk uşaqları üçün etibarlı və etibarlı bir şkala olduğu müəyyən edilmişdir.

Vineland Adaptiv Davranışlar Ölçüsü fərdlərin adaptiv davranışlarını qiymətləndirmək üçün yarı strukturlaşdırılmış müsahibələr və müşahidələrə əsaslanır. Bu miqyas 0-18 yaş arası fərdlərin əsas baxıcılarına tətbiq oluna bilər. O, ünsiyyət bacarıqlarını, gündəlik həyat bacarıqlarını, sosiallaşmanı, motor bacarıqlarını və uyğunlaşmayan davranışları qiymətləndirən 301 maddədən ibarətdir. Uyğunlaşma tədqiqatları aparılıb və Türkiyədə ASD olan uşaqlar üçün istifadə edilə bilən bir miqyas olduğu müəyyən edilib (Demir, 2013; Kaner, Bayraklı, Diken, Çelik, 2012). Autizm olan fərdlərlə etibarlılıq və etibarlılıq tədqiqatları aparılmasa da, Autizm Sosial Bacarıq Profili ilə orta nisbətdə əlaqə olduğu bildirilmişdir (Kaner, Bayraklı, Diken, Çelik, 2012; Demir, 2013). Autizm Sosial Bacarıq Profilinin (Bellini & Hopf, 2007) etibarlılığı və etibarlılığı Demir (2009) tərəfindən tədqiq edilmiş və autizm olan uşaqlar üçün istifadə edilə bilən bir miqyas olduğu müəyyən edilmişdir. Bu miqyas sosial qarşılıqlılıq, sosial iştirak/qaçınma və zərərli sosial davranışları qiymətləndirən maddələrdən ibarətdir və 6-17 yaş arası fərdlərə tətbiq oluna bilər (Kaner, Bayraklı, Diken, Çelik, 2012).

Yuxarıda qeyd olunan ölçü nümunələrinə əlavə olaraq, psixiatrlar və bu sahədəki digər mütəxəssislər autizm diaqnozu üçün Diaqnostik və Statistik Təlimat (DSM) və Xəstəliklərin Beynəlxalq Təsnifatı (ICD) meyarlarından istifadə edirlər.

DSM, Amerika Psixiatriya Assosiasiyası tərəfindən hazırlanmış psixi pozğunluqların diaqnostikası üçün əsas istinad kitabıdır. 1952-ci ildən bəri DSM-nin beş fərqli versiyası nəşr edilmişdir.

Ən son versiyalardan biri olan DSM IV 1994-cü ildə buraxıldı; DSM IV-Text Revision, 2000-ci ildə buraxıldı və 2013-cü ildə DSM-5 buraxılana qədər istifadədə qaldı. DSM-IV və DSM-5-in diaqnostik meyarları arasında, xüsusən də autizm spektri pozğunluğu üçün fərqlər var. DSM-ə əlavə olaraq, ICD-10-un diaqnostik meyarlarından da istifadə olunur. ICD xəstəliklər üçün ümumi dil yaratmaq və ardıcıl və standartlaşdırılmış məlumat mübadiləsini təmin etmək üçün 1994-cü ildən bəri bütün dünyada istifadə olunur. Halhazırda ICD-10-un 2010-cu ildə nəşr edilmiş ən son versiyası istifadə olunur. ICD-11 üzərində iş hazırda davam edir və 2017-ci ilə qədər davam edəcəyi gözlənilir (ÜST, 2014). Autizm Spektr Pozuntusu təsnifatları DSM və ICD tərəfindən təmin edilir.

DSM-IV-TR-də autizm, "Ümumilikdə ilk dəfə körpəlik, uşaqlıq və ya yeniyetməlik dövründə diaqnoz qoyulan pozğunluqlar" bölməsində "Yayılmış inkişaf pozuntuları" başlığı altında təsnif edilir (DSM-IV-TR, 2001). DSM-5-də, "Neyroinkişaf pozğunluqları" bölməsində "Autizm Spektr Pozuntusu" başlığı altında verilmişdir (DSM-5, 2014). Autizmin ICD-10 (2010) təsnifatı Psixi və Davranış Pozuntuları çərçivəsində "Psixoloji İnkişafın Pozuntuları" başlığı altında 5-ci Fəsildə "Yayılan İnkişaf Pozuntuları"na daxil edilmişdir (ÜST, 2014). Hazırda DSM-5 və ICD-10-un 2010-cu il versiyalarının diaqnostik meyarlarından istifadə olunur.

Təkliflər və tövsiyələr: Autizm spektr pozuntusu olan fərdlərin yaşadığı bu sosial maneələr çox gənc yaşda özünü göstərə bilər. Buna görə də, yuxarıda qeyd olunan birinci səviyyəli və sonrakı ikinci səviyyəli skrininq vasitələri autizm spektr pozuntusunun müəyyən edilməsində çox vacibdir. Bu müayinə və diaqnostika vasitələrinə sosial bacarıqlarla bağlı maddələr daxildir. Daha əvvəl ətraflı nəzərdən keçirdiyimiz ESAT, CHAT, M-CHAT, ADI-R ADOS, CARS və SCQ sosial bacarıqlar haqqında məlumat verən alətlərdir. Autizm spektr pozuntusu olan şəxslərin sosial bacarıqlarını

qiymətləndirmək üçün istifadə edilən digər reytinq cədvəllərinə Vineland Adaptiv Davranışlar Ölçüsü, Sosial Bacarıqların Qiymətləndirilməsi Sistemi və Autizm Sosial Bacarıqları Profili daxildir. Yaşlı insanlar üçün Sosial Bacarıqların Qiymətləndirilməsi Sistemi bu bacarıqları qiymətləndirmək üçün istifadə edilən alətlərdən biridir. Bu miqyasdan məktəbəqədər yaşdan ibtidai məktəb yaşına qədər ASD olan şəxsləri qiymətləndirmək üçün istifadə edilə bilər. Bu miqyas valideyn və müəllim versiyalarında mövcuddur. Buraya əməkdaşlıq, inadkarlıq, məsuliyyət və özünə nəzarət kimi davranışları ölçən maddələr daxildir. Daha əvvəl qeyd edildiyi kimi, autizm spektr pozuntusu olan şəxslər körpəlikdən etibarən birgə diqqət və üz ifadələri kimi sahələrdə sosial çatışmazlıqlar nümayiş etdirə bilərlər. Buna görə də, körpəlik və erkən uşaqlıq dövründə uşaqlarla ünsiyyətdə olan ailələrin və mütəxəssislərin normal sosial inkişafla tanış olması erkən diaqnoz və müdaxiləyə zəmin yaradacaqdır.

Autizm spektri pozğunluğuna erkən diaqnoz və erkən müdaxilə uşağın həyatın hər sahəsində inkişafı üçün çox vacibdir. Təəssüf ki, ölkəmizdə standartlaşdırılmış skrininq və diaqnostik vasitələr kifayət qədər deyil. Mövcud vasitələri isə idarə etmək üçün kifayət qədər təlim keçmiş mütəxəssislər yoxdur. Skrininq autizmin erkən aşkarlanması üçün ən təsirli üsul olsa da, ölkəmizdə geniş yayılmış skrininq yoxdur. Uşaqların müayinəsi ailənin məlumatlılığından və mütəxəssislərin təşəbbüsündən asılıdır. Odur ki, ölkəmizdə autizm spektrinin pozuntusunun qiymətləndirilməsində ən mühüm addım ölkə miqyasında skrininqin genişləndirilməsidir. Bunun üçün uşaq həkimləri, körpə və uşaqların skrininqlə bağlı ilk qarşılaşdıqları mütəxəssislər arasında maarifləndirmə işlərinin aparılması və onlara skrininq alətləri üzrə təlimlərin keçirilməsi tələb olunur. Uşağa erkən diaqnoz qoyulduqdan sonra ailələrə rəhbərlik də çox vacibdir. Diaqnoz qoyan mütəxəssis (mütəxəssislər) ailəyə düzgün məlumat vermək, onları müvafiq qurum və təşkilatlara yönləndirmək vəzifəsini daşıyırlar. Ona görə də peşəkarlar təkcə qiymətləndirmədə deyil, həm də rəhbərlikdə məlumatlı olmalıdırlar. Diaqnozdan sonra ailəyə rəhbərlik edərkən, yaşaya biləcəkləri emosional məsələlərə həssas olmaq və məlumatı onların başa düşə biləcəyi şəkildə çatdırmaq vacibdir. Yadda saxlamaq lazımdır ki, ailələr qəbul mərhələsinə çatana qədər çoxlu duyğular yaşayırlar. Peşəkarlar bu mərhələlərdən xəbərdar olmalıdırlar.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Amerikan Psikiyatri Birliği (2001). *Ruhsal bozuklukların tanısal ve sayımsal elkitabı, Dördüncü Baskı (DSM-IV-TR),* (Çev: Ertuğrul Köroğlu.) Ankara: Hekimler Yayın Birliği.
2. Amerikan Psikiyatri Birliği (2014). *Ruhsal bozuklukların tanısal ve sayımsal elkitabı, beşinci baskı (DSM-5),* (Çev:Ertuğrul Köroğlu.) Ankara: Hekimler Yayın Birliği.
3. Bailey, D.B.& Simeonsson, R.J.(1988). *Family assessment in early intervention.* Ohio: Merrill Publishing Company.
4. Barton, M. L., Robins, D. L., Jashar, D., Brennan, L., & Fein, D. (2013). Sensitivity and specificity of proposed DSM-5 criteria for autism spectrum disorder in toddlers. *Journal of Autism and Developmental Disorders, 43,* 1184-1195.
5. Bayoglu, B., Anlar, B., & Yalaz, K. (2011). Developmental outcomes of Turkish children: Results of Denver II test's revision.*Infant Mental Health Journal, 32,* 179-180.
6. Beighley, J. S., Matson, J. L., Rieske, R. D., Jang, J., Cervantes, P. E., Goldin, R. L. (2013). Comparing challenging behavior in children diagnosed with autism spectrum disorders according to the *DSM-IV-TR* and the proposed *DSM-5, Developmental Neurorehabilitation, 16,* 375-381.
7. Bellini, S. & Hopf, A. (2007). The development of the Autism Social Skills Profile: A preliminary analysis of psychometric properties. *Focus on Autism ad Other Developmental Disabilities, 22,* 80-87.
8. Bishop, S.L., Luyster, R., Richler, J. & Lord, C. (2008). Diagnostic assessment . K. Chawarska, A. Klin & F. R. Volkmar (Eds), *Autism spectrum disorders in infants and toddlers: Diagnosis, assessment and treatment.* (ss. 23-50). New York: The Guilford Press.
9. Beuker, K.T., Schjolberg, S., Lie, K.K., Swinkles, S., Rommelse, N.N. & Buitelaar, J.K. (2014). ESAT and M-CHAT as screening instruments for autism spectrum disorders at 18 months in the general population: issues of overlap and association with clinical referrals. *European Child and Adolescent Psychiatry, 23,* 1081-1091.
10. Bricker, D. & Squires, J. (1999). *The ASQ a parent completed, child-monitoring system user's guide 2nd Ed.* Baltimore: Paul H. Brookes Publishing Co.Inc.
11. Carter, A.S., Ornstein Davis, N., Klin,A., & Volkmar, F.R. (2005). Social development in autism, F.R. Volkmar, R.Paul, A.Klin ve D.Cohen (Eds), *Handbook of autism and pervasive developmental disorders* (ss. 312-335). New Jersey: John Wiley & Sons, Inc.
12. Cumine, V., Dunlop, J. & Stevenson, G. (2009). *Autism in the early years: A practical guide.* New York: Routledge Taylor and Francis Group.
13. Demir, Ş. (2009). *Otizmli çocukların sosyal becerilerinin farklı değişkenler açısından değerlendirilmesi.* Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
14. Demir, Ş. (2013). Otizm spektrum bozukluğu olan çocuklara sosyal becerilerin öğretimi, E. Tekin-İftar (Ed.), *Otizm spektrum bozukluğu olan çocuklar ve eğitimleri* (ss. 367-420). Ankara: Vize Yayıncılık.

15. Diken, İ.H., Ardıç, A., Diken, Ö., & Gilliam, J.E. (2012). Exploring validity and reliability of Turkish version of Gilliam Autism Rating Scale-2: Turkish standardization study, *Education and Science, 37,* 318-328.
16. Doyle, B.T.& Doyle Iland, E. (2004). *Autism spektrum disorders from A to Z: Assessment, diagnosis and more.* Texas: Future Horizons Inc.
17. Erol, N., Sezgin, N., & Savaşır, I. (1993). Ankara Gelişim Tarama Envanteri ile ilgili geçerlik çalışmaları. *Türk Psikoloji Dergisi, 8,* 16-22.
18. Fernell, E., Wilson, P., Hadjikhani, N., Bourgeron, T., Neville, B., Taylor, D., Minnis, H. Gillberg, C. (2014). Screening, intervention and outcome in autism and other developmental disorders: The role of randomized controlled trials, *Journal of Autism and Developmental Disorders, 44,* 2074-2076.
19. Filipek, P.A., Accardo, P.J., Ashwal, S., Baranek, G.T. & Cook, E.H. (2000). Practice parameter: Screening and diagnosis of autism. Report on the quality standards subcommittee of the American Academy of Neurology and the ChildNeurology Society. *Neurology, 55,* 468-479.
20. Mayes, S.D., Black, A., ve Tierney, C.D. (2013). DSM-5 under-identifies PDDNOS: Diagnostic agreement between the DSM-5, DSM-IV, and Checklist for Autism Spectrum Disorder, *Research in Autism Spectrum Disorders,* 7, 298-306.
21. Mayes, S.D., Calhoun, S.L., Murray, M.J., Pearl, A., Black, A. & Tierney, C.D. (2014) Final DSM-5 under-identifies mild Autism Spectrum Disorder: Agreement between the DSM-5, CARS, CASD, and clinical diagnoses, *Research in Autism Spectrum Disorders, 8,* 68-73.
22. Özdemir, O., Diken, İ.H., Diken, Ö. & Şekercioğlu, G. (2014). Otizm Davranış Kontrol Listesi (Autism Behavior Checklist-ABC) modifiye edilmiş Türkçe versiyonu'nun geçerlik ve güvenirlik çalışması: Pilot uygulama sonuçları, *International Journal of Early Childhood Special Education (INT-JECSE), 5,* 168-186.
23. Paul, R. & Wilson, K. P. (2009). Assessing speech, language and communication in autism spectrum disorders, S. Goldstein, J.A Naglieri. & S.Ozonoff (Eds), *Assessment of autism spectrum disorders* (ss. 171-208). New York: ThGuilford Press.
24. Sears, R.W. (2010). *The autism book.* New York: Hachette Book Group.
25. Siegel, B. (2008). *Getting the best for your child with autism: An expert's guide to treatment.* New York: The Guilford Press.
26. Sucuoğlu, B. (2013). Otizm spektrum bozukluğu olan çocukların değerlendirilmesi. E. Tekin-İftar (Ed.), *Otizm spektrum bozukluğu olan çocuklar ve eğitimleri* (ss. 45-77). Ankara: Vize Yayıncılık.
27. Wolkmar, F.R. & Wiesner, L.A.(2009). *A practical guide to autism: What every parent, family member, and teacher needs to know.* New Jersey: John Wiley & Sons, Inc.
28. Zwaigenbaum, L. (2011). Screening, risk, and early identifi cation of autism spectrum disorders, D. G. Amaral, G. Dawson, D. H. Geschwind (Eds), *Autism spectrum disorders* (ss.75-90). New York: Oxford University Press, Inc.

DOİ: 10.32010/XUWT8590

UŞAQLARDA UTANCAQLIĞIN İNKİŞAF DİNAMİKASI VƏ PSİXOLOJİ ASPEKTLƏRİ

Cəmilə Qabil QASIMOVA
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
ORCID: 0009-0002-1763-6243
E-mail: cemilegasimova52@gmail.com

Xülasə: Bu məqalədə uşaqlarda utancaqlığın inkişaf dinamikası və psixoloji aspektləri ətraflı araşdırılır. Utancaqlıq, uşağın başqalarının yanında narahat və utancaq hiss etməsi və sosial əlaqələrdən uzaqlaşması ilə xarakterizə olunur. Tipik utancaqlıq uşaq öz daxili düşüncələrini və hisslərini özündə saxladıqda və sosial vəziyyətlərdə ehtiyatlı davrandıqda müşahidə olunur, həddindən artıq utancaqlıq isə kiçik uşaqlarda sosial narahatlıq pozğunluğuna çevrilə bilər. Uşaqlarda utancaqlığın inkişafına daxili və xarici amillər birbaşa təsir göstərir. Daxili amillərə introversiya, rədd edilmə qorxusu və narahatlıq daxildir. Xarici amillər valideyn və müəllim davranışlarından, həmyaşıdlarla qarşılıqlı əlaqədən və sosial mühitin tələblərindən qaynaqlanır. Utancaqlıq uşağın sosial bacarıqlarının formalaşmasına təsir etsə də, müsbət cəhətləri də var. Məsələn, utancaq uşaqlar sinifdə daha diqqətli olur, müəllimlərini və sinif yoldaşlarını daha yaxşı dinləyir, qaydalara əməl edərək etik davranış nümunəsi göstərirlər. Bu xüsusiyyətlər onların akademik uğurlarına və sosial uyğunlaşmasına kömək edir. Araşdırmanın nəticələri göstərir ki, utancaqlığı düzgün başa düşmək və uşaqlara dəstək olmaq onların sosial və emosional adaptasiyasını gücləndirir. Müəllimlər və valideynlər utancaqlığı problem kimi deyil, inkişaf etdirilə bilən şəxsi xüsusiyyət kimi qəbul etməli, uşaqların tədricən ictimai fəaliyyətə qoşulmasına şərait yaratmalıdırlar. Bu yanaşma həm məktəb mühitində, həm də ailədə uşaqların özünəinamını artırmağa və sosial bacarıqlarını inkişaf etdirməyə imkan verir.
Açar sözlər: Uşaqlarda utancaqlıq, özgüvən, özünə inam, tənqidə həssaslıq

DEVELOPMENTAL DYNAMICS AND PSYCHOLOGICAL ASPECTS OF SHYNESS IN CHILDREN

Jamila Gabil GASIMOVA
Azerbaijan State Pedagogical University
ORCID: 0009-0002-1763-6243
E-mail: cemilegasimova52@gmail.com

Abstract: This article examines the developmental dynamics and psychological aspects of shyness in children in detail. Shyness is characterized by a child feeling anxious and shy around others and withdrawing from social interactions. Typical shyness is observed when a child keeps their inner thoughts and feelings to themselves and behaves cautiously in social situations, while excessive shyness can develop into social anxiety disorder in young children. Internal and external factors directly influence the development of shyness in children. Internal factors include introversion, fear of rejection, and anxiety. External factors stem from parental and teacher behaviors, peer interactions, and the demands of the social environment. Although shyness affects the formation of a child's social skills, it also has some positive aspects. For example, shy children are more attentive in the classroom, listen better to their teachers and classmates, and follow the rules and set an example of ethical behavior. These characteristics contribute to their academic success and social adaptation. The results of the study show that understanding shyness correctly and supporting children strengthens their social and emotional adaptation. Teachers and parents should consider shyness not as a problem, but as a personal trait that can be developed, and create conditions for children to gradually participate in social activities. This approach allows for increasing children's self-confidence and developing social skills both in the school environment and in the family.
Keywords: Shyness, self-confidence, self-esteem, sensitivity to criticism in children.

ДИНАМИКА РАЗВИТИЯ И ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ЗАСТЕНЧИВОСТИ У ДЕТЕЙ

Джамиля Габиль ГАСЫМОВА
Азербайджанский государственный педагогический университет
ORCID: 0009-0002-1763-6243
Электронная почта: cemilegasimova52@gmail.com

Резюме: В данной статье подробно рассматривается динамика развития и психологические аспекты застенчивости у детей. Застенчивость характеризуется тем, что ребёнок испытывает тревогу и стеснение в присутствии окружающих, а также избегает социального взаимодействия. Типичная застенчивость наблюдается, когда ребёнок скрывает свои мысли и чувства и ведёт себя осторожно в социальных ситуациях, в то время как чрезмерная застенчивость может развиться в социальное тревожное расстройство у маленьких детей.Вн внешние факторы напрямую влияют на развитие застенчивости у детей. К внутренним факторам относятся интроверсия, страх отвержения и тревожность. Внешние факторы связаны с поведением родителей и учителей, взаимодействием со сверстниками и требованиями социальной среды. Хотя застенчивость влияет на формирование социальных навыков ребёнка, у неё есть и положительные стороны. Например, застенчивые дети более внимательны в классе, лучше слушают учителей и одноклассников, следуют правилам и подают пример этичного поведения. Эти характеристики способствуют их успеваемости и социальной адаптации.Р исследования показывают, что правильное понимание застенчивости и поддержка детей укрепляют их социальную и эмоциональную адаптацию. Педагогам и родителям следует рассматривать застенчивость не как проблему, а как личностную черту, которую можно развивать, и создавать условия для постепенного включения детей в социальную деятельность. Такой подход позволяет повысить уверенность детей в себе и развить социальные навыки как в школьной среде, так и в семье.
Ключевые слова: Застенчивость, самоуверенность, самооценка, чувствительность к критике у детей

Giriş

Utancaqlıq insanın, xüsusilə də uşağın, sosial vəziyyətlərdə özünü narahat, gərgin və çəkinmiş hiss etməsidir. Araşdırmalar göstərir ki, uşaqlıq dövründə utancaqlıq sosial vəziyyətlərdə, xüsusilə uşağın tanımadığı insanlarla, şəraitlə və təcrübəylə qarşılaşdıqda tədirginlik, tərəddüd və narahatlıqla xarakterizə olunan temperament xüsusiyyəti və davranış meyli kimi dəyərləndirilə bilər. Uşaq çox vaxt başqalarının onun haqqında nə düşünəcəyindən narahat olur və buna görə də diqqət mərkəzində olmaqdan çəkinir. Utancaqlığın təzahürləri həm emosional, həm fiziki, həm də davranış səviyyəsində özünü göstərə bilər. Emosional olaraq uşaq özünü sıxılmış, gərgin və ya qorxmuş hiss edir. Fiziki baxımdan qızarma, ürək döyüntüsünün artması, titrəmə kimi əlamətlər görünə bilər. Davranış səviyyəsində isə uşaq göz təmasından qaçar, az danışar və sosial fəaliyyətlərdən uzaq durmağa meylli olar (Antony, M. M. &Swinson, R. P., 2021).

Tipik utancaqlıq, uşağın başqalarının yanında narahat hiss etməsidir; həddindən artıq utancaqlıq isə kiçik uşaqlarda sosial təşviş pozuntusuna çevrilə bilər.

Sosial münasibətlərdə özünü geri çəkmək, sosial təmasdan uzaq durmağın əsasən üç səbəbi müəyyən edilir:

1. İntrovert (daxilə yönəlik) olmaq
2. Çəkingənlik
3. Utancaqlıq

1-ci qrupa daxil olan uşaqlar tək oynasalar da xoşbəxt görünürlər İntrovertlik uşaqların temperamenti ilə bağlıdır, dəyişmir. Bu uşaqlar sosiallaşmağa o qədər də üstünlük vermirlər. Enerjini başqalarından yox, öz daxilindən alırlar.

2-ci qrupdakı uşaqlar qrup oyunlarında iştirak etmək istəyirlər, lakin çəkingənlik göstərirlər. Bu da temperament xüsusiyyətindən gelsə də, bu uşaqlar daha çox yeni insanlar, yeni şəraitə adaptasiya olmaqda çətinlik çəkirlər. Yenilik olduqda həyəcanlanırlar.

3-cu qrup uşaqlar isə başqa uşaqlarla oynamaq istəsələr də təşviş keçirirlər. Bu uşaqlar başqaları tərəfindən tənqid edilməkdən, qəbul edilməməkdən, dəyər verilməməkdən qorxarlar. Həmçinin, xəta etməkdən və özlərini göstərmək, görünməkdən qorxar, yüksək səviyyədə təşvişli olarlar.

Utancaq şəxslər adətən göz təmasından qaçmaq, asta danışmaq, sosial mühitdə çəkinmək davranışları göstərirlər. Utancaqlıq yüngüldən şiddətliyə qədər müxtəlif dərəcələrdə ola bilər. (Coplan.R.J , & Ooi.L.L, 2023).

Utancaqlığın daimi və şiddətli olması bir çox cəhətdən uşağın həyat keyfiyyətini azalda bilər:

-Sosial bacarıqları inkişaf etdirmək və ya tətbiq etmək imkanlarının zəifləməsi

-Daha az dostları ola bilər

-İdman, rəqs və ya musiqi kimi başqaları ilə qarşılıqlı əlaqə tələb edən əyləncəli və faydalı fəaliyyətlərdə iştirakının azalması
-Tənhalıq hissinin artması və özünə dəyər və hörmətinin azalması
-Mühakimə olunmaqdan qorxduqları üçün tam potensialından istifadə etmək qabiliyyətinin azalması
-Yüksək təşviş səviyyələri
-Üz qızarması, kəkələmə və titrəmə kimi utandırıcı fiziki təsirlər
Bütün bunlarla bərabər bəzi mütəxəssislər qeyd edir ki, utancaqlığın bir sıra müsbət tərəfləri də vardır :
-Məktəbdə yaxşı oxumaq - Utancaq uşaqlar adətən sakit və müşahidəçi olduqları üçün dərs zamanı diqqətlərini daha asan cəmləyə bilirlər. Onlar çox vaxt sinifdə qaydalara əməl edir, müəllimin tapşırıqlarını məsuliyyətlə yerinə yetirirlər. Bu səbəbdən, utancaqlıq bəzi hallarda akademik müvəffəqiyyətə müsbət təsir göstərən daxili intizam və diqqətlilik xüsusiyyətləri ilə əlaqələndirilir.
-Başqalarını diqqətlə dinləmək - Utancaq uşaqların sosial risklərdən qaçmağa meyilli olmaları, onları daha çox dinləyici və müşahidəçi mövqeyə yönəldir. Onlar müəllimin dediklərinə diqqətlə qulaq asır, fikirlərini ifadə etməzdən əvvəl düşünürlər. Bu xüsusiyyət, onların öyrənmə prosesində dərin emal və analiz bacarıqlarının inkişafına kömək edə bilər
-Düzgün davranmaq və problemlə rastlaşmamaq - Onlar başqalarının fikirlərinə qarşı həssas olduqları üçün, səhv davranışlardan çəkinir, cəmiyyətin qəbul etdiyi davranış normalarına riayət etməyə çalışırlar. Bu baxımdan, utancaq uşaqlar sosial mühitdə etik və empatik davranış nümunələri göstərə bilirlər (Besic.N & Kerr.M, 2015).

Nəzəriyyə

Utancaqlığın yaranma səbəblərinin müxtəlif amillərdən asılı olduğu irəli sürülür Bu amillər içərisində həm genetik, həm də bioloji faktorlar utancaqlığa əhəmiyyətli dərəcədə təsir göstərir. Hər bir uşaq fərqli özəlliklərlə doğulur ve həssas temperamenti sahib olan uşaqlarıda utancaqlığın formalaşma ehtimalı daha yüksəkdir. Lakin dəstəkləyici və anlayışlı valideynlər uşaqlarda utancaqlığın və sosial narahatlığın yaranmasının qarşısını ala bilərlər.

1. Genetik amillər- Şəxsiyyətin aspektləri qismən irsi olaraq alınır. Alimlər utancaqlığın ən azı qismən genetik olaraq olması fərziyyəsini dəstəkləyən məlumat əldə ediblər. Bununla belə, bir insanın böyüdüyü mühitin də utancaqlığında əhəmiyyətli rol oynadığını sübut edən dəlillər vardır.
2. Ailə münasibətləri – xüsusilə utancaqlığın formalaşmasında əhəmiyyətli rola malikdir. Belə ki, valideynləri ilə güvənli bağ formalaşmayan və onların tutarsız davranışları ilə üzləşən uşaqlar utancaqlığa meyilli ola bilirlər.
3. Öyrənilmiş davranış - Uşaqlar ən təsirli yol olaraq valideynlərini təqlid edərək öyrənirlər. Utancaq valideynlər özü də uşaqlarında utancaqlığın formalaşmasına səbəb ola bilərlər. Uşaqlarda kiçik yaşlarda abstrakt düşüncə formalaşması üçün valideynin elədiyini doğru olaraq qəbul edir, mən də bunu təkrarlayım ki, güvende olum düşünürlər.
4. Sosial qarşılıqlı əlaqənin olmaması - Həyatlarının ilk bir neçə ilində başqalarından təcrid edilmiş uşaqlar asanlıqla başqaları ilə asanlıqla ünsiyyət qurmaqda çətinlik çəkirlər.
5. Sərt tənqid – Həyatlarında mühüm əhəmiyyət kəsb edən insanlar tərəfindən tənqid olunan uşaqlar da utancaqlığa meyl edə bilərlər.
6. Uğursuzluq qorxusu – Bacarıqlarından çox yüksək performans gözlənilən uşaqlar utancaqlıq olaraq görünən uğursuzluq qorxusu yaşaya bilərlər. (Baardstu, S., Sette, S., Brandlistuen, R. E., & Wang, M. V, 2023)

Uşaqlarda utancaqlıq hansı vəziyyətlərdə daha çox müşahidə edilir?

1. Valideyn uşağı həddindən artıq qoruyarsa, bu zaman ətrafın təhlükəli olması hissini uşağa ötürür. Belə olduqda uşaq təşviş hissi keçirir.
2. Həddindən artıq nəzarət altında saxlanılan uşaqlar özləri müstəqil şəkildə nə edəcəklərini bilmirlər.
3. Daha çox təşvişli bağlanan uşaqlarda utancaqlıq görülür.
4. Valideyn davamlı olaraq uşağı itaət etməyə məcbur edərsə, o halda da uşağın utancaq davranışları müşahidə edilə bilər.
5. Davamlı olaraq tənqid edilən və tərifl ənən uşaqlarda da utancaqlıq müşahidə edilir. Uşaq davamlı tənqidə məruz qalırsa, onun zehnində özü haqda "mən bir şey bacarmıram" təsəvvürü formalaşır.

Utancaq uşaqlar adətən ətrafdakıların diqqətini çəkməməyə çalışırlar. Bu uşaqlar ətraf tərəfindən görülməkdən çəkinirlər. Utancaqlığa səbəb olan əsas xüsusiyyətlər: özgüvən və özünəinamın çatışmazlığı, qəbul edilməməkdən qorxmaq və tənqidə qarşı həssaslıqdır. Lakin təcrübə göstərir ki, bu uşaqlar tənqid edilməkdən qorxmadığı yerlərdə daha rahat olurlar. Utancaq uşaqlar qəbul edilməmə ehtimalı ilə qarşılaşdıqda yüksək təşviş və daxili gərginlik yaşayırlar. Bu ehtimaldan qorxduqları üçün sosial münasibətə də girməkdən çəkinirlər. Utancaq uşaqların daxili düşüncə sistemində çox zaman iki əsas inanc formalaşır: "Tənqid edərlər, başa çıxa bilmərəm" və "İnsanların məndən gözləntisi var, mən onları qarşılaya bilmərəm." Bu iki fikir utancaqlığın koqnitiv əsasını təşkil edir və uşağın sosial davranışını dərin şəkildə formalaşdırır (Walker, C. M. 2011).

Birinci inanc - "tənqid edərlər, başa çıxa bilmərəm" uşağın səhv etmək qorxusu və özünəinamsızlıq hissi ilə bağlıdır. Belə uşaqlar sosial vəziyyətlərdə daim qiymətləndirilmək hissi ilə yaşayır, tənqidi öyrənmə və inkişaf imkanı kimi deyil, rədd edilmə təhlükəsi kimi qavrayırlar. Bu isə onları sosial iştirakdan çəkindirir, davranışlarında ehtiyatlılıq hissi yaradır. Zamanla uşaq "güvəndə olmaq üçün səssiz qalmaq" strategiyasını mənimsəyir və sosial təcrübələrinin azlığı səbəbindən utancaqlıq dərinləşir.

İkinci inanc "insanların məndən gözləntisi var, mən onları qarşılaya bilmərəm" uşağın özünə qarşı daxili təzyiq hissi ilə əlaqəlidir. Uşaq ətrafdakıların – müəllimlərin, valideynlərin və ya həmyaşıdların ondan müəyyən uğur və davranış gözlədiyini düşünür, bu gözləntiləri qarşılamadığı halda isə təqdir edilməməkdənip qorxur. Bu gərginlik onun təbii ifadə azadlığını məhdudlaşdırır və "mükəmməl olmalıyam" tipli düşüncə tərzini yaradır. Nəticədə uşaq özünü daim kifayət qədər bacarıqlı görmür, bu da onun sosial adaptasiyasını və özünə inamını zəiflədir.

Nəticə

Beləliklə, utancaqlığın psixoloji mexanizmi əsasən özünüqiymətləndirmə, sosial müqayisə və qəbul edilmə ehtiyacının tarazsızlığı ilə bağlı olur. Bu uşaqlarla işləməkdə əsas məqsəd tənqidi təhlükə kimi deyil, öyrənmə imkanı kimi yenidən çərçivələmək və onlara başqalarının gözləntilərindən çox öz real dəyərlərini əsas götürməyi öyrətməkdir.

Problemin aktuallığı - Uşaqlarda utancaqlıq onların sosial və emosional inkişafına əhəmiyyətli təsir göstərir. Bu problem uşaqların dostluq münasibətlərinə, dərs və qrup fəaliyyətlərinə qoşulmasına mane olmaqla bərabər, özünəinamın azalması və emosional gərginlik kimi psixoloji nəticələrə də yol açır. Müasir cəmiyyətin və məktəb mühitinin tələbləri utancaqlığın təsirini daha da artırır, belə ki, bu fenomenin erkən mərhələdə anlaşılması və dəstəklənməsi uşaqların sosial adaptasiyası və psixoloji sağlamlığı üçün vacibdir.

Problemin elmi yeniliyi - Bu məqalə uşaqlarda utancaqlığın inkişaf mərhələlərini və psixoloji aspektlərini kompleks şəkildə nəzərdən keçirir. Araşdırma, utancaqlığın əsas kognitiv inanc sistemlərini və sosial qorxu ilə əlaqəli daxili mexanizmləri təhlil edərək, uşağın sosial və emosional inkişafına təsirlərini göstərir. Bu yanaşma, mövcud biliklərə yeni perspektiv əlavə etməklə, uşaqlarda utancaqlığın başa düşülməsi və müdaxilə yollarının müəyyənləşdirilməsi üçün elmi baza yaradır.

Problemin praktik əhəmiyyəti – Bu tədqiqatın nəticələri pedaqoqlar, məktəb psixoloqları və valideynlər üçün xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Uşaqlarda utancaqlığın inkişaf dinamikasının və psixoloji mexanizmlərinin anlaşılması onların sosial və emosional adaptasiyasına dəstək verəcək müdaxilələrin planlanmasına imkan yaradır. Müəllimlər üçün bu bilik utancaq uşaqların dərs prosesində fəallığını artırmaq, qrup fəaliyyətlərinə qatılmasını təşviq etmək və özünəinamını inkişaf etdirmək üçün daha məqsədyönlü strategiyalar seçməyə şərait yaradır.

ƏDƏBIYYAT SİYAHISI:

1. Antony, M. M. &Swinson, R. P. (2021). Utangaçlık ve sosyal kaygı. Gıda İnş. San. Ve Tic. AŞ

2. Baardstu, S., Sette, S., Brandlistuen, R. E., & Wang, M. V. (2023). The role of early social play Behaviors and language skills for Shy children's later internalizing Difficulties in school. Public Mental Health.

3. Bekkhus, M., McVarnock, A., Coplan, R. J., Ulset, V., & Kraft, B. (2021). Developmental changes in the structure of shyness and internalizing Symptoms from early to middle childhood: A network analysis.

4. Besic.N & Kerr.M .(2015). Shy Adolescents' Perceptions of Parental Overcontrol and Emotional Coldness: Examining Bidirectional Links

5. Coplan.R.J. , & Ooi.L.L. (2023). Young Children's Peer Relations: Links with Early. Developing anxiety and Depression. Public Health Agency of Canada.

6. Əliyev.B, Əliyeva.K, Cabbarov.R,. (2011). Pedaqoji Psixologiya . Dərslik.

7. Millett, M. A., Y. H. M., Burk, W. J., & Bowker, J. C. (2025). Childhood shyness and negative social cognitions in emerging adulthood: Adolescent Negative peer experiences as moderators. Journal of Genetic Psychology.

8. Rapee, R. M. (2008). Utancaqlıq və sosyal fobinin üstesinden gelme. Rowman & Littlefield.

9.Walker, C. M. (2011). The Impact of Shyness on Loneliness, Social Anxiety, and School The Impact of Shyness on Loneliness, Social Anxiety, and School Liking in Late Childhood Liking in Late Childhood. Electronic Theses and Dissertations.

DOI: 10.32010/MKPY4772

KOQNİTİV DAVRANIŞ TERAPİYASININ DİGƏR PSİXOTERAPİYA İSTİQAMƏTLƏRİ İLƏ MÜQAYİSƏSİ

Raziyə Elxan QULIYEVA
Azərbaycan Respublikasının Təhsil İnstitutu,
Psixologiya və xüsusi təhsil şöbəsi
ORCID: 0000-0002-4762-6778
E-poçt: r.quliyeva@arti.edu.az

Xülasə: Bu məqalədə məqsəd Koqnitiv davranış terapiyasını (KDT) digər fpsixoterapiya modelləri olan Psixodinamik/psixoanalitik terapiya, Göz hərəkəti ilə desensitizasiya və yenidən işləmə (EMDR) və Geştalt terapiyası ilə nəzəri və empirik sübutlar baxımından müqayisə etməkdir. Tədqiqat sistematik ədəbiyyat təhlilinə əsaslanır. 2010–2025-ci illərdə APA PsycINFO, PubMed, ScienceDirect və Google Scholar kimi elmi bazalarında dərc olunmuş məqalə və monoqrafiyalar seçilmiş və təhlil edilmişdir. Analiz zamanı terapevtik mexanizmlər, müdaxilə müddəti, simptom azalması, uzunmüddətli davamlılıq və fərdiləşdirilə bilən tətbiq imkanları qiymətləndirilmişdir. Nəticələr göstərir ki, KDT-in strukturlaşdırılmış protokolları və güclü empirik sübut bazası ilə klinik praktikada geniş istifadə olunur. Psixodinamik və Geştalt terapiyaları insan təcrübəsinin dərin emosional tərəflərinin öyrənilməsində əhəmiyyətli rol oynayır; EMDR isə travma və təşvişlə bağlı pozuntularda daha qısa müddətli seanslarla təsirli olur. Tövsiyələr arasında daha güclü randomizə edilmiş nəzarətli tədqiqatların aparılması, mədəni kontekstə uyğunlaşdırma, psixoterapevt hazırlığında multidissiplinar modulların tətbiqi və sübuta əsaslanan onlayn formatların (KDT/EMDR) genişləndirilməsi yer alır.
Açar sözlər: koqnitiv davranış terapiyası, psixoanaliz, EMDR, Geştalt, müqayisəli təhlil, inteqrativ psixoterapiya.

COMPARING COGNITIVE BEHAVIORAL THERAPY WITH OTHER PSYCHOTHERAPY MODALITIES

Raziya Guliyeva ELKHANOVNA
Institute of Education of the Republic of Azerbaijan,
Department of Psychology and Special Education
ORCID: 0000-0002-4762-6778
Email: r.quliyeva@arti.edu.az

Abstract: The purpose of this article is to compare Cognitive Behavioral Therapy (CBT) with other psychotherapy models, including Psychodynamic/Psychoanalytic Therapy, Eye Movement Desensitization and Reprocessing (EMDR), and Gestalt Therapy, from both theoretical and empirical perspectives. The study is based on a systematic literature review. Scholarly articles and monographs published between 2010 and 2025 in databases such as APA PsycINFO, PubMed, ScienceDirect, and Google Scholar were selected and analyzed. The analysis assessed therapeutic mechanisms, intervention duration, symptom reduction, long-term sustainability, and possibilities for individualized application. The results indicate that CBT is widely used in clinical practice due to its structured protocols and strong empirical evidence base. Psychodynamic and Gestalt therapies play a significant role in exploring the deeper emotional dimensions of human experience, whereas EMDR demonstrates effectiveness in trauma- and anxiety-related disorders through shorter sessions. The recommendations include conducting more rigorous randomized controlled trials, adapting interventions to cultural contexts, incorporating multidisciplinary modules in psychotherapist training, and expanding evidence-based online formats (CBT/EMDR).and expansion of evidence-based online modalities (CBT/EMDR).
Keywords: cognitive behavioral therapy, psychoanalysis, EMDR, Gestalt therapy, comparative review, integrative psychotherapy.

СРАВНЕНИЕ КОГНИТИВНО-ПОВЕДЕНЧЕСКОЙ ТЕРАПИИ С ДРУГИМИ НАПРАВЛЕНИЯМИ ПСИХОТЕРАПИИ

Разия Эльхановна КУЛИЕВА
Институт образования Азербайджанской Республики,
Отдел психологии и специального образования
ORCID: 0000-0002-4762-6778
Email: r.quliyeva@arti.edu.az

Резюме :Цель данной статьи — провести сравнение Когнитивно-поведенческой терапии (КПТ) с другими моделями психотерапии, включая психодинамическую/психоаналитическую терапию, десенсибилизацию и переработку с помощью движений глаз (EMDR) и гештальт-терапию, с точки зрения теоретических и эмпирических доказательств. Исследование основано на систематическом обзоре литературы. Были отобраны и проанализированы научные статьи и монографии, опубликованные в 2010–2025 годах в таких базах данных, как APA PsycINFO, PubMed, ScienceDirect и Google Scholar. В ходе анализа оценивались терапевтические механизмы, продолжительность вмешательства, снижение симптомов, долговременная устойчивость и возможности индивидуализации применения. Результаты показывают, что КПТ широко используется в клинической практике благодаря своей структурированной протокольной модели и сильной эмпирической базе доказательств. Психодинамическая и гештальт-терапии играют важную роль в исследовании глубоких эмоциональных аспектов человеческого опыта, тогда как EMDR демонстрирует эффективность при лечении травматических и тревожных расстройств за счёт более коротких сеансов. В рекомендациях подчёркивается необходимость проведения более строгих рандомизированных контролируемых исследований, адаптации вмешательств к культурному контексту, внедрения междисциплинарных модулей в подготовку психотерапевтов и расширения доказательных онлайн-форматов (КПТ/EMDR).
Ключевые слова: КПТ, психоанализ, ДПДГ (EMDR), гештальт, сравнительный обзор, интегративная психотерапия.

Giriş

Koqnitiv davranış terapiyası (KDT) davranış və koqnitiv inkişaf nəzəriyyələrinə istinad edən, geniş istifadə olunan terapiya üsuludur. KDT-nin əsas ideyası odur ki, koqnitiv proseslər emosiyalara və davranışlara əhəmiyyətli dərəcədə təsir göstərir. Bu terapiyada əsas məqsəd disfunksional düşüncələri müəyyən edib onları dəyişməklə fərdlərin emosional reaksiyalarını və davranışlarını yaxşılaşdırmaqdır (Leder, 2016). Aron Bek kimi böyük nəzəriyyəçilər, koqnitiv sxemlərin insan təcrübəsinə təsirini və maladaptiv reaksiyalara səbəb olacağını vurğulamışdır (Leder, 2016). KDT müxtəlif psixoloji problemlərin həllində koqnitiv və davranış texnikalarından istifadə edir və xüsusilə təşviş və depressiya kimi pozuntularda düşüncə və emosional vəziyyətlər arasındakı əlaqəyə diqqət yetirir (Inasaridze, 2021; Fernandez və b., 2021).

KDT-də istifadə olunan strategiyalar, məsələn, koqnitiv yenidənqurma və davranış aktivləşdirməsi neqativ emosiyalara və dağıdıcı davranışlara səbəb olan koqnitiv təhriflərlə mübarizə aparmağa kömək edir (Солохина & Lyadnova, 2025; Fischer və b., 2013). Koqnitiv yenidənqurma pasientlərə irrasional düşüncələri müəyyən etməsinə və onlara qarşı çıxmasına kömək edir ki, bu da onların psixoloji reabilitasiyasında mühüm rol oynayır (Солохина & Lyadnova, 2025). Davranış aktivləşdirməsi isə insanları dəyərli fəaliyyətlərə cəlb edir və emosional pozuntularında tez-tez müşahidə olunan sosial qaçınma davranışlarının qarşısını alır (Fernandez və b., 2021). Bu strategiyalar müxtəlif əhali qruplarında, o cümlədən ağır psixi xəstəlikləri olan insanlarda da effektivliyini göstərmişdir (Dopke və b., 2004; Chaurasia və b., 2023).

KDT-nin nəzəri əsasları yeni tədqiqatlarla davamlı şəkildə təkmilləşdirilir. Bu elmi axtarışlar KDT-nin etibarlılığını artırır və müxtəlif klinik qruplara uyğunlaşdırmağa imkan verir, beləliklə nəzəri və praktik imkanlarını genişləndirir (Zavareh və b., 2025). KDT-nin ailə terapiyasında və gənclər arasında tətbiqi onun uyğunlaşma qabiliyyətini və nəzəri prinsiplərinin geniş əhəmiyyətini vurğulayır (Fischer və b., 2013; Siemionow, 2020). Müasir praktik psixologiyada “üçüncü dalğa” yanaşmalarının, məsələn, “Qəbul və öhdəlik terapiyası”nın (Acceptance and Commitment Therapy – ACT) KDT-yə inteqrasiyası onun ənənəvi əsaslarını zənginləşdirir və şüurlu fərqindəlik, qəbul strategiyaları əlavə edir (Scherf və b., 2018). Bu yeniliklər KDT-nin əsas prinsiplərinin inkişafını və terapevtik təsirinin genişlənməsini göstərir (McCoy və b., 2013).

Nəticə etibarı ilə qeyd edə bilərik ki, Koqnitiv davranış terapiyası koqnitiv nəzəriyyələri terapevtik texnikalarla birləşdirərək müxtəlif psixoloji pozuntularda müsbət təsiri təsdiqləmişdir. Bununla yanaşı, psixoterapiya sahəsi təkcə KDT ilə məhdudlaşmır. Müasir psixoloji təcrübədə psixodinamik və psixoanalitik yanaşmalar, Geştalt terapiyası və

EMDR kimi fərqli terapiyalar da geniş istifadə olunur. Bu terapiya üsulları psixi sağlamlıq problemlərinə özünəməxsus nəzəri və metodoloji çərçivədən yanaşır. Bu baxımdan KDT-nin digər terapiya istiqamətləri ilə müqayisəsi nəzəri və praktik baxımdan vacibdir.

Metod

Bu tədqiqatda nəzəri müqayisəli təhlil və sistematik ədəbiyyat icmalı metodlarından istifadə edilmişdir. Araşdırma 2010–2025-ci illər arasında APA PsycINFO, PubMed, ScienceDirect və Google Scholar elmi bazalarında dərc edilmiş 40-a yaxın elmi məqalə və monoqrafiyanın təhlili əsasında aparılmışdır.

Məqalənin məqsədi:

1. KDT-nin nəzəri və praktik əsaslarını təyin etmək;
2. KDT-ni psixoanaliz, EMDR və Geştalt terapiyası ilə müqayisə etmək;
3. Müxtəlif terapiya üsulları ilə KDT-nin inteqrasiya imkanlarını qiymətləndirmək.

Tədqiqatın metodologiyası nəzəri-analitik və konseptual sintez xarakter daşıyır.

KDT və Psixodinamik/Psixoanaliz

Ziqmund Freyd tərəfindən əsası qoyulan psixoanaliz şüuraltı düşüncələri, uşaqlıq təcrübələrini və emosional konfliktləri aydınlaşdırmağa istiqamətlidir. Azad assosiasiya, yuxu analizi və simvolların interpretasiyası kimi texnikalar şüuraltı elementlərə çıxış əldə etmək və pasientdə dərin özünüanlama formalaşdırmaq üçün tətbiq olunur. Bu uzunmüddətli terapiya əsasən bir neçə il davam edir və şəxsiyyətin davamlı dəyişimini hədəfləyir. Araşdırmalar göstərir ki, uzunmüddətli psixoanalitik terapiya xüsusən depressiya və şəxsiyyət pozuntuları kimi hallarda müsbət irəliləyişlə nəticələnə bilər (Fonagy və b., 2005; Solms, 2018). Psixoanalizin əsas fərziyyəsi ondan ibarətdir ki, şüuraltı konfliktlərin həlli psixi sağlamlığın yaxşılaşmasına səbəb olur.

Digər tərəfdən, KDT psixoloji problemlərin əsasən disfunksional koqnitiv proseslərdə olduğunu iddia edir. Düşüncələrin və davranışların dəyişdirilməsinə yönələn KDT, adətən, 5-20 seans aralığında təşkil olunmuş və vaxtla məhdudlaşdırılmış formatda həyata keçirilir. Xüsusilə təşviş, affektiv pozuntuları və müxtəlif davranış problemlərində təsirli hesab olunur (Padmasiri & Jayathilake, 2014; Daryabeigi və b., 2020; Steinert və b., 2017). Bir çox təqiqatlar KDT-nin effektivliyini təsdiqləmiş, simptomlarda əhəmiyyətli azalma və etibarlı dəlillər təqdim etmişdir (Stefana və b., 2023; Gascón və b., 2021). Beləliklə, KDT pariyentdə əlamətlərin qısa müddət ərzində azalmasını və praktik bacarıqların formalaşdırılmasını aktual edir, yəni psixoanalizə xas olan introspektiv yanaşmadan bir qədər fərqlənir. Bununla belə, hər iki terapiyanın sintezi inteqrativ imkanlar da yarada bilər. Son tədqiqatlar göstərir ki, hər iki terapiya əsasən ortaq məqsədlərə xidmət edir və müxtəlif psixi sağlamlıq problemlərində oxşar nəticələr əldə edirlər (Milton, 2001; Mares, 2022; Shahar, 2021). Məsələn, hər iki yanaşma terapevtik əməkdaşlığın qurulmasına və özünüdərk bacarığının gücləndirilməsinə çalışır. Üstəlik, psixoanalizin əsas anlayışlarından biri olan şüuraltı proseslər müəyyən mənada KDT-də də qəbul edilir ki, bu da hər iki məktəb arasında dialoqun mümkünlüyünə dair göstəricidir (Javel, 1999; Mares, 2022).

Psixoanaliz və ya KDT-nin üstünlüyü ilə bağlı müzakirələr psixoterapiya icmasında hələ də davam etməkdədir. KDT qısa müddətli faydaları və empirik sübutları ilə geniş yayılmış, psixoanaliz isə dərin şəxsiyyət dəyişikliklərinə və uzunmüddətli inkişaf potensialına görə qiymətləndirilmişdir. Bəzi tədqiqatlar onların effektivliyi arasında ciddi fərq olmadığını da irəli sürür (Fonagy və b., 2005; Steinert və b., 2017; Solms, 2018). Buna görə də seçim pasientin spesifik ehtiyaclarından, prioritetlərindən və terapevtin nəzəri yönəlişindən asılı olaraq dəyişir.

Nəticə etibarilə, həm psixoanaliz, həm də KDT fərqli yanaşmalar təqdim etsə də, hər ikisi psixoloji problemlərin həllində qiymətli alət hesab edilir. Onların inteqrasiyası şüurlu və şüuraltı aspektlərin nəzərə alındığı holistik terapevtik yanaşmada da kəsişə bilər.

KDT və EMDR

"Göz hərəkəti ilə desensitizasiya və yenidən işləmə" (EMDR) "Koqnitiv davranış terapiyası" (KDT) kimi travma sonrası stres pozuntusu (PTSS) və təşvişlə bağlı müxtəlif pozuntuların müalicəsində çox istifadə olunan terapevtik metoddur. Hər iki terapiyanın empirik sübutları vardır. Lakin onların metodologiyaları və effektivliyi pasiyent xüsusiyyətlərindən, problemin məzmunundan asılı olaraq fərqlənir.

Mövcud ədəbiyyatlar göstərir ki, həm EMDR, həm də KDT PTSS simptomlarını yüngülləşdirməkdə faydalı olan terapiyalardır. Məsələn, Khan və həmkarlarının meta-analiz tədqiqatı göstərmişdir ki, EMDR xüsusilə intruziv (istənilməyən təkrar düşüncələr) və oyanıqlıq simptomları baxımından KDT-dən bir qədər üstün görünür, lakin pasiyentin qaçınma əlamətləri ilə bağlı hər iki terapiya arasında ciddi fərq görülməmişdir (Khan və b., 2018).

KDT və EMDR arasındakı fərqləndirici cəhət odur ki, EMDR vasitəsi ilə alınan müsbət nəticələr çox qısa müddətdə əldə edilir. Karimi və həmkarları göstərirlər ki, EMDR uzunmüddətli terapevtik təsiri vardır və tez-tez KDT-yə nisbətən daha az seans tələb edir, bu da pasiyentin terapiyaya bağlılığını artırır (Karimi və b., 2020). Bu xüsusiyyət klinik şəraitdə, xüsusən də müalicə imkanlarının məhdud və ya pasiyentin cədvəlinin sıx olduğu hallarda əhəmiyyətli üstünlük hesab edilir.

PTSS ilə yanaşı, hər iki terapiyanın digər vəziyyətlər, xüsusən də depressiyanın müalicəsində səmərəliliyi araşdırılmışdır. Məsələn, Ostacoli və həmkarları müəyyən etmişlər ki, EMDR da, KDT də təşviş və travma sonrası əlamətləri uzunmüddətli dövrdə azaltmaqda təsirlidir (Ostacoli və b., 2018). Bundan əlavə, EMDR-in təkrarlanan depressiya yaşayan pasiyentlərdə uğurla tətbiqi onun yalnız PTSS deyil, daha geniş spektrli problemlərdə də səmərəli ola biləcəyini göstərir (Ostacoli və b., 2018).

Nəticə etibarilə qeyd edə bilərik ki, həm EMDR, həm də KDT PTSS və digər təşviş pozuntularının simptomlarını aradan qaldırmaq üçün faydalı hesab olunacaq terapiyalardır. Lakin onların səmərəliliyi pasiyent xüsusiyyətlərindən asılı olaraq dəyişə bilər. Davam edən tədqiqatlar bu terapiyaların fərqli mexanizmlərini və alınan nəticələrini aydınlaşdırdıqca, psixoterapevtlər pasiyentlərin ehtiyaclarına uyğun müdaxilələri daha yaxşı şəkildə fərdiləşdirə bilirlər.

KDT və Geştalt

Geştalt terapiyası fenomenoloji və ekzistensial yanaşmalara əsaslanan, fərdi təcrübə və fərqindəlik üzərində qurulmuşdur. Bu terapiya terapevtik münasibətə və "burada və indi" təcrübəsinə diqqət yetirir, emosional əlaqə və özünüdərki inkişaf etdirir. "Boş stul" kimi texnikalar insanın özü ilə olan dialoqunu asanlaşdırır, emosional ifadə və şəxsi inkişafa təşviq edir (Fodor, 2001; Kellogg, 2004). Bu texnikalar fərdləri öz düşüncə və davranışlarına görə məsuliyyət daşımağa yönləndirir. Bu da Geştalt fəlsəfəsinin əsas prinsipidir (Tønnesvang və b., 2010).

Müqayisəli tədqiqatlar KDT və Geştalt terapiya arasında müxtəlif fərqlərinin olduğunu göstərir. Geştalt oyun terapiyası ilə KDT-nin təsir gücünü müqayisə edən tədqiqatlar göstərir ki, Geştalt müdaxilələri müəyyən davranış nəticələrində, məsələn, uşaqlarda aqressiv davranışın azaldılmasında əhəmiyyətli irəliləyyişlə nəticələnir (Tavakoli və b., 2024). Bu nəticə onu göstərir ki, KDT xüsusilə təşviş pozuntuları üçün geniş tətbiq olunsa da, Geştalt terapiyası bəzi xüsusi insan qrupları və problemlər üçün daha faydalı ola bilər (Tønnesvang və b., 2010).

Hər iki yanaşmanın üstünlüklərinə baxmayaraq, Geştalt terapiyası üzrə empirik tədqiqatlar hələ də KDT ilə müqayisədə azlıq təşkil edir. Son illərdə aparılan tədqiqatlar Geştalt terapiyasına marağın artdığını və travma, təşviş kimi problemlərin həllində faydalı olsa belə, bu terapiya hələ də KDT-nin müəyyən edilmiş protokollarına nisbətən sistematik nəticələr göstərmir (Raffagnino, 2019; Herrera və b., 2019). Geştalt terapiyasının müstəqil və inteqrasiya olunmuş yanaşma kimi səmərəliliyinə əmin olmaq və artırmaq üçün tədqiqatlara ehtiyac vardır (Raffagnino, 2019).

Nəticə etibarilə qeyd edə bilərik ki, həm Geştalt terapiyası, həm də KDT insan psixologiyasını anlamaqda və terapevtik yanaşmalar təqdim etməkdə yeni bacarıqlar qazandırır. KDT-in strukturlaşdırılmış empirik dəstəyi sayəsində klinik təcrübədə daha dominant mövqedə olsa da, Geştalt terapiyanın təcrübəyə və münasibətə əsaslanan yanaşması onun koqnitiv-davranış texnikaları ilə birləşdirildikdə terapevtik prosesi daha da zənginləşdirə bilər. Gələcək tədqiqatlar bu inteqrativ yanaşmanı araşdırmalı və müxtəlif kliyent ehtiyaclarını qarşılayan səmərəli terapevtik strategiyalar formalaşdırmalıdır.

Müzakirə

Müxtəlif psixoterapiya yanaşmalarının müqayisəsi nəticəsində qeyd edə bilərik ki, terapevtik metodların effektivliyi onların hədəflədiyi psixoloji mexanizmlərlə sıx əlaqədədir. Koqnitiv davranış terapiyası daha çox düşüncə-emosiya-davranış üçlüsünün qarşılıqlı təsirinə yönələrək irrasional inancların və disfunksional sxemlərin dəyişdirilməsini məqsədini daşımaqdadır. Bu terapiya, əsasən şüurlu koqnitiv proseslər vasitəsilə reallığın yenidən mənalandırılmasını təmin edir.

Psixoanaliz və psixodinamik yanaşmalar isə daha çox şüuraltı proseslərin və erkən inkişaf mərhələlərində formalaşan müdafiə mexanizmlərinin işlənməsinə əsaslanır. Bu iki yanaşmasın fərqi yalnız metodoloji deyil, həm də nevropsixoloji səviyyədə təzahür edir. Yəni psixoanalizdə limbik sistemin emosional emalı ön planda olur, KDT-də isə alın payının rasionallaşdırıcı funksiyası aktivləşir (Solms, 2018; Beck, 2011). Bu baxımdan, hər iki yanaşma beynin emal prosesinin müxtəlif səviyyələrində iştirak edir və onların inteqrasiyasını elmi cəhətdən əsaslandırır.

EMDR terapiyası isə neyrobioloji səviyyədə travmatik xatirələrin emal prosesinə yönələn, beyin yarımkürələri arasında neyron əlaqə yaradan metodologiyadır (Shapiro, 2018). Bu terapiya beynin emosional və koqnitiv mərkəzlərini aktivləşdirərək travmatik təcrübənin yenidən işlənməsini təmin edir. EMDR və KDT-nin əlaqələndirilməsi psixoterapiyada koqnitiv restrukturizasiya və neyrofizioloji desensitizasiya mexanizmlərinin sintezini yarada bilər, bu da öz növbəsində inteqrativ psixoterapiya paradiqması ilə kəsişir.

Qeyd edildiyi kimi, Geştalt terapiyası fenomenoloji və ekzistensial prinsiplərə əsaslanaraq insanın "indiki an"da iştirakını və psixoterapevtlə pasient arasında bərabər, empatik əlaqəni əsas tutur (Yontef, 1993). KDT və Geştalt terapiyanın birləşməsi, pasiyentdə həm idrak, həm də emosional dəyişiklikləri qüvvətləndirə bilər.

Müasir araşdırmalardan görünür ki, "inteqrativ paradiqma" meyilliyi artmaqdadır. Bu müxtəlif terapevtik modellərin neyrobioloji, koqnitiv və fenomenoloji səviyyələrdə sintezi məqsədəuyğundur (Norcross &

Goldfried, 2019). Çünki, KDT, EMDR, psixoanaliz və Geştalt terapiyaları bir-birini inkar edən deyil, bir-birini tamamlayan sistemlər kimi tətbiq edilə bilər.

Nəticə

Aparılan müqayisəli təhlil nəticəsində aşağıdakı nəticələr əldə edildi:

1. KDT, qısa müddətdə əlamətlərin azalmasına, funksional düşüncə və davranış modellərinin bərpasına istiqamətmətlənmiş, elmi əsaslı terapiyadır. Onun strukturlaşdırılmış protokolları kliniki təcrübədə etibarlılığını qoruyur.
2. Psixodinamik və psixoanalitik yanaşmalar dərin emosional inteqrasiyanı və şəxsiyyət dəyişimini təmin edir, lakin müəyyən bir nəticənin əldə edilməsi üçün üzünmüddətli terapiya prosesi tələbini qoyur.
3. EMDR, travma ilə əlaqəli pozuntuların bərpasında beynin neyroemal mexanizmlərinə əsaslanan təkrarsız yanaşma nümayiş edir və seans sayının az olması ilə üstünlük göstərən terapiyadır.
4. Geştalt terapiyası, fərdin özünüdərkini və emosional təcrübə ilə əlaqəsini gücləndirərək psixoloji elastiklik və fərqindəlik bacarıqlarını artırır.
5. Müxtəlif terapiya texnikalarının inteqrativ istifadəsi çoxölçülü müdaxilə modelinin formalaşmasına şərait yaradır, bu isə öz növbəsində müxtəlif psixopatoloji problemlərin həllində müsbət nəticələr verə bilər.
6. Psixoterapiya növlərinin gələcək perspektivi göstərir ki, fundamental nəzəri fərqləri qoruyaraq, elmi əsaslı hibrid modellərin inkişaf etdirilməsi aktual olacaqdır.

Təkliflər

1. Müxtəlif terapiya növləri haqqında nəzəri və neyropsixoloji səviyyədə əlaqəni qiymətləndirən çoxyönlü, empirik tədqiqatlar aparılmalıdır. Bu, psixoterapiyanın elmi bazasını zənginləşdirəcəkdir.
2. KDT və EMDR terapiyaların onlayn və süni intellekt əsaslı formada tətbiqi genişləndirilməli, rəqəmsal platformaların terapevtik səmərəliliyinin olub olmaması elmi müstəvidə qiymətləndirilməlidir.
3. Terapiyaların təsirini obyektiv qiymətləndirmək üçün EEG, fMRI və psixofizioloji göstəricilər tətbiq olunmalı, psixoterapiya və neyroelm arasında interdisiplinar elmi əməkdaşlıq gücləndirilməlidir.

ƏDƏBIYYAT SİYAHISI:

1. Bardideh, F., Jarareh, J., Mofrad, M., & Bardideh, K. (2022). The effectiveness of integrated group therapy on prolonged grief disorder of bereaved people from COVID-19: Randomized controlled trial. Omega—Journal of Death and Dying, 91(2), 675–692.
2. Bardideh, M., Sadeghi, R., & Mahdizadeh, H. (2022). Integrating Gestalt techniques with cognitive-behavioral interventions in grief therapy: An experimental approach. Journal of Contemporary Psychotherapy, 52(1), 55–67.
3. Beck, A. T. (2011). Cognitive therapy of depression (40th anniversary ed.). Guilford Press.
4. Cape, J., Whittington, C., Buszewicz, M., Wallace, P., & Underwood, L. (2010). Brief psychological therapies for anxiety and depression in primary care: Meta-analysis and meta-regression. BMC Medicine, 8(1), 38.
5. Chaurasia, N., Mishra, P., Malik, G., & Garg, S. (2023). Cognitive-behavioral therapy for insomnia (CBT-I) for schizophrenia: A review. Journal of Mountain Research, 18(2).
6. Daryabeigi, M., Pourmohamdreza-Tajrishi, M., Dolatshahi, B., & Bakhshi, E. (2020). The effectiveness of cognitive-behavioral therapy on internalizing problems of children with externalizing disorders. Iranian Rehabilitation Journal, 18(2), 193–202.
7. Daryabeigi, R., Habibi, M., & Fathi-Ashtiani, A. (2020). Efficacy of cognitive-behavioral therapy for anxiety and depression: A meta-analytic review. Iranian Journal of Psychiatry and Behavioral Sciences, 14(3), e104547.
8. Dopke, C., Lehner, R., & Wells, A. (2004). Cognitive-behavioral group therapy for insomnia in individuals with serious mental illnesses: A preliminary evaluation. Psychiatric Rehabilitation Journal, 27(3), 235–242.
9. Fernandez, A., Dobson, K., & Kazantzis, N. (2021). Cognitive therapy (pp. 417–443). In [Handbook/edited volume].
10. Fischer, M., Baucom, D., Hahlweg, K., & Epstein, N. (2013). Couple therapy (pp. 703–726). In [Handbook/edited volume].
11. Fonagy, P., Bateman, A., & Target, M. (2005). The efficacy of psychodynamic psychotherapies: An update. World Psychiatry, 4(2), 87–90.
12. Fodor, I. (2001). Making meaning of therapy: A personal narrative of change over four decades (pp. 123–146). In [Edited volume].
13. Gascón, E., Narambuena, L., Leal-Costa, C., Ramos-Morcillo, A., Ruzafa-Martínez, M., & Román, C. (2021). Psychological therapy in chronic pain: Differential efficacy between mindfulness-based cognitive therapy and cognitive behavioral therapy. Journal of Clinical Medicine, 10(16), 3544.

14. Herrera, P., Mstibovskyi, I., Roubal, J., & Brownell, P. (2019). Researching Gestalt therapy for anxiety in practice-based settings. Psychotherapie-Wissenschaft, 9(2), 53–67.

15. Inasaridze, K. (2021). Basic theoretical foundations, essence and techniques of cognitive-behavioral therapy. [Monoqrafiya/hesabat].

16. Javel, P. (1999). The unconscious in cognitive therapy: A bridge to psychoanalysis? British Journal of Medical Psychology, 72(1), 45–59.

17. Karimi, N., Bahrami, S., & Etemadi, A. (2020). Comparing EMDR and CBT effectiveness in reducing PTSD symptoms: A randomized controlled trial. European Journal of Trauma & Dissociation, 4(4), 100160.

18. Kellogg, S. (2004). Dialogical encounters: Contemporary perspectives on "chairwork" in psychotherapy. Psychotherapy, 41(3), 310–320.

19. Khan, A., Bukhari, S., & Arshad, M. (2018). EMDR versus CBT in treating post-traumatic stress disorder: A meta-analytic comparison. Psychological Trauma: Theory, Research, Practice, and Policy, 10(3), 314–322.

20. Leder, G. (2016). Know thyself? Questioning the theoretical foundations of cognitive behavioral therapy. Review of Philosophy and Psychology, 8(2), 391–410.

21. Mares, L. (2022). Unconscious processes in psychoanalysis, CBT, and schema therapy. Journal of Psychotherapy Integration, 32(4), 443–452.

22. Martin, A., Naunton, M., Kosari, S., Peterson, G., Thomas, J., & Christenson, J. (2021). Treatment guidelines for PTSD: A systematic review. Journal of Clinical Medicine, 10(18), 4175.

23. McCoy, C. J., Levin, M., & Twohig, M. (2013). Third-wave behavioral therapies: A new era of cognitive-behavioral innovation. Behavior Therapy, 44(2), 225–240.

24. Milton, J. (2001). Psychoanalysis and cognitive behaviour therapy—Rival paradigms or common ground? The International Journal of Psychoanalysis, 82(3), 431–447.

25. Norcross, J. C., & Goldfried, M. R. (2019). Handbook of psychotherapy integration (3rd ed.). Oxford University Press.

26. Ostacoli, L., Carletto, S., Cavallo, M., Baldomir-Gago, P., Lorenzo, G., Fernández, I., … Hofmann, A. (2018). Comparison of EMDR and CBT as adjunctive treatments for recurrent depression: The EDEN randomized controlled trial. Frontiers in Psychology, 9, 2338.

27. Padmasiri, M., & Jayathilake, L. (2014). A review of employee counselling. Kelaniya Journal of Human Resource Management, 9(1–2), 83.

28. Raffagnino, R. (2019). Gestalt therapy research: Current trends and future challenges. Gestalt Review, 23(1), 6–32.

29. Scherf, N., Spruit, E., Köhler, S., & Kronenberg, G. (2018). Ein Ausweg aus der Gedankenfalle: Zur Bedeutung von Sprache und Regelsteuerung in der Akzeptanz- und Commitment-Therapie. Fortschritte der Neurologie · Psychiatrie, 87(8), 412–420.

30. Shahar, G. (2021). Reformulated object relations theory: A bridge between clinical psychoanalysis, psychotherapy integration, and the understanding and treatment of suicidal depression. Frontiers in Psychology, 12, 662858.

31. Shapiro, F. (2018). Eye movement desensitization and reprocessing (EMDR) therapy: Basic principles, protocols, and procedures (3rd ed.). Guilford Press.

32. Siemionow, J. (2020). A model of social rehabilitation treatment for juveniles: Cognitive and behavioral perspective—Practical aspects. Juvenile and Family Court Journal, 71(1), 31–44.

33. Solms, M. (2018). The scientific standing of psychoanalysis. BJPsych International, 15(1), 5–8.

34. Stefana, A., Fusar-Poli, P., D'Imperio, D., Choplin, E., Dakanalis, A., Vieta, E., & Youngstrom, E. (2023). Mapping the psychoanalytic literature on bipolar disorder: A scoping review. Brazilian Journal of Psychiatry, 45(3), 269–280.

35. Steinert, C., Münder, T., Rabung, S., Hoyer, J., & Leichsenring, F. (2017). Psychodynamic therapy: As efficacious as other empirically supported treatments? A meta-analysis testing equivalence of outcomes. American Journal of Psychiatry, 174(10), 943–953.

36. Tavakoli, S., Abbasi, F., Heydari, B., & Akhondzadeh, M. (2024). Comparing the effectiveness of cognitive behavioral play therapy and Gestalt play therapy on vandalistic behaviors, impulsivity, and cognitive flexibility in aggressive male elementary students. JARAC, 6(3), 28–36.

37. Tønnesvang, J., Sommer, U., Hammink, J., & Sonne, M. (2010). Gestalt therapy and cognitive therapy—Contrasts or complementarities? Psychotherapy, 47(4), 586–602. https://doi.org/10.1037/a0021185

38. Yontef, G. M. (1993). Awareness, dialogue, and process: Essays on Gestalt therapy. Gestalt Journal Press.

39. Zavareh, M., Rahimi, H., & Riahi, A. (2025). Cognitive-behavioral therapy evolution and its interdisciplinary integrations. Journal of Clinical Psychology Research, 14(1), 33–48.

DOİ: 10.32010/XUYZ7621

ВЛИЯНИЕ ОЦЕНКИ В ОБРАЗОВАНИИ НА ПСИХОЛОГИЮ УЧАЩИХСЯ: МОТИВАЦИЯ И ТРЕВОЖНОСТЬ

Гезель Самед АЛИЕВА
Бакинский Государственный Университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0001-3788-1142
E-mail: gevaali1@gmail.com

Резюме: Статья глубоко анализирует влияние оценки в образовании на мотивацию к обучению и психологию учащихся на основе психологических теорий и эмпирических исследований. В рамках теории самоопределения (Self-Determination Theory, SDT) и теории целевой ориентации (Goal Orientation Theory, GOT) рассматриваются различные психологические последствия формативной (ориентированной на развитие) и суммативной (ориентированной на результат) оценки (Deci & Ryan, 2000; Ames, 1992). Особое внимание уделяется влиянию оценки на повышение мотивации, возникновение тревожности и культурным особенностям системы образования Азербайджана (например, коллективистским ценностям и семейному давлению). Результаты исследования показывают, что правильные стратегии оценки усиливают внутреннюю мотивацию, повышают уверенность учащихся и подготавливают их к обучению на протяжении всей жизни, тогда как неверное применение приводит к стрессу, страху академической неудачи и даже симптомам депрессии (Zeidner, 1998; Seligman, 1975). Статья предлагает практические рекомендации для педагогов, учителей и разработчиков образовательной политики, включая оптимизацию цифровой оценки и подходы, адаптированные к культурному контексту (Pokhrel & Chhetri, 2021). Анализ подчеркивает важность приоритизации психологического благополучия в образовательных системах и предлагает новые направления для будущих исследований.
Ключевые слова: мотивация к обучению, оценка, психологическое воздействие, тревожность, образование, Азербайджан, внутренняя мотивация, внешняя мотивация, формативная оценка, суммативная оценка, теория самоопределения, целевая ориентация.

THE IMPACT OF ASSESSMENT IN EDUCATION ON STUDENT PSYCHOLOGY: MOTIVATION AND ANXIETY

Gozal Samad ALIYEVA
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0001-3788-1142
E-mail: gevaali1@gmail.com

Abstract: This article provides an in-depth analysis of the impact of assessment in education on learning motivation and student psychology, drawing on psychological theories and empirical studies. Within the framework of Self-Determination Theory (SDT) and Goal Orientation Theory (GOT), it examines the psychological outcomes of formative (development-oriented) and summative (result-oriented) assessments (Deci & Ryan, 2000; Ames, 1992). Special attention is given to the role of assessment in enhancing motivation, triggering anxiety, and the cultural characteristics of Azerbaijan's educational system (e.g., collectivist values and family pressure). The findings reveal that appropriate assessment strategies strengthen intrinsic motivation, boost students' self-confidence, and prepare them for lifelong learning, while misapplication may lead to stress, fear of academic failure, and even symptoms of depression (Zeidner, 1998; Seligman, 1975). The article offers practical recommendations for educators, teachers, and policymakers, including the optimization of digital assessment and culturally adapted approaches (Pokhrel & Chhetri, 2021). The analysis highlights the importance of prioritizing psychological well-being in educational systems and suggests new directions for future research.
Keywords: learning motivation, assessment, psychological impact, anxiety, education, Azerbaijan, intrinsic motivation, extrinsic motivation, formative assessment, summative assessment, self-determination theory, goal orientation.

TƏHSİLDƏ QİYMƏTLƏNDİRMƏNİN ÖYRƏNCİ PSİXOLOGİYASINA TƏSİRİ: MOTİVASİYA VƏ NARAHATLIQ

Gözəl Səməd ƏLİYEVA
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0001-3788-1142
E-mail: gevaali1@gmail.com

Xülasə: Məqalə təhsildə qiymətləndirmənin öyrənmə motivasiyasına və öyrənci psixologiyasına təsirini psixoloji nəzəriyyələr və empirik tədqiqatlar əsasında təhlil edir. Özünü-müəyyənləşdirmə nəzəriyyəsi (Self-Determination Theory, SDT) və məqsəd yönümlülük nəzəriyyəsi (Goal Orientation Theory, GOT) çərçivəsində formativ (inkişafa yönəlik) və summativ (nəticəyə yönəlik) qiymətləndirmənin müxtəlif psixoloji nəticələri araşdırılır (Deci & Ryan, 2000; Ames, 1992). Xüsusi diqqət qiymətləndirmənin motivasiyanı gücləndirməsinə, anksiyetənin yaranmasına və Azərbaycan təhsil sistemindəki mədəni xüsusiyyətlərə (məsələn, kollektivist dəyərlər və ailə təzyiqi) yönəldilir. Araşdırmanın nəticələri göstərir ki, düzgün qiymətləndirmə strategiyaları daxili motivasiyanı artırır, öyrəncilərin özünəinamını yüksəldir və onları ömürboyu öyrənməyə hazırlayır. Əksinə, səhv tətbiq olunmuş qiymətləndirmə stress, akademik uğursuzluq qorxusu və hətta depressiya simptomlarına gətirib çıxara bilər (Zeidner, 1998; Seligman, 1975). Məqalə pedaqoqlar, müəllimlər və təhsil siyasəti tərtibatçıları üçün praktiki tövsiyələr təqdim edir, o cümlədən rəqəmsal qiymətləndirmənin optimallaşdırılması və mədəni kontekstə uyğun yanaşmalar (Pokhrel & Chhetri, 2021). Təhlil təhsil sistemlərində psixoloji rifahın prioritetləşdirilməsinin vacibliyini vurğulayır və gələcək araşdırmalar üçün yeni istiqamətlər təklif edir.
Açar sözlər: öyrənmə motivasiyası, qiymətləndirmə, psixoloji təsir, anksiyete, təhsil, Azərbaycan, daxili motivasiya, xarici motivasiya, formativ qiymətləndirmə, summativ qiymətləndirmə, özünü-müəyyənləşdirmə nəzəriyyəsi, məqsəd yönümlülük.

Введение

В образовательной системе оценка является основным инструментом измерения академических достижений учащихся, однако ее психологическое воздействие не менее значительно и иногда оказывает более долгосрочные эффекты, чем академические результаты (Black & Wiliam, 1998). Оценка влияет не только на уровень знаний, но и на мотивацию учащихся, их уверенность в себе, эмоциональное состояние и даже социальные связи. Позитивная оценка внушает учащемуся чувство «ты можешь», усиливая внутренний интерес, тогда как негативная оценка приводит к ощущению собственной неполноценности, вызывая потерю мотивации (Ryan & Deci, 2017).

В современном образовании выделяют два основных типа оценки: формативная (ориентированная на развитие, процесс) и суммативная (ориентированная на результат, итог). Они вызывают различные психологические последствия. Формативная оценка предоставляет учащимся конструктивную обратную связь, способствует их развитию, поощряет восприятие ошибок как части обучения и развивает навыки саморегуляции (Black & Wiliam, 1998). Суммативная оценка, напротив, создает давление на достижение высоких результатов, вызывая тревожность, стресс и чувство конкуренции, особенно в условиях ответственных экзаменов, таких как тесты Государственного экзаменационного центра в Азербайджане (Zeidner, 1998). В период пандемии рост онлайн-оценки усложнил эти эффекты, поскольку технические трудности, социальная изоляция и неравномерные условия домашнего обучения создали дополнительное психологическое напряжение (Pokhrel & Chhetri, 2021). Исследования показывают, что во время пандемии COVID-19 онлайн-оценка увеличила уровень тревожности в среднем на 20-30%, особенно в развивающихся странах (Pokhrel & Chhetri, 2021).

В системе образования Азербайджана психологическое воздействие оценки особенно актуально из-за коллективистской культуры (приоритет групповых и семейных ценностей) и высокого давления со стороны семьи, требующей высоких оценок. Это давление может краткосрочно повышать мотивацию (через внешние стимулы), но одновременно вызывает тревожность, проблемы с самооценкой и даже выгорание (Eccles, 1987). Например, вступительные экзамены в вузы в Азербайджане тесно связаны с социальным статусом семьи, поэтому учащиеся стремятся не столько к личным интересам, сколько к удовлетворению ожиданий семьи. Целью статьи является анализ влияния оценки на мотивацию к обучению и психологию учащихся на основе психологических теорий (SDT и GOT), выявление нюансов в контексте Азербайджана (культурных, социальных и технологических) и предложение практических рекомендаций для педагогов. Исследовательские вопросы включают:

- Как методы оценки (формативная vs. суммативная) формируют мотивацию к обучению и баланс внутренней/внешней мотивации?

- Какие психологические последствия (например, тревожность, стресс, уверенность) возникают в результате оценки и как они влияют на успеваемость?
- Какие культурные (коллективизм), социальные (семейное давление) и технологические (онлайн-оценка) факторы связаны с влиянием оценки в системе образования Азербайджана?

Статья основана на результатах исследования, проведенного в рамках диссертации, и предлагает дорожную карту для более эффективных стратегий оценки, включая обучение учителей и изменения в образовательной политике.

Теоретические основы

1. Теория самоопределения (Self-Determination Theory)

Теория самоопределения (SDT), разработанная Деци и Райаном (2000), является одной из ключевых психологических основ формирования мотивации к обучению и подчеркивает важность удовлетворения базовых психологических потребностей учащихся. Согласно SDT, мотивация делится на две основные категории: внутренняя (основанная на интересе и удовольствии, например, желание понять предмет) и внешняя (связанная с внешними наградами или наказаниями, например, учеба ради высокой оценки). Внутренняя мотивация способствует направленности учащихся на получение знаний из внутреннего интереса и в большей степени способствует долгосрочному обучению (Ryan & Deci, 2017). Например, учащийся может изучать математику из-за интереса к ее логической структуре, что в SDT описывается как состояние «потока» – полное вовлечение и удовлетворение (Csikszentmihalyi, 1990, cited in Ryan & Deci, 2017).

Внешняя мотивация, напротив, управляется внешними стимулами, такими как оценки, похвала учителя, одобрение родителей или социальный статус, и со временем может ослаблять внутреннюю мотивацию. Исследования показывают, что чрезмерное внимание внешним стимулам (например, фокус только на высоких оценках) снижает внутреннюю мотивацию, поскольку учащийся забывает «зачем» учится и сосредотачивается на «как» (Deci & Ryan, 2000). Например, когда учащимся предоставляется обратная связь только в виде оценок, они стремятся не к получению знаний, а к получению баллов, что снижает долгосрочный интерес к обучению и приводит к «амотивации» (потере мотивации) (Vallerand et al., 1992). Поэтому стратегии оценки должны поддерживать потребности учащихся в автономии (возможность принимать решения), компетентности (чувство способности) и принадлежности (социальная связь) (Ryan & Deci, 2017). Удовлетворение этих потребностей повышает мотивацию учащихся и улучшает их психологическое благополучие.

Потребность в автономии связана с чувством контроля учащегося над процессом обучения. Возможности выбора, предоставляемые учителями (например, выбор вариантов заданий), и задания, адаптированные к личным интересам, удовлетворяют эту потребность. Потребность в компетентности включает уверенность учащегося в своих способностях и возможности выполнять учебные задачи. Четкие ожидания, конструктивная обратная связь (например, «Как ты можешь улучшить этот шаг?») и задания оптимальной сложности (не слишком сложные, но вызывающие) поддерживают эту потребность. Потребность в принадлежности связана с чувством принятия и ценности в классе. Значимые связи с учителем и сверстниками, групповые задания и поддерживающая среда играют ключевую роль в удовлетворении этой потребности (Ryan & Deci, 2017). Согласно SDT, нарушение этих потребностей (thwarting) приводит к тревожности и снижению мотивации, особенно в культурах, таких как Азербайджан, где семейное давление может ограничивать автономию (Ryan & Deci, 2017).

2. Теория целевой ориентации (Goal Orientation Theory)

Теория целевой ориентации (GOT), разработанная Эймсом (1992) и Николлсом (1984), подчеркивает, что учащиеся в своей академической деятельности ориентируются на два основных типа целей: цели развития (mastery) и цели производительности (performance), что влияет на психологические последствия. Учащиеся с ориентацией на развитие стремятся к улучшению знаний и навыков, готовы учиться на ошибках и сосредотачиваются на процессе (например, «Как лучше понять эту тему?») (Ames, 1992). Учащиеся с ориентацией на производительность стремятся превзойти других (approach) или избежать неудачи (avoidance), сосредотачиваясь на результате (например, «Я должен быть лучше других») (Nicholls, 1984). Формативная оценка поддерживает цели развития, предоставляя учащимся конструктивную обратную связь и возможности для роста, обучая воспринимать ошибки как часть обучения (Black & Wiliam, 1998). Суммативная оценка фокусируется на целях производительности, сравнивая учащихся между собой (таблицы оценок), поощряя конкуренцию и заставляя воспринимать низкие результаты как личную неудачу (Ames, 1992).

Эти различия влияют на психологические последствия. Оценка, ориентированная на развитие, повышает уверенность учащихся, снижает

стресс и укрепляет настойчивость, поскольку фокус на процессе (Ames, 1992). Оценка, ориентированная на производительность, может вызывать тревожность, проблемы с самооценкой и развитие «фиксированного мышления» (убеждения, что способности неизменны) (Dweck, 2006, cited in eLeaP, n.d.). В системах образования, основанных на конкуренции, таких как Азербайджан (где результаты экзаменов связаны с социальным статусом), доминирование суммативной оценки усиливает эти негативные эффекты, особенно у девочек из-за гендерных стереотипов (Eccles, 1987).

Тип цели	Основной фокус	Типичное поведение	Реакция на оценку
Развитие (Mastery)	Приобретение знаний и навыков	Настойчивость перед трудностями, обучение на ошибках, фокус на процессе	Восприятие обратной связи как возможности для обучения, позитивное отношение к конструктивной критике
Производительность (Performance)	Превосходство над другими или избегание неудачи	Выбор легких задач, фокус на конкуренции, страх ошибок	Восприятие низкой оценки как личной неудачи, чувствительность к сравнению

3. Психологические последствия оценки

Оценка вызывает различные психологические реакции у учащихся, которые могут быть как положительными, так и отрицательными. Формативная оценка предоставляет конструктивную обратную связь, позволяя учащимся учиться на ошибках, что повышает уверенность и мотивацию, формируя «мышление роста» (Black & Wiliam, 1998). Например, комментарий учителя «Ты сделал прогресс в решении этой задачи, но рассмотри этот шаг – попробуй так в следующий раз» дает учащемуся конкретное направление для улучшения и удовлетворяет потребность в компетентности (Ryan & Deci, 2017). Суммативная оценка, особенно при высоком давлении на результат, вызывает оценочную тревожность, которая снижает когнитивную производительность, отвлекает внимание и препятствует долгосрочному обучению (Zeidner, 1998). Тревожность ограничивает ресурсы рабочей памяти через активацию миндалины (центра страха), вызывая у учащихся «замерзание мозга» (Zeidner, 1998).

В период пандемии онлайн-оценка усложнила эти психологические эффекты. Учащиеся испытывали дополнительный стресс из-за технических трудностей, систем контроля (proctoring) и социальной изоляции (Pokhrel & Chhetri, 2021). В Азербайджане подобные проблемы наблюдались в связи с внедрением онлайн-экзаменов, особенно в случаях, когда результаты влияли на важные решения, такие как поступление в вузы. Исследования показывают, что онлайн-оценка может увеличить тревожность на 15-25% из-за нестабильной среды (шум наушников, вмешательство семьи) (Pokhrel & Chhetri, 2021).

Методология

Исследование проведено в рамках диссертации и использует смешанные методы (количественные и качественные), что обеспечивает как статистическую надежность, так и глубокое понимание психологических аспектов. Цель исследования – изучить влияние оценки на мотивацию к обучению и психологические последствия в системе образования Азербайджана, в частности в средних школах Баку.

1. Участники

Исследование охватывает 200 учащихся (8-11 классы) и 20 учителей из средних школ Баку. Учащиеся были сбалансированы по возрасту (14-17 лет), полу (примерно 50% девочек, 50% мальчиков) и социально-экономическому статусу (центр города и периферия), что облегчает обобщение результатов. Учителя представляли различные предметы (математика – 7, литература – 6, иностранный язык – 7) и были выбраны по опыту (5-20 лет). Участники подписали формы согласия в соответствии с этическими нормами, приоритет отдавался анонимности и конфиденциальности.

2. Инструменты

Шкала академической мотивации (AMS): Шкала академической мотивации (Vallerand et al., 1992) использовалась для измерения внутренней (7 баллов по шкале интереса), внешней (7 баллов по шкале наград) мотивации и амотивации. Анкета была адаптирована к азербайджанскому языку, надежность проверена пилотным тестированием (Cronbach’s alpha = 0.85).

Инвентарь тестовой тревожности (TAI): Инструмент, разработанный Зейднером (1998), использовался для оценки тревожности при оценке (40 вопросов, шкала Ликерта), охватывая эмоциональные, физиологические и когнитивные компоненты. Азербайджанская версия показала надежность 0.82.

Интервью с учителями и учащимися: Полуструктурированные интервью (10-15 открытых вопросов) использовались для сбора качественных данных о психологическом воздействии оценки.

Примеры вопросов: «Какие чувства ты испытываешь во время оценки?» и «Как обратная связь влияет на твою мотивацию?»

3. Процедура

Исследование проводилось в два этапа и было одобрено этической комиссией:

Сбор количественных данных: Учащимся были предложены анкеты AMS и TAI, заполненные анонимно в классах за 20-30 минут. Учителям также были предоставлены краткие опросы.

Сбор качественных данных: Проведены интервью с учащимися (n=40) и учителями (n=20) длительностью 30-45 минут, записанные на аудио и транскрибированные. Интервью фокусировались на опыте оценки, психологических эффектах и культурных факторах. Особое внимание уделялось опыту пандемии.

4. Анализ данных

Количественные данные анализировались с использованием SPSS: описательная статистика (среднее, стандартное отклонение), корреляция (Pearson r), t-тесты (различия между группами, например, по полу) и регрессия (связь между мотивацией и тревожностью). Качественные данные обрабатывались методом тематического анализа (Braun & Clarke, 2006): кодирование, определение тем и обеспечение надежности межрейтинговой оценки (двумя исследователями). Триангуляция (сочетание количественных и качественных данных) повысила надежность результатов.

Анализ психологических аспектов

1. Положительные эффекты

Результаты исследования показывают, что формативная оценка значительно повышает внутреннюю мотивацию учащихся (средний балл AMS увеличился с 5.2 до 6.1, $p < 0.01$). Конструктивная обратная связь позволяет учащимся учиться на ошибках и развивать навыки, усиливая ориентацию на развитие (Black & Wiliam, 1998). Например, в интервью учащиеся отмечали, что комментарии учителей, такие как «Ты сделал прогресс в этой теме, следующий шаг может быть таким», мотивировали их работать усерднее. Оценка сверстниками (peer assessment) также усиливает социальную мотивацию, поскольку учащиеся поощряются к обучению друг у друга, удовлетворяя потребность в принадлежности (Topping, 2009). В школах Азербайджана формативная оценка используется редко (только 30% учителей применяют ее), но в случаях применения она повышает уверенность учащихся (положительная корреляция TAI, r=0.38) и интерес к обучению. В рамках теории самоопределения формативные практики оценки удовлетворяют потребности учащихся в компетентности (чувство эффективности) и автономии (контроль над учебным процессом), усиливая внутреннюю мотивацию (Ryan & Deci, 2017). Один из учащихся в интервью отметил: «Когда учитель объясняет, что я сделал хорошо в сочинении и где ошибся, это помогает мне понять, что делать дальше. Это заставляет меня хотеть учиться не ради оценки, а ради знаний».

2. Отрицательные эффекты

Суммативная оценка и низкие баллы могут вызывать серьезные психологические проблемы, особенно при доминировании ориентации на производительность. Количественные результаты показывают, что высокий уровень тревожности, связанный с суммативной оценкой, значительно снижает академическую успеваемость ($r = -0.45$, $p < 0.05$), поскольку тревожность ограничивает когнитивные ресурсы (Zeidner, 1998). Низкие оценки могут привести к состоянию «выученной беспомощности», когда учащийся теряет веру в свои способности и формируется убеждение «я никогда не справлюсь» (Seligman, 1975). В интервью учащиеся отмечали, что низкие оценки заставляют их чувствовать себя «бесполезными» и снижают интерес к обучению, что ослабляет даже внешнюю мотивацию.

В период пандемии онлайн-оценка усугубила эти проблемы. Учащиеся испытывали дополнительный стресс из-за технических трудностей (например, перебоев с интернетом, проблем с камерой) и важности результатов экзаменов для поступления в вузы (Pokhrel & Chhetri, 2021). В контексте Азербайджана эти проблемы особенно проявились на вступительных экзаменах (ГЭЦ), где давление на результат усиливало тревожность, а социальная изоляция повышала риск депрессии.

Тестовая тревожность проявляется в эмоциональных (страх, напряжение), физиологических (потливость, учащенное сердцебиение, головная боль) и когнитивных (пустота в голове, трудности с концентрацией, проблемы с памятью) симптомах. Эта тревожность может значительно снизить успеваемость (примерно на 10-20% баллов), поскольку ресурсы рабочей памяти расходуются на страх и беспокойство (Zeidner, 1998). Один из учащихся в интервью выразил это так: «Когда я вхожу в экзаменационную комнату, сердце начинает колотиться. Если я не могу ответить на первые вопросы, в голове становится пусто, и я забываю все, что знал. Это не дает мне спать по ночам».

Культурные и возрастные различия

В коллективистских культурах, таких как Азербайджан, психологическое воздействие оценки тесно связано с ожиданиями семьи и общества, что усиливает потребность в принадлежности в рамках SDT (Ryan & Deci, 2017). В интервью учащиеся от-

мечали, что давление родителей («ты должен получить высокую оценку, чтобы прославить семью») мотивирует их, но одновременно вызывает стресс, усиливая внешнюю мотивацию и снижая внутренний интерес. У девочек уровень оценочной тревожности был выше (средний балл TAI 28 против 22 у мальчиков, $p < 0.05$), поскольку социальные стереотипы (девочки должны быть «идеальными») создают дополнительное давление на их академическую успеваемость (Eccles, 1987).

С точки зрения возраста, младшие учащиеся (14-15 лет) более чувствительны к суммативной оценке, поскольку их самооценка еще не полностью сформирована, и негативные эффекты производительности ощущаются сильнее. Культурный контекст также формирует проявление потребности в принадлежности: в коллективистских культурах удовлетворение ожиданий семьи и группы может быть важнее личного удовлетворения. В результате внешняя мотивация (удовлетворение родителей, прославление семьи) выходит на первый план. Однако чрезмерное давление родителей может привести к нарушению базовых психологических потребностей, вызывая грусть, тревожность и оценочную тревожность. Исследования показывают, что в таких культурах негативные эффекты принадлежности могут снизить внутреннюю мотивацию на 40% (Ryan & Deci, 2017).

Рекомендации и выводы

1. Рекомендации для педагогов

Приоритет формативной оценки: Учителя должны уделять больше внимания формативной оценке, предоставлять конструктивную обратную связь и поощрять развитие учащихся. Например, вместо письменных экзаменов можно использовать проектно-ориентированную оценку (групповые проекты, портфельная оценка), которая поддерживает цели развития и повышает мотивацию (Black & Wiliam, 1998). Обратная связь должна быть конкретной, ориентированной на действия, позитивной и своевременной, помогая учащемуся увидеть следующий шаг – например, «Твои аргументы сильные, но добавь больше ссылок на источники» (Topping, 2009).

Борьба с тревожностью: Перед оценкой следует проводить семинары по психологической подготовке, обучая учащихся навыкам управления стрессом (например, медитация осознанности, дыхательные упражнения, позитивная визуализация). Прозрачность в отношении формата экзамена и ожиданий (что оценивается, форма вопросов, примеры) снижает неопределенность и связанную с ней тревожность. Например, следует организовывать «пробные экзамены» (Zeidner, 1998).

Позитивная обратная связь: Наряду с оценками учителя должны предоставлять обратную связь, подчеркивающую усилия учащихся. Например, комментарии вроде «Ты много работал над этой темой, давай углубимся – твои идеи оригинальны» повышают внутреннюю мотивацию и чувство компетентности (Ryan & Deci, 2017). Согласно SDT, обратная связь не должна ограничивать автономию – учащемуся следует предлагать выбор (например, «Как ты хочешь улучшить это задание?»).

Культурная чувствительность: В системе образования Азербайджана необходимо учитывать ожидания семей, но поддерживать индивидуальное развитие учащихся. Учителя должны проводить семинары для родителей, чтобы снизить их давление, например, с сообщением «Высокая оценка – это краткосрочный результат, а развитие – это на всю жизнь». Родителям следует объяснить долгосрочные преимущества формативной оценки (мотивация и благополучие) и что настоящее обучение важнее высоких оценок. Для девочек следует организовывать группы поддержки (обсуждение гендерных стереотипов) (Eccles, 1987).

Аспект	Формативная оценка	Суммативная оценка
Основная цель	Поддержка и развитие обучения (фокус на процессе)	Проверка и оценка результатов обучения (фокус на результате)
Частота	Постоянная, в течение учебного процесса (после каждого урока)	В конце периода или в ключевых точках (экзамены)
Характер обратной связи	Описательная, конструктивная, ориентированная на развитие (с примерами)	Итоговая, основанная на баллах, сравнительная (баллы и рейтинг)
Влияние на мотивацию	Усиливает внутреннюю мотивацию (интерес к обучению, развитие)	Усиливает преимущественно внешнюю мотивацию (цель – получение оценки, производительность)
Влияние на тревожность	Низкое (риск минимален, ошибки воспринимаются как часть обучения)	Высокое (высокая ответственность за результат, вызывает страх)
Психология учащихся	Повышает уверенность и навыки саморегуляции, поддерживает благополучие	Может влиять на уверенность до получения результата, вызывать тревожность и беспомощность

Улучшение цифровой оценки: В онлайн-экзаменах необходимо обеспечить техническую поддержку (например, дополнительные устройства, резервный интернет) и предлагать гибкие возможности оценки (например, различные временные интервалы, форматы – письменный или видео). Цифровые платформы (например, Google Classroom или Moodle) могут интегрировать методы формативной оценки (мгновенная обратная связь, интерактивные задания, отзывы с помощью ИИ), что снижает тревожность на основе уроков пандемии (Pokhrel & Chhetri, 2021).

Заключение

Исследование показывает, что оценка может оказывать как положительное (усиление внутренней мотивации, поддержка развития), так и отрицательное (тревожность, выученная беспомощность) влияние на мотивацию к обучению, в зависимости от типа оценки (формативная vs. суммативная) (Black & Wiliam, 1998; Zeidner, 1998). Формативная оценка повышает внутреннюю мотивацию и уверенность, связывая учащихся с процессом; суммативная оценка может вызывать тревожность и потерю мотивации, особенно при высоком давлении (Zeidner, 1998). В системе образования Азербайджана коллективистская культура (ожидания семьи и группы) и социальные факторы (гендерные стереотипы, опыт пандемии) усиливают эти эффекты, усложняя потребность в принадлежности (Ryan & Deci, 2017). Педагоги должны отдавать предпочтение стратегиям, ориентированным на развитие, создавать механизмы психологической поддержки (семинары, прозрачность) и минимизировать негативные эффекты цифровой оценки (технический стресс) (Pokhrel & Chhetri, 2021). Будущие исследования должны опираться на долгосрочные эмпирические данные (например, наблюдение в течение 1-2 лет) в школах Азербайджана, включая сравнения между регионами (сельская местность vs. город)

Ключевым выводом для разработчиков образовательной политики является признание того, что система оценки должна не только измерять академические результаты, но и поддерживать психологическое благополучие каждого учащегося (мотивацию, управление тревожностью) и любовь к обучению. Используя психологические рамки, такие как теория самоопределения и целевая ориентация, система образования Азербайджана может создать более сбалансированную и ориентированную на человека культуру оценки, которая воспитывает не только академически успешных, но и мотивированных, уверенных, эмоционально стабильных и готовых к обучению на протяжении всей жизни личностей (Ryan & Deci, 2017).

ЛИТЕРАТУРА:

1. Ames, C. (1992). Classrooms: Goals, structures, and student motivation. Journal of Educational Psychology, 84(3), 261–271.
2. Black, P., & Wiliam, D. (1998). Assessment and classroom learning. Assessment in Education: Principles, Policy & Practice, 5(1), 7–74.
3. Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. Qualitative Research in Psychology, 3(2), 77–101.
4. Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2000). The “what” and “why” of goal pursuits: Human needs and the self-determination of behavior. Psychological Inquiry, 11(4), 227–268.
5. Eccles, J. S. (1987). Gender roles and women’s achievement-related decisions. Psychology of Women Quarterly, 11(2), 135–172.
6. Nicholls, J. G. (1984). Achievement motivation: Conceptions of ability, subjective experience, task choice, and performance. Psychological Review, 91(3), 328–346.
7. Pokhrel, S., & Chhetri, R. (2021). A literature review on impact of COVID-19 pandemic on teaching and learning. Higher Education for the Future, 8(1), 133–141.
8. Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2017). Self-determination theory: Basic psychological needs in motivation, development, and wellness. Guilford Press.
9. Seligman, M. E. P. (1975). Helplessness: On depression, development, and death. W. H. Freeman.
Topping, K. J. (2009). Peer assessment. Theory Into Practice, 48(1), 20–27.
10. Vallerand, R. J., Pelletier, L. G., Blais, M. R., Briere, N. M., Senecal, C., & Vallieres, E. F. (1992). The Academic Motivation Scale: A measure of intrinsic, extrinsic, and amotivation in education. Educational and Psychological Measurement, 52(4), 1003–1017.
11. Zeidner, M. (1998). Test anxiety: The state of the art. Plenum Press

DOİ: 10.32010/ZLDI4681

ПЕРИОДИЗАЦИЯ ЖИЗНЕННОГО ЦИКЛА СЕМЬИ В НАУЧНОМ ДИСКУРСЕ: КРИТИКА КРИТИКИ ЖИЗНЕННОГО ЦИКЛА СЕМЬИ И МЕТОДОЛОГИЧЕСКОЕ ОБОСНОВАНИЕ ПЕРИОДИЗАЦИИ

Табриз Забит ГАСАНОВ
Бакинский Государственный Университет (1148, Азербайджан, Баку, ул. З.Халилова, 23)
ORCID: 0009-0009-9194-7761
Электронная почта: tabrizhasanov420@gmail.com

Аннотация. Статья посвящена теоретико-методологическому обоснованию периодизации как самостоятельного метода систематизации знаний в социальных науках, рассматриваемого через призму концепции жизненного цикла семьи. В статье предлагается рассматривать периодизацию как универсальный метод анализа динамических процессов, позволяющий описывать внутреннюю динамику объекта расчленяя ее на стадии.

В работе проведён историко-теоретический анализ становления концепции жизненного цикла семьи — от ранних социологических интерпретаций 1930-х годов (Сорокин, Циммерман, Гэплин) до классических моделей П. Глика, Э. Дюваль, Р. Хилла и Р. Роджерса. Рассмотрены направления критики данной концепции в зарубежной литературе, включая аргументы J. Trost, P. Spanier, P. C. Glick, C. A. Kapinus, M. P. Johnson, C. Facilov и других исследователей. Отмечается, что большинство возражений против модели жизненного цикла семьи связано с её универсализмом, нормативностью, демографической детерминированностью и ограниченным охватом современных типов семей.

В статье предлагается переосмыслить категорию периодизации, противопоставляя её классификации и типологии. В отличие от этих форм научного упорядочивания, периодизация ориентируется на динамические, временные характеристики объекта и фиксирует качественные переходы от одной стадии к другой. На основании сравнительного анализа выделены принципы периодизации: динамика, временная детерминированность, стадийность, переходность, модальность, кумулятивность и необратимость.

Показано, что многие методологические противоречия, выявленные в критике классического жизненного цикла семьи, снимаются при применении периодизационного подхода. Он обеспечивает возможность учёта культурного, социально-экономического и исторического контекста, не теряя при этом аналитической строгости.

В заключение обосновывается, что периодизация выступает универсальным инструментом анализа процессов развития и изменений в семье.

Источники, к которым не был получен прямой доступ, отмечены в ссылках и не включены в список литературы.

Ключевые слова: периодизация, жизненный цикл семьи, критика жизненного цикла семьи, принципы периодизации, основные понятия периодизации.

PERIODIZATION OF THE FAMILY LIFE CYCLE IN THE SCIENTIFIC DISCOURSE: A CRITIQUE OF THE CRITICISM OF THE FAMILY LIFE CYCLE AND THE METHODOLOGICAL JUSTIFICATION OF PERIODIZATION

Tabriz Zabit HASANOV
Baku State University (1148, Azerbaijan, Baku, Z. Khalilov St., 23)
ORCID: 0009-0009-9194-7761
Email: tabrizhasanov420@gmail.com

Abstract. The article provides a theoretical and methodological justification of *periodization* as an independent method of knowledge systematization within the social sciences, examined through the concept of the family life cycle. Periodization is proposed not as an auxiliary classificatory scheme, but as a universal method for analyzing dynamic processes, allowing the study of family development in its temporal and structural integrity.

A historical and theoretical analysis of the evolution of the family life cycle concept is carried out—from its early sociological interpretations in the 1930s (Sorokin, Zimmerman, Galpin) to the classical models of P. C. Glick, E. M. Duvall, R. Hill, and R. Rodgers. Various directions of critique in Western scholarship are considered, including those by J. Trost, G. Spanier, P. C. Glick, C. A. Kapinus, M. P. Johnson, and C. Facilov. The author emphasizes that most criticisms of the family life cycle model concern its universalism, normativity, demographic determinism, and insufficient inclusion of contemporary family types.

The paper reinterprets the category of *periodization* by contrasting it with *classification* and *typology*. Unlike these forms of scientific ordering, periodization focuses on the dynamic and temporal characteristics of the object and identifies qualitative transitions between successive stages. Based on comparative analysis, the author formulates the key principles of

periodization: dynamics, temporal determinacy, stage-sequentiality, transition, modality, cumulativeness, and irreversibility.
The study demonstrates that many methodological contradictions found in critiques of the classical family life cycle are resolved within a periodization-based framework. This approach allows for the consideration of cultural, socio-economic, and historical contexts without losing analytical precision.
In conclusion, periodization is conceptualized as a universal analytical tool for examining processes of family development and transformation.
Sources to which direct access was not obtained are indicated in the references and are not included in the reference list.
Keywords: periodization, family life cycle, criticism of the family life cycle, principles of periodization, core concepts of periodization.

AİLƏNİN HƏYAT SİKLİNİN PERIODLAŞDIRILMASI ELMI DİSKURSDA: AİLƏNİN HƏYAT SİKLİNİN TƏNQİDİNİN TƏNQİDİ VƏ PERIODLAŞDIRILMANIN METODOLOJİ ƏSASLANDIRILMASI

Tabriz Zabit HƏSƏNOV
Bakı Dövlət Universiteti (1148, Azərbaycan, Bakı, Z. Xəlilov küç., 23)
ORCID: 0009-0009-9194-7761
Email: tabrizhasanov420@gmail.com

Xülasə. Məqalə sosial elmlər kontekstində *periodizasiyanı* biliklərin sistemləşdirilməsinin müstəqil metodu kimi nəzəri-metodoloji baxımdan əsaslandırır və bu yanaşma ailənin həyat dövrü konsepsiyası prizmasından təhlil olunur. Müəllif periodizasiyanı yardımçı təsnifat sxemi kimi deyil, dinamik proseslərin zaman və struktur bütövlüyündə tədqiqinə imkan verən ümumi elmi analiz metodu kimi təklif edir.
Məqalədə ailə həyat dövrü anlayışının inkişafı tarixi və nəzəri baxımdan təhlil edilir — 1930-cu illərdəki erkən sosioloji interpretasiyalardan (Sorokin, Zimmerman, Galpin) başlayaraq P. Glick, E. Duvall, R. Hill və R. Rodgers-in klassik modellərinə qədər. Qərb elmi ədəbiyyatında bu konsepsiyaya yönəlmiş müxtəlif tənqidi istiqamətlər nəzərdən keçirilir (J. Trost, G. Spanier, P. Glick, C. Kapinus, M. Johnson, C. Facilov və b.). Qeyd olunur ki, ailə həyat dövrü modelinə yönəlmiş əsas tənqidlər onun universallığı, normativliyi, demoqrafik determinizmi və müasir ailə tiplərinin məhdud əhatəsilə bağlıdır.
Müəllif *periodizasiya* anlayışını *klassifikasiya* və *tipologiya* ilə müqayisə edərək yenidən şərh edir. Klassifikasiya və tipologiyadan fərqli olaraq, periodizasiya obyektin dinamik və zaman xarakteristikasına əsaslanır və mərhələlər arasında keyfiyyətcə keçidləri müəyyənləşdirir. Müqayisəli təhlil nəticəsində periodizasiyanın əsas prinsipləri müəyyən edilir: dinamika, zaman determinasiyası, mərhələlilik, keçidlik, modalıq, kümülyativlik və qeyri-dönərlik. Göstərilir ki, periodizasiya həm obyektiv, həm də subyektiv analiz səviyyələrini birləşdirərək ailə həyatına struktur-funksional və fenomenoloji yanaşmaları inteqrasiya edir.
Tədqiqat göstərir ki, klassik ailə həyat dövrü konsepsiyasına yönəlmiş bir çox metodoloji ziddiyyətlər periodizasiya yanaşması çərçivəsində həllini tapır. Bu yanaşma mədəni, sosial-iqtisadi və tarixi kontekstlərin nəzərə alınmasına, analitik dəqiqliyin qorunmasına imkan verir.
Nəticə etibarilə, periodizasiya ailə inkişafı və transformasiya proseslərinin öyrənilməsi üçün universal analitik vasitə kimi nəzərdən keçirilir.
Birbaşa çıxış əldə olunmayan mənbələr istinadlarda göstərilmiş, lakin ədəbiyyat siyahısına daxil edilməmişdir.
Açar sözlər: periodizasiya, ailənin həyat dövrü, ailənin həyat dövrünün tənqidi, periodizasiyanın prinsipləri, periodizasiyanın əsas anlayışları.

Актуальность проблемы

Модели жизненного цикла применяются как в теоретических, так и в прикладных контекстах – от диагностики семейных проблем (Reibstein, 1988) до анализа потребительского поведения (Schaninger & Danko, 1993; Sherman & Hanna, 1983).

Особую популярность данная концепция приобрела после 1960-х годов, особенно в период активного развития структурно-функционалистского направления в гуманитарных науках (Facilov, 2016), и начала активно внедрятся в академический и профессиональный оборот. Олдос (1978) проанализировала более 200 эмпирических исследований, относящихся к различным стадиям семейного цикла, большая часть которых была опубликована после 1964 года (цит. по Mattessich & Hill, 1987).

По данным библиографической базы «Социологические аннотации», в период с 1965 по 2009 год более 1000 публикаций прямо ссылались на концепцию развития семьи в аннотациях, с отчетливо выраженным пиком, пришедшимся на 1980-е годы (Widmer & Gautier, n.d.). Это свидетельствует об исключительном влиянии мо-

дели на академическое поле и ее длительном методологическом воздействии, несмотря на усиливающиеся трансформации семейных структур во второй половине XX века.

Однако уже с 1980-х годов наблюдается значительное снижение числа публикаций, связанных с данной концепцией, что отражает рост методологических и теоретических сомнений относительно ее применимости (Widmer & Gautier, n.d.).

Тем не менее, несмотря на спад интереса в ряде направлений, концепция жизненного цикла семьи продолжала использоваться в разнообразных научных и практических сферах. Ряд исследователей подчеркивают ее аналитическую ценность и прикладной потенциал (Iofrida et al., 2018; Kapinus & Johnson, 2003 и др.). Это подтверждает сохраняющуюся научную и практическую актуальность данной модели в условиях современного многообразия форм и траекторий семейной жизни.

В условиях стремительно изменяющихся социальных реалий, включая рост числа неполных, смешанных, однополых и добровольно бездетных, а также семей, которые мигрировали, идея линейного и универсального жизненного цикла требует пересмотра. (Facilov, 2016; Mattessich & Hill, 1987; Walsh, & McGoldrick, 2013).

Кроме того, критическое осмысление концепции жизненного цикла приобретает особую значимость на фоне размытия возрастных границ, как отмечают Нок (1979) и Спаниер и др. (1979) (цит. по Kapinus & Johnson 2003), отсрочки брака и родительства и других форм функционирования семьи (Kumar, 2017). Возникает необходимость не только пересмотреть отдельные модели (Carter, & McGoldrick, 2005; Mattessich & Hill, 1987; Widmer & Gautier, n.d.), но и заново осмыслить саму категорию периодизации, отделив ее от упрощенных и устаревших социологических схем прошлого века.

Исходя из обозначенной актуальности, возникает необходимость не только в критическом пересмотре существующих моделей жизненного цикла семьи, но и переосмысления самого понятия периодизации. Во многих работах, посвященных к этой теме, а также в научной литературе в целом, периодизация используется как описательная схема, не осмысленная на уровне общенаучной методологии.

В этой связи формируется цель настоящего исследования, а также задачи, которые направлены на теоретическую проработку периодизации как метода.

Цель исследования заключается в обосновании периодизации как самостоятельного метода систематизации знаний на общенаучном уровне, при использовании концепта жизненного цикла семьи в качестве предметной базы для теоретико-методологического анализа.

Для достижения поставленной цели были определены следующие задачи исследования:

1. Проанализировать разработанность концепции жизненного цикла семьи в научной литературе и оценки ее прикладной значимости в различных научных и профессиональных контекстах.
2. Рассмотреть направления критики концепции жизненного цикла семьи.
3. Объяснять различия между классификацией, типологией и периодизацией как формами научного упорядочивания.
4. Изучить ключевые принципы и понятия, лежащие в основе периодизации.
5. Подвергнуть критическому анализу саму критику жизненного цикла семьи.

Одной из ключевых проблем в изучении жизненного цикла семьи является отсутствие четкого понимания его исторических рамок и этапов научного оформления. Хотя концепция жизненного цикла семьи используется активно, но редко подвергается историко-теоретическому анализу. Это приводит к методологической путанице, в том числе в определении момента ее появления как самостоятельной научной конструкции.

Подробный анализ истоков и авторства первой модели жизненного цикла семьи был нами рассмотрен в отдельном месте. Здесь отметим лишь ключевые позиции, характеризующие историческое движение этого понятия.

Э. Дюваль (Duvall, 1988) указывает, что американские социологи начали использовать понятие «жизненный цикл семьи» уже 1930-х годах, в том числе в работах П. Сорокина, К. Циммермана и Гэплина (1931), а также Кирпатрика, Коулза и Туга (1934) и Блэкуэлла (1942). Однако на данном этапе речь шла, скорее, об описании изменений, происходящих с семьей во времени, чем о четко сформулированной модели.

Что касается советской социологии, по утверждению С. В. Ляликова (Ляликова, 2019), одним первых исследователей упомянувших о стадиях развития семейной жизни, была Н. И. Воробьева. Ее подход, хотя и не использует самого термина «жизненный цикл семьи», но все же рассматривает семью как структуру, проходящую определенные стадии становления.

Несмотря на активное использование понятия «жизненный цикл семьи» в середине XX века, вопрос об авторстве первой теоретической модели

остается дискуссионным. В большинстве источников именно Эвелин Дюваль называют основателем первой систематической теории жизненного цикла семьи (напр: Facilov, 2016). Более

В то же время в литературе нередко термин приписывают П. Глику, особенно в связи с демографическим подходом (Hill & Rodjers, 1964, по цит. Mattessich & Hill, 1987). Однако Спаниер и Глик (1980) подчеркивали, что первой попыткой концептуализации семейного цикла следует считать работу Ч. П. Лумиса и Гамильтона 1936 года.

В рамках поставленной задачи мы ограничимся анализом тех авторов, чьи подходы наиболее часто цитируется в академических публикациях, и оказали наибольшее влияние на формирование дисциплинарного поля.

Среди наиболее влиятельных исследователей, внесших существенный вклад в разработку концепции жизненного цикла семьи следует, прежде всего отметить П. К. Глика (Duvall, 1988; Mattessich & Hill, 1987). Его подход основан на демографических параметрах, прежде всего на количестве членов семьи и их возрастной структуре.

Значительный вклад в теоретическое развитие концепции также принадлежит Э. Дюваль (1988), которая предлагала рассмотреть жизненный цикл семьи с опорой на ее репродуктивную и воспитательную функцию.

Дальнейшее развитие концепции связано с работами Р. Хилла и Р. Роджерса, которые предложили системный подход к жизненному циклу семьи (Antonov, 1988, p.161). В рамках их модели стадии определяются на основе таких параметров, как численность семьи, возрастной состав, семейный стаж, ролевые функции, задачи и цели семьи, а также интенсивность и характер внутрисемейных контактов.

Особый вклад в развитие концепции внесли Б. Картер и М. МакГолдрик (2005) разработавшие кризисно-психологический подход. В их модели стадии жизненного цикла семьи выделяются на основании жизненных целей, задач для достижения этих целей, состава семьи и нормативных кризисов, сопровождающих переходы от одного этапа к другому.

Следует отметить, что в научной литературе представлены десятки авторских версий моделей жизненного цикла, отличающихся как по количеству стадий, так и по основаниям их выделения. Однако в рамках данного исследования мы ограничились анализом наиболее цитируемых и концептуально значимых подходов. Это позволило проследить каким образом развивалось сама идея того сама Дюваль также указывает на свою роль в становлении теории в поздней публикации (Duvall, 1988).

жизненного цикла. Таким образом, даже в пределах ограниченного круга авторов можно увидеть, что концепция жизненного цикла прошла путь от простых схем к многоуровневым и междисциплинарным конструкциям.

Развитие теоретических оснований концепции жизненного цикла семьи сопровождалось ее активным внедрением в различные области прикладного знания. На сегодняшний день жизненный цикл семьи используется не только как объяснительная модель в рамках социологии и психологии, но и как аналитический инструмент в семейной терапии, медицине, маркетинговых исследованиях и даже в экономике потребления. Ниже представлены примеры того, как концепция жизненного цикла применяется в этих междисциплинарных контекстах.

Так, İofrid, De Luca, Strano и Gulisano (2018) подчеркивают, что жизненный цикл остается полезным инструментом как в научной, так и в прикладной деятельности. Oldson, Russell и Sprenkle (1983) разработали Circumolex-модель, предназначенную для оценки и качества семейной динамики на любом этапе жизненного цикла.

Facilov (2016) рассматривают процесс миграции в тесной связи логикой жизненного цикла, а Kumar (2017) анализирует особенности жизненного пути смешанных семей.

В исследовании Berge, Loth, Hanson, Croll и Neumark-Sztainer (2012) расстройства пищевого поведения рассматриваются в контексте трансформаций жизненного цикла семьи. Smilkstein (1980) применяет концепцию цикла семейной функции в области медицины и психосоциальной поддержки.

Feldman, Biringen и Nash(1981) связывают самоатрибуцию гендерных черт с определенными стадиями семейного развития, а Reibstein (1988) исследует изменения половой роли на протяжении жизненного цикла.

Кроме того, DeVaney, Chimbera и Vincent (2004) анализируют финансовую нагрузку, связанную с расходами на жилье, через призму стадий семейного цикла. Sharma и Salvato (2011) анализируют взаимосвязь между жизненным циклом семейного предприятия и циклами рынка и продукта. Sherman и Hanna (1983) оценивают применимость модели жизненного цикла к потребительским расходам. Schainer и Danko (1983)

исследуют паттерны потребления продуктов питания и досуга в домохозяйствах с учетом жизненного цикла семьи.

Таким образом, можно заключить, что концепция жизненного цикла семьи оказалось востребованной на протяжении десятилетий в самых различных дисциплинарных и профессиональных контекстах.

Однако, несмотря на широкое распространение, обоснованную полезность в различных контекстах, концепция жизненного цикла семьи на протяжении более полувека остается предметом активной дискуссии и критического анализа. Существенная критика концепции жизненного цикла семьи встречаются в работах Trost (1974, 1977), Nock (1979), Spanier и др. (1979), Aldous (1990), Klein и Aldous (1979), Ferber (1979), Morphy и Staples (1979), Mattessich и Hill (1987), Rice (1994), Kapinus и Johnson (1996), Sherman и Hanna (1983), Kumar (2017), Facilov (2016), Widmer и Gautier (n. d.) и др. Эти авторы рассматривают как фундаментальные теоретические ограничения концепции, так и проблемы ее операционализации и практического применения.

Шведский социолог J. Trost выдвинул ряд аргументов, указывающих на ограниченность традиционного понимания жизненного цикла семьи. Во-первых, он отмечал, сто модель жизненного цикла не охватывает бездетные семьи. Во-вторых, концепция подразумевает преимущественно нуклеарную структуру семьи. В-третьих, она не учитывает феномен сожительства, который уже 1970 годы становился заметным социальным явлением. В-четвертых, неполные семьи рассматриваются как конечный этап цикла (подробно см. J. Trost, 1974). Наконец, исследователь подчеркивал, что стадии жизненного цикла семьи могут быть непоследовательными, и реальная траектория семьи не всегда укладывается в линейную схему, предложенную классическими моделями.

Kapinus и Johnson (2003) указывают, что эмпирическая полезность стадий жизненного цикла семьи была поставлена под сомнение в ряде цитируемых исследований, в частности они ссылаются на выводы Nock (1979) и Spanier, Sauer, & Larzelere (1979), согласно которым объяснительная сила модели жизненного цикла в значительной мере сводится к эффектам таких переменных, как возраст супругов или продолжительность брака. Это означает, что сами по себе стадии жизненного цикла не дают существенного прироста в понимании семейных процессов по сравнению с более простыми демографическими показателями. Исследователи отмечают, что статьи неоднократно упоминаются в качестве обоснования использования возрастной когорты, когорты брака или просто наличия детей вместо жизненного цикла семьи в работах Aldous, 1990; Cunningham, 1990; Grote, Frieze, & Stone, 1996; Lee, 1988; Rexroat & Shehan, 1987.

Ссылаясь на Candib (1989), Kumar (2017) подчеркивает, что традиционная модель жизненного цикла семьи не отражает многообразие видов семьи. Исследователь отмечает, что концепция не учитывает исключительные и специфические этапы жизненного цикла смешанных семей, формирующихся в результате повторных браков.

Sherman и Hanna (1983) отмечают, что исследования потребительских расходов, в которых применяются переменные жизненного цикла семьи, подвергались критике по трем основным причинам. Во-первых, альтернативные определения жизненного цикла семьи не были проверены на широком спектре товаров и услуг, что ограничивает обобщаемость выводов (Ferber, 1979). Во-вторых, сама концепция жизненного цикла семьи имеет методологическое ограничения: переменные жизненного цикла семьи нередко маскируют влияние таких факторов, как размер семьи и ее возрастно-половая структура – переменных, используемых для определения состава семьи (Morphy & Staples, 1979; Trost, 1974). В-третьих, исследования, использующие переменные жизненного цикла семьи, часто не контролируют социально-экономические и демографические характеристики, особенно уровень дохода, что снижает точность интерпретации результатов.

Widmer и Gautier (n.d.) указывают, что универсальность стадий семьи, их последовательность, а также связь с хронологическим возрастом вызывали серьезные сомнения также как и предположение о том, что большинство семей проходят через упорядоченный и предсказуемый жизненный цикл.

Еще одним направление критики является неспособность концепции учитывать влияние социального контекста и социального положения на формирование семейных траекторий и переходов. В частности, модель жизненного цикла семьи недооценивает роль социального класса, который ограничивает доступ к экономическим ресурсам и определяет возможности вступления в брак, рождения детей, развода и перестройки семьи (Rice, 1994).

Наконец, исследователи подчеркивают, что значительное число семей не вписывается в

рамки жизненного цикла семьи, что является очевидной проблемой для перспективы развития семьи (Widmer & Gautier, n.d.).

Mattessich и Hill (1987) выделяют четыре основных направления критики концепции жизненного цикла семьи.

Во-первых, модель не применима ко всем семьям, что ограничивает ее аналитическую ценность.

Во-вторых, она игнорирует время наступления критический событий в жизни семьи и продолжительность этапов, особенно в аспекте влияния исторического контекста (Elder, 1978).

В-третьих, концепция пренебрегает рассмотрением других карьер, тесно связанных с семейной карьерой. Проблема заключается не столько в отсутствии признания необходимости синхронизации индивидуальных карьерных траекторий внутри семьи и за ее пределами, сколько в отсутствии операционной модели, которая бы учитывала совокупное влияние сочетания индивидуальных карьер на развитие семьи в целом. В-четвертых, стадии жизненного цикла семьи слабо коррелируют со многими показателями индивидуальных и семейных характеристик, что во многом объясняется высокой неоднородностью внутри самих стадий.

Facilov (2016) указывал на недостаточное внимание модели к культурному многообразию и проблемам социальной справедливости, что ведет к упрощенному пониманию семейных траекторий. Кроме того, он критиковал восприятие стадий как предсказуемых, нормативных, универсальных и кумулятивных, что не отражает реальной вариативности жизненных путей семей.

В совокупности представленные замечания показывают, что критика концепции жизненного цикла семьи носит комплексный характер, затрагивая как фундаментальные теоретические основания, так и эмпирические стороны. Теоретическая критика указывает универсальный и линейный характер и недостаточное внимание к культурно-историческим и социальным контекстам. Эмпирическая критика, в свою очередь, ставит под сомнение операционализацию стадий, и их способность объяснят семейные процессы сверх влияния более простых демографических переменных.

Рассмотренные теоретические и эмпирические замечания позволяют выявить еще одну методологическую проблему, лежащую в основе многих расхождений между исследователями. Речь идет о размытости границ между понятиями периодизация, классификации и типология. Смешение этих понятий приводит к тому что, что под периодизацией фактически предлагаются классификационные схемы или типологические построения, не имеющие временной динамики. Поэтому дальнейший анализ требует их четкого разведения и определения места периодизации в системе научного знания. В научной литературе нередко встречается смешение понятий периодизации, классификации и типологии, что приводит к снижению научной строгости и возникновение методологической неясности. Так, например, С.А. Джюков и Ю.С. Борцов (2018) в статье «Жизненный цикл семьи: основные подходы к классификации и проблемы содержательного наполнения» употребляют термин «классификация жизненного цикла», в то время как на середине статьи называют ее типологией.

С.В. Ляликова (2019) в работе «Понятие жизненного цикла семьи и особенности его типологизации в работах отечественных ученых» использует понятие типологизации.

Ян Трост (1977) в своей работе называет жизненный цикл семьи классификацией, а также Маттессич и Хилл (1987) в совместной работе используют этот термин.

В книге «Типология и классификация в социологических исследованиях» (Andreenkov & Tolstova, 1982, p. 7), например, справедливо отмечается, что можно привести целый ряд работ, в которых авторы, решая те или иные задачи типологии и классификации, используют эти понятия, не определяя их.

На аналогичную проблему указывают в статье «Классификация и типологизация как методологические процедуры теоретико-правовых исследований» подчеркивая, что в последние десятилетия в работах по теории государства и права и в специальных отраслевых исследованиях понятие типологии в одних контекстах полностью вытесняет понятие классификации, а в других – является его синонимом, в третьих – содержит намек на особую, более глубокую процедуру членения системных объектов (Scherbakovskii et al., 2006, p. 68).

Таким образом, существующая путаница в использовании терминов требует четкого разграничения, что и было предпринято в сравнительном анализе, представленном в таблице 1. Таблица основана на содержательном анализе статьи «Классификация и типологизация как методологические процедуры теоретико-правовых исследований» (Scherbakovskii et al., 2006) и показывает как сходства, так и принципиальные различия между двумя указанными методами систематизации объектов.

Таблица 1. Сравнительная характеристика классификации и типологизации

№	Сходства	Различия	
		Классификация	**Типологизация**
1.	Являются методологическими приемами распределения объектов на группы	Необходима строгость при делении объема понятий на группы	Отличается универсальностью при делении объема понятий на группы
2.	Опираются на выявление сходства и различия изучаемых объектов	Объект, принадлежащий одному классу, не может в такой же мере принадлежать к другому классу	Допустимо существование объектов, относимых одновременно к нескольким типам
3.	На основу кладется несколько признаков	Классификационные признаки ранжируются, по каждому из них строится классификационный ряд объектов (распределение исследуемых объектов по разрядам согласно определенным признакам)	Проводиться по многим параметрам, в ее основу кладется ряд признаков
4.	Систематизируют знания	Основная задача состоит в распределении изучаемых объектов по группам на основании их наибольшего природного сходства и выявлении их естественной упорядоченности	Расчленяет и группирует объекты с помощью обобщенной, идеализированной модели или типа
5.	Являются концептуальными операциями, направленные на анализ содержания понятий, образующих объем понятий	В пределах классификации нельзя выявить закономерность соотношения различных плоскостей (классы), поскольку каждая из них вполне автономна и никак не связано с другими плоскостями	Используется в целях сравнительного изучения существенных признаков, связей, функций, отношений, уровней организации объектов, включая их вариации во времени

Согласно пункту 1 и 2 таблицы 1, классификация и типология представляют собой методологические приемы распределения объектов на группы, основанные на выявление сходства и различия изучаемых объектов. Классификация применяется к статичным состояниям объекта и требует строго деления, при котором каждый объект может принадлежать только одной группе, выделенной по единому критерию. Типология также ориентирована на статичные состояния, но отличается универсальностью деления: один и тот же объект может относиться к разным типам в зависимости от совокупности рассматриваемых признаков, что обеспечивает многомерность группировки. Периодизация, напротив, используется для анализа динамичного состояния объекта, разделяя его на последовательные, взаимосвязанные части от начала до конца развития, каждая из которых занимает строго определенное место в хронологической цепи, также выявляя сходства и различия исследуемого объекта, через разделения на стадии.

Согласно пункту 3, классификация и типология основываются на нескольких признаках. В классификации эти признаки ранжируются по степени значимости, и распределение объекта по классам осуществляется строго в соответствии выбранными критериями в отдельности. Типология строится на совокупности признаков, которые рассматриваются одновременно. В периодизации в качестве основания может быть выбран один или одновременно несколько признаков. Например, в периодизации семьи П. К. Глика (1955) основанием является только количество членов семьи, а в периодизации Б. Картер и М. Макголдрик (1988) четыре основания: жизненные цели, задачи, реализуемые для достижения этих целей, состав семьи и нормативные кризисы.

Согласно пункту 4, классификация и типология, а также периодизация являются методами систематизации знаний, однако каждая из них имеет собственную цель и специфику группировки. Основная задача классификации заключается в распределении объектов по группам на основании их наибольшего природного сходства и выявлении естественной упорядоченности. Типология группирует объекты с опорой на обобщенную и идеализированную модель – тип. При этом периодизация тоже систематизирует знание, распределяя объект по стадиям, которые должны иметь естественную упорядоченность, однако сама периодизация представляет собой модальную (усредненную) модель (Mattessich & Hill, 1987), отражающую типичные состояния объекта на разных стадиях его развития.

Наконец, согласно пункту 5, классификация и типология представляют собой концептуальные формирующих совокупность знаний (объем) о предмете исследования. В рамках классификации закономерности взаимосвязей между различными классами не выявляются, поскольку каждый класс рассматривается как относительно автономная категория, не связанная с другими. Типология же применяется для сравнительного анализа существенных признаков, взаимосвязей, функций, уровней организации объектов, с учетом изменений признаков и связей во времени (но не изменений самих типов). Периодизация, разделяя объект на отдельные стадии, рассматривает их как относительно автономные, но в то же время формирующие последовательный и кумулятивный процесс развития.

В ряде исследований время рассматривается как критерий периодизации, то есть основание деления объекта на этапы. Однако логический анализ выявляет, что время следует понимать не как критерий, а как свойство периодизации.

Примером может, служит понятие войны. Если рассматривать время в качестве критерия, то деление по нему приводит к выделению класса, которое разделяется на виды, в итоге чего получаются краткосрочные, среднесрочные и долгосрочные войны. В таком деление время указывает на длительность, без учета внутренней динамики объекта.

В то же время, если воспринимать время как свойство объекта, то поучится периодизация, в котором иожно выделить стадии развития войны: начало, созревание, разгар и затухание. Это отражает динамическую и последовательную природу процесса.

Дифференциация времени как свойства, а не критерия, способствует более точному и адекватному построению периадизационных моделей, подчеркивая их отличие от классификационных подходов.

Анализ теоретических положений и сравнительных характеристик классификации, типологии и периодизации свидетельствует о том, что периодизация обладает уникальными методологическими свойствами, позволяющими рассматривать ее как самостоятельный метод систематизации знаний. В отличии от классификации и типологии ориентированных на статичные состояния объектов, периодизация фокусируется на динамичных процессах развития, что накладывает особые требования к последовательности и взаимосвязи выделяемых стадий. Хронологическая структура периодизации, ее кумулятивный характер и использование модальных, усредненных моделей отражают комплексный подход к анализу развития объекта. Таким образом, периодизация выступает в качестве самостоятельного метода систематизации знаний, сущность которого заключается в разделении внутренней динамики объекта на последовательные, взаимосвязанные стадии, отражающие изменения в его развитии.

операции, направленные на анализ и систематизацию содержания понятий,

Далее, для методологической четкости и точности исследования необходимо выделить базовые принципы и понятия, которые обеспечивает адекватное описание процессов изменения на различных уровнях и с различной степенью детализации.

Прежде всего, необходимо рассмотреть основные принципы, определяющие логику и структуру периодизации. Эти принципы отражают сущностные характеристики динамики и задают рамки для выделения и описания временных отрезков:

1. Принцип динамики – изменения протекают не только во времени, но и в пространстве, отражая многомерный характер динамики.
2. Принцип временной детерминированности – каждая стадия занимает определенное место во временной шкале и имеет определенную продолжительность.
3. Принцип стадийности – динамика рассматривается как последовательность взаимосвязанных и качественно отличных друг от друга временных промежутков.
4. Принцип переходности – отражает процесс перехода объекта от одного качественного состояния к другому.
5. Принцип модальности – результаты периодизации всегда отражают усредненный характер развития, поскольку учесть все индивидуальные факторы невозможно (Mattessich & Hill, 1987).
6. Принцип кумулятивности – опыт, накопленный на одной стадии, влияет на последующие, что позволяет, выявит связи между событиями различных стадий.
7. Принцип необратимости – при сохранении целостности семьи развитие проходит по заданной последовательности стадий без возврата к предыдущим состояниям.

Далее для описания структуры и характера развития выделяются следующие понятия, описывающие временные характеристики процесса:

- Период – более длительный временной отрезок, в рамках которого происходить внутренняя динамика объекта.

- Стадия – временной отрезок, требующий обязательной непрерывной и необратимой последовательности, характеризующийся качественно однородным состоянием объекта.
- Этап – временной промежуток, не требующей строгой последовательности, отражающий вариативность и параллельность процессов внутри стадии.
- Фаза – переходный промежуток времени между стадиями, характеризующийся динамичностью, в ходе которого происходят качественные преобразования.
- Эпизод – случайный, нерегулярный и краткий отрезок времени, представляющий отдельные события, не обязательно укладывающиеся в общую структуру периодизации. Традиционно большинство исследователей рассматривали жизненный цикл семьи как модель, применимую к совокупности полных семей в классической версии. Однако наш анализ показывает, что подход к периодизации может быть дифференцирован по уровням – от макросоциального до индивидуального, что позволяет выделить три взаимосвязанные модели:

1. Жизненное колесо – периодизация на макроуровне, отражающая процесс динамики семьи, как социального института. Эта модель фиксирует общие тенденции и направленные трансформации, например, переход нуклеарных семей к смешанным семьям или увеличение числа сожительств и повторных браков.
2. Жизненный цикл – периодизация на мезоуровне, исследующая последовательные стадии и переходы конкретных типов и видов семей, раскрывающая внутреннюю динамику и специфику стадий, как совокупность малых групп.
3. Жизненная траектория – периодизация на микроуровне, описывающая уникальный, индивидуальный путь развития отдельной семьи с учетом неповторимых событий и вариаций, отражая нерегулярность и вариативность развития.

Раннее мы анализировали общие ограничения моделей жизненного цикла семьи. Для более точного понимания методологических слабых мест целесообразно рассмотреть критику конкретных аспектов модели через призму понятий периодизации. Наиболее часто встречаемая критика заключается в том что модель жизненного цикла семьи не охватывает все разнообразие семей (Trost, 1977; Kumar, 2017; Widmer & Gautier, n.d.; Mattessich & Hill, 1987). С позиции методологии периодизации такое ограничение связано не с самим методом, а с конкретными историческими реализациями модели. Предлагаемая версия периодизации позволяет учитывать более широкое многообразие семей за счет выделения направлений развития через *жизненное колесо*, которое фиксирует наиболее распространенные типы и виды семей в конкретном *периоде*. Это позволяет строить отдельные жизненные циклы для разных групп семей, а на индивидуальном уровне анализировать их жизненные траектории. Попытка построения жизненного цикла для разных типов или видов семей сделал A. C. Kercroff (по цит. Mattessich & Hill, 1987).

Некоторые исследователи (Trost, 1977; Carter & McGoldrick, 2005) утверждают, что жизненный цикл преимущественно рассматривает нуклеарные семьи. Более корректное уточнение заключается в том, что модели жизненного цикла фокусируются на ядре семьи как базовой единице анализа.

Также в критике указывается, что жизненный цикл семьи является нормативным (Facilov, 2016), то есть предполагает предписанную последовательность стадий, которую все семьи должны проходить по «правильной схеме». Mattessich & Hill (1987) уточняют, что на практике модель рассматривается не нормативно, а модально, то есть фиксирует усредненные закономерности для определенной группы семей. Это утверждение не противоречить наблюдаемому разнообразию направлений жизненного цикла: по принципу модальности, даже если жизненный цикл строится для отдельных типов и видов семей, он остается модальным для конкретно выбранной группы, отражая общие закономерности внутри нее, но, не пытаясь охватить все возможные направления одновременно.

Дальнейшая критика связана с замечаниями Rice (1984) и Facilov (2016), которые указывают на то, что традиционные модели жизненного цикла семьи не учитывают социальный контекст и историко-культурное разнообразие. С позиции периодизации эти возражения частично снимаются благодаря уже рассмотренному решению вопроса о универсальности модели. Понимание того что динамика семьи протекает не только во времени, но и в пространстве, позволяет фиксировать внутренние изменения объекта в конкретном периоде. В свою очередь, это обеспечивает учет социального контекста, экономических и демографических факторов, а также историко-культурного разнообразия семей.

Другая критика связана с тем, что Rice (1984) отмечает недостаточный учет социального положения семьи, а Mattessich Hill (1987) указывают на игнорирование индивидуальных карьер членов семьи. С позиции методологии периодизации эти вопросы решаются на микроуровне анализа, то

есть через рассмотрение внутренней динамики на уровне жизненных траекторий. Каждая из указанных проблем соответствует различным уровням анализа: социальное положение и индивидуальные особенности фиксируется на микроуровне, а общие тенденции развития семьи изучаются через жизненные циклы и жизненное колесо.

На основании проведенного анализа можно сделать вывод, что критика классического жизненного цикла семьи по вопросам универсальности, ограниченного охвата типов семей, недостаточного учета социального контекста и положения и историко-культурного разнообразия теряет актуальность при рассмотрении внутренней динамики на уровне периодизации. Использование жизненного колеса, жизненного цикла для отдельных типов и видов семей и индивидуальных жизненных траекторий позволяет фиксировать разнообразие направлений развития семьи, вариативность траекторий и индивидуальные особенности без утраты методологической структуры.

Следующим этапом анализа является рассмотрение эмпирических ограничений классического жизненного цикла семьи.

Эмпирическая критика традиционных моделей жизненного цикла семьи фокусируется на ограничениях связанных с выборками, используемыми переменными и методологическими подходами.

С нашей позиции, предлагаемая методология периодизации обладает универсальностью в том смысле, что любые процессы – в том числе и развитие семьи – подчиняются общей логике последовательности стадий: внедрение, созревание, зрелость и спад (Duvall, 1988). Однако для ее применения в рамках конкретно-научных эмпирических исследований требуется четкая операционализация, то есть формулирование специфических параметров и критериев, релевантных именно данному объекту контексту анализа. Здесь важно учитывать, что само по себе методология периодизации задает лишь общую концептуальную схему, тогда как содержание стадий и признаки их смены формируются исследователем в зависимости от предмета и уровня анализа. Как, справедливо отмечают Kapinus и Johnson (2003), семейный жизненный цикл — это теоретический инструмент, полезность которого можно оценить только в контексте содержательных предложений о природе семейной жизни.

Эмпирическая критика накапливавшаяся вокруг модели жизненного цикла семьи, в значительной мере отражала не внутреннее теоретические недостатки самой концепции, а методологические и процедурные ограничения исследований, в которых она применялась (Sherma & Hanna, 1983). Например, указывалась на ее ограниченность в анализе более широко спектра товаров и услуг (Ferber, 1979), однако эта проблема объясняется узостью эмпирических выборок и ограниченностью исследовательских задач, а не неприменимостью самой модели. Аналогично, критика, связанная с тем, что прогностическая сила жизненного цикла семьи ослабевает при учете эффекта возраста и размера семьи, представляется методологически некорректной (Morphy & Staples, 1979). Возраст и размер семьи не являются внешними по отношению к жизненному циклу переменными, напротив, они составляют его содержательные характеристики, отражающие внутреннюю динамику и специфику стадий, то есть полученные данные о размере и возрасте семьи наполняют понятие жизненного цикла эмпирическим содержанием.Вместе с тем, нельзя полностью игнорировать справедливую часть эмпирических возражений: отсутствие операционализации в ряде работ действительно затрудняло воспроизводимость результатов, а чрезмерное упрощение модели под задачи конкретных исследований иногда приводило к утрате ее объяснительного потенциала. Таким образом, корректное применение периодизации на эмпирическом уровне требует не только учета общей методологической рамки, но и тщательной адаптации параметров анализа к особенностям исследуемого объекта. Подводя итог, можно заключить, что выявленные теоретические и эмпирические критические замечания не подрывают фундаментальную применимость методологии периодизации, а скорее указывают на необходимость ее более точной операционализации и контекстуальной адаптации. Периодизация, будучи универсальной логикой анализа динамических процессов, способна интегрировать разнообразные параметры – от демографических характеристик до социально-экономических факторов – в единую аналитическую схему. Перспективы дальнейших исследований связаны с разработкой многоуровневых моделей, в которых концепция жизненного цикла семьи будет использоваться совместно с другими подходами, позволяющими учесть индивидуальные траектории, социальное положение и культурные контексты. Такой синтез не только расширить объяснительный потенциал, но и обеспечит гибкость применения периодизации в междисциплинарных исследованиях.

СПИСОК ЛИТЕРАТУРЫ

1. Андреенков, В. Г., & Толстова, Ю. Н. (Ред.). (1982). Типология и классификации в социологических исследованиях. Наука. https://www.isras.ru/publ.html?idi=6040
2. Andreenkov, V. G., & Tolstova, Yu. N. (Eds.) (1982). Tipolgiya i klassifikatsii v sotsiologicheskikh issledovaniyakh [Typology and classifications in sociological research]. Nauka.
3. Антлнов, А. И. (1988). Микросоциология семьи (методология исследования структур и процессов): Учебное пособие для вузов. Москва: Издательский дом «Nota bene».
4. Antonov, A. I. (1988). Mikrosotsiologiya sem'i (metodologiya issledovaniya struktur i protsessov): Uchebnoe posobie dila vuzov. Moskva: Izdatel'skii dom "Nota Bene".
5. Джюков, С. А., & Борцов, Ю. С. (2018). Жизненный цикл семьи: Основные подходы к классификации и проблемы современного наполнения. Гуманитарий Юга России, 7(3), 101–110.
6. Dzhyukov, S. A., & Bortsov, Yu. S. (2018). Zhiznennyi tsikl sem'i: Osnovnye podkhody k klassifikatsii i problemy sovremennogo napolneniya [Family life cycle: Basic approaches to classification and problems of modern content]. Gumanitarii Yuga Rossii, 7(3), 101-110.
7. Ляликова, С. В. (2019). Понятия жизненного цикла семьи и особенности его типологизации в работах отечественных учёных с привлечением исследовательских данных. Социология, (6), 233–247.
8. Lyallikova, S. V. (2019). Ponyatiya zhiznennogo tsikla sem'i osobennosti ego tipologizatsii v rabotakh otechestvennykh uchenykh s privlecheniem issledovatelskikh dannykh [Concepts of the family life cycle and features of its typologization in the works of Russian scientists with research data]. Sotsiologiya, (6), 233-247.
9. Щербаковский, Г. З., Маркова-Мурашова, С. А., Биткасов, О. К., & Ильичев, В. В. (2006). Классификация и типологизация как методологические процедуры теоретико-правовых исследований. Вестник Санкт-Петербургского университета МВД России, (1(29)), 67–73.
10. Scherbakovskii, G. Z., Markova-Murashova, S. A., Bitkasov, O. K., & Il'ichev, V. V. (2006). Klassifakatsiya I tipologizatsia kak metodologicheskie protsedury teoretiko-pravovykh issledovanii [Classification and typologization as methodological procedures of theoretical and legal research]. Vestmik Sankt-Peterburgskogo universiteta MVD Rossii, (1(29)), 67-73.
11. Berge, J. M., Loth, K., Hanson, C., Croll, J., & Neumark-Sztainer, D. (2012). Family life cycle transitions and the onset of eating disorders: A retrospective grounded theory approach. Journal of Clinical Nursing, 21(9–10), 1355–1363. https://doi.org/10.1111/j.1365-2702.2011.03762.x
12. Carter, B., & McGoldrick, M. (Eds.). (2005). The expanded family life cycle: Individual, family, and social perspectives (3rd ed., classic ed.). Pearson Education.
13. Devaney, S. A., Chimbera, S., & Vincent, A.-M. (2004). Life cycle stage and housing cost burden. Financial Counseling and Planning, 15(1), 31–39. https://www.researchgate.net/publication/228461551
14. Duvall, E. M. (1988). Family development's first forty years. Family Relations, 37(2), 127–134. https://www.sci-hub.ru/10.2307/584309
15. Facilov, C. J. (2016). Migration and the family life cycle. In M. McGoldrick, N. Garcia-Petro, & B. Carter (Eds.), The expanded family life cycle: Individual, family, and social perspectives (5th ed., pp. 222–239). Allyn & Bacon.
16. Feldman, S. S., Biringen, Z. C., & Nash, S. C. (1981). Fluctuations of sex-related self-attribution as a function of stage of family life cycle. Developmental Psychology, 17(1), 24–35.
17. Glick, P. C. (1955). The life cycle of the family. Marriage and Family Living, 17(1), 3–9.
18. İofrida, N., De Luca, A. I., Strano, A., & Gulisano, G. (2018). Can social research paradigms justify the diversity of approaches to social life cycle assessment? Social LCA in Progress, 3(1), 464–480.
19. Kapinus, C. A., & Johnson, M. P. (2003). The utility of the family life cycle as a theoretical and empirical tool: Commitment and family life-cycle stage. Journal of Family Issues, 24(2), 155–184. https://doi.org/10.1177/0192513X02250135
20. Kumar, K. (2017). The blended family life cycle. Journal of Divorce & Remarriage, 58(2), 110–125. https://doi.org/10.1080/10502556.2016.1268019
21. Lee, R. (2013). Intergenerational transfers, the biological life cycle, and human society. Population and Development Review, 38(Suppl. 1), 23–35. https://doi.org/10.1111/j.1728-4457.2013.00549.x
22. Mattessich, P., & Hill, R. (1987). Life cycle and family development. In M. B. Sussman et al. (Eds.), Handbook of marriage and the family (pp. 437–469). Springer. https://www.sci-hub.ru/10.1007/978-1-4615-7151-3_17
23. Oldson, D. V., Russell, C. S., & Sprenkle, D. H. (1983). Circumplex model of marital and family systems: IV. Theoretical update. Family Progress, 22(1), 69–83.

24. Reibstein, J. (1988). Family therapy and sex role development throughout the life-cycle: A useful concept. Journal of Family Therapy, 10(2), 153–166.
25. Schaninger, C. M., & Danko, W. D. (1993). A conceptual and empirical comparison of alternative household life cycle models. Journal of Consumer Research, 19(4), 580–594.
26. Sharma, P., & Salvato, C. (2011). Commentary: Exploiting and exploring new opportunities over life cycle stages of family firms. Entrepreneurship Theory and Practice, 35(6), 1199–1205. https://doi.org/10.1111/j.1540-6520.2011.00497.x
27. Sherman, J., & Hanna, S. D. (1983). The effectiveness of family life cycle variables in consumer expenditure research. Journal of Consumer Research, 10(3), 281–291. https://doi.org/10.1086/208971
28. Smilkstein, G. (1980). The cycle of family function: A concept model for family medicine. The Journal of Family Practice, 11(2), 223–232.
29. Spanier, G. B., & Glick, P. C. (1980). The life cycle of American families: An expanded analysis. Journal of Family History, 5(1), 97–111.
30. Trost, J. E. (1977). The family life cycle: A problematic concept. In J. Cuisenier (Ed.), The family life cycle in European societies (pp. 467–483). De Gruyter Mouton.
31. Walsh, F., & McGoldrick, M. (2013). Bereavement: A family life cycle perspective. Family Science, 4(1), 20–27.
32. Widmer, E. D., & Gautier, J.-A. (n.d.). Cohabitional trajectories and the family life cycle. https://lacosa.lives-nccr.ch/lacosa2012/FILES/2012/05/WIDMER-GAUTHIER_LACOSA_PAPER.PDF

PEDAQOGİKA

DOİ: 10.32010/SMLZ9957

EMERGİNG DİGİTAL PRACTİCES SUPPORTİNG STUDENT-CENTERED LEARNİNG İN EDUCATİON DURING COVİD-19

Huseyn Fizuli ALIYEV
Azerbaijan State Pedagogical University
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-1441-2362
E-mail: huseyn022023@gmail.com

Abstract: This article has two main objectives: firstly, to provide an overview of the emerging digital practices that support collaborative learning, skills development, and digital literacy in student-centered learning environments in higher education during the rapid digital transformation caused by global pandemic-related lockdowns. Secondly, to analyze and discuss how the systematic review of learning trends in the context of generalized themes and educational practices can be conducted to support the digital transformation of higher education after the COVID-19 crisis. In particular, it focuses on bridging the gap between face-to-face and online learning, as well as on identifying the digital competencies that teachers and students need to acquire during the ongoing transition to the "new normal" in post-pandemic educational practices. This study builds on the questions and findings of an earlier reactive case study conducted by three co-authors of this paper. By analyzing the full texts of 18 articles, this research presents a systematic literature review that reflects the landscape of online, hybrid, and blended learning practices implemented in student-centered higher education environments since the onset of the pandemic. Furthermore, this mapping serves to revisit and reconsider the data and results of the earlier reactive study on emerging digital practices in specific problem- and project-based learning (PBL) environments. The study also explores training strategies aimed at enhancing teachers' abilities to make effective use of digital technologies. Its findings shed light on critical factors and emerging practices that support students' interaction with teachers, learning content, and with each other, as well as the new competencies required by these practices. The paper concludes with a discussion of the main findings and their implications for future research and practice.
Keywords: Digital practices, COVID-19/post-pandemic, Student-centered learning, Systematic literature review, Case study

---

COVID-19 DÖVRÜNDƏ TƏHSILDƏ TƏLƏBƏ MƏRKƏZLI TƏLIMI DƏSTƏKLƏYƏN INKIŞAF EDƏN RƏQƏMSAL TƏCRÜBƏLƏR

Hüseyn Füzuli ƏLIYEV
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-1441-2362
E-mail: huseyn022023@gmail.com

Xülasə: Bu məqalənin iki əsas məqsədi var: Birincisi, qlobal pandemiyanın səbəb olduğu kilidləmə nəticəsində yaranan sürətli rəqəmsal transformasiya zamanı ali təhsildə tələbə mərkəzli təlim mühitləri üçün birgə öyrənmə, bacarıqların inkişafı və rəqəmsal savadlılığı dəstəkləyən yeni yaranan rəqəmsal təcrübələrə ümumi baxış vermək. İkincisi, COVID-19 böhranından sonra ali təhsilin rəqəmsal transformasiyasını dəstəkləmək üçün ardıcıl ümumi mövzular və təlim təcrübələri kontekstində öyrənmə meyllərinin sistematik təhlilinin necə aparıla biləcəyini təhlil etmək və müzakirə etmək. Xüsusilə, o, üz-üzə və onlayn öyrənmə arasındakı boşluğun aradan qaldırılmasına və pandemiyadan sonrakı təhsil təcrübələri üçün "yeni normala" davam edən keçid zamanı müəllimlərin və tələbələrin əldə etməli olduqları rəqəmsal səriştələrin müəyyənləşdirilməsinə yönəlib. Bu araşdırma bu məqalənin üç həmmüəllifi tərəfindən aparılan erkən reaktiv nümunə tədqiqatının sualları və nəticələrinə əsaslanır. Bu tədqiqat 18 məqalənin tam mətnlərindən istifadə etməklə pandemiyanın başlanğıcından ali təhsildə cari tələbə mərkəzli təlim mühitlərində həyata keçirilən onlayn, hibrid və qarışıq təlim təcrübələrinin mənzərəsini əks etdirən sistematik ədəbiyyat icmalı təqdim edir. Bundan əlavə, bu xəritələşdirmə xüsusi problem və layihə əsaslı öyrənmə (PBL) mühitlərində yaranan rəqəmsal təcrübələr üzrə əvvəlki reaktiv tədqiqatın məlumatlarını və nəticələrini nəzərdən keçirməyə xidmət edir. Bu tədqiqat həmçinin müəllimlərin rəqəmsal texnologiyalardan səmərəli istifadədə bacarıqlarını artırmaq üçün təlim strategiyalarını araşdırır. Bu araşdırmanın nəticələri tələbələrin müəllimlərlə, məzmunla və bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqəsini dəstəkləyən kritik amillərə və yaranan təcrübələrə, eləcə də bu təcrübələrin tələb etdiyi yeni səlahiyyətlərə işıq salır. Məqalə əsas tapıntıların və onların gələcək tədqiqat və təcrübə üçün təsirlərinin müzakirəsi ilə yekunlaşır.

Açar sözlər: Rəqəmsal təcrübələr, COVID-19/post-pandemiya, Tələbə mərkəzli öyrənmə, Sistemli ədəbiyyat icmalı, Hadisə araşdırması.

НОВЫЕ ЦИФРОВЫЕ ПРАКТИКИ, ПОДДЕРЖИВАЮЩИЕ ОРИЕНТИРОВАННОЕ НА СТУДЕНТА ОБУЧЕНИЕ В ОБРАЗОВАНИИ ВО ВРЕМЯ COVID-19

Гусейн Физули АЛИЕВ
Азербайджанский государственный педагогический университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-1441-2362
Электронная почта: huseyn022023@gmail.com

Резюме: Данная статья преследует две основные цели: во-первых, представить обзор новых цифровых практик, которые поддерживают совместное обучение, развитие навыков и цифровую грамотность в студентоцентрированных образовательных средах высшей школы в условиях стремительной цифровой трансформации, вызванной глобальными карантинными ограничениями во время пандемии. Во-вторых, проанализировать и обсудить, каким образом систематический обзор образовательных тенденций в контексте обобщённых тем и учебных практик может быть использован для поддержки цифровой трансформации высшего образования после кризиса COVID-19. Особое внимание уделяется преодолению разрыва между очным и онлайн-обучением, а также определению цифровых компетенций, которыми должны овладеть преподаватели и студенты в условиях продолжающегося перехода к «новой нормальности» в постпандемийной образовательной практике. Данное исследование основывается на вопросах и результатах раннего реактивного кейс-стади, проведённого тремя соавторами данной статьи. Путём анализа полных текстов 18 научных статей в работе представлен систематический обзор литературы, отражающий картину онлайн-, гибридных и смешанных форм обучения, реализованных в студентоцентрированных образовательных средах высшей школы с начала пандемии. Кроме того, данное картирование используется для повторного анализа и переосмысления данных и результатов предыдущего реактивного исследования, посвящённого формирующимся цифровым практикам в условиях проблемно- и проектно-ориентированного обучения (PBL). В исследовании также рассматриваются стратегии подготовки, направленные на повышение способности преподавателей эффективно использовать цифровые технологии. Его результаты выявляют ключевые факторы и новые практики, поддерживающие взаимодействие студентов с преподавателями, учебным контентом и друг с другом, а также новые компетенции, необходимые для участия в этих процессах. Статья завершается обсуждением основных выводов и их значимости для будущих исследований и образовательной практики.
Ключевые слова: цифровые практики, COVID-19/постпандемический период, студенчески-ориентированное обучение, систематический обзор литературы, кейс-исследование.

İntroduction

The COVID-19 pandemic has fundamentally altered traditional teaching and learning paradigms at universities and colleges worldwide. To maintain continuity and comply with government regulations, educational institutions have had to rapidly shift to online and hybrid delivery methods. In recent years, education systems have experienced periods of full and partial lockdowns followed by phases of reopening, leading to the development of numerous approaches to online, blended, and hybrid learning. Although distance learning is an established concept (Valentin, 2002; Bain et al., 2014), the speed and immediacy of the transition from in-person to a fully online environment was unprecedented. As a result, early research on digital experiences during the pandemic identified a phenomenon known as emergency distance learning (EDL) (Hodges et al., 2020), in which improvised technological strategies were quickly deployed to deliver educational content. The crisis has also spurred innovative digital practices and pedagogical developments, renewing discussions about educational quality and the need to rethink teaching and learning strategies, including approaches that foster more engaging, flexible, and meaningful learning (Rapanta et al., 2021). To capture the contextual knowledge and practices emerging from this global digital transformation, we, together with other researchers, conducted a local empirical study within an original framework for exploring learner-centered, competency-based learning environments that have transitioned entirely to online learning. The study is based on a case study within a structured problem-based learning (PBL) program, which has a long tradition at the curriculum level and is guided by

the principles of collaborative and group learning, simulation, and problem solving as the foundation of learning.

Key features of this model have proven valuable for developing skills that help students cope with disruptive changes in both the educational environment and their everyday lives. Subsequent studies and literature reviews have identified a number of methods and technologies used in previous research (Bond et al., 2021; Khan, 2021). Many of these studies highlight the importance of considering aspects of student-centered learning environments, such as student engagement and motivation, in addition to teacher training (Crawford et al., 2020; Hodges et al., 2020; Aguilera-Hermida, 2020). However, systematic evaluation and mapping of these emerging digital practices in collaborative, student-centered, and experiential learning settings remains lacking. This paper therefore serves two main purposes: first, to provide a comprehensive overview of digital practices that support collaborative learning, skills development and digital literacy in student-centered higher education institutions, particularly during the rapid digital transformation due to global lockdowns. Second, to explore and understand common themes and trends through systematic analysis. These relate to contextual experiences and insights emerging from the crisis to inform the ongoing digital transformation of higher education. The focus is on bridging the gap between traditional face-to-face and online learning and identifying the digital skills that teachers and students need to acquire to transition to the "new normal" in a post-pandemic educational environment.

During the pandemic and subsequent lockdowns, many educational researchers around the world continued to strive to gather knowledge and experiences related to emergency remote learning (ERL) in various educational settings, including primary and secondary schools and higher education institutions, to contribute to practice and research. 2021, 2022. One notable study involved in-depth qualitative case studies exploring digital teaching practices and ERL in student-centered learning environments, which use problem-based and project-based learning (PBL) as the primary pedagogical approach in this team-based project. Each team typically consists of 4 to 7 students, each led by a pedagogical leader. Therefore, teachers spend a significant portion of their time leading and supervising groups of students. The objective of this case study was to explore experiences and pedagogical practices related to online and blended learning approaches, primarily in student-centered university environments. It is important to note that pandemic-related restrictions have evolved over time: in spring 2020, national lockdowns were eased, allowing students to return to campus for group work. In fall 2020, students were able to use common areas without social distancing during most classes. During the winter and spring 2021 semesters, both instructors and students were forced to work from home. As a result, students' interactions with instructors, peers, and digital resources have changed significantly between 2020 and 2022, depending on the lockdown measures in place. This difference is evident in the data collected from August to November.

Materials

This study used a qualitative and quantitative approach to obtain detailed information about students' and teachers' experiences with problem-based learning (PBL) during the first lockdown from spring to mid-autumn 2020. The study focused on contextual factors influencing participation in online learning (e.g., whether participants had children at home). Each session lasted approximately one hour and was facilitated by teams of PBL specialists or in accordance with health restrictions. After conducting the interviews, transcripts were analyzed using thematic analysis in NVivo (Brown & Clark, 2006). Descriptive analysis was used to identify patterns and themes in the data. Thirty-four codes were cleaned and combined into a final set of 31 codes in the original transcript format. These codes covered issues related to active learning and technology, collaboration and assessment, as well as systemic issues such as administrative issues, teacher workload, work-life balance, and digital tools.

The results showed that students and teachers familiar with the PBL learning environment, interactions, challenges, and curricular activities were less satisfied with the transition to e-learning (EL) during the initial lockdown. However, EL was widely used by participants, and in some cases, some students chose it as a temporary alternative to more intensive interventions, such as the Fall 2020 course (Lyngdorf et al., 2021a, b). This preference stemmed from the relatively low digital literacy levels of both groups, as well as a lack of educational resources and funding to develop, implement, and support new or virtual learning tools. Despite these challenges, the study found that several key elements of the PBL program demonstrated flexibility and resilience. Students

maintained a level of meaningful social interaction that contributed to their well-being and the development of sociocultural learning opportunities. Furthermore, the PBL culture encouraged students to take responsibility for their learning, explore new situations, and adapt to them under the guidance of teachers, who provided additional support when needed. This has led to valuable and important work that addresses the complex, unique, and specific challenges posed by the disease. Students and faculty identified difficulties in communication, problem-solving, and collaboration, but faculty praised the students' resilience. Undergraduate students, in particular, demonstrated remarkable resilience, finding new ways to support each other, including diverse activities, data collection opportunities, and collaboration.

While this study sheds light on the challenges, opportunities, and complexities of digital transformation in PBL during the crisis, its exploratory nature and specificity limit its impact on students in other educational institutions. Therefore, the purpose of this article is to provide a comprehensive overview of innovative digital tools supporting collaborative learning, capacity building, and digital literacy in higher education amid the rapid changes caused by global lockdowns, as well as a review of previous research in this area. Instructor-student interaction emerged as a central theme in nine of the 18 studies reviewed. Key factors facilitating and hindering participation in lectures and feedback sessions were identified. Some studies focused on general classroom interactions in the context of synchronous and plenary online formats, such as live discussions during broadcasts. In one study, students reported moderate satisfaction with this approach (Alkhowailed et al., 2020). Other studies found that students valued the online learning environment, instructor effectiveness, opportunities for in-class feedback, and a high level of personal interaction when instructors answered questions directly (Barbalho et al., 2021; Garay-Rondero et al., 2021; Cho and Kim, 2021).

Instructors also sought to foster a sense of community and belonging by using videoconferencing tools and synchronous and asynchronous communication channels between lectures. They used additional strategies, such as message personalization and empathic, engaging behavior, to enhance social presence (Logemann et al., 2022). However, a fully online environment offers limited opportunities for informal feedback, while a physical presence environment encourages students to ask more spontaneous questions (Kalmar et al., 2022). Preliminary results from one study identified difficulties in implementing synchronous group learning in conference rooms: instructors had limited access to online group discussions, while audience observation and group interaction were easier (Sá & Cruz, 2021). On the other hand, Mursi and Assem (2021) noted that providing feedback to multiple gro ups on individual projects can be labor-intensive, while asynchronous online feedback allows for detailed, documented responses and facilitates the identification of problem areas in submitted projects. In student-centered learning environments, the teacher's role shifts to that of facilitator and consultant, which can often be more effectively realized through one-on-one instruction (Cho & Kim, 2021). With the rapid transition to distance learning in emergency situations, this role has expanded to include aspects of coaching and mentoring that emphasize compassion, flexibility, understanding, and empathy for students (Logemann et al., 2022).

However, as Ota and Murakami-Suzuki (2022) note, online learning requires teachers to pay more attention to each student than in traditional classrooms, necessitating careful consideration of digital strategies for effective student engagement. A common theme across the studies included in this review is that peer interactions are an important component of active, collaborative, and student-centered learning. Ten of the reviewed studies highlighted the importance of these relationships, and many reported positive experiences with collaborative learning during the pandemic (Hauck and Melle, 2021; Jaiswal et al., 2021; Kalmar et al., 2022; Rach et al., 2022; Roman, 2022). Evidence supporting the benefits of online collaborative learning includes: It can increase student engagement (Rook and McManus, 2020); improve cross-functional skills such as communication, collaboration, and empathy (Kalmar et al., 2022; and strengthen team cohesion and effectiveness) (Jaiswal et al., 2021). In the transition to a fully digital learning environment, student collaboration and interaction have consistently been promoted through communication tools, video sharing, learning management systems (LMS), and video conferencing, approaches that were noted in 16 of the 18 studies reviewed. Examples include group rooms, quizzes, and simulations that created virtual spaces where isolated students could collaborate (Ramachandran et al., 2021). These social media platforms have fostered a sense of community and belonging, compensating for the lack of face-to-face

interaction (Logemann et al., 2022; Jaiswal et al., 2021). Some studies have also found that online tools are a better and more effective way to collaborate than face-to-face interaction. This suggests that electronic interventions may have encouraged more active student participation, although this effect cannot be fully explained by the online format (Jaiswal et al., 2021).

On the other hand, other findings suggest that student motivation and team productivity sometimes suffer in online environments due to the lack of informal communication, where teams focus more on collaboration than on face-to-face interaction (Kalmar et al., 2022). Ota and Murakami-Suzuki (2022) also highlight the difficulties that students face in informal discussions before or after online learning, which are more common in traditional classrooms. Establishing initial connections, building trust, and developing relationships between team members may also be more challenging online. Furthermore, the lack of nonverbal cues, especially in conversations, can increase the risk of misunderstandings during group discussions and hinder the exchange of social information (Kalmar et al., 2022). Despite these challenges, some studies suggest that the extent of social and psychological barriers to online collaboration depends on the composition and dynamics of the team. For example, Logeman et al. (2022) found that groups with strong goal orientation had more positive experiences collaborating in virtual platforms, reflecting stronger cohesion and greater interpersonal trust. Furthermore, several studies have shown that prior interaction has a positive effect on online team performance: teams that had met before switching to virtual collaboration performed better than new teams (Jaiswal et al., 2021; Kalmar et al., 2022).

Another important factor influencing the effectiveness of online group projects is students' collaborative experience and academic progress. Jaiswal et al. (2021) found that teamwork skills develop gradually and improve with increased student interaction over the course of the semester. Therefore, if students have not yet developed these skills, remote learning may hinder collaboration (Conde et al., 2021). Across the 13 studies reviewed, the relationship between learners and the learning environment (including the designed learning materials and activities) was a key theme, reflecting various blended and digital learning approaches. Evaluations indicate that learning approaches are more interactive with students (Sa & Cruz, 2021), allowing students to learn at their own pace and use tools such as videos and quizzes to guide their own learning (Hauk & Melle, 2021). One study demonstrated that making learning materials readily available allows students to access them at any time, reducing the need for instructor support (Ripol et al., 2021).

Research suggests that online courses can improve attention and motivation by reducing distractions such as side conversations (Morsi & Assem, 2021). However, online spaces are not entirely free of distractions. Gaming, social media, and other digital distractions can impair attention (Cho & Kim, 2021). Engaging research designs can help maintain student engagement and prevent dropouts (Hauck & Melle, 2021). Despite these advances, student engagement with learning materials has received insufficient attention in the context of the online crisis triggered by the COVID-19 pandemic. Some studies have reported challenges in transitioning from work-based to digital learning, such as the lack of online activities like labs or clinical internships (Alkhowailed et al., 2020). Furthermore, learning management techniques, technology overload, student frustration with technology, auditory distractions, memory loss, and online connectivity have been identified as major challenges (Alkhowailed et al., 2020; Halle Polle, 2020; Polle et al., 2021), which can hinder the learning process.

The literature review reveals the proliferation of new digital tools designed to support student-teacher interaction in Elementary Distance Learning (EDL) environments in educational settings. Prior to the pandemic, these interactions mostly occurred in classrooms, conference rooms, group workspaces, and individual learning centers—settings that have been hit hard by ongoing lockdowns and other pandemic-related restrictions. Despite these challenges, the findings of the reviewed study showed that teachers strive to maintain student-teacher interactions through digital tools that enhance interaction, socialization, and a sense of belonging (Logemann et al., 2022). online technology. Similar patterns were found across studies. Teachers used social media, social media, online whiteboards, quizzes and surveys, hybrid workshops and classrooms, blended learning, virtual meetings, and learning tools for student learning. This gave teachers the opportunity to maintain a level of social distancing and to keep students virtual despite pandemic-induced restrictions. These digital tools have also been used to connect with peers, create a sense of cohesion and belonging, and compensate for the lack

of face-to-face interactions with virtual work opportunities (Logemann et al., 2022 ; Jaiswal et al., 2021). However, similar to other studies (Kalmar et al., 2022; Ota and Murakami-Suzuki, 2022), both teachers and students in the study perceived limited learning and knowledge sharing between classes or face-to-face meetings. Thus, the effectiveness of these educational interventions has been mixed: although they have addressed some of the social and well-being issues, they have raised new concerns about the quality of social interactions, particularly the absence of non-verbal communication, shared learning conversations and interactions socio-emotional, 2; 2).

The complexity of the challenge depends on the team context and variables, such as students' attitudes, the level of online collaboration, and whether the team existed before the lockdown (Logemann et al., 2022; Kalmar et al., Jaswal2, 2022). The research data confirmed this: Participants reported that groups at the beginning of the semester faced more challenges than groups later in the semester, perhaps due to the smaller size of the groups and the greater maturity of the older students. This difference in students' ability to work was reflected in the literature and in the teachers' interviews. Creativity provided academic and social interaction during the lockdown, but the nature of the collaboration varied depending on the students' learning style. After the lockdown, student activities and groups formed increased and misunderstandings and conflicts increased, while older student groups experienced less trauma. One teacher explained: "In my experience as director, the project work has gone well. However, in the spring, I observed undergraduate (sixth semester) and undergraduate (tenth semester) students, and it became apparent that a sense of 'social community' had developed among the students higher" (FOC1/TE2).

School administrators have found that extroverted students often struggle to stay motivated and engaged in online learning. Conversely, students who are more confident and rely on direct instruction and assessment respond more positively to media and exhibit greater self-confidence and independence. Similarly, literature reviews have shown that online collaboration can encourage lazy or disengaged students to participate more actively in class (Cho and Kim, 2021; Rachman et al., 2022). In the study, students with high levels of activity and experience in online communities responded proactively and established new online communities and networks. In this context, technological literacy can enhance digital literacy by helping develop leadership and teamwork skills. The above demonstrates how pedagogy has quickly adapted to support student-centered learning in higher education settings during crises. The next section examines these findings within the broader academic literature and discusses their implications for research and practice, shaping the "new landscape" of student-centered education after the pandemic.

Methodology

A number of studies, both in the context of student-centered and traditional pedagogical approaches, highlight the importance of distinguishing between emergency distance learning (ERT) and carefully designed online learning (ETL) implemented during pandemics (Aguilera-Hermida, 2020; Rapanta et al., 2021; Hodges et al.). Unlike ERT, off-the-shelf learning (OTL) typically involves intentional instructional design and planning, such as flexibility in time and space (Hodges et al., 2020), ensuring faculty are prepared for online teaching (Scherer et al., 2021), and ensuring digital platforms are aligned with students' daily needs (Scherer et al., 2020, p. 1). Thus, many of the challenges observed during the ERT period could have been overcome if faculty had been given the opportunity to design instructional methods that take into account the adaptations necessitated by the pandemic. In the context of the emerging "new normal," increased institutional support and strategic planning can facilitate the development of effective online instructional methods and reduce the barriers and challenges facing teaching in emergency situations. We hope that the lessons learned from this period will shape and strengthen future higher education practices and emerging digital practices. Moreover, our empirical research shows that transferring face-to-face teaching strategies directly to the online environment often proves unsatisfactory for both students and faculty. However, in the context of a rapid and urgent transition to distance learning (DL), this approach often proves ineffective, leaving faculty with little time to develop alternative distance learning strategies. As a result, online learning, based primarily on synchronous courses and in-person lectures, fails to fully realize the potential of well-designed online teaching methods (Hodges et al., 2020; Lee et al., 2022; Crawford et al., 2020).

While the reviewed studies and our own empirical research are largely student-centered, synchronous, teacher-led interventions have become widespread in emergency distance learning (ERT) environments, particularly during online lectures and plenary

sessions. Many of the challenges identified by these practices in the literature and in this study are unlikely to persist in the "new normal" that has emerged in higher education. At the same time, these teacher-centered interventions are complemented by a significant amount of student-centered collaborative work, which has demonstrated a key advantage during the quarantine period. While both teachers and students still prefer in-person teaching, systematic reviews and studies show that student-centered models such as problem-based learning (PBL), especially when combined with innovative digital experiences to enhance digital literacy and support students' digital literacy, remain robust and effective during the rapid transition to online learning.

The experience of transitioning from student-centered instruction to online and blended learning models during this crisis highlights three important implications for research and practice. First, the reviewed studies have extensively examined the key enablers and barriers to social interaction, as well as the importance of supporting students in developing social and interdisciplinary skills and digital competencies. This highlights the need to enhance the digital literacy of students and teachers in student-centered online learning environments. In addition, more research is needed to identify strategies to improve socio-emotional relationships between students and teachers in these environments (Kalmar et al., 2022; Cho & Kim, 2021; Latorre-Cosculluela et al., 2021) and to guide teachers' professional development (Englumarl, 20). Second, maximizing the potential of collaborative online learning requires appropriate digital infrastructure, easily accessible devices, reliable internet connectivity, and training for students and teachers on how to use collaboration platforms (Morsi & Assem, 2021; Rachman et al., 2022). These considerations are important when designing fully online learning environments. Longitudinal and contextual research is needed to understand the long-term impact of digital transformation on digital learning and literacy outcomes, enabling a conscious and strategic transition to a "new normal" that continues to emphasize student-centered learning and competency development. Looking ahead, as institutions address post-pandemic and other global challenges, our reviewed literature and empirical data highlight the potential for modified, blended, and hybrid learning models. This suggests that future practices may incorporate a mix of online and on-campus learning in student-centered environments. Furthermore, the traditional binary distinction between fully online and fully face-to-face learning is increasingly blurred. Scholars now advocate a post-digital perspective that views learning as an interconnected network of people, places, activities, and tools, in which digital and non-digital elements are closely intertwined (Networked Education Editorial Collective, 2021; Bay2 0; 0, 2. learning, including the interaction and interplay of students, classrooms, and multiple teaching spaces and interactions of teachers. (Jandrić, F210; 59; Learning Editorial Collective, 2021).

This article examines the innovative digital approaches that have been adopted to support student-centered learning in higher education institutions since the onset of the COVID-19 pandemic. It also examines the digital literacy that these practices require and foster. Building on the findings of our sensitive case studies that demonstrate the increased use of new digital applications and the importance of transversal skills such as resilience, adaptability, self-management, and interpersonal skills among students, this study aims to explore the extent to which similar trends are emerging in the context of student-centered learning.

By synthesizing the findings of 18 original sensitive empirical studies, our analysis sheds light on how digital applications can enhance interactions between students, teachers, and learning content during emergency distance learning (ERT) in student-centered environments. These interactions have been largely facilitated by distributed online platforms that leverage existing technologies, and both teachers and students have shown considerable flexibility and creativity in experimenting with new ways to engage in core learning activities. While the social and collaborative components of student-centered learning have emerged as key benefits during quarantine and limited social interaction, challenges have also emerged. While project teams have been willing to experiment with new digital collaboration practices (especially among first-year students and newly formed groups), online-only environments have sometimes diminished the quality of student collaboration and encouraged individual project work.

Conclusion

Despite the barriers and constraints to social interaction, supporting students' development of social and transversal skills in digital environments emerged as a key priority in the case studies and literature review. These findings highlight the need to foster

digital literacy among students and teachers in student-centered online environments. While this study examines a rapidly evolving educational environment, its findings reflect broader trends that have been accelerated and amplified by the pandemic. However, a major limitation is that our case studies and the initial response studies reviewed were conducted in a crisis setting, requiring minimal preparation time for teachers to adapt their teaching methods and lesson designs. The results may differ if the study were replicated in the context of more established online teaching and learning (OTL) practices. Additionally, the literature review was limited to studies published between August 2020 and August 2022. As institutions continue to work with changing social constraints, future analyses that incorporate more current research may offer richer and more nuanced perspectives on online and blended strategies to support student-centered learning and professional development.

REFERENCES:

1. Aguilera-Hermida, A., P (2020). College Students' Use and Acceptance of Emergency Online Learn- ing due to COVID-19. *International Journal of Educational Research Open*, *1*, 1–8. https://doi.org/10.1016/j.ijedro.2020.100011.

2. Alkhowailed, M. S., Rasheed, Z., Shariq, A., Elzainy, A., El Sadik, A., Alkhamiss, A., Alsolai, A. M., Ald- uraibi, S. K., Alduraibi, A., Alamro, A., Alhomaidan, H. T., & Abdulmonem, A., W (2020). Digitali- zation plan in Medical Education during COVID-19 Lockdown. *Informatics in Medicine Unlocked*, *20*, 1–6. https://doi.org/10.1016/j.imu.2020.100432.

3. Barbalho, S., Duarte, C. M., A., H., & Luz, K., S. (2021). Active Learning in Project Management: The Life Cycle of a Virtual Scientific Colloquium and Its Impact on Students' Performance. *Interna- tional Conference on Active Learning in Engineering Education (PAEE/ALE)*, 398–406. https://doi.org/10.5281/ZENODO.5098338

4. Bayne, S., Gallagher, M. S., & Lamb, J. (2014). Being 'at' University: The Social Topologies of Distance Students. *Higher Education*, *67*(5), 569–583.

5. Bond, M., Bedenlier, S., Marín, V. I., & Händel, M. (2021). Emergency remote teaching in Higher Educa- tion: Mapping the First Global Online Semester. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, *18*(1), 1–24. https://doi.org/10.1186/s41239-021-00282-x.

DOİ: 10.32010/QQHP9407

MALE AND FEMALE LEADERS: ANALYSIS OF TRANSFORMATIONAL, TRANSACTIONAL & LAISSEZ-FAIRE LEADERSHIP STYLES

Ulkar Yashar ALLAHVERDIYEVA
PhD student, Baku State University
Karabakh University, English Language Instructor
E-mail: ulkar.allahverdiyeva@karabakh.edu.az

Abstract: This article explores the management and leadership approaches employed by female and male leaders within higher education institutions, with a particular emphasis on transformational, transactional, and laissez-faire leadership styles, based on a review of existing scholarly literature. The analysis suggests that female leaders often demonstrate a stronger tendency toward transformational leadership. Their leadership practices tend to promote collaboration, support the personal and professional growth of team members, and prioritize fostering creativity and innovation. Such an approach can lead to positive changes within the university environment, strengthen mutual trust, and contribute to the long-term development of the institution.

Conversely, the leadership style commonly associated with male leaders appears to align more closely with transactional leadership. They often focus on strict adherence to rules and procedures, task completion, discipline, and reinforcing organizational structures. This style can help ensure stability, order, and results-driven performance in organizational management. However, the literature review underscores that relying exclusively on a single leadership style may not be sufficient in higher education settings. Given the complex and evolving nature of the higher education landscape, effective governance typically requires a flexible, context-dependent management approach.

The article also highlights that leadership styles are not fixed or unchangeable; instead, they tend to adapt according to the specific needs of universities, organizational culture, and the expectations of the academic community. This indicates that successful management is influenced more by the appropriate combination and application of various leadership styles than by the gender of the leader alone. Furthermore, the article discusses the practical importance of gender differences, their influence within organizational contexts, and the implications these have for management practices.

Keywords: leadership, female leaders, male leaders, transformational, transactional, gender, university

---

KIŞI VƏ QADIN LIDERLƏR: TRANSFORMASIYA, TRANSAKSIYA VƏ LAISSEZ-FAIRE LIDERLIK ÜSLUBLARININ TƏHLILI

Ülkər Yaşar ALLAHVERDİYEVA
Bakı Dövlət Universitetinin fəlsəfə doktoru proqramı üzrə doktorantı
Qarabağ Universiteti, İngilis dili müəllimi
Orcid: https://orcid.org/0009-0004-2068-0864
E-mail: ulkar.allahverdiyeva@karabakh.edu.az

Xülasə: Bu məqalədə ali təhsil müəssisələrində qadın və kişi liderlərin idarəetmə və liderlik üslubları, xüsusilə də transformasiya, tranzaksiya və laissez-faire liderliyi mövcud ədəbiyyatın təhlili əsasında araşdırılır. Əldə olunan nəticələr göstərir ki, qadın liderlər daha çox transformasiya liderlik üslubuna meyl edirlər. Onların rəhbərlik fəaliyyətində əməkdaşlığın təşviqi, kollektiv üzvlərinin şəxsi və peşəkar inkişafına dəstək göstərilməsi, yaradıcılıq və yeniliklərin təşviqinə üstünlük verilməsi əsas xüsusiyyətlər kimi önə çıxır. Bu yanaşma universitet mühitində pozitiv dəyişikliklərin, qarşılıqlı etimadın və uzunmüddətli institusional inkişafın təmin edilməsinə xidmət edir.

Digər tərəfdən, kişi liderlərin rəhbərlik üslubu daha çox tranzaksiya liderliyinə uyğun gəlir. Onlar qaydaların, prosedurların və tapşırıqların dəqiq icrasına, nizam-intizamın qorunmasına və strukturun möhkəmləndirilməsinə üstünlük verirlər. Bu yanaşma isə təşkilati idarəetmədə sabitliyi, intizamı və fəaliyyətlərin nəticəyönümlülüyünü təmin edir. Lakin ədəbiyyat təhlili göstərir ki, ali təhsil müəssisələrində yalnız bir liderlik üslubunun tətbiqi yetərli deyil. Çünki ali təhsil mühitinin mürəkkəbliyi və dəyişkənliyi çevik və situasiyaya uyğunlaşdırılmış idarəetmə yanaşmasını tələb edir.

Məqalədə qeyd edilir ki, liderlik üslubları sabit həmçinin dəyişməz deyil və onlar universitetlərin konkret ehtiyaclarına, təşkilati mədəniyyətə və kollektivin gözləntilərinə uyğun olaraq dəyişə bilir. Bu onu göstərir ki, səmərəli idarəetmə təkcə liderin cinsi mənsubiyyəti ilə müəyyən olunmur. Əksinə, müxtəlif liderlik üslublarının balanslı şəkildə tətbiqi ali təhsil müəssisələrinin davamlı inkişafını və yüksək səmərəliliklə fəaliyyət göstərməsini təmin edə bilər. Əlavə olaraq, məqalədə gender fərqlərinin praktik əhəmiyyəti, onların təşkilati mühitə təsiri və idarəetmə təcrübəsində doğurduğu nəticələr geniş müzakirə olunur.

Açar sözlər: liderlik, qadın liderlər, kişi liderlər, transformasiya, tranzaksiya, gender, universitet.

МУЖЧИНЫ И ЖЕНЩИНЫ-ЛИДЕРЫ: АНАЛИЗ ТРАНСФОРМАЦИОННОГО, ТРАНЗАКЦИОННОГО И ЛИБЕРАЛЬНОГО СТИЛЕЙ ЛИДЕРСТВА

Улькяр Яшар АЛЛАХВЕРДИЕВА
Докторант, Бакинский государственный университет
Преподаватель английского языка в Карабахском университете

Резюме: В данной статье исследуются управленческие и лидерские стили женщин и мужчин-руководителей в высших учебных заведениях, в частности трансформационное, транзакционное и laissez-faire лидерство, на основе анализа существующей литературы. Полученные результаты показывают, что женщины-руководители чаще склонны к трансформационному стилю лидерства. Их управленческая деятельность характеризуется поощрением сотрудничества, поддержкой личностного и профессионального развития членов коллектива, а также акцентом на стимулирование творчества и инноваций. Такой подход способствует позитивным изменениям в университетской среде, укреплению взаимного доверия и обеспечению долгосрочного институционального развития.

С другой стороны, стиль руководства мужчин в большей степени соответствует транзакционному лидерству. Они уделяют повышенное внимание строгому соблюдению правил, процедур и выполнению задач, поддержанию дисциплины и укреплению организационных структур. Такой подход, в свою очередь, обеспечивает стабильность, порядок и ориентацию на результат в системе управления. Однако анализ литературы показывает, что применение исключительно одного стиля лидерства в высших учебных заведениях является недостаточным. Сложность и изменчивость образовательной среды требует гибкого и ситуативно адаптированного управленческого подхода.

В статье подчеркивается, что лидерские стили не являются фиксированными и неизменными; напротив, они могут варьироваться в зависимости от конкретных потребностей университетов, организационной культуры и ожиданий коллектива. Это свидетельствует о том, что эффективное управление определяется не только половыми признаками руководителя. Напротив, сбалансированное использование различных стилей лидерства обеспечивает устойчивое развитие и высокую результативность деятельности высших учебных заведений. Кроме того, в статье подробно рассматривается практическая значимость гендерных различий, их влияние на организационную среду и последствия для управленческой практики.

Ключевые слова: лидерство, женщины-лидеры, мужчины-лидеры, трансформационное, транзакционное, либеральное (laissez-faire), гендер, высшее образование.

Introduction

The examination of leadership within higher education has garnered increasing scholarly attention, particularly concerning the effects of gender on leadership styles and their outcomes. As universities adapt to the forces of globalization, technological progress, and the imperative for inclusive governance, effective leadership is now recognized as contingent upon the capacity of leaders to modify their approaches to meet the evolving needs of their institutions. Within this academic dialogue, gender has frequently been identified as a significant factor shaping leadership behaviors, prompting debates over whether these two genders vary in their leadership approaches or if observed disparities are predominantly context-dependent rather than rooted in innate traits. Existing literature reveals consistent themes: women are often related to transformational leadership whereas men are more commonly linked to transactional leadership. Laissez-faire leadership, generally regarded as less effective in higher education contexts, has been more frequently attributed to male leaders.

Relevance of the Problem. Although women’s involvement in the governance of Azerbaijani higher education institutions has been gradually increasing, their presence in top leadership roles remains limited. Disparities in leadership styles between males and females, diverse decision-making approaches, and their influence on organizational culture directly affect the quality of higher education. Consequently, examining gender aspects in leadership within the higher education sector holds both academic and practical significance. Additionally, Azerbaijan’s integration into the European Higher Education Area, especially through the Bologna Process, emphasizes transparency, inclusivity, and gender equality in governance. Studying the leadership styles of male and female leaders in higher education institutions is essential not only for understanding local practices but also for adopting international best practices and effectively addressing global challenges.

A prominent theme across the research is the demonstrated flexibility among leaders of all genders—both men and women exhibit the capacity to adopt diverse leadership styles in response to specific situational demands. This research seeks to synthesize and critically examine existing findings to elucidate the interplay between gender and leadership in higher education. Moving beyond

simplistic notions of superiority or deficiency, the study underscores the complementary nature of male and female leadership approaches, emphasizing their potential to collectively foster institutional development and innovation when aligned with contextual requirements.

With this objective in mind, this article will try to find answers of following research questions:

1. What are the key patterns of gender differences in leadership styles in higher education?
2. How do male and female leaders adapt transformational, transactional, and laissez-faire approaches in academic institutions?
3. To what extent do these leadership styles complement each other in promoting effective higher education governance?

Materials

Earlier Research

The majority of research concerning gender differences in leadership styles prior to 1990 primarily differentiated between two main approaches: task-oriented leadership, characterized by a focus on accomplishing specific objectives through the organization of task-related activities, and interpersonal-oriented leadership, which emphasizes maintaining positive interpersonal relationships by attending to the morale and well-being of followers. This dichotomy between task and interpersonal styles was initially introduced by Bales and subsequently elaborated upon by leadership scholars at Ohio State University and the University of Michigan [Bales, 1950]. To investigate potential gender differences in these leadership styles, Eagly and Johnson analyzed a 162 available studies that had distinguished men and women across several dimensions [Eagly & Johnson, 1990].

This research looked at studies from 1961 to 1987 and found that, in experiments with students and studies about people who weren't bosses, men and women were often seen acting in ways that match old ideas about what men and women are like. Specifically, women were more likely to be friendly and fair, and to listen to others when leading. Men were more likely to focus on completing tasks and to be strict or bossy. But when looking at actual managers in companies, the differences between men and women weren't as big. Female managers tended to work together with their team and involve others more, while male managers were more likely to be bossy or give orders. Still, both men and women managers used friendly and task-focused styles about the same amount.

Supporting these findings, some studies published from 1987 to 2000 yielded similar results. Additionally, these results align with the evaluations of leaders whose behaviors were standardized. This analysis demonstrated that individuals evaluated women more negatively than men when they employed autocratic and directive leadership behaviors.

Contemporary Research

During the 1980s and 1990s, a considerable number of leadership scholars shifted their focus toward exploring new typologies of leadership styles [Bass, 1998]. Burns differentiated between transformational and transactional leadership. Transactional leadership is characterized by an emphasis on exchanges with subordinates, where leaders appeal to their followers' self-interest by clearly defining responsibilities, providing rewards for goal attainment, and implementing corrective measures when objectives are not met. Although these leadership styles can be empirically distinguished, both are exhibited by effective leaders. Additionally, researchers identified a laissez-faire leadership style.

Social RoleTheory.

According to this theory, our expectations regarding male and female leadership styles are grounded in the social role theory perspective on leadership behavior [Eagly & Johannesen-Schmidt, 2001]. This framework emphasizes the significance of gender roles alongside leader roles, positing that leaders have positions defined by their hierarchical status while simultaneously operating within the constraints imposed by their gender roles. It means that although males and females are being assigned to the same position, they will act according to how they are supposed to act by societal beliefs.

Joint Effects of Leader Roles and Gender Roles

Although gender roles likely affect leaders' behavior, leadership positions should be considered paramount within organizational contexts because these roles confer legitimate authority and are typically governed by well-defined norms regarding appropriate conduct.

To address potential similarities in leadership behaviors exhibited by men and women, according to the social role theory, while leadership positions hand over authority and set some expectations for behaviors, gender roles can still affect actions.It means that women often show more communal traits like caring and expressiveness than men displaying more assertive behaviors, especially when interacting with others of different ranks. Consequently, both men and women tend to perform their leadership duties similarly, but their gender identities can shape how they see themselves and act within those roles.

Eagly contended the impact of males and females roles on organizational behavior arises not only from individuals' responses to leaders based on gendered expectations and subsequent reciprocal reactions but also from the fact that most individuals internalize their roles to varying degrees [Eagly , 2000] . Consequently, these internalized social identities lead to gender-based differences in individuals' anticipations regarding their own conduct within organizational contexts.

Clash Between Leader Roles and the Female Roles

The conflicting expectations associated with female gender roles and leadership roles can lead to differing behavioral patterns among female and male leaders. Societal perceptions of leadership tend to align more closely with traditional masculine stereotypes than with feminine ones, as evidenced by Schein's "think manager, think male" studies [Schein, 2001] However, the female gender role and the leader role is influenced by different factors. It can be noted that definition of leadership and the context that gender roles are arised, play a vital role.

According to the arguments presented by Eagly and Karau, exist differences between traditional female gender roles and traditional leadership roles tends to generate biases against women in leadership positions and those aspiring to such roles [Eagly and Karau, 2002]. This bias affects how women are perceived; they are often seen as less capable leaders and face rude judgments for their behaviors compared to men. This situation reflects the "glass ceiling," where women face higher barriers and stricter standards in attaining and keeping leadership roles, showing a systemic preference for men [Foschi, 2000]

The second form of prejudice refers to the unfair tendency to judge women's leadership behaviors more harshly than the same behaviors when displayed by men. [Eagly et al., 1992]. Without doubt,

this bias can create challenges for women, especially when they try to be assertive or in control. Because they are more likely receive negative reactions for not adhering to societal expectations of traditionally feminine traits. As a result, many women in leadership positions often communicate in a more collaborative and less authoritative way.

In conclusion, the traditional argument asserting that leadership positions restrict individual behavior to such an extent that gender differences are eliminated among individuals occupying the same role overlooks several critical factors. Specifically, the norms associated with gender roles can extend beyond societal expectations to shape organizational conduct, and a leader's gender identity may also exert an influence on their behavior, aligning it with stereotypical gender role attributes. Furthermore, the potential conflict between leadership roles and the female gender role may pose challenges for women in attaining leadership positions, and their behaviors in these roles may be subject to criticism.

Different Leadership Styles. In organizations where strict hierarchies and traditional top-down leadership styles are not strong, a transformational leadership style can be very effective. This style focuses on inspiring and motivating people, and when combined with transactional elements like rewarding good performance, it becomes even more successful. Importantly, this combination aligns well with qualities often associated with female leaders, such as being caring, supportive, and considerate toward their team members.Some features of transformational leadership, which focuses on inspiring and empowering followers, are not specifically tied to any gender. Research shows that people often see a stronger connection between a leader's feminine traits and their transformational approach than with transactional leadership, which is more about structure and control. Additionally, because these transformational behaviors fit well with traditional female roles, women may adopt these behaviors more readily due to societal expectations and norms.[Bono, 2000].

Contingent reward behaviors involve recognizing and praising team members for their good work, which can help build positive relationships in the workplace. Both transformational leadership, which inspires and empowers people, and the contingent reward aspect of transactional leadership can create a supportive environment where women can effectively lead. While these leadership styles are beneficial for everyone, they might be particularly crucial for women, as they help affirm their competence in a context where they may face additional challenges. [Carless and et., 2000]. Because of double standard, women displaying less effective leadership styles and performing inadequately are more likely to be quickly excluded from leadership opportunities in compared with males. [Foschi, 1992].

Metholdogy

These selected studies were systematically coded using a thematic synthesis framework aligned with the research questions. Each study was examined in terms of leadership style, gender-specific patterns, and the contextual factors relevant to higher education environments. The initial search identified 120 records. After eliminating duplicates, the pool consisted of 60 studies. Subsequent title and abstract

screening narrowed the selection to 40 potentially relevant papers. Full-text reviews based on the inclusion and exclusion criteria resulted in a final sample of 12 studies for detailed analysis. This research utilized a qualitative literature review methodology to research gender-related variations in leadership styles in higher education administration.

Result

The results of this investigation, obtained through an integrative review of the existing literature, are articulated in relation to the formulated research questions. To facilitate clarity and enable systematic comparison, a summary of the analyzed studies and their principal findings concerning gendered leadership styles is provided in Table 1. This table delineates the identified patterns within transformational, transactional, and laissez-faire leadership approaches, disaggregated according to gender.

RQ1. What are the key patterns of gender differences in leadership styles within higher education?

The analysis identified consistent patterns across the examined studies. Female leaders were predominantly related to transformational leadership styles. Unlikely, male leaders were more frequently linked to transactional leadership, emphasizing organizational structure, accountability, and performance oversight. Regarding laissez-faire leadership, evidence indicated a higher association with male leaders; however, this style was generally regarded as less effective within the context of academic governance. These patterns are comprehensively summarized in Table 1.

RQ2. How do male and female leaders adapt transformational, transactional, and laissez-faire approaches in academic institutions?

Findings highlighted that both men and women demonstrated flexibility in their leadership approaches. Women, while largely transformational, often employed transactional strategies when institutional demands required strict accountability. Similarly, men, though predominantly transactional, were able to adopt transformational behaviors in contexts that emphasized collaboration and innovation. Laissez-faire approaches were used infrequently by both genders, and when present, tended to correlate with lower perceptions of leadership effectiveness.

RQ3. To what extent do these leadership styles complement one another in promoting effective higher education governance?

The existing body of literature underscores that no singular leadership style can be regarded as universally optimal. Instead, research indicates that male and female leadership approaches are mutually reinforcing rather than mutually exclusive. Traits traditionally associated with women, such as inclusivity and innovation, complement those linked to men, such as clear structure and accountability, thereby fostering more balanced and effective governance. Consequently, the efficacy of leadership within higher education institutions is less contingent upon gender-specific characteristics and more reliant on leaders' ability—irrespective of gender—to adaptively synthesize diverse leadership approaches.

Table 1

Paper	Abstract summary	Findings
The Leadership Styles of Women and Men A. Eagly, Mary C. Johannesen-Schmidt, 2001	Social role theory provides a framework for understanding differences and similarities in leadership styles of women and men.	- Female participants scored higher in transformational leadership compared to male participants. - Emotional clarity, emotional repair, and femininity are significant predictors of transformational leadership. - Women also scored higher in transactional leadership, with femininity predicting this style as well.
Gender and Leadership Style: A Meta-Analysis A. Eagly, Blair T. Johnson, 1990	Women tend to adopt a more democratic/participative leadership style compared to men's more autocratic/directive style, according to social role theory.	- In organizational settings, female and male leaders did not differ in task-oriented and interpersonally oriented leadership styles, contradicting gender stereotypes. - Women tended to adopt a more democratic or participative style, while men adopted a more autocratic or directive style. - The study's findings suggest a complex pattern where gender stereotypes are not universally applicable to all aspects of leadership style
Transformational, transactional, and laissez-faire leadership styles: a meta-analysis comparing women	Female leaders are more transformational and engage in more contingent reward behaviors, while male leaders are more likely to exhibit other	- Female leaders are more transformational and engage more in contingent reward behaviors compared to male leaders. - Male leaders are more likely to exhibit other transactional leadership aspects and laissez-faire leadership. - The leadership styles where women excel are positively related to effectiveness, while those where men excel have

and men. A. Eagly, Mary C. Johannesen-Schmidt, M. V. van Engen, 2003	transactional and laissez-faire leadership styles.	negative or null relations to effectiveness.
Leadership and gender: a dangerous liaison? C. Trinidad, Anthony H. Normore, 2005	Women tend to adopt democratic, participative, and transformational leadership styles in business and education.	- Women tend to adopt democratic and participative leadership styles, with transformational leadership being a preferred style. - Despite increased participation in education and lower to medium-level positions, women are underrepresented in higher leadership roles. - Prejudices and gender stereotypes are major barriers to women's career advancement, leading to a waste of human resources.
When it comes to leadership, does gender matter? Anwar Hasan, A. Othman, 2013	Women's leadership styles can be more effective and productive than men's in less hierarchical organizations, as women tend to be more participatory and collaborative.	- Women's leadership styles are more effective and productive in less hierarchical organizations. - There are differences in leadership styles between men and women, although these differences are relatively small. - Women leaders are participatory and collaborative in nature.
Biases in appraisals of women leaders. D. Forsyth, Michele Heiney, Sandra S. Wright, 1997	Individuals' reactions to women leaders are influenced by their expectations about the role of women and men in society.	- Biases against women leaders are influenced by societal expectations about gender roles and are not limited to men. Conservative individuals viewed task-oriented leaders as more effective but rated them lower on collegiality.
Role congruity theory of prejudice toward female leaders. A. Eagly, S. Karau, 2002	Perceived incongruity between female gender roles and leadership roles leads to prejudice against women as leaders.	- The role congruity theory of prejudice toward female leaders suggests that perceived incongruity between the female gender role and leadership roles leads to two forms of prejudice: perceiving women as less qualified for leadership and evaluating their leadership behavior less favorably. - These forms of prejudice result in less favorable attitudes toward female leaders and potential leaders, as well as difficulties in accessing and succeeding in leadership roles. - The effectiveness of female leaders compared to male leaders varies depending on the context of leadership roles, with women potentially being more successful in roles that
Leader gender stereotypes and transformational leadership: Does leader sex make the difference? Sarah E. Saint-Michel , 2018	Female leaders who self-describe as highly communal are perceived as more transformational, while women's agentic attributes also positively relate to transformational leadership perceptions.	- Female leaders who self-describe as highly communal are perceived as more transformational than male leaders. - Female leaders with agentic attributes are also perceived as more transformational, contrary to expectations. - Male leaders are perceived as less transformational than female leaders, regardless of their communal or agentic characteristics.
Transformational, transactional, and laissez-faire leadership styles: a meta-analysis comparing women and men A. Eagly, Mary C. Johannesen-Schmidt, M. V. van Engen, 2003	Female leaders are more transformational and engage in more contingent reward behaviors, while male leaders are more transactional and laissez-faire.	- Female leaders are more transformational and engage more in contingent reward behaviors compared to male leaders. - Male leaders are more likely to exhibit other transactional leadership aspects and laissez-faire leadership. - The leadership styles where women excel are positively related to effectiveness, while those where men excel have negative or null relations to effectiveness.

Male vs Female Leaders: Analysis of Transformational, Transactional & Laissez-faire Women Leadership Styles D.A.C.Suranga Silva, B. Mendis, 2017	Female leaders exhibit more transformational leadership qualities compared to male leaders.	- Female leaders tend to exhibit more transformational leadership qualities compared to male leaders. - Transformational leadership helps female leaders overcome obstacles and align with gender role expectations. - Conforming to gender roles can impede female leaders' ability to meet role requirements.
Untangling the relationship between gender and leadership K. Rhee, T. Sigler, 2015	Women leaders face challenges overcoming gender stereotypes and bias, even when exhibiting masculine leadership styles.	- Participatory leadership styles were perceived as more effective and preferred over authoritarian styles. - Male leaders were rated as more effective and preferred over female leaders. - Female leaders who deviated from traditional gender stereotypes were viewed as less effective and less preferred.
Social psychological approaches to women and leadership theory Crystal L. Hoyt, S. Simon, 2017	Gender stereotypes and biases create barriers for women in leadership roles.	- Women tend to use a transformational leadership style more than men, which is associated with effectiveness. - Women are no less effective or motivated as leaders compared to men. - Women face significant barriers in leadership due to stereotype-based expectations and biases, including stereotype threat.

Conclusion

Findings show that when it comes to leading colleges and universities, men and women often have different styles, but these styles are flexible and can change depending on what's needed. Women leaders tend to focus on working together, sharing new ideas, and helping others grow. Men leaders are more often about making sure rules are followed, giving clear instructions, or stepping back to let people do their work. Both men and women can change how they lead based on what their university needs, which shows that being a good leader isn't just about being a man or a woman, but about using different ways of leading. Women's way of inspiring and encouraging others usually helps the university succeed, while rules and structure are also important to keep things running smoothly. The best leadership happens when these different styles are combined. However, there are still unfair ideas and obstacles that make it harder for women to become top leaders in university.

Recommendations:

1. Leadership Training and Development Programs

Specialized training programs should be designed for women and men in leadership positions within higher education institutions to develop combined (transformational and transactional) leadership styles. These programs can enhance leaders' abilities to promote collaboration and innovation while maintaining structured and results-oriented management practices.

2. Promotion of Gender Balance

Maintaining gender balance in governing boards and decision-making structures of higher education institutions is essential. Team management that integrates diverse leadership styles of both women and men can lead to more effective organizational outcomes.

3. Contextualized Leadership Models

Findings indicate that effective governance is not limited to a single leadership style. Therefore, universities should develop hybrid leadership models adapted to their institutional culture and implement flexible management mechanisms for their leaders.

4. Support Mechanisms for Women Leaders

To fully realize the potential of women leaders inclined toward transformational leadership, mentorship programs, networking opportunities, and increased participation in decision-making processes should be promoted.

REFERENCES:

1. Bales, R. F. (1950). *Interaction process analysis: A method for the study of small groups.* Addison-Wesley.
2. Bass, B. M. (1998). *Transformational leadership: Industry, military, and educational impact.* Erlbaum.
3. Bass, B. M., Avolio, B. J., & Atwater, L. (1996). The transformational and transactional leadership of men and women. *Applied Psychology: An International Review, 45*(1), 5–34.
4. Biddle, B. J. (1979). *Role theory: Expectancies, identities, and behaviors.* Academic Press.
5. Bono, J. E., & Judge, T. A. (2000). Responses to transformational leadership: Are some followers immune? Paper presented at the annual meeting of the Academy of Management, Toronto, Ontario, Canada.
6. Book, E. W. (2000). *Why the best man for the job is a woman.* HarperCollins.

7. Burgess, D., & Borgida, E. (1999). Who women are, who women should be: Descriptive and prescriptive gender stereotyping in sex discrimination. *Psychology, Public Policy, and Law, 5*(3), 665–692.
8. Burns, J. M. (1978). *Leadership.* Harper & Row.
9. Bushman, B. J., & Anderson, C. A. (2001). Media violence and the American public: Scientific facts versus media misinformation. *American Psychologist, 56*(6–7), 477–489.
10. Carless, S. A. (1998). Gender differences in transformational leadership: An examination of superior, leader, and subordinate perspectives. *Sex Roles, 39*(11–12), 887–902.
11. Carless, S. A., Wearing, A. J., & Mann, L. (2000). A short measure of transformational leadership. *Journal of Business and Psychology, 14*(3), 389–405.
12. Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). HarperCollins.
13. DeGroot, T., Kiker, S. D., & Cross, T. C. (2000). A meta-analysis to review organizational outcomes related to charismatic leadership. *Canadian Journal of Administrative Sciences, 17*(4), 356–371.
14. Eagly, A. H., & Johnson, B. T. (1990). Gender and leadership style: A meta-analysis. *Psychological Bulletin, 108*(2), 233–256.
15. Eagly, A. H., & Johannesen-Schmidt, M. C. (2001). The leadership styles of women and men. *Journal of Social Issues, 57*(4), 781–797.
16. Eagly, A. H., & Karau, S. J. (2002). Role congruity theory of prejudice toward female leaders. *Psychological Review, 109*(3), 573–598.
17. Eagly, A. H., Karau, S. J., Miner, J. B., & Johnson, B. T. (1994). Gender and motivation to manage in hierarchic organizations: A meta-analysis. *Leadership Quarterly, 5*(2), 135–159.
18. Eagly, A. H., Johannesen-Schmidt, M. C., & Van Engen, M. (2003). Transformational, transactional, and laissez-faire leadership styles: A meta-analysis comparing women and men. *Psychological Bulletin, 129*(4), 569–591.
19. Eagly, A. H., & Johnson, B. T. (1990). Gender and leadership style: A meta-analysis. *CHIP Documents, 11.* https://opencommons.uconn.edu/chip_docs/11
20. Ely, R. J. (1995). The power in demography: Women's social constructions of gender identity at work. *Academy of Management Journal, 38*(3), 589–634.
21. Forsyth, D. R., Heiney, M., & Wright, S. S. (1997). Biases in appraisals of women leaders. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice, 1*(2), 98–103.
22. Foschi, M. (1992). Gender and double standards for competence. In C. L. Ridgeway (Ed.), *Gender, interaction, and inequality* (pp. 181–207). Springer-Verlag.
23. Foschi, M. (2000). Double standards for competence: Theory and research. *Annual Review of Sociology, 26*, 21–42.
24. Hasan, A., & Othman, A. H. (2013). When it comes to leadership, does gender matter? *Oman Chapter of Arabian Journal of Business and Management Review, 2*(6), 71–78.
25. Hoyt, C. L., & Simon, S. (2017). Social psychological approaches to women and leadership theory. [Unpublished manuscript].
26. Judge, T. A., & Bono, J. E. (2000). Five-factor model of personality and transformational leadership. *Journal of Applied Psychology, 85*(5), 751–765.
27. Rhee, K. S., & Sigler, T. H. (2015). Untangling the relationship between gender and leadership. *Gender in Management: An International Journal, 30*(2), 109–134.
28. Saint-Michel, S. E. (2018). Leader gender stereotypes and transformational leadership: Does leader sex make the difference? *Equality, Diversity and Inclusion, 37*(3), 259–274.
29. Schein, V. E. (2001). A global look at psychological barriers to women's progress in management. *Journal of Social Issues, 57*(4), 675–688.
30. Silva, D., & Mendis, B. (2017). Male vs female leaders: Analysis of transformational, transactional & laissez-faire women leadership styles. *European Journal of Business and Management, 9*(15), 19–26.
31. Trinidad, C., & Normore, A. H. (2005). Leadership and gender: A dangerous liaison? *Leadership & Organization Development Journal, 26*(7), 574–590.
32. Van Engen, M. L., van der Leeden, R., & Willemsen, T. M. (2001). Gender, context and leadership styles: A field study. *Journal of Occupational and Organizational Psychology, 74*(5), 581–598.
33. Wood, W. (1987). Meta-analytic review of sex differences in group performance. *Psychological Bulletin, 102*(1), 53–71.
34. Yoder, J. D. (2001). Making leadership work more effectively for women. *Journal of Social Issues, 57*(4), 815–828.
35. Yukl, G. (2002). *Leadership in organizations* (5th ed.). Prentice-Hall

DOİ: 10.32010/WIDL1318

UŞAQLARDA HUMANİST DƏYƏRLƏRİN İNKİŞAF ETDİRİLMƏSİNDƏ VALİDEYNLƏRİN VƏ TƏRBİYƏÇİ-MÜƏLLİMLƏRİN ŞƏXSİ KEYFİYYƏTLƏRİNİN TƏSİRİ

Ayşən Ramiz BABAYEVA
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
Məktəbəqədər təhsil/Məktəbəqədər təhsilin pedaqogikası
Orcid: https://orcid.org/0000-0001-8323-7609
E-mail: b.ayshan@mail.ru

Xülasə: Bu məruzədə uşaq bağçasında tərbiyəçi-müəllim uşağın həyatında böyük rol oynadığı qeyd olunur. Çünki, uşağın 1-6 yaş dövründə aldığı aldığı tərbiyə onun bütün həyatı boyu alacağı tərbiyənin özülünü təşkil edir və gələcək həyatına böyük təsir göstərir. Tərbiyəçi-müəllimin uşağın tərbiyəsində, psixikasında olan pozğunluqları aşkarlayır və onları aradan qaldırmağa çalışır.

Bu prosesdə valideyn və tərbiyəçilərin də rolu böyükdür. Məktəbəqədər yaşlı uşaq valideynini və ya tərbiyəçi-müəllimini özünə ideal seçir və çalışır ki, onun etdiyi hərəkətləri icra etsin, ona oxşasın. Bu zaman valideyn və ya tərbiyəçi-müəllimin üzərinə böyük iş düşür.Onlar öz hərəkətlərini və emosiyalarını idarə etməyi bacarmalıdırlar.Uşağın psixologiyasına, tərbiyəsinə ziyan verəcək davranışlara yol verməməlidir. Hər bir tərbiyəçi-müəllimdə uşağa qarşı xeyirxah qəlb olmalıdır. Belə bir tərbiyəçi-müəllim uşağın hər bir işini yaxşı bilər, onu işə həvəsləndirər və qiymətləndirər. O, uşağa bilik mənimsətməklə yanaşı, onda mənəvi keyfiyyətlərin formalaşmasına ciddi təsir göstərməlidir.

Nizami Gəncəvinin tərbiyəçi haqqında fikirlərindən aydın olur ki, "tərbiyəçi ilk öncə özünün dərin biliyi, yüksək mənəviyyatı, əxlaqı ilə seçilməlidir. O, tərbiyəçini yüksək əql və mənəviyyat sahibi" hesab edirdi.

Tərbiyəçi-müəllimin ən mühüm keyfiyyəti onun əxlaqında, mənəvi paklığında, təmizliyindədir. Onun nümunəsində aqil, gözəl mənəviyyatlı tərbiyəçi-müəllimlərində yetişdirdiyi şəxsiyyətlər mənəvi cəhətdən inkişaf etmiş, insani hiss və duyğulara malik şəxsiyyətlər olacaqdır.

Tərbiyəçi-müəllim öz şəxsi keyfiyyətlərindən istifadə edərək xeyir və şərin nə olduğunu, xeyrin şər üzrində həmişə qələbə çaldığını, şər işlərdən, pis əməllərdən uzaq olmağı onlara öz nümunələri ilə göstərməli və izah etməlidir.

Açar sözlər: tərbiyəçi-müəllim, məktəbəqədər təhsil, humanist dəyərlər, humanist hisslər, uşaq, valideyn

---

THE INFLUENCE OF THE PERSONAL QUALITIES OF EDUCATORS AND PARENTS ON THE DEVELOPMENT OF HUMANİSTİC VALUES IN CHILDREN

Ayshan Ramiz BABAYEVA
Azerbaijan State Pedagogical University
Orcid: https://orcid.org/0000-0001-8323-7609
E-mail: b.ayshan@mail.ru

Abstract: In this report, it is noted that the role of parents and educators in great in the development of humanistic values in children. In kindergarten, the theacher plays a big role in the life of the child.Because, the education a child receives during the period of 1-6 years forms the basis of the education he will receive throughout his life and has a great influence on his future life. The educator-teacher detects disorders in the upbringing and psyche of the child and tries to eliminate them.

A kindergarten-aged child chooses his parent or tutor as his ideal and tries to make him to do the actions he does, to be like him. At this time, a big task falls on the parent or tutor. They must be able to cjntrol their actions and emotions. They should not allow behaviors that will damage the childs psychology and upbringing.

The demand and help of adults in the family, especially parents, creates conditions for the development of childrens mental processes and their personalities.

Key words: educator-teacher, preschool education, humanistic values, humanistic feelings, parent

---

ВЛИЯНИЕ ЛИЧНОСТНЫХ КАЧЕСТВ РОДИТЕЛЕЙ И ПЕДАГОГОВ НА РАЗВИТИЕ ГУМАНИСТИЧЕСКИХ ЦЕННОСТЕЙ У ДЕТЕЙ

Айшан Рамиз БАБАЕВА
Азербайджанский государственный педагогический университет
https://orcid.org/0000-0001-8323-7609
Электронная почта: b.ayshan@mail.ru

Резюме: В этом отмечается, что велика роль родителей и воспитателей в развитии у детей гуманистических ценностей. В детском саду воспитатель играет большую роль в жизни ребенка. Потому что образование, он будетполучает в период 1-6 лет, составляет основу образования, которое он будет получать на прояжении всей своей жизни, и имеет большое влияние на его дальнейшую жизнь.Воспитатель-учитель выявляет нарушения в воспитании и психике ребенка и старается их устранить.

Ребенок детсадовского возраста выбирает родителя или воспитателя своим иделом и пытается заставить его делать те же действия, что и он, чтобы быт похожим на него. В это время на родителья или воспитателья ложится бодьшая задача. Они должны уметь контролировать свои действия и эмоции. Они не следует допускать поведения, которое нанесет вред психологии и воспитанию ребенка.

Требование и помошь взрослых в семье, особенно родителей, создает условия для развития психических процессов детей и их личности.

Ключевые слова: педагог-учитель, дошкольное образование, гуманистические ценности, гуманистические чувства, родитель.

Giriş

XXI əsrdə yeni təfəkkürün, yeni nəslin meydana gəldiyi vaxtda onun şəxsiyyət kimi yetişməsində savadlı, peşəkar tərbiyəçi-müəllim ilə yanaşı yeni hissiyatlı, yeni mənəviyyatlı, yeni davranışlı insan tərbiyə etmək təhsilimizin, pedaqogika elmimizin əsas inkişafı deməkdir. Dövlətin tərbiyəçi-müəllim qarşısında qoyduğu əsas vəzifə məhz bundan ibarətdir. Tərbiyəçi-müəllim nüfuzu onun savadlı olması ilə yanaşı, əsl pedaqoji istedad və ustalığa malik olmasını əsas tuturdu. Təlim-tərbiyə sisteminin yenidən qurularaq, daha humanist, insani meyllərlə irəliləməsi tərbiyəçi-müəllimin işinin asanlaşdırılması ilə yanaşı vətənə, bəşəriyyətə layiqli insanların, vətəndaşların yetişməsi idi. Bu işdə hər şeydən əvvəl xeyirxah, gözəl, xoşbəxt və təkrarolunmaz tərbiyəçi-müəllim münasibətləri, insan müdrikliyi, kamilliyi, həyat təcrübəsi əsas rol oynayır. Tərbiyəçi-müəllimin şəxsi keyfiyyətlərinin uşaqlarda humanist hisslərin formalaşdırılmasında, yaradıcı insan qəlbinin memarı olmaq əsas amillərdəndir.

Tərbiyəçi-müəllimin ən mühüm keyfiyyəti onun əxlaqında, mənəvi paklığında, təmizliyindədir. Onun nümunəsində aqil, gözəl mənəviyyatlı tərbiyəçi-müəllimlərində yetişdirdiyi şəxsiyyətlər mənəvi cəhətdən inkişaf etmiş, insani hiss və duyğulara malik şəxsiyyətlər olacaqdır.

Nəzəriyyə

Müasir pedaqoji ədəbiyyatlarda tərbiyəçi-müəllimin uşaqlarda zərif, incə, nəcib, gözəl keyfiyyətlər formalaşdırması nəzərdə tutulur. Uşağı əxlaqi cəhətdən tərbiyə etməklə, emosional cəhətdən də tərbiyə etməyin vacib olduğu xüsusilə qeyd olunur. Uşağın emosional cəhətdən tərbiyə edilməsi onun mənəvi gücünün artmasına, qəlbinin qüvvətlənməsinə səbəb olur. Uşaqda cəsurluq, qəhrəmanlıq kimi keyfiyyətlər formalaşıb inkişaf edir.

Nizami Gəncəvi təlim və tərbiyəçiyə yüksək tələblər verir. Onun əsərlərində təsvir olunan bütün müəllimlər yüksək təhsildən, hər elmdən xəbərdar olmaqla həm də yüksək əxlaqlı, mənəviyyatlı, özlərinin nümunələri, hərəkət və davranışları ilə tərbiyə etdikləri qəhrəmanlara nümunə olan adamlardır. Nizami müəllim-şagird, tərbiyəçi-tərbiyə olunanlar arasındakı münasibətlərə də diqqət yetirmişdir. Nizami tərbiyəçilərdən tərbiyə olunanlara atalıq qayğısı tələb edir. “Yeddi gözəl” əsərində Mənzərin Bəhrama atalıq qayğısı göstərməsinə geniş yer vermişdir.

Bəhrama atadan daha mehriban,
Kəsilib tutardı əziz canından.

Nizamiyə görə şagirdlə müəllim, tərbiyəçi ilə tərbiyə olunanların münasibətlərində səmimiyyət, qarşılıqlı anlaşma olmalıdır.

Tərbiyəçi-müəllim uşağın müvəffəqiyyət yolunu bağlamamlıdır, o, uşağın kiçik uğurunu belə qiymətləndirməli, onu rəğbətləndirməyi bacarmalıdır. Uşağı tərifləmək, onun hər hansı müvəfəqiyyətini emosional şəkildə müdafiə etmək deməkdir. “Çox yaxşı cavab verdin, həmişə belə davam et, afərin”,

deməklə uşağı gələcək fəaliyyətə istiqamətləndirərək həvəsləndirmək lazımdır. Uşağa bu şəkildə humanist pedaqoji təsir göstərən tərbiyəçi-müəllim əsl humanist pedaqoqdur.

Nizamiyə görə şagirdlə müəllim, tərbiyəçi ilə tərbiyə olunanların münasibətlərində səmimiyyət, qarşılıqlı anlaşma olmalıdır.

Tərbiyəçi-müəllim uşağın müvəffəqiyyət yolunu bağlamamlıdır, o, uşağın kiçik uğurunu belə qiymətləndirməli, onu rəğbətləndirməyi bacarmalıdır. Uşağı tərifləmək, onun hər hansı müvəfəqiyyətini emosional şəkildə müdafiə etmək deməkdir. *"Çox yaxşı cavab verdin, həmişə belə davam et, afərin",* deməklə uşağı gələcək fəaliyyətə istiqamətləndirərək həvəsləndirmək lazımdır. Uşağa bu şəkildə humanist pedaqoji təsir göstərən tərbiyəçi-müəllim əsl humanist pedaqoqdur.

Tərbiyəçi-müəllimin uşaqla ünsiyyəti, nitqi zərif, humanist və mədəni olmalıdır. Onun xeyirxahlığı düzlük və doğruçuluqdur. O, uşaq qəlbinin incəliklərini tez duyub, hiss etməyi bacaran ustad olmalıdır. Belə tərbiyəçi-müəllim uşağı diqqətlə eşitməyi və dinləməyi, onların hisslərini, həyəcanlarını, duyğularını, sevinc və kədərlərini görməyi bacaran şəxsiyyətlər olmalıdır. O, tərbiyə etdiyi uşaqların ruhi aləmində nələr yaratdığını və nələr qoyduğunu özünün qəlbi ilə görür və hiss edir, onların estetik meylini, marağını, yaxşı insan olmaq cəhdini qayğıkeşliyi ilə qiymətləndirir. Həmin tərbiyəçi-müəllimə uşaqlar ürəkdən inanır, onlar tərbiyəçi-müəllimlərinin ürək döyüntülərini eşidir, onlara böyük məhəbbət və ehtiramla yanaşırlar. Bunun nəticəsində onlarda ləyaqət hissi yaranır. O, uşağı görən kimi onun gözünə baxmamış ümumi əhval-ruhiyyəsini bilir. O, uşaqların mənəvi dünyasını inkişaf etdirmək, böyüklərə hörmət və qayğı ilə yanaşmağa, Vətən torpağının qədrini bilməyə , milli mənliyini və mənsubiyyətini dərk etməyə, canlı və cansız təbiətin qədir qiymətini bilməyə sövq edir. Tərbiyəçi-müəllim uşaqlara gözəllikləri duyub ondan zövq almağın vacibliyini uşaqlara bütün təlim –tərbiyə zamanı öz şəxsi keyfiyyətlərindən çıxış edərək göstərməlidir. Onun sadəliyi və təvazökarlığı insan ləyaqətinə, mənliyinə hörmət deməkdir. İnsanın sadəliyi, əməksevərliyi, qayğıkeşliyi bütün xeyirxahlığın, humanizmin mənbəyidir. Sadə insan borc, məsuliyyət kimi hisslərə malik olur. Uşağa sadəlik hissinin öyrədilməsi onun böyüklərə münasibətdə təmkinli olması, həmyaşıdları ilə münasibətdə nəzakətli davranması və digər alicənab hisslərinin formalaşdırılmasına səbəb olacaqdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. İlyasov M, Müasir təhsil:ənənədən innovasiyaya, Elm və təhsil, Bakı, 2021
2. İlyasov M, Müəllimin pedaqoji ustalığı, Bakı, Elm və Təhsil 2013.
3. İlyasov M, Müəllim Peşəkarlığı və pedaqoji səriştəliliyin müasir problemləri, Bakı, Elm və Təhsil, 2018.
4.İsmixanov M.A,Vəliyeva S.Sosial pedaqogika,Bakı,2013.
5. İsmixanov M.A, Bəxtiyarova R. Ali məktəb pedaqogikası, Bakı: "Bakı Universiteti" nəşriyyatı,2
6. İsmayılova N, Məktəbəqədər yaşlı uşaqların ailədə tərbiyəsi,Bakı, 2022
7. Kazımov N, Həşimov Ə, Pedaqogika, Bakı, Maarif, 1996
8. Kazımov N.M. Ali məktəb pedaqogikası, Bakı: "Çaşıoğlu" nəşriyyatı, 1999
9. Kazımov N.M. Pedaqoji ustalığın problemləri, Bakı: "Çaş

DOİ: 10.32010/SGUS4442

ƏDƏBİYYAT FƏNNİ ÜZRƏ TƏHSİL PROQRAMI VƏ DƏRSLİK KOMPLEKTLƏRİNİN YENİLƏNMƏSİ: NƏZƏRİ VƏ PRAKTİKİ ASPEKTLƏR

Gülay Şahsuvar BAĞIROVA
Mingəçevir Dövlət Universiteti
ADPU-nun doktorantı
Orcid: https://orcid.org/0009-0002-4794-0748
E-mail: bagirovagb03@gmail.com

Xülasə: Məlumdur ki, respublikamızda təhsilin məzmununun yenilənməsi, yeni tədris planlarının, dərsliklərin və tədris materiallarının hazırlanması ilə yanaşı, milli təhsil sisteminin davamlı inkişafına töhfə verməklə yanaşı, təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə də xidmət edir. Bu məqalə əsasən Azərbaycandakı mövcud təhsil sistemindəki mövcud vəziyyəti, çətinlikləri və islahat istiqamətlərini araşdırır. Bundan əlavə, orta məktəb səviyyəsində ədəbiyyatın tədrisində istifadə olunan proqramların və dərsliklərin potensialını təhlil edir və təhsil islahatlarının ədəbiyyat fənninin məqsəd və vəzifələrinə təsirini qiymətləndirir. Tədqiqatın nəticələrinə əsasən belə bir nəticəyə gəlmək olar ki, dəyişikliklər ədəbiyyatın tədrisinin keyfiyyətini təkcə məzmun səviyyəsində deyil, həm də metodoloji və pedaqoji baxımdan yaxşılaşdırmağa yönəlib.
Zaman keçdikcə təhsil sahəsində davam edən inkişaflarla birbaşa əlaqəli olan yeni təhsil sistemində mütərəqqi dəyişikliklərə ciddi ehtiyac yaranır. Müasir dərsliklər və metodoloji vəsaitlər sələflərindən aydınlığı, tamlığı, təhsil dəyəri, ardıcıllığı və inkişaf potensialı baxımından fərqlənir. Mövzular şagirdlərin yaş xüsusiyyətlərinə uyğun olaraq seçilir. Məqalədə həmçinin ədəbiyyatın effektiv tədrisinə işarə edən əsas məsələlər müəyyən edilir və müasir dövrün tələblərinə cavab verən yeni məzmun və strukturlu dərsliklərin hazırlanması üçün tövsiyələr verilir.
Tədqiqatın nəticələri göstərir ki, dərslik paketlərinin təkmilləşdirilməsi davamlı və hərtərəfli yanaşma tələb edir. Bu baxımdan, dərsliklər həmişə müasir dünyanın tələblərinə və həm müəllimlərin, həm də şagirdlərin ehtiyaclarına uyğun hazırlanmalıdır. Dərsliklər tərtib edilərkən Azərbaycan ədəbiyyatının zənginliyi və onun milli-mədəni xüsusiyyətləri əsas prioritetlər kimi qəbul edilmişdir. Nəticə etibarilə, əvvəlki dərsliklərlə müqayisədə müasir nəşrlərdə dünya ədəbiyyatından daha az ədəbi əsərlər yer alır. Bizim fikrimizcə, elmi-nəzəri prinsiplərə və praktik sınaqlara əsaslanan metodik yeniliklərə yenidən baxılmalı və növbəti illərdə dərsliklərə daxil edilən müvafiq ədəbi əsərlərin sayı artırılmalıdır.
Açar sözlər: məzmun, struktur, strategiya, inteqrativ, konseptual sənəd.

THE RENEWAL OF THE LİTERATURE CURRİCULUM AND TEXTBOOK PACKAGES: THEORETİCAL AND PRACTİCAL ASPECTS

Gulay Shahsuvar BAGIROVA
Mingachevir State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0002-4794-0748
E-mail: bagirovagb03@gmail.com

Abstract: It is well known that the renewal of the content of education in our republic, along with the development of new curricula, textbooks, and educational materials, not only contributes to the sustainable development of the national education system but also serves to enhance the quality of education. This paper primarily explores the current state, challenges, and reform directions in the existing education system in Azerbaijan. Furthermore, it analyzes the potential of the programs and textbooks used in the teaching of literature at the secondary school level and assesses the impact of educational reforms on the aims and objectives of the literature subject. Based on the results of the study, it can be concluded that the changes are aimed at improving the quality of literature teaching not only at the content level but also from methodological and pedagogical perspectives.
Over time, there emerges a significant need for progressive changes within the new education system, which is directly related to ongoing developments in the field of education. Contemporary textbooks and methodological aids differ from their predecessors in terms of clarity, completeness, educational value, consistency, and developmental potential. The topics are selected in accordance with the age-specific characteristics of students. The paper also identifies the key issues that hinder the effective teaching of literature and offers recommendations for the development of textbooks with new content and structure that meet the demands of the modern era.
The findings of the study suggest that the improvement of textbook packages requires a continuous and comprehensive approach. In this regard, textbooks should always be developed in line with the demands of the modern world and the needs of both teachers and students. When compiling textbooks, the richness of Azerbaijani literature and its national-

cultural characteristics have been treated as key priorities. Consequently, compared to previous textbooks, modern editions include fewer literary works from world literature. In our opinion, methodical innovations based on scientific-theoretical principles and practical trials should be revisited, and in the coming years, the number of appropriate literary works included in textbooks should be increased.
Key words: content, structure, strategy, integrative, conceptual document.

ОБНОВЛЕНИЕ УЧЕБНОЙ ПРОГРАММЫ И КОМПЛЕКТОВ УЧЕБНИКОВ ПО ЛИТЕРАТУРЕ: ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ И ПРАКТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ

Гюлай Шахсувар БАГИРОВА
Mingachevir State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0002-4794-0748
Электронная почта: bagirogb03@gmail.com

Резюме: Известно, что обновление содержания образования в нашей республике, разработка новых программ, учебников и учебных пособий способствует не только устойчивому развитию национальной системы образования, но и служит улучшению качества образования. В данном докладе в первую очередь проанализированы реальное положение, существующие проблемы и направления реформ в современной системе образования Азербайджана. Также были рассмотрены возможности программ и учебников по предмету «Литература», используемых в средней школе, определено влияние проводимых в сфере образования реформ на цели и задачи преподавания литературы. На основании результатов исследования можно утверждать, что изменения направлены не только на обновление содержания, но и на повышение качества преподавания литературы с методологической и педагогической точек зрения.

С течением времени возникает острая необходимость в прогрессивных изменениях в новой системе образования, что обусловлено развитием в данной сфере. Современные учебники и методические пособия отличаются от прежних своей наглядностью, целостностью, воспитательным потенциалом, последовательностью и развивающей направленностью; темы в них подбираются с учётом возрастных особенностей учащихся. В заключительной части доклада были выявлены аспекты, вызывающие трудности в процессе преподавания литературы, а также предложены рекомендации по подготовке учебников нового содержания и структуры, соответствующих требованиям современности.

На основании результатов исследования можно заключить, что совершенствование учебно-методических комплектов требует постоянного и комплексного подхода. В этом контексте учебники должны разрабатываться с учётом требований современного мира, а также потребностей учителей и учащихся. При составлении учебников приоритетом служит богатство азербайджанской литературы и её национально-культурные особенности. По этой причине в современных учебниках художественные произведения мировой литературы представлены в меньшем объёме по сравнению с предыдущими изданиями. На наш взгляд, методические новшества, основанные на научно-теоретических принципах и практическом опыте, требуют пересмотра, а в последующие годы количество соответствующих произведений для включения в учебники должно быть увеличено.
Ключевые слова: содержание, структура, стратегия, интегративный подход, концептуальный документ.

Giriş

Müasir dövrdə texnologiyanın sürətli şəkildə inkişafı, qloballaşma, əmək bazarının tələblərinin dəyişməsi, bütün sahələrdə süni intellektin tətbiqi kimi məsələlər dünyada təhsilə yeni çağırışları zəruri etmişdir. Texnologiyanın və rəqəmsal resursların rolu təhsil sahəsində mühüm dəyişikliklərə yol açılmışdır. Onlayn dərsliklər, interaktiv platformalar, virtual reallıq kimi öyrənmə tətbiqlərindən istifadə bu günün tələbinə çevrilmişdir. Təlim metodlarının dəyişdirilməsi, müəllimmərkəzli yanaşmadan şagirdmərkəzli öyrənməyə keçid, qiymətləndirmə sisteminin yenidən hazırlanması, yeni texnologiyaların istifadəsi, müqayisəli keyfiyyət standartlarının yaradılması, proqram və dərsliklərin yeni məzmunda hazırlanması, istifadə müddəti, yeniləmə intervalları kimi yeni yanaşmalara cavab olaraq bir sıra ölkələrdə təhsil sahəsində islahatlara başlanılmışdır. Əsas islahat istiqamətləri dərslik və proqramların məzmununun yenilənməsi ilə bağlıdır.

Bu gün dünyanın bir sıra inkişaf etmiş ölkələrinin təhsil sistemində proqram və dərsliklərin müasir elmi və texnoloji çağırışlarla uyğunlaşdırılması əsas prioritetlərdəndir. Ənənəvi, ensiklopedik məzmunlu dərsliklər artıq yerini daha praktik və məqsədyönlü dərsliklərə verir. Hal-hazırda Azərbaycanda da ümumtəhsil məktəblərini əhatə edən islahatlar qlobal tendensiyalara uyğun həyata keçirilir. Belə ki, Azərbaycan Respublikasında həm ümumi, həm də ali təhsilin məzmunu beynəlxalq təcrübələrə istinadən daim yenilənir. Yeni dərslik və metodik vəsaitlərin, proqramların tərtib olunması milli təhsil sisteminin

inkişafına səbəb olmaqla yanaşı, təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə yönəlmişdir. Azərbaycanda təhsil proqramı və dərsliklərin təkmilləşdirilməsi prosesi ümutəhsil məktəblərində tədrisi nəzərdə tutulmuş bütün fənləri əhatə edir. Ədəbiyyat fənni üzrə yeni təhsil proqramı və yeni məzmunda hazırlanmış dərsliklər bu fənnin məqsəd və vəzifələrinə də əhəmiyyətli dərəcədə təsir göstərməkdədir. Bu dəyişikliklər yalnız məzmun səviyyəsində deyil, həm də metodoloji və pedaqoji baxımdan ədəbiyyat tədrisinin keyfiyyətini artırmağa yönəlmişdir. Bu məruzədə təhsil sistemində aparılan davamlı islahatlar təhlil olunur, nəticədə gözləntilər, reallıqlar və prespektivlər, aktual problemlər haqqında müəyyən fikirlər irəli sürülmüşdür.

Tədqiqatın metodologiyası - tədqiqatın məqsədi ədəbiyyat fənni üzrə təhsil proqramı (kurikulumu) və dərslik komplektinin məzmun, struktur və metodik baxımdan təkmilləşdirilməsi üzrə aparılan işlərin sistemini araşdırmaq və elmi-pedaqoji əsaslara söykənən təkliflər irəli sürməkdir. Tədqiqat aşağıdakı əsas metod və yanaşmalar əsasında həyata keçirilmişdir:

- Analitik-metodoloji yanaşma: Ədəbiyyat fənni üzrə mövcud kurikulum sənədləri, dərslik komplektləri və normativ baza təhlil olunmuş, onların elmi-metodiki əsasları, strukturu və didaktik imkanları sistemli şəkildə araşdırılmışdır.
- Məzmun təhlili (kontent-analiz): Müxtəlif illərə aid ədəbiyyat dərsliklərinin məzmunu, şagirdlərin maraq dairəsinə uyğunluğu, ədəbi nümunələrin seçimi baxımından müqayisəli şəkildə təhlil olunmuşdur.
- Empirik metodlar: müəllimlər, şagirdlər və təhsil ekspertləri ilə sorğular və müsahibələr aparılaraq mövcud dərslik və kurikulumların praktikada tətbiqi zamanı rast gəlinən çətinliklər və ehtiyaclar öyrənilmişdir.
- Elmi ümumiləşdirmə: araşdırma nəticəsində əldə olunan məlumatlar əsasında nəzəri və praktik nəticələr sistemləşdirilmiş, təkmilləşdirilməyə ehtiyacı olan istiqamətlər müəyyənləşdirilmişdir.

Tədqiqat zamanı aşağıdakı mənbələrə istinad olunmuşdur:

- Mövcud ədəbiyyat dərslikləri və müəllim üçün metodik vəsaitlər (V–XI siniflər üzrə);
- Təhsil islahatlarına dair strateji sənədlər (Milli Kurikulum, Dövlət Strategiyası və s.);
- Ədəbiyyat tədrisi üzrə aparılmış yerli və beynəlxalq elmi tədqiqatlar;
- Müəllimlər və təhsil mütəxəssisləri ilə aparılmış sorğular və empirik məlumatlar.

Tədqiqatın elmi yeniliyi budur ki, ki, məktəblərdə ədəbiyyat fənninin tədrisi prosesində çətinlik yaradan məqamlar müəyyənləşdirilmiş, müasir dövrün tələblərinə uyğun yeni məzmun və strukturda dərsliklərin hazırlanması üçün tövsiylər qeyd olunmuşdur.

Azərbaycanda təhsil proqramının təkmilləşdirilməsi prosesinin ədəbiyyat fənninə təsiri. XX əsrin sonlarında ümumtəhsil məktəbləri üçün istifadə olunan mövcud proqramların müasir dövrün tələblərinə cavab verməməsi ümumi təhsilin məqsəd və vəzifələrinə yeni yanaşmanı zəruri etmişdir. 1998-ci ildə Ümummilli Lider Heydər Əliyev tərəfindən Təhsil sahəsində islahatların aparılması üçün dövlət komissiyasının yaradılması (1998), islahat proqramının qəbulu (1999) ölkəmizdə təhsilin inkişafına mühüm töhfələr verdi. Bu, müstəqillik dövründə ilk böyük dövlət proqramlarından biridir. Proqramın məqsədi köhnə sovet-təbəqəvi yanaşmalardan uzaqlaşmaq, milli kimlik, müasir təhsil tələbləri, demokratik prinsiplər əsasında yeni sistem qurmaq idi. Ölkəmizdə 1999-cu ilin 15 iyun tarixində "Azərbaycan Respublikasının təhsil sahəsində İslahat Proqramı" təsdiq edilir. Bu islahat proqramı 1999-2013-cü illəri əhatə etməklə üç mərhələdə (I mərhələ hazırlıq - 1999; II mərhələ öyrədici - 2000-2003; III mərhələ tətbiq 2003-2013) həyata keçirilmişdir.

İslahatın I və II mərhələlərində ümumtəhsil məktəblərində mövcud vəziyyət təhlil olunmuş və qiymətləndirilmiş, bəzi boşluqlar müəyyən edilmişdir. Yeniliklərlə xarakterizə olunan III mərhələdə isə (2003-2007, 2007-2010; 2010-2013) həm qazanılmış təcrübələr əsasında təhsil sahəsində quruculuq işləri həyata keçirilmiş, həm də tətbiqi nəzərdə tutulmuş yeniliklərin praktik şəkildə tətbiq olunmasına başlanmışdır (Əliyev və Musayeva, 2022).

2006-cı il 30 oktyabr tarixində Azərbaycan Respublikası Nazirlər Kabinetinin qərarı ilə müasir tələblərə cavab verən məzmun, tədris metodikası və qiymətləndirmə modelini ehtiva edən "Azərbaycan Respublikasında ümumi təhsilin konsepsiyası (Milli Kurikulum)" adlı rəsmi sənəd təsdiq olunmuşdur. Bu konseptual sənədin müddəaları 2010-cu ildə yenidən işlənərək, "Ümumi təhsil pilləsinin dövlət standartı və proqramları (kurikulumları)" adı ilə qəbul edilmiş və bununla da bütün fənlər üzrə yeni kurikulumların hazırlanması istiqamətində işlər görülmüşdür. Sonrakı dövrdə, 2013-cü ildə qəbul olunmuş "Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası" sənədi təhsilin müxtəlif mərhələlərini əhatə edən sistemli yanaşmanı özündə ehtiva edir. Həmin sənədin ümumi və ali təhsil səviyyələrində dərsliklərin elmi-metodiki baxımdan təkmilləşdirilməsinə ehtiyac olduğu qeyd olunmuşdur. Belə yanaşma, tədris resurslarının məzmun və forma baxımından müasirləşdirilməsini

zəruri vəzifə kimi gündəmə gətirmişdir. Strategiyada xüsusilə 1.2-ci və 1.2.2-ci bəndlərdə ümumi təhsildə sərişte əsaslı standartların və kurikulumların hazırlanması, həmçinin kurikulumlara uyğun dərsliklərin yaradılması və bu vəsaitlərin şagirdlərlə müəllimlər üçün əlçatanlığının təmin olunması kimi məsələlərə xüsusi diqqət yetirilmişdir . Bu islahatlar fonunda, 2008-ci ildən başlayaraq kurikulum əsaslı təhsil modeli tətbiq edilməyə başlanmış və bu modelə uyğun şəkildə hazırlanmış fənn kurikulumları ilə yanaşı, yeni dərsliklər də tədricən ümumtəhsil müəssisələrinin I-XI siniflərində istifadə olunmağa başlamışdır. Beləliklə, orta məktəblərdə tədrisi nəzərdə tutulmuş fənlər üzrə yeni təhsil proqramlarının, fənn kurikulumunun hazırlanması və tətbiqi ümumi təhsilin məzmununda və tədris istiqamətində yeni bir mərhələ oldu. Göründüyü kimi qəbul olunmuş qərarlar Azərbaycanda ümumi təhsilin məzmununun yenilənməsi və interaktiv təlim metodlarının tədrisə gətirilməsi ilə nəticələndi.

Milli və fənn kurikulumunun məzmunu və struktru. Məlumdur ki, fənn kurikulumunun ənənəvi və müasir formaları vardır. Sovet dövrü və müstəqilliyin bərpasından sonrakı ilk iyirmi ildə tətbiq olunan təhsil proqramı ənənəvi proqram hesab olunur. Təhsil proqramı (kurikulum) − dövlət təhsil standartlarına uyğun ayrı-ayrı təhsil pillələri və səviyyələri üzrə təhsilin məzmununu və mənimsəmə qaydalarını müəyyən edir ("Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası", 2013). Təhsil proqramına fənlər üzrə tədris proqramları daxildir. Hazırkı kurikulum tədris prosesini müasir yanaşmalarla zənginləşdirərək əvvəlki dövrlərdəki təlimi yanaşmalarından bəzi yenilikləri ilə seçilir. Əsas üstünlüyü budur ki, bu sənəd beynəlxalq təcrübələr əsasında hazırlanmışdır. Əlavə olaraq qeyd etmək lazımdır ki, bu gün müasir dünyada müxtəlif kurikulum modelləri tətbiq olunmaqdadır. Məsələn, Davies modeli, Taba-Tyler modeli, Hunkins modeli, Tyler modeli və s. Taba-Tyler, Vulf-Schave (sistemli yanaşma modeli) Amerikada geniş yayılmış kurikulumlardır. Stenhouse (Proses modeli), Skillbeck (məktəbyönümlü və ya yenilikçi model) isə Avropada tətbiq olunan modellərdir. Bütün bu kurikulumları mahiyyət və fəlsəfi baxış etibarı ilə birləşdirən əsas cəhət budur ki, öyrənmə prosesi şagirdlərin marağına, cəmiyyətin tələbatına uyğun təşkil olunmalı, təlim prosesi interaktiv, inkluziv, differensial olmalı, bir sözlə, bütün şagirdlər üçün əlverişli təlim mühiti yaradılmalıdır.

Müasir dövrdə ədəbiyyat təliminin məzmununun formalaşdırılmasında "Azərbaycan Respublikasının ümumtəhsil məktəbləri üçün ədəbiyyat fənni üzrə təhsil proqramı (kurikulumu)" (V–XI siniflər) (2013) adlı normativ sənədin müddəaları mühüm metodoloji əhəmiyyət kəsb edir. Hazırda bu kurikulum sənədi əsasında ədəbiyyat tədrisi sistematik və məqsədyönlü şəkildə təşkil olunmaqda və inkişaf etməkdədir. Sənəddə müəllim və şagirdlərin fəaliyyət nəticələri ilə bağlı gözlənilən göstəricilər aydın şəkildə qeyd edilmişdir. Eyni zamanda, bu müddəalar ənənəvi tədris proqramlarının məzmun və metodologiyasından bəzi mühüm fərqlərlə seçilir. Belə ki, yeni kurikulumda ədəbiyyat dərslərinin məzmunu daha geniş və fərqli aspektlərdə xarakterizə olunmuşdur. Bu sənəddə ədəbiyyat təliminin məzmun komponentləri, tətbiq ediləcək təlim strategiyaları, şagird nailiyyətlərinin qiymətləndirilməsi meyarları, fəndaxili və fənlərarası inteqrasiyanın reallaşdırılması mexanizmləri, tədrisə dair metodik tövsiyələr, təlimin təşkili formaları və üsulları konkret şəkildə təqdim olunmuşdur.

Dərslik komplektləri, elmi-nəzəri mənzərə. Məlumdur ki, dərsliklər şagirdlərin tədris olunan fənnə marağını artıran əsas vasitədir. Ədəbiyyat fənni üzrə müasir dərslik komplektlərinin rolu və əhəmiyyətindən danışarkən ilk növbədə, qeyd etmək lazımdır ki, bugünkü dərsliklər şagirdlərin fənnə marağını artırmaqla yanaşı, onların düşüncə tərzini, estetik zövqünü və mənəvi dünyagörüşünü formalaşdırmaqda əvəzsiz vasitə kimi çıxış edir.

Məlumdur ki, 2008-ci ildən Azərbaycanda mərhələli şəkildə tətbiq edilən kurikulum əsaslı təhsil modeli 2012-ci tədris ilindən etibarən ədəbiyyat fənni üzrə də tətbiq olunmağa başlayır. Fənn üzrə dərsliklər V-XI sinifləri əhatə etməklə yeni konseptual sənədə uyğun şəkildə yenidən hazırlanmışdır. Yeni ədəbiyyat dərslikləri əvvəlki dərsliklərlə müqayisədə varsilik prinsipinin tələbləri gözlənilməklə daha da optimallaşdırılmışdır. Ədəbiyyat fənninin tədris keyfiyyətinin yüksəldilməsi üzrə işin başlıca istiqamətlərindən danışarkən həm elmi-nəzəri, həm də və praktik məsələlər diqqət mərkəzində saxlanılmalıdır. Ədəbiyyat dərslikləri şagirdlərə yalnız nəzəri məlumat ötürmək üçün nəzərdə tutulmayıb, eyni zamanda, şagirdlərin şəxsiyyət kimi formalaşmasında tərbiyəvi funksiyaları da yerinə yetirir. Dərs prosesində ədəbi nümunələrinin düzgün təhlil və şərh olunması nəticəsində şagirdlər həm klassik, həm də müasir ədəbi düşüncə ilə tanış olur, onların estetik zövqü və bədii təfəkkürü inkişaf edir.

Dərslik komplekti təkcə dərslikdən ibarət deyil. O, bir neçə tamamlayıcı hissədən − əsas dərslik və müəllimlər üçün metodik göstərişdən ibarətdir. Hər bir komponentin özünəməxsus funksiyası var. Dərslik tədris olunacaq mövzu üzrə əsas nəzəri və bədii materialları təqdim edir, mövzu üzrə tapşırıqları yerinə yetirməsinə şərait yaradır, dərslikdə verilmiş

tapşırıqlar şagirdlərin dərs materialını hansı səviyyədə mənimsədiyini müəyyən etməkdə müəllimə kömək edir. Dərsliklərin effektiv istifadəsi üçün həm müəllim, həm də şagird üçün xüsusi metodik dəstək vəsaitinin hazırlanması da təlim prosesinin təşkilində mühüm rol oynayır. Bu göstərişlər təlim prosesinin planlı, məqsədyönlü və nəticəyönümlü təşkilinə kömək edir. Bu vəsaitlərdə dərs mövzularının ardıcıllığı, əsas məqsədlər, gözlənilən nəticələr və tövsiyə olunan metodlar ətraflı izah edilmişdir. Deməli, metodik göstərişlər müəllimə dərsin planlaşdırılmasına və tədris prosesinin düzgün təşkil etməsinə dəstək olur. Bu formada dərslik və metodik vəsaitlərin olması həm müəllimin işini yüngülləşdirir, həm də şagirdin dərsi daha yaxşı qavramasına kömək edir. Müasir təhsil mühitində bu tip sistemli və məqsədyönlü yanaşma fənnin effektiv tədrisi baxımından zəruri hesab olunur.

Zaman keçdikcə təhsil sistemində, eləcə də müxtəlif fənlər üzrə dərsliklərdə bəzi dəyişikliklərə böyük ehtiyac yaranmışdır ki, bu da təhsil sahəsindəki inkişafla bağlıdır. Bugünkü dərsliklər və metodik vəsaitlər əyanilik, tərbiyəedicilik, inkişafetdiricilik, ardıcıllıq kimi əsas xüsusiyyətləri ilə əvvəlki dərsliklərdən fərqlənsə də mövzular şagirdlərin yaş səviyyəsinə uyğun olaraq seçilmişdir. Bugünkü dərsliklər şagirdlərin ədəbi məlumatları daha asan qavramaları və öz inkişaflarını izləmələri üçün yeni struktur və məzmunda təqdim olunur. Belə ki, yeni dərsliklərdə əvvəlki dərslkilərlə müqayisədə bir sıra mühüm dəyişikliklər edilib. Dərslik komplektindəki dəyişikliyi bir neçə istiqamətdə məzmun və struktur üzrə təhlil etmək olar. İlk növbədə, dərslik komplektindəki bu dəyişikliyi kurikulum əsaslı təhsil proqramı ilə əlaqəli təhlil edək:

Dərslik komplektində məzmun xətləri, standart və altstandartların tələblərinin reallaşdırılması imkanları və bunun təlimi nəticəyə təsiri. Əvvəlki tədris proqramlarından fərqli olaraq, bu kurikulumun əsas yeniliklərindən biri də ondan ibarətdir ki, bütün fənlər üzrə, eləcə də ədəbiyyat təlimində müəllim proqramda əks olunan təlim nəticələrini əvvəlcədən müəyyənləşdirməli, məzmun xətləri (ədəbiyyat və həyat həqiqətləri, şifahi nitq, yazılı nitq) və buna müvafiq altstandartları dərslikdə təqdim olunan mövzuya uyğun seçməli və seçilmiş altstandartların tələblərini reallaşdırmalıdır. Bir sözlə, müəllim dərs prosesində qazanılması nəzərdə tutulan bilik və bacarıqları əvvəlcədən planlaşdırmalıdır. Bu prosesi nümunə üzərində nəzərdən keçirək:

IX sinif dərsliyində Ə.Cavadın "Azərbaycan bayrağına" şeirinin tədrisi nəzərdə tutulub, müvafiq sinfə uyğun metodik vəsaitdə 1.2.3; 1.2.4; 2.1.2 altstandartların reallaşdırılması nəzərdə tutulmuşdur. Göründüyü kimi, burada Ədəbiyyat və həyat həqiqətləri və Şifahi nitq məzmun xətləti üzrə altstandartlar verilmişdir.1-ci məzmun xəttinə uyğun olaraq şagirdlər bədii təsvir və ifadə vasitələrinin şeirin təsir gücünü artıran vasitə olmasını anlayır, ikincidə həmin məzmun xətti üzrə təlim nəticəsi budur ki, şagird şeirin mövzusuna uyğun ideya-bədii xüsusiyyətləri şərh etməlidir. Üçüncüdə isə şagird Şifahi nitq məzmun xətti üzrə şeirin mövzu və ideyasına uyğun müqayisə və ümumiləşdirmə apararaq münasibət bildirməsi kimi keyfiyyət qazanılmalıdır.

Bundan başqa, altstandartların reallaşdırılması dərslikdə verilmiş tapşırıqalar üçün də uyğun gəlir. Məsələn, IX sinif dərsliyində İsa Hüseynovun "Zəhər" hekayəsi ilə bağlı dərslikdə verilmiş suallardan biri belədir: "Hekayədən seçilmiş hissənin məzmununu tərtib etdiyin plan əsasında yığcam və yaradıcı formada danış". Bu cür suallar vasitəsilə şagirdlərdə şifahi nitq məzmun xəttinin altstandarlarının tələblərinin reallaşdırılması nəzərdə tutulmuşdur.

Ədəbiyyat dərslikləri və tədris strategiyalarının vəhdəti. Digər fənlərdə olduğu kimi, ədəbiyyat fənni üzrə dərsliklər də yeni tədris proqramında nəzərdə tutulmuş yeni təlimi yanaşmalar (interaktiv iş üsulları), qiymətləndirmə qaydaları və fəndaxili, fənlərarası, fənlərüstü inteqrasiya əlaqələrinin yaradılması kimi məqamlarla uzlaşır. Yəni, dərsliklərdə mövzunun tədrsindən sonra verilmiş tapşırıqlar məhz bu tələbləri reallaşdırmağa xidmət edir. Sual yaranır ki, əvvəlki dövrlərdə bu tələblər var idi, burada yeniliklər hansılardır? Düzdür, 2012-ci ilədək ədəbiyyat təlimində mövzulararası fəndaxili və fənlərarası əlaqələr qurulurdu, lakin bu əlaqələr sistemsiz və təsadüfi xarakter daşıyırdı, digər tərəfdən, həmin dövrdə inteqrasiyanı təmin edəcək konkret standartlar mövcud deyildi. Lakin yeni sənəddə istər inteqrasiya, istərsə də qiymətləndirmə ilə bağlı müəyyən olunmuş meyarlar var ki, bu da şagirdin inkişafını təmin etmək məqsədi daşıyır. Yəni bu standartlar tədrisin hər mərhələsində şagirdlərin bilik və bacarıqlarını ölçməyə imkan verir. Məsələn, siniflər üzrə ədəbiyyat fənnindən metodik vəsaitlərdə illik planlaşdırma olan hissədə hər mövzuya uyğun müxtəlif fənlər üzrə inteqrasiya standartları qeyd olunmuşdur. Deməli, əsas fərq budur ki, qiymətləndirmə meyarları və inteqrasiya yeni proqramda daha konkretdir, bu isə təlim prosesini daha sistemli şəkildə təşkil etməyə imkan verir.

Qiymətləndirmə və təhlil meyarlarının dəyişməsi. Qiymətləndirmə şagirdin inkişafını obyektiv izləməyə imkan verən mühüm vasitədir. Əvvəlki tədris dövründə qiymətləndirmə prosesində bəzi

qeyri-dəqiqliklər mövcud idi, lakin yeni təhsil proqramında qiymətləndirmə meyarları çox aydın müəyyən edilib. Bu qiymətləndirmə, şagirdlərin ədəbi biliklərini yalnız nəzəri olaraq deyil, həm də onların həyati bacarıqları ilə əlaqələndirərək müəyyən edir. Ənənəvi sistemdə əsasən summativ (yekun) qiymətləndirmə üstünlük təşkil edirdisə, yeni modeldə həm diaqnostik, həm formativ, həm də summativ qiymətləndirmə tətbiq edilir. Qiymətləndirmə meyarları həm fənn üzrə kurikulum sənədində, həm də siniflər üzrə metodik vəsaitlərin hər birində nümunələr şəklində öz əksini tapmışdır. Məsələn, metodik vəsaitdə verilmiş müqayisəetmə meyarı üzrə qiymətləndirmə nümunəsini nəzərdən keçirək:

I səviyyə	II səviyyə	III səviyyə	IV səviyyə
Hekayəni janrı ilə romanı müqayisə edərkən çətinlik çəkir.	Hekayə və roman janrını müəllimin köməyi ilə müqayisə edir.	Janrına görə hekayəni romanla əsasən müqayisə edir.	Hekayə janrını romanla müstəqil və aydın şəkildə müqayisə edir.

(Verdiyeva et ., 2020).

Göründüyü kimi, ədəbiyyat dərslərində, xüsusilə, formativ qiymətləndirmədə bu cür səviyyələr üzrə meyyarlar müəyyən edilmişdir. Həmçinin metodik vəsaitlərdə mövzu üzrə qiymətləndirmə meyarları, səviyyəyə uyğun rubriklər və formatlaşdırılmış yoxlama tapşırıqları da yer almışdır. Qiymətləndirmənin bu cür aparılması nəticəsində ədəbi nümunələrin öyrədilməsi zamanı şagirdin təlim prosesindəki fəaliyyəti, yaradıcılığı, mövqeyini əsaslandırmaq bacarığı da dəyərləndirilir. Ədəbiyyat dərsliklərində isə hər bölmənin sonunda summativ qiymətləndirmə üçün tövsiyə olunan bədii mətn və bu mətnə müvafiq yaradıcı tapşırıqlar (plan qurulması, müəllif arxasınca və obrazlar üzrə təhlil və d.) verilmişdir. Beləliklə, deyə bilərik ki, müasir dövrdə yekun qiymətləndirmədə şagirdlərin təkcə biliyi yox, düşüncə və ifadə bacarığı da qiymətləndirilir.

Dərsliklərdə verilmiş tapşırıqların yeni məzmunda tərtibi. Əvvəlki dərsliklərdə olduğu kimi, yeni dərsliklərdə də tədris olunacaq ədəbi nümunələr diqqətlə seçilmişdir. Bu, şagirdlərin diqqətini yalnız vacib və maraqlı mövzulara cəlb etməyə kömək edir və onların bilik əldə etmə prosesini asanlaşdırır. Son illərdə dünyanın bir çox aparıcı ölkələrində olduğu kimi, Azərbaycanda da dərsliklərin tərtibi zamanı şagirdlərin analitik və yaradıcı düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirməsi üçün yeni yanaşmalara uyğun suallar tərtib olunmaqdadır. Müasir dərsliklərdə öyrənmə prosesinin daha yaddaqalan olması üçün müxtəlif tapşırıqlar yer alır. Yeni dərsliklərdə şagirdlərə verilən tapşırıqlar artıq yalnız fakoloji suallar deyil, bu tapşırıqlar şagirdlərin daha dərindən düşünməsinə, təhlil etməsinə və mövzu ilə bağlı ətraflı müzakirə aparmalarına kömək edir. Araşdırmalar göstərir ki, yeni tipli tapşırıqlarda şagirdlər öz mövqelərini daha dərindən ifadə edə bilərlər.

Ədəbiyyat dərsliklərinin yeni nəşrlərində şagirdlərə təqdim olunan əlavə tapşırıqlar və fəaliyyətlər, onların tədris prosesində daha fəal iştirak etməsini təmin edir. Burada təqdim olunan layihə işləri, ədəbiyyat əsərlərinin təhlili və yazılı tapşırıqlar şagirdlərin tənqidi düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirmək məqsədini güdür. Məsələn, IX sinif ədəbiyyat dərsliyində Ernest Heminqueyin "Qoca və dəniz" povesti ilə bağlı dərslikdə suallar bu cür qoyulmuşdur: "Qoca balıqçının sonrakı taleyini haqqında nə düşünürsünüz?", "Qarşısına qoyduğu məqsəd uğrunda mübarizə aparan insanlardan kimi tanıyırsınız?" (Həsənov et., 2023). Məqsəd şagirdlərin öz fikirlərini daha dəqiq və düzgün şəkildə ifadə etmələrinə, həmçinin öz şəxsi təcrübələrinə əsaslanaraq ədəbi nümunələr üzrə təhlil aparmalarına şərait yaratmaqdır. Ənənəvi dərslikdə isə bu mövzu ilə bağlı suallar faktaloji suallar idi, məzmunun öyrədilməsinə xidmət edirdi. Fikrimizcə, bu cür tapşırıqların həlli şagirdlərdən daha yaradıcı olmağı tələb edir, nəticədə, şagirdlərdə ilkin tədqiqat bacarıqları da inkişaf etdirirlir. Bundan başqa dərsliklərdə müxtəlif təlim strategiyalarına (məsələn, layihə işi, klasterlər, beyin həmləsi, debatlar və s.) əsaslanan tapşırıqlara yer verilmişdir. Bu, dərs prosesini monotonluqdan uzaqlaşdırır və şagirdlərin fəal iştirakı ilə həyata keçirilməsinə imkan yaradır.

Ədəbiyyat fənninin tədrisində mövcud çətinliklər. Bütün bu yeniliklər nə qədər müsbət olsa da, tətbiq zamanı müəyyən çətinliklər də ortaya çıxır. Dərsliklərin tələbləri artıb, yeni tipli suallar dərsliklərdə təqdim olunur. Ancaq bəzən bu tapşırıqlar bütün yaş səviyyələrinə uyğun olmaya bilir, digər tərəfdən, bütün şagirdlər esse yazmağa və ya analitik düşünməyə eyni dərəcədə hazır olmur. Bu da qiymətləndirmədə ədalətli yanaşma məsələsini gündəmə gətirir. Əlavə olaraq, dərs saatlarının sıxlığı və proqramın zənginliyi bəzi hallarda müəllimin hər bir şagirdlə fərdi işləməsinə imkan vermir.

Aparılmış sorğuların nəticəsinə əsasən demək olar ki, yeni proqramla uyğunlaşdırılmış ədəbiyyat dərslikləri bəzi hallarda şagird və müəllimlər üçün çətinliklər yaradır. Bu məsələlər aşağıdakı cədvəldə ümumiləşdirilmişdir.

Problemin şərhi	**Qısa izah**	**Həlli yolları**
Müəllimlərin yeni təlimin tələblərinə adaptasiya problemi	Bəzi müəllimlər yenilikləri dərsdə tətbiq etmir, daha doğrusu yenilənmiş proqramlara uyğun dərs keçməkdə çətinlik çəkirlər.	Daha interaktiv və multimedia əsaslı məzmunlar hazırlanmalıdır (elektron dərsliklər, səsli dərsliklər, video izahlar).
Bəzi məktəblərdə resurs çatışmazlığı	İnteqrativ və yaradıcı tapşırıqlar üçün əyani vəsaitlər və texnologiya bəzən məhduddur.	Müəllimlər bu zaman praktik, nümunəvi dərs ssenariləri hazırlanmalıdır.
Dərsliklərin məzmu və struktru	Xüsusilə , 2024-cü ilədək VI sinif dərsliyində istifadə olunan üslub müəllim və şagirdlər üçün tam aydın deyil.	2025-ci tədris ilindən etibarən VI sinif ədəbiyyat dərsliyi də məzmun və struktur baxımdan digər dərsliklər formasında hazırlanmışdır.
Qiymətləndirmənin meyarlara uyğun aparılmama	Formativ qiymətləndirmənin tətbiqində subyektivlik riski var	Qiymətləndirmə meyarlarını daha şəffaf və inkluziv etmək: meyarların açıq göstərilməsi məqsədəuyğundur.

Müasir dərsliklərin güclü tərəflərini aşağıdakı kimi şərh edə bilərik:
1.Mövzu çeşidliliyi genişdir, yəni mövzular müxtəlif tipli ədəbi nümunələri əhatə edir: şifahi xalq ədəbiyyatı, qəhrəmanlıq, mənəvi dəyərlər, təbiət və s. Bu, şagirdin həm ədəbiyyata bağlılığını gücləndirir, həm də fərqli dünyagörüşünü inkişaf etdirir. 2.Ədəbiyyatla yanaşı dil və yazı bacarıqlarının da inkişaf etdirilməsi nəzərdə tutulmuşdur. Dərsliklərin sonunda inşa və esse yazılması qaydaları ilə bağlı bölmələrinin olması, lüğət və ifadəli oxu üçün tövsiyələrin verilməsi şagirdlərin dil bacarıqlarının inkişafına imkan verir. Yəni, ədəbiyyat təlimində şagird həm oxuyur, həm düşünür, həm də yazır. 3.Dərsliklər məzmun və struktur baxımından şagird və müəllimlər üçün aydındır.- Mövzular kateqoriyalara bölünüb, hər bölmədə müxtəlif ədəbi nümunələr (nağıl, dastan parçası, şeir, qısa hekayə və s.) var. Bu, dərsin planlaşdırılmasını və sinifdə işlənməsini asanlaşdırır. 4.Rəqəmsal formatın verdiyi imkanlar genişdir, yəni elektron dərsliklərin olması, şagirdlərin internətə çıxışı, mövzu ilə bağlı daha geniş axtarış, qeydlər aparılmasına imkan verir. Bu da dərsin daha maraqlı və interaktiv şəkildə təşkilinə kömək edir.

Müasir dərsliklərin bəzi zəif cəhətlərini aşağıdakı kimi ümumiləşdirə bilərik:
1. Dərsliklərdə verilmiş ədəbi mətnlərin bəzilərinin mürəkkəbliyi - Bəzi irihəcimli əsərlərin aşağı sinifdə tədrisi və ya klassik müəlliflərin dil üslubu şagirdlər bənzərlik və təkrar elementləri. Bəzən folklor elementləri (nağıllar, dastandan verilmiş parçaları) oxşar strukturları daşıyır; təkrarlanan motivlər, obrazlar və dil quruluşları şagird üçün marağı azalda bilər. Araşdırmalar göstərir ki, VI sinifdəki bəzi nağıllar V sinifdəki nağıllarla məzmunca oxşarlıq təşkil edir.
4. Kontekstual izah və məlumatların çatışmazlığı. Dərsliklərdə aşağı siniflərdə dastan və əfsanə üçün çətin ola bilər. Tədqiqat əsasında aparılmış aktual sorğunun nəticəsinə əsasən demək olar ki, müəllimlərin müəyyən bir hissəsi S.Ə.Şirvaninin "Qafqaz müsəlmanlarına xitab" əsərini, M.İbrahimovun "Gələcək gün" romanını müvafiq olaraq X və XI sinif dərslikləri üçün daha uyğun hesab edirlər.
2. Bəzi dərsliklərdə tapşırıqların müxtəlifliyi, kreativliyin məhdudluğu özünü büruzə verir. Düzdür, dərslikdə tətbiq və ümumiləşdirmə tapşırıqları var, amma daha çox reproduktivdir. Qeyd olunduğu kimi, dərsliklərdə inşa və esse yazmaq, qiymətləndirmə üçün tapşırıqlar mövcuddur, amma bəlkə daha çox yaradıcı tapşırıqlar (məsələn, dramatik səhnə göstərmək, rollu oyun, multimedia-təqdimat) əlavə edilə bilər ki, dərs daha interaktiv olsun. Əlavə olaraq qeyd etmk lazımdır ki, əvvəlki VI sinif dərsliyində verilmiş tapşırıqlar daha çox qapalı və konkret cavab tələb edir. Yəni, sualları əsasən mətnə əsaslanır, şəxsi münasibət, fərdi fikir azdır. Bundan əlavə, "tətbiq", "ümumiləşdirmə", "qiymətləndirmə" xarakterli tapşırıqların sayı artırılmalıdır, çünki bu tapşırıqlar şagirdin oxuduğunu anlama və təhlil etmə bacarıqlarını aktiv şəkildə işlədib inkişafına təsir edir. Təklif olunur ki, kreativ yönümlü – dramatik təqdimat, folklor motivli layihələr, şagirdlərin öz şifahi ədəbi parçalarını yaratması kimi tapşırıqlar verilərsə differensial təlim imkanları genişlənər.
3. Ədəbi nümunələrdə ideya və məzmun baxımından parçalarının tarixi-mədəni konteksti barədə izahlar bəzən qısa olur.
5. Differensiallaşdırma məsələsi. Şagirdlərin qavrama xüsusiyyətləri fərqlidir – daha güclü bacarıqları olanlar üçün əlavə çətin tapşırıqlar verilsə, zəif oxuyanlar üçün isə sadələşdirilmiş tapşırıqlar təqdim olunsa ümumi öyrənmə prosesi daha inkluziv olar.

Nəticə olaraq, yuxarıda qeyd olunmuş fikirlərə əsasən dərslikləri ümumi olaraq aşağıdakı kimi xarakterizə etmək olar.

Meyar	Dərslikdəki tətbiqi	Uyğunluq səviyyəsi
İnteraktiv üsulların tətbiqi	Şagird təlim prosesində passiv iştirakçı yox, **f**əal subyekt olmalıdır.	Tam uyğundur
Təlim və tərbiyənin vəhdəti	Seçilmiş əsərlər şagird şəxsiyyətinin formalaşmasında tərbiyəvi mahiyyəti ilə seçilir (məsələn, dürüstlük, əməksevərlik, vətənpərvərlik və s.).	Tam uyğundur
Müstəqil düşüncə və yaradıcılıq imkanları	Şagird bədii əsərə yaradıcı yanaşaraq öz fikrini ifadə etməyi, öyrənir. Şagirdə qayğı, hörmət və onun şəxsiyyətinə inam əsasdır.Tapşırıqlarda şagird şəxsiyyətinə yönəlmə çox nəzərə çarpır. Yəni şagirdin fikri, münasibəti soruşulur.	Tam uyğundur
Milli-mədəni dəyərlərin formalaşdırılması	Dərslik üçün seçilmiş ədəbi nümunələr daha çox milli kimlik və mədəni yaddaşın qorunmasına xidmət edir.	Tam uyğundur
Məhsuldar əmək və həyatla əlaqə	Təlim real həyatla və əməyə hazırlıqla sıx bağlı olmalıdır. Düzdür, ədəbi mətnlər şagirdləri düşündürür, həyat dərsi verir, lakin tapşırıqlar elə qoyulmalıdır ki, fənlərüstü əlaqə tam reallaşsın, yəni, şagirdlər öyrəndiklərini real həyatdakı fəaliyyəti ilə əlaqələndirir. Hazırda ədəbiyyat təlimində fənlərüstü əlaqənin reallaşdırılması əsasən müəllimlərin üzərinə düşür.	Qismən uyğundur
Dünya ədəbiyyatı ilə bağlı dünyagörüşün formalaşdırılması	Dərsliklərdə şagirdlərin yaş səviyyəsinə uyğun xarici ölkələrin ədəbiyyatına dair ədəbi nümunələr də yer almışdır. Əvvəlki dərsliklərdə bu nümunələrin sayı daha çox idi.	Qismən uyğundur

Müasir pedaqoji yanaşmalar və tələblər. Müasir dövrdə texnologiyadan istifadə təhsilin ayrılmaz hissəsinə çevrilmişdir. Bu gün ədəbiyyat təlimində də texnologiya və innovasiyaların inteqrasiyası olmalıdır. Hazırda istifadə olunan dərsliklər bu prosesə tam uyğunlaşdırılmamışdır, təlim prosesində şagirdlərin texnologiya ilə tanışlığı və ondan istifadəsinə bütün məktəblərdə eyni səviyyədə şərait yaradılmamışdır. Yəni, artıq ənənəvi elektron dərsliklərlə yanaşı, bütün siniflər və fənlər üzrə elektron səsli kitablar hazırlanmalıdır. Bu həm audial, vizual, kinestik xüsusiyyətləri ilə seçilən şagirdlərin öyrənməsinə təkan verəcək, həm də sağlamlıq imkanları məhdud şagirdlərin öyrənmə prosesini asanlaşdıracaqdır. Elektron dərsliklərə video dərslər, audio mətnlər, interaktiv xəritələr və linklər əlavə edilməklə tədris prosesinə dinamika gətirilə bilər. Fikrimizcə, ədəbiyyat fənni üzrə dərsliklərin bu cür zənginləşdirilməsi bu günün tələbidir. Bundan başqa interaktiv tapşırıqlar onlayn resurslar vasitəsilə tətbiq oluna bilər. Dərslər onlayn platformalarla (məsələn, e-təhsil portalları, tədris videoları, test bankları və virtual laboratoriyalar) inteqrasiya olunmalıdır. Bu, həm fərdi, həm də qrup halında daha yaxşı öyrənməyə imkan verəcək.

Nəticə və təkliflər. Müasir dövrdə dərslik komplektlərinin hazırlanması sadəcə texniki proses deyil, bu həm də elmi əsaslara, pedaqoji ehtiyaclara və metodik tələblərə söykənən kompleks və davamlı bir fəaliyyətdir. Bu baxımdan ədəbiyyat fənni üzrə də dərslik komplektlərinin təkmilləşdirilməsi üçün elmi-nəzəri yanaşmaya uyğun sınaqlar keçirilməli və tədris mühitindən alınan rəy və təkliflər nəzərə alınmalıdır. Bu gün ədəbiyyat fənni üzrə istifadə olunan dərsliklərdə mövzular seçilərkən şagirdlərin yüksək mənəvi-əxlaqi dəyərlərə malik şəxs kimi yetişdirilməsi əsas missiya kimi dəyərləndirilmiş, dərsliyin hazırlanmasında Azərbaycan ədəbiyyatının zəngin irsi, milli-mədəni xüsusiyyətləri və çağdaş ədəbi proseslər əsas istiqamətlərdən biri kimi müəyyən edilmişdir. Dərsliklər tərtib olunarkən Azərbaycan ədəbiyyatının zənginliyi və milli-mədəni xüsusiyyətləri əsas prioritet olmuşdur. Buna görə də müasir dərsliklərdə dünya ədəbiyyatına dair bədii əsərlər əvvəlki dərsliklərlə müqayisədə azlıq təşkil edir. Fikrimizcə elmi-nəzəri əsaslara və praktik sınaqlara əsaslanan metodik yeniliklər yenidən nəzərdən keçirilməli, növbəti illlərdə dərsliklər üçün uyğun əsərlər artırılmalıdır.

Təkliflər:

1. Ədəbiyyat dərsliklərində bəzi əsərlər (S.Ə.Şirvaninin "Qafqaz müsəlmanlarına xitab", M.İbrahimov "Gələcək gün" romanı) şagirdlərin yaş səviyyəsinə və maraqlarına uyğun olaraq X və XI siniflərdə tədris oluna bilər.
2. Dərsliklər daha interaktiv və multimedia əsaslı (elektron səsli dərsliklər, videoizahlar).yeni məzmunda hazırlana bilər.

3.Ədəbiyyat dərsliklərində yaradıcı yazı, səhnələşdirmə, təqdimat hazırlanması kimi tapşırıqların sayı artırıla bilər.
4.Müxtəlif təlim bacarıqlarına malik şagirdlər üçün 3 tipdə (asan, orta və çətin səviyyəli tapşırıqlar) verilə bilər, yəni differensiallaşdırılmış tapşırıqlar hazırlana bilər.

Göründüyü kimi, orta məktəblərdə istifadə olunan dərsliklərin imkanları daim təhlil edilməli, ehtiyac yaranarsa, müəllim və şagirdlərin ehtiyacı ilə səsləşən yeni struktur və məzmunda dərsliklərin hazırlanması üzərində düşünülməlidir. Fikrimizcə, növbəti illərdə dərsliklərin təkmilləşdirilməsi zərurəti yarana bilər, çünki texnologiya sürətlə inkişaf edir. Artıq Avropa ölkələrində VR texnologiyasının (VR for education- the future of education) təhsilə gətirilməsi üzərində düşünülür (20).

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Bağırova, T., Süleymanova, A. (2021) Ümumtəhsil məktəblərinin VI sinfi üçün ədəbiyyat fənni üzrə metodik vəsait. Təhsil, 241 s.
2. Əliyev, Ə., Musayeva, D. (2022) Metodika və Pedaqogika. Mücrü nəşriyyat, 95 s.
3. Əliyev, S., Məmmədova, S., Mustafayeva, A. və Həsənov, B. (2018) Ümumtəhsil məktəblərinin VII sinfi üçün ədəbiyyat fənni üzrə metodik vəsait. Bakınəşr, 211 s.
4. Əliyev, S., Həsənov, B., Mustafayeva, A. və Mustafayeva, S. (2023). Ümumtəhsil məktəblərinin VIII sinfi üçün Ədəbiyyat fənni üzrə metodik vəsait. Bakınəşr, 212 s.
5. Həsənov, B., Əliyev, S., Mustafayeva, A., Verdiyeva, N. və Mustafayeva, A. (2023). Ümumtəhsil məktəblərinin VIII sinfi üçün Ədəbiyyat fənni üzrə dərslik. Bakınəşr, 211 s.
6. Həsənov, B., Əliyev, S., Mustafayev , A. və Həbibbəyli İ. (2023) Ümumtəhsil məktəblərinin XI sinfi üçün ədəbiyyat fənni üzrə dərslik. Bakınəşr, 180 s.
7. Həsənov, B., Mustafayeva , A. və Əliyev, S. (2018) Ümumtəhsil məktəblərinin XI sinfi üçün ədəbiyyat fənni üzrə metodik vəsait. Bakınəşr, 211 s..
8. Hüseynoğlu, S., Cəfərqızı, A. və İsmayılova, Ü. (2025) Ümumtəhsil məktəblərinin VI sinfi üçün ədəbiyyat fənni üzrə dərslik. Bakınəşr, 211 s.
9. https://aztehsil.com/kurikulum/2093-mll-kurkulumdvlt-thsl-standartlarthsln-mzmunu.html
23.
10. https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/108239
11. https://e−qanun.az/framework/19682
12. https://e−qanun.az/framework/29145
13. https://www.arti.edu.az/noduplоad/editor/files/2%20Ədəbiyyat−kurikulum.pdf
14. Hüseynoğlu, S., Mustafayeva, A. və Həsənov, B. (2022) Ümumtəhsil məktəblərinin VII sinfi üçün ədəbiyyat fənni üzrə dərslik. Bakınəşr, 212.
15. Quliyev, Ə., Hüseynoğlu, S. və Həsənli, B. (2004) Ədəbiyyat (Ümumtəhsil məktəblərinin V sinfi üçün Ədəbiyyat fənni üzrə dərslik). Bakı: Çaşıoğlu.
16. Mirəhmədov, Ə., Əsgərli, Z. (1999). Ədəbiyyat (Ümumtəhsil məktəblərinin X sinfi üçün dərslik) Bakı: Maarif.
17. Mustafayeva, A., Həsənov, B., Əliyev, S. və Verdiyeva, N. (2020). Ümumtəhsil məktəblərinin IX sinfi üçün Ədəbiyyat fənni üzrə dərslik. Bakınəşr, 223.
18. Verdiyeva, N., Həsənov, B., Mustrafayeva, A. və Əliyev, S. (2020) Ümumtəhsil məktəblərinin IX sinfi üçün Ədəbiyyat fənni üzrə metodik vəsait. Bakınəşr, 224.
19. Səfərova, Ə., Quliyev, Ə., Mustafayeva, A. və Həsənov, B. (2022) Ümumtəhsil məktəblərinin V sinfi üçün ədəbiyyat fənni üzrə metodik vəsait. Bakınəşr, 210.
20. Səfərova, Ə., Mustafayeva , A., Quliyev, Ə. və Həsənov, B. (2024) Ümumtəhsil məktəblərinin V sinfi üçün ədəbiyyat fənni üzrə dərslik. Bakınəşr, 211.
21. the education and science journal (March 2015) Methodology of professional pedagogical education: theory and practice (theoretical and methodological foundations of vocational teacher education)
22. https://www.google.com/search?q=vr+technology+in+education&oq=VR+Texnolo&gs_lcrp=EgZjaHJvbWUqCQgDEAAYDRiABDIGCAAQRRg5MgkIARAAGA0YgAQyCQgCEAAYDRiABDIJCAMQABgNGIAEMgkIBBAAGA0YgAQyCQgFEAAYDRiABDIJCAYQABgNGIAEMgkIBxAAGA0YgAQyCQgIEAAYDRiABDIJCAkQABgNGIAE0gEIODAxNWowajeoAgiwAgHxBZgQ7SJAc4aO8QWYEO0iQHOGjg&sourceid=chrome&ie=UTF-8

DOİ: 10.32010/UUQV8219

POSSIBILITIES AND WAYS OF USING INFORMATIONAL TEXTS

Latafat Mehman BAYRAMOVA
PhD student, Institute of Education of the Republic of Azerbaijan
Orchid: https://orcid.org/0009-0009-9623-3581
Email: latafat.bayramova@arti.edu.az

Abstract: The use of informational texts in the classroom is one of the most significant trends in modern education, as they provide students with knowledge about the real world and develop their skills in working with factual material. Traditionally, fiction has dominated instruction in schools, but numerous studies in recent years have shown that the systematic inclusion of informational materials has a positive impact on overall literacy, the ability to understand and interpret what is read, and develops interdisciplinary connections. This article examines the possibilities of using informational texts in the classroom, their potential for increasing student interest in the topics being studied, and ways to integrate them into a digital educational environment. The goal of this study is to go beyond theoretical discussions and rely on real-world observations and practical experience. An analysis of elementary school lessons has shown that students display greater motivation and engagement when using informational texts. Teachers note that the combination of fiction and informational materials achieves the best results. For example, reading popular science texts about plant life not only promotes a deeper understanding of the content but also develops children's ability to independently search for additional information. In middle school, interest in digital information resources is growing, but without proper pedagogical support, the risk of superficial reading increases. This confirms the need for methodological training for teachers to work with both printed and digital sources. The analysis results show that informational texts not only convey knowledge but also develop critical thinking. Students begin to verify the accuracy of facts, compare different sources, and formulate their own questions. Suggestions include increasing the amount of informational texts in school curricula, expanding teacher training in this area, and selecting materials based on student interests. Thus, informational texts can be considered an important tool for improving the quality of education and preparing students for successful life in the information society.
Keywords: informational texts; teaching methods; student motivation; digital literacy; interdisciplinary connections.

İNFORMATİV MƏTNLƏRDƏN İSTİFADƏNİN İMKANLARI VƏ YOLLARI

Lətafət Mehman BAYRAMOVA
PhD tələbəsi, ARTİ
Orchid: https://orcid.org/0009-0009-9623-3581
Email: latafat.bayramova@arti.edu.az

Xülasə: İnformativ mətnlərin tədrisdə istifadəsi müasir dövrün ən aktual məsələlərindən biridir, çünki şagirdlərin real dünya ilə bağlı biliklərinin formalaşmasında belə mətnlər mühüm rol oynayır. Ənənəvi olaraq məktəblərdə bədii mətnlər üstünlük təşkil etsə də, son illərdə aparılan araşdırmalar göstərir ki, informativ mətnlərin istifadəsi şagirdlərin ümumi savadlılıq səviyyəsinə, anlayış bacarıqlarına və fənlərarası əlaqələrin qurulmasına ciddi təsir edir. Bu məqalədə informativ mətnlərin tədris prosesində tətbiqi imkanları, onların şagirdlərdə maraq yaratma qabiliyyəti, həmçinin müasir rəqəmsal mühitdə istifadənin yolları araşdırılır. Məqsəd yalnız nəzəri mülahizələrlə kifayətlənmədən, həm də real müşahidələr və praktik nümunələrlə mövzunu açmaqdır. İbtidai siniflərdə aparılan müşahidələr göstərir ki, informativ mətnlərdən istifadə edən müəllimlər şagirdlərdə daha yüksək motivasiya və mövzuya bağlılıq müşahidə edirlər. Bəzi müəllimlər bədii mətnlərdən imtina etmədən onları informativ materiallarla balanslaşdırdıqda nəticələrin daha müsbət olduğunu bildirirlər. Məsələn, bitkilərin həyat dövrü ilə bağlı elmi-populyar məqalələr oxuyan şagirdlərin fənn üzrə biliyi dərsliklərlə məhdudlaşmır, həm də müstəqil şəkildə əlavə məlumat toplamaq bacarığı formalaşır. Orta məktəb pilləsində aparılan tədqiqatlar isə göstərir ki, rəqəmsal mətnlərin istifadəsi gənclərin diqqətini artırsa da, düzgün istiqamətləndirmə olmadıqda səthi oxuma meyli güclənir. Bu səbəbdən müəllimlərin həm ənənəvi çap materialları, həm də rəqəmsal resurslarla işləmək üçün xüsusi metodik hazırlığa ehtiyacı olduğu nəticəsinə gəlinir. Araşdırmanın nəticələri onu da

göstərir ki, informativ mətnlərin istifadəsi yalnız bilik ötürülməsi deyil, həm də şagirdlərin tənqidi təfəkkürünü formalaşdırmaq baxımından əhəmiyyətlidir. Şagirdlər faktların doğruluğunu yoxlamağa, mənbələri müqayisə etməyə, oxuduqları mətnlə bağlı suallar verməyə başlayırlar. Təkliflər sırasında məktəblərdə informativ mətnlərin həcminin artırılması, müəllimlərin peşəkar inkişaf proqramlarında bu mövzuya xüsusi yer ayrılması, həmçinin şagirdlərin maraq dairəsinə uyğun mövzuların seçilməsi qeyd olunur. Beləliklə, informativ mətnlərin istifadəsi həm nəzəri, həm metodik, həm də praktiki baxımdan təhsilin keyfiyyətini artıran mühüm istiqamətlərdən biri kimi qəbul edilə bilər.
Açar sözlər: informativ mətnlər; tədris metodları; şagird motivasiyası; rəqəmsal savadlılıq; fənlərarası əlaqə.

ВОЗМОЖНОСТИ И ПУТИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ИНФОРМАЦИОННЫХ ТЕКСТОВ

Латафат Мехман БАЙРАМОВА
Аспирант, Институт образования Азербайджанской Республики
Orchid: https://orcid.org/0009-0009-9623-3581
Электронная почта: latafat.bayramova@arti.edu.az

Резюме: Использование информационных текстов в процессе обучения является одной из наиболее значимых тенденций современного образования, так как именно такие тексты обеспечивают учащихся знаниями о реальном мире и формируют у них навыки работы с фактологическим материалом. Традиционно в школах преобладают художественные произведения, но многочисленные исследования последних лет показывают, что систематическое включение информационных материалов положительно влияет на общий уровень грамотности, умение понимать и интерпретировать прочитанное, а также развивает межпредметные связи. В данной статье рассматриваются возможности применения информационных текстов в учебном процессе, их потенциал для повышения интереса учащихся к изучаемым темам, а также пути интеграции в цифровой образовательной среде. Цель работы состоит в том, чтобы не ограничиваться теоретическими рассуждениями, а опираться на реальные наблюдения и практический опыт. Анализ уроков в начальной школе показал, что при использовании информационных текстов учащиеся проявляют более высокую мотивацию и активность. Учителя отмечают, что сочетание художественных и информационных материалов позволяет достигать наилучших результатов. Например, чтение научно-популярных текстов о жизни растений способствует не только более глубокому пониманию содержания, но и развитию у детей способности искать дополнительную информацию самостоятельно. В среднем звене школы наблюдается рост интереса к цифровым информационным ресурсам, однако без правильного педагогического сопровождения возрастает риск поверхностного чтения. Это подтверждает необходимость методической подготовки учителей к работе как с печатными, так и с цифровыми источниками. Результаты анализа показывают, что информационные тексты выполняют не только функцию передачи знаний, но и развивают критическое мышление. Ученики начинают проверять достоверность фактов, сравнивать разные источники и формулировать собственные вопросы. Среди предложений можно выделить увеличение объема информационных текстов в школьных программах, расширение профессиональной подготовки учителей в данном направлении, а также подбор материалов с учетом интересов учащихся. Таким образом, информационные тексты могут рассматриваться как важный инструмент, повышающий качество образования и подготавливающий школьников к успешной жизни в условиях информационного общества.
Ключевые слова: информационные тексты; методика преподавания; мотивация учащихся; цифровая грамотность; межпредметные связи.

Introduction

In today's education system, the ability to comprehend informational texts is more important than ever. Schools are expected to prepare students for a world where reading for information is a daily necessity, whether it be understanding a news article, a scientific report, or a how-to guide. The significance of informational reading has been increasingly recognized in curricula worldwide. For instance, the US Common Core State Standards explicitly emphasize incorporating more nonfiction reading in all grades (NGA & CCSSO, 2010). This shift acknowledges that success in higher education, the workplace, and civic life requires strong skills in processing factual and expository

texts. Despite this recognition, many classrooms have historically focused primarily on narrative literature, leaving informational texts underutilized (Duke, 2000). This imbalance is problematic because students who lack experience with informational reading may struggle later when they encounter textbooks, articles, and technical documents. The issue becomes apparent in phenomena like the "fourth-grade slump," where students' reading progress stalls as content area readings increase in complexity (Jeong, Gaffney, & Choi, 2010). Clearly, there is a need to better harness the possibilities of using informational texts in teaching.

Why focus on informational texts now? Several trends make this topic especially relevant. First, modern pedagogy calls for developing not just literacy but also content knowledge and critical thinking. Informational texts naturally build world knowledge, exposing readers to science, history, and real-world topics as they read (Best, Floyd, & McNamara, 2008). Second, the digital age has transformed how information is accessed. Students today encounter a vast array of digital informational texts – websites, online articles, infographics, and e-books – outside of school. If schools do not guide students in navigating and comprehending these, learners are left ill-prepared for independent learning. However, integrating digital texts into lessons is still an emerging practice for many teachers. Finally, research suggests that incorporating informational reading early on can boost motivation for some students. Children who might not be engaged by stories often respond with curiosity to texts about animals, space, or other factual topics (Caswell & Duke, 1998). Recognizing these factors, this paper aims to explore both the potential benefits of using informational texts and the practical methods or ways to do so effectively in an educational setting.

The purpose of this study is therefore twofold. First, we examine existing research and theory to understand the impact of informational text use on student learning and literacy development. This includes comparing different scholars' perspectives and findings on when and how informational materials benefit students. Second, we present insights from our own small-scale research – a survey and classroom observation – to identify current practices and outcomes related to informational text usage, including the incorporation of digital text formats. Through this, we hope to pinpoint effective strategies and offer recommendations for educators. Ultimately, the goal is to provide a clearer picture of how informational texts can be leveraged in teaching: what opportunities they offer, what challenges might arise, and what methods can maximize their educational value. By addressing these questions, the paper contributes to a growing dialogue on making education more informative, realistic, and aligned with the demands of the information age.

Theory

Informational texts are broadly defined as nonfiction texts designed to convey information about the natural or social world (Duke, 2003). They include a wide variety of materials: textbooks, news articles, scientific journals, biographies, manuals, brochures, and even webpages or digital articles. Unlike narratives, which tell stories with characters and plots, informational texts prioritize factual content, logical structure, and often use features like headings, tables, diagrams, and technical vocabulary. Understanding how students interact with informational texts has been the subject of extensive research in literacy and education. In this section, we review key theoretical perspectives and empirical findings, and we compare insights from multiple authors on the role of informational texts in learning.

One major theme in the literature is the historically limited exposure of students to informational reading, especially in early grades, and its implications. In a landmark study, Duke (2000) found that first-grade students in the sample spent on average only about 3.6 minutes per day with informational text. This is a startlingly small amount of time, indicating that young children had very few opportunities to read or listen to nonfiction compared to stories. Even more concerning, classrooms in lower socioeconomic areas had even less informational text available, suggesting an equity gap (Duke, 2000). Such lack of exposure

means many children do not develop familiarity with the structures and language of informational prose when their reading habits are forming. As a result, when they encounter more demanding expository texts in later grades, they may struggle. This aligns with the commonly cited "fourth-grade slump," where reading comprehension scores often dip in fourth grade as curricula shift toward more content-heavy reading (Chall & Jacobs, 2003, as cited in Jeong et al., 2010). Jeong, Gaffney, and Choi (2010) conducted a follow-up study in grades 2–4 to see if things had improved in the decade after Duke's research. They observed some progress: by third and fourth grade, students in their study were spending around 16 minutes per day on informational texts, a noticeable increase. Table 1 presents a comparison of Duke's (2000) findings and those of Jeong et al. (2010) to illustrate how informational text exposure has changed over time in early education.

Table 1. Informational text exposure in early grade classrooms (comparison of studies)

Study (year)	Grade level(s)	Average daily time with informational text
Duke (2000)	Grade 1	~3.6 minutes
Jeong, Gaffney, and Choi (2010)	Grade 2	~1 minute
Jeong, Gaffney, and Choi (2010)	Grade 3	~16 minutes
Jeong, Gaffney, and Choi (2010)	Grade 4	~16 minutes

Source: Duke, 2000; Jeong, Gaffney, & Choi, 2010.

As Table 1 indicates, there was a substantial jump in informational reading time by the third grade in the later study. The authors interpreted this as a positive response to curriculum changes emphasizing nonfiction, such as new standards (Jeong et al., 2010). However, the fact that second graders still spent virtually no time with informational text shows that the foundational levels remain much as Duke described – heavily focused on narrative. The comparative findings of these studies underscore a theoretical point: early and consistent integration of informational texts is necessary to build students' capacity to handle complex material later. If students are introduced to informative reading only starting in fourth grade, it may be "too little, too late" for some, whereas gradually increasing exposure from the earliest years could smooth the transition (Duke, 2003; Jeong et al., 2010).

Another important theoretical perspective concerns how informational text reading contributes to knowledge and comprehension skills. Unlike simple stories, informational materials often presume some background knowledge and introduce domain-specific concepts. Best, Floyd, and McNamara (2008) found that a child's world knowledge significantly affects their understanding of expository texts. In their study, even when decoding skills were adequate, students with limited prior knowledge struggled to comprehend informational passages, whereas those with richer background knowledge performed better (Best et al., 2008). This suggests a reciprocal relationship: reading informational texts builds knowledge, which in turn improves the ability to comprehend future texts on related topics. Some researchers even argue that building knowledge is a "sixth pillar" of reading instruction that deserves as much attention as phonics or vocabulary (Cervetti & Hiebert, 2015). Cervetti and Hiebert (2015) emphasize that traditional literacy instruction tended to isolate reading skills from content, but teaching with informational texts naturally blends learning to read with learning about the world. From a theoretical standpoint, this integration is powerful because it means reading instruction is serving a dual purpose – improving literacy while also developing critical content understanding in areas like science and social studies.

The motivational aspect of informational texts is another point where multiple authors converge, sometimes with contrasting nuances. Do children actually enjoy reading informational texts? Some educators have assumed young students prefer stories and that nonfiction might bore them. However, research paints a more complex picture. Mohr (2006)

surveyed children's reading choices and discovered that a significant number of even first graders chose informational books (like books about animals or space) when given the option. Similarly, Caswell and Duke (1998) described how introducing non-narrative books in a classroom stimulated literacy development among students who were otherwise disinterested in reading. The factual content acted as a catalyst for engagement – kids were excited to learn *real* information, which in turn motivated them to read and write about it (Caswell & Duke, 1998). Guthrie, McRae, and Klauda (2007) echo this from a different angle through their Concept-Oriented Reading Instruction (CORI) framework. In CORI, informational texts (often science-related) are used in tandem with hands-on activities to drive curiosity. Guthrie et al. (2007) found that when students read to satisfy their curiosity or to solve a problem (for example, figuring out how electricity works by reading a pamphlet and doing an experiment), their engagement and comprehension improved. These perspectives suggest that informational texts can be highly motivating, particularly if the topics align with students' natural curiosities and if teachers use strategies to make reading active and purposeful.

On the other hand, some authors caution that informational texts can frustrate or "trip up" readers if not used carefully. Expository texts often contain features like complex academic vocabulary, dense facts, or unfamiliar text structures (compare/contrast, cause/effect, etc.). If students are not taught how to navigate these features, they may find the texts overwhelming. For example, Williams (2018) stresses the importance of explicit instruction in text structures. In her work, second-grade students who were taught to recognize and organize information according to common nonfiction structures (such as identifying headings, subheadings, key idea and details) showed better comprehension than those who did not receive such instruction (Williams, 2018). Similarly, Wright (2013) highlights teaching content-rich vocabulary alongside informational reading. Without understanding the terminology – say, the difference between "evaporation" and "condensation" in a text about weather – learners can miss the main ideas. Thus, while informational texts hold promise, these authors remind educators that supportive teaching strategies are needed. The theoretical consensus is that reading comprehension is not an automatic skill that transfers from storybooks to science articles; rather, students need scaffolding to adjust to the demands of nonfiction. The work of Smolkin and Donovan (2001) exemplifies one such scaffold: interactive read-alouds of informational books. They found that when teachers paused to ask questions, explain concepts, and invite predictions during a nonfiction read-aloud, even young or struggling readers could grasp and engage with complex content (Smolkin & Donovan, 2001). This interactive approach turns reading into a dialogue, helping students process information bit by bit.

Comparing across these various studies and theories, a clear picture emerges: Integrating informational texts into teaching offers great opportunities, but it also requires thoughtful methods. Duke and others focus on the lack of exposure and call for more nonfiction in early literacy experiences. Best and colleagues, along with Cervetti & Hiebert, point out the crucial role of knowledge-building and suggest that informational reading is an essential tool for that. Guthrie and Caswell & Duke demonstrate that informational texts can ignite student interest, especially when tied to real-world exploration, whereas Williams, Wright, and Smolkin & Donovan emphasize the instructional techniques needed to overcome the inherent challenges of nonfiction. Rather than contradicting each other, these perspectives are complementary. They collectively inform educators that simply handing students a social studies article is not a magic bullet – teachers must increase access to informational texts (Duke, 2004), but also increase support for reading them. We need to create a classroom culture where reading an article or a web page for information is as routine and supported as reading a storybook. This theoretical foundation sets the stage for considering practical methods: given these insights, what can teachers do to effectively use informational texts? The next section will outline the approach and design of

our study, which seeks to answer that question by examining current practices and testing some strategies in action.

Methodology

To explore the practical use of informational texts in the classroom, we conducted a small-scale research study consisting of two components: a teacher survey and a classroom intervention. This mixed-method approach was chosen to gather both broad perspectives from educators and direct observations of student interaction with informational texts. Our methodology was guided by the theoretical considerations discussed above. We wanted to find out how much and in what ways teachers are currently using informational materials (addressing the exposure issue raised by Duke and others), what challenges they face (as hinted by Williams (2018) and Wright (2013) regarding difficulties of nonfiction), and whether a deliberate increase in informational text usage would yield observable benefits in student engagement and learning.

Participants

The study took place in the spring of the academic year in a medium-sized urban school district in Jalilabad, Azerbaijan. For the survey, we targeted primary and secondary school teachers across various subjects, aiming for a diverse sample in terms of grade level and discipline. We distributed an online questionnaire to teachers at five schools, and 30 teachers responded (12 from elementary grades, 10 from middle school, and 8 from high school). The subjects taught by these teachers included language arts, science, social studies, and others such as math or foreign language. Their teaching experience ranged from 2 years to over 20 years. While the sample size is small, it provided qualitative insight into common practices and attitudes. For the classroom intervention, we collaborated with one fourth-grade class and one ninth-grade class to observe the use of informational texts in action. The fourth-grade class (25 students, age ~10) was chosen because upper-elementary is typically where more nonfiction reading is introduced. The ninth-grade class (20 students, age ~15) was chosen to see how informational text use might differ at the high school level, especially in a subject-specific context (this was a biology class). Both classes were average in performance and had no prior special emphasis on informational text beyond the standard curriculum.

Procedures

Teacher survey

The survey was designed with a mix of multiple-choice and open-ended questions. It asked teachers how frequently they use informational texts in their instruction (daily, weekly, monthly, rarely), what types of informational resources they use (textbooks, news articles, scientific articles, websites, etc.), and what they perceive as the benefits and obstacles of using such texts. We also included a question about digital informational texts: e.g., "Do you incorporate digital informational texts (online articles, e-books, educational websites) into your lessons? Why or why not?" The survey aimed to capture not just usage frequency but also teachers' rationale – do they see value in informational reading, and are they comfortable teaching it? Teachers were assured that the survey was purely for research and that honest answers (even if indicating rare use) were valuable. We collected the responses anonymously to encourage candidness. Data from the survey was summarized quantitatively (for the multiple-choice items) and qualitatively (for open-ended responses). We looked for patterns such as common barriers or consistent benefits noted by the respondents.

Classroom intervention

In the selected fourth-grade class, we coordinated with the teacher to implement a one-week mini-unit focused on informational texts. Instead of the usual reading block that often focuses on storybooks, this week the class spent time each day on informational reading activities. We provided a set of kid-friendly informational texts on a topic aligning with their science curriculum (the life cycle of plants and insects). Materials included a short illustrated article from a children's science magazine, a one-page informational handout with charts, and a simple informational website page accessed via the classroom computer projector. The teacher was asked to use some of the effective methods suggested by research, such as doing an interactive read-aloud (per Smolkin & Donovan,

2001) on the first day, teaching a mini-lesson on text features (headings, captions, etc., per Williams, 2018) on the second day, and facilitating a small project where students wrote a few factual sentences they learned (thus having them *write* informational text, reinforcing their comprehension). During this unit, we observed the class and took notes on student engagement (e.g., were they asking questions, showing curiosity?) and comprehension (e.g., could they recall or explain facts afterward?). We also gave the students a short, age-appropriate quiz at the end of the week about the content they learned from the texts, to see what they retained.

In the ninth-grade biology class, the intervention was slightly different. High school students already encounter informational text (their textbook), but we wanted to enrich this with real-world digital informational texts. Over two class periods, the biology teacher replaced a lecture on a topic ("Climate Change and Ecosystems") with an inquiry activity. Students were given two short articles from reputable science websites: one explaining climate change's impact on biodiversity, and another a case study about an animal adapting to environmental changes. Students accessed these articles on tablets (introducing a digital reading component) and were tasked with reading and then discussing in small groups. We observed how they navigated the digital text – for instance, did they click on hyperlinks, scroll effectively, or get distracted? – since research by Singer and Alexander (2017) suggests that reading on screens can sometimes result in shallower processing. The teacher also guided them in critically evaluating the sources (discussing the author info, publication, etc.) as an exercise in digital literacy. After the reading, groups shared one new fact they learned and one question they still had, fostering a discussion.

Data collection and analysis

We collected three types of data: (1) Survey responses from teachers, (2) Observational notes from the classroom sessions, and (3) Student quiz results from the fourth-grade class. The survey results were tallied: for example, how many teachers said they use informational texts weekly or more, how many rarely, etc. We also coded open-ended responses for recurring themes. The classroom observations were qualitative; we looked through our notes for evidence of student engagement (like excited exclamations, questions asked, time spent on-task) and any difficulties observed (like confusion with vocabulary or trouble using the website). The fourth-graders' quiz (consisting of five simple recall and comprehension questions about the content they read) was scored to see overall how much information was understood. Given the small scale, our analysis is descriptive. We did not conduct complex statistical tests; instead, we synthesized the findings to see if they align with or contradict the theoretical expectations from the literature. For instance, we checked if teachers' comments about barriers align with known challenges (e.g., time constraints, lack of materials), or if student reactions in the intervention mirror what researchers like Guthrie et al. (2007) have claimed about motivation.

The combination of survey and direct classroom trial allowed us to triangulate our insights: teacher perspectives provided context on typical use (or non-use) of informational texts, while the intervention gave us a concrete sense of how students respond when such texts are deliberately employed. Ethical considerations were kept minimal; all participating teachers and the parents of students were informed and consented to these activities, which were generally low-risk and integrated into normal learning. In the next section, we present the results from this study alongside discussion, and we formulate practical suggestions for educators based on both our findings and the larger body of research.

Conclusion and suggestions

Results

The results of our study offer a realistic snapshot of how informational texts are currently used in classrooms and what happens when their use is enhanced. In this section, we first summarize the key findings from the teacher survey and the classroom interventions. We then discuss these findings in light of the earlier theoretical insights, and we provide concrete suggestions and recommendations for educators aiming to better utilize informational texts. Our results are organized around a few

main themes: current usage patterns and teacher attitudes; student engagement and learning outcomes when using informational texts (including digital materials); and the challenges or support needed for successful integration. Each of these naturally leads to certain recommendations.

1. Current usage patterns and teacher attitudes. The teacher survey revealed a range of practices regarding informational texts, but some clear trends emerged. Out of 30 teachers, only 8 (approximately 27%) reported using informational texts on a daily basis in their teaching. These were mostly science and social studies teachers who rely on factual content regularly. Another 10 teachers (33%) said they use them "weekly," often mentioning they include a nonfiction article or a chapter reading once a week in a reading block or as part of assignments. A significant portion – 9 teachers (30%) – indicated they use informational texts rarely, perhaps only a few times a semester. The remaining few marked "monthly." These numbers suggest that while informational texts have a presence, they are still not a dominant part of instruction for many teachers, particularly in the earlier grades or in subjects like language arts where literature may still prevail. In their open-ended answers, teachers who rarely use informational texts explained their reasons. The most common barrier mentioned was time and curriculum pressure. For example, one elementary teacher wrote, *"Our reading curriculum is heavily literature-based and there's little time to add extra nonfiction unless it's in the science kit. I often run out of time."* A high school English teacher noted, *"I know non-fiction is important, but I have to cover the classics and literary analysis, so informational texts get sidelined except for occasional persuasive essays or articles for argument writing."* These comments highlight a structural issue: many educators feel constrained by an already packed curriculum that prioritizes other content, leaving informational reading as an add-on rather than a core component.

Another barrier identified was lack of resources. About one-third of respondents mentioned they do not have a good collection of interesting informational texts for their students. *"Our school library has lots of storybooks, but not many up-to-date nonfiction books that grab the kids' attention,"* one teacher remarked, aligning with Duke's (2000) observation about sparse informational texts in classroom libraries. In contrast, teachers who frequently use informational texts tended to have proactively sought out resources. They mentioned using news websites (like classroom news articles), subscribing to children's science magazines, or downloading materials from educational websites. This indicates that accessibility of materials is a deciding factor – if texts are readily available and aligned with the teacher's lesson goals, they are more likely to be used.

Teacher attitudes toward the benefits of informational texts were largely positive across the board, even among those who admitted they don't use them much. Many teachers agreed that informational texts build students' background knowledge and prepare them for real-world reading. One teacher noted, *"When we did a unit with informational books about animals, my students were so excited to share facts. It definitely improved their vocabulary and their confidence."* Another commented, *"I see a big jump in my students' comprehension skills when they learn to tackle nonfiction. It carries over into science and other subjects."* These anecdotal sentiments echo the research findings that informational reading can enhance knowledge and comprehension (Best et al., 2008) and can motivate learners (Guthrie et al., 2007). However, an interesting tension emerged: teachers value informational texts in theory but often feel unsure about how to teach with them effectively. Several respondents admitted they had not had much training in teaching reading strategies for informational text. One wrote, *"I know we should teach things like skimming, looking at headings, etc., but I'm not entirely sure the best way to do it, so I stick to what I know."* This highlights a professional development need – teachers may benefit from learning specific methods to integrate nonfiction reading skills into their pedagogy.

Regarding digital informational texts, the survey showed a split in practice. About half the teachers (15 out of 30) said they regularly use digital sources – for instance, showing an

informational video clip and discussing it, assigning online articles, or having students do web research for projects. The other half used digital texts rarely or not at all for instruction, though they acknowledged that students likely read on screens frequently outside of class. Among those not using digital texts, reasons included lack of devices or reliable internet in class, and concerns about students getting distracted or encountering misinformation online. One teacher expressed, *"It's easier to manage print texts. When we go on the computers, some students get off-task quickly, and it's hard to control what they click."* This concern resonates with research cautioning that digital reading can sometimes be superficial (Singer & Alexander, 2017). Indeed, the teachers who do use digital texts emphasized they do so with guidance: for example, using a guided webquest or providing a specific website rather than open internet searching. The attitude toward digital informational text can be summarized as cautious optimism – educators see its potential to engage (especially tech-savvy students) and to access up-to-date information, but they worry about attention and credibility issues.

2. Student engagement and learning outcomes. Observations from our classroom interventions provided concrete evidence of how students respond to increased informational text usage. In the fourth-grade class, the one-week focus on informational reading yielded noticeably high engagement. Students who were usually quiet during storytime became enthusiastic when learning facts from the texts about plants and insects. We observed numerous instances of curiosity: during the interactive read-aloud on day one, nearly every child had a hand up at some point to ask a question or share a connection ("My dad grows tomatoes, I've seen the seedlings like in the picture!" one said). The teacher later commented that she was pleasantly surprised, as some struggling readers were participating more than usual, likely because the content itself hooked them. This echoes the idea that informational topics can draw in different students who might not engage with fictional stories (Mohr, 2006; Caswell & Duke, 1998). The mini-lesson on text features (day two) also went well; students enjoyed hunting for "text treasure" like headings, bold words, or picture captions in the article we gave them. It became almost a game, which turned a potentially dry skill into something interactive. By the end of the week, students were proudly sharing cool facts they learned ("Did you know some insects live underground for years?!") and their short writing pieces demonstrated they retained key information. The short quiz results supported this: on average, students answered 4 out of 5 questions correctly, indicating good comprehension of the material. It's worth noting that these quiz scores were slightly higher than their typical scores on comprehension quizzes for stories, according to the teacher. While we cannot generalize from one class, it suggests that when students are engaged and interested in content, they may process it more deeply.

The ninth-grade biology class also offered insights, albeit in a more nuanced way. High school students are generally more reserved about showing excitement, but engagement was evident in their focused discussions. Given two relevant online articles to read, the students initially struggled a bit with the digital format – a few were scrolling quickly and likely skimming without fully digesting the text (an observer could see them flicking through, which aligns with the "shallower processing" concern in digital reading, cf. Singer & Alexander, 2017). However, when the teacher prompted them to find specific pieces of information ("How does climate change affect polar bears? See if you can find that in the text."), they went back and read more carefully. This underscores a key point: students may need guidance and purpose-setting for digital informational reading to avoid the tendency to skim and skip. Once they gathered the information, their small-group discussions were lively. They debated which impacts of climate change were most significant, citing the articles. We also noticed that some students who usually don't speak up in a traditional lecture were contributing now – perhaps because they had textual evidence to share, which gave them confidence. One student said, *"It's interesting because I've heard about climate change on social media, but this article actually explained the mechanism clearly."* Such comments highlight that informational texts, including

digital ones, can clarify and deepen understanding of topics that students might only superficially know from the media. By the end of class, each group had formulated a question that wasn't fully answered by the texts (e.g., "What can we do locally to help?" or "Are there species adapting successfully?"). This naturally led to the teacher suggesting they could research those questions further – in effect, the informational texts spurred further inquiry, an ideal outcome in a science class.

3. Challenges and support needed. The classroom trials also revealed challenges. In the fourth grade, while overall successful, a few students did struggle with the informational texts. We observed one or two lower-readiness students getting stuck on tough vocabulary (like "germination" or "nutrient"). When they stumbled on these words, they tended to lose the thread of the text until the teacher or a peer intervened to explain. This reaffirms that vocabulary support is essential (Wright, 2013) when using informational texts, especially for younger readers. The teacher mitigated this by pre-teaching some key words and encouraging students to use context clues and look at the diagrams provided. It worked for most, but it was a good reminder that not all students will find factual texts easy; scaffolding is needed just as with literature. In the high school setting, beyond the digital reading issues mentioned, another challenge was ensuring source credibility. One student questioned, *"How do we know these websites are giving true information?"* This opened a brief teachable moment about evaluating sources (the teacher pointed out the sites were linked from a known educational portal and had authors who are scientists). It shows that in using digital informational texts, teachers must also coach students in critical evaluation – a skill under the umbrella of digital literacy.

Recommendations

Bringing together these findings, we see a consistent picture: Informational texts have real educational value and students respond positively, but teachers need resources, time, and strategies to implement them effectively. With this in mind, we present the following suggestions and recommendations:

- Increase access to quality informational texts. Schools and educators should work on building a richer collection of informational reading materials across grade levels. This could include classroom libraries that balance storybooks with nonfiction books on high-interest topics (animals, space, technology, biographies of famous people, etc.). It also means leveraging digital resources: for example, making use of free online databases of articles tailored for students (many websites offer current event articles at different reading levels). Curating a set of "safe" and age-appropriate informational websites or digital archives for student use can address teachers' concerns about the internet. When materials are readily available, a teacher is more likely to incorporate them spontaneously ("Let's read this article I have about volcanoes, since we just talked about it") rather than feeling it's an extra hurdle to go find something.
- Integrate informational texts into the curriculum regularly. Rather than treating nonfiction reading as an occasional activity, curriculum designers and teachers should weave it into the weekly routine. For younger grades, this might mean each week includes at least one informational read-aloud or a center activity involving factual texts. For older students, it could mean every literature unit is paired with some nonfiction (for instance, reading historical articles alongside a historical novel in English class, or reading about real-world applications of a math concept). Cross-curricular integration is a powerful approach: as suggested by Cervetti et al. (2012) and others, blending literacy with content teaching yields benefits. A practical example is implementing an interdisciplinary project – say a project-based learning (PBL) unit – where students must read various informational texts as part of researching a topic and then produce some outcome (poster, report, presentation). This way, reading to learn becomes a natural part of the learning process, not a separate task. Several teachers in our survey who used project-based approaches noted that students didn't even realize they were doing "reading class" because they were engrossed in solving a problem or creating

something, and reading informational sources was just a means to that end.

- Provide teacher training on nonfiction literacy strategies. Given that some teachers feel uncertain about how to teach reading comprehension with informational texts, professional development is key. Workshops or coaching can cover strategies such as teaching students to identify text structures (problem/solution, cause/effect, etc.), how to summarize informational text, how to interpret charts and diagrams, and how to ask critical questions of a text. Teachers can also learn how to conduct effective interactive read-alouds of nonfiction (Smolkin & Donovan, 2001), which involve pausing to discuss and explain as you read a factual text to the class. Another useful strategy is Think-Alouds, where the teacher models how to approach an informational text by verbalizing their own thinking ("Hmm, I see a bold word here – that likely means it's important, maybe it's defined in the glossary. Let me check."). When teachers are equipped with these tools, they can pass them on to students, gradually building students' independent skills in tackling complex texts.
- Balance print and digital texts – and teach digital reading skills. We suggest that teachers use a mix of print and digital informational texts to prepare students for both mediums. Print texts are excellent for deep reading and initial instruction of comprehension skills, as they generally encourage focus (and some studies have shown better retention from print; e.g., Delgado et al., 2018). Digital texts, however, offer up-to-date information and interactive features (like multimedia, hyperlinks) that can enrich learning. Educators should not shy away from digital texts, but they should scaffold their use. For instance, when assigning an online article, teachers might provide guiding questions or a graphic organizer to fill out, which keeps students engaged with the content rather than aimlessly scrolling. It's also recommended to explicitly teach students strategies specific to digital reading: like how to navigate hyperlinks without getting lost, how to scroll back to review information (a strategy known as "strategic backtracking"), and how to adjust one's reading pace when on a screen (since the temptation is to skim quickly). By practicing these skills in class, students can overcome the tendency for shallow processing and learn to approach digital informational texts with the same attentiveness as print.
- Encourage student interaction with informational texts. Another suggestion is to make the use of informational texts active and student-centered. Instead of just reading and answering questions, teachers can design activities where students interact with the material in creative ways. For example, students could work in groups to create a poster or a simple pamphlet teaching others about the topic they read – essentially *writing* an informational text after reading several, which reinforces understanding and audience awareness (Wollman-Bonilla, 2001, found even first graders can attempt this). They can also engage in discussions or debates using facts from texts, which makes reading a social and purposeful act. In our high school intervention, we saw that students enjoyed discussing the articles; similarly, younger students might enjoy something like a "fact share" session, where each student reads a different short informational text and then shares one cool fact from it to the class. Such activities not only solidify the content learned but also celebrate the act of learning from text, thereby normalizing informational reading as not just an assignment but a gateway to interesting knowledge.
- Address challenges proactively. Finally, for each known challenge, we advise having a plan. If vocabulary is an obstacle, teachers can create a word wall for the unit with definitions of key terms, or pre-teach essential terms. If students have difficulty with the structure, graphic organizers can help them map out the main idea and details. If motivation is an issue for some students, allow them choice – perhaps offer a selection of three different informational articles on related topics and let each student pick the one that piques their interest (choice is known to increase engagement). For digital concerns, as mentioned, setting clear tasks and practicing digital literacy skills can mitigate problems. It is also wise to start with shorter digital texts and gradually increase length as

students get used to concentrating on screen-based reading.

In summary, our study's results align closely with the broader research: when used thoughtfully, informational texts can greatly enrich education by providing real-world context, building knowledge, and engaging students' curiosity. Teachers are generally positive about these benefits but need the right conditions and skills to bring them into the classroom regularly. By ensuring access to materials, integrating nonfiction into standard practice, training teachers in effective strategies, and supporting students through the challenges of both print and digital informational reading, schools can make nonfiction an integral and exciting part of learning. The ultimate payoff is a student who not only enjoys a good story but is also confident in reading to learn – capable of diving into an article or report, extracting important information, analyzing it, and applying it. Such skills are indispensable in the informational world we live in, fulfilling the promise that today's students become informed, lifelong learners.

REFERENCES:

1. Best, R. M., Floyd, R. G., & McNamara, D. S. (2008). Differential competencies contributing to children's comprehension of narrative and expository texts. Reading Psychology, 29(2), 137–164.
2. Cervetti, G. N., Barber, J., Dorph, R., Pearson, P. D., & Goldschmidt, P. (2012). The impact of an integrated approach to science and literacy in elementary school classrooms. Journal of Research in Science Teaching, 49(5), 631–658.
3. Cervetti, G. N., & Hiebert, E. H. (2015). The sixth pillar of reading instruction: Knowledge development. The Reading Teacher, 68(7), 548–551.
4. Duke, N. K. (2000). 3.6 minutes per day: The scarcity of informational texts in first grade. Reading Research Quarterly, 35(2), 202–224.
5. Guthrie, J. T., McRae, A., & Klauda, S. L. (2007). Contributions of concept-oriented reading instruction to knowledge about interventions for motivation in reading. Educational Psychologist, 42(4), 237–250.
6. Halvorsen, A., Duke, N. K., Brugar, K. A., Block, M. K., Strachan, S. L., Berka, M. B., & Brown, J. M. (2012). Narrowing the achievement gap in second-grade social studies and content area literacy: The promise of a project-based approach. Theory and Research in Social Education, 40(3), 198–229.
7. Heisey, N., & Kucan, L. (2010). Introducing science concepts to primary students through read-alouds: Interactions and multiple texts make a difference. The Reading Teacher, 63(8), 666–676.
8. Jeong, J., Gaffney, J. S., & Choi, J. (2010). Availability and use of informational texts in second-, third-, and fourth-grade classrooms. Research in the Teaching of English, 44(4), 435–456.
9. National Governors Association Center for Best Practices, & Council of Chief State School Officers. (2010). Common Core State Standards for English Language Arts and Literacy in History/Social Studies, Science, and Technical Subjects. Washington, DC: Authors.
10. Purcell-Gates, V., Duke, N. K., & Martineau, J. A. (2007). Learning to read and write genre-specific text: Roles of authentic experience and explicit teaching. Reading Research Quarterly, 42(1), 8–45.
11. Singer, L. M., & Alexander, P. A. (2017). Reading on paper and digitally: What the past decades of empirical research reveal. Review of Educational Research, 87(6), 1007–1041.
12. Smolkin, L. B., & Donovan, C. A. (2001). Genre and other factors influencing teachers' book selections for science instruction. Reading Research Quarterly, 36(4), 412-440.
13. Vitale, M. R., & Romance, N. R. (2011). Adaptation of a knowledge-based instructional intervention to accelerate student learning in science and early literacy in grades 1 and 2. Journal of Curriculum and Instruction, 5(2), 79–93.
14. Williams, J. P. (2018). Text structure instruction: The research is moving forward. Reading and Writing, 31(9), 1923-1935.
15. Wright, T. S. (2013). From potential to reality: Content-rich vocabulary and informational text. The Reading Teacher, 67(5)

DOİ: 10.32010/RMPC5500

MÜASIR SİNİFLƏRDƏ RƏQƏMSAL KİMYA: STEAM TƏLİMİNDƏ MİCRO:BİT ƏSASLI TƏCRÜBƏLƏR

Alvina Arif CAVADOVA
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-2636-2745
E-mail: alvina.cavadova@mail.ru

Xülasə: Məqalədə ümumtəhsil məktəblərində kimya dərslərində STEAM təlim modelinin sistemli tətbiqi üçün hazırlanmış metodik tövsiyyə nümunəsi təhlil olunur. Tədqiqat çərçivəsində 7–8-ci siniflər üçün kimyanın tədrisinə dair inteqrasiya imkanlarını əks etdirən cədvəllər, layihə ideyaları və dərs planları təqdim edilmişdir. Həmçinin, "Ekzotermik və endotermik reaksiyalar zamanı temperatur dəyişməsinin Micro:bit cihazı vasitəsilə ölçülməsi" mövzusunda praktiki tətbiq nümunəsi verilmişdir. Tədqiqatın əsas məqsədi müəllimlərin fəaliyyətini hərtərəfli dəstəkləmək, dərs prosesinin planlaşdırılmasından başlayaraq nəticələrin toplanması və təhlilinə qədər bütün mərhələlərdə metodik təminat yaratmaqdan ibarətdir..
Açar sözlər: kimya, STEAM, micro:bit, digitalchemistry

DIGITAL CHEMISTRY FOR MODERN CLASSROOMS: MICRO:BIT-BASED EXPERIMENTS IN STEAM LEARNING

Alvina Arif JAVADOVA
Azerbaijan State Pedagogical University
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-2636-2745
E-mail: alvina.cavadova@mail.ru

Abstract: The article discusses a guideline model developed for the systematic integration of the STEAM educational approach into chemistry lessons in schools. Sample tables, project ideas, and lesson plans are provided specifically for 7th and 8th grade chemistry classes in general secondary education schools. In addition, the study presents a concrete example on "Measuring Temperature Changes in Exothermic and Endothermic Reactions Using Micro:bit." The primary objective is to provide comprehensive support to teachers, from lesson planning to data collection and analysis of results.
Keywords: Chemistry, STEAM, micro:bit, digitalchemistry.

ЦИФРОВАЯ ХИМИЯ В СОВРЕМЕННЫХ КЛАССАХ: ЭКСПЕРИМЕНТЫ НА БАЗЕ MICRO:BIT В STEAM-ОБРАЗОВАНИИ

Альвина Ариф ДЖАВАДОВА
Азербайджанский Государственный Педагогический Университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-2636-2745
Электронная почта: alvina.cavadova@mail.ru

Резюме: В статье рассматривается пример руководства, разработанного для системного внедрения модели STEAM-обучения на уроках химии в школах. Приведены примерные таблицы, идеи проектов и планы уроков для уроков химии в 7–8 классах общеобразовательных школ. Кроме того, исследование содержит конкретный пример на тему «Измерение изменения температуры при экзотермических и эндотермических реакциях с использованием Micro:bit». Основная цель — предоставить учителю полную поддержку на всех этапах: от планирования урока до сбора и анализа результатов.
Ключевые слова: Chemistry, STEAM, micro:bit, digitalchemistry

---

Giriş

Kimya—təcrübə və ölçməyə əsaslanan fənn olaraq, STEAM-ın tam mərkəzindədir: mühəndislik dizaynı, texnologiya vasitəsilə ölçmə, riyazi təhlil ,incəsənət elementləri ilə təqdimat kimi istiqamətlər kimya dərsində uğurla tətbiq edilə bilər. STEAM modelinin kimyaya inteqrasiyası şagirdləri yalnız fakt yığmağa deyil, tədqiqat aparmaq və nəticələri texnoloji alətlərlə qiymətləndirmə bacarığı qazandırır (cədvəl 1 və cədvəl 2

Cədvəl 1 VII sinif kimya və STEAM dərslərinin inteqrasiya nümunələri
Cədvəl 2. VIII sinif kimya və STEAM dərslərinin inteqrasiya

VII sinif	STEAM ilə inteqrasiya nümunəsi
Kimyəvi element.Atomun quruluşu	Atom-molekul modellərinin 3D proqramlar vasitəsilə qurulması. (TincerCad,3D printer)
Kimyəvi birləşmə,qarışıqlar	1.Sadə su filtri(qum,daş,pambıq) hazırlanması(qarışıqların ayrılması) 2.Lego kərpicləri , əlaqələndiricilərlə kimyəvi birləşmə və qarışıqlar mövzusunun tədrisi
Kimyəvi reaksiyalar	Sadə "reaktor" layihəsi (soda və sirkə turşusudan karbon qazının alınması təcrübəsi)
Turşu,əsaslar	Təbii indikatorların hazırlanması
Su,ekoloji mövzular	1.Su enerjisinin mexaniki enerjiyə çevrilməsi (su turbini təcrübəsi) 2. "İstixana effekti" təcrübəsi

VIII sinif	STEAM ilə inteqrasiya nümunəsi
Dövri qanun.Atomun quruluşu	Rəqəmsal dövri cədvəl modelinin qurulması.
Kimyəvi rabitə	Müxtəlif materiallarla körpü inşası
Kimyəvi reaksiyalar	Micro:bit vasitəsilə reaksiyaların enerjisinin ölçülməsi
Oksid,əsas turşu,əsaslar	Arduino+Ph sensor Robot qol ilə titrasiya
Su,ekoloji mövzular	Havada karbon qazının miqdarının təyin edilmisində drondan istifadə

VIII sinifdə "Kimyəvi reaksiyalar" bölməsi daxilində "Ekzotemik və endotermik" reaksiyalar mövzusunun tədrisində micro:bitdən istifadə edilməsini nümunəvi dərs olaraq təqdim etmək istəyirik. Tədqiqat 2024-2025-ci tədris ilində Bakı şəhər Rixard Zorge adına tam orta məktəbin 8-ci siniflərində aparılmışdır. Tədqiqat üçün eyni mövzu 2 paralel sinifin birində ənənəvi qaydada(kurikulum proqramı çərçivəsində), digərində STEAM inteqrasiya edərək aparılmışdır. Dərsdən öncə siniflərdə mövcud təlim nailiyyətlərini qiymətləndirmək üçün diaqnostik qiymətləndirmə keçirilmişdir. Diaqnostik qiymətləndirmədə test və açıq suallardan istifadə olunmuşdur. Siniflərin diaqnostik qiymətləndirmə nəticələri aşağıdakı cədvəldə qeyd olunmuşdur. Hər bir sinifdə qiymətləndirmədə 24 şagird iştirak etmişdir.(Cədvəl 3)

Cədvəl 3. Eksperimental və ənənəvi sinfin diaqnostik qiymətləndirmə nəticəsi.

Sinif	Orta bal (100 üzərindən)	>80%	60-80%	30-60%	<30%
8A (eksperimental)	56	2 şagird (8.3%)	7 şagird (29.2%)	12 şagird (50.0%)	3 şagird (12.5%)
8B (ənənəvi)	68,1	5 şagird (20.8%)	10 şagird (41.7%)	7 şagird (29.2%)	2 şagird (8.3%)

Nəticə göstərir ki, 8B sinfində cari təlim nailiyyətləri 8A sinfi ilə müqayisədə nisbətən yuxarıdır. 8A sinfində "Ekzotemik və endotermik" reaksiyalar mövzusu STEAM inteqrasiyası ilə 2 akademik dərs saatı vaxt ayırmaqla tədris olundu.1-ci saat kimyəvi reaksiyaların təsnifatı mövzusunun tədrisi daxilində ayrılan və udulan istiliyin miqdarına görə kimyəvi reaksiyaların ekzotermik və endotermik reaksiyalar növü haqqında kurikulum proqramı çərçivəsində şagirdlərin bilik və bacarıq əldə etməsinə həsr olundu. 2-ci saat praktik biliklərin əyani vasitələrin köməkliyi ilə əldə olunması məqsədi daşıyırdı. Praktik dərsdə şagirdlər kimya və STEAM inteqrasiyasından istifadə etdilər. Təcrübə üçün aşağıdakı elektronika və kimyəvi vasitələr tələb olundu:

A.Elektronika / ölçmə avadanlığı : micro:bit , suya davamlı temperatur sensoru — DS18B20 (waterproof probe, stainless steel) , 4.7 kΩ pull-up rezistor, micro:bit üçün kabel , micro:bit üçün enerji mənbəyi (USB enerji), kompüter

B. Laboratoriya ləvazimatı : Kimyəvi stəkan, 100 ml ölçü silindri , spatula / qaşıq, şüşə çubuq

C. Kimyəvi maddələr (məktəb/laboratoriya üçün) : Kaustik soda (NaOH)— 10–20 q.(Təklif olunan ölçü: 5.00 q NaOH (±0.01 q) + 100.0 ml distillə olunmuş/saf su), ammonium nitrat (NH_4NO_3) kristalları — 20–50 q.(təklif olunan ölçü: 10.0 q NH_4NO_3 + 100.0 ml distillə olunmuş/saf su),distillə edilmiş/saf su — hər test üçün 100–150ml (ümumilikdə 500 ml ehtiyat). https://makecode.microbit.org/_KkAWzJiYcLtm**.** Linkdə makecode proqramında hazırlanmış proektlə tanış olmaq olar. **Qələvinin (NaOH) suda həll olması** → ekzotermik prosesdir, DS18B20 sensoru temperaturun artdığını göstərəcək → LED-də 😀 çıxacaq.**_Ammonium nitratın suda həll olması** → endotermik prosesdir, temperatur düşəcək → LED-də ☹ çıxacaq.

Kurikulum əsaslı fəal dərs və STEAM tətbiqi ilə aparılan dərslərin müqayisəsi üçün hər iki sinifdə təkrar qiymətləndirmə təşkil olundu. Suallar nəzəri və praktik materialları əhatə edirdi. Ənənəvi suallardan başqa aşağıdakı tipli suallar da daxil edildi: Endotermik reaksiyada temperatur azalır. Əgər bu prosesi smart sensor vasitəsilə izləsək, qrafikdə nə müşahidə edilər? Suda ammonium nitrat həll edilərkən temperatur düşür. Əgər bu proses "ağıllı laboratoriya" sisteminə qoşulmuş olsaydı, hansı xəbərdarlıq siqnalı düzgün olardı?Qələvinin suda həll edilməsi zamanı ağıllı sensorda hansı dəyişiklik izlənə bilər?Nəticələri təqdim edirik: (Cədvəl 4 və cədvəl 5)

Cədvəl 4 və 5. Tədqiqatdan sonra siniflərdə aparılan qiymətləndirmə testinin nəticəsi

Sinif	**Orta bal (%)**	**60%-dən yuxarı şagird sayı**
8A (STEAM)	85.4	24/24
8B (ənənəvi)	60.8	13/24

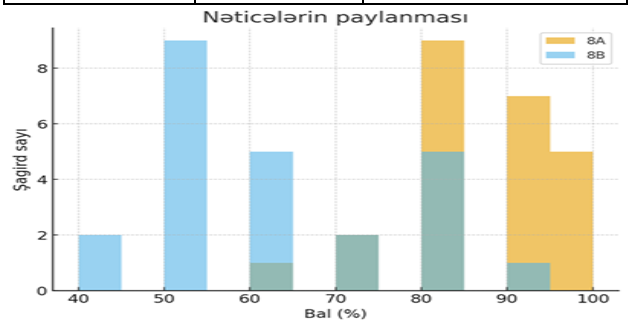

Tədqiqat göstərdi ki, STEAM təlim metodu şagirdlərin nəzəri biliklərinə ,praktik bacarıqlarına , müasir dünyaya uyğun şəxsiyyətlərinin formalaşmasına ənənəvi dərslərdən daha çox fayda qatır. artırır. Mikro:bit və digər texnoloji vasitələr vasitəsilə şagirdlər kimyəvi reaksiyaların temperatur dəyişikliklərini ölçüb məlumatları vizual formada təqdim edə bildilər. Qiymətləndirmə testləri göstərdi ki, STEAM dərslərində şagirdlərin orta balı ənənəvi dərslərlə müqayisədə yüksəkdir, xüsusilə praktik və texnoloji savad tələb edən tapşırıqlarda fərq daha aydın görünür. Bu nəticələr interaktiv və layihə əsaslı tədrisin öyrənmə motivasiyasını və nəticələrini əhəmiyyətli dərəcədə artırdığını sübut edir. STEAM tətbiqi müasir təhsil üçün effektiv və praktik model olaraq tövsiyə olunur.

ƏDƏBIYYAT SIYAHISI:

1. Beers, S. Z. *21st Century Skills: Preparing Students for THEIR Future*. Skills for 21st Century Learning.2011; 102-118
2. Resnick, M., et al. *Scratch: Programming for All*. Communications of the ACM.2009 ; 60-67
3. Gibson, D., & Halverson, R. *Digital Media and Learning: A Critical Review*. Journal of the Learning Sciences.2009; 120-135:
4. Brennan, K., & Resnick, M. *New Frameworks for Studying and Assessing the Development of Computational Thinking*. Proceedings of the 2012 Annual Meeting of the American Educational Research Association.2012; 18-24
5. Grover, S., & Pea, R. D.N*Computational Thinking in K–12 Science Education*. Educational Researcher.2013; 38-43
6. Özkan, M., & Şahin, F. *Using Endothermic and Exothermic Experiments to Teach Chemical Reactions*. International Journal of STEM Education.2021; 8(1) 12–24.
7. Koulaidis, V., & Papaefthimiou, I. *Project-Based Learning in Science Education: Integrating Microcontrollers and Sensors*. Journal of Science Education.2019; 40(3), 45–58.
8. Brown, T.L., LeMay, H.E., Bursten, B.E., Murphy, C.J. & Woodward, P. *Chemistry: The Central Science* (14th ed.).2018; 200–215.
9. Microsoft MakeCode. (2023). *MakeCode for Micro:bit Tutorials*; 5–20.
10. Edutopia . *STEAM Eğitimi: Bilim, Teknoloji, Mühendislik, Sanat ve Matematik Entegrasyonu*.2020; 12–30.

DOI: 10.32010/BQSE6943

İBTİDAİ TƏHSİLDƏ MİLLİ VƏ BƏŞƏRİ DƏYƏRLƏRİN AŞILANMASI: SİSTEMLİ YANAŞMA VƏ PEDAQOJİ STRATEGİYALAR

Səyarə Sahib CƏFƏROVA
Azərbaycan Respublikası Təhsil İnstitutu
fəlsəfə doktoru proqramı üzrə doktorant
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7765-9378
E-mail: seyyare.ceferova@bk.ru

Xülasə: Müasir dövrdə təhsil sisteminin qarşısında duran əsas vəzifələrdən biri, şagirdlərin yalnız nəzəri bilik və funksional bacarıqlarla deyil, eyni zamanda yüksək mənəvi-əxlaqi dəyərlərlə formalaşmasını təmin etməkdir. Təhsilin bu komponenti cəmiyyətin mənəvi sağlamlığının və uzunmüddətli inkişafının əsas təminatçısı kimi çıxış edir. Xüsusilə ibtidai təhsil pilləsi bu istiqamətdə mühüm rol oynayır. Belə ki, uşaqlıq dövrü insan şəxsiyyətinin təməlinin qoyulduğu, ilkin sosiallaşma proseslərinin baş verdiyi və dəyərlər sisteminin formalaşmağa başladığı mərhələdir. Bu baxımdan ibtidai siniflərdə milli və bəşəri dəyərlərin sistemli şəkildə aşılanması, gələcəkdə vicdanlı, məsuliyyətli, tolerant və vətənpərvər vətəndaşların yetişdirilməsi baxımından əhəmiyyətlidir. Məqalədə ibtidai sinif şagirdlərində milli kimlik, vətənə məhəbbət, tarixi-mədəni irsə hörmət, ailə və cəmiyyət qarşısında məsuliyyət, insan hüquqları, əməksevərlik, ədalət, dürüstlük, tolerantlıq, empatiya və digər fundamental dəyərlərin formalaşdırılması prosesinə kompleks pedaqoji yanaşmalar təqdim olunur. Bu kontekstdə Azərbaycan Respublikasının ümumtəhsil kurikulumu, təlim strategiyaları və fənlərarası inteqrasiya imkanları ətraflı təhlil edilir. Tədqiqatda həmçinin dəyərlərin tədris prosesinə inteqrasiyasında məktəb, ailə və cəmiyyət üçbucağının funksional qarşılıqlı əlaqəsi xüsusi olaraq vurğulanır. Məqalədə qeyd olunur ki, ibtidai sinif müəllimləri bu prosesdə yalnız bilik ötürücüsü deyil, eyni zamanda mənəvi model və dəyərlərin daşıyıcısı kimi çıxış etməlidirlər. Dəyərlərin şagirdlər tərəfindən yalnız nəzəri səviyyədə deyil, gündəlik davranış vərdişlərinə çevrilməsi üçün səmərəli təlim texnologiyalarından – oyunla öyrənmə, hekayə və əfsanə əsasında öyrətmə, layihə əsaslı fəaliyyət, problem əsaslı öyrənmə, situativ təlim və rol oyunlarından istifadə edilməsinin əhəmiyyəti araşdırılır. Bununla yanaşı, məktəbdaxili tərbiyə mühitinin təşkili, müəllim-şagird münasibətləri və sinifdaxili sosial münasibətlərin tənzimlənməsi də bu prosesin mühüm tərkib hissəsi kimi nəzərdən keçirilir. Bu isə yalnız fərdin deyil, bütövlükdə cəmiyyətin harmonik və humanist inkişafı üçün vacib əsaslardan biridir.
Açar sözlər: milli dəyərlər, bəşəri dəyərlər, ibtidai təhsil, pedaqoji strategiyalar, kurikulum, tərbiyə, inteqrasiya, müəllim

---

DISCLOSURE OF NATIONAL AND HUMAN VALUES IN PRIMARY EDUCATION: SYSTEMATIC APPROACH AND PEDAGOGICAL STRATEGIES

Sayare Sahib JAFAROVA
Institute of Education of the Republic of Azerbaijan
PhD student
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7765-9378
E-mail: seyyare.ceferova@bk.ru

Abstract: In the modern era, one of the key objectives of the education system is to ensure the development of students not only through theoretical knowledge and functional skills but also by cultivating high moral and ethical values. This component of education serves as a fundamental pillar for the moral well-being and long-term sustainable development of society. Primary education plays a crucial role in this context, as it is the stage where the foundations of personality are laid, initial processes of socialization occur, and the value system begins to take shape. Accordingly, the systematic transmission of national and universal values at the primary level is essential for nurturing conscientious, responsible, tolerant, and patriotic citizens in the future. This article presents comprehensive pedagogical approaches to instilling such fundamental values in primary school students as national identity, love for the homeland, respect for cultural and historical heritage, responsibility to family and society, human rights, diligence, justice, honesty, tolerance, and empathy. The study analyzes the National Curriculum of the Republic of Azerbaijan, teaching strategies, and interdisciplinary integration opportunities in this regard. It emphasizes the functional collaboration between school, family, and society in embedding values into the learning environment. The article highlights that primary school teachers should not only serve as conveyors of knowledge but also as moral role models and value carriers. To transform values from abstract concepts into concrete behavioral habits, it is crucial to apply effective pedagogical technologies such as learning through play, storytelling, project-based learning, problem-based instruction, situational modeling, and role-playing activities. Furthermore, the internal educational environment of the school, teacher–student

relations, and the regulation of classroom social interactions are considered essential components of this process. These efforts collectively contribute to the development of not only the individual but also a harmoniously evolving and humanistic society.
Keywords: national values, universal values, primary education, pedagogical strategies, curriculum, moral education, integration, teacher

РАСКРЫТИЕ НАЦИОНАЛЬНЫХ И ЧЕЛОВЕЧЕСКИХ ЦЕННОСТЕЙ В НАЧАЛЬНОМ ОБРАЗОВАНИИ: СИСТЕМАТИЧЕСКИЙ ПОДХОД И ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ СТРАТЕГИИ

Саяре Сахиб ДЖАФАРОВА
Институт образования Азербайджанской Республики
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7765-9378
Электронная почта: seyyare.ceferova@bk.ru

Резюме: В современную эпоху одной из главных задач системы образования является формирование учащихся не только на основе теоретических знаний и функциональных навыков, но и с высокими морально-нравственными ценностями. Эта составляющая образования рассматривается как важнейший фактор морального оздоровления общества и устойчивого развития в долгосрочной перспективе. Особенно важную роль в этом контексте играет начальное образование, поскольку именно в этот период закладываются основы личности ребёнка, происходят первичные процессы социализации и формируется система ценностей. В связи с этим систематическая передача национальных и универсальных ценностей учащимся начальных классов имеет решающее значение для воспитания ответственных, патриотичных и толерантных граждан в будущем. В статье представлены комплексные педагогические подходы к формированию у младших школьников таких фундаментальных ценностей, как национальная идентичность, любовь к Родине, уважение к историко-культурному наследию, чувство ответственности перед семьей и обществом, права человека, трудолюбие, справедливость, честность, толерантность и эмпатия. В данном контексте проводится всесторонний анализ Национального учебного плана Азербайджанской Республики, стратегий преподавания и межпредметной интеграции. Особое внимание уделяется функциональному взаимодействию школы, семьи и общества в процессе интеграции ценностей в образовательную среду. Отмечается, что учителя начальных классов должны выступать не только как передатчики знаний, но и как носители и ролевые модели моральных ценностей. Для превращения ценностей в повседневные поведенческие навыки учащихся важно использовать такие эффективные педагогические технологии, как обучение через игру, рассказы и притчи, проектная деятельность, проблемное обучение, ситуативное моделирование и ролевые игры. Также в статье рассматривается значение организации воспитательной среды в школе, качества взаимоотношений между учителем и учеником и регулирования социальных связей внутри класса. Всё это служит не только формированию личности, но и основой для гармоничного и гуманного развития всего общества.
Ключевые слова: национальные ценности, универсальные ценности, начальное образование, педагогические стратегии, учебный план, воспитание, интеграция, учитель.

Giriş

XXI əsrdə qloballaşma proseslərinin sürətlənməsi, informasiya texnologiyalarının geniş yayılması və multikultural cəmiyyətlərin formalaşması təhsilin qarşısında yeni və daha mürəkkəb vəzifələr qoyur. Bu vəzifələrdən biri də şagirdlərin intellektual inkişafı ilə yanaşı, onların mənəvi-əxlaqi dəyərlərlə formalaşdırılmasıdır. Xüsusilə ibtidai təhsil pilləsi bu baxımdan həlledici mərhələ kimi çıxış edir. Belə ki, erkən yaşlarda verilən tərbiyə və aşılanan dəyərlər gələcək şəxsiyyətin dünyagörüşünü, davranış meyarlarını və vətəndaş mövqeyini müəyyən edir.

Məktəbdə aparılan təlim-tərbiyə prosesi təkcə elmi biliklərin ötürülməsi ilə məhdudlaşmamalı, həm də şagirdlərin daxili aləminin, sosial münasibətlər sisteminin və milli mənsubiyyət hissinin inkişaf etdirilməsinə yönəlməlidir. Bu baxımdan milli və bəşəri dəyərlərin sinxron şəkildə aşılanması təhsilin strateji hədəflərindən biri kimi çıxış edir. Milli dəyərlər insanın kimlik şüurunu, tarixi və mədəni bağlılığını gücləndirirsə, bəşəri dəyərlər onun daha geniş – qlobal kontekstdə humanist, tolerant və empatik mövqe tutmasına imkan yaradır.

Tədqiqatın aktuallığı ondan ibarətdir ki, təhsil sistemində tətbiq olunan metod və yanaşmaların, eləcə də təlim məzmununun dəyərlər üzərində qurulması, yalnız ayrı-ayrı fənlər çərçivəsində deyil, ümumi təlim-tərbiyə mühitində sistemli şəkildə həyata keçirilməlidir. Bu məqalədə ibtidai sinif şagirdlərində milli və bəşəri dəyərlərin formalaşdırılması üzrə pedaqoji yanaşmalar, kurikulum əsaslı inteqrasiya modelləri, məktəb, ailə

və cəmiyyətin qarşılıqlı əməkdaşlıq imkanları və müəllimlərin dəyərlər tərbiyəsində rolu təhlil olunur.

Məqalənin məqsədi ibtidai təhsildə dəyərlərin aşılanması prosesinin elmi-metodoloji əsaslarını araşdırmaq, praktikada səmərəli tətbiq olunan strategiyaları müəyyənləşdirmək və bu istiqamətdə təkmilləşdirmə imkanlarını ortaya qoymaqdır. Tədqiqat nəticəsində əldə olunan elmi qənaətlər milli təhsil sisteminin daha humanist və dəyərlərə əsaslanan istiqamətdə inkişafına töhfə verə bilər.

Nəzəriyyə

Milli və bəşəri dəyərlərin tədris mühitinə inteqrasiyası təhsil fəlsəfəsinin mərkəzi istiqamətlərindən biri kimi qəbul olunur. Dəyərlər təkcə fərdi davranışları formalaşdırmaqla qalmır, eyni zamanda cəmiyyətin sosial-mədəni strukturlarının möhkəmlənməsinə, insan hüquq və azadlıqlarına hörmətin inkişafına, ictimai həmrəyliyin təminin xidmət edir. Buna görə də müasir pedaqogika dəyərlər əsaslı təhsili təkcə kurikulumun hissəsi kimi deyil, bütövlükdə təlim-tərbiyə prosesinin mahiyyəti kimi dəyərləndirir (Halstead & Taylor, 2000).

Milli dəyərlər dedikdə bir xalqın tarixi-mədəni yaddaşını, mənəvi irsini, dilini, adət-ənənələrini və dövlətçilik təcrübəsini özündə ehtiva edən ideyalar sistemi nəzərdə tutulur. Bu dəyərlər uşaqlara milli kimlik və mənsubiyyət hissi qazandırmaqla yanaşı, onların vətənpərvər, məsuliyyətli və ictimai fəal vətəndaşlar kimi yetişməsinə zəmin yaradır (Əhmədova, 2021; Mehdiyev, 2018). Digər tərəfdən, bəşəri dəyərlər isə ümumbəşəri səviyyədə qəbul olunan humanizm, ədalət, tolerantlıq, empatiya, sülh və əməkdaşlıq kimi prinsipləri əhatə edir. Bu dəyərlər uşaqlarda fərqli mədəniyyətlərə hörmət, fərqliliyi qəbul və sosial həmrəylik hisslərini inkişaf etdirir (UNESCO, 2015; Noddings, 2013).

Tədqiqat göstərir ki, ibtidai təhsil dövrü dəyərlərin mənimsənilməsi baxımından ən məhsuldar mərhələ hesab olunur. Bu dövrdə uşaq ətraf aləmi dərk edir, ilkin sosial norma və meyarları öyrənir və şəxsiyyətin əsas konturları formalaşır (Lickona, 1991). Bu baxımdan tədris prosesinə sistemli dəyərlər yönümlü yanaşma tətbiq olunmalı, şagirdin dünyagörüşü, psixoloji xüsusiyyətləri və sosial ehtiyacları nəzərə alınmalıdır. Dəyərlərin öyrədilməsi sadəcə nəzəri biliklərin ötürülməsi ilə kifayətlənməməli, davranış və münasibət səviyyəsində şagirdin gündəlik fəaliyyətinə inteqrasiya olunmalıdır (Thornberg, 2008). Dəyərlərin tədrisi zamanı müəllimin rolu xüsusilə vacibdir. Müəllimlər yalnız bilik verən deyil, həm də dəyərlərin daşıyıcısı və nümunəvi davranış modeli kimi çıxış edirlər (Banks, 2008). Müəllimin öz davranışı, ünsiyyəti və dərsdə istifadə etdiyi metodlar vasitəsilə verdiyi mesajlar uşaqların dəyərlərə münasibətinə ciddi təsir göstərir (Veugelers, 2007).

Son illər Azərbaycan təhsil sistemində də bu məsələyə xüsusi önəm verilir. Milli kurikulum sənədlərində dəyərlər komponenti bütün fənlərin tərkib hissəsi kimi nəzərdə tutulmuş, təlim nəticələrinin müəyyənləşdirilməsində sosial və vətəndaşlıq bacarıqları əsas hədəflərdən biri kimi göstərilmişdir (Əliyeva, 2020).

Beləliklə, bu tədqiqat öz nəzəri əsasını həm milli pedaqoji kontekstdə formalaşmış tərbiyə konsepsiyalarından, həm də beynəlxalq miqyasda qəbul olunmuş dəyərlər təhsili modellərindən alır. Həm fərdi inkişaf, həm də sosial inteqrasiya baxımından milli və bəşəri dəyərlərin eyni anda vəhdətdə tədrisi şagirdlərin tam və harmonik formalaşmasını təmin edən əsas şərtlərdən biri hesab olunur.

Təhsil sisteminin dəyərlər əsaslı təşkili təkcə fərdi inkişafın deyil, həm də cəmiyyətin demokratikləşməsi və sosial sabitliyinin təmin olunmasının vacib şərtidir. Bu mənada, dəyərlər təhsili ictimai həyatın mədəni və etik təməlini formalaşdırmaqla, gələcək vətəndaşların hüquq və azadlıqlara hörmət edən, fərqliliyi qəbul edən və sosial ədalət prinsiplərinə sadiq olan şəxsiyyətlər kimi yetişməsinə zəmin yaradır (Banks, 2008; Noddings, 2013).

Müasir pedaqoji yanaşmalarda dəyərlər tərbiyəsi bilavasitə konstruktivist təlim nəzəriyyələri ilə əlaqələndirilir. Bu nəzəriyyəyə əsasən, şagirdlər bilik və dəyərləri yalnız passiv şəkildə qəbul etmir, onları sosial qarşılıqlı əlaqə və şəxsi təcrübə kontekstində fəal şəkildə mənimsəyirlər (Halstead & Taylor, 2000). Bu baxımdan müəllimin rolu dəyişir – o artıq "öyrədən" yox, "təcrübə quran" mühitin təşkilatçısı və dəyərləri modelləşdirən şəxsə çevrilir.

Thornberg (2008) qeyd edir ki, dəyərlərin effektiv şəkildə aşılanması üçün müəllimlərin bu sahədə xüsusi pedaqoji və etik biliklərə malik olması mühümdür. Bu biliklər yalnız nəzəri baza ilə kifayətlənməməli, praktik fəaliyyətə inteqrasiya olunmalıdır. Məsələn, şagirdlərin sinif müzakirələrində fikir müxtəlifliyinə hörmətlə yanaşması, oyun zamanı qaydalara əməl etməsi və sinif daxilində ədalətli münasibətlərin qurulması gündəlik təlim mühitində dəyərlərin tətbiqini təmin edən əsas göstəricilərdir.

Dəyərlər təhsili eyni zamanda sosial-emosional öyrənmə (SEL) nəzəriyyələri ilə də sıx bağlıdır. Bu yanaşma şagirdin emosional tənzimləmə, empati

qurma, sosial məsuliyyət daşıma və qərarvermə bacarıqlarının inkişafını ön plana çəkir (Lickona, 1991). SEL komponentləri dəyərlərin praktik davranışa çevrilməsində mühüm vasitədir və xüsusilə ibtidai siniflərdə müəllim-şagird münasibətinin keyfiyyəti ilə birbaşa əlaqəlidir.

Eyni zamanda, UNESCO (2015) tərəfindən təqdim olunan "Qlobal Vətəndaşlıq Təhsili" (Global Citizenship Education – GCED) modeli də bu tədqiqatın nəzəri dayaqlarından biridir. Bu modelə əsasən, şagirdlər həm yerli, həm də qlobal miqyasda məsuliyyət daşıyan, mədəni müxtəlifliyi anlayan və sosial dəyişikliklərə töhfə verməyə qadir fərdlər kimi formalaşdırılmalıdırlar. GCED yanaşması milli və bəşəri dəyərlərin təhsildə vəhdətini təmin edən mühüm çərçivədir.

Azərbaycan təhsil sistemində isə bu yanaşmalar Milli Kurikulum çərçivəsində öz əksini tapmışdır. 2008-ci ildən tətbiq edilən kurikulum modelində "təlimin məzmun xəttləri" sırasında "sosial bacarıqlar" və "vətəndaşlıq" xüsusi yer tutur. Bu göstəricilər, şagirdlərin təkcə fənn bilikləri deyil, həm də dəyər yönümlü davranışlara yiyələnməsi məqsədini daşıyır (Əliyeva, 2020; Ceyhunlu, 2019).

Beləliklə, tədqiqatın nəzəri əsasları həm klassik humanist pedaqogika, həm də müasir konstruktivist və sosial-emosional öyrənmə nəzəriyyələrinə söykənir. Milli və beynəlxalq pedaqoji yanaşmaların sintezi bu sahədə elmi əsaslandırılmış, sistemli və praktik cəhətdən uyğun strategiyaların formalaşdırılmasını şərtləndirir. Bu yanaşma ibtidai təhsildə dəyərlərin yalnız tərbiyəvi komponent deyil, ümumi şəxsiyyətin inkişafına xidmət edən əsas təlim elementi kimi təqdim edilməsinə imkan verir.

Bütün bu nəzəri yanaşmalar göstərir ki, dəyərlərin ibtidai təhsildə formalaşdırılması sadəcə ideoloji və ya tərbiyəvi bir proses deyil, elmi əsaslara söykənən, sosial-psixoloji və pedaqoji amillərlə sıx bağlı kompleks bir fəaliyyətdir. Bu fəaliyyətin effektivliyini təmin etmək üçün ilk növbədə tədris mühitində dəyərlərin sistemli şəkildə inteqrasiyasına, müəllimlərin bu sahədə metodoloji hazırlığına və təhsil siyasətinin uyğun normativ bazaya malik olmasına ehtiyac vardır.

Ayrıca qeyd edilməlidir ki, dəyərlər təlimi yalnız məktəblə məhdudlaşmır. Ailə və cəmiyyətin, kütləvi informasiya vasitələrinin, sosial medianın da bu prosesdə rolu nəzərə alınmalıdır. Şagirdlər dəyərləri məktəbdə öyrənsələr də, onları praktikada yaşamaq və davranışlarına çevirmək üçün sosial mühitdə də uyğun modellərlə qarşılaşmalıdırlar. Bu baxımdan, təhsil sistemi ilə sosial institutlar arasında dəyərlər yönümlü əməkdaşlıq mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Digər tərəfdən, çağdaş təhsil sistemləri yalnız milli kontekstə fokuslanmaqla kifayətlənməməli, şagirdləri qlobal proseslərə hazırlayan, onları qlobal vətəndaşlığa yönəldən pedaqoji modellərdən də istifadə etməlidir. Bu baxımdan, milli və bəşəri dəyərlərin inteqrasiyası şagirdin şəxsiyyətinin balanslı inkişafına xidmət edir. Vətəndaşlıq, sosial məsuliyyət, mədəniyyətlərarası dialoq, insan hüquqlarına hörmət, təbiətə və müxtəlifliyə qarşı empatik münasibət bu yanaşmanın praktiki nəticələridir (UNESCO, 2015; Banks, 2008).

Nəticə etibarilə, bu tədqiqatın nəzəri bazası həm klassik pedaqoji ənənələrə (humanizm, milli tərbiyə nəzəriyyələri), həm də müasir beynəlxalq yanaşmalara (GCED, SEL, konstruktivizm) əsaslanır. Bu yanaşmaların sintezi əsasında təklif olunan metodoloji çərçivə ibtidai sinif şagirdlərində milli və bəşəri dəyərlərin effektiv şəkildə formalaşdırılması üçün möhkəm elmi baza yaradır. Gələcək tədqiqatlar və pedaqoji innovasiyalar da məhz bu nəzəri istiqamətlər fonunda inkişaf etdirilməlidir.

Metodologiya

Bu tədqiqatda əsas məqsəd ibtidai sinif şagirdlərində milli və bəşəri dəyərlərin aşılanması üzrə mövcud pedaqoji yanaşmaları təhlil etmək, sistemli və effektiv tədris strategiyalarını müəyyənləşdirmək və praktik tövsiyələr irəli sürməkdir. Bu məqsədə çatmaq üçün araşdırmada nəzəri və empirik tədqiqat metodlarının inteqrasiyasına əsaslanan qarışıq metodologiya tətbiq edilmişdir.

Tədqiqat deskriptiv (təsviri) **və** analitik xarakter daşıyır. Deskriptiv yanaşma vasitəsilə Azərbaycan təhsil sistemində dəyərlər tərbiyəsinin ümumi vəziyyəti, kurikulum sənədlərindəki müddəalar, müəllimlərin mövcud yanaşmaları və sinifdaxili fəaliyyətləri sistemləşdirilmişdir. Analitik yanaşma isə bu prosesdə tətbiq edilən strategiyaların effektivliyinin qiymətləndirilməsinə və beynəlxalq yanaşmalarla müqayisəsinə imkan vermişdir.

Tədqiqatın nəzəri əsaslarını formalaşdırmaq üçün müasir pedaqoji ədəbiyyat, təhsil fəlsəfəsi ilə bağlı elmi məqalələr, UNESCO və UNICEF kimi beynəlxalq təşkilatların təhsil sahəsindəki sənədləri, eyni zamanda Azərbaycan Respublikasının təhsil strategiyaları və milli kurikulum sənədləri istifadə edilmişdir.

Əlavə olaraq, yarı-strukturlaşdırılmış müsahibə **və** sorğu metodu vasitəsilə ibtidai sinif müəllimlərinin və pedaqoqların təcrübə və baxışları öyrənilmişdir. Sorğuda 25 ibtidai sinif müəllimi, 5 təlimçi-pedaqoq və 3 kurikulum mütəxəssisi iştirak etmişdir. Suallar əsasən aşağıdakı istiqamətləri əhatə etmişdir:

- Dəyərlərin tədris prosesinə inteqrasiyası üçün istifadə olunan metodlar;
- Ən çox vurğulanan milli və bəşəri dəyərlər;
- Qarşılaşılan çətinliklər və metodoloji boşluqlar;
- Təlim materiallarının uyğunluğu və müəllimlərin hazırlıq səviyyəsi.

Müsahibə və sorğu nəticələri tematik təhlil (thematic analysis) üsulu ilə kodlaşdırılmış və təkrarlanan motivlər üzrə qruplaşdırılmışdır. Əldə olunan nəticələr nəzəri çərçivədə formalaşdırılmış modellərlə müqayisə edilərək, praktiki nəticələrin ümumiləşdirilməsi aparılmışdır.

Təhlil

Tədqiqat nəticələri göstərir ki, ibtidai siniflərdə milli və bəşəri dəyərlərin şagirdlərə aşılanması prosesi pedaqoji baxımdan aktual və zəruri məsələ olmaqla yanaşı, həm kurikulum səviyyəsində, həm də tədris praktikası baxımından bir sıra çətinliklərlə müşayiət olunur. Aşağıda bu nəticələr sistemləşdirilərək təqdim olunur.

Araşdırma nəticələri göstərdi ki, ibtidai sinif müəllimləri milli və bəşəri dəyərlərin şagirdlərin təlim-tərbiyə prosesində mühüm rol oynadığını qəbul edirlər. Sorğuya cəlb olunmuş 25 ibtidai sinif müəllimindən 23-ü (92%) vurğulamışdır ki, dəyərlər tərbiyəsi onların dərs prosesində əsas istiqamətlərdən biridir və bu sahədə məqsədyönlü fəaliyyət göstərməyə çalışırlar.

Bununla belə, təhlil zamanı bu dəyərlərin necə və hansı formada çatdırıldığı məsələsində ziddiyyətli yanaşmalar müşahidə olunmuşdur. Müəllimlərin 58%-i (14 nəfər) etiraf etmişdir ki, dəyərləri planlaşdırılmış dərs fəaliyyətlərindən çox, şagird davranışları zamanı situativ olaraq izah edirlər. Bu isə dəyərlərin şagirdlərdə sistemli şəkildə deyil, ayrı-ayrı epizodik hallarda mənimsənildiyini göstərir. Digər tərəfdən, 42% müəllim dərs planlarında müəyyən dəyərlərin verilməsini məqsədli şəkildə nəzərdə tutduğunu, lakin bunun üçün didaktik vəsaitlərin və hazır metodikaların kifayət etmədiyini bildirib.

Bu yanaşma modellərini ümumiləşdirmək üçün aşağıdakı **Cədvəl 1** tərtib olunmuşdur:

Cədvəl 1. İbtidai sinif müəllimlərinin dəyərlərə yanaşma formaları

№	Yanaşma tipi	Təsvir	Müəllim sayı	Faiz (%)
1	Situativ yanaşma	Şagird davranışları və gündəlik hadisələr fonunda spontan izah	14 nəfər	58%
2	Planlı və məqsədyönlü yanaşma	Dəyərlərin əvvəlcədən dərs planına daxil edilməsi və aktiv tətbiqi	8 nəfər	32%
3	Mətn və nümunə əsaslı yanaşma	Ədəbi nümunələr, nağıllar, real hadisələr əsasında dəyərlərin ötürülməsi	12 nəfər	48%
4	Fənlərarası inteqrativ yanaşma	Dəyərlərin müxtəlif fənlərlə əlaqələndirilməsi (məs., həyat bilgisi)	7 nəfər	28%
5	Məktəbdaxili tədbirlər və sinifdaxili mühit	Dəyərlərin məktəbdaxili sosial fəaliyyətlər vasitəsilə formalaşdırılması	9 nəfər	36%

Qeyd: Müəllimlər bir neçə yanaşma seçə bildikləri üçün faizlərin cəmi 100%-dən çox ola bilər.

Bu nəticələr göstərir ki, müəllimlərin əksəriyyəti dəyərləri şagirdlərlə təbii şəkildə və gündəlik münasibətlər fonunda çatdırmağa çalışırlar. Lakin bu yanaşma çox vaxt sistemsizlik və məqsədsizliklə müşayiət olunur. Tədris prosesində dəyərlərin təsadüfi yox, **sistemli, məqsədyönlü və şagirdin yaş səviyyəsinə uyğun metodlarla** verilməsi daha effektiv nəticələr doğura bilər.

Eyni zamanda, araşdırma göstərdi ki, bəzi müəllimlər "tədris və tərbiyə"ni ayrı proseslər kimi görür və dəyərlərin daha çox tərbiyə saatlarına aid olduğunu düşünürlər. Bu isə kurikulumun fəlsəfəsinə ziddir, çünki müasir yanaşmalarda təlim və tərbiyə vəhdətdə aparılmalı və hər dərs bir tərbiyəvi məqsəd daşımalıdır (Halstead & Taylor, 2000; Mehdiyev, 2018).

Buna görə də müəllimlər üçün metodiki vəsaitlərin, tədris nümunələrinin, əyani resursların hazırlanması, həmçinin pedaqoji ixtisasartırma təlimlərində bu mövzuların praktik aspektlərinin gücləndirilməsi vacib görünür.

Tədqiqat nəticələri göstərdi ki, ibtidai sinif müəllimləri arasında dəyərlərin seçimi və vurğulanma səviyyəsi müxtəlifdir və bu seçimlər çox zaman müəllimin şəxsi yanaşmasına, pedaqoji təcrübəsinə, dərs dediyi regionun sosial-mədəni xüsusiyyətlərinə və məktəbdəki ümumi tərbiyə mühitinə bağlı olur.

Sorğu nəticələrinə əsasən, milli dəyərlər kontekstində ibtidai sinif müəllimləri daha çox aşağıdakı dəyərlərə üstünlük verirlər:

- Vətənpərvərlik və dövlət rəmzlərinə hörmət
- Ana dilinə və mədəni irsə sevgi
- Əməksevərlik və məsuliyyət
- Ailəyə və böyüklərə hörmət

Digər tərəfdən, bəşəri dəyərlər sırasında isə müəllimlər daha çox:

- Ədalət və dürüstlük
- Tolerantlıq və empati
- Əməkdaşlıq və paylaşma
- Sülh və humanizm kimi dəyərlərə diqqət yetirirlər.

Bu məlumatlar **Cədvəl 2** ilə əyani şəkildə göstərilmişdir:

Cədvəl 2. İbtidai təhsildə vurğulanan əsas milli və bəşəri dəyərlər

№	Dəyər adı	Dəyərin tipi	Bu dəyəri tədrisdə vurğulayan müəllim sayı	Faiz (%)
1	Vətənpərvərlik	Milli	22 nəfər	88%
2	Ana dilinə və mədəniyyətə hörmət	Milli	19 nəfər	76%
3	Əməksevərlik və məsuliyyət	Milli	17 nəfər	68%
4	Ailəyə və böyüklərə hörmət	Milli	14 nəfər	56%
5	Ədalət və dürüstlük	Bəşəri	16 nəfər	64%
6	Tolerantlıq və empati	Bəşəri	15 nəfər	60%
7	Əməkdaşlıq və paylaşma	Bəşəri	13 nəfər	52%
8	Sülh və humanizm	Bəşəri	11 nəfər	44%

Qeyd: Müəllimlər bir neçə dəyəri seçə bildikləri üçün faizlərin cəmi 100%-dən çoxdur.

Cədvəldən də göründüyü kimi, müəllimlər tərəfindən milli dəyərlər daha çox prioritet hesab olunur. Bu, Azərbaycan təhsil sistemində dövlətçilik və milli kimlik mövzusunun tərbiyə işində xüsusi önəm daşıması ilə izah oluna bilər. Lakin eyni zamanda qloballaşan dünyada uşaqların bəşəri dəyərlərlə də tanış olması, fərqli mədəniyyətlərə və fərqliliyə hörmət kimi keyfiyyətlərin inkişafı zəruridir (UNESCO, 2015).

Nəzərəçarpacaq bir fakt da odur ki, "sülh və humanizm" kimi universal dəyərlər müəllimlərin tədris praktikasında daha az yer tutur (44%). Bu isə göstərir ki, bəzi bəşəri dəyərlər ya tədris resurslarında yetərincə əks olunmur, ya da müəllimlərin diqqətindən kənarda qalır. Bu vəziyyət beynəlxalq təşkilatların çağırışları ilə müqayisədə müəyyən uyğunsuzluq yaradır (Banks, 2008; Veugelers, 2007).

Müəllimlərin əksəriyyəti bu dəyərləri əsasən "Həyat bilgisi", "Azərbaycan dili", "Musiqi" və "Rəsm" dərslərində əfsanə, nağıl, həyat hadisələri və nümunəvi şəxsiyyətlər üzərindən aşılayırlar. Lakin sistemli kurikulum inteqrasiyası olmadan bu yanaşma uzunmüddətli və davranış səviyyəsində sabit nəticə verməyə bilər.

İbtidai təhsil pilləsində şagirdlərin mənəvi dünyasının zənginləşdirilməsi, sosial münasibətlərə hazırlığı və şəxsiyyət kimi formalaşmasında dəyərlərin öyrədilməsi mühüm yer tutur. Tədqiqat nəticələri göstərdi ki, ibtidai sinif müəllimləri milli və bəşəri dəyərlərin aşılanması üçün müxtəlif metodlardan istifadə edirlər. Lakin bu metodların seçimi və tətbiq dərinliyi müəllimlərin pedaqoji hazırlığına, resurslara çıxış imkanlarına və tədris mühitinə görə dəyişir.

Müəllimlərdən toplanan empirik məlumatlar əsasında müəyyən edilmişdir ki, dəyərlərin tədrisə inteqrasiyası üçün əsasən ədəbi mətnlər, situasiyalar, oyunlar və müzakirə əsaslı metodlar istifadə edilir. Eyni zamanda**,** interaktiv və təcrübəyə əsaslanan üsulların daha çox tətbiq edildiyi hallarda şagirdlərin davranış və münasibətlərində daha sabit nəticələr müşahidə olunur. Təhlil zamanı müəllimlərin istifadə etdiyi metodlar aşağıdakı **Cədvəl 3** vasitəsilə ümumiləşdirilmişdir:

Cədvəl 3. Dəyərlərin aşılanmasında istifadə olunan əsas metodlar

№	Metodun adı	Təsviri	İstifadə edən müəllim sayı	Faiz (%)
1	Əfsanə, nağıl, hekayə və mətnlər əsasında öyrənmə	Ədəbi materiallar vasitəsilə dəyərlərin mənimsənilməsi	18 nəfər	72%
2	Söhbət və açıq müzakirələr	Dəyərlərlə bağlı açıq suallar və şagird fikirlərinin mübadiləsi	16 nəfər	64%
3	Rol oyunları və situativ canlandırmalar	Sosial situasiyaların şagirdlər tərəfindən canlandırılması və təhlili	15 nəfər	60%
4	Layihə əsaslı öyrənmə (PBL)	Qrup və fərdi işlərdə dəyər yönümlü nəticələrin yaradılması	9 nəfər	36%
5	Fənlərarası inteqrasiya	Dəyərlərin müxtəlif fənlərlə inteqrasiya	7 nəfər	28%

		olunaraq verilməsi		
6	Vizual və texnoloji resurslardan istifadə	Videoçarxlar, şəkillər, posterlər və təqdimatların tətbiqi	10 nəfər	40%

Müəllimlər bir neçə metoddan istifadə etdiklərini bildirdikləri üçün faizlərin cəmi 100%-dən artıq ola bilər.

Tədqiqat nəticələri göstərir ki, müəllimlər dəyərlərin tədrisində ən çox şagird yönümlü, praktikaya əsaslanan metodlara üstünlük verirlər. Ədəbi nümunələr, nağıllar və hekayələr uşaqlarda həm emosional bağlılıq, həm də etik mövqenin formalaşmasına xidmət edir. Bu metodlar şagirdlərdə empatiya və dəyərlərin fərdi mənimsənilməsi üçün əlverişli zəmin yaradır.

Rol oyunları və situativ yanaşmalar isə dəyərlərin praktik tətbiqini modelləşdirir, şagirdin özünü sosial situasiyada təsəvvür etməsinə, qərar verməsinə və nəticəni qiymətləndirməsinə imkan yaradır. Məsələn, “ədalət” və ya “dürüstlük” dəyərləri konkret həyat hadisəsi canlandırılaraq daha güclü təsirə malik olur (Thornberg, 2008).

Layihə əsaslı öyrənmə (Project-Based Learning – PBL) azlıq təşkil etsə də, bəzi müəllimlər bu üsulu sinifdə tətbiq etmiş və uğurlu nəticələr əldə etdiklərini bildirmişlər. Şagirdlər müəyyən dəyərlə bağlı video, afişa, rəsm, təqdimat və ya kollektiv tədbir hazırlayaraq bu dəyəri daha dərindən mənimsəmişlər.

Eyni zamanda, vizual və texnologiya əsaslı metodların da rolu qeyd olunmalıdır. Müəllimlərin bir hissəsi animasiyalar, videoçarxlar, qısa filmlər və rəqəmsal təqdimatlardan istifadə etdiklərini və bu resursların uşaqların marağını artırdığını bildirmişdir.

Təhlil göstərdi ki:

- Bəzi müəllimlər müasir metodları tətbiq etmək istəsə də, lazımi vəsaitlərin və metodik dəstəyin olmamasından şikayətçidirlər;
- Dəyərlərin planlaşdırılmış şəkildə fənlərə inteqrasiyası zəifdir, bu da dəyərlərin daha çox təsadüfi hallarda tədris olunmasına səbəb olur;
- İnteqrativ və davranış yönümlü strategiyalara keçid üçün müəllim ixtisasartırma təlimləri zəruridir;
- Ənənəvi üsullarla (məs., mühazirə, əzbərlətmə) verilən dəyərlərin davranış səviyyəsində təsiri zəif müşahidə olunur.

Tədqiqat nəticələri göstərdi ki, ibtidai sinif müəllimləri milli və bəşəri dəyərlərin təlim prosesinə inteqrasiyasını vacib hesab etsələr də, bu sahədə qarşılaşdıqları bir sıra pedaqoji, metodoloji və resurs çatışmazlığı mövcuddur. Müəllimlərin çətinlikləri həm dərs planlaması, həm dərslik və vəsaitlərin məzmunu, həm də təcrübəyə əsaslanan tətbiq metodlarının qeyri-kafiliyi ilə bağlıdır.

Təhlil zamanı müəllimlərin çətinlikləri aşağıdakı əsas istiqamətlər üzrə ümumiləşdirilmişdir:

Cədvəl 4. Müəllimlərin üzləşdiyi əsas çətinliklər

№	Çətinlik növü	Təsviri	Qeyd edən müəllim sayı	Faiz (%)
1	Metodik materialların çatışmazlığı	Dəyərlərin necə və hansı üsulla öyrədilməsinə dair nümunəvi dərs planlarının olmaması	16 nəfər	64%
2	Praktik nümunələrin azlığı	Real dərs nümunələri, situasiyalar və inteqrasiya ssenarilərinin kifayət qədər təqdim olunmaması	13 nəfər	52%
3	Rəqəmsal və əyani resursların olmaması	Video, təqdimat, illüstrasiya və interaktiv oyunların yetərli olmaması	11 nəfər	44%
4	Təlimatlar və kurikulum açıqlamalarının qeyri-dəqiqliyi	Kurikulumda dəyərlərin qeyd olunmasına baxmayaraq tətbiq mexanizmlərinin qeyri-müəyyənliyi	10 nəfər	40%
5	Müəllim hazırlığında boşluqlar	Təlimlərdə bu mövzuya kifayət qədər yer verilməməsi, ixtisasartırmanın zəifliyi	14 nəfər	56%
6	Ailə və cəmiyyətlə əməkdaşlıqda çətinliklər	Valideyn və ictimai mühitin dəyərlərə uyğun olmaması və məktəblə dəstək verməməsi	9 nəfər	36%

Qeyd: Müəllimlər bir neçə çətinliyi eyni anda qeyd etdikləri üçün faizlərin cəmi 100%-dən artıq ola bilər.

Sorğuda iştirak edən müəllimlər yalnız çətinlikləri deyil, həm də dəyərlərin təlimə effektiv inteqrasiyası üçün ehtiyac duyduqları dəstək növlərini də qeyd etmişlər. Bu ehtiyaclar aşağıdakı istiqamətlərdə ümumiləşdirilmişdir:

Cədvəl 5. Müəllimlərin ehtiyac duyduğu dəstək və resurslar

№	Ehtiyac növü	Təsviri	Qeyd edən	Faiz

			müəllim sayı	(%)
1	Nümunəvi dərs planları və metodik vəsaitlər	Dəyərlərin müxtəlif fənlərə inteqrasiyası üzrə təlim-tərbiyə planları və dərs modelləri	18 nəfər	72%
2	Dəyərlər üzrə xüsusi təlim proqramları	Pedaqoqlar üçün ixtisasartırma kursları və distant təlimlər	15 nəfər	60%
3	Rəqəmsal resurs bazası və vizual kontentlər	Dəyərləri əyani və cəlbedici təqdim edən materiallar, video və interaktiv tətbiqlər	12 nəfər	48%
4	Kurikulumda konkret tövsiyələr	Təlim nəticələrinin dəyərlərlə birbaşa əlaqələndirilməsi və izahlı kurikulum əlavələri	10 nəfər	40%
5	Məktəb rəhbərliyindən təşkilati dəstək	Dəyərlər tərbiyəsinin planlaşdırılması üçün rəhbərlik tərəfindən dəstəkləyici tədbirlər	9 nəfər	36%
6	Valideynlərlə əməkdaşlıq mexanizmləri	Valideynləri maarifləndirən, məktəblə ailə arasında dəyər əsaslı qarşılıqlı fəaliyyət	7 nəfər	28%

Bu ehtiyaclar onu göstərir ki, ibtidai sinif müəllimləri dəyərlər tərbiyəsini əsas vəzifələrindən biri kimi qəbul etsələr də, bu sahədə metodik dəstəyə, real nümunələrə, təlimə və pedaqoji rəhbərliyə ciddi ehtiyac duyurlar.

Məlum olur ki, müəllimlərin dəyərlərin tədrisinə dair bilik və istək səviyyəsi yüksək olsa da, bu potensial sistemli resurs və struktur dəstəyi ilə müşayiət olunmadıqda nəticələr qeyri-sabit və təsadüfi xarakter daşıyır. Dəyərlərin təlimə inteqrasiyası yalnız müəllimin təşəbbüsü ilə deyil, milli təhsil strategiyasının bir parçası kimi dəstəklənməlidir. Eyni zamanda, dəyərlər təhsili pedaqoji kollektivin ümumi yanaşması ilə həyata keçirilməli, ayrı-ayrı müəllimlərin deyil, məktəb və ictimaiyyətin birgə məsuliyyəti kimi dəyərləndirilməlidir. Bu, həm şagird davranışlarına sabitlik gətirər, həm də ailə-məktəb-cəmiyyət üçbucağında daha güclü pedaqoji əlaqə yaradar.

İbtidai təhsil mərhələsində milli və bəşəri dəyərlərin sistemli şəkildə aşılanmasında kurikulumun məzmunu və məktəb mühitinin keyfiyyəti həlledici əhəmiyyət kəsb edir. Təhsilin məqsəd və prinsiplərini müəyyən edən kurikulum sənədləri şagirdlərin yalnız biliklə deyil, dəyər yönümlü davranışlarla da formalaşmasını hədəfləməlidir. Bu baxımdan Azərbaycan Respublikasının ümumtəhsil kurikulumu, xüsusilə ibtidai təhsil səviyyəsi üçün nəzərdə tutulan fənn proqramları və fənlərarası bacarıqlar bloku dəyərlər tərbiyəsinin həyata keçirilməsində hüquqi-normativ baza rolunu oynayır.

2008-ci ildən tətbiq olunan yeni nəsil milli kurikulum modelində təlim nəticələri yalnız fənn bilikləri ilə deyil, şəxsi, sosial və vətəndaşlıq bacarıqları ilə də ölçülür. Belə bacarıqlara ədalətlilik, əməkdaşlıq, tolerantlıq, məsuliyyətlilik, vətənpərvərlik və əxlaqi qərarvermə kimi keyfiyyətlər daxildir. Bu da göstərir ki, kurikulum dəyərlər təhsili üçün mühüm konseptual çərçivə təqdim edir (Əliyeva, 2020).

Bununla belə, tədqiqat nəticələri göstərir ki, müəllimlərin yalnız 40%-i kurikulumda dəyərlərin aydın və praktik şəkildə əks olunduğunu hesab edir. Respondentlər qeyd edirlər ki, sənədlərdə dəyərlərin mövcudluğu vurğulansa da, onların praktik həyata keçirilməsi üçün metodiki göstərişlər, nümunəvi fəaliyyətlər və konkret göstəricilər çatışmır. Bu səbəbdən müəllimlər çox zaman dəyərləri ya ümumi söhbətlərlə, ya da gündəlik hadisələrə reaksiya şəklində aşılayırlar.

Tədqiqatın empirik hissəsində əldə olunan nəticələr göstərdi ki, məktəbdaxili pedaqoji mühit, yəni rəhbərliyin yanaşması, müəllimlərarası əməkdaşlıq, valideynlərlə əlaqə və məktəbin sosial atmosferi dəyərlərin mənimsənilməsində böyük rol oynayır.

Müəllimlərin 52%-i hesab edir ki, məktəb daxilində birgə dəyərlər siyasəti və mədəniyyəti mövcud olduqda dəyərlərin tədrisi daha təsirli olur. Əksinə, məktəb rəhbərliyi tərəfindən bu məsələyə önəm verilmədikdə və müəllimlər yalnız fərdi təşəbbüsə söykəndikdə, şagirdlərdə öyrənilən dəyərlər davranış vərdişlərinə çevrilməkdə çətinlik çəkir.

Məktəb mühitinin dəyərlər tərbiyəsinə təsirini ümumiləşdirmək üçün aşağıdakı istiqamətlər önə çəkilə bilər:

- Rəhbərliyin dəstəyi: Dəyərlərə əsaslanan dərnəklər, tədbirlər və layihələrin təşkili üçün rəhbərliyin təşəbbüskarlığı və resurs ayırması.
- Məktəbdaxili etika: Müəllim-müəllim, müəllim-şagird və müəllim-valideyn münasibətlərində qarşılıqlı hörmət və əməkdaşlığın təbliği.
- Sosial fəaliyyətlər: Dəyərlərin praktikada təzahür etdiyi — yardım aksiyaları, sosial layihələr, məktəb kodeksi kimi tədbirlərin təşviqi.
- Nümunəvi davranışlar: Müəllimlərin özlərinin gündəlik ünsiyyətində səmimiyyət, ədalət, empati və məsuliyyətin nümayiş olunması.

Tədqiqatın ümumi nəticələri göstərdi ki, dəyərlər tərbiyəsinin uğurlu həyata keçirilməsi üçün

aşağıdakı üç əsas komponentin qarşılıqlı təsiri vacibdir:

1. Normativ baza (kurikulum) – dəyərlərin konseptual çərçivədə təqdim olunması;
2. İcraedici pedaqoji heyət (müəllim) – dəyərləri tədrisə inteqrasiya etmək üçün metodoloji hazırlıq və motivasiya;
3. Əlaqələndirici mühit (məktəb atmosferi) – birgə dəyərlər sistemi ilə yaşayan, şagirdi sosial davranış modelinə yönəldən tədris mühiti.

Bu üç komponentdən hər hansı biri zəif olduqda, təlimdə nəzərdə tutulan dəyərlər öyrənmə nəticəsi kimi reallaşmaq əvəzinə, yalnız nəzəri səviyyədə qalır.

Nəticələr və Təkliflər

Aparılmış nəzəri və empirik təhlillər göstərdi ki, ibtidai təhsil pilləsində milli və bəşəri dəyərlərin şagirdlərə aşılanması Azərbaycan təhsil sisteminin əsas hədəflərindən biri olmaqla yanaşı, pedaqoji prosesin mühüm tərkib hissəsidir. Tədqiqat nəticələrinə əsasən aşağıdakı əsas qənaətlərə gəlinmişdir:

1. Dəyərlər təhsili müəllimlərin pedaqoji fəaliyyətində əhəmiyyətli yer tutur, lakin bu proses əsasən spontan və situativ xarakter daşıyır. Dəyərlərin planlı şəkildə dərs prosesinə inteqrasiyası məhdud miqyasda həyata keçirilir.
2. Müəllimlər tərəfindən ən çox vurğulanan milli dəyərlər vətənpərvərlik, mədəni irsə hörmət və əməksevərlik, bəşəri dəyərlər isə ədalət, empati və tolerantlıq olmuşdur. Lakin bu dəyərlərin şagirdlərdə davranış vərdişinə çevrilməsi üçün tətbiq olunan metodlar daha çox ənənəvi üsullarla məhdudlaşır.
3. Ədəbi nümunələrə əsaslanan təlim, söhbət və situativ üsullar geniş tətbiq olunsa da, layihə əsaslı və interaktiv təlim metodları, fənlərarası inteqrasiya kimi müasir strategiyaların istifadəsi zəifdir.
4. Müəllimlər dəyərlər tərbiyəsində bir sıra çətinliklərlə qarşılaşırlar: metodik vəsaitlərin çatışmazlığı, praktik nümunələrin azlığı, rəqəmsal resursların məhdudluğu, pedaqoji təlimlərin natamamlığı və valideynlərlə əməkdaşlığın zəifliyi.
5. Milli kurikulum sənədlərində dəyərlərin verilməsi nəzərdə tutulsa da, tətbiq mexanizmləri, qiymətləndirmə meyarları və metodik istiqamətlər qeyri-müəyyəndir. Məktəbdaxili mühitin — yəni pedaqoji kollektivin birgə fəaliyyətinin, rəhbərliyin dəstəyinin və sosial layihələrin olması dəyərlərin şagird davranışına təsirində mühüm rol oynayır.

Tədqiqat nəticələri əsasında ibtidai siniflərdə milli və bəşəri dəyərlərin daha səmərəli aşılanması üçün aşağıdakı təkliflər irəli sürülür:

1. Metodik vəsaitlərin hazırlanması: Müəllimlər üçün nümunəvi dərs planları, fənlər üzrə inteqrasiya ssenariləri, situativ tapşırıqlar və davranış yönümlü fəaliyyət nümunələrini ehtiva edən metodik vəsaitlər tərtib olunmalıdır.
2. Pedaqoji təlimlərin təşkili: Dəyərlər təhsili üzrə müəllimlərin nəzəri və praktik biliklərini artırmaq məqsədilə interaktiv seminarlar, distant kurslar və təcrübə paylaşım platformaları yaradılmalıdır.
3. Kurikulumun zənginləşdirilməsi: Kurikulum sənədlərində dəyərlərə dair konkret fəaliyyət nümunələri, qiymətləndirmə göstəriciləri və fənlərarası inteqrasiya modelləri daha aydın şəkildə qeyd edilməlidir.
4. Vizual və rəqəmsal resursların yaradılması: Dəyərlərlə bağlı qısametrajlı filmlər, animasiyalar, posterlər, interaktiv oyunlar və təqdimatlar hazırlanaraq müəllimlərə açıq resurs kimi təqdim olunmalıdır.
5. Məktəbdaxili sosial təşəbbüslərin dəstəklənməsi: Dəyərləri əks etdirən tədbirlər, sosial layihələr, məktəbdaxili “Dəyərli davranış” proqramları və müsabiqələr təşkil edilməlidir.
6. Valideynlərlə əməkdaşlığın gücləndirilməsi: Ailənin tərbiyə prosesinə aktiv cəlbi məqsədilə maarifləndirici vebinarlar, görüşlər və müştərək fəaliyyətlər keçirilməli, dəyərlər məktəbdən evə daşınmalıdır.
7. Müəllim modellərinin təşviqi: Dəyərləri praktik davranışla nümayiş etdirən müəllimlərin təcrübəsi digərlərinə nümunə kimi təqdim olunmalı və bu istiqamətdə motivasiyaedici mexanizmlər qurulmalıdır.

ƏDƏBIYYAT SIYAHISI:

1. Banks, J. A. (2008). Diversity, group identity, and citizenship education in a global age. Educational Researcher, 37(3), 129–139. https://doi.org/10.3102/0013189X08317501
2. Ceyhunlu, S. (2019). Milli dəyərlərin tədris prosesinə inteqrasiyası: Kurikulum əsaslı yanaşma. Pedaqoji Araşdırmalar Jurnalı, 4(2), 87–94.
3. Əliyeva, G. (2020). İbtidai sinif şagirdlərində vətənpərvərlik tərbiyəsi: Müasir yanaşmalar. Azərbaycan Məktəbi, (9), 45–51.
4. Halstead, J. M., & Taylor, M. J. (2000). Learning and teaching about values: A review of recent research. Cambridge Journal of Education, 30(2), 169–202. https://doi.org/10.1080/713657146
5. Heydərova, L. (2022). Dəyərlərin formalaşdırılmasında ailə və məktəbin rolu. Təhsil və Cəmiyyət, 5(1), 27–34.
6. Lickona, T. (1991). Educating for character: How our schools can teach respect and responsibility. New York: Bantam Books.
7. Mehdiyev, N. (2018). Məktəbəqədər və ibtidai təhsildə tərbiyə məsələləri. Bakı: Nurlan.

8. Noddings, N. (2013). Caring: A relational approach to ethics and moral education (2nd ed.). Berkeley: University of California Press.
9. Thornberg, R. (2008). The lack of professional knowledge in values education. Teaching and Teacher Education, 24(7), 1791–1798. https://doi.org/10.1016/j.tate.2008.02.005
10.UNESCO. (2015). Global citizenship education: Topics and learning objectives. Paris: UNESCO Publishing. https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000232993
11.Veugelers, W. (2007). Creating critical-democratic citizenship education: Empowering humanity and democracy in Dutch education. Compare: A Journal of Comparative and International Education, 37(1), 105–119. https://doi.org/10.1080/03057920601061893

DOİ: 10.32010/ATTV6795

ALİ TƏHSİLDƏ TƏLƏBƏLƏRİN ÖZÜNÜHAZIRLIĞININ TƏKMİLLƏŞDİRİLMƏSİNDƏ SÜNİ İNTELLEKTİN ROLU

Nərmin Qalib CÜMŞÜDOVA
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
https://orcid.org/0009-0001-6843-8952
narmin.cumshudova@adpu.edu.az

Xülasə: Bu məqalədə süni intellekt texnologiyalarının ali təhsildə tələbələrin özünühazırlığına təsiri çoxşaxəli şəkildə araşdırılmışdır. Müasir dövrdə təhsil sistemləri rəqəmsal transformasiyanın təsiri altında əsaslı dəyişikliklərə məruz qalır və tələbələrin müstəqil öyrənmə bacarıqlarının formalaşdırılması xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Ənənəvi tədris metodları ilə yanaşı, süni intellekt texnologiyaları tələbələrin özünühazırlıq prosesini daha məhsuldar, fərdiləşdirilmiş və çevik şəkildə həyata keçirməsinə imkan yaradır.

Süni intellekt əsaslı öyrənmə platformaları tələbələrə fərdi yanaşma təqdim edir, onların bilik səviyyəsinə uyğun material seçir, zəif istiqamətləri müəyyənləşdirir və əlavə resurslar təklif edir. Adaptiv öyrənmə modelləri tələbənin öyrənmə tempinə uyğunlaşaraq həm motivasiya, həm də nəticəliliyi artırır. Bununla yanaşı, virtual köməkçilər, avtomatlaşdırılmış qiymətləndirmə sistemləri, intellektual axtarış alətləri və rəqəmsal simulyasiyalar tələbələrin nəzəri biliklərini praktik tətbiqlərlə möhkəmləndirməsinə şərait yaradır.

Süni intellekt texnologiyalarının üstünlükləri arasında vaxtın daha səmərəli idarə olunması, elmi mənbələrə sürətli çıxış, məlumatın strukturlaşdırılması, kritik və analitik düşünmə bacarıqlarının inkişafı xüsusilə ön plana çıxır. Eyni zamanda, bu texnologiyalar tələbələrin öyrənmə prosesində daha yüksək motivasiya ilə iştirak etməsinə və müstəqil tədqiqat aparmaq bacarığını inkişaf etdirməsinə şərait yaradır.

Təhsildə süni intellektdən istifadənin bir çox faydaları olsa da, diqqət yetirilməli olan problemlər də nəzərdən qaçırılmamalıdır. Akademik dürüstlük pozuntuları, plagiat riskləri, texnologiyadan həddindən artıq asılılıq, şəxsi məlumatların qorunması məsələləri və müəllim–tələbə münasibətlərində balansın zəifləməsi süni intellektin tətbiqi ilə bağlı əsas məhdudiyyətlər kimi dəyərləndirilir. Beləliklə, süni intellekt təhsil haqqında düşüncə tərzimizi dəyişdirmək potensialına malik olsa da, hələ də həll olunmayan bir çox problem və təhlükələr var. Buna görə də süni intellektin tədris mühitinə inteqrasiyası pedaqoji prinsiplərlə uzlaşdırılmalı, tələbələrin yaradıcılıq və analitik bacarıqlarını məhdudlaşdırmadan dəstəkləməlidir.

Nəticə etibarilə, süni intellekt texnologiyaları ali təhsildə tələbələrin özünühazırlıq fəaliyyətinə əhəmiyyətli təsir göstərərək öyrənmənin keyfiyyətini artırır, onların gələcək peşəkar inkişafına töhfə verir. Texnologiyanın düzgün və etik istifadəsi sayəsində tələbələrin müstəqil öyrənmə bacarıqları daha da güclənir və təhsil sistemində yeni inkişaf perspektivləri formalaşır.

Açar sözlər: süni intellekt, ali təhsil, tələbə özünühazırlığı, rəqəmsal transformasiya, adaptiv öyrənmə, akademik dürüstlük, motivasiya, analitik bacarıqlar

---

THE ROLE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN IMPROVING STUDENTS' SELF-PREPARATION IN HIGHER EDUCATION

Narmin Galib JUMSHUDOVA
Azebaijan State Pedagogical University
https://orcid.org/0009-0001-6843-8952
narmin.cumshudova@adpu.edu.az

Summary: This article comprehensively examines the impact of artificial intelligence (AI) technologies on students' self-preparation in higher education. In the modern era, education systems are undergoing fundamental transformations under the influence of digitalization, and the development of students' independent learning skills is gaining special importance. Alongside traditional teaching methods, AI technologies enable students to carry out their self-study processes more productively, individually, and flexibly.

AI-based learning platforms provide personalized approaches for students by selecting materials appropriate to their knowledge level, identifying weaknesses, and offering additional resources. Adaptive learning models adjust to the learner's pace, thereby increasing both motivation and effectiveness. In addition, virtual assistants, automated assessment systems, intelligent search tools, and digital simulations help students consolidate theoretical knowledge through practical applications.

Among the advantages of AI technologies are more efficient time management, quick access to academic resources, data structuring, and the development of critical and analytical thinking skills. At the same time, these technologies promote students' motivation and enhance their ability to engage in independent research.
Despite numerous benefits, several issues require attention. Academic integrity violations, plagiarism risks, overreliance on technology, data privacy concerns, and the weakening of teacher–student relationships are among the main limitations of AI use in education. Although AI has the potential to transform our perception of learning, many challenges and risks remain unresolved. Therefore, the integration of AI into educational environments should be aligned with pedagogical principles, supporting creativity and analytical thinking without restricting them.
In conclusion, AI technologies significantly influence students' self-directed learning in higher education, improve learning quality, and contribute to their future professional development. Proper and ethical use of technology strengthens students' independent learning skills and opens new perspectives for educational advancement.
Keywords: artificial intelligence, higher education, student self-study, digital transformation, adaptive learning, academic integrity, motivation, analytical skills

РОЛЬ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА В УЛУЧШЕНИИ САМОПОДОГОТОВКИ СТУДЕНТОВ В ВЫСШЕМ ОБРАЗОВАНИИ

Нармин Галиб ДЖУМШУДОВА
Азербайджанский Государственный Педагогический Университет
https://orcid.org/0009-0001-6843-8952
narmin.cumshudova@adpu.edu.az

Резюме: В данной статье всесторонне исследуется влияние технологий искусственного интеллекта (ИИ) на самостоятельную подготовку студентов в высшем образовании. В современную эпоху образовательные системы претерпевают глубокие изменения под воздействием цифровой трансформации, и развитие навыков самостоятельного обучения студентов приобретает особое значение. Наряду с традиционными методами преподавания, технологии ИИ позволяют студентам осуществлять процесс самоподготовки более продуктивно, индивидуализировано и гибко.
Образовательные платформы на основе ИИ предлагают персонализированный подход, подбирая материалы в соответствии с уровнем знаний студентов, выявляя слабые стороны и предлагая дополнительные ресурсы. Адаптивные модели обучения подстраиваются под темп учащегося, повышая его мотивацию и эффективность. Кроме того, виртуальные помощники, автоматизированные системы оценки, интеллектуальные поисковые инструменты и цифровые симуляции способствуют закреплению теоретических знаний на практике. Среди преимуществ технологий ИИ можно выделить более эффективное управление временем, быстрый доступ к научным источникам, структурирование информации, развитие критического и аналитического мышления. Эти технологии также способствуют росту мотивации и развитию у студентов навыков самостоятельных исследований.
Тем не менее, следует учитывать и существующие проблемы: нарушения академической честности, риск плагиата, чрезмерная зависимость от технологий, вопросы конфиденциальности данных и ослабление взаимодействия между преподавателем и студентом. Хотя ИИ имеет потенциал изменить наше представление об образовании, остаются нерешённые вызовы и риски. Поэтому интеграция ИИ в образовательную среду должна согласовываться с педагогическими принципами, поддерживая творческое и аналитическое мышление студентов.
В заключение можно отметить, что технологии искусственного интеллекта оказывают значительное влияние на самостоятельную подготовку студентов в высшей школе, повышают качество обучения и способствуют их профессиональному развитию. Этичное и грамотное использование технологий укрепляет самостоятельные навыки студентов и открывает новые перспективы для развития образования.
Ключевые слова: искусственный интеллект, высшее образование, самостоятельная подготовка студентов, цифровая трансформация, адаптивное обучение, академическая честность, мотивация, аналитические навыки

Giriş

Müasir dövrdə təhsil sistemində müşahidə olunan rəqəmsal transformasiya, xüsusilə süni intellekt texnologiyalarının inkişafı ali təhsildə yeni imkanların yaranmasına səbəb olmuşdur. Ənənəvi tədris üsullarına əlavə olaraq süni intellektin tətbiqi tələbələrin bilik qazanma prosesinə, özünütəhsil bacarıqlarının inkişafına və informasiya mühitində düzgün

istiqamətlənməsinə təsir göstərir. Tələbələrin yalnız auditoriya dərslərində deyil, həm də müstəqil şəkildə özünühazırlıqla məşğul olması onların peşəkar inkişafının mühüm şərtlərindən biridir. Süni intellekt isə bu prosesdə həm müəllim, həm də tələbə üçün yeni dəstək mexanizmi rolunu oynayır. Ali təhsildə süni intellektin tətbiqi yalnız texnoloji deyil, həm də pedaqoji yanaşmanın yenidən formalaşdırılması kimi nəzərdən keçirilir. (Holmes, Bialik & Fadel, 2019).

Ali təhsildə özünühazırlıq**,** tələbənin müstəqil şəkildə bilik əldə etmək, tədris materiallarını sistemləşdirməsi, araşdırma aparması və öyrənmə prosesinə məsuliyyətlə yanaşması kimi məsələləri özündə cəmləşdirir. Bu proses tələbənin düşünmə, analitik təhlil və özünüidarəetmə funksiyalarını inkişaf etdirən əsas komponentlərdən biri hesab olunur (Zimmerman, 2002).

Müasir tədris mühitində özünühazırlıq təlimin keyfiyyətinin yüksəldilməsində mühüm rol oynayır. Öz üzərində çalışan tələbə dərsə daha fəal şəkildə qoşulur, yaradıcı ideyalar irəli sürür və nəticə etibarilə daha çox nəticə əldə edir. Özünühazırlıq, həmçinin müəllimdən tələbəyə ötürülən biliklərin passiv qəbulu ilə məhdudlaşmır, tələbənin aktiv şəkildə öyrənmə prosesinə başlamasına və dinamik öyrənmə mühitinin formalaşdırılmasına şərait yaradır.

Süni intellektin təhsil mühitində inkişafında müstəqil öyrənmə bacarıqları yüksək səviyyədə yeni yarışın açılışını qoymuşdur. Sİ əsaslı sistemlər tələbələrin bilik və bacarıqlarını analiz edir, öyrənmə sürəti və maraqlarını nəzərə alaraq fərdiləşdirilmiş öyrənmə strategiyaları təqdim edir. Bu, tələbənin yalnız bilik əldə etməsini deyil, həm də özünə uyğun öyrənmə strategiyalarını formalaşdırmaq üçün şərait yaradır. Məsələn, intellektual təcrübə platformaları tələbələrə zəif tərəflərini göstərir, əlavə resurslar təklif edir, həmçinin interaktiv mexanizmlərlə öyrənmə prosesini planlaşdırır. Chatbotlar və virtual mentorlar real vaxtda suallara cavab verir, tələbəyə istiqamət göstərir və psixoloji motivasiyanı artırır.

Süni intellekt həm də özünütədris prosesində analitik düşünmə, plan qurma və problem həll etmə bacarıqlarının inkişafına xidmət edir. Eyni zamanda, Sİ texnologiyaları tələbələrin öyrənmə davranışını təhlil edərək bir neçə irəliləyiş hesabatları yaradır və geribildirim verir. Süni intellektin tətbiqi ilə müstəqil öyrənmə prosesi daha çevik, məqsədyönlü və motivasiyaedici xarakter alır. Bu, ali təhsildə onun özünütəkmilləşdirmə mədəniyyətinin formalaşdırılmasına və akademik nəticələrin yüksəlməsinə şərait yaradır.

Ali təhsil mühitində tələbələrin özünühazırlığında süni intellekt texnologiyalarının tətbiqinin bir sıra mühüm üstünlükləri aşağıda qeyd edilmişdir:

- ✓ Adaptiv öyrənmə platformaları
- ✓ Avtomatlaşdırılmış qiymətləndirmə sistemləri
- ✓ Süni intellekt əsaslı virtual müəllimlər və chatbotlar
- ✓ Məlumatların emalı və filtrasiyası
- ✓ Rəqəmsal simulyasiyalar və interaktiv tədris mühitləri
- ✓ Kooperativ öyrənmə mühitlərinin təşkili
- ✓ Tədris prosesində səmərəliliyin analitik təhlili
- ✓ Avtomatik istinadlar və biblioqrafiyanın hazırlanması

1. Adaptiv öyrənmə platformaları. Süni intellektin tələbələr üçün əsas üstünlüyü fərdiləşdirilmiş təhsilə çıxış imkanıdır. Adaptiv öyrənmə sistemləri hər bir tələbənin fərdi öyrənmə sürəti və bilik səviyyəsinə uyğun olaraq materiallar seçir. Bu, ənənəvi tədrisdə mümkün olmayan fərdiləşdirilmiş yanaşmanı təmin edir. UNESCO-nun 2021-ci ildə hazırladığı hesabatda vurğulandığı kimi, süni intellekt yalnız müəllimlərin işini asanlaşdırmır, eyni zamanda tələbələrin müstəqil öyrənmə vərdişlərinin inkişafına mühüm təsir göstərir. Digər tərəfdən, süni intellekt əsaslı avtomatlaşdırılmış qiymətləndirmə sistemləri tələbələrin bilik səviyyəsini tez bir zamanda müəyyənləşdirir və zəif tərəfləri göstərməklə onların özünühazırlıq fəaliyyətini daha məqsədyönlü edir (UNESCO, 2021).

2. Avtomatlaşdırılmış qiymətləndirmə sistemləri. Süni intellektin özünühazırlığa təsir edən mühüm tərəflərindən biri də informasiya bolluğunda tələbənin düzgün istiqamətləndirilməsidir. Bugünkü elmi mühitdə yüzlərlə məqalə, kitab və araşdırma materialı mövcuddur. Sİ alqoritmləri tələbəyə etibarlı mənbələr seçməkdə kömək edir, nəticədə o, vaxt itirmədən keyfiyyətli material üzərində işləyə bilir (Luckin və b., 2016). Bu xüsusiyyət ali təhsil pilləsində tələbənin həm akademik uğurlarını, həm də tədqiqat bacarıqlarını gücləndirir.

3. Süni intellekt əsaslı virtual müəllimlər və chatbotlar. Bununla yanaşı, süni intellekt əsaslı platformalar tələbələrin özünüidarə və motivasiya qabiliyyətlərini də artırır. Müxtəlif virtual köməkçilər və chat-botlar tələbəyə dərs cədvəli qurmaqda, hazırlıq prosesini izləməkdə və öyrənmə nəticələrini qiymətləndirməkdə dəstək olur. Bu isə öz növbəsində tələbələrdə vaxt idarəçiliyinin, məsuliyyət hissinin və müstəqil öyrənmə vərdişlərinin formalaşmasına şərait yaradır (Alenezi, 2023).

4. Məlumatların emalı və filtrasiyası. Eyni zamanda, süni intellekt texnologiyaları analitik və yaradıcı düşüncənin inkişafına da töhfə verir. Virtual laboratoriyalar, simulyasiya proqramları və problem həllinə yönəlmiş tədris tətbiqləri tələbələrin nəzəri biliklərini praktik bacarıqlarla əlaqələndirməsinə imkan yaradır. Bu proses onların yalnız məlumat toplayan deyil, həm də araşdıran və nəticə çıxaran şəxsiyyətlər kimi formalaşmasına xidmət edir (Selwyn, 2022).

5. Rəqəmsal simulyasiyalar və interaktiv tədris mühitləri. Sİ interaktiv və fəal öyrənməni stimullaşdırır. Rəqəmsal simulyasiyalar tələbələrə nəzəri bilikləri real və ya modelləşdirilmiş situasiyalarda tətbiq etmək imkanı yaradaraq, onların praktiki təfəkkür və problem həll etmə bacarıqlarını inkişaf etdirir. Bu texnologiyalar real laboratoriya və ya iş mühitinin rəqəmsal ekvivalentini təmin etməklə, öyrənmənin təhlükəsiz və təcrübəyə əsaslanan formada həyata keçirilməsinə şərait yaradır. Nəticədə, tələbə yalnız nəzəri biliklərlə məhdudlaşmır, həm də həmin bilikləri müxtəlif ssenarilərdə tətbiq etməyi öyrənir ki, bu da özünühazırlıq prosesini daha dərin və davamlı öyrənmə təcrübəsinə çevirir. Beləliklə, təhsil prosesi daha maraqlı və cəlbedici olur, bu da nəticələrin və motivasiyanın yüksəlməsinə gətirib çıxarır (Abbasov və Məmmədov, 2025).

6. Kooperativ öyrənmə mühitlərinin təşkili. Kooperativ öyrənmə mühitlərinin təşkil olunması süni intellekt əsaslı platformalar tələbələr arasında qarşılıqlı əməkdaşlıq, bilik və təcrübə mübadiləsini təşviq etməklə, kollektiv öyrənmə prosesini gücləndirir. Süni intellekt texnologiyaları vasitəsilə yaradılan qrup tapşırıqları, virtual forumlar və layihə əsaslı öyrənmə modelləri tələbələrin bir-birinin biliklərini tamamlamasına, birgə qərarvermə və tənqidi düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirməsinə şərait yaradır. Belə mühitlərdə hər bir tələbə fərdi məsuliyyət daşımaqla yanaşı, komanda üzvü kimi ümumi nəticəyə töhfə verməyi öyrənir. Nəticədə, kooperativ öyrənmə yalnız akademik nailiyyətləri deyil, həm də sosial və kommunikativ bacarıqları formalaşdırır, tələbələri real əmək bazarının tələblərinə daha yaxşı hazırlaşdırır.

7. Tədris prosesində səmərəliliyin analitik təhlili. Süni intellekt sistemləri tələbələrin fəaliyyət göstəricilərini, öyrənmə dinamikasını və nəticələrini dərin analitik üsullarla təhlil edərək tədris prosesinin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə imkan yaradır. Bu sistemlər vasitəsilə toplanan məlumatlar müəllimlərə və təhsil rəhbərlərinə öyrənmə prosesinin güclü və zəif tərəflərini müəyyənləşdirməyə, fərdi və qrup səviyyəsində irəliləyişləri izləməyə şərait yaradır. Analitik təhlil nəticəsində tədris strategiyalarının optimallaşdırılması, fərdiləşdirilmiş tədris planlarının hazırlanması və resursların daha məqsədyönlü istifadəsi mümkün olur. Nəticədə, Sİ əsaslı təhlil yalnız qiymətləndirmə funksiyasını deyil, həm də proqnozlaşdırma və qərarvermə mexanizmini gücləndirərək tədris prosesində davamlı inkişafı təmin edir.

8. Avtomatik istinadlar və biblioqrafiyanın hazırlanması - Sİ əsaslı platformalar tədqiqatçı tələbələr üçün istinadları avtomatik toplayır və istənilən formatda (APA, MLA, Chicago və s.) təqdim edir: Zotero, EndNote, Mendeley - avtomatik istinad generatorları və mənbə idarəetmə proqramlarıdır. AI-powered tools (məsələn, SciSpace Copilot) məqalənin xülasəsini çıxarır və avtomatik olaraq istinadları düzəldir. Bu platformalar tələbələrə daha asan üsulla, düzgün ədəbiyyat siyahısını hazırlamağa köməkçi olur və vaxt itkisinin qarşısını alır (Abbasov və Məmmədov, 2025).

Bununla belə, süni intellektin ali təhsildə tətbiqi bir sıra problemlər və məhdudiyyətlərlə də müşayiət olunur. Süni intellektin tələbələrin özünühazırlıq prosesində yaratdığı bəzi problemlərə aşağıdakılar daxildir:

1. **Texnologiyadan asılılıq** – Tələbələrin bütün hazırlıq prosesini yalnız Sİ-yə əsaslandırması onların öz müstəqil tədqiqat və düşünmə bacarıqlarını zəiflədə bilər. Həmçinin öyrənmə, ünsiyyət və əyləncə üçün süni intellektdən asılılığın artması ilə tələbələr rəqəmsal mühitlərə məruz qalırlar ki, bu da onların ümumi rifahı üçün mənfi nəticələrə səbəb ola bilər. Təhsil tapşırıqları və istirahət fəaliyyətləri arasındakı sərhəd getdikcə məsaməli olur, bu da tələbələrin vaxtlarını səmərəli idarə etmələrini və ya mənalı oflayn qarşılıqlı əlaqədə olmalarını çətinləşdirir (Dwivedi et al., 2023). Süni intellekt texnologiyaları ilə bu davamlı əlaqə, öz növbəsində, tələbələrin sosial əlaqələr yaratmaq, rəqəmsal stimullar olmadan istirahət etmək və ya akademik və şəxsi həyat arasında sağlam tarazlığı qorumaq qabiliyyətinə təsir göstərə bilər.
2. **Akademik dürüstlük problemi** – Avtomatlaşdırılmış mətn generatorları, süni intellekt əsaslı cavablandırma və yazı alətləri tələbələrə elmi işləri və tapşırıqları daha sürətli yerinə yetirməyə imkan yaratsa da, bu eyni zamanda plagiat və intellektual qeyri-dürüstlük riskini artırır. Belə alətlərdən nəzarətsiz istifadə nəticəsində tələbələr bəzən öz intellektual fəaliyyətini əvəz edən hazır mətnlərdən istifadə edir, bu isə onların tənqidi düşünmə, analitik yazı və orijinal ideya formalaşdırma bacarıqlarının zəifləməsinə gətirib çıxarır.
3. **Məlumat təhlükəsizliyi** – Tələbələrin şəxsi məlumatlarının qorunması və məxfilik məsələləri açıq qalır. Süni intellekt sistemləri tez-tez akademik

performans, davranış nümunələri və hətta şəxsi məlumatlar da daxil olmaqla böyük həcmdə tələbə məlumatlarına giriş tələb edir (Akgun və Greenhow, 2022 ; Kamalov et al., 2023). Bu məlumatlar tez-tez öyrənmə nəticələrini artırmaq üçün istifadə olunur, lakin o, həm də potensial sui-istifadəyə və ya məxfiliyin pozulmasına səbəb ola bilər.

4. **Müəllimin rolunun zəifləməsi** – Süni intellekt müəllimin tam əvəzləyicisi deyil. Süni intellekt sistemləri məlumat təqdim etmək, qiymətləndirmə aparmaq və fərdi tədris planları qurmaqda effektiv olsa da, onlar pedaqoji empatiya**,** insani ünsiyyət**,** yaradıcı təşəbbüsün stimullaşdırılması **və** mənəvi-psixoloji dəstək kimi vacib sahələri tam əhatə edə bilmir (OECD, 2021).

5. **Sosiallaşma bacarıqlarının zəifləməsi** - Süni intellekt səmərəliliyi artıra və öyrənməni fərdiləşdirə bilsə də, ona həddən artıq etibar etmək əsas şəxsiyyətlərarası bacarıqları və emosional zəkanı poza bilər. Shukla və Pandey təklif edir ki, təhsil yanaşmaları süni intellekt tərəfindən yaradılan məzmunu tənqidi qiymətləndirmək, onu insan mənbələrindən əldə edilən fikirlərlə müqayisə etmək və Sİ-in məhdudiyyətlərini tanımaq ehtiyacını vurğulamalıdır. Onlar həmçinin vurğulayırlar ki, süni intellekt nəticələrinə xas olan qərəzlər üzərində düşünməyi təşviq etmək və tələbələri müxtəlif mənbələrdən məlumatların düşünülmüş təhlili və inteqrasiyası tələb edən tapşırıqlara cəlb etmək süni intellekt alətlərindən daha məlumatlı və ağıllı istifadəni inkişaf etdirə bilər (Shukla & Pandey, 2025).

Azərbaycan təhsil mühitində aparılan son tədqiqatlar da süni intellektin tələbə özünühazırlığına təsirini əks etdirir. Məsələn, L. Əliyeva (2022) ali təhsildə rəqəmsal transformasiyanın tələbələrin müstəqil öyrənmə fəaliyyətini gücləndirdiyini göstərir. S. Məmmədov (2023) isə süni intellektin pedaqoji proseslərdə yaratdığı üstünlüklərlə yanaşı, akademik dürüstlük problemlərinə də diqqət çəkir.

Nəticə və təkliflər

Nəticə etibarilə, süni intellekt texnologiyaları ali təhsil sistemində tələbələrin özünühazırlıq imkanlarını əhəmiyyətli dərəcədə genişləndirir. Onun tətbiqi fərdi öyrənmə, motivasiya, analitik düşüncə və informasiya yönləndirilməsi baxımından mühüm üstünlüklər yaradır. Lakin texnologiyadan balanssız istifadə, akademik dürüstlük və etik problemlər nəzərə alınmadan tətbiq edildiyi halda mənfi nəticələr də doğura bilər. Bu tədqiqatın əsas məhdudiyyətlərindən biri də bu sahədə tədqiqatların yeni vəziyyətidir, çünki ali təhsildə süni intellektin istifadəsi və onun tələbələrin rifahına təsiri hələ nisbətən yenidir. Nəticədə mövzu ilə bağlı eksperimental və empirik tədqiqatların azlığı var ki, bu da təhlilin dərinliyini və genişliyini məhdudlaşdırır. Bu məhdudiyyətə baxmayaraq, mövcud olan bir neçə tədqiqat akademik rifahla bağlı Sİ-in aydın potensial üstünlüklərini və çatışmazlıqlarını nümayiş etdirir. Bu tapıntılar həm faydaları, həm də daha ətraflı şəkildə araşdırılmalı olan narahatlıqları vurğulayaraq, gələcək tədqiqatlar üçün mühüm zəmin yaradır. Hazırkı ədəbiyyat toplusu məhdud olsa da, o, süni intellektin tələbələrin psixi sağlamlığına, sosial qarşılıqlı əlaqəsinə və ümumi rifahına uzunmüddətli təsirlərinin daha əhatəli, dərin araşdırmaları üçün mühüm başlanğıc nöqtəsi kimi xidmət edir. Ali təhsildə süni intellektin tətbiqi tələbələrin özünühazırlıq fəaliyyətini əhəmiyyətli dərəcədə dəstəkləmək üçün bir sıra strateji yanaşmaları tələb edir. İlk növbədə, **süni intellekt əsaslı özünühazırlıq platformalarının yaradılması** tələbələrə fərdi öyrənmə strategiyalarını inkişaf etdirməyə, zəif tərəflərini müəyyənləşdirməyə və öz bilik səviyyələrinə uyğun resurslardan səmərəli istifadə etməyə imkan yaradır.

Eyni zamanda, **müəllimlərin süni intellekt savadlılığının artırılması** vacibdir, çünki müəllimlər AI texnologiyalarını düzgün və etik şəkildə tədris prosesinə inteqrasiya edərək tələbələrin öyrənmə potensialını maksimuma çıxara bilərlər. Bu, həmçinin müəllim–tələbə münasibətlərinin və pedaqoji yanaşmanın zəifləməsinin qarşısını alır.

Tələbələr üçün etik və tənqidi düşünmə təlimləri onların süni intellekt vasitələrindən məsuliyyətli və yaradıcı şəkildə istifadə etməsini təmin edir, akademik dürüstlük və intellektual fəaliyyətin qorunmasına kömək edir. Bu məqsədlə **akademik dürüstlüyü təmin edən intellektual yoxlama sistemlərinin inteqrasiyası** vacib rol oynayır, plagiat riskini minimuma endirir və tələbələrin orijinal ideya formalaşdırma bacarıqlarını gücləndirir.

Nəhayət, **hibrid modelin – ənənəvi mentorluq ilə süni intellekt dəstəyinin birləşdirilməsi** – ali təhsildə ideal yanaşma kimi görünür. Belə model tələbələrə həm insani mentorluğun verdiyi emosional və pedaqoji dəstəyi, həm də AI-nin təmin etdiyi fərdiləşdirilmiş və analitik imkanları təqdim edir. Nəticədə tələbələrin müstəqil öyrənmə bacarıqları inkişaf edir, akademik nəticələr yüksəlir və təhsil mühiti daha çevik, motivasiyaedici və müasir tələblərə cavab verən bir səviyyəyə çatır.

Belə yanaşmalar tələbələrin müstəqil öyrənmə bacarıqlarını inkişaf etdirir, akademik nəticələri

yüksəldir və təhsil mühitini daha çevik, motivasiyaedici və müasir tələblərə uyğun edir. Nəticədə, ali təhsildə süni intellektin ən yüksək potensialı yalnız ənənəvi pedaqoji metodlarla uyğunlaşdırılmış şəkildə tətbiq edildikdə realizə oluna bilər.

ƏDƏBIYYAT SIYAHISI:

1. Abbasov, Ə., Məmmədov, Z. (2025). Süni intellektin elmdə və təhsildə rolu: çağırışlar, yeni imkanlar, etik məsələlər və gələcək perspektivlər. İpək yolu, №3, 11-24.
2. Akgun, S., & Greenhow, C. (2022). Artificial intelligence in education: Privacy, ethics, and policy implications for learners. Computers & Education, 188, 104–119.
3. Alenezi, A. (2023). The Role of Artificial Intelligence in Higher Education: Opportunities and Challenges. Education and Information Technologies, 28(4), 451–468.
4. Dwivedi, Y. K., Hughes, L., Baabdullah, A. M., Ribeiro-Navarrete, S., Giannakis, M., Al-Debei, M. M., Wamba, S. F. (2023). Artificial intelligence (AI): Multidisciplinary perspectives on emerging challenges, opportunities, and agenda for research, practice and policy. International Journal of Information Management, 71, 102642. https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2023.102642
5. Holmes, W., Bialik, M., & Fadel, C. (2019). Artificial Intelligence in Education: Promises and Implications for Teaching and Learning. Center for Curriculum Redesign.
6. Kamalov, F., Thabtah, F., & Domingos, C. (2023). *Data privacy and ethics in AI-driven education*. Journal of Applied Artificial Intelligence, 37(4), 1452–1467.
7. UNESCO (2021). AI and Education: Guidance for Policy-makers. Paris: United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.
8. Luckin, R., Holmes, W., Griffiths, M., & Forcier, L. B. (2016). Intelligence Unleashed: An Argument for AI in Education. Pearson Education.
9. OECD (2021). Artificial Intelligence in Society. Paris: OECD Publishing.
10. Əliyeva, L. (2022). "Ali təhsildə rəqəmsal transformasiya və tələbə özünühazırlığı problemləri." Azərbaycan Pedaqoji Universitetinin Elmi Xəbərləri, 2(70), 155–166.
11. Məmmədov, S. (2023). "Süni intellektin pedaqoji proseslərdə tətbiqi: üstünlüklər və məhdudiyyətlər." Azərbaycan Təhsil Araşdırmaları Jurnalı, 11(3), 101–109.
12. Selwyn, N. (2022). Education and Technology: Key Issues and Debates. London: Bloomsbury Publishing.
13. Shukla, H., Pandey, K. (2025). Human-AI collaboration in teaching and learning. International Journal of Science and Social Science Research. 2 (4), 367-375.
14. Zimmerman, B.J. (2002). Becoming a self-regulated learner: an overwiev. Theory Into Practice, 41 (2), 64-70. https://doi.org/10.1207/s15430421tip4102_2
15. https://medium.com/@DilaraQuliyeva/t%C9%99hsild%C9%99-s%C3%BCni-intellektin-rolu-0eafa7738774

DOI: 10.32010/STYK3108

LAYİHƏ ƏSASLI ÖYRƏNMƏ VASİTƏSİLƏ MƏKTƏBLİLƏRDƏ EKOLOJİ MƏSULİYYƏT VƏ DAYANIQLI DAVRANIŞIN FORMALAŞDIRILMASI

Əsmər Neymət qızı ƏHMƏDLİ
Təhsil müəssisəsi: Azərbaycan Respublikası Təhsil İnstutu
İş yeri: Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
ORCID: 0009-0007-8581-6875
E-mail: ahmadliasmer@gmail.com

Xülasə: Bu məqalə orta məktəb biologiya dərslərində layihə əsaslı öyrənmə (Project-Based Learning, PBL) yanaşmasının tətbiqi vasitəsilə şagirdlərdə ekoloji məsuliyyət və dayanıqlı davranışın formalaşdırılmasını nəzəri və praktik əsaslarla izah edir. PBL şagirdləri real həyati problemlərin həllinə cəlb etməklə biliklərin tətbiqini gücləndirir, tənqidi düşünmə, əməkdaşlıq və kommunikasiya bacarıqlarını inkişaf etdirir. Məqalədə PBL-in fəlsəfi əsasları (J. Dewey, W. Kilpatrick), mərhələləri (mərkəzi sualın seçimi, planlaşdırma-tədqiqat, icra, məhsulun hazırlanması, təqdimat və qiymətləndirmə) və VII–IX siniflər üçün tətbiq oluna bilən kontekstual layihə nümunələri ("Tullantısız məktəb", "Su ehtiyatlarının qorunması", "İqlim dəyişikliyi və biz") təqdim edilir. Yanaşma kurikulum standartları ilə uzlaşdırılaraq "Canlılar və ətraf mühit" və "İnsan sağlamlığı" məzmun xətləri üzrə gözlənilən nəticələrlə əlaqələndirilir. Praktik hissədə "Mənim ekoloji ayaq izim" adlı PBL nümunəsi vasitəsilə ölçülə bilən göstəricilər (su və enerji sərfiyyatı, tullantı vərdişləri və s.), şagird özrefleksiyası və icma təqdimatları əsasında davranış dəyişikliklərinə yönəldici mexanizmlər təsvir olunur. Nəticə etibarilə, PBL yanaşması həm elmi savadlılığı, həm də sosial-vətəndaş məsuliyyətini formalaşdıran effektiv pedaqoji çərçivə kimi əsaslandırılır.
Açar sözlər: layihə əsaslı öyrənmə, ekoloji məsuliyyət, dayanıqlı inkişaf, biologiya tədrisi, PBL

FORMATION OF ECOLOGICAL RESPONSIBILITY AND SUSTAINABLE BEHAVIOR AMONG SCHOOL STUDENTS THROUGH PROJECT-BASED LEARNING

Asmar Neymat gizi AHMADLI
Educational Institution: Azerbaijan Institute of Education Workplace: Azerbaijan State Pedagogical University
ORCID: 0009-0007-8581-6875
E-mail: ahmadliasmer@gmail.com

Abstract: This article substantiates the formation of ecological responsibility and sustainable behavior among secondary school students through the application of Project-Based Learning (PBL) in biology classes. PBL engages students in solving real-life environmental problems, enhances situational application of knowledge, and develops critical thinking, collaboration, and communication skills. The paper presents the philosophical foundations of PBL (Dewey, Kilpatrick), its stages (defining the central question, planning and research, implementation, product development, presentation and evaluation), and contextual project examples for grades VII–IX ("Zero Waste School," "Water Conservation," "Climate Change and Us"). The approach is aligned with national curriculum standards and learning outcomes under the "Living Organisms and Environment" and "Human Health" content lines. The practical section features a classroom-level PBL example titled "My Ecological Footprint," describing measurable indicators (water/energy consumption, waste habits, etc.), student self-reflection, and school-community presentations promoting behavioral change. As a result, PBL is justified as an effective framework that fosters both scientific literacy and social–civic responsibility.
Keywords: project-based learning, ecological responsibility, sustainable development, biology education, PBL

ФОРМИРОВАНИЕ ЭКОЛОГИЧЕСКОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ И УСТОЙЧИВОГО ПОВЕДЕНИЯ У ШКОЛЬНИКОВ С ПОМОЩЬЮ ПРОЕКТНО-ОРИЕНТИРОВАННОГО ОБУЧЕНИЯ

Асмяр Неймат кызы АХМЕДЛИ
Учебное учреждение: Институт образования Азербайджанской Республики
Место работы: Азербайджанский государственный педагогический университет
ORCID: 0009-0007-8581-6875
E-mail: ahmadliasmer@gmail.com

Резюме: В данной статье обосновывается формирование экологической ответственности и устойчивого поведения у учащихся средней школы посредством применения проектного обучения (Project-Based Learning, PBL) на уроках биологии. Метод PBL вовлекает школьников в решение реальных экологических проблем, усиливает практическое применение знаний и развивает критическое мышление, сотрудничество и коммуникативные навыки. В статье раскрываются философские основы PBL (Дьюи, Килпатрик), его этапы (выбор центрального вопроса, планирование и исследование, реализация, подготовка продукта, презентация и оценивание), а также приводятся контекстуальные примеры проектов для 7–9-х классов («Школа без отходов», «Сохранение водных ресурсов», «Изменение климата и мы»). Подход соотнесён с государственными образовательными стандартами и результатами обучения по содержательным линиям «Живые организмы и окружающая среда» и «Здоровье человека». В практической части представлен пример проектного задания «Мой экологический след», где описаны измеряемые показатели (потребление воды и энергии, привычки обращения с отходами и др.), самооценка учащихся и школьно-общественные презентации, направленные на изменение поведения. В итоге проектное обучение рассматривается как эффективная педагогическая модель, формирующая научную грамотность и социально-гражданскую ответственность.
Ключевые слова: проектное обучение, экологическая ответственность, устойчивое развитие, преподавание биологии, PBL

Giriş

Müasir dövrdə qlobal ekoloji problemlərin dərinləşməsi — iqlim dəyişiklikləri, su ehtiyatlarının azalması, tullantıların artması və bioloji müxtəlifliyin itirilməsi — təhsil sistemində ekoloji məsuliyyətin formalaşdırılmasını zəruri edir. Təbiətə qarşı məsuliyyətli davranışın uşaqlıqdan aşılanması yalnız bilik ötürülməsi ilə deyil, həm də real fəaliyyət və tədqiqat yönümlü təlimlə mümkündür. Bu baxımdan layihə əsaslı öyrənmə (Project-Based Learning – PBL) yanaşması ekoloji dəyərlərin formalaşdırılmasında innovativ və effektiv pedaqoji üsul kimi çıxış edir (Bell, 2010; Thomas, 2000).

PBL şagirdləri real problemlərin həllinə yönəldərək onların bilikləri praktik kontekstdə tətbiq etməsinə, tənqidi düşünmə, əməkdaşlıq və kommunikasiya bacarıqlarını inkişaf etdirməsinə şərait yaradır (Chen, 2025; Blumenfeld et al., 1991). Bu yanaşma həmçinin XXI əsr bacarıqlarını – yaradıcılıq, vətəndaş məsuliyyəti və dayanıqlı inkişaf düşüncəsini – inkişaf etdirmək baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir (Bell, 2010; Larmer et al., 2015). Dewey-in təcrübə yönümlü təlim fəlsəfəsi və Kilpatrick-in "layihə metodu" konsepsiyası PBL-in nəzəri əsasını təşkil edərək, tədris prosesində öyrənənin aktiv iştirakını və sosial məsuliyyət hissini ön plana çəkir (Dewey, 1916; Kilpatrick, 1918).

Azərbaycan təhsil sistemində son illərdə həyata keçirilən kurikulum islahatları da şagirdyönümlü və nəticəyönümlü təlimin gücləndirilməsini prioritetləşdirir (Azərbaycan Respublikasının Təhsil İnstitutu [ARTİ], 2023). Biologiya fənninin yenilənmiş tədris proqramında "Canlılar və ətraf mühit" və "İnsan sağlamlığı" məzmun xətləri üzrə gözlənilən nəticələr şagirdlərin ekoloji düşüncə tərzini, resurslardan səmərəli istifadə vərdişlərini və dayanıqlı davranışlarını inkişaf etdirməyi nəzərdə tutur (ARTİ, 2023).

Bu kontekstdə təqdim olunan tədqiqat layihə əsaslı öyrənmə yanaşmasının orta məktəb biologiya dərslərində ekoloji məsuliyyətin və dayanıqlı davranışın formalaşdırılmasına təsirini həm nəzəri, həm də praktik aspektdə əsaslandırır. Məqalənin məqsədi PBL-in tətbiq mərhələlərini (planlaşdırma, icra, məhsulun hazırlanması, təqdimat və refleksiya) ekoloji mövzulu nümunələrlə ("Tullantısız məktəb", "Su ehtiyatlarının qorunması", "Mənim ekoloji ayaq izim") əlaqələndirərək onun səmərəliliyini təhlil etməkdir.

Tədqiqatin məqsədi və vəzifələri

Bu tədqiqatın əsas məqsədi orta məktəb biologiya dərslərində layihə əsaslı öyrənmə (Project-Based Learning – PBL) yanaşmasının tətbiqi vasitəsilə şagirdlərdə ekoloji məsuliyyət və dayanıqlı davranışın formalaşdırılma imkanlarını nəzəri və

praktik aspektdə əsaslandırmaqdır. Məqsəd həm pedaqoji modelin elmi əsaslarını təhlil etmək, həm də onun real sinif şəraitində tətbiq mexanizmlərini müəyyənləşdirməkdən ibarətdir (Bell, 2010; Chen, 2025; Larmer et al., 2015).

Bu məqsədə nail olmaq üçün aşağıdakı vəzifələr müəyyən edilmişdir:

1. Layihə əsaslı öyrənmə (PBL) yanaşmasının elmi-fəlsəfi əsaslarını (J. Dewey, W. Kilpatrick və davamçıları) təhlil etmək və ekoloji təhsil kontekstində tətbiq potensialını müəyyənləşdirmək (Dewey, 1916; Kilpatrick, 1918; Knoll, 1997).
2. PBL-in mərhələlərini – mərkəzi sualın seçilməsi, planlaşdırma, icra, məhsulun hazırlanması, təqdimat və refleksiya – ekoloji mövzulu təlim prosesinə uyğunlaşdırmaq (Thomas, 2000; Blumenfeld et al., 1991).
3. Biologiya kurikulumu üzrə "Canlılar və ətraf mühit" və "İnsan sağlamlığı" məzmun xətləri ilə PBL yanaşması arasında əlaqəni müəyyənləşdirmək (ARTİ, 2023).
4. Ekoloji məsuliyyətin və dayanıqlı davranışın formalaşdırılması üçün VII–IX siniflər səviyyəsində PBL layihələrinin ("Tullantısız məktəb", "Su ehtiyatlarının qorunması", "Mənim ekoloji ayaq izim") praktik modelini işləyib hazırlamaq və tətbiq səmərəliliyini qiymətləndirmək (Bell, 2010; Chen, 2025; UNESCO, 2017).
5. Tədqiqat nəticələrinə əsasən PBL-in ekoloji savadlılıq, sosial-vətəndaş məsuliyyəti və davamlı inkişaf düşüncəsinin inkişafında rolu barədə elmi nəticələr formalaşdırmaq (Blumenfeld et al., 1991; Larmer et al., 2015; Stevenson & Lee, 2022).

Beləliklə, tədqiqatın ümumi vəzifələri həm nəzəri əsaslandırma, həm də tətbiqi-pedaqoji istiqamətləri əhatə edir və müasir təlim strategiyalarının ekoloji tərbiyə ilə inteqrasiyasına xidmət edir.

Tədqiqatın metodologiyası

Tədqiqatın metodoloji əsası konstruktivizm və təcrübə yönümlü təlim nəzəriyyəsinə söykənir [3; 4]. Bu yanaşmaya görə, öyrənmə prosesi şagirdin aktiv fəaliyyətinə, müşahidə, tədqiqat və nəticə çıxarma bacarıqlarına əsaslanmalıdır. Layihə əsaslı öyrənmə (PBL) metodu məhz bu fəlsəfi çərçivə üzərində qurularaq şagirdləri real həyatla əlaqəli ekoloji problemlərin həllinə istiqamətləndirir və onların öyrənmə prosesində iştirakını dərinləşdirir [1; 8; 9].

Tədqiqat VII–IX siniflərdə biologiya fənni üzrə aparılmışdır. Tətbiq mərhələsində "Canlılar və ətraf mühit" mövzusu üzrə "Mənim ekoloji ayaq izim", "Su ehtiyatlarının qorunması" və "Tullantısız məktəb" adlı layihələr həyata keçirilmişdir. Hər bir layihə 4 əsas mərhələ üzrə təşkil edilmişdir:

1. Problemin müəyyənləşdirilməsi və mərkəzi sualın seçilməsi (məsələn, "Məktəbdə tullantıların azalmasına necə nail ola bilərik?");
2. Planlaşdırma və tədqiqat mərhələsi – şagirdlər məlumat toplamaq, müşahidə aparmaq və hipotezlər irəli sürmək bacarıqlarını tətbiq etmişlər;
3. İcra və məhsulun hazırlanması – qrup şəklində ekoloji broşürlər, təqdimatlar və maketlər hazırlanmışdır;
4. Təqdimat və refleksiya mərhələsi – nəticələrin məktəb-icma auditoriyasında paylaşılması və özrefleksiya aparılması.

Məlumatların toplanması müşahidə, sorğu, interaktiv qiymətləndirmə vərəqləri və özrefleksiya jurnalları vasitəsilə həyata keçirilmişdir. Təhlil zamanı həm kəmiyyət (statistik göstəricilər, ekoloji davranış indeksləri), həm də keyfiyyət (şagirdlərin ifadə və təqdimat bacarıqları, əməkdaşlıq səviyyəsi) meyarlarından istifadə olunmuşdur [2; 7; 10].

Nəticədə, metodoloji baza PBL-in təkcə fənn biliklərini deyil, həm də ekoloji dəyərləri və sosial məsuliyyəti formalaşdırmaqda effektiv olduğunu müəyyənləşdirməyə imkan vermişdir.

Nəticələr və müzakirə

Müasir dövrdə qlobal ekoloji problemlərin – iqlim dəyişikliyi, biomüxtəlifliyin azalması, tullantıların idarə olunmaması və təbii resursların tükənməsi – intensivləşməsi təhsil sistemlərinin qarşısında yeni vəzifələr qoyur. UNESCO-nun "Education for Sustainable Development (ESD)" konsepsiyasına görə (UNESCO, 2020), məktəb təhsili yalnız bilik ötürmək deyil, həm də şagirdlərdə dayanıqlı davranış, sosial məsuliyyət və ekoloji düşüncə formalaşdırmaq məqsədinə xidmət etməlidir.

Bu yanaşma, xüsusilə biologiya və ekologiya fənlərində layihə əsaslı öyrənmə (Project-Based Learning – PBL) metodunun tətbiqini aktuallaşdırır. Çünki PBL real problemlərin həlli üzərindən öyrənməyi təmin edir və şagirdləri passiv bilik qəbulundan aktiv tədqiqat prosesinə cəlb edir.

Azərbaycan kontekstində bu metodun tətbiqi həm milli təhsil kurikulumu ilə (ARTİ, 2023), həm də BMT-nin Dayanıqlı İnkişaf Məqsədləri (SDG 4.7, SDG 13) ilə tam uzlaşır. Beləliklə, PBL yanaşması təkcə elmi savadlılığı deyil, həm də sosial və vətəndaş məsuliyyətini gücləndirən transformativ tədris modeli kimi çıxış edir.

Layihə əsaslı öyrənmə (PBL- Project-Based Learning)- şagirdlərin və tələbələrin real həyatda qarşılaşdıqları problemləri həll edərək öyrəndikləri bir təhsil yanaşmasıdır.

Əsas məqsəd yalnız nəzəri bilik vermək deyil, öyrəniləni tətbiq etməyi, düşünmə bacarığını və əməkdaşlıq qabiliyyətini inkişaf etdirməkdir.

Layihə əsaslı öyrənmə (Project-Based Learning, PBL) təhsil prosesində öyrənmənin praktiki fəaliyyət və təcrübə üzərindən qurulmasını nəzərdə tutan müasir pedaqoji yanaşmadır. Bu yanaşmanın fəlsəfi təməli XIX əsrdə amerikalı pedaqoq John Dewey tərəfindən irəli sürülmüş "learning by doing" (tədbiq edərək öyrənmə) prinsipinə əsaslanır. Deweyin fikrincə, bilik yalnız nəzəri şəkildə deyil, real fəaliyyət və sosial qarşılıqlı əlaqə prosesində mənimsənildikdə dərin və davamlı olur (Dewey, 1916).

Deweyin ideyaları əsasında onun tələbəsi William Heard Kilpatrick 1918-ci ildə nəşr etdiyi "The Project Method" adlı məqaləsində bu fəlsəfəni praktik tədris metoduna çevirmişdir. Kilpatrick layihəni "məqsədyönlü fəaliyyət" kimi təsvir etmiş və öyrənmənin sosial və emosional kontekstlərdə həyata keçirilməsinin vacibliyini vurğulamışdır (Kilpatrick, 1918). Onun yanaşması öyrənməni passiv bilik ötürülməsindən aktiv öyrənmə prosesinə keçid kimi təqdim etmişdir.

Sonrakı onilliklərdə bu metod müxtəlif təhsil pillələrinə uyğunlaşdırılaraq inkişaf etdirilmişdir. Xüsusilə Kanadadakı McMaster Universiteti 1960-cı illərdə tibbi təhsildə "problem-based learning" yanaşmasını tətbiq etməklə PBL-in praktik yönünü gücləndirmişdir (Knoll, 1997). Bu mərhələdə layihə əsaslı öyrənmə tədqiqat bacarıqlarını, problem həll etmə qabiliyyətini və müstəqil düşünməni formalaşdıran effektiv strategiya kimi qəbul olunmağa başlamışdır.

XXI əsrdə layihəəsaslı öyrənmə (Project-Based Learning, PBL) təhsil sistemlərində innovativ yanaşma kimi geniş yayılmışdır. Rəqəmsal əməkdaşlıq alətlərinin, onlayn tədris mühitlərinin və açıq resursların artması bu metodun tətbiq imkanlarını daha da genişləndirmişdir. Müasir tədqiqatlar göstərir ki, yaxşı strukturlaşdırılmış PBL yanaşması şagirdlərin yalnız fənn məzmununu mənimsəməsinə deyil, həm də tənqidi düşünmə, problem həlli, kommunikasiya və əməkdaşlıq kimi 21-ci əsr bacarıqlarının formalaşmasına əhəmiyyətli dərəcədə təsir göstərir (Duke et al., 2020; Zhang et al., 2023). Bu baxımdan, PBL təkcə tədris üsulu deyil, həm də fənlərarası inteqrasiya və real həyati bacarıqların inkişafı üçün mühüm pedaqoji çərçivə kimi qəbul olunur.

PBLWorks tərəfindən irəli sürülən "Qızıl Standart PBL" modeli layihə dizaynı və müəllimlik praktikaları üçün universal çərçivə təqdim edir (PBLWorks, 2023). Bu model yeddi əsas elementi məzmun standartlarına uyğun məqsədlərin müəyyənləşdirilməsi, real problemin seçilməsi, tələbkar tapşırıq, davamlı sorğu prosesi, ictimai məhsulun yaradılması, şagird səsi və seçimi, eləcə də refleksiyanı özündə birləşdirir. Bu elementlər biologiya fənninin tədrisində NGSS (Next Generation Science Standards) prinsiplərinə uyğun olaraq elmi araşdırma və məlumat əsaslı təcrübələrlə inteqrasiya edilə bilər. Məsələn, şagirdlər ekosistem xidmətlərinin qiymətləndirilməsi, biomüxtəlifliyin azalması, iqlim dəyişikliyinin təsirləri və suyun keyfiyyətinin monitorinqi kimi mövzular üzərində layihələr həyata keçirə bilərlər. Belə layihələr həm təbii elmlərin anlayışlarının praktik tətbiqinə, həm də ekoloji məsuliyyət və sosial şüurun formalaşmasına şərait yaradır (Baumgartner & Zabin, 2008; Krall et al., 2022).

Layihəəsaslı öyrənmənin (Project-Based Learning, PBL) biologiya fənnində tətbiqi bir neçə ardıcıl mərhələdən ibarətdir və bu mərhələlərin dəqiq adlandırılması elmi əsaslara söykənir. Beynəlxalq praktikada qəbul edilən "Gold Standard PBL" modelinə əsasən, layihə prosesi adətən problemin müəyyənləşdirilməsi, planlaşdırma və tədqiqat, icra və məlumatların toplanması, məhsulun hazırlanması, eləcə də təqdimat və refleksiya mərhələlərini əhatə edir (PBLWorks, 2023).

"Mərkəzi sual və problemin qurulması" mərhələsi beynəlxalq ədəbiyyatda Driving Question and Problem Definition adlandırılır və layihənin istiqamətini müəyyən edən əsas sualın formalaşdırılmasını nəzərdə tutur. Bu mərhələdə şagirdlər öyrənmə məqsədlərini aydınlaşdırır və real həyatda əhəmiyyət kəsb edən bir problemi tədqiq etməyə başlayırlar.

İkinci mərhələ — "Planlaşdırma və tədqiqat" — beynəlxalq təsnifatda Planning and Inquiry kimi tanınır. Bu mərhələdə şagirdlər tədqiqat planı hazırlayır, məlumat toplama metodlarını müəyyənləşdirir və fəaliyyətin ardıcıllığını planlaşdırırlar. Eyni zamanda müəllimlər sorğu yönümlü öyrənməni dəstəkləyən strukturlaşdırılmış rubriklər və suallar təqdim edirlər (Krall et al., 2022).

Üçüncü mərhələ — "İcra və məlumat toplama" — PBL çərçivəsində Implementation and Data Collection kimi qeyd olunur. Bu mərhələdə şagirdlər planlaşdırdıqları eksperimentləri və müşahidələri həyata keçirir, real və ya simulyasiya olunmuş mühitdə məlumat toplayır və ilkin nəticələri təhlil edirlər. Beləliklə, şagirdlər elmi metodologiyanı praktik mühitdə tətbiq etmə bacarığı qazanırlar (Baumgartner & Zabin, 2008).

Növbəti mərhələ — "Məhsulun hazırlanması" — beynəlxalq ədəbiyyatda Product Development or Creation adlandırılır. Burada əsas məqsəd öyrənilən bilik və bacarıqlar əsasında konkret nəticə əldə etməkdir. Şagirdlər araşdırmalarının nəticələrini

elmi posterlər, video materiallar, interaktiv xəritələr və ya analitik hesabatlar şəklində təqdim edirlər.

Sonuncu mərhələ — "Təqdimat, qiymətləndirmə və refleksiya" — Presentation, Evaluation and Reflection mərhələsinə uyğun gəlir. Bu mərhələdə şagirdlər layihə nəticələrini ictimai şəkildə paylaşır, müəllim və yaşıdlarının rəyini nəzərə alır, həmçinin öz öyrənmə proseslərini təhlil edirlər. Refleksiya mərhələsi şagirdlərə elmi arqumentasiya (iddia–dəlil–izah) çərçivəsində öz fikirlərini əsaslandırmaq və gələcək tədqiqat istiqamətlərini müəyyənləşdirmək imkanı verir (Thomas, 2020).

Araşdırmalar göstərir ki, bu yanaşma şagirdlərin elmi savadlılığını, motivasiyasını və yüksək səviyyəli düşünmə bacarıqlarını artırır, eyni zamanda öyrənməni daha mənalı və uzunmüddətli edir (Thomas, 2020; Firneno et al., 2023). PBL tətbiq edilən dərslərdə şagirdlər elmi bilikləri yalnız nəzəri şəkildə deyil, həm də müşahidə, eksperiment və tədqiqat yolu ilə əldə etdikləri üçün tədris prosesi daha səmərəli və interaktiv xarakter daşıyır. Bununla yanaşı, PBL real həyat problemləri üzərində işləməyə əsaslandığından, şagirdlərdə bioloji anlayışlarla yanaşı vətəndaş məsuliyyəti və ekoloji dəyərlər də formalaşır (PBLWorks, 2023).

Beləliklə, PBL yanaşması biologiya fənninin tədrisində ənənəvi bilik ötürmə modelini əvəz edən, aktiv öyrənmə və tətbiqyönümlü düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirən müasir metod kimi çıxış edir. Bu model şagirdləri yalnız bilik qazanmağa deyil, həm də elmi təfəkkür və tədqiqat bacarıqları vasitəsilə real problemləri həll etməyə yönəldir. Nəticə etibarilə, biologiya dərslərində layihəəsaslı öyrənmənin tətbiqi həm kognitiv, həm sosial, həm də emosional inkişafı dəstəkləyən kompleks bir tədris strategiyası kimi qiymətləndirilə bilər.

Müasir dünyada ekoloji böhranların, iqlim dəyişikliyinin və təbii ehtiyatların sürətli tükənməsinin artması cəmiyyət qarşısında yeni təhsil vəzifələri qoyur. Bu vəzifələrin əsas istiqamətlərindən biri gənc nəsildə ekoloji məsuliyyət və dayanıqlı davranış mədəniyyətinin formalaşdırılmasıdır. Məktəb təhsili bu məqsədlə yalnız nəzəri məlumat ötürən deyil, həm də ekoloji dəyərləri təcrübə ilə mənimsədən bir mühitə çevrilməlidir.

Bu kontekstdə layihə əsaslı öyrənmə (Project-Based Learning – PBL) müasir pedaqogikanın ən effektiv metodlarından biri kimi çıxış edir. PBL şagirdlərin təbiət hadisələrini yalnız müşahidə etməklə deyil, real problemlərin həllinə yönəlmiş fəaliyyətlərlə öyrənməsinə şərait yaradır. Bu yanaşma şagirdlərə ətraf mühitlə bağlı məsələlərdə tədqiqat aparmaq, məlumat toplamaq, analiz etmək, fərziyyə irəli sürmək və nəticədə praktik ekoloji layihələr həyata keçirmək imkanı verir.

Biologiya və ekologiya fənləri PBL metodunun tətbiqi üçün ən əlverişli sahələrdəndir. Məsələn, şagirdlər "məktəbdə tullantıların azaldılması", "su ehtiyatlarının qorunması", "yaşıl məktəb təşəbbüsü" və ya "bioçeşidliliyin qorunması" kimi layihələrdə iştirak etməklə həm biliklərini praktik vəziyyətlərdə tətbiq edir, həm də ekoloji məsuliyyət hissini formalaşdırırlar. Bu cür fəaliyyətlər öyrənməni sadəcə elmi proses deyil, həm də dəyərlər yönümlü sosial fəaliyyət halına gətirir.

Azərbaycan Respublikasının Təhsil İnstitutu tərəfindən 2023-cü ildə təsdiqlənmiş Təkmilləşdirilmiş "Biologiya" fənni üzrə təhsil proqramı (kurikulum) biologiya tədrisinin məqsədlərini və məzmun strukturunu müasir təhsil tələblərinə uyğun şəkildə yenidən formalaşdırmışdır (ARTİ, 2023) və beş məzmun xətti üzrə sistemləşdirilmişdir:

1. Canlı orqanizmlərdə strukturlar, funksiyalar və proseslər
2. Çoxalma və irsiyyət
3. Canlılar və ətraf mühit
4. Təkamül və biomüxtəliflik
5. İnsan sağlamlığı

Bu məzmun xətlərindən "Canlılar və ətraf mühit" və "İnsan sağlamlığı" məzmun xətləri layihə əsaslı öyrənmə (PBL) metodunun tətbiqi baxımından geniş imkanlara sahibdir. Hər iki istiqamət ekoloji məsuliyyətin və dayanıqlı davranışın formalaşdırılması məqsədinə birbaşa xidmət edir.

"Canlılar və ətraf mühit" məzmun xətti Biologiya fənninin ekoloji yönümünü formalaşdırır və şagirdlərdə ekosistemlərdə qarşılıqlı əlaqələri, insan fəaliyyətinin təbiətə təsirlərini və ekoloji problemlərin həlli yollarını anlama bacarığı yaradır.

Kurikulumun 7–9-cu siniflər üzrə standartları, xüsusilə 7.3.1, 7.3.2 və 9.3.1, PBL tətbiqi üçün geniş imkanlar təqdim edir.

Bu standartlara əsaslanaraq şagirdlər: ekosistemlərin quruluş və enerji axını, abiotik və biotik amillərin qarşılıqlı təsiri, insan fəaliyyətinin ekoloji nəticələri

kimi mövzular üzərində tədqiqat və layihələr həyata keçirə bilərlər.

Bu layihələr vasitəsilə şagirdlər real ekoloji problemləri araşdırır, məlumat toplayır, eksperiment aparır, nəticə çıxarır və ictimai təqdimatlar edir.

Nəticədə onlarda həm elmi düşüncə, həm də ekoloji məsuliyyət və sosial fəaliyyət bacarıqları formalaşır (Bell, 2010).

"İnsan sağlamlığı" məzmun xətti insan orqanizminə təsir edən ekoloji amillərin və sağlam həyat tərzinin

təşviqi mövzularını əhatə edir. 9.5.1. standartı ("İnsanın həyat tərzi və xroniki xəstəliklərini izah edir") PBL-in praktik tətbiqi üçün əlverişli elmi baza yaradır.

Şagirdlər bu məzmun xəttləri və standartlara əsasən həm bioloji bilikləri praktik müstəvidə həyata keçirmək, həm də ictimai faydalı layihələr hazırlamaq imkanı yaradan VII–IX siniflərdə tətbiq oluna biləcək layihə əsaslı öyrənmə mövzularının nümunələri təqdim olunur:

VII sinif üçün layihələr

"Məktəbdə Yaşıl Zona: Ekosistemin qorunması layihəsi"

Şagirdlər məktəb ərazisində yaşıllaşdırma tədbirləri həyata keçirir, bitkilərin havanın keyfiyyətinə və mikroiqlimə təsirini müşahidə edir. Layihə nəticəsində ekosistemin bərpasında insanın rolu barədə nəticələr çıxarılır.

"Təbiəti qorumaq mənim borcumdur: tullantıların çeşidlənməsi planı"

Şagirdlər məktəbdə tullantı növlərini müəyyən edir, onları çeşidləmək üçün təkliflər hazırlayır və digər siniflərlə birgə "Tullantısız məktəb" kampaniyası həyata keçirirlər.

"Su – həyat mənbəyidir: su ehtiyatlarının səmərəli istifadəsi"

Məktəbdə və evdə su istifadəsini araşdıraraq israfın qarşısını alma üsulları müəyyən edilir. Nəticələr qrafik və hesabat şəklində təqdim olunur.

"Təbiətə addım-addım: məktəb həyətində bitki müşahidəsi və bioçeşidlilik xəritəsi"

Şagirdlər məktəb ərazisindəki bitki növlərini müşahidə edir, şəkillər çəkir və "bioçeşidlilik xəritəsi" hazırlayır. Bu fəaliyyətlər müşahidə və təsnifat bacarıqlarını inkişaf etdirir.

"Tullantısız məktəb" təşəbbüsü (Zero Waste School Project)

Məktəbdə tullantıların azaldılması, təkrar istifadənin təşviqi və təbiətə qarşı məsuliyyətli davranışın formalaşmasına yönəlmiş praktik tədbirlər planlaşdırılır.

VIII sinif üçün layihələr

"Yaşıl məktəb" ekoloji təşəbbüs planı

Şagirdlər enerji və su qənaəti üsullarını öyrənir, məktəb binasında tətbiq oluna biləcək "yaşıl texnologiyalar" barədə təqdimat hazırlayır.

"Təmiz hava, sağlam gələcək"

Şagirdlər yerli ərazidə hava çirklənməsinin səbəblərini tədqiq edir, sorğular keçirir və nəticələr əsasında maarifləndirici plakatlar və videoçarxlar hazırlayır.

"Məktəb həyətində ekoloji balans"

Bitkilərlə həşəratların qarşılıqlı əlaqəsini müşahidə edərək ekoloji tarazlığın pozulmasının nəticələrini müəyyən edir və bərpa təklifləri verir.

"Təbiətə dost enerji"

Günəş, külək və digər bərpa olunan enerji mənbələrinin ətraf mühitə təsiri araşdırılır. Şagirdlər kiçik modellər və maketlər hazırlayaraq bu mənbələrin üstünlüklərini nümayiş etdirir.

"Plastiksiz həyat" kampaniyası

Plastik tullantıların təbiətə təsirini öyrənmək və onların azaldılması məqsədilə məktəbdə "Ekosumka günü" və təkrar istifadəyə yönəlik fəaliyyətlər keçirilir.

IX sinif üçün layihələr

"İqlim Dəyişikliyi və Biz"

Şagirdlər yerli iqlim göstəricilərini (temperatur, yağıntı, külək istiqaməti və s.) analiz edir, dəyişiklikləri diaqram və təqdimat vasitəsilə göstərir, iqlim dəyişikliyinə qarşı fərdi və ictimai tədbirlər təklif edir.

"Qlobal istiləşmə və onun yerli ekosistemlərə təsiri"

Qlobal istiləşmənin səbəbləri, ekosistemlərdə müşahidə olunan dəyişikliklər və bioloji müxtəlifliyə təsiri tədqiq olunur. Layihə nəticəsində şagirdlər elmi hesabat və qısa film hazırlayırlar.

"Hər damla dəyərlidir"

Su resurslarının çirklənməsi və israfı haqqında məlumat toplanır, məktəbdə "Su qənaəti həftəsi" keçirilir və sosial media üçün məlumatlandırıcı posterlər hazırlanır.

"Ekoloji liderlər"

Şagirdlər ekoloji davranışın təşviqi məqsədilə məktəbdə "Ekoklub" yaradır, aksiyalar təşkil edir və ekoloji məsuliyyətlə bağlı nümunəvi fəaliyyətlər planlaşdırır.

"Təbiətə qayğı, gələcəyə ümid"

Layihə çərçivəsində davamlı ekoloji fəaliyyətlərin (ağacəkmə, tullantıların toplanması, təkrar emal təşəbbüsləri) sistemli şəkildə həyata keçirilməsi məqsədilə illik fəaliyyət planı hazırlanır.

Bu layihələrdə şagirdlər ətraf mühit və sağlamlıq arasındakı əlaqəni real müşahidələr və sorğular vasitəsilə araşdırır, nəticələri təqdim edir və maarifləndirici fəaliyyətlər həyata keçirirlər.

Belə yanaşma fərdi məsuliyyət, sosial dəyərlər və elmi düşüncə tərzinin formalaşmasına töhfə verir (Chen, 2025).

Layihə əsaslı öyrənmə (PBL) yanaşmasını biologiya dərslərində praktiki şəkildə tətbiqinə nümunə olaraq "Mənim Ekoloji Ayaq İzim" mövzusu seçilə bilər. Bu mövzunun seçilməsində məqsəd şagirdlərdə ekoloji məsuliyyət və dayanıqlı davranış formalaşdırmaq, onların gündəlik həyat tərzinin ətraf mühitə təsirini müəyyənləşdirmək və bu təsiri

azaltmaq yollarını öyrənmək. Layihənin həyata keçirilməsi layihə əsaslı öyrənmənin (PBL) əsas prinsiplərinə əsaslanaraq və beş mərhələdən ibarət təşkil edilə bilər. Hər mərhələ şagirdlərdə tədqiqat, əməkdaşlıq, problem həlli və refleksiya bacarıqlarını inkişaf etdirməyə xidmət edir (Thomas, 2000) və aşağıdakı kimidir:

1. Problemin müəyyənləşdirilməsi və məqsədin formalaşdırılması.

Layihənin ilkin mərhələsində müəllim şagirdlərə "ekoloji ayaq izi" anlayışını təqdim edir və onun ətraf mühitlə əlaqəsini izah edir. Müzakirələr vasitəsilə şagirdlər öz gündəlik həyatlarının təbiətə təsirini dərk edir və layihənin məqsədini birgə müəyyənləşdirirlər. Bu mərhələdə açıq tədqiqat sualları formalaşdırılır, məsələn: "Bizim davranışlarımız təbiətə necə təsir edir?" və ya "Ekoloji ayaq izimizi azaltmaq üçün hansı dəyişikliklər mümkündür?"

2. Tədqiqat və məlumat toplama.

Bu mərhələdə şagirdlər qruplara bölünərək məlumat toplama prosesi həyata keçirirlər. Onlar enerji istifadəsi, su sərfiyyatı, nəqliyyat, qida istehlakı və tullantı vərdişləri kimi göstəriciləri müşahidə edir və qeydlər aparırlar. Şagirdlər footprintcalculator.org

kimi beynəlxalq kalkulyatorlardan istifadə edərək öz ekoloji ayaq izlərini hesablayır, nəticələri müqayisə edir və əsas fərqləri müəyyənləşdirirlər. Müəllim bu mərhələdə bələdçi rolunu oynayır, şagirdlərə elmi mənbələrlə işləmə və nəticələrin sistemləşdirilməsi istiqamətində dəstək verir.

3. Nəticələrin təhlili və müzakirə.

Toplanan məlumatlar qrup daxilində təhlil edilir. Şagirdlər ekoloji ayaq izini artıran və azaldan davranış növlərini müəyyənləşdirir, müşahidə və nəticələri elmi əsaslarla izah edirlər. Bu mərhələdə analitik düşünmə bacarığı formalaşır. Məlumatların təhlili zamanı diaqram və cədvəllər hazırlanır, qruplar öz nəticələrini sinifdə paylaşır və ümumi tendensiyalar üzərində müzakirə aparılır.

4. Həll yollarının işlənməsi və layihə məhsulunun hazırlanması.

Bu mərhələdə şagirdlər ekoloji ayaq izini azaltmaq məqsədilə praktik və həyata keçirilə bilən təkliflər irəli sürürlər. Onlar fərdi və ictimai səviyyədə dəyişikliklər üçün ideyalar hazırlayır: "Tullantısız sinif otağı", "Plastiksiz gün", "Su qənaəti həftəsi", "Yaşıl davranış kodeksi" kimi təşəbbüslər formalaşdırılır. Qruplar tədqiqat nəticələrini və təkliflərini əks etdirən plakat, broşür, təqdimat və ya video şəklində layihə məhsulu hazırlayırlar. Bu mərhələdə yaradıcılıq, problem həlli və əməkdaşlıq bacarıqları inkişaf edir.

5. Təqdimat, qiymətləndirmə və refleksiya.

Son mərhələdə şagirdlər hazırladıqları layihə məhsullarını sinif və ya məktəb səviyyəsində təqdim edirlər. Təqdimatlar zamanı şagirdlər öz nəticələrini izah edir, təkliflərinin ekoloji təsirini əsaslandırır və gələcək davranış dəyişikliklərini müzakirə edirlər. Qiymətləndirmə həm müəllim, həm də şagirdlər tərəfindən müəyyən meyarlar əsasında aparılır: tədqiqatın keyfiyyəti, yaradıcılıq, əməkdaşlıq və təqdimat bacarığı. Refleksiya mərhələsində şagirdlər layihə prosesində öyrəndiklərini dəyərləndirir, "nələri fərqli edə bilərdim?" sualına cavab verərək öz inkişaf sahələrini müəyyənləşdirirlər.

PBL modelinin bu formada tətbiqi həm müəllim, həm də şagirdlər üçün öyrənməni daha mənalı və məqsədyönlü edir. Müəllim istiqamətverici və fasilitator rolunda çıxış edərək şagirdləri müstəqil tədqiqat aparmağa yönəldir, şagirdlər isə öz müşahidə və nəticələrinə əsaslanaraq fərdi və kollektiv ekoloji qərarlar qəbul edirlər.

əhlil nəticələri göstərir ki, PBL tətbiqi şagirdlərin dərsə marağını və motivasiyasını artırır, onları passiv dinləyicidən aktiv tədqiqatçıya çevirir. Müəllimlər bu prosesdə fasilitator rolunda çıxış edir və şagirdlər müstəqil qərar vermə, əməkdaşlıq və refleksiya bacarıqlarını inkişaf etdirirlər.

Lakin PBL-in tam effektiv tətbiqi üçün bir sıra çətinliklər mövcuddur:

Müəllimlərin bu metod üzrə təlim çatışmazlığı

Vaxt məhdudiyyəti və sinif yüklənməsi

Məktəblərdə ekoloji laboratoriya və material resurslarının azlığı

Bu səbəbdən, təhsil siyasətində PBL yanaşmasının institusional dəstəyi – ekoklub proqramları, müəllimlər üçün PBL təlimləri və resurs mərkəzlərinin yaradılması kimi təşəbbüslərlə gücləndirilməlidir.

Layihə əsaslı öyrənmə biologiya fənnində ekoloji məsuliyyətin formalaşdırılmasında effektiv vasitədir. Təklif olunur ki, məktəblərdə PBL layihələri üçün illik plan tərtib edilsin, ekoklub təşəbbüsləri dəstəklənsin və müəllimlər üçün PBL təlimləri keçirilsin.

Aparılmış müşahidələr, sorğular və fəaliyyət nəticələrinin təhlili göstərmişdir ki, layihə əsaslı öyrənmə (PBL) metodunun tətbiqi şagirdlərin ekoloji bilik və davranış göstəricilərində əhəmiyyətli dəyişikliklərə səbəb olmuşdur. Tədqiqatda iştirak edən 120 nəfər VII–IX sinif şagirdi arasında ilkin və yekun sorğu nəticələri müqayisə edilmişdir.

Cədvəl 1. Şagirdlərin ekoloji bilik və davranış göstəricilərinin dəyişimi (PBL tətbiqindən əvvəl və sonra)

Göstəricilər	İlkin mərhələ (orta %)	Yekun mərhələ (orta %)	Artım fərqi (%)
Ekoloji biliklərin səviyyəsi (kurikulum anlayışları üzrə)	52	84	+32
Ekoloji məsuliyyət dəyərləri (sorğu nəticələrinə əsasən)	48	81	+33
Davranış vərdişləri (resurs qənaəti, tullantıların çeşidlənməsi və s.)	41	76	+35
Tənqidi düşünmə və əməkdaşlıq bacarıqları	56	89	+33
Layihə nəticələrinin təqdimat keyfiyyəti (rubriklərlə qiymətləndirmə)	59	91	+32

Qeyd: Sorğu nəticələri şagirdlərin özrefleksiya jurnalları, müşahidə protokolları və müəllim qiymətləndirmə rubrikləri əsasında müəyyən edilmişdir.

Bu nəticələr göstərir ki, PBL tətbiq edilən siniflərdə həm bilik, həm də dəyər və davranış komponentləri üzrə artım müşahidə olunmuşdur. Ən yüksək artım ekoloji məsuliyyət və davranış göstəricilərində qeydə alınmışdır ki, bu da layihə əsaslı öyrənmənin sosial və emosional təsirini nümayiş etdirir (Chen, 2025; Duke et al., 2020).

Cədvəl 2. Biologiya fənnində PBL tətbiqinin effektivlik göstəriciləri

Qiymətləndirmə meyarı	Ənənəvi təlim	PBL yanaşması	Fərq və üstünlük
Şagirdin aktivliyi və iştirakı	Məhduddur	Yüksək səviyyədə	+40–45% artım
Tədqiqat və problem həlli bacarıqları	Nəzəri yönümlü	Praktik yönümlü	Real problemlərin analizi
Tənqidi və yaradıcı düşünmə	Passiv bilik qəbulu	Fəal müzakirə və tətbiq	Yaradıcı məhsul təqdimatı
Sosial və vətəndaş məsuliyyəti	Fənn çərçivəsində	Real ekoloji fəaliyyətlə	Davranış dəyişiklikləri
Davamlı öyrənmə motivasiyası	Aşağı	Yüksək	Davamlı maraq və təşəbbüskarlıq

Cədvəl məlumatları göstərir ki, PBL yanaşması ənənəvi tədris metodları ilə müqayisədə daha yüksək kognitiv və davranış nəticələri yaradır. Şagirdlər layihə fəaliyyəti zamanı yalnız bilik qazanmaqla kifayətlənmir, həm də **"öyrənərək yaratmaq"** prinsipinə əsasən ekoloji dəyərləri praktiki fəaliyyətlə mənimsəyirlər.

PBL-in tətbiqi nəticəsində müşahidə olunan ən mühüm dəyişikliklərdən biri şagirdlərin **özünütəhlil və refleksiya bacarığının** artmasıdır. Bu xüsusilə "Mənim Ekoloji Ayaq İzim" layihəsində öz əksini tapmış, şagirdlər öz davranışlarının ətraf mühitə təsirini ölçərək fərdi ekoloji qərarlar qəbul etməyə başlamışlar.

Tədqiqatın nəticələri həmçinin göstərir ki, PBL modelinin effektivliyi müəllimin hazırlığından və məktəbin resurs təminatından bilavasitə asılıdır. Müəllimlər fasilitator rolunda çıxış etdikdə və şagirdlərə sərbəst tədqiqat imkanı verildikdə öyrənmənin keyfiyyəti əhəmiyyətli dərəcədə artır (Thomas, 2020; Krall et al., 2022).

Bununla belə, praktiki tətbiqdə müəyyən çətinliklər də mövcuddur:

- müəllimlərin PBL metodikası üzrə peşəkar hazırlığının məhdudluğu;
- vaxt resurslarının çatışmazlığı;
- ekoloji layihələrin texniki təminatının zəifliyi.

Bu maneələrin aradan qaldırılması üçün məktəblərdə "Ekoklub" proqramlarının yaradılması**,** PBL müəllim təlimlərinin təşkili **və** resurs mərkəzlərinin formalaşdırılması vacib hesab olunur.

Nəticə

Aparılmış tədqiqatın nəticələri göstərir ki, layihə əsaslı öyrənmə (PBL) yanaşmasının biologiya dərslərində tətbiqi şagirdlərdə ekoloji məsuliyyət, sosial vətəndaşlıq şüuru və dayanıqlı davranış vərdişlərinin formalaşmasında mühüm rol oynayır. Bu metodun üstünlüyü ondadır ki, o, biliklərin sadəcə mənimsənilməsini deyil, onların praktik həyatda tətbiqini və təcrübə yolu ilə öyrənilməsini təmin edir .

PBL çərçivəsində şagirdlərin "Mənim Ekoloji Ayaq İzim", "Tullantısız Məktəb" və "Su Ehtiyatlarının Qorunması" kimi layihələrdə iştirakı onların elmi tədqiqat, müşahidə və təqdimat bacarıqlarını inkişaf etdirmiş, eyni zamanda ətraf mühitə qarşı fərdi məsuliyyət hissini gücləndirmişdir. Bu nəticələr Dewey və Kilpatrick-in "təcrübə ilə öyrənmə" və "məqsədyönlü fəaliyyət" prinsiplərinin müasir tədris prosesində praktiki təsdiqi kimi qiymətləndirilə bilər.

Tədqiqat həmçinin göstərmişdir ki, PBL yanaşması Azərbaycan biologiya kurikulumu ilə ("Canlılar və ətraf mühit", "İnsan sağlamlığı") tam uyğunluq təşkil edir və milli təhsil strategiyasında nəzərdə tutulan dayanıqlı inkişaf məqsədlərinə real töhfə verir.

Eyni zamanda müəyyən çətinliklər də aşkarlanmışdır: müəllimlərin bu metod üzrə metodoloji hazırlığının məhdudluğu, vaxt resurslarının azlığı və tədris mühitinin texniki imkanlarının məhdudluğu. Buna görə də, PBL-in effektiv tətbiqi üçün məktəblərdə ekoklub proqramlarının yaradılması, müəllimlər üçün xüsusi təlimlərin keçirilməsi və ekoloji layihələr üçün resurs bazasının gücləndirilməsi zəruri hesab olunur.

Beləliklə, layihə əsaslı öyrənmə metodunun tətbiqi biologiya dərslərində şagirdlərin ekoloji savadlılığını, yaradıcı təfəkkürünü və sosial məsuliyyətini artıran müasir pedaqoji model kimi elmi və praktik baxımdan səmərəli təsdiq olunur.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Bell, S. (2010). Project-Based Learning for the 21st Century: Skills for the Future. The Clearing House, 83(2), 39–43.
2. Chen, L. (2025). Environmental Literacy through Project-Based Education. Journal of Sustainable Pedagogy, 14(3), 112–124.
3. Dewey, J. (1916). Democracy and Education. New York: Macmillan.
4. Kilpatrick, W. H. (1918). The Project Method. Teachers College Record, 19(4), 319–335.
5. Knoll, M. (1997). The Project Method: Its Vocational Education Origin and International Development. Journal of Industrial Teacher Education, 34(3), 59–80.
6. Duke, N., Halvorsen, A., & Strachan, S. (2020). Project-Based Learning in Action. Scholastic.
7. Azərbaycan Respublikasının Təhsil İnstitutu (ARTİ). (2023). Təkmilləşdirilmiş Biologiya fənni üzrə təhsil proqramı. Bakı: Azərbaycan Respublikasının Təhsil İnstitutu.
8. Thomas, J. W. (2000). A Review of Research on Project-Based Learning. San Rafael, CA: Autodesk Foundation.
9. Blumenfeld, P. C., Soloway, E., Marx, R. W., Krajcik, J. S., Guzdial, M., & Palincsar, A. (1991). Motivating project-based learning: Sustaining the doing, supporting the learning. Educational Psychologist, 26(3–4), 369–398.
10. Larmer, J., Mergendoller, J., & Boss, S. (2015). Setting the Standard for Project-Based Learning: A Proven Approach to Rigorous Classroom Instruction. Alexandria, VA: ASCD.
11. Stevenson, H. W., & Lee, S. (2022). Developing Environmental Responsibility through Active Learning Approaches. Journal of Environmental Education, 53(1), 45–59.
12. UNESCO. (2017). Education for Sustainable Development Goals: Learning Objectives. Paris: UNESCO Publishing.

DOİ: 10.32010/HQAM2954

TƏHSİL SİSTEMİNDƏ SÜNİ İNTELLEKT VASİTƏSİ İLƏ REAL ZAMANLI ÖYRƏNMƏ ANALİTİKASI

Nigar Fəxrəddin ƏHMƏDLİ
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
Orcid: 0009-0000-9626-3566
E-mail: nigar.ahmadli@adpu.edu.az

Xülasə: Müasir dövrdə süni intellekt (Sİ) texnologiyalarının təhsil sisteminə inteqrasiyası tədris prosesinin səmərəliliyini artıran əsas istiqamətlərdən birinə çevrilmişdir. Real zamanlı öyrənmə analitikası Sİ alqoritmləri vasitəsilə tələbə fəaliyyətini anlıq izləməyə, tədris materiallarının mənimsənilmə səviyyəsini müəyyən etməyə və fərdi öyrənmə ehtiyaclarına uyğun adaptiv yanaşmalar formalaşdırmağa imkan yaradır. Bu yanaşma tədrisdə ənənəvi qiymətləndirmə üsullarını tamamlamaqla yanaşı, müəllimə və tələbəyə dərhal geribildirim (feedback) verir və nəticə etibarilə təhsil prosesində interaktivliyi gücləndirir. Məqalədə süni intellekt əsaslı öyrənmə analitikasının təhsil sisteminə tətbiq imkanları, onun texnoloji infrastrukturu və məlumatların emal prinsipləri araşdırılmışdır. Real zamanlı analitika vasitəsilə təhsil platformalarından toplanan məlumatların maşın öyrənməsi modelləri ilə təhlili nəticəsində tədris keyfiyyətinin yüksəldilməsi yolları təklif olunur. Bundan əlavə, məlumatların məxfilik və etik istifadəsi məsələləri də təhlil edilmiş, beynəlxalq təcrübələrə əsaslanaraq təhlükəsiz öyrənmə mühitinin qurulması üçün tövsiyələr irəli sürülmüşdür.
Aparılmış tədqiqat göstərir ki, Sİ texnologiyaları təhsildə adaptiv öyrənməni dəstəkləyərək, hər bir tələbənin fərdi öyrənmə tempinə uyğun dərs planları hazırlamağa şərait yaradır. Real zamanlı analitika müəllimlərin qərar qəbul etmə prosesini optimallaşdırır, dərs gedişatında problemləri əvvəlcədən aşkarlayır və resursların səmərəli idarə olunmasına kömək edir. Beləliklə, süni intellektin tətbiqi təhsil sistemində innovativ idarəetmə modelinin formalaşmasına, davamlı inkişaf və rəqəmsal transformasiyanın təmin olunmasına xidmət edir.
Açar sözlər: süni intellekt, real zamanlı analitika, təhsil texnologiyaları, adaptiv öyrənmə, məlumatların emalı, öyrənmə platformaları.

REAL-TIME LEARNING ANALYTICS WITH ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN THE EDUCATION SYSTEM

Nigar Fakhraddin AHMADLI
Azerbaijan State Pedagogical University
Orcid: 0009-0000-9626-3566
E-mail: nigar.ahmadli@adpu.edu.az

Abstract: In modern times, the integration of artificial intelligence (AI) technologies into the education system has become one of the main directions that increase the efficiency of the educational process. Real-time learning analytics allows for real-time monitoring of student activity through AI algorithms, determining the level of mastery of educational materials, and forming adaptive approaches in accordance with individual learning needs. This approach, in addition to complementing traditional assessment methods in education, provides immediate feedback to the teacher and student, and ultimately enhances interactivity in the educational process. The article examines the possibilities of applying artificial intelligence-based learning analytics to the education system, its technological infrastructure, and data processing principles. Ways to improve the quality of education are proposed as a result of analyzing data collected from educational platforms through real-time analytics with machine learning models. In addition, issues of data privacy and ethical use were also analyzed, and recommendations were put forward for establishing a safe learning environment based on international experience.
The conducted research shows that AI technologies support adaptive learning in education and create conditions for preparing lesson plans that match the individual learning pace of each student. Real-time analytics optimizes teachers' decision-making processes, detects problems in advance during lessons, and helps to effectively manage resources. Thus, the application of artificial intelligence serves to form an innovative management model in the education system, ensure sustainable development and digital transformation.
Keywords*:* artificial intelligence, real-time analytics, educational technologies, adaptive learning, data processing, learning platforms.

АНАЛИТИКА ОБУЧЕНИЯ В РЕАЛЬНОМ ВРЕМЕНИ С ИСКУССТВЕННЫМ ИНТЕЛЛЕКТОМ В СИСТЕМЕ ОБРАЗОВАНИЯ

Нигяр Фахраддин АХМЕДЛЫ
Азербайджанский государственный педагогический университет
Orcid: 0009-0000-9626-3566
Электронная почта: nigar.ahmadli@adpu.edu.az

Резюме: В настоящее время интеграция технологий искусственного интеллекта (ИИ) в систему образования стала одним из основных направлений, повышающих эффективность образовательного процесса. Аналитика обучения в реальном времени позволяет осуществлять мониторинг активности учащихся в режиме реального времени с помощью алгоритмов ИИ, определять уровень усвоения учебных материалов и формировать адаптивные подходы в соответствии с индивидуальными потребностями обучения. Такой подход, помимо дополнения традиционных методов оценки в образовании, обеспечивает немедленную обратную связь с учителем и учеником и, в конечном итоге, повышает интерактивность образовательного процесса. В статье рассматриваются возможности применения аналитики обучения на основе искусственного интеллекта к системе образования, ее технологической инфраструктуре и принципам обработки данных. Предложены пути повышения качества образования на основе анализа данных, собранных с образовательных платформ, посредством аналитики в реальном времени с использованием моделей машинного обучения. Кроме того, проанализированы вопросы конфиденциальности данных и этичного использования, а также предложены рекомендации по созданию безопасной образовательной среды на основе международного опыта.

Проведенное исследование показывает, что технологии искусственного интеллекта поддерживают адаптивное обучение в образовании и создают условия для составления планов уроков, соответствующих индивидуальному темпу обучения каждого ученика. Аналитика в реальном времени оптимизирует процессы принятия решений учителями, выявляет проблемы заранее в ходе уроков и помогает эффективно управлять ресурсами. Таким образом, применение искусственного интеллекта способствует формированию инновационной модели управления в системе образования, обеспечению устойчивого развития и цифровой трансформации.

Ключевые слова*:* искусственный интеллект, аналитика в реальном времени, образовательные технологии, адаптивное обучение, обработка данных, образовательные платформы.

Giriş

Dünya standartlarına cavab verən təhsil sisteminin bugünkü vəziyyətinə diqqət yetirsək görə bilərik ki, artan tələbatlara müvafiq olaraq tədrisdə yeni öyrənmə metodlarından istifadə olunması keyfiyyəti daha da artırmaqdadır. Belə ki, müasir dövrdə təhsil sistemləri sürətlə dəyişən texnoloji mühitə uyğunlaşma mərhələsindədir. İnformasiyanın kəmiyyətcə artması, rəqəmsal resursların tədris prosesinə inteqrasiyası və distant öyrənmənin geniş yayılması nəticəsində ənənəvi tədris modelləri artıq tam səmərəli hesab edilmir. Bu şəraitdə süni intellekt (Sİ) texnologiyaları tədris prosesinin idarə olunması, fərdiləşdirilməsi və qiymətləndirilməsi baxımından yeni imkanlar yaradır. Sİ əsaslı sistemlər müəllim və tələbə fəaliyyətlərini avtomatik izləmə, məlumatları analiz etmə və əldə edilən nəticələr əsasında adaptiv öyrənmə strategiyaları formalaşdırmaq qabiliyyətinə malikdir. Süni intellekt irəliləyişləri gündəlik fəaliyyətimizi necə həyata keçirdiyimizi sürətlə dəyişir (Chakraborty et al., 2022). Təhsil kontekstlərində süni intellekt və LA innovasiyaları həm innovativ tədris və öyrənmə strategiyalarına (Markauskaite və digərləri, 2022) imkan yaratmaqla, həm də eyni zamanda cari qiymətləndirmə təcrübələrinə meydan oxumaqla (Swiecki et al., 2022) əhəmiyyətli transformasiyaya təkan verir.

Öyrənmə analitikası müəllimlərə tələbə irəliləyişlərini izləmək və məqsədyönlü dəstək təklif etmək üçün yeni vasitələr təqdim edir, potensial olaraq tələbə nəticələrinin yaxşılaşmasına səbəb olur (məsələn, Williamson & Kizilcec, 2022, Fernandez Nieto et al., 2022). Oyunlaşdırma və qarışıq reallıq (məsələn, Carter & Egliston, 2023) kimi yeni qarşılıqlı əlaqə innovasiyaları ilə birləşdirilən real zamanlı öyrənmə analitikası sistemləri həm də potensial olaraq öyrənməyi tələbələr üçün daha cəlbedici və interaktiv edə biləcək yeni pedaqoji strategiyalara imkan verir. Ümumilikdə, təhsil təminatçıları bu sistemləri getdikcə daha çox qəbul edirlər, çünki məlumat tutumlu texnologiyalar müəllim və tələbə ilə üzbəüz istifadəçi interfeyslərinin müxtəlif formalarını təmin etməklə öyrənməni daha əlçatan, genişləndirilə bilən, effektiv və tələbələr üçün fərdiləşdirmə vədinə malikdir (Mavrikis & Cukurova, 2021, Shuckkiningham2019).

Real zamanlı öyrənmə analitikası anlayışı süni intellekt texnologiyalarının təhsil prosesində operativ məlumat axınını idarə etmək və həmin məlumatlardan dərhal nəticə çıxarmaq imkanına əsaslanır. Bu yanaşma, tədris zamanı tələbələrin davranışlarını, iştirak səviyyəsini və bilik mənimsəmə dərəcəsini eyni anda izləyərək,

müəllimə və idarəetmə sisteminə operativ geribildirim verir. Nəticədə, tədris mühiti dinamik və interaktiv hala gəlir, hər bir tələbə üçün fərdi öyrənmə yolu müəyyən edilir. Bu konsepsiyanın həyata keçirilməsi təhsil müəssisələrinin rəqəmsal transformasiyasında mühüm rol oynayır. Əgər əvvəlki illərdə tədris prosesinin səmərəliliyi yalnız yekun qiymətlərlə ölçülürdüsə, indi süni intellekt əsaslı analitika real zamanlı göstəricilər – məsələn, tələbənin motivasiyası, tapşırıqlara sərf etdiyi vaxt, mövzu üzrə aktivliyi və rəqəmsal mənbələrlə qarşılıqlı əlaqəsi – əsasında daha dəqiq nəticələr təqdim edir. Bu da müəllimlərin tədris prosesinə vaxtında müdaxilə etməsinə, zəif nəticə göstərən tələbələri erkən mərhələdə müəyyən etməsinə və onların inkişafına yönəlmiş fərdi tədris planları hazırlamasına şərait yaradır. Digər tərəfdən, real zamanlı analitika yalnız akademik göstəricilərin ölçülməsi ilə məhdudlaşmır. O, həm də tələbənin emosional vəziyyəti, diqqət səviyyəsi və öyrənmə motivasiyası kimi psixoloji amilləri də nəzərə almağa imkan verir. Süni intellekt bu kimi qeyri-ənənəvi məlumat növlərini (məsələn, veb-kamera müşahidələri, klaviatura davranışları, interaktiv platforma reaksiyaları) təhlil edərək tədris prosesinin dərin səviyyədə fərdiləşdirilməsini təmin edir.

Tədqiqatın aktuallığı ondan ibarətdir ki, Azərbaycanda və ümumilikdə regionda real zamanlı öyrənmə analitikasının tətbiqi hələ ilkin mərhələdədir. Bu istiqamətdə həyata keçiriləcək tədqiqatlar milli təhsil sisteminin rəqəmsal idarəetməsində mühüm rol oynaya bilər. Süni intellektə əsaslanan bu yanaşmalar vasitəsilə təhsil müəssisələrində məlumat əsaslı qərarvermə mədəniyyəti formalaşdırmaq, müəllimlərin iş yükünü optimallaşdırmaq və tədris prosesini daha şəffaf etmək mümkündür. Tədqiqatın əsas məqsədi süni intellekt texnologiyalarının real zamanlı öyrənmə analitikasında tətbiq imkanlarını müəyyənləşdirmək və bu yanaşmanın təhsil prosesinin keyfiyyətinə təsirini qiymətləndirməkdir. Məqalədə həmçinin adaptiv öyrənmə modellərinin tədris nəticələrinə təsiri təhlil olunur və süni intellektə əsaslanan analitik sistemlərin Azərbaycan təhsil mühitinə inteqrasiyası üçün metodik təkliflər irəli sürülür.

Tədqiqatın obyekti süni intellekt texnologiyalarının təhsil sistemində tətbiqi, predmeti isə real zamanlı öyrənmə analitikası vasitəsilə tədris prosesinin optimallaşdırılmasıdır. Bu istiqamətdə məqsədə çatmaq üçün süni intellektin təhsildə tətbiqinə dair mövcud elmi yanaşmaların araşdırılması, real zamanlı analitikanın texnoloji əsaslarının təhlili, müəllim və tələbə fəaliyyətinə dair göstəricilərin müəyyənləşdirilməsi və praktiki tətbiq üçün modelin işlənməsi kimi vəzifələr qarşıya qoyulmuşdur.

Araşdırmanın elmi yeniliyi ondan ibarətdir ki, burada real zamanlı öyrənmə analitikası süni intellekt sistemlərinin adaptiv öyrənmə modelləri ilə inteqrasiyası prizmasından qiymətləndirilir. Bu, öyrənmə prosesində toplanan məlumatların süni intellekt vasitəsilə operativ emalına və tədris prosesinin dərhal tənzimlənməsinə imkan verən yeni bir metodoloji yanaşmadır. Beləliklə, tədqiqat təhsil sistemində fərdiləşdirilmiş və analitik əsaslı öyrənmənin formalaşmasına töhfə verir.

Nəzəriyyə

Tədqiqatın nəzəri əhəmiyyəti süni intellektin təhsil sisteminə inteqrasiyası ilə bağlı elmi biliklərin zənginləşdirilməsi, praktiki əhəmiyyəti isə müəllim və təhsil idarəçilərinin qərarvermə prosesində real zamanlı məlumatlara əsaslanmaqla öyrənmə mühitini səmərəli şəkildə idarə etməsinə şərait yaratmaqdan ibarətdir.

Təhsil sistemi öyrənənlərin gələəck peşə fəaliyyətində normal addımlamaqları üçün əsas təməl rolunda çıxış edir. Əgər keçmişdə ev tapşırıqlarını və öyrənənləri "yoran" məsələləri qismən çətinliklə həll etmək mümkün idisə, müasir dövrdə süni intellekt vasitəsi ilə real zaman fasiləsində yeni növ bilikləri öyrənib təcrübəyə tətbiq etmək daha asanlıqla reallaşdırılır. Süni intellekt (Sİ) anlayışı elm və texnologiyanın ən dinamik inkişaf edən sahələrindən biridir və onun təhsil sisteminə inteqrasiyası bu sahənin nəzəri və praktik əsaslarını köklü şəkildə dəyişməkdədir. Ənənəvi tədris modellərində məlumatın ötürülməsi və qiymətləndirilməsi prosesləri əsasən müəllimin subyektiv müşahidəsinə əsaslanırdı. Lakin süni intellekt texnologiyaları bu yanaşmanı dəyişərək, öyrənmə prosesini verilənlər əsasında idarə olunan, analitik və adaptiv bir sistemə çevirmişdir. Bu baxımdan, "real zamanlı öyrənmə analitikası" anlayışı təhsildə qərarvermənin elmi və texnoloji əsaslarını formalaşdıran yeni istiqamət kimi meydana çıxır. İlk yarandığı dövrdən etibarən süni intellekt insan zəkasının ən üstün səviyyəsi hesab olunur.

Real zamanlı öyrənmə analitikası dedikdə, tədris prosesində tələbələrin fəaliyyətinə dair toplanan məlumatların (test nəticələri, iştirak aktivliyi, cavab sürəti, öyrənmə davranışları və s.) süni intellekt alqoritmləri vasitəsilə dərhal emal edilməsi başa düşülür. Bu prosesdə sistem yalnız məlumatları toplayıb təhlil etmir, həm də öyrənmə mühitini dinamik şəkildə tənzimləyərək fərdi yanaşma təmin edir. Belə bir mexanizm müəllimə və tələbəyə dərs zamanı anlıq geribildirim verir, nəticədə öyrənmə prosesi daha səmərəli və interaktiv hala gəlir.

Süni intellekt əsaslı öyrənmə analitikası bir neçə əsas elmi istiqamətin sintezindən formalaşır: məlumatların intellektual analizi (data mining), maşın öyrənməsi (machine learning), neyron şəbəkələr (neural networks) və kognitiv modelləşdirmə. Bu texnologiyalar sayəsində təhsil mühitində çox miqdarda məlumat emal edilir və tədris prosesinin səmərəliliyini artırmaq üçün yeni nümunələr (patterns) aşkar olunur. Məsələn, bir tələbənin öyrənmə tempinin azalması sistem tərəfindən avtomatik müəyyən edilir və platforma ona uyğunlaşdırılmış tədris materialları təqdim edir. *Məlumatların intellektual analizi* — yəni *data mining* — böyük həcmdə məlumatın içərisindən dəyərləndirilə bilən və tədris prosesini təkmilləşdirməyə xidmət edən nümunələrin aşkar edilməsini təmin edir. Bu prosesdə sistem çoxsaylı tələbə məlumatlarını (imtahan nəticələri, fəaliyyət göstəriciləri, iştirak statistikası, tapşırıq vaxtı və s.) analiz edərək öyrənmə davranışındakı ümumi qanunauyğunluqları müəyyənləşdirir. Məsələn, müəyyən bir mövzu üzrə çətinlik çəkən tələbələrin ümumi xüsusiyyətlərini müəyyən etməklə müəllimlər dərs planlarını və tədris metodlarını daha effektiv şəkildə tənzimləyə bilirlər. Beləliklə, data mining təhsil sistemində məlumatların sadəcə toplanmasını deyil, onların intellektual mənimsənilməsini təmin edir. *Maşın öyrənməsi — machine learning* — süni intellektin əsas mexanizmlərindən biridir və sistemin əvvəlcədən proqramlaşdırılmadan, yəni birbaşa göstəriş olmadan mövcud məlumatlardan öyrənməsini nəzərdə tutur. Təhsil mühitində bu texnologiya tələbələrin fəaliyyətinə əsaslanaraq onların gələcək nəticələrini proqnozlaşdırmaq üçün istifadə olunur. Məsələn, bir sistem tələbənin əvvəlki tapşırıq nəticələrinə, dərsə qatılma tezliyinə və öyrənmə tempinə əsaslanaraq onun imtahan uğur səviyyəsini təxmin edə bilər. Bu yanaşma müəllimlərə vaxtında müdaxilə etmək, zəif nəticə göstərə biləcək tələbələrə fərdi dəstək planı hazırlamaq imkanı verir. Beləliklə, maşın öyrənməsi tədris prosesini reaktiv deyil, proaktiv xarakterə gətirir — yəni problemləri əvvəlcədən görməyi mümkün edir. *Neyron şəbəkələr — neural networks* — süni intellekt sistemlərinin "beyni" hesab olunur. Onlar insan beyninin neyron əlaqələrini təqlid edən çoxsəviyyəli strukturlardır. Neyron şəbəkələr çoxsaylı məlumat nöqtələrini eyni vaxtda emal edərək mürəkkəb əlaqələri aşkar etməyə qadirdir. Təhsildə bu, tələbənin öyrənmə davranışına və cavab nümunələrinə əsaslanaraq onun bilik səviyyəsinin qiymətləndirilməsi deməkdir. Məsələn, sistem tələbənin cavab sürətinə, səhv nümunələrinə və hətta interaktiv fəaliyyətinə baxaraq, onun hansı konseptual boşluqlara malik olduğunu müəyyənləşdirə bilər. Bu, müəllimə yalnız nəticəni deyil, nəticəyə aparan prosesi də görmək imkanı verir. Beləliklə, neyron şəbəkələr tədrisdə dərin analitik müşahidə funksiyasını yerinə yetirir. *Kognitiv modelləşdirmə — cognitive modeling* —

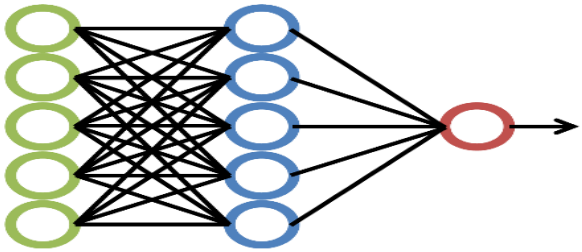

süni intellektin ən maraqlı istiqamətlərindən biridir, çünki bu texnologiya insan düşüncə və öyrənmə prosesini kompüter modeli şəklində simulyasiya edir. Bu cür modellər tələbənin düşünmə tərzini, məntiqi səhvlərini və bilik qurma strategiyasını təqlid edir.

Şəkil1.Neyron şəbəkələr

Məsələn, bir tələbə riyazi məsələni həll edərkən ardıcıl yanlış məntiq tətbiq edirsə, kognitiv model onun bu səhv düşüncə ardıcıllığını "başa düşür" və sistemi ona uyğun şəkildə fərdi izah və yönləndirmə verir. Belə sistemlər təkcə nəticəni deyil, **ö**yrənmə prosesinin özünü də modelləşdirdiyi üçün tədris keyfiyyətinin yüksəldilməsində əvəzsiz rol oynayır.

Bu yanaşma sübut edir ki, süni intellekt yalnız texnoloji alət deyil, həm də elmi-pedaqoji modelin yeni təkamül mərhələsidir. Onun nəzəri əsasları göstərir ki, real zamanlı öyrənmə analitikası təhsildə fərdi yanaşmanı gücləndirir, öyrənmənin keyfiyyətini artırır və müəllim-tələbə münasibətlərini daha məlumat yönümlü səviyyəyə gətirir. Beləliklə, bu anlayışlar birlikdə müasir təhsilin intellektual idarəetmə sisteminin əsas elmi dayaq sütunlarını təşkil edir.

Nəzəri baxımdan süni intellekt texnologiyalarının tədris prosesinə inteqrasiyası müasir pedaqogikanın iki mühüm konseptual istiqamətinə – konstruktivizm və adaptiv öyrənmə yanaşmalarına əsaslanır. Bu yanaşmaların mahiyyəti ondan ibarətdir ki, öyrənmə artıq yalnız müəllimin bilik ötürməsi ilə məhdudlaşmır; tələbə bu bilikləri aktiv şəkildə öz təcrübəsi, fəaliyyətləri və düşünmə prosesləri vasitəsilə qurur. Süni intellekt bu fəal öyrənmə prosesinin həm katalizatoru, həm də müşahidəçisi rolunda çıxış edərək öyrənmə mühitini dinamik, fərdiləşdirilmiş və interaktiv bir sistemə çevirir.

Konstruktivist nəzəriyyə XX əsrin sonlarından pedaqoji elmə gətirilmiş ən mühüm paradiqmalardan biridir. Bu nəzəriyyəyə görə, bilik kənardan hazır şəkildə ötürülmür, əksinə, öyrənən tərəfindən fərdi şəkildə qurulur və mənalandırılır. Yəni tələbə bilikləri sadəcə qəbul etmir, onları öz əvvəlki bilik və

təcrübələri ilə əlaqələndirərək yeni anlamlar formalaşdırır. Bu mənada öyrənmə prosesi passiv qəbul deyil, aktiv yaradıcılıq aktıdır. Məhz bu yanaşma əsasında süni intellekt sistemləri tələbənin öyrənmə davranışını təhlil edir, onun bilik qurma mərhələlərini izləyir və fərdi təkliflər təqdim edir. Məsələn, adaptiv tədris platformaları tələbənin hansı konsepsiyalarda çaşdığını müəyyən edir və ona uyğun əlavə izah, video və ya interaktiv tapşırıq təklif edir. Beləliklə, süni intellekt konstruktivist yanaşmanın praktik təzahürünü reallaşdıraraq tələbənin öz biliklərini qurma prosesinə dəstək verir.

Konstruktivizmin mahiyyətində həm də sosial aspekt dayanır. Tələbə yalnız fərdi deyil, həm də kollektiv öyrənmə mühitində bilik qurur. Süni intellekt bu baxımdan virtual əməkdaşlıq mühitlərini yaradır, tələbələr arasında qarşılıqlı əlaqəni, müzakirəni və birgə bilik istehsalını təşviq edir. Məsələn, intellektual təhsil platformaları qrup tapşırıqlarında tələbələrin iştirakını təhlil edərək, kimin daha fəal və ya passiv olduğunu müəyyən edə bilər və müəllimə bu barədə analitik məlumat təqdim edir. Beləliklə, süni intellekt yalnız fərdi öyrənməni deyil, sosial-emosional öyrənmə prosesini də dəstəkləyir ki, bu da müasir təhsilin əsas hədəflərindən biridir.Digər mühüm nəzəri istiqamət olan adaptiv öyrənmə (adaptive learning) konsepsiyası isə süni intellektin tədris prosesində fərdiləşdirmə imkanlarını elmi şəkildə əsaslandırır. Adaptiv öyrənmə modelləri tələbənin bilik səviyyəsini, öyrənmə sürətini, maraq dairəsini və davranış nümunələrini analiz edərək ona uyğunlaşdırılmış tədris məzmunu təqdim edir. Yəni bütün tələbələr eyni materialı eyni şəkildə mənimsəmir; hər kəs üçün fərqli "öyrənmə

marşrutu" formalaşır. Süni intellekt bu marşrutu real zamanlı olaraq dəyişdirə bilir – tələbə müəyyən mövzuda çətinlik çəkirsə, sistem dərhal daha sadə izah, əlavə nümunə və ya interaktiv məşq təklif edir; əgər tələbə sürətlə irəliləyirsə, sistem daha mürəkkəb tapşırıqlara keçir.

Şəkil:2

Bu, öyrənməni həm fərdiləşdirilmiş, həm də effektiv edir. Adaptiv öyrənmə yanaşması yalnız məzmunun dəyişdirilməsi ilə məhdudlaşmır; o, həm də tələbənin motivasiya və emosional vəziyyətini nəzərə alır. Süni intellekt əsaslı analitik sistemlər tələbənin öyrənməyə marağının azaldığı anları aşkarlayaraq onu aktiv saxlamaq üçün müxtəlif motivasiyaedici mexanizmlər işə salır — məsələn, oyunlaşdırma (gamification), interaktiv rəqabət və ya fərdi təşəkkür mesajları vasitəsilə. Nəticədə tələbə yalnız "məzmun istehlakçısı" deyil, **öyrənmə** prosesinin aktiv iştirakçısı olur. Bu proses elmi tədqiqatın əhəmiyyətli dərəcədə inkişafı üçün əsas bazadır. Çalışmaq lazımdır ki, müəllim-tələbə münasibətləri kifayət qədər möhkəm və effektiv olsun. Adaptiv öyrənmə yanaşması yalnız məzmunun dəyişdirilməsi ilə məhdudlaşmır; o, həm də tələbənin motivasiya və emosional vəziyyətini nəzərə alır. Süni intellekt əsaslı analitik sistemlər tələbənin öyrənməyə marağının azaldığı anları aşkarlayaraq onu aktiv saxlamaq üçün müxtəlif motivasiyaedici mexanizmlər işə salır — məsələn, oyunlaşdırma (gamification), interaktiv rəqabət və ya fərdi təşəkkür mesajları vasitəsilə. Nəticədə tələbə yalnız "məzmun istehlakçısı" deyil, öyrənmə prosesinin aktiv iştirakçısı olur.

Metodologiya

Beləliklə, konstruktivizm və adaptiv öyrənmə modellərinin vəhdəti süni intellektin təhsildəki rolunu sadəcə texnoloji vasitə kimi deyil, həm də pedaqoji transformasiya aləti kimi müəyyənləşdirir. Bu birləşmə öyrənməni statik və standart bir prosesdən çıxararaq dinamik, fərdiləşdirilmiş və interaktiv bir sistemə çevirir. Süni intellekt bu iki yanaşmanın ideyalarını reallaşdıraraq tədris mühitini öyrənənin ehtiyaclarına uyğun şəkildə daim tənzimləyir, nəticədə təhsil prosesinin əsas məqsədi – fərdi inkişaf və dərin bilik qazanılması – daha effektiv şəkildə təmin olunur.

Real zamanlı öyrənmə analitikası müasir təhsil sistemində yalnız texnoloji yenilik kimi deyil, həm də idarəetmə paradiqmasının dəyişməsini təmin edən mühüm elmi istiqamət kimi çıxış edir. Ənənəvi təhsil modellərində qərarların qəbul prosesi, adətən, semestr və ya tədris ili sonunda əldə olunan yekun qiymətləndirmə göstəricilərinə əsaslanırdı. Bu yanaşma isə tədris prosesində baş verən dinamik dəyişiklikləri nəzərə almağa imkan vermirdi. Halbuki real zamanlı analitika bu boşluğu aradan qaldıraraq, məlumatların dərs zamanı formalaşan axınından dərhal istifadə etməklə, qərarvermə mexanizmini çevik və operativ edir. Belə bir modeldə məlumat sadəcə hesabat vasitəsi deyil, idarəetmənin aktiv iştirakçısına çevrilir. Süni intellekt alqoritmləri dərs prosesində toplanan çoxşaxəli məlumatları – tələbənin fəaliyyət intensivliyini, tapşırıq cavablarının ritmini, rəqəmsal platformalardakı davranış nümunələrini və hətta emosional iştirak səviyyəsini analiz edərək, tədris keyfiyyətinə dair proqnozlar yaradır. Nəticədə təhsil

sistemində proqnozlaşdırıcı idarəetmə konsepsiyası formalaşır: sistem tələbənin uğur səviyyəsini əvvəlcədən müəyyən edir, mümkün geriləmələri proqnozlaşdırır və müəllimə qabaqlayıcı müdaxilə üçün konkret təkliflər təqdim edir. Bu yanaşma idarəetməni retrospektiv deyil, proaktiv xarakterli edir. Yəni müəllim və təhsil rəhbərləri artıq nəticəyə görə deyil, nəticədən əvvəl hərəkət edə bilirlər. Məsələn, analitika sistemləri tələbənin öyrənmə ritmindəki kiçik ləngiməni aşkar edərək, müəllimə fərdi dəstək üçün xəbərdarlıq göndərə bilər. Beləliklə, problem baş verməzdən əvvəl aradan qaldırılır. Bu isə həm akademik nailiyyətlərin sabitliyini qoruyur, həm də tələbədə motivasiyanın itirilməsinin qarşısını alır. Real zamanlı analitikanın nəzəri əhəmiyyəti ondan ibarətdir ki, o, təhsildə reaktiv idarəetmədən proqnozlaşdırıcı idarəetməyə keçidi təmin edir. Bu, idarəetmə elmi baxımından yeni bir mərhələdir — burada qərarlar artıq keçmişin nəticələrinə deyil, gələcəyin ehtimallarına əsaslanır. Təhsil sistemində belə bir yanaşma "öncədən düşünən idarəetmə" anlayışını aktuallaşdırır və tədris prosesini canlı, adaptiv ekosistemə çevirir. Eyni zamanda, bu model pedaqoji fəaliyyətin humanist yönünü də gücləndirir. Çünki süni intellekt müəllimi əvəz etmir, əksinə, onu dəstəkləyən və qərarverməni asanlaşdıran vasitəyə çevrilir. Müəllim tələbə ilə daha fərdi və empatik münasibət qura bilir, çünki analitika sistemləri onun vaxtını mexaniki qiymətləndirmədən azad edir. Beləliklə, tədris prosesində həm rasional idarəetmə, həm də emosional əlaqə balansı qorunur.

Real zamanlı öyrənmə analitikası təkcə idarəetmə mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsinə deyil, həm də pedaqoji fəaliyyətin insani və humanist istiqamətlərinin gücləndirilməsinə mühüm töhfə verir. Bu modelin ən dəyərli tərəfi ondan ibarətdir ki, süni intellekt tədris prosesində müəllimi əvəz etmir; əksinə, müəllim fəaliyyətini tamamlayan, qərar qəbulunu elmi əsaslarla dəstəkləyən intellektual yardımçıya çevrilir. Belə bir yanaşma müəllimi mexaniki məlumat emalçısından strateji düşünən pedaqoqa çevirir. Analitika sistemləri müəllimin vaxtını gündəlik hesabat və qiymətləndirmə prosedurlarından azad edərək, onu əsas missiyasına – tələbənin fərdi inkişafına yönəldir. Daim sürətlə inkişaf edən, məlumatlara əsaslanan dünyada bizneslər məlumatlı qərarlar qəbul etmək üçün dərhal suallara cavab almalıdırlar. Real vaxt rejimində verilənlərin analitikası məlumatların yaradıldığı vaxtda işlənməsinə və təhlilinə imkan verir, qərarların qəbuluna kömək etmək üçün demək olar ki, real vaxt rejimində məlumat verir.

Bunun nəticəsində pedaqoji münasibətlərdə emosional və kognitiv balans bərpa olunur. Müəllim tələbənin yalnız akademik göstəricilərinə deyil, onun öyrənmə motivasiyasına, emosional vəziyyətinə və

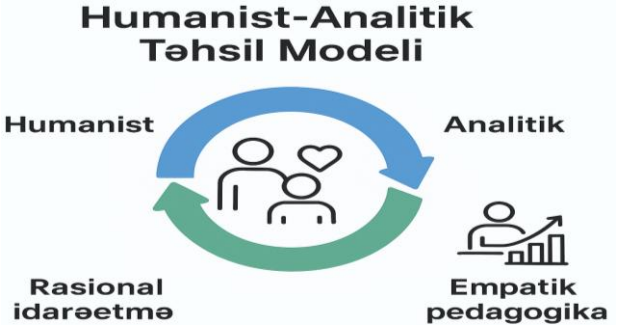

sosial davranışına da diqqət ayıra bilir. Süni intellekt tərəfindən təqdim olunan analitik məlumatlar bu baxımdan müəllimə "insani baxışı" daha məqsədyönlü tətbiq etmək imkanı verir.

Şəkil 3.

Beləliklə, texnologiya və humanizm arasında qarşıdurma deyil, qarşılıqlı tamamlanma yaranır. Təhsil prosesində insan faktoru qorunur, lakin o, məlumat yönümlü qərarvermə ilə dəstəklənir. Bu, müasir tədris mühitində həm rasional idarəetmə, həm də empatik pedaqogika prinsiplərinin sintezini təmin edir.

Nəticə etibarilə, real zamanlı öyrənmə analitikası təhsildə idarəetmə fəlsəfəsini köklü şəkildə dəyişir. Əgər ənənəvi idarəetmə modeli statik göstəricilərə, retrospektiv məlumatlara və keçmiş nəticələrə əsaslanırdısa, bu yeni model dinamik, proqnozlaşdırıcı və adaptiv xarakter daşıyır. İndi qərarlar keçmiş performansın deyil, hazırkı davranış tendensiyalarının və gələcək ehtimalların təhlilinə əsasən formalaşır. Bu yanaşma təhsil sistemində çevik planlaşdırmanı, dərs prosesində dərhal geribildirim mexanizmini və müəllim-tələbə əlaqəsində fasiləsiz optimallaşmanı mümkün edir. Belə bir idarəetmə modeli həm fərdi, həm də institusional səviyyədə şəffaflığı və hesabatlılığı artırır. Müəllim öz fəaliyyətinin effektivliyini anlıq göstəricilər vasitəsilə izləyə, tədris metodlarını real nəticələrə uyğun tənzimləyə bilir. Eyni zamanda, təhsil müəssisələri də bu məlumatlardan istifadə edərək resurs bölgüsünü optimallaşdıra və strateji qərarlarını daha əsaslandırılmış şəkildə qura bilirlər. Uzunmüddətli perspektivdə bu yanaşma tam adaptiv təhsil ekosistemlərinin formalaşmasına zəmin yaradır – burada hər bir qərar elmi təhlilə, məlumat axınına və tələbə yönümlü dəyərlərə əsaslanır. Nəticədə təhsil sistemi canlı bir orqanizm kimi fəaliyyət göstərməyə başlayır: dəyişən şərtlərə uyğunlaşır, proqnozlaşdırır, öyrənir və özünü təkmilləşdirir. Bu, yalnız texnoloji deyil, həm də pedaqoji mədəniyyətin transformasiyası deməkdir – burada əsas məqsəd bilik ötürmək deyil, öyrənməni fasiləsiz və fərdiləşdirilmiş təcrübəyə çevirməkdir.

Süni intellektin təhsildə tətbiqi yalnız öyrənmə prosesinin monitorinqi ilə məhdudlaşmır, o, eyni zamanda tədris resurslarının səmərəli idarə olunmasına və optimallaşdırılmasına yeni imkanlar yaradır. Real zamanlı öyrənmə analitikası nəticəsində əldə edilən məlumatlar müəllimlər üçün dərin analitik baxış bucağı formalaşdırır. Bu sistemlər dərs prosesində yaranan məlumat axınını təhlil edərək, hansı mövzuların tələbələr üçün daha mürəkkəb olduğunu, hansı tədris metodlarının daha yüksək nəticə verdiyini və hansı mənbələrin daha çox istifadə olunduğunu müəyyənləşdirir.

Beləliklə, müəllim dərs planlaşdırmasını artıq fərziyyələrə deyil, empirik əsaslı göstəricilərə söykənərək qura bilir. Analitika vasitəsilə müəllim dərs vaxtının bölgüsünü, resursların paylanmasını və qiymətləndirmə strategiyasını daha məqsədyönlü şəkildə tənzimləyir. Məsələn, sistem müəyyən bir mövzuda tələbələrin aktivlik səviyyəsinin aşağı olduğunu aşkar etdikdə, müəllim bu sahədə əlavə materiallar, interaktiv tapşırıqlar və ya fərqli izah üsulları tətbiq edə bilər. Bu, həm dərsin məzmun keyfiyyətini, həm də tələbələrin motivasiyasını artırır. Eyni zamanda, süni intellektin təqdim etdiyi məlumatlar təhsil müəssisələrinə strateji səviyyədə qərarvermə dəstəyi verir. İdarəetmə orqanları bu analitik məlumatlar əsasında resurs bölgüsünü optimallaşdıra, tədris yüklərini balanslaşdıra və müəllim heyətinin fəaliyyətini daha obyektiv qiymətləndirə bilirlər. Beləliklə, texnologiya yalnız dərs səviyyəsində deyil, bütün təhsil ekosisteminin idarəetmə strukturunda şəffaflıq və səmərəlilik yaradır. Bu yanaşma fərdi öyrənmə ilə sistemli idarəetmə arasında konsensus modeli formalaşdırır. Yəni bir tərəfdən tələbənin fərdi ehtiyacları nəzərə alınır, digər tərəfdən ümumi idarəetmə prosesi daha rasional əsaslara söykənir. Nəticə etibarilə, təhsil sistemi həm fərdiləşdirilmiş öyrənməni, həm də institusional effektivliyi təmin edən məlumat yönümlü idarəetmə mexanizminə çevrilir. Müasir elmi yanaşmalar göstərir ki, süni intellekt texnologiyalarının təhsildə tətbiqi yalnız məlumatın toplanması və emalı ilə məhdudlaşmamalıdır. Əksinə, bu proses etik, sosial və pedaqoji aspektlər baxımından da nəzərdən keçirilməlidir. Real zamanlı məlumat emalı sistemləri tələbələrin fərdi məlumatlarını daşıdığından, onların təhlükəsizliyi və məxfilik prinsipləri ciddi şəkildə qorunmalıdır. Buna görə də tədqiqatçılar bu sahədə rəqəmsal etika və məlumat təhlükəsizliyi məsələlərini nəzəri əsas kimi xüsusi vurğulayırlar. Süni intellekt vasitəsilə aparılan analitik proseslərin effektivliyi həmçinin müəllimin bu texnologiyaları düzgün mənimsəməsindən asılıdır. Nəzəri cəhətdən, müəllim artıq yalnız bilik ötürücüsü deyil, həm də öyrənmə analitiki rolunu daşıyır. O, süni intellektin təqdim etdiyi məlumatları təhlil edərək pedaqoji qərarlar qəbul edir. Bu, müəllim rolunun texnoloji transformasiyasını göstərir və tədris prosesində yeni bir "məlumat yönümlü pedaqogika"nın formalaşmasına səbəb olur. Nəticə etibarilə, süni intellekt vasitəsilə real zamanlı öyrənmə analitikası təhsil sistemində qərarvermənin nəzəri modelini dəyişir. Bu modeldə öyrənmə prosesi sadəcə bilik ötürülməsi aktı kimi deyil, davamlı ölçülən, qiymətləndirilən və təkmilləşdirilən dinamik sistem kimi təqdim olunur. Beləliklə, təhsil yalnız bilik əldə etməyə deyil, həm də öyrənmə davranışını dərk etməyə və onun üzərində idarəetmə mexanizmləri qurmağa yönəlir.

Bu tədqiqatda məqsəd süni intellekt texnologiyalarının təhsil sistemində real zamanlı öyrənmə analitikası əsasında tətbiqini araşdırmaq və bu prosesin tədris idarəetməsinə, müəllim fəaliyyətinə və tələbə nailiyyətlərinə təsirini müəyyənləşdirməkdir. Tədqiqat həm nəzəri-metodoloji, həm də empirik yanaşmaların inteqrasiyası əsasında aparılmışdır.

İlk mərhələdə mövcud elmi ədəbiyyat və beynəlxalq təcrübələr təhlil olunmuşdur. Məqsəd real zamanlı analitika, süni intellektin təhsildə istifadəsi, adaptiv öyrənmə sistemləri və proqnozlaşdırıcı idarəetmə modelləri ilə bağlı nəzəri çərçivəni müəyyənləşdirmək olmuşdur. Bu mərhələdə mənbə kimi beynəlxalq elmi jurnallar, təhsil texnologiyaları üzrə tədqiqat hesabatları və UNESCO, OECD kimi qurumların rəsmi sənədləri istifadə edilmişdir.

İkinci mərhələdə keyfiyyət yönümlü tədqiqat yanaşması tətbiq olunmuşdur. Bunun üçün bir neçə ali təhsil müəssisəsində real zamanlı öyrənmə platformaları ilə çalışan müəllim və tələbələr arasında müşahidə və yarı-strukturlaşdırılmış müsahibələr aparılmışdır. Müsahibələrin məqsədi sistemin praktik effektivliyini, müəllimlərin qərarvermə prosesində süni intellektə olan münasibətini və tələbələrin fərdi öyrənmə təcrübəsini anlamaq idi. Toplanan məlumatlar məzmun analizi üsulu ilə sistemləşdirilmişdir.

Üçüncü mərhələdə məlumat yönümlü analiz aparılmışdır. Bu mərhələdə real zamanlı öyrənmə analitikası sistemindən əldə edilən statistik məlumatlar – tələbə fəaliyyəti, tapşırıq cavab tempi, dərsdə iştirak göstəriciləri və öyrənmə nəticələri – nəzərdən keçirilmişdir. Toplanan məlumatlar SPSS və Excel proqramlarında təhlil edilərək, süni intellektin dərs prosesində yaratdığı dəyişikliklər və proqnozlaşdırma dəqiqliyi qiymətləndirilmişdir. Tədqiqatda həmçinin qarışıq metod yanaşması (mixed-method) istifadə olunmuşdur. Bu, həm keyfiyyət, həm də kəmiyyət məlumatlarının

inteqrasiyasına əsaslanır. Belə bir yanaşma təhsil analitikasının çoxölçülü xarakterini – yəni həm insan amilini (emosional və pedaqoji aspektlər), həm də texnoloji göstəriciləri (datalar və sistem performansı) – eyni çərçivədə qiymətləndirməyə imkan verir. Metodoloji çərçivə sistemli təhlil prinsipləri üzərində qurulmuşdur. Bu prinsiplər real zamanlı analitikanın təhsil idarəçiliyinə təsirini həm struktur, həm də proses səviyyəsində anlamağa yönəlib. Məlumatların etibarlılığını artırmaq məqsədilə müxtəlif mənbələrdən triangulyasiya üsulu ilə istifadə edilmiş, nəticələrin obyektivliyi üçün təhlil mərhələsində anonimlik və neytrallıq prinsiplərinə riayət olunmuşdur. Bu metodoloji yanaşma süni intellektin təhsildə tətbiqini yalnız texnoloji innovasiya kimi deyil, həm də pedaqoji və idarəetmə transformasiyası kimi dəyərləndirməyə imkan vermişdir. Nəticədə, aparılan təhlil real zamanlı öyrənmə analitikasının tədris keyfiyyətini artırmaqla yanaşı, idarəetmədə proqnozlaşdırıcı qərarvermə modelinin formalaşmasına şərait yaratdığını ortaya qoymuşdur.

Nəticə və təkliflər

Aparılan tədqiqatın nəticələri göstərdi ki, süni intellektin təhsil sisteminə inteqrasiyası, xüsusilə real zamanlı öyrənmə analitikası vasitəsilə tətbiqi, həm pedaqoji, həm də idarəetmə səviyyəsində transformativ təsirə malikdir. Analitik sistemlərin tədris prosesinə gətirdiyi yeniliklər yalnız məlumatların toplanması ilə məhdudlaşmır; bu texnologiyalar təhsil müəssisələrində qərarvermə mexanizmini proqnozlaşdırıcı və çevik hala gətirir. Əldə olunan nəticələr sübut etdi ki, real zamanlı analitika müəllimlərə tələbələrin inkişaf dinamikasını izləmək, çətinlik yaradan mövzuları vaxtında müəyyənləşdirmək və dərs planlaşdırmasını fərdiləşdirmək imkanı yaradır. Beləliklə, tədris prosesi daha məqsədyönlü, adaptiv və nəticəyönümlü olur. Süni intellektin təqdim etdiyi avtomatik analiz və hesabatlar müəllimlərin inzibati yükünü azaldır, onların diqqətini tədrisin yaradıcı və interaktiv tərəflərinə yönəldir. Təhsil idarəçiliyi baxımından real zamanlı analitika sistemləri resurs bölgüsünü optimallaşdırmaq, tədris keyfiyyətini sistemli şəkildə izləmək və strateji qərarları faktiki göstəricilərə əsaslandırmaq üçün yeni imkanlar yaradır. Bu, idarəetməni retrospektiv təhlildən çıxarıb, qabaqlayıcı və məlumat yönümlü modelə keçirir.

Bununla yanaşı, tədqiqat göstərdi ki, süni intellektin uğurlu tətbiqi üçün texnoloji infrastrukturun dayanıqlığı, müəllimlərin rəqəmsal səriştəsinin artırılması və məlumat etikası prinsiplərinə riayət olunması mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Analitika sistemlərinin effektivliyini təmin etmək üçün verilənlərin təhlükəsizliyi, fərdi məlumatların qorunması və etik idarəetmə mexanizmləri prioritet istiqamət kimi nəzərdən keçirilməlidir.

Tədqiqatın nəticələrinə əsasən aşağıdakı **təkliflər** irəli sürülür:

1. Təhsil müəssisələrində süni intellekt əsaslı analitika mərkəzləri yaradılmalıdır. Bu mərkəzlər məlumatların toplanması, təhlili və idarəetmə qərarlarının dəstəklənməsi üçün koordinasiyaedici funksiyanı yerinə yetirə bilər.
2. Müəllimlər üçün rəqəmsal pedaqogika və təhsil analitikası üzrə ixtisasartırma proqramları hazırlanmalıdır ki, texnoloji vasitələrdən pedaqoji məqsədlərlə effektiv istifadə mümkün olsun.
3. Təhsil idarəçiliyində proqnozlaşdırıcı qərarvermə modeli tədricən ənənəvi idarəetmə metodlarını əvəz etməlidir. Bu, daha operativ və əsaslandırılmış qərarların qəbuluna şərait yaradar.
4. Tələbə yönümlü öyrənmə ekosistemləri formalaşdırılmalı, analitika nəticələri əsasında hər bir tələbə üçün fərdi inkişaf planı hazırlanmalıdır.
5. Etik qaydalar və məlumat təhlükəsizliyi **siyasətləri** milli səviyyədə hüquqi baza kimi tənzimlənməlidir ki, süni intellektin istifadəsi şəffaf və məsuliyyətli şəkildə həyata keçirilsin.

Ümumilikdə, tədqiqat sübut etdi ki, real zamanlı öyrənmə analitikası təhsil sistemini statik və reaktiv modeldən çıxararaq, dinamik, fərdiləşdirilmiş və proqnozlaşdırıcı idarəetmə mərhələsinə gətirir. Bu modelin geniş tətbiqi gələcəkdə tam adaptiv, tələbə mərkəzli və məlumat əsaslı təhsil ekosisteminin formalaşmasına real zəmin yaradır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Baker, R. S., & Inventado, P. S. (2018). Educational data mining and learning analytics. In Learning Analytics (pp. 61–75). Springer.
2. Siemens, G. (2013). Learning analytics: The emergence of a discipline. American Behavioral Scientist, 57(10), 1380–1400.
3. Ifenthaler, D., & Yau, J. Y.-K. (2020). Utilising learning analytics for study success: Reflections on current empirical findings. Research and Practice in Technology Enhanced Learning, 15(1), 1–14.
4. Holmes, W., Bialik, M., & Fadel, C. (2019). Artificial Intelligence in Education: Promises and Implications for Teaching and Learning. Center for Curriculum Redesign.
5. Long, P., & Siemens, G. (2011). Penetrating the fog: Analytics in learning and education. EDUCAUSE Review, 46(5), 31–40.
6. Ferguson, R. (2019). Ethical challenges for learning analytics. Journal of Learning Analytics, 6(3), 25–30.

7. Xu, B., & Recker, M. (2022). Using real-time analytics to improve adaptive learning systems. Computers & Education, 183, 104491.
8. Romero, C., & Ventura, S. (2020). Educational data mining and learning analytics: An updated survey. Wiley Interdisciplinary Reviews: Data Mining and Knowledge Discovery, 10(3), e1355.
9. Luckin, R., Holmes, W., Griffiths, M., & Forcier, L. B. (2016). Intelligence unleashed: An argument for AI in education. Pearson.
10. OECD. (2021). AI and the Future of Skills, Volume 1: Capabilities and Assessments. OECD Publishing.
11. UNESCO. (2023). Artificial Intelligence and Education: Guidance for Policy-makers. Paris: UNESCO Publishing.
12. Zhang, L., & Lin, T. (2021). Predictive models for student performance based on real-time learning data. Educational Technology & Society, 24(4), 88–101.

DOI: 10.32010/EQZH6911

LİDERLİK MODELLƏRİNİN MÜƏLLİMLƏRİN MOTİVASİYASINA TƏSİRİ

Aygün Ağaverdi ƏKBƏROVA
Qarabag Universiteti
https://orcid.org/0009-0004-6190-967X
aygun.akbarova@karabakh.edu.az

Xülasə: Bu məqalə, təhsil müəssisələrində liderlik modellərinin müəllimlərin motivasiya səviyyəsinə təsirini nəzəri cəhətdən təhlil edir. Təhsilin keyfiyyətinin artırılmasında müəllim motivasiyası mühüm amil kimi çıxış edir və məktəb rəhbərliyinin yanaşması bu prosesdə həlledici rol oynayır. Məqalədə, xüsusilə, müasir təhsil idarəetməsində aktuallığı ilə seçilən transformasiyalı və paylayıcı liderlik modellərinə fokuslanılır. Təhlil göstərir ki, transformasiyalı liderlik müəllimlərdə mənəvi bağlılıq və peşəkar inkişaf həvəsi yaradır, paylayıcı liderlik isə onları qərarvermə prosesinə cəlb etməklə təşəbbüskarlığı və komanda işini gücləndirir. Həmçinin, rəhbərlik tərəfindən tanınma, peşəkar muxtariyyət verilməsi və ədalətli mühit motivasiyanı artıran əsas faktorlar kimi müəyyən edilir. Məqalə, müasir məktəb rəhbərlərinin otokratik idarəetmədən uzaqlaşaraq, əməkdaşlığa və etik dəyərlərə əsaslanan liderlik tərzlərini mənimsəmələrinin müəllim motivasiyasını yüksəltmək üçün zəruri olduğu qənaətinə gəlir.
Açar sözlər: *Liderlik modelləri, müəllim motivasiyası, transformasiyalı liderlik, paylayıcı liderlik, təhsil idarəçiliyi, məktəb mədəniyyəti*

THE IMPACT OF LEADERSHIP MODELS ON TEACHERS' MOTIVATION

Aygun Agaverdi AKBAROVA

Karabakh University
https://orcid.org/0009-0004-6190-967X
aygun.akbarova@karabakh.edu.az

Abstract: This article provides a theoretical analysis of the impact of leadership models in educational institutions on the level of teachers' motivation. Teacher motivation plays a crucial role in improving the quality of education, and the approach of school leadership is a decisive factor in this process. The study particularly focuses on transformational and distributed leadership models, which are highly relevant in modern educational management. The analysis shows that transformational leadership fosters teachers' moral commitment and enthusiasm for professional development, while distributed leadership enhances initiative and teamwork by involving teachers in the decision-making process. Additionally, recognition by leadership, granting professional autonomy, and ensuring a fair environment are identified as key factors that increase motivation. The article concludes that it is essential for modern school leaders to move away from autocratic management and adopt leadership styles based on collaboration and ethical values in order to enhance teacher motivation.
Keywords: Leadership models, teacher motivation, transformational leadership, distributed leadership, educational management, school culture

---

ВЛИЯНИЕ МОДЕЛЕЙ ЛИДЕРСТВА НА МОТИВАЦИЮ УЧИТЕЛЕЙ

Айгюн Агаверди АКБАРОВА
Карабахский университет
https://orcid.org/0009-0004-6190-967X
aygun.akbarova@karabakh.edu.az

Аннотация: В данной статье теоретически анализируется влияние моделей лидерства в образовательных учреждениях на уровень мотивации учителей. Мотивация учителей является важным фактором повышения качества образования, а подход руководства школы играет в этом процессе решающую роль. В статье особое внимание уделяется трансформационным и распределённым моделям лидерства, которые отличаются актуальностью в современном управлении образованием. Анализ показывает, что трансформационное лидерство способствует формированию у учителей моральной приверженности и стремления к профессиональному развитию, тогда как распределённое лидерство усиливает инициативность и командную работу за счёт

вовлечения учителей в процесс принятия решений. Также такими ключевыми факторами повышения мотивации определены признание со стороны руководства, предоставление профессиональной автономии и создание справедливой среды. В статье делается вывод о необходимости отхода современных руководителей школ от авторитарного управления и перехода к стилям лидерства, основанным на сотрудничестве и этических ценностях, для повышения мотивации учителей.

Ключевые слова: модели лидерства, мотивация учителей, трансформационное лидерство, распределённое лидерство, управление образованием, школьная культура

Giriş

Liderlik bir qrup və ya təşkilatın üzvlərini məqsədlərinə doğru inamla irəliləməyə ruhlandıran, həvəsləndirən və dəstəkləyən bir proses, müəyyən nəticə əldə etmək məqsədilə görülən ardicil işlərin məcmusudur. Bu proses fərdlərin potensialını üzə çıxarmağa, onları yeniliklərə və dəyişməyə təşviq etməyə əsaslanır. Liderlər fərdlərin inkişafına xüsusi əhəmiyyət verir, onları məqsədlərinə doğru irəliləməyə həvəsləndirir. Liderlik yanaşması təşkilatın yaradıcı düşüncəsini və yenilikçi yanaşmasını gücləndirir. Liderlik həm də fərdlərin daxili motivasiyasını və özünü inkişaf etdirmə qabiliyyətlərini gücləndirən bir prosesdir. Liderlər öz ardıcıllarını tənqid etməkdənsə, onların güclü və qabiliyyətlərini aşkar etmələrinə kömək edir və onlara dəstək olurlar. Liderlik təşkilatın və ya idarənin uzunmüddətli və dayanıqlı inkişafı və sürətli uyğunlaşması üçün əsas amildir.

İdarəetmə və liderlik

İdarəetmə və liderlik arasındakı əsas fərq onların yanaşmasında və diqqət mərkəzindədir. Rəhbərlik bir təşkilatın və ya qrupun məqsəd və vəzifələrinə nail olmaq üçün yenilikçi və yaradıcı yanaşmaların mənimsənilməsidir. Liderlər dəyişiklikdə yaradıcılıq və yenilikləri təşviq etməklə təşkilatın və ya qrupun inkişafına töhfə verirlər. Rəhbərlik, əksinə, təşkilatın gündəlik fəaliyyətini və proseslərini idarə etməyə daha çox diqqət yetirir. Rəhbərlik təşkilatın daxili strukturlarının effektivliyinə, resursların düzgün bölüşdürülməsinə və risklərin idarə edilməsinə diqqət yetirir. Rəhbərliyin məqsədi təşkilatın maliyyə vəziyyətini qorumaq, insan resurslarını effektiv idarə etmək və ümumi səmərəliliyi artırmaqdır.

Liderlik, insanları təşviq etməyə və onların inkişafına kömək etməyə yönəlmiş bir prosesdir. Liderlər təqibçilərinin motivasiyasını artırmaq, onlara ilham vermək və onların bacarıqlarını inkişaf etdirmək üçün çalışırlar. Liderlər şəxsi inkişaf və özünü-realizasiya imkanları yaradaraq, insanların potensiallarını ortaya çıxarmağa kömək edirlər. Liderlər təşkilatın dəyərlərini quraraq, işçilər arasında birlik və uyğunluq yaratmağa çalışır.

İdarəetmə isə, daha çox resursların və proseslərin idarə edilməsi ilə məşğul olur. İdarəetmə, işçilərin işlərinin düzgün təşkil edilməsini, təşkilatın qaydalarına və prosedurlarına riayət edilməsini təmin etməyə çalışır. İdarəetmə, işçilərin işgüzarlığını, vaxtın və resursların effektiv istifadəsini və təşkilatın ümumi səmərəliliyini artırmağa yönəlib.

Təhsil sahəsində müəllimlərin emosional rifahı həm onların, həm də şagirdlərin uğuruna əhəmiyyətli dərəcədə təsir edir. Müəllim dözümlülüyünün motivasiyaedici xüsusiyyəti davamlı inkişafa, problemlərə qarşı nikbin münasibətə ümidli qalmağa və özünə inama diqqət yetirməkdən ibarətdir. Müəllimlərin psixoloji dözümlülüyünün dörd əsas aspekti vardır: peşəkar, emosional, motivasiyaedici və sosial. Peşəkar aspekt peşə ilə bağlı yönləri əhatə edir: təşkilatçılıq, effektiv tədris bacarıqlarının istifadəsi, şagirdlərə və tətvələrə bağlılıq və reflektiv olma. Emosional aspekt emosionallıqla bağlı yönləri əhatə edir: tədris təcrübələrinə verilən emosional reaksiyalar, emosiya idarəetməsi. Motivasiyaedici aspekt özündə özünəinam, davamlı inkişaf və öyrənməyə fokuslanma, davamlılıq və əzm kimi xüsusiyyətləri ehtiva edir.

Motivasiyaedici dəstək müəllimlərin emosional sağlamlığını qorumağa kömək edir. Bu, onların işlərinə olan əzmini artırır və ümumi rifahlarını yaxşılaşdırır. Motivasiyaedici muhit müəllimlərə stress idarəetməsi, konfliktlərin həlli və effektiv kommunikasiya texnikaları kimi mövzularda faydalı ola bilər. Hər bir şagirdin unikal xarakteri və tərbiyəsi olduğu üçün müəllimlər fərdi yanaşma tətbiq etməlidir. Şagirdlərin ehtiyaclarını və güclü tərəflərini anlamaq, onlara uyğun dərs metodları seçmək vacibdir. Müəllimlər şagirdlərlə pozitiv və açıq kommunikasiya qurmalıdır. Müsbət motivasiya və dəstək, şagirdlərin təhsil uğurunu artırır. Çətin vəziyyətlərdə problem həll etmə bacarıqları vacibdir. Müəllimlər vəziyyətləri analiz etməli və müvafiq strategiyalar inkişaf etdirməlidirlər. Motivasiyaedici muhit birbasa lider rəhbərdən və həmin rəhbərin qurdugu idarəetmə sistem və siyasətindən asılıdır.

Təhsil ocaqlarının rəhbərlərinin tətbiq etdiyi liderlik tərzi, müəllimlərin işdən məmnunluğuna, peşəkar inkişafına və ən əsası, dərs demək həvəsinə birbaşa və güclü təsir göstərir.

Təhsil sistemində liderlik anlayışı yalnız idarəetmə vasitəsi deyil, eyni zamanda müəllimlərin iş motivasiyasına, yaradıcılığına və peşəkar

inkişafına təsir edən əsas amildir. Müasir məktəblərdə rəhbər şəxslərin yanaşmaları təkcə inzibati nəzarətlə məhdudlaşmır, həm də müəllimlərin qərarvermə, təşəbbüskarlıq, peşəkar inkişaf və əməkdaşlıq səviyyəsini müəyyənləşdirir. Məhz bu kontekstdə, Hart qeyd edir ki, məktəb rəhbərlərinin müəllim liderliyinə yanaşması onların motivasiyasına və ümumi məktəb mədəniyyətinə birbaşa təsir göstərir (Hart, A 2021). Bu səbəbdən, təhsildə effektiv liderlik modellərinin öyrənilməsi və tətbiqi müəllim motivasiyasını artırmaq baxımından müstəsna əhəmiyyət daşıyır.

Klassik tərifə görə, liderlik, fərdlərin bir məqsəd uğrunda başqalarına istiqamət verməsi və onları ruhlandırması prosesi kimi qəbul olunur (Burns, 1978). Bass B,M bu anlayışı iki əsas forma ilə izah edir: transaksional (mükafat və cəza, yəni əmr və nəzarət əsaslı) və transformasiyalı (ilham və dəyərlərə əsaslanan) liderlik (Bass, 1990). Müasir idarəetmə ədəbiyyatında bu ikili bölgüdən daha geniş spektrda müxtəlif liderlik modelləri mövcuddur: otokratik, demokratik, karizmatik, humanist, bürokratik, transformasiyalı, etik, strateji, xidmətkar və paylayıcı liderlik. Bu modellər arasında xüsusilə transformasiyalı və paylayıcı liderlik yanaşmaları təhsil sektorunda motivasiyanı gücləndirmə potensialı ilə seçilir. Çünki bu tip liderlər müəllimləri sadəcə əmrlərə tabe olub yerinə yetirən icraçılar deyil, həm də təhsil prosesinin yaradıcı tərəfdaşları və inkişafın əsas aparıcı qüvvələri kimi görürlər.

Transformasiyalı liderlik anlayışı ilk dəfə Burns tərəfindən irəli sürülmüşdür (Burns,1978). Bu yanaşmaya görə, rəhbər şəxslər ümumi dəyərlər, dəqiq hədəflər və cəlbedici gələcəyə baxış yolu ilə kollektivi həvəsləndirir və təşkilatdaxili transformasiyalara yönləndirir. Wilson Heenan, De Paor, Lafferty və Mannix McNamara tərəfindən aparılmış sistematik tədqiqat göstərmişdir ki, transformasiyalı liderlər müəllimlərdə mənəvi bağlılığı, peşəkar inkişafa olan həvəsi və ümumi iş məmnuniyyətini əhəmiyyətli dərəcədə artırır (Wilson Heenan, De Paor, Lafferty və Mannix McNamara, 2023). Transformasiyalı Liderlik: Komandanı Ruhlandırmaq Sənəti

Müasir idarəetmə üsulları arasında transformasiya liderliyi ən effektiv üsullardan biri hesab olunur. Bu yanaşmanın əsas məqsədi təkcə tapşırıqları idarə etmək deyil, həm də komanda ruhunu gücləndirmək, motivasiya etmək və işçiləri həvəsləndirməkdir. Bu liderlik modeli davamlı olaraq yeni, innovativ ideyaları inkişaf etdirməyə kömək edir.

Transformasiya liderliyi iki əsas şeyə əsaslanır: açıq və dürüst ünsiyyət və qarşılıqlı etimad. Bu liderlik tərzi hər bir işçinin güclü tərəflərini inkişaf etdirməyə, komanda daxilində "biz" hissini yaratmağa və problemlərin həllinə yaradıcı, cəsarətli yanaşmaya yönələrək əsas məqsədi dəyişiklik yaratmaqdır. Transformasiya liderliyi - adından da göründüyü kimi, bu yanaşma transformasiya etmək, yəni dəyişikliklər etmək məqsədi daşıyır. Bu model insanları mərkəzə yerləşdirsə də, onun əsas məqsədi innovasiyaları təşviq etmək və məhsuldarlığı artırmaqdır. Xüsusilə dəyişən və indiki rəqəmsal dövrdə belə liderlərə böyük ehtiyac var. Onlar işçiləri daha fəal olmağa ruhlandırır, inkişafı üçün şərait yaradır, daha yüksək hədəflərə çatmağa həvəsləndirir. Lakin bu, təkcə idarəetmə bacarığı deyil, həm də dərin inam və ilhamlandırma bacarığı tələb edir.

Transformasiya liderliyi müəllimlərə aşağıdakı kimi təsir edir:

Ruhlandırma: Transformasional liderlər məktəb üçün aydın və cəlbedici bir gələcək təsəvvürü yaradırlar. Onlar müəllimləri bu ortaq məqsədə inanmağa ruhlandırırlar.

Fərdi Yanaşma: Lider hər bir müəllimin fərdi ehtiyaclarını və peşəkar inkişaf hədəflərini nəzərə alır, onlara mentorluq edir.

İntellektual Stimullaşdırma: Rəhbər müəllimləri mövcud vəziyyəti sorğulamağa, yeni tədris metodları sınamağa və yaradıcı və özgüvənli olmağa təşviq edir.

Müəllimlər özlərini işin sadəcə icraçısı deyil, mühüm bir missiyanın parçası kimi hiss edirlər. Bu, onların daxili motivasiyasını kəskin şəkildə artırır.

Buna paralel olaraq, Çoban və Atasoy paylayıcı liderlik modelinin müəllim əməkdaşlığına müsbət təsirini vurğulayaraq, bu modelin təşkilati innovativliyi (yenilikçiliyi) gücləndirdiyini bildirirlər (Çoban və Atasoy, 2020). Onların fikrincə, qərarvermə səlahiyyətlərinin bütün komanda üzvləri arasında paylaşılması və komanda əsaslı idarəetmənin tətbiqi motivasiyanın yüksəlməsinə birbaşa səbəb olur. Belə bir yanaşma müəllimlər arasında qarşılıqlı inam, fərdi məsuliyyət və kollektiv məqsəd hissini gücləndirir.Paylayıcı liderlik müasir yanaşmadır və liderliyin təkcə direktorda deyil, bütün komanda üzvləri (müəllimlər) arasında paylaşılmasını nəzərdə tutur.

Paylayıcı liderlik müəllimlərə aşağıdakı kimi təsir edir:

Əməkdaşlıq: Komanda işi və kollegial münasibətlər təşviq edilir.

Səlahiyyətləndirmə: Müəllimlərə qərarvermə proseslərində iştirak etmək və təşəbbüs göstərmək üçün real səlahiyyətlər və imkanlar verilir.

Müəllimlər özlərini məktəbin idarə olunmasının bir parçası hiss etdikdə, onların işə sahiblənmə hissi

və peşəkar muxtariyyəti artır. Bu da birbaşa olaraq motivasiyanı yüksəldir.

Aparılan tədqiqatlar məktəb rəhbərlərinin liderlik tərzləri və müəllim motivasiyası arasında nəzəri əlaqəni daha da aydınlaşdırır. Məsələn, Hart tərəfindən aparılan araşdırmada məktəb rəhbərlərinin müəllim liderliyini necə dəyərləndirdikləri və ona münasibətləri təhlil edilmişdir (Hart, A. 2021). Nəticələr göstərir ki, müəllimlərin təşəbbüslərinə dəyər verən, onlara peşəkar sərbəstlik tanıyan rəhbərlər məktəbdə daha yüksək motivasiya mühiti və sağlam təşkilati mədəniyyət yarada bilirlər. Əksinə, otokratik və sərt nəzarətə əsaslanan idarəetmə yanaşması müəllimlərin yaradıcılığını məhdudlaşdırır və təşəbbüskarlığını azaldır.

Leithwood və Jantzi də bu fikri dəstəkləyərək qeyd edirlər ki, transformasiyalı liderlər müəllimlərə həm emosional, həm də peşəkar dəstək göstərərək, onların öz işlərinə dərin mənəvi bağlılıq formalaşdırmasına şərait yaradırlar (Leithwood, K., & Jantzi, D. 2006). Bu isə nəticə etibarilə həm müəllimlərin iş məmnuniyyətini, həm də məktəbdə şagird nailiyyətləri də daxil olmaqla ümumi performansı artırır.

Müəllim Motivasiyasına Təsir Edən Liderlik Faktorları

Mövzu üzrə aparılan tədqiqatların təhlili göstərir ki, müəllimlərin motivasiyasını artıran əsas liderlik faktorlarını aşağıdakı kimi qruplaşdırmaq olar:

- **Tanınma və dəyərləndirmə:** Müəllimlərin əldə etdiyi nailiyyətlərin və sərf etdiyi əməyin rəhbərlik tərəfindən mütəmadi olaraq tanınması və təqdir edilməsi onların daxili motivasiyasını gücləndirir.
- **Sərbəst qərarvermə:** Müəllimlərə öz peşəkar fəaliyyətləri ilə bağlı qərarvermə azadlığı verildikdə, onlar özlərini daha dəyərli və səriştəli hiss edirlər.
- **Peşəkar inkişaf imkanları:** Effektiv liderlər müəllimləri davamlı təlim və yeniliklərə təşviq edir, onların inkişafı üçün lazımi şəraiti yaradırlar.
- **Ədalətli idarəetmə:** Məktəb daxilində şəffaf, qərəzsiz və ədalətli münasibətin olması müəllimlərin təşkilata olan inamını və bağlılığını möhkəmləndirir.
- **Mənəvi və etik liderlik:** Yalnız inzibati qaydalara deyil, həm də etik və humanist dəyərlər üzərində qurulan liderlik uzunmüddətli motivasiyanın və sağlam mənəvi-psixoloji mühitin əsasını təşkil edir.
- **Məktəb Mədəniyyətinin Yaradılması:** Lider ya dəstəkləyici, əməkdaşlığa açıq, etibara əsaslanan bir mühit yaradır.
- **Resursların Təmin Edilməsi:** Effektiv dərs keçmək üçün lazım olan resursları təmin etməyə çalışan lider müəllimlərin işini asanlaşdırır və həvəsləndirir.

Yekun olaraq qeyd etmək lazımdır ki, liderlik modelləri müəllim motivasiyasının formalaşmasında və davamlılığında əsas rola malikdir. Nəzəri təhlil göstərir ki, transformasiyalı və paylayıcı liderlik yanaşmaları müasir təhsil mühitində motivasiyanın artırılmasında daha effektiv hesab olunur. Müəllimlər özlərini idarəetmə prosesinin bir hissəsi kimi hiss etdikdə, təşəbbüs göstərməyə və qərarların icrasına cəlb olunduqda, öz işlərinə daha çox məsuliyyət və həvəslə yanaşırlar. Beləliklə, müasir təhsil idarəetməsində uğurlu liderlik yalnız idarəetmə səriştəsi ilə deyil, həm də empatiya, qarşılıqlı inam və əməkdaşlıq mədəniyyətinin formalaşdırılması bacarığı ilə ölçülməlidir.

Müasir təhsil idarəetməsi yalnız inzibati nəzarət deyil, həm də liderlik və innovasiya mədəniyyətinin formalaşdırılması deməkdir. Transformasiyaedici, paylayıcı liderlik modellərinin birgə tətbiqi məktəbin idarə olunmasının effektivliyini artırır, müəllimlərin motivasiyasını yüksəldir və tədrisin keyfiyyətinə müsbət təsir göstərir. Gələcəkdə təhsil idarəetməsinin uğuru liderlərin dəyişən şəraitə uyğunlaşma bacarığından və komanda ruhunu qoruyub saxlamaq qabiliyyətindən asılı olacaqdır.

ƏDƏBIYYAT SİYAHISI:

1. Bass, B. M. (1990). From transactional to transformational leadership: Learning to share the vision. *Organizational Dynamics, 18*(3), 19–31.
2. Burns, J. M. (1978). *Leadership*. Harper & Row, 18.
3. Çoban, Ö., & Atasoy, R. (2020). Relationship between distributed leadership, teacher collaboration and organizational innovativeness. *International Journal of Evaluation and Research in Education, 9*(4), 903–911.
4. Hart, A. (2021). Principals' perceptions and understandings of teacher leadership. *Journal of Organizational & Educational Leadership, 7*(1), 1–20.
5. Leithwood, K., & Jantzi, D. (2006). Transformational school leadership for large-scale reform: Effects on students, teachers, and their classroom practices. *School Effectiveness and School Improvement, 17*(2), 201–227.
6. Wilson Heenan, I., De Paor, D., Lafferty, N., & Mannix McNamara, P. (2023). The impact of transformational school leadership on school staff and school culture in primary schools—A systematic review of international literature. *Societies, 13*(6), 133.

DOİ: 10.32010/JCAI2652

ALİ TƏHSİLDƏ TƏHSİL ALANLARIN QİYMƏTLƏNDİRİLMƏSİNDƏ SÜNİ İNTELLEKT: MÜASİR YANAŞMALAR VƏ ÇƏTİNLİKLƏR (2020-2024)

Amid Məhəmməd ƏLIYEV
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-2062-8477
E-mail: amidelisoy@gmail.com

Xülasə: Son illərdə Süni İntellekt (AI) texnologiyalarının geniş miqyaslı istifadəsi və inkişafını görmək mümkündür. Süni intellekt alətlərinin təhsil sahəsində, xüsusilə də, ali təhsildə bir sıra məsələlərdə istifadəsi çox faydalı nəticələr verir. Ali təhsildə süni intellektin istifadə sahələrindən biri də universitetlərdə tələbələrin qiymətləndirmə prosesinin avtomatlaşdırılması və rəqəmsallaşdırılması və bu sahədə yenilikləri tətbiq etməkdir. Bu məqalədə kəmiyyət çalışmasına əsaslanaraq 2020-2024-cü illər ərzində AI-nin tələbə performansının qiymətləndirilməsindəki rolu, üstünlükləri və çətinlikləri təhlil edilmiş, avtomatik qiymətləndirmə sistemləri, adaptiv testlər, plagiat aşkarlama alətləri kimi innovativ yanaşmalar araşdırılmışdır. Tədqiqatlar göstərir ki, AI dəqiq, obyektiv operativ qiymətləndirmə üsulları təqdim etməklə müəllimlərin iş yükünü azaldır və tələbələrə daha effektiv öyrənmə imkanları yaradır. Bununla belə, etik məsələlər, alqoritmik qərəzlər və şəffaflıq çatışmazlığı kimi problemlər də qeyd olunmuşdur.

Bununla yanaşı, son dövrlərdə AI əsaslı analitik platformalar tələbələrin öyrənmə davranışlarını izləmək, fərdi təlim trayektoriyalarını qurmaq və onların zəif tərəflərini müəyyənləşdirmək üçün də istifadə olunmağa başlamışdır. Bu isə yalnız qiymətləndirmə deyil, həm də formativ geridönüş mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsi baxımından mühüm addım hesab olunur. AI texnologiyaları tələbəyə real vaxtda geridönüş vermək və tədris prosesini daha şəffaf etmək imkanı yaradır.

Lakin bu üstünlüklərlə yanaşı bir sıra çətinliklər də mövcuddur. Ənənəvi qiymətləndirmə ilə müqayisədə AI əsaslı sistemlərin tam etibarlılığını təmin etmək üçün alqoritmik qərəzlərin aradan qaldırılması, məlumatların məxfilik səviyyəsinin qorunması və qiymətləndirmə meyarlarının şəffaflığının artırılması zəruridir. Eyni zamanda, müəllimlərin bu texnologiyaları effektiv şəkildə tətbiq edə bilməsi üçün xüsusi rəqəmsal bacarıqlara yiyələnməsi vacibdir.

Məqalənin əsas məqsədi 2020–2024-cü illərdə ali təhsildə tələbə qiymətləndirməsində AI texnologiyalarının tətbiqi səviyyəsini təhlil etmək, onun pedaqoji üstünlüklərini və praktiki məhdudiyyətlərini müəyyənləşdirmək, həmçinin gələcək üçün etik, metodoloji və texnoloji tövsiyələr təqdim etməkdir. Beləliklə, AI yalnız qiymətləndirmə prosesinin avtomatlaşdırılması ilə kifayətlənməyib, həm də tədrisin keyfiyyətinin artırılmasına və tələbə yönümlü ali təhsil modelinin qurulmasına mühüm töhfələr verə bilər.

Açar sözlər: Süni intellekt, tələbə qiymətləndirilməsi, avtomatlaşdırılmış qiymətləndirmə, fərdiləşdirilmiş öyrənmə, təhsil texnologiyaları

ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN THE ASSESSMENT OF STUDENTS IN HIGHER EDUCATION: MODERN APPROACHES AND CHALLENGES (2020-2024)

Amid Mahammad ALIYEV
Azerbaijan State Pedagogical University
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-2062-8477
E-mail: amidelisoy@gmail.com

Abstract: In recent years, it is possible to see the large-scale use and development of Artificial Intelligence (AI) technologies. The use of artificial intelligence tools in a number of issues in the field of education, especially in higher education, yields very useful results. One of the areas of use of artificial intelligence in higher education is the automation and digitalization of the student assessment process in universities and the application of innovations in this field. Based on quantitative research, this article analyzes the role, advantages and challenges of AI in assessing student performance during 2020-2024, and explores innovative approaches such as automatic assessment systems, adaptive tests, and plagiarism detection tools. Studies show that AI reduces the workload of teachers by providing accurate, objective, operational assessment methods and creates more effective learning opportunities for students. However, problems such as ethical issues, algorithmic biases, and lack of transparency have also been noted.

In addition, AI-based analytical platforms have recently begun to be used to monitor students' learning behaviors, build individual learning trajectories, and identify their weaknesses. This is considered an important step in terms of improving not only assessment, but also formative feedback mechanisms. AI technologies create the opportunity to provide real-time fedback to the student and make the teaching process more transparent.
However, along with these advantages, there are also a number of difficulties. In order to ensure the full reliability of AI-based systems compared to traditional assessment, it is necessary to eliminate algorithmic biases, protect the level of data confidentiality, and increase the transparency of assessment criteria. At the same time, it is important for teachers to acquire specific digital skills in order to effectively apply these technologies.
The main purpose of the article is to analyze the level of application of AI technologies in student assessment in higher education in 2020–2024, identify its pedagogical advantages and practical limitations, and also provide ethical, methodological, and technological recommendations for the future. Thus, AI is not only limited to automating the assessment process, but can also make significant contributions to improving the quality of teaching and building a student-oriented higher education model.
Keywords: Artificial intelligence, student assessment, automated assessment, personalized learning, educational technologies.

ИСКУССТВЕННЫЙ ИНТЕЛЛЕКТ В ОЦЕНКЕ СТУДЕНТОВ ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ: СОВРЕМЕННЫЕ ПОДХОДЫ И ВЫЗОВЫ (2020-2024)

Амид Алиев Магомед
Азербайджанский Государственный Педагогический Университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-2062-8477
Электронная почта: amidelisoy@gmail.com

Резюме: В последние годы можно наблюдать масштабное применение и развитие технологий искусственного интеллекта (ИИ). Применение инструментов искусственного интеллекта в ряде областей образования, особенно в сфере высшего образования, даёт весьма полезные результаты. Одним из направлений использования искусственного интеллекта в высшем образовании является автоматизация и цифровизация процесса оценки знаний студентов в университетах и применение инноваций в этой области. В данной статье, основанной на количественных исследованиях, анализируются роль, преимущества и проблемы ИИ в оценке успеваемости студентов в 2020–2024 учебном году, а также рассматриваются инновационные подходы, такие как автоматические системы оценки, адаптивные тесты и инструменты обнаружения плагиата. Исследования показывают, что ИИ снижает нагрузку на преподавателей, предоставляя точные, объективные и оперативные методы оценки, и создаёт более эффективные возможности для обучения студентов. Однако также были отмечены такие проблемы, как этические вопросы, алгоритмические предубеждения и отсутствие прозрачности.
Кроме того, аналитические платформы на основе ИИ в последнее время начали использоваться для мониторинга учебного поведения студентов, построения индивидуальных траекторий обучения и выявления их слабых сторон. Это считается важным шагом в совершенствовании не только механизмов оценки, но и механизмов формирующей обратной связи. Технологии ИИ позволяют предоставлять обратную связь студенту в режиме реального времени и делают процесс обучения более прозрачным.
Однако, наряду с этими преимуществами, существует и ряд сложностей. Для обеспечения полной надежности систем на основе ИИ по сравнению с традиционным оцениванием необходимо устранить алгоритмические ошибки, обеспечить конфиденциальность данных и повысить прозрачность критериев оценки. При этом преподавателям важно приобрести специальные цифровые навыки для эффективного применения этих технологий.
Основная цель статьи — проанализировать уровень применения технологий ИИ в оценке студентов в высших учебных заведениях в 2020–2024 годах, выявить их педагогические преимущества и практические ограничения, а также предоставить этические, методические и технологические рекомендации на будущее. Таким образом, ИИ не ограничивается только автоматизацией процесса оценки, но и может внести значительный вклад в повышение качества обучения и построение модели высшего образования, ориентированной на студентов.
Ключевые слова: искусственный интеллект, воценка студентов, автоматизированная оценка, персонализированное обучение, образовательные технологии.

Giriş

Süni intellekt maşınların insan kimi düşünmə və qərarvermə qabiliyyətini təqlid edən texnologiyalar məcmusudur. İnsanlar süni intellekt vasitəsilə öz işlərini çox rahat və sadə bir şəkildə həyata keçirə bilərlər. Adi qaydada görüləcək işə günlərlə, həftələrlə vaxt ayırmaq lazım gəlirdisə, süni intellektin köməyi ilə həmin işləri bir neçə saata, hətta bir neçə dəqiqəyə həll etmək mümkündür. Süni intellekt (AI) son onillikdə sürətlə inkişaf edərək müxtəlif sahələrdə, o cümlədən təhsildə çevik və effektiv həllər tapmağa kömək edir. Ali təhsil müəssisələrində tələbələrin bilik və bacarıqlarının qiymətləndirilməsi ənənəvi üsullarla (yazılı imtahanlar, müəllim tərəfindən şərh edilən tapşırıqlar və s.) aparılsa da, universitetlər daha operativ və obyektiv yanaşmalar axtarışındadır. Çünki dünya təhsil sistemi davamlı şəkildə inkişaf edir və bu inkişaf özünü bilavasitə süni intellektin tətbiqində göstərir. Süni intellekt (AI) tədris prosesini daha effektiv, operativ və fərdiləşdirilmiş edir.

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin 2025-ci il 19 mart tarixli 530 nömrəli Sərəncamı ilə təsdiq edilmiş "Azərbaycan Respublikasının 2025–2028-ci illər üçün süni intellekt Strategiyası" ölkə daxilində süni intellektin inkişaf etdirilməsi, ali təhsil müəssisələrində tətbiqinin artırılması kimi vacib məsələləri əhatə edir. (https://e-qanun.az/framework/59218). Sərəncamdan da göründüyü kimi süni intellektin inkişafında və tətbiqində dövlət olduqca maraqlıdır və bunun üçün də lazımi addımlar atılır.

Nəzəriyyə

Ali təhsildə süni intellektin inteqrasiyası təlim və tədris metodologiyalarında, xüsusən də, tələbələrin qiymətləndirilməsində vacib dəyişikliklər edir. Süni intellektlə işləyən alətlər avtomatlaşdırılmış qiymətləndirmə, fərdiləşdirilmiş rəy, plagiatın aşkarlanması və proqnozlaşdırılan analitika təklif edir, tələbə performansının qiymətləndirilməsində səmərəliliyi, obyektivliyi və miqyaslılığı artırır. AI böyük həcmli məlumatları emal edə, fərdi öyrənmə üslublarını analiz edə və real vaxt rejimində dəqiq qiymətləndirmələr təqdim edə bilir. 2020-2024-cü illər ərzində COVID-19 pandemiyası və rəqəmsal təhsilə artan tələbat AI texnologiyalarının tətbiqini sürətləndirmişdir. Məsələn, Open AI-nin ChatGPT, Turnitin-in inkişaf etdirilmiş plagiat aşkarlama alətləri və IBM-in Watson platforması kimi sistemlər ali təhsildə qiymətləndirmə proseslərini optimallaşdırmaq üçün istifadə olunur. Bu dövrdə aparılan araşdırmalar göstərir ki, xüsusilə təhsil sahəsində süni intellekt tələbələrin imtahanlarını qiymətləndirmək, təlim materiallarını fərdiləşdirmək və real vaxt rejimində məlumatların təhlili üçün insan zəkasını tələb edən təhsillə bağlı vəzifələri yerinə yetirə bilən kompüter sistemlərinin inkişafına istinad edir (Wongvorachan et., 2022).

Bununla yanaşı, müəllimlər və ali təhsil müəssisəsi süni intellekt vasitəsilə təhsilalanların qiymətləndirilməsi zamanı bir sıra çətinliklərlə də üzləşə bilərlər. Alqoritmik qərəzlilik, məlumatların qorunması, məlumatların məxfiliyi ilə bağlı narahatlıqlar, insan nəzarətinə ehtiyac kimi problemlər və etik dilemmalar bu sahədə diqqət yetirilməli olan əsas məsələlərdəndir. Həmçinin bəzi fənlərdə tələbələrin süni intellekt vasitəsilə qiymətləndirilməsi düzgün nəticələr verməyə bilər. Məsələn, ədəbiyyat, incəsənət kimi hiss və duyğuların əsas tutulduğu elm sahələrində insan faktoru daha mühüm rola malik olduğu üçün bu sahələrdə süni intellekt alətləri tələbələri obyektiv və detallı şəkildə qiymətləndirə bilməz. Bundan əlavə süni intellekt bir sıra problər də yarada bilər. "Süni intellektdən istifadə zamanı ciddi nəzarət tədbirləri həyata keçirilməlidir. Məxfilik problemi süni intelektin yarada biləcəyi ən böyük çətinliklərdən biridir, qeyri-adekvat təhlükəsizlik tədbirləri şəxsi məlumatların toplanılması və istifadə edilməsi zamanı məxfiliyi poza bilər" (Khreisat et., 2024).

Süni intellekt, maşın öyrənməsi (machine learning), təbii dil emalı (NLP) və kompüter yanaşması (computer vision) kimi texnologiyalar vasitəsilə təhsil sahəsində geniş tətbiq olunur. 2020-ci ildən etibarən COVID-19 pandemiyası ilə əlaqədar olaraq distant təhsilin yayılması, AI əsaslı qiymətləndirmə sistemlərinə olan tələbatı daha da artırmışdır"

Metod

Ali təhsildə qiymətləndirmə prosesində AI-nin əsas tətbiq sahələrini bu şəkildə təsnif etmək olar:

- *Avtomatik qiymətləndirmə sistemləri;*
- *Plagiat (akademik dürüstlüyün) aşkarlanması;*
- *Fərdiləşdirilmiş geridönüş və adaptiv öyrənmə;*
- *Tələbə performansının proqnozlaşdırılması.*

Avtomatik qiymətləndirmə sistemləri. AI əsaslı avtomatik qiymətləndirmə sistemləri tələbələrin işlərini tez və ardıcıl şəkildə qiymətləndirir. Müəllimlər üçün nəzərdə tutulan Sİ alətləri isə tədris və qiymətləndirmə proseslərinin effektivliyini artırır (muellim.edu.az). Aparılan tədqiqatlar göstərir ki, bu sistemlər müəllimlərin tələbələri qiymətləndirməyə ayırdıqları vaxtı müəyyən qədər azaldaraq onlara daha

çox vaxta qənaət etməyə imkan verir. (Messer et., 2024). Qabaqcıl universitetlərin istifadə etdikləri avtomatik qiymətləndirmə sistemlərini aşağıdakı kimi izah etmək olar:

1) Gradescope (Turnitin): Bu platforma süni intellektin köməyindən istifadə edərək əl yazısını, kağız əsaslı tapşırıqları tez və səmərəli şəkildə skan edərək təqdim etməyə, qiymətləndirməyə və təhlil etməyə imkan verən onlayn süni intellekt vasitəsidir. Müasir dövrdə bu platformadan Amerika Birləşmiş Ştatlarının Stanford Dövlət Universitetində təhsilalanların qiymətləndirilməsi sahəsində geniş miqyaslı tətbiqi özünü göstərir. Gradescope tətbiqi müəllimlərə öz vaxtlarına qənaət etməyə, operativ çalışmağa imkan yaradır. Oxşar cavabları olan tapşırıq sualları bir anda qiymətləndirilə bilər və qiymətləndirmə zamanı edilən dəyişikliklər avtomatik olaraq bütün təqdimatlarda tətbiq edilir və yenidən hesablanır. Platforma, həmçinin, müəllimlərə ədalətli, obyektiv və anonim qiymət, şərh verməyə böyük köməklik göstərir. (ctl.stanford.edu). 2023-cü ildə UC Berkeley-də süni intellekt alətlərinin istifadəsinin vaxta qənaət etməsini öyrənmək üçün aparılan bir araşdırmada qiymətləndirməyə sərf olunan vaxtın 70%-ə qədər azaldığı müşahidə edilmişdir (news.berkeley.edu).

2) ChatGPT-4. vasitəsilə inşa Qiymətləndirmə: 20225-ci ildə "Research Square" jurnalında dərc edilən elmi araşdırmada ChatGPT-4-ün tibb sahəsində təhsil alan tələbələrin esse yazılarını qiymətləndirmədə insan qiymətləndiricilərlə yüksək uyğunluq ($\kappa = 0.82$) göstərdiyi aşkar edilmişdir. Qiymətləndirmə nəticələri ChatGPT-4-nin insan həkimlərdən daha yaxşı işlədiyini göstərmişdir. Hətta bəzən həkimlərin yanlış yanaşdığı və səhv cavablar verdiyi hallarda 78%-dən çox dəqiqliklə yaxşı işləyir. Lakin buna baxmayaraq, platforma xüsusilə təsvirin başa düşülməsində (27.2%) və ən çox diqqət çəkən məqamlarda yanlışlıq edir və qüsurlu çalışır (Jin et., 2025).

Plagiatın aşkarlanması. Müasir dövrdə süni intellekt texnologiyaları tələbələrin tədqiqat işlərini akademik etika baxımından qiymətləndirməyə kömək edir. Bu texnologiyalar tədqiqat işlərində intihalın aşkarlanmasında daha dəqiq nəticələr verməklə həm müəllimlərin, həm də ali təhsil müəsisələrinin işini olduqca asanlaşdırır. Turnitin, CopyLeaks və ChatGPT Zero kimi alətlər süni intellekt vasitəsilə akademik yazılarda plagiat halını aşkarlayır. 2022-ci ildə EdTech qurumu olan Copyleaks tərəfindən aparılan araşdırmada, süni intellekt sistemlərinin 95% dəqiqliklə intihalı müəyyən edə bildiyi qeyd olunmuşdur. (Copyleaks Report, 2022).

Fərdiləşdirilmiş geridönüş və adaptiv öyrənmə. Süni intellekt texnologiyaları tələbələrin öyrənmə qrafiklərini analiz edərək, zəif olduqları sahələri müəyyən edə bilir. Azərbaycan Müəllimi qəzetində də qeyd olunduğu kimi Tələbələr üçün nəzərdə tutulan süni intellekt alətlərinə virtual repetitor sistemi (Al Tutoring Systems), adaptiv öyrənmə platformaları (Packback, Yellowdig) və fərdiləşdirilmiş təlim yolları daxildir (https://muallim.edu.az/news/ali-tehsilde-suni-intellekt-inqilabi-bilmeli-olduqlariniz-6863cd726bb33181e29f5bc1)

"Dünyanın ən nüfuzlu universitetlərindən biri olan Harvard Universitetində aparılmış tədqiqatların nəticələrinə görə, tədris prosesində süni intellekt istifadə edən tələbələr ənənəvi aktiv öyrənmə mühitlərində iştirak edən yaşıdlarına nisbətən 2 dəfə daha çox bilik əldə etmişlər. Bənzər nəticələr Stanford və Nigeriyada həyata keçirilən təcrübələrdə də müşahidə olunub. Hesabatda qeyd olunur ki, süni intellekt əsaslı repetitor sistemləri (Al Tutoring Systems) tələbəyönümlü və fərdi yanaşmaya əsaslanan tədrisin həyata keçirilməsinə imkan verən texnoloji alternativ kimi "Bloom-un 2 Sigma Problemi"nin həllində istifadə olunur (muellim.edu.az)".

Cognii: Bu NLP əsaslı sistem STEM fənlərində real vaxt rejimində geridönüş verir. MIT-də 2022-ci ildə aparılan araşdırmada istifadəçilərin keçid balının 15% artdığı müşahidə edilmişdir (news.mit.edu).

Carnegie Learning-in MATHia sistemi: Bu platforma riyaziyyat ixtisası üzrə təhsil alan tələbələrin işini nəzərə çarpacaq dərəcədə asanlaşdırır. Platforma Riyaziyyat sahəsində fərdiləşdirilmiş qiymətləndirmə təcrübəsi təqdim edir (www.carnegielearning.com).

Tələbə performansının proqnozlaşdırılması. Süni intellekt texnologiyalarından (Al Chatbot) istifadənin təsiri idarəetmənin planlaşdırılması və strateji qərarların qəbulunda əhəmiyyətli rol oynayır. Belə ki, "Penny", "TECgpt" və "uPlanner" (Peru) kimi platformaları tələbə məlumatlarını idarə etmək, tədris yüklərini balanslaşdırmaq, risk qrupunda olan tələbələri aşkar etmək və akademik göstəriciləri proqnozlaşdırmaq məqsədilə istifadə olunur. Məhz bu texnologiyaların istifadəsi nəticəsində tələbələrin akademik müvəffəqiyyət göstəricilərində 1.3% artım müşahidə olunmuşdur (muellim.edu.az).

Qeyd etdiyimiz kimi süni intellekt istər həyata dair, istərsə də gündəlik işdaxili tapşırıqlarımızı qısa zaman kəsiyində yerinə yetirməyimizə imkan versə də, bunu da nəzərə almaq lazımdır ki, süni intellektdən istifadə zamanı bir çox çətinliklər ola bilər. Ümumiyyətlə, süni intellektdən istifadənin həm üstünlüklərini, həm də

çətinliklərini aşağıdakı kimi qruplaşdırmaq mümkündür. (muellim.edu.az)

Üstünlüklər:

- *Obyektivlik*
- *Sürət*
- *Fərdiləşdirilmiş Geridönüş*
- **Çətinliklər:**
- *Alqoritmik qərəz (bias)*
- *Şəxsi məlumatların təhlükəsizliyi*
- *Pedaqoji effektivlik*

Obyektivlik. Süni intellect texnologiyalarından istifadə olunaraq tələbələrin qiymətləndirilməsi zamanı insan faktorunun olmaması və subyektiv fikirlərin nəzərə alınmaması qiymətləndirmə prosesinin tam obyektiv şəkildə aparılmasına kömək edə bilər. Həmçinin süni intellektdə alqoritmlər şəxsi qərəzlərdən uzaq olduğu üçün obyektivliyi tam təmin etmək mümkündür.

Sürətlilik. Süni intellect çoxsaylı tələbə işlərini qısa zaman dilimində yerinə yetirməyə gətirib çıxarır. Həmçinin işə sərf olunacaq zamanı minimuma endirməklə yanaşı qısa zaman kəsiyində görüləcək işin keyfiyyətini də ön planda saxlayır.

Fərdiləşdirilmiş Geridönüş. İstər təhsil müəssisələri, istərsə də, müəllimlər süni intellekt vasitəsilə tələbələrə onların zəif və güclü tərəfləri haqqında ətraflı məlumat verə bilərlər. Həmçinin buraya müəllimin təhsilalanların yerinə yetirdikləri mövzu ilə bağlı qeydlərini, müəllimin tələbənin təqdimat bacarığına olan şərhlərini əlavə etmək mümkündür.

Alqoritmik qərəz (bias). Süni intellektdən istifadə zamanı bəzən təlim materiallarının qeyri-bərabər olması qiymətləndirmə prosesində ədalətsizliyə gətirib çıxara bilər. Bunun qarşısını almaq və ya minimuma endirmək üçün həm müəllimlər, həm də rəhbərlik səylə çalışmalıdır.

Şəxsi məlumatların təhlükəsizliyi. Süni intellektdən istifadə edərkən bizim danışığımız və ya yazılarımız digər şəxslərin də əlinə keçə bilər. Bu da artıq tələbələrin şəxsi məlumatlarının ələ keçirilməsinə gətirib çıxara bilər.

Pedaqoji effektivlik. Süni intellektdən istifadə nə qədər müsbət, operativ və obyektiv olsa da, insanın bacarıq və səriştələrinin inkişafına mane ola bilər. Süni intellektdən çox və gündəlik istifadə etmək beyini yora, tənqidi və yaradıcı təfəkkürün inkişafını dayandıra bilər, Çünki insanlar hazır materialları tapıb onları hazır şəkildə istifadə etmək istəyirlər, bu zaman onlar mövzuya nə tənqidi, nə də yaradıcı yanaşma tətbiq edirlər. Həmçinin mütəmadi süni intellektlə təmasda olan şəxslərdə digər insanlarla ünsiyyət qurma bacarıqları və əməkdaşlıq bacarıqları zəif inkişaf etmiş olur.

Nəticə

Aparılan tədqiqatdan belə qənaətə gəlmək olar ki, 2020-2024-cü illər ərzində Süni intellekt ali təhsildə qiymətləndirmə proseslərini köklü şəkildə dəyişdirsə də, əhəmiyyətli irəliləyişlər qeydə alınsa da, texniki və etik çətinliklər hələ də qalmaqdadır. Bu qərəzli alqoritmlər, etik və texniki problemlər tələbələrin akademik nailiyyətlərinin tam ədalətli və dəqiq qiymətləndirilməsində çətinlik yaradır. Süni intellekt texnologiyalarının uğurlu tətbiqi üçün qərəzsiz alqoritmlər, etik qaydalar və davamlı təkmilləşdirmələr lazımdır. Apardığımız araşdırmadan irəli gələrək aşağıdakı təklif və tövsiyələr verilmişdir

1) Hibrid qiymətləndirmə modellərinin yaradılması və süni intellektin səmərəliliyi ilə qiymətləndirmədə insan faktorunun birləşdirilməsi daha effektiv nəticələr verə bilər.

2) Ali və orta təhsil müəssisələrində, Təşkilat və şöbələrdə həm müəllimlər, həm də tələbələr üçün süni intellekt savadlılığını və düzgün işlətmə bacarıqlarını inkişaf etdirən geniş miqyaslı təlimlərin mütəmadi keçirilməsi süni intellektlə işləmə bacarıqlarını inkişaf etdirər.

3) Bütün ixtisaslarda süni intellekt dərslərinin keçirilməsi süni intellekt savadlılığını daha da artıra bilər.

4) Süni intellektin qərəzsiz və şəffaf istifadəsi üçün etik və hüquqi normativlərin yaradılması, şəxsi məlumatların oğurlanmaması üçün platformaların hazırlanması çətinlikləri minimuma endirə bilər.

ƏDƏBIYYAT SIYAHISI:

1. Wongvorachan, T., Lai, K. W., Bulut, O., Tsai, Y. S., & Chen, G. (2022). Artificial intelligence: Transforming the future of feedback in education. *Journal of Applied Testing Technology*, 95-116.

2. Khreisat, M. N., Khilani, D., Rusho, M. A., Karkkulainen, E. A., Tabuena, A. C., & Uberas, A. D. (2024). Ethical implications of AI integration in educational decision making: Systematic review. *Educational Administration: Theory and Practice*, *30*(5), 8521-8527.

3. Messer, M., Brown, N. C., Kölling, M., & Shi, M. (2024). Automated grading and feedback tools for programming education: A systematic review. *ACM Transactions on Computing Education*, *24*(1), 1-43.

4. Jin, D. D., Zhang, N., Wang, Y., Lin, K., Qiao, B., Yang, Y., & Zhuang, B. W. (2025). ChatGPT-4

Prompt: A Tool to Enhance Novice Radiologists' Diagnostic Capabilities in Cystic Renal Masses to Expert-Level Accuracy.
5. https://e-qanun.az/framework/59218
6. muellim.edu.az
7.https://ctl.stanford.edu/use-learning-technology/gradescope
8. news.berkeley.edu
9.https://copyleaks.com/blog/copyleaks-ai-plagiarism-analysis-report
10.https://muallim.edu.az/news/ali-tehsilde-suni-intellekt-inqilabi-bilmeli-olduqlariniz-6863cd726bb33181e29f5bc1
11. www.carnegielearning.com
12.https://ctl.stanford.edu/use-learning-technology/gradescope

DOİ: 10.32010/EDLL4936

RƏQƏMSAL TƏDRİSDƏ İNNOVATİV METODLARIN TƏLƏBƏLƏRİN BACARIQLARININ İNKIŞAFINA TƏSİRİ: EMPİRİK VƏ ANALİTİK YANAŞMALAR

Günay Cəmil ƏLIYEVA
Mingəçevir Dövlət Universiteti,
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-5014-6337
E-mail: gunay.aliyeva@mdu.edu.az

Şahsənəm Rəşid ƏLIYEVA
Mingəçevir Dövlət Universiteti,
Orcid: https://orcid.org/0000-0001-7639-8826
E-mail: shahsanam.aliyeva@mdu.edu.az

Xülasə: Bu məqalə rəqəmsal tədrisdə innovativ metodların tələbə bacarıqlarına təsirini empirik və analitik yanaşmalar əsasında sistemli şəkildə araşdırır. Müasir dövrdə informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının sürətli inkişafı interaktiv simulyasiyalar, oyun əsaslı öyrənmə, virtual laboratoriyalar və adaptiv öyrənmə platformaları kimi yeni tədris yanaşmalarının tətbiqinə geniş imkan yaratmışdır. Bu metodlar yalnız bilik ötürmə mexanizmini dəyişdirmir, həm də tələbələrin öyrənmə təcrübəsini zənginləşdirərək onların düşüncə üslubunu, analiz qabiliyyətini və praktik bacarıqlarını inkişaf etdirir.

Tədqiqat nəticələri göstərir ki, rəqəmsal tədris tələbələrin fəal iştirakını təmin edir və fərdi öyrənmə tempinə uyğunlaşmaq imkanı yaradır. Bu, tələbələrin motivasiyasını artırmaqla yanaşı, onların kritik düşünmə, problem həll etmə, yaradıcı yanaşma və komanda işində bacarıqlarını da əhəmiyyətli dərəcədə gücləndirir. Empirik sübutlar göstərir ki, interaktiv simulyasiyalar və oyun əsaslı öyrənmə kimi rəqəmsal metodlar tələbələrin bilik qavrayışını dərinləşdirir və akademik nailiyyətlərini yüksəldir. Xüsusilə, interaktiv simulyasiyalar tələbələrin mürəkkəb konsepsiyaları daha yaxşı mənimsəməsinə şərait yaradır və öyrənmə prosesini daha dinamik və cəlbedici edir.

Analitik yanaşma baxımından, tədqiqat Self-Determination Theory (Özünü müəyyən etmə nəzəriyyəsi), Constructivist Learning Theory (Konstruktivizm nəzəriyyəsi) və Social Learning Theory (Sosial öyrənmə nəzəriyyəsi) nəzəri çərçivələrini tətbiq edir. Bu nəzəriyyələr rəqəmsal metodların tələbələrin daxili motivasiyasını artırmaq, aktiv öyrənmə mühiti yaratmaq və sosial qarşılıqlı təsiri gücləndirməkdə əhəmiyyətini izah edir. Belə yanaşmalar tələbə mərkəzli öyrənməni təşviq edir və tədris prosesində daha effektiv nəticələr əldə etməyə kömək edir.

Tədqiqat qarışıq metod yanaşmasına əsaslanır — anketlər, müsahibələr və sinif müşahidələri yolu ilə toplanan məlumatlar həm statistik, həm də keyfiyyət təhlili ilə araşdırılmışdır. Statistik analiz nəticəsində məlum olmuşdur ki, rəqəmsal tədris metodları tələbələrin analitik düşünmə, yaradıcı yanaşma və komanda bacarıqlarında əhəmiyyətli inkişaf təmin edir. Ən yüksək motivasiya artımı (25%) interaktiv simulyasiyalar vasitəsilə müşahidə olunmuşdur ki, bu da onların öyrənmə prosesində fəal iştirakını əks etdirir.

Nəticə etibarilə, bu məqalə rəqəmsal tədrisdə innovativ metodların tətbiqinin tələbələrin bilik, bacarıq və motivasiyasına müsbət təsirini təsdiqləyir. Eyni zamanda, məqalə təhsil praktikasına yönəlik bir sıra tövsiyələr təqdim edir, o cümlədən rəqəmsal tədris metodlarının tədris proqramlarına inteqrasiyası, müəllimlərin ixtisasartırma kursları ilə dəstəklənməsi, uzunmüddətli təsir qiymətləndirmələrinin aparılması və inklüziv təhsil mühitində rəqəmsal metodların tətbiqinin genişləndirilməsi. Bu tədqiqat həm nəzəri, həm də praktik səviyyədə təhsil sahəsində mühüm töhfə verir və gələcək tədqiqatlar üçün geniş perspektivlər açır.

Açar sözlər: rəqəmsal tədris, innovativ metodlar, interaktiv simulyasiyalar, oyun əsaslı öyrənmə, virtual laboratoriyalar, tələbə bacarıqları, motivasiya.

DIGITAL EDUCATION: THE IMPACT OF INNOVATIVE METHODS ON STUDENTS' SKILL DEVELOPMENT — EMPIRICAL AND ANALYTICAL APPROACHES

Gunay Jamil ALIYEVA
Mingachevir State University
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-5014-6337
E-mail: gunay.aliyeva@mdu.edu.az

Shahsanam Rashid ALIYEVA
Mingachevir State University
Orcid: https://orcid.org/0000-0001-7639-8826
E-mail: shahsanam.aliyeva@mdu.edu.az

Abstract: This article systematically investigates the impact of innovative methods in digital education on students' skills using both empirical and analytical approaches. In the modern era, the rapid development of information and communication technologies has enabled the application of new teaching approaches such as interactive simulations, game-based learning, virtual laboratories, and adaptive learning platforms. These methods not only transform the mechanism of knowledge transfer but also enrich students' learning experiences, improving their thinking styles, analytical skills, and practical abilities.

The research findings indicate that digital education ensures active participation of students and provides opportunities to adapt to individual learning paces. This increases students' motivation while significantly enhancing critical thinking, problem-solving, creative approaches, and teamwork skills. Empirical evidence confirms that digital methods have a significant effect on students' learning outcomes. In particular, interactive simulations help students better understand complex concepts and make the learning process more dynamic and engaging.

From an analytical perspective, the study applies theoretical frameworks such as Self-Determination Theory, Constructivist Learning Theory, and Social Learning Theory. These frameworks explain the importance of digital methods in enhancing students' intrinsic motivation, creating an active learning environment, and strengthening social interaction. Such approaches encourage student-centered learning and lead to more effective teaching results.

The research adopts a mixed-methods approach — using surveys, interviews, and classroom observations — and analyzes the collected data through both statistical and qualitative analysis. The statistical analysis reveals that digital teaching methods significantly improve students' analytical thinking, creative approaches, and teamwork skills. The highest increase in motivation (25%) was observed through interactive simulations, reflecting students' active engagement in the learning process.

In conclusion, this study confirms the positive effect of innovative methods in digital education on students' knowledge, skills, and motivation. Furthermore, the article provides several recommendations for educational practice, including integrating digital teaching methods into curricula, organizing professional development courses for teachers, conducting long-term impact assessments, and expanding the application of digital methods in inclusive education. This research contributes both theoretically and practically to the field of education and opens wide prospects for future studies.

Keywords: digital learning, innovative methods, interactive simulations, game-based learning, virtual laboratories, student skills, motivation.

ЦИФРОВОЕ ОБРАЗОВАНИЕ: ВЛИЯНИЕ ИННОВАЦИОННЫХ МЕТОДОВ НА РАЗВИТИЕ НАВЫКОВ СТУДЕНТОВ — ЭМПИРИЧЕСКИЙ И АНАЛИТИЧЕСКИЙ ПОДХОДЫ

Гюнай Джамиль АЛИЕВА
Мингячевирский государственный университет
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-5014-6337
Электронная почта: gunay.aliyeva@mdu.edu.az

Шахсанам Рашид АЛИЕВА
Мингечаурский государственный университет
Orcid: https://orcid.org/0000-0001-7639-8826
Электронная почта: shahsanam.aliyeva@mdu.edu.az

Резюме: В данной статье систематически исследуется влияние инновационных методов цифрового обучения на развитие навыков студентов с использованием эмпирических и аналитических подходов. В современную эпоху быстрые темпы развития информационно-коммуникационных технологий способствовали внедрению новых

подходов в преподавании, таких как интерактивные симуляции, обучение на основе игр, виртуальные лаборатории и адаптивные образовательные платформы. Эти методы не только изменяют механизм передачи знаний, но и обогащают учебный опыт студентов, развивая их стиль мышления, аналитические навыки и практические умения.

Результаты исследования показывают, что цифровое обучение обеспечивает активное участие студентов и предоставляет возможности для адаптации к индивидуальному темпу обучения. Это повышает мотивацию студентов и существенно улучшает критическое мышление, навыки решения проблем, творческий подход и умение работать в команде. Эмпирические данные подтверждают, что цифровые методы оказывают значительное влияние на результаты обучения студентов. Особенно интерактивные симуляции помогают лучше усваивать сложные концепции и делают процесс обучения более динамичным и увлекательным.

С аналитической точки зрения, исследование использует такие теоретические рамки, как теория самоопределения, конструктивистская теория обучения и теория социального обучения. Эти теории объясняют важность цифровых методов для повышения внутренней мотивации студентов, создания активной образовательной среды и укрепления социального взаимодействия. Такие подходы способствуют обучению, ориентированному на студента, и повышают эффективность преподавания.

В исследовании применяется смешанный метод — данные собирались с помощью анкетирования, интервью и наблюдений в классе, а затем анализировались с использованием статистического и качественного анализа. Статистический анализ показывает, что цифровые методы обучения значительно улучшают аналитическое мышление, творческий подход и командные навыки студентов. Наибольшее увеличение мотивации (25%) было зафиксировано при использовании интерактивных симуляций, что отражает активное участие студентов в учебном процессе.

В заключение, данное исследование подтверждает положительное влияние инновационных методов цифрового обучения на знания, навыки и мотивацию студентов. Также статья содержит рекомендации для образовательной практики, включая интеграцию цифровых методов в учебные программы, организацию курсов повышения квалификации для преподавателей, проведение долгосрочных оценок влияния и расширение применения цифровых методов в инклюзивном обучении. Исследование вносит теоретический и практический вклад в сферу образования и открывает широкие перспективы для будущих исследований.

Ключевые слова: цифровое обучение, инновационные методы, интерактивные симуляции, обучение на основе игр, виртуальные лаборатории, навыки студентов, мотивация.

Giriş

Rəqəmsal texnologiyalar müasir təhsil sistemində əhəmiyyətli dönüş nöqtəsi yaratmışdır. Xüsusilə son illərdə informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının sürətli inkişafı ilə tədris prosesində yeni yanaşmalar — interaktiv platformalar, simulyasiyalar, oyun əsaslı öyrənmə və virtual laboratoriyalar — geniş tətbiq olunmağa başlamışdır. Bu innovativ metodlar yalnız bilik ötürmə funksiyasını dəyişdirməklə kifayətlənmir, eyni zamanda tələbələrin bilik əldə etmə mexanizmini, düşüncə üslubunu və praktik bacarıqlarını əsaslı şəkildə formalaşdırır (Əliyeva, 2023; Kefalis et al., 2025).

Rəqəmsal tədris, tələbələrin aktiv iştirakını təmin edir və onların fərdi öyrənmə tempinə uyğunlaşmaq imkanını yaradır. Bu isə tələbələrin motivasiyasını artırmaqla yanaşı, onların kritik düşünmə, problem həll etmə, yaradıcı yanaşma və komandada işləmə bacarıqlarının inkişafına dəstək olur. Təhsil sahəsində aparılan empirik tədqiqatlar göstərir ki, innovativ metodlar tələbələrin öyrənmə nəticələrini müsbət təsir edir və akademik uğurlarını yüksəldir.

Bununla belə, rəqəmsal tədrisdə innovativ metodların təsiri ilə bağlı çoxsaylı araşdırmaların nəticələri arasında müəyyən fərqliliklər mövcuddur. Bu fərqliliklər əsasən metodoloji yanaşmalardakı, tədris mühitindəki, habelə təhsil səviyyəsindəki müxtəlifliklərdən qaynaqlanır. Bundan əlavə, rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi ilə bağlı bəzi texniki və pedaqoji problemlər hələ də mövcuddur. Bu səbəbdən, mövcud yanaşmaların sistemli təhlili və onların tələbələrin bacarıqlarının inkişafına təsirinin empirik və analitik baxışlardan qiymətləndirilməsi zəruridir.

Bu məqalənin əsas məqsədi, rəqəmsal tədrisdə innovativ metodların tələbələrin bacarıqlarının inkişafına təsirini emprik və analitik yanaşmalar vasitəsilə araşdırmaqdır. Tədqiqatın əhatə etdiyi əsas suallar aşağıdakılardır:

1. Rəqəmsal tədrisdə istifadə olunan innovativ metodlar tələbələrin hansı bacarıqlarına təsir göstərir?

2. Bu təsirin səviyyəsi və mahiyyəti hansı empirik və analitik sübutlarla dəstəklənir?
3. Mövcud təhsil mühitində innovativ metodların tətbiqi ilə bağlı hansı boşluqlar mövcuddur və gələcək tədqiqat istiqamətləri hansılardır?

Bu araşdırma, həm akademik mühitdə, həm də təhsil siyasətçiləri üçün innovativ metodların tətbiqi və təkmilləşdirilməsi baxımından mühüm töhfə olacaq.

Rəqəmsal tədris və innovativ metodlar

Son illərdə rəqəmsal texnologiyaların təhsil sahəsində rolu əhəmiyyətli dərəcədə artmışdır. Rəqəmsal tədris yalnız bilik ötürmə mexanizmini dəyişdirmir, həm də təhsil prosesinin strukturunu və müəllim–tələbə qarşılıqlı təsirini yenidən formalaşdırır. İnnovativ metodlar — interaktiv simulyasiyalar, oyun əsaslı öyrənmə, virtual laboratoriyalar, adaptiv öyrənmə platformaları — təhsildə yeni standartlar müəyyən edir. Müasir təhsil mühiti tələbələrə aktiv öyrənmə**,** problem həll etmə**,** kreativ düşünmə və komanda əməkdaşlığı kimi bacarıqları inkişaf etdirmək imkanı yaradır. Məsələn, Kefalis və b. (2025) tərəfindən aparılan sistematik araşdırma göstərir ki, interaktiv simulyasiyalar tələbələrin elmi konsepsiyaları daha dərindən mənimsəməsinə kömək edir. Bu yanaşma tələbənin bilik əldə etmə prosesini daha dinamik və cəlbedici edir.

Emprik Yanaşmalar: Mövcud tədqiqatların nəticələri

Emprik araşdırmalar göstərir ki, rəqəmsal tədris metodlarının tələbələrin bacarıqlarına təsiri müxtəlif kontekstlərdə fərqli səviyyədə müşahidə olunur. Daumiller və Hemi (2025) bildirirlər ki, peer münasibətləri və sosial dəstək rəqəmsal tədris mühitində tələbələrin motivasiyasını artırır və öyrənmə nəticələrini yaxşılaşdırır. Həmçinin, Huang (2025) və Li (2024) tərəfindən aparılan tədqiqatlarda interaktiv simulyasiyalar və oyun əsaslı metodların tələbələrin motivasiya və bilik qavrama səviyyəsini yüksəltdiyi sübut edilmişdir. Bu tədqiqatlar metodoloji olaraq qazi-eksperimental dizayn, anket və müsahibələrdən istifadə etmiş və nəticələrdə rəqəmsal metodların tələbə iştirakını əhəmiyyətli şəkildə artırdığı göstərilmişdir.

Analitik Yanaşmalar: Nəzəri çərçivə və modellər

Analitik yanaşmalar rəqəmsal tədrisin effektivliyini nəzəri çərçivələr üzərində qiymətləndirir. Bu sahədə Self-Determination Theory (Özünü Müəyyən Etmə Nəzəriyyəsi), Constructivist Learning Theory (Konstruktivizm nəzəriyyəsi) və Social Learning Theory (Sosial öyrənmə nəzəriyyəsi) geniş tətbiq olunur. Self-Determination Theory tələbələrin daxili motivasiyasını və öyrənmə marağını artırmaq üçün rəqəmsal metodların əhəmiyyətini vurğulayır. Constructivist Learning Theory isə öyrənmənin aktiv iştirak və sosial qarşılıqlı təsir yolu ilə baş verdiyini, buna görə də interaktiv simulyasiyaların effektivliyini dəstəkləyir. Social Learning Theory isə peer münasibətləri və sosial dəstəyin öyrənməyə təsirini açıqlayır.

Mövcud ədəbiyyat rəqəmsal tədrisdə innovativ metodların faydalarını vurğulasa da, müəyyən boşluqlar qalır. Ən önəmlisi, ibtidai təhsil və xüsusi təhsil sahələrində rəqəmsal metodların tətbiqinə dair məhdud araşdırmaların mövcud olmasıdır. Bundan başqa, mövcud tədqiqatların çoxu qısa müddətli eksperimentlər üzərində qurulub, uzunmüddətli təsirlər barədə kifayət qədər məlumat yoxdur. Bu boşluqlar gələcək araşdırmalar üçün imkan yaradır və mövcud tədqiqatın əhəmiyyətini artırır. Hazırkı iş bu boşluqları aradan qaldırmaq məqsədilə rəqəmsal tədrisdə innovativ metodların tələbə bacarıqlarına təsirini emprik və analitik yanaşmalar çərçivəsində sistemli şəkildə araşdırır.

Bu tədqiqat qarışıq metod (mixed-methods) yanaşmasından istifadə edir, yəni həm kəmiyyət (quantitative), həm də keyfiyyət (qualitative) üsulları birləşdirir. Qarışıq metod yanaşması rəqəmsal tədrisdə innovativ metodların tələbələrin bacarıqlarına təsirini daha əhatəli və dərin şəkildə qiymətləndirməyə imkan verir. Tədqiqatda əsasən qazi-eksperimental dizayn tətbiq olunmuşdur. Bu dizaynın üstünlüyü ondadır ki, müdaxilə öncəsi və sonrası nəticələr müqayisə edilərək metodların effektivliyi obyektiv şəkildə qiymətləndirilə bilər.

Tədqiqat üçün məlumatlar müxtəlif mənbələrdən toplanmışdır:

- Anketlər: Tələbələrin rəqəmsal tədris metodlarına münasibətini və özünüqiymətləndirməsini ölçmək üçün strukturlaşdırılmış anketlər istifadə olunmuşdur.

- Müsahibələr: Tələbələr və müəllimlərlə yarı-strukturlaşdırılmış müsahibələr keçirilmiş, onların rəqəmsal metodlarla bağlı təcrübələri və baxışları toplanmışdır.
- Sinif müşahidələri: Tədris prosesində interaktiv simulyasiyaların, oyun əsaslı metodların və virtual laboratoriyaların tətbiqinin canlı müşahidəsi aparılmışdır.
- Əlavə mənbələr: Mövcud ədəbiyyat icmalı və əvvəlki tədqiqatların nəticələri də analizə daxil edilmişdir.

Toplanan məlumatların müxtəlifliyi tədqiqatın nəticələrinin etibarlılığını və təhlilin zənginliyini artırır.

Məlumatların təhlilində aşağıdakı üsullardan istifadə edilmişdir:

- Statistik analiz: Anket nəticələri SPSS proqram təminatı vasitəsilə analiz olunmuşdur. Deskriptiv statistika, korrelyasiya analizləri və t-testlər tətbiq edilmişdir.
- Müqayisəli analiz: Müdaxilə öncəsi və sonrası nəticələr müqayisə olunaraq rəqəmsal tədris metodlarının təsiri qiymətləndirilmişdir.
- Keyfiyyət təhlili: Müsahibə və müşahidə nəticələri tematik analiz üsulu ilə təhlil edilmişdir. Təhlil zamanı oxşar mövzular və konseptlər müəyyənləşdirilmiş, nəticələr nəzəri çərçivəyə uyğun şəkildə sintez edilmişdir.

Bu metodoloji yanaşma tədqiqatın həm empirik, həm də analitik aspektlərini əhatə etməyə imkan verir və rəqəmsal tədrisdə innovativ metodların tələbə bacarıqlarına təsirinin dəqiq qiymətləndirilməsini təmin edir.

Tədqiqatın nəticələri göstərir ki, rəqəmsal tədrisdə innovativ metodlar tələbələrin bacarıqlarına mühüm təsir göstərir. Bu təsir əsasən üç istiqamətdə özünü göstərir: analitik düşünmə və problem həll etmə bacarıqları, yaradıcı düşünmə və innovasiya bacarıqları, həmçinin komanda əməkdaşlığı və sosial bacarıqlar.

Əvvəlcə, emprik tədqiqatlar sübut edir ki, rəqəmsal tədris metodları tələbələrin analitik düşünmə və problem həll etmə qabiliyyətlərini əhəmiyyətli dərəcədə inkişaf etdirir. Məsələn, Kefalis və b. (2025) tərəfindən aparılan araşdırma göstərir ki, interaktiv simulyasiyalar tələbələrin elmi konsepsiyaları daha dərindən mənimsəməsinə kömək edir. Bu yanaşma, tələbələrin bilik əldə etmə prosesini daha dinamik və cəlbedici edir və onların akademik nailiyyətlərini yüksəldir.

İkincisi, rəqəmsal tədris metodlarının yaradıcı düşünmə və innovasiya bacarıqlarına təsiri də əhəmiyyətlidir. Virtual texnologiyalar tələbələrə yeni ideyalar yaratmaq və mövcud problemlərə yaradıcı yanaşmalar inkişaf etdirmək imkanı verir. Bu yanaşmaların tətbiqi tələbələrin öyrənmə prosesini daha maraqlı və məqsəd yönümlü edir (sciencedirect.com).

Üçüncü istiqamət — komanda əməkdaşlığı və sosial bacarıqlar — rəqəmsal tədrisin əhəmiyyətli nəticələrindən biridir. Daumiller və Hemi (2025) tərəfindən aparılan tədqiqat göstərir ki, peer münasibətləri və sosial dəstək rəqəmsal tədris mühitində tələbələrin motivasiyasını artırır və öyrənmə nəticələrini yaxşılaşdırır (bpspsychub.onlinelibrary.wiley.com). Bu isə tələbələrin yalnız fərdi bilik deyil, həm də sosial və qarşılıqlı bacarıqlarını inkişaf etdirməsinə şərait yaradır.

Eyni zamanda, təhlil göstərir ki, interaktiv simulyasiyalar və oyun əsaslı öyrənmə metodları tələbələrin dərs prosesinə aktiv şəkildə daxil olmalarını təmin edir. Kefalis və b. (2025) tərəfindən aparılan tədqiqat nəticələri göstərir ki, bu yanaşmalar tələbələrin akademik uğurlarını artırır və onların motivasiyasını yüksəldir (mdpi.com). Virtual laboratoriyalar isə tələbələrə real həyatda tətbiq edə biləcəkləri biliklər qazandıraraq onların praktik bacarıqlarını gücləndirir. Təhlil həmçinin cədvəlli statistik göstəricilər ilə də dəstəklənir.

Qeyd: Cədvəldəki məlumatlar müxtəlif mənbələrdən — Kefalis et al. (2025), Daumiller & Hemi (2025), Li (2024) və Huang (2025) — götürülmüş ümumi statistik nəticələr əsasında yaradılmışdır (mdpi.com, sciencedirect.com, bpspsychub.onlinelibrary.wiley.com).

Statistik Təhlil Nəticələri:

- Motivasiya Artımı: Ən yüksək artım İnteraktiv Simulyasiyalar vasitəsilə müşahidə olunmuşdur (25%). Bu metod tələbələrin dərs prosesinə daha çox maraq göstərməsini və aktiv iştirakını təmin edir.
- Analitik Bacarıqlar Artımı: İnteraktiv simulyasiyalar tələbələrin analitik bacarıqlarında 22% artım təmin etmişdir, bu isə digər metodlarla müqayisədə ən yüksək nəticədir.

- Yaradıcı Bacarıqlar Artımı: Yaradıcı bacarıqlar baxımından İnteraktiv Simulyasiyalar yenə öndədir (20%), lakin Oyun Əsaslı Öyrənmə də yüksək göstərici ilə diqqət çəkir (17%).

Cədvəl 1.

Rəqəmsal tədris metodlarının tələbə bacarıqlarına təsiri

Rəqəmsal metod	Tələbə sayı	Motivasiya artımı (%)	Analitik bacarıqlar artımı (%)	Yaradıcı bacarıqlar artımı (%)
İnteraktiv simulyasiyalar	120	25	22	20
Oyun əsaslı öyrənmə	95	20	18	17
Virtual laboratoriyalar	80	18	15	14

Nəticələr nəzəri çərçivə ilə uyğunluq təşkil edir. Self-Determination Theory (Özünü Müəyyən Etmə Nəzəriyyəsi), Constructivist Learning Theory (Konstruktivizm nəzəriyyəsi) və Social Learning Theory (Sosial öyrənmə nəzəriyyəsi) rəqəmsal tədrisin tələbələrin motivasiyasını və bacarıqlarını inkişaf etdirməsini dəstəkləyir. Bu nəzəri yanaşmalar rəqəmsal tədrisin effektivliyini izah edir və onun təkmilləşdirilməsi üçün əsas istiqamətləri müəyyənləşdirir.

Bu tədqiqatın nəticələri göstərir ki, rəqəmsal tədrisdə innovativ metodların tətbiqi tələbələrin bacarıqlarının inkişafında mühüm rol oynayır. Xüsusilə interaktiv simulyasiyalar, oyun əsaslı öyrənmə və virtual laboratoriyalar tələbələrin motivasiyasını, analitik və yaradıcı düşünmə qabiliyyətlərini əhəmiyyətli dərəcədə artırır. Bu nəticələr, mövcud nəzəri çərçivələr — Self-Determination Theory, Constructivist Learning Theory və Social Learning Theory — ilə üst-üstə düşür və göstərir ki, rəqəmsal tədris metodları yalnız bilik ötürmə deyil, eyni zamanda tələbələrin özünü inkişaf etdirməsinə və fəal iştirakına dəstək verir.

Tədqiqatın tapıntıları təhsil praktikasında əhəmiyyətli nəticələrə malikdir. Müəllimlər və təhsil təşkilatları rəqəmsal texnologiyalardan istifadə edərək dərs prosesini daha interaktiv və tələbə yönümlü qura bilərlər. İnteraktiv simulyasiyalar və oyun əsaslı öyrənmə metodlarının tətbiqi tələbələrin dərsə marağını artırır, onların bilik qavrayışını gücləndirir və akademik nəticələrini yaxşılaşdırır. Eyni zamanda, virtual laboratoriyalar tələbələrə praktik təcrübə imkanı verərək onların ixtisas sahəsindəki bacarıqlarını inkişaf etdirir.

Təhsil siyasətçiləri üçün də bu nəticələr rəqəmsal tədris strategiyalarının təhsil proqramlarına inteqrasiyasının əhəmiyyətini göstərir. Rəqəmsal metodların tədris planına daxil edilməsi müəllimlərin metodoloji yanaşmasını zənginləşdirir və tələbələrin öyrənmə təcrübəsini daha səmərəli edir.

Məhdudiyyətlər və gələcək araşdırma istiqamətləri

Bu tədqiqat müəyyən məhdudiyyətlərə malikdir. Ən önəmlisi, məlumatların müəyyən hissəsi yalnız müəyyən coğrafi və təhsil kontekstlərindən toplanmışdır ki, bu da nəticələrin ümumiləşdirilməsini məhdudlaşdıra bilər. Həmçinin, tədqiqatın müddəti nisbətən qısa olduğundan rəqəmsal metodların uzunmüddətli təsirləri barədə ətraflı nəticələr əldə etmək mümkün olmamışdır.

Gələcək tədqiqatlar üçün bir neçə istiqamət təklif olunur:

- Rəqəmsal tədris metodlarının uzunmüddətli təsirlərinin qiymətləndirilməsi.
- Müxtəlif təhsil səviyyələrində və sahələrdə rəqəmsal metodların effektivliyinin müqayisəli araşdırılması.
- Rəqəmsal metodların inklüziv təhsil mühitində tətbiqinin potensial imkanları və məhdudiyyətlərinin araşdırılması.
- Texnoloji inkişafların tədris metodlarına təsirinin davamlı izlənilməsi.

Nəticə və Tövsiyələr

Bu araşdırma sübut edir ki, rəqəmsal tədrisdə innovativ metodların tətbiqi tələbələrin motivasiyasını artırmaqla yanaşı, onların analitik, yaradıcı və sosial bacarıqlarını da əhəmiyyətli şəkildə inkişaf etdirir. İnteraktiv simulyasiyalar, oyun əsaslı öyrənmə və virtual

laboratoriyalar tələbələrin öyrənmə prosesinə aktiv iştirakını təmin edir və akademik nailiyyətlərini yüksəldir.

Təhsil praktikasında rəqəmsal metodların tətbiqi müəllimlərə dərs prosesini daha interaktiv, effektiv və tələbə yönümlü qurmaq imkanı verir. Eyni zamanda, bu metodlar tələbələrin özünü inkişaf etdirməsini və gələcək peşə bacarıqlarını formalaşdırmaqda əhəmiyyətli rol oynayır.

Tədqiqat nəticələrinə əsasən, aşağıdakı tövsiyələr irəli sürülür:

1. Təhsil müəssisələri rəqəmsal metodların tədris proqramlarına inteqrasiyasını prioritet halına gətirməlidir.
2. Müəllimlər üçün rəqəmsal tədris texnologiyalarının tətbiqi üzrə ixtisasartırma kursları təşkil edilməlidir.
3. Rəqəmsal metodların təsirini uzunmüddətli qiymətləndirmək üçün sistemli araşdırmalar aparılmalıdır.
4. İnnovativ tədris metodlarının inklüziv təhsil mühitində tətbiqi istiqamətində əlavə tədqiqatlar həyata keçirilməlidir.

Bu məqalə rəqəmsal tədrisdə innovativ metodların tələbə bacarıqlarına təsirini empirik və analitik yanaşmalar əsasında qiymətləndirərək təhsil sahəsində praktiki və nəzəri töhfə verməyi hədəfləyir.

Bu tədqiqat göstərir ki, rəqəmsal tədrisdə innovativ metodların tətbiqi tələbələrin öyrənmə nəticələrinə və bacarıqlarına mühüm təsir göstərir. Əsas tapıntılar aşağıdakılardır:

1. Motivasiya və fəallıq: İnteraktiv simulyasiyalar, oyun əsaslı öyrənmə və virtual laboratoriyalar tələbələrin dərs prosesinə marağını və aktiv iştirakını artırır. Ən yüksək motivasiya artımı interaktiv simulyasiyalar vasitəsilə müşahidə olunmuşdur.
2. Analitik və yaradıcı bacarıqlar: Rəqəmsal metodlar tələbələrin analitik düşünmə və problem həll etmə qabiliyyətlərini gücləndirir, eyni zamanda yaradıcı düşünmə və innovasiya bacarıqlarını inkişaf etdirir.
3. Sosial bacarıqlar və komanda işi: Peer münasibətləri və sosial qarşılıqlı təsir rəqəmsal tədris mühitində tələbələrin motivasiyasını yüksəldir və onların komanda əməkdaşlığı bacarıqlarını təkmilləşdirir.
4. Təhsil keyfiyyəti və mühit: Rəqəmsal platformaların tətbiqi təhsil mühitini interaktiv və tələbə yönümlü edir, dərs prosesinin keyfiyyətini artırır və tələbə məmnuniyyətini yüksəldir.

Bu tapıntılar nəzəri çərçivə ilə uyğunluq təşkil edir və göstərir ki, rəqəmsal tədrisdə innovativ metodların tətbiqi yalnız texnologiya istifadəsi deyil, həm də təhsil prosesinin keyfiyyətinin artırılması deməkdir.

Təkliflər və Tövsiyələr

Bu tədqiqatın nəticələrinə əsaslanaraq aşağıdakı tövsiyələr irəli sürülür:

1. Təhsil müəssisələrinin strategiyası: Təhsil müəssisələri rəqəmsal metodların tədris proqramına inteqrasiyasını prioritet halına gətirməlidir. Bu, tədrisin keyfiyyətini artırmaq və tələbələrin bacarıqlarını inkişaf etdirmək üçün vacibdir.
2. Müəllim hazırlığı: Müəllimlər üçün rəqəmsal tədris texnologiyalarının tətbiqi üzrə ixtisasartırma kursları təşkil edilməlidir. Bu, müəllimlərin texnologiyaları effektiv və məqsədyönlü şəkildə istifadə etməsinə imkan verəcək.
3. Uzunmüddətli qiymətləndirmə: Rəqəmsal metodların təsirini uzunmüddətli qiymətləndirmək üçün sistemli araşdırmalar aparılmalıdır. Bu, metodların davamlı təsirini və təkmilləşdirilmə istiqamətlərini müəyyən etməyə kömək edəcək.
4. İnklüziv təhsil: İnnovativ tədris metodlarının inklüziv təhsil mühitində tətbiqi istiqamətində əlavə tədqiqatlar həyata keçirilməlidir. Bu, bütün tələbələrin rəqəmsal tədris imkanlarından bərabər istifadə etməsini təmin edəcək.
5. Texnoloji inkişafların izlənilməsi: Təhsil sahəsində texnoloji yeniliklər daima izlənməli və tədris prosesinə uyğunlaşdırılmalıdır. Bu, rəqəmsal tədris strategiyalarının effektivliyini təmin edəcək.

ƏDƏBIYYAT SİYAHISI:

1. Əliyeva, Ş. (2023). *Rəqəmsal tədrisin pedaqoji əsasları*. Bakı: Təhsil Nazirliyi.
2. Hüseynov, M. (2022). Rəqəmsal texnologiyaların təhsil sistemində rolu. *Azərbaycan Təhsil Araşdırmaları, 8*(1), 23-36.
3. Mustafayeva, F. (2023). Tələbə mərkəzli öyrənmə və rəqəmsal platformaların istifadəsi. Bakı Dövlət Universitetinin Elmi Əsərləri, 15*(2), 78-92*.

4. Quliyeva, N. (2024). İnnovativ tədris metodlarının tətbiqi və tələbə bacarıqlarına təsiri. *Azərbaycan Pedaqoji Jurnalı, 12*(3), 45-58.
5. Rəhimov, T. (2021). İnteraktiv tədris metodlarının effektivliyi: Azərbaycan məktəblərində aparılmış tədqiqat. *Elm və Təhsil, 10*(4), 101-115.
6. Daumiller, M., & Hemi, A. (2025). Peer relationships and student motivation: Theoretical and methodological approaches, empirical evidence, and future directions. British Journal of Educational Psychology. Wiley Online Library. https://bpspsychub.onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/bjep.70030
7. Flores-Chacón, E. (2023). Educational innovation: The architecture of digital technologies in university teacher training as a catalyst for change. *PMC, 11*(1), 123–136. https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC10684551/
8. Huang, D. (2025). Innovative interactive instruction to enhance learning outcomes. *ScienceDirect, 45*(3), 234–245. https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2444569X2400180X
9. Kefalis, C., Skordoulis, C., & Drigas, A. (2025). Digital simulations in STEM education: Insights from recent empirical studies, a systematic review. *Encyclopedia, MDPI*. https://www.mdpi.com/2673-8392/5/1/10
10. Li, Y. (2024). The impact of digital educational games on student's motivation and learning engagement. *PMC, 12*(4), 567–580. https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC10783726/
11. Lohr, A. (2024). Digital learning in schools: Which skills do teachers need? *ScienceDirect, 39*(2),112–125. https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0742051X24003214
12. Rafiq, S., Iqbal, S., & Afzal, A. (2024). The impact of digital tools and online learning platforms on higher education learning outcomes. *ResearchGate*. https://www.researchgate.net/publication/380734414_The_Impact_of_Digital_Tools_and_Online_Learning_Platforms_on_Higher_Education_Learning_Outcomes
13. Shalgimbekova, K. (2024). Innovative teaching technologies in higher education. *Taylor & Francis Online, 5*(1), 1 https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/2331186X.2024.2425205
14. Shu, X. (2023). An empirical study of a smart education model enabled by the Edu-Metaverse. *MDPI, 11*(2), 75–89. https://www.mdpi.com/2079-8954/11/2/75
15. Timotheou, S. (2022). Impacts of digital technologies on education and factors influencing their effectiveness. *PMC, 10*(1), 1–15.https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC9684747/

DOİ: 10.32010/RSZT5203

AZƏRBAYCAN DİLİNİN TƏDRİSİ METODİKASI ELMİNDƏ LEKSİKOLOGİYA BÖLMƏSİNİN TƏDRİSİ PROBLEMLƏRİ

Leyla İsa ƏLİYEVA
NDU, doktorant
ORCID:0009-0001-7087-2790
E-mail: aliyeva1987l@gmail.com
E-mail: info@ndu.edu.az

Xülasə: Dil insanlar arasında yalnız ünsiyyət vasitəsi deyil , milli mənlik, milli şüur, milli-mənəvi dəyərlərin formalaşmasına bilavasitə xidmət edən əsas amillərdən biridir. Həmçinin ana dil - doğma dil sosial həyatın təməli , milli mədəniyyətin daşıyıcısıdır. Hər hansı bir dili öyrənmək və tətbiq etmək üçün şagirdlərdə əsas bacarıqları olmalıdır. Belə ki , dinləyib -anlama , oxu , yazı , dil qaydaları kim bacarıqlar Azərbaycan dili fənni ilə yanaşı digər fənlərin də düzgün mənimsədilməsinə və düzgün tətbiqinə yol açır . Azərbaycan dilinin tədrisinin də qarşısında bir sıra mühüm vəzifələr durur. Bu vəzifələr ümumi və didaktik vəzifələr olmaq iki qrupa bölünür. Ümumi vəzifələr: şagirdlərdə müstəqil, azad düşüncə tərzini formalaşdırmaq, milli-mənəvi dəyərləri qorumaq, dünyagörüşünü inkişaf etdirmək, şagirdləri real həyata hazırlamaq və bir şəxsiyyət kimi yetişdirməkdən ibarətdir. Didaktik vəzifələrə: şagirdlərdə ana dilində oxu, yazı, dinləmə-anlama, dil qaydaları kimi mühüm bilikləri mənimsətmək, şagirdlərdə düzgün və ifadəli oxu, orfoqrafik və orfoepik qaydalara əməl etmək, dil vahidlərindən məqsədyönlü istifadə etmək, dərsliklərdə verilmiş müxtəlif üslublara aid mətnləri müvafiq meyarlar əsasında təhlil etmək, sərbəst mətnlər qurmaq, təkmilləşdirmək, mətndaxili və mətnkənarı dil hadisələrinə münasibət bildirmək kimi vərdişləri aşılamaqdır.
Açar sözlər: Azərbaycan dili, dərslik, dil qaydaları, leksikologiya, metodika

---

PROBLEMS OF TEACHING THE SECTION OF LEXICOLOGY IN THE SCIENCE OF METHODOLOGY FOR TEACHING THE AZERBAIJANI LANGUAGE

Leıla Isa ALIYEVA
NDU, doctoral student
ORCID:0009-0001-7087-2790
E-mail: aliyeva1987l@gmail.com, info@ndu.edu.az

Abstract: Language is not only a means of communication between people, but also one of the key factors directly serving the formation of national identity, national consciousness, and moral values. Moreover, the mother tongue is the foundation of social life and the bearer of national culture. To learn and apply any language, students must possess essential skills. These include listening comprehension, reading, writing, and knowledge of grammar rules. Mastering the Azerbaijani language subject, along with other subjects, helps ensure their proper understanding and application. The teaching of the Azerbaijani language also has a number of important tasks. These tasks are divided into two groups: general and didactic tasks.

General tasks: These include forming independent and free thinking in students, preserving national and moral values, developing worldview, preparing students for real life, and raising them as individuals.

Didactic tasks: These include teaching students essential knowledge in their native language, such as reading, writing, listening comprehension, and grammar rules. Also, students should learn to read correctly and expressively, adhere to orthographic and phonetic rules, use language units purposefully, analyze texts of various styles provided in textbooks according to relevant criteria, construct and improve free texts, and develop habits related to giving opinions about in-text and extratextual language phenomena.
Key words: Azerbaijani language, language rules, lexicology, methodology, textbook.

ПРОБЛЕМЫ ПРЕПОДАВАНИЯ РАЗДЕЛА ЛЕКСИКОЛОГИИ В НАУКЕ МЕТОДОЛОГИИ ОБУЧЕНИЯ АЗЕРБАЙДЖАНСКОГО ЯЗЫКА

Лейла Иса АЛИЕВА
НДУ, докторант
ORCID:0009-0001-7087-2790
Электронная почта: aliyeva1987l@gmail.com, info@ndu.edu.az

Резюме: Язык — это не только средство общения между людьми, но и один из ключевых факторов, непосредственно способствующих формированию национальной идентичности, национального самосознания и моральных ценностей. Более того, родной язык является основой общественной жизни и носителем национальной культуры. Для изучения и применения любого языка учащиеся должны обладать необходимыми навыками. К ним относятся понимание на слух, чтение, письмо и знание грамматических правил. Овладение азербайджанским языком, наряду с другими предметами, помогает обеспечить его правильное понимание и применение. Преподавание азербайджанского языка также имеет ряд важных задач. Эти задачи делятся на две группы: общие и дидактические.

Общие задачи: К ним относятся формирование у учащихся самостоятельного и свободного мышления, сохранение национальных и моральных ценностей, развитие мировоззрения, подготовка учащихся к реальной жизни и воспитание их как личностей.

Дидактические задачи: К ним относится обучение учащихся необходимым знаниям на родном языке, таким как чтение, письмо, понимание на слух и грамматические правила. Кроме того, учащиеся должны научиться читать правильно и выразительно, соблюдать орфографические и фонетические правила, целенаправленно использовать языковые единицы, анализировать тексты различных стилей, представленные в учебниках, по соответствующим критериям, строить и совершенствовать свободные тексты, а также развивать навыки выражения мнений о внутритекстовых и внетекстовых языковых явлениях.

Ключевые слова: азербайджанский язык, языковые правила, лексикология, методология, учебник

Giriş

Azərbaycan ədəbi dilinin lüğət tərkibinə daxil olan sözlər, terminlər, frazeologizmlər və sözlərin semantik xüsusiyyətləri dilin leksikasına aiddir. Bütövlükdə bu leksik vahidləri sistematik öyrənən dilçiliyin leksikologiya bölməsidir. Leksikologiyanın əsas tədqiqat obyekti sözdür. Bu sahə sözün mənalarını, üslubi imkanlarını, mənşəyinin öyrənməklə yanaşı, sözün omonim, sinonim və antonim xüsusiyyətlərini tədqiq edir. Leksikologiya dilin lüğət tərkibini zənginləşdirən, inkişaf etdirən və müasir vəziyyətə gətirib çıxaran bölməsidir. Bu bölmə daha dəqiq tərkib hissələrinə aşağıdakı şəkildə bölünür: 1)Dilin leksikası 2)Semasiologiya 3)Leksikoqrafiya 4)Onomastika 5)Söz yaradıcılığı 6)Etimologiya.

Leksikologiya bölməsini daha dərindən anlamaq üçün onun inkişaf tarixinə nəzər salmaq lazımdır. Danılmazdır ki, dilin lüğət tərkibi dəyişkəndir və bu təkcə milli sözlər hesabına yox, həmçinin alınma sözlərin də müəyyən rola malik olmasının şahidi oluruq. Azərbaycan dilinin tədrisi zamanı dilçiliyin leksikologiya bölməsinin öyrənilməsi ötən əsrin 70-ci illərindən başlanılmışdır. Leksikologiya bölməsi fonetika və qrammatika hissəsinə daxil edilərək öyrənilməyə başlandı. 1992 və 2002-ci il Azərbaycan dili tədris proqramlarına leksikologiya bölməsi tam müstəqil şəkildə V sinif proqramına əlavə olundu. Artıq bu bölmənin daha sistemli tədqiqinə, öyrənilməsinə başlanıldı. Müasir dövrdə kurikulum təhsil islahatı həyata keçirildikdən sonra leksikologiya bölməsinə sözün leksik, qrammatik mənası, həqiqi və məcazi məna, təkmənalı, çoxmənalı sözlər, omonim, sinonim, antonim, farzeoloji birləşmə və etimologiya bölməsi daxildir.

Nəzəriyyə

Tədris materiallarından istifadə Azərbaycan dilinin tədrisində mühüm rola malikdir. Tədris materialları şagirdlərə veriləcək məlumatları özündə ehtiva edən tədris avadanlığıdır. Bununla yanaşı, təhsil və təlim prosesinin faydalı olması üçün dərsliklərdə əksini tapan dil qaydaları mütəmadi yenilənməli, təkmilləşdirilməlidir. V sinif Azərbaycan dili dərsliyinin tələbi təkcə leksikologiya bölməsinə aid olan dil qaydalarını mənimsəmək deyil, həmçinin şagirdlərin söz ehtiyatını, lüğət fondunu zənginləşdirməkdən ibarətdir. Bu gün yeni nəşrə verilən tədris materialları nə qədər müasir tələblərə cavab versə də, dil qaydaları bölməsi də bir o qədər qarışıq verilib. Buna nümunə olaraq 2024-cü il nəşrli 2 hissəli V sinif üçün Azərbaycan dili dərsliyini göstərmək olar. 2024-cü il nəşrə qədərki Azərbaycan dili dərsliklərində az da olsa, dil qaydalarının ardıcıllığı gözlənilmişdir. Yeni nəşrdə isə leksikologiya bölməsini əhatə edən dil qaydaları nəzərə çarpacaq şəkildə nizamsız və "yarımçıq" verilib, məsələn, v sinif dərsliyinin 1-ci hissəsində

çoxmənalı sözlər və omonimlərdən sonra "cümlə sonunda durğu işarələri" adlı dil qaydası öz əksini tapıb. Bu dil qaydasının v sinif dərsliyində, hətta leksikologiya bölməsində verilməsi qənaətbəxş hesab edilmir. Şagirdlər köməkçi nitq hissələri, tabesizlik əlaqəsi, həmcins üzvlər, əlavələr, xitab və ara sözlər, mürəkkəb cümlə və s. kimi mövzuları tam mənimsəməmiş, durğu işarələri - dil qaydasının verilməsi düzgün hesab olunmur.

Leksikologiya bölməsini daha dəqiq şəkildə nəzərdən keçirsək, görərik ki, dərsliyin 1-ci hissəsində verilmiş "mənəvi dəyərlər" adlı bölmədə ilk dil qaydası olaraq sözün leksik və qrammatik mənası haqqında qısa məlumat verilib. Ancaq şagirdlərə "söz" məfhumu ilə bağlı ətraflı, yəni sözün mənasını müəyyənləşdirəcək əsas amillərdən, sözlərin mənaca dəyişməsindəki mühüm qanunauyğunluqlar haqqında məlumat verilməsi məqsədəuyğundur. Bundan başqa, sözün leksik və qrammatik mənaları arasındakı əlaqə göstərilməlidir. Leksikada hər hansı bir söz şüurumuzda konkret və mücərrəd formada ümumiləşir, ancaq qrammatika həmin sözü müəyyən bir kateqoriyaya, yəni nitq hissələrinə aid edir. Bu dil qaydası dərslikdə öz əksini tapsa, şagirdlərin verilmiş materialı, ən əsası da sözün leksik və qrammatik mənaları arasındakı bağlılığı daha yaxşı mənimsəməklə yanaşı, onun qrammatik mənasının da necə müəyyən edilməsini öyrənəcəklər. Dərslikdə bu dil qaydasına aid az sayda tapşırıq mövcuddur və əlavə olaraq müəlliflər tərəfindən yeni vəsait olan – iş dəftərinin istifadəsi "tövsiyə olunur".

Verilən bölməyə aid digər dil qaydası - sözün həqiqi və məcazi mənasıdır. Bu dil qaydası şagirdlərin təhsil aldıqları müddətdə tez-tez rastlaşdıqları mövzudur, çünki müasir dövrdə Azərbaycan dili təlimində dil qaydaları artıq mətn üzrə aparılan praktik tapşırıqlarda öz əksini tapır. İstər 5-ci sinif, istərsə də 11-ci sinifdə təhsil alan şagirdlər sözün kontekstə görə funksiyasının (poetik, informativ və terminoloji) tapılmasında verilən dil qaydasının əhəmiyyəti böyükdür. Dərslikdə sözün həqiq və məcazi mənalarının müəyyən edilməsi ilə bağlı verilən məlumat qənaətbəx hesab edilmir. Sözün əsas mənası onun həqiqi mənasıdır, ancaq həqiqi mənadan törəyən məcazi mənaları yaradarkən sözün həqiqi mənasındakı müəyyən xüsusiyyətlər məcazi mənalara ötürülür. Mətn üzrə verilən tapşırıqlarda sözün məcazi mənasını birbaşa kontekstə görə müəyyən edilə bilər.

Dərslikdə çoxmənalı sözlər və omonimlər başlıqlı dil qaydası mövcuddur. Bu dil qaydalarındakı məlumatlar şagirdlərin bu mövzuya aid verilən test nümunələrində doğru və yanlış cavabları tapmaqda heç effektiv rola malik olmadığını müşahidə etmək olar. Belə ki, təkmənalı (monosemantik) sözlər haqqında heç bir məlumat verilməyib və şagirdlərə ilkin mərhələdə bu dil qaydası mənimsənilməli, daha sonra çoxmənalı (polisemantik) sözlər barəsində ətraflı bilgi öz əksini tapmalıdır. Daha dərinə ensək, çoxmənalı sözlər dilin lüğət tərkibini zənginləşdirən sözlərdir. İzahlı sözlərə baxsaq, çoxmənalı sözlərin sayı üstünlük təşkil edir. Ümumi isimlərin, sifətlərin, feillərin çoxmənalılığı və ən əsası da ilkin-əsas mənadan törəyən məcazi mənaların eyni nitq hissəsinə mənsubluğu nəzərə alınmalıdır. Yuxarıda sadalanan bir çox məlumat yeni dərslikdə qeyd olunmayıb.

Omonimlər leksika bölməsinin mühüm dil qaydalarından biridir. Dərslikdə bu dil qaydasının izahı zamanı sadəcə "əqrəb" sözü yazılaraq mənimsədilməyə çalışılmışdır. Maraqlıdır ki, şagirdlər dərslikdə verilmiş "qayda" ilə heç bir tapşırıq və test nümunələrini, hətta omonim və çoxmənalı sözlərin mqayisəsini yerinə yetirə bilməyəcəklər. Omonimlərlə oxşar olan sözlər – omofon, omoqraf, omoform və paronimlər haqqında məlumat verilsə, şagirdlər omonimləri daha sərbəst şəkildə ayırd edəcəklər. Nəzərə alsaq ki, Dövlət İmtahan Mərkəzinin təşkil etdiyi IX-XI siniflər üçün buraxılış imtahanında Azərbaycan dili fənnində bu mövzulara aid test tapşırığından mütəmadi istifadə olunur.

Antonimlər və sinonimlər tədrisi zamanı yeni dərslikdə " sinonimlər fikri dəqiq ifadə etməyə, antonimlər isə müəyyən bir fikri daha qabarıq çatdırmaq məqsədi daşıyır" – məlumatı verilib. Antonim və sinonimlərin mənimsənilməsi zamanı şagirdlərə bu dil qaydalarının eyni nitq hissəsinə mənsubluğu, antonimlərin zidd, əksmənа ifadə etmələri, sinonimlərin bir-birini əvəz etmələri baxımından mütləq və nisbi sinonimlərə bölünmələri, kökləri eyni olan sözlərin sinonim və antonim (dərslikdə sadəcə antonimlərin bu xüsusiyyəti vurğulanıb) hesab olunmamaları kimi məlumatlar tədris materialında öz əksini tapmayıb. Sözlərin leksik mənalalarının izahı zamanı antonim və sinonimlərdən istifadə olunmaları barəsində məlumat dərslikdə bir tapşırıq nümunəsində " gözəl, gödək, zərif " sözləri üzərində aparılan iş zamanı müəyyənləşdirmək tələb olunub.

Dilçiliyin sözlərin və morfemlərin ümumi mənşəyi, tarixi və ilkin formasını tədqiq edən sahəsi etimologiyadır. Bu sahə ümumtəhsil müəssisələrində Azərbaycan dili dərsliklərində demək olar ki, sadəcə adı və tərifi verilməklə toxunulmuşdur. Bu gün şagirdlərə milli və alınma

mənşəli sözlər və ya hər hansı bir sözün mənşəyini araşdırılması sahəsi maraqlı gəlmir. Belə ki, dərslikdə işləmə dairəsinə görə sözləri şagirdlər təsnif edə bilmirlər. Müasir təlim sistemində Azərbaycan dilinin dil qaydası- məzmun xətti müxtəlif növ üslubi mətnlərin daxilində verilir. Həmin mətnlərdə işlənən işlənmə dairəsi az olan sözləri ayırd etməkdə çətinlik çəkilir. Nəzərə alsaq ki, istər bədii, istərsə də publisistik mətnlərdə yeni sözlər, köhnəlmiş sözlər, termin və dialekt sözlərə mütəmadi rast gəlinir. Ancaq yeni nəşrli dəsliklərdə bu mövzular haqqında ya qısa bir izah verilir, ya da bu dil qaydalarının adı belə çəkilmir. Alınma sözlər – dil qaydası yeni nəşrli Azərbaycan dili dərsliyinin 1-ci hissəsində " Alınma sözlər və şəkilçilər " adı ilə verilib. Burada dilimizdə düzəltmə və mürəkkəb sözlərlə yanaşı, alınma sözlərin də mövcud olması və bu sözlərin bir çoxunun ərəb-fars, rus-avropa dillərindən daxil olması, milli sözlərdən fərqləndirən cəhətin ahəng qanuna tabe olmamaları qeyd olunub. Təbii ki, verilən məlumatlara şagirdlər verilən sözlərin sadəcə ahəngə görə milli və ya alınma söz olduğunu test tapşırıqlarında müəyyən edə bilməyəcəklər. Yaxşı olardı ki, şagirdlərə alınma sözlərin əsas xüsusiyyətləri, hansı zərurətdən dilimizə daxil olmaları, dilimizin lüğət tərkibində nə kimi yer tutduqları, beynəlmiləl sözlərin xüsusiyyətləri və s. kimi izahlara da dərsliklərdə yer verilsin.

Dilimizin passiv söz qruplarına daxil olan sözlərin bir hissəsi köhnəlmiş sözlərdir. Necə ki, dilimizin lüğət tərkibi çoxmənalı sözlər, omonimlər, sinonimlər və.s hesabına zənginləşirsə, köhnəlmiş sözlər hesabına isə azalır. Köhnəlmiş sözlər müasir Azərbaycan dili tədrisinin leksikologiya bölməsində son dövrlərə qədər az da olsa məlumat verilir və tədris olunurdu. Ancaq son zamanlarda nəşrə buraxılan dərsliklərdə bu mövzu diqqətdən kənarda qalıb. Nəzərə alsaq ki, Azərbaycan dilinin tədrisi zamanı dil qaydalarını üzərində aparılan praktik işlər zamanı bədii və publisistik mətnlərdən istifadə olunur. Bu mətnlərin içərisində nəinki ki, təkcə köhnəlmiş sözlər, hətta dialekt sözlər, terminlər və yeni sözlərə kifayət qədər rast gəlmək mümkündür. Daha dəqiq qeyd etsək, V sinif üçün Azərbaycan dili metodik vəsaitdə şagirdlərin ibtidai sinifdən bəri istifadə etdikləri filoloji və akademik sözlərin siyahısı verilir. Lakin şagirdlərə dilimizin passiv söz qrupları haqqında ətraflı məlumat verilmir və mətnlərdə fərqləndirilmiş sözlərin hansı funksiyaya aid olmasını müəyyən etmək tələb olunur. Sözün funksiyası dedikdə, onun poetik, informativ və ən əsası terminoloji mənasının olması göz ardı edilir. Belə bil mühüm dil qaydalarının leksika bölməsindən "xaric" edilməsi məqsədəuyğun hesab olunmur.

Demək olar ki, dilçiliyin leksikologiya bölməsi V-XI sinif dərsliklərində verilmiş mətn üzrə işlərdə praktiki şəkildə geniş istifadə olunur. Leksikologiya bölməsinə aid olan dil qaydaları V sinif Azərbaycan dili dərsliyində verilib. Leksikologiya bölməsinin dərslikdəki şərhi haqqında əsas qeydlərə bir daha baxaq:

Mövzular – leksik və qrammatik məna, sözün həqiqi və məcazi mənası, çoxmənalı sözlər, omonimlər, cümlə sonunda durğu işarələri verilmişdi. Bununla yanaşı, bölmə sonunda "ümumiləşdirici təkrar" adlı hissədə isə leksikologiya bölməsinə aid tapşırıqlar var. Leksikologiya bölməsində verilən dil qaydalarına aid tətbiqi tapşırıqlarda – cümlələrdə verilmiş sözlərin izahını düzgün seçmək, sözlərin qrammatik mənalarını və aid olduqları nitq hissələrini müəyyənləşdirmək, verilmiş cədvəl üzrə sözləri leksik və qrammatik mənaların görə qruplaşdırmaq, mətndəki sözlərin kontekstə görə funksiyasını izah etmək, cümlələrə uyğun sözləri əlavə etməklə feilləri məcazi mənalara çevirmək, cümlədə fərqləndirilmiş sözlər arasında məna yaxınlığını müşahidə etmək, omonim və çoxmənalı sözləri bir-birindən fərqləndirmək kimi şərtlərin yerinə yetirilməsi tələb olunur. "Niyə belə deyirik" adlı bölmədə isə alınma sözlər və alınma şəkilçilər, sinonim və antonimlər kimi dil qaydaları verilib. Burada verilmiş tapşırıqlar- sözlərin izahlarını diqqət yetirmək və mənşəyini müəyyən etmək, lüğətlərdən düzgün istifadə, sinonimlərdən istifadə edərək cümlələrdəki təkrarların qarşısının alınması, verilmiş cümlələrə uyğun antonimlərin yerləşdirilməsi, antonim və sinonimlərdən istifadə etməklə sözlərin leksik mənasının izahı, lüğətlərdə söz izahının quruluşu ilə tanışlıq, lüğətlərdə çoxmənalı söz və omonimlərin verilməsi kimi tələblərin icrası nəzərdə tutulur. Leksikologiya bölməsinə aid dil qaydaları nizamsız və qarışıq verilməsi fənnin tədrisini bir az da mürəkkəbləşdirib. Çoxmənalı sözlər, omonim, sinonim, antonim kimi mövzular uzun illərdir ki, birgə və ardıcıl tədris olunur. Yeni nəşrdə leksikologiya bölməsinə aid olan mövzular parçalanaraq fərqli bölmələrdə və fərqli mövzuların arasında verilib. Belə ki, "durğu işarələrinin işlədiməsi" adlı dil qaydasının verilməsi düzgün bir yanaşma deyil, şagirdlər yuxarı siniflərdə o, bu əvəzliyindən sonra vergülün işlənməsi, bəzi köməkçi nitq hissələrində, həmcins olan cümlə üzvlərində, əlavələrdə, xitab və ara sözlərdə, vasitəsiz nitqdə ... və.s kimi mövzularda durğu işarələrinin işlənməsini növbəti siniflərdə verilməsi

daha məqsədəmüvafiq sayılır. Həmçinin bu mövzu leksikologiya bölməsinin tərkibində verilməsi də düzgün hal deyil. Sön dövrlərdə nəşr olunun dərsliklərdən yola çıxaraq qeyd etmək lazımdır ki, adı çəkilən mövzular "dil qaydası" adı altında bir daha verilməyəcək, sadəcə, mətn üzrə aparılan praktiki tapşırıqlarda görmək mümkün olacaq. Bundan başqa, "sözün sətirdən sətrə keçirilməsi" adlı dil qaydası da leksikologiya bölməsində görmək mümkündür. Diqqətdə saxlanılmadı ki, V sinifdə təhsil alan şagirdlərin yaş və bilik səviyyəsini nəzərə alsaq görərik ki , onların bu mövzuları mənimsəməsi və tətbiqində qarışıq vəziyyət tədrisi daha da çətinləşdirir. Yuxarı siniflərdə bu mövzular onların yazı qaydalarına birbaşa təsir göstərəcək.

Metodologiya

Dil qaydalarının mükəmməl və düzgün şəkildə tədrisi şagirdlərdə əsas bacarıqların inkişafına birbaşa təsir göstərir V-XI siniflərdə leksikologiya bölməsinin tətbiqi "oxu" , "yazı" və "söz ehtiyatı" adlı hissələrdə əksini tapıb. Aşağıda V-XI siniflər üçün nəşr olunmuş Azərbaycan dili dərsliklərində leksikologiya bölməsi ilə bağlı verilən tapşırıqlarda tələb olunan şərtlərdən bir qisminə baxaq:

– Mətndə fərqləndirilmiş ifadələri söz boğçasındakı sözlərlə əvəz edin.
– Verilmiş söz sıralarını onların yaxınmənalı qarşılıqları ilə əvəz edin.
– Mətndən çıxış edərək "ölüm-dirim məsələsi, iki ayağını bir başmağa dirəmək" ifadələrinin mənasını izah edin.
– Verilmiş izahlara uyğun olan sözləri seçib yazmaq.(V sinif)
– Sözləri leksik və qrammatik mənasını görə uyğunlaşdırmaq.(V sinif)
– Həqiq və məcazi mənada işlənən sözləri seçin.(Vsinif)
– Həqiq və məcazi mənada işlənən sözləri fərqləndirmək, məna yaxınlığını izah edin.(V sinif)
– "Göz" sözünü həqiqi və ya məcazi mənada işləndiyini müəyyən edin.(V sinif)
– Fərqləndirilmiş sözlər arasında məna yaxınlığını müəyyən edin.(V sinif)
– Verilmiş məsəldə "ağız" sözünün mənasını izah edin.(V sinif)
– Sözləri kontekstə görə mənalarını izah etmək.(V,VI,VII,VIII,IX,X,XI siniflər)
– Fərqləndirilmiş sözün ifadə etdiyi məna.(VII,VIII,IX,X,XI siniflər)
– Mətndə çoxmənalı sözləri seçmək və müvafiq cümlələrlə fikrini əsaslandırmaq.(VIII,XI,X,XI siniflər.
– Mətndə məcazi mənalı sözü seçmək və qarşılığını müəyyən etmək.(VIII,IX,X,XI siniflər)
– Kontekstə görə verilmiş sözlərin omonim, çoxmənalı olduğunu əsaslandırmaq.(VIII-XI siniflər).
– Mətndə verilmiş cümlədə kontekstə uyğun olmayan sözü seçmək və düzəliş etməklə yenidən yazın.(X,XI siniflər)
– Mətndə fərqləndirilmiş sözün qarşılığını tapın və cümlədə işlədin.(IX,X,XI siniflər) və s.

Yuxarıda sadəcə V-XI siniflərdəki tapşırıqların çox az bir qismini nümunə olaraq yazılıb. Ancaq bu şərtlərin mahiyyəti eyni qalmaqla yuxarı siniflərdə təkmilləşdirilərək verilir. Məsələn, aşağı sinifdə " omonim və ya çoxmənalı sözü seçin" şərti verilirsə, yuxarı sinifdə isə bu şərtə əlavə olaraq "seçiminizi əsaslandırın" kimi qeyd olunur. Leksikologiya bölməsi bütün Azərbaycan dili dərsliklərində tapşırıq olaraq aktiv şəkildə verilməklə yanaşı, buraxılış imtahanlarını hazırlayan müəssisələrin də ən çox müraciət etdiyi bölmədir.

Nəticə

Leksikologiya bölməsinin digər sahələrə nisbətən daha gec tədqiq olunması bu sahənin əhəmiyyətini, dəyərini azaltmır, əksinə müstəqil bölmə olaraq verilməsi daha çox diqqətin artırılması və ən əsası da daha çox tədqiq edilməsi deməkdir. Yuxarıda yazılanları nəzərə alaraq demək olar ki, bu bölmənin V-XI siniflərdə daim verilməsi həm dilimizin lüğət ehtiyatının zənginliyini göz önünə sərmək, həm də şagirdlərdə özünü ifadə bacarıqlarını inkişaf etdirməyə, müstəqil fikir bildirməyə, nitqini zənginləşdirməyə kömək etdiyini görmək olar. Sadəcə bu bölməyə aid dil qaydaları sistematik verilməməsi, mühüm məlumtların ya dərslikdən çıxarılması, ya da bir və ya iki cümlə ilə izahının verilməsi şagirdlərin bu sahənin mənimsəməsi üçün kifayət qədər məlumatın və düzgün istiqamətin olmamasıdır. Buna baxmayaraq yeni təhsil islahatlarından sonra ənənəvi təlimin yerini fəal-interaktiv təlimə verməsi və yeni təlim texnologiyalarının, tədris prosesində təlimin iş forma və üsullarından istifadə ümumtəhsil müəssisələrindəki bütün fənlərin tədris prosesinin inkişaf etdirməsi danılmazdır. Ancaq dil qaydalarının "yarımçıq", nizamsız verilməsi fəal təlimin də keyfiyyətini aşağı salır. Verilən çatışmazlıqlar aradan qaldırılsa, bu bölmə daha düzgün və sistemli halda tədris olunsa, şagirdlərin Azərbaycan dili tədrisi zamanı verilən əsas məzmun xətlərini səmərəli şəkildə mənimsəməsi qaçınılmaz olacaq.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Azərbaycan Respubliksası Elm və Təhsil Nazirliyi . V sinif üçün Azərbaycan dili dərsliyi. I hissə . Bakı . 2024

2. Azərbaycan Respubliksası Elm və Təhsil Nazirliyi . V sinif üçün Azərbaycan dili dərsliyi .II hissə. Bakı . 2024
3. Azərbaycan Respubliksası Elm və Təhsil Nazirliyi . V sinif üçün Azərbaycan dili metodik vəsait . Bakı . 2024
4. Balıyev H.B. Azərbaycan dilinin tədrisi metodikası. Bakı.2014
5. Əşrəfov R.Q. Azərbaycan dilinin tədrisi metodikası. Bakı.2022
6. Həsənov H. Müasir Azərbaycan dilinin leksikası. Bakı. 2005
7. Cəfərov S. Müasir Azərbaycan dili.Leksika.II hissə .Bakı. 2007

DOİ: 10.32010/ODZB4479

SÜNİ İNTELLEKTƏ ƏSASLANAN QƏRAR QƏBULETMƏ MODELLƏRİ VƏ TƏHSİL MÜƏSSİSƏLƏRİNİN İNKİŞAFI

Oksana Səmid ƏLİYEVA
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
ORCİD: 0009-0008-5696-047X
E-mail:oksanasamidqizi@gmail.com

Xülasə:Süni intellekt (AI) texnologiyaları təhsil sahəsində qərar qəbuletmə proseslərini köklü şəkildə dəyişdirərək, təhsil müəssisələrinin idarəçiliyi, tədris keyfiyyəti və tələbə performansının qiymətləndirilməsi sahəsində yeni imkanlar yaradır. AI-nin maşın öyrənməsi, dərin öyrənmə, təbii dil emalı və məlumat analitikası kimi alt sahələri, böyük həcmli məlumatları sürətlə təhlil edərək, müəssisələrin strateji qərarlarını daha məlumatlı və obyektiv əsaslarla qəbul etməsinə imkan verir. Bu texnologiyalar həm inzibati proseslərin optimallaşdırılmasında, həm də tədris keyfiyyətinin artırılmasında əhəmiyyətli rol oynayır.

Təhsil müəssisələrində AI-nin tətbiqi, ənənəvi qərar qəbuletmə modellərinin qarşılaşdığı məhdudiyyətləri aradan qaldırır. Ənənəvi idarəetmə prosesləri çox vaxt subyektiv qərarlar, məhdud məlumat və insan səhvlərinə əsaslanır. Süni intellekt isə məlumatları geniş miqyasda təhlil edərək nümunələri aşkar edir, performans göstəricilərini qiymətləndirir və potensial riskləri proqnozlaşdırır. Məsələn, AI əsaslı sistemlər müəllim və tələbə performansını, dərs planlarının effektivliyini və akademik nəticələri təhlil edərək, müəssisə rəhbərlərinə tədris strategiyalarını optimallaşdırmaq üçün dəqiq rəy təqdim edə bilər. Bu, xüsusilə ali təhsil müəssisələrində müəllim fəaliyyətinin qiymətləndirilməsi və tədrisin individual tələbə ehtiyaclarına uyğunlaşdırılması baxımından böyük əhəmiyyət kəsb edir.

Qərar qəbuletmədə AI-nin əsas üstünlüklərindən biri məlumatlara əsaslanan proqnozların və modellərin yaradılmasıdır. Alqoritmlər tələbə nəticələrini, resursların istifadəsini və tədris proseslərinin effektivliyini qiymətləndirərək strateji planlaşdırma və resurs paylanmasını təkmilləşdirir. Eyni zamanda, AI qərar qəbuletmə proseslərini sürətləndirir, insan resurslarına olan tələbatı azaldır və idarəetmədə şəffaflıq təmin edir. Süni intellektin tətbiqi həmçinin data-driven (məlumat əsaslı) yanaşmaların inkişafına imkan verir ki, bu da müəssisələrin uzunmüddətli inkişaf strategiyalarını dəqiq planlaşdırmasına şərait yaradır.

Nəticə olaraq, süni intellektə əsaslanan qərar qəbuletmə modelləri təhsil müəssisələrinin idarəçiliyində, tədris proseslərinin optimallaşdırılmasında və akademik nəticələrin qiymətləndirilməsində əhəmiyyətli potensiala malikdir. Onun tətbiqi strateji planlaşdırmanı təkmilləşdirir, resursların səmərəli istifadəsini təmin edir və təhsil keyfiyyətinin yüksəldilməsinə xidmət edir. Lakin AI-nin tam potensialının reallaşdırılması üçün etik, sosial və texnoloji çağırışlar nəzərə alınmalı, bərabər çıxış imkanları və məxfilik standartları qorunmalıdır. Süni intellektin təhsil müəssisələrində inteqrasiyası, həm qlobal təhsil trendlərinə uyğunlaşmaq, həm də yerli təhsil sisteminin davamlı inkişafını təmin etmək üçün strateji əhəmiyyət daşıyır.

Açar sözlər: Süni intellekt (AI), qərar qəbuletmə modelləri, məlumat əsaslı qərar qəbuletmə, tədris keyfiyyətinin qiymətləndirilməsi, təhsil idarəçiliyi, data-driven yanaşmalar.

ARTIFICIAL INTELLIGENCE-BASED DECISION-MAKING MODELS AND DEVELOPMENT OF EDUCATIONAL INSTITUTIONS

Oksana Samid ALIYEVA
Azerbaijan State Pedagogical University
ORCID: 0009-0008-5696-047X
E-mail: oksanasamidqizi@gmail.com

Abstract: Artificial Intelligence (AI) technologies are fundamentally transforming decision-making processes in education, creating new opportunities in institutional management, teaching quality, and student performance assessment. AI subfields, such as machine learning, deep learning, natural language processing, and data analytics, enable the rapid analysis of large-scale data, allowing institutions to make strategic decisions based on objective and evidence-based insights. These technologies play a crucial role in both optimizing administrative processes and enhancing educational quality.

The application of AI in educational institutions addresses the limitations of traditional decision-making models. Conventional management processes often rely on subjective judgments, limited data, and human errors. AI, on the other hand, can analyze extensive data sets, detect patterns, evaluate performance indicators, and predict potential risks. For instance, AI-based systems can analyze teacher and student performance, the effectiveness of lesson plans, and academic outcomes, providing precise recommendations to administrators for optimizing instructional strategies. This is

particularly significant in higher education, where AI can enhance the evaluation of faculty performance and the customization of learning to meet individual student needs.
One of the key advantages of AI in decision-making is the development of data-driven forecasts and models. Algorithms assess student outcomes, resource utilization, and instructional efficiency, improving strategic planning and resource allocation. Simultaneously, AI accelerates decision-making processes, reduces reliance on human resources, and promotes transparency in management. The integration of AI also fosters data-driven approaches, enabling institutions to accurately plan long-term development strategies.
In conclusion, AI-based decision-making models hold significant potential for the management of educational institutions, optimization of teaching processes, and evaluation of academic outcomes. Their application enhances strategic planning, ensures efficient use of resources, and contributes to improved educational quality. However, the full realization of AI's potential requires consideration of ethical, social, and technological challenges, including equitable access and privacy standards. Integrating AI into educational institutions is strategically important for aligning with global education trends while ensuring the sustainable development of local education systems.
Keywords: Artificial Intelligence (AI), decision-making models, data-driven decision-making, teaching quality assessment, educational management, data-driven approaches.

МОДЕЛИ ПРИНЯТИЯ РЕШЕНИЙ НА ОСНОВЕ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА И РАЗВИТИЕ ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫХ УЧРЕЖДЕНИЙ

Оксана Самид АЛИЕВА
Азербайджанский государственный педагогический университет
ORCID: 0009-0008-5696-047X
Электронная почта: oksanasamidqizi@gmail.com

Резюме: Технологии искусственного интеллекта (ИИ) коренным образом изменяют процессы принятия решений в сфере образования, создавая новые возможности для управления учебными заведениями, повышения качества преподавания и оценки успеваемости студентов. Подобласти ИИ, такие как машинное обучение, глубокое обучение, обработка естественного языка и аналитика данных, позволяют быстро анализировать большие объемы информации, что обеспечивает принятие стратегических решений на более информированной и объективной основе. Эти технологии играют важную роль как в оптимизации административных процессов, так и в повышении качества обучения.
Применение ИИ в образовательных учреждениях устраняет ограничения традиционных моделей принятия решений. Традиционные управленческие процессы часто основаны на субъективных суждениях, ограниченных данных и человеческих ошибках. ИИ способен анализировать большие массивы данных, выявлять закономерности, оценивать показатели эффективности и прогнозировать потенциальные риски. Например, системы на основе ИИ могут анализировать успеваемость преподавателей и студентов, эффективность учебных планов и академические результаты, предоставляя руководству образовательного учреждения точные рекомендации для оптимизации стратегий обучения. Это особенно важно в высших учебных заведениях для оценки деятельности преподавателей и адаптации обучения под индивидуальные потребности студентов.
Одним из ключевых преимуществ ИИ в принятии решений является создание моделей и прогнозов на основе данных. Алгоритмы оценивают результаты студентов, использование ресурсов и эффективность учебных процессов, улучшая стратегическое планирование и распределение ресурсов. Кроме того, ИИ ускоряет процессы принятия решений, снижает потребность в человеческих ресурсах и обеспечивает прозрачность управления. Применение ИИ также способствует развитию подходов, основанных на данных, что позволяет учреждениям точно планировать долгосрочные стратегии развития.
В заключение, модели принятия решений на основе ИИ обладают значительным потенциалом для управления образовательными учреждениями, оптимизации учебных процессов и оценки академических результатов. Их применение улучшает стратегическое планирование, обеспечивает эффективное использование ресурсов и способствует повышению качества образования. Однако для полного раскрытия потенциала ИИ необходимо учитывать этические, социальные и технологические вызовы, включая обеспечение равного доступа и соблюдение стандартов конфиденциальности. Интеграция ИИ в образовательные учреждения имеет стратегическое значение как для соответствия глобальным образовательным тенденциям, так и для обеспечения устойчивого развития местной системы образования.
Ключевые слова: Искусственный интеллект (ИИ), модели принятия решений, принятие решений на основе данных, оценка качества преподавания, управление образованием, подходы на основе данных.

Giriş

Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 19 mart 2025-ci il tarixli Sərəncamı ilə təsdiq edilən "Azərbaycan Respublikasının 2025–2028-ci illər

üçün süni intellekt Strategiyası" süni intellekt texnologiyalarının ölkədə sistemli inkişafını təmin etmək məqsədi daşıyır (Azərbaycan Respublikasi Prezidentinin Sərəncamı, 2025). Bu strategiya süni intellekti informasiya və kommunikasiya texnologiyalarının inkişafı, elmi-tədqiqat fəaliyyətinin gücləndirilməsi və iqtisadi rəqabət qabiliyyətinin artırılması kimi prioritet sahələrində tətbiq etməklə, Azərbaycanın rəqəmsal transformasiyasını sürətləndirməyə yönəlib. Xüsusilə, təhsil sektorunda süni intellektin fərdi performansın qiymətləndirilməsi kimi innovativ tətbiqlər strategiyanın əsas hədəflərindən biri olaraq qeyd olunur, bu da ali təhsil müəssisələrində müəllim və mühaziraçi fəaliyyətinin optimallaşdırılmasına yeni imkanlar yaradır. Beləliklə, qlobal AI trendləri Azərbaycanın milli strategiyası çərçivəsində yerli kontekstə uyğunlaşdırılaraq, ölkənin təhsil sistemində innovasiya potensialını maksimum dərəcədə reallaşdırmağa xidmət edir.

Süni intellekt (AI) rəqəmsal əsrin ən transformasiyaedici texnologiyalarından biri kimi müxtəlif sahələrdə, o cümlədən ali təhsildə əhəmiyyətli dəyişikliklərə səbəb olmuşdur (Cowling, M., Crawford, J., 2022). Süni intellektin maşın öyrənməsi, dərin öyrənmə, təbii dil emalı və kompüter görmə kimi alt sahələri onun insan zəkasını təqlid etmək, mürəkkəb məlumatları təhlil etmək və qərar qəbul etmək qabiliyyətini gücləndirir (Xiao, S., Shanthini, A., & Thilak, D., 2022). Ali təhsildə süni intellekt, xüsusilə müəllim və mühaziraçi fəaliyyətinin qiymətləndirilməsi kimi kritik sahələrdə innovativ həllər təklif edir. Bu məqalədə süni intellektin mühaziraçi fəaliyyətinin qiymətləndirilməsində tətbiqinin potensialı, üstünlükləri və qarşılaşdığı etik və praktiki çağırışlar akademik kontekstdə təhlil edilir.

Süni intellektin qiymətləndirmə sistemlərində tətbiqi, xüsusilə ali təhsildə, tədris keyfiyyətinin və akademik performansın dəyərləndirilməsində yeni imkanlar yaradır. Ənənəvi qiymətləndirmə metodları çox vaxt subyektivliyə, məhdud məlumat dəstlərinə və insan səhvlərinə həssasdır. Süni intellekt isə böyük həcmdə məlumatları sürətlə təhlil etmək, mürəkkəb nümunələri aşkar etmək və daha dəqiq, məlumatlara əsaslanan qiymətləndirmələr təqdim etmək qabiliyyətinə malikdir (Owoc, M. L., Sawicka, A., & Weichbroth, P., 2021a). Məsələn, maşın öyrənməsi

alqoritmləri mühaziraçilərin tədris metodlarını, tələbələrlə qarşılıqlı əlaqələrini və akademik nəticələrini qiymətləndirmək üçün çoxsaylı parametrləri təhlil edə bilər. Təbii dil emalı isə tələbə rəylərini və ya mühazirə materiallarını emal edərək keyfiyyət göstəricilərini müəyyənləşdirə bilər.

Bu məqalədə süni intellektə əsaslanan qərar qəbuletmə modellərinin təhsil müəssisələrinin idarəçiliyinə təsiri, onların potensial üstünlükləri və tətbiqində qarşıya çıxan etik, sosial və texnoloji çağırışlar təhlil ediləcək. Məqsəd, AI-nin təhsil sektorunda strateji qərar qəbuletmə proseslərinə inteqrasiyasının imkanlarını və məhdudiyyətlərini göstərərək, müəssisələrin inkişafına necə töhfə verə biləcəyini araşdırmaqdır.

1. Süni intellektə əsaslanan qərar qəbuletmə modelləri

Müasir dövrdə texnologiya, xüsusilə süni intellekt (SI), qərar qəbuletmə proseslərinin formalaşmasında getdikcə daha mühüm rol oynayır. Sayed Əhmədin qeyd etdiyi kimi, texnologiya insanlara təşkilati və innovativ qərarların qəbulunda məlumat və biliklərdən daha effektiv şəkildə istifadə etməyə imkan verir (Sayed Əhməd, 2019). Bununla belə süni intellektin geniş tətbiqi nəticəsində insanlar məlumatların idarə olunması və təhlilində aktiv subyektdən passiv istifadəçiyə çevrilmək təhlükəsi ilə üz-üzə qalırlar.

Süni intellekt sistemləri böyük həcmdə məlumatı insanlardan daha sürətli və səmərəli şəkildə emal edə bildiyinə görə, insanlar çox zaman bu texnologiyalara qərar qəbuletmədə etibar edirlər. Bu, qısa müddətli baxımdan səmərəlilik və vaxt qənaəti kimi üstünlüklər yaratsa da, uzunmüddətli perspektivdə insanın idrak potensialının zəifləməsinə səbəb ola bilər (Jarrahi MH,, 2018). İnsan beyni "bioloji prosessor" kimi fəaliyyət göstərsə də, süni intellektin sürətli adaptasiya və hesablama gücü bir çox hallarda onun qərarvermə funksiyalarını kölgədə qoyur.

Süni intellekt texnologiyalarının tətbiqi bir çox üstünlüklərə malik olsa da, bu proses insanların qərarvermə bacarıqlarının tədricən məhdudlaşması kimi mənfi nəticələr doğura bilər. Ghosh və digərləri vurğulayırlar ki, intuitiv təhlil, tənqidi düşüncə və yaradıcı problem həlli kimi insanın fundamental zehni qabiliyyətləri süni intellektin dominant rol aldığı mühitlərdə zəifləyir (Ghosh B, Daugherty PR, Wilson HJ, 2019). Bu vəziyyət "istifadə et, yoxsa itir" prinsipini xatırladır: insanın düşünmə və analiz qabiliyyəti aktiv şəkildə istifadə olunmadıqca zəifləyir və nəticədə itirilir. Statistik göstəricilər süni intellektin qərar qəbuletmə sahəsindəki nüfuzunun sürətlə artdığını təsdiqləyir. Sebastian R., və Sebastian K., qeyd edirlər ki, yalnız beş il ərzində strateji qərar qəbuletmə proseslərində süni intellektin tətbiqi 10%-dən 80%-ə qədər yüksəlmişdir (Sebastian R, Sebastian K, 2021). Walmart və Amazon kimi beynəlxalq korporasiyalar artıq işə qəbul, məhsul planlaşdırması və

strateji idarəetmə kimi qərarvermə mərhələlərində süni intellekt sistemlərindən aktiv şəkildə istifadə edirlər (Libert B, Beck M, Bonchek

M, 2017).

Təşkilatlar süni intellektin analitik potensialından istifadə edərək rəqabət üstünlüyü əldə etməyə və mürəkkəb qərarları avtomatlaşdırmağa çalışırlar. Bununla belə, Meissner və Keding bildirirlər ki, hər bir qərarın son təsdiqi mərhələsində hələ də insan faktoru həlledici əhəmiyyət daşıyır. Bu, süni intellektin qərar qəbuletmədə tam avtonom deyil, yardımçı rol oynamalı olduğunu göstərir.

Subramaniam tərəfindən təklif olunan "insan-maşın əməkdaşlıq modeli" gələcəkdə bu iki komponentin bir-birini tamamlayan hibrid strukturda fəaliyyət göstərəcəyini proqnozlaşdırır (Subramaniam M., 2022). Təhsil müəssisələrində süni intellektin qərar qəbuletmə proseslərinə təsiri xüsusilə nəzərəçarpandır. Universitetlərdə həm akademik, həm də inzibati fəaliyyətlərdə — tələbə qəbulu, qiymətləndirmə, dərs cədvəllərinin hazırlanması və təlim prosesinin fərdiləşdirilməsi kimi sahələrdə — süni intellekt sistemləri aktiv şəkildə istifadə olunur. Bu sistemlər məlumatları toplayır, təhlil edir və nəticədə qərarlar qəbul edir.

Bu mərhələdə bir sıra etik və funksional suallar meydana çıxır. Tran qeyd edir ki, süni intellekt hər zaman etik qərarlar qəbul etmir və bəzi hallarda qərəzli nəticələr yarada bilər (Tran TH., 2021). Digər tərəfdən, süni intellektin geniş tətbiqi insanların öz qərarvermə qabiliyyətlərinə təsir göstərir. Məsələn, abituriyentlərin qəbul prosesində məlumatların süni intellekt vasitəsilə təhlil olunması və nəticələrin insan nəzarəti olmadan təsdiqlənməsi, tənqidi düşünməni və məsuliyyəti zəiflədir. Bənzər şəkildə, tədris prosesində və akademik idarəetmədə qərarların avtomatlaşdırılması müəllim və inzibati heyətin kognitiv iştirak səviyyəsini aşağı salır.

Nəticə etibarilə, süni intellekt texnologiyaları təhsil müəssisələrində bir çox əməliyyatları avtomatlaşdırmaqla bərabər, insanın qərarvermə proseslərində iştirakını da minimuma endirir. Müəllim və inzibati heyət tədricən texnologiyadan asılı vəziyyətə düşür, ənənəvi funksiyalarını itirir və nəticədə qərarvermə proseslərində əsaslandırma qabiliyyətləri zəifləyir.

1. Ənənəvi və AI əsaslı qərar modellərinin müqayisəsi

Qərar qəbul etmə prosesinə bir çox amil təsir göstərir. Şika, qərar qəbuletmə prosesində psixoloji, intellektual və normativ amillərin əsas rol oynadığını qeyd etmişdir. Bu amillər öz növbəsində qərar qəbuletmənin üç əsas yanaşmasını – rasional/məntiqi, intuitiv və meylli – ortaya qoyur (Shika, K., 2021). Rasional yanaşma faktlara və əsaslandırmaya diqqət yetirir və qərarların addım-addım, sistemli şəkildə qəbul edilməsini təmin edir.

İntuitiv qərar modeli isə statistik təhlil və məntiqi prosesi arxa plana keçirərək, menecerlərin öz təcrübəsinə əsaslanaraq qərar qəbul etməsini nəzərdə tutur. Bu modeldə menecerlər oxşar təcrübələrdən gələn ipuçlarını dəyərləndirir, sürətli şüuraltı təhlil aparır və vəziyyətlər haqqında qərara gəlirlər (Trunk, A., Birkel. H., & Hartmann, E. , 2020). Intuitiv yanaşma tez-tez idarəetmə təcrübəsinə əsaslanaraq, ilkin qərarı formalaşdırmaq və daha sonra onu dəstəkləyəcək məlumatları toplamaq şəklində həyata keçirilir.

Buna əlavə olaraq, ənənəvi qərar qəbuletmə prosesində insanlar evristika və ya "əsas qaydalar" adlanan sadələşdirilmiş modellərdən istifadə edirlər ki, mürəkkəb problemləri daha əlçatan və idarəolunan formada həll edə bilsinlər. Evristika, insan mühakiməsini sürətləndirmək və məlumatı dərhal təhlil etmədən qərar verməyə imkan yaratmaq üçün zehni qısa yollar kimi təsvir edilir (Stephendale, 2018). Lakin insan mühakiməsi müəyyən məhdudiyyətlərə malikdir və sistematik olaraq qərəzli nəticələrə gətirib çıxara bilər. Bu məhdudiyyətlərdən biri iş yaddaşının məhdudluğu ilə bağlıdır; insan idrak sistemi eyni anda yalnız yeddi qədər dəyişəni emal edə, yadda saxlaya və müqayisə edə bilir, bu da mürəkkəb məlumatların düzgün təhlilinə və dərk edilməsinə mane olur.

Süni intellekt sistemləri genişlənmiş intellekt vasitəsilə böyük həcmli məlumatları emal edir və nəticədə menecerlərə qərar qəbuletmə prosesində istifadə etmək üçün qabaqcıl və elmi əsaslı modellər təqdim edir (SAS Institut,, 2021). Bu xüsusiyyət AI-nin düzgün tətbiq edildikdə qərar qəbuletməni transformasiya edən və biznes idarəçiliyinin strategiyasını yenidən qurmağa imkan verən güclü bir alətə çevrilməsinə səbəb olur. AI həmçinin nəticələrə əsaslanan qərar qəbuletmə qabiliyyətini reallaşdırır və funksional tətbiqlərə uyğunlaşdırılmış sistemlər vasitəsilə xüsusi qərar dəstək həlləri təqdim edir.

Kommunikasiyaya əsaslanan sistemlər qərar qəbul edənlər arasında etibarlı əlaqə və əməkdaşlığı təmin edən elektron rabitə və hibrid şəbəkə texnologiyalarına əsaslanır. Bu sistemlər mərkəzi qərar qəbuledici qurumları əlaqələndirir və qərar qəbuletmə prosesində iştirak edən bütün tərəflər arasında koordinasiyanı gücləndirir.

2. Təhsildə qərar qəbuletmə və AI texnologiyalarının rolu

Məlumat analitikası (data analytics) və proqnozlaşdırıcı modelləşdirmə (predictive modeling) kimi AI texnologiyaları təhsil müəssisələrində qərar qəbuletmə proseslərinə yeni keyfiyyət gətirir. Müəllimlər və idarəçilər üçün bu texnologiyalar tələbə nailiyyətləri, resurs bölgüsü və tədris strategiyalarına dair daha obyektiv və məlumat yönümlü qərarlar qəbul etməyə imkan yaradır. AI əsaslı qərar qəbuletmə sistemləri

müxtəlif səviyyələrdə effektivlik nümayiş etdirir:

- Resurs bölgüsü: AI modelləri tədris yüklərinin balanslaşdırılması, maliyyə və texniki resursların optimal paylanması üçün tətbiq edilir.
- Fərdiləşdirilmiş öyrənmə: Analitik sistemlər tələbələrin fərdi öyrənmə sürətini və tərzini müəyyənləşdirərək adaptiv təlim yolları təklif edir
- Strateji planlaşdırma: Universitet rəhbərliyi üçün AI sistemləri təhsil siyasətlərinin, proqramların və kadr potensialının uzunmüddətli planlaşdırılmasında məlumat əsaslı qərarlar qəbul etməyə şərait yaradır

AI sistemləri idarəetmədə resurs bölgüsünün optimallaşdırılması, tədris fəaliyyətlərinin planlaşdırılması və tələbə göstəricilərinin təhlili kimi sahələrdə mühüm rol oynayır. Bu texnologiyalar vasitəsilə resursların səmərəli istifadəsi təmin olunur, təhsil keyfiyyətinin yüksəldilməsi istiqamətində qərarlar daha əsaslı şəkildə formalaşır. Lakin bu prosesdə insan mühakiməsinin zəifləməsi, qərarların tam avtomatlaşdırılması və texnologiyadan həddindən artıq asılılıq kimi risklər də mövcuddur.

Süni intellekt əsaslı fərdiləşdirilmiş tədris platformaları tələbələrin öyrənmə tempini, maraq dairəsini və fərdi ehtiyaclarını nəzərə alaraq öyrənmə prosesini optimallaşdırır. Adaptiv texnologiyalar və interaktiv tədris məzmunu tələbə iştirakını və motivasiyasını artırmaqla yanaşı, onların bilikləri daha dərindən mənimsəməsinə şərait yaradır.

Bununla belə, süni intellektin tədris prosesində geniş istifadəsi müəyyən risklər də yaradır. Xüsusilə, texnologiyadan asılılığın artması tələbələrin özünütənzimləmə bacarıqlarını zəiflədə, daxili motivasiyanı azalda və passiv öyrənmə davranışlarının formalaşmasına gətirib çıxara bilər. Buna görə də, AI texnologiyalarının pedaqoji prinsiplərlə uyğun şəkildə tətbiqi tələb olunur ki, texnologiya insanın öyrənmə prosesini tamamlasın, lakin onu əvəz etməsin.

Təhsil müəssisələrində təhlükəsizliyin təmin edilməsində süni intellektin rolu getdikcə artmaqdadır. Proqnozlaşdırıcı analitika, monitorinq sistemləri və fövqəladə hallar üzrə reaksiya mexanizmləri vasitəsilə məktəblərdə və universitet kampuslarında potensial risklər əvvəlcədən müəyyən edilə bilir. Bu sistemlər real vaxt rejimində məlumatları təhlil etməklə təhlükəsizlik səviyyəsini yüksəldir və hadisələrə operativ müdaxiləyə şərait yaradır.Lakin təhlükəsizlik məqsədi ilə məlumatların toplanması və emalı zamanı məxfilik prinsiplərinin pozulması, fərdi məlumatların sui-istifadə riski və şəffaflıq problemləri meydana çıxır. Buna görə də təhsil müəssisələrində süni intellekt əsaslı təhlükəsizlik sistemləri tətbiq edilərkən etik çərçivələrin və hüquqi tənzimləmələrin qorunması zəruridir.

Təhsildə süni intellektin inteqrasiyası bir sıra konseptual və əməli problemlərlə müşayiət olunur. Əsas çağırışlar aşağıdakılardır:

Cədvəl 1. Təhsildə süni intellektin inteqrasiyası

Azaldılmış insan mühakiməsi	Qərar qəbuletmə proseslərinin avtomatlaşdırılması nəticəsində müəllim və idarəçilərin analitik və tənqidi düşünmə bacarıqları zəifləyə bilər.
Texnoloji asılılıq	AI alətlərindən geniş istifadə nəticəsində tələbələrin daxili motivasiyası və öyrənmə müstəqilliyi azala bilər.
Məxfilik və bərabərlik problemləri	Süni intellektin qeyri-obyektiv qərarları və resurslara qeyri-bərabər çıxış imkanı təhsildə ədalətsizliklər yarada bilər.
İcra çətinlikləri	İnfrastrukturun, texniki dəstəyin və müəllim hazırlığının yetərsizliyi süni intellekt sistemlərinin səmərəli tətbiqinə mane ola bilər.
Pedaqoji balansın pozulması	AI əsaslı təlim metodlarının ənənəvi pedaqoji prinsiplərlə uzlaşdırılmaması tədrisin keyfiyyətinə mənfi təsir göstərə bilər.

Təhsil müəssisələrinin inkişafında süni intellektin tətbiqi: Süni intellekt fərdi tələbələrin ehtiyaclarını qarşılamaq üçün təhsil məzmununu optimallaşdırmaqla fərdiləşdirilmiş öyrənmə təcrübələrinə imkan yaradır. Alqoritmlər tələbənin güclü və zəif tərəflərini, eləcə də öyrənmə tərzini analiz edərək dərs materiallarını və resursları uyğunlaşdıra bilər. Bu yanaşma müxtəlif öyrənmə templərini və fərdi üstünlükləri nəzərə alaraq ümumi öyrənmə nəticələrinin yaxşılaşdırılmasına xidmət edir (Hennekeuser, D., Vaziri, D. D., Golchinfar, D., Schreiber, D., & Stevens, G. , 2024). Süni intellektlə idarə olunan repetitorluq sistemləri tələbələrə dərhal əks əlaqə və dəstək təqdim edir. Bu sistemlər fərdi repetitorluğu simulyasiya edərək izahatlar, praktik tapşırıqlar və tələbənin anlama səviyyəsinə uyğun təlimatlar təklif edə bilər. Bu xüsusiyyətlər tələbələrin dərs saatlarından kənarda əlavə dəstəyə ehtiyac duyduğu fənlərdə xüsusilə əhəmiyyətlidir (Coy, A., Mohammed, P. S., & Skerrit, P., 2024). Süni intellekt qiymətləndirmə, planlaşdırma və qeydiyyat kimi inzibati proseslərin optimallaşdırılmasına imkan verir.

Avtomatlaşdırılmış qiymətləndirmə sistemləri çoxseçimli testləri və bəzi esse qiymətləndirmələrini idarə edə bilir, bu isə pedaqoqlara tədris və tələbələrlə qarşılıqlı əlaqəyə daha çox diqqət ayırmaq üçün əlavə vaxt yaradır.

AI əsaslı alətlər həmçinin məktəb əməliyyatları və logistikanın idarə edilməsini də asanlaşdırır (Seo, K., Tang, J., Roll, I., Fels, S., & Yoon, D. , 2021). Süni intellekt geniş miqyaslı təhsil məlumatlarını təhlil edərək tələbə performansı, tədrisin effektivliyi və kurrikulumun keyfiyyəti barədə qiymətli anlayışlar təqdim edir. Bu məlumatlar müəllimlərə və idarəçilərə məlumatlı qərarlar qəbul etmək, tendensiyaları müəyyənləşdirmək və öyrənmə mühitini təkmilləşdirmək üçün strateji yanaşmalar tətbiq etməyə imkan verir (Neha, K., & Sidiq, S. J., 2020).

AI interaktiv və cəlbedici təhsil məzmunu yaratmaq üçün simulyasiyalar, virtual reallıq təcrübələri və oyunlaşdırılmış öyrənmə fəaliyyətlərindən istifadə edə bilər. Bu yanaşma öyrənməni daha immersiv və maraqlı edir, tələbə motivasiyasını və dərsə cəlbetməni artırır (Paper Blog,, 2024).

Süni intellekt texnologiyaları əlilliyi olan tələbələr üçün təhsilin əlçatanlığını artırır. Nitqdən mətnə, mətndən nitqə çevirmə və dil tərcüməsi alətləri müxtəlif öyrənmə ehtiyaclarını qarşılamağa kömək edir və təhsil materiallarının bütün tələbələr üçün əlçatan olmasını təmin edir (Coy, A., Mohammed, P. S., & Skerrit, P., 2024). Süni intellekt müəllimlərə peşəkar inkişaf resursları, dərs vəsaitləri və planları təqdim edir. AI ilə idarə olunan platformalar sinifdə qarşılıqlı əlaqəni analiz edə və müəllimlərə tədris metodlarını və sinif idarəçiliyini təkmilləşdirmək üçün məlumatlı rəy təqdim edə bilər (Krstić, L., Aleksić, V., & Krstić, M. , 2022).

Təhsildə süni intellektdən istifadə mühüm etik və məxfilik məsələlərini gündəmə gətirir. Tələbə məlumatlarının təhlükəsizliyi, məxfiliyin qorunması və AI alqoritmlərindəki qərəzlərin aradan qaldırılması vacib narahatlıqlardır. Həmçinin, tədris və öyrənmənin insan aspektlərinə təsir göstərə biləcək texnologiyaya həddən artıq etibar riski mövcuddur. Süni intellekt kifayət qədər xidmət göstərilməyən ərazilərə resursların çatdırılması ilə təhsili demokratikləşdirmə potensialına malik olsa da, onun mövcud bərabərsizlikləri daha da gücləndirmə riski var. AI alətlərinə giriş qeyri-bərabər olduqda, yaxşı resurslarla təmin olunmuş və az resurslu təhsil müəssisələri arasında fərq daha da artmış ola bilər. Təhsildə süni intellekt gələcək iş bazarına uyğun bacarıqların formalaşdırılmasının vacibliyini vurğulayır. Tələbələr texnologiyaya əsaslanan dünyada uğur qazanmaq üçün AI, məlumatların təhlili və rəqəmsal savadlılıq sahələrində səriştələr əldə etməlidirlər.

4. Təhsildə qərar qəbuletmə proseslərinin rəqəmsallaşdırılması üzrə təkliflər

Bu mülahizələri yekunlaşdırmaq məqsədilə qeyd etmək vacibdir ki, təhsil prosesinin kontekstində rəqəmsallaşmanın geniş tətbiqi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Belə rəqəmsallaşma, şagirdlərin müəyyən təhsil müəssisəsində təhsil almağa marağını artırmaqla yanaşı, onların təhsil uğurlarının yüksəlməsinə də şərait yaradır. Müasir dövrdə məktəblərin qarşısında duran əsas vəzifələrdən biri şagirdləri informasiya cəmiyyətində həyata hazırlamaqdır. Bu məqsədlə bütün şagirdlər informasiya və kommunikasiya texnologiyalarını (İKT), xüsusən də məlumatın axtarışı, emalı, təhlili və yaradıcı istifadəsi sahəsində səriştəyə malik olmalıdırlar.

Bu vəzifənin həyata keçirilməsi üçün məktəb rəhbərləri müasir İKT-nin tətbiqini təşviq etməli, məktəbləri müasir kompüter avadanlığı ilə təchiz etməli, yüksək sürətli internetə çıxışı təmin etməli və yüksək keyfiyyətli rəqəmsal təhsil resurslarına əlçatanlığı təmin etməlidirlər. Eyni zamanda, şagirdlərin və müəllimlərin rəqəmsal səriştələrini artırmaq üçün tədris modeli yaradıcılıq, əməkdaşlıq və tənqidi təfəkkür bacarıqlarının inkişafını dəstəkləməli, mövcud bilik mənbələrinin axtarışı, qiymətləndirilməsi və yaradıcı istifadəsi üzrə yeni yanaşmaları tətbiq etməlidir.

Dərslərin keçirilməsi üçün müxtəlif rəqəmsal alətlər, elektron tədris platformaları və rəqəmsal təhsil resursları təhsil prosesinə geniş imkanlar gətirir (Şəlalə, Q., 2025). Bununla belə, bu yanaşmalar

müəyyən məhdudiyyətləri də özündə ehtiva edir. Belə ki, müəssisələrin texnoloji təchizatı, şagirdlərin və müəllimlərin evdə avadanlıq və internetə çıxışı, rəqəmsal səriştələrinin səviyyəsi, rəqəmsal tədris materiallarının mövcudluğu və onlayn tədris metodikasının tətbiqi təhsilin keyfiyyətinə birbaşa təsir göstərir və müəyyən hallarda problemlər yarada bilər. Qeyd olunan məsələlər, təhsil sahəsində aparılan tədqiqatların nəzəri bazasının, ədəbiyyat və hüquqi tənzimləmələrin öyrənilməsi baxımından təqdim olunan yanaşmanın yalnız bir hissəsini təşkil edir. Rəqəmsallaşmanın təhsil prosesində əhəmiyyəti ilə bağlı mövcud mülahizələr və tədqiqatlar gələcək araşdırmalar üçün zəngin imkanlar və geniş müzakirə platforması təqdim edir.

Cədvəl 2. Təhsil sahəsində rəqəmsallaşma təklifləri

İnfrastruktur və texnologiyanın təkmilləşdirilməsi	Təhsil müəssisələrində virtual laboratoriyalar, onlayn tədris platformaları və rəqəmsal kitabxanaların yaradılması, uzaq və hibrid təhsil modellərinin dəstəklənməsi üçün etibarlı server və texnoloji infrastrukturun qurulması.
Rəqəmsal səriştələrin inkişafı	Təhsil prosesində tənqidi düşünmə, əməkdaşlıq və yaradıcılığın inkişafına yönəlmiş rəqəmsal layihələrin təşviqi.
Süni intellekt və qərar dəstəyi sistemlərinin tətbiqi	Məktəb və təhsil idarəçiliyi üçün AI əsaslı qərar dəstək sistemlərinin hazırlanması və tətbiqi., Təhsil prosesində şagird performansının proqnozlaşdırılması, dərs planlarının optimallaşdırılması və fərdiləşdirilmiş tədris strategiyalarının yaradılması, müəllimlər üçün dərs və qiymətləndirmə prosesində süni intellekt alətlərinin dəstəklənməsi.
Təhsil resurslarının rəqəmsallaşdırılması	Müasir dərslik və tədris materiallarının rəqəmsal formatda hazırlanması və geniş şagird auditoriyasına çatdırılması, Onlayn interaktiv resurslar, simulyasiyalar və video tədris materiallarının istifadəsinin təşviqi, açıq təhsil resursları (OER) və milli rəqəmsal platformaların inkişaf etdirilməsi.
Təhsil siyasətinin və normativ çərçivənin gücləndirilməsi	Rəqəmsal təhsilin inkişafı üçün dövlət proqramlarının və strategiyalarının formalaşdırılması,Təhsil müəssisələrində rəqəmsal etikaya, məlumat təhlükəsizliyinə və şəxsi məlumatların qorunmasına dair qaydaların tətbiqi.
Tədqiqat və innovasiya təşviqi	Süni intellekt və rəqəmsal texnologiyaların təhsil sahəsində tətbiqinə yönəlmiş elmi tədqiqatların maliyyələşdirilməsi, Azərbaycan təhsil sistemi üçün beynəlxalq təcrübələrin öyrənilməsi və milli kontekstə uyğun adaptasiya edilməsi., təhsil müəssisələri və texnologiya şirkətləri arasında əməkdaşlıq platformalarının yaradılması.

Nəticə

Süni intellekt (AI) təhsil sektoruna əhəmiyyətli təsir göstərə biləcək strateji texnologiyalardan biridir. AI təhsildə faydalı alət kimi çıxış etməklə yanaşı, akademik və inzibati fəaliyyətlərin avtomatlaşdırılması, tədris proseslərinin fərdiləşdirilməsi və idarəetmənin səmərəliliyinin artırılması kimi bir sıra üstünlüklər yaradır. Süni intellekt sistemləri müəllimlərə qiymətləndirmə, tədris planlarının tənzimlənməsi və tələbə nailiyyətlərinin izlənməsi kimi məsələlərdə dəstək olmaqla, onların iş yükünü azaldır və pedaqoji qərarların daha obyektiv əsaslarla qəbul edilməsinə imkan verir. Bununla yanaşı, tələbələr üçün fərdiləşdirilmiş öyrənmə mühitləri və adaptiv tədris resursları təqdim etməklə tədris prosesinin keyfiyyətini yüksəldə bilər.

Lakin süni intellektin təhsildə geniş tətbiqi bir sıra risk və problemləri də gündəmə gətirir. Ən başlıca narahatlıqlardan biri insan qərarvermə proseslərinin zəifləməsi və tədrisdə insan amilinin dəyərinin azalması ilə bağlıdır. Süni intellektə həddindən artıq etibar, müəllim və tələbələrdə intellektual passivliyin artmasına, yaradıcı və tənqidi düşünmə qabiliyyətlərinin zəifləməsinə səbəb ola bilər. Eyni zamanda, məlumatların toplanması və emalı ilə əlaqədar etik və hüquqi məsələlər – xüsusilə də fərdi məlumatların qorunması, məxfilik və kibertəhlükəsizlik problemləri – xüsusi diqqət tələb edir.

Tədqiqatlar göstərir ki, AI texnologiyalarının təhsildə tətbiqi insan faktorunun rolunun azalmasına gətirib çıxara bilər və bu tendensiya həm pedaqoqların, həm də tələbələrin öyrənmə motivasiyasına, qərarvermə bacarıqlarına və sosial qarşılıqlı təsir mühitinə mənfi təsir göstərə bilər. Buna görə də süni intellektin təhsil sisteminə inteqrasiyası tədricən və balanslı şəkildə həyata keçirilməlidir. Əsas məqsəd AI-nin insan fəaliyyətini tam əvəz etməsi deyil, əksinə, onunla qarşılıqlı şəkildə əməkdaşlıq edərək təhsilin keyfiyyətini yüksəltmək olmalıdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Azərbaycan Respublikasi Prezidentinin Sərəncamı. (2025). Azərbaycan Respublikasının 2025–2028- ci illər üçün süni intellekt Strategiyası"nın təsdiq edilməsi haqqında.
2. Krstić, L., Aleksić, V., & Krstić, M. . (2022). Artificial Intelligence in Education: A Review.
3. Proceedings TIE 2022, 223–228.
4. Owoc, M. L., Sawicka, A., & Weichbroth, P. (2021a). Artificial Intelligence Technologies in Education: Benefits,Challenges and Strategies of Implementation. In M. L. Owoc & M. Pondel (Eds.), Artificial Intelligence for KnowledgeManagement (Vol. 599, pp. 37–58). .
5. Paper Blog,. (2024). Driving impact: Paper's approach to AI in education. (n.d.).
6. SAS Institut,. (2021). Artificial Intelligence, what it is and why it matters. Retrieved from:Artificial Intelligence, what it is and why it matters. .
7. Tran TH. (2021). Scientists built an AI to give ethical advice, but it turned out super racist. Retrievedfrom Futurism:https://futurism.com/delphi-ai-ethics-

racist.
8. Xiao, S., Shanthini, A., & Thilak, D. (2022). Instructor Performance Prediction Model Using Artificial Intelligence for Higher Education Systems. Journal of Interconnection Networks, 22(Supp03), 2144003. https://doi.org/10.1142/S0219265921440035.
9. Cowling, M., Crawford, J. (2022). The EdTech difference: Digitalisation, digital pedagogy, and technology enhanced,earning. Journal of University Teaching and Learning Practice,Central Queensland University, 19(2), 1–13. https://doi.org/10.53761/1.19.2.1.
10.Coy, A., Mohammed, P. S., & Skerrit, P. (2024). Inclusive Deaf Education Enabled by Artificial Intelligence: The Path to a Solution. International Journal of Artificial Intelligence in Education 2024, 1–39. .
11.Coy, A., Mohammed, P. S., & Skerrit, P. (2024). Inclusive Deaf Education Enabled by Artificial Intelligence: The Path to a Solution. International Journal of Artificial Intelligence in Education 2024, 1–39. .
12.Ghosh B, Daugherty PR, Wilson HJ,. (2019). Taking a systems approach to adopting AI. Harv Bus Rev. https://hbr.org/2019/05/taking-a-systems-approach-toadopting-ai.
13.Hennekeuser, D., Vaziri, D. D., Golchinfar, D., Schreiber, D., & Stevens, G. . (2024). Enlarged Education – Exploring the Use of Generative AI to Support Lecturing in Higher Education. International Journal of Artificial Intelligence inEducation, 1–33.
14.Jarrahi MH,. (2018). Artificial intelligence and the future of work: human–AI symbiosis in organizational decision making. Bus Horiz 61(4):1–15.
15.Libert B, Beck M, Bonchek M,. (2017). AI in the boardroom: the next realm of corporate governance. MIT Sloan ManagRev. 5. https://sloanreview.mit.edu/ article/ai-in-the-boardroom-the-next- realm-of-corporate-governance/.
16.Neha, K., & Sidiq, S. J. (2020). Analysis of Student Academic Performance through Expert systems. International Research Journal on Advanced Science Hub, 2(Special Issue ICIES 9S), 48–54..
17.Sayed Əhməd. (2019). Knowledge management as a source of innovation in public sector. Indian J Nat Sci 9(52).
18.Sebastian R, Sebastian K,. (2021). Artificial intelligence and management: the automation–augmentation paradox. Acad Manag Rev 46(1):192–210.
19.Şəlalə, Q. (2025). Təhsildə rəqəmsal texnologiyaların rolu, UNEC,.
20.Seo, K., Tang, J., Roll, I., Fels, S., & Yoon, D. . (2021). The impact of artificial intelligence on learner–instructor interaction in online learning. International Journal of Educational Technology in Higher Education, 18(1), 1–23. .
21. Shika, K. (2021). Decision-Making: Definitions, Types, Techniques, Methods, Process and Steps. Retrieved from:https://www.businessmanagementideas.com/management/decision- makingmanagement/decision-makingdefinitions-types-techniques-methods-process-and- steps/18249 .
22.Stephendale. (2018). Heuristics and biases The science of decision making. Business Information Review, 32(2).
23.Subramaniam M. (2022). How smart products create connected customers. MIT Sloan Manag Rev.https://sloanreview.mit.edu/.
24.Trunk, A., Birkel. H., & Hartmann, E. . (2020). On the current state of combining human and artificial intelligence forstrategic organisational decision making. Business Research, 13, 875-919.

DOİ: 10.32010/GCPD6040

İNFORMATIKA FƏNNININ FƏNLƏRARASI İNTEQRASIYASININ METODİK ƏSASLARI VƏ TƏTBİQİ

Şahsənəm Rəşid ƏLİYEVA
Mingəçevir Dövlət Universiteti
Orsid: https://orcid.org/0000-0001-7639-8826
E-mail: shahsanam.aliyeva@mdu.edu.az

Günay Cəmil ƏLİYEVA
Mingəçevir Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-5014-6337
E-mail: gunay.aliyeva@mdu.edu.az-

Xülasə: Təqdim olunan məqalə informatika fənninin digər tədris intizamları ilə fənlərarası inteqrasiyasının metodik əsaslarını və tətbiqi imkanlarını sistemli şəkildə araşdırır. Tədqiqatın məqsədi informatikanın yalnız ayrıca bir fənn kimi deyil, həm də tədris prosesinin bütün mərhələlərinə nüfuz edən çoxşaxəli vasitə kimi rolunu üzə çıxarmaqdır. Bu kontekstdə transdissiplinar yanaşma xüsusilə diqqət mərkəzinə gətirilir, çünki müasir təhsil mühitində şagirdlərin həm texniki biliklərə, həm də yaradıcı, tənqidi və analitik bacarıqlara yiyələnməsi vacib hesab olunur. Məqalədə STEAM təhsil modeli və "Rəqəmsal Bacarıqlar" layihələrinin fənlərarası inteqrasiyada mühüm təsirə malik olduğu göstərilir. İnformatikanın təbiət elmləri (riyaziyyat, fizika, biologiya) və humanitar sahələrlə (dil, ədəbiyyat, tarix) qarşılıqlı əlaqəsi şagirdlərdə alqoritmik təfəkkürün inkişafını, kognitiv çevikliyin formalaşmasını və kompleks problemlərin çoxölçülü yanaşma ilə həllini təmin edir. Bu, həmçinin şagirdlərin gələcək peşə seçimində və əmək bazarına inteqrasiyasında rəqabətqabiliyyətli bacarıqların formalaşmasına zəmin yaradır. Araşdırmada fənlərarası inteqrasiyanın tətbiqində mövcud pedaqoji və institusional maneələr – müəllimlərin metodik hazırlığı, kurikulumun çevikliyi, qiymətləndirmə meyarlarının məhdudluğu – ətraflı şəkildə təhlil edilmişdir. Bu maneələrin aradan qaldırılması üçün yeni metodik tövsiyələr, o cümlədən inteqrasiya olunmuş dərs planlarının hazırlanması, müəllimlərin rəqəmsal pedaqoji bacarıqlarının artırılması və nəticələrin qiymətləndirilməsi üçün daha adekvat ölçmə mexanizmlərinin tətbiqi təklif olunur.Nəticə etibarilə, məqalə ümumtəhsil məktəblərinin kurikulumunda informatikanın digər fənlərlə inteqrasiyasının təhsil keyfiyyətini yüksəldən, şagirdlərin idrak fəaliyyətini stimullaşdıran və XXI əsr bacarıqlarını formalaşdıran strateji vasitə olduğunu əsaslandırır. Bu istiqamətdə təqdim edilən elmi-praktik tövsiyələr təhsil sistemində innovativ yanaşmaların geniş tətbiqinə zəmin yaradır.

Açar sözlər: İnformatika, Fənlərarası İnteqrasiya, STEAM, Alqoritmik Təfəkkür, Transdissiplinar Yanaşma, Kognitiv Çeviklik, Metodik İnterpretasiya.

МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ И ПРИМЕНЕНИЕ МЕЖДИСЦИПЛИНАРНОЙ ИНТЕГРАЦИИ КОМПЬЮТЕРНЫХ НАУК

Шахсанам Рашид АЛИЕВА
Мингячевирский государственный университет
ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7639-8826
Электронная почта: shahsanam.aliyeva@mdu.edu.az

Гюнай Джамиль АЛИЕВА
Мингячевирский государственный университет
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5014-6337
Электронная почта: gunay.aliyeva@mdu.edu.az

Резюме: Представленная статья системно исследует методические основы и практические возможности междисциплинарной интеграции информатики с другими учебными дисциплинами. Цель исследования заключается в том, чтобы показать информатику не только как самостоятельный предмет, но и как многоплановое средство, пронизывающее все этапы учебного процесса. В этом контексте особое внимание уделяется трансдисциплинарному подходу, так как в современной образовательной среде важно формирование у учащихся не только технических знаний, но и творческих, критических и аналитических навыков. В статье подчеркивается значительное влияние модели образования STEAM и проектов «Цифровые навыки» на развитие междисциплинарной интеграции. Взаимосвязь информатики с естественными науками (математика, физика,

биология) и гуманитарными дисциплинами (язык, литература, история) способствует развитию алгоритмического мышления, формированию когнитивной гибкости и решению комплексных задач с многомерным подходом. Это, в свою очередь, создает условия для формирования конкурентоспособных навыков, необходимых учащимся при выборе будущей профессии и интеграции в рынок труда. В исследовании подробно анализируются существующие педагогические и институциональные барьеры в применении междисциплинарной интеграции – методическая подготовка учителей, гибкость учебных программ, ограниченность критериев оценки. Для преодоления этих барьеров предлагаются новые методические рекомендации, включая разработку интегрированных учебных планов, повышение цифровых педагогических компетенций учителей и внедрение более адекватных механизмов оценки результатов. В итоге обосновывается, что интеграция информатики с другими дисциплинами в учебных программах общеобразовательных школ является стратегическим средством повышения качества образования, стимулирования познавательной активности учащихся и формирования навыков XXI века. Представленные научно-практические рекомендации создают основу для широкого внедрения инновационных подходов в систему образования.
Ключевые слова: информатика, междисциплинарная интеграция, STEAM, алгоритмическое мышление, трансдисциплинарный подход, когнитивная гибкость, методологическая интерпретация.

METHODOLOGICAL BASIS AND APPLICATION OF INTERDISCIPLINARY INTEGRATION OF COMPUTER SCIENCE

Shahsanam Rashid ALIYEVA
Mingachevir State University
ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7639-8826
E-mail: shahsanam.aliyeva@mdu.edu.az

Gunay Jamil ALIYEVA
Mingachevir State University
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5014-6337
E-mail: gunay.aliyeva@mdu.edu.az

Abstract: This article is devoted to a systematic study of the methodological foundations and practical opportunities for the interdisciplinary integration of computer science with other school subjects. The purpose of the research is to reveal the role of computer science not only as an independent discipline, but also as a multifunctional tool permeating all stages of the educational process. Special emphasis is placed on the transdisciplinary approach, since in the context of modern education it is essential to equip students not only with technical knowledge but also with creative, critical, and analytical competencies. It is demonstrated that the STEAM education model and the "Digital Skills" projects play a significant role in fostering interdisciplinary integration. The interaction of computer science with natural sciences (mathematics, physics, biology) and the humanities (language, literature, history) contributes to the development of algorithmic thinking, cognitive flexibility, and the ability to solve complex problems through multidimensional approaches. These processes ensure the formation of competitive competencies that are vital for students in both professional self-determination and successful integration into the labor market. The study provides a detailed analysis of the existing pedagogical and institutional barriers to the implementation of interdisciplinary integration, including insufficient methodological training of teachers, limited flexibility of curricula, and inadequacy of current assessment criteria. As possible solutions, the development of integrated lesson plans, the enhancement of teachers' digital pedagogical competencies, and the introduction of more effective mechanisms for evaluating learning outcomes are proposed. Thus, it is substantiated that the integration of computer science with other disciplines in general education serves as a strategic factor in improving the quality of education, stimulating students' cognitive activity, and fostering essential 21st-century skills. The scientific and practical recommendations presented provide a foundation for the broad application of innovative approaches within the educational system.
Keywords: Informatics, Interdisciplinary Integration, STEAM, Algorithmic Thinking, Transdisciplinary Approach, Cognitive Flexibility, Methodological Interpretation.

Giriş

Qloballaşan rəqəmsal iqtisadiyyat və İnformasiya Cəmiyyətinin (İC) sürətlə inkişafı təhsil sistemindən paradiqmal dəyişiklik tələb edir. Ənənəvi tədris modeli biliklərin fragmentasiyası (parçalanması) və fənn kurikulumlarının izolyasiyası problemi ilə üzləşir ki, bu da sagirdlərin real həyatda rastlaşdıqları mürəkkəb, transdissiplinar problemləri həll etmək üçün tələb olunan kompleks sərişтələrin formalaşmasına mane olur. Məhz bu kontekstdə, İnformatika fənni özünün alqoritmik təfəkkürün universal metodologiyası kimi rolu ilə bu boşluğu

aradan qaldırmaq üçün fundamental zərurət kimi çıxış edir. İnformatikanın digər tədris intizamları ilə fənlərarası inteqrasiyası təkcə İKT alətlərinin texniki tətbiqini deyil, həm də informatikanın təmin etdiyi sistemli analiz, məntiqi strukturlaşdırma və məlumatların vizualizasiyası prinsiplərinin bütün bilik sahələrinə kognitiv transferini təmin edir. Azərbaycan Respublikasında həyata keçirilən kurikulum islahatları, xüsusilə+ də STEAM layihəsinin genişləndirilməsi fonunda informatikanın inteqrasiya potensialının tam reallaşdırılması üçün pedaqoji-metodik əsasların, konseptual modelin və praktik səmərəliliyin elmi-analitik cəhətdən dərindən işlənməsi tədqiqatın əsas aktuallığını təşkil edir.

Tədqiqatın əsas məqsədi ümumtəhsil məktəblərində informatika fənninin tədrisində fənlərarası inteqrasiyanın metodik əsaslarını, konseptual modelini və STEAM çərçivəsindəki praktik tətbiqini pedaqoji-metodik cəhətdən interpretasiya etmək və sistemləşdirməkdir. Bu məqsədə nail olmaq üçün inteqrasiyanın pedaqoji-metodik mahiyyətini təhlil etmək, inteqrasiya sahələrini təsnifləndirmək, kadr hazırlığı və resurs təminatı ilə bağlı institusional çətinlikləri müəyyən etmək, habelə inteqrasiya nəticələrinin adekvat qiymətləndirilməsi üçün tövsiyələr irəli sürmək kimi elmi vəzifələr müəyyən edilmişdir.Fənlərarası inteqrasiyanın pedaqoji-metodik əsasları biliklərin kognitiv sintezini və fəaliyyət üsullarının funksional tətbiqini təmin edən aparıcı prinsipləri əhatə edir. İnformatikanın buradakı rolu onun təmin etdiyi sistemli düşüncə və informasiya modelləşdirilməsi kimi fundamental anlayışların universal funksionallığa malik olması ilə müəyyən edilir. Nəzəriyyədə inteqrasiyanın əsasən üç növü fərqləndirilir: Multidissiplinar (yanaşı öyrədilmə), İnterdissiplinar (ortaq mövzu ətrafında birləşmə) və Transdissiplinar (fənn sərhədlərini aşan, real həyat problemlərinə yönələn) yanaşma. İnformatika inteqrasiyası məhz sonuncu, yəni transdissiplinar yanaşmanın inkişafında kritik əhəmiyyət kəsb edir, çünki proqramlaşdırma metodları həyatda qarşılaşılan hər hansı bir problemi (riyazi, iqtisadi, ekoloji) strukturlaşdırılmış məntiqi ardıcıllıqla həll etməyə imkan verir. STEAM təhsil fəlsəfəsi informatikanı (Texnologiya/Kodlaşdırma) mühəndislik və dizayn prosesləri ilə birləşdirərək fənlərarası səriştələrin inkişafını hədəfləyir. Robototexnika və kodlaşdırma platformalarında fiziki qanunların tətbiqi ilə real prototiplərin hazırlanması prosesi (Mühəndislik) bu cür inteqrasiyanın pedaqoji-metodik interpretasiyasıdır.

Nəzəriyyə

Müasir pedaqoji araşdırmalar və tədris təcrübələri göstərir ki, informatika fənninin digər tədris intizamları ilə fənlərarası inteqrasiyası yalnız texniki bacarıqların öyrədilməsi deyil, həm də şagirdlərin alqoritmik və sistemli təfəkküründün inkişafı üçün strateji əhəmiyyət kəsb edir (AMEA, 2015; Xaməmmədov, 2019). Bayramova (2018) və Fəxrəddin Yusifov (2019) bildirirlər ki, informatikanın fənlərarası tətbiqi şagirdlərdə kompleks problemləri həll etmə bacarıqlarını, eləcə də koqnitiv çevikliyi formalaşdırır və digər fənlərin, o cümlədən riyaziyyat, fizika və kimya tədrisində inteqrasiyanın effektivliyini artırır.

Fənlərarası inteqrasiyanın metodik əsasları üç əsas yanaşma üzrə təhlil edilir: multidissiplinar, interdissiplinar və transdissiplinar (Həsənov, Ağayev, Məmmədova, Fərzəliyeva, 2013; Ağayeva, 2022). Multidissiplinar yanaşma fənlərin paralel öyrədilməsi ilə xarakterizə olunur və əsasən məlumatların əlaqələndirilməsinə diqqət yetirir. İnterdissiplinar yanaşma mövzuların birgə işlənməsi və ortaq layihələrin həyata keçirilməsi ilə səciyyələnir. Transdissiplinar yanaşma isə fənn sərhədlərini aşaraq real həyat problemlərinə yönəlir və informatikanın strukturlaşdırılmış analiz və alqoritmik metodlarını digər sahələrə tətbiq edir (Bağırzadə, 2016; Pələngov, 2017). Bu yanaşma STEAM layihələri çərçivəsində xüsusilə aktualdır, çünki informatikanın texnologiya və kodlaşdırma komponenti mühəndislik və dizayn fənləri ilə birləşərək şagirdlərin praktiki səriştələrini artırır (Məhəmmədov, 2017; Mahmudzadə, Sadıqov, İsayeva, 2020).

Riyaziyyat və informatikanın əlaqəli tədrisi məsələsi də əhəmiyyətli tədqiqat mövzusudur. Adıgözəlov və Əliyeva (2013), həmçinin Xaməmmədov (2019) vurğulayırlar ki, İKT vasitələrindən istifadə riyazi anlayışların vizualizasiyasını və alqoritmik düşüncənin inkişafını sürətləndirir. Eyni zamanda, təbiət elmləri ilə inteqrasiya (kimya, fizika, biologiya) informatikanın modelləşdirmə və simulyasiya imkanları üzərində qurularaq şagirdlərin təcrübə əsasında öyrənməsini təmin edir (Abbasov və b., 2019).

Pedaqoji kadrların hazırlığı və metodik təminatın rolu da geniş qeyd olunur. Miriyev (2016) bildirir ki, müəllimlərin rəqəmsal bacarıqlarının artırılması və inteqrasiya olunmuş dərs planlarının hazırlanması fənlərarası inteqrasiyanın səmərəliliyini birbaşa təsir edir. Bu yanaşma kurikulum islahatları çərçivəsində, xüsusilə də Azərbaycan Respublikasında həyata keçirilən STEAM layihələri və İKT inkişaf proqramları kontekstində aktuallığını qoruyur (Azərbaycan Respublikasında rabitə və İT inkişafı üzrə Dövlət Proqramı, 2005).

Ədəbiyyat təhlili göstərir ki, informatikanın fənlərarası inteqrasiyası şagirdlərin analitik təfəkkürünü, yaradıcı və tənqidi bacarıqlarını inkişaf etdirməklə yanaşı, onların gələcək peşə fəaliyyətinə hazırlıq səviyyəsini yüksəldir. Eyni zamanda, metodik maneələr – müəllim hazırlığı, kurikulum çevikliyi və qiymətləndirmə mexanizmlərinin məhdudluğu – hələ də inteqrasiyanın praktik tətbiqinə əngəl yaradır (Rəsulov, 2022; Ağayeva, 2022). Bu səbəbdən ədəbiyyat metodik tövsiyələr, inteqrasiya olunmuş dərs planları və müəllimlərin peşəkar inkişafının əhəmiyyətini ön plana çıxarır.

Nəticə etibarilə, nəzəri və praktik araşdırmalar göstərir ki, informatika fənninin digər tədris intizamları ilə fənlərarası inteqrasiyası şagirdlərin kompleks səriştələrinin formalaşmasında strateji əhəmiyyət daşıyır və STEAM yanaşması çərçivəsində tətbiqi daha effektiv nəticələr verir.

Metod

1. Ümumtəhsil məktəblərinin informatika dərslərinin tədrisinin digər fənlərlə inteqrasiyasının tətbiqi

İnformatika fənninin digər tədris intizamları ilə inteqrasiyasının metodik səmərəliliyi konstruktivizm və transdissiplinar təhsil prinsiplərinə əsaslanır. Tədqiqatın metodologiyası fənlərarası əlaqənin sistemli modelləşdirilməsi və Layihə Əsaslı Öyrənmə (LƏÖ) vasitəsilə tətbiq olunmasına yönəlmişdir. Bu yanaşma biliklərin fərqli fənlərdən ayrılmış şəkildə deyil, bilavasitə funksional kontekstdə mənimsənilməsini təmin edir. İşin metodiki əsası STEAM (Science, Technology, Engineering, Art, Mathematics) fəlsəfəsinin alqoritmik təfəkkür üzərindən həyata keçirilən tətbiqi mexanizminin təhlilinə həsr edilmişdir.

1.1. I-IV siniflərdə tədris olunan informatika fənninin fənlərarası inteqrasiyasının metodiki tətbiqi

Bu dərsi 1-ci sinifdə keçirilən riyaziyyat, ana dili, həyat bilgisi, texnologiya, xarici dil, musiqi və təsviri incəsənət dərsi ilə inteqrasiya etmək mümkündür. Dərsin gedişi zamanı şagirdlərə verilmiş

əşyaların rəngini, təsvirini, hansı formalarda hərəkəti, və s öyrədilir. Motivasiya olaraq Sual

verilir, Şəkildə necə əşya görürsünüz? Əlimdə neçə qələm var? və s. Karandaşın sayı çoxdur, yoxsa qələmlərin sayı? 1-ci sinif olduqlarına görə daha sadə formada suallar verərək şagirdləri düşünməsinə imkan yaradırıq. Riyaziyyat dərsində ədədlər və əməllər mövzusu ilə inteqrasiya edirik. Ədədləri saymaq, əşyaları saymaq, ədədlərin müqayisəsi biliklərinə əsaslanaraq, əşyaların müqayisəsini riyaziyyat dərsi ilə inteqrasiya edərək şagirdlərə saymağı və rəqəmlərin hansının az, hansının çox olduğunu soruşa bilərik. Bu zaman şagirdlərin fikrində rəqəmlərin müqayisəsi yada salınır. Burdan da keçid edərək əşyalar üzərində rənglərin oxşar və fərqli olanlarını soruşa bilərik və nəticə olaraq əşyalar üzərində fərqli və oxşar əlamətləri sadalaya bilirlər.

Azərbaycan dili fənnində say, zaman bölməsi var, burada şagirdlər gördükləri əşyalar haqqında biliklərini səsli formada ifadə etməyi öyrənirlər (şəkil 1). Göstərilən əşyalar haqqında fikirləri, müşahidə etdiyi əşyanı, hadisələri adlandırılar ki, bu biliklər əsasında da informatika dərsini əlaqələndirmək olar. Motivasiya olaraq sual verdikdə ki, əşyanın forması necədir? Hansı rəngdədir? Şəkildə nə görürsünüz? Bu zaman sagirdlər şəkillərə baxaraq əşyaları həm müqayisə edir, həm də tapa bilir. Və beləliklə, dərsi daha dərindən mənimsəmiş olurlar.

Şəkil 1.

3-cü sinif şagirdləri üçün alqoritmləri digər fənlərə inteqrasiya etməyin bir neçə yolu var. 3-cü sinifdə xətti

alqoritm dərsi. Həyat bilgisi dərsində sağlamlığımız və vərdişlərimiz dərsi ilə interasiya edə bilərik. Şagirdlər sağlam yaşamaq üçün bəzi qaydalara rayət etməli, onları gündəlik həyatımızda vərdiş halına salmalıdır. Düzgün qidalanmaq, düzgün vaxtda idmanla məşğul olmaq və s. ardıcıl hərəkətlər edərək sağlamlığımızı qorumalıyıq. Bu zaman həyat bilgisi dərsi ilə inteqrasıya edərək, dərsin gedişi zamanı müəllim şagirdlərə motivasiya olaraq sual verir. Uşaqlar, hər gün səhər durduqda hansı hərəkətləri edirsiniz? Gəlin, hansı hərəkətləri ediriksə, ardıcıl olaraq sadalayaq (şəkil 2).

Başlanğıc
1. Səhər yuxudan dururuq
2. Əl üzümüzü yuyuruq
3. Səhər idmanı edirik
4. Yemek yeyirik
5. Çantamızı yığırıq
6. Dərsə gedirik
7. Son

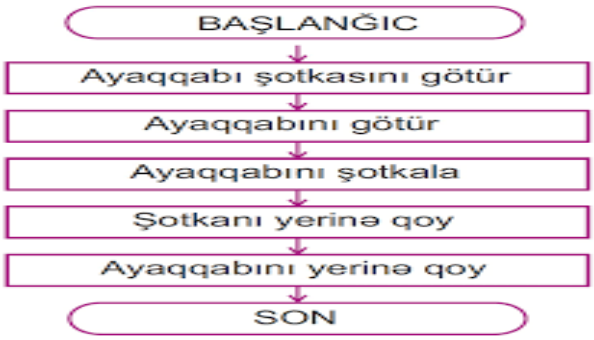

Şəkil 2.

Tədqiqatın aparılması üçün də ardıcıl olaraq riyaziyyatla inteqrasiya edərək tapşırıqlar verilir. Riyaziyyat: Əsas toplama və çıxma əməliyyatlarını öyrətmək üçün alqoritmlərdən istifadə edin. Şagirdlərə riyaziyyat probleminin həlli üçün "Ədədə 3 əlavə edin, sonra 2-ni çıxarın" kimi bir sıra təlimatlar verin. Həll yolu tapmaq üçün addım-addım təlimatlara əməl edin. Başqa nümənə və tapşırıqlara baxaq (şəkil 3).

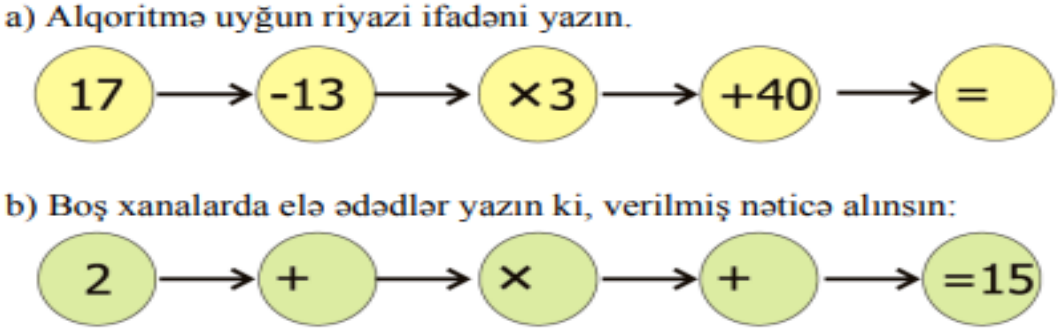

Şəkil 3.

Verilmiş şəklə əsasən, şagirdlər toplama və çıxma əməllərindən istifadə edərək alqoritmi ardıcıl olaraq addım-addım yerinə yetirirlər.Nəticə olaraq şagirdlər xətti alqoritmin nə olduğunu və necə təsvir olduğunu bilirlər. Və digər fənlər əsasında da müxtəlif formada alqoritm nümunələri deyə bilirlər.Alqoritmləri digər fənlərə inteqrasiya etməklə şagirdlər problem həll etmə və tənqidi düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirə, eyni zamanda biliklərini real dünya vəziyyətlərində tətbiq edə bilərlər.

4-cü sinif informatika dərsində, qrafik redaktoru dərsi zamanı müəllim şagirdlərə paint proqramında işləyərək, fiqurlar çəkməyi və onların adını yazmağı tapşırığı verir. Bu zaman şagirdlərin fikrində riyaziyyat fənnində keçirilən fiqurlara nəzər yetirilir. Müəllim tədqiqat sualı olaraq şagirdlərə hansı fiqurları tanıyırsınız? Sualı verə bilər. Riyaziyyat dərsində keçirilən həndəsi fiqurlar, simmetrik fiqurlar və s. öyrəndikləri biliklər əsasında şagirdlər bildikləri fiqurları sadalayaraq digər şagirdlərin də yadına salmasına kömək olurlar. Artıq, müxtəlif rəng çalarlarından istifadə edərək, həm təsviri incəsənət dərsində, həm də riyaziyyat fənnində , həmçinin də Azərbaycan dili fənnində sözlərin düzgün yazılış qaydasına əsaslanaraq paint praqramında fiqurlar hazırlayıb adlarını da qeyd edirlər (şəkil 4).

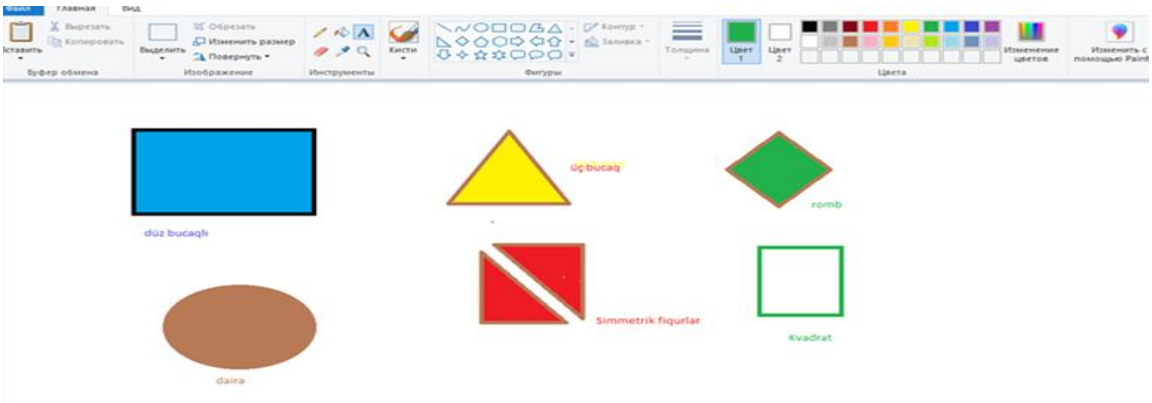

Şəkil 4.

Şəkildən göründüyü kimi, şagirdlər fənlər arası inteqrasiyanın köməyilə ilə, öyrəndikləri bilikləri tətbiq edərək müxtəlif formatda işlər hazırlaya bilirlər.

2. V-IX siniflərdə tədris olunan informatika fənninin fənlərarası inteqrasiyasının metodiki tətbiqi

5-ci sinif informatika dərsində İnformasiyanın kodlaşdırılması dərsinə nəzər yetirək: kodlaşdırmaq dedikdə şagirdlərin ağlına gələn ilk şey müxtəlif kodlar, simvollar, rəqəmlər ola bilər. Çünki, artıq, 3-cü sinifdən informasiya kodlaşması ilə tanışdırlar. İnformasiyanın kodlaşdırılması 3-cü sinifdən başlayaraq, sadədən mürəkkəbə doğru yuxarı siniflərdə də tədris olunur. Aşağı siniflərdə anlayış olaraq kod nədir, kodlaşdırma nədir? haqqında biliklər öyrədilir. Adətən, kodlaşdırma gündəlik həyatımızda çox yerdə tətbiq olunur. Uşaqlara ilkin anlayış olaraq kodu şəkillərlə, qrafiklərlə hərf və digər işarələrlə başa salmaq olar. Gündəlik həyatımızdan misal olaraq adi işıq forun rəngləri ilə, yol hərəkət qaydalarını və s. misal göstərmək olar. İşıq forun rəngləri: qırmızı, sarı, yaşıl rəngləri hər biri kodlaşdırılmış informasiyadır. Çunki qırmızı rəng bizə piyadalar üçün yolu keçmək informasiyasını verir, sarı rəng gözləmə, yaşıl rəng isə maşınların keçməsi informasiyanı verir. Bu cür misallarla uşaqlara motivasiya verərək kodlaşdırma anlayışı izah edilir (şəkil 5).

Şəkil 5.

İnformasiyanın kodlaşdırılması mövzusu ilə yanaşı Rebus mövzusu da mövcuddur. Qeyd edək ki, Rebus kodlaşdırmanın bir növüdür. Rebus şəkillərlə və işarələrlə kodlaşdırılmış informasiyadır. 3-cü sinifdə Sezar kodu, Bayraq əlifbası haqqında məlumatların verilməsi müəllimlər üçün metodik vasitədə tövsiyyə edilir. Beləliklə, siniflər arasında da inteqrasiya olunur. Dərsi keçən zaman kitabda verilmiş şəkillərə diqqət etsək, şəkildən də göründüyü kimi kodlaşdırmaya musiqi notlarını deyə bilərik. Şagirdlər şəklə əsasən kodlaşdırmanı daha yaxşı başa düşə bilərlər. Buna uyğun olaraq da musiqi dərsi ilə inteqrasiya edərək fərqli musiqi notlarını da kodlaşdırma kimi nümunə göstərə bilərlər (şəkil 6).

Şəkil 6.

Tapşırıq olaraq hər bir şagirdə öz adını MORZE əlifbasına görə kodlaşdırmağı demək olar. Beləliklə, onlar kodları tətbiq etdikcə daha dərindən mövzunu mənimsəyirlər. Verilən şərti işarələr kod, informasiyanın şərti işarələrlə verilməsi isə kodlaşdırma adlanır. Başqa bir nümunə də Morze əlifbasını, maşın yolunda olan şərti işarələri kodlaşdırma kimi göstərə bilərik. Bununla belə kod və kodlaşdırmanın nə olduğunu anlayırlar.

İnformasiyanın kodlaşdırılması 5-ci sinifdə müxtəlif fənlərə inteqrasiya oluna bilən mühüm anlayışdır. Burada müxtəlif mövzu sahələrinə məlumat kodlamasını daxil etmək üçün bəzi fikirləri də əlavə edə bilərik.

Riyaziyyat: İkili ədədlər anlayışını və onların kodlaşdırmada necə istifadə edildiyini təqdim edərək, şagirdlərə onluq ədədləri ikiliyə və əksinə çevirməyi öyrədə bilərik.

Həyat bilgisi və təbiət dərslərindən numunə olaraq məlumatın DNT-də necə kodlandığını və alimlərin bu məlumatdan genetikanı öyrənmək üçün necə istifadə etdiyini müzakirə edə bilərik.

Azərbaycan dili və ingilis dili fənni ilə əlaqələndirərək praqramlar da tərtib etmək olar. Qrammatikanı və sintaksisi öyrətmək üçün kodlaşdırma anlayışlarından istifadə edirik [34. s 25]. Məsələn, şagirdlər ümumi qrammatik səhvləri düzəltmək üçün şərti ifadələrdən (if/else) istifadə edən sadə proqram yaza bilər.

Təsviri incəsənət dərsində də əlaqə yaratmaq mümkündür. Şagirdləri rəqəmsal incəsənət və dizaynla tanış etməklə incəsənət və texnologiyanın kəsişməsini araşdıraq. Onlara sadə animasiyalar və ya interaktiv incəsənət layihələri yaratmaq üçün kodlaşdırmadan necə istifadə etməyi öyrədə bilərik

Ümumilikdə, məlumat kodlaşdırmasının müxtəlif fənlərə inteqrasiyası şagirdlərə tənqidi düşünmə, problem həll etmə və yaradıcılıq kimi mühüm bacarıqları inkişaf etdirməyə kömək edə bilər. Bu, həmçinin onlara texnologiyanın gündəlik həyatımızda rolunu anlamağa və onları yaşayacaqları rəqəmsal dünyaya hazırlamağa kömək edə bilər.

6-ci sinifdə İnternet dərsinə nəzər yetirək: İnternet bölməsinin internetdə axtarışın edilməsi zamanı hansı mövzuların axtarılması şagirdlər üçün çox böyük əhəmiyyət kəsb edir. Buna görə də istənilən fənnlərlə inteqrasiya etmək mümkündür. Standarta uyğun olaraq ümumi tarix fənnində də verilən mövzuya uyğun internetdə axtarış, məlumatların toplanması araşdırılması tapşırığı verilmişdir. Şagirdlərə həmin mövzu haqqında araşdırmanı informatika fənnində tətbiq edərək, həm informatika dərsini həm də ümumi tarix fənnindəki mövzu haqqında bilikləri möhkəmləndirmək mümkündür. Məsələn, qədim dövrün şəxsiyyətləri haqqında məlumat toplanması tapşırığı verə bilərik (şəkil 7).

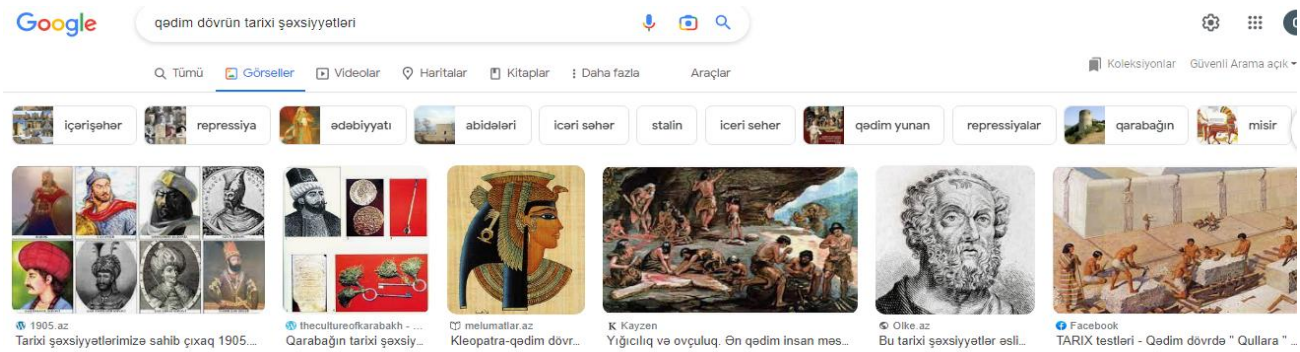

Şəkil 7.

İnternet dərsi əsasında ədəbiyyat, coğrafiya, fizika, texnologiya fənnlərindəki dərslər haqqında məlumat axtarışı edərək inteqrasiya edə bilərik.

7-ci sinifdə komputerin tərkib hissələri dərsini keçən zaman fizika və texnologiya fənni ilə inteqrasiya etmək mümkündür. Bu zaman şagirdlərə motivasiya olaraq hansı avadanlıqları tanıyırsınız? Onların işləmə prinsipləri necədir? Sualları verilə bilər.

Texnologiya dərsində maşın, cihaz, onların işlənməsi bilik və bacarıqları nümayiş olunur. Maşın qurğuları və cihazların idarə olunması, onların gigiyenik qaydalara əməl edilməsi, hazırlanacaq məmulata uyğun cihazların, maşının işə salınması, onların arasındakı fərqə əsaslanaraq şagirdlər müxtəlif bilik və bacarıqlara yiyələnirlər. Fizika dərsində isə texnika və istehsalatda istifadə olunan sadə mexaniki qurğuların prinsiplərini anlayır və izah edirlər. Eyni zamanda da informatika dərsində cihazlara, maşınlara uyğun olaraq komputer qurğusunu, avadanlığını öyrənirlər. Komputerin giriş qurğularını, çıxış qurğularını, onların işlənməsini, mərkəzi qurğularını daha dərindən mənimsəyirlər. Beləliklə həm texnologiya, həm də fizika dərslərindən stat gətirərək dərsi daha maraqlı şəkildə tədris etmək mümükündür.

7-ci sinif informatika dərsliyində inteqrasiya olaraq riyaziyyat fənni ilə daha çox nümunələr göstərə bilərik. İnformatika dərsində keçirilən say sistemləri, proqramlaşdırmada olan riyaziyyatçı bağa ilə məsələ həlləri yerinə yetirə bilərik.

Riyaziyyatçı bağa dərsinə nəzər yetirək: Riyaziyyatçı bağa riyazi ifadələri praqramda yazmaq üçündür. Dərsin sonunda təlim nəticəsi olaraq, riyazi ifadələri LOGO dilində yazılır, həmin ifadələrin qiymətlərini hesablamaq üçün LOGO dilində praqram tərtib edilir. Bu dərsdə şagirdlər ALPLogo mühitində hesablamaların aparılması ilə tanış olurlar. Riyaziyyatçı bağa alt praqram və alt proqramda dəyişənlər mövzusunun mənimsədilməsi zamanı inteqrasiya olaraq riyaziyyat fənnində öyrədilən əməllərin yerinə yetirilməsi ardıcıllığı ilə ədədin ifadəsinin tapılmasını əlaqələndirə bilərik. Şagirdlər riyaziyyat dərsində öyrədilən biliklər əsasında praqramın necə işlədiyini ayırd edə bilirlər. Və ona uyğun da alqoritm tərtib edərək məsələni həll edirlər.

Tətbiqi praqramlar dərsi zamanı keçirilən proqramlar əsasında şagirdlərə sual verə bilərik. Uşaqlar, hansı praqramlardan daha çox istifadə edirik? Şagirdlər sual ətrafında fikirləşərək müxtəlif formada müzakirələr aparır. Şagirdlər nümunə olaraq telefonda hansı praqramları işlədirsiniz? Gündəlik həyatımızda istifadə etdiyimiz bir çox praqramları Word, excel, pover paint və s. söyləyə bilərik. Word praqramında cədvəl qurmağı riyaziyyat dərsində 5.1.1. standartanına uyğun olaraq cədvəllərin hazırlanması dərsi ilə inteqrasiya edə bilərik. Və riyaziyyat dərsində qurulan cədvəllərdən numunə gətirərək tətbiqi praqram olan word praqramında tədqiqat işi apararaq müxtəlif formatlarda cədvəllər tərtib edilir .

8- ci sinif dərsində say sistemlərinin tədrisi.

Say sistemlərinin öyrədilməsi riyaziyyat təhsilinin mühüm tərkib hissəsidir. Say sistemi ədədləri təmsil etmək və hesab əməliyyatlarını yerinə yetirmək üçün istifadə olunan riyazi simvollar toplusudur. Say sistemlərini başa düşmək riyazi səlisliyi və problem həll etmə bacarıqlarını inkişaf etdirmək üçün vacibdir. Misal. Aşağıda verilmiş misala diqqət edək.

11001_2 2-lik say sistemindən 10-luq say sisteminə keçməli. Bu cür misalı həll etmək üçün ilk növbədə riyazi anlayış üzərindən hesab əməllərini bilmək gərəkdir. Riyaziyyat dərsində həqiqi ədədlər, kvadrat köklər, ədələrin qüvvətə yüksəldilməsi dərsləri ilə inteqrasiya edərək, hər hansı bir ədədin digər say sisteminə keçməsini izah edərək, daha sadə şəkildə həll edilməsini təmin edə bilərik. Bu da onu göstərir ki, müəllim say sistemləri dərsini izah edərkən riyaziyyat fənni ilə inteqrasiya yaratmalıdır. Riyaziyyat dərsində keçirilən, vurma, bölmə, toplama, kvadrata yüksəltmə əməllərini tətbiq edərək müəllim dərsi izah edir. Şagirdlərə misal üzərindən nümunələr gətirilir. Buna misal olaraqda aşağıdakı misalı göstərə bilərik (şəkil 8).

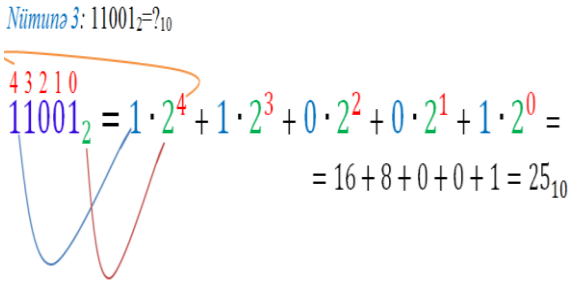

Şəkil 8.

Şəkildən də göründüyü kimi bir say sistemindən digər say sisteminə keçdikdə riyazi hesablamalardan istifadə olunur. Riyazi əməllər köməyilə müxtəlif misallar həll edərək bir say sistemlərindən digərinə keçmək daha yaxşı mənimsənilir.

9-cu sinifdə Kodlaşdırma mövzusuna ayrıca geniş yer verilib. "Qrafik informasiyanın kodlaşdırılması" mövzusu gəlir. Burada şagirdə qrafik informasiyanın komputerdə kodlaşdırılmasına aid nümunələr göstərilir, kodlaşdırılmış 56informasiyanın həcmi müəyyən edilir.

Şəkil 9.

Burada göstərilir ki, necə göstərilməsindən (rastr və ya vektor) asılı olmayaraq, qrafik verilənlər kompüter ekranında həmişə rastr formatında kodlaşdırılır. Hazırda hər bir şəkil rəngli piksel və nöqtələrdən ibarət düzbucaqlı cədvəldən ibarətdir. Hər bir nöqtənin rəngi və parlaqlığı rəqəm kimi kodlandığından, ikili kod qrafik məlumatları təmsil etmək üçün istifadə edilə bilər.

9-cu sinifdə kodlaşdırma nümunələr şəklində göstərilir, eyni zamanda RGB,CMYK kodlaşdırma sistemindən bəhs olunur, onların tətbiqi öyrədilir. Təsviri incəsənət dərsində Pol Sezannın əsərlərində rəngin təravəti, formaların ümumiliyi ilə inteqrasiya edə bilərik.Sezann mənzərələr, portretlər, müxtəlif həyat səhnələri çəkirdi. Lakin onun yaradıcılıq prinsipləri natürmortlarda daha dolğun əks olunmuşdur. Rəssam sabit kompozisiyadakı təmiz rəng1 ardıcıllığının köməyi ilə təbiətin gözəlliyinin əzəmətini və onun formalarının üzvi bütövlüyünü daha dərindən aydınlaşdırmağa çalışırdı (şəkil 10).

Şəkil 10.

Rəsm dərsində istifadə olunan rəng çalarlarının rastr qrafik redaktoru vasitəsilə komputerdə praqramlar vasitəsilədə çəkilməsini təmin edə bilərik. "Səs informasiyanın kodlaşdırılması" mövzusunda şagirdlərə mikrofon, səsucaldıcı, səs dalğalarının səsləri kodlaşdırdığını öyrədirlər. Şagirdlər fizika dərslərindən "səs dalğaları" anlayışı ilə 7-ci sinifdə tanış olublar. 8-ci sinifdə şagirdlər informatika fənnindən "Multimedia qurğuları" mövzusu ilə tanış olarkən multimedia, yəni səs, qrafika və video ilə işləyən qurğularla tanış olmuşdular. Yəni, 8-ci sinifdə öyrənilmiş bu qurğularla səslərin kodlaşdırılması, artıq, şagirdlərə 9-cu sinifdə izahlı verilir. Bundan əlavə, şagirdlər analoq-rəqəm çeviricisi barədə məlumat əldə edirlər, wav, mp3, midi kimi səs faylı formatları ilə tanış olurlar. Bu dərs həm musiqi, həm texnologiya həm fizika dərsləri ilə inteqrasiya olunur (şəkil 11).

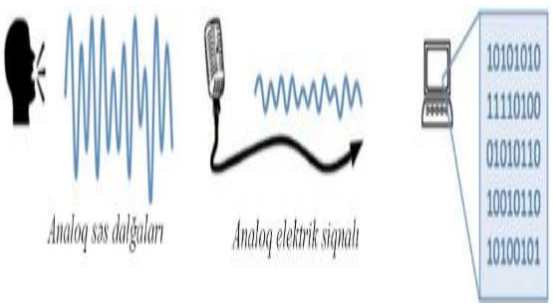

Şəkil 11.

Beləliklə, 9-cu sinif aşağı siniflərdə verilən məlumatların tətbiqinə yönəlmiş məlumatları ehtiva edir, şagirdlər öyrəndiklərini, artıq, tətbiq etməyi öyrənirlər.

3. X-IX siniflərdə tədris olunan informatika fənninin fənlərarası inteqrasiyasının metodiki tətbiqi

İnformatika təhsildə, həyatımızda vacib fənnlərdən biridir. İnformatika fənninin digər fənlərlə əlaqəsi də genişdir. İnformatika fənnini həm texniki fənlərlə, həm də humanitar fənlərlə əlaqələndirmək mümkündür. 10-cu sinif, model dərsini də bir çox fənlərlə inteqrasiya edərək dərsi daha ətraflı tədris etmək mümkündür. Şagirdlər dərsin nəzəri hissələri ilə aşağı siniflərdən tanış olmuşlar. Buna görə də dərsi müzakirələr şəklində aparmaq olar. Modelləşdirməninin nə olduğunu izah edərkən müxtəlif formada misallardan, şəkillərdən geniş istifadə edə bilərik (şəkil 12).

Şəkil 12.

Hazırda biz səhiyyə sahəsini biologiya ilə inteqrasiya etdirə bilərik. Biologiya dərsləri bizə öyrətdi ki, insanlar üzərində hər cür tədqiqat aparmaq həm etik standartlara, həm də qanunlara ziddir, ona görə də bunun əvəzinə modellərdən istifadə edilməlidir. Gələcək həkimlər, məsələn, insan xəstəliklərinin səbəblərini və onları necə müalicə edəcəyini daha yaxşı başa düşmək üçün uzun müddət orqanları, onların quruluşunu və bir-biri ilə əlaqələrini maketlərdə və tez-tez interaktiv modellərdə araşdırdılar.Başqa sözlə desək, hər hansı real obyektin nəzəri modeli ilkin olaraq qurulur və öyrənilməmişdən əvvəl modelləşdirmə dərsində verilənlərin strukturu müəyyən edilir. Cədvəllər, ağaclar və qrafiklər məlumat strukturlarının nümunələridir.

Obyektin komponentləri (və ya elementləri) arasındakı əlaqəni nümayiş etdirmək vacibdirsə, qrafik strukturundan istifadə etmək daha uyğundur. Həm coğrafiya, həm də riyaziyyat üçün qrafik model göstərilmişdir (şəkil 13).

Şəkil 14.

Elə hallar olur ki, informasiya modeli yaradarkən tabeçiliyində olan əlaqələri göstərmək vacibdir. Bu halda, ağac - iyerarxik struktur - obyektin məlumat modelini təmsil edir. Ağacın əsas xüsusiyyəti ondan ibarətdir ki, hər iki təpəni birləşdirən yalnız bir yol var.Ağacvari struktura aid (tarixi ədəbiyyatla əlaqəli) aşağıdakı şəkili göstərmək olar Coğrafiya dərsində yer üzərində dəyişiklərə dair proqnozlar dərsi ilə inteqrasiya edə bilirk.

Yerin səthində və kosmosda müxtəlif obyektlərin koordinatları və sürətləri avtomatik müəyyən edilə bilər. Qlobal yerləşdirmə sistemi (GPS) Yerdəki istənilən yerin koordinatlarını, eləcə də kosmosda və ya planetin səthində hərəkət edən obyektlərin sürətini hesablamaq

üçün xüsusi qəbuledicidən istifadə edən peyk şəbəkəsidir. ABŞ Müdafiə Nazirliyi GPS ("ci-pi-es" tələffüz edin) yaratdı və işlədir. Buna baxmayaraq, o, hazırda mülki istifadə üçün mövcuddur və bunun üçün tələb olunan tək şey naviqator və ya GPS qəbuledicisi olan digər cihazdır (məsələn, smartfon). Kosmik, idarəetmə və istifadəçi seqmentləri GPS-in üç əsas seqmentini təşkil edir. Bütün GPS qəbuledicilər GPS peykləri tərəfindən kosmosdan yayımlanan bu siqnaldan öz yerlərini dərhal müəyyən etmək üçün istifadə edirlər. Yerin orta orbitində fırlanan 32 süni peyk kosmik seqmenti təşkil edir (şəkil 15).

Şəkil 16.

Kadastr işi hazırda coğrafi informasiya sistemlərinin geniş tətbiq olunduğu sahələrdən biridir. Nəyinsə və ya kiminsə siyahısı və ya qeydiyyatı kadastr adlanır. İstənilən maddələr və ya hadisələr haqqında onların keyfiyyət və kəmiyyət göstəriciləri ilə yanaşı daxil edilmiş və sistemləşdirilmiş məlumatlar saxlanılır. Kadastrlar müvafiq obyektlərin müntəzəm, təkrarlanan müşahidələrinin aparılması yolu ilə yaradılır. Onlar, adətən, aşağıdakı növlərə malikdirlər: mineral ehtiyatlar kadastrları, su kadastrları, torpaq kadastrları, iqlim kadastrları və s.

Kadastr sistemi, təyinatından asılı olmayaraq, qeydiyyata alınmış obyekt haqqında müəyyən bir şəkildə təşkil edilmiş məlumatlardan ibarətdir. Digər informasiya sistemlərində olduğu kimi, hər bir obyektə xüsusi kod verilir. Coğrafi informasiya sistemləri, adətən, kadastr sistemlərində istifadə olunur, çünki obyektlərin böyük əksəriyyəti məkan xarakterlidir.

İnformasiya cəmiyyəti informasiyanın emalı, emalı və paylanması fəaliyyətinin aktiv olduğu, onu cəmiyyətin və iqtisadiyyatın mərkəzinə çevirən cəmiyyətdir. İnformasiya cəmiyyətinin məqsədi xalqlar arasında rəqabət üstünlüyü əldə etmək üçün informasiya texnologiyalarından (İT) yaradıcı və məhsuldar şəkildə istifadə etməkdir. İnformasiya və informasiya yönümlü cəmiyyət müasir cəmiyyəti səciyyələndirən mühüm anlayışlardan biridir və özündə çoxlu məzmunu ehtiva edir və müxtəlif tərifərə malikdir. Simsiz şəbəkə texnologiyası fiziki kabellərə və naqillərə ehtiyac olmadan məsafəyə məlumat ötürmək üçün elektromaqnit dalğalarının istifadəsini nəzərdə tutur. Bu texnologiya fizika prinsiplərinə, xüsusən də elektromaqnit dalğalarının davranışına əsaslanır. Fizika dərsində şagirdlər elektromaqnit dalğalarının dalğa uzunluğu, tezlik və amplituda kimi xüsusiyyətlərini öyrənirlər. Onlar həmçinin müxtəlif növ elektromaqnit dalğaları, o cümlədən radio dalğaları, mikrodalğalar, infraqırmızı dalğalar, görünən işıq, ultrabənövşəyi şüalar, rentgen şüaları və qamma şüaları haqqında öyrənirlər. Simsiz şəbəkə texnologiyası cihazlar arasında məlumat ötürmək üçün bir növ elektromaqnit dalğası olan radio dalğalarından istifadə edir. Radio dalğaları görünən işıqdan daha uzun dalğa uzunluğuna və daha aşağı tezlikə malikdir və divarlar və binalar kimi maneələrdən keçə bilir. Simsiz şəbəkələrdə məlumatlar radio dalğalarından istifadə edərək hava ilə göndərilir. Məlumatlar antenna tərəfindən ötürülən radio siqnallarına kodlanır. Qəbuledici cihazın siqnalları qəbul edən və onları yenidən məlumatlara çevirən öz antenası var (şəkil 17).

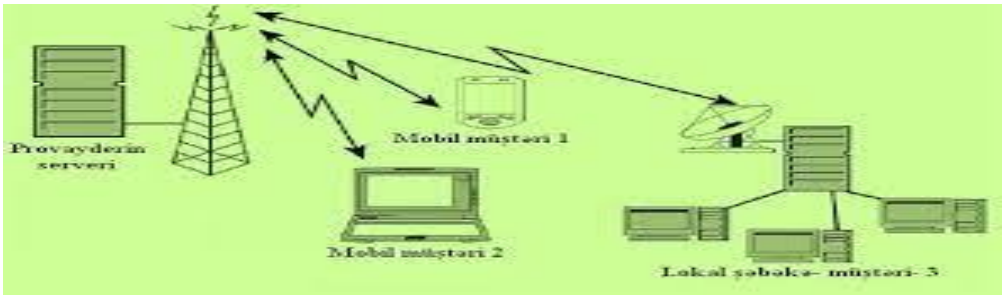

Şəkil 17.

Simsiz şəbəkələr həmçinin induksiya vasitəsilə enerjini simsiz ötürmək üçün elektromaqnetizm prinsiplərindən istifadə edir. Bu, məsələn, smartfonlar və digər qurğular üçün simsiz şarj yastıqlarında istifadə olunur.

Ümumilikdə, simsiz şəbəkə texnologiyasının fizika ilə inteqrasiyası şagirdlərə simsiz rabitə və enerji ötürülməsi texnologiyaları yaratmaq üçün real dünyada elektromaqnetizm prinsiplərinin necə tətbiq olunduğunu anlamağa kömək edə bilər.

Nəticə və Təkliflər

Aparılan araşdırmalar göstərir ki, informatika dərslərində fənlərarası əlaqənin qurulması şagirdlərin öyrənmə təcrübəsini zənginləşdirir və mövzuların hərtərəfli mənimsənilməsinə şərait yaradır. Müxtəlif fənlərdən bilik və bacarıqların inteqrasiyası şagirdlərdə tənqidi düşüncə, problem həll etmə və yaradıcı yanaşma qabiliyyətlərini inkişaf etdirir, eyni zamanda qrup şəklində əməkdaşlığı və aydın ünsiyyət strategiyalarını təşviq edir. Bu proses biliklərin real həyatda tətbiqini mümkün edir və informatika fənninin praktiki əhəmiyyətini daha da artırır.

Tədqiqat əsasında aşağıdakı təkliflər irəli sürülür:

1. İnformatika dərslərində digər fənlərlə inteqrasiyanı gücləndirən layihə və tədqiqat tapşırıqlarına üstünlük verilməlidir.
2. Müəllimlərin fənlərarası əlaqə qurmaq bacarıqlarını artırmaq məqsədilə xüsusi metodiki təlimlər keçirilməlidir.
3. Tədris materiallarında informatikanın riyaziyyat, fizika, texnologiya, coğrafiya və humanitar fənlərlə inteqrasiyasını əks etdirən nümunələrə geniş yer ayrılmalıdır.
4. Qrup şəklində öyrənməni dəstəkləyən interaktiv metodlar və İKT vasitələrinin tətbiqi artırılmalıdır.
5. Şagirdlərin nəzəri biliklərini praktiki vərdişlərə çevirməsi üçün real problemlərə əsaslanan fəaliyyətlər dərs prosesinə daxil edilməlidir.

Beləliklə, informatika dərslərində fənlərarası əlaqə yalnız tədrisin keyfiyyətini yüksəltmir, həm də şagirdlərin gələcəkdə əmək bazarında uğurla fəaliyyət göstərməsinə zəmin yaradır.

ƏDƏBIYYAT SİYAHISI:

1. AMEA İnformasiya Texnologiyaları İnstitutu, "İnformatika mühazirələri", Əlövsət Qaracaoğlu . – Bakı: "Bakı" nəşr , –2015, –152 s.
2. Anar Miriyev. Pedaqoji kadrların hazırlığına xüsusi diqqət yetirilməlidir //, "Palitra"- 2016, №20
3. Azərbaycan respublikasında rabitə və İT inkişafı üzrə Dövlət Proqramı. 2005-2008-ci illər (Elektron Azərbayjan). Bakı 2005.
4. Bayramova Növrəstə Sidqəli, ||fənlərarası əlaqənin həyata keçirilməsində informatika fənninin rolu||, Sumqayıt dövlət universiteti – "elmi xəbərlər"– sosial və humanitar elmlər bölməsi, Sumqayıt, 2018, cild 14, №4
5. Fənlərarası əlaqənin problemləri, müstəqil iş üçün təlim materialları / Fəxrəddin Yusifov. , – Bakı : "Elm və təhsil" Nəşr, – 2019, –113 s.
6. Fənlərin inteqrasiyası / M.Həsənov, Ş.Ağayev,V.Məmmədova, Y.Fərzəliyeva. – Bakı: "MM-S" müəssisəsi , –2013, –62 s.
7. Xaməmməd Xaməmmədov, || Ümumtəhsil məktəblərində riyaziyyatın tədrisində fənlərarası əlaqənin tətbiqi yeni kurikulum tələblərinin yerinə yetirilməsi üçün vacib şərtlərdən biridir ||, Zəngilan rayon 4 №-li umumi orta məktəb– "Kurikulum, 2019, cild 12, №1 S.66-69
8. İnformatika-dərslik / M.S.Xəlilov . – Bakı: Bakı nəşr, –2010, –210 s.
9. Kurikulum metodika pedaqogika / Ağayeva Səbinə. – Bakı : "Təhsil " nəşr, –2022. - 201 s.
10.Riyaziyyatın tədrisi prosesində fənlərarası əlaqənin tətbiqi / A.C.Adıgözəlov, T.M.Əliyeva. – Bakı : "Maarif "nəşr, – 2013. – 67 s.
11.Ümumi təhsil sistemində şagird nailiyyətlərinin qiymətləndirilməsi və monitorinqi / Rəsulov Mehman, Mingəçevir Dövlət Universiteti,
12.Ümumtəhsil 8-cı sinfi üçün "Kimya" fənni üzrə dərslik / Mütəllim Abbasov, Vaqif Abbasov, Nasim Abışov, Vəli Əliyev. – Bakı : "Aspoliqraf" nəşr , – 2019, – 200 s.
13.Ümumtəhsil məktəblərində riyaziyyat və informatika fənlərinin əlaqəli tədrisində İKT-dən istifadə / Ə.Q.Pələngov – Bakı: "Bakı" nəşr, – 2017, – 35 s

14.Ümumtəhsil məktəblərinin 10-ci sinfi üçün "İnformatika" fənni üzrə metodik vəsait / Ramin Mahmudzadə, İsmayıl Sadıqov, Naidə İsayeva. – Bakı: "Bakı" nəşr, –2017, –208 s.
15.Ümumtəhsil məktəblərinin 1-ci sinfi üçün "İnformatika" fənni üzrə metodik vəsait / Ramin Mahmudzadə, İsmayıl Sadıqov, Naidə İsayeva. – Bakı: "Bakı" nəşr, – 2020, – 72 s.
16.Ümumtəhsil məktəblərinin 8-cı sinfi üçün "Riyaziyyat" fənni üzrə dərslik / Nayma Qəhrəmanova,Məhəmmə Kərimov,İlham Hüseynov. – Bakı : "Radius" nəşr , – 2019, – 240 s.
17.Ümumtəhsil məktəblərinin 8-ci sinfi üçün "İnformatika" fənni üzrə metodik vəsait / Ramin Mahmudzadə, İsmayıl Sadıqov, Naidə İsayeva. – Bakı: "Bakı" nəşr, -2019, – 96 s.
18.Ümumtəhsil məktəblərinin 9-cu sinfi üçün "Coğrafiya" fənni üzrə dərslik / Elbrus Əlizadə, Nərminə Seyfullayeva, İrkən Aktoprak, Yelena Şabanova. – Bakı: "Bakı" nəşr , – 2016, – 204 s
19.Ümumtəhsil məktəblərinin 9-cu sinfi üçün "Fizika" fənni üzrə dərslik / Mirzəli Murquzov, RasimAbdurazaqov, Rövşən Əliyev, Dilbər Əliyeva. – Bakı : "Şərq-Qərb" nəşr , –2016, – 224 s.
20.Ümumtəhsil məktəblərinin 9-cu sinfi üçün "İnformatika" fənni üzrə metodik vəsait / Ramin Mahmudzadə, İsmayıl Sadıqov, Naidə İsayeva. – Bakı: "Bakı" nəşr, –2020, - 136 s.

DOİ: 10.32010/JERV3032

İNGİLİS DİLİ DƏRSLƏRİNDƏ TƏLİMDƏ KREATİV YANAŞMANIN TƏTBİQİ: İNNOVATİV METODLAR VƏ ŞAGİRDLƏRİN YARADICILIQ BACARIQLARININ İNKİŞAFI

Səbinə Vahid ƏLIZADƏ
Bakı Dövlət Universitetinin Doktorantı
ORCID: 0009-0008-5456-2750
E-mail: sebine.elizade.1996@bk.ru

Xülasə: Məqalədə müasir təhsil sistemində kreativ pedaqogikanın nəzəri və praktik əsasları araşdırılmış, onun ingilis dili dərslərində tətbiq imkanları və şagirdlərin yaradıcılıq bacarıqlarına təsiri təhlil olunmuşdur. Təhsil sahəsində gedən qlobal dəyişikliklər göstərir ki, XXI əsrin əmək bazarı yalnız biliklərin mənimsənilməsini deyil, həm də yaradıcı düşünmə, əməkdaşlıq, ünsiyyət və rəqəmsal savadlılıq bacarıqları ilə zənginləşdirilmiş gənclərin hazırlanmasını tələb edir. Bu baxımdan müəllim–tələbə münasibətlərində yaradıcı mühitin formalaşdırılması, dərs prosesində bərabərlik, əməkdaşlıq və fəal iştirakın təmin edilməsi təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə və fərdi inkişafın sürətlənməsinə əhəmiyyətli təsir göstərir. Tədqiqatın nəzəri bazası konstruktivizm yanaşması və Bloom taksonomiyası ilə izah olunmuş, şagirdlərin öyrənmə prosesində fəallığının artırılması və biliklərin yaradıcı tətbiqinə yönəldilməsi əsaslandırılmışdır. Kreativ öyrənmənin əsas modelləri – problem əsaslı öyrənmə (PBL), layihə əsaslı öyrənmə, STEAM yanaşması, rol oyunları və debatlar – geniş şəkildə təhlil olunmuşdur. Bu metodların üstünlükləri ondan ibarətdir ki, onlar şagirdlərin bilikləri yalnız mənimsəməsini deyil, həm də tətbiq etməsini, müzakirə aparmasını və yeni məhsul ortaya qoymasını stimullaşdırır. Metodologiyada empirik müşahidələr, pedaqoji eksperimentlər və ədəbiyyat təhlilindən istifadə edilmişdir. Eksperiment orta məktəblərin yuxarı siniflərində aparılmış və iki qrup müqayisə edilmişdir: ənənəvi metodlarla öyrənən nəzarət qrupu və innovativ metodlarla tədris edilən eksperimental qrup. Təcrübənin nəticələri göstərmişdir ki, eksperimental qrupda şagirdlərin dərs prosesinə marağı, ünsiyyət bacarıqları, yazılı və şifahi nitq göstəriciləri nəzərəçarpacaq dərəcədə yüksək olmuşdur. Təhlillərə əsasən, şagirdlərin motivasiyası, problem həll etmə bacarıqları və qrup halında əməkdaşlıq səviyyəsi nəzarət qrupuna nisbətən 20–35% daha yaxşı nəticələr göstərmişdir. Ən böyük artım şagirdlərin motivasiyası və şifahi nitqində müşahidə olunmuş, bu da kreativ pedaqogikanın tətbiqinin effektivliyini təsdiqləmişdir. Məqalədə həmçinin qeyd olunur ki, ingilis dili dərslərində kreativ yanaşmanın sistemli tətbiqi yalnız dil öyrənməsini deyil, həm də XXI əsrin əsas kompetensiyalarının – yaradıcılıq, tənqidi düşünmə, əməkdaşlıq və rəqəmsal savadlılığın inkişafını təmin edir. Bu səbəbdən müəllimlərin innovativ metodlarla hazırlanması, dərslərdə rəqəmsal platformaların istifadəsi və qiymətləndirmə meyarlarında yaradıcı tapşırıqlara üstünlük verilməsi zəruri hesab olunur.

Açar sözlər: kreativ pedaqogika, ingilis dili tədrisi, innovativ metodlar, problem əsaslı öyrənmə, yaradıcılıq bacarıqları

ПРИМЕНЕНИЕ КРЕАТИВНОГО ПОДХОДА В ОБУЧЕНИИ НА УРОКАХ АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА: ИННОВАЦИОННЫЕ МЕТОДЫ И РАЗВИТИЕ ТВОРЧЕСКИХ СПОСОБНОСТЕЙ УЧАЩИХСЯ

Сабина Вахид АЛИЗАДЕ
Докторант Бакинского Государственного Университета
Orcid: 0009-0008-5456-2750
Электронная почта: sebine.elizade.1996@bk.ru

Резюме: В статье исследуются теоретические и практические основы креативной педагогики, а также её применение на уроках английского языка и влияние на развитие творческих способностей учащихся. Глобальные изменения в сфере образования показывают, что рынок труда XXI века требует не только усвоения знаний, но и подготовки молодых людей, обладающих навыками творческого мышления, сотрудничества, коммуникации и цифровой грамотности. В этом контексте формирование творческой атмосферы во взаимоотношениях между учителем и учеником, обеспечение равенства, сотрудничества и активного участия в учебном процессе оказывает значительное влияние на повышение качества образования и ускорение личностного развития. Теоретическая база исследования опирается на конструктивистский подход и таксономию Блума, которые обосновывают необходимость повышения активности учащихся в процессе обучения и ориентации на творческое применение знаний. Подробно рассмотрены основные модели креативного обучения – проблемное обучение (PBL), проектное обучение, STEAM-подход, ролевые игры и дебаты. Преимущества этих методов заключаются в том, что они стимулируют не только усвоение знаний, но и их практическое применение, обсуждение и создание новых продуктов. Методология включала эмпирические наблюдения, педагогический эксперимент и анализ литературы. Эксперимент проводился в старших классах

средней школы, где сравнивались две группы: контрольная (традиционное обучение) и экспериментальная (обучение инновационными методами). Результаты показали, что в экспериментальной группе уровень интереса к занятиям, коммуникативные навыки, а также показатели устной и письменной речи были значительно выше. Согласно анализу, мотивация учащихся, навыки решения проблем и уровень сотрудничества в группе оказались на 20–35% выше, чем в контрольной группе. Наибольший прогресс наблюдался в мотивации и устной речи, что подтверждает эффективность креативной педагогики. В статье также отмечается, что системное внедрение креативного подхода в преподавание английского языка способствует не только усвоению языка, но и развитию ключевых компетенций XXI века – креативности, критического мышления, сотрудничества и цифровой грамотности. В связи с этим автор подчеркивает необходимость подготовки учителей по инновационным методам, интеграции цифровых платформ в учебный процесс и приоритета творческих заданий в системе оценивания.
Ключевые слова: креативная педагогика, преподавание английского языка, инновационные методы, обучение на основе проблем, творческие способности.

THE APPLICATION OF CREATIVE APPROACHES IN ENGLISH LANGUAGE TEACHING: INNOVATIVE METHODS AND THE DEVELOPMENT OF STUDENTS' CREATIVE SKILLS

Sabina Vahid ALIZADEH
Doctoral Student, Baku State University
ORCID: 0009-0008-5456-2750
E-mail: sebine.elizade.1996@bk.ru

Abstract: The article examines the theoretical and practical foundations of creative pedagogy, its application in English language lessons, and its impact on the development of students' creative abilities. Global changes in education demonstrate that the 21st-century labor market requires not only knowledge acquisition but also the preparation of young people equipped with creative thinking, collaboration, communication, and digital literacy skills. In this context, fostering a creative environment in teacher–student relationships, ensuring equality, cooperation, and active participation in the learning process significantly contributes to improving the quality of education and accelerating personal development. The theoretical framework of the study is based on constructivist approaches and Bloom's taxonomy, which justify the need to increase student activity in the learning process and focus on the creative application of knowledge. The main models of creative learning—problem-based learning (PBL), project-based learning, the STEAM approach, role plays, and debates—are analyzed in detail. The advantages of these methods lie in stimulating not only knowledge acquisition but also its practical application, discussion, and the creation of new products. The methodology involved empirical observations, pedagogical experiments, and literature analysis. The experiment was conducted in high school classes, comparing two groups: a control group taught with traditional methods and an experimental group taught with innovative methods. The results indicated that students in the experimental group demonstrated significantly higher interest in lessons, stronger communication skills, and better oral and written performance. According to the analysis, students' motivation, problem-solving skills, and group collaboration levels were 20–35% higher compared to the control group. The greatest improvements were observed in motivation and oral communication, confirming the effectiveness of creative pedagogy. The article further emphasizes that the systematic implementation of creative approaches in English language teaching promotes not only language acquisition but also the development of key 21st-century competencies—creativity, critical thinking, collaboration, and digital literacy. Therefore, it highlights the importance of teacher training in innovative methods, the integration of digital platforms into lessons, and prioritizing creative tasks in assessment systems.
Keywords: creative pedagogy, English language teaching, innovative methods, problem-based learning, students' creative skills.

Giriş

Qloballaşma və informasiya cəmiyyətinin sürətli inkişafı təhsil sisteminə yeni çağırışlar irəli sürür. Müasir dövrün sosial-iqtisadi və texnoloji reallıqları məktəblərdə və ali təhsil müəssisələrində tədrisin yalnız bilik ötürülməsi ilə məhdudlaşmamasını, eyni zamanda şagird və tələbələrin yaradıcı potensialının inkişaf etdirilməsini zəruri edir. Təhsilalanların innovativ düşünmə, yaradıcı ideyalar irəli sürmə, problemlərə fərqli prizmadan yanaşma və müasir əmək bazarında tələb olunan universal bacarıqlarla silahlanması XXI əsr pedaqogikasının əsas hədəflərindəndir (Amabile, 1996; Sawyer, 2012).

İngilis dili dərsləri bu baxımdan xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Çünki dil öyrənmək sadəcə qrammatik biliklərin mənimsənilməsi deyil, həm də kommunikasiya, mədəniyyətlərarası ünsiyyət, yaradıcılıq və analitik düşüncə bacarıqlarının formalaşdırılmasını nəzərdə tutur (Sternberg, 2006). İngilis dili tədrisi prosesində interaktiv metodların,

müasir texnologiyaların və kreativ yanaşmaların tətbiqi şagirdlərin dərs prosesində fəallığını artırmaqla yanaşı, onların dil bacarıqlarını real həyat situasiyalarında sərbəst tətbiq etməsinə şərait yaradır (Craft, 2005).

Ənənəvi tədris metodlarının əsas xüsusiyyəti müəllim mərkəzli və şagirdlərin passiv iştirakına yönəlik olmasıdır. Belə modeldə şagirdlər hazır bilikləri qəbul edir, lakin onları yaradıcı şəkildə tətbiq etmək və yeni ideyalar irəli sürmək imkanları məhdudlaşır. Halbuki müasir dövrün tələbi biliklərin reproduktiv şəkildə mənimsənilməsi deyil, onların kreativ, tənqidi və problem həllinə yönəlmiş istifadəsidir (Torrance, 2008). Buna görə də ənənəvi yanaşmaların imkanlarını aşmaq və şagirdləri fəal iştirakçıya çevirmək üçün innovativ və kreativ təlim texnologiyalarına ehtiyac vardır.

Problemin aktuallığı həm də əmək bazarının dəyişən tələbləri ilə izah olunur. Müasir iqtisadiyyat və əmək bazarı yalnız nəzəri bilik daşıyıcılarını deyil, həm də yaradıcı düşüncəyə, yüksək adaptasiya qabiliyyətinə və çevik qərar qəbuletmə bacarıqlarına malik gəncləri tələb edir. Dünya İqtisadi Forumunun hesabatlarında vurğulanır ki, gələcək peşə bacarıqları sırasında yaradıcılıq, innovativlik və tənqidi düşünmə ən yüksək mövqelərdə qərar tutur (World Economic Forum, 2020). Bu baxımdan təhsildə kreativ yanaşmaların tətbiqi qlobal miqyasda strateji zərurətə çevrilmişdir.

Məqalənin məqsədi ingilis dili dərslərində kreativ yanaşmanın tətbiqini araşdırmaq, müxtəlif innovativ metodların şagirdlərin yaradıcılıq bacarıqlarının inkişafına təsirini müəyyənləşdirmək və bu istiqamətdə tətbiq oluna biləcək pedaqoji modelləri təklif etməkdir. Bu yanaşma şagirdlərin yalnız dil öyrənmə prosesində deyil, həm də ümumi şəxsiyyət inkişafında, sosiallaşmasında və gələcək peşə fəaliyyətinə hazırlığında mühüm rol oynayır (Runco, 2014).

Nəzəriyyə

Kreativ pedaqogikanın nəzəri bazası müasir təhsil nəzəriyyələri içərisində xüsusi yer tutan konstruktivizm yanaşmasına əsaslanır. Konstruktivizmə görə öyrənmə prosesi yalnız müəllimin təqdim etdiyi biliklərin mənimsənilməsi ilə məhdudlaşmır, əksinə, şagirdlərin öz şəxsi təcrübələrinə, maraqlarına və mühitlə qarşılıqlı əlaqəsinə söykənir (Sawyer, 2012). Bu nəzəriyyə çərçivəsində müəllim öyrənmə prosesinin mərkəzi deyil, istiqamətləndirici rolunu oynayır. Şagirdlər isə təlimdə fəal iştirakçı kimi yeni bilikləri müstəqil şəkildə kəşf edir, onları mövcud bilik bazası ilə əlaqələndirir və yaradıcı tətbiqlərlə dərinləşdirirlər.

Kreativ təlimin nəzəri əsaslarından biri də Bloom taksonomiyasıdır. Bloomun idrak sahəsinə dair taksonomiyasında öyrənmənin mərhələləri bilik, anlama, tətbiq, təhlil, sintez və qiymətləndirmə kimi pillələrdən ibarətdir. Daha sonrakı tədqiqatlarda bu pillələr yenidən işlənmiş və ən yüksək mərhələnin "yaradıcılıq" olduğu vurğulanmışdır. Beləliklə, təlimin ən ali məqsədi şagirdin mövcud biliklərdən istifadə edərək yeni məhsul, ideya və ya yanaşma formalaşdırmasıdır (Sternberg, 2006). Bu, ingilis dili dərslərində yaradıcı yazı tapşırıqları, debatlar, layihə təqdimatları və problem həlletmə fəaliyyətləri vasitəsilə reallaşdırıla bilər.

Müasir pedaqoji ədəbiyyatda yaradıcı öyrənmənin əsas metodik prinsipləri kimi problem əsaslı öyrənmə (PBL), layihə əsaslı öyrənmə (Project-Based Learning), STEAM yanaşması və oyun texnologiyaları xüsusi vurğulanır. Problem əsaslı öyrənmədə şagirdlərə real həyatdan götürülmüş situasiyalar təqdim olunur və onlar bu problemlərin həllinə yaradıcı yanaşmalar təklif edirlər. Layihə əsaslı öyrənmə isə şagirdlərin həm dil bacarıqlarını, həm də yaradıcı fəaliyyətini birləşdirən kollektiv fəaliyyət formasıdır (Torrance, 2008). STEAM yanaşması (Science, Technology, Engineering, Art, Mathematics) fənlərarası inteqrasiyanı təmin etməklə yaradıcı təfəkkürün inkişafına şərait yaradır. Oyun metodları isə öyrənməni maraqlı və interaktiv mühitdə təşkil edərək şagirdlərin həm motivasiyasını, həm də spontan yaradıcılıq qabiliyyətini artırır.

Azərbaycan təhsil mühitində aparılan araşdırmalar da göstərir ki, şagirdlərin yaradıcılıq bacarıqlarının inkişafı üçün təkcə metod seçimi deyil, həm də müəllim hazırlığının keyfiyyəti mühüm rol oynayır. Müəllimlərin kreativ tədris metodlarına yiyələnməsi, dərsliklərin innovativ məzmunla yenilənməsi və İKT əsaslı interaktiv platformaların tətbiqi bu istiqamətdə mühüm amil hesab edilir. Bu səbəbdən yerli təhsil sistemində kreativ pedaqogikanın tətbiqi sadəcə pedaqoji yanaşma deyil, həm də təhsil siyasətinin prioritet istiqamətlərindən biri kimi dəyərləndirilir.

Kreativ pedaqogikanın dünya və Azərbaycan təhsilində tətbiq modelləri

Kreativ pedaqogika müasir təhsil sistemində innovativ yanaşmaların əsasında duran mühüm istiqamətlərdən biridir. Dünyada aparılan tədqiqatlar göstərir ki, kreativ təlim modellərinin tətbiqi şagirdlərin bilikləri yalnız passiv şəkildə mənimsəməsinə deyil, həm də onların sosial, emosional və yaradıcı potensiallarının inkişafına xidmət edir (Amabile, 1996; Craft, 2005). Bu səbəbdən bir çox ölkələrin təhsil sistemlərində

yaradıcı təlim strategiyaları dövlət siyasətinin prioritetlərindən birinə çevrilmişdir.

Cədvəl 1. Kreativ pedaqogikanın dünya və Azərbaycan təhsilində tətbiq modellərinin müqayisəsi

Məkan	Əsas tətbiq modelləri	Xüsusiyyətlər	Nəticələr
Skandinaviya ölkələri (Finlandiya və s.)	Problem əsaslı öyrənmə, fənlərarası inteqrasiya, layihə əsaslı təlim	Kurikulumda yaradıcı düşüncə əsas prioritetdir; şagirdlərin müstəqil tədqiqat aparması stimullaşdırılır	Yüksək şagird motivasiyası, praktik biliklərin yaradıcı tətbiqi
ABŞ	Layihə əsaslı öyrənmə, oyunlaşdırma, STEAM yanaşması	"21-ci əsr bacarıqları" konsepsiyası əsasında kreativlik, əməkdaşlıq, kommunikasiya əsas hədəflərdir	Tənqidi və yaradıcı düşüncə qabiliyyətlərinin inkişafı, texnologiya inteqrasiyası
Asiya ölkələri (C. Koreya, Sinqapur)	İnteraktiv texnologiyalar, rəqəmsal platformalar, yaradıcı sinif mühitləri	Təhsil innovasiya yönümlü iqtisadiyyatla əlaqələndirilir; müəllimlər texnoloji və kreativ bacarıqlarla hazırlanır	Yüksək nəticə yönümlü təhsil; yaradıcılıq və innovasiya əsas hədəflərdir
Azərbaycan	Layihə əsaslı öyrənmə, problem həllinə yönəlmiş təlim, rəqəmsal platformaların istifadəsi, STEAM inteqrasiyası	2008-ci ildən tətbiq edilən yeni kurikulumlar şagirdmərkəzli təlimə əsaslanır; müəllim hazırlığı və dərsliklərin yenilənməsi önəmlidir	Şagirdlərin yaradıcı potensialının artması, dərs prosesində fəallıq, dil bacarıqlarının real situasiyada tətbiqi

Qeyd. **Müəllifin ümumiləşdirməsi əsasında hazırlanmışdır (Sawyer, 2012; Sternberg, 2006; Runco, 2014; Craft, 2005; Torrance, 2008).**

Cədvəldə göstərilən müqayisə aparıcı dünya ölkələrinin və Azərbaycanın təhsil sistemində kreativ pedaqogikanın tətbiq modelləri arasındakı oxşar və fərqli cəhətləri əyani şəkildə nümayiş etdirir. Göründüyü kimi, Skandinaviya və ABŞ təcrübəsində yaradıcı təlim metodları artıq strateji prioritet səviyyəsinə yüksəlmiş, Asiya ölkələrində isə təhsil sisteminin innovasiya yönümlü iqtisadiyyatla inteqrasiyası təmin edilmişdir. Azərbaycan təhsilində bu yanaşmalar son illərdə kurikulum islahatları və müəllim hazırlığı çərçivəsində mərhələli şəkildə tətbiq edilməkdədir.

Müəllifin qənaətinə görə, kreativ pedaqogikanın səmərəli tətbiqi üçün yalnız metodların seçilməsi kifayət etmir; bu prosesin uğuru həm də pedaqoji kadrların hazırlığından, dərsliklərin məzmunundan və məktəblərdə yaradıcı mühitin təşkili səviyyəsindən asılıdır. Dünya təcrübəsi göstərir ki, layihə əsaslı öyrənmə, STEAM yanaşması və rəqəmsal platformaların istifadəsi şagirdlərin tənqidi və yaradıcı düşünmə qabiliyyətlərinin inkişafına real təsir göstərir (. Azərbaycan təhsil sistemində də bu modellərin dərinləşdirilməsi gələcəkdə həm şagirdlərin yaradıcı potensialını, həm də ümumi təhsilin keyfiyyətini yüksəldəcəkdir.

Metodologiya

Tədqiqatda əsas metod kimi empirik müşahidə, pedaqoji eksperiment və ədəbiyyat təhlili seçilmişdir. Araşdırma obyekti orta məktəblərin yuxarı siniflərində ingilis dili tədrisi prosesidir. Məqsəd müxtəlif kreativ təlim modellərinin şagirdlərin yaradıcılıq bacarıqlarının inkişafına təsirini öyrənmək olmuşdur.

- Problem əsaslı öyrənmə (PBL): Şagirdlərə real həyatdan götürülmüş situasiyalar təqdim edilmiş, onların həllinə yönəlmiş müzakirələr aparılmışdır. Bu metod şagirdlərin tənqidi düşünmə və problem həll etmə bacarıqlarını gücləndirmək məqsədi ilə tətbiq olunmuşdur (Hmelo-Silver, 2004).
- Layihə əsaslı öyrənmə (Project-Based Learning): Şagirdlər müəyyən mövzular üzrə layihələr hazırlamış, təqdimatlar etmiş və müzakirələr aparmışdır. Bu metod həm dil bacarıqlarını, həm də yaradıcı yanaşma qabiliyyətlərini inkişaf etdirməyə xidmət etmişdir (Thomas, 2000).
- STEAM yanaşması: İngilis dili dərslərində elm, texnologiya, mühəndislik, incəsənət və riyaziyyat elementlərinin inteqrasiyası təmin olunmuşdur. Bu yanaşma fənlərarası əlaqələr yaradaraq şagirdlərdə yaradıcı atmosferin formalaşdırılmasına şərait yaratmışdır (Yakman, 2008).
- Rol oyunları və debatlar: Şagirdlər müxtəlif rolları icra etməklə dil mühitinə daxil olmuş, situativ kreativlik nümayiş etdirmişdir. Debatlar isə onların arqument qurmaq, fikirlərini əsaslandırmaq və yaradıcı müzakirələr aparmaq bacarıqlarını inkişaf etdirmişdir (Livingstone, 2000).

Təhlil

Tədqiqat çərçivəsində qeyd olunan metodların – problem əsaslı öyrənmə (PBL), layihə əsaslı öyrənmə, STEAM yanaşması və rol oyunları ilə debatların – orta məktəblərin yuxarı siniflərində ingilis dili dərslərində tətbiqi aparılmışdır. Təcrübə 3 ay ərzində 60 nəfər şagirdin iştirakı ilə həyata keçirilmişdir. Şagirdlər iki qrupa bölünmüşdür: ənənəvi metodlarla tədris alan **nəzarət qrupu** və innovativ metodlarla təhsil alan.

Cədvəl 1. Problem əsaslı öyrənmənin (PBL) nəticələri

Göstəricilər	Nəzarət qrupu	Eksperimental qrup	Fərq (%)
Dərs müzakirələrində iştirak faizi	42%	65%	+23
Yeni sözlərin mənimsənilməsi (test nəticələri)	58%	76%	+18
Problem həllində yaradıcılıq (qiymətləndirmə rubrikası üzrə)	2,8 bal (5 üzərindən)	4,1 bal	+1,3

Qeyd. Müəllifin aparmış olduğu empirik müşahidə və pedaqoji eksperimentin nəticələri əsasında tərtib edilmişdir.

PBL tətbiqi şagirdlərin həm söz ehtiyatını, həm də yaradıcılıqla problem həll etmə qabiliyyətini əhəmiyyətli dərəcədə artırmışdır.

Cədvəl 2. Layihə əsaslı öyrənmənin nəticələri

Göstəricilər	Nəzarət qrupu	Eksperimental qrup	Fərq (%)
Yazılı nitq bacarıqları (esse və mətn quruluşu)	54%	76%	+22
Təqdimat zamanı sərbəst çıxış edənlərin faizi	30%	62%	+32
Komandada işləmə bacarığı (müəllim müşahidəsi ilə)	2,5 bal	4,0 bal	+1,5

Qeyd. Müəllifin aparmış olduğu empirik müşahidə və pedaqoji eksperimentin nəticələri əsasında tərtib edilmişdir.

Layihə əsaslı öyrənmə şagirdlərin yazı qabiliyyətini və ictimai çıxış bacarıqlarını gücləndirmiş, əməkdaşlıq mədəniyyətini inkişaf etdirmişdir.

Cədvəl 3. STEAM yanaşmasının nəticələri

Göstəricilər	Nəzarət qrupu	Eksperimental qrup	Fərq (%)
Şagird motivasiyası (sorğu nəticələri)	48%	85%	+37
Fənlərarası inteqrasiyadan istifadə	22%	64%	+42
Yeni terminlərin yadda qalması (test nəticələri)	56%	74%	+18

Qeyd. Müəllifin aparmış olduğu empirik müşahidə və pedaqoji eksperimentin nəticələri əsasında tərtib edilmişdir.

STEAM yanaşması şagirdlərin motivasiyasını artırmış, fənlərarası inteqrasiya vasitəsilə sözlərin yadda qalmasını asanlaşdırmışdır.

Cədvəl 4. Rol oyunları və debatların nəticələri

Göstəricilər	Nəzarət qrupu	Eksperimental qrup	Fərq (%)
Danışıq bacarığı (spontan cavabvermə)	46%	71%	+25
Debatlarda arqument qurma bacarığı	2,7 bal	4,3 bal	+1,6
İngilis dilində sərbəst nitq göstəriciləri	51%	76%	+25

Qeyd. Müəllifin aparmış olduğu empirik müşahidə və pedaqoji eksperimentin nəticələri əsasında tərtib edilmişdir.

Rol oyunları və debatlar şagirdlərin şifahi nitqini gücləndirmiş, arqumentləşdirmə və situativ kreativlik bacarıqlarını inkişaf etdirmişdir.

Diaqram 1. Eksperimental və Nəzarət qruplarının müqayisəsi

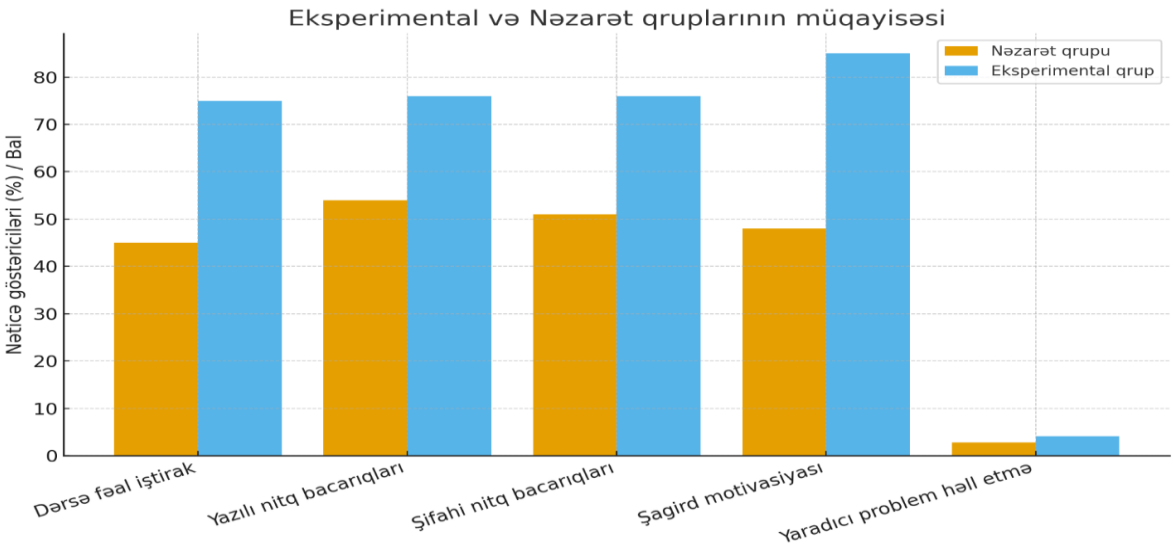

Qeyd. Müəllifin aparmış olduğu empirik müşahidə və pedaqoji eksperimentin nəticələri əsasında tərtib edilmişdir.

Eksperimental qrupda tətbiq edilən innovativ metodlar (PBL, layihə əsaslı öyrənmə, STEAM, rol oyunları) şagirdlərin həm motivasiya, həm də yaradıcı dil bacarıqlarında əhəmiyyətli artım yaratmışdır.

Yuxarıda təqdim edilən sütun diaqramında nəzarət və eksperimental qrupların müqayisəli nəticələri əks olunmuşdur. Məlumatlardan göründüyü kimi, eksperimental qrupda innovativ və kreativ metodların (PBL, layihə əsaslı öyrənmə, STEAM yanaşması, rol oyunları və debatlar) tətbiqi şagirdlərin öyrənmə göstəricilərinə nəzərəçarpacaq dərəcədə müsbət təsir göstərmişdir.

Əvvəla, dərsə fəal iştirak göstəricisi nəzarət qrupunda 45% olduğu halda, eksperimental qrupda 75%-ə yüksəlmişdir. Bu, 30% fərq deməkdir və metodların şagirdlərin dərs prosesində iştirakını, motivasiyasını artırdığını göstərir. Bu nəticə kreativ pedaqogika nəzəriyyəsi ilə üst-üstə düşür; çünki konstruktivist yanaşmada öyrənənin fəal iştirakı əsas şərt sayılır (Sawyer, 2012).

İkinci mühüm göstərici yazılı nitq bacarıqlarıdır. Nəzarət qrupunda 54% olan nəticə eksperimental qrupda 76%-ə yüksəlmişdir. Bu, 22% artım deməkdir. Layihə əsaslı öyrənmənin və yaradıcı yazı tapşırıqlarının tətbiqi şagirdlərdə mətn qurma, ideyanı yazılı formada ifadə etmə və yaradıcı yazı bacarıqlarının güclənməsinə səbəb olmuşdur (Thomas, 2000).

Şifahi nitq bacarıqları üzrə də nəzərəçarpacaq irəliləyiş qeydə alınmışdır. Eksperimental qrupun göstəricisi 76%-dir ki, bu da nəzarət qrupundan 25% daha yüksəkdir. Rol oyunları və debatların istifadəsi şagirdlərdə situativ kreativliyi, spontan cavabvermə və arqument qurma qabiliyyətini inkişaf etdirmişdir (Livingstone, 2000).

Ən diqqətçəkən fərqlərdən biri şagird motivasiyası ilə bağlıdır. Eksperimental qrupda motivasiya səviyyəsi 85% təşkil etmiş, nəzarət qrupundakı 48% nəticədən 37% daha yüksək olmuşdur. Bu, STEAM yanaşmasının və rəqəmsal platformaların tətbiqinin öyrənməni maraqlı, interaktiv və cəlbedici hala gətirdiyini təsdiqləyir (Yakman, 2008).

Nəhayət, yaradıcı problem həll etmə bacarıqları da ciddi fərqlənmişdir. Eksperimental qrupun orta göstəricisi 4,1 bal olduğu halda, nəzarət qrupu 2,8 bal səviyyəsində qalmışdır. Bu fərq PBL metodunun şagirdlərdə yaradıcı düşünmə və müstəqil həll tapma qabiliyyətini artırdığını göstərir (Hmelo-Silver, 2004).

Diaqramın analizi göstərir ki, tətbiq edilən kreativ metodlar şagirdlərin dərsə marağını, dil bacarıqlarını və yaradıcılıq potensialını ciddi şəkildə artırmışdır. Ən böyük fərqlər motivasiya və şifahi nitq bacarıqlarında müşahidə edilmişdir ki, bu da müasir pedaqogikanın əsas məqsədlərindən biri olan aktiv öyrənməyə uyğunluq təşkil edir.

Aparılan praktiki təhlil və diaqramın nəticələri göstərir ki, innovativ və kreativ metodların tətbiqi ingilis dili dərslərində şagirdlərin öyrənmə prosesinə münasibətini köklü şəkildə dəyişir. Ənənəvi metodlarda şagirdlərin passivliyi və motivasiya çatışmazlığı müşahidə olunduğu halda, problem əsaslı öyrənmə, layihə əsaslı fəaliyyətlər, STEAM inteqrasiyası və rol oyunları onların fəallığını və yaradıcı iştirakını əhəmiyyətli dərəcədə artırmışdır.

Müəllifin qənaətinə görə, ən yüksək irəliləyiş şagird motivasiyası və şifahi nitq bacarıqlarında qeydə alınmışdır. Bu, bir tərəfdən müasir texnologiyaların və interaktiv metodların öyrənməni

daha maraqlı və əlçatan etməsi ilə, digər tərəfdən isə şagirdlərə sərbəst ifadə mühiti yaradılması ilə bağlıdır. Eyni zamanda yazılı nitq və problem həll etmə bacarıqlarındakı artım da kreativ yanaşmaların effektivliyini təsdiqləyir.

Müəllif hesab edir ki, Azərbaycan təhsil sistemində belə metodların daha geniş tətbiqi həm ingilis dili dərslərinin keyfiyyətini yüksəldəcək, həm də şagirdlərin gələcək peşə və ictimai fəaliyyətlərində zəruri olan yaradıcılıq, əməkdaşlıq və tənqidi düşünmə bacarıqlarını formalaşdıracaqdır. Bu istiqamətdə müəllim hazırlığının gücləndirilməsi, dərsliklərin innovativ məzmunla zənginləşdirilməsi və rəqəmsal platformaların dərs prosesinə inteqrasiyası mühüm şərt kimi çıxış edir.

Nəticələr və Təkliflər

Aparılan pedaqoji eksperiment və təhlillər göstərdi ki, ingilis dili dərslərində kreativ pedaqogikanın tətbiqi şagirdlərin bilik və bacarıqlarında nəzərəçarpacaq inkişaf təmin edir:

1. Dərs prosesində fəallıq və motivasiya artmışdır. Eksperimental qrupda şagirdlərin iştirak səviyyəsi və dərsə marağı nəzarət qrupuna nisbətən xeyli yüksək olmuşdur. Bu, STEAM yanaşması və oyun metodlarının öyrənməni maraqlı və interaktiv etməsi ilə bağlıdır.
2. Şifahi və yazılı nitq bacarıqları güclənmişdir. Rol oyunları, debatlar və layihə əsaslı fəaliyyətlər nəticəsində şagirdlərin kommunikasiya qabiliyyəti, spontan nitq və mətn qurma bacarıqları inkişaf etmişdir.
3. Yaradıcı problem həll etmə qabiliyyəti artmışdır. PBL metodu sayəsində şagirdlər gündəlik həyatdan götürülmüş problemlərə yaradıcı yanaşma nümayiş etdirmiş, müstəqil qərar vermə bacarıqları formalaşmışdır.
4. Komanda ilə işləmə və əməkdaşlıq bacarıqları inkişaf etmişdir. Layihə əsaslı öyrənmə şagirdlərin qrup halında fəaliyyətini, qarşılıqlı dəstəyi və birgə məsuliyyəti gücləndirmişdir.

Ümumilikdə, tətbiq edilən kreativ metodlar şagirdlərin yalnız dil öyrənməsini deyil, həm də XXI əsr bacarıqlarını – yaradıcılıq, tənqidi düşünmə, əməkdaşlıq və rəqəmsal savadlılığı inkişaf etdirmişdir.

Aparılmış araşdırmalar əsasında aşağıdakı təkliflər irəli sürülür:

1. Müəllim hazırlığının gücləndirilməsi. İngilis dili müəllimlərinin kreativ pedaqogika, layihə əsaslı öyrənmə və STEAM yanaşmaları üzrə mütəmadi ixtisasartırma proqramlarında iştirakı təmin edilməlidir.
2. Rəqəmsal platformaların geniş istifadəsi. "Google Classroom", "Kahoot", "Padlet" kimi İKT vasitələrinin tətbiqi şagirdlərin motivasiyasını artırır və onların yaradıcı fəaliyyətinə şərait yaradır.
3. Qiymətləndirmə sistemində dəyişikliklər. Ənənəvi testlər və yazılı imtahanlarla yanaşı, yaradıcı yazılar, layihə təqdimatları, debatlar və rol oyunları da qiymətləndirmə meyarlarına daxil edilməlidir.
4. Fənlərarası inteqrasiyanın genişləndirilməsi. İngilis dili dərsləri digər fənlərlə əlaqələndirilməli, şagirdlərin yaradıcılıq potensialını ortaya çıxaran inteqrativ layihələr təşkil edilməlidir.
5. Təhsil siyasətində kreativ pedaqogikanın prioritetləşdirilməsi. Dövlət səviyyəsində qəbul edilən kurikulum və proqramlarda yaradıcılıq əsas hədəflərdən biri kimi göstərilməli, məktəblərdə bunun tətbiqi üçün maddi-texniki baza gücləndirilməlidir.

ƏDƏBIYYAT SIYAHISI:

1. Amabile, T. M. (1996). *Creativity in context*. Boulder, CO: Westview Press.
2. Craft, A. (2005). *Creativity in schools: Tensions and dilemmas*. London: Routledge.
3. Hmelo-Silver, C. E. (2004). Problem-based learning: What and how do students learn? *Educational Psychology Review, 16*(3), 235–266. https://doi.org/10.1023/B:EDPR.0000034022.16470.f3
4. Livingstone, C. (2000). *Role play in language learning*. London: Longman.
5. Runco, M. A. (2014). *Creativity: Theories and themes: Research, development, and practice* (2nd ed.). San Diego, CA: Elsevier.
6. Sawyer, R. K. (2012). *Explaining creativity: The science of human innovation*. Oxford: Oxford University Press.
7. Sternberg, R. J. (2006). The nature of creativity. *Creativity Research Journal, 18*(1), 87–98. https://doi.org/10.1207/s15326934crj1801_10
8. Thomas, J. W. (2000). *A review of research on project-based learning*. San Rafael, CA: Autodesk Foundation.
9. Torrance, E. P. (2008). *The Torrance Tests of Creative Thinking: Norms-technical manual*. Bensenville, IL: Scholastic Testing Service.
10. Yakman, G. (2008). STEAM education: An overview of creating a model of integrative education. *Pupil's Attitudes Towards Technology Conference*, Salt Lake City, USA.

DOİ: 10.32010/TKCM5882

ƏDƏBİYYAT DƏRSLƏRİNDƏ C.MƏMMƏDQULUZADƏNİN HƏYAT VƏ YARADICILIQ YOLUNUN TƏDRİSİ İMKANLARI

Zeynəb Möylə ƏSƏDOVA
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
Ədəbiyyatın tədrisi metodikası kafedrası, doktorant
Orcid: https://orcid.org/0009-0002-5426-1372
E-mail: asadovazeynab@mail.ru

Xülasə: Ümumtəhsil orta məktəblərinin XI sinif kurikulum üzrə ədəbiyyat dərslərində Cəlil Məmmədquluzadənin həyat və yaradıcılıq yolunun öyrənilməsinə ayrıca dərs saatı (1 saat) ayrılmışdır. XX əsr Azərbaycan ədəbiyyatının inkişafında böyük dramaturq və nasir kimi tanınan C.Məmmədquluzadə satirik üslubda yazdığı şeirləri, bədii nümunələri ilə yeni tipli ictimai satiranın əsasını qoyan görkəmli söz ustadıdır. Xalqına, vətəninə misilsiz xidməti ilə seçilən C.Məmmədquluzadə kamil bədii əsərləri və faydalı ictimai fəaliyyətləri ilə Azərbaycan ədəbiyyatının formalaşmasında mühüm yer tutmuşdur. Onun zəngin, çoxşaxəli bəddi irsi dərin təhlillər və incə psixoloji müşahidələrlə zəngin olub xalqımızın maariflənməsi, milli və mədəni tərəqqisi üçün böyük əhəmiyyət kəsb edir. Bu əsərlər sadəcə bədii qiymətə malik olmaqla kifayətlənməyib, eyni zamanda dövrün ictimai-siyasi həyatını əks etdirərək, cəmiyyətin tərbiyəvi inkişafına yönəlmişdir. Bugünkü müstəqil Azərbaycan ədəbiyyatının formalaşmasında danılmaz xidmətləri olan sənətkarın qaldırdığı problemlərin bir çoxu müasir dövrdə də öz aktuallığını qoruyub saxlayır. C.Məmmədquluzadə hesab edirdi ki, bir millətin tərəqqisi yalnız elmlə, təhsillə və mədəniyyətlə mümkündür. Sənətkar qələmə aldığı hər bir əsərdə savadsızlığa qarşı mübarizə aparmış, xalqın düşüncəsini oyatmağa çalışmışdır. O, ədəbiyyatı bir ideoloji silah kimi istifadə edərək, xalqı öz hüquqlarını müdafiə etməyə, sosial haqsızlıqlara qarşı çıxmağa səsləmişdir. Bu səbəbdən, zəngin yaradıcılığı, humanist ideyaları ilə ədəbiyyatın inkişafında silinməz iz qoymuş C.Məmmədquluzadə yalnız bir ədəbiyyatçı deyil, həm də milli ideologiyanın formalaşmasında rol oynamış, böyük bir şəxsiyyətdir. Onun əsərləri Azərbaycan ədəbiyyatının inkişafında böyük iz qoymuş və gələcək nəsillərə də dəyərli miras olaraq qalacaqdır. Buna görə də sənətkarın bədii əsərlərinin məktəb mühitində öyrənilməsi təkcə ədəbi zövq formalaşdırmaq baxımından deyil, həm də şagirdlərin vətəndaşlıq mövqeyinin, ictimai məsuliyyət hissinin aşılanması baxımından xüsusi əhəmiyyət daşıyır.
Açar sözlər: C.Məmmədquluzadə, həyat və yaradıcılıq, dramaturgiya, tragikomediya, milli birlik.

OPPORTUNITIES OF TEACHING THE WAY OF LIFE AND CREATIVITY OF J.MAMMADGULUZADEH IN LITERATURE LESSONS

Zeynab Moyla ASADOVA
Doctoral student of the Department of Literature Teaching Methods
Azerbaijan State Pedagogical University
Orcid: https://orcid.org/0009-0002-5426-1372
E-mail: asadovazeynab@mail.ru

Abstract: In the literature lessons of the 11th grade curriculum of secondary schools, a separate lesson (1 hour) is allocated for studying the life and creative path of Jalil Mammadguluzade. Known as a great playwright and prose writer in the development of Azerbaijani literature of the 20th century, J. Mammadguluzade is an outstanding master of words who laid the foundation for a new type of social satire with his poems and artistic examples written in a satirical style. Distinguished by his unparalleled service to his people and homeland, J. Mammadguluzade has played an important role in the formation of Azerbaijani literature with his perfect artistic works and useful social activities. His rich, multifaceted artistic heritage is rich in deep analyses and subtle psychological observations and is of great importance for the enlightenment of our people, national and cultural progress. These works were not only of artistic value, but also reflected the socio-political life of the time and were aimed at the educational development of society. Many of the problems raised by the artist, who had an undeniable contribution to the formation of today's independent Azerbaijani literature, retain their relevance in the modern era. J. Mammadguluzadeh believed that the progress of a nation is possible only through science, education and culture. In each work he wrote, the artist fought against illiteracy and tried to awaken the people's thinking. Using literature as an ideological weapon, he called on the people to defend their rights and oppose social injustice. For this reason, J. Mammadguluzadeh, who left an indelible mark on the development of literature with his rich creativity and humanistic ideas, is not only a literary figure, but also a great personality who played a role in the formation of national ideology. His works have left a great mark on the development of Azerbaijani literature and will remain a valuable legacy for future generations. Therefore, the study of the artist's works in a school environment is of particular

importance not only in terms of forming literary taste, but also in terms of instilling in students a sense of civic position and social responsibility.
Keywords: J.Mammadguluzadeh, life and creativity, dramaturgy, tragicomedy, national unity.

ВОЗМОЖНОСТИ ПРЕПОДАВАНИЯ ОБРАЗА ЖИЗНИ И ТВОРЧЕСТВА ДЖ.МАМЕДГУЛУЗАДЕ НА УРОКАХ ЛИТЕРАТУРЫ

Зейнаб Мойла АСАДОВА
Докторант кафедры методики преподавания литературы
Азербайджанского государственного педагогического университета
Orcid: https://orcid.org/0009-0002-5426-1372
Электронная почта: asadovazeynab@mail.ru

Резюме: На уроках литературы 11-го класса общеобразовательных школ отдельный урок (1 час) отводится для изучения жизни и творческого пути Джалила Мамедкулизаде. Известный как великий драматург и прозаик в развитии азербайджанской литературы XX века, Дж. Мамедкулизаде является выдающимся мастером слова, заложившим основу нового типа социальной сатиры своими стихами и художественными примерами, написанными в сатирическом стиле. Отличающийся беспримерным служением своему народу и Родине, Дж. Мамедкулизаде сыграл важную роль в становлении азербайджанской литературы своими совершенными художественными произведениями и полезной общественной деятельностью. Его богатое, многогранное творческое наследие, богатое глубокими анализами и тонкими психологическими наблюдениями, имеет большое значение для просвещения нашего народа, национального и культурного прогресса. Эти произведения представляли не только художественную ценность, но и отражали общественно-политическую жизнь того времени, были направлены на просветительское развитие общества. Многие проблемы, поднятые художником, внесшим неоспоримый вклад в становление современной независимой азербайджанской литературы, сохраняют свою актуальность и в современную эпоху. Дж. Мамедкулизаде считал, что прогресс нации возможен только посредством науки, образования и культуры. В каждом произведении художник боролся с неграмотностью и стремился пробудить мышление народа. Используя литературу как идеологическое оружие, он призывал народ защищать свои права и противостоять социальной несправедливости. Именно поэтому Дж. Мамедкулизаде, оставивший неизгладимый след в развитии литературы своим богатым творчеством и гуманистическими идеями, является не только литературным деятелем, но и великой личностью, сыгравшей важную роль в формировании национальной идеологии. Его произведения оставили огромный след в развитии азербайджанской литературы и останутся ценным наследием для будущих поколений. Поэтому изучение творчества художника в школьной среде имеет особое значение не только с точки зрения формирования литературного вкуса, но и с точки зрения воспитания у учащихся чувства гражданской позиции и социальной ответственности.
Ключевые слова: Дж.Мамедгулузаде, жизнь и творчество, драматургия, трагикомедия, национальное единство.

Giriş

Azərbaycan ədəbiyyatının ən parlaq simalarından biri olan Cəlil Məmmədquluzadə təkcə bədii yaradıcılığı ilə deyil, həm də ictimai-siyasi fəaliyyəti ilə xalqımızın maarifləmsəsi və milli özünüdərkinin formalaşmasında mühüm rol oynamışdır. O dövrdə cəmiyyətin qarşılaşdığı sosial ədalətsizlik, cəhalət, mədəni gerilik kimi problemlər onun bədii dünyasında xüsusi yer tutur. C.Məmmədquluzadə bu problemləri təkcə göstərməklə kifayətlənmir, onları ifşa edir, tənqid edir və çıxış yolları göstərməyə çalışırdı. Onun satirası isə sadə gülüşdən çox-çox uzaqdır. Bu gülüş oxucunu dərindən düşündürən, onu silkələyən, narahat edən və nəticə çıxarmağa vadar edən bir gülüşdür. Məhz buna görə də ümumtəhsil məktəblərinin XI sinif ədəbiyyat proqramında onun həyat və yaradıcılığına xüsusi dərs saatı ayrılmışdır. Bu, təsadüfi deyil. Çünki Cəlil Məmmədquluzadənin ədəbi irsi təkcə keçmişin deyil, bu günün və gələcəyin də mənəvi ehtiyaclarına cavab verən dəyərli bir xəzinədir.

C.Məmmədquluzadənin yaradıcılığı sadəcə bir yazıçının fərdi uğuru deyil, bütöv bir xalqın maarifçilik tarixinin ayrılmaz hissəsidir. Yazıçının bədii əsərləri – xüsusilə “Ölülər”, “Anamın kitabı”, “Poçt qutusu”, “Danabaş kəndinin əhvalatları”, “Usta Zeynal” və digər nümunələr, Azərbaycan ədəbiyyatında həm bədii forma, həm də məzmun baxımından yeniliklər gətirmişdir. Bu əsərlərdə sadə xalqın həyatı, onların düşüncə tərzi, sosial problemləri, gerilik və mövhumatla mübarizə ustalıqla əks olunmuşdur. C.Məmmədquluzadənin əsərlərində xüsusi diqqət çəkən cəhətlərdən biri də qəhrəmanlarının dili və danışıq tərzidir. Yazıçı realist üslubda xalqın danışıq dilini, eləcə də regionlara xas söz və ifadələri əsərlərində ustalıqla istifadə etmişdir. Bu, onun ədəbiyyatını daha canlı və real edir, oxucunu birbaşa hadisələrin içində hiss etdirir. Eyni

zamanda bu üsul vasitəsilə yazıçı maarifçilik ideyalarını, tənqidi yanaşmaları və sosial mesajları qəhrəmanların dili ilə çatdırır. Beləliklə, Cəlil Məmmədquluzadə insanın daxili aləmini, cəmiyyətlə münasibətlərini realist boyalarla təqdim etmiş, qəhrəmanlarının dili ilə maarifçilik ideyalarını önə çəkmişdir.

"Cəlil Məmmədquluzadənin 150 illik yubileyinin qeyd edilməsi haqqında Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı"da qeyd edilir: "Cəlil Məmmədquluzadə Azərbaycan ədəbiyyatının inkişafında əvəzolunmaz bir şəxsiyyət olmuş və öz əsərləri ilə yeni bir ədəbi məktəb yaratmışdır. Onun yaradıcılığı, azərbaycançılıq ideyasını dövrün ictimai-siyasi düşüncəsinin əsas mövzularından biri kimi güclü şəkildə ifadə etmişdir. Sənətkar, həyatın müxtəlif həqiqətlərini və cəmiyyətin reallıqlarını geniş şəkildə əks etdirərək, bədii və estetik baxımdan qiymətli obrazlar yaratmışdır. Ana dilinin təmizliyi uğrunda mübarizə aparan Cəlil Məmmədquluzadə, yazdığı dərin humanist məzmunlu dram və nəsr əsərləri ilə həm milli, həm də ümumbəşəri dəyərləri birləşdirmişdir. Onun rəhbərlik etdiyi "Molla Nəsrəddin" jurnalı, azadlıq ideyalarının inkişafına əhəmiyyətli təsir göstərmiş və Azərbaycanda olduğu kimi, hüdudlardan kənarda da böyük iz buraxmışdır. "Molla Nəsrəddin" jurnalı Cəlil Məmmədquluzadənin yaradıcı zəkasının məhsuludur" (Azərbaycan Respublikası Prezidentinin sərəncamı, 2019).

C.Məmmədquluzadənin həyat və yaradıcılıq yolunu tədris edərkən ilk növbədə dərsin ümumi məqsədlərini nəzərə almaq gərəkdir:

1. Şagirdlərdə Cəlil Məmmədquluzadənin həyat və yaradıcılığı haqqında sistemli bilik formalaşdırmaq;
2. Onun əsərlərində qaldırılan sosial, mənəvi və milli problemləri təhlil etmə bacarığını inkişaf etdirmək;
3. Satiranın ədəbiyyatda ictimai tənqid vasitəsi kimi rolunu izah etmək;
4. Şagirdlərdə milli-mənəvi dəyərlərə, ana dilinə və vətənə bağlılıq hissi tərbiyə etmək.

Dərs prosesinin başlanğıcında BİBÖ (Bilirəm, İstəyirəm biləm, Öyrəndim) iş üsulundan istifadə etməklə lövhədə üç hissəli cədvəl çəkilir. Müəllim sənətkarın həyat və yaradıcılığı ilə bağlı ilkin təəssürat yaratmaq məqsədilə şagirdlərə belə bir sual ünvanlayır: C.Məmmədquluzadənin həyat və yaradıcılığı haqqında nə bilirsiniz?

Cədvəl

Bilirəm	**İstəyirəm biləm**	**Öyrəndim**

İlk növbədə şagirdlər bu suala cavab vermək üçün VIII sinifdə "Ədəbiyyat" fənni üzrə qazandıqları bilik və bacarıqlara istinad edirlər. Bildirilir ki, C.Məmmədquluzadənin böyük ustalıqla qələmə aldığı "Qurbanəli bəy" hekayəsi oxucuların dərin rəğbətini qazanmış əsərlərdən biridir. Hekayə üçün xarakterik olan bəzi məsələlər müasir dövrün tendensiyalarına uyğun şəkildə hələ də öz aktuallığını qoruyub saxlamışdır. Belə ki, "Qapazlı" kəndinin bəyi və mülkədarı məşhur Qurbanəli bəyin timsalında ikiüzlü, lovğa və yaltaq mülkədarlar satirik dillə ifşa edilir. Ədib zahirən kobud və çirkin, daxilən isə iç dünyası bir o qədər eybəcər olan Qurbanəli bəyin yüngül hərəkətləri, məntiqsiz davranışları və nitqi ilə özünü gülünc vəziyyətə saldığını söyləyir.

Nəzəriyyə

Görkəmli sənətkarın həyat və yaradıcılıq yolunun geniş öyrənilməsi üçün tədqiqat sualına uyğun olaraq, ədibin Azərbaycan tarixində şərəfli yer tutmasının səbəbləri üzrə araşdırılma aparılır.

Şagirdlər kiçik qruplara bölünür və onlara aşağıdakı tapşırıqlar verilir:

1.Ədibin həyat yolunun başlanğıcı hansı cəhətləri ilə diqqəti cəlb edir?

2.Yazıçının həyatında Tiflis mühitinin hansı rolu olmuşdur?

3.Yazıçının nəsr əsərlərində hansı problemlər diqqət mərkəzinə çəkilmişdir? Bu problemlərin yaranmasının səbəbini o nədə görürdü?

4.Yazıçının drammatik əsərlərinin mövzu, problem, konflikt özəlliyi hansılardır?

Dərslikdə verilən suallar əsasında təqdimat və müzakirəyə hazırlaşmaq üçün əlavə mənbələr üzrə materiallardan istifadə etmək məqsədəmüvafiq hesab olunur. Bu məqsədlə, şagirdlərə müəllimin tövsiyəsi ilə mövzu ilə əlaqədar əlavə mənbələrdən seçilmiş fikirlərə də münasibət bildirmək tapşırılır:

"Cəlil Məmmədquluzadə Tiflisdəki ədəbi və ictimai həyatda fəal iştirak etmişdir. O, burada yalnız bir müşahidəçi və adi iştirakçı deyil, eyni zamanda çox vaxt bu tədbirlərin təşkilatçısı və ideya rəhbəri olmuşdur. Xüsusən, "Molla Nəsrəddin" jurnalının nəşrindən sonra, adı yalnız Qafqazın müsəlmanları arasında deyil, ümumilikdə bütün Şərqdə və türk dünyasında geniş yayılaraq məşhurlaşmışdır. Cəlil

Məmmədquluzadə Tiflisdəki Azərbaycan ədəbi və mədəni mühitində ən önəmli simaya çevrilmiş və bu mühitdə ağsaqqal və rəhbər olaraq tanınmışdır" (Həbibbəyli, 2009)

"Cəlil Məmmədquluzadə əsərlərinin mövzularını müasir həyat və ictimai mübarizələrdən, eləcə də xalqın gündəlik həyatından götürürdü. Dərin həyat təcrübəsi və müşahidə qabiliyyəti ilə seçilən yazıçı öz xalqının yaşam tərzini və psixologiyasını çox yaxşı anlayırdı. O, daima xalqın arasında yaşamış və onların sevincini, kədərini, arzularını və ideallarını öz əsərlərində əks etdirməyə çalışmışdır" (Məmmədov, 1958).

Şagirdlər müəllimin tapşırığına əsasən sənətkarın həyat və yaradıcılıq yolundan bəhs edən mətnlə tanış olur və mətnin oxusu zamanı diqqəti cəlb edən lazımi məqamlarla bağlı qeyd aparırlar.

Təqdimatların mübadiləsi və müzakirəsi zamanı Cəlil Məmmədquluzadənin həyat yolunun başlanğıcında onun təhsili ilə bağlı məqamlara da toxunulur. Şagirdlər qeyd edirlər ki, onun təhsil almasında atası Məşədi Məmmədqulunun böyük rolu olmuşdur. Məşədi Məmmədqulu kiçik Cəlili ibtidai dini məktəbdə, yəni mollaxanada təhsil almağa qoymuşdur. Mollaxanada tədris nəticəsində sənətkar ərəb və fars dillərini öyrənmiş, İslam tarixi vasitəsilə Şərq tarixini öyrənməyə başlamış, Şərq ədəbiyyatı nümunələri ilə yaxından tanış olmuş və bu sahədəki biliklərini təkmilləşdirmişdir. Daha sonra mənəvi mühitin yeni pilləsinə qədəm qoymuş Mirzə Cəlil təhsilini Naxçıvan şəhər üçsinifli məktəbinin birinci sinifində davam etmişdir. Sənətkarın təhsil həyatının zirvəsində, dünyagörüşünün formalaşmasında isə Qori Müəllimlər Seminariyası mühüm əhəmiyyət kəsb etmişdir. O, burada A.O.Çernyayevski, D.D.Semyonov, Mirzə Əbdüssəlam Axundzadə, Səfərəlibəy Vəlibəyov kimi tanınmış pedaqoqlardan dərs almış və onların maarifçi görüşlərindən bəhrələnmişdir.

Yazıçının həyatında Tiflis mühitinin rolu ilə bağlı əlavə mənbələrdən istifadə edən şagirdlərdə belə bir fikir formalaşır ki, XX əsrin əvvəllərində Tiflis Qafqazın mərkəzi şəhəri hesab olunurdu. Cəlil Məmmədquluzadə isə Tiflis ədəbi-ictimai mühitində əksər məqamlarda düzgün yol göstərən, istiqamət verən əsas sima kimi diqqəti cəlb etmişdir. O, Tiflisdə olduğu müddətdə "Şərqi-Rus" qəzetinin ikinci redaktoru, "Qeyrət" mətbəə-nəşriyyatının müdiri və "Molla Nəsrəddin" ədəbi cəbhəsinin formalaşmasında baş mühərrir vəzifələrində çalışmışdır. Cəlil Məmmədquluzadənin "Molla Nəsrəddin" jurnalı vasitəsilə gətirdiyi yeniliklər onu yalnız bir yazıçı kimi deyil, eyni zamanda cəmiyyətin mədəni və sosial problemlərinə işıq salmış bir lider kimi tanıtmışdır. Ədibin nəsr və drammaturji yaradıcılığı ilə bağlı mətnkənarı sualların oxusunda diqqətin daha çox "Danabaş kəndinin əhvalatları", "Ölülər", və "Anamın kitabı" əsərlərinə yönəldilməsi məqsədəmüvafiqdir. Mütləqiyyət üsul-idarəsinə, feodal münasibətlərinə ciddi düşmən olan Cəlil Məmmədquluzadə ilk məlum nəsr əsəri "Danabaş kəndinin əhvalatları" povestinin timsalında köhnə ictimai quruluşa, bərabərsizliyə, zülmə və cəhalətə qarşı öz etirazını bildirmişdir.

Əsərin sujet xətti faktiki həyat materialları üzərində qurulmuş, zəhmətkeş kəndlilərin həyatı və məişəti, onların üzərində hökm sürən ədalətsizliklər, qadınların kölə vəziyyətinə düşməsi real lövhələrlə təsvir olunmuşdur. Cəhalət və mövhumat əsarətindən yaxa qurtarmaq üçün yazılmış "Ölülər" tragikomediyasında türk-müsəlman dünyasında yalançı, fırıldaqçı din xadimlərinin əməlləri qabarıq şəkildə əks olunmuşdur. Əsərdə patriarxal münasibətlər nəticəsində insani hisslərini itirmiş, şüursuz kütləyə çevrilmiş avam camaat ilə dini əlində bəhanə tutaraq məzlumların başına müsibətlər gətirən, istismarçıların, ruhanilərin nümayəndəsi olan Şeyx Nəsrullah kəskin tənqid hədəfinə çevrilir. Satirik ton burada tənqid və ironiya ilə birləşərək oxucunu həm düşündürür, həm də əyləndirir. Qəhrəmanların bir-birinə qarşı münasibətləri, ailə içi və ictimai davranışları vasitəsilə müəllif cəmiyyətin zədələnmiş tərəflərini açıq göstərir və oxucunu sosial düşüncəyə çağırır. Müəllifin əsərdə çatdırmaq istədiyi bütün fikir və düşüncələr əsərin sonunda köhnə fanatizmə və fanatiklərə acı-acı gülən Kefli İsgəndərin monoloqu ilə belə ümumiləşdirilir ki, ölülər dedikdə o biri dünyada həyatını itirmiş mərhumlar deyil, cəmiyyətdəki ölülər, yəni şüursuz, düşünməkdən məhrum olan insanlar nəzərdə tutulur.

Azərbaycanın milli istiqlalı, soykökə dərin bağlılıq, ədəbi dillə ümumxalq dilləri arasındakı dərin uçurum və həmin dillərə meyl olunması kimi aktual məsələlər "Anamın kitabı" əsərinin əsas süjet xəttini təkil etmişdir. Son dərəcə müasirliyi ilə səciyyələnən bu tragikomediyaların teatr səhnəsinə gətirilməsi geniş tamaşaçı kütləsinin marağına səbəb olur və onların cəmiyyətdə fəal həyat mövqeyi tutmasına şərait yaradırdı.

Cəlil Məmmədquluzadənin "Anamın kitabı" tragikomediyasının məzmunu və təhlili üzrə işə 3 dərs saatı ayrılmışdır. Vaxta qənaət baxımından əsərin təhlili üzrə işə müəllimin istiqamətləndirici sualları ilə başlanılır. Yığcam müsahibə nəticəsində tədqiqat sualı formalaşdırılır. Şagirdlər kiçik qruplara bölünür və mətnkənarı suallar ilə bağlı əlavə mənbələrdən seçilmiş fikirlərə münasibət bildirilir.

"Anamın kitabı" pyesi ilk baxışda bir dram kimi görünsə də, əslində onun mövzusu daha dərindən

ictimai faciə ilə əlaqəlidir. Cəlil Məmmədquluzadə əsərində xalqın milli kimlik anlayışını, onun qorunmasını və inkişafını təmin etmə məsələlərinə bütün ömrü boyunca diqqət yetirmişdir. Pyesdə ana dilinə laqeyd yanaşan, onu unudacaq həddə gələn, öz doğma adət və ənənələrindən uzaqlaşan, yad mədəniyyətlərin təsirinə məruz qalan üç qardaşın faciəsi təsvir olunmuşdur" (Həbibbəyli, 2009).

"Mirzə Əbdüləzimin oğulları ruspərəst Rüstəm bəy, iranpərəst Mirzə Məmmədəli və osmanlıpərəst Səməd Vahid üçün Vətən və Ana kimi müqəddəs dəyərlər öz əhəmiyyətini itirmişdir. Yazıçı bu cür şəraitdə müqəddəs prinsiplərin itməsi nəticəsində insanların üzləşdiyi daxili boşluğu, mənəvi zəifləməni və cəmiyyətin iflasını çox təsirli bir şəkildə təqdim etmişdir. Əsərdə eyni ata-ananın müxtəlif ideologiyalara sahib övladlarının son nəticədə məhvə sürüklədikləri, milli birliyin vacibliyi mövzusu ön plana çıxarılır" (Həbibbəyli, 2004).

"Ey mənim qardaşlarım! Əgər kimin üzünə gülümsədiyinizi anlamaq istəyirsinizsə, önünüzə aynanı qoyub diqqətlə özünüzə baxın. Mən dediklərimi bitirdim, amma bircə xahişim var: məni bağışlayın, ey türk qardaşlarım, çünki mən sizinlə türk dilində danışmaqdayam. Mən bilirəm ki, türk dilində danışmaq bəzi insanlar tərəfindən eyib sayılır və bu, insanın elm və bilikdən məhrum olmasına işarə edir. Lakin bəzən keçmişin gözəl anılarını yad etmək vacibdir: yadınıza salın o günləri ki, ananız sizi beşikdə yırğalayarkən türk dilində laylay oxuyurdu və siz bu səslərə qulaq ağrısından sakit ola bilmirdiniz. Bəzən keçmişin gözəl anılarını xatırlamağın nə qəbahəti var ki? (Əliyeva, 2022).

Əsər hansı mövzuda yazılmışdır? Yazıçının bu mövzuya müraciət etməsinə səbəb nə olmuşdur? sualları üzrə müzakirədə əlavə mənbələrdən istifadə edilərək qeyd edilir ki, XX yüzilliyin əvvələrində Azərbaycanda mürəkkəb ictimai-siyasi vəziyyət kökm sürürdü. Görkəmli ədib xalqa yadlaşmış ziyalıların məslək ayrılığını, soykökündən uzaqlaşmağın acınacaqlı nəticələrini bir ailənin timsalında böyük məharətlə ümumiləşdirmişdir.

Əsərdə qaldırılmış problemlər və konflikt üçün özəl olan cəhətlər hansılardır? sualı ilə əlaqədar əlavə mənbələrdən bəhrələnən şagirdlər fikirlərini belə əsaslandırırlar ki, qəlbi xalqı üçün döyünən, onun gələcəyi üçün narahat olan Mirzə Cəlil öz doğma dillərindən, adət-ənənələrindən uzaqlaşmış qardaşların nəyinki vətənləri, həm də doğma adamları və bir-biriləri üçün yad adama çevrildiklərini təəssüf hissi ilə əks etdirir. Lakin həyat yoldaşının vəsiyyətini dönə-dönə oxuyan, son nəfəsinə kimi övladlarını milli-mənəvi birliyə səsləyən Zəhrabəyim ana sonda övladlarının peşman olub vidan əzabı çəkəcəklərinə əmindir.

Tragikomediyada hansı milli-mənəvi dəyərlər ön plana çəkilmişdir? sualı ilə bağlı şagirdlər qeyd edirlər ki, milli-mənəvi dəyərlərin itirilməsi insanların bir-birinə olan münasibətini zəiflədir və ailə içində ayrılıqlara, münaqişələrə səbəb olur. Qardaşların doğma vətənlərinə təhsil aldıqları ölkənin mənafeyinə uyğun əqidə ilə dönmələri bir ailənin parçalanmasına və onların ayrı düşməsinə səbəb olmuşdur. Əsərdə milli kimliyin, ailə birliyinin qorunması və gələcək nəsillərə ötürülməsinin vacibliyi vurğulanır.

Qardaşların xarakter və əməlləri üçün mühüm olanlar nədir? Onların oxşar və fərqli cəhətləri hansılardır? sualları üzrə venn diaqramı iş üsulundan istifadə edilir. Şagirdlər fikirlərini əsərdən nümunələr gətirərək qeyd edirlər ki, zahirən təmkinli, demokrat fikirli Rüstəm bəy, qatı mühafizəkarlığı, kobudluğu ilə seçilən Mirzə Məmmədəli, həlimtəbiətli insan təsiri bağışlayan Səməd Vahid xarakter və əməllərinə görə bir-birindən tamamilə fərqlənirlər. Lakin müxtəlif ölkələrdə təhsil almış qardaşların bir qisminin rus dilinə, bir qisminin ərəb və fars dillərinə, bir qisminin isə Osmanlı türkcəsinə meyl etməsi və öz doğma dillərinə yad münasibəti onları birləşdirən əsas cəhətlərdən biridir.

"Rüstəm bəy: İş belə olan surətdə mən məsləhət görürəm ki, bir surətdə ki Gülbahar biz dediyimiz adamların heç birinə bələd deyil, sabah axşam gərək ki cəmiyyəti-xeyriyyənin zasedaniyasıdır, özü də növbətə görə gərək bizim evə yığışalar. Aslan bəy necə ki üzv, zasedaniyaya gələcək. Gərək hesabnan müəllimlərdən də olalar, çünki proqramlar barəsində müəllimlərdən cavab istəyiblər. Gərək onlardan şikayət də var. Xülasə, onlar gərək gələlər zasedaniyaya. Gülbahar da istəyər, çıxar onlarnan tanış olar" (Həbibbəyli və b., 2023).

"Mirzə Məmmədəli: Mələkdən bərk şey mələkülmövtdür ki, mələki qəbzi-ruh edir. Hı... gülərsiniz! Gülun, eybi yoxdur, gülün! Vay halınıza! Mələkülmövtdən də bərk olan şey bilirsiniz nədir? Ölümdür, ölüm!" (Həbibbəyli və b., 2023).

"Səməd Vahid: Dadaş, mən söylədiyim "Faust" dan türk dilinə tərcümədir. Bizim müəllimlər bunu indi bu saat məktəblərimizdə balaca çocuqlara öyrədiyorlar. Sən ki bunu qanmıyorsan, sənayel-nəfisədən bibəhrə olmağını müşahidə ediyorsın, zənnindəyim, əfəndim" (Həbibbəyli və b., 2023).

Nəticə

Yekun olaraq, nəticə və ümumiləşdirmə mərhələsində şagirdlərin diqqəti belə bir cəhətə cəlb edilir ki, xalqına, vətəninə misilsiz xidməti ilə seçilən Cəlil Məmmədquluzadə kamil bədii əsərləri və

faydalı ictimai fəaliyyətləri ilə Azərbaycan ədəbiyyatının formalaşmasında mühüm yer tutmuşdur. Əsərlərinin təhlili şagirdləri bu qənaətə gətirir ki, ədəbiyyatımızda yeni cığır açmış novator sənətkar zəngin və ibrətamiz həyat yolu keçmiş, dərin zəkası ilə xalqın üzləşdiyi çətinliklərə, problemlərə şahid olmuş və bu məsələləri öz əsərlərində hərtərəfli şəkildə işıqlandırmağa müvəffəq olmuşdur.Şagirdlər həmçinin diqqət yetirirlər ki, Məmmədquluzadənin yaradıcılığı yalnız bədii forma ilə məhdudlaşmır. Onun əsərlərində cəmiyyətin maarifləndirilməsi, sosial ədalətin təbliği və mənəvi dəyərlərin qorunması əsas məqsədlərdən biridir. Yazıçının qəhrəmanları çox vaxt adi insanların həyatından götürülmüşdür, lakin onların mübarizəsi, düşüncə və qərarları cəmiyyətin geniş problemlərini əks etdirir. Məmmədquluzadə realist metoddan istifadə edərək hadisələri obyektiv və detallı təsvir edir, oxucuda hadisələrin mahiyyətini başa düşmək və sosial problemləri görmək qabiliyyəti formalaşdırır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Cəlil Məmmədquluzadənin 150 illik yubileyinin qeyd edilməsi haqqında Azərbaycan Respublikası Prezidentinin sərəncamı (2019).
2. Əliyeva, N. (2022).Cəllil Məmmədquluzadə yaradıcılığında ana dili məsələləri, 10-17.
3. Həbibbəyli, İ. (2004) Cəlil Məmmədquluzadə: Əsərləri, 664.
4. Həbibbəyli, İ. (2009). Cəlil Məmmədquluzadə mühiti və müasirləri, 424.
5. Həbibbəyli, İ., Əliyev, S., Həsənli B. (2023). Ədəbiyyat: XI sinif üçün dərslik, 208.
6. Məmmədov, M. (1958). Cəlil Məmmədquluzadə: Dram və nəsr əsərləri, 805.

DOİ: 10.32010/MWJM2882

THE INFLUENCE AND CHALLENGES OF CONFUCIUS INSTITUTES IN CHINA-AZERBAIJAN JOINT EDUCATIONAL ACTIVITIES

GOU YUYUAN
Azerbaijan State Pedagogical University
Orcid: https://orcid.org/0009-0001-6112-6710
E-mail: 1909937589@qq.com

Abstract: This article aims to explore the multifaceted impacts and challenges faced by Confucius Institutes in joint educational activities between China and Azerbaijan. With the deepening implementation of the Belt and Road Initiative and the continuous development of China-Azerbaijan relations, Confucius Institutes have played an important role in promoting educational and cultural exchanges between the two countries. With a growing interest in Chinese language and culture among Azerbaijani students, Chinese language learning is becoming a new trend in Azerbaijan. However, due to significant differences between Chinese and Azerbaijani in pronunciation, grammar, and thinking patterns, students often face difficulties in imitating pronunciation, memorizing Chinese characters, and understanding cultural context. Furthermore, factors such as a lack of teaching resources, insufficient localization of textbook content, and a limited number of teachers have also hindered the quality of Chinese language instruction.

By analyzing specific cases of Confucius Institutes in joint educational practice, this article focuses on the main obstacles facing Azerbaijani students in language learning, cultural adaptation, and learning motivation. It also addresses the difficulties faced by frontline teachers in cross-cultural teaching, such as insufficient classroom interaction, a monolithic teaching method, and diverse student learning backgrounds. The article further proposes strategies for addressing this issue, including strengthening the localization of teaching content, enhancing teachers' cross-cultural communication skills, improving the allocation of teaching resources, and establishing a collaborative educational mechanism involving both China and Azerbaijan to achieve both improved teaching quality and cultural dissemination. The research aims to provide reference and inspiration for the sustainable development of Confucius Institutes in Azerbaijan and other countries.

Keywords: China, Azerbaijan; Confucius Institute, joint education; Chinese language learning; cross-cultural teaching; language barriers

KONFUTSİ İNSTİTUTUNUN TƏSİRİ VƏ ÇƏTİNLİKLƏRİ ÇİN-AZƏRBAYCAN BİRGƏ TƏHSİL FƏALİYYƏTLƏRİNDƏ

GOU YUYUAN
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0001-6112-6710
E-mail: 1909937589@qq.com

Xülasə: Bu məqalə Çin və Azərbaycan arasında birgə təhsil fəaliyyətlərində Konfutsi İnstitutunun üzləşdiyi çoxşaxəli təsirləri və problemləri araşdırmaq məqsədi daşıyır. "Bir kəmər, bir yol" təşəbbüsünün dərinləşdirilməsi və Çin-Azərbaycan əlaqələrinin davamlı inkişafı ilə Konfutsi İnstitutları iki ölkə arasında təhsil və mədəniyyət mübadiləsinin təşviqində mühüm rol oynayıb. Azərbaycanlı tələbələr arasında Çin dilinə və mədəniyyətinə marağın artması ilə Çin dilinin öyrənilməsi Azərbaycanda yeni tendensiyaya çevrilir. Bununla belə, Çin və Azərbaycan dilləri arasında tələffüz, qrammatika və düşüncə tərzində əhəmiyyətli fərqlər olduğu üçün tələbələr tez-tez tələffüzü təqlid etmək, Çin simvollarını əzbərləmək və mədəni

konteksti anlamaqda çətinliklərlə üzləşirlər. Bundan əlavə, tədris resurslarının çatışmazlığı, dərslik məzmununun kifayət qədər lokallaşdırılmaması və məhdud sayda müəllim kimi amillər də Çin dilinin tədrisinin keyfiyyətinə mane olub.

Konfutsi İnstitutlarının birgə təhsil təcrübəsində konkret hallarını təhlil edərək, bu məqalə azərbaycanlı tələbələrin dil öyrənmə, mədəni uyğunlaşma və öyrənmə motivasiyasında üzləşdiyi əsas maneələrə diqqət yetirir. O, həmçinin mədəniyyətlərarası tədrisdə cəbhə müəllimlərinin üzləşdiyi çətinliklərə, məsələn, qeyri-kafi sinifdə qarşılıqlı əlaqə, monolit tədris metodu və müxtəlif tələbələrin öyrənmə fonlarına müraciət edir. Məqalədə daha sonra bu problemin həlli üçün strategiyalar təklif edilir, o cümlədən tədris məzmununun lokallaşdırılmasının gücləndirilməsi, müəllimlərin mədəniyyətlərarası ünsiyyət bacarıqlarının artırılması, tədris resurslarının bölüşdürülməsinin təkmilləşdirilməsi və həm təkmilləşdirilmiş tədris keyfiyyətinə, həm də mədəniyyətin yayılmasına nail olmaq üçün həm Çin, həm də Azərbaycanı cəlb edən əməkdaşlıq təhsil mexanizminin yaradılması. Tədqiqat Azərbaycanda və digər ölkələrdə Konfutsi İnstitutunun davamlı inkişafı üçün istinad və ilham vermək məqsədi daşıyır.

Açar sözlər: Çin, Azərbaycan; Konfutsi İnstitutu, birgə təhsil; Çin dilinin öyrənilməsi; mədəniyyətlərarası tədris; dil maneələri.

ВЛИЯНИЕ И ПРОБЛЕМЫ ИНСТИТУТОВ КОНФУЦИЯ В СОВМЕСТНОЙ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ КИТАЯ И АЗЕРБАЙДЖАНА

GOU YUYUAN

Азербайджанский Государственный Педагогический Университет

Orcid: https://orcid.org/0009-0001-6112-6710

Электронная почта: 1909937589@qq.com

Резюме: Целью данной статьи является исследование многогранного влияния и проблем, с которыми сталкиваются Институты Конфуция в совместной образовательной деятельности между Китаем и Азербайджаном. В условиях углубления реализации инициативы «Один пояс, один путь» и непрерывного развития китайско-азербайджанских отношений Институты Конфуция играют важную роль в развитии образовательных и культурных обменов между двумя странами. В связи с растущим интересом к китайскому языку и культуре среди азербайджанских студентов, изучение китайского языка становится новой тенденцией в Азербайджане. Однако из-за существенных различий между китайским и азербайджанским языками в произношении, грамматике и моделях мышления студенты часто сталкиваются с трудностями в имитации произношения, запоминании китайских иероглифов и понимании культурного контекста. Кроме того, такие факторы, как нехватка учебных материалов, недостаточная локализация содержания учебников и ограниченное количество преподавателей, также снижают качество преподавания китайского языка.

Анализируя конкретные примеры совместной образовательной деятельности Институтов Конфуция, данная статья фокусируется на основных препятствиях, с которыми сталкиваются азербайджанские студенты в изучении языка, культурной адаптации и мотивации к обучению. В статье также рассматриваются трудности, с которыми сталкиваются учителя, работающие на передовой межкультурного обучения, такие как недостаточное взаимодействие в классе, монолитный метод обучения и различный образовательный опыт учащихся. В статье также предлагаются стратегии решения этой проблемы, включая усиление локализации учебного контента, развитие навыков межкультурного общения учителей, более рациональное распределение учебных ресурсов и создание совместного образовательного механизма с участием Китая и Азербайджана для достижения как повышения качества преподавания, так и распространения культурного опыта. Цель исследования – предоставить справочную информацию и вдохновение для устойчивого развития Институтов Конфуция в Азербайджане и других странах.

Ключевые слова: Китай, Азербайджан; Институт Конфуция, совместное образование; изучение китайского языка; кросс-культурное обучение; языковые барьеры

Introduction

With the acceleration of globalization, international educational exchanges and cooperation are becoming more frequent. China and Azerbaijan have continuously strengthened their ties in the fields of politics, economy, culture, etc., and educational cooperation has become an important part of bilateral relations. With the bilateral relations between China and Azerbaijan at an all-time high. The Joint Statement on the Establishment of a Strategic Partnership between the People's Republic of China and the Republic of Azerbaijan, adopted at the meeting between Azerbaijani President Ilham Aliyev and Chinese President Xi Jinping in Astana in July 2024, stated: China and Azerbaijan believe that China-Azerbaijan educational exchanges and cooperation are progressing steadily. The two sides will carry out personnel exchanges, language exchanges, and university cooperation under the framework of the Education Cooperation Agreement and the Agreement on Mutual Recognition of Academic Qualifications and Degrees, and will explore the establishment of a university alliance in the future [2]. From April 22 to 24, 2025, Azerbaijani President Ilham Aliyev paid a state visit to China to deepen bilateral relations and promote cooperation in multiple fields. During the visit, the heads of state of China and Azerbaijan announced the establishment of a comprehensive strategic partnership, marking a new stage in bilateral relations. The two sides signed 20 cooperation agreements covering legal affairs, green development, digital economy, intellectual property rights, aviation and aerospace, etc. In addition, the two countries have reached an agreement on visa exemption for ordinary passport holders to promote personnel exchanges and exchanges [4][5][7]. I believe that there will be more and more exchanges between China and Azerbaijan in education. With more and more mutual exchange programs, more people will choose to study in Azerbaijan. As the "Chinese trends" in Azerbaijan continues to heat up, more and more Azerbaijani Chinese-learners will choose to study in China. Therefore, it is of great significance for both sides to understand the characteristics of joint education. In addition, Beijing Foreign Studies University has opened an Azerbaijani language department to study Azerbaijani language and culture: Azerbaijan Language University has also started a Chinese translation major. As an important platform of "The Going Global Strategy of Chinese Culture" and promote international Chinese education, Confucius Institutes play an extremely critical role in Sino-Azerbaijan joint education activities. Therefore, by analyzing the positive role of Confucius Institutes in cultural exchanges, language teaching promotion, and promoting educational cooperation in joint education, as well as the difficulties encountered in cross-cultural adaptation, teacher-team building, and sustainable development, corresponding coping strategies and suggestions are proposed, in order to provide useful references for the continued healthy development of Confucius Institutes in the field of Sino-Azerbaijan educational cooperation, and promote the deepening and expansion of exchanges between the two countries in education and culture. This is very important. In-depth research on the impact and challenges of Confucius Institutes in Sino-Azerbaijan educational cooperation is of great significance for promoting educational and cultural exchanges between the two countries and enhancing mutual understanding.

II. The positive impact of Confucius Institutes in Sino-Azerbaijan joint educational activities

As an important platform for Sino-foreign educational cooperation, Confucius Institutes undertake key functions such as language teaching, cultural exchange and talent training in Sino-Azerbaijan joint education. It not only promotes the interest of local Azerbaijanis in learning Chinese, but also enhances the interoperability between China and Azerbaijan countries in terms of educational systems,

curriculum settings and academic exchanges. The joint education model has alleviated the problem of uneven educational resources to a certain extent and created more opportunities for Chinese-learners from both countries to contact foreign cultures and knowledge. Confucius Institutes are not only the main battlefield for the dissemination of Chinese, but also a key platform for promoting joint education between China and Azerbaijan. By optimizing teaching content, strengthening cross-cultural exchanges and improving the quality of teachers, Confucius Institutes will better play a bridging role in Sino-Azerbaijan educational cooperation and promote mutual understanding and friendship between the peoples of the two countries.

(I) Cultural exchange and communication

Confucius Institutes are an important window for the dissemination of Chinese culture in Azerbaijan. By holding various cultural activities, such as celebrations of traditional Chinese festivals (Spring Festival, Mid-Autumn Festival, etc.), Chinese cultural exhibitions (calligraphy, painting, paper-cutting, etc.), and traditional Chinese art performances (Peking opera, martial arts, folk dance, etc.), the profoundness and unique charm of Chinese culture are intuitively demonstrated to the Azerbaijani people. These activities have attracted a large number of Azerbaijani people to participate, stimulated their strong interest in Chinese culture, and enhanced the cultural closeness and identity between the two peoples. For example, in the Chinese Spring Festival Cultural Week held by the Confucius Institute of Azerbaijan University of Languages, Azerbaijani Chinese-learners and local residents actively participated in writing Spring Festival couplets, making dumplings, watching dragon and lion dance performances, martial arts, Hanfu exhibitions, etc., and personally experienced the joyful atmosphere and rich connotations of the Chinese Spring Festival. Many participants said that through this event, they had a new understanding and deeper love for Chinese culture, and expressed their willingness to learn Chinese.

(II) Promotion of Chinese teaching

The Confucius Institute has vigorously carried out Chinese teaching in Azerbaijan, providing a high-quality platform for local people to systematically learn Chinese. The various types of courses, ranging from basic Chinese courses to business Chinese and HSK training, meet the needs of people of different ages and with different learning purposes. The Chinese teaching in Confucius Institutes adopts flexible and diverse teaching methods and modern teaching means, focusing on cultivating Chinese-learners' practical language application ability. With the gradual deepening of Chinese teaching, more and more Azerbaijanis have mastered Chinese, an important international communication language, providing strong language support for the exchanges and cooperation between the two countries in the fields of economy, trade, science and technology, and education. In recent years, the number of people taking the HSK test in Azerbaijan has shown an upward trend year by year, which fully demonstrates that Confucius Institutes have achieved remarkable results in promoting Chinese teaching.

(III) Promoting educational cooperation and exchanges

Confucius Institutes have become a bridge and link between educational institutions in China and Azerbaijan. On the one hand, Confucius Institutes actively organize Azerbaijani educators and Chinese-learners to go to China to participate in various academic exchange activities, short-term training courses and cultural experience tours, so that they can have a deep understanding of China's education system, teaching concepts and educational practices. On the other hand, the Confucius Institute also invites Chinese education experts and scholars to Azerbaijan to hold academic lectures, teaching seminars and other activities to share China's advanced education experience and research results. In addition, the Confucius Institute has promoted inter-school cooperation between schools in China and Azerbaijan, carried out teacher-student exchanges, broadened the scope and channels of educational cooperation between the two countries, and improved the level and quality of educational cooperation between the two sides. For example, the Azerbaijan University of Languages and many Chinese middle schools and

universities have sent many Azerbaijani Chinese-learners to study in Chinese universities through the matchmaking of the Confucius Institute, making positive explorations for cultivating compound talents with international vision and cross-cultural communication ability.

III. Challenges faced by the Confucius Institute in China-Azerbaijan joint education activities

(I) The main obstacles for Azerbaijani Chinese learners

1. Learning difficulties caused by differences in language structure

Adaptation barriers to the tone system

The four tones of Chinese (yinping, yangping, shangsheng, qusheng) are extremely challenging for Azerbaijani Chinese-learners. Since Azerbaijani does not use tones, beginners find it difficult to distinguish subtle differences in pronunciation, such as "妈(mā)、 má ,麻、马(mǎ)、骂(mà)", which in turn affects listening comprehension and oral expression[1].

Differences in word order and grammatical structure

Although both Chinese and Azerbaijani use the basic sentence pattern of subject-verb-object, there are significant differences in interrogative sentences, negative sentences, passive sentences, etc. Chinese-learners often find it difficult to accurately grasp the changes in word order, resulting in confusion in expression.

Complexity of the Chinese character system

Compared with the Latin alphabet system used by Azerbaijani, Chinese characters are mainly ideographic, with many strokes and lack of spelling rules, which puts great pressure on beginners in memorizing and writing [6].

Confusion in the use of measure words

The measure-words system in Chinese, such as "一(yí) 个(gè)人(rén)a person", "两(liǎng)本(běn)书(shū) books", and "三(sān)辆(liàng)车(chē) three cars", is completely different from that in Azerbaijani. Chinese-learners often lack corresponding conceptual support and are prone to confusion, omission, or abuse of measure words in learning.

2. Cultural differences hinder language understanding

Insufficient cultural background knowledge

Chinese contains a large number of idioms, allusions and idiomatic expressions that are closely related to Chinese culture, such as "凿壁偷光 Záo bì tōu guāng"，"愚公移山 yú gōng yí shān" and "走后门 zǒu hòu mén". These expressions have no direct correspondence in Azerbaijani culture, making it difficult for Chinese-learners to accurately understand their context and emotional color.

Significant differences in communication habits

Azerbaijanis are accustomed to straightforward expression, while Chinese expressions are more euphemistic and implicit. For example, in scenes such as rejection, request, and criticism, if you are not familiar with Chinese pragmatic habits, it may cause misunderstanding or impoliteness.

Differences in honorific system and interpersonal hierarchy awareness

For some Azerbaijani Chinese-learners, honorific forms such as "劳驾 lǎo jià" and "贵姓 guìxìng" lack contextual cognition, and improper use may appear impolite or inappropriate.

3. Limitations in learning environment and resources

Uneven distribution of high-quality teaching resources

Although Chinese education has gradually developed in Azerbaijani universities, some areas still lack professional Chinese teachers, localized teaching materials and high-quality teaching platforms, which restricts the quality of teaching.

Limited opportunities for language practice

In the process of learning Chinese, the development of the four abilities of "listening, speaking, reading and writing" requires the support of real context. Azerbaijani learners have limited opportunities to contact Chinese in their daily lives, especially the lack of an environment to communicate with native speakers, which leads to slow improvement in listening and speaking skills.

Motivation and persistence in learning

Some Chinese-learners learn Chinese for external factors, such as scholarship applications, career prospects or parental expectations, and lack long-term intrinsic motivation, which makes them prone to give up when they encounter difficulties.

(II) Real challenges faced by teachers of Confucius Institutes

1. Cross-cultural adaptation issues

There are significant differences between China and Azerbaijan in cultural traditions, religious beliefs, and social customs. In the process of carrying out educational activities, Confucius Institutes need to fully consider these cross-cultural factors to ensure the smooth progress and effectiveness of educational activities. However, in actual operations, cross-cultural adaptation issues are still prominent. For example, in the selection of teaching content and the application of teaching methods, some Chinese teachers may unconsciously take the Chinese cultural background and educational habits as the starting point, while ignoring the cultural cognition and learning characteristics of Azerbaijani Chinese-learners, resulting in certain difficulties in Chinese-learners' understanding and acceptance. In addition, in the organization and planning of cultural activities, some cultural elements with Chinese characteristics may conflict with or not be understood by Azerbaijan's cultural values, affecting the effect of cultural exchange. As an important institution to promote the popularization of Chinese in Azerbaijan, teachers of Confucius Institutes bear the important responsibilities of language dissemination, cultural exchange and teaching reform. However, in the actual teaching process, they also face many challenges that are difficult to avoid, mainly reflected in the following aspects:

Insufficient cross-cultural teaching ability

Although many Chinese teachers from China have good language teaching ability, they often lack experience in dealing with cross-cultural conflicts and dealing with Chinese-learners' psychological differences and value differences in foreign teaching. Faced with Azerbaijani Chinese-learners' resistance, misunderstanding or indifference to certain cultural content, teachers' coping strategies are not flexible enough.

Language communication barriers

Most Chinese teachers do not understand Azerbaijani and only rely on English to communicate with Chinese-learners. This is particularly prominent in primary classes, because Chinese-learners have not yet mastered sufficient Chinese expression skills, and classroom communication is usually inefficient, affecting the teaching rhythm and student participation.

Limited teaching resources

Although the teaching materials of Confucius Institutes are relatively uniform, many of the teaching materials are relatively "Sinicized" and lack localization to fit the Azerbaijani context. In particular, the cultural courses and communication content are out of touch with the interests of local Chinese-learners. Teachers often need to design supplementary materials on their own, which increases the pressure of lesson preparation.

Chinese-learners' learning motivation is unstable

Teachers generally reflect that some Chinese-learners lack lasting enthusiasm for learning Chinese and only learn because of scholarship applications, credits or short-term interests. Once the goal is achieved, the learning enthusiasm decreases significantly, making it difficult for teachers to maintain long-term teaching results.

Work-life adaptation problems

Chinese teachers are mostly dispatched for a short period of time. Differences in living environment, cultural barriers and loneliness will also affect their teaching commitment and emotional stability[3]. Some teachers said that the lack of language environment also limits their in-depth understanding of the psychology and culture of local Chinese-learners.

2. Challenges in teacher team building

The teaching team is the core force for the development of Confucius Institutes. In the Sino-Azerbaijan joint education activities, Confucius Institutes face the dual challenges of insufficient number of teachers and the need to improve the quality

of teachers. On the one hand, with the growing demand for Chinese learning in Azerbaijan, the demand for qualified Chinese teachers in Confucius Institutes is also increasing. However, due to the limitations of dispatch mechanism, salary, working environment and other factors, Confucius Institutes have certain difficulties in attracting and retaining excellent Chinese teachers. On the other hand, some existing Chinese teachers are deficient in cross-cultural teaching ability, Azerbaijani language level, teaching experience and other aspects, and it is difficult to meet the needs of high-quality Chinese teaching and cultural exchange activities. For example, some teachers are unable to communicate with Chinese-learners in depth and effectively due to language barriers during the teaching process, which affects the teaching effect; some teachers lack cross-cultural teaching training and are not flexible and professional enough in dealing with cultural differences.

3. Sustainable development dilemma

The sustainable development of Confucius Institutes in Azerbaijan faces multiple pressures. First, the funding source is relatively single, mainly relying on the financial support of the Chinese government and the investment of some Chinese partner institutions, while the funding support from the local government, enterprises and all sectors of society in Azerbaijan is relatively small. This has, to a certain extent, restricted the expansion of the scale of Confucius Institutes, the updating of teaching resources and the development of cultural activities. Secondly, the curriculum and teaching content of the Confucius Institutes are not closely integrated with the local educational needs and employment market in Azerbaijan. Some Chinese-learners learn Chinese for better employment or to participate in Sino-Azerbaijan economic and trade cooperation, but the current curriculum system is still lacking in professional Chinese training and business practice teaching, which affects the enthusiasm and sustainability of Chinese-learners' learning. In addition, the depth and breadth of the cooperation between the Confucius Institutes and local educational institutions and social forces in Azerbaijan need to be further expanded, and the lack of a long-term and stable partnership is not conducive to its sustainable development.

IV. Strategies and suggestions for dealing with the challenges of the Confucius Institutes in Sino-Azerbaijan joint educational activities

(I) Strengthen cross-cultural training and research

The Confucius Institutes should attach great importance to cross-cultural adaptation issues and provide Chinese teachers and volunteers with systematic and comprehensive cross-cultural training courses, including knowledge learning on Azerbaijan's cultural history, religious beliefs, social customs, and education system, as well as practical ability training such as cross-cultural communication skills and cultural conflict response strategies. At the same time, teachers and volunteers are encouraged to actively carry out cross-cultural research and gain a deeper understanding of the impact of Sino-Azerbaijan cultural differences on educational and teaching activities, so that they can more flexibly adjust teaching methods and content in teaching and cultural exchange activities, enhance the effectiveness of cultural communication and the adaptability of educational activities. For example, teachers and volunteers can be organized to participate in Azerbaijan cultural workshops, academic seminars and other activities, conduct in-depth exchanges and cooperation with local cultural scholars and educators, and jointly explore effective models of cross-cultural education.

(II) Optimizing the construction of the teaching staff

To solve the challenges faced by the construction of the teaching staff, Confucius Institutes should take a multi-pronged approach. On the one hand, improve the teacher dispatch mechanism, increase the salary and welfare benefits of Chinese teachers, improve the working environment, and attract more outstanding Chinese teachers and volunteers to join the Sino-Azerbaijan joint education cause. At the same time, strengthen cooperation with local educational institutions in Azerbaijan, recruit and train a certain number of local teachers with Chinese teaching ability and cross-cultural background, and enrich the teaching

staff. On the other hand, increase the training of the existing teaching staff, regularly organize teachers to participate in professional skills training, teaching methods seminars, language training courses and other activities, and improve teachers' Chinese teaching level, cross-cultural teaching ability and Azerbaijani language level. In addition, establish a teacher teaching quality evaluation and incentive mechanism, commend and reward teachers with outstanding teaching results, and stimulate teachers' work enthusiasm and creativity.

(III) Promote sustainable development measures

In terms of sustainable development, Confucius Institutes must first actively expand funding sources. Strengthen communication and cooperation with the local government, enterprises and social organizations in Azerbaijan, and increase financial income by holding cultural and commercial activities, seeking corporate sponsorship, and applying for government cultural and educational project funding [8]. Secondly, optimize the curriculum and teaching content, closely combine the local economic development needs and employment market orientation of Azerbaijan, and develop a targeted and practical curriculum system, such as adding special courses such as Sino-Azerbaijan economic and trade Chinese, tourism Chinese, and science and technology Chinese to improve the practicality of Chinese-learners learning Chinese and their employment competitiveness. Thirdly, deepen the cooperative relationship with local educational institutions, enterprises, communities and other parties in Azerbaijan, and establish a long-term and stable partnership network[9]. For example, cooperate with local enterprises to carry out internship and training base construction to provide Chinese-learners with practical opportunities; cooperate with the community to carry out cultural popularization activities to expand the social influence of Confucius Institutes, thereby laying a solid foundation for the sustainable development of Confucius Institutes.

The specific measures are as follows:

(I) Strengthen pronunciation and voice recognition training

Through the introduction of tone comparison exercises, Chinese voice games, voice APPs and other methods, improve Chinese-learners' tone recognition and expression abilities.

(II) Develop Chinese textbooks suitable for local Chinese-learners

Textbooks suitable for local needs should be compiled in combination with the language habits and cultural background of Azerbaijani Chinese-learners to reduce language structural barriers.

(III) Strengthen cross-cultural teaching

Teachers should combine cultural teaching content, such as the festival Novruz Bayramı, customs, idiom stories Leyli və Məcnun, etc., to improve Chinese-learners' understanding of the cultural meaning behind the Chinese language.

(IV) Create a language practice environment

Encourage Chinese-learners to participate in practical platforms such as Chinese corners, short play performances, recitation competitions, and "Chinese Bridge" to improve their language application ability and interest.

(V) Guide Chinese-learners to establish learning goals

Teachers and Chinese-learners should regularly set measurable short-term language goals to enhance Chinese-learners' sense of achievement and continuous learning motivation.

(VI) Strengthen local teacher training and Chinese teachers' cultural adaptation training

It is recommended that Chinese teachers receive basic Azerbaijani language training before taking office, and focus on learning local culture, educational habits and other content; at the same time, by establishing a local Chinese teaching assistant system, enhance classroom interaction efficiency and cultural translation ability.

(VII) Promote the localization of teaching materials and teaching content

Encourage Confucius Institutes to cooperate with local universities to develop Chinese teaching materials and cultural courses with local characteristics, such as combining Azerbaijani folklore,

history and daily life to enhance Chinese-learners' sense of identity and interest.

Conclusion

Confucius Institutes have played an extremely important role in China-Azerbaijan joint educational activities, and have achieved remarkable results in cultural exchanges, promotion of Chinese teaching, and promotion of educational cooperation, and have made positive contributions to the friendly development of bilateral relations. However, in the process of development, they also face many challenges such as cross-cultural adaptation, teacher team building, and sustainable development. Through the implementation of a series of strategies such as strengthening cross-cultural training and research, optimizing teacher team building, and promoting sustainable development initiatives, Confucius Institutes are expected to overcome these challenges, continue to play a greater role in China-Azerbaijan joint educational activities, further promote in-depth exchanges and cooperation between the two countries in multiple fields such as education and culture, enhance friendship and understanding between the two peoples, and lay a more solid educational and cultural foundation for building a China-Azerbaijan community with a shared future. In future development, Confucius Institutes should continue to sum up experience, actively explore innovation, adapt to the requirements of the new situation of international educational exchanges and cooperation, and play a more important role in promoting educational and cultural exchanges and cooperation between China and other countries in the world.

References:

[1] Cheng Lina. (2018). An analysis of language errors of Chinese learners in Azerbaijan. World Chinese Teaching, 32(1), 66–73.

[2] "Joint Declaration of the Republic of Azerbaijan and the People's Republic of China on the Establishment of a Strategic Partnership". (2024).

http://az.china-embassy.gov.cn/sgxw/202407/t20240704_11448152.htm

[3] Ma Dongmei. (2020). The current status and challenges of Chinese education in Azerbaijan under the background of the Belt and Road Initiative. International Chinese Education Research, 8(2), 72–78.

[4] Reuters. (2025, April 23). China's President Xi says tariffs, trade wars hurt world economic order.

https://www.reuters.com/world/china/chinas-president-xi-says-tariffs-trade-wars-hurt-world-economic-order-2025-04-23

[5] Science and Technology Daily. (April 23, 2025). Chinese and Azerbaijani heads of state announce the establishment of a comprehensive strategic partnership. https://www.stdaily.com

[6] Sun Hong. (2020). The impact of language transfer on Chinese learning: A case study of Azerbaijani Chinese-learners. Journal of International Education of Chinese, 14(2), 90–95.

[7] Trend News Agency. (April 23, 2025). Aliyev invites Chinese President Xi Jinping to Azerbaijan.

https://en.trend.az/azerbaijan/politics/4034678.html

[8] Zhou Xiaobing. (2019). An analysis of cultural factors in teaching Chinese as a foreign language. Beijing Language and Culture University Press.

[9] Zhang Li. (2021). A study of obstacles to learning Chinese from the perspective of cross-cultural communication. Foreign Language Teaching and Research, 53(3), 101–108.

DOİ: 10.32010/GHWC8248

AZƏRBAYCAN ROMANTİKLƏRİNİN ƏSƏRLƏRİNDƏ TƏHSİL VƏ TƏRBİYƏ PRİNSİPLƏRİ

Nuridə Rəhman qızı HACIYEVA
Naxçıvan Hərbi Kolleci
0009-0004-9639-2068
hajieva.nur@gmail.com

Xülasə: Məqalədə Azərbaycan romantik şairlərinin təhsil və tərbiyə məsələlərinə yanaşmaları müxtəlif aspektlərdən araşdırılır. Hüseyn Cavidin pedaqoji fikirlərində azad tərbiyə prinsipi, yaradıcı və əxlaqi mühitin formalaşması xüsusi yer tutur. Onun əsərlərində insan azadlığı, mənəvi müstəqillik və fərdi düşüncə tərbiyənin əsas məqsədi kimi dəyərləndirilir. Cavidin ideyalarında uşaqların sərbəst düşünmələri, yaradıcılığa və öz fikir dünyalarını ifadə etməyə təşviq olunmaları özünü göstərir. Onun əsərlərində əsas prinsip təhsil, biliklə yanaşı, insanı mənəvi kamilliyə aparan yol kimi qiymətləndirilir, müəllimin vəzifəsininin isə şagirdin daxili aləmini oyadaraq, onun şəxsiyyət kimi formalaşmasına kömək göstərmək olduğu vurgulanır. Hüseyn Cavid yaradıcılığında zorakı və sərt tərbiyə üsullarına qarşı çıxılır, sevgi, şəfqət və anlayışın pedaqoji təsir gücü ön plana çəkilir.
Məhəmməd Hadi yaradıcılığında romantik ideyalar içərisində maarif və elm məsələlərinə xüsusi diqqət yetirilmişdir. Əsərlərində cəmiyyətin tərəqqisinin, azadlığının və milli oyanışının ən əsas şərtinin elm və təhsil olduğu qeyd edilir, təhsil xalqın xilası, millətin dirçəlişi və gələcəyə aparan ən güclü vasitə kimi qiymətləndirilir. Maarifin yayılması, qadınların təhsilə cəlb olunması, savadsızlığın aradan qaldırılması onun əsərlərinin əsas ideyasldır. Hadi üçün məktəb yalnız bilik yeri deyil, həm də milli şüurun və vətən sevgisinin formalaşdığı müqəddəs bir məkandır.
Abdulla Şaiqin yaradıcılığında uşaq tərbiyəsinin mərkəzində vətənə məhəbbət, insanpərvərlik və əməyə hörmət hissi aşılanır, eyni zamanda uşağın daxili aləminə, psixoloji xüsusiyyətlərinə diqqət yetirməyin zəruriliyi vurgulanır. Abbas Səhhət yaradıcılığında elm, təhsil və mədəniyyətin insanı yüksəldən gücü tərənnüm olunur, milli məktəbin inkişafı, təlimdə və tərbiyədə sevgi və şəfqətin əhəmiyyəti önə çıxır.
Romantiklərin nöqteyi-nəzərindən təhsil insanın mənəvi, əqli, əxlaqi və estetik inkişafını təmin edən, şəxsiyyətin formalaşmasında əsas rol oynayan sosial institut kimi dəyərləndirilir.
Açar sözlər: elm, məktəb, müəllim, təhsil, tərbiyə

PRİNCİPLES OF EDUCATİON AND UPBRİNGİNG İN THE WORKS OF AZERBAİJANİ ROMANTİCS

Nurida Rahman gızı HAJİYEVA
Nakhchivan Military College
teacher of engineering graphics, methodist

Annotation: The article examines the approaches of Azerbaijani romantic poets to education and upbringing from various aspects. In Huseyn Javid's pedagogical ideas, the principle of free upbringing, the formation of a creative and moral environment occupy a special place. In his works, human freedom, spiritual independence and individual thought are evaluated as the foundations of upbringing. In Javid's ideas, developmental thinking, creativity and demonstrating the world of one's own ideas are manifested. In his works, the main principle is that, along with educational knowledge, the teacher's duty as a path leading a person to spiritual perfection can help him form a personality by awakening his inner world. In Huseyn Javid's work, violence and methods of upbringing are opposed, and the pedagogical influence of love, compassion and understanding is brought to the fore.
In the work of Muhammad Hadi, special attention is paid to the issues of romantic ideas, expedient calculation and science. In his works, it is noted that the most important guarantees of the progress, freedom and national awakening of society are science and education, education is developed as the most powerful means of salvation of the people, revival of the nation and the foundations of the future. The development of education, the involvement of women in education, the elimination of illiteracy are the main ideas of his works. For Hadi, school is not only a place of knowledge, but also a sacred place where national consciousness and love for the homeland are formed.
In the work of Abdulla Shaig, love for the homeland, humanity and respect for labor are instilled at the center of child education, at the same time, the determination of paying attention to the child's inner world and psychological characteristics is emphasized. In the work of Abbas Sahhat, the power of science, education and culture to elevate a person is glorified, the development of national education, the development of love and compassion in training and upbringing come to the fore.
From the point of view of romantics, education ensures human spiritual, intellectual, moral and aesthetic development, and is evaluated as a social institution that plays a key role in the formation of personality.

Keywords, education, upbringing, science, school, teacher

ПРИНЦЫПЫ ОБРАЗОВАНИЯ И ВОСПИТАНИЯ В ПРОИЗВЕДЕНИЯХ АЗЕРБАЙДЖАНСКИХ РОМАНТИКОВ

Нурида Рахман кызы ГАДЖИЕВА
Нахчыванское военное училище
преподаватель инженерной графики, методист

Аннотация

В статье рассматриваются подходы азербайджанских поэтов-романтиков к образованию и воспитанию с разных сторон. В педагогических идеях Гусейна Джавида особое место занимает принцип свободного воспитания, формирование творческо-нравственной среды. В его произведениях свобода человека, духовная независимость, индивидуальное мышление оцениваются как основа воспитания. Развитие мышления, творчества, демонстрация собственного мира идей проявляются в идеях Джавида. Главный принцип его произведений заключается в том, что наряду с образовательными знаниями, роль учителя как пути, ведущего человека к духовному совершенству, может помочь ему сформироваться как личности, пробуждая его внутренний мир. В творчестве Гусейна Джавида противопоставляются насилию и методам воспитания, а на первый план выдвигается педагогическое влияние любви, сострадания и понимания. В творчестве Мухаммеда Хади особое внимание уделяется романтическим идеям, целесообразному расчету и вопросам науки. В своих произведениях он подчёркивает, что важнейшими гарантиями прогресса общества, свободы и национального пробуждения являются наука и образование, а развитие образования – мощнейшее средство спасения народа, возрождения нации и фундамент будущего. Развитие образования, вовлечение женщин в образовательный процесс и ликвидация неграмотности – главные идеи его произведений. Для Хади школа – это не только место получения знаний, но и священное место, где формируются национальное самосознание и любовь к Родине.

В творчестве Абдуллы Шаига любовь к Родине, гуманизм, уважение к труду ставятся во главу угла воспитания детей, и одновременно подчёркивается решимость уделять внимание внутреннему миру и психологическим особенностям ребёнка. В творчестве Аббаса Саххата воспевается сила науки, образования и культуры в возвышении личности, на первый план выходят развитие национального образования, воспитание чувств любви и сострадания в образовании и воспитании. С точки зрения романтиков, образование обеспечивает духовное, интеллектуальное, нравственное и эстетическое развитие человека и оценивается как социальный институт, играющий ключевую роль в формировании личности.

Ключевые слова, образование, воспитание, наука, школа, учитель

Giriş

XX əsrin əvvəlləri Azərbaycan maarifçilik hərəkatının yeni mərhələsi kimi səciyyələnir. Bu dövrdə ictimai fikir həyatında romantizm cərəyanı meydana gələrək milli oyanışın, mənəvi yenilənmənin, azadlıq və mədəni tərəqqi ideyalarının bədii ifadəsinə çevrildi. Azərbaycan romantikləri: Hüseyn Cavid, Məhəmməd Hadi, Abdulla Şaiq, Abbas Səhhət və başqaları yalnız ədəbiyyatın deyil, həm də pedaqoji düşüncənin inkişafına mühüm töhfə verdilər. Onların əsərlərində təhsil və tərbiyə məsələləri, milli-mənəvi dəyərlərin qorunması, müasir müəllim obrazı, qadın təhsili, millətin tərəqqisində məktəbin rolu kimi ideyalar xüsusi yer tutur.

Azərbaycan romantizmi XIX əsr maarifçilik ədəbiyyatının davamı olmaqla, artıq milli və mənəvi azadlıq ideyalarını ön plana çıxarırdı. Əgər Mirzə Fətəli Axundzadə, Həsən bəy Zərdabi və Cəlil Məmmədquluzadə kimi realistlər maarifçiliyi sosial islahatın vasitəsi kimi görürdülərsə, romantiklər maarifi mənəvi kamilliyin və milli ruhun dirçəldilməsi kimi dəyərləndirirdilər.

Romantiklərin pedaqoji fikirlərində əsas prinsip insanın mənəvi-əxlaqi təmizliyi, vətənə sədaqət və maarif vasitəsilə azadlıq idi. Onlar üçün təhsil təkcə bilik vermək deyil, həm də şəxsiyyətin formalaşması, insaniyyət ideyalarının təbliği demək idi.

Hüseyn Cavid (1882–1941) Azərbaycan romantik ədəbiyyatının ən parlaq simalarından olmaqla yanaşı, həm də dərin maarifçilik düşüncəsinə malik pedaqoq və ideoloq idi. O, Qori Müəllimlər Seminariyasını bitirdikdən sonra müəllimlik fəaliyyətinə başlamış, gənclərin tərbiyəsində elmi biliklərlə yanaşı, mənəvi kamilliyin də əsas rol oynadığını vurğulamışdır. Onun təlim-tərbiyə ilə bağlı fikirləri həm pedaqoji, həm də fəlsəfi kontekstdə böyük əhəmiyyət daşıyır.

Cavidin pedaqoji baxışlarının mərkəzində maarif, mədəniyyət və mənəvi tərbiyə dayanır. O, xalqın tərəqqisini ilk növbədə mədəni və intellektual

inkişafla mümkün hesab edirdi. Bu baxış onun məşhur misrasında aydın ifadə olunur:

"Turana qılıncdan daha kəskin, ulu qüvvət – mədəniyyət, mədəniyyət, mədəniyyət" (Cavid,V c, 2007).

Bu kəlamda müəllif maarifi "xilasedici qüvvə" kimi təqdim edir. Onun fikrincə, millətin gələcəyi məktəbdə, müəllimdə və gənc nəsildə formalaşan mənəvi dəyərlərdə gizlidir. Şair doğma xalqının cəhalət zəncirini qıraraq intibaha qovuşacağını, işıqlı gələcəyə doğru irəliləyəcəyini tərbiyə və təhsilin gücündə axtarırdı (Elmi Əsərlər, 2020).

Hüseyn Cavid maarifi insanı mənəvi kamilliyə və azad düşüncəyə aparan yol kimi dəyərləndirirdi. O, cəmiyyətin tərəqqisi üçün əsas şərt kimi "dünyəvi məktəbin" inkişafını göstərirdi. Cavidin fikrincə, yeni məktəblər elmi biliklərlə yanaşı, insanın daxili aləmini – vicdan, mərhəmət, ədalət və gözəllik hissini formalaşdırmalıdır. Onun "Mənim tanrım gözəllikdir, sevgidir" şeirində məhz bu duyğuların tərənnümü açıq və aydın şəkildə öz əksini tapır

Cavid "Qız məktəbində", "Öksüz Ənvər" kimi əsərlərində müəllim-şagird münasibətlərini və tərbiyə prosesinin mənəvi dəyərlər üzərində qurulmasını bədii dildə təcəssüm etdirir. Bu əsərlərdə müəllim obrazı sadəcə tədris edən deyil, şagirdin qəlbini, hisslərini və insaniliyini yönləndirən şəxs kimi təqdim olunur (Cavid,I c, 2007).

Cavidin fikrincə, müəllimin əsas vəzifəsi uşaqlara yalnız bilik öyrətmək deyil, həm də onlarda insani keyfiyyətlər, milli şüur, humanistlik, işıqlı duyğular və gözəllik ideyası formalaşdırmaqdır. Bu ideya təhsili estetik və əxlaqi tərbiyə ilə birləşdirir.

Cavidin pedaqoji dünyagörüşünün ən mühüm istiqamətlərindən biri qadın təhsili məsələsidir. O, qadının cəmiyyətdəki mövqeyini millətin tərəqqisinin ölçüsü kimi dəyərləndirir və yazırdı:

"Tərəqqinin ilk şərti qadın və qız məktəbləridir."

Bu fikir təkcə maarifçilik çağırışı deyil, həm də pedaqoji-fəlsəfi konsepsiya idi. Cavid üçün qadın ailənin tərbiyə ocağı, uşağın ilk müəllimi, xalqın mənəvi dayağıdır. Onun düşüncəsində qadının savadlanması təkcə fərdi azadlıq deyil, həm də millətin intellektual yüksəlişinin zəruri şərtidir.

Cavid ailə tərbiyəsini məktəblə ayrılmaz vəhdətdə görürdü. O, hesab edirdi ki, uşağın şəxsiyyət kimi formalaşması prosesi ailədə başlayır, məktəbdə davam edir və cəmiyyətdə möhkəmlənir. Buna görə də o, ailə tərbiyəsində sevgi, mərhəmət, anlayış, milli və dini dəyərlərə hörmət kimi prinsipləri əsas götürürdü.

Cavidin pedaqoji ideyalarının əsas qayəsi müəllim şəxsiyyətinin ucalığı ilə bağlıdır. O, müəllimi xalqın mənəvi dirəyi, maarifin daşıyıcısı, millətin gələcəyini formalaşdıran şəxs kimi qiymətləndirirdi. Onun fikrincə, müəllim yalnız bilik verən deyil, həm də əxlaq, mərhəmət, estetik zövq və vətənpərvərlik aşılayan tərbiyəçidir.

Cavid üçün müəllimlik peşə olmaqla yanaşı, mənəvi missiyadır – cəmiyyətin mənəvi səviyyəsini yüksəltmək, nəsilləri düşünən və yaradıcı fərdlər kimi yetişdirmək missiyası.

Bu ideya müasir pedaqogikanın əsas prinsipləri ilə – müəllimin şəxsiyyət yönümlü təlimdə aparıcı rolu və emosional-intellektual inkişafın vəhdəti prinsipləri ilə səsləşir.

Cavidin pedaqoji baxışları humanist, milli və idealist məzmun daşıyır. Onun əsərlərində tərbiyənin məqsədi "düzgün insan" yetişdirməkdir – yəni həm intellektual, həm də mənəvi cəhətdən kamil şəxs. Bu baxımdan o, "insaniyyət", "ədalət", "vətənpərvərlik" və "əxlaqi gözəllik" anlayışlarını pedaqoji kateqoriyaya çevirir.

Cavidin təlim-tərbiyə haqqında fikirləri milli köklərə söykənməklə yanaşı, Avropa humanizmi və Şərq fəlsəfəsinin sintezində də özünü göstərir.

Nəticə etibarilə, Hüseyn Cavidin pedaqoji görüşləri Azərbaycan pedaqoji fikir tarixində maarifçi romantizm mərhələsini təmsil edir. O, təhsili cəmiyyətin mənəvi dirçəlişinin başlıca vasitəsi kimi dəyərləndirmiş, müəllim və məktəbin rolunu bəşəri səviyyəyə yüksəltmişdir. Ümummilli lider heydər Əliyev Cavid irsinin öyrənilməsinin zəruriliyindən bəhs edərək deyirdi: *"Bizim hamımızın borcu, xüsusən müəllimlərin məktəblilərin, gənc nəsli tərbiyə edənlərin borcu ondan ibarətdir ki, Hüseyn Cavidin əsərlərini hamıya çatdırsınlar, xüsusən bizim gənclərə. Məktəblərdə Hüseyn Cavidin əsərləri xüsusi yer tutmalıdır. ...Çünki, onun hər bir əsərində bir dünya var və bu barədə bizim müəllimlərimizin üzərinə çox böyük vəzifə düşür"*(kernis et., 2022).

Məhəmməd Hadi (1879–1920) Azərbaycan romantizminin aparıcı nümayəndələrindən olmaqla yanaşı, həm də xalq maarifçiliyi hərəkatının fəal təmsilçilərindən biri idi. O, XX əsrin əvvəllərində Azərbaycanda formalaşan yeni ictimai fikir dalğasında maarifi milli tərəqqinin və mənəvi azadlığın əsas şərti kimi dəyərləndirmişdir. Məhz "Şərqlə Qərbin müqayisəsi" əsərində qərbdə elm və tərəqqisi, şərqin isə cəhalət girdabında boğulması onun qəlbini sızladır, vətəninin acı taleyi onu dərindən sarsıdırdı (Hadi, I c, 1978).

Şairin "Həyat" qəzetində, "Təzə həyat", "Füyuzat" jurnalındakı publisistik çıxışlarında o dövrün ən mühüm ideoloji problemi – xalqın gerilikdən xilas yolları – maarif və təhsil vasitəsilə izah edilir. Hadiyə görə, maarif xalqı əsarətdən, nadanlıqdan və cəhalətdən qurtaracaq ən böyük

mənəvi qüvvədir. Onun bu baxışı aşağıdakı fikrində aydın ifadə olunur:

"Elm insanı zülmətdən nur aləminə çıxaran yeganə qüvvədir."

Bu fikir Hadi düşüncəsində maarifin həm təhsil, həm də mənəvi və milli azadlıq forması olduğunu göstərir. O, elm və tərbiyəni insanın daxili inqilabının, düşüncə azadlığının və şəxsiyyətin formalaşmasının əsası kimi təqdim edir. Hadi poeziyasında və publisistikasında elmin, mədəniyyətin və tərbiyənin insanı kamilliyə aparan yeganə vasitə olduğunu vurğulayırdı.

Hadi qadın təhsilinin tərəfdarı kimi də dövrünün qabaqcıl ideoloqlarından biri idi. Hadi də Cavid kimi millətin tərəqqisini qadının maariflənməsində görürdü. O, cəmiyyətin islahı üçün ailənin, ailənin islahı üçün isə qadının maariflənməsini əsas şərt sayırdı. Hadi yazırdı ki, "qadın anadır, millətin gələcəyidir; o, nadandırsa, gələcək də nadan olacaqdır." Bu fikir romantik, lakin realist bir pedaqoji fəlsəfəni ifadə edir – yəni təhsil milli dirçəlişin başlanğıcıdır.

Məhəmməd Hadinin pedaqoji görüşlərində müəllim obrazı xüsusi yer tutur. O, müəllimi cəmiyyətin "zülmətinə işıq gətirən fədai", "insan ruhunun memarı" kimi təqdim edir. Hadinin müəllim ideyası bilik ötürən bir şəxs olmaqla yanaşı, eyni zamanda milli şüuru formalaşdıran, mənəvi dəyərləri aşılayan bir rəhbəri təsvir edir. Bu baxımdan Hadi müəllimi həm maarifçi, həm də ideoloji lider kimi dəyərləndirir.

Onun "Tərbiyə" mövzusunda qələmə aldığı məqalələrdə mənəvi tərbiyə, əxlaq, vətənpərvərlik və ictimai məsuliyyət prinsipləri ön plana çəkilir. Hadi dini fanatizmin və köhnə ənənələrin tənqidini aparır, dünyəvi elmlərin öyrədilməsini, milli dildə təhsilin inkişafını tələb edirdi.

Bütün bu baxışlar göstərir ki, Məhəmməd Hadi pedaqoji və maarifçilik ideyalarında həm romantik humanizmin, həm də müasir dünyəvi təfəkkürün daşıyıcısı idi. O, Qərb maarifi ilə Şərq cəhalətinin müqayisəsini apararaq xalqını milli oyanışa səsləyirdi. Hadi üçün təhsil fərdi inkişaf olmaqla yanaşı, həm də milli varlığın qorunması və gələcəyin qurulması vasitəsidir.

Abdulla Şaiq (1881–1959) həm yazıçı, həm də uzun illər pedaqoji fəaliyyətlə məşğul olmuş maarif xadimidir. O, romantik idealizmlə realist didaktikanı birləşdirərək uşaq tərbiyəsi və mənəvi kamillik ideyasını irəli sürür.

Şaiq hesab edirdi ki, uşaq tərbiyəsinin əsas məqsədi vətənə məhəbbət, insanpərvərlik və əməyə hörmət hislərini formalaşdırmaqdır. Abdulla Şaiq uşaqlar üçün yazdığı əsərlərini onların yaşına, mənəvi aləminə, dünyagörüşünə və bədii zövqünə uyğun qələmə alırdı. Onun bu mövzuda yazıb-yaratdığı əsərləri ədəbi mükəmməlliyi və əxlaqi tərbiyəvi cəhətdən böyük əhəmiyyət daşıyır. O, uşaqların təlim prosesində oyun, yaradıcılıq və müstəqil düşüncə kimi metodları dəstəkləyirdi ki, bu da müasir pedaqogikanın əsas prinsipləri ilə uyğunluq təşkil edir.

Onun "Oyan, oğlum!" şeirində məktəb və təhsil cəmiyyətin tərəqqisinin əsas şərti kimi təqdim olunur. Abdulla Şaiq elm və bilik əldə etməyin insanı yüksəldən, onu kamilləşdirən əsas vasitə olduğunu vurğulayır. Şairin fikrincə, yalnız məktəb və maarif yolu ilə uşaqların düzgün dünyagörüşü qazana, xalq isə azad və müstəqil gələcəyə doğru irəliləyə bilər. Bu ideya dövrün ictimai-siyasi reallıqları ilə üst-üstə düşür və maarifçi ədəbiyyatın əsas prinsiplərini əks etdirir.

"Əsrimizə xitab" əsəri Azərbaycan ədəbiyyatında XX əsrin əvvəllərində formalaşan milli və humanist ideyaların ifadəsi baxımından əhəmiyyətli yer tutur və gənc nəslin mənəvi tərbiyəsində mühüm rol oynayır (Şaiq, II c, 2005).

"Vətəni sevməyən insan olmaz, olsa da, ol şəxsdə vicdan olmaz" sözlərinin müəllifi Abbas Səhhət Azərbaycan xalqının bədii təfəkkürünə güclü təsir göstərib Azərbaycan şeirinə yeni ideyalar gətirən görkəmli romantik şairlərimizdən biridir. Maarifçilik pedaqoji fəaliyyəti ilə müxtəlif tədqiqatların probleminə çevrilən Abbas Səhhət yaradıcılığı (1874–1918) mühitin ümumi mənzərəsini, hərəkatın mədəni xarakter və mahiyyətini aydınlaşdırmaq üçün ən əsaslı mənbələrdəndir. O, romantik poeziyanın, həm də pedaqoji poeziya janrının banilərindən sayılır. Abbas Səhhət istedadlı bir müəllim kimi yeni üsullu tədrisi ana dilində olan məktəblərin açılması, dərsliklərin tərtibi, təlim-tərbiyə məsələlərinin təşkili, Şərq və Qərb mədəniyyətinin xalqa təbliğ edilməsində özünəməxsus xidmətlər göstərmişdir.

Abbas Səhhətin özünəməxsus orijinal üslubu vardır. O, özünü uşaqlara öyüd-nəsihət verən biri kimi deyil, yaxın yoldaş, tərbiyəçi kimi təqdim edir. Şair uşağa yanaşmağı bacarır, onun ürəyinə toxuna bilir.

Onun yaradıcılığında elm, təhsil və mədəniyyətin insanı yüksəldən gücü tərənnüm olunur: "Məktəb insanın beşiyidir, elm insanın həyat nurudur."

Abbas Səhhətin "Məktəb şagirdi" şeiri təhsil və maarifin vətənin xilasında həlledici rol oynadığını bədii şəkildə ifadə edir. Şair məktəbliyə ünvanlanan bu çağırışla cəmiyyətin gələcəyinin elmlə silahlanmış gənclərdən asılı olduğunu vurğulayır (Seçilmiş əsərləri, 2019).

Səhhət maarifi milli özünüdərkin və mənəvi dirçəlişin əsas şərti kimi qəbul edir.

O, şeirlərində və məqalələrində müəllimi "xalqın ruh həkimi", "tərbiyə işığında bəşəriyyətin nicatı" adlandırır.

Səhhətin pedaqoji fikirlərində təhsil bərabərliyi, qızların savadlanması, elmin milliləşdirilməsi kimi ideyalar üstünlük təşkil edir.

Onun təbliğ etdiyi "yeni məktəb" ideyası dövrün qabaqcıl pedaqoji cərəyanları Avropa humanizmi və rus maarifçiliyi ilə səsləşirdi.

Azərbaycan romantiklərinin pedaqoji baxışları bir-birini tamamlayaraq bütöv milli pedaqoji konsepsiya yaradır:

- Maarif – milli tərəqqinin əsasıdır.
- Tərbiyə – mənəvi kamilliyin yoludur.
- Müəllim – xalqın rəhbəri və mənəvi dayağıdır.
- Qızların təhsili – cəmiyyətin inkişafının zərurətidir.

Bu ideyalar müasir pedaqogikanın humanist və milli dəyərlərinə tam uyğun gəlir.

Bu baxımdan, Hüseyn Cavidin, Məhəmməd Hadinin, Abdulla Şaiqin və Abbas Səhhətin pedaqoji görüşləri Azərbaycan təhsil sisteminin ideya-fəlsəfi bazisini təşkil edən mühüm mənəvi irsdir.

Azərbaycan romantikləri maarif və tərbiyə ideyalarını milli mədəniyyətin dirçəldilməsi ilə əlaqələndirərək pedaqoji romantizm məktəbi formalaşdırmışlar. Onların əsərləri göstərir ki, cəmiyyətin tərəqqisi yalnız məktəb və müəllimlə mümkündür.

Bu fikir bu gün də aktuallığını itirmir: təhsil mənəviyyatla, bilik əxlaqla, müəllim şəxsiyyəti isə milli idealla birləşməlidir.

Romantiklərin pedaqoji baxışları müasir Azərbaycan təhsil fəlsəfəsi üçün ideya mənbəyidir və milli kimliklə qlobal humanizm prinsiplərinin harmonik birliyini təmin edir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Cavid. H.(2007). Əsərləri. Beş cilddə, V c, Bakı, Elm.

2. Cavid. H.(2007). Əsərləri. Beş cilddə, I c, Bakı, Elm.

3. Hüseynzadə. R. (2022); Mahmudov. V. (2022); Hüseynova. N. (2022); Mahmudova. N. (2022); Hüseynova. G. (2022); Ağabəyov .C. (2022); Aslanov. Z. (2022). Pedaqoji prosesdə situasiyalar, metodlar, öyüd və nəsihətlərdən istifadə. Bakı. Müəllim.

4. Camalov.K. (2020). ELMİ ƏSƏRLƏR № 2(60), Naxçıvan, Məktəb.

5. Hadi.M. (1978). Seçilmiş əsərləri. İki cilddə, I c, Bakı, Elm.

6. Şaiq.A. (2005). Seçilmiş əsərləri. Üç cilddə, II c, "Avrasiya Press", Bakı.

7. Səhhət. A. (2005). Seçilmiş əsərləri. Bakı, Lider.(Klassik Azərbaycan Ədəbiyyatı)

DOİ: 10.32010/BGZI2564

ÖYRƏNMƏ MODELLƏRİNİN TƏTBİQİNDƏ MÜƏLLİMİN ROLU

Nərmin Rizvan HƏSƏNLİ
Bakı Dövlət Universiteti, doktorant
ORCİD: 0009-0003-2276-3957
E-mail: aliyevanermin11@gmail.com

Xülasə: Məqalədə müasir təhsil sistemində öyrənmə modellərinin tətbiqinin müəllim roluna necə təsir etdiyi araşdırılır. Xüsusilə VARK modeli əsasında fərqli öyrənmə tərzlərinin nəzərə alınması, müəllimin təlim prosesindəki vəzifəsini dəyişdirir və daha çox koordinator, fasilitator və fərdiləşdirilmiş öyrənmə dizayneri rolunu üzərinə götürməsini tələb edir. Ənənəvi yanaşmada müəllim əsas bilik mənbəyi kimi çıxış edirdisə, bu gün süni intellekt və öyrənmə alətləri şagirdlərə faktiki məlumatı təqdim etmək imkanına malikdir. Bu dəyişiklik müəllimi yalnız "nə" sualına deyil, "niyə" və "necə" suallarına cavab axtaran bir pedaqoji lider halına gətirir. Müəllim, fərdi öyrənmə ehtiyaclarını müəyyən edir, tədris prosesini fərdiləşdirir və texnologiyanın təqdim etdiyi məlumatları mənalı təlim strategiyalarına çevirir. Nəticədə, öyrənmə modelləri müəllimi əvəz etmir, onu gücləndirir və sinifdəki rolunu daha strateji və mənalı hala gətirir. Gələcəyin uğurlu təhsili, texnologiyanın imkanları ilə müəllimin müdrikliyinin harmonik birləşməsində formalaşacaqdır.
Açar sözlər: Öyrənmə modeli, VARK, müəllimin rolu, fasilitator, fərdi yanaşma, kinestetik

---

РОЛЬ УЧИТЕЛЯ В ПРИМЕНЕНИИ МОДЕЛЕЙ ОБУЧЕНИЯ

Нармин Ризван ГАСАНЛЫ
Бакинский государственный университет

Резюме: В статье исследуется, как применение моделей обучения в современной системе образования влияет на роль учителя. В частности, рассматривается, как учет различных стилей обучения на основе модели VARK изменяет обязанности преподавателя в учебном процессе, требуя от него исполнения ролей координатора, фасилитатора и дизайнера персонализированного обучения. В традиционном подходе учитель выступал основным источником знаний, однако сегодня такие инструменты, как искусственный интеллект и образовательные технологии, предоставляют учащимся доступ к фактической информации напрямую. Эти изменения превращают учителя в педагогического лидера, который помогает находить ответы не только на вопрос «что», но и на «почему» и «как». Учитель определяет индивидуальные потребности обучающихся, адаптирует учебный процесс и преобразует предоставляемую технологией информацию в осмысленные стратегии обучения. В результате модели обучения не заменяют учителя, а усиливают его роль, делая её более стратегической и значимой. Успешное образование будущего будет сформировано на основе гармоничного сочетания технологических возможностей и педагогической мудрости.
Ключевые слова: модель обучения, VARK, роль учителя, фасилитатор, индивидуальный подход, кинестетика.

THE ROLE OF THE TEACHER IN THE IMPLEMENTATION OF LEARNING MODELS

Narmin Rizvan HASANLI
PhD student, Baku State University

Abstract: This article explores how the application of learning models in modern education affects the role of the teacher. Specifically, it examines the impact of considering different learning styles based on the VARK model, which reshapes the teacher's role in the instructional process. Rather than acting as the sole source of knowledge, the teacher today is expected to function as a coordinator, facilitator, and designer of personalized learning. While in traditional approaches the teacher was the main provider of factual information, modern tools such as artificial intelligence and digital learning platforms now grant students direct access to content. This transformation redefines the teacher's function into that of a pedagogical leader who not only addresses the "what" but also the "why" and "how" of learning. Teachers identify individual learning needs, personalize instruction, and convert the information offered by technology into meaningful learning strategies. Ultimately, learning models do not replace the teacher — they empower them, making their role in the classroom more strategic and impactful. The success of future education will lie in the harmonious integration of technological possibilities with the wisdom of the teacher.
Keywords: Learning model, VARK, teacher's role, facilitator, personalized learning, kinesthetic.

Giriş

Artıq XXI əsrdən başlayaraq təhsil sistemi köklü şəkildə dəyişməyə başladı. Süni intellekt, fərdiləşdirilmiş öyrənmə alətləri və müxtəlif pedaqoji modellər artıq sinif otaqlarının daimi üzvünə çevrilib. Bəs belə bir zamanda müəllimin rolu necə dəyişir? Əgər əvvəl müəllim yanlız bilik verən idisə, bu gün o, öyrənmə prosesinin memarı və idarəedicisidir.

Müasir təhsil mühiti süni intellekt və öyrənmə modelləri kimi inqilabi texnologiyaların təsiri altında köklü dəyişikliklər yaşayır. Ənənəvi sinif otaqlarının divarları virtual məkanlara doğru genişlənir, bilik əldə etmə prosesi isə avtomatlaşdırılmış və fərdiləşdirilmiş sistemlərin rəhbərliyi ilə həyata keçirilir. Bir neçə onillik əvvəl müəllimin əsas rolu məlumatı ötürmək və biliyi qiymətləndirmək idisə, bu gün böyük dil modelləri (LLM) və süni intellekt (Aİ) sistemləri məlumatı təhsilalanlara anında, maksimum dəqiqlikdə və onların fərdi tempinə uyğun çatdırmağa qadirdir.

Öyrənmə modelləri sinifdə üstünlük təşkil etməyə başladıqda müəllimin rolu nə olmalıdır? Məqalənin əsas məqsədi, məhz bu transformasiyanı təhlil etmək və müasir modellərin aktiv tətbiqi şəraitində müəllimin vəzifəsinin məlumat ötürücüsü olmaqdan koordinator, fasilitator, etik bələdçi və kritik düşüncə təşviqçisi olmaya doğru necə dəyişdiyini əsaslandırmaqdır. Texnologiya ilə idarə olunan gələcəkdə müəllim biliyin deyil, biliyi necə istifadə etməyi öyrədən mərkəzi fiqura çevrilməlidir.

Bu ayrılış müəllimə daha yüksək səviyyəli pedaqoji vəzifələrə fokuslanmaq imkanı yaradır. Əgər müasir üsullar və texnologiyalar "nə" sualına (faktlar və məlumatlar) cavab verirsə, müəllim "niyə" və "necə" suallarına (tətbiq, təhlil və sintez) yönəlməlidir.

Metod və material

Bu məqalə müasir dövrdə əsas yer tutan təhsilalanların fərqli öyrənmə xüsusiyyətlərinə əsasən onlarda öyrənməni asanlaşdırmaq üçün müəllimin rolunu araşdırmaqdan ibarətdir. Əsas məlumatlar xarici və yerli ədəbiyyatlardan istifadə olunaraq hazırlanmışdır. Burada istifadə olunan xarici mənbələrə Fleming, Anderson, Fullan, yerli mənbələrə isə N.Seyfullayeva, O.Alxasov, N.Eldarov və başqa müəllifləri misal göstərmək olar. Bundan başqa, yerli və xarici məqalələrdən də istifadə olunmuşdur.

Müzakirə və təhlil

Müəllim – fərdiləşdirmənin memarı kimi adlandırmaq mümkündür. Öyrənmə modellərinin bəlkə də ən böyük töhfəsi hər bir şagirdin öyrənmə tempini, modelini və ehtiyaclarını izləyərək fərdi öyrənmə yollarını təklif etmək qabiliyyətidir. Müasir texnologiyalar şagirdin hansı mövzularda çətinlik çəkdiyini, hansı məlumatları tez mənimsədiyini və ən yaxşı hansı formatda (vizual, yazılı, interaktiv və s.) öyrəndiyini dəqiq təhlil edə bilir. Müəllim müasir texnologiyaların topladığı məlumatları emosional və pedaqoji kontekstdə şərh edir. Yəni, modelin müəyyən etdiyi çatışmazlığın səbəbinin diqqətsizlik, motivasiya çatışmazlığı, yoxsa sadəcə bir boşluq olduğunu yalnız müəllim müəyyən edə bilər. Müəllim fərdi öyrənmə planlarını tərtib edir, zəifliklərı aradan qaldırmaq üçün əlavə dəstək proqramları yaradır və ya güclü tərəfləri inkişaf etdirmək üçün daha mürəkkəb tapşırıqlar təklif edir. Beləliklə, müəllim eyni anda 30 şagirdə eyni məlumatı çatdırmaq əvəzinə, 30 fərqli şagirdə fərdi diqqət göstərən bir strategiyaçıya çevrilir. Bu metod müəllimin təhsil sistemində dəyişən yerini praktiki və nəzəri baxımdan qiymətləndirməyə imkan verir. Öyrənmə modellərinin təhsilə gətirdiyi ən böyük inqilab, güman ki, təlim prosesinin fərdiləşdirilməsi potensialıdır (Bandura, 1977). Ənənəvi sinifdə müəllim məcburən ortalama bir təhsilalan üçün hazırlanmış vahid tədris planına əməl edirdi ki, bu da yüksək potensiallı şagirdlərin ləngiməsinə və çətinlik çəkənlərin isə geri qalmasına səbəb olurdu. Süni intellekt və öyrənmə modelləri bu məhdudiyyəti aradan qaldırır: onlar hər bir şagirdin öyrənmə tempini, bilik səviyyəsini, güclü və zəif tərəflərini real zamanda analiz edərək, ona uyğun fərdi öyrənmə yollarını avtomatik təklif edə bilir. Ancaq bu texnoloji imkanın maksimum səmərə ilə reallaşması hələ də müəllimin intellektual və emosional rəhbərliyini tələb edir. Müasir texnologiya və süni intellekt nə qədər çox məlumat toplasa da, o məlumatların kökündə yatan insani səbəbləri anlamaqda acizdir. Məsələn, bir model şagirdin coğrafiya fənni üzrə tapşırıqlarında ardıcıl olaraq uğursuzluq nümayiş etdirdiyini müəyyən edə bilər, lakin bu uğursuzluğun səbəbini motivasiya əskikliyi, diqqət pozğunluğu, emosional stress və ya sadəcə bir bazada böyük boşluq olmasını yalnız şagirdi ilə şəxsi əlaqəsi olan müəllim dəqiq təyin edə bilər. Müəllimin vəzifəsi təhsilalanlar üçün ən uyğun olan diferensial təlim strategiyasını tərtib etməkdir (Məmmədova S. (2020)). Bu transformasiyanın mərkəzində duran əsas suallardan biri budur: Yeni öyrənmə modelləri sinfə daxil olduqda müəllimin rolu nə olur və necə dəyişməlidir? Müəllimin dəyişən rolu – fərdiləşdirmənin memarı, öyrənmə mühitinin fasilitatoru, təhlil və tətbiq bacarıqlarının inkişaf etdiricisi, etik və sosial lider kimi qiymətləndirilir.

Müəllim nisbətən büdrəmələri olan şagirdlərə texnologiyalar tərəfindən əlavə təkrarlama materialları və ya fərqli izahat formatları təyin edə

bilər. Eyni zamanda, dərsi tez və asan mənimsəyən şagirdlər üçün isə daha mürəkkəb, zənginləşdirilmiş tapşırıqları (məsələn, layihə əsaslı tədqiqat) seçir və təsdiqləyir. Müəllim fərdiləşdirmənin tətbiqi üçün sinifdə kiçik qruplar yarada bilər. O, eyni anda müxtəlif mənimsəmə üslublarına malik olan şagirdlərlə işləyə bilmək üçün müasir texnologiyaların köməyi ilə tədris materiallarını bölüşdürür və öz vaxtını birbaşa fasilitatorluğa daha çox sərf edir.

Fərdiləşdirmənin ən vacib insani tərəfi qiymətləndirmənin formalaşdırıcı roludur. Müəllim təhsilalanların fərdi irəliləyişini təqdir edir, ona uğursuzluqdan dərs almağı öyrədir və öz öyrənmə yoluna görə məsuliyyət daşımağa təşviq edir. Bu, öyrənməni sadəcə bir texniki prosesdən şəxsi inkişaf səyahətinə çevirir. Öyrənmə modelləri nə qədər effektiv olsa da, onlar şagirdlərə məlumatı necə təhlil etməyi, qiymətləndirməyi və müxtəlif mənbələri sintez etməyi öyrədə bilməz. Müəllimin rolu sinifdəki bilik mühitini koordinasiya etmək və şagirdlərin passiv məlumat qəbuledicisi yox, aktiv iştirakçılar olmasına fasilitasiya etməkdir. Beləliklə, öyrənmə modelləri müəllimi faktiki bilikləri diktə etmək məcburiyyətindən azad edir, onun rolunu isə biliyin fərdi, dərin və mənalı şəkildə mənimsənilməsini təmin edən bir pedaqoji lider səviyyəsinə yüksəldir. Müəllim fərdiləşdirmənin ürəyidir; o, texnologiyanın soyuq məlumatını götürərək onu tələbənin fərdi ehtiyaclarına uyğun isti və effektiv təlim proqramına çevirir. Müəllim diskussiyalar təşkil edir və təhsilalanları çətin suallar vasitəsilə cavabları özləri tapmağa sövq edir. Fasilitator olaraq müəllim düz cavab vermək əvəzinə, şagirdləri müxtəlif yolları sınaqdan keçirməyə, fərqli baxış bucaqlarını müqayisə etməyə və bilikləri həyatdakı real problemlərə tətbiq etməyə təşviq edir. Beləliklə, sinif otağı statik mühazirə salonundan dinamik tədqiqat laboratoriyasına çevrilir. Yuxarıda vurğulanan müəllimin rolunu VARK modelinin tətbiqində nəzərdən keçirək. VARK öyrənmə tərzlərini izah edən sadə və praktik bir modeldir. Bu modelə görə, təhsilalanlar məlumatı dörd əsas şəkildə qavrayırlar: a)Visual (V) - görmə, b)Aural (A) -eşitmə, c)Read/Write (R) - oxuma/yazma, və d)Kinesthetic (K) - hərəkət/təcrübə ilə öyrənmə (Vygotsky, L. S. (1978)).

VARK modelində müəllimin rolunu aşağıdakı şəkildə mərhələli izah edilə bilər.

1)Şagirdlərin öyrənmə tərzlərini müəyyənləşdirmək- Şagirdlərin öyrənmə tərzlərini müəllim əvvəlcə sinifdəki şagirdlərin hansı VARK tərzinə üstünlük verdiyini müşahidə və ya sorğularla müəyyənləşdirir. Bu, fərdi yanaşmanı təmin etməyə kömək edir;

2)Dərsləri fərqli öyrənmə tərzlərinə uyğunlaşdırmaq- Müəllim dərslik və materialları VARK tərzlərinə uyğun planlayaraq şagirdlərin hər birinin effektiv öyrənməsini təmin edə bilər. Aşağıdakı cədvəldə buna aid nümunə göstər ilmişdir.

Cədvəl 1.

VARK modelinə aid öyrənmə cədvəli

Təhsilalanların öyrənmə tərzi	**Təhsilalan necə öyrənir**	**Müəllim təhsilalana necə dəstək ola bilər**
Görmə	Şəkillər, sxemlər, qrafiklər, rənglər vasitəsilə	Diaqramlar, xəritələr, rəngli təqdimatlar hazırlayır
Eşitmə	Dinləyərək, müzakirə edərək	Mühazirələr, sual-cavab, qrup müzakirələri təşkil edir
Oxuma/Yazma	Mətn oxuyaraq, qeyd edərək	Məqalələr, qeydlər, yazılı tapşırıqlar verir
Kinstetik	Praktik edərək, toxunaraq, hərəkətlə	Təcrübələr, layihələr, rol oyunları, səhnələşdirmələr istifadə edir

3) Diferensial tədris - Müəllim dərsi elə qurur ki, hər bir öyrənmə tərzinə uyğun imkanlar olsun. Məsələn, bir dərsdə həm vizual təqdimat, həm müzakirə, həm də praktik fəaliyyət ola bilər.

4)Motivasiya və maraq yaratmaq - Şagird öz öyrənmə tərzinə uyğun yanaşma ilə dərsdə daha fəal iştirak edir. Müəllim bunu bildikdə, şagirdi daha yaxşı motivasiya edə və potensialını ortaya çıxara bilər.

5)Qiymətləndirməni fərdiləşdirmək- Müəllim qiymətləndirmə zamanı müxtəlif üsullar tətbiq edə bilər. Bunlara misal olaraq, testlər (oxuma/yazma), şifahi cavablar (eşitmə), poster/layihə (vizual), praktik tapşırıqlar (kinestetik).

Sonda müəllim VARK modelinin tətbiqində müəllim - şagirdlərin fərdi öyrənmə tərzlərini nəzərə alır, tədris metodlarını uyğunlaşdırır, dərsə marağı artırır, fərdi yanaşma ilə nəticəni gücləndirir.

Öyrənmə modelləri biliyi təklif edə bilər, lakin dəyərləri, empatiyanı və mənəvi baxış bucağını öyrədə bilməz. Öyrənmə modellərinin sinifə inteqrasiyası müəllimlərdən yeni bacarıqlar və biliklər tələb edir. Bu transformasiyanın uğurlu olması üçün müəllimlərə sistemli dəstək və peşəkar inkişaf imkanları təmin edilməlidir.

Texnologiyaların təsirinin gücləndiyi bu dövrdə müəllimin sosial və əxlaqi lider kimi rolu hər zamankından daha kritikdir. Bu fəaliyyət üç əsas istiqaməti əhatə edir:

Rəqəmsal vətəndaşlıq- Müəllim şagirdlərə süni intellektin yaratdığı məzmunun müəllif hüquqları, məlumatların məxfiliyi və sosial media etikası haqqında rəhbərlik edir.

Sosial-emosional öyrənmə- Süni intellekt fərdi öyrənməni dərinləşdirsə də, fiziki əlaqə və emosional inkişafı təmin edə bilməz. Müəllim əməkdaşlığı, qrup işini, mübahisələri həll etməyi və başqalarının fikirlərinə hörmət etməyi öyrədir. Müəllim sinifdəki təhlükəsiz və dəstəkləyici mühitin təminatçısıdır.

Həyati məqsədlər- Müəllim şagirdlərin motivasiyasını artırır, onlara böyük məqsədlər qoymağa kömək edir və texnologiyadan kənarda qalan insani aspektləri (yaradıcılıq, duyğular, estetik zövq) qiymətləndirməyə təşviq edir. Bu, müəllimi gələcəyin hərtərəfli və məsuliyyətli vətəndaşlarını formalaşdıran yeganə emosional körpü edir.

Əgər öyrənmə modelləri avtomatik olaraq faktiki suallara cavab verə bilirsə, ənənəvi imtahanlar və ev tapşırıqları mənasını itirir. Bu vəziyyət, müəllimin qiymətləndirmə üsullarını tamamilə dəyişdirməyini tələb edir. Müəllimin rolu, artıq nə qədər biliyə sahib olduğunu deyil, biliyi nə qədər effektiv tətbiq etdiyini ölçməkdir. Yeni qiymətləndirmə strategiyasının əhatə etməli olduğu məqamlara layihə əsaslı öyrənmə (PBL), prosesin qiymətləndirilməsi və ətraflı insan rəyi aiddir.

Qiymətləndirmə real həyat ssenarilərinə, mürəkkəb layihələrə və yaradıcı həll yollarına fokuslanmalıdır.

Prosesin qiymətləndirilməsi nəticə ilə yanaşı, müəllim və şagirdin problemin həlli yolunda tənqidi düşüncə mərhələlərini, müasir texnologiya alətlərindən istifadə strategiyasını və komanda daxilindəki əməkdaşlığını qiymətləndirməlidir.

Ətraflı insan rəyi dedikdə, müəllimin verdiyi rəy daha dərin, motivasiyaedici və kontekstualdır. Müəllim təhsilalanın fərdi inkişafını, emosional vəziyyətini nəzərə alaraq, onları daha yüksək səviyyəli nailiyyətlərə yönləndirir. Beləliklə, müəllim qiymətləndirici olmaqdan çıxıb, qiymət verən və inkişaf etdirən bir mütəxəssisə çevrilir.

Nəticə

Nəticədə, müəllim öyrədən şəxs olaraq qalmalıdır. Texnologiya inkişaf etdikcə, müəllim də özünü davamlı olaraq inkişaf etdirməli, yeni alətləri sınaqdan keçirməli və tədris metodlarını müasir tələblərə uyğunlaşdırmalıdır. Beləliklə, öyrənmə modellərinin sinfə uğurla inteqrasiyası yalnız güclü pedaqoji liderliyə sahib müəllimlə mümkündür. Təhsil gələcəyi məhz texnologiya ilə empatik və etik müəllim arasında qurulan körpüdə inşa ediləcəkdir.

Öyrənmə modellərinin təhsilə sürətli inteqrasiyası təhsil sistemindəki ən böyük transformasiyalardan birini təmsil edir. Bu məqalədə araşdırılan əsas tezis, müəllimin rolunun bilik ötürməkdən kritik düşüncəni, etik tətbiqi və fərdi inkişafı idarə edən koordinatorluğa doğru dəyişməsidir. Yəni, müəllim artıq biliyin əsas mənbəyi yox, biliyi idarə edən mütəxəssisdir, fokus kütləvi təlimdən fərdiləşdirilmiş öyrənmə yollarına yönəlib və qiymətləndirmə faktiki bilikdən tətbiqi bacarıqlara və layihə əsaslı həllərə keçid edir.

ƏDƏBIYYAT SIYAHISI:

1. Alxasov O. (2013). Coğrafiyanin tədrisi metodikası, Elm və təhsil nəşriyyatı
2. Bandura, A. (1977). Social learning theory. Prentice Hall.
3. Bruner, J. S. (1966). Toward a theory of instruction. Harvard University Press.
4. Fleming, N. D., & Mills, C. (1992). Not another inventory, rather a catalyst for reflection. To Improve the Academy, s 137–155.
5. Hüseynov. E. (2019). Müasir təlim modellərində müəllimin fəaliyyət istiqamətləri. Təhsil və Zaman, s. 33–40.
6. Məmmədova S. (2020). Konstruktiv təlim modelində müəllimin rolu. Azərbaycan məktəbi, s. 45–50.
7. Qasımova N. (2018). Kurikuluma əsaslanan təlimdə müəllimin rolu. Azərbaycan Müəllimi qəzeti.
8. Siemens G. (2005). Connectivism: A learning theory for the digital age. International Journal of Instructional Technology and Distance Learning, s. 3–10.
9. Vygotsky, L. S. (1978). Mind in society: The development of higher psychological processes. Harvard University Press.

DOİ: 10.32010/CJND7824

İBTİDAİ SİNİF ŞAGİRDLƏRİNİN SOSİALLAŞMASINDA TEXNOLOGİYANIN ROLU

Elmira Vahid HƏSƏNOVA
ADPU, doktorant
Orcid: 0009-0002-6285-6878
E-mail: elmirahesenova3098@gmail.com

Xülasə: Müasir dövrdə informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının (İKT) inkişafı ibtidai sinif şagirdlərinin sosial həyatına və ünsiyyət mədəniyyətinə güclü təsir göstərir. Texnologiyanın tədris prosesinə inteqrasiyası, şagirdlərin sosial bacarıqlarının formalaşması və ünsiyyət sferasında inkişafı üçün mühüm vasitə rolunu oynayır. Rəqəmsal platformalar, interaktiv təlim proqramları və onlayn layihə işləri şagirdlərin həm sinif daxilində, həm də sinifdən kənar ünsiyyət imkanlarını artırır. Virtual qruplar və təlim oyunları uşaqlarda əməkdaşlıq, komanda işi və məsuliyyət hissini inkişaf etdirir. Bu, onların sosial mühitə uyğunlaşmasını və yeni dostluq əlaqələri qurmasını asanlaşdırır. Texnologiyanın istifadəsi nəticəsində şagirdlər fərqli mədəniyyət və dillərlə tanış olur, bu da onların tolerantlıq və mədəniyyətlərarası ünsiyyət bacarıqlarını gücləndirir. Elektron məktəb platformaları, videokonfranslar və beynəlxalq uşaq layihələri bu istiqamətdə mühüm rol oynayır. Multimedia təqdimatları, rəqəmsal rəsmlər, animasiya və bloq yazıları şagirdlərin öz maraqlarını sərbəst ifadə etməsinə və yaradıcılıq qabiliyyətini inkişaf etdirməsinə şərait yaradır. Bu, özünəinamın və liderlik bacarıqlarının formalaşmasına müsbət təsir edir. Texnologiyanın həddindən artıq istifadəsi diqqət dağınıqlığı, asılılıq, ünsiyyət bacarıqlarının zəifləməsi və sosial təcrid kimi mənfi nəticələr doğura bilər. Buna görə valideynlərin və müəllimlərin nəzarəti, texnologiyanın düzgün və məqsədyönlü tətbiqi vacibdir. Müasir dövrdə texnologiya uşaqların gündəlik həyatının ayrılmaz hissəsinə çevrilmişdir. İbtidai sinif şagirdləri üçün rəqəmsal qurğuların tədris və asudə vaxt fəaliyyətlərində geniş istifadəsi onların sosial və intellektual inkişafına mühüm imkanlar yaratsa da, nəzarətsiz və həddindən artıq istifadə ciddi risklər də doğurur. Bu risklərə diqqət dağınıqlığı, texnoloji asılılıq, real ünsiyyət bacarıqlarının zəifləməsi və sosial təcrid halları daxildir. Risklərin qarşısını almaq və balansı qorumaq üçün valideynlərin, müəllimlərin və məktəb rəhbərliyinin aktiv nəzarəti, sağlam vaxt idarəçiliyi və texnologiyanın məqsədyönlü tətbiqi mühüm əhəmiyyət daşıyır. Bu yanaşma həm şagirdlərin psixoloji sağlamlığını, həm də onların sosiallaşma prosesində müsbət inkişafını təmin etməyə kömək edir. Beləliklə, texnologiyanın tədris mühitində faydalı rolunu qorumaqla yanaşı, mənfi təsirlərin azaldılması əsas hədəf kimi qarşıya qoyulmalıdır. İbtidai sinif şagirdlərinin sosiallaşmasında texnologiya həm imkan, həm də məsuliyyət yaradır. O, şagirdlərin ünsiyyət, əməkdaşlıq və mədəniyyətlərarası bacarıqlarını inkişaf etdirir, eyni zamanda valideyn və müəllim nəzarəti altında balanslı və təhlükəsiz istifadəyə ehtiyac duyur. Bu baxımdan texnologiyanın pedaqoji əsaslarla yönləndirilməsi, şagirdlərin həm sosial, həm də intellektual inkişafını dəstəkləyən əsas şərtlərdəndir.
Açar sözlər: ibtidai sinif, şagirdlərin sosiallaşması, texnologiyanın rolu, informasiya-kommunikasiya texnologiyaları (İKT), rəqəmsal təhsil

---

THE ROLE OF TECHNOLOGY IN THE SOCIALIZATION OF PRIMARY STUDENTS

Elmira Vahid HASANOVA
ADPU, PhD student
Orcid: 0009-0002-6285-6878
E-mail: elmirahesenova3098@gmail.com

Abstract: In modern times, the development of information and communication technologies (ICT) has a strong impact on the social life and communication culture of primary school students. The integration of technology into the educational process plays an important role in the formation of students' social skills and their development in the sphere of communication. Digital platforms, interactive training programs and online project work increase students' communication opportunities both inside and outside the classroom. Virtual groups and educational games develop cooperation, teamwork and a sense of responsibility in children. This makes it easier for them to adapt to the social environment and build new friendships. As a result of the use of technology, students become familiar with different cultures and languages, which strengthens their tolerance and intercultural communication skills. Electronic school platforms, video conferences and international children's projects play an important role in this direction. Multimedia presentations, digital drawings, animations and blog posts allow students to freely express their interests and develop their creativity. This has a positive effect on the formation of self-confidence and leadership skills. Excessive use of technology can lead to negative consequences such as distraction, addiction, weakening of communication skills and social isolation. Therefore, supervision by parents and teachers, as well as the correct and purposeful use of technology, are important. In modern times, technology has become an integral part of children's daily lives. Although the widespread use of digital devices in educational and leisure activities for primary school students creates important opportunities for their social and intellectual development,

uncontrolled and excessive use also poses serious risks. These risks include distraction, technological addiction, weakening of real communication skills and social isolation. Active supervision by parents, teachers and school administration, healthy time management and purposeful use of technology are of great importance in order to prevent risks and maintain balance. This approach helps to ensure both the psychological health of students and their positive development in the process of socialization. Thus, while maintaining the beneficial role of technology in the educational environment, reducing negative impacts should be set as the main goal. Technology creates both an opportunity and a responsibility in the socialization of primary school students. It develops students' communication, cooperation and intercultural skills, but at the same time requires balanced and safe use under the supervision of parents and teachers. In this regard, the pedagogical orientation of technology is one of the main conditions supporting both the social and intellectual development of students.
Keywords: primary school, socialization of students, role of technology, information and communication technologies (ICT), digital education.

РОЛЬ ТЕХНОЛОГИЙ В СОЦИАЛИЗАЦИИ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ

Эльмира Вахид ГАСАНОВА
АДПУ, аспирант.
Orcid: 0009-0002-6285-6878
Электронная почта: elmirahesenova3098@gmail.com

Резюме: В современном мире развитие информационно-коммуникационных технологий (ИКТ) оказывает сильное влияние на социальную жизнь и культуру общения учащихся начальной школы. Интеграция технологий в образовательный процесс играет важную роль в формировании социальных навыков учащихся и развитии их коммуникативной сферы. Цифровые платформы, интерактивные обучающие программы и онлайн-проектная работа расширяют возможности общения учащихся как в классе, так и за его пределами. Виртуальные группы и развивающие игры развивают у детей навыки сотрудничества, командной работы и ответственности. Это облегчает им адаптацию к социальной среде и установление новых дружеских отношений. Благодаря использованию технологий учащиеся знакомятся с разными культурами и языками, что укрепляет их толерантность и навыки межкультурного общения. Важную роль в этом направлении играют электронные школьные платформы, видеоконференции и международные детские проекты. Мультимедийные презентации, цифровые рисунки, анимация и записи в блогах позволяют учащимся свободно выражать свои интересы и развивать творческие способности. Это положительно влияет на формирование уверенности в себе и лидерских качеств. Чрезмерное использование технологий может привести к таким негативным последствиям, как рассеянность, зависимость, ослабление коммуникативных навыков и социальная изоляция. Поэтому важен контроль со стороны родителей и учителей, а также правильное и целенаправленное использование технологий. В наше время технологии стали неотъемлемой частью повседневной жизни детей. Хотя широкое использование цифровых устройств в образовательной и досуговой деятельности для учащихся начальной школы создает важные возможности для их социального и интеллектуального развития, бесконтрольное и чрезмерное использование также несет серьезные риски. К этим рискам относятся рассеянность, технологическая зависимость, ослабление реальных коммуникативных навыков и социальная изоляция. Активный контроль со стороны родителей, учителей и администрации школы, здоровый тайм-менеджмент и целенаправленное использование технологий имеют большое значение для предотвращения рисков и поддержания баланса. Такой подход способствует как психологическому здоровью учащихся, так и их позитивному развитию в процессе социализации. Таким образом, сохраняя полезную роль технологий в образовательной среде, следует поставить во главу угла снижение негативного воздействия. Технологии создают как возможности, так и ответственность в социализации учащихся начальной школы. Они развивают у учащихся навыки общения, сотрудничества и межкультурного взаимодействия, но в то же время требуют сбалансированного и безопасного использования под контролем родителей и учителей. В связи с этим педагогическая направленность технологий является одним из основных условий, способствующих как социальному, так и интеллектуальному развитию учащихся.
Ключевые слова: начальная школа, социализация учащихся, роль технологий, информационно-коммуникационные технологии (ИКТ), цифровое образование

Giriş

Müasir cəmiyyətin inkişaf mərhələsində informasiya-kommunikasiya texnologiyaları (İKT) uşaqların gündəlik həyatına və təlim-tərbiyə prosesinə dərin şəkildə nüfuz etmişdir. İnnovativ texnologiyalar həyatın bütün sahələrində olduğu kimi, ibtidai sinif təhsili və şagirdlərin sosial inkişafı üçün də yeni imkanlar açır. Məktəbəqədər dövrdən başlayaraq rəqəmsal mühitdə böyüyən uşaqlar üçün texnologiyanın düzgün və məqsədyönlü istifadəsi artıq sadəcə təhsil aləti deyil, həm də sosiallaşma prosesinin aparıcı faktoruna çevrilmişdir. Bu baxımdan, texnologiyanın ibtidai sinif şagirdlərinin sosial münasibətlərinə, ünsiyyət bacarıqlarına və şəxsi inkişafına təsiri xüsusi elmi-pedaqoji diqqət tələb edir.

Texnologiyanın sosiallaşmaya müsbət təsiri çoxşaxəlidir. İnteraktiv tədris proqramları, rəqəmsal təhsil platformaları, onlayn layihələr və virtual qrup işləri uşaqlar arasında əməkdaşlıq, ünsiyyət və komanda bacarıqlarının formalaşmasını dəstəkləyir. Bu, onların sinif daxilində və sinifdən kənar sosial əlaqələrinin güclənməsinə, mədəniyyətlərarası ünsiyyət və tolerantlıq kimi mühüm dəyərlərin mənimsənilməsinə zəmin yaradır. Eyni zamanda, multimedia vasitələri və yaradıcılıq yönümlü rəqəmsal alətlər şagirdlərdə tənqidi düşünmə, müstəqil qərarvermə və özünüifadə bacarıqlarını inkişaf etdirir.

Digər tərəfdən, texnologiyanın həddindən artıq və nəzarətsiz istifadəsi müəyyən mənfi nəticələrə səbəb ola bilər. Erkən yaş dövründə planlaşdırılmamış rəqəmsal fəaliyyət diqqət dağınıqlığı, sosial təcrid, real ünsiyyət bacarıqlarının zəifləməsi, həmçinin texnoloji asılılıq risklərini artırır. Bu səbəbdən valideynlərin və müəllimlərin nəzarəti, sağlam vaxt idarəçiliyi, texnologiyanın pedaqoji əsaslarla yönləndirilməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

Azərbaycanın təhsil strategiyalarında da bu məsələ diqqət mərkəzindədir. "Azərbaycan 2030: sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər", "Rəqəmsal İnkişaf və Nəqliyyat Strategiyası" və digər dövlət sənədlərində məktəblərin rəqəmsallaşdırılması, rəqəmsal bacarıqların erkən yaşdan inkişafı, eyni zamanda uşaq və gənclərin sağlam sosial mühitdə formalaşdırılması mühüm istiqamət kimi göstərilir. Bu sənədlər texnologiyanın təhsildə keyfiyyət və səmərəliliyi artırmaqla yanaşı, şagirdlərin sosial rifahına və təhlükəsiz inkişafına xidmət etməli olduğunu vurğulayır.

Nəzəriyyə

Texnologiya insanın bütün həyatı boyu istifadə etdiyi əsas fəaliyyət növləri – oyun, təlim və əmək prosesləri üzrə bacarıqların inkişafında mühüm rol oynayır. Elmi mahiyyətinə görə texnologiya həm nəzəri, həm də praktik problemlərin həlli ilə səciyyələnir. İnsan fəaliyyəti tarix boyu sadədən mürəkkəbə doğru inkişaf edərək, yaranan tələbatlara uyğun şəkildə texnologiyanın optimallaşdırılmasına gətirib çıxarmışdır. Bu inkişaf, yalnız texniki tərəqqini deyil, həm də sosial münasibətlərin və təlim-tərbiyə prosesinin keyfiyyətini dəyişmişdir.

Fəaliyyət növlərinin formalaşması yaş dövrlərinə uyğun fərqlənir. Məktəbəqədər yaşda oyun aparıcı fəaliyyət növü hesab olunur. Bu dövrdə uşaqlar əsas tələbatlarını oyun vasitəsilə ödəyir, öyrənir və sadə əmək bacarıqlarını inkişaf etdirirlər. Məktəb yaşında təlim fəaliyyəti aparıcı mövqeyə keçir. Bu mərhələdə şagirdlər oyun və əmək proseslərindən gələn bacarıqlarını təlimlə birləşdirərək sosiallaşır və müstəqil düşünmə qabiliyyəti qazanırlar. Sonrakı dövrdə əmək fəaliyyəti üstünlük təşkil etsə də, oyun və təlim həyat boyu inteqrasiya olunan mühüm fəaliyyət sahələri kimi qalır. Ünsiyyət də psixoloji ədəbiyyatda əsas fəaliyyət növü kimi qiymətləndirilir. İnsan həyatının bütün mərhələlərində ünsiyyət – qarşılıqlı informasiya mübadiləsi, qavrama və anlama proseslərinin təməlini təşkil edir. Tanınmış tədqiqatçılar J. Pyaje, A. Vallon və D. V. Elkonin fəaliyyətin mahiyyəti və inkişaf mərhələləri ilə bağlı dərin elmi araşdırmalar aparmışlar. D. V. Elkonin oyunu davranışın idarə olunmasının və sosial bacarıqların inkişafının əsas fəaliyyəti kimi izah etmiş, A. S. Makarenko isə "böyüklərin həyatında iş nə qədər vacibdirsə, uşaq həyatında da oyun bir o qədər zəruridir" fikrini irəli sürmüşdür.

Beləliklə, texnologiya yalnız texniki tərəqqi ilə məhdudlaşmır, həm də insanın sosial, idraki və pedaqoji inkişafını təmin edən mühüm amil kimi çıxış edir. Oyun, təlim və əmək fəaliyyətlərinin inteqrasiyası texnologiyanın pedaqoji prosesdəki rolunu daha da gücləndirərək, uşaqların intellektual və sosial formalaşmasına, cəmiyyətin ümumi tərəqqisinə bilavasitə təsir göstərir.

Nəticə etibarilə, texnologiyanın ibtidai sinif şagirdlərinin sosiallaşmasındakı rolu həm imkanlar, həm də məsuliyyətlərlə müşayiət olunur. Rəqəmsal vasitələr sosial bacarıqların inkişafını sürətləndirmək, bilik əldə etməyi asanlaşdırmaq və yaradıcı təfəkkürü genişləndirmək üçün böyük potensiala malikdir. Lakin bu potensial yalnız texnologiyanın məqsədyönlü və balanslı istifadəsi, pedaqoji yanaşmalar və ailə-məktəb əməkdaşlığının gücləndirilməsi ilə reallaşa bilər. Buna görə də ibtidai sinif şagirdlərinin sosiallaşmasında texnologiyanın rolunun elmi əsaslarla araşdırılması, pedaqoji təcrübəyə uyğunlaşdırılması və milli təhsil

siyasətində praktik tədbirlərlə dəstəklənməsi günümüzün vacib tələblərindən biridir.

Metod

İbtidai sinif şagirdlərinin sosiallaşmasında texnologiyanın rolu çoxşaxəli və dinamikdir. Müasir dövrdə informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının (İKT) inkişafı təkcə tədris prosesinin keyfiyyətini yüksəltmir, həm də uşaqların sosial bacarıqlarının formalaşmasına, ünsiyyət mədəniyyətinin inkişafına və fərdi yaradıcılığın təşviqinə mühüm töhfə verir. Bu mərhələdə texnologiyanın düzgün tətbiqi şagirdlərin məktəb və cəmiyyət həyatına uyğunlaşmasını asanlaşdırır, onların intellektual, emosional və sosial inkişafını dəstəkləyir. Müasir dövrdə texnologiyanın tədris prosesinə inteqrasiyası ibtidai sinif şagirdlərinin sosial inkişafına yeni imkanlar açır. Rəqəmsal platformalar, onlayn dərs mühitləri və interaktiv tədris proqramları uşaqlar arasında qarşılıqlı əməkdaşlığı gücləndirir, sosial münasibətlərin formalaşmasına və ünsiyyət bacarıqlarının təkmilləşməsinə şərait yaradır. Bu mühitlərdə şagirdlər yalnız bilik əldə etmir, eyni zamanda fikirlərini sərbəst ifadə etməyi, müzakirə aparmağı, müxtəlif baxış bucaqlarını dəyərləndirməyi və komanda ruhunda qərar qəbul etməyi öyrənirlər. Bu proses uşaqların sosiallaşmasında əsaslı mərhələ hesab olunur. Onlayn oyunlar, qrup tapşırıqları və beynəlxalq layihələr birgə fəaliyyət, məsuliyyət paylaşımı, həmrəylik və qarşılıqlı hörmət kimi dəyərlərin formalaşmasına xidmət edir. Eyni zamanda, müxtəlif ölkələrin şagirdləri ilə keçirilən virtual görüşlər onların dünyagörüşünü genişləndirir, tolerantlıq, empatiya və mədəniyyətlərarası ünsiyyət bacarıqlarının inkişafına mühüm töhfə verir. Beləliklə, texnologiya şagirdlərin yalnız akademik nailiyyətlərini deyil, həm də sosial və emosional inkişafını dəstəkləyən mühüm alətə çevrilir.

Müasir texnologiyalar ibtidai sinif şagirdlərinin yaradıcılıq potensialını üzə çıxarmaq və onların fərdi inkişafını dəstəkləmək üçün geniş imkanlar yaradır. Rəqəmsal mühit şagirdlərə yalnız hazır bilikləri mənimsətmək deyil, həm də öz ideyalarını sərbəst şəkildə ifadə etmək, müstəqil düşünmək və innovativ layihələr yaratmaq imkanı verir. Bu proses uşaqlarda tənqidi təfəkkürün formalaşması, problem həll etmə vərdişlərinin möhkəmlənməsi və məntiqi mühakimə bacarıqlarının inkişafı üçün əhəmiyyətli pedaqoji vasitə kimi çıxış edir. Multimedia proqramları, dizayn tətbiqləri, animasiya və təqdimat hazırlama alətləri uşaqlara ideyalarını rəqəmsal və vizual formada təqdim etməyi öyrədir. Blog yazmaq, virtual debatlara qatılmaq və məktəb jurnalları üçün məqalələr hazırlamaq isə onların nitq mədəniyyətini, yazı bacarığını və ünsiyyət keyfiyyətlərini gücləndirir. Bu imkanlar uşaqlara öz maraq və dünyagörüşlərini sərbəst şəkildə ortaya qoymaq, fərdi qabiliyyətlərini inkişaf etdirmək və sosial mühitdə daha inamlı mövqe sərgiləmək imkanı yaradır. Beləliklə, texnologiya yalnız dərs prosesini zənginləşdirmək deyil, həm də ibtidai sinif şagirdlərinin yaradıcılıq və özünüifadə bacarıqlarını dərinləşdirərək onları gələcək həyat üçün daha təşəbbüskar, innovativ və tənqidi düşüncəyə malik fərdlər kimi formalaşdırmaq baxımından mühüm rol oynayır.

Müasir təhsil mühitində texnologiyanın ən mühüm üstünlüklərindən biri şagirdlərə fərdi yanaşma imkanlarının genişliyidir. Rəqəmsal resurslar – elektron dərsliklər, onlayn testlər, interaktiv tədris proqramları və fərdiləşdirilmiş öyrənmə platformaları – hər bir şagirdin bilik səviyyəsinə, maraq dairəsinə və inkişaf tempinə uyğun tapşırıqlar təqdim etməyə şərait yaradır. Bu, təlimin yalnız ümumi məqsədlərə deyil, həm də fərdi inkişaf strategiyalarına xidmət etməsinə, zəif tərəflərin gücləndirilməsinə və güclü bacarıqların daha da inkişafına imkan verir. Fərdi yanaşma şagirdlərin motivasiyasının artırılmasında əsas faktordur. Uşaqlar maraq dairəsinə uyğun mövzular və tədris məzmunu seçdikdə öyrənməyə daha böyük həvəs göstərir, prosesdə fəal iştirak edirlər. Bununla yanaşı, rəqəmsal qiymətləndirmə alətləri və elektron portfoliolar şagirdlərə öz nailiyyətlərini izləmək, irəliləyişlərini dəyərləndirmək və gələcək hədəflərini müəyyənləşdirmək imkanı verir. Beləliklə, texnologiyanın tədrisə inteqrasiyası yalnız təhsil keyfiyyətini artırmaqla kifayətlənmir, həm də uşaqların sosial inkişafını, özünəinamını və məsuliyyət hissini möhkəmləndirir. Fərdi öyrənmə yanaşması sayəsində hər bir şagirdin potensialının üzə çıxarılması və sosial mühitdə tamhüquqlu iştirakının təmin olunması mümkün olur.

Müasir dövrdə texnologiyanın təhsil prosesinə inteqrasiyası sadəcə texniki yenilik deyil, həm də dövlət səviyyəsində strateji məsələdir. İnformasiya-kommunikasiya texnologiyalarının sürətli inkişafı ibtidai təhsildə yeni metodların tətbiqini zəruri etmiş, bu istiqamətdə sistemli dövlət siyasətinin formalaşmasını tələb etmişdir. Azərbaycan Respublikasında qəbul edilmiş bir sıra mühüm sənədlər – "Rəqəmsal İnkişaf və Nəqliyyat Strategiyası" (2021–2025), "Azərbaycan 2030: sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər" və "Təhsil Strategiyası" – təhsil sisteminin rəqəmsallaşdırılması, şagirdlərin informasiya savadlılığının artırılması və eyni zamanda

sağlam sosial mühitin qorunması kimi hədəfləri özündə birləşdirir.

Bu strateji sənədlər texnologiyanın yalnız texniki tərəfinə deyil, onun pedaqoji və sosial ölçülərinə də xüsusi diqqət yetirir. Burada əsas məqsəd, ibtidai sinif şagirdlərinin rəqəmsal bacarıqlarının inkişafı ilə yanaşı, onların sosiallaşma prosesinin də müsbət istiqamətdə formalaşdırılmasıdır. Məsələn, “Rəqəmsal İnkişaf və Nəqliyyat Strategiyası” təhsil müəssisələrinin müasir texnologiyalarla təmin olunmasını, müəllimlərin rəqəmsal kompetensiyalarının artırılmasını və interaktiv təlim metodlarının tətbiqini nəzərdə tutur. “Azərbaycan 2030” sənədində isə rəqəmsal cəmiyyətin qurulması, bilik və bacarıqlara əsaslanan iqtisadiyyatın inkişafı, uşaqların sağlam psixoloji mühitdə formalaşdırılması xüsusi prioritet kimi vurğulanır. Pedaqoji yanaşmalar da dövlət siyasətinin mühüm tərkib hissəsidir. Müəllimlərin peşəkar inkişaf proqramları, onlayn təlim platformalarının yaradılması, elektron resursların tədris prosesinə inteqrasiyası və şagird mərkəzli metodların genişləndirilməsi bu siyasətin pedaqoji dayaqlarını təşkil edir. Bu yanaşmalar texnologiyanın tədrisə məqsədyönlü, balanslı və təhlükəsiz şəkildə daxil edilməsinə zəmin yaradır.

Nəticə etibarilə, dövlət strategiyaları və pedaqoji yanaşmalar bir-birini tamamlayaraq ibtidai təhsildə rəqəmsal transformasiyanın elmi-metodik əsaslarını formalaşdırır. Bu isə texnologiyanın sadəcə öyrətmə vasitəsi kimi deyil, həm də sosial bacarıqların inkişafını dəstəkləyən mühüm amil kimi istifadəsinə imkan verir. Beləliklə, dövlət səviyyəsində aparılan kompleks tədbirlər, həm rəqəmsal infrastrukturun gücləndirilməsi, həm də uşaqların sağlam sosiallaşmasının təmin edilməsi baxımından təhsilin keyfiyyətini yüksəltməyə xidmət edir. Beləliklə, texnologiya ibtidai sinif şagirdlərinin sosiallaşması üçün mühüm vasitədir. O, ünsiyyət bacarıqlarını inkişaf etdirir, yaradıcılığı gücləndirir, fərdi inkişafı dəstəkləyir və qlobal mədəniyyətlərlə tanışlıq imkanı yaradır. Lakin bütün bu üstünlüklərin davamlı və təhlükəsiz şəkildə təmin olunması üçün pedaqoji nəzarət, ailə-məktəb əməkdaşlığı və düzgün rəqəmsal mühit formalaşdırılması həlledici əhəmiyyət kəsb edir.

Texnologiya müasir cəmiyyətin inkişafının aparıcı qüvvələrindən biri olmaqla, insan fəaliyyətinin bütün sahələrində – elm, sənaye, təhsil, məişət və sosial münasibətlərdə əsaslı dəyişikliklərə səbəb olur. Texnologiya hər bir sahədə biliklər sisteminin tətbiqi nəticəsində xüsusi metodlardan istifadə etməklə tapşırıqları nəzəri və praktik cəhətdən yerinə yetirmək sənətidir. Bu anlayış yalnız texniki əməliyyatların toplusu deyil, həm də elmi əsaslarla formalaşmış, məqsədyönlü fəaliyyət prosesidir. Texnologiyadan öyrənilən biliklər üç qarşılıqlı bağlı cəhəti – nəzəri (elmi faktlar və onların ümumiləşdirilməsi), praktik (biliklərin müxtəlif həyati situasiyalarda tətbiqi üzrə bacarıq və vərdişlər) və dünyagörüş (baxışlar və əqidə) – özündə birləşdirməlidir. Bu cəhətlərin nəzərə alınması məktəblilərin hərtərəfli inkişafına və şəxsiyyət kimi formalaşmasına möhkəm zəmin yaradır.

Müasir öyrənmə praktikasında xüsusilə şəxsiyyətyönümlü və inkişafetdirici pedaqoji texnologiyalar geniş tətbiq olunur. Bu texnologiyalar arasında əməkdaşlıqla təlim, layihələr metodu və modulla təlim əsas yer tutur. Əməkdaşlıqla təlim texnologiyasının əsas ideyası “birlikdə yerinə yetirmək” deyil, “birlikdə öyrənmək” prinsipinə əsaslanır. Bu yanaşma təkrar olunan çalışmalar vasitəsilə məntiqi təfəkkür və anlama bacarıqlarını inkişaf etdirir, şifahi nitq və müzakirə vərdişlərini təkmilləşdirir. Şagirdlər öz işlərinin və qrup nəticələrinin məsuliyyətini daşıyır, şəxsi keyfiyyətlərini qiymətləndirməyi öyrənir və kollektivlə ünsiyyətdə geniş assosiativ əlaqələr qururlar.

Layihələr metodu şagirdin məqsədəuyğun, maraq dairəsinə uyğun müstəqil fəaliyyətini dəstəkləyir. Bu metod əldə edilən biliklərin real həyatda tətbiqini nümayiş etdirərək, fərdi, cüt və ya qrup şəklində müəyyən problemin həllinə yönələn praktiki fəaliyyətə şərait yaradır. Burada elm və texnika sahəsində sınaqdan çıxmış biliklərin interaktiv tətbiqi mühüm rol oynayır. Modulla təlim texnologiyası dərs və dərsdənkənar fəaliyyət zamanı uşaqların müstəqil şəkildə konkret məqsədlərə nail olmasına imkan verir. Bu isə onları öyrənməyə ruhlandırır, məsuliyyət hissini və özünütəşkil bacarıqlarını gücləndirir.

Texnologiya eyni zamanda insanın maraq və planları əsasında material, enerji və məmulatların dəyişdirilməsi və tətbiqi haqqında elm kimi də dəyərləndirilir. Bu elm proseslərin, alətlərin, texnikanın və üsulların öyrənilməsini, biliklərin müxtəlif fəaliyyət sahələrində inteqrasiyasını nəzərdə tutur. “Texnologiya” fənni də məhz bu məntiqə uyğun olaraq inteqrativ təhsil sahəsi kimi formalaşmışdır. Bu fənnin tədrisi şagirdlərdə ümumi əmək, praktiki bacarıq və xüsusi biliklərin inkişafına şərait yaradır, eyni zamanda onların intellektual, fiziki, etik və estetik inkişafını təmin edir. Elm və texnikanın müasir inkişaf mərhələsi, yeni kəşflər və istehsal imkanları hərtərəfli inkişaf etmiş insan kapitalının yetişdirilməsinə xidmət edir. Müstəqillik əldə etmiş və bazar iqtisadiyyatı

prinsiplərinə əsaslanan Azərbaycan Respublikasında uşaq və yeniyetmələrin əmək tərbiyəsi, peşəyönümü və estetik zövqlərinin inkişafı xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu baxımdan məktəblilərin əməli fəaliyyətində texnologiyanın rolu yalnız bilik və bacarıq qazandırmaqla məhdudlaşmır, həm də oyun, təlim, əmək və ünsiyyət proseslərinin tərbiyəvi istiqamətdə formalaşdırılmasına mühüm töhfə verir. Beləliklə, texnologiya müasir təhsil sistemində təkcə elmi-praktik biliklərin ötürülməsi deyil, həm də uşaqların şəxsiyyət kimi formalaşması, sosial və intellektual inkişafı üçün strateji əhəmiyyət kəsb edən pedaqoji vasitə kimi çıxış edir.

Hazırda Azərbaycanda bütün sahələrdə yüksək ixtisaslı, informasiya və kommunikasiya texnologiyalarından (İKT) sərbəst və düzgün istifadə edə bilən mütəxəssislərə böyük ehtiyac duyulur. Müasir əmək bazarının tələbləri göstərir ki, İKT savadı olmayan şəxsin dövlət və ya özəl sektorda perspektivli iş tapması demək olar ki, yalnız təsadüf nəticəsində mümkündür. Bu reallıq gələcək nəsillərin müasir texnoloji bacarıqlara dərindən yiyələnməsini zəruri edir. İKT biliklərini mənimsəməyin ən effektiv yolu isə təməli elə orta məktəbin ibtidai siniflərindən başlayır. Şagirdlərə ənənəvi dərslərlə yanaşı ilkin informatik biliklərin öyrədilməsi, kompüter və internetdən istifadə bacarığının formalaşdırılması, informasiya mühitində işləməyə psixoloji hazırlığın yaradılması onların savadlı, yaradıcı və innovativ kadr kimi yetişməsinə mühüm töhfə verir.

Azərbaycan dövləti də bu istiqamətdə ardıcıl və məqsədyönlü siyasət həyata keçirir. Prezident İlham Əliyevin 21 avqust 2004-cü il tarixli fərmanı ilə təsdiq edilən "Azərbaycan Respublikasında ümumtəhsil məktəblərinin informasiya və kommunikasiya texnologiyaları ilə təminatı Proqramı (2005–2007-ci illər)" ölkəmizdə təhsilin İKT əsasında modernləşdirilməsinə start verdi. Ardınca 10 iyun 2008-ci ildə qəbul edilən "2008–2012-ci illərdə Azərbaycan Respublikasında təhsil sisteminin informasiyalaşdırılması üzrə Dövlət Proqramı" isə vahid elektron təhsil məkanının yaradılmasını, beynəlxalq standartlara uyğun keyfiyyətcə yeni təhsil modelinin qurulmasını və milli təhsil sisteminin qlobal təhsil mühitinə inteqrasiyasını əsas məqsəd kimi müəyyənləşdirdi. Bu proqramlar nəticəsində ölkə üzrə məktəblərin maddi-texniki bazasının gücləndirilməsi, müasir kompüter və noutbukların, interaktiv lövhələrin quraşdırılması geniş miqyasda həyata keçirildi.

İKT-nin təhsil sisteminə səmərəli tətbiqi yalnız maddi-texniki təminatla məhdudlaşmır, həm də müəllimlərin peşəkarlıq səviyyəsinə yeni tələblər irəli sürür. Dünya təcrübəsi sübut edir ki, müasir təhsil modeli pedaqoji heyətin informatik kompetensiyasının artırılmasını zəruri edir. Bu səbəbdən müəllimlərin yalnız fundamental biliklər, pedaqogika və psixologiya sahəsində deyil, eyni zamanda informasiya texnologiyaları üzrə də davamlı olaraq yenidən hazırlanması xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Müəllimlərdən tələb olunur ki, tədris etdikləri fənnin məzmunu və məqsədinə uyğun, şagirdlərin fərdi xüsusiyyətlərini nəzərə alan, onların harmonik inkişafına şərait yaradan müasir pedaqoji texnologiyaları seçib dərs prosesinə tətbiq etsinlər. İbtidai siniflərdən başlayaraq təhsilin İKT əsasında qurulması, şagirdlərdə rəqəmsal bacarıqların erkən yaşdan formalaşdırılması və müəllimlərin peşəkar inkişafının bu istiqamətdə dəstəklənməsi Azərbaycanın informasiya cəmiyyəti quruculuğunun əsas dayaqlarından biridir. Bu yanaşma gələcək nəsillərin rəqəmsal iqtisadiyyata uyğunlaşmasını təmin etməklə yanaşı, onların intellektual potensialının inkişafına və yüksək rəqabət qabiliyyətli mütəxəssis kimi yetişməsinə geniş imkanlar açır.

Müasir dövrdə təhsil sisteminin inkişafında informasiya və kommunikasiya texnologiyalarının (İKT) rolu danılmazdır. İKT-nin geniş tətbiqi təlim prosesini sadələşdirir, dərslərin keyfiyyətini yüksəldir, şagirdlərin idrak fəallığını artırır və pedaqoji prosesə yeni məzmun gətirir. Ənənəvi "müəllim – şagird – dərslik" modeli müasir texnologiyalarla zənginləşdirildikdə, tədris fərdi yanaşmaya əsaslanan daha çevik, interaktiv və dinamik bir mühitə çevrilir. Bu isə ibtidai sinif şagirdlərinin təlimə marağını və motivasiyasını gücləndirir, onların yaradıcılıq və müstəqil düşünmə qabiliyyətlərini inkişaf etdirir. Təcrübə göstərir ki, tədrisdə İKT-dən məqsədyönlü istifadə edən müəllimlər dərsləri daha cəlbedici və yaddaqalan edir. Kompyuterlə aparılan dərslər, multimedia vasitələri, animasiya qrafikası və rəngarəng illüstrasiyalar şagirdlərin diqqətini dərs mövzusuna cəmləşdirməklə onların idrak fəallığını artırır, nəticədə müxtəlif olimpiadalarda və intellektual yarışlarda şagird nailiyyətlərinin keyfiyyəti yüksəlir. "Ağıllı" interaktiv lövhə isə bu prosesdə xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Sensor səthə malik olan bu cihaz vasitəsilə kimyəvi reaksiyalardan coğrafi proseslərə qədər müxtəlif tədris mövzularını canlı izləmək, interaktiv laboratoriyalar təşkil etmək mümkündür. Bu, uşaqlarda təbiət hadisələrini anlama bacarığını, təcrübi fəaliyyətini və tənqidi düşünmə qabiliyyətini gücləndirir. İKT-nin təhsildə istifadəsi təkcə biliklərin

ötürülməsi ilə məhdudlaşmır, həm də fərdi yanaşma və şagird mərkəzli təlim imkanlarını genişləndirir. Müəllimlər şagirdlərin fərdi hazırlıq səviyyəsinə uyğun tapşırıqlar verə, qruplar üzrə adaptasiyalı öyrətmə sistemi qura, şagirdlərin materialı mənimsəmə sürətini onların öz imkanlarına uyğun tənzimləyə bilirlər. Bu isə uşaqların özünəinamını möhkəmləndirir, onların təlim prosesində daha fəal iştirakına şərait yaradır. Həmçinin, müəllimlər elektron resurslar hazırlayaraq standart dərslikləri zənginləşdirə, yeni tədris layihələri təqdim edə bilirlər ki, bu da pedaqoji innovasiyaların paylaşılmasını asanlaşdırır. Dövlət səviyyəsində həyata keçirilən layihələr – "Elektron təhsil" müsabiqəsi, məktəblərin İKT ilə təchizatı, müəllimlərin elektron dərsliklər və interaktiv resurslar yaratması – bu prosesin davamlı inkişafına şərait yaradır. Şagirdlərə mətn redaktorlarında işləmək, internetdə axtarış aparmaq, PowerPoint proqramında təqdimatlar hazırlamaq kimi ilkin bacarıqların ibtidai siniflərdən öyrədilməsi onların gələcəkdə informasiya cəmiyyətinin fəal üzvləri kimi formalaşmasına güclü təməl yaradır. Beləliklə, İKT-nin tədris prosesinə tətbiqi ibtidai sinif şagirdlərinin bilik və bacarıqlarının inkişafını təmin etməklə yanaşı, onların yaradıcı təfəkküründü və öyrənməyə marağını artırır, fərdi və sosial inkişafına mühüm töhfə verir. Bu isə ümumilikdə milli təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsi, müasir tələblərə cavab verən savadlı və rəqabətqabiliyyətli insan kapitalının yetişdirilməsi üçün strateji əhəmiyyət daşıyır.

Müasir dünyada informasiya cəmiyyətinə keçid bəşəriyyətin gələcəyinə gedən əsas yol kimi dəyərləndirilir. Bu şəraitdə təhsil sisteminin rəqəmsal texnologiyalar əsasında qurulması və İKT-nin (informasiya və kommunikasiya texnologiyaları) məqsədyönlü tətbiqi strateji zərurətə çevrilmişdir. Azərbaycanın bu sahədə regionda lider mövqeyə yüksəlməsi təsadüfi deyil: ölkədə vahid elektron təhsil məkanının yaradılması, tədris müəssisələrinin müasir avadanlıqla təmin edilməsi və İKT-nin tədris prosesinə inteqrasiyası istiqamətində ardıcıl dövlət proqramları həyata keçirilir. İKT-dən istifadə həm tədrisin keyfiyyətini yüksəldir, həm də şagirdlərdə müasir informasiya mühitinə uyğunlaşma, müstəqil şəkildə informasiya toplamaq, təhlil etmək və ötürmək bacarıqlarının formalaşmasına geniş imkan yaradır.

Təhsil sisteminin informasiyalaşdırılmasının əsas vəzifələrindən biri, ölkə miqyasında müəllimlərin, şagirdlərin, valideynlərin və təhsilə maraq göstərən bütün vətəndaşların mənafeyinə xidmət edən vahid təhsil şəbəkəsinin formalaşdırılmasıdır. Bu şəbəkə yalnız məlumat mübadiləsi üçün texniki platforma deyil, həm də təlim-tərbiyə proseslərinin müxtəlif aspektləri barədə məlumatları birləşdirən, təhsil müəssisələri arasında operativ informasiya axınını təmin edən dinamik bir sistem kimi nəzərdə tutulur. Hər məktəbin internet saytının yaradılması, burada məktəb, pedaqoji heyət və şagirdlər haqqında ətraflı məlumatların, dərs cədvəllərinin, planların, məktəbdaxili tədbirlər barədə elanların yerləşdirilməsi, həmçinin müəllim, şagird və valideynlər üçün müzakirə forumlarının təşkili bu məqsədə xidmət edir. Vahid şəbəkənin qlobal informasiya məkanına inteqrasiyası isə şagird və müəllimlərə beynəlxalq təhsil resurslarına, virtual kitabxanalara və məlumat bazalarına çıxış imkanı yaradır, eyni zamanda valideynlərin övladlarının davamiyyəti və müvəffəqiyyətləri barədə operativ məlumat əldə etməsini təmin edir. Bu istiqamətdə mühüm nəticələr əldə edilsə də, yeni texnologiyaların sürətli inkişafı təhsil prosesinin qarşısına yeni vəzifələr qoyur. Əvvəllər məktəblərin yalnız kompüter və internetlə təchizatı kifayət edirdisə, indi artıq noutbukların, interaktiv lövhələrin, simsiz rabitə sistemlərinin qurulması vacib hala gəlib. Lakin müasir İKT avadanlığının dünya standartlarına uyğun şəkildə təchizatı böyük maliyyə resursları tələb edir. Bundan başqa, mövcud texnologiyadan səmərəli istifadə olunmaması, bəzi müəllimlərin informatik savadının aşağı olması, eləcə də cəmiyyətdə uşaqların sağlamlığına təsirlə bağlı narahatlıqlar elektron təhsil quruculuğunu ləngidən amillərdən sayılır. Təcrübə göstərir ki, şagirdlərin kompüter texnologiyalarını müəllimlərdən daha yaxşı bilməsi də bəzən dərs prosesində nəzarəti çətinləşdirir. Bu səbəbdən müəllimlərin Microsoft Office paketi, multimedia, qrafika, dizayn proqramları, interaktiv lövhə və internet resursları ilə işləmək bacarıqlarının yüksəldilməsi artıq zərurət kimi qarşıya çıxır.

Bütün bu məsələlər təhsildə İKT-dən istifadənin yalnız texniki deyil, həm də pedaqoji və təşkilati cəhətlərinin mühüm olduğunu göstərir. Məktəb rəhbərliyinin idarəetmə prosesində məlumat bazalarının analizi əsasında operativ qərarlar qəbul etməsi, dərslərin keyfiyyətini izləməsi və çatışmazlıqları vaxtında aradan qaldırması da məhz bu istiqamətdə atılan addımlardandır. Beləliklə, İKT-nin təhsil sisteminə səmərəli tətbiqi təkcə dərs prosesinə yeni nəfəs gətirmir, həm də uşaq və gənclərin gələcəkdə informasiya cəmiyyətinin fəal və dəyərli üzvlərinə çevrilməsini təmin edir. Rəqəmsal transformasiyanın uğurla davam etdirilməsi üçün

müəllimlərin peşəkar inkişafının stimullaşdırılması, məktəblərin maddi-texniki bazasının mütəmadi yenilənməsi və informasiya mədəniyyətinin yüksəldilməsi bu günün əsas prioritetlərindən biridir.

Nəticə

Aparılmış təhlil göstərir ki, texnologiya ibtidai sinif şagirdlərinin sosiallaşmasında mühüm və çoxşaxəli rol oynayır. İnformasiya-kommunikasiya texnologiyalarının (İKT) dərs prosesinə səmərəli inteqrasiyası təhsili yalnız müasir tələblərə uyğunlaşdırmaqla kifayətlənmir, həm də uşaqların fərdi inkişafına, ünsiyyət və əməkdaşlıq bacarıqlarının formalaşmasına, yaradıcı təfəkkürlərinin genişlənməsinə mühüm töhfə verir. Rəqəmsal platformalar, multimedia vasitələri, interaktiv lövhələr və elektron resurslar ibtidai sinif şagirdlərinin dərsə marağını artırır, onları müstəqil araşdırmalara, təşəbbüskarlığa və yeni biliklər qazanmağa həvəsləndirir. Texnologiyanın tətbiqi ilə oyun, təlim və əmək fəaliyyətlərinin inteqrasiyası daha səmərəli şəkildə təmin olunur. Uşaqlar fərdi və qrup işlərində iştirak edərək məsuliyyət hissini, komanda ruhunu, qarşılıqlı hörmət və tolerantlıq kimi sosial dəyərləri mənimsəyirlər. Beynəlxalq layihələrdə və onlayn görüşlərdə iştirak isə onların mədəniyyətlərarası ünsiyyət bacarıqlarını, dünyagörüşünü və empatiya hissini gücləndirir. Digər tərəfdən, texnologiyanın həddindən artıq və nəzarətsiz istifadəsi müəyyən risklər yaradır: diqqət dağınıqlığı, texnoloji asılılıq, real ünsiyyət bacarıqlarının zəifləməsi, fiziki aktivliyin azalması və sağlamlıqla bağlı problemlər bu risklər sırasındadır. Buna görə də valideynlərin və müəllimlərin nəzarəti, sağlam vaxt idarəçiliyi, rəqəmsal gigiyena vərdişlərinin aşılanması, pedaqoji əsaslara söykənən metodik yanaşmalar xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

Nəticə olaraq, texnologiya ibtidai sinif şagirdlərinin sosiallaşmasını stimullaşdıran əsas vasitə kimi çıxış edir. O, uşaqların intellektual və emosional inkişafını gücləndirir, müstəqil qərarvermə, yaradıcılıq və sosial ünsiyyət bacarıqlarının möhkəmlənməsinə şərait yaradır. Lakin bu imkanlardan tam səmərə əldə etmək üçün texnologiyanın məqsədyönlü və pedaqoji prinsiplərə uyğun tətbiqi, məktəb-ailə əməkdaşlığının gücləndirilməsi və müəllimlərin rəqəmsal kompetensiyasının davamlı artırılması əsas şərtlərdəndir. Beləliklə, texnologiyanın düzgün və balanslı istifadəsi ibtidai sinif şagirdlərinin həm sosial, həm də intellektual inkişafını təmin edən, informasiya cəmiyyətinin fəal və məsuliyyətli üzvlərinə çevrilməsinə yol açan mühüm amildir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Fərmanı. (2004, avqust 21). Azərbaycan Respublikasında ümumtəhsil məktəblərinin informasiya və kommunikasiya texnologiyaları ilə təminatı Proqramı (2005–2007-ci illər). Bakı.
2. Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı. (2008, iyun 10). 2008–2012-ci illərdə Azərbaycan Respublikasında təhsil sisteminin informasiyalaşdırılması üzrə Dövlət Proqramı. Bakı.
3. Azərbaycan Respublikası Nazirlər Kabineti. (2021). Azərbaycan 2030: sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər. Bakı.
4. Azərbaycan Respublikası Rəqəmsal İnkişaf və Nəqliyyat Nazirliyi. (2021). Rəqəmsal İnkişaf və Nəqliyyat Strategiyası 2021–2025. Bakı.
5. Anderson, R. E., & Becker, H. J. (2001). School investments in instructional technology. Teaching, Learning and Computing: 1998 National Survey Report, Center for Research on Information Technology and Organizations.
6. Elkonin, D. B. (1989). Psixik inkişaf və fəaliyyətin mərhələləri. Moskva: Pedagogika.
7. Makarenko, A. S. (1988). Valideynlər üçün kitab. Moskva: Prosveshchenie.
8. Piaget, J. (1972). The psychology of the child. New York: Basic Books.
9. Vygotsky, L. S. (1978). Mind in society: The development of higher psychological processes. Cambridge, MA: Harvard University Press.
10. Livingstone, S. (2012). Critical reflections on the benefits of ICT in education. Oxford Review of Education, 38(1), 9–24. https://doi.org/10.1080/03054985.2011.577938
11. Voogt, J., & Roblin, N. P. (2012). A comparative analysis of international frameworks for 21st century competences: Implications for national curriculum policies. Journal of Curriculum Studies, 44(3), 299–321. https://doi.org/10.1080/00220272.2012.668938

DOİ: 10.32010/BAIZ1671

ALİ MƏKTƏBLƏRİN AŞAĞI KURSLARINDA İNGİLİS DİLİNİN TƏDRİSİNDƏ SORĞU-ƏSASLI TƏLİMİN PSİXOLOJİ ƏSASLARI

Günay Samiq İMANZADƏ
Doktorant, Azərbaycan Dillər Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0009-7593-408X
Email: gunay.imanzade@adu.edu.az

Xülasə: Son illərdə ali məktəblərdə ingilis dilinin tədrisində fəal və məşğul öyrənmənin əhəmiyyətinin artaraq tanınması müşahidə olunur. Bu istiqamətdə sorğu-əsaslı təlim tələbələrin təbii maraqlarını təşviq edən və onların ümumi öyrənmə təcrübələrini gücləndirən effektiv pedaqoji strategiya kimi ortaya çıxır. Sorğu-əsaslı təlim tələbələrə suallar verməyə, onları maraqlandıran mövzuları araşdırmağa həvəsləndirildiyi tələbə mərkəzli yanaşma ilə xarakterizə olunur. Bu metod öyrənmənin konstruktivist nəzəriyyələri ilə uzlaşır ki, bu da öyrənənlərin təcrübə və ətraf mühitlə qarşılıqlı əlaqə vasitəsilə biliklərin qurulmasında fəal rolunu vurğulayır. Psixoloji cəhətdən sorğu-əsaslı təlimin əsas üstünlüklərindən biri onun tənqidi düşünmə və problem həll etmə bacarıqlarını inkişaf etdirmək qabiliyyətidir. Tələbələr sorğuya əsaslanan tapşırıqlarla məşğul olduqda, sualları tərtib edərkən, problemləri araşdırarkən və nəticə çıxararkən daha yüksək səviyyəli düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirirlər. Sorğu-əsaslı təlimin digər mühüm üstünlüyü onun tələbələrin fəallığının və motivasiyasının artırılmasındakı roludur. Tez-tez əzbərləməyə və passiv öyrənməyə əsaslanan ənənəvi tədris metodları gənc öyrənənlər arasında marağın və diqqətin azalmasına səbəb ola bilər. Tələbələrə öz maraqlarını həyata keçirmək və suallarını vermək azadlığı tanındıqda, onlar öyrənmələrinə daha çox vaxt və səy sərf edir və bu, anlayışların daha dərindən dərk edilməsinə səbəb olur. Bundan əlavə, sorğu-əsaslı təlim tələbələr arasında əməkdaşlığı və ünsiyyəti təşviq edir. Bu isə ali məktəblərin aşağı kurs tələbələrinin tədris prosesinə daha rahat cəlb olunmasına şərait yaradır.
Koqnitiv və sosial faydalardan əlavə, sorğu-əsaslı təlim emosional inkişafı da dəstəkləyir. Sorğu-əsaslı təlim tələbələrə öyrənmə prosesini, o cümlədən kəşfin sevincini və problemlərin həlli ilə bağlı çətinlikləri yaşamağa imkan yaradır ki, bu da onlarda möhkəmlik və əzmkarlıq kimi psixoloji faktorları inkişaf etdirməyə kömək edə bilər. Sorğu-əsaslı təlimin faydaları cəlbedici olsa da, onun ali məktəbdə ingilis dilinin tədrisində tətbiqi ilə bağlı əhəmiyyətli problemlər də var. Əsas problemlərdən biri müəllim hazırlığına və peşəkar inkişafa ehtiyacdır. Bundan əlavə, sorğu-əsaslı təlim ilə tanış olmayan tələbələr tərəfindən müqavimət ola bilər.
Yekun olaraq, ali təhsildə ingilis dilinin tədrisində sorğu-əsaslı təlimin tətbiqi həm əhəmiyyətli faydalar, həm də problemlərlə şərtlənir. Tənqidi təfəkkürün inkişaf etdirilməsinin, tələbələrin fəallığının artırılmasının, əməkdaşlığın təşviq edilməsinin və emosional inkişafın dəstəklənməsinin üstünlükləri gənc öyrənənləri mürəkkəb və sürətlə dəyişən dünyaya hazırlamaqda sorğu-əsaslı təlimin dəyərini vurğulayır. Bununla belə, müəllim hazırlığı, resursların mövcudluğu, qiymətləndirmə təcrübələri və maraqlı tərəflərin cəlb edilməsi ilə bağlı problemlərin həlli uğurlu icra üçün vacibdir. Bu baxımdan məqalənin əsas məqsədi ali təhsildə ingilis dilinin tədrisində sorğu-əsaslı təlimin tətbiqinin tələbələrin analitik düşüncə, tənqidi təfəkkür bacarıqlarına, öyrənmə motivasiyasına və əməkdaşlıq qabiliyyətinə təsirini araşdıraraq, bu yanaşmanın effektivliyini qiymətləndirməkdir.
Açar sözlər: ali təhsil, sorğu-əsaslı təlim, koqnitiv bacarıq, motivasiya, psixoloji faktor, kommunikativ yanaşma

---

PSYCHOLOGICAL FOUNDATIONS OF INQUIRY-BASED LEARNING IN TEACHING ENGLISH IN LOWER SECONDARY SCHOOLS

Gunay Samig IMANZADEH
Doctoral Student, Azerbaijan University of Languages
Orcid: https://orcid.org/0009-0009-7593-408X
Email: gunay.imanzade@adu.edu.az

Abstract: In recent years, there has been a growing recognition of the importance of active and engaged learning in teaching English in higher education. In this regard, inquiry-based learning is emerging as an effective pedagogical strategy that stimulates students' natural interests and enhances their overall learning experiences. Inquiry-based learning is characterized by a student-centered approach in which students are encouraged to ask questions and explore topics that interest them. This method is consistent with constructivist theories of learning, which emphasize the active role of learners in constructing knowledge through experience and interaction with the environment. One of the main advantages of inquiry-based learning from a psychological perspective is its ability to develop critical thinking and problem-solving skills. Students develop higher-order thinking skills when they engage in inquiry-based tasks, formulate questions, investigate problems, and draw conclusions. Another important advantage of inquiry-based learning is its role in

increasing student engagement and motivation. Traditional teaching methods that often rely on rote memorization and passive learning can lead to apathy and inattention among young learners. When students are given the freedom to pursue their interests and ask questions, they invest more time and effort in their learning, which leads to a deeper understanding of concepts. In addition, inquiry-based learning encourages collaboration and communication among students. This makes it easier for undergraduates in higher education to engage in the learning process. In addition to cognitive and social benefits, inquiry-based learning also supports emotional development. Inquiry-based learning allows students to experience the learning process, including the joy of discovery and the challenges of problem-solving, which can help them develop psychological factors such as resilience and perseverance. While the benefits of inquiry-based learning are attractive, there are also significant challenges associated with its application to teaching English in higher education. One of the main challenges is the need for teacher training and professional development. In addition, there may be resistance from students and stakeholders who are not familiar with inquiry-based learning.

In conclusion, the implementation of inquiry-based learning in English language teaching in higher education presents both significant benefits and challenges. The advantages of developing critical thinking, increasing student engagement, promoting collaboration, and supporting emotional development highlight the value of inquiry-based learning in preparing young learners for a complex and rapidly changing world. However, addressing issues related to teacher training, resource availability, assessment practices, and stakeholder engagement are essential for successful implementation. In this regard, the main objective of the article is to evaluate the effectiveness of this approach by examining the impact of the implementation of inquiry-based learning in English language teaching in higher education on students’ analytical thinking, critical thinking skills, motivation to learn, and ability to collaborate.

Keywords: higher education, inquiry-based learning, cognitive skills, motivation, psychological factors, communicative approach

---

ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКОГО ОБУЧЕНИЯ В ПРЕПОДАВАНИИ АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА В МЛАДШИХ КЛАССАХ СРЕДНЕЙ ШКОЛЫ

Гюнай Самиг ИМАНЗАДЕ
Докторант Азербайджанского Университета Языков
Orcid: https://orcid.org/0009-0009-7593-408X
Электронная почта: Gunay.imanzade@adu.edu.az

Резюме: В последние годы растет признание важности активного и вовлеченного обучения в преподавании английского языка в высших учебных заведениях. В связи с этим исследовательское обучение становится эффективной педагогической стратегией, которая стимулирует естественные интересы студентов и улучшает их общий учебный опыт. Исследовательское обучение характеризуется подходом, ориентированным на студента, при котором студентов поощряют задавать вопросы и исследовать интересующие их темы. Этот метод согласуется с конструктивистскими теориями обучения, которые подчеркивают активную роль студентов в формировании знаний посредством опыта и взаимодействия с окружающей средой. Одним из основных преимуществ исследовательского обучения с психологической точки зрения является его способность развивать критическое мышление и навыки решения проблем. Студенты развивают навыки мышления более высокого порядка, когда выполняют исследовательские задания, формулируют вопросы, исследуют проблемы и делают выводы. Еще одним важным преимуществом исследовательского обучения является его роль в повышении вовлеченности и мотивации студентов. Традиционные методы обучения, часто основанные на механическом запоминании и пассивном обучении, могут привести к апатии и невнимательности у юных учащихся. Когда студентам предоставляется свобода развивать свои интересы и задавать вопросы, они вкладывают больше времени и усилий в обучение, что способствует более глубокому пониманию концепций. Кроме того, исследовательское обучение стимулирует сотрудничество и общение между студентами. Это облегчает студентам бакалавриата в высших учебных заведениях вовлечение в учебный процесс. Помимо когнитивных и социальных преимуществ, исследовательское обучение также способствует эмоциональному развитию. Исследовательское обучение позволяет студентам прочувствовать процесс обучения, включая радость открытия и трудности решения проблем, что может помочь им развить такие психологические качества, как устойчивость и настойчивость. Несмотря на привлекательные преимущества исследовательского обучения, существуют и значительные трудности, связанные с его применением в преподавании английского языка в высших учебных заведениях. Одна из основных проблем — необходимость подготовки и повышения квалификации преподавателей. Кроме того, может возникнуть сопротивление со стороны студентов и заинтересованных сторон, не знакомых с исследовательским обучением. В заключение следует отметить, что внедрение исследовательского подхода к преподаванию английского языка в высших учебных заведениях сопряжено как с существенными преимуществами, так и с трудностями. Преимущества развития критического мышления, повышения вовлеченности студентов, поощрения сотрудничества и поддержки эмоционального развития подчеркивают ценность исследовательского подхода в подготовке молодых учащихся к сложному и быстро меняющемуся миру. Однако для успешного внедрения необходимо решение вопросов, связанных с подготовкой

преподавателей, доступностью ресурсов, практикой оценки и взаимодействием с заинтересованными сторонами. В связи с этим основная цель статьи — оценить эффективность данного подхода, изучив влияние внедрения исследовательского подхода к преподаванию английского языка в высших учебных заведениях на аналитическое мышление студентов, навыки критического мышления, мотивацию к обучению и способность к сотрудничеству.
Ключевые слова: высшее образование, исследовательское обучение, когнитивные навыки, мотивация, психологические факторы, коммуникативный подход.

Giriş

Qloballaşma və müasir dövrün tələblərinə uyğun olaraq təhsil sistemində əzbərləməyə əsaslanan köhnə bilik və bacarıqların yerinə şagirdlərin nələr edə biləcəyini göstərən yeni standartlar tətbiq edilməyə başlanılmışdır. Ali təhsildə tələbələrin yaradıcılıqla düşünmə, çevik problem həll etmə, əməkdaşlıq və innovativ bacarıqlar əldə etməsi üçün yeni kurikulum və metodlar tətbiq olunmaqdadır (Center, 2010). İngilis dilinin də tədrisi zamanı tətbiq edilən bu metodlar tələbələrin təhlil, şərh etmə, qiymətləndirmə, sintetik izah, nəticə çıxarma və özünü tənzimləmə kimi bacarıqlarının formalaşmasına təsir göstərir. Ali təhsildə, xüsusilə ingilis dilinin tədrisi zamanı tənqidi düşüncə, analitik təfəkkür və yaradıcılıq bacarıqlarını tədris-öyrənmə prosesinə daxil etmək tələbələrin problem həll etmə, qərar qəbuletmə və ünsiyyət bacarıqlarının güclənməsi baxımından vacibdir. (Adege, 2016). Bu istiqamətdə ali məktəblərdə ingilis dilinin tədrisində tərbiq olunan sorğu-əsaslı öyrənmə də tələbələrin tənqidi düşüncə bacarıqlarını psixoloji baxımdan inkişaf etdirir, çünki bu yanaşma tələbələrə təhlil, şərh, qiymətləndirmə, nəticə çıxarma, izah etmə və özünü tənzimləmə bacarıqlarını gücləndirməyə imkan verir (Facione, 2011).

Tələbələrin öyrənmə fəaliyyəti zamanı irəli sürdükləri fikirləri və onların düşüncəsi əsasən psixoloji faktorlarla bağlıdır. Düşüncə səviyyəsi verilən sualların mürəkkəbliyindən və yeni perspektivlər yaratma potensialından asılıdır. Ali məktəblərdə tələbələr həm sinif daxilində, həm də sinif xaricində özlərini düşündürən suallar verməyi, bu suallara izahlı cavablar təqdim etməyi öyrənir, bununla da öyrənmənin psixoloji cəhətdən özünü tənzimləmə bacarığı inkişaf edir. Bu zaman sorğu-əsaslı təlim şagirdləri müşahidə aparmaq, suallar vermək, mənbələri araşdırmaq, məlumat toplamaq, təhlil etmək, şərh etmək, sintez etmək, cavablar və proqnozlar təklif etmək, nəticələri müzakirə və refleksiya vasitəsilə paylaşmaq, nəticələri real vəziyyətə tətbiq etmək və prosesdə ortaya çıxan yeni sualları izləmək kimi fəaliyyətlərə cəlb edərək onların koqnitiv bacarıqlarını inkişaf etdirir, özünü tənzimləmə, metakoqnitiv bacarıqlarını gücləndirir, daxili motivasiyanı artırır və öyrənmə prosesinə emosial bağlılığını möhkəmləndirir. Sorğu-əsaslı öyrənmə tələbələrin müxtəlif perspektiv və anlayışlara tənqidi yanaşma, sualvermə və araşdırma bacarıqlarını inkişaf etdirir. Bu proses müəllimin məlumat verməkdən çox öyrənməni təşviq etməsi və dəstəkləməsi ilə həyata keçirilir, beləliklə tələbələr öyrənmə mühitində araşdırma, sualvermə və izah etmə ilə məşğul olurlar.

Psixoloji baxımdan sorğu-əsaslı təlim tələbələrin düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirir, çünki bu metod tələbələrin şərh etmə, analiz, qiymətləndirmə, izah etmə, nəticə çıxarma və özünü tənzimləmə kimi əqli fəaliyyətlərini gücləndirir. Əvvəlki araşdırmalar göstərmişdir ki, tələbələrə sorğu-əsaslı öyrənmə tədris edildikdə, ənənəvi tədris metodları ilə müqayisədə onların tənqidi düşünmə bacarıqları əhəmiyyətli dərəcədə yüksək olur. Tələbələrin marağa əsaslanan sorğu prosesi ilə təcrübələrini paylaşa biləcəyi sərbəst öyrənmə mühiti, məcburi tədris xarakterli ənənəvi metodlara nisbətən daha üstün öyrənmə üsulu hesab edilir (Ahmad et., 2014).

Müasir ali təhsil sistemində sorğu-əsaslı təlimin tətbiqi yalnız nəzəri konsepsiya kimi çıxış etmir, eyni zamanda tələbələrin öyrənmə strategiyalarının optimallaşdırılması və pedaqoji mühitin inkişafı üçün praktik olaraq tətbiq edilən bir modeldir. Xüsusilə, bu metod aşağı kurs tələbələrinin akademik dövrə adaptasiyasını asanlaşdırmaq, öyrənmə prosesini mənalı və məqsədyönlü təşkil etmək üçün mühüm əhəmiyyət daşıyır. Bu baxımdan ingilis dilinin tədrisində sorğu-əsaslı təlimin tətbiqinin öyrənilməsi həm tədrisin effektivliyinin artırılması, həm də tələbələrin psixoloji və koqnitiv inkişafının dəstəklənməsi baxımından olduqca aktualdır.

Ali məktəblərdə ingilis dilinin tədrisində sorğu-əsaslı təlim və tələbələrin psixoloji inkişafı

Sorğu-əsaslı öyrənmə pedaqoji yanaşma kimi XX əsrin 1960-cı illərindən etibarən formalaşmağa başlamışdır. Onun nəzəri əsasları kəşfiyyat yönümlü öyrənmə (discovery learning) hərəkatı ilə bağlı olub, əsas məqsəd tələbələrin öyrənmə prosesində fəallığını artırmaq, onların müstəqil idrak fəaliyyətini və tənqidi düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirmək olmuşdur. Rejeki (2017) qeyd edir ki, sorğu-əsaslı dil öyrənmə xarici dil tələbələrinə həyatboyu öyrənməni təşviq edir və bilik axtarışına davam etməyə imkan verir. Eyni şəkildə, Lee (2014) sorğu-əsaslı öyrənməni kommunikativ yanaşmanın analoqu kimi

görür. Sorğu-əsaslı öyrənmənin prinsipləri kommunikativ dil tədrisi ilə uyğundur, çünki kommunikativ yanaşma sadəcə strukturları mənimsəməkdən çox kommunikativ bacarıqların inkişafına yönəlir. Vygotsky (1978) öz araşdırmasında qeyd etmişdir ki, sorğu-əsaslı təlim konstruktivist yanaşmalara əsaslanır. Bu yanaşma tələbələrin bilikləri aktiv şəkildə kəşf etməsi və mövcud biliklər ilə əlaqələndirməsi prinsiplərinə dayanır. Dil təlimində sorğu-əsaslı metod tələbənin motivasiyasını artırmaqla yanaşı, kommunikativ bacarıqlarını və analitik düşünməsini də gücləndirir. Beləliklə, sorğu-əsaslı öyrənmə kommunikativ yanaşmanın ümumi prinsiplərini dil siniflərinə tətbiq edən, kəşf və sorğu vasitəsilə öyrənməni həyata keçirən bir metod formasıdır (Lee, 2014). Kommunikativ yanaşma, müxtəlif aktiv dil öyrənmə metodlarını özündə birləşdirən geniş çərçivəli pedaqoji konsepsiya kimi çıxış edirdisə, sorğu-əsaslı öyrənmə həmin yanaşmanın tərkib elementlərindən biri kimi öyrənmə prosesini sorğu, tədqiqat və idrak fəaliyyətləri vasitəsilə intensivləşdirən və dərinləşdirən metodoloji istiqamət hesab olunur. Əsas məqsəd kəşf və tələbənin koqnitiv inkişafını suallar vasitəsilə təmin etməkdir.

Sorğu yönümlü siniflər sadəcə faktların əzbərlənməsi ilə məhdudlaşmır. Bu yanaşma tələbələrin dərs prosesində fəal iştirakını, həqiqi və mənalı təcrübələr qazanmasını təmin edir. Bu metodun əsas xüsusiyyətlərinə öyrənmənin sual vermə ilə stimullaşdırılması, araşdırma, əməkdaşlıq, problem həlli, yaradıcı həll yolları işləyib hazırlamaq, praktiki situasiyalara tətbiqetmə, nəticədən çox prosesə diqqət yetirmək və müəllim-mərkəzli deyil, tələbə-mərkəzli öyrənmə daxildir (Fiore, 2016). Psixoloji baxımdan bu xüsusiyyətlər tələbələrin koqnitiv inkişafını dəstəkləyir. Bu metodun tətbiqi ilə tələbələr öyrənmə prosesində analitik və tənqidi düşünməni tətbiq edirlər. Qrup şəklində tapşırıqlar təyin olunduqda isə tələbələr arasında əməkdaşlıq onların sosial-psixoloji adaptasiyasını və ünsiyyət bacarıqlarını inkişaf etdirir. Bu isə ali məktəblərdə aşağı kurs tələbələrin dil öyrənmə prosesinə daha tez uyğunlaşmasına şərait yaradır. Sorğu-əsaslı metodun praktiki tətbiqi isə tələbələrdə motivasiya və emosinal bağlılığı artıraraq, onların öyrənməni yalnız nəzəri deyil, həmçinin həyatla bağlı bir proses olduğunu dərk etmələrinə şərait yaradır.

Prince və Felder (2006) sorğu-əsaslı öyrənməni induktiv öyrənmə prosesi kimi müəyyənləşdirirlər. Bu, müşahidədən və ya mürəkkəb real problemlərdən başlayır, sonra tələbələr müzakirə edir, təhlil aparır, məlumat toplayır və nəhayət faktlar, prosedurlar və əsas prinsiplər formalaşdırırlar. Fauziati (2014) isə qeyd edir ki, sorğu-əsaslı öyrənmə sualvermə yolu ilə həqiqəti, məlumatı və bilikləri axtarmaq prosesidir. Bu suallar əsasən tələbələrin özləri tərəfindən formalaşdırılmalıdır, lakin müəllimlər də öyrənmə prosesini yönləndirmək üçün suallar verə bilərlər.

Cədvəl 1. Sorğu-əsaslı təlimin beş mərhələsi (Bybee etc., 2006)

Mərhələ	**Məzmun**
Motivasiya	Müəllimlər tələbələrin yeni biliklərlə əlaqəli əvvəlki biliklərini qiymətləndirir, onların yanlış anlayışlarını müəyyənləşdirir və qısa öyrənmə fəaliyyətləri vasitəsilə onları yeni anlayışlarla tanış edərək maraqlarını oyadır və əvvəlki biliklərini ortaya çıxarırlar. Bu mərhələnin sonunda müəllimlər tələbələrin araşdırma suallarını formalaşdırmasına kömək etməli və ya tələbələr bunu özləri etməlidirlər.
Kəşfiyyat	Tələbələr öz suallarını araşdırmaq üçün öyrənmə təcrübəsinə cəlb olunurlar. Bu təcrübə onlardan əvvəlki biliklərini tətbiq etməklə yeni fikirlər formalaşdırmağı, ehtimalları proqnozlaşdırmağı, ilkin tədqiqatı dizayn etməyi və həyata keçirməyi tələb edir. Bu mərhələ vasitəsilə tələbələr yanlış anlayışlarını müəyyən edə, yeni anlayışlar qura və tədqiqat bacarıqlarını inkişaf etdirə bilərlər..
İzah	Tələbələr mücərrəd olan sorğu nəticələrini şifahi formalara çevirir. Onlar izahatlarını formalaşdırmaq üçün məlumat və sübutları şərh etmək, əsaslandırmaq və təhlil etmək kimi daha yüksək səviyyəli idrak bacarıqları və proseslərdən istifadə edirlər. Bu mərhələnin sonunda müəllimlər tələbələrə bu anlayışlar haqqında fikir formalaşdırmağa kömək etmək üçün yeni anlayışlar təqdim edə bilərlər.
Dərinləşdirmə	Müəllimlər tələbələrə əlavə fəaliyyətlər təqdim edərək onların yeni anlayışlarını möhkəmləndirməyə və əvvəlki bilikləri ilə əlaqələndirməyə kömək edirlər. Eyni zamanda, tələbələrdən yeni bilik və anlayışlarını müxtəlif və yeni problemlərin həllində tətbiq etmələri tələb olunur..
Qiymətləndirmə	Müəllimlər tələbələri öz bilik və bacarıqlarını qiymətləndirməyə təşviq edirlər. Bu həmçinin müəllimlər üçün tələbələrin öyrənməsini qiymətləndirmək üçün ən uyğun vaxtdır. Əldə edilən rəy əsasında müəllimlər növbəti dərslərdə tədris prosesini tənzimləyir və təkmilləşdirirlər.

Irawan və başqa alimlər (2017) göstərir ki, sorğu-əsaslı öyrənmədə müəllimlər fəal rol oynayır. Onlar öyrənmə prosesində ideyaların hörmətlə müzakirə edildiyi, sınandığı, yenidən müəyyənləşdirildiyi və daim təkmilləşdirilə bilən bir mühit yaradır. Bu yanaşma tələbələri sadəcə "təəccüblənmə"

mərhələsindən "anlayış qazanmaq" və daha dərin suallar vermə mərhələsinə aparır. Sorğu sadəcə cavab tapmaq və ya suala cavab verməklə məhdudlaşmır, həm də araşdırma, tədqiqat, axtarış və öyrənmədir. Bu proses sosial qarşılıqlı əlaqə əsasında bilik və təcrübə mübadiləsi aparan, bir-birindən öyrənməni təşviq edən öyrənmə icması tərəfindən dəstəklənir.

Sorğu-əsaslı metodun ali məktəblərdə tətbiqinə dair müxtəlif modellər mövcuddur. Kuklthau, Maniotes və Caspri (2007) sorğu prosesini beş əsas fəaliyyət kimi göstərirlər: araşdırma, kəşfiyyat, axtarış, tədqiqat, öyrənmə. Bruce və Davidson (1996) sorğu dövrünü sual vermək, araşdırmaq, yaratmaq, müzakirə etmək və refleksiya kimi müəyyənləşdirirlər. Rejeki (2017) isə üç mərhələdən bəhs edir: kəşfiyyat, konsepsiyanın təqdimatı və tətbiqi. Roger Bybee isə bu ardıcıllığı motivasiya, kəşfiyyat, izah, dərinləşdirmə və qiymətləndirmə kimi təqdim edir (Bybee etc., 2006). Bu model, sorğu-əsaslı təlim modelləri arasında ən məşhuru hesab olunur.

Cədvəl 1-də qeyd olunan sorğu-əsaslı təlimin beş mərhələli modelinin təhlilinə əsasən qeyd etmək olar ki, tələbələrin koqnitiv bacarıqları və motivasiyası sistemli şəkildə inkişaf edir. Bu modelin tətbiqi ilə tələbələr əvvəlki biliklərini nəzərdən keçirir, qısa öyrənmə fəaliyyətləri ilə yeni biliklərə yiyələnirlər, nəticələr haqqında anlayışlar formalaşdırırlar. Bütün bu proses onların yaradıcı, tənqidi düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirməyə kömək edir. Psixoloji cəhətdən bu yanaşma tələbələrin öyrənmə prosesində aktiv iştirakını təmin etməklə onların məsuliyyət, motivasiya və öyrənmə bacarıqlarının artmasına töhfə verir.

Sorğu-əsaslı öyrənmənin ingilis dilinin tədrisində əsas üstünlüyü ondan ibarətdir ki, tələbələr öyrəndikləri bilikləri öz sosial dünyaları ilə əlaqələndirərək, naməlum olanı anlamaqda və mənalandırmaqda daha çox dəstək alırlar. Psixoloji baxımdan tələbələr yeni bilikləri əvvəlki təcrübələri ilə əlaqələndirməklə özlərinin idrak qabiliyyətlərini inkişaf etdirir və öyrənmə prosesində daha güclü motivasiya əldə edirlər. İngilis dilinin tədrisi və öyrənmə fəaliyyətlərində sorğuya əsaslanan metod müəyyən dərəcədə faydalıdır, məsələn, lüğətin mənimsənilməsini təkmilləşdirmək, qrammatik formaları izah etmək, həmçinin tələbələrə mənanı və mədəniyyəti dərk etməkdə kömək etmək üçün istifadə oluna bilər. Bundan əlavə, sorğu-əsaslı təlim tələbələrin iştirakını artırır, onların diqqətini davamlı saxlamağa kömək edir və sinifdə qarşılıqlı əlaqəni təşviq edən təlim fəaliyyətlərinə imkan yaradır. Burada suallar vermək dəyərlidir, çünki bu, öyrənmə prosesinə maraqlı təcrübə qatır, tələbələrə kəşf etmək, düşünmək və yaradıcılıqla məşğul olmaq imkanı verir, həmçinin onların idrak və metakoqnitiv bacarıqlarını təşviq edir. Belə nəticəyə gəlmək olar ki, bu üstünlüklər başa düşməyi, öz-özünə tənzimlənən öyrənməni və gələcək təhsilin ötürülməsini asanlaşdırır.

Sorğu-əsaslı təlimin tətbiqi zamanı qarşılaşılan çətinliklər və psixoloji maneələr

Sorğu-əsaslı öyrənmə vasitəsilə tələbələr həm dil məzmununu, həm də elmi praktikaları daha yaxşı anlamaq üçün dəyərli imkanlar əldə edirlər. Onlar tədqiqat, refleksiya, araşdırma, eksperiment və sınaq-yanılma yolu ilə tənqidi və yaradıcı düşünməyi öyrənərkən eyni zamanda əməkdaşlıqla yeni bilik yaradırlar. Lakin ali təhsildə bu yanaşmanın tətbiqi müəyyən çətinliklər də yaradır. Bu çətinliklər müəllimlər və tələbələr üçün fərqli aspektlərdə özünü göstərir.

Ümumilikdə, müəllimlərin sorğu-əsaslı öyrənmədən istifadə edərkən özünəinam səviyyəsinin aşağı olduğu aşkar edilmişdir (Akuma və Callaghan, 2019). Burada çətinliklər iki kateqoriyaya bölünə bilər: intrinsik (daxili) və ekstrinsik (xarici) çətinliklər. İntrinsik çətinliklər müəllimlərin öz daxilində qarşılaşdıqları şəxsi problemləri əhatə edir, ekstrinsik çətinliklər isə müəllimlərin xarici mühitlə əlaqəli problemlərini nəzərdə tutur. Daxili çətinliklər daha çox psixoloji faktorlarla əlaqəli olaraq üzə çıxır. Bu çətinliklərə motivasiya çatışmazlığı, müəyyən mövzu üzrə pedaqoji məzmun biliklərinin yetərsizliyi, tədris bacarıqlarında çatışmazlıq və dərs hazırlığı daxil edilir (Akuma və Callaghan, 2019).

Xarici çətinliklərə isə kurikulumun tələbləri, dərs vaxtının məhdud olması, resurs və avadanlıq çatışmazlığı, eləcə də tələbələrin sorğu-əsaslı təlim metoduna uyğun öyrənmə təcrübəsinin olmaması daxildir (Ramnarain, 2016). Bu çətinliklər əsasən təşkilati və ya məktəb konteksti ilə əlaqəli problemlər kimi təsvir olunur.

Tədqiqatlar göstərir ki, çoxsaylı müəllimlər sorğu-əsaslı öyrətmə bacarıqlarını effektiv

şəkildə tətbiq etmək üçün kifayət qədər təlim almamışdır (Bell və b., 2010). Sorğu-əsaslı təlim müəllim mərkəzli modeldən tələbə-mərkəzli, fasilitator roluna keçidi tələb edir ki, bu keçid kifayət qədər peşəkar dəstək və inkişaf proqramları təmin olunmadan çətinlik yarada bilər. Sorğu-əsaslı metodlarda təlim almış müəllimlər tələbələrin araşdırmalarına rəhbərlik etməkdə daha əmin və sinif dinamikasını idarə etməkdə daha bacarıqlıdırlar.

Bu təlim olmadan, müəllimlər tələbələrin öyrənməsini düzgün istiqamətləndirməkdə çətinlik çəkə bilərlər (Fishman və b., 2013). Buna görə də, sorğu-əsaslı təlim metodlarını və sinif idarəetmə strategiyalarını əhatə edən peşəkar inkişaf proqramları müəllimləri dəstəkləmək üçün vacib ola bilər. Struktur kurikulum tələbləri ilə sorğu-əsaslı təlimin uyğunlaşdırılması da mühüm çətinlik kimi ortaya çıxır. Sorğu-əsaslı təlim proqramlarının çoxu tələbələrin inkişaf mərhələlərini və müəyyən öyrənmə məqsədlərini vurğulasa da, metod bu standartlaşdırılmış nəticələri əldə etmək üçün lazım olan strukturdan məhrum görünə bilər (Kirkpatrick və Johnson, 2014). Müəllimlər açıq tipli sorğu yanaşmasını tələbələrdən gözlənilən bacarıq və biliklərlə uyğunlaşdırmaqda çətinlik çəkirlər. Bəzi müəllimlər düşünür ki, sorğu əsaslı yanaşma əsas bacarıqlardan vaxtı ala bilər, bu narahatlıq araşdırmalarla da dəstəklənir (Mayer, 2004). Lakin sorğu-əsaslı təlim bələdçi təlimlə birləşdirildikdə həm əsas bacarıqları, həm də sorğu bacarıqlarını inkişaf etdirə bilər və balanslaşdırılmış yanaşma bu çətinliyi aradan qaldıra bilər (Kirschner və b., 2006).

Ali məktəblərdə sorğu-əsaslı təlimin tətbiqi zamanı tələbələr üçün də bir sıra psixoloji çətinliklər üzə çıxa bilər. Sorğu-əsaslı öyrənmədə məlumat toplama, analiz, interpretasiya və nəticələri kommunikasiyaya çevirmə kimi vəzifələr mürəkkəbdir və bu proseslər mövzu üzrə bilik tələb edir. Bu vəzifələrin düzgün şəkildə yerinə yetirilməsi və tələbələrin sorğu-əsaslı öyrənməyə cəlb olunması üçün onların kifayət qədər motivasiyaya malik olmaları vacibdir. Sorğu-əsaslı öyrənmənin mürəkkəb və uzunmüddətli xarakteri, ənənəvi tədris fəaliyyətlərinə nisbətən daha yüksək motivasiya tələb edir. Öyrənməni təşviq etmək üçün motivasiya tədqiqatın özünə, nəticələrinə və nəticələrinin təsirlərinə maraqdan irəli gəlməlidir. Əgər tələbələr kifayət qədər motivasiya olunmayıblarsa, onlar sorğu fəaliyyətlərində iştirak etməyə bilər və ya passiv şəkildə iştirak edərək öyrənməni dəstəkləməyən şəkildə fəaliyyət göstərirlər. Sorğu-əsaslı öyrənməni dizayn edərkən əsas məqsəd tələbələrə həm elmi anlayışı inkişaf etdirmək, həm də tətbiq etmək imkanları təqdim etməkdir. Əgər tələbələr bu bilikdən məhrumdursa və onu inkişaf etdirmək imkanına malik deyilsə, tədqiqatları başa çatdıra bilməyəcəklər. Sorğu-əsaslı öyrənmənin əsas məqsədinə çatmaq üçün tələbələrin mürəkkəb, uzunmüddətli fəaliyyətləri təşkil edib idarə etməsi tələb olunur ki, bu da onların koqnitiv planlama, problem həll etmə və qərarvermə bacarıqlarını inkişaf etdirir. Tələbələr ənənəvi tədris fəaliyyətlərində bu cür uzadılmış və mürəkkəb prosesləri idarə etməyə adətən öyrədilmirlər. Əgər tələbələr işlərini təşkil edə və uzadılmış prosesi idarə edə bilməsələr, sorğu fəaliyyətində iştirak edə və sorğu-əsaslı öyrənmənin potensialından istifadə edə bilməzlər.

Qeyd olunan bütün çətinliklərin aradan qaldırılması üçün ali məktəblərdə ingilis dilinin tədrisində sorğu-əsaslı təlim zamanı texnoloji və kurikulum dizayn strategiyalarından istifadə edilə bilər. Bu strategiyalar psixoloji baxımdan mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Belə ki, öyrənməni təşviq edən problemin qoyuluşu tələbələrin motivasiyasını artıraraq onların tədris prosesində aktiv iştirakını təmin edə bilər. Aktiv öyrənməyə yönəlmiş problemlər ingilis dilinin tədrisi prosesində motivasiyaedici kontekst yaratmaq üçün istifadə edilə bilər. Sorğu-əsaslı təlimdə fəaliyyətlərin mərhələnməsi də tələbələrin koqnitiv bacarıqlarını inkişaf etdirir, onların əvvəlki bacarıqlarından istifadə edərək yeni bilikləri sistemli şəkildə öyrənmələrinə şərait yaradır. Bütünləşdirici fəaliyyətlər isə tələbələr arasında sosial interaktivliyi artırır, tanış kommunikasiya praktikaları vasitəsilə naməlum dil situasiyalarında problem həll etmə bacarıqlarını inkişaf etdirir.

Ali məktəblərdə ingilis dilinin tədrisi zamanı dəstəkləyici istifadəçi interfeyslərinin tətbiqi də öyrənmə prosesində motivasiyanı gücləndirə bilər. Bu üsul tələbələr üçün öyrənmənin əlçatanlığını artırır, stress və qeyri-müəyyənlik hissini azaldır. Bu strategiyalar ali məktəblərdə

ingilis dilinin tədrisində tələbələrin motivasiyasını, koqnitiv bacarıqlarını və sosial-emosional inkişafını yüksəldərək sorğu-əsaslı təlimin effektivliyini artırır.

Ali təhsildə ingilis dilinin tədrisində sorğu-əsaslı təlimin potensial təsirləri

Sorğu-əsaslı təlim konstruktivist nəzəriyyələrə uyğundur və tələbələrin bilikləri aktiv şəkildə araşdırma və sosial qarşılıqlı əlaqə yolu ilə formalaşır (Vygotsky, 1978). Tələbələr suallar verdikdə və həll yollarını araşdırdıqda, yüksək səviyyəli idrak prosesləri ilə məşğul olurlar ki, bu da onların sonrakı koqnitiv inkişafının təməlini qoyur (Harlen, 2015). Tədqiqatlar göstərir ki, sorğu-əsaslı yanaşmalar tələbələrdən məlumatları sadəcə əzbərləmək əvəzinə analiz, qiymətləndirmə və sintez etmələrini tələb etməklə tənqidi düşünməni təşviq edir (Minner və b., 2010). Bu fəaliyyətlərdə fəal iştirak etməklə tələbələr həm əyani, həm də zehni fəaliyyətlərdə daha çox iştirak etmək imkanı qazanırlar.

Fredricks, Blumenfeld və Paris (2004) tələbələrin dərsə cəlb olunmasını araşdıran tədqiqatları nəzərdən keçirərək onu üç növə ayırır: fəaliyyət əsaslı cəlb olunma (tələbələrin akademik və qeyri-akademik fəaliyyətlərdə iştirak etməsi və onları həyata keçirməsi), emosional cəlb olunma (tələbələrin müəllimlərinə, həmyaşıdlarına qarşı sevgi, davamlılıq, zövq alma və s. kimi emosional reaksiyaları, həmçinin aidiyyət və identifikasiya hissi) və koqnitiv cəlb olunma (tələbələrin qarşılaşdıqları problemləri həll etmək üçün koqnitiv bacarıqlarını tətbiq etmək səyi). Bu fərqli cəlb olunma növlərinin əhəmiyyətini vurğulayan müxtəlif baxışlar mövcuddur. Tyler (1949) emosional cəlb olunmaya daha çox diqqət yetirir, çünki o, tələbələrin öyrənməsinin onların öyrənmə maraqları və ehtiyaclarından qaynaqlandığına inanır. Digər tərəfdən, Newmann və Marks (1996) koqnitiv cəlb olunmanı vurğulayır. Onlar üçün öyrənmə akademik nailiyyətlər əldə etməkdir. Buna görə də, tələbələrin öyrənmə fəaliyyətlərinə koqnitiv səylərini yönəltməsi vacibdir.

Sorğu-əsaslı təlimdə psixoloji cəhətdən emosional cəlb olunmanın rolu xüsusilə vurğulanır. Emosional cəlb olunma sorğu prosesinin əvvəlində prioritetləşdirilir: müəllimlər tələbələrin marağını artırmaq üçün müxtəlif fəaliyyətlərdən istifadə edirlər. Bu fəaliyyətlər nə qədər real həyatda baş verən problemləri əks etdirirsə, tələbələr bir o qədər maraqlı və motivasiyalı ola bilərlər.

Tələbələrin koqnitiv və motivasiya aspektləri nəzərə alınmaqla sorğu-əsaslı öyrənmə onların anlayışını asanlaşdıra bilər. Wiggin və McTighe (2005) öz tədqiqatlarında anlayışın altı aspekti olduğunu açıqlayırlar:

İzah: Anlayış tələbələrin öyrəndiklərini tam olaraq bilməsini, öyrənmələri haqqında izah verməsini və bunu əsaslandırmaq üçün səbəblər göstərməsini tələb edir. Bu izahlar düşünülmüş şəkildə verilməli, ideyalar böyük anlayışlarla əlaqələndirilməli və bu əlaqələr əsaslandırılmalıdır.

- **Təfsir:** Öyrənilənləri başa düşmək üçün tələbələrin öyrənmələrini anlamaları və mənalandırmaları vacibdir.
- **Tətbiq:** Tələbələr biliklərini yeni vəziyyətlərdə tətbiq etmə qabiliyyətinə malik olmalıdır ki, yeni biliklər əldə etsin və xüsusilə tanış olmayan və real situasiyalarda anlayış səviyyəsini yüksəltsin. Bu praktika onların müxtəlif problemləri həll etmək üçün intellektual bacarıqlarını artırır və biliklərini praktikada tətbiq etmələrini asanlaşdırır.
- **Perspektiv:** Anlayış o deməkdir ki, qəbul edilmiş fərziyyələr, nəticələr və onların tətbiq sahələri müəyyən edilməli və problemlərin həllində nəzərə alınmalıdır. Tələbələr tənqidi və anlayışlı baxışa malik olmalıdırlar. Həmçinin hər kəsin bir sual və ya problemə öz baxışı olduğunu qəbul etmələri vacibdir. Bu baxışlar fərqli ola bilər, lakin hamısı problemi həll etmək və ya suala cavab tapmaq üçün məntiqli ola bilər.
- **Empatiya:** Anlayış tənqidi perspektivi vurğulasa da, tələbənin digər baxışlara, "qəribə" və ya "yad" kimi etiketlədiyi baxışlara tolerant olması vacibdir. Öz baxışından ayrılaraq, məntiqli və mənalı alternativləri görə bilməlidir. Beləliklə, tələbələr problemi və ya sualları fərqli perspektivlərdən həll edə bilirlər ki, bu da onların açıq fikirli və daha yetkin düşüncəyə malik olmasına imkan verir.
- **Özünü tanıma:** Anlayış tələbələrin özlərini tanıması, öyrənmə proseslərini və performanslarını öz-özünə tənzimləməsi və qiymətləndirməsinə kömək edir. Bu, həmçinin

özünü əks etdirmə və bu əks etdirilmənin qiymətləndirilməsi ilə əlaqəlidir.

Bu baxımdan, anlayış yalnız tələbələrin bilik və tətbiq bacarıqlarının inkişafı ilə məhdudlaşmır, həm də onların perspektivlərini, düşüncə meyllərini və metakoqnitiv bacarıqlarını inkişaf etdirməyi əhatə edir.

Xüsusiyyətlərinə görə, ingilis dilinin tədrisində sorğu-əsaslı təlimin tətbiqi zamanı tələbələrin anlayışını artırmaq olduqca vacibdir. Məsələn, tələbələr hipotez və nəticələr arasındakı əlaqəni izah etdikcə, tədqiqat planındakı hər addımın mənasını açıqladıqca, laboratoriya işlərindən əldə olunan nəticələri təfsir etdikcə onların analitik və izahedici bacarıqları formalaşır.

Tələbələrin öz perspektivlərini və koqnitiv empatiyanı inkişaf etdirmələrinə müəllimlərin onları fikirlərini və perspektivlərini müzakirə etməyə təşviq etməsi ilə də nail olmaq olar. Bu fəaliyyətlər tələbələrə problemin bir neçə həlli ola biləcəyini göstərir və onların öz fərqli ideyalara daha açıq olmasına kömək edir.

Sorğu-əsaslı təlim tələbələrə özünü tənzimləyən öyrənmə proseslərini idarə etmə və məsuliyyət götürmə bacarıqlarını inkişaf etdirməyə imkan verir. Öyrənmə həm daxili, həm də xarici resurslardan təsirlənir. Daxili resurs tələbələrin koqnisiyasını, xarici resurs isə tələbələrin öyrənmə məqsədlərini, materialları, dəstək vasitələrini və öyrənməni həyata keçirdikləri mühiti əhatə edir. Əgər tələbələr biliklərini özləri formalaşdırmaq üçün tam məsuliyyət götürür və öyrənmələri üzərində nəzarəti öz əllərinə alırlarsa, onlar özünü idarə edən (self-directed) öyrənənlər hesab olunurlar. Başqa sözlə, özünü idarə edən öyrənmə tələbələrin məqsədli şəkildə koqnitiv bacarıqlarını istifadə edərək bilik kapitalını inkişaf etdirməsi və öyrənmə məqsədləri və fəaliyyətləri barədə qərarlar verməsi deməkdir (Zimmerman, 1990). Tələbələrin öyrənmə məsuliyyəti və öyrənmə üzərində nəzarəti bir-biri ilə əlaqəli olub qarşılıqlı təsir göstərir. Tələbələrin məsuliyyəti onların öyrənmə nəzarəti səviyyəsinin artması ilə yüksəlir. Öyrənmə üzərində nəzarətin artması tələbələrin istədikləri nəticələrə çatmaq imkanını artırır və bununla da onların özünü idarə edən öyrənmə motivasiyasını gücləndirir.

Sorğu-əsaslı öyrənmə öz xüsusiyyətləri və həyata keçmə səviyyələri ilə tələbələrin özünü idarə edən öyrənməsini gücləndirə bilər. Sorğu-əsaslı təlim müəllimlərə tələbələrin özünü tənzimləyən öyrənməsini dəstəkləmək üçün mərhələli şəkildə müdaxilələrini azaltmaq və tələbələrin öyrənmə üzərində nəzarətini artırmaq imkanı verir. Sorğunun aşağı səviyyəsindən yüksək səviyyəsinə keçdikcə tələbələrin öyrənmə məsuliyyəti və öyrənmə üzərində nəzarəti tədricən artır. Buna baxmayaraq, müəllimlərin tələbələrin özünü idarə edən öyrənməsini təmin etməsi asan deyil. Onlar tələbələrinə nəzarəti geri verməyin doğru vaxtını və öyrənmə məqsədlərindən çox uzaqlaşmaması üçün nə vaxt müdaxilə etməli olduqlarını bilməlidirlər. Daha önəmlisi, müəllimlər öyrənmə məqsədlərinin müəyyənləşdirilməsi, öyrənmə tapşırıqlarının seçilməsi, öyrənmə fəaliyyətlərinin dizaynı, müəllimlərdən dəstək alınması və koqnitiv və metakoqnitiv proseslərin inkişaf etdirilməsi kimi tələbələrə faydalı olacaq öyrətmə strategiyalarını hazırlaya bilməlidirlər (Garrison və Archer, 2000).

Sorğu-əsaslı öyrənmə ümumi və elmi kompetensiyaların inkişafı baxımından ingilis dilinin tədrisində effektiv pedaqoji yanaşma potensialına malikdir. Anlayış tələbələrin problem həll etmə, tənqidi düşünmə, yaradıcı düşünmə və metakoqnitiv bacarıqlarını inkişaf etdirmək üçün əsas yaradır. Tələbələr arasında inkişaf etdirilə bilən özünü tənzimləyən öyrənmə isə onların innovativ tədris proqramının yeni tələblərinə uyğunlaşmasını təmin edir. Sorğu-əsaslı təlimin tələbələrə qrup işləri daxil olmaqla həqiqi öyrənmə təcrübələrində iştirak imkanı verməsi onların ünsiyyət və əməkdaşlıq bacarıqlarını təkmilləşdirmək üçün effektiv şərait yaradır.

Bundan əlavə, sorğu-əsaslı təlim problem əsaslı öyrənmə və layihə əsaslı öyrənməni əhatə edən ümumi bir çətir mövzusudur (Dobber və b., 2017). Bu xüsusiyyət müəllimlərə tələbələrin kompetensiyalarını inkişaf etdirmək üçün müxtəlif öyrənmə fəaliyyətlərini təşkil etməkdə daha çox seçim imkanı verir. Tələbələrin sorğu-əsaslı təlim ilə öyrənmə zamanı inkişaf etdirə biləcəyi koqnitiv və metakoqnitiv bacarıqlar və proseslər, eləcə də onların koqnitiv empatiyası tələb olunan ümumi kompetensiyaların

inkişafını daha da gücləndirir. Bundan əlavə, sorğu-əsaslı öyrənmə təcrübə işlərinə vurğu edir ki, tələbələr öyrəndikləri qrammatika, lüğət və ifadələri real həyat situasiyalarında istifadə edə bilsinlər. Beləliklə, tələbələr kritik düşünmə, yaradıcılıq və motivasiya bacarıqlarını təkmilləşdirə bilər ki, bu da öz növbəsində onların elmi kompetensiyalarını gücləndirir.

Yekun olaraq qeyd etmək olar ki, ali məktəblərdə ingilis dilinin tədrisi zamanı sorğu-əsaslı təlimin mühüm psixoloji üstünlüyü tələbələrin marağını inkişaf etdirməsi və öyrənməni təbii və cəlbedici edən mühit yaratmasıdır. Sorğu-əsaslı təlimdə iştirak edən tələbələr ənənəvi metodlarla öyrədilənlərə nisbətən daha çox həvəs və özünü motivasiya nümayiş etdirirlər. Müəllimlərin müşahidələrinə görə, öyrənmə fəaliyyətlərində iştirak yalnız daxili motivasiyanı dəstəkləmir, həm də akademik nailiyyətləri artırır. Bu, uşaqların öyrənməyə sahiblik hissini artırması və nəticədə özünəinam və gələcək öyrənməyə müsbət münasibət formalaşdırması ilə izah edilə bilər.

Nəticə

Sorğu-əsaslı təlim düzgün şəkildə tətbiq olunarsa tələbələrin kompetensiyalarını inkişaf etdirmək baxımından ingilis dilinin tədrisində effektiv pedaqoji yanaşma ola bilər. Bu yanaşma yalnız mənalı öyrənməni artırmaqla qalmır, həmçinin tələbələrin anlayışını gücləndirir, onların özünü tənzimləyən öyrənməsini inkişaf etdirir və tələbələrin tələb olunan ümumi və elmi kompetensiyalarını formalaşdırmağa kömək edir.

Tədqiqatın nəticələrinə əsasən qeyd etmək olar ki, sorğu-əsaslı təlimin ali məktəblərin aşağı kurslarında müşahidə olunan üstünlüyü sosial və kommunikasiya bacarıqlarının inkişafıdır. Əməkdaşlıq əsaslı layihələrdə tələbələr tez-tez müzakirələr aparır, ideyalarını paylaşır və rolları razılaşdırırlar ki, bu da sosial bacarıqların və şifahi ifadə qabiliyyətinin inkişafına kömək edir. Bu fəaliyyətlər tələbələrə dinləmə, fikirlərini aydın ifadə etmə və əməkdaşlıq bacarıqlarını inkişaf etdirməyə dəstək olur. Bu nəticələr göstərir ki, sorğu-əsaslı təlim yalnız koqnitiv inkişafı deyil, həm də sosial-emosional inkişafı da təşviq edir.

Lakin sorğu-əsaslı öyrənmənin uğurla tətbiqində müəyyən çətinliklər də üzə çıxa bilər. Bu metod müəllimlər üçün çətin görünür, çünki bu, onlardan daha çox pedaqoji bilik və bacarıq tələb edir. Şübhəsiz ki, innovativ tədris proqramı və sorğu-əsaslı təlimin tətbiqi üçün müəllimlərin hazırlanması vacibdir. Onlar öyrənmə mövzularını və əlaqədar tapşırıqları seçmək, tələbələrin öyrənmə ehtiyac və maraqlarına cavab verən öyrənmə fəaliyyətlərini dizayn etmək üçün təlim texnikaları və strategiyalarını bilməlidirlər.

Nəticə olaraq, ali məktəblərdə ingilis dilinin tədrisi zamanı sorğu-əsaslı təlim psixoloji, koqnitiv, emosional, sosial baxımdan tələbələrin inkişafını dəstəkləyir. Onun tətbiqi yalnız dil öyrənmə ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda tələbələrin tənqidi, analitik düşünmə, problem həll etmə, özünü tənzimləmə bacarıqlarını da gücləndirir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Adege, A. (2016). The effects of explicit instruction in critical thinking on student achievement in writing academic papers, general critical thinking ability, and critical thinking dispositions. [doctoral dissertation]. Addis Ababa University.13 p.
2. Ahmad, J. S., Sitti, H. R., Abdul, R. H., Mohammad, N. A. G., & Sanitah, M. Y. (2014). Levels of inquiry-based learning on writing skill in English language among high school students: A study in Makassar Indonesia. Journal of Language and Literature., 5(2), 62–66.
3. Akuma F. V., and Callaghan R. (2019). Research in Science Education, 49,1677.
4. Bell, R. L., Smetana, L., & Binns, I. (2005). Simplifying inquiry instruction. The Science Teacher, 72(7), 30-33.
5. Bruce, B. C., & Davidson, J. (1996). An Inquiry Model for Literacy across the Curriculum. Journal of Curriculum Studies, 28(3), 281–300.
6. Bybee, R. W., Taylor, J. A., Gardner, A., Van Scotter, P., Powell, J. C., Westbrook, A., & Landes, N. (2006). The BSCS 5E instructional model: Origins and effectiveness. Colorado Springs, CO80918.
7. Center, P. P. R. (2010). 21st Century Skills for Students and Teachers. Honolulu: Kamehameha Schools, Research & Evaluation Division.Research & Evaluation Division. 25 p.
8. Crawford, B. (2014). From inquiry to scientific practices in the science classroom. In

Handbook of research on science education, Routledge (Vol. 2, pp. 515-554).

9. Dobber, M., Zwart, R., Tanis, M., & van Oers, B. (2017). Literature review: The role of the teacher in inquiry-based education. Educational Research Review, 22, 194-214.

10. Facione, P.A. (2015). Critical thinking: what it is and why it counts, from APA report: Expert consensus statement on critical thinking. 30 p.

11. Fauziati, E. (2014). Methods of Teaching English as a Foreign Language (TEFL): Traditional Method Designer Methods Communicative Methods Scientific Approach. Surakarta: Era Pustaka Utama. 234 p.

12. Fiore, E. D. (2016). Implementation of Inquiry-based Learning into Chinese as a Foreign Language Classes in International IB PYP Schools of Hong Kong. 15(1):1-13

13. Fishman, B. J., Marx, R. W., Blumenfeld, P., Krajcik, J., & Soloway, E. (2013). Creating a framework for research on systemic technology innovations. Journal of the Learning Sciences, 12(1), 53-86.

14. Fredricks, J. A., Blumenfeld, P. C., & Paris, A. H. (2004). School engagement: Potential of the concept, state of the evidence. Review of educational research, 74(1), 59-109.

15. Garrison, D. R., & Archer, W. (2000). A transactional perspective on teaching and learning: A framework for adult and higher education. Advances in learning and instruction series. Elsevier Science, Ltd, Oxford, UK. 228 p.

16. Harlen, W. (2015). Working with big ideas of science education. Association for Science Education. 64 p.

17. Irawan, Yogi, Syahrial, & Sofyan Dedi. (2017). The Effect of Using Inquiry-Based Learning Strategy on Students Speaking Ability (a Case Study at SMAN 7 Bengkulu Selatan). JOALL (Journal of Applied Linguistics and Literature), 3 (2), 59- 79).

18. Kirkpatrick, D., & Johnson, M. (2014). Blended learning: Tools and practices. Learning Solutions Press, 9:85151 - 8519

19. Kirschner, P. A., Sweller, J., & Clark, R. E. (2006). Why minimal guidance during instruction does not work: An analysis of the failure of constructivist, discovery, problem-based, experiential, and inquiry-based teaching. Educational Psychologist, 41(2), 75-86.

20. Kuhlthau, Carol C., Leslie K. Maniotes, A. K. C. (2007). Guided Inquiry: Learning in the 21st Century. Santa Barbara, California: Greenwood Publishing Group. 188 p.

21. Lee, H. (2014). Inquiry-based Teaching in Second and Foreign Language Pedagogy. 5(6), 1236–1244. https://doi.org/10.4304/jltr.5.6.1236-1244

22. Mayer, R. E. (2004). Should there be a three-strikes rule against pure discovery learning? The case for guided methods of instruction. American Psychologist, 59(1), 14-19

23. Minner, D. D., Levy, A. J., & Century, J. (2010). Inquiry-based science instruction—what is it and does it matter? Results from a research synthesis years 1984 to 2002. Journal of Research in Science Teaching, 47(4), 474-496.

24. Newmann, F. M., & Marks, H. M. (1996). Authentic pedagogy and student performance. American Journal of Education, 104(4), 280-312.

25. Prince, M. J., and R. M. FelderPrince, M. J., and R. M. F. (2006). Inductive Teaching and Learning Methods: Definitions, Comparisons, and Research Bases. Journal of Engineering Education, 95(2), 123–138.

26. Ramnarain U. (2016). Journal of Research in Science Teaching, 53(4), 598.

27. Rejeki, S. (2017). Inquiry-based Language Learning (Ibll): Theoretical and Practical Views in the English Classroom. English Franca, 01(02), 135–148.

28. Rejeki, S. (2017). Inquiry-based Language Learning (Ibll): Theoretical and Practical Views in the English Classroom. English Franca, 01(02), 135–148.

29. Tyler, R. W. (1949). Basic principles of curriculum and instruction. Chicago: The University of Chicago Press. pp. 1-7, 16-19, 25-33

30. Vygotsky, L. (1978). Mind in Society. The Development of Higher Psychological Processes (M. Cole, V. John-Steiner, S. Scribner & E. Souberman, Eds.). Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press. pp. 52-57.

31. Wiggins, G. P., & McTighe, J. (2005). Understanding by design (2nd ed.). Pearson Education, Inc. pp.85-103

32. Zimmerman, B. J. (1990). Self-regulated learning and academic achievement: An overview. Educational Psychologist, 25(1), 3-17.

DOİ: 10.32010/UUUO7709

EQUALITY PRINCIPLES IN THE CONSTITUTION OF AZERBAIJAN AND GENDER EQUALITY EDUCATION IN SECONDARY SCHOOLS

Ilaha Hamza ISGANDAROVA
Lecturer at Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0004-6899-4264
E-mail: ilaheisgenderova.1000@gmail.com

Abstract: In modern times, the development of societies is measured not only by economic indicators but also by the level of equality and justice in social relations. In this context, gender equality is one of the main indicators of democratization. The Constitution of the Republic of Azerbaijan and the documents adopted after the restoration of independence established the principle of equality as a legal foundation. The Constitutional Act on State Independence, dated October 18, 1991, clearly stated equality between men and women. In 1992, Azerbaijan joined the UN "Convention on the Political Rights of Women," which created a basis for accepting international obligations. These legal conventions marked the beginning of a new stage in gender policy in Azerbaijan.

Under the leadership of national leader Heydar Aliyev, increasing women's participation in society and ensuring their equal involvement with men in education and science became an important direction of state policy. In particular, the decisions of the Fourth World Conference on Women held in Beijing in 1995 gave strong support to strengthening gender equality in Azerbaijan. In the following years, the creation of the State Committee for Women's Issues and the signing of relevant decrees showed the continuation of consistent policies in this area.

The formation of gender equality values among secondary school students is not only about providing knowledge but also about instilling principles such as mutual respect, tolerance, and fairness in their worldview. It is also important for implementing gender equality in practice. This process prepares future citizens to remain faithful to democratic values and to act as equal members of society.

As a result, there is a strong link between the equality principles enshrined in the Constitution of Azerbaijan and the development of gender equality values among secondary school students. Connecting these principles with education policy and practice contributes significantly to the country's democratic development, the strengthening of statehood, and the sustainable progress of civil society. Within this research, the connection between equality principles in the Constitution and their implementation in education policy and practice has been analyzed. The article also examines the compatibility of legal equality principles with gender approaches in secondary school education.

Keywords: Constitution of Azerbaijan, principles of equality, secondary school students, education policy, democratic values

---

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ KONSTİTUSİYASINDA BƏRABƏRLİK PRİNSİPLƏRİ VƏ ORTA MƏKTƏB ŞAGİRDLƏRİNDƏ GENDER BƏRABƏRLİYİ DƏYƏRLƏRİNİN FORMALAŞDIRILMASI

İlahə Həmzə İSGƏNDƏROVA
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0004-6899-4264
E-mail: ilaheisgenderova.1000@gmail.com

Xülasə: Müasir dövrdə cəmiyyətlərin inkişaf səviyyəsi həm iqtisadi göstəricilərlə, həm də sosial münasibətlərdə bərabərlik və ədalətin təmin olunması ilə ölçülür. Bu kontekstdə gender bərabərliyi məsələsi cəmiyyətin demokratikləşməsinin əsas göstəricilərindəndir. Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası və dövlət müstəqilliyimizlə bağlı qəbul edilən sənədlərdə bərabərlik prinsipi əsas hüquqi baza kimi qeyd olunmuşdur. 18 oktyabr 1991-ci il tarixli "Azərbaycan Respublikasının Dövlət Müstəqilliyi haqqında" Konstitusiya aktında cinslər arasında bərabərlik açıq şəkildə qeyd edilmiş, 1992-ci ildə ölkəmizin BMT-nin "Qadınların siyasi hüquqları haqqında" Konvensiyasına qoşulması isə beynəlxalq öhdəliklərin qəbul olunmasına zəmin yaratmışdır. Bu hüquqi konvensiyalar Azərbaycanda gender siyasətində yeni mərhələnin başlanğıcı olmuşdur.

Ümummilli lider Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə qadınların cəmiyyətdə fəallığının artırılması, onların təhsil və elm sahəsində kişilərlə bərabər iştirakına şərait yaradılması dövlət siyasətinin mühüm istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir. Xüsusən də 1995-ci ildə keçirilmiş IV Ümumdünya Pekin Konfransının qəbul etdiyi qərarlar Azərbaycanda gender bərabərliyi məsələlərinin möhkəmlənməsinə təkan vermişdir. Növbəti illərdə Qadın məsələləri üzrə Dövlət Komitəsinin yaradılması və müvafiq sərəncamların imzalanması ilə bu istiqamətdə ardıcıl siyasətin davam etdirildiyini göstərir. Orta məktəb şagirdlərində gender bərabərliyi dəyərlərinin formalaşdırılması yalnız bilik vermək deyil, həm də qarşılıqlı hörmət, tolerantlıq və ədalət kimi prinsiplərin gənc nəslin dünyagörüşünə aşılanması, gender bərabərliyinin praktik müstəvidə həyata keçirilməsi baxımından əhəmiyyətlidir. Bu proses gələcək vətəndaşların demokratik dəyərlərə sadiq, cəmiyyətdə bərabərhüquqlu vətəndaş kimi fəaliyyət göstərməsinə şərait yaradır. Nəticə etibarilə, Azərbaycan

Konstitusiyasında təsbit olunmuş bərabərlik prinsipləri ilə orta məktəb şagirdlərində gender bərabərliyi dəyərlərinin formalaşdırılması arasında bağlılıq mövcuddur. Bərabərlik prinsiplərinin təhsil siyasəti və praktikası ilə əlaqələndirilməsi ölkənin demokratik inkişafına, suveren dövlətçiliyin möhkəmlənməsinə və vətəndaş cəmiyyətinin davamlı tərəqqisinə mühüm töhfə verir. Tədqiqat çərçivəsində Azərbaycan Konstitusiyasındakı bərabərlik prinsiplərinin təhsil siyasəti və praktikası ilə əlaqələndirilməsi araşdırılmışdırdir. Məqalədə bərabərlik prinsiplərinin hüquqi əsasları ilə orta məktəb təhsilində gender yanaşmalarının uyğunluğu təhlil edilmişdir.
Açar sözlər: Azərbaycan Konstitusiyası, bərabərlik prinsipləri, orta məktəb şagirdləri, təhsil siyasəti, demokratik dəyərlər.

ПРИНЦИПЫ РАВЕНСТВА В КОНСТИТУЦИИ АЗЕРБАЙДЖАНА И ГЕНДЕРНОЕ РАВЕНСТВО В ОБРАЗОВАНИИ СРЕДНИХ ШКОЛ

Илаха Искендарова Хамза
Бакинский государственный университет)
Orcid: https://orcid.org/0009-0004-6899-4264
Электронная почта: ilaheisgenderova.1000@gmail.com

Резюме: В современную эпоху развитие обществ измеряется не только экономическими показателями, но и уровнем равенства и справедливости в социальных отношениях. В этом контексте гендерное равенство является одним из основных индикаторов демократизации. Конституция Азербайджанской Республики и документы, принятые после восстановления независимости, закрепили принцип равенства в качестве правовой основы. В Конституционном акте о государственной независимости от 18 октября 1991 года равенство мужчин и женщин было ясно обозначено. В 1992 году Азербайджан присоединился к Конвенции ООН «О политических правах женщин», что создало основу для принятия международных обязательств. Эти правовые конвенции ознаменовали начало нового этапа в гендерной политике Азербайджана.

Под руководством национального лидера Гейдара Алиева важным направлением государственной политики стало расширение участия женщин в жизни общества и обеспечение их равного с мужчинами вовлечения в образование и науку. В частности, решения Четвёртой всемирной конференции по положению женщин, состоявшейся в Пекине в 1995 году, оказали сильную поддержку укреплению гендерного равенства в Азербайджане. В последующие годы создание Государственного комитета по проблемам женщин и подписание соответствующих указов подтвердили продолжение последовательной политики в этой области.

Формирование ценностей гендерного равенства у учащихся средних школ связано не только с передачей знаний, но и с воспитанием в их мировоззрении таких принципов, как взаимное уважение, толерантность и справедливость. Это также имеет большое значение для практического осуществления гендерного равенства. Данный процесс подготавливает будущих граждан к верности демократическим ценностям и к действию в качестве равноправных членов общества.

В результате существует прочная связь между принципами равенства, закреплёнными в Конституции Азербайджана, и развитием ценностей гендерного равенства среди учащихся средних школ. Связывание этих принципов с образовательной политикой и практикой вносит значительный вклад в демократическое развитие страны, укрепление государственности и устойчивый прогресс гражданского общества. В рамках данного исследования проанализирована связь между принципами равенства в Конституции и их реализацией в образовательной политике и практике. В статье также рассматривается совместимость правовых принципов равенства с гендерными подходами в образовании средних школ.
Ключевые слова: Конституция Азербайджана, принципы равенства, учащиеся средних школ, образовательная политика, демократические ценности

Introduction

Nowadays, the development of societies is measured not only by economic indicators but also by the level of equality and justice in social relations. In the context of globalization, the strengthening of democratic institutions, and the interaction of different cultures, the principles of equality are an essential part of every country's sustainable development strategy. In this regard, gender issues are considered not only as a social problem but also as an important indicator of democratization, human rights protection, and the strengthening of civil society (Pretty, 1994).

Gender equality, as a key direction of state policy, should also be seen as a universal value that must be reflected in all social institutions, especially in the education system. Education plays a crucial role in shaping young people's social values, worldview, and civic responsibility. Through education, students receive not only knowledge but also learn values such as mutual respect, tolerance, cooperation, and social justice. As shown in studies by UNESCO (2015) and the

World Bank (2019), gender inequality deepens social problems not only at the national level but also globally. It prevents the effective use of social resources and weakens cooperation between men and women. For this reason, forming gender equality values from school age is strategically important both nationally and internationally.

The Constitution of the Republic of Azerbaijan guarantees equality of all citizens before the law (Constitution of Azerbaijan, 1995). Gender equality is legally recognized as a foundation, while the "Law on Education" (1992) and the "Law on Gender Equality" (2006) provide a basis for applying these principles in the field of education. This legal framework ensures equal rights for men and women in education and requires that textbooks, curricula, and teaching practices remain gender-sensitive (Aliyeva, 2020).

The early formation of gender equality values in the learning process plays a decisive role in preparing future citizens for democratic thinking, equal cooperation, and inclusive social relations (Huseynov, 2017). Negative effects of gender stereotypes during secondary school years must be overcome by strengthening values of fairness, equality, and cooperation. Teachers play a leading role in this process because they influence not only students' intellectual growth but also their social and moral development (Huseynova, 2019).

Modern universities and secondary schools include special courses and programs on gender topics, making gender equality education one of their priorities (Aliyev & Osmanov, 2014). These initiatives help strengthen cooperation between men and women, remove stereotypes, and ensure equal participation for all individuals in society. School seminars, projects, and interactive lessons not only improve students' knowledge and skills but also help build their sense of social responsibility (Guliyev, 2018).

In conclusion, the recognition of gender equality principles at the level of the Constitution and other laws, along with their practical application in education, creates conditions for the full development of Azerbaijani youth and their equal participation in all areas of life. This approach makes an important contribution to social development, the strengthening of state sovereignty, and the sustainable progress of civil society.

Research Relevance

The issue of gender equality is one of the main indicators of both social justice and sustainable development in modern society. When secondary school students become familiar with gender equality values, it helps them develop as individuals and supports their equal participation in society in the future.

Equal opportunities for both genders, the removal of stereotypes, and the creation of an inclusive environment have a positive impact on the overall development of society. The research topic is important both legally, in terms of applying the principles set by the Constitution and the Gender Equality Law, and educationally, in terms of supporting students' social and moral development.

Therefore, this topic remains highly relevant. Strengthening gender equality values through the education system helps to ensure an inclusive, fair, and developed future society. The results of this research will contribute to the promotion of gender equality both in the school environment and in wider social life.

Research Aim

The main aim of this study is to examine how the equality principles stated in the Constitution of Azerbaijan are applied in the secondary school education system and to evaluate how gender equality values are formed among students. The research focuses on both the implementation of legal documents in schools and the impact of educational and training activities carried out to reduce gender stereotypes in the school environment.

For this purpose, the study analyzes legislation, school curricula, and students' knowledge and behavior to determine how effectively gender equality principles are applied in the school context. As a result, the research aims to contribute to the further development of education policy and school programs in line with gender equality principles.

1. How are the equality principles stated in the Constitution of Azerbaijan and national legislation applied in the secondary school education system?
2. What is the level of gender equality values among secondary school students, and how do existing stereotypes influence them?

Methodology

The Article 25 of the Constitution of the Republic of Azerbaijan states that all citizens have equal rights and are considered equal before the law regardless of gender. In addition, the "Law on Gender Equality" (2006) identifies gender equality as a priority direction of state policy. These legal bases form the methodological foundation of the study.

The methodology is based on both legal-normative foundations and approaches from educational psychology and pedagogy. In this

research, quantitative analysis was carried out using surveys and tests to study the knowledge and attitudes of secondary school students about gender equality.

The object of the research is the formation of gender equality values among secondary school students, while the subjects are students, teachers, and specialists implementing gender programs in educational institutions. The data collection methods included surveys, questionnaires, classroom observation, focus groups, and analysis of legal documents such as the Constitution of Azerbaijan, the Law on Education, and the Law on Gender Equality.

The main tasks of the study are as follows:

1. To analyze the initial knowledge of secondary school students about rights and equality;
2. To integrate the equality principles defined in the Constitution and national legislation into the teaching process;
3. To measure the impact of effective pedagogical methods on the formation of gender equality values among students.

Experiment and Pre-test

To test the effectiveness of the methodology developed in this study and to examine students' existing knowledge and attitudes about equality and gender principles, a questionnaire survey was conducted. The pedagogical experiment was carried out among 10th–11th grade students in both urban and rural schools.

In total, 350 students participated in the experiment. At the beginning, the same survey was given to both experimental and control classes. The purpose of this was to later compare and evaluate the effectiveness of the activities carried out in the experimental classes.

The quantitative data from the pre-tests were statistically analyzed. This ensured that the results on the formation of gender equality values among students were both reliable and practically useful. The initial survey results were summarized and presented in Table 1.

Table 1. "In your opinion, what is gender equality?"

(The answers were divided into three categories: I – "Knows", II – "Partially knows", III – "Does not know")

School	Students	I – Knows	II – Partially knows	III – Does not know
Fuzuli region, Garabag village secondary school	23	4	9	10
Mil village secondary school named after Ilham Guliyev	42	7	17	18
Baku city, school №328	56	8	24	24
Baku city, school №116	54	9	22	23
Control group total	**175**	**28**	**72**	**75**
Fuzuli region, Mahmudlu-2 village secondary school named after Q. Ibisov	38	6	15	17
Khankendi city, secondary school №4 named after Nizami Ganjavi	85	12	34	39
Baku city, school №165	52	8	21	23
Experimental group total	**175**	**26**	**70**	**79**

The results of the initial survey among control and experimental groups showed that in both groups only about 15–16% of students fully understood the concept of gender equality. This indicated the need for further activities in the experimental groups, such as training, discussions, awareness programs, and pedagogical interventions.

According to Article 24 of the Constitution of the Republic of Azerbaijan, every person has equal rights and freedoms. More specifically, Article 25 confirms that all citizens have equal rights regardless of gender, race, nationality, religion, language, origin, belief, or other characteristics (Constitution of Azerbaijan, 1995). This provides the legal basis for treating gender equality not only as a social issue but also as a legal and political matter, ensuring that school education environments are inclusive and free from discrimination.

In addition, the Law on Education requires that the principle of gender equality be applied in the education system, guaranteeing equal opportunities for all students. Every citizen has the right to education regardless of gender, and educational institutions must create equal opportunities for all learners (Law on Education of the Republic of Azerbaijan, 2009).

The Law on Gender Equality (2006) further states that men and women have equal rights and opportunities in education, employment, management, and all areas of public life. Article 5 of this law emphasizes the necessity of ensuring gender equality in the education process, which requires that school curricula, textbooks, and teachers' work take gender principles into account (Aliyeva, 2020). During the research, a pre-test was conducted with the question:

"In the course of the lesson, what differences do teachers make between girls and boys?"

The response categories included: evaluation, assignment of tasks, listening to opinions, encouragement and punishment, and participation.

Table 2. Teachers' Approaches in Class Based on Gender

Criterion	Preference for Girls (%)	Preference for Boys (%)	Equal for Both (%)
Evaluation	22.5	18.0	59.5
Assignment of tasks	28.0	23.1	48.9
Listening to opinions	20.5	11.8	67.7
Encouragement and punishment	12.0 (encouragement mainly for girls)	57.0 (punishment mainly for boys)	31.0
Participation	17.4	25.1	57.5

Analysis of the Survey Results

The survey results showed that there were some differences in teachers' attitudes toward boys and girls. About 59.5% of students stated that teachers evaluated answers equally. However, 22.5% believed that girls were given more preference, while 18% thought that boys were favored. Although the overall evaluation showed a certain balance, gender differences were still noticeable in some cases.

For example, 48.9% of students said that tasks were given equally, but in practice, written tasks were more often assigned to girls, while technical tasks were more often given to boys. This reflects teachers' different expectations for each gender. Punishments were reported to be applied mainly to boys. This finding is consistent with international research by EIGE (2020) and UNESCO (2019), which also showed that boys are more often punished for discipline issues worldwide.

Regarding participation, 25.1% of students said boys participated more, while 17.4% noted that girls participated more. These findings demonstrate that, although the principle of equality is established in the Constitution, some gender stereotypes still exist in practice.

To address this, special gender-sensitive modules were introduced in the experimental groups. The students participated in group work, debates, case studies, and role-playing activities. Through surveys and observations, we identified existing stereotypes among students, and later measured the effects of these pedagogical interventions.

Table 3. "In your opinion, what is gender equality?" (Post-test Results – Experimental Group)

School	Number of Students	I – "Knows"	II – "Partially Knows"	III – "Does Not Know"
Fuzuli region, Mahmudlu-2 village secondary school named after Q. Ibisov	38	15 (39.5%)	14 (36.8%)	9 (23.7%)
Khankendi city, secondary school №4 named after Nizami Ganjavi	85	37 (43.5%)	30 (35.3%)	18 (21.2%)
Baku city, school №165	52	27 (51.9%)	17 (32.7%)	8 (15.4%)
Total (Experimental group)	**175**	**79 (45.1%)**	**61 (34.9%)**	**35(20.0%)**

Analysis of Post-test Results

According to the post-test results of the experimental group, the percentage of students who understood the concept of gender equality increased. At the same time, the percentage of students who had no knowledge about gender equality decreased by more than half. These results

prove that pedagogical interventions using gender-sensitive interactive teaching methods can have a significant impact on students' knowledge and attitudes.

The post-test results also closely match international research findings (UNESCO, 2019; EIGE, 2020). The formation of gender equality values among school students should not only become part of their daily social behavior but also help them develop tolerance, cooperation, and mutual respect.

The application of gender-sensitive modules changed the methodological foundations of teaching in the experimental group. These modules provided students not only with theoretical knowledge but also with practical opportunities to learn gender equality values. By taking part in interactive learning activities, students gained a deeper understanding of the topic and developed important skills such as cooperation, empathy, and mutual respect.

After applying the gender-sensitive modules, another survey was conducted to measure how teachers' approaches had changed.

Table 4. Teachers' Approaches in Class Based on Gender (Post-test Results)

Criterion	Preference for Girls (%)	Preference for Boys (%)	Equal for Both (%)
Evaluation	12.5	11.0	76.5
Assignment of tasks	14.2	13.5	72.3
Listening to opinions	9.8	8.7	81.5
Encouragement and punishment	10.0	15.0	75.0
Participation	13.1	12.4	74.5

Positive Changes in Teachers' Approaches

In the experimental groups, positive changes were observed in teachers' approaches to gender. Discrimination in evaluation and task distribution decreased, and a more balanced approach appeared. This matches Article 25 of the Constitution, which guarantees equality of rights and freedoms regardless of gender. Teachers' fair evaluation and distribution of tasks reflect the real application of these principles in the classroom.

In terms of listening to opinions, equality was also observed, which is in line with Article 47 of the Constitution, guaranteeing freedom of thought and expression. Giving equal attention to students' opinions also supports their right to social participation.

Punishments, which were previously directed more towards boys, decreased during the post-test stage, while encouragement became more balanced. This is consistent with the principle of non-discrimination in Article 25 of the Constitution and the Law on Gender Equality (2006).

According to the post-test results, equal participation opportunities were created for both boys and girls, which directly reflects the right to education stated in Article 42 of the Constitution. This article guarantees equal education for everyone, and the equal opportunities provided by teachers show that this constitutional principle is being applied in the classroom.

Conclusion

The findings of this study show that the use of gender-sensitive modules in experimental groups can bring positive changes to teachers' pedagogical approaches. Promoting gender equality values from an early age creates the foundation for a more inclusive, democratic, and fair society in the future (Guliyev, 2018).

Cases of discrimination observed earlier in the teaching process decreased, and evaluation and task distribution became more balanced. Students' voices were heard more equally, their opportunities to participate in class improved, and the learning environment became fairer in terms of encouragement and punishment.

The application of gender-sensitive modules in experimental groups reflects the real implementation of the constitutional principles of equality (Article 25), freedom of thought and expression (Article 47), and the right to education (Article 42) in the school environment.

Beyond the immediate classroom context, these findings underscore the pivotal role of education in dismantling entrenched gender norms and advancing equality. When systematically integrated into teaching practice, gender-sensitive modules not only strengthen the pedagogical capacity of teachers but also cultivate classrooms where democratic values are actively practiced. In the long term, such approaches can contribute to the formation of citizens who are more conscious of equity, more engaged in civic life, and more resilient against discrimination. Future research

should continue to explore the scalability of gender-sensitive pedagogy across diverse educational contexts, ensuring that its benefits extend beyond experimental groups to entire school systems.

Recommendations

The results of the study show that cases of discrimination in teachers' gender approaches can change positively after experimental interventions. This proves that the systematic use of gender-sensitive pedagogy can build a fairer, more equal, and inclusive learning environment.

The main goal of these recommendations is to ensure the sustainability of the achieved results and to fully apply the constitutional principles of equality and the right to education (Articles 25 and 42) in the teaching process.

Key recommendations:

1. Teachers should receive training in gender-sensitive pedagogy.
2. Textbooks and teaching materials should avoid stereotypes and promote equality.
3. Schools should encourage activities such as debates, group work, and projects that ensure equal participation of boys and girls.
4. Regular monitoring of gender approaches in education should be carried out, and the results should be reflected in state strategies.
5. Engage Parents and Communities in Promoting Gender Equality

The implementation of these recommendations will strengthen gender equality in schools and help create a fairer and more inclusive learning environment.

REFERENCES:

1. Azərbaycan Respublikası Konstitusiyası. (1995). Bakı: Hüquq ədəbiyyatı.
2. Azərbaycan Respublikasının Dövlət Müstəqilliyi haqqında Konstitusiya Aktı. (1991). Bakı.
3. Azərbaycan Respublikasının Gender Bərabərliyi haqqında Qanun. (2006). Bakı.
4. Azərbaycan Respublikasının Təhsil Qanunu. (2009). Bakı.
5. Əliyev, A., & Osmanov, R. (2014). Təhsil müəssisələrində gender yanaşmaları və pedaqoji praktika. Pedaqoji Araşdırmalar Jurnalı, 6(2), 45–52.
6. Əliyeva, N. (2020). Orta məktəblərdə şagirdlərin sosiallaşmasında gender münasibətləri. Azərbaycan Təhsil Jurnalı, 7(2), 120–134.
7. European Institute for Gender Equality (EIGE). (2020). Education and gender equality in Europe. Vilnius: EIGE.
8. Hüseynov, T. (2017). Gender və təhsil: nəzəri və praktik aspektlər. Bakı: Elm və Təhsil.
9. Hüseynova, L. (2019). Şagirdlərin sosial inkişafında gender yanaşmasının rolu. Pedaqogika Elmi Məcmuəsi, 11(3), 98–110.
10. OECD. (2019). Education at a glance 2019: OECD indicators. Paris: OECD Publishing.
11. Pretty, J. (1994). Gender and sustainable agriculture: policy and practice. World Development*, 22*(12), 1579–1593.
12. Quliyev, V. (2018). Məktəb mühitində gender bərabərliyi və şagirdlərin sosial iştirakçılığı. Azərbaycan Pedaqoji Elmlər Məcmuəsi, 5(1), 87–94.
13. UNESCO. (2015). A guide for gender equality in teacher education policy and practices. Paris: UNESCO Publishing.
14. UNESCO. (2019). Global education monitoring report: Gender report. Paris: UNESCO.
15. World Bank. (2019). Gender equality and development. Washington, DC: World Bank.

DOİ: 10.32010/MCXY8300

ÜMUMTƏHSIL MƏKTƏBLƏRININ IDARƏ OLUNMASINDA MÜASIR YANAŞMALAR

Nərgiz Nəvazi İSMAYILOVA
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti

Xülasə: Məqalədə ümumtəhsil məktəblərinin idarə olunmasında müasir yanaşmaların mahiyyəti təhlil olunur. Ənənəvi inzibati modeldən fərqli olaraq, bu gün idarəetmə strateji planlaşdırma, rəqəmsal transformasiya, innovativ liderlik və məlumatlara əsaslanan qərarvermə ilə xarakterizə olunur. Elmi ədəbiyyatın təhlili nəticəsində bir çox tədqiqatçıların əldə etdikləri nəticələr belə deməyə əsas verir ki, pedaqoji idarəetmə yalnız tədris prosesinin təşkilini deyil, həm də məktəbli şəxsiyyətinin inkişafını hədəfləyir. Rəqəmsal liderliyin tətbiqi, müəllim və şagirdlərin motivasiyasının artırılması, şəffaf idarəetmənin qurulması müasir yanaşmaların üstünlükləri kimi göstərilir. Bununla yanaşı, infrastruktur bərabərsizliyi və rəhbərlərin peşəkar hazırlığının kifayət qədər olmaması kimi məhdudiyyətlər də mövcuddur.
Açar sözlər: məktəbin idarə olunması, pedaqoji idarəetmə, rəqəmsal transformasiya, innovativ liderlik, davamlı inkişaf

СОВРЕМЕННЫЕ ПОДХОДЫ К УПРАВЛЕНИЮ СРЕДНИМИ ШКОЛАМИ

Наргиз Навази ИСМАИЛОВА
Азербайджанский государственный педагогический университет

Резюме: В статье анализируется сущность современных подходов к управлению средними учебными заведениями. В отличие от традиционной административной модели, современное управление характеризуется стратегическим планированием, цифровой трансформацией, инновационным лидерством и принятием решений на основе данных. Результаты, полученные многими исследователями в результате анализа научной литературы, дают основания утверждать, что педагогический менеджмент направлен не только на организацию образовательного процесса, но и на развитие личности учащегося. В качестве преимуществ современных подходов указываются применение цифрового лидерства, повышение мотивации учителей и учащихся, построение прозрачного управления. Однако существуют и такие ограничения, как инфраструктурное неравенство и недостаточная профессиональная подготовка управленцев.

MODERN APPROACHES TO THE MANAGEMENT OF SECONDARY SCHOOLS

Nargiz Navazi ISMAYİLOVA
Azerbaijan State Pedagogical University

Abstract: The article analyzes the essence of modern approaches to the management of secondary schools. Unlike the traditional administrative model, today's management is characterized by strategic planning, digital transformation, innovative leadership and data-based decision-making. The results obtained by many researchers as a result of the analysis of scientific literature give reason to say that pedagogical management aims not only at organizing the educational process, but also at developing the student's personality. The application of digital leadership, increasing the motivation of teachers and students, and establishing transparent management are indicated as advantages of modern approaches. However, there are also limitations such as infrastructure inequality and insufficient professional training of managers.

Giriş

Müasir ümumtəhsil məktəbinin idarə olunması təhsilin keyfiyyətinin və onun davamlı inkişafının təmin edilməsinə yönəlmiş inzibati, pedaqoji və rəqəmsal prosesləri birləşdirən hərtərəfli sistemdir. Ənənəvi konsepsiyalar ilk növbədə iyerarxik quruluşa və tənzimləmə funksiyalarına diqqət yetirdiyi halda, 21-ci əsrdə rəqəmsal transformasiya və informasiyanın təhlilinə əsaslanan strategiyalar xüsusi əhəmiyyət kəsb

edir. Müasir məktəbdə təhsilin idarə edilməsi uzunmüddətli nəticələrə yönəlmiş strateji yanaşmaya əsaslanır. Məktəb rəhbərliyi həm təhsil standartlarını nəzərə almalı, həm də innovativ texnologiyalar və idarəetmə modellərini öz işində tətbiq etməlidir. Müasir təhsil yanaşmalarına keçid pedaqoji fikrin və praktik təcrübənin uzun təkamülünün nəticəsidir.

Bu sahədə araşdırma aparan G.Orucova (2021) yazır: "İdarəetmə anlayışı ümumi və universal anlayışlar sırasına daxildir. İdarəetmə texniki və istehsal sahələrində olduğu kimi pedaqoji sistemlər sahəsində də zəruridir. İdarəetmə digər elm sahələri ilə yanaşı, həm də pedaqogikanın tədqiqat obyektidir". [1, s.26]

Podlasıy İ. (2005) isə idarəetmə haqqında belə qeyd edir: "Pedaqoji ədəbiyyatda idarəetmə dedikdə, məqsədəuyğun qərar qəbul etmək, obyekti təşkil etmək, ona nəzarət etmək, işi təhlil etmək və onu yekunlaşdırmaq başa düşülür. [3, s.167]

Slastyonin V. (2012) məktəbin idarə olunması barədə belə deyib: "Məktəbdaxili idarəetmə vahid pedaqoji prosesin iştirakçıları arasında onun obyektiv qanunauyğunluqlarının dərk edilməsinə əsaslanan, optimal nəticələrin əldə edilməsinə yönəlmiş məqsədyönlü, şüurlu qarşılıqlı əlaqədir. Vahid pedaqoji proses iştirakçılarının qarşılıqlı əlaqəsi ardıcıl, bir-biri ilə əlaqəli hərəkətlər və ya funksiyalar zənciri kimi formalaşır: pedaqoji təhlil, məqsəd qoyma və planlaşdırma, təşkilat, nəzarət, tənzimləmə və düzəliş". [12, s.397]

Nurcahya və b. (2025) öz tədqiqatında belə bir nəticə əldə ediblər: "İdarəetmə nəzəriyyəsinin inkişafı (klassikdən müasirə qədər) mövcud təhsil kontekstinə uyğun gələn qabaqcıl təcrübələrin tətbiqinə imkan verir. Təhsil siyasəti məsələləri, inklüzivlik, sosial dəyişiklik və texnologiyanın dərindən dərk edilməsi çox vacibdir. Bu, fəaliyyət göstərən təhsil müəssisələrində qarşıya çıxan problemlərin aradan qaldırılmasına hərtərəfli baxışı təmin edir. Odur ki, təhsilin idarə edilməsinin aktuallığını dərk etmək, idarəetmə modellərini, prinsiplərini və nəzəri inkişaflarını bilmək və təhsilin idarə edilməsində aktual problemləri dərindən dərk etmək, təhsil idarəçiləri və işçiləri üçün dinamik, əhatəli və keyfiyyətli təhsil mühitinin yaradılmasında vacibdir". [8, s.17]

Nəzəriyyə

Məktəbin idarə olunmasına müasir yanaşmalar qlobal tendensiyalar - təhsilin demokratikləşməsi, şagird hazırlığının keyfiyyətinə artan tələblər, rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi və təhsil mühitinin informasiyalaşdırılması ilə formalaşır.

Kalimoldayeva A. (2025) və başqaları təhsilin gələcək perspektivləri barədə yazırlar: "Transformasiyaya və inkişafa aparan yolların axtarışı, təhsil sisteminin daxili müxtəlifliyi, innovativ fəaliyyət nəticəsində vəziyyəti əhəmiyyətli dərəcədə dəyişdirdi və bütövlükdə sistem daxilində ən kəskin ziddiyyətləri üzə çıxarmaqla yanaşı, təhsilin inkişafının strateji perspektivlərinin müəyyənləşdirilməsinə təsir göstərməyə qadir olduğunu sübut etdi". [4, s.141]

Daha bir tədqiqat Uvazuke Martaya (2022) aiddir. Bu barədə o yazır: "21-ci əsrdə orta təhsilin idarə edilməsinin nə üçün mövcud resurslardan ehtiyatlı və ağılla istifadəni, eləcə də nəzəri və praktikada peşəkar olmağı nəzərdə tutan liderlik üslubunda demokratikliyi tələb etdiyini izah edir. Təhsil meneceri qarşıya qoyulmuş məqsədə çatmaq üçün bütün təhsil iştirakçılarını, eləcə də məktəbin maddi resurslarını səmərəli idarə etməlidir ki, bu da məsuliyyətli, maarifləndirici, mütərəqqi və perspektivli şəxsiyyətlərin bacarıqların mənimsənilməsi və digər kadr hazırlığı üçün ali təhsil müəssisələrinə cəlb edilməsidir". [9, s.62]. Makarovaya (2011) görə təhsil müəssisələrinin idarə edilməsinə innovativ yanaşmanın tendensiyaları innovativ mühitin yaradılması, idarəetməyə proqram-məqsədli yanaşma, idarəetmənin qeyri-mərkəzləşdirilməsi, dəyər yönümlərinin müəyyən edilməsi, təhsil proqramları sisteminin davamlılığı və ardıcıllığı, xüsusiyyətlərini isə innovativ mühitin yaradılması, liberallaşma, kommersiyalaşma, informasiyalaşdırma, universallaşma kimi səciyyələndirilir [2].

Maykl D. (2024) isə yazır: "Müasir yanaşmalar menecerlərin hazırlanmasına önəm verir. Əsas təlim sistemləri inzibati funksiyalara yönəlib lakin strateji, ekoloji liderlik, rəqəmsal hazırlıq və innovativ idarəetmə də daxil olmaqla *21-ci əsrin*

təhsili modelinin həyata keçirilməsi üçün zəruri olan sərişləri kifayət qədər əhatə etmir" [10, s.218].

Metodologiya

Beləliklə, müasir məktəb idarəçiliyinin mahiyyəti inzibati-iyerarxik modeldən strateji planlaşdırmanı, rəqəmsal transformasiyanı, sərişlərin inkişafını və şəbəkələşməni özündə birləşdirən çoxsəviyyəli sistemə keçiddən ibarətdir. İdarəetmənin effektivliyi təkcə resursların keyfiyyəti və normativ baza ilə deyil, həm də direktorların rəqəmsal dövrün çağırışlarına uyğunlaşmaq, innovativ liderliyi inkişaf etdirmək və təhsil təşkilatının davamlılığını təmin etmək bacarığı ilə müəyyən edilir. Yenə Nurcahya və b. təhsilin idarə edilməsinin bəzi funksiyalarını aşağıdakı kimi səciyyələndirmişlər.

Planlaşdırma – bu funksiya məqsədlərə nail olmaq üçün məqsədlərin müəyyən edilməsi, proqramların işlənib hazırlanması və resursların (işçi qüvvəsinin, vəsaitlərin, obyektlərin) bölüşdürülməsi prosesini əhatə edir. Yaxşı planlaşdırma məktəblərə və ya təhsil müəssisələrinə təhsilin keyfiyyətini artırmaq üçün strateji addımlar atmağa kömək edir.

Təşkilati – bu təşkilati strukturun qurulması ilə bağlıdır. Tapşırıqların bölünməsi, o cümlədən idarəetmənin təşkili, komandanın formalaşdırılması və təhsil işçiləri arasında məsuliyyətlərin bölüşdürülməsi

Tətbiqetmə (İcra etmə) – bu funksiya planlaşdırma mərhələsində qəbul edilmiş planların və qərarların həyata keçirilməsini əhatə edir. Bura təlim proqramlarının həyata keçirilməsi, effektiv tədris metodlarından istifadə, təhsil müəssisələrində gündəlik fəaliyyətin idarə edilməsi daxildir.

Nəzarət–buraya təhsil müəssisəsinin monitorinqi aid edilir, məlumatların toplanması, təhlili və zəruri olduqda müəyyən tədbirlərin görülməsini əhatə edir.

Qiymətləndirmə – təhsil proqramlarının, tədris və təlim proseslərinin və tələbələrin təlim nəticələrinin səmərəliliyinin qiymətləndirilməsi üçün sistematik prosesdir. Bu qiymətləndirmə təhsil işçilərinin özləri və ya kənar tərəflər tərəfindən daxili olaraq həyata keçirilə bilər və təhsilin keyfiyyətini yüksəltmək üçün faydalı məlumat vermək məqsədi daşıyır.

İnkişaf – təhsil proqramlarının keyfiyyətinin və uyğunluğunun artırılması, cari ehtiyaclara uyğun kurrikulumun hazırlanması, təlim və peşəkar inkişaf yolu ilə təhsil işçilərinin bacarıq və sərişlərinin inkişaf etdirilməsi üçün səyləri əhatə edir.

Ünsiyyət – təhsil işçiləri, tələbələr, valideynlər və digər əlaqəli tərəflər arasında təhsilin idarə olunmasında əsas rol oynayır. Yaxşı ünsiyyət təhsil məqsədlərinə birlikdə nail olmaq üçün lazım olan əməkdaşlığı və anlaşmanı asanlaşdırmağa kömək edir [8, s.15].

Müasir məktəbin idarə olunmasının mahiyyəti ondan ibarətdir ki, o, ənənəvi inzibati funksiyaların (planlaşdırma, təşkiletmə və nəzarət) müasir rəqəmsal transformasiya strategiyaları, transformasiya və rəqəmsal liderlik, məlumatlara əsaslanan idarəetmə və təhsil prosesinin bütün iştirakçıları arasında sərişlərin inkişafı ilə inteqrasiya olunduğu üçün sistemli bir prosesi təmsil edir. Müasir şəraitdə məktəb təkcə fəaliyyəti təmin edən mexanizm kimi deyil, həm də davamlı innovativ inkişaf vasitəsi kimi çıxış edir.

Müasir dövrdə qloballaşma, texnologiyanın sürətli inkişafı və cəmiyyətin dəyişən tələbləri təhsilin bütün sahələrində yenilənməyə ehtiyac yaratmışdır. Bu dəyişikliklər xüsusilə ümumtəhsil məktəblərinin idarə olunmasında özünü göstərir. Ənənəvi inzibati idarəetmə üsulları artıq bu proseslə uyğunlaşa bilmir. Onların yerini daha çevik, şəffaf, nəticəyönümlü və innovativ idarəetmə modelləri tutur.

Elmi ədəbiyyatın təhlili nəticəsində məlum olur ki, hazırda ümumtəhsil məktəbinin idarə olunmasında konkret yanaşmalar mövcud deyil. Lakin bütün bu deyilənləri ümumiləşdirərək belə bir nəticəyə gəlmək olar. Elmi ədəbiyyatda rast gəlinən yanaşmalar aşağıdakılardır:

1.Şəffaf və ya demokratik idarəetmə

Təhsilin idarə edilməsində müasir tendensiyalar məktəb idarəçiliyinin demokratikləşdirilməsinin vacibliyini vurğulayır. Şəffaf idarəetmə bütün maraqlı tərəfləri –

müəllimləri, valideynləri və tələbələri qərar qəbul etmə prosesinə cəlb edir ki, bu da inam və hesabatlılığı artırır. Sousa və Ferreira (2024) tərəfindən aparılan araşdırmaya görə, tələbələrin və müəllimlərin idarəetmə proseslərinə cəlb edilməsi aidiyyət hissini gücləndirir və məktəblərdə daxili ünsiyyətin effektivliyini artırır. [13, s.13]

2. Strategiyaya əsaslanan idarəetmə

Məktəbin fəaliyyəti uzunmüddətli strateji planlara əsaslanır. Maykl D. (2025) Bu barədə yazır: "Məktəb rəhbərləri strateji liderliklə müəyyən qədər tanış olmuş və bəzi xüsusiyyətlərlə tanış olmuşlar. Onlar başa düşdülər ki, əsas elementlərdən biri müəyyən edilmiş vizyona uyğun olaraq uzunmüddətli planlaşdırma ilə bağlıdır". [10, s.214]

3. Rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi və ya informasiya-analitik yanaşma

Elektron idarəetmə sistemləri (məsələn, e-məktəb, elektron jurnallar) geniş şəkildə istifadə olunur. Karaköse (2024) və başqaları bunu belə izah edir: "İnformasiya-analitik yanaşma, təhsilin rəqəmsal transformasiyası ilə əlaqədar inkişaf edir. İdarəetmə qərarları getdikcə daha çox informasiya və kommunikasiya texnologiyalarından (İKT) istifadə etməklə toplanmış və emal edilmiş məlumatlar əsasında qəbul edilir. Elektron jurnallar, monitorinq sistemləri və s." [7, s. 15]

4. Data əsaslı qərarvermə

Müasir məktəb idarəçiliyinin əsas sahələrindən biri məlumatlı idarəetmə qərarları qəbul etmək üçün məlumatlardan istifadə etməkdir. Məlumata əsaslanan qərarların qəbulu konsepsiyası beynəlxalq tədqiqatlarda fəal şəkildə inkişaf edir və təhsilin keyfiyyətini artırmaq üçün məlumatların sistematik şəkildə toplanması, təhlili və şərhini nəzərdə tutur. Mandinak (2012) vurğulayır ki, "Analitik məlumatlardan istifadə məktəb direktorlarına obyektiv fəaliyyət göstəriciləri əsasında daha dəqiq inkişaf strategiyaları formalaşdırmağa imkan verir" [14, s.82].

Beləliklə, məlumatlara əsaslanan idarəetmə təhsil təşkilatlarının rəqəmsal transformasiyası üçün ilkin şərtə çevrilir.

5. Liderlik yönümlü idarəetmə

Rəhbər təkcə idarə edən deyil, eyni zamanda liderlik edən, motivasiya yaradan və komanda yaradan şəxsdir. Berkoviç İ. və Hassan T. (2023) belə yazır: "Direktorlar artıq sadəcə idarəçilər deyil, müəllimlərin motivasiyasına, məşğulluğuna və peşəkar inkişafına təsir göstərən rəqəmsal və transformasiya liderləridir". [5, s.186].

6. İnnovativ yanaşmalar və təcrübələr

İnnovativ məktəb idarəçiliyi yeni pedaqoji texnologiyaları, təlim modellərini və qarşılıqlı fəaliyyət formalarını həyata keçirmək məqsədi daşıyır. Təhsil mühitinin rəqəmsallaşdırılması kontekstində STEAM yanaşmalarından, layihə əsaslı və qarışıq təlimdən, müəllimlər üçün rəqəmsal dəstək sistemlərindən istifadə xüsusilə vacibdir.

Qolenkova və başqaları (2024) vurğulayır: "Məktəb idarəçiliyində innovativ təcrübələr təhsil sisteminin uyğunlaşmasını və təhsil prosesinin bütün iştirakçıları arasında rəqəmsal səriştələrin davamlı inkişafını təmin edir" [15, s.91].

Beləliklə, innovasiya məktəb idarəçiliyinin səmərəliliyinin və onun müasir təhsil siyasətinin tələblərinə uyğunlaşma qabiliyyətinin mühüm göstəricisinə çevrilir.

7. Davamlı peşəkar inkişaf və ya kompetensiyalı yanaşma

Müəllim və rəhbər heyət üçün mütəmadi təlimlər, treninqlər və təcrübə mübadiləsi proqramları təşkil olunur. Pashmforoosh R. və başqaları bu baradə belə yazır: "İdarəetmənin mahiyyəti təkcə tələbələrin deyil, həm də müəllimlərin və idarəçilərin özlərinin inkişafını əhatə edir: virtual formatlar və İKT bacarıqlarının inkişafı. [11, s.10]

8. Keyfiyyətin idarə olunması

Təhsil təşkilatlarında keyfiyyətin idarə edilməsi təhsil proseslərinin planlaşdırılması, monitorinqi və təkmilləşdirilməsi sistemidir. Beynəlxalq təcrübə daxili özünütəhlil, qiymətləndirmə və əks əlaqə sistemləri üçün mexanizmlərin yaradılmasına diqqət yetirir.

Jukovskiy və Jukovskaya (2015) qeyd edir: "Təhsildə keyfiyyətin idarə edilməsi davamlı təkmilləşdirmə, nəticələrin ölçülməsi və

keyfiyyətə nəzarət prosesinə bütün iştirakçıların cəlb edilməsi prinsiplərinə əsaslanır" [16, s.302].

Bu sistem fəaliyyət göstəricilərinin monitorinqi və təhlili yolu ilə təhsil proseslərinin davamlı olaraq təkmilləşdirilməsi və məsuliyyət mədəniyyətinin formalaşdırılmasına yönəlib.

Bu sadalananları nəzərə alaraq nəticə etibarilə demək olar ki, bu gün məktəb idarəçiliyinin mahiyyəti sadəcə idarəçilik deyil, liderlik, məlumat və səriştələrin inkişafı vasitəsilə təhsildə davamlılığı, innovasiyanı və keyfiyyəti təmin edən rəqəmsal transformasiya prosesidir. Bu yanaşmaların bir sıra üstünlükləri vardır:

• idarəetmə qərarlarının şəffaflığının və sübuta əsaslanan xarakterinin artırılması;

• müəllim motivasiyasının artırılması;

• məktəblərin özünü öyrənə və inkişaf etdirə bilən təşkilatlar kimi inkişaf etdirilməsi;

• innovasiyaları dəstəkləyən çevik rəqəmsal mühitin yaradılması.

Bu prosesin həyata keçirilməsində bəzi məhdudiyyətlər yaranır. Kafa A. (2025) eksperimental işində belə bir nəticə əldə edərək yazır: "İdarəetmənin rəqəmsallaşdırılması infrastruktur səviyyəsindən asılı olaraq məktəblər arasında bərabərsizlikləri gücləndirə bilər. Bütün liderlər transformasiya idarəetməsini həyata keçirmək üçün lazımi liderlik bacarıqlarına malik deyillər [6. s. 186].

Nəticə

Müasir idarəetmə yanaşmaları ümumtəhsil məktəblərində təhsilin səmərəliliyinin və keyfiyyətinin artırılmasına yönəlib. Şəffaflıq, kollektiv iştirak, strateji planlaşdırma və yeni texnologiyalardan istifadə bu prosesin əsas prinsiplərindəndir. Məktəb rəhbərlərinin yeni dövrün tələblərinə uyğunlaşması təhsilin gələcəyinin qurulmasında həlledici rol oynayır. Bu səbəbdən də təhsil siyasətçiləri və rəhbərləri müasir idarəetmə modellərini tətbiq etməklə daha çevik, innovativ və insan yönümlü məktəb mühiti formalaşdıra biləcəklər.

Bu cür idarəetmənin effektivliyi əsasən rəhbərliyin müasir texnologiyaların tətbiqinə hazır olması, onların liderlik bacarıqları və təhsil prosesinin bütün iştirakçıları ilə tərəfdaşlıq əlaqələri qurmaq bacarığı ilə müəyyən edilir. Onların üstünlükləri göz qabağındadır, lakin müvəffəqiyyətlə həyata keçirilməsi infrastrukturun səviyyəsindən və təhsil sistemi işçilərinin peşəkar inkişafı dəstəkləmək qabiliyyətindən asılıdır. Beləliklə, məktəb idarə olunması bu gün rəqəmsal cəmiyyətdə təhsil müəssisələrinin təkcə fəaliyyətini deyil, həm də davamlı inkişafını təmin edən dinamik, hərtərəfli və çoxölçülü sistemdir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Orucova G.Y. Məktəbdaxili idarəetmənin humanistləşdirilməsinin pedaqoji əsasları: / Pedaqogika üzrə fəlsəfə dis. / -- Bakı, 2021. – 138 s.

2. Макарова Т.П. Инновационный подход в управлении средними образовательными учреждениями:/ дис. кандидат педагогических наук. / -- Йошкар-Ола, 2011. – 227 с.

3. Подласый, И.П. Педагогика: И. Подласый. – Москва:-2005, -576 с.

4. Калимолдаева А., Абильмажинова О.,Мағжан Ж.// Современные методы управления образовательным процессом в школе: проблемы и перспективы // International Scientific and Practical Conference "Modern Education and Psychology Facing Complex Problems: Synergetic Approach Problems Affecting Personal Development", - Tashkent-15 april, 2025,-c. 138 -144

5. Berkovich, I., & Hassan, T. // Principals' digital transformational leadership, teachers' commitment, and school effectiveness. *Education Inquiry,- 2023, 16*(2), page 177-194. https://doi.org/10.1080/20004508.2023.2173705,

6. Kafa, A. // Exploring integration aspects of school leadership in the context of digitalization and artificial intelligence. International Journal of Educational Management. – 2025, page 98-115. https://doi.org/10.1108/ijem-11-2024-0703

7. Karakose, T.; Polat, H.; Tülübaş, T.; Demirkol, M. // A Review of the Conceptual Structure and Evolution of Digital Leadership Research in Education. Educ. Sci. 2024, 14, 1166. https://doi.org/10.3390/ educsci14111166.

8. Nurcahya, Alsri & Hayatunnisa, St & Zohriah, Anis & Firdaos, Rijal. // Basic concepts of

educational management. J-mind (Jurnal Manajemen Indonesia). –2025, page 9-20
DOI: https://doi.org/10.29103/j-mind.v9i1.16479
9. Uwaezuoke, Martha-Rose Ifeoma. Managing Secondary Education to Tackle the 21st Century Development Challenges. Human Nature Journal of Social Sciences. Vol.3, No. page 61-68.
10. Michael Dean Edmund Naidoo. // Optimising school leadership development for 21st-century learning: An in-depth analysis. South African Journal of Education, -- 2024, 44(3), pages 176-194.
https://doi.org/10.17159/2520-9868/i96a11
11. Pashmforoosh R, Irby BJ, Lara-Alecio R and Tong F (2023) Building school leaders' instructional leadership capacity through virtual professional leadership learning communities. Front. Educ.—2023, p. 1-14.
doi: 10.3389/feduc.2023.1168734
12. Сластенин В.А. и др. Педагогика Учеб. пособие для студ. высш. пед. учеб. заведений / В. А. Сластенин, И. Ф. Исаев, Е. Н. Шиянов; Под ред. В.А. Сластенина. - М.: Издательский центр "Академия", 2013. - 576 с.
13. Sousa, I., & Ferreira, E. (2024). Students' participation in democratic school management: A systematic literature review. *JSSE - Journal of Social Science Education*, *23*(1). https://doi.org/10.11576/jsse-6333
14. Ellen B. Mandinach (2012) A Perfect Time for Data Use: Using Data-Driven Decision Making to Inform Practice, Educational Psychologist, 47:2, 71-85,
DOI: 10.1080/00461520.2012.667064
15. Голенкова, Ольга & Комарова, Светлана & Лифанова, Татьяна & Мезенцева, Ирина. (2024). Инновационные подходы к обучению и воспитанию детей с особыми образовательными потребностями в условиях цифровой трансформации образования: Innovative approaches to the education and upbringing of children with special educational needs in the context of the digital transformation of education. Management of Education. 14. 86-95. 10.25726/h7790-2778-2529-o.
16. Zhukovsky V.P., Zhukovskaya N.A. Theoretical aspects of monitoring the quality of education in the system of teacher continuing professional development // Frontier Materials & Technologies. - 2015. - N. 3-2. - P. 300-304. doi:10.18323/2073-5073-2015-3-300-304

DOİ: 10.32010/NDTK1928

İNFORMASİYA CƏMİYYƏTİNDƏ ELEKTRON ALİ TƏHSİL SİSTEMLƏRİ

Fəridə Elçin KAZIMLI
Azərbaycan Respublikasının Təhsil İnstitutu
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-1503-6888
E-mail: kazimliferide98@gmail.com

Xülasə: Bugünkü informasiya cəmiyyətində elektron ali təhsil sistemləri transformativ rol oynayır, universitetlərin təhsil fəaliyyətlərini həyata keçirmə, proseslərini idarə etmə və tələbələrlə qarşılıqlı əlaqə qurma tərzini dəyişdirir. Bu sistemlərə rəqəmsal təhsil platformaları, virtual sinif otaqları, inzibati proqram təminatı və tədris, tədqiqat və institusional idarəetməni dəstəkləyən məlumatların təhlili vasitələri daxildir. Elektron ali təhsil sistemləri distant təhsili təşkil etməklə, tələbə xidmətlərini avtomatlaşdırmaqla və təlim prosesini fərdiləşdirməklə təlimə çıxışı genişləndirir. Bunlar xüsusilə inklüziv təhsili təşviq etmək və coğrafi və iqtisadi fərqləri azaltmaq üçün vacibdir. Azərbaycanda milli strategiyalar elektron təhsil infrastrukturunun inkişafını, rəqəmsal platformaların inteqrasiyasını və müasir təhsil mühitləri yaratmaq üçün internetə çıxışın genişləndirilməsini prioritetləşdirir.

Bu tədqiqat rəqəmsal texnologiyaların getdikcə öyrənmə, ünsiyyət və universitet idarəetməsini formalaşdırdığı informasiya cəmiyyətində elektron ali təhsil sistemlərinin rolunu araşdırır. Bu sistemlərə onlayn platformalar, virtual sinif otaqları, inzibati proqram təminatı və tədris, tədqiqat və idarəetməni dəstəkləyən analitik vasitələr daxildir. Təhlillər göstərib ki, bu cür sistemlərin effektivliyi bir sıra amillərdən asılıdır: istifadəçi qəbulu, sistemin etibarlılığı, məzmun keyfiyyəti və texniki dəstək. Çoxsaylı üstünlüklərə baxmayaraq, texnologiyaya qeyri-bərabər çıxış, rəqəmsal pedaqogikaya müqavimət və məlumatların məxfiliyi məsələləri daxil olmaqla çətinliklər qalmaqdadır. Əhəmiyyətli olan odur ki, rəqəmsal ali təhsil sistemləri ömürlük təhsili asanlaşdırır və fərdlərin dəyişən əmək bazarında bacarıqlarını daim təkmilləşdirməsinə imkan verir. Onlar həmçinin qlobal əməkdaşlığı, innovasiyanı və sosial mobilliyi təşviq edir, təhsili daha dinamik və sərhədsiz edir. Rəqəmsal ali təhsil sistemləri sadəcə texnoloji vasitələr deyil, həm də cəmiyyətin rəqəmsal dövrdə davamlı, inklüziv və gələcəyə yönəlmiş təhsil ekosistemini formalaşdırmasına kömək edən strateji resurslardır.

Açar sözlər: informasiya cəmiyyəti; rəqəmsal transformasiya; rəqəmsal ali təhsil; təlim idarəetmə sistemi; tələbə məlumat sistemi; virtual sinif otaqları; onlayn təlim.

ELECTRONIC SYSTEMS OF HIGHER EDUCATION IN THE INFORMATION SOCIETY

Farida Elchin KAZIMLI
Institute of Education of the Republic of Azerbaijan
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-1503-6888
E-mail: kazimliferide98@gmail.com

Abstract: In today's information society, electronic systems of higher education play a transformative role in reshaping how universities deliver education, manage operations, and engage with students. These systems include digital learning platforms, virtual classrooms, administrative software, and data analytics tools that support teaching, research, and institutional governance. Electronic systems of higher education enhance access to education by enabling remote learning, automating student services, and personalizing academic experiences. They are especially valuable in promoting inclusive education, bridging geographic and economic gaps. In Azerbaijan, national strategies have prioritized the development of electronic education infrastructure, integrating digital platforms and expanding internet access to support modern learning environments.

I examined the role of electronic systems of higher education in the information society, where digital technologies increasingly shape education, communication, and institutional management. These systems include online learning platforms, virtual classrooms, administrative software, and data analytics tools that support teaching, research, and governance in universities.

My analysis showed that the effectiveness of these systems depends on several factors: user acceptance, system reliability, content quality, and technical support. Despite their benefits, challenges remain—such as unequal access to technology, resistance to digital pedagogy, and concerns over data privacy. Importantly, electronic higher education systems support lifelong learning by allowing individuals to continuously update their skills in response to changing job markets. They also foster global collaboration, innovation, and social mobility, making education more dynamic and borderless. Electronic higher education systems are not just technological tools—they are strategic assets that help societies build resilient, inclusive, and future-ready educational ecosystems in the digital age.

Keywords: information society; digital transformation; electronic higher education; learning management system; student information system; virtual classrooms; online learning.

ЭЛЕКТРОННЫЕ СИСТЕМЫ ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ В ИНФОРМАЦИОННОМ ОБЩЕСТВЕ

Фарида Эльчин КАЗИМЛИ
Институт образования Азербайджанской Республики
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-1503-6888
Электронная почта: kazimliferide98@gmail.com

Резюме: В современном информационном обществе электронные системы высшего образования играют преобразующую роль, изменяя способы, которыми университеты осуществляют образовательную деятельность, управляют своими процессами и взаимодействуют со студентами. Эти системы включают цифровые образовательные платформы, виртуальные классы, административное программное обеспечение и инструменты анализа данных, поддерживающие преподавание, научные исследования и управление учебными заведениями. Электронные системы высшего образования расширяют доступ к обучению за счёт организации дистанционного образования, автоматизации студенческих сервисов и персонализации учебного процесса. Они особенно важны для продвижения инклюзивного образования, сокращения географических и экономических разрывов. В Азербайджане национальные стратегии уделяют приоритетное внимание развитию инфраструктуры электронного образования, интеграции цифровых платформ и расширению доступа к интернету для создания современных образовательных сред.

В исследовании рассматривается роль электронных систем высшего образования в информационном обществе, где цифровые технологии всё больше определяют процессы обучения, коммуникации и управления университетами. Эти системы включают онлайн-платформы, виртуальные классы, административное программное обеспечение и аналитические инструменты, способствующие преподаванию, исследовательской деятельности и управлению.

Анализ показал, что эффективность таких систем зависит от ряда факторов: принятия пользователями, надёжности системы, качества контента и технической поддержки. Несмотря на многочисленные преимущества, сохраняются проблемы — неравный доступ к технологиям, сопротивление цифровой педагогике и вопросы конфиденциальности данных. Важно, что электронные системы высшего образования способствуют непрерывному обучению, позволяя людям постоянно обновлять свои навыки в условиях меняющегося рынка труда. Они также стимулируют глобальное сотрудничество, инновации и социальную мобильность, делая образование более динамичным и безграничным. Электронные системы высшего образования — это не просто технологические инструменты, а стратегические ресурсы, помогающие обществу формировать устойчивую, инклюзивную и ориентированную на будущее образовательную экосистему цифровой эпохи.

Ключевые слова: информационное общество; цифровая трансформация; электронное высшее образование; система управления обучением; информационная система студентов; виртуальные классы; онлайн-обучение.

Giriş

XXI əsr informasiya və kommunikasiya texnologiyalarının (İKT) sürətli inkişafı ilə xarakterizə olunur və bu inkişaf insan fəaliyyətinin bütün sahələrinə, xüsusən də təhsilə dərin təsir göstərmişdir. Biz informasiya cəmiyyətində yaşayırıq, burada bilik, innovasiya, rəqəmsal bacarıqlar sosial və iqtisadi inkişafın əsas mənbəyidir. İnformasiya cəmiyyətinin formalaşması ilə biliklərin istehsalı, paylaşımı və idarə olunması rəqəmsal mühitə keçmişdir. Bu dəyişiklik ali təhsil sistemlərinə də təsir göstərmiş, ənənəvi tədris modelləri elektron sistemlərlə əvəz olunmağa başlamışdır. Elektron təhsil sistemləri – onlayn tədris platformaları, virtual sinif otaqları, idarəetmə proqramları və analitik alətlərdən istifadədir (Castells, 2010). Ali təhsilin elektron sistemləri bilik əldə etməyi genişləndirmək, tədris keyfiyyətini artırmaq və ömür boyu öyrənməni təşviq etmək üçün vacib vasitəyə çevrilmişdir.

Elekton sistemlərin funksiyaları və üstünlükləri

Elektron ali təhsil sistemləri müasir təhsil mühitində çoxfunksiyalı və çevik bir infrastruktur kimi çıxış edir. Onların əsas funksiyaları tədris prosesinin təşkili, idarəetmə, qiymətləndirmə, kommunikasiya və elmi tədqiqatların dəstəklənməsini əhatə edir. Bu sistemlər vasitəsilə universitetlər tədrisin bütün mərhələlərini – dərs planlamasından qiymətləndirməyə qədər – rəqəmsal mühitdə həyata keçirə bilir (Hasanova, Huseynova & Mazanova, 2023).

Ən vacib funksiyalardan biri öyrənmə idarəetmə sistemlərinin (LMS – Learning Management System) tətbiqidir. Moodle, Canvas və Blackboard kimi platformalar müəllimlərə dərs materiallarını yükləmək, tapşırıqları izləmək, tələbələrin fəaliyyətini qiymətləndirmək və onların irəliləyişini analiz etmək imkanı yaradır. Digər mühüm funksiya virtual sinif otaqlarıdır. Onlar sinxron dərslərin keçirilməsini, tələbələrin və müəllimlərin real vaxtda qarşılıqlı əlaqəsini təmin edir. Bu, xüsusən də məsafədən təhsildə effektivliyi artırır (Aliyev &

Aliyeva, 2024). Elektron sistemlər həmçinin idarəetmə və inzibati funksiyaları da avtomatlaşdırır. Məsələn, tələbə qeydiyyatı, imtahan cədvəlləri, akademik nəticələrin qeydiyyatı və diplomların elektron formada verilməsi kimi proseslər daha sürətli və şəffaf şəkildə həyata keçirilir. Bu, universitetin resurslarını optimallaşdırır və insan faktorundan doğan səhvlərin qarşısını alır (Məmmədova & Quliyeva, 2022).

Elektron təhsil sistemlərinin üstünlükləri isə çoxşaxəlidir. Ən mühüm üstünlük əlçatanlıq və çeviklikdir. Tələbələr coğrafi məhdudiyyətlərdən azad olur, istənilən yerdən və istənilən vaxtda dərslərə qoşula bilir. Bu xüsusilə regionlarda yaşayan və ya işləyən şəxslər üçün böyük imkan yaradır (UNESCO, 2021).

Digər mühüm üstünlük fərdiləşdirilmiş öyrənmə imkanıdır. Elektron platformalar hər bir tələbənin öyrənmə sürətini, maraqlarını və bilik səviyyəsini nəzərə alaraq fərdi tədris marşrutu qurmağa imkan verir. Bu isə tədris prosesini daha effektiv və motivasiyaedici edir. Başqa üstünlük interaktivlik və əməkdaşlıqdır. Forumlar, onlayn müzakirələr və qrup layihələri vasitəsilə tələbələr bir-biri ilə fikir mübadiləsi aparır, müəllimlərlə dinamik əlaqə saxlayır. Beləliklə, öyrənmə prosesi təkcə məlumat ötürülməsi deyil, həm də qarşılıqlı ünsiyyət və təcrübə paylaşımı olur (Əliyev & Rzayeva, 2021).

Həmçinin məlumatların idarəedilməsi və analizi ilə bağlıdır. Elektron sistemlər tələbə fəaliyyəti, davamiyyət və nəticələr barədə geniş məlumat bazası yaradır. Bu məlumatların təhlili müəllimlərə tədris keyfiyyətini yüksəltmək, tələbələrin çətinliklərini vaxtında müəyyənləşdirmək və effektiv qərarlar vermək imkanı verir.

Elektron sistemlər ekoloji və iqtisadi baxımdan da səmərəlidir. Kağız istifadəsinin azalması, vaxtın optimallaşdırılması və inzibati xərclərin minimuma endirilməsi həm təhsil müəssisələri, həm də cəmiyyət üçün faydalıdır.

Bütün bu funksiyalar və üstünlüklər elektron ali təhsil sistemlərini yalnız texnoloji yenilik deyil, həm də tədris prosesinin keyfiyyətini və səmərəliliyini artıran strateji vasitəyə çevirir. Azərbaycanda Təhsil Nazirliyi tərəfindən həyata keçirilən "Elektron Təhsil" layihəsi bu sahədə mühüm addımlardan biridir (Təhsil Nazirliyi, 2023). "edu.az", "e-Universitet" və "portal.edu.az" kimi platformalar vasitəsilə ali təhsil müəssisələri arasında vahid rəqəmsal mühit formalaşdırılmışdır.

Elektron ali təhsil sistemlərinin tətbiqində problemlər və məhdudiyyətlər

Elektron ali təhsil sistemləri müasir dövrün təhsil ehtiyaclarına cavab verən innovativ yanaşmalardan biridir. Bu sistemlər tədrisin çevikliyini, əlçatanlığını və effektivliyini artırmaqla yanaşı, ali təhsil müəssisələrinin idarəetmə və akademik fəaliyyətlərini optimallaşdırmağa imkan verir. Lakin bu texnoloji inkişafın tətbiqi bir sıra problemlər və məhdudiyyətlərlə müşayiət olunur. Bu çətinliklər texnoloji, inzibati, sosial və pedaqoji sahələri əhatə edir və tədris prosesinin keyfiyyətinə birbaşa təsir göstərir.

Rəqəmsal bərabərsizlik və infrastruktur problemləri: Elektron təhsilin uğurlu tətbiqi üçün tələbələrin və müəllimlərin texnoloji vasitələrə və sabit internet bağlantısına çıxışı əsas şərtdir. Lakin Azərbaycanın regionlarında, xüsusilə kənd və ucqar ərazilərdə yaşayan tələbələr üçün bu imkanlar bərabər şəkildə təmin olunmayıb. Bu, distant təhsilin effektivliyini azaldır və təhsil imkanlarında sosial bərabərsizliyi dərinləşdirir (Aliyev & Aliyeva, 2024). UNESCO-nun 2021-ci il hesabatında da qeyd olunur ki, pandemiya dövründə regionlarda yaşayan tələbələrin onlayn dərslərə qoşulmaqda ciddi çətinlikləri olmuşdur (UNESCO, 2021). Bundan əlavə, bəzi ali təhsil müəssisələrində texniki infrastrukturun köhnə olması və müasir platformaların tətbiqi üçün lazımi texniki dəstəyin olmaması elektron sistemlərin dayanıqlı şəkildə işləməsinə mane olur. Bu sahədə dövlətin və universitetlərin birgə investisiya strategiyası vacibdir.

Rəqəmsal savadsızlıq və müəllimlərin adaptasiya çətinlikləri: Elektron təhsil sistemlərinin tətbiqi yalnız texniki imkanlarla məhdudlaşmır; bu sistemlərin effektiv istifadəsi üçün pedaqoji bacarıqlar və rəqəmsal savadlılıq da əsas rol oynayır. Bəzi müəllimlər və tələbələr yeni platformalara tam uyğunlaşa bilmədikləri üçün dərs keyfiyyəti aşağı düşür, interaktivlik azalır və texnoloji resurslardan səmərəli istifadə olunmur. Azərbaycan Təhsil Nazirliyinin həyata keçirdiyi "Təhsildə Rəqəmsal Transformasiya Dövlət Proqramı (2022–2026)" çərçivəsində müəllimlərin rəqəmsal bacarıqlarının artırılması üçün təlimlər təşkil olunur (Təhsil Nazirliyi, 2023). Lakin bu təlimlərin regionlarda yaşayan müəllimlərə tam şəkildə çatdırılması və davamlı olması hələ də aktual məsələdir.

Akademik Keyfiyyətin Təminatı və Tədris Məzmununun Uyğunluğu: Elektron təhsil sistemlərinin tətbiqi zamanı ənənəvi təhsildə olduğu kimi akademik keyfiyyətin qorunması mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Onlayn dərslərin məzmunu, qiymətləndirmə metodları və müəllim-tələbə ünsiyyəti ənənəvi tədris standartlarına uyğun olmalıdır. Azərbaycanda bəzi universitetlər hibrid və distant təhsil modellərini tətbiq etsə də, bu modellərin effektivliyi və keyfiyyəti ilə bağlı mütəmadi monitorinq mexanizmləri tam

formalaşmayıb.Beynəlxalq təcrübədə bu sahədə TAM (Technology Acceptance Model) və UTAUT (Unified Theory of Acceptance and Use of Technology) modelləri istifadə olunur. Bu modellər istifadəçilərin texnologiyaya münasibətini və qəbul səviyyəsini ölçmək üçün faydalı çərçivələr təqdim edir.

Məlumatların məxfiliyi və kiber təhlükəsizlik: Elektron sistemlər tələbə məlumatlarının toplanması, saxlanması və işlənməsi prosesini əhatə edir. Bu isə kiber təhlükəsizlik və şəxsi məlumatların qorunması məsələlərini aktuallaşdırır. Azərbaycanın ali təhsil müəssisələri bu sahədə həm qanunvericiliyə uyğunluq, həm də texnoloji həllərin tətbiqi istiqamətində addımlar atmalıdır. Məsələn, UNEC və Bakı Dövlət Universiteti artıq məlumatların şifrələnməsi və təhlükəsizlik protokollarının tətbiqi sahəsində irəliləyiş əldə etmişdir (Məmmədova & Quliyeva, 2022).

Maliyyə və resurs məhdudiyyətləri*:* Elektron təhsil sistemlərinin qurulması və idarə olunması üçün ciddi maliyyə vəsaiti tələb olunur. Platformaların lisenziyası, texniki dəstək, server infrastrukturu və müəllimlərin təlimi universitetlər üçün əlavə yük yarada bilər. Xüsusilə region universitetləri bu sahədə dövlət dəstəyinə ehtiyac duyur. Elektron təhsilin dayanıqlı inkişafı üçün maliyyə planlaması və strateji investisiya vacibdir.

Azərbaycan hökuməti elektron təhsilin inkişafı üçün ardıcıl addımlar atır. "Təhsildə Rəqəmsal Transformasiya Dövlət Proqramı" çərçivəsində ali təhsil müəssisələrinin rəqəmsal infrastrukturu gücləndirilir, müəllimlərin təlimi və rəqəmsal resursların hazırlanması prioritet sahələr kimi müəyyən edilir. Bununla yanaşı, regionlarda internetə çıxışın genişləndirilməsi, müəllim və tələbələrin rəqəmsal savadlılığının artırılması və məlumat təhlükəsizliyinin təmin olunması istiqamətində tədbirlərin gücləndirilməsi zəruridir.

Beləliklə, elektron ali təhsil sistemlərinin Azərbaycanda uğurla tətbiqi üçün texnoloji, inzibati və sosial sahələrdə davamlı dəstək, inklüziv strategiyalar və yenilikçi həllər tələb olunur. Bu sistemlərin dayanıqlı inkişafı yalnız texnologiya ilə deyil, həm də insan kapitalının gücləndirilməsi ilə mümkündür.

Nəticə

İnformasiya cəmiyyətinin formalaşması ilə birlikdə ali təhsilin elektron sistemləri müasir təhsil prosesinin ayrılmaz və strateji komponentinə çevrilmişdir. Bu sistemlər təhsilin əlçatanlığını, çevikliyini və interaktivliyini artırmaqla yanaşı, tələbələrə fərdiləşdirilmiş öyrənmə imkanları təqdim edir, müəllim-tələbə ünsiyyətini gücləndirir və universitetlərin idarəetmə proseslərini optimallaşdırır. Elektron sistemlər vasitəsilə tədris prosesinin bütün mərhələləri – dərs planlaması, qiymətləndirmə, iştirakın izlənməsi və nəticələrin təhlili – rəqəmsal mühitdə daha effektiv şəkildə həyata keçirilir. Bu sistemlərin tətbiqi yalnız texnoloji yenilik kimi deyil, həm də təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsi, sosial inklüzivliyin təmin olunması və bilik əsaslı iqtisadiyyatın qurulması baxımından strateji əhəmiyyət daşıyır. Elektron təhsil platformaları ölkələr arasında akademik əməkdaşlığı gücləndirir, beynəlxalq təcrübə mübadiləsini asanlaşdırır və ömür boyu öyrənmə mədəniyyətini təşviq edir. Bu, xüsusilə sürətlə dəyişən əmək bazarında tələb olunan yeni bacarıqların formalaşdırılması üçün mühüm rol oynayır.

Azərbaycan kontekstində elektron ali təhsil sistemlərinin tətbiqi son illərdə nəzərəçarpacaq dərəcədə inkişaf etmişdir. Dövlət tərəfindən həyata keçirilən "Təhsildə Rəqəmsal Transformasiya Dövlət Proqramı (2022–2026)" çərçivəsində ali təhsil müəssisələrinin rəqəmsal infrastrukturu gücləndirilir, müəllimlərin rəqəmsal bacarıqları artırılır və elektron resursların hazırlanması genişləndirilir (Təhsil Nazirliyi, 2023). Lakin bu inkişafla yanaşı, bir sıra problemlər hələ də aktuallığını qoruyur. Regionlarda internetə və texnoloji avadanlıqlara çıxışın məhdudluğu, müəllim və tələbələrin rəqəmsal savadlılıq səviyyəsinin qeyri-bərabərliyi, eləcə də məlumatların məxfiliyi və kiber təhlükəsizlik məsələləri elektron sistemlərin dayanıqlı tətbiqi üçün əsas çağırışlar olaraq qalır.

Gələcək perspektivlər baxımından, ali təhsilin daha da inkişafı üçün elektron və ənənəvi tədris metodlarının hibrid inteqrasiyası vacib olacaq. Süni intellekt, virtual və artırılmış reallıq, adaptiv öyrənmə texnologiyaları və böyük məlumatların analitikası kimi innovativ yanaşmalar tədris prosesini daha fərdiləşdirilmiş, interaktiv və nəticəyönümlü edəcək. Bu texnologiyalar həm tələbələrin öyrənmə motivasiyasını artıracaq, həm də müəllimlərə daha dəqiq pedaqoji qərarlar vermək imkanı yaradacaq.

Eyni zamanda, regionlarda texnoloji infrastrukturun gücləndirilməsi, müəllim və tələbələrin rəqəmsal bacarıqlarının inkişaf etdirilməsi və məlumat təhlükəsizliyinin təmin olunması ali təhsilin rəqəmsal transformasiyası üçün əsas prioritetlərdən biri olaraq qalmalıdır. Bu sahədə dövlət, universitet və özəl sektor arasında əməkdaşlıq modeli formalaşdırılmalı, davamlı inkişaf üçün strateji planlama həyata keçirilməlidir.

Beləliklə, elektron ali təhsil sistemləri yalnız texnoloji yenilik deyil, həm də Azərbaycanın və dünya cəmiyyətlərinin bilik əsaslı, inklüziv və innovativ təhsil ekosistemlərinin inkişafında strateji

vasitədir. Bu sistemlər gələcəkdə təhsilin keyfiyyətini, əhatəliliyini və səmərəliliyini daha da artıracaq, fərdi və ictimai inkişaf üçün yeni imkanlar yaradacaq.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Aliyev, M., Aliyeva, S. (2024). Revisiting Digital Transformation of Azerbaijan Higher Education in the New Digital Era. “Yıldız Social Science Review”, 10(1), 72–83. https://yssr.yildiz.edu.tr/storage/upload/pdfs/1719643388-en.pdf
2. Hasanova, Z., Huseynova, A., Mazanova, O. (2023). The State of Application of Electronic Systems in Higher Education in Azerbaijan. UNEC. https://www.researchgate.net/publication/369850498
3. Mazanova, O., Hasanova, Z., Huseynova, A. (2019). The State of Application of Electronic Systems in Higher Education in Azerbaijan. “37th International Scientific Conference on Economic and Social Development – Baku”. https://www.academia.edu/41003409
4. Məmmədova, S., Quliyeva, N. (2022). Elektron təhsil sistemlərinin tətbiqi və idarəetmədə rolu. “Azərbaycan Təhsil Jurnalı”, 4(1), 45–52.
5. Təhsil Nazirliyi. (2023). “Təhsildə Rəqəmsal Transformasiya Dövlət Proqramı (2022–2026)”. https://edu.gov.az
6. UNESCO. (2021). “Education during COVID-19 and beyond: The impact on Azerbaijan”. https://unesco.org
7. Venkatesh, V., Morris, M. G., Davis, G. B., Davis, F. D. (2003). User acceptance of information technology: Toward a unified view. “MIS Quarterly”, 27(3), 425–478. https://doi.org/10.2307/30036540
8. Castells, M. (2010). The Rise of the Network Society (2nd ed.). Wiley-Blackwell.
9. Əliyev, R., Rzayeva, T. (2021). “Ali təhsildə elektron platformaların istifadəsi: Tələbə baxışı”. Bakı Dövlət Universiteti Elmi Xəbərlər, 3(2), 88–95

DOİ: 10.32010/WYSG2037

FİZİKANIN TƏDRİSİ METODİKASINDA AZƏRBAYCAN ALİMLƏRİNİN ELMİ İRSİ

Aytən Elxan KƏRİMOVA
Naxçıvan Dövlət Universiteti, Doktorant
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-1232-5054
E-mail: aytenkerimova567@gmail.com

Xülasə: Məqalədə Azərbaycanda fizikanın tədrisi metodikasının inkişaf tarixi və bu sahədə görkəmli alimlərin elmi-pedaqoji irsi təhlil olunur. XX əsrin əvvəllərindən başlayaraq fizika fənninin milli dildə tədrisi və metodik əsaslarının yaradılması məqsədilə geniş elmi işlər aparılmışdır. Ə.Əbdülzadə, R.Məlikov, A.A.Abaszadə, M.Abdullayev, V.Orucov, Z.Qaralov kimi alimlərin fəaliyyəti nəticəsində fizika dərsliklərinin məzmunu, tədris metodları, terminologiya və politexnik yönüm istiqamətində mühüm irəliləyişlər əldə olunmuşdur. Ə. Əbdülzadənin hazırladığı "Hikməti-tərbiyə" adlı ilk fizika dərsliyi, sonrakı illərdə R.Məlikov və A.A.Abaszadə kimi alimlərin redaktə etdikləri dərslik və metodik vəsaitlər milli fizika tədrisinin əsasını qoymuşdur. Abaszadə xüsusilə bu sahədə görkəmli şəxsiyyət kimi fərqlənmiş, onun tədqiqatları məktəb fizika kursunun məzmununun elmi əsaslarla qurulmasına, politexnik yönümün gücləndirilməsinə və diferensial təlim metodlarının tətbiqinə həsr olunmuşdur. O, fizikanın həyat və sənaye ilə əlaqələndirilməsinin vacibliyini vurğulamış, neft və qaz yataqlarının kəşfiyyatı kimi mövzuların məktəb proqramına daxil edilməsini təklif etmişdir. Metodik göstərişlər və "Fizika terminləri lüğəti" kimi nəşrlər milli terminologiyanın formalaşmasına töhfə vermişdir. Onun diferensial təlimə dair elmi baxışları müasir təhsildə fərdi yanaşmanın nəzəri əsasını təşkil edir. Nəticə etibarilə, Azərbaycan alimlərinin elmi-pedaqoji fəaliyyəti fizika tədrisinin milli modelinin formalaşmasına, metodikanın elmi əsaslarla zənginləşməsinə və bu gün də aktuallığını qoruyan pedaqoji irsin yaranmasına səbəb olmuşdur.
Açar sözlər: Fizikanın tədris metodikası, Azərbaycan alimləri, elmi-pedaqoji, tədris, fizika dərslikləri.

SCIENTIFIC LEGACY OF AZERBAIJANI SCHOLARS IN PHYSICS TEACHING METHODOLOGY

Aytan Elkhan KARİMOVA
Nakhchivan State University, Doctoral student
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-1232-5054
E-mail: aytenkerimova567@gmail.com

Abstract: The article analyzes the historical development of physics teaching methodology in Azerbaijan and examines the scientific-pedagogical legacy of prominent scholars in this field. Since the early 20th century, extensive research has been conducted to establish the methodological foundations of teaching physics in the national language. As a result of the contributions made by scholars such as A.Abdullazade, R.Melikov, A.A.Abaszade, M.Abdullayev, V.Orucov, and Z.Garalov, significant progress has been achieved in improving the content of physics textbooks, teaching methods, terminology, and the polytechnic orientation of the subject. A.Abdullazade's "Hikmeti-Terbiye," the first physics textbook written in Azerbaijani, and later textbooks and methodological manuals edited by R. Melikov and A.A.Abaszade laid the foundation for national physics education. Abaszade, in particular, stands out as a distinguished figure whose research focused on structuring the school physics curriculum on scientific principles, strengthening its polytechnic direction, and applying differential teaching methods. He emphasized the importance of linking physics to daily life and industry, proposing the inclusion of topics such as the exploration of oil and gas fields in school curricula. Furthermore, methodological guidelines and publications such as the *Dictionary of Physics Terms* contributed significantly to the formation of national scientific terminology. Abaszade's views on differentiated teaching form the theoretical basis of personalized learning in modern education. Consequently, the scientific and pedagogical activities of Azerbaijani scholars have played a key role in shaping the national model of physics education, enriching its methodological foundations, and creating a pedagogical heritage that remains relevant today.
Keywords: Methods of teaching physics, Azerbaijani scientists, scientific-pedagogical, teaching, physics textbooks.

НАУЧНОЕ НАСЛЕДИЕ АЗЕРБАЙДЖАНСКИХ УЧЕНЫХ В МЕТОДИКЕ ПРЕПОДАВАНИЯ ФИЗИКИ

Айтен Элхан КЕРИМОВА
Нахичеванский государственный университет, Докторант
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-1232-5054
Электронная почта: aytenkerimova567@gmail.com

Резюме: В статье анализируется историческое развитие методики преподавания физики в Азербайджане и рассматривается научно-педагогическое наследие выдающихся ученых в этой области. С начала XX века проводились обширные исследования, направленные на установление методологических основ преподавания физики на национальном языке. Благодаря вкладу таких ученых, как А.Абдуллазаде, Р.Меликов, А.А.Абасзаде, М.Абдуллаев, В.Оруджов и З.Гаралов, были достигнуты значительные успехи в совершенствовании содержания учебников по физике, методов преподавания, терминологии и политехнической направленности предмета. «Хикмети-Тербие» А.Абдуллазаде, первый учебник по физике на азербайджанском языке, а также последующие учебники и методические пособия под редакцией Р.Меликова и А.А.Абасзаде заложили основы национального физического образования. Абасзаде особенно выделяется как выдающаяся личность, чьи исследования были направлены на структурирование школьной программы по физике на научных принципах, укрепление ее политехнической направленности и применение дифференцированных методов обучения. Он подчеркивал важность связи физики с повседневной жизнью и промышленностью, предлагая включение таких тем, как освоение нефтяных и газовых месторождений, в школьную программу. Кроме того, методические рекомендации и публикации, такие как «Словарь физических терминов», внесли значительный вклад в формирование национальной научной терминологии. Взгляды Абасзаде на дифференцированное обучение формируют теоретическую основу персонализированного обучения в современном образовании. Следовательно, научно-педагогическая деятельность азербайджанских ученых сыграла ключевую роль в формировании национальной модели преподавания физики, обогащении ее методологических основ и создании педагогического наследия, актуального и в настоящее время.

Ключевые слова: Методы преподавания физики, азербайджанские ученые, научно-педагогическое, преподавание, учебники по физике.

Giriş

Fizikanın tədris metodikası elmi biliklərin sistemli şəkildə mənimsənilməsi, təlim prosesinin səmərəliliyinin artırılması və şagirdlərdə elmi dünyagörüşünün formalaşdırılmasında mühüm rol oynayır. Azərbaycanda bu sahənin elmi əsaslarla inkişafı XX əsrin əvvəllərindən başlayaraq, bir çox görkəmli alimlərin pedaqoji fəaliyyətləri ilə sıx bağlı olmuşdur. Sovet hakimiyyətinin ilk illərində formalaşan yeni təhsil sistemi fizika fənninin milli dilimizdə tədrisini və bu istiqamətdə dərslik, metodik vəsaitlərin hazırlanmasını zəruri etmişdir. Bu dövrdə Ə.Əbdülzadə, R.Məlikov, V.Orucov, A.A.Abaszadə, M.Abdullayev, Z.Qaralov və digər alimlərin elmi-pedaqoji fəaliyyəti ölkəmizdə fizika tədrisinin elmi-metodik əsaslarının formalaşmasına və təkmilləşdirilməsinə mühüm töhfə vermişdir. Onların apardıqları tədqiqatlar nəticəsində fizika dərsliklərinin məzmunu, terminoloji sistem, tədris metodları və politexnik yönüm kimi mühüm istiqamətlər inkişaf etdirilmiş, milli təhsil sisteminin formalaşmasında əhəmiyyətli mərhələ yaranmışdır. Məqalədə Azərbaycanın tanınmış alimlərinin fizikanın tədrisi metodikasının formalaşması və inkişafındakı rolu, bu sahədə əldə olunan elmi-pedaqoji nəticələr və onların müasir təlim prosesinə təsiri təhlil olunur.

Azərbaycanda Sovet hakimiyyətinin qurulması ölkədə müasir və yeni tipli məktəb şəbəkələrinin formalaşmasına imkan yaratdı. Bu dövrdə orta ixtisas və ali təhsil müəssisələrində fizika fənninin elm və texnika sahəsindəki müasir tələblərə uyğun yüksək səviyyədə tədris edilməsi və müvafiq dərsliklərin hazırlanması ehtiyacı ortaya çıxdı. Həmin zaman Maarif Komissarlığının təşkil etdiyi tədrismetodiki şura tərəfindən hazırlanmış proqram əsasında fizika fənninin ilkin bilikləri 4-5-ci siniflərdə təbiət fənləri çərçivəsində, 6-9-cu siniflərdə isə orta məktəb kursu həcmində öyrədilirdi. 1921-ci ildə Ə. Əbdülzadə tərəfindən Azərbaycan dilində ilk fizika dərsliyi olan “Hikməti-tərbiyə” nəşr edilmişdir. Həmin dövrdə məktəblərdə bu dərsliklə yanaşı, Ə.Əbdülzadənin tərcümə etdiyi H.Millerin “Mexanika” dərsliyinin I hissəsi də istifadə olunurdu. 1926-cı ildə isə Singerin “Fizika” dərsliyi və İ.Qriqoryevin dörd hissədən ibarət olan əsəri məktəblilər üçün əlçatan edilmişdir. Azərbaycan dilinə tərcümə olunan bu kitablar ilk dərslik nümunələri olduğundan, dil və terminologiya baxımından müəyyən qüsurlar ehtiva edirdi.

Nəzəriyyə

20-ci əsrin 20-ci illərində ali və orta ixtisas məktəblərində fizikanın tədrisi metodikasını işləyib hazırlamaq, eləcə də terminologiya məsələlərini tənzimləmək kimi vəzifələr Azərbaycan Pedaqoji

İnstitutu (APİ) və Azərbaycan Dövlət Universitetinin (ADU) müəllimlərinə düşürdü. Bu işdə R.Məlikov, B.R.Mirzəyev, A.A.Abaszadə, M. A. Abdullayev və M.G.Əliyev kimi yerli alimlər, eyni zamanda E.Lopuxin, Y.Dorfman, V.Tixomirov və A.Alfimov kimi mütəxəssislər fəaliyyət göstərirdilər.

1928-1930-cu illərdə Respublika Xalq Maarif Komissarlığı Azərbaycanda ilk müasir pedaqoji jurnal olan "Xalq maarifi"ni nəşr etməyə başlamışdır. Bununla yanaşı, 1923-1930-cu illərdə "Maarif və mədəniyyət", "Yeni məktəb" və "Maarif işçisi" kimi pedaqoji jurnallar çap olunurdu. 1924-cü ildən isə "Azərbaycan məktəbi" elmi-pedaqoji jurnal kimi fəaliyyət göstərərək əsas fənlərdən metodiki əlavələr də təqdim etməyə başladı. 1934-cü ildən müəllimlərə dəstək məqsədilə "Azərbaycan müəllimi" qəzeti çap olunmağa başladı. (www.gumer.info)

1933-cü ildən etibarən ali və orta ixtisas məktəbləri üçün Azərbaycan dilində dərsliklər, metodiki vəsaitlər və jurnal məqalələri nəşr edilməyə başlanmışdır. Misal olaraq, professor Boris Aleksandroviç Mixelsonun "Fizika kursu" (M.C.Əliyevin redaktəsi ilə, 1933), B. Mirzəyevin "Molekulyar fizikadan konspektlər" (1933), "Rəqslər və dalğalar" (1934), "Fizika praktikumu" (1935), həmçinin E.B.Lopuxinin iki cildlik "Fizika kursu" (R.Məlikovun redaktəsi ilə, 1935) göstərilə bilər.

1930-1938-ci illər ərzində orta məktəb fizika proqramları beş dəfə dəyişdirilmişdir (1930, 1932, 1933, 1935, 1938). Həmin dövrdə Maarif Komissarlığında metodiki kabinet yaradılmış və onun təşəbbüsü ilə "Müəllimə kömək" məcmuəsi çap olunmağa başlamışdır. Sabit proqram, dərslik və metodik vəsaitlərin olmaması səbəbindən orta məktəb fizika müəllimlərinə yardım məqsədilə A.A.Abaszadə bu jurnalda metodik məqalələr dərc etmiş, fizika dərslərində müxtəlif mövzuların tədrisi ilə yanaşı, təlimati və təşkilati məsələlərə də diqqət yetirmişdir. (A.A.Abaszadə, 1934)

Məqalələrdə dərsliklərdəki tərcümə səhvləri, elmi təhriflər və termin xətaları düzəldilmiş, mövzuların tədrisi zamanı əyani vəsaitlərin hazırlanma qaydası və fizika kabinetlərinin təşkili izah edilmişdir. Məsələn, "Fizikadan yoxlama imtahanlarının aparılma metodikası" məqaləsində A.A.Abaszadə fizika imtahanlarının tədris prosesində rolunu və onlara qoyulan elmi-pedaqoji tələbləri açıqlamışdır. Həmçinin, "Fizikadan tədris materiallarının işlənməsi barədə metodiki göstərişlər" (1934) məqaləsində 7-ci sinif üçün elektrik bölməsinin tədrisinə aid konkret metodik tövsiyələr verilmişdir. Abaszadənin tövsiyəsi üzrə məsələlər şagirdlərə sadə şəkildə təqdim olunmalı, fiziki mənası və əhəmiyyəti həll prosesindən öncə gəlməli idi.

A. A. Abaszadə həm APİ və EA-nın Fizika İnstitutunda, həm də 1941-ci ildə ETPEİ-nin fizika-riyaziyyat kabinetində fəaliyyət göstərmişdir. Müharibə illərində fizika tədrisini hərbi texnika ilə əlaqələndirməyin metodik əsaslarını işləyərək, "Fizika tədrisində hərbi texnika elementləri" adlı tədris vəsaiti yaratmışdır. Kitabın I hissəsi 6-7-ci sinif proqramına, II hissəsi isə 8-ci sinif proqramına uyğun hazırlanmış, nəzəri biliklərlə yanaşı, məsələlər və onların həlli üsulları da daxil edilmişdir. (A.A.Abaszadə, 1942)1946-cı ildə ADPİ-də "Fizika və riyaziyyatın tədrisi metodikası" kafedrası yaradılmış və fizikanın tədrisi metodikasının problemləri üzrə sistemli araşdırmalar aparılmağa başlanmışdır. 1950-1960-cı illərdə pedaqoq-tədqiqatçıların qarşısında əsas məsələlərdən biri təhsilin məzmun konsepsiyasını müəyyən etmək idi. Elm və texnikanın sürətli inkişafı şagirdlərin hazırlıq səviyyəsinə yeni tələblər qoyurdu. Bu dövrdə tədris planı, proqramlar, dərsliklər, dərs vəsaiti və metodik ədəbiyyatın hazırlanmasında A.A.Abaszadə fəal iştirak etmişdir. Onun "Orta məktəbdə fizika təliminde konsentrizmin ləğvi haqqında" (1959), "Orta məktəb fizika kursunun məzmunu" (1959, 1965) və digər məqalələri bu məsələlərə həsr edilmişdir.

1963-cü ildə dərc olunmuş "Orta məktəbdə fizika təliminin əsas məsələləri" məqaləsində Abaszadə mövcud proqram və dərslikləri təhlil etmiş, fizika tədrisinin keyfiyyətinin artırılması, şagirdlərin səviyyəsinin yüksəldilməsi və onları ictimai-faydalı əməyə hazırlamaq üçün önəmli məsələləri ön plana çıxarmışdır. O, fizika kurslarının məzmununda elm və texnikanın əldə etdiyi son nəticələrin əks olunmasının tərəfdarı olmuşdur. A.A. Abaszadə tədris proqramlarında fizikanın müasir elmi nailiyyətlərinin zaman və məkan anlayışlarının inkişafı, nisbilik nəzəriyyəsinin əsas prinsipləri, mikroaləmdə baş verən hadisələrin statistik xarakteri, fluktuasiya və elementar hissəciklər fizikası, elektronun difraksiyası, işığın dalğa və kvant xüsusiyyətləri, həmçinin elektrik hadisələrinin elektron nəzəriyyəsi və istilik proseslərinin fononlarla izahı kimi məsələlərin dərslik və proqramlarda əks olunmasının vacibliyini vurğulamışdır. O, fiziki-kimya, biofizika, aqrofizika və astrofizika elementlərinin, eləcə də energetika, izotoplar, radiotexnika və radiolokasiya sahəsində əldə olunan nailiyyətlərin tədris prosesinə daxil edilməsini zəruri hesab edirdi. (A.A.Abaszadə, 1963)

Abaszadənin fikrincə, proqram materiallarında əhəmiyyətli və elmi dəyəri olan mövzulara üstünlük verilməlidir. O, fənlərarası əlaqələrin düzgün qurulmasının təlim keyfiyyətinə təsirini xüsusi qeyd etmişdir. Belə ki, o, riyaziyyat və kimya

proqramlarında fizika ilə paralelliyin yetərincə təmin olunmamasını tənqid edərək, fizika mövzularının mənimsənilməsi üçün tələb olunan riyazi biliklərin zamanında verilmədiyini qeyd etmişdir. Məsələn, o bildirirdi ki, 9-cu sinifdə dalğa və rəqslər mövzusunun mənimsənilməsi üçün şagirdlər triqonometrik funksiyalarla tanış olmalıdırlar, lakin bu mövzu riyaziyyat proqramında dərs ilinin ikinci yarısına təsadüf edir. (A.A.Abaszadə, 1963)

A.A.Abaszadə hesab edirdi ki, təbiət fənlərinin proqramlarında əlaqəli düzülüşün nəzərə alınmaması tədrisin keyfiyyətinə mənfi təsir göstərir və nəticədə şagirdlər elmi anlayışları dərk etmək əvəzinə, əzbərçiliyə meyllənirlər. O, tədris prosesində proqram və dərslik arasında uyğunluğun və ahəngin saxlanılmasını pedaqoji baxımdan vacib sayırdı. Abaszadə, eyni zamanda, fizika dərsliklərində simvolların, terminlərin və formulaların yazılışında latın, yunan və kiril əlifbalarından rasional şəkildə istifadə etməyin tərəfdarı idi. Oxşar fiziki kəmiyyətlərin indeksləşdirilməsi ilə bağlı təklif etdiyi üsullar sonrakı dərsliklərdə geniş tətbiq olunmuşdur. (A.A.Abaszadə, 1967)

20-ci əsrin ortaları və sonları fizikada yeni elmi nailiyyətlərin əldə olunduğu dövr kimi səciyyələnir. Bu yeniliklərin orta və ali məktəblərin fizika kurslarında və tədris metodikasında əks olunması istiqamətində A.A.Abaszadənin təklifləri mühüm əhəmiyyət kəsb etmişdir.

Metod

Fizikanın tədrisi metodikasının mühüm istiqamətlərindən biri məktəb fizika kursunun politexnik yönümünü gücləndirmək və fənnin həyatla əlaqəsini möhkəmləndirmək idi. Bu istiqamətdə Abaszadənin 1950-1960-cı illərdə apardığı elmi-tədqiqat işləri xüsusi diqqətə layiqdir. Onun "Fizika təliminde politexnizm elementləri", "Orta məktəbdə fizika təliminin əsas məsələləri", "Politexnik təlim nöqteyi-nəzərindən orta məktəb fizika kursunun məzmunu", "Onbirillik məktəblərdə neft və qaz yataqları kəşfiyyatının fiziki metodlarını öyrətməyin metodikasına dair", "Neft və onun fiziki xassələri haqqında" və "Neft sənayesində atom enerjisinin tətbiqi" adlı məqalələri bu istiqamətdə yazılmış ən dəyərli tədqiqat nümunələridir. O, fizika proqramlarının politexnik yönümünün artırılması məqsədilə aparılan islahatlarda aktiv iştirak etmiş, konsentrizm prinsipinin ləğvini və laboratoriya işlərinin artırılmasını vacib saymışdır. Abaszadənin fikrincə, istehsalatla bağlı mövzuların dərslərdə tədris olunması və sənaye müəssisələrinə ekskursiyaların təşkili şagirdlərin tətbiqi biliklərini gücləndirir.

Onun 6-11-ci siniflərdə neftin kəşfiyyatı, çıxarılması, emalı və daşınması ilə bağlı fiziki biliklərin tədrisinə həsr olunmuş metodik araşdırmaları da xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Azərbaycan iqtisadiyyatında neft sənayesinin aparıcı rolunu nəzərə alaraq, Abaszadə fizika dərslərində şagirdlərin neftin fiziki-kimyəvi xassələri və onun sənayedə tətbiqi barədə geniş biliklərə yiyələnməsini vacib saymışdır. Bu baxımdan onun "Onbirillik məktəbdə neft və qaz yataqları kəşfiyyatının fiziki metodlarını öyrətməyin metodikasına dair" adlı məqaləsi əhəmiyyətli metodik mənbə hesab olunur. A.A.Abaszadənin "Onbirillik məktəbdə neft və qaz yataqları kəşfiyyatının fiziki metodlarını öyrətməyin metodikasına dair" adlı tədqiqatında bu mövzuya dair materiallar siniflər üzrə sistemləşdirilmiş, fizika kursunun məzmunu ilə uyğun şəkildə bölmələrə ayrılmış və hər mövzu üçün ayrıca metodik göstərişlər hazırlanmışdır. Məqalədə 6-cı sinifdə "Neftin respublikamızın xalq təsərrüfatındakı rolu", 8-ci sinifdə "Neft və qaz yataqlarının geoloji şəkilçəkmə metodu ilə öyrənilməsi", 9-cu sinifdə "Qravimetrik üsulla kəşfiyyat", 10-cu sinifdə "Seysmik kəşfiyyat", 11-ci sinifdə isə "Elektrik üsullarla kəşfiyyat" kimi mövzuların tədrisinə dair ardıcıl və qarşılıqlı əlaqəli metodik yanaşmalar işlənib hazırlanmışdır. (A.A.Abaszadə, 1961)

Respublikanın dünya miqyasında mühüm neft ölkələrindən birinə çevrildiyi dövrdə, şagirdlərə neft və qaz yataqlarının kəşfiyyatının və hasilatının fiziki əsasları barədə fundamental biliklərin verilməsində A.A.Abaszadənin bu istiqamətdəki metodik tədqiqatları bu gün də aktual və dəyərli hesab olunur.

Ümumtəhsil məktəblərinin yuxarı pilləsində (10-11-ci siniflər) tətbiq olunan diferensial təlim şagirdlərin maraq, meyl və fərdi xüsusiyyətlərini nəzərə almağa əsaslanır. Hazırda bu yanaşma dünyanın əksər inkişaf etmiş ölkələrində geniş tətbiq edilir. Azərbaycan müstəqillik əldə etdikdən sonra bu sahədə islahatlar sürətlənmiş, məktəblərdə təmayüllü siniflərin təşkili istiqamətində mühüm addımlar atılmış, fizika fənni üzrə yeni proqramlar hazırlanmışdır. 1950-1960-cı illərdə sənaye və kənd təsərrüfatının inkişaf dinamikası A.A.Abaszadəni məktəblərdə diferensial təlimə keçidin zəruriliyinə inanmağa vadar etmişdir. Onun rəhbərliyi ilə aparılan pedaqoji eksperimentlər nəticəsində bu metodun tətbiqi uğurla sınaqdan keçirilmişdir.

Diferensial təlimin praktik nəticələri gələcəkdə ixtisaslaşdırılmış təmayüllü məktəblərin o cümlədən fizika-riyaziyyat və kimya-biologiya yönümlü liseylərin formalaşmasının elmi-metodik bazasını yaratmışdır.

A.A.Abaszadə diferensial təlimə dair apardığı nəzəri və eksperimental araşdırmaların nəticələrini "Diferensial təlim və onun tətbiqi haqqında" adlı məqaləsində geniş şəkildə təhlil etmişdir. Tədqiqatda

irəli sürülən ideya və elmi mülahizələr müasir dövrdə təhsil sistemində həyata keçirilən islahatlarla səsləşir. Müəllifin fikrincə, diferensial təlimin mahiyyəti ondan ibarətdir ki, şagirdlər dövlət tərəfindən müəyyən olunmuş ümumi təhsil proqramını mənimsəməklə yanaşı, fərdi qabiliyyət, maraq və meyillərinə uyğun olaraq sevdikləri fənlər üzrə daha dərin və sistemli bilik əldə edirlər. A.A.Abaszadə təhsilin humanistləşdirilməsi anlayışını da bu kontekstdə izah edərək qeyd edirdi ki, tədris prosesinin əsas məqsədi hər bir şagirdin fərdi xüsusiyyətlərini, ehtiyac və tələbatlarını, eləcə də maraq və arzularını nəzərə almaqdan ibarətdir. (A.A.Abaszadə, 1963)

Alim öz elmi araşdırmalarında fizika kursunun tədrisi prosesində şagirdlərdə elmi dünyagörüşünün formalaşdırılması və onların tərbiyə istiqamətində inkişafı məsələlərinə xüsusi diqqət yetirmişdir. Bu istiqamətdə ilk addımlar da məhz onun tərəfindən atılmış, 1959-cu ildən etibarən fizikanın tədrisində elmi dünyagörüşü və tərbiyə məsələlərinin pedaqoji əsaslarını araşdırmışdır. A.A.Abaszadə bu mövzuda aparılan tədqiqatlara rəhbərlik etmiş, o cümlədən Z. Qaralov və M. Hüseynov kimi alimlərin elmi işlərinə rəhbər olmuşdur.

Zəngin elmi-pedaqoji irsə malik olan, keçmiş RSFSR və SSRİ Pedaqoji Elmlər Akademiyasının ilk azərbaycanlı müxbir üzvü, fizika-riyaziyyat elmləri doktoru, professor Abasqulu Ağabala oğlu Abaszadənin elmi irsi bu gün də öyrənilməyə və tətbiq edilməyə dəyər mənbə kimi qiymətləndirilir. Onun pedaqoji və metodik görüşlərinin sistemli şəkildə araşdırılması məqsədilə professor Z.Qaralovun rəhbərliyi ilə yaradılmış A.A.Abaszadə irsini araşdırma mərkəzi, ölkəmizdə tanınmış təbiətşünas alimlərin elmi irsinin tədqiqi və təbliği ilə məşğul olan ilk ixtisaslaşmış elmi mərkəz kimi mühüm hadisə hesab olunur. Bu istiqamətdə görülən işlərin davamlılığı və mərkəzin inkişafı üçün dövlət qurumlarının, ictimai təşkilatların və elmi cəmiyyətlərin dəstəyi vacib əhəmiyyət kəsb edir. A.A.Abaszadə Azərbaycan təbiət elmlərinin formalaşması və inkişafında mühüm rol oynamış, bir çox elmi yeniliklərin təşəbbüskarı olmuşdur. O, fizika elminin təbliği, onun geniş kütlələr arasında yayılması və fizikanın tədris metodikasının elmi əsaslarla inkişaf etdirilməsi istiqamətində fədakar fəaliyyət göstərmişdir. Tədqiqatçı yalnız fizika fənninin deyil, həm də riyaziyyat, kimya və biologiya kimi digər təbiət fənlərinin tədrisində elmi dünyagörüşünün formalaşması ilə bağlı dəyərli elmi-pedaqoji fikirlər irəli sürmüşdür.

1920-1940-cı illər ərzində fizikanın tədrisi metodikasında qarşıya çıxan əsas məsələlərdən biri elmi terminologiyanın işlənməsi və vahid sistemə salınması olmuşdur. Həmin dövrdə istifadə olunan tərcümə dərsliklərdə ərəb və fars mənşəli terminlərə üstünlük verildiyindən, milli termin bazasının yaradılması mühüm zərurət kimi meydana çıxmışdı. 1935-ci ildə M.Abdullayev tərəfindən tərtib edilmiş "Fizika terminləri" adlı kitab bu istiqamətdə ilk təşəbbüs hesab olunsa da, mövcud terminoloji problemləri tam şəkildə aradan qaldıra bilməmişdir.

Azərbaycan dilində fizika terminlərinin elmi əsaslarla sistemləşdirilməsi istiqamətində A.Abaszadə və Z.Əlizadənin birgə apardıqları araşdırmalar nəticəsində orta məktəb proqramı səviyyəsində rusca-azərbaycanca ilk "Fizika terminləri lüğəti" (1939) hazırlanmışdır. Bu nəşr Azərbaycan dilində elmi terminlərin sabitləşməsinə, eyni zamanda fizika terminologiyasının gələcək inkişafına təkan vermişdir.

Daha sonralar akademik H. Abdullayevin rəhbərliyi ilə bu lüğət genişləndirilmiş və mükəmməlləşdirilmiş variantda nəşr edilmişdir. Bununla belə, elmin, texnika və texnologiyanın sürətli inkişafı nəticəsində yeni anlayışların və terminlərin yaranması bu gün də fizika sahəsində terminoloji sistemin təkmilləşdirilməsini zəruri edir. Sonrakı illərdə B.Sultanov və T.Xasməmmədov tərəfindən tərtib olunmuş "Fizikadan ev təcrübələri" adlı dərs vəsaitində "Molekulyar fizika və istilik", "Elektrik" və "Optika" bölmələrinə aid müxtəlif təcrübələrin yerinə yetirilmə metodikası ətraflı şəkildə izah edilmişdir. Kitabda orta məktəb proqramı səviyyəsində, şagirdlərin ev şəraitində reallaşdıra biləcəkləri təcrübələr sistemləşdirilmiş və onların icra texnikası praktik yönümlü formada təqdim olunmuşdur.

Eyni zamanda müəlliflər yalnız təcrübələrin təsviri ilə kifayətlənməyərək, onların məqsədi, gedişi və nəticələrinin elmi izahını da diqqət mərkəzinə çəkmişlər. Burada fizikanın müxtəlif bölmələrinə aid 203 təcrübə toplanmış və bu təcrübələr tədris materialının daha dərindən mənimsənilməsinə, eyni zamanda şagirdlərin müşahidə və analitik düşünmə bacarıqlarının inkişafına yönəlmişdir. Müəlliflərin fikrincə, şagirdlərin ev şəraitində sadə fiziki cihazlar düzəltməsi, bu cihazlar və gündəlik məişət əşyalarından istifadə etməklə eksperimentlər aparması məktəbin həyatla əlaqəsini möhkəmləndirir və politexnik təlim prinsiplərinin tətbiqinə şərait yaradır. (Sultanov və Xasməmmədov, 1952)

Həmçinin, 1952-ci ildə İ.Hacıyev tərəfindən yazılmış "Fizika tədrisində işlədilən əyani vəsaitlər" adlı vəsaitdə fizika müəllimləri üçün əyani vasitələrdən düzgün və məqsədyönlü istifadə qaydaları izah edilmişdir. Bu əsər, xüsusilə gənc müəllimlərin laborator avadanlıqlar və tədris cihazlarından effektiv şəkildə yararlanmaları

baxımından mühüm metodik əhəmiyyət daşıyır. (Hacıyev, 1952)

Z.Qaralov geniş gənclər auditoriyasını əhatə edən ümumtəhsil məktəblərində fizika fənninin politexnik məzmununun formalaşdırılması məsələsini elmi tədqiqat obyektinə çevirmiş və bu istiqamətdə keçmiş SSRİ respublikalarında, o cümlədən Azərbaycanda, bir çox alim-metodistlərin mühüm araşdırmalar apardığını vurğulamışdır. O, bu sahədə müəyyən nailiyyətlərin əldə olunmasına baxmayaraq, politexnik təhsilin tam həll olunmamış problem olaraq qaldığını qeyd etmiş və bunun əsas səbəblərini sistemli şəkildə təhlil etmişdir.

Müəllifin fikrincə, şagirdlərin praktik fəaliyyətə hazırlıq səviyyəsi birbaşa olaraq onların ümumi biliklərinin keyfiyyətindən asılıdır. Bu baxımdan, Qaralov fizika tədrisində politexnik təlimin həyata keçirilməsi problemini araşdırarkən bütün məsələləri deyil, yalnız proqram tələbləri çərçivəsində, lakin metodik ədəbiyyatda kifayət qədər işlənməyən nəzəri məsələlərə diqqət yönəltmişdir. Əsərdə həmçinin şagirdlərin ümumi və politexnik hazırlıq səviyyəsinin yüksəldilməsinə xidmət edə biləcək effektiv yollar göstərilmiş, bu istiqamətdə metodik tövsiyələr irəli sürülmüşdür.

Z.Qaralovun redaktorluğu ilə Z.Qaralov, N.Quliyev və N.Şişkin tərəfindən hazırlanmış "4-8-ci siniflərdə texniki əmək" adlı metodik vəsaitdə texniki əmək dərslərinin məqsəd və vəzifələri, onların təşkili və keçirilməsi metodikası, həmçinin proqram mövzularının öyrədilməsinə dair praktik tövsiyələr təqdim olunmuşdur. Vəsaitdə emalatxanada aparılan məşğələlərin xüsusiyyətləri, ağac və metal emalı, eləcə də elektrotexniki işlər zamanı bacarıq və vərdişlərin formalaşması qanunauyğunluqları ətraflı şəkildə izah edilir. (Qaralov və s., 1974)

Əlavə olaraq, burada əmək təlimi üçün xarakterik olan tədris metodları və onların tətbiq prinsipləri, emalatxanalarda aparılan tədris prosesinin planlaşdırılması, şagirdlərin bilik və bacarıqlarının qiymətləndirilməsi və uçotu, həmçinin əmək təliminin digər ümumtəhsil fənləri ilə inteqrasiyası məsələləri metodik baxımdan təhlil olunur. Vəsaitdə laboratoriya işlərinin təşkili və aparılma metodikası da xüsusi yer tutur. Xüsusilə, elektrotexniki məşğələlərin təşkili və icra üsulları geniş şəkildə şərh edilmiş, bu sahədə müəllimlərin praktik fəaliyyətinə elmi-metodik dəstək göstərilmişdir.

Məktəbdə fizikanın tədrisinin tarixi göstərir ki, fizika elminin inkişafı və onun tətbiq sahələrinin genişlənməsi məktəb fizika kursunun məzmununa müxtəlif dövrlərdə dəyişikliklər gətirmişdir. Xüsusilə 1969-1970-ci illərdə fizika kursunun məzmununda əhəmiyyətli yeniliklər aparılmışdır. Bu yeniliklərin tətbiqi nəticəsində respublika məktəblərində əldə olunan uğurlar, eləcə də qarşılaşılan çətinliklər və çatışmazlıqlar Z.Qaralov, Azər Abaszadə və V.Ələkbərov tərəfindən hazırlanmış "Fizikanın yeni proqram və dərsliklərlə tədrisi təcrübəsi" adlı vəsaitdə sistemli şəkildə təqdim olunmuşdur. Vəsaitin birinci fəslində "6-7-ci siniflərdə fizika tədrisinin bəzi məsələləri" mövzusu Azər Abaszadə tərəfindən işlənmişdir. Burada 6-7-ci siniflər üçün fizika proqramının məzmunu təhlil edilmiş, dərsliklərin proqram tələblərinə uyğunluğu və hər bir mövzu üzrə şagirdlərə verilməsi nəzərdə tutulan bilik və bacarıqlar ətraflı şəkildə izah edilmişdir. (Qaralov, 1997)

Z.Qaralov fizika təliminin səmərəliliyini artırmaq üçün tədris prosesinin düzgün planlaşdırılmasının vacibliyini vurğulamışdır. Aparılmış araşdırmalar göstərir ki, dərslərdə şagirdlərin fəallığı kifayət qədər təmin olunmur. O, hesab edir ki, təlimin effektliyini yüksəltmək və şagirdlərin bilik və bacarıqlarının keyfiyyətini əsaslı şəkildə yaxşılaşdırmaq məqsədilə müəllim və şagirdlərin dərsdəki fəaliyyətlərinin nisbətini dəyişdirmək zəruridir. Təcrübə göstərir ki, qabaqcıl müəllimlərin tətbiq etdiyi yanaşmada şagirdlərin müstəqil işlərinə dərs vaxtının təxminən 40-45 %-i ayrılır ki, bu da tədrisin məqsədlərinə çatmaq üçün optimal hesab olunur. Təlim metodlarının təcrübədə tətbiqi göstərir ki, şagirdlərin təfəkkürünü inkişaf etdirən, onların biliklərini müstəqil artırmaq bacarığını formalaşdıran, gündəlik yeniliklər və elmi məlumatları qəbul etmə vərdişini təşviq edən tədris elementləri, üsulları və formaları indi daha çox aktualdır.

Z.Qaralov "Fizika qanunlarının tədrisi metodikası" əsərində orta məktəblərdə fizika qanunlarının seçilməsi prinsiplərinə və onların mənimsədilmə imkanlarına diqqət yetirmişdir. O, təhlil etmişdir ki, orta ümumtəhsil məktəblərində fizika kursunun quruluşunu və tədrisin məzmununu müəyyənləşdirən prinsiplər kifayət qədər işlənməmişdir. Z.Qaralov pedaqogikanın, xüsusi metodikaların və fizika metodikasının nailiyyətlərinə, eləcə də görkəmli fiziklərin mütərəqqi fikirlərinə istinad edərək, orta məktəb fizika kursu üçün qanunların seçilməsi və məzmununun müəyyənləşdirilməsi prinsiplərini təklif etmişdir. (Qaralov, 1997)

Alim orta məktəb fizika kursunda 82 fizika qanununun öyrədilməsini məqsədəuyğun hesab etmişdir. Onlardan 59 qanun tam, 23 qanun isə qismən tədris olunmalı idi. Bunun üçün xüsusi cədvəl hazırlanmış, fizikanın müxtəlif bölmələri üzrə mövcud qanunlar və onların orta məktəb kursunda tətbiq imkanları göstərilmişdir.

Z.Qaralov orta məktəbdə fizikanın tədrisi sahəsində bir sıra dəyərli metodik əsərlərin müəllifidir. Onun əsas işləri aşağıdakılardır:

- Fizikanın tədrisi metodikası aktual problemləri üzrə Fizikanın tədrisində politexnik elementlərin aşılanması
- Məktəbdə pedaqoji orientasiya üzrə iş
- Orta məktəbdə fizikanın öyrədilməsi prosesində təlim və tərbiyənin aspektləri
- Fizika tədrisinin səmərəliliyinin artırılması yolları haqqında
- Fizikanın yeni proqram və dərsliklərlə tədrisi təcrübəsi
- Fizika qanunlarının tədrisi metodikası

S.Ş.İmanov 1979-cu ildə dərc etdirdiyi "Təlimin texniki vasitələri (mühazirə materialları)" əsərində şagirdlərin informasiyanı mənimsəməsi prosesini, psixo-fiziki effektləri (binokulyar, binoural, audiovizual, stroboskopik, kinoeffekt) və təlimin texniki vasitələrinin təsnifatını təqdim etmişdir. Vəsaitdə pedaqoji əməyin avtomatlaşdırılma dərəcəsi, təlimin texniki vasitələrinin növləri informasiya vasitələri, idarə vasitələri və tədris kompleksi barədə məlumat verilmişdir. S.Ş.İmanov həmçinin şagirdləri səs yazma və canlandırma texniki vasitələri ilə tanış etmişdir. Təlimin texniki vasitələrinin dinamikliyi, kütləviliyi, mütəhərrikliyi və böyük həcmdə informasiya daşıması onları dərslərdə digər əyani vasitələrlə uzlaşdırmağa imkan verir və şagirdlərin politexnik təlimini yüksək səviyyədə mənimsəməsinə köməklik göstərir. (İmanov, 1987)

Orta məktəblərdə fizikanın tədrisi metodlarının seçilməsinə dair S.Ş.İmanovun "Orta məktəbdə fizikanın tədrisi metodlarının seçilmə prinsipi və təsnifi" adlı dərs vəsaiti diqqətəlayiqdir. Vəsait fizikanın tədrisi metodlarının seçilməsi və təsnifi məsələsinə həsr olunmuş, fəlsəfi, pedaqoji və metodik ədəbiyyatın geniş təhlilinə əsaslanmışdır. İmanov idrak nəzəriyyəsini metodların seçilməsinin əsasına qoymuş, metodları üç qrupa bölmüşdür:

- Şərh metodu (canlı müşahidə)
- Reproduktiv metod (mücərrəd təfəkkür)
- Produktiv metod (praktika)

Bu təsnifat şagirdlərin təfəkkürünü inkişaf etdirmək və praktiki bacarıqlarını formalaşdırmaq məqsədinə xidmət edir.

Azər Abaszadə və Z.Qaralovun "Məktəblinin fizika lüğəti" adlı əsəri 1970-ci illərin fizika kursu proqramına daxil edilmişdir. Vəsaitdə tədris proqramında nəzərdə tutulmuş bir sıra məsələlərin daha düzgün və dərindən öyrənilməsinə imkan verən fiziki kəmiyyətlər, onların ölçü vahidləri, fiziki anlayış və hadisələr, qanun və qanunauyğunluqlar təqdim olunmuşdur. Lüğətdə bir çox məsələlərin həlli həm qısa, həm də aydın şəkildə, elmin son nailiyyətləri əsasında şərh edilərək verilmişdir. Əsərin yazılmasında əsas məqsəd texnikanın əsasını təşkil edən fizikanı məktəblilərə daha yaxşı öyrətmək olmuşdur. Bu vəsaitdən həm orta məktəb şagirdləri, həm ali məktəb tələbələri, həm də fizika müəllimləri və geniş oxucu kütləsi məqsədyönlü şəkildə istifadə edə bilər.

M.Əliyev və A.Məmmədov tərəfindən 1971-ci ildə hazırlanmış iki hissədən ibarət "Fizika məsələləri (həlli ilə)" kitabı fizika tədrisində praktiki məsələlərin öyrədilməsi məqsədinə xidmət etmişdir. Birinci hissə mexanika və molekulyar fizika sahələrinə aid məsələləri əhatə edir. Burada vahidlər sisteminin əməli tətbiqi və inkişafı haqqında tarixi məlumatlar, həmçinin mexanika və molekulyar fizika üzrə istifadə olunan əsas vahidlərin xülasəsi təqdim olunmuşdur. İkinci hissə elektrik, optika və atomun quruluşu ilə bağlı məsələlərin həllinə həsr olunmuşdur. Bu bölmə dərslikdəki çətin məsələlərin öyrənilməsində, sinif və məktəbdənkənar məşğələlərdə, fizika gecələri və viktorinaların keçirilməsində, həmçinin istedadlı şagirdlərin olimpiadaya hazırlanmasında geniş istifadə olunmuşdur. Kitabda həmçinin elektrik, maqnit, optika və atom fizikasında istifadə olunan vahidlər haqqında qısa məlumat verilmiş, dövrün təhsil tələbləri nəzərə alınmışdır. (Əliyev və Məmmədov, 1973)

Ə.Əliyev və Q.Quliyev tərəfindən 1972-ci ildə hazırlanmış "Fizikadan laboratoriya işi" kitabı mexanika və molekulyar fizika sahələrinə aid laboratoriya işlərini əhatə etmişdir. Kitabda laboratoriya işlərinin aparılmasının əhəmiyyəti və qaydaları göstərilmiş, hər bir iş üçün hazırlıq metodikası, qısa nəzəri məlumat, cihazın quruluşu və iş prinsipi ətraflı şərh edilmişdir. Laboratoriya işlərinin təqdimatı qısa və aydın şəkildə işlənmiş, şagirdlərin praktik bacarıqlarının formalaşmasına yönəldilmişdir.

Paşa Paşayev tərəfindən 1972-ci ildə hazırlanmış "Fizika və canlı aləm" adlı metodik vəsaitdə canlı aləmin öyrənilməsində fizikanın rolu, bu sahədə aparılan tədqiqat işlərinin əhəmiyyəti və gələcək perspektivləri qısa şəkildə işıqlandırılmışdır. Vəsait şagirdlərdə fizikaya marağın artırılmasında və elmi dünyagörüşün formalaşmasında mühüm rol oynayır.

Paşa Paşayevin müəllifi olduğu "Həyatın kiçik sirləri" (1976) adlı metodik vəsaitdə biofizikanın bəzi məsələləri, canlı və cansız təbiətin qarşılıqlı əlaqəsi və həyat hadisələrinin öyrənilməsində dəqiq elmlərin rolu sadə və aydın şəkildə izah olunmuşdur. Bu vəsait fizika dərslərini maraqlı qurmaq və şagirdlərdə fizika elminə maraq oyatmaq baxımından müəllimlər üçün əhəmiyyətli bir vasitədir. (Paşayev, 1972)

B.Haqverdiyev və B.Quliyev tərəfindən hazırlanmış "Fiziki effektlər" adlı vəsait pedaqoji institutların tələbələri və fizikanı sərbəst öyrənən şəxslər üçün fizika materialının mənimsənilməsində əhəmiyyətli rol oynamışdır. Kitabda fizika kursunun müxtəlif bölmələrini əhatə edən 67 müxtəlif fiziki effekt izah edilmişdir. Bu effektlər fizikanın öyrənilməsində vacib əhəmiyyət kəsb etməklə, elmi-texniki nailiyyətlərin praktik tətbiqi baxımından da geniş maraq doğurmuş və tətbiq tapmışdır.

A.Mehrabov, V.Qocayev və T.Məhərrəmov tərəfindən hazırlanan "Fizika kursu (ali məktəblərin hazırlıq şöbəsinin dinləyiciləri və abituriyentlər üçün vəsait)" dərs vəsaitində fizika kursunun bütün bölmələri yığcam və sadə dildə şərh edilmişdir. Burada əsasən fiziki qanunların izahı, fiziki təcrübələrin quruluşu və şərhi, vacib fiziki anlayışların mahiyyətinin açılması məsələlərinə geniş yer verilmişdir. Vəsaitdə həmçinin orta məktəb proqramından kənara çıxaraq bəzi mövzuların daha geniş şərhi edilmiş, fizikanın inkişafda olan elm olduğu və materiyanın fiziki mənzərəsinin qanunauyğunluqlarını ardıcıl öyrənməyi vurğulanmışdır.

1991-ci ildə T.Məhərrəmov tərəfindən hazırlanan "Fizikadan suallar və məsələlər (abituriyentlər və hazırlıq şöbəsinin dinləyiciləri üçün dərs vəsaiti)" isə fiziki hadisələrin və qanunların düzgün tətbiqini öyrətməyi məqsəd qoymuşdur. Hər fəslin əvvəlində məsələ həllində istifadə olunacaq fiziki hadisələr və qanunlar qısa şərh edilmiş, fizikanın bütün bölmələrinə aid məsələlər işlənmişdir. (Məhərrəmov, 1991)

Ali məktəblərə qəbul imtahanlarına hazırlaşanlara kömək məqsədilə S.Mənsimov, İ.Əlizadə və Z.Babayev tərəfindən hazırlanmış "Fizika" kitabında mövzuların ardıcıllığı və məzmunu qəbul imtahanlarının proqramına uyğun şərh edilmişdir.

1992-ci ildə S. Abdullayev və L. Əliyev tərəfindən hazırlanmış "Fizika məsələləri (Mexanika)" adlı dərs vəsaiti abituriyentlərin qəbul imtahanlarında fizika məsələlərinin həlli zamanı üzləşdikləri çətinlikləri və Azərbaycan dilində tədris vəsaitlərinin məhdudluğunu nəzərə almaqla tərtib edilmişdir. İki hissədən ibarət olan bu kitabda əvvəlcə məsələlərin mətnləri təqdim olunur, daha sonra isə hər mövzu üzrə sadədən mürəkkəbə doğru on variantda müxtəlif növ tapşırıqlar verilir. Nəşrin ikinci hissəsində məsələlərin cavabları və xüsusilə mürəkkəb hesab olunan tapşırıqların ətraflı, izahlı həlləri yer alır. Ümumilikdə, dərsliyə hesablama, keyfiyyət və qrafik xarakterli 330 məsələ daxil edilmişdir.

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin professoru M.İ. Murquzov tərəfindən ali məktəblərin bakalavr pilləsi üçün hazırlanmış "Atom fizikası" adlı dərs vəsaiti həm məzmun, həm də struktur baxımından ənənəvi dərsliklərdən əhəmiyyətli dərəcədə fərqlənir. Əsərdə fənnin məzmunu müasir elmi baxışlar əsasında yenilənmiş, ümumiləşdirmələrlə zənginləşdirilmiş və dil sadə, anlaşılan formada təqdim edilmişdir. Müəllif qeyd edir ki, insanın maddi aləmi dərk etmə prosesi tarix boyu makroaləmdən mikroaləmə doğru istiqamətlənmiş və bu yol həm maraqlı, həm də mürəkkəb elmi axtarışlarla müşayiət olunmuşdur. Ənənəvi yanaşmadan fərqli olaraq, M.İ. Murquzov bu dərsliyində tədqiqatın istiqamətini dəyişərək, hadisələrin mikroaləmdən makroaləmə doğru izahını əsaslandırmışdır. Onun fikrincə, bütün makrocisimlər mikrozərrəciklərdən ibarət olduğuna görə, məhz bu zərrəciklərin xassələri makroaləmdə müşahidə olunan fiziki qanunauyğunluqları müəyyən edir. (Murquzov, 2011)

M.Abduləzizov, Ç.Həsənova və T.Vahidovun müəllifliyi ilə 1999-cu ildə hazırlanmış "Orta ümumtəhsil və orta peşə-ixtisas məktəblərində fizikanın tədrisində texnika elementlərinin öyrədilməsi" adlı metodik vəsait fizika fənninin tədrisi ilə məşğul olan orta məktəb və texniki-peşə təhsili müəssisələrinin müəllimləri, eləcə də geniş oxucu auditoriyası üçün dəyərli mənbə hesab olunur. Vəsaitin əsas məzmunu müasir fizikanın müxtəlif tətbiq sahələrini əhatə edir və bu istiqamətdə təqdim olunan məlumatlar həm elmi, həm də praktik baxımdan maraq doğurur.

Fizikanın tədrisi metodikası sahəsində T.S. Vahidovun elmi və pedaqoji fəaliyyətinin mühüm yeri vardır. Onun müəllifliyi ilə hazırlanmış "Avtomatika və radioelektronika xalq təsərrüfatında" (1971), "Fizika tarixindən xronologiya" (1994), "Fiziki əmsallar və sabitlər" (1997), "Fizikanın tədrisində texnika elementləri" (1999), "Avtomatika, telemexanika və radioelektronika xalq təsərrüfatında" (2003), "Elm tarixindən oçerklər" (2006) və "Fizika" (məlumat kitabı, 2006) kimi əsərləri bu sahənin elmi-metodik bazasının formalaşmasında mühüm rol oynamışdır. Bu nəşrlər bu gün də aktual xarakter daşıyır və tədris prosesində geniş istifadə olunur. (Vahidov və s., 2007)

Pedaqogika üzrə elmlər doktoru Vidadi Orucovun fizikanın tədrisi metodikası sahəsində apardığı tədqiqatlar bu istiqamətdə elmi fikrin formalaşması və inkişafında mühüm rol oynamışdır. Alim öz elmi fəaliyyətində fizika fənninin tədrisində tətbiq olunan metodların elmi əsaslarını araşdırmış, bu sahədə mövcud problemlərin həlli yollarını müəyyənləşdirmişdir.

Onun müəllifi olduğu "Fizikanın öyrədilməsi ilə bağlı elmi fikirlərin inkişafı" (2006) adlı əsərində

Azərbaycanda fizika təlimi prosesinin tarixi inkişaf mərhələləri, tədris metodlarının elmi-pedaqoji prinsipləri və bu istiqamətdə aparılmış tədqiqatların nəticələri geniş şəkildə təhlil edilmişdir. Əsərdə, həmçinin, fizika elminin məktəb kursunda öyrədilməsinin nəzəri əsasları, şagirdlərin idrak fəaliyyətinin stimullaşdırılması yolları, fiziki biliklərin formalaşdırılmasında müşahidə, eksperiment və təcrübənin rolu kimi məsələlərə xüsusi diqqət yetirilmişdir. Vidadi Orucov haqlı olaraq qeyd edir ki, fizika təliminde müasir metodik yanaşmaların tətbiqi təkcə elmi biliklərin mənimsənilməsini deyil, həm də təfəkkürün inkişafını və yaradıcı fəaliyyətin formalaşmasını təmin edir. Bu yanaşma tədris prosesinin həm məzmun, həm də forma baxımından keyfiyyətcə yeni mərhələyə keçməsini şərtləndirir.

Alimin digər mühüm əsərlərindən biri olan "Azərbaycanda fizikanın tədrisi metodikasının inkişafı" (2011) adlı dərs vəsaiti, ölkəmizdə bu sahədə formalaşmış elmi-pedaqoji təcrübənin sistemləşdirilməsi və ümumiləşdirilməsi baxımından əhəmiyyətli rol oynamışdır. Əsərdə Sovet dövründə təşəkkül tapmış və inkişaf etmiş metodik yanaşmalarla yanaşı. Azərbaycanın müstəqilliyinin bərpasından sonrakı ilk illərdə fizika fənninin tədrisinə dair aparılmış elmi tədqiqatlar, metodik istiqamətlər və tətbiq olunan pedaqoji prinsiplər ardıcıl və sistemli şəkildə təhlil olunmuşdur. (Orucov, 2011)

Müəllif bu sahədə formalaşmış elmi irsi müqayisəli şəkildə təhlil edərək. Azərbaycanda fizika tədrisinin milli elmi-metodik bazasının təşəkkül mərhələlərini və inkişaf istiqamətlərini elmi əsaslarla ortaya qoymuşdur.

Nəticə

Azərbaycan təhsil tarixində fizika fənninin tədrisi metodikasının inkişafı, xüsusilə XX əsrin əvvəllərindən başlayaraq, elmi-pedaqoji fikir və milli metodik ənənələrin formalaşması ilə sıx bağlı olmuşdur. Sovet hakimiyyətinin qurulması ilə ölkədə elm və təhsilin sistemləşdirilməsi istiqamətində mühüm addımlar atılmış, fizikanın tədrisində müasir elmi tələblərə cavab verən proqram, dərslik və metodik vəsaitlərin hazırlanması təmin edilmişdir. Bu prosesdə Ə.Əbdülzadə, R.Məlikov, B.Mirzəyev, M.Əliyev, M.Abdullayev, V.Orucov və xüsusilə A.A.Abaszadə kimi görkəmli pedaqoqlar və alimlərin əvəzsiz xidmətləri olmuşdur.

Eyni zamanda, Azərbaycan dilində fizika terminologiyasının formalaşması və sistemləşdirilməsi istiqamətində görülən işlər "Fizika terminləri lüğəti"nin hazırlanması, metodik jurnalların nəşri, müəllimlər üçün metodik vəsaitlərin yaradılması milli elmin inkişafında mühüm mərhələ olmuşdur. Beləliklə, Azərbaycanda fizika tədrisinin metodik əsaslarının formalaşması yalnız fənnin inkişaf tarixi deyil, həm də milli təhsil sisteminin elmi-pedaqoji irsinin ayrılmaz tərkib hissəsidir. Bu irs, xüsusilə A.A.Abaszadə və onun davamçılarının fəaliyyəti sayəsində, müasir təlim texnologiyalarının və metodoloji yeniliklərin tətbiqinə möhkəm zəmin yaratmışdır.

Aparılmış tədqiqatlar nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Azərbaycanda fizikanın tədrisi metodikasının inkişafı istiqamətində əldə olunmuş nailiyyətlərin davamlılığı üçün bu sahədə elmi-metodik fəaliyyətin daha da dərinləşdirilməsinə ehtiyac vardır. Bu baxımdan aşağıdakı təkliflərin həyata keçirilməsi məqsədəuyğun hesab olunur:

1. Fizika fənninin tədrisində metodik yeniliklərin və müasir pedaqoji yanaşmaların tətbiqini təmin etmək məqsədilə ali təhsil müəssisələrində və elmi-tədqiqat institutlarında bu sahəyə həsr olunmuş ixtisaslaşmış tədqiqatların aparılması vacibdir.
2. Görkəmli pedaqoqların fizika tədrisi sahəsindəki elmi irsi müasir dövrün tələblərinə uyğun şəkildə yenidən işlənməli, onların metodik fikirləri yeni nəsil müəllimlər üçün nəzəri və praktik vəsaitlərdə sistemləşdirilməlidir.
3. Fizika müəllimlərinin metodik hazırlığının gücləndirilməsi məqsədilə innovativ tədris texnologiyalarına, laborator eksperimentlərə və rəqəmsal resurslardan istifadəyə əsaslanan ixtisasartırma proqramları hazırlanmalıdır.
4. Ümumtəhsil müəssisələrində fizika fənninin praktiki yönümünü artırmaq üçün müasir laborator avadanlıqlar, simulyasiya proqramları və eksperimental fəaliyyət imkanları genişləndirilməlidir.
5. Şagirdlərin elmi düşüncə və yaradıcı təfəkkürünün inkişafı məqsədilə fizika fənninin tədrisində layihə və tədqiqat əsaslı öyrənmə metodları tətbiq olunmalıdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. www.gumer.info.
2. Abaszadə A.A., Fizikadan tədris materiallarının işləmnməsi barədə metodiki / Müəllimə kömək jurnalı, 1934, №4, s. 40-49.
3. Abaszadə A.A., Fizika tədrisində hərbi texnika elementləri, Bakı: I hissə, 1942, 3-9.
4. Abaszadə A.A., Orta məktəbdə fizika təliminin əsas məsələləri, Azərbaycan Məktəbi jurnalı, 1963, 32-41.
5. Abaszadə A.A., Orta məktəbdə fiziki kəmiyyətlərin hərflərlə ifadəsini qaydaya salmaq haqqında bəzi mülahizələr / Fizika və riyaziyyat tədrisi, 1967, № 2, 5-9.

6. Abaszadə A.A., Onbirillik məktəblərdə neft və qaz yataqları kəşfiyyatının fiziki metodlarının öyrədilməsi metodikasına dair / Politexnik təlim, 1961, № 1, 31-38.
7. Abaszadə A.A., Diferensial təlim və bunun tətbiqi haqqında / Məktəbdə istehsalat təlimi, 1963, № 3, 10-16.
8. Sultanov B.Ş., Xasməmmədov T.Q., Fizikadan maraqlı təcrübələr. Bakı: Uşaqgəncnəşr, 1952, 72.
9. Hacıyev İ.A., Fizikanın tədrisində işlədilən əyani vəsaitlər (Red. K.Köçərli). Bakı: Azərnəşr, 1952, 184.
10. Qaralov Z.İ., Quliyev N.T. və Şişkin N.N., 4-8-ci siniflərdə texniki əmək. Bakı: Maarif, 1974, 192.
11. Qaralov Z.İ., Fizika qanunlarının tədrisi, Bakı, Elm,1997, 307.
12. İmanov S.Ş., Orta məktəbdə fizika tədrisi metodlarının seçilmə prinsipi və təsnifi. Bakı: APİ, 1987, 35.
13. Əliyev M.M., Məmmədov A.M., Fizika məsələləri. (həlli ilə) I hissə (Mexanika və Molekulyar fizika) 1971, 240 s., II hissə. (elektrik, optika, və atomun quruluşu), 1973, 203.
14. Paşayev P.A., Fizika və canlı aləm, Bakı, Azərnəşr, 1972, 94.
15. Məhərrəmov T.M., Fizikadan suallar və məsələlər. (abituriyentlər və hazırlıq şöbəsinin dinləyiciləri üçün dərs vəsaiti) Bakı: Maarif, 1991, 332.
16. Murquzov M.İ., Atom fizikası (Ali təhsil tələbələri üçün dərslik), Bakı, 2011, 428.
17. Vahidov T.S., Vahabov İ.İ., Vahidov A.T., Orta məktəblərdə fizikanın tədrisinin metodoloji əsasları. Bakı: Təhsil, 2007, 144.
18. Orucov V., Azərbaycanda fizikanın tədrisi metodikasının inkişafı, Bakı, 2011, 129

DOİ: 10.32010/CGRP8147

ŞAGİRD TƏLİM PROSESİNİN SUBYEKTİ KİMİ

Elvira Haqverdi KƏRİMOVA
ADPU-nun doktorantı, ADPU-nun müəllimi
ORCİD: 0009-0000-3052-1040
e-poçt: elvira.karimova83@mail.ru

Xülasə: Şagird təhsil prosesinin subyekti kimi müasir pedaqogikada mərkəzi yer tutur, burada diqqət biliyin ötürülməsindən şəxsi inkişafa keçir. Şagird subyekt kimi öyrənmədə fəal iştirak, müstəqillik, təşəbbüs və nəticələrə görə məsuliyyəti nəzərdə tutur. Bu konsepsiya şagirdlərin informasiyanın passiv qəbuledicisi olduğu ənənəvi modeldən tədris prosesinə təsir göstərə bilən fəal iştirakçılar olduğu modelə keçidi əks etdirir.

Şagird subyekt kimi bir neçə aspektdə özünü göstərir. Birincisi, bu, öz müqəddəratını təyin etmək bacarığıdır: şagirdlər öz məqsədlərindən, maraqlarından və öyrənmə ehtiyaclarından xəbərdardırlar. Onlar öz meyllərinə uyğun olan təhsil trayektoriyalarını seçirlər, istər bu, fənlərin dərindən öyrənilməsi, istərsə də layihə əsaslı fəaliyyətlərdə iştirak deməkdir. İkincisi, qərarların qəbulunda müstəqillik, məsələn, tapşırıqların və ya məlumat mənbələrinin yerinə yetirilməsi üsullarını seçərkən. Üçüncüsü, subyekt olmaq düşüncə ilə əlaqələndirilir: şagirdlər öz uğurlarını və səhvlərini təhlil edir, öyrənmə yanaşmalarını düzəldirlər.

Şagird mərkəzli və sərişdə əsaslı öyrənmə kimi müasir təhsil yanaşmaları şagirdin inkişafına kömək edir. Şagirdlər tənqidi düşüncə, yaradıcılıq və komandada işləmək bacarıqlarını inkişaf etdirən tədqiqat və layihə əsaslı fəaliyyətlərlə məşğul olurlar. Məsələn, nümunə tədqiqatları və ya problem əsaslı öyrənmənin istifadəsi şagirdlərə müstəqil şəkildə həll yolları axtarmağa, analitik və sintez bacarıqlarını inkişaf etdirməyə imkan verir.

Bu prosesdə müəllimin rolu dəyişir: onlar rəhbərlik edən, lakin diktə etməyən bir vasitəçi və mentor olurlar. Müəllim təşəbbüskarlıq üçün şərait yaradır, motivasiyanı saxlayır, şagirdlərə öz potensiallarını reallaşdırmağa kömək edir. Təhsil mühiti mühüm rol oynayır: rəqəmsal resurslara, interaktiv platformalara və fənlərarası layihələrə çıxış şagird fəaliyyətini stimullaşdırır.

Beləliklə, şagird təhsil prosesinin subyekti kimi fəal, həvəsli, özünü inkişaf etdirməyə və qərar qəbul etməyə qadir iştirakçıdır. Bu potensialın reallaşdırılması müəllim dəstəyi, çevik təhsil mühiti və fərdi ehtiyacların nəzərə alınmasını tələb edir. Bu subyekt olma hissini inkişaf etdirmək müstəqillik, yaradıcılıq və ömür boyu öyrənmənin qiymətləndirildiyi müasir dünyanın çağırışlarına hazır olan fərdlərin inkişafına təkan verir.

Açar sözlər: müəllim, şagird, təlim, təhsil, öyrənmə, subyekt

---

STUDENT AS A SUBJECT OF THE EDUCATIONAL PROCESS

Elvira Khagverdi KARİMOVA
ADPU Doctoral Candidate, ADPU lecturer

Abbstract: The student as a subject of the educational process occupies a central place in modern pedagogy, where the emphasis is shifting from knowledge transfer to personal development. The student as a subject implies active participation in learning, independence, initiative, and responsibility for results. This concept reflects the shift from the traditional model in which students are passive recipients of information to a model in which they are active participants capable of influencing the educational process.

The student as a subject manifests itself in several aspects. First, it is the ability to determine their own decisions: students are aware of their goals, interests, and learning needs. They choose educational trajectories that match their inclinations, whether it be in-depth study of subjects or participation in project-based activities. Second, it is independence in decision-making, for example, when choosing methods for completing assignments or sources of information. Third, agency is linked to reflection: students analyze their successes and mistakes and adjust their learning approaches.

Modern educational approaches, such as student-centered and competency-based learning, promote student development. Students engage in research and project-based activities that develop critical thinking, creativity, and teamwork skills. For example, the use of case studies or problem-based learning allows students to independently seek solutions and develop analytical and synthetic skills.

In this process, the teacher's role changes: they become a facilitator and mentor who guides but does not dictate. The teacher creates conditions for initiative, maintains motivation, and helps students realize their potential. The educational environment plays a crucial role: access to digital resources, interactive platforms, and interdisciplinary projects stimulates student engagement.

Thus, students become active, engaged participants in the educational process, capable of self-development and decision-making. Realizing this potential requires teacher support, a flexible learning environment, and consideration of

individual needs. Developing this sense of subjectivity fosters the development of individuals prepared to meet the challenges of a modern world where independence, creativity, and lifelong learning are valued.
Keywords: teacher, student, teaching, education, learning, subject

УЧЕНИК КАК СУБЪЕКТ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОГО ПРОЦЕССА

Эльвира Хагверди Каримова
Докторант АДПУ, преподаватель АДПУ

Резюме: Ученик как субъект образовательного процесса занимает центральное место в современной педагогике, где акцент смещается с передачи знаний на развитие личности. Ученик как субъект подразумевает активное участие в обучении, самостоятельность, инициативность и ответственность за результаты. Это понятие отражает переход от традиционной модели, в которой ученики являются пассивными получателями информации, к модели, в которой они являются активными участниками, способными влиять на образовательный процесс.

Ученик как субъект проявляется в нескольких аспектах. Во-первых, это способность определять свои решение: ученики осознают свои цели, интересы и потребности в обучении. Они выбирают образовательные траектории, соответствующие их склонностям, будь то углубленное изучение предметов или участие в проектной деятельности. Во-вторых, самостоятельность в принятии решений, например, при выборе методов выполнения заданий или источников информации. В-третьих, субъектность связана с рефлексией: учащиеся анализируют свои успехи и ошибки, корректируют подходы к обучению.

Современные образовательные подходы, такие как личностно-ориентированное и компетентностное обучение, способствуют развитию учащегося. Учащиеся занимаются исследовательской и проектной деятельностью, развивающей критическое мышление, креативность и навыки командной работы. Например, использование кейсов или проблемного обучения позволяет учащимся самостоятельно искать решения, развивать аналитические и синтетические навыки.

В этом процессе меняется роль учителя: он становится фасилитатором и наставником, который направляет, но не диктует. Учитель создает условия для инициативы, поддерживает мотивацию, помогает учащимся реализовать свой потенциал. Образовательная среда играет важную роль: доступ к цифровым ресурсам, интерактивным платформам и междисциплинарным проектам стимулирует активность учащихся.

Таким образом, учащийся становится активным, увлечённым участником образовательного процесса, способным к саморазвитию и принятию решений. Реализация этого потенциала требует поддержки со стороны учителя, гибкой среды обучения и учёта индивидуальных потребностей. Развитие этого чувства субъективности способствует развитию личности, готовой к решению задач современного мира, где ценятся независимость, креативность и непрерывное обучение.
Ключевые слова: учитель, ученик, преподавание, образование, обучение, субъект

Giriş

Müasir pedaqoji yanaşmalarda təlim prosesinin mərkəzində şagirdin dayanması fundamental prinsip kimi qəbul edilir. Artıq şagird sadəcə bilikləri qəbul edən passiv obyekt deyil, əksinə, öyrənmə prosesində fəal iştirak edən, qərar verən və öyrəndiklərini mənalandıran subyekt kimi dəyərləndirilir. Bu dəyişiklik, təlimin məqsəd, məzmun və metodlarına da ciddi təsir göstərmişdir. Biz bu məqalədə şagirdin təlim prosesində subyekt kimi rolunu analitik şəkildə təhlil etməyi, pedaqoji nəzəriyyələr və praktikalar əsasında bu anlayışın məna və əhəmiyyətini araşdırmağı, eyni zamanda, müəllim-şagird münasibətləri və motivasiya amillərini tədqiq etməyi nəzərdə tutmuşuq.

Təlim prosesində subyekt anlayışı

"Subyekt" anlayışı pedaqogikada insanın idrak prosesində və fəaliyyətlərdə iştirak edən, məqsəd qoyan, qərar qəbul edən və bu qərarların nəticələrinə görə məsuliyyət daşıyan fəal iştirakçı olması kimi başa düşülür. Təlim prosesində şagirdin subyekt kimi tanınması onun bilikləri yalnız mənimsəməsi deyil, eyni zamanda, bu bilikləri yaradıcı şəkildə tətbiq etməsi və mənalandırması ilə əlaqəlidir.

Ənənəvi təlim modellərində şagird, əsasən, passiv obyekt kimi nəzərdən keçirilmişdir: müəllim məlumat verir, şagird isə onu yadda saxlayır. Halbuki müasir konstruktivist pedaqoji yanaşmalar şagirdi öyrənmənin mərkəzinə çəkir və onu fəal subyekt kimi təqdim edir. Bu yanaşmada şagird yalnız informasiyanı qəbul edən deyil, həm də təhlil edən, nəticə çıxaran və bilikləri şəxsi təcrübəsi ilə əlaqələndirən öyrənən kimi çıxış edir.

Psixoloq Vıqotskinin (2002) fikrincə, insan yalnız sosial qarşılıqlı təsir şəraitində inkişaf edə bilər. Onun "yaxın inkişaf zonası" konsepsiyası göstərir ki, şagirdin potensial inkişaf səviyyəsinə

çatması üçün o, fəal subyekt kimi öyrənməyə cəlb olunmalıdır. Bu baxımdan, müəllimin dəstəyi ilə şagirdin aktiv iştirakı təmin olunur.

Müasir təhsil nəzəriyyəçiləri –Con Dyui (2011), Jerom Bruner (2006) və Hovard Qardner (2015) subyektiv öyrənməni, yəni şagirdin aktiv fəaliyyətini təlimin əsas elementi kimi qəbul edirlər. Brunerin "kəşf yolu ilə öyrənmə" modeli şagirdin müstəqil şəkildə məlumat əldə etməsini və bunun üzərində düşünməsini əsas tutaraq onu biliklərin fəal subyekti kimi təqdim edir.

Nəticə etibarilə, təlim prosesində subyekt anlayışı sadəcə fəal iştirakla məhdudlaşmır, bu, həm də şagirdin şəxsi mövqeyini, mənəvi-emosional münasibətini, təşəbbüskarlığını və məsuliyyətini əhatə edir. Şagird öz təliminə cavabdeh olan şəxs kimi yetişməli, təlimin mənasını dərk etməli və bu prosesdə aktiv mövqe tutmalıdır.

Təlim prosesində şagirdin subyekt kimi dəyərləndirilməsi ideyası pedaqoji fikrin inkişaf tarixi ilə sıx bağlıdır. Müxtəlif dövrlərdə pedaqoqların şagirdə verdikləri rol, onların təlim-tərbiyə modelini və metodologiyasını müəyyən etmişdir.

Hələ XVIII əsrdə maarifçilik dövrünün nümayəndəsi Jan-Jak Russo (2004) "Emil və ya tərbiyə haqqında" əsərində təlim prosesində uşağın təbii inkişafına hörmətlə yanaşmağı və onun maraq və ehtiyaclarını nəzərə almağı əsas prinsip kimi qəbul edirdi. Russoya görə, uşaq artıq doğularkən öyrənməyə meyllidir və müəllimin vəzifəsi bu meyli dəstəkləməkdir. Bu yanaşmada şagird passiv obyekt deyil, təbii öyrənmə prosesində iştirak edən subyektdir.

İohann Henrix Pestalossi (2001) də təlimdə şagirdin daxili potensialına önəm verən pedaqoqlardan biri olmuşdur. O, uşağın "ağıl, ürək və əllə", yəni intellektual, emosional və praktik baxımdan inkişaf etdirilməsini vacib hesab edirdi. Bu isə şagirdin təlimdə şəxsiyyət olaraq tanınmasına, onun fəallığının stimullaşdırılmasına yönəlmiş bir yanaşmadır.

XX əsrin əvvəllərində Dyui (2011) təlimi sosial təcrübənin təşkilinə yönəldərək "öyrənmək üçün etmək" prinsipini irəli sürdü. O, öyrənməni şagirdin şəxsi təcrübəsinə və maraqlarına əsaslanan, davamlı olaraq inkişaf edən proses kimi qiymətləndirirdi. Dyui (2011)yə görə, təhsil həyatın özü olmalı və şagirdlər mühitlə qarşılıqlı əlaqədə, problem həll etmə yolu ilə öyrənməlidirlər. Bu baxış şagirdin subyekt mövqeyini, yəni müstəqil qərar verən, problem həll edən və yaradıcı düşünən fərd olmasını əsas götürürdü.

Jerom Bruner isə öyrənmənin strukturlaşdırılmış və kəşf yönümlü şəkildə təşkili ideyasını irəli sürərək, şagirdin bilikləri passiv şəkildə qəbul etməsini deyil, onları kəşf etməsini vacib sayırdı. O, uşaqların təfəkkür səviyyəsinə uyğun tədris metodlarının tətbiqini müdafiə edərək, öyrənmənin fərdiləşdirilmiş şəkildə aparılmasını tələb edirdi.

Sovet pedaqogikasında isə şagirdin subyekt kimi rolu müəyyən mənada məhdudlaşdırılmış, təlim prosesi daha çox ideoloji çərçivədə qurulmuşdur. Lakin Makarenko (2005) və Suxomlinski (1981) kimi pedaqoqlar bu çərçivəni aşaraq şagirdin şəxsiyyətini formalaşdırmaqda onun fəallığını ön plana çəkmişlər. Suxomlinski "şəxsiyyətin tərbiyəsində daxili aləmin, emosional zənginliyin" önəmini vurğulayaraq şagirdin təlim və tərbiyənin mərkəzində dayandığını bildirmişdir. Onların fikrincə, müəllim şagirdin şəxsiyyətini kəşf etməli və onu sosial-mənəvi baxımdan inkişaf etdirməlidir.

XXI əsrdə informasiya cəmiyyətinin tələbləri kontekstində şagirdin subyekt kimi qəbul edilməsi daha da aktuallaşmışdır. Müasir pedaqogika, xüsusilə konstruktivizm, fərdiləşmiş və şəxsiyyətyönümlü təlim modelləri, şagirdin maraq və ehtiyaclarının nəzərə alınmasını, onun öyrənmədə fəal rol oynamasını əsas götürür. Qardnerin (2015) "çoxsaylı zəka" nəzəriyyəsi göstərir ki, şagirdlər fərqli qabiliyyətlərə sahibdirlər və onların bu xüsusiyyətləri nəzərə alınmadan effektiv təlim mümkün deyildir. Bu yanaşma hər bir şagirdi öz potensialına uyğun öyrənmə imkanları ilə təmin etməyi, yəni onların təlimdə subyektliyini reallaşdırmağı hədəfləyir.

Beləliklə, pedaqoji fikrin inkişafında şagirdin subyekt kimi dəyərləndirilməsi ideyası mərhələli şəkildə inkişaf etmiş, ənənəvi obyekt yanaşmasından uzaqlaşaraq müasir fəal, yaradıcı və müstəqil düşünən şagird modelinə doğru irəliləmişdir. Bu, həm təlimin metodikasına, həm də müəllim-şagird münasibətlərinə ciddi şəkildə təsir göstərmişdir.

Təlim prosesində müəllim-şagird-münasibətləri

Təlim prosesində müəllim-şagird münasibətləri öyrənmə mühitinin keyfiyyətini, şagirdin motivasiya səviyyəsini və nəticə etibarilə, onun subyekt kimi formalaşmasını müəyyən edən əsas amillərdəndir. Əgər şagird öyrənməyə maraq göstərirsə, bu, ilk növbədə, müəllimlə onun arasında qurulmuş qarşılıqlı hörmət və etimad münasibətinin nəticəsidir. Müəllimin şagirdi subyekt kimi tanıması, onun fikirlərinə və təşəbbüslərinə dəyər verməsi, təlimin demokratikləşdirilməsinin və fərdiləşməsinin əsas şərtlərindən biridir.

Ənənəvi müəllim mərkəzli modellərdə müəllim əsas bilik daşıyıcısı və qərarverici şəxs, şagird isə

passiv qəbuledici kimi çıxış edirdi. Bu modeldə müəllim-şagird münasibəti daha çox "mən bilirəm – sən öyrən" prinsipinə əsaslanırdı. Halbuki müasir təlim modelləri qarşılıqlı əməkdaşlıq, dialoq və birgə fəaliyyət üzərində qurulur. Braziliyalı pedaqoq Paulo Freire (2004) bu cür ənənəvi münasibətləri "bank təhsil modeli" adlandırırdı. Onun fikrincə, müəllim şagirdə informasiya "yığmaq" əvəzinə, onu düşünməyə, sorğu-sual etməyə və reallığı dəyişməyə təşviq etməlidir. Freirenin (2004) "problemli öyrənmə" yanaşması müəllimlə şagird arasında subyekt-subyekt münasibətini önə çəkir.

Bu kontekstdə müəllim təkcə bilik ötürən deyil, həm də yönəldici, təşkilatçı və dəstəkverici rolunu oynayır. O, təlim prosesində şagirdin fərdi xüsusiyyətlərini, maraq və ehtiyaclarını nəzərə almalı, öyrənməni bu xüsusiyyətlərə uyğun şəkildə təşkil etməlidir. Pedaqoq Suxomlinskinin (1981) fikrincə, müəllim şagirdin ruhuna "toxuna" biləcək qədər onun daxili dünyasını anlamalıdır. Bu yanaşma münasibətlərin empatiya və anlayış üzərində qurulmasının vacibliyini vurğulayır.

Bundan əlavə, şagirdin subyekt kimi formalaşması üçün müəllim tərəfindən ona məsuliyyətli tapşırıqların verilməsi vacibdir. Təlim prosesinə aid qərarların qəbulunda şagirdin iştirakının təmin olunması onun məsuliyyət hissini və təşəbbüskarlığını artırır. Məsələn, dərsin planlaşdırılmasında və ya qiymətləndirmə meyarlarının müəyyənləşdirilməsində şagirdlərin fikirlərinin nəzərə alınması onların prosesə emosional bağlılığını gücləndirir və öyrənməyə maraq oyadır (Əliyev və Məmmədov, 2019).

Tədqiqatlar göstərir ki, müəllimlə şagird arasında əməkdaşlıq xarakterli münasibət, yəni "subyekt–subyekt" modeli, şagirdlərin təlim nailiyyətlərinə, sosial bacarıqlarına və özünütənzimləmə qabiliyyətlərinə müsbət təsir göstərir.

Bu modelin tətbiqində müəllimin aşağıdakı funksiyaları önə çıxır:

– yönəldici – şagirdin öyrənmə fəaliyyətini istiqamətləndirir, amma tam nəzarət etmir;

– moderator – sinif mühitində müxtəlif fikirlərin toqquşmasına, dialoqun qurulmasına şərait yaradır;

– rəhbər və mentor – fərdi dəstək verir, inkişaf yollarını göstərir;

– rəğbətləndirici – şagirdin təşəbbüsünü və yaradıcı fəaliyyətini qiymətləndirir.

Belə münasibətlər müasir təlim texnologiyaları və fəal metodların tətbiqində daha effektiv olur. Problemli təlim, layihə üsulu, tədqiqat yönümlü yanaşmalar və diskussiya formatları müəllimlə şagird arasında qarşılıqlı əməkdaşlıq əlaqəsini təşviq edir. Bu isə təlim prosesində şagirdin subyekt kimi mövqeyini müəyyən edir, yəni öz öyrənməsinə nəzarət etmək, seçim etmək, qərar vermək və məsuliyyət daşımaq kimi qabiliyyətlərini inkişaf etdirir.

Nəticə olaraq, müəllim-şagird münasibətlərinin xarakteri təlim prosesinin mahiyyətini müəyyənləşdirən əsas amilə çevrilir. Subyekt-subyekt münasibətləri təlimi şəxsiyyətyönümlü, mənalı və məqsədyönlü hala gətirir ki, bu da şagirdin təlim prosesində subyekt kimi formalaşmasının təməlidir.

Şagirdin təlim prosesində motivasiya və təşəbbüskarlıq səviyyəsi

Şagirdin təlim prosesində subyekt kimi çıxış edə bilməsi onun daxili motivasiyası və təşəbbüskarlıq səviyyəsindən birbaşa asılıdır. Əgər şagird öyrənmə prosesində maraq göstərirsə, təşəbbüs irəli sürürsə və məsuliyyət daşıyırsa, bu onun subyekt mövqeyinin əsas göstəricisidir. Bu baxımdan, təlimdə motivasiya və təşəbbüskarlıq, sadəcə psixoloji anlayışlar deyil, həm də pedaqoji baxımdan təhlil olunması vacib olan əsas kateqoriyalardır.

Motivasiya – fərdi müəyyən fəaliyyətə sövq edən daxili və ya xarici amillər sistemidir. Şagirdin motivasiyası onun təlim prosesində fəallıq səviyyəsini, davamlılığını və məqsədə çatmaq istəyini formalaşdırır. Müasir pedaqogikada motivasiyanın iki əsas növü fərqləndirilir: daxili və xarici motivasiya.

Daxili motivasiya – şagirdin öyrənməyə olan şəxsi marağından, idrak ehtiyacından, özünü inkişaf etdirmək istəyindən yaranır. Bu halda öyrənmə prosesinin özü onun üçün maraqlıdır.

Xarici motivasiya – daha çox mükafat, cəza, valideyn və ya müəllim gözləntiləri, qiymət alma kimi xarici amillərlə bağlıdır.

Vıqotski (2002) qeyd edirdi ki, öyrənmə sosial kontekstdə baş verir və inkişafı qabaqlayır. Onun "yaxın inkişaf zonası" anlayışı göstərir ki, şagirdin motivasiyası yalnız biliklərin verilməsi ilə deyil, həm də onun həmin bilikləri mənimsəmək üçün cəlb olunduğu fəaliyyətin xarakteri ilə formalaşır. Bu isə müəllimin təqdim etdiyi öyrənmə imkanlarının və təşviqedici mühitin əhəmiyyətini ortaya qoyur.

Dyui (2011) də bu baxımdan öyrənməni "problemin həlli prosesində iştirak" kimi dəyərləndirərək, şagirdin maraqlarını və təcrübəsini öyrənmənin başlanğıc nöqtəsi hesab edirdi. Ona görə, şagirdin motivasiyasını artırmaq üçün ona real

həyatla əlaqəli tapşırıqlar və layihələr təqdim edilməlidir.

Şagirdin təşəbbüskarlığı, onun yeni fikirlər irəli sürmək, qərar vermək və məsuliyyət daşımaq bacarığı ilə əlaqəlidir. Təşəbbüskarlıq təkcə yaradıcı yanaşma və innovasiya deyil, həm də fərdin təlimə marağı, öyrənməyə fərdi məqsədlərlə yanaşmasıdır. Bu isə şagirdin subyekt mövqeyinin ən yüksək ifadələrindən biridir.

Müəllimin rolu burada həlledicidir: müəllim öyrənməyə açıq mühit yaratmalı, şagirdin təşəbbüslərini dəstəkləməli və onu müstəqil fəaliyyətə təşviq etməlidir. Tədqiqat yönümlü təlim, layihə əsaslı öyrənmə, debatlar, yaradıcı yazı və təcrübə əsasında öyrənmə kimi metodlar şagirdin həm motivasiyasını, həm də təşəbbüskarlığını artırır.

Motivasiya və təşəbbüskarlığın inkişafına mənfi təsir göstərən amillər də mövcuddur. Bunlara sərt nəzarət sistemi, təlimin monotonluğu, şagirdin seçim imkanlarının məhdudluğu, qeyri-obyektiv qiymətləndirmə, təlimin real həyatla əlaqəsizliyi və müəllimlə münasibətdə emosional məsafə daxildir. Bu amillər şagirdin öyrənməyə qarşı daxili marağını azaldır və onu passiv rola sürükləyə bilər.

Müasir pedaqoji yanaşmalarda motivasiya və təşəbbüskarlıq bacarıqları XXI əsrin əsas kompetensiyaları sırasında yer alır. Bu xüsusiyyətlərin inkişafı təkcə akademik uğurları deyil, həm də şagirdin şəxsiyyət kimi inkişafını, onun gələcək sosial və peşə həyatı üçün hazırlığını təmin edir.

Nəticə olaraq, şagirdin motivasiya və təşəbbüskarlıq səviyyəsi onun təlim prosesində subyekt kimi formalaşmasının əsas şərtlərindəndir. Bu göstəricilər müəllimin tətbiq etdiyi metodlardan, tədris mühitindən və ümumi pedaqoji yanaşmalardan bilavasitə asılıdır. Buna görə də, təlimdə motivasiyanın artırılması və təşəbbüskarlığın dəstəklənməsi müəllimin əsas pedaqoji strategiyalarından biri olmalıdır.

Şagirdin təlim prosesində iştirakına təsir edən amillər

Şagirdin təlim prosesində subyekt kimi fəal iştirakının təmin edilməsində bir sıra amillər mühüm rol oynayır. Bu amillər fərdi, psixoloji, sosial və pedaqoji səviyyələrdə formalaşır və biri-biri ilə qarşılıqlı əlaqədədir. Onların hər biri şagirdin öyrənməyə olan münasibətinə, təlimdə iştirak formasına və subyekt kimi səviyyəsinə birbaşa təsir edir. Bu bölmədə həmin amillər təhlil ediləcək və onların təlim prosesinə təsir mexanizmləri araşdırılacaq:

Psixoloji amillər

Şagirdin şəxsi xüsusiyyətləri – özünəinam, özünüqiymətləndirmə, təşəbbüskarlıq, emosional vəziyyət və maraqlar onun təlim prosesində fəallığını və subyekt kimi mövqeyini müəyyənləşdirir. Uşaqların fərdi psixoloji tipləri onların öyrənmə tərzinə təsir göstərir. Məsələn, introvert şagirdlər fərdi işlərdə daha fəal ola bilirlər, ekstrovertlər isə qrup fəaliyyətlərində üstünlük göstərirlər.

Psixoloq Levinin (2003) "sahə nəzəriyyəsi"nə görə, fərdin davranışı onun daxili vəziyyəti və ətraf mühitin qarşılıqlı təsiri ilə müəyyən olunur. Təlim prosesində də şagirdin motivasiyası və davranışı onun psixoloji hazırlığı və sinif mühitinin uyğunluğu ilə sıx bağlıdır.

Emosional təhlükəsizlik, dəstək və anlayışın olduğu mühitdə şagirdlər özlərini ifadə etməkdən çəkinmir, təşəbbüs göstərir və təlimə daha aktiv şəkildə qoşulurlar.

Sosial və ailə mühiti

Şagirdin ailəsi və yaxın sosial çevrəsi onun təhsilə münasibətində əhəmiyyətli rol oynayır. Ailədə təhsilə verilən dəyər, valideynlərin öyrənməyə yanaşması və dəstəyi şagirdin təlimdə iştirakına birbaşa təsir edir. Tədqiqatlar göstərir ki, valideynlərin təhsilə olan marağı və uşağa göstərdiyi diqqət onun məktəb mühitindəki fəallığını artırır.

Eyni zamanda, sosial mühit – dost çevrəsi, məktəb atmosferi, müəllimlərin münasibəti – də şagirdin özünü ifadə etməsinə və təlim prosesində iştirakına şərait yaradır. Sosial dəstək almayan və ya neqativ münasibətlə qarşılaşan şagirdlər öyrənmədən uzaqlaşa, passiv mövqe tuta bilərlər.

Təlim strategiyaları və metodları

Şagirdin iştirak səviyyəsini müəyyən edən mühüm amillərdən biri də təlimin necə təşkil olunmasıdır. Əgər təlim yalnız reproduktiv üsullarla aparılırsa, şagirdin iştirak səviyyəsi aşağı ola bilər. Fəal təlim metodları – problem əsaslı öyrənmə, layihələr, tədqiqat tapşırıqları, oyunlar, debatlar və əməkdaşlıq əsaslı iş formaları – şagirdlərin fəallığını artırır və onların subyekt kimi iştirak səviyyəsini gücləndirir.

Konstruktivist pedaqogikada təlimin təşkilinə yanaşma şagirdin öyrənməyə öz təcrübəsi və maraqları ilə daxil olmasını əsas götürür. Belə metodlar yalnız bilik ötürməyə deyil, eyni zamanda bilik quruculuğuna imkan yaradır.

Məktəb mühiti və müəllimin münasibəti

Məktəbdə hökm sürən ümumi psixoloji və pedaqoji atmosfer şagirdin öyrənmə fəallığına böyük təsir göstərir. Əgər məktəb mühiti rəqabətə, sərt nəzarətə və cəza mərkəzli yanaşmaya

əsaslanırsa, şagirdlər özlərini rahat ifadə edə bilmir, təşəbbüs göstərməkdən çəkinirlər.

Müəllimin şagirdə münasibəti – onun fikrinə hörmətlə yanaşması, səhvlərə tolerant münasibəti, bərabər dialoqu təşviq etməsi – şagirdin özünü qiymətli və əhəmiyyətli hiss etməsinə imkan yaradır. Müəllimlər şagirdlərin fərqliliklərini tanıyaraq onların öyrənmə prosesinə fəal şəkildə cəlb olunmasını təmin etməlidirlər.

Qiymətləndirmə sistemi

Qiymətləndirmə təlimin istiqamətini və şagirdin ona münasibətini formalaşdıran güclü bir alətdir. Ənənəvi qiymətləndirmə sistemləri çox zaman şagirdin passiv davranışını təşviq edir. Halbuki formativ (yəni inkişafyönümlü) qiymətləndirmə üsulları – özünüqiymətləndirmə, qarşılıqlı rəy, portfolio əsaslı qiymətləndirmə – şagirdin öyrənməsinə imkan verir. Bu üsullar onun məsuliyyət hissini artırır.

Şagirdin təlim prosesində iştirakı çoxsaylı və qarşılıqlı əlaqədə olan amillərin təsiri ilə formalaşır. Onun psixoloji xüsusiyyətləri, ailə və sosial mühiti, məktəbdəki təlim mühiti və müəllimin münasibəti bu iştirakın səviyyəsini müəyyənləşdirir. Bu amillərin hər biri təlimin şagirdyönümlü və şəxsiyyətyönümlü olmasına xidmət etdikdə, şagird öyrənməyə daha dərin və məqsədyönlü şəkildə qoşulur.

Müasir pedaqogikada şagirdin subyekt kimi dəstəklənməsi yolları

Müasir pedaqoji düşüncə sistemində şagirdin təlim prosesində subyekt kimi rolu daha geniş şəkildə nəzərdən keçirilir. Təhsilin məqsədi təkcə bilik vermək deyil, həm də öyrənməyi öyrətmək, şagirdin təfəkkürünü inkişaf etdirmək, onu sosial, intellektual və emosional baxımdan aktiv, yaradıcı və məsuliyyətli bir şəxsiyyət kimi formalaşdırmaqdır. Bu məqsədə çatmaq üçün müxtəlif pedaqoji yanaşmalar və texnologiyalar vasitəsilə şagirdin subyekt mövqeyi məqsədyönlü şəkildə dəstəklənir:

1. Konstruktivist yanaşmalar

Konstruktivizm müasir təhsilin fəlsəfi və psixoloji əsasını təşkil edən yanaşmalardan biridir. Bu yanaşmaya görə, şagird bilikləri hazır formada qəbul etmir, əksinə, şəxsi təcrübəsi və aktiv fəaliyyəti əsasında bu biliklərə yiyələnir. Bu prosesdə müəllim sadəcə yönəldici və fasilitator rolunu oynayır.

Jerom Brunerin konstruktivist nəzəriyyəsində şagirdin bilikləri kəşf etmə yolu ilə mənimsəməsi ön plandadır. O, şagirdin təlimdə iştirakını artırmaq üçün "spiral kurikulum", "kəşf yolu ilə öyrənmə" kimi modelləri təklif edir. Bu yanaşmalar şagirdin öyrənməyə şəxsi maraqla, düşünərək və seçərək yanaşmasına şərait yaradır.

2. Fərdiləşdirilmiş və şəxsiyyətyönümlü təlim

Fərdiləşdirilmiş təlim yanaşmaları hər bir şagirdin təlimdə öz öyrənmə tərzinə, maraq və ehtiyaclarına uyğun şəkildə iştirakını təmin edir. Qardnerin (2011) "çoxsaylı zəka" nəzəriyyəsinə əsasən, hər bir şagirdin öyrənmə qabiliyyəti və üstünlük verdiyi metod fərqlidir. Bu nəzəriyyəyə əsaslanan təlim strategiyaları müxtəlif zəka tiplərinə uyğun fəaliyyətlərin tətbiqini tələb edir – verbal-linqvistik, məntiqi-riyazi, vizual-məkan, musiqi, bədən-kinestetik və s.

Şəxsiyyətyönümlü təlimin əsas məqsədi şagirdin özünü reallaşdırmasına imkan yaratmaqdır. Bu modeldə müəllim şagirdi bir fərd kimi tanıyır, onun bacarıqlarını inkişaf etdirməyə çalışır və ona öyrənməyə sahib çıxmaq imkanı yaradır. Karl Rocersin (2008) humanist pedaqogikası bu yanaşmanın nəzəri əsasını təşkil edir. Onun fikrincə, "şəxsiyyətin inkişafı üçün şərait yaradıldıqda öyrənmə baş verir".

3. Rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi

XXI əsrdə informasiya texnologiyalarının təhsilə inteqrasiyası şagirdin təlim prosesinin subyekti kimi dəstəklənməsində mühüm vasitəyə çevrilmişdir. Elektron resurslar, interaktiv platformalar, fərdiləşdirilmiş öyrənmə alətləri və rəqəmsal qiymətləndirmə sistemləri şagirdlərin təlimdə daha fəal iştirakını təmin edir.

Onlayn forumlar, interaktiv tapşırıqlar, video dərslər və simulyasiya proqramları şagirdə öz öyrənmə tempini və strategiyasını müəyyən etməyə şərait yaradır. Bu cür mühitlərdə şagird müstəqil öyrənmə bacarıqlarını inkişaf etdirir, öz fəaliyyətinə cavabdeh olur və nəticə olaraq təlimdə subyektə çevrilir.

4. Əməkdaşlıq əsaslı təlim metodları

Əməkdaşlıq əsaslı təlim modelləri – qrup işi, layihə əsaslı öyrənmə, tədqiqat yönümlü təlim və sosial oyunlar – şagirdlərin biri-biri ilə qarşılıqlı əlaqə quraraq öyrənməsini təşviq edir. Bu metodlar həm sosial bacarıqları, həm də şagirdin subyekt mövqeyinə əsaslanan qərarvermə, fikir bildirmə, məsuliyyət daşıma və təşəbbüskarlıq kimi keyfiyyətləri inkişaf etdirir.

Məsələn, layihə əsaslı təlim şagirdlərə real problemləri həll etmək, məlumat toplamaq, strukturlaşdırmaq və nəticə çıxarmaq imkanı verir. Bu isə onların tənqidi və yaradıcı təfəkkürünü, eləcə də kollektiv fəaliyyətə məsuliyyətli yanaşmalarını inkişaf etdirir.

5. Refleksiya və özünüqiymətləndirmə imkanları

Şagirdin öz öyrənməsini təhlil edə bilməsi, güclü və zəif tərəflərini dəyərləndirməsi və fəaliyyətinə

tənqidi yanaşması onun subyekt kimi səviyyəsinin mühüm göstəricisidir. Bu bacarıqlar reflektiv düşüncənin inkişafı ilə formalaşır. Müəllim reflektiv tapşırıqlar, gündəliklər, "nə öyrəndim?", "nəyi yaxşı bacardım?", "nəyi inkişaf etdirməliyəm?" kimi suallarla şagirdin öz öyrənmə fəaliyyətini qurmasına imkan yaradır (Quliyev, 2020).

Refleksiya ilə yanaşı, özünüqiymətləndirmə və qarşılıqlı qiymətləndirmə vasitələri də şagirdin öyrənməyə sahib çıxmasını, nəticəyə görə məsuliyyət daşımasını təmin edir. Bu da onun təlim prosesində subyekt kimi çıxış etməsini dəstəkləyən vacib mexanizmdir.

Müasir pedaqoji yanaşmalar və metodlar, təlimdə şagirdin subyekt kimi formalaşması və möhkəmləndirilməsinə yönəlmişdir. Konstruktivist təlim, fərdiləşdirilmiş öyrənmə, rəqəmsal resursların tətbiqi və əməkdaşlıq əsaslı fəaliyyətlər şagirdin öyrənməyə aktiv və məsuliyyətli şəkildə qoşulmasını təmin edir. Bu isə XXI əsr təhsilində əsas hədəflərdən biri olan fəal, tənqidi düşünən və öyrənməyi bacaran şəxsiyyətin formalaşmasına xidmət edir.

Metod

Bu tədqiqat nəzəri-təhlil xarakterli olmuş, müasir pedaqoji yanaşmaların və klassik pedaqoji irsin müqayisəli analizi əsasında aparılmışdır. Tədqiqatın məqsədi şagirdin təlim prosesində subyekt kimi rolunu aşkar etmək, onun formalaşmasına təsir edən amilləri və dəstək mexanizmlərini müəyyənləşdirməkdən ibarətdir. Tədqiqatın aparılmasında analitik və müqayisəli təhlil, tarixi-metodoloji yanaşma, sistemli yanaşma, məzmun təhlili empirik müşahidə və praktik ümumiləşdirmə aparılmışdır.

Analitik və müqayisəli təhlil metodu kimi Russo (2004), Pestalossi (2001), Dyui (2011), Bruner (2006), Qardner (2015), Vıqotski (2002), Suxomlinski (1981) və digər pedaqoqların nəzəri baxışları araşdırılmış, onların müasir pedaqogikadakı konstruktivist və şəxsiyyətyönümlü təlim prinsipləri ilə müqayisəli təhlili aparılmışdır. Tarixi-metodoloji yanaşma ilə şagirdin subyekt kimi dəyərləndirilməsi ideyasının XVIII əsr maarifçilik dövründən XXI əsrin rəqəmsal təhsil mühitinə qədər keçdiyi inkişaf mərhələləri sistemləşdirilmişdir. Sistemli yanaşma metodundan istifadə edərək müəllim, şagird və təlim mühitinin qarşılıqlı əlaqəsi bir vahid pedaqoji sistem kimi nəzərdən keçirilmiş, bu sistemin struktur elementlərinin (motivasiya, təşəbbüskarlıq, mühit, münasibətlər) funksional asılılıqları təhlil edilmişdir. Məzmun təhlili metodu ilə müasir pedaqoji ədəbiyyat, təhsil siyasəti sənədləri (xüsusilə Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyinin "Ümumtəhsil məktəbləri üçün kurikulum konsepsiyası", 2013) və UNESCO-nun "Learning to Be" hesabatı araşdırılaraq şagirdin subyektliyinin beynəlxalq kontekstdə təzahür formaları müəyyən edilmişdir. Empirik müşahidə və praktik ümumiləşdirmə apararaq müəllim-şagird münasibətləri, motivasiya və təşəbbüskarlığın formalaşmasına dair təlim təcrübəsindən nümunələr ümumiləşdirilmiş, onların pedaqoji mənası izah olunmuşdur.

Analiz prosesi zamanı subyekt-subyekt münasibətlərinin formalaşmasında motivasiya, təşəbbüskarlıq və refleksiya kimi amillərin rolu nəzəri baxımdan əsaslandırılmışdır.

Beləliklə, metodoloji əsas kimi pedaqogikanın müasir elmi istiqamətləri və klassik müəlliflərin konsepsiyaları sintez edilmiş, nəticədə şagirdin təlim prosesində subyekt kimi formalaşmasının pedaqoji mexanizmləri müəyyən edilmişdir.

Nəticə

Şagirdin təlim prosesində subyekt kimi çıxış etməsi müasir pedaqoji düşüncənin əsas istiqamətlərindəndir. Şəxsiyyətyönümlü, fərdiləşdirilmiş və konstruktivist yanaşmalar şagirdin öyrənməyə fəal şəkildə qoşulmasını, təşəbbüs göstərməsini və məsuliyyət daşımasını dəstəkləyir. Müəllim-şagird münasibətlərində qarşılıqlı hörmət, demokratik mühit və əməkdaşlıq prinsipləri subyektliyin formalaşmasında mühüm rol oynayır. Təlim strategiyalarının məqsədyönlü təşkili, motivasiya və refleksiya imkanlarının yaradılması şagirdin təlim prosesinin subyektinə çevrilməsini təmin edir. Nəticə etibarilə, bu yanaşmalar təkcə bilik deyil, həm də şəxsiyyət formalaşdırmağa yönəlmiş təhsilin əsasını təşkil edir.

ƏDƏBIYYAT SİYAHISI:

1. Bruner, C. (2006). Təlimin prosesləri. Bakı: Təhsil nəşriyyatı.
2. Dyui, C. (2011). Təhsil fəlsəfəsi. Bakı: Təhsil.
3. Freire, P. (2004). Məzlumların pedaqogikası. Bakı: Elm və təhsil.
4. Gardner, H. (2015). Zəkanın strukturu: çoxsaylı zəka nəzəriyyəsi. Bakı: Qanun nəşriyyatı.
5. Levin, K. (2003). Sosial psixologiya və inkişaf. Moskva: Pedagogika (rus dilindən tərcümə).
6. Makarenko, A.S. (2005). Valideynlər üçün kitab. Bakı: Maarif nəşriyyatı.
7. Pestalossi, İ.H. (2001). İnsan təlim və tərbiyənin məhsuludur. Bakı: Nurlan nəşriyyatı.

8. Rocers, K. (2008). Öyrənməyə yönəlik yanaşmalar. Bakı: Təhsil.

9. Russo, J.J. (2004). Emil və ya tərbiyə haqqında. Bakı: Elm nəşriyyatı.

10. Suxomlinski, V.A. (1981). Ürəyimi uşaqlara verirəm. Bakı: Maarif.

11. Vıqotski, L.S. (2002). Uşağın psixoloji inkişafı və təlim. Bakı: Elm nəşriyyatı.

12. Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi (2013). Ümumtəhsil məktəbləri üçün kurikulum konsepsiyası. Bakı: Təhsil.

13. Əliyev, H., & Məmmədov, M. (2019). Müasir pedaqogikanın əsasları. Bakı: Təhsil.

14. Quliyev, R. (2020). “Təlim prosesində şagirdin fəallığının artırılması yolları”. Azərbaycan məktəbi, №4, s. 25–31.

15. UNESCO. (2020). Learning to Be: Report of the International Commission on the Development of Education. https://unesdoc.unesco.org

DOİ: 10.32010/WPMY9081

TƏHSİL SİSTEMİ İŞTİRAKÇILARININ SOSİAL RİFAHI VƏ PSİXOSOSİAL DƏSTƏYİN ROLU

Gültəkin Yusib KNYAZOVA
Mingəçevir Dövlət Universtetinin Pedaqogika və Psixologiya kafedrası
E-mail: Yusifligultekin28@gmail.com

Xülasə: Müasir təhsil sistemi yalnız bilik ötürmək funksiyasını daşımır; o, öyrənənlərin və öyrədənlərin sosial rifahını təmin edən, inkişaf etdirən və qoruyan kompleks mühit yaratmalıdır. Sosial rifah iqtisadi, psixoloji, sosial və mədəni komponentləri əhatə edir və təhsil iştirakçılarının motivasiyası, akademik nəticələri, iş məmnuniyyəti, sosial inteqrasiyası və ümumi həyat keyfiyyətinə birbaşa təsir göstərir. Təhsil sistemi həm sosial rifahın nəticəsi, həm də təminatçısı kimi çıxış edir; yüksək səviyyəli sosial rifah təhsil keyfiyyətini yüksəldir, aşağı rifah isə motivasiya, iştirak və akademik uğurların azalmasına səbəb olur.

Öyrənənlərin sosial rifahı akademik nailiyyətlər, emosional stabillik, sosial münasibətlər, maddi dəstək və gələcək perspektivlərlə ölçülür. Psixososial rifahı yüksək olan şagird və tələbələr dərsə daha aktiv qatılır, sosial bacarıqları inkişaf edir və təhsildən məmnunluq göstərir. Müəllimlərin sosial rifahı isə peşəkar inkişaf, maddi təminat, psixoloji stabillik və sosial münasibətlərlə bağlıdır. Sosial rifahın təmin olunmaması müəllimlərdə tükənmə, motivasiya azalması və iş məmnuniyyətinin aşağı düşməsinə gətirib çıxarır.

Psixososial dəstək öyrənənlər və müəllimlər üçün əsas vasitədir və onların emosional stabilliyini qoruyur, sosial bacarıqlarını inkişaf etdirir, akademik və peşəkar fəaliyyətini gücləndirir. Bu dəstək fərdi və qrup konsultasiyaları, peer-to-peer proqramlar, rəqəmsal platformalar, sosial və fəaliyyət əsaslı layihələr vasitəsilə həyata keçirilir. Nəzəri əsaslar arasında Maslow-un ehtiyaclar iyerarxiyası, Vıqotskinin sosial-mədəni nəzəriyyəsi, Eriksonun psixososial inkişaf nəzəriyyəsi və kognitiv-davranışçı yanaşmalar yer alır.

Azərbaycan təcrübəsi göstərir ki, mövcud proqramlar müəyyən uğurlar qazansa da, resurs, kadr və infrastruktur çatışmazlığı problemləri hələ də qalır. Gələcəkdə rəqəmsal texnologiyalar, inklüziv təhsil, ictimai iştirakçılıq, mentorluq və davamlı monitorinq sosial rifahın səmərəli təmin olunmasına imkan yaradacaq. Bu yanaşmalar təhsil keyfiyyətini yüksəldir, müəllim və öyrənənlərin həyat keyfiyyətini artırır və inklüziv, dayanıqlı və inkişaf yönümlü təhsil sisteminin formalaşmasına xidmət edir.

Açar sözlər: sosial rifah, psixososial dəstək, təhsil sistemi, öyrənənlər, müəllimlər, inklüziv təhsil, emosional stabillik, akademik nəticələr, mentorluq, rəqəmsal texnologiyalar, sosial inteqrasiya, dayanıqlı inkişaf.

SOCİAL WELL-BEİNG OF PARTİCİPANTS İN THE EDUCATİON SYSTEM AND THE ROLE OF PSYCHOSOCİAL SUPPORT

Gultekin Yusib KNYAZOVA
Department of Pedagogy and Psychology, Mingachevir State University
E-mail: Yusifligultekin28@gmail.com

Abstract: The contemporary education system transcends the mere transmission of knowledge, serving as a comprehensive environment that promotes, safeguards, and enhances the social well-being of both learners and educators. Social well-being is a multidimensional construct encompassing economic, psychological, social, and cultural dimensions, and it directly influences participants' motivation, academic outcomes, job satisfaction, social integration, and overall quality of life. The education system functions both as a product and a determinant of social well-being; high levels of social well-being contribute to improved educational quality, whereas deficits in well-being are associated with reduced engagement, lower motivation, and diminished academic performance.

For learners, social well-being is reflected in academic achievement, emotional stability, social relationships, financial support, and future career prospects. Learners with strong psychosocial well-being demonstrate higher engagement, enhanced social competencies, and greater satisfaction with their educational experience. For educators, social well-being encompasses professional development, adequate financial compensation, psychological stability, and constructive social interactions. Inadequate social well-being among educators may lead to burnout, decreased motivation, and reduced job satisfaction, which in turn adversely affects learning outcomes and overall institutional performance.

Psychosocial support is a critical mechanism for fostering the well-being of both learners and educators, enhancing emotional resilience, social skills, and academic and professional effectiveness. Effective support strategies include individual and group counseling, peer-to-peer mentoring, digital platforms, and activity-based or community-oriented interventions. The theoretical underpinnings of such initiatives draw on Maslow's hierarchy of needs, Vygotsky's socio-cultural theory, Erikson's psychosocial development model, and cognitive-behavioral approaches.

Evidence from Azerbaijan indicates that while existing programs have achieved measurable successes, challenges persist due to limited resources, insufficient professional personnel, and inadequate infrastructure. Future initiatives emphasizing digital tools, inclusive education, community engagement, mentorship, and continuous monitoring are expected to enhance the effectiveness of psychosocial support, elevate educational quality, and improve the overall life satisfaction of both educators and learners. These approaches contribute to the development of an inclusive, sustainable, and development-oriented education system.
Keywords: social well-being, psychosocial support, education system, learners, educators, inclusive education, emotional resilience, academic achievement, mentorship, digital technologies, social integration, sustainable development.

СОЦИАЛЬНОЕ БЛАГОПОЛУЧИЕ УЧАСТНИКОВ СИСТЕМЫ ОБРАЗОВАНИЯ И РОЛЬ ПСИХОСОЦИАЛЬНОЙ ПОДДЕРЖКИ

Гюльтекин Юсиб КНЯЗОВА
Кафедра Педагогики и психологии,
Мингячевирский государственный университет
Электронная почта: Yusifligultekin28@gmail.com

Резюме: Современная система образования выходит за рамки простой передачи знаний, создавая комплексную среду, способствующую, защищающую и развивающую социальное благополучие как обучающихся, так и педагогов. Социальное благополучие представляет собой многомерную концепцию, включающую экономические, психологические, социальные и культурные аспекты, и напрямую влияет на мотивацию участников, академические результаты, удовлетворённость работой, социальную интеграцию и общее качество жизни. Система образования является одновременно результатом и фактором социального благополучия: высокий уровень благополучия способствует улучшению качества образования, тогда как его дефицит связан с низкой вовлечённостью, снижением мотивации и уменьшением учебных достижений.

Для обучающихся социальное благополучие проявляется через академические успехи, эмоциональную стабильность, социальные связи, материальную поддержку и перспективы карьерного развития. Лица с высоким психосоциальным благополучием проявляют большую вовлечённость в учебный процесс, развивают социальные компетенции и демонстрируют удовлетворённость образовательным опытом. Для педагогов социальное благополучие включает профессиональное развитие, адекватное материальное обеспечение, психологическую устойчивость и конструктивные социальные взаимодействия. Недостаток социального благополучия у преподавателей может приводить к эмоциональному выгоранию, снижению мотивации и неудовлетворённости работой, что негативно сказывается на образовательных результатах и общей эффективности учреждения.

Психосоциальная поддержка является ключевым механизмом для обеспечения благополучия обучающихся и педагогов, способствуя развитию эмоциональной устойчивости, социальных навыков, а также академической и профессиональной эффективности. Эффективные стратегии поддержки включают индивидуальное и групповое консультирование, программы наставничества peer-to-peer, цифровые платформы, а также социально-активные и общественно-ориентированные инициативы. Теоретические основы таких подходов включают иерархию потребностей Маслоу, социокультурную теорию Выготского, психосоциальную модель развития Эриксона и когнитивно-поведенческие подходы.

Опыт Азербайджана показывает, что существующие программы достигают определённых успехов, однако сохраняются проблемы, связанные с ограниченными ресурсами, недостатком квалифицированного персонала и инфраструктуры. Будущие инициативы, ориентированные на цифровые технологии, инклюзивное образование, вовлечение общества, наставничество и постоянный мониторинг, позволят повысить эффективность психосоциальной поддержки, улучшить качество образования и повысить общий уровень жизни педагогов и обучающихся. Эти подходы способствуют формированию инклюзивной, устойчивой и ориентированной на развитие системы образования.
Ключевые слова: социальное благополучие, психосоциальная поддержка, система образования, обучающиеся, педагоги, инклюзивное образование, эмоциональная устойчивость, академические достижения, наставничество, цифровые технологии, социальная интеграция, устойчивое развитие.

Giriş

Müasir dünyada sosial rifah anlayışı cəmiyyətlərin davamlı inkişafı və insanların həyat keyfiyyətinin yüksəldilməsində mühüm rol oynayır. Sosial rifah yalnız iqtisadi göstəricilərlə məhdudlaşmır, o həm də insanların sağlamlığı, sosial müdafiəsi, mədəni inkişafı, təhsil imkanları və psixososial dəstəyi ilə bağlıdır. Xüsusilə təhsil sistemi iştirakçılarının – öyrənənlərin (şagird və tələbələrin) və öyrədənlərin (müəllimlərin, pedaqoqların) sosial rifahı cəmiyyətin gələcək inkişaf perspektivləri üçün əvəzolunmaz əhəmiyyət daşıyır(UNICEF, 2020).

Təhsil sistemi yalnız bilik ötürən bir struktur deyil, həm də sosiallaşma, şəxsiyyətin formalaşması, dəyərlərin və davranış modellərinin mənimsənilməsi prosesidir. Bu baxımdan təhsil mühitində yaranan psixososial faktorlar – stress, motivasiya, münasibətlər, sosial dəstək mexanizmləri – həm öyrənənlərin, həm də öyrədənlərin rifahına birbaşa təsir göstərir.

Dünya təcrübəsi göstərir ki, təhsil iştirakçılarının psixososial dəstəyə ehtiyacı olduqda, dövlət və cəmiyyət bu ehtiyacları qarşılamaq üçün xüsusi proqramlar həyata keçirir. Psixososial dəstək həm emosional dayanıqlığın gücləndirilməsini, həm də akademik və peşə fəaliyyətində uğurların artırılmasını hədəfləyir. Azərbaycanda da bu sahədə müəyyən layihələr və təşəbbüslər mövcuddur, lakin mövcud problemlərin həlli üçün daha genişmiqyaslı yanaşmalara ehtiyac duyulur (Azərbaycan Respublikasının Təhsil Nazirliyi, 2022).

Bu məqalənin məqsədi sosial rifah anlayışının təhsil sistemi kontekstində izahı, öyrənən və öyrədənlərin sosial rifahının təmin olunmasında psixososial dəstəyin rolu və əhəmiyyətini elmi əsaslarla araşdırmaqdır.

Nəzəriyyə

1.Sosial rifah anlayışının mahiyyəti

Sosial rifah cəmiyyətin üzvlərinin həyat keyfiyyətini yaxşılaşdırmaq, onların əsas sosial ehtiyaclarını qarşılamaq və sosial bərabərliyi təmin etmək məqsədi daşıyan kompleks bir anlayışdır (Coleman, 1988). Bu anlayışa yalnız maddi təminat (məsələn, gəlir, yaşayış yeri, sağlamlıq xidməti) daxil deyil, həm də psixoloji, mədəni və sosial dəstək faktorları daxildir. Yəni, sosial rifah insanın yalnız iqtisadi yox, həm də mənəvi, sosial və emosional ehtiyaclarını qarşılamağa yönəlmiş bir sistemdir.

Müasir dövrdə sosial rifah dövlət siyasətinin əsas istiqamətlərindən biri kimi qəbul edilir. Çünki rifah səviyyəsi yüksək olan cəmiyyətlərdə sosial sabitlik, iqtisadi inkişaf və insan potensialının daha səmərəli istifadəsi mümkündür. Təhsil sistemi isə bu rifahın formalaşdırılmasında xüsusi rol oynayır.

Təhsil sistemi sosial rifahın həm nəticəsi, həm də təminatçısıdır. Bir tərəfdən, təhsil iştirakçılarının – şagirdlərin, tələbələrin və müəllimlərin – sosial rifahı təhsil prosesinin keyfiyyətinə təsir edir. Digər tərəfdən, təhsilin yüksək səviyyədə təşkili uzunmüddətli dövrdə cəmiyyətin ümumi sosial rifahını yüksəldir.

Əgər təhsil mühitində sosial rifah təmin olunmursa, öyrənənlərdə motivasiya azalır, öyrədənlərdə isə iş məmnuniyyəti zəifləyir. Bunun nəticəsində təhsil keyfiyyəti aşağı düşür, cəmiyyətdə sosial problemlər artır. Əksinə, sosial rifahın gücləndirildiyi təhsil mühitində öyrənənlər daha uğurlu nəticələr əldə edir, öyrədənlər isə öz fəaliyyətlərində daha yaradıcı və səmərəli olurlar.

Təhsil sistemi kontekstində sosial rifahın müəyyən göstəriciləri vardır:

1. Maddi təminat – təhsilalanların və təhsil verənlərin maddi ehtiyaclarının qarşılanması, təqaüd, əməkhaqqı və digər sosial dəstək vasitələri.
2. Psixoloji rifah – stressin azaldılması, emosional sabitlik və şəxsi inkişaf imkanları.
3. Sosial dəstək – məktəb və universitet daxilində sağlam münasibətlərin qurulması, valideyn-müəllim-şagird əməkdaşlığı.
4. Təhsil mühitinin keyfiyyəti – təhlükəsiz və inklüziv tədris şəraiti, müasir texnologiyalara çıxış imkanı.
5. Peşəkar inkişaf – müəllimlərin davamlı təhsil imkanları, tələbələrin gələcək karyera dəstəyi.

Tədqiqatlar göstərir ki, sosial rifahın təmin edildiyi təhsil mühitində:

Öyrənənlərin dərs nailiyyətləri yüksəlir;

Davranış pozuntuları azalır;

Məktəb tərk etmə halları minimuma enir;

Müəllimlərin iş motivasiyası və peşə məmnuniyyəti artır;

Təhsilalanların sosial bacarıqları (əməkdaşlıq, empatiya, liderlik) inkişaf edir.

Bütün bunlar sübut edir ki, sosial rifah yalnız sosial siyasətin predmeti deyil, həm də təhsil sisteminin uğurla fəaliyyət göstərməsi üçün zəruri şərtdir.

2.Təhsil sistemi iştirakçılarının (öyrənən və öyrədənlərin) sosial rifahı

Təhsil sistemi iki əsas iştirakçı qrupu üzərində qurulur:

1. Öyrənənlər (şagirdlər, tələbələr)
2. Öyrədənlər (müəllimlər, təlimçilər, akademik heyət)

Onların hər birinin sosial rifahı bir-biri ilə qarşılıqlı şəkildə bağlıdır (Maslow, 1943). Yəni, müəllimin psixososial rifahı öyrənənin nailiyyətinə təsir etdiyi kimi, öyrənənin rifahı da müəllimin motivasiyasına və pedaqoji fəaliyyətinə təsir göstərir.

Məktəb və universitetlərdə təhsil alanların sosial rifahı onların həm tədris mühitindəki, həm də şəxsi həyatdakı balansı ilə müəyyən edilir. Buraya aşağıdakı komponentlər daxildir:

Akademik rifah – öyrənənin öz potensialını reallaşdıra bilməsi, uğurlu nəticələr qazanması.

Emosional rifah – stressin idarə olunması, özünü təhlükəsiz və qəbul edilmiş hiss etməsi.

Sosial münasibətlər – dostluq, əməkdaşlıq və sosial dəstək imkanları.

Maddi dəstək – təqaüdlər, sosial yardımlar, təhsil xərclərinin qarşılanması.

Gələcək perspektivlər – karyera dəstəyi, peşə yönümlü təlimlər.

Araşdırmalar göstərir ki, psixososial rifahı yüksək olan öyrənənlər dərsə daha aktiv qoşulur, sosial bacarıqları inkişaf edir və təhsildən zövq alırlar. Əks halda isə motivasiya azalır, məktəb tərk etmə riski artır.

Müəllim və akademik heyətin rifahı təhsil sisteminin davamlı inkişafı üçün strateji əhəmiyyət kəsb edir. Müəllimlərin sosial rifahı aşağıdakı istiqamətlərdə qiymətləndirilir:

Peşəkar rifah – müəllimin öz peşə bacarıqlarını inkişaf etdirməsi, təlimlərdə iştirak imkanları.

Maddi rifah – əməkhaqqının adekvat olması, sosial təminatlar.

Psixoloji rifah – iş stressinin idarə olunması, emosional tükənmənin qarşısının alınması.

Sosial münasibətlər – kollektivdə sağlam əməkdaşlıq, valideynlərlə və cəmiyyətlə qarşılıqlı hörmətə əsaslanan əlaqələr.

Cəmiyyətin dəyəri – müəllim peşəsinin nüfuzlu və hörmətli sayılması, ictimai dəstək.

Əgər müəllimlərin sosial rifahı təmin edilməzsə, onlar emosional tükənmə (burnout), işdən uzaqlaşma və peşəyə marağın azalması ilə üzləşirlər. Bu isə birbaşa öyrənənlərin təhsil keyfiyyətinə mənfi təsir edir.

Təhsil sistemi iştirakçılarının sosial rifahını təmin etmək üçün psixososial dəstək mexanizmləri xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Buraya daxildir:

1. Məktəb və universitet psixoloqlarının fəaliyyəti;
2. Sosial işçilərin təhsil sisteminə inteqrasiyası;
3. Stressin idarə olunması və emosional dəstək proqramları;
4. İctimai iştirakçılıq – valideynlərin və yerli icmaların təhsilə dəstəyi;
5. Sağlamlıq xidmətlərinə çıxış (psixi sağlamlıq, qidalanma, idman imkanları).

Bu yanaşma təhsil sistemində daha sağlam, təhlükəsiz və məhsuldar mühitin yaradılmasına xidmət edir.

3.Təhsil mühitində psixososial dəstəyin nəzəri əsasları

Psixososial dəstək insanın həm psixoloji, həm də sosial ehtiyaclarının qarşılanmasına yönəlmiş kompleks bir yanaşmadır. Bu dəstək yalnız fərdin emosional vəziyyətini yaxşılaşdırmır, həm də onun sosial münasibətlərini, akademik fəaliyyətini və şəxsi inkişafını gücləndirir. Təhsil mühitində psixososial dəstəyin məqsədi öyrənənlərin və öyrədənlərin emosional sabitliyini qorumaq, sosial münasibətlərdə sağlamlıq yaratmaq və ümumi rifah səviyyəsini yüksəltməkdir.

Psixososial dəstək bir sıra psixoloji nəzəriyyələrə əsaslanır (Maslow, 1943; Vygotsky, 1978; Erikson, 1950; Bandura, 1977):

1. Maslounun ehtiyaclar iyerarxiyası;

Təhsil alanın öyrənməyə motivasiyası yalnız əsas ehtiyaclar (qida, təhlükəsizlik, sevgi və qəbul olunma) qarşılandıqdan sonra formalaşır. Psixososial dəstək bu ehtiyacların təmin olunmasına şərait yaradır.

2. Vıqotskinin sosial-mədəni nəzəriyyəsi;

Öyrənmə prosesi sosial mühitdə, başqaları ilə qarşılıqlı əlaqədə baş verir. Bu baxımdan, sosial dəstək və müəllim-şagird əməkdaşlığı öyrənənin inkişafı üçün mühümdür.

3. Eriksonun psixososial inkişaf nəzəriyyəsi;

Fərdin müxtəlif yaş mərhələlərində psixososial böhranlardan keçməsi zəruridir. Təhsil mühitində verilən dəstək bu böhranların müsbət həllinə yardım edir.

4. Kognitiv-davranışçı yanaşma (CBT);

Psixososial dəstək öyrənən və öyrədənlərin neqativ düşüncə və davranışlarını dəyişdirməyə, daha adaptiv strategiyalar inkişaf etdirməyə yönəlir.

Təhsil mühitində psixososial dəstəyin məqsədləri aşağıdakılardır:

Təhsil iştirakçılarında stress, narahatlıq və depressiyanın qarşısını almaq;

Sosial bacarıqları (ünsiyyət, əməkdaşlıq, empatiya) gücləndirmək;

Təhsilalanların motivasiyasını artırmaq və məktəb mühitində pozitiv münasibətlər formalaşdırmaq;

Müəllimlərdə peşəkar tükənmənin qarşısını almaq;

Təhsil sistemində inklüziv və bərabərlik əsaslı yanaşmanı dəstəkləmək.

Araşdırmalar göstərir ki, psixososial dəstək tədbirləri tətbiq edilən məktəb və universitetlərdə:

Şagird və tələbələrin akademik nailiyyətləri artır;

İntizam problemləri və zorakılıq halları azalır;

Müəllimlərin iş məmnuniyyəti yüksəlir;

Ümumi sosial rifah güclənir.

4.Öyrənənlər üçün psixososial dəstək formaları

Öyrənənlər üçün psixososial dəstəyin əsas məqsədi onların emosional stabilliyini təmin etmək, sosial bacarıqlarını inkişaf etdirmək və akademik uğurlarını artırmaqdır. Bu dəstək təhsil prosesində iştirak edən hər bir fərdin rifahına birbaşa təsir göstərir və uzunmüddətli perspektivdə sosial inkişafı gücləndirir.

Psixososial dəstək formaları aşağıdakılardır:

1. Məktəb və universitet psixoloqları

Şagird və tələbələrin fərdi və qrup psixoloji dəstəyi;

Stress və təzyiqin idarə olunması;

Emosional problemlərin erkən mərhələdə aşkarlanması və həlli.

2. Peer-to-peer dəstək proqramları (bərabər dəstək)

Tələbələr və şagirdlər arasında sosial və emosional dəstək mexanizmlərinin qurulması;

Empatiya və əməkdaşlıq bacarıqlarının inkişafı;

Müsbət sosial mühitin formalaşdırılması.

3. Rəqəmsal psixososial dəstək

Onlayn məsləhət platformaları, virtual dəstək qrupları;

Stress idarəetmə proqramları, meditasiya və zehni sağlamlıq tətbiqləri;

Pandemiya dövründə distant dəstəyin təmin edilməsi.

4. Sosial və fəaliyyət əsaslı proqramlar

İdman, mədəni və sosial fəaliyyətlər vasitəsilə sosial inteqrasiyanın gücləndirilməsi;

Qrup layihələri və icma əsaslı təhsil fəaliyyətləri;

Sosial bacarıqların praktik tətbiqi.

COVID-19 pandemiyası zamanı bir çox məktəb və universitetlər onlayn platformalar vasitəsilə şagird və tələbələrə psixososial dəstək göstərmişdir. Bu proqramlar arasında stress idarəetmə vebinarları, psixoloq məsləhətləri və virtual dəstək qrupları yer almışdır.

Azərbaycanda bəzi məktəblərdə psixoloqlar şagirdlərə fərdi konsultasiya, sosial bacarıqların inkişafı və emosional dəstək proqramları həyata keçirir. Bu fəaliyyətlər öyrənənlərin tədris motivasiyasını artırmaqla yanaşı, intizam pozuntularının qarşısını da alır.

UNICEF və UNESCO tərəfindən həyata keçirilən layihələrdə peer-to-peer dəstək, mentorluq proqramları və icma əsaslı fəaliyyətlər şagirdlərin psixososial rifahının artırılmasında uğurla tətbiq olunur (UNESCO, 2017).

İndi isə gəlin əhəmiyyət və təsirinə diqqət edək.

Öyrənənlər üçün psixososial dəstəyin təmin edilməsi:

Akademik nailiyyətləri yüksəldir;

Sosial bacarıqları və emosional stabilliyi gücləndirir;

Təhsil mühitində zorakılıq və konfliktlərin azalmasına xidmət edir;

Uzunmüddətli perspektivdə sosial rifahı artırır.

5. Müəllimlər üçün psixososial dəstək

Müəllimlər təhsil prosesində əsas rolu oynayan iştirakçılardır və onların sosial rifahı öyrənənlərin akademik və sosial inkişafına birbaşa təsir edir. Sosial rifahı yüksək olan müəllimlər:

Emosional stabillik nümayiş etdirir;

Peşə motivasiyası və iş məmnuniyyəti yüksək olur;

Təhsil keyfiyyətini artırır;

İnnovativ metod və strategiyaları tətbiq etməyə daha açıq olurlar.

Əksinə, sosial rifahı zəif olan müəllimlərdə stress, peşə tükənməsi (burnout), motivasiyanın azalması və öyrənənlərlə münasibət problemləri müşahidə olunur.

Müəllimlər üçün psixososial dəstək formaları

1. Fərdi və qrup psixoloji dəstək

Məktəb və universitet psixoloqları tərəfindən təşkil olunan konsultasiyalar;

Stress və emosional yüklənmənin idarə olunması üçün proqramlar;

Tükənmə (burnout) riskinin azaldılması.

2. Peşəkar inkişaf və mentorluq

Təlimlər, seminarlar və kurslar vasitəsilə müəllimlərin peşə bacarıqlarının artırılması;

Mentor dəstəyi və təcrübə mübadiləsi;

Mentorluq, peşəkar inkişaf proqramları, fərdi və qrup konsultasiyaları sosial dəstəyin əsas vasitələridir (Həsənova, 2019; Cooper & Cartwright, 1994)

Yeni pedaqoji texnologiyalar və metodik yanaşmaların tətbiqi.

3. Sosial dəstək şəbəkələri

Müəllimlərin həmkarları ilə əməkdaşlığı, təcrübə paylaşımı;

Valideyn və icma ilə müsbət əlaqələrin qurulması;

Rəqəmsal platformalarda müəllim icmaları.

4. İş şəraiti və maddi təminat

Əməkhaqqı, sosial təminatlar və iş mühitinin yaxşılaşdırılması;

İş yükünün balanslaşdırılması;

Təhsil müəssisəsində təhlükəsiz və dəstəkli mühitin yaradılması.

Bir sıra məktəb və universitetlər müəllimlər üçün psixososial dəstək proqramları həyata keçirir: fərdi məsləhətlər, seminarlar, psixoloji dəstək qrupları. Pandemiya dövründə distant konsultasiyalar və onlayn stress idarəetmə proqramları tətbiq olunmuşdur.

OECD ölkələrində müəllimlərin rifahını gücləndirmək üçün mentorluq proqramları, peşəkar inkişaf seminarları və emosional dəstək proqramları geniş istifadə olunur. Bu proqramlar müəllimlərin tükənmə riskini azaldır və tədris keyfiyyətini yüksəldir.

Müəllimlər üçün psixososial dəstəyin təmin edilməsi:

Təhsil mühitində sağlam və motivasiyalı müəllim qüvvəsi yaradır;

Öyrənənlərin təhsil nəticələrini artırır;

Təhsil müəssisəsində əməkdaşlıq və əməkdaşlıq mədəniyyətini gücləndirir;

Uzunmüddətli sosial rifahın və dayanıqlı inkişafın təmin olunmasına xidmət edir.

Azərbaycanda təhsil sistemində sosial rifah və psixososial dəstək məsələləri son illərdə dövlət səviyyəsində prioritet mövzuya çevrilmişdir. Təhsil Nazirliyi və digər dövlət qurumları məktəb və universitetlərdə öyrənənlərin və müəllimlərin rifahını təmin etmək üçün bir sıra proqramlar həyata keçirir. Bunlara daxildir: İnklüziv təhsil proqramları – fərqli sosial qruplardan olan uşaqların təhsil sisteminə inteqrasiyasını təmin edir;

Psixoloq və sosial işçi xidmətləri – məktəblərdə şagirdlərə fərdi və qrup dəstəyi;

Təlim və seminarlar – müəllimlərin peşəkar inkişafı və psixososial bacarıqlarının gücləndirilməsi.

Bir sıra iri şəhər məktəblərində psixoloq xidmətləri fəaliyyət göstərir. Bu xidmətlər şagirdlərin emosional vəziyyətini izləyir, problemlərin erkən mərhələdə həllinə kömək edir.

Universitetlərdə psixososial dəstək ofisləri və onlayn məsləhət platformaları mövcuddur. Bu ofislər tələbələrə stressin idarə olunması, sosial inteqrasiya və akademik dəstək təmin edir.

1. Pandemiya dövründə onlayn dəstək

COVID-19 pandemiyası zamanı bir çox məktəb və universitetlər şagird və tələbələr üçün onlayn məsləhət xidməti və stress idarəetmə proqramları təşkil etmişdir. Bu təşəbbüslər sosial rifahın qorunmasında mühüm rol oynamışdır.

2. Müəllimlər üçün seminar və təlimlər

Bəzi məktəblərdə müəllimlər üçün peşəkar inkişaf seminarları və emosional dəstək qrupları keçirilir. Bu proqramlar müəllimlərin iş yükünü yüngülləşdirir və peşə tükənməsinin qarşısını alır.

3. İnklüziv təhsil nümunələri

İnklüziv təhsil proqramları çərçivəsində əlilliyi olan şagirdlərin sosial inteqrasiyası və psixososial rifahının artırılması üçün xüsusi layihələr həyata keçirilir. Burada həm şagirdlər, həm də müəllimlər üçün dəstək mexanizmləri mövcuddur. Azərbaycanda psixososial dəstəyin genişləndirilməsi təhsil sistemində inklüzivlik, sosial ədalət və keyfiyyətli təhsilin təmin olunmasına xidmət edir;

Psixososial dəstəyin gücləndirilməsi müəllim və öyrənənlərin motivasiya və rifah səviyyəsini artırır;

Gələcəkdə rəqəmsal platformaların və icma əsaslı dəstək proqramlarının tətbiqi sosial rifahın daha səmərəli təmin olunmasına imkan yaradacaq.

7. Mövcud problemlər və inkişaf perspektivləri

Azərbaycanda təhsil müəssisələrində psixososial dəstək proqramları mövcuddur, lakin resurs çatışmazlığı, infrastruktur və peşəkar kadr problemləri hələ də qalmaqdadır (Azərbaycan Respublikasının Təhsil Nazirliyi, 2022). Gələcəkdə rəqəmsal texnologiyaların inteqrasiyası, inklüziv təhsil proqramlarının genişləndirilməsi, ictimai iştirakçılıq və mentorluq əsas prioritetlər olmalıdır (UNICEF, 2020).

Azərbaycanda təhsil sistemində psixososial dəstəyin təmin olunmasında bir sıra çətinliklər mövcuddur:

1. Resurs çatışmazlığı

Məktəb və universitetlərdə kifayət qədər peşəkar psixoloq və sosial işçi mövcud deyil;

Maddi resursların məhdudluğu təlim, seminar və dəstək proqramlarının genişləndirilməsinə əngəl törədir.

2. İnfrastrukturun yetərsizliyi

Bir çox təhsil müəssisəsində xüsusi psixososial dəstək otaqları və xidmət infrastrukturu mövcud deyil;

Rəqəmsal dəstək və onlayn platformaların tətbiqi hələ də geniş yayılmayıb.

3. Məlumat və maarifləndirmə problemi

Valideynlər, müəllimlər və şagirdlər psixososial dəstəyin əhəmiyyəti haqqında kifayət qədər məlumatlı deyillər;

Təhsil sistemində psixososial dəstək barədə maarifləndirici proqramlar azdır.

4. Peşəkar kadr çatışmazlığı

Təhsil müəssisələrində peşəkar psixoloq və sosial işçilərin sayı yetərli deyil;

Müəllimlər psixososial dəstək metodları üzrə təlimatlandırılmayıb.

Gələcəkdə Azərbaycanda təhsil sistemində sosial rifah və psixososial dəstəyin təmin olunması üçün bir sıra perspektivlər mövcuddur:

1. Rəqəmsal və onlayn dəstəyin genişləndirilməsi

Virtual məsləhət platformaları və onlayn stress idarəetmə proqramları;

Distant təhsil şəraitində öyrənənlərin psixososial rifahının qorunması.

2. İnklüziv təhsil və bərabər imkanların təmin olunması

Əlilliyi olan şagird və tələbələr üçün xüsusi dəstək mexanizmlərinin tətbiqi;

Sosial cəhətdən həssas qrupların təhsil sisteminə inteqrasiyası.

3. Peşəkar kadr hazırlığının gücləndirilməsi

Məktəb və universitet psixoloqları üçün təlimlərin təşkil olunması;

Müəllimlər üçün psixososial dəstək bacarıqlarının artırılması kurslarının keçirilməsi.

4. Maarifləndirmə və ictimai iştirakçılıq

Valideynlərin və cəmiyyətin psixososial dəstəyin əhəmiyyəti barədə məlumatlandırılması;

Sosial layihələr və icma əsaslı proqramlarla təhsil iştirakçılarının rifahına töhfə verilməsi.

5. Elmi araşdırmaların təşviqi

Psixososial dəstəyin effektivliyini ölçən tədqiqatların aparılması;

Beynəlxalq təcrübələrin öyrənilməsi və yerli şəraitə adaptasiya olunması.

Mövcud problemlərə baxmayaraq, təhsil sistemi iştirakçılarının sosial rifahının gücləndirilməsi mümkündür. Müasir yanaşmalar və rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi ilə psixososial dəstək proqramlarının effektivliyi artırıla bilər. Bu, həm öyrənənlərin, həm də öyrədənlərin rifahını yüksəldir,

təhsil keyfiyyətini gücləndirir və uzunmüddətli sosial inkişaf perspektivlərini möhkəmləndirir.

Təhsil sistemində sosial rifahın gücləndirilməsi üçün tövsiyələr

1.Psixososial dəstək proqramlarının genişləndirilməsi

Məktəb və universitetlərdə fərdi və qrup psixoloji dəstək proqramlarının tətbiqi;

Stress idarəetmə və emosional dəstək seminarlarının müntəzəm keçirilməsi.

2. Rəqəmsal texnologiyaların istifadəsi:

Onlayn məsləhət platformaları və virtual dəstək qruplarının yaradılması;

Distant təhsil şəraitində psixososial dəstəyin təmin edilməsi.

3. Müəllimlərin peşəkar inkişafı:

Müəllimlər üçün psixososial bacarıqlar üzrə təlimlərin təşkili;

Mentorluq və təcrübə mübadiləsi proqramlarının tətbiqi.

4. İnklüziv və bərabər imkanların təmin olunması:

Əlilliyi olan şagird və tələbələr üçün xüsusi dəstək mexanizmlərinin yaradılması;

Sosial həssas qrupların təhsil sisteminə tam inteqrasiyası.

5. İctimai iştirakçılıq və valideyn dəstəyi:

Valideynlərin və cəmiyyətin psixososial dəstəyin əhəmiyyəti barədə məlumatlandırılması;

İcma əsaslı layihələr və fəaliyyətlər vasitəsilə sosial rifahın artırılması.

6. Resursların artırılması:

Təhsil müəssisələrində peşəkar psixoloq və sosial işçilərin sayının artırılması;

Maddi və texniki resursların təmin edilməsi.

Praktik yanaşmalar

1. Fərdi məsləhət və mentorluq

Şagird və tələbələr üçün fərdi konsultasiya;

Müəllimlər üçün mentor dəstəyi və peşəkar məsləhətlər.

2. Qrup fəaliyyətləri və sosial inteqrasiya

Qrup layihələri və ictimai fəaliyyətlər vasitəsilə əməkdaşlıq və empatiya bacarıqlarının inkişafı;

Peer-to-peer dəstək proqramları.

3. Rəqəmsal resursların tətbiqi

Onlayn psixososial dəstək və stress idarəetmə platformaları;

Mobil tətbiqlər vasitəsilə öyrənənlərin və öyrədənlərin rifahının izlənməsi.

4. Davamlı qiymətləndirmə və monitorinq

Təhsil müəssisələrində sosial rifah göstəricilərinin izlənməsi;

Effektiv proqramların adaptasiyası və təkmilləşdirilməsi.

Tövsiyələr və praktik yanaşmalar təhsil sistemində sosial rifahın təmin olunmasına yönəlib. Bu tədbirlər həm öyrənənlərin, həm də öyrədənlərin psixososial rifahını gücləndirir, təhsil keyfiyyətini yüksəldir və cəmiyyətin davamlı inkişafına töhfə verir.

Nəticə və yekunlaşdırma

Müasir təhsil sistemi yalnız bilik ötürən bir mexanizm kimi qiymətləndirilə bilməz; o, həm də öyrənənlərin və öyrədənlərin sosial rifahını təmin edən, onların şəxsi və peşəkar inkişafını dəstəkləyən kompleks və dinamik bir mühit yaratmalıdır. Sosial rifah təhsil sistemində multidimansional anlayış kimi çıxış edir və iqtisadi, psixoloji, sosial və mədəni komponentləri əhatə edir. Bu komponentlər öyrənənlərin motivasiyasına, akademik nəticələrinə, sosial inteqrasiyasına, müəllimlərin peşəkar fəaliyyətinə və ümumi iş məmnuniyyətinə birbaşa təsir göstərir.

Araşdırmalar göstərir ki, təhsil sistemi iştirakçılarının sosial rifahının təmin olunmaması tədris prosesində ciddi neqativ nəticələr doğurur: öyrənənlərdə motivasiya azalır, akademik uğurlar düşür, sosial münasibətlər zəifləyir, məktəb və universitet mühitində psixososial gərginlik artır. Müəllimlər üçün isə sosial rifahın aşağı olması peşə tükənməsinə (burnout), işdən uzaqlaşma riskinə və pedaqoji fəaliyyətin səmərəliliyinin azalmasına gətirib çıxarır. Buna görə də psixososial dəstək tədbirləri yalnız əlavə xidmət kimi deyil, təhsil sisteminin keyfiyyət və dayanıqlılığının təminatçısı kimi qiymətləndirilməlidir.

Psixososial dəstək öyrənənlər üçün emosional stabilliyi artırır, sosial bacarıqların inkişafına töhfə verir və akademik nailiyyətləri yüksəldir. Müəllimlər üçün isə bu dəstək peşəkar motivasiyanı gücləndirir, tükənmə riskini azaldır, pedaqoji fəaliyyətin keyfiyyətini yüksəldir və əməkdaşlıq mədəniyyətini formalaşdırır. Təhsil müəssisələrində fərdi və qrup konsultasiyaları, peer-to-peer proqramlar, rəqəmsal platformalar, mentorluq proqramları və sosial inteqrasiya layihələri vasitəsilə psixososial dəstək sistemli şəkildə tətbiq edilə bilər.

Azərbaycan təcrübəsi göstərir ki, mövcud proqramlar müəyyən uğurlar əldə etsə də, resurs çatışmazlığı, peşəkar kadr və infrastruktur problemləri hələ də aktualdır. Buna görə də gələcək strategiyalarda rəqəmsal texnologiyaların inteqrasiyası, inklüziv təhsil proqramlarının genişləndirilməsi, ictimai iştirakçılıq, mentorluq və davamlı monitorinq kimi yanaşmalar əsas prioritetlər olmalıdır. Bu vasitələr həm öyrənənlərin, həm də müəllimlərin sosial rifahını effektiv şəkildə gücləndirərək, təhsil keyfiyyətinin yüksəldilməsinə və cəmiyyətin dayanıqlı sosial-iqtisadi inkişafına töhfə verəcəkdir.

Ümumiyyətlə, sosial rifah və psixososial dəstək təhsil sistemində uğurun mərkəzi amillərindəndir. Onların səmərəli təşkili yalnız fərdi və kollektiv rifahı yüksəltmir, həm də inklüziv, dayanıqlı və inkişaf

yönümlü təhsil modelinin formalaşmasına xidmət edir. Bu yanaşma həm yerli, həm də qlobal təhsil kontekstində təcrübəyə əsaslanan strateji prioritet kimi qəbul edilməlidir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Maslow, A. H. (1943). A theory of human motivation. Psychological Review, 50(4), 370–396.
2. Vygotsky, L. S. (1978). Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes. Harvard University Press.
3. Erikson, E. H. (1950). Childhood and Society. Norton & Company.
4. Bandura, A. (1977). Social Learning Theory. Prentice Hall.
5. Lazarus, R. S., & Folkman, S. (1984). Stress, Appraisal, and Coping. Springer.
6. OECD. (2020). Teachers' Well-being: Strengthening the Teaching Profession. OECD Publishing.
7. UNESCO. (2017). Inclusive Education: The Way of the Future. Paris: UNESCO.
8. UNICEF. (2020). Supporting Mental Health and Psychosocial Well-being in Education. New York: UNICEF.
9. Azərbaycan Respublikasının Təhsil Nazirliyi. (2022). Təhsildə inklüzivlik və sosial rifah proqramları. Bakı: Təhsil Nazirliyi.
10. Həsənova, S. (2019). Təhsil sistemi iştirakçılarının psixososial rifahı və dəstək mexanizmləri. Bakı: Nəşriyyat.
11. Əliyev, R. (2021). Müəllimlərin peşəkar tükənməsi və sosial rifahın artırılması strategiyaları. Bakı: Elm və Təhsil.
12. Cooper, C. L., & Cartwright, S. (1994). Healthy Mind; Healthy Organization—A Proactive Approach to Occupational Stress. Human Relations, 47(4), 455–471.
13. Coleman, J. S. (1988). Social Capital in the Creation of Human Capital. American Journal of Sociology, 94, S95–S120.
14. Demir, M., & Weitekamp, L. (2007). Feeling Lonely, Socially Isolated, and Disconnected: The Role of Social Support in Schools. Educational Psychology Review, 19(2), 123–147.
15. Güləhmədova, F. (2020). Təhsil müəssisələrində psixososial dəstəyin təşkili və təcrübəsi. Bakı: Nəşriyyat.

DOİ: 10.32010/XPFO6710

PROSPECTİVE PRİMARY SCHOOL TEACHERS' PERSPECTİVES ON THE TEACHİNG PROFESSİON AND THEİR FUTURE EXPECTATİONS

Gunel Mahammad MAMMADOVA
Azerbaijan State Pedagogical University
Faculty of Primary Education
department of Primary Education Pedagogy
Orcid: https://orcıd.org/ 0000-0002-6248-9265
E-mail: gunelmemmedova2806@gmail.com

Abstract: Whether primary school teachers and prospective teachers—who are responsible for educating the generations that will shape the future of the country—possess 21st-century skills plays a critical role in their ability to impart these competencies to their students. Therefore, the primary aim of this study is to identify the perceptions of current and future primary school teachers regarding their self-assessed competencies in 21st-century skills. The research was conducted using a survey model with a convenience sampling method. The study employed the "Perception Scale of Teachers' Competencies in 21st-Century Skills," developed by Anagün, Atalay, Kılıç, and Yaşar (2016). This scale consists of 42 items and three sub-dimensions, designed in a five-point Likert format. The reliability coefficient of the instrument was calculated as 0.889. With the permission of the original authors, the scale was adapted into an online format and distributed via Google Forms to current primary school teachers, teachers enrolled in pedagogical formation programs, and prospective primary school teachers. Participation in the study was entirely voluntary; consequently, no specific university or geographic region was targeted. The survey link was shared both on social media platforms and directly among potential participants. Data collection lasted approximately 1 to 1.5 months, after which the survey was closed and responses were analyzed. Additional demographic information about the participants was collected through supplementary questions included in the survey. A total of 372 individuals participated in the study (280 female and 92 male). Among them, 77 were teachers enrolled in pedagogical formation courses, 214 were practicing primary school teachers, and 81 were prospective primary school teachers. The majority of participants (72%) reported not having received any specific training related to 21st-century skills. The data were analyzed using SPSS 24 software, and the results were interpreted based on variables such as gender, graduation status, and whether participants had received training in 21st-century skills. Overall, the findings highlight the necessity of incorporating content related to 21st-century skills into teacher education programs and curricula, emphasizing the need for enhanced preparation in this area.
Keywords: Primary education, prospective teachers, teaching profession, expectations

---

ВЗГЛЯДЫ КАНДИДАТОВ В УЧИТЕЛЯ НАЧАЛЬНЫХ КЛАССОВ НА ПЕДАГОГИЧЕСКУЮ ПРОФЕССИЮ И ИХ ОЖИДАНИЯ ОТ БУДУЩЕГО

Гюнель Мухаммед МАМЕДОВА
преподаватель кафедры педагогики начального образования Азербайджанского Государственного Педагогического Университета
Orcid: https://orcıd.org/ 0000-0002-6248-9265
Электронная почта: gunelmemmedova2806@gmail.com

Резюме: Наличие у учителей начальных классов и будущих педагогов, ответственных за воспитание поколений, формирующих будущее страны, навыков XXI века имеет решающее значение с точки зрения их способности передавать эти навыки своим ученикам. В связи с этим целью проведённого исследования является выявление представлений учителей начальных классов и будущих педагогов о собственных компетенциях в области навыков XXI века. Исследование проводилось с использованием опросной модели и метода случайной (удобной) выборки. В исследовании была применена шкала «Восприятие компетенций учителей в области навыков XXI века», разработанная Анагюн, Аталай, Кылыч и Яшар (2016). Данная шкала состоит из 42 пунктов и трёх подшкал, оформлена в виде пятибалльной шкалы Лайкерта. Коэффициент надежности инструмента составил 0,889. С согласия авторов шкала была переведена в онлайн-формат и представлена через Google Forms учителям начальных классов, педагогам, проходящим курсы профессиональной подготовки, и кандидатам в учителя начальных классов.

Участие в опросе осуществлялось исключительно на добровольной основе, поэтому исследование не было ограничено каким-либо конкретным университетом или регионом. Опросная форма распространялась как через социальные сети, так и среди потенциальных участников. После завершения процесса сбора данных, длившегося приблизительно 1–1,5 месяца, доступ к форме был закрыт, и полученные ответы были проанализированы. Кроме того, с помощью включённых в анкету демографических вопросов была собрана информация об участниках. В исследовании приняли участие в общей сложности 372 человека (280 женщин и 92 мужчины). Из них 77 — это учителя, проходящие курсы педагогической подготовки, 214 — работающие учителя начальных классов, и 81 — кандидаты в учителя начальных классов. Установлено, что большинство участников (72%) не проходили специального обучения по навыкам XXI века. Анализ данных проводился с использованием программы SPSS 24, а результаты оценивались в зависимости от пола, образовательного статуса и наличия подготовки по указанным навыкам. В целом полученные результаты указывают на необходимость включения содержания, направленного на развитие педагогических и учебных компетенций, в программы подготовки учителей.
Ключевые слова: преподавание в начальной школе, будущие учителя, педагогическая профессия, ожидания

İBTİDAİ SINIF MÜƏLLIMI NAMIZƏDLƏRININ MÜƏLLIMLIK PEŞƏSINƏ BAXIŞLARI VƏ GƏLƏCƏK GÖZLƏNTILƏRI

Günel MƏMMƏDOVA
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
İbtidai təhsil fakultəsi, İbtidai təhsilin pedaqogikası kafedrasının müəllimi
Orcid: https://orcıd.org/ 0000-0002-6248-9265
E-mail: gunelmemmedova2806@gmail.com

Xülasə: Ölkənin gələcəyini formalaşdıracaq nəsillərin yetişdirilməsinə cavabdeh olan sinif müəllimləri və müəllim namizədlərinin XXI əsr bacarıqlarına sahib olub-olmaması onların bu bacarıqları şagirdlərinə aşılamaq qabiliyyəti baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Bu səbəbdən, aparılan tədqiqatın məqsədi sinif müəllimlərinin və gələcək müəllimlərin XXI əsr bacarıqları üzrə öz səriştələri haqqında təsəvvürlərini müəyyənləşdirməkdir. Araşdırma sorğu modeli və rahat seçmə üsulu ilə həyata keçirilmişdir. Tədqiqatda Anagün, Atalay, Kılıç və Yaşar (2016) tərəfindən hazırlanmış "Müəllimlərin XXI əsr bacarıqları səriştələrinə dair qavrayış" şkalası tətbiq edilmişdir. Sözügedən şkala 42 maddədən və üç alt ölçüdən ibarət olub, beşballıq Likert tipində hazırlanmışdır. Alətin etibarlılıq əmsalı 0,889 olaraq müəyyən edilmişdir. Tədqiqatçıların razılığı əsasında şkala onlayn formata köçürülmüş, Google Forms vasitəsilə sinif müəllimləri, pedaqoji formalaşma kursu alan müəllimlər və gələcək sinif müəllimlərinin istifadəsinə təqdim edilmişdir. Anketin doldurulması tamamilə könüllülük prinsipi əsasında həyata keçirilmişdir; bu səbəbdən müəyyən bir universitet və ya region hədəfə alınmamışdır. Sorğu forması həm sosial media platformalarında paylaşılmış, həm də iştirakçılar arasında yayılmışdır. Təxminən 1–1,5 ay davam edən məlumat toplama prosesindən sonra link bağlanmış və cavablar təhlil edilmişdir. Əlavə olaraq, formaya daxil edilmiş demoqrafik suallar vasitəsilə iştirakçılar haqqında məlumatlar əldə olunmuşdur. Sorğuda ümumilikdə 372 nəfər (280 qadın, 92 kişi) iştirak etmişdir. Onların 77-si pedaqoji formalaşma kursu alan müəllim, 214-ü sinif müəllimi, 81-i isə sinif müəllimi namizədi olmuşdur. İştirakçıların əksəriyyətinin (72%) XXI əsr bacarıqları üzrə xüsusi təlim almadığı müəyyən edilmişdir. Məlumatların təhlili SPSS 24 proqramı vasitəsilə aparılmış, nəticələr cins, məzuniyyət vəziyyəti və bacarıqları üzrə təlim alıb-almama meyarlarına görə qiymətləndirilmişdir. Ümumilikdə, nəticələr müəllim hazırlığı proqramlarına və kurikulum bacarıqlarına yönəlik məzmunun daxil edilməsinin zəruri olduğunu ortaya qoyur.
Açar sözlər: ibtidai sinif müəllimliyi, gələcək müəllimlər, müəllimlik peşəsi, gözləntilər

Throughout history, from past to present, significant changes and transformations have occurred across economic, political, technological, and cultural spheres at the international level. In order for societies to preserve and develop their cultural heritage and improve their overall well-being in the face of these transformations, it is essential that they possess a workforce that both internalizes core cultural values and is equipped with contemporary knowledge and skills (Büyükalan Filiz, 2022). Over time, the skills demanded and valued in human resources have evolved. Examples of such shifts include competencies related to citizenship, professional life, and self-actualization. One of the main drivers of these changes has been the advancement of information and communication technologies (Dede, 2009).

Transformations in the global economy and the demands of global citizenship in the information age have necessitated the identification and reassessment of new priorities in the 21st century (Ellis, 2012). Changes prompted by technological, social, and economic developments in the contemporary era have significantly influenced the qualities expected of individuals (Cansoy, 2018). Today's individuals must possess both fundamental and advanced skills to adapt to change, follow technological developments, select, analyze, and evaluate information, apply it in their daily lives, transmit it, and transform it into usable outputs. In the information society, the knowledge, skills, and competencies considered essential for individuals are collectively referred to as 21st-century skills (Anagün, Atalay, Kılıç, & Yaşar, 2016, p. 161). These skills reflect an innovative approach and broadly encompass areas such as problem-solving, creativity, critical thinking, learning and innovation, communication, information and technology literacy, adaptability, collaboration, and initiative-taking. They bring to the forefront the processes of questioning, investigating, applying, and transforming knowledge across various contexts. Therefore, acquiring basic knowledge alone is no longer sufficient; possessing 21st-century skills is regarded as a key prerequisite for success in the modern world.

Currently, there is no universally accepted single framework for defining 21st-century skills. However, among the various models proposed in the literature, the Partnership for 21st Century Skills (P21) framework is one of the most widely recognized and influential approaches. This study adopts the P21 framework as its primary reference. The P21 organization was established in 2001 as an initiative of educators, institutions, organizations, and policymakers. Its central mission is to identify and promote the essential skills individuals need in response to the rapidly changing social, economic, and technological landscape of the 21st century. In 2018, P21 was integrated into Battelle for Kids, an organization conducting research in various areas of education (Battelle for Kids, 2019). Within the P21 framework, 21st-century skills are categorized under three primary domains:

- Learning and Innovation Skills
- Life and Career Skills
- Information, Media, and Technology Skills

Learning and Innovation Skills. This domain emphasizes the importance of acquiring new knowledge through research, analysis, and synthesis. It prioritizes openness to innovation and creativity and includes four core components: creativity and innovation, critical thinking and problem-solving, communication, and collaboration. This framework is characterized by its focus on fostering creative thought, critical analysis, interpersonal communication, and cooperative engagement.

Life and Career Skills. These competencies encompass flexibility and adaptability, initiative and self-direction, social and cross-cultural skills, leadership, and responsibility. Today's living and learning environments go beyond the mere acquisition of knowledge; they require the ability to adapt to complex roles, understand diverse perspectives, generate creative solutions, engage in negotiations, and maintain balanced decision-making. Furthermore, the ability to approach social and cultural diversity with sensitivity and to communicate effectively within one's environment is increasingly important. These skills aim to foster individuals' capacity to adapt to the dynamic and multifaceted nature of modern life.

Information, Media, and Technology Skills. This skill set includes competencies in information literacy, media literacy, and information and communication technology (ICT) literacy. Information literacy involves the ability to access, evaluate, use, and manage information effectively (Anagün et al., 2016). Media literacy refers to understanding how and why media messages are created, recognizing their purposes, characteristics, and standards, and possessing fundamental ethical and legal knowledge about media access and use. ICT literacy focuses on using technology efficiently to search for, organize, evaluate, and communicate

information. Effective and ethical use of digital technologies is considered a critical competency in the modern world.

The Role of Education in Developing 21st-Century Skills. The education system plays a decisive role in cultivating individuals equipped with 21st-century skills. Among the dynamic human elements of the education system, teachers hold significant responsibility in fostering a competent workforce. Research indicates that, in the context of the information society, it is essential for 21st-century teachers to meet current educational demands and prepare students for the future. In this regard, teachers must be prepared to educate individuals who are equipped with the skills needed for the new era. Since primary school teachers, prospective primary school teachers, and other teacher candidates are responsible for shaping the generations who will determine the country's future, it is critically important that they themselves possess 21st-century skills and are capable of imparting these skills to their students. Therefore, the present study aims to identify the self-perceived competencies related to 21st-century skills among primary school teachers, prospective primary school teachers, and teacher candidates undergoing pedagogical formation training.

Research Problem

The main research problem has been formulated as follows:

"What is the perceived level of competency in 21st-century skills among current and prospective primary school teachers?"

Based on this main problem, the following sub-problems have been identified:

1. Do the self-perceived competencies in 21st-century skills among current and prospective teachers vary according to graduation status?
2. Do these competencies differ depending on whether or not participants have received formal training in 21st-century skills?
3. Are there significant differences in self-perceived 21st-century skill competencies based on the gender of participants?

Research Design

This study employed a survey research design, which is commonly used to make inferences about a larger population based on data collected from a sample (Büyüköztürk, Kılıç Çakmak, Akgün, Karadeniz & Demirel, 2017). The primary aim of this study was to identify the self-perceived competencies of primary school teachers and prospective teachers concerning 21st-century skills.

Research Sample

The sample consisted of primary school teachers, pre-service primary school teachers, and prospective teachers enrolled in pedagogical formation programs. The convenience sampling method was employed, which involves selecting participants based on their accessibility. Since participation in the study was voluntary, no specific university or geographic region was targeted. In total, the study included 372 participants:

- 81 primary school teachers (22%)
- 214 prospective primary school teachers (58%)
- 77 teacher candidates in pedagogical formation programs (21%)

Among them, 280 participants (75%) were female and 92 (25%) were male. Regarding training in 21st-century skills, 106 participants (28%) reported having received formal instruction, while 266 participants (72%) had not.

Data Collection Tool

The study utilized the "Perceptions of Experienced Teachers on 21st Century Competencies" Scale, which was administered with permission from the original authors. The scale comprises 42 items across three sub-dimensions:

- Learning and Innovation Skills
- Life and Career Skills
- Information, Media, and Technology Skills

The scale explains 51.30% of the total variance, with item factor loadings ranging from 0.35 to 0.80. The correlation coefficients among the sub-dimensions were found to be significant at the 0.01 level, ranging between 0.28 and 0.50.

The reliability coefficients for the five-point Likert-type scale were as follows:

- Cronbach's Alpha: 0.889
- Spearman-Brown: 0.731
- Guttman Split-Half: 0.731

These results indicate that the scale is both reliable and appropriate for the research context.

Data Collection Procedure

After receiving approval, the scale was converted into an online format and distributed via Google Forms to primary school teachers, pre-service teachers, and teacher candidates enrolled in pedagogical formation programs. Since participation was voluntary, no specific universities or regions were targeted. The form was shared in various social media groups to reach a broader audience of interested participants. The data collection period lasted approximately 1 to 1.5 months. Demographic information was collected via preliminary questions in the survey and used in the analysis phase. A total of 81 primary school teachers, 214 pre-service primary teachers, and 77 pedagogical formation students completed the questionnaire.

Data Analysis

Data were analyzed using SPSS version 24. To assess the normality of the distribution, the Kolmogorov-Smirnov test was used due to the sample size, as recommended in the literature. A p-value greater than 0.05 indicated that the data were normally distributed at the selected significance level (Demir, 2021). Additionally, skewness and kurtosis values were examined, with values near zero suggesting normal distribution. To ensure comprehensive evaluation, normality was also assessed using graphical methods such as histograms, boxplots, and normal Q-Q plots (Taşpınar, 2017). Since the data did not fully conform to normal distribution assumptions, non-parametric statistical methods were employed. Specifically, the Mann-Whitney U test and Kruskal-Wallis H test were used to compare group differences.

Findings, Discussion, and Recommendations

This study examined the perceptions of primary school teachers, pre-service teachers, and pedagogical formation students regarding their competencies in 21st-century skills. The findings indicate that both practicing and prospective teachers perceive themselves as relatively competent in these skills. The results obtained from prospective teachers are consistent with those found in other studies in the literature, which also report high self-perceived competence levels among teacher candidates across various departments and grade levels. For instance, Kolata (2022) investigated the perceived self-efficacy of pre-school teachers in 21st-century skills and found high levels of self-efficacy among pre-service teachers. Nevertheless, some findings of the present study differ from previous research, likely due to variations in participant characteristics and educational contexts. The study found significant differences in self-perceptions based on educational status. Teacher candidates enrolled in pedagogical formation programs reported significantly higher perceptions of 21st-century skills compared to other groups. Additionally, practicing primary school teachers rated their competencies significantly higher than prospective teachers. These findings suggest that teachers already engaged in their professional careers consider themselves more experienced and competent in these skills compared to those preparing to enter the field. Based on these findings, it is evident that developing 21st-century skills among prospective teachers is crucial to meet the evolving demands of the modern educational landscape.

Recommendations

The following recommendations are proposed based on the research results:

•Curriculum Enhancement in Higher Education: University teacher training programs should be enriched with content focused on 21st-century skills. This would help both practicing and future teachers enhance their relevant competencies.

•In-Service Training Programs: In collaboration with the Ministry of Education and universities, in-service training courses on 21st-century skills should be organized for teachers. These programs should include practical, skill-oriented activities aimed at skill development.

•Student Participation in Future Research: Future research could include students of participating teachers in the sample to assess teacher-student interactions and the effectiveness of skill application in real classroom settings.

These recommendations aim to support the development of 21st-century competencies among future educators and contribute to the strengthening of the education system in this direction.

REFERENCES:

1. Anagün, Ş. S., Atalay, N., Kılıç, Z., & Yaşar, S. (2016). Development of a scale for 21st-century skills competency perceptions of teacher candidates: Validity and reliability study. Pamukkale University Journal of Education, 40(40), 160–175.
2.Battelle for Kids. (2019). Retrieved September 4, 2025, from https://www.battelleforkids.org/networks/p21
3. Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., & Demirel, F. (2017). Scientific Research Methods (23rd ed.). Ankara: Pegem Akademi.
4. Büyükalan Filiz, S. (Ed.). (2022). Reflections of 21st-Century Skills on Education. Ankara: Pegem Akademi.
5. Cansoy, R. (2018). 21st-century skills according to international frameworks and their integration into the education system. Journal of Humanities and Social Science Research, 7(4), 3112–3134.
6. Dede, C. (2009). Comparing frameworks for 21st-century skills. Retrieved from http://sttechnology.pbworks.com/f
7. Demir, M. (2021). Applied Quantitative Data Analysis with SPSS in Social Sciences. Ankara: Pegem Akademi.
8. Ellis, D. L. (2012). A New Generation: A New Model of Education in the 21st Century (Doctoral dissertation). University of Southern California, Rossier School of Education.
9. Taşpınar, M. (2017). Quantitative Data Analysis with SPSS in Social Sciences. Ankara: Pegem Akademi.

DOİ: 10.32010/EHQW1669

AZƏRBAYCAN VƏ TÜRKİYƏ ALİ TƏHSİL SİSTEMLƏRİNİN MÜQAYİSƏSİ

Mehin Vəsfi MEHDİYEVA
Ankara Üniversiteti, Təhsilin İdarə Edilməsi
Orcid: 0000-0001-5822-6350
E-mail: Mehin00mehdiyeva@gmail.com

Xülasə: Bu tədqiqatın əsas məqsədi Azərbaycan və Türkiyə ali təhsil sistemlərinin struktur, idarəetmə, keyfiyyət təminatı, beynəlmiləlləşmə və maliyyələşmə aspektlərini müqayisəli şəkildə təhlil etməkdir. Tədqiqatın metodologiyası kimi komparativ təhlil metodu seçilmişdir; bu yanaşma ölkələr arasındakı oxşarlıqları və fərqləri sistemli şəkildə ortaya qoymağa imkan verir. Təhlil zamanı hər iki ölkənin hüquqi və institusional bazası, ali təhsil strukturunun mərhələli quruluşu, idarəetmə mexanizmləri və strateji sənədləri incələnmişdir.
Analiz nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, idarəetmə strukturu baxımından əsas fərqliliklər muxtariyyət dərəcəsi və dövlət nəzarətindədir. Azərbaycan ali təhsilində dövlətin rolu dominantdır, maliyyələşmə əsasən dövlət büdcəsi hesabına həyata keçirilir və universitetlərin idarəetməsi mərkəzləşdirilmişdir. Türkiyədə isə dövlət və vakıf universitetləri arasında maliyyə və idarəetmə balansı daha çevikdir; vakıf universitetləri müəyyən dərəcədə muxtariyyət nümayiş etdirir. Keyfiyyət təminatı sahəsində hər iki ölkə müvafiq agentliklər – TKTA və YÖKAK – vasitəsilə daxili və xarici akkreditasiya sistemlərini tətbiq edir. Beynəlmiləlləşmə baxımından Türkiyə daha inkişaf etmişdir; tələbə-müəllim mübadiləsi, ikili diplom proqramları və beynəlxalq akkreditasiya imkanları genişdir, Azərbaycan isə bu sahədə tədrici irəliləyiş göstərir.
Maliyyələşmə və resurs idarəçiliyi məsələlərində də fərqliliklər nəzərə çarpır; Azərbaycan sistemində dövlət maliyyəsi əsas rol oynayır, Türkiyədə isə həm dövlət, həm də özəl sektor universitetlərin maliyyə dayanıqlığını təmin edir. Strateji sənədlərin tətbiqi hər iki ölkədə ali təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə, beynəlxalq standartlarla uyğunlaşmasına və sosial-iqtisadi inkişafın dəstəklənməsinə xidmət edir. Nəticə olaraq, iki ölkə arasında təhsil əməkdaşlığının dərinləşdirilməsi, birgə elmi layihələr və ikili diplom proqramlarının genişləndirilməsi tövsiyə olunur. Bu yanaşma ali təhsil sistemlərinin effektivliyini artırmaqla tələbələrin beynəlxalq kompetensiyalarının inkişafına və insan kapitalının güclənməsinə töhfə verəcəkdir.
Açar sözlər: Ali təhsil, idarəetmə, keyfiyyət təminatı, Bolonya prosesi, Azərbaycan, Türkiyə

COMPARISON OF THE HIGHER EDUCATION SYSTEMS OF AZERBAIJAN AND TURKEY

Mehin Vesfi MEHDİYEVA
Ankara University, Education Management
Orcid: 0000-0001-5822-6350
E-mail: Mehin00mehdiyeva@gmail.com

Abstract: The main objective of this study is to comparatively analyze the structural, management, quality assurance, internationalization and financing aspects of the higher education systems of Azerbaijan and Turkey. The comparative analysis method was chosen as the methodology of the study; this approach allows to systematically reveal the similarities and differences between the countries. During the analysis, the legal and institutional framework, the staged structure of the higher education structure, management mechanisms and strategic documents of both countries were examined.
As a result of the analysis, it was determined that the main differences in terms of the management structure are in the degree of autonomy and state control. In Azerbaijani higher education, the role of the state is dominant, financing is mainly carried out at the expense of the state budget, and the management of universities is centralized. In Turkey, the financial and management balance between state and foundation universities is more flexible; foundation universities demonstrate a certain degree of autonomy. In the field of quality assurance, both countries apply internal and external accreditation systems through the relevant agencies - TKTA and YÖKAK. Turkey is more developed in terms of internationalization; student-teacher exchange, dual degree programs and international accreditation opportunities are extensive, and Azerbaijan is making gradual progress in this area.
Differences are also noticeable in terms of financing and resource management; in the Azerbaijani system, public finance plays a key role, while in Turkey, both the public and private sectors ensure the financial sustainability of universities. The implementation of strategic documents serves to improve the quality of higher education in both countries, bring it into line with international standards and support socio-economic development. As a result, it is recommended to deepen educational cooperation between the two countries, expand joint scientific projects and dual degree programs. This approach will

contribute to the development of international competencies of students and the strengthening of human capital by increasing the effectiveness of higher education systems.
Keywords: Higher education, management, quality assurance, Bologna process, Azerbaijan, Turkey

СРАВНЕНИЕ СИСТЕМ ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ АЗЕРБАЙДЖАНА И ТУРЦИИ

Мехин Весфи МЕХДИЕВА
Анкарский университет, факультет управления образованием
Orcid: 0000-0001-5822-6350
Электронная почта: Mehin00mehdiyeva@gmail.com

Резюме: Основной целью данного исследования является сравнительный анализ структурных, управленческих, обеспечивающих качество, интернационализации и финансирования аспектов систем высшего образования Азербайджана и Турции. В качестве методологии исследования был выбран метод сравнительного анализа; этот подход позволяет системно выявить сходства и различия между странами. В ходе анализа были изучены правовая и институциональная база, многоуровневая структура высшего образования, механизмы управления и стратегические документы обеих стран.

В результате анализа было определено, что основные различия в структуре управления заключаются в степени автономии и государственного контроля. В азербайджанском высшем образовании роль государства является доминирующей, финансирование осуществляется в основном за счет государственного бюджета, а управление университетами централизовано. В Турции финансово-управленческий баланс между государственными и базовыми университетами более гибкий; базовые университеты демонстрируют определенную степень автономии. В области обеспечения качества обе страны применяют системы внутренней и внешней аккредитации через соответствующие агентства – TKTA и YÖKAK. Турция более развита в плане интернационализации; Обмен студентами и преподавателями, программы двойных дипломов и международная аккредитация имеют широкие возможности, и Азербайджан постепенно прогрессирует в этой области.

Различия также заметны в плане финансирования и управления ресурсами: в азербайджанской системе государственное финансирование играет ключевую роль, в то время как в Турции как государственный, так и частный секторы обеспечивают финансовую устойчивость университетов. Реализация стратегических документов способствует повышению качества высшего образования в обеих странах, его соответствию международным стандартам и поддержке социально-экономического развития. В связи с этим рекомендуется углублять сотрудничество в сфере образования между двумя странами, расширять совместные научные проекты и программы двойных дипломов. Такой подход будет способствовать развитию международных компетенций студентов и укреплению человеческого капитала за счет повышения эффективности систем высшего образования.
Ключевые слова: Высшее образование, менеджмент, обеспечение качества, Болонский процесс, Азербайджан, Турция.

Giriş

Müasir dövrdə milli inkişafın və insan kapitalının formalaşmasında ali təhsil strateji əhəmiyyət kəsb edir. Qloballaşma şəraitində ölkələr arasında rəqabətədavamlı ali təhsil sistemlərinin yaradılması milli suverenliyin və sosial rifahın əsas şərtlərindən biri kimi çıxış edir. Azərbaycan və Türkiyənin ali təhsil sistemləri tarix, mədəniyyət və dil baxımından yaxın olsa da, idarəetmə modelləri və institusional mexanizmləri baxımından müxtəlif istiqamətlərdə inkişaf edib.

Bu məqalənin məqsədi Azərbaycan və Türkiyənin ali təhsil sistemlərini struktur, idarəetmə, keyfiyyət təminatı və beynəlmiləlləşmə baxımından müqayisə etmək, oxşar və fərqli cəhətləri müəyyən edərək nəticə çıxarmaqdır. Tədqiqatda istifadə olunan əsas üsullar müqayisəli təhlil və sənəd təhlili olmuşdur.

I Azərbaycan Ali Təhsil Sisteminin Strukturu Və İdarəetmə Mexanizmləri

Azərbaycan Respublikasında ali təhsil sistemi milli inkişaf strategiyasının tərkib hissəsidir. Konstitusiyanın 42-ci maddəsində göstərilir ki, "hər bir vətəndaşın təhsil almaq hüququ vardır" və dövlət təhsil sisteminin inkişafını təmin edir (Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası, 1995-ci il). Bu qanunvericilik bazası ali təhsil sahəsində dövlətin məsuliyyətini və mərkəzi nəzarət funksiyasını müəyyən edir. Mərdanov (2020) vurğulayır ki, ali təhsil təkcə fərdlərin bilik və bacarıqlarını inkişaf etdirmir, həm də cəmiyyətdə məsuliyyətli vətəndaş

mövqeyinin formalaşmasında mühüm rol oynayır; bu, ölkənin sosial və iqtisadi inkişafına birbaşa dəstək verir.

Hüquqi və institusional baza

Azərbaycan ali təhsil sistemi "Təhsil haqqında Qanun" (2009) və "Azərbaycan Respublikasının Təhsil Strategiyası" (2013) əsasında yaradılmışdır. Hər iki sənəddə ali təhsilin məqsədi "yaradıcı düşünən, milli və ümumbəşəri dəyərlərə sadiq, rəqabətqabiliyyətli mütəxəssislər hazırlamaq" kimi müəyyən edilmişdir (Azərbaycan Respublikasının Təhsil Nazirliyi, 2013). Ali təhsil müəssisələrinin fəaliyyəti dövlət nəzarəti altında Təhsil Nazirliyi tərəfindən tənzimlənir.

2020-ci ildən bu sahədə keyfiyyəti idarə etmək üçün Təhsil Keyfiyyətinin Təminatı Agentliyi (EKA) yaradılıb. Agentliyin əsas funksiyaları ali təhsil müəssisələrinin akkreditasiyası, keyfiyyət meyarlarının hazırlanması və beynəlxalq qiymətləndirmə sistemləri ilə inteqrasiyadır (EKA, 2022). Bundan əlavə, ali təhsil müəssisələrinin fəaliyyətinin təkmilləşdirilməsi məqsədilə 2021-ci ildə yeni "Ali təhsil haqqında" qanun layihəsi hazırlanmışdır ki, bu da universitetlərin muxtariyyəti və akademik idarəetmənin demokratikləşdirilməsi kimi anlayışları daha geniş şəkildə müəyyən edir (Milli Təhsil Nazirliyi, 2021).

Struktur və idarəetmə modeli

Azərbaycan ali təhsil sistemi struktur olaraq dövlət və özəl universitetləri, eləcə də beynəlxalq universitetləri əhatə edir. Son illərdə ali təhsil mühitində özəl sektorun məzmunu və beynəlxalq təhsil modelləri meydana çıxmağa başlayıb. Bu proses ali təhsil qaydalarını gücləndirmək və beynəlxalq standartlara uyğunlaşdırmaq məqsədilə həyata keçirilən islahatlarla dəstəklənir (Milli Təhsil Nazirliyi, 2022). 2023/2024-cü illərdə akademik dünyada 51 ali təhsil müəssisəsi fəaliyyət göstərirdi və ümumilikdə 231 437 tələbə təhsil alırdı (tehsil.biz, 2023). Azərbaycanda fəaliyyət göstərən ali təhsil müəssisələri, o cümlədən Bakı Dövlət Universiteti, Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti (UNEC), Azərbaycan Texniki Universiteti, Azərbaycan Memarlıq və İnşaat Universiteti, Azərbaycan Tibb Universiteti və Qarabağ Universiteti xüsusi nüfuza malikdir (Vikipediya, 2023). Azərbaycan ali təhsil sistemi 2005-ci ildən Boloniya Prosesi çərçivəsində Avropa Ali Təhsil Məkanının (EHEA) tamhüquqlu üzvüdür (EHEA, 2023). Bu üzvlük ölkənin ali təhsil strukturunu beynəlxalq standartlara uyğunlaşdırıb. O, akademik mobilliyi və ali təhsil proqramları üçün hər bir təhsil krediti haqqında məlumatı təmin edən AKTS (Avropa Kredit Transfer Sistemi) ilə uyğunlaşdırılmışdır (Milli Akademik Tanınma Məlumat Mərkəzi [NAIA], 2022).

Ali təhsil qaydalarının idarə edilməsi ilk növbədə rektorluq, elmi şura və fakültə idarələri vasitəsilə həyata keçirilir. Əliyeva (2019) bildirir ki, ali təhsilin idarə edilməsində fundamental tendensiyalardan biri inkişaf etmiş və institusionallaşmış idarəetmə mədəniyyətidir. Əliyevanın fikrincə, müasir universitetlər təkcə inzibati idarəetmə orqanları kimi deyil, həm də akademik liderlik, innovasiya yönümlü qərarların qəbulu və nəticəyönümlü institutlar kimi fəaliyyət göstərməlidir (Əliyeva, 2019, s. 47). Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi (2020-ci il) "Ali təhsilin idarə olunmasında yeni yanaşmalar və islahatların istiqamətləri" adlı hesabatında qeyd edir ki, ali təhsildə fəaliyyətə əsaslanan qiymətləndirmə, idarəetmə hesabatlılığı, rəqəmsal idarəetmə məlumatları və keyfiyyətin təminatı mərkəzləri kimi qurumlar yaradılıb. YUNESKO-nun (2021-ci il) Ali Təhsildə İdarəçilik və Keyfiyyət: Şərqi Avropa Siyasəti xülasəsində həmçinin vurğulanır ki, Şərqi Avropa ölkələri, o cümlədən Azərbaycan ali təhsil əməliyyatlarının mərkəzləşdirilmiş idarəetmə modelindən muxtariyyətə əsaslanan hibrid modelə keçir. Bu model universitetlərə daxili qərarlar vermək azadlığını təmin etməklə yanaşı, dövlət nəzarətini saxlayır.

Azərbaycan ali təhsil sistemi hazırda üç məqsədli strukturda fəaliyyət göstərir: bakalavr, magistratura və doktorantura proqramları. Bakalavr dərəcəsi 4-5 il çəkir və 240-300 AKTS krediti daxildir; tibbi proqramlarda bu rəqəm 300-360 AKTS kreditinə çatır. Magistratura proqramları 1,5-2 il davam edir və 90-120 AKTS kreditindən ibarətdir. Doktorantura təhsili fəlsəfə doktoru (PhD) və elmlər doktoru (DSc) səviyyələrində aparılır. Fəlsəfə doktoru proqramı 3-4 il, elmlər doktoru proqramı isə 4-5 il çəkir (Azərbaycan Təhsil Nazirliyi, 2023a). Azərbaycanın ali təhsil sistemi əsasən dövlət tərəfindən maliyyələşdirilir. Dövlət büdcəsindən ayrılan vəsaitlər universitetlərin tədris, elmi-tədqiqat və infrastruktur xərclərinin böyük hissəsini təşkil edir. 2021-ci il məlumat toplusuna əsasən, təhsil sektorunda büdcə xərcləri ümumi xərclərin təxminən 11-12%-ni təşkil edib (Trend.az, 2021). Bu, təhsilə ayrılan vaxtın göstəricisidir.

Özəl ali təhsil tənzimləmələri ümumi ali təhsil sisteminin kiçik nisbətləri olsa da, ölçüləri fərqlidir. Bununla belə, son illərdə ali təhsil tənzimləmələrinin

və özəl sektorun və beynəlxalq təhsil modellərinin əhatə dairəsinin genişləndirilməsi istiqamətində mühüm addımlar atılmışdır (Azərbaycan Təhsil Nazirliyi, 2023b). Özəl universitetlər beynəlxalq akkreditasiyaya əsaslanan və Boloniya prosesinə uyğunlaşdırılmış proqramlar təklif etməklə daha geniş seçimlər təklif edirlər.

Maliyyələşdirmə dərəcələri də ali təhsildə rəqabəti təşviq etmək üçün nəzərdə tutulub. Dövlət büdcəsindən toplanan vəsaitlər tələbə dövriyyəsi ilə əlaqələndirilir, universitetlərə daha çox tələbə cəlb etməyə və əlavə maliyyə resursları əldə etməyə imkan verir. Bu mexanizm ali təhsil sistemlərinin maliyyə müstəqilliyini artırır, fərdi qərarların qorunmasını və şəffaflığını təmin edir (Azərbaycan Təhsil Nazirliyi, 2023a). Bütövlükdə, maliyyələşdirmə sistemi universitetlər arasında sağlam rəqabətin təşviq edilməsi və ali təhsilin bakalavriat səviyyəsində beynəlxalq səviyyəyə uyğun təhsilin təmin edilməsi məqsədinə xidmət edir.*Keyfiyyət təminatı və beynəlmiləlləşmə*

Azərbaycan ali təhsil sistemində keyfiyyət təminatı son onillikdə dövlət siyasətinin prioritet istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir. TKTA-nın fəaliyyətinin beynəlxalq standartlara uyğunlaşdırılması məqsədilə 2022-ci ildə agentlik ENQA (European Association for Quality Assurance in Higher Education) ilə əməkdaşlığa başlamışdır (TKTA, 2022).

Beynəlmiləlləşmə istiqamətində əsas addımlar Bolonya prosesinə inteqrasiya (2005-ci ildən üzvlük), Erasmus+ proqramlarında iştirak və bir sıra xarici universitetlərlə ikili diplom proqramlarının həyata keçirilməsidir. Bununla belə, beynəlxalq əməkdaşlıq sahəsində hələ də dil baryeri, elmi məhsuldarlığın aşağı səviyyəsi və resurs çatışmazlığı kimi məhdudiyyətlər qalmaqdadır (OECD, 2022).

Ali təhsildə inklüzivlik siyasəti də son illərdə inkişaf edən mühüm istiqamətlərdəndir. Məhəmməd (2021) qeyd edir ki, Azərbaycanda inklüziv ali təhsilin inkişafı yalnız fiziki imkanları məhdud tələbələrin tədrisə cəlb olunması ilə məhdudlaşmır; bu yanaşma həm də sosial və regional bərabərsizliyin azaldılması, fərqli sosial qrupların ali təhsilə çıxış imkanlarının genişləndirilməsi məqsədini daşıyır. Müəllifin fikrincə, əsas çətinliklərdən biri infrastrukturun tam uyğunlaşdırılmaması və pedaqoji kadrların metodoloji hazırlığının yetərli səviyyədə olmamasıdır (Məhəmməd, 2021, s. 58).

Təhsil Nazirliyinin (2022) həyata keçirdiyi "İnklüziv Təhsil üzrə Dövlət Proqramı (2018–2025)" çərçivəsində bu istiqamətdə bir sıra irəliləyişlər əldə olunmuşdur. Proqram ali təhsil müəssisələrində inklüziv tədris mühitinin yaradılmasını, elektron resurslara çıxışın artırılmasını və psixoloji dəstək xidmətlərinin formalaşdırılmasını nəzərdə tutur.

Ümumilikdə, Azərbaycan ali təhsil sistemi hazırda keçid mərhələsindədir – sovet modelindən Avropa idarəetmə modelinə tədrici transformasiya prosesi davam edir. Dövlət səviyyəsində strateji məqsəd ali təhsilin keyfiyyətinin beynəlxalq göstəricilərlə uyğunlaşdırılması və idarəetmədə şəffaflığın artırılmasıdır.

Azərbaycan ali təhsil üçün dövlət siyasətinin məqsədləri və istiqamətləri

Azərbaycan Respublikasında ali təhsil siyasətinin əsas məqsədi biliklərə əsaslanan iqtisadiyyatın tələblərinə uyğun olaraq beynəlxalq rəqabət qabiliyyətli və innovativ təfəkkürə malik insan kapitalının inkişaf etdirilməsidir. Elm və Təhsil Nazirliyinin (2023-cü il) rəsmi açıqlamasına əsasən, ali təhsil sisteminin inkişafı tələbə mərkəzli təhsil yanaşmalarının tətbiqi, ömürboyu təhsil imkanlarının genişləndirilməsi, təhsil proqramlarının əmək bazarının dəyişən ehtiyaclarına uyğunlaşdırılması, elmi və tədqiqat fəaliyyətinin həvəsləndirilməsi kimi aspektləri əhatə edir. Eyni zamanda, dövlətin ali təhsil siyasəti ali təhsil müəssisələrinin muxtariyyətinin genişləndirilməsi, təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsi, şəffaf idarəetmə mexanizmlərinin həyata keçirilməsi kimi prioritetlərə əsaslanır (Elm və Təhsil Nazirliyi, 2023; Azərbaycan Respublikasının Nazirlər Kabineti, 2022). Prezident İlham Əliyevin 2019-cu il 16 aprel tarixli Sərəncamı ilə təsdiq edilmiş "Azərbaycan Respublikası ali təhsil sisteminin beynəlxalq rəqabətliliyinin artırılması üzrə Dövlət Proqramı (2019-2023-cü illər)" sənədində ali təhsilin müasirləşdirilməsi və beynəlmiləlləşdirilməsi dövlət siyasətinin əsas istiqamətlərindən biri kimi müəyyən edilib. Proqramın məqsədlərinə beynəlxalq ikili diplom proqramlarının genişləndirilməsi, xarici universitetlərlə əməkdaşlıq mexanizmlərinin gücləndirilməsi, təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsi, təhsil məzmununun Avropa standartlarına uyğunlaşdırılması daxildir (Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı, 2019-cu il; Elm və Təhsil Nazirliyi, 2023-cü il). Bu məqsədlər ali təhsilin təkcə kəmiyyət baxımından deyil, həm də keyfiyyət göstəriciləri baxımından davamlı inkişafını təmin etmək məqsədi daşıyır. Ümumiyyətlə, dövlətin ali təhsil siyasəti insan kapitalının inkişafı, elmi potensialın gücləndirilməsi, təhsil müəssisələrinin

beynəlxalq rəqabət mühitinə inteqrasiyası ilə xarakterizə olunur. Belə ki, ali təhsil sektorunda həyata keçirilən islahatlar ölkənin sosial-iqtisadi və intellektual potensialının artırılmasına xidmət edir və milli inkişaf strategiyasının əsas sütunlarından birini təşkil edir (Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı, 2019-cu il; Azərbaycan Respublikasının Nazirlər Kabineti, 2022-ci il).

II Türkiyə Ali Təhsil Sisteminin Strukturu Və İdarəetmə Mexanizmləri

Türkiyə ali təhsil sistemi uzun bir struktur dəyişikliyi və genişlənmə prosesindən keçib. Ali təhsil 1981-ci ildə qüvvəyə minən və ali təhsilin mərkəzləşdirilmiş şəkildə idarə olunmasını təmin etmək üçün Ali Təhsil Şurasını (YÖK) quran 2547 saylı Ali Təhsil Qanunu ilə tənzimlənir. YÖK dövlət və vəqf universitetlərinin fəaliyyətini koordinasiya edən, tədris proqramlarının uyğunluğunu təmin edən və akademik keyfiyyətin ümumi çərçivəsini təyin edən ən yüksək səviyyəli idarəetmə orqanıdır (Ali Təhsil Qanunu, 1981; YÖK, 2023). 2000-ci illərin əvvəllərindən etibarən YÖK Bolonya prosesi və inzibati islahatlarla inteqrasiya yolu ilə yenidən qurulmuşdur (EHEA, 2001).

Hüquqi və institusional baza

Türkiyədə ali təhsil sistemi konstitusiya və institusional çərçivədə Ali Təhsil Şurası (YÖK) tərəfindən idarə olunur. Ali Təhsil Şurası universitetlərin yaradılması, proqramların tanınması və akademik standartların müəyyən edilməsi kimi əsas funksiyaları yerinə yetirir (YÖK, 2024). 2015-ci ildə müstəqil keyfiyyət təminatı orqanı kimi yaradılmış Ali Təhsil Keyfiyyəti Şurası (YÖKAK) ali təhsil müəssisələrinin daxili və xarici qiymətləndirilməsini, akkreditasiya proseslərini və keyfiyyət mədəniyyətinin yaradılmasını təmin edir (YÖKAK, 2024; Taşçı, 2023). Bu orqanlar universitetin muxtariyyəti və keyfiyyət təminatı arasında tarazlığı təmin edir.

Struktur və idarəetmə modeli

Struktur olaraq Türkiyənin ali təhsil sistemi Boloniya prinsiplərinə uyğun olaraq üç mərhələli struktura malikdir: bakalavr, magistratura və doktorantura. 2001-ci ildə Boloniya Prosesi çərçivəsində Avropa Ali Təhsil Məkanı (EHEA) ilə uyğunlaşma prosesinə qoşulmuşdur. Bu proses ali təhsil sistemini beynəlxalq standartlara uyğunlaşdırmaq, keyfiyyəti təmin etmək və tələbə-müəllim mobilliyini artırmaq məqsədi daşıyır (YÖK, 2021; Anadolu Agentliyi, 2025). Avropa Komissiyasının 2024-cü ildə dərc etdiyi hesabatda Türkiyə ali təhsil sistemi 18 əsas göstəricidən 9-da ən yüksək bal toplayıb; bunlara AKTS-nin tətbiqi, diplomların qarşılıqlı tanınması və beynəlxalq mobillik proqramlarına daxil olan tələbələrə dəstək daxildir (Anadolu Agentliyi, 2025). 2023-2024-cü tədris ilinin göstəricilərinə əsasən, ölkədə 200-dən çox ali təhsil müəssisəsi, o cümlədən dövlət və fond universitetləri fəaliyyət göstərir və tələbələrin sayı 7 milyona yaxınlaşır; Bunlara həm ənənəvi, həm açıq, həm də distant təhsil proqramları daxildir (Ali Təhsil Şurasının Statistikası, 2024; TEDMEM, 2024). Dövlət universitetləri daha çox dövlət büdcəsindən maliyyələşir, rektorları isə prezident təyin edir. Vəqf universitetləri isə əsas maliyyə mənbələri tələbə haqları və ianələr olan qeyri-kommersiya təşkilatlarıdır; lakin eyni qanun çərçivəsində Ali Təhsil Şurası (YÖK, 2023; Rəsmi Qəzet, 1981) tərəfindən idarə olunur. Vəqf universitetləri idarəçilikdə daha çevik olsa da, akademik proqramların təsdiqi və professor-müəllim heyətinin təyin edilməsi Ali Təhsil Şurası tərəfindən təsdiqlənir (YÖK, 2022).

Keyfiyyət təminatı, beynəlmiləlləşmə və maliyyələşmə

Keyfiyyət təminatı, beynəlxalqləşmə və maliyyələşdirmə sahələrində Ali Təhsil Şurası (YÖKAK) 2015-ci ildən etibarən ali təhsil müəssisələrinin daxili keyfiyyət sistemlərini inkişaf etdirir və kənar qiymətləndirmə proseslərini həyata keçirir (YÖKAK, 2024; Taşçı, 2023). 2023-cü il statusu hesabatı göstərir ki, akkreditasiya, fəaliyyətə əsaslanan qiymətləndirmə və keyfiyyət mərkəzlərinin yaradılması üçün tədbirlər geniş şəkildə həyata keçirilir (YÖKAK, 2025). Türkiyə diplomların beynəlxalqləşməsini və qarşılıqlı tanınmasını təşviq etmək üçün Erasmus+ və digər proqramlar vasitəsilə tələbə və müəllim mübadiləsini genişləndirir (YÖK, 2023; Anadolu Agentliyi, 2025).

Maliyyələşmə ilk növbədə dövlət büdcəsi hesabına həyata keçirilir; dövlət universitetlərinə ayrılan vəsait təhsil, inkişaf və infrastruktur xərclərinə, vəqf universitetlərinə ayrılan vəsait isə ilk növbədə özəl resurslara və tələbə hüquqlarına ayrılır (YÖK, 2023). Bu mexanizm ali təhsildə rəqabət mühiti yaratmaq və tələbələrin keyfiyyətli təhsil imkanlarını genişləndirmək məqsədi daşıyır.

Türkiye ali təhsil üçün dövlət siyasətinin məqsədləri və istiqamətləri

Türkiyənin ali təhsil siyasətinin əsas məqsədi ölkənin sosial-iqtisadi inkişafına dəstək verən yüksək keyfiyyətli, inklüziv və beynəlxalq təhsil sistemi yaratmaqdır (YÖK, 2023; YÖKAK, 2025). Bu

məqsədlərə nail olmaq üçün ali təhsil müəssisələrinin planlaşdırılması, maliyyələşdirilməsi, keyfiyyət təminatı dövlət tərəfindən strateji sənədlərlə müəyyən edilir. Sosial məsuliyyət, icma əlaqələri və beynəlmiləlləşmə prioritet sahələr hesab olunur (YÖK, 2023; YÖKAK, 2025; Anadolu Agentliyi, 2025).

Buna görə də Türkiyənin ali təhsil sistemi keyfiyyət təminatı, beynəlxalqləşmə, maliyyələşdirmə və sosial məsuliyyəti əhatə edən çoxşaxəli strateji yanaşmalara əsaslanır. Dövlət və institusional tədbirlər ali təhsil sisteminin beynəlxalq standartlara uyğun olmasını təmin edir və tələbələrin ixtisaslarının inkişafına töhfə verir (YÖK, 2023; YÖKAK, 2025; Anadolu Agentliyi, 2025).

III Müqayisəli Təhlil: Azərbaycan Və Türkiyə Ali Təhsil Sistemləri

Azərbaycan və Türkiyənin ali təhsil sistemləri fərqli tarixi, hüquqi və institusional inkişaf yollarına malikdir və idarəetmə, keyfiyyət təminatı, beynəlmiləlləşdirmə, maliyyələşdirmə və strateji sənədlər sahələrində fərqlər və oxşarlıqlar göstərir.

İdarəetmə strukturu

Azərbaycan ali təhsil sistemi ilk növbədə mərkəzləşdirilmiş idarəetmə modeli əsasında fəaliyyət göstərir. Təhsil Nazirliyi və Təhsilin Keyfiyyətinin Təminatı Agentliyi (EKTA) universitetlərin fəaliyyətini tənzimləyir, akkreditasiya və keyfiyyətin təminatı proseslərini həyata keçirir (Azərbaycan Respublikasının Təhsil Nazirliyi, 2013; EKTA, 2022). Rektorlar ali təhsil müəssisələrinin əsas idarəetmə orqanlarıdır və dövlət siyasətinə uyğun olaraq idarəetməni həyata keçirirlər (Azərbaycan Respublikasının Təhsil Nazirliyi, 2023a). Türkiyə ali təhsil sistemində idarəetmə iki əsas qurum vasitəsilə həyata keçirilir: Ali Təhsil Şurası (YÖK) və Ali Təhsilin Keyfiyyəti Şurası (YÖKAK). YÖK dövlət və özəl universitetlərin fəaliyyətini əlaqələndirir, proqram ardıcıllığını təmin edir və akademik keyfiyyəti qoruyur (YÖK, 2023; YÖKAK, 2025). Özəl universitetlər daha çevik idarəetmə strukturlarına malikdir və YÖK tərəfindən təsdiq edilmiş qanunvericilik çərçivəsində fəaliyyət göstərirlər (Resmi Gazete, 1981; YÖK, 2022).

Keyfiyyət təminatı

Azərbaycan ali təhsil sistemində keyfiyyət təminatı TKTA (Türkiyə Ali Təhsil Şurası) vasitəsilə həyata keçirilir. Qurum beynəlxalq standartlara uyğun olaraq akkreditasiya proseslərini və daxili keyfiyyət təminatı sistemlərinin yaradılmasını təmin edir (TKTA, 2022). Türkiyədə 2015-ci ildən fəaliyyət göstərən YÖKAK (Türkiyə Ali Təhsil Şurası) universitetlərin daxili keyfiyyət təminatı sistemlərinin inkişafına, institusional monitorinqinə və akkreditasiya proseslərinin həyata keçirilməsinə nəzarət edir (Taşçı, 2023; Ali Təhsilin Keyfiyyəti Şurası, 2025). Hər iki ölkədə keyfiyyət təminatı ali təhsil müəssisələrinin akademik göstəricilərini yaxşılaşdırmaq və beynəlxalq standartlara uyğunluğu təmin etmək məqsədi daşıyır.

Beynəlmiləlləşmə

Azərbaycan və Türkiyənin ali təhsil sistemləri Boloniya Prosesi (Avropa Ali Təhsil Ərazisi [EHEA], 2023; Anadolu Agentliyi, 2025) çərçivəsində Avropa Ali Təhsil Məkanı ilə uyğunlaşma siyasəti həyata keçirir. Azərbaycan 2005-ci ildən, Türkiyə isə 2001-ci ildən bu prosesdə iştirak edir. Hər iki ölkədə Erasmus+ və digər beynəlxalq mübadilə proqramları tələbə və müəllimlərin mobilliyini dəstəkləyir (Azərbaycan Təhsil Nazirliyi, 2023a; YÖK, 2023). Bundan əlavə, xarici dil təhsili və beynəlxalq akkreditasiya proqramları vasitəsilə ali təhsilin beynəlmiləlləşdirilməsi gücləndirilir.

Maliyyələşmə və resurs idarəçiliyi

Azərbaycanın ali təhsil sistemi nisbətən az miqdarda özəl ali təhsil müəssisələri tərəfindən maliyyələşdirilir (Trend.az, 2021; Azərbaycan Təhsil Nazirliyi, 2023b). Türkiyədə dövlət universitetləri əsasən dövlət büdcəsi hesabına fəaliyyət göstərir, özəl universitetlər isə tələbə ödənişlərinə və özəl maliyyə mənbələrinə əsaslanır (YÖK, 2023). Hər iki ölkədə maliyyələşdirmə mexanizmləri ali təhsil müəssisələrinin performansa əsaslanan inkişafını təşviq etmək, rəqabət mühiti yaratmaq və tələbələrin keyfiyyətli təhsilə çıxışını təmin etmək məqsədi daşıyır.

Strateji sənədlər və islahatlar

Azərbaycan ali təhsil sistemində "Azərbaycan Respublikasının Təhsil Strategiyası" (2013-cü il) və "Ali təhsil haqqında Qanun" (2009-cu il) əsas strateji sənədlərdir və ali təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsi, inklüziv təhsilin təşviqi və beynəlxalq akkreditasiya imkanlarının genişləndirilməsinə yönəlmiş islahatları özündə ehtiva edir (Azərbaycan Respublikasının Təhsil Nazirliyi, Türkiyə Respublikasının ali təhsil siyasəti23; 2547 saylı Ali Təhsil (1981) və Ali Təhsil Şurasının müəyyən etdiyi keyfiyyət təminatı qaydaları ali təhsil müəssisələrinin akademik fəaliyyətini, beynəlxalqləşməni və universitet muxtariyyətinin qorunub saxlanmasını təmin edir (YÖK, 2023; YÖKAK, 2025; Anadolu Agentliyi, 2025-ci illərin inkişafında mühüm rol oynayır Hər iki ölkədə ali təhsil, lakin Azərbaycan mərkəzləşdirilmiş idarəçilik

və dövlət nəzarətinə üstünlük verir, Türkiyə isə həm dövlət nəzarətini saxlayır, həm də universitetlərin muxtariyyətini və beynəlxalqləşmə imkanlarını daha çevik şəkildə dəstəkləyir. Agentlik, 2025).

Nəticə və təkliflər

Azərbaycan və Türkiyənin ali təhsil sistemlərinin müqayisəsi göstərir ki, hər iki ölkədə Boloniya prinsiplərinə əsaslanan mərhələli ali təhsil strukturu mövcuddur və keyfiyyətin təmin edilməsi mexanizmləri yaradılmışdır. Bu yanaşma tələbələrin beynəlxalq səviyyədə tanınmış bilik və bacarıqlara yiyələnməsinə şərait yaradır və ali təhsilin peşəkar, sosial və intellektual inkişafına dəstək verir. Oxşarlıqlar ali təhsilin strateji istiqamətlərində - keyfiyyətin yüksəldilməsi, beynəlxalq standartlara uyğunlaşma və tələbə-müəllim mobilliyinin artırılmasında da özünü göstərir.

Fərqlər əsasən idarəetmə, maliyyələşdirmə və beynəlmiləlləşmə sahələrində müşahidə olunur. Azərbaycan ali təhsilində dövlət nəzarəti və mərkəzləşdirilmiş idarəetmə sistemi üstünlük təşkil edir, universitetin muxtariyyəti isə məhduddur. Türkiyədə isə dövlət və vəqf universitetləri arasında idarəetmə daha çevikdir və universitetlər akademik və inzibati qərarların qəbulunda daha çox muxtariyyətə malikdirlər. Maliyyələşdirmə modeli də fərqlidir: Azərbaycan ali təhsili əsasən dövlət büdcəsi hesabına təmin edilir, özəl sektorun payı məhduddur; Türkiyədə dövlət və vəqf universitetləri arasında maliyyə qaynaqlarının bölgüsü daha balanslıdır. Türkiyə beynəlmiləlləşmə baxımından daha irəlidədir; xarici tələbə və müəllim mübadiləsi, Erasmus+ proqramları və ikili diplom imkanları geniş şəkildə təmin edilir.

Bu təhlildən çıxan nəticə göstərir ki, hər iki ölkənin ali təhsil sistemlərinin güclü və zəif tərəfləri bir-birini tamamlayır və qarşılıqlı əməkdaşlıq üçün geniş imkanlar mövcuddur. Təklif olaraq ali təhsil sahəsində əməkdaşlığın dərinləşdirilməsi vacibdir. Bu, ikili diplom proqramlarının yaradılması, birgə elmi tədqiqat layihələrinin təşkili və tələbə-müəllim mübadiləsinin artırılması yolu ilə həyata keçirilə bilər. Eyni zamanda, təcrübə mübadiləsi ali təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə, beynəlxalq standartlara uyğunluğun gücləndirilməsinə və hər iki ölkənin insan kapitalının inkişafına xidmət edəcəkdir.

ƏDƏBİYYAT SIYAHISI:

1. Anadolu Ajansı. (2025, January 18). *Türk yükseköğretim sistemi, Avrupa Yükseköğretim Alanı (AYA) ile tam uyum sağladı.* https://www.aa.com.tr/tr/egitim/turk-yuksekogretim-sistemi-avrupa-yuksekogretim-alani-ile-tam-uyum-sagladi/

2. Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı. (2019). *Azərbaycan Respublikasında ali təhsil sisteminin beynəlxalq rəqabətliliyinin artırılması üzrə Dövlət Proqramı (2019–2023).* Bakı: Prezident Administrasiyası. https://president.az/az/articles/view/69434

3. Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası. (1995). Bakı.

4. Azərbaycan Respublikasının Nazirlər Kabineti. (2022). *Ali təhsilin keyfiyyətinin artırılması və idarəetmənin təkmilləşdirilməsi haqqında qərar.* Bakı: Nazirlər Kabineti.

5. Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi. (2013). *Azərbaycan Respublikasında Təhsil Strategiyası.* Bakı.

6. Council of Higher Education (Yükseköğretim Kurulu - YÖK). (2019). *Yükseköğretim Bilgi Yönetim Sistemi Raporu.* Ankara: YÖK Yayınları. https://istatistik.yok.gov.tr/

7. Council of Higher Education (Yükseköğretim Kurulu - YÖK). (2020). *Yükseköğretim Kanunu (No. 2547). Resmî Gazete.* https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/1.5.2547.pdf

8. Council of Higher Education (Yükseköğretim Kurulu - YÖK). (2023). *Higher education system in Turkey.* https://www.yok.gov.tr/en

9. DergiPark. (2023, March 29). *Yükseköğretimde Kalite Güvencesi Sistemi: Kurumsal Yaklaşım (D. Taşcı).* https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/2695758

10. Elm və Təhsil Nazirliyi. (2023). *Ali təhsil haqqında məlumat.* Bakı: Elm və Təhsil Nazirliyi. https://edu.gov.az/az/higher-education

11. European Higher Education Area (EHEA). (2024). *Bologna Process Implementation Report.* Brussels: European Commission. https://www.ehea.info/

12. Hüseynova, S. (2020). *Ali təhsilin idarə olunmasında müasir yanaşmalar.* Bakı: Elm və Təhsil.

13. Mərdanov, M. (2023). *Cəmiyyətin formalaşmasında ali təhsilin rolu. Ali Təhsil və Cəmiyyət,* (1), 5–15. Bakı: Azərbaycan Respublikası Elm və Təhsil Nazirliyi. https://edu.gov.az/upload/file/Kitab/ali-tehsil-ve-cemiyyet-no1.pdf

14. OECD. (2022). *Education Policy Outlook: Azerbaijan.* Paris: OECD Publishing.

15.OECD. (2023). *Education Policy Outlook: Turkey.* Paris: OECD Publishing.

https://www.oecd.org/education/policyoutlook/turkey.htm
16. Presidency of the Republic of Türkiye - Directorate of Strategy and Budget. (2019). *11th Development Plan (2019–2023).* Ankara: T.C. Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı. https://www.sbb.gov.tr/
17. Resmî Gazete. (2015). *Yükseköğretim Kalite Güvencesi Yönetmeliği.* 23 Temmuz 2015 tarihli ve 29423 sayılı *Resmî Gazete.* https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2015/07/20150723-3.htm
18. Taşcı, D. (2023). *Yükseköğretimde Kalite Güvencesi Sistemi: Kurumsal Yaklaşım. DergiPark.* https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/2695758
19. Təhsil Keyfiyyətinin Təminatı Agentliyi (TKTA). (2022). *İllik Hesabat.* Bakı.
20. Təhsil Nazirliyi. (2021). *Ali Təhsil haqqında Qanun Layihəsi.* Bakı.
21. World Bank. (2021). *Higher Education in Azerbaijan: Policy Note.* Washington, D.C.
22. World Bank. (2022). *Higher Education in Türkiye: Challenges and Opportunities.* Washington, D.C.: World Bank Group. https://documents.worldbank.org/
23. Yükseköğretim Kalite Kurulu Başkanlığı (YÖKAK). (2025, February 10). *2023 Durum Raporu.* Ankara: YÖKAK Yayınları. https://www.yokak.gov.tr/documents/StatusReports/Durum_Raporu_2023.pdf

DOİ: 10.32010/WYYL7710

ÖYRƏNMƏ ÇƏTİNLİYİ OLAN UŞAQLARIN QARŞILAŞDIĞI ƏSAS PROBLEMLƏR

Ayşən Kənan MƏMMƏDOVA
Azərbaycan Dillər Universiteti
Orcid: 0009-0001-5144-1581
E-mail: aysenmemmedova99@mail.ru

Xülasə: Bu nəzəri tədqiqat, öyrənmə əlilliyi olan uşaqların qarşılaşdıqları çoxşaxəli çətinlikləri araşdırır və onların linqvistik, idrak, sosial, emosional və motor inkişafına diqqət yetirir. Son elmi ədəbiyyata və DSM-5 kimi diaqnostik meyarlara əsaslanaraq, məqalədə nitq və dil pozğunluqları, diqqət çatışmazlığı, yaddaş məhdudiyyətləri, qavrayış çətinlikləri və sosial bacarıq çatışmazlığı kimi ümumi məsələlər qeyd olunur. Öyrənmə əlilliyi olan uşaqlar tez-tez lüğət əldə etmək, oxumaq və yazmaq, eşitmə və vizual qavrayış və mücərrəd anlayışları anlamaqda çətinlik çəkirlər. Bu çətinliklər akademik uğursuzluğa, özünəinamın aşağı düşməsinə və həmyaşıd münasibətlərində çətinliklərə səbəb ola bilər.

Tədqiqat erkən diaqnoz və müdaxilənin vacibliyini vurğulayır. Ailənin iştirakı, müəllim dəstəyi və peşəkar əməkdaşlıq (danışma terapevtləri və psixoloqlar da daxil olmaqla) uşaqların inkişafını təşviq etmək üçün vacibdir. Məqalədə ifadəli və qəbuledici dil bacarıqlarını artırmaq üçün modelləşdirmə, mühitin tədrisi və hekayə danışma əsaslı təlimat kimi təhsil strategiyaları müzakirə olunur. Həmçinin, şagirdlərə öyrənmə proseslərini tənzimləməkdə və mürəkkəb tapşırıqların öhdəsindən gəlməkdə kömək etməkdə metakognitiv strategiyaların rolu vurğulanır. Bundan əlavə, ünsiyyət, empatiya və münaqişələrin həlli kimi sosial bacarıqları inkişaf etdirmək üçün strukturlaşdırılmış proqramların əhəmiyyəti vurğulanır. Bundan əlavə, məqalədə, xüsusən də inklüziv sinif otaqlarında hər bir uşağın fərdi ehtiyaclarına uyğunlaşdırılmış fərqli təlimə ehtiyac olduğu qeyd olunur. Vizual dəstək, çoxsensor yanaşmalar və adaptiv öyrənmə metodlarını tətbiq etməklə, müəllimlər öyrənmə əlilliyi olan uşaqların həm akademik, həm də sosial cəhətdən uğur qazanmalarına kömək edə bilərlər. Nəticə olaraq, öyrənmə əlilliyi yalnız akademik çətinliklərlə məhdudlaşmır; onlar həmçinin uşağın ümumi inkişafına təsir göstərir. Bu uşaqların məktəbə və cəmiyyətə effektiv inteqrasiyası üçün təhsil, psixoloji və sosial dəstəyi birləşdirən hərtərəfli, vahid yanaşma vacibdir.

Açar sözlər: Öyrənmə çətinlikləri, dil pozğunluqları, idrak bacarıqları, sosial səriştə.

KEY PROBLEMS FACED BY CHILDREN WITH LEARNING DIFFICULTIES

Ayshan Kenan MAMMADOVA
Azerbaijan University of Languages
Orcid: 0009-0001-5144-1581
E-mail: aysenmemmedova99@mail.ru

Abstract: This theoretical study explores the multifaceted challenges encountered by children with learning disabilities, focusing on their linguistic, cognitive, social, emotional, and motor development. Based on recent scientific literature and diagnostic criteria such as DSM-5, the paper outlines common issues such as speech and language disorders, attention deficits, memory limitations, perceptual difficulties, and social skill deficits. Children with learning disabilities often struggle with vocabulary acquisition, reading and writing, auditory and visual perception, and understanding abstract concepts. These challenges may lead to academic failure, low self-esteem, and difficulties in peer relationships.

The study emphasizes the importance of early diagnosis and intervention. Family involvement, teacher support, and professional collaboration (including speech therapists and psychologists) are critical for fostering children's development. The paper discusses educational strategies such as modeling, milieu teaching, and storytelling-based instruction to enhance expressive and receptive language skills. It also highlights the role of metacognitive strategies in helping students regulate their learning processes and cope with complex tasks. In addition, the importance of structured programs to develop social competencies—like communication, empathy, and conflict resolution—is underscored.

Furthermore, the paper points out the need for differentiated instruction tailored to each child's individual needs, especially in inclusive classroom settings. By implementing visual supports, multisensory approaches, and adaptive learning methods, educators can help children with learning disabilities succeed both academically and socially.

In conclusion, learning disabilities are not limited to academic struggles; they also impact a child's overall development. A comprehensive, holistic approach—combining educational, psychological, and social support—is essential for the effective integration of these children into school and society.

Keywords: Learning difficulties, language disorders, cognitive skills, social competence.

ОСНОВНЫЕ ПРОБЛЕМЫ, С КОТОРЫМИ СТАЛКИВАЮТСЯ ДЕТИ С ТРУДНОСТЯМИ В ОБУЧЕНИИ

Айшан Кенан МАМЕДОВА
Азербайджанский Университет Языков
Orcid:b 0009-0001-5144-1581
Электронная почта: aysenmemmedova99@mail.ru

Резюме: В данной теоретической работе рассматриваются основные проблемы, с которыми сталкиваются дети с нарушениями обучения, а также предлагаются эффективные подходы к их поддержке в образовательной среде. Анализ проводится на основе современных научных источников и диагностических критериев, таких как DSM-5. Выделяются ключевые трудности, включая речевые и языковые нарушения, дефицит внимания, слабую память, затруднённое восприятие информации, а также недостатки в социальных навыках.

Дети с подобными трудностями часто отстают от сверстников в освоении словарного запаса, чтении и письме, а также испытывают сложности в аудиовизуальном восприятии и понимании абстрактных понятий. Это, в свою очередь, может привести к академическим неудачам, социальной изоляции и снижению самооценки.

Подчеркивается важность ранней диагностики и своевременного вмешательства. Эффективное взаимодействие между родителями, учителями и специалистами (логопедами, психологами) играет ключевую роль в поддержке ребёнка. В работе описаны такие подходы, как моделирование, обучение в естественной среде и методы, основанные на рассказах, способствующие развитию речевых и коммуникативных навыков. Также отмечается значимость метакогнитивных стратегий, которые помогают учащимся планировать, контролировать и оценивать своё обучение.

Особое внимание уделяется необходимости адаптированного и индивидуализированного обучения в условиях инклюзивного образования. Использование визуальных, мультимодальных и практических методов позволяет эффективно вовлекать таких детей в учебный процесс.

В заключение отмечается, что трудности в обучении влияют не только на академическую успеваемость, но и на общее развитие ребенка. Комплексный подход, объединяющий педагогическую, психологическую и социальную поддержку, необходим для полноценной интеграции таких детей в общество.

Ключевые слова: Трудности в обучении, речевые нарушения, когнитивные способности, социальные навыки

Giriş

Öyrənmə çətinliyi olan uşaqların diaqnozu 2013-cü ildə çap olunmuş Zehni Pozuntuların Diaqnostik və Statistik Əl Kitabı / DSM 5-də qeyd olunan meyarlar əsasında təyin olunur. Bu problemin erkən yaşlardan aşkarlanması uşağın akademik və gələcək fəaliyyətinə öz müsbət təsirini göstərəcəkdir. Öyrənmə çətinliyinə sahib olan uşaqlarda müxtəlif dil pozuntuları, oxuma problemləri, yazı, imla, riyaziyyat problemləri, diqqət pozuntuları, ünsiyyət pozuntuları və sosial bacarıq çatışmazlıqları paralel şəkildə görülür. Bu problemlər müxtəlif başlıqlar altında izah oluna bilər: dil pozuntuları, oxu və yazı problemləri, diqqət çatışmazlığı, sosial münasibətlərdəki çətinliklər. Vaxtında və düzgün müdaxilənin aparılması yuxarıda qeyd olunmuş problemlərin uşağın akademik və sosial həyatına olan neqativ təsirlərinin minimuma endirilməsi baxımından olduqca vacibdir.

Xüsusi Dil Pozuntuları – Dil Öyrənmə Çətinlikləri

Öyrənmə çətinliyi olan uşaqların böyük bir hissəsində səs tanıma, fonoloji məlumatı anlama və şifahi nitq bacarıqlarının həmyaşıdlarından geri qalması müşahidə edilmişdir. 8–12 yaş arası öyrənmə çətinliyi olan 242 şagird üzərində aparılmış araşdırmanın nəticəsinə nəzər yetirsək görə bilərik ki, iştirakçıların 63,2%-də dil pozuntuları mövcuddur. Bu uşaqların 28%-də xüsusi dil pozuntusu, 12%-də isə səsli dil pozuntusu qeydə alınmışdır. Xüsusi dil pozuntusu olan uşaqların, anlama və danışma bacarıqlarında zaman keçdikcə əhəmiyyətli dərəcədə problemlər meydana gəlir. Hansı ki, bu problemlər digər akademik sahələrdə də uğursuzluğun olmasına səbəb olur (Gibbs & Cooper, 1989).

Məlumdur ki, söz bazası zəif olan uşaqlar oxu və yazı zamanı əhəmiyyətli dərəcədə çətinlik yaşayırlar. Dil sahəsindəki bu çətinliklər nəticəsində uşaqların həm ifadə edici, həm də anlama bacarıqları zəifləyir. Söz ehtiyatı zəif olan, cümləni anlamaqda və fikir ifadə etmədə çətinlik çəkən uşaqlar, məktəb həyatında davamlı uğursuzluqlarla qarşılaşırlar. Həmin uşaqların oxu və yazı bacarıqlarının inkişafı prosesi nitq və söz ehtiyatı zəifliyi səbəbi ilə həmyaşıdlarından geri qalır. Bu səbəbdən, oxu və yazı zamanı uşağın çətinlik çəkməsinin öyrənmə çətinlikliyi kimi bir pozuntudan qaynaqlanması ilə yanaşı, xüsusi dil pozuntularından da qaynaqlandığı aşkarlanmışdır. Dildə yaranan problemlərin aradan qaldırılmadığı təqdirdə uşağın akademik fəaliyyəti ürəkaçıcı olmayacaqdır (Bishop & Adams, 1990).

Bu problemlərə erkən müdaxilə etmək və uşağın ünsiyyət bacarıqlarının inkişaf etdirilməsi üçün müəllimin, ailənin və loqopedin əməkdaşlığı olduqca vacibdir. Nitqin inkişafı üçün xüsusi proqramın tərtibi

zamanı istifadə olunacaq modellər və ifadəedici bacarıqların inkişaf etdirilməsi üçün tətbiq olunan strategiyalar çox diqqətlə seçilməlidir (Bender, 2008). Uşaqlarla həm evdə, həm də məktəbdə iş aparılmalıdır. Həftə ərzində aparılmış bir neçə seansla biz yüksək nəticə gözləyə bilmərik. Bunun üçün valideynin dəstəyi olduqca vacibdir. Evdə aparılan məşqlərə durğu vasitələrindən istifadə, fasilələr və intonasiya kimi ünsiyyət prosesi üçün əhəmiyyətli məqamlar üzərində təkraretmə yolu ilə mütəxəssisin apardığı iş valideyin tərəfindən davam etdirilməlidir.

Bir başqa tövsiyə olunan yanaşma isə modelləşdirmə metodu ilə öyrənmə çətinliyi olan uşaqlara gündəlik həyat şəraitində dilin öyrədilməsidir. Bu yanaşmada, təbii mühitdə məktəb yaşına çatmamış uşaqlar üçün istifadə olunan dil öyrədici üsullardan biri olan "ətraf mühitə əsaslanan öyrədici üsul" nümunə olaraq göstərilə bilər. Bu üsul, uşağa təbii mühitdə dil öyrədilməsini əsas tutur (Heward, 2006).

Proses müddətində strategiya, mühit və əlaqələrdə model olmaq, reaksiya istəmə, gözləmə və fürsət əsaslı öyrətmə proseslərini əhatə edən dörd addımdan istifadə olunur. Model olma mərhələsində böyüklər uşağın maraqlandığı əşya və ya hadisə ilə bağlı danışaraq model olurlar. Reaksiya istəmə–model olma mərhələsində böyüklər uşaqdan bir əşyanı və ya vəziyyəti tanımasını istəyir, uşaq cavab verdikdən sonra isə böyüklər yenidən model rolunda olurlar. Gözləmə mərhələsində böyüklər uşağa bir əşya təqdim edir və bu əşya ilə bağlı fərqli cavab gözləyirlər. Böyüklər uşağın sözlü istəklərini bildirməsi üçün (təxminən 15 saniyə) gözləyir və sonra bu istəyə bir ipucu verirlər. Fürsət əsaslı öyrətmə mərhələsində isə uşağa bir yardım və ya istək üçün fürsət verilir. Bu dörd mərhələnin birlikdə istifadə edilməsi "tədris üçün təbii model üsulu" adlanır (Bender, 2008).

Məktəb yaşındakı uşaqlara oxu və yazı bacarıqlarının öyrədilməsindən öncə oxuma və yazı üçün tələb olunan alt bacarıqların inkişaf etdirilməsi vacibdir. Belə ki, uşaqların söz ehtiyatının artırılması, anlama qabiliyyətinin inkişafı və cümlə quruluşunun öyrənilməsi üçün bəzi strategiyalar tətbiq edilməlidir. Bunun üçün hekayə ilə tədris metodundan istifadə edilə bilər. Bu metod çərçivəsində uşağın bir hadisənin təfərrüatlarını və ya hadisəyə dair öz müstəqil fikrini məntiqli, səlis və qrammatik cəhətdən doğru şəkildə ifadə etməsi üçün hekayə qurma və danışma məşqləri aparılır. Cümlənin tamamlanılması, hekayə qurmaq, hadisə sıralamaq və s. kimi praktik işlər lazımi bacarıqları inkişaf etdirir. Dinləmə bacarıqlarını inkişaf etdirmək üçün isə fərqli dinləmə strategiyaları tətbiq edilməlidir. Bu, öyrənənin dinlədiklərini başa düşməsi və anlaması baxımından əhəmiyyətlidir (Lerner, 2000).

Qavrayış Pozuntuları

Öyrənmə çətinlikləri olan uşaqlar yalnızca dil sahəsində deyil, eyni zamanda anlama sahəsində problemlər yaşayırlar. Vizual qavrayış və eşitmə zamanı məlumatların qəbul edilməsi, yadda saxlanmasında yaranan çətinliklər "anlama pozuntuları" başlığı altında xarakterizə olunur. Auditor yolla məlumatın qəbul edilməsində problem yaşayan uşaqlar eşitdikləri səsləri bir-birindən ayırd edə bilmirlər və oxşar səsləri (məsələn: b və p) qarışdırırlar. Bu vəziyyət onların sözləri düzgün qavrama qabiliyyətinə öz mənfi təsirini göstərir. Məsələn, onlar bir-birinə bənzər səsləri və məlumatları yadda saxlamaqda çətinlik çəkirlər. Eşitmə sahəsindəki bu problemlərə əlavə olaraq, sıralı məlumatların yadda saxlanılması, hərflərin, rəqəmlərin, günlərin və ayların sıralanması öyrənmə çətinliyinə sahib olan uşaq üçün olduqca çətindir.

Vizual ayırd etmə problemi olan uşaqlar hərfləri (məsələn, b ilə d, m ilə n), sözləri, rəqəmləri, həndəsi naxışları və s. bir-birindən ayırd etməkdə çətinlik çəkirlər. Hərflərin və sözlərin vizual olaraq ayırd edilməsi xüsusilə oxuma bacarığı baxımından çox vacibdir. Forma-zəmin ayırd etmə problemi olanlar isə obyektlə arxa fonu bir-birindən ayırd edə bilmirlər. Bu problemi yaşayan uşaqlar mətn və ya cümlə daxilindəki sözlərə fokuslana bilməzlər. Vizual qavrama bacarığı zəif olanlar isə nəyəsə baxdıqları zaman onun detalları verilmədən tanıya və ya oxuma zamanı yazının bir hissəsi silinmiş olsa, onu tamamlaya bilməzlər. Məkan münasibətlərində çətinlik yaşayanlar isə obyektlər (hərflər, sözlər, rəqəmlər və s.) arasında məsafə, istiqamət və mövqe kimi əlaqələri düzgün qura bilməz, yəni bir söz içindəki hərflərin düzülüşünü və ya cümlə içindəki sözlərin sırasını qarışdırarlar.

Öyrənmə çətinliyi olan uşaqların qavrayış pozuntuları xüsusilə akademik uğurlarına mənfi təsir göstərir. Məsələn, eşidərək qavraması zəif olan uşaqlar verilən tapşırıqları düzgün dərk etmək və yadda saxlamaqda çətinlik çəkirlər. Fərqli araşdırmalarda qeyd olunur ki, öyrənmə çətinliyi olan uşaqların yaddaş və qavrama funksiyaları zəif olur. Bunun nəticəsində onlar sözləri, cümlələri və mətnləri dərindən mənimsəmə, xatırlama və təkrar etmədə çətinliklə qarşılaşırlar.

Yaddaş problemi yaşayan öyrənmə çətinliyinə sahib uşaqlar eşitmə və vizual materialları yadda saxlamaqda və müxtəlif mətnləri xatırlamaqda ciddi çətinliklərlə qarşılaşırlar. Onların yaddaş zəifliyi səbəbindən mətni düzgün başa düşməmələri və verilən detallara uyğun cavab verə bilməmələri aşkarlanmışdır.

Akademik fəaliyyətlər zamanı eşitmə və vizual qavrayışda problem yaşayan uşaqların inkişafı üçün xüsusi tədris üsullarının tətbiq edilməsi tövsiyə olunur. Vizual və eşitmə sahələrində çətinlik çəkən uşaqlar üçün fərqli stimulların daxil edildiyi müxtəlif məşqlər və oyunlar təklif edilir. Məsələn, eşitmə yaddaşını inkişaf etdirmək üçün uşaqlara qısa hekayələrin oxunması, sual-cavab, söz və cümlələrin təkrarı kimi fəaliyyətlər tövsiyə olunur.

Ümumiləşdirmə apararaq deyə bilərik ki, kiçikməktəbli yaşı dövründə uşaqların vizual qavrayışını inkişaf etdirmək üçün tövsiyə olunan fəaliyyətlər bunlardır:

-Həndəsi fiqurların, şəkillərin kopyalanması;
-Eyni şəkillərin tapılması;
-Tapmaca və ya "puzzle" oyunlarının oynanması;
-Obyektlərin xüsusiyyətlərinin (forması, rəngi, ölçüsü və s.) müqayisə və siniflərdirilməsi;
-Hərflərin, rəqəmlərin, sözlərin uyğunlaşdırılması, qruplaşdırılması və adlandırılması;
-Dinlənilən hekayə ilə bağlı şəkilli kartların düzgün sıralanması;
-Blok modellərinin təkrar-təkrar qurulması.

Öyrənmə çətinlikləri olan şagirdlərin yaddaş problemlərinin öhdəsindən gəlmək üçün müəllimlər onlara yeni məlumatları müzakirə edərək və vizuallaşdıraraq təqdim etməlidirlər. Məsələn, uşaqlara qrammatikanı öyrədərkən, vizual şəkillər və ya vizual xəritə istifadə edilməsi yadda saxlamaqda çətinlik çəkən uşaqlara kömək edə bilər. Həmçinin pedaqoji ədəbiyyatlarda göstərilir ki, mətn elementlərinin vizuallaşdırılması, məkanla əlaqəli elementlər arasında əlaqənin qurulması öyrənmə çətinliyi olan şagirdlərin məlumatları daha asan mənimsəməsinə imkan yaradır. Bu zaman yeni biliklərin əvvəlki biliklərlə əlaqələndirilməsi və uzunmüddətli yaddaşa kodlanması daha da güclənir (Bender, 2008).

Metakoqnitiv çatışmamazlıqlar

Öyrənmə çətinliyi olan şagirdlərdə müşahidə edilən digər bir problem isə metakoqnitiv bacarıqların zəif olmasıdır. Metakoqnitiv bacarıqlar dedikdə bir işin hansı formada icra ediləcəyinə dair təxmin (proqnoz), planlama, monitorinq (izləmə) və real qiymətləndirmə bacarıqları nəzərdə tutulur. Təxmin bacarığı ilə şagird öyrənmə prosesinin hədəfləri, prosesin nə qədər vaxt aparacağı və nəticələri haqqında düşünməyə istiqamətlənir. Bu bacarığın formalaşması ilə şagirdlər qarşılaşdıqları situasiyanın çətin olub-olmadığını öncədən müəyyən edir, tapşırığın çətin və ya asan olmasından asılı olaraq icra formasını, yəni sürətli və ya yavaş icra etməyin daha məqsədəuyğun oduğuna dair qərar verə bilir.

Metakoqnitiv əməliyyatlar şagirdin koqnitiv fəaliyyətlər çərçivəsində istifadə etdiyi ardıcıl proseslər toplusudur. Bu proseslər həm öyrənməyi tənzimləməyə köməkçi olur, həm də koqnitiv fəaliyyətləri planlaşdırmağı və izləməyi özündə ehtiva edir. Nümunə olaraq deyə bilərik ki, bir paraqraf mətni oxuduqdan sonra şagird paraqrafda qeyd edilmiş əsas anlayışları dərk edib-etməməsini özünə sual verərək müəyyənləşdirə bilər. Burada şagirdin koqnitiv hədəfi mətni anlamaqdır. Əgər şagird öz suallarına cavab verə bilmirsə bu onun mətni dərk etmədiyinin göstərir. Belə olduğu halda şagird koqnitiv hədəfə necə çatacağına qərar verməlidir. Məsələn, mətni təkrar oxumağa qərar verə bilər. İkinci dəfə oxuduqdan sonra suallarına cavab verə bilirsə, demək ki, hədəfinə çatıb və biliyini qiymətləndirə bilər. Həmçinin şagird metakoqnitiv bacarıqlardan istifadə edərək özündən aşağıdakı sualları soruşa bilər:

Planlaşdırarkən: "Bu mövzuda hansı məlumatı əldə etməyim mənim üçün faydalı ola bilər?", "İlk olaraq nə etməli, hardan başlamalıyam?", "Bu mətni nə üçün oxuyuram?"

Tətbiq edərək izlərkən: "Doğru istiqamətdə irəliləyirəm?", "Bundan sonra nə edəcəm?", "Nəyi dəyişdirməliyəm?"

Qiymətləndirərkən: "Bütün addımları doğru icra etdimmi?", "İcra etdiyim işdən nə öyrəndim?"

Digər şagirdlərdən fərqli olaraq öyrənmə çətinliyi olan şagirdlər öz oxuma və öyrənmə proseslərini planlaşdırmaqda və bu prosesin nə dərəcədə uğurlu olduğuna dair qiymətləndirmə apararkən çətinlik çəkirlər. Bəzi şagirdlərin öz problemlərini öncədən proqnozlaşdırmaqda, onları başa düşməkdə və bu problemlərə uyğun həll yollarını tapıb praktikada tətbiq etməkdə ya bacarıqsız olduqları, ya da bu proseslərdə yaşıdlarına nisbətən geridə olduqları müəyyənləşdirilmişdir.

Məsələn, riyazi hesaplamalarda çətinliyi olan şagirdlərin metakoqnitiv bacarıqlarında zəifliklər müşahidə edilmişdir. Riyazi problemlərin necə həll ediləcəyinə dair planlama, təxmin etmə və strategiya seçmə sahələrində çətinlik çəkdikləri aşkarlanmışdır. Bu hal isə onların problemləri düzgün analiz və həll etmə zamanı çətinlik çəkməsinə səbəb olur. Eyni zamanda öyrənmə çətinliyi olan uşaqlarda problemin həllini planlaşdırma və uyğun üsulu seçmə bacarıqları zəif olur.

Sosial Çatışmamazlıqlar

Öyrənmə çətinliyi olan şagirdlərin çoxunda akademik, dil və metakoqnitiv çatışmazlıqlara əlavə olaraq sosial bacarıqlar sahəsində də çətinliklər müşahidə olunur. Aparılan araşdırmalarda, bu cür şagirdlərin:

-Sosial bilik və münasibət problemləri səbəbindən sosial davranışlarda çətinlik yaşadıqları;

-Sosial qavrayışdakı çatışmamazlıqlar səbəbilə zarafat və yumoru başa düşə bilmədikləri;
-Yenə də sosial problemlər səbəbilə üz ifadələri və bədən dili ilə ötürülmüş mesajları (məsələn, xoşbəxtlik, kədər, əsəb, sevgi, nifrət və s.) başa düşməkdə çətinlik çəkdikləri;
-Sosial siqnalları oxuya bilməmələrinin onların psixososial uyğunlaşmalarına neqativ təsir göstərdiyi qeyd olunur.
Yuxarıda sadalanan amillərlə yanaşı, bu şagirdlərin:
-Dostluq qurma bacarıqlarında (məsələn: özünü təqdim etmə, söhbətə başlama, kömək istəmə, qəbul etmə və paylaşma);
-Emosional özünü idarəetmə bacarıqlarında (məsələn: öz duyğularını və başqalarının hisslərini anlama, duyğuları tənzimləmək, aqresiyanı idarə etmək, əsəbi halda problemin nə olduğunu uyğun dillə bildirmək, nəticələrə görə davranmaq və s.);
-Stresslə mübarizə bacarıqlarında (məsələn: "xeyr" sözünü deyə bilmək, istənilməyən işdən imtina edə bilmək, pis bir vəziyyətdən uzaq durmaq, vicdanlı və dürüst davranmaq) çatışmazlıqlar yaşadıqları vurğulanır.

Sosial münasibət qura bilməyən bu şagirdlərin sosial bacarıq səviyyələri aşağı olur və digər uşaqlar tərəfindən tez-tez rədd edilirlər (Rourke et., 2002). Ümumiyyətlə, sosial çatışmamazlıqlar bəzən əsas bir problem, bəzən isə başqa bir problemin nəticəsi kimi ortaya çıxır. Bu məsələ uzun illərdir ki, dünya tədqiqatlarının geniş müzakirə mövzusuna çevrilmişdir.

Bəzi mütəxəssislər sosial çatışmazlıqların öyrənmə çətinliklərinin əsas meyarlarından biri olduğunu, bəziləri isə bu problemlərin öyrənmə çətinliyinə deyil, başqa əsas problemlərə bağlı olaraq ortaya çıxdığını ifadə etmişdir. Bəzi tədqiqatçılar isə bunların öyrənmə çətinliyinin bir hissəsi olduğunu və sözsüz davranışların da bu çətinliklərə daxil edilməli olduğunu irəli sürmüşlər (Buka, 1998).

Ümumiləşdirmə apararaq deyə bilərik ki, sosial çatışmazlıqlar öyrənmə çətinliyi ilə birbaşa əlaqəlidir. Öyrənmə çətinliyi olan şagirdlərin sosial bacarıqlarında da çatışmazlıqlar mövcuddur. Şagirdlərin sosial bacarıqlarının ləng inkişaf etməsi məktəbə və akademik uğura mənfi təsir göstərir. Şagirdlərin sosial bacarıqlardakı bu geriliyi onların həmyaşıdları tərəfindən qəbul edilməməsinə, hətta cəmiyyətdən təcrid olunmasına səbəb ola bilər. Bu isə sinifdəki fəaliyyətlərə və dərslərə qoşulmalarına maneə yaradır və nəticədə akademik uğurlarına mənfi təsir göstərir.

Uşağın həmyaşıdları ilə sosial münasibətlərdəki çətinlikləri və akademik uğuru arasındakı əlaqə olduqca güclüdür. Sosial bacarığı formalaşdırmaq və inkişaf etdirmək üçün şagirdlərin dərs prosesində bu bacarıqları mənimsəməsinə imkan verən proqramlar təqdim edilməlidir (Stein et., 2004). Əgər bu bacarıqlar sistemli şəkildə öyrədilərsə, şagirdlərin məktəbdə sosial münasibətlərin içərisinə daxil olmaları, cəmiyyət tərəfindən qəbul edilmələri və öz akademik potensiallarını həyata keçirmələri asanlaşacaqdır.

Öyrənmə çətinliyi olan uşaqların sosiallaşmasını formalaşdırmaq üçün dəstəkləyici fəaliyyətlərin çox mühüm olduğu vurğulanır. Bu fəaliyyətlər arasında oyunlar, modelləşdirmə və müəllim rəhbərliyi ilə aparılan məşqlər yer ala bilər. Ənənəvi olaraq sosial bacarıqlar adətən tədris planlarında ayrıca mövzu kimi öyrədilməsə də, bu gün artıq sosial bacarıqların öyrədilməsi fəal və praktik şəkildə həyata keçirilir.

Digər tərəfdən, sosial bacarıqlar uşaq ədəbiyyatı vasitəsilə, yəni kitab oxuma və müzakirə yolu ilə də öyrədilə bilər. Məsələn, qrup şəklində aparılan bir fəaliyyət zamanı uşaq kitabındakı qəhrəmanın qarşılaşdığı problemin həlli üçün sosial bacarıqlar müzakirə edilir və qəhrəmanın göstərdiyi davranışlar model kimi təqdim olunur. Bu üsul həm real həyatdan nümunələr təqdim edir, həm də öyrənmə çətinliyi olan uşaqların daha asan öyrənməsinə şərait yaradır.

Öyrənmə çətinliyi olan uşaqların sosial çatışmamazlıqlarının aradan qaldırılması məqsədi ilə həmyaşıdlarının təsirindən istifadə edilə bilər (Mercer & Pullen, 2005). Bu təsiri artırmaq üçün sosial bacarıqların tədrisində aşağıdakı sahələrin tədris proqramına daxil edilməsi tövsiyə olunur:

Söhbət bacarıqları – bədən dilindən istifadə, salamlaşma, özünü təqdim etmə və s.

Dostluq bacarıqları – tərif demək və qəbul etmək, qrup fəaliyyətlərinə qoşulmaq, paylaşmaq və əməkdaşlıq göstərmək. Çətin vəziyyətlər üçün lazım olan bacarıqlar – tənqidə münasibət bildirmək, "yox" deməyi bacarmaq, üzr istəmək, rəhbərlik və ya istiqamət almaq və s.

Problemin həlli bacarıqları – müzakirə aparmaq, arqumentlər irəli sürmək, razı salmaq və s.

Öyrənmə çətinliyi olan şagirdlərin dərs prosesində (oxuma və yazı aktlarında) akademik çatışmamazlıqlarla yanaşı, sosial və davranış çətinlikləri yaşadığı müşahidə edilir. Sosial bacarıqlarla yanaşı məntiqi düşünmə, diqqəti yönəltmə və planlama bacarıqlarında da gerilik müşahidə olunur. Bu isə öyrənmə çətinliklərinin yalnızca akademik deyil, eyni zamanda sosial və davranış sahələrinə də təsir etdiyini göstərir.

Bu səbəbdən, öyrənmə çətinliklərinin inkişaf və sosial bacarıqlarla olan əlaqəsi dəyərləndirilməli və tədris planları bu çətinlikləri nəzərə alaraq hazırlanmalıdır. Bu cür yanaşmalar uşaqların həmyaşıdlarla əlaqəsini gücləndirməyə və daha

funksional bir fərd kimi cəmiyyətə inteqrasiyasına kömək edəcəkdir.

Diqqət problemləri

Öyrənmə çətinliyi olan uşaqlarda diqqət problemləri olur. Bu hal daha çox Diqqət Əksikliyi və Hiperaktivlik Pozuntusu (DƏHP) ilə birlikdə görülür. Araşdırmalarda göstərilir ki, DƏHP olan şagirdlərin 97%-də öyrənmə çətinliyi mövcuddur (Stein et., 2004). Bu isə onların dərs zamanı diqqətini cəmləyə, uzun müddət mərkəzləşdirə və saxlaya bilməmələri ilə əlaqələndirilir. Təbiidir ki, bu kimi çətinliklər uşaqların akademik və sosial fəaliyyətinə öz neqativ təsirini göstərir.

Diqqət problemi olan şagirdlər üçün dərs mühiti onların diqqətlərini yayındırmayacaq şəkildə təşkil olunmalıdır. Bundan əlavə:

-Dərs izahının qısa, aydın, konkret və maraqlı olması;
-Şifahi tapşırıqların vizual elementlərlə dəstəklənməsi;
-Dərs prosesində təkrar etmə və müxtəlif duyğulara xitab edən üsullardan istifadə olunması;
-Bədən dili, mimika və jestlərdən istifadə edilməsi tövsiyə edilir.

Müəllimin sinifdəki fəaliyyətinin interaktiv formada təşkil edilməsi, hərəkətliliyin qorunması diqqətin mərkəzləşməsinə kömək edir. Bundan əlavə olaraq, jest və mimikaların yerində istifadəsi, vizual dəstəklər, açıq-aşkar və dəqiq izahlar şagirdin diqqətini dərsə cəlb edə bilər. Həmçinin vacib məlumatların vurğulanması, müəllimin əsas məqamlarda səs tonunu qaldırması da diqqətin davamlılığına dəstək ola bilər.

Motor problemlər

Öyrənmə çətinliyi olan uşaqlarda motor bacarıqlarla əlaqəli bir sıra çətinliklərin olduğu aşkarlanmışdır (Badian, 1992). Xüsusilə, öyrənmə çətinliyi olan uşaqlarda böyük motor bacarıqları sahəsində, yəni bədənin, qolların, ayaqların və əllərin koordinasiyalı şəkildə işləməsi ilə bağlı problemlər mövcuddur. Öyrənmə çətinliyi olan şagirdlər yerimə, qaçış, tullanma, tarazlıq saxlama, top tutma, əşyanı fırlatma və yaxalama kimi hərəkətlərin icrasında çətinlik çəkə bilərlər.

Öyrənmə çətinliyi olan uşaqların kiçik motor bacarıqlarının inkişaf xüsusiyyətlərinə nəzər yetirsək deyə bilərik ki, onlar öz-özünə geyinmək, yemək yemək, düymə bağlamaq və açmaq, qələm tutmaq, qayçıdan istifadə etmək və s. kimi bacarıqlarda çətinlik çəkirlər. Aparılan tədqiqatlarda öyrənmə çətinliyi olan uşaqların kiçik və böyük motor bacarıqlarında çatışmazlıqlar yaşadığı və bunun onların akademik uğurlarına təsir göstərdiyi müəyyən edilmişdir. Bu səbəblə, bədən tərbiyəsi dərslərində motor bacarıqların dəstəklənməsi və inkişaf etdirilməsi şagirdlərin ümumi akademik bacarıqlarının artırılmasına kömək edə bilər.

Metodologiya

Bu tədqiqat öyrənmə çətinliyi olan uşaqlarda rast gəlinən dil, qavrayış, diqqət, sosial və motor bacarıq problemlərinin təhlili məqsədilə aparılmışdır. İşin məqsədi, bu problemlərin mahiyyətini, onların akademik və sosial həyata təsirini ədəbiyyat əsasında analiz etmək, mövcud yanaşmaları və müdaxilə üsullarını müəyyənləşdirməkdən ibarətdir.

Tədqiqat nəzəri-təsviri (deskriptiv) metod əsasında hazırlanmışdır. Əsasən yerli və xarici mənbələrdəki araşdırmalar, elmi ədəbiyyatlar, statistik məlumatlar və mövcud tədqiqat nəticələri analiz olunmuşdur. Bununla yanaşı, mövcud elmi tədqiqatlarda əldə olunmuş nəticələrə əsaslanaraq ümumiləşdirmələr edilmişdir. İşin əsasını mövcud məlumatların təhlili təşkil edir və praktiki eksperiment və ya sahə işi aparılmamışdır.

Bu metodoloji yanaşma, öyrənmə çətinliyi olan uşaqlarda müşahidə edilən ümumi problemləri elmi ədəbiyyat əsasında sistemləşdirməyə və müvafiq pedaqoji, psixoloji və metodiki tövsiyələr irəli sürməyə imkan verir.

Nəticə

Aparılmış nəzəri təhlillər göstərdi ki, öyrənmə çətinliyi olan uşaqlarda müxtəlif sahələr üzrə ciddi problemlər müşahidə olunur. Xüsusilə dil bacarıqları, qavrayış, diqqət, yaddaş, metakoqnitiv bacarıqlar, motor bacarıqları və sosial münasibətlər sahəsindəki çatışmazlıqlar bu uşaqların təhsil həyatına neqativ təsir göstərir. Belə uşaqlarda söz ehtiyatının azlığı, fonoloji məlumatı anlamaqda çətinlik, oxuma və yazma proseslərində gerilik, sosial siqnalları dərk etmə və idarəetmə çətinlikləri, habelə vizual-auditor qavrayışın zəifliyi geniş yayılmışdır.

Tədqiqat nəticəsində aydın oldu ki, bu çətinliklərin yalnız akademik deyil, psixososial sahələrdə də mənfi nəticələrə səbəb olduğu müşahidə olunur. Bu problemlər zamanında aşkarlanmadıqda və müdaxilə olunmadıqda uşağın təhsil prosesindən geri qalması, sosial mühitdən təcrid olunması və öz potensialını tam şəkildə nümayiş etdirə bilməməsi kimi hallara gətirib çıxara bilər.

Bir sözlə, öyrənmə çətinliyi olan uşaqlarda akademik çətinliklərlə yanaşı, erkən yaşlardan etibarən çoxsaylı idrak və sosial problemlər də müşahidə olunur. Aparılan tədqiqatlar göstərir ki, bu cür uşaqlarda müşahidə edilən dil pozuntuları, qavrayıcı və ifadəedici dil çətinlikləri, qavrama pozuntuları, yaddaş çatışmamazlıqları, sosial idrak və sosial bacarıqlarda zəiflik, diqqət problemləri və motor bacarıqlardakı çatışmamazlıqlar sosial bacarıqların zəif inkişafına və akademik uğursuzluğa səbəb ola bilər. Bu səbəbdən, öyrənmə çətinlikləri

olan uşaqlarla iş zamanı yuxarıda sadalanmış çətinlikləri nəzərə alaraq hazırlanan kompleks yanaşma və dəstək strategiyalarına ehtiyac vardır. Bu isə yalnız ailə, məktəb və mütəxəssis (loqoped, psixoloq və s.) əməkdaşlığı ilə mümkün ola bilər.

Təkliflər

1. Erkən diaqnostika və müdaxilə: Öyrənmə çətinliklərinin erkən mərhələdə müəyyən edilməsi və fərdi müdaxilə planlarının hazırlanması uşağın gələcək inkişafı üçün böyük əhəmiyyət daşıyır.
2. Fərdi təhsil yanaşması: Bu kateqoriyaya daxil olan uşaqlar üçün təlim proqramları onların fərdi xüsusiyyətləri nəzərə alınmaqla uyğunlaşdırılmalı, tədris tempi və üsulları çevik şəkildə tənzimlənməlidir.
3. Müəllim və valideynin birgə əməkdaşlığı: Uşağın məktəbdəki davranış və təhsil göstəricilərinin inkişafı üçün müəllimlərlə valideynlər arasında davamlı və effektiv əməkdaşlıq vacibdir.
4. Loqopedik və psixoloji dəstək xidmətləri: Öyrənmə çətinliyi olan uşaqlara məktəb daxilində və ya xarici mütəxəssislər vasitəsilə dil, diqqət və sosial bacarıqlar üzrə mütəmadi dəstək göstərilməlidir.
5. Təlimdə interaktiv və vizual metodlardan istifadə: Vizual materiallar, praktik oyunlar və modelləşdirmə kimi yanaşmalar uşaqların qavrayış və yaddaş bacarıqlarını inkişaf etdirmək üçün təsirli ola bilər.
6. Sosial bacarıqların inkişafı üzrə proqramlar: Şagirdlərə dostluq, ünsiyyət, stresslə mübarizə və problemin həlli kimi sosial bacarıqların öyrədilməsi məqsədilə ayrıca proqramlar hazırlanmalı və tətbiq edilməlidir.
7. Metakoqnitiv strategiyaların tədrisə inteqrasiyası: Şagirdlərə öz öyrənmə proseslərini planlama, monitorinq və qiymətləndirmə bacarıqları öyrədilməlidir. Bu bacarıqlar onların özlərini daha yaxşı idarə etmələrinə kömək edəcək.
8. Məktəb proqramlarının adaptasiyası: Rəsmi tədris proqramları öyrənmə çətinliyi olan uşaqların ehtiyaclarını nəzərə alacaq şəkildə çevik və mərhələli surətdə tətbiq olunmalıdır.
9. Motor bacarıqların dəstəklənməsi: Kiçik və böyük motor bacarıqlarda gerilik müşahidə olunan uşaqlar üçün məktəbdə xüsusi fiziki fəaliyyət proqramları təşkil edilməli, bu uşaqların gündəlik fəaliyyətlərdə müstəqil və funksional şəkildə iştirak etmələrinə şərait yaradılmalıdır.
10. Davamlı monitorinq və qiymətləndirmə: Tədris prosesində bu uşaqlarla bağlı mütəmadi olaraq müşahidələr aparılmalı, inkişaf göstəriciləri dəyərləndirilməli və nəticələrə əsasən təlim yanaşmaları müvafiqləşdirilməlidir. Bu, uşaqların tədrisə verdiyi cavabları izləmək və müdaxilə planlarını dinamik saxlamaq baxımından əhəmiyyətlidir.

Bütün bunlar onu göstərir ki, öyrənmə çətinliyi olan uşaqlara yalnız akademik deyil, eyni zamanda sosial, emosional və motor sahələri əhatə edən çoxsahəli və kompleks yanaşma tələb olunur. Bu isə pedaqoqların, valideynlərin və mütəxəssislərin sıx əməkdaşlığı ilə mümkündür.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Badian, N. (1992). Nonverbal Learning Disability, School Behavior, and Dyslexia. *Annals of Dyslexia*, 42, 159–178.
2. Bender. W.N. (2008). *Learning disabilities: Characteristics, identification and teaching strategies.* Boston: Pearson, 58-62.
3. Bishop, D.V., Adams, C. (1990). A prospective study of the relationship between specific language impairment, phonological disorders and reading retardation. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 31(7), 1027-1050.
4. Buka, S. (1998). A Researcher's View: Learning-Disabled Children Get Lost in Definitions. *Brown University Child & Adolescent Behavior Letter*, 14, 1–3.
5. Gibbs, D.P., Cooper, E.B. (1989). Prevelence of communication disorders in students with learning disabilities. *Journal of Learning disabilities*, (60), 60-63.
6. Heward. W.L. (2006) *Exceptional children: An introduction to special education*. New Jersey: Pearson, 47-55.
7.Lerner, J.W. (2000). *Learning disabilities: Theories, diagnosis and teaching strategies*. Boston: Houghton Mifflin Company, 18-26.
8. Mercer, C.D., Pullen, P.C. (2005) *Students with learning disabilities*. New Jersey: Pearson, 22-33.
9. Mercer, C.D., Mercer, A.R. (2005) *Teaching students with learning problems*. New Jersey; Pearson, 66-74.
10. Rourke, B., Ahmad, S., Collins, D., Hayman-Abello, B., Hayman-Abello, S. and Warriner, E. (2002). Child Clinical / Pediatric Neuropsychology: Some Recent Advances. *Annual Review of Psychology*, 53, 309–339.
11. Stein, M., Klin, A. and Miller, K. (2004). When Asperger's Syndrome and a Nonverbal Learning Disability Look Alike. *Pediatrics*, 114, 5, 1458–1463.

DOİ: 10.32010/CBZJ3103

MƏKTƏBƏQƏDƏR İNKLÜZİV QRUPLARDA İNKİŞAFETDİRİCİ TƏLİM MÜHİTİNİN TƏŞKİLİNİN ELMİ-PEDAQOJİ PRİNSİPLƏRİ

Nərmin Ceyhun MƏRDANOVA
Azərbaycan Dillər Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0007-2319-0344
E-mail: nermin050898@gmail.com

Xülasə: Müasir təhsil sistemində inklüzivlik konsepsiyası insan hüquqları, bərabər imkanlar və sosial ədalət prinsiplərinə əsaslanır. Məktəbəqədər təhsil səviyyəsində inklüziv yanaşmanın tətbiqi uşaqların fərdi inkişaf xüsusiyyətlərini nəzərə alan və onların potensialını inkişaf etdirən pedaqoji mühitin yaradılmasını zəruri edir. Bu kontekstdə, qayğıkeş təlim mühiti uşağın şəxsiyyətyönümlü, fəaliyyətə əsaslanan və sosial-emosional inkişafını təmin edən vacib pedaqoji amildir.
Açar sözlər: inklüziv təhsil, məktəbəqədər təhsil, qayğıkeş mühit, pedaqoji prinsiplər.

CIENTIFIC-PEDAGOGICAL PRINCIPLES OF ORGANIZING A DEVELOPMENTAL LEARNING ENVIRONMENT IN INCLUSIVE PRESCHOOL GROUPS

Narmin Ceyhun MARDANOVA
Azerbaijan University of Languages
Orcid: https://orcid.org/0009-0007-2319-0344
E-mail: nermin050898@gmail.com

Abstract: The idea of inclusion in the modern education system is based on the principles of human rights, equal opportunities and social justice. The application of an inclusive approach at the preschool level of education necessitates the creation of a pedagogical environment that takes into account the individual development characteristics of children and reveals their potential. In this context, a developmental learning environment acts as an important pedagogical factor that ensures the personality-oriented, activity-based and socio-emotional development of the child.
Keywords: inclusive education, preschool education, developmental environment, pedagogical principles.

НАУЧНО-ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ОРГАНИЗАЦИИ РАЗВИВАЮЩЕЙ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ СРЕДЫ В ДОШКОЛЬНЫХ ИНКЛЮЗИВНЫХ ГРУППАХ

Нармин Джейхун МАРДАНОВА
Азербайджанский Университет Языков
E-mail: https://orcid.org/0009-0007-2319-0344
Электронная почта: nermin050898@gmail.com

Резюме: Идея инклюзии в современной системе образования основана на принципах прав человека, равных возможностей и социальной справедливости. Применение инклюзивного подхода на дошкольном уровне образования обусловливает необходимость создания педагогической среды, учитывающей индивидуальные особенности развития детей и раскрывающей их потенциал. В этом контексте развивающая среда обучения выступает важным педагогическим фактором, обеспечивающим личностно-ориентированное, деятельностное и социально-эмоциональное развитие ребенка.
Ключевые слова: инклюзивное образование, дошкольное образование, развивающая среда, педагогические принципы.

Giriş

Müasir təhsil sistemində inklüzivlik ideyası insan hüquqları, bərabər imkanlar və sosial ədalət prinsiplərinə əsaslanır. Məktəbəqədər təhsil pilləsində inklüziv yanaşmanın tətbiqi uşaqların fərdi inkişaf xüsusiyyətlərini nəzərə alan, onların potensialını üzə çıxaran pedaqoji mühitin yaradılmasını zəruri edir. İnkişafetdirici təlim mühiti bu kontekstdə uşağın şəxsiyyət yönümlü, fəaliyyət əsaslı və sosial-emosional inkişafını təmin edən mühüm pedaqoji amil kimi çıxış edir.

İnklüziv qruplarda belə mühitin təşkili təkcə tədris şəraitinin deyil, həm də münasibətlərin, qarşılıqlı dəstəyin və əməkdaşlığın sistemli şəkildə

qurulmasını tələb edir. Bu baxımdan, inkişafetdirici təlim mühitinin elmi-pedaqoji prinsiplərinin müəyyənləşdirilməsi inklüziv təhsil prosesinin keyfiyyət göstəricilərindən biri hesab olunur.

İnkişafetdirici təlim mühiti – uşaqların idrak, emosional, sosial və yaradıcılıq potensialının hərtərəfli inkişafına şərait yaradan pedaqoji sistemdir (Booth, T., & Ainscow, M. (2016). Bu mühitdə təlim prosesi uşağın aktiv iştirakına, müstəqil düşünməsinə və özünü ifadə etməsinə əsaslanır. İnklüziv qruplarda belə mühitin əsas məqsədi, bütün uşaqlar üçün bərabər öyrənmə imkanları yaratmaqla yanaşı, fərdi inkişaf istiqamətlərini dəstəkləməkdir.

İnkişafetdirici mühitin effektivliyi aşağıdakı göstəricilərlə müəyyən olunur:

- uşaqların fəaliyyətə motivasiyası və iştirak fəallığı;
- sosial qarşılıqlı əlaqə və əməkdaşlıq bacarıqları;
- təlimdə yaradıcılıq və təşəbbüskarlığın təzahürü;
- emosional təhlükəsizlik və mənəvi rahatlıq.

Məktəbəqədər inklüziv qruplarda inkişafetdirici təlim mühitinin qurulması bir sıra elmi-pedaqoji prinsiplərə əsaslanır:

Məktəbəqədər inklüziv qruplarda inkişafetdirici təlim mühitinin qurulması pedaqogikanın əsas prinsipləri üzərində formalaşır. Bu prinsiplərdən biri fərdiləşdirmə prinsipidir. O, uşağın fərdi xüsusiyyətlərini, istedad və qabiliyyət səviyyəsini və inkişaf tempini nəzərə alaraq təlim fəaliyyətinin təşkilini nəzərdə tutur. Hər bir uşağın fərqli maraqları və potensial imkanları olduğu üçün təlim materialları və üsulları fərqləndirilməlidir. İnteqrativlik prinsipi təlim prosesində idrak, emosional, sosial və yaradıcılıq fəaliyyətlərinin qarşılıqlı əlaqəsini təmin edir. İnklüziv qruplarda müxtəlif bacarıqlara malik uşaqların birgə fəaliyyəti bu inteqrasiyanın təbii şəkildə formalaşmasına kömək edir. Fəaliyyət yönümlülük prinsipi uşaqların təlim prosesində aktiv iştirakını təmin edir. Oyunlar, layihələr, tədqiqat tapşırıqları və yaradıcı fəaliyyətlər uşaqların maraq dairəsini genişləndirir və onların öyrənməyə olan münasibətini pozitiv istiqamətə yönəldir. Əməkdaşlıq və sosial qarşılıqlı təsir prinsipi inklüziv təlim mühitinin əsasını təşkil edir (Vygotsky, L. S. (1978). Bu mühitdə uşaqlar bir-biri ilə qarşılıqlı hörmət, empatiya və dəstək münasibətləri qurmağı öyrənirlər. Belə münasibətlər həm sosial bacarıqları formalaşdırır, həm də uşaqların emosional sabitliyini gücləndirir. Dəstək və müsbət münasibət prinsipi müəllim, valideyn və digər mütəxəssislərin qarşılıqlı əməkdaşlığını təmin edir. Uşaqlara fərdi yanaşma, psixoloji təhlükəsizlik və emosional rahatlıq şəraiti yaradılır. Yaradıcı inkişaf prinsipi isə uşaqların təbii maraqlarına və ideyalarına açıq münasibəti ifadə edir. Uşağın yaradıcılıq qabiliyyətinin stimullaşdırılması onun özünüifadə və özünüreallaşdırma ehtiyaclarını ödəyir, eyni zamanda intellektual inkişafına müsbət təsir göstərir.

İnklüziv təhsildə müəllim inkişafetdirici təlim mühitinin təşkilatçısı, fasilitatoru və müşahidəçisidir (Guralnick, M. J. (2017). Onun əsas vəzifəsi uşaqların fərdi imkanlarını nəzərə alaraq təlimi adaptasiya etmək, müsbət psixoloji atmosfer yaratmaq və inklüziv dəyərləri gündəlik fəaliyyətə inteqrasiya etməkdir.

Müəllimin pedaqoji imkanlarına aşağıdakılar daxildir:

- fərqli səviyyələr üçün tədris vəsaitlərinin adaptasiyası;
- müşahidə və diferensial qiymətləndirmə vasitələrinin tətbiqi;
- oyun və layihə əsaslı öyrənmə strategiyalarının təşkili;
- ailə ilə qarşılıqlı əməkdaşlıq sisteminin qurulması.

Məktəbəqədər inklüziv qruplarda inkişafetdirici təlim mühitinin təşkilinin elmi-pedaqoji prinsipləri uşaqların potensial imkanlarının reallaşdırılması, sosiallaşma prosesinin dəstəklənməsi və öyrənməyə motivasiyanın artırılmasına xidmət edir. Belə mühit uşaqların fərdi fərqlərini nəzərə alaraq bərabər

imkanlı, təhlükəsiz və yaradıcı öyrənmə atmosferi yaradır.

Bu səbəbdən, gələcəkdə pedaqoji kadr hazırlığı və ixtisasartırma proqramlarında inklüziv təlim mühitinin qurulması üzrə elmi-praktik biliklərin sistemli şəkildə tədrisi mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Zhang Ying. Research on Talent Cultivation of Preschool Education Professionals by Integrating Digital

Empowerment Educator Spirit
[J]. Modern Vocational Education,2024, (05):61-64.
[2] Min Huizu. The Dilemma of Children's Growth Space in the Digital Era and Its Resolution[J/OL]. Contemporary
Education Forum, 1-13[2024-03-26].
[3] Luo Jianghua, Wang Jinyu. Interpretation, core elements and implementation of digital governance in preschool
education[J]. Modern Education Management, 2024, (01):37-48.
[4] Chen Hua. Innovative application of digital technology in early childhood education exhibition and preschool
education[J]. China Conference and Exhibition (China Conference),2023, (24):94-96.
[5] LI Jing, Sun Xiaonan. Construction and application of case base for preschool education based on digital teaching[J].
Journal of Xiangyang Institute of Vocational Technology,2023,22(06):75-79.
[6] Cai Yingqi, Jim Shuwei, Zhang Liying. Digital technology-enabled sustainable development of preschool education
[J]. Educational Research and Experimentation,2023, (06):95-102.
[7] Shen Qi. The application of digital technology in kindergarten preschool education [C]. China Wisdom Engineering

Research Association. Proceedings of the Symposium on Theory and Practice of Educational Innovation,2023:2.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Booth, T., & Ainscow, *M. (2016).* The Index for Inclusion: Developing learning and participation in schools. Bristol: Centre for Studies on Inclusive Education *(CSIE).*
2. Bronfenbrenner*, U. (1994).* Ecological models of human development. *In* International Encyclopedia of Education *(*Vol. 3, pp. 37–43). Oxford: Elsevier.
3. Florian, L. (2019*).* On the necessary co-existence of special and inclusive education. International Journal of Inclusive Education, 23(7–8), 691–704.
4. Guralnick, M. J. (2017). Early intervention for children with intellectual disabilities: Current knowledge and future prospects. Journal of Applied Research in Intellectual Disabilities*, 30(3), 383–392.*
5. OECD. (2021). Inclusive early childhood education: Learning from promising practices. Paris: OECD Publishing.
6. UNESCO. (2017). A guide for ensuring inclusion and equity in education. *Paris: UNESCO Publishing.*
7. Vygotsky, *L. S. (1978).* Mind in Society: The development of higher psychological processes. Cambridge, MA: Harvard University Press.

DOİ: 10.32010/OTYY4542

RİYAZİYYAT FƏNNİNİN İBTİDAİ PİLLƏDƏ TƏDRİSİNƏ HAZIRLIQDA İNTERAKTİV RESURSLARDAN İSTİFADƏ İMKANLARI

Gülşən Ehtibar MİKAYILOVA
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-3904-0999
E-mail: gulshan.mikayilova@asoiu.edu.az

Xülasə: Müasir dövrdə ibtidai pillədə riyaziyyat fənninin tədrisinə hazırlıqda interaktiv resurslardan istifadə zərurətə çevrilmişdir. Təhsil sisteminin rəqəmsal transformasiyası, informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının (İKT) inkişafı və rəqəmsal təlim mühitlərinin geniş yayılması bu sahədə yeni imkanlar açır. İnteraktiv resurslar – elektron dərsliklər, virtual laboratoriyalar, animasiyalı təqdimatlar, riyazi oyun və simulyasiyalar, onlayn platformalar və mobil tətbiqlər – ibtidai sinif şagirdlərinin riyazi bilikləri mənimsəməsini sürətləndirir, onların idraki fəallığını və öyrənmə motivasiyasını artırır. Bu resurslar həm şagirdlərin fərdi öyrənmə tempini nəzərə almağa, həm də müəllimlər üçün tədris prosesini daha çevik və səmərəli qurmağa şərait yaradır. İnteraktiv vasitələr şagirdlərin məntiqi və tənqidi təfəkkürünü inkişaf etdirmək, riyazi anlayışları praktik müstəvidə möhkəmləndirmək baxımından xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Virtual laboratoriyalar və rəqəmsal oyunlar şagirdlərə abstrakt riyazi anlayışları real həyati situasiyalarla əlaqələndirmək imkanı verir. Məsələn, ədədlər, ölçmə vahidləri, həndəsi fiqurlar və məntiqi ardıcıllıqlar interaktiv tapşırıqlar vasitəsilə daha aydın və yadda qalan formada öyrədilir. Elektron testlər və avtomatik qiymətləndirmə alətləri dərhal geribildirim təmin edərək biliklərin səviyyəsini dəqiq müəyyənləşdirməyə imkan verir. Bu yanaşma həm müəllimə, həm də şagirdə təlim prosesində vaxtı səmərəli idarə etməyə şərait yaradır. Eyni zamanda, interaktiv resurslardan istifadənin pedaqoji və metodik əsasları xüsusi diqqət tələb edir. Şagirdlərin yaş xüsusiyyətləri və psixoloji inkişaf səviyyəsi nəzərə alınmalı, materiallar kurikulumun məzmun standartlarına uyğun seçilməlidir. İnteraktiv vasitələrin tətbiqi yalnız texnoloji yenilik kimi deyil, təlim strategiyalarının əsas tərkib hissəsi kimi nəzərdən keçirilməlidir. Müəllim bu resurslardan məqsədyönlü şəkildə istifadə etməklə şagirdlərin yaradıcılıq qabiliyyətini inkişaf etdirən, problem həll etməyə yönəlmiş, əməkdaşlıq və müstəqil araşdırma bacarıqlarını stimullaşdıran mühit yaratmalıdır.

İnteraktiv resursların tədrisə cəlb edilməsi həm də distant və hibrid təhsildə mühüm rol oynayır. Onlayn dərs platformaları və bulud əsaslı xidmətlər vasitəsilə şagirdlər ev şəraitində də riyazi mövzuları öyrənə, müəllim isə onların fəaliyyətinə nəzarət edə bilir. Bu, xüsusilə pandemiya və digər fövqəladə hallar zamanı tədrisin davamlılığını təmin edən əsas vasitələrdən biridir. Bundan əlavə, valideynlərin də təlim prosesinə interaktiv resurslar vasitəsilə qoşulması şagirdlərin biliklərinin möhkəmlənməsinə müsbət təsir göstərir. Nəticə olaraq, ibtidai pillədə riyaziyyat fənninin tədrisinə hazırlıqda interaktiv resurslardan istifadə XXI əsrin təhsil tələblərinə uyğun olaraq şagirdlərin riyazi savadlılığını yüksəldir, məntiqi və yaradıcı təfəkkürünü inkişaf etdirir, problem həll etmə və əməkdaşlıq bacarıqlarını gücləndirir. Elektron dərsliklər, animasiyalar, virtual mühitlər və onlayn qiymətləndirmə vasitələri təlimin keyfiyyətini artırmaqla yanaşı, müəllim və şagirdin qarşılıqlı fəaliyyətini gücləndirir, fərdi yanaşma və diferensiallaşdırılmış tədris imkanlarını genişləndirir. Bu səbəbdən interaktiv resursların məqsədyönlü, sistemli və pedaqoji əsaslara uyğun tətbiqi müasir ibtidai riyaziyyat tədrisinin səmərəliliyini təmin edən əsas amillərdən biri kimi qiymətləndirilməlidir.
Açar sözlər: riyaziyyat tədrisi, ibtidai pillə, interaktiv resurslar, rəqəmsal təhsil, informasiya-kommunikasiya texnologiyaları (İKT), elektron dərsliklər, virtual laboratoriyalar.

POSSIBILITIES OF USING INTERACTIVE RESOURCES IN PREPARATION FOR TEACHING MATHEMATICS AT PRIMARY LEVEL

Gulshan Ehtibar MİKAYILOVA
Azerbaijan State Pedagogical University
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-3904-0999
E-mail: gulshan.mikayilova@asoiu.edu.az

Abstract: In modern times, the use of interactive resources in preparation for teaching mathematics at the primary level has become a necessity. The digital transformation of the education system, the development of information and communication technologies (ICT) and the widespread use of digital learning environments open up new opportunities in this area. Interactive resources - electronic textbooks, virtual laboratories, animated presentations, mathematical games and simulations, online platforms and mobile applications - accelerate the assimilation of mathematical knowledge by primary school students, increase

their cognitive activity and motivation to learn. These resources allow both to take into account the individual learning pace of students and to make the teaching process more flexible and efficient for teachers. Interactive tools are of particular importance in terms of developing students' logical and critical thinking and reinforcing mathematical concepts on a practical level. Virtual laboratories and digital games allow students to connect abstract mathematical concepts with real-life situations. For example, numbers, units of measurement, geometric figures, and logical sequences are taught in a clearer and more memorable way through interactive tasks. Electronic tests and automatic assessment tools provide immediate feedback, allowing for accurate determination of the level of knowledge. This approach allows both the teacher and the student to effectively manage time in the learning process. At the same time, the pedagogical and methodological foundations of using interactive resources require special attention. The age characteristics and level of psychological development of students should be taken into account, and the materials should be selected in accordance with the content standards of the curriculum. The application of interactive tools should be considered not only as a technological innovation, but also as a key component of learning strategies. By using these resources purposefully, the teacher should create an environment that develops students' creativity, focuses on problem solving, and stimulates cooperation and independent research skills.

The involvement of interactive resources in teaching also plays an important role in distance and hybrid education. Through online learning platforms and cloud-based services, students can learn mathematical topics at home, and the teacher can monitor their activities. This is one of the main tools that ensure the continuity of teaching, especially during pandemics and other emergencies. In addition, the involvement of parents in the learning process through interactive resources has a positive effect on strengthening students' knowledge. As a result, the use of interactive resources in preparation for teaching mathematics at the primary level increases students' mathematical literacy in accordance with the educational requirements of the 21st century, develops logical and creative thinking, and strengthens problem-solving and cooperation skills. Electronic textbooks, animations, virtual environments and online assessment tools, in addition to increasing the quality of teaching, strengthen the interaction between teachers and students, expand the possibilities of an individual approach and differentiated teaching. Therefore, the purposeful, systematic and pedagogically sound application of interactive resources should be considered one of the main factors ensuring the effectiveness of modern primary mathematics teaching.

Keywords: mathematics teaching, primary school, interactive resources, digital education, information and communication technologies (ICT), electronic textbooks, virtual laboratories.

ВОЗМОЖНОСТИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ИНТЕРАКТИВНЫХ РЕСУРСОВ ПРИ ПОДГОТОВКЕ К ПРЕПОДАВАНИЮ МАТЕМАТИКИ В НАЧАЛЬНОЙ ШКОЛЕ

Гюльшан Эхтибар МИКАИЛОВА
Азербайджанский Государственный Педагогический Университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0000-3904-0999
Электронная почта: gulshan.mikayilova@asoiu.edu.az

Резюме: В современном мире использование интерактивных ресурсов при подготовке к преподаванию математики в начальной школе стало необходимостью. Цифровая трансформация системы образования, развитие информационно-коммуникационных технологий (ИКТ) и повсеместное использование цифровых образовательных сред открывают новые возможности в этой области. Интерактивные ресурсы – электронные учебники, виртуальные лаборатории, анимированные презентации, математические игры и симуляции, онлайн-платформы и мобильные приложения – ускоряют усвоение математических знаний учащимися начальной школы, повышают их познавательную активность и мотивацию к обучению. Эти ресурсы позволяют не только учитывать индивидуальный темп обучения учащихся, но и сделать процесс обучения более гибким и эффективным для учителей. Интерактивные инструменты имеют особое значение для развития логического и критического мышления учащихся и закрепления математических представлений на практике. Виртуальные лаборатории и цифровые игры позволяют учащимся связывать абстрактные математические понятия с реальными ситуациями. Например, числа, единицы измерения, геометрические фигуры и логические последовательности изучаются более наглядно и запоминаемо с помощью интерактивных заданий. Электронные тесты и автоматические инструменты оценки обеспечивают мгновенную обратную связь, позволяя точно определить уровень знаний. Такой подход позволяет как учителю, так и учащемуся эффективно управлять временем в процессе обучения. При этом педагогические и методические основы использования интерактивных ресурсов требуют особого внимания. Необходимо учитывать возрастные особенности и уровень психологического развития учащихся, а материалы подбирать в соответствии с содержательными стандартами учебной программы. Применение интерактивных инструментов следует рассматривать не только как технологическую инновацию, но и как ключевой компонент стратегий обучения. Целенаправленно используя эти ресурсы, учитель должен создать среду, развивающую творческие способности учащихся, концентрирующую их на решении задач, стимулирующую навыки сотрудничества и самостоятельного

исследования.
Использование интерактивных ресурсов в обучении также играет важную роль в дистанционном и гибридном образовании. Благодаря платформам онлайн-обучения и облачным сервисам учащиеся могут изучать математические темы дома, а учитель может контролировать их деятельность. Это один из основных инструментов, обеспечивающих непрерывность обучения, особенно в период пандемий и других чрезвычайных ситуаций. Кроме того, вовлечение родителей в учебный процесс посредством интерактивных ресурсов положительно влияет на укрепление знаний учащихся. В результате использование интерактивных ресурсов при подготовке к преподаванию математики в начальной школе повышает математическую грамотность учащихся в соответствии с образовательными требованиями XXI века, развивает логическое и творческое мышление, а также укрепляет навыки решения задач и сотрудничества. Электронные учебники, анимация, виртуальные среды и онлайн-инструменты оценки, помимо повышения качества обучения, усиливают взаимодействие между учителем и учащимися, расширяют возможности индивидуального подхода и дифференцированного обучения. Поэтому целенаправленное, систематическое и педагогически обоснованное применение интерактивных ресурсов следует считать одним из основных факторов, обеспечивающих эффективность современного обучения математике в начальной школе.
Ключевые слова: обучение математике, начальная школа, интерактивные ресурсы, цифровое образование, информационно-коммуникационные технологии (ИКТ), электронные учебники, виртуальные лаборатории

.

Giriş

Müasir dövrdə cəmiyyətin inkişafı, elmin və texnologiyanın sürətli tərəqqisi ibtidai təhsilin məzmun və metodikasına yeni tələblər irəli sürür. Bu prosesdə riyaziyyat fənni xüsusi yer tutur, çünki məntiqi təfəkkürün, analitik düşünmənin və problem həll etmə bacarıqlarının formalaşmasında riyazi biliklərin rolu əvəzsizdir. İbtidai pillə isə şagirdlərin gələcək elmi və intellektual inkişafının təməlini qoyan əsas mərhələdir. Bu səbəbdən riyaziyyatın tədrisinə hazırlıqda müasir yanaşmaların tətbiqi və yeni texnoloji vasitələrin cəlb olunması təhsilin keyfiyyətini yüksəltmək baxımından xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. İnformasiya-kommunikasiya texnologiyalarının (İKT) inkişafı nəticəsində interaktiv resurslardan istifadə tədris prosesinin əsas istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir. İnteraktiv lövhələr, elektron dərsliklər, onlayn platformalar, mobil tətbiqlər, riyazi oyunlar, animasiyalı təqdimatlar və virtual laboratoriyalar ibtidai sinif şagirdlərinin öyrənmə marağını artırmaqla yanaşı, mövzuları əyani şəkildə mənimsəməyə imkan verir. Bu cür resurslar şagirdlərin fərdi inkişaf tempini nəzərə almağa, dərs prosesində onların aktiv iştirakını təmin etməyə və öyrənməni daha maraqlı və səmərəli etməyə şərait yaradır. İnteraktiv resursların istifadəsi yalnız texnoloji yenilik deyil, həm də pedaqoji-metodik yeniləşmə deməkdir. Müasir yanaşmalar müəllimdən dərsin planlaşdırılmasında innovativ üsullar seçməyi, fərdi və qrup işini təşkil etməyi, dərhal geribildirim mexanizmlərindən səmərəli yararlanmağı tələb edir. Bu imkanlar riyaziyyat dərslərinin keyfiyyətinə birbaşa təsir göstərir, şagirdlərin məntiqi və yaradıcı düşünmə qabiliyyətini, tədqiqat aparma bacarığını inkişaf etdirir. Eyni zamanda, interaktiv resurslardan səmərəli istifadə bir sıra şərtlərin yerinə yetirilməsini tələb edir. Resursların məzmunu dövlət təhsil standartlarına və ibtidai riyaziyyat kurikulumuna uyğun olmalı, şagirdlərin yaş xüsusiyyətləri və idraki səviyyəsi nəzərə alınmalıdır. Müəllim bu vasitələri yalnız əlavə vizual material kimi deyil, təlim strategiyasının ayrılmaz hissəsi kimi planlaşdırmalı, onların məqsədyönlü və sistemli tətbiqinə diqqət yetirməlidir. Beləliklə, ibtidai pillədə riyaziyyat fənninin tədrisinə hazırlıqda interaktiv resursların rolu təlimin keyfiyyətini artırmaq, şagirdlərin öyrənməyə marağını gücləndirmək və XXI əsr bacarıqlarını formalaşdırmaq baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır. Bu mövzunun elmi-pedaqoji cəhətdən araşdırılması müasir təhsil tələblərinə uyğun tədris mühitinin yaradılmasına, şagird-müəllim-valideyn əməkdaşlığının gücləndirilməsinə və davamlı inkişafın təmin olunmasına mühüm töhfə verir.

Nəzəriyyə

Müasir dövrdə təhsilin rəqəmsallaşması və informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının (İKT) sürətli inkişafı ibtidai pillədə riyaziyyatın tədrisini yeni məzmunda təşkil etməyi zəruri edir. Bu baxımdan interaktiv vasitələr, xüsusən də interaktiv lövhələr müəllim və şagirdlərin dərs prosesində qarşılıqlı fəaliyyətini gücləndirən, riyazi biliklərin daha aydın və əyani mənimsənilməsinə şərait yaradan mühüm vasitə kimi çıxış edir. İnteraktiv lövhə yalnız vizual təqdimat vasitəsi olmayıb, həm də müəllimə dərs prosesini yaradıcı şəkildə qurmaq, mövzuları canlı və dinamik formada təqdim etmək imkanı verir. İnteraktiv vasitələrin mənimsənilməsi isə ardıcıl və mərhələli yanaşma tələb edir. Tanışlıq mərhələsində müəllim lövhədən əsasən sadə nümayiş funksiyaları üçün istifadə edir və onu əsasən ekran kimi dəyərləndirir. Növbəti

mərhələ olan uyğunlaşma mərhələsində artıq lövhənin əsas imkanlarından – slaydlar, şəkillər üzərində qeydlər və sadə tətbiqlərdən – istifadə olunur. Bu iki mərhələ interaktiv resurslarla ilkin iş vərdişlərinin formalaşdırılmasına xidmət edir. İnamlı istifadə mərhələsində isə müəllim mövzunun izahını daha yaradıcı yanaşmalarla təqdim edir, müxtəlif proqramlardan və şəkil-şablon kitabxanalarından aktiv şəkildə yararlanır, fərdi hazırlanmış materialları interaktiv proqram təminatına uyğunlaşdıraraq dərs dizaynını zənginləşdirir. Bu mərhələ müəllimdən həm texniki bacarıq, həm də metodik hazırlıq tələb edir. Son mərhələ olan peşəkar istifadə səviyyəsində isə interaktiv lövhənin bütün imkanlarından – digər sənədlərlə əlaqəli kompleks təqdimatlar, telekonfranslar, video ilə işləmə və müxtəlif multimedial həllər – tam səmərə ilə istifadə olunur. Bu mərhələ artıq yüksək peşəkarlıq və dərs planlaşdırmasında innovativ yanaşma deməkdir. Lakin təcrübə göstərir ki, bütün müəllimlər interaktiv vasitələrdən peşəkar səviyyədə istifadə edə bilmir. Öz materiallarını hazırlamaq və onları interaktiv dərs formatına uyğunlaşdırmaq kifayət qədər vaxt və zəhmət tələb edir. Buna görə də fərqli müəllimlər tərəfindən yaradılmış hazır didaktik materiallardan istifadə edərək onları xüsusi təlim tapşırıqlarına uyğunlaşdırmaq daha məqsədəuyğun hesab olunur. Beləliklə, ibtidai riyaziyyatın tədrisində interaktiv vasitələrin mərhələli mənimsənilməsi və onların tədris prosesinə məqsədyönlü inteqrasiyası təlimin keyfiyyətini yüksəltməyə, şagirdlərin riyazi savadlılığını və yaradıcı təfəkküründü inkişaf etdirməyə imkan verir. Bu, həm də müəllimlərin peşəkar inkişafının vacib tərkib hissəsi kimi müasir təhsil tələblərinə cavab verən əsas istiqamət sayılır.

Elektron didaktik materialların hazırlanması və təqdimatında interaktiv lövhənin mərhələli istifadəsi dərs prosesinin keyfiyyətini əhəmiyyətli dərəcədə yüksəldir. İlk mərhələ olan təqdimatın interaktiv lövhədə nümayişi ən sadə səviyyədir və klassik proyektor-ekran üsuluna bənzəyir. Bu mərhələdə müəllim, məsələn, "Üçbucaqların bərabərliyi" mövzusunu animasiya və hərəkət effektləri ilə təqdim edərək mövzunun məzmununu daha canlı izah edə bilir. Növbəti mərhələ slaydlara interaktiv qeyd əlavə etməkdir. Bu mərhələdə müəllim lövhə proqramının "Qələm" alətindən istifadə etməklə vacib hissələri vurğulayır və qeydləri avtomatik olaraq elektron xülasə kimi saxlayır. Bu, həm vaxt qənaətinə səbəb olur, həm də dərsin sonunda mövzunun ümumiləşdirilməsini asanlaşdırır. Üçüncü mərhələdə müəllim fərdi slayd obyektləri ilə işləyir. Burada təqdimat slaydlarının şəkilləri və fiqurları kopyalanaraq interaktiv iş sahəsinə köçürülür, obyektlər müstəqil element kimi istifadə olunur. Bu yanaşma, xüsusilə mürəkkəb riyazi anlayışların, məsələn, üçbucaqların bərabərliyinin vizual təqdimatında böyük üstünlük yaradır. Dördüncü mərhələ isə öz şəkillər kolleksiyasının yaradılmasıdır. Müəllim öz mövzusuna uyğun rəngli fiqurlar, diaqramlar, xəritələr və digər didaktik materialları xüsusi qovluqlarda toplayaraq istənilən dərs zamanı asanlıqla istifadə edə bilir. Bu yanaşma həm dərsin operativliyini artırır, həm də müəllimə fərdi yaradıcı yanaşmalar tətbiq etmək imkanı verir. Beləliklə, interaktiv lövhənin mərhələli mənimsənilməsi ibtidai riyaziyyatın tədrisini yalnız texnoloji baxımdan deyil, həm də pedaqoji-metodik cəhətdən gücləndirir. Bu proses müəllimin yaradıcılıq fəaliyyətini genişləndirir, şagirdlərin fəallığını artırır və onların riyazi mövzulara marağını gücləndirir. İnteraktiv mühit həm öyrənmədə fərdi yanaşma və problem həll etmə bacarıqlarını inkişaf etdirir, həm də təlimdə davamlı keyfiyyət artımına zəmin yaradır.

Metod

Müasir dövrdə qlobal texnoloji inkişaf və rəqəmsal transformasiya təhsil sisteminə yeni yanaşmaların tətbiqini zəruri edir. İbtidai siniflərdə riyaziyyat fənninin tədrisi isə bu prosesin əsas istiqamətlərindən biri kimi xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Çünki məhz ibtidai pillədə şagirdlərin məntiqi təfəkkürü, analitik düşünmə bacarığı, problem həll etmə vərdişləri və riyazi savadlılıq səviyyəsinin təməli formalaşır. Bu mərhələdə tətbiq olunan müasir təlim metodları və texnologiyalar gələcəkdə onların elmi, peşəkar və şəxsi inkişafına birbaşa təsir göstərir. İnformasiya-kommunikasiya texnologiyalarının (İKT) sürətli inkişafı nəticəsində riyaziyyatın tədrisinə hazırlıqda interaktiv resurslardan istifadə geniş imkanlar açmışdır. Elektron dərsliklər, animasiyalı təqdimatlar, virtual laboratoriyalar, riyazi oyunlar, simulyasiyalar, onlayn platformalar və mobil tətbiqlər kimi vasitələr dərs prosesinin keyfiyyətini yüksəldir, şagirdlərin dərsə marağını artırır və öyrənməni daha dinamik və əyani edir. İnteraktiv resurslar həmçinin hər bir şagirdin fərdi öyrənmə tempini nəzərə almağa, onların bilik və bacarıqlarının dəqiq qiymətləndirilməsinə, müəllimin isə dərs planlaşdırmasını daha səmərəli qurmasına şərait yaradır. Eyni zamanda interaktiv resursların tətbiqi sadəcə texnoloji yenilik deyil, həm də pedaqoji-metodik yeniləşmə deməkdir. Müəllimlər bu resurslardan məqsədyönlü və sistemli şəkildə istifadə edərək şagirdlərin yaradıcı və məntiqi düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirir, dərslərdə fərdi və qrup işini təşkil edir, dərhal geribildirim mexanizmlərindən yararlanırlar. Bu

yanaşma dərsin keyfiyyətini yüksəltməklə yanaşı, şagird-müəllim əməkdaşlığını gücləndirir və təlimin daha motivasiyaedici olmasına şərait yaradır. İbtidai pillədə riyaziyyat fənninin tədrisinə hazırlıqda interaktiv resurslardan istifadə XXI əsrin təhsil tələblərinə cavab verən mühüm istiqamətdir. Bu mövzunun elmi-metodik əsasda araşdırılması müasir dərs modelinin formalaşmasına, şagirdlərin riyazi savadlılığının və təfəkküründün inkişafına, həmçinin tədris prosesinin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə ciddi töhfə verir.

İbtidai pillədə riyaziyyatın tədrisində istifadə olunan interaktiv texnologiyalar müxtəlifdir:

İnteraktiv lövhələr və elektron dərsliklər: Mövzunun izahı zamanı şəkil, cədvəl, qrafik və animasiyaların istifadəsi ilə dərsin dinamikliyini artırır, şagirdlərin diqqətini saxlayır.

Virtual laboratoriyalar və simulyasiyalar: Riyazi məsələlərin həlli üçün real həyati situasiyaları modelləşdirir, şagirdlərin təcrübə yolu ilə öyrənməsinə imkan yaradır.

Onlayn platformalar və mobil tətbiqlər: "Khan Academy", "GeoGebra", "Quizizz", "Edmodo" kimi platformalar fərdi tapşırıqların təqdim edilməsi və dərhal geribildirim mexanizminin qurulması baxımından səmərəlidir.

Riyazi oyunlar və viktorinalar: Ədədlər, fiqurlar, ölçmə vahidləri, toplama-çıxma əməliyyatları kimi mövzuların möhkəmləndirilməsində motivasiya yaradır və yarış mühiti formalaşdırır.

Müasir təhsil sistemində ibtidai pillədə riyaziyyat fənninin tədrisi, şagirdlərin məntiqi təfəkküründün, yaradıcı düşünmə və problem həll etmə bacarıqlarının inkişafında əsaslı rol oynayır. Bu səbəbdən dərs prosesində tətbiq olunan metod və vasitələr sadəcə bilik ötürməyə deyil, həm də şagirdlərin marağını oyatmağa və onları aktiv öyrənməyə təşviq etməyə yönəlməlidir. İnformasiya-kommunikasiya texnologiyalarının (İKT) inkişafı bu istiqamətdə yeni imkanlar açaraq riyaziyyat dərslərinin məzmun və formasını zənginləşdirir. İnteraktiv texnologiyaların tədris prosesinə daxil edilməsi ənənəvi dərs modelini daha səmərəli, əyani və şagirdyönümlü hala gətirir. İbtidai pillədə riyaziyyatın tədrisində istifadə olunan interaktiv texnologiyalar çoxşaxəlidir və hər biri öz funksional imkanları ilə seçilir. İnteraktiv lövhələr və elektron dərsliklər mövzuların izahında şəkil, cədvəl, qrafik və animasiyaların istifadəsinə şərait yaradır, dərsin dinamikliyini artırır və şagirdlərin diqqətini davamlı saxlayır. Virtual laboratoriyalar və simulyasiyalar riyazi məsələlərin real həyati situasiyalarla əlaqələndirilməsinə imkan verir, öyrənilən anlayışları təcrübə yolu ilə möhkəmləndirir. Onlayn platformalar və mobil tətbiqlər – məsələn, Khan Academy, GeoGebra, Quizizz və Edmodo – fərdi tapşırıqların təqdim edilməsi, dərhal geribildirim və şagirdlərin bilik səviyyəsinin operativ qiymətləndirilməsi baxımından xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Riyazi oyunlar və viktorinalar isə şagirdlərin riyazi mövzulara marağını artırır, yarış mühiti yaradır və öyrənməni əyləncəli edir. Bu texnologiyaların tətbiqi nəticəsində abstrakt riyazi anlayışların həyatla əlaqələndirilməsi, mövzuların daha aydın və yadda qalan formada mənimsənilməsi mümkün olur. Eyni zamanda, şagirdlərin fərdi öyrənmə tempinə uyğun dərs planlaşdırılması, dərhal qiymətləndirmə və fərqləndirilmiş təlim metodlarının həyata keçirilməsi asanlaşır. Beləliklə, interaktiv texnologiyalar yalnız vizual dəstək vasitəsi kimi deyil, həm də tədrisin məzmununu zənginləşdirən, şagirdin öyrənmə prosesini aktivləşdirən əsas pedaqoji alət kimi çıxış edir. Nəticə etibarilə, ibtidai pillədə riyaziyyatın tədrisinə hazırlıqda interaktiv texnologiyaların səmərəli istifadəsi XXI əsrin təhsil tələblərinə cavab verən innovativ yanaşma kimi qiymətləndirilməli, şagirdlərin elmi-idraki potensialının inkişafına və riyazi savadlılığın yüksəldilməsinə mühüm töhfə kimi nəzərdən keçirilməlidir.

Müasir təhsil mühitində ibtidai pillədə riyaziyyatın tədrisi sadəcə biliklərin ötürülməsi ilə məhdudlaşmır, şagirdlərin məntiqi, yaradıcı və analitik təfəkküründün inkişafına yönəlmiş kompleks pedaqoji proses kimi nəzərdən keçirilir. İnformasiya-kommunikasiya texnologiyalarının (İKT) sürətli inkişafı bu sahədə yeni imkanlar yaratmış və interaktiv resursların tətbiqini tədrisin ayrılmaz hissəsinə çevirmişdir. İnteraktiv vasitələr tədris prosesinə təkcə vizual dəstək vermir, həm də onu daha çevik, dinamik və şagirdyönümlü edir. İnteraktiv resursların pedaqoji-metodik üstünlükləri ibtidai riyaziyyatın tədris keyfiyyətini yüksəltməkdə mühüm rol oynayır. Bu vasitələr dərs prosesini daha əyani və maraqlı təqdim etməklə yanaşı, şagirdlərin idraki fəallığını gücləndirir, fərdi yanaşmanı mümkün edir və qiymətləndirmə mexanizmlərini sadələşdirir. Məsələn, problemin həlli zamanı şagirdlər analitik düşünür, müxtəlif həll yolları axtarır və nəticələrini əsaslandırmağı öyrənirlər ki, bu da məntiqi və yaradıcı təfəkkürün inkişafına güclü təsir göstərir. Bundan başqa, interaktiv vasitələr şagirdlərin fərdi öyrənmə sürətini nəzərə almaqla diferensial tədrisə imkan yaradır. Zəif və güclü tərəflərin dərhal aşkar edilməsi təlimin keyfiyyətini artırır, müəllimə fərdi dəstək strategiyaları qurmağa şərait yaradır. Avtomatik testlər və elektron geribildirim sistemi isə

şagirdlərin nailiyyətlərinin operativ qiymətləndirilməsini təmin edir, nəticələrin dərhal təhlili əsasında əlavə tədris addımlarının planlaşdırılmasına imkan verir. Motivasiya və əməkdaşlıq da interaktiv resursların mühüm üstünlüklərindəndir. Komanda şəklində tapşırıqlar, qrup müzakirələri və interaktiv oyunlar şagirdlərin dərs prosesinə fəal qatılmasına, ünsiyyət bacarıqlarının, əməkdaşlıq və məsuliyyət hisslərinin inkişafına şərait yaradır. Nəticədə dərs yalnız bilik qazanmaq mərhələsi deyil, həm də sosial və emosional inkişaf üçün məhsuldar mühitə çevrilir. İbtidai pillədə riyaziyyat fənninin tədrisində interaktiv resursların pedaqoji-metodik üstünlüklərinin araşdırılması müasir təhsil tələblərinə uyğun, yaradıcı və səmərəli dərs modelinin qurulması baxımından böyük əhəmiyyət kəsb edir. Bu yanaşma şagirdlərin riyazi savadlılığını yüksəltməklə yanaşı, onların gələcək elmi və peşəkar inkişafı üçün möhkəm zəmin yaradır.

Müasir dövrdə ibtidai pillədə riyaziyyat fənninin tədrisində interaktiv resurslardan istifadənin əhəmiyyəti danılmazdır. İnformasiya-kommunikasiya texnologiyalarının (İKT) təhsilə sürətli inteqrasiyası sayəsində dərs prosesinin keyfiyyətinin yüksəldilməsi, şagirdlərin riyazi biliklərinin dərinləşdirilməsi və öyrənməyə marağın artırılması üçün geniş imkanlar yaranmışdır. Lakin bu imkanlardan yüksək səmərə ilə yararlanmaq yalnız texnoloji yeniliklərin mövcudluğu ilə deyil, həm də düzgün pedaqoji və metodik yanaşmaların tətbiqi ilə mümkündür. İnteraktiv resursların səmərəli istifadəsi üçün əsas şərtlərdən biri onların məzmununun dövlət təhsil standartlarına və ibtidai riyaziyyat kurikulumunun tələblərinə tam uyğun olmasıdır. Seçilən materiallar şagirdlərin yaş xüsusiyyətlərini və idraki inkişaf səviyyəsini nəzərə almalı, onların təfəkkürünü inkişaf etdirən, maraq doğuran və öyrənməyə həvəsləndirən şəkildə hazırlanmalıdır. Bu yanaşma riyazi anlayışların sistemli və ardıcıl şəkildə mənimsənilməsinə şərait yaradır. Müəllimlərin peşəkar hazırlığı interaktiv resurslardan düzgün istifadənin əsas təminatçısıdır. Müəllimlər yalnız texnoloji bacarıqlara deyil, eyni zamanda interaktiv dərs planlaşdırılması, rəqəmsal qiymətləndirmə və metodik inteqrasiya üzrə xüsusi təlimlərdən keçməlidirlər. Bu hazırlıq onlara mövcud resurslardan məqsədyönlü istifadə etmək, dərs prosesində fərdi yanaşmanı tətbiq etmək və dərhal geribildirim mexanizmlərini səmərəli qurmaq imkanı verir. Eyni zamanda, dərs prosesinin yalnız texnologiyadan asılı qalmaması vacib şərtlərdən biridir. İnteraktiv vasitələr əsas təlim aləti kimi deyil, tədrisi dəstəkləyən və zənginləşdirən bir komponent kimi nəzərdən keçirilməlidir. Şagirdlərin müstəqil düşünməsi, əyani müşahidə aparması, praktiki fəaliyyətlərdə iştirakı və qrup işinə cəlb olunması dərsin balanslı və məqsədyönlü təşkilinə xidmət edir. Bu, həm riyazi biliklərin möhkəmlənməsinə, həm də yaradıcı və analitik təfəkkürün inkişafına təkan verir. İbtidai pillədə riyaziyyatın tədrisində interaktiv resursların səmərəli tətbiqi üçün pedaqoji-metodik və təşkilati şərtlərin təmin olunması zəruridir. Bu, yalnız texnologiyanın istifadəsi deyil, həm də təlim prosesinin keyfiyyətini yüksəldən, şagirdlərin təlim motivasiyasını gücləndirən və müasir təhsil tələblərinə cavab verən kompleks yanaşma kimi qiymətləndirilməlidir.

İnteraktiv resurslardan məqsədyönlü və sistemli istifadə ibtidai riyaziyyatın tədrisində XXI əsr bacarıqlarının inkişafına xüsusi töhfə verir. Bu resurslar – elektron dərsliklər, animasiyalı təqdimatlar, virtual laboratoriyalar, onlayn platformalar və riyazi oyunlar – şagirdlərdə yaradıcı və analitik təfəkkürü gücləndirir, dərsləri daha əyani və maraqlı edir. Müəllim üçün isə bu texnologiyalar fərdi yanaşmanı təmin etmək, dərhal geribildirim vermək və dərs prosesini çevik idarə etmək baxımından geniş imkanlar yaradır.Eyni zamanda, interaktiv resurslardan istifadənin nəticəvi əhəmiyyəti təlimin keyfiyyətinin yüksəldilməsi və davamlı inkişafın təmin olunması ilə sıx bağlıdır. Dərslərdə te xnologiyanın məqsədyönlü tətbiqi şagirdlərin riyazi savadlılığını artırır, onların müstəqil öyrənmə bacarığını inkişaf etdirir və gələcəkdə müxtəlif peşə sahələrində uğurlu fəaliyyət göstərmələri üçün möhkəm zəmin yaradır. Bu yanaşma təhsildə keyfiyyət standartlarının yüksəldilməsi ilə yanaşı, cəmiyyətin intellektual potensialının gücləndirilməsinə də xidmət edir.

Nəticə

Araşdırmalar göstərir ki, ibtidai pillədə riyaziyyat fənninin tədrisinə hazırlıqda interaktiv resurslardan məqsədyönlü və sistemli istifadə müasir təhsilin əsas tələblərinə tam cavab verir və təlimin keyfiyyətinin yüksəldilməsində mühüm rol oynayır. İnteraktiv lövhələr, elektron dərsliklər, virtual laboratoriyalar, riyazi oyunlar, animasiyalar, onlayn platformalar və mobil tətbiqlər şagirdlərin dərs prosesinə fəal qatılmasını təmin edir, abstrakt riyazi anlayışların daha aydın və əyani mənimsənilməsinə şərait yaradır. Bu resurslar həmçinin şagirdlərin riyazi savadlılığını, məntiqi və tənqidi təfəkkürünü, yaradıcı yanaşma və problem həll etmə bacarıqlarını inkişaf etdirir. Müasir texnologiyalar dərs prosesini daha maraqlı və interaktiv

etməklə yanaşı, fərdi öyrənmə tempini nəzərə almağa, dərhal qiymətləndirmə və operativ geribildirim mexanizmini tətbiq etməyə imkan verir. Bu isə müəllimə dərsləri planlı şəkildə qurmağa, şagirdlərin güclü və zəif tərəflərini vaxtında müəyyənləşdirməyə və fərdi yanaşmanı təmin etməyə şərait yaradır. Eyni zamanda, interaktiv resursların istifadəsi şagird-müəllim-valideyn əməkdaşlığını gücləndirərək təhsildə davamlı inkişaf üçün möhkəm baza formalaşdırır. Bununla yanaşı, interaktiv resurslardan səmərəli istifadə üçün pedaqoji-metodik hazırlıq, resursların məzmununun dövlət kurikulumuna uyğun seçilməsi, müəllimlərin texnoloji bacarıqlarının artırılması və dərs prosesinin yalnız texnologiyadan asılı olmaması kimi şərtlərə ciddi əməl edilməlidir. Müəllimlərin peşəkar hazırlığı, yaradıcılıq qabiliyyəti və dərsin məqsədinə uyğun material seçimi bu resursların potensialını tam reallaşdırmağa imkan verir. Nəticə etibarilə, ibtidai pillədə riyaziyyat fənninin tədrisinə hazırlıqda interaktiv resursların istifadəsi təlimin keyfiyyətinin yüksəldilməsi, şagirdlərin XXI əsr bacarıqlarının – tənqidi düşünmə, yaradıcı yanaşma, əməkdaşlıq və müstəqil öyrənmə – inkişafı baxımından əvəzolunmazdır. Bu istiqamətin elmi-metodik əsasda davamlı inkişafı Azərbaycan təhsilinin rəqəmsal transformasiyasına və gələcək nəslin intellektual potensialının güclənməsinə mühüm töhfə verəcəkdir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi. (2021). Ümumi təhsil üzrə dövlət standartları və ibtidai təhsil kurikulumu (yenilənmiş nəşr). Bakı: Təhsil Nazirliyi.
2. Abbasov, C. R. (2019). İbtidai siniflərdə riyaziyyatın tədrisinin elmi-metodik əsasları. Bakı: Elm və Təhsil.
3. Heydərova, M. N., & Əliyeva, Ü. S. (2020). Riyaziyyatın tədrisində interaktiv vasitələrin mənimsənilməsi və onlardan istifadə imkanları. Bakı: Təhsil Nəşriyyatı.
4. Qasımova, L. M. (2022). İnteraktiv texnologiyaların riyaziyyat tədrisində tətbiqi: metodik yanaşmalar. Azərbaycan Müəllimlər Jurnalı, 5(2), 45–52.
5. Quliyeva, Z. (2020). İnteraktiv lövhənin riyaziyyat dərslərində tətbiqi və üstünlükləri. Təhsil və Cəmiyyət, 4(7), 33–40.
6. Məmmədov, E. A. (2021). İbtidai pillədə riyaziyyat tədrisində rəqəmsal təhsil resurslarının rolu. Azərbaycan Pedaqoji Universitetinin Elmi Xəbərləri, 3(14), 78–86.
7. Ministry of Education and Science of the Republic of Azerbaijan. (2020). National curriculum for primary education. Baku: MoES Publishing.
8. Khan Academy. (2023). Interactive mathematics resources for primary education. https://www.khanacademy.org
9. GeoGebra. (2023). Teaching mathematics with dynamic geometry. https://www.geogebra.org
10.UNESCO. (2021). ICT in education: Policy guidelines. Paris: UNESCO Publishing. https://unesdoc.unesco.org
11.OECD. (2022). Digital education outlook 2022: Shaping interactive learning environments. Paris: OECD Publishing.

DOİ: 10.32010/BUTP6274

İNTEQRATİV DƏRSLƏRİN ŞƏXSİYYƏTYÖNÜMLÜ TƏLİMDƏ YARADICI DÜŞÜNMƏNİ STİMULLAŞDIRMA İMKANLARI

Vəfa Azad MİRZƏZADƏ
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-3085-3303
E-mail: rzayevav@list.ru

Xülasə: Müasir gənclər sürətlə inkişaf edən, dəyişən dünyamızda irəliləyə bilmək üçün sərbəst və sürətli qərar qəbuletmə, problem həlletmə, müstəqil öyrənmə, əməkdaşlıq, komanda şəklində çalışmaq, müxtəlif yanaşmaları dəyərləndirmək və yeni ideyalar irəli sürə bilmək bacarıqlarını inkişaf etdirməlidirlər. Əmək bazarında da sürətlə dəyişən vəziyyət indi daha çox insan yaradıcılığına əsaslanan məhsul və xidmətlər tələb edir. Bu səbəbdəndir ki, müasir dərsdə şagirdlərə yaradıcı təfəkkürün inkişafı, innovasiyalara açıq olmaq, üzləşilən çətinlikləri aradan qaldırmağı öyrətmək ehtiyacı yaranmışdır. Təhsil sisteminin qarşısında dayanan prioritet vəzifələrindən biri dövrün tələblərinə cavab verən, yaradıcı və çevik düşünə bilən şəxsiyyət formalaşdırmaqdır. Şəxsiyyətyönümlü təlim mühitində inteqrativ dərslərin tətbiqi şagirdlərin yaradıcılıq potensialının inkişafında mühüm rol oynayır. İnteqrativ dərsin məqsədi yaradıcı, çevik düşünən, qlobal dəyərləri mənimsəmiş, beynəlxalq səviyyədə rəqabətə davamlı şəxsiyyət formalaşdırmaqdır. İnteqrativ təlim modeli fənnlərarası sərhədləri aradan qaldıraraq, biliklərin real həyat kontekstində tətbiqini təmin edir, şagirdlərdə bütöv, sistemli düşünmə tərzinin formalaşa bilməsi üçün şərait yaradır. Məqalədə şəxsiyyətyönümlü təlim mühiti, inteqrativ dərsin XXI əsr bacarıqları ilə silahlanmış, yaradıcı düşünə bilən şəxsiyyətlər yetişdirməsi yollarından bəhs edilmişdir. Fənnlərarası layihələr, tədqiqat yönümlü fəaliyyətlər, texnoloji və yaradıcı tapşırıqlar vasitəsilə şagirdlərin koqnitiv, emosional və sosial bacarıqları arasında əlaqə yaradılır.Məqalədə həmçinin texnologiya və süni intellektin təlimdə inteqrasiyası, onlayn resurslardan dərsin motivasiyasını artırmaq, kommunikasiya və rəqəmsal savadlılıq kimi XXI əsr bacarıqlarını formalaşdırmaq məqsədilə istifadə məsələsi də öz əksini tapmışdır. Nəticə etibarilə, inteqrativ dərslərin yaradıcı, sosial məsuliyyətli, tənqidi düşünən şagirdlərin formalaşmasına xidmət edir. Müasir Azərbaycan təhsil sistemində şəxsiyyətyönümlü və inteqrativ təlim modellərinin tətbiqinin yaradıcı düşünən, müstəqil qərar qəbul edə bilən və cəmiyyətin inkişafına töhfə verməyə qadir olan yeni nəsil formalaşmasına zəmin yaratması mövzunun və məqalənin aktuallığını göstərir. Məqalənin sonunda bəzi təkliflər irəli sürülmüşdür.
Açar sözlər: Şəxsiyyətyönümlü təlim, inteqrativ dərs, yaradıcı təfəkkür, XXI əsr bacarıqları, rəqəmsal texnologiya

---

THE POTENTIAL OF INTEGRATIVE LESSONS TO FOSTER CREATIVE THINKING IN A LEARNER-CENTERED EDUCATIONAL APPROACH

Vafa Azad MIRZAZADEH
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-3085-3303
E-mail: rzayevav@list.ru

Abstract: In today's rapidly evolving and ever-changing world, modern youth must develop essential skills such as independent and quick decision-making, problem-solving, self-directed learning, collaboration, teamwork, the ability to evaluate diverse perspectives, and generate new ideas. The dynamic nature of the labor market increasingly demands products and services based on human creativity. Therefore, modern education must prioritize the development of creative thinking, openness to innovation, and the ability to overcome challenges. One of the key priorities facing education systems today is to cultivate individuals who are creative, flexible in their thinking, and aligned with the demands of the contemporary era. The application of integrative lessons within a learner-centered educational environment plays a significant role in nurturing students' creative potential. The goal of integrative teaching is to form individuals who think critically and flexibly, possess global values, and can compete at an international level. This model breaks down disciplinary boundaries, enabling students to apply knowledge in real-life contexts and fostering a holistic and systematic mode of thinking. This article explores how learner-centered learning environments and integrative lessons contribute to the development of individuals equipped with 21st-century skills and creative thinking. It emphasizes interdisciplinary projects, research-based activities, and the use of technological and creative tasks to foster connections between students' cognitive, emotional, and social competencies. Furthermore, the article addresses the integration of technology and artificial intelligence in education, focusing on how online resources can enhance motivation, communication, and digital literacy—core components of 21st-century skills. Ultimately, integrative lessons contribute to the formation of creative, socially responsible, and critically thinking learners. The implementation of learner-centered and integrative teaching models in the modern Azerbaijani education system creates a foundation for a new generation of students capable of

independent decision-making and contributing to societal development. The article concludes with a set of practical recommendations.
Key words: Lerner-based education, Integrative lesson, creative thinking, 21st- century skills, digital technology

ПОТЕНЦИАЛ ИНТЕГРАТИВНЫХ УРОКОВ В РАЗВИТИИ ТВОРЧЕСКОГО МЫШЛЕНИЯ В УСЛОВИЯХ ЛИЧНОСТНО-ОРИЕНТИРОВАННОГО ОБУЧЕНИЯ

Вафа Азад МИРЗАЗАДЕ
Бакинский Государственный Университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-3085-3303
Электронная почта: rzaevav@list.ru

Резюме: Современная молодежь, чтобы успешно развиваться в стремительно меняющемся мире, должна овладеть такими ключевыми навыками, как самостоятельное и оперативное принятие решений, решение проблем, самостоятельное обучение, сотрудничество, командная работа, умение оценивать различные подходы и выдвигать новые идеи. Быстро меняющаяся ситуация на рынке труда также требует всё больше продуктов и услуг, основанных на человеческом творчестве. В связи с этим в современной школе возникает необходимость развивать у учащихся творческое мышление, открытость к инновациям и способность преодолевать возникающие трудности. Одной из приоритетных задач системы образования является формирование личности, способной мыслить креативно и гибко, соответствующей требованиям времени. В этой связи важную роль играет внедрение интегративных уроков в личностно-ориентированной образовательной среде, так как они способствуют раскрытию творческого потенциала учащихся. Цель интегративного урока — формирование креативной, гибко мыслящей личности, обладающей глобальными ценностями и способной к конкуренции на международном уровне. Модель интегративного обучения устраняет границы между предметами и обеспечивает применение знаний в реальных жизненных контекстах, создавая условия для формирования целостного и системного мышления у учащихся. В статье рассматриваются пути формирования личности, вооружённой навыками XXI века и способной к творческому мышлению, посредством личностно-ориентированной образовательной среды и интегративного обучения. Через межпредметные проекты, исследовательскую деятельность, технологические и творческие задания формируются связи между когнитивными, эмоциональными и социальными навыками учащихся. Также в статье освещается интеграция технологий и искусственного интеллекта в учебный процесс, использование онлайн-ресурсов для повышения мотивации, а также развитие таких навыков XXI века, как коммуникация и цифровая грамотность. В конечном итоге интегративные уроки способствуют формированию творческих, социально ответственных и критически мыслящих учащихся. Применение личностно-ориентированных и интегративных моделей обучения в современной системе образования Азербайджана создаёт условия для воспитания нового поколения, способного мыслить креативно, принимать самостоятельные решения и вносить вклад в развитие общества. В заключение статьи предложены конкретные рекомендации.
Ключевые слова: Личностно-ориентированное обучение, Интегрированный урок, Креативное мышление, Навыки XXI века, Цифровые технологии

Giriş

Davamlı və sürətli dəyişikliklərin baş verdiyi bu əsrdə nəzəri biliklərdən çox bacarıqlar üstünlük yarada biləcək amillər hesab edilir. İnformasiya və kommunikasiya texnologiyalarının bu qədər inkişaf etməsi cəmiyyətdə informasiya bolluğuna səbəb olur və şagirdlərdən müstəqil öyrənmə bacarığı tələb edir. Əmək bazarında əvvəlki zamanla müqayisədə daha çox insan yaradıcılığına əsaslanan məhsul və xidmətlərə ehtiyac duyulur. Bu səbəbdəndir ki, təhsil sisteminin qarşıya qoyduğu prioritet vəzifələrindən biri şagirdlərdə XXI əsr bacarıqlarını formalaşdırmaq, onlarda yaradıcı və tənqidi düşünmə potensialını inkişaf etdirməkdir. Müasir gənclər sürətlə dəyişən, inkişaf edən dünyada yaşamaq və irəliləmək üçün qərarqəbuletmə, problem həlletmə, müstəqil öyrənmə, əməkdaşlıq, komandada çalışmaq, müxtəlif yanaşmaları dəyərləndirmək, yeni fikirlər irəli sürmək, təşəbbüs göstərmək və.s bacarıqları inkişaf etdirməlidirlər. (TAİM, 2024).

Şagirdləri demokratik ruhda, sosial məsuliyyətli vətəndaşlar, həmçinin müasir əmək bazarının tələblərinə cavab verən mütəxəssislər kimi yetişdirmək şəxsiyyətyönümlü təhsilə keçidi şərtləndirir. Belə ki, şəxsiyyətyönümlü təhsildə şagird passiv formada sadəcə ensiklopedik bilikləri mənimsəməklə kifayətlənmir, həmin dərsin aktiv bir iştirakçısına çevrilir. Bu yanaşmanın mahiyyəti ondan ibarətdir ki, təlim yalnız bilik və bacarıqların verilməsinə deyil, həm də şagirdin mənəvi, sosial, intellektual və yaradıcı inkişafının təmin olunmasına

yönəlir. Şəxsiyyətyönümlü təlim, tədris prosesi zamanı şagirdin fərdi qabiliyyətlərini nəzərə alaraq onun aktivliyini və yaradıcı potensialını üzə çıxarmağa yönəlmiş pedaqoji yanaşmadır. Şəxsiyyətyönümlü təlim hər bir şagirdin maraqlarını, istedadını, öyrənmə tərzini, həyat təcrübəsini nəzərə alaraq onu bilik, bacarıq və vərdişlərin inkişafına yönəldir.

Birləşmiş Millətlər Təşkilatının "Təhsil əsri", "İntellekt əsri" adlandırdığı XXI əsrdə biliklər unudulsa da, bacarıqlar əhəmiyyətini itirmir. Bu səbəbdən məktəblər ənənəvi fənnyönümlü təlim sistemini kənara qoyub, yaş və fərdi xüsusiyyətləri, meyl və maraqları nəzərə alaraq əqli, əxlaqi, etik, estetik, fiziki inkişafa kömək göstərmək, gündəlik həyatda rast gəlinən problemləri həll etmək üçün zəruri bacarıqları formalaşdırmağı məqsəd qoymuşdur. (Əliyeva, Məmmədova,2014).

F.Əliyeva, Ü.Məmmədova "Müasir təlim texnologiyaları" kitabında şagirdin müasir dərs zamanı rolunu "detektivə" bənzədirlər. Detektiv cinayəti araşdırarkən ilkin məlumatlardan yola çıxaraq DNT, barmaq izinə bağlı, həmçinin digər sübutlar, şahidlər kimi çeşidli mənbələrlə əlindəki məlumatları artırır. Şagirdlər də müasir dərs zamanı problemi həll etmək vəzifəsi ilə məsul olduqları üçün ilkin biliklərlə yola çıxaraq müxtəlif mənbələrə müraciət edir, növbənöv vasitələrdən istifadə edərək araşdırmalar aparırlar. (Əliyeva, Məmmədova, 2014).

Müasir dünyada inteqrasiya prosesləri obyektiv və zəruri reallığa çevrilmişdir. Təhsildə inteqrasiya prosesləri- psixoloji və pedaqoji baxımdan təhlili zəruri olan, kifayət qədər mürəkkəb, göstəricilərinin müxtəlifliyinə görə kompleks və hərtərəfli anlayışdır. İnteqrativ təlim müasir metodikanın əsas yeniliklərindən biridir. Bu xüsusi pedaqoji texnologiya məktəb proqramlarına cəsarətlə daxil olur, ilk baxışdan çətin uyğunlaşa bilən görünən fənnləri bir-birilə əlaqələndirir. (Axundova, 2021). İnteqrativ dərslərin tətbiqi şəxsiyyətyönümlü təlim mühitində şagirdlərdə yaradıcı və tənqidi düşünməni stimullaşdırmaq üçün mühüm imkanlar açır. İnteqrativ təlimin başlıca məqsədi şagirdlərin əqli fəallığını artıraraq onları yaradıcı düşünməyə sövq etməkdir. İnteqrativ dərs zamanı onlar müxtəlif bilik sahələri arasında əlaqə qurmaq, ayrı-ayrı fənlərin biliklərini birləşdirərək problemlərə alternativ həll yolları axtarmaq, onları istifadə edərək tətbiq etmək kimi bacarıqlarını inkişaf etdirirlər. İnteqrasiya nəticəsində şagirdlər mövzuları bir tərəfli deyil, müxtəlif perspektivlərdən təhlil edərək mənimsəyirlər. Müxtəlif bilik sahələri arasında qurulan yaradıcı körpülər kreativ düşünmənin sintez, transformasiya, yeni ideya yaratma qabiliyyəti kimi göstəricilərini gücləndirməyə kömək olur. Şəxsi maraqlar və qabiliyyətlər əsasında yaranan mənalı öyrənmə mühiti yaradıcı təfəkkür, tənqidi yanaşma, kommunikasiya, əməkdaşlıq kimi XXI əsr bacarıqlarının formalaşmasına şərait yaradır.

Nəzəriyyə

Fənlərarası əlaqə məsələsi dərin tarixi köklərə malikdir. İntibah dövründə ən mütərəqqi müəllimlər tədrisdə sxolastikaya qarşı çıxaraq, təbiət hadisələrinin qarşılıqlı əlaqələri haqqında təsəvvürlərin formalaşdırılmasının fundamental əhəmiyyətini vurğulayırdılar. Öyrənmə qanunlarını ilk sistemləşdirməyə çalışan şəxslərdən biri Y.A.Komenski olmuşdur. O qeyd edirdi ki, "Qarşılıqlı əlaqədə olan hər şeyi əlaqəli şəkildə öyrətmək lazımdır". İnteqrasiya edilmiş dərslər şagirdlərin potensialını inkişaf etdirir, şagirdi ətrafdakı reallığı anlamağa, məntiqi təfəkkürünü və kommunikativ bacarıqlarını inkişaf etdirməyə sövq edir. Şagirdlərdə tətbiqetmə və tədqiqat fəaliyyətinin təşkili üçün inteqrasiya edilmiş dərslərin keçirilməsi məqsədəuyğundur. (Əhmədova, 2023)

Fənlərarası əlaqə epizodik xarakterli olub, qısa zaman ərzində reallaşdırılır və hər bir səriştəli müəllimin dərslərində özünü göstərir. Müəllim yeni təlim materialının öyrənilməsi, möhkəmləndirilməsi, tətbiqi zamanı şagirdlərin digər fənlərdən mənimsəmiş olduqları bilik və bacarıqlara əsaslana bilər. Fənlərarası əlaqə fənn müəllimi tərəfindən təkbaşına həyata keçirilir, bu zaman dərsin strukturunda heç bir dəyişikliyə yol verilmir. Bu səbəbdəndir ki, fənlərarası inteqrasiya geniş əhatəli hazırlıq tələb etmir. Təcrübəli müəllim dərsin planlaşdırılması zamanı tədris materialını digər fənlərə aid müvafiq məlumatlarla hansı məqamda, hansı formada məzmunla əlaqələndirəcəyini öncədən təyin edə bilir. Dərsə hazırlıq mərhələsində şagirdlərlə aparacağı işin məzmunu üzərində çox düşünən müəllim istifadə ediləcək sualları, eləcə də gözlənilən cavabları dəqiqləşdirir.

İnteqrativ dərsin təşkili zamanı müəllimin xüsusi diqqət yetirməli olduğu nüanslardan biri fənnin proqramında digər bir fənnlə oxşar mövzuların aşkar edilməsidir. Bu zaman dərsin məqsədi təyin edilməli, təlim materialının daha dərindən mənimsənilməsi, nəzəri biliklərin praktik cəhətdən möhkəmləndirilməsinə yönəlməlidir. İnteqrasiyanın məqsədi yalnız bir neçə fənnin yaxın sahələrinin göstərilməsi deyil, onların üzvi surətlə bir-birilə əlaqəsi nəticəsində şagirdlərdə bizi əhatə edən dünyanı vəhdətdə qavrama bacarığını formalaşdırmaqdır. İnteqrativ dərslər şagirdlərdə sistemli dünyagörüşünü inkişaf etdirir, onların şəxsiyyət kimi formalaşmasına gətirib çıxarır. Buna

görə də dərsin təşkili zamanı şagirdlərin yaş və fərdi xüsusiyyətləri xüsusi nəzərə alınmalıdır.

Fənlərarası inteqrativ tədrisi sinif mühitində tətbiq etmək kreativlik və eksperiment tələb edir. Fənlərarası inteqrativ yanaşma tələb edən məsələlərin həlli zamanı şagirdlər müxtəlif perspektivli informasiyalardan istifadə edirlər. (ARTİ,2021). Müxtəlif fənnlərin inteqrasiyasından qazanılan bilik və bacarıqların istifadəsi məktəbdən kənarda da üzləşilə bilən problemlərin həlli üçün bir təcrübədir.

Bəzən də dərsdə yaranmış xüsusi bir situasiya yaxud sual müəllimi planlaşdırmada və dərsə hazırlıq mərhələsində nəzərdə tutulmamış olan fənnlərarası əlaqəyə müraciət etməyə istiqamətləndirir. Bu məqamda müəllimdən metodik ustalıq tələb edilir. O, vaxt itkisinə yol vermədən bu əlaqənin başlıca cəhətlərini diqqətə çatdırmalı, şagirdləri dərsdə fəal iştirak edərək müstəqil fikirlərini sərbəst ifadə etməyə sövq etməlidir. Fənlərarası əlaqə üzrə dərs zamanı aparılan iş, materialın tutumundan, müəllimin məqsədindən asılı olaraq bəzən uzun zaman apara bilər. Belə olduğu halda, işin necə təşkil edilməli olduğu dərsin hazırlıq mərhələsində ətraflı düşünülmüş şəkildə müəyyən edilərək plana daxil edilməlidir.

İnteqrativ dərs zamanı şagirdlər yaradıcılıq bacarıqlarını həyata keçirə bilmək üçün geniş imkanlar qazanır, müstəqil işləməyə böyük həvəs və maraq göstərirlər. Bu da onların intellektual səviyyələrinin yüksəlməsinə, dünyagörüşlərinin, bədii-estetik duyumlarının zənginləşməsinə səbəb olur. İnteqrativ dərslərdə yeniliklərin çoxluq təşkil etməsi, vəzifələrin rəngarəngliliyi, istifadə edilən materialların zənginliyi şagirdlərin idrak fəaliyyətinin səmərəliliyinə əhəmiyyətli dərəcədə təsirini göstərir. Bu dərs zamanı bir neçə fənnə aid materiallarla işləyən şagirdin nitqi inkişaf edir, söz ehtiyatı zənginləşir, fənnlərə yanaşmasında və baxışında irəliləyişlər və dəyişikliklər nəzərə çarpır.

Təlim texnologiyası təlimin pillə və mərhələsinə, məzmununa, formasına, təlim tipinə görə müxtəlif çalarlı ola bilər. Fəal təlimin peşəkarlıqla tətbiqi məktəbdəki şəraiti, şagirdin təhsilə münasibətini dəyişə bilir. Fəal təlim şagirdlərin fəal idrak fəaliyyətinə əsaslanır və təhsil prosesinin digər iştirakçıları ilə əməkdaşlıq şəraitində reallaşır. İnteraktiv təlim metodlarının tətbiqi ilə şagirdə biliklərin müstəqil mənimsənilməsi, yeniliklərin kəşf edilməsi, qazanılmış biliklərin yaradıcılıqla yenidən işlənməsi, təcrübədə tətbiqi, problemin həlli üçün əməkdaşlıq bacarığı kimi keyfiyyətləri qazandırmaq mümkündür. Müəllim tədris etdiyi fənni, məqsədi, şəraiti, mövzunu, şagirdlərin təcrübə və bilik səviyyəsini nəzərə alaraq müvafiq fəal təlim metodunu seçir. Burada başlıca məqsəd təlimin şagirdi inkişaf etdirməsi, düşündürərək müstəqil fikir söyləmə, biliklərini tətbiq bacarıqlarını formalaşdırmaqdır.

Metod

Problem əsaslı öyrənmə (PBL), layihə metodu, rollu oyunlar və simulyasiyalar, tədqiqat və təqdimatlar, eləcə də STEAM yanaşması şagirdlərin innovativ təfəkkürünü inkişaf etdirərək özünəməxsus məhsul meydana çıxarması üçün imkan yaradır. Şagirdlərin real həyatdakı problemlərin kompleks xarakter daşıdığını göstərmək, dünyagörüşünü genişləndirmək inteqrativ dərsin başlıca məqsədlərindəndir. İnteqrativ dərsin təşkilində müəllim adətən qeyri-standart dərs formasından istifadə edərək, şagirdlərin təlim motivasiyasını artırmağa çalışır. Belə maraqlı təşkil edilmiş dərs mühitində onlar geniş həcmli materialı da maraqla mənimsəyir, asanlıqla və həvəslə işləyirlər. Burada şagirdlərin əldə etmiş olduqları bilgi və bacarıqların adi təlim situasiyalarında praktik fəaliyyətlərdə tətbiqi ilə yanaşı, onların yaradıcı və intellektual qabiliyyətlərinin aşkar edilməsi də mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Uşaqlarda yaradıcı və tənqidi təfəkkürün inkişafında sual özünəməxsus yer tutur. Ə.Əlizadə "Təfəkkür sualdan başlayır" fikrini psixologiya kitablarının müntəxəbat həqiqəti adlandırır. Sualla rastlaşan uşağın təfəkkürü öz-özünə canlanır, alovlanır, o fikirləşməyə, götür-qoy etməyə başlayır. Problemli sual fikri pərvazlandırır və şagirdi ona məlum olmayan cavabları axtarıb tapmağa vadar edir. (Əlizadə, 2004). A.Enşteyn qeyd etmişdir ki, "Təhsil faktların öyrənilməsi deyil, düşünməyi məşq etməkdir". Təlim zamanı müəllim tez-tez şagirdlərə "Məntiqli düşün", "Məntiqini işə sal", "Məsələyə tənqidi yanaş, analiz et", "Çalış alternativ həllini tap" kimi cümlələr ünvanlayır, şagirdin təfəkkürünü hərəkətə keçirən, inkişaf etdirən metodlardan, tapşırıqlardan istifadə edir. Dərs zamanı şagirddə səmərəli düşünə bilmək bacarığı formalaşdırılmalıdır. Səmərəli düşünən şagird fikirlərini formalaşdırmağı və ifadə etməyi bilir,həmçinin, həmin fikirlərin hamı tərəfindən anlaşıla bilən olması üçün çalışır. Nitqini düzgün formada təşkil edir, faktlardan, nümunələrdən, əsaslandırmalardan istifadə edir. Hadisələri düzgün şəkildə analiz edərək, doğru nəticə çıxartmağı bacarır. O, informasiyanı necə və haradan əldə edəcəyini, həmçinin informasiyadan məqsədyönlü şəkildə necə istifadə edəcəyini müəyyənləşdirə bilir.

Problem əsaslı öyrənmə şagirdmərkəzli modellərdən biri kimi şagirdləri fənnin məzmununa

uyğun real həyat probleminin həlli üzrə fəaliyyətə cəlb edir. Bu model həm mövcud biliklərin istifadəsi, həm də yeni bilik və bacarıqların qazanılması şəraitində problem haqqında tənqidi düşünmə, hərtərəfli müzakirə edərək həllinə çalışmaq, effektiv öyrənmə, problem həlletmə, ünsiyyət kimi XXI əsr bacarıqlarının da inkişafını dəstəkləyir. Problem əsaslı öyrənmə qrup şəklində aparıldığı üçün əməkdaşlıq bacarıqlarını da formalaşdırır, hər hansı problemin həlli üçün çalışan şagirdlərdə daxili motivasiyanı aktivləşdirərək öyrənməni onlar üçün mənalı bir fəaliyyətə çevirir. (TAİM,2024). Müasir dövrdə problemlərin həlli üçün startaplar, layihələrdən geniş istifadə olunur. Problem əsaslı öyrənmə, Layihə əsaslı öyrənmə kimi modellər şagirdlərin öyrənməyə olan maraqlarını artırır, gələcək həyata hazırlayaraq problemləri həll etmək, layihə üzərində işləyə bilmək metodikası qazandırır və həmçinin, Blum taksonomiyasının mərhələlərinin reallaşmasına imkan verir.

STEAM layihəsinin başlıca məqsədi Respublikanın ümumtəhsil məktəblərində təhsil alan şagirdlərdə XXI əsr bacarıqlarının formalaşdırılması və inkişafı ilə kreativlik, tənqidi düşüncə, əməkdaşlığın inkişaf etdirilməsi, praktik məşğələlər vasitəsilə elmi, texniki biliklərin gündəlik həyatda tətbiqini şagirdlərə göstərməklə yanaşı, onlara mühəndislik səriştələri öyrətmək, müxtəlif proqramlaşdırma dillərini tətbiq etməklə müasir İKT avadanlıqlarından istifadə edə bilmə qabiliyyətlərini yüksəltməkdir. STEAM metodologiyasının əsasında dayanan layihə əsaslı öyrənmə şagirdlərin müasir cəmiyyətimizin problemlərini araşdıraraq müxtəlif həll yollarını müəyyənləşdirmək xüsusiyyətini artırır.

"STEAM Azərbaycan"ın reallaşdırdığı STEAM Azərbaycan Festivalı hakaton və texnoloji müsabiqələr şagirdləri robototexnika və texnoloji müsabiqələr üzrə yaradıcılıqla məşğul olmağa təşviq edir. Azərbaycanlı şagirdlər beynəlxalq STEAM müsabiqələrində uğurlar qazanırlar və bu da öz növbəsində, istedadlı gənclərimizin beynəlxalq səviyyədə rəqabət qabiliyyətində olduğunu göstərir. Ölkəmiz öz iqtisadiyyatını qeyri-neft sektoruna yönəltməyə çalışdığı üçün STEAM bu sahədə peşəkar kadrlar hazırlanmasında mühüm rol oynayır. STEAM təhsili ölkəmizdə gənclərin həm peşəkar inkişafına, həm də qlobal əmək bazarına hazır olması üçün şərait yaradır. STEAM təhsilinin uğurla tətbiq edilə bilməsi müəllimdən zəngin ixtisas bilgisi ilə yanaşı yaradıcı düşüncə, layihəsaslı öyrənmə, rəqəmsal savadlılıq, əməkdaşlıq bacarıqlarına da malik olmağı tələb edir. (Mirzəzadə, 2025)

STEAM fənnlər arası inteqrasiyanı təmin edir, yaradıcı və tənqidi təfəkkürün inkişafını dəstəkləyir. İnteqrativ dərslərin şəxsiyyətyönümlü təlim mühitində yaradıcı düşünməni necə stimullaşdırdığını əyani şəkildə göstərə bilmək üçün pedaqoji fəaliyyətim zamanı İngilis dili, Ədəbiyyat fənnlərini inteqrasiya edərək yaradıcı və bədii ifadə komponenti çərçivəsində şagirdlərimə öz adlarına uyğun "acrostic poem" (müəyyən bir sözü düzəltmək üçün hər misranın baş hərfi o sözün hərfləri olur) yazmaq tapşırığı vermişdim. Bu tapşırıq öyrənənlərin həm fərdi yaradıcılığını, həm də ətraf mühitlə bağlı düşüncə tərzini ortaya qoyması baxımından olduqca əhəmiyyətlidir. Məsələn, 5-ci sinif şagirdi Nurgül tərəfindən yazılmış aşağıdakı "acrostic" şeir nümunəsi yaradıcı təfəkkürün emosional ifadə, məna quruculuğu, metaforik düşüncə bacarıqları və eləcə də dil bacarıqlarını əks etdirir:

Nature is like a home
Until you destroy it
Rain and sun together
Growing plant for it
U must protect the nature
Like you care about yourself

Burada o, təbiəti "ev" anlayışı ilə eyniləşdirərək, təbiətin insan üçün daimi, lakin həssas bir mühit olduğunu vurğulamışdır. Nurgül bu şeir vasitəsilə təbiətə münasibətini, onun incəliklərini və qorunmasının vacibliyini poetik şəkildə ifadə etmişdir. Həm şəxsi emosional münasibətini, ekoloji şüur, həm də cəmiyyətə qarşı məsuliyyət hissini poetik bir dillə ifadə etmişdir. Bu, yaradıcı təfəkkürün əsas elementləri sayılan orijinallıq, empatiya,şaxəli düşüncə və simvolik ifadə ilə sıx əlaqəlidir. Bu tapşırığı, həmçinin, STEAM-lə əlaqələndirmək də mümkündür.Belə ki, Arts- Bədii təsvirlər, poetik ifadə; Science- Ekoloji düşüncə (yağış, günəş, bitki); Technology- rəqəmsal təqdimat; Math- Simmetrik quruluş və ritm (dolayı şəkildə).

Digər bir nümunə olaraq, 5-ci sinif şagirdi Mələyin şeirinə nəzər salaq:

Magical world in my garden
Especially trees and flowers there
Looking like a heaven
Elegance of my garden
Known everywhere

Həm mövzu baxımından, həm poetik dili ilə olduqca gözəl olan bu şeir təbiətin gözəlliklərini vurğulayan, vizual obrazlarla zəngin yaradıcı bir işdir. Şeirdə şagirdin təbiətə duyduğu estetik baxış, gözəllik anlayışına, poetik təsəvvür gücünə şahidlik edirik. Mələk öz bağçasını "möcüzəli, sehrli dünya" kimi təqdim etməklə fantaziya və reallığı bir araya gətirir. "Looking like a heaven", "Elegance of my garden" kimi ifadələr poetik dildə harmoniya və gözəlliyin ifadəsi olaraq diqqəti özünə çəkir. Bu tip

tapşırıqlar şagirdin vizual təsəvvürünü genişləndirir, təbiətə olan baxış bucağını fərdiləşdirir, bədii ifadə imkanlarını stimullaşdırır. Bu tapşırığı da, həmçinin, STEAM-lə əlaqələndirmək mümkündür: Arts- şeirin strukturunda bədii dil, metafora, təsvir və obrazlılıq ön plandadır; Science- təbiət obyektlərinin (ağac, çiçək, bağça) işlənməsi ilə təbiət elmlərinə dolayısı yolla keçid yaradılır; Technology – illustrasiya ilə təqdimat. Şagirdin şəxsi ideyalarının ifadəsi, estetik düşüncə və təsəvvürün gücləndirilməsini yaradıcılıq və XXI əsr bacarıqlarına aid etmək olar.

Ümumi nəticədə qeyd edə bilərik ki, bu tip tapşırıqlar yalnız ədəbiyyat və dil bacarıqlarını deyil, həm də şəxsi təcrübənin emosional zəka ilə texnologiyanın sintezini təmin edir. “Acrostic” şeir yazmaq həm şəxsi yaradıcılıq potensialını aşkar edir, həm də STEAM prinsipləri ilə dərsin inteqrasiyasını asanlaşdırır.

Müasir dövrün təhsil sisteminin başlıca məqsədi yalnız bilikli deyil, biliklərini yaradıcılıqla tətbiq edə bilən, müxtəlif mədəniyyət və mühitlərdə özünü ifadə etmə bacarığına malik qlobal və rəqabətədavamlı şəxsiyyət yetişdirməkdir. İnteqrativ təlim modeli bu məqsədə nail olmağın ən səmərəli yollarından biridir. İnteqrasiya yalnız fənnlərin məzmununu deyil, şagirdin zehni, emosional, sosial və yaradıcı potensialını bir bütöv sistem kimi inkişaf etdirir. UNESCO, PİSA, UNİCEF və s. kimi beynəlxalq təşkilatların sənədlərində XXI əsr insanından yaradıcı və tənqidi düşünmə, rəqəmsal savadlılıq,texnoloji çeviklik, kommunikasiya və əməkdaşlıq bacarıqları, kultural və sosial adaptasiya, özünüidarə və ömürboyu öyrənmə bacarığı kimi kompetensiyaların gözlənildiyi öz əksini tapıb. Məhz bu kompetensiyaların reallaşa bilməsi üçün inteqrativ dərs olduqca münbit zəmin yaradır. Burada şagird lokal deyil, qlobal düşünmə tərzi qazanır.

İnteqrativ dərs mühitində formalaşmış şagirdlər yalnız məktəbdaxili deyil, həm də beynəlxalq səviyyədə öz bacarıqlarını nümayiş etdirməyə meyillidirlər. Onlar problem həllinə, tədqiqat aparmağa, yeni məhsul yaratmağa artıq alışmış olduqları üçün bu, beynəlxalq layihələrdə iştiraklarını asanlaşdırır. Beynəlxalq layihələrdə iştirak şagirdlərdə həm qlobal məsuliyyət, həm də liderlik və təşəbbüskarlıq kimi keyfiyyətləri də yaradır. Beynəlxalq rəqabət yalnız biliklərlə deyil, həmçinin emosional zəka ilə müəyyən edilir. İnteqrativ dərs mühitində şagirdin özünə inamı artır, əməkdaşlığa və qarşılıqlı hörmətə əsaslanan münasibətləri yaranır, onlarda emosional çeviklik və empatiya formalaşır, qrup mühitində liderlik və məsuliyyət hissi güclənir. Bu da öz növbəsində, onların gələcək akademik, sosial və peşə mühitində dayanıqlı, adaptiv şəxsiyyətlər kimi yetişməsinə zəmin yaradır.

Qarabağ Universitetinin tələbələrinin hələ ilk ildən etibarən Gürcüstanda beynəlxalq Kollegial Proqramlaşdırma Müsabiqəsinin (“ICPC-International Collegiate Programing Contest”) yarımfinalında, Misir Ümumdünya Şəhərsalma Formunda fəal təmsil olunmuş, “Zəfərimiz əbədidir” regional intellektual yarışda birincilik qazanmasını xüsusilə qeyd etməliyik. Bu da hələ məktəbdə ikən qlobal dəyərləri mənimsəmiş, beynəlxalq səviyyədə rəqabətə davamlı şəxsiyyətlərin formalaşdırılmasının ali təhsil həyatında da öz bəhrəsini göstərməyinin bariz nümunəsidir. Bunun kimi daha yüzlərlə nümunələr və şəxsiyyət kimi formalaşdırılmış gənclərimiz vardır. Gənclər fondunun elan etdiyi “Rəqəmsal” mövzulu Qrant müsabiqəsində Qarabağ Universitetinin 1 müəllimi və 1 tələbəsinin birgə təqdim etdiyi layihə qalib olmuşdur. Bu, ali təhsil ocağı daxilində müəllim-tələbə əməkdaşlığının uğurlu təşkilinə nümunədir.

Qeyd etmək lazımdır ki, artıq nəzəriyyələr dövrü öz yerini praktik zəkaya vermişdir. Yalnız nəzəriyyələr öyrədilərək onların üzərinə köklənən insan bilgi yüklü robota çevrilir. Bu baxımdan, müasir tələblərə uyğun olaraq şagird biliyi elmi nəzəriyyələrlə deyil, praktik səriştələr əsasında öyrənməlidir. Dərs mühitində sadəcə dinləyərək nəsə nəticə əldə etmək mümkün deyildir. Yaşadığımız sürət və süni intellekt əsrində internet məktəb kitablarında olmayan informasiyaları, müəllimin izah etmədiyi məqamları belə əlçatan edir.

İnsanın ehtiyacı olan öyrəndiyini özü dərk edərək mənimsəməsi və öyrənməsidir. İnternetdən istifadə edərək şagirdlər özləri araşdıraraq öyrənir, müqayisə edir, nəticə çıxararaq təqdim edir. Bu da yaradıcı düşünmənin təməlini təşkil edir. Texnologiya və süni intellektin tətbiqi ilə şagirdlərin baxış bucaqlarını dəyişdirmək, yeni ideyalar yaratmaq, problemi fərqli yollarla həll etmək, öz öyrənmə prosesinə məsuliyyətlə yanaşmaq kimi bacarıqları inkişaf etdirmək mümkündür. Yaradıcı təfəkkür artıq yalnız bədii sahələrə aid deyil, elm, mühəndislik, sosial fənnlərdə də təlimin ayrılmaz hissəsinə çevrilmişdir.

XXI əsrin “rəqəmsal nəsli”nin nümayəndələri olan şagirdlərin dərsdə aktiv iştirakını, yaradıcı təfəkkürünü və sosial bacarıqlarını inkişaf etdirmək üçün müəllimlər texnologiya, internet, oyunlaşdırma və süni intellektin imkanlarından geniş istifadə etməyə başlamışlar. Texnologiya və süni intellekt inteqrativ dərslərin, müəllim və şagirdin qarşılıqlı öyrənmə prosesinin dinamikasını artırır. Bu elementlərlə inteqrativ dərslərin məzmunu zənginləşir, tədris prosesi fərdiləşir, “öyrənməni əyləncə ilə birləşdirən” müasir tədris mühiti

formalaşır. "Scratch", "Tinkercad", "Minecraft Education" kimi platformalarda müxtəlif fənnlərin məzmununu birləşdirən layihələr qurmaqla inteqrativ öyrənməni praktik səviyyəyə gətirmək mümkündür. Bu kimi layihələrin təşkili zamanı şagirdlərdə yalnız bilik deyil, həm də praktik zəka, sistematik düşünmə, əməkdaşlıq və məsuliyyət hissi formalaşır.

Quizizz, Kahoot, Wordwall kimi rəqəmsal oyunların tətbiqi müasir dərsin mühüm elementi kimi çıxış edir. Xüsusilə, inteqrativ dərslərdə onların tətbiqi həm motivasiyanı artırır, həm də müxtəlif fənnlərin əlaqəsini konkret situasiyada nümayiş etdirir. Kahoot, Quizizz kimi platformalar adətən dərsin sonunda bilikləri yoxlamaq üçün sadə test vasitəsi kimi görünsə də, əslində yaradıcı və şəxsiyyətyönümlü öyrənmə üçün çox güclü vasitədir. Rəqabət, rəngarəng dizayn və ani nəticə şagirdin motivasiyasını, dərsə marağını yüksəldir. Suallara vaxt məhdudiyyəti altında cavab vermək sürətli düşünmə bacarığını inkişaf etdirir, diqqətini və çevikliyini artırır. Eyni testdə çeşidli fənnlərə aid sualları qarışıq şəkildə verməklə fənnlərarası əlaqə qurulur. Məsələn, "Fosil yanacaqların istifadəsinin iqlim dəyişikliyinə təsiri nədir və alternativ enerji mənbələri hansı üstünlüklərə malikdir?" sualı həm kimyaya, həm coğrafiyaya, həm də ekologiyaya aid bilikləri özündə cəmləmişdir. Beləliklə, şagird burada elmi biliklərlə yanaşı sosial məsuliyyət və ekoloji şüur qazanır. Digər bir nümunəyə nəzər salaq: "Fotosintez nəticəsində yaranan enerji qida zəncirində necə ötürülür?" sualı da biologiya, kimya və coğrafiya fənnlərinə aid bilikləri özündə cəmləşdirdiyi üçün şagird burada həm kimyəvi, həm bioloji, həm də coğrafi baxış bucaqlarını birləşdirir.

Wordwall, Mentimeter, Padlet kimi platformalar isə daha çox yaradıcı iştiraka, şagirdin öz fərdi fikrini ifadə etməsinə yönəlir. Wordwall proqramında "cüt tap", "söz tapmacası", "səbəb-nəticə cütləri" kimi inteqrativ tapşırıqlar yaratmaq mümkündür. Padlet platformasında da şagirdlər öz fikirlərini, şəkil, qısa yazılarını paylaşaraq ortaq yaradıcı lövhə yaradırlar. Bu üsullarla da onlarda əməkdaşlıq, təfəkkür çevikliyi, kommunikasiya bacarıqları artaraq inkişaf edir. İnternetin rolu yalnızca informasiya bolluğu yaratmaq deyil, informasiya seçim bacarığını formalaşdırmaqdır. Şagirdlər onlayn mənbələri tədqiq edərkən məlumatları müqayisə edərək təhlil edirlər. Bu da həm tənqidi düşünməni, həm də yaradıcı analiz bacarığını inkişaf etdirir. Məsələn, müəllim "Plastik tullantıların azalması üçün maarifləndirici sosial reklam (plakat, yaxud qısa video rolik) hazırlayın" kimi bir tapşırıq verir. Bu tapşırıq biologiya, coğrafiya, informatika fənnlərini inteqrasiya etmiş, yerinə yetirildiyi təqdirdə şagirdlərdə ekoloji düşüncə, sosial məsuliyyət, qrafik dizayn, media savadlılığı, əməkdaşlıq və təqdimat bacarıqlarının inkişaf etdirilməsini hədəfləyir.

Digər bir tapşırıq nümunəsinə nəzər salaq: "Marsda həyatın mümkünlüyü barədə elmi faktları və öz fantaziyanızı birləşdirərək hekayə yazın". Bu tapşırıq Astronomiya, Biologiya, Ədəbiyyat, İncəsənət fənnlərinin inteqrasiyasında elmi faktları bədii təxəyyüllə əlaqələndirmək, elmi kommunikasiya, yaradıcılıq, analitik və vizual təfəkkür kimi bacarıqları inkişaf etdirməyi hədəfləmişdir.

Pedaqoji fəaliyyətim zamanı İngilis dili və Ədəbiyyatın inteqrasiyası fonunda "Hər kəs öz fantastik yönümlü bədii hekayəsini yazsın" deyə bir tapşırıq verdim. V sinif şagirdlərindən Lalə "Franchisco and Nefry" adlı fantastik hekayə yazaraq burada danışan at - Franchisco və gənc oğlan -Nefry arasında formalaşan vəfalı dostluq, sadiq münasibəti bədii şəkildə təsvir etmişdir. Şagird bu zaman yalnız dil qaydaları və lüğət ehtiyatını tətbiq etməklə kifayətlənmir, bədii ifadə vasitələrindən yararlanaraq humanist və fəlsəfi ideyalar sərgiləyir. At obrazı sadiqliyi, inamı və insanın təbiətlə olan əlaqəsini, gənc oğlan isə yeniyetməlik dövrünün emosional dünyasını simvolizə edir. Bu tip yaradıcı tapşırıqlar şagirdin özünüifadə bacarığını, empati duyğusunu, fərdi təfəkkür üslubunu gücləndirir.

V sinif şagirdləri Elman və Ziya da yuxarıda qeyd edilən tapşırığı yerinə yetirərək müvafiq olaraq "Aliens" və "Astronout on the Moon" adlı öz fantastik hekayələrini təqdim etdilər. Müxtəlif astronomik bilikləri, eləcə də ingilis dili və ədəbiyyatı özündə birləşdirdiyinə görə bu hekayələr də inteqrativ dərsin məhsulu kimi qiymətləndirilə bilər. Belə kreativ təfəkkürün, yaradıcı qabiliyyətlərin inkişafına yönəlmiş tapşırıqlar yalnız bilik qazandırmaqla kifayətləndirmir, şəxsi mənəvi dəyərlər, duyğular, ideyalar vasitəsilə öyrənməni mənalandırır.

Nəticə

Nəticədə onu qeyd edə bilərik ki, inteqrativ dərslərdə təlim prosesi yalnızca statik bilik ötürməklə kifayətlənmir, yaradıcı, tədqiqat yönümlü fəaliyyət şəklində təşkil edilir. Texnologiyanın, internetin, interaktiv oyunların və süni intellektin inteqrativ dərslərdə tətbiqi şagirdlərin fərdi potensialını üzə çıxarır, müxtəlif fənnləri mənalı şəkildə bir-birilə əlaqələndirir, praktik zəkaya əsaslanan real təcrübə formalaşdırır, şagirdin öz öyrənmə prosesinə məsuliyyət hissini artırır. Texnologiya sadəcə təlim vasitəsi kimi deyil, öyrənmə prosesinin fəal iştirakçısı kimi çıxış edir. Bu zaman müəllim tədris mühitinin dizaynerinə, şagird isə öz öyrənmə təcrübəsinin müəllifinə

çevrilir. Belə dərslər zamanı şagirdlər həm öz ideyalarını texnoloji vasitələrlə ifadə edir, həm də müasir əmək bazarının tələblərinə uyğun praktik bacarıqlar formalaşdırır.

Təkliflər sırasında onu qeyd edə bilərəm ki, şagirdlərin bir neçə fənnin əlaqələndirilmiş olduğu mini-tədqiqatlar, STEAM və yaxud “creative week” tipli fəaliyyətlərdə iştirakı dəstəklənməlidir. Şagirdlərin yaradıcılığının stimullaşdırılması üçün “Fiction story” (fantastik hekayə), esse, layihə və ya təqdimat kimi işlər məktəb səviyyəsində sərgilənməli, hətta regional müsabiqələrə təqdim edilməlidir. Qiymətləndirilmə zamanı yalnız biliklər deyil, yaradıcı tətbiq, əməkdaşlıq, tədqiqat və refleksiya bacarığı kimi meyarlar da nəzərə alınmalıdır. Məktəblərarası və beynəlxalq əməkdaşlıqlar genişləndirilməli, inteqrativ dərs mühitində yetişən şagirdlərin beynəlxalq layihə və müsabiqələrə cəlb edilməklə potensialının qlobal səviyyədə dəstəklənməsinə xüsusi qayğı göstərilməlidir. Məktəb mühiti də yaradıcı atmosferi dəstəkləməli, müəllimlərə innovativ dərs ideyaları üçün sərbəstlik və resurs dəstəyi verilməli, həmçinin, uğurlu inteqrativ təcrübələr paylaşılmalıdır ki, digər müəllimlər də bundan bəhrələnə bilsinlər.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Əlizadə Ə.Ə. Müasir Azərbaycan məktəbinin psixoloji problemləri. Bakı: Pedaqogika; 2004
2. Əliyeva F., Məmmədova Ü. Müasir təlim texnologiyaları. Bakı; 2014
3. TAİM. Metodika və Pedaqogika Yenilənmiş çərçivə sənədi əsasında vəsait. Bakı,2024
4. Mirzəzadə V.A. XXI Əsr Bacarıqlarından istifadə edərək yaradıcı düşünmək- STEAM. BMU, Ümummilli liderimiz H.Əliyevin anadan olmasının 102-ci ildönümünə həsr edilmiş Gənc tədqiqatçıların IX beynəlxalq elmi konfrans materialları, 2025.
5. Əhmədova S. Müasir təlimdə fənlərarası inteqrasiyanın rolu. Azərbaycan müəllimi, 2023
6. Axundova G. İnteqrativ dərslərin xüsusiyyətləri. ADPU, Musiqi elmi, mədəniyyəti və təhsilinin aktual problemləri №1, 2021.
7. ARTİ. Fənlərarası inteqrativ tədris fəaliyyətinin 10 nümunəsi. 2021.

DOİ: 10.32010/TDVF5550

THE IMPACT OF INCLUSIVE EDUCATION ON THE ACADEMIC AND EMOTIONAL DEVELOPMENT OF STUDENTS WITHOUT DISABILITIES

Javid Vekil MUSAYEV
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0008-8407-1928
E-mail: cavid.musayev.vakil@bsu.edu.az

Abstract: In recent years, the concept of inclusive education has gained increasing relevance and is now widely accepted as one of the modern educational models. The concept of inclusive education involves placing students with disabilities in regular classes within general education schools, allowing them to study alongside their peers. Inclusion is spreading rapidly in the global education system, and the development mechanism of students with disabilities is being evaluated comprehensively. International studies indicate that inclusive education has a positive impact on the academic, social, and emotional development of students with disabilities; however, there is limited research on the development of students without disabilities in inclusive education settings. For this reason, our study examines the impact of inclusive education on the academic and emotional development of students without disabilities in primary schools in Azerbaijan, compares the development indicators of regular and inclusive classroom students, and aims to determine whether there are differences in academic and emotional development between them, and to determine teachers' pedagogical attitudes towards inclusive education. In this study, a questionnaire survey was conducted with teachers to assess the academic and emotional development of students in both regular and inclusive classrooms, and a mixed method of quantitative and qualitative research was used. The responses of regular and inclusive classroom teachers to tests and open-ended questions were compared across classes. Positive and negative factors that will affect the academic and emotional development of students in both classes were identified. The data found were analyzed using the Universal Design for Learning theory. The results of the study show that although the academic and emotional development performance of students without disabilities in inclusive classes is slightly lower than that of students in regular classes, this difference does not negatively affect their overall development. According to teachers' comments, to promote inclusive education, a social, physical, safe, and active learning environment should be created in schools and classrooms, and support strategies should be put forward to develop mutual emotional relationships among students.
Keywords: Inclusive education, students without disabilities, academic and emotional development

---

İNKLÜZİV TƏHSİLİN ƏLİLLİYİ OLMAYAN ŞAGİRDLƏRİN AKADEMİK VƏ EMOSİONAL İNKİŞAFINA TƏSİRİ

Javid Vekil MUSAYEV
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0008-8407-1928
E-mail: cavid.musayev.vakil@bsu.edu.az

Xülasə: Son illərdə inklüziv təhsil anlayışı daha çox aktuallaşır və müasir təhsil modellərindən biri kimi qəbul olunur. İnklüziv təhsilin məzmunu əlilliyi olan şagirdlərin ümumtəhsil məktəblərində öz həmyaşıdları ilə birlikdə təhsil alması üçün adi siniflərə yerləşdirilməsi deməkdir. Dünya təhsil sistemində inklüzivlik sürətli şəkildə yayılır və əlilliyi olan şagirdlərin inkişaf mexanizmi hərtərəfli istiqamətdə dəyərləndirilir, beynəlxalq tədqiqatlar əlilliyi olan şagirdlərin akademik, sosial və emosional inkişafına inklüziv təhsilin müsbət təsirlərinin olduğunu göstərir, lakin inklüziv təhsildə əlilliyi olmayan şagirdlərin inkişafı ilə bağlı araşdırmalar məhdud saydadır. Bu səbəbdən bizim tədqiqatımız Azərbaycanda ibtidai siniflərdə əlilliyi olmayan şagirdlərin akademik və emosional inkişafına inklüziv təhsilin təsirini araşdırır, adi və inklüziv sinif şagirdlərinin inkişaf göstəricilərini müqayisə edir, onların arasında akademik və emosional inkişaf fərqinin olub – olmadığını və müəllimlərin inklüziv təhsil ilə bağlı pedaqoji münasibətlərini müəyyən etməyi hədəfləyir. Bu tədqiqatda, həm adi, həm də inklüziv siniflərdə şagirdlərin akademik və emosional inkişafı üçün müəllimlər ilə anket sorğusu aparılmışdır, həmçinin araşdırmada kəmiyyət və keyfiyyət əsaslı qarışıq metod istifadə edilmişdir. Adi və inklüziv sinif müəllimlərinin test və açıq suallara verdikləri cavablar siniflərarası müqayisə edilmişdir. Hər iki sinif üzrə şagirdlərin akademik və emosional inkişafına təsir göstərəcək müsbət və mənfi amillər müəyyən edilmişdir. Tapılan məlumatlar Universal Design for Learning nəzəriyyəsi ilə təhlil olunmuşdur. Tədqiqatın nəticəsi göstərir ki, inklüziv siniflərdə əlilliyi olmayan şagirdlərin akademik və emosional inkişaf performansı adi siniflərdəki şagirdlərlə müqayisə zamanı biraz aşağı səviyyədə olsa da, bu fərq onların ümumi inkişafına mənfi təsir göstərmir. Müəllimlərin şərhlərinə

əsasən, inklüziv təhsilin təşviqi üçün məktəb və siniflərdə sosial, fiziki, təhlükəsiz və aktiv dərs mühiti yaradılmalı, şagirdlərdə qarşılıqlı emosional münasibətlərin inkişafı üçün dəstək strategiyaları irəli sürülməlidir.
Açar sözlər: İnklüziv təhsil, əlilliyi olmayan şagirdlər, akademik və emosional inkişaf

ВЛИЯНИЕ ИНКЛЮЗИВНОГО ОБРАЗОВАНИЯ НА АКАДЕМИЧЕСКОЕ И ЭМОЦИОНАЛЬНОЕ РАЗВИТИЕ УЧАЩИХСЯ БЕЗ ИНВАЛИДНОСТИ

Javid Vekil MUSAYEV
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0008-8407-1928
Электронная почта: cavid.musayev.vakil@bsu.edu.az

Резюме: В последние годы концепция инклюзивного образования стала более актуальной и принята в качестве одной из современных моделей образования. Содержание инклюзивного образования заключается в том, что учащиеся с инвалидностью обучаются в обычных классах общеобразовательных школ вместе со своими сверстниками. Инклюзия стремительно распространяется в мировой системе образования, и механизмы развития учащихся с инвалидностью подвергаются всесторонней оценке. Международные исследования показывают, что инклюзивное образование оказывает положительное влияние на академическое, социальное и эмоциональное развитие учащихся с инвалидностью, однако исследований, посвященных развитию учащихся без инвалидности в условиях инклюзивного образования, крайне мало. В связи с этим наше исследование посвящено изучению влияния инклюзивного образования на академическое и эмоциональное развитие учащихся без инвалидности в начальных школах Азербайджана, сравнению показателей развития учащихся, обучающихся в обычных и инклюзивных классах, и направлено на выявление различий в академическом и эмоциональном развитии между ними, а также на определение педагогического отношения учителей к инклюзивному образованию. В данном исследовании был проведен анкетный опрос учителей для оценки академического и эмоционального развития учащихся как в обычных, так и в инклюзивных классах. При этом использовался смешанный метод количественного и качественного исследования. Сравнивались ответы учителей обычных и инклюзивных классов на тесты и вопросы открытого типа в разных классах. Были выявлены положительные и отрицательные факторы, влияющие на академическое и эмоциональное развитие учащихся обоих классов. Полученные данные анализировались с использованием теории универсального дизайна для обучения. Результаты исследования показывают, что, хотя академические и эмоциональные показатели развития учащихся без инвалидности в инклюзивных классах несколько ниже, чем у учащихся обычных классов, эта разница не оказывает негативного влияния на их общее развитие. По мнению учителей, для развития инклюзивного образования необходимо создавать в школах и классах социальную, физическую, безопасную и активную учебную среду, а также разрабатывать стратегии поддержки для развития эмоциональных взаимоотношений между учащимися.
Ключевые слова: инклюзивное образование, учащиеся без инвалидности, академическое и эмоциональное развитие

Introduction

Inclusive education is the placement of students with disabilities in regular classrooms with their peers. This education system creates an inclusive learning environment to ensure the academic development and emotional growth of all students. Most of the arguments against inclusive education are mainly based on the negative effects that it has on the development of students without disabilities (Monsen et., 2014). There is a lot of scientific research around the world on the impact of inclusion on students with disabilities, but the impact of inclusive education on students without disabilities has not been explored in depth in scientific research. Therefore, it is important to discuss the impact of inclusive education on the academic and emotional development of students. To what extent do students without disabilities achieve academic and emotional development in inclusive classrooms? This question is one of the main issues raised by both advocates and opponents of inclusive education. Inclusion is understood as an integrative approach in education and society, and does not only cover school goals such as academic achievement. Because the individual development of students means not only their academic achievements, but also the establishment of proper emotional relationships with their peers and teachers (Szumski et., 2017). The academic and emotional development of each student is one of the main goals of inclusive education. The emotional competence of students is of great importance in their future lives. Recognizing and managing emotions, focusing on positive goals, showing a positive attitude towards oneself and others, caring, and making responsible decisions are all components of emotionality (Ralic, 2023). In general, students with disabilities can experience a

number of concerns, such as depression, stress, and social isolation. Inclusive education primarily requires students to build social relationships with their peers, increase empathy, reduce prejudice, and develop healthy interpersonal thinking (Jeri & Masuka, 2025). In a study conducted in Switzerland, over 400 students in 50 classrooms were followed for a year. 20 classrooms included students with Down syndrome or intellectual disabilities, while the other 30 classrooms were regular classrooms. The researchers concluded that the presence of a student with a disability in the classroom did not negatively affect the mathematics, reading, and writing lessons of other students (Dessemontet & Bless, 2013). Related studies further show that the inclusion of students with disabilities in regular classrooms does not harm the development of students without disabilities, and in some cases can even provide academic and social benefits (Hehir et., 2016). Another study notes that the impact of inclusive education on students without disabilities varies depending on the context, teacher experience, and school resources (Gray et., 2021).

Relevance of the study

The mechanism of the impact of inclusive education should be investigated not only on students with disabilities but also on students without disabilities. However, the number of studies conducted on the impact of inclusive education on students without disabilities in both our country and the world's scientific literature is limited. This study, therefore, aims to fill this gap. The relevance of the topic is to reveal the differences in academic and emotional development between students studying in regular and inclusive classes in our country. This study compares the academic and emotional development process of students without disabilities between regular and inclusive classes and examines the effectiveness of inclusive education environments, and at the same time, provides practical and scientific directions for promoting inclusive education.

Purpose of the study

The results of many scientific pedagogical studies have shown that the academic and emotional performance of students in the classroom is affected by the developmental characteristics of their peers. Although the benefits of inclusive education for students with disabilities have been widely studied, our study aims to study the developmental level of students without disabilities in inclusive classes. The purpose of this study is to investigate the effects of inclusive education, that is, the placement of students with disabilities in regular classes, on the academic development and emotional well-being of their peers without disabilities, and to find out whether these effects are positive, negative, or neutral.

Research questions of the study

1) To what extent does inclusive education affect the academic and emotional development of students without disabilities?

2) What is the pedagogical attitude of teachers towards inclusive education?

Research methodology

To conduct research on this topic, both regular and inclusive classroom teachers were selected from various comprehensive schools in our country. A total of 14 primary school teachers participated in the research, 7 of whom were regular classroom teachers and the other 7 were inclusive classroom teachers. A questionnaire was prepared via Google Online Form under the name "Students' Academic and Emotional Development Survey for Teachers". The questionnaire consisted of both closed (test-type) and open-ended questions. Both quantitative and qualitative mixed methods were used in the research. The "Descriptive Analysis" model was applied to analyze the quantitative part of the research, and a simple frequency and percentage analysis was conducted on the test questions. The responses of regular and inclusive classroom teachers to the test questions are shown in separate tables. The general trend for both groups is presented. The "Thematic Analysis" model was applied for the qualitative analysis of open-ended questions (Brown & Clarke, 2006). The main ideas and expressions were extracted from the responses and coded. By combining codes that were close to each other, separate themes were created for regular and inclusive classroom teachers. In addition, a comparative analysis was conducted between the responses of regular and inclusive classroom teachers, and similarities and differences were analyzed. The data obtained in the study were analyzed based on the theory of Universal Design for Learning.

Table 1. Responses of regular classroom teachers

Academic performance of students	60-79% of students are good	**7**	100%
Attending reading and math classes	Active	6	86%
The academic impact of differently abled students in the classroom	Positive	4	57%
Motivation for the lesson	High (level)	5	71%

Factors affecting academic development	Student-teacher relationship, motivation and support, accessibility of resources	7	100%
Empathy and social skills	80-100% of students (excellent)	4	57%
Mutual respect and attitude in the classroom	Good (at a level)	**7**	100%
Ability to express emotions freely	Always	4	57%
Sincere and confident communication	In most cases	4	57%
Teacher–student emotional bond	Strong	5	71%
Difficult-to-regulate emotions	Nervousness, anger, shyness	5	71%
Students' reactions to classmates' mistakes	Behaving understandingly	7	100%
Be patient in stressful situations	In most cases	4	57%
Reasons why students are stressed	Anxiety about getting grades, difficulty of assignments, fear of parents	6	86%
Students' behavior towards each other	Does not cause discomfort	5	71%
Promoting school inclusion	In some fields	4	57%

Table 1 shows the responses of only the regular classroom teachers to the test questions. As can be seen, all teachers reported that 60-79% of the students in their class had good academic performance. 86% of the teachers thought that students were actively participating in reading and math lessons. 57% of the teachers noted that the different learning abilities of the students had a positive impact on the academic performance of the class, while the other 43% of the teachers were neutral on this issue. 71% of the teachers stated that the motivation of the students for the lesson is high, and the emotional bonds with the teachers are strong. All teachers consider student-teacher relationships, motivation and support, and the availability of teaching resources as the main factors influencing students' academic development. 57% of teachers consider students' empathy and social skills to be at an excellent level, while another 43% consider them to be at a good level. All teachers emphasize a good level of mutual respect and attitude among students in the classroom. 57% of teachers "always" and another 43% "most of the time" said that students can freely express their feelings, while 57% "most of the time" and another 43% "always" said that students can communicate sincerely and confidently. 71% of teachers noted that emotions such as anger, frustration, and shyness are difficult to control. Almost all students understand their classmates' mistakes. 57% of teachers believe that students are able to behave patiently in stressful situations in most cases. The causes of stress are students' anxiety about getting grades, the difficulty of homework assignments, and parental fear. According to 71% of teachers, students' behavior towards each other does not cause anxiety in the classroom. 57% of teachers believe that the school environment promotes the development of inclusion in some areas. Related studies show that factors of the home environment, such as the socio-economic status of the family, parental attitudes, and family size, affect the mental and psychological development necessary for students to achieve academic success (Akrafi, 2020). In the school environment, the attitude of peers to each other is the fundamental foundation for the regulation of their emotions; this environment significantly affects the formation of emotional expression, behavior, social interactions, and mental thinking (Pervez & Galea, 2024).

Table 2. Responses of inclusive classroom teachers

Academic performance of students	60-79% of students are good	5	71%
Attending reading and math classes	Active	5	71%
The academic impact of differently abled students in the classroom	Positive	7	100%
Motivation for the lesson	High (level)	5	71%
Factors affecting academic development	Student-teacher relationship, motivation and support, accessibility of resources	6	86%
Empathy and social skills	80-100% of students (excellent)	5	71%
Mutual respect and attitude in the classroom	Good (at a level)	5	71%
Ability to express emotions freely	Always	5	71%
Sincere and confident communication	In most cases	5	71%
Teacher–student emotional bond	Strong	4	57%
Difficult-to-regulate emotions	Nervousness, anger, shyness	4	57%
Students' reactions to classmates' mistakes	Behaving understandingly	7	100%

Be patient in stressful situations	In most cases	5	71%
Reasons why students are stressed	Anxiety about getting grades, difficulty of assignments, fear of parents	6	86%
Students' behavior towards each other	Does not cause discomfort	4	57%
Promoting school inclusion	In some fields	7	100%

Table 2 shows the responses of inclusive classroom teachers to the test questions. As can be seen, 71% of teachers note that 60-79% of their students have good academic performance, as well as active participation in reading and mathematics lessons. Inclusive classroom teachers believe that students with different learning abilities have a completely positive impact on the academic performance of the class. Survey findings revealed that 71% of teachers considered students' motivation towards lessons to be at a moderate level. In addition, 86% of teachers emphasized that teacher–student relationships, motivational support, and the accessibility of learning resources constitute the main factors influencing students' academic development. Similarly, 71% of teachers reported that between 60% and 79% of students demonstrate the development of empathy, social skills, mutual respect, and positive classroom attitudes, while also expressing their emotions openly and striving to establish sincere and confident communication. Moreover, 57% of teachers noted that emotional relationships with students are generally at a satisfactory level, although emotions such as fear, anxiety, nervousness, anger, and shyness remain challenging for students to regulate. All teachers agreed that students are usually able to understand their peers' mistakes, while 71% believed that students are sometimes able to display patience in stressful situations. According to 86% of teachers, stress factors are largely associated with assignment difficulty, grade-related anxiety, and academic responsibility. Furthermore, 57% of teachers indicated that peer interactions in inclusive classrooms can generate some anxiety, although all teachers acknowledged that the overall school environment contributes positively to the promotion of inclusion in certain areas. Related studies show that inclusive education practices have a positive impact on academic performance and increase self-esteem, self-regulation, and self-development in students with different learning abilities (Nadgouds et., 2023). Another study shows that students' attitudes towards people with disabilities in the classroom are generally positive, but the greatest concern arises when interacting with people with intellectual disabilities (Strnadova et., 2023).

Below is a thematic analysis of the responses given by regular and inclusive classroom teachers to open-ended questions.

Topics for regular classroom teachers: Analysis of academic structure

This theme examines the factors influencing both positive and negative aspects of students' academic development, as well as the criteria used to evaluate the developmental process. It further emphasizes the mechanisms through which academic knowledge and skills may be enhanced. According to the perspectives of regular classroom teachers, students' ongoing individual efforts, parental support, a sense of trust in both parents and teachers, a socially enriching environment, the utilization of modern technological tools, interactive resources, and motivational games are among the factors that positively contribute to students' academic achievement. The monotony of lessons in the classroom and the fact that students spend more time playing phone games at home can be an indicator of their truancy. Teachers assess the level of students' development based on their interest and initiative in learning knowledge, the ability to correctly complete and present tasks, cognitive reactions, critical thinking, and the ability to justify their opinions. At the same time, teachers recommend simplifying lesson programs, cooperation with parents, the relevance of student-centered lessons, holding knowledge competitions, a reward system, and accelerating skills such as problem-solving.

Emotional stress and support strategies

This topic reveals the factors that hinder students' emotional development, the signs of emotional stress, and the psychological atmosphere in the classroom, based on the observations of regular classroom teachers. Teachers emphasize appropriate strategies to enhance students' emotional development. According to teachers' comments, factors such as verbal bullying among students, discrimination within the family and other social problems, addiction to phone games, lack of self-expression, shyness, self-absorption, and social isolation hinder students' emotional development. Due to these negative factors, signs of emotional stress such as distraction, inability to concentrate, verbal arguments between students, emotional moments, and different behaviors at home and school are observed. For this reason, teachers propose some support strategies to

improve emotional development, such as appreciating even small achievements in students, creating a classroom atmosphere where they can freely express their ideas and are not afraid of making mistakes, and establishing sincere communication within the classroom. One of the teachers commented that "There was no emotional tension in the class because there was a very good communication between the students and the teacher in our class" (K.Q.). Another teacher reiterates that "I did not observe any emotional stress in the classroom" (G.R.).

Creation of an inclusive environment

This theme examines the perspectives of regular classroom teachers on the concept of inclusion, drawing on their personal experiences and views regarding the creation of such an environment. It serves a transitional function for assessing the potential opportunities of inclusive education. Parents and teachers are regarded as the most significant role models for children; therefore, in order to promote inclusion, it is essential to instill in students the values of caring for and protecting the environment. In other words, they should be encouraged to demonstrate love, care, and attention toward their surroundings. Equally important is the acceptance of students as they are, without discrimination in the classroom. Practices such as listening to one another, showing mutual respect, and demonstrating understanding are considered key indicators of inclusion, as they foster the development of empathy. By cultivating empathy, students can also develop leadership, perseverance, humanism, and other qualities that contribute to creating an inclusive environment. Differentiated instruction—through assigning varied tasks, applying individualized approaches, and providing additional time for task completion—also represents an essential component of inclusion. As one teacher expressed, "An inclusive environment is one that respects the differences of each student, creates a safe atmosphere, and makes classroom and school facilities physically, socially, and psychologically accessible to everyone" (A.B.).

Topics for inclusive classroom teachers: Characteristics of the teaching process

This theme characterizes the teaching process of students with different learning abilities and explains the academic structure of the inclusive classroom. In addition to formative and summative assessment, teachers measure the academic development of students by taking into account the student's individual development potential, the ability to freely complete lesson tasks and provide feedback on topics, their progress throughout the year, the level of full preparation for the lesson, their responsiveness, and fluency of speech. The diversity of lesson resources, the presence of strong emotional bonds between teachers and students, the pedagogical experience of teachers, the ability to manage the classroom, and motivational statements have a positive impact on the academic development of students. On the other hand, students' indifference to the lesson, distraction, parental irresponsibility, the difficulty of the lesson material, and the heavy workload have negative effects on the academic development of students. Both the principle of an individual approach with psychological support and group work for the whole class are considered as the main components of the teaching process. Likewise, the triangular parent-teacher-student collaboration strengthens the inclusive education process in a comprehensive way. One of the teachers believes that "First of all, there should be a change in the content of textbooks, tasks should be designed from easy to difficult, lesson topics should be based on the age level and interests of students, and there should be creative and entertaining tasks in addition to teaching knowledge" (M.M.).

Emotional environment assessment

In this theme, teachers demonstrate how emotional processes occur in the classroom, how events develop, and how the emotional environment affects the socialization and general development of students, as well as the effects on the emotional development of students without disabilities in an inclusive classroom. According to teachers' observations, excessive use of technology, especially phones, lack of self-confidence, parents' indifference to their children, mobbing among students, and tension in teacher-class relationships directly affect students' emotional development. These factors create mood swings and psychological tension in students. On the other hand, conflicts experienced by students within the family also affect their emotional performance in the classroom. In order to overcome this tension, teachers propose individual conversations with students, cooperation with parents, and motivational support strategies. One of the teachers notes that: "Students should have a high sense of empathy so that they can be understanding towards each other" (M.M.). Another teacher also states that "Students need to be listened to so that they can express themselves comfortably, this is the fundamental basis of emotional development" (G.H.).

Fundamentals of inclusive education

This theme includes the attitudes, pedagogical approaches, and experiences of inclusive class teachers regarding inclusive education. At the same

time, it has established the importance of the study from both theoretical and practical perspectives. Inclusive class teachers believe that in order to increase the socialization of inclusive class students, classroom conditions should be accessible and equal opportunities should be created. Not distinguishing between children, looking at everyone equally, and adapting students to the team are the main principles of the work. Providing inclusive classes with material and technical equipment is very important in order to implement inclusive education. According to the teachers' responses, special educational training should be held for parents, and society should be closely acquainted with this topic. The class teacher and special education teacher, who are the main organizers of the educational process, should participate in international training to improve their experience. One of the teachers quoted that "If a student has a neurological, psychological, or behavioral disorder, a correct medical diagnosis should be made, his disability should be confirmed, he should be officially registered in an inclusive class, otherwise it is not appropriate to place him in regular classes as a student with normal development characteristics" (O.H.). Another teacher quoted that "We must first know that each student has a different learning style, way of thinking, and perceiving, and we must treat them with respect" (M.M.). In addition, a teacher notes that "training programs on the organization of inclusive education for teachers are held in small numbers" (R.M.).

Discussion

During the thematic analyses, similarities and differences in the academic and emotional development of students in regular and inclusive classes were compared. Individual work, motivational tools, teacher-student relationships, and diversity of teaching resources were identified as factors that positively affected the academic development of students in both regular and inclusive classes. However, unlike regular classes, the difficulty of the course material and the heavy workload in inclusive classes were noted as nuances that created difficulties for students' academic development. Verbal bullying, mobbing, lack of self-expression, lack of self-defense skills, self-isolation, family conflicts, parental neglect of their children, and excessive phone addiction are similar factors that negatively affected the emotional development of students in both (regular and inclusive) classes. The emotional stress of students in inclusive classes is relatively higher than in regular classes. The reason is that teachers have certain difficulties in managing the individual needs of students in inclusive classes. Both regular and inclusive class teachers support the formation of an inclusive educational environment and offer support strategies to promote this educational model. The data obtained in this study were analyzed with the theory of Universal Design for Learning (Meyer et., 2014). The UDL model focuses on making the teaching process accessible and motivating for all students. The individual work, motivation, lesson resources, and teacher-student relationships emphasized by teachers are in line with the inclusive principles of UDL presentation and participation. Bullying, mobbing, difficulty in self-expression, and many stressful factors negatively affect students' motivation to learn, which highlights the need for support in the emotional aspects of UDL. The difficulties observed in inclusive classes (heavy workload and management of individual needs) indicate the need for a modern and personalized UDL teaching environment. Thus, the analyses conducted reveal the necessity of using UDL theory for the successful implementation of inclusive education.

Another study emphasizes the importance of inclusion in the social and emotional development of students, peer interaction, peer rejection, the creation of an inclusive environment, and the role of the teacher in classroom management (Kreitman, 2022). A study shows that an interactive inclusive environment increases social emotional skills in all students in a class and strengthens qualities such as empathy and cooperation with peers (Roldan et., 2021). Another study reports that the impact of inclusive education on the academic development of students without disabilities is mixed, with positive outcomes observed in lower grades and negative outcomes in upper grades. However, in terms of social - emotional development, inclusive education yields beneficial results, leading to positive changes in students' socialization, including reduced fear and discrimination as well as increased tolerance (Kart, 2021). In a study found that students with disabilities may encounter challenges in socialization, the social – emotional functioning of students without disabilities is generally evaluated as moderate to positive (Ruijs & Peetsma, 2009). The results of our study overlap with the results of a study conducted in Peru on the impact of inclusive education on students without disabilities, which shows that placing students with disabilities in regular classes does not significantly affect the overall development of students without disabilities in the classroom. In addition, it is emphasized that there is a need for adapted strategies and additional resources to promote inclusive education (Salas & Renteria, 2024). A study conducted in the Netherlands, which is consistent with the results of this study, notes that the academic performance of students without

disabilities does not differ between regular and inclusive classes. That is, inclusive education does not negatively affect the academic development of students; although some differences are observed socially and emotionally, the practical impact of these differences is very small (Ruijs et., 2010).

Conclusion

The findings of this study indicate that while psychological stress is also present among students in regular classrooms, emotional stress is relatively more prevalent in inclusive classrooms. As a result, students in inclusive settings are more likely to experience mood swings, distraction, and reduced motivation toward lessons. This suggests that the inclusive classroom environment has a measurable impact on students' academic and emotional development. At the same time, strong emotional bonds between teachers and students, effective classroom management, and the use of motivational strategies can enhance students' academic outcomes and emotional well-being. To alleviate emotional stress, teachers reported conducting individual conversations with students, collaborating closely with parents, and implementing motivational support strategies. Although the academic and emotional development of students without disabilities in inclusive classrooms is somewhat lower compared to their peers in regular classrooms, it is generally not adversely affected. Teachers' professional experience and their training needs are identified as critical factors determining the quality of inclusive education. Furthermore, the promotion of inclusion is closely linked to ensuring physical, social, and psychological accessibility of school facilities, as well as fostering a stronger sense of social responsibility.

Suggestions

Enhancing the academic and emotional development of students in inclusive classrooms requires the implementation of teaching methods tailored to individual learner characteristics. A strong sense of empathy, combined with a socially supportive and safe classroom environment, provides a foundation for protecting students' emotional well-being. Support mechanisms that maximize the development of students' self-expression skills should be prepared and implemented. Effective inclusive education relies not only on classroom pedagogical approaches but also on the active engagement of parents and the broader community. Parent education programs and the involvement of classroom and special education teachers in international training and internship opportunities are crucial for improving the quality of inclusive education. Strengthening the classroom environment both emotionally and academically, promoting the philosophy of inclusion, and enhancing the application of appropriate pedagogical strategies establishes the basis for a successful and sustainable inclusive education environment in the future.

REFERENCES:

1. Akrafi, O. (2020). Academic achievement of primary school pupils: Investigating home environment factors contributing to low academic performance. E-journal humanities Arts and Social Sciences, 2, 49-57.
2. Braun, V. and Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. Qualitattive Research in Psychology, 3, 77-101.
3. Dessemontet, R.S. and Bless, G. (2013). The impact of including children with intellectual disabilities in general education classrooms on the academic achievement of their low, average and high achieving peers. Journal of Intellectual and Development Disability, 38, 23-30.
4. Gray, P., Norwich, B. and Webster, R. (2021). Review of research about the effects of inclusive education: A summary. SEN Policy research forum.
5. Hehir, T., Grindal, T., Freeman, B., Lamoreau, R., Borquaye, Y. and Burk, S. (2016). A Summary of the evidence on inclusive education.
6. Jeri, S. and Masuka, F. (2025). Impacts of inclusive education on mental health in US public schools. Iconic Research and Engineering Journals, 8, 517-526.
7. Kart, A. and Kart, M. (2021). Academic and social effects of inclusion on students without disabilities: A review of the literature. Education Sciences 11, (1), 16.
8. Kreitman, R,E. (2022). How inclusive practices in the classroom affect children's social and emotional development: A review of literature. Education Sciences, 11, 16.
9. Meyer, A., Rose, D.H. and Gordon, D. (2014). Universal Design for Learning: Theory and Practice. CAST Professional Publishing.
10. Monsen, J., Ewing, D.L. and Kwoka, M. (2014). Teachers' attitudes toward inclusion, perceived adequacy of support and classroom learning environment. Learning Environment Research An International Journal, 17, 113-126.
11. Nadgouds, L. and Kulkarni, K.K. (2023). Examining the effectiveness of inclusive education practice in promoting academic and social inclusion for students with diverse abilities: An In – Depts review. International Journal of Research and Analytical Reviews, 10, 2150-2165.
12. Pervez, A. and Galea, E. (2024). Primary schools: Spaces for children' social and emotional

learning. Psychology of Education Review, 48, 68-76.
13. Ralic, Z.A. (2023) Differences in emotional well-being, social inclusion and academic self-concept between students with and without disabilities in Bosnia Herzegovina. International Conference on Diversity, Equity and Inclusion Higher Education RUICHSS 2023.
14. Roldan, S.M., Flecha, R. and Marauri, J. (2021). How inclusive interactive learning environments benefits students without special needs. Frontiers in Psychology, 12.
15. Ruijs, N.M. and Peetsma, T.T.D. (2009). Effects of inclusion on students with and without special educational needs reviewed. Educational Research Review, 4, 67–79.
16. Ruijs, N.M., Van der Veen, I. and Peetsma, T.T.D. (2010). Inclusive education and students without special educational needs. Educational Research, 52, 351-390.
17. Salas Garcia, V.B. and Renteria, J.M. (2024). Students with special educational needs in regular classrooms and their peer effects on learning achievemen. Humanities and Social Sciences. 11, 521.
18. Stranadova, A., Potmesil, M. and Potmesilova, P. (2023). Pupils' attitudes toward inclusive education. Children, 10, 1-19.
19. Szumski, G., Smogorzewska, J. and Karwowski, M. (2017). Academic achievement of students without special educational needs in inclusive classrooms: A meta-analysis. Educational Research Review, 21, 33-54.

DOI: 10.32010/TNAJ8638

PSİXOLOGİYA FƏNNİNİN TƏDRİSİNDƏ TƏLİMƏ KREATİV YANAŞMA PEDAQOJİ PROBLEM KİMİ

Reyhan Rəşid NƏSIROVA
Bakı Dövlət Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0005-8490-3710
E-mail: reyhan.nasirova.rashid@bsu.edu.az

Xülasə: Müasir dövrdə təhsil sistemindəki qlobal dəyişikliklər universitet məzunlarından yalnız nəzəri biliklərə deyil, həm də yaradıcı düşüncə, tənqidi təhlil, innovasiya və uyğunlaşma bacarıqlarına yiyələnməyi tələb edir. Bu kontekstdə psixologiyanın tədrisinə yaradıcı yanaşma xüsusilə aktual pedaqoji məsələ kimi vacibdir. Psixologiya dərsləri yalnız bilik verməklə məhdudlaşmamalı, həm də tələbələrin daxili potensialını açmağa, təşəbbüskarlıqlarını və yaradıcılıqlarını inkişaf etdirməyə yönəldilməlidir. Tədqiqatın nəticələri göstərdi ki, yaradıcı öyrənmənin həyata keçirilməsindəki əsas maneələr bunlardır: yaradıcı metodlardan istifadə etmək üçün müəllim hazırlığının kifayət qədər olmaması, məhdud təhsil resursları və texnologiyaları, psixoloji maneələr, tələbələrin passivliyi və motivasiyanın olmaması. Xüsusilə, müasir elektron və multimedia resurslarının çatışmazlığı, müəllimlər arasında İKT bacarıqlarının yetərsizliyi, qeyri-demokratik təhsil mühiti və təşviq əsaslı qiymətləndirmə sistemlərinin olmaması yaradıcı yanaşmanın tətbiqini əhəmiyyətli dərəcədə məhdudlaşdırır. Beyin fırtınası, sinektika, TRIZ, rol oyunları, konstruktiv debatlar və problem əsaslı öyrənmə kimi aktiv və interaktiv metodlar bu məsələlərin həllində əsas rol oynayır. Bundan əlavə, psixoloji cəhətdən təhlükəsiz təlim mühiti yaratmaq, tələbələrə fikirlərini sərbəst şəkildə ifadə etmək imkanı vermək, səhvləri təlim prosesinin normal bir hissəsi kimi qəbul etmək, fərdiləşdirilmiş strategiyalardan istifadə etmək və təlim materialının praktik əhəmiyyətini vurğulamaq tələbələrin yaradıcılığını və motivasiyasını artırmağa kömək edir.
Açar sözlər: yaradıcı təlim, psixoloji təhsil, ali təhsil, interaktiv təlim, tələbə motivasiyası, pedaqoji innovasiyalar, təhsil texnologiyaları.

CREATIVE APPROACH TO TEACHING IN THE INSTRUCTION OF PSYCHOLOGY AS A PEDAGOGICAL PROBLEM

Reyhan Rashid NASİROVA
Baku State University
Orcid: https://orcid.org/0009-0005-8490-3710
E-mail: reyhan.nasirova.rashid@bsu.edu.az

Abstract: The global changes taking place in the modern education system require that university graduates possess not only theoretical knowledge, but also creative thinking, critical thinking, innovation and adaptation skills. In this context, a creative approach to teaching psychology is recognized as a significant pedagogical issue of current relevance. Psychology courses should not merely perform the function of transmitting knowledge but should also aim to reveal students' inner potential, enhance their initiative, and develop their creative abilities. The study identified several key barriers to implementing creative teaching: limited competence of instructors in applying creative methods, insufficiency of educational resources and technological infrastructure, psychological barriers, student passivity, and lack of motivation. In particular, the scarcity of modern electronic and multimedia resources, insufficient ICT skills among instructors, the non-democratic nature of the learning environment, and the absence of motivational assessment systems limit the application of creative approaches. To address these challenges, the application of active and interactive methods such as brainstorming, synectics, TRIZ, role-playing, constructive debates, and problem-based learning is crucial. Additionally, establishing a psychologically safe learning environment, enabling students to express their opinions freely, normalizing mistakes as part of the learning process, applying individualized strategies, and emphasizing the practical relevance of lessons can significantly enhance students' creativity and motivation levels.
Keywords: Creative teaching, psychology education, higher education, interactive learning, pedagogical innovation, critical thinking, educational technology.

КРЕАТИВНЫЙ ПОДХОД К ОБУЧЕНИЮ ПСИХОЛОГИИ КАК ПЕДАГОГИЧЕСКАЯ ПРОБЛЕМА

Рейхан Рашид НАСИРОВА
Бакинский Государственный Университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0005-8490-3710
Электронная почта: reyhan.nasirova.rashid@bsu.edu.az

Резюме: В современную эпоху глобальные изменения в системе образования требуют, чтобы выпускники вузов обладали не только теоретическими знаниями, но и навыками креативного мышления, критического анализа, инновационности и адаптивности. В этом контексте креативный подход к преподаванию психологии приобретает особую значимость как актуальная педагогическая проблема. Занятия по психологии не должны ограничиваться лишь функцией передачи знаний, но и должны быть направлены на раскрытие внутреннего потенциала студентов, развитие их инициативности и творческих способностей. Результаты исследования показали, что основными препятствиями для внедрения креативного обучения являются: недостаточная подготовленность преподавателей в использовании креативных методов, ограниченность учебных ресурсов и технологической базы, психологические барьеры, пассивность студентов и недостаток мотивации. В частности, дефицит современных электронных и мультимедийных ресурсов, недостаточные навыки ИКТ у преподавателей, недемократичность образовательной среды и отсутствие мотивационных систем оценивания значительно ограничивают применение креативного подхода. В решении данных проблем важную роль играет использование активных и интерактивных методов, таких как «мозговой штурм», «синектика», ТРИЗ, ролевые игры, конструктивные дебаты, проблемное обучение. Кроме того, создание психологически безопасной учебной среды, предоставление студентам возможности свободно выражать своё мнение, признание ошибок как нормальной части учебного процесса, применение индивидуализированных стратегий и акцент на практическую значимость учебного материала способствуют повышению уровня креативности и мотивации студентов.

Ключевые слова: креативное обучение, психологическое образование, высшее образование, интерактивное обучение, мотивация студентов, педагогические инновации, образовательные технологии.

Giriş

Müasir dövrdə təhsil sistemində baş verən dəyişikliklər və cəmiyyətin tələbləri tələbələrin yalnız nəzəri biliklərə deyil, həm də kreativ, təşəbbüskar, innovativ bacarıqlara malik olmasını zəruri edir. Bu, xüsusilə psixologiya fənninin tədrisində özünü daha qabarıq və aydın şəkildə göstərir. Psixologiya dərsləri yalnız bilik ötürməyə yox, eyni zamanda tələbələrin daxili potensialını, tənqidi və yaradıcı təfəkkürünü inkişaf etdirməyə yönəlməlidir. Psixologiya fənninin tədrisində təlimə kreativ yanaşmanın pedaqoji problemləri müasir təhsil sistemində aktual və çox şaxəli mövzudur. Bu problemlər həm müəllimlərin hazırlıq səviyyəsi, həm də təlim mühitinin xüsusiyyətləri ilə əlaqədardır. Bu sahədə rast gəlinən əsas problemləri aşağıdakı kimi qruplaşdırmaq olar.

1. Müəllimlərin kreativ metodlardan istifadə bacarığının zəifliyi.
2. Təlim resurslarının və texnoloji bazanın zəifliyi.
3. Elmi-metodiki təminatın azlığı.
4. Təlim mühitində psixoloji və pedaqoji maneələr.
5. Tələbələrin passivliyi və motivasiya problemi.

1. Müəllimin yaradıcılığı tədris və təlim kontekstində innovativ və orijinal ideyalar, yanaşmalar və

həllər yaratmaq bacarığı ilə xarakterizə olunur. Bu, yaradıcı düşünməyi, tədris metodlarını tələbələrin müxtəlif ehtiyaclarına uyğunlaşdırmağı, cəlbedici fəaliyyətləri inkişaf etdirməyi və stimullaşdırıcı öyrənmə mühitinin yaradılmasını əhatə edir. Müəllimin kreativliyi həm də yeni perspektivlərə açıq olmağı, risk götürməyi və tələbələrin öyrənmə təcrübəsini təkmilləşdirmək yollarını daim axtarmaqdan ibarətdir. Ali məktəblərdə yaradıcı təfəkkür yeni və orijinal ideyalar yaratmaq, kreativ düşünmək, problemlərə və ya tapşırıqlara kreativ şəkildə yanaşmaq bacarığını əhatə edir. Bura unikal həllər tapmaq, müxtəlif baxış nöqtələrini araşdırmaq və fikirləri kreativ şəkildə ifadə etmək üçün təxəyyül, maraq və tənqidi düşünmə bacarıqlarından istifadə etmək daxildir. Yaradıcı təfəkkür tələbələri fəal, çevik və açıq fikirli olmağa sövq edir, onların problem həll etmə bacarıqlarını inkişaf etdirir və müxtəlif

mövzuları daha dərindən başa düşməyə kömək edir. Tələbələrdə kreativliyin inkişafı bir neçə səbəbə görə vacibdir:

1. Problemin həlli. Kreativ düşüncə bizə problemlərə innovativ və orijinal həllər tapmağa imkan verir.

2. Uyğunluq. Sürətlə dəyişən dünyada kreativlik bizə yeni vəziyyətlərə uyğunlaşmağa və effektiv reaksiya verməyə imkan verir. Bu, çevikliyi və müxtəlif imkanları araşdırmaq qabiliyyətini formalaşdırır.

3. İnnovasiya. Kreativlik innovasiyaya təkan vermək üçün çox vacibdir. O, yeni ideyalar yaradır, eksperimentləri təşviq edir, inqilabi konsepsiyaların, məhsulların və xidmətlərin inkişafına kömək edir.

4. Şəxsi inkişaf. Kreativliyin inkişafı özünü ifadə etməyi, təxəyyülü və marağı inkişaf etdirir.

5. Ünsiyyət və əməkdaşlıq. Yaradıcı düşüncə müxtəlif perspektivləri və ideyaları yaratmaqla effektiv ünsiyyəti və əməkdaşlığı formalaşdırır.

6. Tənqidi təfəkkür. Yaradıcı və tənqidi təfəkkür bir-biri ilə əlaqəlidir. Yaradıcı təfəkkür bacarıqlarının inkişafı təhlil etmək, qiymətləndirmək və əsaslandırılmış qərarlar qəbul etmək qabiliyyətimizi artırır (Молчанов, 2012).

Nəzəriyyə

Ənənəvi təhsil sistemi məlumatın müəllimdən tələbəyə ötürülməsinə və sual vermədən cavabların verilməsinə əsaslanır. Ali təhsildə illərlə doqmatik tədris növü inkişaf etmişdir, onun məhsulu bir qayda olaraq formal bilikdir. Bununla yanaşı, izahlı tədris növü də inkişaf etmişdir. Ənənəvi təhsil sistemi informasiyanın əzbərlənməsinə və faktların toplanmasına əsaslandığından tələbələrin kreativliyini heç də həmişə inkişaf etdirə bilmir. Çox vaxt təlim prosesində tələbələrin yaradıcı xüsusiyyətləri sıxışdırılır. Buna görə də, kreativliyin inkişafı yalnız xüsusi təşkil edilmiş mühitdə mümkündür, təlim prosesinə yaradıcı təfəkkürün, kreativlikyin inkişafına və gələcəkdə yaradıcılıq qabiliyyətlərindən istifadə etməyə imkan verən xüsusi tapşırıqlar daxil etmək lazımdır.

Ali məktəblərdə psixologiya fənnini tədris edən bəzi müəllimlərin təlimə kreativ yanaşa bilməməsinin əsas səbəbləri aşağıdakılardan ibarətdir.

Müəllimlərin pedaqoji hazırlığının natamam olması:

- müəllimlərin əksəriyyəti klassik metodlarla yetişdirilmişdir, yəni interaktiv metodları ya bilmirlər, ya da tətbiq etməkdə çətinlik çəkirlər;
- interaktiv, problemyönümlü və layihə əsaslı öyrənmə metodlarına dair praktik təcrübə məhduddur.

Bəzi müəllimlərin peşəkar inkişaf imkanlarının məhdud olması:

- müəllimlər üçün təşkil olunmuş kurs, təlim və seminarlarda kreativ metodların öyrədilməsinə xüsusi yer ayrılmır;
- davamlı təlim və inkişaf proqramlarının məhdudluğu bu sahədə bacarıqların formalaşmasına mənfi təsir göstərir.

Müəllimlərin psixoloji müqaviməti:

- bəzi müəllimlər yeniliklərə qarşı müqavimət göstərirlər;
- risk almaq və təlim prosesində innovativ üsullar həyata keçirmək istəmirlər.

Qiymətləndirmə sisteminin ənənəvi olması:

- ənənəvi qiymətləndirmə sistemi təkcə bilik yoxlanışına əsaslandığı üçün kreativ tapşırıq və metodların effektivliyini əks etdirmir və bu da müəllimlərin innovativ metodlardan istifadə həvəsini azaldır (Quliyev, 2020).

Hər bir tələbədə kreativliyin inkişafı fərdi xarakter daşıyır. Kreativliyin inkişafında sistem formalaşdıran amil təhsilin humanistləşdirilməsidir. İlkin olaraq yaradıcılığa meyllərin hər bir şəxsə xas olduğuna inanılır. Amma onun böyüdüyü, oxuduğu, tərbiyə aldığı mühitin təsiri, bir çox qadağaların, sosial qanunauyğunluqların olması yaradıcılıq qabiliyyətlərinin qarşısını alır. Sürət, çeviklik, təfəkkürün orijinallığı və dəqiqliyini inkişaf etdirməyə imkan verən xüsusi tapşırıqların seçilməsi ilə yanaşı, müəllim yaradıcı fəaliyyəti stimullaşdırmaq və inkişaf etdirmək üçün bir sıra sübut edilmiş aşağıdakı ümumi yanaşmaları tətbiq edə bilər:

- əlverişli atmosferin təmin edilməsi;
- təhsil mühitinin müxtəlif, yeni avadanlıqlarla zənginləşdirilməsi;
- tələbələrin idrak fəaliyyətinin stimullaşdırılması;
- müəllim və tələbə arasında qarşılıqlı əlaqənin yaradıcı xarakteri, yaradıcı davranışın təqlidi üçün şərait yaradılması.

2. Psixologiya fənninin tədrisi zamanı müəllim öz fəaliyyətinə xüsusi yaradıcı texnologiyalar daxil etməlidir. Yaradıcı texnologiyalar operativ, taktiki və strateji məqsədlər kontekstində insan həyatının bütün sahələrində şüurlu, məqsədyönlü, idarə olunan və səmərəli düşüncə fəaliyyəti prosesi kimi kreativliyin inkişafına təkan verən, yaradıcı məhsulun ehtimal olunan proqnozu olan metodlar sistemidir. Bütün bu yaradıcı texnologiyalar üç böyük qrupa birləşdirilə bilər:

1. Yaradıcı təfəkkürün psixoloji aktivləşdirilməsi üsulları. Bu qrupun bütün üsulları kreativ düşünməyə mane olan psixoloji maneələri aradan qaldırmağa yönəlib. Ən çox tanınan üsul hələ 1940-cı illərdə A. Osborne tərəfindən təklif edilmiş "beyin fırtınası" üsuludur. "Beyin fırtınası" yeni ideyalar üçün kollektiv axtarış metodudur. Burada əsas məsələ ideyaların yaranması prosesi ilə onların tənqidinin zamanla bir-birindən ayrılması, məhdud vaxtda mümkün qədər çox ideyanın ortaya atılması və "səhv demək" qorxusunu aradan qaldırılmasıdır.

2. İdeyaların sistemləşdirilmiş axtarışı üsulları. Bu qrupun metodları ideyaların xaotik axtarışından strukturlaşdırılmış sistemə keçməyə imkan verir. Belə üsullar çoxdur, ən məşhurları aşağıdakılardır: fokus obyekt metodu, nəzarət sualı metodu və s;

3. İdeyaların idarə olunan axtarışı və yaradıcı təxəyyülün inkişafı üsulları. Bu metodlar qrupuna TRIZ - İxtiraçılıq Problemlərinin Həlli Nəzəriyyəsi çərçivəsində hazırlanmış yaradıcı təxəyyülün inkişafı və təfəkkür ətalətinin aradan qaldırılması yolları daxildir. Yaradıcı təxəyyülün inkişafı üsulları arasında istedadlı çox ekranlı düşüncə sxemi, "kiçik insanlar", "qızıl balıqlar" metodu, obyektlərin ideallaşdırılmasıdır. Bütün bu üsullar düşüncə əməliyyatlarının, alqoritmlərin aydın ardıcıllığını təmsil edir, bunlardan sonra stereotipik yanaşmanın aradan qaldırılmasını təmin edir, düşüncə ətalətini dəf etməyə və məntiqi olaraq yeni fikirlər əldə etməyə imkan verir.

Ali təhsilin pedaqogikası və psixologiyasında təlim metodu, tələbələrin bilik, bacarıq və səriştələrin mənimsənilməsi məqsədinə çatmağa, habelə təhsil problemlərinin həllinə (təhsil öyrənmə nəzəriyyəsinə uyğun olaraq) yönəlmiş müəllim və tələbələrin bir-birindən öyrənməsi fəaliyyətinin bir yoludur. Hazırda ali təhsilin didaktikasında çoxlu sayda təlim metodları işlənib hazırlanmış və tətbiq edilmişdir.

Metod

Fəal və interaktiv təlim metodlarının işlənib hazırlanması və tətbiqi üçün metodoloji əsas fəaliyyət nəzəriyyəsidir. Bu nəzəriyyənin mahiyyəti ondan ibarətdir ki, təfəkkür passiv müşahidə deyil, obyektiv aləmi mənimsəməyə yönəlmiş fəaliyyətdir. Obyektlərlə (subyektlərlə) təmasda olan şəxs onlar haqqında öyrənir və praktik təcrübə ilə zənginləşir. Ancaq eyni zamanda o, dünyanı öyrənməklə kifayətlənmir, həm də ona təsir edir, onu dəyişdirir. Odur ki, "insanın təfəkküründə, şüurunda, psixikasında baş verən hər hansı dəyişikliyin yeganə birbaşa səbəbi yalnız onun öz fəaliyyətidir" (Боровских & Розов, 2010).

Ali təhsil müəssisələrinin tələbələrində yaradıcı təfəkkürün inkişafı üzrə mövcud təcrübənin tədqiqi göstərdi ki, real praktikada bu, bir qayda olaraq, səmərəsizdir. Bu vəziyyətin səbəblərindən biri də müşahidələrin göstərdiyi kimi, bir çox universitet müəllimlərinin öz dərslərində ən çox ənənəvi təlim metodlarından istifadə etmələridir. Təlim prosesində fəal və interaktiv metodlardan yalnız az sayda müəllim istifadə edir. Təhsil təcrübəsi göstərir ki, ali məktəblərdə təlim prosesində bir çox müəllim ilk növbədə akademik fənnin məzmununu tələbələrə çatdırmağa diqqət yetirirlər. Eyni zamanda, tələbələrin əqli əməliyyatlarının inkişafına, yaradıcı təfəkkürün əsas xüsusiyyətlərinə az diqqət yetirirlər. Xüsusilə, analiz, sintez, ümumiləşdirmə və s. inkişafına kömək edəcək intellektual tapşırıqlar praktiki olaraq mövcud deyil (Тихомиров, 2019).

3. Ali məktəblərdə psixologiya fənninin tədrisində təlimə kreativ yanaşma tətbiq olunarkən özünü göstərən əsas pedaqoji problemlərdən bir də təlim resurslarının və texnoloji bazanın zəifliyidir. Bu amil təlim prosesinin və təlim nəticələrinin keyfiyyətinə, tələbələrin motivasiyasına olduqca mənfi təsir göstərir. Bu problemin əsas aspektləri aşağıdakılardan ibarətdir.

Təlim resurslarının məhdudluğu. Ənənəvi və ya köhnəlmiş resurslardan istifadə müasir

psixologiya elminin daim yenilənən bazasına uyğun gəlmir. Təlim prosesində kreativ təlim metodlarının həyata keçirilməsi üçün aşağıdakı resurslar yetərli deyil.

- İnnovativ dərs materialları, elektron dərs vəsaitləri, multimedia kontenti məhduddur.
- Müasir psixoloji eksperimentləri və metodları əks etdirən materiallar mövcud deyil və yaxud köhnəlmişdir.
- Azərbaycan dilində tərcümə olunmuş və ya lokal kontekstdə uyğunlaşdırılmış resurslar azdır.

Texnoloji infrastrukturun məhdudluğu. Kreativ təlim yanaşmalarının effektiv həyata keçirilməsi üçün rəqəmsəal texologiyalar mühüm rol oynayır. Buna baxmayaraq əksər ali təhsil müəssisələrində aşağıdakı texnoloji infrastruktur çatışmazlıqları mövcudddur:

- sürətli və davamlı internent bağlantılarının olmaması və ya məhdudluğu;
- kampüterlərin, interaktiv lövhələrin, layihə aparatlarının olmaması;
- tədris proqramlarının və proqram təminatlarının məhdudluğu;
-interaktiv platformaların tətbiqi çatışmazlıqları.

Müasir texnologiyaların təlim prosesinə inteqrasiyası üçün təkcə onların mövcudluğu deyil, həmçinin müəllim heyətinin də həmin informasiya-kommunikasiya texnologiyalardan istifadə bacarıqlarının formalaşdırılması əsas olan məsələrdən biri hesab olunur. Bəzi müəllimlər yeni texnologiyalarla işləməyi bacarmadıqları üçün təlim prosesində kreativ metodların tətbiqi məhdudlaşır və təhsilin keyfiyyəti xeyli səviyyədə aşağı düşür (Kozma, 2003).

Ali təhsilin praktikasında xeyli sayda müxtəlif təlim texnologiyaları hazırlanmış və sınaqdan keçirilmişdir, lakin hər bir təlim formasında tələbələrin peşəkar və şəxsi inkişafında yaradıcı komponentə diqqət yetirildiyini nəzərə alaraq, bu və ya digər interaktiv metoda əsaslanacaq və eyni zamanda tam texnoloji modulu təmin edəcək interaktiv texnologiyaların məqsədyönlü və sistemli şəkildə yenilənməsi zəruridir. Tələbələrdə yaradıcı təfəkkürün inkişafı üçün ali təhsilin tədris təcrübəsində özünü müsbət tərəfdən göstərən bəzi üsullar (texnika - metodun bir hissəsi, metodun tərkib elementi) kimi qeyd etmək lazımdır:

- mövzunun nəzəri praktiki əhəmiyyətini aktuallaşdırmaq üçün dərsin əvvəlində müəllim tərəfindən problem situasiyasının yaradılması;
-tələbələri təlim materialını sistemləşdirməyə, öyrənilən fakt və hadisələri ümumiləşdirməyə, təsnif etməyə həvəsləndirmək;
- müəllimin bir neçə alternativ cavabı və ya həlli olan problemli suallar verməsi;
- daha dərindən müstəqil öyrənmək və məruzə, referat, esse, kurs işi hazırlamaq məqsədi ilə tələbələr üçün maraqlı olan təlim materialının natamam təqdim edilməsi;
- təlim materialının mənimsənilməsi, tədris, tədqiqat və digər tapşırıqların yerinə yetirilməsi prosesində tələbələrin fərziyyələrin formalaşdırılmasına cəlb edilməsi;

4. Müasir dövrdə təhsil prosesində yalnız biliklərin ötürülməsi deyil, həm də tələbələrin şəxsiyyət kimi inkişafı prioritet məsələlərdəndir. Bu inkişafın qarşısında duran əsas problemlərdən biri də psixoloji maneələrdir. Xüsusilə, psixologiya kimi interaktiv düşüncəyə əsaslanan fənnin tədrisində bu maneələr daha aydın görünür. Psixoloji maneələr, tələbələrin dərs prosesində fəal iştirakına, öz fikirlərini sərbəst ifadə etmələrinə və yaradıcı düşünmələrinə mane olan daxili emosional gərginliklərdir. Bu maneələr tələbələrin təlim prosesində motivasiyasını azaldır, müəllim-tələbə münasibətlərini zəiflədir və təlim nəticələrinə mənfi təsir göstərir. Psixologiya fənninin tədrisində kreativliyin inkişafına mənfi təsir edən psixoloji maneələr aşağıdakılardan ibarətdir.

- Səhv etmək qorxusu: tələbələr fikirlərinin qəbul olunmayacağından, gülünc vəziyyətə düşməkdən qorxurlar. Bu qorxu təlim prosesində kreativ düşüncənin qarşısını alır.
- Özünə inamsızlıq: tələbələr "mənim fikrim vacib deyil" və yaxud "mən bacarmaram" kimi düşüncələrlə passivləşirlər.
- Sosial müqayisə: özünü digər tələbələrlə müqayisə edənlər daha az təşəbbüskar olurlar. Nəticədə müqayisə təzyiqi azad və yaradıcı ifadəni zəiflədir.
- Motivasiya çatışmazlığı: əgər tələbə dərsdə məqsəd və fayda görmürsə, yeni ideya yaratmağa maraq göstərmir.
- Təlim mühitinin qeyri-demokratikliyi: müəllimin sərt, avtoritar üslubu tələbələrin müstəqil inkişafına mane olur.

- Fikir müxtəlifliyinə dözümsüzlük: kreativ yanaşmalar alternativ baxış tələb edir. Buna baxmayaraq bir çox müəllim ancaq "doğru cavab" modelinə üstünlük verir.
- Tələbəyə fərdi yanaşmanın olmaması: kreativliyin inkişafı üçün ali məktəblərdə tələbələrin fərdi maraqları və potensialları nəzərə alınmalıdır. Əks halda kreativlik inkişaf etmir.

Kreativliyin qarşısını alan bu maneələr ali məktəblərdə psixologiya fənninin tədrisində tələbələrin şəxsiyyət kimi inkişafını əngəlləyir. Qeyd olunan əngəlləri aradan qaldırmaq üçün açıq, təhlükəsiz, sağlam psixoloji mühit yaradılmalı, təlim metodları interaktiv və yaradıcı olmalı, müəllimlər fərdi yanaşmaya əsaslanan kreativ strategiyalar tətbiq etməlidirlər (Runco & Acar, 2012).

5. Psixologiya fənninin tədrisinə kreativ yanaşma zamanı tələbələrin passivliyi və motivasiya problemi də əsas pedaqoji problemlərdən biri hesab olunur. Qeyd olunan bu problem təlim prosesində dərsin interaktivliyinə, tələbələrin öyrənmə prosesində fəallığına və ümumilikdə təlim nəticələrinə mənfi təsir göstərir. Tələbələrin passivliyi onların dərs prosesində iştirak etməməsi, fikir bildirməkdən və yaxud təşəbbüs göstərməkdən qaçınması ilə xarakterizə olunur. Təlim prosesində tələbələrin passivliyinin əsas səbəbləri aşağıdakılardan ibarətdir:

1. Təlim prosesində ənənəvi təlim metodlarından istifadə edilməsi: müəllimin mərkəzdə olduğu, tələbələrin isə yalnız dinləyici rolunda olduğu metodlarda kreativlik özünü göstərmir. Bu da tələbərin passiv olması ilə nəticələnir.

2. Özünəinamın əksikliyi: təlim prosesində tələbələr öz fikirlərinin qəbul edilməyəcəyindən və ya sualları səhv cavablandırmaqdan ehtiyat edirlər.

3. Yorucu və motivasiyaedici olmayan təlim mühiti: Monoton və sıxıcı dərslər, avtoritar və formal yanaşmalar tələbələrin daxili motivasiyasına mənfi təsir göstərir.

4. Kreativ tapşırıqların düzgün qurulmaması: Bəzən yaradıcı yollarla keçirilən dərslər məqsədəuyğun olmadıqda tələbələrdə çaşqınlıq və diqqətsizlik yaradır.

Müasir təhsil prosesində tələbələrin təlimə münasibətlərini formalaşdıran və onların təlimə marağını istiqamətləndirən əsas amillərdən biri də motivasiya hesab olunur. Ali məktəblərdə psixologiya fənninin tədrisi zamanı motivasiya həm fənnin xarakterindən, həm də tələbələrin şəxsiyyətindən asılı olaraq fərqli formalarda özünü biruzə verir. Kreativ təlim mühitinin yaradılması və yaradıcı metodların tətbiqi tələbələrin fəallığını artırmaq məqsədi daşısa da, bəzən bu yanaşma gözlənilən nəticələr vermir. Belə ki, təlim prosesində tələbələrin bəzilərində öyrənməyə qarşı maraq azalır, dərsə münasibət dəyişir və təlimə qarşı motivasiya passivləşir. Bu da təlimin keyfiyyətinin aşağı düşməsinə və tələbələrin əldə etdikləri nəticələrə bilavasitə mənfi təsir göstərir.

Psixologiya fənninin tədrisi zamanı tələbələrdə motivasiya probleminin yaranma səbəblərini anlamaq və onun aradan qaldırılması yollarını müəyyənləşdirmək, qeyd olunan fənnin effektivliyinin təmin olunması baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Belə ki, təkcə texniki və ya metodik vasitələrlə deyil, eyni zamanda psixoloji stimullaşdırma ilə təlim prosesi daha aktiv və mənalı hala gətirilə bilər. Motivasiya tələbələrin təlim prosesində aktiv və məqsədyönlü iştirakını şərtləndirən psixoloji mexanizimdir. Təlim prosesində motivasiyanın aşağı səviyyədə olması öyrənməyə marağı xeyli azaldır. Belə ki, motivasiyanın aşağı səviyyədə olmasının əsas səbəbləri aşağıdakılardan ibarətdir.

1. Dərsin həddindən artıq monotonluğu: Təlim prosesində həmişə eyni formatda olan dərslər tələbələrdə maraq oyatmır.

2. Tələbələrdə daxili motivasiyanın inkişaf etməməsi: Əksər tələbələr psixologiya fənnini şəxsi maraqları üçün deyil, sadəcə qiymət almaq üçün öyrənirlər.

3. Psixologiya fənninin praktik əhəmiyyətinin izah edilməməsi: Təlim prosesində psixologiyanın həyatla əlaqəsi vurğulandıqda tələblərdə motivasiyanın səviyyəsi artır.

4. Qiymətləndirmə sisteminin motivasiyaedici olmaması: Təlim nəticələrinin müəyyənləşdirilməsi üçün istifadə olunan test və yaxud yazılı imtahanlara əsaslanan qiymətləndirmə, tələbələrin fərdi və yaradıcı bacarıqlarını stimullaşdırmır (Ryan & Deci, 2000).

Psixologiya fənninin tədrisində tələbələrdə motivasiyanın yüksək səviyyədə inkişafını

təmin etmək üçün aşağıdakı yollardan istifadə edilməlidir.

- *Təlim prosesində fəal təlim metodlarının tətbiqi:* "Beyin həmləsi", "Sinektika", "Rollu oyunlar", "Konsturiktiv debatlar" və s. tələbələrin kreativ düşünmə bacarıqlarını və aktiv iştirakını təmin edir.

- *Fərdi yanaşma:* Verilən tapşırıqlar tələbələrin qabiliyyətlərinə və maraq dairələrinə uyğun olmalıdır.

- *Dərsin məqsədlərinin və praktiki faydasının aydın şəkildə izah edilməsi:* Təlim prosesində tələbələrə psixologiya fəninin həyatla və ixtisasla əlaqəsi aydın şəkildə izah olunduqda onlarda motivasiyanın səviyyəsi artır.

- *Rəğbətləndirmə:* Kreativ fəaliyyətlər üçün həvəsləndirici ballar, mükafatlar, sertifikatlar tələbələrin təlimə qarşı motivasiyasını artırır.

- *Sağlam psixoloji mühitin yaradılması:* Tələbərin öz fikirlərini aydın şəkildə bildirməsinə mane olmayan, səhv etməyin normal qarşılandığı bir təlim mühiti yaradılmalıdır.

Ali məktəblərdə psixologiya fənninin tədrisinə kreativ yanaşma effektiv təlim nəticələrinin əldə edilməsinə gətirib çıxara bilər. Amma tələbələrin passivliyi və motivasiya problemi kreativliyi zəiflədə bilər. Ona görə də müəllimlər müasir təlim metodlarından istifadə etməli, həm interaktiv, həm də psixoloji cəhətdən rahat öyrənmə mühiti yaratmalıdırlar (Vural, 2020).

Aparılan təhlil göstərir ki, ali məktəblərdə psixologiya fənninin tədrisində təlimə kreativ yanaşma tələbələrin təkcə nəzəri biliklərinin formalaşdırılmasına deyil, eyni zamanda kreativlik, tənqidi düşüncə, innovativ yanaşma, yaradıcı təfəkkür və adaptasiya bacarıqlarının inkişafına kömək etməlidir. Amma mövcud pedaqoji sistem bu istiqamətdə bir çox maneələrin mövcud olduğunu təsdiqləyir. Xüsusilə, müəllimlərin təlim prosesində kreativ təlim metodlarından məhdud istifadəsi, maddi texniki bazanın, təlim resurslarının zəifliyi, psixoloji maneələrin mövcudluğu, tələbələrin passivliyi və motivayasının aşağı səviyyədə olması kimi amillər təlimin keyfiyyətini xeyli dərəcədə azaldır.

Təlimə kreativ yanaşmanın uğurla həyata keçməsi üçün müəllimlər yalnız psixologiya fənninin məzmununu ötürməklə kifayətlənməməli, tələbələrin daxili potensialını üzə çıxaracaq, onlarda özgüvəni gücləndirəcək və interaktiv iştirakını təmin edəcək sağlam mühit yaratmalıdır. Təlim prosesində "Beyin həmləsi", "Sinektika", "TRIZ", "Rollu oyunlar" və "Konstruktiv debatlar" kimi yaradıcı texnologiyaların tətbiqi, fərdi yanaşma strategiyaları, təcrübi nümunələrdən istifadə və motivasiyaedici qiymətləndirmə sistemləri müsbət nəticələr verə bilər. Eyni zamanda, təlim prosesində psixoloji cəhətdən sağlam mühitin yaradılması, tələbələrin müstəqil formada fikir ifadə edə bilməsi və yalnış fikirlərin öyrənmə prosesinin təbii tərkib hissəsi kimi qəbul edilməli, informasiya kommunikasiya texnologiyalarının effektiv inteqrasiyası, müəllimlərin müasir pedaqoji texnologiyalar üzrə ixtisasartırma kurslarından keçməsi və bu sahədə maariflənməsi mühüm əhəmiyyət daşıyır.

Nəticə

Beləliklə, psixologiya fənninin tədrisində təlimə kreativ yanaşma təkcə pedaqoji metodların təkmilləşdirilməsi ilə məhdudlaşmır, o, eyni zamanda təlim mühitinin humanistləşdirilməsi, texnoloji dəstəyin artırılması, motivasiyaedici amillərin gücləndirilməsi və tələbələrin fərdi inkişaf potensialının maksimum həyata keçirilməsinə yönəlmiş sistemli, məqsədyönlü, ardıcıl bir strategiyanın tətbiqini tələb edir. Qeyd olunan bu yanaşma həyata keçirildiyi təqdirdə ali təhsil müəssisələri yüksək yaradıcı təfəkkürə malik, peşəkar kompetensiyaları formalaşmış, tənqidi düşüncəli və əmək bazarının tələblərinə cavab verən mütəxəssislər yetişdirə biləcəkdir.

Problemin aktuallığı: Müasir dövrdə təhsil sistemində özünü göstərən qlobal dəyişikliklər tələbələrin təkcə nəzəri biliklərə deyil, eyni zamanda tənqidi təfəkkür, innovativ yanaşma və adaptasiya bacarıqlarına malik olmasını zəruri edir. Bu xüsusilə psixologiya fənninin tədrisində özünü daha qabarıq şəkildə göstərir. Çünki psixologiya yalnız nəzəri məlumatların ötürülməsi ilə məhdudlaşmamalı, eyni zamanda tələbələrin daxili potensialının üzə çıxarılması, kreativ düşüncə və problem həll etmə bacarıqlarının inkişafına xidmət etməlidir. Mövcud pedaoji sistemdə ənənəvi metodlara üstünlük verilməsi, müəllimlərin təlimə kreativ yanaşma bacarıqlarının zəifliyi, texnoloji

bazanın və təlim resurslarının məhdudluğu, elmi-metodik təminatın kifayət qədər olmaması, həmçinin tələbələrdə motivasiya probleminin və passivliyin olması bu istiqamətdə ciddi maneələr yaradır. Bu baxımdan, ali məktəblərdə psixologiya fənninin tədrisində təlimə kreativ yanaşmanın aktuallığı onun yalnız pedaqoji yeniliklərlə bağlı olmaması, həmçinin tələbələrin şəxsiyyət kimi inkişafı, əmək bazarının tələblərinə uyğun kompetensiyaların formalaşdırılması və müasir təhsil mühitinə inteqrasiya baxımından da mühüm əhəmiyyət daşıyır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Боровских, А. В., & Розов, Н. Х. (2010). Деятельностные принципы в педагогике и педагогическая логика: Пособие для системы профессионального педагогического образования, переподготовки и повышения квалификации научно-педагогических кадров (с. 13). Москва: МАКС Пресс.
2. Kozma, R. B. (2003). Technology and classroom practices: An international study. Journal of Research on Technology in Education, 36(1), 1–14.
3. Quliyev, R. (2020). Psixologiya fənninin tədrisində innovativ metodların tətbiqi. Azərbaycan Pedaqoji Jurnalı, 4(28), 45–52.
4. Молчанов, С. И. (2012). Креативное мышление как фактор развития личности. Психологическая наука и образование, 4, 120–126.
5. Runco, M. A., & Acar, S. (2012). Divergent thinking as an indicator of creative potential. Creativity Research Journal, 24(1), 66–75.
6. Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Intrinsic and extrinsic motivations: Classic definitions and new directions. Contemporary Educational Psychology, 25(1), 54–67.
7. Тихомиров, С. Н. (2019). О субъект-субъектном характере взаимодействия в компетентностно-ориентированном образовательном процессе. Международный журнал психологии и педагогики в служебной деятельности, (2[3]), 63–67.
8. Vural, R. A. (2020). Öğrenci motivasyonunun artırılmasında yaratıcı öğretim yöntemlerinin etkisi. Eğitim Bilimleri Araştırmaları Dergisi, 10(2), 115–132.

DOİ: 10.32010/AFFB7818

THE IMPACT OF PROSPECTİVE PRİMARY SCHOOL TEACHERS' PREPARATİON FOR DİAGNOSTİC ACTİVİTİES DURİNG THE PEDAGOGİCAL PRACTİCUM ON THE DYNAMİCS OF EDUCATİONAL DEVELOPMENT

Nigar Nasir NIFTALIYEVA
Lecturer at *the Department of Primary Education Pedagogy,*
Azerbaijan State Pedagogical University
PhD Candidate (Doctoral student in the Philosophy of Education program)
https://orcid.org/0000-0003-2810-9502
E-mail: nasir2010@mail.ru

Abstract: This study explores the impact of prospective primary school teachers' preparedness for diagnostic activities during their pedagogical practicum on the dynamics of educational development. The conducted research confirms the significance of this issue. Since primary education constitutes one of the foundational levels of general education, the relevance of the problem is further emphasized. Therefore, the research paper focuses on this topic.
During the pedagogical practicum, the activities of teacher candidates are closely monitored. Scientific experiments are carried out on them, and based on the obtained results, targeted measures are implemented to address deficiencies. Relevant suggestions and recommendations are developed, and projects and programs aimed at solving the identified problems are prepared. Diagnostic activity enables the teacher to accurately assess students' knowledge, skills, and developmental levels, which, in turn, allows for the personalization of instruction and the achievement of higher-quality outcomes. Enhancing teacher candidates' competency in this area contributes not only to their professional growth but also to the overall quality of education.
The study analyzes the teaching of diagnostic methods during teacher preparation, their application during the practicum, and their effect on the professional positioning of future teachers. The results show that engaging in diagnostic activities in real classroom settings improves teacher candidates' analytical thinking and decision-making skills, as well as their ability to understand and guide students individually. This leads to increased student achievement and improved efficiency in primary education.
In conclusion, systematic preparation for diagnostic activity plays a crucial role not only in accelerating the professional development of primary school teachers but also in enhancing the quality of education. The study underscores the necessity of integrating practical diagnostic activities more broadly into teacher training.
Keywords: prospective primary school teachers, preparation for diagnostic activity, preparation stages, propaedeutic stage, main stage, generalization stage, final stage, analytical tasks, research-based tasks, constructive tasks.

GƏLƏCƏK IBTIDAI SINIF MÜƏLLIMLƏRININ PEDAQOJI TƏCRÜBƏ DÖVRÜNDƏ DIAQNOSTIK FƏALIYYƏTƏ HAZIRLIĞININ TƏHSIL INKIŞAFININ DINAMIKASINA TƏSIRI

Nigar Nasir NIFTƏLIYEVA
İbtidai təhsilin pedaqogikası kafedrasının müəllimi,
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
Təhsil fəlsəfəsi proqramı üzrə doktorant
https://orcid.org/0000-0003-2810-9502
E-mail: nasir2010@mail.ru

Xülasə: Bu tədqiqat pedaqoji təcrübə mərhələsində olan gələcək ibtidai sinif müəllimlərinin diaqnostik fəaliyyətə hazırlıq səviyyəsinin təhsilin inkişaf dinamikasına necə təsir etdiyini araşdırır. Burada aparılmış tədqiqat işində biz bunun bir daha şahidi oluruq. İbtidai təhsil ümumi təhsil pilləsinin baza səviyyəsindən biri olduğu üçün bu qarşıya qoyulmuş problemin aktuallığını daha da qabardır. Buna görə də tədqiqat işi apardığım məqalə bu problemə həsr olunmuşdur. Tələblərin-gələcək müəllim namizədlərinin pedaqoji təcrübə dövründəki fəaliyyəti sıx şəkildə izlənilir, onların üzərində elmi məqsədlərə xidmət edən eksperiment həyata keçirilir, əldə olunan nəticələrə müvafiq tələblərlə iş aparılır, nöqsanlar aradan qaldırılır, müvafiq tövsiyə və təkliflər irəli sürülür, tədqiqat zamanı qarşıya çıxan nöqsan və problemlərin həllinə yönəlmiş, onların aradan qaldırılmasına yönəlmiş layihələr, proqram da hazırlanır. Diaqnostik fəaliyyət müəllimin şagirdin bilik, bacarıq və inkişaf səviyyəsini düzgün qiymətləndirərək, təlim prosesini fərdiləşdirməsinə və keyfiyyətli nəticələr əldə etməsinə imkan verir. Gələcək müəllimlərin bu sahədə yetkinləşməsi isə onların həm professional inkişafına, həm də ümumilikdə təhsilin keyfiyyətinə müsbət təsir göstərir.
Tədqiqat zamanı müəllim hazırlığı prosesində diaqnostik metodların öyrədilməsi, pedaqoji təcrübə zamanı onların tətbiqi və bu təcrübənin müəllim namizədlərin peşəkar mövqelərinə təsiri analiz edilmişdir. Nəticələr göstərir ki, pedaqoji

təcrübə müddətində real sinif mühitində diaqnostik fəaliyyətin tətbiqi müəllim namizədlərdə təhlil və qərarvermə bacarıqlarını artırır, onların şagirdləri fərdi şəkildə anlama və istiqamətləndirmə qabiliyyətini gücləndirir. Bu da ibtidai təhsildə şagird nailiyyətlərinin artmasına, təhsilin səmərəliliyinin yüksəlməsinə gətirib çıxarır.
Beləliklə, diaqnostik fəaliyyətə sistemli hazırlıq ibtidai sinif müəllimlərinin peşəkar inkişafını sürətləndirməklə yanaşı, təhsildə keyfiyyətin yüksəldilməsi istiqamətində mühüm bir amil kimi çıxış edir. Tədqiqat, müəllim hazırlığında praktik diaqnostik fəaliyyətin daha geniş şəkildə tətbiqinin zəruriliyini vurğulayır.
Açar sözlər: gələcək ibtidai sinif müəllimləri, diaqnostik fəaliyyətə hazırlıq, hazırlıq mərhələsi, propedevtik mərhələ, əsas mərhələ, ümumiləşdirici mərhələ, yekun mərhələ, analitik tapşırıqlar, tədqiqat xarakterli tapşırıqlar, konstruktiv tapşırıqlar.

ВЛИЯНИЕ ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ НАЧАЛЬНЫХ КЛАССОВ К ДИАГНОСТИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В ПЕРИОД ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ ПРАКТИКИ НА ДИНАМИКУ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОГО РАЗВИТИЯ

Нигяр Насир НИФТАЛИЕВА
Преподаватель кафедры педагогики начального образования,
Азербайджанский государственный педагогический университет
Докторант (по программе «Философия образования»)
https://orcid.org/0000-0003-2810-9502
E-mail: nasir2010@mail.ru

Аннотация: Данное исследование посвящено анализу того, как уровень подготовки будущих учителей начальных классов к диагностической деятельности в период педагогической практики влияет на динамику развития образования. Проведённое исследование ещё раз подтверждает актуальность данной проблемы. Поскольку начальное образование является базовым уровнем общего образования, значимость данной темы становится ещё более очевидной. В связи с этим представленная научная статья направлена на изучение обозначенной проблемы.
В период педагогической практики деятельность студентов — будущих учителей — тщательно отслеживается, над ними проводятся научно-обоснованные эксперименты, на основе полученных результатов осуществляется работа с выявленными недостатками, формулируются соответствующие рекомендации и предложения. Кроме того, разрабатываются проекты и программы, направленные на устранение выявленных проблем. Диагностическая деятельность позволяет учителю объективно оценивать знания, навыки и уровень развития учащихся, что в свою очередь способствует индивидуализации учебного процесса и достижению высоких результатов. Компетентность будущих педагогов в этой области положительно сказывается как на их профессиональном становлении, так и на общем качестве образования.
В ходе исследования проанализированы методы обучения диагностической деятельности в процессе подготовки учителей, их применение в реальных условиях во время практики и влияние на профессиональную позицию будущих педагогов. Полученные результаты показывают, что применение диагностической деятельности в условиях школьного класса развивает у студентов аналитическое мышление, умения принимать решения и индивидуально подходить к каждому ученику. Это, в свою очередь, способствует повышению успеваемости и эффективности начального образования.
Таким образом, систематическая подготовка к диагностической деятельности выступает важным фактором как в ускорении профессионального роста будущих учителей начальных классов, так и в повышении качества образования в целом. Исследование подчёркивает необходимость более широкого внедрения практической диагностической деятельности в процессе подготовки педагогов.
Ключевые слова: будущие учителя начальных классов, подготовка к диагностической деятельности, этапы подготовки, пропедевтический этап, основной этап, обобщающий этап, заключительный этап, аналитические задания, исследовательские задания, конструктивные задания.

Giriş

Pedagogical experience plays a crucial role in the professional training of future primary school teachers. The pedagogical experience of future teachers is not only a structural element of the higher pedagogical education process but also an essential and decisive stage in the preparation of teaching staff.

In our Republic, the industrial (pedagogical) practice of students from higher pedagogical schools is regulated based on the "Regulation on the Conduct of Specialized Practice for Students of Higher (Secondary Specialized) Educational Institutions," approved by the Resolution of the Cabinet of Ministers of the Republic of Azerbaijan dated September 19, 2008.

According to the Regulation, the teaching load allocated to supervisors appointed for pedagogical practice from higher (secondary specialized) educational institutions and general education schools is 56 hours per student. These hours are distributed as follows:

1. From the educational institution:

Supervisor in Pedagogy: 4 hours

Supervisor in Psychology: 2 hours

Supervisor in Special Methodology: 31 hours

2. From the general education school where the practice is conducted:

The School Principal or Vice-Principal for Academic Affairs: 2 hours

The Subject Teacher: 16 hours

The Class Teacher: 1 hour

In the curriculum approved in 2008 for the "Primary School Teaching" specialty at ASPU, the organization of the pedagogical practice for future teachers was allocated 18 weeks. Students were engaged in pedagogical practice for 4 weeks in their 2nd academic year, 9 weeks in their 3rd academic year, and 5 weeks in their 4th academic year.

In the curriculum approved in 2015 for the "Primary School Teaching" specialty, the duration of pedagogical practice was reduced from 18 weeks to 14 weeks (21 credits). Although the number of credits allocated for the organization of pedagogical practice was increased in the Education Program approved in 2020 (30 credits), no changes were made to its duration.

S. J. Taghiyeva characterizes pedagogical practice as "a trial period for students' aptitude for the teaching profession" (Taghiyeva, 2001). In pedagogical practice, as noted by A. J. Abdullina, several functions (teaching, developmental, educational, and diagnostic) are simultaneously fulfilled (Abdulina, 1989). F. A. Rustamov discusses the instructional, educational, developmental, and supervisory functions of pedagogical practice (Rustamov, 2007).

The *teaching (instructional) function* of pedagogical practice involves the enrichment of students' theoretical knowledge; its *educational function* entails the formation of their professional and personal qualities; the *developmental function* focuses on shaping the student as an individual; and the *supervisory function* ensures the effectiveness of the pedagogical practice.

During the pedagogical practice period, students acquire professional qualities essential for the teaching profession (such as humanism, fairness, objectivity, etc.), pedagogical skills like didactic (teaching skill), academic (staying abreast of new developments in their specialty), constructive (designing the development of learners), communicative (interaction), and organizational (properly organizing students' activities and leisure time), as well as volitional and emotional qualities.

M. I. Ilyasov (citing Podlasyy, 2001) analyzes pedagogical practice as an initial school of experience in developing professionalism and competence in students, explaining its functions (educational, formative, developmental) and tasks (linking theory and practice, monitoring and correction, adaptation).

F. E. Afandiyeva considers it essential to take the following conditions into account for future primary school teachers to deeply master their professional competencies during pedagogical practice:

1. Consideration of the unique social situation of a first-grade student, which is connected to learning becoming the primary type of activity (as opposed to play), changes in lifestyle, the emergence of new responsibilities, and the formation of new relationships with those around them (the teacher, classmates, the school principal, etc.).
2. Ensuring the development of primary school students' learning skills to the level required by the stage of primary education.
3. Teaching primary school students the rules of how to address the teacher, the school principal, the school psychologist, the head librarian, and the supervising teacher.
4. Taking into account the individual psychological development characteristics of primary school students when assessing their achievements and academic successes (Abbasov, 2012).

The organization, duration, and content of the practical experience for higher pedagogical school students have always been a topic of discussion among educators and methodologies. In these discussions, it has been emphasized that pedagogical practice plays a crucial role in deepening students' theoretical knowledge, forming their professional skills, and developing their pedagogical thinking. Research has been conducted, and methodological recommendations have been developed in this direction. In this regard, the research of Prof. A. N. Abbasov on pedagogical internship is of particular interest (Abbasov, 2020).

Until recent years, research almost unanimously discussed the positive aspects of pedagogical practice, particularly its role in developing future teachers' interest in the teaching profession. However, current studies in the field also address its negative facets, such as students' disengagement from school, disillusionment with their career choice, and psychological stress. This emerging

perspective, which challenges the traditional view of pedagogical practice, is of significant interest. One proponent of this new approach is N. M. Khvastunova. She considers pedagogical practice organized under strict and rigid regulations as an "internal discrediting of the teacher's activity" (Khvastunova, 1999) and emphasizes the need for stimulating student activity and applying a humanistic approach to fostering an inclination and interest in the teaching profession.

According to researchers (such as I.K. Bohm and J.K. Schneider), the humanistic approach not only enhances the effectiveness of pedagogical practice but also increases its productivity. This necessitates the application of new, appropriate pedagogical technologies during the pedagogical practice period to support student activities. One such technology could be organizing pedagogical practice in a seminar (or master class) format.The advantage of organizing pedagogical practice based on new technologies lies in creating conditions for the transition from educational-cognitive activity to a type of professional activity. These technologies have been used effectively for many years at the Azerbaijan State University of Culture and Arts and the Azerbaijan State Academy of Fine Arts.During the practice period, students who are in constant communication with master teachers become closely acquainted with their diagnostic activities and assimilate knowledge and skills related to pedagogical values, competence, and pedagogical tact.

We proposed the experimental use of this model in the pedagogical practice of final-year students majoring in "Primary School Teaching" at the Faculty of Primary Education of ASPU. We organized the trial lessons in a master-class format for group IBT1805B (supervised by Associate Professor T.S. Aliyeva).The initial trial lessons in the subjects of Azerbaijani Language (Assoc. Prof. Gultakin Abdullayeva), Mathematics (Assoc. Prof. Mubariz Asadov), Life Skills (Senior Teacher Tarana Taghiyeva), Technology (Assoc. Prof. Shahrza Aghayev), Physical Education (Prof. Ali Mehdiyev), and Visual Arts (Assoc. Prof. Yegana Jalilova) were conducted by the methodist-teachers. During the lessons, the methodist-teachers worked in parallel with both the school pupils and the student-teachers, explaining each stage of the lesson and encouraging the students to elaborate on certain aspects.In the subsequent trial lessons, the status of the student-teachers changed; they engaged in active pedagogical activities. During the discussion of the trial lessons, we concluded that, in comparison with other groups, the achievements of the students in group IBT1805B were higher. This model of organizing pedagogical practice deepens the theoretical knowledge students acquire in the lecture hall, enriches their own experience by obtaining new empirical generalizations about the teacher's pedagogical activity, and prepares them for diagnostic activity by creating a comprehensive understanding of their own pedagogical skills, personal and professional qualities.

Furthermore, the effectiveness of developing future teachers' diagnostic activity is ensured here: 1) students assimilate the master teacher's stance and experience regarding diagnostic activities; 2) interesting lesson prototypes are designed based on the master teachers' pedagogical stance and experience; 3) students are given the opportunity to freely choose their master teachers.The collaboration between master teacher and student, established on the basis of these new relationships, creates conditions for the emergence of interpersonal emotional connections.

In higher education institutions that prepare teaching staff in the United States and Europe, different models are used for organizing pedagogical practice. For instance, in the pedagogical colleges of the USA, information related to pedagogical practice is provided to students both through lectures and seminar sessions, as well as through non-traditional forms of organizing instruction.Conditions are created for students to teach micro-lessons to small groups of pupils. A standard 45-minute lesson is divided into three parts, with each part being taught by a different student. The entire teaching process is recorded with a video camera. After the lesson, this video recording is discussed with the participation of the teacher and the students. The conduct of such lessons aims to prepare students for their school-based teaching practice.

In Russian higher pedagogical schools, the "pedagogical expedition" technology is used to prepare students for teaching practice. This technology differs from the traditional one used in our higher pedagogical schools only in its name.This technology is applied after teaching the subjects of Psychology, Child Anatomy, Physiology and Hygiene, Pedagogy, and Primary Education Pedagogy in the "Primary School Teaching" specialty. Specific tasks related to the essence, purpose, and application features of pedagogical practice are given to final-year students.

The pedagogical expedition, which incorporates role-playing, brainstorming, small group work, and the exchange of ideas, is a complex and comprehensive technology. Its implementation consists of preparatory, propaedeutic, main,

generalizing, and final stages.

I. Preparation Stage

The initial stage is characterized by the distribution of roles. At this point, a division of responsibilities is carried out among all participants of the "expedition" (the group): the pedagogical practice supervisor, the pedagogue, the psychologist, the methodist teachers, the students, and the teachers of the primary classes to which the students are assigned.

The distribution could be as follows:

1. *Leader of the expedition, chief expert, or consultant* – a teacher from the Pedagogy department (who simultaneously acts as the group supervisor);
2. *Assistants to the leader of the expedition* (methodist teachers and the psychologist);
3. *Assistant to the leader of the expedition* (a group representative; if the group is split into two, another active student);
4. *"Guides"* (primary school teachers, the school vice-principal in charge of primary classes);
5. *Expedition teams* (small groups of students assigned to primary classes);
6. *Group supervisor.*

At the initial stage, the pedagogical supervisor defines the responsibilities of each participant in the practice and carries out daily, weekly, and monthly planning. Pedagogical practice in Azerbaijani higher pedagogical schools begins in the VIII semester (starting from the third week of February). In the Faculty of Primary Education at ASPU, planning related to pedagogical practice starts in the second week of February, one week before the practice begins.During this one-week period, the pedagogical supervisor meets with the school principal, the vice-principal for primary classes, the teachers of the classes to which the students will be assigned, and the student trainees. They strategize and plan the organization of the practice, divide the students into small groups, familiarize them with the school, and work to create a positive emotional and psychological mood among them.

2. Propaedeutic Stage

This is a very important stage in the organization of the pedagogical practice. The goal here is to remind students of the theoretical knowledge necessary for them to carry out practical tasks and to "refresh" their memory. This can be organized as independent work for the students within each small group. For example, at this propaedeutic stage of the pedagogical practice, G.F. Novruzova, an associate professor at the Department of Primary Education Pedagogy of ASPU, assigns students to review the topics "Teaching Methods," "New Teaching Technologies," and "Lesson Types and Planning" from Pedagogy textbooks, and to read books by Z.A. Veysova (Veysova, 2007; Veysova, 2016).

3. Main Stage

The core part is the stage of organizing work with small groups. Here, a short-term meeting is conducted by the pedagogical practice supervisor (a staff member of the Pedagogy department) with the participation of all group members. The purpose and directions of the work to be carried out by the student trainees during the day are clarified, questions of interest to the students are answered, and they are given advice and recommendations. Subsequently, the students continue their activities in the classes to which they are assigned (conducting trial lessons, carrying out pedagogical observations, taking necessary notes). At the end of the day (or the first shift), all members of the group reconvene in a general meeting with the participation of the group supervisor. In the final meeting, the materials collected by the students are analyzed, systematized, and summarized. Here, the teacher's main task is to stimulate the students' mental activity and activate their experiential and emotional spheres. For this purpose, it is advisable to use pedagogical technologies that students have assimilated well in the teaching of Pedagogy (such as brainstorming, instructional discussion, exchange of ideas, group solving of pedagogical tasks, etc.).

4. Generalizing Stage

This stage coincides with the period of the pedagogical practice's completion. Future teachers conduct trial lessons, engage in pedagogical activities, carry out educational events with the pupils of their assigned class, and become closely acquainted with the diagnostic activities of the class teacher and the methodologists. They compile a psychological profile of the class.During the generalizing stage, students prepare the necessary documentation related to the practice.

5. Final Stage

In the last stage, students submit the documents they have prepared regarding their pedagogical practice to the group supervisor. The final stage is conducted in higher pedagogical schools under the title of a concluding conference. During the concluding conference, group supervisors deliver reports, providing detailed information about each student's pedagogical activities over the 4-month period (trial lessons, educational activities, individual work with pupils, class characterization, etc.). In recent years, at the final pedagogical conferences, the student trainees themselves also make presentations, and representatives from various groups present sample lessons they have taught based on active learning methods. Utilizing video

recordings, audio recordings, and photographs during these presentations is both beneficial and engaging. This model not only helps maintain the positive emotional mood established in students at the beginning of the pedagogical practice until the very end but also plays a crucial role in forming the pedagogical diagnostic culture of future primary school teachers.

The solution of pedagogical tasks presented to students during the organization of pedagogical practice regulates their learning, application, correction, monitoring, and diagnostic activities.

During the pedagogical practice, students are assigned pedagogical tasks with the following content and focus: 1. Studying the pupil's personality; 2. Diagnosing the class collective; 3. Diagnosing the teaching process;4. Diagnosing and self-diagnosing the professional activity of future primary school teachers.

In our opinion, the effectiveness of the tasks performed during the pedagogical practice period is directly dependent on the following conditions: 1. The tasks must foster the development of an emotional-value-based attitude and interest in students towards pedagogical activity and the pupil's personality; 2. Students should be gradually integrated into the teaching process, taking into account their emotional-value-based attitude towards pedagogical activity and their individual potential; 3. The tasks must ensure the integration of general pedagogical and methodological preparation, the connection between theory and practice, and the transformation of pedagogical theory into practical activity; 4. Pedagogical tasks should ensure the interconnection of students' theoretical preparation, their pedagogical practice, and their teaching-research work.

The didactic function of pedagogical tasks must serve not only the general goals of learning but also the overall purpose of pedagogical practice. In this case, pedagogical tasks also act as an effective didactic tool.

The content of the pedagogical tasks we developed during the pedagogical practice period was dedicated to the development of future teachers' diagnostic skills and to the investigation of the characteristics of diagnostic research and the teacher's diagnostic activity. The structure and content of the multi-level tasks we developed were as follows:

1. Research-oriented tasks aimed at developing pedagogical skills. Here, the objective is defined, a plan for diagnostic activity is drafted, and primary diagnostic information is gathered using various diagnostic methods.

2. Analytical tasks aimed at fostering student learning. Here, methods for analyzing diagnostic information are determined, and the initial diagnostic data concerning schoolchildren is analyzed and interpreted.

3. Tasks aimed at mastering constructive skills. Here, pedagogical tools are selected based on the results of the diagnostic analyses, the effectiveness and appropriateness of the pedagogical tools used are diagnosed, and the outcomes of pedagogical collaboration are forecasted.

As detailed above, and in accordance with the topics of the pedagogy seminars and the general objective of the pedagogical practice, the pedagogical tasks formulated in three forms and content areas were designed to foster the development of diagnostic culture in students.

For example, in a pedagogical task for the subject "Pedagogy of Primary Education," students were assigned to "determine which individual characteristics of primary school children the teacher takes into account during the stages of diagnosing, forecasting, and planning the lesson (based on an interview with the teacher and observation of the lesson)."

In research-oriented tasks, students study the emotional attitude of one of the pupils towards school based on diagnostic observation and fill out the questionnaires they have developed using the observation materials.

During analytical tasks, students analyze the data from diagnostic observations, determine the pupil's dominant emotional state based on the analysis of the questionnaire data, and draw conclusions about the child's emotional attitude towards school.

During constructive tasks, students prepare a list of pedagogical measures that shape children's emotional attitude towards school and a sample lesson plan, and assess the teacher's activity from the perspective of the researched problem.

It must not be forgotten that pedagogical practice is a teaching and learning environment for every participant involved in its design and organization (the pedagogue, psychologist, methodologist, students, class teacher, school principal, vice-principal for primary classes, school psychologist). The content of the pedagogical practice organized in the final semester of the last academic year must be closely integrated with the content of higher pedagogical education, and the theoretical knowledge of the students must be transformed into the necessary professional skills during the pedagogical practice period.

At the end of the pedagogical practice, future primary school teachers must have mastered the

following learning outcomes related to pedagogical diagnostics:

1. Conducting monitoring and assessment of pupil achievements;
2. Taking into account the learning needs and individual characteristics of pupils;
3. Selecting and preparing appropriate tools to determine pupils' learning achievements and level of upbringing;
4. Objectively assessing learners' preparedness and development, analyzing the results of the assessment, and making necessary corrections based on it;
5. The diagnostics, criteria, and technology of upbringing, etc.

Therefore, pedagogical practice holds significant importance in preparing future teachers for diagnostic activities. Furthermore, a system of pedagogical tasks allows for the modeling of all stages of diagnostic activity and enables teachers to assess their own reflective practices.

References:

1. Abbasov, Ə.M. Təhsil standartlarının yaradılması mühüm pedaqoji problem kimi // –Bakı: Azərbaycan məktəbi, –2012, №1,–s.15-21
2. Abbasov, Ə.M. Şagirdlərin dinləyib-anlama bacarıqlarının inkişaf etdirilməsi //– Bakı: Kurikulum,–2020, № 4,– s.5-12
3. Rüstəmov, F. Dadaşova T. Ali məktəb pedaqogikası. / F.A.Rüstəmov, T.Y. Dadaşova. – Bakı, Nurlan,– 2007.– 568 s.
4. Tağıyeva, S. Ali məktəb tələbələrinin peşəyə hazırlanmasında pedaqoji təcrübənin təşkilinin səmərəli vasitə və yolları: / pedaqogika üzrə fəlsəfə doktoru dis./– Lənkəran Dövlət Universiteti.– 2001,–129 s
5. Veysova, Z. Fəal/interaktiv təlim: müəllimlər üçün vəsait /Z.Veysova.– Bakı: Unisef, – 2007,– 150 s
6. Veysova, Z. Müəllimlərin peşə standartları və Azərbaycanda pedaqoji kadrların peşəkar inkişafı strategiyası // –Bakı: "Kurikulum" Elmi-Metodik Jurnalı, cild 9, –2016, №1,– s.5-11
7. Абдулина, О.А. Педагогическая практика студентов./О.А.Абдулина, Н.Н.Загрязкина. – Москва: Просвещение,– 1989. –141 с
8. Подласый, И. П. Педагогика: Новый курс: Книга 2. Учебник для вузов./ И.П.Подласый, М:, Владос– 2001, 256 с.
9. Хвастунова, Н. М. Формирование мотивационно-ценностного отношения студентов к педагогической деятельности в процессе изучения педагогических дисциплин: Дис. ... канд. пед. наук.- Иркутск, – 1999. - 179 с

DOİ: 10.32010/LWPA9788

MƏKTƏBƏQƏDƏR TƏHSİL MÜƏSSİSƏLƏRİNDƏ MONİTORİNQ KEYFİYYƏTİN GÖSTƏRİCİ AMİLİ KİMİ

Xəyalə Nüsrət NOVRUZOVA
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
ORCID: 0009-0003-4372-8798
E-mail: xn.novruzova@adpu.edu.az

Xülasə: Müasir dövrdə dövlətin, cəmiyyətin və öyrənənlərin təhsil sistemindən əsas gözləntisi yüksək keyfiyyətli təhsildir. Təhsilin keyfiyyəti tədris prosesinin nəticələrinin müəyyən edilmiş standartlarla uyğunluğunu əks etdirir və onun davamlı yüksəlməsi planlı idarəetmə və monitorinq vasitəsilə təmin olunur. Monitorinq — müəyyən fəaliyyətin gedişini, nəticələrini və inkişaf istiqamətlərini sistemli şəkildə müşahidə etmək, məlumatları toplamaq, təhlil etmək və qiymətləndirmək prosesidir. Məktəbəqədər təhsil müəssisəsində monitorinqin əsas məqsədi təhsil prosesinin nəticələrinin standartlara uyğunluğunu müəyyən etmək, tədris və tərbiyə prosesində güclü və zəif tərəfləri aşkara çıxarmaq və inkişaf üçün praktik tədbirlər planı hazırlamaqdır. Monitorinq prosesi üç mərhələdən ibarətdir: məlumatların toplanması, təhlili və görülən tədbirlər. Məlumatlar qiymətləndirmə nəticələri, sorğular, müşahidələr və tədqiqat materiallarından əldə olunur. Təhlil nəticəsində vəziyyətin obyektiv mənzərəsi formalaşdırılır və qərarvermə üçün göstəricilər müəyyən edilir. Praktiki tədbirlər ehtiyat, islah və gücləndirici tədbirlər olmaqla tətbiq olunur. MTM-də monitorinq sistemi üç əsas blok üzrə həyata keçirilir: təhsil fəaliyyətinin həyata keçirilməsi üçün şəraitin təmin olunması, müəssisənin fəaliyyətinin keyfiyyəti və MTM-in nəticəliliyi. Monitorinqin istiqamətləri pedaqoqların peşəkarlığı, uşaqların inkişaf göstəriciləri, təlim-tərbiyə prosesinin səmərəliliyi, innovativ texnologiyaların tətbiqi, sağlamlıq və psixoloji vəziyyət, valideynlərlə əməkdaşlıq və inkişafedici mühitin uyğunluğunu əhatə edir. Beləliklə, MTM-də monitorinq təhsil prosesinin keyfiyyətinin idarə olunması, pedaqoqların peşəkar inkişafının təmin edilməsi və uşaqların inkişaf perspektivlərinin proqnozlaşdırılması üçün vacib vasitədir. Uzunmüddətli monitorinq müəssisənin fəaliyyətinin əvvəlki illərlə müqayisədə dinamikanı izləməyə və təkmilləşdirməyə imkan verir.
Açar sözlər: monitorinq, qiymətləndirmə, keyfiyyət, təhlil, tədris prosesi

---

MONITORING IN PRESCHOOL EDUCATIONAL INSTITUTIONS AS AN INDICATOR OF QUALITY

Khayala Nusrat NOVRUZOVA
Azerbaijan State Pedagogical University
ORCID: 0009-0003-4372-8798
E-mail: xn.novruzova@adpu.edu.az

Abstract: In the modern era, the primary expectation of the state, society, and learners from the education system is high-quality education. Education quality reflects the compliance of learning outcomes with established standards and is ensured through continuous improvement via planned management and monitoring. Monitoring is a systematic process of observing activities, their results, and development directions, as well as collecting, analyzing, and evaluating information.In preschool educational institutions, the main goal of monitoring is to determine the compliance of educational outcomes with standards, identify the strengths and weaknesses of teaching and upbringing, and develop a practical plan of measures for improvement. The monitoring process consists of three stages: data collection, analysis, and implementation of measures. Data is obtained through assessments, surveys, observations, and research materials. Analysis forms an objective picture of the situation and determines indicators for managerial decision-making. Practical measures include preventive, corrective, and reinforcing actions.The monitoring system in preschool institutions is organized into three main blocks: ensuring conditions for educational activities, evaluating the quality of the institution's functioning, and assessing the effectiveness of the preschool. Monitoring directions cover teachers' professionalism, children's developmental indicators, the effectiveness of the educational process, application of innovative technologies, children's health and psychological state, parent engagement, and the suitability of the developmental environment.Thus, monitoring in preschools is a crucial tool for managing education quality, ensuring professional development of teachers, and forecasting children's developmental prospects. Long-term monitoring allows tracking the institution's performance over previous years and contributes to its improvement.
Keywords: monitoring, assessment, quality, analysis, educational process

---

МОНИТОРИНГ В ДОШКОЛЬНЫХ ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫХ УЧРЕЖДЕНИЯХ КАК ПОКАЗАТЕЛЬ КАЧЕСТВА

Хаяла Нусрет НОВРУЗОВА
Азербайджанский Государственный Педагогический Университет
ORCID: 0009-0003-4372-8798
Электронная почта: xn.novruzova@adpu.edu.az

Резюме: В современном мире основное требование государства, общества и обучающихся к системе образования — это высокое качество обучения. Качество образования отражает соответствие результатов учебного процесса установленным стандартам и обеспечивается его постоянное повышение посредством планового управления и мониторинга. Мониторинг — это систематическое наблюдение за ходом деятельности, её результатами и направлениями развития, сбор, анализ и оценка информации.В дошкольных образовательных учреждениях основная цель мониторинга — определить соответствие результатов образовательного процесса стандартам, выявить сильные и слабые стороны обучения и воспитания и разработать практический план мероприятий для улучшения. Процесс мониторинга состоит из трёх этапов: сбор данных, их анализ и проведение мероприятий. Данные собираются с помощью оценок, опросов, наблюдений и исследовательских материалов. Анализ позволяет сформировать объективную картину ситуации и определить показатели для принятия управленческих решений. Практические мероприятия включают превентивные, корректирующие и укрепляющие действия. Система мониторинга в ДОУ реализуется по трём основным блокам: обеспечение условий для образовательной деятельности, качество функционирования учреждения и эффективность работы ДОУ. Направления мониторинга охватывают профессионализм педагогов, показатели развития детей, эффективность учебно-воспитательного процесса, применение инновационных технологий, здоровье и психологическое состояние детей, взаимодействие с родителями и соответствие развивающей среды. Таким образом, мониторинг в ДОУ является важным инструментом управления качеством образования, обеспечения профессионального роста педагогов и прогнозирования перспектив развития детей. Долгосрочный мониторинг позволяет отслеживать динамику деятельности учреждения по сравнению с предыдущими годами и способствует её совершенствованию.

Ключевые слова: мониторинг, оценка, качество, анализ, учебный процесс

Giriş

Müasir dövrdə dövlətimizin, cəmiyyətin və öyrənənlərin təhsil sistemindən əsas gözləntisi yüksək keyfiyyətli təhsildir. Təhsil sahəsində həyata keçirilən bütün yenilik və islahatların başlıca məqsədi də məhz bu keyfiyyətin artırılmasına yönəlmişdir. Təhsilin keyfiyyəti anlayışı, təhsil prosesinin və onun nəticələrinin müəyyən edilmiş standartlara, məqsədlərə və gözləntilərə nə dərəcədə uyğun olduğunu göstərən mühüm göstəricidir. Başqa sözlə, təhsil keyfiyyəti tədris prosesinin nəticələrinin planlaşdırılmış məqsədlərlə üst-üstə düşməsi səviyyəsi ilə müəyyən edilir. Ümumilikdə, hər hansı sahədə keyfiyyət anlayışı obyektin və ya sistemin müəyyən standartlara uyğunluq dərəcəsini əks etdirir. Standart göstəricilərlə real vəziyyət arasındakı uyğunluq nə qədər yüksəkdirsə, həmin fəaliyyətin keyfiyyəti də bir o qədər müsbət qiymətləndirilir. Təhsil sahəsində bu prinsip, əsasən, tədris prosesinin səmərəliliyi və nəticələrinin dəyərləndirilməsi ilə bağlıdır. Təhsilin keyfiyyətini müəyyən edən əsas amil şagird və ya tələbənin əldə etdiyi nəticələrdir. Bu nəticələrin obyektiv və ədalətli şəkildə qiymətləndirilməsi tədris prosesinin real səviyyəsini, onun güclü və zəif tərəflərini üzə çıxarmağa imkan verir.Təhsilin keyfiyyətinin idarə olunması isə kompleks bir prosesdir. Bu prosesə planlaşdırma, monitorinq, qiymətləndirmə və nəticələrin təhlili daxildir. Müəyyən edilmiş standartlara əsaslanaraq tədris prosesinin daim təkmilləşdirilməsi, təhsil mühitinin yaxşılaşdırılması və pedaqoji fəaliyyətin səmərəliliyinin artırılması keyfiyyətin davamlı yüksəlişinə xidmət edir. [1]

Beləliklə, təhsilin keyfiyyətinin idarə olunması yalnız nəticələrin ölçülməsi deyil, həm də bu nəticələrə təsir edən bütün amillərin — təlim mühiti, müəllim fəaliyyəti, tədris proqramı və idarəetmə mexanizmlərinin — sistemli şəkildə təhlil və təkmilləşdirilməsi deməkdir. Keyfiyyətin mövcud vəziyyətini sadəcə müəyyənləşdirməklə məhdudlaşmaq olmaz — əsas məqsəd onun davamlı şəkildə yaxşılaşdırılması və səmərəli idarə olunmasının təmin edilməsidir. Azərbaycan Respublikasının ümumi təhsil sistemində bu istiqamətdə yeni, müasir tələblərə cavab verən qiymətləndirmə mexanizmi formalaşdırılmaqdadır. Yeni qiymətləndirmə sisteminin necə fəaliyyət göstərdiyini anlamaq üçün əvvəlcə “qiymətləndirmə” və “monitorinq” anlayışlarının mahiyyətini, onların təhsildə rolunu və qarşılıqlı əlaqəsini düzgün dərk etmək vacibdir.

Nəzəriyyə

“Monitorinq” termini latın mənşəli “monere” felindən götürülmüşdür və “xəbərdar etmək”,

"diqqətə çatdırmaq" mənalarını ifadə edir. Bu anlayış təhsil, idarəetmə, iqtisadiyyat, ekologiya və digər sahələrdə geniş istifadə olunur. Monitorinq — müəyyən bir fəaliyyətin gedişini, onun nəticələrini və inkişaf istiqamətlərini ardıcıl, planlı və məqsədyönlü şəkildə müşahidə etmək, əldə edilən məlumatları toplamaq, təhlil etmək və qiymətləndirmək prosesidir [1].

Monitorinqin əsas məqsədi fəaliyyətin vəziyyəti və dinamikası barədə dolğun, etibarlı və sistemli informasiya əldə etməkdir. Bu məlumatlar əsasında fəaliyyətin keyfiyyətinin, səmərəliliyinin və nəticəliliyinin artırılması üçün zəruri qərarlar qəbul olunur. Monitorinq həmçinin baş verən dəyişiklikləri vaxtında aşkar etməyə, problemlərin səbəblərini müəyyənləşdirməyə və onların aradan qaldırılması istiqamətində tədbirlər görməyə imkan verir.

Beləliklə, monitorinq idarəetmə prosesində mühüm funksiyanı yerinə yetirir — o, nəzarət, qiymətləndirmə və tənzimləmə vasitəsi kimi fəaliyyət göstərərək, idarə olunan sistemin davamlı inkişafına, məqsədlərə uyğun fəaliyyətin təmin edilməsinə və qərarların elmi əsaslarla qəbul edilməsinə şərait yaradır.

Müasir məktəbəqədər təhsil müəssisəsində təhsilin keyfiyyəti bu gün sistemli, operativ, etibarlı məlumatların əldə olunması ilə həyata keçirilir. Belə məlumatların əldə olunması üçün vasitə monitorinq ola bilər. Monitorinq –pedaqoji fəaliyyətin hər hansı obyekt və ya hadisələri üzərində uzunmüddətli müşahidə aparmarılması və bu sahədə strateji və taktiki qərarların qəbul edilməsi üçün əldə olunan məlumatlar toplusudur. Bundan əlavə, monitorinqi təhsil prosesinin vəziyyətinə müstəqil ekspertiza, məlumatların toplanması, təhlili, təqdim olunması və idarəetmənin informasiya bazası kimi də nəzərdən keçirmək olar.

Məktəbəqədər təhsil müəssisəsində (MTM) monitorinqin aktuallığı

- Təhsil prosesinin uğurluluğunu və nəticəliliyini müəyyən etmək.
- Pedaqoqları öz fəaliyyətlərinin dinamikasını təhlil etməyə və qiymətləndirməyə öyrətmək.
- Təhsil prosesinin keyfiyyətinin təmin olunması üçün məqsədyönlü idarəetmə həyata keçirmək.
- Təhsil prosesinin obyekt və subyektlərinin inkişaf perspektivlərini proqnozlaşdırmaq.

Monitorinqin məqsədi – MTM-in fəaliyyət nəticələrinin məktəbəqədər təhsil standartlarına uyğunluq dərəcəsini aşkara çıxarmaqdır.

Monitorinqin vəzifələri:

- MTM-in inkişaf dinamikasına daimi nəzarət etmək, dəyişiklikləri və həmin dəyişikliklərə səbəb olan amilləri vaxtında müəyyənləşdirmək
- Məktəbəqədər təhsil müəssisəsində ən mühüm proseslərin inkişafını taktiki və strateji proqnozlaşdırmaq;
- Təqdim olunan tərbiyə-təhsil xidmətlərinin keyfiyyətini təmin etmək sahəsində əməkdaşların motivasiyasını artırmaq;
- Valideyn ictimaiyyətini MTM-də təhsilin keyfiyyətinin yaxşılaşdırılması prosesinə cəlb etmək.

Monitorinq — təhsil müəssisəsinin daxili idarəetmə sisteminin mühüm tərkib hissəsidir və o, təhsilin keyfiyyətinə davamlı nəzarət aparmağa, həmçinin tədris prosesində baş verən dəyişiklikləri izləməyə imkan verir. Monitorinqin məqsədi yalnız vəziyyəti qiymətləndirmək deyil, həm də təhsil fəaliyyətinin güclü və zəif tərəflərini aşkara çıxararaq inkişaf üçün praktik tövsiyələr və konkret tədbirlər planı hazırlamaqdır. Bu proses təkcə müşahidə və təkliflərlə məhdudlaşmır, eyni zamanda problemlərin aradan qaldırılması üçün real addımların atılmasını nəzərdə tutur.

Monitorinq prosesi üç əsas mərhələdən ibarətdir:

1. Məlumatların toplanması
2. Məlumatların təhlili
3. Görülən tədbirlər

Məlumatların toplanması

Təhsilin keyfiyyətinin monitorinqi etibarlı, dəqiq və obyektiv məlumat bazasına əsaslanmalıdır. Bu məlumatlar müxtəlif mənbələrdən əldə edilə bilər — qiymətləndirmə nəticələri, sorğular, müşahidələr, tədqiqat materialları və s. Əsas məqsəd — təhlil üçün əsas rol oynaya biləcək faktiki və müqayisəyə yararlı məlumatların toplanmasıdır.

Məlumatların təhlili

Toplanan məlumatlar elə şəkildə təhlil olunmalıdır ki, bu təhlil idarəetmə qərarlarının qəbuluna və problemlərin aradan qaldırılmasına real yardım etsin. Bunun üçün təhsil müəssisəsində dəqiq göstəricilər (indikatorlar) müəyyənləşdirilməli, onlar vasitəsilə vəziyyətin obyektiv mənzərəsi formalaşdırılmalıdır. Bu göstəricilər təhsilin real vəziyyətini əks etdirən empirik nəticələr əsasında müəyyən edilir və qərarvermə prosesində əsas rol oynayır.

Metod

Monitorinqin yekunu yalnız məlumatın toplanması və təhlili ilə bitmir — onun ən vacib mərhələsi praktiki tədbirlərin həyata keçirilməsidir. Bu tədbirlər üç istiqamətdə ola bilər:

Ehtiyat tədbirləri – risklərin qarşısını almaq üçün qabaqlayıcı addımlar;

İslah tədbirləri – aşkarlanmış çatışmazlıqların aradan qaldırılmasına yönələn fəaliyyətlər;

Gücləndirici tədbirlər – əldə olunmuş müsbət nəticələrin möhkəmləndirilməsi və yayılması.

Beləliklə, monitorinq yalnız vəziyyətin qiymətləndirilməsi üçün deyil, həm də idarəetmə baxımından qərarların əsaslandırılması və təhsil keyfiyyətinin yüksəldilməsi üçün mühüm vasitədir. Sadəcə məlumat toplamaq və ya nəticələri analiz etmək idarəetmədə məqsədə çatmaq üçün kifayət deyil; monitorinqin real təsiri yalnız təhlildən sonra konkret tədbirlərin görülməsi ilə təmin olunur.

Monitorinqin növləri:

Pedaqoji monitorinq— təlim-tərbiyə prosesinin gedişini, nəticələrini və inkişaf dinamikasını sistemli, ardıcıl və məqsədyönlü şəkildə müşahidə edib təhlil edən idarəetmə mexanizmidir. Başqa sözlə, pedaqoji monitorinq təhsil prosesinin keyfiyyətini daim izləmək, problemləri vaxtında müəyyənləşdirmək və onların həlli üçün elmi əsaslandırılmış qərarlar qəbul etmək məqsədilə həyata keçirilən fəaliyyətlər toplusudur. Pedaqoji monitorinqin əsas məqsədi tədris prosesinin effektivliyini artırmaq, müəllim və şagird fəaliyyətini obyektiv qiymətləndirmək, təlimin nəticələrini planlaşdırılmış məqsədlərlə müqayisə etməkdir.

Tibbi monitorinq— məktəbəqədər yaşlı uşaqların sağlamlıq vəziyyətinin, fiziki inkişafının, gigiyenik şəraitin və profilaktik tədbirlərin sistemli şəkildə izlənilməsi, qiymətləndirilməsi və sağlamlığın qorunması məqsədilə aparılan davamlı nəzarət prosesidir.Tibbi monitorinqin əsas məqsədi uşaqların sağlamlığında baş verən dəyişiklikləri vaxtında müəyyənləşdirmək, xəstəliklərin qarşısını almaq və uşaqlar üçün təhlükəsiz, sağlam mühitin təmin edilməsidir.

Psixoloji monitorinq — məktəbəqədər yaşlı uşaqların psixoloji inkişaf səviyyəsini, emosional vəziyyətini, davranış xüsusiyyətlərini və sosial münasibətlərini sistemli şəkildə müşahidə edib təhlil edən məqsədyönlü prosesdir. Bu monitorinq uşaqların fərdi-psixoloji xüsusiyyətlərini öyrənmək, onların inkişafında yaranan çətinlikləri vaxtında müəyyənləşdirmək və psixoloji rifahını təmin etmək məqsədi daşıyır.

İdarəetmə monitorinqi— məktəbəqədər təhsil müəssisəsində idarəetmə fəaliyyətinin vəziyyətini, səmərəliliyini və inkişaf dinamikasını sistemli şəkildə izləmək, təhlil etmək və qiymətləndirmək məqsədilə aparılan davamlı nəzarət prosesidir. Bu monitorinq uşaq bağçasının bütün fəaliyyət istiqamətlərini — pedaqoji, psixoloji, metodik, maliyyə-təsərrüfat və təşkilati işləri — əhatə edərək rəhbərliyə düzgün və operativ qərarlar qəbul etməyə imkan yaradır.

Monitorinqin xüsusiyyətləri:

- 1–3–5 il müddətində aparılır.
-Təhsil prosesinin bütün mərhələlərini əhatə edən məqsədyönlü, planlı və şüurlu sistemdir.
-Əsas diqqət prosesin gedişinə yönəlir, çünki bu informasiya nəticələrə nisbətən daha operativ və vacibdir.
-Faktiki vəziyyətlə planlaşdırılan vəziyyətin müqayisəsi lazım olan hər yerdə aparıla bilər.

Uşaq bağçasında uşaqların inkişafını və təlim-tərbiyə prosesinin səmərəliliyini qiymətləndirmək üçün müxtəlif monitorinq üsullarından istifadə olunur. Monitorinq üsullarını aşağıdakı kimi qruplaşdırmaq olar:

- Uşaqların fəaliyyət məhsullarının öyrənilməsi;
- Oyun və test tapşırıqları;
- Pedaqoqlar, valideynlər və uşaqlarla söhbət;
- Sorğu və anket;
- Sənədlərin analizi;
- Müşahidə. [2]

Məktəbəqədər təhsil müəssisələsrində monitorinqin strukturu üç əsas blok üzrə qurulur. Hər blok MTM-in fəaliyyətinin konkret sahəsini əhatə edir və uşaqların inkişafı ilə təhsilin keyfiyyətinin qiymətləndirilməsinə xidmət edir.

1-ci blok – Təhsil fəaliyyətinin həyata keçirilməsi üçün şəraitin təmin olunması Bu blok MTM-də təhsilin səmərəli aparılması üçün mövcud şəraitin monitorinqini əhatə edir. Buraya aşağıdakılar daxildir:

Məkan və infrastrukturun vəziyyəti:

- Otaqların işıqlanması, havalandırılması, temperatur rejimi;
- Oyun və tədris zonalarının təhlükəsizliyi;
- İdman və yaradıcı fəaliyyət üçün lazımi avadanlıq və materialların mövcudluğu.

Resursların təminatı:

- Tədris metodik vəsaitləri, dərsliklər, təlim vasitələri;
- Texniki avadanlıq (multimedia, kompüter, laboratoriya alətləri);
- Maddi resursların uşaqların inkişafına uyğunluğu.

Kadrların hazırlığı və təşkili:

- Müəllimlərin peşəkar səviyyəsi və ixtisasartırma kursları;
- İş qrafikinin uşaqların yaş xüsusiyyətlərinə uyğunluğu;
- Müxtəlif fəaliyyət sahələri üzrə məsul şəxslərin təyin olunması.

2-ci blok – Müəssisənin fəaliyyətinin keyfiyyət aspektlərini qiymətləndirir və pedaqoji prosesin səmərəliliyinə yönəlir. Burada diqqət aşağıdakı sahələrə yönəldilir:

Tədris və tərbiyə prosesinin keyfiyyəti:

- Fərdi və qrup məşğələlərinin planlaşdırılması;

- Müxtəlif fəaliyyət növlərinin (oyun, təcrübə, eksperiment, idman) balansı;
- Pedaqoji texnologiyaların və metodların uşaqların yaşına uyğunluğu.

Uşaqların inkişaf səviyyəsinin qiymətləndirilməsi:

- İdrak, nitq, sosial-emosional, motor bacarıqları;
- Fərdi inkişaf planlarının icrası və təkmilləşdirilməsi;
- Uşaqların əldə etdiyi bilik və bacarıqların sistemli təhlili.

Valideyn və ictimaiyyətlə əməkdaşlıq:

- Valideynlərin iştirak səviyyəsi və məlumatlandırılması;
- Sosial tərəfdaşlarla əlaqələr, ictimai layihələrdə iştirak;
- Müəssisənin imicinin və fəaliyyətinin cəmiyyət tərəfindən qiymətləndirilməsi.

3-cü blok – MTM-in fəaliyyətinin nəticələrini, yəni məqsədlərə çatma səviyyəsini qiymətləndirir:

Uşaqların inkişaf göstəriciləri:

- Fərdi və qrup səviyyəsində irəliləyiş;
- Uşaqların hazırlıq səviyyəsi (məktəbəqədər hazırlıq, sosial bacarıqlar);
- Yaradıcı və problem həll etmə qabiliyyətlərinin inkişafı.

Təhsil prosesinin effektivliyi:

- Dərs planlarının icra səviyyəsi;
- Təlim və tərbiyə metodlarının nəticəliliyi;
- Qısa və uzunmüddətli inkişaf göstəricilərinin müqayisəsi.

Məqsədlərin reallaşması:

- MTM-in strateji planlarında nəzərdə tutulmuş nəticələrə çatma;
- Keyfiyyət göstəricilərinə görə uğurlu sahələrin müəyyənləşdirilməsi;
- Təkmilləşdirmə və innovasiya tədbirlərinin tətbiqi.

MTM-də monitorinq xidməti:

Müdir, müdir müavini – məlumat toplayır, təhsil prosesinin vəziyyətini dövlət standartlarına uyğunluğunu izləyir, proqramın icrasını, böyüklərlə uşaqların münasibətlərini və digər göstəriciləri təhlil edir. İdarəetmə fəaliyyətinin tərkib hissəsi olan nəzarət funksiyasını icra edir.

Tərbiyəçi-müəllimlər – uşaqların proqram materialını mənimsəmə dinamikasına nəzarət edir, inkişaf xüsusiyyətlərini aşkar edir və bunu tədris prosesinin planlaşdırılmasında nəzərə alır.

Tibb bacısı – uşaqların sağlamlıq vəziyyətinə nəzarət edir (fiziki inkişaf, xəstələnmə, davamiyyət), mənfi təsir edən amilləri müəyyən edir.

Təsərrüfat müdiri– maddi-texniki təminatı izləyir.

Məktəbəqədər təhsil müəssisəsində monitorinq sisteminin yaradılması məqsədilə aşağıdakı tədbirlər həyata keçirilir:

- Diaqnostik metodikaların seçilməsi, anketlərin, testlərin və sorğu formalarının hazırlanması, həmçinin müəllimlər və tibb bacısı üçün onlarla işləmək üzrə təlim meyarlarının işlənib hazırlanması;
- Monitorinqin keçirilməsi;
- Əldə olunan ilkin məlumatların toplanması;
- Məlumatların keyfiyyətli emalı və ya təhlili, bu zaman tədqiq olunan obyektin əsas xüsusiyyətləri müəyyən edilir.

Təqdim olunan monitorinq sistemi əsasında məktəbəqədər təhsil fəaliyyətinin obyektiv məlumatlara əsaslanaraq idarə olunmasına, əlverişsiz və ya kritik vəziyyətlərin vaxtında qarşısının alınmasına imkan verir.Təhsil prosesinin bütün iştirakçıları üçün iş, tərbiyə və təlim üzrə optimal şəraitin yaradılması məqsədilə uşaq bağçasında monitorinq haqqında xüsusi nizamnamə hazırlanmalıdır. Bu nizamnaməyə əsasən müxtəlif növ monitorinqlər həyata keçirilir. Məktəbəqədər təhsil müəssisəsində yaradılan aylıq nəzarət sistemi monitorinqin konkret sahələr üzrə müddətlərini müəyyən edir. Hər bir tədqiqat sahəsi üçün müvafiq meyarlar işlənib hazırlanır və bu meyarlar metodik ədəbiyyatın öyrənilməsi əsasında formalaşdırılır. Məlumatların toplanması müəllimlər və valideynlər üçün anket və sorğu formaları, test kartları və diaqnostik kartlar vasitəsilə həyata keçirilir. Sonra bütün əldə olunan məlumatlar sistemləşdirilir və emal edilir. Monitorinqin nəticələri diaqnostik cədvəllərdə, diaqramlarda, sxemlərdə və tsiklogramlarda qeyd olunur. Bu məlumatlar MTM-in inkişaf proqramının, iş proqramlarının hazırlanmasında istifadə olunur və həmçinin müəllimlərin və məktəbəqədər təhsil müəssisəsinin akkiditasiyasında faydalı ola bilər.

Məktəbəqədər təhsil müəssisələrində keçirilən monitorinqin əsas istiqamətlərini açağıdakı kimi qeyd edə bilərik.

1. Pedaqoqların peşə ustalığının inkişaf dinamikası.
2. Uşaq bağçasında proqramların reallaşmasının monitorinqi.
3. Pedaqoqların ixtisasartırmasının monitorinqi.
4. Özünüinkişafın səmərəliliyi.
5. Müasir pedaqoji texnologiyaların tətbiqi.
6. İrəli pedaqoji təcrübənin monitorinqi.
7. İKT-dən istifadənin monitorinqi.
8. Uşaqların davamiyyəti, xəstələnməsi və fiziki hazırlığının monitorinqi.
9. Uşaq bağçası və ailə arasında qarşılıqlı əlaqənin monitorinqi.
10. Pedaqoqların yaradıcılıq nailiyyətlərinin monitorinqi.

11. Uşaqların yaradıcılıq nailiyyətlərinin monitorinqi.
12. İnkişafedici mühitin monitorinqi (yaşa uyğunluq, təhlükəsizlik, əlçatanlıq və s.).
13. Kollektivdə psixoloji iqlimin monitorinqi.
14. Uşaqların proqramı mənimsəmə dinamikasının monitorinqi.
15. Problemlərin yaranması ilə bağlı problemli monitorinq.

Nəticə

MTM-də monitorinqin tətbiqi təhsil prosesinin keyfiyyətini sistemli şəkildə izləməyə, pedaqoqların peşəkar səviyyəsini artırmağa və müəssisənin inkişaf perspektivlərini proqnozlaşdırmağa imkan verir. Toplanmış məlumatların təhlili və müqayisəsi rəhbərliyə fəaliyyətin effektivliyini qiymətləndirmək, inkişaf istiqamətlərini müəyyən etmək və lazımi korreksiyaları aparmaq imkanı verir. Eyni zamanda, pedaqoqların ixtisasartırması və özünüinkişafı təhsilin davamlı keyfiyyət yüksəlişinin əsas şərtidir. Uzunmüddətli monitorinq MTM-in fəaliyyətinin əvvəlki illərlə müqayisədə inkişaf və ya zəifləmə dinamikasını göstərir.

ƏDƏBIYYAT SIYAHISI:

1. https://edu.gov.az/upload/file/monitorunqveqiymetlendirme/cisishlar/monitorinq-ve-qiymetlendirme-tehsilin-keyfiyyeti.pdf
2. https://nsportal.ru/detskiy-sad/scenarii-prazdnikov/2018/10/03/razvlechenie-dlya-detey-i-roditeley-nashi-lyubimye
3. http://www.anl.az/down/meqale/elm_eserler_tn/2023/03/40%28meqale%29.pdf
4. Коротаева Е.В. Некоторые характеристики педагогического мониторинга [Текст] / Е.В. Коротаева, Л.Д. Назарова // Авторские технологии и мониторинг образовательного процесса; под ред. А.С. Белкина. - Екатеринбург, 1999. - С. 19, 20.
5. Крулехт М.В. Экспертные оценки в образовании [Текст]: учебн. пособие для студ. фак. дошк. образования высш. пед. учебн. заведений / М.В. Крулехт, И.В. Тельнюк. - М.: Академия, 2002. - 112 с.
6. Мониторинг в современном детском саду [Текст]: методическое пособие / под ред. Н.В. Микляевой. - М.: ТЦ Сфера, 2008. - 64 с.
7. Сафонова О.А. Мониторинг качества образования в дошкольном учреждении [Текст] / О.А. Сафонова // Управление ДОУ. - 2002. - № 6. - С. 8-11.
8. Терзиогло Е.И. Управленческий мониторинг как средство повышения качества образовательного процесса в дошкольном учреждении [Текст]: автореф. дис. …канд. пед. наук / Е.И. Терзиогло. - Екатеринбург, 2001, 194 с.

DOİ: 10.32010/UGMZ2359

“NEYROPEDAQOJİ İNNOVASİYALAR: MÜASİR TƏHSİLDƏ YENİ METODLAR VƏ TEXNOLOGİYALAR

Gülər Qismət NURİYEVA
ARTİ-nin doktorantı, ADPU-nun müəllimi
ORCİD: 0009-0001-3926-480X
E-mail: gular.nuriyeva@arti.edu.az

Xülasə: Neyropedaqoji yeniliklər müasir təhsildə təlim nəticələrini artırmaq üçün nevrologiyanı təhsil təcrübələri ilə birləşdirir. Beynin məlumatı necə emal etdiyinə dair anlayışlardan istifadə edərək, bu yeniliklər daha effektiv və cəlbedici öyrənmə mühitləri yaratmaq üçün yeni metod və texnologiyalar təqdim edir.

Əsas yanaşmalardan biri təhsil məzmununu fərdi öyrənən ehtiyaclarına uyğunlaşdırmaq üçün koqnitiv qiymətləndirmələrdən və beyinə əsaslanan tədqiqatlardan əldə edilən məlumatlardan istifadə edən fərdiləşdirilmiş təlimdir. Süni intellekt (AI) və adaptiv öyrənmə platformaları kimi texnologiyalar tələbələrin öyrənmə nümunələrini təhlil edərək, saxlama və başa düşməyi optimallaşdıran fərdiləşdirilmiş dərs planlarına imkan verir. Məsələn, süni intellektlə idarə olunan alətlər real vaxt rejimində çətinlik səviyyələrini tənzimləyə bilər ki, bu da tələbələrin problemlə üzləşməsinə baxmayaraq dəstəklənməsini təmin edir.

Digər əhəmiyyətli yenilik neyrofeedback və beyin-kompüter interfeyslərinin (BCI) istifadəsidir. Bu texnologiyalar diqqəti, yaddaşı və emosional tənzimləməni yaxşılaşdırmaq üçün beyin fəaliyyətinə nəzarət edir. Neyrofeedback sistemləri, məsələn, öyrənənlərə beyin dalğaları nümunələri haqqında real vaxt geribildirimi verməklə, özünü tənzimləmə bacarıqlarını inkişaf etdirməklə konsentrasiyanı artırmağa kömək edir.

Virtual və genişlənmiş reallıq (VR/AR) da transformasiya rolunu oynayır. Bu immersiv alətlər interaktiv öyrənmə təcrübələri yaradır, anlaşma və əlaqəni dərinləşdirmək üçün real dünya ssenarilərini simulyasiya edir. Məsələn, VR öyrənənləri tarixi hadisələrə və ya elmi mühitlərə daşıya, mücərrəd anlayışları hiss edə bilər.

Neyropedaqoji prinsiplərə əsaslanan oyunlaşdırma beyində mükafat mərkəzlərini stimullaşdırmaqla motivasiyanı artırır. Öyrənmə oyunları və tətbiqləri öyrənməni xoş və effektiv etmək üçün problemlər və mükafatları özündə birləşdirir.

Nəhayət, neyropedaqogika emosional və sosial öyrənməni vurğulayır. Sosial-emosional öyrənmə (SEL) platformaları kimi texnologiyalar öyrənənlərə hərtərəfli inkişaf üçün vacib olan empatiya, möhkəmlik və əməkdaşlıq bacarıqlarını inkişaf etdirməyə kömək edir.

Neyroelmi qabaqcıl texnologiyalarla birləşdirərək, neyropdaqoji yeniliklər təhsildə inqilab edir, onu daha inklüziv, cəlbedici və müxtəlif öyrənənlər üçün effektiv edir.

Açar sözlər*:* innovasiya, beyin, neyropedaqogika, koqnitivlik, texnologiyalar

---

НЕЙРОПЕДАГОГИЧЕСКИЕ ИННОВАЦИИ: НОВЫЕ МЕТОДЫ И ТЕХНОЛОГИИ В СОВРЕМЕННОМ ОБРАЗОВАНИИ

Гюлер Гисмет НУРИЕВА
Докторант АРТИ, преподаватель АГПУ

Резюме: Нейропедагогические инновации сочетают нейронауку с образовательными практиками для улучшения результатов обучения в современном образовании. Используя понимание того, как мозг обрабатывает информацию, эти инновации внедряют новые методы и технологии для создания более эффективной и увлекательной учебной среды.

Один из ключевых подходов — персонализированное обучение, которое использует данные когнитивных оценок и исследований мозга для адаптации образовательного контента к индивидуальным потребностям учащихся. Такие технологии, как искусственный интеллект (ИИ) и адаптивные обучающие платформы, позволяют разрабатывать персонализированные планы уроков, анализирующие модели обучения учащихся и оптимизирующие запоминание и понимание материала. Например, инструменты на базе ИИ могут регулировать уровни сложности в режиме реального времени, обеспечивая поддержку учащихся даже в трудных ситуациях.

Еще одним важным нововведением является использование нейробиоуправления и интерфейсов «мозг-компьютер» (НКИ). Эти технологии отслеживают активность мозга для улучшения внимания, памяти и эмоциональной регуляции. Например, системы нейробиоуправления помогают учащимся улучшить концентрацию, предоставляя обратную связь в режиме реального времени о паттернах мозговых волн, что способствует развитию навыков саморегуляции.

Виртуальная и дополненная реальность (VR/AR) также играют преобразующую роль. Эти иммерсивные инструменты создают интерактивные обучающие среды, имитируя реальные сценарии для углубления понимания и вовлеченности. Например, виртуальная реальность может переносить учащихся в исторические события или научные среды, позволяя им постигать абстрактные концепции.
Геймификация, основанная на нейропедагогических принципах, повышает мотивацию, стимулируя центры удовольствия в мозге. Обучающие игры и приложения сочетают в себе задачи и вознаграждения, делая обучение приятным и эффективным.
Наконец, нейропедагогика делает акцент на эмоциональном и социальном обучении. Такие технологии, как платформы социально-эмоционального обучения (СЭО), помогают учащимся развивать эмпатию, устойчивость и навыки сотрудничества, необходимые для целостного развития.
Объединяя нейронауку с передовыми технологиями, нейропедагогические инновации революционизируют образование, делая его более инклюзивным, интересным и эффективным для разных учащихся.
Ключевые слова: инновации, мозг, нейропедагогика, познание, технологии.

NEUROPEDAGOGICAL INNOVATIONS: NEW METHODS AND TECHNOLOGIES IN MODERN EDUCATION

Guler Qismet NURİYEVA
ARTI Doctoral Candidate, ASPU Lecturer

Abstract: Neuropedagogical innovations combine neuroscience with educational practices to improve learning outcomes in modern education. Using an understanding of how the brain processes information, these innovations introduce new methods and technologies to create more effective and engaging learning environments.
One key approach is personalized learning, which uses cognitive assessment data and brain research to tailor educational content to individual student needs. Technologies such as artificial intelligence (AI) and adaptive learning platforms enable the development of personalized lesson plans that analyze student learning patterns and optimize retention and comprehension. For example, AI-powered tools can adjust difficulty levels in real time, providing support to students even in challenging situations. Another important innovation is the use of neurofeedback and brain-computer interfaces (BCIs). These technologies monitor brain activity to improve attention, memory, and emotional regulation. For example, neurofeedback systems help students improve concentration by providing real-time feedback on brainwave patterns, which promotes the development of self-regulation skills.
Virtual and augmented reality (VR/AR) are also playing a transformative role. These immersive tools create interactive learning environments by simulating real-world scenarios to deepen understanding and engagement. For example, VR can transport students to historical events or scientific environments, allowing them to grasp abstract concepts.
Gamification, based on neuropedagogical principles, increases motivation by stimulating the pleasure centers of the brain. Educational games and apps combine challenges and rewards, making learning enjoyable and effective.
Finally, neuropedagogy emphasizes emotional and social learning. Technologies such as social-emotional learning (SEL) platforms help students develop the empathy, resilience, and collaboration skills necessary for holistic development.
By combining neuroscience with cutting-edge technology, neuropedagogical innovations are revolutionizing education, making it more inclusive, engaging, and effective for diverse learners.
Keywords: innovation, brain, neuropedagogy, cognition, technology

---

Giriş

XX əsrin sonlarından başlayaraq həm elm adamları, həm də pedaqoqlar insan beyninə və onun fəaliyyətinə marağı artırmış, bu prosesləri birbaşa təhsillə bağlı məsələlərlə əlaqələndirmişlər. Onların kəşfləri yeni bir sahənin - neyropedaqogikanın yaranması üçün əsas olmuşdur. Bu tətbiqi elm psixologiya, biologiya, pedaqogika və əlaqəli fənlərdən olan fikirləri biləşdirir. Neyropedaqogikanın prinsipləri elmi tədqiqatlarda və akademik monoqrafiyalarda geniş şəkildə araşdırılmışdır. Əsas əsərlər arasında O. R. Luriyanın "Neyropsixologiyanın əsasları" (2013), V. D. Eremeeva və T. P. Xrizmanın "Müəllimlər, pedaqoqlar, valideynlər və məktəb Psixoloqları üçün neyropsixologiyası" (1998), həmçinin L. S. Vıqotski və O.Voznyukun (2019), Neyropedaqogika — "böyüklərin təhsili üçün güclü resurs" və s. əsərlərin adlarını çəkmək olar. Bu əsərlərdə neyropedaqogika müəllimlərin öz peşə təcrübələrində etibar etməli olduğu prinsipial yeni elmi istiqamət kimi təqdim edilir, neyropedaqoji yanaşma isə müasir təhsil çağırışlarına cavab kimi təsvir olunur. Bir çox tədqiqatçılar neyropedaqogikanın məqsədlərini, obyektlərini və tarixi əhəmiyyətini müəyyən etməyə çalışmışlar. Bununla belə, məktəblərdə neyropedaqogikanın praktik tətbiqi və bununla bağlı innovasiyaların tətbiqi ilə bağlı çox az tədqiqat

aparılmışdır, Azərbaycanda isə bu tədqiqatlar yox dərəcəsindədir. Bu səbəbdən, neyropedaqoji təcrübələrin məktəb sisteminə daxil edilməsi məsələsi çox aktual olaraq qalır və hərtərəfli araşdırma tələb edir.

Nəzəriyyə

OECD (2007) hesabatı nevrologiyanın təhsili necə məlumatlandıra biləcəyinə dair hərtərəfli icmalı təqdim edərək, "öyrənmə elminin" beyin üzərində tədqiqatı sinif təcrübəsi ilə birləşdirən bir intizam kimi meydana çıxmasını qeyd edir. Bu hesabatın məqsədi siyasətçilərə, pedaqoqlara və tədqiqatçılara son beyin tədqiqatlarının tədrisi və öyrənməni necə təkmilləşdirə biləcəyini aydın şəkildə izah etməkdir. Hesabat elmi tapıntıların praktik təhsil strategiyalarına çevrilməsinin vacibliyini vurğulayır. OECD (2007) hesabatında vurğulanır ki, beynin necə öyrəndiyini anlamaq təhsil nəticələrinin yaxşılaşdırılması üçün vacibdir, lakin effektiv tətbiq diqqətli tərcümə, peşəkar inkişaf və tədqiqat və təcrübə arasında davamlı dialoq tələb edir.

Tokuhama-Espinozanın (2011) "Ağıl, Beyin və Təhsil Elmi: Yeni Beyin Əsaslı Tədris üçün Kompleks Bələdçi" adlı kitabı nevrologiya, psixologiya və təhsili tədris və öyrənmə üçün ardıcıl çərçivədə birləşdirməyə çalışan Ağıl, Beyin və Təhsil (ABT) elmi sahəsində əsas mətnlərdən biridir. ABT idrak nevrologiyası, inkişaf psixologiyası və təhsil təcrübəsini birləşdirən transdisiplinar sahə kimi müəyyən edilir. Məqsəd intuisiyadan və ya ənənədən kənara çıxaraq pedaqogika üçün elmi əsas yaratmaqdır.

Tokuhama-Espinozaya (2011) görə, beyin əsaslı təlimin əsas prinsipləri aşağıdakılardır:

- Öyrənmə həm biologiyadan, həm də ətraf mühitdən təsirlənir və vahid yanaşma tələb edir.
- Neyroplastiklik köhnə sabit tutumlu baxışlara qarşı duraraq, bütün yaşlarda öyrənmək qabiliyyətini dəstəkləyir.
- Emosiya, diqqət və motivasiya effektiv öyrənmənin mərkəzidir.

Kitab təhsildə məşhur mifləri şiddətlə tənqid edir (məsələn, sabit kateqoriyalar kimi çoxsaylı zəkalar, sərt çərçivələr kimi öyrənmə üslubları və sol-beyin/sağ-beyin dixotomiyası).

Tokuhama-Espinoza (2011) sübuta əsaslanan təcrübəni vurğulayır və beyin tədqiqatlarını həddən artıq sadələşdirməyə qarşı xəbərdarlıq edir. Kitabda nevrologiyanın gündəlik tədrisə tərcüməsini nümayiş etdirən nümunə araşdırmaları və sinif təcrübələri təqdim olunur. Müəllif iddia edir ki, müəllimlərin müasir sinif otaqlarına daha yaxşı hazırlanması üçün müəllim təhsili proqramlarına ABT daxil edilməlidir.

Tokuhama-Espinoza (2011), ABT elmini "tədris və öyrənmənin yeni elmi" kimi yerləşdirir, müəllimlərə nevrologiya və pedaqogikanın inteqrasiyası üçün strukturlaşdırılmış, tədqiqata əsaslanan yanaşma təklif edir. Kitab həm beyinə əsaslanan tədrisin imkanlarını, həm də neyromitlərdən qaçmaq üçün tənqidi məlumatlılığa ehtiyacı vurğulayır.

Tokuhama-Espinoza (2016) Ağıl, Beyin və Təhsil (ABT) elminin sinif praktikasına inteqrasiyası üçün hərtərəfli bələdçi təqdim edir. Onun əvvəlki töhfələrinə əsaslanaraq, bu kitab müəllimlərə tədris və öyrənməni təkmilləşdirmək üçün nevrologiya və psixoloji prinsipləri tətbiq etmək üçün strukturlaşdırılmış çərçivə təklif edir. O, elmdən öyrənmənin beş sütununu qeyd edir:

❖ Unikallıq. Hər bir beynin unikal olduğunu, genetika və təcrübələrlə formalaşdığını qəbul etmək.
❖ Emosiyalar. Duyğuların öyrənmə proseslərinə əhəmiyyətli dərəcədə təsir etdiyini başa düşmək.
❖ Sosial qarşılıqlı əlaqə. öyrənmənin çox vaxt sosial fəaliyyət olduğunu qəbul etmək.
❖ Şüur. Öyrənmədə şüur və diqqətin rolunu nəzərə alaraq.
❖ Yaddaş. Yaddaş sistemlərinin öyrənmədə əhəmiyyətini vurğulamaq.

Tokuhama-Espinoza (2016) müəllimlərin sinifdə həyata keçirmələri üçün təsirli strategiyaları təqdim edir, məsələn:

- Müxtəlif öyrənmə üslublarına cavab verən dərslərin dizaynı.
- Emosional əlaqəni təşviq edən fəaliyyətlərin birləşdirilməsi.
- Birgə öyrənmə üsullarından istifadə.
- Yaddaşın saxlanmasını gücləndirən üsulların tətbiqi.

Hovard-Cons (2014), beyin elminin tədris praktikasına tətbiqi zamanı yaranan həm potensial töhfələrə, həm də yanlış təsəvvürlərə (neyromiflərə) toxunaraq, nevrologiya və təhsil arasındakı mürəkkəb əlaqəni araşdırmışdır. Onun fikrincə, neyrologiya yaddaş, diqqət, motivasiya və idrak nəzarəti kimi öyrənmə prosesləri haqqında məlumat verir. Beyinə əsaslanan tapıntılar daha effektiv öyrənmə mühitlərinin və tədris strategiyalarının dizaynına kömək edə bilər. Məqalədə təhsildə yayılan ümumi anlaşılmazlıqlar da vurğulanmışdır, məsələn: "sol beyin və sağ beyin öyrənənlər" ideyası, ciddi öyrənmə üslublarına inam (vizual, eşitmə, kinestetik), öyrənmənin "kritik dövrləri" haqqında yanlış təsəvvürlər. Bu miflər məşhurdur, lakin elmi cəhətdən dəstəklənmir. Hovard-Cons (2014) qeyd edir ki, neyroloqlar və pedaqoqlar arasında ünsiyyət boşluğu var. Mürəkkəb elmi tapıntıların

sadələşdirilməsi çox vaxt məktəblərdə təhrif olunmuş təcrübələrə gətirib çıxarır.

Nəzəri əsaslar göstərir ki, neyropedaqogikada əldə edilən nailiyyətlər şagird nailiyyətlərinin artırılması və təhsil təcrübələrinin şaxələndirilməsi üçün əhəmiyyətli potensiala malikdir. Larinaya (2016) görə, neyropedaqoji prinsiplərə sadiqlik və hər bir şagirdin fərdi "öyrənmə tərzini" müəyyən etmək, davamlı uğursuzluq və akademik uğursuzluq problemlərini həll etmək üçün effektiv vasitə ola bilər. Bununla belə, əsas sual qalır: bu anlayışları təhsil prosesində necə işlətmək olar? Effektiv nəticələrə nail olmaq təkcə nəzəri kəşfiyyatı deyil, həm də tədqiqata əsaslanan strategiyaların praktiki tətbiqini tələb edir. Təhsilin keyfiyyətcə yeni səviyyəyə çatması üçün neyropedaqoji innovasiyaların tədris və təlimə inteqrasiyası vacibdir.

Müasir təhsil innovasiyası əsasən informasiya texnologiyalarının sürətli inkişafı ilə formalaşır və məktəblər buna uyğunlaşmalıdır. Lafuentenin (2018) qeyd etdiyi kimi, informasiya-kommunikasiya texnologiyaları (İKT) müasir pedaqogikanın əvəzsiz komponentinə çevrilmişdir. İKT məktəbəqədər və ali təhsildə fəal şəkildə tətbiq edilsə də, neyropedaqoji yanaşmaların, xüsusən də fərdiləşdirilmiş təlim strategiyalarının ən təsirli ola biləcəyi məktəblərin əsas mühit olmasına baxmayaraq, onun məktəblərə inteqrasiyası nisbətən məhdud olaraq qalır. İKT əzbərləmə və təkrardan kənara çıxaraq ənənəvi tədris üsullarını tamamlayır, şagirdlərə onların idrak üstünlüklərinə uyğun fərdiləşdirilmiş multimedia öyrənmə resursları (məsələn, videolar, şəkillər, mətnlər, məşqlər və oyunlar) qurmaq imkanı təklif edir.

Neyropedaqogika məktəbi özünün mərkəzi arenası kimi yerləşdirir və vurğulayır ki, təlim uşaqların ətraf mühiti təbii qavrayış mexanizmləri ilə uzlaşmalıdır. Bu təməl üzərində öyrənənlər tədricən öz dünyagörüşlərini qururlar, təhsili aktiv şəxsi məşğulluq prosesi kimi yaşayırlar. Buna görə də, təlimat uşaqların reallıq haqqında əvvəlcədən mövcud olan intuitiv anlayışlarına əsaslanmalı, sonradan onları elmi anlayışların mənimsənilməsinə yönəltməlidir. Bu baxımdan effektiv sinif təcrübələrinə oyuna əsaslanan öyrənmə, improvizasiya, əks əlaqə, əməkdaşlıq layihələri və rol oynama fəaliyyətləri (məsələn, müəllimlər, tədqiqatçılar və ya elm adamları kimi) daxil ola bilər ki, bunların hamısı yaradıcılığı, təşəbbüsü və daxili motivasiyanı stimullaşdırır. Bu cür yanaşmalar beynin fitri təhsil instinktindən istifadə edir.

Bu imkanlara baxmayaraq, mövcud təhsil mənzərəsi neyropedaqoji metodları tətbiq edə bilən "neyro-tərbiyəçilər" çatışmazlığını əks etdirir, müəllimlərin əksəriyyəti ənənəvi strategiyalara etibar etməyə davam edir (Friedman et al., 2016). Bu boşluq davamlı aşağı performans problemlərinə kömək edir. Neyroelmi tədqiqatlar beynin kompensasiya mexanizmlərini vurğulayır, müəyyən duyğu funksiyaları pozulduqda uyğunlaşmanı təmin edir. Bununla belə, neyropedaqoji çərçivələrlə tanış olmayan müəllimlər bu cür çətinlikləri dərk edə bilməzlər. Xüsusilə oxuma və yazma sahələrində neyropedaqogika mühüm fikirlər təklif edir. Oxuma çətinlikləri, məsələn, duyğu pozulmaları, səmərəsiz təlimat strategiyaları və ya koqnitiv disfunksiyalardan qaynaqlana bilər. Əhəmiyyətli olan odur ki, hətta açıq-aşkar sağlamlıq problemləri olmayan uşaqlar da təlim metodları fərdiləşdirilməsə və onların xüsusi ehtiyac və qabiliyyətlərinə uyğunlaşdırılmasa, öyrənmə problemləri ilə üzləşə bilər.

Sharma və Setia (2022) "Sinifdə öyrənmədə neyrotədris və inkişaf etməkdə olan texnologiyalar" adlı tədqiqatında neyronal mexanizmlər və pedaqoji strategiyalar arasında dinamik qarşılıqlı əlaqəni vurğulayaraq neyrotədrisin əsas prinsiplərini araşdırır. Bu, neyron dinamikanın başa düşülməsinin tədris təcrübələrini necə məlumatlandıra biləcəyini və öyrənmə nəticələrini necə artıra biləcəyini vurğulayır. Sharma və Setia (2022) tədqiqatında süni intellektə (AI), virtual və genişlənmiş reallıq (VR/AR), blokçeyn, oyunlaşdırma, öyrənmə analitikası, çevrilmiş sinif otaqları, kütləvi açıq onlayn kurslar (MOOC), 3D çap və Əşyaların İnterneti (IoT) üzərində fokuslanaraq inkişaf etməkdə olan texnologiyaların təhsilə təsirini araşdırır. O, bu texnologiyaların fərdiləşdirmə, cəlbetmə, əlçatanlıq və praktiki öyrənmə təcrübələrini təkmilləşdirməklə ənənəvi təhsil paradiqmalarını necə dəyişdiyini müzakirə edir. Bununla yanaşı, təhsildə rəqəmsal texnologiyalara olan ehtiyacdan bəhs edir, əsas tətbiqləri və problemləri işıqlandırır. O, rəqəmsal vasitələrin tədris və öyrənmə proseslərini necə dəstəkləyə biləcəyinə dair anlayışlar təqdim edir, təhsil nəticələrini artırmaq üçün texnologiyanın inteqrasiyasının vacibliyini vurğulayır. Sharma və Setia (2022) təhsil sahəsində yaranan texnologiyaların istifadəsi ilə bağlı elmi istehsalı tənqidi təhlil edir, onların tədris-təlim prosesinə təsirinə diqqət yetirir. O, 2000-ci ildən 2024-cü ilə qədər 1567 məqaləni nəzərdən keçirir, bu texnologiyaların təhsili necə dəyişdirdiyini və öyrənməni yenidən müəyyən etmək üçün unikal imkanlar təklif etdiyini araşdırır.

Metod

Tədqiqatın metodologiyası nəzəri-analitik yanaşmaya əsaslanır və elmi ədəbiyyatın, müasir pedaqoji təcrübələrin, neyropedaqoji innovasiyaların tətbiqinin müqayisəli təhlilini əhatə edir.

Təxminən otuz şagirdin 45 dəqiqəlik dərslərdə tədris olunduğu tipik sinif şəraitində hər bir şagirdin fərdi xüsusiyyətlərini və qabiliyyətlərini müəyyən etməyin mümkünlüyü ilə bağlı kritik sual yaranır. Bu problemi həll etmək üçün neyrotədris prinsiplərinə əsaslanaraq CogniFit təhsil onlayn platforması (bundan sonra Cognifit adlandırılacaq) hazırlanmışdır (https://www.cognifit.com/cognitive-test). Bu platforma dünyanın bir çox məktəblərində uğurla tətbiq edilib və xüsusi təhsilə ehtiyacı olan və öyrənmə çətinliyi olan şagirdər arasında xüsusi effektivliyini nümayiş etdirib.

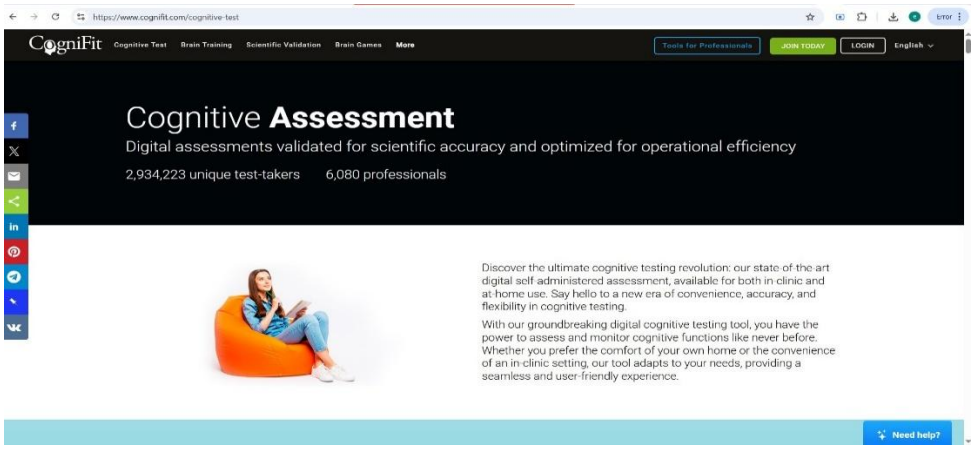

Cognifit, neyropedaqogika üzrə ixtisaslaşdırılmış təlimlər olmasa belə, müəllimlərə təlimin keyfiyyətinin artırılmasında dəstək olmaq üçün nəzərdə tutulmuş təhsil neyrotexnologiyasının bir formasıdır. Sistem müəllimlərə şagirdlərin akademik uğursuzluğunun əsasını təşkil edən nevroloji amilləri müəyyən etməyə imkan verir, eyni zamanda əsas neyrokoqnitiv funksiyaların bərpasını asanlaşdırır. Bundan əlavə, o, müəllimlərə öyrənmə və psixomotor inkişafla bağlı beyin prosesləri haqqında anlayışlar təqdim edir, idrak funksiyalarını gücləndirən və fərdiləşdirilmiş beyin təlimi rejimləri yaradan fərdi müdaxilələrin dizaynına imkan verir.

Platforma şagirdlərin idrak qiymətləndirməsini tamamladığı ilkin diaqnostik mərhələdən keçir. Bu qiymətləndirmə diqqət, yaddaş, təfəkkür və qavrayış daxil olmaqla bir sıra funksiyaları qiymətləndirir və bununla da həm güclü, həm də zəif tərəfləri müəyyən edir. Bu nəticələrə əsasən, Cognifit avtomatik olaraq şagirdin neyrokoqnitiv qabiliyyətlərini təkmilləşdirmək üçün fərdiləşdirilmiş beyin təlimi proqramı yaradır. Bu yolla, platforma eyni zamanda beyin plastisiyasını gücləndirməklə yanaşı, idrak qabiliyyətlərinin dəqiq ölçülməsi və məqsədyönlü şəkildə artırılması üçün rəqəmsal alət rolunu oynayır. Nəzərə alsaq ki, akademik uğursuzluq təhsil sistemlərində ən aktual problemlərdən biri olaraq qalır, Cognifit kimi neyrotədris innovasiyalarının inteqrasiyası əhəmiyyətli vədlər verir. Fərdiləşdirilmiş koqnitiv təlim vasitəsilə tədris metodlarını optimallaşdırmaqla, bu cür texnologiyalar təlim prosesinin təkmilləşdirilməsinə və təhsilin ümumi keyfiyyətinin yüksəldilməsinə töhfə verə bilər.

İnnovativ tədris metodlarının tətbiqi həmişə müəyyən dərəcədə riskə səbəb olur və bu, şagirdlərin, valideynlərin və məktəb rəhbərlərinin necə cavab verəcəyi ilə bağlı suallar doğurur. Buna baxmayaraq, potensial nəticələr səylərə haqq qazandırır, çünki beyinə əsaslanan yeniliklər tədris və öyrənmənin keyfiyyətini əhəmiyyətli dərəcədə artıra bilər, eyni zamanda akademik uğursuzluğu azalda və ya hətta aradan qaldıra bilər. Neyropedaqoji innovasiyalar həm öyrənənlərə, həm də pedaqoqlara fayda verməkə üçün nəzərdə tutulmuşdur və bununla da ikili effekt verir. Maraqlıdır ki, qeyri-ənənəvi pedaqoji təcrübələrin qəbulu ABŞ və Avropada postsovet kontekstindən daha çox yayılmışdır.

Neyrotədrisin potensialına baxmayaraq, bütün dünyada yalnız məhdud sayda məktəblər uşaqların öyrənilməsi, bacarıqların mənimsənilməsi və emosional tənzimləməni dəstəkləmək üçün onun prinsiplərini və ya inteqrasiya olunmuş neyrotədris innovasiyalarını sistematik şəkildə qəbul etmişdir. Buna baxmayaraq, məktəblərdə təcrübə üçün perspektivli istiqamətləri göstərən bir neçə diqqətəlayiq nevrologiyaya əsaslanan layihələr həyata keçirilmişdir.

Məktəb əsaslı neyrotədris innovasiyasının başqa bir nümunəsi Avstraliyanın Melburn şəhərindəki Broadmeadows İbtidai Məktəbində həyata keçirilən İstirahət üçün Neyrologiya proqramıdır (Matchar,

2015). Bu məktəb şəhərin bəzi sosial-iqtisadi cəhətdən imkansız ailələrindən olan uşaqlara xidmət göstərir. Maraqlıdır ki, onun şagirdləri müqayisə olunan demoqrafik göstəricilərə malik yaxınlıqdakı məktəblərdəki həmyaşıdları ilə müqayisədə ardıcıl olaraq daha yüksək test balları əldə edirlər, həmçinin göstəriciləri ölkə üzrə orta göstəricidən yüksəkdir. Məktəb bu nəticələri stress, narahatlıq və narahatlığın öyrənməyə mane ola biləcəyi prinsipinə əsaslanan nevroloqlar və psixoloqlarla birgə hazırlanmış nevrologiyadan məlumatlı proqramla əlaqələndirir. Proqram bir neçə əsas komponenti özündə birləşdirir. Şagirdlər günə qida dəyəri yüksək olan səhər yeməyi ilə başlayırlar və evdə olmayan yeməkləri yeyə bilirlər. Daha sonra onlar "duyğular divarı" ilə məşğul olurlar və orada fotolarını həmin gün yaşadıqları emosiyaların yanında yerləşdirirlər. Bu, müəllimlərə emosional problemlərlə üzləşən şagirdləri müəyyən etməyə və ünvanlı dəstək göstərməyə imkan verir. Bundan əlavə, şagirdlər həm idrak funksiyasını, həm də emosional tənzimləməni artırmaq üçün nəzərdə tutulmuş fiziki fəaliyyətlərdə müntəzəm olaraq iştirak edirlər. Sübutlar göstərir ki, proqram təkcə akademik performansı yaxşılaşdırmır, həm də şagird davranışına və sinifdə iştirakına müsbət təsir göstərir.

ABŞ-da Stenford tədqiqatçıları Riyaziyyatın Öyrənilməsi təşəbbüsü (Matchar, 2015) vasitəsilə riyaziyyatın öyrənilməsində ümumi çətinlikləri həll etmək üçün nevrologiyadan istifadə etmişlər. Mənfi ədədlərin öyrədilməsinə diqqət yetirən tədqiqatçılar problemin həllini asanlaşdırmaq üçün beynin vizual simmetriyanı qavramaq üçün fitri qabiliyyətindən istifadə etdmişdilər. Onlar müşahidə etdilər ki, şagirdlər sıfırdan məsafələr asimmetrik (məsələn, -10 ilə 4) deyil, simmetrik olduqda (məsələn, -4-dən 6-ya qədər) olduqda tam ədədlər arasında orta nöqtələri daha asan müəyyənləşdirirlər. Bu anlayışlara əsaslanaraq, onlar sıfır-şarnir maqnit rəqəmsal lövhələr hazırlayıblar ki, bu da şagirdlərə bu təbii idrak tendensiyasından istifadə edərək rəqəmləri vizual manipulyasiya etməyə imkan verir. Bu lövhələrlə məşğul olan şagirdlər riyazi anlayışları daha yaxşı başa düşdüklərini və fənn üzrə ümumi performansı artırdıqlarını nümayiş etdirmişdirlər.

İspaniyanın Əndəlus universitetlərində məktəbəqədər və ibtidai təhsil müəssisələrində təhsil alan bakalavr tələbələri üçün neyropedaqoji təlim keçirilmişdir. Təlim tələbələrin metakoqnitiv və koqnitiv prosesləri dərk etmələrini dərinləşdirmək məqsədi daşımışdır. Kurikulumun əsasını "Neyropedaqogika", "Metakoqnisiya", "İdrak prosesləri" və "İdrak" bölmələri təşkil etmişdir. Neyrotədris prinsiplərinin daxil edilməsini qiymətləndirmək üçün bu dərəcələrin tədris proqramları üzrə məzmun təhlili aparılmış və aşağıdakılar aşkar edilmişdir Peregrina Nievas və Gallardo-Montes, 2023):

1. Kurikulumun inteqrasiyası. Təhlil nəticəsində məlum olmuşdur ki, neyrotədris bu dərəcələrin kurikulumlarına sistemli şəkildə inteqrasiya olunmamışdır.
2. Məzmun mövcudluğu. Bəzi fərdi fənlər neyrotədrislə bağlı aspektlərə toxunsa da, bu sahəyə yönəlmiş vahid çərçivə və ya xüsusi kurslar mövcud olmamışdır.
3. Təhsil nəticələri: Strukturlaşdırılmış neyrotədris məzmununun olmaması gələcək pedaqoqların təlimini artırmaq üçün nevrologiyaya əsaslanan tədris strategiyalarını daxil etmək üçün kurrikulumun hazırlanmasına ehtiyac olduğunu göstərir.

Tədqiqat təhsil təcrübələrini cari neyroelmi anlayışa uyğunlaşdırmaq və bununla da tədrisin effektivliyini və tələbə nəticələrini yaxşılaşdırmaq üçün müəllim hazırlığı proqramlarına neyrotədrisin daxil edilməsinin vacibliyini vurğulayır.

2024-cü ildə İndoneziyada keçirilən təlim proqramı çərçivəsində 28 dövlət ibtidai məktəbinin müəllimləri neyropedaqoji prinsiplərlə tanış olmuşdular. Müəllimlərin materialı başa düşməsi təlimdən əvvəl 2,7-dən sonra 4,5-ə yüksəlmişdir. Bu, müəllimlərin neyropedaqoji yanaşmaları daha yaxşı başa düşdüyünü və tətbiq etdiyini göstərir. Şagirdlərin motivasiyasında və ümumi tədris keyfiyyətində də müsbət dəyişikliklər müşahidə edilmişdir. Bu təkmilləşdirmə müəllimlərin biliklərinin dərinləşdirilməsində və neyrotədris strategiyalarından praktiki istifadədə təlimin uğurunu vurğulayır. Tədqiqat Andraqogiya və Konstruktivizm kimi inkişaf nəzəriyyələri ilə üst-üstə düşür, hansı ki, böyüklər üçün müvafiq və təcrübi öyrənmənin və təcrübə vasitəsilə biliklərin aktiv qurulmasının vacibliyini vurğulayır (Bendriyanti və Setyawan, 2024).

Neyropedaqoji innovasiyalar İKT alətlərinin tətbiqi və ya ixtisaslaşmış proqram və layihələrin yaradılmasından kənara çıxır. Bu kateqoriya idrak və emosional inkişafı dəstəkləmək üçün nəzərdə tutulmuş geniş çeşidli tədris təcrübələrini, təlimat vasitələrini və öyrənmə mühitlərini əhatə edir. Yaradıcı öyrənmə məkanlarının yaradılması xüsusilə vacibdir və şagirdlərin yaradıcı proseslər vasitəsilə əməkdaşlıq edə və ideyaları araşdıra biləcəyi interaktiv "oyun meydançası" kimi xidmət edir. Mütəxəssislər müxtəlif tədris və təlim üsullarına uyğunlaşmaq üçün şəffaf səthlər (məsələn, ekranlar üçün şüşə divarlar) və çevik sinif konfiqurasiyaları kimi dizayn elementlərinin daxil edilməsini tövsiyə

edirlər. Nümunələrə səsyazma studiyaları, telepresensiya texnologiyası ilə təchiz olunmuş eksperimental sinif otaqları və tədris ehtiyaclarına uyğun olaraq yenidən konfiqurasiya edilə bilən uyğunlaşdırıla bilən mebel tənzimləmələri daxildir.

Bu cür yeniliklər şagirdlərin iştirakını artıra bilsə də, problemlər də yarada bilər. Pedaqoqlar çox vaxt multimedia məzmununa və əl cihazları vasitəsilə əldə edilən məlumatlara öyrəşmiş texnoloji cəhətdən təcrübəli şagirdlərin sinif otaqlarını idarə edərkən çətinliklərlə üzləşirlər. Ənənəvi stolüstü təlim bu şagirdlər üçün çox vaxt qeyri-kafi olur və neyropedaqoji prinsiplərin innovativ pedaqoji strategiyalarla birlikdə tətbiqinin vacibliyini vurğulayır. Sosial media platformaları, qarışıq öyrənmə mühitləri, video konfrans sistemləri, GoPro kameraları və dronlar kimi müasir alətlər öyrənmə təcrübələrini zənginləşdirmək üçün effektiv şəkildə inteqrasiya oluna bilər. Nəhayət, pedaqoqlar öz mövzularına və şagirdlərinin inkişaf ehtiyaclarına ən uyğun olan xüsusi yenilikləri seçməkdə peşəkar mühakimə yürütməlidirlər.

Nəticə və təkliflər

Hazırda biz neyropedaqogika kimi tanınan yeni tətbiqi sahənin fəal inkişafı ilə müşayiət olunan ənənəvi tədris metodlarından uzaqlaşmanın şahidi oluruq. Bu sahənin yaranması onun müasir elmdə əhəmiyyətini və aktuallığını vurğulayır. Beyin funksiyası və onun mexanizmləri haqqında bilikləri birləşdirərək neyropedaqogika neyropsixologiya, biologiya və pedaqogika kimi əlaqəli fənləri bir araya gətirir. Nəticə etibarilə, neyropedaqoji yanaşmaların təhsil praktikasına daxil edilməsi mühüm əhəmiyyət kəsb etmişdir. Beyin və texnologiyanın inkişafı ilə bağlı araşdırmalar bəzi şagirdlərin niyə öyrənmə çətinlikləri ilə üzləşdiyini və ənənəvi pedaqoji metodların bu problemləri effektiv həll etmək üçün nə üçün kifayət etmədiyini vurğulamışdır. Müəllimlərin ənənəvi üsullarla əldə etdikləri biliklər bütün şagirdlər üçün yüksək keyfiyyətli təlim nəticələrini təmin etmək üçün çox vaxt kifayət etmir. Buna görə də, pedaqoqların neyropsixologiya və tibb kimi bir-birini tamamlayan sahələrdə təcrübələrini genişləndirməyə və innovativ yanaşma və texnikaları mənimsəməyə təcili ehtiyac var. Bu həm də "neyropedaqoq" kimi ixtisaslaşdırılmış rolların potensial yaradılmasına işarə edir, məsələn, riyaziyyat üzrə ixtisaslaşmış neyropedaqoq. Müəllimlərin neyropedaqogikanı başa düşməsi və onu həyata keçirməyə hazır olmasının monitorinqi öyrənmə mühitinin layihələndirilməsi və təhsil fəaliyyətinin təşkili üçün praktiki tövsiyələr vermişdir.

Neyropedaqogikanın əsas məqsədi müəllimlərə müxtəlif pedaqoji sistemlərdən metodların seçilməsində və birləşdirilməsində hər bir tələbəyə uyğun yanaşma yaratmaqda kömək etməkdir. Neyropedaqoji prinsiplərə əsaslanan fərdiləşdirilmiş strategiyaları həyata keçirməklə müəllimlər təlimin səmərəliliyini artıra, tədris məqsədlərini daha effektiv həyata keçirə və şagird məhsuldarlığını artıra bilərlər. Öyrənənləri həvəsləndirmək və cəlb etmək eyni dərəcədə vacib olaraq qalır. Neyropdaqoji innovasiyaların qüsursuz inteqrasiyasını asanlaşdırmaq üçün müəllimlər sosial şəbəkələr və digər müasir texnikalar kimi müasir vasitələrdən istifadə edə bilərlər.

Bu gün neyropedaqogika yüksək keyfiyyətli təhsil vermək üçün geniş resurs təklif edir, eyni zamanda daha geniş təhsil sistemi islahat tələb etməyə davam edir. Beləliklə, müəllimlər dərsin məzmununu müəyyənləşdirmək, müvafiq texnologiyalar və yanaşmaları seçmək və təlimi beyin fəaliyyətinin prinsipləri ilə uyğunlaşdırmaq səlahiyyətinə malikdirlər. Məqalənin nəticələri əsasında aşağıdakı təkliflərin irəli sürülməsini məqsədəuyğun hesab edirəm:

- Müəllimləri əsas neyropdaqoji prinsiplər və beyinə əsaslanan tədris metodları üzrə öyrətmək üçün peşəkar inkişaf proqramları təşkil etmək.
- Müəllimləri daha effektiv təlim nəticələri üçün şagirdlərin idrak ehtiyaclarına və öyrənmə üslublarına uyğun olaraq dərsləri uyğunlaşdırmağa həvəsləndirmək.
- Öyrənməyi daha cəlbedici və multimodal etmək üçün siniflərdə rəqəmsal alətlərin, interaktiv platformaların və təhsil proqramlarının istifadəsini təşviq etmək.
- Fərdiləşdirilmiş öyrənməni dəstəkləmək üçün məktəblərdə "neyropedaqoq" kimi ixtisaslaşdırılmış vəzifələr, məsələn, riyaziyyat və ya dil nevroloqları təqdim etmək.
- Effektiv və dəstəkləyici öyrənmə mühitlərini inkişaf etdirmək üçün tədris proqramlarını və məktəb məkanlarını beyinə əsaslanan öyrənmə prinsipləri ilə uyğunlaşdırmaq.
- Neyropedaqoji metodların şagird performansına təsirini mütəmadi olaraq qiymətləndirin və tədris strategiyalarını müvafiq olaraq tənzimləmək.
- Şagird motivasiyasını və iştirakını artırmaq üçün yaradıcı fəaliyyətlərdən, problem həll edən tapşırıqlardan və oyunlaşdırmadan istifadə etmək.

Neyropedaqogikanın əsaslarını məktəb praktikasına daxil etməklə, bir çox öyrənmə problemlərini yüngülləşdirmək və ya həll etmək olar. Bu yanaşma şüurlu, multimodal, deduktiv və məhsuldar öyrənməni təşviq edir, potensial olaraq müasir

pedaqogikanı əhəmiyyətli dərəcədə yüksək səviyyəyə qaldırır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Вознюк О.В. Нейропедагогика – мощный ресурс образования взрослых // Андрагогический вестник. — Житомир: Изд-во Житомирского гос. ун-та им. И. Франко, 2019. — № 10.
2. Выготский Л.С. Педагогическая психология. — М.: Педагогика, 1991. URL: https://sheba.spb.ru/shkola/ped-psih-1991.htm
3. Еремеева В.Д., Хризман Т.П. Мальчики и девочки — два разных мира. Нейропсихология — учителям, воспитателям, родителям, школьным психологам. — М.: ЛИНКА-ПРЕСС, 1998.
4. Ларина, О. Д. (2016) Нейропедагогика — реальность и проблемы современного образования — Текст : непосредственный // Молодой ученый. — № 7.6 (111.6). — С. 155-156. https://moluch.ru/archive/111/28070/
5. Лурия А.Р. Основы нейропсихологии: учебное пособие для студентов учреждений высшего профильного образования. — М.: Академия, 2013.
6. Bendriyanti, R. P., & Setyawan, A. (2024). Integrating neuroeducation into educational management: A breakthrough for enhancing elementary education. *BIO Web of Conferences, 65, 01098.* https://doi.org/10.1051/bioconf/20246501098
7. Friedman, I., Grobgeld, E., & Teichman-Weinberg, A. (2016, December 4). *Neuropedagogy in Teacher Education*. The MOFET Institute, International Portal of Teacher Education. http://education.eng.macam.ac.il/article/4325
8. Howard-Jones, P. A. (2014). Neuroscience and education: myths and messages. *Nature Reviews Neuroscience, 15(12), 817–824.*
9. Lafuente, M. (2018, 5 April) Attuning pedagogies to the context of 'new learners' and technology. *OECD Education Working Paper, 172*, 94-109. https://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=EDU/WKP(2018)8&docLanguage=En
10. Matchar, E. (2015, September 24). *Six Ways Schools Are Using Neuroscience to Help Kids Learn.* Smithsonian Magazine
11. OECD (2007). *Understanding the Brain: The Birth of a Learning Science*. Paris: OECD Publishing.
12. Peregrina Nievas, P., & Gallardo-Montes, C. d. P. (2023). The neuroeducation training of students in the degrees of early childhood and primary education: A content analysis of public universities in Andalusia. *Education Sciences, 13*(10), 1006. https://doi.org/10.3390/educsci13101006
13. Sharma, R., & Setia, R. (2022). Neuroeducation and emerging technologies in classroom learning.
14. Tokuhama-Espinosa, T. (2011). Mind, Brain, and Education Science: A Comprehensive Guide to the New Brain-Based Teaching.
15. Tokuhama-Espinosa, T. (2016). The New Science of Teaching and Learning: Using the Best of Mind, Brain, and Education Science in the Classroom.
16. https://www.cognifit.com/cognitive-test

DOİ: 10.32010/AVHX1455

MƏKTƏBƏQƏDƏR TƏHSİLDƏ İNKLÜZİVLİK: UŞAQ ŞƏXSİYYƏTİNİN SOSİALLAŞMASI

Şəkər Şahlar ORUCƏLİYEVA
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
Məktəbəqədər təhsilin pedaqogikası kafedrası
E-mail: Oruceliyeva.sheker@gmail.com

Xülasə :Məktəbəqədər təhsil pilləsi uşaqların təhsil həyatlarına vacib olan ilkin pillə hesab edilir. Məktəbəqədər təhsil pilləsi inklüziv təhsil tətbiq olunması ilə sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlarında təhsil almaq hüququ qazandıdı. Sağlamlıq imkanları məhdud hər uşağın cəmiyyətə qazandırılmasında təhsilin önəmi danılmazdır. Cəmiyyətin bir üzvü olmaq üçün sosiallaşmaq vacib hesab edilir. Təhsil prossesinin iştirakçısı olmuş hər bir uşaq sosiallaşma imkanlarına sahibdir. Sosiallaşmaq cəmiyyət daxilində baş tutur. Hər bir uşağın ilk cəmiyyəti təhsil həyatından başlayır. Məktəbəqədər təhsil dövründə uşaqlar ilkin bilik, bacarıq və vərdişlərə sahib olaraq müxtəlif əlaqələr qururlar. Yaranmış əlaqə uşaqlar arasında nitqin inkişafına, empatiya hissinin inkişafına istiqamət verir. Uşaqlar arasında ilkin əlaqə onların sosiallaşma imkanlarını artırır.
Məktəbəqədər təhsil pilləsi uşaqların ilkin bacarıqlara sahib olduğu təhsil pilləsidir. Sosiallaşma prosesi hər zaman müəyyən bir konkret cəmiyyət üçün keçərlidir. Yəni insan tərkibində olmadığı digər cəmiyyətlərə uyğun sosiallaşması mümkün deyildir [8]. Dünya ölkələrində sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlar iki tip məktəbəqədər təhsil müəssiələrində tədris prossesinə qoşulurlar. Xüsusi tipli məktəbəqədər təhsil müəssisələri vvə ənnənəvi məktəbəqədər təhsil müəssiələri olaraq ayrılır. Xüsusi tipli məktəbəqədər təhsil müəssisələrində uşaqlar yalnız sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlarla əhatə olunduğundan sosiallaşma imkanları zəif olur.Ölkəmizdə xüsusi tipli məktəbəqədər təhsil müəssisələrinə çox rast gəlinmir. Məktəbəqədər təhsil müəssisələrində aparılan tədrisdə sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlar digər sağlam uşaqlarla eyni mühitdə tədris prossesinə qoşulur. Birlikdə tədris uşaqların əməkdaşlıqlı şəkildə qruplarda çalışmasına, yardımlaşma, empatiya qurulma kimi vacib məqamları özündə birləşdirir. Ənnəvi üsulla daha çox əhatə olunan inkluziv təhsilin tətbiq edildiyi bağçalarda uşaqların qarışıq qruplar şəklində tədris prossesinin iştirakçısı olmalarına şərait yaradılır. Sosiallaşma imkanlarına sahib olan uşaqlarla iş prossesində hazırlanmış proqram uşaqların çətinlikləri həll edə bilmə səviyyələrinə görə mütəmadi olaraq dəyişdirilə bilməz. Uşaqların sosiallaşmasında müəllimin rolunun qiymətləndirilməsi əsas məqam hesab olunmalıdır. İnkluziv təhsilin məktəbəqədər təhsil müəssisələrində tətbiqi nəticəsində uşaqların sosiallaşmasına istiqamətlənmiş proqram hazırlanmalıdır. Hazırlanmış proqram inkluziv təhsilin nümunələri olan sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların sosiallaşması imkanlarının artırılması və tətbiq olunması müəllim peşəkarlığının göstəricilərindən hesab olunmalıdır.
Açar sözlər*:* məktəbəqədər təhsil, inklüzivlik, sosiallaşmaq, uşaqlar

---

INCLUSIVENESS IN PRESCHOOL EDUCATION: SOCIALIZATION OF THE CHILD'S PERSONALITY

Sheker Shahlar ORUCELİYEVA
Azerbaijan State Pedagogical University
Department of Pedagogy of Preschool Education
E-mail: Oruceliyeva.sheker@gmail.com

Abstract: The preschool education level is considered the initial and essential stage in a child's educational life. With the implementation of inclusive education at this stage, children with disabilities have also gained the right to education. The importance of education in integrating children with disabilities into society is undeniable. To become a member of society, socialization is regarded as a crucial process. Every child participating in the educational process has the opportunity to socialize. Socialization takes place within society, and a child's first encounter with society begins through their educational experience. During the preschool period, children acquire basic knowledge, skills, and habits while forming various relationships. These relationships contribute to the development of speech and empathy among children. The initial connections established among them enhance their opportunities for socialization.
The preschool stage is the level where children gain their first essential skills. The process of socialization is always valid for a specific society. In other words, a person cannot socialize according to societies they are not a part of. In countries around the world, children with disabilities attend two types of preschool institutions: special preschools and traditional preschools. In special preschools, children are surrounded only by peers with disabilities, which weakens their opportunities for socialization. In our country, special preschools are relatively rare. In the preschool education system, children with disabilities participate in the educational process together with typically developing children. Joint learning fosters group collaboration, mutual assistance, and empathy-building — all of which are essential elements of

socialization. In kindergartens where inclusive education is implemented through traditional methods, children participate in the educational process in mixed groups. However, in working with children who possess socialization skills, the programs developed cannot always be adjusted regularly according to their problem-solving abilities. Evaluating the teacher's role in the socialization of children should be considered a key aspect.
As a result of implementing inclusive education in preschool institutions, a program should be developed to enhance the socialization of children. This program, which supports the integration and socialization of children with disabilities — the core of inclusive education — should be regarded as an indicator of teacher professionalism.
Keywords: preschool education, inclusivity, socialization, children

ИНКЛЮЗИВНОСТЬ В ДОШКОЛЬНОМ ОБРАЗОВАНИИ: СОЦИАЛИЗАЦИЯ ЛИЧНОСТИ РЕБЕНКА

Шекер Шахлар ОРУДЖАЛИЕВА
Азербайджанский государственный педагогический университет
Кафедра Педагогики дошкольного образования
Электронная почта : Oruceliyeva.sheker@gmail.com

Резюме: Дошкольное образование считается начальным и важнейшим этапом в образовательной жизни ребенка. Благодаря внедрению инклюзивного образования на этом этапе, дети с ограниченными возможностями также получили право на образование. Важность образования в интеграции детей с ограниченными возможностями в общество неоспорима. Для того чтобы стать членом общества, социализация считается важнейшим процессом. Каждый ребенок, участвующий в образовательном процессе, имеет возможность социализироваться. Социализация происходит в обществе, и первое знакомство ребенка с обществом начинается через его образовательный опыт. В дошкольном возрасте дети приобретают базовые знания, навыки и привычки, формируя различные отношения. Эти отношения способствуют развитию речи и эмпатии у детей. Первоначальные связи, установленные между ними, расширяют их возможности для социализации.
Дошкольный этап — это уровень, на котором дети приобретают свои первые необходимые навыки. Процесс социализации всегда действителен для конкретного общества. Другими словами, человек не может социализироваться в соответствии с обществом, частью которого он не является. В странах по всему миру дети с ограниченными возможностями посещают два типа дошкольных учреждений: специальные дошкольные учреждения и традиционные дошкольные учреждения. В специализированных дошкольных учреждениях дети окружены только сверстниками с ограниченными возможностями, что ослабляет их возможности для социализации. В нашей стране специализированные дошкольные учреждения встречаются относительно редко. В системе дошкольного образования дети с ограниченными возможностями участвуют в образовательном процессе вместе с детьми с типичным развитием. Совместное обучение способствует групповому сотрудничеству, взаимопомощи и развитию эмпатии — все это важные элементы социализации.
В детских садах, где инклюзивное образование реализуется традиционными методами, дети участвуют в образовательном процессе в смешанных группах. Однако при работе с детьми, обладающими навыками социализации, разработанные программы не всегда могут регулярно корректироваться в соответствии с их способностями к решению проблем. Оценка роли педагога в социализации детей должна рассматриваться как ключевой аспект.
В результате внедрения инклюзивного образования в дошкольных учреждениях необходимо разработать программу, направленную на улучшение социализации детей. Эта программа, поддерживающая интеграцию и социализацию детей с ограниченными возможностями — ядро инклюзивного образования — должна рассматриваться как показатель профессионализма педагога.
Ключевые слова: дошкольное образование, инклюзивность, социализация, дети

Giriş

İnsan övladının yarandığı gündən günümüzə keçmiş olduğu mərhələlər onun sosiallaşması və inkişafına təkan vermişdir. Sosiallaşma imkanı uşaqların ictimai normalara uyğunlaşması, ünsiyyət bacarıqlarının inkişaf etdirilməsinə istiqamətlənir.

İnteqrasiya – latın sözü olub, hərfi mənası "hisslərin birləşməsi, bütövləşmə" mənasını ifadə edir [1. s, 37].

İnklüziv təhsil bütün insanların sağlamlıq imkanlarını nəzərə alaraq təhsil almasına şərait yaradan təhsil növüdür. İnklüzivlik uşaqların təhsil sisteminə inteqrasiyası zamanı sosiallaşması imkanlarını inkişaf etdirir. Cəmiyyətin hər bir fərdinin sağlamlıq imkanlarından aslı olmayaraq təhsil sisteminə daxil olması prossesi məktəbəqədər təhsil mərhələsindən başlayır. Məktəbəqədər təhsilin inkişafı istiqamətində inklüzivliyin daxil edilməsi prosesin inkişafında çətinliklər yaratmış olmasına baxmayaraq inkişafı istiqamətində mühüm addımlar atılmaqdadır. İnkişaf prosesi uşaqların sosiallaşması imkanlarını daha artırır. Uşaqların yaş həddinin

gətirmiş olduğu çətinliklər prosesin ləngiməsinə səbəb olur. Sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların məktəbəqədər təhsil sisteminə daxil olmasında xüsusi bağçalar önəmli rol oynayır. Bu müəssisələrdə müxtəlif sağlamlıq imkanları olan uşaqlar cəmlənir. Xüsusi təhsil müəssisələrinin genişləndirilməsi istiqamətində kütləvi tədbirlər aparılmalıdır. Tədbirlərin məqsədi bütün uşaqların fərqlər olmadan təhsilə cəlb edilməsinin təmin olunmasıdır. Uşaqlar hər biri ilkin olaraq adaptasiya mərhələsindən keçir. Adaptasiya prossesində hər bir valideynin iştirakı vacibdir. Adaptasiya zamanı yarana biləcək bir çox problemlər var ki, bu da uşaqlarda yaranmış olan qorxu hissinin aradan qaldırılmasıdır. Uşaqların sağlamlıq imkanları müxtəlif kateqoriyalar üzrə formalaşdığından adaptasiya prossesində müxtəlif çətinliklər özünü göstərməkdədir. Məktəbəqədər təhsil pilləsi ilkin biliklərin mənimsənilməsi mərhələsi olduğundan mərhələdə uşaqların müxtəlif istiqamətlərdəki bacarıqlarının inkişaf etdirilməsi önəmlidir. Sosiallaşma imkanları məhs bu dövürdən başladığından sağlamlıq vəziyyətini nəzərə alaraq uşaqların inkişafının təmin olunması vacib məqam hesab edilməlidir. Məktəbəqədər təhsil müəssisələri təhsilin inkişafının ilkin mərhələsi hesab edilməklə hər uşağın təhsil və təlim prossesinin bir parçası olmasına və sosiallaşmasına şərait yaradır. Pillənin əsas özəlliklərindən biri uşaqların təhsilin digər mərhələlərinə hazırlanması ilə yanaşı onların sosiallaşmasının da təmin olunmasıdır. Məktəbəqədər təhsil müəssisələrində təhsil alan sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların təhsil parçası olmaları istiqamətində aparılan işlər uşaqların fərqliliklərin qəbul olunmasında mühüm əhəmiyyət daşıyır. İnklüziv təhsil sisteminin məktəbəqədər təhsil müəssisələrində tətbiqi uşaqların sosiallaşması imkanlarının inkişafının təmin olunmasında, onların cəmiyyət tərəfindən qəbullanılmasında mühüm hadisədir. Bağça müəllimləri inklüziv təhsilin inkişafı istiqamətində müxtəlif hazırlıqlar aparmalıdırlar ki, uşaqların adaptasiyasında plan və proqramların qurulmasına xüsusi diqqət yetirməlidirlər. Hazırlıqların məzmununda uşaqların sosiallaşması və onların inteqrasiyasının sürətləndirilməsi həmçinin bütün uşaqların inteqrasiya prossesinə uyğunlaşması mütləqdir. İnteqrasiyanın təmin olunması prossesinin nəticəsində uşaqlar sosiallaşma imkanlarına sahib olurlar. Uşaqların sosiallaşmasında valideyin müəllim əməkdaşlığının rolunu düzgün dəyərləndirmək mütləqdir. bir sıra valideynlər övladlarının sağlamıq imkanlarının qorunması istiqamətində sosiallaşma zamanı digər uşaqlarla əlaqənin tam qurulmasına maneəçilik yaradır. Maneələrin əsasında bir çox uşaqlar sosiallaşma imkanlarını itirirlər.

Şəhər mərkəzlərində yerləşən məktəbəqədər təsil müəssisələrində inklüziv təhsilin inkişafına daha çox rast gəlinir. Bu inkişaf isə uşaqların sosiallaşma imkanlarını daha çox artırır. Ucqar rayon və kəndlərdə yerləşən məktəbəqədər təhsil müəssisələrində inkluziv təhsilin inkişafı və uşaqların sosiallaşma imkanları tam şəkildə baş tutmamışdır. Sosiallaşma imkanlarının inkişafında yaranmış çətinliklər uşaqları təhsil həyatından uzaq salır. Məktəbəqədər təhsl müəssisələrində inklüzivliyin inkişafı istiqamətində uşaqların sosiallaşmasında bir sıra vacib məqamlar nəzərə alınmalıdır.

✓ Ünsiyyət və dil bacarıqlarının inkişaf etdirilməsi - nitq problemli uşaqlarda nitqin inkişafı istiqamətində məşqlərin aparılması, qarışıq qruplarda uşaqların ünsiyyət bacarığının inkişaf etdirilməsi ilə sosiallaşma bacarıqlarını inkişaf etdirilir.

✓ Empatiya bacarığının inkişaf etdirilməsi - təlim prossesində rollu oyunlar vasitəsilə və ya digər şagirdlərin yardımı ilə sosiallaşma imkanları artırıla bilər. Nağılların canlandırılması empatiya bacarıqlarının inkişafını dəstəkləyir.

✓ Qruplarla iş prossesinin təşkili – hər bir təhsil pilləsində olduğu kimi məktəbəqədər təhsil pilləsində də qruplarla işin təşkili prosesi idarə oluna bilər. Qruplarla iş prosesi uşaqların əməkdaşlıq imkanlarını artırmaqla sosialaşmasının təmin olunmasında mühüm addım hesab edilməlidir.

Nəzəriyyə

Sosiallaşma imkanlarının inkişaf etdirilməsində uşaqlarla iş prosesinin sistemlilik əsasında qurulması müəllim peşəkarlığının əsas göstəricisi hesab olunmalıdır. Uşağın sosiallaşması və cəmiyyətə uğurlu inteqrasiyasını həyata keçirmək üçün aşağıdakılara ciddi fikir verilməlidir:

✓ İntellektin inkişafı;
✓ Emosional sahənin inkişafı;
✓ Stressə qarşı dözümlülüyün inkişafı;
✓ Özünə inamın inkişafı;
✓ Gerçək aləmə pozitiv münasibət və başqalarını qəbul etmənin inkişafı;
✓ Müstəqilliyin inkişafı;
✓ Özünü motivləşdirmənin inkişafı.[1. s, 38]

Uşaqların sosiallaşması imkanlarının inkişafında onların hərtərəfli inkişafının təmin olunması, qarşıda olan problemlərin aradan qaldırılmasında dəstəyin alınması və dəstəyin verilməsi mühüm addım hesab olunur. Uşaqların sağlamlıq imkanlarını nəzərə alaraq onların sosiallaşması və cəmiyyətə qəbul olunması ən əsası adaptasiyasının təmin olunması

istiqamətində əməkdaşlıq və fərdi işlərin aparılması mütləq hadisə hesab edilməlidir.

Sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların təhsil prossesinə inteqrasiyası nəticəsində baş tutan sosiallaşma imkanlarının təmin olunmasında işin mühüm hissəsi uşaqların üzərinə düşür ki, onlar digər uşaqlarla eyni dərəcədə təhsilin meyvələrindən bəhrələnə bilsin. Sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların məktəbəqədər təhsil müəssisələrində qruplar şəklində tədris prossesində iştirakı mühüm göstərici hesab edilmir. Uşaqların xüsusi tipli məktəbəqədər təhsil müəssisələrində tədrisdə iştirakı daha çox üstün tutulur. Uşaqların xüsusi tipli məktəbəqədər tədris müəssisələrində aldıqları təhsil zamanı sosiallaşma imkanlarının artırılması istiqamətində fərdi şəkildə işlər aparılır. Fərdi şəkildə aparılan iş uşaqların bölünmüş olduqları kateqoriyalara uyğun şəkildə müəllim tərəfindən xarakter, xüsusiyyət, öyrənmə bacarıqları nəzərə alınmaqla daha sürətli şəkildə həyata keçirilə bilər. Aparılan işin nəticəsində uşaqlar daha sürətli öyrənmir və adaptasiyanı təmin edir. Ölkəmizdə uşaqların xüsusi tipli məktəbəqədər təhsil müəssisələrində tədrisi çox da gündəmdə olan məsələ deyil. Daha çox qruplar şəklində ümumi məktəbəqədər təhsil müəssisələrində tədris aparılır. Azərbaycan Respublikasının təhsil haqqında olan qanunun 2-ci bəndinin 12.1-ci maddəsinə uyğun olaraq, müəssisədə psixoloji-pedaqoji və tibbi göstərişlərə (əks göstərişlərə) uyğun təhsil almaq üçün lazımi xüsusi şərait olduğu halda, həmin müəssisədə sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların sağlam şagirdlərlə eyni sinifdə təhsilə cəlb edilməsi məqsədilə inklüziv təhsil sinifləri yaradılır.[6] Tədrisin keyfiyyətinin artırılması istiqamətində Azərbaycan Respublikası Elm və Təhsil Nazirli tərəfindən mühüm addımlar atılmaqdadır. Məqəsəd sağlamlıq imkanlarından aslı olmayaraq bütün uşaqların sosiallaşması imkanlarının təmin olunmasıdır. Sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlara sosial yanaşmanın anlaşılması və qəbul edilməsi artıq xüsusi qayğıya ehtiyac olan uşaqların özünüqiymətləndirməsini yüksəldir və onların bərabər hüquq, bərabər imkanlar uğrunda mübarizəsinə ikinci nəfəs verir. [1. s. .38]

Sosiallaşmanın inkişaf etdirilməsi uşaqların dübyagörüşünün artırılmasına və ən əsası uşaqların özünüqiymətləndirmə bacarığının inkişafına yardımçı olur. Sosiallaşma bacarığı uşaqların cəmiyyətə inteqrasiyasının əsası hesab edilməlidir. Sosiallaşma bacarığı ilk öncə təhsil müəssisəsində kiçik qruplarda başlayaraq cəmiyyətə inteqrasiyaya yol açır. Sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların sosiallaşmasının sürətləndirilməsi və başlanılmasında təkanverici qüvvənin həyata keçirilməsi vacibdir. Sosial bacarıqların inkişafı istiqamətində müəllim və ailələrin birgə fəaliyyəti nəticəsində strategiyalar hazırlamaları ilə prossesi başlatması mümkündür. Sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların sosiallaşma bacarıqlarının inkişafında istiqamətləndirici şəxslər müəllim və ailədir. Sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların sosiallaşması imkanlarının sürətləndirilməsində bir sıra modellərdən və yanaşmalardan istifadə mütləqdir. Tətbiq olunması ehtiyac yaranan modellər daha çox sosiallaşmağa ehtiyacı olan və bacarıqların inkişafında çətinlik yaşayan uşaqlarda tətbiq edilməlidir.

Metod

Məktəbəqədər təhsil müəssisələrində sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların sosiallaşmasında müxtəlif modellərdən istifadə olunması prossesin müəllimlər üçün daha intensiv və sistemli inkişafına şərait yaradır. Sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların sosiallaşması imkanlarının təmin olunmasında tətbiq oluna biləcək modellərə nəzər yetirək.

1. İnklüziv təhsil modeli - modelin əsas məzmunu sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların yaşıdları olan sağlam uşaqlarla təhsil almaq hüququ vardır. Birgə təhsil mühütü sosiallaşma imkanlarının artırılmasına təkan verir.
2. Peer-Mediated İntervensiya Modeli–modein üstün tərəfi sosiallaşmanın təmin olunmasında sosiallaşma imkanları yüksək olan uşaqlarla birgə təhsilinin təmin edilməsidir.
3. "Circle of Friends" Yanaşması – yanaşmanın əsas fərqləndirici məqamı qruplar şəklində sosiallaşma imkanlarının yüksək olmasıdır. Həmçinin qruplar şəklində sosiallaşma zamanı sağlamlıq imkanları məhdud digər uşaqların yardımları, dəstəkləməsi ilə daha sürətli və rahat şəkildə həyata keçirilməsi baş tutur.
4. Reggio Emilia modeli – model uşaqların öyrənmə bacarıqlarına uyğun şəkildə tədris prossesini təşkil edir. Model əsasında sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların əvvəlcədən öyrənmə qabiliyyətini analiz edərək uşaqların modelə uyğunlaşdırılması prossesi baş tutur.
5. Piramida modeli – model əsasında uşaqların dəstəklənməsi, onların sosial və emosional bacarıqlarının inkişaf etdirilməsi aparılır. Model əsasında sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlara dəstək verilir.

Qeyd edilən modellərlə yanaşı sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların sosiallaşmasında yalnız tətbiq edilən modellər əsasında olmaqla deyil, ailələrlə birlikdə aparılan əməkdaşlıq əsasında da aparılması mümkündür.

Nəticə

Məktəbəqədər təhsil müəssisələrində sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların sosiallaşması imkanlarının artırılmasında müəllim peşəkarlığının inkişaf etdirilməsi proqramları hazırlanmalıdır. Məktəbəqədər təhsildə sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların sosiallaşması istiqamətində aparılan işlər uşaqların həmyaşıdları ilə münasibətlərinin inkişafına, emosiyalarının və ən əsası davranışlarının inkişaf etdirilməsinə istiqamətləndirilmişdir. Sosiallaşma imkanları məktəbəqədər təhsil pilləsindən başlayaraq bütün pillələrdə daha da inkişaf etdirilməkdədir. Sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlar gələcəyimizin təminatı olan cəmiyyətimizin bir parçasıdır. Məktəbəqədər təhsil dövründə uşaqların arasında fərqlərin aradan qaldırılması ilə onların inkişafına təkan vermək, sosiallaşma imkanlarını onlara yaratmaq müəllim və valideynlərin borcu və vəzifəsidir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. "İnkluziv təhsilə cəlb olunan uşaqlarla işin aparılması" Bakı. 2020. s. 68.
2. "Inclusive Early Childhood Care And Education" 2019. s. 26.
3. "İnkluziv təhsil" Tim Loreman, Joanne Deppeler, David Harvey. 2020. s. 324.
4. "Məktəbəhazırlıq qruplarında inklüziv təlimin təşkili" Müəllimlər üçün metodik vəsait,Azərbaycan Respublikası Təhsil İnstitutu. Bakı 2021. s. 74.
5. "İnklüziv təlim" Əlilliyi və öyrənmə çətinliyi olan uşaqlar. Catherine Howgego, Susie Miles, Juliette Myers. 2014. s. 54.
6. https://e-qanun.az/framework/53554
7. https://e-qanun.az/framework/37269
8. https://psixologiyainstitutu.az/2020/11/30/s%C9%99xsiyy%C9%99tin-ugurlu-sosiallasmasina-sosial-rollarin-t%C9%99siri/

DOİ: 10.32010/GKQL3682

VI-IX SİNİFLƏRDƏ DİFERENSİALLAŞMANIN TƏLİM PROSESİNƏ TƏSİRİ

Gülnarə Həzi qızı PAŞAYEVA
Qarabağ Universitetinin Ingilis dili müəllimi
https://orcid.org/0009-0005-7095-6395

Xülasə: Bu məqalədə təlimin diferensiallaşdırılması anlayışı və onun tədris prosesinin optimallaşdırılmasında rolu araşdırılır. Diferensiallaşdırılmış təlim şagirdlərin fərdi xüsusiyyətlərini, bilik və bacarıq səviyyələrini, öyrənmə tərzlərini nəzərə alaraq onların inkişafına yönəlmiş strategiyaların tətbiqini nəzərdə tutur. Məqalədə bu yanaşmanın pedaqoji və psixoloji əsasları, tətbiq prinsipləri və metodları təhlil edilir. Təlimin diferensiallaşdırılması şagirdlərin təlimə marağını artırmaq, onların öyrənmə potensialını tam reallaşdırmaq və tədris prosesini effektivləşdirmək baxımından mühüm vasitə kimi qiymətləndirilir. Bundan əlavə, müəllimlərin bu yanaşmanı uğurla tətbiq edə bilməsi üçün tələb olunan şərtlər və qarşılaşdıqları çətinliklər də müzakirə olunur. Məqalədə təqdim olunan təhlil və tövsiyələr təhsilin keyfiyyətinin artırılması və fərdi yanaşmanın gücləndirilməsi istiqamətində faydalı ola bilər.
Açar sözlər: *təlim, diferensiallaşma,optimallaşdırma, təhsil, şagird, müəllim*

THE IMPACT OF DIFFERENTIATION ON THE LEARNING PROCESS IN GRADES VI-IX

Gulnara Hazi PASHAYEVA
English teacher at Karabakh University

Summary: This article examines the concept of differentiation of learning and its role in optimizing the learning process. Differentiated learning involves the application of strategies aimed at the development of students, taking into account their individual characteristics, knowledge and skill levels, and learning styles. The article analyzes the pedagogical and psychological foundations, application principles, and methods of this approach. Differentiation of learning is considered an important tool in terms of increasing students' interest in learning, fully realizing their learning potential, and making the teaching process more effective. In addition, the conditions required for teachers to successfully apply this approach and the difficulties they face are also discussed. The analysis and recommendations presented in the article may be useful in improving the quality of education and strengthening the individual approach.
Keywords: *learning, differentiation, optimization, education, student, teacher*

ВЛИЯНИЕ ДИФФЕРЕНЦИАЦИИ НА ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫЙ ПРОЦЕСС В VI-IX КЛАССАХ

Гюльнара Гязи кызы ПАШАЕВА
Преподаватель Английского языка в Карабахском Университете

Резюме: В статье рассматривается концепция дифференциации обучения и ее роль в оптимизации процесса обучения. Дифференцированное обучение предполагает применение стратегий, направленных на развитие учащихся с учетом их индивидуальных особенностей, уровня знаний и навыков, а также стилей обучения. В статье анализируются педагогические и психологические основы, принципы применения и методы данного подхода. Дифференциация обучения считается важным инструментом повышения интереса учащихся к обучению, полной реализации их учебного потенциала и повышения эффективности процесса обучения. Кроме того, обсуждаются условия, необходимые учителям для успешной реализации этого подхода, и проблемы, с которыми они сталкиваются. Представленный в статье анализ и рекомендации могут быть полезны для повышения качества образования и усиления индивидуального подхода.
Ключевые слова: *обучение, дифференциация, оптимизация, образование, студент, преподаватель*

Giriş

Təhsil sistemində şagirdlərin fərdi xüsusiyyətlərinə uyğun yanaşmanın tətbiqi son illərdə geniş vüsət almışdır. Bu yanaşmalardan biri də diferensial təlimdir. Diferensial təlim, müxtəlif bacarıq, bilik səviyyəsi, öyrənmə üslubu və maraqları olan şagirdlərə uyğunlaşdırılmış tədris metodlarının tətbiqini nəzərdə tutur.

Müasir təhsil sisteminin qarşısında duran əsas vəzifələrdən biri səmərəli təlim strategiyalarını işləyib hazırlamaq və tətbiq etməkdir. Bu baxımdan, təlimin diferensiallaşdırılması onun optimallaşdırılmasının əsas vasitələrindən biri kimi çıxış edir. Diferensial təlim tələbələrin fərdi ehtiyaclarını, bacarıqlarını və maraqlarını nəzərə alaraq onların potensialını maksimum əlverişli şəraitdə inkiaş etdirməyə imkan yaradan yanaşmadır.

Diferensial təlim – müəllimin eyni dərs çərçivəsində şagirdlərin fərdi ehtiyaclarına uyğun olaraq müxtəlif metod, üsul və materiallardan istifadə etməsidir. Bu yanaşma, tədrisin fərdiləşdirilməsi və şagirdlərin potensialının maksimum inkişaf etdirilməsi məqsədini daşıyır.

Diferensial təlimin əsas komponentləri seçim imkanı, çeviklik, müntəzəm formativ qiymətləndirmə və yaradıcılıqdır. Toplanan məlumatlardan düzgün istifadə edərək dörd əsas istiqamətdə diferensiallaşdırmanı həyata keçirmək mümkündür:

- məzmun;
- proses;
- nəticə;
- təlim mühiti (7, s.81).

Məzmun dedikdə, şagirdlərin mənimsəməli olduğu bilik və bacarıqlar, həmçinin bu bilik və bacarıqları əldə etmək üçün istifadə olunan resurslar və metodlar anlaşılır.

Məzmunun diferensiallaşdırılması, şagirdlərin mövcud bilik səviyyəsinə uyğun fəaliyyətlərin təşkili və çalışmaların çətinlik dərəcəsinə görə tənzimlənməsi ilə həyata keçirilir. Bu zaman dərsin təlim nəticələrini dəyişdirmək və ya bəzi şagirdlər üçün gözləntiləri azaltmaq əvəzinə, tapşırıqların bütün şagirdlər üçün əlçatan olması təmin edilməlidir. Hər bir tapşırığın dərsin məqsədinə uyğun olması əsas şərtdir.

Diferensial təlim aşağıdakı əsas prinsiplərə əsaslanır:

1. Fərdilik prinsipi – Hər bir şagirdin öyrənmə potensialı və tərzi nəzərə alınmalıdır;
2. Fərqli tapşırıqların verilməsi – Şagirdlərin səviyyəsinə uyğun tapşırıqlar tərtib olunmalıdır;
3. Fərqli resurslardan istifadə – Vizual, audio, kinestetik və digər resurslarla dərslər zənginləşdirilməlidir;
4. Fərqli qiymətləndirmə üsulları – Şagirdlərin bilik və bacarıqları fərqli meyarlarla qiymətləndirilməlidir (2, s.76).

Diferensial təlimin üstünlükləri:

- Şagirdlərin motivasiyasını artırır;
- Öyrənmənin səmərəliliyini yüksəldir;
- Şagirdlərə öz potensiallarını daha yaxşı inkişaf etdirmək imkanı yaradır;
- Hər kəsin öyrənmə tempinə uyğunlaşdırılmış tədris prosesi təmin olunur.

Diferensial təlim şagirdlərin fərdi xüsusiyyətlərinə uyğun yanaşmanı təmin edən effektiv metodlardan biridir. Müəllimlər bu yanaşmanı tətbiq etməklə daha inklüziv və uğurlu tədris mühiti formalaşdıra bilərlər.

Bu metodun uğurlu icrası üçün müəllimlərin peşəkar inkişafı və metodoloji biliklərinin artırılması mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Diferensial təlimin həyata keçirilməsi üçün müəllimin ilk addımı şagirdlərin öyrənmə profillərini hazırlamaqdır. Bu profillərdə şagirdlərin fərdi qavrama üslubu, maraq dairələri, eləcə də digər məlumatları əks olunur. Bütün bunlar müəllimə şagirdyönümlü diferensial təlimi planlaşdırmaqda kömək edir. Ancaq bunlar hər dərsdə bütün elementlərin tam şəkildə diferensiallaşdırılması demək deyil. Şagirdin ehtiyacını müəyyən etdikdə və ya modifikasiyanın onun daha dərin öyrənməsinə töhfə verəcəyindən əmin olduqda diferensial təlim strategiyalarını tətbiq etmək olar (5,s.55).

Diferensial təlim haqqında düşünərkən, təlim prosesinin bütün aspektlərinin fərqləndirilməsi nəzərə alınmalıdır. Müəllim dərsi fərdiləşdirmək üçün aşağıdakı metodlardan istifadə edə bilər:

1. Yeni mövzunu izah edərkən həm şifahi, həm də vizual vasitələrdən yararlanır (eyni anda danışır və nümayiş etdirir).
2. Kiçik qruplarla işləyərək mövzunu yenidən izah edir (bu prosesə akademik cəhətdən daha güclü şagirdlər də qoşula bilər).
3. Oxu materialını tək bir mətn formatında deyil, bir neçə variantda təqdim edir ki, fərqli oxu bacarıqlarına malik şagirdlər də iştirak edə bilsinlər.
4. Şagirdlərin ehtiyaclarına uyğun müxtəlif köməkçi vasitələr təklif edir.
5. Öyrənilənləri ifadə etmək üçün müxtəlif yanaşmalar təqdim edir, məsələn, rollu oyunlar təşkil edir, şifahi cavab əvəzinə məktub yazmağı tövsiyə edir, həm fərdi, həm də qrup şəklində işləmək üçün şərait yaradır.
6. Müxtəlif öyrənmə tərzlərini nəzərə alaraq fərqli şərait yaradır – təkbaşına çalışmaq istəyənlər, qrupda işləməyə üstünlük verənlər və daima müəyyən bir kollektivin üzvü olanlar üçün uyğun mühit təmin edir (8, s.43).

Diferensial təlim yanaşmaları, həm adi, həm də xüsusi təhsil ehtiyacı olan şagirdlərin öyrənmə prosesini daha səmərəli və təsirli etmək üçün ən müasir və effektiv metodlardan biri hesab edilir.

Diferensiallaşdırılmış təlim, müxtəlif öyrənmə üslublarına və düşüncə tərzlərinə malik olan şagirdlərə vacib olan bilik və bacarıqları öyrətmək və mənimsətmək üçün istifadə edilən tədris strategiyasıdır. Diferensial öyrənmə bir proses kimi qəbul edilməli və müəllimlər tərəfindən şagirdlər üçün ən uyğun tədris şəraitini yaratmaq məqsədilə tətbiq olunmalıdır.

Öyrənmə prosesi dörd əsas aspektdən ibarətdir:

1. Fənlərin məzmunu və əldə edilməsi gözlənilən nəticələr (standartlar);
2. Şagirdlərin mövcud bilik səviyyələri, bacarıqları, inkişaf mərhələləri və xüsusi ehtiyacları;
3. Tədris metodları, tapşırıqlar, əlavə resurslar, vizual materiallar və biliklərin möhkəmləndirilməsi üçün verilən ev tapşırıqları və praktik məşqlər;
4. Qiymətləndirmə metodları və formaları.

Diferensiallaşdırılmış təlimin həyata keçirilməsi zamanı tədris prosesinin bütün aspektlərinin fərdi yanaşmaya uyğun tənzimlənməsi vacibdir (9, s.21).

Diferensial təlimi nəzərdən keçirərkən, təlim prosesinin bütün aspektlərinin diferensiallaşdırılması vacibdir.

5-9-cu siniflərdə diferensial təlimin tətbiq nümunələrini müxtəlif fənlər üzrə təşkil etmişik. Apardığımız araşdırmaların nəticələri tədiqatımızda yer almışdır. Onlara nəzər yetirək:

1. Azərbaycan dili fənni üzrə:

Nümunə: Müəllim sinfi üç qrup üzrə bölə bilər:

- Əsas qrup: Qrammatik qaydaları anlamaqda çətinlik çəkən şagirdlər üçün vizual və praktiki tapşırıqlar təqdim edilir.
- Orta səviyyə: Qrammatikanı mənimsəmiş, lakin yazı bacarıqlarını inkişaf etdirməyə ehtiyacı olan şagirdlərə mətn üzərində işləmə tapşırıqları verilir.
- İrəli səviyyə: Yüksək nəticələr göstərən şagirdlərə yaradıcı yazı və esse yazma tapşırıqları verilir.

2. Riyaziyyat fənni üzrə:

Nümunə: Müəllim eyni mövzunu fərqli çətinlik səviyyələrində izah edə bilər:

- Vizual və praktik metodlarla izah (aşağı səviyyə)
- Əlavə nümunələr və qrup işləri (orta səviyyə)
- Tədqiqat xarakterli problemlər və məntiqi suallar (yüksək səviyyə)

3. Təbiət fənləri üzrə:

Nümunə:

- Eksperimentlərə əsaslanan yanaşma – Ətraf mühitlə bağlı layihələr həyata keçirilir.
- Problemyönlü öyrənmə – Şagirdlərə açıq suallar verilərək onların araşdırma aparması təmin edilir.
- Texnologiya və multimediyadan istifadə – Video, simulyasiya və interaktiv testlər tətbiq edilir.

4. Xarici dil fənni üzrə

Nümunə: Müəllim şagirdləri üç qrupa ayıraraq fərqli yanaşmalar tətbiq edə bilər:

- Danışıq bacarıqları zəif olanlar – Qısa dialoqlar və dinləmə tapşırıqları ilə işləyirlər.
- Orta səviyyədə olanlar – Müxtəlif situasiyalar əsasında rol oyunları həyata keçirirlər.
- İrəliləmiş səviyyə – Yazılı esse və təqdimatlar hazırlayırlar.

Diferensial təlim şagirdlərin bilik səviyyəsinə uyğun yanaşmanı təmin edərək, onların inkişafına müsbət təsir göstərir. 5-9-cu siniflərdə tətbiq edilən bu metodlar həm müəllimlərin effektiv dərs keçməsinə, həm də şagirdlərin motivasiyasının artmasına kömək edir. Tədris prosesində bu üsulların tətbiqi şagirdlərin bilik və bacarıqlarını maksimum səviyyədə inkişaf etdirməyə imkan yaradır.

Kompüter dərslərində diferensial təlim metodunun tətbiq olunmasından sonra, ümumilikdə şagirdlərin bilik, bacarıq və vərdişlərinin səviyyəsi artmışdır. Diferensial təlim metodunun ən nəzərəçarpacaq təsiri şagirdlərin təlim səviyyələrinə olmuşdur (1,s.10).

Hər bir şagirdə onun səviyyəsinə uyğun tapşırığın verilməsi, həmin şagirdin diferensial təlimdən öncəki aşağı təlim səviyyəli qrupdan orta təlim səviyyəli keçirdi. Bundan əlavə, bilik və bacarıq səviyyəsi yüksək səviyyədə müəyyənləşdirilə bilən şagirdlərin sayı isə artdı.

Sinifdə təlim səviyyəsi çox az dəyişsədə, bu müsbət istiqamətdədir: 1-ci tapşırıq üzrə beş şagird daha yüksək səviyyəli qrupa geçdi – onlardan ikisi orta səviyyəli qrupdan yüksək səviyyəli, üçü isə aşağı səviyyəli qrupdan orta səviyyəli təlim qrupuna keçdi.

2-ci tapşırıq üzrə isə üç şagird daha yüksək səviyyəli qrupa geçdi – onlardan biri orta səviyyəli qrupdan yüksək səviyyəli, ikisi isə aşağı səviyyəli qrupdan orta səviyyəli təlim qrupuna keçdi.

Ümumilikdə, sinifdə yeni tədris materialları ilə müstəqil və ya müəllimin cüzi köməyi işləməyi bacaran şagirdlərin sayı artır. Eksperiment diferensial təlimin istifadə olunmasının məqsədyönlüyünü göstərdi.

Yuxarıda göstərilənlərdən belə nəticə çıxarmaq olur ki, 7-ci sinif informatika dərslərində müxtəlif səviyyəli tapşırıqların verilməsi yolu ilə diferensial yanaşma metodu təlim prosesinin effektivliyinin yüksəlməsinə gətirib çıxarıb.

Diferensial təlim, fərdi yanaşma prinsipinə əsaslanaraq, şagirdlərin fərqli intellektual, psixoloji və öyrənmə türlərini nəzərə alır. Bu yanaşma aşağıdakı prinsiplər üzərində qurulur:

- Məzmunun diferensiallaşdırılması – şagirdlərin bacarıq səviyyəsinə uyğun olaraq müxtəlif çətinlik səviyyəsində materialların təqdim olunması;
- Prosesin diferensiallaşdırılması – öyrətmə metodlarının şagirdlərin öyrənmə türlərinə uyğun təşkili;
- Qiymətləndirmənin diferensiallaşdırılması – şagirdlərin fərdi irəliləyişi nəzərə alaraq qiymətləndirilməsi (3,s.89).

Diferensial təlimin tətbiqi tədrisin keyfiyyətinin artmasına təkan verir. Bu yanaşma:

- Şagirdlərin motivasiyasını artırır – Onların fərdi bacarıqlarına uyğun məzmun təqdim etməklə öyrənməyə olan maraqları nəzərdə saxlanılır;
- Effektiv öyrənmə mühiti yaradır – Şagirdlərin fərdi potensiallarının inkiaş etdirməsinə imkan yaradan şərait formalaşdırır;
- Qiymətləndirmənin ədalətliliyini artırır – Hər bir şagirdin potensialı nəzərə alınaraq dəyərləndirilmə aparılır.

Diferensial təlimin tətbiq mexanizmləri

Təlimin diferensiallaşdırılmasının tətbiqi üçün müəyyən strategiyalar işlənib hazırlanmalıdır. Bu strategiyalar aşağıdakılar ola bilər:

- Fərdi təhsil planlarının hazırlanması – Hər bir şagird ünvanlı dəstək alaraq fərdi təhsil proqramları üzərində işləyir;
- Qrup təlim metodlarının istifadəsi – Şagirdlərin bacarıq və maraqlarına uyğun olaraq kiçik qruplara ayrılması;
- Rəqəmsal resurslardan istifadə – Onlayn platformalar vasitəsilə fərdi öyrənmə imkanlarını gücləndirmək (6,s.87)

Problemin aktuallığı

Təlimin diferensiallaşdırılması, təhsil prosesinin optimallaşdırılmasında mühüm rol oynayır. Şagirdlərin fərdi xüsusiyyətlərini, maraqlarını və bacarıqlarını nəzərə alaraq təşkil edilən tədris prosesi onların daha effektiv öyrənməsinə və yüksək nailiyyətlər əldə etməsinə şərait yaradır. Diferensiallaşdırılmış yanaşma sayəsində tədris materialları şagirdlərin səviyyəsinə uyğun təqdim olunur, bu da onların motivasiyasını artırır və fəal iştirakını təmin etdiyi ucun meqalə aktuallığı ilə seçilir.

Problemin yeniliyi

Müəllimlərin tədris metodlarını çevik tənzimləməsinə və müxtəlif öyrənmə tərzlərinə uyğun dərs təşkil etməsinə imkan verir. Nəticədə, təlim prosesi daha səmərəli və məqsədyönlü şəkildə qurulur, şagirdlər öz potensiallarını tam şəkildə reallaşdıra bilirlər. Beləliklə, təlimin diferensial-laşdırılması, təhsilin keyfiyyətinin artırılmasında və müasir tədris strategiyalarının tətbiqində mühüm vasitə kimi çıxış etməsi və bu barədə məlumatların öz əksini tapması məqalənin yeniliyi kimi dəyərləndirilə bilər.

Problemin praktik əhəmiyyəti

Diferensial təlim təhsil sisteminin optimallaşdırılmasında çox vacib rol oynayır. Bu yanaşma vasitəsilə şagirdlərin fərdi ehtiyacları qarşılanır, öyrənmə prosesinin effektivliyi artır və təlimin keyfiyyəti daha da yüksəldilir. Müasir təhsil sistemində bu yanaşmanın geniş tətbiqi zəruridir və bu istiqamətdə daha çox araşdırmalar aparılmalıdır.

ƏDƏBIYYAT SIYAHISI:

1. Əliyev, A. (2019). Diferensial təlim və onun müasir təhsil sistemində rolu. Bakı: Təhsil Nəşriyyatı.
2. Gardner, H. (1993). Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences. New York: Basic Books.
3. Leithwood, K., & Jantzi, D. (2006). Transformational School Leadership for Large-Scale Reform. International Journal of Educational Leadership, 9(2), 1-22.
4. Məmmədov, R. (2020). Diferensial təlim və onun təhsilin keyfiyyətinə təsiri. Bakı: Maarif Nəşriyyatı.
5. Qurbanov, E. (2021). Müasir pedaqogikada fərdiləşdirilmiş yanaşma prinsipləri. Bakı: Elm və Təhsil.
6. Sousa, D. A. (2017). How the Brain Learns (5th ed.). Thousand Oaks, CA: Corwin Press.
7. Stronge, J. H. (2018). Qualities of Effective Teachers (3rd ed.). Alexandria, VA: ASCD.
8. Tomlinson, C. A. (2014). The Differentiated Classroom: Responding to the Needs of All Learners (2nd ed.). Alexandria, VA: ASCD.
9. Vygotsky, L. S. (1978). Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes. Cambridge, MA: Harvard University Press.

DOİ: 10.32010/FWAX7143

RIYAZIYYATIN TƏDRISINDƏ RƏQƏMSAL PLATFORMALAR VƏ SÜNI İNTELLEKT ALQORITMLƏRININ SINTEZI

Emil Emin QASIMOV
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0002-3758-521X
E-mail: emilqasimovn1@gmail.com

Xülasə: Rəqəmsal texnologiyaların və süni intellektin (SI) təhsil mühitinə məqsədyönlü inteqrasiyası ilə təhsil sistemlərinin inkişaf trayektoriyası əhəmiyyətli dərəcədə sürətləndirilib. Xüsusilə, riyaziyyatın tədrisində onlayn platformaların funksional imkanları (interaktiv tapşırıqlar, adaptiv izləmə, dərsdənkənar təcrübə) və süni intellekt alqoritmlərinin analitik dəstəyi (fərdiləşdirilmiş tövsiyələr, uğursuzluq riskinin proqnozlaşdırılması) sinerji effekt yaradır. Bu məqalə empirik-statistik yanaşma tətbiq edir və rəqəmsal platformaların istifadəsi, AI-nin tətbiqi və korrelyasiya və çoxvariantlı reqressiya təhlilləri vasitəsilə riyaziyyatda şagirdin öyrənmə nəticələri arasında əlaqəni qiymətləndirir. Nəticələr göstərir ki, hər iki texnoloji amil nəticələrlə müsbət əlaqələndirilir: rəqəmsal platformaların istifadəsi və nəticələr arasında orta-güclü korrelyasiya və AI-nin istifadəsi ilə nəticələr arasında orta-güclü korrelyasiya var. Çoxdəyişənli xətti modelə əsasən, şagirdin təlim nəticələrindəki dəyişkənliyin təxminən 81%-i bu iki amillə izah olunur; Bu, modelin yüksək izahedici gücünü göstərsə də, onu səbəbiyyət əlaqəsi kimi şərh etmək olmaz. Qrafik müşahidələr həm də qeyri-xətti "doyma" effektlərinin mövcudluğunu göstərir, ona görə də xətti əmsalların şərhi istifadə intervalı ilə məhdudlaşdırılmalıdır.

Tətbiqi nöqteyi-nəzərdən araşdırmanın nəticələri bir neçə prioriteti vurğulayır. Birincisi, infrastrukturun modernləşdirilməsi (sürətli internet, cihaz təminatı, bulud resurslarına çıxış) və regionlar (şəhər və kənd) arasında bərabər imkanların təmin edilməsi vacibdir. İkincisi, müəllim hazırlığının gücləndirilməsi vacibdir: müəllimlər üçün rəqəmsal metodologiya, məlumat savadlılığı, qiymətləndirmə analitikası və süni intellektdən istifadə etməklə differensiallaşdırılmış təlimat üzrə məqsədyönlü təlim paketlərinin hazırlanması. Üçüncüsü, kurrikulumda adaptiv qiymətləndirmə mexanizmlərinin və formativ əks əlaqənin payının artırılması, eləcə də fərdi tələbə təlim trayektoriyalarını izləmək üçün "öyrənmə analitikası tablosunun" tətbiqi vacibdir. Prioritet sahələrə milli kontekstdə vahid rəqəmsal təhsil platformasının yaradılması, yerli məzmunun süni intellektə əsaslanan analitika ilə inteqrasiyası və məlumatların təhlükəsizliyi üçün normativ hüquqi bazanın təkmilləşdirilməsi (məxfilik, razılıq, məlumatların saxlanması) daxildir. Eyni zamanda, süni intellekt tətbiqi ilə bağlı etik məsələlər – alqoritmik qərəz, izahlılıq və şəffaflıq – fəal şəkildə həll edilməlidir. Siyasət səviyyəsində pilot-qiymətləndirmə miqyası yanaşması məqsədəuyğundur: seçilmiş məktəblərdə pilot layihələr həyata keçirilir, əvvəlcədən müəyyən edilmiş metriklər (nəticələr, davamiyyət, motivasiya, kapital göstəriciləri) əsasında təsir təhlili aparılır və sonra miqyasının genişləndirilməsi barədə qərar qəbul edilir. Tədqiqatın məhdudiyyətlərinə (müşahidə dizaynı, potensial qarışıqlıq yaradan amillər və xətti modellərdə qeyri-xətti əlaqələrin tam əks olunması) baxmayaraq, tapıntılar göstərir ki, rəqəmsal mühitlərin və süni intellektin Azərbaycan təhsil sisteminə məqsədyönlü inteqrasiyası təlimin təkmilləşdirilməsi üçün real imkanlar yaradır. Əlavə tədqiqatlar eksperimental dizaynlara, kovariasiya ilə zənginləşdirilmiş modellərə və uzununa məlumatlara əsaslanaraq daha dərin və möhkəm nəticələr verə bilər.

Açar sözlər: Riyaziyyatın tədrisi, rəqəmsal platformalar, süni intellekt, reqressiya analizi, korrelyasiya, adaptiv öyrənmə, Azərbaycan təhsil sistemi.

SYNTHESIS OF DIGITAL PLATFORMS AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE ALGORITHMS IN MATHEMATICS TEACHING

Emil Emin GASIMOV
Azerbaijan State Pedagogical University
Orcid: https://orcid.org/0009-0002-3758-521X
E-mail: emilqasimovn1@gmail.com

Abstract: The development trajectory of education systems has been significantly accelerated by the targeted integration of digital technologies and artificial intelligence (AI) into the educational environment. In particular, in the teaching of mathematics, the functional capabilities of online platforms (interactive assignments, adaptive tracking, extracurricular practice) and the analytical support of AI algorithms (personalized recommendations, failure risk prediction) create a synergistic effect. This article applies an empirical-statistical approach and assesses the relationship between the use of digital platforms, the application of AI, and student learning outcomes in mathematics through correlation and

multivariate regression analyses. The results show that both technological factors are positively associated with outcomes: there is a medium-strong correlation between the use of digital platforms and outcomes, and a medium-strong correlation between the use of AI and outcomes. Approximately 81% of the variability in student learning outcomes, according to the multivariate linear model, is explained by these two factors; although this indicates high explanatory power of the model, it should not be interpreted as a statement of causality. Graphical observations also indicate the presence of nonlinear "saturation" effects, so the interpretation of linear coefficients should be limited to the usage interval.
From an applied perspective, the study's results highlight several priorities. First, modernizing infrastructure (fast internet, device provision, access to cloud resources) and ensuring equal opportunities across regions (urban and rural) are essential. Second, strengthening teacher training is essential: developing targeted training packages for teachers on digital methodology, data literacy, assessment analytics, and differentiated instruction using AI. Third, increasing the share of adaptive assessment mechanisms and formative feedback in the curriculum is essential, as well as implementing a "learning analytics dashboard" to track individual student learning trajectories. Priority areas include the creation of a unified digital educational platform within the national context, the integration of local content with AI-based analytics, and improving the regulatory framework for data security (privacy, consent, data storage). At the same time, ethical issues surrounding AI application—algorithmic bias, explainability, and transparency—should be addressed proactively. At the policy level, a pilot-evaluate-scale approach is advisable: pilot projects are implemented in selected schools, impact analysis is conducted based on pre-defined metrics (outcomes, attendance, motivation, equity indicators), and then a decision is made on scaling up. Despite the limitations of the study (observational design, potential confounding factors, and the full reflection of nonlinear relationships in linear models), the findings demonstrate that the targeted integration of digital environments and artificial intelligence into the Azerbaijani education system creates real opportunities for improving learning. Further research could yield more in-depth and robust results based on experimental designs, covariate-enriched models, and longitudinal data.
Keywords: Mathematics teaching, digital platforms, artificial intelligence, regression analysis, correlation, adaptive learning, Azerbaijani education system.

СИНТЕЗ ЦИФРОВЫХ ПЛАТФОРМ И АЛГОРИТМОВ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА В ОБУЧЕНИИ МАТЕМАТИКИ

Эмиль Эмин ГАСЫМОВ
Азербайджанский Государственный Педагогический Университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0002-3758-521X
E-mail: emilqasimovn1@gmail.com

Резюме:Траектория развития систем образования существенно ускорилась за счет целенаправленной интеграции цифровых технологий и искусственного интеллекта (ИИ) в образовательную среду. В частности, в преподавании математики функциональные возможности онлайн-платформ (интерактивные задания, адаптивное отслеживание, внеклассная практика) и аналитическая поддержка алгоритмов ИИ (персонализированные рекомендации, прогнозирование риска неудач) создают синергетический эффект. В данной статье применяется эмпирико-статистический подход и оценивается взаимосвязь между использованием цифровых платформ, применением ИИ и результатами обучения студентов по математике посредством корреляционного и многомерного регрессионного анализов. Результаты показывают, что оба технологических фактора положительно связаны с результатами: существует средне-сильная корреляция между использованием цифровых платформ и результатами и средне-сильная корреляция между использованием ИИ и результатами. Примерно 81% изменчивости результатов обучения студентов, согласно многомерной линейной модели, объясняется этими двумя факторами; Хотя это указывает на высокую объяснительную силу модели, это не следует интерпретировать как утверждение о причинно-следственной связи. Графические наблюдения также указывают на наличие нелинейных эффектов «насыщения», поэтому интерпретация линейных коэффициентов должна ограничиваться интервалом использования.
С прикладной точки зрения результаты исследования выделяют несколько приоритетов. Во-первых, необходима модернизация инфраструктуры (быстрый интернет, предоставление устройств, доступ к облачным ресурсам) и обеспечение равных возможностей в разных регионах (городских и сельских). Во-вторых, необходимо усиление подготовки учителей: разработка целевых учебных пакетов для учителей по цифровой методологии, грамотности в работе с данными, аналитике оценок и дифференцированному обучению с использованием ИИ. В-третьих, необходимо увеличение доли адаптивных механизмов оценки и формирующей обратной связи в учебной программе, а также внедрение «панели аналитики обучения» для отслеживания индивидуальных траекторий обучения учащихся. Приоритетные направления включают создание единой цифровой образовательной платформы в национальном контексте, интеграцию локального контента с аналитикой на основе ИИ и совершенствование нормативно-правовой базы в области безопасности данных (конфиденциальность, согласие, хранение данных). В то же время этические вопросы, связанные с применением ИИ, – алгоритмическая предвзятость, объяснимость и прозрачность – должны решаться проактивно. На уровне политики рекомендуется

подход «пилот-оценка-масштаб»: пилотные проекты реализуются в выбранных школах, анализ воздействия проводится на основе заранее определенных показателей (результаты, посещаемость, мотивация, показатели равенства), после чего принимается решение о масштабировании. Несмотря на ограничения исследования (обсервационный дизайн, потенциальные искажающие факторы и полное отражение нелинейных взаимосвязей в линейных моделях), результаты показывают, что целенаправленная интеграция цифровой среды и искусственного интеллекта в систему образования Азербайджана создает реальные возможности для улучшения качества обучения. Дальнейшие исследования могут дать более глубокие и надежные результаты, основанные на экспериментальных планах, моделях с обогащенными ковариатами и продольных данных.
Ключевые слова: Преподавание математики, цифровые платформы, искусственный интеллект, регрессионный анализ, корреляция, адаптивное обучение, азербайджанская система образования.

Giriş

Qloballaşma və sürətli texnoloji tərəqqi təhsil sistemlərinin yalnız infrastruktur səviyyəsində deyil, həm də pedaqoji modellər və qiymətləndirmə mexanizmləri səviyyəsində yenilənməsini tələb edir. Rəqəmsal öyrənmə mühitləri artıq təhsil prosesinin ayrılmaz tərkib hissəsinə çevrilərək, məzmunun təqdimatı, öyrənmə trayektoriyalarının fərdiləşdirilməsi və nəticələrin monitorinqi üçün vahid ekosistem yaradır. Abstrakt və məntiqi təfəkkürə, riyazi modelləşdirməyə söykənən fənlərdə interaktivlik, simulyasiya və vizuallaşdırma elementləri tələbələrin çətin anlayışları “görərək” mənimsəməsinə şərait yaradır; adaptiv öyrənmə mexanizmləri isə fərdi bilik boşluqlarını hədəfləyərək motivasiyanı və akademik nailiyyətləri artırır. Bu yanaşma ənənəvi auditoriya dərsini onlayn resurslar, probleməsaslı fəaliyyətlər və formativ rəy dövrləri ilə tamamlayan hibrid modelin effektivliyini dəstəkləyir.

Süni intellekt (Sİ) alqoritmləri tədris mühitində ikiqat rol oynayır: (1) öyrənmənin fərdiləşdirilməsi—tələbənin performansından çıxarılan nümunələr əsasında dinamik tövsiyələr, səviyyəyə uyğun tapşırıqlar və dərhal əks-əlaqə; (2) müəllim qərarlarının dəstəklənməsi—qruplaşmış səhv tiplərinin analizi, risk altında olan tələbələrin erkən aşkarlanması, dərs planlarının və qiymətləndirmə rubrikalarının optimallaşdırılması. Bu, “bir ölçü hamıya” paradiqmasını zəiflədir, inklüzivlik və bərabər imkanlara töhfə verir: fərqli sürətlə öyrənən və müxtəlif başlanğıc səviyyəsinə malik tələbələr üçün obyektiv, şəffaf və izah olunan öyrənmə yolları formalaşır. Eyni zamanda, məlumat təhlükəsizliyi, etik prinsiplər, alqoritmik qərəzlərin azaldılması və izahlılıq tələbləri sistemli şəkildə təmin edilməlidir.

Məqalədə nəzəri arqumentlər empirik sübutlarla tamamlanır: korrelyasiya və çoxölçülü reqressiya təhlilləri rəqəmsal platforma istifadəsi və Sİ dəstəyinin riyaziyyat nəticələri ilə müsbət əlaqədə olduğunu göstərir; vizual qrafiklər isə bu münasibətin struktur xüsusiyyətlərini (məsələn, yüksək səviyyələrdə “doyma” effekti, yayılmanın azalması) üzə çıxarır. Tapıntılar səbəblilik iddiasını ehtiyatla yanaşaraq şərh edilsə də, praktik nəticə aydındır: məqsədyönlü rəqəmsal inteqrasiya və Sİ əsaslı analitika həm fərdi, həm də sinif səviyyəsində tədris keyfiyyətini yüksəltməyə real imkan yaradır. Bu çərçivə, müəllimin peşəkar qərarlarını əvəz etmir; əksinə, onları daha məlumatlı, hədəfli və operativ edir.

Rəqəmsal platformaların istifadəsi

Riyaziyyatın tədrisində rəqəmsal platformalardan istifadə şagirdin müvəffəqiyyət göstəricilərinə təsir edən ən mühüm amillərdən biridir. Empirik təhlillər rəqəmsal platformadan istifadənin intensivliyi ilə tələbə nəticələri arasında təxminən 0.53 səviyyəsində, orta gücdə müsbət korrelyasiya olduğunu göstərir. Çoxvariantlı xətti reqressiyaya görə isə, müşahidə olunan intervalda platformadan hər əlavə saat istifadə nəticənin orta hesabla 1.8 bal artması ilə assosiasiya olunur (səbəblilik iddia etmir).Bunun da aydın nəzəri pedaqoji səbəbi var. Rəqəmsal platformalar, xüsusən də interaktiv qrafika və dinamik simulyasiyalar təhsil alanlara riyazi anlayışları vizuallaşdırmaq imkanı verir. Bu yolla mücərrəd məzmun nisbətən konkret və əlçatan olur, şagirdlərin motivasiyası yüksəlir və nəhayət, təlim prosesi daha maraqlı və dinamik olur.

Süni intellekt alqoritmlərinin tətbiqi

Digər əsas amil süni intellekt alqoritmlərindən istifadə üsuludur. Statistik təhlil süni intellektdən istifadə ilə tələbə nəticələri arasında təxminən 64 səviyyəsində, orta-güclü müsbət korrelyasiya göstərir. Reqressiya modelinə əsasən, SI-dən istifadə balında hər əlavə 1 vahid artım nəticədə orta hesabla 3.1 bal artımla assosiasiya olunur.Pedaqogika üçün böyük üstünlüyü ondan ibarətdir ki, süni intellekt tələbələrin zəif tərəflərini müəyyən etmək, onların unikal tələblərini nəzərə almaq və onlara xüsusi tapşırıqlar və rəylər təklif etmək qabiliyyətinə malikdir. Bu da riyaziyyat fənində xüsusilə münasibdir (Engelbrecht & Borba, 2024).

Müəllimlərin texnoloji-pedaqoji hazırlığı

Üçüncü əsas amil müəllimlərin texnologiya və pedaqogikaya hazırlanmasıdır. Əldə edilmiş empirik nəticələr göstərir ki, rəqəmsal platformaların və süni intellekt vasitələrinin effektivliyi bilavasitə müəllimlərin onlardan istifadə sərişdəsinin səviyyəsindən asılıdır. TPACK (Technological

Pedagogical Content Knowledge) modeli göstərir ki, müəllimin uğuru yalnız texnologiyanı tanımaq bacarığı ilə deyil, onun digər pedaqoji və məzmun bilikləri ilə necə bağlı olması ilə ölçülə bilməz. Əgər müəllim ənənəvi metodların elektron versiyasını təmin etmək üçün sadəcə texnologiya tətbiq edirsə, ondan gözlənilən nəticə alınmır. Əksinə, müəllim süni intellektin təklif etdiyi uyğunlaşma imkanlarını pedaqoji yanaşma ilə uzlaşdıra bilirsə, şagirdlər daha yaxşı nəticələr əldə edirlər. Buna görə də müəllimlərin davamlı təlimə cəlb edilməsi və texnologiyanın pedaqoji yanaşmalar çərçivəsində düzgün uyğunlaşdırılması mühüm məsələdir (Zamanov və Vəliyev, 2017).

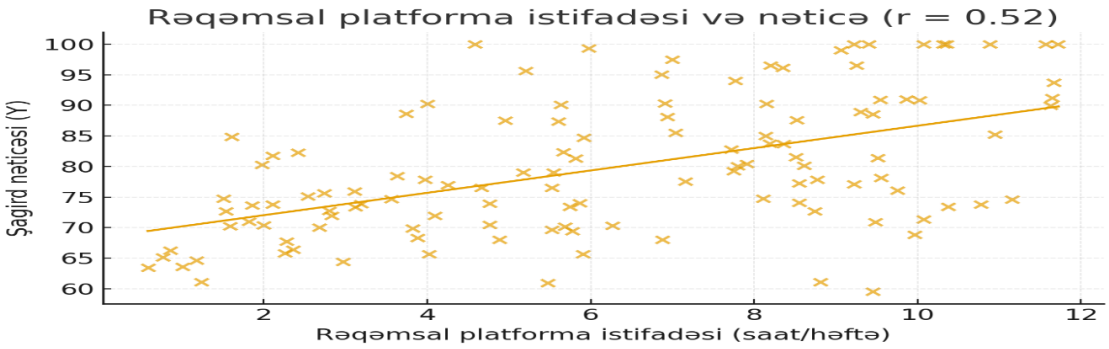

Şəkil 1.

Qrafiklər aparılmış statistik təhlilin vizual yoxlanışıdır və nəticələrin aydın şərhinə imkan verir. Soldakı qrafik rəqəmsal öyrənmə platformalarına sərf olunan vaxt (saat/həftə) ilə riyaziyyat nəticələri arasındakı münasibəti göstərir: nöqtələrin ümumi yüksələn trendlə sıralanması müsbət, orta gücdə korrelyasiyanı (təxminən r≈0.53) ifadə edir; yüksək saatlarda "doyma" effekti müşahidə oluna bilər. Sağdakı qrafik süni intellektdən istifadə intensivliyi (1–10 bal) ilə nəticələr arasındakı münasibəti təsvir edir və orta-güclü müsbət korrelyasiya (təxminən r≈0.64) nümayiş etdirir; nöqtələrin trendə yaxın sıxlaşması əlaqənin nizamlılığını göstərir. Hər iki qrafikdə nöqtələr faktiki müşahidələri, çəkilmiş xətt isə ümumi meyli göstərir. Bu vizual sübutlar reqressiya modelindən alınan nəticələrlə uzlaşır, lakin səbəblilik iddia etmir; əlaqənin gücü istifadə intervalı və digər amillərdən asılı ola bilər.

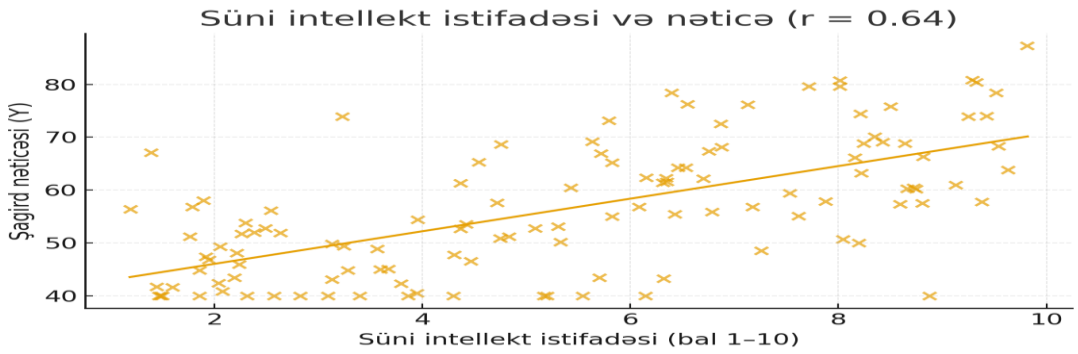

Şəkil 2.

Soldakı qrafik rəqəmsal platformalardan daha çox istifadə edildikcə riyaziyyat nəticələrinin ümumilikdə yüksəldiyini göstərir; yüksək istifadə səviyyələrində artımın nisbətən zəifləməsi mümkündür. Sağdakı qrafik süni intellekt alətlərindən istifadənin artması ilə nəticələrin yaxşılaşması arasında davamlı, nəzərəçarpacaq müsbət meyl olduğunu nümayiş etdirir. Hər iki təsvir real müşahidə nöqtələrini və ümumi meyl xəttini bir araya gətirərək statistik tapıntıların vizual təsdiqini təqdim edir; eyni zamanda qrafiklər səbəblilik deyil, münasibətin istiqamətini və gücünü göstərir.

Qrafiklər yerinə yetirilən statistik təhlilin vizual yoxlanışını təmin edir və əldə edilən nəticələri daha aydın şərh etməyə imkan verir. Şəkil 1-də qrafik rəqəmsal təlim platformalarından istifadə müddəti (saat/həftə) ilə tələbələrin riyaziyyat göstəriciləri arasında əlaqəni göstərir. Nöqtələrin ümumiyyətlə yuxarıya doğru mailliyi onu göstərir ki, platformalardan istifadəyə sərf olunan vaxt artdıqca tələbələrin performansları da artır. Qrafikdəki hər bir nöqtə xüsusi müşahidəni, yəni ayrı-ayrı tələbələrin faktiki istifadə səviyyəsini və müvafiq imtahan balını əks etdirir, bu da nəticələrin təkcə ümumi

göstəricilərlə deyil, həm də real paylanma ilə təsvir olunduğunu göstərir. Qrafik həmçinin məlumatların struktur xüsusiyyətlərini görməyə imkan verir: istifadənin müəyyən səviyyələrində balların nisbətən geniş yayılması heterojenliyi, yüksək saatlarda nisbətən zəif artım isə mümkün "doyma" effektini göstərir. Qrafikə trend xəttinin (və ya uyğun əyrinin) əlavə edilməsi ümumi tendensiyanı vizual olaraq vurğulayır, potensial kənar göstəriciləri və klasterləri (məsələn, oxşar istifadə vərdişləri olan qruplar) aşkar etməyi asanlaşdırır. Bu baxımdan rəqəmsal platformalardan istifadənin həcmi təkcə təsviri statistikada deyil, həm də model əsaslı qiymətləndirmələrdə (korrelyasiya, reqressiya) şagird nailiyyətlərinin mühüm göstəricilərindən biri kimi meydana çıxır. Bununla belə, qrafik səbəb əlaqəni deyil, əlaqənin istiqamətini və intensivliyini göstərir; əlaqənin daha dəqiq şərhi üçün əlavə kovariativlərin (məsələn, əvvəlki akademik səviyyə, sosial-iqtisadi amillər) nəzərə alınması məqsədəuyğundur.

Şəkil 2-də qrafik süni intellekt (SI) alətindən istifadə intensivliyi (məsələn, 1-dən 10-a qədər miqyasda öz hesabatları və ya sistem qeydləri) və riyaziyyat performansı arasında əlaqəni göstərir. Ümumi yuxarı meyl xətti ətrafında nöqtələrin cəmləşməsi bu əlaqənin davamlılığını və sabitliyini göstərir; bu sıxlıq həm də yaxşı model uyğunluğunu göstərir (kənar göstəricilərin olmasına baxmayaraq, ümumi tendensiya dəyişmir). Vizual struktur həm də bəzi heterojenlik əlamətlərini ortaya qoyur: paylanma aşağı və orta intensivlik zonalarında bir qədər genişdir, nəticələr isə daha yüksək intensivliklərdə daha çox cəmləşir, bu da müntəzəm süni intellekt istifadəçiləri üçün daha "sabitləşdirilmiş" nəticələri göstərə bilər. Pedaqoji nöqteyi-nəzərdən, süni intellekt vasitələrinin istifadəsi adaptiv öyrənmə (şagirdin faktiki fəaliyyətinə uyğun gələn fərdiləşdirilmiş tapşırıqlar), fərdiləşdirilmiş rəy (nümunələr əsasında səhvlərin izahı, növbəti addım üçün xüsusi tövsiyələr) və erkən xəbərdarlıq analitikası (residiv riskinin proqnozlaşdırılması) vasitəsilə performansa təsir edən mexanizmlər yaradır. Bu mexanizmlər sadəcə olaraq "köməkçi" kimi deyil, ölçülə bilən təsirləri olan didaktik vasitələr kimi çıxış edir: fərdiləşdirmə motivasiyanı artırır, biliklərin möhkəmləndirilməsini sürətləndirir və qiymətləndirmə nəticələrinin daha sabit təkmilləşməsinə səbəb ola bilər. Bununla belə, qrafik səbəb əlaqəsini iddia etmir - müşahidə olunan müsbət tendensiya digər amillərlə (məsələn, əvvəlki təhsil səviyyəsi, təhsilə sərf olunan vaxt, müəllim dəstəyi və sosial-iqtisadi vəziyyət) birlikdə qiymətləndirilməlidir. Trend xəttinə yaxınlıq modelin sabitliyini göstərsə də, qalıqların paylanması, mümkün qeyri-xətti təsirlər və əlaqəli kovariativlər daxil olmaqla, bu əlaqənin mahiyyətini daha yaxşı başa düşmək üçün çoxdəyişənli modelləşdirmə tövsiyə olunur. Nəticə olaraq, qrafik süni intellekt alətlərindən istifadənin artması ilə tələbə performansında ardıcıl və praktiki olaraq əhəmiyyətli təkmilləşdirmələrə doğru tendensiyanı aydın şəkildə təsdiqləyir.

Hər iki qrafikin ümumi təhlili göstərir ki, həm rəqəmsal platformadan istifadə, həm də süni intellekt dəstəyi ilə riyaziyyat nəticələri arasında müsbət, orta–orta-güclü korrelyasiya mövcuddur (təxminən 0.53 və 0.64). Bu tapıntılar qurulmuş reqressiya modelinin empirik uyğunluğunu vizual olaraq dəstəkləyir, lakin səbəblilik iddia etmir. Pedaqoji baxımdan isə nəticələr onu göstərir ki, texnologiyalardan daha sistemli istifadə edən şagirdlər adətən imtahanlarda daha yüksək nəticələr nümayiş etdirirlər; bu da rəqəmsal mühitlərin və süni intellektin Azərbaycan təhsil sisteminə məqsədyönlü inteqrasiyasının əhəmiyyətini vurğulayır.

Beləliklə, nəzəri və empirik araşdırmalar təsdiq edir ki, riyaziyyatın tədrisində rəqəmsal platformaların süni intellekt əsasında alqoritmlərlə birləşdirilməsi uzunmüddətli perspektivdə olduğu kimi, qısa müddətdə də olduqca effektivdir. Aparılan və qrafik formada təqdim edilən korrelyasiya və reqressiya təhlilləri həqiqətən də bu əlaqənin gücünü göstərir. Rəqəmsal platformalardan daha çox istifadə şagirdlərin nəticələrinə birbaşa və müsbət təsir göstərir. Bununla belə, süni intellekt alqoritmlərinin tətbiqi hər bir şagirdin fərdi inkişaf trayektoriyalarını asanlaşdırmaq və hər hansı zəif cəhətlərin erkən aşkarlanmasına kömək etmək üçün adaptiv öyrənmə mühiti yaradır.

Vizual olaraq yaradılan bu qrafiklər empirik əlaqəni təsdiqləyir: solda platformanın istifadəsi ilə ardıcıl artan nəticə, sağdakı qrafik isə süni intellektə münasibətdə oxşar müsbət təsir göstərir. Hər iki hal göstərir ki, müasir tədrisi texnologiyadan asılı olmayaraq keyfiyyətcə təkmilləşdirmək mümkün deyil. Bu, pedaqoji nöqteyi-nəzərdən bir sıra mühüm nəticələrə gətirir: ənənəvi metodların üstünlüklərini qoruyub saxlamaqla yanaşı, onların rəqəmsal platformalarla sintezi motivasiyanı artırır, öyrənməni sürətləndirir və şagirdlərin nəticələrinin daim artmasını təmin edir.

Hesab edirik ki, milli kurrikuluma daxil edilməli olan rəqəmsal və süni intellektə əsaslanan platformalardan istifadə etməklə ölkənin beynəlxalq qiymətləndirmələrdə statusu yaxşılaşacaq, şagirdlərin riyazi savadı yüksələcək. Müəllimlər pedaqoji fəaliyyətlərini daha müasir tələblərə uyğunlaşdırmalı, bu proses təkcə texniki resurslarla kifayətlənməməli, həmçinin pedaqoji yanaşmaların yenilənməsi ilə müşayiət olunmalıdır.

Beləki, aparılan təhlillərə əsasən, Azərbaycan təhsil sistemində rəqəmsal platformalar və süni intellekt alqoritmlərinin səmərəli tətbiqi üçün aşağıdakı istiqamətlər təklif olunur:

- **İnfrastrukturun gücləndirilməsi.** Məktəblər simmetrik yüksək sürətli internet (ən azı 300 Mbps), stabil Wi-Fi örtüyü, interaktiv lövhələr, fərdi və ya 1:2 nisbətində planşet/noutbuk təminatı ilə təchiz olunmalıdır. Avadanlıqların mərkəzləşdirilmiş inventar uçotu, profilaktik texniki xidmət cədvəli və sürətli dəstək mexanizmi (help-desk, uzaqdan adminstrasiya) qurulmalıdır. Regionlar üzrə bərabər imkanlar üçün kənd məktəblərinə prioritet investisiya xətti ayrılmalı, enerji dayanıqlığı (UPS, günəş panelləri) nəzərə alınmalıdır.
- **Müəllimlərin texnoloji-pedaqoji hazırlığı.** TPACK çərçivəsinə əsaslanan ardıcıl təlim proqramları (başlanğıc → orta → qabaqcıl modullar) hazırlanmalı, “micro-credential” və ya sertifikatlaşdırma ilə motivasiya gücləndirilməlidir. Praktiki məzmun (sinifdə SI alətlərinin istifadəsi, öyrənmə analitikası panelləri, formativ rəy şablonları) üstün tutulmalı; mentorluq, “lesson study” və peşəkar öyrənmə icmaları ilə davamlı dəstək təmin olunmalıdır.
- **Milli rəqəmsal platforma.** Azərbaycan dilində vahid öyrənmə ekosistemi yaradılmalı, açıq standartlara (LTI/xAPI) uyğun dizayn edilməli, modul memarlığı ilə SI komponentləri (fərdiləşdirilmiş tövsiyələr, adaptiv qiymətləndirmə, plagiasiya yoxlaması, erkən xəbərdarlıq siqnalları) inteqrasiya olunmalıdır. Məzmun idarəetməsi, analitika paneli, valideyn görünüşləri və inklüzivlik (UX aksesibilite) əsas tələblərdən olmalıdır.
- **Pilot layihələr və ölçmə** Müxtəlif bölgələrdən təmsilçi məktəblər seçilərək 6–12 aylıq pilotlar həyata keçirilməli, əvvəl-sonra müqayisələri və kontrol qrupları ilə təsir qiymətləndirilməsi aparılmalıdır. KPI-lar: riyaziyyat nəticələrində bal artımı, davamiyyət, tapşırıq tamamlanma dərəcəsi, motivasiya indeksləri, gender və regionlar üzrə bərabərlik göstəriciləri.
- **Məlumat təhlükəsizliyi və etik çərçivə.** Şagird məlumatları üçün rollara əsaslanan giriş, şifrələmə, audit izləri, məlumatın minimallaşdırılması və saxlanma müddəti qaydaları qəbul edilməlidir. Etik prinsiplər (razılıq, izahlılıq, qərəzlərin azaldılması) üçün müstəqil Müşahidə Şurası, SI modelləri üçün təsir qiymətləndirməsi (AIA) mexanizmi tətbiq olunmalıdır.
- **Rəqəmsallaşma vizyonu və siyasət.** Milli strategiyada rəqəmsal təhsilin ayrıca prioritet xətti, illik fəaliyyət planları və büdcə maddələri ilə təsbit olunmalıdır. İctimai-özəl tərəfdaşlıqlar (universitetlər, EdTech startapları) üçün normativ dəhliz, yerli məhsulun sertifikatlaşdırılması və standartlaşdırma (keyfiyyət meyarları) tələbləri müəyyənləşdirilməlidir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Zamanov, A., Əlizadə, H., Rüstəmova, S., Əlizadə, Ə. (2021), Distant təhsilin
2. pedaqogikası.
3. Engelbrecht, J., Borba, M.C. Recent developments in using digital technology in mathematics education. *ZDM Mathematics Education* **56**, 281–292 (2024). https://doi.org/10.1007/s11858-023-01530-2
4. Li, M., Manzari, E. AI utilization in primary mathematics education: a case study from a southwestern Chinese city. *Educ Inf Technol* **30**, 11717–11750 (2025). https://doi.org/10.1007/s10639-025-13315-z
5. A.D. Zamanov. V.A. Vəliyev Riyaziyyat və məntiq. I hissə Bakı 2017, 449 s., II hissə Bakı 2019, 409s.

DOİ: 10.32010/MKDC4464

L.VIQOTSKİ "YAXIN İNKİŞAF ZONASI" NƏZƏRİYYƏSİNİN STRATEGİYALI OXUDA TƏTBİQİ

Kamilə Sakit QƏDİMLİ
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
Oscid: http://orcid.org/0009-0004-5336-7997
E-mail: kamale.qadimli@adpu.edu.az

Xülasə: Oxunun mükəmməl forması isə strategiyalı oxudur. Bir çox tədqiqatçılar strategiyalı oxunun oxu bacarığının zirvəsi kimi təqdim edirlər. Strategiyalı oxu müasir tədris prosesində şagirdlərin mətni anlama bacarıqlarını, təndiqi və yaradıcı düşünmə qabiliyyətlərini inkişaf etdirməyə xidmət edən effektiv təlim yanaşmalarından biridir. Bu proses mətnin passiv şəkildə oxunmasını deyil, məqsədyönlü strategiyaların tətbiqi ilə şagirdlərin mətnlə aktiv qarşılıqlı əlaqəsini nəzərdə tutur. Strategiyalı oxu zamanı oxucu müxtəlif oxu strategiyalarından istifadə edərək mətni oxuyur.
L.Vıqotskinin " Yaxın İnkişaf Zonası " nəzəriyyəsi strategiyalı oxunun pedaqoji və psixoloji əsaslarını izah etməkdə mühüm mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Strategiyalı oxu prosesində müəllimin rolu yalnız məzmunu ötürmək deyil, həm də şagirdin potensial imkanlarını inkişaf etdirmək, ona müstəqil öyrənmə bacarıqları qazandırmaqdır.
Açar sözlər: L.Vıqotski, Yaxın İnkişaf Zonası, nəzəriyyə, strategiyalı oxu, pedaqoji və psixoloji əsaslar

---

ON THE STRATEGİC APPLİCATİON OF VYGOTSKY'S THEORY OF THE "ZONE OF PROXİMAL DEVELOPMENT" TO READİNG

Sakit Kamila GADİMLİ
Azerbaijan State Pedagogical University
Orcid: http://orcid.org/0009-0004-5336-7997
E-mail: kamale.qadimli@adpu.edu.az

Abstract: The perfect form of reading is strategic reading. Many researchers consider strategic reading to be the pinnacle of reading skills. Strategic reading is one of the effective teaching methods that helps develop students' skills in understanding the text, critical and creative thinking in the modern educational process. This process involves not passive reading of the text, but active interaction of students with the text through the use oftargeted strategies. In the process of strategic reading, the reader reads the text using various reading strategies. The theory of the "zone of proximal development" by L. Vygotsky is of great importance for explaining the pedagogical and psychological foundations of strategic reading. The role of the teacher in the process of strategic reading is not only to convey the content, but also to develop the potential of the student and form his or her independent learning skills.
Keywords: L. Vygotsky, zone of proximal development, theory, strategic reading, pedagogical and psychological foundations.

О СТРАТЕГИЧЕСКОМ ПРИМЕНЕНИИ ТЕОРИИ «ЗОНЫ БЛИЖАЙШЕГО РАЗВИТИЯ» Л. ВЫГОТСКОГО К ЧТЕНИЮ

Камиля Сакит ГАДИМЛИ
Азербайджанский государственный педагогический университет
Orcid: http://orcid.org/0009-0004-5336-7997
Электронная почта: kamale.qadimli@adpu.edu.az

Резюме: Совершенной формой чтения является стратегическое чтение. Многие исследователи представляют стратегическое чтение как вершину читательского мастерства. Стратегическое чтение – один из эффективных методов обучения, способствующий развитию у учащихся навыков понимания текста, критического и творческого мышления в современном образовательном процессе. Этот процесс предполагает не пассивное чтение текста, а активное взаимодействие учащихся с текстом посредством применения целенаправленных стратегий. В процессе стратегического чтения читатель читает текст, используя различные стратегии чтения.
Теория «зоны ближайшего развития» Л. Выготского имеет большое значение для объяснения педагогических и психологических основ стратегического чтения. Роль учителя в процессе стратегического чтения заключается не

только в передаче содержания, но и в развитии потенциальных возможностей учащегося и формировании у него навыков самостоятельного обучения.
Ключевые слова: Л. Выготский, зона ближайшего развития, теория, стратегическое чтение, педагогические и психологические основы.

Giriş

Müasir təhsil sistemində ana dilinin öyrənilməsi şəxsiyyətin formalaşması baxımından müstəsna əhəmiyyətə malikdir. Həmçinin ana dilinin öyrədilməsi beynəlxalq təcrübədə milli təfəkkürün formalaşdırılmasında mühüm vasitə kimi yüksək qiymətləndirilir. *"Ümumi təhsil pilləsində Azərbaycan dili təliminin məqsədi ümumi nitq və dil bacarıqlarını formalaşdırmaqla şagirdlərin nitq mədəniyyətinə yiyələnmələrini təmin etməkdən ibarətdir"* (Azərbaycan Respublikası Elm və Təhsil Nazirliyi, 2023, s.3). Məhz bu baxımdan Azərbaycan dilinin oxu məzmun xəttinin mənimsənilməsinin rolu mühümdür. Oxu dedikdə yalnız mətnin məzmununun mənimsənilməsi deyil, eyni zamanda mətnin düzgün təhlil olunması, nəticə çıxarılması da nəzərdə tutulur.

Oxunun mükəmməl forması isə strategiyalı oxudur. Bir çox tədqiqatçılar strategiyalı oxunun oxu bacarığının zirvəsi kimi təqdim edir. Strategiyalı oxu müasir tədris prosesində şagirdlərin mətni anlama bacarıqlarını, təndiqi və yaradıcı düşünmə qabiliyyətlərini inkişaf etdirməyə xidmət edən effektiv təlim yanaşmalarından biridir. Bu proses mətnin passiv şəkildə oxunmasını deyil, məqsədyönlü strategiyaların tətbiqi ilə şagirdlərin mətnlə aktiv qarşılıqlı əlaqəsini nəzərdə tutur. Strategiyalı oxu zamanı oxucu müxtəlif oxu strategiyalarından istifadə edərək mətni oxuyur.

Nəzəriyyə

Strategiyalı oxunun mahiyyətinin dərk edilməsi üçün onun pedaqoji nəzəriyyələrlə əlaqəsinə diqqət yetirmək lazımdır. Bu nəzəriyyələrdən biri də Lev Vıqotskinin "Yaxın İnkişaf Zonası" nəzəriyyəsidir. Bu nəzəriyyə strategiyalı oxunun mahiyyətini, həmçinin onun elmi-metodoloji əsaslarını izah etmək üçün mühüm psixoloji çərçivə yaradır. Tanınmış psixoloq Vıqotskiyə görə, şagirdin mövcud inkişaf səviyyəsi ilə potensial inkişaf səviyyəsi arasında bir "zona" mövcuddur ki, bu zona daha bilikli bir fərdin (müəllim, yaşıd və s) köməyi ilə aşılır. Yaxın İnkişaf Zonasında təlim, şagirdin təkbaşına edə bilmədiyi, lakin müvafiq dəstək və yönləndirmə ilə uğurla yerinə yetirdiyi fəaliyyətləri əhatə edir. "*Məhz bu zona potensial inkişaf zonasıdır, bir şəxsin öyrənməsi üçün vacib və əhəmiyyətli olan* məqamdır" (Təhsil Araşdırmaları və İnkişaf Mərkəzi, 2024, s.128). Bu nəzəriyyənin əsas ideyası ondan ibarətdir ki, öyrənmə inkişafı qabaqlayır və müəllim təlim prosesində şagirdin mövcud biliklərini aşacaq tapşırıqlar təqdim etməklə onu növbəti inkişaf mərhələsinə aparacaq. Vıqotski qeyd edir ki, bəzi tədqiqatçılar materialı hazır şəkildə təqdim edir, digərləri problemi yarımçıq qoyub şagirdlərə tamamlatmağın doğru olduğunu bildirirlər. Lakin Vıqotski problemi müəllimin köməyi ilə həll etməyin doğru yol olduğu qənaətinə gəlir. Buradan da aydın olur ki, eyni real inkişaf səviyyəsinə malik uşaqlar müəllimin rəhbərliyi altında öyrənmə qabiliyyətlərinə görə xeyli fərqlənirlər. Vıqotski YİZ-ə belə tərif vermişdir: " *Bu, müstəqil problem həll etmə ilə müəyyən olunan real inkişaf səviyyəsi ilə böyüklərin rəhbərliyi və ya daha bacarıqlı həmyaşıdlarla əməkdaşlıq vasitəsilə həll edilən problemlər zamanı müəyyən olunan potensial inkişaf səviyyəsi arasındakı məsafədir*" (Vygotsky, 1978, s.86). Bir sözlə, YİZ hələ formalaşmamış, lakin formalaşma prosesində olan funksiyaları əhatə edir. Yəni YİZ şagirdin gələcək inkişafının potensialını göstərir. Burada müəllim *skafoldinq* rolunu oynayır. Müəllim şagirdləri müşahidə etməli və şagirdin öyrənmə prosesində harada olduqlarını, onları necə inkişaf etdirməli olduqlarını düşünməlidir. Aşağıda bir sıra skafoldinq strategiyaları təqdim ediləcək:

• Müəllim yeni materialı əvvəlki materiallarla əlaqələndirir, yaxud öyrəniləcək materialı şagirdlərin öz təcrübələri, maraqları ilə də əlaqələndirə bilərlər.

• Müəllim şagirdin əldə etməli olduğu təlim nailiyyətlərini, hansı bilik və bacarıqlara yiyələnəcəklərini dərsin əvvəlində şagirdlərə açıqlamalıdır.

• Dərs zamanı müəllim yerinə yetirilməsi nəzərdə tutulan tapşırıqla bağlı şagirdləri təlimatlandırır.

• Mövzunu şagirdin anlaması üçün müəllim müxtəlif yollardan istifadə etməlidir. Məsələn, slaydlardan istifadə edə bilər, yaxud şifahi formada izah və s. buraya aid etmək olar.

• Mətn oxunmazdan əvvəl mənası çətin dərk edilən sözlərin və ya ifadələrin mənası müəllim tərəfindən aydınlaşdırılır. Beləliklə, şagirdlər mətni daha yaxşı mənimsəyirlər.

Yuxarıda təqdim edilən skafoldinq strategiyalarından da aydın olur ki, strategiyalı oxu zamanı da müəllim şagirdlərə bir növ bələdçi rolunu oynayır və oxu mətnini şagirdin yüksək səviyyədə mənimsəməsi üçün istər oxudan əvvəl, istər oxu zamanı, istərsə də oxudan sonra müxtəlif üsullardan istifadə edir. Strategiyalı oxu prosesində müəllim şagirdə yalnız

mətnin məzmununu anlamağı deyil, həm də onu necə anlamaq yollarını öyrədir. Bu isə bilavasitə Yaxın İnkişaf Zonası modelinə uyğun gəlir.

1) Oxudam əvvəl mərhələ - proqnozlaşdırma, motivasiya, əvvəlki bilikləri aktivləşdirmə

Müəllim şagirdin əvvəlki bilik səviyəsinə uyğun istiqamətləndirici suallar verir, mətnin başlığındam istifadə edərək təxminlər qurmağa kömək edir. Bu mərhələ YİZ-in başlanğıc nöqtəsini formalaşdırır.

1) Oxu zamanı mərhələ- qeyd etmə, suallar yaratma Müəllim şagirdin diqqətini əsas ideyalara yönəldir, mətnin çətin hissələrini izah edir, müxtəlif oxu strategiyalarından (sual-cavab, klaster, qeydlərlə oxu) istifadə olunur. Bu zaman müəllimin dəstəyi YİZ daxilində bilik boşluqlarını doldurur.

2) Oxudan sonra mərhələ- təhlil, ümumiləşdirmə, yaradıcı tətbiqetmə

Şagird əldə etdiyi bilikləri müstəqil şəkildə istifadə edərək mətn üzərində analitik və yaradıcı tapşırıqlar yerinə yetirir. Bu mərhələ Yaxın İnkişaf Zonasından çıxış mərhələsinin və yeni müstəqillik səviyyəsinə keçidi təmin edir.

Müasir Azərbaycan dili dərsliklərində yer alan mətnlərin tədrisində bu ardıcıllıq nəzərə alınır. Oxu mətnindən əvvəl mətnin başlığı ilə və ya mətndə bəhs olunacaq məsələ ilə bağlı suallar yer alır və şagirdləri oxuya hazırlayır. Oxu zamanı mətndaxili suallar təqdim olunur və bu suallar mətnin ideyasının müəyyən olunmasında şagirdlərə kömək olur. Mətnin oxusundan sonra isə mətndəki obrazlarla bağlı münasibət bildirmə, yaxud məzmunla əlaqəli tapşırıqlar mətni tam olaraq mənimsəməyə xidmət edir.

YİZ-in strategiyalı oxuda istifadəsinin bir sıra üstünlükləri var:

• Şagird mətni anlama prosesində aktiv iştirakçıya çevrilir

• Şagird öz oxu strategiyalarını izləməyi və tənzimləməyi öyrənir

• Müəllim hət şagirdin inkişaf zonası çərçivəsində fərqli dəstək səviyyəsi təqdim edir

• Mətndə verilmiş məlumatları müqayisə edir, qiymətləndirir və yeni nəticələr çıxarır

7-ci sinif Azərbaycan dili dərsliyindən " *Polyanna* " (İsmayılov, Rüstəmova, Allahverdi, Məmmədova, 2022, s.23) mətni üzərində dərs nümunəsinə diqqət yetirək.

Sinif: 7-ci sinif

Mətn: Polyanna

Standart: 2.2.1, 2.2.3

Təlim nəticəsi: 1) Səs tonu, temp və fasiləni gözləməklə mətni oxuyur; 2) Mətndəki fikrə münasibətini əlavə fakt və məlumatlarla əsaslandırır

İş üsulu: Müzakirə, sual-cavab

İş forması: Qrup işi

Resurs: Dərslik, elektron lövhə

Dərsin gedişi

Oxudan əvvəl- Müəllim elektron lövhədə Eleanor Porterin "Polyanna" əsərindən hissələr təqdim edə bilər və ya kiçik video- çarx nümayiş etdirilə bilər. Ardınca proqnozlaşdırıcı suallar verilir. "Sizcə, Polyanna necə bir qızdır?", "Polyanna xalası- Polli Harrinqtonun yanında xoşbəxt ola biləcəkmi?" və s. Bu zaman müəllim daha passiv şagirdlərə yönləndirici suallar verir, fəal şagirdlər fikirlərini bölüşərək onların təfəkkürünü stimullaşdırırlar.

Oxudan zamanı- Mətn hissələrə bölünür. Müəllim mətni şagirdlərlə birlikdə oxuyur. Hər hissədən sonra suallar verilir. Mətnin oxusu zamanı əsas yerlər qeyd edilir, mətndaxili suallar cavablandırılır, şagirdlər üçün anlaşılmayan hissələr izah edilir. Müəllim açıq tipli suallar verilir və şagirdləri düşünməyə sövq edir. Şagirdlər səviyyələrinə uyğun qruplara bölünür və bacarıqlı şagirdlər mətni daha dərindən təhlil edərək digər şagirdlərə dəstək olurlar.

Oxudan sonra- Qruplar müəyyən xoşagəlməz situasiyalar fikirləşməli və digər qruplar isə bu anlarda sevinməli məqamları tapırlar. Müzakirə aparılır və burada hər bir şagirdin şəxsi münasibət bildirməsinə şərait yaradılır. Fikir bildirməkdə çətinlik çəkən şagirdlərə yoldaşları kömək edir. Beləliklə, şagirdlər mətnin ideyasını ifadə edirlər: *Optimist olmaq həyatda mübarizə gücüdür*. Qiymətləndirmə isə *mətnin məzmununu anlama, fikrin əsaslandırılması, şəxsi münasibət bildirmə* meyarları əsasında aparılır.

"Polyanna" mətnin təhlilində YİZ və strategiyalı oxu birgə tətbiq olunmuşdur. Strategiyalı oxu şagirdi mətn üzərində aktiv düşünməyə cəlb edirsə, YİZ müəllimin və daha aktiv şagirdlərin zəif şagirdlərə dəstəyi kimi səciyyələndirilir. Strategiyalı oxuda istifadə olunan strategiyalar şagirdlərin təfəkkürünü, nitqini inkişaf etdirirsə, YİZ-də bu bacarıqlar müəllim və daha güclü şagirdlərin şagirdlərin dəstəyi ilə əldə edilir.

İşin elmi nəticəsi: Nəticədə Vıqotskinin " Yaxın İnkişaf Zonası " nəzəriyyəsi strategiyalı oxunun pedaqoji və psixoloji əsaslarını izah etməkdə mühüm çərçivə təqdim edir. Strategiyalı oxu prosesində müəllimin rolu yalnız məzmun ötürmək deyil, həm də şagirdin potensial imkanlarını inkişaf etdirmək, ona müstəqil öyrənmə bacarıqları qazandırmaqdır. Bu yanaşma həm müasir təhsil strategiyalarının, həm də kurikulum islahatlarının əsas prinsiplərinə uyğun gəlir.

İşin elmi yeniliyi: Məqalədə qeyd edilir ki, Strategiyalı oxu zamanı oxucu müxtəlif oxu strategiyalarından istifadə edərək mətni oxuyur. Bu şagirdin nitqini, təfəkkürünü inkişaf etdirir, onlara

nitq mədəniyyəti vərdişləri qazandırır. Bilikləri həyatla əlaqələndirmə və s. bacarıqlar formalaşdırır.

Məqalədə L.Vıqotskinin "Yaxın İnkişaf Zonası" nəzəriyyəsinin strategiyalı oxuya tətbiqinin əhəmiyyətiaçıqlanır.

İşin tətbiqi, əhəmiyyəti: Bizə elə gəlir ki, təqdim olunan məqalə, yəni "L.Vıqotskinin "Yaxın İnkişaf Zonası" nəzəriyyəsinin strategiyalı oxuya tətbiqi haqqına" mövzusu ilə maraqlanan hər kəs üçün əhəmiyyətli ola bilər. Bu məqalədən müəllimlər və tələbələr istifadə edə bilərlər.

Müəllimlər strategiyalı oxu üzrə işin pedaqoji və psixoloji əsaslarına istinad etməklə şagirdlərin təlim nəticələrinin yüksəldilməsinə nail olmaq imkanı əldə edirlər.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Azərbaycan Respublikası Elm və Təhsil Nazirliyi (2023). *Azərbaycan Respublikasının ümumi təhsil müəssisələri üçün Azərbaycan dili fənni üzrə təhsil proqramı (kurikulum).* Bakı, 86 s
2. İsmayılov, R. Ə., Rüstəmova, A. X., Allahverdi, H. F., & Məmmədova, S. X. (2022). *Azərbaycan dili 7-ci sinif üçün dərslik*. Bakı: Şərq-Qərb. 176 s
3. Təhsil Araşdırmaları və İnkişaf Mərkəzi (TAİM). (2024). *Metodika və pedaqogika.* Bakı. 184 s
4. Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes.* Cambridge. MA: Harvard University Press. 175 s.

DOİ: 10.32010/HGNC9533

TƏHSİL MARKETİNGİNİN PEDAQOJİ UNİVERSİTETLƏRDƏ ROLU: AZƏRBAYCAN VƏ BEYNƏLXALQ TƏCRÜBƏ

Aytən Elçin QULİYEVA
Azərbaycan Respublikası Təhsil İnstitutu
ORCID ID: 0000-0003-0404-5110
E-mail: quliyeva.ayten@outlook.com

Xülasə: təhsil marketingi pedaqoji universitetlərdə tələbə cəlbi üçün əsas vasitədir və müəllim hazırlığının keyfiyyətinə birbaşa təsir edir. azərbaycanda, xüsusilə azərbaycan dövlət pedaqoji universiteti (adpu) kontekstində, təhsil marketingi dövlət strategiyalarına bağlıdır və əsasən elektron qəbul sistemi, beynəlxalq əməkdaşlıq və sosial media ilə məhdudlaşır. lakin rəqəmsal alətlərin zəifliyi, büdcə məhdudiyyətləri və müəllimlik peşəsinin aşağı prestiji tələbə cəlbini çətinləşdirir. beynəlxalq təcrübə, xüsusilə corc vaşinqton universitetinin (gwu) graduate school of education and human development (gsehd) proqramı, müasir strategiyaların effektivliyini göstərir. gsehd virtual turlar, sosial media kampaniyaları, karyera dəstəyi və çoxmədəniyyətli yanaşmalarla tələbələri cəlb edir, məzunlarının 95%-i 6 ay ərzində iş tapır. azərbaycan bu təcrübədən faydalanaraq rəqəmsal transformasiyanı sürətləndirməli, müəllimlik peşəsinin prestijini artırmalı və mentorluq proqramları tətbiq etməlidir. bu, pedaqoji təhsilin cəlbediciliyini artıraraq ölkənin təhsil sisteminin inkişafına töhfə verəcək. tövsiyələrə virtual kampus turları, karyera fokuslu təbliğat və beynəlxalq partnyorluqların genişləndirilməsi daxildir.
Açar sözlər: Təhsil marketingi, Pedaqoji universitetlər, Tələbə cəlbi, Beynəlxalq təcrübə, Corc Vaşinqton Universiteti

---

THE ROLE OF EDUCATİONAL MARKETİNG İN PEDAGOGİCAL UNİVERSİTİES: AZERBAİJANİ AND INTERNATİONAL EXPERİENCE

Ayten Elchin GULIYEVA
Institute of Education of the Republic of Azerbaijan, doctoral student
ORCID ID: 0000-0003-0404-5110
E-mail: quliyeva.ayten@outlook.com

Abstract: Educational marketing is a key tool for attracting students to pedagogical universities and has a direct impact on the quality of teacher training. In Azerbaijan, especially in the context of the Azerbaijan State Pedagogical University (ADPU), educational marketing is tied to state strategies and is mainly limited to the electronic admission system, international cooperation, and social media. However, the weakness of digital tools, budget constraints, and the low prestige of the teaching profession make it difficult to attract students. International experience, in particular the Graduate School of Education and Human Development (GSEHD) program at George Washington University (GWU), shows the effectiveness of modern strategies. GSEHD attracts students with virtual tours, social media campaigns, career support, and multicultural approaches, with 95% of its graduates finding jobs within 6 months. Azerbaijan should benefit from this experience by accelerating digital transformation, increasing the prestige of the teaching profession, and introducing mentoring programs. This will contribute to the development of the country's education system by increasing the attractiveness of pedagogical education. Recommendations include virtual campus tours, career-focused outreach, and expanding international partnerships.
Key words: Educational marketing, Pedagogical universities, Student recruitment, International experience, George Washington University.

РОЛЬ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОГО МАРКЕТИНГА В ПЕДАГОГИЧЕСКИХ ВУЗАХ: АЗЕРБАЙДЖАНСКИЙ И МЕЖДУНАРОДНЫЙ ОПЫТ

Айтен Эльчин ГУЛИЕВА
Института Образования Азербайджанской Республики, докторант
ORCID ID: 0000-0003-0404-5110
Электронная почта: quliyeva.ayten@outlook.com

Резюме: Образовательный маркетинг является ключевым инструментом привлечения студентов в педагогические вузы и напрямую влияет на качество подготовки учителей. В Азербайджане, особенно в

контексте Азербайджанского государственного педагогического университета (АГПУ), образовательный маркетинг связан с государственными стратегиями и в основном ограничивается электронной системой приема, международным сотрудничеством и социальными сетями. Однако слабость цифровых инструментов, бюджетные ограничения и низкий престиж профессии учителя затрудняют привлечение студентов. Международный опыт, в частности, программа Высшей школы образования и развития человека (GSEHD) Университета Джорджа Вашингтона (GWU), показывает эффективность современных стратегий. GSEHD привлекает студентов виртуальными турами, кампаниями в социальных сетях, поддержкой карьеры и мультикультурными подходами: 95% выпускников находят работу в течение 6 месяцев. Азербайджан должен извлечь пользу из этого опыта, ускорив цифровую трансформацию, повысив престиж профессии учителя и внедрив программы наставничества. Это будет способствовать развитию системы образования страны, повышая привлекательность педагогического образования. Рекомендации включают виртуальные экскурсии по кампусу, мероприятия по развитию карьеры и расширение международного партнерства.
Ключевые слова: Образовательный маркетинг, Педагогические университеты, Набор студентов, Международный опыт, Университет Джорджа Вашингтона

Giriş

Təhsil marketingi bugünkü ali təhsil sistemində universitetlərin özlərini tanıtdığı, tələbələri cəlb etdiyi və onların qərar qəbuluna təsir etdiyi əsas alətlərdən biridir. Xüsusilə pedaqoji universitetlər üçün bu, sadəcə rəqabət məsələsi deyil, həm də ölkənin təhsil sisteminin gələcəyini formalaşdıran müəllimlərin hazırlanması ilə bağlıdır. Azərbaycanda pedaqoji təhsil, məsələn, Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti (ADPU) kimi qurumlar vasitəsilə həyata keçirilir və dövlət strategiyaları ilə dəstəklənir. Amma qlobal rəqabət, rəqəmsal transformasiya və pandemiya sonrası dəyişən tələblər bu sahədə yeni yanaşmalar tələb edir.

Bu yazıda təhsil marketinginin pedaqoji universitetlərdəki rolunu, Azərbaycanın mövcud strategiyalarını və beynəlxalq təcrübəni, xüsusilə də Corc Vaşinqton Universitetinin (George Washington University – GWU) təcrübəsini ətraflı təhlil edəcəm. Məqsədim, Azərbaycanın pedaqoji universitetləri üçün praktiki və innovativ təkliflər verməkdir.

Təhsil marketingi universitetlərin öz brendlərini qurması, tələbələri cəlb etməsi və onların təhsilə bağlılığını artırması üçün istifadə olunan strategiyalar toplusudur. Bu, sadəcə reklamla məhdudlaşmır; universitetin dəyərlərini, proqramlarını və imkanlarını potensial tələbələrə çatdırmaq üçün kompleks bir yanaşmadır. Pedaqoji universitetlərdə bu rol daha da vacibdir, çünki müəllim hazırlığı bir ölkənin təhsil sisteminin təməl daşıdır. Müəllimlər gələcək nəsilləri formalaşdırır, buna görə də bu sahəyə cəlb olunan tələbələrin keyfiyyəti və sayı birbaşa cəmiyyətin inkişafına təsir edir (Szekeres, 2010).

Nəzəriyyə

Təhsil marketingi pedaqoji universitetlər üçün sadəcə tələbə cəlb etməkdən ibarət deyil. Bu, həm də müəllim peşəsinin cəmiyyətdəki prestijini artırmaq, gəncləri bu sahəyə həvəsləndirmək və onların uzunmüddətli karyera perspektivlərini görməsinə kömək etməkdir. Azərbaycanda müəllimlik peşəsinə maraq son illərdə bir qədər artsa da, hələ də bu sahəyə gəncləri cəlb etmək üçün daha çox iş görmək lazımdır. Beynəlxalq təcrübədə isə bu məqsədlə müasir rəqəmsal alətlərdən, sosial mediadan və fərdi yanaşmalardan istifadə olunur ki, bu da Azərbaycanda tətbiq oluna bilər (Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi, 2019).

Təhsil Marketinginin Əsas Elementləri Təhsil marketingini daha yaxşı başa düşmək üçün onun əsas komponentlərini sadalayıram:

1. Brendinq: Universitetin özünəməxsus imicinin yaradılması. Pedaqoji universitetlər üçün bu, müəllim peşəsinin cəmiyyətdəki dəyərini vurğulamaq deməkdir. Məsələn, uğurlu müəllim məzunlarının hekayələri paylaşılarsa, bu, gəncləri motivasiya edə bilər.
2. Rəqəmsal Marketinq: Sosial media platformaları (Instagram, YouTube), axtarış motoru optimallaşdırması (SEO) və e-poçt kampaniyaları. Virtual kampus turları və ya onlayn tədbirlər potensial tələbələri cəlb edir.
3. Fərdi Yanaşma: Tələbələrin maraqlarına uyğun proqramlar təklif etmək, məsələn, karyera konsultasiyaları və ya mentorluq proqramları.
4. Partnyorluqlar və Tədbirlər: Beynəlxalq mübadilə proqramları, açıq qapı günləri və karyera yarmarkaları tələbələri cəlb etmək üçün effektivdir.
5. Saxlama Strategiyaları: Tələbələrin təhsilə bağlılığını artırmaq üçün psixoloji dəstək, mentorluq və karyera planlaması. Bu elementlər pedaqoji universitetlərdə tələbə cəlbi üçün xüsusi əhmiyyət kəsb edir, çünki müəllim peşəsinə maraq yaratmaq üçün emosional və motivasiyaedici amillərə ehtiyac var (Altbach & Knight, 2007).

Azərbaycanda pedaqoji təhsil əsasən Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti (ADPU) və onun filialları (Şamaxı, Quba və s) tərəfindən təmin edilir. Dövlət səviyyəsində təhsil marketingi "Azərbaycan Respublikasında Təhsilin İnkişafı üzrə Dövlət

Strategiyası" (2019-2030) çərçivəsində həyata keçirilir. Bu strategiya təhsilin keyfiyyətini artırmaq, beynəlxalq standartlara uyğunlaşmaq və pedaqoji kadrların hazırlanmasını təmin etmək məqsədi daşıyır. Lakin belə düşünmək olar ki, bu strategiyalar daha çox dövlət təbliğatına yönəlib və müasir marketinq alətlərindən tam istifadə etmir (Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi, 2019).

Azərbaycanda Mövcud Strategiyalar

1. Dövlət Qəbul Sistemi: Dövlət İmtahan Mərkəzinin (DİM) elektron qəbul sistemi şəffaflığı təmin edir. Məsələn, 2024-2025-ci tədris ilində ADPU-nun Tarix müəllimliyi ixtisasına keçid balı 497.2, ibtidai sinif müəllimliyi üçün isə 450 bal civarında olub. Bu, tələbələrə seçim etməkdə asanlık yaradır.
2. Beynəlxalq Əməkdaşlıq: ADPU xarici universitetlərlə (məsələn, Fransanın Strasburq Universiteti, ABŞ-ın JFDP proqramı) əməkdaşlıq edir. Bu proqramlar xüsusilə ingilis dili müəllimlərinin hazırlanmasına yönəlib.
3. Sosial Media və Regional Təbliğat: ADPU-nun sosial media hesabları (Facebook, Instagram) vasitəsilə təbliğat aparılır, lakin bu, daha çox xəbərlər və tədbirlərlə məhdudlaşır. Regional filiallar vasitəsilə yerli gənclərə müraciət edilir.
4. Təcrübə Proqramları: Cocuq Mərcanlı kəndindəki kimi təcrübə proqramları tələbələri praktik bacarıqlara cəlb edir (Maringe & Gibbs, 2009).

Azərbaycanda Çağırışlar Mənim müşahidələrimə görə, Azərbaycanda pedaqoji təhsilə maraq aşağıdır, çünki müəllimlik peşəsi cəmiyyətdə yetərincə prestijli hesab edilmir. Gənclərin çoxu mühəndislik, İT və ya biznes kimi sahələrə üstünlük verir. Həmçinin, marketinq strategiyaları köhnəlmişdir: Rəqəmsal Alətlərin Zəifliyi: Sosial media kampaniyaları sistemli deyil, SEO və ya virtual turlar kimi müasir üsullar istifadə edilmir. Büdcə Məhdudiyyətləri: Marketinqə ayrılan vəsait məhduddur, bu da genişmiqyaslı kampaniyaların aparılmasını çətinləşdirir. Peşənin Prestiji: Müəllimlik peşəsinin maaşı və sosial statusu gəncləri bu sahədən uzaqlaşdırır.

Metod

Beynəlxalq səviyyədə pedaqoji universitetlər tələbə cəlbi üçün daha müasir və innovativ strategiyalardan istifadə edir. Məsələn, Böyük Britaniyada UCL Institute of Education, ABŞ-da Harvard Graduate School of Education və ya Avstraliyada Melbourne Universiteti kimi qurumlar tələbə cəlbini rəqəmsal və fərdi yanaşmalarla təmin edir. Belə hesab etmək olar ki, bu təcrübələrin Azərbaycan üçün də önəmli öyrədici rolu ola bilər (Hemsley-Brown & Oplatka, 2015).

Beynəlxalq Strategiyalar - Rəqəmsal Marketinq: Universitetlər virtual kampus turları, vebinarlar və sosial media kampaniyaları ilə tələbələri cəlb edir. Məsələn, Avstraliya universitetləri beynəlxalq tələbələr üçün YouTube-da immersiv videolar paylaşır. Karyera Fokuslu Təbliğat: Müəllim peşəsinin uzunmüddətli faydaları vurğulanır. ABŞ-da tələbələrin 40%-ə yaxını karyera imkanlarına görə pedaqoji proqramları seçir. Beynəlxalq Mübadilələr: İkili diplom proqramları və Erasmus+ kimi layihələr tələbələri cəlb edir. Böyük Britaniyada UCAS sistemi real vaxtda qəbul prosesini asanlaşdırır. Mədəni Uyğunlaşma: Hindistan və ya Afrika ölkələrindən olan tələbələr üçün dil dəstəyi və vizə konsultasiyaları təklif olunur. Saxlama Strategiyaları: Finlandiyada müəllimlik peşəsi cəmiyyətdə yüksək statusa malikdir və tələbələr mentorluq proqramları ilə dəstəklənir. Bu strategiyalar tələbələri cəlb etməkdə effektivdir, çünki onlar fərdi ehtiyaclara və müasir texnologiyalara uyğundur (Szekeres, 2010).

Corc Vaşinqton Universiteti (GWU) ABŞ-ın paytaxtı Vaşinqton D.C.-də yerləşən və pedaqoji təhsil sahəsində nüfuzlu qurumlardan biridir. Onun Graduate School of Education and Human Development (GSEHD) proqramı müəllim hazırlığı, təhsil liderliyi və konseling sahələrində liderdir. Belə hesab etmək yerinə düşər ki, GWU-nun strategiyaları Azərbaycan üçün öyrənici ola bilər, çünki onlar həm müasir, həm də effektivdir.

GSEHD-nin Strukturu və Marketinq Yanaşması GSEHD 1909-cu ildə təsis olunub və hazırda 1000-dən çox magistr və doktorant tələbəsi var. Universitetin "scholar-practitioner" modeli nəzəriyyə ilə praktikanı birləşdirir. Bu, tələbələrə həm akademik bilik, həm də real təcrübə qazandırır. Marketinq strategiyaları isə bu modeli vurğulayaraq tələbələri cəlb edir. GWU-nun Tələbə Cəlbi Strategiyaları

1. Rəqəmsal Marketinq: o GSEHD-nin veb-saytı interaktivdir: virtual kampus turları, onlayn seminarlar və proqram təsvirləri təklif edir. Məsələn, pandemiya dövründə virtual turlar tələbələrin 60%-ni cəlb edib. O Sosial mediada "Alumni Spotlights" seriyası uğurlu müəllimlərin hekayələrini paylaşır. Bu, tələbələri motivasiya edir və onların 80%-nin qərarına təsir edir.
2. Karyera Dəstəyi: o GSEHD-nin "Career Services" mərkəzi tələbələrə rezyume yazmaq, intervyu bacarıqları və şəbəkə qurma təklif edir. Pedaqoji proqramlarda internshiplər məcburidir, bu da tələbələri cəlb edir. Beynəlxalq tələbələr üçün "International Student Guide" vizə və dil dəstəyi verir. 2024-cü ildə beynəlxalq tələbələrin sayı 25% artıb.

3. Tədbirlər: "Open House" və "Education Leadership Forum" kimi tədbirlər yüzlərlə potensial tələbəni cəlb edir. ABŞ Təhsil Nazirliyi və özəl şirkətlərlə (məsələn, Goldman Sachs) partnyorluqlar tələbələrə praktika imkanları yaradır.
4. Çoxmədəniyyətli Yanaşma: GSEHD tələbələrinin 40%-i azlıq qruplarındandır. "Diverse Voices" kampaniyası müxtəlif etnik və sosial qrupları hədəfləyir, bu da tələbələrin universitetə aidiyyət hissini artırır (George Washington University Graduate School of Education and Human Development, 2024).

Nəticə

GWU-nun təcrübəsi Azərbaycan üçün bir neçə cəhətdən faydalı ola bilər: Rəqəmsal Transformasiya: Virtual turlar və sosial media kampaniyaları ADPU-da tətbiq oluna bilər. Karyera Fokuslu Təbliğat: Müəllimlik peşəsinin uzunmüddətli faydalarını vurğulamaq gəncləri cəlb edə bilər. Partnyorluqlar: Xarici universitetlərlə əməkdaşlıq genişləndirilə bilər. Çoxmədəniyyətli Yanaşma: Azərbaycanda müxtəlif regionlardan tələbələri cəlb etmək üçün inklüziv kampaniyalar təşkil edilə bilər. GWU kimi qurumlar isə fərdi və rəqəmsal strategiyalara üstünlük verir. Belə hesab etmək olar ki, Azərbaycan bu təcrübədən faydalanaraq daha müasir və effektiv yanaşmalar tətbiq edə bilər (Szekeres, 2010).

Təhsil marketingi pedaqoji universitetlərdə tələbə cəlbi üçün əvəzsiz bir vasitədir. Azərbaycanda bu sahədə dövlət dəstəyi olsa da, müasir rəqəmsal alətlər və fərdi yanaşmalar zəifdir. GWU-nun GSEHD proqramı kimi beynəlxalq təcrübələr göstərir ki, effektiv marketinq strategiyaları tələbələri cəlb etməklə yanaşı, müəllimlik peşəsinin cəmiyyətdəki dəyərini də artırır. Azərbaycan bu təcrübələri öyrənərək öz pedaqoji universitetlərini daha rəqabətli və cəlbedici edə Bu, nəticədə ölkənin təhsil sisteminin inkişafına və gələcək nəsillərin keyfiyyətinə müsbət təsir edəcək.

ƏDƏBIYYAT SİYAHISI:

1. Kotler, P., & Keller, K. L. (2016). Marketing Management (15th ed.). Pearson Education.
2. Altbach, P. G., & Knight, J. (2007). The Internationalization of Higher Education: Motivations and Realities Journal of Studies in International Education, 11 (3-4), 290-305.
3. Hemsley-Brown, J., & Oplatka, I. (2015). University Choice: What Influences the Decisions of International Students?. Journal of Higher Education Policy and Management, 37- (5), 502-517.
4. Maringe, F., & Gibbs, P. (2009). Marketing Higher Education: Theory and Practice. Open University Press
5. George Washington University Graduate School of Education and Human Development. (2024). Annual Report 2023-2024. GWU Press
6. Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi. (2019). Azərbaycan Respublikasında Təhsilin İnkişafı üzrə Dövlət Strategiyası (2019-2030). Bakı.
7. Szekeres, J. (2010). Re-thinking the Role of Marketing in Higher Education. Journal of Higher Education Policy and Management, 32(2), 155-167.

DOİ: 10.32010/PYMM3534

İDMANÇI TƏLƏBƏLƏR ÜÇÜN İNGİLİS DİLİ DƏRSLƏRİNDƏ EFFEKTİV AUDİTORİYA İDARƏETMƏ STRATEGİYALARI

Səmayə Akif QULİYEVA
Azərbaycan İdman Akademiyası
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-2942-0944
E-mail: samaya.guliyeva@sport.edu.az

Xülasə: Bu mövzunun araşdırılmasının aktuallığı bununla izah edilir ki, idmançı tələbələr həm akademik, həm də idman fəaliyyətlərində iştirak edirlər. Məşqlər, yarışlar, xarici ölkələrə səfərlər səbəbilə dərsləri buraxa və öyrənmə prosesindən geri qala bilirlər. İdmançı tələbələrin dərslərdə iştirakı davamlı olmaya bilər. Həmçinin fiziki yorğunluq və bununla bərabər akademik marağın aşağı olması motivasiya çatışmazlığına səbəb olur. Biz burada ingilis dilinin öyrənilməsinin də xüsusi çətinlik yaratmasını qeyd etməliyik. İdmançı tələbələr üçün bu proses fiziki gərginlik və zaman məhdudiyyəti ilə bağlı olaraq daha stressli ola bilər. Ənənəvi dərs idarəetməsi bu qrup tələbələr üçün effektli olmaya bilər. Həmçinin bu sahədə elmi-metodik araşdırma və praktik tətbiqin kifayət qədər olmaması, tədqiqat sahəsi kimi az öyrənilməsi, mövzunun beynəlxalq səviyyədə çox az tədqiq olunması, idmançı tələbələrə istiqamətlənmiş dil tədrisi və auditoriya idarəetməsi sahəsində elmi mənbənin azlığı tədqiqat işinin aktullığını diqqətə çatdırır. Bu məqalədə effektiv auditoriya idarəçiliyi və onun ingilis dilinin tədrisinə təsiri araşdırılmış və təhsil məqsədlərinə çatmağa kömək edən uğurlu auditoriya idarəçiliyinin komponentləri təqdim edilmişdir. Tədqiqat işinin məqsədi idmançı tələbələr üçün ingilis dili dərslərində məqsədəuyğun auditoriya idarəetmə strategiyalarını araşdırmaq, bu qrup tələbələrin xüsusiyyətlərinə uyğun metod və yanaşmaları müəyyənləşdirmək və praktik tətbiq imkanlarını təqdim etməkdir. Həmçinin mövcud ədəbiyyatın təhlili, tədris mühitində tətbiq olunan effektiv strategiyalar və yanaşmalar əsasında təkliflər təqdim ediləcəkdir. Məqalə eyni zamanda bu metod və ideyaların real auditoriya şəraitində tətbiqinə dair praktik tövsiyyələr də təqdim edir. Burada vurğulanmalıdır ki, aparılan araşdırmaların nəticələri yalnız idmançı tələbələr üçün deyil, ümumilikdə xarici dil öyrənən digər tələbə qrupları üçün də faydalı ola bilər və tədris keyfiyyətinin yüksəldilməsinə mühüm töhfə verə bilər.
Açar sözlər: auditoriya idarəetmə strategiyaları, ixtisaslaşmış idman leksikası, psixoloji amillər, ingilis dilinin tədrisi, motivasiya

EFFECTIVE AUDIENCE MANAGEMENT STRATEGIES IN ENGLISH LANGUAGE CLASSES FOR STUDENT ATHLETES

Samaya Akif GULIYEVA
Azerbaijan Sport Academy
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-2942-0944
E-mail: samaya.guliyeva@sport.edu.az

Abstract: The relevance of studying this topic is explained by the fact that student athlethes participate in both academic and sports activities. Due to training, competitions, and trips abroad, they may miss classes and fall behind in the learning process. Student athletes may not be able to attend classes consistently. Physical fatigue, coupled with low academic interest, can also lead to a lack of motivation. We should also note that learning English is a particular challenge. For student athlethes, this process can be more stressful due to physical strain and time constraints. Traditional classroom management may not be effective for this group of students. Also, the lack of scientific-methodological research and practical application in this field, the little study of the subject as a research area, the very little research on the subject at the international level, the scarcity of scientific sources in the field of language teaching and classroom management aimed at student athletes, bring to attention the urgency of the research work. This article examines effective audience management and its impact on English language teaching and presents the components of successful audience management that help achieve educational goals. The aim of the research is to investigate effective audience management strategies in English lessons for student-athletes, to identify methods and approaches appropriate to the characteristics of this group of students, and to present practical application opportunities. Additionally**,** suggestions will be presented based on an analysis of the existing literature and effective strategies and approaches applied in the educational environment. It should be emphasized that the results of the conducted studies can be beneficial not only for student-athletes but also for other groups of students learning a foreign language and can make a significant contribution to improving the quality of education.
Key words: audience management strategies, specialized sports vocabulary, psychological factors, English language teaching, motivation

ЭФФЕКТИВНЫЕ СТРАТЕГИИ УПРАВЛЕНИЯ АУДИТОРИЕЙ НА ЗАНЯТИЯХ ПО АНГЛИЙСКОМУ ЯЗЫКУ ДЛЯ СТУДЕНТОВ-СПОРТСМЕНОВ

Самая Акиф ГУЛИЕВА
Азербайджанская Спортивная Академия
Orcid: https://orcid.org/0000-0002-2942-0944
Электронная почта: samaya.guliyeva@sport.edu.az

Резюме: Актуальность изучения данной темы объясняется тем, что студенты-спортсмены участвуют как в учебной, так и в спортивной деятельности. Из-за тренировок, соревнований и поездок за границу они могут пропускать занятия и отставать в учебном процессе. Студенты-спортсмены могут не иметь возможности регулярно посещать занятия. Физическая усталость в сочетании с низким интересом к учёбе также приводит к отсутствию мотивации. Стоит также отметить, что изучение английского языка представляет собой особую сложность. Для студентов, занимающихся спортом, этот процесс может быть более стрессовым из-за физических нагрузок и нехватки времени. Традиционное управление классом может быть неэффективным для этой группы студентов. Кроме того, отсутствие научно-методических исследований и практического применения в этой области, ограниченное ее изучение как научной области, крайне малое количество исследований по данной теме на международном уровне и скудность научных источников в области преподавания языка и управления классом, ориентированного на студентов-спортсменов, подчеркивают актуальность данной исследовательской работы. В данной статье рассматривается эффективное управление аудиторией и его влияние на преподавание английского языка, а также представлены компоненты успешного управления аудиторией, которые помогают достичь образовательных целей. Целью исследования является изучение эффективных стратегий управления аудиторией на уроках английского языка для студентов-спортсменов, выявление методов и подходов, соответствующих особенностям этой группы студентов, и представление возможностей практического применения. Также будут представлены предложения, основанные на анализе существующей литературы и эффективных стратегий и подходов, применяемых в образовательной среде. В статье также даются практические рекомендации по применению этих методов и идей в реальной аудитории. Следует подчеркнуть, что результаты проведённых исследований могут быть полезны не только для студентов-спортсменов, но и для других групп студентов, изучающих иностранный язык, и могут внести значительный вклад в повышение качества обучения.
Ключевые слова: стратегии управления аудиторией, специализированная спортивная лексика, психологические факторы, преподавание английского языка, мотивация.

Giriş

Müasir təhsil mühitində müəllimlərin peşəkarlığını və dərs prosesinin keyfiyyətini müəyyən edən əsas amillərdən biri auditoriya idarəetməsidir. Effektiv auditoriya idarəetməsi yalnız nizam-intizamın qorunması ilə məhdudlaşmır, həm də tələbələrin dərsə aktiv cəlb edilməsini, öyrənmə mühitinin məhsuldar və motivasiyalı olmasını təmin edir. Bu, xüsusilə akademik fəaliyyət və fiziki məşğələləri paralel şəkildə icra edən idmançı tələbələr üçün daha da aktualdır.

İdmançı tələbələr dərs prosesinə müəyyən səbəblərə görə tam fokuslana bilməyə bilərlər. Bunlardan birinci faktor kimi fiziki yorğunluğu qeyd edə bilərik. Məşqdən sonra dərsə gələn tələbə fiziki olaraq dərsdə iştirak etsə də, zehni olaraq yüklənmiş olur. Qarşıdan gələn yarışlar və nəticə gözləntiləri tələbənin fikrini dərsdən yayındıra bilər. Tapşırıqlar, dərs və məşq arasında balans yaratmaq üçün davamlı olaraq zamanın idarə edilməsi stressi onları dərsdən uzaqlaşdıra bilər. Əlavə olaraq ingilis dili dərslərində tədris edilən materiallar da idmanla bağlı deyilsə, motivasiya aşağı olacaqdır.

Qeyd etdiyimiz məsələlərlə bağlı olaraq tələbələrin dərsdə passiv iştirakı və ümumi atmosferin zəifləməsi müşahidə olunur. İdmançı tələbələr passivlik nümayiş etdirdikdə, müəllim əlavə cəhdlər göstərməli olur. Bu zaman digər tələbələrin də diqqəti yayınır, dərsdə ümumi enerji və dinamika azalır. Bu da öz növbəsində vaxt itkisi və müəllimin diqqətinin dağılmasına səbəb olur. Müəllim diqqəti yayınmış tələbəyə yönələndə dərsin gedişi pozula bilir və müəllim dərs tempini dəyişmək və təkrar izahlar vermək məcburiyyətində qalır. Passiv və ya diqqəti yayınmış tələbə özünü dərsdən kənarda hiss edir, bu isə öz növbəsində davranış pozuntularına səbəb ola bilər. Müəllimin auditoriyada intizam və motivasiya balansını qoruması çətinləşir. Ən əsas xüsusiyyətlərdən biri onların ümumi intellektual səviyyələri ilə müqayisədə müəyyən akademik sahələrdə ciddi çətinliklərlə üzləşmələridir. Bu qrup tələbələr çox zaman diqqətlərini cəmləməkdə çətinlik çəkir və qısa müddət əvvəl başa düşdükləri məlumatları unuda bilirlər. Bu baxımdan, müəllimlər və pedaqoji heyət belə fərqliliklərə empatik və fərdi yanaşma göstərməli, bu qrup tələbələrin tədrisə uğurla

inteqrasiyasını təmin etmək üçün uyğun metod və dəstək sistemləri yaratmalıdırlar. (Velecka, 2018, s.14). Diqqəti dağılmış tələbə dərsə fokuslanmadıqda suallara cavab vermir, tapşırıqlarda geridə qalır və digər tələbələrin də öyrənmə prosesi ləngiyə bilər. Qrup işi və cütlərlə iş fəaliyyətlərdə bu, digər tələbələrin də irəliləyişinə mənfi təsir edə bilər. Əlavə olaraq, yarışlara, təlim-məşqlərə və ya səyahətlərə görə tələbələr dərsləri buraxa bilirlər. Bununla da müəllim təkrarlamalar etmək məcburiyyətində qalır və dərs ritmi və planlaşdırma pozulur.

İdmançı tələbələr üçün motivasiya digər tələbələrdən fərqli və təhsil prioriteti fiziki yorğunluqdan dolayı aşağı, xüsusən də ingilis dili, onların əsas hədəfi olmaya bilər. Bu da tapşırıqların vaxtında yerinə yetirilməməsi, passivlik, dərsə az maraq formalaşdırır və auditoriyada ümumi öyrənmə mühitini zəiflədir. Müəllim bu fərqlilikləri idarə etmək üçün effektiv auditoriya idarəçiliyi bacarıqlarına ehtiyac duyur. Təhsil-idman balansını qorumaq zəruri məsələyə çevrilir. Auditoriyanın idarəedilməsi müəllimə akademik və emosional dəstək balansı yaratmaqda əsas vasitəyə çevrilir. İdmançı tələbələrlə işləyən müəllimlər üçün auditoriya idarəetməsi sadəcə standart qayda-qanun deyil, dərsə adaptasiya, çeviklik, fərdi yanaşma və motivasiya idarəçiliyidir.

Nəzəriyyə

Effektiv auditoriya idarəçiliyi müəllimin dərs mühitini elə bir şəkildə təşkil etməsidir ki, bu mühit tələbələrin öyrənməsini təşviq etsin, davranışları düzgün istiqamətləndirsin, motivasiyanı artırsın və qarşılıqlı hörmət üzərində qurulsun. (Firth-Clark, Sütterlin, & Lugo, 2019, s. 92–93).

Auditoriyada müsbət və dəstəkləyici mühitin formalaşdırılması üçün praktiki işlər təşkil etmək, tələbələrdə əməkdaşlığa əsaslanan intizam və məsuliyyət hissini aşılamaq, onları motivasiya və ingilis dilinin öyrənilməsinə təşviq etmək, çətin vəziyyətlərin idarə olunmasında müəllimlərə dəstək olmaq və eyni zamanda peşəkar inkişaf üçün müxtəlif yanaşmalar təklif etməkdi zəruri amilə çevrilir.

İdmançı tələbələr ciddi məşq rejimləri, yarışlar və səyahətlərdə olarkən son dərəcə gərgin cədvəllər altında fəaliyyət göstərirlər. Darla K. Deardorff qeyd etdiyi kimi, idmançı tələbələrin idman fəaliyyətləri dil öyrənmə də daxil olmaqla əlavə təhsil öhdəlikləri üçün də az yer buraxır. İngilis dilinin öyrənilməsi davamlılıq, təcrübə tələb edir ki, bu da idmançı tələbələr üçün çətin ola bilər. Uyğun olaraq da tələbələr öyrənmə üslublarına uyğun gəlməyən ənənəvi üsullarla mübarizə aparırlar. İdmançı tələbələr üçün xüsusi olaraq hazırlanmış ingilis dili resursların mövcudluğu məhdud ola bilər. Bu zaman dərsdə aktivliyi, diqqəti və məhsuldarlığı davamlı etmək üçün müəllim idarəetmə strategiyalarını fərdiləşdirməlidir. Bu, müəllimlərin dərsi idarə etməsini və uyğun strategiya tətbiq etməsini zəruri amilə çevirir. Bu da müəllimlər üçün xüsusi metodoloji məsələlərin nəzərə alınmasını tələb edir. Nəzərə alsaq ki ingilis dili öyrənmək bütün öyrəncilər üçün davamlılıq, zaman, və psixoloji məsələlərin öhdəsindən gəlməyi tələb edir tələb edir, o zaman tələbə idmançılar üçün xüsusi metodiki problemlər də diqqətimizi çəkir**.** (Deardorff, 2006, s. 241–266). Bu səbəbdən onların tədris prosesində xüsusi ehtiyacları nəzərə alınmalı və müəllimlər dərs prosesini idarə edərkən daha produktiv, motivasiyaedici və uyğunlaşdırılmış strategiyalardan istifadə etməlidirlər.

Auditoriya idarəçiliyinin mahiyyəti tələbəyə daha effektli təlim şəraitinin yaradılmasıdır. Əlverişli təlim şəraiti tələbənin təlim fəaliyyətinin məqsədəuyğun həyata keçirilməsi üçün ən mühüm ilkin şərtdir ki, bu da öz növbəsində təlim prosesinə və təlim nəticələrinə daha optimal təsir göstərir. (Creswell, 2012). Allen (2010)-a görə, auditoriya idarəçiliyi tələbələrə təsir və nəzarət etməkdən daha çoxunu özündə ehtiva mürəkkəb bacarıqlar toplusudur. Buna uyğun olaraq, McCreay (2013) qeyd edir ki, auditoriya idarəetməsi tələbələrin müvəffəqiyyəti və öyrənməsi üçün əlverişli olan effektiv mühitin formalaşması üçün müəllimin istifadə etdiyi strategiyalardır.

Auditoriya idarə edilməsi dərs prosesini nizam-intizamda saxlamaq üçün müəllimlərin mənimsəməli olduğu bacarıqlar toplusudur ki, nəticədə tələbələr tədris prosesində uğur qazanırlar. (Allen, K. P., 2010). Auditoriya idarəçiliyi həm ingilis dilinin öyrənilməsinə, həm də təhsil məqsədlərinə çatmaqda mühüm rolu olduğunu sübut edir. Tələbələr effektiv auditoriya idarəçiliyini onlara hörmət edən və hüquqlarını qoruyan ədalətli qaydalar və prosedurlar sistemi kimi qiymətləndirirlər.

Onlar müəllimlərindən yalnız akademik dəstək deyil, eyni zamanda şəxsi rifahlarına da diqqət gözləyirlər. Bu ehtiyac qarşılandıqda, müəllimə qarşı hörmət və əməkdaşlıq formalaşır. Onlar idarə olunmaqdan çox, dəyərləndirilməyə üstünlük verirlər. (Velecká, 2018, s. 14).

Əvvəllər bu anlayış tələbələrə nəzarət etməklə əlaqələndirilsə də, müasir yanaşmalar onu auditoriya daxilində pozitiv, motivasiyaedici və dəstəkləyici mühitin yaradılması, həmçinin təlim prosesinin məqsədyönlü və maraqlı şəkildə təşkili kimi izah edir. İdarətmə təkcə qaydaların qoyulması və ya strukturlaşdırma ilə məhdudlaşmır. Müəllim öz nüfuzunu maraqlı və cəlbedici dərslər vasitəsilə

qurmalı, tələbələrin ehtiyaclarını nəzərə almalı və onlara hörmətlə yanaşmalıdır. Bu yanaşma dərsə ciddi və məqsədli hazırlıqda, həmçinin tələbələrin fəallığını artırmaq məqsədi daşıyan metodlarda öz əksini tapır. Səmərəli auditoriya idarəçiliyi həmçinin düzgün davranışın motivasiyası üçün mükafatlandırma və arzuolunmaz davranışların qarşısını alma strategiyalarının tətbiqini də əhatə edir.

Auditoriya idarəetməsinin dörd əsas komponenti mövcuddur:

1.Fiziki mühitin idarə olunması: Müəllimlər tələbələrə rahat və xoş tədris mühiti təqdim etməlidirlər ki, bu şəraitdə effektiv öyrənmə mümkün olsun.

2.Öyrənmə prosesinin idarə olunması: Müəllimlər tədris məqsədlərini əvvəlcədən müəyyən etməli, uyğun məzmun və öyrənmə materiallarını seçməlidirlər. Fəaliyyətlər tələbələrin müxtəlif öyrənmə ehtiyaclarına cavab verməlidir.

3.Auditoriya prosedurları və qaydalar: Müəllimlər dərs prosesinin səmərəli və nizamlı keçməsi üçün normaları və qaydaları müəyyənləşdirməlidirlər.

4.İntizamın idarə olunması: Müəllimlər dərs prosesinin gedişina mənfi təsir edən amilləri tənzimləyən bir sistem qurmalıdırlar. (Ming-tak & Wai-shing, 2008, s. 46–47).

Lemlechə (1999) görə, auditoriyanın idarə olunması yalnız dərs keçməkdən ibarət deyil, həm də tədrisin hərtərəfli təşkilidir. Bu, kurikulumun məqsədyönlü planlaşdırılması, auditoriyada fəaliyyətlərin və resursların sistemli şəkildə qurulması, tədris mühitinin səmərəliliyini artıracaq şəkildə təşkil edilməsi, tələbə nailiyyətlərinin mütəmadi olaraq izlənilməsi və potensial çətinliklərin qabaqcadan nəzərə alınmasını əhatə edir. (Lemlech, 1999, s. 10). Diqqət auditoriyada demokratiyanın təşviqinə, qarşılıqlı hörmətin qurulmasına, intizamın təmin olunmasına və motivasiyaedici, pozitiv tədris mühitinin yaradılmasına yönəldiləcəkdir. Effektiv auditoriya idarəetməsi müəllimlər üçün ciddi peşəkar bacarıq tələb edən məsələdir.

Gettinger və Kohler-in (2006) araşdırmasına əsasən, effektiv tədris müəllimin yüksək keyfiyyətli dərs təqdim etməklə yanaşı, effektiv idarəetmə strategiyalarından istifadə etməsi ilə mümkündür və bu amillər təhsil məqsədlərinin həyata keçirilməsinə xidmət edir. (Gettinger & Kohler, 2006).

Auditoriyada müsbət davranışların formalaşdırılması və neqativ davranışların qarşısının alınması üçün digər vacib amillər — fəal iştirak, motivasiya, aktiv öyrənmə və pozitiv yanaşmadır.

Auditoriyada nizam intizam dedikdə müəllimin avtoritetliyinə əsaslanan itaətkarlıq deyil, şüurlu özünüidarə qabiliyyətinin formalaşdırılması nəzərdə tutulur. Müəllim- tələbə əməkdaşlığı mühiti formalaşdırılanda tədris mühiti müsbət, effektiv olur. Tələbələr ingilis dilinin tədrisində onların da yanaşmalarının və maraqlarının nəzərə alındığını müşahidə etdikdə təhsilə qarşı fərqli münasibət nümayiş etdirir, məsuliyyət hissləri artır, daha motivasiyalı olurlar. Bu cür mühitdə tələbələr də qaydalara və məhdudiyyətlərə anlayışla yanaşırlar. (Yisrael, 2012).

Burdenə (2016) görə, yaxşı müəllim olmaq yalnız fənni öyrətməkdən ibarət deyil – müəllim hörmətə, əməkdaşlığa və tələbələrin fəal iştirakına nail olmalıdır. Bu üç əsas komponent özündə bunları əhatə edir: öyrəncilərə səmimi və peşəkar davranışa əsaslanan münasibət qurmaq, sərtlik və qorxu yaratmadan məsuliyyəti qorumaq və öyrənməni maraqlı və əyləncəli şəkildə təqdim etmək bacarığı. (Burden, 2016). İngilis dili dərslərində tətbiq edilən tapşırıqlar məqsədyönlü, aydın izah və tələbənin idman fəaliyyətində effektik olması ilə xarakterizə olunur. Bu dərslərdə müəllim-tələbə münasibətləri daha çox qarşılıqlı əməkdaşlığa əsaslanır. Müəllimin tələbənin dilin öyrənməsində inkişafı ilə bağlı verdiyi rəy tələbənin özünəinamını və inkişafını formalaşdırmağa kömək edir. İdmançı tələbələr üçün tapşırıqların təşkili prosesində bir sıra mühüm öyrənmə bacarıqlarının, üsullarının tətbiqi həmçinin əməkdaşlığa əsaslanan fəaliyyətlər zamanı qarşılıqlı əlaqə və ünsiyyət bacarıqlarını inkişaf etdirilməsi xüsusi qeyd olunur. Qeyd edilməlidir ki, müəllimin dərsə yanaşması daha az idarədici olmalıdır və beləliklə, tələbələr öyrənən kimi özlərinə münasibətini və mövzuya daha müsbət münasibət bəsləyirlər. Xüsusilə əməkdaşlıq fəaliyyətləri həmyaşıdların fəaliyyətini müşahidə etmək, prosedur və strategiyaları bölüşmək və müzakirə etməklə öyrənmə fəaliyyətlərinin aparılmasına dair daha geniş məlumat əldə etməyə imkan verir (Kyriacou, 2007, s. 44).

Metod

Əsas vəzifə tələbələrin diqqətini, marağını və öyrənmə fəaliyyətlərində aktiv iştirakını təmin etməkdir. Əgər bir tələbə ingilis dilini nə məqsədlə öyrənməsini müəyyən etməyibsə və öyrəndiklərini auditoriyadan kənar tətbiq etmirsə və dilin zəruriliyini, ünsiyyət vasitəsi kimi istifadəsi funksiyasını yerinə yetirmirsə o zaman onun motivasiyası və dərsə diqqəti azalacaq. Bunu nəzərə alaraq qeyd edilməlidir ki, dərs prosesində tətbiq edilən tapşırıqlar sadəcə tələbələri məlumatlandırmaq və onları məşğul etməkdən

ibarət deyil həm də onları idman fəaliyyətində məqsədyönlü tətbiq etməkdir.

Dərs prosesində motivasiya və öyrənmənin effektivliyi üçün aşağıdakı məsələlərin diqqətdə saxlanılması və icra edilməsi mühümdür.

1.İdmançı tələbələr üçün ingilis dilinin öyrənilməsinə olan marağının stimullaşdırılması və onların motivasiyasını saxlanılması;

2.Dərsin məzmunu və məqsədlərinin qeyd edilməsi, dərs irəlilədikcə əsas məqamları ümumiləşdirmək, məlumatı əhatəli strukturlaşdırmaq;

3.Aydın təlimat, dəqiq, anlayışlı izahatın verilməsi;

4.Dərsin tempinə və istiqamətinə uyğun gələn və tələbələrin iştirakını təmin edən ingilis dilində effektiv müzakirələrin, tələbələrin cavablarını təhlil etmək və tələbələrə dil biliklərini möhkəmləndirmək və inkişaf etdirmək üçün həm auditoriya həm də dərsdən kənar tapşırıqları verməklə məhsuldarlığı maksimum dərəcədə artırmaq imkanlarının təmin edilməsi;

5.Tələbələr üçün dilin öyrənilməsində yüksək gözləntilərin müəyyən edilməsi;

6. Müxtəlif materiallardan, resurslardan və tədris vəsaitlərindən səmərəli istifadə və xüsusilə idman sahəsi ilə bağlı materiallar daxil edilməsi;

7.Tələbələrin ingilis dilinin öyrənilməsi prosesində irəliləyişləri ilə bağlı konstruktiv rəylərin təqdim edilməsi.

Müəllim bunları nəzərdə saxlamalıdır ki, tələbələrin nə dərəcədə ingilis dilinə maraq göstərməsi, müzakirələrdə iştirak etməsi onların qabiliyyət, öyrənmə sürəti və maraqları əsasında dərsin təşkil edilməsindən asılıdır**.** (Kyriacou, 2007, s. 68, 70).

Müəllim dərslərdə fəal iştirak etmək üçün tələbələri qruplara ayırmalıdır. Bu, tələbələri dil fəaliyyətlərinə cəlb edilməsini təşviq etdiyi üçün, həmçinin onların tənqidi düşünmə və intellektual maraq bacarıqlarını inkişaf etdirmək imkanları ilə əlaqələndirdiyi üçün önəmlidir. Bir sıra dil öyrənmə alətlərindən istifadə effektivliyi artıra bilər. Hədəf dildə idman şərhləri və ya müsahibələr kimi multimedia resurslarının daxil edilməsi öyrənməyi daha cəlbedici və uyğun edə bilər. Rəqəmsal alətləri, interaktiv platformaları və real həyat təcrübəsini birləşdirmək hərtərəfli öyrənmə təcrübəsi təmin edə bilər. (Starkey, 2006, s. 233–245). Tələbələrin maraq dairəsinə uyğun olacaq mövzulara isə "Sağlamlıq & Fitnes", "Sağlam qidalanma", "Olimpiya oyunları", "Məşhur idmançılar" və s. daxil edilə bilər. Beləliklə onlar həm ingilis dilini öyrənəcəklər həm də sahələrinə uyğun məlumatlandırıldıqları üçün dilin öyrənilməsindəki hədəfi anlayacaqlar. Dinləmə tapşırıqlarında isə real müsahibələrdən qısa parçaları auditoriyaya gətirmək dilin əsl mahiyyətini tələbələrə izah edəcək. Həmçinin xarici dildəki müzakirələrdə aktiv və passiv tələbələr arasında balans yaratmaq üçün qrup və cütlərlə işin təşkil olunması metodiki olaraq effektivdir. Bu zaman bütün tələblər iştirakı zəruri hesab edəcək və dərsdə balans olacaq.

Qeyd etdiklərimizdən əlavə fiziki cəhətdən yorğun idmançı tələbələrin zehni fokusunu artırmaq üçün hər 30-40 dəqiqədən bir mikrofasilələrin olması diqqətin cəmlənməsi üçün effektiv olar. Əsas məsələ tələbələrdə zehni və fiziki gərginlik yaratmadan diqqətin cəmlənməsini qoruyaraq İngilis dili tədrisini effektiv vəziyyətə gətirməkdir.

Müəllimlər hər şeydən öncə tələbələrin diqqətini cəmlədiklərinə əmin olduqdan sonra qısa və aydın təlimatlar təqdim etməlidirlər. Yeni fəaliyyətlər və tapşırıqlar fərdi şəkildə izlənməli və ehtiyac yaranarsa təlimatlar təkrar izah edilməlidir. Tapşırıqlar tələbələrin diqqət bacarıqlarına uyğunlaşdırılmalı, sürət əvəzinə dəqiqliyin önəmi vurğulanmalıdır. Dərs strukturunda diqqət tələb edən fəaliyyətlərdən sonra stimullaşdırıcı və maraqlı tapşırıqlara yer verilməli, tələbələrin hərəkət etmələrinə şərait yaradan interaktiv tapşırıqların icrasına şərait yaradılmalıdır. Bu, onların enerjilərini nizamlı şəkildə sərf etməsinə və davranışlarının stabilləşməsinə kömək edir. Auditoriyada hərəkətə əsaslanan tapşırıqlar da onları motivasiya edəcək. Məsələn, ingilis dilinə maraq azaldıqda, idmanla əlaqəli enerjili tapşırıqları tətbiq edərək dil öyrənməsində müasir tapşırıqların təqdim edilməsi effektiv olur. Bundan əlavə, aşağı təzyiqli, sakitləşdirici fəaliyyətlər də dərs nəzərdə tutulmalıdır ki, tələbələrin emosional tarazlığını qoruyub saxlasın. Ən əsası isə, müəllimlər tələbələrin dil öyrənmə qabiliyyətinə olan inamlarını gücləndirməli və onların potensialına dair müsbət rəylər verməlidirlər. (Evertson, Weinstein & Brophy, 2006, s. 207–212).

Metodik ədəbiyyatda tələbələr üçün demokratik mühitin yaradılması ideyası qeyd edilir. Lakin demokratik dərs mühiti xaos və ya tam sərbəstlik anlamına gəlmir. Nizam intizam məcburi deyil, sərbəstlik və tarazlıq şəraitində qurulmalıdır. Belə bir mühitdə həm müəllim, həm də tələbələr planlaşdırma, təşkilatlandırma, tətbiq və iştirak proseslərinə birgə şəkildə cəlb olunurlar. Müəllimin əsas vəzifələrindən biri tələbələrə qrup daxilində effektiv işləmə bacarığını aşılamaqdır. Demokratik mühit həm nizam intizamı, həm də dərs məhsuldarlığını əks etdirir. Qarşılıqlı hörmət münaqişələrin konstruktiv yolla həllində əsas amildir. (Yisrael, 2012, s. 47–49).

İngilis dili dərslərinin fərqli formatda təşkili də auditoriya idarəetmə strategiyalarında önəmlisi sayılır. Belə ki, fərqli oturma planı mövcuddur və müəllim həm dərsin məqsədini, həm də tələbələrin ehtiyaclarını nəzərə alaraq ən uyğun variantı seçməlidir. Bu oturma düzülüşlərinə auditoriyanın U, dairə və ya romb formasında təşkil olunması daxildir. Auditoriyada 5-6 nəfərlik qruplar formalaşdırılır, bu qruplar auditoriyada müxtəlif yerlərdə yerləşdirilir, tələbələr cüt-cüt əyləşirlər (Scrivener, s. 200).

Tədris prosesinin səmərəli təşkili üçün auditoriya daxilində effektiv normaların və prosedurların yaradılması zəruridir. Bu komponentlər auditoriyanın idarə olunmasının əsasını təşkil edir və dərslərin ardıcıl və nizama uyğun keçməsinə kömək edir. Belə qaydaların mövcudluğu tələbələrdə sabitlik hissi yaradır və onların özlərini rahat və güvənli hiss etmələrinə şərait yaradır. Bu cür rutinlərin məqsədyönlü şəkildə planlaşdırılması və davamlı şəkildə tətbiqi müsbət sinif mühiti yaratmağa, tələbələrin akademik və sosial inkişafına töhfə verməyə xidmət edir. (Valecka, 2010, s. 45).

Müzakirə tədris prosesində tez-tez istifadə olunan effektiv metodlardan biridir. Bu üsul, tələbələrin fikirlərini sərbəst ifadə etmələrinə, ideyalarını paylaşmalarına və həmyaşıdlarının baxışlarını dinləmələrinə şərait yaradan açıq söhbət formasında həyata keçirilir. Dərsdə müzakirələrdən istifadə edilməsi, müəllimin tələbələrə onların fikirlərinin dəyərli olduğunu göstərməsi və onların düşüncələrinə önəm verdiyini bildirməsi baxımından mühüm bir mesaj daşıyır. Yaxşı təşkil olunmuş və səmərəli yönləndirilən müzakirələr canlı və maraqlı dərs mühiti yaradır. Belə şəraitdə tələbələr ingilis dilində öz baxış bucaqlarını rahat şəkildə ifadə edə, fərqli mövqeləri analiz edə və öz fikirlərini formalaşdıra bilirlər. Müzakirə, eyni zamanda tələbələrin yüksək səviyyəli idrak bacarıqlarını – qiymətləndirmə və ümumiləşdirmə kimi fəaliyyətləri inkişaf etdirmək üçün əlverişli üsuldur. Eyni zamanda, müzakirələr tələbələrin bir-birini daha yaxından tanımasına və daha rahat, ünsiyyətə açıq bir öyrənmə mühitinin formalaşmasına yardımçı olur. Əgər müəllim müzakirəni əvvəlcədən planlaşdırmasa, bu proses məqsədsiz fikir paylaşımına çevrilə bilər. Belə hallarda tələbələr əhəmiyyətli heç bir nəticə əldə etməz və müzakirə bütün tərəflər üçün vaxt itkisinə çevrilər. (Petty, 2014, s. 222–225).

Əgər müəllim tələbələrin dərs materialına maraq göstərməsini istəyirsə, o zaman özü də istifadə etdiyi materiallara qarşı səmimi maraq nümayiş etdirməlidir. Müəllimin dərsə olan həvəsi və coşqusu, tələbələrin öyrənmə ruhunu artırmaqda mühüm rol oynayır. Auditoriyada vəziyyət nə qədər yaxşı olsa da və tələbələr nə qədər fəal olsa da, əlavə enerji və stimul vermək hələ də zəruri ola bilər. Məsələn, müəllim şəxsi təcrübəsindən danışaraq ingilis dilini necə öyrəndiyini və bu biliklərin onun həyatında nə kimi rol oynadığını tələbələrlə paylaşa bilər. Həmçinin ingilis dilinin gələcəkdə tələbənin idman karyerasına necə təsir etməsindən danışa bilər. Eyni zamanda, müəllim ölkədə tanıdığı ingilis dilli insanlardan və onların əldə etdiyi nailiyyətlərdən danışaraq tələbələrə nümunə göstərə bilər. İngilis dili bilikləri sayəsində dünyada təsir gücünə sahib olmuş idmançılardan bəhs etmək də motivasiyanı artırmaq üçün faydalı ola bilər. Tələbələrə dili öyrənməyin praktik səbəbləri barədə məlumat vermək, eyni zamanda tələbələrdən ingilis dilində musiqi, video və ya film nümunələri gətirmələri də xahiş oluna bilər. Xarici ölkələrə səfərlər və məktublaşmalar da motivasiyanın davamlı saxlanmasına kömək edir. Bu standart dil dərslərində real həyata əsaslanan dərslərə keçid onların enerjisinə və dərsə həvəsinə müsbət təsir edəcək.

İdmançı tələbələr bəzən dərslərə mənfi təsir edən emosional yüklərlə sinifə gəlirlər. Yarışlarda uğursuz nəticə almaq, məşqçilərin gözləntilərini qarşılamamaq psixoloji vəziyyətinə ciddi təsir göstərə bilər. Bu cür hallarda tələbələr tapşırıqları yerinə yetirsələr də, öz potensiallarını tam şəkildə nümayiş etdirə bilməyə bilərlər. Müəllim auditoriyada diqqətsizlik və passivlik müşahidə etdikdə sərt yanaşmağa meyilli ola bilər. Lakin bu zaman müəllimin həmin tələbələrin dərsdəki motivasiyasına və davranışına təsir edən hansısa şəxsi və ya emosional çətinliklər yaşamış olmasını nəzərə alması mühümdür. Qısa bir düşünmə anı müəllimin tonunu yumşaltmağa, reaksiyasını daha anlayışlı və dəstəkləyici formada ifadə etməyə kömək edər. Belə yanaşma tələbənin mənəvi durumunu daha da pisləşdirmək əvəzinə, onunla empatik və inkişaf yönümlü ünsiyyət qurulmasına şərait yaradar. Hər bir tələbəni dərsə həvəsli bir iştirakçıya çevirmək mümkün olmasa da, müəllimlər rəğbət, anlayış və dəstək yolu ilə diqqəti və öyrənməni artıran müsbət mühit formalaşdıra bilərlər (Lang, 2016, s. 189–190).

Müəllim üçün ən əsas yanaşmalardan biri, hər bir tələbənin şəxsiyyət olaraq dəyərli olduğunu qəbul etmək, ona güvənmək və inandığını hiss etdirməkdir. Tələbədə hal-hazırda müəyyən bacarıqların çatışmazlığı onun insan kimi dəyərini heç bir halda azaldan amil kimi görülməməlidir (Dreikurs, Grunwald, & Pepper, 2013, p. 103).

Öyrənmə qabiliyyətinin formalaşması və davamlı motivasiyanın inkişafı baxımından həvəsləndirmə və

müsbət möhkəmləndirmə olduqca vacibdir. Hər bir tələbə — istər lider, istər sakit, istər geridə qalan — təqdir edilməyə və qəbul olunmağa ehtiyac duyur. Əgər müəllim tələbənin səyini və nailiyyətlərini görməzlikdən gələrsə və bunu ifadə etməzsə, bu, həmin tələbədə ruh düşkünlüyünə səbəb ola bilər. Hətta istedadlı bir tələbə belə bu səbəbdən öyrənməyə marağını itirə bilər.

Tələbələrə risk etməyə, səhv etmə bahasına da olsa, yeni şeylər sınamağa təşviq edildikdə nəticələr gözləniləndən daha yaxşı ola bilər. Ruhdan düşmüş bir tələbə üçün kiçik bir uğur belə böyük motivasiya mənbəyidir.

İdman mühitləri idmançılardan təkcə ümumi dili deyil, həm də idmana xas jarqonları və ifadələri qavramağı tələb edir. Ənənəvi dil dərsləri də bu ehtiyacları uyğun şəkildə qarşılaya bilmir. Bu da tələbələrdə ingilis dilinə marağın azalmasına səbəb olur.

Dərslərdə sıfır tolerantlıq siyasətinin tətbiqi, çox sərt qaydaların qoyulması, planlaşdırma və təşkilatçılıq bacarıqlarının zəifliyi kimi faktorlar tələbələrdə davranış pozuntularına səbəb ola bilər. Bu cür mühitdə gözlənilənin əksinə olaraq tələbələr öz sərhədlərini yoxlamağa çalışır və daha çox qaydalara qarşı çıxmağa meyilli olurlar. Bu hallar müəllimlər üçün universal bir çətinlikdir –müşahidə olunur. (Manning & Bucher, 2014, s. 33) Davranış problemləri isə tezlik və intensivlik baxımından müxtəlif olsa da, mahiyyətcə oxşardır.

Müşahidələrdən aydın görünür ki, tələbələrin əsas diqqəti qiymətləndirmə və imtahan nəticələrinə yönəlmişdi. Bizim əsas məqsədimiz isə onların ingilis dili öyrənməsinin mahiyyətini və məqsədini dərk etmələrinə istiqamətlənmişdir. İngilis dilinin tədrisini sadəcə proqramda nəzərdə tutulmuş gündəlik qiymətlərlə, standart dil tapşırıqları ilə məhdudlaşdırmaq pedaqoji və metodiki cəhətdən düzgün deyildir. Tələbələrin daha böyük məqsədi – yəni dil öyrənmənin qarşısında duran daha geniş məqsədləri görə bilmələrinə imkan yaradılmalıdır. Hər bir tələbənin dil öyrənməyə dair şəxsi məqsədi var: səyahət etmək, xaricdə təhsil almaq, işləmək və ya beynəlxalq yarışlarda ünsiyyət qurmaq və s . Onlar məqsədlərinə doğru irəlilədiklərini gördükdə daha həvəslə və daxili motivasiyaya əsaslanaraq dərslərdə iştirak edirlər. İnkişaf prosesi vizual və konkret şəkildə əks olunanda, onlar bunu daha asan dərk edirdilər. Tələbələr hər həftənin sonu hansı bacarıqlara yiyələndiklərini real müşahidə etdikdə onlara motivasiya verir. Etdikləri tapşırıqların onların peşəkar fəaliyyətinə dəstək olduğunu bilmələri motivasiya prosesinin əsasını təşkil edir. (Valecka, 2010, s. 75) Dərsdə diqqət və aktiv iştirak o zaman yüksək səviyyədə olur ki onları öyrəndikəri xarici dili real həyatda tətbiq etmək vərdişinə yiyələnirlər.

Tələbələrin dilə mümkün qədər çox məruz qalmasının vacibliyi metodikada xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu səbəbdən dərsdəki fəaliyyətlərdə tamamilə ingilis dili siyasəti tətbiq edilməsi bu məqsədin reallaşmasına xidmət edir. Tələbələrin dili gündəlik vəziyyətlərdə, real ünsiyyət kontekstində istifadə etməsini təmin etmək, onları sadə dialoqlarda özlərini ifadə edə bilən, inamlı ingilis dili istifadəçilərinə çevirmək idi. Bununla da auditoriya idarətmə məsələləri artıq problem yox dərs prosesinin hissəsinə çevrilir.

Nəticə

Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, auditoriyanın idarə olunmasında müəllimin empatik yanaşması, motivasiyaedici üsullardan istifadəsi, müsbət və dəstəkləyici mühitin yaradılması, həmçinin idman fəaliyyətləri ilə əlaqəli materiallardan yararlanması tədris prosesinin keyfiyyətinə mühüm təsir göstərir. Müəllimin dərs strategiyalarını fərdiləşdirməsi, interaktiv metodlardan və müasir texnologiyalardan istifadə etməsi tələbələrin həm dil bacarıqlarının inkişafına, həm də onların idman fəaliyyətlərində daha uğurlu nəticələr əldə etməsinə imkan yaradır.Effektiv auditoriya idarəetməsi yalnız intizamın qorunması deyil, həm də tədris mühitinin səmərəli, motivasiyaedici və əməkdaşlığa əsaslanan şəkildə təşkil olunması deməkdir. Bu baxımdan, idmançı tələbələr üçün hazırlanacaq ingilis dili dərslərində pedaqoji yanaşmaların adaptasiyası və metodoloji dəstək əsas hədəf kimi müəyyənləşdirilməlidir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Allen, K. P. (2010). Classroom management, bullying, and teacher practices. The Professional Educator, 34(1), 1–15.
2. Burden, P. R. (2016). Classroom management: Principles and practices (6th ed.). Cengage Learning.
3. Creswell, J. W. (2012). Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research (4th ed.). Merrill.
4. Deardorff, D. K. (2006). The identification and assessment of intercultural competence as a student outcome of internationalization. Journal of Studies in International Education, 10(3), 241–266. https://doi.org/10.1177/1028315306287002
5. Effective classroom management strategies. (2021). International Journal of Scientific Research in Education, 14(3), 400–415.
6. Evertson, C. M., & Weinstein, C. S. (Eds.). (2006). Handbook of classroom management: Research, practice, and contemporary issues. Lawrence Erlbaum Associates.

7. Evertson, C. M., Weinstein, C. S., & Brophy, J. (2006). Classroom management as a field of inquiry. In C. M. Evertson & C. S. Weinstein (Eds.), Handbook of classroom management: Research, practice, and contemporary issues (pp. 207–212). Lawrence Erlbaum Associates.
8. Firth-Clark, A., Sütterlin, S., & Lugo, R. G. (2019). Using cognitive behavioural techniques to improve academic achievement in student-athletes. Education Sciences, 9(2), 1–13. https://doi.org/10.3390/educsci9020108
9. Gettinger, M., & Kohler, K. M. (2006). Process-outcome approaches to classroom management and effective teaching. In C. M. Evertson & C. S. Weinstein (Eds.), Handbook of classroom management: Research, practice, and contemporary issues (pp. 73–96). Lawrence Erlbaum Associates.
10. Kyriacou, C. (2007). Essential teaching skills (3rd ed.). Nelson Thornes.
11. Lang, R. (2016). Effective classroom management strategies in ELT at lower secondary schools [Unpublished manuscript/thesis].
12. Manning, M. L., & Bucher, K. T. (2014). Classroom management: A guide for urban school teachers (3rd ed.). Pearson.
13. Ming-tak, H., & Wai-shing, L. (2008). Classroom management: Creating a positive learning environment. Hong Kong University Press.
14. Petty, G. (2014). Teaching today: A practical guide (5th ed.). Oxford University Press.
15. Scrivener, J. (2014). Classroom management techniques. Cambridge University Press.
16. Starkey, J. (2006). The role of language learning in athletic success. International Journal of Sports Science & Coaching, 1(3), 233–245. https://doi.org/10.1260/174795406778604566
17. Velecká, R. (2018). Effective classroom management strategies in ELT at lower secondary schools (Unpublished diploma thesis). Masaryk University.
18. Yisrael, S. B. (2012). Classroom management: A guide for urban school teachers. Rowman & Littlefield.

DOİ: 10.32010/EFZG3023

PEDAQOJİ TƏCRÜBƏ X-XI SİNİF ŞAGİRDLƏRİNDƏ SAĞLAM HƏYAT TƏRZİNİN FORMALAŞDIRILMASI VASİTƏSİ KİMİ

Nigar Vəli qızı RAMAZANOVA
Karabakh University, Khankendi, Azerbaijan
Nigar.ramazanova@karabakh.edu.az

Xülasə. Tələbələr pedaqoji təcrübədə olarkən həm seçdikləri ixtisaslar üzrə dərs keçir, həm də təlim prosesinin təhsilləndirici, inkişafetdirici və tərbiyələndirici vəzifələrini uğurla yerinə yetirməyə, sinifdənxaric tədbirlərdə şagirdlərlə tərbiyəvi tədbirləri həyata keçirməklə onların mənəvi keyfiyyətlərini, bədii, estetik zövqünü inkişaf etdirir, onlarda fiziki mədəniyyətin, ekoloji, hüquqi, iqtisadı mədəniyyət formalaşdırılması qayğısına qalırlar.
Açar sözlər: pedaqoji təcrübə, sinifdənxaric tədbirlər, təlim prosesi, fəal həyat tərzi, sağlamlıq, sağlam həyat tərzi

ПЕДАГОГИЧЕСКИЙ ОПЫТ КАК СРЕДСТВО ФОРМИРОВАНИЯ ЗДОРОВОГО ОБРАЗА ЖИЗНИ УЧАЩИХСЯ X-XI КЛАССОВ

Нигяр Вели гызы РАМАЗАНОВА

Резюме. Находясь на педагогической практике, студенты проходят занятия по избранным специальностям, успешно выполняют учебно-развивающие и воспитательные задачи учебного процесса, развивают свои нравственные качества, художественно-эстетический вкус путем проведения воспитательной работы со школьниками во внеклассной деятельности, развивают их физическая культура, экологическая, правовая, заботятся о формировании экономической культуры.

PEDAGOGICAL EXPERIENCE AS A MEANS OF FORMING AT STUDENTS' HEALTHY LIFESTYLE IN CLASSES 10-11

Nigar Vali RAMAZANOVA
Karabakh University, Khankendi, Azerbaijan

Summary. While on teaching practice, students take classes in their chosen specialties, successfully carry out educational, developmental and educational tasks of the educational process, develop their moral qualities, artistic and aesthetic taste by conducting educational work with students in extracurricular activities, develop their physical education, environmental, legal , care about the formation of economic culture.

Giriş

Nəzəriyyə təcrübənin, təcrübə nəzəriyyənin mövcudluğunu tələbata çevirir. Nəzəriyyə olmalıdır ki, onun əsasında, onun başlıca müddəaları rəhbər götürülərək tətbiq olunsun. Bu mənada pedaqogika elmi də nəzəriyyə və təcrübənin sıx vəhdətini tələb edir. Tələbələr mühazirə və seminar məşğələlərində öyrəndikləri bilik və məlumatları təcrübədə, həyatda tətbiq etmək üçü, bir növ yer, bir meydan, bir sahə axtarırlar. Jurnalistika fakültəsində təhsil alanlar üçün bu – qəzet, jurnal redaksiyaları, radio və televiziya verilişləri komitələri, birlikləri; hüquqşünaslıq ixtisasını seçənlər üçün bu – məhkəmə və prokurorluq orqanları; həkim olmaq arzusunda olanlar üçün bu – xəstəxanalar, poliklinikalar və s. ola bilər.

Müəllimlik peşəsini seçənlər üçün bu – ümumtəhsil məktəbləri, uşaq bağçaları, kolleclər, texniki peşə məktəbləri, hətta institut və universitetlər olar.

Azərbaycan Respublikası Nazirlər Kabinetinin 2008-ci il 19 sentyabr tarixli 221 nömrəli qərarı ilə təsdiq edilmiş "Ali (orta ixtisas) təhsil müəssisələri tələbələrinin ixtisas üzrə təcrübəsinin keçirilməsi haqqında Əsasnamə"sində təcrübənin aşağıdakı əsas növləri göstərilir:

"1. tədris təcrübəsi;

2. istehsalat (pedaqoji) təcrübəsi, o cümlədən diplomqabağı təcrübə" (1).

Əsasnamədə göstərildiyi kimi, tədris təcrübəsi mütəxəssis hazırlığının xüsusiyyətləri hesaba alınmaqla, təhsil müəssisələri tərəfindən dövlət təhsil standartlarına uyğun müəyyən edilir.

İstehsalat (pedaqoji) təcrübəsi, adətən peşə hazırlığı və diplomqabağı təcrübədən, magistratura səviyyəsində isə elmi-tədqiqat və elmi-pedaqoji mərhələlərini özündə birləşdirir. Təlimin yekun mərhələsi sayılan diplomqabağı təcrübə nəzəri dərslər və digər təcrübə növləri tamamı yetdikdən sonra həyata keçirilir.

"Ali (orta ixtisas) təhsil müəssisələri tələbələrinin ixtisas üzrə təcrübəsinin keçirilməsi haqqında" Əsasnamənin tələblərini nəzərə alaraq pedaqoji universitet (Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti və onun filialları) və pedaqoji institutun (Naxçıvan Müəllimlər İnstitutu), başqa ali təhsil müəssisələrinin pedaqoji fakültələrinin tələbələri üçün pedaqoji təcrübənin başlıca vəzifələrini belə müəyyənləşdirmək mümkündür::

-tələbənin universitetdə, institutda yiyələndiyi nəzəri bilikləri möhkəmləndirmək və dərinləşdirmək, sonrakı əmək fəaliyyətində tətbiqini təmin etmək;

-tələbələri yeni texnologiyalarla, iş üsulları, elmi-tədqiqatlarla və digər məsələlərlə tanış etmək;

-tələbələrdə işgüzarlıq, təşkilatçılıq və kommunikativ vərdişlər yaratmaq;

-tələbələri kompüter texnologiyaları sahəsindəki biliklərlə əhatə etmək və həmin bilikləri təkmilləşdirmək qayğısına qalmaq;

-tələbələrdə pedaqoji peşəyə olan meyil və marağı möhkəmləndirmək, təlim-tərbiyə işlərini yaradıcılıqla həyata keçirmək bacarığını inkişaf etdirmək.

Tələbələr pedaqoji təcrübədə olarkən həm seçdikləri ixtisaslar üzrə dərs keçir, həm də təlim prosesinin təhsilləndirici, inkişafetdirici və tərbiyələndirici vəzifələrini uğurla yerinə yetirməyə, sinifdənxaric tədbirlərdə şagirdlərlə tərbiyəvi tədbirləri həyata keçirməklə onların mənəvi keyfiyyətlərini, bədii, estetik zövqünü inkişaf etdirir, onlarda fiziki mədəniyyətin, ekoloji, hüquqi, iqtisadı mədəniyyət formalaşdırılması qayğısına qalırlar.

Tələbələr ümumtəhsil məktəbləri şagirdləri ilə bir çox mövzularda tərbiyə işləri aparırlar. Sağalam həyat tərzinin formalaşdırılması istiqamətində iş həm təlim prosesində, həm də sinifdənxaric tədbirlərdə həyata keçirilir. Sağalam həyat tərzinin formalaşdırılması ilə bağlı ümumtəhsil məktəbində işlərini səmərəli qurmaq üçün ilk növbədə təhsil aldıqları institut və universitetlərdə ayrı-ayrı fənlər üzrə mühazirə və seminar məşğələlərində zəruri bilik və məlumatlara yiyələnirlər. Bu sahədə pedaqogika və psixologiya fənlərinin rolu böyükdür.

Biz ali təhsil müəssisələri üçün yazılmış bir sıra "Psixologiya" dərslikləri ilə (Ə.S. Bayramov və Ə.Ə. Əlizadənin, S.İ. Seyidov və M.Ə. Həmzəyevin, R.İ. Əliyevin və b.) tanış olduq. Bu məqalədə nəzərdən keçirdiyimiz problemlə bağlı professorlar S.İ. Seyidov və M.Ə. Həmzəyevin elmi redaktorluğu ilə nəşr olunmuş "Psixologiya" dərsliyində aşağıdakı mövzular diqqətimizi cəlb etdi: "İlk gənclik yaşı dövrünün psixoloji xüsusiyyətləri" adlı XXII fəsli üzrə: "Gənclik yaşının ümumi xarakteristikası", "İlk gənclik yaşında şəxsiyyətin inkişafı", "Böyük məktəblilərin təlim fəaliyyəti və idrak proseslərinin inkişafı" (s. 483-495); Tərbiyə psixologiyası" fəsli üzrə (XXIII fəsil, (s. 496-520): "Şəxsiyyətin formalaşması tərbiyə psixologiyasının əsas problemi kimi", "Məktəbyaşı dövründə şəxsiyyətin formalaşmasının psixoloji şərtləri. Tərbiyəvi tədbirlərin psixoloji cəhətdən əsaslandırılması və məktəblilərin tərbiyəlilik səviyyəsinin müəyyənləşdirilməsi problemi", "Şəxsiyyətin özünütərbiyəsinin psixoloji əsasları Şagirdlərin əxlaq tərbiyəsinin psixoloji əsasları", "Çətin" uşaqlar və onlarla aparılan işin xüsusiyyətləri"; "Təlim psixologiyası" fəsli üzrə (XXVI fəsil, (s. 521-561): "Təlim prosesi pedaqoji psixologiyanın nəzəri və tətbiqi problemi kimi Təlim və psixi inkişaf", "Öyrənməyə qabillik problemi və mənimsəmə", "Öyrənmənin müvəffəqiyyətini təmin edən amillər", "Təlim prosesində motivasiya-tələbat sahəsinin formalaşması", "Dərsin təşkilinin psixoloji şərtləri", "Təlimin fərdiləşməsi və diferensiasiyası".

Pedaqoji fəaliyyətin və müəllim şəxsiyyətinin psixologiyası" adlı XXV fəsil üzrə (s. 562-615): "Pedaqoji fəaliyyətin psixoloji xüsusiyyətləri", "Müəllim şəxsiyyətinin psixologiyası və müəllimin pedaqoji ustalığının psixoloji əsasları", "Pedaqoji ünsiyyətin psixoloji mexanizmləri haqqında", "Şagird şəxsiyyəti və sinif kollektivinin öyrənilməsi və onlara psixoloji xarakteristika tərtibinin prinsipləri", "Pedaqoji kollektiv və ona rəhbərliyin bəzi psixoloji məsələləri".

"Məktəbə psixoloji xidmətin əsasları" fəsli (XXVI fəsil, s. 616-625) üzrə: "Məktəbə psixoloji xidmətin məqsəd və vəzifələri", "Məktəbə psixoloji xidmətin prinsipləri və həyata keçirilmə mərhələləri", "Məktəbə psixoloji xidmətin funksiyaları və əsas istiqamətləri".

"Pedaqogika" dərslikləri də araşdırıldı "Psixologiya" dərslikləri və dərsləri kimi "Pedaqogika" dərslikləri və dərsləri də t sağal həyat tərzinin formalaşdırılması ilə bağlı tələbələrin şagirdlərlə təhsil-tərbiyə işləri aparması üçün material verir. Başqa sözlə onları nəzəri biliklərlə silahlandırır. Diqqət yetirək: "Tərbiyənin prinsipləri" fəsli (XI fəsil) üzrə: "Tərbiyənin prinsipləri" anlayışı və tərbiyənin prinsiplərinin xarakteristikası", "Tərbiyədə məqsədaydınlığı prinsipi", "Tərbiyə işinin həyatla, əməklə və Azərbaycan Respublikasında dinc quruculuq işləri ilə əlaqələndirilməsi prinsipi", "Yaş xüsusiyyətlərinin nəzərə alınması prinsipi",

"Şagirdin şəxsiyyətinə hörmətlə düzgün tələbkarlığın uzlaşdırılması (tərbiyədə hörmət və tələbkarlıq)" prinsipi "Tələblərdə vahidliyin gözlənilməsi prinsipi",

"Tərbiyə prosesinə kompleks yanaşma prinsipi", "Kollektivdə, kollektiv vasitəsilə və kollektiv üçün tərbiyə prinsipi".

"Tərbiyənin metodları" (XII fəsil) fəsli üzrə: "Tərbiyənin metodları" anlayışı", "Şüura, ağıla, idraka təsir göstərən metodlar (başqa sözlə, "inandırma metodları")", "Fəaliyyəti təşkil edən və mənəvi davranışı formalaşdıran metodlar (başqa sözlə, "alışdırma metodları")", Şagirdlərin hiss və münasibətlərini, fəaliyyət və davranışını stimullaşdıran metodlar (başqa sözlə, "rəğbətləndirmə və cəzalandırma metodları"), "Müəllimin şəxsi nümunəsi", "Tərbiyədə nəzarət, özünənəzarət, özünüqiymətləndirmə (başqa sözlə, tərbiyə prosesinə nəzarət və onun səmərəliliyinin təşkili) metodu", "Tərbiyənin priyomları (tərzləri) və vasitələri".

Digər "Pedaqogika" dərsliyində **"**Sinif rəhbərinin işinin məzmunu və fəaliyyətinin səciyyəvi xüsusiyyətləri" (X fəsil) və XI FƏSİL. Sinifdənxaric və məktəbdənkənar tərbiyə işləri üzrə təşkilatçı, onun vəzifələri, işinin məzmunu və peşəsinə verilən pedaqoji tələblər" (XI fəsil, s. 351-395) fəsilləri diqqətimizi cəlb etdi. Bu fəslə aşağıdakı məsələlər aid edilib: "Sinif rəhbəri vəzifəsi haqqında", "Sinif rəhbərinin işinin məzmunu və əsas istiqamətləri", "Sinif müəllimi və sinif rəhbəri", "Sinif rəhbərinin işinin səciyyəvi xüsusiyyətləri", Sinif rəhbərinin işində pedaqoji diaqnostikanın əhəmiyyəti", "Sinif rəhbərinin hüquq və vəzifələri", "Sinif rəhbərinin şagirdlərlə apardığı praktik işlər", "Sinif rəhbərinin valideynlərlə apardığı işin məzmunu", "Valideynlər arasında pedaqoji maarifləndirmə", "Sinif saatı", "Sinif rəhbərinin tərbiyəvi iş planı", "Sinifdənxaric və məktəbdənkənar tərbiyə işləri üzrə təşkilatçının vəzifələri, işinin məzmunu, forma və metodları";

Dərslikdəki XI fəsil "Sinifdənxaric və məktəbdənkənar tərbiyə işləri üzrə təşkilatçı, onun vəzifələri, işinin məzmunu və peşəsinə verilən pedaqoji tələblər" adlanır. Bu fəslə daxil olan mövzular bunlardır: "Sinifdənxaric və məktəbdənkənar tərbiyə işləri üzrə təşkilatçının iş planı və tərtibinə verilən pedaqoji tələblər".

Başqa bir "Pedaqogika" dərsliyini də araşdırdıq. Tələbələr pedaqoji təcrübədə olarkən yuxarı sinif şagirdləri ilə sağlam həyat tərzinin formalaşdırılması sahəsində işin aparılması üçün onlara lazım olan nəzəri məlumatları müəyyənləşdirdik. Diqqət yetirək.

Dərsliyin XVII fəsli ("Öyrənmə motivasiyası" (s. 229-271) üzrə:

"Motivlər idrakın hərəkətverici qüvvləridir", "Motivlər öyrənilməsi və formalaşdırılması", **"**Öyrənmə fəaliyyətinin stimullaşdırılması", **"**Şagirdlərə inam müvəffəqiyyətlərin rəhnidir", **"**Müəllimlərə tövsiyələr", **"**Effektli və qeyri-effektli rəğbətləndirmə".

XVIII fəsil ("Təlim prosesində şagirdlərin diaqnostikası") üzrə: "Şagirdlərin təlimdə yetirməsinə nəzarət", "Şagirdlərin oxumağa qabilliyinin diaqnostikası",

XIX fəsil ("Dərsdənkənar təhsil-tərbiyə prosesinin mahiyyəti və

məzmunu" (s. 284-311) üzrə: "Dərsdənkənar təhsil-tərbiyə prosesinin xüsusiyyətləri", "Dərsdənkənar təhsil-tərbiyə prosesinin dialektikası", "Dərsdənkənar təhsil-tərbiyə prosesinin sistemi və strukturu", "Dərsdənkənar təhsil-tərbiyə prosesinin ümumi qanunauyğun-luqları", "Dərsdənkənar təhsil-tərbiyə prosesinin məzmunu", "Təhsil və tərbiyəlilik səviyyəsinin diaqnostikası", "Dərsdənkənar təhsil-tərbiyə işini təşkil etmə məharəti və texnologiyası (s. 327-328).

Ali təhsil müəssisəsində mühazirə, seminar məşğələsi və praktik məşğələlərdə tərbiyə texnologiyalarını, pedaqoji prosesin qanunauyğun-luqlarını, tərbiyə və təlimin prinsipləri, metodları, vasitələri və priyomlarını öyrənən, sinifdənxaric və məktəbdənkənar tədbirlərin təşkili yollarına bələd olan tələbələr pedaqoji təcrübədə olarkən yuxarı sinif şagirdlərində sağalam həyat tərzinin formalaşdırılması kimi mühüm işi uğurla həyata keçirirlər.

Belə ki, Gəncə şəhəri 10 nömrəli məktəbin X sinfində (ədəbiyyat müəllimi Pərvanə Məmmədova) "Azərbaycan şifahi xalq yaradıcılığı" mövzusunun tədrisi zamanı təcrübəçi tələbə mövzunu eyni zamanda sağlamlıq, həyat tərzi, sağal həyat tərzi məsələləri ilə üzvi surətdə əlaqələndirmişdir. Təcrübəçi tələbənin tapşırığına əsasən şagirdlər aşağıdakı atalar sözlərini diqqət mərkəzinə gətirmişlər.

-Sağlığı olanın umudu, umudu olanınsa hər şeyi var deməkdir.

-Xəstə yatan ölməz, əcəli yetən ölür.

- Sağlıq varlıqdan irəlidir.

-Hər işin başı sağlıqdır.

-Xəstə olmayan sağlığın dəyərini bilməz.

-Sağlıqdan böyük zənginlik yoxdur.

–Təmiz bir vicdan qədər yumşaq yastıq yoxdur.

-Sağ baş yastıq istəməz.

-Sağlıq kimi dost, xəstəlik kimi düşmən, çocuq sevgisi kimi şirin, aclıq kimi acı yoxdur.

Təcrübəçi tələbə "Azərbaycan şifahi xalq yaradıcılığı" mövzusunun tədrisi zamanı eyni zamanda bayatılar, nağıllar, dastanlar, oxşamalar, əzizləmələr, laylalar haqqında da məlumat verir, yeri gəldikcə sağam həyat tərzi ilə bağlı nümunələrə müraciət edirdi. Bu zaman aşağıdakı fikirləri səslənirdi: Sağlam həyat tərzi keçirmək hər bir şəxsin arzusudur. Çünki sağlamlıq xoşbəxtliyin başlıca şərti və təminatı hesab edilir. Bir sıra hallarda psixoloji gərginlik, köklük, az

hərəkətdə olmaq, necə gəldi qidalanma, siqaretə və spirtli içkilərə aludəçilik, yoluxucu xəstəliklərə tutulma və s. sağlamlıq üçün təhlükə yaradır. Ona görə də zərərli vərdişlərdən uzaq durmaq lazımdır. Ataların belə misalı var: "Bel nə qədər nazik olsa, ömür o qədər uzun olar"

Sağlamlığımızın qayğısına qalmaq nəticəsində ömrümüz uzun olar, fəal həyat tərzi keçirərik.

Problemin aktuallığı. insan hər yaşda sağlam olmalıdır. Bu bizdən öz sağlamlığımızı qorumağı tələb edir. Ailədə, uşaq bağçasında böyüməkdə olan nəsildə sağlam həyat tərzinin formalaşdırılması vacibdir. Bu mənada təqdim olunan məqalə öz aktuallığı ilə seçilir.

Problemin yeniliyi. Yuxarı sinif şagirdlərində sağam həyat tərzinin tərbiyə olunması vacib məsələ kimi irəli sürülür, ümumtəhsil və ali məktəbin qarşılıqlı laqə ilə reallaşır.

Problemin praktik əhəmiyyəti. Məqalə gənc tədqiqatçılar üçün gaydalı olacaqdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Ali və orta ixtisas təhsili müəssisələri tələbələrinin ixtisas üzrə təcrübəsinin keçirilməsi haqqında Əsasnamə". https://e-qanun.az/framework/15508

2. Psixologiya: pedaqoji məktəblərin bakalavrat pilləsi tələbələri üçün dərslik / Prof. S.İ. Seyidov və prof. M.Ə. Həmzəyevin elmi redaktorluğu ilə. Bakı, 2007.

3. Firədun Nadir oğlu İbrahimov Pedaqogika üzrə elmlər doktoru, Pedaqoji və Sosial Elmlər Akademiyasının üzvü (Moskva), Əməkdar müəllim. Rüfət Lətif oğlu Hüseynzadə Pedaqogika üzrə elmlər doktoru, professor.Əməkdar müəllim. PEDAQOGİKA Dərslik Bakı- "Mütərcim" – 2012

2. Abbasov, A.N. Pedaqogika: Müntəxəbat: Ali təhsil müəssisələri üçün dərs vəsaiti / A.N. Abbasov, R.R. Məmmədzadə, L.A. Məmmədli. -Bakı: Mütərcim, -2022. – 608 s.

3. Abbasov, A.N. Pedaqogika nəzəriyyəsi və tarixi: Ali təhsil müəssisələri üçün dərslik / A.N. Abbasov, L.A. Məmmədli, İ.B. Əmirəliyeva. -Bakı: Mütərcim, -2023. – 464 s.

4. Abbasov, A.N. Pedaqogika: Orta ixtisas təhsili müəssisələri üçün dərs vəsaiti/ A.N. Abbasov. -Bakı: Mütərcim, -2015. – 360 s.

DOI: 10.32010/GDRO4995

INSTITUTIONAL CONVERGENCE AND POLICY INNOVATION: THREE DECADES OF AZERBAIJAN-TURKEY EDUCATIONAL RELATIONS

Ayshan Asad RASULOVA
Institute of Education Of The Republic Of Azerbaijan
https://orcid.org/0009-0005-7953-3268
ayshan.rasulova@arti.edu.az

Abstract: This paper provides a comprehensive examination of how educational cooperation between Azerbaijan and Turkey has evolved and deepened from 1991 through 2025. Its core objective is to analyze the institutional and legal mechanisms that sustain integration between the two education systems, the dynamics of student and academic mobility, and the influence of collaborative initiatives in both higher and vocational education. The study finds that the post-2021 Shusha Declaration marked a new phase in bilateral engagement: programs such as the Mevlana and Orhun exchanges, the YTB scholarship schemes, mutual diploma recognition, and dual-degree partnerships have significantly enhanced academic synergy between the two nations. The 2025 supplementary protocols on vocational and technical education introduced a cooperation model aligned with labor-market demands and long-term capacity building in applied sciences. Drawing upon data from OECD, ICMPD, and the Istanbul Policy Center, the analysis highlights a steady increase in Azerbaijani student inflows to Turkey and a modest but growing presence of Turkish students in Azerbaijan. Institutional cooperation, however, remains uneven, with challenges in curriculum alignment, credit transfer, and digital interoperability. The study further identifies four persistent policy issues: quality assurance, prevention of brain drain, financial sustainability, and digital transformation. It argues that addressing these requires systemic reforms and deeper policy coordination. The paper concludes by proposing forward-looking strategies for 2025-2030, including the establishment of a joint educational data platform, accelerated equivalency mechanisms, expanded digital academic bridges, and co-funded research initiatives. Taken together, the Azerbaijan-Turkey partnership demonstrates strong potential to serve as a sustainable model for regional academic and scientific integration.
Keywords: Azerbaijan-Turkey relations, educational cooperation, student mobility, higher education, policy integration

İNSTİTUSİONAL YAXINLAŞMA VƏ SİYASƏT İNNOVASİYALARI: AZƏRBAYCAN-TÜRKİYƏ TƏHSİL ƏLAQƏLƏRİNİN OTUZ İLLİK İNKİŞAF YOLU

Ayşən ƏSƏD RƏSULOVA
Azərbaycan Respublikasının Təhsil İnstitutu
https://orchid.org/0009-0005-7953-3268
ayshan.rasulova@arti.edu.az

Abstract: Bu məqalə 1991-2025-ci illər ərzində Azərbaycan və Türkiyə arasında təhsil əməkdaşlığının formalaşma və dərinləşmə mərhələlrini hərtərəfli şəkildə təhlil edir. Tədqiqatın əsas məqasədi iki ölkənin təhsil sistemləri arasında inteqrasiyanı təmin edən institusional və hüquqi mexanizmləri, tələbə və akademik mobilliyin dinamikasını, eləcə də ali və peşə təhsili sahəsində birgə təşəbbüslərin təsirini araşdırmaqdır. Tədqiqat onu göstərir ki, 2021-ci il Şuşa Bəyannaməsi ikitərəfli əməkdaşlıqda yeni mərhələ açmışdır. Mevlana və Orhun mübadilə proqramları, YTB təqaüd mexanizmləri, diplomların qarşılıqlı tanınması və ikili diplom layihələri iki ölkə arasında akademik inteqrasiyanı gücləndirmişdir. 2025-ci il üzrə imzalanmış peşə və texniki təhsil protokolları əmək bazarının tələblərinə uyğunlaşdırılmış yeni əməkdaşlıq modelini müəyyən etmiş və tətbiqi elmlər sahəsində potensialın inkişafına xidmət etmişdir.
OECD, ICMPD və İstanbul Siyasət Mərkəzinin məlumatlarına əsaslanan araşdırma göstərir ki, Türkiyədə təhsil alan azərbaycanlı tələbələrin sayı artmaqda davam edir, eyni zamanda, Azərbaycanda təhsil alan türkiyəli tələbələrin də sayı tədricən artır. Bununla belə, kurikulumun uyğunlaşdırılması, kreditlərin tanınması və rəqəmsal inteqrasiya sahəsində müəyyən institusional fərqlər qalmaqdadır Tədqiqat keyfiyyət təminatı, beyin axınının qarşısının alınması, maliyyə sabitliyi və rəqəmsal transformasiya kimi dörd əsas siyasət çağırışını müəyyənləşdirir və bu problemlərin sistemli islahatlar və daha dərin siyasət inteqrasiyası ilə həll edilə biləcəyini vurğulayır. Məqalə 2025-2030-cu illər üçün strateji tövsiyələr təqdim edir: birgə təhsil məlumat platformasının yaradılması, diplom ekvivalentliyinin sürətləndirilməsi, rəqəmsal akademik körpülərin təşkili və birgə tədqiqat fondlarının maliyyələşdirilməsi. Ümumilikdə, Azərbaycan – Türkiyə əməkdaşlığı regional elmi və akademik inteqrasiyasının davamlı modeli kimi dəyərləndirilə bilər.
Açar sözlər: Azərbaycan-Türkiyə münasibətləri, təhsil əməkdaşlığı, tələbə mobilliyi, ali təhsil, siyasət inteqrasiyası

ИНСТИТУЦИОНАЛЬНАЯ КОНВЕРГЕНЦИЯ И ИННОВАЦИИ В ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ ПОЛИТИКЕ: ТРИДЦАТЬ ЛЕТ АЗЕРБАЙДЖАНО-ТУРЕЦКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА В СФЕРЕ ОБРАЗОВАНИЯ

Айшан Асад РАСУЛОВА
Институт Образования Азербайджанской Республики
https://orchid.org/0009-0005-7953-3268
ayshan.rasulova@arti.edu.az

Abstract: В статье представлен всесторонний анализ эволюции и углубления образовательного сотрудничества между Азербайджаном и Турцией в 1991-2025 годах. Основное цель исследования – изучить институциональные и правовые механизмы, динамику академической и студенческой мобильности, а также влияние совместных инициатив в сфере высшего и профессионально-технического образования. Отмечено, что Шушинская декларация (2021 г.) ознаменовала новый этап двустороннего взаимодействия: программы обмена Mevlana и Orhun, стипендиальные программы YTB, взаимное признание дипломов и проекты двойных степеней значительно укрепили академическую синергию между двумя странами. Дополнительные протоколы 2025 года в области технического и профессионального образования внедрили модель сотрудничества, ориентированную на потребности рынка труда и развитие потенциала прикладных наук. На основе данных OECD, ICMPD и Стамбульского политического центра анализируется устойчивый рост числа азербайджанских студентов в Турции и постепенное увеличение числа турецких студентов в Азербайджане. Однако институциональное взаимодействие остаётся неравномерным из-за различий в учебных планах, системах зачётам кредитов и цифровой совместимости. В исследовании выделяются четыре ключевых политических вызова: обеспечение качества, предотвращение «утечки мозгов», финансовая устойчивость и цифровая трансформация. Автор подчёркивает, что их решение требует системных реформ и более глубокой интеграции образовательной политики. В заключение предлагаются стратегические направления на 2025-2030 годы: создание единой образовательной базы данных, ускорение процедур признания дипломов, развитие цифровых академических платформ и совместных исследовательских фондов. В совокупности это шаги формируют устойчивую модель региональной академической и научной интеграции между Азербайджаном и Турцией.

Ключевые слова: Азербайджано-турецкие отношения, образовательное сотрудничество, академическая мобильность, высшее образования, интеграция политики

Introduction

Relations between Azerbaijan and Turkey – encapsulated in the phrase "one nation, two states" – have matured into a strategic partnership that extends beyond politics and economics to include education. The Shusha Declaration (2021) provided this alliance with a legal foundation and explicitly recognized education as central pillar of a bilateral cooperation (President.az, 2021). At the same time, Turkey's expanding efforts toward the internationalization of higher education (YÖK, 2019; 2021) and its state-sponsored scholarship initiatives, such as YTB's Türkiye Scholarships, have made the country increasingly attractive to students from across the region, particularly Azerbaijan. Consequently, the flow of Azerbaijani students to Turkish universities has accelerated markedly over the past decade.

This paper situates contemporary educational relations within their broader historical trajectory and institutional architecture. It draws on multiple data sources to assess the effectiveness of existing frameworks and to identify policy measures that could further strengthen bilateral cooperation. In doing so, it aims to move beyond descriptive analysis toward practical recommendations that address the evolving needs of both education systems.

Historical Context: 1990s to Present

Following Azerbaijan's independence, the first wave of educational collaboration with Turkey was shaped primarily by state-sponsored scholarships and early inter-university agreements. During the 1990s, these initiatives laid the groundwork for sustained academic mobility, while cultural proximity and shared linguistic ties facilitated student adaptation in Turkish institutions.

In the subsequent decade, cooperation matured into formalized exchange frameworks and joint research ventures. The 2010s in particular marked a period of rapid expansion. Azerbaijani enrollment in Turkish universities grew sharply – from 6,177 students in 2013/14 to 15,546 by 2017/18 (Eurasianet, 2019) – as both the quantity and diversity of academic programs expanded. By 2022/23 Turkey hosted more than 300,000 international students in total (The PIE News, 2023). Notably, official reports from 2024-2025 estimated roughly 27,000 Azerbaijani students studying in Turkey, placing them among the largest international cohorts within the Turkish higher-education system (Report.az, 2025; APA, 2025).

This steady upward trajectory reflects broader regional trends in educational mobility but also underscores Turkey's deliberate strategy to position itself as an academic hub for the Turkic world. For Azerbaijan, meanwhile, these partnerships have complemented national goals of modernization and human-capital development, producing a generation of professionals fluent in both countries' academic and administrative cultures.

Table 1. Key milestones in Azerbaijan-Turkey Educational Relations (1991-2025)

Period	Milestone/Agreement	Impact on Educational Relations
1991-1999	Early scholarship programs and university MoUs	Initial student exchanges; cultural and linguistic adaptation
2000-2010	Expansion of bilateral partnerships	Institutional cooperation and joint research begin
2011-2020	YÖK reforms, Mevlana and Orhun programs	Mobility accelerates; academic network deepen
2021-2025	Shusha Declaration and TVET protocols	Legal framework consolidation; strategic cooperation in vocational

Institutional and Legal Framework

3.1. The Shusha Declaration and Strategic Documents

The signing of the Shusha Declaration on 15 June 2021 marked a turning point in Azerbaijan – Turkey relations, providing a legally binding framework that codified multi-sector cooperation, including education. The declaration was ratified by the Turkish government in 2022 (President.az, 2021; Daily Sabah, 2022). Building on this foundation, supplementary protocols signed on 23 September 2025 expanded collaboration in vocational and technical education. These agreements emphasized practical experience-sharing, institutional partnerships, and workforce development – initiatives that strengthened the human-capital dimension of the alliance (MEB, 2025; AZERTAC, 2025; report.az, 2025).

3.2. Higher-Education Governance and Programs

Within Turkey, the Council of Higher Education (YÖK) plays a central role in guiding internationalization policies, managing the Mevlana Exchange Programme, and overseeing diploma-recognition regulations (YÖK, 2019; 2021). The Presidency for Turks Abroad and Related Communities (YTB) complements these efforts through its Türkiye Scholarships, which since 2012 have supported thousands of international students, admitting roughly 4,000 new awardees each year (Daily Sabah, 2022; YTB, 2024).

The Mevlana Exchange Programme fosters both student and faculty mobility between Turkish universities and partner institutions abroad. Azerbaijan ranks among the most active participants, and numerous protocols were signed between 2013 and 2021 (Hacettepe Mevlana, 2022; YÖK, 2021). Similarly, the Orhun Exchange Programme – a multilateral initiative of the Organization of Turkic States (OTS) and TÜRKÜNİB – serves as a platform for academic mobility among member universities. Institutions such as Baku State University and UNEC are active participants within this network (OTS, n.d.; UNEC, n.d.; DEÜ, n.d.).

Diagram 1. Key Institutional Cooperation Programs between Azerbaijan and Turkey (2010-2025)

3.3. Recognition and Equivalency of Diplomas

In Turkey, the process of recognizing foreign academic qualifications follows YÖK/NARIC – aligned procedures (YÖK, n.d.; Study in Türkiye, n.d.). Azerbaijan's equivalent mechanism – known as nostrification

– is administered by the relevant authority (Study in Azerbaijan, n.d.). These systems establish the legal foundation for dual-degree programs and joint curricular development, ensuring mutual trust in academic standards and credentials.

4.Mobility Dynamics and Indicators

Diagram 2.Azerbaijani inflows to Turkey (2015-2025)

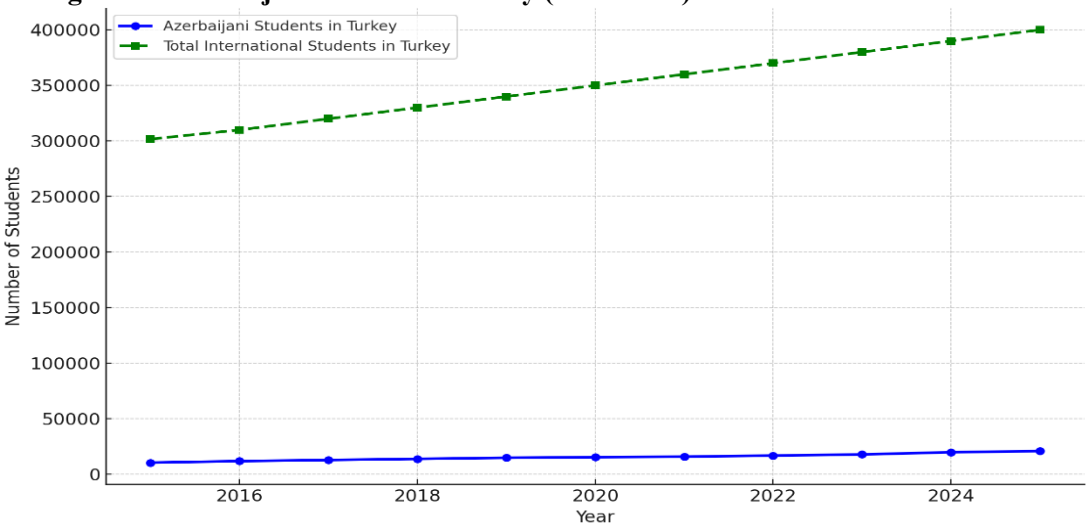

4.1. Azerbaijani Inflows to Turkey

Since the early 2010s, academic mobility from Azerbaijan to Turkey has expanded dramatically. By 2017/18, approximately 15,546 Azerbaijani students were enrolled in Turkish higher-education institutions (Eurasianet, 2019). During 2022/23, Turkey's total international-student population reached 301,694 (The PIE News, 2023). In 2025, official sources reported about 27,000 Azerbaijani nationals studying in Turkey (report.az, 2025; APA, 2025), confirming that they now constitute one of the largest international student communities in the country.

Diagram 3. Distribution of Azerbaijani students by field study (2025)

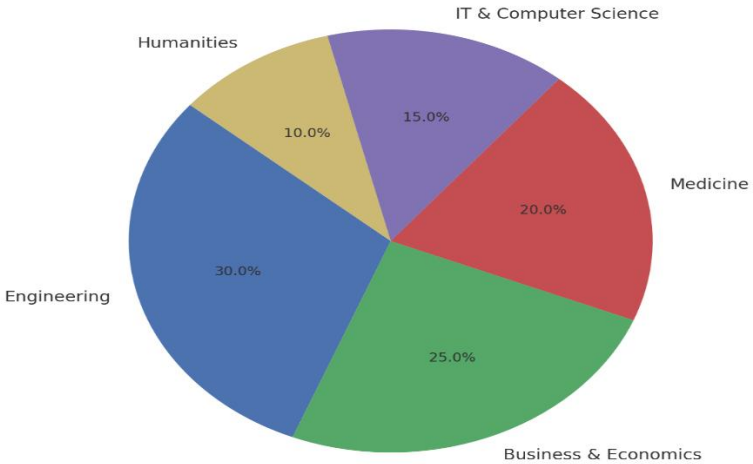

This growth mirrors both the increasing internationalization of Turkish universities and Azerbaijan's strategy of human-capital diversification. Many Azerbaijani students pursue degrees in engineering, business administration, medicine, and information technology – fields aligned with their home country's modernization agenda.

In addition, exposure to Turkish academic and cultural contexts strengthens linguistic and professional affinities that later support regional cooperation.

Diagram 4.Azerbaijani Student Growth in Turkey (2010-2025)

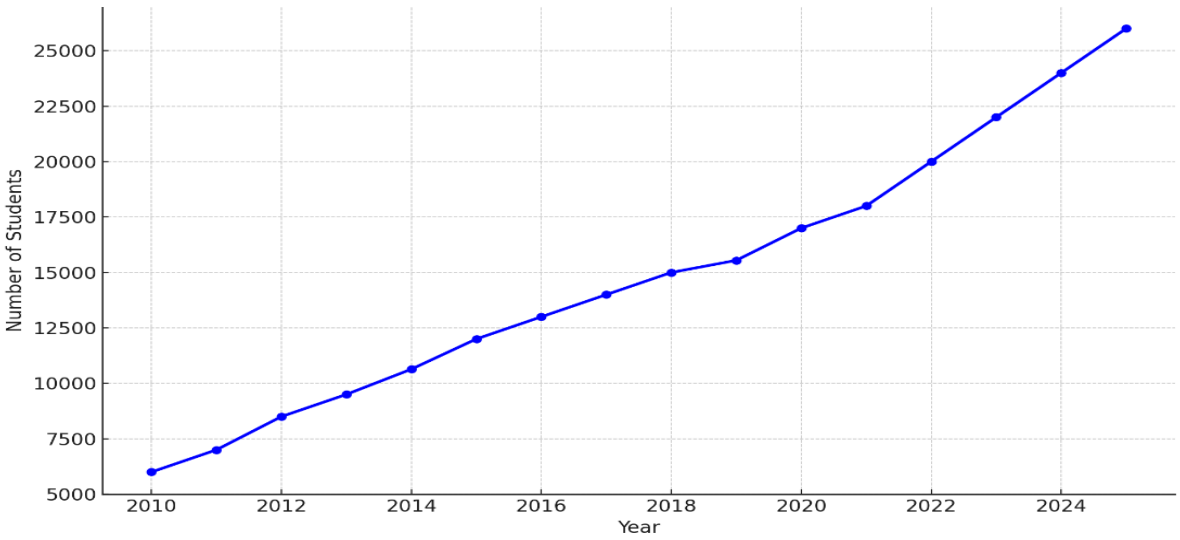

4.2. Turkish Students in Azerbaijan

Reciprocal mobility, though smaller in scale, has also intensified. Between 2011 and 2021, over 3,000 Turkish citizens pursued academic studies in Azerbaijan (Trend, 2021). These students typically enroll in programs conducted in Turkish or English, especially within economics, international relations, and medical faculties. Their presence enriches campus diversity and fosters mutual understanding, illustrating that educational exchange flows in both directions rather than along a single axis.

Diagram 5. Reciprocal Student Mobility: Azerbaijan – Turkey

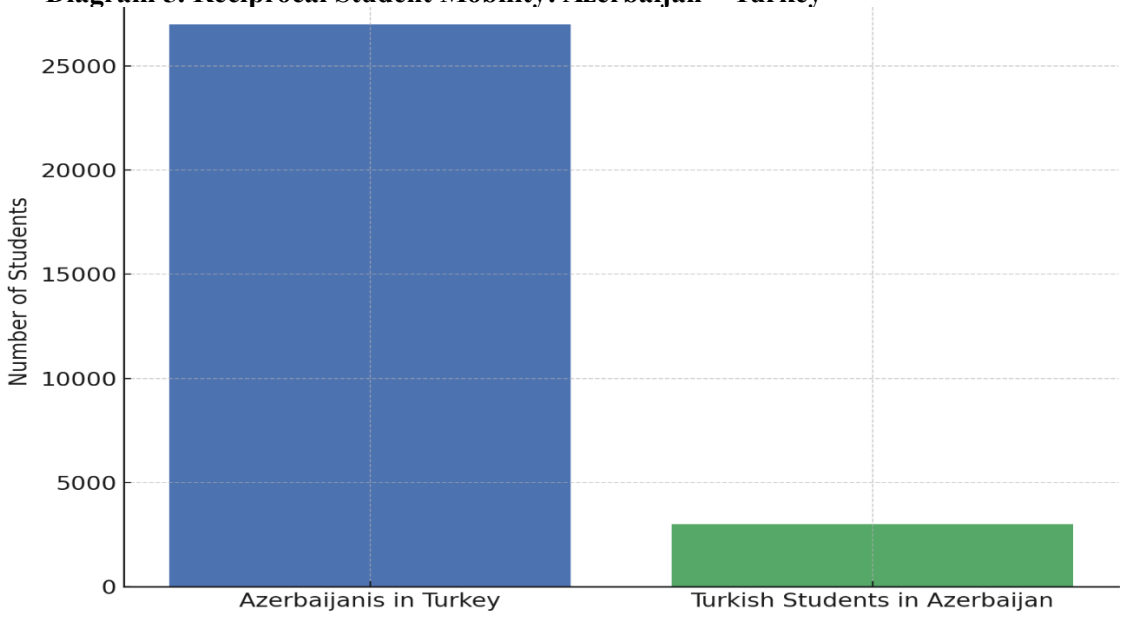

4.3. Impact of Exchange Schemes

Exchange mechanisms such as Mevlana, Erasmus+, and Orhun play a crucial role in shaping this bidirectional mobility. Together with institutional dual-degree arrangements, they promote curricular alignment and collaborative research initiatives (European Scientific Journal, 2016; YÖK, 2021; OTS/DEÜ/UNEC, n.d.). Short-term exchanges not only expand student experiences but also serve as incubators for long-term cooperation among partner universities. Consequently, the network of academic ties between the two countries continues to widen, providing a sustainable foundation for deeper regional integration in higher education.

Table 2. Active Education Programs between Türkiye and Azerbaijan

Program	Coordinating Institution (Turkey)	Partner Institutions (Azerbaijan)	Focus Area
Mevlana Exchange	YÖK	BSU, UNEC, ADA University	Student/faculty mobility
Orhun Program	TÜRKÜNİB/OTS	BSU, UNEC	Multilateral cooperation
Türkiye Scholarships	YTB	Scholarship units	International student funding
TVET Cooperation	MEB	Vocational schools, MoE Azerbaijan	Technical education alignment

5.Partnership Formats: Dual Degrees, Joint Centers, and TVET

Dual Degrees and Joint Programs

Istanbul Technical University (İTÜ) has emerged as a leading actor in Turkey's internationalization agenda through its wide range of dual-degree and joint-program initiatives. These collaborations, extending across multiple disciplines, exemplify how bilateral academic cooperation can translate into tangible outcomes such as shared curricula and mutual accreditation. Within this portfolio, İTÜ's partnerships in the South Caucasus region – particularly those involving Azerbaijani universities – illustrate the expanding reach of Turkish higher-education diplomacy (ITU Global, n.d.).

Research Clusters

Beyond degree programs, joint research projects and academic conferences in fields such as engineering, energy, information and communication technologies, and health sciences have reinforced the bilateral scientific network. These clusters function not only as venues for knowledge exchange but also as platforms for collaborative innovation, where researches from both countries address regional development challenges through applied science and technology.

Recognition Procedures

Equally important is the modernization of credential-recognition systems. While YÖK manages Turkey's equivalency framework and Azerbaijan oversees its own nostrification process, both could benefit from greater transparency and digital integration (YÖK, n.d.; Study in Azerbaijan, n.d.). Streamlined "fast-track" procedures, supported by interoperable databases, would reduce bureaucratic delays and improve student mobility. Implementing electronic verification tools would not only prevent duplication of effort but also build mutual trust in the legitimacy of academic qualifications.

TVET Cooperation

The 2025 protocols on vocational and technical education (TVET) represent a significant leap toward institusionalized collaboration in workforce training. They seek to adapt successful Turkish TVET models – particularly employer-partnership structures and modular curricula – to Azerbaijan's national context (MEB, 2025; AZERTAC, 2025). This alignment responds directly to labor-market needs by equipping young professionals with industry-relevant skills while promoting a culture of lifelong learning. In practice, the protocols encourage the establishment of joint training centers, co-developed teaching materials, and reciprocal instructor exchanges – key steps toward harmonizing professional-education standards within the Turkic world.

6.Quality Assurance, Recognition, and Accreditation

The sustainability of internationalization between Azerbaijan and Turkey depends largely on two interrelated pillars: the credibility of quality-assurance systems and the efficiency of recognition procedures.

Quality Assurance

Long-term success requires close coordination of program learning outcomes, course credit structures (ECTS), and student-support mechanisms. Mutual recognition among accreditation agencies would strengthen confidence in academic standards and ensure that bilateral degrees remain competitive at a global level. Such cooperation can also accelerate the establishment of common evaluation frameworks and peer-review mechanisms – essential ingredients for transparent governance within higher education.

Together, these quality-assurance and recognition measures form the institutional backbone of sustainable academic cooperation. By aligning accreditation cultures and adopting shared benchmarks, the two countries can ensure that their growing web of joint programs maintains both academic rigor and international credibility.

7.Challenges

Despite substantial progress, Azerbaijan-Turkey educational cooperation faces a series of structural and operational challenges that could influence its long-term trajectory. These issues are not unique to

bilateral partnerships but mirror broader patterns observed across international education systems.

Talent Migration ("Brain Drain")

One persistent challenge concerns the uneven return rates of high-performing graduates. Many Azerbaijani students who complete their studies in Turkey remain abroad or pursue opportunities in third countries. This imbalance can limit the domestic impact of educational investments and create a "brain circulation" rather than a straightforward exchange. Addressing this issue requires coordinated incentives for returnees – such as research funding, employment guarantees, or public-private fellowship schemes – to ensure that the benefits of overseas education translate into local development.

Financing Stability

The sustainability of exchange and dual-degree programs also depends on reliable financial models. Funding fluctuations, particularly in periods of economic uncertainty, can disrupt mobility and joint-project continuity. Institutional cost-sharing agreements, combined with long-term scholarship frameworks, would help stabilize program operations and ensure inclusivity for students from different socioeconomic backgrounds.

Regulatory Alignment

Curriculum adaptation, occupational-standards harmonization, and language requirements present additional hurdles. While both countries share linguistic and cultural proximity, variations in legal frameworks and accreditation norms can slow down joint-degree implementation. Continued policy dialogue between YÖK and Azerbaijan's Ministry of Science and Education is essential to bridge these gaps.

Data Governance

A final challenge relates to information management. Mobility data are often dispersed across different agencies and published in inconsistent formats, making comprehensive analysis difficult. Establishing a consolidated, open-access data system would enhance evidence-based policymaking and allow both governments to monitor progress more effectively.

Collectively, these challenges underscore the need for stronger institutional coordination and innovative policy design to sustain the positive momentum achieved over the past decade.

8.Opportunity and Emerging Trends

While existing challenges call for careful management, the Azerbaijan – Turkey partnership also offers a broad horizon of opportunities that can redefine regional educational cooperation over the coming decade. Emerging trends in digitalization, science, and technical education provide fertile ground for innovation and institutional synergy.

The post-pandemic era has accelerated the adoption of hybrid learning formats and digital collaboration tools. For both countries, this shift presents a chance to expand access through cross-border online courses, virtual laboratories, and jointly designed Massive Open Online Courses (MOOCs). Digital platforms can connect students and faculty who may not otherwise participate in physical exchanges, thereby democratizing international learning opportunities.

Another promising trend involves the rise of artificial-intelligence and STEM-focused partnerships. The 2025 Azerbaijan – Turkey Memorandum of Understanding on Artificial Intelligence demonstrates a shared commitment to developing research ecosystems that integrate machine learning, data science, and robotics into the educational framework. Embedding these technological themes into bilateral curricula will help align academic outcomes with the evolving needs of digital economies.

Within the broader context of the Organization of Turkic States, the Orhun Exchange Programme provides an institutional pathway for deepening collaboration among member universities. Expanding this model to include joint doctoral schools and regional research networks would create a more cohesive academic community across the Turkic-speaking world. Azerbaijan and Turkey, as core members, are well positioned to spearhead this initiative.

Vocational and technical education continues to emerge as a central policy priority. The pilot adaptation of Turkey's skill-based TVET model in Azerbaijan offers an avenue for sharing practical expertise and aligning training programs with industry standards. If implemented systematically, this approach could reduce youth unemployment and enhance workforce competitiveness throughout the region.

Together, these developments point to an increasingly interconnected academic ecosystem – one that blends innovation, technology, and shared cultural foundations to strengthen regional integration.

Methods

This study adopts a qualitative, document-based methodology designed to capture both the

institutional and contextual dimensions of Azerbaijan – Turkey educational relations. The analysis draws upon a structured review of primary sources – including legal agreements, government policy documents, and official statistics – alongside secondary materials such as academic articles and reports.

To ensure validity, data were triangulated across multiple references from YÖK, YTB, the Turkish Ministry of National Education (MEB), Azerbaijan's Ministry of Science and Education, and international education databases. The research process also involved cross-checking temporal consistency among data sets to verify trends in student mobility and policy development.

By combining descriptive analysis with comparative evaluation, the study moves beyond narrative reporting to identify systemic patterns and causal relationships. This methodological approach allows for a nuanced understanding of how institutional frameworks, mobility trends, and policy instruments interact over time, shaping the evolving dynamics of bilateral educational cooperation.

Policy Recommendations (2025-2030)

Building upon the preceding analysis, this section outlines key policy directions that could strengthen the Azerbaijan – Turkey educational partnership over the next five years. Each recommendation is derived from observed trends and institutional feedback, aiming to promote long-term sustainability and mutual benefit.

Establish a Joint Data Platform

Creating an integrated AZ – TR Education Monitor – maintained jointly by YÖK, YTB, and Azerbaijan's corresponding agencies – would centralize information on student mobility, program outcomes, and research collaboration. Open datasets would enhance transparency and support evidence-based policy decisions.

Accelerate Recognition Procedures

Introducing a "fast-track" equivalency and nostrification process for high-demand fields could reduce administrative delays and facilitate academic mobility. Digital verification tools and shared online registries would streamline recognition while safeguarding academic standards.

Expand Dual-Degree and Joint Programs

Encouraging new dual-degree initiatives, particularly in strategic disciplines such as energy engineering, health technologies, and cybersecurity, would deepen cooperation while aligning with both countries' development priorities. Institutional grants and faculty-exchange incentives could further enhance implementation.

Develop Joint TVET Hubs

Establishing bilateral vocational centers in Baku, Ganja, and Sumgait – co-designed with employers – would foster practical skill development and improve graduate employability. Shared management models could ensure adaptability to regional labor-market trends.

Incentivize Graduate Return.

To counteract talent migration, both governments could introduce targeted return programs that combine tax benefits, career advancement opportunities, and public-private fellowship schemes for graduates trained abroad.

Build Digital Academic Bridges.

Joint MOOCs, co-taught online seminars, and compatible micro-credential systems would facilitate broader access to learning while reinforcing institutional partnerships. These initiatives could serve as prototypes for cross-border digital universities within the Turkic world.

Launch a Bilateral Research Seed Fund.

Establishing small-grant programs and cotutelle-based doctoral supervision models would encourage collaborative research and strengthen early-career academic networks. Such funding mechanisms would also stimulate innovation and promote shared authorship in international journals.

Collectively, these recommendations envision a more interconnected and resilient educational ecosystem – one capable of adapting to global shifts while preserving the shared cultural and linguistic heritage that underpins Azerbaijan – Turkey cooperation.

Conclusion

The evolution of Azerbaijan – Turkey educational relations reflects a trajectory of deepening institutional trust and strategic alignment. Over the past three decades, cooperation has progressed from bilateral goodwill to a structured system anchored in legal, academic, and vocational frameworks. The post-2021 era – shaped by the Shusha Declaration and reinforced by the 2025 TVET protocols – demonstrates how education has become both a symbol and a mechanism of integration between the two states.

Looking ahead to the late 2020s, the partnership's sustainability will depend on its capacity to synchronize institutional governance, maintain rigorous quality assurance, and expand digital and technical cooperation. Agile recognition mechanisms, stable financing, and transparent data-sharing systems will be decisive for consolidating these gains.

More broadly, the Azerbaijan – Turkey case illustrates how bilateral educational diplomacy can evolve into a model for regional academic integration. By aligning strategic objectives with shared linguistic and cultural values, the two nations have laid the foundation for a collaborative knowledge ecosystem that extends beyond borders – one capable of contributing not only to national development but also to the global conversation on education and innovation.

References:

1. APA. (2025, March 4). *27,000 Azerbaijanis studying in Türkiye*. Retrieved from https://en.apa.az
2. Aze.media. (2021, June 18). *Full text of the Shusha Declaration*. https://aze.media/full-text-of-the-shusha-declaration
3. AZERTAC. (2025, September 23). *Azerbaijan and Türkiye sign educational cooperation protocols. Retrieved from http://azertag.az*
4. Ankara Üniversitesi (2025, July 21). Orhun Program applications.
5. Daily Sabah. (2022, February 14). *Shusha Declaration published in Turkey's Official Gazette.* Retrieved from https://www.dailysabah.com
6. DEÜ International (n.d.). Orhun Exchange Program.
7. Eurasianet. (2019, April 11). *Azerbaijani students increasingly drawn to Turkey*. Retrieved from https://eurasianet.org
8. European Scientific Journal (2016). *Is higher education internationalizing in Turkey*? European Scientific Journal, 12(13), 303-312.
9. Hacettepe Üniversitesi Mevlana Koordinatörlüğü. (2022). *Mevlana Exchange Program Self-Evaluation Report (incl. 2013-2021 protocol table).*
10. ICMPD. (2015). *Mapping Mobility: Student Flows between Azerbaijan and Turkey*. International Centre for Migration Policy Development.
11. Lewis, C., & Lüküslü, D. (2024). *International Students in Turkey: Migration and Mobility as Competing Frameworks of Analysis*. Istanbul Policy Center. Retrieved from https://ipc.sabanciuniv.edu
12. MEB (T.C. Milli Eğitim Bakanlığı). (2025, September 23). *A new step in cooperation in the field of education between Türkiye and Azerbaijan.* Retrieved from *https://meb.gov.tr*
13. OECD. (2024). *Education at a Glance 2024: International Student Mobility Indicators*. OECD Publishing.
14. Organization of Turkic States (OTS). (n.d.). Orkhun Process /Orhun Exchange Program [news release]. https://turkicstates.org
15. President.az (2021, June 16). *Shusha Declaration (full text). https://president.az*
16. Report.az. (2025, March 4). *Serdar Gündoğan: 27,000 Azerbaijani students study in Türkiye.* Retrieved from *https://report.az*
17. Study in Azerbaijan. (n.d.). *Recognition of qualifications (nostrification).*
18. Study in Türkiye. (n.d.) *Recognition and equivalence.*
19. Trend (2021, December 18). *More than 3,000 Turkish students study in Azerbaijan*. Retrieved from https://trend.az
20. The PIE News. (2023, August 9). *Turkey hosting 300,000 international students in 2022/23.* Retrieved from https://thepienews.com
21. UNEC (n.d.). *Orhun exchange program*. Retrieved from https://unec.edu.az
22. YTB. (2024, July 26). *International students have graduated.* Retrieved from *https://ytb.gov.tr*
23. YÖK (Council of Higher Education). (2019). *Higher Education in Turkey* 2019.
24. YÖK (Council of Higher Education). (2021). *Higher Education System in Turkey* 2021 (incl.Mevlana statistics).

ŞAGİRDLƏRDƏ EKOLOJİ MƏDƏNİYYƏTİN FORMALAŞDIRILMASINDA MÜƏLLİMİN KOMPETENTLİYİNİN ROLU VƏ PEDAQOJİ ƏHƏMİYYƏTİ

Sabina Oktay qızı SADIQOVA
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
https://orcid.org/0000-0003-3375-2498
Sabinasadigova20@gmail.com

Xülasə: Müəllimin peşəkar və pedaqoji kompetentliyinin davamlı inkişafı müasir təhsil sisteminin strateji prioritetlərindən biridir. Müəllimin peşəkar inkişafı yalnız şəxsi nailiyyət məsələsi deyil, həm də cəmiyyətin intellektual potensialının gücləndirilməsinə, təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə və yeni nəslin formalaşmasına mühüm töhfədir. Bu kontekstdə müəllimin peşəkar fəaliyyəti iki əsas istiqamətdə təzahür edir.

Birinci istiqamət müəllimin peşəkar təkmilləşməsi və ustad-pedaqoq səviyyəsinə yüksəlməsi ilə bağlıdır. Bu mərhələdə müəllim yalnız fənn mütəxəssisi kimi deyil, həm də pedaqoji lider, innovativ düşüncəyə malik təşkilatçı və tədqiqatçı kimi çıxış edir. Peşəkar inkişaf prosesində müəllim müasir təhsil texnologiyalarını mənimsəyir, təlimin fərdiləşdirilməsi və diferensiasiyası bacarıqlarını təkmilləşdirir, eləcə də elmi-metodik fəaliyyətlərdə fəal iştirak edir. Bu cür pedaqoqlar öz təcrübələrini həmkarları ilə bölüşür, pedaqoji mühitin ümumi keyfiyyətini artırır və məktəbdə yaradıcılıq və innovasiya atmosferinin formalaşmasına şərait yaradır.

İkinci istiqamət şagirdlərin təlim effektivliyinin artırılmasına, onların həyat bacarıqlarının, sosial-emosional kompetensiyalarının və şəxsi inkişafının təmin edilməsinə yönəlmişdir. Müəllimin peşəkar kompetentliyi şagirdlərin təlimə motivasiyasına, onların dərs prosesində fəal iştirakına, həmçinin tənqidi və yaradıcı düşüncənin inkişafına birbaşa təsir göstərir. Kompetent müəllim təlim prosesini yalnız biliklərin ötürülməsi kimi deyil, həm də dəyərlər sisteminin formalaşdırılması, müstəqil qərarvermə bacarıqlarının və sosial məsuliyyət hissinin inkişafı vasitəsi kimi qiymətləndirir. Beləliklə, müəllimin fasiləsiz özünüinkişafı təlim və tərbiyə prosesinin humanist mahiyyətini daha da gücləndirir. Məqalədə müəllim kompetentliyinin müxtəlif nəzəri modelləri – peşəkar kompetentlik modeli, refleksiv fəaliyyət modeli və kompetensiyaya əsaslanan yanaşma modeli təhlil olunur. Bu modellər pedaqoji təcrübənin sistemli şəkildə dərk olunmasını təmin edir və müəllimin özünüinkişaf prosesinin əsas istiqamətlərini müəyyənləşdirməyə kömək edir. Özünüinkişaf və özünütəhsil parametrləri bir-birini tamamlayır: birincisi şəxsi və peşəkar refleksiya, öz təcrübəsinin qiymətləndirilməsi və təkmilləşdirilməsi ilə bağlıdırsa, ikincisi yeni biliklərin əldə olunması, müasir metod və texnologiyaların mənimsənilməsi və pedaqoji innovasiyaların tətbiqi ilə əlaqədardır.

Müəllimlərin fasiləsiz peşəkar inkişafı təhsilin keyfiyyətinin təmin edilməsinin əsas şərtidir. Bu proses həm fərdi səviyyədə — müəllimin şəxsi və peşəkar potensialının reallaşdırılması baxımından, həm də ictimai səviyyədə — savadlı, yaradıcı və məsuliyyətli vətəndaş nəslinin yetişdirilməsi baxımından strateji əhəmiyyət daşıyır.

Açar sözlər: peşəkar kompetentlik, həyat bacarıqları, özünüinkişaf, şəxsiyyətyönümlü yanaşma, pedaqoji proses.

THE ROLE AND PEDAGOGICAL SIGNIFICANCE OF TEACHER COMPETENCE IN THE FORMATION OF ECOLOGICAL CULTURE AMONG STUDENTS

Sabina Oktay gizi SADIQOVA
Azerbaijan State Pedagogical University
https://orcid.org/0000-0003-3375-2498
Sabinasadigova20@gmail.com

Abstract: The teacher's continuous professional and pedagogical competence development is one of the strategic priorities of the modern education system. The professional growth of a teacher is not only a matter of personal achievement but also contributes to strengthening the intellectual potential of society, improving the quality of education, and shaping the new generation of citizens. In this regard, the teacher's professional activity manifests itself in two main dimensions.

The first dimension concerns the teacher's professional advancement and reaching the level of a master teacher. At this stage, the teacher is not only a subject expert but also emerges as a pedagogical leader, an organizer with innovative thinking, and a researcher. During the process of professional development, the teacher masters modern teaching technologies, improves skills in individualization and differentiation of instruction, and becomes more actively engaged in scientific and methodological activities. Such teachers share their experiences with colleagues, enhance the overall

quality of the pedagogical environment, and contribute to the creation of a culture of creativity and innovation within the school. The second dimension focuses on improving students' learning effectiveness, developing their life skills, socio-emotional competences, and personal growth. The professional competence of the teacher directly influences the student's motivation to learn, active participation in the educational process, and development of critical and creative thinking skills. A competent teacher views the learning process not merely as the transmission of knowledge but as a means to foster a system of values, independent decision-making skills, and a sense of social responsibility.

Thus, the teacher's continuous self-development enhances the humanistic essence of the teaching and upbringing process. The article analyzes various theoretical models of teacher competence, including the professional competence model, the reflective activity model, and the competence-based approach model. These models provide a systematic perspective on teaching practice and help identify the main directions of the teacher's self-development process. The parameters of teacher self-development and self-preparation complement each other: the former is based on the teacher's personal and professional reflection, evaluation, and improvement of their own experience; the latter involves acquiring new knowledge, mastering modern methods and technologies, and applying pedagogical innovations.

The continuous professional development of teachers is a key condition for ensuring quality in education. This process is strategically significant both at the individual level — in terms of realizing the teacher's personal and professional potential — and at the societal level — in raising a generation of knowledgeable, creative, and responsible citizens.

Keywords: professional competence; life skills; self-development; personality-oriented approach; pedagogical process

---

РОЛЬ И ПЕДАГОГИЧЕСКОЕ ЗНАЧЕНИЕ КОМПЕТЕНТНОСТИ УЧИТЕЛЯ В ФОРМИРОВАНИИ ЭКОЛОГИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ У УЧАЩИХСЯ

Сабина Октай кызы САДЫГОВА
Азербайджанский Государственный Педагогический Университет
https://orcid.org/0000-0003-3375-2498
Sabinasadigova20@gmail.com

Резюме: Непрерывное развитие профессиональной и педагогической компетентности учителя является одной из стратегических приоритетов современной системы образования. Профессиональный рост учителя — это не только вопрос личных достижений, но и важный вклад в укрепление интеллектуального потенциала общества, повышение качества образования и формирование нового поколения граждан. В этом контексте профессиональная деятельность учителя проявляется в двух основных направлениях.

Первое направление связано с профессиональным совершенствованием учителя и достижением уровня мастера-педагога. На этом этапе учитель выступает не только как специалист по предмету, но и как педагогический лидер, организатор с инновационным мышлением и исследователь. В процессе профессионального развития учитель осваивает современные образовательные технологии, совершенствует навыки индивидуализации и дифференциации обучения, а также активно участвует в научно-методической деятельности. Такие педагоги делятся своим опытом с коллегами, повышают общее качество педагогической среды и способствуют созданию в школе атмосферы творчества и инноваций.

Второе направление ориентировано на повышение эффективности обучения учащихся, развитие их жизненных навыков, социально-эмоциональных компетенций и личностного роста. Профессиональная компетентность учителя напрямую влияет на мотивацию учащихся к обучению, их активное участие в учебном процессе, а также на развитие критического и творческого мышления. Компетентный педагог рассматривает процесс обучения не только как передачу знаний, но и как средство формирования системы ценностей, навыков самостоятельного принятия решений и чувства социальной ответственности.

Таким образом, непрерывное саморазвитие учителя усиливает гуманистическую сущность процесса обучения и воспитания. В статье анализируются различные теоретические модели компетентности учителя, включая модель профессиональной компетентности, рефлексивную модель деятельности и модель, основанную на компетентностном подходе. Эти модели обеспечивают системное понимание педагогической практики и помогают определить основные направления процесса саморазвития учителя. Параметры саморазвития и самоподготовки учителя взаимодополняют друг друга: первое основано на личностной и профессиональной рефлексии, оценке и совершенствовании собственного опыта, второе — на приобретении новых знаний, освоении современных методов и технологий, а также внедрении педагогических инноваций.

Непрерывное профессиональное развитие учителей является ключевым условием обеспечения качества образования. Этот процесс имеет стратегическое значение как на индивидуальном уровне — в плане реализации личностного и профессионального потенциала учителя, так и на общественном уровне — в воспитании поколения образованных, творческих и ответственных граждан.

Ключевые слова: профессиональная компетентность, жизненные навыки. саморазвитие, личностно-ориентированный подход, педагогический процесс.

Giriş

Müasir dövrdə ekoloji problemlərin artması, iqlim dəyişiklikləri və təbii ehtiyatların azalması cəmiyyətin bütün sahələrində, xüsusilə də təhsil sistemində ekoloji düşüncənin və ekoloji mədəniyyətin formalaşdırılmasını zəruri etmişdir. Cəmiyyətin davamlı inkişafının təmin olunması üçün hər bir fərdin təbiətə münasibətinin dəyişdirilməsi, ekoloji məsuliyyətin artırılması vacib məsələ kimi qarşıda durur. Bu baxımdan məktəbdə ekoloji mədəniyyətin formalaşdırılması mühüm pedaqoji proses hesab olunur və bu prosesin səmərəliliyi birbaşa müəllim səriştəliliyindən asılıdır.

Müəllim səriştəliliyi – onun peşə fəaliyyətində bilik, bacarıq, dəyərlər və münasibətlər sisteminə əsaslanaraq təlim-tərbiyə prosesini səmərəli təşkil etmək bacarığıdır. Səriştəli müəllim yalnız fənn biliklərinə malik olmaqla kifayətlənmir, həm də sosial, mənəvi və ekoloji dəyərləri şagirdlərdə formalaşdırmaq qabiliyyətinə malik olur. Ekoloji sahədə səriştəli müəllim təbiət hadisələrinə elmi yanaşma göstərir, ekoloji məsələləri pedaqoji məqsədlərlə əlaqələndirir, fənlərarası inteqrasiyanı təmin edir və şagirdlərdə təbiətə qarşı məsuliyyət hissi aşılayır.

Ekoloji mədəniyyət – insanın təbiətə münasibətində bilik, dəyər və davranışların vəhdətindən ibarətdir. Şagirdlərdə ekoloji mədəniyyətin formalaşması təkcə ekoloji biliklərin verilməsi ilə məhdudlaşmır; bu, həm də ekoloji düşüncə tərzinin, dəyərlərin və davranış normalarının mənimsədilməsi prosesidir. Bu istiqamətdə müəllimin əsas rolu şagirdlərdə ekoloji şüuru oyatmaq, onların təbiət hadisələrinə elmi və mənəvi baxışını formalaşdırmaqdan ibarətdir. Müəllim şagirdlərə yalnız ekoloji qaydaları öyrətmir, həm də onlara bu qaydaları gündəlik həyatlarında tətbiq etməyi öyrədir.

Müəllim səriştəliliyinin ekoloji tərbiyədə əhəmiyyəti bir neçə mühüm istiqamətdə özünü göstərir. Əvvəla, səriştəli müəllim şagirdlər üçün şəxsi nümunə rolunu oynayır. Onun təbiətə münasibəti, davranışı və ekoloji məsuliyyəti şagirdlərdə oxşar münasibətlərin formalaşmasına təsir edir. İkincisi, belə müəllim dərs prosesində ekoloji məzmunlu fəaliyyətlərə geniş yer verir, layihə və tədqiqat işləri təşkil edir, məktəbdə ekoloji aksiyaların və tədbirlərin keçirilməsinə rəhbərlik edir. Üçüncüsü, səriştəli müəllim ekoloji problemləri yalnız təbiət elmləri çərçivəsində deyil, həm də sosial, mədəni və mənəvi aspektlərdə təqdim edir, bununla da şagirdlərdə ekoloji dəyərlərin daha dərindən mənimsənilməsinə şərait yaradır.

Ekoloji mədəniyyətin formalaşması məktəbdə sistemli pedaqoji fəaliyyətin nəticəsidir. Bu fəaliyyətin məqsədi şagirdlərdə təbiətə qarşı humanist münasibət, ekoloji məsuliyyət və davranış mədəniyyəti yaratmaqdır. Səriştəli müəllim bu məqsədə çatmaq üçün müxtəlif metodlardan – müşahidə, eksperiment, layihə işi, diskussiya və interaktiv dərs formalarından istifadə edir. O, şagirdləri ətraf mühitin qorunmasına yönəlmiş ictimai fəaliyyətlərə, ağacəkmə və tullantıların çeşidlənməsi kimi təşəbbüslərə cəlb etməklə onların ekoloji fəallığını artırır.

Beləliklə, müəllim səriştəliliyi şagirdlərdə ekoloji mədəniyyətin formalaşmasının əsas pedaqoji şərtlərindən biridir. Səriştəli müəllimin fəaliyyəti nəticəsində şagirdlər yalnız ekoloji biliklərə yiyələnmir, həm də bu bilikləri həyat tərzinə çevirir, ekoloji dəyərləri şəxsi davranışlarında tətbiq etməyi öyrənirlər. Bu isə gələcəkdə ekoloji cəhətdən məsuliyyətli və təbiətə hörmətlə yanaşan vətəndaşların yetişdirilməsinə xidmət edir.

Müəllim səriştəliliyinin ekoloji tərbiyədə pedaqoji əhəmiyyəti ondan ibarətdir ki, o, təhsilin keyfiyyətinə, şagirdlərin dünyagörüşünə və cəmiyyətin ekoloji dəyərlərinin formalaşmasına birbaşa təsir göstərir. Müəllim nə qədər səriştəli, yaradıcı və məsuliyyətli olarsa, şagirdlərin ekoloji mədəniyyəti bir o qədər dərin və davamlı şəkildə formalaşar.

Hazırda sinif otaqlarında parta arxasında əyləşən hər bir şagird gələcəyin vətəndaşı, gələcəyin mütəxəssisi, cəmiyyətin aparıcı qüvvəsidir. Müəllimlər bu gün onlara müəyyən bilik, bacarıq və vərdişlər aşılayır, həyat üçün zəruri olan düşünmə, qərarvermə və ünsiyyət mədəniyyətini formalaşdırmağa çalışırlar. Lakin tədris prosesinə bir qədər geniş prizmadan baxdıqda, bu gün verilən bilik və bacarıqların 10-15 ildən sonra həmin şagirdlərin həyatında nə dərəcədə funksional olacağı sualı meydana çıxır. Müasir dövrün sürətli inkişafı, texnika və texnologiyadakı köklü dəyişikliklər, informasiya axınının artması bu narahatlığı daha da gücləndirir.

Artıq XXI əsrdə elə bir şərait yaranmışdır ki, dünən müasir və innovativ sayılan biliklər bu gün öz aktuallığını itirir, onların yerini yeni texnologiyalar, proqramlaşdırma dilləri, kommunikasiya vasitələri və sosial davranış modelləri tutur. Belə bir dəyişkən və qeyri-sabit mühitdə bu gün məktəbdə öyrədilənlərin gələcəkdə hansı dərəcədə faydalı olacağı məsələsi pedaqogikanın ən vacib suallarından birinə çevrilir. Çünki həyatın dinamikası o qədər sürətlidir ki, bəzən yaxın gələcəyi belə proqnozlaşdırmaq çətin olur. Bu, təhsilin mahiyyətinə və məqsədlərinə yenidən baxmağı, təkcə bilik ötürməyə deyil, həm də yaradıcı düşünmə, problem həll etmə, müstəqil qərarvermə kimi universal bacarıqların formalaşdırılmasına üstünlük verməyi tələb edir.

Müasir təhsil sistemi artıq yalnız faktoloji biliklərlə kifayətlənməməli, şagirdlərdə çevik düşüncə, adaptasiya qabiliyyəti, informasiya ilə işləmə bacarığı və innovativ yanaşma tərzini inkişaf etdirməlidir. Çünki gələcək cəmiyyətin üzvləri yalnız dəyişikliklərə uyğunlaşmağı deyil, həm də həmin dəyişiklikləri idarə etməyi bacarmalıdırlar. Buna görə də tədrisin məzmunu elə qurulmalıdır ki, şagirdlər gələcəyin çağırışlarına cavab verə biləcək müstəqil, yaradıcı və sosial məsuliyyətli şəxsiyyətlər kimi formalaşsınlar. Bu gün parta arxasında oturan uşaqların gələcək həyat uğurları, sosial və peşə fəaliyyəti, cəmiyyətin inkişafında tutacaqları mövqe onların təhsildə qazandıqları biliklərin çevikliyi, praktik yönümlülüyü və həyati dəyəri ilə birbaşa bağlıdır. Təhsil prosesinin strateji məqsədi məhz bu əlaqəni təmin etmək, insanı yalnız bu gün üçün deyil, gələcək üçün də hazırlamaq olmalıdır.

Müasir dövrdə internet və digər informasiya-kommunikasiya vasitələri insan həyatının ayrılmaz hissəsinə çevrilmişdir. Artıq elə bir mərhələyə gəlib çatmışıq ki, sosial həyatımızı, təhsil prosesini, hətta gündəlik ünsiyyət və fəaliyyətimizi belə bu vasitələrsiz təsəvvür etmək mümkün deyil. İnformasiya texnologiyalarının sürətli inkişafı cəmiyyətin bütün sahələrinə, xüsusən də təhsilə güclü təsir göstərmişdir.

Pedaqoji texnologiyaların təkmilləşməsi, rəqəmsal platformaların və interaktiv tədris vasitələrinin geniş tətbiqi təlim prosesinin mahiyyətini dəyişdirmiş, ənənəvi müəllim–şagird münasibətlərinə yeni məzmun gətirmişdir. Artıq müəllim təkcə bilik ötürən deyil, həm də informasiya axınında şagirdi istiqamətləndirən, onun fərdi inkişafını təmin edən bələdçi rolunda çıxış edir. Şagird isə passiv dinləyici mövqeyindən çıxaraq aktiv öyrənən, araşdıran və yaradan subyektə çevrilmişdir.

Bu dəyişikliklər tədris prosesinin məzmununa, metodikasına və təşkilati formasına da əsaslı təsir göstərmişdir. Elektron dərsliklər, onlayn platformalar, virtual laboratoriyalar və interaktiv təlim proqramları vasitəsilə şagirdlər informasiya əldə etməyi, onu təhlil edib tətbiq etməyi öyrənirlər. Beləliklə, təhsil müasir texnologiyaların verdiyi imkanlardan bəhrələnərək daha çevik, səmərəli və maraqlı bir sistemə çevrilir. İnformasiya texnologiyalarının təhsilə inteqrasiyası yalnız tədrisin formasını deyil, onun fəlsəfəsini də dəyişmişdir. Bu gün təhsilin əsas məqsədi artıq sadəcə bilik ötürmək deyil, rəqəmsal düşüncəyə malik, müstəqil araşdırma aparan, yaradıcı və sosial məsuliyyətli fərdlər yetişdirməkdir.

Melburn (Avstraliya) Universitetinin professoru Patrik Qriffin XXI əsrin insanına xas olan bacarıq və səriştələri sistemləşdirərək onları dörd əsas kateqoriyada birləşdirmişdir. O, qeyd edir ki, müasir dövrdə insanın uğurlu fəaliyyəti yalnız biliklərin çoxluğu ilə deyil, həm də həmin bilikləri praktik həyatda tətbiq etmə, müstəqil düşünmə və sosial mühitə uyğunlaşma bacarığı ilə müəyyən olunur.

Patrik Qriffinin təsnifatına görə, XXI əsr insanının formalaşdırmalı olduğu 10 əsas səriştə aşağıdakı dörd istiqamət üzrə qruplaşdırılır:

1. Düşüncə metodları və yaradıcılıq bacarıqları.

Bu kateqoriyaya yaradıcılıq, tənqidi düşüncə, problemlərin analitik yolla həlli və düzgün qərarların qəbulu daxildir. Bu səriştələr insana qeyri-standart situasiyalarda çevik reaksiya vermək, yeni ideyalar yaratmaq və fərqli yanaşmalar irəli sürmək imkanı verir.

2. Əməkdaşlıq və ünsiyyət bacarıqları.

Burada qarşılıqlı fəaliyyət, komanda işi, ünsiyyət mədəniyyəti və empatiya kimi sosial bacarıqlar əsas yer tutur. Müasir dövrdə insanın fərdi biliyindən çox, başqaları ilə birgə işləmək, fikir mübadiləsi aparmaq və kompromisə gəlmək bacarığı dəyərləndirilir.

3. İnformasiya və kommunikasiya texnologiyalarından istifadə.

İnformasiya savadı, rəqəmsal texnologiyalardan səmərəli istifadə və məlumatın düzgün idarə olunması XXI əsr səriştələrinin mühüm tərkib hissəsidir. Bu, insanın texnoloji mühitdə təhlükəsiz və məsuliyyətli davranışını təmin edir.

4. Şəxsi və sosial məsuliyyət sərişdələri.

Bu kateqoriya vətəndaşlıq şüuru, peşə seçimi, etik davranış və sosial məsuliyyət kimi dəyərləri əhatə edir. Həyatın müxtəlif sahələrində məsuliyyətli qərarlar vermək və cəmiyyətin rifahına töhfə vermək bu sərişdələrin əsas məqsədidir.

Patrik Qriffinin konsepsiyası göstərir ki, XXI əsrin insanı yalnız bilik daşıyıcısı deyil, həm də yaradıcı düşünən, əməkdaşlığa açıq, texnoloji savadlı və sosial məsuliyyətli şəxsiyyət olmalıdır.

Bu istiqamətlərin təhlili belə bir qənaətə gəlməyə imkan verir ki, Patrik Qriffinin XXI əsr insanı üçün müəyyən etdiyi sərişdələr yalnız ümumi mənada cəmiyyət üzvlərinə deyil, həm də birbaşa müəllimlərə şamil olunur. Çünki müasir dövrdə müəllim sadəcə bilik ötürən deyil, həm də innovativ düşüncəyə malik, yaradıcı və sosial məsuliyyətli şəxs kimi çıxış etməlidir. O, tənqidi düşünməyi, qərarvermə proseslərini, texnologiyalardan istifadəni və əməkdaşlıq bacarıqlarını öz fəaliyyətində tətbiq etməklə XXI əsrin tələblərinə cavab verən tədris mühiti yaradır.

Hazırda məktəblərimizdə aparılan təlim prosesində üç əsas istiqamət — yəni üç növ pedaqoji texnologiya xüsusilə diqqət çəkir:

1. Fənnyönümlü (bilikyönümlü) təlim texnologiyaları.

Bu istiqamət tədris olunan fənnin və ya mövzunun məzmununun mənimsənilməsinə, şagirdlərin bilik ehtiyatının artırılmasına xidmət edir. Burada müəllim elmi biliklərin düzgün, sistemli və ardıcıl şəkildə təqdimatına üstünlük verir. Lakin bu texnologiyanın səmərəsi müəllimin fənni dərin biliklərlə yanaşı, maraqlı, müasir və praktik nümunələrlə çatdıra bilməsindən asılıdır.

2. Şəxsiyyətyönümlü təlim texnologiyaları.

Bu yanaşma şagirdin fərdi xüsusiyyətlərini, maraq və tələbatlarını nəzərə alır. Burada təlim prosesinin mərkəzində müəllim deyil, öyrənən dayanır. Müəllimin pedaqoji sərişdəsi isə hər bir şagirdin fərdi inkişaf yolunu düzgün müəyyənləşdirmək, onun potensialını üzə çıxarmaq və özünüreallaşdırmasına şərait yaratmaq bacarığı ilə ölçülür.(İlyasov, 2018)

3. Əməkdaşlıq yönümlü təlim texnologiyaları.

Bu texnologiyalar həm fənnin mənimsədilməsini, həm də şagirdlər arasında sosial ünsiyyət və əməkdaşlıq bacarıqlarının formalaşdırılmasını hədəfləyir. Belə təlimdə müəllim və şagirdlər arasında qarşılıqlı etimad, birgə fəaliyyət və ümumi məsuliyyət prinsipləri əsas yer tutur.

Deyilən üç istiqamətin hər birinin effektiv tətbiqi müəllimdən yüksək pedaqoji sərişdə, müasir metodik hazırlıq və innovativ düşüncə tələb edir. Müəllim öz fəaliyyətində həm bilikyönümlü, həm şəxsiyyətyönümlü, həm də əməkdaşlıq əsaslı təlim texnologiyalarını uzlaşdırmağı bacardıqda, tədris prosesi həm məzmun, həm də keyfiyyət baxımından müasir dövrün tələblərinə cavab verir.

Beləliklə, XXI əsrin müəllimi yalnız dərs deyən şəxs deyil, həm də öyrənməni təşkil edən, motivasiya yaradan, innovasiyaları tətbiq edən və şagirdləri gələcəyə hazırlayan pedaqoji liderdir.

Tədqiqatçı V.Y. Adolf müəllimlərin peşə sərişdəliliyinə fərqli yanaşma təqdim edərək onun formalaşmasında bir sıra xüsusi meyarların mühüm rol oynadığını vurğulamışdır. O, bu meyarları müəllim şəxsiyyətinin peşəkar inkişafının, fəaliyyət motivasiyasının və yaradıcı münasibətinin göstəricisi kimi qiymətləndirir. Adolfun fikrincə, peşə sərişdəliliyinin əsas meyarları aşağıdakılardır:

1. Seçicilik- bu meyar müəllimlik peşəsinə maraq və meyilin formalaşdığı ilkin mərhələni əhatə edir. O, tələbənin hələ ali təhsil aldığı dövrdə özünü gələcəkdə müəllim kimi görmək istəyi, bu sahəyə dərin daxili bağlılıq və mənəvi məsuliyyət hissi ilə xarakterizə olunur. Seçicilik, həmçinin, fərdin pedaqoji fəaliyyət məqsədlərini dərk etməsi və onların şəxsi dəyərləri ilə uyğunluğunu müəyyənləşdirmə səviyyəsini ifadə edir.

2. Şüurluluq- bu meyar müəllimin peşəkar fəaliyyətini məqsədyönlü şəkildə planlaşdırmaq və idarə etmək bacarığına aiddir. Şüurluluq müəllimin pedaqoji situasiyaları təhlil etməsi, vəziyyətin mahiyyətini dərk edərək ən optimal qərar qəbul etməsi ilə səciyyələnir. Belə müəllim öz fəaliyyətinə tənqidi yanaşır, özünüqiymətləndirmə və özünüinkişaf bacarıqlarına malik olur.

3. Nəticəlilik- müəllimin pedaqoji fəaliyyətinin effektivliyini və onun konkret nəticələrdə əks olunmasını göstərir. Bu meyar, "lazımi olan" ilə "arzu edilən" arasında olan fərqin aradan qaldırılması dərəcəsi ilə müəyyən olunur. Yəni müəllim qarşıya qoyduğu məqsədləri nə dərəcədə reallaşdıra bildiyini, şagirdlərin inkişafına hansı təsir göstərdiyini qiymətləndirə bilməlidir.

4. Yaradıcı xarakter-qeyri-standart pedaqoji situasiyalarda çevik davranmaq, problemləri yeni və effektiv yollarla həll etmək bacarığı bu meyarın əsasını təşkil edir. Yaradıcı yanaşma müəllimin təlim

prosesində yeniliklər tətbiq etməsini, şagirdlərin maraq və motivasiyasını artırmaq üçün fərqli üsullardan istifadə etməsini təmin edir. Bu keyfiyyət müəllimin peşəkar elastikliyini və innovativ düşüncə tərzini əks etdirir.

5. Maraq- V.Y. Adolfun vurğuladığı son meyar şəxsi və peşəkar maraqların uzlaşdırılmasını əhatə edir. Müəllim üçün pedaqoji fəaliyyət yalnız iş yeri deyil, həm də özünüreallaşdırma və mənəvi məmnunluq mənbəyi olmalıdır. Şəxsi maraqların peşə məqsədləri ilə vəhdəti müəllimin işinə sevgi və məsuliyyətlə yanaşmasını təmin edir. 1. (Adolf, 1998)

Beləliklə, V.Y. Adolfun konsepsiyası müəllimin peşə səriştəliliyini sadəcə bilik və bacarıqlar toplusu kimi deyil, həm də daxili motivasiya, yaradıcı münasibət və şüurlu fəaliyyət kimi dəyərləndirir. Bu meyarlar müəllimin şəxsiyyətini və onun tədris prosesindəki rolunu daha dərindən anlamağa imkan verir.

Müasir dövrün reallıqları göstərir ki, bu günkü həyat təhsilalanlardan sadəcə informasiyaları qəbul etmək, yadda saxlamaq və sonra təkrarlamaq bacarığı ilə kifayətlənməyi deyil, onları tətbiq etməyi, analiz etməyi və yeni situasiyalarda istifadə etməyi tələb edir. Artıq biliklərin həcmi və informasiyanın əlçatanlığı o qədər genişlənib ki, ən vacib məsələ həmin biliklərdən səmərəli istifadə bacarığına yiyələnməkdir.

Məktəbin əsas vəzifəsi təkcə elmi biliklərin ötürülməsi ilə məhdudlaşmır. Məktəb böyüyən nəslin fəal həyata hazırlanması, onların müstəqil düşünən şəxsiyyət, vətənpərvər vətəndaş və rəqabətqabiliyyətli mütəxəssis kimi formalaşdırılmasına yönəlməlidir. Cəmiyyətin sürətlə dəyişdiyi, texnologiyaların gündəlik həyatın bütün sahələrinə daxil olduğu bir dövrdə məktəb gənclərə biliklə yanaşı, həyati bacarıqlar, dəyərlər sistemi və məsuliyyətli davranış modeli də aşılamalıdır. Müasir pedaqoji proses tamamilə yeni məqsəd və hədəflər üzərində qurulmalıdır. Təlimin mərkəzində artıq informasiya ötürülməsi deyil, həyat üçün zəruri bacarıqların – tənqidi və yaradıcı düşüncə, qərarvermə, ünsiyyət, əməkdaşlıq, emosional sabitlik və problemlərin həlli qabiliyyətinin inkişafı dayanmalıdır.

Təhsil sistemi öz missiyasını yalnız bilik verən deyil, həm də həyat üçün hazırlayan bir sistemə çevirməlidir. Müəllimlər və təlim təşkilatçıları pedaqoji fəaliyyəti bu məqsədlərə istiqamətləndirərək gənc nəslin praktiki düşünmə, adaptasiya, liderlik və məsuliyyət kimi həyati bacarıqlara yiyələnməsini təmin etməlidirlər. Bu, müasir dövrün əsas tələbi və təhsilin gələcəyə yönəlmiş strateji məqsədidir.

Hazırda həm orta, həm də ali məktəblərdə fəaliyyət göstərən müəllimlər arasında öz üzərində müntəzəm işləyən, pedaqoji fəaliyyətinə daim yeniliklər daxil edən, dövrün tələblərinə uyğun bacarıq və səriştələrini inkişaf etdirən yenilikçi, novator və yaradıcı müəllimlər kifayət qədərdir. Bu müəllimlər tədrisi yalnız bilik ötürmək yox, həm də şagirdlərin həyati bacarıqlarını, analitik və tənqidi düşüncə qabiliyyətlərini inkişaf etdirmək baxımından daha məhsuldar təşkil edirlər. Lakin eyni zamanda, böyük müəllim ordusu içərisində öz üzərində işləməyən, yeniliklərdən xəbərsiz qalan və pedaqoji inkişafla maraqlanmayan müəllimlər də az deyil. Belə müəllimlər fənn dövlət standartlarının tələblərini, təlim nəticələrinin mahiyyətini, məzmuna uyğun tədris xəttini və fənn kurikulumunda nəzərdə tutulan prinsipləri lazımi səviyyədə bilmirlər. Bu çatışmazlıqlar isə tədris keyfiyyətinə birbaşa təsir göstərir: şagirdlərin əldə etdiyi bilik, bacarıq və vərdişlərin səviyyəsi aşağı qalır, onların yaradıcı və analitik düşüncə qabiliyyətlərinin formalaşması zəif olur.

Nəticə

Müəllimin peşəkar hazırlığı və özünüinkişaf səviyyəsi tədrisin keyfiyyətinin əsas göstəricilərindən biridir. Müasir təhsil mühiti müəllimləri yalnız bilik daşıyıcısı kimi deyil, davamlı yenilikləri izləyən, adaptasiya qabiliyyətinə malik və yaradıcı təlim strategiyaları tətbiq edən peşəkar şəxsiyyət kimi formalaşdırmağa çağırır. Bu olmadan təhsilalanların yüksək səviyyədə yetişməsi və XXI əsrin çağırışlarına cavab verə biləcək mütəxəssis kimi formalaşması mümkün deyil.

Problemin aktuallığı- Müasir pedaqoji prosesin səmərəliliyini təmin edən əsas amillərdən biri müəllimlərin peşəkar səriştəliliyinin formalaşdırılmasıdır. Bu gün məktəblərimizin qarşısında duran əsas vəzifələrin uğurla həyata keçirilməsi müəllimlərin pedaqoji səriştəliliyinin yüksək səviyyədə olmasını tələb edir. Yəni təhsilalanların bilik, bacarıq və vərdişlərinin keyfiyyətli şəkildə formalaşması, onların həyat və peşə fəaliyyətinə hazır olması müəllimlərin peşəkarlıq səviyyəsindən birbaşa asılıdır. Müəllim səriştəliliyinin artırılması məsələsi həm pedaqogikanın, həm də təhsilin strateji

prioritetlərindən biridir və bu səbəbdən müasir dövrdə aktuallığını qoruyur.

Problemin yeniliyi- Məqalədə müəllimin pedaqoji səriştəliliyinin yüksəldilməsi problemi bir neçə aspektdən araşdırılmışdır. Burada müəllim səriştəliliyinin formalaşması, onun komponentləri və hədəfləri müxtəlif parametrlər üzrə təhlil olunmuş, bu sahədəki yenilikçi yanaşmalar və aktual problemlər nəzərdən keçirilmişdir. Məqalə müəllim səriştəliliyinin yüksəldilməsinin vacibliyini, yalnız bilik və bacarıqların deyil, həm də yaradıcı, tənqidi və əməkdaşlıq əsaslı yanaşmaların tədrisdə rolu ilə əlaqələndirir.

Problemin praktik əhəmiyyəti.

Məqalədə təqdim olunan müddəalar, müəllim səriştəliliyinin əsas meyarları, komponentləri və hədəfləri haqqında nəzəri fikirlər praktik müəllimlər və tədqiqatçılar üçün qiymətli mənbə rolunu oynayır. Eyni zamanda, müəllim səriştəliliyinin şagirdlərin həyati bacarıqlara yiyələnməsi və onların gələcəkdə fəal, yaradıcı və məsuliyyətli fərdlər kimi formalaşmasındakı rolu vurğulanır. Bu materiallar həm mövcud pedaqoji praktikada tətbiq oluna bilər, həm də yeni tədqiqatların aparılması üçün zəngin imkanlar yaradır, müəllimlərin peşəkarlığının artırılması istiqamətində strategiyalar hazırlamağa yardımçı olur.

Beləliklə, müəllim səriştəliliyinin yüksəldilməsi həm pedaqoji nəzəriyyə, həm də praktika üçün aktual, yenilikçi və strateji əhəmiyyətli bir problemdir.

ƏDƏBIYYAT SİYAHISI:

1. Adolf, V. Ya. (1998). Professional'naya kompetentnost' sovremennogo uchitelya: Monografiya.Krasnoyarsk: Krasnoyarskiy gosudarstvennyy universitet.(41-42) https://www.kspu.ru/upload/documents/2020/06/02/bf427d56d9526b4816dd8caf49005c9b/monografii-adolfa-vladimira-aleksandrovicha.pdf

2. Təhsil haqqında Azərbaycan Respublikasının Qanunu. (2012). Bakı: Çap Evi. https://unec.edu.az/application/uploads/2015/02/Tehsil-haqqinda-Azerbaycan-Respublikasinin-Qanunu.pdf?utm_source=chatgpt.com

3. İlyasov, M. İ. (2018). Müəllim peşəkarlığı və pedaqoji səriştəliliyin müasir problemləri.*Bakı: Elm və Təhsil. https://anl.az/el/Kitab/2018/07/cd/2018-1050.pdf?utm_source=chatgpt.comğ

4. Bloom, B. S. (1956). Taxonomy of educational objectives: The classification of educational goals. New York: Longmans, Green. https://eclass.uoa.gr/modules/document/file.php/PPP242/Benjamin%20S.%20Bloom%20-%20Taxonomy%20of%20Educational%20Objectives%2C%20Handbook%201_%20Cognitive%20Domain-Addison%20Wesley%20Publishing%20Company%20%281956%29.pdf?utm_source=chatgpt.com

5. Dewey, J. (1938). Experience and education. New York: Macmillan. https://ia800400.us.archive.org/20/items/experienceeducat00dewe_0/experienceeducat00dewe_0.pdf?utm_source=chatgpt.com

6. Demirel, Ö. (2015). Eğitimde program geliştirme: Kuramdan uygulamaya. Ankara: Pegem Akademi.

7. Cəfərova, L. A. (2020). Pedaqoji səriştəlilik və müəllim fəaliyyətində refleksiya mədəniyyəti. Bakı: ADPU Nəşriyyatı.

8. Clarke, S. (2014). Outstanding formative assessment: Culture and practice. London: Hodder Education.

9. Gibbs, G. (2013). Learning by doing: A guide to teaching and learning methods (pp. 15–47). Oxford: Oxford Centre for Staff and Learning Development. (s 15-17)

10. Green, R. (2019). Environmental education in schools: Promoting ecological awareness (s. 32–68). New York: Routledge.

DOİ: 10.32010/JIEC5424

KƏKƏLƏMƏ PSİXOLOJİ PROBLEM KİMİ

Turan Əlbəndə ŞAHVƏLƏDLİ QƏDİMOVA
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti, "Xüsusi təhsil" kafedrası, baş müəllim
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti, dissertant
Orcid: https://orcid.org/0000-0001-5680-441X
E-mail: turan.shahvaladliqadimova@adpu.edu.az

Xülasə: Bu məqalə kəkələməni yalnız nitq pozuntusu kimi deyil, həm də dərin psixoloji problem kimi araşdırır. Məqalədə kəkələmənin mənşəyi, onun yaranma və inkişaf mexanizmləri, nitq davranış strategiyaları, psixoloji dəstəyin formaları və ailə qrupu loqopsixoterapiyasının rolu ətraflı şəkildə təhlil olunur. Kəkələmə yaranma mexanizminə və gedişatına görə ən ağır nitq pozuntularından biri sayılır. Logonevroz şəklində kəkələmənin kökündə çox zaman dərinləşmiş psixi gərginlik, loqofobik (nitqdən qorxu) hallar və şəxsiyyətin özünə inamının zəifləməsi dayanır. Tədqiqatlar göstərir ki, bu cür vəziyyətlər uşaqlıq dövründə yaranan ailədaxili münaqişələr, fiziki travmalar, qəfil qorxu və ya itkilər, habelə uzunmüddətli emosional təzyiqlər nəticəsində formalaşa bilər. Xroniki psixi travma nəticəsində yaranan gərginlik insanın psixi fəaliyyət strukturuna, diqqətinə, hafizəsinə və təfəkkürünə mənfi təsir göstərir. Kəkələyən şəxslərin sosial həyatında da ciddi dəyişikliklər müşahidə olunur: ünsiyyət çətinliyi onların sosial münasibətlərini, peşə fəaliyyətini və özünə münasibətini zədələyir. Bu da, öz növbəsində, özgüvən itkisinə, sosial təcridə və depressiv əlamətlərin formalaşmasına gətirib çıxarır. Bir çox valideyn və hətta bəzi mütəxəssislər kəkələməni hələ də yalnız tibbi problem kimi qiymətləndirərək medikamentoz müalicəyə üstünlük verirlər, halbuki bu yanaşma problemi kökündən həll etmir. Sübuta yetirilmişdir ki, kəkələmənin gedişində tibbi amillərlə yanaşı psixoloji faktorlar da mühüm rol oynayır və problemi yalnız dərman vasitəsilə aradan qaldırılması mümkün deyil. Məqalədə vurğulanır ki, kəkələmənin korreksiyası yalnız nitqin texniki tərəfləri ilə məhdudlaşmamalıdır; burada psixoloji və emosional komponentlərin bərpası əsas rol oynayır. Buna görə də, uşaqlarda, yeniyetmələrdə və böyüklərdə müşhidə olunan kəkələmənin korreksiyasında loqopsixoterapevtik yanaşma ən effektiv metodlardan biri hesab olunur. Bu yanaşma çərçivəsində psixokorreksiya, psixoloji məsləhət və psixoterapevtik metodlar birgə tətbiqi məqsədəuyğundur. Ailədaxili münasibətlərin tənzimlənməsi, qarşılıqlı anlayış və dəstək kəkələyən şəxsin reabilitasiyasında mühüm əhəmiyyət daşıyır. Bu baxımdan ailə qrupu loqopsixoterapiyası - yəni ailə üzvlərinin birgə iştirak etdiyi, nitq və emosional reabilitasiyanı birləşdirən müalicə forması - ən effektiv metodlardan biri kimi təqdim olunur. Belə kompleks yanaşma insanın özünü şəxsiyyət transformasiyasının subyekti kimi dərk etməsini təmin edir və sosial adaptasiyasını gücləndirir.
Açar sözlər: kəkələmə, nevrotik, reabilitasiya, psixoloji dəstək, ailə qrupu loqopsixoterapiyası.

STUTTERING AS A PSYCHOLOGICAL PROBLEM

Turan Albanda SHAHVALADLI GADIMOVA
Head teacher of the "Special education" department of the Azerbaijan State Pedagogical University
Doctoral student of Azerbaijan State Pedagogical University
Orcid: https://orcid.org/0000-0001-5680-441X
E-mail: turan.shahvaladliqadimova@adpu.edu.az

Abstract: This article explores stuttering not merely as a speech disorder but as a profound psychological issue. It examines the origins, mechanisms, speech behavior strategies, forms of psychological support, and the role of family group logopsychotherapy in treatment. Stuttering is considered one of the most complex speech disorders in terms of both its development and progression. In its logoneurotic form, stuttering is often rooted in deep psychological tension, logophobia (fear of speaking), and decreased self-confidence. Research shows that such conditions frequently arise from early-life experiences such as family conflicts, physical trauma, sudden fright or loss, and prolonged emotional stress. Chronic psychological trauma, characterized by unresolved emotional conflict and long-term negative emotions, can negatively affect memory, attention, thinking, and the regulation of mental activity. Stuttering also significantly impacts an individual's social life: communication difficulties influence their relationships, professional performance, and self-perception. As a result, individuals who stutter often experience reduced self-esteem, social withdrawal, and symptoms of anxiety or depression. Many parents and even some specialists still view stuttering purely as a medical issue, focusing mainly on pharmacological treatments; however, this approach fails to address the core psychological factors underlying the condition. It has been proven that psychological factors play an important role alongside medical factors in the course of stuttering, and the problem cannot be eliminated solely through medication.

The article emphasizes that the correction of stuttering should not be limited to the technical aspects of speech; psychological and emotional rehabilitation play a central role. Therefore, the logopsychotherapeutic approach is considered one of the most effective methods in the correction of stuttering observed in children, adolescents, and adults. Within this approach, the combined application of psychocorrection, psychological counseling, and psychotherapeutic methods is deemed appropriate. The regulation of family relationships, mutual understanding, and emotional support are crucial for successful rehabilitation. From this perspective, family group logopsychotherapy — a therapeutic approach combining speech correction and emotional therapy with active participation of family members — is presented as one of the most effective methods. Such a comprehensive approach enables the individual to to perceive themselves as an active subject of personal transformation and promotes greater social adaptation.
Key words: stuttering, neurotic, rehabilitation, psychological support, family group logopsychotherapy.

ЗАИКАНИЕ КАК ПСИХОЛОГИЧЕСКАЯ ПРОБЛЕМА

Туран Албанда ШАХВЕЛЕДЛИ ГАДИМОВА
Старший преподаватель кафедры «Специальное образование» Азербайджанского государственного педагогического университета
Диссертант Азербайджанского Государственного Педагогического Университета
Orcid: https://orcid.org/0000-0001-5680-441X
Электронная почта: turan.shahvaladliqadimova@adpu.edu.az

Резюме: В данной статье заикание рассматривается не только как нарушение речи, но и как глубокая психологическая проблема. В работе подробно анализируются происхождение заикания, механизмы его возникновения и развития, стратегии речевого поведения, формы психологической поддержки, а также роль семейной групповой логопсихотерапии. Заикание считается одним из самых сложных и тяжёлых речевых расстройств по механизму возникновения и особенностям протекания. В основе логоневротической формы заикания, как правило, лежит глубокое психическое напряжение, логобофия (страх речи) и снижение уверенности в себе. Исследования показывают, что подобные состояния могут формироваться в детском возрасте под воздействием внутрисемейных конфликтов, физических травм, внезапного испуга или утраты, а также в результате длительного эмоционального давления. Хроническая психическая травма вызывает напряжение, которое негативно влияет на структуру психической деятельности человека, его внимание, память и мышление. У лиц, страдающих заиканием, наблюдаются также существенные изменения в социальной сфере: трудности в общении оказывают отрицательное воздействие на межличностные отношения, профессиональную деятельность и самооценку. Это, в свою очередь, приводит к утрате уверенности, социальной изоляции и формированию депрессивных состояний. Многие родители и даже некоторые специалисты до сих пор рассматривают заикание исключительно как медицинскую проблему, отдавая предпочтение медикаментозному лечению, однако подобный подход не устраняет проблему в её основе. Доказано, что в развитии и течении заикания наряду с медицинскими значительную роль играют психологические факторы, и устранить данное расстройство исключительно с помощью лекарственных средств невозможно. В статье подчёркивается, что коррекция заикания не должна ограничиваться только техническими аспектами речи; ведущая роль принадлежит восстановлению психологических и эмоциональных компонентов личности. Поэтому в коррекции заикания, наблюдаемого у детей, подростков и взрослых, логопсихотерапевтический подход рассматривается как один из наиболее эффективных методов. В рамках данного подхода целесообразно комплексное применение психокоррекции, психологического консультирования и психотерапевтических методик. Регуляция внутрисемейных отношений, взаимопонимание и поддержка играют важную роль в процессе реабилитации лиц, страдающих заиканием. В этом контексте семейная групповая логопсихотерапия — форма терапии, объединяющая речевую и эмоциональную реабилитацию при совместном участии членов семьи — представляется одним из наиболее действенных методов. Подобный комплексный подход способствует осознанию человеком себя как субъекта личностной трансформации и укрепляет его социальную адаптацию.
Ключевые слова: заикание, невротический, реабилитация, психологическая поддержка, семейная групповая логопсихотерапия.

Giriş

Hal-hazırda həm fərdlərin, həm də bütün sosial qrupların sosial-psixoloji adaptasiyasını yaxşılaşdırmaq üçün sistemlərin və kompleks proqramların işlənib hazırlanmasının vacibliyi onunla müəyyən edilir ki, hər hansı fiziki, psixoloji və ya psixosomatik patologiyanın olması qaçılmaz olaraq çətin "psixoloji fon" yaradır və dünya ilə müxtəlif əlaqələrin pozulması üçün münbit zəmindir. Yeniyetmələrdə və böyüklərdə nevrotik təzahürlərin, xüsusən də kəkələmənin açıq bir dərəcəsi onların ünsiyyətinə və şəxsi inkişafına təhrifedici təsir göstərir.

Ədəbiyyatlarda bir-biri ilə çox sıx əlaqədə olan iki qrup əlamətlər fərqləndirilir: bioloji (fizioloji) və sosial (psixoloji). Fizioloji əlamətlərə aiddir: nitq qıcolmaları, MSS-nin, fiziki sağlamlığın, ümumi və nitq motorikasının pozulmaları. Psixoloji əlamətlərə aiddir: nitq tutulmaları və ekspressiv nitqdə müxtəlif pozulmalar, diqqətin problem üzərində fiksasiyası fenomeni, loqofobiyalar və digər psixoloji xüsusiyyətlər. Tədqiqatlar göstərir ki, uşaqlar tərəfindən keçirilən kəskin və xroniki psixi travmalar nitq qıcolmalarının formalaşması ilə bilavasitə əlaqədardır. Kəskin psixi travma adətən qəfil baş verən, güclü emosional gərginlik və ya qorxu reaksiyasına səbəb olan birdəfəlik psixi sarsıntı kimi xarakterizə olunur. Belə travmaların mənbəyi kimi təbii fəlakətlər, qəza və katastrofalar, ailədaxili münaqişələr, fiziki zədələnmələr, tibbi müdaxilələr, həmçinin ev və vəhşi heyvanların hücumu kimi hallar göstərilə bilər. Uşaqların emosional baxımdan hazırlıqsız vəziyyətdə uşaq bağçasına məcburi aparılması da kəskin psixi travma effekti yarada bilər. Xroniki psixi travma isə uzunmüddətli, emosional cəhətdən həll edilməmiş konflikt situasiyaları nəticəsində formalaşan, mənfi emosiyaların davamlı şəkildə təkrarlanması ilə müşayiət olunan psixi vəziyyət kimi qiymətləndirilir. Belə hallar adətən emosional gərgin mühitə malik ailələrdə müşahidə edilir və uşağın psixoloji tarazlığına mənfi təsir göstərir. Əldə olunan müşahidələrə əsasən, bu cür travmatik təsirlər çox vaxt kəkələmənin başlanğıc mexanizmi rolunu oynayır: uşaqlarda məhz kəskin psixi travmadan sonra və ya uzunmüddətli konflikt şəraitində nitqdə qıcolma xarakterli tutulmalar meydana çıxır. Kəkələmənin formalaşması bəzən təqlid mexanizmi ilə də əlaqələndirilir. Belə ki, uşaq kəkələyən bir şəxsin nitqini eşidərək passiv şəkildə (qeyri-iradi şəkildə) və ya həmin şəxsi məsxərəyə qoymaq məqsədilə aktiv şəkildə (bilərəkdən) onu təqlid edə bilər. Hər iki halda bu, kəkələmənin psixoloji yolla "yoluxma" forması kimi qiymətləndirilir. Bəzi hallarda kəkələmə nitqin erkən inkişafı ilə əlaqədar olaraq da meydana çıxır. Valideynlərin uşaqlara həddindən artıq şeir və nağıl oxuması, onları tez-tez "danış", "təkrar et" kimi tələblərlə nitqə məcbur etməsi uşağın emosional gərginliyini artıraraq kəkələməyə zəmin yarada bilər. Eyni zamanda, irsi meyillilik də kəkələmənin yaranmasında mühüm rol oynayır. Uşağın genetik kodunda hərəki sistemin patoloji xüsusiyyətləri və ya şəxsiyyət aksentuasiya tipləri mövcud olduqda, bu xüsusiyyətlər əlverişsiz psixoloji və sosial şəraitdə kəkələmənin inkişafına şərait yarada bilər. Kəkələmə ünsiyyət prosesində nitqin ritminin və axıcılığının pozulması ilə özünü göstərən mürəkkəb psixofizioloji vəziyyət kimi müəyyən edilir. (Каппова,2003). Bu pozuntu kommunikativ xarakterli funksional nevrozlar qrupuna aiddir və nitqli ünsiyyətin pozulması hesab edilə bilər. Erkən yaşda formalaşan və yetkinliyə çatana qədər şəxsiyyətin inkişafını müşayiət edən kəkələmə, bir tərəfdən fərdin xarici mühitlə əlaqəsini, digər tərəfdən isə şəxsi inkişafını nəzərə çarpacaq dərəcədə pozur. Bu pozuntuda fərdin öz nitq qüsuruna (V.I. Seliverstov) diqqət yetirməsi xüsusi məna kəsb edir ki, bu da təkcə səlis, ritmik nitqə deyil, həm də ünsiyyətdə özünü tam ifadə etmək imkanlarına mane olur. Kəkələmənin gedişi və mənfi təsirləri yeniyetməlik dövründən daha çox şiddətlənməyə başlayır. Bu nitq qüsuru şəxslərin həyatının bir çox sahələrində təkcə ünsiyyətə deyil, həm də şəxsi inkişafa mane olan amilə çevrilir.

Kəkələmə sadəcə nitq bacarığını deyil, həm də tam ünsiyyət qurma qabiliyyətini pozduğundan, kəkələyənlər tək (bəzən o qədər də çox deyil) nitq korreksiyasına deyil, həm də bütün səviyyələrdə pozulmuş nitq ünsiyyətinin bərpasına kömək edən psixoloji dəstək tələb edirlər: kommunikativ, perseptual və interaktiv. Bu, kəkələməyə psixoloji problem kimi baxmağa imkan verir. Psixoloji problem (yunan dilindən problema - tapşırıq, tapşırıq) insanın tələbatını (ehtiyac, motiv) təmin edə bilməməsi ilə əlaqələndirilir. Bu mümkünsüzlüyün səbəbi və istəyin özü insanın psixikasında, daxili aləmində, özünə və dünyaya münasibətindədir. Buna görə də, psixoloji problem yalnız daxili vasitələrlə, bəzən ilkin istəkdən imtina etməklə həll edilə bilər. Yardım göstərənlərin vəzifəsi xarici həyat şəraitində onların nəzarətindən kənar bir şeyi dəyişdirməkdənsə, şəxsin özünü dəyişməsinə kömək etməkdir.

Nəzəriyyə

Kəkələməni psixoloji problem kimi araşdıraq. Kəkələmə probleminin psixoloji aspekti bir çox tədqiqatçıların diqqət mərkəzində olmuşdur. Bu istiqamətdə aparılan araşdırmalar uşaqların fərdi-psixoloji xüsusiyyətlərini, həmçinin kəkələmənin psixi fəaliyyətin strukturuna təsir mexanizmini müəyyənləşdirməyə yönəlmişdir. Kəkələyən uşaqlarda diqqət, yaddaş, təfəkkür və psixomotor fəaliyyətin öyrənilməsi göstərmişdir ki, onlarda psixi proseslərin quruluşu və özünü tənzimləmə mexanizmləri müəyyən dərəcədə dəyişmişdir. Belə uşaqlar, adətən, yüksək avtomatlaşma tələb edən fəaliyyət növlərini yerinə yetirməkdə çətinlik çəkirlər. Lakin fəaliyyət iradi nəzarət altında həyata keçirildikdə, kəkələyən və normal danışan fərdlər arasında məhsuldarlıq baxımından ciddi fərq müşahidə olunmur. Psixomotor fəaliyyət bu baxımdan istisna təşkil edir: sağlam uşaqlarda psixomotor aktların çoxu avtomatik şəkildə, iradi

nəzarət olmadan yerinə yetirilirsə, kəkələyən uşaqlarda bu proses iradi tənzimləməni tələb edən mürəkkəb mexanizm kimi formalaşır. Kəkələyən fərdlər normal danışanlardan psixi proseslərin yüksək inertliyi və sinir sisteminin hərəkətliliyinin azalması ilə fərqlənirlər. Onlarda perseverativ hallar, yəni müəyyən nitq və davranış formalarının təkrarlanmağa meyilli olması, daha çox müşahidə edilir. Kəkələyən şəxslərin şəxsi-psixoloji xüsusiyyətlərinin öyrənilməsi həm klinik müşahidə, həm də eksperimental-psixoloji metodlar vasitəsilə səmərəli şəkildə aparılır. Bu tədqiqatlar göstərir ki, kəkələyən fərdlərə narahatlıq, şübhəlilik, fobiya hallarına meyillilik, özünə inamsızlıq, emosional qapalılıq və depressiv tendensiyalar xasdır. Onlarda qüsura münasibətdə passiv-müdafiə və aqressiv-müdafiə tipli reaksiya formaları da müşahidə edilir.

Psixolinqvistik aspektdən kəkələməyə. Kəkələmənin psixolinqvistik aspektdən öyrənilməsi nitq prosesinin hansı mərhələsində qıcolmaların baş verdiyini müəyyən etməyə yönəlmişdir. Nitq kommunikasiya prosesi adətən üç əsas fazada nəzərdən keçirilir:

1. Nitqə tələbatın yaranması və kommunikativ məqsədin formalaşması;
2. Fikrin daxili nitq səviyyəsində yaranması və planlaşdırılması;
3. Daxili nitqin səsli formada realizasiyası.

Bu fazalar nitq fəaliyyətinin müxtəlif strukturlarında fərqli davametmə müddətinə və dinamikasına malikdir və həmişə ardıcıl şəkildə bir-birini izləməyə bilər.

Tədqiqatçı İ. Y. Abeleva hesab edir ki, kəkələmə, danışanın kommunikativ məqsədi və normal nitq potensialı mövcud olduğu halda, nitqə hazırlıq mərhələsində meydana çıxır. Müəllifin fikrincə, məhz bu mərhələdə tələffüz mexanizminin pozulması nəticəsində qıcolmalar baş verir. Bu səbəbdən Abeleva nitq fəaliyyətinə "hazırlıq fazası" adlı əlavə mərhələnin daxil edilməsini təklif etmişdir. Belə yanaşmaya görə, kəkələməyə xas olan qıcolmalar nitq prosesinin dördüncü – səsli realizasiya fazasında daha aydın şəkildə təzahür edir.

Logonevroz şəklində kəkələmənin səbəbləri və mexanizmlərinin tədqiqi göstərir ki, davamlı loqofobik çətinliklər bir çox nitqli ünsiyyətin natamamlığının nəticəsi kimi nəzərdən keçirilə bilər. Yarımçıq hərəkətlər konsepsiyası Geştalt terapiyasının mərkəzi anlayışlarından biridir və onun mənşəyi qavrayışın Geştalt psixologiyasındadır (B.F.Zeyqarnik, F.Perls, Polster və Polster). B.F.Zeyqarnik tamamlanma prinsipini irəli sürən yarımçıq hərəkətlərin yadda saxlanmasının təkmilləşdirilməsi fenomenini kəşf etdi: insan həmişə bir hərəkəti və ya vəziyyəti başa çatdırmağa çalışır, çünki tamamlanmamış hərəkətlər və vəziyyətlər həlli və həyata keçirilməsini tələb edən gərgin yüklü bir sistem təşkil edir. Tamamlanma prinsipi Geştalt terapiyasında tamamlanmamış hərəkətlər (situasiyalar) konsepsiyasının əsasına çevrildi. (Перлз, 2001).

Kəkələmədə tamamlanmamış nitq hərəkətinin əsasını kommunikativ aktın natamamlığı və qeyri-adekvatlığı, çox vaxt onun kəsilməsi və nəticədə ünsiyyət ehtiyacının ödənilməsinin kəsilməsi təşkil edir. Ünsiyyətdə bir insan aktiv, intensiv kommunikativ ehtiyaclarını ödəməyə, yəni tamamlanmamış kommunikativ vəziyyətləri tamamlamağa çalışır. Bununla belə, formalaşmış kəkələmədə biz əks tendensiyanın inkişafını müşahidə edirik - ünsiyyətin məhdudlaşdırılması və ya ondan imtina ilə ifadə olunan tamamlamadan yayınma. Kəkələmədə problemin mənbəyi ilkin tamamlanmamış ünsiyyətdir. Bu, təmasdan və onun kəsilməsindən narazılıq psixi vəziyyətinə səbəb olur. Bu, həmçinin resurs səfərbərliyi və yekun fəaliyyət səviyyəsində ünsiyyətdə aparıcı ehtiyacı kəsir. Psixolinqvistik təhlilə əsasən, kəkələmənin olması motivasiya səviyyəsindən başlayaraq nitq istehsalının bütün mərhələlərində, natamam, kəsilmiş ünsiyyət vəziyyətlərində keçmiş mənfi vəziyyətin təsirini daşıdığı zaman müəyyən edilir. Nevrozun patogenetik konsepsiyası nöqteyi-nəzərindən nevrotik kəkələmədə təkrarlanan mənfi psixi vəziyyətlər sonradan nəinki müşayiət etməyə, həm də hər bir şifahi ünsiyyət prosesindən əvvəl baş verir. Natamam ünsiyyət vəziyyətlərinin, təbii və tam ünsiyyət üçün ödənilməmiş ehtiyacların nevrotik patoloji dairəsi yaranır. Demək olar ki, kəkələyənlər yaş artdıqca mənfi nitq ünsiyyəti ilə bağlı təcrübə toplayırlar, bu da uğurla tamamlanmamış və mənfi psixi vəziyyətlərlə müşahidə edilir (özündən və nitqindən narazılıq, artan narahatlıq, əsəbilik, ümidsizlik və s.)

Fenomenoloji cəhətdən kəkələmə bütöv şəxsiyyətin bütün səviyyələrində özünü göstərir: düşüncələr, hisslər və hərəkətlər səviyyəsində. Biz tənəffüs, səs, nitq sürəti, bədən hissləri (nitq aparatının qıcolmaları, qamət və motor fəaliyyətindən əzələ hissləri və s.), o cümlədən emosiyalar səviyyəsində (narahatlıq, həyəcan, qorxu, etibarsızlıq) psixofiziki pozuntuların təzahürlərinin bütöv bir kompleksini görürük. Kəkələmə problemi bir çox psixoloji problemlərdən fərqli olaraq insanlardan gizlənə bilməz. Nekrasovanın fikrincə, kəkələmə təkcə eşitmə (klonik-tonik nitq tutulmaları, nitq fəndləri və nitq proqramının pozulması) deyil, həm də vizual olaraq (üz, ağız və boyun əzələlərində qıcolma təzahürləri, mimik tiklər və müşayiət olunan əl-qol hərəkətləri, ayaqları bükmə, nitq və ya nitq

proqramının pozulması, göz təması olmadan danışmaq, çevik olmayan ünsiyyət strategiyalar) müşayiət olunur. Kəkələmənin psixoloji problem kimi başqa bir xüsusiyyəti onun tibbi vəziyyət kimi maskalanmasıdır. Bəzi kəkələyənlər və onların valideynləri üçün kəkələmə hələ də ilk növbədə dərmanla müalicə tələb edən xəstəlikdir. Kəkələmənin ağır formalarında terapevtik müdaxiləyə ehtiyac inkar edilə bilməz, lakin bu, kəkələyənlərin ünsiyyətində yaranan psixoloji çətinlikləri heç bir şəkildə azaltmır. Kəkələyən insanlara psixoloji yardımın göstərilməsi məsələləri bu gün kifayət qədər öyrənilmişdir, lakin buna ehtiyac həmişə dərk olunmur. A.V. Petrovski və M.G. Yaroşevski psixoloji yardımı "insanların sosial və psixoloji səriştəsini artırmağa, həm fərdlərə, həm də qruplara və ya təşkilatlara psixoloji yardım göstərməyə yönəlmiş psixologiyanın praktiki tətbiqi sahəsi" kimi müəyyən edir. (Роджерс, 2001). Burada psixoloji yardım göstərməyin əsas üsulları da göstərilir: fərdi məsləhət və psixoloji işin qrup formaları, məsələn, psixokorreksiya, psixoprofilaktika, həmçinin psixoterapiya, o cümlədən qrup terapiyası.

Pasiyentə yönəlmiş psixoterapiyanın müəllifi Karl Rocersin vurğuladığı kimi, psixoloji yardım mütəxəssislə insan arasında xüsusi "kömək" münasibətlərinin yaradılmasından ibarətdir. Bu, "ən azı bir tərəfin digər tərəfin şəxsi böyüməsinə, inkişafına, daha yaxşı fəaliyyət göstərməsinə, yetkinləşməsinə və başqaları ilə anlaşmaq qabiliyyətinə töhfə vermək niyyətində olduğu münasibətdir". (Карповой, 2011). Faydalı əlaqələr, ilk növbədə, həyatın çətin anlarını yaşayan insanla empatiyada, bu təcrübələri anlamağa sövq etməkdə özünü göstərir. Bu, aktiv müdaxilə olmadan, sadəcə yanında olmaqla edilə bilər. Belə bir əlaqənin nəticəsi olaraq, başqası "daha tam bir insana, fərdiliyi daha qabarıq olan, özünü ifadə edə bilən bir insana" çevrilir. Ehtiyacı olan, davranış və ya ünsiyyətdə müəyyən çətinlikləri olan və həllini tələb edən birinə kömək göstərilə bilər. Problemi həll etmək və insanın özü öhdəsindən gələ bilmədiyi zaman kömək göstərmək üçün digər şəxsdən tələb olunur: 1) müəyyən resurslara malik olmaq; 2) problemi necə həll edəcəyini bilmək; 3) həll etmək üçün tədbirlər görmək. Üçüncü əlaqə mərkəzidir, çünki yalnız insanın öz hərəkətləri problemi həll edə və məyus olan ehtiyacı ödəyə bilər. Buna görə də, onların iştirakı olmadan bir insana kömək etmək, hətta ən yaxşı niyyətlə də mümkün deyil. Kəkələyənlərlə fərdi məsləhətləşmə və qrup işi təcrübəsini təhlil edərək belə qənaətə gəlirik ki, kəkələməni psixoloji problem kimi qəbul etmək onlar üçün asan deyil. Çox vaxt bu, sadəcə olaraq inkar edilir və bütün diqqətləri yalnız nitqlə işləməyə yönəldilir. Kəkələyənlər daha çox özlərini müdaxilə obyekti kimi təqdim edirlər və özlərinə psixoloji yardımın həqiqi subyekti olmağa daha az hazırdırlar.

Psixoloji problemlərin həllinə iki yanaşma var: 1) şəxsin özünə və öz güclü tərəflərinə güvənməsi ilə— "pasiyent ilə birlikdə" modeli; 2) psixoterapevtə güvənən pasiyent ilə - "pasiyent əvəzinə" model. Qeyd etmək lazımdır ki, hər iki yanaşma özünəməxsus şəkildə dəyərlidir, onlar bir-birini tamamlayır və faydalı, təsirli ola bilər. Bu və ya digər yardım növünün seçimi insanın vəziyyətindən, ehtiyaclarından və imkanlarından asılıdır. Bununla belə, birinci növ yardım subyektiv münasibətlərlə, ikincisi isə obyektiv münasibətlərlə daha sıx bağlıdır.

Təcrübə göstərir ki, psixoloji ünsiyyət probleminin həlli kimi kəkələmənin aradan qaldırılmasının effektivliyi kəkələyənin şəxsi iştirakı və tədricən şəxsi inkişafı ilə müəyyən edilir. Cədvəldə iki növ psixoloji yardım arasındakı fərqlər göstərilir. (Линде, 2002).

Psixoloji yardımın növləri:

Pasiyentin fərdi xüsusiyyətlərinə, həyat vəziyyətinə və öz təcrübələri və şəxsi potensiallarına dair məlumatlarına uyğunlaşdırılmış yardımın göstərilməsi. Psixoloqun əsas fərziyyəsi pasiyentin kifayət qədər səriştə və lazımi şəxsi resurslara malik olmasıdır. Psixoloqun vəzifəsi pasiyentin problemlərini müstəqil həll etmək bacarığını gücləndirmək və çətinlikləri aradan qaldırmaq üçün daxili resurslarını aktivləşdirməkdir. Müəyyən bir problemə hazır həllər, məsləhətlər şəklində kömək göstərmək, təklif və ya dəstək vasitəsilə çətinliklərin şiddətini azaltmaq. Psixoloqun əsas fərziyyəsi ondan ibarətdir ki, pasiyentin kifayət qədər səriştəsi və lazımi resursları yoxdur. Psixoloqun vəzifəsi problemin həlli üçün öz resurslarını təklif etmək və müştəri üçün konkret hərəkətləri nümayiş etdirməkdir.

Həyatda insan müəyyən sosial qarşılıqlı əlaqədə oynadığı roldan asılı olaraq eyni zamanda həm subyekt, həm də obyektdir. Hansının daha üstün olması vəziyyətdən asılıdır; seçim həmişə insanın özündən asılıdır. Bir şəxs öz iradəsinə zidd olaraq bir obyekt mövqeyində olduqda pisdir (cəzalandırılan və ya danlanan uşaq, gizli manipulyasiya edilən böyüklər). Bu halda insan sərbəst hərəkət edə bilməz. Tipik olaraq, problemi olan və nəticədə əzab və məyusluq yaşayan bir insan adekvat qərarlar qəbul etməyə mane olan travmatik vəziyyətdən asılıdır. Problem insanı çıxılmaz vəziyyətə salır, nəticədə o, subyekt deyil, "əzab obyektinə" çevrilir. Psixoterapevtin vəzifəsi insanı bu asılılıqdan azad etmək və daha çox öz vəziyyətinin subyekti etməkdir. Kəkələyən şəxsin öz həyatının subyekti kimi

problemi ilk dəfə humanist psixoterapiyanın banilərindən biri olan Karl Rocers tərəfindən qoyulmuşdur ki, o, pasiyentə yönəlmiş terapiya, yəni fərdi, onun şəxsiyyəti üzərində mərkəzləşdirilmiş terapiya yaradıb. Ən əsası, insanın sağlamlığı və özünü inkişaf etdirməsi üçün öz daxili gücləridir. (Роджерс, 2001). Odur ki, insan özünü subyekt kimi dərk edə bilər və etməlidir deyə iddia edirdi. Seçim vəziyyətində qərar verməyə hazır olan və seçilmiş yol üçün məsuliyyət daşımağı bacaran subyektdir. Çox vaxt bu, şəxsi inkişaf yoludur, onun mənbəyi, F.Perlsə görə, seçimin əhəmiyyətinin çox yüksək müəyyən edildiyi çıxılmaz vəziyyətlərdədir.

(Перлз, 2001). Məhz şüurlu seçim vasitəsilə fərd özü haqqında yeni biliklər və praktik fəaliyyətdə yeni təcrübə əldə edir: əvvəlcə terapiyada, sonra isə real həyatda. F.Perls fərdi inkişafın praktiki modelini yaratmış, onun şərtlərini, fərdi texnika və texnologiyalarını müəyyən etmiş, fərdi inkişafın məcburi ola bilməyəcəyini, öyrədilə bilməyəcəyini, ancaq asanlaşdırıla biləcəyini vurğulamışdır.

Metod

Bu sahədə aparılan tədqiqatlarda kəkələmənin psixoloji aspektlərini daha dərindən araşdırmaq və müasir yanaşmalarla qiymətləndirmək məqsədilə bir sıra innovativ metodlardan istifadə edilir. Ənənəvi loqopedik və müşahidə metodları ilə yanaşı, koqnitiv-davranış terapiya fərdin nitq zamanı yaşadığı qorxu və gərginliyin düşüncə səviyyəsində formalaşmasını təhlil etməyə və onu idarə etmə bacarığını inkişaf etdirməyə imkan verir. Biofeedback və neurofeedback texnologiyaları vasitəsilə beyin dalğalarının real vaxt rejimində izlənməsi və fərdin öz fizioloji reaksiyalarını tənzimləməsi təmin edilir ki, bu da nitq axıcılığının bərpasına müsbət təsir göstərir. Virtual reallıq əsaslı terapiya sosial situasiyaların simulyasiyası yolu ilə danışıq zamanı yaranan emosional gərginliyin azalmasına və sosial adaptasiyanın güclənməsinə şərait yaradır. Bundan başqa, rəqəmsal nitq tətbiqləri və mobil proqramlar nitq ritmini və səs tonunu izləmək, həmçinin fərdin gündəlik inkişafını ölçmək üçün əlavə diaqnostik vasitə kimi istifadə olunur. Eyni zamanda, mindfulness (şüurlu fərqindəlik) yanaşması və emosional intellektin inkişafına yönəlmiş psixoloji məşqlər danışıq zamanı yaranan həyəcanın azaldılmasına və özünə nəzarət mexanizmlərinin möhkəmləndirilməsinə xidmət edir. Bu metodların kombinə olunmuş tətbiqi kəkələmənin psixoloji və neyropsixoloji səbəblərinin kompleks tədqiqinə və fərdi korreksiya strategiyalarının formalaşdırılmasına imkan yaradır.

Sosial reabilitasiya prosesinin effektivliyi həmişə insanın özünü nə dərəcədə şəxsi transformasiya subyekti kimi qəbul etməsindən asılıdır. Şəxsiyyət yönümlü (psixoloji) psixoterapiya həmişə şəxsiyyətin subyektiv komponentinə müraciət edir - bu, onun fundamental fəlsəfəsinin bir hissəsidir. Psixoterapevt N.D.Linde subyekt mövqeyində olan şəxslə obyekt mövqeyində olan şəxs arasında aşağıdakı altı fərqi müəyyən edir (Линде, 2002).

1. Subyekt sərbəst fəaliyyət göstərir ki, bu da üç əsas hərəkət növü ilə ifadə olunur: a) təşəbbüs, yəni kortəbii, müstəqil təşəbbüslər və təkliflər; b) bir sıra alternativlər arasından ən məqbul olan qərarların qəbul edilməsi; c) özünü reallaşdırma, yəni öz qərarlarını və niyyətlərini həyata keçirmək üçün müstəqil hərəkətlər (muxtariyyət və məsuliyyət).

2. Subyekt zəngin, çoxşaxəli daxili aləmə malikdir və vəziyyəti, öz maraqlarını və hərəkətlərinin nəticələrini öz dərk etməsinə əsaslanaraq qərarlar qəbul edir.

3. Subyekt dəyişməyə qadirdir; onlar özlərində yeni keyfiyyətlər inkişaf etdirə, davranışlarını dəyişdirə, kortəbii və yeni keyfiyyətlərə və təcrübələrə açıq ola bilərlər.

4. Subyekt müstəqil inkişaf və özünü təkmilləşdirmə qabiliyyətinə malikdir; yəni bu gün onlar dünən həll etdiklərindən daha mürəkkəb vəzifələrin öhdəsindən gələ bilirlər, sabah isə daha mürəkkəb problemləri həll edəcəklər. Bu, intellektual və yaradıcı qabiliyyətlərə, eləcə də şəxsi inkişafa aiddir. Sonuncu psixoterapiya üçün xüsusilə vacibdir, çünki fərd daim inkişaf yolunda getdikcə daha mürəkkəb problemlərlə qarşılaşır və onları həll etməklə təkmilləşir.

5. Subyekt şəxsi perspektiv qurur, yəni onların indiki hərəkətləri və qərarları onların gələcəyi ilə bağlı müəyyən bir fikrə əsaslanır. Bu, onların mövcudluğunda mənalılıq hissi ilə ifadə olunur (Viktor Franklın həyatın mənası haqqında konsepsiyası). İnsan gələcək naminə, inkişafı naminə "burada və indi" nəhəng çətinliklərə tab gətirməyə qadirdir (səbəbini bilirsə, dözə bilər).

6. Subyektin həyatı çoxölçülüdür. O, eyni vaxtda, sanki, bir çox səviyyələrdə inkişaf edir, bunların hamısı tam varlıq üçün vacib və zəruridir (ailə, iş, hobbi, idman, mənəvi maraqlar, istirahət). Bütün bunlar mürəkkəb, çoxşaxəli həyatın kontekstini (bir növ bütöv geştalt) təşkil edir. Bu parametrlərdən birində nəzərəçarpan bir dəyişiklik (işdən narazılıq, istirahət edə bilməmə, spirtli içki içmək və s.) bütün həyat tərzinin məhvinə səbəb ola bilər.

Subyektin yuxarıda qeyd olunan keyfiyyətləri vahid sistem təşkil edir. Bu keyfiyyətlərdən birinin itirilməsi ciddi pozulmalara, hətta subyektivliyin itirilməsinə gətirib çıxarır, halbuki altı keyfiyyətin hamısının olması onun tam mövcudluğu üçün kifayətdir. Bu paradoksaldır, amma həqiqətdir: çox vaxt kəkələməsi olan bir şəxsin problemlərinin həlli

yükünü terapevtin üzərinə atmaq və obyektivlik vəziyyətini başqa formada saxlamaq ümidi ilə psixoterapevtə (daha çox həkim) gəlir. Psixoterapevtin köməyi isə insanı daha güclü, daha azad və müstəqil etməkdən ibarətdir ki, o, psixoloji çıxılmaz vəziyyətdən çıxıb özünü tam dərk edə bilsin. Uşaqlarda, yeniyetmələrdə və böyüklərdə kəkələmə kimi mürəkkəb nitq pozuntusunun aradan qaldırılması loqopsixoterapevtik yanaşma əsasında ən effektiv şəkildə həyata keçirilir. Bu istiqamətlərə loqo və psixokorreksiya, psixoloji məsləhət və psixoterapevtik metodlardan aid edilə bilər. 1960-1970-ci illərdə inkişaf etmiş loqopsixoterapevtik yanaşma loqopedik, psixoloji və psixoterapevtik işin qarşılıqlı əlaqəsinə və təkcə psixi funksiya kimi nitqə deyil, həm də kəkələyənin şəxsiyyətinə təsir göstərən müxtəlif üsulların bir-birinə nüfuz etməsinə əsaslanır. (Карпова, 2003). Bu yanaşma müasir psixoloji və loqopedik nəzəriyyə və kəkələmənin aradan qaldırılması təcrübəsində kəkələyənlərlə işin ən dəyərli üsul və formalarını özündə birləşdirən hərtərəfli, şəxsiyyət yönümlü və əsasən eklektikdir. Loqopsixoterapevt diqqəti insanın yaşadığı psixi vəziyyətləri araşdırmağa və təhlil etməyə, onları digər kommunikativ vəziyyətlərdə və ünsiyyət formalarında (cütlərdə, qrupda, komandada, ictimai yerlərdə) vəziyyətlərlə müqayisə etməyə yönəldir. Əlaqənin qurulması və kəsilməsi və ünsiyyətin qurulması üçün adi strategiyalar olduqca erkən qurulub formalaşdığından və şəxsin böyüdüyü ailə üçün xarakterik olduğundan, ailə yönümlü yanaşma özünü doğruldur. Ailə qrupu loqoterapiyası kəkələmənin güclənməsində və xronikiliyində valideynlərin dolayı iştirakı fenomenini araşdıraraq, hər bir qrup üzvünün valideynlərinin və qohumlarının sosial reabilitasiya prosesində fəal iştirakı prinsipini irəli sürür. Bu, valideyn-uşaq münasibətlərinin, xarakterik strategiyaların və əlaqənin təşkili (və ya kəsilməsi) üsullarının öyrənilməsini kifayət qədər vizual və maddi (qrupda valideynlərin olması səbəbindən), həm də psixoloji müdaxilə üçün olduqca açıq edir.

Nəticə və təkliflər

Kəkələmə bütün yaş dövrlərində müşahidə oluna bilər, lakin uşaqlıq və yeniyetməlik mərhələsində yaranması daha çox psixoloji təzyiqlərlə əlaqəlidir. Kəkələmənin formalaşmasında irsiyyət, ailədaxili münasibətlər, travmatik hadisələr, yüksək emosional gərginlik və sosial adaptasiya çətinlikləri kimi amillər mühüm rol oynayır. Elmi mənbələrin təhlili və praktik müşahidələr göstərir ki, kəkələmənin aradan qaldırılmasında yalnız loqopedik məşğələlər deyil, həm də psixoloji müdaxilə və sosial dəstək əsas rol oynayır. Problemin həlli multidissiplinar yanaşma tələb edir — yəni psixoloq, loqoped, nevroloq və pedaqoqun birgə fəaliyyəti vacibdir.

Beləliklə, kəkələmə probleminə kompleks yanaşma onun təkcə nitq səviyyəsində deyil, həm də emosional, davranış və şəxsiyyət səviyyəsində korreksiyasını təmin edə bilər. Ailə loqopsixoterapiyası bədənlə işin bütün növləri (kinesiterapiya, o cümlədən Strelnikov nəfəs məşqləri, səs məşqləri, vokal terapiya, avtogen təlim), məlumatlılıq (biblioterapiya, kommunikativ nitq təlimi, psixoterapevtik söhbətlər) və hisslər (simvol terapiyası, art terapiya, nağıl terapiyası) ilə xarakterizə olunur. (Карповой, 2011). Dəyişdirilmiş formada müxtəlif psixoloji üsullardan istifadə edilə bilər: müxtəlif vasitələrlə (oyun, bədii, şifahi, qeyri-şifahi) mənfi hisslərə cavab vermək, şəxsi dəyişiklik yolu ilə yeni kommunikativ təcrübə qazanma yolu kimi eksperimentlər və sağlam yaradıcı uyğunlaşma axtarışı (psixoterapevtik söhbətlər).

Kəkələməni nitq ünsiyyətində çətinliklərdə özünü göstərən psixoloji problem kimi başa düşmək bizə psixoloji işin prinsip və üsullarını onun aradan qaldırılması sahəsinə - ailə qrupu loqopsixoterapiyasına müraciət etməyə imkan verir. Bu, mövcud iş sahələrini zənginləşdirməyə, psixoloji təsirlərin və psixoloji qarşılıqlı əlaqənin təşkilində yeni təlimatlar və tətbiq nöqtələri axtarmağa imkan verir.

Kəkələmənin aradan qaldırılması, reabilitasiyası və ona psixoloji yanaşmanın genişləndirilməsi istiqamətində hansı işlər görülə bilər:

1. Erkən diaqnostika və profilaktika tədbirlərinin gücləndirilməsi

Məktəbəqədər yaş dövründən başlayaraq uşaqlarda nitq inkişafının mütəmadi müşahidəsi aparılmalı, kəkələmənin ilkin əlamətləri aşkarlandıqda psixoloq və loqoped tərəfindən erkən müdaxilə təmin edilməlidir.

2. Psixoloji reabilitasiya proqramlarının tətbiqi və genişləndirilməsi

Kəkələyən fərdlərlə işləyərkən kognitiv-bihevioral terapiya, relaksasiya, art-terapiya, musiqi terapiyası və qrup psixoterapiyası kimi üsulların tətbiqi tövsiyə olunur. Bu yanaşmalar fərdin özünə inamını və sosial aktivliyini bərpa etməyə kömək edir.

3. Ailə mühitində psixoloji maarifləndirmə və dəstək tədbirləri

Valideynlərə uşaqların nitqinə təzyiq göstərməmək, onları tənqid və ya məsxərəyə qoymamaq, səbirli və empatik ünsiyyət tərzi nümayiş etdirmək tövsiyə olunur.

4. Təhsil mühitində inklüziv yanaşmanın gücləndirilməsi

Məktəblərdə və ali təhsil müəssisələrində kəkələyən şagird və tələbələrin adaptasiyasını asanlaşdırmaq üçün inklüziv tədris mühiti yaradılmalıdır.

5. Kompleks reabilitasiya mərkəzlərinin yaradılması

6. İctimai maarifləndirmə və stereotiplərin aradan qaldırılması

Kütləvi informasiya vasitələrində və sosial mediada kəkələməyə qarşı mənfi stereotipləri aradan qaldıran maarifləndirici kampaniyalar keçirilməlidir. Cəmiyyətin bu şəxslərə anlayışlı yanaşmasını formalaşdırmaq psixoloji adaptasiya üçün mühüm amildir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Карпова, Н.Л. (2003) Основы личностно-направленной логопсихотерапии: учеб. пособие М.: МПСИ: Флинта, 105-110

2. Линде, Н.Д. (2002) Основы современной психотерапии: учеб. пособие для студ. высш. учеб. Заведений. М.: Изд. центр «Академия», 86-92

3. Некрасова, Ю.Б. (1992) Психологические основы процесса социореабилитации заикающихся: автореф. дис. в фор- ме научн. докл. д-ра. психол. наук М, 98-103

4. Перлз, Ф. (2001) Гештальт-подход, Свидетель терапии: пер. с англ. М.: Изд-во Ин-та Психотерапии, 56-63

5. Роджерс, К. (2001) Взгляд на психотерапию. Становление человека: пер. с англ. М, 77-85

Карповой. Н.Л. (2011) Семейная групповая логопсихотерапия: исследование заикания / под ред.– СПб.: Нестор- История, 115-121

DOİ: 10.32010/XQWN3860

STUDENT ORGANIZATIONS AND THEIR INFLUENCE ON UNIVERSITY MANAGEMENT

Mehriban Əli ŞİRƏLİYEVA
Mingachevir State University
ORCID id: 0009-0001-5992-6233
E-mail: mehriban.shiraliyeva@mdu.edu.az

Abstract: This study examines the impact of student organizations in higher education institutions on students' social and academic development. It examines the key factors stimulating student participation, the contribution of these organizations to university governance, and their overall impact on the development of the institution. A qualitative research methodology was employed, using structured interviews to gather students' perceptions of the role of student clubs. The study was conducted during the 2024–2025 academic year on a sample of 45 students at Azerbaijan State Pedagogical University. The results indicate that the primary motivation for participating in student clubs is the desire for social interaction and the creation of a supportive environment. Respondents noted that participation in such organizations contributes to positive experiences, expanded social networks, and the development of a broader worldview. Furthermore, participants emphasized the role of student organizations in university governance, particularly in ensuring student involvement in decision-making. However, some respondents indicated that membership in student clubs provided limited or no tangible benefits. Student suggestions for improving the clubs' effectiveness include increasing member engagement, organizing additional excursions, increasing funding, and introducing recreational activities to attract a wider range of students.
Keywords: university students, student clubs, student opinions, management, productive time

---

TƏLƏBƏ TƏŞKİLATLARI VƏ ONLARIN UNİVERSİTETİN İDARƏETMƏ PROSESİNƏ TƏSİRİ

Mehriban Əli ŞİRƏLİYEVA
Mingəçevir Dövlət Universiteti
ORCID: 0009-0001-5992-6233
E-mail: mehriban.shiraliyeva@mdu.edu.az

Xülasə: Bu tədqiqat ali təhsil müəssisələrində fəaliyyət göstərən tələbə təşkilatlarının tələbələrin sosial və akademik inkişafına təsirini araşdırır. Tədqiqat tələbələrin iştirakını təşviq edən əsas amilləri, bu təşkilatların universitet idarəçiliyinə töhfəsini və ümumi təsirini öyrənir. Tələbələrin tələbə klublarındakı rolları haqqında fikirlərini toplamaq üçün strukturlaşdırılmış müsahibələrdən istifadə olunan keyfiyyət metodologiyası tətbiq edilmişdir. Tədqiqat 2024–2025 akademik ilində Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin 45 tələbəsi ilə aparılmışdır. Nəticələr göstərir ki, tələbələrin tələbə klublarında iştirak etməsinin əsas motivasiyası sosial əlaqələr qurmaq və dəstəkləyici mühit yaratmaq arzusudur. Respondentlər qeyd ediblər ki, belə təşkilatlarda iştirak müsbət təcrübə qazanmağa, sosial şəbəkəni genişləndirməyə və dünya görüşünü formalaşdırmağa kömək edir. Bundan əlavə, iştirakçılar tələbə təşkilatlarının universitet idarəçiliyində, xüsusilə qərar qəbul etmə prosesində tələbələrin iştirakını təmin etməsində rolunu vurğulamışlar. Lakin bəzi respondentlər tələbə klublarına üzvlüyün onlara əhəmiyyətli fayda gətirmədiyini qeyd etmişlər. Tələbələrin tələbə klublarının fəaliyyətini yaxşılaşdırmaq üçün verdikləri təkliflərə iştirakçılığın artırılması, əlavə ekskursiyaların təşkili, maliyyə resurslarının artırılması və daha geniş tələbə iştirakını təmin etmək üçün əyləncəli tədbirlərin keçirilməsi daxildir.
Açar sözlər: universitet tələbələri, tələbə klubları, tələbələrin düşüncələri, idarəçilik, səmərəli vaxt

---

СТУДЕНЧЕСКИЕ ОРГАНИЗАЦИИ И ИХ ВЛИЯНИЕ НА УПРАВЛЕНИЕ УНИВЕРСИТЕТОМ

Мехрибан Али ШИРАЛИЕВА
Мингячевирский Государственный Университет
ORCID код:0009-0001-5992-6233
Электронная почта: mehriban.shiraliyeva@mdu.edu.az

Резюме: Данное исследование изучает влияние студенческих организаций в учреждениях высшего образования на социальное и академическое развитие студентов. В работе рассматриваются основные факторы,

стимулирующие участие студентов, вклад этих организаций в управление университетом, а также их общее воздействие на развитие учебного заведения. Применялась качественная методология исследования с использованием структурированных интервью для получения мнений студентов о роли студенческих клубов. Исследование проводилось в 2024–2025 учебном году на выборке из 45 студентов Азербайджанского государственного педагогического университета. Результаты показывают, что основной мотивацией участия в студенческих клубах является стремление к социальному взаимодействию и созданию поддерживающей среды. Респонденты отметили, что участие в таких организациях способствует получению положительного опыта, расширению социальных связей и формированию более широкого мировоззрения. Кроме того, участники подчеркнули роль студенческих организаций в управлении университетом, особенно в обеспечении вовлеченности студентов в процесс принятия решений. Тем не менее, часть респондентов указала, что членство в студенческих клубах приносило ограниченные или отсутствующие ощутимые выгоды. Среди предложений студентов по повышению эффективности работы клубов — активизация вовлеченности участников, организация дополнительных экскурсий, увеличение финансового обеспечения и проведение развлекательных мероприятий для привлечения более широкого круга студентов.

Ключевые слова: студенты университета, студенческие клубы, мнения студентов, управление, продуктивное время

İntroduction

Human beings are inherently social by nature. Throughout life, individuals establish interactions within their environment, thereby fostering both social and cultural development. In the course of this development, they construct their own values and priorities. Through the activities carried out during this process, individuals acquire and enhance the essential skills and competencies required of a social being. Educational institutions, particularly schools, play a crucial role in shaping social skills from an early age. In this regard, the cultivation of social competencies in alignment with educational objectives is of paramount importance. An individual's ability to function as a valuable member of society is possible only through the advancement of their social dimension. From primary to higher education, individuals engage in diverse activities and clubs within the school environment. At the higher education level, the participation of mature students in organizational tasks and community-oriented initiatives serves as a significant factor in their personal growth and self-development.

Universities should not be regarded solely as institutions dedicated to the teaching of specific disciplines. They must also serve as environments that foster the social development of students while equipping them with a wide range of practical skills in various areas on an individual level. In this context, the establishment and operation of student clubs hold significant importance in fulfilling the broader mission and objectives of universities. Moreover, taking into account students' perspectives regarding the functioning of these clubs can contribute positively to the advancement and effectiveness of organizational activities.

Student clubs in higher education function as platforms where activities are carried out in line with the interests and aspirations of students. Within this framework, universities host a variety of clubs encompassing different domains, such as theatre clubs, art clubs, sports clubs, and book clubs, each providing opportunities for students to pursue their personal and academic interests beyond the classroom.

In the process of establishing student clubs, it is essential for students to come together, reach a consensus, and distribute tasks among themselves. In doing so, they create a social environment that fosters collaboration and interaction. Within these environments, groups are naturally formed. The concept of a "group" is frequently employed in everyday life and generally refers to a collection of several elements. According to Barliya (2007), in the field of social psychology, the notion of a group arises from individuals who share common goals and norms and who perceive themselves as belonging to a collective entity.

As demonstrated in Maslow's hierarchy of needs, human beings are characterized by diverse requirements. From this perspective, individuals participate in various groups primarily to fulfill their need for belonging and affection. According to Maslow, it is not possible to advance to the stages of esteem, achievement, and self-respect without first satisfying the need for belongingness and love. Each higher stage can only be attained after the completion of the lower ones, and the ultimate need of self-actualization becomes achievable through this sequential process (Cüceloğlu, 2012). In light of this, Maslow's pyramid suggests that when individuals meet their belonging and love needs,

they are more likely to become happier and more successful members of society.

The activities organized by student clubs can make significant contributions to the development of universities. The connections that universities establish with the wider community play a crucial role in enhancing the positive impact of these activities. For instance, "health clubs" within universities can raise awareness about blood donation and organ donation, thereby even contributing to saving lives. Similarly, through initiatives conducted by student organizations, effective results can be achieved in cooperation with both the public and club members regarding environmental protection and the beautification of the city where the university is located. In their study, Sağır and İnci (2013) also emphasized the positive impact of student-led activities on the development of the host city. In this sense, universities, their students, and the local community operate as an integrated whole, working collaboratively toward common goals.

Furthermore, other studies conducted by Arslan (1999), Blenay (1992), Çatalbaş (2007), Çetin (2007), and Öztürk, Torun, and Özkök (2011) have emphasized that universities function as institutions that contribute to the development of society across various dimensions. Accordingly, universities possess the potential to make the cities in which they are located focal points of social, cultural, and academic activity. In this context, the activities of student clubs play a particularly significant role.

The purpose of this study is to examine university students' perspectives on student clubs within higher education institutions. Additionally, the study investigates the reasons why students participate in these clubs, taking into account their age and field of study, as well as the contributions of club activities to students' personal and academic development. The research also explores students' suggestions for improving these organizations.

Research Method: This study employed a qualitative research methodology, and data were collected through interviews.

Participants: The study was conducted during the fall semester of the 2024–2025 academic year at Azerbaijan State Pedagogical University. For the purposes of the research, students were asked questions regarding "the role of student organizations in their activities and their influence on university governance." A total of 45 students participated in the study, including 10 students from the History Teaching program, 10 from the Mathematics and Informatics Teaching program, 6 from the Geography Teaching program, 7 from the Physics Teaching program, and 12 from the Azerbaijani Language and Literature Teaching program. The ages of the participating students ranged from 18 to 23, and they were enrolled in the 1st, 2nd, 3rd, and 4th years of study.

Data Collection

To collect the data, face-to-face interviews were conducted with the participating students, using a set of pre-prepared questions related to the research topic. The main questions asked during the interviews were as follows:

1. What ideas would you like to be considered in decision-making within student organizations?
2. In your opinion, what changes can the activities of student organizations bring to university development?
3. What suggestions do you have regarding the organizations you are a member of?
4. What role would you like students to play in university governance?
5. How do you think the activities of student organizations affect the overall educational and social environment of the university?
6. To what extent do participating students influence decision-making in student organizations?
7. How does the university administration respond to the proposals of student organizations?
8. What initiatives should be implemented for student organizations to have a more active impact on governance?
9. What resources and support are needed to strengthen student organizations?
10. Do you think these organizations will play a role in your future career?

Results of the Study

The analysis indicates that student organizations can bring about significant positive changes in university governance. Respondents believe that the activities of these organizations stimulate both academic and social engagement within higher education, facilitate students' inclusion in decision-making processes, and positively impact the overall development of the university. At the same time, some shortcomings in this area were also highlighted.

1. The Role of Student Organizations in the Decision-Making Process

The majority of respondents expressed a desire for students to have greater influence in the development of academic programs and the organization of social activities. They emphasized the importance of discussing student issues and considering the perspectives of student organizations in decision-making processes. However, during discussions about the current

situation, respondents noted that proposals put forward by these organizations are sometimes overlooked by the administration. They expressed a desire for a more student-centered university governance approach.

2. Contributions of Student Organizations to University Development

Students reported that the activities of these organizations positively impact the development of academic programs, social and cultural events, and even the material and technical resources of the university.

3. Suggestions Regarding the Organizations They Belong To

Some respondents indicated that student organizations should be more interactive and transparent. They suggested that decision-making processes involve more open discussions and that students participate more actively in organizational activities. Respondents noted that these organizations tend to be more active during their initial stages but lose some of their engagement over time.

3. Students' Role in University Governance

Students wish to see themselves play a more active role in university governance. Respondents stressed the importance of having students' voices heard in strategic decisions. Most respondents believe that student organization members can influence decision-making, although this influence is sometimes insufficiently recognized. They emphasized the need to grant student organizations more authority.

4. Impact of Student Organizations on the Educational and Social Environment

According to respondents, student organizations enrich students' social lives. They reported forming new friendships and gaining experience in various areas through volunteer activities. Most respondents indicated that these activities foster a sense of unity and collaboration among students.

6. University Administration's Attitude Toward Student Organizations

Respondents noted that the university administration sometimes responds positively to the proposals of student organizations, but these proposals are not always fully considered. They called for greater attention to the suggestions of these organizations.

7. Initiatives to Strengthen the Influence of Student Organizations on Governance

Respondents suggested creating more platforms for dialogue to enhance the active role of student organizations. For instance, they recommended increased inclusion of student representatives in university governing bodies and providing financial support to these organizations.

8. Resources and Support Needed to Strengthen Student Organizations

Students emphasized the importance of financial support and training and development programs for strengthening student organizations. They also highlighted the necessity of technical and managerial support from university administration. In analyzing the current situation, respondents specifically pointed out resource shortages within the university and expressed a desire for these issues to be addressed promptly.

9. Impact on Future Career Perspectives

The majority of students believe that participation in student organizations positively influences their future careers. They reported that these organizations help develop leadership, teamwork, problem-solving, and professional communication skills.

Conclusion

The interview results indicate that students consider the role of student organizations in university governance to be significant. However, additional resources and initiatives are required to strengthen these organizations. University administration needs to adopt a more open and positive approach to the proposals of student organizations. Ultimately, the activities of these organizations can have a substantial impact on both the educational environment and the social development of the university.

Conclusion and Recommendations

This study aimed to explore university students' perspectives on club activities. The findings indicate that students' participation in these activities is largely motivated by personal interests, a desire for social interaction, and encouragement from their peer networks. Interestingly, a few students expressed that these clubs provided them with no benefits, which represents an unexpected outcome of the research.

Students' suggestions regarding club activities generally emphasized increasing the frequency of activities and organizing more engaging events. They also expressed a desire for greater integration into university governance, reflecting their interest in more active involvement in decision-making processes.

Based on the findings, it is recommended that university club activities be made more active and effective. Creating more socially engaging environments can encourage student participation and ensure that students enjoy a meaningful and entertaining experience. Through club activities,

students can develop their interests and contribute to the advancement of their universities, which may, in turn, enhance the universities' interaction with society. Collaboration between students and various university bodies should be encouraged to support student participation in club activities.

Universities, in addition to conducting research and educating students, have the broader goal of contributing to the development of their local regions. Efforts could be made to involve the local population in club activities, thereby promoting both social and cultural development in the city and encouraging reciprocal contributions to the university.

Further research on student clubs is needed to identify challenges in practice and develop solutions, thereby enhancing the effectiveness of these organizations.

Relevance of the Study

In contemporary higher education, institutional development is closely linked not only to academic achievements but also to governance models that actively involve students. Student organizations play a vital role in university life, and their influence on governance is increasing. These organizations are important for developing students' leadership skills, improving the quality of the social and academic environment, and strengthening communication between university administration and students. Therefore, research on the role and impact of student organizations in governance is highly relevant for both university administration and the student community.

Scientific Novelty

This study is among the few that systematically examine the impact of student organizations on the governance processes of higher education institutions, scientifically analyzing various dimensions of this influence. Its novelty lies in the in-depth analysis of student organizations' collaboration with university administration, their role in decision-making, and the effect of this involvement on the quality of higher education. Moreover, specific mechanisms and strategies for enhancing the active participation of student organizations in governance have been proposed. This approach expands existing theoretical perspectives on the role of student organizations and offers practical solutions.

Practical Significance and Application

The study provides a systematic and scientifically grounded analysis of the impact of student organizations on university governance. By examining their collaboration with university administration, participation in decision-making, and influence on the quality of higher education, this research offers both theoretical insights and practical recommendations. Proposed mechanisms and strategies for increasing the active involvement of student organizations in governance provide actionable solutions that can be applied to strengthen the role of student organizations in higher education institutions.

REFERENCES:

1. Barlı, Ö. (2007). *Behavioral Sciences*. Ankara: Aktif Publishing.
2. Bleaney, M. F. (1992). What does a university add to its local economy? *Applied Economics, 24*, 305–311.
3. Cüceloğlu, D. (2012). *Human and Behavior: Basic Concepts of Psychology*. Istanbul: Remzi Publishing.
4. Çatalbaş, N. (2007). Can polarization theory be a good model in the university–local economy relationship? *Selçuk University Karaman Faculty of Economics and Administrative Sciences Journal, Special Issue on Local Economies*, May, 90–101.
5. Çetin, M. (2007). Regional development and entrepreneurial universities. *Ege Akademi, 7*(1), 217–238.
6. Öztürk, S., Torun, İ., & Özkök, Y. (2011). Contributions of universities established in Anatolia to the socio-economic structures of provinces. *Mustafa Kemal University Journal of Social Sciences Institute, 16*, 145–158.
7. Sağır, A., & İnci, Ü. (2013). University perception in Karabük: The case of Karabük University. *Journal of Human and Social Sciences Research, 2*(2), 49–81.

DOİ: 10.32010/EFCK2489

COMPARATIVE ANALYSIS OF COGNITIVE INTERPLAY OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN AZERBAIJAN'S INTERACTIVE PEDAGOGY

Aytan Vidadi SULEYMANOVA
ADA University (Azerbaijan Diplomatic Academy)
Doctoral student in the program of doctor of philosophy of Azerbaijan State Pedagogical University
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-9064-6859
E-mail: asuleymanova@ada.edu.az

Abstract: This study examines how students' thinking and learning are impacted when AI-powered interactive exercises are used in ninth-grade English language classes in Azerbaijan, particularly to prepare for the National State Exam. Using a comparative design, two classes of 20 students each were examined. While one class used AI-based tools to learn English, the other class employed more conventional techniques. While the other group continued to use more conventional techniques like textbook-based practice, in-class grammar instruction, and reading comprehension drills, the other group used AI-supported tools for additional instruction. Both groups adhered to the same curriculum for the duration of the six-week experiments. Pre- and post-assessments, student surveys, semi-structured teacher and student interviews, weekly classroom observations based on a structured engagement checklist, and more are among the data collected. The AI-related class employed interactive, adaptive, and feedback-based exercises that promoted independent study and improved comprehension. In contrast, the traditional group used only teacher-centered approaches, eschewing technology. It has been claimed that AI-powered methods typically result in greater improvements in grammar and reading comprehension. Additionally, the students in this group reported feeling motivated, confident, and enjoying their language studies. When compared to students in the control group, school observational data show a greater degree of student autonomy, engagement, and interaction in task completion. These findings suggest that interactive pedagogy will be significantly enhanced by an individualistic educational approach bolstered by AI and increased student cognitive engagement. By offering evidence in favour of integrating AI tools into secondary English instruction, this study contributes to the current debates about educational reform in Azerbaijan.

Key words: AI-Powered Education, adaptive education, participation of students, a comparative analysis, gains in language proficiency

---

AZƏRBAYCANIN INTERAKTIV PEDAQOGIKASINDA SÜNI INTELLEKTIN KOQNITIV QARŞILIQLI TƏSIRININ MÜQAYISƏLI TƏHLILI

Aytən Vidadi SÜLEYMANOVA
ADA Universiteti (Azərbaycan Diplomatik Akademiyası)
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin
Fəlsəfə doktoru proqramı üzrə doktorantı
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-9064-6859
E-mail: asuleymanova@ada.edu.az

Xülasə: Tədqiqat Azərbaycanda 9-cu siniflərdə tədris olunan ingilis dili dərslərində süni intellektə əsaslanan interaktiv metodların şagirdlərin təlim nəticələrinə təsirini empirik şəkildə analiz edir. Araşdırma, müqayisəli tədqiqat dizaynı əsasında hər biri 20 nəfərdən ibarət iki siniflə aparılmışdır. Təcrübə qrupunda ingilis dili tədrisi süni intellektlə inteqrasiya olunmuş metodlar vasitəsilə aparılmış, nəzarət qrupunda isə ənənəvi pedaqoji üsullardan — dərsliklə, qrammatika izahları və oxu-anlama tapşırıqları kimi vasitələrdən istifadə olunmuşdur. Tədqiqat altı həftə davam etmiş və hər iki qrup eyni kurikuluma əsaslanmışdır. Məlumatların əldə olunması məqsədilə, anketlər, qiymətləndirmələr, müəllim və şagirdlərlə keçirilən müsahibələr, həmçinin həftəlik sinif müşahidələri tətbiq edilmişdir. Təcrübə qrupunda şagirdlərin özünəyönümlü öyrənmənisini təşviq edən və analiz qabiliyyətini gücləndirən adaptiv və interaktiv fəaliyyətlərdən istifadə olunarkən, nəzarət qrupundakı tədris texnologiyadan kənar, müəllim-mərkəzli ənənəvi metodlara əsaslanmışdır. Nəticələrdən məlum olmuşdur ki, süni intellektlə inteqrasiya olunmuş təlim metodlarından istifadə edən şagirdlər, oxu-anlama və qrammatika üzrə daha yüksək nailiyyət nümayiş etdirmişlər. Həmçinin bu qrupun iştirakçıları motivasiya, özünəinam və təlimin keyfiyyətindən məmnunluq baxımından daha müsbət fikirlər ifadə etmişlər. Sinif müşahidələrinin nəticələri də təcrübə qrupunda şagird iştirakının, qarşılıqlı ünsiyyətin və müstəqil şəkildə tapşırığın yerinə yetirilməsinin yüksək səviyyədə olduğunu ortaya qoymuşdur. Ümumilikdə araşdırma göstərir ki, süni intellektin tədris prosesinə inteqrasiyası fərdiləşdirilmiş öyrənməni təşviq etməklə və idrak fəallığını gücləndirməklə interaktiv pedaqogikanın inkişafına əhəmiyyətli dərəcədə töhfə verə bilər. Beləliklə, bu araşdırma Azərbaycanda təhsil islahatları ilə bağlı elmi

diskursu zənginləşdirir və süni intellektin orta məktəb ingilis dili dərslərinə inteqrasiyasının səmərəliliyini təsdiq edən empirik sübutlar təqdim edir.
Açar sözlər: Süni intellekt əsaslı öyrənmə, adaptiv təhsil, şagird iştirakı, müqayisəli təhlil, dil biliklərinin artırılması.

СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗ КОГНИТИВНОГО ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА В ИНТЕРАКТИВНОЙ ПЕДАГОГИКЕ АЗЕРБАЙДЖАНА

Айтан Видади СУЛЕЙМАНОВА
Университет АДА (Азербайджанской Дипломатической Академии)
Докторант по программе доктора философии
Азербайджанского Государственного Педагогического Университета
Orcid: https://orcid.org/0009-0003-9064-6859
Электронная почта: asuleymanova@ada.edu.az

Резюме: В этом исследовании анализируется, как использование интерактивных методов на базе искусственного интеллекта на уроках английского языка в 9-х классах в Азербайджане, особенно для подготовки к Национальному государственному экзамену, влияет на мышление и обучение учащихся. Два класса по 20 человек в каждом были изучены с использованием сравнительного анализа. Один класс изучал английский язык с помощью инструментов, основанных на искусственном интеллекте, в то время как другой класс использовал традиционные методы. Один класс использовал инструменты, поддерживаемые искусственным интеллектом, в то время как другой класс придерживался традиционных методов, таких как упражнения из учебника, уроки грамматики под руководством учителя и упражнения на понимание прочитанного. Исследование длилось шесть недель, и в течение этого времени оба класса использовали одну и ту же учебную программу. Для сбора данных использовались предварительная и последующая аттестации, опросы учащихся, полу структурированные интервью с преподавателями и учащимися, а также еженедельные наблюдения в классе, основанные на структурированном контрольном списке вовлеченности. В классе, интегрированном с ИИ, использовались адаптивные, интерактивные занятия и занятия с обратной связью, которые способствуют самостоятельному обучению и улучшают понимание. Традиционная группа, с другой стороны, полагалась исключительно на методы, ориентированные на учителя, без использования технологий. Согласно результатам исследования, класс, в котором использовались методы, основанные на искусственном интеллекте, показал более высокие результаты в понимании прочитанного и грамматике. Кроме того, эта группа студентов сообщила, что чувствует себя более мотивированной, уверенной в себе и получает удовольствие от изучения английского языка. По сравнению с контрольной группой, наблюдения в классе выявили более высокий уровень участия учащихся, взаимодействия и самостоятельного выполнения заданий. Полученные результаты свидетельствуют о том, что, облегчая индивидуальное обучение и стимулируя большую когнитивную вовлеченность, обучение с использованием искусственного интеллекта может значительно улучшить интерактивную педагогику. Это исследование дополняет растущие разговоры о реформе образования в Азербайджане и предоставляет эмпирические доказательства в пользу интеграции инструментов искусственного интеллекта в классы английского языка средней школы.
Ключевые слова: Обучение с использованием искусственного интеллекта, адаптивное образование, участие учащихся, сравнительный анализ, повышение уровня владения языком.

Introduction

Artificial intelligence (AI) has emerged as a disruptive force in today's classrooms, contributing to the acceleration of the global digital transformation of education. The education sector has been investigating how cognitive technologies can enhance learning outcomes and experiences as artificial intelligence (AI) expands globally.

AI applications in language education, such as voice recognition software, interactive grammar correction, and intelligent tutoring systems, have the potential to provide individualised, student-centered instruction. AI tools improve learner engagement, autonomy, and cognitive development, especially in English Language Teaching (ELT), which is founded on interaction, communication, and contextual understanding (Liu et al., 2025; Xu & Ouyang, 2022).

English language learners (ELLs) find it challenging to receive timely feedback and structured, consistent practice in traditional classrooms due to time constraints and high student - teacher ratios (Bayly Castaneda et al., 2024). Azerbaijan's push towards digital transformation has been exemplified by recent educational reforms spearheaded by the Ministry of Education. The country's "Strategic Roadmap for Education Development" identifies artificial intelligence (AI) as one of the cutting-edge technologies that are necessary to improve educational standards (Ministry of Education of the Republic of Azerbaijan, 2021). Despite growing interest, the application of AI in ELT is still in its infancy because of a lack of infrastructure, teacher preparation, and locally relevant content.

Due to increased investment in educational technology, Azerbaijani schools and universities have begun experimenting with smart classrooms and e-learning resources. However, adoption of AI is still limited and uneven. The concept of "cognitive interplay," in which artificial intelligence tools and interactive language teaching methods work together to affect how Azerbaijani students view, produce, and interact with English-language content, is examined in this study. Examining actual implementations in secondary ELT classrooms across Azerbaijan, the study aims to assess how AI tools can not only aid language acquisition but also reinterpret the roles of teachers and students in interactive educational settings.

In Azerbaijan, being able to communicate in English is an essential academic goal, especially for ninth-grade students preparing for the State Exam. Traditional teaching approaches, despite their continued widespread use, may not offer the interaction and engagement required to account for individual learning differences.

The goal of this project is to examine the effects of AI-supported cognitive interactivity on student motivation, learning, and comprehension. To find out if AI can greatly enhance interactive pedagogy in Azerbaijan, this study examines the performance of two comparable classrooms, one utilising AI-based strategies and the other depending only on traditional methods.

Materials

Interactive Pedagogy

Interactive pedagogy emphasises students' active participation in the learning process through discussion, teamwork, and hands-on activities. Pedagogical strategies such as inquiry-based learning, project-based learning, think-pair-share, and flipped classrooms promote deeper cognitive processing and critical thinking. These approaches require teachers to act as facilitators, creating learning environments where students are responsible for their own education. By encouraging students to use language in authentic contexts, interactive pedagogy in English Language Teaching (ELT) helps students develop their communicative competence. Among the interactive techniques that complement language learning objectives are role-playing, group writing assignments, peer review meetings, and digital storytelling. These exercises increase students' cognitive involvement and offer instantaneous, contextualized opportunities for language input and output. (Hardaker & Glenn, 2025; Bayly-Castaneda et al., 2024).

Traditional ELT methods in Azerbaijan have traditionally depended on textbook-based instruction and teacher-centered lectures. Learner-centered pedagogies, however, have started to be emphasized by national educational reform initiatives, especially in foreign language classrooms. This gap may be closed by integrating AI-powered tools into interactive pedagogy, which promote dialogic teaching methods and expand learner interaction opportunities, particularly in underfunded schools with large class sizes and few teachers. (Ministry of Science and Education Azerbaijan, 2025; Reforms in Azerbaijan, n.d.).

Artificial Intelligence in Education (AIED)

Using artificial intelligence to support and improve learning experiences, AIED is a quickly developing field. AI in education includes intelligent tutoring systems, virtual teaching assistants, automated grading,

personalized learning platforms, and more and more game-based learning tools that use adaptive AI and interactive gameplay to increase motivation and cognitive engagement. Examples include:

•Blooket is a gamified quiz platform that uses artificial intelligence (AI) to create interesting, customizable quiz games that reinforce knowledge through competition and active recall;

•ChatGPT functions as a conversational partner, offering real-time writing assistance, language practice, and critical discussion prompts catered to individual learner needs. Its adaptable features aid in preserving the ideal degree of difficulty to keep students interested.

•Kahoot! uses artificial intelligence (AI) algorithms to develop interactive quiz games that modify the difficulty of the questions according to learner answers, promoting engagement and providing real-time feedback in a group setting.

•Quizz employs artificial intelligence (AI) to customize game-based tests, providing real-time analytics and adaptive question sequencing to monitor student development and guide instruction.

•By using AI-powered gamification to tailor lessons and practice tasks to each learner's progress, Duolingo increases retention through spaced repetition and interesting challenges.

By dynamically adjusting content, pacing, and difficulty to each learner profile, these game-based AI tools scaffold student learning. They create immersive, interactive environments that combine social interaction, enjoyment, and cognitive development, and they promote intrinsic motivation and active participation (Xu & Ouyang, 2022; Hardaker & Glenn, 2025).

Learning and Cognitive Interaction

The term "cognitive interplay" describes the dynamic interplay between the external tools and stimuli that impact learners' cognitive processes (such as attention, memory, and reasoning) and those processes themselves. This interaction gets more complicated in AI-supported learning environments as students alternate between machine-facilitated learning and human-led instruction. How students think and interact with information changes is more important than whether they learn more (Bayly Castaneda et al., 2024; Hardaker & Glenn, 2025).

Research Questions

Primary Research Question:

•How much does AI's cognitive interaction promote interactive pedagogy and impact student outcomes in Azerbaijan's ninth-grade English curriculum?

Sub-questions:

1.How does the use of AI impact students' proficiency in the English language, specifically in reading and grammar?

2.How do AI-integrated and conventional classrooms differ from one another?

Methodology

Participants

•*Students*: Two ninth-grade classes were chosen from an Azerbaijani secondary school. There were 20 pupils in each class (total N = 40). The groups' demographic backgrounds and academic achievements were comparable.

•*Teachers*: There were four English teachers present. Two continued using conventional techniques, while the other two adopted AI-powered teaching resources.

Tools

•*Pre-test and Post-test:* Standardized English tests that evaluate reading comprehension and grammar in both experiment and control groups.

•*Surveys*: A 10-item Likert-scale survey that gauges students' motivation, enthusiasm for English, and opinions about educational resources.

•*Interviews*: Performed with a random sample of ten students from each class and all four teachers.

•*Observations* (6 weeks): Weekly observations of the classroom are made using a structured checklist to record student engagement, interaction, and teaching methods.

Procedure:

To improve grammar and reading comprehension, Class A (AI-Integrated Group) was taught with AI-powered resources. Important resources and tasks included for:

Grammar

•*Grammarly EDU* provides immediate feedback on writing assignments so that grammatical errors can be fixed.

•*Chatbot Grammar Practice*: Students corrected sentences produced by AI or asked grammar-related questions.

•*AI Quiz Generator*: automatically generated grammar tests that correspond with weekly lessons *(Quillionz, Kahoot, Blooket, Quizziz).*

Reading

•*AI Summarizer (e.g., SMMRY):* Students summarized assigned texts and contrasted them with summaries produced by AI.

•*Rewordify*: Streamlined challenging reading materials and clarified terminology.

Class B (Traditional Group), however, was involved in traditional instruction, which included reading comprehension drills with textbook exercises, and direct grammar instruction without the use of technology,

Results

Comparison of Test Results

To compare performance improvements in English grammar and reading comprehension, test results were examined. There is a strong correlation between interactive AI tools and academic gains, as evidenced by the AI-integrated class's improvement of over 25 points. Probably as a result of regular exam preparation rather than creative teaching methods, the traditional class saw a slight improvement.

Findings from the Student Motivation Survey

The purpose of the survey was to gauge how students felt about learning English and the effect of teaching strategies (Table 1):

Table 1. Student motivation survey results

Statement	Class A (Average Score)	Class B (Average Score)
I like studying English	4.5	3.2
I am confident in taking English classes.	4.3	3.0
When studying, I like interactive resources	4.7	2.9
I hope to incorporate technology into my lessons in the future	4.8	3.1

Interpretation: The AI-powered class's students expressed much greater confidence and motivation. Their answers show that the novelty, flexibility, and interactivity of AI tools have raised their level of engagement.

Improvement in Comprehension (Based on Teacher Observation)

Teachers kept track of particular improvements in their students' performance, particularly in reading comprehension and grammar (Table 2):

Table 2. Teacher observation result of comprehension development

Skill	Class A (AI-Driven)	Class B: Conventional
Grammar	greatly improved	a slight improvement
Reading	better	no significant changes

Interpretation: AI tools improved retention by offering instant feedback and repeated practice, especially in grammar. The experimental group's comprehension was enhanced by reading aids that highlighted challenging words or changed the level of difficulty of the content according to the learner. Because there was little individualized feedback in the traditional class, there was little growth.

Discussion

The results of this study demonstrate a strong and convincing connection between better academic results and AI-enhanced pedagogy. AI's cognitive interaction—which includes personalized learning, adaptive practice, and real-time feedback—seems to increase student engagement and comprehension.

AI technologies enabled differentiated instruction in Class A, addressed each student's unique areas of weakness, and offered constant reinforcement. Learning environments that allowed them to practice independently, repeat challenging concepts, and receive prompt corrections were well received by students.

On the other hand, Class B, the control group, made very little progress. The traditional classroom's lack of personalized engagement and interactivity seems to have limited the effectiveness of instruction, even though the content and learning objectives were the same.

The study also emphasizes how AI affects motivation and self-confidence in addition to achievement. The experimental group's students felt

more independent and engaged in their education, which probably helped them perform better.

Recommendations

Several suggestions can be made to policymakers, educators, and future researchers who wish to apply or assess AI-powered pedagogy in Azerbaijan and comparable contexts in light of the research's limitations and findings.

1. Expand the Use of AI in Schools

The widespread use of AI-powered learning resources in English language instruction should be taken into consideration by the Ministry of Education. Pilot projects in several urban and rural schools can be the first step in better understanding how AI functions in various contexts. Positive results might support more extensive curriculum reform.

2.Offer thorough training for teachers

In order to successfully incorporate AI tools into the curriculum, teachers need to possess both the technical know-how and pedagogical approaches. To guarantee that teachers are competent and confident in their ability to use AI interactively, training programs should incorporate practical workshops, ongoing professional development, and peer support networks.

3.Enhance Accessibility and Digital Infrastructure

Infrastructure investments in schools are required to guarantee equity. This means ensuring that both urban and rural areas have access to AI tools, providing tablets or PCs in the classroom, and providing reliable internet access. Students in underfunded schools risk falling behind if they do not have access to technology.

4. Include AI in National Curriculum and Policy

Instead of being an after-school experiment, AI-enhanced learning should be a core component of curriculum design. Policies that codify the use of AI in the classroom while addressing ethical, data privacy, and assessment concerns would help standardise and regulate the approach.

Limitations

Although the study's results are encouraging, it's important to recognise a number of limitations that affect the findings' applicability and generalisability.

First, the intervention could only last six weeks. A longer study would be required to assess the long-term effects of AI-powered instruction, despite the fact that there were quantifiable gains during that time. In particular, it was impossible to evaluate sustained motivation and engagement, long-term retention of grammar and reading comprehension skills, or both in such a short period of time.

Second, regular access to digital infrastructure—such as computers, internet connectivity, and AI-enabled tools—was necessary for the study. This raises concerns about digital equity in Azerbaijani schools, especially in underfunded or rural areas where access to these resources may be scarce or nonexistent. As a result, rather than reflecting what might happen in less equipped environments, the results might represent the optimal circumstances for integrating AI.

Conclusion

This comparative study found that the cognitive interaction of AI in education can greatly improve learning outcomes for ninth-grade students in Azerbaijan preparing for the State English Exam when appropriately incorporated into pedagogy. By utilising interactive strategies driven by artificial intelligence, the experimental class demonstrated significant gains in reading comprehension and grammar, along with heightened motivation, self-assurance, and enthusiasm for the English language.

These results imply that AI actively alters the learning environment rather than merely automating instruction. Artificial intelligence (AI) tools help students grasp language concepts more thoroughly by giving them immediate feedback, adjusting to their unique needs, and fostering a more stimulating learning environment. However, systemic support is needed to fully realise AI's potential in Azerbaijani classrooms. This necessitates careful curriculum integration, teacher preparation, equitable access, and sufficient infrastructure. The study provides important insight into the transformative potential of AI in interactive pedagogy, especially in high-stakes educational settings, despite its brief duration and scope.

In conclusion, integrating AI into the classroom signifies a paradigm shift towards more individualised, engaging, and responsive education rather than just a technological advancement. It has the potential to completely transform 21st-century education for students in Azerbaijan and elsewhere with the correct backing.

REFERENCES:

1. Bayly-Castaneda, K., Ramirez-Montoya, S., & Morita-Alexander, A. (2024). Crafting personalized learning paths with AI for lifelong learning: a systematic literature review. *Frontiers in Education*, *9,* 1-12, https://doi.org/10.3389/feduc.2024.1424386

2. Hardaker, G., & Glenn, L. E. (2025). Artificial intelligence for personalized learning: a systematic literature review. *International Journal of Information*

and Learning Technology, 42(1), 1–14. https://doi.org/10.1108/IJILT-07-2024-0160
3. Liu, V., Latif, E., & Zhai, X. (2025). Advancing education through tutoring systems: A systematic literature review. *arXiv,* 5-15. https://arxiv.org/abs/2503.09748
4. Ministry of Education of the Republic of Azerbaijan. (2021). Strategic roadmap for education development in Azerbaijan. https://monitoring.az/assets/upload/files/6381dda5389fb17755bbb732a9c7d708.pdf
5. Ministry of Science and Education Azerbaijan. (2025). *Delegation visits Microsoft Innovation Centre to discuss AI in education*. News & Updates. https://edu.gov.az/en/news-and-updates/page/2
6. Reforms in Azerbaijan. (n.d.). In *Wikipedia*. Retrieved July 4, 2025, from https://en.wikipedia.org/wiki/Reforms_in_Azerbaijan
7. Xu, W., & Ouyang, F. (2022). *The application of AI technologies in STEM education: A systematic review from 2011 to 2021*. *International Journal of STEM Education, 9*(1), 1-25 https://doi.org/10.1186/s40594-022-00377-5

DOİ: 10.32010/DKAI2815

RƏQƏMSAL MÜHİTDƏ İNGİLİS DİLİ MÜƏLLİMLƏRİNİN PEŞƏKAR İNKİŞAFININ TƏŞKİLİ

Şəbnəm Tofiq UĞURLU
ADPU-nin doktorantı,
Laçın şəhər 2 nömrəli tam orta ümumtəhsil məktəbinin direktor müavini
ORCİD: 0009-0000-4046-7770
E-mail: : sughurlu16574@ada.edu.az

Xülasə: Təhsilin rəqəmsallaşdırılması müəllimlərin peşəkar inkişafında, xüsusən də ingilis dili müəllimlərinin peşəkar inkişafında yeni imkanlar və problemlər yaratmışdır. Rəqəmsal texnologiyaların inkişafı ilə təhsil artıq sinif otağı ilə məhdudlaşmır və müəllimlər müasir şagirdlərlə səmərəli əlaqə qurmaq üçün rəqəmsal bacarıqlarını inkişaf etdirməlidirlər. Çox vaxt "rəqəmsal aborigenlər" adlandırılan bu günün öyrənənləri məlumatlara, interaktiv məzmuna və əməkdaşlıq alətlərinə sürətlə daxil olmağa öyrəşmişdirlər. Bu, müəllimlərdən öz tədris və təlim proseslərinə uyğunlaşma tələb edir.
Bu araşdırma, bir British School-u nümunə olaraq istifadə edərək rəqəmsal peşəkar inkişaf proqramlarının təşkilini araşdırır. Təhlil göstərir ki, öz-özünə inkişaf edən modulları, interaktiv vebinarları və birgə layihələri birləşdirən yaxşı dizayn edilmiş onlayn və qarışıq proqramlar müəllimlərin rəqəmsal bacarıqlarını, pedaqoji strategiyalarını və peşəkar əməkdaşlığını əhəmiyyətli dərəcədə artırır. Müəllimlər dərsin planlaşdırılması, interaktiv tapşırıqlar və qiymətləndirmədə rəqəmsal alətlərdən istifadə etməkdə daha çox inamlı olduqlarını bildirdilər ki, bu da şagirdlərin dərsə cəlb edilməsinə və öyrənmə nəticələrinə müsbət təsir göstərir.
Bununla belə, texniki çətinliklər, vaxt məhdudiyyətləri və rəqəmsal savadlılığın müxtəlif səviyyələri kimi problemlər hələ də davam edir. Bu problemləri həll etmək üçün davamlı texniki dəstək, mentorluq və rəqəmsal resurslara bərabər çıxış, xüsusən də uzaq və az xidmət olunan regionlarda vacibdir. Bundan əlavə, peşəkar inkişaf proqramlarının fərdiləşdirilməsi və yeni texnologiyaların (AI, VR/AR, LMS platformaları) məzmuna daxil edilməsi onların aktuallığını və effektivliyini baxımından çox vacibdir.
Ümumilikdə, nəticələr göstərir ki, rəqəmsal müəllim hazırlığı yalnız müəllimləri lazımi bacarıqlarla təchiz etmir, həm də tədris metodlarında innovasiya, əməkdaşlıq və çevikliyə təkan verir.
Açar sözlər: müəllimlərin rəqəmsal peşəkar inkişafı, ingilis dilinin tədrisi, onlayn öyrənmə, qarışıq öyrənmə, rəqəmsal səriştəlilik

---

ORGANIZING PROFESSIONAL DEVELOPMENT FOR ENGLISH LANGUAGE TEACHERS IN THE DIGITAL ENVIRONMENT

Shabnam Tofig UGURLU
PhD student at ADPU, Deputy Director of Lachin City Secondary School No. 2
ORCID: 0009-0000-4046-7770
E-mail: sughurlu16574@ada.edu.az

Abstract: The digitalization of education has created new opportunities and challenges for teacher professional development (TPD), especially for English language teachers. With the rise of digital technologies, education is no longer confined to the classroom, and teachers need to develop their digital skills to effectively communicate with modern learners. Modern learners, often referred to as "digital natives", are accustomed to rapid information acquisition, interactive content, and collaborative tools. This requires teachers to adapt their teaching process.
This study examines the organization of digital TPD programs, and the experience of the British School is taken as an example. The analysis shows that well-designed online and blended programs — a combination of self-study modules, interactive webinars, and collaborative projects — significantly enhance teachers' digital skills, pedagogical strategies, and professional collaboration. Teachers reported greater confidence in using digital tools in lesson planning, interactive activities, and assessment, which positively impacts student engagement and learning outcomes.
However, challenges such as technical challenges, time constraints, and differing levels of digital literacy still exist. To address these challenges, ongoing technical support, mentoring, and equitable access to digital resources are needed, especially in remote and resource-poor regions. Also, personalizing professional development programs and incorporating new technologies (AI, VR/AR, LMS platforms) into content are essential to maintaining their relevance and effectiveness.
Overall, the results show that digital TPD not only equips teachers with the necessary skills, but also encourages innovation, collaboration, and flexibility in teaching practices.

Keywords: Digital Teacher Professional Development, English Language Teaching, Online Learning, Blended Learning, Digital Competence.

ОРГАНИЗАЦИЯ ПОВЫШЕНИЯ КВАЛИФИКАЦИИ ПРЕПОДАВАТЕЛЕЙ АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА В ЦИФРОВОЙ СРЕДЕ

Шабнам Угурлу Тофиг
Докторант АГПУ, заместитель директора средней школы № 2 города Лачин
ORCID: 0009-0000-4046-7770
Электронная почта: sughurlu16574@ada.edu.az

Резюме: Цифровизация образования создала новые возможности и проблемы для профессионального развития учителей (TPD), особенно для учителей английского языка. С развитием цифровых технологий образование больше не ограничивается классом, и учителям необходимо развивать свои цифровые навыки для эффективного взаимодействия с современными учащимися. Современные учащиеся, которых часто называют «цифровыми аборигенами», привыкли к быстрому получению информации, интерактивному контенту и инструментам для совместной работы. Это требует от учителей адаптации своего учебного процесса.

В данном исследовании рассматривается организация программ цифрового TPD на примере Британской школы. Анализ показывает, что грамотно разработанные онлайн- и смешанные программы, сочетающие модули самостоятельной работы, интерактивные вебинары и совместные проекты, значительно повышают цифровые навыки учителей, педагогические стратегии и профессиональное взаимодействие. Учителя отметили большую уверенность в использовании цифровых инструментов при планировании уроков, интерактивных заданиях и оценке, что положительно влияет на вовлеченность учащихся и результаты обучения.

Однако такие проблемы, как технические сложности, нехватка времени и разный уровень цифровой грамотности, всё ещё существуют. Для решения этих проблем необходимы постоянная техническая поддержка, наставничество и равный доступ к цифровым ресурсам, особенно в отдалённых и малообеспеченных регионах. Кроме того, персонализация программ профессионального развития и внедрение новых технологий (ИИ, VR/AR, LMS-платформы) в контент имеют решающее значение для поддержания их актуальности и эффективности.

В целом, результаты показывают, что цифровое обучение учителей не только даёт им необходимые навыки, но и способствует инновациям, сотрудничеству и гибкости в методах преподавания.

Ключевые слова: профессиональное развитие цифровых учителей, преподавание английского языка, онлайн-обучение, смешанное обучение, цифровая компетентность

Giriş

Rəqəmsal transformasiya müasir təhsildə aparıcı qlobal tendensiyalardan birinə çevrilmiş, öyrənmə və tədrisə ənənəvi yanaşmaları kifayət qədər dəyişdirmişdir. İnformasiya texnologiyalarının sürətli inkişafı və qloballaşma ilə təhsil prosesi getdikcə rəqəmsal platformalar, interaktiv alətlər və süni intellekt üzərində qurulur. Bu, xüsusilə rəqəmsal vasitələrin kommunikasiya imkanlarını genişləndirdiyi, təlim prosesini daha vizual və fərdiləşdirdiyi, tələbələrin müasir dünyada tələb olunan bacarıqların inkişafına kömək etdiyi orta və ali məktəblərdə xarici dillərin tədrisi üçün aktualdır.

Rəqəmsal mühitdə ingilis dili müəllimləri üçün peşəkar inkişafın təşkili müasir təhsildə mühüm məsələlərdəndir. Son onillikdə rəqəmsal texnologiyalar təkcə sinif təcrübələrini deyil, həm də müəllimlərin yeni peşəkar bacarıqlara yiyələnmə yollarını dəyişdirmişdir. YUNESKO kimi beynəlxalq təşkilatlar vurğulayır ki, texnologiyanın tədrisin keyfiyyətini artırmaq potensialı var. Lakin bu potensial yalnız davamlı və yaxşı strukturlaşdırılmış peşəkar inkişaf imkanları ilə təmin olunarsa həyata keçirilə bilər (UNESCO, 2023a; UNESCO, 2023b).

COVID-19 pandemiyası rəqəmsal peşəkar inkişafın həm imkanlarını, həm də çətinliklərini vurğulayaraq, onlayn və hibrid peşəkar öyrənmə modellərinin qəbulunu sürətləndirmişdir. Son tədqiqatlar göstərir ki, onlayn peşəkar inkişaf proqramları, xüsusən də praktiki fəaliyyətləri, həmyaşıdlarla əməkdaşlıq və davamlı mentorluq dəstəyini birləşdirdikdə, müəllimlərin bacarıq və davranışlarına müsbət təsir göstərə bilər (Amemasor və digərləri, 2025; Stavermann və digərləri, 2025). Buna görə də effektiv rəqəmsal peşəkar inkişaf texnologiyaya çıxışın təmin edilməsi ilə məhdudlaşmır - bu, diqqətli dizayn, müəllimlərin ehtiyacları ilə uyğunlaşma və uzunmüddətli institusional dəstək tələb edir.

Eyni zamanda, rəqəmsal uçurum, infrastruktura qeyri-bərabər çıxış, müəllimlərin rəqəmsal savadındakı fərqlər və yerli məzmunun olmaması kimi maneələr bir çox təşəbbüslərin effektivliyinə mane olur. Aparılan sistematik təhlillər göstərir ki,

Aşağı və orta gəlirli ölkələrdə texnologiyaya əsaslanan peşəkar inkişaf güclü potensiala malik olsa da, davamlı nəticələrə nail olmaq üçün o, yerli pedaqoji, texniki və siyasət kontekstlərinə uyğunlaşdırılmalıdır (EdTech Hub, 2022). Bu, ingilis dili müəllimləri üçün rəqəmsal peşəkar inkişaf proqramlarını tərtib edərkən pedaqogika, infrastruktur və siyasəti birləşdirən ekosistem yanaşmasının zəruriliyini tələb edir.

Məqalənin məqsədi rəqəmsal mühitlərdə ingilis dili müəllimləri üçün effektiv peşəkar inkişafın təşkili prinsiplərini, modellərini və problemlərini araşdırmaqdır. Burada, qlobal təcrübələrdən, o cümlədən British Council və TESOL Beynəlxalq Assosiasiyasının təşəbbüslərindən istifadə edilir. Eyni zamanda inklüziv, davamlı və kontekstə uyğun peşəkar inkişaf proqramlarının hazırlanması üçün praktiki tövsiyələr təklif edilir.

Nəzəriyyə

Hazırda rəqəmsal dövrdə təhsildə köklü dəyişikliklər baş vermişdir. Öyrənmə artıq fiziki siniflə məhdudlaşmır, onun əvəzinə, öyrənmə hər zaman və hər yerdə baş verə bilir. Bu yeni reallıq müəllimlərdən öz bacarıqlarını daim təkmilləşdirməyi və rəqəmsal texnologiyaları öz təcrübələrinə inteqrasiya etməyi tələb edir. Distant təhsilin yüksəlişi və fərdiləşdirilmiş, məlumatlara əsaslanan təlimatlara artan tələbat müəllimlərin peşəkar inkişafının müvafiq olaraq təkamülə ehtiyacını göstərir. Çox vaxt "rəqəmsal nəsil" (Prensky, 2001) adlandırılan müasir tələbələr çoxlu tapşırıqları yerinə yetirməkdə, məlumatlara dərhal çıxışda, ünsiyyət və əməkdaşlıq üçün texnologiyadan istifadə etməkdə mahirdirlər. Bu nəsli effektiv şəkildə cəlb etmək üçün müəllimlər rəqəmsal alətləri pedaqogikalarına daxil etməlidirlər (Labbas & El Shaban, 2013).

Bundan əlavə, ağıllı şəhərlərə və ağıllı təhsilə doğru qlobal hərəkat müəllimlərin güclü rəqəmsal səriştələrlə təchiz edilməsi zərurətini gücləndirir. Texnologiyanın həyatın bütün sahələrinə nüfuz etdiyi mühitlərdə təhsil sistemləri müəllimlərə dinamik və çevik peşəkar inkişaf imkanları yaratmalıdır. Rəqəmsal peşəkar inkişaf pedaqoqların innovativ tədris metodları ilə sınaqdan keçirilməsi, həmyaşıdları ilə əməkdaşlıq etmək və texnologiyaya əsaslanan cəmiyyətlərdə öyrənənlərin müxtəlif ehtiyaclarını ödəmək məqsədi ilə təcrübələrini uyğunlaşdırmaq üçün məkan yaradır (Hamdy, 2007).

Rəqəmsal peşəkar inkişafın əvəzolunmaz hala gəlməsinin başqa bir səbəbi texnoloji yeniliyin sürətli tempidir. İnteraktiv lövhələrdən və öyrənmə idarəetmə sistemlərindən tutmuş, süni intellektlə işləyən fərdiləşdirilmiş platformalara qədər müəllimlər yeni yaranan alətlərlə aktual olmalıdırlar (Luckin, 2018). Rəqəmsal peşəkar inkişaf eyni zamanda ədalətliliyin təşviqində mühüm rol oynayır: onlayn platformalardan istifadə etməklə, regionlardakı müəllimlər yüksək keyfiyyətli resurslara və təlimlərə çıxış əldə edə, dünya miqyasında təhsil keyfiyyətindəki fərqləri azaltmağa kömək edə bilər (Selwyn, 2010).

Eyni dərəcədə vacib rəqəmsal peşəkar inkişaf rahatlıq və fərdiləşdirmə təklif edir. Pedaqoqlar daha məqsədyönlü və effektiv inkişaf yolu yaradaraq, onların bilavasitə peşəkar ehtiyaclarına uyğun modul və ya kurslar seçə bilərlər (McAuley et al., 2010). Bu keçid ənənəvi peşəkar inkişaf modellərindən uzaqlaşmanı göstərir - tarixən pedaqogika, fənn biliyi və sinif idarəçiliyini vurğulayan üz-üzə seminarlara əsaslanır. Bu gün Süni İntellekt (AI), Virtual və Artırılmış Reallıq (VR/AR) və onlayn təlim platformaları kimi qabaqcıl texnologiyalar miqyaslana bilən, fərdiləşdirilmiş və transformativ imkanlar təklif etməklə peşəkar öyrənməni yenidən formalaşdırır.

Bu fonda üç sual ortaya çıxır:

1. Rəqəmsal texnologiyalar müəllimlərin peşəkar inkişafını necə artıra bilər? Bu, AI, VR/AR və onlayn platformaların çevik və genişləndirilə bilən öyrənmə imkanlarını genişləndirməsi yollarını araşdırır.
2. Müasir peşəkar inkişafda bu texnologiyalar hansı rol oynayır? Burada diqqət praktik tətbiqlərə və onların qlobal müəllim hazırlığı təşəbbüslərinə gətirdiyi faydalara yönəlib.
3. Müəllimlərin peşəkar inkişaf üçün rəqəmsal texnologiyaların tətbiqində hansı problemlər və həll yolları mövcuddur? Bu sual rəqəmsal bərabərsizlik və müəllimlərin rəqəmsal savadlılığının müxtəlif səviyyələri kimi maneələri nəzərdən keçirir, eyni zamanda onları aradan qaldırmaq üçün strategiyaları müəyyənləşdirir.

Rəqəmsal mühitdə yaranan tədris sistemi operativ rəy, biliklərin təcrübə yönümlü tətbiqi və rəqəmsal savadlılığın inkişafı vasitəsilə tələbələrin fəal iştirakını nəzərdə tutur. Tədqiqatçıların (Bilenko, Blinov, Dulinov) qeyd etdiyi kimi, "rəqəmsal nəslin" nümayəndələri yeni texnologiyalara asanlıqla yiyələnir, davamlı olaraq özünü təkmilləşdirməyə çalışır, yaradıcı və sintetik düşünmə qabiliyyətinə malikdir, məlumatları tez qavrayır və təhlil edir, məhdud müddət ərzində qərarlar qəbul edir. Buna görə də müəllimlər üçün yenilənmiş peşə standartı layihəsində İKT kompetensiyalarının inteqrasiyasına və elektron təhsil mühitində və rəqəmsal texnologiyalarda resurslardan praktiki istifadəyə xüsusi diqqət yetirilir. Bununla əlaqədar müəllimlər üçün rəqəmsal kompetensiyaların məzmununun

müəyyənləşdirilməsi məsələsi son illər beynəlxalq pedaqoji ictimaiyyət arasında fəal müzakirə olunur.

İngilis dili müəlliminin rəqəmsal kompetensiyaları həm ingilis dilinin, həm də hədəf dilin ölkəsinin mədəniyyətinin tədrisində rəqəmsal texnologiyalardan və resurslardan səmərəli istifadə etməyə imkan verən bilik, bacarıq və bacarıqlar toplusunu əhatə edir. M. Perifanou altı əsas parametri əhatə edən rəqəmsal səriştənin qiymətləndirilməsi aləti hazırlamışdır:

Texnologiya — rəqəmsal alətlərdən, sosial mediadan və əməkdaşlıq platformalarından istifadə, həmçinin rəqəmsal etika və təhlükəsizlik məsələləri ilə bağlı biliklər;

Pedaqogika — tədrisə texnologiya əsaslı pedaqoji yanaşmalar, rəqəmsal ingilis dili təhsili, interaktiv ingilis dili öyrənmə, texnologiya vasitəsilə avtonom dil öyrənmə;

Qiymətləndirmə — rəqəmsal monitorinq strategiyalarından, öyrənmə analitikasından və əks əlaqənin müxtəlif formalarından istifadə;

Məzmun — rəqəmsal formatda dil məzmununu yaratmaq, saxlamaq, redaktə etmək və yaymaq bacarığı;

Peşəkar inkişaf — ünsiyyət və təşkilatçılıq bacarıqları, həmkarları və doğma danışanlarla əməkdaşlıq, düşüncə və özünüqiymətləndirmə;

Təhsilalanların dəstəyi — hüquqi tənzimləmələri nəzərə almaqla dil təcrübəsi üçün İKT-nin mənimsənilməsində və öz rəqəmsal materiallarının hazırlanmasında köməklik.

Beləliklə, ingilis dili müəlliminin rəqəmsal səriştəsi müasir pedaqoji mükəmməlliyin əsas elementinə və dil təhsilinin uğurlu rəqəmsal transformasiyası üçün ilkin şərtə çevrilən hərtərəfli peşəkar qabiliyyəti təmsil edir.

Dil təhsilinin müasir rəqəmsal mühitdə inkişafı tədrisin bütün aspektlərinə təsir edən mürəkkəb prosesdir. İngilis dilinin tədrisi kontekstində rəqəmsal texnologiyalar təlim prosesinin təşkili, tələbələrin motivasiyasının artırılması, metodiki yanaşmaların təkmilləşdirilməsi üçün yeni imkanlar açır. Bununla belə, bu texnologiyalardan istifadə etmək üçün müasir müəllimlər davamlı təhsil kursları kimi təlim tələb edir. Rəqəmsal mühit kontekstində uğurla işləmək üçün müəllimlər ilk növbədə interaktiv alətlər və innovativ təhsil texnologiyaları ilə işləməyi öyrənməlidirlər.

Təlim idarəetmə platformaları bu rəqəmsal transformasiyada mərkəzi rol oynayır. Moodle və ya Yandex.Textbook kimi sistemlər müəllimlərə mətn sənədlərindən multimedia məzmununa qədər müxtəlif növ tədris materiallarını birləşdirərək strukturlaşdırılmış kurslar yaratmağa imkan verir. Xüsusi dəyər asinxron öyrənmə təşkil etmək bacarığıdır, öyrənənlərə materialı öz sürəti ilə mənimsəməyə imkan verir, lazım olduqda mürəkkəb mövzulara qayıdır. Bu təhsil platformaları təhsilalanların xarici dillərin mənimsənilməsi üzrə müstəqil işi asanlaşdırmaqla yanaşı, həm də rəy təmin etməklə müəllimlərə öz öyrənmə fəaliyyətlərini tez və optimal şəkildə idarə etməyə imkan verir. Tədris materiallarının yaradılması üçün interaktiv vasitələr müəllimin metodik arsenalını əhəmiyyətli dərəcədə genişləndirir. LearningApps, Wordwall və onlinetestpad kimi xidmətlər krossvordlardan və viktorinalardan tutmuş mürəkkəb interaktiv diaqramlara qədər müxtəlif tapşırıqların hazırlanmasına imkan verir. Sözləri və ifadələri effektiv şəkildə yadda saxlamaq üçün aralıqlı təkrarlardan istifadə edən Quizlet və ya Anki kimi lüğət alətləri ingilis dilinin tədrisində xüsusilə tələb olunur.

İnteraktiv lövhələr və video redaktə alətləri öyrənməyə yaradıcı element təqdim edərək layihə əsaslı tapşırıqlar üçün əlavə imkanlar təklif edir.

Dil təhsilində getdikcə əhəmiyyətli rol oynayan süni intellekt texnologiyaları xüsusi diqqətə layiqdir. ChatGPT kimi neyron şəbəkə alətləri təhsil mətnləri yaratmaq, dialoqlar yaratmaq və ya yazılı tapşırıqları qiymətləndirmək üçün istifadə edilə bilər. Neyron şəbəkələri fərdiləşdirilmiş təlim materiallarının hazırlanmasında xüsusilə dəyərlidir.

Rəqəmsal transformasiya dil praktikasına da təsir edir. VR Chat kimi virtual dil mühitləri dil mühitinə daxil olmaq üçün unikal imkanlar təklif edir. Dil mübadiləsi xidmətləri (Tandem, HelloTalk) coğrafi məhdudiyyətləri dəf edərək, doğma danışanlarla təcrübə keçirməyə imkan verir.

Tələffüz inkişaf etdirmə vasitələri rəqəmsal öyrənmənin vacib komponentinə çevrilmişdir. Duolingo və ya Speechling kimi tətbiqlərdə istifadə edilən nitqin tanınması texnologiyaları ani geribildirim təmin edərək öyrənənlərin tələffüzlərini yaxşılaşdırmağa kömək edir.

Yuxarıda qeyd olunan alətlərin bir çoxu həm də analitik funksiyaları yerinə yetirərək, öyrənənlərin irəliləyişinə nəzarət etmək üçün yeni imkanlar açır. Onlayntestpad kimi sistemlər müəllimlərə tələbələrin təlim materialları ilə necə qarşılıqlı əlaqədə olduqlarına nəzarət etməyə, ümumi çətinlikləri müəyyən etməyə və öyrənmə prosesini operativ şəkildə tənzimləməyə imkan verir.

Dil tədrisində rəqəmsal imkanlardan istifadə müəllimin rolunun transformasiyasına səbəb olmuşdur. Müasir dünyada müəllimlər təkcə bilik sahibi kimi deyil, həm də təhsil prosesinin təşkilatçısı, motivatorları, rəqəmsal təhsil resurslarının "metodistləri və memarları", fərdi təhsil

trayektoriyalarının və layihə əsaslı metodların işlənib hazırlanmasında iştirak edirlər. [5, s. 186]

Beləliklə, bu təcrübənin gələcək müəllimlərin peşəkar hazırlığına fəal şəkildə daxil edilməsi onların rəqəmsal savadlılığının inkişafına və nəticədə rəqəmsal pedaqoji səriştənin formalaşmasına öz töhfəsini verir.

Metod

Bu tədqiqatın bir hissəsi olaraq, müxtəlif kontekstlərdə ingilis dili müəllimlərinə dəstək olmaq üçün geniş şəkildə tanınan British Council-ın onlayn peşəkar inkişaf proqramları üzrə iş təhlili aparılmışdır. British Council öz TeachingEnglish platforması vasitəsilə ödənişsiz və ödənişli onlayn kurslar, vebinarlar təşkil edir. Bu proqramlar interaktiv və çevik onlayn öyrənmə mühitlərindən istifadə etməklə müəllimlərin rəqəmsal səriştələrini, pedaqoji bacarıqlarını və qlobal şəbəkə imkanlarını artırmaq məqsədi daşıyır (British Council, 2021).

Bu nümunə tədqiqatının seçilməsi platformanın beynəlxalq əhatə dairəsi və onun müəllimləri rəqəmsal savadlılıq və innovativ tədris strategiyaları ilə təchiz etməyə yönəlməsi ilə əsaslandırılır. Proqram asinxron öyrənməni (öz-özünə inkişaf edən modullar, rəqəmsal resurslar, müzakirə forumları) sinxron fəaliyyətlərlə (canlı vebinarlar, həmyaşıdlarla əməkdaşlıq və mentorluq) birləşdirir. Bu hibrid struktur rəqəmsal peşəkar inkişafda mövcud tendensiyaları əks etdirir, həm çevikliyi həm də əlaqəni təmin edir.

Bu tədqiqat üçün məlumatlar ictimaiyyətə açıq olan British Council hesabatlarından, kurs təsvirlərindən və qiymətləndirmə tədqiqatlarında iştirak edənlər tərəfindən dərc edilmiş rəylərdən toplanmışdır. Təhlil üç əsas meyar üzərində cəmlənmişdir: (1) kurs dizaynında rəqəmsal vasitələrin inteqrasiyası, (2) müəllimlərin əməkdaşlığı və peşəkar şəbəkələşmə imkanları və (3) təlim nəticələrinin DigCompEdu və UNESCO-nun Müəllimlər üçün İKT Bacarıqları Çərçivəsi kimi beynəlxalq rəqəmsal səlahiyyət çərçivələri ilə uyğunlaşdırılması.

Bu araşdırma nəinki iri miqyaslı təşkilatların effektiv rəqəmsal peşəkar inkişafı necə tərtib edə biləcəyini nümayiş etdirir, həm də digər milli və institusional kontekstlərdə oxşar təşəbbüsləri məlumatlandıra bilən ötürülə bilən təcrübələri vurğulayır.

British School-un rəqəmsal peşəkar inkişaf proqramlarının təhlili bir neçə nəticəni ortaya qoymuşdur:

Təkmilləşdirilmiş rəqəmsal bacarıq: Proqramda iştirak edən müəllimlər virtual sinif otaqları, təlim idarəetmə sistemləri və interaktiv təhsil proqram təminatı kimi rəqəmsal alətlərdən istifadə bacarıqlarını əhəmiyyətli dərəcədə artırıblar. İştirakçıların əksəriyyəti bu texnologiyaları öz tədris təcrübələrinə inteqrasiya etməkdə daha inamlı hiss etdiklərini bildirmişdilər (British Council, 2025).

Təkmilləşdirilmiş pedaqoji təcrübələr: Proqram müəllimləri qarışıq öyrənmə, interaktiv dərslər və birgə onlayn fəaliyyətlər də daxil olmaqla innovativ tədris metodlarını tətbiq etməyə təşviq etmişdir. Müşahidələr göstərmişdir ki, müəllimlərin bu strategiyaları tətbiq etdiyi sinif otaqlarında tələbə fəallığı artmışdır (British Council, 2021).

Peşəkar əməkdaşlıq: Müəllimlər həmyaşıdları ilə qarşılıqlı əlaqə və mentorluq imkanlarından faydalanmışlar. Birgə layihələr və müzakirə forumları onlara təcrübə, resurslar və strategiyaları bölüşməyə imkan vermişdir ki, bu da peşəkar icma hissini gücləndirmişdir (Kuchah, et., 2024).

Çeviklik və fərdiləşdirmə: Öz-özünə inkişaf edən modullar və müxtəlif onlayn resurslar müəllimlərə peşəkar inkişafı daha uyğun və effektiv etməklə, şəxsi peşəkar maraq sahələrinə diqqət yetirməyə imkan vermişdir (İsharyanti, et., 2024).

Müəyyən edilmiş problemlər: Faydalara baxmayaraq, bəzi müəllimlər texniki çətinliklər, vaxtın idarə edilməsi problemləri və yeni rəqəmsal alətlərə qarşı ilkin müqavimətlə üzləşmişlər. Bu çağırışlar davamlı dəstək və infrastrukturun təkmilləşdirilməsi ehtiyacını göstərir.

Beləliklə, British School-da tətbiq olunan yaxşı strukturlaşdırılmış rəqəmsal peşəkar inkişaf proqramları müəllimlərin rəqəmsal səriştəsini, pedaqoji bacarıqlarını və əməkdaşlıq təcrübələrini əhəmiyyətli dərəcədə artıra bilər və bununla da ingilis dili təhsilində tədris keyfiyyətinin yaxşılaşdırılmasına töhfə verə bilər.

Nəticə və təkliflər

İngilis dili dil müəllimləri bu gün təkcə fənn üzrə, metodiki və pedaqoji bilik və bacarıqlara deyil, həm də rəqəmsal təhsil sahəsində səriştələrə malik olmalıdırlar. Belə ki, ingilis dilinin öyrənilməsinin məqsədi həm üz-üzə, həm də virtual şəkildə mədəniyyətlərarası ünsiyyətdir. Burdinskayanın (2021) yazdığı kimi, rəqəmsallaşma əsrində mədəniyyətlərarası təmaslar genişlənir, nəticədə müxtəlif ölkələrin və millətlərin nümayəndələri özlərini vahid informasiya məkanında tapırlar. Kütləvi informasiya vasitələri (radio, televiziya, internet) dillərin yayılmasını artırır və onların fəal istifadəsi yüksək keyfiyyətli və effektiv rəqəmsal resurslardan asılıdır. Buna görə də, informasiya-kommunikasiya infrastrukturunun yenilənməsi və federal rəqəmsal platformanın yaradılması təhsilin modernləşdirilməsinin tərkib hissəsi kimi ingilis dili müəllimlərinin peşəkar fəaliyyətinə xüsusi tələblər qoyur.

Aparılan tədqiqatın nəticələrinə əsasən aşağıdakı təkliflərin irəli sürülməsini məqsədəuyğun hesab edilir:

- ✓ Hibrid öyrənmə modellərini ingilis dili müəllimlərinin peşəkar inkişaf proqramlarına inteqrasiya etmək – çeviklik, məşğulluq və praktik tətbiqi təmin etmək üçün öz-özünə işləyən onlayn modulları canlı vebinarlar və əməkdaşlıq layihələri ilə birləşdirmək;
- ✓ Davamlı texniki dəstək və rəqəmsal savadlılıq təlimini təmin etmək – müəllimlərə texniki çətinliklərin öhdəsindən gəlməyə və rəqəmsal alətlərdən səmərəli istifadə etməkdə inam yaratmağa kömək etmək;
- ✓ Peşəkar əməkdaşlığı və şəbəkələşməni təşviq etmək – müəllimlərin resursları, təcrübələrini və innovativ təcrübələrini paylaşa biləcəyi onlayn icmalar yaratmaq;
- ✓ Peşəkar inkişaf yollarını fərdiləşdirmək – müəllimlərə fərdi ehtiyaclarına, sinif kontekstinə və tədris məqsədlərinə uyğun modulları və mövzuları seçməyə imkan yaratmaq;
- ✓ Rəqəmsal peşəkar inkişaf məzmununu mütəmadi olaraq qiymətləndirimək və yeniləmək – proqramları müvafiq və effektiv saxlamaq üçün inkişaf etməkdə olan texnologiyalar (AI, VR/AR, LMS platformaları) və iştirakçıların rəylərini daxil etmək.
- ✓ Rəqəmsal resurslara ədalətli çıxışı təşviq etmək – uzaq və ya az xidmət göstərilən ərazilərdəki müəllimlərin peşəkar inkişafda iştirak etmələrini və ən son pedaqoji vasitələrdən faydalanmalarını təmin etmək.

Rəqəmsal mühitdə ingilis dilinin tədrisi müəllimlər üçün yeni peşəkar problemlər yaradır. Müəllimlər təkcə yeni alətləri mənimsəməməli, həm də onların metodik cəhətdən əsaslandırılmış tətbiqi strategiyasını işləyib hazırlamalı, alətlərin, materialların axtarışında və onların uyğunlaşdırılmasında yaradıcı təşəbbüs nümayiş etdirməlidirlər. İnkişaf edən rəqəmsal texnologiyalar və şəxsiyyətin formalaşması prosesində dövlətin, cəmiyyətin və fərdin dəyişən tələbatları əsasında müəllimlərin ümumi peşə və fənn hazırlığının yenilənməsi, onun dövrün tələblərinə uyğunlaşdırılması zərurəti danılmazdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. AMEMASOR, J., WADDINGTON, H., & Luthra, R. (2025). A systematic review on the impact of teacher professional development programs on digital instructional integration. Frontiers in Education, 10.

2. British Council (2021). Understanding the effectiveness of professional development opportunities for teachers delivered remotely. https://www.teachingenglish.org.uk/sites/teacheng/files/Effectiveness_remotely_delivered_professional_development_teachers.pdf

3. British Council (2025).Teaching for Success, Continuing Professional Development (CPD) Framework for teachers https://www.teachingenglish.org.uk/sites/teacheng/files/2025-04/CPD%20Framework%20for%20teachers%202025%20-%20Guidance%20Booklet.pdf

4. British Council. (2021). Pathways: Digital Professional Development for English Language Teachers. Retrieved from https://www.teachingenglish.org.uk

5. British Council. (2021). Pathways: Using digital technologies. TeachingEnglish resources. Retrieved from British Council

6. Бурдынская, С.П.(2021) Формирование цифровой компетентности преподавателя иностранного (английского) языка вуза / С.П. Бурдынская. – Текст : непосредственный // Образование и право. № 7. С. 205-210.

7. EdTech Hub. (2022). Technology use for teacher professional development in low- and middle-income countries: A systematic review. Retrieved from EdTech Hub

8. Hamdy, A. (2007). ICT in education in Algeria. Survey of ICT and education in Africa: Algeria country report. Retrieved from http://ddp-ext.worldbank.org

9. Isharyanti, N., Downes, C., Damayanti, I. L., Halimi, S. S., & Jati, G. (2024). English Teacher Professional Development in Indonesia: Current landscape and future directions. British Council. https://doi.org/10.57884/AXXD-4C34

10.Kuchah, K., Zhang, R., & Wang, W. (2024). Digital learning and professional development: Exploring the nexus between digital teacher education, classroom practices and teacher development in China. British Council. doi.org/10.57884/JSXB-TV67

11.Labbas, R., & El Shaban, A. (2013). Teacher development in the digital age. Teaching English with Technology, 13(3), 53-64. Retrieved from http://www.tewtjournal.org

12.Luckin, R. (2018). Machine learning and human intelligence: The future of education for the 21st century. UCL Institute of Education Press. Retrieved from https://www.ucl-ioe-press.com

13.McAuley, A., Stewart, B., Siemens, G., & Cormier, D. (2010). The MOOC model for digital practice. Knowledge Synthesis for Canada's Digital Economy: Program Partnership Development Grant. Retrieved from http://www.elearnspace.org

14.Prensky, M. (2001). Digital natives, digital immigrants. On the Horizon, 9(5), http://www.marcprensky.com. DOI: 10.1108/10748120110424816
15.Selwyn, N. (2010). Degrees of digital division: Reconsidering digital inequalities and contemporary higher education. Higher Education, 59(4), 423–439. https://link.springer.com/journal/10734
16.Stavermann, H., et al. (2025). Online teacher professional development. Springer.
17.TESOL International Association. (2023). Professional learning resources for English teachers. Retrieved from TESOL International
18.UNESCO. (2023a). Digital learning and transformation of education. Retrieved from https://www.unesco.org/en/digital-education?
19.UNESCO. (2023b). Transforming teaching and learning with new digital technologies.
20.Биленко, П.Н.(2019). Дидактическая концепция цифрового профессионального образования и обучения / П.Н. Биленко, В.И. Блинов, М.В. Дулинов [и др.]. – Москва : Перо, 98 с.

DOİ: 10.32010/OLNR6440

PEDAQOJİ KADR HAZIRLIĞINDA PEŞƏ SƏRİŞTƏLİLİYİNİN FORMALAŞMASI PROBLEMLƏRİ

Mehbanu Əlimurad VERDİYEVA
ADPU-nun doktorantı
Orcid: 0000-0002-0849-3933
E-mail: mehbanuverdiyeva@mail.ru

Xülasə: Müasir pedaqoji təhsil sistemi müəllim hazırlığını yalnız nəzəri biliklərlə məhdudlaşdırmır, eyni zamanda tələbələrin peşə səriştəliliyinin kompleks şəkildə formalaşdırılmasını tələb edir. Peşə səriştəliliyi müəllimin nəzəri, metodik, praktik və şəxsi keyfiyyətlərinin vəhdətini ifadə edir və onun dərs prosesində uğurla fəaliyyət göstərməsinə əsas yaradır. Araşdırma göstərir ki, ali pedaqoji təhsil müəssisələrində peşə səriştəliliyinin formalaşdırılması bir sıra problemlərlə müşayiət olunur: nəzəri biliklərin üstünlük təşkil etməsi, metodik hazırlığın zəifliyi, praktik təcrübələrin formal xarakter daşıması, tələbələrin motivasiyasının aşağı olması və maddi-texniki resursların çatışmazlığı. Bu problemlərin səbəbləri həm pedaqoji, həm də sosial xarakter daşıyır və müəllim peşəsinə marağın zəifliyi, tədris proqramlarının köhnəlməsi və praktik fəaliyyət imkanlarının məhdudluğu ilə bağlıdır. Məqalədə bu problemlərin həlli üçün təkliflər irəli sürülür: tədris planlarının yenilənməsi, metodik hazırlığın gücləndirilməsi, praktik təcrübələrin real mühitdə keçirilməsi, tələbələrin motivasiyasının artırılması və informasiya-kommunikasiya texnologiyalarından səmərəli istifadə. Nəticə olaraq, kompleks və sistemli pedaqoji tədbirlər nəticəsində tələbələrdə peşə səriştəliliyi effektiv şəkildə formalaşa bilər, bu isə müəllim hazırlığının keyfiyyətini yüksəldir və gələcək peşə fəaliyyətində uğura zəmin yaradır.

PROBLEMS OF FORMATION OF PROFESSIONAL COMPETENCE IN TEACHING STAFF TRAINING

Mehbanu Alimurad VERDIYEVA
Doctoral student of ASPU
Orcid: 0000-0002-0849-3933
E-mail: mehbanuverdiyeva@mail.ru

Abstract: The modern pedagogical education system does not limit teacher training to theoretical knowledge only, but also requires the complex formation of students' professional competence. Professional competence expresses the unity of the teacher's theoretical, methodological, practical and personal qualities and creates the basis for his successful functioning in the teaching process. The study shows that the formation of professional competence in higher pedagogical educational institutions is accompanied by a number of problems: the predominance of theoretical knowledge, weakness of methodological preparation, the formal nature of practical experiences, low motivation of students, and lack of material and technical resources. The causes of these problems are both pedagogical and social in nature and are related to the lack of interest in the teaching profession, the obsolescence of curricula, and the limited opportunities for practical activity. The article puts forward proposals for solving these problems: updating curricula, strengthening methodological training, conducting practical experiences in a real environment, increasing student motivation, and the effective use of information and communication technologies. As a result, as a result of complex and systematic pedagogical measures, professional competence can be effectively formed in students, which improves the quality of teacher training and creates the basis for success in future professional activities.

ПРОБЛЕМЫ ФОРМИРОВАНИЯ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ КОМПЕТЕНЦИИ В ПОДГОТОВКЕ ПРЕПОДАВАТЕЛЬСКОГО ПЕРСОНАЛА

Мехбану Алимурад ВЕРДИЕВА
Докторант, АГПУ
Orcid: 0000-0002-0849-3933
Электронная почта: mehbanuverdiyeva@mail.ru

Резюме: Современная система педагогического образования не ограничивает подготовку учителя только теоретическими знаниями, а требует комплексного формирования у студентов профессиональной компетентности. Профессиональная компетентность выражает единство теоретических, методических,

практических и личностных качеств учителя и создает основу его успешного функционирования в педагогическом процессе. Исследование показывает, что формирование профессиональной компетентности в высших педагогических учебных заведениях сопровождается рядом проблем: преобладанием теоретических знаний, слабостью методической подготовки, формальным характером практического опыта, низкой мотивацией студентов и нехваткой материально-технической базы.
Причины этих проблем носят как педагогический, так и социальный характер и связаны с отсутствием интереса к профессии учителя, устареванием учебных программ и ограниченными возможностями практической деятельности. В статье выдвигаются предложения по решению этих проблем: актуализация учебных программ, усиление методической подготовки, проведение практических занятий в реальных условиях, повышение мотивации студентов, эффективное использование информационно-коммуникационных технологий. В результате комплексных и системных педагогических мероприятий у студентов может быть эффективно сформирована профессиональная компетентность, что повышает качество подготовки учителей и создает основу для успешной будущей профессиональной деятельности.

Giriş

Müasir dövrdə qloballaşma, informasiya texnologiyalarının inkişafı və cəmiyyətin sosial-mədəni dəyişiklikləri təhsilin bütün pillələrinə, xüsusilə pedaqoji kadr hazırlığına yeni tələblər qoyur. Təhsil müəssisələrinin qarşısında duran əsas vəzifələrdən biri yüksək ixtisaslı, peşə səriştələrinə malik olan müəllimlərin hazırlanmasıdır, çünki müəllimlik peşəsinin funksiyaları yalnız bilik ötürməklə məhdudlaşmır. Müəllim, həm də şagirdin şəxsiyyətini formalaşdıran, mənəvi dəyərlərin daşıyıcısı olan və cəmiyyətin intellektual inkişafına məsuliyyət daşıyan, dövlətin strateji maraqlarını qoruyan bir sahənin təmsilçisidir.

Peşə səriştəliliyi anlayışı pedaqoji ədəbiyyatda müxtəlif formalarda izah olunur. Ən geniş mənada o, müəllimin nəzəri bilikləri, metodik hazırlığı, praktiki bacarıqları və şəxsi keyfiyyətlərinin vəhdətini əhatə edir. Başqa sözlə, müəllimin peşə səriştəliliyi yalnız öyrətdiyi fənnin məzmununu bilməkdən ibarət deyil, həm də bu bilikləri şagirdlərin yaş və psixoloji xüsusiyyətlərinə uyğun, səmərəli şəkildə mənimsətmək bacarığıdır. **Problemin aktuallığı** da, ilk növbədə, qeyd etdiyimiz məsələlərlə bağlıdır:

a) şagird şəxsiyyətinin formalaşmasının diqqət mərkəzində saxlanıldığı müasir təhsil mühitində biliklərin onların intellekt tipinə uyğun olaraq, bir neçə istiqamətdə (deklorativ, prosedural və kontekstual) çatdırılmasını təmin etmək;

b) şagidlərdə nəzəri biliklərin praktik bacarıqlara çevrilməsini stimullaşdırmaq;

c) onlarda öyrənmə və mənim səmə maraqlarını artırmaq;

d) özünüinkişaf və özünüfəallaşdırmaya, eləcə də özünüreallaşdırmaya isitqamətləndimək.

Hansı ki, bütün bunlar gələcəyin müəllimləri olan tələbələrin səriştəliliyinin əsas göstəriciləridir. Əgər tələbələrdə belə peşə səriştələri olarsa, onlar peşə fəaliyyətində müxtəlif çətinliklərin qarşısını almağa müvəffəq ola bilərlər. Məhz bu səbəblərə görə, pedaqoji kadr hazırlığında peşə səriştəliliyinin formalaşması məsələsinin müasir elmi əsaslarla araşdırılması mühüm əhəmiyyət daşıyır.

Məqalənin məqsədi pedaqoji kadr hazırlığında peşə səriştəliliyinin formalaşdırılması ilə bağlı olan məsələləri təhlil etmək, onların səbəblərini müəyyənləşdirmək və həlli yollarını göstərməkdir.

1. Peşə səriştəliliyinin pedaqoji mahiyyəti.

Müəllimin peşə səriştəliliyi dedikdə onun pedaqoji fəaliyyətin müxtəlif sahələrində yüksək nəticə göstərməsi, təlim və tərbiyə prosesini səmərəli təşkil etməsi, şagirdlərlə ünsiyyətində peşəkar yanaşma nümayiş etdirməsi kimi başa düşülür. Bu, həm də müəllimin özünüinkişaf bacarığını, müasir pedaqoji texnologiyaları mənimsəmək qabiliyyətini və yaradıcılıq imkanlarını əhatə edir. Elmi mənbələrdə bu anlayış müxtəlif aspektlərdən şərh olunur. Bəzi müəlliflər səriştəliliyi əsasən ixtisas biliklərinin dərindən mənimsənilməsi ilə əlaqələndirirlər. Digərləri pedaqoji fəaliyyətin psixoloji, kommunikativ və metodik komponentlərini ön plana çəkirlər. Müasir yanaşmalarda isə peşə səriştəliliyi kompleks bir anlayış kimi qəbul edilir: burada bilik, bacarıq, vərdiş, yaradıcı düşüncə, təşəbbüskarlıq, sosial və mədəni dəyərlərə sadiqlik bir-biri ilə vəhdətdə nəzərdən keçirilir.

Ən mühüm məsələ odur ki, pedaqoji kadr hazırlığında bu keyfiyyətlərin hamısı sistemli şəkildə formalaşdırılmalıdır. Əks halda, müəllim nəzəri cəhətdən savadlı olsa da, dərs prosesində uğursuzluqlarla üzləşə bilər.

2. Pedaqoji kadr hazırlığında mövcud problemlər.

Ali pedaqoji təhsil müəssisələrinin təcrübəsi göstərir ki, tələbələrin peşə səriştəliliyinin formalaşdırılmasında aşağıdakı çətinliklər mövcuddur:

- *Nəzəri biliklərin üstünlük təşkil etməsi*. Bir çox hallarda tələbələrə geniş nəzəri material öyrədilir, lakin həmin biliklərin tətbiqinə kifayət qədər imkan

yaradılmır. Bu isə gələcək müəllimlərin praktik fəaliyyətə hazırlanmasını təmin etmir.

• *Metodik hazırlığın yetərsizliyi.* Müasir tədris prosesində interaktiv metodların, informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının, layihə əsaslı təlimin tətbiqi zəruri olsa da, tələbələrin bu istiqamətdə hazırlığında maddi və texnoloji çətinliklər mövcuddur.

• *Pedaqoji təcrübələrin formal xarakter daşıması*. Tələbələr real məktəb mühitində kifayət qədər iştirak etmir, müşahidə və dərs demək imkanları məhdud olraq qalır. Bu səbəbdən, nəzəri biliklərlə praktik fəaliyyət arasında boşluq yaranır.

• *Motivləşmə probleminin həll edilməməsi*. Bəzi tələbələr pedaqoji ixtisası istəyərək deyil, yalnız yığdıqaları yekun ballaraq görə, təsadüfi seçirlər. Onlarda müəllimlik peşəsinə maraq zəif olur ki, bu da peşə səriştələrinin formalaşmasında özünütəkmilləşdirməyə və özünütəhsilə mənfi təsir göstərir.

• *Təhsil mühitinin maddi-texniki baza ilə tam təmin edilməməsi.* Bir sıra təhsil müəssisələrində müasir avadanlıqlar, laboratoriya və metodik resurslar çatışmır. Bu isə tələbələrin müasir texnologiyaların imkan verdiyi səviyyədə nəzəri, istərsə də praktik hazırlığında real çətinliklər yaradır.

• *Ali təhsil müəssisələrində işləyən müəllimlərin qeyri-peşəkar öyrətmə üslubları.* Tələbələrin maraq və istedad fərqləri nəzərə alınmadan onlardan öyrədilməyənləri bacarmaq tətbiq olunur. Halbuki, hər bir tələbənin peşə səriştəliliyinin inkişaf prosesi fərdi inkişaf imkanları üzərində qurulur. Bir çox tələbələrdə intellekt tipi biliklərin deklorativ yolla mənim sənilməsində çətinlik çəkdiklərinə görə onları yaxşı mənimsəyərək bacarığa çevirə bilmirlər.

3. Problemlərin pedaqoji və sosial səbəbləri.

Yuxarıda sadalanan çətinliklərin meydana gəlməsinin həm pedaqoji, həm də sosial səbəbləri mövcuddur. Pedaqoji səbəblərə tədris proqramlarının köhnə olması, fənlərin məzmununun müasir tələblərə uyğunlaşdırılmaması, müəllimlərin özlərinin metodik hazırlığının yetərsizliyi daxildir. Sosial səbəblər sırasında isə müəllimlərin yeniliklərə açıq olmamaları, maddi-texniki imkansızlıqları səbəbindən tədriq prosesinin interaktiv şəkildə təçkil edə bilməmələri, eləcə də gənc kadrların bu peşəyə maraq göstərməmələrini qeyd edə bilərik.

Problemlərin bir qismi **sistem xarakteri** daşıyır. Məsələn, pedaqoji təcrübələrin formal keçirilməsi tələbənin peşə səriştəliliyini zəiflədir. Digər tərəfdən, müəllim peşəsinə sosial münasibət yetərincə yüksək olmadığından, tələbələrin motivasiyası azalır. Nəticədə peşə səriştəliliyi kompleks şəkildə formalaşmır.

4. Problemlərin həlli yolları.

Mövcud problemlərin aradan qaldırılması üçün bir sıra tədbirlər həyata keçirilməlidir:

Tədris planlarının yenilənməsi. Fənn proqramları müasir pedaqoji tələblərə uyğunlaşdırılmalı, nəzəri dərslərin həcmi azaldılaraq praktiki məşğələlər genişləndirilməlidir.

Metodik hazırlığın gücləndirilməsi. Tələbələr müasir təlim metod və texnologiyalarını öyrənməli, təlimdə yaradıcı yanaşma nümayiş etdirməyə təşviq olunmalıdır.

Pedaqoji təcrübələrin səmərəliliyinin artırılması. Tələbələrin real məktəb mühitində daha çox fəaliyyət göstərməsi təmin olunmalı, onlar müxtəlif dərs növlərində iştirak etməlidirlər.

Motivasiya mexanizmlərinin yaradılması. Müəllim peşəsinə marağı artırmaq üçün həm maddi, həm də mənəvi stimullar tətbiq edilməlidir.

İKT imkanlarının genişləndirilməsi. İnformasiya texnologiyalarından istifadə pedaqoji səriştəliliyin əsas şərtlərindən biridir və bu sahədə tələbələrin hazırlığı gücləndirilməlidir.

Elmi-pedaqoji nəzarət sisteminin təkmilləşdirilməsi. Tələbələrin peşə səriştəliliyinin inkişafı mərhələlərlə izlənməli, onların fərdi inkişaf trayektoriyası nəzərə alınmalıdır.

Nəticə

Yuxarıdakı təhlil göstərir ki, pedaqoji kadr hazırlığında peşə səriştəliliyinin formalaşması mürəkkəb və çoxşaxəli prosesdir. Bu prosesin səmərəliliyi həm tədris planlarının məzmunundan, həm metodik təminatdan, həm də sosial amillərdən asılıdır.

Nəticədə bunları qeyd etmək olar ki, peşə səriştəliliyinin formalaşması üçün:

1) nəzəri və praktik hazırlıq vəhdətdə aparılmalı;
2) müəllim və tələbələr müasir pedaqoji texnologiyalarla işləməyi bacarmalı;
3) pedaqoji təcrübələr real və praktik xarakter daşımalı;
4) tələbələrin motivasiyasını artırmaq üçün sosial dəstək tədbirləri həyata keçirilməlidir.

Bu istiqamətdə görülən işlər pedaqoji kadrların daha peşəkar və yaradıcı mütəxəssislər kimi yetişməsinə imkan verəcəkdir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. İlyasov M. Pedaqoji səriştəlilik: nəzəri və praktik aspektlər. Bakı, 2019.
2. Əliyev Ə. Müasir təhsil islahatları və pedaqoji kadr hazırlığı. Bakı: Təhsil, 2020.
3. Həsənov R. Pedaqogika: nəzəriyyə və təcrübə. Bakı: Elm, 2019.

4. Quliyeva S. Müəllim peşəsinin sosial-mədəni aspektləri. Bakı: Şərq-Qərb, 2021.
5. Əliyeva M. Ali məktəb pedaqogikası. Bakı: ADPU-nun nəşriyyatı, 2018.
6. Abdullayev A. Müasir dərs texnologiyaları. Bakı: Təhsil, 2020.
7. Əhmədova G. Pedaqoji fəaliyyətin səriştəlilik əsasları. Gəncə: GDU, 2022.
8. UNESCO. Teacher Education and Professional Competence. Paris, 2020.
9. OECD. Preparing Teachers for 21st Century. Paris, 2019.

DOİ: 10.32010/JTCB2037

РЕОРГАНИЗАЦИЯ МЕЖКУЛЬТУРНОГО КЛАССА: ПРАКТИКА И РЕФЛЕКСИЯ ИНТЕГРАЦИИ ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫХ КОНЦЕПЦИЙ КИТАЯ И АЗЕРБАЙДЖАНА

Лю ЯНА
Азербайджанский Государственный Педагогический Университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0007-2948-4888
E-mail:1657153499@qq.com

Резюме: В этой статье я опираюсь на свой двухлетний опыт преподавания в Институте Конфуция в Азербайджане и использует методологию рефлексивного самообучения для систематического изучения адаптации и реконфигурации китайских образовательных философий в межкультурной учебной среде. Исследование сосредоточено на трёх основных концепциях: «уважение к учителям и почтение к науке», «трудолюбие компенсирует недостатки» и «совместное домашнее и школьное образование». Посредством непрерывных наблюдений за преподаванием, рефлексивных дневников и взаимодействия между учителями и учениками, оно углубляется в проблемы, с которыми сталкиваются эти концепции в азербайджанском культурном контексте, и исследует пути их интеграции. Результаты показывают: 1) образ «строгого учителя» должен сочетаться с «гуманистической заботой», чтобы установить «заботливую авторитетность» для культурного перевода; 2) ценность «трудолюбия» требует переосмысления как «стратегическая инвестиция» через глубокую связь с личными интересами учащихся и их будущими целями; 3) Отношения между домом и школой должны эволюционировать от однонаправленных «совместных образовательных ожиданий» к сотрудничеству с чётко определёнными правами и обязанностями. Это исследование показывает, что суть межкультурной образовательной интеграции заключается в динамичном процессе создания «третьего пространства» посредством переговоров. Оно предлагает важные идеи для профессионального развития международных преподавателей китайского языка и межкультурных образовательных практик в контексте инициативы «Пояс и путь».
Ключевые слова: межкультурное образование, концепции китайского образования, заботливая авторитетность, взаимоотношения между школой и семьей, третье пространство

MƏDƏNİYYƏTLƏRARASI SİNİF OTAĞININ YENİDƏN TƏŞKİLİ: ÇİN VƏ AZƏRBAYCANDA TƏHSİL KONSEPSIYALARININ İNTEQRASIYASINA DAİR TƏCRÜBƏ VƏ DÜŞÜNCƏ

Liu YANA
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0007-2948-4888
E-mail: 1657153499@qq.com

Xülasə: Bu məqalədə müəllif Azərbaycandakı Konfutsi İnstitutunda iki illik müəllimlik təcrübəsindən istifadə edir və Çin təhsil fəlsəfələrinin mədəniyyətlərarası öyrənmə mühitində uyğunlaşdırılmasını və yenidən konfiqurasiyasını sistematik şəkildə araşdırmaq üçün reflektiv özünütədqiqat metodologiyasından istifadə edir. Tədqiqat üç əsas konsepsiya üzərində cəmlənmişdir: "müəllimlərə hörmət və təqaüdə hörmət", "zəhmətkeşlik çatışmazlıqları kompensasiya edir" və "ev-məktəblə birgə təhsil". Davamlı tədris müşahidələri, əks etdirən gündəliklər və müəllim-şagird qarşılıqlı əlaqəsi vasitəsilə o, bu anlayışların Azərbaycan mədəni kontekstində üzləşdiyi problemləri araşdırır və onları inteqrasiya yollarını araşdırır. Tapıntılar göstərir: 1) mədəni tərcümə üçün "qayğı səlahiyyəti" yaratmaq üçün "ciddi müəllim" obrazı "humanist qayğı" ilə birləşdirilməlidir; 2) "zəhmətkeşliyin" dəyəri tələbələrin şəxsi maraqları və gələcək məqsədləri ilə dərin əlaqə vasitəsilə "strateji investisiya" kimi yenidən düşünməyi tələb edir; 3) Ev və məktəb arasındakı əlaqələr bir istiqamətli "ortaq təhsil gözləntiləri"ndən aydın şəkildə müəyyən edilmiş hüquq və vəzifələrlə əməkdaşlığa doğru inkişaf etməlidir. Bu tədqiqat nümayiş etdirir ki, mədəniyyətlərarası təhsil inteqrasiyasının mahiyyəti danışıqlar yolu ilə "üçüncü məkanın" yaradılmasının dinamik prosesindədir. O, Kəmər və Yol Təşəbbüsü kontekstində beynəlxalq çin dili müəllimlərinin və mədəniyyətlərarası təhsil üzrə praktikantların peşəkar inkişafı üçün mühüm anlayışlar təklif edir.
Açar sözlər: mədəniyyətlərarası təhsil, Çin təhsil anlayışları, qayğıkeş səlahiyyət, məktəb-ev münasibətləri, üçüncü məkan

---

REORGANIZATION OF THE INTERCULTURAL CLASSROOM: PRACTICE AND REFLECTION ON INTEGRATING EDUCATIONAL CONCEPTS FROM CHINA AND AZERBAIJAN

Liu YANA
Azerbaijan State Pedagogical University
Orcid: https://orcid.org/0009-0007-2948-4888
E-mail: 1657153499@qq.com

Summary: In this article, the author draws on his two years of teaching experience at the Confucius Institute in Azerbaijan and uses reflective self-learning methodology to systematically study the adaptation and reconfiguration of Chinese educational philosophies in a cross-cultural learning environment. The study focuses on three main concepts: "respect for teachers and reverence for learning," "hard work compensates for shortcomings," and "joint home and school education." Through continuous teaching observations, reflective journals, and teacher-student interactions, it delves into the challenges these concepts face in the Azerbaijani cultural context and explores ways to integrate them. The results show that: 1) the image of the "strict teacher" must be combined with "humanistic care" in order to establish "caring authority" for cultural translation; 2) the value of "hard work" needs to be rethought as a "strategic investment" through a deep connection with students' personal interests and future goals; 3) The relationship between home and school must evolve from unidirectional "shared educational expectations" to collaboration with clearly defined rights and responsibilities. This study shows that the essence of intercultural educational integration lies in the dynamic process of creating a "third space" through negotiation. It offers important ideas for the professional development of international Chinese language teachers.
Key words: intercultural education, Chinese educational concepts, caring authority, school-home relationships, third space

Введение

В контексте углубляющейся глобализации обмен в сфере образования вышел за рамки простой передачи знаний и всё чаще распространяется на сферу взаимодействия с ценностями и философиями образования (Wang & Wang, 2023). Являясь важной платформой для распространения китайского языка и культуры, Институты Конфуция служат не только местами для обучения мандаринскому диалекту, но и микрофронтирами для межкультурной практики. В настоящее время стратегическое партнёрство между Китаем и Азербайджаном продолжает углубляться. Саммит глав государств двух стран в 2025 году ещё раз подчеркнул важность укрепления межчеловеческих контактов и содействия взаимному обучению между цивилизациями (Министерство иностранных дел Китая, 2025). Этот новый исторический контекст создаёт благоприятные условия для углубления сотрудничества в области образования, одновременно предъявляя более высокие требования к учителям, работающим на передовой: как выйти за рамки поверхностного преподавания языка и стать практиками, способствующими цивилизационному диалогу.

Как учитель китайского языка с двухлетним опытом работы на передовой в Азербайджане, Я была свидетелем всего процесса эволюции китайско-азербайджанских образовательных философий от столкновения к интеграции. Система образования Азербайджана унаследовала советские традиции, синтезировав при этом коренную тюркскую культуру с современными западными образовательными идеями, что привело к формированию стиля преподавания, который подчёркивает равное взаимодействие и поощряет индивидуальное самовыражение (Mammadov & Gurbanov, 2023). Это резко контрастирует с традиционными китайскими образовательными философиями, которые отдают приоритет достоинству профессии учителя, коллективному сотрудничеству и усердной практике (Gu & Wang, 2022).

Существующие исследования в области межкультурного обучения в основном сосредоточены на теоретических дискуссиях на макроуровне. Однако углублённые рефлексивные исследования, анализирующие интеграцию образовательных философий с внутренней точки зрения учителей, работающих на передовой, особенно на фоне быстроразвивающихся двусторонних отношений, остаются недостаточными (Li, 2023). На основе собственной рефлексивной практики я ставла следующие основные вопросы: какие основные концепции китайской педагогики наиболее сложно интегрировать в контексте азербайджанских школ? Какие эффективные стратегии преподавания появились для решения этих задач? Какие основные характеристики межкультурного образования раскрывает этот процесс интеграции?

I. Теоретическая основа и обзор литературы

2.1 Теоретическая основа

В этом исследовании в качестве основопола-

гающей концепции используются теория рефлексивной практики Дональда Шона (1983) и теория третьего пространства Хами Бабки (1994).

Теория рефлексивной практики подчёркивает способность профессионалов решать сложные, неопределённые ситуации посредством «рефлексии в действии» — процесса, который в значительной степени соответствует повседневному управлению культурными конфликтами в преподавании. Теория третьего пространства предлагает новые взгляды на культурную интеграцию, постулируя, что встречи между людьми из разных культурных сред создают гибридное, согласованное пространство, не принадлежащее ни исходной, ни целевой культуре. Эта теоретическая основа предлагает идеальную модель для анализа межкультурной адаптации философии образования.

2.2 Обзор литературы

Существующие исследования показывают, что образовательные традиции Китая глубоко проникнуты конфуцианской мыслью, формируя систему, основанную на таких принципах, как «достоинство профессии учителя» (Gu & Wang, 2022), «трудолюбие компенсирует недостаток таланта» и акцент на вовлечении семьи через «совместное домашнее и школьное образование». Эти принципы в совокупности определяют фундаментальные характеристики и модели практики китайского образования.

В отличие от этого, образовательная система Азербайджана демонстрирует отличительные интегративные характеристики в период перехода. С одной стороны, она сохраняет советский акцент на систематическом и тщательном приобретении знаний по основным предметам (Mammadov, 2022). С другой стороны, недавние реформы и практики в области образования показывают тенденцию к более справедливым отношениям между учителями и учениками, при этом в классах всё чаще применяются интерактивные методы

обучения, направленные на стимулирование внутренней мотивации учащихся (Gurbanova, 2023). Что касается отношений между домом и школой, то, как отмечается в оценочном докладе Всемирного банка, между семьями и школами существуют чёткие границы ответственности, причём домохозяйства, как правило, возлагают основную ответственность за академическое образование на школы (Всемирный банк, 2021). Эти источники показывают фундаментальные различия в философии и практике образования между Китаем и Азербайджаном, что даёт важную теоретическую основу для анализа в рамках этого исследования проблем и стратегий культурной интеграции.

II. Дизайн и методология исследования

3.1 Контекст исследования и участники

Это исследование проводилось в Институте Конфуция в Баку, Азербайджан, в период с сентября 2022 года по июнь 2024 года. Основными участниками были я и четыре класса, в которых обучалось в общей сложности около 40 учащихся начальной и средней школы в возрасте от 9 до 17 лет, а также некоторые родители. Эти учащиеся изучали китайский язык как второй или третий иностранный язык, их уровень владения языком варьировался от начального (HSK уровень 1) до среднего (HSK уровень 3).

3.2 Методология исследования

В этом исследовании используется качественная исследовательская парадигма, сочетающая рефлексивную практическую исследовательскую деятельность с автобиографией. Такой подход особенно подходит для изучения культурных аспектов в образовательной практике, поскольку позволяет исследователям глубоко анализировать собственный опыт и связывать личную практику с более широкими культурными значениями (Ellis et al., 2011).

Сбор данных в основном включал: дневники рефлексии по преподаванию (документирующие ключевые события в классе, моменты культурного трения и непосредственные размышления); стенограммы уроков (записывающие интерактивные процессы во время конкретных сегментов преподавания в формате полевых заметок); учебные материалы и планы уроков (включая программы курсов, учебные материалы и задания для учеников); а также записи неформальных обменов между учителями и учениками.

Для анализа данных использовался метод непрерывного сравнительного анализа. Постоянное сопоставление дневников рефлексии, отзывов учеников и результатов преподавания позволило выделить основные темы из богатого практического материала, что обеспечило обоснованность результатов исследования на основе реального опыта преподавания.

III. Результаты исследования: идеологический конфликт и культурные переговоры

В результате системного анализа двухлетней педагогической практики я пришёл к выводу, что интеграция китайских образовательных философий — это не просто «пересадка», а скорее процесс «переговоров», сопровождающийся напряжением и творчеством. Следующие три темы отражают основные проблемы и страте-

гии их преодоления в рамках этого процесса.

4.1 Реконструкция авторитета: от «уважения к учителям и пути» к «заботливому авторитету»

Проблема: на ранних этапах преподавания, следуя китайскому принципу «строгие учителя воспитывают выдающихся учеников», я стремилася создать упорядоченную атмосферу в классе, требуя от учеников сидеть прямо, поднимать руку перед тем, как говорить и соблюдать тишину. Однако такой подход к управлению быстро встретил сопротивление — ученики казались скованными и молчаливыми в классе, а их активность в общении заметно снизилась. Один из учеников после урока заметил: «Учитель, вы очень увлечены своими уроками, но мы чувствуем, что вы немного отстранены. Мы не смеем шутить с вами или задавать вопросы».

Эволюция стратегии: эта обратная связь побудила я к размышлениям о том, что в культурном контексте Азербайджана чистая авторитетность может быть неправильно истолкована как холодность и отстранённость. В результате я разработала подход «заботливой авторитетности»: соблюдение основных правил в классе с удалением особого внимания тону и манере их применения; активное использование перерывов для обмена анекдотами и рассказов о местной культуре с учениками; попытки весёлого обмена шутками на недавно выученном азербайджанском языке. Одновременно с этим была разработана специальная культурная лекция под названием «Почему в китайских классах уделяется особое внимание дисциплине», в которой объяснялось, что этот дисциплинарный дух проистекает из уважения к знаниям, учителям и времени всех учащихся и направлен на создание эффективной, справедливой и «погружающей» учебной среды.

Практические результаты: после этих изменений атмосфера в классе претерпела заметную трансформацию. Ученикы постепенно осознали культурные основы правил и перестали воспринимать «строгость» как личную неприязнь со стороны преподавателя. Один из учеников написал в отзыве по итогам семестра: «Теперь я понимаю, что строгость преподавателя проистекает из её ответственности перед нами. Она для нас и уважаемая учительница, и подруга, которому мы можем доверять». Это демонстрирует, что «достоинство профессии преподавателя» в сочетании с «гуманистической заботой» успешно достигло культурного перевода.

4.2 Мотивационная реконструкция принципа «трудолюбие компенсирует недостаток таланта»: от внешней дисциплины к внутренней мотивации

Проблема: Учитывая особенности изучения китайских иероглифов и традиционное китайское представление о том, что «практика делает совершенным», я изначально задавала ученикам регулярные домашние задания по переписыванию иероглифов и заучиванию текстов. Однако ученики часто сдавали задания с опозданием или не сдавали их вовсе, называя их «утомительными» и «роботизированными».

Стратегическая эволюция: Размышляя над этой проблемой, я поняла, что приравнивание «усердия» к механическому повторению — сродни тяжкому труду — без внутренней мотивации было трудно принять в культуре, подчёркивающей удовольствие от обучения. В результате я радикально изменила формат домашних заданий: задания по каллиграфии стали «найти и красиво переписать тексты ваших любимых китайских песен», а задания по чтению — «подготовить презентацию о китайском городе, который вы мечтаете посетить». Это напрямую связало содержание практики с личными эмоциями и будущими стремлениями учеников. Одновременно с этим на регулярных «выставках учебных достижений» демонстрировались художественные работы учеников с китайскими иероглифами и культурные представления, что делало плоды усердия видимыми и осязаемыми. Практические результаты: мотивация учащихся к обучению претерпела коренные изменения. Они начали активно практиковаться и проводить исследования, чтобы «хорошо спеть эту песню» или «эффективно представить этот город». Одна ученица с восторгом показала свой красиво оформленный тетрадный блокнот для презентации о Сиане, заметив: «Учитель, я так много исследовала для этого — это было совсем неутомительно, а увлекательно!». Таким образом, «усердие» было успешно переосмыслено из навязанной извне «задачи» в «стратегическую инвестицию» для реализации личных интересов и будущих целей.

4.3 Переговоры о границах в отношениях между школой и семьёй: от «разрыва в ожиданиях» к «совместным инновациям»

Проблема: руководствуясь китайской философией «совместного обучения школы и семьи», я изначально предполагала, что участие родителей будет аналогичным отечественной практике (например, контроль за диктантами, проверка домашних заданий). Однако местные родители продемонстрировали заметно более низкую вовлечённость, что свидетельствовало

о более чётком распределении обязанностей между школой и домом. Это подчеркнуло культурный конфликт между этикой «совместного обучения школы и семьи» и принципом «профессионального разделения труда».

Стратегическая эволюция: Столкнувшись с этой проблемой, я адаптировал свой подход, чтобы создать модель сотрудничества с чётко определёнными ролями и обязанностями. Во-первых, я постаралась понять и уважать местную культурную логику разделения труда между домом и школой. Во-вторых, я создала чёткие, не требующие больших затрат каналы коммуникации, такие как группы в социальных сетях, для обмена объявлениями и демонстрации работ учащихся, вместо того, чтобы назначать задания родителям. Наконец, разработка мероприятий «под руководством учащихся и в присутствии родителей», таких как «Научи свою семью китайскому предложению, которое ты выучил», и приглашение родителей в качестве «гостей» на культурные мероприятия, а не в качестве «помощников преподавателей».

Практические результаты: в рамках взаимного уважения родители стали более охотно предлагать свою поддержку, когда их роли были чётко определены. Возникло новое, более устойчивое партнёрство между домом и школой, уважающее местные культурные нормы и включающее элементы китайского духа сотрудничества.

IV. Обсуждение: к «третьему пространству» в межкультурном образовании

Результаты этого исследования глубоко раскрывают сложность концептуальной интеграции в межкультурном образовании. Это далеко не простой вопрос «заимствования сильных сторон для компенсации слабых» или «однонаправленной адаптации», а творческий процесс, богатый динамичными переговорами.

Во-первых, исследование показывает, что при любой межкультурной трансплантации образовательных философий необходимо учитывать их «приемлемость» и «интерпретируемся» в целевой культуре (Zhou & Li, 2022). Для успешной интеграции педагоги должны стать активными «культурными переводчиками» и «разработчиками стратегий», способными глубоко понимать суть обеих культурных традиций и творчески выявлять точки соприкосновения.

Во-вторых, моя практика подтверждает практическую значимость теории «третьего пространства» (Bhabha, 1994). В конце концов сложившаяся в классе среда не была ни чисто китайской, ни полностью азербайджанской, а представляла собой гибридное учебное сообщество, объединяющее китайскую структурную дисциплину с азербайджанским интерактивным индивидуальным подходом. Это «третье пространство» представляет собой достижение «взаимного обучения цивилизаций» на микроуровне, демонстрируя осуществимость образовательной практики, которая уважает культурные корни и полна творческой энергии.

Важно, что на основе трёх конкретных примеров интеграции в этом исследовании раскрываются механизмы, лежащие в основе построения «третьего пространства»: «заботливая власть» перестраивает динамику отношений между учителем и учеником;

«стратегические инвестиции» меняют модели мотивации к обучению; «партнёрские отношения» внедряют инновационные форматы взаимодействия между домом и школой. Эти практики демонстрируют, что культурная интеграция не влечёт за собой компромиссов или отказов, а скорее порождает новые, более динамичные формы практики посредством творческой трансформации.

Наконец, этот процесс предъявляет повышенные требования к профессиональной идентичности учителей. Педагоги должны развивать острую культурную чувствительность, глубокую способность к саморефлексии и смелость экспериментировать и учиться на ошибках (Ли, 2023). Профессиональный рост происходит именно в рамках этого постоянного анализа и инноваций повседневной практики.

V. Выводы и последствия

Два года преподавательской практики в Азербайджане показывают, что «навигация по культурным различиям» далеко не означает их устранение; скорее, она предполагает научиться «танцевать» с этими различиями и использовать их в качестве катализаторов образовательных инноваций. Размышляя над китайскими философиями образования и реконструируя их в местном культурном контексте, я успешно способствовала их локализации, позволив этим концепциям процветать на новой культурной почве.

Выводы этого исследования проявляются в трёх измерениях:

Для международных преподавателей китайского языка важно сознательно культивировать привычку «рефлексивной практики», рассматривая каждый вызов в межкультурных классах, как возможность для профессионального роста. В новую эпоху инициативы «Пояс и путь» и углубления сотрудничества между Китаем и Азербайджаном педагоги должны проактивно позиционировать свою работу в социокультур-

ном контексте укрепления двусторонних отношений, становясь практиками цивилизационного диалога.

Что касается подготовки преподавателей, то программы, проводимые до их отправки на место работы, должны существенно улучшить обучение по контексту принимающей страны, образовательной культуре и кейсам межкультурной адаптации. Систематическое включение упражнений по рефлексивному письму (Tao & Wang, 2024) необходимо для того, чтобы вооружить педагогов теоретическими основами и практическими стратегиями культурной адаптации.

Для развития Института Конфуция целесообразно создать регулярные платформы для рефлексии и обмена опытом в области преподавания. Поощрение преподавателей к обмену успешными практиками и уроками, извлечёнными из неудач, позволит коллективно создать

«хранилище практических знаний», специфичное для международного образования в области китайского языка. Эта инициатива сама по себе послужит мощным дополнением к механизмам двустороннего культурного обмена и станет важным путём для продвижения межкультурной образовательной теории.

Истинная привлекательность образования, возможно, заключается в столкновении и слиянии различных культурных философий. В этом огромном океане различий рефлексивные педагоги могут не только стать образцовыми навигаторами, но и внести свой уникальный вклад в создание китайско-арабского сообщества с общим будущим.

ЛИТЕРАТУРЫ:

1. Бабха, Х. К. (1994). Расположение культуры. Рутледж.
2. Ван Д., Ван Ц. (2023). Институт Конфуция как центр межкультурного диалога: Beyond the language teaching. Журнал многоязычного и мультикультурного развития, 44(4), 312-328.
3. Гу М., Ван Л. (2022). Понимание дискурса «доминирования учителя» в китайских классах: философский и исторический анализ. Образовательная философия и теория, 54(8), 1157-1167.
4. Гурбанова, А. (2023). Ориентированное на ученика обучение в постсоветском контексте: на примере Азербайджана. Международный журнал образовательного развития, 98, 102789. https://doi.org/10.1016/j.ijedudev.2023.102789
5. Ли С. (2023). Навигация в межкультурном пространстве: трансформация идентичности китайских преподавателей языка за рубежом. Исследование преподавания языков, 27(2), 289-307.
6. Мамедов, Р., Гурбанов, А. (2023). Образовательный суверенитет и глобализация: изменяющийся ландшафт высшего образования Азербайджана. Постсоветские дела, 39(1), 45-63.
7. Тао Ц., Ван Ю. (2024). Подготовка учителей к межкультурному контексту: рефлексивная модель для дошкольного педагогического образования. Межкультурное образование, 35(1), 78-95.
8. Чжоу Ю., Ли М. (2022). Создание «третьего пространства» в классе английского языка: пример педагогических практик в Китае. TESOL ежеквартально, 56(3), 890-915.
9. Шён, Д. А. (1983). Рефлексивный практик: как профессионалы мыслят в действии. Бейсик Букс.

Сайты

1. Всемирный банк. (2024). Азербайджан: Оценка сектора образования. Получено с https://report.az/ru/finansy/vb-ocenil-uroven-obrazovaniya-v-azerbajdzhane
2. Министерство иностранных дел Китая. (2025). Отношения между Китаем и Азербайджаном. Получено 31августа 2025г.с https://www.mfa.gov.cn/web/zyxw/202508/t20250831_11699027.shtml

DOİ: 10.32010/CJHB9154

ВОЗМОЖНОСТИ ВНЕДРЕНИЯ ИНКЛЮЗИВНОГО ОБРАЗОВАНИЯ В СРЕДНИХ ШКОЛАХ КИТАЯ

Пу ДАНЬ
PhD, Азербайджанский Государственный Педагогический Университет
Orcid: https://orcid.org/0009-0005-2780-2083
Электронная почта: 813906597@qq.com

Резюме: На фоне глобальных образовательных реформ и устойчивого развития инклюзивное образование становится важнейшей темой, способствующей образовательному равенству и социальному прогрессу (UNESCO, 2017). Китай, являясь самым населённым развивающимся государством мира, в процессе достижения справедливости, качества и многообразия в системе образования сталкивается с новыми возможностями и вызовами. Средняя школа, как ключевой этап физического и психического развития учащихся, играет важную роль не только в росте и будущем обучающихся с особыми образовательными потребностями, но и в обеспечении образовательного равенства и социального согласия(Синь, 2018)、(Хань, 2004). В данной статье системно исследуются возможности внедрения инклюзивного образования в средних школах Китая через анализ теоретико-политических основ, текущего состояния, путей реализации, основных проблем и предлагаемых мер. Результаты исследования показывают, что в области законодательства, стратегий и практики образования Китай достиг значительных успехов, однако сохраняются недостатки в финансировании, подготовке педагогов, общественном восприятии и региональном балансе(Министерство образования КНР, 2019)、(Министерство образования КНР, 2022). Совершенствование политики, укрепление подготовки кадров, развитие цифровых платформ, координация городских и сельских школ, а также повышение социальной признательности позволяют Китаю успешно продвигать инклюзивное образование в средних школах(UNESCO, 2017). Данное исследование направлено на теоретическую поддержку и практические рекомендации в реализации образовательного равенства, содействует выполнению стратегии «сильная страна в области образования» и перекликается с концепцией «Весь мир — одна семья», подчёркивая ценность образования для совместного развития человечества (Ван, 2017).

Ключевые слова: инклюзивное образование; средняя школа; образовательное равенство; модернизация образования; Китай

ÇİN ORTA MƏKTƏBLƏRİNDƏ İNKLÜZİV TƏHSİLİN TƏTBİQİ İMKANLARI

Pu DAN
PhD, Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
Orcid: https://orcid.org/0009-0005-2780-2083
E-mail: 813906597@qq.com

Xülasə: Qlobal təhsil islahatları və davamlı inkişaf fonunda inklüziv təhsil təhsil bərabərliyini və sosial tərəqqini təşviq edən vacib bir məsələyə çevrilir (UNESCO, 2017). Dünyanın ən çox əhalisi olan inkişaf etməkdə olan ölkəsi olan Çin təhsil sistemində bərabərliyə, keyfiyyətə və müxtəlifliyə nail olmaq üçün yeni imkanlar və çətinliklərlə üzləşir. Orta məktəb, şagirdlərin fiziki və zehni inkişafı üçün əsas mərhələ olaraq, yalnız xüsusi təhsil ehtiyacları olan şagirdlərin böyüməsində və gələcəyində deyil, həm də təhsil bərabərliyinin və sosial harmoniyanın təmin edilməsində mühüm rol

oynayır (Xin, 2018) (Han, 2004). Bu məqalədə nəzəri və siyasət əsaslarının, mövcud vəziyyətin, tətbiq yollarının, əsas problemlərin və təklif olunan tədbirlərin təhlili yolu ilə Çində orta məktəblərdə inklüziv təhsilin tətbiqinin mümkünlüyü sistematik şəkildə araşdırılır. Tədqiqat nəticələri göstərir ki, Çin təhsil qanunvericiliyində, strategiyalarında və təcrübələrində əhəmiyyətli irəliləyişlər əldə edib, lakin maliyyələşdirmə, müəllim hazırlığı, ictimai qavrayış və regional balansda çatışmazlıqlar qalmaqdadır (Çin Xalq Respublikasının Təhsil Nazirliyi, 2019) (Çin Xalq Respublikasının Təhsil Nazirliyi, 2022). Siyasətləri təkmilləşdirmək, kadr hazırlığını gücləndirmək, rəqəmsal platformalar inkişaf etdirmək, şəhər və kənd məktəblərini əlaqələndirmək və sosial qiymətləndirməni artırmaqla Çin orta məktəblərdə inklüziv təhsili uğurla təşviq edə bilər (UNESCO, 2017). Bu tədqiqat təhsil bərabərliyinin tətbiqi üçün nəzəri dəstək və praktik tövsiyələr verməyi hədəfləyir, "təhsildə güclü ölkə" strategiyasının həyata keçirilməsinə töhfə verir və bəşəriyyətin ortaq inkişafı üçün təhsilin dəyərini vurğulayan "Bütün dünya bir ailədir" konsepsiyası ilə rezonans doğurur (Wang, 2017).

Açar sözlər: inklüziv təhsil; orta məktəb; təhsil bərabərliyi; təhsilin modernləşdirilməsi; Çin.

OPPORTUNITIES FOR IMPLEMENTING INCLUSIVE EDUCATION IN CHINESE SECONDARY SCHOOLS

Pu DAN
PhD, Azerbaijan State Pedagogical University
Orcid: https://orcid.org/0009-0005-2780-2083
E-mail**:** 813906597@qq.com

Abstract: Against the background of global educational reform and sustainable development, inclusive education has become a key issue for promoting educational equity and social progress. As the most populous developing country in the world, China faces new opportunities and challenges in achieving fairness, quality, and diversity in its education system. The secondary school stage, as a critical period of students' physical and mental development, plays an essential role in both the growth and future of students with special educational needs and in ensuring educational equity and social harmony. This paper systematically examines the possibilities for implementing inclusive education in Chinese secondary schools from the perspectives of theoretical and policy foundations, current status, implementation paths, major challenges, and countermeasures. The study finds that China has made positive progress in legislation, policy strategies, and educational practice, but there remain shortcomings in funding support, teacher training, public awareness, and regional balance. By improving policy support, strengthening teacher capacity building, developing digital platforms, promoting coordinated urban–rural development, and enhancing social recognition, China is fully capable of advancing inclusive education in secondary schools. This paper aims to provide theoretical support and practical reference for achieving educational equity and promoting the strategy of building China into a strong education nation, while also echoing the concept of "One World, One Family," highlighting the value of education in fostering common development of humankind.

Key words: inclusive education; secondary education; educational equity; educational modernization; China

---

Введение

Инклюзивное образование как воплощение образовательного равенства и социальной справедливости стало важным направлением реформы образования во многих странах мира (UNESCO, 2017). В «Повестке дня ООН в области устойчивого развития на период до 2030 года» особо подчеркивается необходимость обеспечения инклюзивного, справедливого и качественного образования, чтобы каждый ребёнок имел равные возможности

для обучения (UNESCO, 2017). В этом контексте Китай последовательно продвигает образовательное равенство и акцентирует внимание на построении обучающегося общества, где «каждый может учиться, везде можно учиться и учиться можно всегда» (Синь, 2018). В процессе модернизации образования в Китае средняя школа играет ключевую роль, соединяя базовое и высшее образование. Это важнейший период формирования личности, ценностей и социальной активности учащихся, а также значимый элемент реформы образования. Для школьников с особыми образовательными потребностями инклюзивное образование означает не только реализацию права на обучение, но и социальную интеграцию и долгосрочное развитие (Хань, 2004). Однако, как реализовать инклюзивное образование в масштабной системе образования, как сбалансировать ограниченные ресурсы с возрастающими потребностями и как достичь справедливости между городскими и сельскими регионами — остаются важными вопросами для китайской образовательной модернизации. Таким образом, системное исследование возможностей и путей реализации инклюзивного образования в средних школах Китая имеет не только теоретическую, но и практическую значимость.

I. Теоретические и политико-правовые основы инклюзивного образования

1.Теоретическая база

Теория социального равенства. Теория социального равенства подчёркивает равенство образовательных возможностей и рассматривает его как ключевую цель образовательной справедливости (Хань, 2004). Реализация инклюзивного образования на уровне средней школы является важным практическим путём достижения образовательного равенства.**Теория множественного интеллекта.** Американский психолог Гарднер предложил теорию множественного интеллекта, согласно которой каждый ученик обладает различными типами интеллектуального потенциала, и образование должно уважать индивидуальные различия (Синь, 2018). Инклюзивное образование как раз является практическим воплощением этой теории. **Конструктивизм и совместное обучение.** Конструктивизм утверждает, что обучение — это процесс активного конструирования смысла самим учеником. Совместное обучение способствует взаимодействию и взаимопомощи между учащимися с разным фоном (Синь, 2018), что обеспечивает методологическую поддержку реализации инклюзивного образования в средней школе.

2. Политико-правовая основа

«Закон об образовании» и «Закон об обязательном образовании»: Базовые образовательные законы Китая гарантируют право на образование для всех детей школьного возраста, обеспечивая правовую основу для инклюзивного образования (Министерство образования КНР, 2019).

Такие нормативные документы, как «Закон о защите прав инвалидов» и «План повышения качества специального образования (2017–2022г.)», чётко указывают на необходимость активного продвижения инклюзивного обучения и обеспечения равных образовательных возможностей для детей с ограниченными возможностями здоровья. Эти документы не только закрепляют право инвалидов на образование на законодательном уровне, но и предусматривают конкретные механизмы реализации: создание и совершенствование ресурсных центров специального образования, повышение профессиональной квалификации педагогов, разработку адаптированных учебных программ и систему оценки образовательных результатов в условиях инклюзивной среды. Кроме того, подчёркивается ответственность местных органов власти за рациональное распределение образовательных ресурсов, финансирование и модернизацию инфраструктуры школ. В совокупности эти меры направлены на повышение качества и доступности образования для обучающихся с особыми образовательными потребностями, а также на реализацию цели — обеспечить справедливое и качественное образование для каждого учащегося. (Министерство образования КНР, 2019).

«Модернизация образования Китая–2035»: Эта стратегическая программа акцентирует внимание

на сочетании образовательного равенства и качества, предусматривает создание более инклюзивной, разнообразной и гибкой системы образования (Министерство образования КНР, 2019)., что определяет направление развития инклюзивного образования в средних школах Китая.

II. Современное состояние инклюзивного образования в средних школах Китая

В последние годы инклюзивное образование в средних школах Китая достигло заметного прогресса. Большинство провинций и городов страны постепенно внедрили механизм совместного обучения, открыли инклюзивные классы, назначили специальных педагогов для совместного преподавания с учителями общеобразовательных предметов, а также начали внедрять индивидуализированные меры поддержки в рамках традиционного обучения. Некоторые школы экспериментируют с созданием авторских интеграционных курсов, постепенно обеспечивают безбарьерную инфраструктуру на территории кампусов, создают кабинеты психологической помощи и центры учебной поддержки.

Однако ввиду огромной территории Китая, неравномерной реализации политики, недостаточной профессиональной подготовки учителей, различий в общественном сознании и в отношении родителей, а также из-за неравномерного распределения образовательных ресурсов между городом и деревней и различий в уровне социально-экономического развития восточных и западных регионов, уровень развития инклюзивного образования остаётся неоднородным (Министерство образования КНР, 2022). В восточных развитых районах, таких как Пекин, Шанхай, Гуандун, ресурсы более обширны, накоплен больший опыт, учителя прошли системную подготовку. В то время как в центральных и западных регионах ощущается нехватка финансирования, ограничены педагогические кадры, а практика инклюзивного образования остаётся на относительно низком уровне.

III. Основные пути реализации инклюзивного образования

1. Подготовка и профессиональное развитие учителей

Реформа системы педагогического образования. В педагогических вузах следует ввести обязательные курсы по «интегрированному и специальному образованию», чтобы будущие учителя овладели концепциями и методами инклюзивного образования (Ван, 2017). Необходимо создавать учебно-практические базы, позволяющие студентам-практикантам проходить стажировку как в общеобразовательных, так и в специальных школах, накапливая опыт межгруппового обучения.

Повышение квалификации действующих учителей. Ежегодно организовывать для преподавателей средних школ специализированные курсы по инклюзивному образованию (например, проектирование дифференцированного обучения, управление классом, психологическое консультирование). Создавать региональные «профессиональные сообщества учителей» для обмена опытом и взаимопомощи.

Механизм сотрудничества штатных и внештатных педагогов. В общеобразовательных школах следует учредить должности консультантов по специальному образованию, которые совместно с предметниками будут готовить и проводить занятия. Развивать систему «передвижных учителей», при которой специалисты периодически направляются для консультирования и поддержки в разные школы.

2.Создание безбарьерной школьной среды

Улучшение физической среды.Одним из важнейших направлений реализации инклюзивного образования является создание доступной и безопасной физической среды для всех учащихся. Это включает не только реконструкцию школьных общежитий и учебных корпусов с установкой пандусов, лифтов и безбарьерных санитарных помещений, но и комплексное переоснащение инфраструктуры с учётом потребностей детей с ограниченными возможностями здоровья. Особое внимание следует уделять установке визуальных и звуковых систем оповещения, тактильных указателей и предупредительных знаков, обеспечивающих самостоятельное и безопасное передвижение

учащихся по территории школы. Важно также предусмотреть наличие специализированных учебных мест и оборудования, способствующих участию всех школьников в образовательном процессе на равных условиях. Создание такой инклюзивной инфраструктуры не только способствует социальной адаптации обучающихся с особыми потребностями, но и формирует в школьном сообществе атмосферу уважения, взаимопомощи и равных возможностей, что соответствует гуманистическим принципам современной педагогики.

Оптимизация учебной среды. Для эффективного внедрения инклюзивного образования необходимо не только создать доступную физическую инфраструктуру, но и оптимизировать саму образовательную среду. Одним из ключевых направлений является организация «ресурсных классов» (или «ресурсных комнат»), оснащённых мультимедийным оборудованием, средствами коррекционно-развивающего обучения и реабилитационными тренажёрами. Такие помещения служат пространством для индивидуальных и малых групповых занятий, где учащиеся с особыми образовательными потребностями могут получать специализированную помощь без отрыва от общего учебного процесса.

Кроме того, внедрение практики малокомплектных классов и гибких форм обучения способствует реализации принципов индивидуализации и дифференциации образовательного процесса. Гибкий учебный план, адаптированный к возможностям и потребностям учащихся, позволяет им осваивать материал в собственном темпе, снижая уровень стресса и повышая мотивацию к обучению.

3. Информатизация и поддержка образовательными технологиями

Интеллектуальные классы и персонализированное обучение. Использование платформ анализа учебной деятельности для автоматического формирования индивидуальных образовательных траекторий на основе поведения и успеваемости учащихся (UNESCO, 2017). Разработка цифровых учебников и онлайн-курсов для слабослышащих и слабовидящих школьников.

Искусственный интеллект в обучении. Применение систем распознавания речи и автоматических субтитров для помощи слабослышащим в понимании содержания урока. Использование технологий виртуальной (VR) и дополненной реальности (AR) для проведения имитационных занятий, повышающих учебный опыт детей с когнитивными нарушениями.

Платформа совместного доступа к ресурсам. Создание национальных или региональных «ресурсных банков инклюзивного образования», предоставляющих педагогам средних школ учебные материалы, примеры курсов, дидактические средства и онлайн-консультации.

4. Сотрудничество семьи и школы, интеграция социальных ресурсов

Механизмы взаимодействия семьи и школы. Регулярное проведение «Дней открытых дверей» для родителей, с целью вовлечения их в образовательный процесс и формирования понимания инклюзивного подхода. Создание «родительских школ», организующих курсы по психологическому консультированию и педагогическому просвещению.

Привлечение социальных ресурсов. Поощрение благотворительных организаций оказывать школам финансовую помощь и предоставлять волонтёрские услуги. Вовлечение медицинских и психологических центров для оказания поддержки и реабилитации учащимся с особыми образовательными потребностями.

Сотрудничество бизнеса и государства. При содействии государства стимулировать компании выполнять социальные обязательства и разрабатывать образовательные технологические продукты для школьников. Создавать механизмы «школа–предприятие» для содействия профессиональному образованию и социальной интеграции учащихся из уязвимых групп.

IV. Основные проблемы внедрения инклюзивного образования в китайских средних школах

Несмотря на определённый прогресс, достигнутый в области инклюзивного образования в китайских средних школах, на практике его внедрение сталкивается с рядом трудностей, которые проявляются в следующих аспектах:

1. Реализация политики и региональные различия

Китай отличается большой территорией и неравномерным уровнем экономического развития, поэтому реализация образовательной политики различается в разных регионах. В некоторых центральных и западных провинциях из-за ограниченных финансовых вложений школы сталкиваются с трудностями в создании безбарьерной среды, обеспечении школ специальными педагогами и разработке интегрированных курсов, что приводит к неравномерной эффективности внедрения инклюзивного образования.

2. Недостаток квалифицированных педагогов

Недостаток кадров для инклюзивного образования в Китае проявляется главным образом в двух аспектах:

С одной стороны, количество учителей инклюзивного образования недостаточно, с другой — качество этих педагогов оставляет желать лучшего. Во-первых, нехватка учителей инклюзивного образования в Китае связана с общим дефицитом кадров: существующие преподаватели не могут полностью удовлетворить образовательные потребности учеников с особыми образовательными потребностями. В школах инклюзивного образования наблюдается эффект «обратного отбора» при наборе студентов: те, кто хочет изучать инклюзивное образование, не выбирают эту профессию, а студенты обычных школ не желают работать в сфере инклюзивного образования. Это связано с высокими требованиями к уровню образования учителей инклюзивного образования; в настоящее время в Китае наблюдается низкий уровень квалификации учителей и несбалансированная профессиональная структура. Во-вторых, хотя школы инклюзивного образования предъявляют определённые требования к приёму преподавателей, например, наличие среднего профессионального или высшего образования и соответствующих профессиональных навыков, кадровый потенциал учителей инклюзивного образования в обычных школах остаётся слабым. В-третьих, несмотря на то, что во многих городах Китая принимают студентов, обучающихся по специальности «инклюзивное образование», после окончания университета они не могут сразу работать по профессии. Кроме того, в Китае до сих пор не создан механизм подготовки учителей инклюзивного образования, поэтому многие преподаватели не могут эффективно повышать свои профессиональные навыки в процессе преподавания (Хань, 2023).

3. Различия в общественном восприятии и отношении родителей

Уровень осведомлённости общества об инклюзивном образовании неодинаков. Некоторые родители всё ещё имеют предвзятое отношение или недопонимание относительно учащихся с особыми потребностями, что влияет на успешность внедрения инклюзии в школах. Уровень принятия среди самих учеников и возможности их взаимодействия также ограничены культурными и социальными стереотипами, требующими длительной просветительской работы.

4. Неравномерное распределение образовательных ресурсов

Существует значительный разрыв в ресурсах между городскими и сельскими школами, а также между восточными и западными регионами. Качественные курсы, информационно-технологическое оборудование и ресурсы психологической поддержки сосредоточены в развитых районах, тогда как школы в сельской местности и в отстающих регионах сталкиваются с нехваткой как материальных, так и образовательных ресурсов, что ограничивает распространение инклюзивного образования.

5. Однообразие учебных моделей и системы оценивания

Традиционная средняя школа ориентирована

на единый учебный процесс и стандартизированные экзамены, что затрудняет удовлетворение индивидуальных потребностей учеников (Синь, 2018). Система оценивания чрезмерно фокусируется на академических результатах, игнорируя развитие комплексных навыков, что снижает мотивацию учителей к внедрению персонализированного и дифференцированного обучения.

6. Недостаточная межведомственная координация

Инклюзивное образование затрагивает деятельность образовательных, медицинских, социальных и других государственных служб, однако на практике механизмы обмена информацией и сотрудничества между ведомствами недостаточно развиты, что сказывается на интеграции ресурсов и эффективности предоставляемых услуг.

Таким образом, неравномерная реализация политики, недостаток педагогических кадров, низкий уровень общественного понимания, дисбаланс ресурсов, однообразие учебных моделей и недостаточная межведомственная координация являются основными препятствиями для полноценного внедрения инклюзивного образования в китайских средних школах. Решение этих проблем требует комплексного подхода, включающего улучшение законодательства, оптимизацию ресурсов, повышение общественного сознания и использование современных технологий для формирования совместных усилий в развитии инклюзивного образования.

V. Стратегии и рекомендации

1. Усиление политики и финансового обеспечения, целевые инвестиции

На национальном уровне следует учредить «Специальный фонд инклюзивного образования», чтобы гарантировать потребности средних школ в финансировании реконструкции инфраструктуры, подготовки учителей и разработки учебных ресурсов (Хань, 2023). Местные органы власти могут создавать «Фонд стимулирования инклюзивного образования», чтобы побуждать школы активно реализовывать практики инклюзии. **Реализация и контроль:** необходимо создать многоуровневую систему надзора за исполнением политики, обеспечивающую реальное внедрение мер; в отношении регионов, где реализация недостаточна, следует проводить специальные проверки, продвигая сбалансированное региональное развитие.

2. Повышение квалификации педагогов

Во-первых, необходимо усилить подготовку педагогов и повысить их профессиональный уровень. Следует разработать научно обоснованные программы подготовки кадров, активно организовывать обучение учителей инклюзивного образования и через различные каналы повышать внимание и информированность общества о важности инклюзивного образования.

Во-вторых, необходимо увеличить инвестиции в развитие педагогических кадров. В настоящее время усилия по подготовке учителей инклюзивного образования в Китае явно недостаточны. Усилить работу можно через государственные финансовые вложения, увеличение количества мест для приёма студентов и другие меры.

В-третьих, следует оптимизировать модели подготовки учителей инклюзивного образования. Во-первых, увеличить количество курсов по инклюзивному образованию или соответствующих педагогических дисциплин в педагогических вузах (Хань, 2023) ; уделять внимание обучению действующих педагогов, повышая их знания и компетенции в сфере инклюзивного образования; наконец, создавать и совершенствовать механизмы совместной подготовки кадров через сотрудничество вузов и предприятий.

Следует также установить систему аттестации и продвижения по службе, связывая карьерный рост учителей с их результатами в области инклюзивного образования. Применять разнообразные формы обучения, включая онлайн-платформы, и организовывать дистанционные курсы на национальном уровне. Реализовать программу «тень учителя», позволяя обычным школьным педагогам проходить стажировку в школах инклюзивного образования.

Институционализированная подготовка кадров: в экзаменах на получение квалификации учителя

ввести модуль по инклюзивному образованию, рассматривая его как необходимое условие для профессиональной деятельности. Создать систему аттестации педагогов, связывая продвижение по должности с результатами работы в области инклюзивного образования.

Разнообразные модели повышения квалификации: использовать онлайн-платформы для организации дистанционных курсов на национальном уровне. Реализовать «Программу педагогов-наблюдателей» (shadowing program), в рамках которой учителя средних школ проходят стажировку в специальных школах.

3. Содействие координированному развитию городского и сельского образования

Следует обеспечивать перенос качественных образовательных ресурсов в сельские и отстающие регионы, реализуя модели «известные учителя в деревню» и «сотрудничество ведущих школ», чтобы качественные ресурсы распространялись на все территории. Необходимо продвигать партнерство между городскими и сельскими школами, формируя модель сотрудничества «сильная школа помогает слабой».

Цифровизация образования помогает сокращать разрыв, создавая платформу «Интернет+инклюзивное образование». Концепция «Интернет+» является широким понятием, охватывающим различные отрасли и тесно связана с нашей жизнью. В образовательной сфере применение «Интернет+» также постепенно развивается. Применение этой идеи в сфере инклюзивного образования позволяет учащимся лучше интегрироваться в социальную жизнь и получать больше поддержки. Согласно национальному документу «План развития образования для людей с инвалидностью на XIII пятилетку», обучение с применением технологий «Интернет+» позволяет учащимся участвовать в учебном процессе через цифровые технологии.

Предлагаются следующие рекомендации: Во-первых, необходимо обновить образовательные взгляды педагогов. Учителя должны активно использовать информационные технологии, изменять традиционные методы обучения и интегрировать интернет в учебный процесс. При этом педагоги должны уделять внимание индивидуальному развитию каждого ученика. Во-вторых, следует повышать информационную грамотность учащихся. Школы инклюзивного образования должны активно использовать интернет-технологии для повышения информационной компетентности студентов, позволяя им использовать сетевые ресурсы и технологии для участия в учебном процессе. Продвигать дистанционное обучение и совместное использование онлайн-ресурсов. В сельских школах следует внедрять «умные классы», сокращая цифровой разрыв.

4. Формирование инклюзивной социальной атмосферы

Медиа-пропаганда и социальная поддержка: использовать СМИ для популяризации типичных примеров, формируя позитивный имидж инклюзивного образования. Через социальную рекламу и документальные фильмы укреплять понимание и поддержку учащихся с особыми потребностями.

Взаимопомощь среди учащихся: в средних школах внедрять «программу партнёрства», побуждая обычных учеников становиться учебными товарищами для учащихся с особыми потребностями. Организовывать многообразные культурные мероприятия для развития уважения и взаимопонимания.

5. Создание механизма многостороннего сотрудничества

Роль государства и школ: государство разрабатывает политику и инвестирует средства, а школы отвечают за реализацию и обратную связь. **Поддержка семьи и участие общества:** родители и общественные силы становятся дополнительной опорой образования, формируя сеть поддержки. **Межведомственное сотрудничество:** образование, здравоохранение, социальная защита и другие ведомства должны действовать согласованно, обеспечивая интеграцию образования, реабилитации и социальной поддержки (Министерство образования КНР, 2019).

VI.Заключение и перспективы

Реализация инклюзивного образования на уровне средних школ связана не только с обеспечением образовательной справедливости, но и с гармоничным развитием личности и общества. В Китае уже создана достаточно совершенная законодательная и политическая база, однако на практике остаётся необходимость дальнейшего исследования и совершенствования механизмов.

В будущем Китай, опираясь на стратегию «сильной державы в области образования», должен формировать синергию в политике, ресурсах, подготовке кадров и общественном восприятии, продвигая более глубокое внедрение инклюзивного образования в средних школах. Под лозунгом «天下一家» («Один мир — одна семья») развитие инклюзивного образования в китайских средних школах не только ускорит модернизацию национальной системы образования, но и внесёт вклад в обеспечение глобальной образовательной справедливости, предложив миру китайскую мудрость и китайские решения(Синь, 2018).

ЛИТЕРАТУРА:

1. Хань, Х. (2004). Исследование законодательства о специальном образовании в Китае. Пекин: Народное издательство образования.

2. Хань, С. (2023). Основные направления и тенденции развития исследований в области специального образования в Китае. Центр специального образования уезда Цзюнань города Линьи.

3. Министерство образования КНР. (2019). Китайская образовательная модернизация 2035. Пекин: Народное издательство.

4. Министерство образования КНР. (2021). Руководящие указания по продвижению строительства ресурсов специального образования в обычных школах. Пекин: Министерство образования.

5. Министерство образования КНР. (2022). Статистический бюллетень о развитии образования в Китае. Пекин: Министерство образования.

6. Синь, Л. (2018). От специального образования к инклюзивному: история развития и выводы для Китая. Шанхай: Издательство Восточно-Китайского педагогического университета.

7. UNESCO. (2017). Руководство по обеспечению инклюзии и справедливости в образовании. Париж: UNESCO.

8. Ван, С. (2017). Профессиональная идентичность учителей специального образования и исследование интеграции образования. Пекин: Издательство педагогических наук.

DOİ: 10.32010/QETY3572

ЯЗЫКОВАЯ ПОДГОТОВКА БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ ФИЗИЧЕСКОГО ВОСПИТАНИЯ: ПРОБЛЕМЫ И РЕШЕНИЯ
(на основе разработки темы "Таэквондо")

Савай Эллада ТАГИЕВА
доктор философии по педагогике (PhD), доцент
Азербайджанская академия спорта (ASA/AİA)
Orcid: orcid.org/0000-0002-6948-8791
E-mail: ellada_tagiyeva@mail.ru

Резюме: В статье рассматриваются актуальные проблемы межъязыковой подготовки будущих учителей физического воспитания в контексте глобализации образовательного пространства и растущей популярности восточных единоборств, в частности таэквондо. Автор доказывает, что традиционные подходы к преподаванию иностранного языка в спортивном вузе не в полной мере отвечают профессиональным потребностям студентов, которым необходимы навыки для работы с международной спортивной терминологией, чтения специализированной литературы и межкультурного общения. На основе анализа существующих трудностей, возникающих у студентов в условиях многоязычного языкового дискурса, предложена модель профессионально-ориентированного языкового обучения на примере темы «Таэквондо». Модуль включает анализ аутентичного спортивного текста, изучение тематического глоссария на корейском, русском и азербайджанском языках, принципов построения тренировочного процесса и основ спортивного этикета, отработку навыков деловой и академической коммуникации в моделируемых профессиональных ситуациях. Результатом исследования является разработанная эффективная технология иноязычной подготовки «компетентных преподавателей» через интеграцию предметного содержания (таэквондо) в курс «Делового русского языка», синтез «академических и практических знаний, умений» [13], что соответствует стратегической цели государственной политики в сфере науки и образования.

Ключевые слова: профессиональная языковая подготовка, учитель физического воспитания, термины таэквондо, спортивная коммуникация, межкультурное общение, иностранные языки

GƏLƏCƏK BƏDƏN TƏRBİYƏSİ MÜƏLLİMLƏRİNİN DİL HAZIRLIĞI: PROBLEMLƏR VƏ HƏLL YOLLARI
(“Taekvondo” mövzusunun işlənməsi əsasında)

Ellada Savay TAĞIYEVA
Pedaqogika üzrə fəlsəfə doktoru (PhD), dosent,
Azərbaycan İdman Akademiyası (ASA)
Orcid: orcid.org/0000-0002-6948-8791
E-mail: ellada_tagiyeva@mail.ru

Xülasə: Məqalədə təhsil məkanının qloballaşması və şərq döyüş sənətlərinin, xüsusilə taekvondonun artan populyarlığı kontekstində gələcək bədən tərbiyəsi müəllimlərinin dillərarası hazırlığının aktual problemləri araşdırılır. Müəllif iddia edir ki, idman ali təhsil müəssisələrində xarici dil tədrisinə ənənəvi yanaşmalar, beynəlxalq idman terminologiyası ilə işləmək, ixtisaslaşdırılmış ədəbiyyatı oxumaq və mədəniyyətlərarası ünsiyyət bacarıqlarına ehtiyacı olan tələbələrin peşəkar tələblərinə tam cavab vermir. Tələbələrin çoxdilli dil diskursu şəraitində qarşılaşdığı mövcud çətinliklərin təhlili əsasında, "Taekvondo" mövzusu nümunəsində peşəkar yönümlü dil təhsili modeli təklif olunur. Modul, həqiqi (autentik) idman mətninin təhlilini, Koreya, Rus və Azərbaycan dillərində tematik lüğətin öyrənilməsini, məşq prosesinin qurulması prinsiplərini və idman etiketinin əsaslarını, eləcə də modelləşdirilmiş peşəkar vəziyyətlərdə işgüzar və akademik ünsiyyət bacarıqlarının tətbiqini əhatə edir. Tədqiqatın nəticəsi, fənn məzmununun (taekvondo) “İşgüzar Rus Dili” kursuna inteqrasiyası, “akademik və praktiki bilik və bacarıqların” sintezi [13] vasitəsilə “səlahiyyətli müəllimlərin” xarici dil hazırlığının effektiv texnologiyasının hazırlanmasıdır ki, bu da elm və təhsil sahəsində dövlət siyasətinin strateji məqsədinə uyğundur.

Açar sözlər: peşəkar dil hazırlığı, bədən tərbiyəsi müəllimi, taekvondo terminləri, idman ünsiyyəti, mədəniyyətlərarası ünsiyyət, xarici dillər.

LANGUAGE TRAINING OF FUTURE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS: PROBLEMS AND SOLUTIONS
(based on the development of the topic "Taekwondo")

Ellada Savay TAGHIYEVA
PhD in Pedagogy, Associate Professor,
Azerbaijan Sports Academy (ASA/AİA)
Orcid: orcid.org/0000-0002-6948-8791
E-mail: ellada_tagiyeva@mail.ru

Abstract: The article examines the current issues of interlingual training for future physical education teachers in the context of the globalization of the educational space and the growing popularity of oriental martial arts, particularly Taekwondo. The author argues that traditional approaches to foreign language teaching in sports universities do not fully meet the professional needs of students, who require skills for working with international sports terminology, reading specialized literature, and engaging in intercultural communication. Based on the analysis of existing difficulties encountered by students in a multilingual linguistic discourse, a model of professionally-oriented language training is proposed, using the topic of "Taekwondo" as an example. The module includes the analysis of an authentic sports text, the study of a thematic glossary in Korean, Russian, and Azerbaijani languages, the principles of building a training process, and the basics of sports etiquette, along as working on business and academic communication skills in simulated professional situations. The result of the study is the developed effective technology for foreign language training of "competent teachers" through the integration of subject content (Taekwondo) into the "Business Russian Language" course, the synthesis of "academic and practical knowledge and skills" [13], which corresponds to the strategic goal of state policy in the field of science and education.

Keywords: professional language training, physical education teacher, Taekwondo terms, sports communication, intercultural communication, foreign languages.

Введение

Современная система высшего профессионального образования претерпевает значительные изменения, обусловленные интеграцией в мировое научно-образовательное пространство. В «Год Конституции и Суверенитета» особую актуальность приобретает задача подготовки конкурентоспособного, высококвалифицированного специалиста, способного эффективно функционировать в условиях поликультурного и многоязычного мира [14]. Особенно необходимы специалисты, способные разбираться в различных ситуациях делового общения, ориентироваться в стремительном потоке научной информации, умеющие критически мыслить, находить новые решения в профессиональной деятельности. Это в полной мере касается и сферы спорта, которая по своей сути является международной.

Возрастающая популярность таких олимпийских видов спорта, как таэквондо, приводит к необходимости для отечественных тренеров и учителей активно взаимодействовать с зарубежными коллегами, изучать международный опыт, участвовать в семинарах и работать с оригинальной методической литературой. Однако, как показывают наблюдения, уровень иноязычной коммуникативной компетенции выпускников физкультурных вузов не соответствует реальным профессиональным запросам международного рынка труда [Суворова & Осипова, 2021]. Языковая подготовка зачастую носит абстрактный, общеобразовательный характер и слабо связана со спецификой будущей профессии.

Социолингвистические исследования показывают, что наряду с интенсивным развитием государственных языков, распространением английского языка как международного средства общения и языка науки, бизнеса и технологий, «русский язык остается языком межнационального и делового общения для новых постсоветских государств» [Дианова, 2011]. В условиях академической и профессиональной мобильности владение русским языком как средством делового и научного общения сохраняет высокую актуальность для будущих специалистов. Анализ литературных источников позволяет утверждать, что до сих пор отсутствует видимая связь между уровнем подготовки и профессиональной успешностью специалиста [Труфанова & Соколова,2020].

Данная работа исследует проблемы и пути решения в рамках языковой подготовки студентов спортивных вузов на примере дисциплины «Академическая и деловая коммуникация на русском языке».

Целью данного исследования является выявление ключевых проблем в языковой подготовке будущих учителей физического воспитания и

разработка практико-ориентированной технологии внедрения спортивного модуля «Таэквондо» в процесс обучения иностранному языку.

Задачи исследования определяют основные этапы достижения поставленной цели:

1. Проанализировать современное состояние языковой подготовки в контексте профессиональных потребностей учителя физического воспитания.

2.Выявить дидактический потенциал спортивной тематики (на примере таэквондо) для формирования профессионально-значимых умений.

3.Разработать и описать структуру профессионально-ориентированного языкового модуля «Таэквондо».

Методологическую базу исследования составляют: компетентностный, интегративный и коммуникативный подходы. Решение поставленных задач исследования осуществлялось с помощью различных **методов:** теоретический анализ научной, методической и спортивной литературы, систематизация, моделирование образовательного процесса. Проведенный анализ и обзор современных источников по исследуемой проблеме свидетельствует о наличии научных работ, посвященных общим вопросам подготовки будущих учителей физической культуры. В частности, интересен «метапредметный подход к профессиональной подготовке студентов», позволяющий развивать навыки работы с информацией, критическое и творческое мышление, а также навыки рефлексии [Елагина & Михайлова, 2023]

Диагностический анализ текущей ситуации позволил выявить **проблемы языковой подготовки** в теории и практике высшего профессионального образования, которые требуют разрешения. Традиционный курс иностранного языка в неязыковых вузах часто сталкивается с рядом системных проблем. Во-первых, наблюдается дефицит учебного времени, выделяемого на дисциплину, что не позволяет достичь свободного владения языком. Во-вторых, существует разрыв между содержанием языковых курсов и специальных дисциплин. Студенты изучают общую лексику, в то время как их профессиональная деятельность требует знания специфической терминологии (названия упражнений, инвентаря, частей тела, тактических схем, правил судейства и т.д.) [Pikhart, 2020].

Как справедливо отмечает азербайджанский исследователь А.Г. Аббасов, мотивация к изучению иностранного языка у студентов неязыковых специальностей напрямую зависит от его полезности для будущей карьеры [Аббасов, 2021].

В-третьих, слабо развиты навыки работы с аутентичными профессиональными текстами: статьями из международных спортивных журналов, описаниями методик тренировок, инструкциями к спортивному оборудованию. Наконец, практически не уделяется внимания формированию межкультурной компетенции, что особенно важно при изучении восточных единоборств, неразрывно связанных с культурой и философией страны-родоначальницы. На сегодняшний день актуальны научные исследования, связанные с разработкой новых подходов к процессу спортивной подготовки в единоборствах, в тхэквондо. Вносимые изменения в правила соревнований должны быть связаны с перестройкой методики подготовки спортсменов [Симаков, 2024].

Далее, анализ практики преподавания в Азербайджанской спортивной академии позволил выявить ключевые проблемы: разрозненность предметного и языкового знания, дефицит аутентичных учебных материалов, отсутствие ситуационно-ролевой практики. Наличие перечисленных выше противоречий определяет актуальность научной проблемы, требует обобщения, систематизации и построения на этой основе педагогической системы языковой и профессиональной подготовки специалиста в тхэквондо.

Предлагаемое решение – интеграция курса таэквондо и дисциплины «Академическая и деловая коммуникация на русском языке». Модель включает три этапа:

Этап1. Формирование терминологического базиса.

Создается тематический глоссарий, включающий:

- *Технические термины:* ап-чаги (прямой удар ногой), *доллео-чаги* (круговой удар), *пхумсе* (формальный комплекс).
- *Судейскую лексику: предупреждение (кём-го), штрафной балл (гам-джём), победа нокаутом (нокут)*.
- *Названия экипировки и инвентаря: добок* (костюм), *хого* (жилет).

Работа с глоссарием проходит в контексте, например, при описании техники выполнения удара.

Этап 2. Развитие навыков академической коммуникации.

На данном этапе формируется умение работать со специализированными текстами.

- **Чтение и реферирование:** Анализ правил соревнований Всемирной федерации таэквондо (на русском языке), научных статей по биомеханике.

- **Написание:** Составление аннотаций, планов тренировок, написание рефератов на темы, связанные с историей и методикой таэквондо.

Этап 3. Отработка навыков деловой коммуникации.

Моделируются реальные профессиональные ситуации, что является ключевым для формирования коммуникативной компетенции.

- **Письменная речь:** Составление официальных писем (приглашение на турнир, запрос спонсорской поддержки).
- **Устная речь:** Проведение инструктажа для спортсменов, моделирование пресс-конференции, диалог тренер-судья.
- **Работа с документами:** Заполнение заявок на участие, анализ протоколов соревнований.

Таэквондо, национальное (корейское) единоборство, представляет собой идеальную тематическую основу для создания интегрированного языкового модуля. Его включение в учебный процесс позволяет решить сразу несколько задач:

Повышение мотивации: Таэквондо является динамичным и популярным видом спорта, что само по себе вызывает интерес у студентов.

Изучение специализированной лексики: Тема позволяет освоить пласты лексики разных уровней:

Базовый: названия ударов ногами (ap chagi, dollyo chagi), стоек (juchum sogi), блоков (makgi), униформы (dobok), поясов (tti).

Командный: команды для построения (baro, swieo), начала и окончания упражнений (sijak, guman), счета на корейском языке (hana, dul, set).

Профессиональный: термины, связанные с судейством (kyong-go, gam-jeom), структурой поясов (geup, dan), названия формальных комплексов (poomsae) [World Taekwondo Federation, 2022].

Развитие коммуникативных умений: на материале темы можно отрабатывать все виды речевой деятельности: чтение правил соревнований, аудирование инструкций тренера на английском языке, говорение (объяснение техники выполнения удара), письмо (составление плана тренировки).

Формирование межкультурной компетенции: Изучение таэквондо невозможно без понимания корейских культурных традиций, принципов уважения к тренеру (сабомним) и противнику, философии единства духа и тела. Это воспитывает толерантность и расширяет кругозор будущего учителя.

Рассмотрим практическую реализацию предложенного подхода по теме «Таэквондо». Предложенная методразработка наглядно демонстрирует включает следующие ключевые компоненты, направленные на формирование иноязычной профессиональной коммуникативной компетенции:

Аутентичный текст профессиональной направленности. В основе комплекса лежит адаптированный текст «Таэквондо (тхэквондо)», содержащий базовую информацию о виде спорта: историю возникновения, терминологию, правила соревнований, экипировку, философские принципы и данные о развитии таэквондо в Азербайджане. Текст служит источником как предметных знаний, так и профессиональной лексики.

Двуязычный глоссарий (русско-азербайджанский). Специально разработанный словарь обеспечивает усвоение ключевых терминов (добок, пхумсэ, тып, дан) и общих спортивных понятий (боевое искусство, защитная экипировка, присвоение поясов) на двух языках, что способствует формированию билингвальной профессиональной компетенции, актуальной для азербайджанских студентов.

Система вопросов на понимание и активизацию лексики. Вопросы к тексту (например, «Что означает дословный перевод слова "тхэквондо"?», «Какие нравственные принципы воспитывает таэквондо?») направлены на контроль понимания прочитанного и стимулирование устной речи с использованием новой терминологии.

Грамматический компонент, ориентированный на профессиональную коммуникацию. Особое внимание уделяется обучению построению сложных предложений как основе для связного объяснения техники, правил и философии таэквондо. Даются определения и примеры сложносочиненных, сложноподчиненных и бессоюзных предложений, связанных с спортивной тематикой («Хотя тхэквондо зародилось в Корее, оно стало универсальным видом спорта»).

Система коммуникативных и проектных заданий. Комплекс содержит разноуровневые задания, имитирующие реальные профессиональные ситуации:

Интерактивные задания на обсуждение («мозговая атака», «аквариум») по проблемам, например, «Почему тхэквондо считается не только спортом, но и культурным явлением?», развивают навыки спонтанной аргументированной речи.

Ролевая игра «Интервью с тренером» напрямую моделирует ситуацию профессионального межкультурного общения, где студент должен использовать изученную лексику и грамматические структуры.

Проектное задание («подготовка презентации о достижениях азербайджанских таэквондистов на международных соревнованиях») стимулирует творческое применение полученных знаний и языковых навыков в комплексе.

Таким образом, основной целью языковой подготовки в спортивном вузе становится формирование профессионально ориентированной межкультурной компетенции студентов через повышение мотивации к изучению деловой и академической коммуникации на иностранном языке, актуализацию текстового материала, спортивного глоссария, деловых игр и тестов. Проведенное исследование содержит разработку педагогической технологии профессионального образования в контексте таэквондо как комплексного спортивного единоборства

РАЗРАБОТКА ТЕМЫ: Таэквондо (тхэквондо). Сложное предложение.
Текст: ТАЭКВОНДО (ТХЭКВОНДО)

Тхэквондо, таэквондо − корейское боевое искусство, спорт и философия. Это система воспитания духа и тела, которая включает физическую подготовку, моральные ценности. Название происходит от трёх корейских слов: «тхэ» или «таэ» (нога), «квон» (рука, кулак), «до» (путь, метод). Дословный перевод слова означает «путь ноги и руки».

Этот вид спорта возник в Южной Корее, 11 апреля 1955 года генерал-лейтенант южно-корейской армии Чой Хонг Хи предложил термин «тхэквондо». Позже, в 1965 году он возглавил Корейскую ассоциацию тхэквондо. А 22 марта 1966-ого года учредил в Сеуле Международную Федерацию тхэквондо (İTF) для развития нового боевого искусства во всем мире. За короткий срок существования тхэквондо обрело огромную популярность, и на сегодняшний день численность занимающихся им около 40 млн. людей во всём мире. Уже в 2000 году тхэквондо стало олимпийским видом спорта на Играх 2000 года в Сиднее.

На соревнованиях по тхэквондо используют специальную защитную экипировку: добок, кимоно (официальную форму), шлем, капу, протектор (электронный жилет для фиксации очков), перчатки, а также накладки на руки и голени (щитки, шингарды). Броски, толчки, удары коленом и все виды захватов запрещены. При начислении очков удар ногой оценивается выше, чем рукой, а удар ногой в прыжке считается выше, чем удар из стойки.

Таэквондо в Азербайджане начало развиваться в конце 1980-х годов. В 1992 году была создана Федерация таэквондо Азербайджана (ATF). С тех пор азербайджанские спортсмены принимают участие в международных соревнованиях и регулярно завоёвывают медали на чемпионатах Европы, мира, Олимпийских и Паралимпийских играх. Особое внимание в стране уделяется развитию детско-юношеского тхэквондо. В городах и районах функционируют десятки специализированных секций.

Таэквондо построено на знаниях спортивной анатомии, физиологии, биомеханики спорта и физического воспитания. Тренеры работают не только над техникой, но и над воспитанием таких важнейших нравственных принципов тхэквондо, как вежливость (Ye Ui), целостность (Yom Chi), выдержка (In Nae), самоконтроль (Guk Gi), неукротимый дух (Baekjul Boolgool). Древние учителя говорили: «Овладеть таэквондо как оружием можно за несколько месяцев, как физкультурой − за несколько лет, как искусством − необходима жизнь». Тонко и глубоко продуманная система разминки, тренировки, формальных упражнений делают занятия полезными во всех отношениях, так как несёт в себе элементы гимнастики, единоборства, танца, принося человеку не только здоровье, силу, ловкость, выносливость, но и понимание культуры движения, чувство красоты своего тела. Для обозначения ступени, на которой находится ученик, используются цветные и чёрные пояса, соответствующие «гып» (ученический уровень) и «дан» (мастерский уровень).

Фарида Азизова является первой спортсменкой, представлявшей Азербайджан на Олимпийских играх в женском тхэквондо, и она выступала на Олимпийских играх 2012 года в Лондоне, Олимпийских играх 2016 года в Рио-де-Жанейро и Олимпийских играх 2020 года в Токио. Азербайджанские таэквондисты, олимпийский чемпион Олимпиады -2016 Радик Исаев, Патимат Абакарова, бронзовый призёр Олимпиады-2016, серебряный призёр Олимпиады- 2024 в Париже Гашим Магомедов стали хорошим образцом для подражания среди молодёжи.

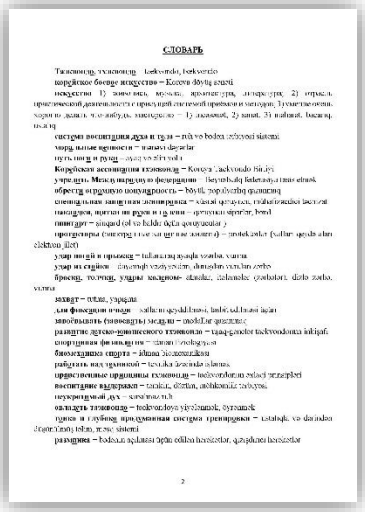

СЛОВАРЬ

Тхэквондо, хэдзюндо, тэквондо, тэквондо

корейское боевое искусство = Koreya döyüş sənəti

искусство 1) знание, наука, архитектура, литература; 2) отрасль практической деятельности с присущей системой приемов и методов; 3) совершенное, ловкое делать что-нибудь, мастерство = 1) ixtisas, 2) sənət, 3) bilmək, bacarıq, ixtisas

система воспитания духа и тела = ruh və bədən tərbiyəsi sistemi

мирные ценности = dinc dəyərlər

путь ноги и руки = əyaq və əl yolu

Корейская ассоциация тхэквондо = Koreya Taekvondo Birliyi

учредить Международную федерацию = Beynəlxalq Federasiya təsis etmək

обрести мировую популярность = dünya şöhrəti qazanmaq

специальная защитная экипировка = xüsusi qoruyucu, təhlükəsizlik üçün geyim

накладки, надетые на руки и ноги = qolların və ayaqların üzərinə geyinilən

синяки = qançırlar (əl və bədən üzərində) = zədələnmə (əllərin və bədənin üzərində)

ушибы и ссадины = qançırlar və cızıqlar = zədələnmə

удар из сидячей = zərbə oturduğu yerdən, dayandığı yerdən zərbə

бросок, толчок, удары ладонью: ножом, молотком, ломают, дерут, зовут, тянут

захват = tutma, yapışma

для фиксации очков = xalların qeydə alınması üçün

многолетний (пятилетний) медаль = medalın qazanılması

развитие детско-юношеского тхэквондо = uşaq-gənclər taekvondosunun inkişafı

спортивная физкультура = idman fiziki tərbiyəsi

биомеханика спорта = idman biomexanikası

работать над техникой = texnika üzərində işləmək

нравственные принципы тхэквондо = taekvondonun əxlaqi prinsipləri

воспитание выдержки = tərbiyə, dözüm, dözümlülük tərbiyəsi

неукротимый дух = qorxmaz ruh

накладка тхэквондо = taekvondoçuya qoyulan maneə

удар из сидячего = oturduğu yerdən zərbə

бросок, толчок, удары ладонью: ножом, молотком, ломают, дерут, зовут, тянут

захват = tutma, yapışma

для фиксации очков = xalların qeydə alınması üçün

многолетний (пятилетний) медаль = medalın qazanılması

развитие детско-юношеского тхэквондо = uşaq-gənclər taekvondosunun inkişafı

спортивная физкультура = idman fiziki tərbiyəsi

биомеханика спорта = idman biomexanikası

работать над техникой = texnika üzərində işləmək

нравственные принципы тхэквондо = taekvondonun əxlaqi prinsipləri

воспитание выдержки = tərbiyə, dözüm, dözümlülük tərbiyəsi

неукротимый дух = qorxmaz ruh

накладка тхэквондо = taekvondoçuya qoyulan maneə

удар из сидячего = oturduğu yerdən zərbə

прием и глубина программная система тренировки = təlimçi, və dairədən dərin təlim, təlim sistemi

разминка = bədən qızdırma üçün oldu hərəkətlər, qızdırılan hərəkətlər

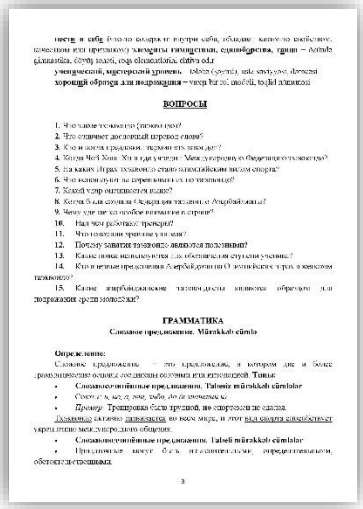

шесть и себя близко которая от внутри себя, объединение, количество действие, известное или признаком элементы гимнастики, единоборства, один – дольше единица, обнять вдали, ряд, единодействие, сдача od.)

универсальный, мастерский уровень, обход (участок), как конкурс, доносил

хороший образца для подражания = vaqon bir az, любой, to‘dil хлопков

ВОПРОСЫ

1. Что такое тхэквондо (русское слово)?
2. Что означает дословный перевод слова?
3. Кто и когда придумал первую систему тхэквондо?
4. Какой цвет Хон Хи и где родился? Международную федерацию создал?
5. На каких территориях стало тхэквондо массовым видом спорта?
6. Что нельзя было делать на тренировках по тхэквондо?
7. Какой цвет считается самым?
8. Когда была создана Федерация тхэквондо Азербайджана?
9. Чему уже где-то особое внимание в стране?
10. Над чем работает президент?
11. Что говорит правило тхэквондо?
12. Почему занятия тхэквондо являются полезными?
13. Какие виды используются для обозначения спортсмена участника?
14. Кто и когда предложил в Азербайджане (Олимпийских игр) в каком тхэквондо?
15. Какие азербайджанские тхэквондисты являются образцом для подражания среди молодежи?

ГРАММАТИКА

Сложное предложение. Mürəkkəb cümlə

Определение:

Сложное предложение — это предложение, в котором две и более грамматические основы соединены союзами или интонацией. Типы:

- **Сложносочинённые предложения. Tabeli mürəkkəb cümlələr**
- *Союзы: и, но, а, зато, либо, ни… ни, чтобы*
- *Пример:* Тренировки были трудные, но спортсмен не сдался.

Тхэквондо активно развивается во всем мире, и этот вид спорта способствует укреплению международного общения.

- **Сложноподчинённые предложения. Tabeli mürəkkəb cümlələr**
- Придаточные могут быть изъяснительные, определительные, обстоятельственные.

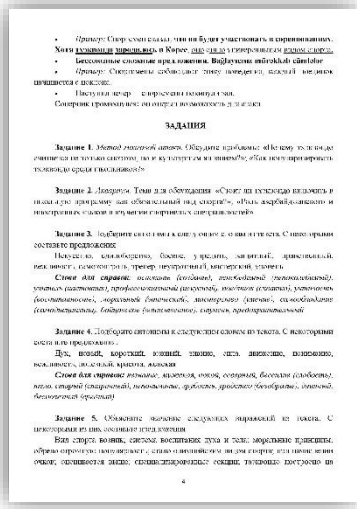

- *Пример:* Спортсмен сказал, что он будет участвовать в соревнованиях.

Хэги тхэквондо зародилось в Корее, оно стало спортивным видом спорта.

- **Бессоюзные сложные предложения. Bağlayıcısız mürəkkəb cümlələr**
- *Пример:* Спортсмены соблюдают свою победили, нашей победили начинается с победы.
- Пистолет начал — спортсмены пошли в бой.

Спортсмен тренируется он спорта возможность для него.

ЗАДАНИЯ

Задание 1. *Метод толковой школы.* Обсудите проблемы: обычному телефонному спортивные не только спортсмен, но и культурам на занятиях; общая полезная прочность тхэквондо среди школьников?»

Задание 2. *Лидеры.* Темы для обсуждения «Своих» на тхэквондо являются и на другие программе или обязательный вид спорта», «Учить азербайджанского и иностранных сказки и культуре спортивных спортсменов».

Задание 3. Подберите синонимы к каждому слову с ними и текста. С ними прими составьте предложения.

Искусство, единоборство, бокс, ударить, запрещать, единственный, победитель, соревнование, тренер, неукротимый, мастерский, уровень.

Стоп для справок: основной (главный), единодушный (единственный), умелый (опытный), профессиональный (искусный), победил (сдался), запрещен (воспрещенный), моральный (этический), мастерство (умение), сосредоточение (самообладание), бодрость (бодрствование), спортсмен, противоположный

Задание 4. Подберите антонимы к следующим словам из текста. С некоторыми вами и предложения.

Дух, юный, короткий, усилий, плохо, опыт, движение, понимание, выключить, медленный, красота, молодая

Стоп для справок: начало, молодой, опыт, спортсмен, бессилие (слабость), плохо, старый (спортсмен), выключить, дружелюбие (дружба), опытный, безопасность (красота)

Задание 5. Объясните значение следующих выражений из текста. С некоторыми из них составьте предложения.

Вид спорта возник, система воспитания духа и тела, моральные принципы, образно говоря(сказать), слово «тхэквондо» на двух спортах или начало всем очков, основывается лишь, специализированные секции, тхэквондо построено на

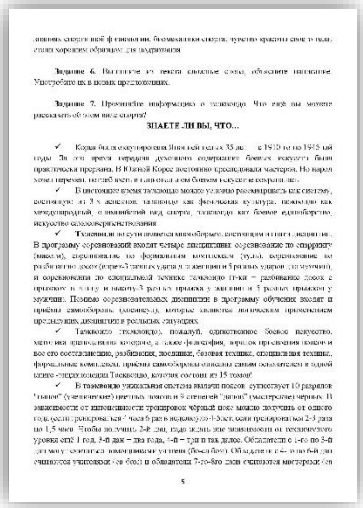

занятиях спортсмен в тхэквондо, биомеханика спорта, чувство красоты слов и тела, стиль хорошем обычаю для тхэквондиста

Задание 6. Выпишите из текста сложные слова, объясните написание. Употребите их в своих предложениях.

Задание 7. Прочитайте информацию о тхэквондо. Что еще вы можете рассказать об этом виде спорта?

ЗНАЕТЕ ЛИ ВЫ, ЧТО...

✓ Корни боевого искусства Южной Кореи 33 лет — с 1910 по по 1945 год годы. За это время народное духовного содержание боевых искусств были практически прерваны. В Южной Корее постоянно проводились мастера. Но народ хотел перемен, потому вот и появился и он бойцом находит и корни тех.

✓ В настоящее время тхэквондо можно условно рассматривать как систему, состоящую из 3 х: данное тхэквондо как физическая культура, позволяло как международный, с знаменитой над спорта, тхэквондо как боевое единоборство, искусство самозащиты/познания

✓ Тхэквондо ВТ (спортивное направление) состоит из пяти видов: В программу соревнований входят четыре дисциплины: соревнования по спарринг (весам), соревнования по формальным комплексам (тулл), соревнования по разбиванию досок (ломе). Спортсмены судят в поединках в трёхных турнирах (по очкам), и определяется до окончательной основе тхэквондо (тхэ — разбивать доски с помощью ногами) и защиту. Занятия с детьми 3 раза в неделю в 5 разных группах по мужчин. Помимо соревновательных дисциплин в программу обучения входит и приёмы самообороны (хосинсул), которые являются логическим продолжением предыдущих дисциплин в реальных ситуациях.

✓ Тхэквондо (тхэквондо, пхумсэ) — единственное боевое искусство, которое произошло корейцев, а также философия, взгляды на развитие тела и все его составляющие, разбивание, доведение, базовая техника, специальная техника, формальные комплексы, правила самообороны описаны самым подробным и одной целью спорта полиции Тхэквондо, которая состоит из 15 томов!

✓ В тхэквондо уникальная система наград: поясов существует 10 разрядов "гыпов" (ученические) цветных поясов и 9 степеней "дания" (мастерские) черных. В зависимости от индивидуальности тренеров чёрный пояс можно получить от одного года (реже, быстрее, как часто раз в исключительных случаях) или продолжать 2-3 раза по 1,5 года. Чтобы не учить 2-4 дня, годы и дни, это зависимости от технического уровня спо: 1 год, 3-й дан – два года, 4-й – три и так далее. Обладателем с 1-го по 5-й дан можно считаться инструктором (бом-сабом). Обладатели с 6-го по 6-й дан считаются учителями (сабом) и обладатели 7-го-8го дан считаются мастерами (сабом).

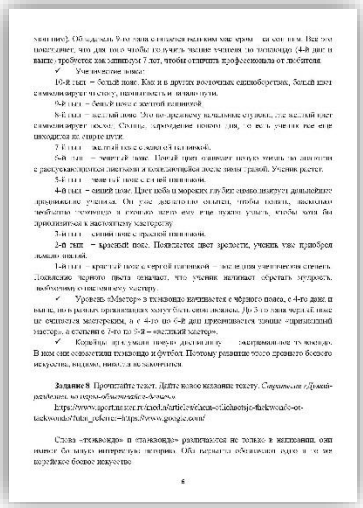

кем пояс). Об одном 9 ом дане считается великим как кроме — он один пояс. Вот это показывает, что для того чтобы получить звание учителя по тхэквондо (4-й дан и выше) требуется как минимум 7 лет, чтобы открыть профессионалы от любителя.

✓ Ученические пояса:

10-й дан – белый пояс. Как и в других восточных единоборствах, боевой цвет символизирует чистоту, начинается с нуля пути.

9-й дан – белый пояс с желтой полосой.

8-й дан – желтый пояс. Это по-прежнему начальные ступени, где желтый цвет символизирует землю, начинается от земли пути.

7-й дан – желтый пояс с зеленой полосой.

6-й дан – зеленый пояс. Второй цвет символизирует начало умения по листьям с распускающимся листьями и появляющейся после зимы травой. Ученик растет.

5-й дан – зеленый пояс с синей полосой.

4-й дан – синий пояс. Цвет неба и морских глубин символизирует дальнейшее развитие ученика. Он уже достаточно окреп, чтобы плыть, высоко необратимо тхэквондо и стоило через ему еще очень долго учиться, чтобы хотя бы приблизиться к высоте мастерству.

3-й дан – синий пояс с красной полосой.

2-й дан – красный пояс. Появляется цвет зрелости, ученик уже приобрел немало знаний.

1-й дан – красный пояс с серой полосой — все ещё ученическая степень. Появляется право носить опасный, что ученик желает обрести зрелость, подготовку стал высокому мастеру.

✓ Уровень «Мастер» в тхэквондо начинается с чёрного пояса, с 4-го дан и выше, но в разных организациях могут быть свои нюансы. До 3-го дана чёрный пояс не считается мастерским, и с 4-го по 6-й дан присваивается звание «начальный мастер», а начиная с 7-го по 9-й — высокий мастер.

✓ Кодекс: не думали почуть достаточно — экспериментальное тхэквондо. В нем они основатели тхэквондо и футбол. Поэтому развитие этого древнего боевого искусства, видимо, никогда не закончится.

Задание 8. Прочитайте текст. Дайте свою оценку тексту. *Спортивная федерация: история объединения*

https://www.sportmaster.ru/clothes/article/clothes-clothes/clothes-taekwondo-ot-taekwondo?utm_referrer=https%3A%2F%2Fwww.google.com/

Слова «тхэквондо» и «таэквондо» различаются не только в написании, они имеют большую интересную историю. Оба термина обозначают одно и то же корейское боевое искусство.

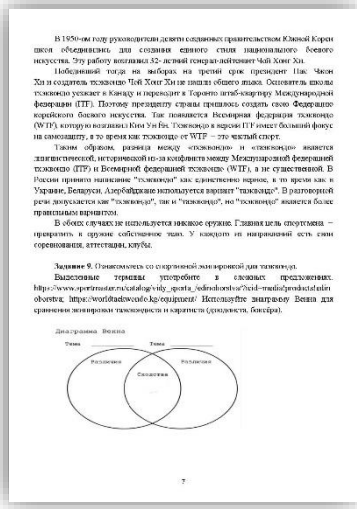

В 1950-ом году руководители девяти созданных правительством Южной Кореи школ объединились для создания единого стиля национального боевого искусства. Эту работу возглавил 32- летний генерал-лейтенант Чой Хонг Хи.

Победивший тогда на выборах на третий срок президент Пак Чжон Хи и создатель тхэквондо Чой Хонг Хи не нашли общего языка. Основатель школы тхэквондо уезжает в Канаду и передает в Торонто штаб-квартиру Международной федерации (ITF). Поэтому президенту страны пришлось создать свою Федерацию корейского боевого искусства. Так появляется Всемирная федерация тхэквондо (WTF), которую возглавил Кон Ун Ён. Тхэквондо в версии ITF имеет больший фокус на самозащиту, а то время как тхэквондо от WTF – это чистый спорт.

Таким образом, разница между «тхэквондо» и «таэквондо» является лингвистической, исторической из-за конфликта между Международной федерацией тхэквондо (ITF) и Всемирной федерацией тхэквондо (WTF), а не существенной. В России принято написание "тхэквондо" как единственно верное, в то время как в Украине, Беларуси, Азербайджане используется вариант "таэквондо". В разговорной речи допускается как "тхэквондо", так и "таэквондо", но "тхэквондо" является более правильным вариантом.

В обоих случаях используется ужасное оружие. Главная цель спортсмена – превратить в оружие собственное тело. У каждого из направлений есть свои соревнования, аттестации, клубы.

Задание 9. Ознакомьтесь со современной экипировкой для тхэквондо.

Выделенные термины употребите в своих предложениях. https://www.sportmaster.ru/catalog/vidy_sporta_fednishorts#?sid=media/productsfitnessobuvstvo https://worldtaekwondofe.kg/equipment/ Используйте диаграмму Венна для сравнения экипировки тхэквондиста и каратиста (сходства, различия).

Основное снаряжение для тхэквондо (WT):

Добок

Состоит из брюк, верхней одежды и пояса. Имеет разделение на цветовой: (с черно-красным вырезом) и взрослый (с черным вырезом). Цвет Добка – белый. Добок – это один из элементов спортивной двухцвет, которая входит в обязательный список для занятий тхэквондо. В тхэквондо добок – это не просто одежда для тренировок, но и обязательная официальная форма для участия в тхэквондо и соревнованиях различных уровней. Добок, соответствующий стандартам Всемирной Федерации Тхэквондо, является обязательным требованием для участия в состязаниях. В таком виде спорта, как тхэквондо, к экипировке существует несколько требований. Так, куртка должна быть прострочена, чтобы не сломались движения спортсмена, и достаточно длинной, пригрудинной. Брюк. В соответствии с официальными требованиями, рукава добка должны закрывать запястья на три сантиметра и быть достаточно просторными, чтобы под куртку обычно надевался дополнительные защитные нагрудник и перчатки. То же самое касается и брюк – они должны быть достаточно длинными и свободными, для того, чтобы видеть щитков на голени.

Пояс

Пояса делятся на цвета от белого до черного. Цвет пояса определяет уровень подготовки(классификацию) спортсмена (КЮН, ПУМ или ДАН)

Шлем

Служит для защиты головы спортсмена Тхэквондо WT на тренировках и соревнованиях. Основные цвета шлемов для Тхэквондо (WT): белый, синий и красный. Самый распространенный – белый. Его используют как на тренировках, так и на любительских соревнованиях.

В сентябре 2013 года, правила предписания электронного шлема Тхэквондо от федерации Doo Do. Соответственно, в настоящее время на категорийных соревнованиях используют именно электронный (сенсорный) шлем. В данном шлемовании его получать нет никакого смысла.

Стопы

Спортивная обувь для ушек. Является частью спортивной экипировки спортсмена Тхэквондо WT. Также, иногда, используются на тренировках.

Основные требования предъявляемые к ним: высокая прочность и износостойкость верха (ударные нагрузки), усиленные носок и пятка, а также, некоторая «скользкость» подошвы (ручки вращения)

Капа

Предназначен для защиты зубов спортсмена в случае прогноза удара противника в лицо. Бывают одинарные (для защиты верхнего ряда зубов, наиболее распространенные) и двойные (соответственно, челюсти защиты).

Бинты

Предназначен для защиты запястий, области соприкосна от ударных нагрузок. Бинты бывают мужской и женский.

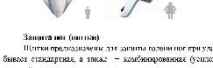

Защита ног (щитки)

Щитки предназначены для защиты голени ног при ударах и блоках. Защита ног бывает стандартная, в виде – комбинированных (усиленных), с дополнительной защитой колена или голеностопа.

Футы

Служат для защиты стоп ног при выполнении ударов и блоков. Футы бывают небольшие и одинарные (сенсорные).

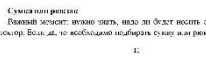

Что ещё нужно спортсмену:

Сумка или рюкзак

Важный момент: нужно знать, надо ли будет носить с собой на тренировку протектор. Если да, то необходимо набирать сумку или рюкзак с учётом того, что

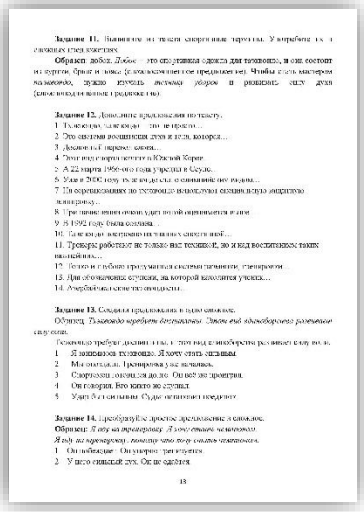

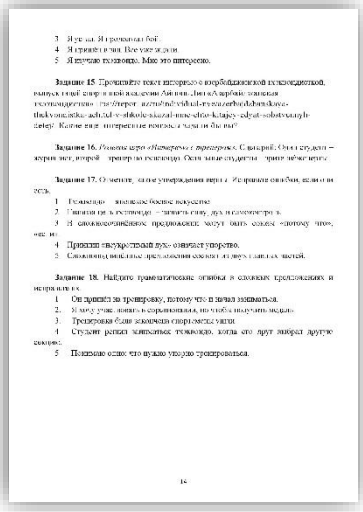

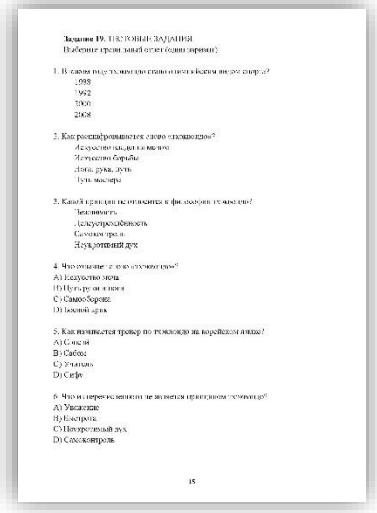

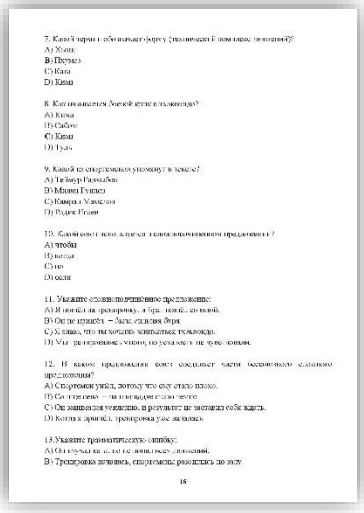

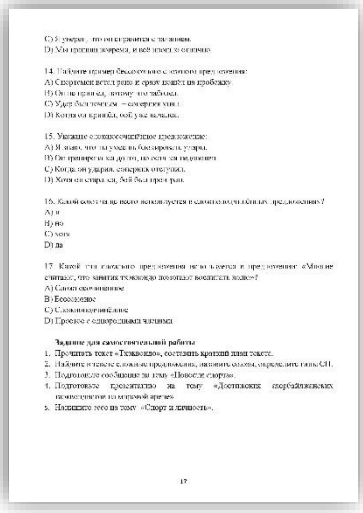

Результаты исследования свидетельствуют о том, что что перспективы профессионального будущего специалиста во многом связаны с их языковой и профессиональной компетенцией. Внедрение данной методики позволит: п**овысить мотивацию** за счет практической ориентированности и связи с будущей профессией; с**формировать интегрированную компетенцию,** где язык выступает не как цель, а как средство профессиональной деятельности; о**беспечить профессиональную мобильность** выпускников, готовя их к работе в международной среде.

Заключение

Проведенный анализ подтверждает наличие значительного пробела в системе языковой подготовки будущих учителей физического воспитания. Преодоление формального подхода к преподаванию иностранного языка является насущной необходимостью. Разработка и внедрение профессионально-ориентированных модулей, таких как модуль «Таэквондо», представляется эффективным решением данной проблемы. Предлагаемый интегративный подход позволяет трансформировать изучение иностранного языка из рутинной обязанности в увлекательный процесс, напрямую связанный с будущей профессией студентов. Он способствует формированию не просто лингвистической, а профессионально-коммуникативной компетенции, что является ключевым фактором подготовки высококлассного, конкурентоспособного на международной арене специалиста. Методика, представленная на примере таэквондо, обладает признаками универсальности и может быть адаптирована для других спортивных дисциплин. Таким образом, в «Год Конституции и Суверенитета» укрепление кадрового потенциала через повышение качества образования, в том

числе языкового, становится важной составляющей развития суверенного государства**. С**овершенствование языковой подготовки способно серьезно содействовать успешному деловому общению и межкультурной коммуникации будущих специалистов, их карьерному успеху, а значит, успешному развитию азербайджанского спорта.

ЛИТЕРАТУРА:

1. Choi, H. (2017). A Study on the Globalization of Taekwondo and its Cultural Implications. The Journal of International Studies, 15(2), 112-125.

2. Pikhart, M. (2020). Intercultural Business Communication and English for Specific Purposes. Cambridge Scholars Publishing.

3. Richards, J. C. (2006). Communicative Language Teaching Today. Cambridge University Press.

4. World Taekwondo Federation. (2022). Competition Rules & Interpretation. Retrieved from https://www.worldtaekwondo.org/

5. Аббасов, А.Г. (2021). Мотивационные аспекты обучения иностранному языку студентов неязыковых специальностей в Азербайджане. Journal of Language and Education, 7(1), 25-31.

6. Габдуллин, Д. Р. (2019). Интеграция языковой и профессиональной подготовки будущих тренеров по восточным единоборствам. Педагогическое образование в России, (5), 78-84.

7. Дианова, Л.П. (2011) Актуальные проблемы межъязыкового взаимодействия/ Вестник МГИМО, 2011, №1, с.260-264.

8. Елагина В.С., Михайлова Т.А. (2023). Подготовка учителя физической культуры в условиях обновления содержания образования/ Modern high technologies, № 8, с.138-142.

9. Игнатьева, Е. В. (2018). Профессионально-ориентированное обучение иностранному языку в физкультурном вузе: теория и практика. М.: Спорт.

10.Коренева М.В., Леонтьева Н.С. (2018). Деловые игры как фактор оптимизации образовательного процесса в рамках преподавания дисциплины "Олимпийское образование" / Физическая культура, спорт- наука и практика, №2, с.128-134.

11.Мамедова, С. А. (2022). Актуальные вопросы модернизации системы высшего образования в Азербайджане. Azərbaycan məktəbi, (3), 45-52.

12.Проников А.К. (2014). Украинские учёные о проблеме подготовки будущих учителей физической культуры /Современные проблемы науки и образования, № 4. https://science-education.ru/article/view?id=13778

13.Распоряжение Президента Азербайджанской Республики «Государственная стратегия по развитию образования в Азербайджанской Республике» от 24 октября 2013 года. https://azertag.az/ru/xeber/gosudarstvennaya_strategiya_po_razvitiyu_obrazovaniya_v_azerbaidzhanskoi_respublike-109168

14.Распоряжение Президента Азербайджанской Республики «Об объявлении 2025 года «Годом Конституции и Суверенитета»» от 28 декабря 2024 года. https://president.az/ru/articles/view/67775

15.Симаков А.М. (2024). Педагогическая система интегральной подготовки тхэквондистов. Автореферат диссертации на соискание ученой степени доктора педагогических наук. Санкт-Петербург, 65с. autoref-pedagogicheskaya-sistema-integralnoi-podgotovki-tkhekvondistov.pdf

16.Суворова С.Л., Осипова И.С. (2021). Компетентностно-ориентированная методика иноязычной подготовки студентов – будущих специалистов сферы спортивного менеджмента / Вестник ЮрГУ. Серия: Образование. Педагогические науки, №4, с.30-39.у

17.Тагиева Э.С. (2025). Деловая и академическая коммуникация в спортивной академии: новые методы преподавания РКИ/ Международный научно-практический журнал "ENDLESS LIGHT IN SCIENCE". Казахстан, Астана, 30 апреля 2025. Стр. 92-99. //https://cyberleninka.ru/article/n/delovaya-i-akademicheskaya-kommunikasiya-v-sportivnoy-akademii-novye-metody-prepodavaniya-rki

18.Труфанова Т.Е., Соколова Н.И. (2020). К проблеме подготовки студентов высших учебных заведений к профессиональной деятельности в области физической культуры/ Физическая культура и спорт: интеграция науки и практики: материалы XVII Международной научно-практической конференции (25 декабря 2020 г.). – Ставрополь: Изд-во СКФУ, с.107-111. IOSN-19-12-2020.pdf

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI ELM VƏ TƏHSİL NAZİRLİYİ
AZƏRBAYCAN DÖVLƏT NEFT VƏ SƏNAYE UNİVERSİTETİ PHŞ

"Konstitusiya və Suverenlik İli"nə həsr olunan "Doktorantların və Gənc Tədqiqatçıların XXVIII Respublika Elmi Konfransı (NASCO XXVIII)" – NASCO 2025. I I Cild mövzusunda respublika elmi-praktik konfransının materialları // – Bakı: Azərbaycan Dövlət Neft və Sənaye Universiteti (ADNSU), – 16–17 dekabr 2025, – 1124 s.

Materiallardan istifadə zamanı jurnala istinad zəruridir.

https://nasco.asoiu.edu.az/

Redaksiyanın ünvanı: Bakı şəh., Azadlıq prospekti, 20
Telefon: +994 12 493 45 57
Poçt indeksi: AZ1010
E-mail: science@asoiu.edu.az

Yığılmağa verilmişdir: 22. 01. 2026
Çapa imzalanmışdır: 31.03.2026
Kağızın formatı: 60x84 $^{1}/_{16}$
Tiraj: 100